605

Inv 96 605 P

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor de Învățământ

ANUL V Nr. 196 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 3 IANUARIE 1953

In acest număr:

U. R. S. S. NE INVAȚĂ:

■ Organizarea și desfășurarea lecției în școala sovietică. — Cabinetul pedagogic raional. — La o lecție de biologie. (Pag. 2-a)

LUCRĂRILE CELUI DE AL III-LEA CONGRES AL UNIUNII SINDICATELOR DE INVĂȚĂMÂNT

■ Darea de seamă a Comitetului Central al U.S.I. — Cuvântarea tov. Mircea Gherman, membru în Biroul Executiv al C.G.M. — Cuvântarea tov. Ion Nistor, ministrul Învățământului Public. (pag. 3-a).

■ In preajma consfătuirilor din Ianuarie. (pag. 4-a).

Consfătuirile din Ianuarie — mijloc puternic pentru asigurarea succesului acestui an școlar

In curând, cadrele didactice din întreaga țară se întâlnesc pentru a doua oară în consfătuirile raionale care vor analiza rezultatele obținute în activitatea instructiv-educativă din primele două pătrare, cu scopul de a stabili sarcini concrete în vederea îmbunătățirii muncii lor în a doua jumătate a anului școlar.

Pa baza experienței câștigate cu prilejul primelor consfătuiri din Septembrie 1952 și a studierii temeinice a experienței sovietice, pregătirile pentru consfătuirile din Ianuarie ale cadrelor noastre didactice s'au desfășurat după un plan mai bine studiat, mai sistematic. Secțiile de învățământ au alcătuit din timp colectivele care aveau sarcina să redacteze referatele și au organizat strângerea unui bogat material pentru expoziții. In acelaș timp, în consiliile pedagogice și în grupele sindicale învățătorii și profesorii s'au pregătit în vederea participării active la discutarea problemelor muncii lor în cadrul ședințelor plenare și pe secții.

Preocuparea principală a consfătuirilor din Ianuarie trebue să fie ridicarea calității predării, pentru înarmarea tuturor elevilor cu cunoștințe temeinice. Problema de bază în privința ridicării nivelului predării — după cum ne arată documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. — este legătura învățământului cu viața, strânsa împletire a lecțiilor cu practica construirii socialismului, cu activitatea în producție. Lucrările consfătuirilor trebue să analizeze din acest punct de vedere predarea în școli a matematicii și fizicii, a științelor naturale, a chimiei. Discutarea în adâncime și cât mai concretă a acestei importante probleme — legătura învățământului cu viața — trebue să ducă la lămurirea cât mai deplină a învățătorilor și profesorilor, pentru a ști să confecționeze, să utilizeze și să întrețină cât mai bine materialul didactic, să organizeze munca elevilor pe lotul școlar în lunile de primăvară, să pregătească, să folosească și să păstreze uneltele, să procure și să selecționeze semințele. Trebue date îndrumări clare în privința sprijinului pe care e necesar să-l ceară cadrele didactice sfaturilor populare și gospodăriilor agricole colective, în privința colaborării cu organizațiile de masă, pentru a putea obține la timp toate cele necesare. Discuțiile în jurul problemei legăturii învățământului cu viața vor trebui să arate importanța pe care o au excursiile, vizitele la întreprinderi, la gospodăriile agricole de Stat, S.M.T. etc., și să arate formele cele mai bune de organizare și folosire a acestor minunate mijloace în instruirea și educarea elevilor.

O altă problemă importantă, în jurul căreia vor trebui purtate discuții largi, este munca de îndrumare și control a secțiilor de învățământ. Analiza muncii școlilor și a cadrelor didactice va scoate în lumină tocmai felul cum a muncit secția de învățământ, va oglindi rezultatele muncii de îndrumare și control a secției de învățământ raionale, măsura în care aceasta a ajutat școlile să ducă o activitate mai plină de roade. Invățătorii și profesorii au datoria să arate cu curaj lipsurile din activitatea secției de învățământ, pentru a o ajuta să devină un îndrumător mai bun al școlilor, pentru a o ajuta să tragă concluzii importante, adevărate directive, pentru munca lor din a doua jumătate a anului școlar. Analiza muncii celor două pătrare făcută cu prilejul pregătirii referatelor, complectată de discuțiile care vor avea loc pe marginea lor, trebue să arate cu claritate care sunt problemele ce se cer în primul rând și urgent rezolvate, direcția în care trebue îndreptată cu deosebire atenția secției de învățământ în noua etapă de muncă.

Cunoscând realizările și lipsurile muncii școlilor din raion, secțiile de învățământ vor trage învățăminte cu privire la felul cum să-și organizeze mai temeinic munca de îndrumare și control, astfel încât să ajute școlile să ducă cu mai mult succes activitatea de pregătire a elevilor pentru examene. Lucrările consfătuirilor vor pune la îndemâna secției de învățământ un bogat material. Vor fi scoase la lumină experiențele înaintate și căile pe care s'a mers până la realizarea lor. Vor apare cu claritate lipsurile și cauzele care le-au dat naștere. Având la îndemână acest material, secțiile de învățământ vor trebui să studieze apoi cu grijă care sunt căile cele mai bune pentru ca experiența bună să se răspândească, să se aplice pe scară cât mai largă; vor trebui să găsească totodată mijloace cât mai eficace de luptă împotriva metodelor înapoiate, împotriva nepriceperii, a lipsei de interes și a altor aspecte negative, care încearcă să țină în loc mersul înainte al școlii noastre.

Cu prilejul consfătuirilor raionale, secțiile de învățământ vor cunoaște mai bine cadrele, vor vedea care sunt oamenii de nădejde ai școlii, care sunt cei mai buni învățători, profesori și directori din raion, care, lucrând cu tragere de inimă în școli obțin mereu succese noi în instruirea și educarea elevilor. Priceperea și dragostea lor de muncă va trebui apoi să fie folosită de secțiile de învățământ pentru ridicarea calității muncii tuturor școlilor. Formându-și un activ din învățătorii și profesorii buni, specialiști, secțiile de învățământ vor avea un sprijin de mare preț în munca de cunoaștere a activității școlilor și a cadrelor didactice.

Controlul și îndrumarea sunt condiții de bază în desfășurarea unei activități rodnice în școală. Pentru ca să se ajungă însă la rezultatul așteptat, controlul și îndrumarea trebue să aibă un caracter permanent. Continuitatea în munca de îndrumare și control este asigurată prin activitatea directorilor. Directorul este principalul îndrumător și factor de control al muncii didactice și pedagogice a învățătorilor și profesorilor școlii. Calitatea muncii din școală depinde în mare măsură de felul cum directorul caută să cunoască pe fiecare om din colectivul școlii pe care o conduce, de felul cum știe să îndrumeze pe învățători și profesori și de stăruința cu care urmărește cum sunt duse la îndeplinire sarcinile. Munca directorilor este o verigă de importanță deosebită în desvoltarea învățământului nostru. Pentru ca directorii să se poată achita cu cinste de sarcinile ce le revin, pentru a se întări munca de conducere a școlilor, în consfătuirile din Ianuarie există o secție specială a directorilor școlilor de șapte ani și ai școlilor medii, unde se vor desbate problemele conducerii școlii. Din referate și din discuțiile care vor avea loc în această secție, directorii vor trebui să învețe să-și planifice și să-și organizeze munca astfel încât să fie cât mai puțin ocupați cu sarcini pur administrative, pentru a putea îndruma munca didactică și pedagogică. In secția directorilor va trebui discutată munca acelora dintre ei care au reușit să viziteze cu regularitate lecțiile profesorilor și să contribue la îmbunătățirea metodelor de predare, care au reușit să organizeze un larg schimb de experiență prin asistența reciprocă la lecții a cadrelor didactice.

Sunt directori care motivează lipsa de control, neparticiparea la predarea lecțiilor, prin faptul că nu sunt specialiști, că nu cunosc bine problemele specifice fiecărui obiect. Poziția unor astfel de directori trebue combătută cu tărie. Consfătuirile vor trebui să arate acestor directori că, deși nu sunt specialiști, asistând la lecții ei pot observa multe lucruri, pot aprecia, bunăoară, valoarea planului de lecție, pot vedea cum se face legătura lecției cu viața, cum sunt ascultați și notați elevii, cum sunt controlate temele lor, ei vor putea vedea care este nivelul cunoștințelor elevilor, care este atitudinea profesorului față de elevi, vor putea vedea cum se folosește materialul didactic etc.

Consfătuirile vor trebui să prilejuiască un larg schimb de experiență, să scoată în lumină felul cum au muncit învățătorii și profesorii fruntași, vor trebui să contribuie la cunoașterea reciprocă a cadrelor didactice. Este o datorie a celor care au lucrat bine să împărtășească experiența lor și altora, după cum este o datorie a celor care au lipsuri să învețe din experiența celor buni. Va trebui să se realizeze însă și un schimb continuu de experiență, care să se permanentizeze în desfășurarea muncii viitoare a învățătorilor și profesorilor.

Buna desfășurare a lucrărilor în consfătuiri nu poate fi asigurată decât printr'o largă folosire a criticii și autocriticii, arma cea mai bună pentru învingerea greutăților, pentru a deschide cât mai larg drumul nostru luminos înainte. Dând înlături tot ceeace este vechi, înapoiat în munca noastră, critica și autocritica va face loc liber noului să se desvolte, să devină puternic, de nebiruit.

Sunt învățători și profesori care, neînțelegând însemnătatea criticii, nu prezintă aspectele negative din munca altora de teama de a nu fi și ei, la rândul lor, criticați, sau din dorința de a nu supăra. Aceștia nu-și înțeleg datoria față de colectiv, față de muncă. Critica și autocritica este o importantă forță motrice a desvoltării societății socialiste. Ea duce la promovarea cadrelor, ea ne unește forțele în lupta împotriva vechiului.

Discutarea largă a problemelor muncii școlare în cadrul consfătuirilor raionale din Ianuarie trebue să ducă școala noastră la încheierea cu bune rezultate a anului școlar. De aceea, cadrele didactice au datoria să vină la consfătuiri cu hotărîrea de a face din această minunată metodă a școlii sovietice pe care și-a însușit-o și școala noastră, un puternic mijloc de ridicare a învățământului nostru.

Cuvintele staliniste — îndemn puternic în lupta pentru pace

Răspunsurile tovarășului Stalin la întrebările corespondentului diplomatic al lui „New-York Times" au produs un profund ecou în rândurile oamenilor muncii din învățământ.

Invățătorii și profesorii din patria noastră, încadrați cu toată hotărîrea în frontul luptei pentru apărarea păcii, privesc cu nespusă revoltă barbariile mercenarilor americani, care distrug sate și orașe, muzee, teatre și școli, îngropând sub dărâmăturile lor tot ce a creat mai bun și mai frumos bravul popor coreean.

Răspunsurile date de către tovarășul Stalin întăresc convingerea oamenilor cinstiți din lumea întreagă că se poate pune capăt războiului criminal din Coreea, că va lua sfârșit șirul atrocităților barbarilor americani, că va veni timpul când în „Țara dimineților liniștite", mamele nu-și vor mai căuta copiii sub dărâmăturile școlilor, ci îi vor trimite fără teamă să primească izvorul luminos al cărții care-i va transforma în constructori dârzi ai unei vieți noi în mult încercata lor patrie.

Am citit cu emoție și nespusă încredere răspunsul tovarășului Stalin care arată că Uniunea Sovietică și S.U.A. pot să trăiască și de acum înainte în pace, că pericolul unui al treilea război mondial poate fi preîntâmpinat. Aceasta înseamnă pentru noi că vom putea lupta mai departe pentru instruirea și educarea copiilor oamenilor muncii din patria noastră dragă, pentru stârpirea analfabetismului și pentru culturalizarea

★ ★ ★

Oamenii cinstiți din lumea întreagă au primit cu adâncă recunoștință și cu deplină încredere în viitor răspunsurile tovarășului Stalin la întrebările corespondentului ziarului „New-York Times". Răspunsurile tovarășului Stalin deschid în fața omenirii perspectiva luminoasă a întăririi luptei pentru pace și a colaborării pașnice între popoare, principii care stau în mod consecvent la baza politicii Statului Sovietic încă din primele zile ale înființării sale.

Prin răspunsurile sale, tovarășul Stalin a precizat încăodată poziția U.R.S.S., în rezolvarea celor mai vitale probleme ale politicii internaționale actuale. U.R.S.S. este hotărîtă să sprijine tratativele pentru terminarea criminalului război din Coreea. Uniunea Sovietică a venit în mod consecvent cu propuneri concrete în vederea găsirii celor mai juste căi privind colaborarea internațională. In acest sens, în răspunsurile sale adresate corespondentului american, tovarășul Stalin subliniază din nou posibilitatea înțelegerii între state: „Eu continui să cred că războiul între Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică nu poate fi considerat inevitabil, că țările noastre pot să trăiască în pace și de acum înainte". Prin glasul tovarășului Stalin, Uniunea Sovietică s'a pronunțat și în ceeace privește colaborarea economică pe plan internațional, colaborare care trebue să aibă la bază respectarea suveranității și independenței naționale atât pentru statele mari cât și pentru statele mici. Expresia acestor principii staliniste este colaborarea și ajutorul frățesc dintre statele lagărului socialist. Țara noastră și celelalte țări de democrație populară, pe baza ajutorului pe care îl primesc din partea U.R.S.S. cât și a colaborării între ele, realizează cu succes sarcinile mărețe ale construirii societății noi, socialiste. De cealaltă parte, în lagărul imperialist, S.U.A. duc lupta pentru acapararea bazelor de materii prime, pentru extinderea pieților pe seama celorlalte state capitaliste și a țărilor coloniale. Din aceasta decurge și politica agresivă de pregătire a unui nou război mondial pe care o duc monopolurile nord-americane în tendința lor de dominare a lumii. De aici decurg și acțiunile agresive ale politicii războiului rece dus de imperialismul american împotriva Uniunii Sovietice.

Aceste acțiuni agresive sunt demascate cu toată tăria de tovarășul Stalin prin răspunsurile sale date corespondentului ziarului „New-York Times". Cuvintele tovarășului Stalin exprimă pacea — pacea pe care o doresc și pentru care luptă sute de milioane de oameni cinstiți din lumea întreagă. In lupta pentru menținerea păcii și pentru demascarea imperialismului războinic american și a acoliților săi, toți cei ce muncesc în învățământ din patria noastră au o contribuție activă. Invățătorii și profesorii din țara noastră educă pe elevi în spiritul urii neîmpăcate față de imperialismul american atățători la un nou război, sădind în inimile tineretului din R.P.R. dragostea fierbinte pentru Uniunea Sovietică și pentru tovarășul Stalin, care întruchipează cea mai fierbinte năzuință a omenirii — pacea.

CONSTANTIN HERBST
decanul Facultății de Geologie-Geografie din cadrul Universitatea „C. I. Parhon" din București.

30 de ani dela constituirea U. R. S. S.

Cu 30 de ani în urmă, în sala Teatrului Mare din Moscova, cu prilejul primului Congres al Sovietelor din U.R.S.S., marele Stalin a dat citire textului actului de constituire a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. Ziua de 30 Decembrie 1922 a intrat în istorie ca o măreață biruință a politicii leninist-staliniste în problema națională, ca o măreață victorie obținută de proletariatul rus în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, pe drumul lărgirii și consolidării cuceririlor epocale ale Revoluției Socialiste din Octombrie. Crearea statului multinațional sovietic, primul stat din lume al muncitorilor și țăranilor, a deschis larg calea pentru antrenarea oamenilor muncii aparținând tuturor naționalităților frățești la conducerea treburilor statului, a făurit o sudură strânsă între toate popoarele sovietice, a asigurat mijloacele pentru deplina folosire a ajutorului dezinteresat și multilateral dat de marele popor rus popoarelor înapoiate, punându-se pentru totdeauna capăt asupririi naționale. Naționalile care erau lipsite cu desăvârșire de orice drepturi și libertăți pe vremea țarismului au dobândit pentru prima dată o viață de stat proprie, independentă, cu constituție proprie, cu organe de stat economice și administrative proprii, în care se folosește nestingherit limba maternă și în care tradițiile naționale se îmbină armonios cu interesele vitale generale ale oamenilor muncii din întreaga Uniune Sovietică.

Ridicând tot mai sus steagul frăției între popoare, Statul Sovietic a creiat toate condițiile pentru lichidarea inegalității popoarelor U.R.S.S. nu numai pe tărâm politic ci și pe tărâm economic și cultural, popoarele mici făcând pași uriași pe drumul desvoltării economiei și culturii naționale. Au luat ființă națiuni noi, socialiste, cu o fizionomie nouă care s'au transformat în națiuni moderne înaintate.

Anii care s'au scurs, bogați în realizările și biruințele de importanță istorică mondială obținute de popoarele măreței Uniuni Sovietice în construirea primului stat socialist din lume, au arătat întregii omeniri uriașa forță vitală a Țării Sovietice, au mărit considerabil prestigiul internațional al Patriei Socialismului, au făcut din ea o forță capabilă să influențeze și să schimbe situația internațională în favoarea oamenilor muncii. Intre națiunile socialiste din cuprinsul U.R.S.S. s'au închegat tot mai strâns relații de prietenie frățească. Republicile înmănunchiate în marea Uniune au realizat o perfectă unitate moral-politică, care acționează ca o forță motrice în continua desvoltare a Statului Sovietic multinațional.

In desvoltarea lor, republicile sovietice au luat-o cu mult înaintea țărilor din apusul Europei cu o veche tradiție industrială, cu o viață economică înaintată. Este deajuns să privim stadiul actual de desvoltare a unor republici care sub regimul țarist erau ținute în cea mai cruntă stare de înapoiere economică, pentru a ne da limpede seama de uriașele transformări produse sub steagul Revoluției din Octombrie în viața popoarelor Uniunii Sovietice, de uriașa superioritate a sistemului socialist față de sistemul capitalist intrat în putrefacție și descompunere. Republicile Cazahă. Chirghiză, Turcmenă și Tadjică, care înainte de Revoluția din Octombrie nu se deosebeau prin nimic de țările înapoiate vecine cu ele, ca de pildă, Turcia, Iranul, Iracul și altele, și-au creiat din temelii și au astăzi o industrie metalurgică proprie, o industrie petroliferă și chimică înaintată, au înălțat mari centrale electrice, mari combinate textile și alimentare, o industrie constructoare de mașini, cu desăvârșire inexistentă sub regimul țarist.

Marșul din victorie în victorie al popoarelor sovietice în decursul celor trei decenii care s'au scurs dela istorica dată a constituirii primului stat socialist din lume, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, este și mai puternic reliefat de desvoltarea republicilor sovietice din partea europeană a U.R.S.S. Ucraina, care în răstimpul dela Marea Revoluție din Octombrie a avut de îndurat urmările nefaste a două invazii dușmane, a lăsat cu mult în urmă țări capitaliste mari ca Franța și Italia. Furnalele Ucrainei Sovietice produc azi cu mult mai multă fontă decât Franța și Italia luate la un loc. Din minele Donbas-ului și ale altor centre carbonifere ucrainiene se extrage de 1,5 ori mai mult cărbune decât produc împreună cele două mari țări capitaliste din occident.

Succese uriașe au obținut republicile sovietice și în domeniul desvoltării agriculturii pe baze colhoznice. Mașinile cele mai perfecționate din lume brăzdează astăzi câmpiile întinse ale Uniunii Sovietice, culturi noi, necunoscute înainte de 1917, ocupă astăzi suprafețe imense. Uniunea Sovietică produce, în cantități ce pun în umbră realizările agriculturii capitaliste, bumbac de cea mai bună calitate, cereale, plante oleaginoase, coc-saghîz și altele. Toate acestea se reflectă puternic în nivelul de trai mereu crescând al oamenilor muncii din republicile sovietice socialiste.

Glorios este drumul parcurs de popoarele sovietice frățești pe tărâmul revoluției culturale. Dintr'o țară a milioanelor de analfabeți, dintr'o țară în care incultura și misticismul domneau nestingherite sub regimul țarist, Uniunea Sovietică a devenit țara celei mai înaintate culturi, farul luminos spre care își îndreaptă cu nădejde privirile toate popoarele asuprite, toți oamenii muncii. Nu există republică sovietică care să nu-și aibă instituțiile sale științifice și de artă, savanți ridicați din rândurile propriului său popor, oameni ai artei, scriitori și zeci și sute de mii de specialiști cu studii superioare. In R.S.S. Tadjică, de pildă, la fiecare 10.000 locuitori revin 58 de persoane care urmează studii superioare de învățământ, iar în R.S.S. Azerbaidjană proporția aceasta ajunge până la 93 de fiecare 10.000 locuitori. Cât de măreț apar aceste realizări privite comparativ cu ceeace se petrece pe acelaș tărâm în țările capitaliste! La fiecare 10.000 locuitori studiază în învățământul superior în Iran 3 oameni, în India 9, în Suedia 21, în Italia 32.

Uriașe sunt realizările înfăptuite în republicile sovietice socialiste pe tărâmul asistenței medicale. Inainte de instaurarea puterii sovietice medicii constituiau o raritate. In Uzbechistan un medic revenea la 31.000 de locuitori, astăzi acelaș medic revine la 895 locuitori.

Prietenia popoarelor sovietice, unitatea moral-politică, patriotismul fierbinte de care au dat dovadă oamenii sovietici în decursul celor trei decenii de luptă eroică, dela constituirea U.R.S.S., pentru făurirea orânduirii socialiste, își trag seva din atotbiruitorul principiu al internaționalismului proletar. Măreața ideie leninistă a frăției între popoare a însuflețit eroicele popoare sovietice în construirea vieții noi, în înfrângerea tuturor dușmanilor interni și externi ai orânduirii sovietice.

Luptătoare consecventă pentru cauza păcii, Uniunea Sovietică a pus, în perioada care a urmat după cel de-al doilea război mondial, uriașul său prestigiu de care se bucură pe plan internațional în slujba celor mai nobile aspirații de pace ale tuturor oamenilor cinstiți, în slujba preîntâmpinării unui nou măcel mondial pus la cale de către acei care, nesocotind învățămintele istoriei, pășesc tot mai mult pe urmele hitleriștilor germani. In aceste vremuri, când flacăra războiului de jaf și cotropire deslănțuit de imperialiștii americani și slugile lor pârjolește satele și orașele pașnice ale Coreei, când aceasta amenință să cuprindă întreg globul, popoarele lumii își îndreaptă cu nădejde privirile către eroicele popoare sovietice care, înfăptuind cu succes mărețele obiective ale celui de-al 5-lea plan cincinal stalinist trasate de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., construesc visul de aur al omenirii — comunismul.

Oamenii cinstiți din lumea întreagă văd în Statul Sovietic multinațional izvorul dătător de încredere într'un viitor luminos, stânca de granit de care se sfărâmă — și se vor sfărâma toate încercările turbate ale canibalilor secolului al XX-lea de a îneca omenirea într'o nouă baie de sânge. Răspunsurile date de tovarășul Stalin corespondentului ziarului „New-York Times" întăresc odată mai mult convingerea popoarelor în posibilitatea coexistenței pașnice a sistemelor socialist și capitalist.

Din exemplul măreț al U.R.S.S., popoarele văd drumul care duce spre libertate și prietenie frățească, spre o viață îmbelșugată și fericită. Aplicând creator la condițiile țării noastre luminoasele principii leninist-staliniste în problema națională, partidul și guvernul nostru au asigurat minorităților naționale din țara noastră drepturi și libertăți egale cu ale poporului român. Ideologia urii și a șovinismului burghez este astăzi în Republica Populară Română doar o amintire a tristului trecut. Crearea în cuprinsul țării noastre a Regiunii Autonome Maghiare constitue un pas înainte în rezolvarea problemei naționale, în spiritul internaționalismului proletar, de către partidul clasei muncitoare, conducătorul luptei oamenilor muncii dela noi pentru socialism și pace.

Poporul nostru, care pășește hotărît pe drumul deschis de lupta popoarelor sovietice, vede în marea sărbătoare a constituirii U.R.S.S. propria sa sărbătoare, un îndemn la fapte din ce în ce mai strălucite.

Lucrările celui de al treilea Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

In sala sărbătorește pavoazată a Clubului Sindicatului de Invățământ din București s'au desfășurat în zilele de 27, 28 și 29 Decembrie a.c., lucrările celui de al III-lea Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ din R.P.R. La deschiderea Congresului au luat parte tovarășul Mircea Gherman, membru în Biroul Executiv al Confederației Generale a Muncii, tovarășul Ion Nistor, ministrul Invățământului Public, tovarășul Ilie Murgulescu, președintele Comitetului pentru învățământul superior, tovarășii C. Ionescu Bujor și Nicolae Sipoș, miniștri adjuncți ai Invățământului Public, tovarășa Florica Mezincescu, vicepreședintă a C.I.S. învățători și profesori emeriți, șefi ai secțiunilor de învățământ și președinți ai comitetelor sindicale regionale și raionale, delegați ai oamenilor muncii din învățământ, precum și numeroși invitați.

Lucrările Congresului au fost deschise de tovarășul H. Niculescu, președintele Uniunii Sindicatelor de Invățământ, care, în numele Comitetului Central al U.S.I., a salutat pe participanții la Congres și a propus alegerea unui prezidiu activ. In urma propunerilor făcute de delegați a fost ales în unanimitate următorul prezidiu: Mircea Gherman, membru în Biroul Executiv al C.G.M., Ion Nistor, ministrul învățământului public, Ilie Murgulescu, președintele Comitetului pentru învățământul superior, H. Niculescu, președintele U.S.I., Arpad Debreczi, activist al U.S.I., Ernest Gall, prorectorul Universității „Bolyai" din Cluj, Constantin Herbst, decanul Facultății de Geologie-Geografie și președintele comitetului sindical al Universității „C. I. Parhon" din București, Dumitru Borbely, învățător, deputat în Marea Adunare Națională și alții.

S'au ales apoi membrii secretariatului Congresului, ai comisiei de validare și ai comisiei de rezoluție.

Președintele prezidiului a dat cuvântul tovarășului Mircea Gherman, care a adus Congresului salutul Confederației Generale a Muncii. Subliniind importanța deosebită a celui de al III-lea Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ în cadrul căruia se vor lua în discuție problemele cele mai însemnate ale muncii sindicatelor de învățământ, tov. Mircea Gherman a arătat că milioanele de oameni ai muncii din patria noastră privesc cu atenție lucrările Congresului, lucrări menite să aducă o contribuție de seamă la îmbunătățirea procesului de învățământ, la educarea comunistă a tinerei generații din patria noastră. In continuare, vorbitorul a arătat că lucrările Congresului trebue să scoată la iveală lipsurile care mai există în activitatea sindicatelor de învățământ, analizându-se cauza acestora și găsindu-se cele mai bune metode de luptă împotriva lor. „In primăvara acestui an, la Congresul învățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că sarcina sindicatelor de învățământ este aceea de a ajuta pe învățători în munca minunată pe care o duc pentru desfășurarea cu succes a revoluției culturale, de a da un avânt puternic muncii de ridicare a nivelului cultural și profesional al maselor de învățători, de a determina învățătorimea să participe la activitatea obștească pe drumul construirii socialismului și îndeosebi la culturalizarea maselor largi ale poporului muncitor, de a pune în centrul preocupărilor învățătorimii însușirea învățăturii marxist-leniniste".

Tovarășul Mircea Gherman a încheiat urând, în numele Confederației Generale a Muncii, deplin succes lucrărilor celui de al III-lea Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ.

A fost supusă apoi Congresului următoarea ordine de zi: 1) Darea de seamă asupra activității Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ; 2) Raportul Comisiei de cenzori; 3) Alegerea Comitetului Central al U.S.I., a comisiei de revizie și a delegaților la Congresul Sindicatelor din Republica Populară Română. Ordinea de zi a fost aprobată în unanimitate.

A luat apoi cuvântul tovarășul Haralambie Niculescu, președintele U.S.I., care a prezentat darea de seamă asupra activității Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ.

In cursul lucrărilor au adus Congresului salutul lor delegații din partea pionierilor din Capitală, a studenților Universității „C. I. Parhon", a stahanoviștilor și muncitorilor uzinelor „Dinamo", etc.

In cursul lucrărilor Congresului au sosit deasemeni numeroase telegrame de felicitare din partea organizațiilor sindicale din țară.

In cadrul desbaterilor Congresului, au luat cuvântul tovarășii Mircea Gherman, membru în Biroul Executiv al C.G.M., Ion Nistor, ministrul Invățământului Public, precum și numeroși delegați și delegate care au subliniat aspectele pozitive și negative ale muncii sindicatelor de învățământ și au făcut propuneri menite să ridice la un nivel superior activitatea sindicatelor de învățământ.

După închiderea discuțiilor, în urma propunerilor făcute, au fost aleși membrii noului Comitet Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ, membrii comisiei de cenzori, precum și delegații la Congresul Sindicatelor din R.P.R.

S'a dat apoi citire proiectului de rezoluție al Congresului, care a fost aprobat în unanimitate.

Participanții la Congres au hotărît în unanimitate trimiterea unei telegrame Confederației Generale a Muncii.

Prin ovații puternice și în mijlocul unei atmosfere de înalt entuziasm congresiștii au hotărît trimiterea unei telegrame de salut către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, conducătorul iubit al oamenilor muncii din patria noastră.

Tovarășul H. Niculescu, în numele noului Comitet Central al U.S.I., a rostit apoi cuvântul de închidere a lucrărilor celui de al III-lea Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ.

Prezidiul activ al Congresului Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Continuarea lucrărilor Congresului în pag. 3-a

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Organizarea și desfășurarea lecției în școala sovietică

În școala sovietică, forma principală de organizare a activității de învățământ este lecția desfășurată cu o anumită grupă de elevi. Această formă include în sine activitatea generală a grupei întregi și activitatea individuală a fiecărui elev sub conducerea pedagogului care aplică diferite metode de învățământ.

În acest articol vom expune pe scurt principalele teze didactice după care se călăuzesc pedagogii cu prilejul pregătirii și desfășurării lecției, în conformitate cu cerințele științei pedagogice sovietice.

Lecția în școala sovietică se construește pe baza planificării în studiul fiecărui obiect de învățământ, pe baza unei îmbinări chibzuite a activității întregii clase cu activitatea individuală și pe grupe, în cazurile când aceasta este necesar, de pildă, cu prilejul lucrărilor de laborator. Raportul just între activitatea colectivă și individuală a copiilor la lecție este determinat de conținutul materialului studiat, de vârsta copiilor și de materialul didactic pe care-l are la dispoziție pedagogul.

Succesul în desfășurarea lecției depinde foarte mult de felul cum s'a pregătit pedagogul pentru lecții. Experiența arată că chiar și cele mai bune cadre didactice, care au un stagiu pedagogic îndelungat, se pregătesc pentru fiecare lecție și acordă acestui lucru mult timp și multă atenție. Numai acel pedagog stăpânește măestria instruirii copiilor, care dela o lecție la alta prelucrează conținutul materialului de învățământ și metodica de studiere a acestui material.

Prima sarcină a pedagogului cu prilejul pregătirii pentru lecție este cunoașterea amănunțită a conținutului ei.

Pedagogul citește cu atenție textele sau paragrafele respective din manual, determină volumul materialului pentru lecție. El ia atâta material, încât să aibă posibilitatea de a-l studia temeinic și fără grabă cu copiii în timpul fixat pentru aceasta. Apoi pedagogul chibzuește organizarea și metodele de muncă la lecție, alege materialul didactic, verifică utilitatea lui, efectuează experiențe, dacă acestea sunt prevăzute și chibzuește ce trebue să dea copiilor de lucru acasă.

Pentru fiecare lecție se întocmește un scurt plan scris. În plan se formulează cu precizie tema lecției din care să reiasă clar scopul ei.

După determinarea temei lecției, pedagogul arată în plan mersul lecției, descriind pe scurt conținutul și formele de muncă în succesiunea lor metodică. Dăm mai jos planul scurt al unei lecții:

Aritmetica 25 Ianuarie: „Împărțirea numerelor cu mai multe cifre la numere cu două cifre".

1. Controlul lucrărilor executate acasă.

2. Exerciții pregătitoare pentru explicarea noului material: rezolvarea orală a exercițiilor cu împărțirea numărului cu două cifre la un număr cu două cifre (80 : 16, 72 : 24, 84 : 12, 96 : 24).

3. Explicarea unui nou caz de împărțire prin rezolvarea exercițiilor: 914 : 24, 792: 22, 4958 : 37, 6975: 75, 5568: 64, 4408: 59, 41.424: 48.

4. Exerciții de împărțire și rezolvarea unei probleme cu împărțirea unui număr cu mai multe cifre la un număr cu două cifre: exercițiile nr.... nr.... din manual, problema nr...

5. Tema pentru acasă: coloana nr. 2 din exerciții.

Rolul conducător la lecție aparține pedagogului. Aceasta însemnează că instrucția copiilor o face el personal, fără a încredința această chestiune de răspundere, chiar și numai în unele cazuri, elevilor. În procesul instrucției, pedagogul, cu o strictă succesiune studiază cu elevii cursul sistematic al obiectelor de învățământ fixate de programă. El nu va admite forme de muncă cu copiii, care să reducă rolul său de îndrumător.

Rolul de conducere al pedagogului în activitatea instructiv-educativă nu se opune activității elevilor, ci dimpotrivă contribue prin toate mijloacele la ridicarea ei. Pedagogul educă permanent pe elevi în spiritul unei înalte conștiinciozități, dezvoltă prin toate mijloacele forțele și aptitudinile lor creatoare. Aceasta constitue baza întregii activități de educație și învățământ a pedagogului la lecție. Fiecare nouă lecție predată este pentru elevi un pas înainte. Pentru a atinge acest scop, pedagogul desfășoară instrucția într'o formă accesibilă, intuitiv, aplică metode și procedee verificate în practică, care să corespundă conținutului materialului de învățământ și particularităților de vârstă ale copiilor. Pedagogul fixează în memoria copiilor cunoștințele prin repetare, legând materialul nou cu materialul studiat înainte.

Legătura teoriei cu practica este una dintre sarcinile principale ale învățământului. Pentru aceasta, pedagogul sovietic folosește întreaga varietate a formelor de activitate cu copiii. El efectuează cu ei lucrări de laborator. Sub îndrumarea pedagogului, elevii alcătuiesc diferite colecții, albume, cresc plante, îngrijesc animale în colțul viu, fac excursii, pregătesc placarde, editează gazete de perete, fac exerciții de rezolvare a problemelor de importanță practică. În urma acestei activități, copiii capătă deprinderi de muncă independentă.

Pedagogii sovietici acordă o mare atenție activității independente a copiilor. Pedagogul îndrumează executarea temelor de către copii, le explică procedeele de muncă, supraveghează procesul îndeplinirii temei, corectează greșelile și ajută pe copii să învingă diferitele greutăți. Ținând seamă de forțele și posibilitățile elevilor, pedagogul le dă elevilor treptat teme mai grele.

Școlile sovietice au acumulat o bogată experiență pedagogică. Fiecare pedagog muncește mult pentru ca, pe baza experienței pedagogice înaintate, să-și însușească și mai bine măestria pedagogică și metodica predării, pentru ca fiecare lecție să se desfășoare la un înalt nivel științific, în deplină concordanță cu cerințele pedagogiei sovietice.

Mii de pedagogi din Țara Sovietică stăpânesc pe deplin obiectul specialității lor și predau ca niște adevărați maeștri ai muncii pedagogice. În decursul multor ani, în clasele lor nu există elevi care să rămână în urmă. Elevii lor capătă cunoștințe adânci și temeinice și au numai note „bune" și „excepționale".

În regiunea Moscova, de pildă, numărul acestor pedagogi este de peste trei mii, iar la Moscova, Capitala U.R.S.S., numărul lor este de aproape patru mii. Experiența acestor pedagogi eminenți este folosită pe larg de către celelalte cadre didactice și le ajută la îmbunătățirea activității instructiv-educative. Pedagogul sovietic este ajutat și sprijinit de numeroase instituții (cabinete pedagogice, institute de perfecționare, instituții de învățământ seral și fără frecvență). Cu cadrele didactice se organizează conferințe pedagogice, lecturi pedagogice etc.

Necesitatea acestor măsuri în prezent se simte și mai mult în lumina Directivelor adoptate de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal, spre sfârșitul căruia trebue să fie înfăptuită trecerea dela învățământul de șapte ani la învățământul mediu general în capitalele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, ținutale și în marile centre industriale.

ALEXANDR SOLOVIOV

Rolul educativ al organizației de pionieri

Organizația de pionieri își propune ca scop să ajute pe copii la însușirea cunoștințelor. Cunoștințele se dau copiilor în școală, la lecții. Totuși succesul instrucției depinde nu numai de faptul cum îi învață învățătorul pe copii, dar și de faptul cum învață elevii înșiși, dacă ei manifestă interes față de lecții, dacă ei sunt setoși de cunoștințe și perseverenți în însușirea acestora. Organizația de pionieri este chemată să educe la elevi tocmai aceste calități. Desvoltarea setei de cunoștințe la copii, tendința spre cunoștințe, priceperea de a învinge greutățile la învățătură este sarcina principală a organizației de pionieri.

Cunoștințele se capătă nu numai din cărți. Și viața este aceea care dă cunoștințe. Participarea la munca de folos obștesc face posibilă aplicarea cunoștințelor în viață, în practică. Iată decе organizația de pionieri își construește munca sa astfel încât pionierii să îmbine învățătura cu participarea, după puterile lor, la munca de folos obștesc.

Pionierii cultivă plante pe lotul școlar de experiență, sădesc și îngrijesc pomi fructiferi. Alții lucrează în cercuri tehnice. Cei mai mici lucrează în cercuri „mâini îndemânatece" unde învață să manipuleze cele mai simple scule; cei mai mari — în cercurile de radio, de motoare, de aeromodelism și multe altele. După lecții copiii leagă cărți pentru biblioteca școlară, confecționează jucării pentru cei mici, aparate de recepție pentru a le trimite la sate. Elevii-pionieri dela sate ajută vara pe colhoznici să strângă spicele de pe ogoare, să protejeze ogoarele de dușmanii agriculturii.

Astfel, în timpul liber, pionierii învață să aducă partea lor de muncă, chiar dacă aceasta nu este prea mare, la munca generală a țării.

În detașamentele de pionieri copiii sovietici se joacă mult. Ei fac excursii, turism, se ocupă cu sportul, iau parte la competiții sportive, cântă, desenează.

Bucuriile și impresiile comune la distracții și în muncă, învățătura în comun și ajutorul reciproc, discutarea în colectiv a cărților, filmelor și spectacolelor, discutarea faptelor și purtării colegilor, grija pentru aceștia — toate acestea fac din detașamentul de pionieri un colectiv strâns unit. Aici succesele unuia sunt succesele tuturor și insuccesele unuia constitue un insucces general. Așa se desăvârșește educația colectivistului, om care își vede fericirea sa în bunăstarea generală. Așa începe educarea unui constructor activ al noii societăți comuniste.

Exprimându-și dorința de a păși în rândurile pionierilor, copilul săvârșește un pas voluntar și conștient, pe deplin accesibil vârstei lui. Îndeplinind regulele organizației de pionieri, el face aceasta nu pentrucă cineva i-ar fi ordonat, ci pentrucă el singur în mod voluntar și-a luat aceste angajamente pe care le îndeplinește cu mai multă plăcere decât ar fi îndeplinit un ordin.

El va începe să învețe mai bine, să servească ca exemplu pentru alți școlari, va munci, îl va ajuta pe profesor, va respecta și iubi mai mult pe părinții săi, deoarece așa procedează toți pionierii.

Munca în organizația de pionieri este construită pe baza activității independente a copiilor. Îndrumătorii — instructorii de pionieri și pedagogii — îndrumează această activitate. Pionierii singuri aleg din mijlocul lor pe șefii de grupă și învață să se supună conducerii acestora. Pionierii discută și rezolvă în comun treburile în grupă și detașament. Pregătindu-se pentru adunările de pionieri, îndeplinind însărcinările organizației, activând în cercuri, ei își manifestă inițiativa și independența folosind indicațiile îndrumătoare ale instructorilor și pedagogilor. Așa se educă un om disciplinat, energic, perseverent, care nu se teme de greutăți, așa se educă omul care pune interesele colectivului, ale societății mai presus de interesele sale personale. Tocmai pe acest colectiv de pionieri bine închegat se sprijină în fiecare clasă și în întreaga școală pedagogul sovietic.

Fiecare pedagog sovietic ajută efectiv organizația de pionieri în toată activitatea ei. Organizația de pionieri se sprijină pe experiența pedagogică și pe cunoștințele învățătorimii sovietice. Aceasta permite ca activitatea pionierilor să devină și mai plină de conținut și mai interesantă.

Părinții văd în organizația de pionieri o organizație folositoare pentru munca de educație a copiilor.

Ei văd cum copiii lor încep zilnic să facă gimnastică dimineața, se apucă împreună cu colegii să confecționeze aparate de fizică. Și părinții își amintesc că înainte în timpul liber copiii alergau prin curte... Dacă o fetiță este bolnavă, vin pionierii din grupa ei, pentru ca s'o ajute pe rând, până va ajunge cu lecțiile la zi... După excursiile la stațiunea tinerilor naturaliști, în curtea casei apar rânduri de flori și pomi fructiferi sădiți de mâinile copiilor...

O notă rea la învățătură este o rușine obștească a pionierilor. Se poate ca un tânăr leninist să învețe prost? Problema cu privire la indolența pionierului devine obiectul de discuție la adunarea grupei, iar câte odată și a detașamentului. Ca rezultat, pionierul simte că el trebue să învețe bine, că el răspunde pentru succesele sale nu numai în fața tatălui și a mamei, ci și în fața organizației sale...

Învățătorul, părinții copiilor și instructorul de pionieri acționează în comun în munca de educație a copiilor.

...Și când școlarul de 9 ani pleacă cu emoție la școală pentru ca la adunarea detașamentului să dea promisiunea solemnă, să intre în rândurile tinerilor leniniști, — acasă la întoarcere îl așteaptă o masă de sărbătoare, se adună întreaga familie spre a-l felicita pe noul pionier și a marca această zi însemnată și plină de bucurie în viața sa de copil.

A. STROEV

Muzeul politehnic din Moscova

S'au împlinit 80 de ani dela înființarea Muzeului politehnic din Moscova, care a devenit unul din cele mai mari centre ale propagandei științifice și tehnice. În cele 55 de săli ale muzeului sunt prezentate mii de exponate care demonstrează imensele succese dobândite de poporul sovietic, sub conducerea Partidului lui Lenin și Stalin, în dezvoltarea economiei, științei și tehnicei.

În sala consacrată marilor construcții ale comunismului, vizitatorii examinează cu deosebită atenție macheta în funcțiune a excavatorului „E.S.Z. — 4 — 40" și alte machete de excavatoare, de autogredere, pompe de noroi și alte mașini minunate.

În secția industriei electrotehnice sunt expuse cele mai diferite produse, începând cu utilajul complicat al unei centrale electrice moderne și terminând cu aparate electrice folosite în viața de toate zilele. Un mare interes stârnește macheta în funcțiune a unui gigantic turbogenerator a cărui răcire se face cu hidrogen. Un asemenea agregat poate furniza energie electrică unui oraș industrial cu o populație de 1.000.000 de oameni. Dar cei mai mulți vizitatori se opresc la standul consacrat inventiilor laureaților Premiului Stalin, — Boris și Natalia Lazarenco, care au realizat pentru prima oară metoda de prelucrare a metalului prin scântei electrice care permite prelucrarea metalului de orice duritate fără a folosi niciun fel de instrument de tăiere, nemijlocit prin descărcări electrice. În toate sălile sunt expuse materiale care ilustrează în mod grăitor succesele obținute de oamenii de știință, inventatorii, inovatori în producție, făuritorii tehnicii noi de înaltă productivitate.

Vizitatorii examinează cu interes schema primei uzini-automate din lume, microscopul electronic, care mărește de 25.000 de ori, un strung rapid unical pentru tăierea șuruburilor construit de fabrica „Krasnii Proletarii" din Moscova, care realizează o viteză de 3.000 turații pe minut, precum și alte multe admirabile exponate.

În rândurile populației din Moscova se bucură de o mare popularitate tradiționalele conferințe de Duminică intitulate „Noutățile științei și tehnicii" organizate de acest muzeu. Conferințele ținute de muncitorii-inovatori — care-și împărtășesc experiența în muncă, atrag deobicei un public numeros. Aici au luat adesea cuvântul vestiții strungari din Moscova, Dicov și Carpov, inițiatorii unor noi metode de muncă, Jandarova, Levcenco, Rojneva, Cononenco și alții. În momentul de față a fost organizat un nou ciclu de conferințe din seria „Tehnica nouă în cel de al 5-lea plan cincinal".

Expoziția muzeului politehnic atrage zilnic mii de vizitatori — muncitori, ingineri, tehnicieni, oameni de știință, elevi, studenți și profesori. În medie, expoziția este vizitată anual de peste 1.000.000 de oameni.

Cabinetul pedagogic raional

Statul Sovietic acordă o mare grijă creării condițiilor pentru creșterea și perfecționarea sistematică a cadrelor pedagogice. M.I. Kalinin, care a acordat multă atenție acestei probleme, a subliniat întotdeauna că învățătorul poporului poate fi un adevărat îndrumător și educator al tinerei generații numai atunci când el se va ocupa zi de zi de lărgirea cunoștințelor sale.

Pedagogii sovietici sunt călăuziți în permanență de această regulă incontestabilă. Institutele de perfecționare a cadrelor didactice create în fiecare regiune și cabinetele pedagogice din fiecare raion acordă cadrelor didactice un mare ajutor în perfecționarea măestriei lor pedagogice, în însușirea teoriei marxist-leniniste. În acest articol vom vorbi despre activitatea cabinetului pedagogic raional din Puskino, regiunea Moscova.

Cabinetul pedagogic raional din Puskino, ca și alte cabinete din țară, lucrează sub îndrumarea secției de învățământ raionale și se sprijină pe activul cadrelor didactice școlare. În raionul Puskino se numără peste 1000 cadre didactice cu experiență. Mulți din acești pedagogi, în decursul unui șir de ani, nu au elevi care să rămână în urmă.

În anul școlar curent, cabinetul studiază sistemul de predare al unei serii de pedagogi din raion, în special a profesorului de literatură S. Erâkin dela școala medie nr. 3 din Ivanteievsk, — pedagog și metodist cu o calificare înaltă care lucrează la această școală de peste 20 ani. Fiecare lecție a acestui profesor se desfășoară la un înalt nivel pedagogic, se distinge prin profunzime și inventivitate, conține totdeauna ceva nou, creator. S. Erâkin nu știe de mult ce înseamnă repetența în rândurile elevilor săi. Toți elevii lui din clasele a VIII-X-a au numai note bune. Dar cum își organizează în practică munca lor metoditii cabinetului pedagogic?

În decursul anului școlar, ei studiază cu atenție munca cadrelor didactice a căror experiență merită o largă răspândire, studiază organizarea predării. Metoditii pregătesc, de pildă, materiale cu privire la felul în care își întocmește pedagogul planul de lecție, cum desfășoară lecția, care sunt succesele elevilor. După ce a fost studiat sistemul de muncă al pedagogului, materialul se discută în consiliul pedagogic al școlii respective și, aprobat de acesta, merge la secția de învățământ. Secția de învățământ îl examinează și, dacă găsește că experiența pedagogului respectiv poate fi recomandată școlilor din raion, supune materialul discuției cercurilor metodologice și consfătuirii profesorilor de specialitatea respectivă. Numai după aceasta materialul despre experiența înaintată se trimite școlilor, unde pedagogii sovietici îl aplică în mod creator în activitatea lor instructiv-educativă.

Cabinetul pedagogic din raionul Puskino popularizează măestria pedagogică, experiența celor mai bune cadre didactice din raion ca Nicolski V., Erâkin S., Kudriavet G., a directorilor de școli, a diferitelor cercuri metodologice, a unui șir de diriginți de clasă. În cabinetul pedagogic pot fi văzuți în permanență pedagogi care vin aici ca să învețe din experiența înaintată a colegilor lor.

Cabinetul pedagogic raional desfășoară o mare și rodnică activitate cu privire la lecturile pedagogice care se organizează în fiecare an, de obicei în timpul primăverii. Pentru aceasta, cadrele didactice sau colectivele întregi ale școlilor, în decursul întregului an școlar, lucrează la anumite probleme pedagogice de cea mai mare actualitate.

Tema elaborată este discutată apoi în consiliul pedagogic al școlii și, după aprobarea ei, este prezentată sub formă de referat scris cabinetului pedagogic. Astfel, de pildă, învățătoarea V. Priklonskaia dela școala elementară nr. 5 din Puskino lucrează anul acesta la tema: „Sistemul de repetare a materialului din program în decursul întregului an școlar". Colectivul didactic dela școala de șapte ani din Pravdinsk este ocupat cu elaborarea unei alte teme și anume: „Organizarea citirii în afara clasei în școala de șapte ani". Profesorul M. M. Nikolski dela școala elementară din Pravdinsk pregătește tema: „Cum să folosim experiența miciuriniștilor locali în munca extrașcolară". Profesorul Cernoiarova dela școala de șapte ani nr. 4. din Ivanteievsk întocmește referatul cu tema: „Munca cu epigraful". Pedagogii studiază și multe alte probleme interesante. Referatele scrise prezentate cabinetului pedagogic sunt studiate, iar cele mai bune din ele sunt recomandate pentru a fi citite cu ocazia lecturilor pedagogice raionale, ținutale și republicane. Cu prilejul lecturilor pedagogice, referatele sunt citite de către autorii lor. Această formă de muncă cu cadrele didactice a căpătat o largă răspândire și s'a afirmat ca una dintre formele eficace ale participării creatoare continue a cadrelor didactice în desbaterea problemelor actuale ale pedagogiei. Cu ocazia lecturilor pedagogice raionale din Martie 1952, au citit referate 27 de pedagogi. În anul 1953 vor fi ascultate aproape 30 de referate.

O formă importantă de activitate a cabinetului pedagogic este deasemeni organizarea prelegerilor cu teme politice și științifice pentru cadrele didactice. Prelegerile se țin atât în localul cabinetului pedagogic cât și în școli. În calitate de lectori, sunt invitați adeseori savanți eminenți dela Moscova. În anul școlar 1951—52 s'a ținut un ciclu de prelegeri cu: „Importanța operei lui I.V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii", „Moștenirea pedagogică lăsată de Macarenco", „Marele scriitor rus N.V. Gogol" și altele. Pe lângă aceasta, s'au organizat cu cadrele didactice excursii colective la Moscova. În timpul acestor excursii pedagogii au vizitat Muzeul Politehnic, unde au făcut cunoștință amănunțită cu noutățile tehnicii sovietice moderne, au vizitat vestita galerie Treitiakov, Muzeul L. N. Tolstoi și alte locuri interesante din Capitală.

În prezent, cabinetul pedagogic a organizat un ciclu de prelegeri pentru pedagogii din raion, pe baza genialei opere a lui I.V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Se pregătește o serie de prelegeri cu privire la problemele învățământului politehnic al elevilor.

Cabinetul pedagogic are o mare bibliotecă. Aici pedagogul poate obține orice carte. Cabinetul trimite într'o serie de școli biblioteci mobile. El dispune deasemeni de tot felul de material didactic.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care a avut loc în Octombrie 1952, a trasat sarcini grandioase în domeniul învățământului public. Pedagogii din raionul Puskino, ca și toți oamenii muncii din Țara Sovietică, studiază minuțios Hotărîrile acestui Congres.

La marea grijă a Statului Sovietic pentru învățământul public, cadrele didactice răspund prin mobilizarea întregii lor energii creatoare pentru ridicarea continuă a acestui învățământ.

La o lecție de biologie

În centrul micului orășel muncitoresc Electrosila, așezat în apropiere de stația Kudinovo, depe calea ferată Kursk, se ridică clădirea cu două etaje a școlii înconjurată de o frumoasă grădină. În aceste zile de iarnă, ramurile subțiri ale tinerilor meri și peri sădiți de mâinile școlarilor sunt acoperite de brumă, rondurile de flori, pe care încă nu de mult înfloreau ultimile gherghine, sunt acoperite cu zăpadă. Este liniște pe lotul școlar, îngrădit cu un frumos gard de sârmă, unde din primăvară și până în toamnă au muncit școlarii, au răsădit și semănat, au îngrășat pământul și au plivit, au luptat cu dușmanii culturilor și cu buruienile. Ei au desfășurat toată această muncă sub conducerea profesoarei de biologie Polina Orlova, care îmbină strâns predarea obiectului său cu lucrările practice pe lotul școlar.

Tinerii naturaliști au strâns de pe câmpul lor de experiență o recoltă bogată. Locuitorii, bătrâni și tineri, din colhozurile din împrejurimi veneau să admire știuleții de porumb încărcați cu boabe aurii. Datorită îngrijirii pricepute a elevilor, culturile iubitoare de căldură se simțeau pe pământul de lângă Moscova tot atât de bine ca și în sudul lor natal.

Împreună cu colhoznicii de multe ori venea aici și agronomul Vladimir Macarov. El avea multe cuvinte de laudă pentru munca elevilor și multe lucruri din experiența lor le-a aplicat pe ogoarele colhoznice.

Tinerii naturaliști își demonstrează realizările lor la expozițiile agricole din raion și regiune. La școală nu există nici un elev care să rămână în urmă la biologie. La examene elevii dovedesc cunoștințe adânci și temeinice. Datorită lotului școlar, cabinetul biologic are în tot timpul anului o mulțime de plante de tot felul, care sunt folosite la lecțiile de biologie.

Una dintre lecțiile curente de biologie în clasa a VI-a este consacrată temei: „Cele mai importante plante de cultură și bazele creșterii lor".

Profesoara Polina Orlova spune că se va studia varza, care în raioanele din jurul Moscovei este una din principalele culturi legumicole. Elevii trebue să cunoască deosebit de bine biologia ei și metodele de creștere.

Unul din elevi aduce din cabinetul biologic o căpățână de varză proaspătă cultivată pe lotul școlar. Profesoara o taie în două și o arată elevilor.

— Varza este formată din rădăcină, coceanul tulpinei și mugure — spune ea. — Frunzele verzei cresc din mugurele care se găsește în vârful coceanului. Astfel se formează căpățâna. De aici și ghicitoarea populară despre varză: „Patruzeci de cămăși, toate fără cheutori". Frunzele exterioare fiind la lumină, sunt verzi, iar cele interioare, lipsite de accesul luminii, sunt albe, suculente, zaharoase. Vedeți deci că această căpățână este un mugure mare...

Profesoara vorbește apoi despre structura verzei, despre particularitățile sale biologice. De fiecare dată ea arată copiilor o parte sau alta a plantei. Apoi ea începe să întrebe pe copii ce știu ei despre metodele de creștere a verzei. Unul din copii spune că locurile cele mai bune pentru plantarea verzei sunt terenurile joase și umede, că pământul în care răsădim varza trebue să fie bine prelucrat și afânat. Altul arată necesitatea de a îngrășa terenul pe care răsădim varza cu îngrășăminte minerale. Elevii enumără îngrășămintele cele mai potrivite pentru varză.

Toate aceste cunoștințe practice au fost căpătate de elevi în timpul muncii pe lotul școlar. Profesoara amintește elevilor de marea recoltă de varză pe care a obținut-o colega lor mai mare Raisa Smolina, elevă în clasa a IX-a, datorită aplicării agrotehnicii superioare. În primul an ea a cules depe parcela sa șase sute centneri de varză, la hectar, iar în anul al doilea aproape de o mie de centneri. Fiecare căpățână de varză crescută de ea atinge 16 kg. Asemenea recolte obțin pe ogoarele lor colhoznicii fruntași, maeștri în agricultură.

Mai departe, profesoara vorbește despre semințele de varză. Elevii află că varza este o plantă bianuală: în primul an ea dă căpățâna, iar în anul al doilea din căpățână cresc semințele. Pentru semințe se aleg de obicei varietățile care dau cele mai mari recolte. Căpățânile de varză se păstrează până primăvara într'un loc rece și în felul acesta ele trec prin perioada de iarovizare. Primăvara, de timpuriu, din căpățână se taie coceanul cu mugure și se răsădește pe parcelă. Roadele verzei, adică păstăile, se coc pe tulpină, care crește înaltă.

Profesoara Polina Orlova dă copiilor ca temă pentru acasă să deseneze secțiunea unei căpățâni de varză și roadele ei.

După acelaș principiu se face predarea biologiei și în alte clase. În clasa a V-a, studiind tema „Semințele și însămânțarea" elevii au preparat singuri semințele pentru însămânțare, le-au iarovizat, le-au verificat puterea de germinație, au studiat influența termenelor de însămânțare și a adâncimii însămânțării asupra creșterii plantei, au supraveghiat încolțirea semințelor. Ei au studiat structura semințelor de mazăre și fasole, au observat umflarea semințelor, au urmărit încolțirea semințelor de grâu, varză, fasole, precum și influența luminii asupra germinației.

Studiind rădăcina, structura și rolul ei, copiii efectuează deasemeni multe experiențe. În timpul iernii, când afară e zăpadă, elevii fac experiențe cu privire la înmulțirea vegetativă. În cabinetul biologic sunt multe plante înmulțite în acest fel — begoni, cactuși, viță de vie de cameră. Tinerii naturaliști studiază pe plante vii structura florii, fac experiențe de polenizare artificială, învață tehnica altoirilor.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a trasat sarcina de a se păși la înfăptuirea învățământului politehnic în școala medie și de a lua măsurile pentru trecerea la învățământul politehnic general. O asemenea formă a muncii cum este cultivarea plantelor pe loturile și grădinile școlare experimentale este unul dintre elementele de bază ale învățământului politehnic. Cunoștințele teoretice legate cu deprinderile practice pe care le capătă elevii în clasă, pe lotul școlar, în cabinetul biologic, îi învață pe copii să vadă în muncă un câmp larg pentru aplicarea cunoștințelor științifice dobândite, iar aceasta, la rândul său, duce la o atitudine creatoare față de lecții, față de aprofundarea cunoștințelor, de ridicarea nivelului la învățătură.

E. CERNAȘEVA

Nicolae Bălcescu, luptător pentru culturalizarea maselor largi

Revoluționar consecvent, Nicolae Bălcescu armata va fi de partea poporului, deoarece era convins că, fără o armată bine organizată și temeinic instruită, nu vor putea fi cucerite independența și unitatea națională. Ori, în regiment, el considera de datoria sa să inițieze o largă mișcare de alfabetizare și instruire a ostașilor și a gradelor inferioare și deschide un curs în care predă scrierea, cititul, aritmetica, istoria și geografia. Domnitorul Bibescu nu putea vedea cu ochi buni existența acestui curs, ridicarea nivelului cultural, lărgirea orizontului maselor și hotărăște imediata suspendare a cursului.

Faptul că N. Bălcescu a socotit necesar ca odată cu organizarea revoluției, să purceadă el însuși la instruirea maselor, dovedește odată mai mult importanța deosebită pe care marele luptător democrat revoluționar o acordă învățătorilor. Departe de a-i considera doar ca niște slujbași obișnuiți, el îi consideră propagandiști ai cauzei revoluționare, propagandiști care pot aduce o contribuție deosebit de însemnată în opera de cucerire a maselor de către revoluție. Se știe că în timpul guvernului provizoriu, al cărui secretar a fost, Nicolae Bălcescu și-a asumat sarcina de a organiza corpul comisarilor politici al căror rol l-a definit astfel: trebue să facă „pe popor să simtă drepturile sale și să le arate datoriile către patrie". Cine însă, în acea vreme, putea cunoaște mai bine decât învățătorul drepturile și datoriile pe care trebuiau să le aibă cetățenii față de patrie? Și cine era mai strâns de masе și putea, deci, exercita o influență mai puternică asupra lor, decât învățătorul? Nu există nici o îndoială că acest corp al comisarilor era alcătuit în marea lui majoritate din învățători. Or, se știe că, într'o scrisoare adresată lui Ion Ghica, Nicolae Bălcescu face o apreciere pozitivă privitoare la activitatea acestui organ revoluționar. Nicolae Bălcescu îi scrie prietenului și tovarășului său de luptă, aflat atunci într'o misiune diplomatică la Constantinopol, că acești comisari și-au îndeplinit până la capăt misiunea, că în unele împrejurări defavorabile, ei au avut un rol hotărîtor în salvarea revoluției.

Grăitor deasemeni, în ceeace privește importanța acordată de Nicolae Bălcescu învățătorilor, rolului lor social, este faptul că în timpul guvernului provizoriu el conduce gazeta „Învățătorul satului". Publicația aceasta — care apărea încă din 1843 și se rezuma înainte de revoluție doar la reproducerea decretelor emise de Bibescu, de logofeții și vornicii săi și la unele sfaturi cu caracter agricol și medical — devine, sub conducerea lui N. Bălcescu, un instrument prețios al revoluției, o tribună care îndrumă învățătorii sătelor în activitatea lor revoluționară.

Înalta prețuire a importanței muncii sociale desfășurate de învățători este consecința logică a înaintatelor idei pedagogice ale lui N. Bălcescu.

Se știe că N. Bălcescu întocmește în exil, după înfrângerea revoluției, „Manualul bunului român". Acest manual, alcătuit după modelul „Manualului republican al omului și cetățeanului" al filozofului francez progresist Charles Renouvier, prezintă o mare importanță în ceeace privește cunoașterea ideilor pedagogice ale lui N. Bălcescu.

„Manualul bunului român" este alcătuit după metoda catihetică „a întrebărilor și a răspunsurilor". Orășanul pune o serie de întrebări, iar comisarul îi dă răspunsul cuvenit. El îi arată astfel superioritatea republicii democratice asupra oricărui alt sistem de guvernământ, necesitatea de a respecta legile statului democrat și de a lupta pentru traducerea lor în fapt etc... „Manualul bunului român" este un îndreptar pentru comisari în care se arată cum să angajeze și să ducă o discuție, cum să propage ideile revoluționare.

În această operă aflăm, printre altele, pu-ternic reliefată ideea prețioasă a posibilității educării și transformării omului. Nicolae Bălcescu crede în rolul transformator al educației.

„Dar încă și pe acest pământ în care suntem, oamenii se vor face din zi în zi mai buni, mai înțelepți, mai iubiți, mai drepți pentru frații săi".

Întreg „manualul" e axat, de altfel, pe ideea desăvârșirii omului. **„Fă-te desăvârșit!** (sublinierea lui Bălcescu). Nu vei fi fericit decât făcându-te mai bun" — dela acest imperativ își începe comisarul discuția. Bălcescu își dă apoi seama că procesul de educație, de „desăvârșire" depinde în foarte mare măsură de condițiile social-politice existente, că aceste condiții pot accelera sau frâna procesul educației. Sub tiranie, de pildă, popoarele nu se pot lumina. Într'o republică democratică nu există nicio frână care să împiedice buna desfășurare a procesului educativ.

„Adevăr — spune comisarul — că poporul nostru nu este destul de luminat cu învățătură, dar tocmai pentru aceasta are trebuință de instituții libere ca să se poată lumina, căci sub tiranie nu se pot lumina popoarele. Viața publică și slobodă este buna creștere și învățătura bărbaților, după cum școala este buna creștere și învățătura copiilor".

Bălcescu subliniază deasemeni și valoroasa idee că e mai ușor să educi un om lipsit de cunoștințe decât unul care are o seamă de cunoștințe, dar care are o înțelegere viciată a lucrurilor, care are sufletul corupt.

„Apoi e și aceasta adevărat că boerii, ce zic că poporul e prost, nu sânt și ei mai puțin proști și lipsiți de orice învățătură; cel puțin poporul e mai puțin strict decât dânșii și l-a înzestrat Dumnezeu cu o înțelegere simplă și dreaptă, ce-i ține loc de învățătură și îl luminează despre interesele adevărate ale lui și ale țării".

Acum, când cu prilejul centenarului morții lui Nicolae Bălcescu, opera acestui mare democrat revoluționar este larg popularizată, iar contribuția lui în desvoltarea culturală și în lupta pentru libertate a poporului nostru, este studiată cu un viu interes, este de datoria pedagogilor noștri să cerceteze aprofundat ideile pedagogice ale lui N. Bălcescu și să contribue astfel în mod util la cunoașterea gândirii pedagogice progresiste românești.

MIRCEA LEONTE

Lucrările celui de al III-lea Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Darea de seamă a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ prezentată la cel de al III-lea Congres al Uniunii de către tov. H. Niculescu

După o amplă expunere a condițiilor internaționale și interne în care se deschid lucrările Congresului, tov. H. Niculescu a spus:

Principala sarcină care a stat în fața Comitetului Central al Uniunii a fost, ca, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român și îndrumarea C.G.M., să mobilizeze cadrele didactice la îndeplinirea primului nostru plan cincinal în domeniul învățământului.

Analizând lipsurile grave care existau în munca sindicatelor din învățământ, Comitetul Central al Partidului, în Hotărîrea din 16 August 1951, a recomandat Comitetului Executiv al C.G.M. „să ia grabnice măsuri în vederea lichidării lipsurilor serioase pe care le are U.S.I. în ceeace privește munca educativ-culturală în rândurile cadrelor didactice, cât și în ce privește grija pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale profesorilor și învățătorilor. Uniunea Sindicatelor de Invățământ va sprijini Ministerul Invățământului Public în acțiunea de ridicare a calificării cadrelor didactice, în organizarea schimbului de experiență, va desfășura o largă muncă politică și educativă în rândurile cadrelor didactice și se va preocupa îndeaproape, de îmbunătățirea asistenței sociale și, în general, a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice".

Convocarea primului Congres al Invățătorilor din R.P.R., desfășurarea lucrărilor lui, prezența la Congres și cuvântul adresat învățătorilor de către conducătorul iubit al poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, arată grija deosebită și prețuirea cu care partidul și guvernul înconjoară cadrele didactice, a căror misiune nobilă este de a crește un tineret bine pregătit, cu o înaltă conduită morală, cu dragoste nețărmurită pentru scumpa noastră patrie.

In munca de mobilizare a cadrelor didactice pentru îndeplinirea planului și pentru ridicarea conținutului învățământului, un neprețuit ajutor în activitatea noastră a constituit-o bogata experiență a școlii și pedagogiei sovietice, precum și a sindicatelor de învățământ din U.R.S.S.

In școală pătrunde tot mai mult principiul organizării și planificării muncii instructiv-educative. Tot mai numeroși sunt învățătorii și profesorii care, urmând exemplul educatorilor sovietici, organizează și planifică amănunțit activitatea lor, obținând rezultate bune.

Experiența școlii sovietice a arătat oamenilor muncii din școlile noastre că ei trebue să lege în mod organic munca lor de practica construcției socialiste. Astfel, de pildă, la școala elementară din Ovidiu, profesorii de fizică, de geografie și de științe naturale au desfășurat o mare parte a activității lor cu elevii pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Arătând realizările obținute prin aplicarea experienței sovietice în școlile noastre, cu sprijinul organizațiilor sindicale, tov. H. Niculescu a continuat:

Călăuzit de experiența sindicatelor sovietice, Comitetul Central al Uniunii noastre, începând din anul 1951, a îndrumat organizațiile sindicale din învățământ să-și concentreze activitatea în acțiunea de ridicare a calificării cadrelor didactice, în organizarea schimburilor de experiență și să desfășoare o largă muncă politică și educativă în rândul cadrelor didactice pentru ridicarea conținutului învățământului.

Principalele metode și mijloace folosite în acest scop de organizațiile sindicale, mai ales în ultimile luni, au fost *consfătuirile de producție, lecțiile deschise, prezentarea referatelor și conferințelor pedagogice și metodologice, organizarea expozițiilor, a excursiilor științifice* etc.

După ce a făcut analiza rezultatelor obținute prin consfătuirile de producție în diferite orașe ale țării, ca Ploești, Buzău, Timișoara, Cluj etc., vorbitorul a arătat: Mai sunt încă organizații sindicale care nu dau importanța cuvenită acestui mijloc principal de extindere a experienței înaintate, care n'au organizat deloc consfătuiri de producție, sau care atunci când le-au organizat, nu le-au pregătit din timp. Rezultatele obținute pe primele două pătrare ale acestui an școlar ar fi fost mult mai bune dacă grupele sindicale ar fi organizat consfătuiri de producție în care s'ar fi desbătut unele din problemele principale ale procesului de învățământ cum sunt: metodele predării lineare a gramaticii, metodele predării simultane la mai multe clase etc.

O desvoltare mai mare a căpătat în ultimul timp organizarea schimburilor de experiență între cadrele didactice, între școli și între raioane, sub forma lecțiilor deschise, interasistențelor, lecțiilor model etc.

Deosebit de importantă pentru ridicarea calității învățământului, pentru îmbunătățirea și organizarea muncii în școli, a fost desfășurarea după exemplul școlii sovietice, pentru prima dată la noi, a consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice în zilele de 10—12 Septembrie 1952.

Invățând din experiența consfătuirilor raionale din Septembrie 1952, Comitetul Central al Uniunii, împreună cu Ministerul Invățământului Public, au luat din timp măsuri pentru instruirea șefilor de secțiuni de învățământ și a președinților comitetelor sindicale regionale și au trimis cu mult înainte materialul documentar și instrucțiunile pe baza cărora să se organizeze consfătuirile din Ianuarie 1953.

★

Vorbitorul a trecut apoi la analiza modului cum s'a preocupat Comitetul Central al U.S.I. de sprijinirea cadrelor didactice în munca de ridicare a nivelului lor ideologico-politic, prin însușirea temeinică a învățăturii marxist-leniniste, arătând realizările și lipsurile în acest domeniu. Apoi, tovarășul H. Niculescu a analizat munca dusă de sindicate în vederea ridicării calificării profesionale a cadrelor didactice arătând sprijinul dat de organizațiile sindicale secțiilor de învățământ în organizarea și desfășurarea cursurilor de îndrumare a cadrelor didactice, grija pentru învățătorii și profesorii care studiază fără frecvență, îndrumarea spre cursurile de calificare etc.

Trecând la problemele legate de baza materială a procesului de învățământ, tovarășul H. Niculescu a analizat situația difuzării manualelor, a producției de material didactic la Intreprinderea de Material Didactic a M.I.P. și cu resurse locale, citând ca exemple, printre altele, realizările obținute de prof. Ion Volintiru din Nădlac-Arad, D. Rimmer din Fălticeni etc.

In continuare, darea de seamă a arătat realizările și lipsurile organizațiilor sindicale în domeniul școlarizării și al frecvenței, în problema legăturii cu părinții elevilor, insistând asupra antrenării acestora pentru îmbunătățirea condițiilor materiale ale școlilor (construcții, reparații, amenajări de localuri etc.).

Secțiunile de învățământ și comitetele sindicale regionale și raionale au privit cu ușurință problema construcțiilor, din care cauză planul de investiții al M.I.P. a rămas neîndeplinit într'o mare parte. M.I.P. nu s'a sesizat, n'a intervenit la timp la ministerele de resort pentru planificarea și repartizarea materialelor de construcție necesare, iar C.C. al U.S.I. n'a analizat și nici n'a dat îndrumări organelor sindicale din țară pentru folosirea resurselor locale în construcția de noi localuri de școli.

★

Cu toate realizările obținute în perioada despre care vorbește darea de seamă — a arătat apoi tovarășul H. Niculescu — Comitetul Central al Uniunii a avut lipsuri serioase în îndrumarea organelor sindicale, în mobilizarea cadrelor didactice la lupta pentru îndeplinirea planului și ridicarea calității învățământului.

Comitetul Central al Uniunii nu a studiat în suficientă măsură experiența sindicatelor sovietice și nu a căutat să aplice la condițiile specificului nostru experiența sindicatelor din celelalte ramuri de producție cu privire la mijloacele de mobilizare a maselor pentru îndeplinirea planului.

A existat într'un timp la conducerea Uniunii concepția că activul Uniunii și al organizațiilor sindicale locale nu trebue să se preocupe de problemele procesului de învățământ. Aceasta a făcut ca, nici până în prezent, o bună parte din organizațiile noastre sindicale să nu cunoască și să nu folosească în mod organizat metodele de îmbunătățire a muncii, cum sunt vizitele reciproce la lecții, lecțiile deschise, consfătuirile de producție, controlul obștesc asupra conținutului învățământului etc.

In ce privește ridicarea calificării cadrelor didactice, dacă a existat o oarecare preocupare din partea M.I.P. și U.S.I., trebue să arătăm că unele comitete sindicale și secții de învățământ raionale au privit această problemă fără spirit de răspundere, nu s'au preocupat și nu au sprijinit în suficientă măsură munca cadrelor didactice pentru a se înscrie și a urma cursurile serale și fără frecvență. In raionul Brănești, reg. București, de pildă, din 20 de tovarăși înscriși la diferite facultăți s'au prezentat la examen numai 2.

In ce privește mobilizarea și crearea condițiilor pentru studierea de către cadrele didactice a marxism-leninismului, anul acesta Comitetul Central al U.S.I. a luat măsuri cu multă întârziere, dând instrucțiuni organelor sindicale raionale de abia în ultimul timp asupra felului cum va trebui organizat studiul.

Analizând apoi munca obștească a cadrelor didactice, tovarășul H. Niculescu a spus:

In munca de alfabetizare s'au evidențiat sute de învățători și profesori, care, ajutați de organizațiile sindicale, au folosit metode înaintate de muncă și au depus eforturi susținute pentru o frecvență regulată, pentru asigurarea unui învățământ de calitate.

In multe comune de pe întreg cuprinsul patriei noastre, ca de exemplu Doba, Colibași, Dragovăț, Izvorul, Grădiștea, Mogoșești din raionul Slatina, Clucereasa, Vărzăroaia din raionul Pitești, neștiința de carte a devenit doar o amintire. In regiunea Baia-Mare, în 63 de comune, analfabetismul a fost complect lichidat.

Comitetul Central al Uniunii a dat toată atenția îndrumării sindicatelor pentru buna desfășurare a muncii de alfabetizare. In mai multe etape au fost trimise pe teren brigăzi comune cu M.I.P. pentru intensificarea muncii.

Deosebit de importantă pentru munca noastră este îndeplinirea sarcinii trasate de Comitetul Central al partidului ca până la 1 Noembrie 1954 în întreprinderile aparținând sectorului socialist să fie alfabetizați toți neștiutorii de carte. Pentru aceasta, va trebui ca noul Comitet Central al Uniunii să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor care mai persistă în munca organizațiilor sindicale și a cadrelor didactice. O grijă deosebită va trebui acordată calității predării în munca de alfabetizare.

In afara muncii de alfabetizare, activitatea obștească a cadrelor didactice pentru ridicarea culturală a maselor populare îmbracă multiple forme. Nu există acțiune de bază organizată de partid și guvern, în care să nu fie antrenate cadrele didactice atașate regimului de democrație populară.

O bună parte din învățători, în afară de munca de lămurire pe care o duc pentru atragerea în întovărășiri și gospodării agricole colective a țărănimii muncitoare, sunt un exemplu personal, înscriindu-și primii familiile în gospodăriile colective.

Prin conferințe, în cadrul căminelor culturale, prin munca de lămurire dela om la om, ca și în lecțiile la clasă, s'au popularizat zi de zi minimele agro și zootehnice, scoțându-se în evidență avantagiile lor. O contribuție însemnată în munca de culturalizare a maselor o dau învățătorii și profesorii în cadrul căminelor culturale, a căror activitate în general este condusă de aceștia, fie în calitate de directori de cămine, fie de organizatori și conducători de echipe artistice. Numeroase echipe ca cea din Sălcuța, raionul Beclean, organizată și condusă de tovarășul Gheorghe Hudrea, au fost premiate la concursul pe țară al echipelor artistice din cadrul căminelor culturale.

O contribuție însemnată în buna gospodărire a comunelor, la mobilizarea țărănimii muncitoare, pentru construirea de noi clădiri de școli și internate și în opera de culturalizare a maselor o dau mii de învățători și profesori deputați în sfaturile populare comunale, raionale și regionale, precum și cei aleși recent în Marea Adunare Națională.

Pentru mobilizarea cadrelor didactice în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii și pentru culturalizarea maselor, un rol însemnat îl au comisiile sindicale sătești cărora trebue să recunoaștem că nu li s'a dat importanța cuvenită. Noi nu am folosit comisiile sindicale sătești pentru trezirea în rândurile cadrelor didactice a conștiinței că însăși desvoltarea școlii la sate depinde de ritmul de transformare socialistă a agriculturii.

O condiție esențială pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ în învățământul superior, o constitue aplicarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la reglementarea activității obștești a studenților în universități și institutele de învățământ superior. Comitetele sindicale studențești, pe baza acestei Hotărîri, vor trebui să treacă la atragerea întregii mase a studenților la activitatea obștească, să aibă grijă ca unii studenți să nu fie încărcați cu prea multe sarcini obștești, considerând că principala sarcină a studenților este studiul.

Tovarășul H. Niculescu a trecut apoi la analiza felului cum s'a preocupat Comitetul Central U.S.I. de problema asigurării condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, pe baza Hotărîrilor partidului și guvernului din 16 August 1951, și 19 Septembrie 1952 arătând:

In ce privește aplicarea întocmai și la timp a Hotărîrii din 16 August, au fost o serie de greutăți, cauzate în primul rând de elementele dușmănoase din aparatul financiar — bancar grupate în jurul lui Vasile Luca, care au sabotat în mod sistematic aplicarea Hotărîrii, întârziind plata salariilor, interpretând arbitrar Hotărîrea și dând instrucțiuni greșite organelor financiare locale. Deasemenea, în aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri din 19 Septembrie 1952, privind organizarea activității didactico — științifice, introducerea normelor de muncă și salarizarea pe funcțiuni pentru personalul didactic din învățământul superior, Hotărîre care a deschis largi perspective școlii noastre superioare, trebue să arătăm ca o lipsă a C.I.S. faptul că a trecut la aplicarea ei în mod birocratic, fără să prelucreze în masă importanța ei politică. In afară de aceasta, C.I.S. n'a trimis nici până azi pe teren regulamentul de organizare a activității științifice, din care cauză nu se aplică întocmai prevederile Hotărîrii din 19 Septembrie 1952.

In continuare, vorbitorul a arătat realizările obținute în asigurarea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice după demascarea devierii de dreapta, continuând:

Acolo unde șefii secțiilor de învățământ care sunt membri în Comitetele Executive ale sfaturilor populare precum și președinții comitetelor sindicale regionale și raionale nu au dovedit suficientă grijă față de oamenii muncii din învățământ, aprovizionarea cu lemne nu s'a făcut la timp, așa cum s'a întâmplat în regiunile excedentare în lemne ca Suceava, Baia Mare, Bacău, Cluj etc.

M.I.P. și C.C. al U.S.I. s'au mulțumit să dea instrucțiuni și să ia legătura cu ministerele de resort fără să controleze din timp pe teren felul cum se face aprovizionarea cu combustibil.

Prin Hotărîrea din 16 August, partidul și guvernul au creat condiții deosebite de muncă pentru cadrele didactice. Trebue să arătăm că atât organele administrative locale cât și organizațiile sindicale nu au folosit toate posibilitățile pentru realizarea întocmai și la timp a tuturor prevederilor din Hotărîre.

In continuare, darea de seamă a C.C. al U.S.I. s'a ocupat de analiza realizărilor și lipsurilor obținute în domeniul asigurărilor sociale.

★

Sub îndrumarea partidului, Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ și organizațiile sindicale din învățământ au dus o permanentă activitate educativ-culturală în mijlocul cadrelor didactice.

Principalele mijloace de ridicare a nivelului cultural al membrilor sindicatelor noastre au fost cluburile și colțurile roșii, conferințele, bibliotecile, munca artistică, presa, cultura fizică și sportul.

Pe baza rezoluției plenarei Comitetului Central al P.M.R. din Decembrie 1948, care subliniază că munca cultural-educativă a sindicatelor trebue să se cimenteze în jurul cluburilor sindicale, Comitetul Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ a fost preocupat să organizeze și să activizeze munca cluburilor, să amenajeze noi cluburi și colțuri roșii, îndrumându-le, pe baza experienței cluburilor sovietice, să devină focare de cultură și educație comunistă și mijloace de mobilizare a cadrelor didactice pentru îndeplinirea planului de stat în sectorul învățământului.

In cadrul cluburilor și colțurilor roșii se organizează pentru cadrele didactice conferințe instructiv-educative, consfătuiri de producție și schimburi de experiență, iar într'o bună parte din ele s'au organizat de către comitetele sindicale cabinete pedagogice.

După analiza unei serii de lipsuri în munca educativ-culturală și sportivă în rândurile cadrelor didactice și studenților, darea de seamă a trecut la expunerea modului cum s'a desfășurat munca administrativ-financiară, munca organizatorică, precum și contribuția la lupta pentru întărirea unității sindicale internaționale.

Ultima parte a dării de seamă s'a ocupat de analiza muncii vechiului Comitet Executiv al U.S.I., de lipsurile grave ale unora dintre membrii acestui comitet.

Țara noastră — a spus în încheiere tovarășul H. Niculescu — sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, merge cu pași repezi pe drumul construirii socialismului. Așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, „poporul român are dreptul să privească cu încredere viitorul patriei noastre".

In fața organelor sindicale stă una dintre cele mai importante sarcini, aceea de a organiza inițiativa creatoare a cadrelor didactice, de a călăuzi activitatea și energia lor pentru înfăptuirea sarcinei date de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, de a lupta pe frontul ridicării nivelului învățământului, al creșterii de cadre noi pentru industrie, agricultură, comerț, cooperație, pentru diferite sectoare ale muncii culturale, de a lupta pentru lichidarea analfabetismului și răspândirea culturii în mase.

Stânga: *Tov. H. Niculescu, expunând darea de seamă a C.C. al U.S.I.;* Dreapta: *Un aspect în timpul lucrărilor Congresului.*

Cuvântarea tov. Mircea Gherman, membru în Biroul Executiv al Confederației Generale a Muncii

Tovarăși,

Am ascultat cu toții darea de seamă a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ, dare de seamă care n'a cuprins — și nici nu putea cuprinde în cele 52 pagini ale sale — toate succesele pe care le-au avut sindicatele de învățământ în activitatea lor. Să luăm, de pildă, numai contribuția pe care sindicatele de învățământ au dat-o prin mobilizarea cadrelor didactice la măreața campanie a alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, campanie care a dovedit, printre altele, devotamentul majorității covârșitoare a cadrelor didactice față de partid, entuziasmul cu care învățătorii și profesorii au dus în mijlocul maselor cuvântul partidului.

Raportul n'a subliniat îndeajunsă măsură, printre altele, lupta plină de abnegație a învățătorilor și profesorilor pentru lichidarea neștiinței de carte, luptă ce se duce nu întotdeauna în condiții ușoare: în sate îndepărtate de centrul școlar respectiv, în mijlocul iernilor grele sau biruind ploaia și noroiul.

N'au fost subliniate în întregime lucrurile noi, minunat de frumoase, care s'au realizat în învățământul elementar, mediu și superior. Pretutindeni se găsesc cadre tinere, care, alături de cele vechi, muncesc cu entuziasm pe toate tărâmurile de activitate, didactică și obștească, pentru a face cu cinste față sarcinilor de încredere puse de partid și guvern.

Darea de seamă cât și discuțiile au scos la iveală și o serie de lipsuri existente în munca sindicatelor de învățământ, lipsuri de care în bună măsură este răspunzătoare și conducerea Uniunii Sindicatelor de Invățământ.

Atât darea de seamă cât și discuțiile nu s'au ocupat însă de toate deficiențele care mai există în munca din școală și din afara ei, lipsuri care, nefiind scoase la iveală nu pot fi soluționate și lichidate.

In continuare, vorbitorul a subliniat necesitatea întăririi spiritului critic, necesitatea de a cere socoteală celor cărora li s'au încredințat munci de conducere și de a merge cu curaj, pentru rezolvarea problemelor, la forurile superioare de partid, de stat și sindicale.

Vorbind despre problema necunoașterii unor aspecte de pe teren de către conducerea Uniunii Sindicatelor de Invățământ, tovarășul Mircea Gherman a spus următoarele:

Uniunea Sindicatelor de Invățământ nu a cunoscut toate problemele muncii depe teren, deoarece ea nu are încă un activ cu un ridicat nivel profesional; deoarece unii activiști sunt folosiți în munca mecanică de transmitere a sarcinilor pe teren; deoarece unii activiști efectuează încă o muncă de statisticieni și nu una de organizare și îndrumare. Este firesc că în acest fel, unele probleme nu pot fi cunoscute de către C.C. al U.S.I. Va trebui deci, ca problema instruirii temeinice a activului C.C. al Uniunii Sindicatelor de Invățământ să fie o sarcină centrală a viitorului C.C. al U.S.I.

In continuare, tovarășul Mircea Gherman a vorbit despre modul în care se aplică Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice.

Tovarășii care au luat cuvântul nu s'au ocupat în suficientă măsură de felul în care se aplică pe teren Hotărîrea partidului și guvernului, Hotărîre care exprimă grija partidului și guvernului față de învățători și profesori, grija față de om. S'a discutat prea puțin despre condițiile de muncă ale învățătorilor și profesorilor, despre aprovizionarea cu combustibil, despre modul în care funcționează comisiile de asigurări sociale. Este necesar ca aceste probleme să preocupe în cea mai înaltă măsură viitorul C. C. al U.S.I. spre a se găsi cele mai bune metode pentru aplicarea întocmai a Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice.

Vorbind despre unele aspecte organizatorice, tovarășul Mircea Gherman a subliniat că discuțiile n'au atins problema grupei sindicale.

Just au arătat unii tovarăși că rareori activiștii C.C. al U.S.I. au ajuns până la grupa sindicală, pentru a analiza felul în care activează această unitate de bază a mișcării sindicale și că, în special, nu s'a cercetat munca sindicală dela sate. S'a creat o nouă formă organizatorică la sate și anume comisiunile sindicale sătești, care înmănunchiază pe toți salariații dintr'o comună, de orice instituție ar depinde ei. Atât darea de seamă cât și discuțiile n'au atins activitatea acestor comisiuni sătești, comisiuni în care trebue să se trăiască o intensă viață sindicală.

Tovarășul Mircea Gherman a subliniat apoi unele aspecte ale problemei colaborării între organele Ministerului Invățământului Public, ale sfaturilor populare și organele sindicale.

Viitorul C.C. al U.S.I. va trebui să muncească în așa fel încât M.I.P. și C.I.S. să dorească să colaboreze cu el. Comitetele sindicale regionale vor trebui să lucreze în așa fel încât tovarășii din secțiunile de învățământ să găsească în ele un sprijin prețios în îndeplinirea sarcinilor care le revin. Există o delimitare precisă a sarcinilor fiecăruia. Secțiunea de învățământ răspunde în fața sfatului popular de aplicarea legilor, a hotărîrilor și a instrucțiunilor pe care le primește. Șeful secțiunii de învățământ răspunde însă și ca membru al sindicatului de învățământ în fața masei membrilor sindicatului respectiv de felul cum pune în practică aceste legi, hotărîri și instrucțiuni.

Sindicatul de învățământ are datoria, prin urmare, de a ajuta pe șeful secțiunii de învățământ în îndeplinirea sarcinilor sale, după cum șeful secției de învățământ are datoria de a ajuta sindicatul de învățământ în munca sa.

Arătând uriașul sprijin pe care îl primim din partea oamenilor sovietici, tov. Mircea Gherman a accentuat asupra necesității de a ne însuși experiența sindicatelor sovietice, citând ca exemplu felul cum își duc activiștii sindicatelor sovietice munca pe teren și cum realizează ei creșterea cadrelor din organizațiile sindicale.

In încheiere tovarășul Mircea Gherman a spus:

Multe lucruri minunat de frumoase se vor înfăptui în 1953. Ziarele publică zi de zi angajamentele de onoare pe care și le-au luat muncitorii din patria noastră de a îndeplini în cele mai bune condiții planul de Stat pe anul 1953, de a da lupta pentru realizarea planului cincinal în patru ani. Nu poate exista pentru nici un învățător sau profesor cinstit din Republica noastră Populară o sarcină mai de cinste ca aceea de a contribui la îndeplinirea planului cincinal în patru ani. Trebue să contribuim la lichidarea neștiinței de carte, în întreprinderi, în instituții și îndeosebi în sectoarele socialiste ale economiei noastre naționale. Trebue să contribuim la calificarea cadrelor necesare construirii socialismului în patria noastră. Se vor construi noi școli în cartiere, pe lângă fabrici și uzine, la sate. Invățătorii și profesorii trebue să contribue cu cunoștințele lor la ridicarea nivelului cultural și profesional al viitoarelor cadre. Căci avem nevoie de oameni ai muncii culți, cunoscători ai problemelor generale, din toate domeniile vieții, din toate domeniile științei.

Planurile statului nostru sunt mărețe și cu cât sunt mai mărețe realizările oamenilor muncii, cu atât crește ura dușmanilor regimului nostru de democrație populară. Viitorul Comitet Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ trebue să depună toate eforturile pentru a înarma cadrele didactice cu vigilența revoluționară de fiecare zi, de fiecare ceas împotriva elementelor dușmănoase, față de elementele care caută să frâneze mersul nostru înainte. Birocratismul, cosmopolitismul și celelalte arme ale dușmanilor poporului muncitor trebue zdrobite fără cruțare.

Noul Comitet Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ va trebui să lupte cu dârzenie pentru înflorirea școlii noastre noi, pentru educarea comunistă a tinerei generații de viitori constructori ai socialismului, pentru victoria deplină a sarcinilor trasate de partid și guvern, de conducătorul iubit al oamenilor muncii din Republica noastră Populară, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Cuvântarea tov. Ion Nistor, ministrul Invățământului Public

Tovarăși,

In cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul iubit al partidului nostru, a trasat un măreț program de activitate cadrelor didactice din Republica Populară Română. Acest program a devenit un far călăuzitor în întreaga noastră muncă pe drumul înfăptuirii revoluției culturale în țara noastră.

In fața învățătorilor și profesorilor din țara noastră stă nobila sarcină de a pregăti elemente capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă.

Invățătorii și profesorii nu trebue să uite nici o clipă că elevii pe care-i cresc astăzi în școală, vor fi stahanoviștii, tehnicienii, pedagogii, savanții de mâine. De noi depinde și noi purtăm marea răspundere ca acești elevi să-și poată îndeplini sarcinile lor în viitor. Invățătorii și profesorii trebue să crească din tinerii noștri, oameni devotați cauzei poporului muncitor, patriei noastre, Republica Populară Română, luptători activi pentru pace, educați în spiritul frăției între popoare și al dragostei nețărmurite pentru Uniunea Sovietică, pentru tovarășul Stalin, învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă.

Cadrelor didactice le revine misiunea nobilă de a contribui la ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc, ducând în massele largi făclia culturii și a științei înaintate.

In desvoltarea țării noastre pe drumul construirii socialismului, o sarcină deosebită revine învățătorului dela sate. „Dacă vrea să servească cauza poporului său, cauza libertății și independenței poporului, — ne învață tovarășul Stalin — el trebue să devină una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare". Pentru a putea îndeplini această sarcină înălțătoare, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne arată că învățătorul și profesorul trebue să fie el însuși bine pregătit, să aibă temeinice cunoștințe științifice și pedagogice, să cunoască învățătura marxist-leninist-stalinistă.

Geniala lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și lucrările Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. sunt un izvor nesecat de învățăminte care înarmează cadrele didactice în munca la catedră și în munca obștească.

Ministerului Invățământului Public, Uniunii Sindicatelor de Invățământ și Uniunii Tineretului Muncitor le revine sarcina comună de a îndruma și a ajuta învățătorii și profesorii în îndeplinirea misiunii lor, sarcina de a determina o cât mai activă participare a acestora la înfăptuirea revoluției culturale în patria noastră, sarcina de a pune în centrul preocupărilor învățătorimii însușirea învățăturii marxist-leniniste deschizătoare de largi orizonturi.

Pentru îndeplinirea sarcinilor mari care stau în fața școlii noastre este necesară o strânsă colaborare între Ministerul Invățământului Public și Uniunea Sindicatelor de Invățământ.

Până la Congresul Invățătorilor, această colaborare a lăsat mult de dorit. Ministerul Invățământului Public n'a cerut îndeajuns sprijinul Uniunii Sindicatelor de Invățământ în ceeace privește îndeplinirea sarcinilor care revin școlii. El nu a solicitat concursul în probleme ca alfabetizarea, școlarizarea, ridicarea calității predării, lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură, educarea cadrelor didactice în spiritul unei atitudini noi față de muncă și altele. Printr'o mai strânsă colaborare, aceste probleme ar fi fost soluționate la timp și în bune condițiuni.

Pe de altă parte, Uniunea Sindicatelor de Invățământ n'a considerat ca o preocupare principală a sa educarea și mobilizarea învățătorilor și profesorilor în vederea îndeplinirii sarcinilor lor în ceeace privește procesul de învățământ.

După ce a înfățișat, cu exemple pozitive și negative, unele aspecte ale colaborării între organele Ministerului Invățământului Public și ale Uniunii Sindicatelor de Invățământ în probleme ca lichidarea neștiinței de carte, compoziția socială a elevilor în școlile de 7 ani, medii și pedagogice, ridicarea calității învățământului, lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, ridicarea nivelului profesional, contribuția învățătorilor la transformarea socialistă a agriculturii, justa repartiție a cadrelor didactice, educația comunistă a elevilor, aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului din 16 August 1951, tovarășul ministru Ion Nistor a continuat spunând:

Pentru realizarea sarcinilor ce ne revin, Ministerul Invățământului Public va depune eforturi serioase, va colabora mai strâns și în mod sistematic cu Uniunea Sindicatelor de Invățământ, va îndruma toate organele sale pentru realizarea unei colaborări trainice între organele M.I.P. și ale U.S.I.

Numai în acest fel vor putea fi realizate mărețele sarcini ale școlii, arătate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor. Va trebui să depunem eforturi comune și să ducem o muncă susținută, în strânsă colaborare, pentru realizarea planului de școlarizare, pentru care va trebui să cerem sprijinul tuturor organizațiilor de massă și, în special, al sfaturilor populare.

Sub îndrumarea permanentă a partidului, cu ajutorul organizațiilor de massă, va trebui să mobilizăm oamenii muncii în jurul școlii și să creăm astfel condițiile materiale pentru îndeplinirea planului de școlarizare.

Va trebui să educăm cadrele didactice în spiritul ideologiei marxist-leniniste, al vigilenței de clasă, pentru asigurarea unui învățământ științific și a unei juste educații a copiilor oamenilor muncii.

Pentru lichidarea neștiinței de carte, va trebui, printr'o strădanie comună, să asigurăm în această acțiune sprijinul activ al tuturor factorilor de care depinde succesul ei. Secțiunile de învățământ regionale și raionale ca și directorii de școli vor trebui, în strânsă colaborare cu organele sindicale și U.T.M., să asigure ridicarea calității predării la aceste cursuri.

Socotim că sarcina noastră principală, pentru realizarea căreia trebue să unim cât mai strâns forțele noastre cu ale Uniunii Sindicatelor de Invățământ, este ridicarea calității învățământului.

Organele Ministerului Invățământului Public vor găsi, în consfătuirile de producție organizate de sindicate, în activitatea colțurilor roșii și a cluburilor, un sprijin prețios în munca lor. Ele vor trebui să aprecieze aceste forme ale activității sindicale și să le dea sprijinul lor.

Aceasta presupune ca organele de învățământ și sindicale să analizeze în comun munca școlilor și să elaboreze planuri comune de măsuri în vederea lichidării lipsurilor.

Va trebui dusă o muncă comună susținută, pentru ca predarea lecțiilor și lucrările practice ale elevilor să fie legate de sarcinile actuale ale construirii socialismului.

In strânsă colaborare cu Uniunea Sindicatelor de Invățământ, Ministerul Invățământului Public are sarcina de a aplica zi de zi Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

Pentru asigurarea unui înalt nivel în predarea lecției, pentru înfăptuirea educației comuniste a elevilor, în centrul preocupărilor noastre comune va trebui să stea ridicarea calificării profesionale a cadrelor didactice, ridicarea nivelului lor ideologic și politic.

Să facem ca acest Congres să ducă la noi succese pe tărâmul învățământului public, să însemne un pas înainte pe drumul îndeplinirii sarcinilor încredințate școlii noastre de partid și guvern.

Să facem ca școala noastră să devină un factor activ în răspândirea culturii înaintate, un factor activ în lupta pentru pace, pentru socialism, pentru fericirea poporului, pentru înflorirea patriei noastre, Republica Populară Română.

Noul Comitet Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Andreescu Stela, profesoară emerită, București, **Apolzan Ion**, profesor maistru, activist, Uniunea Sindicatelor de Invățământ, **Apostu Alexandru**, profesor director școala elementară 50 București, **Avramescu Izabela**, profesoară, activistă, Uniunea Sindicatelor de Invățământ, **Bârnă Ion**, învățător, activist, Uniunea Sindicatelor de Invățământ, **Beche Ion**, student Institutul Politehnic Timișoara, **Bobrig Dinu**, învățător, raionul Toplița, deputat în Marea Adunare Națională, **Bodea Eleonora**, învățătoare, președinta comitetului sindical regional Hunedoara, **Boldan Emil**, șef redactor-adjunct al „Gazetei Invățământului", **Borbely Alexa**, învățător, președintele comitetului sindical Regiunea Autonomă Maghiară, **Bud Ileana**, învățătoare, Lupeni regiunea Hunedoara, **Burlacu Anica**, învățătoare, comuna Scânteiești, regiunea Galați, **Cepeleagă Teodor**, învățător, președintele comitetului sindical regional Bârlad, **Costache Aurelia**, profesoară, președinta comitetului sindical regiunea București, **Croitoru Iosif**, învățător, activist, Uniunea Sindicatelor de Invățământ, **Debreczi Arpad**, profesor, activist, Uniunea Sindicatelor de Invățământ. **Doroftei Vasilica**, educatoare, Ploești, **Drăghicescu Paul**, conferențiar universitar, președintele comitetului sindical al Institutului Politehnic București, **Erdely Ștefan**, învățător, Regiunea Autonomă Maghiară, **Gall Ernest**, profesor universitar, prorectorul Universității „Bolyai" Cluj, **Gherdan Elena**, învățătoare, președinta comitetului sindical regional Oradea, **Grama Lazăr**, învățător, președintele comitetului sindical regional Timișoara, **Haimovici Adolf**, profesor universitar „Al. I. Cuza" Iași, laureat al Premiului de Stat, **Herbst Constantin**, profesor universitar, președintele comitetului sindical al Universității „C. I. Parhon" București, **Hudrea Gheorghe**, învățător, activist, Uniunea Sindicatelor de Invățământ, **Huțanu Eugenia**, din personalul de îngrijire, Bacău, **Iancu Blanche**, profesoară, activistă, Uniunea Sindicatelor de Invățământ, **Iaricevschi Bogdan**, profesor, directorul școlii cu limba de predare ucraineană, Siret, **Kahana Efraim**, asistent școala superioară de cadre „I. C. Frimu", **Manea Gheorghe**, învățător, directorul școlii Negrești, raionul Topoloveni, deputat în Marea Adunare Națională, **Moraru Aurelia**, învățătoare, București, **Munteanu Ion**, învățător, activist, Uniunea Sindicatelor de învățământ, **Nădejde Costin**, profesor universitar, vicepreședinte al Comitetului pentru Invățământul Superior, **Năstăsescu Steliana**, lector la Facultatea Pedagogie a Universității „C. I. Parhon" București, **Niculescu Haralambie**, conferențiar universitar Institutul Petrol, București, **Nistor Viorica**, studentă la Institutul „M. Gorki", București, **Pascu Nicolae**, profesor universitar, rector Institutul „M. Gorki", București, **Pîrvu Aurel**, profesor Universitatea „C. I. Parhon", secretar al Academiei Republicii Populare Române, **Pruckner Andrei**, învățător, regiunea Baia Mare, deputat în Marea Adunare Națională, **Radu Petre**, învățător, București, **Sipoș Nicolae**, învățător, ministru adjunct Ministerul Invățământului Public, **Susa Oliver**, învățător, locțiitor de președinte comitetul sindical regional Cluj, **Tănase Constantin**, învățător, raionul Urziceni, Ploești, deputat în Marea Adunare Națională, **Vescan Teofil**, profesor universitar „Al. I. Cuza" Iași, **Vlad Nicolae**, învățător, președintele comitetului sindical regional Pitești.

Prezidiul Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Radu Petre, președinte
Niculescu Haralambie, vicepreședinte
Debreczi Arpad, vicepreședinte
Munteanu Ion, secretar
Bârnă Ion
Andreescu Stela
Avramescu Izabela
Apostu Alexandru
Borbely Alexa
Cepeleagă Teodor
Costache Aurelia
Hudrea Gheorghe
Năstăsescu Steliana
Nistor Viorica
Pascu Nicolae
Bodea Eleonora
Bobrig Dinu

In preajma consfătuirilor din Ianuarie

Toată atenția îndeplinirii sarcinilor de bază

Multe secțiuni de învățământ raionale și orășenești, care au înțeles importanța consfătuirilor cadrelor didactice și mai ales importanța aplicării perseverente a rezoluțiilor luate, vor avea posibilitatea să prezinte în fața cadrelor didactice referate care să ilustreze sprijinul prețios pe care îl constitue aceste consfătuiri în activitatea școlilor, în desvoltarea învățământului nostru.

Secțiunea de învățământ a orașului Ploești, de exemplu, nu numai că și-a planificat întreaga activitate de îndrumare și control pe baza rezoluției, dar și în strângerea materialului concret, necesar pentru întocmirea referatului, ea se orientează tot după rezoluția din Septembrie. Inspectorii școlari și brigăzile formate din metodiști pe specialități sau pe clase (pentru clasa I—IV) urmăresc aplicarea rezoluției la școlile pe care le vizitează, problemă cu problemă. Aceasta nu îi împiedică, bineînțeles, să neglijeze sarcinile ce-au revenit școlilor din recentele Hotărîri ale partidului și guvernului nostru și nici să treacă cu vederea preocupările unor cadre didactice în legătură cu realizarea învățământului politehnic.

Printre sarcinile de bază trasate în rezoluție, locul principal îl deține problema ridicării nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice. Considerând că nivelul științific al lecțiilor și întregul orizont al muncii educative este determinat de nivelul ideologic al învățătorului sau profesorului, secțiunea de învățământ a orașului Ploești, în strânsă colaborare cu comitetul sindical, a căutat să sprijine îndeaproape pregătirea ideologică a cadrelor didactice. Intrucât majoritatea învățătorilor și a profesorilor au fost cuprinși în diferite forme de învățământ de partid, prin sprijinul direct al comitetului orășenesc de partid, secțiunea de învățământ, împreună cu comitetul sindical raional, au căutat să le asigure cadrelor didactice timpul necesar pentru studiu, pentru pregătirea seminariilor. In acest scop, directorii școlilor au fost îndrumați să planifice sarcinile extrașcolare ale cadrelor didactice, evitându-se în felul acesta supraîncărcarea cadrelor fruntașe din școală. Tot pentru pregătirea temeinică a seminariilor, tovarășa Aspasia Vasiliu, șefa secțiunii de învățământ, se interesează îndeaproape, prin vizitele pe care le face la lecții și la seminarii, de felul cum conduc propagandiștii seminariile, de felul cum răspund la întrebări învățătorii și profesorii, cum studiază bibliografia indicată. Cadrele bine orientate au fost îndrumate să explice, înainte de seminarii, tovarășilor lor cu mai puțină pregătire, conținutul problemelor, să le arate modul în care aceste probleme se aplică în viața economică, politică și culturală a patriei noastre.

Strâns legată de această sarcină este problema ridicării nivelului profesional al cadrelor didactice, problemă căreia rezoluția consfătuirilor din Septembrie îi acordă un rol deosebit de însemnat. Incă dela începutul anului școlar, secțiunea de învățământ a orașului Ploești, îndrumată de comitetul orășenesc de partid și sprijinită de comitetul sindical raional de învățământ, a luat pentru îndeplinirea acestei sarcini, o serie de măsuri care au dus la o simțitoare îmbunătățire a muncii instructiv-educative din școală.

Pentru o mai temeinică însușire a pedagogiei și experienței școlii sovietice, secțiunea de învățământ nu s'a mulțumit cu îndrumările date în legătură cu intensificarea studiului materialului de pedagogie apărut, al metodicilor, al articolelor din revista „Analele Româno-Sovietice", secția pedagogie-psihologie. Cu ajutorul profesorilor de limba rusă, secțiunea a tradus din volumul sovietic „Culegere de materiale de îndrumare cu privire la școală" diferite teme, pe care le-a prelucrat apoi în ședințele cu directorii. Până acum s'au prelucrat: „Conducerea și administrarea școlii, sarcinile directorului" și „Regimul în școală (bazele regimului școlar)" și se pregătește: „Rolul colectivului în școală".

Intelegând că trasarea sarcinilor nu este suficientă și că este necesară o muncă serioasă de îndrumare cu privire la felul cum trebue îndeplinite aceste sarcini, că este necesar un control riguros care să constate măsura în care se îndeplinesc sarcinile urmărite, secțiunea de învățământ a orașului Ploești și-a întocmit planuri lunare ale muncii de îndrumare și control. In aceste planuri, sunt trecute nu numai obiectivele urmărite în fiecare zi, ci și unitățile ce vor fi vizitate de fiecare inspector școlar, data la care va fi vizitată fiecare unitate în parte. Pentru a cuprinde cât mai multe unități și pentru a cunoaște desfășurarea muncii didactice cât mai adânc și la toate materiile, secțiunea de învățământ a folosit în această acțiune de îndrumare și control și colective de metodiști. Lucrând în felul acesta, organele de îndrumare și control ale secțiunii de învățământ au reușit să sprijine în mod efectiv cadrele didactice în îndeplinirea sarcinilor trasate în rezoluția din Septembrie cu privire la conținutul educativ al lecțiilor, cu privire la aplicarea principiului pedagogic al legării teoriei de practică. Astfel, majoritatea învățătorilor și profesorilor, în cadrul lecțiilor predate, au căutat să desvolte în rândurile elevilor dragostea puternică pentru patria noastră, pentru toate popoarele lumii care luptă pentru libertate și progres. La școala de 7 ani nr. 8, fete, de exemplu, profesoara de geografie a folosit la clasa a VI-a procedeul călătoriilor imaginare, conducând elevele până în Coreea. Popasurile făcute cu avionul în Uniunea Sovietică, uriașele construcții, canalurile și rețelele de păduri peste care au zburat, le-au făcut pe eleve să înțeleagă și mai bine eroismul poporului coreean și al voluntarilor chinezi, care nu se înspăimântă în fața iadului deschis în satele și orașele coreene de fiarele imperialiste cu chip de om.

Importante realizări au obținut școlile din orașul Ploești și în ceeace privește legarea teoriei de practică. S'au făcut colecții de produse petrolifere, colecții de materiale folosite în industria ceramică, colecții de roci. La școlile de 10 ani, fete și băieți, se folosesc în predarea lecțiilor de fizico-chimice, în orele de lucrări practice, laboratoare bine utilate. La școlile de 7 ani nr. 4 fete, numărul 6 fete și nr. 8 băieți, se fac eforturi pentru organizarea de noi laboratoare, cu mijloace locale. La școlile de 7 ani nr. 5, băieți, nr. 1 mixtă și la școala de 7 ani nr. 6, fete, se confecționează material didactic necesar pentru predarea lecțiilor. La școala de 7 ani nr. 6, fete, s'au organizat, după indicațiile metodicii sovietice, un foarte interesant colț viu, în cadrul căruia elevele pot urmări desvoltarea plantelor și creșterea diferitelor animale. La școala de 7 ani, nr. 5, băieți, există chiar un început de atelier de tâmplărie.

Pentru ca referatul prezentat în ședința plenară să fie cât mai bogat în date concrete, să popularizeze cât mai mult experiența pozitivă a învățătorilor și profesorilor, să sublinieze deficiențele care împiedică bunul mers al școlii, secțiunea de învățământ, în colaborare cu comitetul sindical raional au alcătuit un plan de acțiune, în vederea pregătirii consfătuirilor. Pe baza acestui plan, s'au alcătuit 6 brigăzi de profesori și învățători metodiști, care au vizitat 4 școli, în zilele de 23, 24, 27 și 29 Decembrie. Fiecare brigadă a fost programată pentru vizitarea anumitor unități. Tot prin colective de metodiști se strânge și materialul necesar pentru alcătuirea celorlalte referate pe specialități.

Secțiunea de învățământ a orașului Ploești nu a reușit însă să realizeze în întregime obiectivele cuprinse în rezoluția consfătuirii din Septembrie. Deși și-a luat angajamentul și deși a strâns un bogat material, ea nu a reușit nici până acum să deschidă cabinetul pedagogic, din lipsă de local. Tot astfel, secțiunea nu a reușit să antreneze toate cadrele didactice pentru schimbul de experiență. Deasemenea, la consfătuirea din Septembrie, secțiunea de învățământ își luase angajamentul să organizeze un laborator pe oraș, laborator care să fie pus la dispoziția tuturor cadrelor didactice. Cu toată utilitatea pe care ar fi avut-o, nici acest lucru nu s'a realizat. Lipsuri și mai serioase are secțiunea de învățământ a orașului Ploești în ceeace privește munca de alfabetizare, domeniu în care mobilizarea este foarte slabă.

Folosind și mai mult sprijinul consfătuirilor din Ianuarie, secțiunea de învățământ a orașului Ploești, în strânsă colaborare cu comitetul sindical raional de învățământ, va trebui să ducă o muncă și mai organizată și mai temeinică, pentru a cuprinde toate problemele și a le rezolva cu succes.

Să nu uităm legătura cu practica

In planul de muncă al școlii medii nr. 3 de băieți din București este cuprinsă problema legăturii cât mai strânse dintre teorie și practică, dintre școală și viață. Sunt prevăzute în acest plan vizite la întreprinderi, la muzee, la expoziții, sunt programate convorbiri cu fruntași în producție și cu scriitori, participări la spectacole de teatru etc.

Urmărind să creeze o unitate între teorie și practică, profesorii și-au prevăzut în planurile lor, în mod concret, nu numai folosirea materialului didactic la lecții, ci și confecționări de planșe, execuții de desene tehnice, vizite la expoziții, la muzee, precum și lucrări practice pe teren. Astfel, de pildă, în planificarea anuală a materiei la științele naturii la clasa a IX-a, la capitolul „Invățătura miciurinistă, etapă superioară în desvoltarea științelor biologice", au fost prevăzute și experiențe miciuriniste practice în grădină. La acelaș obiect, la clasa a V-a, planificarea prevede lucrări practice referitoare la secțiuni executate în diverse fructe, studii la microscop, încolțiri, extragerea clorofilei din frunze, etc. Școala este înzestrată cu un bogat laborator de fizică, de chimie și de științe naturale. Are un început de colț al naturii, cu un acvariu în care sunt îngrijite câteva exemplare interesante de pești.

In cadrul lecțiilor s'a urmărit, la majoritatea obiectelor, o strânsă legătură cu viața, cu munca noastră practică de construire a socialismului. La clasele unde se studiază istoria literaturii s'a organizat participarea la spectacole de teatru, ca de pildă la „O scrisoare pierdută", unde elevii au avut prilejul să înțeleagă și mai bine valoarea critică a operei lui Caragiale.

Elevii de clasa a VIII-a, conduși de profesoara de științe naturale, au vizitat grădina botanică, studiind o serie de plante și condițiile lor de viață.

Pentru a furniza material plastic privitor la lecțiile de istorie dela clasa a XI-a, profesorul a vizitat împreună cu elevii expoziția „Prietenia de arme româno-sovietică". Această vizită de studiu a ajutat ca multe probleme referitoare la lupta comună și la prietenia dintre poporul român și poporul rus să fie înțelese. Elevii și-au putut da seama, în mod concret, de marele ajutor pe care l-a primit poporul nostru în lupta pentru libertate dela eroicul popor rus și sovietic. 80 la sută din elevii școlii au vizionat filme ca „Neuitatul an 1919", „Mitrea Cocor", „Grădina zoologică din Moscova" etc. Aceste filme au fost discutate în clase, la lecții ori la orele educative, și au slujit la predarea lecțiilor de istorie, de literatură și de științe naturale.

Un bun ajutor în acțiunea de legare cu practica și de desvoltare a învățământului politehnic îl constitue cercurile de elevi din școala medie nr. 3. Cercul electrotehnicienilor, cuprinzând elevii din clasele a VIII-a—XI-a, are o activitate rodnică. Când s'au studiat în cadrul acestui cerc problema naturii și a legilor curentului electric, de pildă, referatul a fost alcătuit în colectiv și s'a bazat pe demonstrații practice. Sub îndrumarea profesorului, elevii au făcut toate experiențele necesare, mânuind singuri aparatele și observând practic legile și caracteristicile curenților electrici. Cercul electrotehnicienilor are o grupă de radio-amatori și o grupă care urmărește problema descărcărilor electrice în gaze. Munca practică în acest cerc contribue foarte mult la ridicarea nivelului cunoștințelor la fizică.

Cercul literar are deasemenea o interesantă activitate legată de viață. Un succes deosebit a avut ședința ținută de acest cerc în ziua de 28 Noembrie, în care s'a discutat tema „Cum se oglindește problema alegerilor în literatura noastră". Au participat 84 de elevi. Ei au aflat din operele unor scriitori ca Grigore Alexandrescu, Alecsandri, Eminescu, Caragiale, toată corupția și mârșăvia procedeelor burghezo-moșierești de a înșela massele populare cu așazisele alegeri „libere și democratice" din trecut. Expunerea a fost însoțită de numeroase exemplificări, deosebit de sugestive, citite sau recitate de membrii cercului.

Cercul istorico-social a tratat într'o ședință subiectul „Trecutul și viitorul Capitalei noastre". In cuprinsul referatului despre acest subiect s'a făcut o strânsă legătură cu Hotărîrea partidului și guvernului privitoare la reconstrucția socialistă a Capitalei patriei noastre.

Dar problema legăturii cu practica nu este o preocupare permanentă a tuturor cadrelor didactice din această școală, și nu constitue o grijă de prim ordin pentru conducerea școlii. Din acest punct de vedere, este grăitor faptul că, până la sfârșitul pătrarului II, consiliul pedagogic nu s'a preocupat încă în nicio ședință de analiza felului cum se face legătura dintre teorie și practică la această școală. Mai sunt încă unele lecții, chiar de geografie și de științe naturale, la care profesorii nu folosesc totdeauna nici materialul didactic necesar, existent în școală. Se mai întâmplă ca unele lucrări practice să fie prevăzute doar în plan și omise în cursul desfășurării planului. Aceasta se datorește și faptului că însăși conducerea școlii nu a urmărit mai îndeaproape și mai stăruitor această problemă de bază din școala noastră.

S'au prevăzut în plan vizite la întreprinderi. Dar în această primă jumătate a anului nu s'a făcut încă nici o astfel de vizită. Au fost programate, deasemeni, în cadrul cercurilor de elevi, convorbiri cu fruntași în producție și cu scriitori, însă nu s'a depus suficientă stăruință ca aceste convorbiri să aibă loc.

In cadrul consfătuirilor din Ianuarie, conducerea și profesorii acestei școli au datoria de a-și analiza munca dusă în prima jumătate a anului școlar și de a urmări, mai îndeaproape, problema legăturii cu practica, interesându-se în această problemă de experiența altor școli și găsind mijloace cât mai diverse, pentru a contribui efectiv la întărirea cunoștințelor și la desvoltarea multilaterală a elevilor.

Impotriva formalismului în muncă

La cercul pedagogic de istorie-geografie al profesorilor din Strehaia se frământă cu mult interes problemele legate de predarea geografiei. Astfel, de curând, în cadrul acestui cerc pedagogic s'a ținut o lecție deschisă de verificare și sistematizare a cunoștințelor. Inainte de a începe lecția, membrii cercului au discutat planul și au făcut completări privitoare la scopul educativ pe care profesorul trebue să-l urmărească în desfășurarea planului.

In predarea lecției, profesorul s'a folosit de un desen pe tablă, cu cretă colorată. Vorbind despre „Carpații de Răsărit și de Curbură", elevii au descris, cu amănunte, fiecare grupă de munți redată prin desen. Elevii au dovedit că știu care este însemnătatea economică a regiunii muntoase, cunosc realizările dela Salva-Vișeu sau dela Bicaz. Dar profesorul a neglijat un element important în desfășurarea oricărei lecții de geografie, a neglijat utilizarea hărții R.P.R., care există în clasă. Elevii n'au fost puși în situația de a stabili pe hartă grupele de munți și localitățile de care au vorbit. La discuții, membrii cercului au arătat unde poate duce această lipsă în predare.

Tot cu prilejul discuțiilor, profesorul de geografie dela școala din Corcova a prezentat o hartă cu munții patriei noastre desenați pe fond alb, și a arătat cum un atare material didactic poate folosi în predarea unei lecții de recapitulare și de verificare a cunoștințelor. Această hartă, ar fi ajutat pe elevi atât la determinarea grupurilor de munți, cât și la desvoltarea aplicațiilor practice pe care ei trebue să le facă la lecțiile de geografie în general și în special la cele de recapitulare.

Discuțiile au fost vii, interesante și au preocupat mult cadrele didactice.

Nu acelaș lucru se poate spune însă despre cercul de limba română. Pentru ședința acestui cerc, profesorul Florian Ciolacu a fixat lecția deschisă la clasa V-a a școlii din Strehaia. Dar nu s'a interesat ca, în ziua ședinței, elevii acestei clase să fie prezenți la școală. Aceasta a dus la o mare pierdere de timp și a făcut ca discuțiile să fie formale și lipsite de combativitate.

In cadrul consfătuirilor raionale, cadrele didactice din raionul Strehaia trebue să se preocupe și de felul cum se duce munca în cercurile pedagogice, să facă schimb de experiență și în acest sector de activitate, învățând din realizări și lichidând lipsurile.

Un mijloc eficace de verificare a cunoștințelor

Cu prilejul consfătuirilor raionale din Septembrie ale cadrelor didactice, tovarășa Aurora Demetrescu, profesoară de limba română la școala medie de fete din Sibiu, a aflat despre folosirea în școala sovietică a fișelor pentru verificarea cunoștințelor de gramatică ale elevilor. In dorința de a pregăti cât mai bine elevele, tovarășa Demetrescu s'a hotărît să aplice această metodă în munca ei. Ea a înțeles cât este de important pentru profesor să cunoască cu precizie greșelile pe care le face fiecare elev al său și greșelile care au aspect general în clasă. Inspirându-se din experiența sovietică, a alcătuit pentru fiecare elevă în parte câte o fișă cu următoarele rubrici: greșeli de fond, greșeli de ortografie, greșeli de acord, greșeli de punctuație, greșeli de formă exterioară. In aceste rubrici, a trecut greșelile găsite în lucrările scrise dela sfârșitul pătrarului.

Dela prima privire, fișa prezintă numărul mare sau mic al greșelilor. Evidența aceasta asupra cunoștințelor fiecărei eleve scoate în lumină și lipsurile generale ale clasei. Pe baza fișelor, tovarășa Demetrescu și-a putut nota cât de frecventă era o anumită greșală. Cunoscând astfel cu precizie nivelul cunoștințelor elevelor din întreaga clasă, profesoara și-a putut da seama unde sunt goluri mai mari, asupra cărui capitol trebue să revină, asupra căror probleme să insiste mai mult.

Inainte de împărțirea lucrărilor scrise, greșelile mai importante și generale erau corectate la tablă cu ajutorul elevelor care au făcut acele greșeli.

„Sistemul acesta mi-a luat timp mult — arată tovarășa Demetrescu — dar am reușit să am o situație exactă a posibilităților elevelor, să cunosc rezultatele muncii mele, să mă orientez pentru munca pe mai departe".

Cu prilejul lucrărilor de control din pătrarul al II-lea, tovarășa profesoară a trecut din nou fiecare greșală în rubrica respectivă din fișă. De data aceasta a putut vedea progresul realizat de fiecare elevă în cel de al doilea pătrar, măsura în care greșelile s'au redus sau au crescut.

Pregătindu-se să prezinte în consfătuirile raionale din Ianuarie rezultatele aplicării acestei metode în munca sa, tovarășa Aurora Demetrescu s'a gândit mai adânc la toate aspectele pozitive și la greutățile pe care le prezintă metoda fișelor în forma aplicată de dânsa. A reușit astfel să aducă o îmbunătățire, esențială de astă dată. Luând drept obiect, pentru verificarea greșelilor de gramatică ale elevilor, lucrarea de control dela încheierea pătrarului, tovarășa Demetrescu a înțeles că nu ajunge la rezultatul așteptat. In acest caz, elevele care scriau mai puțin aveau desigur și greșeli mai puține, iar cele care scriau mai mult, aveau greșeli mai multe. In afară de aceasta, într'o lucrare scrisă, elevele își pot alege expresiile, cuvintele, pot ocoli într'o oarecare măsură greșelile. Gândindu-se la toate acestea, tovarășa Demetrescu a ajuns la concluzia că, pentru o verificare temeinică a cunoștințelor de gramatică, trebue ales un text special. De aceea a socotit că în acest scop trebue să se aleagă texte pentru dictări și după acestea să se verifice cunoștințele de gramatică și ortografie ale elevilor, fie în fiecare pătrar, fie de 2—3 ori pe an.

Preocupându-se îndeaproape de îmbunătățirea cunoștințelor de gramatică și ortografie ale elevelor sale, tovarășa Demetrescu Aurora a găsit mijlocul prin care întregul colectiv didactic al clasei să colaboreze la însușirea unei scrieri corecte de către eleve. Astfel, a cerut fiecărei profesoare să corecteze cu grijă fiecare greșală în lucrările scrise la materia respectivă, și să ceară elevelor să aducă, scrise corect greșelile din lucrare.

Strădania tovarășei Demetrescu Aurora de a-și îmbunătăți continuu metodele de predare are drept rezultat cunoștințe mereu mai ridicate la elevele ei. Discutând în consfătuiri rezultatele obținute de tovarășa Demetrescu prin aplicarea experienței sovietice, profesorii de limba română din orașul Sibiu vor avea serios de câștigat.

Răspunderea întregii munci din școală

Consfătuirile din Ianuarie se vor preocupa îndeaproape de munca directorilor. Experiența muncii lor va fi desbătută în cadrul secțiilor pentru directori.

Directorul este cel care conduce în școală. Lui i s'a încredințat tot ce are patria mai scump: viitorul ei, tânăra generație. Deaceea, răspunderea directorului este deosebit de mare, iar îndatoririle lui, multiple și variate. Buna conducere a școlii implică, în primul rând, o cunoaștere adâncă a realităților în școala respectivă, cere o serioasă pregătire pedagogică și științifică, presupune o planificare amănunțită a activității instructiv-educative și gospodărești din școală, necesită un control riguros al întregii activități din școală. Stilul și caracterul muncii directorului este un puternic factor educativ în școală. El se reflectă nemijlocit în munca și în comportarea întregului colectiv.

Mulți dintre directorii noștri însă nu deosebesc ceeace este esențial de ceeace este secundar în munca din școală. Mai sunt încă mulți care se pierd în munci administrative și scapă din vedere tocmai sarcina principală: procesul instructiv-educativ. Consfătuirile vor avea datoria să discute munca directorilor sub toate aspectele și să ia o atitudine critică față de lipsuri.

In cadrul consfătuirilor trebue analizată pe larg experiența pozitivă a unor directori ca directorul școlii de șapte ani din comuna Bârghiș, raionul Agnita, care se preocupă îndeaproape de mersul procesului de învățământ din școală. Acest director asistă regulat la orele învățătorilor și profesorilor și discută cu ei asupra felului cum decurg lecțiile. Observațiile culese le analizează în consiliul pedagogic, din care și-a făcut un adevărat sfătuitor colectiv în munca de director. El a discutat, de exemplu, felul cum este folosit materialul didactic și cum se face legătura cu viața în cadrul lecțiilor ținute de învățătorii și profesorii din școală. A sprijinit efectiv pe profesorul de fizică să-și confecționeze diferite aparate pentru laborator, iar pe cel de științe naturale l-a ajutat în organizarea lotului școlar și a pepinierei de pe lângă școală.

Controlul lecțiilor nu trebue să fie însă întâmplător. Se cere ca el să fie planificat și să se soldeze cu o evidență limpede a muncii fiecărui învățător și profesor. Directorii care-și planifică munca de control reușesc ca în cursul unui an să asiste la sute de lecții și să adune un material prețios pentru o analiză adâncă a caracterului muncii dusă de fiecare învățător și profesor.

Directorul școlii medii nr. 5 de băieți din București, de pildă, folosind experiența directoarei sovietice Osipova, și-a întocmit un caiet de evidență a vizitelor făcute la lecții. In el notează: ziua, clasa, obiectul, numele profesorului, lecția, metodele folosite, răspunsurile elevilor, observațiile, concluziile după discuția lecției și propunerile pe care le face. Directorul a vizitat pe fiecare profesor de câte 2-3 ori în cursul primelor două pătrare. A revenit la lecțiile unde a constatat unele deficiențe, urmărind dacă acestea au fost remediate. Astfel a ajutat pe profesoara de științe naturale și pe profesorul de limba română să-și lichideze unele lipsuri în predare.

Consiliile pedagogice trebue să fie un sprijin principal în munca directorului. Ele au datoria să facă analiza muncii și să privească critic și autocritic întreaga activitate din școală. Consiliul pedagogic al școlii medii nr. 3 de băieți din București a avut o justă atitudine critică și autocritică în ședința analizei muncii pe pătrarul întâi. Relevând cauzele procentului mare de elevi corigenți, consiliul a arătat lipsurile profesorilor și ale conducerii și a luat o serie de hotărîri, pentru îmbunătățirea situației. Intre altele, a hotărît intensificarea schimbului de experiență și discutarea în consiliile pedagogice nu numai a problemelor organizatorice, ca până atunci, ci mai ales a procesului de învățământ. Rezultate bune a avut ședința consiliului în care directorul adjunct a făcut analiza datelor și observațiilor culese dela lecțiile la care a asistat.

Sunt directori și consilii pedagogice care duc însă o muncă superficială. Directorul școlii de șapte ani din Șercaia, raionul Făgăraș, nu se preocupă îndeaproape de procesul de învățământ, nu analizează în consiliul pedagogic această muncă. La sfârșitul pătrarului II nu cunoștea nici măcar dacă școlarii au sau nu toate manualele. Consiliul pedagogic n'a criticat niciodată pe director pentru lipsurile lui în muncă. Directorul școlii de șapte ani nr. 3 din Sibiu s'a lăsat copleșit de problemele de ordin administrativ și n'a controlat îndeaproape procesul de învățământ. De aceea, la 6 Noembrie mai erau încă nouă profesori și învățători care nu-și planificaseră materia pe pătrarul întâi. Dacă în școala nr. 3 disciplina lasă mult de dorit, aceasta se datorește faptului că realizarea ei nu este urmărită în cadrul întregului proces al educației și instrucției. Cercurile de elevi funcționează slab, biblioteca este ca și inexistentă, iar consiliul pedagogic nu se preocupă de problema schimbului de experiență, nu critică și nu ajută îndeajuns munca directorului. Multe dintre lipsurile din școală se datoresc faptului că nu există o strânsă colaborare între consiliul pedagogic și director.

Directorul școlii răspunde de întreaga muncă din școală, dar nu face totul singur. Principiul conducerii unice în școală se împletește cu principiul muncii în colectiv. Directorul trebue să știe să dea sarcini și să controleze îndeplinirea lor la timp. Să știe să mobilizeze eforturile întregului colectiv din școală în vederea rezolvării juste a sarcinilor propuse. Să colaboreze efectiv cu consiliul pedagogic. Să învețe oamenii zi de zi, perseverent, cu tact și cu răbdare, trezind în ei elanul de muncă și inițiativa creatoare. Să țină hotărît în mâini frânele vieții din școală, s'o conducă cu pricepere, s'o îndrumeze, s'o transforme așa cum cere lupta noastră pentru educația comunistă a tineretului.

Toate forțele pentru intensificarea muncii de alfabetizare

In scopul controlului și îndrumării muncii de alfabetizare, Ministerul Invățământului Public, cu sprijinul Confederației Generale a Muncii și al altor organizații de massă au organizat între 5—16 Decembrie 1952 brigăzi care să controleze munca la regiuni, raioane și comune. Analiza rezultatelor acțiunii de alfabetizare, desfășurată până acum, ne arată că, în întreprinderile noastre industriale, în sectorul socialist al agriculturii și pe marile șantiere dispare din ce în ce mai repede întunericul neștiinței de carte. Intreprinderi industriale ca „Petöffi Sandor"-Tg. Mureș, „Vulcan" — București, „Ionel Jora" — Galați au lichidat analfabetismul sau sunt aproape de stârpirea acestei plăgi. Sunt comune care au terminat cu analfabetismul, ca Vițcani și Călinești — raionul Dorohoi, Vintilești — raionul Călmățui, Iosifalău — regiunea Timișoara.

In multe regiuni sfaturile populare și organizațiile de massă au înțeles importanța acțiunii de alfabetizare. Așa de pildă, în comuna Voila-raionul Făgăraș, sfatul popular, organizațiile de massă, în colaborare cu cadrele didactice, au organizat o largă muncă de agitație din casă în casă, asigurând o frecvență de sută la sută.

Unele conduceri de unități din sectorul industrial și din sectorul agricol socialist privesc cu seriozitate importanța sarcină de a cuprinde, în acest an, la cursuri, pe toți neștiutorii de carte. In acest scop, conducerile întreprinderilor „Republica" din Botoșani, „Partizanul Roșu" din regiunea Stalin, „T.C.B." din Brăila, „11 Iunie" din Galați, ca și cele dela gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective din comunele Aricești-raionul Câmpina, Tudoreni-raionul Trușești, Remetea-raionul Beiuș și altele au asigurat condițiile materiale necesare unei bune funcționări a cursurilor. Și rezultatele s'au arătat prin participarea tuturor cursanților înscriși.

Dacă în general rezultatele muncii de alfabetizare dovedesc realizări frumoase în majoritatea regiunilor și raioanelor, activitatea brigăzilor a scos, însă, la iveală o serie de lipsuri serioase, lipsuri ce sunt o piedică în realizarea și depășirea sarcinilor de plan. Hotărîrea Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii și a Ministerului Invățământului Public, prețios îndreptar în munca organizațiilor sindicale și a instituțiilor de învățământ public, deși cunoscută de sfaturile populare și de comitetele de întreprinderi, nu a fost aplicată decât în puține întreprinderi industriale și în sectorul socialist agricol. Comitete sindicale ca cel dela Fabrica Textilă din Botoșani, I.P.E.I.L. din Remetea, Rafinăria Nr. 4 din Câmpina, „Fusul" din Galați, sau, în sectorul socialist din agricultură, la gospodăria agricolă de stat din Manasia-raionul Urziceni, Nusfalău-Simleu, Simleuș-Oradea n'au controlat aplicarea prevederilor Hotărîrii pe teren și ca urmare, asistența la lecții este foarte slabă, iar în unele din aceste unități cursurile nu au fost deschise nici până azi.

Unele consilii sindicale regionale, ca cele din regiunea Oradea și regiunea Galați, au prelucrat Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M. și a M.I.P., dar au făcut-o în mod formal. Conducerile consiliilor sindicale respective s'au mulțumit să traseze sarcini. Controlul îndeplinirii acestor sarcini n'a fost însă făcut, pentru că mai sunt încă sfaturi populare și organizații de masă care privesc problema alfabetizării în mod superficial, socotind-o numai ca o sarcină a cadrelor didactice, așa cum se întâmplă în comuna Sf. Ilie din raionul Suceava, sau în comuna Copșa Mică, raionul Mediaș. In unele locuri, sfaturile populare deși au fost criticate și în presă, nici până în prezent n'au asigurat condițiile materiale necesare unei bune funcționări a cursurilor.

Există în munca de alfabetizare o tendință de a se urmări numai cantitatea, adică numărul celor prezenți, neglijându-se calitatea procesului instructiv-educativ. Planurile calendaristice și zilnice există în școli. Ele sunt însă întocmite de multe ori formal, fără a se urmări aplicarea lor la predare și, deseori, lecțiile sunt ținute la un nivel necorespunzător înțelegerii cursiștilor. Nu se vede din partea cadrelor didactice o preocupare de a face cât mai atractive lecțiile, de a le lega de evenimentele importante, politice și culturale, ceeace duce la lipsa de interes și la absențe nemotivate.

Lipsuri serioase în munca de alfabetizare are Ministerul Invățământului Public, care n'a asigurat la timp și în cantitate suficientă manualele necesare, ceeace face ca la unele cursuri să se predea fără manuale, sau după cele vechi. Programa a fost trimisă de Minister secțiunilor de învățământ cu mare întârziere, ceeace a îngreunat munca de predare.

Există în școlile noastre învățători și profesori care nu privesc lichidarea neștiinței de carte ca o datorie patriotică; ei o desconsideră, socotind-o ca o sarcină fără importanță. In comuna Sâmbăta de Sus din raionul Făgăraș, de pildă, cadrele didactice, în frunte cu directorul școlii, Grovu Ion, au dovedit dezinteres total în munca de culturalizare a maselor. In această comună sunt numai patru analfabeți, iar cele 8—10 cadre dela școala respectivă n'au reușit să-i mobilizeze la cursuri, deși, după cum afirmă directorul școlii, „au stat de vorbă cu analfabeții în luna Octombrie".

„Pentru realizarea cu succes a planurilor noastre — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este necesară o cât mai temeinică organizare a muncii în toate domeniile, o deplină conștiinciozitate în muncă, un stil și metode de muncă revoluționare, o luptă dârză împotriva înapoierii, rutinei și birocratismului". Pentru îmbunătățirea muncii de alfabetizare sunt necesare o serie importantă de măsuri care să facă posibilă îndeplinirea planului de alfabetizare în 4 ani. In primul rând, este nevoie să se activizeze comisiile de alfabetizare, care să țină cu regularitate ședințe de analiză a muncii, iar organizațiile sindicale, împreună cu directorii de întreprinderi și gospodării agricole de stat, cu președinții de gospodării agricole colective și reprezentanții organizațiilor de masă să analizeze împreună munca de alfabetizare în uzine, sau în comune. Ședințe de analiză a muncii vor trebui să se facă lunar și în cadrul întreprinderilor. Organizațiile U.T.M. își pot lua ca angajament să răspundă în mod concret de alfabetizarea unor raioane sau comune. Este bine să procedeze la fel și celelalte organizații de masă, ca U.F.D.R., Frontul Plugarilor, etc. Sfaturile populare și conducerile de întreprinderi vor trebui să asigure condițiile materiale necesare pentru cursurile de alfabetizare, acolo unde ele lipsesc. Secțiunile de învățământ, cu sprijinul sfaturilor populare, al comitetelor sindicale, al organizațiilor de masă, să organizeze ieșiri în brigăzi, în luna Ianuarie, pentru un nou control pe teren. Este deasemenea necesar să se intensifice munca de agitație, prin folosirea celor mai variate și convingătoare forme. Să existe în cadrul secțiilor și școlilor panouri în care să se afișeze învățătorii fruntași și codași.

Consfătuirile raionale vor fi un minunat prilej de popularizare a celor mai bune metode pentru a atrage la cursuri pe neștiutorii de carte. Tot cu ocazia consfătuirilor raionale, se vor face propuneri concrete Ministerului cu privire la măsurile ce urmează să se ia în vederea îmbunătățirii calității muncii de alfabetizare.

Ministerul Invățământului Public are datoria de a urgenta apariția sistemului premial special. Iar Institutul de Științe Pedagogice va trebui să alcătuiască un îndrumar metodologic.

Numai printr'o muncă susținută și temeinică acțiunea de alfabetizare va da roadele dorite.

Trebue mobilizate toate forțele pentru lichidarea analfabetismului, pentru culturalizarea maselor, pentru transformarea tuturor oamenilor muncii în factori conștienți ai construirii socialismului din patria noastră

P. FURTUNA

Note politice externe

● Generalul de armată V. I. Ciuicov cere lichidarea organizațiilor teroriste din Berlinul occidental. ● Semnarea protocolului cu privire la transferarea de către Guvernul Sovietic, Guvernului R. P. Chineze a căii ferate chineze Cianciun. ■ Delegația indiană la Congresul dela Viena adresează un fierbinte salut poporului sovietic. ● Criza de guvern din Franța continuă. ■ Situația mizeră a tineretului din Germania occidentală.

Generalul de armată V. I. Ciuicov a adresat din nou un energic protest înalților comisari ai Statelor Unite, Angliei și Franței din Germania occidentală în legătură cu activitatea criminală desfășurată de organizațiile teroriste, diversioniste și de spionaj din Berlinul occidental.

In scrisoarea sa, generalul de armată V. I. Ciuicov arată că organizațiile de spionaj și diversioniste își continuă activitatea criminală uneltind împotriva Republicii Democrate Germane și a populației sale. După ce citează numeroase fapte în legătură cu activitatea criminală a acestor organizații teroriste, generalul de armată V. I. Ciuicov insistă în numele Comisiei sovietice de control să fie lichidate imediat aceste organizații criminale. In scrisoarea sa, generalul de armată V. I. Ciuicov arată că întreaga răspundere pentru consecințele activității criminale a acestor organizații revine autorităților de ocupație americane, engleze și franceze.

★

La 31 Decembrie a avut loc într'un cadru solemn semnarea protocolului final cu privire la transferarea fără plată de către Guvernul Sovietic, Guvernului Republicii Populare Chineze, în deplină proprietate, a tuturor drepturile sale în ce privește administrarea în comun a căii ferate chineze Cianciun, cu toate bunurile aparținând căii ferate.

La semnarea protocolului final și la recepționarea căii ferate au asistat din partea sovietică, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. P. Chineză, A. S. Paniușkin. Din partea chineză, premierul consiliului administrativ de stat și ministrul afacerilor externe al guvernului central popular Ciu En-lai.

★

Delegația indiană la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii, aflându-se în prezent în Uniunea Sovietică a adresat cu prilejul Anului Nou un fierbinte salut frățesc marelui popor sovietic și conducătorului său, I. V. Stalin.

„Noi, poporul indian, spune mesajul de salut, care prin tradiție suntem un popor iubitor de pace, nu putem să facem nimic mai bun decât să ne alăturăm popoarelor Uniunii Sovietice și din restul lumii în hotărîrea lor fermă de a asigura pacea". Mesajul este semnat de șeful delegației indiene, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", Saifuddin Kitchlew.

★

In Franța, în urma crizei guvernamentale provocată de căderea guvernului Pinay nu s'a reușit încă a se ajunge la formarea unui nou guvern. Până în prezent, trei leaderi ai diferitelor partide burgheze, socialistul de dreapta Guy Mollet, gaullistul Jaques Soustelle și Georges Bidault (M.R.P.) au eșuat în încercările lor de a forma noul guvern. In cea de a 9-a zi a crizei de guvern, după ce Georges Bidault și-a depus mandatul, președintele Vincent Auriol a propus lui Rene Mayer, radical socialist, să formeze guvernul. Rene Mayer a comunicat președintelui că este de acord să înceapă consultările cu reprezentanții diferitelor partide.

★

In mesajul de Anul Nou adresat de către organizația tineretului liber german tineretului din Germania occidentală, se arată că drept urmare a politicii de pregătire a războiului dusă de Adenauer, în rândurile tineretului crește șomajul. Un număr de 100.000 de tineri și tinere din Germania occidentală nu au posibilitatea nici să lucreze nici să învețe. Un număr de 200.000 de tineri sunt lipsiți de adăpost, iar numărul celor bolnavi de tuberculoză este în continuă creștere.

Informație

Cu prilejul consfătuirilor din Ianuarie ale cadrelor didactice, sfatul popular al Capitalei (secția de învățământ) și Intreprinderea Cinematografică Regională-„București" organizează două simposioane cinematografice, la filmele sovietice „Pe drumul ales" și „Taras Sevcenco".

Simposionul filmului „Pe drumul ales" va avea loc în ziua de 7 Ianuarie, orele 19,30 în sala „Filimon Sârbu" (raionul 1 Mai), iar cel al filmului „Taras Sevcenco"— la 9 Ianuarie, orele 19,30 în sala școlii medii de băieți nr. 5 (raionul N. Bălcescu).

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6.25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii
C. 4892

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor de Învățământ

ANUL V Nr. 197 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 10 IANUARIE 1953

In acest număr:

- Spre învățământul mediu general (pag. 2-a).
- Să ridicăm calitatea muncii școlilor sovietice (pag. 2-a).
- Controlul muncii pedagogice (pag. 2-a).
- Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice (pag. 3-a).
- Lucrările Congresului Uniunii Sindicatelor de Invățământ (pag. 4-a).
- Note politice externe (pag. 4-a).

Să îndeplinim hotărîrile consfătuirilor din Ianuarie

Lucrările consfătuirilor din Ianuarie au dus la hotăriri importante, menite să ridice calitatea muncii școlilor noastre în ultimele două pătrare în vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar. Popularizând experiențele pozitive, desvăluind și criticând lipsurile din munca școlii, consfătuirile au înarmat în același timp pe învățători și profesori cu forțe noi în lupta pentru obținerea unor succese mai mari în activitatea instructiv-educativă.

Învățătorii și profesorii trebue să-și îndrepte acum întreaga atenție în primul rând asupra bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ, asupra terminării la timp a recapitulării în bune condițiuni a materiei. De aceea este necesar să se treacă de îndată la definitivarea planurilor calendaristice proprii pe baza îndrumărilor date în cadrul lucrărilor pe secții ale consfătuirilor raionale.

Consfătuirile au scos în lumină felul cum au muncit învățătorii și profesorii fruntași, care au obținut succese în predarea materiilor lor, care au știut să realizeze un nivel ridicat de cunoștințe în clasele cu care lucrează. Metodele lor de muncă trebue extinse acum în toate școlile.

In același timp, consfătuirile au arătat că, la unele școli cum sunt de pildă o serie de școli din raioanele Vidra, Cluj, Făgăraș, etc., există încă un mare număr de elevi rămași în urmă. Un mare număr de elevi deci nu și-au însușit cunoștințele prevăzute în programele de învățământ. Trebue să ne îndreptăm toată grija și toate eforturile noastre în direcția sprijinirii elevilor rămași în urmă la învățătură, pentru ca și aceștia să se ridice la nivelul celorlalți, să recupereze ceeace au pierdut, să-și completeze și să-și consolideze cunoștințele.

Oamenii muncii, încredințându-ne copiii, și-au arătat încrederea că noi vom munci cu dragoste și cu pricepere în școală pentru buna lor instruire și educare. Avem datoria să răspundem cu cinste acestei încrederi, să răspundem cu cinste misiunii pe care o avem. Consfătuirile raionale din Ianuarie constitue un ajutor deosebit de însemnat în această privință.

Buna desfășurare a activității didactice în școală depinde în mare măsură de preocuparea pe care o are directorul pentru această problemă, de măsura în care el cunoaște munca ce se desfășoară în școala lui și o îndrumează la timp. Lucrările consfătuirilor au subliniat odată mai mult faptul că unul din mijloacele cele mai însemnate prin care se asigură o activitate susținută în școală este conducerea justă și controlul intern al activității colectivului didactic. O bună conducere în școală este asigurată numai atunci când directorul reușește să cuprindă întreaga activitate, să acorde fiecărei probleme importanța pe care o merită. Consfătuirile au ajutat pe directori în vederea unei mai bune organizări a muncii lor, astfel încât să realizeze un control permanent și multilateral în școală și să dea în același timp întâietate sarcinilor legate de îmbunătățirea activității didactice.

Prima grijă a directorului trebue să fie, așa cum s'a arătat la consfătuiri, buna desfășurare a lecțiilor, legătura acestora cu practica, cu activitatea în producție. In acest scop, el trebue să asiste la ore, să urmărească îndeaproape cum se realizează planul calendaristic, cum se predau cunoștințele în cadrul diferitelor specialități, cum se realizează prin lecții legătura învățământului cu viața. Asistând mai des la lecții, directorii vor trebui să urmărească măsura în care cadrele didactice se străduesc și reușesc să aplice în munca lor învățăturile trase din consfătuiri, hotărîrile luate cu acest prilej.

Consfătuirile au arătat grija pe care trebue s'o acordăm acum îmbunătățirii frecvenței, menținerii elevilor în școală în special în aceste două pătrare când se desfășoară recapitularea materiei și se pregătesc examenele. Fiecare director trebue să se sfătuiască cu învățătorii și profesorii din școala sa, cu diriginții, pentru a găsi căile practice prin care, în situația specifică a școlii, în condițiile în care se desfășoară munca lor proprie, să se realizeze o frecvență cât mai ridicată.

Directorii trebue să urmărească, în același timp, îndeaproape, ca întreaga activitate din școală să fie astfel organizată în a doua jumătate a anului școlar, încât ea să sprijine direct procesul instructiv-educativ. Directorul va căuta să îndrepte către acest important scop activitatea învățătorilor și a profesorilor, a diriginților, a consiliului pedagogic, activitatea cercurilor de elevi, activitatea organizațiilor de tineret și grija părinților elevilor. De strădania cu care directorul va căuta să unească toate aceste forțe într'un efort comun depinde ca activitatea școlii în cea de a doua jumătate a anului școlar să ducă la roade bogate.

Directorul trebue să introducă mai adânc în școală spiritul colectiv în muncă, să obișnuiască pe învățători și profesori să ceară sprijinul colectivului pentru rezolvarea tuturor greutăților ivite în activitatea din școală. Discuțiile purtate în cadrul consfătuirilor din orașul Cluj, din raioanele Făgăraș, Stalin, Tudor Vladimirescu-București, ca și în multe alte raioane, au arătat cât de mult poate să ridice nivelul muncii din școală un consiliu pedagogic a cărui muncă este bine organizată și bine condusă, a cărui muncă se desfășoară după un plan tematic care urmărește îndeaproape lămurirea problemelor importante ale muncii instructiv-educative. In ședințele consiliilor pedagogice ce vor avea loc în primele zile după consfătuiri trebue să se discute pe larg învățăturile acestora, pentru a se vedea cum pot fi aplicate în fiecare școală experiențele înaintate, popularizate în cadrul consfătuirilor, pentru a se stabili măsurile concrete ce trebue luate pentru aducerea la îndeplinire a rezoluției adoptate la consfătuire.

Colectivul școlii va trebui să manifeste o atitudine mai hotărîtă împotriva superficialității în muncă, o atitudine mai fermă de combatere a lipsurilor, să critice pe cei care nu-și îndeplinesc la timp și în mod conștiincios sarcinile. In fiecare școală trebue să se ducă lupta pentru ridicarea tuturor cadrelor didactice la nivelul celor mai buni învățători și profesori din școală. Fiecare trebue să se simtă răspunzător pentru buna desfășurare a întregii munci din școală, nu numai a muncii sale proprii.

Analizând munca secțiunilor de învățământ, consfătuirile raionale au arătat ce sarcini la revin acestora în condițiile concrete în care lucrează, îndotro să-și îndrepte atenția și ce măsuri să ia pentru ca activitatea școlilor din raion să se desfășoare în lumina îndeplinirii sarcinilor de bază ale învățământului. Lucrările consfătuirilor au subliniat necesitatea de a se trece la o muncă de îndrumare și control mai sistematică și mai adâncă, la o cunoaștere mai temeinică a activității școlilor, a desfășurării procesului de învățământ. Fiecare secție de învățământ trebue să treacă acum la organizarea activității sale, având în vedere ca pe primul plan să treacă această importantă problemă. Cu prilejul consfătuirilor raionale, secțiile de învățământ au putut cunoaște mai bine pe învățătorii și profesorii cei mai buni din raion. Aceștia vor trebui să fie mobilizați în sprijinul muncii de îndrumare și control. Cu ajutorul acestor specialiști, secția de învățământ va căuta să analizeze mai adânc activitatea școlilor. Nu este vorba să se desfășoare o muncă mai întinsă, de suprafață, ci să se întreprindă o acțiune de cunoaștere mai amănunțită a activității școlilor. Tendința de a vizita într'un timp scurt cât mai multe școli, de a asista la cât mai multe ore, duce la superficialitate. Secțiile de învățământ au datoria să lupte împotriva acestei lipse care, după cum au arătat lucrările consfătuirilor, s'a manifestat destul de accentuat în primele două pătrare ale anului școlar. Este important să se cunoască sub toate aspectele și cât mai amănunțit activitatea unor școli, desfășurarea muncii la anumite specialități, pentru ca pe această bază să se tragă concluzii cât mai juste, care să poată fi generalizate, astfel încât să ducă la măsuri concrete pentru ridicarea calității muncii în toate celelalte școli ale raionului.

Referatele prezentate la consfătuiri de către comitetele raionale ale sindicatelor din învățământ au subliniat cu putere sarcinile ce revin membrilor sindicatelor pentru întărirea contribuției lor la ridicarea nivelului muncii didactice. Aceste sarcini, care au la bază hotărîrile recentului Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ, trebue să fie aduse la îndeplinire în cele mai bune condițiuni. Realizând sarcinile trasate de Congres și hotărîrile luate cu prilejul consfătuirilor din Ianuarie, organizațiile sindicale din școală au datoria să contribue la ridicarea continuă a nivelului profesional al cadrelor didactice, au datoria să facă astfel încât toate mijloacele puse în acest scop la îndemâna învățătorilor și profesorilor să fie folosite din plin.

Invățămintele trase din consfătuiri au creat condițiile pentruca munca din școli să se ridice pe o treaptă nouă. Fiecare, la locul nostru de muncă, trebue să trecem acum cu hotărîre la îndeplinirea sarcinilor ce ne revin, la aplicarea învățăturilor trase din consfătuiri. Trebue să ducem o muncă susținută pentru ca rezoluțiile consfătuirilor din Ianuarie să fie aduse în mod conștiincios la îndeplinire. In momentul de față, îndeplinirea hotărîrilor consfătuirilor din Ianuarie constitue o datorie de seamă a tuturor celor ce muncesc în școală.

In sălile de examen ale facultăților

De câteva zile, tineretul din universități și institute de învățământ superior trăiește intens unul din evenimentele cele mai de seamă ale primei jumătăți a anului școlar în curs — examenele de încheere a semestrului I. Aceste examene relevă puternic, prin rezultatele obținute, modul în care au muncit în această jumătate de an atât studenții cât și cadrele didactice. Răspunsurile date de către studenți constitue oglinda vie a străduinței depuse de către aceștia pentru însușirea cât mai temeinică a științei, pentru a se pregăti să devină cadre de nădejde ale construirii socialismului în patria noastră.

Colocviile care s'au ținut în ultima jumătate a lunii Decembrie 1952, prin nivelul ridicat care a caracterizat discuțiile dintre studenți și profesori, au arătat că învățământul nostru superior este într'un permanent mers ascendent. Atât profesorii cât și studenții manifestă o preocupare tot mai vie pentru îmbunătățirea metodelor de predare și învățătură. Se resimte tot mai puternic efortul unit al cadrelor didactice și studenților pentru ridicarea nivelului întregului proces instructiv-educativ. Acest efort susținut, această preocupare comună care însuflețește pe student și profesor, se conturează limpede și din modul în care se desfășoară actuala sesiune de examene. Dorința de a arăta cunoștințele acumulate, de a adânci problemele, de a-și însuși cunoștințe noi — pe deoparte, urmărirea atentă a modului în care a evoluat studentul, a modului în care reușește să expună cunoștințele acumulate, să le lege organic de viață, de practică — pe de altă parte, iată atmosfera ce se degajă pretutindeni acolo unde au loc examenele semestriale.

Unitatea dintre teorie și practică este unul din principiile fundamentale ale învățământului nostru nou. Acest principiu izvorăște din scopul însuși pe care-l urmărește învățământul, acela de a crea cadrele necesare diverselor sectoare de activitate pe tărâmul construcției socialiste a țării. In cadrul examinării studenților, profesorii și conferențiarii urmăresc cu grijă acest principiu, cercetează măsura în care studenții reușesc, prin răspunsurile date, să pătrundă miezul problemelor, să le înțeleagă adevăratul lor sens. Concludent sub acest aspect este nivelul la care s'au desfășurat, la Facultatea de Biologie a Universității „C. I. Parhon", examenele de introducere în biologie și fiziologia plantelor. Studenții au dovedit că și-au însușit cu temeinicie cunoștințele științifice predate la cursuri. Felul viu și combativ în care candidații la examene au vorbit despre principiile înaintate ale biologilor sovietici, în frunte cu Miciurin și Lîsenco, despre posibilitatea de a transforma natura, de a o pune în slujba nevoilor omului, constitue dovada palpabilă a unei munci rodnice depuse în acest semestru.

In aceste examene trebue dusă cu toată hotărîrea lupta împotriva tendințelor manifestate încă de unii studenți de a învăța „pe dinafară", de a memoriza mecanic, de a reproduce fără nici un fel de prelucrare originală cele învățate. Profesorii examinatori au datoria să desvolte la studenți gândirea logică, să-i deprindă să prelucreze în mintea lor materialul științific acumulat, iar răspunsurile date problemelor de examen să rezulte firesc dintr'un îndelung proces de gândire. Examenul de geografie a U.R.S.S., ținut într'o grupă a Facultății de Geologie-Geografie din București unde, cu harta în față, studenții au răspuns la probleme ca: structura geologică a Caucazului, clima și vegetația pustiurilor, solul Uralului și altele, a fost o riguroasă verificare practică a cunoștințelor teoretice. Buna desfășurare a examenului a depins într'o foarte mare măsură de măestria examinatorului, care s'a străduit să orienteze răspunsurile celor examinați spre obiectivul urmărit prin întrebarea formulată. Intrebarea: importanța drumului maritim nordic, insuficient de clară pentru student, a fost pe deplin lămurită în urma întrebărilor ajutătoare formulate de către examinator. Examenul de geografie a U.R.S.S., ca, de altfel, și examenul de economie politică ținut la anul III al Facultății de Științe Economice a I.S.E.P. „V. I. Lenin" din București, pot constitui un bun exemplu. Ele au urmărit nu numai verificarea cunoștințelor studenților examinați, ci și adâncirea problemelor, lămurirea celor neclare încă pentru student.

Dacă marea majoritate a studenților s'au prezentat la examenele care au avut loc până acum cu o bună pregătire, ceeace indică simțul de răspundere crescut al tineretului nostru, există totuși studenți a căror pregătire lasă încă de dorit. Nivelul foarte scăzut al răspunsurilor date la examenul de istoria filozofiei de către unii dintre studenții anului I și II ai Facultății de Filozofie din București trebue să constitue un semnal de alarmă atât pentru ei înșiși cât și pentru colectivul de catedră. Rezultate slabe s'au constatat deasemeni la unele examene care s'au desfășurat la Facultățile de Istorie, Ziaristică etc. Unele cadre didactice n'au renunțat încă la metodele învechite de examinare. Urmărind probleme de amănunt, acești examinatori pierd ceeace este esențial, lasă neadâncite aspectele cele mai importante ale întrebărilor puse studenților.

Pentru ca examenele din sesiunea actuală să ducă la rezultate concludente, pentru ca ele să constitue o treaptă importantă în mersul înainte al învățământului nostru superior, este necesar ca atât studenții cât și cadrele didactice să-și sporească exigența în formularea întrebărilor și răspunsurilor, să se străduiască să imprime problemelor desbătute un înalt nivel științific și ideologic, și ca aceste probleme să fie străbătute de spiritul principialității, al simțului de răspundere.

Școala în orașele și satele noastre

★ ★ ★ ★

Ședință de analiză a muncii de alfabetizare

In Orașul Stalin, se desfășoară din plin lupta împotriva analfabetismului. La cele 95 cursuri de alfabetizare, la care predau 353 cadre didactice și 47 instructori voluntari, sunt înscriși la cursuri 2095 analfabeți. In vederea îmbunătățirii muncii de alfabetizare, a avut loc de curând o ședință de analiză, la care au participat cadre didactice, responsabili cu alfabetizarea din întreprinderi și instituții. Această analiză a fost cu atât mai bine venită și mai folositoare, cu cât ea a avut loc în urma unui raid anchetă, organizat de comisia de alfabetizare de pe lângă secțiunea de învățământ a sfatului popular al Orașului Stalin. Raportul prezentat și discuțiile au scos la iveală pe lângă unele rezultate pozitive și o serie de lipsuri serioase, îndeosebi în ce privește mobilizarea la cursuri a neștiutorilor de carte. S'a constatat că acolo unde conducerea întreprinderilor dă un sprijin efectiv muncii de alfabetizare, rezultatele bune nu întârzie să se arate. Astfel, la centrul de alfabetizare dela Depoul C.F.R., care funcționează pe lângă școala elementară nr. 18, toți neștiutorii de carte sunt prezenți la cursuri. Același lucru se întâmplă la centrul Sovrompetrol-Gara.

Pentru unele întreprinderi și instituții însă, problema lichidării analfabetismului nu constitue o preocupare serioasă. Așa se prezintă situația la Atelierele Automotoare C.F.R., la Sovromtransport, la întreprinderea de panificație, la întreprinderea 5 construcții „Ioan Fonagyi", la „I.C.O.S.", „Steagul Roșu" și altele.

La cursurile de alfabetizare din întreprinderile „Partizanul Roșu" și „Sovromtractor", unde problema alfabetizării constitue o preocupare de frunte pentru conducerile întreprinderilor, munca s'a îmbunătățit simțitor.

La acțiunea de mobilizare a neștiutorilor de carte la cursuri, participă și unii analfabeți. Așa, de pildă, gospodina Trache Virginia din raza cercului de alfabetizare de pe lângă școala elementară nr. 11, mobilizează cu drag la curs și alte femei care nu știu carte.

Lipsurile serioase scoase la iveală cu prilejul analizei muncii de alfabetizare, arată că îmbunătățirea acestei munci în Orașul Stalin este o problemă care trebue să preocupe serios sfatul popular orășenesc, consiliul sindical regional, conducerile școlilor, ale fabricilor, uzinelor și instituțiilor, ale organizațiilor de masă. Numai prin colaborare se va ajunge ca munca pentru lichidarea analfabetismului în Orașul Stalin să dea roadele așteptate.

Serbarea pomului de iarnă

Școlile elementare 50 băieți și 50 fete din Capitală au organizat în ziua de 1 Ianuarie 1953 un frumos pom de iarnă.

Cu acest prilej s'au mai organizat o serie de distracții și surprize pentru pionierii și elevii școlilor respective. Au fost amenajate o cameră a ghicitorilor, o cameră a fotografului, o tombolă, un bufet și magazinul „Moș Gerilă", unde copiii s'au distrat din plin. In jurul pomului s'a desfășurat un frumos program artistic și s'au citit telegramele de felicitare sosite prin „poșta școlilor", organizată cu acest prilej.

Moș Gerilă a împărțit apoi daruri pionierilor și elevilor.

Colectivul didactic al școlilor, împreună cu organizația de pionieri, au dus o muncă susținută pentru reușita acestei serbări.

Serbarea pomului de iarnă dela școlile elementare de băieți și fete Nr. 50, ca și celelalte serbări asemănătoare desfășurate pe întreg cuprinsul țării, arată încă odată dragostea cu care sunt înconjurați copiii în patria noastră și grija pe care le-o poartă toți oamenii muncii.

„Pomul păcii" la Timișoara

In „Parcul Stalin" din Timișoara, serbarea pomului de iarnă s'a desfășurat începând dela 31 Decembrie 1952. Deasupra pomului flutură un porumbel alb, luminat cu neon. Pomul care este înconjurat de un mic oraș al pionierilor se află în mijlocul unei grădini zoologice în care se plimbă fazani, păuni, berze, epurași și vulpi. In parc s'au amenajat un cinematograf, un teatru, o librărie cu cărți pentru tineret, etc. Cinematograful și teatrul orășelului din „Parcul Stalin" prezintă programe artistice la care își dau concursul Teatrul și Opera de Stat, Teatrul de Păpuși, Filarmonica „Banatul", elevii școlilor medii de Muzică și Coreografie și alte școli elementare și medii din Timișoara.

La „Pomul Păcii" au primit daruri 12.000 de copii ai oamenilor muncii.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

O școală nouă cu elevi noi

Facultatea Muncitorească din Iași, fosta Școală Specială de 2 ani, s'a înființat din inițiativa partidului nostru în anul 1950. Ea a luat naștere din necesitatea pregătirii cadrelor din rândurile clasei muncitoare, cadre care urmează a fi promovate în institutele de învățământ superior. Cei 250 de muncitori și țărani muncitori care urmează cursurile facultății sunt pregătiți de profesori experimentați. Ei au la dispoziție laboratoare, săli spațioase pentru cursuri. Prin grija statului li s'au asigurat condiții bune de trai, cămin, cantină, burse.

Bucurându-se permanent de grija partidului și guvernului nostru, Facultatea muncitorească din Iași a dat în vara anului 1952 prima promoție de absolvenți. Cei 220 de tineri care au terminat Facultatea s'au înscris la diferite universități și institute de învățământ superior. Deși majoritatea lor a început școala cu puține cunoștințe de cultură generală, după cei 2 ani de pregătire, aproape toți, au obținut rezultate bune la examenele de admitere în învățământul superior. De pildă, Toll Corneliu, muncitor într'o întreprindere din Ardeal, deși nu absolvise până la începerea cursurilor Facultății Muncitorești decât două clase elementare, este astăzi unul dintre cei mai buni studenți ai Facultății de Medicină din București. Același lucru se poate spune despre Purice Ioan, colectivist din regiunea Constanța, care urmează Institutul agronomic, despre Covalenco Maria, care la venirea în Facultatea Muncitorească absolvise ciclul II al cursurilor de alfabetizare, iar astăzi este studentă fruntașă la învățătură la Institutul „Maxim Gorchi" din București.

In anul acesta, cursurile Facultății muncitorești din Iași sunt urmate de peste 500 studenți. Ei se obișnuiesc încă depe acum cu metodele de studiu din învățământul superior: cursuri pe serii mari de 100—150 de studenți și seminarii cu grupe restrânse de maximum 30 de studenți. Condițiile materiale de învățătură au fost și ele mult îmbunătățite. Localul Facultății a fost terminat, s'au amenajat cantina și căminul, s'au complectat laboratoarele. Rezultatele la învățătură sunt mai frumoase în anul acesta decât în anii trecuți. Datorită bunei organizări a muncii, studenții au avut posibilitatea să aprofundeze temeinic materia de studiu, să se pregătească în cât mai bune condițiuni pentru examenele semestriale din sesiunea de iarnă. Conștienți fiind că numai prin fapte vor putea mulțumi partidului și guvernului pentru condițiile minunate create desvoltării învățământului de toate gradele, profesorii și studenții acestei Facultăți luptă ca la sfârșitul primului semestru școlar să nu existe nici un corigent.

Prof. I. PETRESCU
Directorul Facultății Muncitorești — Iași

O consfătuire de producție

Sindicatul raional de învățământ din Timișoara, împreună cu secția de învățământ a orașului, au organizat o consfătuire de producție cu tema: „Desvoltarea gândirii logice a elevilor la lecțiile de aritmetică". Alcătuirea referatului cu această temă a fost încredințată învățătoarei fruntașe Eleonora Dolga.

Pentru aceasta, s'a hotărît ca aproape o lună de zile înainte de expunerea referatului, lecțiile de aritmetică la clasa a IV-a dela Școala Pedagogică de fete condusă de către învățătoarea Eleonora Dolga să fie socotite lecții deschise. Invățătorii din oraș au fost mobilizați să asiste la aceste lecții, să-și noteze observațiile și să se pregătească astfel pentru consfătuirea de producție. Comisiile de producție din cadrul sindicatelor raional și regional au urmărit această acțiune în mod special.

La consfătuire au participat 60 de învățători și învățătoare. Referatul tovarășei Eleonora Dolga a fost ilustrat cu exemple concrete din lecțiile ținute în clasa ei. Tovarășa învățătoare a arătat cum alege problemele necesare consolidării cunoștințelor și deprinderilor elevilor, cum dă indicații pentru rezolvarea lor, cum caută să creeze în clasă o bună dispoziție pentru lucru. Ca să asigure participarea activă și conștientă a tuturor elevilor la rezolvarea problemelor, învățătoarea alege totdeauna probleme legate de viață, probleme care trezesc interesul elevilor și le pun mintea în mișcare. Arătând că pune un accent deosebit, în desfășurarea lecției, pe fixarea cunoștințelor, tovarășa Dolga s'a oprit asupra procedeelor de recapitulare a cunoștințelor și a subliniat faptul că stimulează activitatea creatoare a elevilor, cerându-le să alcătuiască ei înșiși probleme.

Coreferatul, ca și discuțiile purtate la consfătuirea de producție, au scos în evidență și alte aspecte pozitive din lecțiile învățătoarei Dolga, insistând îndeosebi asupra felului cum contribue metoda sa de lucru la desvoltarea gândirii elevilor. S'au arătat deasemeni și unele lipsuri ale muncii tovarășei Dolga. De pildă, faptul că uneori pornește la lucru cu probleme ghicitori, slăbind astfel munca încordată ce trebue depusă în rezolvarea problemelor de aritmetică.

In cadrul discuțiilor s'au dat sugestii pentru programarea viitoarelor consfătuiri. Invățătorii au învățat multe din această consfătuire, îmbogățindu-și metodele de predare a lecțiilor de aritmetică. In urma acestei experiențe, comitetul sindical raional de învățământ din Timișoara a hotărît să organizeze și alte consfătuiri, contribuind astfel la continua îmbunătățire a procesului de învățământ.

IOAN TABAN
președintele Comitetului Sindical raional de Invățământ din Timișoara

ASPECTE DELA CONSFĂTUIRILE RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE

Cliseele din dreapta și din stânga reprezintă aspecte dela consfătuirile organizate în raioanele „Lenin" și „Stalin" din Capitală. In mijloc, tov. Victor Iliescu, șeful secțiunii de învățământ a raionului „Lenin" citește referatul în legătură cu activitatea școlilor din raion.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Să ridicăm calitatea muncii școlilor sovietice

Călăuzind mersul înainte al societății sovietice spre comunism, partidul lui Lenin și Stalin se îngrijește necontenit de desvoltarea culturii socialiste, de instruirea și educarea tinerei generații.

Cu 30 de ani în urmă, la 4 Ianuarie 1923, PRAVDA a publicat unul dintre ultimele articole ale lui V. I. Lenin — „Pagini de jurnal". In acest articol, V. I. Lenin scria : „...nicăeri masele populare nu sunt atât de dornice ca la noi de a-și însuși adevărata cultură; nicăeri problema culturii nu se pune cu atâta profunzime și consecvență ca la noi"...

Viața a confirmat și confirmă această teză leninistă. In țara noastră a fost înfăptuită revoluția culturală și se rezolvă cu succes sarcina istorică trasată de tovarășul Stalin — aceea de a face din toți muncitorii și din toți țăranii oameni culți și instruiți.

Cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a schițat mărețul program al desvoltării continue a economiei naționale și a culturii țării noastre. Tovarășul Stalin ne învață că una din condițiile preliminare ale pregătirii trecerii spre comunism constă în aceea că trebue „să ajungem la o asemenea creștere a nivelului cultural al societății care să asigure tuturor membrilor societății dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai dezvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare".

Pornind dela indicațiile tovarășului Stalin, cel de al XIX-lea Congres al partidului a trasat sarcina de a desăvârși spre sfârșitul cincinalului trecerea dela învățământul de șapte ani la învățământul mediu general (de 10 ani) în capitalele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele industriale puternice, în centrele regionale, de ținut, precum și de a pregăti condițiile pentru înfăptuirea deplină în cincinalul următor a învățământului mediu general (de 10 ani) în celelalte orașe și în localitățile rurale. Înfăptuirea acestei sarcini constitue un mare pas în opera de ridicare continuă a nivelului cultural al poporului sovietic și de lichidare a deosebirilor esențiale între munca intelectuală și cea fizică.

Cele mai importante probleme ale muncii școlilor, legate de Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului, vor fi larg desbătute la consfătuirile din Ianuarie ale cadrelor didactice, consfătuiri la care va participa armata de un milion și jumătate a învățătorimii sovietice.

Trecerea la învățământul mediu general cere cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară. La noi sunt multe orașe și raioane în care învățământul general de șapte ani se înfăptuiește cu succes. In țara noastră sunt create toate condițiile pentru înfăptuirea cu succes a învățământului general de șapte ani și pentru desvoltarea continuă a învățământului mediu. Guvernul Sovietic alocă pentru nevoile învățământului public fonduri uriașe.

In centrul atenției consfătuirilor cadrelor didactice trebue să stea problemele ridicării continue a calității muncii instructiv-educative în școli.

Cel de al XIX-lea Congres al Partidului a luat hotărîrea să se treacă la înfăptuirea, în școala medie a învățământului politehnic și să se ia măsurile necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general. Aceasta mărește importanța educativă socialistă a școlii de cultură generală și asigură elevilor care au terminat școala medie condițiile pentru alegerea liberă a profesiei. Invățământul politehnic va fi și va trebui să fie înfăptuit pe baza însușirii sistematice și temeinice de către elevi a bazelor științelor. Comitetul Central al partidului a condamnat la timpul potrivit încercarea de a rupe învățământul politehnic de însușirea de către elevi a bazelor științelor. La noi există deja școli care au trecut la înfăptuirea primelor măsuri cu privire la învățământul politehnic. Sarcina consfătuirilor cadrelor didactice este de a generaliza aceste inițiative și de a face din ele un bun al școlilor.

Pe baza ridicării nivelului științific al predării, a organizării juste a procesului pedagogic, a aplicării creatoare a experienței celor mai buni pedagogi, învățătorimea sovietică are toate posibilitățile să obțină reducerea hotărîtă a numărului de elevi repetenți și să ridice numărul de elevi promovați. In legătură cu aceasta, este important să se îmbunătățească educația comunistă a elevilor, astfel ca ei să devină cetățeni culți și instruiți ai societății sovietice, constructori activi ai comunismului.

Cel de al XIX-lea Congres al Partidului a subliniat necesitatea de a îmbunătăți învățământul public în țara noastră. Aceasta obligă organele locale de partid să ridice nivelul conducerii învățământului public, să se îngrijească necontenit de nevoile școlii, de ridicarea calității învățământului și educării copiilor, de îmbunătățirea muncii organizațiilor de comsomol și de pionieri în școală. O atenție deosebită trebue acordată organizării sprijinirii învățătorilor și profesorilor în însușirea teoriei marxist-leniniste, în studierea profundă a genialei lucrări a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și a Hotărîrilor istorice ale celui de al XIX-lea Congres al Partidului.

Organizațiile de partid trebue să ia o parte activă la desfășurarea consfătuirilor cadrelor didactice, să creeze condițiile pentru ca ele să se desfășoare la un nivel înalt, pentru ca învățătorii și profesorii să poată privi în mod critic, cu curaj și fără teamă neajunsurile în munca școlilor și a organelor învățământului public.

Să ridicăm activitatea școlii sovietice la nivelul sarcinilor puse de către cel de al XIX-lea Congres al Partidului — iată o sarcină importantă a organelor de partid și sovietice.

(După un articol apărut în „Pravda" din 4 Ianuarie 1953).

Spre învățământul mediu general

— Convorbire cu tov. Ludmila Dubrovina, ministru adjunct al învățământului din R. S. F. S. R. —

In raportul de activitate prezentat Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarășul G. M. Malenkov, secretar al C.C. al P.C.U.S., a arătat că în prezent numărul elevilor din U.R.S.S. este de 57 milioane. O asemenea cifră n'a cunoscut niciodată nicio țară în decursul istoriei lumii. Numai în Țara Socialismului, unde Puterea Sovietică a deschis poporului o cale largă spre știință, sunt posibile succese atât de uriașe în domeniul învățământului public.

Baza înfloririi învățământului public în U.R.S.S. o constitue succesele nemaivăzute ale economiei socialiste, creșterea neîncetată a nivelului material și cultural al poporului sovietic și uriașa atenție pe care o acordă zi de zi Partidul Comunist și Guvernul Sovietic educării tinerei generații. In Țara Socialismului se lărgește în fiecare an rețeaua școlilor de cultură generală, a școlilor tehnice, a școlilor superioare; crește necontenit numărul elevilor. Numai în anii de după război au fost construite în U.R.S.S. 23.500 școli noi, bine amenajate, cu clase spațioase și luminoase, cu laboratoare și biblioteci. Spre sfârșitul anului 1951, numărul elevilor din clasele a V—X-a s'a mărit, în comparație cu anul 1940, cu 25%, iar numărul elevilor din școlile tehnice și alte școli medii speciale a crescut, în aceeaș perioadă, cu 40%.

Statul Sovietic a dat tuturor copiilor posibilitatea de a învăța în limba maternă. In anii Puterii Sovietice, 48 de naționalități și-au creat fiecare o limbă scrisă proprie. In prezent, în școlile din U.R.S.S. predarea se face în 119 limbi. Despre marea atenție pe care o acordă Guvernul Sovietic desvoltării învățământului public în republicile naționale vorbește cu claritate faptul că în ultimii 30 de ani, în Uniunea Sovietică au fost construite aproximativ 90.000 de școli noi, din care aproape 2/3 în republicile naționale și autonome.

In Tadjikistan până la Revoluția din Octombrie, din 200 de oameni abea un singur om știa carte și aproape că nu se putea întâlni nicio femeie care să știe carte. Poporul băștinaș aproape că nu avea școli unde să învețe. In Tadjikistanul sovietic a fost de mult lichidată neștiința de carte a populației mature. In anii de după război a fost înfăptuit învățământul general și gratuit de 7 ani, se desvoltă neîncetat învățământul mediu. In anul 1952, în R.S.S. Tadjică au absolvit școala medie de cinci ori mai mulți copii decât în anul 1948.

Pentru a arăta succesele care s'au obținut în domeniul învățământului public în această republică, vom recurge la o comparație. Populația Tadjikistanului este de câteva ori mai mică decât populația Afganistanului, dar numărul școlilor elementare, de șapte ani și medii din R.S.S. Tadjică este de zece ori mai mare decât în Afganistan.

Ca exemplu putem lua și R.S.S. Moldovenească. O mare parte din această Republică a intrat în componența Uniunii Sovietice deabea în anul 1940. Ca și în întreaga Țară Sovietică, în Republica Moldovenească a fost lichidată complect neștiința de carte, a fost înfăptuit învățământul general de șapte ani. In Republică funcționează 1924 de școli, majoritatea covârșitoare a acestora fiind înființate în timpul Puterii Sovietice. In comparație cu anul 1940, numărul școlilor medii din Republică a crescut de șase ori, iar numărul elevilor din clasele superioare a crescut aproape de 25 de ori. In Republică este organizată o vastă rețea de școli superioare și tehnice, funcționează o universitate de stat, o filială a Academiei de Științe a U.R.S.S. și 26 de institute de cercetări științifice.

Succesele învățământului public din U.R.S.S. se vor vedea și mai bine dacă le vom compara cu situația învățământului public din țările capitaliste, ale căror guverne, care cheltuesc fonduri imense pentru pregătirea unui nou război, alocă în acelaș timp pentru nevoile învățământului sume infime. Astfel, de pildă, în anul 1952, cheltuelile de război în S.U.A. au format 74% din mijloacele bugetului, iar pentru învățământul public, care trece printr'o criză acută, s'a alocat mai puțin de 1% din buget.

In Statele Unite ale Americii se numără peste 10 milioane de analfabeți. Aproximativ o treime din copiii de vârstă școlară nu urmează școala. In ceeace privește învățământul mediu și superior din această țară, el este un monopol al claselor stăpânitoare și nu este accesibil copiilor oamenilor muncii.

Statul Sovietic, care acordă o atenție uriașă educației tinerei generații, nu precupețește mijloacele pentru a crea tinerilor cetățeni sovietici condițiile indispensabile pentru însușirea cu succes a științei, a culturii, a cunoștințelor. Alocațiile Guvernului Sovietic pentru învățământul public constitue sume uriașe, care cresc cu fiecare an. Astfel, dacă în anul 1940 cheltuielile pentru învățământ formau 22,5 miliarde ruble, în anul 1952 pentru aceste nevoi au fost alocate 60 de miliarde ruble, ceeace constitue o parte considerabilă din bugetul statului.

Perspective minunate pentru desvoltarea continuă a învățământului public în U.R.S.S. sunt trasate în directivele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Congresul a adoptat hotărîrea de a desăvârși, spre sfârșitul celui de al 5-lea cincinal, trecerea dela învățământul de șapte ani la învățământul mediu general în centrele republicilor, ținuturilor și regiunilor, precum și în centrele mari industriale, și de a pregăti condițiile pentru înfăptuirea deplină a învățământului mediu în celelalte orașe și localități rurale în cincinalul următor.

Congresul a trasat deasemenea sarcina de a se trece la realizarea învățământului politehnic în școala medie și de a se lua măsuri pentru trecerea la învățământul politehnic general. Aceasta va permite membrilor societății să-și aleagă în mod liber profesiunea, în conformitate cu dorințele și înclinațiile lor, le va da posibilitatea de a nu fi legați pentru o viață întreagă de o singură profesiune oarecare.

Statul Sovietic a trasat măsurile concrete pentru trecerea la învățământul mediu general. Pentru a asigura numărul mereu crescând al școlilor cu cadre didactice, numărul studenților înscriși la institutele pedagogice din țară în anii 1951—1955 va depăși cu 45% numărul celor înscriși în anii 1946—1950.

In anii celui de al 5-lea cincinal va crește mult numărul școlilor. Noul plan cincinal prevede creșterea planului de construcție a școlilor, în comparație cu planul precedent, cu aproximativ 70%. Toate acestea dovedesc că în Uniunea Sovietică se traduc cu succes în viață indicațiile conducătorului poporului sovietic, I. V. Stalin, de a face ca toți muncitorii și țăranii să fie oameni culți și instruiți.

Controlul muncii pedagogice

Insuflețiți de mărețele perspective de desvoltare a U.R.S.S., trasate de Congresul al XIX-lea al Partidului, pedagogii sovietici obțin într'o muncă creatoare încordată noi și noi succese în unul dintre sectoarele importante ale construcției comunismului.

Multe școli rezolvă cu succes problema ridicării calității cunoștințelor elevilor, a înlăturării repetenției și a îmbunătățirii muncii educative. Cunoștințe și deprinderi bune dă elevilor săi școala medie nr. 2 din Dzerjinsc, regiunea Gorki.

Conducătorii școlii nr. 2 — directorul școlii, tov. Vinogradov și directorii de studii, tov. Jinchina și Ostapenco — au apreciat just importanța unui control bine organizat al muncii pedagogice. In primul pătrar ei au asistat la aproape trei sute de lecții. Fiecare lecție, mai ales dacă este ținută de un pedagog tânăr, este analizată temeinic, din toate punctele de vedere, trăgându-se concluzii și făcându-se propuneri concrete. Rezultatele asistării la lecții se discută deschis la consfătuirile cadrelor didactice și în cercurile metodologice. Aprecierea lecțiilor se desfășoară pe baza criticii reciproce principiale. Conducătorii școlii verifică personal la lecții cunoștințele elevilor.

Toate acestea nu se petrec întâmplător. Secția regională de învățământ din Gorchi acordă în acest an o atenție deosebită controlului muncii pedagogice. In Octombrie după ce inspectorii au făcut o verificare preliminară pe teren, consiliul secției regionale de învățământ a ascultat rapoartele a doi șefi de secții de învățământ raionale despre situația controlului în interiorul școlii și a adoptat o hotărîre specială. Inspectorii școlari au primit instrucțiunile corespunzătoare. Institutul de perfecționare a cadrelor didactice pegătește o circulară cu privire la controlul muncii pedagogice.

In lupta pentru obținerea unor cunoștințe înalte și pentru disciplina elevilor are o importanță primordială justa organizare a conducerii și a controlului în școală. Totuși, unii directori de școli și directori de studii se limitează la observații superficiale, nu pătrund în conținutul și metodica învățământului, asistă rar la lecții numai pentru ca să aibă pe urmă dreptul de a arăta în dările de seamă că norma de asistare la lecții stabilită pentru ei a fost îndeplinită. Asistând la lecții, acești conducători de școli ascultă lecția fără un scop determinat și fac în jurnalele lor observații întâmplătoare, de mică importanță, fără să analizeze meritele și lipsurile în munca pedagogului, fără să tragă concluzii pedagogice concrete. Interesându-se numai de dările de seamă centralizatoare ale succeselor la învățătură, ei se enervează când vreunul dintre învățători sau profesori pune multe note nesatisfăcătoare și atunci recurg la presiuni administrative asupra pedagogilor. Bineînțeles că asemenea „metode" nu au nimic comun cu o conducere concretă, cu adevărat partinică a școlilor, care urmărește îmbunătățirea reală a muncii pedagogice.

Nu putem obține un nou avânt general al educației și învățământului dacă nu va exista o conducere și un control puternic și autoritar în interiorul școlilor. Iar aceasta este, în primul rând, obligația directorilor de școli și a directorilor de studii.

Partidul Comunist ne învață care sunt metodele profund principiale și operative ale conducerii și controlului executării sarcinilor, ne învață să avem o atitudine intransigentă față de lipsurile în muncă.

Este foarte important ca toți pedagogii să respecte cu strictețe cerințele fundamentale ale pedagogiei și didacticii sovietice. Invățând pe copii, pedagogul trebue să folosească mijloacele și procedeele variate recomandate de știința pedagogică. Cum este și firesc conducătorii de școli trebue să cunoască bine ei înșiși aceste procedee, să cunoască programele de învățământ, manualele și metodicile. Altfel nu se poate vorbi despre eficacitatea controlului lor. Necunoscând programele, manualele și metodicile, nu ai pentru ce asista la lecții, deoarece munca ta va fi nefolositoare, nu va da nimic nici pedagogului, nici colectivului școlii. Asistând la lecții, directorul trebue să stabilească dacă pedagogul îndeplinește programul de învățământ, dacă folosește just materialul didactic, dacă dă elevilor cunoștințe într'o succesiune sistematică, în mod accesibil și intuitiv. Pe lângă aceasta, trebue să verifice direct ce cunoștințe își însușesc elevii și cum și le însușesc.

Directorii de școli și directorii de studii bine pregătiți intră mai des în clasele pedagogilor tineri și cu puțină experiență și nu se mulțumesc să-i controleze ci îi și ajută.

In unele școli se observă dela un an la altul și cu o preciziune matematică unele și aceleași lipsuri în muncă, unele și aceleași goluri în cunoștințele elevilor. Tocmai acest fapt este o dovadă a slăbiciunii controlului în interiorul școlii și a controlului executării. Câteodată se vorbește mult despre lipsuri dar nu întotdeauna se depun eforturi pentru înlăturarea lor. Discuțiile se desfășoară pe un plan general, fără o critică ascuțită și aspră a celor ce au lipsuri. Bineînțeles că aceasta nu duce la nici un rezultat.

Luând exemplul dela școala nr. 2 din Dzerjinsc trebue să se asculte mai des, la ședințele consiliilor pedagogice și ale cercurilor metodologice, comunicările pedagogilor despre lecțiile lor. Munca pedagogilor trebue supusă unor discuții sănătoase și lipsite de patimă, care să desvălue cauzele rămânerii în urmă a elevilor, modul cum se pregătesc pedagogii pentru lecții și cum le desfășoară. Problemele conținutului și metodicii învățământului nu pot fi discutate numai pe plan general. Ele trebue analizate pe plan practic, astfel încât, la ședințele consiliilor pedagogice și ale cercurilor metodologice, cadrele didactice să analizeze în colectiv situația activității instructiv-educative a diferiților pedagogi, să-și cunoască reciproc planurile și schițele de lecții, să vadă caietele elevilor — într'un cuvânt, să se ocupe de problemele vii ale școlii.

Numai pe baza unui control energic și activ din partea conducătorilor de școli și pe baza criticii reciproce tovărășești și a ajutorului reciproc se poate creia în școală un colectiv unit și capabil de muncă. Iar acest lucru are o importanță uriașă. A. S. Macarenco a subliniat că unitatea colectivului este un factor determinant în munca membrilor lui, că pedagogul cel mai tânăr și mai fără experiență dintr'un colectiv strâns închegat, în fruntea căruia stă un bun maestru-conducător, va face mai mult decât un pedagog cu experiență într'un colectiv neorganizat, unde domnește lipsa de unitate și neînțelegerea reciprocă.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

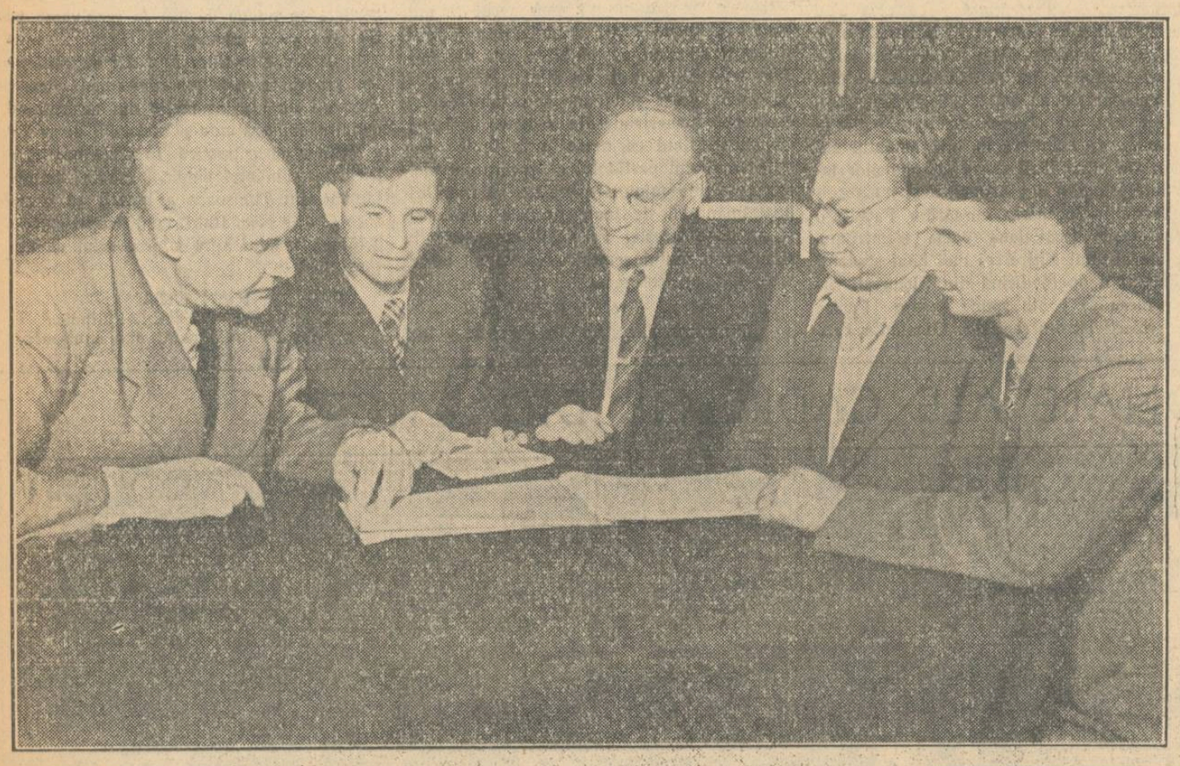

Strungarul Serghei Bușuev dela uzina de automobile „I. V. Stalin" din Moscova, împreună cu colaboratorii științifici ai secției științelor tehnice de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S., a elaborat o serie de noi metode de muncă. Trecând la aplicarea metodelor de tăiere rapidă a metalelor, el a îndeplinit douăzeci de norme anuale în anii primului cincinal postbelic. Bușuev prelucrează unele piese folosind viteza de tăiere de 2500 metri pe minut.

Strungarul Pavel Bâcov, dela Uzina de Strunguri din Moscova, aplică deasemeni noi metode de producție. Pentru perfecționarea radicală adusă metodelor de producție, S. Bușuev și P. Bâcov au fost distinși cu Premiul Stalin.

In clișeu: consfătuirea colaboratorilor științifici ai secției științelor tehnice de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S. cu inovatorii în producție. Dela stânga la dreapta : Vladimir Dikusin, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., Pavel Bâcov, strungar, Alexandr Pankin și Serghei Costerin, doctori în științele tehnice și Serghei Bușuev, strungar.

Intr'o școală sătească

In conformitate cu Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului, spre sfârșitul cincinalului trebue desăvârșită trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu de 10 ani în toate orașele mari din Uniunea Sovietică. In celelalte orașe și localități rurale se vor creia condițiile pentru înfăptuirea deplină, în cincinalul următor, a învățământului mediu.

Se prevede înființarea claselor a opta într'o serie de școli dela sate, pentruca, în mod treptat, aceste școli să fie transformate în școli medii. Una din aceste școli este școala rurală din Cutuzovo, lângă Moscova.

Innecat în verdeața livezilor, marele sat Cutuzovo se întinde în apropierea unei păduri de mesteacăni. Strada largă a satului mărginită de două rânduri de case în care locuiesc colhoznicii, se termină cu localul cu două etaje al școlii, văruit în alb. In fiecare dimineață, la intrarea localului se strâng peste 400 elevi și eleve, copiii colhoznicilor.

Mulți din ei vin mai de dimineață, spre a putea vizita lotul școlar. Aici cresc sute de meri, vișini și arbuști plantați de elevi sub îndrumarea profesorilor de biologie.

Lângă livadă se întind parcelele experimentale, pe care se pot întâlni toate culturile cerealiere și leguminoase cultivate în colhozurile din împrejurimi. Munca experimentală pe lotul școlar ajută copiilor să studieze mai aprofundat biologia. Ei observă cu proprii lor ochi, pe lotul școlar, fenomenele naturii despre care le povestește profesorul în clasă.

Școala acordă un mare ajutor colhozurilor din vecinătate. Numai în ultimul an, de pe lotul școlar s'au dat, pentru a fi plantate în grădinile colhozurilor, 10.000 de rădăcini de căpșuni, sute de mii de puieți de pomi fructiferi. In prezent nu există în sat nicio casă în jurul căreia să nu se răsădească primăvara răsadurile de flori cultivate de elevi, să nu-și întindă ramurile spre soare merii tineri cultivați în pepiniera școlii.

Dar școala din Cutuzovo nu este vestită numai prin lotul său școlar, ci și prin organizarea exemplară a predării tuturor obiectelor. In școală lucrează un colectiv de pedagogi cu experiență. Mulți dintre ei muncesc aici împreună cu familiile lor. De exemplu, familia directorului școlii, Alexei Vasiliev, este formată aproape numai din pedagogi.

In familia lui Vasiliev toți cunosc bine și țin minte istoria școlii din Cutuzovo. Cu 22 de ani în urmă, în sat exista numai o singură școală elementară, cu patru clase, construită în anii puterii sovietice. Ea avea numai doi pedagogi.

Odată cu trecerea anilor, creștea dorința de cunoștințe a oamenilor muncii. Locuitorii din Cutuzovo nu mai puteau fi satisfăcuți cu învățământul elementar pentru copiii lor. Școala elementară din Cutuzovo a fost transformată într'o școală de 7 ani. Dela un an la altul, numărul școlarilor din sat creștea. In prezent, nu există în sat nici o familie unde să nu fie elevi. Terminând școala de șapte ani, copiii pleacă la școlile medii, la școlile tehnice din orașul Podolsc, situat la șapte km. depărtare de sat, iar apoi se înscriu la diferite instituții de învățământ superior. In prezent, în familiile colhoznicilor din Cutuzovo sunt mulți agronomi, medici, ingineri, profesori. Terminând școlile superioare unii dintre aceștia se întorc în satul natal, unde lucrează în colhoz ca învățători, bibliotecari, mecanici.

In vara anului trecut, patruzeci de tineri, băeți și fete, copii ai colhoznicilor, au absolvit cu succes școala din Cutuzovo. Toți acești tineri își continuă studiile.

Timpul vacanței de vară, când în sat vin copiii colhoznicilor — studenți ai diferitelor institute și școli tehnice — este de obicei timpul cel mai vesel din cursul anului. Studenții sunt oaspeți permanenți ai școlii în care au primit primele cunoștințe și deprinderi de muncă. Ei caută să pătrundă adânc în viața școlii, se bucură de succesele ei, iau parte activă la activitatea cercurilor.

Adeseori, vara, alături de elevi, se pot vedea pe lotul școlar studenți ai școlii tehnice agricole și ai Academiei de științe agricole, ocupați cu îngrijirea culturilor de câmp sau a pomilor tineri, plantați cândva de ei înșiși.

Sub îndrumarea colegilor mai mari elevii au radioficat localul școlii prin propriile lor forțe. Pentru tinerii tehnicieni s'a organizat un atelier școlar. Sub îndrumarea profesorului de fizică, tinerii tehnicieni lucrează la macheta unei centrale electrice intercolhoznice, pregătesc o hartă electrificată a construcțiilor comunismului.

Elevii se pasionează nu numai de tehnică. Pe lângă cercul tinerilor naturaliști, la școală mai funcționează cercuri de balet, de muzică, cercul dramatic și cercul literar. Fondul bibliotecii școlare atinge două mii de volume. Aici se pot găsi numeroase volume de literatură beletristică pentru copii, de popularizare a științei, tehnicii, agriculturii. Adeseori se organizează conferințe cu cititorii la care participă nu numai tineretul, dar și colhoznicii în vârstă.

Școala din Cutuzovo este centrul cultural al satului. Pedagogii școlii țin adesea, în fața colhoznicilor lecții despre probleme agricole, economice, științifice și pedagogice. Pedagogii au ținut în fața părinților peste cincizeci de lecții despre educația copiilor.

— „Colhoznicii noștri vor să-și vadă copiii culți și instruiți" — spune Andrei Ustin, președintele sfatului sătesc. De multe ori ei și-au exprimat dorința de a avea în sat o școală medie de zece ani. Cu toții am fost foarte bucuroși de vestea că, în anul viitor, școala noastră de șapte ani, în conformitate cu Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului, va fi transformată în școală medie (de zece ani). Acum, tineretul nostru va putea să urmeze școala medie chiar în satul natal.

In toamna anului viitor, în clasa a opta nou înființată, în afară de elevii din satul Cutuzovo, vor putea învăța și elevii care au terminat școlile din împrejurimi. Se vor deschide două clase a opta paralele. In legătură cu creșterea numărului elevilor la școala din Cutuzovo, va fi nevoie să se lărgească localul școlar, să se completeze utilajul laboratoarelor școlare, să se mărească fondul bibliotecii. Toate acestea vor fi realizate, deoarece statul sovietic nu precupețește mijloacele pentru învățământul public.

...E seară. De mult s'au terminat lecțiile în clasele școlii din Cutuzovo, dar lumina mai arde încă multă vreme în încăperile școlii. De acolo răsună muzică, vocile sonore ale copiilor. Corul școlar repetă cântece noi,

Sărbătorirea Anului Nou

Vacanța de iarnă — cu pomul ei de iarnă, cu matineele vesele, cu balurile și carnavalul ei este dragă școlarilor sovietici. In zilele vacanței țara întreagă manifestă o grijă deosebit de caldă, părintească pentru copii, făcând totul pentru a le asigura o odihnă plăcută.

Porțile teatrelor, ale circurilor, ale caselor pionierești, ale cluburilor muncitorești și ale palatelor de cultură și-au deschis larg porțile în aceste zile pentru școlarii sovietici. Școlarii sunt oaspeții dragi ai parcurilor zoologice, ai planetariilor, ai parcurilor de copii, ai terenurilor de schi și patinaj.

Școala sovietică are o grijă și o atenție deosebită pentru vacanța elevilor. Nu există nicio școală în Uniunea Sovietică în care învățătorii și profesorii să nu se fi pregătit pentru sărbătorirea anului nou, să nu se fi îngrijit de felul cum să aducă mai multă bucurie micilor cetățeni sovietici.

Astfel, la școala medie de fete Nr. 169 din Moscova, pregătirile acestea au început cu o lună în urmă. Părinții elevilor au venit în ajutorul profesorilor, întocmind împreună cu directorul școlii un plan de muncă. Ei au ținut seama, în alcătuirea acestui plan, de vârsta elevilor, de planul de muncă al caselor pionierești raionale și orășenești etc. Pentru elevii din primele clase s'a pregătit un pom mare de iarnă, înconjurat de brazi mici. Se știe cu câtă dragoste împodobesc copiii pomul de iarnă. Sub conducerea Valentinei Semionova, membră în comitetul de părinți, elevele școlii au pregătit în timpul liber hârtie colorată și jucării pentru pom. Multe eleve au învățat să facă podoabe pentru pom în cadrul cercului „Mâinilor îndemânatice" dela casa pionierească raională.

O serie de artiști de circ, artiști dela teatrul de estradă și teatrul de copii din Moscova au fost oaspeții școlarilor din clasele mici. Intovărășiți de profesori și de membrii comitetului de părinți, copiii au vizitat parcul zoologic, unde s'au desfășurat serbări în cinstea lor. La casa raională a pionierilor s'au pregătit matinee și spectacole pentru copii. In parcul Socolniceski s'au desfășurat întreceri de schi, patinaj, săniuș.

In zilele vacanței de iarnă, școlarii se întâlnesc cu scriitorii pentru copii, autorii cărților dragi copiilor. Unul dintre oaspeții dragi ai elevelor dela școala nr. 169 a fost scriitoarea Agnia Barto, care a citit copiilor fragmente din noile sale lucrări, le-a povestit cum scrie ea cărțile în care eroii principali sunt copiii, școlarii sovietici.

La casa raională și orășenească a pionierilor, școlarii se întâlnesc și cu alți scriitori pentru copii: Serghei Mihalcov, Lev Cassil, Nicolae Nosov.

Artiștii cunoscutului teatru pentru copii „Petrușca" sunt deasemeni oaspeți ai copiilor. In zilele vacanței de iarnă, elevele școlii nr. 169 se întâlnesc cu compozitorii de cântece pentru copii, cu artiștii de cinematograf. Elevele organizează ele înseși, în școală, concerte, spectacole și piese de teatru.

Un loc important în programul vacanței de iarnă îl ocupă excursiile în locurile istorice de lângă Moscova.

Elevele clasei a X-a s'au hotărît să serbeze anul acesta pomul de iarnă în pădure, la 40 km de Moscova și să-i invite acolo pe cei mai buni colhoznici din împrejurimi.

In timpul vacanței de iarnă, elevele claselor mari organizează consfătuiri în care se duc discuții asupra cărților scriitorilor sovietici laureați ai Premiului Stalin. Elevele vizitează muzeele, expozițiile de artă, expoziția de artă a tinerilor pictori ce s'a deschis la Moscova în timpul vacanței și la care sunt expuse și lucrări ale elevelor școlii nr 169, lucrări care oglindesc viața școlii și a organizației de pionieri.

Școala a procurat multe bilete pentru spectacolele-matinee dela Teatrul Mare de Operă, Teatrul Mic și Teatrul de Artă, Teatrul de copii, Teatrul Central de păpuși etc., unde elevele merg în zilele vacanței de iarna.

E. CERNAȘEVA

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

In toate raioanele țării noastre s'au desfășurat, între 7 și 9 Ianuarie a. c. consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Analizând, pe baza referatelor din plenare și secții, situația muncii din primele două pătrare și sarcinile de viitor, profesorii, învățătorii și educatoarele și-au expus experiența pozitivă și au desvăluit lipsurile existente în munca didactică, contribuind astfel la asigurarea încheierii cu succes a anului școlar 1952/53.

Un colț al expoziției metodologice organizată de secțiunea de învățământ a raionului „Lenin" din Capitală cu prilejul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice.

In raionul Gheorghiu-Dej din București

Cea de a doua consfătuire raională a cadrelor didactice din raionul Gheorghiu-Dej-București a fost deschisă prin darea de seamă a secțiunii de învățământ. Darea de seamă a arătat importanța uriașă a lucrărilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și a lucrării tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", subliniind prețioasele îndrumări pe care cadrele didactice le găsesc în aceste lucrări epocale.

Analizând munca de învățământ din raion, referatul s'a oprit asupra câtorva probleme centrale care au fost analizate în adâncime. S'a subliniat, astfel, că situația la învățătură pe pătrarul II este mai bună decât pe pătrarul I. Notarea elevilor la învățătură și la purtare a format obiectul unei analize amănunțite, arătându-se pe larg felul cum au înțeles și cum au aplicat cadrele didactice noul sistem de notare. Subliniind că planificarea muncii nu este numai o problemă organizatorică ci și o problemă centrală de conținut a învățăturii, darea de seamă s'a oprit asupra felului cum își alcătuiesc planul de muncă învățătorii, profesorii și educatoarele din raion.

Au fost combătute aici procedeele formaliste și s'au dat indicații asupra metodelor sovietice de alcătuire a planurilor pentru diferitele tipuri de lecție, ca și asupra justei înțelegeri a principalelor verigi ale lecțiilor.

Pentru prima dată a fost discutată pe larg, în cadrul acestei consfătuiri, importanta problemă a regimului de muncă al elevilor. Pe baza anchetelor întreprinse, s'a ajuns la concluzia că este necesară o mai bună sistematizare a muncii, pentru evitarea supraîncărcării elevilor. Aceasta se poate realiza numai prin colaborarea strânsă dintre cadrele didactice, organizațiile de tineret și părinții elevilor.

Darea de seamă a secțiunii de învățământ s'a încheiat cu indicații pentru perioada de muncă din cea de a doua jumătate a anului școlar. După coreferatul comitetului sindical raional și al comitetului raional U.T.M., au urmat discuții, la care s'au înscris zeci de educatoare, învățători, instructori de pionieri, profesori și directori.

In Orașul Stalin

Învățătorii și profesorii din Orașul Stalin, întruniți în amfiteatrul Institutului de Mecanică, au ascultat cu deosebită atenție referatul secțiunii de învățământ. Rezultatele muncii pe primele două pătrare, analizate în spirit critic, realizările și lipsurile înregistrate până în prezent, au constituit un prilej de verificare a felul cum au fost aplicate rezultatele consfătuirilor din Septembrie și un prilej de noi angajamente pentru viitor.

Planul de școlarizare, a arătat referatul, a fost în general îndeplinit în Orașul Stalin. Unii elevi bolnavi au fost școlarizați la domiciliu, muncă în care s'au evidențiat tovarășii Minerva Tămârșan și M. Iancu. Desfășurarea procesului de învățământ în această perioadă a dovedit o îmbunătățire a muncii profesorilor, prin aplicarea tot mai temeinică a experienței sovietice și prin folosirea metodelor bune ale cadrelor noastre fruntașe. Pentru ridicarea nivelului învățământului s'a urmărit cuprinderea cadrelor didactice în cercuri pedagogice, intensificarea schimbului de experiență între școli și între cadrele didactice, înființarea de colțuri pedagogice, organizarea lecțiilor deschise, întărirea legăturii dintre școală și familie, organizarea grupelor de învățătură și a orelor de consultație, legarea cunoștințelor teoretice ale elevilor de viața practică.

Astfel s'a ajuns la lecții ca cele realizate de prof. Haretina Cocea, dela școala medie de fete, care predă literatura în strânsă legătură cu desvoltarea limbii vorbite, urmărind îmbogățirea vocabularului și exprimarea corectă a elevelor. Tot astfel, tovarășul Fabiu Sânjoan, profesor emerit, predă elevilor cunoștințe științifice și acordă o mare atenție formării la elevi a deprinderilor de muncă independentă. La școala de șapte ani nr. 15, profesorul Vasile Chele a executat în cadrul cercului de fizică, un aparat pentru demonstrarea presiunii specifice, iar la școala de șapte ani nr. 22 profesorul Halmagyi a lucrat cu elevii clasei a VI-a și a VII-a un aparat de distilare.

S'au observat însă și o serie de lipsuri, ca pregătirea insuficientă a lecțiilor, ceeace a determinat uneori erori de fond, cum s'a întâmplat la școlile de șapte ani nr. 2 și nr. 10. Sunt cazuri când munca de îndrumare și control a directorului nu s'a dus cum trebue, ceeace a făcut ca, de pildă, la școala de șapte ani nr. 23, la data de 23 Decembrie să fie foarte puțini elevi ascultați la limba română la clasa a VI-a și a VII-a, iar la istorie să fie 13 elevi fără note. Și secțiunea de învățământ are lipsuri. Au fost școli pe care secțiunea le-a vizitat foarte rar, ca de exemplu, școlile de șapte ani nr. 8 și 12.

Referatele comitetului sindical și al U.T.M.-ului au adus complectări referitoare la realizările și lipsurile în munca școlilor din Orașul Stalin, precum și la contribuția lor la această muncă.

Discuțiile duse de învățători și profesori în cadrul consfătuirii au lămurit multe probleme importante. Directorul școlii de șapte ani nr. 19, tovarășul Iuliu Krom, a arătat necesitatea coordonării sarcinilor trasate de secțiune, sindicat și U.T.M., pentru a se asigura îndeplinirea lor în cadrul școlii. El a propus înființarea unui cerc pedagogic al diriginților, pentru îmbunătățirea muncii educative.

Discuțiile cadrelor didactice în cadrul consfătuirii dovedesc marea utilitate a acestor întâlniri, prilej de cunoaștere a numeroaselor probleme de învățământ și de extindere a schimbului de experiență.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Problemele muncii sindicale în desbaterea consfătuirilor raionale

Coreferatele ținute în cadrul consfătuirilor raionale de către președinții comitetelor sindicale raionale asupra felului cum sprijină acestea munca din școală, au ridicat o serie de probleme importante ale activității sindicatelor noastre. Ele au dovedit că organele sindicale au pornit pe un drum nou și, orientându-se după materialele celui de al III-lea Congres al Uniunii Sindicatelor de Învățământ, și-au concentrat toată atenția asupra sarcinii lor de bază — sprijinirea procesului instructiv-educativ din școală.

Astfel, coreferatul ținut la consfătuirea cadrelor didactice din raionul 1 Mai-București de tovarășa Eliza Constantinescu, președinta comitetului sindical raional, s'a ocupat în cea mai mare parte de problema schimbului de experiență și a ridicării calificării cadrelor didactice. Mergând pe această linie, tovarășa Eliza Constantinescu a făcut o serioasă analiză a activității duse de comisia muncii de masă în producție a comitetului sindical raional. Ea a arătat roadele obținute prin organizarea unei consfătuiri de producție pe raion, expunând în amănunțime experiențele pozitive relevate cu acest prilej.

Prin schimbul de experiență organizat de comitetul sindical s'a putut populariza experiența pozitivă a școlii medii de băieți nr. 4, a școlii medii de fete nr. 1, a școlii elementare de băieți nr. 32 etc., arătându-se metodele folosite de cadrele didactice în munca dusă cu elevii rămași în urmă, în confecționarea materialului didactic, în aplicarea noului sistem de notare, în legătura cu părinții etc.

Coreferatul comitetului sindical ar fi contribuit și mai mult la justa orientare a discuțiilor, dacă n'ar fi conținut multe probleme generale și dacă nu s'ar fi ocupat — în măsura în care a făcut-o — de o serie de aspecte ale activității sindicale, ca asigurările sociale, activitatea artistică etc., aspecte care ar fi putut fi dezbătute într'o analiză a muncii sindicale în general.

Intărirea colaborării între școală și U.T.M.

Discuțiile purtate pe marginea referatului tovarășului V. Dobrescu, prim-secretar al comitetului raional U. T. M. al raionului Lenin-București, au ocupat un loc important în cadrul consfătuirii din acest raion. Situația la învățătură pe pătrarul II a elevilor din școlile raionului Lenin, — a arătat referatul primului secretar al comitetului raional U.T.M., oglindește și progresul realizat în activitatea organizațiilor de tineret, preocuparea organizațiilor de bază U.T.M. și a organizațiilor de pionieri din școli de a intensifica munca de educație comunistă și de a mări numărul elevilor promovați la toate obiectele de învățământ.

Astfel, organizațiile de U.T.M. și pionieri din școli au folosit metode bune ca, de exemplu adunările pe clase pentru efectuarea schimbului de experiență, grupele de învățătură, ajutorul reciproc, adunările tematice, gazetele de perete, panourile cu fotografii ale fruntașilor la învățătură etc. Popularizând și aplicând în școală metodele de muncă din cercurile dela Palatul Pionierilor, organizând lectura în colectiv a presei de tineret, a literaturii sovietice, conducerea multor școli, printre care școala elementară nr. 52 fete, școala pedagogică nr. 1 fete, centrul școlar 2, 10, 13, școala elementară nr. 50 băieți și altele, în colaborare cu organizațiile de U.T.M. și pionieri, a realizat succese frumoase în muncă.

La școala elementară nr. 52 fete, din totalul de 415 pioniere, erau rămase în urmă la învățătură 83 pioniere pe primul pătrar. Acum, numărul celor rămase în urmă la învățătura a scăzut la mai puțin de jumătate. La școala elementară de pe lângă școala pedagogică nr. 1 fete, din totalul de 146 pioniere numai 8 sunt rămase în urmă la învățătură. Asemenea exemple sunt destul de numeroase acum, după încheerea pătrarului II.

Realizările însemnate obținute până acum se datoresc în mare parte și colaborării dintre secțiunea de învățământ raională și comitetul raional U.T.M.

Cu toate acestea, discuțiile purtate la consfătuire au scos la iveală și unele lipsuri însemnate în colaborarea dintre organizațiile de tineret, cadrele didactice și conducerile școlilor. Astfel, conducerea unor școli, printre care școala elementară nr. 57 fete, școala elementară nr. 52 fete, școala elementară nr. 2 mixtă, școala elementară nr. 10 mixtă și altele nu au acordat atenția cuvenită muncii instructorilor de pionieri. Învățătorii și profesorii utemiști n'au fost antrenați aproape deloc în munca activă, permanentă cu elevii utemiști și pionieri, iar în privința stimulării studiului individual nu s'au depus eforturi suficiente.

Consfătuirea a indicat ca o sarcină imediată lichidarea în cursul pătrarelor următoare a acestor lipsuri, îndrumarea temeinică a instructorilor de pionieri, extinderea pe o scară mai largă a schimbului de experiență între grupele U.T.M., între detașamentele de pionieri, întărirea cercurilor pe materii și mai ales a cercurilor tehnice, vizitarea mai intensă a întreprinderilor, stimularea lecturii din beletristica sovietică etc.

Larg schimb de păreri asupra muncii din școală

Discutând în jurul problemelor expuse în referatele prezentate la consfătuirile raionale, cadrele didactice din întreaga țară au folosit acest prilej pentru a face un larg schimb de păreri asupra muncii din școală, pentru a arăta problemele ce li se ridică în activitatea de fiecare zi, felul în care se orientează în muncă, lipsurile și greutățile pe care le întâmpină și metodele prin care văd rezolvarea lor.

In consfătuirile cadrelor didactice din Cluj, de pildă, tov. profesor Rudolf Somay, dela școala medie cu limba de predare maghiară nr. 2, a arătat uriașul rol pe care l-au avut, pentru o justă orientare ideologică a muncii de predare materialele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S și, în special, geniala lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Tot astfel, în cadrul discuțiilor care au avut loc la consfătuirea din raionul Stalin-București s'au ridicat o serie de probleme însemnate. Tovarășul Dumitru Dobrescu, dela școala elementară nr. 17 de băieți, a arătat metodele folosite în munca de alfabetizare pentru asigurarea frecvenței și a calității muncii, subliniind rolul directorului de școală în această privință. Tovarășa Ileana Pertache, dela școala elementară de fete nr. 17, a arătat metodele ei de muncă în cadrul cercurilor de literatură și rezultatele obținute cu ajutorul lor în domeniul educației comuniste a elevilor, al îmbogățirii vocabularului lor și al formării unei limbi frumoase și corecte.

Probleme interesante și importante au ridicat tovarășa Irina Ionescu, educatoare la căminul M.A.E. — cu privire la continuitatea în munca educativă dela ultimul an de învățământ preșcolar la prima clasă a școlii elementare; tovarășul Paul Takacs, dela școala medie mixtă cu limba de predare maghiară — cu privire la rezolvarea problemelor ridicate în clasele mixte; tovarășa Hilda Lanczet, directoarea căminului C.G.M. nr. 2 — care a criticat unele metode birocratice de muncă ale secției de învățământ și a propus organizarea unui comitet pentru confecționarea de jucării instructive.

In cadrul discuțiilor s'au mai ridicat probleme interesante în legătură cu combaterea rămânerii în urmă la învățătură — expunându-se printre altele metoda fișelor de evidență a elevilor slabi, folosită la școala elementară nr. 18 de băieți. Referatul secțiunii de învățământ a fost criticat pentru felul superficial în care a tratat problemele predării limbii ruse, arătându-se în acelaș timp, în cadrul discuțiilor, realizările obținute în cercurile de literatură rusă și la cursurile populare de limba rusă, necesitatea ridicării calificării cadrelor care predau limba rusă etc.

Centenarul Bălcescu

„Trecutul și prezentul"

(Fragment)

de N. Bălcescu

Abuzul și-a făcut totdeauna loc în societate. Istoria omenirii ne înfățișează lupta necontenită a dreptului în contra tiraniei, a unei clase desmoștenite de dreptul său, contra uzurpatorilor ei, luptă arzătoare care adesea are caracterul unei răzbunări, luptă fără sfârșit, căci se urmează încă în timpurile de azi, și se va urma până când nu va mai fi umbră de tiranie, până când popoarele n'or fi întregite în drepturile lor și egalitatea nu va domni în lume. Poporul nostru a avut și el Grachii lui, n'a căzut fără a se lupta, adesea inspirat de geniul libertății, s'a culcat pentru a-și redobândi puterile. Astfel se urmară lucrurile până azi. Dacă poporul a câștigat în drept, în faptă e mai ca în timpul trecut, cu deosebirea că azi chiar lupta a început a se slăbi.

Starea poporului ne dă o măsură de înflorire și înaintarea unei țări. România a început a scădea din gloria ei, de când poporul începu a pierde din vechile lui drepturi, de când se ridică clasa boierilor și dela moartea lui Mihai, care trase cu sine în mormânt și libertatea țăranului. Epoca aceea fu foarte fatală existenței nației, de atunci țeara n'a mai avut nici un minut de fericire, nu mai străluci în fapte mari, se slăbi și se ruină, se stinse vechea bravură și inteligența poporului. Țeara scăzu neîncetat, trecând din stăpânirea unei clase în stăpânirea alteia. Drepturile ei politice fură călcate în picioare, tractatele uitate... Mulți, socotind că e aproape de mormânt, vrură a-i da cea din urmă lovitură, tăgăduind chiar existența naționalității române. Ridicarea lui Tudor fu deșteptarea nației; de atunci începu a se forma partida națională, de atunci țeara începu a mai da semne de viață.

. . . . . .

Omenirea nu e staționară. Ea înaintează neîncetat, străbătând orice împiedicare spre ținta arătată de degetul lui Dumnezeu [1]). Desvoltarea ei se urmează regulat după legile fizice ale progresului. Cei ce mai tăgăduiesc azi mișcarea sânt puțini. Dacă mai sânt, vază trecutul. Câte schimbări! Câte prefaceri! Atât în lumea morală cât și în cea materială. Tiranii pot îndoi cruzimile, pot întrebuința puterea lor pentru a opri progresul. Nu vor izbuti niciodată. Ideea își face loc și străbate în inima poporului. Inteligența nimicește planurile tiranilor; e legea ca dreptatea și adevărul să triumfe asupra puterii și minciunei. Puterea nu mai face azi dreptul, și un om nu se mai poate ridica în fața lumii ca uzurpător al suveranității poporului și a zice: „Statul e în mine". Popoarele, pentru cea mai mare parte, nu-și mai pleacă capul la gestul unui monarh. Azi, chiar despotismul recunoaște suveranitatea lor. Azi popoarele cercetează mai înainte de a crede; religia lor e convenția. Dacă unele mai sunt în sclavie, cauza e că nu sunt luminate. Să luminăm dar poporul, dacă vrem să fim liberi, dacă vrem să intrăm în solidaritatea națiilor, dacă avem simtimentul datoriei, dacă vrem să împlinim în lume o misiune oarecare.

Revoluția dela 1848 a fost o revoluție pentru popor, iar nu o revoluție făcută de popor. Ea fu făcută de orășeni și de junimea luminată [2]). Poporul, la început, o îmbrățișă cu focul și energia care-l caracterizează; ea îi arată steaua mântuirii care de mult se eclipsase din vederea lui. Dacă el mai târziu pierdu din credința care avea la început într'însa, cauza fu guvernul său. Trebue s'o mărturisim, fu un guvern slab. Dar să nu mai vorbim asupra trecutului. Noi credem că cei din guvern și-au recunoscut greșelile; e destul pentru a le întinde o mână frățească. Dacă revoluția căzu astfel, cauza fu că avea un caracter mic, că se mișca într'o sferă puțin întinsă, că îi lipsea adevăratul element care dă viață și mărimi unei mișcări; universalitatea Românilor; că revoluția nu fu insurecția generală a Românilor, ci numai o mișcare provincială.

Să luminăm poporul, să-l facem să simtă trebuința unirii, dacă vrem să facem o revoluție adevărat democratică.

[1]) *Din explicațiile dialectice, Bălcescu nu izbutește să înlăture deplin misticismul.*

[2]) *In alte părți, Bălcescu subliniază rolul masselor în revoluția dela 1848.*

Din scrisoarea lui Bălcescu către Al. Gr. Golescu (Arăpilă)

Buzău, 22 Iunie 1848

Aș dori ca acolo să umblați mai cu energie. Căutați să vă folosiți de victoriea dobândită, care ne va da mare putere, de vom ști a trage, prin energiea și activitatea noastră, încrederea poporului. Faceți mai curând judecată arestuiților [1]). Cercetați și ispitiți ca să se afle toți complotiști(i) și arestuiți-i. Acum avem mijloc a ne scăpa de toți reacționarii. Trebue ca judecata să fie foarte espeditivă. O comisie ostășească ar fi de trebuință pentru aceasta, mai cu seamă de veți simți că complotiștii tot lucrează, cum auzisem eri; atunci nu trebue a ne feri d'a proclama chiar legea marțială pentru dânșii. In împrejurările grele și ecstraordinare trebue măsuri ecstraordinare. Nu faceți poezie și sentimentalism, ci dreptate strașnică. Proclamațiunea noastră asupra complotiștilor a făcut rău efect în public, dupe cum m'am asigurat eri, căci, în loc d'a spune întâmplările, facem apologiea lui Odobescu, aruncând vina pe Solomon. Nu era de datoriea noastră ca în proclamație să facem treaba unui judecător de instrucție [2])

Nu întârziați a scoate afară proclamația pentru țigani [3]).

[1]) *Arestaților, cei implicați în complotul dela 19 Iunie 1848.*

[2]) *E vorba de o proclamație în care se observă intenția de a se mușamaliza procesul complotiștilor.*

[3]) *Desrobirea țiganilor fusese înscrisă în articolul 14 al constituției.*

Din scrisoarea către Ion Ghica

22 Octombrie 1849

Mă bolnăvisem în munți de urît și de nelucrare, mă apucase frigurile și un junghiu. Plecai bolnav și osteneala drumului mă făcu sănătos. Am plecat împreună cu Racoviță, Nenișor și Dincă, eroul bătăliei dela București cu Turcii ce fusese lângă Iancu. Eu nu vream să-i iau, dar ei au insistat, dorind să vie cu mine la Constantinopol. Am luat trei țărani sau *Moți*, cum se numesc acolo, am încărcat trei care mari cu donițe, ne-am spoit cât am putut și ne-am îmbrăcat în zdrențe, ca să semănăm a Moți, și am pornit la drum prin țara ungurească pela Buteni la Arad. Luaserăm încă dela Iancu afară de revașurile de donițari, niște atestaturi supt nume schimbate că sântem din Țara Românească și că ne-am bătut pentru împăratul împotriva rebelilor Maghiari și că mergem pela Semlin la Belgrad să ne căutăm familia. După o călătorie de trei zile făcurăm o întâlnire neplăcută. Un tist de gendarmerie ungur cu mai mulți gendarmi ne opri în cale, începu a ne căuta prin care, supt pretext de a căuta arme, găsi niște mantale și niște cisme. Incepu a ne sudui și a zice că le avem de furat dela domni. Nu fu destul că ne luă hainele, dar din nenorocire găsi un atestat de acelea ale lui Iancu, pe care Nenișor nu îl ascunsese bine; întrebă al cui este. Dincă spuse că e al lui și îndată îl arestuiră și pe noi. Ne dete voie a merge înainte. Se despărți bietul Dincă de noi fără haine, fără bani, căci n'avusei vreme a-i da, având banii ascunși. Mi-a părut tare rău de dânsul, căci e un zdravăn băiat și mă îngrijia pe drum. Cred că o fi scăpat, de vreme ce e cunoscut că s'a bătut pentru Schwarz-Gelbi și îl știau și ei și Rușii. Această întâmplare ne-a făcut a schimba drumul și a merge la Lipova, d'acolo pela Timișoara la Panciova și Semlin.

Am făcut această călătorie în 10 zile vânzând la doniți din sat în sat și din oraș în oraș. Am trăit rău, dormind tot mereu pe iarbă umedă, în ploaie, fără foc, hrănit rău. Viața asta câinească m'a făcut sănătos și apoi priviam lucrul *„avec ce fond de bonne humeur qui me manque dans les temps ordinaires et que je trouve toujours en moi dans les grandes occasion* [1]). Așa de exemplu la Panciova am petrecut o zi întreagă în piață pe o ploaie strașnică, vânzând ciubere și certându-mă cu babele câte un ceas pentru un crăițar. Am lăsat căruțele cu marfă la Dunăre și noi am intrat pe seară în Semlin. Am petrecut noaptea într'o cârciumă, unde am fost primiți de pomană.

[1]) *„Cu acest fond de bună dispoziție, care în împrejurările obișnuite îmi lipsește și pe care-l găsesc în mine întotdeauna în împrejurările mari".*

RECENZIE

„Probleme în legătură cu efectuarea inspecției în școli"

„Probleme în legătură cu efectuarea inspecției în școli", culegere de articole sub redacția profesorului sovietic A. N. Volkovski, prezintă o importanță deosebită pentru munca școlilor și pentru activitatea organelor noastre de îndrumare și control. Din cuprinsul articolelor publicate în acest volum, inspectorii învață cum trebue aplicată învățătura leninistă cu privire la sarcinile multiple ale controlului, învățătură care ne arată că inspecția trebue nu numai să scoată la iveală greșelile și lipsurile, ci mai ales să îndrepte mersul lucrurilor. In lucrare se arată pe larg cum trebue aplicată învățătura stalinistă cu privire la efectuarea inspecției, anume că inspecția nu trebue să privească instituțiile pe care le controlează ca fiind străine de ea, ci să le considere ca pe ale ei proprii și să le îndrumeze cu pricepere.

Lucrarea scoate în lumină problemele importante ce trebue urmărite cu toată seriozitatea de către organele de îndrumare și control, arătând amănunțit și concret inspectorilor cum trebue să lucreze.

Pornind dela ideea că veriga principală a școlii este munca directorului care asigură bunul mers al întregii activități din școala pe care o conduce, articolul semnat de O. P. Rostovțev acordă o deosebită atenție ajutorului care trebue dat directorului de școală. In articol se arată în acelaș timp felul cum trebue inspectată activitatea oganizațiilor de tineret din școală, cum trebue întărită colaborarea dintre conducerea școlii și organizația de tineret, cum trebue să lupte organizațiile de tineret pentru îmbunătățirea nivelului de cunoștințe al elevilor.

Deosebit de importante sunt pentru munca inspectorilor metodele de verificare a sistemului de lucru al profesorilor și a nivelului de cunoștințe al elevilor expuse în articolul semnat de Malâșev și Volkovski. Articolul arată în mod clar cum trebue organizată și desfășurată munca inspectorilor, subliniind faptul că prima grijă a inspectorului trebue să fie întocmirea unui plan concret și amănunțit de inspecție. Articolul arată că, pentru a efectua un control temeinic, inspectorul trebue să cunoască partea respectivă din program și din manual, să cunoască bine literatura metodologică și pedagogică.

Lucrarea dă multe indicații concrete în ceeace privește organizarea și desfășurarea muncii de control. Se arată astfel că, înainte de lecție, inspectorul este obligat să aibă o scurtă convorbire cu profesorul și să-i ceară planul întocmit pentru lecția respectivă, pentru a clarifica astfel tema lecției și scopul ei. Lecția va trebui apoi să fie apreciată ca un singur tot, ca un proces unitar și integral.

Se recomandă ca vizitarea lecțiilor să se facă împreună cu directorul. In felul acesta, inspectorul poate cunoaște și felul cum apreciază directorul lecția ținută de profesorul respectiv precum și munca acestuia în general. Inspectorul trebue să studieze totodată caietul de notițe al directorului în care sunt însemnate observații cu privire la lecțiile vizitate de el. Inspectorul verifică astfel și munca directorului cu privire la controlul lecțiilor, la discutarea lor în consiliul pedagogic, la generalizarea experiențelor bune.

Controlând felul cum sunt predate lecțiile, inspectorul va urmări cum contribue ele la educația comunistă a elevilor, cum sunt ele legate de problemele practice ale vieții. Inspectorul trebue să aibă în vedere deasemeni dacă conținutul lecției este în concordanță cu programa, dacă aprecierea cunoștințelor elevilor se face în limita materialului din program, dacă profesorul reușește să scoată în evidență ceeace este esențial din materialul lecției, dacă conținutul lecției noi este legat de conținutul lecției precedente, dacă profesorul cunoaște bine materialul ce trebue predat.

Articolul cuprinde și îndrumări cu privire la felul cum trebue să-și noteze inspectorul observațiile sale. Așa, de pildă, se recomandă ca pe o pagină împărțită în două, printr'o linie, inspectorul să-și noteze în prima coloană succesiunea desfășurării lecției, iar în a doua coloană observații, întrebări pe care urmează să le pună profesorului, unele recomandări pe care i le va face profesorului și directorului. Tot aici trebue să se noteze și observațiile cu privire la felul cum reușește profesorul să urmărească nu numai întreaga clasă, dar și pe fiecare elev în parte, cum reușește el să stimuleze pe cei mai slabi, dacă dă material suplimentar elevilor care progresează, dacă elevii iau parte activă la lecții, dacă știu să lucreze independent, dacă au o purtare tovărășească, dacă sunt disciplinați la lecție, dacă profesorul se bucură de autoritate, etc.

In ceeace privește metodele de verificare a cunoștințelor elevilor, articolul recomandă următoarele procedee de bază:

a) Inspectorul se fixează asupra unor elevi, după notele din catalog, și-l roagă pe profesor să le pună la începutul orei câteva întrebări formulate fie de el, fie de profesor.

b) Inspectorul se poate înțelege cu profesorul ca el singur să asculte elevii fixați dinainte.

c) Inspectorul poate propune profesorului să dea elevilor, în prezența sa, o lucrare scrisă de control, conform unui text ales chiar de inspector. E bine dacă inspectorul a ales dinainte un text corespunzător. Lucrarea va fi apreciată de profesor, apoi de inspector. Astfel, se supun controlului și cunoștințele elevilor și metodele de apreciere ale profesorului. Textul lucrării de control trebue predat profesorului imediat înaintea lecției, dar profesorul trebue să știe din vreme că lecția lui va fi legată de o lucrare de control.

d) Insfârșit, ultimul procedeu constă în faptul că inspectorul însuși dă o lucrare de control și o verifică împreună cu profesorul.

Astfel de procedee ajută pe inspector să poată avea o privire de ansamblu asupra lecției, îl ajută să cunoască în ce privință și în ce măsură trebue îndrumat profesorul.

Articolul semnat de A. A. Nigunov se ocupă în mod detaliat de problemele inspectării activității în afară de clasă și extrașcolare a elevilor, dând cadrelor didactice îndrumări pentru o mai bună organizare a acestei activități și atrăgând atenția inspectorilor asupra grijii pe care trebue s'o acorde acestei probleme, care face parte integrantă din procesul instructiv-educativ.

Articolul lui V. M. Dimitriev expune modul în care urmează să se inspecteze activitatea școlară pentru realizarea învățământului general obligatoriu. Din acest articol, inspectorii noștri pot trage multe învățăminte cu privire la metodele cele mai bune pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară.

Culegerea de articole se mai ocupă și de problema controlului folosirii materialului didactic, de problema condițiilor sanitare și higienice din școli, de cercetarea activității consiliului pedagogic. Sunt date ample lămuriri cu privire la întocmirea proceselor verbale de inspecție, la metodele de popularizare a celor mai bune experiențe, la modul cum trebue să se cerceteze problemele materiale ale școlilor etc.

Prin conținutul său bogat, prin numeroasele îndrumări concrete pe care le cuprinde, lucrarea „Probleme în legătură cu efectuarea inspecției în școli" de sub redacția lui A. N. Volkovski este un îndrumător de mare preț atât pentru munca fiecărui învățător și profesor cât și pentru munca directorilor și mai ales a inspectorilor care învață de aci să-și ducă cu mai mult succes la îndeplinire sarcinile pe care le au ca organe de îndrumare și control.

OSCAR ROȘEANU

O sarcină de seamă a sindicatelor

Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la crearea zonelor legumicole în jurul orașelor și centrelor industriale dovedește din nou grija regimului nostru democrat-popular pentru satisfacerea nevoilor materiale ale oamenilor muncii. Hotărîrea arată că în domeniul aprovizionării cu legume și zarzavaturi mai sunt încă lipsuri care se datoresc în primul rând politicii antistatale și antipopulare dusă de deviatorii de dreapta, prin încurajarea elementelor capitaliste și speculative în acțiunea de sabotare a aprovizionării oamenilor muncii. Hotărîrea scoate la iveală și lipsurile pe care le-au avut organele sindicale din diferite ramuri de producție în realizarea sarcinilor de cultivare și aprovizionare cu legume și zarzavaturi a orașelor și centrelor industriale.

Pentru realizarea sarcinilor Hotărîrii, comitetele sindicale regionale, raionale și de instituții ale sindicatelor din învățământ au datoria de a sprijini organele administrative de stat, mobilizând cadrele didactice și personalul administrativ pentru desfășurarea unei largi munci de lămurire în rândurile țărănimii muncitoare, explicând în cadrul căminelor culturale avantagiile cultivării legumelor și zarzavaturilor. Se va duce o muncă susținută și cu cadrele din învățământ, pentru a fi antrenate și familiile lor în această importantă acțiune de cultivare a loturilor individuale. Pentru popularizarea în masă a acestei acțiuni, se vor folosi stațiunile de amplificare, gazetele de perete și afișajul, asigurându-se în acelaș timp bibliotecile cu literatura specifică grădinăritului.

Comitetele sindicale trebue să asigure larga folosire a bogatei experiențe a sindicatelor sovietice în cultivarea de legume și zarzavaturi în gospodăriile anexe și loturile individuale. Comitetele sindicale vor sprijini secțiunile de învățământ și direcțiile de școli, în vederea extinderii gospodăriilor anexe existente și a înființării lor acolo unde ele nu există.

Se va începe imediat acțiunea pentru pregătirea din timp a terenurilor necesare cultivării legumelor și zarzavaturilor din gospodăriile anexe și loturile individuale și se va analiza periodic de către comitetele regionale, felul cum se desfășoară această acțiune. In pregătirea de răsaduri necesare grădinii de zarzavaturi a școlii trebue antrenați și elevii.

Lupta pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale oamenilor muncii constitue o datorie patriotică. Deaceea toți membrii de sindicat trebuesc antrenați pentru îndeplinirea întocmai a sarcinilor trasate prin Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la crearea zonelor legumicole.

Lucrările Congresului Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Discuții la darea de seamă a C.C. al U.S.I.

Tov. ALEXANDRU APOSTU — *directorul școlii elementare Nr. 50 băieți, București, ridică problemele școlarizării și frecvenței, arătând că darea de seamă a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ, deși s'a preocupat de aceste probleme, n'a arătat care sunt cele mai bune metode de rezolvare.* La școala noastră nr. 50 de băieți din Capitală — *a spus tov. Alexandru Apostu* — problema școlarizării privește nu numai conducerea școlii, dar și toate organizațiile politice care activează în școală. Noi am reușit în școală să avem o frecvență de 100 la sută, datorită în mare măsură și sprijinului primit din partea grupelor sindicale și a comitetului de instituție. Atunci când întâmpinam dificultăți în aducerea copiilor la școală, luam toate măsurile necesare. Printre altele, țineam o strânsă legătură cu întreprinderile unde lucrează părinții copiilor care nu veneau la cursuri.

Cadrele didactice din școala noastră s'au preocupat deasemeni de realizarea unei bune frecvențe și anume de problema elevilor care întârzie în mod regulat, de problema elevilor care pleacă la anumite ore, de problema elevilor care lipsesc sistematic. In colaborare cu grupele sindicale, am luat o serie de măsuri în această privință. Pentru elevii care pleacă dela cursuri înainte de terminarea orelor, am organizat lecții speciale și, în acelaș timp, ajungând la concluzia că această situație se datorește și educației primită în familie, am luat legătura cu părinții elevilor. Pentru părinți am organizat un curs de instruire pedagogică în cadrul căruia ne-am propus să desvoltăm anumite teme legate de procesul instructiv-educativ. Prima conferință a avut ca subiect: „Importanța legăturii dintre școală și familie". A doua conferință a tratat problema folosirii timpului de către elevi în familie.

Tov. Alexandru Apostu a vorbit în continuare despre unele aspecte ale sprijinului pe care sindicatele trebue să-l dea îmbunătățirii procesului de învățământ.

Tov. acad. prof. univ. EUGEN MACOVSCHI — *București :* Aș dori să pun problema organizării muncii în instituțiile de învățământ superior. Comitetul pentru Invățământul Superior a luat anul acesta o serie de inițiative menite să îmbunătățească munca în instituțiile de învățământ superior. Normativele didactice care au sosit până acum, au fost de mare ajutor și astfel sindicatul nostru a putut să depună o muncă utilă, organizând schimburi de experiență, lecții deschise, lecții model, discutarea cursurilor etc. Dar dacă pe tărâm didactic lucrurile merg mai bine, constatăm însă că există anumite deficiențe în ce privește munca științifică. Comitetul pentru Invățământul Superior n'a trimis nici până acum regulamentul de stabilire a modului în care trebue organizată și desfășurată munca științifică, ceeace a dus la o oarecare lâncezeală în activitatea științifică a cadrelor didactice din învățământul superior.

A doua problemă pe care vreau s'o ridic este aceea a calificării cadrelor didactice din învățământul mediu și elementar. Cursurile serale și cursurile fără frecvență sunt de un real ajutor pentru toți tovarășii din învățământul elementar și mediu care vor să obțină o calificare din ce în ce mai înaltă. In această privință există unele lipsuri datorită unor organe locale care nu acordă sprijinul necesar acelora care doresc să-și ridice calificarea profesională. Ca dovadă, aș văzut în darea de seamă a C.C. al U.S.I. că sunt cazuri când din 30 tovarăși înscriși la o facultate, se prezintă la examen 2—3, prin urmare într'un număr foarte mic. Aceasta se datorește și lipsei comitetului de instituție al Universității „C. I. Parhon", care n'a luat măsurile cuvenite, n'a luat legătura cu organele respective în așa fel încât situația să se îmbunătățească. Eu fac o propunere : comitetele sindicale să sprijine participarea la aceste cursuri a cadrelor didactice și să nu încarce cu prea multe sarcini pe tovarășii care vor să-și ridice calificarea profesională.

In continuare, tov. Eugen Macovschi a propus ca organizațiile sindicale din institutele de învățământ superior să sprijine activitatea pe care Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii o duce în rândurile țărănimii muncitoare.

Tov. MIHAIL TRITEANU, *student, Universitatea „V. Babeș" din Cluj :*

In darea de seamă a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ s'a vorbit prea puțin despre activitatea sindicatelor studențești, fapt, după părerea noastră explicabil, deoarece Uniunea s'a interesat în insuficientă măsură de aceste unități sindicale și, în acelaș timp, n'a ținut o legătură strânsă cu C.C. al U.T.M., pentru ca sarcinile comune ale U.T.M. și ale sindicatelor studențești să fie rezolvate într'o unitate de acțiuni și nu pe două căi diferite.

Aș vrea să arăt pe scurt felul în care Uniunea s'a preocupat de activitatea noastră. In Universitatea „V. Babeș" alegerea comitetului sindical al universității a avut loc în Februarie 1951. Instructajul pe care noi îl așteptam cu nerăbdare din partea Uniunii a sosit însă târziu, când noi începusem să ne organizăm munca cu o serie de lipsuri. In instructajul care ne-a venit ulterior în Aprilie și apoi în următorul — la începutul anului școlar — sarcinile trasate erau mult prea generale și prin urmare nu puteau fi concretizate în mod just. Apoi, aceste instructaje se refereau prea puțin la specificul muncii noastre studențești astfel că activitatea noastră n'a putut fi ridicată la un nivel superior. Ne-am preocupat astfel prea puțin de munca de masă în producție, de calificarea profesională a studenților. Aceste lipsuri se datorau tocmai faptului că în instructaje nu ne erau arătate în mod suficient sarcinile sindicatelor studențești. Din proprie inițiativă am consultat planul conducerii Universității, al organizației U.T.M. și, așa cum ne-am priceput, am pornit la lucru. Această muncă neorganizată a avut o serie de lipsuri. Am pus de multe ori accentul pe cantitate și nu pe calitate. La începutul anului am luat asupra noastră o serie de sarcini administrative, care de drept reveneau conducerii Universității. Ne-am îngrijit astfel de cazarea studenților, de repartizarea bonurilor, a cartelelor de lemne pentru iarnă etc. Toate acestea s'au putut întâmpla în bună măsură pentrucă Uniunea Sindicatelor de Invățământ nu ne-a trasat la timp sarcinile care ne reveneau nouă.

Propun noului C.C. al U.S.I. care va fi ales să privească cu mai multă atenție problemele sindicale studențești, deoarece universitățile și institutele sunt pepiniere în care crește o parte din tineretul patriei noastre, tineretul construirii socialismului în țara noastră.

Tov. ELENA GHERDAN, *președinta comitetului sindical de învățământ al regiunii Oradea :*

Darea de seamă a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ nu a arătat toate realizările obținute de sindicatele noastre. Această lipsă se datorește, într'o anumită măsură, și organelor sindicale care nu au informat întotdeauna Uniunea despre munca ce se duce pe teren. In legătură cu aceasta aș vrea să vă dau ca exemplu una din acțiunile duse în regiunea Oradea pentru îndeplinirea planului de școlarizare. Astfel, în raionul Șimleul Silvaniei, comitetul sindical raional a ținut o strânsă legătură cu sindicatul agricol și cu părinții elevilor. Cu acest prilej s'a constatat că o serie de chiaburi angajau unii copii de vârstă școlară pe care îi puneau la diverse munci, sustrăgându-i dela școală. Sindicatul agricol a obligat pe chiaburi să trimită pe copii la școală și, în acest fel, s'a putut mări numărul copiilor școlarizați în regiunea noastră.

O realizare din regiunea noastră este înființarea unui colectiv de metodiști pe lângă comitetul sindical regional, și, deasemeni, a unui sfat pedagogic care se ocupă de organizarea consfătuirilor de producție, a conferințelor pedagogice și a consultațiilor metodologice.

Pentru asigurarea unui înalt nivel al procesului de învățământ s'au organizat în regiunea noastră școli cu părinții, școli de care darea de seamă a C.C. al U.S.I. a vorbit prea puțin. Primele școli cu părinții s'au înființat în câteva școli fruntașe din Oradea, apoi, când s'a constatat că acestea au obținut rezultate frumoase, s'a trecut la înființarea lor pe lângă toate școlile din orașul Oradea și din centrele raionale. Urmând exemplul experienței sovietice, în cadrul școlilor cu părinții au fost predate lecții de igienă, de pedagogie și de cultură generală. Pentru a se înlătura unele lipsuri în munca acestor școli, învățătorii și profesorii au redactat articole la gazetele de perete ale întreprinderilor unde lucrează părinții copiilor, iar părinții au scris articole care au apărut la gazetele de perete ale comitetului sindical regional și ale școlilor unde au loc cursurile pentru părinți.

Tov. Gherdan a vorbit în continuare despre ajutorul pe care l-a dat comitetul sindical regional cadrelor didactice înscrise la cursurile fără frecvență din învățământul superior :

Pentru a sprijini pregătirea cadrelor didactice care urmează facultăți fără frecvență, comitetul sindical a luat măsura ca, săptămânal, unul dintre profesorii cei mai bine pregătiți să facă lecții cu studenții facultăților fără frecvență. In această muncă au fost atrase și cadre didactice din învățământul superior.

Tov. Gherdan a făcut apoi o serie de propuneri în legătură cu organizarea cursurilor I.C.D. și cu trimiterea la odihnă a educatoarelor.

Tov. ERNEST GALL, *Cluj, prorector al Universității „Bolyai":*

In darea de seamă a Comitetului Central al U.S.I. s'a vorbit de schimbul de experiență ca fiind o metodă foarte bună pentru sprijinirea procesului de învățământ. S'a amintit că între Universitatea „V. Babeș" și Universitatea „Bolyai" din Cluj s'au organizat mai multe schimburi de experiență. Eu vreau să accentuez ca un aspect deosebit al acestei colaborări nu atât latura profesională, ci mai mult aspectul ei politic. In condițiile ascuțirii luptei de clasă, lupta împotriva naționalismului burghez are pentru noi o importanță covârșitoare. Lupta contra naționalismului, contra șovinismului, în cele două universități din Cluj are o adâncă semnificație politică. Noi nu putem să ne mulțumim cu rezultatele obținute pe acest tărâm și cred că organele sindicale ale celor două universități au sarcina importantă de a întări și adânci această colaborare. Colaborarea nu trebue să se mărginească, așa cum se mărginește uneori la unele ședințe mai mult sau mai puțin formale, ci ea trebue să fie o colaborare de muncă temeinică care să se axeze pe cele mai importante probleme didactice și științifice.

Tov. Ernest Gall a vorbit în continuare despre problema cadrelor didactice care urmează cursurile fără frecvență din institutele de învățământ superior :

Unele secții de învățământ ale sfaturilor populare nu numai că nu sprijină și nu dau un ajutor eficace în munca de calificare a cadrelor didactice, ci mai de grabă ne pun în cale piedici foarte serioase. Este vorba despre faptul că unele cadre care se străduesc să-și ridice calificarea, nu găsesc un plasament corespunzător în învățământ. La Cluj, mulți profesori care predau matematica și fizica în învățământul mediu sunt lipsiți de calificare și, deseori elemente necorespunzătoare din punct de vedere politic. In acest timp, o serie de absolvenți ai institutelor de învățământ superior nu găsesc un plasament corespunzător calificării lor. Noi trebue să ne preocupăm ca să plasăm pe toți absolvenții institutelor de învățământ superior în posturi corespunzătoare calificării lor profesionale, conform studiilor pe care le-au urmat în învățământul superior.

După ce a vorbit despre unele aspecte ale introducerii normelor în învățământul superior și după ce a arătat unele lipsuri în ceeace privește colaborarea între Comitetul pentru Invățământul Superior și Ministerul Invățământului Public, tov. Ernest Gall s'a ocupat în încheiere despre importanța ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice :

Astăzi, cadrele didactice, ca și toți cetățenii Republicii noastre Populare, găsesc un neprețuit ajutor în ridicarea nivelului lor ideologic. Acest ajutor este lucrarea tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." precum și documentele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că însușirea acestor deosebit de importante documente este o sarcină centrală pentru toți activiștii, pentru toate cadrele care lucrează în diferitele domenii ale construirii socialismului. Insușirea acestor documente va avea ca rezultat o atitudine și mai creatoare față de problemele actuale ale construirii socialismului, atitudine cu ajutorul căreia noi, cadrele didactice, vom putea crește în cele mai bune condițiuni viitorii constructori ai socialismului în patria noastră.

Tov. VIORICA NESTOR, *studentă, Institutul „Maxim Gorki", București, a vorbit despre unele aspecte ale muncii comitetului sindical de instituție din care face parte, spunând între altele :*

Comitetul nostru sindical organizează de două ori pe lună ședințe profesionale în cadrul cărora se discută amănuntit fiecare problemă a muncii noastre. In cadrul acestor ședințe este analizat felul în care își duce munca profesională fiecare student, analizându-se lipsurile și găsindu-se metodele prin care munca se poate îmbunătăți. Colectivul studenților este un ajutor de preț pentru înlăturarea lipsurilor ivite în munca fiecărui student în parte.

O problemă care a preocupat mult comitetul sindical de instituție a fost aceea a îmbunătățirii frecvenței care la începutul anului universitar nu trecea de 80 la sută. Noi am întrebuințat toate formele de mobilizare a studenților pentru a îmbunătăți prezența la cursuri a studenților : gazeta de perete, gazete satirice, chemarea studentului în fața comitetului sindical etc. Ca rezultat, frecvența s'a îmbunătățit și astăzi ea atinge 99 la sută și în unele luni ale anului, sută la sută.

Pentru ridicarea nivelului la învățătură al studenților, comitetul sindical al instituțului a organizat consfătuiri între fruntașii anului I ai celor două facultăți ale instituției noastre. In cadrul acestor consfătuiri studenții fruntași la învățătură au arătat cât de necesară este luarea de notițe și au expus o serie de metode de studiu individual. Insușindu-și metodele de învățătură ale studenților fruntași, ceilalți studenți au putut să facă pași înainte la învățătură, ceeace a dus, în general, la o creștere a nivelului profesional pe întregul Institut.

Tov. prof. univ. TEOFIL VESCAN, *Iași :*

Aș vrea să mă ocup de o problemă care lipsește în mare parte din darea de seamă a C.C. al U.S.I. Este cunoscut faptul că majoritatea cadrelor de cercetători științifici din țara noastră face parte din rândurile cadrelor didactice universitare. Or, darea de seamă nu arată în ce măsură organele sindicale, inclusiv Uniunea, s'au ocupat de sprijinirea activității științifice creatoare. Consider că aceasta este o lipsă serioasă. Noi nu trebue să uităm că activitatea științifică creatoare se desvoltă numai pe baza unei munci planificate, numai când această muncă își are rădăcinile în învățământul mediu, în cercurile științifice ale profesorilor, când se creiază interesul elevilor și al studenților pentru activitatea științifică, când organele competente dau un permanent ajutor acelora care se ocupă de munca științifică. Organele sindicale cât și Comitetul pentru Invățământul Superior nu au dat indicații despre modul cum ar trebui să se organizeze munca, și ea ar trebui să se organizeze în așa fel încât timpul necesar cercetărilor științifice să existe în realitate.

In încheere, tov. prof. univ. Teofil Vescan a vorbit despre necesitatea ridicării nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice.

Tov. ELEONORA BODEA, *învățătoare, președinta comitetului sindical al regiunii Hunedoara :*

C.C. al Uniunii Sindicatelor de Invățământ nu a căutat ca în centrul preocupărilor sale să stea ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al activului Uniunii. Faptul că în activul Uniunii nu s'a folosit cu perseverență arma criticii și autocriticii s'a resfrânt până la comitetele sindicale regionale și raionale. Lipsa criticii și autocriticii în metodele noastre de muncă a dus la rezultatul că noi am făcut o serie de greșeli pe care nu le-am putut descoperi și analiza la timp.

Darea de seamă nu a oglindit una dintre cele mai importante probleme — și anume aceea a cunoașterii și creșterii celor mai bune și mai devotate cadre, cărora să le fie încredințate munci de răspundere. Când un miner din Valea Jiului lucrează bine, când și-a îndeplinit și depășit planul, el devine o figură cunoscută de toți oamenii muncii din regiune. Propun ca noul C.C. al U.S.I. să se preocupe în viitor de cunoașterea, creșterea și popularizarea cadrelor fruntașe din învățământ, cadre cărora să li se încredințeze munci de răspundere.

In ceeace privește munca culturală, în regiunea noastră au fost obținute o serie de realizări. De pildă, în raionul Alba, comitetul sindical a organizat deplasări ale echipelor artistice sindicale iar cu sumele strânse de pe urma festivalurilor au fost electrificate câteva școli. Noi nu suntem însă mulțumiți cu realizările de până acum și vrem să facem noi progrese. In această privință, trebue să arăt că Uniunea nu ne-a sprijinit îndeajuns, deoarece nu ne-a arătat care sunt cele mai bune metode în munca culturală, n'a inițiat niciun schimb de experiență între comitetele sindicale regionale și raionale.

Comitetul sindical de învățământ al regiunii Hunedoara își ia angajamentul ca, pe baza învățămintelor ce le vom trage din lucrările Congresului nostru, să-și desvolte și să-și îmbunătățească activitatea.

Tov. SUZANA GALPAL, *învățătoare în Regiunea Autonomă Maghiară a criticat, printre altele, modul defectuos în care se face uneori trimiterea pe teren a activiștilor Uniunii Sindicatelor de Invățământ și ai Ministerului Invățământului Public.*

Brigăzile care vin pe teren duc câteodată o muncă de culegere de date și nu o muncă de instruire și îndrumare. Acest fel de a munci nu ajută nici Uniunea, nici Ministerul și nici activitatea noastră. Cred că tovarășii dela Uniune care vin pe teren trebue în prealabil să fie instruiți, iar când se întorc la Uniune e necesar să se organizeze cu ei o ședință în care să se analizeze cele constatate pe teren. Concluziile la care se va ajunge în urma acestei analize să se urmărească și în viitor de către cei care pleacă în regiuni și raioane pentru a se observa în mod continuu dacă realizările obținute au fost extinse sau dacă eventualele lipsuri au fost lichidate. In această privință este bine ca activiștii să aibă sub îndrumarea lor, în permanență, aceleași regiuni, pentru ca în felul acesta să existe o continuitate în muncă.

Pentru îmbunătățirea colaborării între Uniune și Minister, propun ca la consfătuirile organizate de M.I.P. cu șefii secțiunilor de învățământ să fie chemați și președinții comitetelor sindicale, deoarece uneori se întâmplă că președinții comitetelor sindicale nu cunosc problemele procesului de învățământ, după cum sunt unii șefi de secțiuni de învățământ care nu cunosc structura organizatorică a sindicatelor noastre.

Propun apoi ca instrucțiunile care vin din partea Confederației Generale a Muncii să fie trimise pe teren numai după ce U.S.I. adaptează aceste instrucțiuni la specificul muncii noastre, pentru ca noi să le putem pune în practică în condițiuni cât mai bune.

Tov. LAZĂR GRAMA, *învățător, președintele comitetului sindical al regiunii Timișoara, după ce a criticat Uniunea pentrucă aceasta nu a dat îndrumări practice în legătură cu organizarea consfătuirilor de producție, a arătat cum s'a organizat la Timișoara prima consfătuire de producție:*

Am organizat în prealabil o serie de vizite la unitățile școlare și am asistat la lecții. Cu acest prilej, am constatat că cele mai multe lipsuri existau în predarea aritmeticii la clasa a IV-a elementară. La școala pedagogică de fete am găsit însă o învățătoare care aplica în mod just metodica aritmeticii. Elevele acestei învățătoare rezolvau cu ușurință problemele care li se dădeau. Am inițiat astfel o serie de lecții deschise la orele acestei învățătoare, hotărând ca după o lună să aibă loc o consfătuire de producție pe tema predării aritmeticii la clasa a IV-a elementară. La consfătuire, învățătoarea și-a expus metoda ei de muncă, iar o tovarășă profesoară din partea comitetului sindical regional a desvoltat un referat în legătură cu modul de predare al învățătoarei. După aceasta, au urmat discuții la care au participat învățători și profesorii prezenți. Am mai programat la Timișoara o consfătuire de producție în legătură cu metoda fonetică-analitică-sintetică și o consfătuire de producție pentru educatoare.

Tov. CONSTANTIN HERBST, *profesor universitar, președintele comitetului de instituție al Universității „C. I. Parhon" din București, după ce a arătat unele aspecte ale muncii științifice din cadrul universității, a vorbit despre problema ridicării nivelului profesional al tinerelor cadre didactice din învățământul superior :*

In universitatea noastră funcționează o serie de cadre didactice tinere, de curând venite în învățământul superior. Deși aceste tinere elemente au o pregătire științifică foarte serioasă, totuși, din cauza lipsei lor de experiență, nu-și pot duce munca didactică în cele mai bune condițiuni. Comitetul nostru de instituție nu s'a preocupat de a iniția un schimb de experiență între tovarășii mai tineri în învățământ și cei cu o temeinică pregătire didactică. Va trebui ca în viitor Uniunea Sindicatelor de Invățământ împreună cu comitetele sindicale de instituție să organizeze un schimb de experiență între cadrele didactice din învățământul superior, pentru ca astfel nivelul muncii didactice să crească și mai mult.

Viitorul C.C. al U.S.I. va trebui să se preocupe îndeaproape de problema ridicării nivelului cultural, ideologic și politic al personalului administrativ și de îngrijire dela căminele și cantinele studențești, problemă căreia Uniunea nu i-a acordat importanță până în prezent.

In încheere, tov. Constantin Herbst s'a ocupat de problema colaborării dintre comitetele sindicale de instituție și sindicatele studențești și de problema repartizării absolvenților în producție.

Tov. DIONISIE GALL, *student la Universitatea „Bolyai", Cluj :*

Tovarășii care au luat cuvântul înaintea mea au ridicat o serie de probleme în legătură cu munca sindicatelor studențești și au scos la iveală o serie de lipsuri în ceeace privește felul cum Uniunea Sindicatelor de Invățământ a controlat și îndrumat comitetele sindicale studențești. Eu vreau să sublinez însă un aspect al muncii noastre profesionale, problemă către care noi trebue să ne îndreptăm, în primul rând, atenția. Sarcina de seamă a comitetului sindical studențesc este de a contribui la asigurarea celor mai favorabile condiții de învățătură pentru studenți. Această problemă a fost atinsă însă numai în mod tangențial de darea de seamă a C.C. al U.S.I.

Uniunea Sindicatelor de Invățământ a chemat la București pe toți responsabilii cu munca de masă în producție pentru un instructaj. Când responsabilul nostru s'a întors, noi i-am cerut să ne prezinte un raport în legătură cu instructajul primit. Dar tovarășul ne-a răspuns că instructajul s'a ocupat în cea mai mare măsură de problemele muncii din școlile medii și elementare și s'au neglijat problemele muncii studențești. Această lipsă ne-a împiedicat în organizarea muncii noastre.

Concluziile tovarășului H. Niculescu

Tovarăși,

Atât darea de seamă, cât mai ales discuțiile care s'au desfășurat în cadrul Congresului nostru au adus lumină în multe din problemele care până acum nu ne erau suficient de limpezi. Lucrările Congresului Uniunii Sindicatelor de Invățământ sunt de o mare însemnătate pentru desvoltarea invățământului public. Lucrările Congresului U.S.I. sunt un minunat mijloc pentru ca sindicatele de învățământ să facă o însemnată cotitură în munca lor, să-și ridice activitatea la un nivel din ce în ce mai înalt. Deasemeni, pentru membrii Comitetului Central care va fi ales, lucrările Congresului U.S.I. dau posibilitatea de a activa pe baza experienței pe care au căpătat-o datorită Congresului nostru, iar pentru activiștii U.S.I., posibilitatea de a trage o serie de prețioase învățăminte pentru munca lor viitoare.

In concluziile la discuțiile care s'au desfășurat în cadrul Congresului, aș dori să subliniez acele aspecte ale muncii care, în cursul lucrărilor, au fost atinse doar în treacăt sau nu au fost amintite de loc.

Principala sarcină care trebue să stea la baza muncii sindicatelor de învățământ este contribuția pe care suntem chemați să o aducem la lupta generală a oamenilor muncii din patria noastră pentru îndeplinirea primului nostru cincinal. Lupta pentru îndeplinirea planului de școlarizare trebue să fie o preocupare principală a sindicatelor noastre, pentru a lichida în această privință unele deficiențe semnalate în cursul anului 1952. Nu este suficient să avem o frecvență în școală de 98 sau 99 la sută, pentrucă în acest fel rămân neșcolarizați un număr mare de copii. Trebue să depunem toate eforturile pentru ca în școlile patriei noastre să atingem pretutindeni o frecvență de sută la sută, pentru ca în anul școlar care vine niciun copil de vârstă școlară să nu rămână în afară de școală.

Nu este însă deajuns să dăm lupta numai pentru îndeplinirea cantitativă a sarcinilor, ci trebue să ne îndreptăm atenția cu toată seriozitatea și asupra calității muncii noastre. Oamenii muncii din fabrici și uzine ridică din ce în ce calitatea produselor, micșorând numărul rebuturilor. Urmând acest minunat exemplu al clasei muncitoare din țara noastră, pentru noi devine o sarcină principală lupta pentru calitatea procesului de învățământ, pentru micșorarea numărului de repetenți și corigenți.

Strâns legată de problema îndeplinirii planului de stat în sectorul învățământului public, este problema lichidării neștiinței de carte de care — trebue să recunoaștem — atât darea de seamă cât și discuțiile s'au ocupat într'o măsură insuficientă. Pe tărâmul lichidării analfabetismului — datorie de seamă a sindicatelor noastre — noi n'am izbutit să creăm o opinie largă de masă care să mobilizeze pe toți oamenii muncii din învățământ în jurul lichidării acestei rușinoase plăgi rămasă moștenire din partea trecutului regim burghezo-moșieresc. Nu toți membrii sindicatelor de învățământ participă la acțiunea pentru lichidarea neștiinței de carte. In regiunea Galați, numai 30 la sută din numărul neștiutorilor de carte înscriși frecventează cursurile de alfabetizare. Calitatea predării nu are uneori un nivel ridicat și din această cauză au fost cazuri când absolvenți ai cursurilor de alfabetizare aveau un bagaj insuficient de cunoștințe. Iată, prin urmare, o sarcină centrală pentru noi — aceea a intensificării luptei pentru lichidarea neștiinței de carte, a îmbunătățirii calității predării la cursurile de alfabetizare.

Dacă sarcina noastră de bază este îndeplinirea planului de stat în sectorul învățământului, în atenția organelor sindicale trebue să stea cunoașterea, folosirea și extinderea metodelor de muncă înaintate ce trebue folosite de către organizațiile sindicale pentru mobilizarea cadrelor didactice la lupta pentru îndeplinirea planului. Trebue să recunoaștem că principala lipsă a Uniunii noastre a fost că nu a îndrumat organizațiile sindicale locale să cunoască și să folosească suficient aceste metode. Pentru răspândirea experienței înaintate, urmând experiența bogată a sindicatelor de învățământ sovietice, Uniunea noastră a inițiat organizarea consfătuirilor de producție. Nu toate organizațiile sindicale cunosc experiența — este drept, destul de timidă încă — a consfătuirilor de producție, a conferințelor pedagogice, a lecțiilor deschise, organizate de unele comitete sindicale regionale și raionale. Va trebui ca, în problema producției, viitorul Comitet Central al U.S.I. să acorde toată atenția muncii pe acest tărâm a învățătorilor și profesorilor, să cunoască experiența înaintată a organelor sindicale, să cunoască cele mai bune metode de muncă ale cadrelor didactice, ale organizatorilor de grupă, ale comitetelor sindicale. Cele mai bune experiențe vor trebui să fie generalizate în masa largă a învățătorilor și profesorilor din țara noastră.

In ceeace privește problema colaborării între organele Ministerului Invățământului Public și organele sindicale, trebue să depunem toate eforturile ca la baza acestei colaborări să stea cea mai înaltă principialitate. Să folosim cu curaj arma minunată a criticii și autocriticii. Dacă la baza relațiilor dintre organele Ministerului Invățământului Public și organizațiile sindicale va sta principialitatea comunistă, atunci munca noastră va da rezultate din ce în ce mai rodnice.

După ce a subliniat importanța frecventării de către învățătorii și profesorii necalificați a cursurilor serale și fără frecvență de pe lângă institutiile de învățământ superior, tov. H. Niculescu a spus:

La începutul acestui an școlar institutele pedagogice au cunoscut o mare afluență de înscrieri din rândurile cadrelor didactice necalificate. Numărul locurilor disponibile a fost însă limitat la condițiile de muncă ale instituțelor respective. Uniunea Sindicatelor de Invățământ, Ministerul Invățământului Public și Comitetul pentru Invățământul Superior n'au sesizat din timp această situație, astfel că numărul locurilor disponibile în institutele pedagogice s'a dovedit a fi insuficient față de numărul solicitanților. Va trebui ca în anii care vin să asigurăm pentru cadrele didactice care vor să-și ridice calificarea profesională un număr cât mai mare de locuri în institutele pedagogice și să îndrumăm pe învățătorii și profesorii fără calificare să urmeze cursurile serale și fără frecvență ale celorlalte instituții de învățământ superior.

Vorbind despre ridicarea nivelului de trai al cadrelor didactice, tov. H. Niculescu a continuat:

Atât darea de seamă cât și discuțiile au subliniat succesele pe care le-am obținut după apariția Hotărîrii din 16 August 1951 a partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. Mai sunt, firește, multe de făcut în această privință. Nici darea de seamă și nici discuțiile n'au arătat însă că noi n'am luptat suficient pentru înfrumusețarea vieții învățătorului și a profesorului. Echipele artistice, de pildă, ale sindicatelor de învățământ organizează festivaluri în instituții, în întreprinderi, la sate etc. și, desigur, trebue să continuăm activitatea culturală mergând pe drumul acesta. Dar organizațiile noastre sindicale n'au inițiat reuniuni tovărășești, simpozioane literare, excursii colective, n'au organizat pentru cadrele didactice dela sate vizionarea în colectiv a unor spectacole de teatru care se reprezintă în orașe. Cu posibilitățile pe care le avem, trebue să asigurăm învățătorilor și profesorilor o viață cât mai variată, creându-le condiții necesare pentru a-și petrece timpul liber în chipul cel mai plăcut.

După ce a vorbit despre unele lipsuri ale organizațiilor sindicale care nu-și întrebuințează în mod just fondurile și despre unele aspecte ale muncii financiare și ale organizării protecției muncii, tov. H. Niculescu și-a încheiat concluziile spunând:

Noul Comitet Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ va avea în fața sa de rezolvat o serie de sarcini de mare răspundere. Congresul nostru trebue să aleagă deaceea în noul C.C. al Uniunii elementele cele mai atașate din rândurile noastre, cele mai pregătite, cu cele mai mari posibilități de muncă, elemente capabile să imprime un nou avânt muncii sindicatelor de învățământ din patria noastră.

(Stenogramă prescurtată)

Să fie împiedicată asasinarea soților Rosenberg!

Către

Președintele S.U.A. — Washington

Oamenii muncii din învățământul public din Republica Populară Română — adânc revoltați de odioasa înscenare pusă la cale de justiția americană împotriva soților Rosenberg — înfierează cu hotărîre sentința monstruoasă de condamnare la moarte a acestor oameni nevinovați, dictată de cercurile imperialiste agresive din Statele Unite.

Cerem cu hotărîre oprirea acestei odioase crime și punerea imediat în libertate a celor doi luptători curajoși pentru pace și progres.

In numele Prezidiului Uniunii Sindicatelor de învățământ din R.P.R.
Președinte, RADU PETRE

★ ★ ★

Cadrele didactice din raionul Stalin-București — întrunite în consfătuire raională, exprimă profunda lor indignare față de odioasa înscenare a procesului și condamnarea la moarte a soților Rosenberg. Această nouă crimă, pusă la cale de imperialiștii americani, setoși de sânge, este o dovadă grăitoare a politicii lor agresive împotriva oamenilor cinstiți care luptă pentru cauza păcii.

In timp ce în țara noastră se luptă pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, în timp ce noi, cadrele didactice, discutăm pentru a găsi cele mai potrivite metode de instruire și educare a tineretului în spiritul luptei pentru pace, în țările capitaliste imperialiștii folosesc cele mai barbare metode pentru exterminarea luptătorilor pentru pace și fericirea omenirii.

Noi, cadrele didactice, cerem cu hotărîre anularea sentinței de condamnare la moarte a soților Rosenberg, eliberarea lor și încetarea definitivă a persecuțiilor împotriva luptătorilor pentru pace.

In numele cadrelor didactice din instituțiile de învățământ ale raionului Stalin-București.

MARIA TECUCEANU
șefa secției de învățământ
AURELIA MORARU
președinta comitetului sindical raional

★ ★ ★

Am aflat cu profundă indignare de sentința criminală dată soților Rosenberg de către tribunalul american pus în slujba bandelor imperialiste.

In timp ce eu, ca educatoare, mă străduesc să educ pe copii în spiritul dragostei pentru pace și fericirea popoarelor, imperialiștii americani folosesc toate mijloacele pentru a stinge în oameni orice urmă a acestui nobil sentiment. Această crimă se adaogă la șirul de crime săvârșite de barbarii imperialiști, care duc o sălbatecă prigoană împotriva luptătorilor pentru pace, educând pe mercenarii lor în spiritul urii și al distrugerii, omorând fără milă copiii coreeni, distrugând școlile și instituțiile de știință și cultură.

Inființez cu hotărîre noua crimă, plănuită împotriva soților Rosenberg și cer eliberarea lor imediată. Sunt încredințată că voința unită a popoarelor pune stavilă crimelor ce le urzesc imperialiștii împotriva luptătorilor pentru pacea lumii.

HILDA LANCZET
educatoare
directoarea căminului C.G.M., nr. 2
București

NOTE POLITICE EXTERNE

Pentru salvarea soților Rosenberg ● Situația lamentabilă din Iugoslavia ● Din isprăvile marinarilor englezi ● Aviația americană continuă atacurile teroriste în Coreea.

■ După cum anunță ziarul „Daily Worker", la Londra au avut loc două mari meetinguri în cadrul cărora oamenii iubitori de pace din Anglia și-au exprimat protestul împotriva condamnării la moarte a soților Rosenberg. Participanții la meeting au cerut ambasadei americane să intervină pe lângă Truman pentru grațierea acestor două victime ale terorii fasciste din Statele Unite.

Ambasada americană dela Londra a primit până în prezent numeroase telegrame și scrisori de protest în care se cere anularea odioasei sentințe pronunțate împotriva soților Rosenberg.

■ Campania de protest împotriva condamnării la moarte a soților Rosenberg ia amploare în întreaga Franță.

Zilnic sunt adresate sute de scrisori și telegrame lui Truman, în care se cere grațierea și punerea în libertate a soților Rosenberg.

Numeroși preoți din Paris au trimis lui Truman o telegramă de protest. Deasemenea, numeroase organizații evreești din Paris au trimis un apel la Casa Albă în care cer grațierea și punerea în libertate a soților Rosenberg.

■ 2.100 de profesori, docenți și studenți dela Universitatea din Leipzig au semnat un apel adresat tuturor germanilor din Răsărit și Apus prin care îi cheamă ca prin proteste hotărîte să împiedice executarea luptătorilor pentru pace americani, Ethel și Iulius Rosenberg, condamnați fără vină la moarte.

■ Femeile și mamele din Magdeburg au fost profund indignate de condamnarea pe nedrept la moarte a soților Rosenberg.

Organizația din Magdeburg a Uniunii Femeilor germane a adresat o scrisoare președintelui Statelor Unite în care cere punerea imediată în libertate a celor doi patrioți americani — Ethel și Iulius Rosenberg.

★

Școlile profesionale din Iugoslavia titoistă se găsesc într'o stare lamentabilă. După cum recunoaște ziarul „Omladina", organ al tineretului titoist, nici măcar la Belgrad școlile profesionale nu dispun de localurile necesare. Atelierele, din care lipsesc mașini, unelte și accesorii, se găsesc și ele într'o stare mizerabilă.

Pe de altă parte, elevii nu au manuale, iar predarea lecțiilor se desfășoară la un nivel foarte scăzut. In școli sunt numiți profesori cu totul nepregătiți.

★

Ziarele din Atena anunță că în zilele de 3 și 4 Ianuarie au avut loc grave ciocniri între marinarii englezi de pe portavionul „Washan", ancorat în portul Suda (insula Creta) și locuitorii din port.

La 3 Ianuarie, marinari englezi beți au devastat un chioșc aparținând invalidului Trahalakis, i-au luat toate mărfurile găsite și l-au maltratat.

La 4 Ianuarie, marinari englezi au atacat și rănit pe șoferul de autobuz Papadakis care le-a cerut să plătească biletul de călătorie. Locuitorii din oraș au sărit în apărarea lui Papadakis. Marinarii englezi au început atunci să-l lovească cu bâtele. Ciocnirea a luat proporții și mai mari după ce a intervenit jandarmeria care a deschis focul. Englezii intenționau să debarce de pe vasele de război un detașament înarmat, dar comandantul bazei maritime Suda a împiedecat acest lucru. El a chemat însă trupe armate din orașul Chania.

Ciocnirea a încetat numai după ce englezii s'au retras pe vas. S'au înregistrat răniți de ambele părți.

★

Aviația americană continuă să bombardeze și să mitralieze cu sălbăticie orașele și satele pașnice coreene. In noaptea de 5 Ianuarie fortărețe sburătoare au efectu

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor de Învățământ

ANUL V Nr. 198 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 17 IANUARIE 1953

Cadrele didactice trebue să se contopească cu întreaga massă muncitoare care luptă. Sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății.

V. I. LENIN

Examenele semestriale — mijloc însemnat de îmbunătățire a activității viitoare în învățământul superior

Ritmul avântat al construcției socialiste în patria noastră face să crească în fiecare an, în fiecare zi, necesitatea de cadre de specialiști în diferite domenii de activitate.

Țara noastră are nevoe de tot mai mulți ingineri, de tot mai mulți arhitecți, de tot mai mulți agronomi, profesori etc. Operele constructive, grandioase pe care poporul nostru le are de înfăptuit nu pot fi concepute fără existența unui număr suficient de specialiști. Formând pe acești specialiști, dând patriei mii de absolvenți care se încadrează în marea armată a oamenilor muncii, învățământul superior aduce o contribuție însemnată la lupta poporului muncitor pentru construirea orânduirii socialiste. Și cu cât tinerii absolvenți vor fi mai bine pregătiți, mai temeinic înzestrați cu cunoștințe științifice, cu o calificare superioară, capabili să răspundă cu cinste problemelor noi care se ivesc neîncetat pe marile șantiere, în viața științifică și culturală, cu atât contribuția adusă de învățământul superior la efortul comun al întregului nostru popor muncitor va fi mai valoroasă.

Examenele semestriale care se desfășoară în prezent în universități și în institutele de învățământ superior constitue o concludentă trecere în revistă a roadelor activității studenților și cadrelor didactice, constitue oglinda realizărilor instituțiilor de învățământ superior în prima jumătate a acestui an școlar. Pentru fiecare student, pentru fiecare profesor trebue să fie limpede faptul că nivelul examenelor constitue dovada străduinței lor de a răspunde cu cinste grijii pe care partidul și guvernul țării o acordă învățământului superior. Rezultatele bune obținute pe toată durata sesiunii vor însemna mărturia că tineretul studențesc prețuește așa cum trebue faptul că se alocă mereu noi fonduri pentru construirea localurilor de facultăți și de cămine, pentru utilarea cabinetelor și laboratoarelor, pentru crearea câmpurilor de experiență, pentru acordarea burselor necesare satisfacerii nevoilor materiale și culturale ale studenților, pentru munca științifică și de cercetări a cadrelor didactice.

Examenele din această sesiune constitue o confirmare a ridicării continue a nivelului de cunoștințe al studenților, o concretizare a mersului înainte al muncii în învățământul superior. Răspunsurile date de către studenți reprezintă o concluzie, un bilanț al muncii instructiv-educative depuse în primul semestru. Din ele se desprinde totodată și gradul în care și-au îndeplinit studenții și cadrele didactice sarcinile pe care partidul le-a pus în fața lor, se desprind deficiențele pe care le au încă în muncă. Analiza rezultatului examenelor trebue să înarmeze cadrele didactice și studenții cu noi mijloace pentru a putea duce cu toată hotărîrea lupta pentru lichidarea lipsurilor, pentru îmbunătățirea muncii în cel de al doilea semestru.

Studiul adâncit, munca perseverentă pentru însușirea cunoștințelor predate, pentru continua lor îmbogățire, constitue sarcina de bază a fiecărui student al țării noastre. A fi fruntaș la învățătură, fruntaș la examene, trebue să însemne pentru oricare student o sarcină de onoare. Așa cum fiecare om al muncii luptă la strungul său, la excavatorul său pentru îmbunătățirea metodelor de muncă, pentru aplicarea unor metode noi, convins fiind că prin aceasta contribue în modul cel mai activ la îndeplinirea în patru ani a sarcinilor planului cincinal, la ridicarea nivelului de viață și cultură al întregului popor, studenții trebue să lupte cu îndârjire pentru însușirea științei. In munca lor de studenți ei trebue să fie însuflețiți de conștiința faptului că nivelul lor de cunoștințe, gradul lor de pregătire, constitue factorul determinant în desfășurarea unei activități rodnice a sectoarelor ce le vor fi încredințate mâine.

Examenele din sesiunile anterioare au arătat, și acest lucru reiese cu prisosință și din actuala sesiune, că tineretul studențesc îndreptățește tot mai mult nădejdile pe care partidul nostru și întregul popor muncitor și le-au pus în el. Răspunsurile date la examenul de istoria literaturii române la anul I al facultății de filologie din București, la examenele de pedagogie ale anului II dela facultatea de matematică și fizică etc., dovedesc un studiu adâncit, o muncă perseverentă de acumulare a materiei predate la cursuri. Răspunsurile pline de conținut privind sarcinile actuale ale folcloristicii românești, atitudinea scriitorilor dela 1848 față de folclor, cântecele cu caracter social ca și răspunsurile privind problemele educației comuniste în școală, principiile pedagogiei sovietice, importanța cunoașterii de către profesor a metodicii predării materiilor de învățământ au scos în evidență strădania depusă de către actualii studenți, profesorii de mâine, de a deveni cadre de nădejde pe frontul făuririi unei culturi noi, socialiste în patria noastră.

Răspunsuri care relevă o cunoaștere profundă a materiei, o preocupare stăruitoare de studiu din partea studenților, s'au dat și la examenele desfășurate la facultățile de geologie-geografie, istorie, biologie, la Institutul Pedagogic de doi ani, etc. Studenții acestor facultăți, care în majoritatea lor vor deveni profesori, au știut să expună just și într'o formă închegată cunoștințele însușite.

Una din trăsăturile esențiale care definesc caracterul nou al învățământului nostru este legătura sa indisolubilă cu viața, cu practica. Menirea învățământului nostru este aceea de a da elevilor și studenților cunoștințe științifice puse în slujba operei de făurire a orânduirii socialiste. Examenele oglindesc în bună măsură gradul în care învățământul își îndeplinește această sarcină, relevă lipsurile care mai există pe această linie și care se cer îndreptate. Sesiunea semestrială de examene care se desfășoară în perioada actuală cuprinde multe aspecte concludente în această privință. Unele examene care s'au desfășurat până acum au arătat că, dacă învățământul nostru superior a făcut progrese remarcabile pe drumul legării de viață a cunoștințelor predate, mai există totuși în procesul de învățământ din'tr'o serie de facultăți, unele lacune care trebue să dea de gândit tuturor acelora care le este încredințată măreața misiune a formării oamenilor noi ai patriei noastre.

In cuvântarea rostită la cel de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia, marele Lenin atrăgea atenția tineretului asupra pericolului pe care îl reprezintă tendința de a memoriza cunoștințe al căror sens n'a fost pătruns.

„Noi n'avem nevoe de toceală — arăta Lenin — dar trebue să desvoltăm și să perfecționăm memoria fiecărui om care învață prin cunoașterea faptelor fundamentale; altminteri, comunismul se va preface într'o desertăciune, se va preface într'o firmă goală, comunistul va fi un simplu lăudăros dacă nu a prelucrat în conștiința lui toate cunoștințele însușite. Voi trebue nu numai să vi le însușiți, dar să vi le însușiți astfel, încât să aveți față de ele o atitudine critică, să nu vă încărcați mintea cu un bagaj inutil, ci să v'o îmbogățiți cu cunoașterea faptelor fără de care un om din timpurile noastre nu poate fi un om cult".

In expunerea problemelor la examenul de introducere în literatură la una din grupele anului I dela Institutul Pedagogic de doi ani a reieșit faptul că studenții cunosc literatura formal, că exemplele date nu erau izvorîte dintr'o cunoaștere adâncă a fondului problemelor, ci exemple învățate pe de rost. Și aceasta oglindește nu numai modul greșit de a învăța al unora dintre studenți, ci și modul în care au muncit unele cadre didactice.

Profesorii, conferențiarii, lectorii, sunt cei care dau viață activității din facultate, transmițând tineretului studios cunoștințele lor, deprinderea de a studia organizat, de a-și însuși adâncit și cu perseverență materialul științific. Deaceea, este necesar ca în procesul de învățământ cadrele didactice să lupte fără încetare pentru ridicarea nivelului de predare, să îmbunătățească necontenit conținutul științific și ideologic al lecțiilor și metodele lor de muncă la lecții și seminarii. Numai astfel munca colectivelor de catedră va fi mai rodnică, mai bogată în fapte.

Din deficiențele remarcate până acum se desprind sarcini care stau în fața profesorilor chiar și în timpul perioadei de examene. Trebue dusă cu hotărîre lupta împotriva oricărei încercări de diminuare a nivelului cerințelor din partea examinatorilor, împotriva îngăduinții nejustificate în aprecierea cunoștințelor studenților. Examenul trebue să fie privit ca un control serios al cunoștințelor studenților, al gradului de asimilare a acestor cunoștințe, ca un control al posibilității studenților de a judeca, de a aplica în practică cunoștințele însușite.

Veghind ca examenele să se desfășoare la un nivel științific ridicat, este necesar ca profesorii examinatori să fie cât se poate de exigenți față de justa orientare ideologică a răspunsurilor. Trebue să se combată cu tărie orice alunecare spre influențele ideologiei burgheze.

Pe baza verificării cunoștințelor studenților și a muncii cadrelor didactice în această sesiune de examene, trebue să se tragă concluzii practice pentru munca semestrului următor, pentru pregătirea și desfășurarea examenelor de sfârșit de an. In acest fel, examenele semestriale vor constitui în adevăr un mijloc însemnat de îmbunătățire a activității viitoare în universități și institute.

Succese în munca unui colț pedagogic

Pentru cunoașterea și folosirea înaintatei pedagogii sovietice, din inițiativa organizației de partid, la școala medie tehnică de cărbuni din Câmpulung-Muscel, s'a înființat de curând un colț pedagogic.

Graficele expuse aici arată activitatea pedagogică a cadrelor didactice, prezența la cursuri, asistența la ore, participarea la lecțiile deschise și la ședințele pe colective. Colțul pedagogic posedă o bibliotecă pedagogică, o bibliotecă tehnică pentru ingineri, colecții din ziare și reviste.

In cadrul colțului pedagogic activează și profesorii dela școala medie tehnică de construcții agricole din localitate.

Profesorii găsesc aici planuri de lecții pentru toate obiectele de studii, unele din ele fiind reproduse pe planșe și afișate. Activitatea colțului pedagogic a stimulat schimbul de experiență. Astfel, se țin 8 lecții deschise pe lună, s'a organizat asistența reciprocă la ore, se dau zilnic consultații pedagogice și de specialitate, se țin lunar câte două referate. Toate acestea ca și prezentarea la colțul pedagogic a materialului sovietic recent apărut au dus la obținerea unor frumoase succese în munca de ridicare a calității predării în cele două școli medii tehnice din Câmpulung-Muscel. Colțul pedagogic a luat inițiativa alcătuirii unor planșe necesare predării materiilor de cultură tehnică specială. Cabinetul a reușit să antreneze în munca didactică peste 20 ingineri care, însușindu-și cunoștințe de metodică, țin lecții corespunzătoare atât în ceeace privește conținutul, cât și din punct de vedere pedagogic.

I. GH. HADUCU
corespondent

Sub steagul biruitor al măreților idei leniniste

Când, îndurerată, întreaga lume muncitoare, ca un singur om, își lua rămas bun dela Vladimir Ilici Lenin, și când în Piața Roșie răsuna solemn jurământul celui mai bun tovarăș de luptă al nemuritorului Ilici, jurământul marelui Stalin, poetul Vladimir Maiacovschi scria :

Și azi
Lenin e
cel mai viu dintre vii.
E'n noi
tot : știință,
putere
și armă.

S'au scurs decenii dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin. In acest răstimp, „gloria" politicienilor contemporani ai genialului dascăl al proletariatului internațional s'a spulberat fără urmă. Nimănui nu-i spune azi nimic nici numele lui Clemenceau, nici acel al lui Wilson. Churchill e un politician falit, care și-a pus țara la dispoziția soldaților yankei și care, din când în când, călătorește peste ocean să cerșească îndurarea trustmen-ilor americani. Dar Lenin a rămas „cel mai viu dintre vii". El trăiește în conștiința oamenilor muncii din toate țările; el trăiește în toate partidele comuniste și muncitorești care, făurite după principiile sale, au doborît sau luptă pentru doborîrea puterii capitalului, pentru construirea unei lumi noi.

Invățătura lui Lenin călăuzește popoarele lumii spre fericire. El este cel care a înarmat mișcarea muncitorească internațională cu învățătura că imperialismul este ultimul stadiu al capitalismului, stadiul când contradicțiile capitaiismului au atins punctul culminant, când capitalismul se află în ajunul pieirii sale inevitabile. Lenin a descoperit legea desvoltării inegale a țărilor capitaliste, a elaborat învățătura despre posibilitatea victoriei socialismului într'o singură țară, a desvoltat învățătura marxistă despre stat și despre dictatura proletariatului, a elaborat principiile strategiei și tacticii proletariatului. Desvoltând și îmbogățind marxismul, Lenin a luptat cu nesecată energie pentru apărarea conținutului lui revoluționar, împotriva revizioniștilor, a tuturor oportuniștilor — narodnici, marxiști legali, economiști, menșevici sau reformiști — înfrângând toate încercările lor de a denatura marxismul.

Lenin e viu. El trăiește în mărețele înfăptuiri realizate în Țara Socialismului biruitor, în grandiosul plan cincinal stalinist de construire a comunismului în Uniunea Sovietică.

Lenin e „știința, puterea și arma" sutelor de milioane de chinezi pe care i-a trezît la viață bubuitul tunurilor depe „Aurora" și care, după decenii de luptă înverșunată, sub conducerea Partidului Comunist al lui Mao-Tze-dun, făurit după principiile leninist-staliniste, a izbutit să sfarme lanțurile milenare ale imperialiștilor hrăpăreți și să purceadă la construirea unei Chine noi, democrat-populare.

Cele peste două sute de milioane de oameni ai muncii din Polonia și România, din Ungaria și Cehoslovacia, din Bulgaria, Albania și Germania Răsăriteană, care desfășoară o muncă intensă, neobosită, pentru a clădi temelii solide socialismului, își îndreaptă gândul cu recunoștință către marele Lenin și către acel care este Lenin al zilelor noastre, Iosif Vissarionovici Stalin.

Cauza lui Lenin și Stalin însuflețește pe toți constructorii socialismului din țara noastră, le dă avânt și curaj, înaripează cugetul și înflăcărează inima tuturor constructorilor socialismului din toate republicile de democrație populară. Invățătura lui Lenin despre industrializarea socialistă ne călăuzește în munca de creare a unei puternice industrii grele. Planul cooperatist al lui Lenin

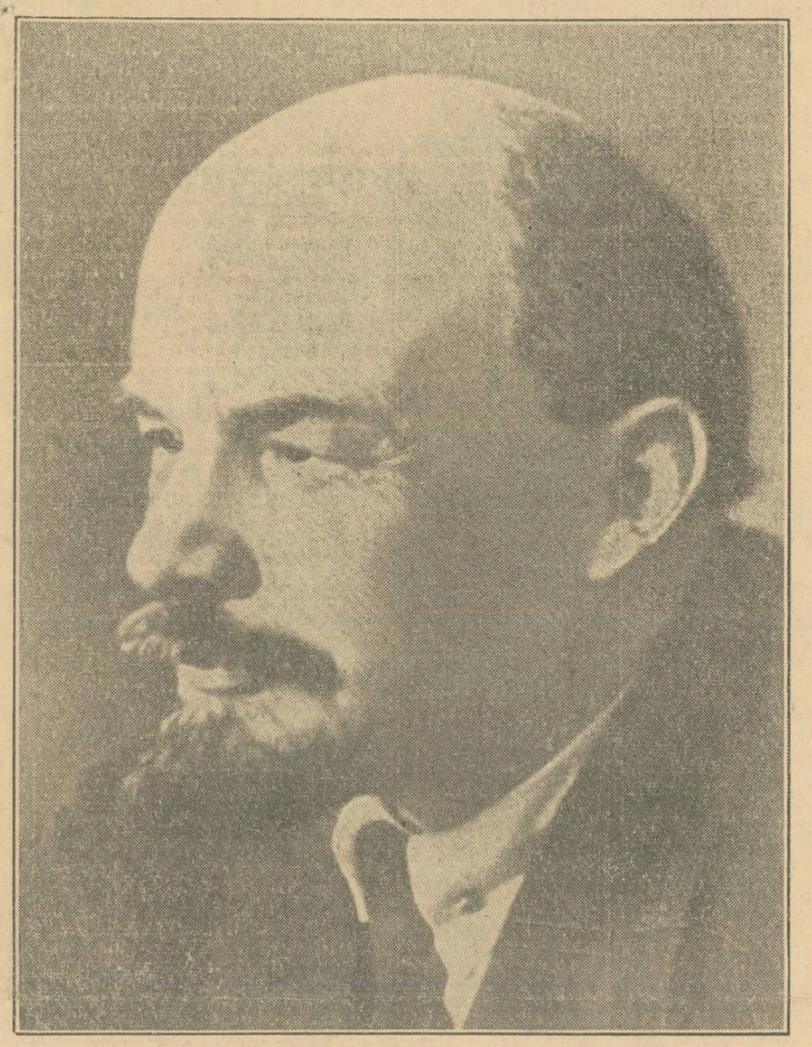

ne este îndreptar în lupta pentru necontenita lărgire a sectorului socialist în agricultură. Când partidul nostru a hotărît construirea marii hidrocentrale dela Bicaz, care va trezi la viață nouă una din cele mai înapoiate regiuni ale țării, el s'a condus după învățătura lui Lenin, care a formulat lapidar comunismul drept „puterea sovietică plus electrificarea întregii țări", după învățătura lui Lenin, care a făurit planul GOELRO de electrificare a Uniunii Sovietice, plan considerat de el ca „al doilea program al partidului". Deaceea, hidrocentrala dela Bicaz poartă numele acestui gigant al gândirii.

De numele lui Lenin și Stalin, de învățătura lor genială cu privire la revoluția culturală se leagă toate minunatele realizări ale poporului nostru în făurirea unei culturi noi, puse în slujba cauzei socialismului.

Zecile de mii de învățători și profesori din țara noastră luptă astăzi activ pe frontul revoluției culturale, călăuziți de învățătura leninistă cu privire la ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc și la crearea omului nou. „Cadrele didactice — ne-a învățat marele Lenin — trebuie să se contopească cu întreaga masă muncitoare care luptă. Sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății". Insuflețiți de aceste cuvinte, de învățătura leninist-stalinistă despre școală, noi muncim pentru instruirea și educarea tineretului, pentru răspândirea culturii în popor, aplicând în munca noastră strălucita experiență a școlii și pedagogiei din marele stat făurit de Lenin și Stalin.

Lumina ideilor leninist-staliniste pătrunde în toate colțurile pământului. Patrioții din Coreea și Vietnam, din Birmania și Malaya, din Japonia, din India și Iran, care luptă pentru libertatea și independența țărilor lor, împotriva colonialiștilor americani și a sateliților lor, își au ochii ațintiți spre Uniunea Sovietică, marele stat multinațional în care a dispărut împilarea și exploatarea națională și în care popoarele libere își desvoltă într'un ritm vertiginos economia și cultura lor.

Sute și sute de milioane de oameni de pe tot globul pământesc luptă astăzi pentru apărarea păcii, împotriva imperialiștilor americani ațâțători la un nou război mondial și a lacheilor lor. Sutele de milioane de luptători pentru o pace trainică nu pot uita că Lenin și Stalin au înfăptuit Revoluția din Octombrie sub lozinca păcii și că primul decret pe care l-a semnat marele Lenin, atunci când proletariatul a preluat în mâinile sale puterea, a fost decretul păcii. Ei se sprijină în lupta lor pe marea forță a Statului Sovietic, creat de Lenin și Stalin, pe forța statelor de democrație populară care, urmând învățătura lui Lenin și Stalin, au devenit adevărate „brigăzi de șoc" ale mișcării muncitorești mondiale. Ei se sprijină pe învățătura leninist-stalinistă despre posibilitatea coexistenței pașnice a diferitelor sisteme economice, despre posibilitatea schimburilor economice, dintre statele cu regimuri politice radical deosebite. In lupta pentru pace, are o deosebită actualitate învățătura lui Lenin despre faptul că imperialismul este capitalism muribund, ajunul revoluțiilor proletare. Desvoltând mai departe învățătura lui Lenin despre imperialism, tovarășul Stalin a înarmat mișcarea revoluționară mondială cu teze noi de o uriașă însemnătate. Lucrarea genială a tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." luminează puternic lupta întregii omeniri muncitoare pentru pace, pentru construirea socialismului, împotriva imperialismului americano-englez, dușmanul de moarte al popoarelor.

Lenin e viu. Zilnic, fără întrerupere, se perindă la mausoleul său mii și mii de oameni care vor să-și întipărească în inimi chipul lui luminos. Și zilnic, din milioanele și milioanele de exemplare ale lucrărilor sale, traduse în toate limbile, oamenii muncii din lumea întreagă sorb cu nesaț învățătura revoluționară și o folosesc în acțiunile lor menite să asigure răsturnarea sistemului capitalist, care generează războaiele. Ca un puternic avertisment răsună astăzi cuvintele lui Lenin care, acum aproape treizeci de ani, prezicea cu siguranță imperialismului american același sfârșit rușinos ca cel al imperialismului german.

Lenin trăiește în geniul marelui conducător și strateg care-i continuă și desvoltă opera, în geniul lui Iosif Vissarionovici Stalin, Lenin al zilelor noastre. **„A urma pe Lenin — spune tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, — inseamnă a-l urma pe Stalin, conducătorul comunismului mondial, stegarul luptei pentru pace".** Preluând gloriosul steag de luptă leninist, tovarășul Stalin, credincios tovarăș de luptă și continuator al operei lui Lenin, conduce cu hotărîre popoarele în lupta pentru o viață fericită. Ideile leniniste, desvoltate de tovarășul Stalin, au o influență tot mai adâncă asupra întregului mers al istoriei universale, devin o uriașă forță materială care transformă lumea din temelii. Sub steagul lui Lenin, sub conducerea lui Stalin, omenirea muncitoare se apropie cu pași siguri de minunata eră — primăvara omenirii — comunismul.

COMUNICAT

Consiliul de Miniștri în ședința sa din 15 Ianuarie 1953, sub președinția tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a luat hotărîrea de a dota Capitala Republicii noastre cu noi instituții culturale și sportive în cursul anului 1953.

Principalele lucrări ce urmează a fi înfăptuite în cursul acestui an vor fi :

1. Construirea unui mare parc cultural-sportiv în raionul „23 August" având denumirea de „Parcul de Cultură și Sport 23 August", conținând următoarele :

— un stadion ce va putea cuprinde 70.000 — 80.000 de spectatori dotat cu cele necesare marilor competiții sportive ;
— un teatru în aer liber pentru 3.000 — 4.000 de spectatori ;
— un mare bazin de înot ;
— terenuri sportive și clădiri culturale.

In parc se vor face importante plantații și se va amenaja un lac.

2. Inzestrarea parcului I. V. Stalin cu noi lucrări culturale și sportive în dezvoltarea celor existente ; construirea unui cinematograf pentru 800 până la 1000 locuri în raionul „Stalin".

3. Un teatru în aer liber în parcul „Nicolae Bălcescu" din raionul „Grivița Roșie" și un cinematograf pentru 800 până la 1000 locuri în acelaș raion.

4. Reconstrucția și terminarea Palatului Republicii în scopul completării amenajării sale ca muzeu de artă al Republicii Populare Române.

Lucrările evaluate la cca. 100.000.000 lei, vor fi date în folosință în cursul anului 1953. Titularul acestei lucrări este Sfatul Popular al orașului București.

Pentru o rodnică desfășurare a examenelor semestriale în școlile pedagogice

Examenele semestriale, introduse în acest an școlar pentru prima dată în școlile pedagogice din țara noastră, pe baza experienței școlii sovietice, sunt menite să asigure o pregătire temeinică a viitorilor învățători.

Dând elevilor prilejul de a repeta și sintetiza materialul însușit în cursul primului semestru, iar profesorilor posibilitatea de a verifica temeinic cunoștințele elevilor, de a verifica modul lor de exprimare și priceperea lor de a lega cunoștințele acumulate de practica predării la clasele I—IV, aceste examene vor contribui efectiv la îmbunătățirea muncii pe semestrul următor.

Pentru realizarea acestui scop, sunt însă necesare o serie de condiții care să asigure justa desfășurare a examenelor. Colectivele didactice și conducerile școlilor pedagogice au datoria să creeze aceste condiții, să pregătească temeinic examenele.

In planurile de învățământ ale școlilor pedagogice de învățători sunt prevăzute materiile la care se țin examene (coloana II, repartiția pe semestre a examenelor), așa încât acestea au putut fi cunoscute de către cadrele didactice și de către elevi încă dela începutul anului școlar. Majoritatea profesorilor din școlile pedagogice au avut grijă să planifice recapitularea materiei, fie în orele de recapitulare prevăzute în programele respective, fie rezervându-și în acest scop numărul necesar de ore la sfârșitul semestrului Așa s'au petrecut, de exemplu, lucrurile la școala pedagogică de învățătoare din Sibiu și școala pedagogică de educatoare din Ploești.

Rezultatele ce se vor obține la examenele semestriale depind în largă măsură de felul cum ele vor fi organizate, de planificarea justă a întregii activități școlare în această perioadă. Directorul școlii, împreună cu cadrele didactice, trebue să stabilească în consiliul pedagogic orarul examenelor și să fixeze comisiile de examinare. Orarul trebue să prevadă examenele scrise și orale fixate pe zile și clase, numele profesorului examinator și al asistentului precum și zilele libere, în care se vor planifica ore de consultații cu profesorii de specialitate în vederea examenelor următoare. Este bine ca în orarul de examene să fie trecut, în dreptul fiecărei zile, și numele profesorului de serviciu pe școală, care va răspunde de buna desfășurare a examenelor din ziua respectivă și care trebue ales, pe cât posibil, dintre profesorii la ale căror obiecte nu se dau examene în sesiunea aceasta. Orarul astfel alcătuit trebue adus la cunoștința elevilor prin afișare, cu cinci zile înainte de primul examen.

Tot în această perioadă, profesorii care țin examene trebue să pregătească temele pentru lucrările scrise și subiectele pentru examenele orale și să le discute în colectivele de specialitate ale școlii. In vederea examenelor scrise, este necesar ca profesorii să întocmească un număr cel puțin dublu de subiecte față de numărul pe care-l vor da elevilor, pentruca înainte de examen să poată fi alese subiectele cele mai indicate. Deasemenea, este necesar ca subiectele alese pentru examenele orale să fie prezentate conducerii școlii, spre aprobare, nu pe bilete separate, ci înscrise pe o singură listă. In felul acesta, având o privire de ansamblu asupra lor, directorul școlii își poate da seama mai ușor dacă subiectele propuse cuprind, în totalitatea lor, întregul conținut al materiei predate. Subiectele aprobate vor fi apoi transcrise pe biletele de bază, care cuprind temele și întrebările principale. In același timp, trebue să se alcătuiască și bilete anexe, în care se vor înscrie problemele, exercițiile, textele pentru analiză, etc. Atât biletele de bază, cât și biletele anexe vor fi păstrate de directorul școlii până în ziua examenului.

Trebue să se acorde o atenție deosebită alcătuirii subiectelor pentru examenele scrise și pentru biletele destinate examenelor orale. Temele și întrebările trebue să fie alese astfel încât să cuprindă problemele principale din materia învățată în cursul semestrului, iar formularea lor să corespundă nivelului mijlociu al clasei.

In perioada de pregătire a examenelor semestriale, munca de îndrumare și control are o importanță deosebită. Atât organele de control ale secțiunilor de învățământ, cât și directorii de școli trebue să asiste la cât mai multe lecții, pentru a verifica dacă profesorii au predat toată materia prevăzută în programe pentru etapa respectivă. Totodată, ei trebue să urmărească felul cum se desfășoară lecțiile de recapitulare, felul cum sunt ajutați și ascultați elevii slabi. Munca acestor elevi poate fi sprijinită de profesorii diriginți și de organizația U.T.M. din școală printr'o intensă activitate a grupelor de învățătură, prin ore de consultații, prin mobilizarea la aceste forme de învățătură a tuturor elevilor rămași în urmă.

Pregătirea temeinică a elevilor pentru examenele semestriale este strâns legată de problema evitării supraîncărcării lor cu teme pentru acasă, cu prea multe lucrări de control curent, cu munci în afară de clasă, cu diferite activități în cadrul cercurilor, etc. Directorii, consiliile pedagogice și organizațiile U.T.M. din școlile pedagogice au datoria să evite această supraîncărcare, organizând un just program de pregătire a examenelor. Deasemenea, directorii de școli trebue să ia măsurile necesare pentru a li se da elevilor o masă cât mai substanțială, pentru a se respecta cu strictețe regimul de zi, orele de odihnă prevăzute în acesta.

Directorilor de școli și profesorilor diriginți le revine îndeosebi sarcina de a se îngriji ca examenele să decurgă într'o atmosferă sobră, calmă și totodată sărbătorească. Este necesar ca în această sesiune să crească cerințele examinatorilor față de calitatea răspunsurilor elevilor. Profesorii trebue să urmărească mai ales felul cum sunt prelucrate în mintea elevilor cunoștințele acumulate, precum și posibilitățile lor de a le aplica în practică. In același timp, examinatorii trebue să acorde cea mai mare grijă aprecierii răspunsurilor elevilor, evitând atât liberalismul, îngăduința nejustificată, cât și severitatea exagerată.

Profesorii școlilor pedagogice nu trebue să uite nicio clipă că de felul cum ei îi vor înarma pe tinerii învățători cu cunoștințe temeinice și sistematice, de felul cum îi vor ajuta să lege teoria de practică, depinde în mare măsură calitatea muncii pe care ei o vor desfășura mai târziu. Examenele semestriale trebue să dea elevilor posibilitatea să intre în semestrul următor cu cunoștințe adânc însușite și sistematizate, să le dea posibilitatea să-și completeze toate lacunele pe care le-au avut în parcurgerea materiei pe primul semestru. La aceste rezultate, profesorii vor ajunge numai printr'o pregătire conștiincioasă a lecțiilor de recapitulare, printr'o justă organizare a examenelor.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Să ridicăm nivelul muncii organizațiilor sindicale

I. Grivcov
președintele Comitetului Central al Sindicatului cadrelor didactice din școlile elementare și medii ale R.S.F.S.R.

Îndeplinind rolul lor de școală a comunismului, fiind cea mai importantă organizație de masă, care face legătura între Partidul Comunist și masele largi ale celor ce muncesc, sindicatele sovietice sunt chemate să lupte activ pentru realizarea hotărîrilor istorice ale celui de al XIX-lea Congres al Partidului, pentru realizarea grandioaselor planuri de construire a comunismului în țara noastră.

Problemele care stau în fața sindicatelor în legătură cu hotărîrile celui de-al XIX-lea Congres al Partidului cer organizațiilor sindicale să-și îmbunătățească și să-și perfecționeze munca.

Sarcinile sindicatelor de învățământ din școlile elementare și medii au crescut enorm de mult.

Directiva celui de al XIX-lea Congres al Partidului cu privire la înfăptuirea în țara noastră a învățământului mediu general și a învățământului politehnic are o uriașă însemnătate istorică. Hotărîrile celui de-al XIX-lea Congres al Partidului obligă organele de învățământ și organizațiile sindicale ca sprijinindu-se pe ajutorul larg al învățătorilor, să ia măsuri pentru a realiza cu succes învățământul general de 7 ani pentru a cuprinde în învățământ pe toți copiii de vârstă școlară, creând astfel condițiile pentru realizarea cu succes a învățământului general obligatoriu de 10 ani.

Este deosebit de important ca organizațiile sindicale să-și concentreze atenția asupra realizării învățământului politehnic. Toate colectivele școlare trebue să rezolve practic această problemă, să fie preocupate de aprofundarea experienței fruntașilor care organizează în mod sistematic excursii în producție, care lucrează cu elevii pe lotul experimental al școlii, care conduc cu succes lucrările de laborator și formează elevilor deprinderi practice în procesul predării fiecărei discipline.

Comitetele sindicale trebue să organizeze consultații largi în legătură cu problema învățământului politehnic, să desfășoare în mijlocul învățătorimii propaganda în legătură cu problemele cele mai noi ale tehnicii sovietice.

Comitetele sindicatului nostru trebue să atragă organizațiile sindicale ale întreprinderilor industriale, ale organelor agricole și sovhozurilor pentru a obține din partea lor un ajutor concret în ceeace privește organizarea de excursii cu elevii, în locul de producție, utilarea atelierelor și a cabinetelor didactice.

Plenara a XI-a a Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice a chemat toate organizațiile sindicale să acorde sprijinul necesar organelor de învățământ și cadrelor didactice în realizarea sarcinilor trasate de Hotărîrile celui de al XIX-lea Congres al Partidului. Datoria organizațiilor sindicale este să lupte cu perseverență pentru îndeplinirea acestor hotărîri ale Plenarei Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice.

Organizațiile sindicale trebue să îmbunătățească munca lor în ceeace privește educarea conștiinței comuniste a membrilor sindicatelor. Trebue să formăm la fiecare membru al sindicatului nostru calitățile omului înaintat sovietic, care măsoară întotdeauna munca sa și faptele sale în raport cu înaltele îndatoriri puse în fața comuniștilor prin noul Statut al partidului.

Fără îndoială că lupta împotriva neglijenței în munca pedagogică este o problemă de prim ordin pentru organizațiile sindicale. Succesul în această muncă depinde în mare măsură de ridicarea nivelului întregii activități educative și organizatorice a comitetelor sindicale și, în primul rând, de desfășurarea criticii și autocriticii de jos în colectivele pedagogice.

În raportul de activitate prezentat la cel de-al XIX-lea Congres al Partidului, tovarășul Malenkov a spus: „Partidul cere tuturor membrilor săi și cu atât mai mult cadrelor conducătoare să fie sinceri și cinstiți.. Orice înșelare a partidului și a statului, în orice formă s'ar exprima ea, orice încercare de înșelare prin tăinuirea sau denaturarea adevărului nu poate fi privită altfel decât ca o crimă dintre cele mai grave față de partid".

Este necesar ca organizațiile sindicale din fiecare școală, grădiniță de copii, creșă, secție de învățământ, să scoată în evidență lipsurile în munca lor, în munca de administrație și a întregului colectiv, să indice mijloacele pentru lichidarea acestor lipsuri.

În adunările generale, în consfătuirile de producție, în ședințele activului sindical trebue să se creeze condițiile necesare desfășurării autocriticii și criticii de jos, să se organizeze și să se desvolte critica, luptându-se cu hotărîre și fără cruțare împotriva acelora care împiedică și înăbușă critica.

Un rol hotărîtor în realizarea Directivelor celui de al XIX-lea Congres și în lupta cu lipsurile din munca noastră revine grupelor sindicale. Astfel, crește în mod deosebit însemnătatea activității organizatorice a conducătorilor locali ai sindicatelor — președintele comitetului sindical local, membrii comitetului sindical local, conducătorii și membrii comisiei locale. Crearea în școală, în grădiniță de copii, în creșă a unui colectiv serios, puternic — iată o sarcină de luptă a organizațiilor sindicale

Forța colectivului organizat constă înainte de toate în aceea că fiecare membru al acestui colectiv nu simte numai responsabilitatea muncii sale personale, ci și a muncii fiecărui tovarăș, a muncii întregului colectiv. Forța colectivului organizat mai constă și în aceea că fruntașii săi transmit experiența lor și celorlalți, că ei duc o muncă intensă în această direcție și nu se mulțumesc cu rezultatele pozitive dobândite în activitatea lor personală, ci obțin succese în munca întregului colectiv.

Totodată este important de a cultiva la acei tovarăși cu puțină experiență și care au nevoie de ajutor, dorința de a-și însuși experiența fruntașilor, de a simți în fața colectivului responsabilitatea pe care o au pentru calitatea muncii lor.

Organizând colaborarea tovărășească, ajutorul reciproc al membrilor colectivului ca bază a întregii lui activități, organizațiile sindicale trebue să se conducă în permanență după indicația lui V. I. Lenin, care ne învață că trebue să muncim astfel încât să imprimăm în conștiința maselor deviza „toți pentru unul și unul pentru toți".

Ca exemplu de organizare înaltă a muncii poate fi citat colectivul școlii nr. 44 din gara Caucazscaia. Comitetul sindical al acestei școli a reușit să obțină ca fiecare învățător să-și perfecționeze în mod sistematic măiestria sa profesională, să-și împărtășească experiența altora și să facă schimb de experiență cu ceilalți învățători.

Consfătuirile de producție, ședințele sindicale, lecțiile cu caracter pedagogic, interasistențele la lecții sunt practicate pe o scară largă în acest colectiv.

Învățătorii critică cu curaj lipsurile în munca administrației școlii și în munca învățătorilor înșiși. Această școală este una dintre cele mai bune de pe calea ferată din Caucazul de Nord. Aici nu există elevi rămași în afara școlii, iar situația la învățătură se îmbunătățește din an în an.

Ținerea cu regularitate a ședințelor sindicale, discutarea problemelor sindicale și a celor de producție în timpul acestor ședințe, popularizarea experienței și criticarea lipsurilor din activitatea colectivului ca și a lipsurilor anumitor învățători este datoria tuturor organizațiilor sindicale de bază.

Înviorarea muncii consfătuirilor de producție trebue să aibă ca scop desvoltarea pe scară largă a schimbului de experiență și însușirea în masă a experienței fruntașilor.

Organizațiile sindicale sunt obligate să susțină cu tot forțele exemplele pozitive în muncă și inițiativele înaintate ale fruntașilor și inovatorilor, să răspândească necontenit experiența înaintată în mijlocul maselor celor ce muncesc, spre a ajuta pe cei rămași în urmă să se ridice la nivelul fruntașilor. Organizațiile sindicale trebue să întărească activitatea „caselor învățătorului", a bibliotecilor sindicale, a colțurilor roșii, să se îngrijească de lărgirea rețelei acestora. Munca culturală a sindicatului trebue să se desfășoare la un nivel înalt, în strânsă legătură cu sarcinile de luptă ale construirii comunismului.

Este neapărat necesar să se dea un caracter mai temeinic propagandei prin conferințe pentru membrii sindicatului, mai cu seamă pentru acei ce lucrează la sate, organizându-se în mod regulat „zilele învățătorului dela sate".

În lumina Hotărîrilor Congresului al XIX-lea, organizațiile sindicale trebue să-și îmbunătățească radical munca în ceeace privește asigurarea de locuințe pentru membrii sindicatului, creând condițiile necesare activității lor rodnice. Organizațiile noastre sindicale sunt chemate să desfășoare un control permanent în ceeace privește aplicarea legilor și a hotărîrilor Guvernului Sovietic privind condițiile de viață ale învățătorilor și educatorilor.

O importanță deosebită are acum problema educării cadrelor sindicale. Fiecare membru al sindicatului sau activist sindical trebue să fie un luptător dârz pentru cauza partidului, trebue să apere în orice lucru, mare sau mic, interesele statului. El este obligat să lupte activ pentru realizarea în țara noastră a învățământului general mediu și a învățământului politehnic, pentru ridicarea nivelului muncii în școlile noastre.

Comitetele sindicale centrale, regionale și raionale trebue să se îngrijească zi de zi de perfecționarea cunoștințelor activului sindical, de ridicarea nivelului său ideologic și politic în așa fel încât activiștii noștri să-și însușească și să-și îmbogățească experiența muncii sindicale și din producție.

Conducându-se în activitatea lor zilnică după Hotărîrile celui de-al XIX-lea Congres al Partidului, organizațiile sindicale ale cadrelor didactice din școlile elementare și medii își dau toate forțele lor cauzei victoriei comunismului.

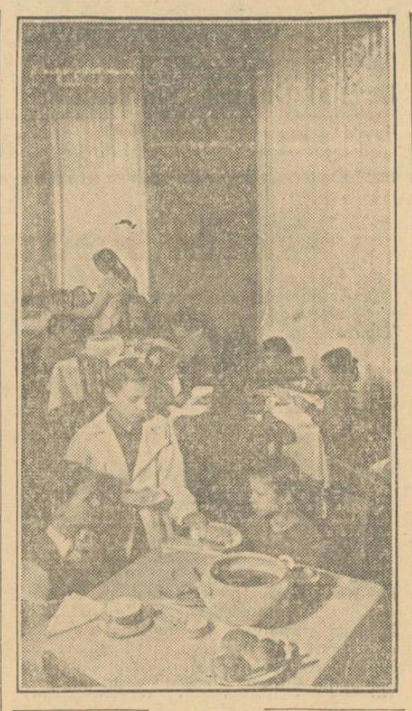

Elevele casei de copii iau masa de patru ori pe zi; în afară de aceasta ele iau dejunul în școală. Hrana se pregătește sub supravegherea medicului și a unui membru al comitetului de sprijin. Casa de copii are o mare gospodărie proprie în împrejurimile orașului pe o întindere de 70 ha. În timpul dejunului, prânzului și cinei elevele mai mari ajută la servitul mesei. În acest scop, ele fac zilnic pe rând de serviciu în sufrageria. În clișeu: un colț din sufrageria casei de copii, în timpul prânzului.

Elevii se familiarizează cu munca în producție

Înfăptuind învățământul politehnic, profesorii de chimie și de fizică trebue să familiarizeze pe școlari cu aplicarea cunoștințelor teoretice în producția actuală. După cum ne-am convins din experiență, acest lucru favorizează însușirea mai temeinică de către elevi a materialului predat la lecții, le desvoltă gândirea creatoare, îi ajută să-și aleagă în mod conștient profesia după absolvirea școlii. Excursiile în producție constitue cel mai bun mijloc de familiarizare a elevilor cu aplicarea cunoștințelor științifice. Deaceea, noi organizăm, în măsura necesităților, excursii ale elevilor la stațiunea electrică, la uzină și în colhozuri.

Să luăm câteva exemple. Când am predat lecția despre oxigen la cursul de chimie, școlarii au studiat compoziția aerului, au luat cunoștință de proprietățile fizice și chimice ale oxigenului, ca și despre obținerea acestui gaz în laborator și despre aplicarea și folosirea lui în industrie. După aceasta, având oarecare cunoștințe despre oxigen, elevii au făcut o excursie la secția de oxigen a uzinei mecanice.

O atenție deosebită acordăm deasemenea excursiilor în legătură cu studierea fizicii, mai ales în legătură cu studierea unor teme ca: motoarele cu aburi, motoarele cu combustiune internă, electricitatea. Profesoara G. I. Dimitrienco a vizitat cu elevii depoul de cale ferată. La început elevii au studiat construirea locomotivelor simple, apoi construirea locomotivelor „I. S." și „F. D." Astfel, ei au văzut concret cum savanții-inventatori, în colaborare cu muncitorii și personalul tehnico-ingineresc, au creat cele mai puternice mașini din lume, înzestrate cu cele mai noi aparate. Elevii au privit cu interes locomotivele-trofeu smulse de către armatele noastre din mâinile armatei germano-fasciste în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Ei au văzut că aceste locomotive sunt mai primitive în ce privește construcția lor.

N. SUMENCOV
profesor la școala minieră de șapte ani nr. 1 din raionul Tovarcovsc, regiunea Tula.

Educarea elevilor în spiritul patriotismului sovietic

Articol scris special pentru „Gazeta Învățământului" de A. JURAVLIOVA, directoarea școlii nr. 335 din raionul Krasnogvardeisk, Moscova.

Aș vrea să împărtășesc cititorilor unele lucruri în legătură cu experiența muncii mele, să arăt cum înțelegem noi, pedagogii sovietici, să educăm pe elevii noștri în spiritul patriotismului sovietic.

Patriotismul sovietic este una din puternicele forțe motrice ale desvoltării societății socialiste în U.R.S.S.

Însuflețit de sentimentul înalt și nobil al dragostei față de patria sa, poporul sovietic și-a apărat țara împotriva atacului intervenționiștilor imperialiști în anii războiului civil, a înfăptuit cu succes mărețele planuri cincinale staliniste, a repurtat o victorie strălucită asupra cotropitorilor germano-fasciști în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, iar acum construește cu succes societatea comunistă.

Patriotismul oamenilor sovietici este pătruns de bucuria fierbinte, luminoasă, de sentimentul fericirii depline a prezentului Patriei Socialismului și de minunatele perspective ale viitorului ei.

Educarea tinerei generații în spiritul patriotismului este o sarcină principală a școlii. Ea se înfăptuește în procesul întregii munci instructiv-educative a pedagogului, potrivit vârstei și nivelului desvoltării elevului.

Când spunem copiilor să învețe bine, să se comporte bine, să fie disciplinați, noi le explicăm că aceasta este o datorie față de patrie, ne adresăm sentimentului patriotic al copiilor. Când discutăm cu școlarii despre viitorul lor, îi ajutăm să-și aleagă locul în viață ținând seama de sarcinile mari ce stau în fața țării. Arătând o exigență înaltă față de copii, învățându-i să învingă greutățile, noi le călim caracterul și voința, arătându-le că, în acțiunile și hotărîrile lor, ei trebue să se gândească totdeauna la interesele patriei lor socialiste.

Educarea copiilor în spiritul patriotismului se înfăptuește în primul rând în timpul lecției. Literatura constitue un bogat material educativ în această privință. Povestirile despre viața grea din trecut a copiilor oamenilor muncii din Rusia țaristă, despre viața grea din trecut și de astăzi a copiilor din țările capitaliste, trezesc ura copiilor față de asupritori și în același timp, sentimentul de mândrie pentru patria lor sovietică, care poartă o grijă părintească tinerei sale generații — capitalul cel mai prețios. Povestirile despre eroii aviatori, tanchiști, matrozi, exploratori, aprind dorința copiilor de a fi tot atât de viteji, de a-și apăra patria cu tot atâta curaj și spirit de abnegație. Povestirile despre munca creatoare a muncitorilor, colhoznicilor inginerilor, savanților, medicilor, învățătorilor etc. fac pe fiecare copil să se gândească la viitorul său.

O puternică influență asupra desvoltării conștiinței patriotice a elevilor o are cunoașterea de către ei a vieții și activității lui V. I. Lenin și I. V. Stalin. Chiar și copiilor de vârstă preșcolară, le sunt apropiate și scumpe numele marilor conducători ai poporului sovietic. Noi facem cunoscuți elevilor noștri nu numai anii de copilărie și de școală ai lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, ci le vorbim despre V. I. Lenin și I. V. Stalin ca despre conducătorii poporului, creatorii și conducătorii Statului nostru, ca despre învățătorii popoarelor din toată lumea.

Vorbind elevilor despre viața și lupta oamenilor mari ai țării noastre, mai ales a marilor oameni de știință, noi atragem atenția elevilor asupra faptelor care caracterizează drumul creșterii creatoare a savantului, asupra perseverenței savantului în atingerea țelului, asupra însemnătății fundamentale a descoperirilor lui, asupra caracterului progresist al ideilor lui, concentrând atenția elevilor asupra dragostei de patrie, a credinței fierbinți în viitorul ei, asupra apărării curajoase a onoarei și a demnității cetățeanului sovietic.

Un puternic mijloc de educație ideologică a copiilor îl constitue predarea în școală a istoriei patriei, a Constituției. Predarea acestor discipline dă pedagogilor posibilitatea de a educa la elevi patriotismul sovietic pe baza cunoașterii reale a măreției patriei noastre în trecut și în prezent, le dă posibilitatea să desvăluie în mod convingător în fața elevilor superioritatea orânduirii socialiste sovietice față de orânduirea capitalistă.

Sub conducerea Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, sub influența binefăcătoare a pedagogiei sovietice înaintate, pedagogii școlilor noastre au obținut succese însemnate în educarea la copii a ideologiei înalte, a dragostei nemărginite față de patrie, a sentimentului de prietenie față de popoarele celorlalte țări.

Educând la copii sentimentul prieteniei dintre popoare, sentimentul internaționalismului proletar, pedagogii sovietici au în vedere faptul că interesele și sarcinile oamenilor muncii din U.R.S.S. se împletesc și sunt indestructibil legate de interesele și sarcinile mișcării revoluționare din toate țările.

La educarea copiilor în spiritul patriotismului participă nu numai pedagogii, ci și organizațiile elevilor și părinții. Un ajutor intens ne dau organizațiile de partid, de comsomol și de pionieri. Adunările de pionieri bine organizate joacă un mare rol educativ. Tematica acestor adunări izvorăște din cerințele variate ale copiilor, din actualitatea politică a diferitelor fapte și evenimente din viața țării. Iată câteva din aceste teme: „Mărețele construcții ale comunismului", „În apărarea păcii", „Zoia Cosmodemianscaia", „Două lumi — două moduri de viață a copiilor", „Ziua Constituției Staliniste", „Prietenia", etc.

Copiii noștri se interesează activ de evenimentele politice ce se petrec în lume; de aceea, noi organizăm adunări pionierești cu teme ca „Lupta pentru pace", „Congresele internaționale pentru pace", „U.R.S.S. — bastionul păcii", „China", „Jos mâinile depe Coreea" și multe altele.

În organizațiile de pionieri se desfășoară deseori adunări pe specialități: limba rusă, literatura, geografia, istoria, fizica, chimia, muzica și alte obiecte de învățământ.

O mare însemnătate în educarea patriotismului sovietic o are organizarea excursiilor în regiunea natală. Elevii școlii noastre au vizitat șantierele comunismului, au fost în Crimeea, pe Volga, în orașele-erou Leningrad și Stalingrad, au participat la excursiile în jurul Moscovei.

O mare însemnătate pentru îmbogățirea orizontului elevilor, pentru cultivarea dragostei lor față de patrie o are organizarea regulată a orelor de informații politice, amenajarea de vitrine unde sunt reprezentate succesele țării noastre, întocmirea gazetelor de perete, a fotogazetelor și fotomontajelor, elaborarea justă a bibliografiilor privind literatura beletristică, organizarea și desfășurarea sărbătoririi datelor istorice revoluționare, munca în instituțiile din afara școlii: casele pionierești, stațiunile tehnice, diferitele cercuri de elevi etc.

O mare atenție se acordă educării la copii a sentimentului patriotismului sovietic în familie. Sărbătorile în familie, ca spre exemplu sărbătoarea în cinstea primirii elevului în organizația de pionieri sau de comsomol, au devenit o tradiție.

Iată, pe scurt, ce am vrut să spun în articolul meu despre experiența școlii noastre în educarea copiilor în spiritul patriotismului sovietic.

Inflorirea culturii națiunilor socialiste

În Uniunea Sovietică nu mai există națiuni înapoiate. Înflorirea științei și a artei, știința generală de carte a populației, sistemul dezvoltat al învățământului superior, pregătirea de cadre naționale de specialiști, — iată trăsăturile care caracterizează cultura națiunilor socialiste înaintate. Înainte de Revoluția din Octombrie o mare parte din aceste națiuni nu aveau școli superioare și nici propria lor intelectualitate. În prezent în institutele de învățământ superior din U.R.S.S. studiază 1.400.000 de studenți. Toate republicile care fac parte din Uniunea Sovietică au universități proprii. Printre cei 14.000 de studenți care învață la Universitatea din Moscova se află reprezentanți ai 69 de naționalități din Țara Sovietică, printre care și ai acelor popoare care până la Revoluția din Octombrie nu aveau scriere proprie.

Agripina Crăciun, ministrul învățământului public al R.S.S. Moldovenească, relatează în „Izvestia" despre marile transformări petrecute în cultura poporului R.S.S. Moldovenești în anii puterii sovietice. Analfabetismul a fost lichidat. În R.S.S. Moldovenească funcționează în prezent 1900 de școli unde predau 19.000 de profesori, dintre care peste două treimi și-au făcut studiile în limba lor maternă, moldovenească. Pentru tineret au fost deschise opt instituții de învățământ superior, peste 40 de școli medii speciale și un conservator. Zeci de mii de tineri muncitori și colhoznici își îmbogățesc cunoștințele la școli serale. Statul alocă fonduri mari pentru nevoile învățământului public. Anul acesta alocațiile acordate de stat au depășit suma de 500 milioane ruble.

Strămoșii noștri nomazi nu aveau nici măcar idee despre școli, — scrie Berdiev, președintele Academiei de Științe a R.S.S. Turcmene. În anii Puterii Sovietice, s'a realizat visul la o viață fericită, îmbelșugată și civilizată al poporului turcmen. În această republică știința s'a dezvoltat într'un ritm deosebit de rapid. Numeroși fii și fiice ai acestui popor sunt astăzi profesori. În R.S.S. Turcmenă există în prezent peste 150 de doctori și candidați în științe. Funcționează o universitate de stat și o Academie de științe. Cresc numeroase cadre de intelectuali.

Ridicarea calificării muncitorilor metalurgiști

Aproximativ 400.000 de furnaliști, oțelari, laminatori și alți muncitori din industria metalurgică, și-au ridicat calificarea în cursul celor doi ani ai noului cincinal.

La uzinele metalurgice ale țării, ca și la alte întreprinderi industriale funcționează cursuri de lungă durată, care au drept scop să ajute pe muncitori să-și însușească cunoștințele necesare pentru a mânui tehnica ce se dezvoltă în ritm rapid. Astfel, de pildă, la multe întreprinderi din Sudul țării, din Ural, din Asia Centrală, furnaliștii studiază dirijarea furnalelor mecanizate, oțelarii — tehnologia înaintată a producției în cuptoarele Martin, aparatura automată de măsurat și controlat. În programul cursurilor, un loc important ocupă obiectele teoretice ca: metalografia, fizica, chimia și altele.

Învățământul tehnic ajută pe muncitori să pună cu succes stăpânire pe noua tehnică, să lupte pentru sporirea continuă a producției și îmbunătățirea calității acesteia.

La aniversarea Teatrului Național „I. L. Caragiale"

Aurel Baranga
Laureat al Premiului de Stat

Sărbătorim un veac dela înființarea Teatrului Național. Este un eveniment ce depășește zidurile acestui însemnat for de artă și devine o sărbătoare a întregii noastre culturi. Teatrul Național, cel Mare, cum s'a numit la început, s'a născut în condițiile creșterii mișcării de eliberare națională, ale luptei pentru o cultură proprie desfășurate la începutul veacului trecut. Dorința de a avea un teatru în care să se rostească limba vie a poporului a încolțit în inimile luptătorilor progresiști sub influența ideilor decembriste și a cercurilor culturale și patriotice ruse. „Societatea literară", ea însăși înzestrată după exemplul asociațiilor literare și artistice ruse, a înscris încă dela începutul ființării sale, în programul ei, și întemeierea unui teatru național. Stăpânirea a simțit însă curând primejdia ce o reprezintă o asemenea „Societate literară" și a procedat împotriva ei în consecință: a desființat-o. I-a revenit Societății Filarmonica, continuatoarea „Societății literare", sarcina de a întemeia un teatru, idee ce se realizează, cu mari jertfe materiale și cu îndurarea a diverse umilințe impuse de stăpânire, în anul 1833. Acest teatru — această primă mlădiță de teatru românesc — se realizează în condițiile unei lupte înverșunate împotriva tendințelor de înstrăinare, a tendințelor cosmopolite ale cadrelor opresoare, ce se ploconeau cu un respect ipocrit — fiindcă niciodată nu înțelegeau ce se petrece pe scenă — în fața trupelor de operă italiană, sau de operetă parisiană, aflate în dese turneuri prin țară. Cei care au pus umărul la înființarea modestelor trupe, ce jucau în limba poporului, erau conștienți de valoarea educativă și mobilizatoare a teatrului. Într'un program tipărit în anul 1835, găsim următoarele rânduri: **„Priviți teatrul ca pe o școală de moral, și veți afla pe actori mândri de a fi profesorii norodului".** Conștiința că rolul actorului este de a fi un cetățean luminat se relevă în zilele revoluției burghezo-democrate din 1848, când artiști ca **Aristia** sau **Costache Caragiale** iau parte la mișcare, recitând versuri revoluționare și chemând poporul la luptă.

A urmat o perioadă de bătălii îndârjite până când teatrul și-a văzut ridicate zidurile. Se coalizau împotriva noului așezământ toate adversitățile boerilor, și nu ni se pare deloc întâmplător faptul că, aproape 100 de ani mai târziu, aceleași forțe obscurantiste care s'au opus înființării teatrului, aceiași reprezentanți ai banului și ai forței oarbe, transformau în ruine locașul nostru de cultură.

Acest teatru național, așa cum l-am apucat noi, și-a ridicat cortina în seara de 31 Decembrie 1852 în indiferența oligarhiei, care ocupa lojile, dar în entuziasmul nestăvilit al galeriei. Primul directorat i-a revenit lui Costache Caragiale, neobosit animator și devotat slujitor al frumosului.

Însăși clădirea, construirea teatrului, nu s'a făcut fără mari piedici și greutăți. Și poate că ar mai fi întârziat ani în șir, dacă tinerii generoși, cu dragoste de țară, nu s'ar fi bucurat de sprijinul unor personalități de seamă, dintre care niciodată nu vom osteni să-l amintim pe generalul Kiselev. În legătură cu felul în care domnitorul Știrbei a încercat să pună bețe în roate acestei construcții, se cuvine să fie amintit un episod.

Locul pe care trebuia să se înalțe clădirea a fost cumpărat de Societatea Filarmonică. După ce domnitorul și marii boieri au uzat de diferite mijloace pentru a înfrânge elanul de construcție al inițiatorilor, a trecut la o ultimă și perfidă manevră. A trimis o reprezentanță la generalul Kiselev — aflat la Paris — cu rugămintea de a accepta să i se ridice o statuie pe chiar locul cumpărat de Societatea Filarmonică. Generalul Kiselev a înțeles jocul boierilor, a răspuns politicos, a mulțumit pentru cinstea propusă, dar... a declinat oferta. A cerut ca, în locul monumentului, să se ridice un teatru. Prima reprezentație a fost întâmpinată cu un entuziasm de nedescris. Vasile Alecsandri a subliniat valoarea de tribună a noului așezământ, iar Cezar Boliac, în „Trompeta Carpaților" consemna importanța acestui eveniment istoric: **„Entuziasmul de două ori comunicat dela public la actori și dela actori la public este entuziasmul întrupării unui ideal dospit treisferturi de veac".**

Și viața teatrului, o viață de nevoi, de lipsuri, de lupte fără sfârșit, a mers mai departe. Costache Caragiale, acest vizionar neobosit, își termină directoratul falit. I se vând la mezat decorurile și lucrurile din casă. Millo, căruia oligarhia nu-i iertа recitarea cânticelor comice de tipul versurilor lui Alecu Russo din „Jignicerul Vadră":

„Din Focșani la Dorohoi
Țara-i plină de ciocoi".

are același sfârșit. Într'o seară tristă de Decembrie a anului 1866, după ce cortina a căzut pe ultima replică a piesei „Mercadet" de Balzac, piesă în care personajul principal era scos la mezat de creditori și supus oprobiului public, Millo a ieșit la rampă și a spus: **„Aceasta este cea din urmă reprezentație a mea. Ca și „Mercadet" sunt înglodat în datorii, dar cum n'am ca și dânsul pe cineva ca să mă salveze, îmi iau rămas bun dela public... și mă duc".** Mihail Pascaly, continuatorul lui Millo, sfârșește pe un pat de spital, ca și Grigore Manolescu, unul dintre cele mai puternice talente artistice ale vremii.

Și, totuși, în pofida tuturor greutăților, a piedicilor, a disprețului ciocoiesc, dragostea de țară a celor ce susțineau teatrul, și sprijinul larg al maselor populare, fac să înflorească în aceste vremuri un teatru plin de conținut, animat de idei înaintate și de simțăminte nobile.

În această epocă se joacă piesele lui Alecsandri, capodoperele lui I. L. Caragiale. Nici acești titani ai culturii noastre nu sunt feriți de nepăceri. „Despot Vodă" indispune clasele opresoare, comediile lui Caragiale strică siesta „oamenilor zilei", iar „Răzvan și Vidra" a lui Hasdeu, prin versurile transparent antimonarhice, jignesc urechile Palatului. „Noaptea Furtunoasă" e scoasă urgent de pe afiș, iar Hasdeu exclus din comitetul de conducere al teatrului. Dacă aceste măsuri n'au putut împiedica scrisul înaintat al unor dramaturgi legați de năzuințele poporului, ele n'au putut deasemeni zăgăzui talentele actorilor ce se dăruiau unor roluri pe care le înțelegeau, pe care le iubeau. Vor rămâne în istoria teatrului creațiile **Aristiței Romanescu, Grigore Manolescu** sau **Pascaly**, prin stilul lor profund realist, prin sinceritatea interpretării, prin suflul eroic ce dădea aripi inspirației lor creatoare.

În anii ce au premers primului război mondial, doi directori îndrăgostiți de teatru, Alexandru Davilla și Pompiliu Eliad, și-au legat numele de această tradiție nobilă. Cunoscători ai literaturii clasice ruse, ei au îmbogățit repertoriul cu capodoperele acestui tezaur; **„Azilul de Noapte"** sau **„Revizorul"**.

E interesant de notat că Pompiliu Eliad, care admirase la Berlin un turneu al Teatrului de Artă din Moscova, a intrat în corespondență cu marele Constantin Sergheievici Stanislavschi și cu Nemirovici Dancenco, obținând pentru teatrul din București machete după costumele originale ale „Revizorului".

A fost începutul ajutorului pe care teatrul de glorie din Moscova avea să ni-l dea cu atâta generozitate trei decenii mai târziu.

★

Odată însă cu epoca dintre cele două războaie, împreună cu întreaga noastră cultură îngenunchiată de burghezie și aservită putredei arte a Apusului, și Teatrul Național suferă. În locul unui repertoriu de calitate, se joacă piese bulevardiere parisiene, clasicii sunt izgoniți, se importă o regie formalistă care golește de orice conținut și bruma de lucrări valoroase reprezentate.

În aceeași vreme, scrisul de teatru este împins pe un drum străin tradiției glorioase a creației lui Alecsandri sau Caragiale. Sub sancțiunea cea mai gravă, de a nu fi jucați, autorii noștri de talent sunt obligați să copieze modelele dramaturgiei parisiene sau, în ultimii ani de dinaintea celui de al doilea război mondial, modelul dramelor psihologiciste engleze și americane. Totuși, și în această epocă de tristă aducere aminte, au fost scriitori care nu și-au pus condeiele în slujba intereselor și a gustului îndoielnic al burgheziei. **Acad. Camil Petrescu, Alexandru Kirițescu, Mircea Ștefănescu, Gheorghe Ciprian** au căutat să se strecoare pe sub furcile caudine ale cenzurei burgheze.

Deasemeni, o pleiadă de actori de vază n'au îngenunchiat steagul artei lor și au rămas credincioși stilului realist. **Lucia Sturza Bulandra, Nicolae Bălțățeanu, Gheorghe Calboreanu, George Vraca, Aura Buzescu** au continuat să joace teatru realist într'o epocă de desmățat exhibiționism scenic. Și, cum am mai spus, ultimul „salut" pe care burghezia l-a adus Teatrului Național, unui teatru pe care l-a persecutat, disprețuit și umilit, a fost sub forma unei bombe incendiare care a făcut scrum casa lui Millo și a lui Ion Luca Caragiale.

★

Dar zorii unei vieți noi n'au întârziat să se arate. Odată cu eliberarea patriei noastre de sub jugul robiei hitleriste, de către invincibilele oști sovietice, a început și pentru teatrul nostru, ca pentru întreg poporul, era unei noi vieți.

Întreg poporul muncitor a sărbătorit de curând cinci ani de Republică. Oamenii muncii și-au trecut în revistă, cu un legitim sentiment de mândrie, izbânzile. Și Teatrul Național privește cu același îndreptățit simțământ, succesele sale. În numai cinci ani, în locul unei dramaturgii sterile, lipsită de conținut, sau cu un conținut străin aspirațiilor poporului, înflorește în patria noastră o dramaturgie nouă, clocotitoare de viață.

Piese ca **„Minerii", „Cumpăna", „Iarbă Rea", „Vadul Nou", „Cetatea de Foc", „Pentru fericirea poporului", „Ion Vodă cel Cumplit", „Intr'o noapte de vară", „Mireasa descuiată", „Oameni de azi", „Lupii", „Bălcescu", „Matei Millo"**, sunt tot atâtea izbânzi primite cu dragoste adâncă de noul nostru public spectator.

În locul repertoriului sec și demoralizant, Teatrul Național a putut să reprezinte, însfârșit, minunatele piese sovietice, atâția amari de ani ținute sub obroc, de pe veci apusa stăpânire. **„Chestiunea Rusă", „Argilă și Porțelan", „Egor Buliciov și alții", „Puterea cea Mare", „Zori deasupra Moscovei"** au fost tot atâtea lecții minunate de artă superioară, purtând idei înaintate și sentimente mărețe.

Repertoriul clasic rus a fost din nou prezentat publicului nostru. **„Trei surori", „Azilul de Noapte", „Unchiul Vania"** au fost jucate într'o concepție inedită, într'o viziune regizorală și o interpretare care să scoată la lumină fondul nesecat de idei, sentimentale înălțătoare ale acestor nemuritoare opere. Tezaurul de învățăminte al teatrului sovietic este un ajutor neprețuit în munca Teatrului Național ca și a celorlalte scene din țara noastră.

Metoda realismului socialist, experiența profundă a marelui om de teatru Stanislavschi sunt o călăuză sigură în mâinile dramaturgilor, regisorilor, actorilor și scenografilor noștri.

Teatrul Național din București se mândrește că are în colectivul său doi regisori emeriți ca tovarășii Finți și Ghelerter, un actor al poporului de talia tovarășului Nicolae Bălțățeanu, actori emeriți ca Aura Buzescu, Sonia Cluceru, Irina Răchițeanu. Recenta acordare a Premiilor de Stat a încununat opere jucate pe scena ce poartă numele lui Caragiale și a acordat titlul de laureat la numeroși actori.

Sunt izbânzi ce sporesc sentimentele noastre de mândrie, dar care ne incumbă tuturora, deopotrivă, dramaturgilor, regisorilor, actorilor și scenografilor, obligații din ce în ce mai mari.

La un veac dela înființarea Teatrului Național, devine o sarcină de onoare pentru toți slujbașii teatrului, de a face din acest înalt for de cultură o tribună și mai activă, o poziție și mai înaintată, și mai combativă a frontului ideologic, pentru a putea corespunde misiunii de cinste ce ne revine în lupta pentru socialism și pentru pace.

Lucrările consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice

Consfătuirile cadrelor didactice din Piatra Neamț

In zilele consfătuirilor raionale, învățătorii și profesorii din orașul și raionul Piatra Neamț au desfășurat o muncă susținută și rodnică, desbătând pe larg problemele vieții școlilor, stabilind împreună măsurile pentru îmbunătățirea activității didactice în ultimele două pătrare ale anului școlar.

Lucrările consfătuirilor au scos la iveală cu deosebire munca modestă și nobilă a sutelor de învățători din satele raionului, au arătat străduința lor neobosită pentru găsirea celor mai bune căi de rezolvare a problemelor școlii. Invățători și profesori ca tovarășa Mihailescu Veronica, dela școala din comuna Bicaz, ca tovarășii Crișu din comuna Pângărați și Dascălu Gheorghe, din comuna Roznov, au dovedit că nu-și precupețesc eforturile pentru a asigura cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară, pentru a instrui și a educa pe fiii oamenilor muncii.

O latură pozitivă a consfătuirilor este faptul că, în decursul lucrărilor, învățătorii și profesorii au căutat să învețe unii din munca altora, și-au împărtășit experiența, s'au sfătuit cum să lucreze mai bine, dovedind astfel că au înțeles rostul consfătuirilor. In secția învățătorilor care predau la clasa a IV-a, de exemplu, s'au desbătut cu multă seriozitate problemele predării gramaticii la această clasă. Invățătorii au înfățișat concret metodele lor de predare a diferitelor capitole ale gramaticii pentru clasa a IV-a, astfel încât concluziile trase la încheerea lucrărilor secției constitue cu adevărat un ajutor pentru munca lor viitoare. In secția învățătorilor care predau în acelaș timp la clasele I-a și a III-a s'a acordat o mare atenție folosirii materialului didactic la lecții în condițiile muncii la două clase. Mulți dintre învățătorii care au participat la lucrările acestei secții vor aplica acum, în clasele lor, metodele de muncă expuse de tovarășa învățătoare Marin, care a arătat cum a confecționat cuburi colorate, abace și tablouri pentru predarea intuitivă a aritmeticii la clasa I-a. Cu mult interes au ascultat învățătorii metodele bune folosite pentru asigurarea frecvenței regulate a elevilor la școala din satul Talpa, comuna Bărgăoani, unde, datorită perseverenței învățătorilor, care au desfășurat o muncă neobosită de lămurire în rândurile părinților, s'a obținut chiar din primele zile ale anului școlar prezența regulată la școală a tuturor elevilor.

Intr'o atmosferă de muncă serioasă s'au desfășurat și lucrările secțiilor pe materii de învățământ. In secția profesorilor de matematică, de pildă, s'au adus în discuție problemele înlăturării formalismului în predare și s'a indicat material bibliografic, care poate contribui la îmbunătățirea predării matematicii. Referatul prezentat în această secție a împărtășit experiența bună a profesorilor dela școala din comuna Dobreni și dela școlile medii de băieți și de fete din Piatra Neamț care folosesc datele din industria locală și din munca gospodăriilor agricole colective pentru alcătuirea problemelor care sunt date spre rezolvare elevilor.

Lucrările consfătuirilor au scos în evidență faptul că, în cele două pătrare care au trecut dela deschiderea anului școlar, secțiunile de învățământ raională și orășenească și-au îndreptat activitatea în direcția îmbunătățirii muncii instructiv-educative. Secțiunea raională de învățământ a știut să organizeze mai just controlul pedagogic în școli și să folosească în mai mare măsură rezultatele acestui control pentru a contribui la răspândirea experiențelor bune și la generalizarea lor. Organizând controlul în brigadă al școlilor din comuna Războieni, de exemplu, secțiunea de învățământ a mobilizat în acest scop câțiva profesori specialiști din raion și a izbutit astfel să cerceteze cu seriozitate activitatea acestor școli. Rezultatele controlului au fost prelucrate apoi în fața directorilor tuturor școlilor din raion și, în acest fel, ele au putut contribui la îmbunătățirea muncii în fiecare școală. Luând cuvântul la consfătuire, un număr de învățători din comunele Tupilați, Tarcău, Bărgăoani, au arătat, de pildă, că au început să aplice metoda bună de păstrare a materialului didactic prin montarea lui pe suporturi folosită la școlile din comuna Războieni și împărtășită directorilor de către secțiunea raională de învățământ.

In vederea unei mai bune planificări a muncii instructiv-educative, secțiunea orășenească de învățământ a analizat în câteva școli, la începutul pătrarului I, cum aplică învățătorii și profesorii îndrumările căpătate la consfătuirile din Septembrie cu privire la planificarea calendaristică și pe lecții a materiei. Rezultatele acestui control au determinat o îmbunătățire a planurilor alcătuite de cadrele didactice.

Mulți învățători din oraș și raion au vorbit cu mulțumire despre faptul că au simțit puternic ajutorul organelor învățământului și ale sindicatului în ceeace privește ridicarea calificării lor profesionale. Aceștia, în colaborare cu filiala locală a Societății de Matematică și Fizică, au organizat lecții pentru învățătorii înscriși la cursul fără frecvență al Facultății de Fizică-Matematică din Iași, au asigurat cazarea învățătorilor din raion care asistă săptămânal la aceste lecții, le-au pus la îndemână materialul bibliografic necesar și le-au dat astfel posibilitatea de a se pregăti temeinic.

In general, consfătuirile au arătat că, în primele două pătrare ale acestui an școlar, activitatea didactică din școlile orașului și raionului Piatra Neamț a înregistrat unele succese însemnate. Aceste succese sunt o parte a progresului general al învățământului nostru, sunt o mărturie a faptului că, odată cu întreaga viață a statului nostru, și școlile se desvoltă necontenit, sub îndrumarea partidului și guvernului și prin munca de fiecare zi a zecilor de mii de învățători și profesori.

In acelaș timp, consfătuirile au arătat că, în momentul de față, cadrele didactice din orașul și raionul Piatra Neamț au posibilitatea să facă un pas mai departe, să obțină noi succese în munca lor. Există acum condițiile necesare pentru înfăptuirea acestui lucru. Depinde numai de munca fiecărui om al școlii ca aceste condiții să fie valorificate, depinde de exigența învățătorilor față de ei înșiși și față de conducătorii lor ca munca în școli să crească până la nivelul cerut de construcția socialismului în patria noastră. Pentru aceasta este necesar ca aceia care conduc școlile, cei ce lucrează în școală și activiștii sindicali să vadă limpede căile pe care se poate ajunge la acest nivel, să înțeleagă lipsurile proprii în muncă și să le înlăture.

Consfătuirile au scos la iveală, ca o lipsă dintre cele mai însemnate în munca școlilor din Piatra Neamț, subaprecierea însemnătății sarcinilor legate de pregătirea viitoarelor cadre de constructori ai socialismului. In referatele prezentate și în discuțiile purtate pe marginea lor a fost uneori vorba de împletirea învățământului cu viața. Deasemeni, s'a vorbit uneori — deși într'un chip vag și neconcret — despre sarcinile care revin școlii în legătură cu pregătirea viitoarelor cadre. Niciodată în cursul desbaterilor nu s'a arătat însă că nu se poate despărți munca de pregătire a tinerelor cadre de problema înarmării lor cu cunoștințe și deprinderi de muncă practică, de împletirea strânsă, organică a predării cu viața, cu activitatea în producție. Faptul că atât activiștii secțiunilor de învățământ și ai comitetelor sindicale, cât și cadrele didactice au privit abstract aceste probleme dovedește că ei nu înțeleg încă limpede că sarcina pregătirii practice multilaterale a elevilor este o sarcină centrală a școlii noastre. Vorbind la Congresul Invățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne-a învățat: **„Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. De aceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".** Această cerință pe care tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej o pune în fața școlii se leagă în modul cel mai strâns de întreaga desvoltare a învățământului nostru. Noi avem, în această privință, exemplul strălucit al drumului urmat de școala sovietică, care a înarmat generații de-a rândul cu temeinice cunoștințe și deprinderi de muncă practică și care astăzi, pe baza genialei învățături staliniste cu privire la condițiile preliminare ale trecerii la societatea comunistă, înfăptuește învățământul politehnic. Pe acelaș drum se desvoltă și școala noastră. Folosind experiența de mulți ani a învățământului sovietic, școala noastră are datoria de a împleti strâns munca didactică cu activitatea în producție, cu problemele practice ale construcției socialiste. Este o lipsă însemnată a secțiunilor de învățământ și a cadrelor didactice din orașul și raionul Piatra Neamț faptul că au subapreciat această problemă, cu atât mai mult cu cât în acest raion se înalță una din cele mai mărețe construcții ale socialismului din patria noastră, Hidrocentrala „V. I. Lenin" dela Bicaz, și se desvoltă puternice unități ale industriei lemnului. Prea puțini dintre participanții la lucrările consfătuirilor și-au dat seama de marea răspundere ce le revine lor, ca educatori ai viitoarelor cadre ale hidrocentralei, ai inginerilor și tehnicienilor, ai agronomilor, ai viitorilor specialiști în toate ramurile de producție. Prea puțini dintre ei au înțeles că nu poate fi vorba de o justă predare a matematicii și a fizicii, a biologiei, a chimiei, fără aplicarea la viață a cunoștințelor predate, fără înarmarea elevilor cu deprinderi practice în toate aceste domenii.

In fața celor ce muncesc în școlile din Piatra Neamț stă sarcina de a trece imediat la îmbunătățirea muncii didactice pe baza unei strânse legături a întregii activități din școală și extrașcolare cu problemele practice ale construirii socialismului. Secțiunile de învățământ, consiliile și cercurile pedagogice, comisiile de producție de masă ale sindicatelor de învățământ, directorii, învățătorii și profesorii trebue să-și concentreze în această direcție activitatea lor. Este necesar ca învățătorii și profesorii din oraș și raion să folosească în măsură cu mult mai mare decât până acum excursiile în producție, să creeze pe lângă fiecare școală loturi experimentale, să folosească din plin activitatea cercurilor de elevi pentru a le crea acestora deprinderi de muncă practică. Secțiunile de învățământ trebue să îndrumeze cu grijă activitatea școlilor în această direcție.

Consfătuirile au arătat că în școlile din oraș și raion există lipsuri în ceeace privește înțelegerea problemelor legate de disciplina elevilor. Mulți dintre participanții la discuții n'au înțeles că aceste probleme nu pot fi rezolvate prin mijloace izolate, aplicate ca un fel de „rețete" primite de-a gata. Tocmai acest fapt a dus la folosirea în școli a unor procedee — cum sunt, de pildă, sfaturile de disciplină pe clase sau pe școală, numirea unor elevi de „serviciu pentru disciplină", etc. — care, aplicate în mod izolat, nu pot rezolva prin ele însele, așa cum presupun unele cadre didactice, problemele disciplinii în școală. Disciplina elevilor poate fi dobândită numai printr'un ansamblu de măsuri, prin întregul stil de viață și de muncă al școlii, prin întreaga comportare a cadrelor didactice și a tuturor celor ce lucrează în școală.

Trebue spus, de altfel, că în unele școli din Piatra Neamț și din raion, cum sunt școli din comuna Girov, Bicaz, etc. se aplică — și în ceeace privește ridicarea nivelului la învățătură sau asigurarea frecvenței regulate a elevilor — metode care nu numai că nu contribue la obținerea acestor rezultate, ci dimpotrivă, dăunează muncii instructiv-educative. Așa este, de pildă, metoda „zilelor-model" care cere elevilor să se comporte cât mai bine, atât la învățătură cât și la disciplină, numai în anumite zile, lăsându-i astfel să înțeleagă că nu trebue să vii la școală cu lecțiile perfect învățate și nu trebue să ai o purtare dintre cele mai bune decât cu prilejuri festive.

Este necesar ca aceste probleme să fie desbătute într'o lumină nouă de către învățătorii și profesorii din școlile raionului și orașului Piatra Neamț, pe baza cunoașterii mai amănunțite a bogatei experiențe pe care școala sovietică ne-o pune la îndemână în acest domeniu.

O lipsă serioasă este faptul că arma criticii și autocriticii a fost prea timid folosită în desfășurarea consfătuirilor.

Nu poate fi socotit întâmplător faptul că referatele prezentate de șefii secțiunilor de învățământ dela oraș și raion au fost lipsite de aprecieri autocritice sau că învățătorii și profesorii s'au arătat prea puțin exigenți față de tovarășii lor de muncă și față de conducătorii lor, că n'au înfățișat cu ascuțime lipsurile activității. Toate acestea dovedesc că în școlile din orașul și raionul Piatra Neamț critica și autocritica nu au încă un cuvânt hotărîtor. O astfel de atitudine duce însă la liberalism, la tolerarea reciprocă a greșelilor, la stagnare. Școlile nu vor putea face progrese în munca lor viitoare, inspectorii nu vor reuși să îndrumeze just activitatea cadrelor didactice atâta timp cât nu vor porni cu o hotărîre fermă la înlăturarea acestei stări de lucruri. Organizațiile de bază din școli și comitetele sindicale trebue să educe cadrele didactice în spiritul unei mai mari răspunderi față de munca lor proprie, trebue să stimuleze critica de jos, să-i învețe pe învățători și profesori să critice cu curaj lipsurile conducerii. Aceasta este o condiție esențială pentru îmbunătățirea muncii didactice.

In decursul consfătuirilor s'au fixat jaloanele activității viitoare a școlilor. Impărtășirea experienței a înarmat pe învățători și profesori cu noi metode de muncă. Pe de altă parte, secțiunile de învățământ și comitetele sindicale au avut prilejul să cunoască mai îndeaproape pe oamenii care lucrează în școli și să strângă un material deosebit de bogat cu privire la munca pedagogică în oraș și raion. Este necesar ca acest material să fie folosit pe deplin, să constitue baza pe care se va desfășura activitatea școlilor în ultimele pătrare. Pornind la muncă cu încredere în forțele lor, cu hotărîrea nestrămutată de a înlătura lipsurile, cei ce muncesc în școlile orașului și raionului Piatra Neamț vor fi în stare, fără îndoială, să obțină noi și frumoase succese.

ISABELA IOAN

Contribuția sindicatului la îmbunătățirea muncii instructiv-educative

Coreferatele expuse de către comitetul sindical raional de învățământ la consfătuirile cadrelor didactice din orașul și raionul Cluj au analizat pe larg munca desfășurată în primele două pătrare ale anului școlar de către membrii sindicatului.

Conștiente de faptul că îmbunătățirea muncii din școală se realizează printr'o continuă ridicare a nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice, grupele sindicale din raionul și orașul Cluj au mobilizat pe învățătorii și profesorii încadrați în diferite forme de învățământ politic pentru frecventarea regulată a cursurilor și pentru o cât mai bună desfășurare a studiului individual. Astfel, toate cadrele didactice dela școala medie de zece ani, fete, nr. 2 din Cluj, membrii comitetului de instituție al școlii speciale de surdo-muți, învățătorii și profesorii din grupa sindicală a școlii elementare din comuna Juc, ca și numeroși alți învățători și profesori urmează cu regularitate cursurile învățământului de partid și studiază cu seriozitate materialul bibliografic. Aplicarea în practică a cunoștințelor însușite la cursurile învățământului de partid și sindical a contribuit la îmbunătățirea nivelului calitativ al predării și a făcut să crească spiritul de răspundere în muncă al cadrelor didactice.

Totuși, așa cum a reeșit din coreferatele prezentate, sunt încă unele organizații sindicale — ce-i drept puține la număr — care nu au dus o muncă susținută în ceeace privește ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice. Membrii grupei sindicale din Sâncraiul-Almașului, de exemplu, sau membrii grupei a treia dela școala de 7 ani nr. 10 din Cluj nu frecventează regulat cursurile învățământului politic. Coreferatul comitetului sindical raional s'a mulțumit însă cu simpla expunere a acestor lipsuri, fără să scoată la iveală cauzele lor, fără să arate cum au muncit organizatorii grupelor sindicale pentru a se asigura o frecvență bună la cursuri. Deasemeni, referatul n'a arătat nici măsurile luate de comitetul raional pentru înlăturarea acestor lipsuri.

In vederea ridicării nivelului profesional al învățătorilor și profesorilor, comitetul sindical al raionului Cluj a colaborat cu secțiunea de învățământ, luând împreună măsuri pentru îmbunătățirea muncii în cercurile pedagogice. Conducerea acestor cercuri a fost încredințată unor metodiști bine pregătiți. Deasemenea, comitetul sindical a căutat să asigure cercurilor pedagogice bibliografia necesară, ceeace a avut ca rezultat, de cele mai multe ori, o participare de sută la sută a cadrelor didactice la ședințele cercurilor pedagogice și un nivel mai ridicat al discuțiilor. Comitetul sindical s'a ocupat din timp de înscrierea cadrelor didactice calificate la diferite facultăți serale și prin corespondență. Astfel, peste 70 de învățători frecventează facultățile de matematică-fizică, chimie și științele naturale din orașul Cluj.

Pentru a se veni în ajutorul cadrelor didactice, în special a celor tinere, s'a organizat schimbul de experiență, asistența la lecții a diriginților, a directorilor și metodiștilor. Această metodă a fost aplicată cu rezultate bune la școala de 7 ani nr. 10 din orașul Cluj. La această școală, observațiile făcute cu prilejul lecțiilor deschise, organizate la fiecare clasă și pe materii, au fost analizate apoi în cadrul consiliului pedagogic, metodă care a fost preluată cu rezultate bune și de către grupa sindicală a școlii de 7 ani nr. 6 din Cluj.

Grupa sindicală dela școala elementară cu limba de predare maghiară nr. 10 a inițiat ajutorarea cadrelor tinere de către cele cu mai multă experiență — acțiune care a avut rezultate bune. De exemplu, tovarășa Nagy Ilona și-a îmbunătățit mult metoda de predare în urma ajutorului pe care l-a primit din partea colegilor ei.

O contribuție importantă a comitetului sindical al raionului la îmbunătățirea metodelor de predare a fost deasemeni organizarea studierii operelor marilor pedagogi sovietici. Lucrările sovietice de pedagogie au fost puse la îndemâna cadrelor didactice atât prin bibliotecile școlii cât și prin bibliotecile mobile ale comitetului sindical. In cadrul ședințelor grupei sindicale din comuna Suatu, s'au făcut recenzii asupra cărților citite și s'a discutat felul în care învățămintele căpătate se pot aplica în practică în procesul instructiv-educativ. Studiind metodicile și cărțile de pedagogie sovietice, cele mai multe dintre cadrele didactice au reușit să-și îmbunătățească metodele de predare.

Coreferatul a arătat în continuare că au avut loc, în cursul primelor pătrare, două consfătuiri de producție, organizate de către profesorii de geografie și de științe naturale. Coreferatul n'a arătat însă cum au fost organizate aceste consfătuiri și, mai ales, ce rezultate au dat. In felul acesta, masa învățătorilor și profesorilor n'a putut învăța nimic din experiența profesorilor de geografie și științe naturale.

Discuțiile care au urmat după expunerea coreferatelor n'au avut un caracter suficient de concret și combativ. Cei mai mulți dintre învățători și profesori au ridicat numai întâmplător probleme legate de munca sindicatului, dovedind astfel că subapreciază importanța muncii sindicatelor, contribuția pe care o pot aduce acestea la îmbunătățirea activității profesionale.

Realizând prevederile rezoluțiilor votate la consfătuiri, călăuzindu-se în muncă după hotărîrile recentului Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ, comitetul sindical raional din Cluj și organizatorii de grupe sindicale au datoria să contribue la ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, au datoria să cunoască, să folosească și să răspândească metodele cele mai bune ale învățătorilor și profesorilor fruntași, să lupte pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice din orașul și raionul Cluj.

P. FURTUNA

Mai multă grijă pentru munca de conducere a școlilor

Lucrările consfătuirii cadrelor didactice din orașul Timișoara au scos în lumină, printre altele, lipsa de grijă a secției de învățământ față de munca directorilor, lipsa de preocupare pentru bunul mers al activității de conducere a școlilor. Aceasta a reeșit atât din organizarea cât și din desfășurarea lucrărilor consfătuirii.

In secția directorilor trebuia să se analizeze felul cum s'a desfășurat activitatea acestora în primele două pătrare ale anului școlar, să se arate cum au condus, cum au controlat și au îndrumat munca instructiv-educativă în prima jumătate a anului școlar și ce rezultate au obținut, pentru ca să se poată trage concluziile necesare și să se stabilească sarcini în vederea îmbunătățirii muncii pe ultimele două pătrare.

Deoarece secția de învățământ nu a studiat cu atenție instrucțiunile cu privire la organizarea și desfășurarea consfătuirilor din Ianuarie și nu a luat toate măsurile indicate, lucrările nu au dus la rezultatul așteptat. Referatul prezentat în ședința directorilor n'a analizat amănunțit activitatea de conducere a școlilor în primele două pătrare, nu a scos în lumină realizările și lipsurile caracteristice, ci a fost numai un rezumat, pe multe pagini, al unui șir de lecții ținute la cursurile de îndrumare pentru directori care au avut loc la București și de unde cei doi tovarăși care au lucrat la alcătuirea referatului se întorseseră cu puțin timp înainte. In referat n'au fost prezentate exemple vii, concrete, din munca școlilor. S'au dat numai îndrumări într'o formă teoretică, fără nicio aplicare la munca reală a școlilor din Timișoara.

Pregătind consfătuirea, secția de învățământ a orașului Timișoara nu a format din timp colective de redactare a referatelor pentru diferitele secții. Colectivul de redactare a referatului pentru secția directorilor a fost format numai cu patru zile înainte de consfătuire. Pe lângă aceasta, secția de învățământ nu a pus la dispoziția referenților materialul necesar pentru informare, ca de pildă, rapoartele inspectorilor, rapoartele de activitate ale școlilor, etc., pe baza cărora să se poată face o analiză a muncii de conducere a școlilor în primele două pătrare. Secția de învățământ s'a mulțumit să anunțe doi directori veniți dela cursurile I.C.D., că au sarcina să întocmească referatul și atât. A considerat că și-a făcut datoria. Nicio altă îndrumare, niciun alt ajutor n'a mai venit după aceea.

Lipsa secției de învățământ merge însă și mai departe. După întocmirea lui, referatul nu a fost văzut de niciunul din inspectorii secției de învățământ, pentruca măcar cu acest prilej, să i se aducă unele îmbunătățiri. Mai mult: secția de învățământ nu a anunțat din timp pe directori că în cadrul consfătuirilor există o secție specială în care se va discuta munca de conducere a școlilor, pentruca ei să se pregătească în vederea participării la discuții. Aflând de existența acestei secții, abia cu o zi înainte și unii chiar în dimineața acelei zile, cei mai mulți directori au venit complect nepregătiți. Această neglijență condamnabilă a secției de învățământ a avut ca urmare neparticiparea unor directori la ședința secției în care s'a discutat munca lor.

Șirul lipsurilor secției de învățământ s'a încheiat cu neparticiparea niciunui inspector la lucrările secției directorilor.

Lipsa de grijă a secției de învățământ față de munca de îndrumare și control intern al școlii de către directori a dus la desfășurarea unor lucrări formale, fără rezultatul așteptat, a făcut ca munca de conducere a școlilor să nu fie discutată cu interes, a făcut să nu se popularizeze decât în mică măsură experiențele pozitive în această direcție și să nu fie deloc scoase la iveală lipsurile din activitatea școlilor. Discuțiile au fost îndreptate într'un singur sens: cerințe către secția de învățământ. Ele au arătat prin aceasta că munca directorilor a fost neglijată nu numai cu prilejul consfătuirii, ci în desfășurarea întregii activități din primele două pătrare. Discuțiile au arătat, în acelaș timp, în ce privință trebuesc ajutate școlile, în ce privință trebuesc îndrumați și sprijiniți directorii în cursul celor două pătrare de către secția de învățământ. In discuții, directorii au arătat greutățile cu care luptă și lipsa de îndrumare care le frânează mult munca. Ei au cerut ca secția de învățământ să se îndrepte cu mai multă grijă către munca lor, de care depinde în mare măsură bunul mers al întregii activități din școală.

Directorii au arătat, de pildă, că lipsa de coordonare a muncii și activitatea neplanificată pe care o desfășoară secția de învățământ are consecințe serioase pentru munca școlilor.

Problema supraîncărcării directorilor cu munci străine de activitatea cultural-educativă trebue privită cu atenție de către secția de învățământ. In special, în această etapă, munca școlilor nu trebue să fie lipsită de sprijinul și îndrumarea permanentă a directorilor.

Lucrările secției directorilor s'au încheiat fără a se da îndrumări clare și precise în privința felului cum trebue întocmit planul de muncă al școlii și planul personal al directorului pe ultimele două pătrare ale anului școlar. Secția de învățământ va trebui să lichideze în cel mai scurt timp această lipsă, îndrumând pe directori în alcătuirea planurilor și controlând aducerea lor la îndeplinire.

Directorii școlilor din Timișoara au cerut secției de învățământ să ducă o muncă mai serioasă de îndrumare și control. Ei au arătat că, în această privință trebue să se acorde cea mai mare importanță desfășurării muncii didactice. Aceasta este o sarcină importantă pe care secția de învățământ trebue s'o ducă la îndeplinire cu deosebită grijă în cursul pătrarelor III și IV. Consfătuirea raională a arătat care sunt cadrele fruntașe, învățătorii, profesorii și directorii cei mai buni. Secția de învățământ va trebui să folosească experiența și priceperea lor pedagogică pentru ridicarea calității muncii în toate școlile din oraș. Ea va trebui ca, în cel mai scurt timp, să creeze un activ format din cei mai buni specialiști, cu ajutorul cărora să ducă munca de îndrumare și control în lunile care au mai rămas până la sfârșitul anului, pentru a face ca activitatea să se îmbunătățească în toate școlile, și elevii să fie temeinic pregătiți pentru examene.

Analizându-și cu toată seriozitatea lipsurile din munca desfășurată pe primele două pătrare și având în vedere rezultatele consfătuirii, secția de învățământ a orașului Timișoara va trebui să treacă de îndată, cu hotărîre, la îmbunătățirea muncii ei.

M. EMILIAN

Când secția de învățământ nu cunoaște munca școlilor

Venind la consfătuiri cu mult material documentar, cules din munca și experiența lor proprie, majoritatea cadrelor didactice din raionul Făgăraș au făcut observații interesante asupra organizării lecțiilor, asupra folosirii materialului didactic, asupra metodelor pentru realizarea unei legături strânse între teorie și practică. In deosebi în secțiile de științe naturale, de fizică și de limba română, cadrele didactice au vorbit pe larg despre munca lor și despre rezultatele pe care le au obținut.

Referatul secției de învățământ a fost însă foarte sărac în material concret și nu s'a preocupat de problema experiențelor pozitive, de popularizarea acestora. Conducerea secției n'a pornit, în analiza muncii didactice, dela rezultatele obținute pe primele două pătrare. Referatul a dat prea puțină atenție analizei cauzelor pentru care școlile din raion au mulți elevi rămași în urmă la învățătură. Prezentând doar procentajul pe raion al situației la învățătură, subliniind faptul că la unele clase procentul elevilor rămași în urmă este destul de mare — ba chiar, în unele locuri, de exemplu, la școlile de 7 ani din comunele Noul Român, Copăcel și Șercăița acest procent a sporit pe pătrarul II față de pătrarul I — secția de învățământ nu s'a arătat deloc a fi alarmată, n'a criticat munca dusă de directorii și cadrele didactice din aceste școli. Și chiar atunci când a indicat uneori cauzele lipsurilor, secția de învățământ n'a propus măsuri concrete pentru înlăturarea lor. De exemplu, a spus în referat că la școlile medii din Făgăraș procentul mare de elevi rămași în urmă se datorește, îndeosebi, sistemului greșit de notare aplicat de profesorul de fizică și atitudinii lui nejuste față de munca pe care o duce în aceste școli. Nu s'a văzut însă în referat și nici în discuțiile din secție preocuparea de a ajuta pe acest profesor, un element tânăr care ar fi avut multe de învățat de pe urma analizei muncii lui.

Desigur, referatul secției nu poate îmbrățișa toate problemele și nu trebue să se piardă în amănunte. Dar cuprinzând probleme esențiale, analizând cazuri tipice, referatul creiază atmosfera și imprimă linia discuțiilor. Deaceea, faptul că referatul n'a analizat și n'a popularizat nicio experiență bună de lucru, faptul că n'a făcut evidențieri decât în legătură cu activitatea din căminele culturale și, mai ales, faptul că n'a criticat decât cu mare sgârcenie și precauție pe cei care au dus o muncă superficială, a constituit o lipsă gravă care s'a răsfrânt și în discuțiile din unele secții. Aceasta a contribuit mult la sărăcirea conținutului consfătuirilor, la depărtarea lor de linia justă, principială, necesară mersului nostru înainte.

Marea majoritate a deficiențelor din consfătuirile raionului Făgăraș se datoresc faptului că secția de învățământ a dus o slabă acțiune de îndrumare și control. Lăsându-se antrenați în acțiuni străine de munca școlii, inspectorii n'au putut cunoaște terenul. Nici măcar în preajma consfătuirilor nu au cercetat mai temeinic situația școlilor din raion. Dar în aceste școli sunt multe experiențe pozitive și destule cazuri negative, care ar fi meritat să fie discutate la consfătuire, în ședințele plenare și în secții. Câte n'ar fi putut învăța cadrele didactice din munca directorului școlii de 7 ani din comuna Mândra, de exemplu! Bizuindu-se pe sprijinul dat de organizația de partid din comună, acest director conduce și îndrumează just activitatea școlii. Folosind consiliul pedagogic ca un sprijin în munca de conducere, directorul școlii din Mândra analizează ședințele acestui consiliu pedagogic, observațiile făcute în vizitele la lecții, ia măsuri concrete pentru generalizarea în școală a experiențelor bune și pentru lichidarea lipsurilor. Cadrele didactice ar fi avut de învățat și din munca profesorului de limba română dela școala de 7 ani din comuna Lisa, profesor care a obținut rezultate bune în predarea gramaticii.

Se poate învăța însă și din lipsuri, din criticarea lor, din căutarea metodelor pentru a le înlătura. Tocmai de aceea ar fi fost necesar ca secția de învățământ să vorbească în referatul ei despre munca directorului dela școala din satul Ucea-Fabrică, să-l critice fără menajamente, pentrucă nu se preocupă de activitatea diriginților, pentrucă nu asistă la lecții, pentrucă la jumătatea lunii Noembrie nu era încă lămurit asupra noului sistem de notare, pentrucă, tot până la această dată, școala lui nu avea încă gazetă de perete. Ar fi fost bine, deasemenea, să fie criticat directorul școlii din Voevodenii Mari, pentrucă lăsa diriginții să lucreze după planuri vechi, din 1948, pentrucă nu se preocupa de răspândirea experienței bune, pentrucă încerca să înăbușe critica în consiliul pedagogic.

Aducerea în discuție a unor asemenea cazuri concrete, vii, ar fi dat un alt ritm desbaterilor, le-ar fi impus un mai accentuat spirit critic, ar fi contribuit întradevăr la realizarea unui larg schimb de experiențe, ar fi ajutat mult la îmbunătățirea muncii în cea de a doua etapă a anului școlar.

De altfel, secția de învățământ a raionului Făgăraș a înfățișat foarte sumar și propriile sale lipsuri în muncă. Cocoloșind aceste lipsuri, conducerea secției a contribuit la acoperirea deficiențelor din munca profesorilor și învățătorilor.

Pentru secția de învățământ și pentru mulți dintre învățătorii și profesorii din raion, rezultatele consfătuirii trebue să însemne un adevărat semnal care să le atragă atenția asupra necesității de a-și schimba atitudinea față de muncă. In rândurile cadrelor didactice și ale activiștilor secției de învățământ trebue să pătrundă adânc spiritul criticii și autocriticii curajoase, principiale. Secția de învățământ trebue să-și îndeplinească întocmai planul de muncă, să pătrundă adânc în întreaga muncă a școlilor din raion, făcându-le să simtă îndeaproape și permanent sprijinul inspectorilor în munca lor importantă de instruire și educare a elevilor.

I. MIRCULESCU

Rezultatele puteau fi și mai bune

Problema care s'a pus cu cea mai mare ascuțime în fața învățătorilor și profesorilor participanți la consfătuirea raionului Vidra a fost aceea a numărului mare de elevi rămași în urmă la învățătură pe primele două pătrare. Din cei 6001 elevi din clasele I-IV, au rămas în urmă, pe primul pătrar 637 de elevi, iar pe cel de-al doilea 434. Un procent și mai mare de elevi cu note sub limita de trecere s'a înregistrat la clasele V—VII.

Cum au ajuns cadrele didactice din raionul Vidra la aceste rezultate? Ce le-a împiedecat să atingă obiectivele pe care și le-au propus la consfătuirea din Septembrie? Faptul că în raion sunt totuși școli ca cea din comuna Berceni, care are numai 3 elevi amenințați la repetenție, ca cele din comunele Colibași și Comana, care au numai câte 3 elevi amenințați la repetenție în clasele V—VII și niciunul la clasele I—IV, ca cele din comunele Obedeni și Câlnău, care nu au niciun elev amenințat la repetenție, ne arată că trebue să cercetăm cauzele rămânerii în urmă la învățătură a elevilor nu în așa zisele „condiții obiective" ci în lipsurile personale ale învățătorilor și profesorilor, ale secției de învățământ.

Nici în munca de alfabetizare, învățătorii și profesorii din raionul Vidra nu și-au îndeplinit sarcinile trasate în rezoluția adoptată la consfătuirea din Septembrie. Este adevărat că sunt școli ale căror cadre didactice au realizat o bună frecvență la cursurile de alfabetizare, ca cea dela Ciumați, unde cuprinderea neștiutorilor de carte la cursuri este de 200% față de numărul celor planificați, ca cea dela Mironești, etc. Frecvența slabă înregistrată la cursurile de alfabetizare din comunele Copăceni-Mânăstireni, Herăști, Hotarele, etc. face însă ca procentul total al frecvenței la cursurile de alfabetizare din raionul Vidra să nu depășească cifra de 60%.

Consfătuirea a arătat că în raionul Vidra sunt totuși mulți învățători și profesori care lucrează cu bune rezultate. In cadrul discuțiilor ce au avut loc pe marginea referatelor, aceștia au arătat metodele pe care le folosesc și au luat poziție autocritică față de lipsurile personale. Tovarășa Chebac Georgeta, de exemplu, directoarea școlii de 4 ani din comuna Filastache, a arătat metodele folosite pentru predarea istoriei la clasa IV-a. Cu toate că nu există încă manual pentru această materie, învățătoarea a obținut rezultate bune, întocmindu-și planuri desvoltate la fiecare lecție, desenând pe tablă schițe pe care copiii și le copiază cu regularitate în caiete, complectându-și lecțiile cu lecturi literare din cărți, reviste, ziare. Profesorii de limba română au vorbit despre felul cum își întocmesc planurile calendaristice și planurile de lecții, despre atenția deosebită pe care o acordă gramaticii și vocabularului, întocmirii dicționarului de cuvinte și folosirii în vorbire a tuturor cuvintelor însușite. Profesorii de geografie au expus metodele pe care le folosesc în cadrul lecțiilor pentru formarea la elevi a concepției materialiste despre lume, despre folosirea la lecții a materialului didactic confecționat sau cules de elevi cu prilejul diferitelor excursii. Directorul școlii de 4 ani din satul Scărișoara, comuna Hotarele, a vorbit despre grija pe care o au cadrele școlii pentru folosirea materialului intuitiv la lecții, despre folosirea colțului viu, despre munca pe lotul școlar, în cadrul căreia se aplică cunoștințele de științe naturale însușite la lecții. Tovarășa Maria Dumitrescuță, învățătoare la școala din Copăceni, a arătat preocuparea cadrelor didactice dela această școală pentru realizarea disciplinii elevilor.

Totodată, consfătuirea a dezvăluit lipsurile adânci din activitatea acelor învățători și profesori care nu au obținut rezultate bune în munca lor, a scos în evidență cauzele acestor lipsuri, cauzele situației slabe la învățătură a elevilor, ale frecvenței slabe dela cursurile de alfabetizare. Astfel, s'a constatat că mai sunt încă unele cadre didactice ca Aurelia Popescu și Ileana Ficșinescu dela Colibași, care nu-și planifică cu temeinicie munca școlară, care nu-și pregătesc lecțiile cu conștiinciozitate. Unii învățători și profesori, au chiar o atitudine cu totul nejustă față de muncă, lipsind dela școală, fără să-și lase înlocuitor, fără să anunțe direcția școlii, sustrăgându-se dela activitatea obștească.

Lipsuri serioase au și directorii de școli, care nu controlează cu seriozitate planurile de lecții, nu asistă regulat la lecții, nu înaintează secției de învățământ dări de seamă care să oglindească în mod just activitatea școlii. Unii directori manifestă chiar o atitudine de familiarism, neluând nicio măsură față de cadrele care lipsesc dela școală.

De lipsurile acestea este răspunzătoare în cea mai mare măsură secția de învățământ care, lăsându-se absorbită de muncile administrative, a neglijat munca de îndrumare și control. Lucrările consfătuirii au arătat că, din această cauză, secția nu cunoaște bine munca terenului. Metodele bune ale cadrelor didactice, realizările obținute în ceeace privește adâncirea conținutului educativ al lecțiilor, legarea teoriei de practică, folosirea materialului didactic, organizarea cu mijloace locale a laboratoarelor, a muzeelor de științe naturale, activitatea cercurilor pedagogice, a cercurilor de elevi — s'au oglindit prea slab în referatul prezentat. Slab s'au oglindit și realizările secției de învățământ în ceeace privește ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, organizarea schimbului de experiență, antrenarea cadrelor didactice necalificate la studii prin corespondență.

Aceasta se explică prin faptul că secțiunea de învățământ și comitetul sindical n'au alcătuit din timp un plan de acțiune pentru pregătirea consfătuirilor, n'au alcătuit echipe de metodiști și directori fruntași, care să strângă cât mai mult material de pe teren atât pentru dările de seamă din ședințele plenare, cât și pentru referatele ce s'au prezentat în ședințele pe secții. Referatele prezentate în ședințele pe secții s'au lucrat în mod individual și deci s'au bazat numai pe munca acelor care le-au susținut. Lipsindu-se de ajutorul colectivelor, secția de învățământ și comitetul sindical raional n'au putut să cuprindă munca, trecând cu vederea o serie de probleme. Deasemeni, n'au reușit să organizeze expoziția metodică, expoziție care ar fi constituit un serios prilej pentru realizarea schimbului de experiență.

Dacă secția de învățământ a raionului Vidra, ca și comitetul sindical raional n'au pregătit suficient consfătuirea cadrelor didactice, aceasta se datorește și faptului că n'au fost îndrumate de secția de învățământ regională sau de comitetul sindical regional de învățământ.

Este adevărat că discuțiile purtate de învățători și profesori au ridicat nivelul consfătuirii. Ele și-ar fi atins însă și mai bine scopul, cadrele didactice ar fi învățat și mai mult, dacă secția de învățământ raională și comitetul sindical raional ar fi primit un ajutor organizat și perseverent, dacă referatele prezentate s'ar fi bazat pe o reală cunoaștere a muncii din școli.

MARIA POPESCU

Centenarul Bălcescu

„Să ne luminăm poporul"

Nichita Bistriceanu

Stă învăţătorul tânăr şi citeşte mult acasă,
Cercetează-adânc în clasici, în trecutu'ndepărtat.
...Inălţându-se din pagini, îi apare luminoasă,
Faţa vie-a lui Bălcescu. Şi pe chipul de'nvăţat,

Ard obrajii, ochii-i negri, fruntea largă şi boltită.
Pana'n mâna lui — săgeată aţintită peste veac,
Apărând cu îndârjire patria mea mult iubită,
Ridicând norodul contra boerimii, la atac.

...Gata-i lecţia pe mâine. Noaptea-i neagră şi târzie.
Stinge lampa 'nvăţătorul şi s'apropie de geam:
Intuneric în tot satul, numai vântul lin adie
Prin grădina colectivei, mişcând pomii ram cu ram.

★

Totdeauna cu căldură le vorbise 'nvăţătorul.
Insă, astăzi, între inimi pare că se'ntinde-un fir
Care leagă clasa asta de copii, de'ntreg poporul
Luptător — acum stăpânul, până nu de mult martir.

„Neastâmpăr i-au fost anii lui Bălcescu! Toată viaţa,
Patriei sale iubite, el din suflet i-a slujit.
Cu condeiul şi cu braţul, cu îndemnul şi speranţa.
Tinereţea şi puterea pentru ţară şi-a jertfit".

Şi pe când învăţătorul cald şi simplu povesteşte,
Vede — cu un veac în urmă — pe un tânăr subţirel,
Aplecat pe manuscrise. Şi din file creşte, creşte
Cronica acelor vremuri, căror martor le-a fost el.

Peste ani mai sună'ndemnul: „Să ne luminăm poporul,
— Visul scump al lui Bălcescu! — dacă liberi vrem să fim".
...Treptele de el visate, se gândeşte 'nvăţătorul,
Abia astăzi cu'ndrăzneală şi cu sete le suim.

★

Visurile lui Bălcescu împlinite-s şi 'ntrecute
Le-a tradus în fapte, astăzi, dârz, poporul muncitor,
Ridicând pe-o treaptă nouă steagul aprigelor lupte
Şi păşind mereu 'nainte spre un falnic viitor!

Acum rodnică ni-i lupta şi măreţ ne este ţelul,
Luminos ne-apare în faţă şi ne chiamă viitorul
Ce-l clădim cu braţul nostru cel puternic ca oţelul,
Căci în frunte-avem Partidul şi'n jur zid îi stă poporul.

Cât mai multă grijă pentru critica de jos

In lupta pentru înflorirea şcolii noastre noi, la fel ca şi în lupta întregului popor muncitor pentru construirea socialismului, un rol deosebit de important revine criticii maselor. Critica venită de jos, dela oamenii care realizează nemijlocit marile sarcini ce ne stau în faţă, arată cu cea mai mare preciziune lipsurile în munca de conducere, greutăţile care frânează mersul nostru înainte.

Una din cele mai largi forme de manifestare a acestei critici de jos o constitue mişcarea corespondenţilor voluntari din câmpul muncii, din toate ramurile de activitate. Aceşti corespondenţi sunt cei care semnalează ziarelor lipsurile şi greutăţile de care se lovesc în muncă, cerând cu hotărîre înlăturarea lor şi îmbunătăţirea activităţii organelor locale şi centrale de conducere. Sesizările corespondenţilor, trimise de redacţii instituţiilor sau organelor vizate, le ajută pe acestea să descopere sectoarele slabe în activitatea lor şi să-şi îndrepte eforturile spre lichidarea lacunelor pe care le mai au.

O asemenea mişcare a corespondenţilor voluntari există şi în rândurile oamenilor muncii din învăţământ. Redacţia gazetei noastre primeşte numeroase scrisori prin care învăţătorii şi profesorii corespondenţi semnalează lipsuri — uneori foarte grave — ce se manifestă în munca direcţiilor de şcoli, a secţiilor de învăţământ, a comitetelor sindicale etc. Organele de partid şi de stat cărora le trimitem aceste sesizări înţeleg că prin ajutorul corespondenţilor, după cum ne învaţă tovarăşul Stalin „**ca printr'un fel de barometru, care indică în mod nemijlocit lipsurile muncii noastre de construcţie, am putea desvălui şi îndrepta foarte multe**". Deaceea, la cea mai mare parte din sesizările trimise se primesc la timp răspunsuri în care se arată cercetările întreprinse şi măsurile luate pentru remedierea lipsurilor semnalate.

Astfel, Comitetul regional P.M.R.-Cluj, cercetând cu grijă o sesizare asupra abaterilor grave săvârşite de directorul şcolii din comuna Aghireş, Alexandru Silaghi şi de soţia sa, a luat serioase măsuri pentru lichidarea acestor abateri, comunicându-ne la timp rezultatul cercetării şi măsurile luate. Şi secţiunea de învăţământ a regiunii Cluj, sesizată de noi, în urma unei corespondenţe, asupra situaţiei proaste şi a manifestărilor nesănătoase existente la şcoala elementară din comuna Sânmartin, raionul Sărmaş, precum şi de abaterile personale ale lui Ion Henteş, directorul acestei şcoli, ne-a comunicat în termen confirmarea celor semnalate, sancţiunile date şi măsurile de îmbunătăţire a muncii luate în şcoala respectivă.

Tot cu atâta grijă au primit criticile cu privire la unele lipsuri ce s'au manifestat în raza lor de activitate secţiunea de învăţământ a regiunii Stalin — căreia i-am trimis o sesizare despre neplata indemnizaţiilor de instalare datorate unor cadre nou numite şi care a luat imediat măsuri pentru achitarea lor, sfatul popular al raionului Tg. Ocna — care a luat măsuri drastice împotriva preşedintelui sfatului popular al comunei Valea Rea, raionul Tg. Ocna, a cărui atitudine nejustă faţă de cadrele didactice fusese semnalată de un corespondent etc.

Deasemenea, Institutul de Ştiinţe Pedagogice ne răspunde în termen, prin referate amănunţite, la toate observaţiile critice ale corespondenţilor asupra programelor.

Mai mult decât atât, unele organe de învăţământ iau serioase măsuri pentru încurajarea criticii de jos, pentru prevenirea sau combaterea manifestărilor de persecutare a corespondenţilor. Aşa, de pildă, secţiunea de învăţământ a raionului Bujoru, regiunea Galaţi, a sancţionat sever pe Dumitru Zamfir din comuna Rogojeni, care recursese la ameninţări pentru intimidarea unui corespondent al gazetei noastre.

Unele organe de conducere din învăţământ nu înţeleg însă suficient marele sprijin pe care-l pot primi din partea corespondenţilor de presă. Secţiunea de învăţământ a regiunii Iaşi, de pildă, deşi i s'a trimis de o lună şi jumătate o sesizare cu privire la starea extrem de proastă a aprovizionării cu lemne şi a repartizării de locuinţe pentru cadrele didactice din comuna Buhăeşti, raionul Negreşti, n'a găsit până acum timp să ne comunice dacă sesizarea este justă şi, în acest caz, ce măsuri a luat. Şi chiar atunci când răspunde la o sesizare, secţiunea de învăţământ a regiunii Iaşi o face într'un mod cu totul nesatisfăcător: la scrisoarea cu privire la greutăţile ce le au cadrele didactice din comuna Gorban, raionul Huşi, în munca de alfabetizare, secţiunea ne răspunde că aceste greutăţi există într'adevăr şi... atât. Cine trebue, după părerea secţiunii de învăţământ a regiunii Iaşi, să lupte pentru lichidarea acestor greutăţi?

O atitudine tot atât de nejustă o au faţă de sesizări secţiunea de învăţământ a regiunii Bucureşti, căreia i-am trimis o sesizare la 17 Octombrie şi o revenire la 18 Noembrie 1952, asupra unor nereguli şi abateri grave dintr'un raion al acestei regiuni, adrese la care până azi n'a sosit niciun răspuns, precum şi secţiunea de învăţământ a regiunii Craiova, dela care încă n'am primit răspuns la o sesizare trimisă la 24 Octombrie 1952. Secţiunea de învăţământ a regiunii Cluj, deşi în general se ocupă serios de sesizările corespondenţilor, nu urmăreşte până la capăt rezolvarea lor. Astfel, cu toate că ne-a comunicat încă dela 4 Noembrie 1952 că învăţătoarea Faluvéghy Ilona, din Urmeniş-Sărmaş, demascată într'o corespondenţă, a fost sancţionată, ni s'a semnalat acum că această învăţătoare continuă încă să funcţioneze în şcoala unde a săvârşit abaterile.

Organele centrale ale învăţământului, care ar trebui să constitue un exemplu în această privinţă, au şi ele lipsuri în rezolvarea sesizărilor primite. Editura didactică şi pedagogică, de pildă, la o sesizare cu privire la difuzarea manualelor ne răspunde prin adresa nr. 2188, că „dacă din manualele apărute unele n'au fost încă distribuite, este o lipsă a centrului de difuzare, căruia vă rugăm a vă adresa", ca şi cum Editura n'ar fi direct interesată ca manualele să ajungă în şcoli şi n'ar trebui să facă ea însăşi demersuri în acest sens. Tot astfel, Direcţia şcoli din M.I.P., sesizată încă dela 18 Octombrie 1952, pe baza unei corespondenţe, asupra unor localuri nefolosite la Ocniţa, regiunea Bacău, n'a găsit cu cale să ne comunice nici până azi cel puţin dacă sesizarea este justă sau nu.

Toate aceste fapte dovedesc că mai sunt unii tovarăşi în organele de conducere locale sau centrale ale învăţământului care n'au înţeles însemnătatea acestei forme de legătură directă cu masele, n'au înţeles că a răspunde la observaţiile critice venite de jos este una din sarcinile lor cele mai de seamă şi că, prin răspunsurile date, ar realiza un lucru de excepţională importanţă — încurajarea criticii şi autocriticii, care constitue o extraordinară forţă mobilizatoare, un mijloc puternic de ridicare a conştiinţei politice a oamenilor muncii.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea ziarului „Scânteia" stabileşte sarcini precise pentru toate organele de partid şi de stat în ceeace priveşte rezolvarea sesizărilor corespondenţilor din câmpul muncii. Organele noastre de învăţământ au datoria, pe baza acestei Hotărîri, să rezolve în termene cât mai scurte şi într'un mod cât mai eficace toate semnalele critice venite dela oamenii muncii din şcoli.

Să facem din casele de copii adevărate cămine părinteşti

In urma măsurilor luate de Ministerul Invăţământului Public cu sprijinul departamentelor şi organizaţiilor de masă care au sarcina să se ocupe de casele de copii, s'a realizat o simţitoare îmbunătăţire a situaţiei materiale a acestor instituţii în care trăiesc şi sunt educaţi copiii fără părinţi.

Acestea au însemnat un pas important înainte pe drumul realizării unor condiţii mai bune de viaţă şi de învăţătură pentru copiii cărora le poartă grijă Statul. Totuşi, nu se poate spune că în casele de copii s'a creat acea atmosferă plăcută şi caldă în care copiii să se simtă nu numai îngrijiţi, dar în care ei să găsească înţelegere, să se simtă fericiţi, să aibă bucurii.

Copiii care nu au altă casă decât instituţia aceasta, care nu au alţi sfătuitori şi îndrumători apropiaţi decât pe educatorii lor, trebue să găsească în casele de copii bucuriile de care are nevoie vârsta lor. Ei trebue să poată trăi aici o viaţă plăcută, o viaţă cât mai frumoasă.

Unii directori ai caselor de copii, înţelegând necesitatea de a crea copiilor posibilitatea să desfăşoare o activitate cât mai variată şi mai plăcută, s'au preocupat să găsească forme diferite de organizare a timpului liber al copiilor. Aşa, de exemplu, la casa de copii din Orlat, regiunea Stalin s'au executat cu copiii lucrări în grădină pentru amenajarea unui parc de trandafiri. Deasemeni, copiii au plantat pe terenul casei de copii 150 de pomi fructiferi.

In dorinţa de a crea şi alte posibilităţi de activitate pentru copii, unii directori se străduesc acum să cumpere instrumente muzicale la care să înveţe a cânta copiii care iubesc muzica şi au inclinaţii în acest sens.

Sunt însă directori şi educatori care, deşi se preocupă de organizarea timpului liber al copiilor şi caută să introducă în programul zilei forme de activitate plăcute copiilor, nu ştiu să organizeze aceste activităţi aşa cum trebue. Dacă, de pildă, s'a trecut în program ora de lectură, toţi copiii sunt obligaţi să asculte cu mâinile la spate lectura textului, sau dacă în program s'a prevăzut o audiţie la radio, copiii toţi, fără excepţie, trebue să asculte programul de radio. Dacă unul dintre ei, preferând altă ocupaţie, pleacă din sală pentru a lucra, de pildă, în atelier, este pedepsit. Cu alte cuvinte, în orele libere copiii nu sunt totuşi liberi să-şi aleagă ocupaţia pe care o doresc, ci sunt supuşi aceluiaş regim strict obligatoriu şi uniform. Lipsa de libertate în alegerea ocupaţiilor, ritmul unic şi sensul unic obligatoriu pentru toţi copiii duce, de fapt, la acelaş program neatractiv, neinteresant, neplăcut.

In multe case copiii duc o viaţă lipsită de frumuseţe, o viaţă închisă, întunecată. Zilnic, activitatea lor se desfăşoară după acelaş program monoton: scularea, spălatul, masa, şcoala, masa de prânz, lecţiile pentru a doua zi, masa de seară şi somnul. In orele de după amiază şi în zilele de Duminică, după ce şi-au terminat lecţiile, în multe case de copii vezi copiii stând în inactivitate, plictisiţi, trişti.

Copiii totuşi au nevoie să desfăşoare o activitate variată, plăcută, distractivă, şi ei îşi manifestă adeseori dorinţa aceasta călcând dispoziţiile aspre, neînţelegătoare, ale conducerii casei. De pildă, câţiva copii dela casa din Porceşti, regiunea Stalin, cu toate că era frig şi lipsea materialul necesar, s'au dus pe ascuns în atelierul de tâmplărie să-şi repare skiurile, să-şi lucreze patine pentru a se bucura şi ei, la rând cu ceilalţi copii, de frumuseţile iernii. Copiii casei din Lereşti, regiunea Piteşti, au construit din propria lor iniţiativă şi cu mijloace create de ei hulubării pentru crescătorie de porumbei. Aceşti copii, având drept singură unealtă de lucru un cuţit şi o piatră în loc de ciocan, şi-au construit în cursul verii câteva trotinete foarte frumoase. Necesitatea de a avea o ocupaţie plăcută, potrivită cu înclinaţiile lor, le-au determinat pe fetele dela casa de copii din Timiş să ceară tipare şi deşeuri de pânză pentru confecţionarea unor jucării. Ele au arătat că vor să execute lucru de mână, broderie. Băeţii din casa de copii dela Gura Humorului, regiunea Suceava, şi-au confecţionat singuri ghiozdane. Fetele dela casa de copii din Făgăraş, de exemplu, simţind nevoia unei activităţi distractive, au confecţionat păpuşi din linguri de lemn şi din becuri arse. Neavând la îndemână alte materiale, au confecţionat rochiţe tăind feţele de perne. In loc să se tragă din această întâmplare concluzia că trebue să se pună la dispoziţia copiilor deşeuri, resturi de pânză, care se pot obţine uşor şi fără cheltuială dela cooperativele de croitorie sau prin grija organizaţiei U.F.D.R. s'a ajuns la altă soluţie: păpuşile au fost încuiate în pod.

In multe case de copii există posibilitatea de a se organiza un program plăcut şi variat. Nu se preocupă însă nimeni de această problemă. La casa de copii din Agârbiciu, regiunea Stalin, instrumentele muzicale stau încuiate în magazie. In numeroase alte case de copii, biblioteca stă încuiată, deşi copiii ar dori să citească.

Lipsa de grijă pentru organizarea unor activităţi variate, interesante şi plăcute, duce nu numai la plictiseală, la o atmosferă închisă, care face pe copii să devină morocănoşi, inactivi, ci uneori are ca urmare chiar abateri disciplinare. Neavând ce face, copiii îşi caută singuri o ocupaţie şi nu întotdeauna aceasta este o ocupaţie pozitivă. Băieţii casei de copii nr. 2 din Iaşi, fiind lăsaţi în zilele de sărbătoare şi în timpul liber fără program, se bat, ţipă, strică lucrurile, merg pe străzi fără rost.

Directorii caselor de copii şi educatorii trebue să se preocupe cu mai multă grijă de crearea în aceste instituţii a unei atmosfere calde, asemenea celeia din casele părinteşti, unde copiii să se simtă în libertate, să fie veseli, plini de viaţă, să-şi poată alege după plăcere o activitate care să-i distreze, care să le aducă bucurii.

Timpul liber al copiilor din casele de copii trebue organizat cu mai multă grijă, cu mai multă pricepere pedagogică. Copiii, împărţiţi în grupuri restrânse să-şi poată alege liber activităţi diferite iniţiate de ei sau sugerate de educatori. E bine ca aceste activităţi să se desfăşoare în încăperile mai mici pe care le are casa de copii şi care se pot amenaja în acest scop. La îndemâna copiilor să existe materiale diverse, posibilităţi variate de a executa o activitate manuală, artistică, de a desena sau a picta, de a construi ceva în atelier, de a organiza jocuri de mişcare, de a face sport, de a pregăti programe artistice pentru serbări, de a citi, de a asculta muzică, etc. Câte nu se pot organiza, fără cheltuieli mari sau fără nici un fel de cheltuială, dacă există o preocupare în această direcţie! La dispoziţia copiilor trebue să existe o etajeră pe care să stea cutii cu tot felul de materiale: resturi de pânză şi stofă, fire de lână de diferite culori, aţă, cutii de chibrituri goale sau orice fel de cutii, bucăţi de carton, ace, foarfece, făină pentru preparat lipici, creioane colorate, acuarele, modele şi tipare diferite. Deasemeni, într'un atelier sau într'o cameră specială să stea la dispoziţia copiilor resturi de scânduri, tablă, cuie, ciocan, cleşte, clei, etc., care să fie folosite de copii pentru diferite ocupaţii, după dorinţa lor. Prin comitetele de sprijin, prin organizaţia U.F.D.R., astfel de materiale se pot procura cu multă uşurinţă. Prin organizarea de serbări se pot strânge fonduri pentru cumpărarea unor instrumente muzicale, a unor unelte de muncă, etc. Intreprinderile care patronează casele de copii pot deasemeni pune la dispoziţia copiilor multe materiale necesare pentru desfăşurarea activităţilor la libera alegere a copiilor.

Uneori, lipsa de grijă pentru a aduce cât mai multă bucurie copiilor, pentru a înfrumuseţa viaţa lor, pentru a satisface nevoia lor de distracţie face ca şi atunci când este posibil, să nu se realizeze aceasta. De pildă, se aduc adeseori filme în casele de copii. In alegerea acestor filme nu există însă preocuparea de a distra copiii şi deaceea întotdeauna ei văd numai filme documentare. Câtă bucurie le-ar produce alături de filmul documentar şi filme cu desene animate sau alte filme distractive.

Este necesar ca cei ce conduc casele de copii să înţeleagă limpede faptul că au datoria să creeze copiilor astfel de condiţii, încât ei să se simtă aici ca într'un adevărat cămin părintesc. Directorii caselor trebue să se apropie mai mult de fiecare copil în parte, să cunoască dorinţele fiecăruia. Ei trebue să fixeze ore când să stea de vorbă cu copiii, când aceştia pot veni la ei să le spună ceeace gândesc, ce preocupări, ce nemulţumiri şi ce dorinţe au. In acelaş timp, pentru a face cât mai plăcută atmosfera, încăperile casei de copii trebue să fie împodobite cu ghivece de flori, cu tablouri, reproduceri artistice, care să le înveselească, să dea un aer plăcut, prietenos sălilor în care copiii trăesc, lucrează, mănâncă sau dorm. Preocupându-se să înfrumuseţeze cât mai mult viaţa copiilor, directorii şi educatorii vor obţine o disciplină mai bună, vor da copiilor posibilitatea de a se desvolta în direcţia în care au preocupări şi inclinaţii, vor face ca ei să simtă grija cu care sunt înconjuraţi, să trăiască bucuriile copilăriei.

EMILIA MANAC

Ne scriu oamenii muncii din şcoli

Măsuri pentru îmbunătăţirea muncii sindicale

Comitetul sindical raional Strehaia şi-a analizat munca pe ultima etapă şi a luat o serie de măsuri importante, în scopul îmbunătăţirii activităţii sale. Astfel s'a hotărît ca sindicatul raional să organizeze un club al salariaţilor din învăţământ, unde vor fi puse la dispoziţia cadrelor didactice cărţi, reviste, jocuri de şah etc. Clubul va mai fi dotat cu un aparat de radio. In raion vor fi trimise încă trei biblioteci mobile, pe lângă cele două existente, îmbogăţindu-se în felul acesta materialul ideologic şi beletristic şi de specialitate necesar cadrelor didactice din raionul nostru.

In colaborare cu secţiunea de învăţământ, comitetul sindical raional a hotărît să se organizeze brigăzi de metodişti care se vor deplasa în comune şi sate, ajutând la ridicarea calităţii procesului instructiv-educativ.

Pentru o justă organizare a timpului liber al învăţătorilor şi profesorilor, în perioada consfătuirilor raionale s'au organizat două seri culturale, cu concursul grupelor sindicale din comunele Roşcoveni şi Strehaia, grupe fruntaşe în munca artistică. Cu acest prilej, echipa de cor şi-a confecţionat costume ce vor sta apoi la dispoziţia echipelor artistice ale raionului.

I. PENTEŞ

Mai multă atenţie cercurilor pedagogice

In raionul Caracal s'au organizat cercuri pedagogice pe centre de comune. In cadrul acestor cercuri au avut loc până în prezent două şedinţe în care s'au prezentat referate urmate de discuţii. Atât prima cât şi a doua şedinţă a cercurilor pedagogice au fost slabe însă atât din punct de vedere al organizării cât şi în ceea ce priveşte rezultatul discuţiilor purtate de cadrele didactice. Lipsuri s'au observat, în special, la cercul învăţătorilor dela clasele I-IV, unde o parte din cadrele didactice au dat dovadă de lipsă de interes faţă de problemele ridicării nivelului lor profesional.

Astfel, învăţătoarea M. Tobescu din satul Fărcaşele deşi ştia că va avea de susţinut un referat la cercul pedagogic, a primit cu multă indiferenţă această sarcină, prezentându-se la data fixată complect nepregătită. La fel a procedat şi tovarăşa învăţătoare E. Cuţulan. Astfel, datorită lipsei de conştiinciozitate a unor tovarăşe învăţătoare, cadrele didactice care au luat parte la şedinţele cercului pedagogic şi-au irosit zadarnic timpul. Şi în oraşul Caracal sunt unii învăţători şi profesori care nu privesc cu seriozitate rolul însemnat al cercului pedagogic. Aşa, de pildă, învăţătoarea Maria Bălă lipseşte nemotivat dela şedinţele cercului pedagogic.

Lipsurile existente în activitatea cercurilor pedagogice din raionul Caracal sunt o consecinţă a muncii superficiale de control şi îndrumare, pe care o duce colectivul secţiunii de învăţământ a raionului. Pentru înlăturarea acestor lipsuri secţiunea de învăţământ trebue să ia în timpul cel mai scurt măsurile necesare, astfel încât cercurile pedagogice să devină cu adevărat un mijloc însemnat de ridicare a nivelului profesional al învăţătorilor şi profesorilor.

NICOLAE CHIVU
comuna Fălcoi-Cioara, raionul Caracal, regiunea Craiova

Medicii-asasini, unelte ale imperialiştilor-asasini

Marele Lenin asemăna imperialismul cu un hoit intrat în descompunere, care împrăştie miasme, otrăvind necontenit aerul. Cuvintele lui Lenin sunt astăzi de o excepţională actualitate. Hoitul intrat în descompunere al capitalismului împrăştie în jur otrava crimei şi a morţii. Demascaţi în toată hidoşenia lor, uriţi şi blestemaţi, imperialiştilor americani şi englezi, a căror istorie de decenii este mânjită de sângele popoarelor jefuite şi ţinute de ei în lanţurile robiei, nu le-a mai rămas să folosească pentru atingerea ţelului lor dement de cucerire a dominaţiei mondiale decât asasinatul şi incendierea lumii. Cu cât procesul descompunerii imperialismului se adânceşte, cu cât sporesc victoriile popoarelor libere care-şi făuresc impetuos o viaţă nouă, cu atât mai turbată devine furia incendiatorilor imperialişti, cu atât mai disperată este zvârcolirea lor muribundă, cu atât împotrivirea lor capătă forme mai ascuţite.

O expresie a acestor zvârcoliri ale imperialismului intrat în descompunere, a activităţii subversive dusă împotriva popoarelor, este grupul terorist de medici-asasini descoperiţi de organele securităţii de stat sovietice. După cum a stabilit instrucţia, aceşti odioşi criminali îşi propuseseră să scurteze viaţa unor oameni de seamă ai Uniunii Sovietice, viaţa unora din cei mai de seamă oameni ai secolului nostru. Vânduţi cu trup şi suflet serviciilor de spionaj ale imperialismului american şi englez, ei se străduiau în acelaş timp, să submineze sănătatea cadrelor militare conducătoare sovietice, pentru a slăbi apărarea Ţării Socialismului — bastionul de nădejde al păcii în întreaga lume. Şi de data aceasta, crima îndreptată împotriva luptei pentru fericire a oamenilor a fost săvârşită sub semnul însângerat al dolarului şi al lirei sterline — semn care împrăştie numai teroare şi groază. Descoperirea şi arestarea bandei de medici-asasini a scos încăodată în evidenţă că naţionalismul burghezo-şovin este cea mai murdară armă a guvernului american. Se vădeşte încăodată, cu putere, înfăţişarea hidoasă a organizaţiei sioniste internaţionale, care nu este decât o agentură de spionaj, provocare şi diversiune în slujba imperialiştilor, un duşman înverşunat al păcii. Depe frontispiciul agenturii de spionaj şi teroare, cum s'a dovedit a fi organizaţia internaţională evreească burghezo-naţionalistă „Joint", a căzut pentru totdeauna firma „filantropică", ea rămânând în ochii popoarelor ceeace este, o mârşavă unealtă a imperialiştilor americani şi englezi.

Ceeace a umplut în special de groază şi revoltă omenirea la primirea acestei veşti a fost faptul înfiorător că asasinatul a fost săvârşit de indivizi care s'au camuflat sub titlul inalt şi nobil de oameni de ştiinţă. Aceşti asasini odioşi erau medici, reprezentanţi ai unei ştiinţe închinate omului, ai ştiinţei care are drept ţel triumful vieţii şi al fericirii. Ei au terfelit în noroi aceste nobile ţeluri, au călcat în picioare şi au mânjit de sânge drapelul sfânt al ştiinţei, au pângărit cinstea slujitorilor ei.

Acesta este destinul pe care monştrii imperialişti îl pregătesc ştiinţei: unealtă de asasinat în masă şi de incendiere a lumii. Ei cumpără pe dolari cuceririle ştiinţei şi le folosesc — aşa cum arăta nu de mult un membru al Congresului american, Poage — pentru a „distruge totul". Epidemiologia — ştiinţa de prevenire şi combatere a epidemiilor — este transformată de canibalii „savanţi" ai imperialiştilor într'o industrie de crimă împotriva umanităţii, proectilele teledirijabile sunt transformate în arme purtătoare de bacterii ale morţii, iar energia nucleară în cea mai groaznică armă de exterminare a oamenilor.

In timp ce oamenii de ştiinţă ai lumii libere îşi consacră întreaga lor energie creatoare în slujba prelungirii vieţii omului, a uşurării şi înfrumuseţării acestei vieţi, inspiratorii monstruoasei crime a medicilor-asasini arestaţi în Uniunea Sovietică înhamă ştiinţa la carul războiului, folosind-o pentru pârjolirea cu napalm a pământului Coreei, pentru infectarea cu ciumă a copiilor coreeni, pentru asasinarea oamenilor ce constitue mândria societăţii contemporane.

Deosebirea adâncă dintre cele două lumi, contrastul uriaş dintre ştiinţa pusă în slujba vieţii din ţările lumii libere şi ştiinţa înhămată la carul imperialismului sunt subliniate cu putere de faptul că asasinatul pus la cale de miliardarii din S.U.A. şi Anglia prin intermediul medicilor-otrăvitori a fost demascat tocmai în momentul când, dela înălţimea Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., oamenii de ştiinţă sovietici se pregătesc să facă un nou salt în lupta pentru cucerirea fericirii poporului.

Monştrii imperialişti şi agenturile lor au primit şi de data aceasta o lovitură usturătoare. Urzelile lor au fost descoperite, uneltele lor prinse şi date pe mâna justiţiei poporului. A fost dată încăodată în vileag furia neputincioasă a proprietarilor de sclavi din Statele Unite, panica lumii imperialiste, neputincioasă de a mai supravieţui altfel decât prin crime. Ca de fiecare dată, descoperirea şi înfrângerea unui nou complot urzit de imperialişti împotriva popoarelor libere are drept rezultat sporirea urii înverşunate a milioanelor de oameni cinstiţi, care-şi văd ameninţată însăşi viaţa lor paşnică, împotriva odioşilor uneltitori ai morţii. Imperialiştii nu ştiu să tragă învăţăminte din lecţiile istoriei.

Ei trebue să înţeleagă însă că strivirea mârşavei bande de asasini pe care au finanţat-o este un drastic avertisment că pedeapsa nu-i va uita şi va găsi fără îndoială calea spre ei.

Descoperirea şi zădărnicirea complotului urzit de imperialişti în Uniunea Sovietică dovedeşte din nou că lumea muribundă a imperialismului este hotărîtă să se cramponeze de situaţia ei prin orice mijloace, că pentru a-şi menţine poziţiile nu se va da înapoi dela nicio mârşăvie, oricât de fioroasă ar fi ea.

Incăodată a fost confirmată justeţea învăţăturii marxist-leniniste care ne arată că trebue să terminăm cu moliciunea oportunistă, care izvorăşte din presupunerea greşită că, pe măsură ce forţele noastre cresc, duşmanul s'ar îmblânzi tot mai mult, devenind tot mai supus şi mai inofensiv. Marii dascăli ai proletariatului, Lenin şi Stalin, ne învaţă că atâta timp cât există capitalism, vor exista şi sabotori, spioni şi terorişti trimişi de statele imperialiste în ţările noastre.

Descoperirea bandei de medici-asasini este o puternică chemare la vigilenţă. Oamenii muncii din ţara noastră, care luptă pentru construirea socialismului în condiţiile unei tot mai ascuţite lupte de clasă, trag din aceste întâmplări concluzia că trebue să-şi sporească şi mai mult vigilenţa lor revoluţionară. Poporul nostru are încă viu în minte faptul că imperialiştii au alocat făţiş — fără a mai pomeni de cheltuielile secrete — 100 milioane de dolari pentru finanţarea asasinilor, teroriştilor şi sabotorilor însărcinaţi să lovească în cuceririle noastre şi ale celorlalte popoare din lagărul socialismului.

Şirul proceselor bandelor de spioni, sabotori şi complotişti descoperite şi strivite de poporul nostru în ultimii ani a dovedit fără putinţă de tăgadă că lupta de clasă în ţara noastră este strâns legată de uneltirile agresive ale imperialiştilor americani şi englezi, care vor să reînvie vremurile când erau adevăraţii stăpâni în ţara noastră. Vigilenţa revoluţionară a oamenilor muncii din ţara noastră s'a întărit în mod deosebit după zdrobirea devierii de dreapta, ai cărei purtători, Luca, Pauker şi Georgescu căutau — cu ajutorul „teoriei" contrarevoluţionare despre aşazisa „stingere" a luptei de clasă — să tocească şi să adoarmă vigilenţa oamenilor muncii.

Poporul nostru nu uită că imperialiştii îşi recrutează uneltele lor din rândul claselor exploatatoare şi rămăşiţelor claselor exploatatoare, al elementelor burgheze şi mic-burgheze, al lepădăturilor fasciste, al elementelor corupte, şovăelnice şi înapoiate. Procesele bandelor teroriste şi sabotoare prinse în ţara noastră au scos la iveală rolul mârşav pe care îl joacă naţionaliştii burghezi români, evrei şi de alte naţionalităţi şi cosmopoliţii fără patrie şi popor. Deaceea, o sarcină de frunte a noastră este lupta împotriva naţionalismului burghez — armă ideologică otrăvită a duşmanului de clasă — împotriva cosmopolitismului care este de fapt o anticameră a spionajului în folosul imperialiştilor.

Tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej ne învaţă că vigilenţa revoluţionară este de neconceput fără sprijinul activ al maselor, că, pentru descoperirea sabotorilor şi a altor duşmani ai clasei muncitoare e necesară cultivarea vigilenţei la fiecare membru al partidului, la fiecare membru de sindicat, la fiecare utemist, agitator, membru al comitetului de luptă pentru pace, la fiecare muncitor, funcţionar şi tehnician cinstit, pentru ca duşmanul de clasă, oriunde s'ar afla, să simtă aţintiţi asupra lui mii de ochi.

Demascarea grupului terorist de medici-asasini trebue să ne facă pe noi, învăţători şi profesori care educăm tânăra generaţie a patriei noastre libere, să aprindem şi mai puternic în inimile copiilor şi tinerilor ura nestinsă, neîmpăcată, împotriva monştrilor imperialişti, duşmani ai popoarelor.

Noi suntem mândri că slujim unei culturi menite să contribue la înflorirea vieţii oamenilor şi creştem copiii care ne sunt încredinţaţi în spiritul celor mai înălţătoare idei ale zilelor noastre, în spiritul comunismului. Cu atât mai puternic clocotesc în inima noastră ura şi dispreţul pentru asasinii imperialişti şi uneltele lor, cu atât mai puternică trebue să fie hotărîrea noastră de a lupta împotriva cosmopolitismului şi a naţionalismului, sub a căror mască se ascund duşmanii de moarte ai omenirii muncitoare.

Demascarea grupului terorist de medici-asasini sporeşte vigilenţa oamenilor muncii din întreaga lume, făcându-i să-şi dea tot mai bine seama de hidoşenia celor care, pentru poftele lor nesăţioase de dominaţie, vor să asasineze întreaga omenire. Descoperirea grupului terorist din U.R.S.S. strânge şi mai mult rândurile milioanelor de oameni iubitori de pace depe întreg pământul în jurul bastionului de neclintit al păcii şi securităţii internaţionale — Uniunea Sovietică.

Primele zile de examen în şcolile medii tehnice

Centrul şcolilor medii de energie electrică şi electrotehnică „Iosif Ranghet" din Bucureşti este un şantier în plină construcţie.

Un nou corp de clădire a fost dat spre folosinţă, de curând. De aceea, elevii şi cadrele didactice au pregătit şi ţin examenele în condiţii mult mai bune decât înainte.

Conducerea şcolii a planificat din vreme desfăşurarea examenelor, pe ani şi pe materii. Acest plan a fost defalcat pe zile şi s'a alcătuit o evidenţă a sălilor de examen, s'au stabilit în consiliul pedagogic dispoziţiile pentru organizarea muncii în timpul examenului, pentru păstrarea disciplinei, arătându-se precis care sunt sarcinile diriginţilor şi ale profesorilor. O atenţie deosebită s'a acordat organizării controlului intern al lecţiilor de recapitulare.

Un rol important în perioada de pregătire pentru examene îl au meditaţiile făcute sub îndrumarea profesorilor. Elevii anului IV D au recapitulat la ora de meditaţie premergătoare examenului toate problemele prevăzute în chestionarul dat pentru examen la obiectul „calculul şi construcţia aparatelor electronice". In cursul discuţiilor, profesorul s'a preocupat în mod deosebit ca elevii să-şi însuşească un just limbaj tehnic.

Examenul la cursul de electrotehnică teoretică s'a ţinut în laboratorul respectiv. In faţa tablelor de scris, a tablourilor şi a aparatelor electrice, elevii şi-au formulat răspunsurile folosind în mare măsură aparatele, arătând că ştiu să-şi aplice în practică cunoştinţele. Mulţi dintre ei au consultat, sub îndrumarea profesorului, manualul sovietic de electrotehnică redactat de Mansurov şi Popov, tradus şi tipărit de Editura Tehnică. Elevii Georgescu Teodor şi Feinştein şi-au expus clar cunoştinţele privitoare la circuitele de curent alternativ. Luptând împotriva însuşirii mecanice a materiei, profesorul examinator a urmărit îndeosebi modul de a raţiona al elevilor, a insistat asupra cunoaşterii fenomenului fizic, a transpunerii lui în formule teoretice şi apoi a verificării acestor formule în practică.

Printre problemele rezolvate practic de elevi în timpul examenului cu ajutorul aparaturii de laborator, au fost, de pildă, măsura puterii în curentul alternativ sau legătura în stea. Răspunsuri foarte bune a dat elevul Hamit Mefadin tratând despre valoarea eficace a curentului. El a vorbit pe larg despre planul de electrificare a patriei noastre, arătând realizările obţinute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, în construirea hidro şi termocentralelor. Mulţi dintre elevii examinaţi au vorbit despre sectoarele de activitate economică care vor înflori ca urmare a înfăptuirii planului de electrificare.

Chiar din primele două zile, examenele dela centrul şcolilor medii de energie electrică şi electrotehnică „Iosif Ranghet" se desfăşoară organizat, la un ridicat nivel ştiinţific. Conducerea şcolii şi profesorii care lucrează la cabinetul metodic asistă la examene pentru a cunoaşte efectiv munca elevilor şi a profesorilor din şcoală.

A apărut:

Caetul nr. 7 al seriei Pedagogie-Psihologie din colecţia Analelor Româno-Sovietice, cu o serie de importante lucrări din literatura sovietică de specialitate:
- **Teoria şi practica educaţiei sovietice în ajutorul învăţământului din ţara noastră.**
- **Pentru o justă atitudine faţă de moştenirea pedagogică a trecutului.**
- **Invăţătura lui I. P. Pavlov — fundament al psihologiei materialiste.**
- **Din istoria ştiinţei ruse şi sovietice.**
- **Demascarea caracterului reacţionar al teoriei şi practicii şcolii burgheze.**

Revista mai cuprinde şi cronica evenimentelor ştiinţifice precum şi revista periodicelor sovietice de specialitate.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 şi 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piaţa Scânteii
C. 5172

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor de Învățământ

ANUL V Nr. 199 | 4 PAGINI, 25 BANI | DUMINICĂ 25 IANUARIE 1953

In acest număr:

• Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei (Articol reprodus din ziarul „Scânteia") (Pag. 2-a).
• Despre autoritatea profesorului — de A. Kiseleva. (Pag. 2-a).
• Învățăminte ale consfătuirilor raionale. (Pag. 3-a).
• Marile succese ale economiei noastre planificate. (Pag. 4-a).
• Comemorarea lui V. I. Lenin, marele strateg al revoluției proletare. (Pag. 4-a).

Să întărim lupta împotriva ideologiei burgheze

Partidul și guvernul nostru acordă o grijă deosebită desvoltării învățământului din Republica Populară Română.

Vorbind la Congresul Învățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a trasat celor ce muncesc în școală un vast și luminos program de acțiune. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne-a învățat că, în condițiile construirii socialismului, îmbunătățirea continuă a muncii de instruire și educare a tineretului este legată în modul cel mai strâns de lupta hotărîtă, necruțătoare, împotriva influențelor și manifestărilor ideologiei burgheze: **„In știință se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. Deaceea sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități".**

Călăuzindu-se după experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, după învățăturile Congresului al XIX-lea, partidul nostru ne învață să păstrăm și să întărim vigilența, să combatem oricare manifestare a dușmanului, orice încercare a lui de a împiedica mersul nostru înainte.

In această privință au o importanță deosebit de mare problemele ridicate în articolul „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", publicat în „Scânteia" din 18 Ianuarie a. c. Demascând activitatea antiștiințifică și profund reacționară pe care au desfășurat-o Centrul de Higienă Mintală (condus de dr. Florica Bagdasar) și Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice (condus de dr. stomatolog Ulian), criticând aspru Ministerul Învățământului Public și unele organe ale sale care au dat dovadă de lipsă de combativitate împotriva influenței ideologiei burgheze, trasând totodată sarcini de cea mai mare însemnătate pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei, acest articol constitue un ajutor puternic în lupta pentru ridicarea nivelului științific și ideologic al învățământului.

In articol se arată că cele două centre s'au străduit să promoveze teorii și practici ultrareacționare din domeniul pedagogiei, psihologiei și medicinii înfeudate imperialismului, punând la baza activității lor „teoriile" putrede ale pedologiei. Nesocotind experiența sovietică, experiență care ne arată că, pe baza învățăturii lui I. P. Pavlov, pedagogia și neuro-psihiatria pot lupta cu deplin succes pentru asigurarea desvoltării intelectuale a tuturor copiilor, activitatea celor două centre urmărea să dezarmeze pe învățători și profesori în munca lor pentru lichidarea rămânerilor în urmă la învățătură.

Critica adusă în articol Ministerului Învățământului Public și organelor sale, arată că acestea au dovedit o gravă lipsă de vigilență față de influențele dăunătoare ale ideologiei străine, nedemascate în aceste domenii, și nu au acordat până acum învățătorilor și profesorilor ajutorul necesar în lupta împotriva teoriilor burgheze răspândite de ideologii imperialismului. Această critică constitue un ajutor deosebit de însemnat, o chemare puternică la vigilență, la combativitate, pentru lichidarea influențelor reacționare, idealiste, în activitatea pedagogică.

Muncind sub îndrumarea partidului, aplicând în munca lor strălucitul exemplu al pedagogiei și al școlii sovietice, valorificând tradițiile progresiste ale școlii noastre, imensa majoritate a învățătorilor și profesorilor luptă cu devotament și abnegație pentru a înarma tânăra generație cu cunoștințe științifice, pentru a o educa în spiritul moralei comuniste, Ministerul, prin organele sale — „Gazeta Învățământului". Institutul de Științe Pedagogice, Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice — n'a înarmat însă suficient pe învățători și profesori în lupta împotriva manifestărilor cosmopolite, antiștiințifice. Din această cauză unele cadre didactice se mai lasă înșelate de „teoriile" reacționare cu privire la imposibilitatea înlăturării rămânerii în urmă la învățătură. In lecțiile unor învățători și profesori există încă manifestări obiectiviste, cosmopolite, etc. Unele cadre didcatice nu sunt suficient înarmate pentru a recunoaște manifestările ideologiei burgheze și de aceea nu iau poziție împotriva acelora care încearcă să răspândească ideologia burgheză retrogradă.

Chiar în recentele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice, alături de experiențe bune și aplicarea cu succes a principiilor înaintate ale pedagogiei sovietice, au ieșit, pe alocuri, la iveală „idei" și „teze" profund străine de concepția marxistă, care stă la baza învățământului nostru. Astfel directorul unei școli din Suceava a lăsat cu bună știință 7 elevi neșcolarizați, pretinzând că pe aceștia „nu-i ajută mintea", fapt care a fost înfierat de întreaga consfătuire.

Teze idealiste, neștiințifice apar uneori în munca unor autori de manuale și programe. Astfel, în manualul de Istorie Modernă și Contemporană pentru clasa a VII-a, supus ministerului spre aprobare de către Editura Didactică și Pedagogică, se spune că statele capitaliste au „trecut la obținerea (!) de noi colonii care să poată absorbi o parte din muncitorii ce nu aveau de lucru în metropolă", mușamalizându-se adevăratul mobil al politicii coloniale: goana după profituri maximale și tendința imperialiștilor de a domina și exploata alte popoare.

Sunt încă numeroase cazuri de rezolvare formală a problemei legării lecțiilor de realitățile vieții noastre, de problemele construcției socialiste. In unele școli nu se acordă toată atenția desvoltării gândirii logice a elevilor, aceștia învață în mod mecanic, din pricină că învățătorii și profesorii nu se preocupă de asigurarea însușirii conștiente a cunoștințelor. Mai apar uneori în instituțiile de învățământ influențele dăunătcare ale așa zisei „metode Decroly", metodă burgheză ultraretrogradă care, prin faimoasele sale „centre de interes", urmărește educarea unui individ egoist, „pentru sine" și nu pentru societate.

Una dintre manifestările mentalității vechi care mai dăinuie în unele instituții de învățământ este subaprecierea rolului criticii și autocriticii. Acest lucru se datorește în mare măsură faptului că ministerul, organele sale de îndrumare și control, „Gazeta Învățământului" n'au știut să înarmeze în măsură suficientă școlile cu această minunată armă de înlăturare a lipsurilor, de asigurare a mersului necontenit înainte.

In fața Ministerului Învățământului Public, și a organelor sale stă sarcina combaterii active a concepțiilor idealiste, antiștiințifice, a înarmării învățătorilor și profesorilor cu înțelegerea clară a conținutului luptei dintre materialism și idealism, pe baza însușirii temeinice și perseverente a științei marxist-leniniste.

„Gazeta Învățământului" trebuie să înlăture cu hotărîre lipsa de combativitate manifestată până acum.

Ea trebue să fie în miezul problemelor care frământă școala, să le răspundă prompt, să cunoască și să desvălue manifestările ideologiei burgheze acolo unde ele se manifestă, să publice materiale tratând problemele principale ale activității pedagogice pe temelia solidă a științei marxist-leniniste, înarmând cadrele didactice cu minunata experiență a pedagogiei sovietice și cu experiența celor mai bune cadre didactice din țara noastră propagând politica partidului în strânsă legătură cu sarcinile construcției noastre culturale.

Sarcini de mare însemnătate stau în fața Institutului de Științe Pedagogice. In Hotărîrea partidului și guvernului din 16 August 1951 se arată că Institutul trebue să întreprindă cercetări pedagogice legate de însușirea și aplicarea la condițiile țării noastre a experienței școlii și pedagogiei sovietice, precum și să folosească această experiență în întocmirea planurilor și a programelor școlare. Institutul a subapreciat însă această sarcină, limitându-se la cercetări întâmplătoare și sporadice, în loc să-și bazeze întreaga activitate pe legătura activă, creatoare, cu masele de învățători și profesori. Organizarea unei astfel de legături, studierea activității practice a școlilor, generalizarea științifică și sistematizarea experienței bune a cadrelor didactice sunt sarcinile cele mai însemnate care stau în momentul de față înaintea Institutului de Științe Pedagogice.

Lipsă de vigilență s'a manifestat la Editura Didactică și Pedagogică în ceeace privește conținutul manualelor. Este necesar ca în cadrul Editurii să fie ascuțită la maximum vigilența, să se acorde cea mai mare atenție asigurării unui nivel ridicat din punct de vedere ideologic și științific al manualelor.

Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice nu s'a preocupat de introducerea în programele sale a unor lecții care să demaște ideologia burgheză și să înarmeze pe învățători și profesori cu capacitatea de a recunoaște și combate vederile reacționare în domeniul învățământului. Unele dintre cursurile de perfecționare organizate până acum au fost abstracte, rupte de practica vie a școlii, de problemele construcției socialiste. Institutul are sarcina să întocmească astfel programele cursurilor sale, încât să realizeze o împletire strânsă a muncii de educare ideologică a învățătorilor și profesorilor cu activitatea de ridicare a calificării lor în domeniul diferitelor discipline.

Formarea ideologică a învățătorilor și profesorilor trebue să înceapă încă de pe când aceștia sunt elevi ai școlilor pedagogice sau studenți. Trebue să se acorde o atenție deosebită înarmării ideologice a elevilor din școlile pedagogice și a studenților în cadrul predării tuturor materiilor și în deosebi în cadrul specialității pentru care se pregătesc. In această privință au un rol deosebit de însemnat catedrele de științe sociale, care trebue să acorde un sprijin susținut pentru justa orientare ideologică a predării materiilor în școlile superioare — mai ales în domeniul specialității principale a studenților.

Pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic și științific al predării are o mare însemnătate munca de control și îndrumare a școlilor, în toate verigile ei. In fața celor ce îndrumă și controlează activitatea cadrelor didactice, începând dela inspectorii ministerului și până la directori, stă sarcina de a-și însuși știința marxist-leninistă, de a cunoaște experiența școlii și a pedagogiei sovietice, experiența celor mai bune cadre didactice din școlile noastre, de a-și spori vigilența, astfel încât să poată să desfășoare un control adânc și sistematic al muncii instructiv-educative, și să îndrumeze cu pricepere activitatea învățătorilor și profesorilor.

Sindicatele de învățământ au sarcina de a întări contribuția lor la buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. In Congresul Uniunii Sindicatelor de Învățământ s'a arătat că fostul C.C. al Uniunii a subapreciat însemnătatea muncii de ridicare a nivelului ideologic, profesional și cultural al învățătorilor și profesorilor. Lichidând aceste lipsuri, Comitetul Central al Uniunii trebue să întărească activitatea comitetelor regionale și raionale ale sindicatelor de învățământ astfel încât acestea să fie capabile de a acorda un ajutor calificat muncii profesionale a cadrelor didactice.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață: **„Pentru a-și putea îndeplini misiunea, pentru a-și putea duce la bun sfârșit sarcinile, massa învățătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra școlii, asupra metodologiei, al lichidării concepției burgheze asupra lumii și vieții".**

Insușirea adâncă a științei marxist-leniniste, a genialelor învățături cuprinse în lucrarea tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", precum și studierea marii experiențe a școlii sovietice de către fiecare om al muncii din învățământ este o condiție hotărîtoare pentru lichidarea influențelor ideologice burgheze în școală, este chezășia avântului continuu al muncii didactice.

Ajutorul însemnat acordat prin articolul „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" va trebui să ducă la ridicarea nivelului întregii activități din școală. In consiliile pedagogice, în cadrul secțiunilor de învățământ și al comitetelor sindicale trebue să se prelucreze acest articol, să se desfășoare analiza serioasă a muncii în lumina problemelor pe care le ridică și să se ia hotărîri precise cu privire la îmbunătățirea muncii viitoare.

Să ne mobilizăm toate forțele pentru a ridica școala noastră nouă la înălțimea marilor sarcini pe care ni le pune în față partidul, să facem din învățământul nostru un factor de seamă în lupta pentru construirea socialismului.

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Vineri dimineața la orele 10 s'au deschis lucrările primei sesiuni a Marii Adunări Naționale, aleasă pe baza noii Constituții a R.P.R., în alegerile dela 30 Noembrie 1952.

Deputații au primit cu aplauze puternice pe conducătorii partidului și guvernului în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Pe banca Prezidiului au luat loc membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale în frunte cu tovarășul dr. Petru Groza.

Pe banca ministerială au luat loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, D. Petrescu, general locotenent Al. Drăghici, S. Bughici și alți membri ai guvernului.

Au asistat reprezentanți ai misiunilor diplomatice, acreditate în R.P.R., reprezentanți ai presei române și străine și numeroși oameni ai muncii.

Deputatul Mihai Mujic a propus ca prima sesiune a Marii Adunări Naționale să fie deschisă de cel mai în vârstă deputat, academicianul prof. dr. C. I. Parhon.

Deschizând sesiunea, acad. prof. dr. C. I. Parhon a rostit o scurtă cuvântare în care a vorbit despre sarcinile deputaților. S'a trecut apoi, conform art. 30 din Constituția R.P.R., la alegerea președintelui și a celor doi vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale.

In numele unui grup de deputați din regiunile București, Galați și Craiova, deputatul Stelian Moraru a propus să fie ales ca președinte al Marii Adunări Naționale deputatul C. Pârvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., iar ca vicepreședinți, deputații Gh. Stoica și Tița Florea.

Marea Adunare Națională a ales în unanimitate pe tov. C. Pârvulescu ca președinte și pe tovarășii Gh. Stoica și Tița Florea ca vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale.

Tov. C. Pârvulescu ocupând fotoliul de președinte a dat cuvântul deputatului Marin Florea Ionescu care, în numele unui grup de deputați din regiunile Iași, Stalin și Constanța, a propus un proiect de regulament de ședințe al Marii Adunări Naționale, care a fost votat în unanimitate.

In baza propunerii deputatului D. Balalia, făcută în numele unui grup de deputați din regiunile Ploești, Cluj, Constanța, Suceava și Bârlad, a fost adoptată ordinea de zi a primei sesiuni a Marii Adunări Naționale:

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate validarea deputaților aleși în alegerile dela 30 Noembrie 1952.

Deputatul Marin Florea Ionescu a dat apoi citire proiectului de lege pentru ratificarea unor decrete emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni.

Proiectul de lege a fost votat în unanimitate.

★

Ședința de Sâmbătă a Marii Adunări Naționale întrunită în primă sesiune, s'a deschis la orele 10,15 sub președinția tov. Gh. Stoica.

Tovarășul D. Petrescu, ministrul Finanțelor, a prezentat raportul cu privire la proiectul de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al Republicii Populare Române pe anul 1953 și cu privire la îndeplinirea bugetului pe anul 1952.

Deputatul Emil Popa (circumscripția electorală Abrud regiunea Cluj) a prezentat apoi raportul comisiei bugetare.

In cadrul discuțiilor asupra proiectului de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1953 au luat cuvântul numeroși deputați.

După închiderea discuției, proiectul de lege pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1953 a fost votat în unanimitate de către Marea Adunare Națională.

Marea Adunare Națională a trecut apoi la alegerea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române.

Pe baza propunerilor făcute de deputatul acad. prof. Traian Săvulescu, (circumscripția electorală Ana Ipătescu, orașul București) în numele unui grup de deputați din orașul București și regiunile Oradea, Cluj, Bârlad și Regiunea Autonomă Maghiară, Marea Adunare Națională a ales în Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române pe deputații:

Dr. **Petru Groza,**	(circumscripția electorală Cluj-Sud), președinte
Acad. **Mihail Sadoveanu,**	(circumscripția electorală Iași-Vest), vicepreședinte
Mihai Mujic,	(circumscripția electorală Baia Mare), vicepreședinte
Gh. Marusi,	(circumscripția electorală Câmpina, regiunea Ploești), secretar
Membri:	
Dumitru Coliu,	(circumscripția electorală Ploești-Nord)
Liuba Chișinevschi,	(circumscripția electorală Constanța-Sud)
Iordache Grama,	(circumscripția electorală Titu, regiunea București)
Ioan Huluță,	(circumscripția electorală Buhoci, regiunea Bacău)
Maria Ionescu,	(circumscripția electorală Caracal, regiunea Craiova)
Ion Jora,	(circumscripția electorală Traian, regiunea Galați)
Alexandru Moghioroș,	(circumscripția electorală Tg. Mureș-Nord)
Ștefan Tone,	(circumscripția electorală București-Noi, orașul București)
Eremia Pârdău,	(circumscripția electorală Câmpulung, regiunea Suceava)
Nicolae Popa,	(circumscripția electorală Băcești, regiunea Iași)
General major **Ioan Rab,**	(circumscripția electorală Târnăveni, regiunea Stalin)
Nicolae Sălăgeanu,	(circumscripția electorală Salonta, regiunea Oradea)
Maria Zidaru,	(circumscripția electorală Viile Satu Mare, regiunea Baia Mare).

Deputații au aplaudat călduros și îndelung pe membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale, în frunte cu tovarășul dr. Petru Groza.

Tov. Chivu Stoica, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a supus Marii Adunări Naționale, în numele Consiliului de Miniștri, proiectul de lege pentru reorganizarea unor ministere.

Proiectul a fost votat în unanimitate de Marea Adunare Națională.

Tov. Gh. Stoica a dat apoi citire următoarei scrisori adresată președintelui Marii Adunări Naționale de către președintele Consiliului de Miniștri, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej:

„Intrucât problema formării guvernului R.P.R. este supusă spre examinare Marii Adunări Naționale a R.P.R., Consiliul de Miniștri consideră obligațiile sale terminate și-și depune mandatul primit dela Marea Adunare Națională.

Consiliul de Miniștri al R.P.R. vă roagă să aduceți aceasta la cunoștința Marii Adunări Naționale a R.P.R.".

La propunerea deputatului Isac Martin (circumscripția electorală Timișoara-Sud), în aplauzele entuziaste și îndelungate ale celor prezenți a fost adoptată următoarea hotărîre:

„Marea Adunare Națională a R.P.R. acceptă declarația președintelui Consiliului de Miniștri despre depunerea de către Consiliul de Miniștri a mandatului său în fața Marii Adunări Naționale și-și exprimă încrederea în Consiliul de Miniștri și însărcinează pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, deputat al circumscripției electorale „Grivița Roșie" din orașul București să facă propuneri cu privire la formarea Guvernului R.P.R.".

Ședința de după masă s'a deschis la orele 17,15, sub președinția tov. Gh. Stoica.

Primit cu aplauze furtunoase de către deputați, care în picioare, ovaționează îndelung, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a supus spre aprobarea Marii Adunări Naționale compoziția Guvernului Republicii Populare Române.

In unanimitate Marea Adunare Națională a aprobat următoarea compoziție a Guvernului Republicii Populare Române:

Președintele Consiliului de Miniștri	**Gh. Gheorghiu-Dej**
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri	**Iosif Chișinevschi**
	Gh. Apostol
	Chivu Stoica
	Gh. Vidrașcu
Președintele Comitetului de Stat al Planificării	**Miron Constantinescu**
Președintele Comisiei Controlului de Stat	**Petre Borilă**
Ministrul Afacerilor Externe	**Simion Bughici**
Ministrul Afacerilor Interne	**Pavel Ștefan**
Ministrul Agriculturii	**Constantin Prisnea**
Ministrul Comerțului Exterior	**Alex. Bârlădeanu**
Ministrul Comerțului Interior	**Vasile Malinschi**
Ministrul Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții	**Gh. Hossu**
Ministrul Cultelor	**P. Constantinescu-Iași**
Ministrul Căilor Ferate	**Ionel Diaconescu**
Ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice	**Gh. Gaston Marin**
Ministrul Finanțelor	**Dumitru Petrescu**
Ministrul Forțelor Armate	**Emil Bodnăraș**
Ministrul Gospodăriilor Agricole de Stat	**Ion Vidrașcu**
Ministrul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale	**Anton Vlădoiu**
Ministrul Gospodăriei Silvice	**Constantin Popescu**
Ministrul Industriei Alimentare	**Dumitru Diaconescu**
Ministrul Industriei Cărnii, Peștelui și Laptelui	**Pascu Ștefănescu**
Ministrul Industriei Cărbunelui	**Eugen Matyas**
Ministrul Industriei Chimice	**Mihail Florescu**
Ministrul Industriei Metalurgice	**Carol Loncear**
Ministrul Industriei Petrolului	**Ion Dumitru**
Ministrul Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei	**Mihai Suder**
Ministrul Industriei Ușoare	**Alexandru Sencovici**
Ministrul Învățământului Public	**Ion Nistor**
Ministrul Învățământului Superior	**Ilie Murgulescu**
Ministrul Justiției	**Anton Tatu Jianu**
Ministrul Poștelor și Telecomunicațiilor	**Dumitru Simulescu**
Ministrul Prevederilor Sociale	**Stela Enescu**
Ministrul Sănătății	**Octavian Berlogea**
Ministrul Securității Statului	**Alex. Drăghici**
Ministrul Transporturilor Navale și Aeriene	**Gh. D. Safer**
Președintele Comitetului de Stat al Aprovizionării	**Emil Stanciu**
Președintele Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole	**Ion Olteanu**
Președintele Comitetului pentru Cinematografie	**Nicolae Bellu**
Președintele Comitetului pentru Artă	**N. Popescu-Doreanu**
Președintele Comitetului pentru Arhitectură și Construcții	**Nicolae Bădescu.**

La propunerea deputatului Petre Jurcă (circumscripția electorală Cluj-Est), făcută din însărcinarea Consiliului de împuterniciți ai grupărilor de deputați pe regiuni, Marea Adunare Națională a ales ca președinte al Tribunalului Suprem al R.P.R. pe deputatul Stelian Nițulescu (circumscripția electorală Câmpulung, regiunea Pitești).

Au fost aleși deasemeni 29 judecători și 34 asesori populari ai Tribunalului Suprem al R.P.R.

Din însărcinarea Consiliului de împuterniciți a luat apoi cuvântul deputatul Vasile Lukacs (circumscripția electorală Aleșd, regiunea Oradea), care a propus ca Marea Adunare Națională să numească ca Procuror general al R.P.R. pe deputatul Alexa Augustin, (circumscripția electorală Dej, regiunea Cluj).

Propunerea a fost votată în unanimitate.

Tov. Gh. Stoica a declarat apoi închisă prima sesiune a celei de a doua legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Al III-lea Congres al Sindicatelor din R. P. R.

In întreaga țară, oamenii muncii au întâmpinat cu însuflețire Congresul Sindicatelor din R. P. R., eveniment de mare însemnătate în viața mișcării sindicale din patria noastră. Menit să ridice la o treaptă superioară activitatea sindicatelor noastre, cel de al III-lea Congres al Sindicatelor aduce o contribuție hotărîtă la mobilizarea tuturor oamenilor muncii pentru îndeplinirea măreței sarcini trasate de partid — îndeplinirea planului cincinal în patru ani.

In cinstea acestui eveniment de seamă, oamenii muncii din patria noastră și-au sporit cu elan eforturile în lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan pe 1953. Numai în perioada dintre 5 și 16 Ianuarie, echipele de oțelari dela cuptorul Siemens Martin Nr. 4 din Combinatul „Gh. Gheorghiu-Dej"-Hunedoara, în frunte cu stahanovistul Vasile Costache, au dat 218 tone de oțel peste plan. In filaturi se aplică cu succes inițiativa stahanovistei Elena Chișiu. De curând s'a terminat montarea construcției metalice a uriașului corp central al „Casei Scânteii", constructorii apropiindu-se astfel cu pași repezi de terminarea acestui minunat palat al culturii.

Și oamenii muncii din învățământ au realizat frumoase succese în îndeplinirea sarcinilor lor. Consfătuirile raionale de curând încheiate au constituit, prin desbaterea amănunțită a problemelor muncii în școală, prin schimbul de experiență și critica lipsurilor, un factor de seamă în asigurarea succesului muncii în a doua jumătate a acestui an școlar.

Organizațiile sindicale din școli, orientate de lucrările Congresului al III-lea al U.S.I., care a pus cu hotărîre problema intensificării sprijinului dat de sindicat pentru îmbunătățirea muncii școlilor, precum și de discuțiile din cadrul consfătuirilor raionale, luptă zi de zi pentru ridicarea activității instructiv-educative la nivelul marilor sarcini care stau în fața școlii.

Ducându-și munca într'unul din sectoarele de cea mai mare importanță ale frontului ideologic, organizațiile sindicale din învățământ au datoria de a lupta cu perseverență pentru ridicarea necontenită a nivelului ideologic al membrilor lor, pentru un cât mai înalt nivel științific al muncii acestora, desvoltând larg critica și autocritica, combătând cu cea mai mare hotărîre orice manifestare a ideologiei burgheze, a cosmopolitismului, a concepțiilor reacționare în domeniul pedagogiei, etc. Intensificarea muncii ideologice în rândurile cadrelor didactice constitue o sarcină de bază, de uriașă însemnătate pentru toate organele sindicale din țara noastră.

Paralel cu aceasta, comitetele sindicale regionale, raionale și de instituție, precum și grupele sindicale din școli, trebue să-și intensifice tot mai mult acțiunea de antrenare a oamenilor muncii din învățământ pentru îndeplinirea sarcinilor profesionale.

In acelaș timp, organele sindicale trebue să obțină ridicarea la o treaptă superioară a tuturor activităților sindicale — pe linie culturală, sportivă, asigurări sociale, financiară.

Succesul muncii sindicale în școlile noastre depinde în mare parte de măsura în care organizațiile sindicale vor ști să obțină colaborarea cu celelalte organizații de masă, cu secțiile de învățământ și conducerile școlilor pentru ca împreună, sub îndrumarea organizațiilor de partid, să mobilizeze pe oamenii muncii din școli, cu prilejul celui de al III-lea Congres al Sindicatelor la un nou avânt în îndeplinirea sarcinilor profesionale și obștești.

Pentru succesul consfătuirilor regionale ale cadrelor didactice din școlile pedagogice

In zilele de 10, 11 și 12 Februarie 1953 vor avea loc consfătuirile regionale ale cadrelor didactice care predau la școlile pedagogice.

Organizate pe baza experienței învățământului pedagogic sovietic, aceste consfătuiri sunt menite să asigure o mai bună desfășurare a procesului de învățământ pe semestrul II, să asigure ridicarea nivelului întregii activități didactice în școlile care pregătesc viitoarele cadre de învățători și educatoare.

Chezășia succesului consfătuirilor regionale constă în buna lor organizare și desfășurare. De cea mai mare însemnătate sunt în această privință, pregătirile secțiunilor de învățământ și ale școlilor pentru a asigura discutarea în consfătuiri a celor mai însemnate probleme ale muncii, a acelor probleme de rezolvarea cărora depinde mersul înainte al instrucției și educației elevilor din școlile pedagogice. In aceste școli, munca didactică are o însemnătate deosebită, tocmai datorită faptului că aici sunt pregătiți viitorii învățători, detașamentul cel mai numeros al intelectualității noastre.

Consfătuirile regionale ale cadrelor didactice din școlile pedagogice vor duce la bune rezultate dacă munca profesorilor, a învățătorilor și educatoarelor va fi analizată din acest punct de vedere, dacă vor fi arătate în mod concret experiențele bune, dacă vor fi scoase la iveală și combătute cu curaj lipsurile activității. Este necesar să se discute în consfătuiri măsura în care cadrele didactice au reușit să înarmeze pe elevii lor cu cunoașterea principiilor pedagogice și a metodelor de învățământ, cu cunoașterea teoriei educației pe care vor trebui s'o aplice în școlile unde vor lucra.

Lupta pentru realizarea unui învățământ științific este strâns legată de lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze, a denaturărilor antiștiințifice. Deaceea, în consfătuirile regionale trebue să se acorde cea mai mare însemnătate analizei muncii cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului ideologic al lecțiilor, luptei lor împotriva influențelor ideologiei burgheze. In cadrul ședințelor plenare ale consfătuirilor trebue să se prelucreze cu toată seriozitatea articolul „Pentru lichidarea denaturărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", apărut în „Scânteia" din 18 Ianuarie 1953. In lumina acestui articol trebue analizată activitatea desfășurată de cadrele didactice din școlile pedagogice. Din referate și discuții trebue să reiese în mod clar în ce măsură se preocupă profesorii școlilor pedagogice de înarmarea viitorilor învățători cu pedagogia sovietică, pedagogia cea mai înaintată din lume.

O atenție deosebită trebue să se acorde, în cadrul consfătuirilor, analizei muncii educative în rândurile elevilor din școlile pedagogice. Nu trebue să se uite că actualii elevi ai școlilor pedagogice, mâine învățători pe tot întinsul patriei, vor face educația comunistă a milioanelor de copii, vor lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Deaceea, participanții la consfătuirile regionale din Februarie au datoria să se preocupe în mod deosebit de felul cum se realizează educația comunistă în școlile pedagogice, de felul cum sunt educați viitorii învățători în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei pentru pace.

In strânsă legătură cu această problemă, trebue să se analizeze realizarea disciplinei în școlile pedagogice. Este necesar să se lămurească în discuții faptul că disciplina nu se poate realiza prin măsuri izolate, prin metode izolate, privite ca un fel de rețete pedagogice.

In consfătuiri, trebue analizată cu temeinicie desfășurarea practicii pedagogice. Referatele și discuțiile trebue să arate în ce măsură elevii sunt înarmați cu cunoașterea metodicilor, dacă au cunoștințe suficiente pentru a preda lecții bine orientate din punct de vedere științific, dacă reușesc să predea cunoștințe legate de practică, dacă știu să confecționeze material didactic, să facă lucrări de laborator, dacă sunt înarmați cu cunoașterea problemelor agrotehnice.

Aceste probleme trebue să-și găsească loc în primul rând atât în cadrul referatelor, cât și în discuții. Pentru ca ele să fie susținute în mod temeinic, este necesară o adâncă cunoaștere a muncii din școlile pedagogice. In acest scop, consiliile pedagogice și grupele sindicale din școlile pedagogice trebue să discute pe larg, în această perioadă, în spirit critic și autocritic, activitatea cadrelor didactice, pentru a se strânge un material cât mai bogat, care să înfățișeze atât experiențele pozitive, cât și lipsurile pe baza cărora se explică situația slabă la învățătură și disciplină din unele școli. Desfășurarea examenelor semestriale va scoate, deasemenea, la iveală un bogat material în această privință. Răspunsurile elevilor vor arăta în ce măsură învățătorii și profesorii și-au îndeplinit sarcinile ce le-au revenit pe primul semestru. Folosind rezultatele acestor examene și apreciindu-le în spirit autocritic, cadrele didactice dela școlile pedagogice vor putea să ridice în mod simțitor nivelul discuțiilor la consfătuiri.

Pentru a asigura o participare cât mai largă a cadrelor didactice la discuții, șeful secțiunii de învățământ regionale, ca și președintele comitetului sindical regional de învățământ trebue să pregătească referatele cu toată grija și cât mai concret, alcătuind din timp colective de specialiști, desemnând responsabilii fiecărei secții în parte. In ședințele plenare vor fi prezentate și desbătute următoarele referate: referatul șefului secțiunii de învățământ regionale, referatul cu privire la practica pedagogică, referatul comitetului sindical regional de învățământ și referatul comitetului regional U.T.M. In cadrul fiecărei regiuni, se vor organiza după posibilități, următoarele secții: limba română, limba maternă, limba rusă, matematica, fizică și chimie, științe naturale, istorie, geografie, secția pentru pedagogie generală, psihologie, logică, pedagogie preșcolară și practica pedagogică, secții de muzică, de educație fizică, de desen și lucrări practice, precum și o secție a directorilor, la care vor participa și directorii adjuncți.

Atât în ședințele plenare, cât și în ședințele pe secții trebue să se mânuiască cu curaj arma criticii și autocriticii. Numai astfel se vor cunoaște toate lipsurile care împiedică bunul mers al școlii, numai astfel consfătuirile se vor încheia cu rezoluții care vor constitui adevărate programe de activitate pentru îmbunătățirea muncii în școlile pedagogice. Numai astfel școlile pedagogice vor reuși să pregătească învățători, care să fie capabili, — așa după cum spunea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor — „de a **forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadre noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă".**

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Despre autoritatea profesorului

Redacția noastră a primit o scrisoare dela cadrele didactice ale uneia din școlile raionului Plovatsk, regiunea Stalingrad. Intre profesorii acestei școli și elevii claselor superioare nu există relații reciproce juste. Pedagogii întreabă cum să rezolve această problemă dificilă pentru ei. Ce trebue să facă ei ca să se bucure de mai multă autoritate în ochii elevilor? Pot merge pe linia pedepselor administrative, cum propun unii dintre pedagogii școlii?

Concomitent cu această scrisoare, redacția a primit articolul învățătoarei emerite a școlii din R.S.F.S.R., A. N. Kiseleva, despre autoritatea învățătorului.

Mai jos publicăm articolul ei ca răspuns la întrebările profesorilor din raionul Plovațk. Ei vor găsi în acest articol multe indicații folositoare pentru rezolvarea problemei dificile, care s'a ridicat în fața lor.

★

A. Kiseleva
Invățătoare emerită a școlii din R.S.F.S.R., deputată a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

Dela început trebue spus că personalitatea profesorului este aceea care, în primul rând, exercită o puternică influență educativă asupra elevilor. „Concepțiile profesorului, purtarea lui, viața lui, felul în care tratează fiecare fenomen influențează într'un fel sau altul asupra tuturor elevilor" — spune M. I. Kalinin. Se poate spune că profesorul creiază personalitatea elevului, într'o anumită măsură, după chipul și asemănarea sa. Intr'o zi, am asistat, în cursul unei zile de lucru, la toate lecțiile dela una din școlile raionului nostru.

Am intrat cu profesoara de literatură în clasa a VIII-a. Elevii ne-au întâmpinat disciplinat și respectuos. Lecția a început cu chestionarea elevilor: ei au povestit conținutul capitolelor citite din cartea „O călătorie dela Petersburg la Moscova" de A. N. Radiscev. M'a impresionat plăcut tendința vizibilă a elevilor de a povesti vioi, pitoresc și expresiv. Când chestionarea s'a terminat, profesoara a stat tăcută câteva secunde în fața clasei. In clasă plutea liniștea așteptării. Deabea acum am observat ceva deosebit în aspectul exterior al profesoarei: o rochie de culoare închisă, figura parcă ațintită înainte, expresia feței severă și tristă, pauza semnificativă, toate acestea te obligau să fii atent, să aștepți ceva.

„Am aruncat o privire împrejur — și sufletul mi-a fost jignit de chinurile omenirii" — și-a început profesoara povestirea, cu un citat. Vocea ei răsuna cu durere și mânie. Nu mă pot hotărî să redau povestirea vie, interesantă, emoționantă a profesoarei, mi-e frică să n'o denaturez. Mânia, durerea, neliniștea, ura creșteau în vocea ei și se transmiteau elevilor. Elevii au ascultat-o fără să-și poată lua ochii dela fața ei expresivă și palidă. M'am gândit atunci cât de important este pentru pedagog fiecare amănunt: și gestul, și expresia feței, și îmbrăcămintea, și priceperea de a se stăpâni și de a povesti expresiv și interesant, pentru ca cei ce te ascultă să vadă în fața tot ceeace cuprinde povestirea ta. Dar cel mai important lucru este profunzimea și sinceritatea sentimentelor pedagogului însuși. El trebue și să iubească și să urască în așa fel, încât, ascultându-l și elevii să fie însuflețiți de dragoste sau ură față de tot ceeace iubește sau urăște el, să fie aprinși de dorința de a-și jertfi viața pentru tot ce este minunat și să nu precupețească forțele în lupta împotriva a tot ce este josnic și odios.

Sunetul brusc al clopoțelului i-a trezit parcă dintr'o visare pe elevi. Ei au petrecut pe profesoara lor cu priviri pline de admirație și n'au alergat spre ușă ca să iasă mai repede în recreație, cum se întâmplă adeseori, ci au ieșit gânditori, de parcă încă nu se puteau elibera de puternicele impresii primite în timpul lecției. Iată: un elev s'a oprit în coridor, lângă perete. S'ar părea că este complect absent; privirea lui este gânditoare ca și cum ar visa la îndeplinirea unor acte eroice în numele fericirii omenirii. Fericit pedagogul care știe să stăpânească în acest fel inimile și sufletele elevilor săi!

Imi amintesc apoi de o profesoară de istorie, unul dintre oamenii cei mai ordonați și conștiincioși pe care-i cunosc. Ea se pregătește minuțios pentru lecții, are întotdeauna planuri scrise, își alege din timp materialul didactic. Cunoaște aproape pe dinafară materialul pe care trebue să-l predea, vorbea tare, clar, dar... ori care ar fi subiectul povestirii ei — atrocitățile sălbatice ale cotropitorilor fasciști sau actele de eroism ale oamenilor sovietici — despre toate vorbește uniform, fără pasiune, rece, cu o voce monotonă, metalică. Această voce nu va tremura niciodată, în ea nu se va ivi nici când emoția, mânia, indignarea. O astfel de voce nu va încălzi elevii cu căldura ei, nu va aprinde în sufletele lor dorința de a îndeplini lucruri minunate. Peste fața profesoarei nu va trece nicio umbră, ea nu se va ilumina de bucurie sau de mândrie. Despre toate ea vorbește cu aceleași cuvinte, cu aceiași indiferență, fără pasiune. Din gura ei nu va ieși niciun cuvânt fierbinte ca o flacără; nici un cuvânt care să facă inimile tinere să bată mai repede, mai viu.

Or, această profesoară era considerată ca unul dintre pedagogii buni, conștiincioși și exigenți. Elevii ei cunoșteau istoria, dar aceasta era un fel de istorie moartă: despre întâmplări, oameni și evenimente care n'au nicio legătură cu omul viu.

Dar să ne întoarcem în clasă. Ora a doua este lecție de geometrie. Profesorul, om mai în vârstă, energic, cu mișcări ușoare, își captivează clasa din primul minut al lecției. Când observi cum predă el lecția, începi să înțelegi că adevărata măestrie pedagogică este priceperea de a face din chestiunea cea mai grea și mai complicată o chestiune simplă, ușoară și accesibilă. Privind la profesorul de matematică, m'am gândit că pedagogul trebue să aibă multe trăsături comune cu savantul: acelaș orizont larg de vederi, erudiție, aceiași logică, claritate, preciziune, succesiune a ideilor.

Cât de des se poate auzi că matematica este un obiect plictisitor, uscat. Or, eu am văzut cu câtă pasiune au lucrat elevii în decursul întregii ore, nesimțind nici cea mai mică oboseală sau plictiseală. Din timp în timp, profesorul destindea încordarea elevilor făcând o observație sau o glumă. In clasă izbucnea imediat râsul și tot atât de repede se potolea, supunându-se voinței profesorului.

Pavel Grigorievici — așa se numește profesorul de matematică — este un om de înaltă cultură. El cunoaște nu numai matematica, ci și chimia, fizica, istoria, literatura, geografia. „Pavel Grigorievici știe tot, nu există nimic pe lume ca el să nu știe" — spun despre el elevii. El le insuflă dorința de a-i semăna.

La lecția următoare, clasa mi se prezintă într'o lumină nouă. Profesoara de istorie — liniștită, modestă, vorbește puțin și liniștit, dar lecția se desfășoară organizat și rodnic. Explicând materialul nou, ea parcă mai mult ar chestiona. Totuși, sprijinindu-se pe cunoștințele vechi, elevii își însușesc cu ușurință cunoștințele noi. Ea le dă o lucrare individuală și toți se adâncesc în muncă.

Incerc să stabilesc calitățile prețioase ale acestei profesoare. Ea atrage elevii prin căldura, sensibilitatea și grija cu adevărat maternă pe care le-o poartă, dar în acelaș timp e exigentă, iar câteodată și severă. Iși îndeplinește munca sa nobilă modest și liniștit, educând la copii calități și deprinderi prețioase. Ea nu va uita nimic. Nu-i va scăpa niciun amănunt, va observa totul și va face numai așa cum va spune. Și copiii știu: cum a spus profesoara — așa va fi. Ea nu va precupeți nici forțe și nici timp pentru a desrădăcina din caracterul și purtarea elevilor orice deprindere rea și a le forma deprinderi bune. Poate că nici elevul însuși, nici părinții lui, nici conducătorii școlii nu vor observa aceasta, de parcă totul s'ar fi făcut dela sine. Or, aceasta se face prin munca uriașă și plină de abnegație a omului care nu cere nici laude, nici recompense. Eu am întâlnit mulți pedagogi de acest fel care își iubesc fierbinte munca și pe copii.

Am asistat la încă o lecție și am privit clasa cu cea mai mare mirare: n'o mai recunoșteam. Profesorul a așteptat un minut întreg până a încetat zgomotul.

— Aștept să faceți liniște — a spus el iritat și cu voce ridicată. — Ivanov, dece te miști mereu, stai pe cuie? Petrova, dece te învârtești? Desigur, lecția nu ți-ai pregătit-o, dar te învârtești. Treci la tablă să răspunzi la lecție.

Eleva a refuzat să meargă la tablă: în adevăr, nu era pregătită pentru lecție. Tăcea.

— Dece taci? o întrebă grosolan profesorul. Niciodată n'ai știut și nu vei ști nimic.

Eleva se îmbujoră de rușine și aruncă profesorului o privire plină de ură. Profesorul chemă un elev după altul. Niciunul nu știa lecția, dar chiar dacă vreunul ar fi știut-o, profesorul nu-i dădea posibilitate să răspundă.

„Oasele craniului se unesc..." începu încet un elev — dar profesorul nu-l lăsă să termine, să se gândească, să se corecteze, ci îl întrerupse iritat:

— Cum, cum se unesc? Ce trăncănești acolo? Gândește-te la ceeace vorbești.

Elevul tăcu.

— Ei, dece taci? Nu știi? Iar nu ți-ai pregătit lecția, ai uitat că mai ai un „unu".

Elevul mai făcu un efort și băigui:

— Oasele craniului se unesc... se unesc..

— Ce-ai apucat un singur cuvânt ca papagalul? Dacă nu știi nimic, spune că nu știi și nu-mi răpi timpul pe degeaba. Stai jos. Unu — spuse indignat profesorul, de parcă s'ar fi bucurat că elevul nu știuse nimic. Elevul se îndepărtă de tablă îndârjit și deprimat. Aceiași soartă o avură și al doilea și al treilea elev. Profesorul se arătă foarte indispus, dar în acelaș timp parcă doritor ca toți elevii să primească nota doi și unu.

Insfârșit, profesorul a trecut la explicarea materialului nou. Și atunci m'am convins că o problemă oricât de simplă, oricât de bine cunoscută copiilor din practica vieții poate deveni complexă și de neînțeles. Elevilor le era însă indiferent cum explică, deoarece nimeni nu-l asculta. Ei se ocupau pe ascuns cu orice, numai cu biologia nu. Se vede că se obișnuiseră cu aceasta. Iar profesorul își întrerupea neîncetat explicațiile prin chemări la ordine, observații și morală.

Am plecat dela lecție cu un sentiment apăsător. E păcat de profesorul-mucenic și, în acelaș timp, ți-e necaz pe el. Iți pare rău de copii și ți-e groază de soarta lor.

Nu se poate spune că acest profesor este profan în pedagogie. El are studii pedagogice superioare și înțelege just în teorie multe lucruri. Dar nenorocirea lui constă în faptul că n'are niciun pic de tact pedagogic, că nu simte măsura acțiunilor sale. Acolo unde s'ar putea limita la o privire sau la o simplă observație prietenească, el strigă și-și pierde firea. Pedepsele lui nu corespund delictelor elevilor și, deaceea, copiii îl consideră nedrept și nu-l iubesc. Ei respectă pe profesorul cel mai aspru și mai exigent, dacă este drept, dar sunt împotriva celui nedrept.

Profesorul de biologie și-a format o deprindere statornică: de abia intrat în clasă, el este cuprins de o iritare care se transmite imediat elevilor. „Nu mă pot stăpâni nicidecum. Vreau să nu mă supăr și, totuși, mă supăr. Ei sunt atât de nedisciplinați!" — își spune el părerea despre elevii săi.

Cauza insucceselor acestui pedagog constă tocmai în faptul că el nu vede în elevi nimic bun, nu crede că elevii lui sunt capabili de sensibilitate, de dragoste și mărinimie. El este slab ca profesor, dar și mai slab ca educator. El poate educa la elevi numai trăsăturile negative, care-i sunt proprii lui însuși: grosolănia, lipsa de tact, lipsa de respect față de om.

Pentru a face față cu succes sarcinilor educării unui om nou, demn de epoca stalinistă, care să posede „cele mai bune calități omenești", cum spunea M. I. Kalinin, trebue ca însuși profesorul să posede aceste calități omenești. Și cu cât este mai bogată, mai talentată, mai multilaterală personalitatea profesorului, cu cât este mai înalt nivelul său intelectual, cu cât sunt mai profunde și mai vii emoțiile sale, cu atât influența pe care o va exercita asupra elevilor săi va fi mai mare, cu atât va fi un educator mai bun.

Problemele învățământului politehnic în discuția consfătuirilor din Ianuarie ale cadrelor didactice

Rezultatele primei jumătăți a anului școlar s'au încheiat. In țara noastră s'au desfășurat pretutindeni consfătuirile din Ianuarie cu cadrele didactice. Cadrele didactice și organele învățământului public au desbătut sarcinile școlii legate de Hotărîrile celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist, au analizat situația muncii instructiv-educative în școli și au discutat măsurile ce vor trebui să fie luate în activitatea din a doua jumătate a anului școlar.

Consfătuirile din Ianuarie cu cadrele didactice au acordat o mare atenție problemelor învățământului politehnic. Multe școli, mulți învățători și profesori au trecut în fapt la familiarizarea elevilor cu principiile științifice ale producției actuale.

Școlile și organele învățământului public din Leningrad au obținut o serie de realizări importante în această privință, în prima jumătate a anului școlar. Hotărîrile Congresului cu privire la învățământul politehnic au fost desbătute în ședințele consiliilor pedagogice ale școlilor. S'a ținut un seminar special în oraș cu directorii școlilor și cu conducătorii secțiunilor de învățământ raionale. Institutul de perfecționare a cadrelor didactice a introdus în programa cursurilor anuale ale profesorilor de fizică, chimie și matematică, teme legate de studierea bazelor tehnicii și producției actuale. La institut se țin conferințe, se dau consultații cu privire la conținutul și metodele învățământului politehnic, se organizează practica politehnică pentru cadrele didactice.

Consfătuirile au arătat că în școlile din Leningrad s'a îmbunătățit simțitor nivelul științific al predării fizicii, chimiei, biologiei, în timpul primei jumătăți a anului școlar. In activitatea școlară se folosește pe o scară largă cinematograful. Numărul excursiilor în întreprinderile productive cu elevii a crescut de cinci ori în comparație cu anul trecut.

La școala nr. 312 a fost prelucrat un plan concret de înfăptuire a unor măsuri cu privire la învățământul politehnic. A fost întărit controlul în ce privește predarea științelor naturii și matematicii. S'a îmbunătățit munca în cercurile de fizică, de radiotehnică și de chimie. In sala de conferințe a școlii se țin în mod sistematic referate despre realizările actuale ale științei și tehnicii, despre marile construcții ale comunismului.

Tovarășul Ștepuro, directorul școlii nr. 331, a vorbit la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Nevsc despre experiența în stabilirea legăturii dintre școala nr. 331 și uzina „Economaizer". Directorul uzinei și organizația de partid a uzinei au ajutat mult școala în înfăptuirea învățământului politehnic. Un grup de ingineri propuși de către conducerea uzinei a participat activ la ședințele comisiilor de fizică și chimie ale cadrelor didactice. Uzina ajută școala să înzestreze mai bine cabinetele de fizică și de chimie și camerele de lucru în care se desfășoară activitatea cercurilor tehnice.

Consfătuirea a acordat o atenție serioasă experienței școlii nr. 150. Tovarășa Sușcova, directoarea școlii, și comitetul de părinți au creiat o secție specială de ajutorare în înfăptuirea învățământului politehnic în școală. Părinții elevilor conduc cercurile de automobilism, de electrotehnică și celelalte cercuri ale elevilor.

Succese serioase în înfăptuirea învățământului politehnic au fost remarcate și la consfătuirile cadrelor didactice din Chiev. La consfătuirea din raionul „Lenin" au fost aduse exemple care arată că multe școli, mai ales școlile nr. 33, 57, 78, 87, au realizat pe deplin numărul de lecții de laborator prevăzut de programă pentru prima jumătate a anului școlar. Activitatea cercurilor tehnice s'a întărit simțitor.

Alături de referatele pedagogilor, pe ordinea de zi a ședinței secției profesorilor de fizică a fost introdus în acest an și raportul vestitului stahanovist Seminski, laureat al Premiului Stalin, despre metodele de tăiere rapidă a metalelor.

Realizarea Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la învățământul politehnic a constituit deasemeni obiectivul lucrărilor secției profesorilor de chimie din orașul Chemerov. Membrii secției au declarat cu hotărîre că se pot face multe lucruri pentru realizarea învățământului politehnic chiar și pe baza programelor de învățământ existente.

Comitetul de părinți în școală

Școlile sovietice acordă o mare atenție muncii cu părinții, ajutându-i permanent în educarea copiilor lor. Ajutorarea părinților în educarea copiilor constitue o parte integrantă a procesului muncii instructiv-educative în fiecare școală. Un loc important în această muncă îl ocupă propaganda pedagogică desfășurată cu scopul de a familiariza pe părinți cu teoria și experiența bogată a educării copiilor.

Cea mai răspândită formă de propagandă pedagogică este organizarea conferințelor pe teme de pedagogie pentru un cerc larg de părinți.

Munca cu părinții se duce în mod diferențiat, ținându-se seama de vârsta elevilor. Astfel, în anul curent, la școala nr. 465 din Moscova s'au organizat pentru părinți până acum conferințele: „Regimul zilei școlarilor", „Educarea elevului în familie", „Cultivarea în familie a deprinderii de a munci". „Cum trebue să-și pregătească elevii temele acasă" și altele. Pedagogii familiarizează în mod amănunțit pe părinți cu sistemul educativ aplicat de marele pedagog sovietic A. S. Macarenco. Talentatul pedagog-inovator A. S. Macarenco a dat minunate modele de educare a tineretului. Scriitorul sovietic A. M. Gorki a apreciat mult și a susținut prin toate mijloacele sistemul pedagogic al lui A. S. Macarenco.

Pentru ca legătura dintre școală și părinți să fie tot mai strânsă și permanentă, la școala nr. 465, ca de altfel la majoritatea covârșitoare a școlilor sovietice, a fost organizat comitetul de părinți. Comitetul acesta este ales pe un an de către părinții elevilor dela școala respectivă. El se compune din 38 de membri, alegându-se în comitet câte un părinte pentru fiecare clasă (dacă școala are mai puțin de zece clase, se aleg în comitet câte doi părinți pentru fiecare clasă). Pentru activitatea curentă, comitetul de părinți alege un prezidiu din care fac parte președintele, vicepreședintele, secretarul și 4-6 membri.

La școala nr. 465 prezidiul se compune din 9 membri. Ca președinte al comitetului de părinți a fost aleasă Nicolaevna Ilina, gospodină, care are doi copii elevi la această școală. Această sarcină de cinste i s'a acordat Nicolaevnei Ilina atât pentru activitatea sa obștească intensă, cât și pentru faptul că fiii săi sunt exemplu la învățătură și la purtare.

In activitatea sa, comitetul de părinți se conduce după instrucțiunile Ministerului Invățământului Public al R.S.F.S.R. Fiind un organ al opiniei publice, comitetul de părinți ajută școala în înfăptuirea învățământului de 7 ani general, în desfășurarea activității în afară de clasă și în afară de școală, în supravegherea îndeplinirii „regulilor pentru elevi", în activitatea administrativă și sanitară din cadrul școlii. In vederea îndeplinirii cu succes a acestor sarcini, comitetul de părinți a creiat o serie de comisii permanente: comisia pentru propaganda pedagogică, comisia de învățământ general, comisia pentru activitatea instructiv-educativă, comisia pentru munca culturală de massă și comisia administrativ-sanitară. Aceste comisii sunt conduse de către membrii prezidiului comitetului. Fiecare comisie este sprijinită în activitatea sa de către activul de părinți. Pentru desfășurarea celorlalte activități, comitetul de părinți creiază comisii provizorii care-și încetează activitatea după îndeplinirea sarcinilor respective.

Inainte de începerea anului școlar, școala nr. 465 a efectuat repararea generală a clădirii școlii. In scopul înfăptuirii rapide a lucrărilor de reparație, comitetul a creiat o comisie provizorie specială compusă din părinți specialiști în acest domeniu, care au lucrat sub conducerea inginerului Medvedev. Comisia a dat un ajutor puternic directorului școlii în efectuarea reparațiilor la timp și în bune condițiuni. Ea a ajutat la alcătuirea bugetului, la alegerea consultanților, a organizat serviciul permanent al părinților, a participat la recepționarea lucrărilor finale de reparații.

Comisia pentru munca instructiv-educativă, condusă de către O. Petrova, acordă o mare importanță elevilor rămași în urmă la învățătură. Membrii acestei comisii se interesează de condițiile de muncă acasă ale elevilor rămași în urmă la învățătură, discută cu părinții lor, dându-le sfaturi prețioase.

Nu de mult, în școală s'a întâmplat următorul fapt: Colea Petrov, elev din clasa a VIII-a, citind peste măsură cărți de literatură beletristică, nu mai găsea timp să vină la școală. Atunci, membrii comisiei au mers la Colea acasă pentru a vedea care este cauza lipsei lui dela școală. Astfel, ei au aflat că elevul Colea Petrov intenționa să meargă la școala de teatru și să devină artist. După ce membrii comisiei au discutat în amănunțime cu Colea și cu părinții săi, copilul a renunțat la intenția aceasta și s'a hotărît să absolve mai întâi școala medie și după aceia să-și aleagă profesia. El a revenit la școală, iar acum este un elev fruntaș.

Comisia pentru munca culturală de masă organizează în școală, împreună cu profesorii, reprezentații cinematografice, organizează vizionări colective de filme, vizionări de spectacole la teatrul pentru copii și la teatrul de păpuși. Elevii școlii vizitează adesea muzeele din Moscova și locurile istorice din jurul Moscovei. In timpul vacanței de iarnă a fost amenajat un bogat pom de iarnă pentru elevii din toată școala, ceea ce a adus multă bucurie școlarilor. In timpul vacanței, la matinee, copiii au desfășurat o bogată activitate artistică de amatori (jocuri, cântece, dansuri, punerea în scenă a unor piese de teatru). Au fost organizate deasemeni câteva excursii în colectiv pe colinele „Lenin". Copiii au examinat cu multă emoție casa în care a locuit V. I. Lenin. Acolo, Ilici a avut numeroase întrevederi cu I. V. Stalin, cel mai apropiat tovarăș de luptă al său. Copiii priveau cu interes tot ce amintea de șederea în această casă a marelui conducător.

Intreaga muncă a comitetului de părinți se desfășoară ținându-se seama de planul de muncă al directorului școlii. Directorul școlii este el însuși membru al comitetului de părinți și ia parte la toate ședințele comitetului. Nicolaevna Ilina, președinte al comitetului de părinți și membru al consiliului pedagogic al școlii, este întotdeauna la curent cu toate problemele desbătute de către pedagogi. Comitetul de părinți organizează împreună cu directorul școlii de două ori pe an adunări generale cu părinții. In aceste adunări directorul școlii face cunoscute părinților rezultatele ultimei perioade de învățătură și sarcinile viitoare. La sfârșitul fiecărui pătrar au loc adunări cu părinții pe clase. In cadrul adunărilor pe clase se discută situația la învățătură și la purtare a elevilor pe pătrarul respectiv, se dau sfaturi părinților.

Intreaga muncă a comitetului de părinți se desfășoară după planul alcătuit pe o jumătate de an școlar.

A. SOLOVIEV

Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei *)

Opera istorică de construire a socialismului este indisolubil legată de desfășurarea victorioasă a revoluției culturale, de avântul continuu al învățământului, al științei și culturii, de pregătirea unui număr tot mai mare de cadre cu o înaltă calificare în toate domeniile construcției socialiste.

In politica lor, partidul și guvernul se călăuzesc după cerințele legii fundamentale a socialismului, descoperite de tovarășul Stalin, care constă în **„asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte"**. (I. V. Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.").

Pe baza dezvoltării economiei naționale, a succeselor obținute în industrializarea țării, în creșterea producției socialiste ca urmare a introducerii tehnicii noi, partidul și guvernul organizează ridicarea continuă a nivelului cultural și sanitar al populației muncitoare. Aceasta își găsește o puternică expresie, între altele, în marea dezvoltare pe care a luat-o în țara noastră învățământul public, în realizările dobândite pe tărâmul ocrotirii sănătății poporului, în crearea unor condiții tot mai bune pentru avântul activității științifice în toate domeniile.

Sub îndrumarea și cu sprijinul neprecupețit al partidului și guvernului, urmând marele exemplu al celei mai înaintate științe din lume — știința sovietică — și punând în valoare tradițiile progresiste ale științei și școlii noastre, imensa majoritate a învățătorilor, a profesorilor, a medicilor, a oamenilor de știință desfășoară o muncă plină de abnegație pentru dezvoltarea științei și culturii, o muncă inspirată de nobila ideie stalinistă care apreciază omul ca cel mai prețios capital, o muncă însuflețită de un înalt patriotism. Partidul educă pe oamenii de știință să muncească neobosit, așa cum a arătat tovarășul Stalin, **„pentru înflorirea științei, a acelei științe care nu se izolează de popor, ci care este gata să-l slujească, să-i facă cunoscute toate cuceririle sale științifice; care se pune în slujba poporului nu din constrângere, ci de bunăvoie și cu bucurie"**.

Viața arată că în condițiile construirii socialismului, dușmanul intern și extern caută să folosească, îndeosebi în rândurile intelectualității, arma otrăvită a cosmopolitismului, a ploconirii în fața științei și culturii descompuse din țările imperialiste. Ridicarea continuă a nivelului învățământului și științei din țara noastră este strâns legată de lupta necruțătoare împotriva cosmopolitismului, împotriva oricăror influențe și manifestări ale ideologiei burgheze, care încearcă să pună piedici mersului înainte al poporului român, să dăuneze activității creatoare a oamenilor de știință.

„In știință — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul învățătorilor — **se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. Deaceea sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități"**.

1.

Activitatea desfășurată de către Centrul de Higienă Mintală (condus de dr. Florica Bagdasar) și de Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice (condus de dr. stomatolog Ulian) constitue o puternică manifestare de ploconire slugarnică în fața concepțiilor putrede, antiștiințifice, ale ideologiei burgheze, o înstrăinare de tradițiile progresiste ale științei noastre și de cuceririle celei mai înaintate științe din lume, știința sovietică.

Insăși denumirea, modul de organizare și scopul Centrului de Higienă Mintală și al Centrului de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice arată limpede că acestea au fost create după modelul instituțiilor cu caracter diversionist, finanțate de cele mai reacționare cercuri din S.U.A. La baza activității clinicilor de tipul „Mental Hygiene" stă „teoria" reacționară și profund antiștiințifică a lui Weissman-Morgan. Această „teorie" proclamând așazisa „atotputernicie" a factorilor ereditari — chipurile „veșnici" și nesupuși niciunei influențe exterioare — neagă posibilitatea transformării însușirilor dobândite de organism în timpul vieții, neagă așadar, împotriva evidenței, posibilitatea de perfecționare și progres a ființelor vii. „Teoriile" weissmanist-morganiste au fost însușite cu brațele deschise de către hitleriști pentru „justificarea" monstruoaselor teorii rasiste, au constituit baza ideologică a crimelor fascismului, a crematoriilor pentru ars oameni dela Dachau, Oswieczin și Buchenwald — și, astăzi, a bestialităților imperialiștilor americani în Coreea. Astăzi toată haita trepădușilor ideologici ai imperialiștilor americani — dela pseudo-filosofii obscurantiști și până la gangsterii laboratoarelor de biologie — ridică în slăvi „teoriile" weissmanist-morganiste, susținând că „însușirile naturale neschimbătoare" ar face, chipurile, ca popoarelor lumii să le fie hărăzită soarta de sclavi ai „rasei superioare" a imperialiștilor americani, pretendenți la dominația mondială.

Dar toată larma ideologilor imperialismului nu poate ascunde falimentul total al „teoriilor" weissmanist-morganiste. Dezvoltarea științei a dat grele lovituri acestei concepții retrograde. Lovitura de grație a fost dată „teoriilor" weissmanist-morganiste de uriașele succese ale științei sovietice. Bazându-se pe materialismul dialectic și pășind pe calea deschisă de Miciurin și Lîsenko, biologia sovietică a ajuns la realizări epocale în domeniul transformării speciilor și al transmiterii noilor caractere dobândite, reușind să creeze sute de specii noi de plante și pomi fructiferi, să intervină în mod activ în creșterea animalelor, să creeze rase cu noi însușiri, potrivit voinței omului, să aclimatizeze viețuitoare în condiții din cele mai neprielnice etc.

Astăzi, uriașele realizări ale științei sovietice au spulberat pe deantregul „teoriile" lui Weissman-Morgan dovedind, nu numai teoretic dar și **în practică**, falsitatea lor. După concepțiile obscurantiste ale lui Weissman și Morgan, decedate fără de glorie, nu mai susțină decât jalnicul mănunchi al stipendiaților claselor exploatatoare și al cosmopoliților care le țin isonul.

Pretinzând că are scopul de a consulta și „trata" copii întârziați mintal și „greu educabili", Centrul de Higienă Mintală a fost organizat de dr. Florica Bagdasar după chipul și asemănarea centrelor din S.U.A. Aceluiaș scop diversionist îi servea și activitatea Centrului de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice, care pretindea că cercetează „influența factorilor fiziologici, psihici și familiari asupra procesului de educare și instruire a elevilor în școală".

Tributare pe deaîntregul putredei ideologii burgheze, cele două centre s'au străduit să promoveze teorii și practici ultrareacționare din domeniul pedagogiei, psihologiei și medicinii înfeudate imperialismului și au **desfășurat o activitate profund dăunătoare.** Cele două centre au pus la baza activității lor „teoriile" putrede ale pedologiei (N.R.: pseudo-știință burgheză care pretinde că s'ar ocupa cu studiul copilului; a nu se confunda cu pedologia — știința care se ocupă cu studiul solului); potrivit „teoriilor" pedologiei, dezvoltarea copilului ar fi condiționată în mod fatalist de factorii ereditari, considerați ca elemente neschimbătoare, iar cauzele insucceselor la învățătură ale unor elevi ar fi aceiași factori invariabili.

Experiența sovietică ne arată că, bazându-se pe învățătura lui Pavlov, pedagogia și neuro-psihiatria, — prin modificarea relațiilor între individ și mediu, folosind reflexele condiționate și stimulând rolul diriguitor al scoarței cerebrale — pot lupta cu deplin succes împotriva rămânerii în urmă a copilului, pentru grăbirea dezvoltării sale intelectuale. Nesocotind cuceririle științei înaintate și cramponându-se pe pozițiile reacționare ale weissmanism-morganism-ului, Centrul de Higienă Mintală condamna copiii rămași în urmă, — ca rezultat al unor condiții neprielnice dezvoltării lor — să rămână și mai departe în această situație, stigmatizându-i astfel pentru o viață întreagă.

Mergând pe această linie antiștiințifică și profund reacționară, Centrul de Higienă Mintală punea totodată unui mare număr de copii consultați diagnosticul de „dificili" sau „greu educabili", deși în majoritatea lor covârșitoare acești copii nu prezentau niciun fel de înapoiere mintală. Din foile de observații înmânate părinților, foi întocmite în urma examinării copiilor, rezultă că dr. F. Bagdasar recomanda în multe cazuri scoaterea unor copii absolut normali și sănătoși din mediul obișnuit și internarea lor în instituții speciale. Astfel, copilul M. în vârstă de 5 ani, care se prezenta cu totul normal, pe motiv că este prea zburdalnic și neastâmpărat a fost ținut împreună cu copii debili mintal de 10—12 ani. Prin acțiunea lor, prin consultațiile pe care le-au dat, prin direcția cercetărilor lor, cele două centre au indus în eroare numeroși părinți oameni ai muncii.

Chiar în clasele speciale ale Centrului de Higienă Mintală au fost încadrați, alături de copii debili mintal, un număr de copii sănătoși, categorisiți cu cinism și barbarie de acest centru drept „greu educabili". De pildă, un copil normal, care urma dimineața cursurile unei școli obișnuite, era ținut după amiază în clasele speciale ale centrului chipurile pentru „remedierea turburărilor de comportament".

Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice, întocmind materiale voluminoase, diagrame și statistici, căuta să „justifice", pe **baza tezelor pedologiei, rămânerea în urmă** la învățătură a unor copii, punând aceasta în legătură exclusiv cu așanumita stare psihologică și medicală a copiilor și nesocotind cu totul rolul educației, al învățătorului și profesorului.

După cum se vede, activitatea și concluziile acestor așaziși „cercetători" urmăreau să dezarmeze școala, cadrele didactice în lupta pentru lichidarea rămânerilor în urmă la învățătură, să dezorienteze părinții copiilor consultați, să abată atenția învățătorilor și profesorilor dela problema centrală care le stă în față — și anume perfecționarea activității pedagogice (organizarea muncii educative cu învățătorii, consilii pedagogice etc.), îmbunătățirea colaborării cu organizațiile de tineret și cu părinții ca mijloc principal pentru lichidarea cazurilor de rămânere în urmă la învățătură a unor elevi.

Faptul că un număr tot mai mare de învățători și profesori din țara noastră — datorită efortului depus pentru mai buna organizare a procesului de învățământ, pentru realizarea unui control susținut și sistematic asupra modului cum elevii își însușesc cunoștințele, pentru asigurarea ajutorului necesar imediat ce se constată că anumite probleme n'au fost însușite în mod clar — reușesc să lichideze cazurile de rămânere în urmă la învățătură a unor elevi, arată pe deplin absurditatea și caracterul fals și mincinos al „teoriilor" antiștiințifice împrumutate de Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice direct din arsenalul ideologiei imperialiste.

Metodele aplicate în activitatea Centrului de Higienă Mintală și a Centrului Psiho-Medico-Pedagogic corespund întocmai orientării lor reacționare și antiștiințifice. Aceste centre au folosit îndeosebi metodele psihotehnicii, ale „testelor", utilizate de regulă de către ideologii burghezi pentru a căuta să dovedească „înzestrarea superioară" a copiilor claselor exploatatoare și pretinsa „inferioritate înăscută" a copiilor oamenilor muncii.

Demascând caracterul antiștiințific al pedologiei, C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în Hotărîrea sa din 1936, a condamnat teoria și practica așazisei pedologii contemporane: **„C. C. al P.C. (b) al U.R.S.S., consideră că atât teoria cât și practica așazisei pedologii se bazează pe teorii pseudo-științifice antimarxiste. Dintre aceste teorii face parte, înainte de toate, „legea" principală a pedologiei moderne, „legea" condiționării fataliste a destinului copiilor de factori biologici și sociali, de înrâurirea eredității și a unui anumit mediu neschimbător. Această „lege" profund reacționară se află într'o strigătoare contrazicere cu marxismul și cu toată practica construirii socialismului, care reeducă cu succes oamenii în spiritul socialismului și care lichidează rămășițele capitalismului din economie și conștiința oamenilor".**

2.

Atitudinea celor două centre, de nesocotire a realizărilor învățământului din Republica Populară Română, a experienței învățătorilor și profesorilor fruntași, reiese și din activitatea claselor speciale care funcționau pe lângă Centrul de Higienă Mintală. In aceste clase speciale cititul și scrisul se preda nu pe baza metodelor științifice avansate, legate de cele mai bune tradiții ale școlii române, fixate în programele și manualele noastre și practicate în toate școlile țării, metode ridicate la mare înălțime de experiența școlii sovietice și de știința pedagogică sovietică — ci pe baza metodei globale structuraliste. Această metodă, care ilustrează decăderea pedagogiei burgheze în epoca imperialismului, este glorificată de către dr. Fl. Bagdasar în cartea: „O nouă metodă de scris-citit", în care se încearcă să se calomnieze metoda analitico-sintetică.

Centrul de Higienă Mintală nu a aplicat în clasele sale speciale programele școlare și planurile de învățământ aprobate de Ministerul Invățământului Public. In locul abecedarului editat de minister, dr. Fl. Bagdasar a folosit, în centrul pe care-l conducea, propriul ei abecedar, redactat în colaborare cu un asemenea element dușmănos ca Florica Stafiescu — abecedar care are la bază metoda globală structuralistă, profund antiștiințifică. In aceste clase speciale, dezvoltarea cunoașterii la copii era ruptă de realitate; se urmărea împiedicarea dezvoltării limbajului copiilor în unitate cu gândirea lor, deși este știut că limba este legată nemijlocit de gândire. Cuvintele predate nu erau legate de obiecte reale, de dezvoltarea gândirii, nu se scotea în evidență semnificația lor, urmărindu-se doar însușirea pur mecanică a unor anumiți termeni și anumite semne grafice.

Este demn de remarcat faptul că încă marele nostru poet Mihail Eminescu, pe vremea când era inspector școlar, s'a ridicat împotriva unei astfel de metode antiștiințifice. El scria într'unul din procesele sale verbale: *„Domnul învățător să-și dea silința și mai cu seamă să caute ca copiii să nu învețe nimic mort, mecanic... Deosebirea dintre învățământul viu și intuitiv și mecanismul mort al memorării lucrurilor, neînțelese de copii este deosebirea dintre pedagogie și dresură"*.

Cosmopoliții fără de patrie au însă o atitudine de dispreț față de tradițiile moștenite dela înaintașii culturii noastre; **cu un servilism care provoacă desgust, ei pre-**

*) *Articol publicat în „Scânteia" nr. 2650 din 18 Ianuarie 1953*

INVĂȚĂMINTE ALE CONSFĂTUIRILOR RAIONALE

Voi munci mai bine cu elevii mei din clasa I-a

La consfătuirea raională din Ianuarie, ținută în raionul Lenin, s'au ridicat multe probleme legate de munca învățătorilor care predau la clasa I-a elementară. Deosebit de prețioase au fost pentru mine referatul prezentat în ședința pe secție și discuțiile purtate în jurul acestui referat.

Preocuparea centrală a învățătorilor în cadrul acestei ședințe a fost lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură a elevilor. Din discuții a reieșit clar că grupele de învățătură dau rezultate bune numai dacă învățătorul acordă acestei munci aceeaș grijă ca și muncii dela clasă, dacă își întocmește planuri de lecții speciale pentru elevii rămași în urmă, dacă în desfășurarea lor folosește cât mai mult material intuitiv. S'a insistat în mod deosebit asupra folosirii acestui material în cadrul lecțiilor, arătându-se că el dă elevilor posibilitatea să-și îmbogățească mintea cu cât mai multe reprezentări, pe baza cărora ei se pot ridica la noțiuni, raționamente și concluzii.

Unii învățători, care au obținut rezultate bune în primele două pătrare, au arătat cât de necesară este însemnarea zilnică în catalog a subiectului lecției predate și a temei pentru acasă. Acest lucru dă posibilitatea învățătorului să cunoască, după notele date, lacunele fiecărui elev în parte, să știe ce lecție anume nu a fost însușită suficient și asupra căreia trebue să revină. In acelaș timp, urmărind datele absențelor și temele lecțiilor predate la datele respective, învățătorul află cu ușurință lecțiile la care au lipsit elevii rămași în urmă. Procedând în felul acesta, predând lecțiile, care fie că nu au fost însușite, îndeajuns, fie că au fost expuse în lipsa unora dintre elevi, învățătorul desfășoară în cadrul grupei de învățătură o muncă folositoare pentru elevi, îi ajută într'adevăr să se ridice la nivelul clasei întregi.

Tot în cadrul acestei ședințe s'a lămurit problema folosirii catalogului, a noului sistem de notare la învățătură și la purtare. Totodată, s'a limpezit și problema încheierii mediilor la limba română. Astfel, s'a stabilit că nu se face o singură medie la obiectul limba română, ci se închee medii la subdiviziunile lui, acordându-se o mare importanță citit-scrisului.

Multe lucruri am învățat din discuțiile ce s'au purtat în legătură cu confecționarea materialului didactic. Unii tovarăși au venit cu material confecționat după modelele cuprinse în cartea sovietică „Școala elementară", sau după indicațiile cuprinse în „Indrumări metodice pentru lucrări practice", sau chiar cu materiale creație proprie, cum a fost, de pildă, materialul prezentat pentru predarea celei de a doua „zece", a cărui folosire duce la o mai temeinică însușire a noțiunii de „zece" și la înțelegerea mai ușoară a socotelilor dela 10 la 20.

Printre alte învățăminte pe care le-am tras dela consfătuire este și grija pe care trebue s'o acord scrierii corecte și frumoase a elevilor, folosirii caietelor cu liniatură specială. Mi-am dat seama că la clasa I copiii trebue să înceapă să scrie cu cerneală chiar dela începutul anului școlar, tocmai pentru a-și forma o scriere corectă și estetică. Am înțeles că trebue să insist cu perseverență în controlarea caietelor, să-i îndrumez continuu pe copii în menținerea caietelor curate și îngrijite.

Consfătuirea raională ne-a fost de un real folos și în ceeace privește planificarea materiei. Intrucât la clasa I-a avem pentru prima oară un manual de gramatică, în cadrul ședinței pe secție s'au prezentat și două planuri de lecții despre însușirile ființelor și lucrurilor. Avându-se în vedere că abecedarul trebue să se termine cel mai târziu la 1 Februarie, lecțiile de gramatică se pot planifica paralel cu cele din manualul de limba română (lecturi).

Folosind toate aceste învățăminte în munca pe care voi desfășura-o în pătrarele III și IV și căutând să aplic experiența pozitivă popularizată cu prilejul consfătuirii, străduindu-mă să confecționez cât mai mult material didactic pentru fiecare lecție în parte, sunt sigură că voi reuși să predau lecții de o calitate mai bună, să transmit elevilor mei cunoștințe mai temeinice.

MARIA LOTREANU
Invățătoare la școala de 7 ani nr. 50 din București

Am primit un însemnat ajutor

Ca profesoară de limba română, am primit un serios ajutor în cadrul consfătuirii raionale ce a avut loc luna aceasta. Discuțiile ce s'au purtat în ședința plenară, și mai ales în secția profesorilor de limba română din raionul I Mai, în legătură cu predarea limbii române în școli, mi-au arătat în mod clar problemele principale în jurul cărora trebue să axez întreaga mea activitate în cursul celor două pătrare care urmează.

Deosebit de folositoare au fost discuțiile în următoarele probleme: aplicarea învățăturii tovarășului Stalin la studiul limbii române, predarea liniară a gramaticii și planificarea materiei pe pătrarele III și IV. Din discuții, a reieșit clar că, așa cum se desprinde din învățătura tovarășului Stalin, trebue să legăm cât mai strâns studiul gramaticii de studiul literaturii. Majoritatea profesorilor participanți la discuții au scos în relief cele mai potrivite procedee pentru realizarea acestei legături. Astfel, s'a arătat că în analiza mijloacelor stilistice ale unui autor, elevii trebue să fie ajutați să observe că epitetele sunt atribute, că metaforele sunt propoziții eliptice, că invocația retorică nu este altceva decât folosirea vocativului în poezie. Cu acest prilej, elevii trebue ajutați să înțeleagă că la baza stilului figurat stă cunoașterea adâncă a gramaticii.

Atrăgând atenția elevilor asupra bogăției limbii, în cadrul lecțiilor în care se studiază mijloacele stilistice ale autorului, profesorul pregătește în mod treptat elevii pentru însușirea temeinică a capitolului „despre îmbogățirea limbii".

O importanță deosebită s'a acordat în discuții exemplelor ce trebue folosite în orele de analiză gramaticală. Profesorii care au obținut rezultate bune în munca lor au arătat necesitatea analizei unor texte literare din autori ca Negruzzi, Odobescu, Eminescu și Sadoveanu, care, alături de cuvinte noi, folosesc arhaisme, sau a unor texte scrise în diferite epoci, care dau elevilor posibilitatea să distingă cuvintele comune. Compararea acestor texte, analiza cuvintelor, vor conduce pe elevi la concluzia că limba nu face parte din suprastructură.

Din discuții, ca și din referatul prezentat, ne-am putut da seama că, în studierea operelor lui I. L. Caragiale, V. Alecsandri, Alecu Russo, va trebui să arătăm elevilor lupta ce s'a dus în literatura noastră împotriva jargoanelor, împotriva cosmopolitismului, să arătăm trăinicia operelor care au la bază graiul poporului și influența literaturii populare (Neculce, Creangă, Sadoveanu). Pentruca elevii noștri să îndrăgească scrisul, să-și îmbunătățească stilul, s'a stabilit ca în lecțiile pe care le vom preda să le atragem atenția asupra felului cum se împletesc, în operele lui Eminescu, de pildă, expresiile literare cu cele populare, să-i ajutăm să înțeleagă frumusețea impresionantă din Basmul Bisoceanului de Odobescu, să înțeleagă lupta lui Caragiale împotriva stilului confuz și a nerespectării unei topici firești.

O altă problemă care a suscitat serioase discuții a fost predarea liniară a gramaticii. Majoritatea profesorilor au arătat importanța predării liniare, care înlătură monotonia ce o aducea în lecțiile de gramatică predarea concentrică și care dă, totodată, posibilitatea unei temeinice aprofundări a materiei. Studiind în adâncime fonetica, morfologia și sintaxa, elevii înțeleg mai bine legătura strânsă ce există între aceste părți componente ale gramaticii, sunt mai stăpâni pe cunoștințe, ajung să scrie și să vorbească mult mai corect. Pentru a se înlătura greutatea pe care o simt în general elevii în ceeace privește articularea substantivelor masculine și neutre la plural (ii — iii), ca și în însușirea formei de genetiv și dativ, feminin, am ajuns cu toții la concluzia că este necesar ca, în afară de analiza serioasă a textelor, să folosim cât mai mult dictările. In felul acesta, elevii se vor obișnui să scrie corect diferitele forme ale pronumelui personal și reflexiv, vor stăpâni în mai mare măsură formele scurte.

Strâns legat de problema predării liniare a gramaticii, s'a discutat problema planificării. S'a insistat cu deosebire asupra lecțiilor de sinteză pe care trebue să le planificăm la sfârșitul pătrarului III, dar mai ales în pătrarul IV, în perioada de pregătire a examenelor, când va trebui să sintetizăm întreaga materie predată la gramatică și literatură. Planul calendaristic prezentat, ca și planurile de lecții, discuțiile ce s'au dus pe marginea lor au scos în relief faptul că planificarea contribue la ridicarea calității predării numai atunci când are la bază un studiu temeinic și organizat al problemei respective. In acest scop, ținând seama de programă, trebue să planificăm ore suficiente pentru repetiție și sinteză, pentru pregătirea lucrărilor scrise, pentru pregătirea încheierii pătrarelor și a anului școlar. Din discuții au reieșit nu numai problemele mari în jurul cărora va trebui să sistematizăm cunoștințele, ci și diferitele forme de sinteză, care dau posibilitatea elevilor nu numai să repete materialul însușit, ci și să-l adâncească, să-l lărgească.

ALEXANDRA VERDEȘ
profesoară la școala medie de 10 ani nr. 1 fete din București

Planul nostru de muncă a devenit mai concret

Din desfășurarea lucrărilor consfătuirii cadrelor didactice, secția de învățământ a raionului Buzău a tras multe învățăminte pentru munca de îndrumare și control în pătrarele III și IV.

Numărul mare de elevi rămași în urmă în unele școli cere din partea secției de învățământ o preocupare atentă și permanentă. Secția de învățământ va căuta să popularizeze mai larg experiența școlilor care lucrează bine în această privință, pentru ca prin aceasta să se ridice nivelul muncii în toate școlile din raion. In școlile din raionul nostru s'au organizat grupe de învățătură și în primele două pătrare. Frecvența elevilor la aceste grupe a fost însă foarte slabă, datorită distanțelor mari pe care unii copii trebue să le străbată de acasă până la școală. Pentru ca în cursul pătrarelor III și IV elevii rămași în urmă la învățătură care locuiesc în sate îndepărtate de școală să fie ajutați, vom organiza grupe de învățătură chiar în satele unde locuiesc acești elevi. In zilele programate, profesorii de diferite specialități se vor deplasa în satele respective. S'a cerut școlilor să întocmească grafice în legătură cu desfășurarea activității grupelor de învățătură, pentru ca să se poată cunoaște cu ușurință situația în fiecare moment și diriginții și directorii să ia măsuri oriunde este cazul.

Pentru a sprijini mai concret pe directorii de școli și cadrele didactice, vom crea în cel mai scurt timp un activ de specialiști pentru diferite materii, care vor merge în școli să controleze și să îndrumeze desfășurarea procesului de învățământ.

In acelaș timp, vom întări munca directorilor care trebue să asigure controlul și îndrumarea internă în școală. In acest scop, secția de învățământ a cerut tuturor directorilor să urmeze exemplul acelora dintre ei care, aplicând experiența sovietică, și-au creat carnete speciale pentru evidența controlului efectuat în școală în legătură cu predarea lecțiilor. Astfel, fiecare director a fost îndrumat să-și alcătuiască o evidență zilnică a orelor și profesorilor la care a asistat, a lecțiilor care s'au ținut cu acest prilej. Ei își vor nota observațiile în legătură cu metodele de predare, cu notarea elevilor, cu folosirea materialului didactic, conținutul educativ al lecțiilor, etc. In carnet directorul va trece și observațiile comunicate profesorului, în dreptul cărora acesta va semna pentru a arăta că a luat cunoștință și că își ia angajamentul să lupte pentru înlăturarea lipsurilor.

Consfătuirile din Ianuarie au subliniat grija cu care trebue să privim problema frecvenței elevilor, în special în perioada aceasta când în școli se face recapitularea materiei și se intensifică munca în vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar. Directorii au fost îndrumați de secția de învățământ să ducă o intensă muncă de lămurire cu părinții elevilor pentruca aceștia să sprijine școala în menținerea unei frecvențe bune.

Consfătuirile au arătat necesitatea de a ridica nivelul muncii din școală printr'o mai largă răspândire a experienței sovietice. Secția de învățământ va lua măsuri în acest scop. In colaborare cu comitetul sindical raional, secția de învățământ va asigura școlilor posibilitatea de a avea reviste și ziare sovietice. In prima ședință cu directorii care va avea loc în curând la secția de învățământ se va trasa acestora sarcina să organizeze în școală citirea revistelor sovietice de către profesorul de limba rusă, care să comunice apoi în ședințele consiliilor pedagogice, sau în ședințele speciale, conținutul unor articole care vin direct în sprijinul muncii lor.

Constatând că nivelul cunoștințelor elevilor este slab, în special la limba română, matematică și fizică, secția de învățământ, în strânsă colaborare cu comitetul sindical raional, va organiza consfătuiri de producție pentru aceste materii. Deasemeni, vor organiza consfătuiri ale învățătorilor care lucrează cu clasele a IV-a pentru a îmbunătăți munca lor, astfel încât la sfârșitul anului acești elevi să aibă nivelul de cunoștințe cerut pentru intrarea în clasa a V-a.

In multe școli, ca de pildă, în comunele Sărățeanca, Vadul Pașii etc., la ședințele consiliilor pedagogice din primele două pătrare nu s'au discutat probleme legate de munca instructiv-educativă, ședințele acestea rezumându-se doar la discutarea problemelor administrative, sau la transmiterea de comunicări. Secția de învățământ a dat de curând noi îndrumări cu privire la modul de organizare a activității consiliilor pedagogice. Fiecare școală are sarcina să trimită în cel mai scurt timp secției de învățământ planul de muncă al consiliilor pedagogice pe pătrarele III și IV.

Pe baza învățăturilor trase din consfătuirile din Ianuarie, întregul plan de muncă al secției de învățământ a raionului Buzău a fost îmbogățit și a căpătat un conținut mai concret. In viitor, vom căuta să muncim și mai stăruitor pentru a pune în practică toate învățăturile consfătuirilor.

NICOLAE DUMITRAȘCU
inspector la secția de învățământ a raionului Buzău

Pe baza unor exemple concrete

Pe marginea importantei probleme a jocurilor de creație, cu prilejul consfătuirilor raionale din Ianuarie, în secția educatoarelor din raionul Lenin-București, am expus câteva exemple din munca mea pentru a scoate în lumină în special trei aspecte importante legate de problema jocurilor de creație: necesitatea de a confecționa și a pune la dispoziția copiilor un material cât mai bogat și variat, intervenția educatoarei în desfășurarea jocului și întărirea colectivului de copii prin aceste jocuri.

Dat fiind importanța pe care o are materialul atât în antrenarea copiilor la joc, în stimularea inițiativei creatoare a acestora, cât și în îmbogățirea conținutului jocurilor de creație, am fost permanent preocupată să pun la îndemâna copiilor un material cât mai variat și atractiv. Acest material l-am confecționat uneori singură, alteori cu copiii în cadrul activităților și alte ori cu părinții copiilor în cadrul clăcilor. La lucrul manual copiii au modelat astfel diferite fructe, zarzavaturi, ciupercuțe, au confecționat coșulețe, iepurași. Cu părinții s'au confecționat pentru păpuși costume de muncitor, țăran, soldat, doctor etc.

Pentru fiecare joc am pregătit material nou care a stârnit bucuria și interesul copiilor. Măștile de animale s'au dovedit a fi preferate de copii.

Am urmărit cu stăruință antrenarea în jocurile de creație a copiilor timizi. Iată, de pildă, cum am reușit să realizez aceasta: Ileana, o fetiță din grupa mijlocie, stătea mereu retrasă, privind tăcută activitatea celorlalți copii sau jucându-se singură. M'am străduit s'o antrenez în joc, dar în așa fel încât nici ea și nici ceilalți copii să nu observe că am o preocupare deosebită pentru aceasta. Astfel, într'o zi copiii organizaseră jocul de-a trenul. Pe scăunele așezate în cerc și care reprezentau vagoanele, ei călătoreau neobosiți în întreaga țară. Un copil care purta pe cap o șapcă roșie era mecanicul de locomotivă; altul, cu un steguleț în mână, dădea semnalul de plecare și oprire a trenului; era șeful gării. Am intervenit, spunând copiilor că lipsește controlorul care cere biletele. Nicușor a venit imediat cu o propunere: N'avem bilete, să deschidem o casă de bilete. Am intervenit din nou: Ileana o să fie un bun casier, ea va ști să împartă biletele. Casa de bilete a luat imediat ființă. Ileana a primit niște cartonașe ce reprezentau biletele. Pasagerii treceau pe rând la casă, cumpărau biletele, apoi se urcau în tren. La început, Ileana și-a îndeplinit rolul cu timiditatea obișnuită. Apoi, încet, s'a lăsat antrenată în joc, spre mulțumirea tuturor copiilor.

Pentru a arăta cum caut să combat tendința unor copii de a se evidenția, am prezentat la consfătuiri următorul exemplu din activitatea grădiniței unde lucrez:

Cornel, un copil cu multe cunoștințe și inițiativă, avea întotdeauna pretenția de a ocupa în joc rolul cel mai important, socotind că aceasta i se cuvine. In jocul de-a tramvaiul, Cornel și-a manifestat dorința să fie el vatman. Dar acelaș lucru l-a dorit și Marton. Cornel îi spune: „Nu! Tu nu știi să fii vatman, eu știu, pentrucă chiar unchiul meu este vatman și mi-a spus cum se conduce tramvaiul". Mâhnit, Marton era gata să renunțe, crezând și el că într'adevăr nu va ști să facă pe vatmanul. Am intervenit în așa fel încât niciunul să nu se supere, să nu se simtă jignit sau protejat. — „Cornel, tu ai învățat meseria aceasta dela unchiul tău. Pentrucă acum o cunoști, îl vei lua pe Marton lângă tine să-l înveți și pe el să fie vatman". Cornel a făcut întocmai, iar Marton a stat lângă el ca un adevărat elev, urmărindu-i cu interes toate mișcările, privind cum oprește tramvaiul, cum se dă jos și verifică roțile, deoarece, explica el, „tramvaiul scârțâie prea tare și mi-e teamă să nu fie ceva defect". A doua zi, copiii au organizat acelaș joc. Cornel a vrut să-și ia din nou rolul lui de vatman. Am intervenit din nou: „Acum trebue să-l lăsăm pe Marton, să vedem dacă el și-a însușit meseria. Dacă Marton a învățat să conducă tramvaiul, înseamnă că a fost un bun ucenic, iar tu, Cornel, un maistru priceput". Jocul s'a desfășurat frumos. Cornel a învățat să renunțe la rolul principal.

La discuția în legătură cu aceste probleme au participat multe educatoare, care au arătat prin exemple vii, activitatea lor proprie, procedeiele folosite, în scopul de a face din jocurile de creație un important mijloc educativ, de a întări prin ele colectivul de copii. Analiza critică a diferitelor situații ivite în jocurile copiilor, prezentarea diferitelor metode folosite pentru a conduce cât mai bine desfășurarea jocului ne-a ajutat să înțelegem mai clar importanța jocurilor de creație pentru desvoltarea multilaterală a copiilor de vârstă preșcolară.

POMPILIA POPESCU
educatoare la căminul „Olga Bancic" — blocurile muncitorești Ferentari — București

Activitatea cercului nostru pedagogic se va îmbunătăți mai mult

In secția de istorie a consfătuirii cadrelor didactice din Orașul Stalin, profesorii au discutat pe larg problemele muncii lor, împărtășindu-și experiența în ceeace privește planificarea și predarea lecțiilor. Cu un deosebit interes au desbătut profesorii problemele muncii cercului pedagogic de istorie, care a desfășurat în primele pătrare ale acestui an o muncă susținută.

Cercetând situația predării istoriei la începutul anului școlar, colectivul de conducere al cercului pedagogic al profesorilor de istorie și-a dat seama că există o serie de lipsuri în ceeace privește planificarea lecțiilor, folosirea manualelor și a metodicilor. Deaceea, chiar dela prima ședință, cercul a căutat să sprijine pe profesori în munca de pregătire și de organizare a lecțiilor de istorie. Dar prima ședință a cercului n'a dat roade, pentrucă problemele expuse în referatul prezentat n'au fost exemplificate concret și n'au adus aproape nimic nou. Referatul a reușit doar să împrospăteze anumite cunoștințe metodice ale profesorilor.

Colectivul de conducere al cercului și-a propus atunci să experimenteze un nou mod de desfășurare a activității cercului pedagogic și a hotărît ca referatele — alcătuite în mare măsură pe baza unui material concret — să cuprindă exemplificări din activitatea practică a profesorilor în legătură cu pregătirea și desfășurarea lecțiilor. S'a hotărît deasemeni ca, imediat după expunerea referatului, să se organizeze o lecție deschisă — o exemplificare practică a problemelor cuprinse în referat — lecție care să fie condusă chiar de cel ce a expus referatul.

Subiectul primului referat cu care a început această experiență a fost „Cunoașterea și folosirea noilor manuale de istorie; planificarea lecțiilor de istorie", iar lecția deschisă a avut tema „Frământări sociale în România burghezo-moșierească până la 1900. Desvoltarea mișcării muncitorești între 1881—1900". Referatul, ca și lecția, au fost prezentate de profesorul de istorie dela școala medie de băieți și s'a desfășurat după următorul plan:

1. Prezentarea manualului de istorie a R.P.R., ediția 1952; 2. folosirea manualului pentru întocmirea planului calendaristic și pentru pregătirea elevilor; 3. folosirea manualului în pregătirea și predarea lecției; 4. planificarea unei lecții curente; cum se folosește manualul la lecția respectivă de către profesor și elevi.

Vorbind despre folosirea manualului în munca de pregătire a lecției, referentul a arătat că, pe baza unor indicații aflate în manual a întocmit împreună cu elevii hărți, planșe etc. El a prezentat astfel o hartă a comunei primitive pe teritoriul R.P.R., o alta reprezentând orânduirea sclavagistă și o a treia privitoare la epoca prefeudală pe teritoriul RPR indicând rezultatele săpăturilor arheologice recente și localizarea primelor cnezate și voevodate. Deasemeni, profesorul a prezentat un grafic mare, confecționat după manual, privind repartiția nedreaptă a pământului în România burghezo-moșierească, o planșă reprezentând localizarea răscoalelor țărănești din 1888 și, însfârșit, o altă planșă reprezentând cluburile muncitorești și țărănești din această perioadă.

Cu deosebit interes a fost urmărit un dicționar de termeni istorici, lucrat de elevii cuprinși în cercul de istorie al clasei a IX-a. Dicționarul cuprinde termeni ca: slav, latrones, rob, iobag, dijmă, clacă, imunitatea feudală etc.

Totodată, referentul a vorbit despre folosirea la lecții a materialului documentar.

Lecția deschisă care a urmat expunerii referatului s'a desfășurat în condițiuni bune. Profesorul a folosit tabla, planșele, hărțile, a citit documente și, ca să ilustreze și mai bine viața chinuită a țăranilor și muncitorilor în perioada 1877—1900 și revolta lor împotriva regimului burghezo-moșieresc, a folosit poezia lui Neculuță „Cor de robi".

Discuțiile purtate la consfătuire în legătură cu activitatea cercului nostru pedagogic ne vor ajuta să ne îmbunătățim și mai mult munca, să organizăm mai bine lecțiile deschise.

Colectivul de conducere al cercului pedagogic al profesorilor de istorie din Orașul Stalin

---

feră să împrumute „teoriile" și practicile lor din sacul cârpit al ideologiei și pseudo-științei imperialiste.

Aceasta este evident pentru activitatea desfășurată de Centrul de Higienă Mintală și de Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice atât pe tărâm pedagogic și psihologic, cât și pe tărâm medical. Și în domeniul pretinselor cercetări pe care le desfășurau pe tărâmul medicinii, al psihiatriei, cele două centre au promovat cele mai înapoiate teorii ale pseudo-științei imperialiste, nesocotind prețioasele tradiții materialiste ale medicinii patriei noastre, ideile înaintate pentru care au militat mari savanți români cu renume mondial ca Victor Babeș, Gh. Marinescu și alții. Incă în condițiile vitrege ale regimului burghezo-moșieresc, Gh. Marinescu sublinia marea însemnătate a învățăturii lui I. P. Pavlov pentru psihologie și pentru diferitele ramuri ale științelor medicale. „Doctrina reflexelor condiționate... nu numai că a aruncat o vie lumină asupra proceselor fiziologice care se petrec în scoarța cerebrală — spunea el — dar psihologia, psihiatria și patologia nervoasă de pe acum au beneficiat larg de aceste descoperiri. Suntem convinși că aceasta nu este decât un început".

Recenta sesiune lărgită a Secțiunii Științelor Medicale a Academiei R.P.R a arătat că tot ce e mai valoros în știința medicală din România, cei mai de seamă cercetători și medici, continuând drumul deschis de reprezentanții iluștri ai medicinii române, se străduesc să-și însușească și să aplice mărețele cuceriri ale științelor medicale sovietice și în primul rând geniala învățătură a lui I. P. Pavlov, dobândind astfel succese în rezolvarea unor importante probleme ale medicinii. Insă cele două centre s'au situat pe poziții antiștiințifice și sterile, ploconindu-se cu un servilism caracteristic cosmopoliților în fața unor curente obscurantiste, de tipul freudismului, care înjosește și calomniază omul, slujind totodată exploatatorilor ca o diversiune menită să abată atenția maselor dela lupta de clasă.

Numeroase fișe de diagnostic alcătuite de Centrul de Higienă Mintală conțin interpretări freudiste. In lucrările Centrului de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice s'a mers până acolo încât s'a recomandat ca în convorbirile cu elevii să se utilizeze metoda psihanalitică a lui Freud și a adepților săi, despre care Pavlov arăta că s'au înfundat în „labirintul inconștientului".

Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice a răspândit în școli și în familiile elevilor chestionare alcătuite după modelul celor mai reacționari psihologi americani ca Mac. Dougall, Allport și alții. In aceste chestionare sunt promovate tezele antiștiințifice, weissmanist-morganiste, rubrici speciale fiind consacrate unor așazise impulsuri înăscute și nemodificabile: impulsul de combativitate, achiziție, gregar, defensiv, parental, și alte asemenea scorniri reacționare, care nu au nimic comun cu viața, cu adevărul științific. Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice s'a inspirat direct din lucrările psihologului reacționar Mac. Dougall, care susține existența la unii oameni a unui „instinct de afirmare" iar la alții a unui „instinct de supunere", vrând prin aceasta să justifice împărțirea societății capitaliste în exploatatori care „se afirmă" și exploatați, care, chipurile, trebue „să se supună".

Urmărind să înșele opinia publică, dr. Fl. Bagdasar și Ulian au încercat să-și camufleze concepțiile idealiste, antiștiințifice, prin folosirea în mod necinstit a unor citate izolate din operele lui Pavlov, precum și din lucrările unor pedagogi sovietici. Ei căutau totodată să înfățișeze într'un mod falsificat știința sovietică și rolul ei înaintat.

Alunecând în mocirla teoriilor antiștiințifice, care servesc direct interesele trusturilor imperialiste, Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice a introdus în chestionarele sale o rubrică specială cu privire la așanumitul „impuls de combativitate", de agresiune, despre care „psihologii" reacționari din S.U.A. susțin că nu s'ar putea satisface decât prin dezlănțuirea de războaie. In felul acesta Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice s'a pus în slujba răspândirii tezelor care justifică războiul imperialist.

Atitudinea de dispreț față de popor, față de realizările lui, față de viața nouă pe care o făuresc toți cei ce muncesc și toți adevărații oameni de știință din țara noastră, se vede și în fișele intitulate „Ancheta socială-școlară". Această anchetă e plină de întrebări ca: „Concubinaj, prostituție, alcoolism, cerșetorie, vagabondaj, exploatare părintească". Asemenea caracterizări, proprii hidoasei morale burgheze, arată că „anchetatorii", în ploconirea lor oarbă și slugarnică față de apusul capitalist, au uitat cu totul până și în ce țară trăiesc, au uitat că în jurul lor se află realitățile din Republica Populară Română și nu „modul de viață american". E drept că în ce privește S.U.A. „anchete" ca aceea de mai sus își au pe deplin justificarea. Chiar după datele oficiale ale ministerului justiției, numai în primele 6 luni ale anului trecut în S.U.A. s'au comis 1.022.200 de crime socotite de anchetatori drept „crime grave". Media crimelor și infracțiunilor dintr'o singură zi reprezintă un adevărat record american": la fiecare 26 secunde câte un furt, la fiecare 2,4 secunde un furt de automobil, la fiecare 4,6 minute un asasinat, un viol sau un atentat. Potrivit declarațiilor oficiale, numărul criminalilor în această țară trece de 3.500.000, iar al alcoolicilor depășește cifra de 4 milioane. Dar, după cum se știe, noi trăim în Republica Populară Română, care nu numai că a lichidat șomajul și ia toate măsurile pentru lichidarea celorlalte plăgi moștenite dela regimul burghezo-moșieresc, ci și asigură un puternic avânt economiei și culturii, asigură formarea unui om nou, a unei familii noi, a unor trăsături morale noi. Prin preocupările și activitatea lor, „anchetatorii" dela Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice s'au înfundat adânc în mocirla rânduielilor capitaliste, pe care poporul român le-a lichidat pentru totdeauna în patria sa.

Nu este de mirare că la cele două centre își găsiseră „plasament" elemente reacționare, compromise prin trecutul lor, ca de pildă, V. Lăzărescu, fost legionar, P. Stahl, C. Calabrezo, fost adept al hitlerismului, și alții.

3.

Centrul de Higienă Mintală și Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice — focare de răspândire a putredei ideologii burgheze — au desfășurat o activitate potrivnică intereselor poporului.

Faptul că aceste două centre și-au putut desfășura o perioadă de vreme activitatea lor dăunătoare arată că Ministerul Invățământului Public și fosta conducere a Ministerului Sănătății au dat dovadă de o gravă lipsă de vigilență față de influențele dăunătoare ale ideologiei străine nedemascate în aceste domenii. Desigur că măsurile preconizate de Ministerul Invățământului Public și Ministerul Sănătății cu privire la susamintitele „centre" sunt juste. Trebue însă subliniat că aceste măsuri sunt preconizate cu mare întârziere, ceeace dovedește că mai persistă încă în Ministerul Invățământului Public și în Ministerul Sănătății atitudini birocratice și lipsite de simț de răspundere.

Institutele de cercetări medicale ale Academiei R.P.R. și ale Ministerului Sănătății nu desfășoară încă o activitate sistematică de demascare a manifestărilor cosmopolite, de combatere și lichidare a influențelor ideologiei imperialiste.

Din lipsa de vigilență și control a fostei conduceri a Ministerului Sănătății, studenților dela Institutul Medico-Farmaceutic din București li s'au propagat teoriile cosmopolite, pseudoștiințifice, de care este îmbibat cursul de psihiatrie infantilă, predat de dr. Fl. Bagdasar. In acest curs se poate citi, de pildă, că „anxietatea se datorește unor tendințe primare înăbușite sub forța exigențelor sociale", (pag. 75), sau „Uităm o sarcină pe care ne-am luat-o fiindcă ea este în conflict cu anumite interese sau dorințe nemărturisite" — (pag. 75) și alte asemenea mostre împrumutate direct din arsenalul scornirilor obscurantiste ale lui Freud, pe care autoarea cursului le propagă după cum se vede, în mod fățiș.

Ministerul Invățământului Public și Institutul de Științe Pedagogice nu au acordat până acum ajutorul necesar învățătorilor și profesorilor în lupta împotriva teoriilor burgheze promovate în domeniul pedagogiei sub regimul burghezo-moșieresc, ca acelea privitoare la problema insucceselor la învățătură. Din această pricină, unii învățători și profesori se mai lasă înșelați de astfel de „teorii" și nu desfășoară cu toată hotărîrea lupta pentru a organiza procesul de învățământ și a conlucra cu organizațiile U.T.M., pionieri și cu părinții, în așa fel, încât să prevină rămânerea în urmă la învățătură. „Gazeta Invățământului", căreia îi revine un rol însemnat în îndrumarea muncii instructiv-educative a învățătorilor și profesorilor, a dat dovadă de lipsă de combativitate față de influențele ideologiei burgheze. La acestea s'a adăugat și faptul că Ministerul Invățământului Public a tărăgănat timp de peste un an de zile editarea „Revistei Pedagogice", sarcină ce-i fusese încredințată prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 16 August 1951.

Trebue spus deasemeni că în învățământul superior unele cursuri de pedagogie sunt predate de profesori care prin activitatea și lucrările lor din trecut s'au dovedit adepții și răspânditorii concepțiilor antiștiințifice, reacționare în domeniul educației. Astfel, prof. E. Weigl și-a dedicat o mare parte din lucrările și activitatea sa popularizării freudismului, adlerismului și altor curente ultrareacționare din domeniul psihologiei și pedagogiei. Incă în 1948, E. Weigl continua să vorbească despre Freud ca despre un „deschizător de drumuri" în știință și mergea până acolo cu ploconirea în fața acestui inveterat obscurantist încât nu se sfia să aprecieze drept „un mare merit al lui Freud, acela de a fi adunat un material bogat privind manifestările sadice și destructive ale oamenilor mici și mari". („Etiologia socială a nevrozelor la Freud").

Deși, după cum se vede, prof. E. Weigl nu și-a precupețit cuvintele când a fost vorba să glorifice ideile putrede ale lui Freud, el încă nu a găsit de cuviință să-și facă autocritica pentru gravele sale greșeli.

Concepții antiștiințifice reacționare, în domeniul pedagogiei a propagat în lucrările sale și prof. Stanciu Stoian („Școala superioară țărănească", „Sociologia și pedagogia satului", „Economicul și educația" ș.a.).

Deasemeni, nu au fost încă combătute cu tărie și stârpite influențele dăunătoare ale așazisei „metode Decroly", metodă burgheză ultraretrogradă, care rupe pe copil de viață, de mediul social și-l împiedică să asimileze cunoștințele necesare pentru dezvoltarea sa intelectuală.

Toate aceste fapte arată că întărirea continuă a vigilenței revoluționare împotriva influenței putredei ideologii burgheze, combaterea concepțiilor idealiste, antiștiințifice, reacționare în domeniul educației, științei și culturii reprezintă o sarcină actuală de cea mai mare însemnătate a activiștilor pe frontul ideologic, o datorie de onoare a adevăratului om de știință, a adevăratului pedagog, psiholog, medic, etc.

Ascuțirea vigilenței revoluționare împotriva manifestărilor ideologiei imperialiste este de neconceput fără însușirea temeinică și perseverentă a științei marxist-leniniste, care înarmează pe omul de știință cu înțelegerea clară a conținutului luptei dintre materialism și idealism și care constitue baza oricărui progres real în întreaga activitate științifică.

Pentru cercetătorii din toate ramurile științei, pentru toți intelectualii țării noastre sunt valabile cuvintele rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor din R.P.R.: **„Există vreo forță care să poată împiedica dragostea și dorința învățătorimii de a se avânta spre culmile științei marxist-leniniste? Nu există asemenea forță! Dacă mai sunt printre învățători unii care se cramponează de ideologia burgheză, retrogradă, elemente prinse în păienjenișul obscurantismului și al misticismului, al naționalismului și cosmopolitismului, apoi aceștia nu formează decât o minoritate infimă de oameni avuți, interesați în restaurarea vechilor stări de lucruri, nepăsători față de interesele culturii, față de școală și față de luminarea poporului. Fiind în număr restrâns față de marea massă a intelectualității învățătorești, ei nu pot constitui o piedică serioasă pentru aceste masse și nu va fi necesar un efort prea mare pentru combaterea și îndepărtarea lor, odată ce marea massă a învățătorilor a luat în serios misiunea sa de factor activ al vieții publice".**

Avântul cercetărilor creatoare în domeniul științelor pedagogice, psihologice, medicale ca și dezvoltarea și înflorirea întregii noastre activități științifice este strâns legată de studierea și însușirea nesecatului tezaur al științei sovietice, cea mai înaintată din lume, ale cărei cuceriri epocale deschid drumuri noi în toate domeniile.

Din marele exemplu al științei sovietice, oamenii de știință din țara noastră învață totodată să slujească cu devotament neprecupețit interesele poporului român și ale patriei. **„Orice-aș face — spunea marele Pavlov — mă gândesc întotdeauna că, în măsura în care forțele mele mi-o îngăduie, îmi servesc în primul rând patria".**

Institutele de cercetări științifice, catedrele de pedagogie și psihologie, catedrele diferitelor discipline medicale au sarcina să organizeze largi dezbateri privitoare la aplicarea creatoare a cuceririlor științei sovietice și la rezolvarea problemelor strâns legate de practica construirii socialismului. Un sprijin nemijlocit trebue să dea în această direcție catedrele de științe sociale din învățământul superior.

Este necesar ca Ministerul Invățământului Public să ia grabnice măsuri pentru pregătirea unor cadre calificate în vederea îmbunătățirii activității caselor de copii și a școlilor speciale de copii, iar Ministerul Sănătății să asigure cadrele necesare consultațiilor calificate de neuro-psihiatrie infantilă.

Sarcini mari și de răspundere revin organizațiilor de partid din instituțiile de învățământ și din institutele de cercetări științifice, care trebue să mobilizeze pe oamenii de știință și cadrele didactice în lupta împotriva manifestărilor cosmopolite și antiștiințifice, să le educe în spiritul vigilenței revoluționare împotriva oricăror încercări fățișe sau ascunse de a strecura concepții dușmănoase intereselor poporului muncitor și dezvoltării științei, să stimuleze desfășurarea largă a luptei de opinii, a criticii și autocriticii în viața științifică.

Este necesar ca în diferitele ramuri ale științei să se facă o temeinică analiză a muncii, intransigentă față de orice rămășiță a ideologiei dușmane, — analiză care să determine ridicarea întregii activități științifice la un nivel mai înalt.

★

Partidul și oamenii muncii din țara noastră înconjoară cu dragoste pe oamenii noștri de știință, asigurându-le condiții tot mai bune de muncă creatoare și acordând activității lor o înaltă stimă și prețuire. Recenta decernare a Premiilor de stat unui mare număr de slujitori ai științei și culturii din țara noastră constitue o puternică expresie a acestei prețuiri. Nu încape îndoială că oamenii de știință, medicii, pedagogii — urmând marele exemplu al intelectualității sovietice, curățind necontenit din calea lor gunoiul concepțiilor retrograde și dușmănoase ale ideologiei burgheze și însușindu-și mărețele principii ale ideologiei socialiste, cuceririle înaintate ale științei — vor obține noi și noi succese în activitatea lor, contribuind la înflorirea și gloria științei și culturii din Republica Populară Română, la lupta înflăcărată a poporului muncitor pentru victoria păcii și socialismului.

Marile succese ale economiei noastre planificate

Cu o justificată mândrie patriotică, cu o nețărmurită bucurie au luat cunoștință oamenii muncii din țara noastră despre rezultatele îndeplinirii planului de stat pentru desvoltarea economiei naționale a R.P.R. pe anul 1952 — cuprinse în Comunicatul Comitetului de Stat al Planificării și Direcțiunii Centrale de Statistică. Intocmai unei oglinzi de cristal, acest Comunicat a înfățișat roadele muncii noastre libere, creatoare, condusă de partid, a înfățișat tabloul economiei noastre planificate în plin avânt.

Anul 1952 — cel de al doilea an al planului cincinal — a cunoscut noi și deosebit de importante succese în lupta pentru construirea bazei economice a socialismului în patria noastră. După cum arată Comunicatul, planul producției globale industriale pe anul 1952 a fost îndeplinit în proporție de 101,7% — ceeace reprezintă o însemnată victorie a eroicei noastre clase muncitoare. Faptul că în anul care a trecut producția industrială globală a crescut cu 23,0 la sută față de cea din 1951, evidențiază cu mare putere ritmul vertiginos de desvoltare a forțelor de producție din țara noastră, imensa superioritate a economiei noastre planificate socialiste asupra putredului sistem economic capitalist.

In anul 1952 au fost produse peste plan însemnate cantități de țiței, minereuri de fier, laminate, motoare electrice, strunguri, rulmenți, tractoare, etc. Un fapt de cea mai mare însemnătate este acela că în anul trecut s'au obținut victorii remarcabile în direcția introducerii tehnicii noi în economia națională, în direcția fabricării de noi tipuri de mașini, mecanisme și materiale. Astfel, Ministerul Industriei Metalurgice a creat 68 noi tipuri de mașini, Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice a pus în fabricație 129 de produse noi, Ministerul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții a realizat noi tipuri de ciment, etc. In cursul anului 1952 în toate ramurile economiei naționale s'a continuat introducerea de noi procese tehnologice perfecționate și s'au efectuat importante lucrări în vederea mecanizării proceselor de producție, în majoritatea întreprinderilor s'a continuat extinderea și introducerea avansatelor metode de lucru sovietice.

Economia planificată a țării noastre, ca și a celorlalte țări de democrație populară, se desvoltă într'un ritm impetuos, datorită în primul rând ajutorului frățesc, efectiv și tehnicește calificat pe care ni-l acordă marea Uniune Sovietică. Exprimând sentimentele de nemărginită recunoștință ale oamenilor muncii din țara noastră, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. că **„datorită ajutorului acordat de Uniunea Sovietică, de Partidul Comunist (bolșevic) și personal de tovarășul Stalin, poporul român a putut ajunge la acea fază a construirii socialismului, când el începe să culeagă roadele industrializării socialiste și când, simțind bucuria muncii libere, el își închină toate forțele întăririi și înfloririi patriei, creșterii treptate a bunăstării a poporului".**

Minunatele rezultate ale politicii de industrializare socialistă au apărut în anul trecut deosebit de puternice. Noi și puternice unități ale industriei socialiste au intrat în funcțiune: termocentrala „Gh. Gheorghiu-Dej"-Doicești, termocentrala Ovidiu II, furnalul Nr. 6 dela Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej"-Hunedoara, fabricile de ciment „Congresul al XIX-lea" și „Cimentul Păcii", uzina „Carbochim" din Cluj, fabrica de tanante „Argeșul" din Pitești, fabrica de produse chimice, gaz metan „B. H. Berea", etc.

In cursul anului 1952 s'a întărit și a crescut sectorul socialist din agricultură. In prezent, din suprafața totală arabilă a țării, gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective reprezintă peste 19% iar împreună cu întovărășirile pentru lucrarea în comun a pământului însumează 21,2%. Producția medie la ha. în sectorul socialist al agriculturii a depășit în anul 1952 producția medie a gospodăriilor țărănești individuale la grâu cu 20%, la porumb cu 17% — ceeace arată întregii noastre țărănimi muncitoare că singura ei cale spre a-și asigura fericirea și belșugul este calea gospodăriei colective.

Pe măsura desvoltării industriei socialiste, a sectorului socialist în agricultură, pe măsura lărgirii formațiunii economice socialiste, își extinde în țara noastră raza de acțiune, legea economică fundamentală a socialismului, asigurându-se într'o măsură mereu crescândă satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. In comparație cu 1951 s'a vândut populației orășenești cu 11,3% mai multă pâine, cu 12,6% mai mult ulei, cu 83,2% mai mult unt, cu 45,2% mai multă carne. Au crescut deasemeni într'o largă măsură produsele industriale și alimentare livrate populației dela sate.

In timp ce în statele capitaliste cursa înarmărilor și militarizarea economiei naționale reduc la o cantitate minimă fondurile destinate acțiunilor social-culturale, în țara noastră, datorită politicii partidului și guvernului, se desvoltă învățământul de toate gradele, știința, literatura și arta.

Succesele învățământului nostru public, în anul 1952 trezesc o mare bucurie în inimile cadrelor didactice, ale tuturor oamenilor muncii, care văd înalta prețuire ce i se acordă școlii în regimul nostru de democrație populară. Astfel, în cadrul acțiunii de lichidare a neștiinței de carte, în anul 1952 au absolvit cursurile de alfabetizare 277.000 cursanți — ceeace înseamnă o depășire cu 25,9% a planului. Comparativ, cu anul precedent, numărul școlilor de 7 ani a crescut cu 172 unități, numărul claselor cu 875, iar numărul elevilor din clasele V—VII s'a mărit cu peste 17.000; în școlile medii tehnice, pedagogice, licee și școli speciale de 2 ani, a fost cuprins un număr de peste 200.000 elevi. Și în învățământul superior, roadele politicii statului și ale muncii pline de abnegație a cadrelor didactice sunt mari. La cursurile de zi din învățământul superior și la cursurile muncitorești pentru pregătirea de ingineri au fost cuprinși 55.700 de studenți, adică cu 3.300 mai mult decât în 1951. Un impozant contingent de 7.500 de tineri a absolvit în anul precedent facultățile noastre.

In anul 1952 s'a mărit simțitor tirajul cărților și broșurilor, a crescut producția cinematografică și — ca un semn al ridicării continue a nivelului cultural al oamenilor muncii — cinematografele, teatrele și operele au fost frecventate de aproape 62 milioane spectatori. Falnic s'au înălțat „Casa Scânteii", Teatrul Muzical din București, Centrul de Producție Cinematografică și Institutul Agronomic-București. In cursul anului 1952, s'au terminat și dat în folosință Teatrul C.G.M. din București, Teatrul din Constanța, un platou cinematografic, două stații de radioemisiune, etc.

Marile victorii obținute de oamenii muncii din țara noastră în anul 1952 reprezintă un imbold pentru a înscrie anul acesta noi realizări în lupta pentru îndeplinirea planului cincinal. Indrumați și conduși de partid, vom depune toate eforturile pentru realizarea planului pe 1953, anul hotărîtor în vederea îndeplinirii planului cincinal în patru ani.

Munca de alfabetizare din comuna Doftana

In comuna Doftana, raionul Tg. Ocna, munca de alfabetizare mergea slab la începutul anului școlar. Datorită străduinței cadrelor didactice, la jumătatea lunii Noembrie frecventau cursurile 559 de analfabeți. Dar față de numărul celor planificați frecvența era încă slabă. Cu ajutorul sfatului popular, care a organizat o largă muncă de lămurire, frecvența s'a îmbunătățit într'o oarecare măsură. Azi cursurile sunt frecventate de 632 cursiști. Frecvența nu a depășit încă această cifră, pentru că nu toate organizațiile de masă dau un ajutor efectiv muncii de alfabetizare. Astfel, deși 90 la sută dintre analfabeți sunt femei, organizația locală U.F.D.R. nu sprijină această importantă acțiune de culturalizare.

Combustibilul necesar desfășurării cursurilor a fost asigurat. Cursul duce însă lipsă de manuale. Din cele 400 manuale comandate, s'au primit numai 100. Este necesar ca toți cei ce răspund de bunul mers al muncii de alfabetizare să-și sporească eforturile în vederea obținerii unor rezultate din ce în ce mai bune.

24 Ianuarie 1859, un rezultat al luptei și voinței poporului

Incă din 1853, Marx și Engels arătau, în lucrarea lor „Problema orientală", că în peninsula Balcanică „douăsprezece milioane de slavi, greci, români, arnăuți se află sub stăpânirea unui milion de turci" și trăgeau concluzia că „prezența turcilor în Europa constitue o serioasă piedică în desvoltarea bogățiilor naturale ale peninsulei traco-ilirice".

In tot veacul al XIX-lea, popoarele dela Dunăre și din Balcani au dus o neîncetată luptă pentru independență, pentru libertate. In opoziție cu politica Angliei și a Franței care, în această epocă, urmărea menținerea imperiului otoman pe care-l subjugau din punct de vedere economic, Rusia căuta să dărîme acest putred imperiu militar și feudal, ajutând astfel întărirea luptei pentru libertate a popoarelor supuse de turci și contribuind efectiv la desvoltarea lor.

Unul din aceste momente de luptă a fost, pentru poporul nostru, unirea principatelor înfăptuită acum 94 de ani. Ideia unirii într'un singur stat al celor două principate, Moldova și Țara Românească, apare odată cu desvoltarea capitalismului. Acesta avea nevoie de o piață internă mai largă și de un stat mai bine organizat, în stare a lupta pentru scuturarea jugului otoman. Regulamentul Organic, legile economice asemănătoare în Moldova și Țara Românească, lupta dusă cu energie de marele revoluționar N. Bălcescu sau de luptători progresiști ca M. Kogălniceanu, au contribuit la desvoltarea ideii unirii celor două principate. Pentru unire luptau atunci, în divanurile ad-hoc, în primul rând reprezentanții orășenilor și ai țăranilor clăcași (pontași). Ideia unirii era pentru ei legată indisolubil de cucerirea drepturilor, de liberarea de boieresc, de împroprietărire. Burghezia dorea unirea din cu totul alte motive. Ea urmărea lărgirea și consolidarea pieții interne de care avea nevoie în acea perioadă când luase un mare avânt desvoltarea negoțului cu grâne din care burghezia obținea venituri însemnate. Din aceste motive, ea apăra interesele marilor proprietari, furnizorii principali ai producției de cereale. Dacă burghezia industrială era interesată în eliberarea brațelor de muncă și cerea desființarea iobăgiei, în schimb burghezia comercială considera că împroprietărirea pe care o cereau țăranii asupriți, compromite avantagiile rezultate de pe urma negoțului cu grâne. De aceea, burghezia nu urmărea, în fapt, formarea unei țări noi, cu drepturi pentru masele populare. Ea era interesată doar să-și creeze mai multe posibilități de desvoltare economică, să întărească exploatarea, să-și asigure profituri cât mai mari.

Servind capitalismul apusean, istoria burgheză a patriei noastre punea înfăptuirea unirii dela 1859 pe seama „abnegației" clasei dominante și bătea toba ajutorului dat de Napoleon III, reprezentantul tipic al oligarhiei financiare franceze, în permanentă căutare de noi piețe și teritorii de exploatare. Faptele istorice au dovedit că bancherii dela Paris sau dela Londra n'au urmărit niciun moment să sprijine lupta pentru unire și independență dusă cu abnegație de popoarele dela Dunăre. Când s'a convins că destrămarea imperiului otoman a devenit inevitabilă, premierul englez, lordul Palmerston a expus un nerușinat plan de împărțire și de subjugare a Europei de Sud-Est, plan prin care Moldova și Țara Românească erau date Austriei.

Istoricii burghezi se prefăceau a nu ști că, în întrevederea dela Osborne cu regina Victoria, Napoleon III, „generosul" care ponta pe „problema naționalităților" ca la bursă, a sacrificat ideia unirii principatelor dela Dunăre în fața intereselor economice ale burgheziei engleze. Ei se prefăceau a uita că, de fapt, Convenția dela Paris din 1858 însemna o înmormântare a ideii de unire, atâta timp cât rămâneau două principate, cu două conduceri, cu două administrații și parlamente diferite, cu legi și armate deosebite.

Slugi plecate în fața stăpânilor lor, cotropitorii din occident, burghezia și moșierimea din România au acoperit sub vălul tăcerii rolul imens jucat de poporul rus în înfăptuirea unirii, au măsluit și au negat documentele care mărturiseau lupta poporului nostru pentru cucerirea actului național dela 1859.

După unire, elemente ale burghezo-moșierimii, escamotând în folosul lor cuceririle poporului, au declarat că unirea se datorește în exclusivitate „luptei" lor. D. Ghica scria că rezultatul dela 24 Ianuarie 1859 se datora „abnegației majorității" care, „prin devotamentul ei față de lucrul public, a făcut să triumfe acest principiu nemuritor". Dar atitudinea de împăunare cu actul dela 24 Ianuarie este demascată chiar de unele elemente din rândurile clasei dominante. Până și unii așaziși progresiști ca alde C.A. Rosetti, etc., erau pe față sau pe ascuns împotriva alegerii lui Cuza și, deci împotriva unirii. „Nici un șef al stângii nu a fost dispus să sacrifice ambiția personală" pentru unire, scria consulul francez dela București din acea vreme. Consulul polonez întărește această afirmație, arătând cum candidatura lui Cuza a fost impusă „după discuții furtunoase și chiar prin amenințare: Cezar Boliac s'a adresat, în frământata zi de 22 Ianuarie, către generalul cap al oștirii: „Știu că poți să mă trimiți de aici drept la închisoare, dar iată propunerea ce am să-ți fac: să alegem pe domnul Moldovei".

Rolul poporului în realizarea unirii a fost ori trecut sub tăcere ori calomniat. Doar în câte o depeșă telegrafică din acele zile mai scăpa câte un sâmbure de adevăr, așa cum întâlnim în depeșa din 27 Ianuarie 1857 prin care Iancu Ghica telegrafia la Iași că „numirea lui Cuza i-a scăpat (pe deputații „majorității" boierești) de măcelari, căci pe piața adunării se găseau 25.000 oameni gata la orice dacă nu s'ar fi numit domnul nostru". „Măcelarii" despre care depeșa telegrafică vorbea cu dispreț de clasă nu erau altceva decât poporul din București și miile de țărani asupriți veniți în capitală, în ceasul hotărîtor al alegerii domnului. Ei înconjuraseră casa adunării pentru a impune alegerea lui Alexandru Ion Cuza, „domnul poporului", împotriva voinței boierilor și a burgheziei lașe și trădătoare, înfăptuind astfel unirea în ciuda dictatului puterilor apusene.

Continuând lupta pentru dărâmarea imperiului otoman, Rusia a fost cu totul favorabilă unirii principatelor. Dar mai ales marii democrați ruși din acea vreme au apărat cu hotărîre cauza poporului român. Legând lupta pentru unitate de lupta pentru libertate a poporului nostru, ei arătau în „Sovremenic", revista marilor democrați ruși (vol. XVIII, pag. 617) că „boierescul în principate era mai mare decât îl încăpea zilele bune dintr'un an de muncă agricolă. Prășind pământul stăpânului trebue să-l înăbușe pe al său buruienile".

Unirea dela 1859 a deschis o etapă nouă în desvoltarea țării noastre. Actul dela 24 Ianuarie stă la baza statului român modern și a contribuit mult la desvoltarea capitalismului la noi. Lupta poporului muncitor dela orașe și sate a fost un element principal în înfăptuirea acestui act. Dar acțiunea maselor n'a fost îndeajuns de puternică. Burghezia lașă a acceptat repede coaliția monstruoasă cu boierimea și astfel nu s'au realizat transformări adânci sociale. Unirea s'a făcut în beneficiul claselor exploatatoare. Folosind energia maselor, pentru a-și creia un stat mai mare, necesar pentru lărgirea producției de mărfuri, clasele dominante au pus noul stat la cheremul capitaliștilor apuseni. Incă înainte de unire, capitaliștii francezi acaparaseră în largă măsură viața economică a celor două principate. Iar capitalismul englez, încă și mai rapace, a intrat îndată după unire în cârdășie cu burghezo-moșierimea dela noi și a intensificat jefuirea poporului muncitor și înfeudarea țării.

Vorbind elevilor despre importanța actului dela 24 Ianuarie 1859, învățătorii și profesorii au încăodată prilejul să arate lupta progresistă a poporului muncitor în cucerirea unirii principatelor. Arătând importanța pe care a avut-o Rusia și mai cu seamă democrații ruși în susținerea luptei poporului, ei vor putea să demaște trădarea clicei conducătoare, care a manifestat o atitudine cosmopolită, antipatriotică, devenind unealta mârșavă a capitaliștilor și apoi a imperialiștilor apuseni.

Poporul nostru muncitor a dobândit adevărata libertate abea astăzi, datorită eliberării României de către Armata Sovietică, datorită ajutorului permanent, frățesc și multilateral pe care U.R.S.S. ni-l acordă în lupta pentru construirea socialismului și datorită luptei eroice a clasei muncitoare, condusă de partid.

Comemorarea lui V. I. Lenin, marele strateg al revoluției proletare

Poporul sovietic și întreaga oamenire progresistă au comemorat 29 de ani dela moartea lui Vladimir Ilici Lenin — fondatorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic, genialul conducător și învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă. Titan al Revoluției, Lenin și-a consacrat întreaga sa viață realizării celui mai înalt țel — eliberarea oamenilor muncii de sub robia capitalistă, înființarea unei noi orânduiri sociale, eliberată de exploatarea omului de către om.

In raportul prezentat la ședința solemnă de doliu dela Moscova, N. A. Mihailov, secretar al C.C. al P.C.U.S. arată că: „Lenin a lăsat partidului și poporului un tezaur de neprețuit — măreața și invincibila știință a construirii lumii noi".

Indeplinind ideile marelui Lenin, poporul sovietic sub conducerea Partidului Comunist, sub conducerea genialului continuator al cauzei lui Lenin — tovarășul Stalin — a transformat radical înfățișarea Statului Sovietic, transformându-l dintr'un stat agrar înapoiat într'un stat industrial-colhoznic puternic, reazim al păcii în lumea întreagă.

In munca lor de construire a noii societăți, oamenii sovietici s'au călăuzit în permanență de ideile marelui Lenin. In raportul său, N. A. Mihailov arată: „In lucrările sale, Lenin a determinat în mod genial linia fundamentală a înaintării societății sovietice spre comunism, a înfățișat cele două faze ale desvoltării societății comuniste. Lenin ne învață că socialismul și comunismul nu sunt despărțite printr'un zid chinezesc, că ele nu sunt formațiuni social-politice diferite". „...Socialismul— spune Lenin — este societatea care ia naștere nemijlocit din capitalism, este prima formă a societății noi. Comunismul însă, este forma superioară a societății și el se poate desvolta numai atunci când socialismul va fi pe deplin consolidat".

Invățătura nemuritoare a lui Lenin, desvoltată și îmbogățită de către tovarășul Stalin pe baza experienței construirii socialismului în U.R.S.S. și a mișcării revoluționare internaționale, constitue baza ideologică a activității Partidului Comunist și a Statului Sovietic, constitue un program limpede de luptă pentru construirea comunismului.

V. I. Lenin a desvăluit esența, principalele trăsături și legile de desvoltare ale stadiului cel mai înalt al capitalismului — imperialismul. V. I. Lenin, apoi I. V. Stalin au arătat că imperialismul este capitalism muribund, că el se va prăbuși în mod inevitabil și nu există nicio putere care să-l poată reține dela aceasta. Reacțiunea mondială, în frunte cu Statele Unite, pregătește astăzi cu febrilitate un nou război mârșav împotriva Statului Sovietic și a țărilor de democrație populară, folosind mijloacele cele mai criminale în acest scop. Nu există crimă la care să nu recurgă ațâțătorii americani la război, cei mai fioroși dușmani ai păcii, ai omenirii. Lenin a arătat că capitalismul în putrefacție mai este capabil să aducă suferințe nemăsurate milioanelor de oameni ai muncii. De aceea Lenin chema cu perseverență pe oamenii muncii să-și ascută vigilența revoluționară în fața uneltirilor capitaliștilor și a slugilor lor. Astăzi, aceste cuvinte leniniste răsună cu o putere deosebită.

Raportul prezentat de tovarășul N. A. Mihailov spune în acest sens: „Infăptuind ferm și consecvent politica de pace, Statul Sovietic urmărește cu vigilență uneltirile ațâțătorilor la război. Partidul și guvernul sovietic se călăuzesc după indicațiile lui Lenin și Stalin că este necesară o grijă permanentă pentru întărirea statului socialist, pentru sporirea forței și tăriei sale. Așa ne-a învățat Lenin, așa ne învață neîncetat tovarășul Stalin".

Cei care au încercat să-și vâre râtul în grădina sovietică au primit riposta cuvenită. Rechinii imperialiști n'au tras însă învățăminte din lecțiile pe care istoria le-a dat agresorilor și astăzi pregătesc o nouă agresiune.

In raportul său tovarășul N. A. Mihailov arată: „Rechinii imperialiști, care urzesc planuri de agresiune împotriva U.R.S.S., să nu uite învățămintele istoriei. Să știe ațâțătorii la un nou război că un al treilea război mondial dacă-l vor deslănțui va duce în mod inevitabil la prăbușirea întregului sistem capitalist mondial".

Noi trăim în epoca în care ideile leninismului se răspândesc în întreaga lume cu o putere nemaiîntâlnită și influențează tot mai mult asupra mersului desvoltării societății omenești.

In prezent, sub steagul leninismului își construesc cu încredere o viață nouă și luminoasă oamenii din țările de democrație populară care pășesc pe drumul socialismului. Crește din ce în ce mai mult puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului, condus de marea Uniune Sovietică, lagăr care unește peste o treime din întreaga omenire. Popoarele țărilor coloniale și dependente, inspirându-se din mărețele succese ale lagărului socialismului își întețesc lupta lor de eliberare națională dusă împotriva înrobitorilor imperialiști.

Vorbind despre acest lucru, raportul prezentat de N. A. Mihailov, arată cu o deosebită forță de convingere: „Popoarele lumii văd în țările în care strălucește steaua socialismului o viață nouă, fericită și plină de bucurii. Muncă liberă pentru sine, pentru patrie, democrație cu adevărat populară, posibilități nelimitate pentru desvoltarea forțelor fizice și spirituale, dominația ideilor comuniste, ideile cele mai înaintate și cu adevărat umane, — iată modul de viață socialist care trezește admirația oamenilor muncii din lumea întreagă".

Cel de al 29-lea an care a trecut dela moartea lui V. I. Lenin a fost încă un an de traducere în viață a învățăturilor leniniste. Anul trecut a avut loc cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. care a deschis în fața poporului sovietic noi perspective de desvoltare. In Hotărîrile istorice ale celui de al XIX-lea Congres, în remarcabila lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." au fost arătate sarcinile principale care stau în fața poporului sovietic și căile de trecere treptată a Uniunii Sovietice dela socialism la comunism. Din aceste minunate documente ale epocii noastre oamenii sovietici, laolaltă cu oamenii muncii din întreaga lume sorb noi puteri în lupta lor pentru victoria comunismului.

„Uniunea Sovietică — spune N. A. Mihailov, a repurtat în Marele Război pentru Apărarea Patriei o victorie fără seamăn în istorie. Intr'un timp scurt, țara a lichidat îngrozitoarele distrugeri, urmări ale războiului, a făcut un pas uriaș înainte. De aci însă nu rezultă că au și dispărut toate problemele luptei de clasă, că pentru țara noastră nu mai există acum pericolul sabotajului, diversiunii, spionajului din partea statelor capitaliste. Cu cât sunt mai însemnate succesele construcției comuniste, cu atât mai perfide, mai mârșave și mai sălbatice sunt procedeele și metodele de luptă folosite de dușmanii noștri. Cu cât în mersul nostru înainte vom avea mai multe succese, cu atât mai înverșunată va fi lupta dușmanilor poporului nostru, sortiți unei pieiri inevitabile".

Referindu-se la descoperirea grupului de medici sabotori, spioni și asasini mârșavi în slujba imperialiștilor americani, N. A. Mihailov, subliniază din nou necesitatea întăririi vigilenței politice: „Tuturor oamenilor sovietici — spune N. A. Mihailov — li se cere o înaltă vigilență politică care să excludă orice manifestare de autoliniștire, orice manifestare a bolii idioate a nepăsării, o vigilență care să prevină încercările dușmanului de a sabota și de a face rău, care să ajute la demascarea agenturii dușmane, oricare ar fi masca sub care s'ar ascunde ea. Vigilența trebue să fie o armă a noastră în permanentă acțiune".

Ideile atotbiruitoare ale leninismului constitue și pentru oamenii muncii din patria noastră un far luminos în lupta lor pentru socialism. In expunerea pe care a ținut-o la adunarea comemorativă din Capitală, tovarășul C. Pârvulescu a arătat că Partidul Comunist din România s'a călăuzit necontenit în activitatea sa după învățătura leninist-stalinistă.

Tovarășul C. Pârvulescu s'a oprit îndelungat asupra învățăturii leninist-staliniste cu privire la lupta intransigentă împotriva oportunismului: „Experiența noastră de până acum — a spus tovarășul C. Pârvulescu — a desvăluit destule fapte ce demască pe oportuniștii care au încercat să inducă în eroare massele, susținând că țara noastră, partidul nostru, constitue o excepție în ce privește încercările imperialismului americano-englez de a-și strecura agenții plătiți.

Avem destui gură cască ce nu simt, nu văd și nu aud nimic, în timp ce sub ochii și sub nasul lor dușmanii încearcă să lovească în munca noastră de construcție și uneori chiar reușesc să înfăptuiască acțiunea lor criminală de dăunare. Datoria patriotică și internaționalistă a membrilor de partid și a oamenilor muncii fără de partid este de a demasca și lichida orice atitudine oportunistă de gură cască, față de uneltirile dușmanului. Este datoria noastră de a transforma lozinca vigilenței revoluționare de clasă într'o armă de luptă concretă la fiecare loc de muncă, de a crea o astfel de opinie publică în masse, încât agenții dușmanului să nu îndrăznească să-și pună în aplicare planurile lor mârșave, să fie demascați înainte de a reuși să lovească câtuși de puțin în construcția noastră".

Omenirea întreagă își însușește și aplică cu perseverență învățătura lui V. I. Lenin, nemuritoarele lui idei, tezaur de neprețuit al marxism-leninismului.

Comunismul crește și învinge. Sub steagul lui Lenin, dus înainte de tovarășul Stalin se unesc noi și noi milioane de oameni iubitori de pace care luptă pentru apărarea și întărirea păcii, care luptă pentru democrație și socialism.

Sub steagul leninismului, sub conducerea tovarășului Stalin poparele lumii întregi pășesc cu încredere pe drumul socialismului spre triumful comunismului.

Cu prilejul centenarului marelui patriot revoluționar și democrat — Nicolae Bălcescu

Oamenii muncii din țara noastră, educați de partid în spiritul dragostei și respectului față de tradițiile progresiste ale trecutului, față de figurile de luptători pentru fericirea poporului, comemorează împlinirea unui veac dela moartea marelui gânditor democrat și luptător revoluționar român, Nicolae Bălcescu. Comemorarea de către păturile largi muncitoare a centenarului acestui înflăcărat patriot și luptător pentru independența națională are o profundă semnificație. Ea constitue un omagiu adus memoriei lui Bălcescu și reprezintă o palmă usturătoare pe obrazul claselor exploatatoare, o neiertătoare acuzație adusă celor care nu i-au îngăduit nici măcar să moară pe pământul țării, celor care timp de un secol s'au străduit să ascundă poporului și să deformeze chipul marelui revoluționar și patriot român.

In pofida încercărilor burgheziei și moșierimii de a arunca peste viața și opera înflăcăratului luptător pentru fericirea poporului lințoliul tăcerii, Nicolae Bălcescu a continuat să trăiască în inima poporului, care nu uită pe fiii săi devotați. Visurile și năzuințele sale arzătoare, sădite în inima poporului, au trăit și au rodit. Bălcescu a ridicat steagul luptei pentru libertate și independență națională. Burghezia și moșierimea au rupt și aruncat în noroi acest steag. Astăzi a fost ridicat și înălțat pe culmi nețărmurite de partidul clasei muncitoare. Bălcescu a crezut întotdeauna cu putere că „așteptarea, visarea vieții" sale „se va împlini". Marele său vis a fost înfăptuit și depășit. Sub conducerea partidului, poporul nostru construește astăzi o Românie socialistă, liberă, democrată și independentă.

Bălcescu a fost urît și prigonit de exploatatori, dar iubit și urmat de popor, pentru că viața și opera sa au fost închinate demascării și înfierării tiraniei și exploatării, mobilizării poporului la lupta pentru libertate și dreptate socială. Cum ar fi putut marii boieri să-l iubească pe aprigul luptător antifeudal care a afirmat: „Vai de acele nații, unde un mic număr de cetățeni își întemeiază puterea și fericirea lor pe robia gloatelor! Ele pier!" Bălcescu a reușit să înfățișeze în opera sa împărțirea societății în clase antagoniste, să oglindească lupta de clasă. Bălcescu numește societatea contemporană lui „Mare și monstruoasă clădire de tirani". El își dă seama că lupta de clasă este izvorul revoluției, că pentru a scăpa de exploatare, masele trebue să recurgă la violență împotriva claselor exploatatoare. Bălcescu înțelege că lupta dintre exploatatori și exploatați nu se va stinge atâta timp cât va mai fi o umbră de tiranie, iar pentru lichidarea tiraniei nu ajută reformele, ci este nevoe de revoluția maselor, de lupta intransigentă a poporului conștient de obiectivele ce le are de înfăptuit.

Deși nu s'a putut ridica până la înălțimea concepției marxiste despre rolul maselor în făurirea istoriei, el și-a dat seama de însemnătatea acțiunii maselor populare în desvoltarea societății. Deasemeni, orientarea sa în problema rolului personalității în istorie se concretizează în ideia că numai subordonându-și activitatea intereselor fundamentale ale maselor, personalitățile pot contribui în chip pozitiv la desvoltarea societății.

Revoluția socială pentru schimbarea rânduelilor tiranice ale feudalismului, eliberarea din robie a milioane de țărani, împroprietărirea lor și limitarea puterii boierilor, Bălcescu le vedea în strânsă legătură cu lupta pentru scuturarea jugului străin care apăsa grumazul poporului, cu lupta pentru eliberarea națională. Iar pentru a-și făuri independența, poporul nostru trebuia să-și făurească unirea națională. „Unirea face puterea staturilor și prin urmare fericirea lor" — spunea el, chemând la luptă pentru unirea națională a poporului.

Bălcescu și-a dat seama că pentru ca revoluția să facă dreptate înăuntrul țării și să scuture jugul străin depe grumazul poporului, o condiție de căpetenie este înarmarea poporului, crearea unei armate naționale care să cucerească și să apere libertatea poporului. Ideia făuririi unei armate populare — avangardă a norodului — el o întemeia pe constatarea că victoriile dobândite în trecut de poporul nostru împotriva dușmanilor au izvorît din lupta „gloatelor" înarmate.

Trăsătura cea mai puternică care caracterizează gândirea înaintată a lui Bălcescu este nețărmurita lui dragoste pentru popor, fierbintele său patriotism. Cunoscând forța uriașă a poporului unit, dragostea lui Bălcescu față de masele largi s'a contopit cu încrederea nestrămutată în capacitatea lor de a lupta și de a învinge. Bălcescu și-a dat seama că o condiție a victoriei revoluției este desvoltarea sentimentului patriotic al maselor. El a demonstrat că, fiind pus la grele încercări în cursul sbuciumatei sale istorii, poporul nostru a dovedit că este însuflețit de un puternic sentiment de patriotism. In contrast cu aceasta, Bălcescu a arătat că reprezentanții claselor exploatatoare se caracterizează prin totală lipsă de patriotism, prin trădarea intereselor țării, prin subordonarea acestora, intereselor lor de clasă. Bălcescu scoate în evidență caracterul antinațional al boierilor, arată că ei nu sunt români — ci pur și simplu boieri, că în vremuri de cotropire străină, înainte de lupta pentru libertatea țării, aceștia pun grija pentru securitatea averilor lor. Bălcescu a înfierat fără crutare pe boieri pentru atitudinea lor cosmopolită, pentru prosternarea lor în fața puterilor apusene și pentru disprețul lor față de tradițiile culturale ale poporului nostru; el a înfierat mârșăvia boierilor care înăbușiau desvoltarea culturală a poporului, pentru a-l menține în întuneric și pentru a ușura exploatarea. Patriot înflăcărat, el militează pentru ideia că răspândirea culturii în popor este o condiție a eliberării lui sociale și naționale. Să luminăm poporul dacă vrem să facem o revoluție adevărat democratică, spunea el. Lupta aprigă a lui Bălcescu împotriva cosmopolitismului izvorăște din profunda sa încredere în popor, în posibilitățile sale creatoare.

Patriotismul fierbinte, lupta pentru independență națională și unire națională, Bălcescu le-a împletit strâns cu lupta pentru unirea popoarelor împotriva asupririi și despotismului. El și-a dat pe deplin seama că solidaritatea democratică internațională este una din principalele condiții ale victoriei revoluției. Bălcescu a arătat că revoluția trebue sprijinită de masele populare dinafară, că lupta de eliberare trebue să se sprijine pe aliații ei naturali, pe popoare. Datorită acestei idei înaintate de care era călăuzit, Bălcescu și-a dat seama de greșala săvârșită de Avram Iancu și a luptat pentru împăcarea lui cu Koșut, în interesul și al revoluției române și al celei maghiare.

Ca istoric înaintat, Bălcescu urmărea în scrierile sale să popularizeze trecutul glorios de luptă al poporului, să trezească în mase mândria patriotică pentru faptele din trecut, să țină necontenit trează încrederea poporului în forța sa, în succesul final al luptei.

Bălcescu a depășit printr'o serie de idei înaintate epoca în care a trăit. El n'a fost numai conducătorul ideologic al revoluției din 1848 din țara noastră. Nicolae Bălcescu întrunește în mod ideal calitățile de ideolog cu acelea de luptător revoluționar, calitățile omului de știință cu acelea ale militantului practic. In 1840, el a participat la activitatea unei mișcări care urmărea eliberarea clăcașilor, în 1843 a întemeiat organizația „Frăția" care a pregătit revoluția din 1848, apoi a elaborat însuși programul revoluției din 1848 și a devenit conducătorul practic al revoluției.

Noi cei care creștem tineretul, cei care formăm pe noul cetățean al patriei noastre, cei care creștem cadrele noi necesare construcției socialiste, avem datoria să educăm pe elevii noștri în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Să arătăm copiilor meritele marelui nostru patriot revoluționar și democrat, să trezim în ei interesul și dragostea pentru opera lui Bălcescu, să cultivăm în ei mândria națională pentru tradițiile revoluționare, progresiste ale poporului nostru

Prin înaintatele sale idei, prin marea sa forță mobilizatoare, viața și opera marelui patriot, revoluționar și democrat, Nicolae Bălcescu, constitue un bun de preț al masselor largi muncitoare din țara noastră, o armă puternică de educare patriotică a poporului, de luptă împotriva naționalismului și cosmopolitismului, o armă pentru făurirea viitorului luminos al patriei noastre.

Ideile lui Nicolae Bălcescu au devenit astăzi patrimoniul poporului muncitor în lupta pentru socialism. Așa acum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej: „Istoria ne învață că păstrătorii și moștenitorii adevăratelor tradiții naționale ale poporului nostru, ai tradițiilor luptei sale pentru un viitor mai luminos, suntem noi, oamenii muncii, noi — partidul oamenilor muncii — și nu exponenții acelor clase care au trădat revoluția în 1848, iar apoi, timp de un veac, au împiedicat realizarea cerințelor ei".

P. DUMITRU

A apărut:

„Limba Română"
Nr. 1
Organ al Institutului de Lingvistică al Academiei Republicii Populare Române

SUMAR:
Dimitrie Macrea, Invățătura lui I. V. Stalin, îndreptar în desvoltarea și înflorirea activității lingvistice în țara noastră.
Traian Săvulescu, O minunată călăuză a muncii științifice.

GRAMATICA ȘI VOCABULAR
Emil Petrovici, Elementele slave din limba română — mărturie a legăturii istorice dintre poporul nostru și poporul rus.
Dimitrie Macrea, Pe marginea discuțiilor asupra proiectului noii ortografii.
E Vasiliu, Problema articolului și a funcțiilor sale în limba română.

LIMBA ȘI LITERATURA
Barbu Lăzăreanu, Din zicalele adunate de Mihai Eminescu.
M. Novicov, Unele probleme ale stilului în lumina învățăturii tovarășului Stalin despre lingvistică.

PREDAREA LIMBILOR IN ȘCOALĂ
Emil Boldan, Limba română în noile programe școlare.
N. Pascu, Pentru continua îmbunătățire a predării limbii ruse în școlile noastre.
L. Bányai, Despre predarea limbii române în școlile minorităților naționale în lumina experienței școlii sovietice.

CRONICA ȘTIINȚIFICĂ
V. Cheresteșiu, Desbaterile asupra Dicționarului Limbii Române.
I. Rizescu, Sesiunea științifică comună a Institutului de Lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Institutului de Istorie, Limbă și Literatură al Filialei Moldovenești a Academiei de Științe a U.R.S.S., consacrată problemelor lingvisticii moldovenești.
D. E. Mihalci, Lingvistica de peste hotare.
V. I. Borcovschi, Problemele sintezei limbii ruse contemporane. V. A. Nicolschi, Despre unele procedee de activizare a lucrărilor în limba rusă. Z. I. Sidorova, Studiul lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" în clasa a X-a a școlii medii. O. V. Suvaca, despre rolul materialului intuitiv în predarea limbilor străine.

Răspunsuri cititorilor.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 5450

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 201 | 4 PAGINI, 25 BANI | VINERI 6 FEBRUARIE 1953

In acest număr:

- Despre formarea la elevi a înțelegerii materialiste a legilor naturii și societății (Pag. II-a)
- Rasismul în slujba imperialismului americano-englez (Pag. II-a)
- Munca educatorilor la casa de copii (Pag. III-a)
- Când lecțiile sunt pregătite formal... (Pag. III-a)
- Intâlnirea delegației chineze care a participat la cel de al III-lea Congres al Sindicatelor din R.P.R., cu conducerea Sindicatului de Invățământ din țara noastră (Pag. IV-a)
- Activitatea culturală a cadrelor didactice (Pag. IV-a)

Critica și autocritica în lupta pentru construirea școlii noi

Unul din izvoarele tăriei regimului nostru de democrație populară îl constituie strânsa legătură dintre cadrele conducătoare și masele largi ale celor ce muncesc. Călăuzit de geniala învățătură a lui Lenin și Stalin, care au arătat în repetate rânduri însemnătatea vitală a legăturii cu masele și a ajutorului dat de mase prin critica de jos, urmând luminoasa pildă a democrației sovietice, partidul nostru a luptat și luptă pentru strângerea legăturii cu masele, pentru larga desfășurare a criticii de jos și a autocriticii. Critica și autocritica, ne învață partidul, sunt o minunată forță mobilizatoare, un mijloc puternic de ridicare a conștiinței politice a maselor, de întărire a legăturii dintre conducători și mase. Vorbind despre critică și autocritică în raportul la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., tovarășul G. M. Malencov a subliniat: **„Cu cât vom atrage mai larg masele în lupta împotriva lipsurilor în muncă, cu cât controlul de jos asupra activității tuturor organizațiilor noastre va fi mai puternic, cu atât mai bine vor merge la noi treburile în toate domeniile".**

Sarcina unei largi desvoltări a criticii și autocriticii se pune deosebit de serios în munca școlilor noastre. In condițiile mersului nostru victorios spre socialism, lupta de clasă se ascute neîncetat, căpătând forme tot mai variate și mai ascunse, pătrunzând adânc în domeniul ideologiei, al științei. **„In știință** — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful socialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. Deaceea sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe învățătorii și profesorii noștri de diferite specialități".** Această sarcină a luptei împotriva concepțiilor burgheze, retrograde în munca școlilor a fost pusă din nou, cu hotărâre, în recentul articol redacțional al „Scânteii" — **„Impotriva deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei"** — care a arătat necesitatea unei serioase întăriri și lărgiri a criticii și autocriticii pentru combaterea acestor deformări, pentru lichidarea lipsurilor mari existente în munca școlilor.

Un minunat exemplu de aplicare largă a criticii și autocriticii îl găsim în practica de zi cu zi a școlilor sovietice. Supunând focului necruțător al criticii toate lipsurile, oamenii muncii din învățământ au ridicat școala sovietică la cele mai înalte culmi, transformând-o într'un exemplu pentru toate popoarele care construesc socialismul. Critica și autocritica se desfășoară cu aceeași principialitate și hotărâre în colectivele ministerelor învățământului și în consiliile pedagogice ale celor mai îndepărtate școli. Deasemenea, cadrele didactice sovietice folosesc larg critica în presă. Astfel, în „Uciteliskaia Gazeta" nr. 65 din 1952 a apărut o corespondență care supunea unei aspre critici munca secțiunii de învățământ a regiunii Velicoruskaia, criticâ în urma căreia Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R. a luat măsuri serioase pentru înlăturarea în cel mai scurt timp a lipsurilor semnalate. Un prilej de adâncă analiză critică și autocritică a muncii școlilor sovietice îl constituie și consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. De pildă, la consfătuirile din Ianuarie 1953, în raionul Ordjonikidze al orașului Iaroslavl a fost cu tărie criticată, alături de altele, munca directorului școlii nr. 2, tov. Martânov și a directorului de studii al școlii, care asistă rar la lecții, nu discută cu cadrele didactice etc. Cu acelaș prilej, au fost criticate și secțiunile de învățământ raională și orășenească, care n'au luat măsuri la timp pentru îmbunătățirea situației la învățătura în această școală.

Urmând exemplul oamenilor sovietici, cadrele noastre didactice folosesc tot mai mult minunata armă a criticii și autocriticii în munca lor. Recentele consfătuiri raionale au confirmat încă odată creșterea nivelului politic al oamenilor muncii din învățământ care, în multe cazuri, au criticat lipsurile în munca oamenilor din conducere și a tovarășilor lor de școală, făcând în acelaș timp analiza autocritică a activității lor proprii.

Numeroase fapte dovedesc însă că nu peste tot, în învățământul nostru, criticii și autocriticii li se acordă locul cuvenit. Mai sunt încă o serie de cadre din învățământ, care folosesc metode profund dăunătoare de sugrumare a criticii, sau oameni care nu primesc critica. Așa au procedat tov. prof. Subescu din Orăștie, care nu găsește, ca răspuns la criticile juste ce i se aduc, nimic altceva decât expresii grosolane, tov. prof. Todirică din Lupeni, care, atunci când este criticat, face pledoarii de autoapărare, tov. inspector Enache Florin din secțiunea de învățământ a raionului Băilești-Craiova, etc. Toți acești tovarăși, manifestând o condamnabilă îngâmfare, consideră că orice critică li se aduce le „subminează autoritatea", îi „jignește", li se face cu intenții răuvoitoare, neînțelegând că tocmai această critică îi poate întări în muncă și-i poate ajuta să pășească înainte, să obțină noi și noi succese.

In acelaș timp, este încă serios înrădăcinată printre cadrele didactice atitudinea de gură-cască față de lipsuri, nehotărârea de a le critica, teama de a arăta lipsurile celor cu o muncă mai de răspundere și „jena" de a-și critica tovarășii de muncă. Datorită acestei mentalități specific mic-burgheze, în consfătuirea cadrelor didactice din raionul Moinești-Bacău nu s'au adus critici unor învățători și profesori care foloseau metode învechite, pentru că aceștia „să nu se supere". Deasemenea, în raionale Satu-Mare și Șomcuța-Mare, din regiunea Baia Mare, deși vina principală pentru inexistența criticii revine secțiunilor de învățământ, lipsuri serioase au și cadrele didactice și, în primul rând, comuniștii din școli, care n'au manifestat destulă hotărâre în lupta pentru restabilirea criticii în drepturile ei, situându-se pe poziția celor care, ca tov. V. Motișan, șeful secțiunii de învățământ a raionului Satu-Mare, spun că „de criticat i-am critica, dar pe urmă tot cu ei rămânem și știm ce ne așteaptă", poziție ce denotă lipsă de încredere în partidul nostru, care luptă zi de zi pentru încurajarea criticii de jos și nu lasă nici odată nepedepsiți pe sugrumătorii criticii.

Toate aceste atitudini duc la apariția bârfelii prin colțuri, a mahalagismelor, împiedică lichidarea lipsurilor în munca școlilor, duc la rezultate proaste în munca de instruire și educare a tinerei generații. La acestea se adaugă și înțelegerea formală a problemei criticii și autocriticii, fapt care s'a manifestat în special la consfătuirile din Septembrie. Astfel, de pildă, în referatul secțiunii de învățământ a Orașului Stalin s'a vorbit de lipsurile pe care le au „unele școli" și „unele cadre didactice", iar în referatul secțiunii de învățământ a raionului Vârtoapele-București s'au citat școli și cadre didactice „cu lipsuri în muncă", fără să se arate în ce constau aceste lipsuri și, cu atât mai puțin, care sunt cauzele lor și cum pot fi ele înlăturate. O atitudine caracteristică în această privință este următoarea: tov. prof. D. Constantinidi, directorul școlii din Timișul de Sus, ne-a scris de curând o corespondență despre „unele greșeli ale unor cadre didactice"; cerându-i să ne scrie mai concret despre ce-i vorba, tovarășul ne-a scris din nou că ne-a „înțeles" și că, iată, ne dă exemple „concrete": „Tov. prof. X crede că...", „Tov. prof. Y a încercat...." etc. Mai concret, tov. D. Constantinidi n'a reușit să fie. După cum s'a constatat în recentele consfătuiri raionale în câteva raioane ale regiunii Suceava, există șefi de secțiuni de învățământ, care evită să critice cadrele didactice pentru a nu le „stârni" să critice la rândul lor lipsurile în munca secțiunilor, luând astfel atitudinea celor cărora poporul le-a stabilit demult eticheta de „lasă-mă, să te las".

Pentru a asigura o largă desvoltare a criticii și autocriticii, chezășie sigură a succeselor viitoare ale școlii noastre, ea trebue să fie temeinic organizată. Analiza periodică a muncii, în toate verigile învățământului, făcută pe bază de dări de seamă, care, prin înaltul lor spirit critic și autocritic, să îndrumeze just discuțiile ce urmează, constituie cel mai bun prilej pentru desfășurarea criticii de jos. Dar condiția principală pentru încurajarea acestei critici de jos este ca organele învățământului să asigure prin toate mijloacele cât mai grabnica remediere a tuturor lipsurilor semnalate, să dovedească astfel eficiența criticii maselor, să le dea încredere în faptul că glasul lor este ascultat.

Din păcate, chiar în Ministerul Învățământului Public acest lucru nu se respectă cu sfințenie. La Direcția cadre și la Direcția școli multe probleme ridicate de oamenii muncii din învățământ au zăcut luni de zile nerezolvate. La Direcția caselor de copii și a școlilor speciale sunt tovarăși care fac zile dearândul anticameră la tov. dir. Suzana Kun, pentru a lămuri unele probleme pe care au venit să le ridice. Lucruri asemănătoare se întâmplă și în multe secțiuni de învățământ regionale și raionale. Tovarășii din conducerea acestor organe n'au înțeles că scrisorile oamenilor muncii și problemele pe care vin să le ridice înseamnă o manifestare a criticii de jos, iar nerezolvarea lor la timp înseamnă gătuirea acestei critici.

Deosebit de însemnat este ca critica și autocritica să fie îndreptate asupra problemelor celor mai însemnate din munca școlilor, asupra conținutului ideologic și științific al procesului de învățământ. Un rol deosebit îl are în această privință lupta de opinii pe tărâm științific pedagogic, pentru combaterea influențelor ideologiei burgheze în învățământ. Nici în această privință însă Ministerul Învățământului Public, Ministerul Învățământului Superior, Institutul de Științe Pedagogice, Facultatea de Pedagogie n'au întreprins nici o acțiune organizată.

In desvoltarea criticii și autocriticii în sânul colectivelor pedagogice, un rol hotărâtor îl au organizațiile de partid din Ministerul Învățământului Public, din șaturile populare și din școli. Luptând pentru ridicarea nivelului ideologico-politic și a conștiinței tuturor cadrelor didactice, organizațiile de partid trebue să combată orice încercare de a înăbuși critica sau de a se trece cu nepăsare pe lângă lipsuri. Sarcini însemnate revin organizațiilor sindicale, care au posibilitatea, prin munca lor, să ofere un larg câmp de desfășurare a criticii și autocriticii, în cadrul ședințelor de grupă sindicală, în consfătuirile de producție etc. Comitetul Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R. trebue să lichideze cât mai grabnic inadmisibila tărăgănare în privința organizării Secției muncii de masă în producție, care va contribui serios, prin întărirea comisiilor respective din comitetele sindicale locale, la antrenarea cadrelor didactice în desvăluirea lipsurilor din munca școlilor, în lupta pentru înlăturarea lor.

Să folosim zi de zi minunata armă a criticii și autocriticii în lupta pentru construirea școlii noastre noi. Să nu uităm cuvintele marelui pedagog sovietic A. S. Macarenco: **„acolo unde nu există prieperea de a spune unui tovarăș lucruri neplăcute și de a nu te supăra când ți se spun lucruri neplăcute,... acolo nu există și nu poate exista un colectiv pedagogic".** Organizând și îndrumând cu grijă critica de jos, luptând pentru imediata înlăturare a lipsurilor semnalate, vom face să crească tot mai mult încrederea cadrelor didactice în eficacitatea criticii lor, vom antrena mase tot mai largi de oameni ai muncii din învățământ în realizarea măreților sarcini pe care ni le trasează partidul.

Plecarea la Moscova a unei delegații a Ministerului Învățământului Public

Luni a părăsit Capitala, plecând spre Moscova, o delegație a Ministerului Învățământului Public, condusă de tov. Ion Nistor ministrul Învățământului Public.

Delegația va studia în Uniunea Sovietică sistemul de organizare a învățământului public sovietic. (Agerpres).

Sub soarele marii prietenii

La 4 Februarie 1953, s'au împlinit cinci ani dela semnarea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Română. Cinci ani în istoria unui popor constitue o perioadă extrem de scurtă. Pentru poporul nostru însă, acești ani au prin realizările înfăptuite o valoare deosebită.

Pentru prima oară, țara noastră a încheiat în 1948 un tratat internațional cu o mare putere, pe bază de deplină egalitate, un tratat menit să lărgească și mai mult sprijinul puternic și desinteresat pe care ni-l acordă necontenit marea Țară a Socialismului victorios.

Vechile tratate pe care guvernările burghezo-moșierești le încheiau cu statele mari și puternice din punct de vedere economic aserveau țara noastră, o transformau într'o remorcă la cheremul trusturilor imperialiste, care-i jefuiau bogățiile naturale, aduceau clasa muncitoare și țărănimea muncitoare la mizerie și foamete pentru a umple buzunarele nesățioase ale rechinilor imperialiști.

Tratatul sovieto-român se bazează pe politica externă stalinistă, de egalitate în drepturi a tuturor popoarelor, fie ele mari sau mici, pe respectarea independenței și suveranității lor de stat.

Poporul român vede în acest tratat consfințirea prieteniei și dragostei frățești de nesdruncinat, care leagă pe veci popoarele celor două țări, prietenie ce-și are rădăcinile într'un trecut îndepărtat și care este pecetluită prin sângele vărsat de cei mai buni fii ai lor, în lupta împotriva cotropitorilor turci.

Poporul român nu va uita niciodată că datorează Uniunii Sovietice eliberarea sa de sub robia fascistă și de sub jugul imperialismului, cucerirea adevăratei independențe și suveranități naționale.

Fiecare din victoriile cu care țara noastră se mândrește azi, fiecare pas pe drumul îndeplinirii cincinalului în 4 ani se datorește ajutorului frățesc acordat de Uniunea Sovietică. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală, este o expresie luminoasă a relațiilor staliniste de tip nou, a principiilor colaborării economice între țările lagărului socialist, țări care se desvoltă pe baza economiei planificate și a coordonării reciproce a planurilor economiei naționale.

Cât diferență este între unitatea frățească și desvoltarea armonioasă a țărilor lagărului păcii și relațiile de cruntă asuprire, neîncredere și ură ce domnesc între țările lagărului imperialist! Revista americană „Life" reda într'un articol publicat de curând tabloul clar „al bunei înțelegeri și egalități" de care se bucură țările cărora li se acordă „ajutorul" imperialiștilor americani.

Pe baza ajutorului sovietic, s'au creat și se desvoltă în țara noastră noi ramuri industriale. Industria grea cu pivotul ei industria constructoare de mașini, industria electrotehnică, industria petroliferă iau din zi în zi o tot mai mare desvoltare. Pentru prima oară în istoria lumii o țară mică dar bogată în petrol, așa cum este a noastră produce întregul utilaj petrolifer de care are nevoie, având și posibilitatea de a exporta.

De un neprețuit ajutor ne este experiența sovietică în transformarea socialistă a agriculturii noastre, care urmează calea arătată de învățătura leninist-stalinistă, aceea — de unire a micilor gospodării țărănești în mari gospodării colective, pe baza liberului consimțământ, pe baza convingerii țăranilor muncitori de foloasele muncii în comun cu mijloacele tehnice cele mai avansate.

Pe baza experienței sovietice și a ajutorului frățesc al U.R.S.S. se desfășoară în țara noastră revoluția culturală. Din arta realismului socialist, din literatura și știința cea mai înaintată din lume, din știința sovietică, își trage seva arta, știința noastră nouă. Educația tinerilor, a generației de mâine, se face în țara noastră pe baza pedagogiei sovietice.

Caracterul și valoarea de neprețuit a ajutorului și colaborării dintre Uniunea Sovietică și țările de democrație populară este arătat în mod genial de tovarășul Stalin în lucrarea sa „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", în care subliniază: **„Experiența acestei colaborări arată că nicio țară capitalistă n'ar fi putut să acorde țărilor de democrație populară un ajutor atât de efectiv și tehnicește calificat ca acela pe care li-l acordă Uniunea Sovietică. Important este nu numai faptul că ajutorul acesta este cât se poate de ieftin și este de prim rang din punct de vedere tehnic. Important este înainte de toate faptul că la baza acestei colaborări stă dorința sinceră de a se ajuta reciproc și de a se obține un avânt economic general".**

Caracterul tratatului încheiat cu Uniunea Sovietică este un caracter pașnic, el nu este îndreptat împotriva niciunei puteri străine și are drept scop întărirea puterii de apărare în comun împotriva unei eventuale noi invazii din partea oricărui stat imperialist, precum și ajutor reciproc în toate domeniile.

Astăzi, când poporul nostru culege roadele industrializării socialiste, când mergem cu pași sericși către îndeplinirea primului nostru plan cincinal în 4 ani, ne îndreptăm gândurile cu o nețărmurită dragoste și recunoștință către marea Uniune Sovietică, eliberatoarea țării noastre, bastion al păcii și libertății popoarelor, către cel mai bun prieten al poporului român, genialul învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarășul Stalin.

Incheerea lucrărilor celui de al III-lea Congres al Sindicatelor din R.P.R.

Alegerea Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

In ședința de Vineri 30 Ianuarie 1953 după amiază, cel de-al III-lea Congres al Sindicatelor din R.P.R. a ales următorii membrii ai Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.:

Moraru Stelian, Chișinevschi Liuba, Mujic Mihai, Abălașei Eugenia, Acatrinei Vasile, Andrei Ioan, Ardelean Ana, Ardeleanu Constantin, Argeșeanu Ilie, Arjan Dumitru, Banu Ileana, Barabaș Alexandru, Bârligea Elena, Belici Dușan, Benetato Grigore, Berlogea Octavian, Bivolu Nicolae, Bodea Eleonora, Bogoly Francisc, Borilă Ecaterina, Brezan Alexandru, Butaru Constantin, Chirtic Marcel, Chițu Florea, Clătinici Ion, Codoban Grigore, Constantinescu Andrei, Comănescu Gheorghe, Cotoară Ion, Covaci Francisc, Covaci Martin, Crăciun Nicolae, Cristea Ștefan, Crișan Viorica, David Vasile, Dobre Constantin, Dobre Ion, Drăghicescu Paul, Eremia Ioana, Farkaș Alexe, Filip Maria, Fleșeriu Cornelia, Georgescu Vasile, Gherman Mircea, Grecu Andrei, Haidu Iuliu, Hodișan Gheorghe, Ip Fichiret, Istrate Nicolae, Ivanov Constantin, Kalath Francisc, Kovacs Iuliana, Lado Iuliana, Ledvina Magdalena, Leitgheb Iosif, Lungu Ștefan, Mărășescu Ion, Mesaroș Ștefan, Mesteacănu Constantin, Mihai F. Marin, Miziligeanu Elena, Moisin Dragomir, Moraru Maria, Munteanu Mircea, Mutulescu Iulian, Nichita Elena, Palocsay Rudolf, Petrescu Maria, Platon Ștefan, Popa Nicolae, Popescu Nicolae, Preda Marin, Preoteasa Ion, Priadcenco Alexandru, Purdel Maria, Râbu Maria, Radu Petre, Rădulescu Maria, Rășinaru Lucreția, Resu Ion, Romaș Gheorghe, Șandru Loghin, Scacodul Ion, Stan Julieta, Szabo Iosif, Szabo Iosif, Teodorescu Elena, Țipan Maria, Totka Ludovic, Vasile Paula, Vârvăreanu Marin, Vernescu Alexandru, Vizitiu Eugen, Voicu Dumitru, Zastulca Geza.

SUPLEANȚI AI CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR

Adalbert Marcel, Băcanu Gheorghe, Costache Alexandrina, Dobai Emilia, Gavrilă Olga, Ioniță C. Atena, Istrate Vasile, Manea Petre, Neagu Lucia, Pantea Gheorghe, Prodan Gheorghe, Țirea Gheorghe, Toader Persida, Udrea Elena, Voineagu Nicolae.

MEMBRII COMISIEI DE REVIZIE

Ballo Ladislau, Dincă Constanța, Idițoiu Gheorghe, Moisescu Viorica, Postu Dumitru, Ungureanu Elena, Virag Augustin.

MEMBRI SUPLEANȚI AI COMISIEI DE REVIZIE

Lăzăroiu Eugenia, Mărășescu Constantin, Ștefan Constantin.

Prezidiul și Secretariatul Prezidiului

Sâmbătă 31 Ianuarie 1953 a avut loc la sediul Consiliului Central al Sindicatelor plenara de constituire a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. ales de cel de al III-lea Congres al Sindicatelor.

Plenara a ales în unanimitate următorul Prezidiu al Consiliului Central al Sindicatelor:

1. **Stelian Moraru**
2. **Liuba Chișinevschi**
3. **Mihai Mujic**
4. **Ecaterina Borilă**
5. **Mircea Gherman**
6. **Constantin Butaru**
7. **Ion Dobre**
8. **Martin Covaci**
9. **Loghin Șandru**
10. **Maria Moraru**
11. **Francisc Covaci**
12. **Ludovic Totka**
13. **Vasile Acatrinei**
14. **Iosif Szabo**
15. **Mihai F. Marin**
16. **Andrei Constantinescu**
17. **Vasile David**
18. **Eleonora Bodea**
19. **Nicolae Popescu**
20. **Ion Clătinici**
21. **Constantin Dobre**
22. **Nicolae Istrate**
23. **Iulian Mutulescu**

Ca președinte al Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor a fost ales în unanimitate tov. Stelian Moraru.

Plenara a ales în unanimitate în Secretariatul Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor pe tovarășii:

1. **Liuba Chișinevschi**
2. **Mihai Mujic**
3. **Ecaterina Borilă**
4. **Mircea Gherman**
5. **Constantin Butaru**
6. **Ion Dobre**

In încheierea ședinței, tov. Stelian Moraru, președintele Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor, a subliniat sarcinile importante și de mare răspundere care revin membrilor Consiliului Central al Sindicatelor în aplicarea hotărârilor celui de al III-lea Congres al Sindicatelor, pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani, pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru apărarea păcii.

Școala în orașele și satele noastre

Să combatem cu tărie ploconirea în fața ideologiei burgheze

Cadrele didactice din satul Cioroi, raionul Caracal, au desbătut cu deosebită atenție articolul din „Scânteia" — „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei".

Analizând în spirit critic și autocritic problemele ridicate de acest articol, cadrele didactice au stabilit măsuri concrete de combatere a metodelor burgheze, retrograde în munca lor.

N. CHIVU
corespondent

In vederea îndeplinirii rezoluției adoptate

In rezoluția adoptată la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Rădăuți s'a pus un accent deosebit pe realizarea planului de școlarizare, pe îmbunătățirea planificării, pe ridicarea calității muncii de predare.

La școala noastră din comuna Margina, cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară nu mai este o problemă. Noi am realizat planul de școlarizare la clasele I—IV în proporție de 100%, iar la clasa V, I-am depășit cu 50%.

Problema care se pune acum pentru noi, cadrele didactice dela Margina, este să luăm toate măsurile pentru a îndeplini sarcinile trasate în rezoluție în legătură cu ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. In acest scop, în consiliul pedagogic pe care l-am avut după consfătuire, noi ne-am propus să luăm o serie de măsuri care să ducă la îmbunătățirea întregii munci de instruire și educare din școală. Astfel, după prezentarea și prelucrarea planului de muncă pe pătrarul III, pe baza discuțiilor ce s'au dus cu privire la îndeplinirea cu succes a planului, pe baza propunerilor făcute de cadrele didactice, s'a ajuns la următoarele concluzii:

Considerând că nu pot desfășura o muncă de calitate, fără o serioasă pregătire profesională, învățătorii și profesorii dela această școală au hotărât să se aboneze la revistele de specialitate. In acelaș scop, s'a stabilit organizarea de cât mai multe lecții deschise, organizarea de interasistențe cu școala nr. 1.

Pentru a ajuta elevii să-și lărgească și să-și adâncească cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor și din studiul manualelor, s'a stabilit o mai bună organizare și funcționare a bibliotecii școlare. Cadrele didactice și-au luat angajamentul să confecționeze împreună cu elevii mai mult material didactic, să ajute elevii să-și organizeze mai bine studiul individual.

Inv. ASPASIA METANIE

Un colț pedagogic activ

Cadrele didactice dela școala de 7 ani din satul Petrești, comuna Bărbătești, raionul Gilort, au înființat de curând un colț pedagogic. Aici se găsesc la dispoziția cadrelor didactice colecțiile: „Scânteia", „Contemporanul", „Gazeta Învățământului", „Inainte", precum și metodici, programe, lucrări de pedagogie, planuri și altele.

In timpul liber, cadrele didactice vin și cercetează colecțiile, studiază lucrări ideologice și profesionale, de pedagogie sau metodică, citesc opere literare.

I. V. BERCA
corespondent

20 de ani dela eroicele lupte din Februarie 1933

Monumentul simplu care se înalță în curtea uriașă a Complexului C.F.R. „Grivița Roșie" trezește amintirea zilelor aspre, înroșite de sânge ale lui Februarie 1933. La 16 Februarie 1953 se împlinesc 20 de ani dela data când, în acest loc, au căzut uciși mișelește sute de muncitori care s'au ridicat cu hotărâre împotriva fascizării României, împotriva politicii de înfeudare a ei față de imperialism, împotriva transformării României într'un cap de pod al războiului tâlhăresc pe care milionarii americani și englezi îl pregăteau împotriva Uniunii Sovietice.

Organizate și conduse de Partidul Comunist Român, singurul partid care chema masele muncitoare să se unească și să se ridice la lupta pentru pâine, pace și libertate, desfășurate sub conducerea nemijlocită a tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, luptele muncitorești din Februarie 1933 au înscris o pagină glorioasă în istoria clasei muncitoare și a poporului român.

Eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști au avut loc în condițiile în care U.R.S.S. obținea succese hotărâtoare pe frontul construcției socialiste, în timp ce lumea capitalistă era cuprinsă de o criză economică mondială nemaipomenită încă prin forța ei nimicitoare. Burghezia internațională căuta o ieșire din criză, pe deoparte pe calea înfrângerii clasei muncitoare, prin instaurarea dictaturii fasciste, adică a dictaturii celor mai reacționare, mai șoviniste și mai imperialiste elemente ale capitalismului, iar pe de altă parte, pe calea deslănțuirii războiului.

Sângerosul imperialism a jefuit fără milă bogățiile României, a secătuit petrolul nostru, a impus slugilor prea plecate din guvern împrumuturi înrobitoare și odiosul „plan dela Geneva", care a instituit un control străin direct asupra bogățiilor țării și treburilor Statului Român. In baza acestui plan a năvălit în România o adevărată haită de „controlori" și „experți" străini în frunte cu Charles Rist, care s'au instalat în pozițiile cheie ale economiei noastre naționale și s'au purtat ca într'o țară cucerită. Ei au ordonat aplicarea a trei „curbe de sacrificiu" care să scadă cu 60% salariile muncitorilor și funcționarilor publici, au dictat concedierea a 30% din salariați, și alte poveri aruncate pe grumazul oamenilor muncii, măsuri care au dus la creșterea șomajului, la adâncirea mizeriei maselor de muncitori și țărani.

După mărturiile unui fost ministru de instrucție publică al guvernului burghezo-moșieresc de atunci, în 1933 situația învățământului era îngrijorătoare. Datorită condițiilor de mizerie în care trăiau oamenii muncii, exista o frecvență așa de scăzută încât întregul învățământ primar devenea iluzoriu.

Burghezia și moșierimea din țara noastră, partidele lor politice și slugoii social-democrați de dreapta au călcat în picioare interesele poporului nostru, au aruncat peste bord steagul independenței și suveranității naționale, au vândut drepturile și independența noastră națională.

In acele vremuri grele, Partidul Comunist Român a mobilizat poporul la lupta împotriva jafului imperialist, împotriva fascismului și a pregătirilor de război, luptă care a culminat cu eroicele lupte dela Atelierele Griviția-C.F.R. din Februarie 1933. **„Luptele muncitorești din perioada crizei economice 1929—1933** — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **ca și luptele pe care comuniștii le-au organizat în anii următori, au demonstrat că partidul comunist este apărătorul intereselor de zi cu zi ale clasei muncitoare, organizatorul luptei muncitorilor pentru o viață mai bună, împotriva exploatării burghezo-moșierești și înrobirii economice a țării de către imperialiștii mondiali în frunte cu cei americani și englezi".**

Luptele din Februarie și procesele luptătorilor ceferiști au constituit o adevărată școală de educație revoluționară.

Sărbătorirea zilei de 16 Februarie constitue pentru noi, oamenii muncii din învățământ, un prilej deosebit pentru întărirea educării tineretului în spiritul patriotismului socialist, al dragostei nețărmurite față de clasa noastră muncitoare, față de încercatul nostru partid și față de conducătorul iubit al poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Eroismul luptătorilor din 1933, abnegația lor, spiritul lor de jertfă sunt pentru noi o adevărată chemare, un puternic îndemn la fapte măreți în lupta pe care o ducem astăzi pentru realizarea planului cincinal în patru ani, pentru pace, pentru construirea socialismului.

Evocând evenimentele din 1933, să întărim în tineretul patriei noastre, în elevii pe care îi educăm, în masele largi în mijlocul cărora activăm, dragostea față de clasa muncitoare care a dovedit un patriotism fierbinte, o energie revoluționară inepuizabilă, o capacitate puternică de luptă; să cultivăm la elevii noștri mândria națională pentru tradițiile revoluționare ale poporului nostru în lupta împotriva imperialismului, împotriva fascismului, pentru independență, pentru pace și prietenie cu Uniunea Sovietică; să folosim aceste minunate tradiții pentru a întări dragostea poporului nostru față de U.R.S.S., pentru a intensifica educarea tineretului în spiritul internaționalismului proletar și pentru a desvolta ura nemărginită împotriva imperialiștilor americani și englezi, dușmani sângeroși ai poporului nostru.

In preajma glorioasei aniversări a luptelor din Februarie 1933, învățătorii și diriginții, profesorii care predau istoria, Constituția R.P.R., limba română, etc., au datoria de a înarma pe elevii noștri cu cunoștințe în legătură cu luptele muncitorești din 1933, cu eroismul clasei noastre muncitoare. Diriginții trebue să vorbească elevilor despre eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor, să întărească conștiința patriotică a tineretului, dragostea și încrederea acestuia față de clasa muncitoare. Să desvăluim încercarea josnică a lui Luca de a minimaliza importanța glorioaselor lupte din 1933. Luca prezenta marile lupte muncitorești din perioada crizei economice care a bântuit între anii 1929—1933 drept o simplă „provocare a siguranței". Această apreciere vădit dușmănoasă, antimuncitorească, avea scopul de a submina încrederea clasei muncitoare în capacitatea ei de a se elibera de sub jugul capitalist. Luca n'a șovăit să pretindă că eroicele lupte din Februarie 1933 ar fi fost o „înfrângere" a proletariatului și ar fi „deschis calea fascismului", când știut este, așa cum ne arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și cum istoria însăși a confirmat, că **„...luptele ceferiștilor și petroliștilor au constituit o manifestare hotărâtă a forței clasei muncitoare împotriva fascismului, lovind în politica de fascizare a țării și de înfeudare a ei față de imperialism, pricinuind căderea guvernului călăului Vaida și având ca urmare totodată întărirea influenței și legăturilor partidului cu masele, partidul însuși întărindu-se prin intrarea în rândurile sale a elementelor celor mai combative, mai revoluționare, mai călite în focul acestor lupte".**

Pentru sărbătorirea evenimentelor din Februarie 1933, în școli se vor organiza, între 10 și 16 Februarie, în colaborare cu organizația de U.T.M. și organizația de pionieri, adunări festive pe școli sau grupe de clasă. In cadrul acestor adunări, directorul școlii sau un membru din comitetul școlii va vorbi despre istoricul și însemnătatea luptelor din 1933. Se va sublinia participarea tineretului, a U.T.C.-iștilor la marile lupte din Februarie 1933, eroismul lui Vasile Roaită, care, străpuns de gloanțe, a murit cu mâinile încleștate pe sirena care chema la luptă pe muncitori.

Studiind materialele din volumul „Documente din Istoria Partidului Comunist din România" cu privire la luptele din Februarie 1933, Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la consfătuirea pe țară a minerilor și folosind materialele publicate în presă, cadrele didactice trebue să înfățișeze elevilor, cu căldură și pricepere această pagină glorioasă din istoria poporului nostru.

Directorii de școli și diriginții din București, Ploești, și Valea Prahovei pot organiza vizite ale elevilor la locurile unde s'au desfășurat luptele, întâlniri ale elevilor cu tovarăși care au luat parte la aceste lupte.

Intrucât aniversarea eroicelor lupte din Februarie 1933 va avea loc în ziua în care oamenii muncii din țara noastră vor sărbători „Ziua Ceferiștilor", cadrele didactice trebue să folosească acest prilej pentru a arăta elevilor tradiția de luptă a ceferiștilor și succesele lor în lupta pentru realizarea cincinalului în 4 ani. In școli se pot organiza întâlniri ale elevilor cu muncitorii ceferiști ai căror fii sunt elevi, sau cu alți muncitori ceferiști, stahanoviști și fruntași în producție.

Pregătirea celei de a 20-a aniversări a glorioasei zile de 16 Februarie 1933 constitue pentru cadrele didactice un minunat prilej pentru intensificarea muncii lor de educare patriotică, internaționalistă a tineretului patriei și a maselor largi ale oamenilor muncii.

Să întâmpinăm această glorioasă aniversare cu noi succese în muncă, să facem din ea o puternică manifestare a dragostei tineretului nostru față de partid și de Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Despre formarea la elevi a înțelegerii materialiste a legilor naturii și societății

In școlile noastre învață copiii — viitorii constructori ai societății comuniste. Chiar din primii ani trebue să formăm la copii concepția materialistă justă asupra vieții, liberată de orice superstiții și prejudecăți.

Nu este exagerat să spunem că educarea concepției materialiste începe din ziua când copilul a trecut pentru prima dată pragul școlii. Dece se produce trăznetul? Dece ziua este lumină, iar noaptea întuneric? Dece iarna e frig iar vara cald?... Răspunsurile profesorilor la mii de asemenea „dece", explicarea diferitelor fenomene ale naturii și societății din punctul de vedere al științei nu este altceva decât începutul muncii pentru formarea la școlari a concepției materialiste asupra vieții.

Anii trec. Profesorul conduce pe copii pe drumul cunoașterii tot mai sus și mai sus. Se lărgește cercul temelor despre care pedagogul vorbește cu micii săi școlari, explicându-le materialul prevăzut de programă, se complică și problemele înseși pe care copiii le ridică în fața pedagogilor. Și cu fiecare lecție nouă, elevii se conving de faptul că lumea este materială, că natura și societatea se desvoltă potrivit unor legi determinate și că, omul cunoscând aceste legi, poate să transforme natura: să oblige pământuri odinioară neroditoare să dea acum cereale, să schimbe albia râurilor, să închidă drumul secetei, să transplanteze vegetația sudului în nordul îndepărtat etc., etc.

Ca director de școală, am asistat adesea la lecții. Nu de mult am asistat la o lecție de botanică la clasa V-a. Profesoara povestea copiilor despre Ivan Vladimirovici Miciurin, marele savant — transformator al naturii. Copiii ascultau expunerea minunată despre faptul cum acest mare om, care a lucrat în micul orășel Cozlov, a schimbat natura plantelor, încrucișând diferite feluri de plante și obținând altele noi, nemaivăzute. Profesoara spunea: „Și voi, copii, puteți să deveniți miciurinești; încercați și voi să faceți experiențe așa cum a făcut Ivan Vladimirovici!". Elevele au notat atent în caiet tema dată de profesoară. După câtva timp ele au adus în clasă rezultatele experiențelor lor: mlădițe galbene de fasole crescută în întuneric și tufe de fasole de culoare verde deschis, obținute din abundență la lumină și căldură. Ele au adus deasemeni mazăre pipernicită, crescută în pământ argilos, și mazăre crescută din abundență în pământ bine îngrășat. Aceste experiențe au fost făcute de către toate elevele; ele s'au simțit atunci descoperitori, pionieri care străbat căile neexplorate ale științei, iar învățătoarea nu le-a desamăgit. Experiența proprie a confirmat cele auzite de către eleve în timpul lecțiilor și cele citite în manual — omul poate, pe baza schimbării condițiilor de viață a plantelor, să schimbe plantele înseși.

Dar în acest timp tovarășele lor mai mari erau preocupate de experiențe mai complicate. Ele își puseseră drept scop să repete experiența academicianului Lâsenco cu privire la iarovizarea grâului. Experiența a reușit.

Elevii fac zeci de experiențe asemănătoare pe lotul de experimentare de pe lângă școală. Ei încrucișează și polenizează plantele, se îngrijesc de pomii fructiferi, cultivă flori și arbuști. Despărțindu-se de școală în timpul vacanței de vară, copiii continuă experiențele lor. In tabăra de pionieri sau în colhoz ei iau cunoștință cu mult interes de munca inovatorilor din agricultură, de munca horticultorilor și a agricultorilor, ajutându-i cu plăcere în îngrijirea plantelor.

Lumea devine pentru copii un uriaș laborator verde, în care ei învață să înțeleagă legile naturii, învață să aplice aceste legi, pătrunzând sensul adânc al cuvintelor miciuriniste atât de cunoscute fiecărui școlar: „Noi nu putem să așteptăm darurile naturii. Sarcina noastră este să i-le smulgem".

Pentru predarea cu succes a biologiei, au fost create condițiile necesare. In școlile sovietice sunt bine înzestrate cabinetele biologice, colțurile vii, loturile experimentale de pe lângă școli, se țin lecții practice, se organizează excursii. Studierea biologiei a luat caracterul unei activități vii, creatoare. Pedagogii studiază cu elevii organismul, ținând seama de condițiile vieții sale. Aceasta formează la elevi înțelegerea justă dialectico-materialistă a naturii.

M'am referit aici la predarea botanicii. Bazele concepției materialiste despre lume sunt predate elevilor treptat, într'o formă accesibilă, la toate obiectele de învățământ, în toate clasele.

La cursul de fizică din școala medie sovietică ideile legate de materialitatea, interdependența fenomenelor naturii, condiționarea lor cauzală pătrund în conștiința elevilor odată cu primii pași în studierea acestui obiect. Acest lucru se face prin studierea, spre exemplu, a unor asemenea chestiuni ca: legea conservării energiei, barometrul și folosirea lui pentru prezicerea timpului, descoperirea analizei spectrale, razele Roentgen etc. Intr'o formă accesibilă, profesorul de fizică, formează la elevi înțelegerea dialectico-materialistă a naturii pe calea desvăluirii conținutului științific și practic al fenomenelor fizice și lămurește, într'o formă populară, falsitatea învățăturii idealiste despre imposibilitatea cunoașterii lumii.

Pentru a evita învățarea formală, pe de rost, de către elevi a conținutului manualului sau a explicațiilor orale ale profesorului, se acordă o mare atenție demonstrațiilor prin experiențe, lecțiilor de laborator, unde elevii înșiși dau viață fenomenelor pe care le-au studiat.

Cursul de astronomie la clasele a X-a din școala medie dă elevilor reprezentarea justă a lumii înconjurătoare, a mișcării, structurii, desvoltării corpurilor cerești, a structurii universului pe baza datelor științei astronomice contemporane. Elevii noștri își însușesc aceste cunoștințe prin folosirea organizată de către profesori a planetariului din Moscova. Studierea fenomenelor astronomice, familiarizarea elevilor cu cerul înstelat și cu elementele astronomiei practice înarmează pe elevi cu cele mai simple mijloace de orientare în sistemul corpurilor cerești, cu cele mai simple mijloace de determinare a timpului, înarmându-i totodată cu înțelegerea aplicării astronomiei în cartografie, navigație, aviație etc. Una dintre sarcinile cele mai importante ale studierii bazelor chimiei în școala sovietică este nu numai însușirea de către elevi a minimului determinat de cunoștințe necesare pentru înțelegerea materialistă a proceselor care se desfășoară în natură, ci și familiarizarea elevilor cu ideea caracterului veșnic și a schimbării neîntrerupte a materiei. In formarea concepției dialectico-materialiste la elevi în procesul predării chimiei, un loc important îl ocupă genialele descoperiri generalizatoare ale lui M. V. Lomonosov, A. M. Butlerov și M. D. Mendelejev. La baza lecțiilor de chimie stă studierea lucrurilor și reacțiilor concrete în vederea expunerii convingătoare și bazată pe fapte a teoriilor chimiei — teorii ce desvăluie esența fenomenelor chimice. Pedagogii acordă o atenție deosebită importanței practice a chimiei în desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S.

Studierea literaturii în școala medie este subordonată scopului educării comuniste a elevilor, formării la elevi a concepției materialiste asupra desvoltării fenomenelor sociale.

Analizând, spre exemplu, învățătura despre limbă în lumina lucrărilor tovarășului Stalin, pedagogii lămuresc elevilor faptul că limba este un fenomen social care se naște și se dezvoltă odată cu nașterea și dezvoltarea societății, că limba se naște în procesul muncii colective și reprezintă mijlocul de comunicare între oameni. Legând această problemă de actualitate, pedagogul arată, pe baza exemplelor și faptelor vii, că limba rusă este limba geniailor conducători ai omenirii, Lenin și Stalin, limba marii literaturi beletristice, limba științei și tehnicii înaintate.

La lecțiile de istorie a U.R.S.S. pedagogii ajută pe elevi să înțeleagă că istoria dezvoltării societății este istoria dezvoltării producției, că schimbarea sau înlocuirea mijloacelor de producție și a relațiilor de producție dintre oameni se înfăptuiește pe calea luptei de clasă neîmpăcate, pe calea revoluției. Astfel, elevii ajung să înțeleagă rolul maselor populare în istoria dezvoltării societății.

Exemplele aduse de mine în acest articol nu epuizează, se înțelege, întregul material cuprins în programele școlilor sovietice, material cu ajutorul căruia pedagogii formează la elevi înțelegerea materialistă a fenomenelor naturii și societății.

Educarea copiilor în spiritul acesta cere din partea pedagogului perfecționarea neîntreruptă a muncii sale. Înțelegând bine necesitatea ridicării zilnice a nivelului lor ideologic, pedagogii sovietici își însușesc cu îndârjire bazele materialismului dialectic și istoric.

A. JURAVLIOVA,
directorul școlii nr. 335 din Moscova

Verificarea cunoștințelor elevilor

Clopoțelul a sunat. In clasă a intrat tânăra profesoară de zoologie, Izabela Lohova. Cei 35 de elevi s'au ridicat în picioare, salutând profesoara.

— Ședeți! — a spus profesoara. — Spuneți, ce lecție ați pregătit pentru astăzi?

— Despre înmulțirea păsărilor — a răspuns băiețandrul cu păr bălai din banca întâia...

Așa a început lecția de zoologie la clasa VII-a a școlii medii Nr. 276 din Moscova.

Deschizând catalogul, profesoara a început examinarea cu elevul Mihail Grecin.

— Spune, ce schimbări au apărut în structura scheletului păsărilor, ținând seama de faptul că păsările își petrec cea mai mare parte a vieții în sbor?

Elevul răspunde în mod amănunțit la această întrebare. Răspunsul său e urmărit cu atenție de ceilalți elevi. Când Grecin omite vre-un amănunt oarecare, colegii săi ridică neîntârziat mâna, doritori să completeze răspunsul. Astfel, unul dintre ei adaugă că la păsări, vertebrele cervicale sunt atât de întinse, încât pasărea ajunge liber cu ciocul la fiecare parte a corpului; altul amintește despre structura deosebită a coșului pieptului la păsări, care ajută acestora să despice ușor aerul.

In felul acesta, interogând elevii unul după altul, profesoara verifică adâncimea și trăinicia însușirii de către elevi a lecției.

Controlul sistematic al cunoștințelor este una dintre verigile de bază ale întregului proces pedagogic, unul dintre factorii principali în lupta pentru pregătirea temeinică a elevilor la învățătură. Acest mod de verificare a cunoștințelor se desfășoară zilnic și din ce în ce mai larg. Notele puse de profesoară în catalogul clasei arată cât de profund și de temeinic și-a însușit elevul lecțiile cele mai importante parcurse în clasă.

In cursul fiecărui pătrar profesoara examinează fiecare elev de câteva ori, punându-i notă întotdeauna. Astfel, ea verifică cunoștințele elevilor nu numai chemându-i să răspundă la tablă, ci și din bancă. Pentru răspunsurile primite dela elevii din bănci profesoara pune deasemeni note, fiindcă și după complectările aduse de elevii din bănci în ajutorul celui chemat la tablă se poate vedea cât de bine știe elevul lecția. De obicei, profesoara întreabă atât pe elevii care ridică mâna dorind să răspundă, cât și pe cei ale căror cunoștințe ea găsește necesar să le verifice.

Verificarea zilnică a cunoștințelor elevilor și notarea lor justă îndeamnă pe elevi să muncească cu îndârjire, consecvent, să-și însușească esența cunoștințelor și priceperea de a le expune bine atât în scris cât și oral. Fiecare notă nouă pusă elevului ridică cerințe noi în fața lui. Punând nota în catalog, profesoara atrage atenția asupra celor omise de elev în răspunsul său, asupra cunoașterii insuficient de aprofundate a materialului parcurs anterior, asupra necesității de a repeta materialul slab însușit. Fiecare notă bună îndeamnă pe elevi la noi eforturi, ajută la educarea voinței, a caracterului.

Verificarea cunoștințelor elevilor în cursul anului se face nu numai pe calea interogării orale. In mod periodic, odată la zece zile, se dau elevilor lucrări scrise de control la limba rusă, la literatură, la matematică. Elevii scriu după dictare, scriu expuneri scurte, compoziții, rezolvă probleme de matematică, fizică sau chimie. La fiecare lucrare de control profesorul pune note elevilor, pentru a vedea cât de bine și-au însușit ei cutare sau cutare problemă.

Cea mai importantă verificare a cunoștințelor elevilor se desfășoară însă anual, cu prilejul examenelor de primăvară. Examenele de promovare și cele de absolvire ce se desfășoară în școli la sfârșitul anului școlar ocupă un loc deosebit în sistemul general al muncii instructiv-educative.

In „Regulamentul cu privire la examenele de primăvară și de absolvire în școlile elementare de șapte ani și în școlile medii și cu privire la examenul de maturitate" se arată că examenele de promovare și cele de absolvire se țin cu scopul de a se determina volumul și trăinicia cunoștințelor elevilor, pregătirea lor pentru trecerea cu succes în clasa următoare, scopul examenului de maturitate fiind de a determina volumul și trăinicia cunoștințelor însușite de elevi în școala medie. Examenele sunt precedate întotdeauna de o pregătire intensă. In timpul examenelor și în timpul pregătirii lor, școala recomandă elevilor un regim al zilei special pentru pregătirea acasă a examenelor. Astfel, sunt prevăzute zile și ore de consultații ținute de către pedagogi la toate materiile pentru a veni în ajutorul elevilor. Elevii își aleg consultațiile la care vor să participe. In viața școlii, zilele de examen au un caracter deosebit, sărbătoresc și oarecum festiv. Clădirile școlilor se împodobesc cu flori, elevii vin deobicei îmbrăcați ca în zilele de sărbătoare, cu cravate noi de pionieri. Pedagogii și părinții elevilor se îngrijesc cu atenție în zilele examenelor ca elevii să nu fie obosiți, să nu învețe noaptea, să respecte orele pregătirii pentru examene și orele de repaus. In acest scop, o muncă intensă desfășoară comitetele de părinți: ele ajută școala să realizeze un regim al zilei strict pentru elevi în timpul pregătirii acasă a examenelor.

Verificarea cunoștințelor elevilor la examene se desfășoară într'o atmosferă de calm, de activitate vie — ceeace îmbărbătează pe elev și-i dă încredere în forțele sale. Fiecărui elev i se dă posibilitatea deplină de a-și arăta cunoștințele și deprinderile sale practice.

In programele școlare este determinat cu strictețe volumul cerințelor la fiecare obiect de învățământ; de aceea, nu se cer în niciun caz elevilor lucruri nepreväzute în programă sau în biletele de examene. Pot pune întrebări suplimentare elevilor numai membrii comisiei de examinare, asistenții și profesorii care au examene. Comisia de examinare pentru verificarea cunoștințelor elevilor din clasele a VII-a se compune de obicei din trei membri: președintele comisiei, profesorul examinator la materia respectivă și un asistent. Pentru ținerea examenului de maturitate, comisia se compune din 5-6 membri: directorul școlii medii, profesorul examinator la materia respectivă, 2-3 profesori dela clasele mari dela materia respectivă sau dela o materie înrudită.

Rolul comisiilor examinatoare și al asistenților este foarte mare și de răspundere. Impreună cu profesorul dela materia respectivă, membrii comisiei trebue să verifice în mod critic și obiectiv cunoștințele școlarilor și situația învățăturii în școală la cele mai importante obiecte de învățământ.

Biletele de examene sunt alcătuite de către Ministerul Invățământului Public. Ele cuprind nu numai materialul prevăzut de programa pentru clasa respectivă, ci și elementele esențiale din cursul anilor precedenți. Rezultatele examenelor se înscriu într'un proces verbal semnat de către toți membrii comisiei. Procesul-verbal pentru examenul de promovare e aprobat de către directorul școlii, iar procesul verbal al examenului de absolvire sau al examenului de maturitate, de către toți membrii comisiei. Absolvenților școlilor medii li se eliberează diplome de trecere a examenului de maturitate, cei mai buni absolvenți fiind distinși, conform „Regulamentului" cu medalia de aur sau cu medalia de argint. La toate școlile medii din Moscova înmânarea medaliilor de aur și a celor de argint are loc de obicei la 1 Octombrie, în cadrul unor adunări festive. Numele celor distinși cu medalii este trecut pe panoul de onoare al școlii.

E. CERNAȘEVA

Institutele în ajutorul școlii

Colectivele institutelor din Orașul Leningrad îi ajută pe elevi în alegerea profesiunii. Savanții dela institutul electrotehnic V. I. Ulianov (Lenin) organizează prelegeri și consfătuiri cu elevii în legătură cu alegerea profesiunii.

Colectivul catedrei de matematică superioară, după ce a studiat problemele predării matematicii în clasele superioare, elaborează în prezent un manual de metodică special, intitulat „Imbunătățirea predării matematicii în școala medie".

Pentru îmbunătățirea lecțiilor de fizică și chimie, institutul a organizat astfel de lecții chiar în laboratoarele școlilor superioare.

La institutul pedagogic A. I. Herzen, studenții urmează un seminar practic special, lucrează la teme tehnice, legate de sarcinile producției socialiste. Pentru lucrările de curs, studenții aleg teme consacrate studierii și confecționării practice a aparatelor tehnice și a aparatelor pentru experiențe.

Efectuarea unor asemenea lucrări va permite ca viitorii profesori de fizică să țină în școală lecții strâns legate de activitatea practică.

(Din „Ucitelscaia Gazeta").

Dezvoltarea învățământului superior

In Rusia prerevoluționară existau în total 96 de instituții de învățământ superior, în care învățau 117.000 de studenți. In Ucraina, de exemplu, existau numai 19 universități. In toată Transcaucazia exista o singură instituție de învățământ superior, iar pe teritoriul actualelor republici din Asia Centrală, din Orientul îndepărtat și din celelalte regiuni ale țării nu exista nicio universitate.

Invățământul superior din U.R.S.S. s'a desvoltat potrivit sarcinilor generale ale construcției socialiste. Lărgirea rețelei instituțiilor de învățământ superior s'a făcut ținându-se seama de împărțirea planificată a acestora pe tot întinsul Uniunii Sovietice. Dacă înainte, în centre importante ale țării ca Baku, Minsc, Taşchent, Alma-Ata, Erevan și altele, nu exista nicio instituție de învățământ superior, astăzi există universități chiar și în centrele regionale și raionale. Noi centre de pregătire a cadrelor au fost create și s'au desvoltat rapid în Ural, Siberia, în Orientul îndepărtat, precum și în toate republicile naționale.

Căile desvoltării învățământului superior în anii postbelici au fost determinate de planul pentru refacerea și desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1946—950. Acest plan a trasat sarcina realizării unei creșteri însemnate a numărului studenților și aceea a pregătirii a 602.000 de specialiști. Pentru realizarea acestui plan, guvernul a repartizat universităților fonduri uriașe necesare reorganizării muncii, realizării noilor construcții, procurării utilajului și aparaturii, complectării fondului de cărți.

Alături de noile universități, în ultimii ani s'a lărgit considerabil rețeaua institutelor pedagogice. Dată fiind introducerea în U.R.S.S. a învățământului general obligatoriu de șapte ani, nu numai la orașe ci și la sate, s'a pus problema pregătirii a noi și numeroase cadre pedagogice pentru școala medie.

Răspândirea instituțiilor de învățământ superior pe teritoriul U.R.S.S. este încă o dovadă limpede a triumfului politicii naționale leninist-staliniste, o confirmare a grijii neobosite a Statului Sovietic pentru ridicarea nivelului cultural al tuturor popoarelor Uniunii Sovietice. Astăzi nu există în Țara Sovietelor nicio republică care să nu aibă universități proprii. Astfel, în Ucraina învață 216.000 studenți, în republicile sovietice din Asia centrală 104.000 studenți, în republicile Transcaucazia 80 000 studenți, în Bielorusia 35.000, iar în republicile baltice 37.000 studenți.

In comparație cu perioada antebelică, numărul total al studenților din Uzbekistan a crescut aproape de două ori, iar în universitățile Cazahstanului, Tadjikistanului, Chirghiziei numărul studenților a crescut de trei ori. O situație asemănătoare întâlnim și în celelalte republici.

După cum s'a arătat la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., republicile sovietice au lăsat mult în urmă, în ce privește desvoltarea învățământului superior, nu numai țările vecine din Răsărit, ci și țările Europei apusene. Astfel, de exemplu în R.S.S Tadjică, la fiecare 10.000 de locuitori revin 58 de persoane care urmează studii superioare de învățământ, în R.S.S. Turcmenă 60, în R.S.S. Chirghiză 64, în R.S.S. Uzbecă 71, iar în R.S.S. Azerbaidjeană proporția aceasta ajunge până la 93 la fiecare 10.000 locuitori. In același timp, în Iran, la fiecare 10.000 de locuitori revin numai 3 persoane care urmează studiile superioare de învățământ, în India 9, în Egipt și Turcia 12, în Suedia 21, în Italia 32, în Danemarca 34, în Franța 36.

Numai universitățile Ucrainei dau anual 40.000 specialiști în diferitele ramuri ale economiei naționale, ceeace echivalează cu numărul de specialiști pe care-i dau anual Franța, Belgia și Norvegia luate împreună. Numai la Moscova, capitala U.R.S.S., învață un număr cu mult mai mare de studenți decât în oricare țară din Europa. In U.R.S.S. funcționează astăzi 890 instituții de învățământ superior în care studiază 1.400.000 studenți ceea ce reprezintă un număr cu 73 la sută mai mare decât înainte de război

Atenția uriașă ce se acordă în U.R.S.S. problemelor desvoltării învățământului superior a făcut posibilă nu numai îndeplinirea, ci și depășirea planului privitor la numărul anual de specialiști pregătiți în învățământul superior. In decurs de cinci ani, universitățile au dat țării 652.000 de specialiști în loc de 602.000 cât prevedea planul. In anii 1951—52, numărul de specialiști pregătiți în învățământul superior a fost de 422.000. Astfel, în perioada de după război, institutele de învățământ superior au dat țării peste un milion de ingineri, agronomi, profesori, economiști, medici și alți specialiști.

Căile viitoare ale desvoltării învățământului superior în U.R.S.S. sunt determinate de Directivele celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. privitoare la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955.

Directivele arată că, potrivit sarcinilor desvoltării continue a economiei naționale și a construcției culturale, numărul anual al specialiștilor din toate ramurile, proveniți din învățământul superior, va trebui să crească cu peste 50 la sută. Numărul specialiștilor pregătiți în universități pentru ramurile cele mai importante ale industriei, construcțiilor și agriculturii va trebui să crească în anul 1955 de aproximativ două ori în comparație cu anul 1950.

Numărul studenților fără frecvență crește în U.R.S.S. din an în an și este în momentul de față, de aproape 500.000. Numai în 1952, în anul întâi al universităților și secțiilor studenților fără frecvență au fost cuprinși peste 120.000 de studenți. Numărul studenților fără frecvență va crește și mai mult în anii apropiați.

Guvernul Sovietic alocă anual fonduri uriașe pentru construirea clădirilor noi ale universităților și institutelor de învățământ superior. Investiții mari sunt prevăzute în acest scop și pentru cel de al 5-lea plan cincinal. Proporțiile și perspectivele construcției instituțiilor de învățământ superior sunt cu atât mai însemnate cu cât, imediat după Marele Război pentru Apărarea Patriei, Ministerul Invățământului Superior a creat o organizație specială de construcții, care are trusturi de construcție în multe orașe ale țării. Dar și aceasta s'a dovedit a fi prea puțin. La construirea clădirilor universităților au fost atrase, alături de organizațiile de construcții ale Ministerului Invățământului Superior, și multe organizații asemănătoare ale celorlalte ministere și departamente.

Odată cu lărgirea rețelei instituțiilor de învățământ superior și cu creșterea numărului de studenți, învățământul superior sovietic a realizat, în perioada postbelică, succese însemnate în ridicarea calității pregătirii specialiștilor. Acest lucru a fost posibil datorită, în primul rând, nivelului ideologic și teoretic ridicat al predării în școlile superioare, datorită întocmirii raționale a programelor de învățământ și împărțirii juste a anului de învățământ, precum și datorită înzestrării școlilor superioare cu inventar și utilaj de prim rang.

Cu tot numărul mare anual de specialiști proveniți din universități, niciun absolvent al școlii superioare sovietice nu rămâne în afara producției. Construcția gigantică ce se desfășoară în U.R.S.S. în domeniul industriei, transporturilor, agriculturii, științei și culturii necesită un număr tot mai mare de cadre calificate.

Intelectualitatea sovietică își complectează necontenit rândurile. Creșterea necontenită a intelectualității sovietice este determinată de însăși natura orânduirii sovietice — orânduire care a deschis tuturor popoarelor Uniunii Sovietice un drum larg, nemărginit, spre culmile științei și culturii.

V. ELIUTIN

Rasismul în slujba imperialismului americano-englez

S.U.A. și Anglia s'au transformat într'un centru al reacțiunii sălbatice și al unui monstruos obscurantism. Pentru a frâna prăbușirea definitivă a edificiului putred al imperialismului, cercurile conducătoare din aceste țări mobilizează tot ce este mai reacționar și mai antipopular, cultivă ignoranța, misticismul, obscurantismul. V. I. Lenin a arătat încă din anul 1913 că a venit momentul istoric în care burghezia, îngrozită de creșterea și forța proletariatului, susține tot ceeace este înapoiat, pe cale de dispariție, medieval. Burghezia muribundă se unește cu toate forțele muribunde pentru a menține robia care se clatină din temelii.

1.

Pentru a zăpăci pe oamenii muncii, imperialiștii anglo-americani folosesc, ca mijloc principal „teoria" rasială fascistă. Ei intensifică discriminarea în ceeace privește oamenii care nu aparțin așa zisei rase „superioare" anglo-saxone. Plutocrații din Wall-Street și City au asmuțit o întreagă haită de „propagandiști" de toate nuanțele, începând dela politicieni faliți, filosofii istorici și reacționari, până la generali și teologi.

Pentru a voala cât de cât esența reacționară a rasismului, lacheii imperialismului americano-englez recurg la o grămadă de minciuni și deliberi mistice.

Unii dintre aceștia, străduindu-se să preamărească națiunile care vorbesc limba engleză (adică americanii și englezii) și să reducă la starea de sclavie toate celelalte popoare ale lumii ca fiind, chipurile, incapabile de o activitate creatoare, invocă drept martor „vocea sângelui", „puritatea sângelui" și alte absurdități de acest fel. Ei uită că omenirea civilizată cunoaște de mult dedesubturile impregnate de ură de oameni ale acestor delirări.

Alți imperialiști filosofanți caută să „demonstreze" că întregul mers al desvoltării societății omenești este condiționat de lupta dintre diferitele rase și că această luptă decurge din anumite „proprietăți rasiale ale sufletului" popoarelor. E ușor de înțeles că toată această „teorie" urmărește în primul rând estomparea relațiilor antagoniste de clasă în societatea burgheză, justificarea regimului social și de stat defectuos al capitalismului, eternizarea exploatării și a inegalității de drepturi, a oprimării și a sclaviei.

Toată această vorbărie a rasiștilor se află într'o contradicție strigătoare cu legile desvoltării societății. Știința a dovedit de mult că întreaga omenire formează o singură specie biologică. Marele naturalist englez Charles Darwin a subliniat în repetate rânduri că oamenii, indiferent de rasa lor, sunt la fel de capabili de activitate creatoare în orice domeniu și a respins în mod categoric născocirile rasiștilor cu privire la faptul că popoarele din colonii se deosebesc, dela natură, prin talente mai puține decât populația metropolelor. Și marele învățat rus. N. N. Micluho-Maclai a contribuit mult la demascarea „teoriilor" rasiale antiștiințifice. In timpul călătoriilor sale, el a cules un material prețios și apoi a tras concluzii științifice fundamentate care arată că chiar și oamenii care stau pe treptele primare ale desvoltării au toate datele necesare pentru a urma calea progresului.

Dar cea mai hotărîtoare și distrugătoare lovitură a fost dată „teoriilor" rasiale de învățătura marxist-leninistă. In opoziție cu orice fel de născociri ale apologeților reacțiunii imperialiste, marxism-leninismul a dovedit fără putință de tăgadă că cauza determinantă a desvoltării sociale nu este dușmănia dintre rase și națiuni, ci lupta de clasă și modul de producție a bunurilor materiale. Această teză marxist-leninistă sfarmă în țăndări toate aiurelile idealiste și nu lasă piatră peste piatră din „teoria" rasială, care, după cum arată tovarășul Stalin, este tot așa de depărtată de știință ca cerul de pământ.

Propagarea largă de către imperialiști a „teoriei" rasiale este direct subordonată tendințelor de dominație mondială a acestora, politicii lor de cotropire, de jaf și de opresiune a altor popoare.

Agresorii americano-englezi merg în prezent pe urmele lui Hitler. Tovarășul Stalin a spus: „...Churchill și prietenii săi amintesc pe Hitler și prietenii lui. Hitler a început opera de dezlănțuire a războiului proclamând teoria de rasă, susținând că numai oamenii care vorbesc limba germană reprezintă o națiune superioară. D. Churchill începe și el opera de dezlănțuire a războiului cu teoria rasistă, afirmând că numai națiunile care vorbesc limba engleză sunt națiuni superioare, chemate să hotărască soarta lumii întregi. Teoria rasistă germană i-a adus pe Hitler și prietenii săi la concluzia că nemții, ca unică națiune superioară, trebue să domine celelalte națiuni. Teoria rasistă engleză îl duce pe d. Churchill și pe prietenii săi la concluzia că națiunile de limbă engleză, ca unicele superioare, trebue să domine celelalte națiuni din lume".

„Teoriile" rasiste propagate de imperialiștii americano-englezi sunt strâns legate de malthusianism. Malthusianiștii moderni, la fel ca și rasiștii, apără în mod aprig ideile dominației mondiale a monopoliștilor din S.U.A. și Anglia. In toate născocirile lor despre așazisa „suprapopulare" a lumii se ridică în mod invariabil pe primul plan necesitatea intensificării asupririi sociale și naționale, a robiei coloniale și a războaielor de agresiune.

Neomalthusianismul este expus pe larg în cartea lui Vogt „Calea spre mântuire", editată la New York în anul 1948. Vogt sperie lumea cu epuizarea rapidă a mijloacelor și propune să se lase pe globul pământesc numai o treime din populația actuală. In această treime trebue să intre de preferință oamenii din rasa „aleasă", anglo-saxonă. Pentru nimicirea în massă a oamenilor, acest canibal feroce recomandă războaiele, epidemiile, foametea și chiar sterilizarea forțată.

După părerea lui Vogt, în China trebue să fie războaie permanente, iar în India trebue intensificată și mai mult politica sângeroasă a imperialiștilor anglo-americani. Esența acestei probleme constă în faptul că imperialiștii văd cu groază succesele Chinei popular-revoluționare și creșterea conștiinței naționale a popoarelor din India, se tem de creșterea forței lor, de care se vor sparge în mod inevitabil toate uneltirile stăpânilor lui Vogt — monopoliștii din S.U.A.

Un oarecare Becker scrie într'o revistă geografică americană că, peste o sută de ani, populația U.R.S.S. va crește până la 400—450 de milioane de oameni, populația Chinei până la 800 de milioane de oameni, a Indiei până la 800 de milioane de oameni, iar în S.U.A. populația se va micșora până la o sută de milioane de oameni. „Pot oare o sută de milioane de oameni, trăind într'un relativ lux, cu un procent anormal de mare de persoane în vârstă, să oprească valul de 1—2 miliarde de oameni „din lumea asiatică", care va tinde spre bogățiile S.U.A.?" Dar chestiunea nu constă în „bogățiile" S.U.A., pe care nu le amenință nimeni. Supusul credincios al imperialismului american Becker, ca și partizanii săi, este speriat până la demență de faptul că lagărul păcii, al democrației și socialismului se întărește din ce în ce mai mult. Iată de ce acest canibal cere să se înceapă „până nu este prea târziu" un război preventiv împotriva „lumii răsăritului", adică împotriva popoarelor Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și a țărilor de democrație populară.

2.

Imperialiștii americano-englezi și „savanții" lor plătiți au preamărit întotdeauna rasismul, au cultivat naționalismul zoologic, au atățat pasiunile șoviniste josnice și au stimulat prin toate mijloacele discriminarea cu privire la oamenii de alte naționalități. Astfel, de pildă, senatorul Bilbo se lăuda: „Barierele rasiste au existat în țara noastră încă înainte ca noi să fi auzit de Adolf Hitler". Alt american, J. H. Wallis, este foarte mândru de sistemul american al asasinatelor, pe care Statele Unite l-au dus departe peste granițele țării lor. „Asasinatul este procedeul nostru de îmbunătățire a rasei. Alte popoare pot să aibă sistemele lor, sistemul nostru este însă asasinatul. Acesta este un sistem american și de aceea este cel mai bun" — proclamă acest gangster cuprins de turbare.

In condițiunile actuale, în S.U.A. și în Anglia ura de rasă și discriminarea feroce a minorităților naționale se desfășoară în proporții din ce în ce mai mari. Sensul politic al acestor măsuri este pe deplin limpede: când cei exploatați sunt izolați unii de alții, lupta de clasă împotriva burgheziei slăbește și ei pot fi aruncați mai repede în focul războaielor sângeroase și forțați să lupte pentru interese ce le sunt străine.

In America trăiesc 14 milioane și jumătate de negri. In conformitate cu constituția S.U.A., formal, ei pot participa la viața țării ca și ceilalți americani. In realitate însă, printr'o serie întreagă de restricții, ei sunt lipsiți de drepturi politice și cetățenești. Negrilor din America li s'au creat condițiuni insuportabile: ei sunt supuși discriminării în ceeace privește angajarea la muncă și ajutorul medical, obținerea locuințelor și a pământului, folosirea instituțiilor sociale de tot felul. Soarta negrului în orașele din Nord este de a fi lacheu sau liftboy, iar în Statele din Sud negrii sunt adevărați sclavi.

In America sunt extrem de rare cazurile când un negru reușește să intre într'o școală superioară. In 1948, un negru a fost primit la Universitatea din Oklahoma numai datorită unei sentințe a justiției și cu condițiunea ca el să asculte lecțiile numai prin ușa întredeschisă a sălii de cursuri. La New York, în ultimii 30 de ani, au absolvit facultățile de medicină numai 25 de negri.

In țara dolarului, care se laudă cu așazisa „civilizație" americană, linșajul negrilor este foarte larg răspândit. In S.U.A. negrii sunt jefuiți, torturați și linșați numai pentrucă au pielea neagră.

Această politică de discriminare se extinde în S.U.A. nu numai asupra negrilor, ci și asupra indienilor, mexicanilor, chinezilor și altor naționalități care trăiesc în această țară. In S.U.A. au rămas în total circa 400 de mii de indieni — locuitori de baștină ai Americii. Și acestora li s'a luat pământul, au fost alungați în localități special fixate, lipsiți de mijloace de existență, condamnați la foamete, mizerie și moarte în massă.

In imperiul britanic nu există linșaj. Dar teoriile rasiste și discriminarea cu privire la popoarele coloniale înfloresc pretutindeni. Unii rasiști englezi declară fără nici un echivoc: „rasele de culoare ale căror teritorii le cotropim, nu pot rămâne libere. Albul care trăiește în mijlocul lor fie că îi va obliga pe cei de culoare să-l slujească, fie că îi va mătura din calea sa".

Un focar al rasismului și al celei mai sălbatice discriminări a populației de culoare este și Uniunea Sudafricană, unul dintre dominioanele Angliei. Acolo, la adăpostul „teoriilor" rasiste, imperialiștii englezi aplică în cele mai mari proporții sistemul muncii forțate, limitează libertatea de deplasare, pedepsesc crunt cea mai mică deviere dela statutele lor monstruoase și, în felul acesta, țin de fapt pe negri și alte popoare de culoare în robie.

★

Dar ori cât ar turba reacțiunea imperialistă, ea nu va reuși să frâneze desvoltarea progresistă a istoriei omenirii. Burghezia — spunea Lenin — procedează așa cum au procedat toate clasele condamnate de istorie la pieire.

F. SUTNICOV
(din „Ucitelskaia Gazeta")

Munca educatorilor la casa de copii

Educatorii dela casa de copii „Olga Bancic" din Piteşti acordă o grijă deosebită bunei organizări a activităţii zilnice a copiilor. Rodul acestei preocupări este desfăşurarea întregii activităţi după un plan armonios şi variat. Pe aceasta cale s'a ajuns la o disciplină bună şi la un nivel ridicat de cunoştinţe al elevilor.

Deoarece prima datorie a elevilor este aceia de a-şi pregăti lecţiile, în plan s'au prevăzut măsuri speciale în acest scop, s'au fixat sarcinile educatorilor în legătură cu ajutorul pe care trebue să-l dea copiilor. Pregătirea lecţiilor, îmbogăţirea şi consolidarea cunoştinţelor copiilor se realizează prin orele de meditaţie, prin orele de lectură individuală şi prin discuţiile asupra lecturilor.

In programul săptămânal s'au prevăzut ore educative de informare politică şi de analiză a muncii. Un loc important îl ocupă şi activitatea de cultură fizică şi sport, precum şi acţiunile ce au de scop formarea deprinderilor de curăţenie şi higienă. Se organizează deasemeni activităţi artistice şi distractive variate ca: pregătirea de programe artistice, audiţii la radio, vizionări de filme etc. Elevii au posibilitatea să lucreze în atelier, să efectueze lucrări gospodăreşti în grădină, etc.

Programul zilnic al activităţii copiilor a fost afişat şi prelucrat în adunarea colectivului de elevi încă dela începutul anului şcolar. Pentru respectarea strictă a programului s'a organizat serviciul de zi pe unitate. Colectivul de serviciu, format dintr'un educator şi doi elevi din clasele V, VI sau VII urmăreşte respectarea programului zilnic, păstrarea curăţeniei, respectarea regulamentului de ordine interioară, desfăşurarea în ordine şi disciplină a activităţilor din timpul zilei. Casa de copii are un registru în care colectivul de serviciu face observaţii asupra felului cum s'a desfăşurat activitatea în ziua respectivă, precum şi asupra comportării elevilor. Observaţiile notate în acest registru constitue un material preţios pentru conducerea casei de copii, pentru educatori şi pentru instructorii de pionieri care pot interveni la timp pentru remedierea lipsurilor acolo unde ele se manifestă, pentru mai buna organizare a muncii şi a diferitelor activităţi distractive, pentru îmbogăţirea conţinutului şedinţelor de analiza muncii cu elevii.

Cu deosebită atenţie se îngrijeşte colectivul de educatori de crearea condiţiilor pentru buna desfăşurare a studiului individual al elevilor. Educatorii supraveghiază în mod permanent meditaţia elevilor. Uneori, pentru pregătirea unor teme mai grele, elevii lucrează şi în colective sub îndrumarea atentă a educatorilor.

Pregătirea lecţiilor se desfăşoară în mod organizat. Educatorii se informează mai întâi dela elevi asupra temelor pe care aceştia le au de efectuat. Apoi, ei fac recomandări, dau îndrumări cu privire la felul cum trebue să fie efectuată fiecare din aceste teme. Educatorii supraveghează pregătirea în linişte a temelor şi ajută pe elevii rămaşi în urmă. Când toţi elevii au terminat de învăţat, au loc discuţii colective, pe clase, asupra felului cum au fost rezolvate problemele şi efectuate temele. Educatorii controlează apoi temele şi pun unele întrebări pentru a vedea cum şi-au însuşit elevii materialul studiat.

Se acordă o mare grijă însuşirii de către elevi a cunoştinţelor la limba română şi matematică. Pentru ca elevii să-şi însuşească o citire corectă, conştientă şi expresivă se fac exerciţii variate de citire. Pentru îmbogăţirea cunoştinţelor de gramatică se fac exerciţii de analiză gramaticală. Deasemeni, se organizează exerciţii în vederea desvoltării deprinderilor de calcul oral şi scris ale elevilor.

Munca de pregătire a lecţiilor, organizată şi îndrumată cu grijă se desfăşoară în condiţii din ce în ce mai bune, iar nivelul la învăţătură al elevilor se îmbunătăţeşte zi de zi. Elevii s'au deprins să-şi facă în mod conştiincios temele, înţelegând că aceasta este principala lor datorie. In cadrul programului rămâne însă timp suficient şi pentru alte activităţi variate pe care elevii le desfăşoară zilnic, deasemeni, sub îndrumarea plină de tact a educatorilor.

ANTON PETRESCU
directorul Casei de copii „Olga Bancic" Piteşti

Din activitatea unui comitet de părinţi fruntaş

Problema strângerii legăturilor dintre şcoală şi familie a constituit o preocupare de seamă pentru colectivul de conducere al şcolii medii de băieţi nr. 1 din Iaşi. In această privinţă, şcoala a primit un ajutor deosebit din partea comitetului de părinţi.

Pe lângă şcoală a luat fiinţă încă din anul 1951 un comitet de părinţi format din 20 membri, printre care se numără muncitori, ţărani muncitori, funcţionari, gospodine etc. Acest colectiv a considerat ca una din principalele sale sarcini aceea de a mobiliza cât mai mulţi părinţi în sprijinul activităţii şcolii.

Datorită activităţii intense desfăşurate de echipele speciale organizate în cadrul comitetului, la şedinţele plenare, participă din ce în ce mai mulţi părinţi şi s'a intensificat ajutorul acestora pentru rezolvarea problemelor materiale şi educative ale şcolii.

Organizând două festivaluri artistice, comitetul de părinţi a asigurat şcolii un fond de 8158 lei din care s'au făcut importante amenajări pentru cantină, s'au cumpărat rechizite, manuale şcolare, îmbrăcăminte, cărţi pentru bibliotecă, rechizite pentru cursurile de alfabetizare, s'a radioficat şcoala şi căminul, s'a confecţionat material didactic.

Vizitele făcute la domiciliul elevilor de către diriginţi, şedinţele lunare organizate cu părinţii pe clase, şedinţele de analiză a muncii dela sfârşitul pătrarelor, au contribuit simţitor la întărirea colaborării dintre şcoală şi familie.

Pentru a atrage din ce în ce mai mult pe părinţi în sprijinul procesului instructiv-educativ, şcoala s'a ocupat de îndrumarea pedagogică a părinţilor. S'a creat în acest scop un cerc pedagogic pentru părinţi. In cadrul cercului se discută probleme deosebit de importante, cum sunt de pildă, problema răspunderii părinţilor pentru educaţia copiilor, problema exemplului personal şi a autorităţii părinţilor în educaţia elevilor, regimul zilei şcolarului şi pregătirea lecţiilor etc.

Stabilind o strânsă legătură cu filiala din Iaşi a Institutului Româno-Sovietic, direcţia şcolii a putut pune la dispoziţia comitetului de părinţi un bogat material pedagogic sovietic, pe baza căruia se desfăşoară acţiunea de îndrumare a părinţilor.

Indrumaţi astfel, părinţii sunt din ce în ce mai bine înarmaţi pentru a duce cu succes, alături de şcoală, lupta pentru îmbunătăţirea frecvenţei şi pentru temeinica însuşire a cunoştinţelor de către elevi. Rezultatele bune obţinute în şcoală în privinţa organizării şi desfăşurării activităţii cu părinţii au fost popularizate în cadrul consfătuirilor din Ianuarie ale cadrelor didactice din oraşul Iaşi. In rezoluţia consfătuirii s'a trecut printre alte sarcini şi aceea a înfiinţării cercurilor pedagogice pentru părinţi pe lângă fiecare şcoală din oraş.

De curând, după consfătuirile raionale din Ianuarie, comitetul de părinţi a luat o frumoasă iniţiativă. Pentru traducerea în viaţă a hotăririlor consfătuirii privind legarea învăţământului de viaţă, comitetul de părinţi a urmărit stabilirea unei strânse legături dintre şcoală şi marile întreprinderi din oraşul Iaşi. Deoarece în şcoala medie de băieţi nr. 1 din acest oraş mulţi dintre elevi sunt fii de muncitori ceferişti, comitetul de părinţi a propus Direcţiei Regionale C.F.R. Iaşi să tuteleze această şcoală. In cadrul unei adunări festive, directorul Direcţiei Regionale C.F.R. Iaşi şi preşedintele comitetului de părinţi al şcolii au adus la cunoştinţa părinţilor şi cadrelor didactice hotărîrea Direcţiei de a tutela această şcoală. In urma acestui fapt, şcoala şi comitetul de părinţi au întocmit un plan concret de muncă privind vizitarea de către elevi şi profesori a întreprinderilor C.F.R. din Iaşi, organizarea unor întâlniri între elevii şcolii şi ceferiştii stahanovişti şi fruntaşi în muncă etc.

Pentru o mai bună coordonare a muncii şi distribuire a sarcinilor, comitetul de părinţi de pe lângă această şcoală s'a reorganizat recent după exemplul comitetelor de părinţi din şcolile sovietice. S'au creat astfel comisii speciale cu sarcini bine definite, cum sunt: comisia pentru propaganda pedagogică, comisia pentru probleme de învăţământ şi educaţie, comisia pentru răspândirea culturii în mase, comisia pentru problemele administrative şi sanitare. Preşedintele comitetului de părinţi a intrat în componenţa consiliului pedagogic al şcolii şi participă la desbaterea problemelor pedagogice pe care le ridică acest consiliu.

Comitetul de părinţi de pe lângă şcoala medie nr. 1 de băieţi din Iaşi se străduieşte să ducă o muncă mereu mai intensă pentru a justifica aprecierea de comitet de părinţi fruntaş.

Prof. C. ILIE
corespondent — Iaşi

Metode bune de predare a limbii ruse

Materialul ajutător are o importanţă deosebită în predarea limbii ruse. Ilustraţiile, fotografiile, tabelele şi schemele constituie un sprijin preţios al profesorului.

Mulţi dintre profesorii noştri de limba rusă, conştienţi de rolul însemnat al materialului ajutător în consolidarea cunoştinţelor elevilor, folosesc pe larg acest material, aplicând experienţa şcolii sovietice. Ei confecţionează adesea, cu ajutorul elevilor, albume, tabele etc. Astfel procedează, de pildă, tovarăşa Zinenco, profesoară la şcoala pedagogică cu limba de predare rusă din Bucureşti, aşa procedează cadrele care predau limba rusă la şcoala de 7 ani nr. 31 din Bucureşti, la şcoala medie de fete din oraşul Stalin, etc.

Mijloacele pentru confecţionarea materialului ajutător stau la îndemâna oricărui învăţător şi profesor de limba rusă. Printre acestea ocupă un loc important decuparea şi colecţionarea articolelor şi a fotografiilor care apar în ziarele şi revistele sovietice pentru tineret, cum sunt „Comsomolscaia Pravda", „Pionerscaia Pravda", „Drujnâe Rebeata", „Ogonioc" etc., precum şi în revistele noastre. Materialele astfel colecţionate pot fi repartizate pe teme, în albume speciale, care ar putea fi intitulate, de pildă, „Construcţia comunismului în Uniunea Sovietică", „Bucureşti, capitala patriei noastre", „Moscova, capitala măreţei Ţări a Socialismului", etc.

Astfel de albume pot folosi profesorilor atât la lecţiile de literatură rusă sau de desvoltare a vorbirii elevilor, cât şi la orele educative.

Mulţi profesori de limba rusă confecţionează prin mijloace locale următorul material didactic care contribue mult la înţelegerea de către elevi a legăturilor de sens între cuvinte: pun în câteva plicuri bucăţile de carton, pe care sunt scrise diferite cuvinte dintr'o propoziţie (se îngrijesc ca toate cuvintele să fie cunoscute de elevi). Primind un astfel de plic, elevul scoate din el bucăţile de carton şi procedează la aşezarea lor pentru a forma o propoziţie.

Larga folosire a materialului ajutător confecţionat cu mijloace locale contribue mult la îmbunătăţirea cunoştinţelor de limba rusă a elevilor.

Deasemeni, unii învăţători şi profesori de limba rusă folosesc just excursiile pentru îmbogăţirea vocabularului elevilor. Astfel, profesoara de limba rusă dela şcoala de 7 ani din comuna Gălbinari-Tăbăreşti, raionul Buzău, a planificat, pentru lecţia „Bogataî urojai" o excursie cu elevii clasei a VI-a la gospodăria agricolă colectivă din comună.

Cu prilejul excursiei, s'a organizat chiar în drum spre gospodărie o convorbire în limba rusă cu elevii, punându-li-se întrebări despre tot ce întâlneau în cale. Odată ajunşi la gospodăria colectivă, elevii au discutat cu mult interes în limba rusă, despre uneltele şi maşinile folosite la munca câmpului, despre recoltă, despre roadele muncii colectiviştilor. Conversaţia începută la gospodăria colectivă a fost continuată la întoarcerea spre şcoală. Cuvintele noi pe care le-au învăţat elevii au fost folosite în noi şi noi propoziţii, pentruca toţi elevii să le reţină.

Ca temă pentru acasă li s'a dat elevilor să descrie excursia, în limita cuvintelor cunoscute. Cea mai bună dintre lucrările lor a fost publicată în gazeta de perete a şcolii.

Lucrări practice la Institutul Agrotehnic din Timişoara

Pe lângă catedra de Mecanizare şi Electrificare a Institutului Agrotehnic din Timişoara funcţionează cu bune rezultate un cerc ştiinţific de mecanizare şi electrificare a agriculturii.

Membrii cercului dau o atenţie deosebită rezolvării problemelor practice legate de desvoltarea continuă a agriculturii. Astfel, unii studenţi studiază semănatul plantelor prăşitoare în patrat şi prăşitul mecanic. Alţii, preocupându-se în special de lucrări de topografie, studiază proiectul înfiinţării unei orezării pe lângă ferma facultăţii. Deasemeni, studenţii fac cercetări asupra microclimei Banatului.

Comunicând în cadrul cercului rezultatele cercetărilor lor, studenţii înfăţişează şi datele experimentale practice îmbinând astfel strâns studiul teoretic cu aplicarea în viaţă a celor învăţate.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Schimb interşcolar de scrisori

Pentru legarea cunoştinţelor teoretice de practică, elevii clasei a III-a dela şcoala elementară din Lunca Banului, raionul Strehaia, regiunea Craiova, după ce li s'a predat „scrisoarea", în cadrul orelor de ortografie şi gramatică, au pornit un schimb de scrisori cu elevii din Tr. Severin, Craiova, Butoeşti, Stângăceana etc.

Când li s'a propus să corespondeze cu elevi dela alte şcoli, elevii clasei a III-a au căutat să scrie lucruri mai multe şi mai interesante.

Seriozitatea pe care au pus-o în organizarea acestor corespondenţe ne arată, nouă, educatorilor, că legarea cunoştinţelor teoretice de viaţa practică contribue nu numai la întărirea cunoştinţelor, dar educă şi simţul de responsabilitate faţă de societate, educă simţul de solidaritate colectivă.

I. PENTEŞ
corespondent

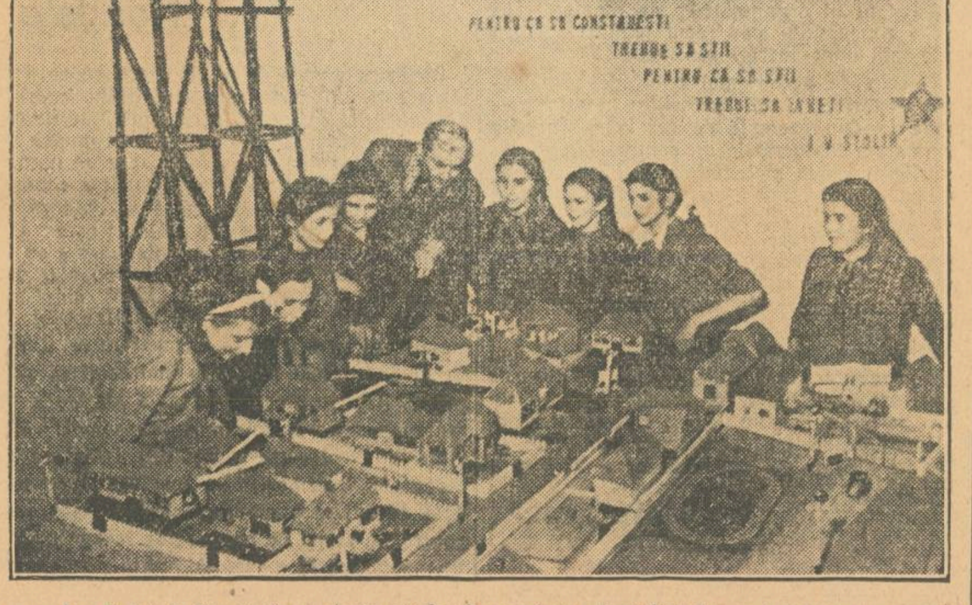

La Palatul Pionierilor, elevii studiază macheta electrificării unui sat.

Când lecţiile sunt pregătite formal...

E lesne de văzut că tovarăşul Eftimie, profesor de limba română la clasa V-a a şcolii de 7 ani nr. 40 băieţi, din Bucureşti nu înţelege îndeajuns importanţa îmbunătăţirii metodelor de predare, nu-şi pregăteşte zilnic materialul pentru lecţii.

Numai aşa se explică formalismul şi procarea mecanică a unor lecţii de gramatică. Astfel, într'una din ore, profesorul a pornit firesc, cu verificarea cunoştinţelor din lecţia veche: despărţirea cuvintelor în silabe. Mai întâi a cerut elevilor să spună, pe de rost, toate regulile de despărţire a cuvintelor în silabe.

— Spune tu regula numărul unu: ...Tu, regula numărul doi... tu, regula numărul trei...

Şi aşa mai departe.

Elevii au recitat regulile mecanic, fără niciun exemplu, aşa cum le califica şi le numerota profesorul.

Nu se poate spune că profesorul respectiv n'a făcut o „aplicare" a regulilor astfel numerotate. A luat texte din poezia „Adio Moldovei" de V. Alecsandri, şi a „aplicat" cu elevii regulile în modul următor:

— „Scum-pă", regula numărul doi: ţa-ră", regula numărul unu; „şi fru-moasă"... etc. etc.

Rar a cerut elevilor să explice regulile pe care le „aplicau". Metoda profesorului a devenit, în scurt timp atât de mecanică şi de obositoare, încât elevii ajunseseră să rostească la întâmplare câte un număr de „regulă", numai aşa ca să spună ceva, fără să se mai întrebe dacă se potriveşte sau nu.

Şi lecţia s'a desfăşurat mai departe, la fel de neştiinţific, de nepedagogic, de plictico[s].

Dealtfel, verificarea materiei din lecţia anterioară a durat mult prea mult; ea a ocupat cea mai mare parte a orei. Şi ceeace este mai grav, e că în tot timpul acestei verificări a cunoştinţelor elevii n'au fost puşi să scrie pe tablă ori pe caiet niciun exemplu de despărţire a cuvintelor în silabe, deşi tocmai exerciţiile scrise au rost aici, pentrucă mai ales în scris fac greşeli elevii din clasa a V-a dela şcoala Nr. 40.

La lecţia nouă, profesorul şi-a propus să vorbească despre ortografie şi ortoepie. Pentru aceasta, a scos un elev la tablă şi i-a dictat câteva propoziţii scurte, în care se găseau unele particularităţi ortografice. După ce elevul a scris exerciţiul pe tablă, profesorul a spus:

— Ortografie înseamnă să scrii bine, corect.

Şi s'a oprit. La aceasta s'a redus toată explicaţia în legătură cu lecţia nouă.

La aceasta s'a redus explicaţia profesorului asupra ortografiei.

Lecţia s'a mărginit la aplicarea mecanică a unor reguli gramaticale, iar explicaţiile în legătură cu ortoepia au fost amânate pentru altă dată.

O astfel de pregătire formală a lecţiei, o astfel de desfăşurare mecanică, nu pot fi tolerate. Desfăşurarea acestei lecţii a dovedit că profesorul n'a studiat cu atenţie programa şcolară, n'a înţeles care este importanţa exerciţiilor pentru legătura dintre teorie şi practică, pentru crearea unor deprinderi conştiente la elevi.

Greşeli în punerea notei la purtare

Cadrele didactice dela şcoala de 7 ani nr. 23 de băieţi din Bucureşti, nu au studiat Hotărîrea Consiliului de Miniştri cu privire la aplicarea în învăţământul nostru a noului sistem de notare. Din această cauză, învăţătorii şi profesorii dela această şcoală nu au aplicat în mod just acest sistem în punerea notei la purtare.

Deşi notele propuse de diriginţi la purtare s'au discutat în consiliul pedagogic, s'au făcut, totuşi, serioase greşeli. Aceste greşeli, reflectă lipsa de orientare în această privinţă a întregului colectiv al şcolii.

Cercetând catalogul clasei a VII-a, de pildă, se observă că din cei 17 elevi cu situaţia încheiată pe primul pătrar, niciunul nu are nota 5 la purtare. Toată clasa a primit nota 4. Văzând această situaţie, oricine este îndemnat să creadă că s'a întâmplat ceva grav la această clasă, că întregul colectiv a comis cine ştie ce act grav de indisciplină sau că a acoperit în mod vinovat o serioasă abatere săvârşită de vreunul din elevii clasei.

In realitate, însă, nu s'a întâmplat nici una, nici cealaltă. Unii dintre cei 17 elevi ai clasei a VII-a sunt, într'adevăr, neastâmpăraţi, vorbesc neîntrebaţi la ore, fac zgomot prea mare în timpul recreaţiilor, vin uneori cu întârziere la şcoală. Dar de aici şi până la abateri disciplinare este mult. Ceilalţi elevi sunt însă disciplinaţi, după cum recunoaşte însăşi tovarăşa Klecner Antoaneta, diriginta clasei. Şi, totuşi, şi aceşti elevi au primit nota 4. De ce? Ca să fie şi mai disciplinaţi pe pătrarul următor, spune tovarăşa dirigintă. Le-a dat 4 ca să-i stimuleze. Şi apoi, şi ei mai vorbesc uneori neîntrebaţi, iar unul dintre ei, cu toate că este foarte disciplinat, nu are autoritate în faţa clasei şi atunci cum să-i dea nota 5?

Acestea sunt motivele pentru care toată clasa a VII-a dela şcoala de băieţi nr. 23 a primit nota 4 la purtare. Au fost, deci, pedepsiţi elevii pentrucă majoritatea dintre ei sunt gălăgioşi, vorbesc neîntrebaţi.

Dar colectivul şcolii ce a făcut pentru a canaliza această energie a elevilor în muncă, în activitatea şcolară? Ce-a făcut pentru a-i convinge pe elevi de necesitatea disciplinii, pentru a le forma deprinderi trainice în această privinţă? Ce măsuri pedagogice a luat colectivul şcolii pentru a nu ajunge la această situaţie, pentru ca niciun elev să nu vorbească neîntrebat în timpul lecţiilor şi să nu facă gălăgie în recreaţie?

Diriginta clasei s'a mulţumit cu prelucrările din timpul orelor educative şi cu discuţiile pe care le-a avut în timpul şedinţelor plenare cu părinţii. Măsuri individuale, bazate pe cunoaşterea particularităţilor fiecărui elev nu a luat, pentrucă nici nu a cunoscut toate particularităţile. Nu numai că lucrează pentru prima dată cu această clasă, dar la această şcoală nu are decât 4 ore. In loc să fie dirigintă la şcoala unde predă cele mai multe ore, i s'au dat ore de dirigenţie tocmai la şcoala unde vine mult mai rar.

Tovarăşa Ornstein Maria, directoarea şcolii, nu s'a sesizat de faptul că tovarăşa dirigintă a pus note la purtare pe primul pătrar fără să fi vizitat elevii acasă, fără să cunoască toţi părinţii, fără să ia, deci, împreună cu aceştia, măsuri pedagogice a căror îndeplinire să o urmărească cu perseverenţă. Este, deci, limpede că notele la purtare pe primul pătrar n'au fost puse în mod just.

Să presupunem însă că ele ar fi fost îndreptăţite. Ce s'a întâmplat mai departe, pe cel de al doilea pătrar?

Necunoscând conţinutul Hotărîrii cu privire la introducerea noului sistem de notare în şcolile elementare şi medii, tovarăşa directoare nu s'a alarmat nici atunci când, la încheierea pătrarului II, în acelaş catalog, au apărut iar două note de 4 la purtare. Cum este posibil ca doi elevi care au avut nota 4 la purtare pe primul pătrar să aibă tot 4 pe cel de-al doilea? Dacă ar fi pătruns însemnătatea noului sistem de notare, dacă şi-ar fi dat seama de valoarea pedagogică a acestui sistem, tovarăşa directoare şi cadrele didactice pe care le conduce ar fi înţeles puterea educativă pe care o are nota la purtare atunci când este mânuită în mod just. Dacă ar fi făcut acest lucru, ar fi înţeles că din punct de vedere pedagogic nu este posibil ca un elev să aibă aceeaş notă rea la purtare pe două pătrare. Elevul sau îşi îmbunătăţeşte atitudinea şi atunci trebue să i se dea o notă mai bună, sau se menţine pe aceeaşi poziţie şi atunci i se dă o notă mai mică decât pe pătrarul anterior, întrucât este clar că a recidiva este mult mai grav decât a comite o greşală pentru prima dată.

Greşelile ce s'au făcut la şcoala de 7 ani nr. 23, reflectă însă nu numai lipsurile conducerii şcolii în ceeace priveşte munca de îndrumare, ci şi lipsurile secţiei de învăţământ raionale, care n'a prelucrat în mod temeinic cu directorii de şcoli Hotărîrea respectivă, nu i-a îndrumat cum s'o aplice, pentru a obţine bune rezultate în realizarea disciplinii în şcoală.

A. POPA

De ce a fost tolerat în şcoală un învăţător bătăuş?

Şcoala noastră pregăteşte tânăra generaţie de constructori ai socialismului. A da acestei generaţii o cultură înaltă, a o educa în spiritul comunismului este o sarcină de onoare a celor ce muncesc în învăţământ.

Marea majoritate a învăţătorilor şi profesorilor din ţara noastră, valorificând tradiţiile progresiste ale şcolii române şi învăţând din experienţa şcolii sovietice, îşi îndeplinesc cu cinste această misiune.

Mai sunt însă în şcoli unele cadre didactice care, nesocotind interesele poporului muncitor, folosesc încă metode reacţionare, barbare de educare. Aşa, de pildă, „învăţătorul" Aurel Stan, dela şcoala din comuna Teiul, raionul Topoloveni, a bătut grav o elevă.

Bătaia este o manifestare crasă a „pedagogiei" ultraretrograde burgheze şi este de neconceput pentru noi ca în şcolile noastre să mai fie oameni care s'o folosească drept „mijloc de educare".

Folosirea în şcoală de către „învăţătorul" Aurel Stan a acestei „metode" de disciplinare profund străină ideologiei care stă la baza învăţământului nostru, dovedeşte că el nu este demn de a purta nobilul nume de învăţător al copiilor poporului, că nu avea ce să caute în şcoala noastră.

Faptul că în şcoala din comuna Teiul au mai dăinuit astfel de „metode" se datoreşte în mare măsură organelor de îndrumare şi control, care au dat dovadă de o gravă lipsă de vigilenţă şi combativitate. Numai în urma sesizării Ministerului Invăţământului Public, secţiunea de învăţământ a regiunii Piteşti a luat măsurile necesare, alungând din învăţământ pe A. Stan.

Deasemeni, o gravă lipsă de vigilenţă şi de combativitate faţă de influenţele dăunătoare ale pedagogiei burgheze au manifestat-o cadrele didactice dela şcoala din comuna Teiul, care nu au demascat la timp „metodele" duşmănoase folosite de A. Stan.

Intărind vigilenţa revoluţionară împotriva celor ce încearcă să împiedice mersul înainte al învăţământului nostru, secţiunile de învăţământ şi cadrele didactice au datoria să demaşte pe bătăuşi, ca şi pe oricare alţi duşmani, să întărească necontenit eforturile pentru ridicarea la un nivel înalt a educării şi instruirii tineretului patriei.

Recenzie

„Revista de Pedagogie"

De curând, literatura pedagogică din ţara noastră s'a îmbogăţit cu o nouă publicaţie — Revista de Pedagogie, organ al Institutului de Ştiinţe Pedagogice.

Primul număr al revistei cuprinde o serie de materiale menite să ajute învăţătorii şi profesorii noştri să-şi complecteze şi să-şi adâncească cunoştinţele de pedagogie, să cunoască mai îndeaproape experienţa şcolii sovietice şi a şcolii noastre noi.

Deosebit de interesante sunt articolele cuprinse la rubrica „Teoria şi istoria pedagogiei". Articolul scris de pedagogul sovietic N. K. Goncearov, intitulat: „Procesul de învăţământ în şcoala sovietică în lumina teoriei marxist-leniniste despre cunoaştere" constituie un serios sprijin în orientarea cadrelor noastre didactice cu privire la înţelegerea justă a procesului cunoaşterii, a desvoltării gândirii.

Pornind dela caracterizarea clasică şi completă dată procesului de cunoaştere de către Lenin, **„dela contemplarea vie la gândirea abstractă şi dela aceasta la practică"** — pedagogul sovietic arată formele principale ale cunoaşterii senzoriale pe baza cărora la naştere şi se desvoltă gândirea logică sau gândirea abstractă, arată întregul proces al gândirii. Studiind acest articol, cadrele noastre didactice vor înţelege şi mai bine felul în care se împleteşte momentul senzorial cu momentul raţional în cunoaşterea realităţii, vor cunoaşte rolul deosebit pe care îl are limba în desvoltarea gândirii, interdependenţa strânsă ce există între aceste două fenomene. Totodată, cunoscând importanţa deosebită pe care clasicii marxism-leninismului o acordă senzaţiilor, percepţiilor, reprezentărilor, cunoaşterii senzoriale care constitue prima treaptă în procesul cunoaşterii, cadrele noastre didactice vor înţelege mai bine ce însemnătate au, în cadrul procesului instructiv-educativ, activităţile practice ale elevilor, folosirea justă şi perseverentă a materialului intuitiv, a lecturilor, organizarea excursiilor etc. Studierea acestui articol va da cadrelor noastre didactice posibilitatea să pătrundă şi mai mult înţelesul adânc al cuvintelor tovarăşului Stalin, care, referindu-se la importanţa emoţiilor, percepţiilor, a imaginilor senzoriale spune: **„în afara acestor imagini, percepţiuni, reprezentări, gândirea este goală, lipsită de orice fel de conţinut, adică nu există".** Invăţătorii şi profesorii vor înţelege, deasemeni, sarcinile ce le revin în desvoltarea cunoaşterii raţionale la elevi, fără de care nu este posibilă cunoaşterea ştiinţifică a fenomenelor, a legăturilor interne ale acestora, a esenţei lor, a legilor de desvoltare vor înţelege mai bine învăţătura lui I. P. Pavlov cu privire la activitatea nervoasă superioară, cu privire la legătura strânsă ce există între cele două sisteme de semnalizare.

Un loc important îl ocupă în această rubrică articolul „Nicolae Bălcescu, exponentul ideilor pedagogiei progresiste dela 1848", scris de prof. Mihail Roşianu dela Facultatea de Pedagogie a Universităţii „C. I. Parhon". Acest articol constitue un început al muncii pe care Institutul de Ştiinţe Pedagogice îşi propune în „Editorialul" revistei să o ducă pentru valorificarea moştenirii pedagogice progresiste a trecutului poporului nostru. Articolul scoate în evidenţă preocupările şi atenţia pe care marele patriot şi revoluţionar N. Bălcescu a acordat-o problemei educării poporului. In concepţia lui Bălcescu arată articolul, ideia luminării maselor este strâns legată de ideia revoluţiei. Insuşi scopul educaţiei, după Bălcescu, este de a forma luptători dârzi şi hotărîţi împotriva asupritorilor poporului.

Ideile pedagogice progresiste ale lui Bălcescu cu privire la unitatea indestructibilă ce trebue să existe între educaţie şi instrucţie în şcoală, cu privire la respectarea particularităţilor individuale şi de vârstă ale copiilor, cu privire la rolul pe care-l are familia în educaţia morală a copilului, sunt ilustrate cu citate deosebit de grăitoare şi de concludente, pe care cercetătorii burghezi au avut grija să le ascundă sau să le falsifice.

Articolul publicat în aceeaşi rubrică, „Invăţământul în limba maternă a minorităţilor naţionale din ţara noastră în trecut şi prezent" al tov. Ladislau Bányai, rector al Universităţii „Bolyai" din Cluj, reflectă succesele înregistrate de regimul nostru de democraţie populară în rezolvarea justă, în spiritul marxism-leninismului, a problemei naţionale.

Un sprijin însemnat în îmbunătăţirea muncii instructiv-educative din şcolile elementare şi medii îl constitue articolele: „Pentru ridicarea nivelului predării limbii române în şcoală" şi „Să îmbunătăţim predarea limbii ruse în şcolile noastre".

Rubrica „Din experienţa şcolii sovietice" prezintă o parte din nesecatul tezaur de învăţăminte pentru învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre. Articolul „Conducerea şcolii de către director. Sarcinile directorului în conducerea şcolii şi organizarea controlului intern în şcoală", (referat ţinut cu prilejul Congresului Invăţătorilor, în faţa directorilor de şcoli din Bucureşti de către E. K. Osipova, directoare a şcolii nr. 243 din Moscova), dă răspuns la multe probleme din legătură cu atitudinea directorului faţă de colectivul pedagogic al şcolii şi faţă de colectivul de elevi, în legătură cu conducerea şi îndrumarea procesului de învăţământ, cu activitatea consiliului pedagogic, în legătură cu popularizarea metodelor bune, cu munca pe care directorul o duce cu organizaţia de tineret din şcoală. De asemenea, articolul „Pregătirea profesorului pentru predarea lecţiilor de Constituţia U.R.S.S." arată în mod amănunţit cum se pregăteşte profesorul sovietic pentru predarea întregului curs de Constituţia U.R.S.S., cum şi ce studiază, cum îşi alcătueşte planificarea anuală şi pe pătrare, cum îşi pregăteşte lecţia, cum îşi alcătueşte planul fiecărei lecţii. Articolul subliniază importanţa deosebită pe care o are folosirea materialului intuitiv în cadrul acestor lecţii, material care trebue să arate elevilor deosebirile principiale, fundamentale, dintre societatea socialistă şi societatea capitalistă.

Toate aceste materiale oglindesc preocuparea Revistei de Pedagogie pentru ridicarea calităţii muncii instructiv-educative. Primul număr al revistei reuşeşte însă să rezolve numai în parte sarcinile ce-i revin în această privinţă. Deşi în editorialul „Pentru desvoltarea cercetărilor pedagogice în ţara noastră", printre alte probleme actuale şi interesante ale pedagogiei noastre, redacţia revistei arată importanţa deosebită pe care o are cercetarea ştiinţifică, generalizarea experienţei practice, în primul număr nu a apărut niciun articol teoretic care să valorifice din punct de vedere pedagogic experienţa cadrelor didactice fruntaşe. Nu a apărut nicio lucrare originală a pedagogilor noştri, care să ridice diferite probleme legate de munca instructiv-educativă din şcoli, niciun articol care să oglindească felul cum se aplică experienţa sovietică în şcolile noastre. Nu a apărut niciun articol de popularizare a învăţăturii pavloviste, niciun articol care să arate felul cum se aplică această învăţătură în predarea pedagogiei, psihologiei, logicei.

Deşi în această perioadă, când învăţătorii şi profesorii au intrat în desfăşurarea celui de al treilea pătrar erau deosebit de necesare articole care să sprijine cadrele didactice în combaterea rămânerii în urmă la învăţătură, în combaterea supraîncărcării elevilor, în organizarea recapitulării materiei şi în planificarea muncii, revista nu publică niciun articol de acest fel. Revista nu oglindeşte în paginile sale activitatea şi problemele ce preocupă Institutul de Ştiinţe Pedagogice, al cărui organ este, nu prezintă niciun aspect din activitatea didactico-metodologică a facultăţilor de pedagogie din ţara noastră, nu analizează niciun curs.

Articolul „Unele concluzii în legătură cu primele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice" nu numai că este depăşit, dar prezintă experienţa şcolilor noastre în mod simplist. Materialul cuprins nu este cel mai concludent, nu este rezultatul unei munci serioase de cercetare, de selecţionare. Deşi se referă la munca desfăşurată în cursul unui întreg an şcolar, articolul nu reuşeşte să valorifice, să generalizeze experienţa analizată, pentru a ajuta cadrele noastre didactice să înţeleagă în mod ştiinţific mersul înainte al şcolii noastre noi, pentru a arăta cum contribue învăţătorii şi profesorii prin munca lor modestă de zi cu zi, la desvoltarea pedagogiei româneşti.

Dar lipsa cea mai serioasă a acestui număr o constitue faptul că este lipsit de combativitate. Acest prim număr al Revistei de Pedagogie nu contribue la înarmarea învăţătorilor şi profesorilor în lupta împotriva teoriilor burgheze, promovate în domeniul instrucţiei şi educaţiei. Deşi în „Cuvântul Inainte" redacţia aminteşte sarcinile trasate la Congresul Invăţătorilor de către tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în această privinţă — „Pentru a-şi putea îndeplini misiunea, pentru a-şi putea duce la bun sfârşit sarcinile, masa învăţătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra şcolii, asupra metodologiei, al lichidării concepţiei burgheze asupra lumii şi vieţii" — ea nu realizează nimic în această direcţie. Ba mai mult, în cadrul angajamentelor pe care şi le ia, redacţia reduce această luptă la demascarea concepţiilor antiştiinţifice ale aşazişilor pedagogi din ţările imperialiste. Ea nu pomeneşte niciun cuvânt în legătură cu sarcinile ce-i revin pentru combaterea concepţiilor antiştiinţifice, a teoriilor duşmănoase ce mai dăinuie încă în rândurile unora dintre cadrele noastre didactice. Nici chiar în articolul „Descompunerea şi fascizarea învăţământului în Statele Unite ale Americii", nu se pomeneşte nimic despre încercările imperialiştilor americani şi a cozilor lor de topor de a răspândi teoriile reacţionare în domeniul pedagogiei, nu se ia poziţie principială, ştiinţifică, faţă de influenţele pe care le-a suferit şcoala noastră în trecut, nu sunt demascaţi cei ce încearcă să propage în şcoala noastră teoriile cosmopolite, antiştiinţifice, reacţionare.

Articolul „Pentru lichidarea deformărilor antiştiinţifice în domeniul pedagogiei", apărut în „Scânteia" din 18 Ianuarie a. c., articol în care este demascată activitatea pedagogică duşmănoasă dusă de Centrul de Higienă Mintală şi de Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice — arată cât este de necesar acest lucru.

Invăţătorii şi profesorii şcolilor noastre, în lupta lor pentru realizarea unui învăţământ ştiinţific, aşteaptă Revista de Pedagogie cu un deosebit interes. Deşi C.C. al P.M.R. şi Consiliul de Miniştri au pus în faţa Ministerului Invăţământului Public sarcina editării acestei reviste încă prin Hotărîrea din 16 August 1951, apariţia ei a avut loc cu o întârziere de un an şi jumătate. Această întârziere constitue o gravă lipsă a conducerii Ministerului Invăţământului Public. Pentru a răspunde sarcinilor pentru care a fost creată, este necesar nu numai ca, de acum înainte, Revista de Pedagogie să apară la termen, dar ea să şi conţină problemele centrale ale şcolii noastre.

Urmărind îndeaproape viaţa instituţiilor preşcolare, a şcolilor elementare şi medii, a instituţiilor de învăţământ superior, Revista de Pedagogie trebue să lucreze pe baza unui plan de perspectivă, care să includă problemele esenţiale ale procesului instructiv-educativ din şcoala noastră nouă. Numai în felul acesta, ea va reuşi să contribue la ridicarea calităţii învăţământului nostru, la desvoltarea cercetărilor şi a ştiinţei noastre pedagogice, la crearea în rândurile cadrelor didactice a unui puternic curent de masă pentru combaterea vederilor reacţionare, idealiste, în diferitele ramuri ale ştiinţei.

Cercurile pe materii, ajutor în învăţătură

De curând, C. C. al U. T. M. şi Comitetul Orăşenesc U. T. M.-Bucureşti, au organizat o consfătuire cu cadrele didactice, secretarii organizaţiilor U.T.M. din şcoli şi responsabilii de cercuri pe materii pentru a se analiza munca acestora.

Din referatele expuse de responsabilii cercurilor din diferite şcoli s'au desprins unele realizări. Astfel, la centrul şcolar nr. 2-10-13, cercul de literatură a organizat şedinţe deschise, antrenând un număr mare de clase şi popularizând în felul acesta activitatea cercului.

Colaborarea dintre cercuri a fost relevată ca una din formele însemnate de activitate. Cu ocazia centenarului Bălcescu, cercurile de literatură şi cele de istorie au ţinut în comun şedinţe festive deschise, la care au antrenat întreaga şcoală.

Pe lângă realizările avute, s'a arătat în consfătuire că cercurile mai au şi o serie de slăbiciuni. Astfel, în general, toate cercurile au o frecvenţă neregulată şi se amână deseori datorită faptului că ele coincid cu alte manifestări din şcoală. In acelaş timp, nu se respectă nici dispoziţiunile Ministerului Invăţământului Public cu privire la perioadele la care să funcţioneze cercurile, acestea ţinându-se la 2—3 săptămâni, sau chiar deloc. Nejusta orientare, cu privire la cercurile pe materii s'a dovedit prin faptul că, de pildă, la şcoala medie nr. 3, de băieţi, se scurtează orele pentru a se ţine şedinţe de cerc, iar elevii se mobilizează prin metode necorespunzătoare, fără muncă de lămurire.

La majoritatea cercurilor, forma de activitate este cea a referatelor, lucru care dă un aspect de continuare a programului de învăţământ şi care face ca multe şedinţe să nu fie atractive. O lipsă serioasă revine Ministerului Invăţământului Public, care nu s'a preocupat îndeajuns de îndrumarea cadrelor didactice în această direcţie.

Din discuţiile purtate s'au desprins o serie de propuneri. Astfel, s'a propus ca în cadrul cercurilor să se discute pe cicluri de probleme, anunţându-se temele nu cu o şedinţă înainte ci mai devreme, pentruca toţi membrii să se poată documenta serios în problema respectivă. Deasemeni, în cercuri tema să se lege mai mult cu practica, făcându-se lucrări de laborator, vizionându-se expoziţii, filme, piese de teatru legate de subiectele respective. Organele învăţământului şi cele de U.T.M. trebue să se ocupe mai mult de controlul activităţii acestor cercuri şi să alcătuiască un regulament de funcţionare a cercurilor pe materii, care să dea linia de activitate.

Consfătuirea a arătat că atât organele Ministerului Invăţământului Public şi cadrele didactice, cât şi organizaţiile de U.T.M. şi elevii trebue să se preocupe în mod serios de această problemă, deoarece cercurile pe materii constitue un ajutor în munca de învăţătură, desvoltând cunoştinţele căpătate în orele de curs.

N. ALBU

Întâlnirea delegației chineze care a participat la cel de al III-lea Congres al Sindicatelor din R.P.R. cu conducerea Sindicatului de Invățământ din țara noastră

Delegația chineză vizitând Clubul Sindicatului de învățământ

In ziua de 5 Februarie 1953, tovarășul Fa-Ming, vicepreședinte al Departamentului Profesional de Invățământ al F.S.M. și președinte al Sindicatului de Invățământ din R. P. Chineză, a vizitat Clubul sindical de învățământ din București, unde a fost întâmpinat de conducerea Sindicatului de Invățământ din R.P.R.

Luând cuvântul, tovarășul Fa-Ming a arătat că în vizitele făcute în întreprinderile și instituțiile din țara noastră a fost impresionat de realizările mărețe obținute de clasa muncitoare din țara noastră. El a subliniat că a văzut cum cadrele didactice din țara noastră educă viitoarele generații în spiritul socialismului și al păcii, arătând că și în R.P. Chineză cadrele didactice merg pe același drum și educă copiii în același spirit nou. Delegatul chinez a oferit apoi conducerii Sindicatului de Invățământ din R.P.R. daruri aduse din țara sa, un portret al conducătorului poporului chinez Mao-Tze-dun, lucrat de oamenii muncii din învățământ și două vaze pictate cu motive naționale chinezești.

Tovarășul Radu Petre, președintele C.C. al Sindicatului de Invățământ din R.P.R., a mulțumit delegației chineze, în numele oamenilor muncii din învățământ din patria noastră și i-a oferit daruri din partea Sindicatului de Invățământ.

Delegația chineză a vizitat apoi expoziția organizată în cadrul Clubului.

Comitetul sindical raional contribuie la îmbunătățirea muncii didactice

Imbunătățirea procesului instructiv-educativ este pentru comitetul sindical al raionului Lenin o preocupare principală.

In acest scop, s'au organizat în toate școlile din raion, comisii de producție pe materii și pe clase. Aceste comisii de producție au intensificat schimbul de experiență între învățători și profesori, contribuind la pregătirea mai temeinică a interasistențelor și a lecțiilor deschise. Se insistă în special asupra asistențelor și lecțiilor deschise dela clasele a IV-a și a V-a. Pentru a se putea studia metodele cele mai bune, menite să ajute pe elevii din clasa a IV-a în vederea trecerii lor în clasa a V-a, la lecțiile deschise participă întotdeauna cadrele didactice dela ambele clase.

Comitetul sindical raional a organizat consfătuiri de producție pe grupe de câte trei școli. Așa, de pildă, consfătuirea cadrelor didactice dela școala pedagogică nr. 1 cu învățătorii dela școlile nr. 50 băieți și nr. 50 fete, a scos la iveală o serie de metode bune de muncă, ce au contribuit la ridicarea calității învățământului.

Ridicarea nivelului cultural al membrilor de sindicat și al părinților elevilor constitue deasemenea pentru comitetul sindical raional o preocupare importantă. S'au organizat vizionări de filme și piese de teatru, ca de exemplu la spectacolele „Mitrea Cocor", „Ion Vodă cel Cumplit", „Oameni de azi" etc.

Realizările obținute de către comitetul sindical al raionului Lenin sunt rezultatul unei munci serioase și al justei colaborări cu secțiunea de învățământ raională.

ZOE FILIMON
președinta comitetului sindical raional Lenin

Vacanța studenților

Pe Valea Prahovei, în frumoasele stațiuni dela poalele Carpaților, Sinaia și Predeal, ca și la Tușnad și Sovata, își petrec vacanța de iarnă peste 1.600 de studenți dela numeroasele facultăți și institute din țara noastră.

Taberele de iarnă studențești au fost amenajate în vile confortabile, în apropierea pârtiilor de ski și săniuță. Zilnic se desfășoară în tabere concursuri de bob, săniuțe și ski. Excursiile în împrejurimi constitue deasemeni un important punct de atracție. Alături de sute de oameni ai muncii care se află la odihnă în aceste stațiuni, însoțiți de alpiniști, cunoscători ai regiunilor, studenții din tabăra dela Predeal au urcat înălțimile dela Trei Brazi, Gârbova și Cioplea, cei dela Tușnad au vizitat gospodăria anexă a stațiunii, Piatra Șoimilor, cariera de piatră dela Carpitus și lacul Sfânta Ana, iar cei dela Sinaia, au urcat la cota 1.400, la Vârful cu Dor și Piscul Câinelui.

Numeroase ansambluri de cântece și dansuri organizează spectacole pentru studenții aflați la odihnă. Astfel, studenții din tabăra dela Sinaia au ascultat de curând un concert oferit de orchestra „Barbu Lăutaru" a Institutului de Folclor.

Cu deosebit interes urmăresc studenții expunerile făcute de stahanoviștii și muncitorii fruntași, aflați la odihnă în stațiuni. Aceștia le vorbesc studenților despre metodele lor de muncă și despre succesele pe care le-au obținut în producție. La Predeal, stahanovistul Marin Dumitru, ajustor la uzinele „21 Decembrie" din București, a discutat cu studenții în legătură cu numeroase probleme tehnice ale procesului tehnologic de producție.

De multe ori au loc, la clubul taberelor, discuții legate de problemele de învățătură. Studenții își expun metodele de învățătură, vorbesc despre pregătirea lor profesională, fac planuri de viitor etc.

Pe lângă concursurile sportive, pe lângă excursii, manifestări artistice și culturale sau reuniuni studențești, se organizează în taberele studențești de iarnă și alte numeroase activități. In spațioasele cluburi îi întâlnești pe studenți la mesele de șah, jucând tenis de masă sau citind ultimele volume literare apărute. In preajma vacanței, bibliotecile stațiunilor au fost îmbogățite cu noi cărți literare și lucrări tehnice de specialitate. Responsabilii bibliotecilor stau la dispoziția studenților, ajutându-i și îndrumându-i la alegerea lecturilor.

La Sinaia, într'una din frumoasele vile anexe ale castelului Peleș, unde huzureau odinioară odraslele „familiei regale", și unde se odihnesc astăzi fiii oamenilor muncii, l-am întâlnit în sala bibliotecii pe Mândălac Nicolae, student în anul I al Facultății de Mecanică din București. Tovarășul Mândălac a lucrat până anul trecut ca muncitor frezor la secția scularie generală a uzinelor „23 August" din București. El ne-a vorbit despre momentele fericite trăite în ziua când muncitorii mai vârstnici din uzină l'au propus pentru a fi trimis la învățătură, la Institutul Politehnic din București. La examenele semestriale, el a obținut rezultate foarte bune. „Invăț din ce în ce mai bine, spune el, pentru a putea mulțumi în felul acesta partidului și statului, tovarășilor mei de muncă, care m'au trimis la facultate. După ce mi-am terminat examenele semestriale, m'am dus la fabrică și am vorbit cu tovarășul Indrie Lazăr, fostul meu meșter, căruia i am povestit despre succesele mele la învățătură. S'a bucurat foarte mult, mi-a strâns mâna și m'a sfătuit să învăț cu tot mai multă sârguință.

După această minunată vacanță, mă voi duce la facultate cu noi forțe. Mulțumesc partidului și guvernului nostru pentru grija caldă pe care ne-o arată nouă, viitorilor intelectuali ieșiți din rândurile poporului. Mă voi strădui să devin un student fruntaș, un viitor luptător pentru pace și socialism".

Alături de studenții noștri, își petrec vacanța în aceste tabere și numeroși tineri din țările de democrație populară, care studiază în facultățile și institutele noastre. Iată-l, de pildă, pe studentul coreean Om-Hun dela Institutul de Exploatare a Lemnului din București. Originar din orașul Ham-Hun din Nordul Coreei, tânărul Om-Hun a fost student al Institutului de Agronomie. La începutul anului 1952, ucigașii americani au ras de pe fața pământului orașul și, odată cu aceasta, clădirea Institutului. Om-Hun ne spune: „In Republica Populară Română pot să studiez în liniște: mă străduiesc să învăț cât mai mult și cât mai bine. Participând alături de colegii mei români la frumoasa viață studențească, la lupta lor pentru apărarea păcii, împotriva atățătorilor la război, pentru prietenia între popoare, mă pregătesc astfel încât să pot fi cât mai folositor poporului meu, patriei mele dragi".

De curând, în tabăra dela Predeal s'a organizat un concurs de cântece la care au participat studenți români, coreeni, polonezi, unguri, albanezi, bulgari, cehi etc. — care au prezentat cântece populare din țările lor. Această reuniune studențească s'a bucurat de un mare succes. Sala a fost neîncăpătoare pentru studenți, oameni ai muncii aflați la odihnă și localnici, care au aplaudat pe participanții la concurs.

M. NICOLAE

Bibliografie

In Editura pentru literatură politică au apărut în ajutorul celor ce studiază Opera lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." :

Sepilov D. — I. V. Stalin despre caracterul legilor economice ale socialismului

Locșin V. — Legea dezvoltării planificate proporționale a economiei naționale a U.R.S.S.

Sobol V. — Legea economică fundamentală a socialismului

Rubinstein M. — Legea economică fundamentală a capitalismului contemporan

Constantinov F. — Legea concordanței obligatorii a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție

Coziov G. — I. V. Stalin despre producția de mărfuri și legea valorii în socialism

Cesnocov D. — Probleme de filozofie marxistă în lucrarea lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S."

Dudinschi I. și Alhimov V. — Ingustarea pieței mondiale capitaliste

In Editura A.R.L.U.S. — „CARTEA RUSA" a apărut :

V. G. Belinschi. — „Opere pedagogice alese"

In Editura Tineretului — Colecția „Știința învinge" au apărut :

Ing. Al. Băneanu — „Din lucruri fără preț, bogății neprețuite"

Lebedev. — „Povestiri despre Miciurin"

Ing. Silișteanu. — „Construcții electrotehnice pentru amatori".

Scrisori dela oamenii muncii din școli

Pentru o bună aprovizionare cu combustibil a cadrelor didactice

Hotărîrea partidului și a guvernului din 16 August 1951, este o dovadă vie a grijii cu care statul nostru de democrație populară, înconjoară pe oamenii muncii din școli. Dar nu în toate părțile s'a urmărit aplicarea întocmai a sarcinilor prevăzute în această hotărîre. De pildă, în unele comune din raionul Zeletin, regiunea Bârlad, aprovizionarea cu lemne de foc a cadrelor didactice se desfășoară defectuos. Nici până la data de 12 Ianuarie 1953, oamenii muncii din școli din comunele Avrămești și Buda, nu primiseră cotele respective de lemne.

Această lipsă condamnabilă, frânează buna desfășurare a muncii instructiv-educative în școală, deoarece cadrelor didactice nu li s'au creiat condițiile necesare pentru a-și pregăti bine lecțiile.

Secțiunea de învățământ raională, comitetul sindical raional și toți aceia în sarcina cărora revine problema asigurării lemnelor de foc pentru cadrele didactice, să găsească grabnic căile care să ducă la înlăturarea acestor lipsuri.

Inv. CONSTANTIN PREDESCU
corespondent.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un corespondent voluntar ne-a scris că nici până acum cadrele didactice din comuna Ulieși, raionul Găești, nu au primit cotele de lemne ce li se cuveneau pe anul 1952.

In urma sesizării făcute de „Gazeta învățământului", organele locale au luat măsurile necesare și cadrele didactice din Ulieși au primit cotele de lemne respective.

Gazeta de perete a tinerilor matematicieni

In cadrul activității extrașcolare, la școala de șapte ani din Valea Mare — Pravăț, raionul Muscel, a luat ființă o gazetă de perete a tinerilor matematicieni din clasele V, VI și VII, care s'au călăuzit de îndrumările date în materialul sovietic publicat în „Gazeta Matematică și Fizică". Gazeta de perete a școlii din Valea Mare apare odată la două luni și este redactată de un colectiv alcătuit din șase elevi, dintre cei mai buni matematicieni.

Intrucât rolul principal al gazetei de perete este să ridice nivelul cunoștințelor elevilor la matematică și să atragă cât mai mulți elevi la cercurile de matematică, gazeta a organizat rubrica „Probleme propuse pentru rezolvare", stimulând participarea elevilor la un concurs organizat pe școală. Fiecărei probleme publicate, i s'a atribuit un număr de puncte, în funcție de gradul ei de dificultate. S'au dat îndrumări asupra soluțiilor și s'a alcătuit o comisie compusă din trei profesori ai școlii și un reprezentant al organizației de pionieri. In urma concursului s'au făcut premieri pentru cele mai bune lucrări rezolvate.

Gazeta de perete mai cuprinde următoarele rubrici : „Iată greșelile noastre" — unde se dau exemple de rezolvări greșite constatate în lucrările de control sau în lucrările scrise la matematică — „Evidențieri" — unde apar numele elevilor care rezolvă just problemele „Referatele noastre" — unde se publică extrase din referatele ținute de elevi în cadrul cercurilor matematice și „Făuritorii matematicii" care cuprinde scurte schițe biografice ale matematicienilor celebri.

Gazeta de perete a tinerilor matematicieni n'a popularizat însă suficient munca dusă de elevi în cadrul lucrărilor practice — măsurători pe teren, calcule asupra materialelor necesare construcției laboratorului școlii etc. — lucrări făcute de elevii claselor a VI-a și a VII-a.

Prof. NICOLAE CARP

Un curs pentru inspectori

Pentru îmbunătățirea controlului muncii cadrelor didactice, în regiunea Pitești s'a organizat un curs cu inspectorii de raioane, cu ședințe bilunare, în cadrul cărora se țin referate asupra muncii de control a inspectorilor și se discută diverse probleme întâlnite pe teren.

Cursul a început în ziua de 3 Februarie 1953, ținându-se până acum două referate : „Metodele muncii de îndrumare și control a școlilor și cadrelor didactice" și „Lecția, verigă de bază a procesului de învățământ și prilej principal de verificare a sistemului de lucru al profesorului și a calității cunoștințelor elevilor".

Inspectorii de raioane au dovedit un interes deosebit participând la deschiderea cursului.

Activitatea culturală a cadrelor didactice

Pentru lichidarea neștiinței de carte

Pentru cadrele didactice dela școala elementară de 7 ani din comuna Cetatea de Baltă, raionul Târnăveni, regiunea Stalin, școlarizarea tuturor copiilor din clasele I—IV-a a constituit o preocupare serioasă. Cu sprijinul sfatului popular comunal și al comitetului de părinți, cadrele didactice din comună sub conducerea directorului Mihalcea D. au amenajat ca local de școală, o casă situată în apropierea unui cătun din care până acum un număr de 14 copii de vârstă școlară au trebuit să parcurgă distanța de 2 km. pentru a ajunge la școala din comună. Acești copii sunt școlarizați în bune condiții de un învățător, iar frecvența este de sută la sută.

In aceiași sală de clasă învață să scrie și să citească un număr de opt bărbați și 16 femei care nu știau carte.

Pilda cadrelor didactice dela școala din comuna Cetatea de Baltă trebue să fie un stimulent puternic în muncă și pentru alți învățători, care mai au copii ce nu au frecventat școala în pătrarul I și II, cum e cazul în comuna Ungra, raionul Rupea, sau în comuna Laslea, raionul Mediaș.

★

Cadrele didactice din satul și comuna Boianul Mare, raionul Marghita, regiunea Oradea, în strânsă colaborare cu reprezentanții organizațiilor de massă au obținut frumoase succese în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte. Rezultatele obținute se datoresc bunei organizări a muncii. Fiecare cadru didactic răspunde de un număr de analfabeți, care sunt școlarizați, fie la locul de producție fie la școală. Incă înainte de începerea cursurilor s'au întocmit planurile de muncă pe cicluri și s'a făcut planificarea materiei. Invățătorii au atras în munca de alfabetizare și cadre din rândurile salariaților sfatului popular și ale activiștilor U.T.M., dintre cari unii sunt chiar propunători.

In cadrul ședințelor consiliului pedagogic se organizează schimburi de experiență, se analizează cu regularitate rezultatele obținute în munca de alfabetizare, se critică lipsurile și se iau măsuri pentru lichidarea lor. In felul acesta, învățătorii și profesorii din comuna Boianul Mare au reușit să obțină rezultate mult mai bune, față de anul trecut.

★

In urma acțiunii întreprinse de către brigăzile M.I.P., activitatea pentru lichidarea neștiinței de carte s'a îmbunătățit și în regiunea Galați. Așa, de pildă, la cursurile de alfabetizare din raionul Brăila au mai fost atrași încă 418 neștiutori de carte. Sfaturile populare au luat măsuri pentru lichidarea unor lipsuri în privința asigurării condițiilor materiale ale cursurilor.

Rezultatele obținute sunt încă nesatisfăcătoare față de lipsurile care mai există. In raionul Bujor, cu un număr de 4.450 de analfabeți, frecvența este de numai 30 la sută, iar în raionul Tulcea din cei 5.500 neștiutori de carte planificați, nu urmează cursurile decât 1.813 neștiutori de carte. In regiunea Galați mai sunt încă sate cu gospodării agricole colective, în care cadrele didactice nu s'au preocupat de alfabetizarea colectiviștilor. Astfel, în comuna Movila Miresei din raionul Brăila, cei 40 colectiviști n'au fost încadrați la cursuri, cu toate că în comună sunt 17 învățători și profesori. Cadrele didactice din această comună nu cunosc numărul analfabeților repartizați, nu au planificarea materiei de predat, nu muncesc pentru lichidarea analfabetismului în comuna lor.

Atitudinea de comoditate și de desinteres față de culturalizarea maselor arătată de majoritatea învățătorilor și profesorilor din comuna Movila Miresei, trebue să fie analizată de către colectivul de control și îndrumare al raionului și organele sindicale locale, pentru a se lua măsuri de îndreptare în timpul cel mai scurt.

O mare parte a lipsurilor semnalate sunt rezultate ale muncii superficiale, depusă de comisia regională de alfabetizare, care, deși avea ca sarcină să analizeze periodic desfășurarea activității de alfabetizare, n'a făcut acest lucru și nici n'a împărțit sarcini concrete pentru fiecare membru al comisiei.

Pentru remedierea lipsurilor care mai există în munca de alfabetizare, comisia regională de alfabetizare și secțiunea de învățământ a regiunii Galați au datoria să acorde o atenție deosebită problemei lichidării neștiinței de carte și să intensifice acțiunea pentru îndeplinirea planului de alfabetizare.

Munca de alfabetizare în orașul și raionul Sibiu

Prin munca lor de zi cu zi, cadrele didactice din orașul și raionul Sibiu contribue din plin la lichidarea neștiinței de carte. Așa, de pildă, la întreprinderea „Balanța" din Sibiu ca și în comunele Ocna-Sibiului, Poplaca sau în satele Mohu și Aciliu, nu mai există niciun neștiutor de carte.

In comunele Șura-Mică, Rusciori, Sebeșul de sus, Rod, Săcădate, datorită muncii depuse de organele locale și de cadrele didactice, frecvența la cursurile de alfabetizare este de 100%. Deasemeni, s'a realizat o frecvență de 100% și la cursurile de alfabetizare de pe lângă întreprinderea „13 Decembrie" din Sibiu, de pe lângă întreprinderea ORLALIT și I.P.E.I.L. din Orlat, ca și la cursurile de pe lângă școlile nr. 1 și nr. 7 din orașul Sibiu.

Există în școlile din orașul și raionul Sibiu mulți învățători și profesori cari muncesc cu stăruință și devotament pentru lichidarea neștiinței de carte, socotind această muncă a lor ca o mare datorie patriotică. Printre aceștia se numără, de exemplu, tovarășele Ionele Maria, dela școala nr. 7, Centes Iulia, dela școala elementară nr. 3, precum și tovarășii Foamete Vlad din comuna Poplaca, Tănase Ioan și Trestian Ana dela școala din Orlat.

La cursul de alfabetizare de pe lângă școala nr. 8 din Sibiu planurile de lecții și evidența zilnică a celor 39 cursiști sunt întocmite cu grijă de către tovarășa învățătoare Ana Poclitaru. Cu bune rezultate lucrează și tovarășa Mihu Ana, dela școala nr. 5, care a izbutit să asigure o frecvență regulată.

Pe lângă rezultatele pozitive, în munca de alfabetizare din orașul și raionul Sibiu sunt însă și o serie de lipsuri ce trebue lichidate de îndată. In unele întreprinderi, ca de pildă întreprinderile „Elastic", „Independența", „Libertatea" și „7 Noembrie" din Sibiu, „Mătasea Roșie" și „Transilvania" din Cisnădie, frecvența este foarte slabă, în special datorită faptului că direcțiile și comitetele de întreprindere nu acordă atenția cuvenită muncii de alfabetizare. Un exemplu grăitor în această privință este situația cursului de alfabetizare de pe lângă întreprinderea „7 Noembrie", unde din 19 analfabeți abia frecventează 3. O situație destul de grea este și la întreprinderea „Flamura Roșie", unde din 18 analfabeți frecventează regulat numai 8. Direcțiile acestor întreprinderi au datoria să ia grabnice măsuri pentru înlăturarea lipsurilor.

Și în unele dintre comunele și satele raionului Sibiu munca pentru lichidarea neștiinței de carte merge greu. Astfel de exemple avem la Cisnădie, unde din 33 de analfabeți frecventează 19, la Slimnic, unde din 71 analfabeți frecventează 35 și la Roșia, unde din 177 analfabeți frecventează abia 43. Cadrele didactice din aceste comune trebue să-și sporească serios eforturile în munca de alfabetizare, iar sfaturile populare ca organe locale ale puterii de stat, să dea un sprijin mai puternic pentru mobilizarea neștiutorilor de carte la cursuri.

NICOLAE MOLODEȚ
corespondent

Roadele colaborării

Pentruca munca de alfabetizare să se desfășoare în cât mai bune condițiuni, cadrele didactice din raionul Orăștie, sprijinite de organizațiile de masă, au antrenat în munca de predare la cursurile de alfabetizare un număr de 156 instructori voluntari. Roadele colaborării cu organizațiile de masă se observă la multe dintre centrele de alfabetizare. Un prețios sprijin în munca de mobilizare a analfabeților a dat secretarul sfatului popular din comuna Romos, organizația U.T.M. din Căstău etc. In scopul atragerii analfabeților la cursuri, directorul școlii elementare nr. 1 din Cugir a antrenat pe foștii analfabeți să vorbească neștiutorilor de carte la stațiunile de radio-amplificare, dovedind cu exemple din viața lor binefacerile învățăturii. In întreprinderea „30 Decembrie" au fost introduse carnete de evidență ale analfabeților care sunt controlate zilnic de conducerea întreprinderii. In modul acesta a fost asigurată o frecvență de sută la sută la cursuri.

In munca de alfabetizare din raionul Orăștie există și multe lipsuri. Astfel, unii învățători dela școlile din Dancu Mare și Valea Mare au început munca de alfabetizare abea la 10 Decembrie 1952 și aceasta numai datorită criticii făcută de secțiunea raională de învățământ.

O atitudine condamnabilă față de munca de alfabetizare au dovedit cadrele didactice dela școala profesională chimică din Orăștie. Nepăsători față de mărețele sarcini ale revoluției culturale din țara noastră, tovarășii dela această școală n'au înțeles să se încadreze în acțiunea de lichidare a acestei rușinoase moșteniri pe care ne-a lăsat-o regimul burghezo-moșieresc. Ei au considerat că alfabetizarea este o obligație exclusiv a cadrelor didactice dela școlile din sistemul M.I.P.

O preocupare deosebită a celor ce predau la cursurile de alfabetizare este îmbunătățirea calității predării. In acest sens au fost organizate schimburi de experiență ca, de pildă, între școlile Geoagiu și Baicanți.

In cadrul lecțiilor deschise cu analfabeții, care au fost urmate de vii discuții, s'a folosit material didactic.

Muncind cu râvnă pentru luminarea analfabeților, numeroase cadre didactice dela școlile din Vaidei, Orăștie etc. obțin zi de zi rezultate frumoase, contribuind la lichidarea obscurantismului în țara noastră, la îndeplinirea cu succes a sarcinilor revoluției noastre culturale.

Viața culturală în Fărcașele-Caracal

In comuna Fărcașele care cuprinde patru sate, nu există până de curând o sală pentru căminul cultural.

In urma unui plan de acțiune, s'au mobilizat meșterii zidari din comună și s'a putut da în folosință căminului cultural un local compus dintr'o sală de spectacole foarte spațioasă și două săli pentru bibliotecă. Acum, căminul a început să funcționeze, iar numărul țăranilor muncitori care îl frecventează crește pe zi ce trece.

Tot aci funcționează în bune condițiuni un centru de alfabetizare, iar tinerii din comună, antrenați de cadrele didactice, organizează dese serbări.

Este necesar ca sfatul popular să extindă această frumoasă inițiativă în satele vecine, Fărcașul de jos și Hotăreni, care aparțin de comună și unde se pot găsi deasemeni localuri potrivite pentru cămine culturale.

CONSTANTIN BALA
corespondent

Activitatea unei echipe artistice

In cadrul schimbului de experiență organizat între echipele artistice ale comitetelor sindicale de învățământ din regiunea Ploești, echipa artistică a comitetului sindical raional de învățământ din Buzău a prezentat de curând un festival artistic în sala Teatrului de Stat din Ploești. La acest festival au participat numeroși muncitori, învățători, profesori și elevi. Orchestra și corul au executat numeroase bucăți muzicale, la un nivel artistic ridicat.

Grija cu care comitetul sindical de învățământ al raionului Buzău se ocupă de pregătirea programelor artistice, grija cu care organizează și urmărește ținerea la timp, conform planului, a repetițiilor pentru cor, pentru orchestră, pentru dansuri și teatru, precum și dragostea cu care învățătorii și profesorii desfășoară această activitate în timpul lor liber, a făcut ca echipa artistică a comitetului sindical raional de învățământ Buzău să ducă o activitate bogată și să fie apreciată în cadrul regiunii.

NOTE POLITICE EXTERNE

● Inmânarea Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" scriitorului german Johannes Becher. ● Ce caută John Foster Dulles în Europa. ● Inundații catastrofale în Olanda, Belgia și Anglia. ● Situația mizeră a studenților americani.

In sala Sverdlov din Cremlin a avut loc în ziua de 4 Februarie la Moscova, solemnitatea înmânării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" cunoscutului scriitor german luptător pentru pace, Johannes Becher.

Luând cuvântul Johannes Becher a spus printre altele : „Decernarea Premiului Internațional Stalin pentru pace ne obligă să ne consacrăm întreaga energie, pentru a creia o Germanie unită, iubitoare de pace, cu adevărat umanitaristă în stare să îndeplinească măreața sarcină istorică a secolului, definită de tovarășul Stalin".

★

Ministrul de externe al noului cabinet Eisenhower, John Foster Dulles se află într'un turneu de inspecție în Europa Occidentală. După ce a vizitat Roma unde a avut convorbiri cu premierul italian De Gasperi, Dulles a plecat la Bonn unde a discutat cu Adenauer și cu Ollenhauer, președintele partidului social-democrat, problema ratificării tratatelor militariste dela Bonn și Paris.

Dulles urmează să viziteze apoi Parisul și Londra.

Obiectivele vizitei lui Dulles în Europa, care este însoțit de Harold Stasen, urmăresc exercitarea de presiuni asupra guvernelor din Pactul Atlantic pentru ca acestea să urgenteze pregătirile de război. Dulles cere în primul rând acestor țări să ratifice de urgență acordurile militariste dela Bonn și Paris pentru punerea pe picioare a „armatei europene". Pentru a obține acest lucru Dulles a recurs la amenințarea că Statele Unite vor tăia așa zisul „ajutor" american, țărilor care nu vor executa aceste ordine.

★

Inundații catastrofale s'au produs în Olanda, Belgia și Anglia. Olanda de Sud-Vest locuită de cel puțin 1.000.000 oameni este aproape în întregime inundată Apa care a pătruns spărgând digurile a înaintat în multe locuri până la 65 km. în interiorul țării. Inălțimea apei ajunge până la 9 m.

Agenția France Presse anunță că potrivit ultimelor date, în urma inundațiilor din Olanda au murit 1.233 persoane Orașul Rotterdam prezintă un tablou înfiorător. Portul este acoperit de un strat gros de ulei și petrol în urma distrugerii rafinăriilor situate în apropierea portului. In Belgia, pagubele provocate de inundații se ridică la câteva sute de milioane franci. In Anglia, după cum anunță corespondentul din Londra al agenției germane D.P.A. a fost necesar ajutorul unor unități ale armatei și flotei pentru a salva populația din regiunea coastei răsăritene a Angliei. O adevărată tragedie s'a produs pe insula Conway. Insula a fost acoperită în întregime de valuri de peste 10 metri înălțime care au spart digurile în câteva puncte. In câteva ore insula a fost în întregime inundată. Numărul victimelor, morți și dispăruți depe urma inundațiilor din Anglia se ridică la câteva mii.

★

Creșterea neîncetată a forțelor armate americane necesare înfăptuirii planurilor agresive ale imperialiștilor americani duce la micșorarea numărului studenților din S.U.A. Ziarul New-York Times a relatat recent că în anul 1952, numărul studenților dela colegiile americane a scăzut simțitor și că „ținând seama de războiul din Coreea, această scădere va continua".

Un mare număr de studenți americani părăsesc cursurile din cauza scumpirii traiului. Potrivit unor date necomplecte publicate de revista „United States News and World Report" în 1952, costul întreținerii unui student din S.U.A., a crescut cu 10% față de 1951. Taxele universitare sporesc an de an. După informațiile ziarelor americane, în anul 1952, taxele universitare erau de aproape 2 ori mai mari decât în anul 1941—1942. In unele universități taxele depășesc 800 de dolari anual și cheltuelile totale ale studenților se ridică adesea la 2.000 dolari. După cum scrie ziarul New-York Times, greutățile financiare ale instituțiilor de învățământ superior cresc pe an ce trece.

Șomajul în rândurile membrilor corpului didactic crește necontenit. In afară de profesorii progresiști care au fost scoși din învățământ din motive politice, au fost concediați din cauza greutăților financiare, aproximativ 2.000 de profesori. Profesorii din S.U.A. duc o viață de mizerie, fiind adesea nevoiți să îndeplinească munci auxiliare din cele mai grele pentru a-și întreține familia.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA : București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon : 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente : 3 luni — 3,12 lei ; 6 luni — 6,25 lei ; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 5704

Bibl Centrala

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 202 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 14 FEBRUARIE 1953

In acest număr:

- Socialismul și personalitatea — de V. Filatov, doctor în științele filozofice (Pag. 2-a)
- Un sfert de secol fără repetenți (Pag. 2-a)
- Munca educativă în cadrul lecției (Pag. 2-a)
- Aspecte dela consfătuirile regionale ale cadrelor didactice dela școlile pedagogice (Pag. 3-a)
- Practici dăunătoare în procesul instructiv-educativ (Pag. 3-a)
- Examenele de Stat — bilanțul muncii didactice (Pag. 4-a).
- Note politice externe. (Pag. 4-a).

Glorioasa aniversare a eroicelor lupte din Februarie 1933

La 16 Februarie se împlinesc 20 de ani dela data când muncitorimea ceferistă și petroliștă, sub conducerea Partidului Comunist din România, a trecut la noi și puternice forme de luptă împotriva ofensivei capitalului monopolist, împotriva înrobirii economice a României de către imperialiștii de peste hotare, împotriva fascizării și transformării ei într'un cap de pod al războiului imperialist pe care reacțiunea internațională îl pregătea împotriva Uniunii Sovietice.

Marile lupte muncitorești din Februarie 1933 s'au desfășurat în perioada crizei economice mondiale care a cuprins întreaga lume capitalistă între anii 1929-1933. Datorită caracterului său nemaipomenit de persistent, datorită duratei sale, datorită faptului că a pustiit an de an economia țărilor capitaliste, criza aceasta a avut o forță nimicitoare.

„Rezultatul acestei crize economice persistente — spunea tovarășul Stalin în raportul de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. la Congresul al XVII-lea al partidului — **a fost o agravare nemaivăzută până acum a situației politice a țărilor capitaliste, atât înăuntrul acestor țări, cât și în ce privește relațiile dintre ele".**

Folosindu-se de lacheii săi credincioși — social-democrații de dreapta, — lichidând ultimele rămășițe ale libertăților burghezo-democratice, împingând în ilegalitate partidele comuniste, burghezia internațională căuta ieșirea din criza economică pe deoparte prin instaurarea dictaturii fasciste, prin aruncarea întregei poveri a crizei pe spinarea oamenilor muncii, pe de altă parte pe calea dezlănțuirii războiului împotriva Uniunii Sovietice.

România, care era legată prin mii de fire de capitalul internațional și care constituia unul din inelele slabe ale lanțului statelor imperialiste, era zguduită până în temelii de efectele pustiitoare ale crizei economice.

„Criza industrială —arăta tovarășul Stalin, referindu-se la criza economică din 1929-33— **a început mai întâi în Polonia, în România, în Balcani".** Impletirea crizei industriale cu cea agrară a dat crizei economice din România o ascuțime deosebită. Totala înfeudare a țării de către guvernele burghezo-moșierimii față de capitalul american, englez și francez, a agravat greutățile crizei, a adâncit mizeria poporului nostru asuprit și exploatat.

Aceste guverne au vândut principalele bogății ale țării, au concesionat trusturilor străine cele mai de seamă resurse de venit național, au încheiat contracte scandaloase cu diverși oameni de afaceri imperialiști și au acceptat și aplicat monstruosul plan dela Geneva care a instituit controlul străin direct asupra bogățiilor țării și treburilor Statului Român.

Aceste condiții înrobitoare au avut un efect dezastruos asupra învățământului. Politica școlară a burgheziei consta în restrângerea numărului școlilor, în reducerea sumelor destinate învățământului și cadrelor didactice. După datele oficiale de atunci, cu mult mic-șorate, numai în anul 1933 peste 1.000.000 de copii de vârstă școlară n'au putut să urmeze școala și au îngroșat rândurile analfabeților.

Datorită condițiilor insuportabile în care erau nevoiți să trăiască oamenii muncii, frecvența era așa de scăzută încât devenise iluzoriu întregul învățământ primar. Chiar un fost ministru de instrucție publică al guvernului burghezo-moșieresc de atunci a fost nevoit a recunoaște că în 1933 situația învățământului era îngrijorătoare. Învățătorii și profesorii erau mereu amenințați de posibilitatea de a-și pierde și ultima bucată de pâine. Plata salariilor lor de mizerie era amânată dela o lună la alta. Mulți învățători și profesori erau nevoiți să părăsească școala pentru a ocupa posturi necalificate. Flagelul șomajului bântuia crunt în rândurile învățătorilor și profesorilor. După datele unei statistici parțiale întocmită de Asociația generală a licențiaților universitari din România, în 1933, 5% dintre profesori dețineau posturi sigure, 63% ocupau posturi întâmplătoare, iar 32% erau șomeri.

Pe toate tărâmurile de activitate, regimul burghezo-moșieresc a dus o acțiune antipatriotică de subordonare a intereselor noastre naționale, față de interesele trusturilor americane și engleze. Pentru a sluji capitaliștilor străine, guvernul național-țărănesc a ridicat toate prohibițiile din calea lor. A fost modificată legea minelor, legea energiei și au fost simțitor reduse tarifele vamale.

Singurul partid care chema masele muncitoare vlăguite și înfometate la lupta împotriva acestei politici trădătoare, la lupta pentru o ieșire revoluționară din criză, a fost Partidul Comunist din România. Guvernele burghezo-moșierești au încercat să împiedice activitatea Partidului Comunist. In acest scop au fost disolvate Sindicatele Unitare, care deveniseră un puternic instrument de luptă organizată a clasei muncitoare, au fost introduse starea de asediu, cenzura, consiliile de război și au fost interzise o mare parte din ziarele și revistele democrate, dându-se autorizație de apariție publicațiilor cu caracter antidemocratic și fascist.

Cu toate acestea mișcarea muncitorească revoluționară din țara noastră a cunoscut în acest timp o intensă activitate. In ciuda tuturor greutăților și piedicilor puse de social-democrații de dreapta și de oportuniștii și capitulanții infiltrați în Partidul Comunist, clasa muncitoare condusă de comuniști a luptat fără încetare împotriva asupririi și exploatării.

In aceste împrejurări grele, între anii 1929-31 când partidul trebuia să fie mai unit ca oricând, dușmanul de clasă a reușit să provoace criminalele lupte fracționiste din partidul nostru, lupte care au dăunat grav desvoltării mișcării muncitorești și partidului, ducând partidul la un pas de lichidare. In aceste lupte, Luca a jucat un rol conducător. El a atras și sindicatele în luptele fracționiste abătându-le dela sarcinile lor și izolându-le de mase. Luca a sprijinit deasemeni în mod activ atragerea U.T.C. și Ajutorului Roșu în aceste lupte, manifestând în permanență o poziție capitulardă față de burghezie, în timp ce muncitorii duceau lupte eroice.

Primind ajutorul frățesc, internaționalist, al Cominternului, sfărâmând fracțiunile antipartinice și ținând Congresul al V-lea (1932), care a stabilit principiile organizatorice, ideologice, strategice și tactice ale partidului în lumina învățăturii leninist-staliniste și a experienței bolșevismului, partidul nostru s'a întărit și a luat în mâinile sale conducerea marilor lupte muncitorești din perioada crizei economice, care au culminat cu eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din Februarie 1933. Muncitorii dela Atelierele Griviția-C.F.R. au dat istoriei clasei muncitoare din România zile de un neasemuit eroism revoluționar și de minunate jertfe. Ei au înfruntat fără teamă potopul gloanțelor de mitralieră, baionetele și paturile de armă ale armatei regimului burghezo-moșieresc timp de o zi și o noapte. Multe vieți au fost secerate sângele a curs șiroaie, iar temnițele au fost umplute cu cei peste 2000 de muncitori arestați.

Procesele care au fost înscenate, și în primul rând procesul conducătorilor luptelor din 1933 în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, au fost transformate în puternice mijloace de acuzare la adresa regimului burghezo-moșieresc.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — însărcinat de partid să organizeze și să conducă luptele din Februarie 1933 — din acuzat a devenit acuzator, demascând fără cruțare exploatarea nemiloasă a clasei muncitoare, vânzarea independenței naționale de către guvernele burghezo-moșierești ajutate de trădătorii social-democrați și dovedind justețea luptelor ceferiștilor conduși de partid.

„...Astăzi când mă găsesc aci pentru activitatea pe care am depus-o timp de un an în Comitetul Central de acțiune, — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la proces — **în fața dvs., în auzul muncitorilor prezenți la proces și în sală, în auzul muncitorilor ceferiști din toată țara, eu declar: acțiunea întreprinsă a fost justă... Legal sau nu, muncitorii s'au adunat, au manifestat și au luptat pentru apărarea drepturilor lor și ale clasei din care fac parte. Iar dacă se interzicea dreptul de întrunire și manifestare, ei erau datori s'o facă, căci înaintea oricărei legi stă dreptul muncitorilor la viață".**

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că procesul este un fals, că adevărații acuzați se găseau în guvern, în Direcția C.F.R. și în conducerea sindicatelor reformiste.

Departe de a intimida și a înfoarce pe muncitori din drumul lor, sentințele pronunțate au constituit un nou îndemn la luptă.

Luptele din Februarie 1933 au arătat eroismul, vitejia, înalta conștiință patriotică și simțul de răspundere al clasei muncitoare față de întregul popor muncitor. Ele au demonstrat că Partidul Comunist este singurul apărător al intereselor clasei muncitoare, că el este organizatorul luptei proletariatului împotriva exploatării burghezo-moșierești și împotriva înfeudării țării față de imperialiștii mondiali în frunte cu cei americani și englezi.

Prin amploarea lor, prin caracterul lor revoluționar combativ, prin larga mobilizare a maselor muncitoare și a unor pături populare din toată țara la acțiuni de solidaritate cu greviștii, luptele muncitorești din 1933 au înscris o pagină glorioasă în istoria clasei muncitoare și a poporului român. Cu atât mai josnică a fost încercarea lui Luca de a minimaliza importanța acestor lupte. Vechi oportunist, Luca n'a șovăit să pretindă că luptele din Februarie ar fi fost o „înfrângere" a proletariatului și că ele ar fi deschis calea fascismului, când știut este că în Europa ele au constituit prima luptă dată într'o formă atât de intensă împotriva hitlerismului care se instaurase în Germania. Manifestând o vădită ură și neîncredere față de clasa muncitoare, urmărind să-i submineze încrederea în capacitatea ei de luptă, Luca prezenta marile lupte din 1933 drept o simplă „provocație a siguranței".

In totală contradicție cu această poziție trădătoare, C.C. al P.C.R., într'o circulară editată la începutul lunii Ianuarie 1934, cu prilejul primei aniversări a luptelor dela Griviția, arăta că aceste uriașe lupte de clasă conduse de partid **„nu numai că au făcut să eșueze planul dela Geneva și au respins planuitul furt de salarii și concedierile de ceferiști și petroliști, dar au dat o astfel de lovitură stăpânirii și dictaturii capitaliștilor, boerilor și regelui lor din România, încât nu se mai pot reculege și nu mai pot scăpa de efectele ei..."**

Datorită eliberării țării noastre de către eroica Armată Sovietică și datorită luptei clasei muncitoare condusă de neînfricatul nostru partid, poporul nostru sărbătorește a 20-a aniversare a marilor lupte din Februarie 1933, în condițiile construirii socialismului în Republica Populară Română.

Clasa muncitoare, ieri asuprită, înrobită și umilită, a devenit azi clasa conducătoare în Stat, aliată cu țărănimea muncitoare. Partidul Muncitoresc Român conduce cu mână sigură poporul nostru pe drumul socialismului.

Ceferiștilor, care acum 20 de ani luptau pentru asigurarea unei bucăți de pâine, li s'au creat cele mai bune condiții de muncă și de trai. Din rândurile lor s'au ridicat nenumărați fruntași și stahanoviști. Dela Griviția-Roșie, a pornit la începutul acestui an chemarea pentru realizarea planului nostru cincinal în 4 ani, răspunzând cu cinste sarcinei trasată de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Aniversarea eroicelor lupte din Februarie 1933, constitue pentru oamenii muncii din învățământ, ca și pentru întreg poporul muncitor din țara noastră, un puternic prilej de manifestare și întărire a dragostei noastre față de clasa muncitoare și față de încercatul nostru partid.

Noi cei ce muncim pe tărâmul școlii nu vom uita niciodată sângele vărsat la Griviția în 1933 din ordinul călăilor imperialiști.

Sărbătorirea zilei de 16 Februarie constitue pentru noi un deosebit prilej, pentru a întări educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei nețărmurite față de U.R.S.S., eliberatoarea și sprjinitoarea permanentă a țării noastre și în spiritul urei nemărginite față de imperialiștii americani și englezi, dușmani înrăiți ai poporului nostru.

Alături de întregul nostru popor muncitor, să ne arătăm demni de eroicele tradiții revoluționare ale clasei noastre muncitoare și, sub conducerea înțeleaptă a încercatului nostru partid, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, sub steagul atotbiruitor al lui Lenin și Stalin, să pășim înainte spre noi victorii în lupta pentru socialism și pace!

MIKLOSSY GAVRILĂ — *„Griviția 1933"*

Ziua Ceferiștilor

Cu prilejul aniversării a 20 de ani dela luptele din Februarie 1933, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii dela calea ferată și, alături de ei, întregul popor muncitor din Republica Populară Română, sărbătoresc „Ziua Ceferiștilor", zi care constitue un minunat prilej de trecere în revistă a realizărilor obținute de bravul detașament al muncitorimii noastre în lupta pentru construirea socialismului și pentru întărirea forțelor lagărului păcii.

Astăzi, în regimul nostru de democrație populară, viața ceferiștilor, ca și viața tuturor oamenilor muncii din patria noastră, contrastează puternic cu trecutul de neagră mizerie și foamete la care cei ce muncesc erau condamnați pe vremea guvernelor burghezo-moșierești, care vânduseră interesele țării capitaliștilor de peste hotare.

Ceferiștii, atât de crunt exploatați și asupriți în acele vremuri, se bucură astăzi de grija și prețuirea înaltă pe care le-o acordă partidul și personal tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Alături de întregul popor muncitor, ceferiștii au răspuns cu entuziasm chemării partidului pentru refacerea rețelei de cale ferată a cărei capacitate, în urma dezastrelor războiului, se reducea în anul 1944 la 30% față de aceea din 1943. Datorită muncii pline de devotament a ceferiștilor, întreaga rețea de cale ferată a fost pusă pe picioare într'un timp relativ scurt. Prin grija partidului și a guvernului, în anii regimului de democrație populară au fost construite noi linii, ca de pildă linia Bumbești-Livezeni, București-Roșiori-Craiova și altele, au fost construite noi depouri, stații și s'au desvoltat întreprinderi industriale legate de transportul feroviar.

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din ateliere, depouri, stații, de pe întreaga rețea de căi ferate, răspund grijii și prețuirii pe care le-o acordă partidul și guvernul, înălțând tot mai sus steagul întrecerii socialiste, mărind necontenit capacitatea de transport pe calea ferată, îndeplinindu-și cu succes sarcinile mereu crescânde, impuse de ritmul accelerat al desvoltării economiei noastre naționale.

Pătrunși de un înalt spirit patriotic, ceferiștii au organizat dela an la an o mai bună funcționare a transporturilor, aducând o însemnată contribuție la industrializarea socialistă a țării, la îndeplinirea măreților sarcini ale planului cincinal și ale planului de electrificare, la desvoltarea schimbului între sat și oraș și la ridicarea neîncetată a nivelului material și cultural al celor ce muncesc în țara noastră.

Cu ajutorul frățesc și multilateral al Uniunii Sovietice și folosind bogată experiență a glorioșilor feroviari sovietici, aplicând metodele avansate de muncă ale cunoscuților feroviari sovietici Papavin, Crivonos, Krasnov-Cojuhari, Clavdia Baranovskaia, precum și ale mecanicului V. G. Blajenov, laureat al Premiului Stalin, și ale ing. V. T. Osipov, Erou al Muncii Socialiste, care ne-au vizitat țara, ceferiștii au desvoltat întrecerea socialistă și au îmbunătățit radical activitatea căilor ferate prin acțiuni patriotice ca mișcarea cincisutistă, procesul tehnologic unic, marșrutizarea trenurilor și remorcarea trenurilor cu tonaj sporit. Datorită acestor acțiuni care s'au extins în toate unitățile, traficul feroviar a realizat în anul 1952 o creștere de 189,3% în ceeace privește transportul de mărfuri față de anul 1948, iar la transportul de călători o creștere de 142,5% față de acelaș an. In anul 1952, rulajul vagoanelor a fost îmbunătățit cu 28,7% iar consumul specific de combustibil a fost redus cu aproape 30% față de anul 1948.

Paralel cu aceste succese, însemnate realizări au fost obținute și în ceeace privește îmbunătățirea condițiilor de muncă și a nivelului material și cultural al ceferiștilor. Până în anul 1952 au fost construite 9418 locuințe noi pentru ceferiști, sanatorii, spitale, cămine de zi, creșe. In vederea pregătirii viitoarelor cadre de feroviari funcționează o largă rețea de învățământ. In anii puterii populare au fost create pentru ceferiști 72 cluburi, 358 colțuri roșii, 213 biblioteci cu 827.895 volume. Numărul ceferiștilor care fac parte din formațiile artistice sindicale a crescut dela an la an, ajungând astăzi la peste 8.000. Tot mai mare este numărul ceferiștilor care se bucură de concediul de odihnă pe care și-l petrec în stațiunile balneo-climaterice și al copiilor lor care petrec zile minunate în tabere și colonii.

Pentru ceferiști, munca a devenit o chestiune de onoare, de glorie și eroism. 10.000 de ceferiști poartă astăzi cu mândrie titlul de stahanoviști și fruntași în producție și 1.200 muncitori și tehnicieni dela căile ferate sunt distinși cu „Ordinul Muncii", „Medalia Muncii" și alte ordine și medalii.

Un eveniment deosebit de important în viața oamenilor muncii dela calea ferată îl constitue Consfătuirea pe țară a ceferiștilor, organizată de Ministerul Căilor Ferate și de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor Ceferiști, Consfătuire ale cărei lucrări se desfășoară în prezent în Capitală. Această Consfătuire desbate principalele probleme legate de îmbunătățirea transporturilor pe calea ferată, în scopul de a stabili măsuri în vederea îndeplinirii planului cincinal în patru ani. Deasemenea, Consfătuirea desbate probleme legate de ridicarea continuă a nivelului material și cultural al muncitorimii ceferiste. Prin spiritul critic și autocritic în care se desfășoară lucrările Consfătuirii pe țară a ceferiștilor, prin angajamentele pe care și le iau în cadrul ei, stahanoviștii, fruntașii în producție, tehnicienii, inginerii și organele de conducere, această Consfătuire constitue un punct de plecare pentru obținerea unor noi succese, un hotărît pas înainte în lupta pentru sporirea capacității de transport pe căile ferate.

Cu prilejul „Zilei Ceferiștilor", oamenii muncii dela calea ferată își manifestă hotărîrea lor fermă de a traduce în viață hotărîrile Consfătuirii, pentru a întări contribuția lor la lupta întregului popor muncitor pentru construirea socialismului în scumpa noastră patrie, pentru apărarea păcii.

Două măreți evenimente în viața tineretului patriei noastre

La 9 Februarie și-a încheiat lucrările la Praga, Sesiunea Consiliului F.M.T.D. In această sesiune Consiliul F.M.T.D. a hotărît să convoace la 25 Iulie 1953 la București cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului. Deasemeni, în Capitala patriei noastre va avea loc, între 2 și 16 August 1953, cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

In cadrul celui de al III-lea Congres se vor discuta următoarele chestiuni:

1. Activitatea Federației Mondiale a Tineretului Democrat dela cel de al II-lea Congres Mondial al Tineretului și sarcinile tinerilor în lupta pentru pace și pentru drepturile lor.
2. Raportul Comisiei de revizie.
3. Alegerea Consiliului F.M.T.D. și a Comisiei de revizie.

In sesiunea dela Praga, Consiliul F.M.T.D. a adoptat o rezoluție prin care aprobă cu căldură istoricele documente elaborate de către recentul Congres al popoarelor pentru apărarea păcii. Exprimând voința a 75 de milioane de tineri din aproape 90 de țări, Federația Mondială a Tineretului Democrat declară că susține întru totul programul de luptă pentru pace formulat în Apelul și în Mesajul Congresului popoarelor pentru apărarea păcii.

Consiliul F.M.T.D. a adoptat deasemenea un „Apel adresat tineretului lumii". In acest Apel, Consiliul cheamă tineretul întregii lumi să se unească și să întărească unitatea de acțiune în lupta pentru pace, pentru independență națională și pentru un viitor mai bun.

Vestea hotărîrilor adoptate de către Consiliul F.M.T.D. a umplut de mândrie inimile milioanelor de tineri din țara noastră, întregul nostru popor. Tineretul patriei noastre și-a exprimat în nenumărate adunări și meetinguri bucuria de a primi în mijlocul lui pe reprezentanții tineretului iubitor de pace din toate țările lumii și de a contribui, laolaltă cu ei, la întărirea unității de acțiune în lupta pentru pace, împotriva primejdiei unui nou război.

Nenumărați tineri și-au arătat hotărîrea de a exprima prin fapte bucuria cu care au aflat această veste. Astfel, tânărul C. Rusu, fruntaș în producție la fabrica „Dinamo", s'a angajat să-și termine planul de producție pe anul în curs până la 25 Iulie 1953. Mulți tineri dela Filatura Românească de Bumbac și-au luat angajamentul să lucreze voluntar la construirea instituțiilor culturale ce se vor efectua în Capitală, la ridicarea noului stadion sportiv și la amenajarea parcului „23 August".

La Universitatea „C. I. Parhon" a avut loc deasemenea un meeting cu ocazia căruia studenții au arătat că sunt hotărîți să întâmpine aceste măreți evenimente în viața tineretului nostru muncind mai temeinic pentru ridicarea nivelului lor profesional. Cu acest prilej au luat cuvântul tov. Traian Popescu, secretarul organizației de bază U.T.M. a Universității „C. I. Parhon". Natalia Ciocanu, studentă în anul II la Facultatea de Filosofie, Ion Zamfirescu, dela Facultatea de Științe Juridice și alții.

Tineretul patriei noastre privește cu mândrie cinstea care i-a fost acordată. El este ferm hotărît să muncească cu forțe sporite pentru a asigura succesul deplin al Congresului Mondial al Tineretului și al Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților care vor avea loc sub lozinca: **„Tineri uniți-vă! Înainte pentru apărarea păcii și a prieteniei între popoare și pentru un viitor mai bun".**

Roadele unei ședințe cu părinții

La ședințele cu părinții organizate în căminul de cartier „21 Decembrie" din București participă întotdeauna numeroși părinți.

Într'o ședință cu părinții, s'au arătat realizările căminului în munca de educare a copiilor. S'a arătat care a fost contribuția părinților, și cum pot ajuta aceștia și pe viitor la buna desfășurare a activității căminului. S'au arătat nevoile materiale imediate ale căminului pentruca părinții să le cunoască și să poată contribui în mod efectiv la rezolvarea lor. In prelucrarea făcută în legătură cu problema regimului zilnic al copiilor, s'a accentuat importanța deosebită pe care o are strânsa colaborare între educatoare și părinți.

Au urmat discuții vii. Mama unui copil a vorbit despre felul cum a organizat ea acasă colțul copiilor și cum înțelege să sprijine munca educativă din cămin, cum se străduește să urmeze îndrumările educatoarei pentru a continua și acasă munca educativă pe linia educației de cămin. Din experiența acestei mame au tras învățăminte toți părinții.

Din această ședință au avut de învățat și părinții și educatoarele. S'a discutat poziția greșită a acelor părinți, care, atunci când educatoarea nu lucrează bine, vor să-și retragă copiii dela cămin, arătându-se că nu aceasta este poziția cea justă și că, dimpotrivă, trebue ajutată educatoarea să-și schimbe atitudinea, trebue criticate greșelile ei pentru a o sprijini să lupte împotriva lor. Părinții au înțeles odată mai mult că au datoria să critice orice manifestare negativă, orice aspect negativ al muncii din cămin.

Organizate și conduse cu pricepere, ședințele cu părinții din căminul „21 Decembrie" sunt interesante și pline de bogate învățăminte.

Din țările de democrație populară

Cartea devine un bun al oamenilor muncii

R. P. CHINEZĂ

Numărul total al cărților publicate în anul 1952 în R. P. Chineză întrece de aproximativ cinci ori cea mai ridicată cifră dinainte de eliberare. Aceasta dovedește că în prezent cartea este într'adevăr pusă la dispoziția maselor largi populare din China.

In 1952 au fost publicate în total 886 milioane exemplare de cărți.

Numai după eliberare li s'a dat posibilitate oamenilor muncii să studieze sistematic marxism-leninismul. In ultimii trei ani, din operele clasice ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin au fost publicate 71 de lucrări. In afară de acestea, au fost publicate numeroase alte cărți marxiste.

Publicarea la 12 Octombrie 1951 a primului volum de opere alese ale lui Mao Tze-dun a constituit un eveniment de seamă din viața Partidului Comunist din R. P. Chineză precum și în viața poporului chinez. Din primele zile a fost vândut un număr de peste 3.000.000 de exemplare.

Broșura „30 de ani de luptă a Partidului Comunist Chinez" și „Istoria Partidului Comunist Chinez" în ediții ilustrate au fost publicate într'un număr de peste 2.500.000 de exemplare.

In comparație cu 1950, numărul manualelor pentru școlile medii și elementare vândute în 1952 a crescut cu 90%, pentru a asigura nevoile celor 50.000.000 de elevi din R. P. Chineză.

O sarcină serioasă a fost pusă în fața edituriilor odată cu începerea mișcării pentru lichidarea analfabetismului. Numai în cursul acestei ierni a fost programată publicarea unui număr de 270.320.000 de abecedare pentru țăranii care urmează cursurile de alfabetizare din timpul iernii. In urma succeselor obținute prin metoda rapidă de învățare a scrierii chineze este de așteptat că în viitor numărul cărților, ziarelor și periodicelor publicate nu va mai fi de milioane sau zeci de milioane, ci de sute de milioane de exemplare.

R. P. POLONĂ

In anul 1951, au fost publicate în R. P. Polonă 102.215.800 cărți, dintre care 34.414.000 manuale și 25.927.000 cărți de beletristică.

Aceste cifre care întrec de peste trei ori nivelul anului antebelic 1937, ilustrează în mod clar desfășurarea marii revoluții culturale care are loc în prezent în Polonia. Sub regimurile burgheze, educația și literatura erau un lux numai la îndemâna fiilor clasei exploatatoare. Astăzi, cultura a devenit un bun al întregului popor și cărțile sunt puse la îndemâna tuturor.

In aceeași perioadă numărul manualelor a crescut de aproape 10 ori. In prezent, citesc și studiază toți copiii, tinerii, adulții și chiar cei mai în vârstă.

Au fost publicate milioane de volume din clasicii marxism-leninismului; au apărut operele celor mai mari scriitori polonezi. In același timp au fost popularizați clasicii ruși și cei din Europa occidentală. Toate operele progresiste și de valoare din cultura mondială sunt puse astăzi la dispoziția poporului polon. Un mare rol îl joacă astăzi traducerile din literatura sovietică. Cărțile sovietice sunt iubite de toți cititorii polonezi.

In anul 1952, activitatea edițiilor din R. P. Polonă s'a dezvoltat și mai mult. Editura de stat și Editura „Czeyelnik" au început să publice aproape exclusiv beletristică. Editura „Ksionzka i wiedza" publică mai ales cărți sociale și politice. „Wiedza Powszechna", Editura de stat pentru popularizarea științei, precum și Editura „Iskry" au sarcina de a publica cărți de înaltă calitate pentru tineret.

R. P. UNGARĂ

Dela eliberare încoace activitatea edițiilor din R.P. Ungară a înregistrat o dezvoltare considerabilă. In edițiile maghiare apar în milioane de exemplare operele celor mai de seamă scriitori maghiari și străini, cărți de specialitate și opere științifice. Intr'un singur an, Intreprinderea de stat pentru difuzarea cărții din R. P. Ungară a vândut peste 14.000.000 de cărți și în această cifră nu se cuprind milioanele de manuale școlare.

Aproape jumătate din această uriașă cantitate de cărți a fost trimisă în provincie, în satele în care sub regimul fascist al lui Horthy cartea nu putea pătrunde decât până la moșier sau notarul din sat. In timpul regimului horthyst librarii se plângeau mereu că e foarte greu să plaseze cărțile apărute, cu toate că, în comparație cu condițiile actuale, tirajul lucrărilor tipărite era foarte redus.

In prezent, în câteva zile se epuizează o însemnată cantitate din cărțile ce apar, așa încât grija cea mai mare a Intreprinderii de stat pentru difuzarea cărții este cum să satisfacă în mod corespunzător cerințele publicului cumpărător de cărți. Astăzi, în R. P. Ungară, difuzarea cărții se face pe scară largă. In centrul orașelor și în cartierele muncitorești, precum și în provincie, s'au construit localuri frumoase pentru librării. In uzine s'au creat pavilioane pentru difuzarea cărții. Cărțile sunt difuzate și pe marile șantiere de construcție socialistă, precum și la sate, unde ele sunt difuzate și prin magazinele cooperativelor sătești. Numai la sate se vând anual câteva milioane de cărți, adică mai mult decât s'au vândut înainte de eliberare în toată țara.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Vacanța studenților Institutului Energetic „V. M. Molotov" din Moscova

Între 24 Ianuarie și 6 Februarie a. c., în U.R.S.S. s'a desfășurat vacanța de iarnă a studenților din instituțiile de învățământ superior, a elevilor școlilor tehnice și a celorlalte școli medii speciale.

În aceste zile, în întreaga Uniune Sovietică au avut loc întreceri sportive de masă ale studenților și elevilor, alergări în masă cu schiuri și patine, s'au organizat excursii și plimbări turistice.

În teatre, săli de concerte, palate ale culturii și cluburi s'au organizat pentru studenți și elevi spectacole speciale, concerte, reuniuni tovărășești, etc.

Numeroși studenți și elevi și-au petrecut vacanța în casele de odihnă.

Vom arăta mai jos cum și-au petrecut vacanța studenții Institutului Energetic „V. M. Molotov" din Moscova.

Clădirea Conservatorului din Moscova era minunat luminată în seara aceea geroasă de Ianuarie. Pe stradă, în fața intrării principale și mai ales în interiorul clădirii domnea o însuflețire deosebită. O mulțime de tineri care râdeau și vorbeau vesel au coborît din troleibuze grăbindu-se spre intrarea principală. În sala spațioasă a clădirii orchestra cânta un vals, iar pe podeaua de piatră lustruită lunecau perechile de dansatori.

Dar iată se aude sunetul clopoțelului. Tineretul se îndreaptă spre sala de festivități.

Concertul a început. În fața ascultătorilor au cântat Burlac, solist al Teatrului Mare al U.R.S.S., cântărețul spaniol Fernando Cordona, Gheorghievscaia, artistă a Teatrului Mic, artiști din ansamblul de cântece și dansuri al Armatei Sovietice, artiștii Teatrului de păpuși, atât de iubit de locuitorii Moscovei — teatru condus de talentatul artist Serghei Obraztov.

Acest mare concert, la care au participat aproape 1500 tineri și tinere, a durat mai mult de trei ore.

Astfel și-au petrecut prima seară a vacanței de iarnă studenții uneia dintre cele mai mari instituții de învățământ superior din Moscova — Institutul Energetic.

În dimineața următoare, studenții Institutului Energetic s'au îndreptat câte unul sau în grupuri spre diferitele gări ale Moscovei, conduși cu veselie de către tovarășii lor, purtând în mâini geamantane și pe umeri rucksacuri. Mulți au plecat spre locul natal — în orașul sau în satul în care cei apropiați îi așteptau cu nerăbdare. Aproape 200 de studenți s'au dus la sanatoriul institutului, în stațiunea Firsanovca. Acest minunat sanatoriu este așezat în mijlocul unei dese pădurici de brad, lângă Moscova.

Aproape 400 de studenți au plecat, pe baza foilor de drum eliberate de către comitetul sindical studențesc, spre diferite case de odihnă de lângă Moscova: la Poluskino, Igumenka, Bolșevo, Șirokoe. În institut sunt mulți studenți care consideră că cea mai bună odihnă o constitue excursia, mișcarea de la un loc la altul, învingerea spațiului, studierea regiunii natale. Aproape 60 de tineri și tinere, împărțiți în patru grupuri, au mers cu schiurile în excursii turistice: un grup a vizitat minunatele locuri ale regiunii Moscova, două grupuri au mers pe dealurile și colinele înălțimii Valdai. 16 comsomoliști au mers cu schiurile în raionul Lotoșinsc din regiunea Moscova, în care se află colhozul „Armata Sovietică" și colhozul „N. K. Crupscaia". Aceste arteluri agricole sunt patronate de către colectivul institutului. Comsomoliștii schiori au adus cu ei multe cărți de literatură beletristică pentru bibliotecile celor două colhozuri patronate de către colectivul institutului.

În institut învață câteva mii de studenți. Nu toți au plecat din Moscova în timpul vacanței. Pentru mulți, casa părintească este foarte departe, iar un număr însemnat de studenți locuesc la Moscova. Nici aceștia, desigur, nu s'au plictisit. Sute de tineri și tinere se îndreptau zilnic spre stația Pliușevo, la 20 km. depărtare de Moscova. Acolo este cabana de schi a institutului. Alături de institut, pe stadionul „Energia", s'a deschis un mare patinoar pentru cei care vor să patineze.

Zilele vacanței au constituit un mare eveniment în viața sportivă a colectivului studențesc. La institut au venit 270 studenți — schiori — tineri și tinere din 25 de orașe ale Uniunii Sovietice. La 1 Februarie, în împrejurimile stațiunii Firsanovca, s'au încheiat întrecerile unionale de schi ale studenților. Dela Institutul Energetic din Moscova au participat la aceste întreceri 15 dintre cei mai buni schiori.

În pavilionul de cultură fizică al institutului s'au desfășurat în tot timpul vacanței jocuri sportive: la 30 Ianuarie a avut loc întrecerea la volei între echipele feminine, la 31 Ianuarie au concurat echipele de băeți, la 1 Februarie a avut loc întrecerea la baschet între echipele diferitelor facultăți.

Și clubul studențesc al institutului a desfășurat o activitate vie în zilele vacanței. S'au citit câteva referate și conferințe pentru studenți, pe diferite teme: despre desvoltarea culturii socialiste, despre situația internațională etc. Au avut loc câteva concerte și festivaluri literare. La 28 Ianuarie s'a produs în fața studenților Institutului Energetic corul studențesc din orașul Tartu (Estonia), oaspete al Moscovei, iar la 4 Februarie studenții Institutului au avut ca oaspeți pe compozitorii sovietici C. Listov, S. Tulicov și alții. La 6 Februarie a avut loc la clubul institutului o reprezentație dată de către artiștii teatrului de stat din Moscova „Mossovet".

În zilele vacanței, sute de studenți ai Institutului Energetic au frecventat numeroasele teatre ale Capitalei, care au dat reprezentații speciale pentru studenți. Aproape 900 de studenți au mers la Teatrul Mare și la filiala Teatrului Mare, unde au ascultat operele „Evghenie Oneghin", „Aida", „Noapte de Mai", „Lakmé", au văzut baletul „Romeo și Julieta", baletul „Șelcuncic".

Uniunea Sovietică se îngrijește ca, în urma unei munci încordate și încununată de succese la învățătură, studenții să-și petreacă vacanța vasel și instructiv.

V. PROSCURIN

Munca educativă în cadrul lecției

Școala sovietică, la baza căreia stau înaltele principii umaniste, desfășoară o intensă muncă educativă în rândurile elevilor. Adresându-se învățătorilor, Mihail Ivanovici Calinin le arăta că au datoria să contribue la formarea omului nou, să cultive în acest om cele mai înalte calități.

Pedagogul sovietic — educator al noii generații de constructori ai societății comuniste — vede în fiecare dintre elevii săi un om nou în creștere, se străduește să formeze la ei concepția comunistă despre lume, să-l educe în spiritul celor mai înalte calități morale, al dragostei fierbinți pentru patrie, să-i întărească voința și priceperea de a munci.

Această intensă muncă educativă se desfășoară în primul rând în cadrul lecției. Predarea unor obiecte de învățământ ca geografia, istoria, literatura, Constituția U.R.S.S. dă profesorilor și învățătorilor un material deosebit de bogat pentru munca educativă.

Una dintre recentele lecții de istorie la clasa a IX-a a școlii medii de băieți nr. 312 din Moscova a avut ca temă „Războiul pentru Apărarea Patriei din anul 1812". Elisaveta Șirocova, profesoară de istorie cu un stagiu de 20 de ani în învățământ, a explicat elevilor clasei a IX-a că războiul purtat de poporul rus împotriva armatelor lui Napoleon a fost un război drept, un război pentru independența poporului rus și deaceea el s'a transformat într'un război al întregului popor. Pentru apărarea patriei s'au ridicat atunci toți, dela mic până la mare — tineri, bătrâni, femei.

— Oare poporul sovietic nu a dovedit aceeași unitate în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, opunând o rezistență energică și dând o lovitură zdrobitoare cotropitorilor fasciști? — spune cu căldură profesoara.

Ea a povestit elevilor despre mișcarea de partizani din timpul războiului dela 1812, despre organizatorul acestei mișcări — Denis Davâdov. Elevii au înțeles adânc măreția, tăria de neînvins a poporului rus, apărător al independenței sale.

— Noi vom iubi și vom apăra patria noastră tot așa cum au iubit-o și au apărat-o părinții noștri, bunicii și străbunicii noștri — spune plin de emoție elevul Ivan Rogov.

Profesoara și-a propus deasemenea ca, pe baza folosirii materialului didactic, să trezească la copii sentimentul de dragoste față de genialii conducători de oști. Vorbind despre marele conducător de oști Kutuzov, profesoara a făcut cunoscută elevilor clasei a IX-a părerea despre Kutuzov a tovarășului Stalin care, caracterizând contraofensiva organizată de Kutuzov, o numește genială. Totodată, profesoara subliniază înaltele calități morale ale lui Kutuzov, dragostea lui pentru patrie, pentru popor. Ca să arate elevilor cât de mult cinstește poporul sovietic meritele lui Kutuzov față de patrie, profesoara le-a vorbit despre instituirea Ordinului Kutuzov, cu care sunt distinși comandanții sovietici de oști pentru mari operații de luptă, bine elaborate și conduse.

La lecția „Începutul activității revoluționare a lui Lenin" profesoara a vorbit elevilor despre înaltele calități morale ale conducătorului poporului sovietic — V. I. Lenin. Ea le-a povestit despre anii de școală și despre tinerețea marelui conducător. Încă în anii de școală, Vladimir Ilici Lenin și-a elaborat un sistem propriu de studiu, pe care l-a urmat întru totul. Profesoara a vorbit elevilor despre prietenia și armonia din sânul familiei Ulianov, despre relațiile pline de delicatețe dintre Vladimir Ilici Lenin și mama sa, îndemnându-i pe elevi să urmeze exemplul lui Lenin.

Vladimir Ilici Lenin spunea că întreaga muncă de educare și de instruire a tineretului trebue să fie subordonată sarcinii principale — educarea tineretului în spiritul moralei comuniste. La baza moralei comuniste stă lupta pentru întărirea și desăvârșirea construirii comunismului.

O intensă muncă educativă desfășoară la lecțiile de literatură cu clasele mari tânăra profesoară Sneghina Jacova. La lecția consacrată analizei romanului „Așa s'a călit oțelul" de Nicolae Ostrovski, tânăra profesoară a concentrat atenția elevilor asupra principiilor moralei sovietice, asupra prieteniei, disciplinii.

— Pavel Corceaghin a devenit eroul preferat al tineretului — spune profesoara. Viața sa a devenit un exemplu pentru milioane de tineri și tinere din Uniunea Sovietică.

Tema lecției curente ținută de profesoara Maria Erșova, la Constituția U.R.S.S. a fost: „Regiunile autonome sovietice și districtele naționale sovietice". Bazându-se pe fapte, profesoara a desvăluit elevilor tabloul trist al vieții unei asemenea naționalități mici ca aceea a nennilor în Rusia prerevoluționara. În timp de 14 ani au murit 14.000 de oameni din rândurile nennilor — câte o mie pe an. Puterea Sovietică a adus nennilor viață și fericire. În rândul poporului a pătruns cultura, astfel că nennii nu mai concep să trăiască fără cărți, fără școli, fără radio.

Profesoara povestește elevilor că în Uniunea Sovietică nu există asuprire națională, nu este și nu poate fi nici un fel de vrajbă și luptă națională. Elevii sunt pătrunși de sentimentul măreț al mândriei pentru patria lor...

La clasa a VI-a a avut loc în aceeași zi o lecție de lectură literară. Elevii au recitat poezia „Ce să fiu?" de V. V. Maiacovschi.

— Toate muncile sunt bune!
Tu alege
după plac!

— declamă vesel micuțul cu păr bălai din clasa a VI-a.

Unul după altul, copiii arată profesiile despre care e vorba în poezie — tâmplar, inginer, doctor, conductor, șofer, aviator, marinar — subliniind că în Uniunea Sovietică toate profesiile sunt importante și necesare. Această lecție a contribuit la educarea dragostei de muncă a copiilor.

— În țara noastră, oamenii trăiesc și muncesc bine — spune profesoara — ei trăiesc și muncesc bine, pentrucă guvernul sovietic, partidul, tovarășul Stalin se îngrijesc de copii ca și de cei în vârstă.

La fiecare lecție — fie că este vorba de o lecție de literatură, de istorie, de geografie sau Constituția U.R.S.S., pedagogii sovietici desfășoară o intensă muncă educativă, cultivând la copii calitățile morale înalte, proprii oamenilor sovietici — oamenilor epocii staliniste.

E. CERNAȘEVA

Știri din Uniunea Sovietică

Cursuri pentru directorii școlilor dela sate

De curând s'au încheiat cursurile de 20 de zile pentru directorii școlilor medii, organizate de Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din Sverdlovsc. Cursiștii au participat la seminarii cu privire la problemele controlului muncii cadrelor didactice și ale planificării materiilor de învățământ, la programe și manuale, precum și la introducerea învățământului politehnic.

Directorii de școli au asistat la lecțiile ținute la școala medie de băieți Nr. 40 din orașul Sverdlovsc, au vizitat Palatul pionierilor unde au studiat organizarea cercurilor și au vizitat laboratorul de prelucrare la rece a metalelor al Institutului politehnic „S. M. Kirov" din Urali.

Colaborare rodnică

Instituțiile de cercetări ale Academiei de Științe a U.R.S.S. întrețin legături strânse cu întreprinderile industriale din țară, cu fruntașii, stahanoviștii și inovatorii din producție. Recenta ședință lărgită a Consiliului științific al Institutului de mașini al Academiei a fost consacrată discutării problemelor în legătură cu colaborarea creatoare dintre oamenii de știință și inovatorii din industria construcției de mașini. Cunoscutul savant sovietic Gregor Șaumian, laureat al Premiului Stalin, a subliniat în raportul său că în anul 1952 s'au întărit considerabil legăturile dintre oamenii de știință și fruntașii din industria construcției de mașini. O formă eficace a legăturilor dintre știință și producție sunt contractele de colaborare creatoare. Institutul de mașini a încheiat 32 asemenea contracte cu diferite întreprinderi. Astfel, contractul oamenilor de știință cu colectivul uzinei de mașini-unelte din Moscova prevede elaborarea unor noi metode de fabricare a roților dințate pentru mașinile-unelte rapide. La o altă fabrică, colaboratorii institutului de mașini studiază problema perfecționării radicale a proceselor tehnologice de fabricare a mașinilor de cusut, ceea ce va permite sporirea de câteva ori a producției de mașini fără a mări suprafețele de producție.

Profesorul Șaumian a arătat că în cursul acestui an a fost larg practicată convocarea de conferințe pentru discutarea în comun cu oamenii muncii din producție a proiectelor noilor mașini. La Institutul de mașini al Academiei de Științe a U.R.S.S. s'a creat o comisie specială pentru problemele științifice și practice ale industriei construcțiilor de mașini. Din această comisie fac parte alături de cunoscuți oameni de știință sovietici și fruntașii stahanoviști inovatori — strungarii Pavel Bâkov, Serghei Bușuev, Boris Kulaghin, fierarul Andrei Zagornâi, frezorul Evghenii Savici și alții.

Propaganda tehnico-științifică la Leningrad

Casa propagandei tehnico-științifice din Leningrad a depus în anul ce a trecut o importantă activitate. Peste 250.000 de persoane au vizitat expozițiile permanente industriale și de construcție și laboratoarele pentru demonstrație.

Un loc important în activitatea Casei propagandei tehnico-științifice l-a ocupat propaganda prin conferințe a noutăților tehnicii. Printre activiștii biroului de conferințe se află 320 oameni de știință și salariați ai diferitelor întreprinderi. Cu ajutorul lor, în cursul anului 1952 la uzinele și fabricile din Leningrad au fost ținute 2.300 de conferințe care au îmbrățișat diferite probleme ale tehnicii și tehnologiei înaintate.

În anul aceasta, Casa propagandei tehnico-științifice își propune să desfășoare și mai larg propaganda prin conferințe în întreprinderi. În zilele vacanței de iarnă a elevilor a fost organizată larga participare a elevilor din clasele superioare pentru a lua contact cu realizările tehnice ale științei și industriei sovietice. Elevii au ascultat cu un deosebit interes conferința intitulată „Aspecte din tehnica viitorului" și au vizionat filme de popularizare a științei și tehnicii.

Un sfert de secol fără repetenți

Cu patru ani în urmă, toate elevele din clasa a IV-a a învățătoarei Olimpiada Ivanovna Ciuprova au reușit la examenul de absolvire numai cu notele „4" și „5".

În luna Mai a anului trecut am avut prilejul să asistăm la examene în clasa a IV-a a Olimpiadei Ivanovna. În mod strălucit au răspuns elevele la limba rusă. Niciuna din ele n'a întâmpinat niciun fel de dificultăți la analiza gramaticală, la definirea structurii cuvintelor, a părților de vorbire, a părților de propoziție. Examenul oral a confirmat rezultatele dictării scrise, la care, în toate lucrările, n'au existat decât 4 greșeli.

Și la examenele de aritmetică elevele tovarășei Ciuprova au dovedit cunoștințe excepționale: 37 lucrări scrise la aritmetică n'au avut nicio greșală; numai la patru lucrări, pentru greșeli fără importanță nota a fost scăzută la „4". Formulările precise, priceperea de a analiza condițiunile problemelor, forma exterioară frumoasă — iată prin ce se disting toate lucrările la aritmetică.

Un număr de 20 eleve au trecut în clasa a V-a cu diplome de merit.

Care este elementul care a făcut această clasă deosebită din toate punctele de vedere de multe altele? Răspunsul nu trebue căutat în anumite particularități ale clasei, ci în calitatea muncii învățătoarei.

De fiecare dată, începând să lucreze cu clasa întâia, Olimpiada Ivanovna încă înainte de începutul anului școlar face cunoștință cu familiile fetițelor care-i vor fi eleve, discută cu ele și cu părinții lor, află nu numai condițiile lor de trai, dar și caracterele, interesele, înclinațiile lor. Înainte de a-și face o imagine despre cutare sau cutare copil ea îi vizitează familia de câteva ori. În schimb, când, la 1 Septembrie, încep cursurile, învățătoarea știe bine cine va avea nevoie, chiar din primul moment, de atenția și ajutorul ei special.

Este foarte important ca pedagogul să știe să se facă stimat de copii și de părinții lor. O. I. Ciuprova stăpânește această știință la perfecție. La ședințele cu părinții le vorbește mai puțin despre lipsurile copiilor și mai mult despre calitățile pozitive pe care școala într'o strânsă legătură cu familia trebue să le desvolte la eleve.

Ea le învață pe fetițele de 7 ani să-și exprime simplu și sincer gândurile și sentimentele, le ajută să lepede sfiala, le învață să se asculte una pe alta. Treptat, într'o formă accesibilă pentru copiii de 7 ani, ea familiarizează pe eleve cu „Regulile pentru elevi", iar apoi, în decursul celor patru ani de școală, cere cu toată severitatea respectarea acestor reguli.

Olimpiada Ivanovna înțelege bine că rolul principal în instrucția și educația copiilor aparține învățătorului, că el servește ca exemplu pentru copii. Ea se călăuzește de minunata indicație a lui A. S. Macarenco: „Exigență față de tine însuți, controlul asupra fiecărui pas propriu — iată prima și cea mai importantă metodă de educație".

La școală, despre ea se spune „că-și învață fetițele pretutindeni". Dacă, să zicem, învățătoarea merge cu fetițele la plimbare, ea va găsi totdeauna ce să le povestească despre orașul natal, despre viața pe care au dus-o oamenii de aici în trecut; despre școlile, uzinele care au fost construite de Puterea Sovietică și aparțin poporului; despre natură, despre animalele și păsările folositoare și vătămătoare, despre marele fluviu rus Volga și minunatele construcții ale comunismului; despre sănătate, higienă personală etc. Olimpiada Ivanovna are o rezervă inepuizabilă de cele mai variate cunoștințe pe care le pune cu pricepere la dispoziția copiilor. Toate aceste discuții și povestiri, chibzuite dinainte până în cele mai mici amănunte, formează în ansamblu un sistem riguros de acțiuni educative legate între ele.

Chiar din primul an de școală, învățătoarea se preocupă de viitoarea organizație de pionieri a clasei sale și din timp începe să discute cu copiii despre pionieri și ce reprezintă aceștia. În timpul discuțiilor, pomenește par'că în treacăt: „Iată, când veți crește, când veți fi în clasa a III-a...". Fetițele așteaptă ca o mare sărbătoare timpul când vor fi în clasa a III-a și vor intra în organizația de pionieri. Când sosește acest moment, învățătoarea caută prin toate mijloacele să spriJine și să desvolte la copii interesul față de munca pionierilor, respectul și dragostea față de organizația de copii „V. I. Lenin". La aceasta o ajută mult școlărițele mai mari, fostele ei eleve, dintre care în mod obișnuit se recrutează instructoarele pentru detașamentul nou înființat.

Instrucția trebue să aibă caracter educativ. Oricare lecție a tovarășei Ciuprova — fie lecție de citire, de aritmetică sau cânt — poartă obligatoriu un caracter educativ.

Olimpiada Ivanovna lucrează zi de zi și cu toată perseverența la înlăturarea lipsurilor în scrierea și vorbirea elevelor sale, având ca regulă călăuzitoare de a nu lăsa fără atenție nici o greșală, chiar cea mai neînsemnată. Lupta pentru cunoașterea la perfecție a limbii (în înțelesul larg al acestui cuvânt), ea o desfășoară la toate lecțiile. Dacă la lecția de aritmetică, de pildă, o elevă se exprimă greșit din punct de vedere gramatical, învățătoarea o va obliga să-și găsească greșala, să se exprime corect, și să-și reamintească, cu acest prilej, regula gramaticală respectivă. În general, la lecțiile de aritmetică, ca și la celelalte lecții, ea reamintește adeseori clasei regulile limbii ruse. Și aceasta nu sustrage de loc clasa și pe învățătoare de la tema principală a lecției.

Chiar din primele zile după sosirea elevelor la școală, Olimpiada Ivanovna caută să le insufle dragoste pentru lectură, pentru carte. Dela început ea le citește mult singură, apoi, după ce elevele și-au însușit tehnica cititului, le îndeamnă cu stăruință să folosească biblioteca, discută cu ele despre cărțile citite.

În anul școlar curent, încredințându-i-se iarăși clasa I-a, tovarășa Ciuprova a citit elevelor sale multe povești și basme având ca teme prietenia și colegialitatea, ajutorul reciproc, respectul față de cei mai mari. Chiar de pe acum elevele ei citesc și povestesc destul de liber și expresiv. Fetițele au asimilat bine și materia la aritmetică. Ele scriu frumos cifrele, știu să așeze corect exercițiile în pagină, formulează singure, cu foarte multă plăcere, la cererea învățătoarei, mici probleme.

Elevele din clasa I-a a tovarășei Ciuprova sunt politicoase și prevenitoare cu cei în vârstă și cu colegele, mulțumesc frumos pentru ajutorul ce le-a fost dat, știu, fără să se grăbească și să se înghesue, să iasă în recreație sau, după terminarea lecțiilor, să plece acasă.

Posedând o bogată experiență pedagogică, Olimpiada Ivanovna învață, cu toate acestea, în permanență, se interesează de metodele de muncă ale altor pedagogi fruntași, caută să împrumute dela aceștia tot ce e mai bun și ce lipsește în practica ei proprie. Modestă, exigentă față de sine însăși în toate, ea împărtășește în acelaș timp experiența sa altora, participă în mod activ la „lecturile pedagogice", citește referate la ședințele cadrelor didactice, la conferințele metodologice, conduce cercul metodologic și, însfârșit, desfășoară o vastă activitate obștească în calitate de deputat al sovietului orășenesc.

Învățătoarea emerită a R.S.F.S.R. Olimpiada Ivanovna Ciuprova educă și instruește cu succes, de peste douăzecișicinci de ani pe toți copiii primiți, fără excepție, consecvent și dela un an la altul, elevii săi obțin succese depline la învățătură.

(Din „Ucitelscaia Gazeta").

SOCIALISMUL ȘI PERSONALITATEA

V. FILATOV
doctor în științele filozofice

Tovarășul Stalin ne învață că adevărata libertate există numai acolo unde exploatarea și asuprirea omului de către om au fost desființate, unde nu există șomaj și mizerie, unde omul nu tremură la gândul că mâine ar putea să rămână fără lucru, fără locuință, fără pâine. Numai într'o asemenea societate este posibilă libertatea personală și orice altă libertate adevărată și nu pe hârtie.

În Statul Sovietic, libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor în interesul oamenilor muncii, dreptul la muncă, la odihnă, la învățământ, asigurările sociale nu sunt recunoscute numai pe hârtie, ci se realizează în fapt. Aceasta deosebește profund, radical, democrația socialistă sovietică de așa zisa democrație burgheză, îmbibată de minciună și ipocrizie. Iată de ce libertatea deplină a personalității și înflorirea ei deplină sunt posibile numai în condițiile societății socialiste.

În cuvântarea sa istorică rostită la cel de-al XIX-lea Congres al Partidului, tovarășul Stalin a spus: „Înainte, burghezia își permitea să facă paradă de liberalism, apăra libertățile burghezo-democratice și își crea astfel popularitate în popor. Acum, din liberalism nu a rămas nici urmă. Nu mai există așa numita „libertate individuală", drepturile individului sunt recunoscute acum numai acelora care au capital, iar toți ceilalți cetățeni sunt considerați material uman brut, bun numai pentru exploatare".

I.

Superioritatea incontestabilă a orânduirii socialiste față de cea capitalistă se oglindește cu o forță deosebită în legea economică fundamentală a socialismului și a capitalismului contemporan, descoperite de către tovarășul Stalin în noua și geniala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". În raportul de activitate a C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., prezentat la cel de-al XIX-lea Congres al partidului, tovarășul Malencov spune: **„Tovarășul Stalin a arătat că scopul modului de producție socialist îl constitue nu profitul, ci omul cu nevoile sale, satisfacerea nevoilor sale materiale și culturale. Asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți este scopul producției socialiste, iar creșterea și perfecționarea necontenită a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte este mijlocul pentru atingerea acestui scop".**

Grija permanentă a Partidului Comunist și a Statului Sovietic pentru crearea condițiilor în vederea dezvoltării multilaterale a membrilor societății sovietice și-au găsit o expresie puternică în Directivele Congresului al XIX lea al Partidului, elaborate potrivit legii economice fundamentale a socialismului. Tovarășul Stalin arată că una dintre condițiile preliminare care pregătesc trecerea reală și nu declarativă dela socialism la comunism o constitue o asemenea creștere a nivelului cultural al societății, **„care să asigure tuturor membrilor societății dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură indestulătoare ca să devină militanți activi ai dezvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare".**

În lucrarea „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarășul Stalin elaborează cu o preciziune și o limpezime desăvârșită bazele științifice și formulează programul concret al educării membrilor societății comuniste — oameni dezvoltați multilateral, cu o bogată cultură, militanți activi ai dezvoltării sociale. Niciodată încă istoria n'a cunoscut o asemenea înflorire puternică, de massă, a talentelor și a aptitudinilor. Mii de oameni sovietici, ieșiți din rândurile muncitorilor și țăranilor, sunt distinși cu titlul înalt de laureat al Premiului Stalin pentru lucrări științifice strălucite, pentru inovații, pentru perfecționări radicale ale metodelor de muncă în producție, pentru lucrări de literatură și artă.

Experiența construirii socialismului în Uniunea Sovietică a dovedit în mod practic că numai un popor eliberat de asuprire este capabil să creeze condițiile pentru eliberarea reală și deplină a personalității și pentru dezvoltarea ei multilaterală. Cât de jalnice și neputincioase se dovedesc a fi sforțările apașilor burghezi ai condeiului, care încearcă să ponegrească socialismul și să pretindă că în societatea socialistă personalitatea ar fi, chipurile, înăbușită, că interesele și cerințele dezvoltării ei ar fi nivelate! În raportul prezentat la cel de-al XIX-lea Congres al Partidului, tovarășul Malencov spune: **„Dușmanii socialismului și tot felul de oameni care le cântă în strună înfățișează socialismul ca pe un sistem de înăbușire a individualității. Nu există ceva mai primitiv și mai vulgar decât asemenea concepții. Este lucru dovedit că sistemul socialist a asigurat dezrobirea individualității, a asigurat înflorirea creației individuale și colective, a creat condițiile pentru dezvoltarea multilaterală a talentelor și aptitudinilor care sunt ascunse în adâncurile maselor populare".**

În cursul măreților transformări revoluționare care au schimbat din rădăcini fața Uniunii Sovietice, partidul lui Lenin și Stalin a crescut și a educat un om nou — constructor activ al comunismului.

Partidul Comunist și Statul Sovietic se îngrijesc în mod deosebit de educarea copiilor și a tineretului, de dezvoltarea activității lor creatoare, de creșterea și perfecționarea lor din punct de vedere fizic și spiritual. În anul 1933, adică cu 20 de ani în urmă, tovarășul Stalin spunea: **„Avem un tineret sănătos, plin de viață. Statul nostru se deosebește de toate celelalte State prin faptul că nu precupețește mijloacele necesare pentru o bună îngrijire a copiilor și o bună educație a tineretului... În ceeace privește tineretul nostru, îi sunt deschise toate drumurile și poate să se dezvolte liber,**

La noi copilul nu este bătut, foarte rar e pedepsit, i se dă posibilitatea să-și aleagă singur ceeace-i place, i se dă posibilitatea să apuce calea pe care el singur și-o alege. Cred că nicăieri nu există atâta grijă pentru copil, pentru educația și dezvoltarea lui, ca la noi, în Uniunea Sovietică".

Problemele formării caracterului omului nou și a personalității societății socialiste ocupă un loc central în întreaga și multilaterala activitate instructiv-educativă a școlii sovietice.

Ideea educării omului societății comuniste își găsește dezvoltarea sa continuă și cea mai deplină în lucrarea lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și în Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la învățământul mediu general și la învățământul politehnic general-obligatoriu.

Despre asemenea grijă pentru dezvoltarea nivelului cultural al poporului nici nu poate fi vorba într'o țară capitalistă. Învățământul public din Statele Unite ale Americii, de exemplu, trece în prezent printr'o criză adâncă: în S.U.A. sunt mai mult de 10 milioane de analfabeți, iar aproape o treime din copiii de vârstă școlară nu învață. Cât privește învățământul mediu și, mai ales, învățământul superior din țările capitaliste, acestea sunt monopolul claselor stăpânitoare, fiind cu desăvârșire inaccesibile fiilor oamenilor muncii.

„Ceeace determină situația fiecărui cetățean în societate nu este averea lui, nici origina lui națională, nici sexul, nici funcția ce o ocupă, ci aptitudinile lui personale și munca lui personală".

Aceste cuvinte ale lui I. V. Stalin formulează limpede condițiile creșterii și dezvoltării personalității în societatea socialistă. Condițiile acestea sunt diametral opuse condițiilor și situației din societatea burgheză în ceeace privește problema personalității.

În țările capitaliste omul este apreciat nu după capacitățile lui personale și după munca lui, ci numai după capitalul pe care îl deține. În Statul Sovietic, situația socială a omului depinde de munca sa cinstită și de meritele lui personale față de patrie. Iată dece spune tovarășul Stalin că **„cel din urmă cetățean sovietic, liberat de lanțurile capitalului, este cu un cap mai presus de orice funcționaraș suspus din străinătate, care poartă pe umerii săi jugul robiei capitaliste".**

II.

Marx și Engels, fondatorii comunismului științific, au demascat legenda burgheză a „prosperității generale" în orânduirea capitalistă. Ei au arătat cu o extraordinară forță și putere de convingere că societatea capitalistă înăbușe interesele personale, înclinațiile și aptitudinile omului, face din muncitor o anexă a mașinii, îl diformează atât din punct de vedere fizic cât și spiritual.

Transformând demnitatea personală a omului într'o valoare de schimb, burghezia n'a lăsat nicio altă legătură între oameni în afară de legătura pe care o constitue banii. Astfel, burghezia a desființat în fapt personalitatea și libertatea omului muncii, înlocuindu-le cu dominația nelimitată a capitalului ca armă a celei mai crunte asupriri și exploatări. În societatea burgheză, scriau Marx și Engels, capitalul dobândește independență și individualitate, în timp ce omul muncii este lipsit de independență, este despersonalizat.

De aici izvorăște identificarea personalității cu proprietatea particulară, identificare făcută de burghezie în filosofia și psihologia burgheză contemporană. Acestea susțin că originalitatea individuală a personalității, aptitudinile și caracterul depind direct de posesia valorilor materiale, a capitalului. Orbiți de ura lor sălbatică față de omul muncii, filozofii și psihologii burghezi afirmă în chipul cel mai nerușinat cu putință că bogăția spirituală a personalității și plenitudinea caracterului omului depind de valoarea capitalului său personal.

Faimosul „psiholog" american Thorndyke subordonează, în esență, întreaga sa teorie psihologică, ca și sistemul de învățământ bazat pe această teorie, unei singure idei, expresie a intereselor capitalismului, ideea educării unor robi supuși, care îndeplinesc în mod automat voința bandiților imperialiști. Metoda dresării prin învățământ a fost ridicată de către Thorndyke la rangul unui principiu universal de pregătire a cărnii de tun necesare atâtătorilor la război. Despre ce fel de educare a personalității sau a caracterului mai poate fi vorba în acest caz? In acest caz se cere doar un singur lucru: supunere oarbă, fără niciun fel de raționament. Oamenii educați după sistemul acesta sunt destinați să devină niște „automate lipsite de gândire" sau niște „roboți", care îndeplinesc necondiționat poruncile reprezentanților „aleși" ai „rasei superioare", adică poruncile posesorilor de capital, ale exploatatorilor

Sistemul acesta de educare a „roboților" a fost transformat de către guvernanții „democrați" americani într'un sistem de stat. Acest sistem educativ nu poate să îndreptățească, însă, speranțele pe care guvernanții imperialiști și le-au pus în el. Clasa muncitoare a Americii și partidul ei comunist duc o luptă neîmpăcată pentru eliberarea economică și spirituală a oamenilor muncii, împotriva clicii de capitaliști-exploatatori. În această luptă se formează personalitatea luptătorului-revoluționar, se călește bărbăția caracterului său, se naște voința neînfrântă de a obține victoria.

Cu peste 100 de ani în urmă, Marx și Engels, marii dascăli ai proletariatului, au schițat tabloul adevărat al viitoarei societăți comuniste și au dat o caracterizare socială și psihologică a omului acestei societăți. În societatea burgheză, trecutul domină prezentul, în societatea comunistă, prezentul domină trecutul — iată formula scurtă a lui Marx și Engels, care exprimă esența societății comuniste și superioritatea ei față de societatea burgheză.

În lucrarea „Principiile comunismului", Engels a prevăzut că conducerea generală a producției cu ajutorul întregii societăți, ca și noua dezvoltare a producției, rezultată din aceasta, va avea nevoie de oameni cu totul noi și ele vor crea acești oameni. Societatea organizată pe principii comuniste, arată Engels, va da membrilor săi posibilitatea să aplice aptitudinile lor multilateral dezvoltate.

Omul societății comuniste, despre care au scris fondatorii comunismului științific, crește astăzi în Țara Sovietică. Este vorba de omul unor idei și sentimente noi, al unei concepții și al unor convingeri noi, omul cu moravuri și cu obiceiuri noi, formate sub influența ideologiei comuniste, și sub influența relațiilor sociale noi care caracterizează societatea socialistă sovietică.

În procesul luptei pentru comunism, în procesul învingerii greutăților ivite în drumul înfăptuirii acestui țel măreț și nobil se formează minunatele trăsături ale oamenilor sovietici — înaltul nivel ideologic și înalta

Aspecte dela consfătuirile regionale ale cadrelor didactice din școlile pedagogice

In zilele de 10, 11 și 12 Februarie s'au desfășurat în întreaga țară consfătuiri regionale ale cadrelor didactice din școlile pedagogice.

In Capitală, lucrările consfătuirii au avut loc la Clubul Sindicatului de Invățământ. Tovarășul Victor Vezendean, delegatul sfatului popular al orașului București, a adus cadrelor didactice salutul oamenilor muncii din Capitală și le-a urat succes în munca pe care o vor desfășura.

Raportul cu privire la activitatea școlilor pedagogice în primul semestru al anului școlar a fost prezentat de tovarășul C. Petricu, directorul secțiunii de învățământ a Capitalei.

Cadrele didactice au ascultat cu interes referatul privind desfășurarea practicii pedagogice a școlilor pedagogice de învățători și educatoare, referat care a expus metodele concrete folosite pentru organizarea acestei activități. Astfel, s'a scos în evidență munca rodnică a cadrelor didactice dela școala pedagogică de fete nr. 1, unde răspunderea pentru organizarea practicii au avut-o profesorii metodiști. In acelaș timp, referatul a subliniat că la unele școli, cum este, de exemplu, școala pedagogică de fete nr. 2, nu s'au obținut rezultate tot atât de bune, datorită faptului că profesorii metodiști nu au muncit cu suficientă stăruință.

La discuțiile pe marginea referatelor au participat numeroși profesori din școlile pedagogice ale Capitalei. Trebue subliniat, ca o latură pozitivă a discuțiilor, faptul că profesorii au arătat un interes deosebit pentru îmbunătățirea organizării practicii pedagogice. Mulți profesori au subliniat necesitatea întăririi muncii de ridicare a nivelului lor ideologic, politic și profesional, condiție hotărîtoare în lupta pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei. Numeroși profesori de psihologie au vorbit despre importanța studierii operelor lui I. P. Pavlov în vederea unei juste fundamentări științifice a întregii activități în școlile pedagogice.

Un aspect negativ al lucrărilor consfătuirii l-a constituit faptul că n'au fost luate în discuție o serie de probleme importante ale muncii didactice — cum sunt problema scopului lecției, problema educației ideologice-politice a elevilor în cadrul lecției, etc.— deși acestea au o însemnătate cu atât mai mare, în activitatea școlilor pedagogice, cu cât în aceste școli sunt pregătite viitoarele noastre cadre de învățători.

★

La consfătuirea organizată în orașul Arad au participat cadrele didactice din regiunile Arad și Hunedoara. Referatele prezentate în ședințele plenare și pe secții au analizat metodele bune de muncă și au subliniat, în spirit critic și autocritic, lipsurile și greutățile existente în munca școlilor pedagogice în prima parte a anului școlar. Astfel, s'au arătat unele succese obținute la școala pedagogică de băieți din Arad în ceeace privește asigurarea însușirii cunoștințelor de către elevi. Rezultate nesatisfăcătoare s'au obținut însă la școala pedagogică de fete, unde există un număr mare de eleve rămase în urmă la învățătură, din cauza proastei organizări a procesului de învățământ.

Luând cuvântul la discuții, numeroase cadre didactice au scos în evidență marea însemnătate a asigurării unui conținut just din punct de vedere ideologic și științific al lecțiilor și al întregii activități instructiv-educative, a lichidării influențelor ideologiei burgheze în învățământ. Astfel, de pildă, tovarășa Bányás Ana din Arad a combătut cu putere așa zisa „metodă" Decroly și a desvăluit conținutul ei reacționar. In trecut, sub regimul burghezo-moșieresc, această „metodă" era impusă în școli — a spus tovarășa Bányás, care a arătat la ce rezultate proaste în ceeace privește pregătirea elevilor ducea această „metodă".

Nu toți participanții la discuții au dat însă dovadă de spirit critic și autocritic. De pildă, tovarășii Pop Antoaneta, E. Găvănescu, etc. s'au oprit, în discuțiile lor, la suprafața lucrurilor, fără să analizeze în adâncime care sunt cauzele lipsurile semnalate de ei, care este partea lor de răspundere în existența acestor lipsuri.

★

Profesorii celor opt școli pedagogice din Craiova s'au pregătit pentru consfătuirea regională cu deosebită grijă. Pentru buna desfășurare a consfătuirii, secțiunea regională de învățământ a întocmit, în colaborare cu Comitetul Sindical și Comitetul U.T.M., un plan amănunțit de acțiune. Totuși, datorită faptului că secțiunea a început prea târziu munca pentru întocmirea referatelor, acestea n'au izbutit să oglindească decât în parte activitatea școlilor pedagogice.

Lucrările consfătuirii au scos la iveală o serie de aspecte pozitive. Astfel s'a arătat, de exemplu, că profesorii școlii pedagogice din Caracal au folosit o metodă bună pentru îmbunătățirea predării limbii române— metoda graficului de greșeli. Metode bune de predare a limbii române au fost folosite și la școala pedagogică din Turnu-Severin. Colectivul școlii pedagogice de băieți din Craiova s'a preocupat îndeaproape de confecționarea cu mijloace proprii a materialului didactic.

O lipsă însemnată a lucrărilor consfătuirii regionale din Craiova a fost aceea că atât secțiunea de învățământ și comitetul sindical cât și profesorii au folosit în prea mică măsură arma criticii și autocriticii. Aceasta s'a vădit mai ales în ceeace privește problemele legate de conținutul ideologic și științific al învățământului. Nici referatele, nici discuțiile desfășurate în ședințele plenare n'au scos cu putere la iveală și n'au combătut suficient manifestările antiștiințifice care mai dăinuie în unele școli. Deși în referatul secțiunii de învățământ au fost amintite unele influențe ale concepțiilor antiștiințifice — de pildă, faptul că unele cadre didactice, cum sunt tovarășii D. Petrescu dela școala pedagogică din Craiova sau O. Bărdeanu, dela școala pedagogică de educatoare din Turnu Severin, mai socotesc că există elevi „slabi dotați" — referatul n'a subliniat cu tărie caracterul reacționar al acestor concepții, n'a înarmat cadrele didactice în vederea ridicării vigilenței lor revoluționare, nu le-a mobilizat în lupta pentru combaterea hotărîtă a oricăror denaturări în domeniul pedagogiei.

Această atitudine lipsită de combativitate a secțiunii de învățământ și a cadrelor didactice a ieșit cu deosebire la iveală în legătură cu cazul „profesorului" Părălescu, dela școala pedagogică din Tg. Jiu. Cu toate că s'a arătat că acest așazis profesor folosește în munca educativă „metoda" barbară, ultrareacționară a bătăii, nici secțiunea de învățământ, nici cadrele didactice n'au înfierat această metodă, care este o manifestare fățișă a ideologiei dușmane.

Totuși, faptul că în cadrul discuțiilor purtate în secții — în special în secțiile de pedagogie, istorie, limba română — s'au ridicat probleme însemnate ale muncii didactice, a făcut ca lucrările consfătuirii să constitue un ajutor real pentru îmbunătățirea activității în a doua jumătate a anului școlar. Rezoluția adoptată la încheierea lucrărilor cuprinde multe obiective a căror realizare va contribui la ridicarea nivelului muncii școlilor pedagogice din regiunea Craiova. Este necesar ca secțiunea de învățământ, comitetul sindical și directorii școlilor pedagogice să îndrumeze îndeaproape munca profesorilor în vederea îndeplinirii în bune condițiuni a obiectivelor prevăzute în rezoluție. O sarcină deosebit de însemnată a organelor de învățământ și sindicale din regiunea Craiova este aceea de a mobiliza cadrele didactice în lupta hotărîtă împotriva ideologiei burgheze, în folosirea criticii și autocriticii ca armă principală în lupta pentru progresul învățământului.

Din munca de alfabetizare

Cursurile de alfabetizare din orașul Arad se desfășoară în bune condițiuni. Invățătorii și profesorii se preocupă îndeaproape de cuprinderea la cursuri a tuturor celor înscriși. O muncă rodnică desfășoară în această privință cadrele didactice dela școala nr. 35, care alfabetizează nu numai pe neștiutorii de carte din cartier, ci își duc munca și în rândurile muncitorilor dela Atelierele C.F.R. și C.A.M.

O activitate intensă desfășoară și învățătorii dela școala nr. 1 mixtă, precum și cadrele didactice dela școala medie de fete și dela școala medie mixtă cu limba de predare maghiară. Aceștia folosesc metode bune de predare, izbutind astfel să trezească interesul pentru învățătură al cursiștilor și să asigure o frecvență regulată.

Nu tot astfel muncesc însă învățătorii dela școala nr. 33. Din cei 122 neștiutori de carte care trebuiau să fie cuprinși la cursurile de pe lângă această școală, frecventează regulat abia 44 tovarăși. La fel stau lucrurile la cursul de pe lângă școala nr. 20 mixtă.

Secția de învățământ a orașului are datoria să ia măsuri grabnice pentru îmbunătățirea muncii la aceste cursuri. Este necesar să se extindă schimbul de experiență între cadrele care predau la cursuri și să se organizeze acțiunea de răspândire a metodelor bune.

M. MANOLACHE

★

Rezultate bune în munca de alfabetizare au obținut și învățătorii dela școala de patru ani din comuna Buda-Zvoriștea raionul Dorohoi.

Ia consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, consfătuiri care s'au ținut în Ianuarie a.c., învățătorii și profesorii din raionul Dorohoi au discutat în mod serios problema alfabetizării, fapt care a contribuit la îmbunătățirea muncii de alfabetizare în raion. După aceste consfătuiri, învățătorii din comuna Buda-Zvoriștea și-au sporit eforturile în munca pentru răspândirea științei de carte. Ei au reușit să aducă la cursuri 90 la sută din țăranii muncitori înscriși.

Folosind metode bune de predare, trezind interesul cursanților pentru însușirea științei de carte, învățătorii din această comună au reușit să atragă neștiutorii de carte nu numai la cursurile de alfabetizare, ci și în activitatea culturală. Ei participă cu interes la audițiile de radio care se organizează la căminul cultural din comună.

Secțiunea de învățământ a raionului Dorohoi, nu s'a îngrijit la timp să procure numărul suficient de manuale, ceeace îngreunează munca de alfabetizare.

ELENA TEODORU

Din experiența colectivului nostru

Incredințând școlii sarcina nobilă de a instrui și educa pe noul cetățean al țării noastre, partidul, guvernul și întreg poporul muncitor au pus în fața celor ce muncesc în școli cerințe deosebit de mari și de însemnate. In mâna noastră, a învățătorilor și profesorilor, stă posibilitatea de a făuri un tineret stăpân pe știință, capabil să aplice în viață știința și tehnica nouă. Tocmai acest fapt determină marea noastră răspundere, tocmai acest fapt ne face să simțim cât de strâns sunt legate interesele noastre, munca noastră, de interesele și de munca întregului popor muncitor.

Noi știm că vom putea răspunde cu cinste cerințelor care ne stau în față numai dacă vom îmbunătăți necontenit calitatea muncii instructiv-educative, dacă vom lupta cu stăruință pentru ridicarea măiestriei noastre pedagogice.

Experiența sovietică ne învață că însăși școala, locul de muncă, trebuie să ofere condițiile unei necontenite specializări. „Meșter poate deveni oricine, dacă e ajutat și dacă singur se străduește să lucreze; dar un meșter bun nu se poate forma decât într'un colectiv pedagogic bun", — spune A. S. Macarenco, pedagogul care a dovedit prin întreaga sa activitate că a fost un adevărat maestru în domeniul educației. Această indicație a lui Macarenco a pus în fața colectivului pedagogic din școala noastră problema găsirii unor forme concrete pentru ridicarea permanentă a calității muncii de instruire și educare.

Sarcina de bază pe care colectivul nostru a pus-o în fața colțului pedagogic este aceea de a generaliza experiența pozitivă a cadrelor didactice, metodele cele mai bune de muncă. Până la înființarea colțului pedagogic, această activitate se desfășura într'o formă mai puțin organizată și dădea, deci, și rezultate mai slabe. Incepând din acest an, noi am introdus în munca colțului pedagogic următoarea organizare: responsabilul colțului este ajutat, în primul rând, de un colectiv format din toți responsabilii comisiilor metodice din școală. In felul acesta, el are un contact permanent și organizat cu reprezentanții cei mai autorizați ai profesorilor de toate specialitățile și poate fi informat asupra tuturor realizărilor și lipsurilor care se ivesc în activitatea de predare.

La rândul lor, responsabilii comisiilor metodice cunosc problemele ridicate în munca profesorilor de aceeași specialitate atât prin contactul direct cu aceștia, cât și pe baza activității comisiilor metodice, care reunesc pe toți cei ce predau acelaș obiect. In acest fel se realizează împletirea strânsă între activitatea colțului pedagogic și cea a comisiilor metodice.

In planul general anual al școlii sunt prevăzute temele care vor fi discutate în cadrul ședințelor fiecărei comisii metodice, ședințe care au loc lunar. Aceste teme au fost stabilite în ședințele fiecărei comisii metodice. Odată adoptate de colectivul pedagogic al școlii și trecută în planul de muncă al școlii, desbaterea acestor teme a devenit obligatorie pentru cadrele didactice din școala noastră. In afară de faptul că și responsabilul colțului pedagogic asistă la unele din aceste ședințe, fiecare responsabil de comisie este obligat să predea colțului pedagogic un proces verbal al ședinței comisiei respective. Astfel, pe baza constatărilor personale și a acestor procese verbale, responsabilul colțului pedagogic poate îndruma activitatea diferitelor comisii prin transmiterea experienței celor care lucrează mai bine.

Sunt prilejuri când toate comisiile metodice dezbat aceeași problemă și atunci aceasta devine o problemă comună, care se rezolvă în cadrul colțului pedagogic și nu în mod izolat, pe comisii. De exemplu, într'una din primele ședințe ale consiliului pedagogic din acest an s'a ridicat problema evitării supraîncărcării elevilor cu prea multe teme pentru acasă. Colțul pedagogic a primit sarcina să studieze această problemă. Responsabilii comisiilor metodice au primit, la rândul lor, sarcina de a o desbate în cadrul comisiilor, pentru a stabili ce cantitate de teme este indicată pentru fiecare clasă, în funcție de numărul de ore repartizat săptămânal pentru acel obiect. Pe baza cercetărilor concrete desfășurate de către comisii, aceștia au prezentat propuneri într'o ședință organizată de colțul pedagogic. Aceste propuneri au fost confruntate, ajungându-se la un punct de vedere unitar. S'a alcătuit apoi un referat, care a fost expus în consiliul pedagogic de către responsabilul colțului pedagogic. In urma discuțiilor purtate, propunerile au fost acceptate.

Comisiile metodice contribuie într'o bună măsură la ridicarea calificării profesionale. Aci se întâlnesc profesorii de aceeași specialitate: unii cu mai multă experiență, alții mai tineri. Ei stabilesc împreună planul calendaristic pentru fiecare pătrar, pentru fiecare clasă, precum și schema celui mai bun plan de lecție, pe baza constatărilor pe care le-a făcut responsabilul cercetând planurile de lecții ale profesorilor de aceeași specialitate. Astfel se realizează schimbul de experiență, ajutorul reciproc, controlul reciproc, unitatea în muncă a tuturor celor ce lucrează în școală.

Activitatea comisiilor noastre metodice este variată. Așa, de pildă, la una din ședințele comisiei profesorilor de geografie s'a stabilit felul în care trebue să fie amenajat cabinetul geografic al școlii și s'au repartizat în legătură cu aceasta sarcini fiecărui profesor de geografie. In altă ședință s'a discutat despre materialul didactic care trebue să fie folosit la lecții. Astfel, s'a hotărît ca, în clasa XI-a, la lecția despre Dobrogea și Canalul Dunăre-Marea Neagră să se folosească harta murală fizică a R.P.R. (tipărită), o hartă a Dobrogei (realizată de elevul Mărdărescu din clasa a XI-a și care se află în colecția cabinetului geografic), schița Canalului Dunăre-Marea Neagră (realizată de acelaș elev), precum și o serie de fotografii înfățișând lucrările pe șantierul Canalului. S'a hotărît deasemeni să se folosească drept material ajutător broșura „Insemnătatea Canalului Dunăre-Marea Neagră" de Gh. Hossu și fragmente din romanul „Drum fără pulbere" de Petru Dumitriu.

La rezolvarea unor probleme ridicate în munca unei anumite clase colaborează și profesorii care predau la alte clase, ceeace contribuie deasemeni la realizarea schimbului de experiență și la îndrumarea cadrelor tinere.

In felul acesta, colțul pedagogic și comisiile metodice sunt ajutoarele cele mai prețioase ale directorului școlii. Imbinate cu munca în consiliul pedagogic, aceste forme de activitate ajută mult la realizarea unității colectivului nostru, unitate care constitue una din condițiile fundamentale ale rezultatelor pozitive în instruirea și educarea elevilor.

O. ȘAFRAN

directorul Centrului școlar al școlilor medii de băieți nr. 4 și 13 București

Cabinetul pedagogic al școlii

Un exemplu de folosire justă a activității cabinetului pedagogic îl constitue școala pedagogică de învățătoare din Orașul Stalin. Cabinetul pedagogic al acestei școli lucrează sub îndrumarea personală a directoarei școlii, care este profesoară de pedagogie. Aceasta este ajutată de un colectiv permanent, format din 5 profesori, aleși dintre cei mai buni metodiști din școală. Fiecare dintre membrii colectivului răspunde de unul sau două sectoare de activitate: problemele de pedagogie și de practică pedagogică, predarea limbilor, predarea matematicii, a fizicii și a chimiei, predarea istoriei, geografiei și științelor naturale, predarea disciplinelor artistice.

Inspirându-se din experiența școlilor pedagogice sovietice, colectivul cabinetului pedagogic și-a alcătuit un plan de muncă semestrial, în care figurează următoarele probleme mari: îmbunătățirea muncii metodice în legătură cu predarea obiectelor de învățământ, îndrumarea practicii pedagogice, prevenirea rămânerii în urmă la învățătură, realizarea unei discipline conștiente și formarea colectivelor de elevi. Pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice s'a prevăzut în planul de muncă organizarea unui serviciu de documentare științifică.

In scopul îmbunătățirii muncii metodice, s'a programat organizarea unor discuții în legătură cu predarea materiilor de studiu, în ordinea înscrierii lor în planul de învățământ. Discuțiile se poartă periodic, în ședințe de analiză a muncii, care se țin din două în două săptămâni.

Inainte de desfășurarea discuției, colectivul cabinetului pedagogic asistă la cât mai multe lecții ale specialității respective. Deasemenea, se organizează și una sau două lecții deschise și schimb de experiență între profesorii respectivi. De exemplu, pentru discutarea predării limbii române și a limbii materne în școală, colectivul cabinetului pedagogic a asistat la opt lecții obișnuite și a organizat două lecții deschise, la care au participat, pe lângă directori, profesorii de specialitate, de specialitate înrudită și diriginții claselor respective.

Rezultatele analizei muncii și ale discuțiilor, precum și sarcinile de viitor în vederea îmbunătățirii muncii la obiectul respectiv, se consemnează într'un proces verbal al ședinței. Controlul îndeplinirii acestor sarcini îi revine tovarășei directoare, care ia măsuri pentru realizarea lor în bune condițiuni.

Pentru studierea experienței metodice înaintate în predarea diferitelor obiecte de învățământ, desfășurarea celor mai reușite lecții este descrisă amănunțit într'o condică specială, care se păstrează la cabinetul pedagogic.

Pe lângă analiza predării a diferitelor obiecte, pe semestrul II s'a planificat studierea sistematică de către cadrele didactice a metodicilor pentru învățământul mediu, prin studiu individual și prin consultații pe specialități.

Activitatea pe plan educativ a cabinetului pedagogic este determinată de problemele imediate pe care le ridică munca instructiv-educativă din școală. De exemplu, în cadrul cabinetului se va discuta problema disciplinei conștiente a elevelor și căile pentru realizarea ei în școală.

Cabinetul pedagogic se preocupă îndeaproape, de asemenea, de problema prevenirii rămânerii în urmă a elevelor la învățătură. Printre altele, s'a luat hotărîrea ca fiecare profesor să dea elevelor îndrumări amănunțite în legătură cu organizarea muncii independente la specialitatea respectivă, în special privind studiul individual.

O atenție deosebită s'a acordat îndrumării elevelor în ceeace privește desfășurarea practicii pedagogice. In acest scop s'au organizat ore de consultații pentru practicante, s'au programat ședințe de analiză a muncii cu profesorii metodiști, cu învățătorii școlii elementare și cu profesorii de pedagogie, care au sarcina să coordoneze predarea metodicilor cu necesitățile practicii pedagogice.

Colectivul cabinetului pedagogic al școlii de învățătoare din Orașul Stalin acordă o mare atenție ridicării nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice. In acest scop, colectivul a organizat o secție de documentare, cu material ideologic de specialitate și de pedagogie. In cadrul cabinetului pedagogic funcționează, de asemenea, o bibliotecă în care se găsesc cărți literare, lucrări ideologice de specialitate, metodice și publicații periodice atât în limba română cât și în limba rusă. La serviciul de documentare există un caiet-repertoar, care indică bibliografia pe probleme.

Pentru a ajuta cadrelor didactice să fie la curent cu literatura sovietică de specialitate, profesorul de limba rusă, care face parte din colectivul cabinetului pedagogic, traduce sumarele periodicilor și lucrărilor respective. Materialul necesar diferitelor specialități este apoi tradus de colectivul profesorilor de limba rusă,

In vederea colecționării întregului material și a datelor în legătură cu rezultatele obținute prin aplicarea diferitelor metode și procedee, s'a alcătuit un registru special, care la sfârșitul anului școlar va fi înaintat Institutului de Științe Pedagogice de pe lângă Ministerul Invățământului Public, ca material documentar.

Deși abia la începutul activității sale, cabinetul pedagogic dela școala pedagogică din Orașul Stalin, prin inițiativele pe care le-a luat și le-a pus în aplicare, cât și prin seriozitatea cu care își desfășoară activitatea, promite să devină un prețios sprijin în îmbunătățirea muncii instructiv-educative din școală. El trebue să se preocupe în mai mare măsură de pregătirea elevilor ca viitoare cadre didactice. Acest obiectiv trebue să constitue de fapt sarcina principală a cabinetului pedagogic.

Prof. ELENA ISACU

Realizările unui colectiv didactic

De curând colectivul școlii de 7 ani din satul Bumbești-Pițic, raionul Novaci, regiunea Craiova, a reușit să organizeze cazarea în comun a 17 elevi din clasele V-VII. Astfel, acești elevi, fii de țărani săraci și mijlocași din comunele învecinate, sunt scutiți de a parcurge zilnic distanțe de kilometri, având posibilitatea să ia masa și să doarmă la căminul înființat în cadrul școlii. Totodată, învățătorii și profesorii școlii și-au luat angajamentul ca prin rotație, să facă de serviciu, supraveghind executarea de către elevi a temelor date acasă.

La această școală a luat ființă de curând și un colț pedagogic, unde cadrele didactice pot găsi ziare, reviste, metodici, modele de planuri de lecții, material didactic etc. La colțul pedagogic există deasemeni grafice în care se oglindește activitatea fiecărui învățător și profesor.

Practici dăunătoare în munca instructiv-educativă

Studiind și aplicând experiența celei mai înaintate pedagogii din lume, pedagogia sovietică, tot mai mulți învățători și profesori din țara noastră obțin rezultate din ce în ce mai bune în procesul instructiv-educativ. Datorită unei juste organizări și planificări a muncii didactice, datorită pregătirii temeinice a lecțiilor și organizării unui control sistematic al cunoștințelor elevilor, multe școli au înregistrat succese importante în lupta pentru lichidarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor. Muncind în felul acesta, mulți învățători și profesori au izbutit să formeze la elevi deprinderi temeinice de studiu, i-au obișnuit să învețe organizat și cu perseverență.

In unele dintre școlile noastre se folosesc însă mijloace care nu numai că nu contribue la formarea unor deprinderi temeinice de muncă la elevii noștri, dar care, dimpotrivă, sunt deadreptul dăunătoare. Este vorba de întrecerile în muncă din școli și de așa numitele „zile model" sau „zile de onoare". Aceste practici imprimă elevilor un stil de muncă inegală, cu eforturi când sporite, când în regres, dau muncii de învățătură un caracter de campanie. Și mai grav este faptul că astfel de mijloace duc la bagatelizarea metodei comuniste de muncă, întrecerea socialistă.

„Intrecerile" din școală, pornite într'un cadru festiv uneori, deseori în mare grabă, convențional, dovedesc necunoașterea de către unii învățători și profesori a caracterului principial, a organizării, rostului și obiectivelor urmărite de întrecerea socialistă în sectoarele de muncă productivă și formează în mintea elevilor noștri o idee falsă asupra întrecerii. Chiar dacă printre obiectivele „întrecerilor" sau ale „zilelor model" nu mai figurează întotdeauna punctul „situația la învățătură", toate celelalte puncte care se propun de obicei, sunt, fără excepție, îndatoriri firești, obligatorii ale elevilor (curățenia, disciplina, frecvența, păstrarea mobilierului etc.).

Iată, de pildă, ce scrie tovarășul profesor Fruntes despre rezultatele obținute în clasa a VII-a a școlii din comuna Sirnea, raionul Stalin, într'o astfel de „zi model": „Elevii sunt toți prezenți în clasă. Fețele lor zâmbesc. Ei sunt disciplinați, așteaptă profesorul cu drag, căci lecțiile au fost pregătite **ca niciodată**. La lecții dau răspunsuri neîntârziate, participă cu toții la lecții, ascultă cu atenție expunerea tovarășilor profesori și își iau notițe. In catalogul de clasă, la obiectele **zilei respective**, sunt înregistrate numai note bune. Comportarea elevilor, **în această zi, a fost ca niciodată...** Tovarășii profesori **s'au străduit** a se prezenta în clasă tot model, intrând și ieșind la timp, expunerea lecțiilor fiind clară și precisă". (Sublinierile noastre).

Tovarășul Fruntes, dirigintele clasei, socotește toate acestea ca „un succes deosebit", când de fapt ele nu constitue decât cerințe elementare ale muncii din școală.

Colectivul didactic din comuna Dofteana, raionul Tg. Ocna, a chemat la întrecere socialistă toate centrele de alfabetizare din raionul Tg. Ocna, din întreaga regiune Bacău și din întreaga țară. In această chemare la întrecere figurează, printre alte obiective, realizarea unui „învățământ de calitate" (!) cu o promovare de sută la sută la anul II și... 90% la anul I. Acesta este un exemplu tipic de ignorare a rostului întrecerilor socialiste: tovarășii din comuna Dofteana cheamă pe învățătorii și profesorii din întreaga țară să realizeze „prin întreceri socialiste" sarcinile de plan sub norma obligatorie!

Secțiunile de învățământ ale orașului și regiunii Constanța au inițiat o întrecere între școli, considerând ca „zi de onoare" ziua de 23 Octombrie, când s'a făcut verificarea întrecerilor. Iată ce spunea tovarășa Bozan Maria, dela școala medie de fete „Ana Ipătescu" din Constanța, despre această „zi de onoare": „Ca într'un stup de albine, în intervalul de opt zile, cât ne mai despărțea de 23 Octombrie, dela subsol și până la etaj a început curățenia pereților, a dușumelelor și a geamurilor. Elevele și-au luat sarcina de a păstra disciplina și curățenia, de a se pregăti pentru lecții mereu și tot mai bine, pentruca în ziua de 23 Octombrie să nu apară în catalog nicio notă sub trei".

Deci, în locul unei munci perseverente, o „bătălie"; în locul efortului continuu pentru lichidarea rămânerii în urmă la învățătură, în „ziua de 23 Octombrie să nu apară în catalog nicio notă sub trei"; în locul grijii permanente pentru curățenie, o campanie de câteva zile, „dela subsol până la etaj".

Organizarea „zilei de onoare" la școala medie de fete din Rădăuți a urmărit, după cum susține tov. prof. Scântee Arcadie, „să se facă lecții cât mai bune după planuri bine întocmite, iar personalul administrativ și de serviciu să-și facă pe deplin datoria. Toate cadrele didactice să fie prezente la școală, dela ora opt dimineața până la terminarea cursurilor". Nici nu putea să ne dovedească mai bine decât atât tovarășul Scântee ce înseamnează angajamente formale asupra unor obiective care constituie obligații legale pentru toți oamenii muncii din R.P.R.!

Aceste practici dăunătoare, ca și altele, de altfel, cum ar fi „luarea și predarea în păstrare socialistă" a mobilierului școlii sau char a... elevilor rămași în urmă, trebue să fie înlăturate din școli.

Este o sarcină a organizațiilor sindicale de învățământ de a explica învățătorilor și profesorilor adevăratul conținut al întrecerilor socialiste, de a-i lămuri, prin ședințe de grupe sindicale, prin conferințe etc., asupra necesității urgente a încetării stimulării la învățătură prin metoda întrecerilor, de a lupta pentru obținerea unei bune discipline și a unui învățământ de calitate printr'o justă organizare și planificare a muncii din școală, printr'un control continuu, perseverent, al activității didactice a oamenilor muncii din școli.

Pedagogia sovietică ne învață că una din cele mai însemnate datorii ale școlii este aceea de a forma la elevi deprinderea de a munci sistematic, zi de zi, fără asalturi, fără încetinirea sau accelerarea ritmului. Incă în anul 1944, un ordin al Comisarului Poporului pentru Invățământ din R.S.F.S.R. arăta clar că transpunerea mecanică a întrecerii socialiste din domeniul producției în munca școlii are un rezultat dăunător în ceeace privește calitatea disciplinei și a învățăturii în școală.

Marele pedagog A. S. Macarenco arată că „munca creatoare este posibilă numai atunci când s'a format o adâncă deprindere pentru efortul în muncă". Urmând învățătura lui, urmând pilda minunată a pedagogilor sovietici, să acordăm cea mai mare atenție organizării și planificării muncii în școală, să controlăm și să îndrumăm zi de zi, în mod susținut, activitatea elevilor, să luăm măsuri eficiente pentru prevenirea rămânerii lor în urmă. Numai astfel vom obține succese reale, numai astfel vom asigura trainicia cunoștințelor elevilor noștri și educarea lor în spirit comunist.

Prof. FL. ANGHEL

---

principialitate, orientarea comunistă a întregii lor vieți, bărbăția și eroismul, caracterul hotărît și spiritul de inițiativă, optimismul și dragostea de viață, perseverența în atingerea scopului propus. Trăsăturile acestea, tipice pentru omul sovietic, sunt rezultatul firesc al dezvoltării societății socialiste.

Desființarea proprietății particulare capitaliste, înlăturarea anarhiei în producția socială și introducerea dominației depline a planificării și a organizării în societatea socialistă creează toate condițiile necesare manifestării forțelor creatoare și a capacităților omului. Energia eliberată este subordonată activității în folosul societății. In procesul acestei activități se formează omul nou, psihologia nouă, socialistă. Tocmai procesul acesta, al nașterii în mase largi a conștiinței comuniste, proces despre care vorbesc fondatorii comunismului, s'a desfășurat în societatea socialistă sovietică, unde omul a devenit luptător și creator.

In anii planurilor cincinale staliniste, Uniunea Sovietică s'a transformat dintr'o țară înapoiată din punct de vedere economic și cultural într'o țară cu o industrie puternică, cu o cultură, știință și artă înaintată. Odată cu puternica dezvoltare a țării a crescut și omul nou, omul epocii staliniste — luptător activ pentru comunism.

Oglindind interesele întregii societăți sovietice, ideologia socialistă are un caracter profund popular și determină psihologia clasei muncitoare, a țărănimii colhoznice și a intelectualității sovietice. Acest fapt are o foarte mare importanță istorică, fiindcă el vorbește în mod convingător despre ștergerea treptată a deosebirilor de clasă, despre existența unei singure ideologii — ideologia comunistă — la oamenii sovietici, despre apropierea Uniunii Sovietice de comunism.

III.

Fiind condiția de bază a unei existențe cu adevărat umane, munca are o importanță deosebit de mare în formarea personalității comuniste, întrucât, după cum arată Marx, pentru omul societății socialiste întreaga istorie nu este altceva decât educarea omului prin munca omenească.

Măreţul rol transformator al muncii este arătat în mod strălucit de către Marx în „Capitalul", în cunoscuta formulare clasică potrivit căreia omul exercitând o influență asupra naturii exterioare și schimbând-o, schimbă în acelaș timp și propria sa natură.

Dar în condițiile exploatării capitaliste, supusă intereselor proprietății private, munca își pierde funcția ei normală și începe să joace un rol negativ în dezvoltarea omului, paralizează aptitudinile sale. In societatea capitalistă, munca îl stoarce de puteri pe om și din punct de vedere moral și din punct de vedere fizic, transformându-l într'un simplu apendice al mașinii, îi paralizează spiritul de activitate creatoare, nu-i dă posibilitatea de a-și dezvolta în mod normal aptitudinile. Numai în condițiile organizării comuniste a producției este posibilă dezvoltarea armonioasă a personalității, a forțelor ei fizice și spirituale.

Munca socialistă ca bază a existenței societății sovietice, este cel mai important instrument al construirii comunismului, iar oamenii sovietici sunt eroii și creatorii vieții noi, socialiste. Atitudinea comunistă față de muncă caracterizează aspectul moral și politic al omului sovietic și oglindește năzuința și hotărîrea lui în lupta pentru comunism. Oamenii sovietici, spunea A. A. Jdanov, sunt obișnuiți să pună interesele întregului popor, ale statului, mai presus de orice. Ei s'au obișnuit să considere cauza comună drept cauza lor personală arzătoare.

Metoda întrecerii socialiste. este o puternică expresie a colectivismului în munca oamenilor sovietici, unul din cele mai puternice mijloace de educare a oamenilor în condițiile noii orânduiri sociale. Ea a permis antrenarea oamenilor muncii într'o astfel de activitate, încât ei pot, după cum spunea Lenin, să se manifeste, să-și desfășoare capacitățile lor, să-și descopere talentele care constitue un izvor nesecat în popor și pe care capitalismul le-a strivit, le-a înăbușit, le-a sugrumat cu miile și cu milioanele.

Fiind o expresie a autocriticii revoluționare active a maselor, bazându-se pe inițiativa creatoare a milioanelor de oameni ai muncii, întrecerea socialistă este, după cum arată tovarășul Stalin, metoda comunistă a construirii socialismului, pârghia cu ajutorul căreia clasa muncitoare este chemată să reorganizeze întreaga viață economică și culturală a țării pe baza socialismului. Intrecerea socialistă este o condiție obligatorie a mersului înainte, un mijloc de luptă hotărîtor pentru învingerea vechiului, a ceeace și-a trăit traiul, pentru triumful noului, al comunismului.

Ideile leninist-staliniste despre întrecerea socialistă însuflețesc pe oamenii sovietici în realizarea de noi victorii în muncă, ele trezesc o mare energie în inimile milioanelor de oameni sovietici în numele înfăptuirii țelului măreț — victoria comunismului.

★

Omul nou al societății sovietice, constructor al comunismului, educat în spirit comunist, este o măreață realizare a epocii staliniste. Calitățile morale înalte și trăsăturile nobile ale caracterului oamenilor sovietici — creatori ai lumii noi — s'au manifestat cu o forță deosebită în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Astăzi, spiritul înalt de organizare și înalta conștiință a oamenilor sovietici, puternica lor energie, orientată spre un scop precis, sunt îndrumate de către Partidul Comunist spre munca creatoare, spre rezolvarea măreților sarcini ale construcției pașnice, spre lupta pentru pace și prietenie între popoare.

Insuflețit de aceste țeluri nobile, poporul sovietic înalță mărețele construcții ale comunismului — giganticele hidrocentrale electrice și canale, înfăptuește cu succes planul stalinist de transformare a naturii. Aici nu numai că apar, dar se și formează calitățile morale înalte ale oamenilor sovietici. Aici, în lupta pentru cucerirea naturii, se nasc oameni noi, se călesc trăsăturile comuniste ale caracterului, voința de neînfrânt și bărbăția. Aici, ziua de mâine — comunismul — face parte din ziua de azi.

Succesele oamenilor sovietici, care trăiesc o viață deplină, fericită și pașnică, sunt un exemplu măreț, care însuflețește întreaga omenire progresistă. Viața arată că numai un popor eliberat de asuprirea economică și spirituală este în stare să creeze condițiile pentru eliberarea deplină a personalității, pentru creșterea ei spirituală. Deaceea, după cum spune I. V. Stalin, cele două principii ale anarhismului și socialismului cu privire la personalitate și la mase sunt diametral opuse, unul neagă pe celălalt. „**Piatra de temelie a anarhismului este individul, a cărui eliberare, după părerea lui, este condiția principală a eliberării masei, a colectivului... Piatra de temelie a marxismului însă este masa, a cărei eliberare, după părerea lui, este condiția principală a eliberării individului**".

In aceste cuvinte ale tovarășului Stalin este exprimată și determinată cu o limpezime desăvârșită poziția marxism-leninismului cu privire la corelația dintre personalitate și colectiv, este subliniat rolul hotărîtor al masei (al colectivului) în eliberarea personalității și, prin urmare, în formarea ei spirituală.

Creând istoria și întruchipând prin ele înseși relațiile reale social-economice, masele se organizează numai în acțiune, își sorb încrederea în forța lor numai în muncă și luptă, își formează aspectul lor spiritual, psihologia lor, în acțiune și în luptă. Adevărații conducători ai poporului și detașamentelor organizate ale proletariatului își trag forțele din legătura permanentă cu poporul, cu acele mase ale căror interese ei le reprezintă.

Partidul Comunist — forța conducătoare, organizatoare și călăuzitoare a societății sovietice — se bucură de autoritate nemărginită, de încrederea și sprijinul întregului popor sovietic, pentrucă el exprimă conștiința poporului, interesele și năzuințele lui. Partidul este rațiunea, conștiința și onoarea epocii noastre.

Partidul, tovarășul Stalin cresc și educă cu dragoste părintească oamenii sovietici, tineretul nostru, așa cum grădinarul crește cu drag pomul său roditor.

Munca ideologică, educativă a partidului joacă un rol important în înlăturarea din conștiința oamenilor a rămășițelor capitalismului, a superstițiilor și tradițiilor nesănătoase ale vechii societăți. Partidul dezvoltă în mase conștiința îndatoririlor sociale, perfecționează cele mai bune calități ale oamenilor sovietici — încrederea în victoria cauzei, hotărîrea de a învinge orice greutăți.

Ideologia înaltă, orientarea sigură a oamenilor sovietici se manifestă și se dezvoltă odată cu condițiile vieții în societatea socialistă, unde dezvoltarea liberă, creatoare, a personalității este rezultatul eliberării energiei creatoare a maselor. Sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a marelui său conducător și învățător, tovarășul Stalin, poporul sovietic înaintează cu încredere spre țelul său luminos — spre comunism.

(După „Ucitelscaia Gazeta")

Examenele de Stat — bilanțul muncii didactice

Fiecare sesiune de examene constitue pentru învățământul nostru superior un eveniment de mare însemnătate, un prilej de verificare a gradului în care își realizează sarcinile instituțiile ce pregătesc cadrele de specialiști necesare economiei, științei și culturii noastre noi. Cu fiecare nouă sesiune de examene sunt relevate succesele tot mai valoroase obținute de tineretul nostru în însușirea disciplinelor de specialitate, în însușirea nesecatului izvor de învățăminte al științei marxist-leniniste.

Examenele de stat care s'au desfășurat recent la Universitatea „C. I. Parhon" din București au scos în relief seriozitatea cu care candidații s'au străduit să învețe, să se pregătească cât mai temeinic, să obțină rezultate cât mai bune. La Facultatea de Geologie-Geografie, de pildă, facultate care pregătește și cadre didactice pentru învățământul nostru mediu, s'a constatat o însemnată ridicare a nivelului de cunoștințe al candidaților în raport cu sesiunea anterioară. Problemele privind geografia fizică și geografia economică a R.P.R., geologia și stratigrafia, geologia R.P.R etc. au fost desbătute și analizate în profunzime. Candidații au vădit o cunoaștere temeinică a geografiei patriei, a bogățiilor ei, a imenselor zăcăminte minerale și petrolifere pe care le ascunde în sânul său subsolul țării noastre, jefuit fără milă în trecut de către capitaliștii români și cei de peste hotare. Nu în aceeaș măsură au reușit însă candidații să lege cunoștințele lor de problemele concrete ale economiei noastre naționale, de sarcinile pe care vor trebui să le îndeplinească ei înșiși ca geologi sau profesori.

Din răspunsurile unor candidați a ieșit la iveală faptul că aceștia au învățat dogmatic, bucherește. Aceasta a reușit în special din răspunsurile la examenul de bazele marxism-leninismului. Rezumându-se să studieze „literă cu literă" Cursul scurt de Istorie a P.C.U.S., fără să adâncească conținutul problemelor, candidații la examenul de stat dela Facultatea de Geologie-Geografie s'au găsit în imposibilitate de a privi fenomenele studiate în perspectiva lor, de a vorbi concret despre modul în care uriașa experiență de luptă a P.C.U.S. este aplicată în lupta pe care o duc partidele comuniste și muncitorești din lumea întreagă, în lupta pe care o duce partidul nostru pentru construirea orânduirii socialiste. Problemele privind industrializarea socialistă, transformarea socialistă a agriculturii, făurirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare etc. au fost expuse superficial și schematic de către candidați. Era însă necesar ca asemenea probleme să fie adânc cunoscute de către cei ce-și încheie acum studiile universitare. Nici nu poate fi vorba de o bună îndeplinire a sarcinilor mari cari stau în fața absolvenților examenului de stat, dacă aceștia nu-și vor baza întreaga lor activitate — în orice domeniu ar lucra — pe cunoașterea adâncă a științei marxist-leniniste, pe înțelegerea clară a politicii partidului nostru. Este o sarcină de onoare a fiecărui absolvent de facultate de a continua cu perseverență studiul teoriei marxist-leniniste, studiul istoriei luptei poporului nostru și a clasei noastre muncitoare, de a-și ridica necontenit nivelul ideologico-politic.

La examenul de stat dela Facultatea de Pedagogie mulți dintre candidați au arătat, prin răspunsurile lor, că și-au însușit temeinic principiile educației comuniste, că vor ști să facă din procesul instructiv-educativ o armă puternică în lupta pe care o duce partidul, statul nostru de democrație populară, pentru făurirea omului nou, constructor priceput și harnic al societății socialiste. Și la acest examen s'au vădit însă lipsuri serioase în pregătirea științifică și ideologică a absolvenților. Unii candidați n'au știut să răspundă sau au dat răspunsuri eronate la o serie de probleme de bază din domeniul pedagogiei cum ar fi, de exemplu problema „Rolul și sarcinile învățătorilor și profesorilor din țara noastră", problema muncii în laborator și pe câmpul de experiență ca mijloc de educare a elevilor, etc. Acești candidați au dovedit că nu și-au însușit temeinic Hotărîrile partidului și guvernului nostru cu privire la învățământul public, că nu cunosc în adâncime sarcinile puse de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în fața celor ce muncesc în școli, că n'au înțeles suficient faptul că școala noastră — ca izvor principal de cadre pentru construirea socialismului — are datoria de a preda elevilor cunoștințe legate indisolubil de practică, de activitatea în producție.

Nivelul politic și ideologic scăzut al unor candidați a reeșit limpede din felul în care au răspuns la o serie de întrebări, de pildă, la întrebările în legătură cu caracterul reacționar al învățământului din România burghezo-moșierească, caracterul reacționar al sistemelor de învățământ din țările capitaliste și esența lor de clasă etc.

Aceste lipsuri în pregătirea candidaților se datoresc atât lipsei de conștiinciozitate în studiu a unor candidați cât și faptului că, până de curând, la Facultatea de Pedagogie a mai ținut cursuri E. Weigl care, prin activitatea și lucrările lui, s'a dovedit adeptul și răspânditorul concepțiilor antiștiințifice, reacționare în domeniul pedagogiei.

Rezultatele examenelor de stat trebue să mobilizeze cadrele didactice din învățământul superior în lupta pentru desvoltarea succeselor obținute, pentru înlăturarea lipsurilor care mai există în pregătirea studenților. Candidații care se vor prezenta de acum înainte la examenele de stat au datoria să lupte cu stăruință pentru a-și însuși temeinic cuceririle științei în domeniul specialității lor, pentru a cunoaște în adâncime teoria marxist-leninistă, pentru lărgirea orizontului lor cultural. La baza pregătirii tinerilor specialiști trebue să stea studiul perseverent al lucrărilor noi în specialitatea respectivă precum și studiul lucrărilor clasicilor marxism-leninismului — deschizătoare de orizonturi în toate domeniile științei.

Filmul în sprijinul procesului de învățământ

In dorința de a contribui la ridicarea calității învățământului din țara noastră prin numeroasele filme documentare pe care le are la dispoziție, Intreprinderea Cinematografică din București a organizat de curând, în colaborare cu secția de învățământ a Capitalei, o consfătuire cu profesorii de geografie.

In cadrul consfătuirii, la care au participat numeroși profesori, s'a ținut lecția de geografie „Republica Carelo-Fină", după care a rulat filmul documentar cu același nume. In continuare, profesorii au discutat pe larg problema folosirii filmului în sprijinul predării geografiei, fizicii, biologiei, istoriei etc. pentru îmbogățirea și consolidarea cunoștințelor elevilor.

Participanții la discuții au arătat că în școlile sovietice se folosesc mult filmele documentare în vederea legării strânse a învățământului de practică. Ei au propus ca vizionarea filmelor de lung metraj să fie organizată pe grupe de școli, secția de învățământ coordonând în acest scop planurile de muncă ale școlilor respective. S'a subliniat deasemeni necesitatea ca, înainte de a se preda lecția, filmul în legătură cu lecția respectivă să fie văzut de profesori, pentruca astfel ei să poată îmbogăți conținutul lecției. Profesorii au arătat că elevii trebue să vadă filmul după predarea lecției, pentru ca aceasta să contribue la fixarea cunoștințelor lor, să fie o repetare a celor învățate.

Experiența care se va face în acest scop la București va trebui să ducă la găsirea unei forme bune de folosire a filmului în sprijinul procesului de învățământ, pentruca apoi această metodă să se poată extinde în școlile din întreaga țară.

—o—

Activitatea comitetului de sprijin al școlii

Pe lângă școala elementară nr.1 băieți din Roman s'a organizat un comitet de sprijin, format dintre cetățenii din circumscripția școlară.

Colaborând activ cu grupa sindicală, comitetul de sprijin ajută în mod efectiv direcția școlii. Astfel, el contribue la mobilizarea părinților pentru ședințele de analiză a muncii pe pătrare, duce muncă de lămurire pentru asigurarea unei frecvențe regulate la cursul de alfabetizare, participă la activitatea căminului cultural și la toate acțiunile gospodărești ale școlii. In cursul acestui an comitetul de sprijin a renovat complet o sală pentru pionieri, scutind astfel școala de o cheltuială de circa 1000 lei.

Deasemeni, părinții s'au îngrijit de repararea pompei de apă, și a diferitelor obiecte gospodărești. Tot comitetul de sprijin ajută la transportul combustibilului și a asigurat cele necesare pentru buna desfășurare a cursului de alfabetizare.

Comitetul ajută la pregătirea elevilor pentru diferite manifestări în cadrul căminului cultural, vizitează împreună cu diriginții pe elevi acasă și contribue la desfășurarea propagandei pedagogice în rândurile părinților. In felul acesta, comitetul de sprijin este de real folos școlii și constitue puntea de legătură între școală și masa părinților din cartier.

—o—

Școală nouă prin autoimpunere

De curând a fost inaugurată în satul Leamna de Jos, raionul Craiova, o nouă școală a cărei clădire a fost ridicată prin autoimpunere. In afară de aceasta, țăranii muncitori din sat au depus un număr de 2456 ore de muncă voluntară pentru a termina construcția la data fixată.

—o—

Informație

Pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, una din măsurile ce s'au luat a fost aceea a organizării unui sistem de aprovizionare cu cărți, prin poștă, a învățătorilor și profesorilor.

Acest sistem dă posibilitatea învățătorilor și profesorilor din țară, să comande orice carte dela Librăria Noastră Nr. 1 din București, Calea Victoriei Nr. 43, raionul Stalin.

Librăria expediază cărțile contra ramburs, toate cheltuelile de transport fiind suportate de librărie.

Folosind acest mijloc, cadrele didactice își pot procura lucrări din toate domeniile de activitate putându-și astfel ridica necontenit nivelul politic și cultural.

Să sprijinim campania agricolă de primăvară

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la intensificarea pregătirii și executării la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole din primăvara anului 1953 are o însemnătate deosebită pentru asigurarea succesului deplin al campaniei agricole, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii dela orașe și sate.

Pregătirea și executarea în cele mai bune condițiuni a acestei campanii are o deosebită importanță economică și politică, deoarece determină mărirea producției agricole, o mai bună aprovizionare cu produse alimentare a oamenilor muncii, o mai bună aprovizionare a industriei noastre socialiste cu materii prime în anul 1953, an hotărîtor pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani.

Subliniind marile sarcini care stau în fața agriculturii noastre, Hotărîrea arată că în anul acesta trebue să se producă cât mai mult grâu, secară, porumb, bumbac, sfeclă de zahăr, floarea soarelui, cartofi, legume, etc. In acest an se vor însămânța cu 188.000 ha. mai mult decât în 1952, iar productivitatea la ha. va crește cu 11%.

Hotărîrea arată că, în anul 1952, țărănimea muncitoare, aliatul firesc al clasei muncitoare, a muncit cu avânt patriotic pentru realizarea planului de producție agricolă, obținând rezultate satisfăcătoare. In acelaș timp, Hotărîrea scoate la iveală o serie de lipsuri ce s'au manifestat în campania agricolă din primăvara anului trecut.

Ținând seama de aceste lipsuri, Hotărîrea indică o serie de măsuri practice menite să asigure o mai bună organizare și desfășurare a campaniei însămânțărilor din primăvara aceasta.

In vederea bunei executări a campaniei agricole de primăvară, Hotărîrea guvernului și partidului prevede o serie de măsuri pregătitoare ca: întocmirea și desfășurarea planului de cultură; pregătirea și executarea campaniei agricole de primăvară în gospodăriile individuale; asigurarea, revizuirea și repararea tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole. Deasemeni, Hotărîrea prevede sarcinile ce revin stațiunilor de mașini și tractoare și centrelor mecanice, precum și măsurile pentru pregătirea și executarea campaniei de primăvară în G.A.C. și întovărășirile agricole de tip TOZ.

Guvernul și partidul cheamă pe toți oamenii muncii să depună eforturi deosebite pentru îndeplinirea acestor importante sarcini.

Impreună cu întregul popor muncitor, cadrele didactice din țara noastră au datoria de a răspunde chemării partidului, contribuind la îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața agriculturii noastre în cel de al treilea an al cincinalului.

Pentru a contribui la realizarea succesului campaniei de primăvară, cadrele didactice trebue să-și însușească pe deplin conținutul Hotărîrii partidului și guvernului Un aport însemnat trebue să-l aducă cadrele didactice din școlile sătești la mobilizarea țăranilor muncitori în vederea aplicării metodelor agrotehnice sovietice. Invățătorii au datoria să explice țăranilor muncitori cum trebue asigurate și pregătite semințele, cum trebue folosite îngrășămintele organice, minerale și organo-minerale, indicându-le să transporte la capătul ogoarelor, în platforme bălegarul de grajd, compostul și orice alte îngrășăminte naturale bine putrezite. Deasemeni, trebue să le atragă atenția asupra faptului că îngrășămintele trebue împrăștiate pe ogoare numai în ziua arăturii.

O deosebită grijă trebue să acorde învățătorii lămuririi țăranilor muncitori asupra executării arăturilor adânci în cursul lunii Februarie. Ei trebue să le arate că arăturile de toamnă trebue făcute în 2—3 zile dela topirea zăpezii. Invățătorii au datoria să explice țăranilor muncitori din G.A.S., G.A.C. și întovărășiri avantagiile metodei sovietice de semănare a păioaselor în rânduri încrucișate.

Deasemeni, cadrele didactice trebue să îndrumeze munca țăranilor muncitori în legătură cu îngrijirea semănăturilor de toamnă, arătându-le că acestea trebue bine controlate, că este necesar să se ia măsuri pentru evacuarea apelor ce stau pe ele, pentru împrăștierea zăpezii, pentru tăvălugirea semănăturilor desrădăcinate, pentru grăpatul în primele zile ale primăverii, în vederea distrugerii scoarței ce se formează la suprafața solului.

O mare atenție trebue să acorde cadrele didactice popularizării regulilor de îngrijire a pomilor și viilor, învățând pe țăranii muncitori să curețe pomii, să folosească îngrășăminte, să strângă zăpada în jurul pomilor, să sape și să are terenul din livezi, să desfunde, până la 28 Februarie, viile și să execute la timp toate lucrările de întreținere a viilor (desgropat, tăiat, arat, etc.).

Cadrele didactice trebue să desfășoare în rândurile țăranilor muncitori și o campanie de lămurire în legătură cu asigurarea bazei furajere și întreținerea păsunilor și fânețelor, care sunt menite să îmbunătățească sectorul creșterii animalelor.

Organizând consfătuiri cu țăranii muncitori în vederea lămuririi lor asupra sarcinilor trasate de Hotărîre și popularizând metodele agrotehnice în cadrul căminelor culturale, al cercurilor miciuriniste, al adunărilor cu părinții, al cursurilor de alfabetizare, vom contribui la asigurarea condițiilor pentru obținerea unor recolte îmbelșugate, la succesul deplin al campaniei agricole de primăvară.

Aniversarea unei gazete de perete

Gazeta de perete „Brazda Nouă" a Institutului Agronomic din Timișoara a sărbătorit apariția celui de al 100-lea număr.

In tot răstimpul dela înființarea ei, această gazetă s'a dovedit a fi un bun îndrumător și educator al colectivului din Institut. Prin popularizarea fruntașilor în învățătură și a metodelor lor, cât și prin semnalarea la timp a tuturor deficiențelor, „Brazda Nouă" contribue efectiv la bunul mers al procesului de învățământ.

La apariția celui de al 100-lea număr, organizația de partid a Institutului Agronomic a evidențiat pe tovarășii Alexandru Jonașec, Vichentie Baia, Maria Bogdan, Wolf Thierer, Ion Ulian, Cornel Chioreanu, Octavia Gavrilă, Ana Balaș și Livia Drig, cei mai activi colaboratori ai gazetei de perete.

Pentru ca în viitor gazeta de perete „Brazda Nouă" să desfășoare o și mai rodnică activitate, colectivul ei de redacție a hotărît să înființeze trei rubrici permanente: „Cuvântul fruntașilor la învățătură", „Viața Organizației U.T.M." și „De vorbă cu corespondenții".

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

De vorbă cu scriitoarea Lucia Demetrius

De curând, în cadrul colțului pedagogic al școlii medii nr. 1 de fete din București a avut loc o consfătuire între scriitoarea Lucia Demetrius și elevele claselor VIII-XI dela această școală.

Cu acest prilej, tovarășa Lucia Demetrius a povestit elevelor și cadrelor didactice frânturi din viața ei, le-a vorbit despre dorința puternică pe care a avut-o de a juca teatru, despre lupta grea din vremea aceea pentru a putea intra în teatru, despre nepotismul ce domnea în orânduirea burghezo-moșierească, talentul fiind pe atunci, în majoritatea cazurilor, lucrul cel mai neesențial ce se cerea unui actor. „Simțeam — a spus scriitoarea — că trebuia să fac ceva bun în viața mea, că trebuia să-mi arăt gândurile, că trebuia să lucrez. Voiam ca prin teatru să redau gândurile, ideile marilor scriitori, interpretând anumite roluri".

Mai târziu, a început să scrie. Dar deabea după eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, datorită ajutorului dat de partid, a înțeles cu adevărat drumul pe care trebue să meargă. Elevele au ascultat cu deosebit interes expunerea scriitoarei cu privire la condițiile în care lucrează scriitorii noștri astăzi, cu privire la prețuirea pe care le-o acordă partidul. Tovarășa Lucia Demetrius le-a arătat că scriitorii noștri de astăzi își petrec mult timp în mijlocul muncitorilor și al țăranilor muncitori ca să le cunoască îndeaproape viața, așa încât să o poată oglindi pe deplin în operele lor. Scriitorii au case de odihnă, unde pot să scrie în liniște. Pentru orientarea lor ideologică, sunt încadrați în cursuri de învățământ politic, unde sunt ajutați să înțeleagă just problemele legate de lupta clasei muncitoare.

După închiderea expunerii, numeroase eleve i-au pus tovarășei Demetrius întrebări în legătură cu munca ei.

Elevele au aflat din răspunsurile scriitoarei că munca de scriitor cere o serioasă pregătire și totodată o adâncă conștiinciozitate în strângerea materialului necesar pentru a oglindi în literatură, chipul oamenilor noi ai zilelor noastre, care construesc socialismul. „Nu e ușor să scrii, spunea tovarășa Demetrius, uneori trebue să refaci totul, pentrucă îți dai seama că nu ai realizat scopul pentru care ai lucrat. Noi nu facem artă pentru artă. Noi scriem pentru popor, pentru lupta noastră, pentru viitorul nostru luminos. Am simțit acest lucru mai ales într'o seară de vară a anului 1948. Eram profesoară la Conservatorul Muncitoresc. In seara aceaa, elevii mei, muncitori, n'au venit la lecție. A doua zi, mi-au povestit ce s'a întâmplat în fabricile lor. Era tocmai ziua când s'au naționalizat băncile și marile întreprinderi industriale. Lumina din ochii lor, aprinderea cu care mi-au relatat faptele, m'au impresionat adânc. Atunci am început să scriu „Cumpăna".

In continuare, tovarășa Demetrius a vorbit despre marii scriitori sovietici dela care învață zi de zi, despre scriitorii noștri progresiști, din trecut, despre emoția puternică care a trăit-o când a primit Premiul de Stat.

Când tovarășa Demetrius a încheiat, aplauzele au pornit furtunoase. Un grup de pioniere i-a oferit flori, în numele întregii școli.

ALEXANDRA VERDEȘ

Să înceteze atitudinea de gură cască!

In timp ce majoritatea cadrelor didactice luptă cu hotărîre pentru înflorirea învățământului, încadrându-se în efortul unit al oamenilor muncii pentru construirea socialismului în țara noastră, mai sunt unii învățători și profesori care, încurajați de atitudinea de gură-cască a unora dintre organele de învățământ, încearcă să frâneze mersul înainte al școlii noastre noi.

Astfel de învățători — dacă asemenea elemente pot fi numite învățători — au funcționat la școala din comuna Gura Șuții, raionul Găești, regiunea Pitești. In anul școlar 1950—1951, C. Balamoti, care funcționa ca învățător la clasa I-a a școlii din comună, a „omis" să înscrie în catalog șapte elevi care figurau pe lista recensământului școlar. Dintr'o condamnabilă lipsă de răspundere, el i-a trecut ca urmând cursurile de alfabetizare, fără să urmărească dacă cei șapte elevi au trecut de vârsta școlară sau dacă ei au fost înscriși și urmează cursurile de alfabetizare. In cursul anului următor clasa lui C. Balamoti a fost preluată de Sorin Popescu. Acesta a găsit de cuviință — din teama de a nu suferi eventuale neplăceri — să treacă în catalogul clasei a II-a pe cei șapte elevi „omiși" dela școală în anul precedent. Sorin Popescu a uitat, însă, să anunțe pe cei înscriși să vină la școală, astfel că cei șapte elevi se găseau la școală doar în catalog. S. Popescu a mers chiar mai departe cu această fraudă grosolană, încheind mediile (!) acestor elevi care nu au urmat cursurile nicio singură zi. Unul dintre elevi decedase chiar cu mult înainte de a i se fi încheiat media...

In timp ce, după cum se vede, unii elevi înscriși în catalog nu veneau deloc la școală, un alt elev, deși frecventa regulat cursurile, a fost omis din catalog și, dealungul unui întreg an școlar, nimeni nu s'a sesizat de prezența lui în clasă.

In general, situația în întreaga școală din comuna Gura Șuții este foarte gravă. In clasa I-a B, din 45 elevi înscriși frecventează între 9 și 14 elevi. La clasa a II-a B, din 45 elevi înscriși frecventează doar 16, la clasa a V-a, din 41 elevi frecventează doar 20 etc. Munca cu pionierii este inexistentă. Deasemenea, învățătorii și profesorii școlii nu participă la munca pentru lichidarea neștiinței de carte.

O vină principală în această stare de lucruri o au acei membri ai colectivului didactic al școlii care au adoptat o atitudine împăciuitoristă și îngăduitoare, față de cele două elemente sabotoare.

Situația gravă dela școala din Gura Șuții a fost totuși sesizată de către unul dintre învățătorii școlii. In urma acestui fapt, s'au deplasat pe teren în anchetă șefii secțiunilor de învățământ regională și raională, care au constatat că cele sesizate corespund adevărului și au hotărît să suspende până la stabilirea sancțiunilor pe vinovați, inclusiv... pe cel care a sesizat abaterile din școală.

Aceasta s'a întâmplat la 15 Noembrie 1952. De atunci, atât secțiunea de învățământ regională cât și cea raională au învăluit acest caz într'o inexplicabilă tăcere, întârziind în mod inadmisibil măsurile care trebuiau luate. Mai mult decât atât, în loc să înfiereze și să sancționeze fără cruțare pe cei vinovați, cele două secțiuni au adoptat o atitudine de nejustificat „sentimentalism", numind ca suplinitori ai celor suspendați chiar pe soțiile lor.

Ministerul Invățământului Public trebue să ia grabnice măsuri pentru a pedepsi așa cum se cuvine pe sabotorii dela școala din comuna Gura Șuții, și să cerceteze cauzele pentru care secțiunea de învățământ raională Găești și secțiunea de învățământ regională Pitești întârzie cu aplicarea sancțiunilor în acest caz grav.

AUREL VINTILA

Pe urmele scrisorilor nepublicate

De curând s'a primit la redacția gazetei noastre scrisoarea unui cititor din comuna Brădeanu, raionul Pogoanele, în care se arată, printre altele, că elevii clasei a VII-a nu și-au putut cumpăra manualele de geografie, deoarece cooperativa din comună nu a fost aprovizionată cu aceste manuale. Trimițând sesizarea corespondentului nostru Centrului de librării și difuzarea cărții, acesta ne răspunde că a trimis pe adresa Librăriei Noastre din comuna Pogoanele un număr de 25 manuale de Geografie pentru clasa a VII-a, pentru a fi puse la îndemâna elevilor școlii din comuna Brădeanu. Pe de altă parte, s'a cerut Centrului regional Ploești — C.L.D.C. că cerceteze cauzele datorită cărora nu au fost repartizate în regiune cantitățile necesare de manuale de Geografie pentru clasa a VII-a.

Banda de spioni și sabotori din industria petroliferă și-a primit pedeapsa

La 9 Februarie a. c. a avut loc la Ploești procesul unui grup de spioni și sabotori din industria petroliferă.

Această bandă ticăloasă de spioni și sabotori, vândută imperialiștilor americani și englezi a încercat să frâneze refacerea economiei distrusă de război, într'unul din sectoarele ei cele mai importante — industria petroliferă.

Exploatatorii sângeroși ai poporului muncitor, înhățați într'un „comitet de coordonare" — Management Committee — au urmărit să provoace micșorarea producției noastre de petrol prin reducerea activității de foraj și explorare, prin neutilarea schelelor, prin sabotarea sistematică a tuturor măsurilor luate de guvern privind creșterea și îmbunătățirea producției industriei petrolifere.

Unul dintre sabotori, Cezar Popescu, a arătat că „prin această activitate de spionaj economic și politic, în domeniul producției petrolifere și în legătură cu petrolul, se urmărea... informarea organizată a străinătății despre situația economică și politică din România" și „obținerea de dispoziții în aplicarea planului general de sabotaj a industriei de petrol... care trebuia să ducă la dificultăți crescânde pentru regimul democrat din România".

Sabotând industria petroliferă, aceste slugi odioase ale imperialismului american și englez urmăreau un îndoit scop: pe de o parte să lipsească industria petroliferă de utilajele și materialele necesare, iar pe de altă parte să saboteze întreprinderile, fabricile și uzinele care produceau aceste utilaje și materiale să-și creeze stocuri mari, pe timp îndelungat, împiedicând astfel redresarea industriei metalurgice.

Și toate aceste crime mârșave se întâmplau în timp ce oamenii muncii depuneau eforturi uriașe pentru a reface economia țării, înfruntând sabotajul capitalist și inflația.

Bandiții sabotori și spioni au urmărit, paralel cu sabotarea producției, și sabotarea economatului, neaprovizionându-l. Ei urmăreau în felul acesta să înfometeze pe muncitori și să creeze nemulțumiri.

Cu cinismul caracteristic sabotorilor și spionilor, stipendiații bancherilor americani susțineau în fața muncitorilor că nu primesc credite din partea guvernului, în timp ce ei își rezervau milioane de lei pentru banchete, „concedii de iarnă" și bacșișuri menite să obțină „înțelegerea" miniștrilor tătărăscieni.

Acuzatul Alexandrini, pe vremuri ministru de finanțe din gruparea liberală Tătărăscu, a sprijinit acțiunile de spionaj și sabotaj ale celor patru societăți petrolifere americano-engleze: Astra Română, Unirea, Steaua Română și Româno-Americana, prin acordarea de credite de sute de miliarde din averea statului. Pentru atitudinea sa „înțelegătoare", Alexandrini a primit din partea societăților petrolifere 800 medalii de aur.

Burghezia română trădătoare, a contribuit prin gruparea liberală — sprijinită de trusturile americano-engleze — la accentuarea și lărgirea inflației și la urcarea prețurilor la mărfurile de larg consum, ceeace ducea la scăderea salariului real al oamenilor muncii.

A. Christodulo, C. Mătăsaru, C. Popescu, C. Capșa și complicii lor — conduși direct de către „diplomații"-spioni americani și englezi, au furnizat imperialiștilor informații privind economia țării, situația politică și informații militare, în nădejdea întoarcerii timpurilor pe veci apuse.

In timpul procesului a ieșit la iveală că întreaga activitate de spionaj și sabotaj pentru subminarea regimului de democrație populară a fost dirijată de către legațiile americană și engleză prin „diplomații" lor, ale căror adevărate îndeletniciri, de spioni și sabotori, au fost încăodată demascate.

Astfel, încă din Septembrie 1944 imperialiștii englezi au numit ca administrator unic al societății Astra Română pe Fritz Gartner, în vederea organizării unei rețele de spionaj în țara noastră.

In această perioadă, fostul director al societății Româno-Americana, Bolton, director pentru Europa și Orientul Apropiat al grupului Standard-Oil este trimis în țară, ca membru al misiunii militare americane, pentru a organiza spionajul în favoarea imperialiștilor americani.

Sabotarea industriei noastre petrolifere de către societățile petrolifere americane și engleze a luat o formă mai accentuată odată cu venirea în țară a lui Otto Stern, reprezentantul trustului englez „Royal Dutch Shell", care a primit din partea președintelui trustului, August Kessler, și din partea serviciilor de spionaj americane și engleze însărcinarea să dirijeze activitatea de sabotaj în industria petroliferă și în alte sectoare ale economiei noastre naționale.

Prin intermediul lui Otto Stern, Fritz Gartner, Christodulo, Cezar Popescu și a altor afaceriști, legațiile americane și engleze trimiteau dispoziții pentru sabotarea refacerii industriei noastre petrolifere.

Acești bandiți au depus toate eforturile pentru a spori la maximum producția de petrol pentru sprijinirea mașinii de război hitleriste dar au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a împiedeca acțiunea de explorare și foraj când era nevoe de petrol pentru ducerea războiului antihitlerist și mai târziu pentru refacerea economiei noastre ruinată de război.

Istoria a condamnat imperialismul la pieire Purtând pecetea morții el mai poate provoca omenirii încă multe dureri, dar nimeni în lume nu-l va putea salva dela pieire

Nimic nu se poate opune mersului nostru înainte spre socialism. Desfășurarea procesului a arătat că lipsa de răspundere în păstrarea secretului de stat, lipsa de vigilență, servesc direct imperialiștilor. O datorie patriotică a tuturor oamenilor muncii este de a-și ascuți vigilența revoluționară și de a lichida cu hotărîre atitudinea de gură cască.

Planurile bandei de spioni și sabotori au fost zădărnicite. Pentru crimele mârșave comise împotriva statului, împotriva vieții pașnice și creatoare a poporului muncitor, justiția noastră populară a dat o sentință aspră și dreaptă. Aceasta va constitui un avertisment pentru acei care ar mai încerca să-și trădeze patria, să unelteaască împotriva securității Republicii Populare Române.

NOTE POLITICE EXTERNE

- *Guvernul Sovietic a rupt relațiile diplomatice cu Statul Israel.*
- *Dulles promite amnistierea totală a criminalilor de război naziști.*
- *Situația catastrofală a învățământului în Grecia monarho-fascistă.*
- *Noi mârșave crime comise de călăii americani, împotriva prizonierilor de război din Coreea.*
- *Crește lupta tineretului iugoslav împotriva bandei titoiste.*

Un atentat mârșav a fost comis la 9 Februarie la Tel-Aviv, împotriva Legației Sovietice din Israel. In această zi la orele 22,35, sub ochii binevoitori ai poliției, elemente criminale au făcut să explodeze o bombă pe teritoriul Legației U.R.S.S. In urma exploziei au fost rănite soția ministrului C. V. Ersov, soția lui A. P. Sâsoev, colaborator al legației și I. G. Grișin, colaborator al legației. O parte din clădirea legației a fost distrusă.

In urma acestui mârșav atentat Guvernul Sovietic a adresat o notă de protest Guvernului Israelului, în care respinge declarațiile și scuzele din partea acestui guvern, declarații care sunt contrazise de numeroasele fapte dovedind participarea directă a reprezentanților Guvernului Israelului la atâtarea urii împotriva Uniunii Sovietice și la instigarea la acțiuni dușmănoase împotriva U.R.S.S. Printre aceste fapte se citează articolele publicate în presa partidelor guvernamentale din Israel și discursurile rostite în Parlament de către membrii guvernului israelian. Intr'un astfel de discurs rostit la 19 Ianuarie a.c. Sharet, ministrul de externe al Israelului a instigat fățiș la acțiuni dușmănoase împotriva U.R.S.S.

Considerând că actul terorist săvârșit la 9 Februarie dovedește că în Israel lipsesc condițiile elementare pentru activitatea diplomatică normală a reprezentanților U.R.S.S., Guvernul Sovietic a rechemat pe ministrul Uniunii Sovietice și personalul Legației Sovietice din Israel și a rupt relațiile cu Guvernul Israelului. Totodată, Guvernul Sovietic a cerut Legației Israelului să părăsească fără întârziere Uniunea Sovietică, socotind prezența mai departe la Moscova a Legației Israelului ca imposibilă.

★

In cursul turneului său în Europa Occidentală, ministrul afacerilor externe al S.U.A. Dulles, a făcut noi promisiuni clicii revanșarde dela Bonn, clică pe care imperialiștii americani mizează cel mai mult în planurile lor de dezlănțuire a unui nou război. Printre altele Dulles a discutat cu ministrul de război al Germaniei occidentale, Theodor Blank, problema amnistierii generale a criminalilor de război, ajungând la un acord complect în această chestiune. Dulles a declarat că „datorită conjuncturii internaționale" această amnistie devenise de mult necesară.

Regimul de cruntă teroare monarho-fascist din Grecia, a adus învățământul din această țară într'o situație jalnică. Aproximativ 60 la sută din populația țării este analfabetă. Numărul analfabeților este foarte mare mai ales la sate. Ziarul grec „Ellinikos Varas" scrie că în ultimii ani în Grecia au fost închise 750 de școli primare și un mare număr de licee. In districtele Grevna, Pireu și altele au fost închise 50 la sută din școli.

Ziarele relatează că numeroase școli sunt lipsite de manuale didactice. Multe școli funcționează în clădiri pe jumătate distruse.

★

După declarația lui Eisenhower că trupele lisînmaniste și gomindaniste vor fi folosite pentru extinderea războiului din Coreea, partea americană a trecut la intensificarea terorii împotriva prizonierilor de război pentru a-i sili pe aceștia să devină „carne de tun". Astfel, la 9 Februarie în lagărul prizonierilor de război de pe insula Cociedo a fost omorît un prizonier de război și răniți alți 38, dintre care 13 grav. In comunicatul Comandamentului „forțelor armate ale O.N.U." se menționează că „trupele Națiunilor Unite au folosit împotriva prizonierilor de război granade și arme de foc".

Călăii americani au folosit deasemenea la 7 Februarie gaze toxice pe insula Cociedo. Partea americană anunță că prizonierii aflați în curtea lagărului cântau cântece patriotice cu prilejul Zilei Armatei Populare a R.P.D. Coreene. Americanii i-au închis cu forța în bараci, folosind împotriva lor gaze toxice.

★

Tineretul muncitor iugoslav își intensifică lupta împotriva clicii titoiste. In multe întreprinderi unde se lucrează armament, tineretul sabotează producția de război. Organizațiile fasciste și militariste ale titoiștilor, sunt boicotate de către tineret. In Croația doar 10 la sută din tineri fac parte din organizațiile titoiste, iar Muntenegru activitatea acestor organizații este complect paralizată din cauza boicotului. In urma neparticipării tineretului, multe asociații literare, cluburi, etc. au fost desființate. Chiar și fițuica titoistă „Nova Makedonia" recunoaște că tineretul din Skoplie, Kavadarți și din alte localități nu citește presa titoistă și literatura de propagandă fascistă.

Lupta tineretului muncitor din Iugoslavia ia un caracter tot mai organizat, contribuind într'o largă măsură la lupta pentru dezrobirea popoarelor iugoslave de sub jugul clicii de spioni și asasini dela Belgard.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 5824

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 203 | 4 PAGINI, 25 BANI | SĂMBĂTĂ 21 FEBRUARIE 1953

In acest număr:

- Succesele învățământului public în U.R.S.S. — de **Alexandr Arseniev**, ministrul adjunct al învățământului al R.S.F.S.R. (Pag. 2-a)
- Munca ideologică în colectivul pedagogic (Pag. 2-a)
- Temele pentru acasă la istorie (Pag. 2-a)
- Consfătuirile regionale ale cadrelor didactice dela școlile pedagogice (Pag. 3-a)
- **Caracterul reacționar al așa zisei „metode" Decroly — de prof. univ. Mihail Roșianu** (Pag. 3-a)
- Note politice externe (Pag. 4-a)

Pentru noi succese în construirea socialismului

In zilele de 12—14 Februarie a. c. a avut loc consfătuirea pe țară a muncitorilor ceferiști, convocată de Sindicatul C.F.R. și Ministerul Căilor Ferate.

Lucrările consfătuirii ceferiștilor s'au desfășurat în preajma celei de a 20-a aniversări a eroicelor lupte din Februarie 1933, lupte care au înscris o pagină de glorie nepieritoare în istoria luptei clasei muncitoare din țara noastră împotriva exploatării, pentru independența și suveranitatea patriei.

Consfătuirea pe țară a ceferiștilor a constituit un prilej minunat de examinare a neajunsurilor muncii, de scoatere la iveală cu curaj a lipsurilor și greutăților tuturor sectoarelor de activitate ale căilor ferate.

In expunerea la consfătuirea pe țară a ceferiștilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a făcut o amplă analiză a situației căilor ferate în raport cu întreaga economie a R.P.R.; a analizat succesele dobândite de ceferiști în lupta pentru îndeplinirea planului cincinal și a scos la iveală lipsurile mari care frânează în bună măsură deplina desvoltare a acestui sector economic.

In expunerea sa, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a insistat în mod deosebit asupra sarcinilor mereu crescânde ale transporturilor pe calea ferată — cea mai importantă ramură de transport a țării — pentru ridicarea lor la nivelul cerințelor desvoltării rapide a economiei noastre spre socialism.

Astfel, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a formulat un vast program de luptă, care să mobilizeze întreaga masă a ceferiștilor în jurul sarcinilor pe care partidul și guvernul le pune azi în fața ceferiștilor.

In acelaș timp, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej înarmează întreg poporul muncitor din țara noastră cu o luminoasă călăuză în lupta sa pentru făurirea unei vieți noi, fericite.

Analizând problemele ridicate de unul din sectoarele importante ale economiei naționale, expunerea aruncă o lumină puternică asupra unor probleme care sunt de cea mai mare actualitate și importanță pentru toate ramurile economiei noastre naționale.

Deaceea, învățămintele ce se desprind din consfătuirea ceferiștilor, ca și din expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la această consfătuire, privesc deopotrivă activitatea tuturor sectoarelor economiei noastre; ele se adresează tuturor cadrelor de partid, de stat și din economie. Ele trebue să devină un bun al acestora, un îndreptar prețios nu numai al masei ceferiste, ci al tuturor muncitorilor, inginerilor și funcționarilor, al întregului aparat de stat și economic.

In acest măreț document, atât întreprinderile cât și toate instituțiile noastre de stat și economice au un îndreptar sigur pentru analizarea în spirit critic și autocritic a activității lor de până acum în vederea scoaterii la iveală a lipsurilor care frânează construcția noastră.

Un loc important în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej îl ocupă problema cadrelor.

„Ca și pentru toate domeniile de activitate — ne arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **și pentru căile ferate problema hotărîtoare este problema cadrelor".**

Opera de construire a socialismului în patria noastră este indisolubil legată de pregătirea unui număr tot mai mare de cadre, care să dispună de o înaltă calificare, corespunzătoare nevoilor diferitelor domenii ale construcției socialiste.

Un rol deosebit de important în această privință îndeplinește învățământul, școala fiind principalul izvor de cadre pentru construirea socialismului. Statul nostru democrat-popular a încredințat celor ce muncesc în școală măreața sarcină de a forma pe noul cetățean al patriei noastre, ziditor al socialismului, sarcina de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste.

Această înălțătoare sarcină nu poate fi înfăptuită fără asigurarea de către Ministerul Invățământului Public a unei juste politici de creștere, promovare și repartizare a cadrelor didactice de pe întreg cuprinsul țării, pentru realizarea unui înalt nivel al conținutului învățământului în școală.

Datorită grijii permanente a Partidului și Guvernului numărul elevilor cuprinși în școlile pedagogice de învățători a crescut cu 333,5 la sută iar numărul unităților școlare cu 75 la sută față de anul 1938.

Folosirea tot mai largă a experienței școlii sovietice, îmbunătățirea planurilor și programelor școlare, înzestrarea școlilor cu un bogat material didactic, asigură o permanentă îmbunătățire a procesului de învățământ în școlile noastre pedagogice.

In anul școlar 1952/53 s'a îmbunătățit simțitor, față de anii trecuți și munca în vederea repartizării absolvenților anului școlar 1951—1952. Au fost repartizați în învățământ un număr de 7.546 absolvenți ai școlilor pedagogice, învățători și educatoare, precum și 1311 absolvenți ai diferitelor facultăți ale institutelor de învățământ superior.

Totuși, munca de repartizare a absolvenților a prezentat încă unele deficiențe. Așa, de pildă, din lipsa unui instructaj amănunțit din partea Ministerului Invățământului Public cu președinții comisiilor de repartizare a absolvenților, instrucțiunile trimise pe teren de către Ministerul Invățământului Public, au fost greșit interpretate de unele comisii. Aceasta a făcut ca unele secții de învățământ regionale să procedeze întâi la mișcări de cadre și numai după aceasta la repartizarea absolvenților pe raioane și școli.

In unele regiuni, ca Pitești, Craiova, Ploești, orașul București, au existat manifestări serioase de birocratism în ceeace privește repartizarea absolvenților. Comisiile care au lucrat în aceste regiuni, în goană după realizarea cu orice preț a cifrei de plan stabilită de Ministerul Invățământului Public, s'au mulțumit doar cu constatările și aprecierile făcute pe baza dosarelor, fără a cunoaște direct pe absolvenții care urmau să fie repartizați în școlile din regiunea respectivă, fără a se interesa de eventualele greutăți ale tinerilor absolvenți. Acest lucru a determinat o fluctuație a cadrelor, mulți dintre absolvenți cerând, pe motive bine întemeiate, revenirea asupra repartizării.

Aceeași atitudine birocratică s'a manifestat și în ce privește repartizarea absolvenților Facultății de Pedagogie, puși la dispoziția Ministerului Invățământului Public de către M.I.S. Din absolvenții repartizați în învățământul public, numai câțiva au fost repartizați ca directori la casele de copii, deși este știut că în acest domeniu există o mare lipsă de cadre calificate. Deasemenea, deși era bine cunoscută marea nevoie de cadre pentru școlile pedagogice, care pregătesc pe viitorii învățători, educatorii de mâine ai tineretului patriei noastre, un număr prea mic dintre absolvenții Facultății de pedagogie au fost încadrați la catedrele de pedagogie ale școlilor pedagogice, în timp ce la aceste catedre au fost încă menținute cadre vechi, care nu s'au desbărat de influențele pseudo-pedagogiei burgheze.

In lumina învățăturilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și a indicațiilor date de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea la consfătuirea ceferiștilor, în fața Ministerului Invățământului Public stă sarcina lichidării atitudinii birocratice în problema cadrelor, sarcina promovării și repartizării cadrelor conform criteriului politic și profesional, atât în învățământul preșcolar cât și în cel elementar și mediu, pentru a crește și a forma o armată de învățători și profesori care să corespundă nobilei sarcini pe care statul nostru democrat-popular le-a încredințat-o, aceea de a forma cetățeanul de tip nou, omul societății socialiste.

In expunerea sa, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață că, în condițiile luptei pentru construirea socialismului, o sarcină deosebit de importantă care stă în fața tuturor oamenilor muncii din țara noastră o constitue continua întărire a vigilenței revoluționare față de orice uneltiri ale dușmanului intern și extern.

Dușmanul nu scapă niciun prilej pentru a dăuna economiei noastre naționale, pentru a împiedica mersul nostru înainte. In încercările lui turbate de redobândire a raiului pierdut, dușmanul de clasă caută să submineze și activitatea noastră pe tărâmul culturii, folosindu-se de armele otrăvite ale ideologiei burgheze.

Vigilența revoluționară a cadrelor didactice trebue să fie mereu trează pentru descoperirea și combaterea oricăror influențe ale ideologiei burgheze, retrograde.

In anii regimului nostru de democrație populară și mai ales după reforma învățământului, care a pus pe baze noi, științifice, întreg învățământul, cadrele didactice din țara noastră au obținut succese importante, datorită condițiilor mereu mai bune create școlii de către partid și guvern, datorită însușirii bogatei experiențe a școlii sovietice, însușirii principiilor celei mai înaintate pedagogii — pedagogia sovietică.

Dușmanul de clasă caută să introducă în rândurile intelectualității noastre, în rândurile cadrelor didactice, arma otrăvită a cosmopolitismului, a ploconirii în fața putredei ideologii burgheze. Articolul „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" publicat în „Scânteia" din 18/I 1953, demască fără cruțare activitatea reacționară desfășurată de Centrul de Higienă Mintală și Centrul de cercetări psiho-medico-pedagogice, subliniind în acelaș timp lipsa de combativitate și vigilență a Ministerului Invățământului Public față de influențele dăunătoare, dușmănoase, străine de ideologia marxistă, manifestate în pedagogie.

Ministerul Invățământului Public, Institutul de Științe Pedagogice, „Gazeta Invățământului", n'au acordat suficient ajutor cadrelor didactice din țara noastră pentru a le înarma în lupta împotriva teoriilor burgheze din domeniul pedagogiei, pentru descoperirea manifestărilor pedologice, antiștiințifice, pentru combaterea unor influențe freudiste, adleriene în pedagogie, pentru lichidarea unor influențe ale metodelor ultraretrograde ca așa zisa „metodă" Decroly. Așa se explică faptul că unele cadre didactice se mai lasă încă înșelate de asemenea pseudo-teorii, că nu sunt suficient înarmate pentru a recunoaște și combate manifestările ideologiei dușmane.

Pentru creșterea cadrelor noastre didactice în spiritul vigilenței revoluționare, în spiritul luptei necruțătoare împotriva ideologiei burgheze, Ministerului Invățământului Public și organelor sale — „Gazeta Invățământului", „Revista de Pedagogie", I.P.C.D., Institutul de Științe Pedagogice — le revine sarcina de a înarma pe învățătorii și profesorii din școlile noastre în lupta împotriva ideologiei dușmane, pentru înlăturarea atitudinii de „gurăcască", pentru ridicarea la un nivel înalt a muncii de educare în spirit comunist a tinerei noastre generații.

Intărirea continuă a vigilenței revoluționare împotriva influențelor ideologiei burgheze, demascarea fără cruțare a concepțiilor antiștiințifice, reacționare în domeniul educației, reprezintă o datorie de onoare a fiecărui om al muncii din învățământ.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață că vigilența revoluționară nu se poate desvolta decât pe fundamentul cunoașterii marxism-leninismului, a experienței de luptă a gloriosului partid al lui Lenin și Stalin și a experienței partidului nostru, pe fundamentul cunoașteri legilor luptei de clasă. In lupta revoluționară pentru socialism valorează puțin cei care nu depun eforturi permanente pentru a se ridica politicește, pentru a studia temeinic marxism-leninismul.

„Cunoașterea temeinică a științei marxist-leniniste, a adevărului științific despre natură, viață, societate — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este necesară pentru aprofundarea oricărei ramuri a științei — fizica, chimia, matematica, fără să mai vorbim de istorie, limbă literară. Materialismul dialectic este călăuza sigură a omului de știință. Numai această concepție permite studierea lucrurilor și fenomenelor în mișcarea, desvoltarea și transformarea lor și nu o prezentare scolastică, înțepenită a acestora. In știință se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. Deaceea sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități".

Ridicându-și în permanență nivelul lor politic și ideologic, cadrele noastre didactice vor putea să curețe din calea lor gunoiul concepțiilor retrograde și dușmănoase ale ideologiei burgheze, să obțină noi succese în opera de făurire a cadrelor noi necesare construirii socialismului în scumpa noastră patrie.

O forță invincibilă în slujba păcii și libertății popoarelor

La 23 Februarie 1953 se împlinesc 35 de ani dela crearea celei mai puternice armate din lume, invincibila Armată Sovietică.

In această zi, gândurile tuturor oamenilor cinstiți de pe globul pământesc se îndreaptă cu dragoste și recunoștință spre glorioasele Forțe Armate ale Uniunii Sovietice care, într'o luptă înverșunată, dusă pe viață și pe moarte împotriva hoardelor fasciste, au apărat cu cinste și glorie Țara Socialismului victorios, au adus eliberarea unui șir întreg de țări din Europa și din Asia, au salvat civilizația omenirii de ciuma fascistă. Sdrobind în țăndări mașina de război hitleristă — cea mai puternică armată pe care a creat-o vreodată burghezia — Armata Sovietică a dovedit, odată mai mult, în fața lumii întregi, că forțele sale sunt de nebiruit.

Armata Sovietică — făurită de Lenin și Stalin — s'a născut și s'a călit în focul luptelor crâncene duse în timpul războiului civil pentru nimicirea intervenției pusă la cale de imperialiștii americano-englezi și pentru sdrobirea contrarevoluției alb-gardiste.

In anii construcției pașnice, în anii îndeplinirii și depășirii măreților cincinale staliniste, ca urmare a aplicării politicii de industrializare a țării și de transformare socialistă a agriculturii, sub îndrumarea și conducerea P.C.U.S. și a tovarășului Stalin personal, Armata Sovietică s'a întărit necontenit, a fost înzestrată cu cea mai modernă tehnică de luptă.

Cu prilejul celei de a zecea aniversări a glorioasei Armate Sovietice, tovarășul Stalin, cel mai mare comandant de oști al tuturor timpurilor, a arătat în mod genial particularitățile Armatei Sovietice, particularități care o deosebesc radical de armatele țărilor capitaliste și care constitue izvorul forței și tăriei, izvorul invincibilității sale.

1919. Sosirea tovarășului Stalin la prima armată de cavalerie. *Pictură de M. AVILOV*

Prima particularitate a Armatei Sovietice este aceea că ea este armata muncitorilor și țăranilor eliberați, armata Revoluției din Octombrie, armata dictaturii proletariatului. Ea este prima armată de tip nou, armată cu adevărat populară.

Toate armatele burgheze care au existat și continuă să existe în prezent au fost și rămân instrumente de susținere a claselor exploatatoare, de apărare a intereselor acestora. Ele constitue organismul cel mai ostilicat, cel mai rigid, de sprijinire a regimurilor bazate pe exploatare. Armatele burgheze sunt folosite de clasele exploatatoare pentru a „ține în frâu" masele muncitoare, pentru a înăbuși lupta acestora pentru o viață mai bună. Iată dece în țările capitaliste oamenii muncii urăsc armata, le e frică de omul cu arma în mână. Intre armata din țările capitaliste și masele largi populare există o prăpastie de netrecut.

Poporul nostru muncitor își amintește cu ură și dispreț de vechea armată română, armata burghezo-moșierimii care, la 16 Februarie 1933, a deschis foc împotriva muncitorilor dela Griviția care cereau pâine, pace și libertate.

In zilele noastre, armata cea mai urîtă de oamenii muncii, armata cea mai sălbăticită, este armata imperialiștilor americani, armată de mercenari, de asasini de profesie.

Armata Sovietică, armata muncitorilor și țăranilor eliberați de jugul moșierilor și capitaliștilor este un instrument al consolidării puterii muncitorilor și țăranilor, un instrument al consolidării dictaturii proletariatului. Caracterul cu adevărat popular al Armatei Sovietice este dovedit în mod deosebit de grăitor și de faptul că, în tot decursul istoriei sale, cauza pentru care a luptat a fost totdeauna o cauză justă, o cauză dreaptă.

In marea Țară a Socialismului, popoarele sovietice și armata formează o singură familie, ele alcătuesc o unitate de nesdruncinat. Oamenii muncii din U.R.S.S., constructori ai comunismului, înconjoară cu dragoste și respect pe fiii lor îmbrăcați în haină militară, care apără cu vigilență integritatea patriei socialiste.

„Nicăieri în lume — subliniază tovarășul Stalin — **poporul nu arată atâta dragoste și atâta grijă armatei ca la noi. La noi armata se bucură de dragostea, respectul și grija tuturor. Dece? Pentrucă muncitorii și țăranii și-au creat pentru prima oară în lume propria lor armată, care nu este în slujba stăpânilor, ci a foștilor robi, a muncitorilor și țăranilor acum eliberați".** Această unitate indestructibilă dintre armată și popor a asigurat în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei trăinicia spatelui frontului, unul din factorii cu acțiune permanentă care au decis soarta războiului.

Armatele burgheze, având un caracter profund antipopular, sunt în imposibilitate de a-și asigura un spate al frontului cât de cât trainic. Aceasta și este una din cauzele care determină eșecul lor în războaiele de jaf și cotropire pe care le poartă. Dimpotrivă, spatele frontului Țării Socialismului este cel mai solid și trainic din lume.

A doua particularitate a Armatei Sovietice constă în faptul că ea este armata frăției între națiunile Țării Socialismului, armata eliberării națiunilor asuprite, armata apărării libertății și independenței națiunilor din Țara Socialismului.

Armatele țărilor capitaliste sunt armate de asuprire națională și colonială. Ele sunt educate în spiritul șovinismului și al naționalismului burghez, în spiritul celui mai sălbatic rasism. Folosind toate mijloacele pentru îndobitocirea ostașilor, imperialiștii se străduesc să smulgă din rădăcini conștiința de clasă a maselor de soldați, să-i crească în spiritul urii și al disprețului față de om, în spiritul cotropirii și jefuirii popoarelor.

Ideia frăției și prieteniei, a libertății și independenței națiunilor din U.R.S.S. este un izvor nesecat de forțe al Armatei Sovietice. In zilele grele ale Marelui Război pentru Apărarea Patriei împotriva cotropitorilor hitleriști, flacăra frăției și prieteniei între popoarele sovietice a crescut mai vie ca oricând. Masele de milioane de toate naționalitățile s'au ridicat ca un zid în jurul partidului, în jurul tovarășului Stalin, luptând cu abnegație și eroism, sprijinind prin toate mijloacele Forțele lor Armate, pentru apărarea Patriei Socialiste împotriva dușmanului mârșav. In marile bătălii dela Moscova și Stalingrad, dela Cursc și Orel, în luptele pentru eliberarea Budapestei și pentru Berlin, rușii și ucrainenii, bielorușii și cazacii, georgienii și turcmenii, fiii tuturor naționalităților din U.R.S.S. au luptat cu aceeași abnegație, cu același spirit de sacrificiu.

A treia particularitate a Armatei Sovietice constă în faptul că ea este educată în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul dragostei și respectului față de muncitorii din toate țările, în spiritul menținerii și consolidării păcii între țări. Armatele burgheze sunt armate de jaf și cotropire. Crimele bestiale pe care le săvârșesc mercenarii iankei în Coreea dovedesc decăderea morală, spiritul canibalic în care sunt educate armatele imperialiste. Fără pic de rușine, generalul Michaelis a declarat în ședința unei subcomisii senatoriale că armata Statelor Unite „a educat criminali de profesie dintre cei mai potențați". Bestialitatea cu care mercenarii iankei cotropesc teritorii străine, ucid oameni bătrâni și copii și jefuesc este o expresie puternică a neputinței și slăbiciunii lor, stârnește ura și disprețul tuturor oamenilor cinstiți și-i mobilizează la luptă și mai hotărîtă împotriva atâtătorilor la un nou război, imperialiștii americani și englezi.

Armata Sovietică s'a afirmat în toți cei 35 de ani de glorioasă existență ca o armată pătrunsă de cel mai nobil internaționalism proletar. Ea este dușmanul războaielor nedrepte, de jaf și cotropire. Incă în anul 1919 tovarășul Stalin spunea: **„Armata Roșie se deosebește de armatele mercenare în solda antantei prin faptul că ea luptă pentru libertatea și independența propriei țări, prin faptul că interesele ei sunt identice cu interesele țării pentru care-și varsă sângele..."**

In Marele Război pentru Apărarea Patriei Armata Sovietică și-a îndeplinit cu cinste și glorie misiunea sa internaționalistă, de eliberare a popoarelor asuprite. In țările din Europa Centrală și de Sud-Est, pe unde a trecut ostașul sovietic în drum spre Berlin, a adus cu el libertatea popoarelor ce sufereau sub jugul hitlerist, a adus zorii unei vieți noi.

Datorită eliberării lor de către Armata Sovietică și ajutorului frățesc al Țării Socialismului, un șir de țări din Centrul și Sud-Estul Europei, printre care și țara noastră, nu numai că au scăpat de jugul hitlerist, dar au scuturat și jugul exploatării capitaliste, instaurând, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești regimul de democrație populară.

Invățând din experiența Armatei Sovietice, toate aceste țări și-au construit, după exemplul eliberatoarei lor, Armata Sovietică, armate de tip nou, armate populare.

Armata noastră Populară, armată a muncitorilor și țăranilor muncitori, armată a frăției poporului român cu minoritățile naționale, educată în spiritul internaționalismului proletar, a fost făurită sub conducerea Partidului Muncitoresc Român după exemplul Armatei Sovietice. Ofițerii, sergenții și soldații Forțelor noastre Armate consideră drept sarcină de onoare de a lupta cu abnegație pentru a avea cât mai multe trăsături comune cu ostașul sovietic.

Armatele țărilor de democrație populară, învățând dela ostașii sovietici, își intensifică pregătirea de luptă și politică pentru a fi demni apărători ai muncii pașnice constructive din țările lor, pentru a fi sentinele de neclintit în slujba păcii și socialismului.

„Lagărul păcii și democrației, care se întinde dela Elba până la Oceanul Pacific — a spus tovarășul N. A. Bulganin la cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. — **este pătruns de entuziasmul construcției pașnice și de năzuința de a menține pacea pentru ani îndelungați. Este important de subliniat că, în caz de nevoie, el dispune de forțe armate absolut moderne și suficient de puternice".**

Popoarele U.R.S.S. sărbătoresc cea de a 35-a aniversare a Armatei Sovietice prin succese tot mai mărețe pe drumul comunismului, drum luminat de geniala lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Cu prilejul celei de a 35-a aniversări a Armatei Sovietice, poporul nostru muncitor, alături de toți oamenii muncii din întreaga lume, își îndreaptă gândurile pline de dragoste și recunoștință către Uniunea Sovietică, bastionul păcii și libertății, către genialul conducător al omenirii muncitoare, tovarășul Stalin.

Școala noastră sărbătorește cea de a 35-a aniversare a Armatei Sovietice cu o însuflețire deosebită. Vorbind elevilor despre invincibila Armată Sovietică, învățătorii și profesorii desvoltă în sufletul acestora dragostea fierbinte pentru ostașii sovietici, apărători neînfricați ai păcii, pentru Uniunea Sovietică, pentru genialul conducător de oști, cel mai bun prieten al poporului nostru — marele Stalin.

In întâmpinarea Congresului și Festivalului Mondial al Tineretului

In vara acestui an, între 25 Iulie și 16 August, solii tineretului din toate țările lumii vor veni în Capitala patriei noastre dragi pentru a participa la Congresul și Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, pentru pace și prietenie, care se vor ține la București.

Vestea aceasta a umplut de bucurie inima fiecărui tânăr, fiecărui om al muncii din țara noastră. Peste tot, în fabrici și uzine, în instituții, pe șantierele măreților construcții ale socialismului, pe ogoare, în școli și facultăți, tineretul patriei noastre își manifestă puternic bucuria de a primi în mijlocul său pe reprezentanții tinerilor din întreaga lume, luptători hotărîți pentru cauza păcii.

Festivalul va da tineretului din patria noastră prilejul să-și manifeste încăodată solidaritatea de luptă cu tineretul din toate țările, care se împotrivește pe zi ce trece tot mai mult încercărilor imperialiștilor de a dezlănțui un nou război.

Vorbind despre aceste mari evenimente care vor avea loc în vara acestui an, tov. Maria Sârbu, profesor universitar, șeful catedrei de geografie economică și fizică a Uniunii Sovietice, dela Facultatea de geologie și geografie a Universității „C. I. Parhon", din București ne spune: Pentru poporul nostru este o mare cinste de a oferi ospitalitate tinerilor din toate țările lumii, luptători dârzi pentru pace. Spre capitala patriei noastre se vor îndrepta tineri luptători pentru triumful vieții și prieteniei. Vor veni aici reprezentanții gloriosului tineret sovietic, detașamentul de frunte al tineretului democrat din lumea întreagă, tineri din țările de democrație populară. Vor veni deasemeni reprezentanți ai vitejilor fii ai Coreei și ai Vietnamului, care luptă cu arma în mână pentru libertate și independența patriei lor, tineri luptători pentru pace și libertate din Franța, Italia, Anglia, din colonii și din diferite țări ale Americii și Africii.

In zilele Congresului, a subliniat tov. prof. Maria Sârbu, vor răsuna la București, mii de glasuri în diferite limbi ale pământului, dar toate vor vorbi despre același lucru: pace, prietenie, solidaritate internațională.

Manifestațiile tineretului se țin în condițiile agravării primejdiei de război și a încălcărilor celor mai grosolane a drepturilor politice, sociale și culturale ale tineretului de către monopoliștii din Wall-Street și lacheii lor din alte țări capitaliste.

Luptând împotriva atâtătorilor la un nou război, Congresul și Festivalul Mondial al Tineretului se vor desfășura sub lozinca: „Tineri, uniți-vă! Inainte pentru apărarea păcii și prieteniei între popoare și pentru un viitor mai bun!"

Prin solidaritatea lor de nezdruncinat în jurul detașamentului cel mai înaintat al tineretului, tineretul sovietic, cei 75 de milioane de tineri membri ai F.M.T.D. formează un puternic zid de apărare activă a păcii.

In întâmpinarea Congresului și Festivalului Mondial al Tineretului — ne spune tov. Sârbu — voi intensifica munca educativă în rândurile studenților pentru a contribui la cunoașterea de către aceștia a minunatelor însușiri ale tineretului sovietic al cărui măreț exemplu trebue să-l urmeze tinerii patriei noastre.

O consfătuire de producție

Comitetul de instituție al școlii pedagogice de băieți din București folosește consfătuirile de producție ca unul din cele mai însemnate mijloace de popularizare a metodelor bune de muncă ale cadrelor didactice. Pentru organizarea consfătuirilor de producție, în această școală s'a format o comisie alcătuită din responsabilul cu munca de masă în producție, secretarul organizației de bază din școală, directorul școlii și organizatorul grupei sindicale. Unul dintre referatele prezentate recent în consfătuirile de producție a avut ca temă „Metodele folosite în pregătirea elevilor la limba română".

In vederea bunei desfășurări a consfătuirii cu această temă, s'a ținut, cu câteva săptămâni înainte de desfășurarea ei, o ședință de pregătire cu toate cadrele didactice din școală. In cadrul acestei ședințe, s'a anunțat subiectul referatului și numele tovarășului care îl va susține. Deasemenea, cadrele didactice au fost îndrumate să studieze problemele legate de predarea limbii române, să urmărească exprimarea în scris și oral a elevilor la toate obiectele de învățământ și să adune astfel un material cât mai bogat în vederea discuțiilor ce se vor desfășura în cadrul consfătuirii.

Referatul prezentat la consfătuirea de producție și discuțiile purtate pe marginea lui au arătat că elevii și-au însușit ortografia și folosesc o exprimare corectă. Aceasta s'a obținut în special prin justa organizare a lucrărilor de control. S'au obținut rezultate bune deasemenea și în ceeace privește cunoașterea de către elevi a literaturii noastre.

Comisia pentru organizarea consfătuirilor de producție a convocat după câteva zile o ședință a membrilor grupei sindicale în care s'a discutat felul cum s'a desfășurat consfătuirea. Subliniind părțile pozitive ale acesteia, participanții la consfătuire au arătat totodată că aceasta a fost, într'o anumită măsură, lipsită de exemplificări concrete, cadrele didactice mulțumindu-se să discute unele probleme „în general". Aceasta s'a întâmplat datorită faptului că membrii comisiei n'au îndeplinit sarcinile care le reveneau pentru a asigura o pregătire sistematică a consfătuirii și n'au urmărit ca întreg colectivul didactic să cunoască îndeaproape metodele folosite pentru predarea limbii române.

Totuși, rezultatele consfătuirii au fost în bună parte rodnice. Astfel, în școală, se organizează cu mai multă grijă și mai des lucrări de control iar colțul pedagogic organizează o expoziție a celor mai bune lucrări scrise ale elevilor.

ALEXANDRU APOSTU
responsabilul comisiei muncii de masă în producție a Comitetului Regional Sindical de Invățământ-București

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

In laboratorul de studii asupra rezistenței materialelor al Institutului politehnic „Chirov" din Ural. In fotografie: *Un grup de studenți din anul II al facultății de mecanică, lucrând în laborator.*

Succesele învățământului public în U. R. S. S.

Alexandr Arseniev
ministru adjunct al învățământului al R.S.F.S.R.

In recentul său raport ținut în fața alegătorilor, V. Dotenco, deputat în Sovietul de deputați ai oamenilor muncii din raionul Leningrad, Moscova, arăta că în ultimii doi ani pe teritoriul acestui raion s'au deschis 14 școli noi. Minunate clădiri de școli s'au înălțat pe strada Pesciana1a, pe șoseaua Horoșevsc, pe strada Octombrie și pe alte străzi. Anul acesta va începe construirea a încă patru clădiri noi de școală în acest raion.

Asemenea fapte, care dovedesc dezvoltarea neîntreruptă a școlii sovietice, se pot cita cu sutele. In Țara Socialismului se acordă o uriașă atenție ridicării nivelului cultural al poporului, se manifestă o grijă permanentă pentru educația tinerei generații. Statul Sovietic, care desfășoară neîntrerupt și tot mai larg construcția pașnică socialistă, asigură învățământului public uriașe fonduri bugetare, care cresc dela an la an. In comparație cu anul 1940, cheltuielile pentru nevoile învățământului public în U.R.S.S. au crescut mai mult de două ori și jumătate. In anii de după război în U.R.S.S. s'a introdus peste tot învățământul de șapte ani gratuit, s'a lărgit rețeaua de școli medii, s'au înălțat mii de școli noi. In ultimii 30 de ani s'au construit în republicile sovietice peste 90.000 de școli bine utilate, cu clase minunat luminate, cu cabinetele și laboratoarele necesare.

La sfârșitul lunii Ianuarie presa sovietică a publicat comunicatul Direcției statistice de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. privitor la rezultatele îndeplinirii planului de stat al dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1952. In acest comunicat se arată că, în 1952 numărul elevilor din clasele a V—X-a ale școlilor din U.R.S.S. a crescut cu peste un milion cincisute de mii. Numai numărul elevilor din clasele a VIII—X-a a crescut cu un milion.

Dezvoltarea cu succes a învățământului public în U.R.S.S este o oglindire a legii economice fundamentale a socialismului descoperită de I. V. Stalin, lege ale cărei trăsături și cerințe esențiale le constitue **„asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte".**

Pe baza economiei pașnice sovietice în continuă creștere, pe baza succeselor obținute de Statul Sovietic în domeniul învățământului public, cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a pus în fața țării o nouă sarcină cu privire la ridicarea continuă a nivelului cultural al poporului sovietic, cu privire la educarea tinerei generații: să se desăvârșească în cel de al 5-lea plan cincinal trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general de 10 ani în centrele republicilor, ținuturilor și regiunilor și în centrele industriale puternice și să se pregătească condițiile pentru trecerea la învățământul mediu în cincinalul următor în celelalte orașe și raioane sătești.

Incă în anul 1952, în capitalele republicilor, în centrele puternice industriale ale regiunilor și ținuturilor, numărul elevilor din școlile medii — clasele a VIII-a — X-a — a crescut cu 44 la sută.

Succesele învățământului public în U.R.S.S. ies și mai mult la iveală dacă facem o comparație cu situația învățământului din oricare altă țară. Să luăm ca exemplu S.U.A. In această țară se numără astăzi peste 10 milioane analfabeți, iar aproape 1/3 din numărul copiilor de vârstă școlară nu învață. In această țară, învățământul este lipsit de un mare număr de învățători, de clădiri școlare.

După cum arăta în Decembrie anul trecut ziarul sindicatului învățătorilor din S.U.A., „New-York Teacher News", școala americană trece printr'o „criză catastrofală de clădiri școlare" Senatorul Hemfri, arăta în ziarul „Washington Post" că după informațiile guvernamentale privitoare la problemele învățământului, 40 la sută din cele 209.000 clădiri școlare din S.U.A sunt prost utilate. După datele oficiale, vădit micșorate, numai în 25 de state sunt peste 650.000 de copii care învață în asemenea clădiri care nu pot să fie numite școli ci mai degrabă barăci, garaje, magazii, case de depozitare, etc.

Dar cercurile conducătoare americane, preocupate de pregătirea unui nou război imperialist, se îngrijesc tot mai puțin de dezvoltarea învățământului public. Cheltuind sume uriașe în scopuri războinice, guvernul S.U.A. rezervă **fonduri de mizerie pentru nevoile învățământului.** In anul trecut, de exemplu, 74% din fondurile bugetare ale S.U.A. au fost destinate cheltuielilor militare și numai 1% a fost destinat nevoilor învățământului.

Țara Sovietică a intrat în perioada trecerii dela socialism la comunism. I. V. Stalin, în lucrarea sa genială „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S", enumerând condițiile care asigură această trecere, arată că este necesară o asemenea creștere a nivelului cultural al populației, **„care să asigure tuturor membrilor societății dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai dezvoltării sociale, pentruca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie ținuți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare".**

Această condiție, după cum arată în continuare I. V Stalin, presupune introducerea învățământului politehnic obligatoriu.

Pe baza acestei învățături a marelui nostru conducător, Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a luat hotărîrea de a se trece, în cel de al 5-lea plan cincinal, la înfăptuirea învățământului politehnic în școala medie și de a se lua măsurile necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general. Aceasta va ridica însemnătatea educativă a școlii de cultură generală și va asigura elevilor care termină școala medie condițiile pentru alegerea liberă a profesiunii.

In cel de al 5-lea plan cincinal sunt prevăzute măsuri concrete pentru îndeplinirea sarcinilor cu privire la dezvoltarea continuă a învățământului public în U.R.S.S. Construcția școlilor orășenești și sătești se va desvolta cu 70 la sută în noul cincinal în comparație cu cincinalul precedent, iar construcția institutelor pedagogice se va desvolta deasemeni, în acest timp, cu 45 la sută. Pregătirea învățătorilor se va lărgi în mod deosebit în Lituania, Letonia și Estonia, unde învățământul a devenit un bun al maselor largi după instaurarea puterii sovietice în aceste republici.

Succesele învățământului public în U.R.S.S. constitue dovada limpede a faptului că geniala indicație stalinistă — aceea de a face din toți muncitorii și din toți țăranii oameni culți și instruiți — se realizează cu succes și consecvent.

Seminarul diriginților

In scopul efectuării schimbului de experiență în munca diriginților și pentru înviorarea activității elevilor în afară de clasă și în afara școlii, la școala medie de băieți „S. M. Kirov" din Bereznichi s'a organizat un seminar pedagogic special.

Diriginții au discutat raportul profesoarei V. M. Cuzmina despre munca în afară de clasă și în afară de școală cu elevii. Ei au participat apoi la cercurile de informații politice la clasele a V-a și a VIII-a B, după care au discutat felul cum s'a desfășurat activitatea acestor cercuri, făcând schimb de experiență. Cu acest prilej au ieșit la iveală unele metode bune de muncă: cum sunt folosite hărțile istorice și ilustrațiile din ziare și reviste, cum sunt mobilizați elevii din clasele mari la cercurile de informații politice, cum trag concluziile diriginții pe marginea discuțiilor purtate de către elevi. In cercurile de informații politice, profesorii vorbesc elevilor despre situația internațională, despre evenimentele petrecute în U.R.S.S., în regiunea noastră, în orașul nostru, în școlile Uniunii Sovietice și, în sfârșit, despre situația muncii instructiv-educative în clasa respectivă.

Participanții la seminar au frecventat adunările detașamentelor de pionieri ale claselor a IV-a D și a VI-a A, adunări în care au fost tratate temele: „Două copilării", „Să iubim, să studiem și să prețuim minunata limba rusă", precum și adunarea detașamentului de pionieri al clasei a III-a B, cu tema „Volga noastră". Un interes deosebit a trezit adunarea detașamentului clasei a IV-a, unde a luat cuvântul stahanovistul Fiodor Nicolaevici Timonin, care lucrează la una din principalele întreprinderi al trustului Sevuraltiajstroi. Tovarășul Timonin a povestit pionierilor, folosind exemple vii din viața sa, despre viața grea a copiilor muncitorilor în vremea țarismului. Apoi el a povestit despre activitatea sa în Armata Sovietică, ca membru al Partidului Comunist încă din anul 1917, arătând cum muncitorii și țăranii, sub conducerea partidului, au luat puterea în propriile lor mâini pentru a construi societatea comunistă. Pionierii au ascultat cu multă atenție expunerea stahanovistului. In vederea acestei adunări ei au pregătit un fotomontaj, o expoziție cu tablouri și un mic concert.

Participanții la seminar au asistat deasemeni la adunarea cu părinții elevilor din clasa a VI-a G. Tov. L. I. Cernețcaia, diriginta clasei, a desfășurat cu acest prilej o intensă muncă pregătitoare: părinții au fost anunțați din timp să vină la adunare, iar în vederea adunării s'a editat o gazetă de perete specială și s'a organizat o expoziție cu lucrările elevilor. Părinții au ascultat cu mult interes referatul tovarășei Cernețcaia, cu tema „Educarea sincerității și a dragostei pentru adevăr la copii", precum și expunerea unei mame — Varvara Foteievna Dugova, care crește 4 copii (soțul ei a murit pe front în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei). La sfârșit, părinții au ascultat un concert organizat de către elevii acestei clase.

In vederea seminarului cu diriginții, tovarășa N. S. Coceva, bibliotecara școlii, a organizat o expoziție cu cărți speciale de literatură.

Seminarul a trezit un mare interes în rândurile diriginților.

O conferință științifico-metodică

La Institutul pedagogic din Vilnius a avut loc o conferință științifico-metodică cu privire la problemele învățământului politehnic în școala medie. La conferință au luat parte aproape 400 de profesori. In ședințele plenare și pe secții au fost ascultate și discutate 20 de referate.

Docentul C. Mitropolschi, prorector al Universității din Vilnius, a ținut referatul „Clasicii marxism-leninismului despre învățământul politehnic". Tovarășul Arischin, director adjunct al Institutului Pedagogic din Vilnius, a prezentat referatul „Despre bazele generale ale învățământului politehnic". Tovarășul Carceauskiene, vechi profesor la Institutul Pedagogic, și-a consacrat referatul său rolului muncii în afară de clasă în politehnicizarea învățământului. Tovarășul Mikenas a vorbit despre importanța excursiilor. Tovarășii Gosleras și Baltrașiunas, profesori la institut, au prezentat referate despre învățământul politehnic la lecțiile de matematică și chimie.

Participanții la conferință au făcut câteva excursii la întreprinderile din Vilnius.

Munca ideologică în colectivul pedagogic

Cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. a subliniat însemnătatea uriașă a muncii ideologice pe care o desfășoară organizațiile de partid. Congresul a trasat sarcina de a se lichida cu hotărîre subaprecierea dăunătoare a acestei munci, sarcina de a se îmbunătăți și perfecționa sistematic pregătirea ideologică și politică a cadrelor, sarcina de a se folosi toate mijloacele de influență ideologică în scopul educării comuniste a oamenilor sovietici.

Școala sovietică joacă un mare rol în înfăptuirea sarcinilor ideologico-educative ale partidului și statului. Școala este cel mai important și mai înaintat post al ideologiei socialiste, iar pedagogul — îndeosebi pedagogul comunist — unul dintre cei mai activi propagandiști ai săi. De aici izvorăște și acea însemnătate uriașă pe care o are activitatea ideologică a organizațiilor de partid din școli.

Lucrul cel mai important, în momentul de față, în munca ideologică a organizațiilor de partid constă în asigurarea studierii temeinice a materialelor Congresului al XIX-lea al Partidului, a cuvântării tovarășului I. V. Stalin la Congres și a genialei sale lucrări „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Insușindu-și mărețele idei ale acestei lucrări, cadrele noastre vor putea cunoaște mai adânc știința stalinistă despre construirea comunismului, se vor înarma din punct de vedere ideologic în vederea luptei pentru noi victorii în construirea comunismului.

Pedagogii dovedesc un interes uriaș față de teoria revoluționară. Masele cele mai largi ale învățătorimii sovietice sunt cuprinse în rețeaua învățământului de partid—în cercuri, seminarii, universități serale de marxism-leninism, școli serale de partid — unde ascultă lecții și consultații sau studiază individual lucrările clasicilor marxism-leninismului.

In cele mai îndepărtate colțuri ale țării noastre întâlnim fapte care dovedesc avântul acesta ideologic. La școala medie din Zagustaisc, în R.S.S.A. Buriat-Mongolă, funcționează activ seminarul profesorilor care studiază operele tovarășului Stalin. Organizația raională de partid Selenginsc a numit pe mulți dintre participanții acestui seminar ca propagandiști ai școlilor politice și ai cercurilor politice de pe lângă organizațiile de partid ale S.M.T.-urilor și colhozurilor. Membrii seminarului dau dovadă de nivel ideologic înalt în munca pedagogică și în cea obștească.

Cea mai importantă sarcină a organizației de partid din școală este de a educa din punct de vedere ideologic și de a căli cadrele noastre, de a lupta împotriva lipsei de idei, de a face ca toți pedagogii — fără excepție — să-și însușească teoria și experiența partidului comunist, să fie la înălțimea cerințelor teoriei și experienței acestuia.

Este necesar să pătrundem în esența însăși, în conținutul ideologic și metodic al propagandei. Lipsa principală a multor organizații de partid din școli și a conducătorilor lor constă în aceea că ele nu pun pe primul plan latura calitativă, ci latura cantitativă a muncii, interesându-se cu precădere de „cuprinderea" statistică a cursanților, de frecvența lor la lecții și nu de orientarea ideologică a lecțiilor. Procedând astfel, cei ce conduc învățământul politic lucrează superficial, netemeinic și, în mod inevitabil, scapă din vedere principalul — esența ideologico-politică a propagandei.

Totodată se înțelege ușor că ridicarea nivelului ideologic al fiecărui comunist este determinată în mare măsură de caracterul, de conținutul teoretic al lecțiilor parcurse. In direcția aceasta trebue să fie îndreptată în primul rând atenția organizațiilor de partid din școli. Datoria lor este de a participa în mod sistematic la aceste lecții în școli, la seminarii, cercuri, de a îndrepta eforturile propagandiștilor spre îmbunătățirea metodicii și spre ridicarea nivelului ideologic al învățământului politic.

In adunările de partid din școli, în ședințele birourilor de partid, problemele învățământului marxist-leninist trebue ridicate mai des, trebue desbătute larg, amănunțit, legând strâns analiza problemelor teoretice cu sarcinile concrete ale învățământului și educației, cu desfășurarea întregului proces pedagogic în școală.

Calitatea muncii instructiv-educative, din punctul de vedere al conținutului său ideologic, trebue să constitue obiectul grijii permanente a organizației de partid din școală. Care e nivelul ideologic al lecțiilor desfășurate în școală? Sunt ele ținute în spiritul concepției noastre, marxist-leniniste, despre lume? Servesc ele, în realitate, ca un mijloc de introducere a bazelor ideologiei socialiste în conștiința elevilor? — aceste laturi foarte importante ale muncii școlii și pedagogului cer din partea organizației de bază un studiu și un control de zi cu zi, o conducere pricepută, adâncă.

Organizația de partid din școală este forța conducătoare a colectivului pedagogic. Ea trebue să îndrepte toate mijloacele de influență ideologico-politică, forțele tuturor organizațiilor obștești, spre îmbunătățirea pregătirii ideologice a colectivului pedagogic, spre ridicarea conștiinței și vigilenței lui politice. Trebue să avem în vedere că școala noastră și elevii noștri nu sunt pe deplin asigurați împotriva influenței concepțiilor străine venite din afară, din partea statelor burgheze și dinăuntru, din partea rămășițelor grupurilor dușmane Puterii Sovietice. Tovarășul Stalin ne învață să nu considerăm că am lichidat rămășițele capitalismului în conștiința oamenilor. Nu se poate spune că am lichidat aceste rămășițe nu numai pentrucă, în dezvoltarea sa, conștiința oamenilor rămâne în urmă față de situația lor economică, ci și pentrucă continuă încă să existe încercuirea capitalistă, care caută să reînvie și să sprijine rămășițele capitalismului în economie și în conștiința oamenilor sovietici. Impotriva acestor rămășițe comuniștii trebue să fie oricând gata de luptă — ne învață tovarășul Stalin.

Impotriva acestor rămășițe, împotriva superstițiilor și tradițiilor nesănătoase ale vechii societăți, tradiții care pătrund în unele locuri în mediul tineretului din școli și, câteodată, chiar și în mediul pedagogilor, trebue să îndreptăm neapărat ascuțișul muncii ideologice a organizației de partid din școală. Trebue ca fiecare pedagog, mai ales pedagogul comunist, să fie un luptător copt din punct de vedere politic, eliberat de atitudinea de nepăsare, de gură-cască, de prezentarea de paradă a lucrurilor într'o lumină trandafirie, să fie în permanență vigilent față de orice unelțiri dușmănoase, să fie capabil să reziste oricăror influențe venite din lagărul reacțiunii burgheze, să fie intransigent față de orice manifestare a ideologiei dușmane marxismului. Cunoașterea și înțelegerea istoriei și teoriei partidului comunist, studierea adâncă a experienței sale politice, deosebit de bogate, a tacticii și metodelor de luptă ale partidului comunist împotriva dușmanilor leninismului —iată mijlocul cel mai important de ridicare a vigilenței revoluționare a comuniștilor.

Pentru organizația de partid din școală, buna organizare a unei munci ideologice pline de conținut este importantă datorită și unei alte împrejurări. Pedagogii sovietici, în virtutea particularităților înșeși ale profesiunii lor, sunt cei mai strâns legați de populație, de masele largi ale celor ce muncesc, desfășoară în mijlocul lor o intensă muncă obștească culturală. Deseori ei țin referate și conferințe în fața muncitorilor și colhoznicilor, conduc cercuri politice și științifice din întreprinderi și instituții, au legături permanente cu părinții elevilor. Acest lucru ridică și mai mult în fața organizațiilor de partid din școli sarcina călirii ideologice a cadrelor didactice, sarcina educării lor în spiritul măreților principii și idei ale partidului lui Lenin și Stalin.

(După „Ucitelscaia Gazeta")

Temele pentru acasă la istorie

I. Merson
profesor de istorie la școala nr. 43 din Moscova

Ordinul ministrului învățământului public din 12. XII. 1951 a desvăluit cauzele supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă și a schițat căile concrete ale organizării juste a muncii școlarilor. Cum trebue aplicate aceste indicații în predarea istoriei?

In însemnările explicative cu privire la programele pentru istorie sunt indicații speciale care arată că nu e obligatoriu ca elevii să-și însușească tot materialul aflat în manual fără să fie prevăzut în programă. Deaceea, nu procedează just profesorii care, conducându-se după manual și nu după programă, cer elevilor să-și însușească acasă mult material suplimentar, de prisos.

Deasemeni, este inadmisibilă sporirea volumului de material prin amănunte care sunt de prisos. Astfel, nu se poate cere elevilor cunoașterea tuturor datelor istorice întâlnite în textele din manual. In special a acelor date care nu sunt prevăzute în tabelul cronologic, după cum nu li se poate cere elevilor să-și amintească un mare număr de nume, mult material cifric, etc.

Supraîncărcarea elevilor se produce și atunci când li se cere să reproducă într'o ordine anumită unele denumiri ca, de exemplu, acelea ale ducatelor și comitatelor în care a fost împărțită Franța feudală sau unele nume cuprinse în manual, ca Rudeghi și Dakiki. Nu li se poate cere elevilor să reproducă hărțile istorice complicate, date ca material suplimentar pe lângă manual. Insfârșit, nu trebue să supraîncărcăm elevii cu studierea acasă a primelor izvoare — mari ca volum și complicate din punct de vedere al conținutului.

In lupta împotriva supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă un mare rol îl joacă lecția. Imbinând povestirea cu conversația, folosind mult materialul intuitiv și tabla, întărind la sfârșitul lecției materialul respectiv parcurs, eu mă străduesc să asigur chiar în timpul lecției un fundament solid pentru însușirea conștientă a lecțiilor de către elevi. Aceasta ușurează îndeplinirea de către elevi a temelor pentru acasă și le permite să folosească timpul liber, care este el însuși limitat

De exemplu, pregătindu-mă pentru lecția „Sclavagismul în Grecia antică" la clasa a V-a, eu am fixat trei chestiuni pe care să le dau elevilor ca temă acasă: cum își procurau grecii sclavi? Ce munci îndeplineau sclavii în Grecia? Dece stăpânii de sclavi îi numeau pe sclavi „unelte cu glas"?

Pentru a ușura elevilor pregătirea acestei teme, eu am insistat asupra acestor chestiuni în cursul lecției. Astfel, am vorbit elevilor despre negoțul cu sclavi pe piața Atenei, despre exploatarea cruntă la care erau supuși sclavii. Privind în timpul lecției tabloul „Un atelier de olărie în Atena", elevii au văzut sclavii îndeplinind muncile grele de pregătire a vaselor de lut, tehnica înapoiată a acestei munci. Elevii au luat cunoștință de atitudinea neomenească față de sclavi din tabloul „Sclavii în mine", care ilustrează munca în minele din Lavriisk. Povestirea și materialul intuitiv au lămurit pe elevi pe deplin asupra temei și le-au ușurat munca de acasă.

In lecția „Inceputul crizei guvernului provizoriu" locul central îl ocupă analiza tezelor din Aprilie ale lui Lenin, analiza importanței teoretice și practice a acestor teze. Eu nu m'am mărginit doar la înșirarea genialelor teze din Aprilie ale lui Lenin. Intâi le-am propus elevilor să citească textul lucrării lui V. I. Lenin „Sarcinile proletariatului în revoluția noastră". La lecție au fost citite și analizate zece teze.

In cursul citirii și analizei tezelor din Aprilie, elevii au ajuns la următoarele concluzii: chiar a doua zi după sosirea sa din exil, la 3 Aprilie 1917, V. I. Lenin a prezentat la adunarea bolșevicilor raportul despre război și revoluție. Tezele din Aprilie ale lui Lenin au dat partidului și proletariatului linia revoluționară clară a trecerii dela revoluția burghezo-democratică la revoluția socialistă. In tezele din Aprilie, V. I. Lenin a dezvoltat genialul plan al luptei pentru revoluția socialistă.

V. I. Lenin a insistat asupra necesității naționalizării tuturor pământurilor țării, asupra contopirii băncilor într'o singură bancă națională și asupra controlării acesteia de către Sovietul de deputați ai muncitorilor și țăranilor precum și asupra controlării producției sociale și a repartiției produselor. Aplicarea acestor măsuri însemna subminarea puterii economice a exploatatorilor, scoaterea țării din ruina economică, începutul trecerii la socialism.

Pe baza concluziilor trase în cursul lecției de către elevi, le-am recomandat să citească acasă încăodată aceste teze și să răspundă oral la următoarele întrebări: în ce constă importanța tezelor din Aprilie ale lui V. I. Lenin? Ce sarcini politice, economice și de partid au fost puse de către V. I. Lenin în tezele din Aprilie?

Urmează să spunem că supraîncărcarea elevilor cu teme pentru acasă rezultă și din aceea că deseori temele pentru acasă sunt formulate „în general", fără cea mai mică lămurire din partea profesorului. Aceasta duce, de obicei, la învățarea pe de rost a manualului, la irosirea timpului și la rezultate negative în însușirea materialului.

Pentru a asigura îndeplinirea la timp și precisă a temelor date acasă, eu formulez temele după ce s'a făcut expunerea lor în timpul lecției. Aceasta îmi permite să examinez cu elevii problemele pe care le pun ei și totodată să le clarific conținutul temelor pentru acasă și metodele pregătirilor lor. Indicațiile privitoare la pregătirea temelor pentru acasă desvoltă la elevi priceperea de a deosebi cele mai importante probleme în textul manualului și de a le analiza atent, de a include în expunerile lor și lucrurile noi pe care le-a prezentat profesorul în timpul lecției, în plus față de manual.

Unii profesori au interpretat indicația ministrului învățământului public despre interzicerea lucrărilor scrise de control la istorie ca o renunțare la orice fel de lucrări scrise la istorie. Acești profesori au lichidat și caetele de istorie ale elevilor. O asemenea interpretare a ordinului este, după mine, nejustă. Notițele elevilor în timpul lecției, în cursul explicației profesorului, complectarea tabelelor, desenarea unor scheme, notarea definițiilor privitoare la unele noțiuni istorice contribue la însușirea materialului în timpul lecției, face ca elevii să participe activ la lecție.

Sunt admisibile, după mine, și unele teme scrise acasă la istorie cum ar fi, de exemplu, alcătuirea unui tabel cronologic, alcătuirea unui dicționar al cuvintelor noi din istorie, desenarea unor scheme simple — în toate acestea ținându-se seama să se evite supraîncărcarea elevilor cu teme pentru acasă.

Varietatea conținutului lecțiilor de istorie, precum și sarcina de a face din temele pentru acasă nu numai teme valoroase din punct de vedere instructiv-educativ, ci și teme interesante pentru elevi — determină și varietatea formelor acestor teme. Este vorba aici de lectura și expunerea textului din manual, de analiza ilustrațiilor și hărților, de răspunsurile la întrebările legate de conținutul lecției, de alcătuirea planurilor pentru diferite paragrafe ale manualului, de alcătuirea tabelelor, extragerea citatelor etc. In privința aceasta, profesorul trebue să-și amintească întotdeauna că tema pentru acasă a fiecărei lecții trebue să fie serios studiată și dozată în timp, după particularitățile de vârstă ale elevilor.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

O consfătuire în legătură cu învățământul politehnic

La Institutul Pedagogic „C. D. Ușinschi" din Iaroslav a avut loc o consfătuire științifico-metodică în legătură cu problemele învățământului politehnic în școală și cu pregătirea politehnică a viitorilor pedagogi. La consfătuire au luat parte profesorii și conferențiarii institutului, metodiști, profesorii școlilor din Iaroslav și reprezentanți ai școlilor medii și superioare.

Referatul intitulat „Esența, importanța și conținutul învățământului politehnic în etapa actuală a desvoltării școlii sovietice" a fost prezentat de către F. C. Alimov, candidat în științele pedagogice.

In referatul intitulat „Predarea matematicii și fizicii în lumina sarcinilor învățământului politehnic" V. C. Miciurin candidat în științele fizico-matematice, a expus o serie de observații cu privire la conținutul cursului de matematici în școli. Predarea justă a matematicii în școală trebue să joace un rol de seamă în înfăptuirea principiului politehnizării școlii. Important este ca în fiecare etapă elevii să cunoască raporturile practice, reale dintre lucruri, raporturi a căror reflectare abstractă o constitue principiile matematice corespunzătoare și raporturile dintre acestea în același timp, școlarii trebuesc familiarizați cu calea inversă a aplicării corelațiilor matematice obținute în studierea corelațiilor dintre obiectele reale.

Indiferent de ramura economiei naționale în care vor activa absolvenții școlii medii, a spus tovarășul Miciurin, ei trebue să cunoască tehnica actuală a măsurătorilor, tehnică ce se perfecționează neîntrerupt. O mare importanță pentru învățământul politehnic are rezolvarea problemelor cu conținut fizico-tehnic. Acestea trebue să dea elevilor reprezentări reale în legătură cu aspectul cantitativ al proceselor tehnice, în legătură cu vitezele, accelerațiile, forțele, massele, capacitățile etc. existente în practică.

In comunicarea intitulată „Problemele politehnizării în predarea chimiei la Institutul Pedagogic", profesoara O. A. Cosiachina a atras atenția asupra necesității revizuirii planurilor și programelor școlare de chimie. Cursurile de chimie conțin un material însemnat care familiarizează pe viitorii profesori cu producția. Dar acest material se studiază rupt de producția însăși. Realizările actuale ale tehnicii nu pot fi lămurite pe deplin studenților fără ca aceștia să vadă concret cum lucrează oamenii sovietici. Trebue să organizăm în universități, a spus tovarășa Cosiachina, lectura lecțiilor și referatelor inginerilor calificați, a lecțiilor și referatelor stahanoviștilor, ale inovatorilor în producție. Este necesară editarea unor serii de scheme și tablouri care să înfățișeze construirea celor mai importante instalații industriale.

Docentul A N Socolov a remarcat în raportul „Pregătirea politehnică a profesorului de biologie" că în cursurile teoretice și practice trebuesc introduse elemente privitoare la mecanizarea și electrificarea agriculturii, problemele ameliorației. Toate acestea vor lărgi considerabil cercul de cunoștințe politehnice ale profesorului de biologie. Formulându-și propunerile cu privire la îmbunătățirea pregătirii profesorului de biologie, tovarășul Socolov arată că este necesară schimbarea planului școlar prin introducerea în el a semestrului de vară. Acest lucru va da posibilitate studenților să vadă întregul ciclu al muncilor agricole și să termine lucrările practice și experimentale ce le-au fost încredințate.

O I. Rucavișnicova, profesoară emerită a R.S.F.S.R., a expus la consfătuire experiența sa de mulți ani în organizarea excursiilor în producție în cadrul cursurilor de chimie, experiența în organizarea muncii, în afara clasei la chimie. V. M. Rusina, profesoară de fizică la școala medie nr. 43, a făcut o comunicare pe tema „Problemele tehnicii în cursul de fizică în școli". Consfătuirea a hotărît să editeze în anul 1953 un volum special de culegeri de materiale cu privire la învățământul politehnic.

I. PILIPOVSCHI
(din „Ucitelscaia Gazeta")

Propaganda pedagogică în rândurile părinților

Conferințele organizate de școala „A. S. Pușchin" se bucură de o popularitate binemeritată în rândul populației din satul Naiman, raionul Buvaidinsc, regiunea Fergana. Aici se țin conferințe pentru părinți în legătură cu problemele educării în spirit comunist a copiilor.

Această activitate este condusă de către tovarășa Aliahon Sultanova, directoarea școlii, laureată a Premiului Stalin, Erou al Muncii Socialiste. Recent ea a ținut conferința intitulată „Școala sovietică și familia". Tovarășa Mahmudova, învățătoare, a ținut lecția intitulată „Mama ca educatoare".

Un mare interes au trezit conferințele „Despre autoritatea părinților", „A. S. Macarenco" și altele.

Consfătuirile regionale ale cadrelor didactice dela școlile pedagogice

Să combatem influența ideologiei burgheze în școală

Articolul redacțional „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", publicat în „SCANTEIA" din 18 Ianuarie a. c., are o puternică influență asupra întregii activități a oamenilor muncii din învățământ.

In lumina acestui articol și-au analizat munca pe primul semestru al anului școlar 1952/53 cadrele didactice din școlile pedagogice ale regiunii Pitești, cu prilejul recentei consfătuiri care a avut loc în orașul Pitești.

Secțiunea de învățământ a Sfatului popular regional s'a îngrijit ca în referatul tovarășului Arsene C-tin, șeful secțiunii, să se scoată la iveală și să se combată influența ideologiei burgheze în activitatea unor cadre didactice. Deasemenea s'a întocmit un referat special pentru combaterea acestor influențe, referat susținut de tovarășul Radu Ion, șeful cabinetului pedagogic regional.

Lucrările consfătuirii au arătat că majoritatea cadrelor didactice din regiunea Pitești, îndrumate de partid, folosind prețiosul exemplu al școlii sovietice, au obținut rezultate pozitive în munca lor de înarmare a tineretului cu cunoștințe științifice, în activitatea lor de educare a tineretului în spiritul moralei comuniste.

Profesorii Sepețeanu Haralambie, dela școala pedagogică de învățători din Pitești și Victor Farcaș, dela școala pedagogică din Rm. Vâlcea, au obținut bune rezultate în predarea pedagogiei, psihologiei, în organizarea practicii pedagogice. Deasemenea, profesorul Cazan Petre, dela școala pedagogică de băeți din Câmpulung, a dovedit o deosebită grijă în predarea metodicii geografiei, iar profesoara Gheorghiu Elena dela aceeaș școală în predarea metodicii istoriei.

In munca de pregătire a viitorilor învățători, în munca pentru formarea lor ideologică, mai există însă grave manifestări cosmopolite, antiștiințifice, grave influențe ale ideologiei burgheze, retrograde.

Participanții la discuții au arătat că, în urmă cu 7—8 ani, conducătoarea Centrului de Higienă Mintală, centru care a desfășurat o activitate antiștiințifică, reacționară — dr. Florica Bagdasar — se străduia să propage în școlile din orașul Pitești și de pe întregul teritoriu al fostului județ Argeș, concepțiile reacționare, „teoriile" putrede ale pedologiei și „metoda" globală structuralistă, profund antiștiințifică, metodă care ilustrează gradul de decadență al pedagogiei burgheze în epoca imperialismului. Organizând „lecții" demonstrative pe scena teatrului din Pitești și, mai ales, banchete pentru organele care o sprijineau, împărțind diverse daruri cadrelor didactice care acceptau să folosească metoda globală structuralistă și acordând rabaturi însemnate pentru difuzarea propriului ei abecedar, redactat în colaborare cu Florica Stafiescu, dr. Florica Bagdasar a căutat să răspândească în această regiune otrava ideologiei imperialiste.

In activitatea unor cadre didactice din regiunea Pitești există și azi influențe ale acestei putrede ideologii.

Orbiți de teoriile pedologiei, o serie de profesori mai cred și azi că dezvoltarea copilului ar fi în mod fatalist condiționată de factorii ereditari, considerați ca elemente neschimbătoare. Acești profesori consideră drept cauze ale insuccesele la învățătură aceiași factori invariabili.

Sub influența acestor teorii, într'o ședință a consiliului pedagogic al școlii pedagogice de băieți din Câmpulung s'a căutat să se motiveze insuccesul la învățătură printr'o serie de „cauze" cum ar fi — „lipsa de interes a elevilor, porniri nesănătoase pe linie disciplinară" etc. Pierzând din vedere rolul educației, al învățătorului și profesorului, tovarășii care au găsit asemenea justificări au uitat care este însuși rolul lor în școală.

In concepția profesorului Pâslaru Haralambie dela școala pedagogică de fete din Câmpulung, profesor care și-a făcut studiile în Franța, nu există nicio diferență între filosofii materialiști și cei idealiști. Și unii și alții sunt „filosofi". Profesorul Pâslaru ocolește cu grijă legarea problemelor tratate în lecții de actuala situație politică internațională și, mai ales, de lupta poporului nostru pentru construirea socialismului. După ce organizația de partid i-a analizat munca și i-a arătat influența dăunătoare a lecțiilor lui, profesorul Pâslaru a refuzat să participe la consfătuirea cadrelor didactice din școlile pedagogice. I-a fost teamă profesorului Pâslaru să dea ochi cu slujitorii cinstiți ai învățământului, care nu acceptă „concepția" lui și care luptă pentru stârpirea influențelor ideologiei putrede a burgheziei.

Profesorul Ghimpețeanu dela școala pedagogică din Slatina, are puternice manifestări de obiectivism burghez. Manifestând neîncredere față de științele sociale, față de caracterul obiectiv al legilor științelor sociale el folosește în predarea logicii numai exemple din domeniul științelor naturii. In felul acesta el neagă faptul că legile științelor sociale oglindesc procesele obiective care se desfășoară în societate independent de voința oamenilor. In noua sa lucrare clasică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarășul Stalin a arătat că în domeniul economiei politice, ca și în domeniul științelor naturale, legile desvoltării economice sunt legi obiective care oglindesc procesele de desvoltare economică ce se desfășoară independent de voința oamenilor.

Poziția profesorului Ghimpețeanu este poziția tuturor celor care neagă caracterul obiectiv al legilor de desvoltare a societății. De fapt, ce înseamnă a nega caracterul obiectiv al legilor de desvoltare a societății? Aceasta înseamnă a renunța la unica înțelegere justă, materialistă, a legilor desvoltării societății, a te situa pe pozițiile idealismului subiectiv. Aceasta înseamnă a lichida știința marxist-leninistă despre societate. **„Marxismul — arată tovarășul Stalin — concepe legile științei — indiferent dacă este vorba de legile științelor naturii sau de legile economiei politice — ca o oglindire a proceselor obiective care au loc independent de voința oamenilor. Oamenii pot să descopere aceste legi, să le cunoască, să le studieze, să țină seama de ele în acțiunile lor, să le folosească în interesul societății, dar ei nu pot să le schimbe sau să le suprime. Cu atât mai mult, ei nu pot să formeze sau să creeze noi legi ale științei".**

Această genială teză stalinistă n'a înțeles-o profesorul Ghimpețeanu și n'o înțeleg sau nu vor s'o înțeleagă toți aceia care mai neagă caracterul obiectiv al legilor de desvoltare a societății.

Desbaterile care au avut loc în cadrul consfătuirilor dela Pitești au mai scos la iveală și alte manifestări ale influenței ideologiei burgheze ca folosirea „băncii nedisciplinaților", a „băncii proștilor" sau chiar a bătăii. Participanții la consfătuire au demascat aceste manifestări și le-au combătut cu tărie, contribuind la înlăturarea lor din școala noastră nouă.

Referatul susținut de tov. Arsene Constantin și referatul susținut de tov. Radu Ion, deși s'au ocupat de această problemă n'au adâncit-o, n'au arătat decât puține manifestări concrete, n'au analizat asemenea manifestări și mai ales n'au insistat asupra pericolului pe care-l prezintă influența ideologiei burgheze în munca noastră. Referatul tov. Radu Ion, deși a fost special întocmit pentru combaterea influențelor ideologiei burgheze, retrograde, n'a făcut nici măcar încercarea de a analiza anumite manifestări ale influenței ideologiei burgheze. Tov. Radu a lucrat sectar, nu s'a folosit de ajutorul pe care i l-ar fi putut da un colectiv larg, care să fi studiat cu seriozitate această problemă atât de importantă.

Nici comitetul executiv al sfatului popular regional n'a acordat atenție acestei probleme. De altfel, tov. Mihăilescu Nicolae, vicepreședinte în comitetul executiv al sfatului popular regional și delegat al comitetului executiv la această consfătuire, unde a fost președintele prezidiului care a condus lucrările, n'a participat la prezentarea acestui referat și nici la discuțiile care s'au purtat în cadrul consfătuirii.

Felul cum s'au desfășurat lucrările consfătuirii au dovedit însă că în regiunea Pitești cadrele didactice au toate condițiile pentru a combate și a lichida influențele ideologiei burgheze. Organizațiile de partid din școli și organizațiile sindicale au datoria de a ajuta cadrele didactice să-și ridice în permanență nivelul politic și ideologic, pentru a putea să asigure avântul continuu al muncii didactice. **„Pentru a-și putea îndeplini misiunea** — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **pentru a-și putea duce la bun sfârșit sarcinile, masa învățătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra școlii, asupra metodologiei, al lichidării concepțiilor burgheze asupra lumii și vieții".**

Pentru o mai bună organizare a practicii pedagogice

Consfătuirea regională a cadrelor didactice din regiunea Oradea s'a dovedit a fi deosebit de utilă pentru îmbunătățirea muncii în școlile pedagogice. Printre alte probleme care s'au desbătut în cadrul consfătuirii, practica pedagogică a constituit o serioasă preocupare a învățătorilor, educatoarelor și profesorilor, mai ales în ședința secției de pedagogie generală și preșcolară.

Referatul prezentat de tovarășa Irina Deutsch, inspectoare regională, cu privire la organizarea și desfășurarea practicii pedagogice, a arătat progresul pe care l-au făcut pe primul semestru școlile pedagogice din Oradea și Beiuș în această privință, prin aplicarea programelor de practică pedagogică. Astfel, majoritatea elevilor școlilor pedagogice au reușit să-și consolideze și să aplice mai bine în cadrul practicii pedagogice desfășurate pe primul semestru al acestui an, anumite cunoștințe de pedagogie, psihologie și de metodică, au reușit să-și formeze deprinderile necesare pentru predarea lecțiilor, pentru educarea copiilor în spirit comunist. Unii profesori au luat chiar o serie de măsuri menite să asigure la elevii școlilor pedagogice desvoltarea puterii de observare a copiilor, să desvolte priceperea viitorilor învățători de a analiza just propriile lor lecții și lecțiile la care asistă. De exemplu, tovarășa Ceciu Ana, profesoară de pedagogie la școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Oradea, secția educatoare, pentru a determina pe viitoarele educatoare să se preocupe cu mai mult interes de cunoașterea copiilor, a familiilor lor, a condițiilor lor de viață, controlează cu perseverență caietele de observație ale elevilor, dându-le îndrumări juste în legătură cu metodele de observare.

Deasemenea, cu scopul de a stimula interesul tuturor elevilor pentru analiza adâncită a lecțiilor de practică pedagogică, folosește un registru de procese verbale, în care se înregistrează participarea la discuții a fiecărei eleve. Studiind cu regularitate acest registru, profesoara respectivă își poate da seama de creșterea reală a cunoștințelor fiecărei eleve, înțelege în ce direcție trebue să-și îndrepte cu deosebire eforturile.

Referatul prezentat de tov. Deutsch n'a reușit însă decât în mică măsură să popularizeze experiența pozitivă a profesorilor de pedagogie care conduc practica pedagogică, a profesorilor metodiști, a educatoarelor și învățătoarelor dela grădinițele și școlile de aplicație de pe lângă școlile pedagogice din regiunea Oradea. Referatul n'a arătat cum se reflectă în lecțiile elevilor practicanți preocuparea cadrelor didactice de a-i pregăti pe viitorii învățători să realizeze un învățământ științific, legat de viață, să educe copiii în spiritul patriotismului socialist, în spiritul luptei pentru pace, pentru socialism.

Cu atât mai puțin s'au putut cunoaște lipsurile ce există în desfășurarea practicii pedagogice. Referatul a subliniat importanța deosebită pe care o are pentru activitatea cadrelor didactice articolul redacțional „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", publicat în „Scânteia", dar a fost lipsit de combativitate, n'a arătat nicio manifestare concretă în această privință, nicio practică greșită, nu a pomenit niciun nume de învățător, profesor sau educatoare în activitatea cărora mai dăinue încă influența pedagogiei burgheze.

Cadrele didactice ale școlilor pedagogice din regiunea Oradea nu au primit niciun ajutor în ceeace privește cunoașterea conținutului reacționar al diferitelor „metode" pedagogice burgheze, nu au avut prilejul să învețe din propriile lor lipsuri din trecut. Cum vor putea aceste cadre să ia poziție hotărîtă împotriva oricăror practici greșite, cum vor putea să înarmeze pe viitorii învățători și educatoare în lupta pe care trebue să o ducă împotriva influențelor ideologiei burgheze în școală, dacă la consfătuire nu au primit niciun sprijin în această privință? Dacă secția de învățământ regională și-ar fi planificat mai bine munca de îndrumare și control, dacă ar fi cercetat mai îndeaproape munca școlilor pedagogice, astfel încât să cunoască manifestările pedagogiei burgheze în aceste școli, ar fi reușit să stârnească discuții vii în rândurile cadrelor didactice, ar fi contribuit la sporirea combativității, împotriva denaturărilor antiștiințifice.

Discuțiile desfășurate în ședința secției de pedagogie generală și preșcolară au desbătut mai multe probleme în legătură cu practica pedagogică, au arătat că profesorii școlilor pedagogice din regiunea Oradea acordă un interes deosebit acestor probleme. Astfel, învățătorii, educatoarele și profesorii de pedagogie și psihologie dela școlile pedagogice din Oradea și Beiuș au discutat pe larg felul cum s'a aplicat programa cu privire la organizarea practicii pedagogice, au arătat lipsurile acestei programe și au făcut propuneri importante atât în legătură cu organizarea practicii, cât și cu conținutul ei. Discuții ample s'au purtat în jurul problemei practicii de o zi și a practicii continue de două săptămâni. Pentru a da viitorilor învățători posibilitatea să cunoască condițiile în care vor lucra, pentru a le trezi dragostea și interesul față de munca gospodăriilor agricole colective, s'a propus ca, în cadrul practicii continue de două săptămâni, elevii practicanți să fie trimiși și la sate, în comune cu gospodării agricole colective.

Deasemenea, propuneri deosebit de importante s'au făcut în legătură cu orientarea elevilor în ceeace privește organizarea muncii învățătorului care predă la două, trei sau patru clase, precum și în legătură cu munca la grupa combinată.

Discuțiile ce au avut loc în cadrul acestei secții au contribuit la răspândirea experienței școlii sovietice. De exemplu, s'a expus pe larg metoda sovietică de analiză a unei lecții pe verigi. Din discuții, cadrele didactice s'au convins că împărțind clasa în echipe și dând fiecărei echipe sarcina să observe și să analizeze o anumită verigă a lecției, se desvoltă în rândurile elevilor un puternic interes pentru cunoașterea în adâncime a lecției desfășurate, se asigură o vie participare la discuții a clasei întregi. Tovarășa educatoare Iova Elvira, dela școala pedagogică de educatoare din Beiuș, a vorbit despre rezultatele practice ale muncii cu grupa combinată, despre felul cum e organizată această muncă în U.R.S.S.

Referindu-se la conținutul practicii pedagogice, tovarășele educatoare au arătat, printre altele, cum ajută elevele să învețe a forma la copii primele noțiuni aritmetice, să deseneze diferite figuri care pregătesc scrierea literelor în clasa I elementară.

Este adevărat că participanții la consfătuirea din această secție au neglijat multe probleme, cum ar fi, de pildă, nivelul științific al lecțiilor predate de elevi, combaterea formelor greșite de ajutorare a elevilor rămași în urmă la învățătură, confecționarea materialului didactic de către elevi. Totuși, datorită faptului că discuțiile purtate au fost legate direct de munca desfășurată, în concluziile ședinței s'a ajuns la stabilirea unor măsuri a căror îndeplinire va aduce o serioasă îmbunătățire a practicii pedagogice pe cel de al doilea semestru.

De ce nu am elevi rămași în urmă la învățătură

Lucrez la școala de fete nr. 40 din raionul Grivița Roșie. Anul acesta predau la clasa a III-a. Toate elevele mele sunt fiice de muncitori ceferiști. Mi-au fost încredințate din clasa I-a. Nu am avut nicio repetentă nici în clasa I-a, nici în clasa a II-a, iar în acest an, deasemenea, nu am nicio elevă rămasă în urmă la învățătură.

Cum am ajuns la aceste rezultate? Dela început vreau să arăt că fără ajutorul pedagogiei sovietice, al școlii sovietice, n'aș fi reușit să obțin astfel de succese. Insă tot ceeace am învățat dela pedagogia sovietică, din experiența școlii sovietice, am aplicat cu perseverență și chiar cu exigență atât față de mine, cât și față de elevele mele.

In primul rând, mi-am pus ca scop al muncii didactice să înarmez pe toți copiii clasei mele cu cunoștințe temeinice, să le desvolt priceperile și deprinderile necesare însușirii materialului prevăzut în programa de învățământ a anului următor, să nu am niciun repetent. Teoria pedagogiei sovietice ca și succesele obținute de învățătorii sovietici, de sutele și miile de școli sovietice care au lichidat cu repetența m'au făcut să-mi dau seama de conținutul reacționar al pedagogiei burgheze, care considera că repetența este un fenomen inevitabil în școală. Cunoscând din presă și din materialul sovietic tradus că atâția învățători și profesori sovietici lucrează ani de-arândul fără repetenți, am înțeles și mai bine poziția greșită pe care s'au situat în trecut unele dintre cadrele noastre didactice. Acceptând influența dușmănoasă a pedagogilor care împărțeau elevii în două categorii distincte: elevi buni și elevi slabi, mulți învățători și profesori au dezarmat în muncă. In loc să înțeleagă că rolul lor de educatori trebue să se afirme cu deosebire în lupta pentru ridicarea acelor elevi care rămâneau în urmă la învățătură, aceștia se ocupau de elevii care-și însușeau ușor materia, calificându-i pe ceilalți înapoiați și considerând că în felul acesta scăpau de orice răspundere.

Hotărîrea din 4 Iulie 1936 a Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. cu privire la denaturările pedologice din sistemul Comisariatului Poporului pentru învățământ a demascat această falsă știință a pedologiei și a arătat oamenilor muncii din școlile sovietice adevăratul drum pe care trebuiau să îl urmeze în instruirea și educarea tinerelor generații. Și rezultatele obținute de învățătorii și profesorii sovietici au confirmat cu tărie justețea acestei hotărîri din punct de vedere științific.

Experiența pe care am desfășurat-o în ultimii ani mi-a dovedit că și noi putem termina anii școlari fără repetenți și că, deci, scopul pe care mi l-am propus putea fi pe deplin atins.

Ce mijloace am folosit? In afară de planificarea justă a materiei, de pregătirea temeinică a lecțiilor și a materialului didactic, de întocmirea atentă a fiecărui plan de lecție, cu am căutat întotdeauna să mă examinez pe mine, să văd dacă întru pe deplin pregătită în clasă. Pentru aceasta, după ce termin pregătirea lecției, după ce îmi scriu planul, caut să-mi desfășor în minte lecția în întregime. Cu acest prilej, stabilesc mai întâi în ce fel voi realiza legătura între materialul nou și cel vechi. In acest scop, pe masa mea de lucru se găsesc întotdeauna nu numai manualele clasei cu care lucrez, ci și cele predate în anii trecuți. In etapa de pregătire a lecției nu mă mulțumesc numai cu studiul manualului și al programei, ci caut să revăd și cunoștințele pe care și le-au însușit elevele în cursul anului respectiv sau chiar în anii trecuți. De aceea, când îmi reprezint lecția pe care urmează s'o predau, îmi fixez și formele prin care pot lega cunoștințele noi de cele vechi. Uneori pornesc chiar dela exercițiile sau temele lucrate de elevi în legătură cu problema respectivă. Procedând în felul acesta, caut să aplic principiile leniniste în ceeace privește cunoașterea, ajutând copiii să treacă pe nesimțite dela cunoscut la necunoscut, dela ușor la greu, dela simplu la complex, dela senzorial la rațional.

In procesul acesta de desfășurare a lecției în întregime în mintea mea, acord o deosebită grijă formei de exprimare, îmi fixez și-mi repet chiar unele expresii, unele întrebări, îmi formulez întrebările cu ajutorul cărora voi fixa conținutul lecției și voi stabili împreună cu elevele, concluziile. Deasemeni, pregătesc lămuririle pe care le voi da în explicarea materialului intuitiv sau a materialului didactic, precum și felul în care voi ajuta elevele să înțeleagă conținutul temei pentru acasă.

Prevenirea rămânerii în urmă la învățătură depinde în primul rând de calitatea lecției predate. Deaceea nu intru niciodată în clasă fără să fiu pe deplin stăpână pe întregul conținut al lecției. Sunt deosebit de exigentă față de eleve, atât în ceeace privește însușirea fiecărei lecții, cât și executarea temelor pentru acasă. Nu accept nicio delăsare. Dacă vreo elevă a lipsit sau nu și-a însușit cum trebue o lecție, o ajut în mod individual, predându-i lecția din nou, în întregime.

Ca să ușurez elevelor înțelegerea lecțiilor de matematică, după ce și-au fixat în minte enunțul problemei, le desenez uneori pe tablă schița care reprezintă problema ca o scenă oarecare din viață. Nu trec niciodată la judecarea problemei până nu sunt sigură că elevele posedă toate cunoștințele și toate deprinderile de calcul necesare acestei rezolvări.

Un mijloc important pentru trezirea interesului la învățătură îl constitue diferitele lucrări pe care le dau ca teme de aplicare a celor învățate. Uneori se întâmplă că în executarea acestor lucrări se antrenează și părinții și frații mai mari ai elevelor. De pildă, după ce am predat lecția de geografie — „Izvorul", — cele 30 de eleve s'au împărțit în 3 echipe pentru a lucra din lut trei machete, reprezentând izvoarele, râurile și lacurile într'o regiune de munte, într'o regiune deluroasă și într'o regiune de șes. Felul cum au fost executate aceste machete a depășit cu mult așteptările mele — și aceasta pentrucă la întocmirea machetelor au contribuit și familiile elevelor. Bunica unei eleve a învățat-o să fiarbă lutul cu sare, ca să nu crape, tatăl alteia i-a spus să facă apele din ceară albă, ca să arate mai estetic, fratele mai mare al alteia a construit un vaporaș pe care elevele l-au folosit mai târziu când au învățat despre Marea Neagră. S'au sădit brazi pe munți, s'au pictat în acuarele dealurile, munții, câmpiile, încât lucrările au stârnit nu numai un viu interes pentru cunoașterea diferitelor noțiuni de geografie, ci și inițiativa creatoare a elevelor.

Dacă vreo elevă dovedește totuși oarecare lâncezeală în pregătirea lecțiilor și a temelor, atunci caut să-i desvolt dorința de a deveni pionieră, să-i trezesc conștiința eforturilor susținute pe care trebue să le depună pentru a cuceri cravata roșie. Și cum copiii sunt foarte sensibili la opinia publică, în cadrul fiecărei lecții îi adresez mai multe întrebări, exprimându-mi mulțumirea pentru fiecare răspuns bun cu cuvinte care să fie auzite de întreaga clasă. Această muncă însă, nu o duc singură, ci împreună cu pionierele, cu întregul colectiv al clasei, cu comitetul de părinți, care caută să desvolte încrederea elevelor în puterile lor, dragostea pentru studiul individual. Lucrând în felul acesta, am reușit să ajutăm o elevă care dădea rezultate slabe, să devină fruntașă la învățătură, să execute cu pricepere atât problemele de aritmetică, cât și exercițiile de gramatică. Elevele cele mai bune din clasă se întreceau care s'o ajute, ca până la urmă să ajungă la nivelul lor, ceeace a constituit o bucurie a clasei întregi.

Nici în anul acesta, nici în anii trecuți nu am organizat grupe de învățătură, pentrucă am considerat că e mai bine să previn rămânerea în urmă decât să mă lupt cu ea. Grupele de învățătură dau într'adevar rezultate, dar numai dacă ele se desfășoară sub directa conducere a învățătorului sau profesorului, numai dacă elevii sunt ajutați în mod organizat să-și completeze lacunele pe care le au pentru a ajunge să asimileze în mod conștient lecțiile curente. Ele trebuesc însă organizate numai atunci când unii elevi nu-și pot completa cunoștințele lor prin studiu individual. Desfășurând o muncă planificată și întemeiată pe cunoașterea adâncă a nivelului de cunoștințe al fiecărui elev, învățătorii și profesorii trebue să tindă ca astfel de grupe să dureze cât mai puțin. Numai în felul acesta putem ajuta elevii să-și formeze deprinderi trainice de studiu individual, numai în felul acesta le putem desvolta conștiința propriilor eforturi pe care trebue să le depună pentru a deveni cadre bine pregătite, utile patriei.

NATALIA DIMITRIU
învățătoare la școala de 7 ani nr. 40 fete din București

Caracterul reacționar al așa zisei „metode" Decroly

prof. univ. Mihail Roșianu

Mărețele succese din țara noastră pe tărâmul construcției pașnice umplu de furie pe ațâțătorii criminali la un nou război, imperialiștii americani și englezi, ca și pe slugile lor dinlăuntrul granițelor Patriei noastre, rămășițe ale claselor exploatatoare izgonite dela putere. Dușmanul de clasă încearcă să distrugă roadele muncii noastre, să încetinească mersul nostru înainte. Una dintre armele otrăvite ale dușmanilor fericirii poporului muncitor este cosmopolitismul, care neagă succesele culturii noastre noi, ce se desvoltă cu ajutorul strălucitei culturi sovietice, care neagă totodată tradițiile noastre progresiste, și se ploconește în fața culturii putrede burgheze. Tocmai de aceea pentru oamenii muncii din școli au o deosebit de mare însemnătate cuvintele rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor: **„...sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități".**

Aceste cuvinte ale conducătorului partidului nostru sunt un puternic îndemn la vigilență revoluționară împotriva concepțiilor dușmănoase în domeniul pedagogiei.

Vorbind despre primejdia infiltrării ideologiei dușmane în domeniul educației, A. S. Macarenco spunea: „Iar acum, când educația comunistă devine o „condiție hotărîtoare" a viitoarelor noastre biruințe, fără îndoială că în acest sector ne vom mai întâlni cu dușmani. Urmările infiltrării dușmane în domeniul educației poporului pot fi foarte mari, pentru că pe acest tărâm ea este mai greu de descoperit... Sabotajul în domeniul educației poate rămâne mult timp ascuns, deoarece rezultatele educației se manifestă foarte încet și totdeauna sub forme mai mult sau mai puțin discutabile..." (Opere pedagogice alese, vol. II. Editura de Stat 1950, pag. 52).

In articolul redacțional „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" publicat în „Scânteia" nr. 2560 din 18 Ianuarie 1953, — în care au fost demascate grave manifestări cosmopolite și anti-științifice — se atrage atenția și asupra faptului că mai există în școlile noastre influențe ale „metodei" Decroly, metodă antiștiințifică și profund reacționară. Articolul subliniază că încă nu au fost combătute cu tărie și stârpite influențele dăunătoare ale acestei „metode" burgheze ultraretrograde, care rupe pe copil de viață, de mediul social și-l împiedică să asimileze cunoștințele necesare pentru desvoltarea sa intelectuală.

Profesorul burghez O. Decroly, fiul unui mare industriaș belgian, este unul din cei mai desgustători reprezentanți ai pedagogiei imperialiste. El a ales ce e mai reacționar în diferitele curente pedagogice idealiste, născocind o metodă menită să întărească poziția exploatatorilor și să pregătească cadre pentru asuprirea colonială.

Baza teoretică a așa zisei „metode" Decroly o constitue filosofia americană obscurantistă, în special pragmatismul, curent pe care Lenin l-a caracterizat astfel: **„ridicând în slavă experiența, și numai experiența, recunoaște drept unic criteriu practica... are ca temei afirmația că știința nu este „o copie absolută a realității..." deducându-l cu bine, din toate acestea, pe Dumnezeu..."** (Materialism și Empiriocriticism, ed. P.M.R. 1948, pag. 385-6).

„Decrolyștii" se declară partizanii lui John Dewey, unul din cei mai tipici exponenți ai pragmatismului, lacheu servil al trustmenilor. Ei afirmă că întreaga educație trebue să se reducă la manifestarea „intereselor" copilului, „interese" pe care Dewey le definește ca pe niște „imbolduri", „tendințe latente", „instincte" afirmând deadreptul că la baza educației stau „instinctele și impulsiunile înăscute". Sub această josnică teorie, care reduce educația la libera manifestare a instinctelor, se ascunde dorința mârșavă de a tăia gândirii omenești calea spre cunoașterea lumii obiective, se ascunde spaima burgheziei față de deșteptarea conștiinței de clasă a proletariatului. Asemenea teorii stau la baza dresării unor mercenari fără conștiință, ca cei pe care guvernul businessmen-ilor i-a trimis să pustiiască Coreea.

Pornind dela această teorie, partizanii „metodei" Decroly încearcă să distrugă organizarea procesului de învățământ pe clase și lecții — una din cele mai prețioase cuceriri ale didacticii progresiste — preconizând o „educație" pe care s'o primească laolaltă copii de diferite vârste, conform unor așa zise „centre de interes". E lesne de imaginat haosul dintr'o asemenea instituție, în care preșcolarii stau la un loc cu copiii de vârstă școlară, lipsiți de conducerea educatorului. Ascunzându-se sub fraze demagogice despre „lărgirea experienței copilului" sau „evitarea abstracțiilor", partizanii acestei „metode" urmăresc să împiedice predarea planificată, sistematică a cunoștințelor științifice. Tocmai rostul de a goni știința din școală îl au „centrele de interes" cu care ei vor să înlocuiască planurile de învățământ și programele școlare. In loc de a căpăta cunoștințe sistematice, pe obiecte de studiu, copiii sunt condamnați să se învârtească inutil în jurul unor „centre de interes" ca „foamea", „frigul", etc. In loc de a cunoaște bazele științei, copiii trebue să asculte discuții sterpe asupra unor teme întâmplătoare, sau să facă exerciții practice fără niciun fundament științific. In acest timp, profesorul e silit să stea deoparte, lăsându-l pe copil să se „auto-desvolte".

Impotriva acestor „teorii", pedagogia sovietică ne învață că noțiunile pe care le predăm elevilor, indiferent la ce perioadă de vârstă, trebue să fie neapărat cunoștințe autentice, care să nu vie în contrazicere cu adevărul științific. De acest principiu sunt pătrunse manualele și programele noastre școlare noi. Deasemenea, ținând seama de particularitățile copiilor la diferite vârste, urmărim în predarea fiecărui obiect logica disciplinei științifice respective. Numai astfel putem conduce „marșul tineretului revoluționar spre știință", despre care a vorbit tovarășul Stalin. Luptând împotriva celor care — prin **metode de tip Decroly — caută să împiedice** tânăra generație de a cunoaște legile obiective ale desvoltării lumii și societății, nu trebue să uităm nicio clipă cuvintele marelui Lenin: **„Numai atunci poți deveni comunist, când îți îmbogățești mintea cu cunoașterea tezaurului de cunoștințe pe care le-a adunat omenirea".**

Dacă citești însă cărțile „decrolyștilor" ești cuprins de desgust în fața concepției morale descompuse pe care ei încearcă s'o insufle copiilor. Ei cresc copiii în spiritul individualismului, în spiritul moralei de junglă după care este „moral" tot ceeace-ți aduce foloase personale, tot ce-ți aduce „auto-satisfacție" permițând manifestarea liberă a instinctelor. Ei reeditează teoria, de mult îngropată, după care societatea capitalistă este tot atât de „naturală" ca și un corp omenesc: burghezia parazită ar fi creerul, iar clasa muncitoare, brațele. Astfel justifică ei exploatarea, îndemnându-i pe muncitori să se supună jefuitorilor și dând copiilor de burghezi conștiința „superiorității" lor. Nu e de mirare că în „Programul Decroly", tipărit în Belgia ca o dogmă pentru toate școlile de acest tip, sunt glorificate instituții ca poliția, jandarmeria, tribunalele și închisorile burgheze, cele mai odioase instrumente ale reacțiunii. Nu e de mirare că în acelaș „Program" se pune problema pregătirii viitorilor colonialiști care să stoarcă vlaga populației din Congo Belgian. Și peste toate acestea, „Programul" încearcă să „demonstreze" legalitatea orânduirii burgheze, ascunzând cu grijă existența luptei de clasă.

In cadrul „metodei Decroly" se recomandă predarea citit-scrisului pe baza metodei globale, structuraliste. Copiii sunt puși să „deseneze" fraze întregi, fără să fie îndrumați înspre analiza și sinteza structurii fonetice și grafice a cuvintelor scrise. Scrisul devine astfel pentru ei o operație mecanică, lipsită de intervenția gândirii. Din frazele scrise de acești copii lipsesc litere, ceeace deformează înțelesul cuvintelor, dar copiii nici nu observă aceasta. Și cititul este pentru acești copii un act mecanic; ei citesc „pe ghicite", fiind incapabili să sintetizeze sunetele. Lipsa analizei și sintezei creatoare a cuvintelor îi face pe copii să considere fiecare cuvânt ca pe un desen separat, ca în scrierea hieroglifică a egiptenilor de acum câteva mii de ani.

Rezultatul acestei metode, care ilustrează falimentul psihologiei și pedagogiei burgheze, este că elevii nu-și pot însuși conștient nici structura fonetică a cuvintelor rostite, nici structura grafică a cuvintelor scrise. De altfel, chiar partizanii acestei metode, puși în fața unui uriaș număr de insuccese, au decretat că ea nu se potrivește decât copiilor cu un „anumit tip de memorie". In numeroase cazuri, pentru a-și scuza nereușita, „decrolyștii" îi stigmatizau pe copiii care nu izbuteau să învețe citit-scrisul după metodica lor drept „insuficienți mintali".

Autorii nefastei „metode" Decroly sunt în același timp adepți înfocați ai „testelor" ca metodă de „studiere" a copilului. După cum se știe, testele sunt folosite de psihologii puși în slujba imperialismului pentru a vorbi de „inferioritatea înăscută" a copiilor oamenilor muncii și de „superioritatea" copiilor burghezilor, pentru a justifica astfel exploatarea și a bara drumul copiilor oamenilor muncii spre învățământul superior. Tocmai deaceia „decrolyștii" folosesc testele ca unic sistem de apreciere a cunoștințelor.

O analiză cât de sumară a „metodei" Decroly în diferitele ei aspecte ne dovedește că ea are rolul de a menține întunericul și ignoranța, de a-i împiedica pe elevi să-și însușească cunoștințele științifice sistematice, de a rupe astfel școala de viață și de a-l lipsi pe profesor de rolul conducător în procesul de învățământ.

Pentru a ascunde adevăratul scop al acestei metode, partizanii ei afirmă că scopul educației trebuie să fie însăși copilul, că rostul educației este satisfacerea „intereselor" copiilor. Câtă fățărnicie la acești exponenți ai ideologiei imperialiștilor, care ucid zi de zi copiii eroicei Coree, care înfometează milioane de copii în metropole și colonii, care exploatează copiii și-i țin în beznă neștiinței. Se înșală crunt acești slujitori ai întunericului dacă-și închipuie că, proclamând copilul drept „scop al educației", pot ascunde adevăratele lor scopuri.

Și în țara noastră au fost „pedagogi" care cereau: „In locul împărțirii pe materii să dăm o împărțire a realității concrete, așa cum se alege și se împarte ea în mod natural, după marile funcții psihologice și după interesele spontane ale copilului".

„Programa analitică pentru școalele de copii mici, învățământul primar și școalele de adulți" editată de Ministerul Educației Naționale din România în anul 1938 era alcătuită pe baza „centrelor de interes" decrolyste. S'au înființat și școli speciale care lucrau exclusiv pentru experimentarea „metodei" Decroly. Și aceasta nici nu e de mirare: pedagogia statului burghezo-moșieresc nu avea interesul să transmită copiilor cunoștințe reflectând legile obiective ale realității, ci să lupte împotriva înarmării tineretului cu cunoștințe științifice temeinice.

Cosmopoliții care se ploconesc în fața acestor „metode" urmăresc să rupă educația tinerei generații de viața luminoasă a societății socialiste care se clădește în patria noastră.

In țara noastră, educatorul are un rol conducător în procesul de învățământ. Sarcina lui principală este ridicarea continuă a nivelului muncii instructiv-educative.

Educatorii adevărați, luminați de știința sovietică, își exprimă dragostea pentru copii prin faptul că pun întregul proces instructiv-educativ în slujba înfloririi patriei noastre, făurind o generație nouă de constructori conștienți și bine pregătiți ai socialismului, apărători hotărîți ai cuceririlor revoluționare ale poporului nostru muncitor și vajnici luptători pentru apărarea păcii. Transmițând tineretului cunoștințe științifice sistematice și deprinderi trainice de muncă practică, formându-i concepția materialist-dialectică despre lume, insuflându-i înaltele principii ale moralei comuniste, școala nouă, cadrele didactice luptă pentru fericirea copiilor patriei noastre.

Importantul articol redacțional publicat în „Scânteia" nr. 2560 a dus la întărirea vigilenței revoluționare a cadrelor didactice împotriva cosmopolitismului și împotriva oricărei forme a spiritului putred al apolitismului în pedagogie.

Să luptăm cu hotărîre pentru sdrobirea influențelor dăunătoare ale „metodei" Decroly și ale celorlalte „școli noi" apusene pe care N. C. Crupscaia le-a caracterizat ca fiind „străine de spiritul democrației" și „îmbibate de ipocrizie". Să aplicăm larg în munca noastră experiența înaintată a școlii sovietice, ridicând la un nivel tot mai înalt școala patriei noastre, pusă în slujba fericirii poporului.

Nota Red.: Cu acest articol, „Gazeta Invățământului" începe publicarea unor materiale care să desvăluie caracterul reacționar, antipedagogic, al „teoriilor" pedagogice burgheze.

Consfătuirea biroului executiv al F. I. S. I.

Între 15—22 Ianuarie a.c. a avut loc la Varșovia ședința Biroului Executiv al Federației Internaționale a Sindicatelor oamenilor muncii din Învățământ.

La această ședință de lucru, în afară de membrii Comitetului Executiv, reprezentanți ai U.R.S.S., Chinei, Cehoslovaciei, Poloniei, Ungariei, României, Franței și ai Germaniei democrate, au participat și reprezentanți ai învățătorimii din Mexic și Chili.

Problemele care au constituit obiectul discuțiilor au fost: îmbunătățirea situației economice a oamenilor muncii din învățământ; participarea activă a învățătorilor și profesorilor de toate gradele la lupta pentru pace.

Cu privire la primul punct, Biroul Executiv a făcut unele propuneri la „Charta Învățământului".

Propunerile introduse se referă la drepturi fundamentale și inalienabile ale învățătorilor ca: dreptul la un salariu egal pentru muncă egală, fără deosebire de sex, rasă sau naționalitate; dreptul la concediu anual plătit de stat; dreptul ca asigurarea socială să nu fie plătită de diferitele societăți la care cotizează învățătorii, ci de către stat; dreptul învățătorilor de a face parte dintr'o organizație sindicală.

In partea proiectului Chartei privitoare la obligațiile învățătorilor, se accentuiază că educarea copiilor în spiritul democrat, în spiritul păcii și al prieteniei între popoare constituie o datorie de onoare pentru fiecare învățător.

O atenție deosebită s'a acordat problemei organizării luptei pentru pace. Biroul Executiv a adoptat o rezoluție prin care toți oamenii muncii din învățământ sunt chemați să popularizeze și să lupte pentru realizarea hotărîrilor Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, care a avut loc în Decembrie 1952 la Viena.

In acest sens, Biroul Executiv al F.I.S.I. s'a adresat Federației Internaționale a Învățătorilor din școlile elementare (F.I.A.I.) și Federației Internaționale a oamenilor muncii din Învățământul Secundar (F.I.P.E.S.O.), chemându-i să ia parte la lupta pentru pace.

In rezoluția Biroului Executiv al Federației Internaționale a Sindicatelor de Învățământ, cu care s'au încheiat lucrările Biroului, se arată că „lupta pentru apărarea intereselor vitale ale oamenilor muncii din învățământ, pentru îmbunătățirea învățământului, pentru apărarea păcii, nu poate fi efectivă decât dacă învățătorimea va realiza unitatea ei".

Printre hotărîrile Biroului Executiv al F.I.S.I. trecute în rezoluție este de reținut, în primul rând, recomandarea făcută organizațiilor naționale de a desvolta într'un mod și mai activ acțiunea pentru apărarea intereselor economice și sociale ale oamenilor muncii din învățământ, de a lupta împotriva atentatelor la drepturile sindicale, economice și sociale ale învățătorilor.

Organizațiile naționale sunt invitate să lupte pentru unirea eforturilor învățătorilor din întreaga lume cu acelea ale maselor muncitoare pentru democratizarea școlii și pentru asigurarea unui învățământ general științific, pentru educarea copiilor din școli în spiritul păcii și al prieteniei între popoare. Biroul consideră că este o obligație primordială a organizațiilor oamenilor muncii din învățământ să acționeze energic împotriva oricăror forme de propagandă de război în școli, să organizeze împreună cu oamenii muncii — în deosebi cu părinții copiilor din școli — largi acțiuni pentru apărarea păcii.

Chemând organizațiile naționale să ia parte activă la pregătirea și desfășurarea Conferinței Internaționale a Asigurărilor Sociale și a Securității Sociale, Biroul Executiv al F.I.S.I. le invită să elaboreze din vreme, pentru a le supune discuțiilor Conferinței, propuneri concrete pentru îmbunătățirea securității sociale a oamenilor muncii din învățământ.

In încheere, rezoluția Biroului Executiv al F.I.S.I. cheamă toate organizațiile sindicale naționale de învățământ să lupte pentru unitatea din rândurile oamenilor muncii din învățământ, pentru drepturile și libertățile democratice ale învățătorilor, pentru victoria forțelor progresului asupra forțelor reacțiunii și războiului.

Vizitele în U.R.S.S. ale delegației Ministerului Învățământului Public din R. P. R.

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

De aproape două săptămâni se află în vizită la Moscova o delegație a Ministerului Învățământului Public din Republica Populară Română, care a sosit în Uniunea Sovietică la invitația Ministerului Învățământului al R.S.F.S.R.

Delegații români au studiat în amănunt desfășurarea muncii pedagogice la două școli din Moscova, la Institutul pedagogic „V. I. Lenin" și au vizitat Casa cărții copilului.

Membrii delegației române au fost primiți de Ivan Kairov, ministrul învățământului al R.S.F.S.R.

La 17 Februarie, la Academia de științe pedagogice a avut loc o întâlnire între delegații români și reprezentanți ai științei pedagogice sovietice.

La 18 Februarie delegația română a plecat spre Leningrad.

Unde duce lipsa de interes pentru munca școlii

O sarcină de cea mai mare însemnătate a școlii noastre este realizarea învățământului general obligatoriu și lichidarea izvoarelor analfabetismului, asigurarea cuprinderii în școala elementară a tuturor copiilor de vârstă școlară.

După informațiile secțiunii de învățământ a raionului Câmpeni, regiunea Cluj, s'ar părea că la școala elementară din comuna Scărișoara treburile merg bine în această direcție, mai ales că directorul școlii, tovarășul Pasca Horațiu, a fost premiat de trei ori în cursul anului 1952, pentru „activitatea" depusă.

O cercetare mai amănunțită a faptelor ne arată însă că la această școală treburile nu merg chiar atât de bine și că premierea directorului școlii s'a făcut din birou, fără a se cunoaște realitatea.

Astfel, în comuna Scărișoara au rămas neșcolarizați 20 de copii de vârstă școlară, dintre care 12 numai la clasa I-a, iar frecvența zilnică este slabă. Acelaș lucru se poate spune și despre cursurile de alfabetizare, unde frecventează numai 57% din numărul neștiutorilor de carte planificați pentru a fi alfabetizați în anul acesta.

Nepăsarea directorului și a colectivului școlii față de problemele școlii o dovedește și faptul că localul școlii este rău întreținut.

Această situație dela școala elementară din comuna Scărișoara se datorește însă și lipsei de colaborare dintre școală și sfatul popular al comunei, directorul școlii punând pe primul plan neînțelegerile sale personale cu președintele sfatului popular.

Directorul școlii a avut o atitudine condamnabilă față de sfatul popular. Atunci când președintele sfatului s'a dus împreună cu alți membri din comitetul executiv la internatul școlii pentru a lua măsuri în vederea îmbunătățirii condițiilor în care locuiau elevii, directorul li s'a adresat cu cuvinte incompatibile cu funcția sa.

De o atitudine de nepăsare a dat dovadă însă și președintele sfatului popular, care nu s'a preocupat deloc de problema școlarizării și alfabetizării, deși Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea deschiderii anului școlar trasează comitetelor executive ale sfaturilor sarcina de a contribui la buna rezolvare a acestor probleme.

Deasemenea, medicul de circumscripție, Teodorescu Anatol, deși are obligația să viziteze școala în mod regulat, dela începutul anului școlar nu a trecut niciodată pe la școală sau internat.

Și în desfășurarea procesului de învățământ la școala elementară din comuna Scărișoara se manifestă o atitudine de delăsare. Directorul școlii nu se preocupă suficient nici de această problemă. In școală nu se întocmesc regulat planurile de lecții, iar munca de predare are un nivel scăzut. Astfel, tovarășa învățătoare Pasca Evdochia, soția directorului, care predă la clasa a II-a, ține lecții superficiale, lipsite total de interes pentru elevii cărora li se adresează.

In loc să se ocupe de buna conducere a școlii, directorul nu urmărește decât interesele sale personale. Astfel, a împărțit elevii clasei a II-a în două clase paralele, numai pentruca soția sa, predând la ambele clase, să poată primi un salariu în plus, deși lucrează cu ambele clase într'o singură serie. Consiliul pedagogic al școlii nu-și ține regulat ședințele, nu discută problemele importante ale conținutului muncii în școală și nu încheie procese-verbale.

De situația dela această școală răspund și comitetul executiv al sfatului popular raional și secțiunea de învățământ raională. Acestea trebuie să lichideze cu atitudinea de nepăsare, de gură-cască față de lipsurile grave existente la școala elementară din comuna Scărișoara și să ia măsuri pentru lichidarea lor. Este necesar să se ia deîndată măsuri pentru înlocuirea din muncă a lui Horațiu Pasca, deoarece a dovedit grave lipsuri în muncă și a socotit școala pe care o conduce drept un izvor de venituri personale. Deasemenea, trebuie să se lichideze cu lipsa simțului de răspundere în acordarea premiilor, acestea fiind atribuite numai acelor cadre didactice care obțin realizări deosebite în munca lor.

C. MINCA
inspector general în M.I.P.

Să realizăm planul de construcții școlare

Partidul și guvernul nostru acordă o deosebită atenție asigurării unor bune condiții materiale în vederea desfășurării cu succes a muncii în învățământul public, pentru școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară, pentru stârpirea plăgii analfabetismului, moștenire rușinoasă a regimului burghezo-moșieresc.

Datorită grijii partidului și guvernului, au fost alocate fonduri mari pentru construirea de noi localuri de școli, deoarece vechea rețea școlară era cu totul insuficientă față de cerințele culturale mereu crescânde ale poporului nostru. Din fondul centralizat, din autoimpuneri și prin mijloace locale s'au construit, între anii 1949—1952, peste 1.700 săli de clasă, care au îngăduit cuprinderea la cursuri a peste 70.000 copii. Numai în anul 1952 au fost date în folosință 400 săli de clasă, cu o capacitate de 16.000 locuri, care au fost construite prin autoimpunere și, într'o mare măsură, prin inițiativa, contribuția și munca voluntară a oamenilor muncii dela orașe și sate.

In acțiunea pentru ridicarea noilor localuri de școală, un rol hotărîtor revine secțiilor de învățământ și cadrelor didactice. Acolo unde secțiile de învățământ și cadrele didactice au înțeles deosebita importanță a construcțiilor școlare, au supravegheat și s'au interesat îndeaproape de mersul lucrărilor, unde au luptat pentru folosirea resurselor locale și pentru mobilizarea oamenilor muncii în campania de construcții școlare, rezultatele au fost fără de cusur. Așa s'au petrecut lucrurile, de exemplu, în regiunea Craiova, unde s'au construit într'un timp scurt 66 săli de clasă. In regiunea Cluj au fost date în folosință 115 săli de clasă, datorită eforturilor depuse de tovarășii Ion Bota, șeful secției de învățământ a raionului Jibou, Valeriu Barna, învățător în raionul Aiud, Nicolae Veres, directorul școlii elementare din comuna Răscruci, raionul Gherla, și altor tovarăși care au antrenat țărănimea muncitoare la construirea noilor localuri.

Nu acelaș lucru se poate spune însă despre tovarășii Virgil Ghiurutan, șeful secției de învățământ a raionului Huedin, și Deneș, șeful secției de învățământ a raionului Beclean, regiunea Cluj, care au privit cu nepăsare sarcinile ce le-au fost încredințate în legătură cu ridicarea unor noi localuri de școală în cuprinsul raioanelor lor.

Rezultate nesatisfăcătoare în ceeace privește realizarea planului de construcții școlare s'au înregistrat și în regiunile Stalin și Oradea, deși posibilități pentru îndeplinirea lui existau cu prisosință și în aceste regiuni. Unele secțiuni de învățământ, cum sunt, de pildă, secțiunile din regiunile Stalin, Oradea, Bârlad, București, din Regiunea Autonomă Maghiară, n'au cerut în suficientă măsură sprijinul organizațiilor de masă și al comitetelor executive ale sfaturilor populare pentru ridicarea și terminarea la timp a construcțiilor școlare, n'au folosit în întregime posibilitățile de construire prin mijloace locale, n'au alcătuit, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare, planuri concrete de muncă și n'au îndeplinit sarcinile ce le-au fost trasate de către Ministerul Învățământului Public.

Lipsurile existente în realizarea planului de construcții școlare se datoresc și Ministerului Învățământului Public, care a dat cu întârziere instrucțiuni cu privire la deschiderea anului școlar 1952—1953, precum și faptului că secțiunile de învățământ n'au fost suficient controlate și ajutate de către minister.

Este necesar ca secțiunile de învățământ să analizeze cu seriozitate modul în care se desfășoară lucrările pentru realizarea planului de construcții școlare și să pornească la o activitate mai temeinică, pe baza unui plan de muncă bine întocmit, care să fixeze termene precise de executare și persoanele care răspund de îndeplinirea diverselor sarcini. Este bine ca acest plan să fie discutat în comitetul executiv al sfatului popular, așa încât acesta să poată trasa și celorlalte secțiuni sarcinile ce le revin în campania de construcții școlare.

Secțiunile de învățământ trebuie să exercite un control riguros și permanent asupra desfășurării lucrărilor, să vegheze ca acestea să se facă la timp și să ia măsuri pentru îndreptarea situației acolo unde se observă stagnare sau întârziere în realizarea planului. In acelaș timp, secțiunile de învățământ trebuie să informeze periodic comitetele executive ale sfaturilor populare asupra mersului lucrărilor și asupra măsurilor luate și să le ceară sprijinul atunci când se ivesc dificultăți.

Un sprijin important îl pot primi secțiunile de învățământ din partea organizațiilor de masă. Acestea pot desfășura o intensă muncă de lămurire în rândurile populației muncitoare din comunele unde se construiesc sau urmează să se construiască noi localuri de școală, pentru a mobiliza toate forțele și mijloacele locale în această campanie.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid, cu sprijinul organizațiilor de masă, cu ajutorul învățătorilor și profesorilor, secțiunile de învățământ vor realiza cu succes îndeplinirea planului de construcții școlare, factor de bază pentru deschiderea în bune condițiuni a anului școlar 1953—1954.

P. SMEGNEA

In cinstea Conferinței Internaționale a Asigurărilor Sociale și a Securității Sociale

In cadrul pregătirilor pentru Conferința Internațională a Asigurărilor Sociale și Securității Sociale care va avea loc la Viena în luna Martie, comitetul de instituție al Institutului pedagogic de doi ani a desfășurat un larg control obștesc în domeniul muncii asigurărilor sociale.

Acțiunea aceasta a fost întâmpinată cu mult interes de către membrii sindicatului, care au înțeles importanța ei și posibilitățile ce le oferă pentru îmbunătățirea muncii în domeniul asigurărilor sociale. Comitetul de instituție a organizat o comisie de control obștesc și colective de control obștesc care să urmărească problemele asigurărilor sociale. Comisia și-a desfășurat activitatea pe baza unui plan de muncă. Datorită faptului că planul de acțiune și sarcinile ce decurg din el au fost temeinic prelucrate în cadrul grupelor sindicale, un mare număr de tovarăși au fost atrași în acțiunea de control. In această etapă, munca în domeniul asigurărilor sociale s'a îmbunătățit mult. Astfel, a fost folosită mai larg agitația vizuală, s'a organizat pavoazarea clădirilor, s'au făcut fotomontaje, panouri și o vitrină de fotografii reprezentând realizările regimului nostru democrat-popular în domeniul asigurărilor sociale. La gazeta de perete au apărut articole care vorbeau despre felul cum s'a desfășurat controlul și despre rezultatele lui.

In tot timpul acțiunii, comitetul de instituție a avut sprijinul susținut al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ, prin îndrumările și controlul efectuat de secția asigurări sociale.

Analiza temeinică a muncii în domeniul asigurărilor sociale, care a avut loc odată cu încheerea acțiunii de control, a arătat realizările, lipsurile și greutățile întâmpinate în muncă.

S'a constatat că membrii comitetului de instituție au arătat o grijă permanentă pentru prevenirea îmbolnăvirilor. Cei mai mulți dintre delegații cu asigurările sociale din grupele sindicale își fac datoria, vizitând bolnavii la domiciliu și la spital și au grijă de asigurarea drepturilor lor, prevăzute de lege. O mare parte dintre tovarășii bolnavi au fost trimiși la cură, pe baza certificatelor medicale și a propunerilor venite din grupe. Tovarășii evidențiați în muncă au fost trimiși la case speciale de odihnă. Numeroși tovarăși și-au petrecut concediul la casa de odihnă dela Vasile Roaită a Institutului. Tovarășii bolnavi de t.b.c primesc ajutor de supraalimentație. Alți tovarăși au primit ochelari și proteze. Tovarăși suferinzi au fost transferați în munci mai ușoare, pe care le pot presta fără a le dăuna sănătății.

Controlul obștesc a scos la iveală și o serie de lipsuri mari, pentru remedierea cărora s'au și luat măsuri. Astfel, în unele locuri, spre exemplu, la spălătorie și călcătorie, tovarășii muncesc încă în condiții grele. Aceasta lipsă se datorează faptului că nu a existat o colaborare strânsă între comitet și administrație.

Comitetul n'a stăruit suficient ca tovarășii suferinzi de inimă, plămâni și alte boli grave să-și facă controlul medical permanent la policlinică.

Comitetul n'a avut suficientă grijă pentru ocrotirea mamei și a copilului, nu a luat măsuri pentru ușurarea muncii mamelor cu mai mulți copii și nu le-a ajutat pe acestea să-și interneze copiii în cămine sau creșe.

Aceste lipsuri se datoresc în mare parte și faptului că democrația muncitorească a fost de multe ori călcată de către comitetul de instituție, care n'a ținut regulat ședințele plenare și astfel a fost lipsit de ajutorul permanent al masei oamenilor muncii din institut.

O altă lipsă a comitetului de instituție este și faptul că nu a cunoscut în suficientă măsură sarcinile muncii în domeniul asigurărilor sociale, toate aspectele ei, toate verigile ei. O lipsă gravă este aceea că membrii comitetului n'au stăruit suficient asupra caracterului politic al muncii de asigurări sociale. Aceste lipsuri se datoresc și Comitetului Central al Sindicatelor de Învățământ, care n'a dat comitetelor de instituție îndrumări concrete în ceeace privește munca în domeniul asigurărilor sociale.

Controlul obștesc organizat la Institutul Pedagogic de doi ani a constituit un punct de pornire spre un nou avânt în munca de asigurări sociale, pe baza participării active și permanente a masei membrilor de sindicat.

Comitetul de instituție a acordat premii tovarășilor care s'au evidențiat în muncă, care au dat dovadă de devotament față de cauza oamenilor muncii, față de regimul nostru de democrație populară. Acțiunea s'a încheiat prin alegerea a două tovarășe ca delegate la conferința regională a asigurărilor sociale.

GABRIELA DUMITRU
responsabil cultural în Comitetul de instituție al Institutului Pedagogic de 2 ani din București

Mai multă atenție muncii de predare la cursurile de alfabetizare

Lupta pentru lichidarea neștiinței de carte se desfășoară în țara noastră în condiții tot mai bune, datorită grijii partidului și guvernului, datorită muncii stăruitoare a cadrelor didactice și sprijinului pe care-l acordă acestei munci sfaturile populare și organizațiile de masă.

In anul trecut au fost cuprinși la cursuri în anii I și II, peste 600.000 de neștiutori de carte. Planul de stat pentru anul școlar 1952-53 prevede cuprinderea la cursuri a unui număr de 750.000 neștiutori de carte.

In acest an școlar, în multe comune, cartiere și întreprinderi au fost cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte și s'a realizat o frecvență regulată. Frecvența la cursurile de alfabetizare a crescut în special din luna Decembrie, în urma acțiunii de mobilizare organizată de Consiliul Central al Sindicatelor împreună cu Ministerul Învățământului Public.

Dacă în unele regiuni — cum sunt, de exemplu, regiunile Oradea, Baia Mare, Pitești, Timișoara — s'a acordat atenția cuvenită planificării muncii de predare la cursuri și astfel s'a parcurs materia prevăzută în program pentru lunile Noembrie-Februarie, în multe locuri secțiunile de învățământ regionale și raionale, directorii școlilor și cadrele didactice nu s'au îngrijit însă de îmbunătățirea procesului de predare.

La majoritatea cursurilor de alfabetizare controlate de organele Ministerului Învățământului Public în luna Februarie 1953, cum sunt, de exemplu, cursurile din raioanele Lehliu, Vârtoape, Mihăilești și Snagov, regiunea București, cadrele didactice predau încă, la anul I, primele litere din abecedar, iar la anul II se găsesc la primele lecții de citire. Nici predarea cunoștințelor de istorie, geografie, științele naturale etc. prevăzute în programă nu a constituit o preocupare pentru cadrele didactice care predau la aceste cursuri de alfabetizare.

Situația aceasta se datorește, pe de o parte, faptului că nu s'a asigurat pretutindeni frecvența regulată și punctualitatea cursiștilor, că nu s'au luat măsuri pentru aprovizionarea cursurilor cu manuale și material didactic. Pe de altă parte, situația îngrijorătoare a predării la aceste cursuri se datorește lipsei de interes a organelor de învățământ și sindicale, precum și a cadrelor didactice, față de calitatea învățământului.

Din constatările făcute pe teren s'a văzut că nici la cursurile unde frecvența și punctualitatea sunt asigurate, cunoștințele cursiștilor nu sunt întotdeauna satisfăcătoare. Aceasta se întâmplă mai ales acolo unde cadrele didactice nu se pregătesc serios pentru lecții, nu caută și nu folosesc cele mai juste metode. Așa, de exemplu, la întreprinderea „Dinamo" din București s'au asigurat condiții materiale bune pentru funcționarea cursului, frecvența este de 100%, punctualitatea cursiștilor este bună. Cu toate acestea, nu s'a parcurs decât o mică parte din materie. Cei mai mulți dintre cursiști citesc încă pe litere și nu scriu corect. Aceasta nici nu e de mirare, dacă ținem seama de felul cum predă tovarășa învățătoare Anisia Aritina, care conduce acest curs. In predarea literei „o", de pildă, tovarășa învățătoare nu a pornit dela intuirea tabloului pentru a stabili propoziția și cuvântul care să cuprindă litera „o". nu a condus pe cursiști spre analiza și sinteza propoziției și a cuvântului. Tovarășa învățătoare a folosit, ce-i drept, alfabetul decupat, însă nu a făcut analiza literei de mână și de tipar, pe baza asemănărilor și deosebirilor, n'a scos în evidență elementele grafice din care e formată.

O nesocotire totală a importanței predării la cursurile de alfabetizare au dovedit-o și cadrele didactice dela școala de 7 ani nr. 5 din București. La cursul de pe lângă această școală lucrează numai tovarășa învățătoare Georgescu Chiriachița, care predă în acelaș timp și la anul I și la anul II, iar restul de 9 învățători și profesori se ocupă numai cu „munca de mobilizare" a neștiutorilor de carte la cursuri. In aceste condiții este ușor de explicat dece există aici o serioasă rămânere în urmă. Tovarășa Georgescu predă fiecărui cursist altă lecție, iar în timpul când se ocupă de unul dintre ei, de ceilalți nu se ocupă nimeni, deși în clasă asistă și alte cadre didactice. Tovarășa Georgescu nu folosește nici tabla, nici materialul didactic.

Situația predării la aceste cursuri de alfabetizare este cu atât mai îngrijorătoare, cu cât ne găsim foarte aproape de încheerea cursurilor.

Pentru organizarea în bune condiții a examenelor de promovare și absolvire, secțiile de învățământ regionale și raionale, organizațiile sindicale de învățământ, directorii de școli și cadrele didactice trebue să treacă imediat la lichidarea acestor lipsuri.

Cadrele didactice au datoria să intensifice temeinic munca de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte, pentru a asigura frecvența regulată a acestora la cursuri. In acest scop este necesar să se asigure sprijinul sfaturilor populare, al organizațiilor de masă. Acolo unde se lucrează încă fără plan calendaristic, trebue să se ia imediat măsuri pentru întocmirea unui astfel de plan și să se asigure parcurgerea întregii materii prevăzute în program până la încheerea cursurilor. Lecțiile trebuesc pregătite cu cea mai mare grijă, astfel încât să nu se piardă zadarnic niciun minut din ora de curs.

Vorbind la Congresul Unional al Învățământului Public, în anul 1918, N. C. Krupscaia spunea: „La transmiterea cunoștințelor este necesar să facem economie de timp, să dăm cât mai mult într'un timp cât mai scurt. In această privință trebue să ținem seama de fiecare dată dacă într'adevăr este necesar elevului ceeace i se predă. Mulți, în special învățătorii de profesie, aplică în școala de adulți procedee la care recurg în școala de copii și plictisesc elevii adulți cu expunerea povestirilor și a basmelor, dictărilor, exercițiilor gramaticale etc. De altfel, cu elevii adulți trebue să se treacă la citirea ziarelor, broșurilor scrise într'o limbă simplă, la copierea în caiete a articolelor scrise care le plac, la notarea ideilor lor, la compuneri mici individuale și la alcătuirea adreselor oficiale".

O mare importanță trebue să se acorde recapitulării cunoștințelor. Aceasta nu trebue să fie o repetare mecanică a lecțiilor predate, ci un mijloc de consolidare a cunoștințelor. Este necesar să se acorde mai mult sprijin cursiștilor rămași în urmă la învățătură, să se asigure însușirea de către întreaga grupă a tuturor cunoștințelor predate. In special în perioada de recapitulare este bine să se folosească în predarea citirii material ajutător ca ziare, broșuri, cărți literare etc.

Secțiunile de învățământ regionale și raionale și directorii de școli trebue să acorde mai multă atenție muncii de alfabetizare, să se preocupe îndeosebi de ridicarea calității predării, să controleze și să îndrumeze îndeaproape activitatea cadrelor didactice, să le ajute să învingă greutățile și să găsească metodele cele mai bune de predare.

Unii învățători și profesori mai consideră că nivelul scăzut al cunoștințelor cursiștilor nu s'ar datora lipsei de stăruință și de pregătire serioasă pentru lecție a celor care predau, lipsei de perseverență în muncă a acestora, și atribue rezultatele slabe altor cauze, ca „incapacitatea" cursiștilor de a învăța carte. Aceste „teorii" constituie însă o deformare antiștiințifică a principiilor pedagogice care stau la baza educației omului nou și dovedesc că acei care le susțin stau încă sub influența pedagogiei burgheze.

Secțiunile de învățământ și directorii au datoria să lămurească pe învățători și profesori asupra faptului că succesul predării la cursurile de alfabetizare depinde în primul rând de calitatea muncii de predare, de dragostea și atașamentul pentru muncă al cadrelor didactice.

Să ne sporim eforturile pentru a asigura o bună pregătire a celor ce urmează cursurile de alfabetizare, să facem din ei oameni care să poată participa activ la lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

MARIAN POPESCU

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un corespondent voluntar ne-a scris că școlile elementare din comuna Racovița, raionul Pitești, nu au fost aprovizionate cu lemne, iar sfatul popular nu dă sprijinul necesar pentru rezolvarea acestei probleme.

In urma sesizării noastre, secțiunea de învățământ regională ne-a comunicat că s'au luat măsuri și în câteva zile școlile din comuna Racovița vor căpăta lemne, astfel ca procesul de învățământ să nu sufere din această cauză.

Activitatea culturală în comuna Sudriaș

Cadrele didactice din comuna Sudriaș, raionul Făget, desfășoară o rodnică activitate pe tărâm cultural. Astfel, învățătorii sprijină activitatea echipei artistice a căminului cultural, pregătind șezători care au loc în fața țăranilor muncitori. In colaborare cu echipele căminului cultural din comuna Jupani, cadrele didactice au organizat o frumoasă serbare, la care au participat câteva sute de spectatori.

I. ENĂȘESCU
corespondent

NOTE POLITICE EXTERNE

● Imperialiștii grăbesc încheierea alianței agresive Belgrad-Atena-Ankara. — ● Turburări în armata daneză împotriva prelungirii duratei serviciului militar. — ● Frictiuni în rândurile „comandamentului atlantic". — ● Piratii americani ai aerului ucid mii de elevi și copii în Coreea.

Ascultând de ordinele stăpânilor lor, imperialiștii americani, clicile fasciste dela Belgrad, Atena și Ankara grăbesc încheierea faimoaselor lor „aliante" agresive. In prezent au loc la Atena tratative pentru redactarea proiectului de acord tripartit între Iugoslavia, Grecia și Turcia. Acest proiect de acord urmează să fie parafat de către miniștrii de externe ai celor trei țări care se întrunesc și ei la Atena, semnarea acordului urmând să aibă loc la Ankara.

Acordul va avea o serie de clauze secrete, menite să ascundă popoarelor adevăratul caracter al acestei alianțe agresive îndreptate împotriva țărilor lagărului democratic. Revista titoistă „Mejdunarodnaia Politika" recunoaște deschis acest lucru precizând că „acordul scris ale cărui amănunte sunt încă necunoscute, nu va fi singurul rezultat al convorbirilor" dela Atena.

Agenția de presă titoistă recunoaște astăzi fățiș că acordului dela Atena îi va urma „în curând" încheierea unui pact militar iugoslavo-greco-turc. In acest scop, paralel cu conversațiile diplomatice dela Atena se duc la Ankara tratative militare între reprezentanții statelor majore ale Iugoslaviei, Greciei și Turciei. Agenția France Presse, relatând începerea acestor tratative militare recunoaște că triunghiul Belgrad-Atena-Ankara este filiala balcanică a blocului agresiv al Atlanticului.

In legătură cu negocierile pentru încheierea alianței agresive Belgrad-Atena-Ankara este de subliniat jocul infam al clicii titoiste care a declarat mereu cu fățărnicie că Iugoslavia nu va încheia „acorduri formale" că ea „înțelege să rămână în afara pactului Atlantic", etc. Aderarea fățișă a clicii dela Belgrad la pactul Atlanticului, a făcut ca stăpânii dela Washington să-și exprime mulțumirea față de lacheii lor servili. Astfel ambasadorul american dela Belgrad, Allan, a declarat recent — după cum relatează buletinul de știri al Casei Albe — că „guvernul american este satisfăcut de indiciile privitoare la apropiata încheiere a alianței Belgrad-Atena-Ankara".

★

In Danemarca au izbucnit grave turburări în rândurile soldaților în urma prelungirii duratei serviciului militar. Prelungirea prevede ca 45 la sută din efectivul forțelor armate daneze să rămână sub arme încă șase luni. In urma acestei hotărîri au izbucnit o serie de greve în rândurile diverselor unități ale armatei daneze. Ziarul „National Tidende" scrie că 150 de soldați din orașul Aarhus au declarat la 16 Februarie greva foamei în semn de protest împotriva prelungirii duratei serviciului militar. 300 de soldați din orașul Holback au declarat deasemeni greva foamei. La 17 Februarie 100 de soldați cantonați pe aerodromul militar „Karup" au pornit un marș de protest împotriva prelungirii duratei serviciului militar. Asemenea demonstrații au avut loc în multe din garnizoanele armatei daneze. Aceste incidente vădesc starea de spirit existentă în rândurile populației din țările Europei occidentale care nu vrea să servească drept „carne de tun" planurilor agresive imperialiste.

★

In rândurile comandamentului forțelor armate ale Uniunii Atlanticului de Nord din Europa se ivesc mereu nemulțumiri în legătură cu rolul de subordonați care revine ofițerilor neamericani. După cum anunță ziarul „Paris Presse Intransigeant" cu privire la situația dela marele cartier al înaltului comandament al forțelor armate ale uniunii Atlanticului de Nord din Europa, mulți din ofițerii neamericani, în special englezii atașați pe lângă statul major, au cerut să fie transferați la alt serviciu, din cauza fricțiunilor care înveninează atmosfera dela marele cartier general. După cum arată ziarul, ofițerii americani tratează de sus pe colegii lor din Europa occidentală. Aceștia din urmă reproșează conducerii americane și în special generalului Ridgway lipsa de „tact politic" și faptul că „subapreciază capacitatea ofițerilor europeni".

Unul din acești ofițeri a declarat reprezentantului ziarului „Paris Presse Intransigeant": „toate posturile înalte la statul major sunt ocupate de americani... .Ne-am săturat să tot facem slujba de curieri..."

Iată încă un aspect al fricțiunilor care destramă lagărul atâtătorilor la război.

★

In raidurile lor criminale îndreptate împotriva populației pașnice din Coreea, piratii americani ai aerului bombardează fără milă și instituțiile de învățământ coreene. Ministrul învățământului Pec Nam Un a declarat că intervenționiștii americani bombardează și mitraliază chiar și cele mai mici clădiri școlare din satele de munte, ucid cu mitralierele copiii care se duc la școală. Potrivit unor date care nu sunt încă complecte, în 11 luni ale anului trecut intervenționiștii americani au distrus și ars în Coreea peste 200 de școli printre care multe din cele reclădite după bombardamentele americane anterioare. In provinciile Phenianul de Sud, Hamgenul de Nord și de Sud, Hvanhe și Canvon, în timpul atacurilor aeriene au fost uciși de gloanțele și bombele americane câteva mii de elevi. In orașul Sarivon bombardierele americane au distrus acum câteva luni o grădiniță de copii, omorând 20 de copii în vârstă de 3 ani.

Două colecții de cărți pentru pionieri și școlari

In scopul sprijinirii muncii de învățământ a pionierilor și școlarilor, Editura Tineretului editează colecțiile: **„Biblioteca școlarului"** și **„Știința învinge"**.

Colecția **„Biblioteca școlarului"** publică pagini din operele clasicilor literaturii noastre și ai literaturii universale. Până acum au apărut culegeri din operele lui Caragiale, Creangă, Sadoveanu, Alecsandri, Topârceanu, Gârleanu, Sahia, Gr. Alexandrescu, St. O. Iosif ș.a. In cursul acestui an vor apare lucrări de M. Gorki, A. S. Puşkin, La Fontaine, Martin Andersen Nexö, Necrasov, etc.

In colecția **„Știința învinge"** se publică lucrări de știință popularizată din diferite ramuri ale științei ca: fizica, chimia, matematica, astronomia, științele naturii, medicină, etc., Scrise într'o formă plăcută și accesibilă pionierilor și școlarilor, lucrările din această colecție le sunt de un real folos în îmbogățirea cunoștințelor în diferite domenii ale științei.

Cadrele didactice au datoria să popularizeze pe scară largă Colecțiile **„Biblioteca școlarului"** și **„Știința învinge"** în rândul pionierilor și școlarilor din țara noastră.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 5954

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 204 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 28 FEBRUARIE 1953

In acest număr:

- Montessori în slujba imperialismului americano-englez — de *I. B. Mcedlidze*. (Pag. 2-a).
- Directorul și dirigintele. (Pag. 2-a)
- Să înarmăm pe părinți cu cunoștințe pedagogice. (Pag. 2-a).
- In legătură cu predarea gramaticii la clasa I-a. (Pag. 3-a).
- Materialul didactic, sprijin prețios al muncii noastre. (Pag. 3-a).
- In iadul titoist. (Pag. 4-a).
- Note politice externe. (Pag. 4-a).

Pentru legarea cunoștințelor de viață, de activitatea în producție

In noua sa lucrare clasică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S", tovarășul Stalin stabilește căile de trecere la societatea comunistă. Fixând condițiile preliminare principale, necesare pentru a pregăti trecerea treptată dela socialism la comunism, tovarășul Stalin ne învață că una din aceste trei condiții este necesitatea de a ajunge la **„...o asemenea creștere a nivelului cultural al societății care să asigure tuturor membrilor societății dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai desvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare".**

In asigurarea unei astfel de creșteri a nivelului cultural al membrilor societății, un rol deosebit îi revine școlii. Pentru aceasta trebue, după cum arată tovarășul Stalin, să se introducă în școlile Uniunii Sovietice învățământul mediu general (de 10 ani) și învățământul politehnic general obligator, pe baza căruia membrii societății vor avea pregătirea corespunzătoare pentru a-și putea alege în mod liber profesiunea, eliberându-se de situația de a fi țintuiți pe toată viața de o singură profesiune oarecare.

Aceste indicații geniale ale tovarășului Stalin au stat la baza lucrărilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la desvoltarea învățământului și au fost puternic oglindite în Hotărîrile acestui istoric Congres, care a elaborat mărețul program de construire a comunismului în Uniunea Sovietică.

Luptând pentru transpunerea în viață a acestei sarcini, învățătorii și profesorii sovietici au luat serioase măsuri pentru realizarea învățământului politehnic în școli. Studierea lucrării tovarășului Stalin și a lucrărilor Congresului al XIX-lea i-a ajutat pe oamenii muncii din școlile sovietice să înțeleagă mai bine și mai adânc înalta menire pe care o are școala de a pregăti tânăra generație pentru viață, de a o înarma cu cunoașterea principiilor științifice de bază ale producției socialiste și a formelor înaintate de organizare a muncii, precum și cu deprinderile necesare mânuirii anumitor instrumente.

Insușindu-și experiența învățătorilor și profesorilor sovietici, majoritatea cadrelor didactice din patria noastră se preocupă din ce în ce mai mult să aplice principiul legării teoriei de practică, de activitatea în producție, se preocupă să asigure condițiile necesare pentru realizarea politehnizării învățământului. Astfel, lucrările consfătuirilor raionale și regionale au arătat că în acest an școlar, profesorii de fizică, de chimie, biologie, matematică și de alte materii de studiu au căutat să transmită cunoștințe cât mai temeinice elevilor lor, legând conținutul lecțiilor de activitatea în producție, de mărețele construcții socialiste din patria noastră. Profesorii de matematică dela școlile pedagogice de învățători din Timișoara, de exemplu, având în vedere că școlile pedagogice pregătesc învățători, dintre care mulți vor munci în școlile dela sate, au căutat să rezolve cu elevii probleme al căror conținut oglindește avantajele muncii în G.A.C. față de munca în gospodăriile individuale.

Lucrările practice în laboratoare au fost de asemenea, mult mai bine organizate, iar acolo unde nu există laboratoare, s'au luat măsuri pentru crearea lor. Folosind mijloacele locale, antrenând elevii în construirea diferitelor aparate, numeroase școli au realizat laboratoare în care se pot desfășura importante activități practice legate de studiul fizicei sau al chimiei. Așa au procedat, de pildă, multe școli din regiunile Ploești, Stalin, Timișoara etc. Pe acest drum au pornit chiar și unele școli dela sate, care dispun de mijloace mult mai modeste. Astfel, profesorul de fizică Anghel Dumitru, dela școala de 7 ani din comuna Fundulea, raionul Brănești, a construit împreună cu elevii diferite aparate, precum și o sonerie pe care a instalat-o în școală.

Numeroși învățători și profesori au organizat împreună cu elevii, în cadrul colțurilor vii, diferite lucrări de iarovizare și de germinare a semințelor. In acelaș scop, învățătorul Gleb Statnic din comuna Ciumați, raionul Vidra, desfășoară o vie activitate în cadrul cercului micilor naturaliști, ajutând elevii să cerceteze în mod practic puterea de germinare a semințelor. Experiențe interesante se desfășoară la colțul viu al școlii nr. 6 fete din Ploești, ca și pe lotul școlar al școlii nr. 14 fete din Timișoara, unde elevii au studiat structura solului după învățătura lui Williams și au pregătit asolamente aplicând în practică cunoștințele însușite la orele de științe naturale.

Legarea învățământului de viață, de activitatea în producție, s'a realizat în bună parte și prin organizarea excursiilor în întreprinderi, în gospodării agricole colective și de stat, la stațiunile de mașini și tractoare, la diferite expoziții, etc. De exemplu, profesorul de fizico-chimice dela școala de 7 ani din Răchiți, raionul Botoșani, pentru a da elevilor posibilitatea să-și consolideze cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor, a vizitat cu ei și a studiat electrificarea satului Cișmea care a fost electrificat de curând. Cadrele didactice din raionul Salonta organizează cu deosebită grijă vizite la gospodăriile agricole colective și la stațiunile de mașini și tractoare.

Problema legării învățământului de viață, de activitatea în producție, nu constitue însă o preocupare a tuturor cadrelor didactice. Mai sunt încă învățători și profesori care predau în mod abstract, obiectivist, care nu leagă cunoștințele pe care le transmit elevilor de lupta poporului nostru muncitor pentru construirea socialismului. Înțelegând în mod greșit aplicarea principiului legării cunoștințelor de viață, de activitatea în producție, în loc să se preocupe de găsirea celor mai bune mijloace cu ajutorul cărora să înarmeze elevii cu cunoașterea temeinică a principiilor științifice ce stau la baza principalelor ramuri de producție, în loc să le formeze deprinderile necesare pentru a deveni constructori capabili ai socialismului, unele cadre didactice consideră că se achită de această sarcină prin legarea formală a lecțiilor de unele evenimente.

Unii învățători și profesori nu s'au pătruns încă de sarcina pe care o au de a înarma tineretul cu cunoștințe autentice, de a ajuta elevii să-și însușească cunoștințe temeinice pe baza celor trei trepte ale cunoașterii indicate de Lenin: perceperea senzorială, gândirea abstractă și verificarea practică. Lucrând în mod empiric, sau continuând practica greșită a școlii vechi, burgheze, acești învățători și profesori nu urmăresc în lecțiile lor să împletească momentul senzorial cu cel rațional, să facă din cele trei trepte ale cunoașterii o unitate care să ducă la cunoștințe solide. Din această cauză, munca instructiv-educativă a acestor tovarăși este ruptă de practică, iar elevii sunt forțați să-și însușească în mod mecanic cunoștințele transmise, așa cum se întâmplă la școala de 7 ani din comuna Glăvile-Pesceana, raionul Drăgășani, unde învățătorul Boroagă Gh., care predă fizica, subapreciază însemnătatea folosirii materialului didactic. La lecția „Intrebuințările curentului electric", de pildă, acest tovarăș nu a folosit niciun fel de material didactic, nici cel puțin tabloul atât de sugestiv care se găsește afișat la sfatul popular al comunei.

Este clar că o astfel de predare teoretică, ruptă de practica construirii socialismului în țara noastră, nu asigură realizarea sarcinilor școlii noi, ale învățătorului și profesorului de tip nou, nu asigură o astfel de pregătire a elevilor încât aceștia nu numai să cunoască natura, dar să o și stăpânească, să o transforme, să devină luptători activi pentru socialism.

Trebue înlăturată cu desăvârșire tendința greșită și dăunătoare pe care o au unii învățători și profesori de a motiva rămânerea în urmă la învățătură prin atitudinea de dezinteres a elevilor față de școală. O astfel de atitudine greșită a avut, de exemplu, Svedac Vilhelm, directorul școlii medii de 10 ani cu limba de predare maghiară din Sighet. Analizând situația la învățătură a elevilor, în cadrul consfătuirii raionale dela Sighet, acesta a arătat că numărul mare al celor căzuți se datorește faptului că mulți elevi din cursul mediu manifestă o totală nepăsare față de învățătură. Deasemenea, directorul școlii pedagogice de băeți din Galați afirmă că elevii căzuți din această școală au dovedit „rea voință" la învățătură, iar directoarea școlii pedagogice de fete din Brăila susține că elevele din școala ei în aceeași situație sunt „elemente mediocre".

Această „nepăsare față de învățătură" nu este decât un semnal de alarmă, care arată că în școala respectivă lecțiile nu au un bogat conținut științific, nu reușesc să aducă viața în clasă, în școală. Ea arată că laboratoarele nu sunt folosite cum trebue, că elevii nu sunt antrenați în diferitele lucrări practice la colțul viu, de pe lotul școlar, că cercurile de elevi nu sunt organizate cum trebue, că nu se organizează excursii în producție, la diferite expoziții, că acești elevi nu cunosc mersul vertiginos al poporului nostru spre socialism.

Dar dacă mai există astfel de școli și astfel de cadre didactice, aceasta se datorește faptului că înseși unele secții de învățământ și comitete sindicale, raionale și regionale nu urmăresc aplicarea principiului legării învățământului de viață în școală.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri care mai dăinuie în școala noastră, secțiile de învățământ, directorii de școli și cadrele didactice trebue să ia serioase măsuri. In primul rând, trebue intensificată munca de ridicare a nivelului ideologic și profesional. Numai printr'o pregătire serioasă și temeinică, învățătorii și profesorii noștri vor reuși să desfășoare o muncă științifică, bazată pe învățătura clasicilor marxism-leninismului, pe principiile pedagogiei celei mai înaintate din lume, a le pedagogiei sovietice. Numai astfel ei vor înțelege importanța deosebită pe care o are principiul legării teoriei de practică, de activitatea în producție, principiu ce stă la baza realizării învățământului politehnic în școală. Numai astfel ei își vor da seama că a nu respecta acest principiu, însemnează a te situa pe poziția școlii vechi, a școlii idealiste, obscurantiste, care dădea societății bucheri și birocrați, dar nu cadre capabile să lupte pentru progresul și fericirea omenirii.

Ținând seama de avântul tehnicii și culturii noastre, organele de îndrumare și control, directorii de școli trebue să urmărească cu deosebită grijă felul cum se predă fizica, chimia, matematica, biologia și alte obiecte de studiu pe baza programelor de învățământ, trebue să ia toate măsurile necesare pentruca aceste obiecte să fie predate la un înalt nivel științific și în legătură indisolubilă cu practica. In acest scop, șefii secțiunilor de învățământ, organizațiile noastre sindicale, ca și directorii de școli trebue să se preocupe mai mult de asigurarea condițiilor materiale necesare pentru aplicarea acestui principiu. Ei trebue să popularizeze și să extindă experiența bună a cadrelor didactice fruntașe care au reușit, prin mijloace locale, să realizeze muzee de științe naturale, laboratoare, colțuri vii, loturi școlare, să organizeze excursii practice în cadrul cărora elevii învață să construiască diferite aparate, să îngrijească animale și să crească plante.

Totodată, trebue să se acorde toată importanța cuvenită problemei excursiilor. Realizările producției industriale, ca și ale agriculturii noastre socialiste mereu în creștere, nu pot fi cunoscute numai din intuirea unor tablouri și din expuneri, oricât de clare ar fi ele și oricât de bogate în date concrete. Excursia îi dă elevului prilejul să înțeleagă diferite procese tehnologice al căror conținut nu l-a putut prinde în cadrul lecțiilor, să cunoască eforturile depuse de oamenii muncii pentru construirea socialismului.

Pentru a ajuta cât mai mult cadrele didactice să lege cunoștințele predate de practică, de activitatea în producție, este necesar ca în cadrul cercurilor pedagogice și la cabinetele pedagogice să se expună referate cu privire la munca ce trebue organizată în afara clasei și a școlii pentru studierea tehnicii și agriculturii, să se expună și să se discute referate care oglindesc mărețele construcții socialiste din patria noastră, să se organizeze lecții deschise cu privire la legarea învățământului de viață.

Invățând zi de zi din experiența școlii sovietice, ridicându-și necontenit nivelul ideologic și profesional, învățătorii și profesorii, directorii de școli și inspectorii școlari vor reuși să lege în mod organic conținutul lecțiilor de viață, de activitatea elevilor în laboratoare, pe lotul școlar și în afara școlii, vor reuși să ridice în permanență nivelul învățământului în școala noastră.

Opt ani de victorii pe drumul fericirii poporului

La 6 Martie, oamenii muncii din țara noastră sărbătoresc anul acesta cea de a 8-a aniversare a evenimentelor din Martie 1945 când, sub conducerea încercatului nostru Partid Comunist, ei au zădărnicit manevrele reacțiunii grupate în jurul regelui. Zdrobind lovitura de stat bazată pe forța armată, lovitură pe care o pregătise împotriva democrației populare coaliția reacționară în spatele căreia se ascundeau imperialiștii americani și englezi, și impunând la conducerea țării, odată cu aceasta, un guvern democratic, în care clasa muncitoare avea rolul conducător, poporul nostru a repurtat o victorie strălucită, hotărîtoare pentru soarta democrației românești, a deschis drumul pe care avea să meargă pentru construirea socialismului în România.

In condițiile eliberării țării noastre de către ostile biruitoare sovietice conduse de tovarășul Stalin, care ne-au ferit de intervenția brutală a imperialismului americano-englez, de ororile unui război civil, victoria dela 6 Martie 1945 reprezintă o încununare a luptei revoluționare dusă până atunci de clasa noastră muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, pentru o Românie liberă și democratică. Folosind condițiile favorabile create prin eliberarea țării, Partidul Comunist din România a reușit să desvolte și să conducă victorios lupta revoluționară a proletariatului și a maselor largi ale oamenilor muncii.

In noua etapă istorică, partidul nostru s'a călăuzit de genialele indicații staliniste cu privire la faptul că țara noastră, ca și alte țări puțin desvoltate din punct de vedere capitalist, trebue să treacă, pentru a instaura dictatura proletariatului, prin câteva trepte intermediare, de felul dictaturii proletariatului și țărănimii. Prima etapă a luptei pentru democrație populară se caracterizează prin aceia că partidul a stabilit ca direcție a atacului principal al maselor, lupta pentru nimicirea organizațiilor legionaro-fasciste, pentru demascarea partidelor burghezo-moșierești și a socialiștilor de dreapta ca partide trădătoare, antipopulare, pentru izolarea lor de masele largi ale țărănimii și micii burghezii. Partidul a chemat masele la lupta pentru democratizarea țării, la desființarea legilor fasciste și rasiale, la lichidarea grupărilor și organizațiilor fasciste, la pedepsirea criminalilor de război, la lupta pentru cucerirea de libertăți democratice pentru popor. Partidul a chemat deasemeni masele la luptă pentru lichidarea rămășițelor feudalismului, pentru desființarea clasei moșierilor, dușmana de moarte a poporului, clasă care se opunea din răsputeri progresului social, la lupta pentru împărțirea pământului moșierilor de către țăranii fără pământ și cu pământ puțin. Aceasta a fost etapa revoluției agrare antifeudale, antiimperialiste și ea s'a soldat cu aducerea la putere a unui guvern democratic în care clasa muncitoare avea rolul conducător. Imperialismul american și englez, dușman de moarte al libertății poporului nostru, sprijinea din toate puterile clasele reacționare, atenta la independența și suveranitatea statului nostru, depunea eforturi puternice pentru împiedicarea luptei maselor, pentru împiedicarea înfăptuirii revendicărilor lor.

Unul din obiectivele principale ale partidului în această perioadă a fost lupta pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, bătălia pentru aliați și, în special, pentru aliatul principal: masele de bază ale țărănimii, în vederea desăvârșirii revoluției burghezo-democratice și trecerii la revoluția socialistă.

Partidele reacționare ale burgheziei și ale moșierimii, având în mâinile lor puterea economică și pozițiile cheie în guvernele Sănătescu și Rădescu, sabotau pe toate căile lupta poporului nostru pentru înfăptuirea revendicărilor sale. Dar puterii deținute de guvernul cu o majoritate reacționară i se opuneau masele mari ale poporului și partidul, care în acea vreme era în minoritate în guvern, însă a cărui forță era în plină desvoltare și care se sprijinea pe clasa muncitoare și pe masele largi ale țărănimii sărace și mijlocașe. Partidul a reușit să dejoace manevrele reacțiunii care vroia să oprească cu forța armată valul impetuos al luptei poporului. **„Masele — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — au impus izgonirea guvernului reacționar al lui Rădescu, în spatele căruia se aflau imperialiștii anglo-americani și aducerea la putere a unui guvern democratic, în care clasa muncitoare avea rolul precumpănitor".**

Victoria dela 6 Martie 1945 a fost dobândită în focul unei necruțătoare lupte de clasă, cu prețul unor grele jertfe, a fost udată cu sângele poporului muncitor. Nu va uita nicio dată poporul nostru jertfa muncitorilor uciși în piața palatului la 24 Februarie 1945, jertfa țăranilor împușcați de jandarmii regelui și ai lui Rădescu. Poporul nostru nu uită că în spatele acestor monstruoase crime se află mâna mânjită de sânge a imperialiștilor americani și englezi.

In timp ce poporul nostru sărbătorește plin de bucurie cea de a opta aniversare a zilei de 6 Martie, călăii săi de odinioară, cei care n'au încetat o clipă să uneltească împotriva luptei noastre, imperialiștii și murdarele lor slugi, trăiesc clipe de amare amintiri. In timp ce vroiau să oprească desvoltarea țării noastre pe calea democrației și socialismului și să ajute astfel burghezia și moșierimea să stoarcă mai departe vlaga poporului nostru pentru sporirea grămezilor lor de aur, imperialiștii au fost nevoiți să vadă că burghezia și moșierimea au fost pe veci alungate dela putere, că, în deplină libertate, poporul nostru își reconstruește țara fără burghezie și împotriva burgheziei, că el clădește edificiul măreț al socialismului. In timp ce vroiau să readucă România în situația de colonie a imperialismului, de bază de atac antisovietică, imperialiștii sunt nevoiți să vadă astăzi, cu nespusă durere, că Republica Populară Română a devenit o forță activă în lagărul păcii și socialismului și că, sub soarele marii prietenii staliniste existente între popoarele libere, în condițiile marelui ajutor sovietic și ale relațiilor de colaborare tovărășească dintre statele lagărului socialist, țara noastră înflorește necontenit. Imperialiștii americani și slugile lor, recrutate din foști exploatatori și impilatori ai poporului nostru, din reprezentanții partidelor „istorice", sunt profund îndurerați la gândul înfrângerilor succesive suferite de bandele de sabotori, spioni și diversioniști trimise pe teritoriul țării noastre.

Instaurarea la 6 Martie a unui guvern democratic la cârma țării a făcut posibilă înfăptuirea unor însemnate acte revoluționare în perioada 1945—1947, ceeace a determinat trecerea dela prima etapă a democrației populare la cea de a doua, la etapa dictaturii proletariatului și a construirii socialismului. Cu sprijinul frățesc și multilateral al Uniunii Sovietice și personal al tovarășului Stalin, România — în trecut semicolonie a imperialismului — a devenit azi una din cele mai înaintate țări din lume, o „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale. Actuala formă de guvernare a țării noastre este cea mai democratică formă de guvernare din istoria poporului român.

Tara noastră a început să se transforme în ultimii ani, într'un ritm necunoscut de istoria sa, dintr'o țară agrară înapoiată într'o țară industrială înaintată, cu o agricultură mecanizată. In comparație cu anul 1948, producția industrială a crescut de trei ori. Harta țării se schimbă sub ochii noștri. Poporul nostru este antrenat într'o uriașă muncă pașnică constructivă. Necontenit se înalță noi fabrici și uzine, hidrocentrale, apar orașe noi. Țara noastră și-a creat noi industrii care nu existau pe vremea regimului burghezo-moșieresc și, în primul rând, industria construcției de mașini.

Succese remarcabile obține necontenit poporul nostru pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, cimentată în lupta pentru lichidarea clasei moșierilor și pentru îngrădirea chiaburimii, constitue baza politică a regimului de democrație populară.

Tinerea maselor populare în beznă inculturii și neștiinței era pentru regimul burghezo-moșieresc unul din mijloacele de bază pentru menținerea exploatării, pentru întărirea dominației de clasă. Astăzi, în condițiile regimului de democrație populară, culturalizarea maselor, desvoltarea și răspândirea științei și culturii în mase constitue o problemă vitală, o condiție indispensabilă a triumfului construirii socialismului. Numărul neștiutorilor de carte din țara noastră scade necontenit, iar până la sfârșitul cincinalului analfabetismul va fi lichidat. Pentru desvoltarea învățământului, partidul și guvernul au înfăptuit reforma învățământului public, care marchează hotarul dintre școala veche, croită pe măsura intereselor înguste ale regimului burghezo-moșieresc, cu programe îmbibate de idealism, misticism, șovinism, cosmopolitism — și școala nouă, pusă în slujba luminării maselor largi. Porțile școlilor au fost larg deschise pentru fiii oamenilor muncii. In anul care a trecut numărul copiilor cuprinși în instituțiile preșcolare a fost aproape de trei ori mai mare ca cel din 1938, iar al celor cuprinși în învățământul mediu de patru ori mai mare. Un mare avânt a luat învățământul superior. Dela 36 cât era în 1938, numărul facultăților a crescut în anul universitar în curs la 135, iar cel al studenților dela 28.000 la 62.000. Regimul nostru de democrație populară acordă o atenție deosebită îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, ridicării nivelului lor ideologic și politic și pregătirii lor profesionale și științifice.

Așa cum arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, pe măsura creșterii și perfecționării continue a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înaintate, se satisfac în proporții tot mai largi nevoile crescânde materiale și culturale ale oamenilor muncii, crește bunăstarea muncitorilor, a țăranilor muncitori, a intelectualilor.

Cât de puternic contrastează acest tablou înfloritor al țării noastre cu tabloul sumbru al situației țărilor capitaliste, sfâșiate tot mai mult de ghiarele crizei. Astăzi, fenomenele caracteristice țărilor capitaliste sunt desvoltarea unilaterală, schilodită a forțelor de producție, uriașe greutăți economice și suferințe de nedescris ale maselor muncitoare, determinate de militarizarea economiei și de jaful american.

La opt ani dela memorabila zi de 6 Martie 1945, conștiința perspectivelor clare ce se deschid în fața țării noastre însuflețește masele în lupta pentru înflorirea continuă a patriei și bunăstarea poporului, le insuflă optimism și forțe noi în lupta pentru înfăptuirea chemărilor partidului, pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani.

O bună colaborare cu părinții

Colectivul școlii nr. 16 de băieți din orașul Galați acordă o mare atenție muncii cu părinții. Incă dela începutul anului școlar, cu scopul de a lămuri pe părinți în legătură cu problemele educării copiilor, s'a organizat un ciclu de conferințe cu teme pedagogice. Așa, de pildă, s'au ținut conferințele: „Rolul familiei în educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente și liber consimțite". „Cum trebue să folosească elevul timpul său liber". „Școala și familia, factori hotărîtori în educarea copilului" etc.

Aceste conferințe, la care a participat majoritatea părinților, au contribuit la strângerea legăturilor dintre școală și familie. Pentru ca aceste legături să fie permanente, a luat ființă pe lângă școală, un comitet de părinți.

Folosind resursele locale, comitetul de părinți a ajutat școlii să-și procure un aparat de radio, sobe și alte obiecte necesare.

Datorită colaborării dintre părinți și școală s'a îmbunătățit situația la învățătură a elevilor. Diriginții și învățătorii dau indicații precise părinților în ceeace privește organizarea activității în familie a elevului. Datorită și acestui fapt, procentajul elevilor rămași în urmă la învățătură a scăzut cu 23 la sută.

Părinții contribue și la munca de lichidare a analfabetismului, ducând muncă de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte pentru a-i mobiliza la cursuri.

Cadrele didactice dela această școală desfășoară o intensă activitate și pe tărâm obștesc. Astfel, unii învățători și profesori lucrează în cadrul organizației A.R.L.U.S. în cadrul filialei S.R.S.C., în echipa artistică a comitetului sindical raional etc.

Activitatea colțului pedagogic

Colectivul școlii elementare de 7 ani din comuna Obilești, raionul Măicănești, a înființat un colț pedagogic unde se găsesc, cărți de pedagogie, metodici, broșuri și reviste cu conținut pedagogic, colecții de ziare etc. Deasemenea, la colțul pedagogic se găsesc planuri de lecții model și planuri calendaristice, o serie de grafice înfățișând frecvența și rezultatele obținute la învățătură de elevii școlii precum și de țăranii muncitori care urmează cursul de alfabetizare organizat pe lângă școală.

In orele libere, cadrele didactice studiază la colțul pedagogic metodicile și diferite materiale pedagogice.

Prin muncă voluntară

In adunarea convocată de comitetele executive ale sfaturilor populare raionale Făget și Lugoj, adunare care a avut loc de curând în comuna Bethauzen, țăranii muncitori din peste 30 de sate au hotărît să construiască prin muncă voluntară un canal lung de 3 km. pentru oprirea inundațiilor. Lucrările au început la 1 Februarie. Pe lângă miile de țărani muncitori din satele din jurul viitorului canal, au contribuit la această acțiune și cadrele didactice dela școlile din împrejurimi. Invățătorii și profesorii, precum și personalul administrativ și de îngrijire al școlilor au lucrat împărțiți în echipe. Deasemenea, pe șantier au sosit și pionierii și elevii din comuna Sudriaș, care au contribuit la lucrările ce se desfășoară pentru construirea canalului.

IOAN ENĂȘESCU
corespondent

Alianța frățească cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară — chezășia viitorului fericit al patriei noastre

Cel de al doilea război mondial, pregătit de forțele reacțiunii imperialiste internaționale, s'a terminat datorită luptei eroice a poporului sovietic cu rezultate neprevăzute pentru inspiratorii și organizatorii lui. Acest război a zguduit până în temelii viața multor popoare și state și a schimbat fața lumii. Așa cum arată tovarășul Stalin în noua sa lucrare clasică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.": **„...s'au desprins din sistemul capitalist China și celelalte țări de democrație populară din Europa, care, împreună cu Uniunea Sovietică, au format lagărul socialist, unit și puternic, opus lagărului capitalismului".**

In articolul „Un nou tip de relații internaționale" publicat în ziarul „PRAVDA" nr. 51 (12619), tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej se ocupă de relațiile internaționale care există în lagărul democrației și socialismului, relații care se deosebesc principial de cele care domnesc în lumea capitalistă.

Determinate de acțiunea legii economice fundamentale a capitalismului contemporan, descoperită și fundamentată de tovarășul Stalin, relațiile dintre statele lagărului capitalist exprimă lupta sălbatică de concurență, aservirea și jefuirea popoarelor din țările înapoiate economicește de către imperialismul american. Urmărind cucerirea dominației mondiale, sângerosul imperialism american, practică în mod cinic politica dictatului brutal, a șantajului economic, a agresiunii fățișe și calcă în picioare interesele naționale, independența și suveranitatea popoarelor.

In lagărul socialismului, pe un teritoriu uriaș locuit de peste o treime din populația globului, se dezvoltă și înfloresc sub ochii noștri relații internaționale radical deosebite de relațiile care domnesc în lumea capitalistă. Acestea sunt relații de tip nou, socialist, relații de prietenie sinceră și de strânsă colaborare în domeniul economic, cultural, politic. Ele se desfășoară dela stat la stat, în deplină egalitate de drepturi și în respectul reciproc al intereselor, independenței și suveranității naționale.

Esența acestor relații este ajutorul reciproc, frățesc pe care și-l acordă popoarele stăpâne pe soarta lor, în dorința lor comună de a realiza un avânt general în vederea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale ale acestor popoare.

„Factorul hotărîtor al colaborării între țările lagărului socialist — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **este ajutorul permanent dezinteresat și multilateral pe care-l acordă țărilor de democrație populară prima „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale — Uniunea Sovietică, care înfăptuește construirea comunismului. Puterea uriașă a Uniunii Sovietice, înaltul nivel de dezvoltare a tehnicii, economiei și culturii ei socialiste, imensa bogăție ideologică și experiența victorioasă acumulată de gloriosul P.C.U.S., geniala conducere stalinistă — toate acestea constitue bunul cel mai scump al popoarelor lagărului socialismului, chezășia libertății și independenței lor și a dezvoltării lor rapide pe calea socialismului și comunismului".**

Datorită ajutorului sovietic, China populară, terminând în esență refacerea economiei naționale, trece la realizarea primului său plan cincinal, Republica Democrată Germană a pornit pe calea construirii socialismului, iar Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, România, Bulgaria și Albania construesc cu succes baza economică a socialismului.

Pornind dela geniala teză stalinistă cu privire la destrămarea pieții mondiale unice atotcuprinzătoare și crearea noii piețe mondiale — piața țărilor lagărului pașnic, democrat, alături de piața țărilor lagărului imperialist agresiv, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej demască relațiile comerciale de aservire dintre țările capitaliste și arată puternica dezvoltare a comerțului exterior al țărilor lagărului democrat.

Comerțul exterior al lagărului capitalist este în declin. Piața mondială capitalistă se îngustează necontenit. Imperialismul american își jefuește partenerii cu tot mai multă nerușinare. Se întețește lupta pentru piețe, se ascut contradicțiile, se coc conflicte.

Pe piața mondială democrată, comerțul exterior se dezvoltă rapid, în ciuda blocadei întreprinsă de țările imperialiste. De peste trei ori a crescut circulația de mărfuri a acestei piețe mondiale între 1948 și 1952. Intrucât capacitatea acestei piețe mondiale se mărește an de an, potrivit creșterii producției în țările lagărului democrației, ea nu cunoaște greutăți de desfacere. Aceasta se datorește faptului că economia de pace a U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară se dezvoltă planificat, că scopul activității economice în aceste țări este nu profitul capitalist, ci omul cu nevoile lui.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că o formă importantă de organizare a schimburilor economice între țările lagărului socialist o constitue acordurile comerciale de lungă durată care asigură părților participante o bază reală pentru înfăptuirea planurilor de dezvoltare a economiei lor naționale. Pe baza acestor acorduri fiecare țară de democrație populară poate conta, în dezvoltarea economiei sale, nu numai pe resursele proprii, ci și pe resursele întregului lagăr socialist și își poate concentra eforturile în direcția desvoltării accelerate a anumitor ramuri ale industriei. Țara noastră are acorduri comerciale cu toate țările de democrație populară.

De o deosebită însemnătate sunt acordurile comerciale de lungă durată încheiate între Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Aceste acorduri au pentru țările de democrație populară o însemnătate vitală. Ele dau acestor țări posibilitatea să-și creeze în scurt timp o puternică producție proprie a mijloacelor de producție care este baza industrializării socialiste.

Mulțumită ajutorului sovietic poporul român își făurește o economie socialistă, transformă țara noastră într'o țară industrială înaintată, cu o agricultură mecanizată. De trei ori a depășit volumul producției industriale nivelul din 1948, iar la sfârșitul cincinalului îl va depăși de cinci ori. Venitul național a crescut cu 68,7% față de anul 1949, mai mult de jumătate din venitul național provine din industrie iar 57,4% din producția industrială aparține sectorului producției mijloacelor de producție. In țară la noi s'au creat toate condițiile pentru realizarea cincinalului în patru ani.

In cadrul acordului comercial de lungă durată încheiat între U.R.S.S. și R.P.R. pe perioada 1951—1955, țara noastră primește instalații, strunguri de mare precizie, excavatoare uriașe pentru Canalul Dunăre—Marea Neagră, motoare și turbine pentru marile centrale electrice, rafinării de petrol, tractoare și combine pentru agricultură și multe alte produse. Mulțumită colaborării pe linie de producție, mulțumită ajutorului ieftin și de prim rang din punct de vedere tehnic pe care U.R.S.S. ni l-a acordat, noi am putut să dezvoltăm în țara noastră o producție proprie de utilaj petrolifer, tractoare, etc., iar acum dezvoltăm producția de vase fluviale și maritime. Ajutorul și experiența sovietică ne deschid orizonturi noi și ne însuflețesc puterile în lupta pentru socialism.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază că strânsa colaborare din lagărul socialismului nu exclude comerțul și colaborarea între țările acestui lagăr și țările capitaliste, pe baza avantajelor reciproce, a egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state, cu condiția îndeplinirii cinstite a obligațiilor asumate.

Relațiile culturale dintre țările lagărului socialist se deosebesc deasemenea radical de legăturile care domnesc în lagărul imperialist și care sunt legături de înrobire, de înjosire, de călcare în picioare a culturii naționale a popoarelor. In lagărul socialist legăturile culturale se desfășoară în spiritul învățăturii staliniste care arată că „fiecare națiune — indiferent dacă este mare sau mică — are particularitățile sale calitative, specificul său care îi aparține numai ei și care nu se găsește la alte națiuni. Aceste particularități constitue acea contribuție pe care fiecare națiune o aduce la tezaurul culturii mondiale, îl complectează și îl îmbogățește". Pe baza acestei geniale învățături staliniste, Uniunea Sovietică acordă țărilor de democrație populară un imens ajutor pe tărâmul construcției culturale, le ajută să stârpească printr'o luptă necruțătoare influențele ideologiei burgheze, să-și construiască o cultură socialistă în conținut și națională în formă.

Datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice, poporul nostru realizează cu succes sarcinile mari ale revoluției culturale. An de an, prin grija partidului și a guvernului, noi obținem succese tot mai importante în lichidarea analfabetismului. La sfârșitul primului nostru cincinal va fi în întregime stârpită neștiința de carte, această rușinoasă moștenire a trecutului.

Pentru a stinge cu desăvârșire izvorul neștiinței de carte, statul nostru dă o atenție deosebită cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară. Crește rețeaua de școli, se îmbunătățesc planurile și programele școlare, se folosește pe o scară tot mai largă experiența de neprețuit a școlii sovietice, ceeace are drept rezultat îmbunătățirea permanentă a procesului de învățământ în școala noastră.

Pedagogia sovietică, experiența școlii sovietice, ajută cadrele noastre didactice să descopere influențele ideologiei burgheze în domeniul pedagogiei, să stârpească aceste influențe.

Colaborarea între U.R.S.S. și țările de democrație populară se întărește zi de zi. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că relațiile dintre aceste state reprezintă **noul** în relațiile internaționale, menit să înfrângă și să înlocuiască **vechiul.** Poporul român și toate popoarele țărilor de democrație populară știu că drumul prieteniei cu Uniunea Sovietică este pentru ele drumul libertății, drumul vieții, drumul fericirii.

„Poporul român — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **știe că independența și suveranitatea lui, interesele și viitorul lui sunt chezășuite și apărate de prietenia și alianța frățească cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. Pentru viața sa nouă, liberă, creatoare, pentru perspectivele luminoase ce i s'au deschis, poporul român poartă o dragoste și o recunoștință fierbinte poporului sovietic și tovarășului Stalin, eliberatorul popoarelor, stegarul păcii și al frăției între popoare".**

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Să înarmăm pe părinți cu cunoștințe pedagogice

In Uniunea Sovietică crește un tineret plin de bărbăție, cu un înalt nivel cultural și ideologic. Partidul Comunist, Statul Socialist, poporul sovietic acordă o grijă imensă desvoltării multilaterale a tinerei generații.

Perspectivele trecerii la învățământul mediu general și ale înfăptuirii învățământului politehnic — perspective indicate de către Congresul al XIX-lea al Partidului — dovedesc că în Uniunea Sovietică se creiază cele mai favorabile condiții pentru educarea unei generații capabile să construiască comunismul.

Noile sarcini puse de către partid în domeniul învățământului public ridică extrem de mult responsabilitatea părinților și a școlii în ceeace privește educarea tineretului în spiritul comunismului.

Rolul familiei în educarea comunistă a copiilor este uriaș. Familia sovietică este primul colectiv care trebue să cultive la copii calitățile morale necesare viitorului cetățean al Uniunii Sovietice. Familia este obligată să îndeplinească acest rol și atunci când copilul intră într'un colectiv mai puternic — în școală. „Dar pedagogia colectivului familiei nu poate modela copilul din nimic — spune A.S. Macarenco. — Materialul pentru viitorul cetățean nu poate fi primirea limitată a impresiilor din familie sau a sfaturilor pedagogice ale părinților. Materialul acesta îl va constitui viața sovietică, în toate aspectele ei variate". Nu se poate încă afirma, deocamdată, că fiecare familie posedă arta de a folosi acest material pentru formarea personalității copilului. Tocmai de aceea părinții își exprimă tot mai des, față de cei ce lucrează în domeniul științelor pedagogice, dorința de a se crea o metodică a educației comuniste în familie.

Școala este ajutorul cel mai apropiat al familiei în educarea copiilor. Cu ajutorul diriginților colectivele pedagogice ale școlilor țin o legătură sistematică cu părinții fiecărui elev. Acolo unde s'a realizat o legătură permanentă și strânsă între școală și familie nu există discordanță în educație, se aplică permanent o linie unică și fermă în educarea copiilor. Școlile desfășoară pretutindeni o largă propagandă pedagogică între părinți.

Totuși, înarmarea părinților cu cunoștințe pedagogice nu este numai sarcina învățătorilor și profesorilor din școli. La această acțiune sunt datori să participe activ și cei ce lucrează în domeniul științelor pedagogice. In fiecare centru regional și de ținut există un institut pedagogic, cu un puternic colectiv de colaboratori științifici. Este timpul ca aceste colective să includă în planurile lor de activitate științifică și cercetările privitoare la teoria și practica educației în familie, pregătirea conferințelor științifico-populare și a referatelor pentru părinți.

Presa și cei ce lucrează în domeniul științei trebue să ridice propaganda pedagogică în mijlocul populației la nivelul sarcinilor puse de către Congresul al XIX-lea al Partidului.

Perspectivele grandioase ale trecerii dela socialism la comunism cer intensificarea continuă a educării comuniste a tinerei generații. Școala și familia trebue să facă toate eforturile pentru a educa pe copii în spiritul devotamentului nemărginit față de patria socialistă, față de guvernul sovietic, față de partidul comunist, în spiritul internaționalismului, pentru a crește oameni cinstiți, sinceri, disciplinați, pentru a le da cunoștințe temeinice cu privire la bazele științelor, pentru a lărgi cercul lor de cunoștințe politehnice. In lumina acestor sarcini, se impune să îmbunătățim radical propaganda privitoare la conținutul și metodele educației comuniste a copiilor.

Un loc important în propaganda scrisă și orală trebue acordat problemelor educației morale a elevilor în familie. V.I. Lenin și I. V. Stalin au acordat școlii un rol important în educarea tineretului în spiritul moralei comuniste. La cel de al III-lea Congres al Comsomolului, V.I. Lenin a arătat că principalul în educarea și instruirea tineretului nostru trebue să fie educarea lui în spiritul moralei comuniste. Importanța formării înaltelor calități morale ale tineretului este subliniată cu o forță deosebită în Hotărîrea Partidului cu privire la revistele „Zvezda" și „Leningrad". Sarcina literaturii sovietice, se spune în această Hotărîre, este de a ajuta statul în educarea unei generații plină de bărbăție, de încredere în misiunea sa, gata să învingă orice obstacole.

Școlile, organizațiile de pionieri și de comsomol vor rezolva cu succes problemele educației morale, dacă vor avea în această acțiune un aliat atât de credincios ca familia. Conținutul conferințelor pentru părinți trebue să-l constitue lămurirea căilor și mijloacelor formării conștiinței comuniste, a psihologiei colectiviste, a patriotismului sovietic, a disciplinei socialiste.

Disciplina este unul dintre elementele cele mai importante ale moralei comuniste a omului sovietic. V.I. Lenin ne învață că organizarea comunistă a muncii sociale, în cadrul căreia socialismul este primul pas, se va menține cu atât mai mult cu cât se va sprijini mai puternic pe disciplina liberă și conștientă a oamenilor muncii înșiși. Disciplina conștientă, atitudinea socialistă față de muncă, față de proprietatea obștească, față de regulile convietuirii socialiste — iată trăsăturile caracteristice ale milioanelor de oameni sovietici, trăsături care îi ajută să construiască cu succes comunismul. Aceste calități trebue cultivate în mod permanent la copii, pretutindeni: în școală, în familie, în locurile publice.

Propaganda pedagogică trebue să lămurească părinților faptul că disciplina conștientă este înainte de toate rezultatul educației, că ea se obține nu numai printr'o bună organizare a muncii în școală, ci și prin eforturile familiei. Familia este răspunzătoare în fața partidului și a statului pentru creșterea unor oameni disciplinați. Deaceea ea trebue să cunoască metodele pedagogice în vederea deprinderii copiilor de a se purta bine.

O importanță deosebită o are în prezent învățământul politehnic, ca parte componentă a programului stalinist de construire a comunismului. Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului privitoare la introducerea învățământului politehnic în scopul ridicării continue a însemnătății educative a școlii de cultură generală și în scopul asigurării condițiilor pentruca oamenii să-și aleagă liber profesia au trezit un ecou viu în cele mai largi cercuri ale opiniei publice sovietice. Personalul științific al institutelor tehnice, inginerii, tehnicienii, muncitorii stahanoviști desfășoară o activitate largă de ajutorare a școlii pentru creearea condițiilor necesare învățământului politehnic în școală. Fiecare părinte vrea să știe acum care trebue să fie conținutul învățământului politehnic, care sunt căile concrete ale înfăptuirii lui. Profesorii și oamenii de știință trebue să țină mai des conferințe pe aceste teme pentru părinți.

Mijloacele propagandei pedagogice printre părinți sunt numeroase. Dar unul dintre ele a fost uitat în mod nejustificat. Este vorba de editarea broșurilor științifico-populare care tratează teoria educației comuniste a copiilor în familie. Ministerele Invățământului, Academia de Științe Pedagogice sunt datoare să organizeze tipărirea unor asemenea broșuri.

Propaganda cunoștințelor pedagogice este o parte importantă a muncii ideologice în rândurile populației. Buna organizare a acestei propagande este o datorie însemnată a celor ce lucrează în domeniul științelor pedagogice în învățământ.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Un seminar folositor

Ministerul Invățământului din R.S.S.A.-Mariică în colaborare cu institutul de perfecționare a cadrelor didactice a organizat cursuri-seminarii de 15 zile pentru tinerii directori ai școlilor sătești de 7 ani și ai școlilor medii. Lecțiile au fost ținute de către cei mai buni profesori ai institutelor precum și de către cadrele cu munci de conducere din minister.

S'au ținut lecții și referate despre controlul cunoștințelor elevilor în procesul pedagogic, despre planificarea muncii instructiv-educative a școlilor, despre regimul unic ortografic, despre învățământul politehnic, despre predarea limbilor în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, despre activitatea organizațiilor de pionieri, de comsomol și de elevi etc. O atenție deosebită a fost acordată problemelor conducerii școlilor naționale.

Cursanții au fost la stațiunea tinerilor tehnicieni, la școala de meserii, la casa pionierilor, la stațiunea tinerilor naturaliști; ei au participat la lecțiile dela școlile medii și de 7 ani nr. 11, nr. 10 și nr. 7 din orașul Ioscar-Ola. După aceea, a fost organizată discutarea problemei desfășurării juste a analizei lecțiilor.

Tinerii conducători de școli s'au întors la școlile lor înarmați cu cunoștințe noi, dorîtori să aplice în practica muncii lor aceste cunoștințe.

Participarea tineretului sovietic la transformarea naturii

In ultimii trei ani și jumătate, colhozurile, sovhozurile și gospodăriile silvice ale Țării Sovietice au plantat perdele forestiere de protecție pe o suprafață de peste 2.500.000 hectare, au construit peste 12.000 iazuri și bazine de apă Lucrările de creare a celor opt perdele forestiere de stat se desfășoară cu succes. La aceste lucrări, o contribuție deosebit de importantă a adus-o tineretul.

Astfel, organizațiile comsomoliste din regiunile Stalingrad și Cikalov au propus să se reducă termenele de creare a masivelor forestiere de protecție. Exemplul lor a fost urmat de comsomoliștii multor regiuni ale Uniunii Sovietice.

Tineretul din regiunea Stalingrad a ajutat personalul gospodăriei silvice să termine plantarea perdelei de stat Kamâșin-Stalingrad (care se întinde pe o distanță de 250 km.) în trei ani și jumătate în loc de 15 ani cât prevedea planul. Această perdea forestieră este pe drept cuvânt numită „Traseul tinereții". La crearea ei au participat anual peste 600.000 de tineri voluntari. In decurs de trei ani ei au însămânțat și au plantat esențe forestiere pe o suprafață de peste 4.000 ha.

In U.R.S.S. sunt bine cunoscute numele comsomoliștilor Zoia Goncearova, Alexei Dodivan, Klavdia Seveliova, Nikolai Iaroțkih, distinși cu Premiul Stalin pentru perfecționarea radicală a metodelor de plantare a pădurilor. Mulți tineri silvicultori au fost decorați cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice. Insușindu-și experiența fruntașilor, tinerii maeștri ai silviculturii obțin importante succese. Astfel, echipa comsomolistei Maria Sarova, în regiunea Tambov, a crescut în sezonul trecut câte 16.000 de tineri stejari la hectar în Ucraina, succese importante în păstrarea tinerelor plante au fost obținute de către echipa de tineret condusă de Zinaida Reșetilova, Comsomolista Maria Sarikova și-a însușit într'un timp scurt măestria de a planta păduri în regiunea Stalingrad, ale cărei pământuri se prelucrează greu.

Ar mai putea fi menționate nenumărate exemple privind abnegația cu care muncește tineretul pentru îndeplinirea grandioaselor sarcini de transformare a naturii în Uniunea Sovietică.

In anii celui de al 5-lea cincinal, în U.R.S.S. se vor planta cel puțin 2.500.000 hectare de perdele forestiere de protecție în colhozuri și sovhozuri și circa 2.500.000 hectare perdele forestiere de stat.

Construirea unui orășel al științei

Noul raion al capitalei Republicii Sovietice Socialiste Georgiene, Saburtalo, care se dezvoltă uimitor de repede, este împânzit de schele. Aici se clădesc zeci de blocuri de locuințe, clinici ale institutului de medicină, corpurile de clădiri ale institutului de ingineri feroviari „Lenin" din Tbilisi, clădirea școlii tehnice de metalurgie și un șir de alte institute și așezăminte de învățământ.

In centrul raionului, pe o suprafață de 26 de hectare, se construește un orășel al științei, care reunește într'un ansamblu arhitectural unic 36 de corpuri de clădiri cu multe etaje. In aceste clădiri se vor instala prezidiul Academiei de Științe a R.S.S. Georgiene, institutele de cercetări științifice, Casa culturii fizice, cu săli și bazine de sport, biblioteca principală, al cărei fond de cărți se cifrează la 1.000.000 de volume, editura și tipografia. In complexul orășelului științei sunt incluse clădirile diferitelor laboratoare, acvarium-uri, ierbarii, sere și secții de zoologie. In prezent se execută lucrările de finisaj în corpurile de clădiri ale laboratoarelor Institutului de construcții și Institutului de energetică, precum și la Casa instalațiilor experimetale ale Institutului de metale și de minereuri.

Teritoriul orășelului va fi înfrumusețat cu fântâni arteziene. In vecinătate va fi amenajat un parc cu plante multianuale. O scară largă, cu 140 de trepte, va duce către clădirea principală. La intrarea în orășel, acolo unde începe șoseaua Voienno-Gruzinskaia, se va amenaja o piață mare și frumoasă, iar pe malul râului Kura se va crea un mare parc-pădure. Pentru construirea orășelului științei s'au alocat peste 100.000.000 de ruble. Autorul proiectului este arhitectul G. Lejava.

In apropiere se înalță un mare bloc de locuințe destinat oamenilor de știință. S'a început construirea Institutului de cercetări științifice în domeniul viticulturii și vinificației. In jurul celor patru clădiri mari și luminoase se vor întinde, pe o distanță de 40 de hectare, viile și parcul dendrologic.

Directorul și dirigintele

In fața școlii sovietice stă o sarcină de o uriașă însemnătate politică: să educe pe elevi în spiritul înflăcărătului patriotism sovietic și al internaționalismului, să crească școlari sănătoși din punct de vedere fizic, desvoltați multilateral, culți și instruiți, disciplinați, cinstiți și sinceri, plini de vioiciune și curaj, care nu se tem de greutăți.

Dirigintele este figura centrală în educarea comunistă a elevilor. Aceasta înseamnă că alegerea justă, repartizarea și educarea diriginților este una din obligațiile cele mai importante ale directorului școlii.

Ca director al școlii, aș dori să împărtășesc cititorilor unele lucruri privitoare la experiența conducerii muncii diriginților.

Ce este mai important în munca directorului cu diriginții?

Aș răspunde că, în primul rând, ridicarea pregătirii lor ideologico-politice și științifico-pedagogice, fiindcă de concepția despre lume și de exemplul personal al educatorului depinde într'o măsură hotărîtoare dezvoltarea multilaterală a personalității elevului.

In ridicarea nivelului ideologico-teoretic al educatorului are o mare însemnătate seminarul diriginților pentru studierea istoriei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a operelor clasicilor marxism-leninismului — seminar ce funcționează permanent în școala noastră, sub conducerea directorului. Acum diriginții studiază geniala lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S.

Pentru diriginți se organizează în mod sistematic referate despre situația internațională.

O importanță deosebită se acordă ridicării nivelului științifico-pedagogic al diriginților. In școală, sub conducerea directorului, lucrează un colectiv metodic al diriginților, în care unul din primele locuri îl ocupă dezbaterea problemelor psihologiei copiilor de diferite vârste și discutarea metodelor muncii educative. Anul trecut diriginții au ținut în colectivul lor metodic, în vederea schimbului de experiență, 20 de referate pe temele: „Experiența mea în studierea multilaterală a elevilor clasei, a manifestărilor, înclinațiilor, cerințelor și intereselor lor", „Cum educ eu la elevi deprinderi de muncă organizată", „Experiența observării de zi cu zi a bunei pregătiri a elevilor la învățătură, a purtării, a activității lor obștești", „Rolul dirigintelui în reglementarea regimului elevilor, a temelor pentru acasă, a activității obștești", „Educarea cinstei și sinceității la elevi", „Participarea la ședința conducerii detașamentului de pionieri, la adunările detașamentului de pionieri în scopul ajutorării acestuia", „Participarea la ședințele grupei comsomoliste", „Participarea și rolul meu în organizarea lecturii elevilor în afara clasei, în desfășurarea consfătuirilor cu cititorii", „Legătura cu părinții elevilor în problemele educării și instruirii copiilor" etc.

Anul acesta, în colectivul metodic al diriginților, au fost pregătite și prezentate, pe lângă o serie de referate privind problemele schimbului de experiență în muncă, următoarele referate: „Problemele pedagogiei în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin despre lingvistică", „Moștenirea pedagogică a lui A. S. Macarenco și aplicarea ei creatoare în școală", „Invățătura lui Pavlov și pedagogia sovietică", „M. I. Calinin despre educația comunistă" ș.a.

La sfârșitul fiecărei săptămâni, directorul organizează scurte consfătuiri cu diriginții și profesorii în legătură cu rezultatele muncii instructiv-educative în acea săptămână și cu sarcinile curente. Pe lângă orientarea metodică și politică a diriginților, atenția directorului se concentrează asupra îndrumării acestora, asupra alcătuirii planului lor de muncă, pentruca din mulțimea problemelor să fie alese problemele cele mai importante, problemele hotărîtoare. Directorul ajută activ pe diriginți și în vederea îndeplinirii planului.

Planul diriginților noștri cuprinde în prima parte, de obicei, caracteristica clasei și a diferiților elevi. In plan se prevăd sarcinile principale, imediate. Pentru fiecare an de învățământ, planurile se deosebesc și după conținut și după metodele de muncă. Planul are următoarele părți:

a) educația ideologico-politică

b) măsurile pentru ridicarea nivelului cunoștințelor (activitatea școlară)

c) activitatea cu pionierii și comsomoliștii

d) educarea deprinderilor unei purtări civilizate

e) activitatea în afara clasei și în afara școlii; activitatea culturală de masă

f) munca cu părinții

Dirigintele antrenează în munca de alcătuire a planului colectivele de profesori care predau la clasa respectivă, părinții, activul elevilor din clasă. După întocmirea planului principalul în activitatea dirigintelui este munca de organizare a colectivului clasei în vederea îndeplinirii sarcinilor prevăzute în plan.

O formă răspândită a muncii educative o constitue ora dirigintelui. Pregătindu-se pentru aceasta, dirigintele își propune problemele legate de educarea omului nou care trebue să fie discutate în convorbirea respectivă, și cum să fie discutate acestea pentru a contribui la cultivarea la elevi a trăsăturilor moralei comuniste: patriotismul, cinstea, modestia, conștiinciozitatea, perseverența, puterea voinței, colectivismul, prietenia, sârguința, dragostea de muncă, vitejia, curajul, vigilența, disciplina etc.

Pe lângă această „oră a dirigintelui", ținută cu regularitate, în clasele mari ale școlii noastre se desfășoară, cu participarea activă a diriginților, consfătuiri ale elevilor pe anumite teme. De exemplu, s'au discutat la aceste consfătuiri temele: „Datoria fiecărui școlar sovietic este de a învăța bine", „Cinstea, cea mai bună însușire a omului", „Mama pe drumul vieții omului", „Copiii în zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei", „Popoarele lumii în lupta pentru pace", „Aspectul moral al omului sovietic", „Urmează exemplul comuniștilor". Deasemenea, s'au organizat convorbiri despre morala comunistă, pe baza Statutului P.C.U.S.

Directorul și dirigintele lucrează în strânsă legătură pentru crearea unui colectiv de elevi armonios, bine orientat. Un stimulent pentru crearea unui astfel de colectiv îl constitue cultivarea sentimentului responsabilității pentru sarcinile primite: buna pregătire la învățătură, disciplina conștientă în clasă, în școală. Ajutorul reciproc la învățătură între elevii fruntași și cei rămași în urmă, atragerea elevilor în activitatea obștească, în afara clasei, îndeplinirea însărcinărilor date de către director, vizionările colective de filme, de piese de teatru, organizarea excursiilor, a plimbărilor, etc. constitue bune mijloace de întărire a colectivului de elevi.

Directorul ajută diriginților să coordoneze munca profesorilor clasei respective pentru a realiza o linie unică în ce privește cerințele și atitudinea față de fiecare elev în parte.

Diriginții acordă o atenție importantă muncii cu părinții, ceeace determină o desvoltare continuă a muncii de propagandă pedagogică desfășurată de școală în rândurile părinților. Dirigintele stă de vorbă cu fiecare părinte în parte, se interesează de mijloacele și metodele sale de educație, de condițiile sale de viață. Atunci când situația o cere, dirigintele influențează activ asupra educației în familie. Directorul participă la ședințele clasei, ale părinților și ale colectivului metodic al educatorilor, popularizează experiența înaintată în ceeace privește organizarea și conducerea adunărilor cu părinții, critică neajunsurile ivite în muncă.

In ședințele diriginților se discută probleme ca: „Rolul familiei în educarea comunistă a copiilor", „Educarea copiilor în spirit comunist — datorie cetățenească a părinților", „M. I. Calinin despre educația comunistă a copiilor", „Prietenia dintre părinți și copii", „Exemplul părinților — unul dintre principalele condiții ale educației comuniste în familie (Zoia Cosmodemianscaia și mama sa, Oleg Coșevoi și mama sa)", „Regulile pentru școlari, regulamentul de ordine interioară în școală", „Regimul școlarului", „Higiena publică și higiena școlarului", „Educația fizică a copiilor" etc.

Organizația de pionieri sau de comsomol a clasei este un sprijin puternic în munca dirigintelui. Planul de muncă al organizației se alcătuește cu ajutorul dirigintelui.

In scopul alegerii și pregătirii la timp a educatorilor pentru noul an școlar, directorul școlii alcătuește în luna Ianuarie planul repartizării diriginților. Aceasta obligă pe diriginții care conduc pentru prima dată clasele, în deosebi clasele a V-a, a VI-a, a VII-a și a VIII-a să studieze fiecare elev din clasa respectivă, să participe la lecțiile clasei, la ședințe, să vizioneze cu elevii clasei spectacole de teatru, cinematograf etc.

Privind în ansamblu munca directorului cu diriginții se poate spune că, în fond, aceasta înseamnă educarea, alegerea și repartizarea cadrelor, analiza și aprobarea la timp a planului de muncă al diriginților, a conspectului orei educative, asistarea la această oră, participarea la adunările cu elevii și cu părinții, analiza elevilor (analiză făcută împreună cu diriginții), asigurarea prezentării unor referate despre munca diriginților în consiliul pedagogic, îndrumarea și conducerea colectivului metodic al diriginților, organizarea în cadrul colțului metodic a unor expoziții unde sunt prezentate nu numai indicații metodice pentru diriginți, ci și planuri model de muncă ale acestora precum și aspecte ale experienței în munca diriginților.

A. JURAVLIOVA

directoarea școlii medii de fete nr. 335 din raionul Crasnoarmeisc — Moscova

Oamenii de știință din Uzbekistan au elaborat un nou complex de măsuri agrotehnice

Institutul de pomicultură de pe lângă Academia de științe a R.S.S. Uzbecă a terminat o serie de cercetări de mare valoare științifică și practică.

Intr'o convorbire cu un corespondent al agenției TASS, directorul institutului, V. Kuznețov, a declarat următoarele: Oamenii de știință din R.S.S. Uzbecă au elaborat un complex de măsuri agrotehnice de îngrijire a solului și a pomilor din grădini. Aplicarea acestui complex la stațiunea experimentală a institutului a permis să se obțină anul trecut o recoltă nemaiăvăzută: 1.140 chintale de mere la hectar, iar unii copaci au dat câte 2 și chiar mai multe tone de fructe.

Noul complex agrotehnic va fi larg aplicat în colhozurile din Uzbekistan.

Anul trecut, institutul a oferit colhozurilor și sovhozurilor 48 de noi varietăți de plante fructifere, printre care varietăți de meri, peri și caiși care dau recolte ridicate la hectar. In fiecare an institutul livrează colhozurilor și sovhozurilor până la 50.000 de puieți de pomi fructiferi.

Colaboratorii institutului au obținut rezultate bune și în introducerea plantelor citrice pe teritoriul Uzbekistanului.

Oamenii de știință au pus la punct noi metode de acoperire a acestor plante în timpul iernii, ceeace a permis să se obțină chiar în primul an de rodire a citrușilor câte 30-40 de fructe de pe fiecare tufă.

Colectivul institutului consideră drept principala sa sarcină de a acorda ajutor constructorilor Principalului Canal Turcmen din deșertul Kara-Kum. Un grup de oameni de știință a prospectat terenurile dealungul traseului canalului care vor putea fi folosite în viitor pentru plantarea de livezi și podgorii. S'au stabilit varietățile de arbori fructiferi care pot fi cultivate în această zonă. Colaboratorii institutului au ales 32 de varietăți de pomi fructiferi și 15 varietăți de viță de vie potrivite pentru a fi cultivate în zona canalului. Pentru fiecare varietate s'au elaborat procedee agrotehnice speciale, ținându-se seama de condițiile climaterice și locale.

Montessori în slujba imperialismului americano-englez*)

I. B. Mcedlidze

In salutul adresat marelui Stalin, delegații la cea de a doua Conferință unională a partizanilor păcii au scris: „lumea s'a împărțit în două lagăre: lagărul vieții și lagărul morții, lagărul fericirii și lagărul nenorocirii, lagărul adevărului și lagărul minciunii, lagărul păcii și lagărul războiului...".

Lagărul morții, minciunii și războiului depune toate eforturile spre a ațâța pârjolul unui nou război mondial. Imperialismul american a pus în slujba acestui scop criminal tehnica, știința, arta, literatura, școala și pedagogia. Pedagogia este utilizată ca unul din mijloacele de aplicare a politicii americane în țările marshallizate și în alte țări dependente.

Imperialiștii americani, în strânsă legătură cu Vaticanul — centrul mondial al bisericii catolice — propagă ideile pedagogice reacționare. Una din teoriile folosite de Vatican și de imperialismul american pentru răspândirea obscurantismului spiritual este teoria pedagogului italian Maria Montessori care, după expresia autorului articolului „Școala italiană", apărut în revista **l'Educateur** în 1949, este „favorita papei".

Montessori întruchipează alianța existentă în țările capitaliste între religie, capital și intelectualii puși în slujba lui. Pedagogia ei este pedagogia imperialismului militant, prin care se urmărește lupta împotriva ideilor progresiste și coruperea spirituală a tinerelor generații de oameni ai muncii.

In deplină armonie cu ideologia imperialismului american, Montessori a declarat în 1947 că oamenii „pătrunși de vechile idei preconcepute exagerează meritele națiunii lor". Luptând, chipurile, împotriva „unui naționalism îngust", pedagogia Mariei Montessori propovăduește, în realitate, ideia educării unui cetățean al lumii „în spiritul cosmopolitismului american".

Burghezia intensifică în prezent propagarea concepțiilor pedagogice ale lui Montessori în diferite țări. De altfel, nu numai spiritul pedagogiei ei, ci și „tehnica" ei pedagogică, corespund cât se poate de bine sarcinilor ideologiei cosmopolite a burgheziei contemporane.

In Aprilie 1950, drept complectare la așa numita „Organizație internațională Montessori" existentă la Roma, s'a înființat la Amsterdam „Asociația internațională Montessori", în sarcinile căreia intră, după cum comunică revista franceză **l'Ecole nouvelle** (1950, Aprilie, p.161) — „intensificarea activității lui Montessori pe plan internațional" și „utilizarea educației cosmice", propovăduite de ea.

Nu din întâmplare Montessori a călătorit mereu dintr'o țară într'alta, a luat parte la conferințe, a ținut discursuri, a vizitat instituțiile pentru copii și a organizat cursuri. Numai în anul 1950, Montessori a organizat următoarele cursuri: în Ianuarie la Paris, în Aprilie la Amsterdam, în Iulie în Italia.

In „Marea inițiativă", V. I. Lenin a arătat că burghezia știe foarte bine să facă reclamă atunci când are nevoie. Burghezia are nevoie de Montessori, și deaceea îi face reclamă: presa burgheză proslăvește pe Montessori, editurile burgheze sunt ocupate cu publicarea operelor ei, guvernele burgheze i-au acordat tot concursul pentru propagarea misticismului și a idealismului.

Marfa pedagogică a **Mariei Montessori**, atât de căutată de capitaliști, este de mult pregătită după comanda acestora. Incă în 1907, Montessori a organizat instituțiile preșcolare pentru copiii de muncitori din Roma. Deschizând „Casa copilului", Montessori și-a propus drept sarcină „educarea" copiilor clasei muncitoare. Ea a elaborat un „sistem" pedagogic de înrobire spirituală a tinerilor muncitori, copii ai proletariatului, care inspira încă de pe atunci o teamă de moarte nu numai burgheziei italiene, ci și întregii burghezii internaționale.

In cei 46 de ani care au trecut de atunci, pozițiile sociale ale lui Montessori, practica și teoria ei nu s'au schimbat în fond, ci s'au transformat doar în conformitate cu ultimele sarcini ale burgheziei și dovedesc că Montessori a alunecat în mlaștina reacțiunii și a obscurantismului.

In 1947, la conferința din Paris, Montessori a declarat în mod demagogic că menirea pedagogiei ei este de a educa „oameni noi pentru o lume nouă". Pilnă de ură împotriva a tot ceeace este cu adevărat nou, împotriva lumii socialiste — a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară — ea a spus cu ipocrizie: „In perioada educării lor, copiii trebuie să se desvolte în condiții de libertate și de independență; în caz contrar, toate eforturile pentru instaurarea disciplinei sociale și a politicii democratice vor fi zadarnice" (revista **L'Education nationale**, 1947, nr. 17, p.14).

Cum se pregătesc însă imperialiștii pentru instaurarea acestei „noi lumi disciplinate" după model american, o știm bine din acțiunile americanilor în Coreea, ale colonialiștilor francezi în Vietnam și ale „gentlemanilor" englezi în India. Imperialiștii întrețin misionari pedagogi de felul lui Montessori tocmai pentru a glorifica orânduirea capitalistă, ideologia lor și deci și crimele lor sângeroase pe care trebuie să le prezinte drept disciplină socială, pentru a construi sisteme prin care se urmărește înrobirea fizică și intelectuală a copiilor, denumind totodată această înrobire „educare în spiritul libertății și independenței".

Pedagogia lui Montessori urmărește transformarea copiilor oamenilor muncii în slugi docile ale imperialismului. Iată dece nu numai cerințele ei pedagogice, ci și caracterizarea naturii copilului sunt strâns legate de sarcinile burgheziei reacționare contemporane.

Caracterizarea pe care o dă Montessori naturii copilului și legilor ei de desvoltare nu are nimic comun cu știința și reprezintă unul din numeroasele exemple de descompunere și decădere a ideologiei burgheze. In cartea sa „Antropologia pedagogică", apărută în 1913, Montessori s'a ridicat împotriva tezei materialiste a lui Heckel despre origina vieții ca și împotriva teoriei revoluționare a lui Darwin, și a apărat teoria reacționară a lui Mendel cu privire la ereditate. In ultimii ani ea a luptat cu o înverșunare și mai mare împotriva materialismului, pentru apărarea idealismului și a fideismului.

In cartea sa „Casa copilului", Montessori consideră activitatea materialiștilor ca fiind „inutilă", asemuind-o cu transportul pietrelor, și definește mendelismul drept bază teoretică a pedagogiei sale.

Copilul crește nu pentrucă este hrănit și pentrucă respiră, ci datorită faptului că se găsește în condiții prielnice de temperatură, scrie ea. El crește pentrucă, potențial, viața care se găsește în el se desvoltă, devine vizibilă, pentrucă grăuntele fertil din care a apărut viața se desvoltă conform predeterminărilor biologice ale ereditații. Viața se manifestă, viața crează, viața dă și, la rândul ei, se menține în anumite limite și este legată de anumite legi peste care nu se poate trece. Caracterele imuabile ale speciei nu se schimbă, ele pot **numai** să varieze. Această ideie stabilește deasemenea limitele educației, declară Montessori. Copilul, pretinde ea, are corp și suflet: corpul este numai receptacolul sufletului, a cărui desvoltare are loc datorită „forțelor misterioase" care se găsesc în copil.

Astfel de idei despre opoziția dintre spirit și corp, Engels le numea „irațională și contrarii naturii". (F. Engels: „Dialectica naturii", 1949, p. 141).

I. V. Stalin spune — „...gândirea este un produs al materiei, care a ajuns, în desvoltarea sa, la un grad înalt de perfecțiune, și anume este un produs al creierului, iar creierul este organul gândirii... nu se poate deci separa gândirea de materie, dacă nu vrem să cădem într'o greșeală grosolană". (Despre materialismul dialectic și materialismul istoric, Ed. P.M.R., p. 28).

Invățătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară stabilește legătura nemijlocită dintre fenomenele psihice și cele somatice.

„Sunt convins — scria I. P. Pavlov — că se apropie o etapă importantă a gândirii omenești... când se va rezolva de fapt sau va dispare în mod natural contradicția chinuitoare sau opoziția dintre conștiința mea și corpul meu". (I. P. Pavlov, Opere alese de fiziologie a activității nervoase superioare, Ucipedghiz, 1950, p. 198).

Opunând în mod metafizic sufletul și corpul, Montessori vede origina, cauza desvoltării copilului în forța vitală mistică, care se manifestă dela sine, supunându-se doar „predeterminărilor biologice ale ereditații".

Montessori consideră că desvoltarea copilului decurge pe baza legilor eterne, imuabile care se găsesc în el și nu depinde de educație. Mediul, după cum scrie Montessori în „Casa copilului", — constitue doar „un factor secund în fenomenele vitale", fondul necesar pentru manifestarea forței misterioase a vieții ascuns în copil.

Din această „teorie", Montessori trage o concluzie foarte pesimistă: „Noi suntem tot atât de puțin capabili de a crea calitățile interne ale omului, ca și formele exterioare ale corpului lui" (Autoeducația și autoinstrucția — Montessori, 1922, p. 5).

Intr'adevăr, cu toate eforturile ei, burghezia nu reușește să educe la copiii de proletari acele însușiri de care ea are nevoie.

Negând posibilitatea formării personalității copilului prin educație, Montessori neagă totodată și însemnătatea învățământului ca factor de formare și de desvoltare a personalității. „Aș fi vrut — spune ea în cartea „Autoeducația și autoinstrucția", să mă delimitez complect de vechile noțiuni, după care progresul desvoltării copilului este determinat de succesele lui în învățarea unuia sau a altuia din obiecte. Invățământul nu este cauza acelor manifestări ale vieții pe care le întâlnim noi". Trecerea dela un nivel de desvoltare la altul mai ridicat se face, după afirmația lui Montessori, datorită crizelor afective care apar la vârsta de 7 ani și în perioada pubertății sexuale, crize cărora le corespund anumite „transmutații intelectuale", „explozii miraculoase și subite", care sunt determinate de acțiunea factorilor interni și nu depind de procesul de învățământ. In urma acestor explozii miraculoase, — spune Montessori — copilul cheamă în ajutorul său pe educator, arătându-i care sunt noile lui cerințe, rugându-l să-i învețe să citească, să facă cu el exerciții de gramatică sau să-i dea posibilitatea să observe natura.

Se înțelege că Montessori acordă pedagogului doar rolul unui observator pasiv la actul de autodesvăluire a copilului. Ea spune că nimeni, nici chiar educatorul cel mai experimentat, nu poate nici măcar să ghicească nevoile interne ale fiecărui elev în parte nici să stabilească timpul necesar pentru desvoltarea lui internă După părerea ei, apariția diferitelor cerințe este condiționată de o forță superioară.

Astfel Montessori neagă desvoltarea istorică a psihicului omului, posibilitatea cunoașterii legilor desvoltării psihice a copiilor, existența legilor pedagogice și mișcarea progresivă a teoriei și practicii pedagogice.

Intr'adevăr, ce ar rămâne de făcut pedago-

*) Articol apărut în revista sovietică „Doscolnoe vospitanie".

In legătură cu predarea gramaticii la clasa I-a

Studiul just al gramaticii în școală constitue unul din mijloacele cele mai importante pentru desvoltarea vorbirii și a scrierii corecte, precum și pentru însușirea deprinderilor de ortografie.

In acest an școlar, pentru prima oară în școala noastră, s'a introdus gramatica și la clasa I-a. Predarea acestui obiect poate fi realizată cu succes la clasa întâia elementară, numai dacă în munca noastră suntem preocupați ca studiul gramaticii să fie strâns legat de desvoltarea gândirii, să respecte particularitățile de vârstă ale elevilor.

Marele pedagog Ușinski spunea: „Natura copilului necesită intuirea celor explicate"... Noțiunile abstracte, noțiunile de gramatică trebue concretizate cu ajutorul materialului intuitiv. Acest material are o importanță deosebită atât în predarea noilor cunoștințe, cât și la fixarea lor.

Pentru clasele mai mari, clasele a III-a și a IV-a și chiar începând cu clasa II-a, se pot folosi în predarea gramaticii, cu deplin succes, texte literare, propoziții luate din lumea înconjurătoare a copilului, din activitatea oamenilor muncii pentru construirea socialismului. Se pot folosi, de asemenea, grafice și scheme.

Ce material intuitiv putem, însă, întrebuința la clasa I-a? Studiind programa și manualul de gramatică și ortografie, mi-am dat seama că trebue să pregătesc material intuitiv pentru următoarele teme: — propoziția (cuvânt, silabe, sunete — litere), despre ființe și lucruri cu acțiunile și însușirile lor, grupul de sunete și litere ia, ea, ie, oa, ce, ci, al, ai, ia, che, chi, ghe, ghi, ca semne de punctuație — punctul, iar la începutul propoziției litera mare.

Având în vedere că gândirea copilului pornește dela concret, este clar că trebue să folosesc ca material principal lucruri, tablouri, din conținutul cărora să reiese acțiunea și însușirile lucrurilor și a ființelor, tablouri care să ducă la formarea noțiunilor despre ființe și lucruri. Aceste tablouri trebue să mă ajute și la desvoltarea exprimării orale și scrise cât mai corecte și exacte a elevilor, din punct de vedere gramatical și ortografic.

In mod concret, cum ar trebui să arate și ce să conțină aceste tablouri? In clasa I-a, elevii capătă primele noțiuni despre ființe și lucruri. Aceste noțiuni trebue să și le însușească în mod practic prin observațiile făcute asupra lumii înconjurătoare, prin lecții intuitive, lecții de citire cu conținut practic, prin povestiri. Elevii își formează treptat noțiunea de oameni, plante, animale, lucruri etc. Aceste noțiuni se fixează și se aprofundează prin exerciții repetate de grupare a lor: animale domestice și sălbatice, păsări călătoare, mobilă, veselă etc.

Nu toate școlile dispun de material intuitiv natural (păsări și animale împăiate, ori chiar vii, veselă, flori de tot felul etc.), dar, chiar dacă l-ar avea, mai e necesar să avem după cum se arată în metodica științelor naturii, de Garbunov, la pag. 65, și planșe sau tablouri care să reprezinte aceste obiecte.

In școlile sovietice se folosesc, în acest scop, o serie de planșe care-l ajută pe elev să grupeze ființele și lucrurile. Astfel, pentru gruparea ființelor, se utilizează planșe care reprezintă flori, cereale, pești, păsări, animale etc. — iar pentru lucruri, planșe care arată mobilierul școlar, mobila de cameră, veselă, jucării, îmbrăcăminte etc.

Astfel de planșe îndeplinesc și satisfac o serie întreagă de cerințe nu numai pentru clasele I-a și a II-a, ci chiar și pentru clasa a III-a. In primul rând, elevul își formează noțiuni precise despre ființe și lucruri, el analizează, compară, clasifică, generalizează și se familiarizează cu cuvinte care arată însușirea lucrurilor și ființelor (însușiri de culoare, formă și mărime). Se familiarizează cu cuvinte care arată acțiuni ale lucrurilor și ființelor. Totodată, elevul face exerciții de comparație între ființe și lucruri după însușiri și acțiuni.

Toate aceste exerciții constitue o pregătire temeinică pentru studierea în clasa a III-a a unor părți de vorbire ca: substantivul, adjectivul și verbul.

In conținutul acestor planșe pe care le voi întocmi pentru predarea lecțiilor de gramatică, voi căuta să cuprind și imagini care să arate lucrurile și ființele în acțiunea lor, sau în modul lor de utilizare. De exemplu, pe planșa cu îmbrăcămintea voi introduce și un desen cu un interior de cameră sau de clasă, cu copii care se îmbracă, care își așează hainele în cuier.

Intocmite în felul acesta, tablourile mă vor ajuta și la desvoltarea vorbirii elevilor, precum și la lecțiile de expunere-compunere, la desvoltarea simțului estetic, la formarea bunelor deprinderi.

Cu ajutorul materialului intuitiv, după cum se știe, se înfăptuiește o trecere treptată dela gândirea concretă la gândirea abstractă. In programa clasei I. este prevăzută propoziția. Elevul se familiarizează, încă din timpul abecedarului cu propoziția, cuvintele, silabele și cu sunetele. In al doilea semestru, pentru studierea silabei, învățătorul trebue să facă o serie de exerciții, după cum se arată în manual și în metodica gramaticii. O metodă bună este și completarea cuvintelor. In acest scop, voi folosi următoarea planșă: voi alege consoanele mai des întrebuințate și voi forma silabe cu ajutorul vocalelor. In cadrul lecției, voi pune elevii să adauge 1—2 silabe la silabele depe planșă și să formeze cuvinte. De exemplu, elevii citesc sau scriu silaba ma și, pornind dela ea, formează cuvintele:

re
ma
Ma mă
să

Pentru învățarea vocalelor și consoanelor, voi face o schemă, în 2 culori. De exemplu:

Vocale

a e i o u ă î

Consoane

b v d g z j l h
m n p f t c s ș

Această schemă, ca și planșa cu silabe, le voi folosi numai în fixarea cunoștințelor.

Tot pentru vocale și consoane, voi folosi desene cu ființe sau lucruri, sub care voi scrie denumirile în așa fel, încât să lipsească vocalele sau consoanele (de ex.: pisică = p-s-c- ; cartea = -a--ea).

Pentru învățarea sunetelor ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi, îmi voi alcătui o planșă care să reprezinte ființe și lucruri ale căror nume să conțină aceste sunete. De exemplu, voi desena, cireșe, șoareci, minge, fragi, ghete, ghindă, cheie, chibrituri etc. Voi pune elevii să denumească fiecare lucru și fiecare ființă reprezentată în desen și să scrie cuvintele în caiete. Pe o altă planșă, voi scrie toate aceste cuvinte, eliminând tocmai sunetele și literele pe care vreau să le fixez. De exemplu: --reșe, șoare--, min--, fra--, --ete, ---ndă, ---ie, ---brituri.

Folosirea metodică a acestui material, cred, mă va ajuta să conduc mai ușor și mai sigur elevii la însușirea diferitelor cunoștințe de gramatică prevăzute în programa clasei întâia.

MARIA LOTREANU
Invățătoare la școala nr. 50, băieți, din București

Munca de alfabetizare în orașul Pitești

Organizarea comisiilor locale de alfabetizare și mobilizarea neștiutorilor de carte de către organizațiile U.T.M. a făcut ca la cursurile de alfabetizare de pe lângă întreprinderile „Metalurgica", „U.C.M.-Pitești", fabrica de pâine „7 Noembrie", etc. frecvența să fie de sută la sută. La fabrica textilă „11 Iunie B", munca de alfabetizare care mergea la început greu, s'a îmbunătățit simțitor datorită îndrumării organizației de partid. Mulți absolvenți ai cursurilor de alfabetizare au putut astfel să se califice și să fie promovați în diferite munci.

Dacă cei mai mulți activiști ai organizațiilor de masă precum și cele mai multe dintre conducerile întreprinderilor înțeleg importanța muncii de alfabetizare și-i dau tot sprijinul, sunt însă unii tovarăși care dau dovadă de dezinteres față de problema culturalizării maselor și de nepăsare față de sarcinile planului nostru de stat. Asemenea exemple se găsesc la fabrica textilă „Găvana", la cooperativa „Metalul", la P.T.T., la moara „Republica" etc. Cea mai grea situație este la fabrica textilă „Găvana", unde frecvența este sub 50 la sută. Aceasta se întâmplă deoarece comitetul de întreprindere n'a luat măsuri pentru îmbunătățirea acestei situații, n'a mobilizat în munca de lichidare a neștiinței de carte pe șefii de secții, pe maiștri, pe responsabilii grupelor sindicale, pe fruntașii în producție. La această întreprindere organizația U.T.M. nu se ocupă suficient de atragerea la cursurile de alfabetizare a tinerilor neștiutori de carte.

Rezultatele slabe în activitatea unor cursuri de alfabetizare se datoresc și faptului că mai sunt încă și unele cadre didactice care privesc cu ușurință această muncă.

Constatându-se lipsuri în munca de alfabetizare, comitetul executiv al sfatului popular Pitești a analizat activitatea comisiei de alfabetizare. In urma acestei analize, comisia de alfabetizare a luat, cu sprijinul comitetului executiv, o serie de măsuri menite să îmbunătățească activitatea. S'a hotărît astfel ca ședințele lunare ale comisiei de alfabetizare să aibă loc cu regularitate. Munca de alfabetizare va fi analizată în ședințele plenare odată cu procesul de învățământ. Sfatul popular, cu sprijinul organizațiilor de masă, va iniția o muncă de lămurire organizată, iar la centrul de radioficare, în ziarul local, la gazetele de perete și de stradă vor fi popularizați fruntașii în această muncă.

M. GHIBERNEA
corespondent

Exercițiile gramaticale — ajutor de bază în aplicarea predării liniare a gramaticii

In anul școlar 1952—1953, în școala noastră s'a trecut la aplicarea sistemului liniar de predare a gramaticii la clasele V—VII și VIII—XI, sistem pe care îndelungata experiență a școlii sovietice, cea mai înaintată din lume, l-a dovedit ca cel mai bun.

Pe baza acestui sistem, studiul limbii se începe în mod organizat din clasa a V-a, continuându-se dealungul celor 3 ani de școală, în care elevii își însușesc pe rând, în fiecare clasă, câte o parte a gramaticii, ajungând ca la sfârșitul clasei a VII-a să termine un curs sistematic de limbă.

Astfel, în clasa a V-a se studiază fonetica și morfologia părților de vorbire flexibile; în clasa a VI-a, morfologia părților de vorbire neflexibile și sintaxa propoziției; în clasa a VII-a sintaxa frazei și noțiuni generale despre limbă pe baza învățăturii staliniste. Deosebirea între sistemul concentric și cel liniar de predare a unei discipline este bine lămurită de pedagogia sovietică, iar schimbarea sistemului de predare a gramaticii la clasele V—VII dela concentric la liniar a fost expusă în cadrul consfătuirilor raionale din Septembrie ale cadrelor didactice. Deasemenea, programa de limba română pentru clasele V—VII, în nota explicativă, arată, cu prilejul prezentării structurii programei, că, începând din anul școlar 1952—1953, vechiul sistem concentric de predare a gramaticii în clasele V—VII este înlocuit cu cel liniar.

Urmărirea pe teren a predării limbii române și mai ales Consfătuirile raionale din Ianuarie au arătat că în realitate mulți tovarăși n'au înțeles în ce constă sistemul nou de predare liniară a gramaticii, importanța sa pentru temeinicia cunoștințelor elevilor, obligativitatea introducerii lui în toate școlile din țară.

La clasa a V-a a școlii de 7 ani de băieți Nr. 6 din Craiova, predarea gramaticii s'a făcut după sistemul concentric, nerespectându-se programa și numărul de ore atribuit studierii fiecărei teme. Tov. profesor a predat recapitularea cunoștințelor de sintaxă și punctuație dela începutul anului școlar în 5 ore în loc de 16 ore cum recomandă programa (deși se plânge că are elevi veniți cu o slabă pregătire din clasele I—IV), substantivul în 13 ore în loc de 33 câte prevede programa, iar la 28 XI. a început predarea pronumelui.

Tovarășii n'au înțeles că predarea gramaticii după sistemul liniar dă posibilitatea repartizării unui număr suficient de ore studierii fiecărui capitol, pentru a se înlătura superficialitatea însușirii de către elevi a noțiunilor gramaticale. Noutatea materiei predate, varietatea metodelor și procedeelor care pot și trebue să fie folosite, asigură participarea activă a elevilor la lecțiile de gramatică, ajungându-se astfel la o însușire temeinică a noțiunilor gramaticale.

Numărul mare de ore acordat fiecărui capitol dă posibilitatea ca, după studierea teoretică a unei probleme de gramatică, să se facă cu elevii cât mai numeroase exerciții și aplicări practice. Aceste lucrări, ca și temele pentru acasă duc la consolidarea și fixarea cunoștințelor teoretice însușite, la transformarea lor în deprinderi practice de exprimare corectă, orală și scrisă.

Introducerea acestui nou sistem de predare a gramaticii în școala noastră pune cadrelor didactice problema planificării juste a temelor fiecărui capitol, a organizării diferitelor tipuri de lecții în cadrul cărora să se cuprindă și să se realizeze predarea și fixarea temeinică a fiecărei noțiuni indicate de programă.

Sistemul nou impune — de asemenea — revizuirea metodelor de predare, a folosirii materialului didactic și, în special, a tipurilor de exerciții și a textelor celor mai potrivite, care urmează să fie folosite pentru diferite aplicări practice, pentru diferite tipuri de lecții.

Consfătuirile raionale din Ianuarie au arătat că rezolvarea acestor probleme frământă în mod deosebit cadrele noastre didactice care predau la clasele V—VII. Fără îndoială că o greutate în predarea liniară a gramaticii au constituit-o manualele de clasele a V-a și a VI-a alcătuite pe baza vechiului sistem de predare concentrică a gramaticii (de lărgire a sferei de noțiuni gramaticale, treptat la fiecare clasă), aceste manuale necorespunzând noii repartizări a materiei, așa cum prevede programa, și necuprinzând nici întreg materialul necesar pentru studierea completă a fiecărui capitol.

Lipsa unui manual ajutător care să cuprindă variate tipuri de exerciții gramaticale și ortografice a contribuit la predarea în galop a noțiunilor gramaticale, fără ca profesorul să-și pună problema necesității lecțiilor de fixare și consolidare a cunoștințelor, de transformare a cunoștințelor în deprinderi practice.

Alegerea celor mai potrivite exerciții gramaticale pentru diferitele tipuri de lecții și pentru diferitele etape ale studierii unei teme cere multă atenție și chibzuială din partea profesorului.

In special, folosirea textelor literare în aplicările gramaticale este unul din mijloacele cele mai eficace de însușire a cunoștințelor și, în acelaș timp, de perfecționare a exprimării orale și scrise a elevilor. Dar aceste aplicări pot fi în mod just sau greșit folosite de către profesori.

Iată, de pildă, cum un astfel de exercițiu gramatical poate fi folosit cu rezultate deosebit de bune.

In timpul studierii unei categorii gramaticale și a diferitelor ei caracteristici, se cere elevilor să găsească, în textele literare pe care le-au studiat, exemple pentru formele gramaticale învățate în lecția zilei. De pildă, la școala de 7 ani de fete Nr. 15 din Capitală tov. profesoară, după ce a predat pronumele și adjectivul demonstrativ la clasa VI-a, a cerut elevelor să găsească acasă 5 exemple de pronume demonstrativ și 5 exemple de adjectiv demonstrativ din bucățile de lectură studiate. La lecția următoare elevele au citat exemple luate din „Acul și barosul" de I. Creangă, din „Cheia" de M. Sadoveanu, din „Domnul Goe" de I. L. Caragiale etc. Un asemenea exercițiu, nu numai că fixează cunoștințele gramaticale și ajută la repetarea literaturii, dar desvoltă atenția și interesul elevilor pentru limba literară.

Există însă primejdia de a folosi greșit exerciții asemănătoare, de pildă, recomandarea ca elevii înșiși să aleagă un fragment dintr'un text pentru a găsi și analiza o anumită categorie gramaticală. Indicarea textului pentru analiza gramaticală trebue să fie o preocupare a profesorului, căci numai el poate să aleagă textul care cuprinde cât mai multe și variate forme ale categoriei gramaticale respective, numai el va ști să aleagă textul care nu cuprinde dificultăți prea mari pentru clasa respectivă. O ilustrare a acestui aspect al problemei este, de pildă, tema dată la clasa a V-a a școlii de 7 ani din Ișalnița — raionul Craiova, și anume: „Alegeți singuri un fragment din „Călin Nebunul" de Eminescu și analizați adjectivele". Elevii au ales un fragment, cu foarte puține adjective, cu unele adjective care aveau funcții substantivale (mijlociul, cel mare), chestiuni necunoscute pentru elevii clasei respective care abia începuseră studierea adjectivului.

O altă condiție a folosirii exercițiilor gramaticale este varietatea lor. In cadrul numărului mare de ore repartizat fiecărui capitol din gramatică, în urma aplicării sistemului predării liniare, exercițiile gramaticale trebue să varieze după tipul și scopul fiecărei lecții. In cadrul exercițiilor gramaticale însușirea noțiunilor predate, căpătarea deprinderilor ortografice și de punctuație, îmbogățirea și precizarea vocabularului etc. precum și desvoltarea dragostei pentru studiul limbii, se vor obține punându-se elevilor probleme de rezolvat, care să le ceară un efort de gândire, care să le arate bogăția și frumusețea limbii noastre.

„Culegerea de exerciții gramaticale (fonetică și morfologie"), elaborată de Institutul de Științe Pedagogice de pe lângă M.I.P., vine în ajutorul profesorilor dela clasele V—VII. (Culegerea poate fi folosită și la clasele VIII—XI, precum și în școlile pedagogice). Pentru fiecare temă de gramatică din programă sunt date o serie de exerciții ca: texte pentru analiză gramaticală, texte cu omiterea unei părți de vorbire care urmează să fie complectată de elevi, texte însoțite de scheme model pentru analiza fiecărei părți de vorbire, indicații de compuneri gramaticale, etc.

Astfel pentru studierea substantivului se dau o serie de texte în care elevii trebue să găsească și să sublinieze substantivele, să le scoată pe coloane separate după semnificația lor (nume de lucruri, de animale, de fenomene ale naturii etc.), întrebări la care elevii vor formula răspunsuri (de ex. pentru numele proprii) etc. Unele texte sunt indicate pentru dictări, în altele trebue să se complecteze, fie terminațiile, fie chiar partea de vorbire la diferitele ei forme, deci exerciții care au scopul de a atrage atenția elevului asupra unor chestiuni de acord sau de ortografie.

La sfârșitul fiecărui capitol, se dau ca exerciții recapitulative texte pentru analizarea părții de vorbire a cărei studiere s'a încheiat.

Culegerea mai dă și unele teme gramaticale cu caracter creator ca, de pildă, alcătuirea unor compuneri în care elevii vor folosi părțile de vorbire studiate și, deci, vor dovedi că și-au însușit atât sensul cât și formele acestora.

Astfel, cu prilejul studierii adjectivului, după ce elevii au analizat adjectivele dintr'o serie de fragmente alese din operele descriptive ale marilor noștri scriitori: V. Alecsandri, M. Eminescu, G. Coșbuc, M. Sadoveanu etc., li se cere să alcătuiască o compunere (descrierea unei zile de toamnă, de primăvară), folosind adjectivele întâlnite în textele analizate.

După modelul exercițiilor din culegere, profesorul va putea alcătui alte exerciții asemănătoare, sau alte tipuri de exerciții cerute de condițiile concrete de muncă din clasa respectivă. Exercițiile din culegere pot fi folosite pentru toate tipurile de lecții (lecții de comunicare a unui nou material, de verificare a cunoștințelor, de fixare și recapitulare a cunoștințelor, ca și pentru diferitele momente ale unei lecții).

Materialul didactic, sprijin prețios al muncii noastre

Folosirea materialului didactic reprezintă un factor important în lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice. Tovarășele învățătoare Ioana Petrescu și Maria Bătulescu dela școala de 7 ani nr. 4 de fete din Brăila acordă o grijă deosebită folosirii materialului didactic. Aceste tovarășe predau la clase paralele. Ajutându-se una pe alta, ele au posibilitatea să-și îmbunătățească necontenit metodele de muncă în folosirea și confecționarea materialului didactic. Planurile lor de lecții prevăd materialul didactic de bază ce urmează a fi folosit în clasă. Așa, de pildă, atunci când au avut de predat la aritmetică despre „corpurile geometrice", tovarășele și-au fixat în plan ca material didactic paralelipipedul și cubul, confecționate din carton; la științele naturii la lecția „Sarea" au prevăzut folosirea sării mărunte și bulgăre; la lecția de istorie despre Gheorghe Doja, portretul; la lecția „Livada minunată" planșe cu fructe miciuriniste și portretul lui Miciurin. In felul acesta se procedează și la multe din lecțiile de citire. Astfel pentru predarea lecției „Volga s'a întâlnit cu Donul" s'a fixat în plan întrebuințarea hărții U.R.S.S., a R.P.R., vederi ale măreţelor construcții ale comunismului din Uniunea Sovietică și ale socialismului din țara noastră.

Atât tovarășa I. Petrescu, cât și tovarășa M. Bătulescu își dau seama de importanța și necesitatea respectării principiului intuiției. Tovarășele știu că intuiția nu este un scop în sine, ci un mijloc ajutător pentru atingerea adevăratului scop, — însușirea temeinică a cunoștințelor și desvoltarea gândirii logice la copii. Deaceea materialul didactic este folosit din plin și în mod just la clasele a IV-a dela școala nr. 4 de fete, în cadrul desfășurării lecției. In folosirea materialului didactic, tovarășele de mai sus țin seama de specificul lecției.

Astfel, uneori, materialul didactic se prezintă chiar dela începutul predării, așa cum s'a procedat, de pildă, la lecția despre „țiței". Materialul didactic format din planșe pe care erau fixate eprubete conținând produse rafinate ale petrolului a fost arătat elevelor pentru a fi intuit la începutul lecției. Vorbindu-se despre localitățile de unde se extrage petrolul și despre prelucrarea lui, s'a întrebuințat harta, arătându-se elevelor localitățile respective. Elevele și-au însușit în felul acesta proprietățile țițeiului și ale derivatelor lui. La alte lecții, materialul didactic este folosit spre sfârșitul expunerii. Astfel, la lecția despre „Horia, Cloșca și Crișan", tabloul istoric reprezentând torturile la care au fost supuși conducătorii răscoalei țăranilor a fost prezentat elevelor la sfârșitul predării. Invățătoarea a analizat împreună cu elevele conținutul tabloului deșteptând în ele ura puternică față de boierimea asupritoare și dragostea față de poporul muncitor și conducătorii lui ce au luptat pentru libertate și fericire.

In predarea lecțiilor de științele naturii tovarășele învățătoare I. Petrescu și M. Bătulescu se folosesc adesea de demonstrarea experiențelor. Pregătind experiența cu privire la compoziția aerului, tovarășele au pregătit dinainte, după modelul din carte, aparatele necesare. Cu ajutorul acestei experiențe, elevele au reușit să tragă singure concluziile respective și să înțeleagă legea studiată, aceea a densității aerului.

Aceste învățătoare mai întrebuințează ca material didactic în predarea lecțiilor teme, tablouri, desene, etc.

Tovarășele învățătoare înțeleg deasemenea importanța pe care o prezintă folosirea materialului didactic la diferite tipuri de lecții. Așa, de pildă, la lecțiile de verificare a cunoștințelor, la științele naturii, elevele lucrează cu ușurință cu materialul didactic pentru demonstrarea experiențelor.

Tovarășele I. Petrescu și M. Bătulescu s'au preocupat în acelaș timp și de confecționarea materialului didactic cu mijloace proprii. Așa, de pildă, tovarășa I. Petrescu a executat din lemn un metru pentru măsurarea cubajului, etc.

Elevele au fost antrenate și ele atât pentru procurarea materialului didactic cât și pentru confecționarea lui. S'a organizat în felul acesta un colț școlar în care sunt expuse materiale adunate și confecționate de eleve. Printre altele, se găsește o colecție de roci și minerale: granit, calcar, magmă, pirită, grezie, minereu de argint și aur, care au fost strânse de către eleve din împrejurimile orașului Brăila. Materialul adunat este apoi clasificat cu elevele, sub îndrumarea învățătoarelor. Acest material însoțit de indicatoarele respective este păstrat în ordine.

Colțul școlar reprezintă un mijloc important de înzestrare a școlii cu material didactic. Este drept, colțul școlar al claselor a IV-a dela școala nr. 4 de fete din Brăila este modest încă; el are totuși o deosebită valoare educativă pentru eleve. Procedându-se și mai departe în acelaș sens, se va putea obține material suficient nu numai pentru lecții, ci și pentru activitatea care se desfășoară cu elevele în cercurile pe specialități.

Preocuparea pentru justa folosire a materialului didactic se constată la întregul colectiv pedagogic al școlii. Aceasta se vede și din faptul că în planul ședințelor consiliului pedagogic este prevăzut referatul tovarășei învățătoare I. Petrescu despre „Folosirea materialului didactic, mijloc de îmbogățire a cunoștințelor".

Cu toată atenția pe care o acordă cadrele didactice dela această școală pentru folosirea în mod just a materialului didactic și a îmbogățirii lui, există încă o serie de lipsuri în această direcție. Școala nu are nici până astăzi colțul viu al naturii. Deasemenea, la lecțiile de citire se folosește în măsură insuficientă materialul didactic.

Pentru lichidarea lipsurilor existente în școală, este necesar să se organizeze în timpul cel mai scurt colțul viu al naturii și să se folosească în mai mare măsură tablourile și desenul ca material intuitiv.

P. FURTUNĂ

Ce poate face munca stăruitoare a unui director

Este cunoscut faptul că stilul și caracterul muncii directorului constitue un puternic factor educativ în școală, reflectându-se nemijlocit în munca și în comportarea întregului colectiv.

Un exemplu viu în această privință îl constitue situația școlii din comuna Fundulea, raionul Brănești, regiunea București. Până în anul școlar trecut, aspectul acestei școli desvăluia lipsa de interes a direcției pentru a crea copiilor condiții bune de învățătură. O clădire prost gospodărită, cu gardul dărîmat, clasele murdare, neprimitoare, cu pereți stropiți cu noroi, cu uși fără clanțe și broaște, cu sobe care nu puteau fi folosite, cu podeaua stricată. Pe scurt, în această școală, totul se prezenta astfel încât îndepărta pe copii de școală și îngreuna activitatea cadrelor didactice. De această stare de lucruri răspundea în primul rând directorul școlii, Gh. Arsenescu. Deasemenea, o parte din vină a purtat-o și colectivul școlii, care a tolerat această situație.

In urma măsurilor luate de secțiile de învățământ raională și regională, la școala din comuna Fundulea a fost numit un nou director, tovarășul Atodiresei Mircea.

Am revăzut de curând această școală. Transformarea ei este adâncă, atât pe plan gospodăresc cât și pe plan educativ. Clasele sunt curate, îngrijite și au devenit astfel cu mult mai atrăgătoare pentru școlari. Ușile sunt în perfectă stare, băncile curate și așezate în ordine, sobele puse în funcțiune, podeaua reparată, curtea curată, împrejmuită de un gard deasemenea reparat.

Școala în care altă dată nu se simțea nimic din atmosfera unei instituții de cultură atrage azi elevii prin înfățișarea ei, ce reflectă spiritul de chibzuială gospodărească, de inițiativă, de dragoste față de copii precum și atitudinea justă față de muncă a noului director și a colectivului școlii. In acest colectiv, în care au intrat de curând cadre tinere, pătrunse de dorința de a ridica nivelul muncii în școală — cum sunt tovarășii Gheorghe V. Gheorghe, C. Gagiu și alții — există o adevărată atmosferă de muncă. Cadrele didactice se străduesc să găsească cele mai potrivite mijloace de colaborare cu părinții, de îndrumare și de mobilizare a acestora în vederea asigurării frecvenței regulate a tuturor elevilor. Colectivul didactic se preocupă stăruitor de găsirea celor mai bune metode pentru îmbunătățirea procesului de învățământ în școală. De unde mai înainte absentarea elevilor dela curs sau slaba lor pregătire nu supăra pe nimeni, nu constituia o preocupare, astăzi școala a realizat o frecvență bună și un nivel ridicat de pregătire al elevilor.

Imbunătățirea muncii la școala din comuna Fundulea se datorește stăruinții cu care actualul director s'a ocupat de rezolvarea problemelor școlii, grijii cu care a mobilizat tot colectivul didactic la o muncă susținută.

In fața directorului și a colectivului școlii stau sarcini însemnate, a căror îndeplinire trebue să ducă la îmbunătățirea mai departe a muncii din școală. Astfel, este necesar să se acorde mai multă grijă ridicării tinerelor cadre, să se urmărească stăruitor pregătirea mai temeinică a elevilor, să se acorde cea mai mare grijă ridicării calității lecțiilor.

C. DINESCU

gului și pedagogiei dacă am crede cele scrise de Montessori în 1933, în articolul „Educația copiilor": „Sufletul este creat de dumnezeu și educatorul nu-l poate modela, ci doar îi poate da posibilitatea de a se desvolta, înlăturând piedicile și influențele dăunătoare" (Schweitzer Erziehungs-Rundschau, 1933, nr. 10, p. 250).

Astfel de afirmații pedagogice constituie un mijloc comod pentru a declara drept vătămător și nenatural pentru „sufletul" copilului tot ce este legat de progres, de mișcarea democratică și invers, drept natural pentru „suflet" rămânerea în sânul bisericii și a organizațiilor ei.

In cartea „Casa copilului", publicată în 1909, Montessori a descris activitatea practică a instituțiilor sale, expunând totodată teoria sa pedagogică. Pe coperta acestei cărți găsim o ilustrație tipică pentru activitatea instituțiilor Montessori: un copil cu ochii legați stă la masă și pipăie niște cilindri mici care stau în fața lui[1]).

In Februarie 1947, în revista engleză **School** a fost publicat un articol al cărui titlu sună ca o ironie: „Femeia care a făcut ca școala să devină o bucurie". Acest articol, consacrat sosirii lui Montessori în Anglia, descrie una din școlile „Montessori" din Acton. Pe prima pagină a acestui articol găsim o fotografie din viața instituției descrise: un băiat stă pe podea, cu ochii legați, și pipăie niște cilindri.

In 1951, în revista franceză **L'Ecole nouvelle** a fost publicat articolul „Casa copilului — școala Montessori". Ca și multe alte articole care descriu activitatea instituțiilor pentru copii care lucrează după metoda Montessori, acest articol constituie o dovadă de nezdruncinat că scopul sistemului Montessori constă nu numai în legarea ochilor copilului, ci și a spiritului și a intelectului acestuia.

Montessori repetă mereu că educația morală constitue „baza problemelor economice și politice". Conținutul acestei morale a fost expus de ea fățiș în 1947, în cuvântarea ținută la Paris (revista **L'Education nationale**, 1947, nr. 17, p. 14).

Frică, pesimism, neîncredere, iată care sunt sentimentele morale pe care le educă ea la copii.

Obscurantista catolică Montessori a luptat activ, chiar în rândurile preșcolarilor, împotriva ideologiei optimiste a oamenilor muncii, împotriva tendințelor lor spre unitate în lupta împotriva exploatatorilor. Toate sentimentele omenești sunt înlocuite cu psihologia fricii, a pesimismului și cu credința în cel de sus, cu ideia consolatoare că „săracii ocupă un loc de seamă în împărăția lui dumnezeu" și că lor le este făgăduită „împărăția cerului".

Numai un criminal poate afirma că optimismul, frăția, bucuria, încrederea, n'au ce căuta în educația copiilor.

Deosebit de cinic apare Montessori în cartea sa plină de obscurantism „Copilul în biserică", care cuprinde fotografia și autograful papei. Montessori a denumit această carte „Note privitoare la experiențele educației religioase". Ea cere ca în fiecare școală să fie organizată „o cameră sfântă" pentru educația religioasă.

In Barcelona franchistă, Montessori a organizat personal „o cameră sfântă" pe lângă școală. Călugărițe spaniole, italiene și altele au învățat dela Montessori metodele cele mai perfide de mortificare spirituală a copiilor oamenilor muncii. In Scoția se face propaganda școlii din Glasgow, condusă de călugărițele educate după „sistemul" lui Montessori.

Acesta este adevăratul înțeles al „cerințelor" lui Montessori de a educa copiii în spiritul „libertății și independenței".

Dacă din punct de vedere moral Montessori voia să educe slugi docile capitalismului, atunci din punct de vedere intelectual ea a căutat să formeze un muncitor limitat, lipsit de personalitate, un apendice al tehnicii capitaliste contemporane. Declarând că forța vitală care se găsește în copil se manifestă la vârsta preșcolară doar prin activitatea organelor de simț, Montessori reduce întregul conținut al educației intelectuale a copiilor la exersarea organelor de simț, privând pe copii de cuvântul omenesc viu, de realizările culturii poporului — basme, cântece, versuri și chiar jocuri — tovarășul firesc de drum al vieții copiilor și o condiție necesară pentru desvoltarea lor.

Exercițiile de desvoltare a organelor de simț, Montessori le organizează în așa fel încât copilul să nu poată veni în contact cu viața reală. In vederea acestui scop, ea a elaborat un sistem de materiale didactice care nu desvăluie în fața copiilor nici lumea animală, nici lumea vegetală, nici fenomenele vieții și naturii. Copilul nu se va putea bucura de imaginea obiectelor și fenomenelor cunoscute sau încă necunoscute lui, el nu va putea să facă exerciții pentru a denumi aceste obiecte și fenomene, nu va cunoaște însușirile lor reale, particularitățile lor; gândirea lui nu se va îmbogăți cu noi reprezentări, iar reprezentările pe care le are nu vor fi precise și clare. Acest material lipsit de obiect, pe care Montessori îl numește „mediu", trebuie să stea — după părerea ei — la baza desvoltării copilului.

Acuitatea senzorială a organelor de simț, dobândită în urma acestor exerciții, va asigura capitaliștilor posibilitatea de a exploata și mai mult pe muncitorii din producție.

In sistemul materialelor didactice „Montessori" un loc important îl ocupă materialul pentru autoinstrucția (după expresia ei proprie) copiilor în domeniul scrisului, cititului și socotitului. Făcând exerciții permanente, copiii învață de timpuriu, dela vârsta de 4—5 ani, să citească, să scrie și să socotească. Acest învățământ, bazat pe exersare mecanică, nu urmărește desvoltarea intelectuală a copiilor, ci doar înrădăcinarea unor anumite deprinderi. Burgheziei, care are nevoie de muncitori știutori de carte, îi convine foarte mult acest sistem de învățare mecanică a copiilor din vârsta fragedă, deoarece foarte mulți copii n'au posibilitatea de a frecventa nici măcar școala elementară. Acest sistem de instrucție mecanică îi convine burgheziei și în scopurile americanizării coloniilor ei. Martyn Hisholm, descriind grădinița de tipul Montessori pentru fetițele din Egipt[2]), este încântat de faptul că o fetiță de 5 ani, Zainaie, care nu poate să lege mai mult de două cuvinte englezești, știe deacum alfabetul după metoda normală a lui Montessori (**Jurnal School**, 1947, nr. 5, p. 8).

Montessori are în India rolul unui fel de guvernator pentru problemele pedagogice. In 1939, ea a sosit în India ca „salvator" pedagogic. Intâmpinată cu mult fast de către societatea teosofică, Montessori a declarat că realizarea sistemului ei educativ în India „va da un mare imbold desvoltării materiale și spirituale a țării". Primarul orașului Madras a declarat în discursul său că „țara va fi veșnic recunoscătoare doctorului Montessori, dacă ea va reuși să dea o nouă orientare educației în India" (revista **Scotish education journal**, 1941, Aprilie, p. 244—245).

Incepând cu organizarea unor instituții izolate după sistemul Montessori, societatea teosofică a intensificat propaganda sistemului Montessori după cel de al doilea război mondial. In 1947, în orașul Adiar s'a deschis un centru permanent pentru pregătirea elevelor după sistemul Montessori. In fruntea acestui centru se găsea Montessori personal. Incă din 1947 ea a organizat cursuri în vederea pregătirii educatorilor pentru instituțiile de tip Montessori.

Astfel, printre metodele de înrobire a oamenilor muncii din colonii și din țările dependente, imperialiștii anglo-americani folosesc și diferite „teorii" și „sisteme" reacționare de educație preșcolară. Sub lozinca ipocrită de educare a copiilor în spiritul „libertății și independenței", pedagogia lui Montessori duce o luptă activă împotriva influenței tot mai mari a ideologiei progresiste, împotriva năzuințelor oamenilor muncii de a-și educa copiii în spiritul ideologiei proletare.

Montessori nu s'a mărginit să ceară educarea în spiritul „libertății și independenței" numai pentru copiii de vârstă preșcolară. Incă între anii 1920—1930 ea a început să recomande intens sistemul său și pentru școala elementară, iar mai târziu s'a ocupat cu extinderea lui și în școala medie. Se știe că în Anglia, Franța și Olanda sunt organizate școli medii experimentale după sistemul recomandat de Montessori. Montessori are pretenția să propage aplicarea metodei ei și la universitate. Pentru organizarea acestui fel de universitate, ea a ales orașul Adiar din India.

In lupta ei împotriva organizațiilor și partidelor progresiste, care propun îmbunătățirea situației copiilor și educarea lor, Montessori se sprijină pe teoria social-reacționară după care mișcarea societății pe calea progresului nu depinde de oameni, ci de o „forță superioară", care duce totul către un sfârșit predestinat.

In cartea „Copilăria", Montessori se ridică pe față împotriva materialismului istoric, încercând să dovedească faptul că lupta care are loc în societate este un fenomen nesupus legilor, un rezultat „al manifestării răutății unor oameni care n'au căpătat o bună educație".

Montessori afirmă că, în lumea capitalistă, totul, inclusiv situația copiilor, s'ar ameliora datorită „forței superioare". Probabil că din cauza acestei forțe superioare guvernul italian, care a cheltuit în 1949 37 miliarde lire pentru poliție și 22 miliarde lire pentru armată, n'a alocat nicio liră pentru îmbunătățirea situației a 200.000 de orfani, victime ale războiului, și a 35.000 de copii infirmi. Probabil că tocmai deaceea situația copiilor din țările capitaliste în secolul XX „s'a ameliorat" într'atâta, „încât la fiecare 5 minute în S.U.A. moare un copil, iar la fiecare 8 minute se naște un copil mort". (**M. D. Ovseannicova**, Situația tragică a copiilor în țările capitaliste, 1950, p. 13).

Femeile din țările Asiei, în apelul lor către femeile din S.U.A., Anglia, Franța și Olanda, scriu: „Copiii noștri sunt desbrăcați și mor de foame; pe plantațiile din India, Malaya și Indonezia noi am lucrat ca roabe, cu inima îndurerată, văzând starea jalnică a copiilor noștri".

Dar Montessori nu observă lacrimile, chinurile și suferințele copiilor. In schimb, ea consideră ca indici de „ameliorare" a situației copiilor în secolul XX faptul că „fabricanții sunt ocupați cu fabricarea jucăriilor pentru copii".

Lumea întreagă este zguduită de „jucăriile" pe care le trimit burghezii copiilor din Coreea și Vietnam. De ce să organizăm comitete de apărare a copiilor, comisii școlare speciale? încearcă să convingă Montessori pe oamenii muncii. Există dumnezeu și el vă ajută.

Din fericire, soarta popoarelor și a copiilor lor se găsește în mâini sigure și nu depinde de voința și dorințele lui Montessori și ale celor de felul ei. Cu toate represaliile burgheziei internaționale, cu toate uneltirile Vaticanului, Partidul Comunist din Italia se bucură de o influență predominantă în păturile largi ale oamenilor muncii.

Oamenii muncii se ridică în mod organizat împotriva sistemelor burgheze de educație. Organizațiile democratice din diferite țări iau măsurile necesare pentru slăbirea influenței exercitate de aceste sisteme asupra tinerelor generații. Numai în Italia, în anii postbelici, organizațiile democratice au deschis, din fondurile strânse de oamenii muncii, numeroase grădinițe de copii, colonii de vară, cămine serale care funcționează după terminarea lecțiilor în școală.

Revista **L'Ecole emancipée** scria în 1930 că în mediul proletar există idei preconcepute împotriva operei lui Montessori. Proletariatul nu are idei preconcepute, dar el nu poate fi de acord cu ideile care sunt în contradicție cu interesele lui vitale.

1) In instituțiile preșcolare „Montessori" se acordă o atenție deosebită antrenării organelor de simț. Spre a putea izola diferite organe de simț în procesul funcționării lor se practică exerciții cu ochii legați.

2) In Egipt există grădinițe de copii separate pentru fetițe și băieți.

Pentru înfăptuirea marilor construcții

Colectivele de specialiști din institutele de cercetări și proiectări de construcții sunt antrenate în acțiunea de înfăptuire a sarcinilor trasate în Hotărîrile partidului și guvernului privitoare la construcția și reconstrucția orașelor, la planul de reconstrucție socialistă a orașului București și la construirea metroului Capitalei.

La Institutul de proiectare a construcțiilor se lucrează acum studii privitoare la construirea cartierelor muncitorești din Valea Jiului și Filipeștii de Pădure, la construirea orașelor noi de pe traseul canalului Dunăre-Marea Neagră, ca și la reconstrucția Orașului Stalin, a orașelor Brăila, Galați, Hunedoara și altele.

In cadrul aceluiaș institut, un colectiv de studiu și proiectare întocmește planurile pentru reconstrucția Capitalei noastre. Colectivul a elaborat primele proiecte provizorii, care în curând vor căpăta formă definitivă. Unul dintre colective, condus de tovarășul profesor arhitect Duiliu Marcu, studiază planurile noului cartier universitar.

Noul cartier universitar — spune tovarășul profesor arhitect Marcu — va fi așezat între Teatrul Muzical și Moara Ciurel. Diferitele institute universitare — Institutul energetic, Institutele de mine și petrol, de construcții, de arhitectură și altele — se vor înșirui dealungul cheiurilor de piatră ale Dâmboviței, alternând cu blocuri de locuințe în fața cărora, pe malul opus, se va amenaja un mare parc studențesc. Această zonă verde, care va măsura aproape 135 ha., va constitui un minunat loc de odihnă și recreație pentru studenții care vor frecventa cursurile institutelor, pentru studenții Universității „C. I. Parhon" și pentru cadrele didactice. Proiectele prevăd construirea în parcul universitar a numeroase pavilioane, restaurante, teatre de vară, terenuri de sport și standuri. Parcul va fi amenajat pe malurile Dâmboviței, lărgită până la 50 de metri și traversată de numeroase poduri cu o înfățișare artistică.

In studiile noastre — a adăugat tov. profesor arhitect Duiliu Marcu — am ținut seama de un element nou, acela al utilizării la maximum a diferențelor de nivel, care în câteva locuri ating 15—17 m. In felul acesta, unele institute de învățământ vor domina parcul și cartierul universitar. In studiile noastre ne călăuzim de marea și bogata experiență a arhitecturii sovietice, în special de experiența construirii cartierului universitar din Moscova — a încheiat tov. prof. arh. Marcu.

★

In urmă cu câteva săptămâni s'a creiat, în cadrul noului Departament al Căilor Ferate, Direcția Generală a Metroului București. Specialiștii institutului de elaborare a proiectului metroului lucrează acum la redactarea unui memoriu tehnico-economic, care va cuprinde rezultatele studiilor și al încercărilor de foraj întreprinse de unitățile geotehnice. In cursul lunii Februarie s'au început lucrările de foraj în patru sectoare ale Capitalei. Asemenea lucrări vor fi efectuate și în alte puncte, pentru a se da formă definitivă traseului. Institutul de proiectare a primit deasemenea temele pentru începerea lucrărilor de întocmire a planurilor de locuințe pentru salariații metroului.

O preocupare principală o constitue pregătirea cadrelor de constructori ai metroului. Institutele de învățământ medii și superioare, ca Institutul de Transporturi, Facultatea de Construcții și școlile Comitetului Geologic și rezervelor de muncă au introdus în programele lor materii specifice construcției metroului. In aceste instituții de învățământ urmează a fi pregătite și cadrele ce vor deservi buna funcționare a metroului, care va constitui cel mai rapid și ieftin mijloc de transport pus la îndemâna oamenilor muncii din Capitala țării noastre.

Redacția „Gazetei Invățământului", anunță cu profundă durere moartea redactorului șef adjunct al ziarului VIAȚA SINDICALĂ,

IACOB THALER

survenită la 22 Februarie 1953 după o grea și îndelungată suferință și exprimă sincere condoleanțe familiei defunctului.

Din activitatea cursurilor populare de limba rusă

Oamenii muncii din țara noastră, dornici de a-și însuși limba rusă, limba lui Lenin și Stalin, urmează în număr din ce în ce mai mare cursurile populare de limba rusă, pentru a putea cunoaște nemijlocit comorile științei și ale culturii sovietice.

Pe întreg cuprinsul țării funcționează în acest an peste zece mii cursuri populare de limba rusă, care cuprind peste șaisprezece mii de cursanți. Majoritatea cursanților o formează muncitorii și țăranii muncitori. Deasemeni, urmează cursurile de limba rusă numeroase cadre didactice, tineri, femei etc.

In munca multora dintre cursurile populare de limba rusă se obțin realizări însemnate. Așa stau lucrurile, de pildă, la cursurile de pe lângă gospodăria agricolă colectivă și gospodăria agricolă de stat din comuna Zărnești regiunea Bacău; de pe lângă spitalul de stat din Tg. Neamț, de pe lângă S.M.T. Rădăuți, regiunea Suceava, din comuna Borzești-Tg. Ocna etc. La aceste cursuri frecvența este de 100% iar lecțiile sunt ascultate cu mult interes.

Marea majoritate a cadrelor didactice se preocupă stăruitor de însușirea cunoștințelor de limba rusă. Există însă și unii învățători sau profesori care subapreciază însemnătatea acestui studiu. Așa se întâmplă, de exemplu, în orașul Oradea, unde nu frecventează cursurile de limba rusă decât un număr mic de cadre didactice. Este necesar ca învățătorii și profesorii să acorde cea mai mare grijă însușirii limbii ruse, care le dă posibilitatea să cunoască direct marea experiență a școlii și a pedagogiei sovietice.

Sarcini însemnate revin profesorilor care predau limba rusă în cadrul cursurilor populare. Aceștia au datoria de a mobiliza pe oamenii muncii în vederea frecventării regulate a cursurilor și de a asigura un nivel ridicat al predării, pentru însușirea unor cunoștințe temeinice de limba rusă a tuturor cursanților.

Munca unui cerc literar

Cercul literar al școlii medii de 10 ani „I. L. Caragiale" din Ploești se preocupă îndeaproape de problemele cunoașterii și răspândirii literaturii în rândurile elevilor. In cadrul cercului s'au discutat probleme ca: operele literare ale democraților revoluționari ruși, importanța mondială a literaturii sovietice, lupta pentru pace în literatură, caracterul antinațional, antipatriotic și antiprogresist al literaturii decadente, etc.

Cercul este frecventat cu regularitate de 40 de elevi, dintre care unii se preocupă mult de problemele creației literare. Astfel, în cadrul cercului se prezintă lucrări originale. In ședințele cercului au loc referate, simpozioane etc.

Pentru educația estetică a elevilor, reproducerile celor mai bune opere de artă plastică sunt proiectate cu ajutorul epidiascopului. In cadrul cercului se organizează cu regularitate audierea de discuri în strânsă legătură cu tema literară discutată. De exemplu, elevii au ascultat un referat despre opera lui Pușkin ca izvor de inspirație în muzică, referat însoțit de o audiție muzicală. Colectivul cercului a organizat excursii în București, cu prilejul cărora membrii cercului au fost la teatru, la Operă, la concerte etc. Elevii își arată impresiile în legătură cu aceste spectacole la gazeta de perete.

Toate aceste realizări se datoresc muncii organizate de colectivul elevilor, sub îndrumarea profesorilor de limba română și limba rusă. In sprijinul muncii cercului vine și biblioteca, care numără peste 1300 de volume.

Prof. TRAIAN POPESCU
școala medie de 10 ani Ploești.

Note politice externe

● Organizațiile obștești ale U.R.S.S. ajută sinistrații din Anglia, Olanda și Iran. ● „Mașina de vot" dela O.N.U. a respins propunerea sovietică de a se invita delegatul R. P. D. Coreene la discuțiile în problema coreeană. ● Eșecul conferinței dela Roma a ațâțătorilor la război. ● Demonstrații de protest ale învățătorilor din India. ● Trafic de copii în Anglia.

Organizațiile obștești din Uniunea Sovietică au contribuit la fondul pentru ajutorarea sinistraților de pe urma inundațiilor din Anglia și Olanda. Consiliul Central al Sindicatelor Sovietice a contribuit la ajutorarea sinistraților din Anglia cu 50.000 lire sterline; Centrala Cooperativelor cu 20.000 lire sterline; Comitetul executiv al Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie cu 12.000 lire sterline și Comitetul antifascist al femeilor sovietice cu 8.000 lire sterline. Organizațiile obștești sovietice au contribuit deasemeni cu sume importante la „Fondul național al sinistraților" din Olanda.

Ajutorul sovietic acordat sinistraților din Anglia și Olanda este considerat de popoarele din aceste țări ca o mare contribuție la cauza întăririi prieteniei între poporul sovietic și popoarele englez și olandez. In numele Asociației pentru prietenia anglo-sovietică, J. Platts Mills, președintele acestei asociații a adresat organizațiilor obștești sovietice care au contribuit la ajutorarea sinistraților din Anglia o telegramă de mulțumiri. Au adresat deasemeni mulțumiri primarul Londrei, lordul Rupert de la Bere și primul ministru al Angliei, Churchill.

„Fondul Național al sinistraților" din Olanda a adresat deasemeni prin intermediul ambasadei Uniunii Sovietice mulțumiri către organizațiile obștești sovietice care au contribuit la ajutorarea sinistraților de pe urma inundațiilor din Olanda.

Societățile de Cruce Roșie și Semilună Roșie ale U.R.S.S. au acordat deasemeni un ajutor de 500.000 riali pentru a fi remiși societății iraniene a Leului și Soarelui Roșu în vederea ajutorării populației Iranului care a suferit de pe urma recentului cutremur de pământ.

★

In Comitetul Politic nr. 1 al Adunării Generale O.N.U. care și-a început lucrările la 25 Februarie, șeful delegației sovietice A. I. Vișinschi a propus ca un reprezentant al Republicii Populare Democrate Coreene să fie invitat a lua parte la discuțiile care vor avea loc în legătură cu problema coreeană. A. I. Vișinschi a arătat că este de neconceput ca această problemă importantă să fie examinată în lipsa reprezentanților Coreei de Nord, mai cu seamă că în Comitetul Politic care desbate problema coreeană se găsește de față agentul clicii lui Li-Sîn-Man.

In urma intrării în funcțiune a mașinii de vot dela O.N.U., propunerea sovietică a fost respinsă cu 35 de voturi contra 16 și 6 abțineri dela vot. Pentru adoptarea propunerii sovietice au votat R. S. S. Ucrainiană, R.S.S. Bielorusă, Polonia, Cehoslovacia, India, Indonezia, Siria, Birmania, Egiptul, Afganistanul, Pakistanul, Iranul, Arabia Saudită, Yemenul și Iugoslavia. Printre țările care au votat împotrivă se află în primul rând S.U.A., Anglia, Franța, Grecia și Turcia. S'au abținut dela vot Argentina, Chile, Bolivia, Guatemala, Liban și Israel.

★

La Roma a luat zilele acestea sfârșit conferința celor 6 miniștri ai afacerilor externe aparținând statelor participante la așa zisa „armată europeană". Această conferință, după cum reese din însuși comunicatul publicat, s'a soldat cu un eșec din cauza divergențelor guvernelor dela Bonn și Paris. Conferința a avut printre altele scopul să examineze așa zisele „protocoluri suplimentare" francezo-germane, care nu sunt altceva decât o încercare a guvernului reacționar dela Paris de a înșela masele din Franța prin cererea unor pretinse „garanții" împotriva pericolului prezenței trupelor mercenare din Germania Occidentală.

Ziarul „Der Tagesspigel" care apare în Berlinul Occidental scrie: „Nu trebue să fi versat în arta de a citi documente diplomatice pentru a constata cât de puțin spun opiniei publice comunicatul publicat după încheierea conferinței dela Roma. Tonul enigmatic al comunicatului pregătește pe cititori să afle că conferința în legătură cu cererile suplimentare franceze nu a ajuns la un acord.

Eșecul conferinței dela Roma a participanților la blocul agresiv Atlantic dovedește odată mai mult că contradicțiile dintre participanții la acest bloc se ascut pe zi ce trece.

★

Ziarul „Hindustan Times" relatează că la Calcutta a avut loc o demonstrație la care a participat 10.000 de învățători din Bengalul de Vest. Demonstranții au venit în fața clădirii Adunării legislative locale pentru a prezenta un memorandum în care se cere mărirea imediată a salariilor.

In semn de solidarizare cu colegii lor, la demonstrație au participat și învățătorii din Calcutta. Primul ministru al Bengalului de Vest a refuzat să primească delegația învățătorilor. In semn de protest, membrii opoziției din adunarea legislativă a statului au părăsit demonstrativ ședința Adunării.

★

Ziarul englez „Reynolds News" a publicat recent un articol intitulat „Trafic de copii la bursa neagră". In momentul de față, scrie ziarul, copiii pot fi cumpărați în Anglia la prețul mediu de 80 de lire sterline pentru un băiat și 150 de lire sterline pentru o fetiță.

In articol se explică amănunțit cum se desfășoară acest trafic. Victimele tranzacțiilor criminale sunt în majoritatea cazurilor copii unor mame singure, ale căror drepturi nu sunt garantate de lege. O femeie singură care are un copil se află mai totdeauna într'o situație morală și materială grea. Din acest fapt profită aventurieri care îi propun să scape de copil. Sub presiunea împrejurărilor, femeia este adeseori nevoită să accepte târgul. Luând în „posesiune" copilul străin, traficanții îl vând unor persoane care doresc să-l „înfieze", fără să-și asume însă niciun fel de obligații cu privire la educarea lui.

Trebue observat că existența unei „burse negre pentru traficul de copii" în Anglia nu este desvăluită pentru prima oară. In Februarie anul trecut, bunăoară, ziarul „Empire News" a publicat un articol amplu asupra acestei chestiuni. Și alte ziare au scris despre aceasta. Cu toate acestea, business-ul mârșav, generat de sistemul capitalist, continuă să dăinue în Anglia și, după cum relatează ziarele, este în floare.

Comitetul sindical organizează schimbul de experiență

Una din principalele metode folosite de către organele sindicale pentru ridicarea conținutului învățământului este organizarea schimbului de experiență în școli, în scopul popularizării și extinderii metodelor celor mai bune.

In urma îndrumărilor primite dela comitetul sindical de învățământ al raionului Lenin, comitetul de instituție dela centrul școlilor medii de fete nr. 2, 10, 13 s'a preocupat încă dela începutul anului școlar de organizarea schimbului de experiență. Astfel, sub îndrumarea comitetului de instituție, colectivul profesorilor de istorie și-a întocmit un plan în vederea schimbului de experiență. In acest plan s'au prevăzut: studierea programei școlare, organizarea lecțiilor deschise pentru profesorii școlii, precum și a unor lecții deschise la care să asiste și profesorii de istorie dela alte școli ale raionului, confecționarea unui material didactic potrivit fiecărei lecții, popularizarea celor mai bune metode la cercurile pedagogice.

In scopul cunoașterii și aplicării metodelor sovietice, profesorii de istorie dela centrul școlilor medii de fete nr. 2, 10, 13 au prezentat în cadrul cercului pedagogic referate ca „Despre lucrările istoricului sovietic D. B. Grecov", „Intocmirea unui plan pentru lecția de istorie după experiența tov. Speranscaia, profesoară la școala nr. 124 din Leningrad" etc.

Pe baza materialului studiat, s'au organizat lecții deschise cu temele „Războiul franco-prusac", „Comuna din Paris" etc. Aceste lecții deschise au ajutat profesorilor de istorie să găsească cele mai bune metode și materialul didactic potrivit pentru a asigura însușirea temeinică a cunoștințelor de către eleve. Așa de pildă, la lecția „Comuna din Paris" predată la clasa a IX-a, s'a folosit harta Europei din timpul Directoratului și planul orașului Paris, pe care s'au indicat prin steguțe roșii cartierele în care au avut loc luptele în timpul Comunei. La lecția despre războiul franco-prusac, pentru a se putea urmări mai bine desfășurarea luptelor, s'a întrebuințat metoda săgeților. Pe harta Europei s'au fixat săgeți roșii care indicau înaintarea și ocupația prusacă în Franța. Aceste metode au fost generalizate și folosite și la celelalte școli din raion, în special la școala de 7 ani nr. 39 de fete.

Lecțiile deschise la care au participat și profesorii de istorie din alte școli ale raionului Lenin, au ajutat la îmbunătățirea predării istoriei în aceste școli. Cu prilejul discuțiilor care au avut loc pe marginea acestor lecții deschise, s'a subliniat însemnătatea folosirii materialului literar ajutător în predarea istoriei. Astfel, la lecția despre „Expediția lui Xerxes în Grecia", li s'a citit elevelor un fragment din opera lui Eschil, „Perșii" și un fragment din poezia lui Simonide din Kios, despre lupta dela Termopile. Problema folosirii materialului literar ajutător la lecțiile de istorie a fost desbătută și într'un referat ținut la cercul pedagogic. Cu acest prilej s'a recomandat folosirea poemului lui E. Jebeleanu, „N. Bălcescu", la lecțiile cu privire la anul revoluționar 1848, iar pentru lecția despre „Starea socială a Țărilor Românești în sec. al XVI-lea" s'a recomandat folosirea romanului maestrului M. Sadoveanu „Nicoară Potcoavă".

Ca să se vadă în ce măsură s'a înțeles lecția „Comunismul științific", predată la clasa a VIII-a, s'a folosit pentru verificarea cunoștințelor metoda referatelor. Astfel, elevele au alcătuit un referat cu tema „Dela utopie la știință". Această metodă a referatelor, găsită justă, a fost aplicată și în alte școli.

Ca urmare a schimbului de experiență organizat de colectivul profesorilor de istorie dela centrul școlilor medii de fete nr. 2, 10, 13, elevele au reușit să-și însușească mai bine materia predată și s'o poată lega mai just de actualitate. In cadrul cercului de istorie, elevele au alcătuit hărți care înfățișează răscoalele țărănești și luptele muncitorimii din țara noastră, sub conducerea partidului, între anii 1929-1933. Deasemenea, s'a alcătuit o hartă care înfățișează aspecte actuale din viața și activitatea muncitorilor din țara noastră. Pe această hartă, fixată pe o planșă, au fost puse steguțe în dreptul diferitelor orașe, șantiere ale socialismului etc. Dela aceste steguțe pornesc către marginile planșei fire roșii, ce se opresc în dreptul unor articole din presă care comentează faptele petrecute în orașul însemnat cu steguleț. Elevele au întocmit deasemenea un calendar istoric, care reprezintă figuri de luptători revoluționari din trecutul glorios al patriei noastre.

Este necesar ca metodele folosite la centrul școlilor medii nr. 2, 10, 13 să fie mai larg discutate în cercul pedagogic al profesorilor. Deasemenea, trebue să fie popularizată experiența în ceeace privește confecționarea materialului didactic de către eleve.

Rolul însemnat care revine comitetului sindical raional în organizarea schimbului de experiență pune în fața acestui comitet sarcina de a intensifica această activitate în rândurile tuturor profesorilor din raion.

ZOE FILIMON
președinta
comitetului sindical de învățământ
al raionului Lenin-București

Organizarea crosului „Să întâmpinăm 1 Mai"

Ca și în anii trecuți, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport organizează în primăvara aceasta crosul individual „Să întâmpinăm 1 Mai". Scopurile crosului sunt: popularizarea alergărilor pe teren variat în masele largi de tineret; descoperirea de noi elemente talentate; desemnarea celor mai buni alergători din țară la cros; trecerea normelor complexului G.M.A. la această probă.

Campionatul și concursul R.P.R. de cros individual „Să întâmpinăm 1 Mai" se desfășoară pe patru etape și anume:

a) — **Etapa I-a.** Campionate pe colective sau comune, între 15—29 Martie 1953.

Etapa I-a se va organiza în mediul rural de către: colective sătești locale (G.A.C., S.M.T., G.A.S.), cămine culturale, școli, iar în comunele unde nu există colective, de către căminele culturale sau de organizațiile de bază U.T.M.

In mediul urban, etapa I-a se va organiza de către colectivele sportive sindicale și școlărești, cercurile sportive de pe lângă școlile elementare, unitățile M.F.A. și M.A.I.

b) — **Etapa a II-a.** Campionatele pe raioane, la 5 Aprilie 1953. Se vor organiza în cadrul tuturor raioanelor și orașelor. Această etapă va fi organizată de către Comitetele pentru Cultură Fizică și Sport raionale și orășenești.

c) — **Etapa a III-a.** Campionatele pe regiuni, la 12 Aprilie 1953. Ele se vor organiza în orașele de reședință ale celor 18 regiuni de către Comitetele regionale pentru Cultură Fizică și Sport cu excepția regiunii București, care va organiza campionatul său, separat de orașul București, într'unul din orașele reședință de raion.

In orașul București se vor organiza primele 3 etape ale Campionatului în modul următor:

Etapa I-a: — pe colective sindicale, pe unități militare și pe școli, între 15—29 Martie 1953.

Etapa a II-a: — pe consilii orășenești de Asociații sportive, pe Departamente militare (M.F.A. și M.A.I.) și Departamente școlare (M.I.P., M.I.S., Rezervele de muncă), între 5—12 Aprilie 1953.

Etapa a III-a: — pe oraș, la 19 Aprilie 1953.

d) — **Etapa a IV-a.** Finala se va organiza în București la data de 26 Aprilie 1953, de către Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri, prin Comisia Centrală de Atletism.

La data de 26 Aprilie — odată cu finala campionatului — se va organiza în întreaga țară câte un cros local în fiecare oraș și în fiecare comună rurală. Pentru orașe, distanțele sunt cele prevăzute pentru etapa a II-a pe raion, iar pentru comunele rurale, cele prevăzute pentru etapa I-a pe comune.

Pentru orașul București, crosul local din 26 Aprilie se va organiza pe Asociații sportive.

Profesorii de educație fizică, diriginții și directorii au datoria de a contribui la succesul crosului „Să întâmpinăm 1 Mai" mobilizând, cu ajutorul colectivelor sportive școlare, mase largi de elevi în jurul acestei importante competiții sportive.

Mai multă grijă pentru cadrele didactice

Hotărîrea din 16 August 1951 a C. C. al P.M.R. și a guvernului prevede sarcini însemnate pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Mai există însă unele cazuri când Hotărîrea nu este respectată.

Astfel, în raionul Caracal, regiunea Craiova, cadrelor didactice nu li s'au repartizat la timp cotele de lemne ce li se cuveneau pe anul 1952. Aceeași situație există la Buzău și în comuna Fântânele, raionul Arad.

Deasemeni, mai sunt școli care nu au fost aprovizionate la timp cu lemne, ca de pildă, școala elementară din comuna Galicea-Mare, raionul Băilești, regiunea Craiova. Alte școli au fost nevoite să grupeze elevii din diferite clase, din cauza lipsei de combustibil.

Organele locale și, în special, sfaturile populare care nu s'au îngrijit din timp de aprovizionarea cu lemne a școlilor și a cadrelor didactice au dat dovadă de o atitudine condamnabilă, au împiedicat bunul mers al învățământului.

Se impune ca sfaturile populare și ocolurile silvice să ia măsuri urgente pentru remedierea acestor lipsuri, făcând astfel ca munca școlilor să se desfășoare în bune condițiuni.

In iadul titoist

In apropierea Belgradului, reședința bandei titoiste de spioni și asasini, pe un teren pustiu și mlăștinos amenință să se dărâme schelele aplecate într'o rână ale unor clădiri neterminate. Aceasta este tot ce a mai rămas din planurile trufașe ale clicii titoiste care începuse aci construirea „Novi Beograd-ului". Ce reprezintă așa numitul „Novi Beograd"? Astăzi — un simplu nume. După terminarea celui de al doilea război mondial, pentru cârmuitorii dela Belgrad și pentru stăpânii lor de peste ocean, acest nume însemna viitoarea reședință a guvernului proectatei „Federații Balcanice". Nutrind speranța neghioabă de a ajunge în fruntea noului stat balcanic și împinși de stăpânii lor — imperialiștii americani și englezi — lacheii titoiști au început construcția de paradă care a devenit inutilă în urma demascării lor ca uzurpatori ai puterii populare, ca restauratori ai capitalismului în Iugoslavia care a fost eliberată datorită istoricei victorii a Armatei Sovietice asupra fascismului german și luptei de eliberare dusă de poporul Iugoslaviei.

Cei care visau să devie conducătorii unui mult dorit stat balcanic, n'au devenit decât slugi prea plecate în fața imperialismului american și englez, călăi ai popoarelor iugoslaviei. Ei au transformat Iugoslavia într'o colonie, trec economia țării pe picior de război și strâng tot mai mult poporul în cătușele dictaturii fasciste. Popoarele Iugoslaviei au întâmpinat anul 1953 cu un sentiment de teamă și nesiguranță. Evenimentele care au avut loc la sfârșitul anului trecut constitue o dovadă vie că guvernanții-călăi dela Belgrad plănuesc târîrea poporului iugoslav într'un nou măcel mondial.

La mascarada organizată în Noembrie 1952 la Zagreb, mascaradă prezentată drept „congres" al partidului titoist, căpetenia călăilor dela Belgrad, Tito, a recunoscut fățiș că Iugoslavia e transformată astăzi într'un avant-post al statelor imperialiste în răsăritul Europei. La numai câtva timp după aceea, vorbind la Smederevska Palanca, cu ifosele caracteristice curcanului înfoiat, Tito s'a lăudat că ei, titoiștii, ar avea cea mai puternică armată din Europa.

Așazisul „plan social" anual adoptat de scupșcina titoistă la sfârșitul lunii Decembrie, reprezintă un program de jefuire a bogățiilor naționale ale țării, de ruinare și sărăcire continuă a oamenilor muncii. Din totalul cheltuielilor bugetare, cea mai mare parte — 180 miliarde de dinari — a fost alocată pentru scopuri militare directe. Sume uriașe se cheltuiesc pentru întreținerea poliției de siguranță, pentru pregătirea și întreținerea unui uriaș număr de spioni și diversioniști.

Pentru a-și înarma ciracii, în cadrul „acordului" economic americano-titoist, trădătorii poporului iugoslav plătesc imperialiștilor din S.U.A. cu 64 dolari un revolver, cu 720 dolari o mitralieră grea, cu 125.000 dolari un tanc ușor.

In același timp, Tito vinde Austriei porumb cu 4 dinari kg. și importă porumb american cu 9 dinari kg. La ordinele imperialiștilor americani, fără a ține cont de foametea care amenință țara, titoiștii au exportat mari cantități de porumb, grâu, și alte alimente. Datorită acestei politici ticăloase, Iugoslavia este astăzi în pragul foametei. Insuși Tito, căpetenia fasciștilor dela Belgrad, a fost nevoit să declare, la 17 Decembrie în cadrul unui meeting ținut la Mladenovat, că stocurile de alimente de care dispune Iugoslavia, inclusiv cele provenite din import, vor ajunge abea până către sfârșitul lunii Martie. După calculele unui expert în problemele aprovizionării cu alimente și în problemele agriculturii, de pe lângă O.N.U., chiar în cazul că se va respecta cea mai severă economie, Iugoslaviei îi lipsesc de pe acum 280.000 tone de grâu, 330.000 tone de porumb, 20.000 tone de orz, 30.000 tone de ovăz, 20.000 tone de fasole, 30.000 tone de untură de porc, 20.000 tone de zahăr. Este demn de remarcat că Iugoslavia se găsește în această situație după ce, așa cum recunoaște oficiosul titoist „Borba", numai pe primul semestru al anului 1952 s'a exportat porumb în valoare de 15,8 miliarde de dinari.

Incercând să ascundă poporului faptul că această situație se datorește politicii trădătoare a titoiștilor de înfeudare a țării față de imperialiștii americani și englezi, Tito pretinde că mizeria oamenilor muncii s'ar datora, chipurile, secetei care a lovit Iugoslavia anul trecut. Dece însă țările de democrație populară care sunt vecine cu Iugoslavia și în care condițiunile naturale sunt aceleași, au obținut recolte bogate și oamenilor muncii le este asigurată satisfacerea necesităților materiale și culturale în permanență creștere? Popoarele Iugoslaviei cunosc bine acest răspuns. Titoiștii însă, au tot interesul să-l ocolească cu grijă și fac tot ce le stă în putință pentru a ține masele în întuneric și ignoranță, în înapoiere culturală.

Dând cale liberă pătrunderii modului de viață american, culturii decadente americane, regimul fascist al clicii titoiste subordonează cultura cursei nebunești a înarmărilor, pregătirii unui nou măcel mondial, transformând literatura, arta, știința, școala într'o copie fidelă a culturii burgheze putrede și decadente a occidentului.

Călcând în picioare renumele mondial al unor savanți de seamă pe care poporul iugoslav i-a dat în trecut omenirii, ștergând cu buretele meritele lui Rudjer Boșcovici savant enciclopedist din secolul al XVIII-lea, ale lui Nicola Tesla, inventator în domeniul electricității, ale lui Iovan Tviici geograf-morfolog și antropogeograf, ale matematicianului Mihail Petrovici și ale altor oameni cu care poporul iugoslav se mândrește, titoiștii se ploconesc slugarnic în fața putredei culturi a burgheziei apusene.

In Iugoslavia, ca în nicio altă țară — a recunoscut revista engleză „Economist" — se vinde și se răspândește cu multă ușurință tot ceeace are drept scop prostirea maselor populare. Din grija binevoitoare a trădătorilor dela Belgrad, în Iugoslavia se plasează cu ușurință chiar și maculatura care este respinsă în apus. Puținele biblioteci care există în țară sunt pline de lucrări pseudo-științifice ale reacționarilor americani. Nu de mult, Universitatea din Belgrad a primit din partea lui Allan, ambasadorul S.U.A. la Belgrad drept „dar" operele „savantului" canibal William Vogt. Reînviind teoria lui Malthus, acest canibal cu mască de savant a calculat cu „preciziune" că pământul poate hrăni numai 900 de milioane de oameni. Restul populației globului, adică două treimi din oamenii căți trăiesc astăzi trebue să fie lichidați.

Trepădușii dela Belgrad, care au dat greș în încercările lor de a „elabora" teorii au găsit că e bine să recurgă la o cale mai ocolită. Poate că așa va fi mai mic riscul. Și iată-i la muncă pe elevii canibalilor de teapa lui Vogt, Pearson și Harper. Iată-i răspândind cărțile pline de otravă aduse de binevoitorul Allan. Inspirați de această diabolică literatură, suprasaturați de ideologia imperialismului, titoiștii prezintă războiul ca o „necesitate științifică". „Războiul biologic — scria fituica fascistă Narodnaia Armia — poate fi dus cu un deosebit succes în acele părți ale lumii, unde densitatea populației este mai mare".

Sărăcia spirituală a burgheziei americane și engleze este exportată cu mult „succes" în Iugoslavia titoistă. Guvernanții dela Belgrad caută să educe tineretul în spiritul cosmopolitismului, al rasismului, neomalthusianismului, weissmanism-morganismului, în spiritul ideologiei burgheze retrograde. „Devorează tu, dacă nu vrei să fii devorat", iată legea junglei care domnește în societatea capitalistă, lege pe baza căreia titoiștii se străduesc să educe tineretul în spiritul individualismului, al egoismului, al disprețului față de oameni.

In dorința lor ticăloasă de a corupe conștiința tineretului, de a transforma tinerii și tinerele Iugoslaviei în instrumente oarbe ale politicii lor agresive, cârmuitorii fasciști ai Iugoslaviei nu se dau înlături dela nimic.

Ei desfășoară o adevărată prigoană împotriva scriitorilor, oamenilor de știință, artiștilor, medicilor, pedagogilor progresiști. In școli și institute reacțiunea e în plin desmăț. Profesorii progresiști ca Nicola Nicolici, care în timpul războiului împotriva hitleriștilor a salvat viața multor partizani, ca Mirco Mircovici, etc. care demască politica antipopulară a clicii titoiste și care se ridică împotriva „educației" titoiste sunt înlăturați din învățământ, arestați și întemnițați, iar în locul lor sunt numiți profesori fasciști care nu se rușinează să lingă cismele stăpânilor americani așa cum odinioară lingeau pe cele ale hitleriștilor. Un asemenea profesor este fascistul Teodor Bariciac, rector al Universității din Zagreb. Reacționar înrăit, el și-a perfecționat „cultura" în laboratoarele hitleriste dela Würtzburg și Leipzig, a colaborat la publicațiile fasciste ale lui Hitler, iar astăzi colaborează la revistele „științifice" ale Wall-Street-ului.

In servilismul lor zelos față de imperialiștii americani, spionii dela Belgrad nu precupețesc nimic pentru a calomnia știința sovietică, știința care ocupă cu cinste primul loc în știința mondială. Așteptându-și cu nerăbdare ciolanul — adică pe limba lor dolarul — un oarecare Corici, profesor la Facultatea de Silvicultură și Agronomie din Saraevo nu-și economisește cuvintele de laudă la adresa pseudo-teoriei lui Morgan, în timp ce, cu o nerușinare caracteristică celor lipsiți de caracter, calomniază pe Miciurin și Lâsenko, savanți cu renume mondial, cu merite pe care nici cei mai înverșunați reacționari nu le pot ascunde, oricât s'ar strădui.

Fasciștii dela Belgrad își spun cu nerușinare „socialiști". Ei și-au intitulat „Frontul popular" drept „Uniunea socialistă a muncitorilor iugoslavi". Ce poate fi oare comun între titoiști și socialism?

In realitate titoiștii sunt dușmani de moarte ai socialismului. Și dacă ei caută să se gătească cu toga de „socialiști", apoi ei fac aceasta pentru a înșela poporul, pentru a prosti pe nătângi și a acoperi sub firma socialismului esența politicii lor banditești.

„Ciori care se împopoțonează cu pene de păun..., — spunea tovarășul Stalin despre hitleriști, când aceștia se ascundeau sub masca de socialiști — dar oricât s'ar împopoțona ciorile cu pene de păun, ele nu vor înceta de a fi ciori". Titoiștii sub orice mască s'ar ascunde rămân titoiști. Frazele sforăitoare „ultrasocialiste" nu-i vor putea ajuta să-și mascheze fața hidoasă de fasciști.

La mascarada organizată la Zagreb în Noembrie anul trecut, aceștia „socialiști" au adoptat cu multă zarvă o hotărîre cu privire la o mai strânsă colaborare cu alți socialiști și anume cu socialiștii de dreapta, cu internaționala trădătorilor. Bine spune poporul: „Cine se aseamănă se adună". Și unii și alții sunt inele ale aceluiaș lanț, agenți ai imperialismului american.

Cât de socialiști sunt titoiștii se poate ușor vedea din faptul că ei au interzis demult studierea operelor clasicilor marxism-leninismului în școlile titoiste. In schimb tineretului iugoslav, popoarelor Iugoslaviei li se bagă pe gât o literatură ca biografiile elogioase ale lui Eisenhower și Kidgway etc., „Aventurile lui Sherlok Holmes", „Rana fără sânge", „Zidul care galopează", filme standard tip Hollywood în genul „Tânărul cu cuțitul", „Jungla pe asfalt", cu scopul otrăvirii conștiinței maselor, pentru abaterea atenției poporului iugoslav dela mizeria în care trăiește.

Oamenii muncii din Iugoslavia cunosc însă adevărata față a titoiștilor și se ridică tot mai hotăriți împotriva sângerosului regim fascist al lui Iuda Tito. Protestul poporului nu poate fi înăbușit prin teroare. In fabrici și uzine, pe ogoare, în laboratoare și birouri, patrioții iugoslavi luptă pentru sfărâmarea lanțului de robie colonială, pentru doborîrea clicii tito-fasciste, pentru readucerea Iugoslaviei în lagărul socialist, pentru pace.

In școli și universități crește deasemeni lupta împotriva titoiștilor. „Refuzăm ideologia sălbatecă și cultura fascistă a apusului — este o lozincă ce apare tot mai des pe pereții universităților din Iugoslavia înrobită. Grevele studențești au devenit o puternică formă de luptă împotriva regimului titoist. La sfârșitul anului școlar trecut în toate institutele superioare de învățământ din Iugoslavia au avut loc puternice turburări. Drept măsură represivă titoiștii au închis școala superioară de diplomație și ziaristică deoarece aproape toți studenții ei s'au dovedit a fi antrenați în lupta împotriva regimului titoist. Chiar la Belgrad, unde copiii U.D.B.-ei mișună peste tot, profesorul Vaso, cunoscut agent titoist, a fost alungat în huiduieli din sala de curs.

Popoarele Iugoslaviei sunt hotărîte ca prin luptă să-și redobândească libertatea, să scuture jugul fascist al clicii titoiste și al robiei imperialiste.

In focul luptei, așa cum a arătat tovarășul Pero Popivoda, „ia ființă un partid nou, revoluționar, cu adevărat comunist, al Iugoslaviei, care va apăra cinstit interesele clasei muncitoare și ale poporului său, și va ridica sus steagul internaționalismului proletar. Patrioții iugoslavi s'au unit în „Uniunea patrioților iugoslavi pentru eliberarea popoarelor Iugoslaviei de sub asuprirea fascistă a lui Tito-Rankovici și din robia imperialistă", Uniune care își propune ca sarcină să lichideze regimul tito-fascist și să sfarme lanțurile robiei imperialiste, să restabilească în Iugoslavia orânduirea democrat-populară, să readucă țara în lagărul democrației și socialismului, să restabilească legăturile prietenești ale țării cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară, să lupte pentru pace și colaborare între popoare.

I. DRAGU

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 5954

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 205 | 4 PAGINI, 25 BANI | VINERI 6 MARTIE 1953

„Fiți siguri, tovarăși, că sunt gata să consacru ...cauzei clasei muncitoare, cauzei revoluției proletare și comunismului mondial toate puterile mele, toate aptitudinile mele, și, dacă va fi nevoie, să-mi dau tot sângele meu, picătură cu picătură."

I. V. STALIN

Tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin a încetat din viață

Din partea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Consiliului de Miniștri al U. R. S. S. și a Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Către toți membrii partidului, către toți oamenii muncii din Uniunea Sovietică

Dragi tovarăși și prieteni!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. anunță cu adâncă durere partidul și pe toți oamenii muncii din Uniunea Sovietică că la 5 Martie, ora 9,50 seara, a încetat din viață după o boală grea Iosif Vissarionovici Stalin, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

A încetat să bată inima lui Iosif Vissarionovici Stalin, tovarășul de luptă și genialul continuator al cauzei lui Lenin, înțeleptul conducător și învățător al Partidului Comunist și al poporului sovietic.

Numele lui Stalin este nespus de drag partidului nostru, poporului sovietic, oamenilor muncii din lumea întreagă. Împreună cu Lenin, tovarășul Stalin a făurit puternicul partid al comuniștilor, l-a educat și l-a oțelit; împreună cu Lenin, tovarășul Stalin a fost inspiratorul și conducătorul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, întemeietorul primului Stat socialist din lume. Continuând opera nemuritoare a lui Lenin, tovarășul Stalin a condus poporul sovietic la victoria de importanță istorică mondială a socialismului în țara noastră. Tovarășul Stalin a condus țara noastră la victoria asupra fascismului în cel de al doilea război mondial fapt care a schimbat în mod radical întreaga situație internațională. Tovarășul Stalin a înarmat partidul și întregul popor cu programul măreț și clar al construirii comunismului în U.R.S.S.

Moartea tovarășului Stalin, care și-a închinat întreaga sa viață slujirii fără preget a măreței cauze a comunismului, este cea mai grea pierdere pentru partid, pentru oamenii muncii din Țara Sovietică și din toată lumea.

Vestea încetării din viață a tovarășului Stalin va umple de adâncă durere inimile muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor și ale tuturor oamenilor muncii din Patria noastră, inimile ostașilor vitezei noastre armate și ai flotei maritime militare, inimile milioanelor de oameni ai muncii din toate țările lumii. In aceste zile de adâncă durere, toate popoarele țării noastre își strâng și mai mult rândurile în marea și frățeasca lor familie, sub conducerea încercată a Partidului Comunist, făurit și educat de Lenin și Stalin.

Poporul sovietic are o încredere nemărginită și este pătruns de dragoste fierbinte față de scumpul său Partid Comunist, deoarece el știe că legea supremă a întregii activități a partidului este slujirea intereselor poporului.

Muncitorii, colhoznicii, intelectualii sovietici, toți oamenii muncii din țara noastră urmează ferm politica elaborată de partidul nostru, care corespunde intereselor vitale ale oamenilor muncii și care are drept scop întărirea continuă a puterii Patriei noastre socialiste. Justețea acestei politici a Partidului Comunist este verificată în decenii de luptă, ea a dus pe oamenii muncii din Țara Sovietică la victoriile istorice ale socialismului. Insuflețite de această politică, popoarele Uniunii Sovietice, sub conducerea partidului, pășesc ferm înainte spre noi succese ale construcției comuniste în țara noastră. Oamenii muncii din țara noastră știu că îmbunătățirea continuă a bunei-stări materiale a tuturor păturilor populației — muncitori, colhoznici, intelectuali — satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți, au fost întotdeauna și sunt obiectul grijii deosebite a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic.

Poporul sovietic știe că capacitatea de apărare și forța Statului Sovietic cresc și se întăresc, că partidul întărește prin toate mijloacele armata sovietică, flota maritimă militară și organele de informație pentru a ridica în permanență pregătirea noastră pentru o ripostă zdrobitoare oricărui agresor.

Politica externă a Partidului Comunist și a Guvernului Uniunii Sovietice a fost și este politica de neclintit a menținerii și consolidării păcii, a luptei împotriva pregătirii și dezlănțuirii unui nou război, politica colaborării internaționale și a desvoltării legăturilor comerciale cu toate țările.

Popoarele Uniunii Sovietice, credincioase steagului internaționalismului proletar, întăresc și desvoltă prietenia frățească cu marele popor chinez, cu oamenii muncii din toate țările de democrație populară, legăturile de prietenie cu oamenii muncii din țările capitaliste și coloniale, care luptă pentru cauza păcii, democrației și socialismului.

Dragi tovarăși și prieteni!

Marea forță călăuzitoare și conducătoare a poporului sovietic în lupta pentru construirea comunismului este Partidul nostru Comunist. Unitatea de oțel și coeziunea de monolit a rândurilor partidului constitue principala condiție a puterii și forței sale. Sarcina noastră este de a păstra ca lumina ochilor unitatea partidului, de a-i educa pe comuniști ca luptători politici activi pentru înfăptuirea politicii și a hotărîrilor partidului, de a întări și mai mult legăturile partidului cu toți oamenii muncii, cu muncitorii, colhoznicii, intelectualii, deoarece în această legătură indestructibilă cu poporul rezidă forța și invincibilitatea partidului nostru.

Partidul consideră ca una din sarcinile sale cele mai importante educarea comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii în spiritul unei înalte vigilențe politice, în spiritul intransigenței și fermității în lupta împotriva dușmanilor interni și externi.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., adresându-se în aceste zile de adâncă durere partidului și poporului, își exprimă convingerea fermă că partidul și toți oamenii muncii din Patria noastră vor strânge și mai mult rândurile în jurul Comitetului Central și al Guvernului Sovietic, își vor mobiliza toate forțele și energia creatoare pentru măreața cauză a construirii comunismului în țara noastră.

Numele nemuritor al lui Stalin va trăi veșnic în inima poporului sovietic și a întregii omeniri progresiste.

Trăiască măreața, atotbiruitoarea învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin!

Trăiască puternica noastră Patrie Socialistă!

Trăiască eroicul nostru popor sovietic!

Trăiască marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

5 Martie 1953

Cu inima plină de nemărginită durere, partidul nostru, clasa muncitoare, întregul popor muncitor român deplâng alături de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, alături de popoarele Uniunii Sovietice, alături de întreaga omenire progresistă, uriașa pierdere suferită prin încetarea din viață a genialului conducător și învățător, a părintelui iubit al oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarășul de luptă și continuatorul operei lui Lenin, tovarășul IOSIF VISSARIONOVICI STALIN.

Pentru poporul român, I. V. Stalin este prietenul scump, eliberatorul, ocrotitorul, acela care i-a deschis larg calea spre fericire, ajutându-l cu grijă părintească să-și făurească o viață nouă, socialistă.

In aceste zile, care îndoliază omenirea muncitoare, pe toți cei ce iubesc pacea, poporul român, sub conducerea partidului, își strânge și mai mult rândurile în jurul nebiruitului steag al lui Lenin-Stalin, își întărește și mai mult coeziunea și unitatea, vigilența și combativitatea, își înzecește hotărîrea de luptă pentru întărirea forțelor socialismului și păcii în fruntea cărora pășește poporul sovietic, condus de gloriosul, încercatul și invincibilul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, făurit, crescut și călit de Lenin și Stalin.

Poporul român consideră drept cea mai înaltă îndatorire patriotică și internaționalistă a sa aceea de a-și dubla eforturile și energia în construirea socialismului, de a-și însuși comoara neîntrecutei experiențe a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, de a păzi ca lumina ochilor și de a consolida necontenit prietenia de nezdruncinat cu marele popor sovietic.

Geniul clarvăzător și atotcuprinzător al marelui Stalin a luminat popoarelor Uniunii Sovietice, popoarelor din țările de democrație populară, oamenilor muncii din lumea întreagă, calea dobândirii unor victorii de însemnătate istorică.

Tovarășul Stalin, slăvitul nostru învățător, prietenul și părintele nostru nemărginit de scump, va trăi veșnic în inima și în mintea poporului român, a tuturor popoarelor iubitoare de libertate și de pace.

Ideile sale atotbiruitoare, înțelepciunea sa nemuritoare continuă să lumineze oamenilor muncii cu aceeași uriașă putere drumul de luptă, însuflându-le încrederea nestrămutată în triumful cauzei lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Concluzia medicală asupra bolii și morții lui I. V. Stalin

In noaptea spre 2 Martie, I. V. Stalin a suferit o hemoragie cerebrală (în emisfera stângă), în urma maladiei hipertonice și a arteriosclerozei. Ca rezultat al acestui fapt s'a produs paralizia părții drepte a corpului și pierderea persistentă a cunoștinței. Chiar în prima zi a bolii au fost constatate simptome de turburări respiratorii, ca urmare a turburării funcțiunilor centrilor nervoși. Aceste turburări s'au agravat din zi în zi; ele aveau caracterul așa numitei respirații periodice cu pauze îndelungate (respirația Cheynes-Stockes). In noaptea spre 3 Martie, turburările respiratorii au început să capete din timp în timp un caracter amenințător. Chiar dela începutul bolii au fost constatate deasemenea turburări însemnate ale sistemului cardio-vascular, și anume tensiune arterială ridicată, accelerarea și turburarea ritmului pulsului (aritmie perpetuă) și dilatarea inimii. In legătură cu turburările progresive ale respirației și circulației sângelui, încă la 3 Martie au apărut fenomene ale insuficienței de oxigen. Din prima zi a bolii, temperatura a crescut și a început să se observe o leucocitoză crescută, ceeace putea indica formarea de focare inflamatorii în plămâni.

In ultima zi a bolii, odată cu agravarea bruscă a stării generale, au început să apară accese repetate de gravă și acută insuficiență cardio-vasculară (colaps). Examenul electrocardiografic a stabilit o turburare acută a circulației sângelui în vasele coronare ale inimii cu formarea de leziuni în focare ale miocardului.

In a doua jumătate a zilei de 5 Martie, starea bolnavului a continuat să se înrăutățească deosebit de rapid: respirația a devenit superficială și foarte accelerată, frecvența pulsului a atins 140—150 bătăi pe minut, plenitudinea pulsului a scăzut.

La ora 21,50 în urma fenomenelor crescânde de insuficiență cardio-vasculară și respiratorie, I. V. Stalin a încetat din viață.

A. F. TRETIACOV — ministrul Sănătății al U.R.S.S.
I. I. CUPERIN — șeful Direcției medical-sanitare a Cremlinului.
Profesor P. E. LUCOMSCHI — internistul șef al Ministerului Sănătății al U.R.S.S.
Profesor N. V. CONOVALOV — membru activ al Academiei de Științe Medicale.
Profesor A. L. MIASNICOV — membru activ al Academiei de Științe Medicale.
Profesor E. M. TAREEV — membru activ al Academiei de Științe Medicale.
Profesor I. N. FILIMONOV — membru corespondent al Academiei de Științe Medicale.
Profesor I. S. GLAZUNOV.
Profesor R. A. TCACIOV.
Docent V. I. IVANOV-NEZNAMOV.

Tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin a încetat din viață

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Miniștri al R. P. R. și Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. R.

Către toți membrii Partidu'ui Muncitoresc Român, către toți oamenii muncii din R. P. R.

Dragi tovarăși,

Vestea morții lui Iosif Vissarionovici Stalin — genialul conducător și învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, cel mai bun prieten al poporului român — a zguduit întregul nostru popor și ne-a îndoliat inimile.

Milioanele de muncitori, țărani muncitori, intelectuali, bărbați și femei din patria noastră sunt alături cu trup și suflet, în aceste momente grele, de poporul sovietic și împărtășesc nemărginita lui durere la moartea lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Alături de Lenin, tovarășul Stalin a făurit gloriosul Partid Comunist, a condus Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, a întemeiat primul stat socialist — cel mai puternic stat din lume.

Tovarășul Stalin a condus opera de construire victorioasă a socialismului în U R S S și a înarmat partidul comunist și poporul sovietic cu mărețul program de construire a celei mai înalte societăți comunismul.

Numele tovarășului Stalin va rămâne pe veci legat de victoria istorică a Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial, victorie care a salvat omenirea de barbaria fascistă.

Mărețele idei staliniste despre pace și prietenie între popoare au inspirat și au dat forță uriașei mișcări a popoarelor pentru apărarea păcii. Genialul marelui Stalin luminează calea spre victorie a partidelor comuniste și muncitorești a întregii omeniri muncitoare.

Figura măreață a tovarășului Stalin va rămâne veșnic vie în conștiința tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă.

Dragi tovarăși și prieteni,

Pentru partidul și poporul nostru moartea tovarășului Stalin constitue cea mai grea pierdere.

Poporul român nu va uita niciodată că în momente din cele mai grele ale existenței sale a simțit ajutorul părintesc, salvator, al marelui Stalin Glorioasele Forțe Armate ale Uniunii Sovietice, sub conducerea tovarășului Stalin, au eliberat patria noastră de sub jugul fascismului cotropitor și al imperialismului înrobitor de popoare. Poporul român a dobândit astfel posibilitatea de a se bucura pentru prima dată în istoria sa de o adevărată independență națională, de a-și lua soarta în propriile mâini și de a construi o viață nouă, liberă și fericită

Ideile geniale ale tovarășului Stalin, grija și sfaturile sale părintești, ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, au stat și stau la baza tuturor succeselor poporului român și ale minorităților naționale în cucerirea regimului democrat popular, a marilor drepturi și libertăți democratice, în construirea noii economii și culturi socialiste, în consolidarea puterii populare, a independenței și suveranității de stat a R P R

Fiecare cetățean cinstit al patriei noastre știe că el este astăzi un om liber într'o țară liberă, că poporul nostru — stăpân pe bogățiile țării și pe destinele lui — își construește o viață nouă, datorită lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Deaceea, pe cât de mare este durerea noastră la moartea iubitului prieten și părinte al poporului nostru, pe atât de fierbinte este recunoștința noastră față de tovarășul Stalin și hotărîrea de a merge cu fermitate pe drumul ce ni l-a luminat cu geniul său nemuritor.

Tovarăși muncitori, țărani, intelectuali, ostași, bărbați și femei, tineri — cetățeni ai R.P.R.

C.C. al P.M.R., Consiliul de Miniștri și Prezidiul Marii Adunări Naționale a R P R. își exprimă convingerea că oamenii muncii dela orașe și sate vor munci neobosit pentru întărirea puterii populare și a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — baza regimului democrat-popular; își vor întări unitatea și coeziunea și vor strânge rândurile în jurul Partidului Muncitoresc Român și al Guvernului R.P.R. în lupta pentru izbânda cauzei socialismului; vor întări capacitatea de apărare a țării și Forțele Armate ale Republicii Populare Române; își vor ascuți vigilența împotriva dușmanilor interni și externi ai poporului român, pentru a zdrobi orice încercare de agresiune îndreptată împotriva independenței și suveranității de stat a R P R.

Poporul nostru este pe deplin conștient că prietenia și alianța dintre R P R. și U R S S. constitue garanția sigură a libertății, independenței și viitorului fericit al patriei. Deaceea, întărirea necontenită a prieteniei veșnice, a alianței și colaborării frățești dintre poporul român și marele popor sovietic constitue o datorie sfântă a fiecărui comunist, a fiecărui om al muncii, a fiecărui cetățean ce-și iubește patria.

In lupta pentru realizarea sarcinilor istorice care stau în fața noastră, întărirea necontenită a Partidului Muncitoresc Român — forța conducătoare în Republica Populară Română — este o condiție de bază a victoriei Sarcina de cinste a tuturor membrilor de partid este să apere ca lumina ochilor unitatea rândurilor partidului să întărească legăturile partidului cu massele, să se strângă și mai puternic în jurul Comitetului Central, să-și însușească fără încetare ideile atotbiruitoare ale lui Marx-Engels Lenin Stalin și experiența revoluționară a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, să nu se abată nicio clipă dela învățătura tovarășului Stalin

C.C. al P M R, Consiliul de Miniștri și Prezidiul Marii Adunări Naționale a R P R. au convingerea că poporul nostru va merge cu hotărîre nestrămutată înainte spre victoria definitivă a socialismului în patria noastră, contribuind la întărirea lagărului păcii și cucerirea păcii trainice în întreaga lume, pe calea puternic luminată de geniul marelui Stalin.

Vom păstra în veci nestearsă amintirea marelui conducător și învățător al oamenilor muncii din întreaga lume, Iosif Vissarionovici Stalin.

Trăiască atotbiruitoarea învățătură a lui Marx Engels-Lenin-Stalin!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — farul călăuzitor al tuturor partidelor comuniste și muncitorești!

Trăiască invincibila Uniune Sovietică — constructoarea comunismului, bastionul păcii și libertății popoarelor!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Română!

Trăiască prietenia veșnică, alianța și colaborarea frățească între poporul român și eroicul popor sovietic!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMAN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL R.P.R.

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAȚIONALE A R.P.R.

6 Martie 1953.

Conducătorii partidului și guvernului și oamenii muncii din Capitală semnează în Registrul Ambasadei U. R. S. S.

La Ambasada Uniunii Sovietice din București s'a deschis Registrul Ambasadei, în care conducătorii partidului și guvernului, reprezentanții oamenilor muncii semnează în semn de omagiu adus celui mai scump prieten al poporului român, învățătorul întregii omeniri progresiste, tovarășul Stalin

In dimineața zilei de 6 Martie, Ambasada Uniunii Sovietice a fost vizitată de tovarășii Gh Gheorghiu Dej, dr. Petru Groza, I Chișinevschi, Al Moghioroș, Gh Apostol, Chivu Stoica, Gh Vidrașcu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, C Pârvulescu, S. Bughici, general locotenent Al Drăghici.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Guvernului R P R și al Prezidiului Marii Adunări Naționale și în numele întregului popor, tovarășul Gh Gheorghiu Dej a exprimat însărcinatului cu afaceri ad interim al Uniunii Sovietice, N P. Sulițchi sentimentele de adâncă durere pe care le încearcă poporul nostru la încetarea din viață a tovarășului Stalin și de caldă solidaritate și frăție cu poporul sovietic, rugându-l să transmită aceste sentimente Guvernului Uniunii Sovietice, Comitetului Central al P C U S și poporului sovietic.

După ora prânzului, pe șoseaua Kiseleff, în fața Ambasadei Uniunii Sovietice, s'a format un cortegiu impresionant Grupuri mari de oameni ai muncii, într'o tăcere adâncă, își așteaptă rândul pentru a semna în Registrul Ambasadei, în semn de omagiu profund adus memoriei tovarășului Stalin.

Printre cei care au venit să semneze în Registrul Ambasadei se află membri ai C.C. al P M R., ai Guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor culturale, științifice și economice. Prin fața portretului îndoliat al tovarășului Stalin s'au perindat tovarășii Gh Stoica, prim secretar al Comitetului Orășenesc și Regional București al P M R., acad prof dr. C. I. Parhon, președintele A R L U S., președinte de onoare al Academiei R P R., acad. M Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii, președintele Uniunii Scriitorilor din R P R., acad Traian Săvulescu, președintele Academiei R P R., M. Mujic, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, V Mușat, prim secretar al C.C. al U T M, Iustinian, patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, și alții.

Deasemeni, au vizitat Ambasada Uniunii Sovietice membri ai corpului diplomatic.

Printre cei veniți să semneze în Registru se află și grupuri de studenți străini, chinezi, coreeni, aflați în țara noastră.

In rândurile zecilor de mii de oameni veniți să aducă omagiul lor memoriei marelui conducător și învățător al omenirii muncitoare și să exprime hotărîrea poporului nostru de a întări și dezvolta necontenit prietenia cu marea Uniune Sovietică, sunt stahanoviști, fruntași în producție, muncitori, numeroși oameni de știință, oameni ai artei și culturii, grupuri compacte de militari, ostași și ofițeri și mii de studenți și tineri muncitori.

Fiecare semnătură depusă simbolizează hotărîrea de neclintit a poporului nostru de a urma cu nețărmurit devotament învățăturile marelui Stalin, intensificând eforturile pentru construirea socialismului.

Fiecare semnătură e un jurământ al oamenilor muncii că vor urma cu sfințenie ideile staliniste atotbiruitoare, că vor păzi cu vigilență sporită libertatea și viața nouă atât de scump cucerite, luptând mai departe pentru triumful socialismului și al păcii, sub steagul de neînvins al lui Lenin și Stalin.

(Agerpres)

Din partea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române

In urma încetării din viață a marelui conducător și învățător al popoarelor, eliberatorul țării noastre, cel mai drag prieten al poporului român, tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin, Consiliul de Miniștri a luat hotărîrea ca începând de astăzi până după funeralii, în semn de doliu, să se arboreze în întreaga țară drapele roșii și tricolore îndoliate.

Toate instituțiile de stat și obștești, întreprinderile, uzinele, fabricile, minele, școlile de toate gradele, unitățile Forțelor Armate, vor suspenda orice fel de festivități și spectacole.

6 Martie 1953.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române
GH. GHEORGHIU-DEJ

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliului de Miniștri al U. R. S. S., Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Dragi tovarăși,

Poporul român a aflat cu nemărginită durere despre încetarea din viață a tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarășul de luptă și continuatorul genial al operei lui Vladimir Ilici Lenin.

Poporul nostru împărtășește din tot sufletul marea durere a poporului sovietic. In numele poporului român, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Guvernul Republicii Populare Române și Prezidiul Marii Adunări Naționale exprimă Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. deplina lor solidaritate cu frățescul popor sovietic, care pierde în persoana tovarășului Stalin pe conducătorul său înțelept, pe organizatorul victoriilor sale istorice.

Pierderea aceasta este deopotrivă de grea pentru întreaga omenire progresistă. Alături de Lenin, tovarășul Stalin a luminat oamenilor muncii din întreaga lume drumul luptei pentru victoria socialismului, democrației și păcii. Tovarășul Stalin era un genial conducător de oști, care a salvat omenirea de robia fascistă, stegarul luptei pentru pace, care și a închinat toată viața cauzei celor mulți, cauzei libertății, independenței și egalității în drepturi a popoarelor.

Inimile tuturor oamenilor muncii din țara noastră sunt pline de fierbinte recunoștință pentru tovarășul Stalin, care a eliberat țara noastră din lanțurile imperialismului, a ajutat părintește poporul nostru în clipele cele mai grele, i-a arătat calea însorită a construirii socialismului. Poporul român l-a numit pe tovarășul Stalin prietenul său cel mai bun și drag, părintele și învățătorul său înțelept. Așa va rămâne tovarășul Stalin pe vecie în memoria oamenilor muncii din țara noastră.

Membrii partidului nostru și întregul popor sunt conștienți că toate realizările pe care le-am obținut se datorează faptului că ne sprijinim pe prietenia și ajutorul frățesc al marelui popor sovietic, ziditorul comunismului.

Oamenii muncii din R P R. sunt pătrunși de hotărîrea neclintită de a fi și pe viitor credincioși cauzei lui Lenin și Stalin, de a se strânge și mai mult în jurul steagului partidului — steagul lui Lenin și Stalin — de a cimenta și mai mult prietenia veșnică, de nezdruncinat, cu marea Uniune Sovietică

Milioanele de bărbați și femei — muncitori din uzine și fabrici, țărani muncitori, intelectuali, ostași — își vor mări necontenit eforturile pentru a întări regimul democrat popular, a dezvolta economia națională și a ridica nivelul de trai al poporului muncitor. Poporul român, înfrățit cu minoritățile naționale, va munci cu elan în fabrici, uzine, mine, pe ogoare, în școli și laboratoare, pentru a asigura victoria deplină a socialismului în țara noastră. In strânsă alianță cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, vom munci neobosit pentru a contribui la întărirea păcii și colaborării între popoare. Vom întări permanent capacitatea de apărare a patriei noastre, pentru a putea răspunde cu hotărîre la orice încercare de agresiune îndreptată împotriva independenței naționale și suveranității de stat a țării noastre. Vom învăța dela nebiruitul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partidul lui Lenin și Stalin, de a păzi ca lumina ochilor și de a întări continuu unitatea partidului și coeziunea poporului în jurul partidului, al Comitetului său Central, al Guvernului Republicii Populare Române, de a ține mereu trează și de a ascuți vigilența împotriva oricăror uneltiri ale dușmanilor interni și externi ai Republicii Populare Române, de a întări intransigența în lupta împotriva dușmanului.

Genialele învățături staliniste, amintirea înțeleptului învățător al celor ce muncesc — Iosif Vissarionovici Stalin — vor rămâne nemuritoare în conștiința milioanelor de oameni ai muncii din lumea întreagă, însuflețiți de ideile sale măreți și de încredere nestrămutată în victoria păcii, democrației și socialismului.

Glorie veșnică marelui geniu al omenirii progresiste, părintelui iubit al celor ce muncesc — Iosif Vissarionovici Stalin.

In numele C.C. al P M R. și al Consiliului de Miniștri al R.P R.,
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

In numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R P R.,
Dr PETRU GROZA

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Consiliului de Miniștri al U. R. S. S. cu privire la locul așezării sarcofagului cu corpul neînsuflețit al lui Iosif Vissarionovici Stalin

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U R S S hotărăsc:

Sarcofagul cu corpul neînsuflețit al lui I V. Stalin să fie așezat în Mausoleul din Piața Roșie, alături de sarcofagul lui V. I. Lenin.

COMITETUL CENTRAL AL P.C.U.S. CONSILIUL DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.

Din partea Comisiei pentru organizarea funeraliilor tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

Funeraliile lui Iosif Vissarionovici Stalin, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S S. și Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, vor avea loc Luni 9 Martie, ora 12.

In Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor din Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

Moscova — capitala Uniunii Sovietice — este în doliu adânc. Pe clădiri sunt arborate în bernă drapele cernite.

Ora 4 după amiază Un nesfârșit torent viu se revarsă spre Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor. Oamenii muncii din capitala sovietică și solii altor orașe ale țării au venit aici pentru a-și lua rămas bun dela genialul lor conducător, prieten și învățător, Iosif Vissarionovici Stalin, Președintele Consiliului de Miniștri al U R S.S. și Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Lustrele sunt drapate în negru Pe coloanele îmbrăcate în catifea în toată înălțimea lor se pot vedea stemele celor 16 Republici Sovietice.

In centrul sălii, pe un catafalc înalt, în mijlocul palmierilor și al florilor naturale, își doarme somnul de veci acela al cărui nume măreț va trăi veșnic în inima poporului sovietic și a întregii omeniri progresiste.

Pe un steag uriaș lăsat în bernă, este înscrisă deviza de luptă: „Proletari din toate țările, uniți-vă!"

Lângă sicriu, pe perne de mătase purpurie, stau prinse Ordinele cu care țara a distins activitatea glorioasă a tovarășului de luptă și a genialului continuator al operei lui Lenin.

Sălile sunt pline de coroane. Lângă sicriu o coroană uriașă cu inscripția: „Conducătorului și învățătorului Partidului Comunist și al poporului sovietic, Iosif Vissarionovici Stalin, din partea Comitetului Central al P.C U S.".

Alături se văd coroanele din partea Prezidiului Sovietului Suprem al U R S S., a Consiliului de Miniștri al U R S.S., a Comitetelor regional și orășenesc Moscova ale Partidului Comunist, a Comitetului Central al Comsomolului, din partea rudelor și prietenilor apropiați... Sub bolțile Sălii Coloanelor răsună tot timpul melodii de doliu.

Trec veteranii muncii și ai luptelor eroice, trec tineri constructori ai comunismului.

Rând pe rând delegațiile depun coroane din partea colectivelor uzinelor și fabricilor din Moscova, a organizațiilor Partidului Comunist, a Armatei Sovietice, a oamenilor muncii din Republicile Unionale frățești.

Din garda de onoare la sicriu fac parte conducători ai Partidului Comunist și ai Guvernului Sovietic, miniștri, mareșali și generali ai Armatei Sovietice, activiști de partid și fruntași ai vieții publice din capitală.

Intr'o liniște adâncă se schimbă garda militară la căpătâiul celui mai mare comandant de oști al tuturor timpurilor și al tuturor popoarelor.

In sală se revarsă necontenit șuvoiul nesfârșit de oameni care se mișcă încet dealungul străzilor și pieților din Moscova. Oamenii muncii își îndeplinesc ultima datorie față de Marele Om care și-a închinat întreaga sa viață binelui și fericirii poporului.

Zile de doliu la Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

In urma morții lui Iosif Vissarionovici Stalin, Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetul Executiv al Sovietului din Moscova declară zilele de 6, 7, 8 și 9 Martie a. c. zile de doliu la Moscova și anunță că toate spectacolele, reprezentațiile de cinematograf și alte divertismente se suspendă în aceste zile la Moscova.

Hotărîrea ședinței comune a plenumului Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — Agenția TASS transmite:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., consideră că, în aceste clipe grele pentru partidul nostru și pentru țara noastră, cea mai importantă sarcină a partidului și guvernului este asigurarea unei normale și juste conduceri a întregii vieți a țării, fapt care la rîndul său impune cea mai mare coeziune a conducerii, neadmiterea niciunei dissensiuni și panici pentru a asigura astfel, necondiționat, traducerea cu succes în viață a politicii elaborate de partidul și guvernul nostru, atât în problemele interne ale țării noastre, cât și în problemele internaționale.

Pornind de aci și în scopul de a nu admite niciun fel de întrerupere în conducerea activității organelor de stat și de partid, Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. consideră necesar să se înfăptuiască o serie de măsuri pentru organizarea conducerii de partid și de stat.

I. — CU PRIVIRE LA PREȘEDINTELE ȘI PRIMII VICEPREȘEDINȚI AI CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.

1) Să fie numit președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. — **G. M. MALENCOV.**

2) Să fie numiți Primi vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. — **L. P. BERIA, V. M. MOLOTOV, N. A. BULGANIN, L. M. CAGANOVICI.**

II. — CU PRIVIRE LA PREZIDIUL CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.

1) Să se considere necesar de a avea în Consiliul de Miniștri al U.R.S.S în loc de două organe — Prezidiul și Biroul Prezidiului, un singur organ — Prezidiul Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

2) Să se stabilească ca Prezidiul Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. să fie alcătuit din Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Primii vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

III. — CU PRIVIRE LA PREȘEDINTELE PREZIDIULUI SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

Să fie recomandat ca Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. — **C. E. VOROȘILOV**, eliberând din această funcție pe **N. M. ȘVERNIC.**

CU PRIVIRE LA SECRETARUL PREZIDIULUI SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

1) Să fie numit Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. — **N. M. PEGOV**, eliberându-l din funcția de Secretar al C.C. al P.C.U.S.

2) Actualul Secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., **A. F. GORCHIN**, să fie numit Secretar-adjunct al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

IV. — CU PRIVIRE LA MINISTERUL AFACERILOR INTERNE AL U.R.S.S.

Să se unească Ministerul Securității de Stat al U.R.S.S. și Ministerul Afacerilor Interne al U.R.S.S într'un singur minister — Ministerul Afacerilor Interne al U.R.S.S.

CU PRIVIRE LA MINISTRUL AFACERILOR INTERNE AL U.R.S.S.

Să fie numit Ministru al Afacerilor Interne al U.R.S.S. — **L. P. BERIA.**

V. — CU PRIVIRE LA MINISTRUL ȘI ADJUNCȚII MINISTRULUI AFACERILOR EXTERNE AL U.R.S.S.

1) Să fie numit Ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. — **V. M. MOLOTOV.**

2) Să fie numiți Primi-adjuncți ai Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. — **A. I. VIȘINSCHI și I. A. MALIC.**

3) Să fie numit Ministru-adjunct al Afacerilor Externe al U.R.S.S. — **V. V. CUZNEȚOV.**

4) Să fie numit Reprezentant permanent al U.R.S.S. la O.N.U. — **A. I. VIȘINSCHI.**

VI. — CU PRIVIRE LA MINISTRUL ARMATEI AL U.R.S.S. ȘI LA PRIMII-ADJUNCȚI AI MINISTRULUI ARMATEI

1) Să fie numit Ministru al Armatei al U.R.S.S. — mareșalul Uniunii Sovietice — **N. A. BULGANIN.**

Să fie numiți Primi-adjuncți ai Ministrului Armatei al U.R.S.S. — mareșalul Uniunii Sovietice, **A. M. VASILEVSCHI** și mareșalul Uniunii Sovietice, **G. C. JUCOV.**

VII. — CU PRIVIRE LA MINISTERUL COMERȚULUI INTERIOR ȘI EXTERIOR.

Să se unească Ministerul Comerțului Exterior și Ministerul Comerțului al U.R.S.S. într'un singur Minister — Ministerul Comerțului Interior și Exterior al U.R.S.S.

CU PRIVIRE LA MINISTRUL ȘI MINIȘTRII-ADJUNCȚI AI COMERȚULUI INTERIOR ȘI EXTERIOR AI U.R.S.S.

1) Să fie numit Ministru al Comerțului Interior și Exterior al U.R.S.S. — **A. I. MICOIAN.**

2) Să fie numit Prim-adjunct al Ministrului Comerțului Interior și Exterior al U.R.S.S — **I. G. CABANOV** și Ministri-adjuncți — **P. N. CUMICHIN** și **V. G. JAVORONCOV.**

VIII. — CU PRIVIRE LA MINISTERUL CONSTRUCȚIEI DE MAȘINI.

Să se unească Ministerul Industriei de automobile și tractoare, Ministerul construcției de mașini și agregate, Ministerul construcției de mașini agricole și Ministerul construcției de mașini-unelte într'un singur minister — Ministerul construcției de mașini.

CU PRIVIRE LA MINISTRUL CONSTRUCȚIEI DE MAȘINI.

Să fie numit Ministru al construcției de mașini — **M. Z. SABUROV**, eliberându-l din funcția de Președinte al Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S.

CU PRIVIRE LA MINISTERUL CONSTRUCȚIEI DE MAȘINI DE TRANSPORT ȘI MAȘINI GRELE.

Să se unească Ministerul construcției de mașini de transport, Ministerul industriei de construcții navale, Ministerul construcției de mașini grele și Ministerul construcției de mașini rutiere și de construcție într'un singur minister — Ministerul construcției de mașini de transport și mașini grele.

CU PRIVIRE LA MINISTRUL CONSTRUCȚIEI DE MAȘINI DE TRANSPORT ȘI MAȘINI GRELE.

Să fie numit Ministru al construcției de mașini de transport și mașini grele — **V. A. MALIȘEV.**

CU PRIVIRE LA MINISTERUL CENTRALELOR ELECTRICE ȘI AL INDUSTRIEI ELECTRO-TEHNICE.

Să se unească Ministerul centralelor electrice, Ministerul industriei electro-tehnice și Ministerul industriei mijloacelor de transmisiune într'un singur Minister — Ministerul centralelor electrice și al industriei electro-tehnice.

CU PRIVIRE LA MINISTRUL CENTRALELOR ELECTRICE ȘI AL INDUSTRIEI ELECTRO-TEHNICE.

Să fie numit Ministru al centralelor electrice și al industriei electro-tehnice **M. G. PERVUHIN.**

IX. — CU PRIVIRE LA PREȘEDINTELE COMITETULUI DE STAT AL PLANIFICĂRII AL U.R.S.S.

Să fie numit Președinte al Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S. — **G. P. COSIACENCO.**

X. — CU PRIVIRE LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN UNIUNEA SOVIETICĂ.

Să fie recomandat ca Președinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică **N. M. ȘVERNIC**, eliberându-se din această funcție **V. V. CUZNEȚOV.**

XI. — CU PRIVIRE LA PREZIDIUL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.U.S. ȘI LA SECRETARII C. C. AL P.C.U.S.

1) Să se considere necesar de a avea în Comitetul Central al P.C.U.S. în loc de două organe ale C.C. — Prezidiul și Biroul Prezidiului, un singur organ — Prezidiul Comitetului Central al P.C.U.S., așa cum este stabilit în Statutul partidului.

2) In scopul unei operativități mai mari în conducere, să se stabilească ca Prezidiul să fie alcătuit dintr'un număr de 10 membri și 4 membri supleanți.

3) Să fie confirmată următoarea compunere a Prezidiului Comitetului Central al P.C.U.S.:

Membrii Prezidiului C.C. — **G. M. MALENCOV, L. P. BERIA, V. M. MOLOTOV, C. E. VOROȘILOV, N. S. HRUȘCIOV, N. A. BULGANIN, L. M. CAGANOVICI, A. I. MICOIAN, M. Z. SABUROV, M. G. PERVUHIN.**

Membrii supleanți ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S. — **N. M. ȘVERNIC, P. C. PONOMARENCO, L. G. MELNICOV, M. D BAGHIROV.**

4) Să fie aleși secretari ai C.C. al P.C.U.S. — **S. D. IGNATIEV, P. N. POSPELOV, N. N. ȘATALIN.**

5) Să se considere necesar ca **N. S. HRUȘCIOV** să se concentreze asupra muncii în Comitetul Central al P.C.U.S. și în legătură cu aceasta să fie eliberat din funcția de prim-secretar al Comitetului din Moscova al P.C.U.S.

6) Să fie confirmat ca prim-secretar al Comitetului din Moscova al P.C.U.S. — **N. A. MIHAILOV**, secretar al C. C. al P.C.U.S.

7) Să fie eliberați din funcția de secretari ai C.C. al P.C.U.S. — **P. C. PONOMARENCO** și **N. G. IGNATOV**, în legătură cu trecerea lor la muncă de conducere în Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și **L. I. BREJNEV** — în legătură cu trecerea lui în funcția de șef al Direcției Politice a Ministerului Flotei Maritime Militare.

XII. — CU PRIVIRE LA CONVOCAREA CELEI DE A IV-A SESIUNI A SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

Să fie convocată cea de a IV-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. la 14 Martie 1953 în orașul Moscova, pentru examinarea hotărîrilor ședinței comune a plenumului Comitetului Central al P.C.U.S., a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care trebue să fie supuse aprobării Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Consiliul de Miniștri al U. R. S. S.

Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

6 Martie 1953

Cu privire la constituirea Comisiei pentru organizarea funeraliilor lui Iosif Vissarionovici Stalin, Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au hotărît:

Să se constitue o comisie pentru organizarea funeraliilor Generalissimului Iosif Vissarionovici Stalin, Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, alcătuită din tovarășii Hrușciov N. S. (președinte), Caganovici L.M., Șvernic N. M., Vasilevschi A. M., Pegov N. M., Artemiev P. A., Iasnov M. A.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la construirea unui Pantheon, monument al gloriei veșnice a marilor oameni ai Țării Sovietice

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. hotărăsc:

In scopul eternizării memoriei marilor conducători Vladimir Ilici Lenin și Iosif Vissarionovici Stalin, precum și a fruntașilor eminenți ai Partidului Comunist și ai Statului Sovietic, înmormântați în Piața Roșie, lângă zidul Cremlinului, să se ridice la Moscova un edificiu monumental — un Pantheon — monument al gloriei veșnice a marilor oameni ai Țării Sovietice.

După terminarea construirii Pantheonului să fie așezate în el sarcofagul cu corpul neînsuflețit al lui V. I. Lenin și sarcofagul cu corpul neînsuflețit al lui I. V. Stalin, precum și osemintele fruntașilor eminenți ai Partidului Comunist și ai Statului Sovietic înmormântați lângă zidul Cremlinului și să fie deschis accesul în Pantheon pentru masele largi ale oamenilor muncii.

Comitetul Central al P.C.U.S. **Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.**

Comunicatul cu privire la examenul anatomo-patologic al lui I. V. Stalin

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul cu privire la examenul anatomo-patologic al corpului lui I. V. Stalin.

Examenul anatomo-patologic a constatat un mare focar de hemoragie, situat în regiunea nucleelor corticale ale emisferei stângi a creerului mare. Această hemoragie a distrus regiuni importante ale creerului și a provocat turburări respiratorii și circulatorii ireversibile. In afară de hemoragia cerebrală s'a stabilit o hipertrofie considerabilă a ventriculului stâng al inimii, numeroase hemoragii în miocard, în mucoasele gastrică și intestinală, modificări ateroscleroase ale vaselor, care s'au manifestat deosebit de puternic în arterele creerului mare. Aceste procese au fost o urmare a maladiei hipertonice.

Rezultatele examenului anatomo-patologic confirmă întru totul diagnosticul pus de profesorii-medici care l-au tratat pe I. V. Stalin.

Datele examenului anatomo-patologic au stabilit caracterul ireversibil al bolii lui I. V. Stalin din momentul când a suferit hemoragia cerebrală. Deaceea, măsurile energice de tratament nu puteau da un rezultat pozitiv și preîntâmpina desnodământul fatal.

A. F. TRETIACOV — Ministrul sănătății al U.R.S.S.
I. I. CUPERIN — șeful Direcției medical-sanitare a Cremlinului.
Academician N. N. ANICICOV — președintele Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S.
Profesor M. A. SCVORȚOV — membru activ al Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S.
Profesor A. I. STRUCOV — membru corespondent al Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S.
Profesor S. R. MARDAȘEV — membru corespondent al Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S.
Profesor B. I. MIGUNOV — anatomo-patolog șef al Ministerului Sănătății al U.R.S.S.
Profesor A. V. RUSACOV
Docent B. N. USCOV

Măreața unitate a partidului și poporului

— Articol de fond publicat în ziarul PRAVDA din 5 Martie a. c. —

Forța partidului lui Lenin-Stalin rezidă în strânsa sa legătură cu masele de milioane de oameni ai muncii, în unitatea sa indisolubilă cu poporul. Partidul nostru este un partid cu adevărat al poporului, a cărui politică asigură creșterea neîntreruptă a puterii patriei noastre și corespunde intereselor vitale ale oamenilor muncii. Poporul sovietic sprijină în unanimitate politica partidului și îi acordă încrederea sa deplină.

In Octombrie 1917, când partidul comuniștilor a chemat deschis pe muncitori și pe țărani la răsturnarea puterii burgheziei, această chemare a fost întâmpinată de sprijinul deplin al uriașei majorități a muncitorilor, soldaților și țăranilor. A fost răsturnată puterea burgheziei și a fost instaurată dictatura proletariatului. In anii războiului civil și ai intervenției străine, poporul nostru, sub conducerea lui Lenin și Stalin, a repurtat victoria deplină asupra dușmanilor, a salvgardat cuceririle Revoluției din Octombrie. Soarta războiului a fost hotărîtă în primul rând de simpatia și sprijinul acordat politicii partidului de masele de milioane ale populației.

V I. Lenin scria în 1920:

„Desigur, acum aproape toată lumea își dă seama că bolșevicii n'ar fi putut să se mențină la putere nu doi ani și jumătate, dar nici măcar două luni și jumătate, dacă în partidul nostru nu ar fi existat disciplina cea mai severă, o disciplină într'adevăr de fier, dacă partidul nostru n'ar fi avut sprijinul cel mai complet și neprecupețit al întregii mase a clasei muncitoare, adică a tot ceeace este în ea conștient, cinstit, devotat, influent și capabil să ducă după sine sau să antreneze păturile înapoiate".

Vladimir Ilici cerea partidului nu numai să fie conștient, să fie devotat revoluției, să dea dovadă de stăpânire de sine, de spirit de sacrificiu și de eroism ci și priceperea de a se lega, de a se apropia, de a se contopi până la un anumit grad cu masele cele mai largi ale celor ce muncesc. Tovarășul Stalin subliniază în permanență că partidul nu ar fi putut să conducă clasa muncitoare și să o ducă din victorie în victorie, dacă n'ar fi fost legat cu masele fără de partid, dacă n'ar fi existat legătura indisolubilă dintre partid și masele fără de partid.

„...Masele largi de muncitori fără partid, — arată tovarășul Stalin, — socotesc partidul nostru ca partidul LOR, un partid de care SE SIMT APROPIAȚI și care LE ESTE SCUMP, a cărui lărgire și întărire prezintă pentru ei un interes vital și conducerii căruia ei își încredințează de bună voie soarta".

Intărind legăturile cu masele, bizuindu-se pe sprijinul milioanelor de oameni ai muncii, partidul comunist, sub conducerea înțeleaptă a marelui Stalin, a dus țara noastră la victoria socialismului. Partidul a fost în fruntea poporului în lupta pentru realizarea cincinalelor staliniste, el a știut să organizeze masele de milioane de muncitori și țărani pentru construirea socialismului, a zdrobit și a măturat din cale pe toți dușmanii poporului, care încercau să împiedice măreața operă a construcției socialiste. Intr'un timp istoricește scurt, sub conducerea genială a tovarășului Stalin, patria noastră s'a transformat dintr'o țară înapoiată într'una înaintată, dintr'o țară agrară într'una industrială, devenind un stat socialist puternic.

Când Germania hitleristă, încurajată în secret de miliardarii americani, a atacat mișelește Uniunea Sovietică și a turburat munca pașnică creatoare a poporului nostru, partidul lui Lenin-Stalin a transformat întreaga țară într'o tabără militară unică și a ridicat toate popoarele U.R.S.S. la Marele Război pentru Apărarea Patriei.

„Munca organizatorică a partidului, — a arătat tovarășul Stalin în 1943, — a unit într'un tot și a îndreptat spre un țel comun toate sforțările oamenilor sovietici, subordonând toate forțele și mijloacele noastre cauzei zdrobirii dușmanului In timpul războiului, partidul a prins rădăcini și mai adânci în popor, s'a legat și mai strâns de masele largi ale oamenilor muncii".

Sprijinul fierbinte și necondiționat acordat guvernului sovietic în anii grei ai războiului de toate popoarele U.R.S.S. și în primul rând încrederea acordată guvernului sovietic de marele popor rus, — primul între popoarele egale ale țării noastre, — s'au dovedit a fi forța hotărîtoare care a asigurat patriei noastre victoria istorică asupra celui mai înrăit dușman al omenirii, fascismul.

După încheierea victorioasă a războiului, partidul a mobilizat poporul nostru la rezolvarea măreților sarcini trasate de tovarășul Stalin în istorica sa cuvântare din 9 Februarie 1946. Inițiativa creatoare a maselor de milioane, pătrunse de dorința fierbinte de a traduce mai repede în viață aceste sarcini, și-a găsit cea mai vie expresie în întrecerea socialistă a întregului popor, în eroismul de massă în muncă al oamenilor sovietici. Indeplinirea cu succes a primului cincinal stalinist de după război dovedește în mod grăitor că întregul popor sovietic a considerat sarcinile trasate de partidul lui Lenin-Stalin drept cauza sa proprie.

Noua operă genială a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", istorica sa cuvântare la Congresul al XIX lea al partidului, Hotărîrile Congresului, au însuflețit poporul sovietic la acte de eroism în muncă, l-au înarmat cu perspectivele măreți și clare ale continuării construcției comuniste victorioase.

In țara noastră crește și se lărgește avântul politic și în muncă Poporul sovietic nu își dramuește forțele și munca pentru îndeplinirea măreților planuri creatoare ale partidului comunist Aceste planuri care trasează perspectivele și căile mersului nostru înainte — a spus tovarășul Malencov în raportul prezentat la Congresul al XIX-lea al partidului — se sprijină pe cunoașterea legilor economice, se sprijină pe știința construirii societății comuniste, știință elaborată de tovarășul Stalin.

In fiecare succes al construcției noastre, poporul nostru vede înfăptuirea consecventă a genialelor idei ale tovarășului Stalin Rezultatul înfăptuirii acestor idei este creșterea neîntreruptă a întregii producții sociale și în primul rând a producției mijloacelor de producție, perfecționarea ei neîncetată pe baza tehnicii celei mai înalte. Triumful acestor idei se manifestă în construirea cu succes a grandioaselor hidrocentrale, canale și sisteme de irigație, în creșterea necontenită a bunei stări materiale și a nivelului cultural al oamenilor muncii. Comuniștii — avangarda încercată și oțelită a oamenilor muncii din țara noastră — dau întregului popor un exemplu însuflețitor de luptă plină de abnegație pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de marele Stalin. Impreună cu comuniștii muncesc milioanele de muncitori, țărani și intelectuali fără de partid Orânduirea socială sovietică unește pe comuniști și pe cei fără de partid într'un colectiv unic Și uniți și alții făuresc o operă comună — măreața operă a construirii comunismului.

In aceste zile grele, în care partidul și poporul au fost lovite de nenorocire — grava boală a iubitului nostru conducător și învățător, Iosif Vissarionovici Stalin, — fiecare om sovietic este adânc pătruns de cuvintele Comunicatului guvernamental.

„Comitetul Central și Consiliul de Miniștri își exprimă convingerea că în aceste zile grele partidul nostru și întregul popor sovietic își vor manifesta cea mai mare unitate și coeziune, tărie morală și vigilență, își vor dubla energia în construirea comunismului în țara noastră, se vor uni și mai strâns în jurul Comitetului Central al Partidului Comunist și al Guvernului Uniunii Sovietice".

Lenin și Stalin, eroicul partid al comuniștilor, creat și crescut de ei, au educat poporul nostru în spiritul unității, coeziunii, tăriei morale și vigilenței — aceste calități minunate. In faptul că aceste calități prețioase au devenit un bun al maselor largi populare constă izvorul victoriilor noastre de importanță istorică mondială chezășia marșului cu succes al țării noastre pe calea spre comunism.

Traducând în viață mărețele sarcini trasate de tovarășul Stalin, poporul sovietic, sub conducerea încercată a partidului, pășește cu încredere și fermitate înainte, spre țelul arătat de tovarășul Stalin — spre triumful comunismului în țara noastră!

Sesiunea științifică extraordinară a Academiei R.P.R. consacrată genialei opere a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S."

Miercuri la orele 17, a avut loc deschiderea sesiunii științifice extraordinare a Academiei R.P.R. consacrate genialei opere a tovarășului I .V. Stalin **„Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S."**.

Au participat membri ai guvernului, membri ai Prezidiului Academiei R.P.R., academicieni, membri corespondenți și colaboratori științifici ai Academiei R.P.R., și alți oameni ai științei din țara noastră.

Au fost de față N. P. Sulițki, însărcinat cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice, și A. N. Goncearuk, secretar al ambasadei Uniunii Sovietice.

Ședința a fost prezidată de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele de onoare al Academiei R.P.R.

Acad. prof. C. I. Parhon a rostit apoi cuvântul de deschidere a sesiunii științifice extraordinare a Academiei R. P. R. consacrate genialei opere a tovarășului Stalin **„Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S."**, subliniind că această lucrare reprezintă o culme în desvoltarea științei marxist-leniniste, apariția ei constituind un eveniment epocal.

In ședința de Miercuri 4 Martie au fost dezvoltate următoarele comunicări: **Lucrarea tovarășului I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U. R. S. S.", o nouă contribuție genială la dezvoltarea științei"**, de către acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R. P. R.; **„I. V. Stalin despre caracterul obiectiv al legilor economice în socialism"**, de către prof. A. Joja, directorul Institutului de Filozofie al Academiei R. P. R. și **„I. V. Stalin despre legea economică fundamentală a socialismului"** de către prof. B. Zaharescu.

Ședința de Joi după amiază a fost prezidată de acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R. P. R.

Au fost dezvoltate comunicările: **„I. V. Stalin despre legea economică fundamentală a capitalismului contemporan"**, de prof. G. Șiclovan;

„I. V. Stalin despre adâncirea crizei generale a sistemului capitalist mondial după cel de al doilea război mondial", de prof. Șt. Voicu;

„Învățătura tovarășului I. V. Stalin despre legea dezvoltării planificate, proporționale a economiei naționale a U. R. S. S. și aplicarea ei în construirea socialismului în R. P. R." de prof. P. Băcăeanu;

„I. V. Stalin despre problema producției de mărfuri în socialism", de prof. V. Malinschi.

Lupta învățătorilor mexicani pentru o viață mai bună, pentru o viață mai demnă

Juan Pablo Sáinz

— Articol scris pentru „Gazeta Învățământului"

Învățătorii mexicani, asemenea întregului popor al țării, trebue să înfrunte condițiile tot mai grele de viață care există în țările dependente și coloniale.

Imperialismul nord-american sprijinindu-se pe complicitatea și trădarea guvernului Mexicului, jefuește țara și caută să impună un mod de viață și de gândire care este în totală contradicție cu interesele întregului popor și cu tradiția națională. In felul acesta, imperialismul yankeu vrea să-și asigure un spate al frontului, docil și bogat în materii prime, pentru cazul unui al treilea război pe care îl pregătește cu febrilitate.

Cu mentalitatea lor de negustori, rechinii Wall-Streetului socotesc că oricum ar fi, cu război sau fără, ei trebue să se asigure că Mexicul le va furniza cu prețuri derizorii petrol, cărbune, fier, aramă, sulf, argint, uraniu, legume, carne și fibre textile. Mâna de lucru a țăranilor noștri le este deasemenea necesară yankeilor: ei o plătesc însă cu un preț infim și o folosesc împotriva muncitorilor agricoli nord-americani. Emigrarea a mii de țărani mexicani în America de Nord este considerată ca o afacere bună care aduce câștiguri grase, imperialiștilor americani. Nu sunt puține cazurile în care, prin înșelăciuni și profitându-se de situația lor mizerabilă acești muncitori sunt înrolați în armata de agresiune din Coreea.

Pentru a prelungi această situație, imperialismul yankeu are nevoie ca poporul mexican să nu lupte, să accepte tot ce este nord-american și, mai ales, să gândească și să simtă ca un sclav resemnat.

Tocmai acestei mentalități de stăpân, patrioții mexicani i-au opus un nu unanim. Poporul mexican nu uită că sclavagiștii din Statele Unite (premergătorii Trumanilor, Eisenhowerilor și Ridgwaylor) sunt aceia care ne-au smuls mai mult de jumătate din teritoriul național și că aceleași forțe au organizat invazii militare pe pământul mexican. Dar mai important este faptul că tot mai des și în număr din ce în ce mai mare, mexicanii ajung la concluzia că dacă mănâncă mai puține alimente, dacă se îmbracă în zdrențe, dacă copiii lor nu pot merge la școală, dacă în țară exploatarea se agravează, aceasta este din vina acelora care pregătesc războiul și care servesc acestor scopuri.

Cunoașterea acestui adevăr îndeamnă poporul mexican să întărească lupta pentru pace, împotriva imperialismului, împotriva războiului, pentru satisfacerea revendicărilor oamenilor muncii.

In aceste condiții, noi învățătorii mexicani avem sarcini enorme și mari responsabilități. Rolul nostru în societate și locul pe care-l ocupăm până și în cel mai depărtat sat al țării ne dau posibilitatea să îndeplinim cu cinste aceste sarcini. In momentul de față, învățătorii mexicani progresiști luptă pentru apărarea legii care stabilește că învățământul trebuie să fie controlat de către stat, că trebuie să aibă un caracter popular și un conținut științific; ei luptă împotriva campaniei clericale reacționare care cere o școală confesională, de castă, controlată de către instituțiile particulare (religioase). Ei luptă pentru o sporire minimă a salariilor dela 20 la 40% căci învățătorii mexicani încasează salarii mai mici nu numai decât lucrătorii calificați și intelectualii cu o egală pregătire, ci, în foarte multe cazuri, primesc același salariu ca muncitorii agricoli.

Noi, învățătorii mexicani, luptăm pentru o pensionare de către stat a oamenilor muncii din învățământ care au împlinit 30 de ani de serviciu, pentru o pensie care să fie egală cu aceea a salariului corespunzător ultimei încadrări a pensionatului și care să fie supusă acelorași sporuri de care trebue să se bucure salariile tuturor educatorilor. Legea actuală stabilește că dreptul de pensionare îl dă o muncă pedagogică de cel puțin 30 de ani și cu condiția împlinirii vârstei de 55 de ani, așa că pensionarea atinge jumătatea salariului încasat în ultimii 5 ani și nu este supusă unei sporiri viitoare.

Noi luptăm pentru apărarea educației și a tuturor manifestărilor estetice sănătoase ale poporului nostru și ale altor popoare, împotriva cosmopolitismului și a tuturor formelor degenerate ale ideologiei imperialismului nord-american. Luptăm deasemenea împotriva pretenției de a castiliniza limba în dauna zecilor de limbi și dialecte indigene care există în țară. Respingem dansul și muzica fără conținut național, dar preamărim dansul și muzica de expresii și producțiile care exprimă tradițiile de muncă pașnică și de luptă pentru libertatea poporului nostru. Ne pronunțăm pentru o pictură legată de viața noastră, de luptele noastre și de frumoasele noastre tradiții, pentru o pictură care să fie călăuzită de realismul socialist. Respingem teatrul și cinematograful folosite ca mijloace de propagandă de război și în scopul atățării popoarelor unul împotriva altuia și ne pronunțăm deschis pentru un teatru și un cinematograf al păcii, educativ, care să contribue la solidaritatea internațională. Luptăm împotriva unui învățământ întemeiat pe prejudecăți, pe ură, pe discriminări și ne pronunțăm hotărît pentru un învățământ întemeiat pe principii științifice, democratice, de solidaritate și prietenie internațională.

Ca o culme a tuturor acestor năzuințe, învățătorii mexicani luptă, alături de întreg poporul, pentru pace, independența și suveranitatea națională.

Experiența pe care mi-a dat-o Congresul Popoarelor pentru pace dela Viena, discuțiile ce au urmat în reuniunea F.I.S.E.-ului din Varșovia și timpul scurt petrecut cu poporul frate polonez și cu reprezentanții Uniunii Sovietice și aceia ai Republicii Populare Chineze, ai Republicii Populare Române și ai altor țări de democrație populară, mi-au întărit și mai puternic încrederea în triumful cauzei păcii și a socialismului, deoarece știu că realizarea acestei cauze depinde de lupta pe care o vor duce popoarele. Sunt convins că ele pot să ducă această cauză până la victorie.

In această luptă istorică, sunt prezenți educatorii mexicani, ca și întregul popor al patriei mele.

Călăuzit de bogata experiență a Uniunii Sovietice și de geniala învățătură a tovarășului Stalin, având pilda țărilor de democrație populară și sprijinit de lupta tuturor popoarelor, poporul muncitor din Mexic știe că, luptând cu hotărîre, va putea ajunge la o viață care, dacă astăzi este o năzuință, mâine va fi o realitate.

Lectorate pentru părinți

Pe baza experienței sovietice, comitetul sindical de învățământ al raionului Lenin din București, în colaborare cu secția de învățământ raională, a organizat pe lângă școlile din raion lectorate pentru părinți. Scopul acestor lectorate este de a populariza cunoștințele pedagogice printre părinți și de a le face cunoscute acestora principiile, formele și metodele educației comuniste.

Primele lectorate s'au deschis în raionul Lenin printr'o conferință cu tema „Importanța legăturii dintre școală și familie în opera de educație a copiilor". In continuare, se vor programa conferințe despre educația fizică, despre higiena personală a elevilor etc. Părinții ce vor participa la aceste cursuri vor asculta, deasemeni, conferința despre activitatea și opera marelui pedagog sovietic A. S. Macarenco.

Lectoratele vor funcționa pe toată durata anului școlar, iar conferințele au loc de două ori pe lună. Pentru asigurarea unui nivel ridicat al conferințelor, au fost antrenați ca lectori, cei mai buni învățători și profesori din școlile orașului București.

Faptul că la deschiderea lectoratelor a participat un număr însemnat de părinți dovedește dorința acestora de a se informa și instrui în problemele de pedagogie. Discuțiile vii purtate pe marginea primei conferințe, problemele însemnate care s'au ridicat în cadrul acestor discuții — de exemplu, problema planificării muncii copiilor acasă, a influenței pe care o are atitudinea părinților asupra educației copiilor etc. — dovedesc deasemeni interesul participanților pentru însușirea cunoștințelor pedagogice, pentru folosirea celor mai bune metode de educare.

Pentru desvoltarea lectoratelor, comitetul sindical raional a prevăzut organizarea schimbului de experiență și popularizarea lectoratelor cu cea mai rodnică activitate.

Organizarea lectoratelor este o realizare pozitivă. Pentru obținerea unor rezultate bune în activitatea lor, este însă nevoie de îndrumare și control permanent din partea comitetului sindical raional și de continuitate și perseverență în munca colectivelor pedagogice ale școlilor. Numai o asemenea muncă va asigura ca masele de părinți să devină într'adevăr membri activi ai lectoratelor.

ZOE FILIMON
președinta comitetului sindical de învățământ al raionului Lenin

Plecarea din Moscova a delegației Ministerului Învățământului Public din R. P. R.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite:

La 5 Martie a părăsit Moscova plecând spre patrie delegația Ministerului Învățământului Public din Republica Populară Română. Delegația a stat în U. R. S. S. o lună. In acest timp, membrii delegației conduse de Ion Nistor, ministrul învățământului public al R. P. R., au vizitat o serie de școli din Moscova și Leningrad și au luat cunoștință de activitatea Academiei de Științe Pedagogice a R. S. F. S. R. Membrii delegației au vizitat deasemenea noi șantiere de construcții, monumente de artă etc.

Inainte de a părăsi Moscova, Ion Nistor a declarat următoarele într'o convorbire cu corespondentul agenției TASS:

Exprimăm recunoștința noastră sinceră oamenilor sovietici pentru primirea călduroasă și cordială de care ne-am bucurat. Membrii delegației noastre au văzut cu proprii lor ochi minunatele rezultate ale grijii uriașe pe care Partidul Comunist și Guvernul Sovietic o poartă educării multilaterale a tineretului. Ne-a impresionat îndeosebi temeinicia cunoștințelor elevilor.

Experiența școlii sovietice, a spus în încheiere Ion Nistor, are o importanță excepțională pentru noi. Considerăm că este o sarcină de onoare de a folosi această mare experiență în activitatea noastră pedagogică.

In gară, delegația a fost însoțită de reprezentanți ai ministerului învățământului, ai Academiei de Științe Pedagogice și ai Comitetului Central al Sindicatului învățătorilor și profesorilor din școlile elementare și medii din R. S. F. S. R.

Activitatea comitetului sindical de învățământ

Comitetul sindical de învățământ al raionului Caracal desfășoară în colaborare cu secțiunea de învățământ o intensă activitate de culturalizare a maselor.

Astfel, numai în timp de o lună cadrele didactice au ținut în cadrul căminelor culturale, în cadrul grupelor sindicale, al colțurilor roșii din gospodăriile agricole de stat, din gospodăriile agricole colective și SMT, 59 de conferințe. Multe dintre temele acestor conferințe au avut scopul de a răspândi în rândurile oamenilor muncii cunoștințe științifice. Așa au fost, de pildă, conferințele „Ce putem vedea într'o picătură de apă", „Cum se formează ploaia", etc., sau conferințele despre metodele agrotehnice, care au fost ascultate cu mult interes.

Comitetul sindical s'a preocupat îndeaproape de organizarea și pregătirea echipelor artistice de cor, dans și teatru. Așa, de pildă, echipele de teatru și dans de pe lângă grupa sindicală din comuna Traian și echipa de cor și teatru de pe lângă colțul roșu al comitetului sindical Caracal au dat 30 de spectacole la sate și în căminele culturale din orașul Caracal.

Comitetul sindical a organizat 12 biblioteci mobile pentru difuzarea cărților în rândurile învățătorilor și profesorilor din raion. 108 membri activează ca lectori permanenți ai filialelor S.R.S.C., iar un număr de 306 cadre didactice își desfășoară munca obștească la căminele culturale, la biblioteci, etc.

Intărind continuu munca cultural-educativă în rândurile cadrelor didactice, comitetul sindical raional trebue să acorde o atenție mai susținută cursurilor de alfabetizare, unde au existat până acum o serie de deficiențe și să îndrumeze activitatea învățătorilor și profesorilor în cadrul acestor cursuri.

Informație

Ministerul Învățământului Public aduce la cunoștința tuturor secțiilor de învățământ regionale, raionale și orășenești, precum și școlilor pedagogice de educatoare, că practica continuă de trei săptămâni care, conform circularei M.I.P. nr. 53620/ 29 Decembrie 1952, urma să se desfășoare între 23 Martie și 12 Aprilie 1953, se va desfășura între 30 Martie și 21 Aprilie 1953

Femeile — o forță de luptă activă pentru pace

Cu 48 de ani în urmă, participantele la conferința dela Copenhaga, care reprezentau voința a zeci și zeci de mii de femei din numeroase țări ale lumii, au ales ziua de 8 Martie ca zi internațională a femeilor, ca zi de luptă pentru dezrobire și egalitate în drepturi, pentru pace, pentru democrație și socialism.

De atunci, an de an, ziua de 8 Martie a însemnat o chemare tot mai puternică, a mobilizat masele de milioane de femei în lupta pentru dreptate socială, libertate și pace. După ce reprezentantele femeilor din 40 de țări au constituit la Paris Federația Democrată Internațională a Femeilor, Federație pe al cărei steag a fost înscrisă lupta pentru o pace trainică, pentru drepturi egale femeilor, pentru un viitor fericit al copiilor, unitatea și forța de acțiune internațională a femeilor au crescut considerabil. Masele de multe milioane ale femeilor democrate au devenit o forță de luptă activă în mișcarea internațională a partizanilor păcii. Federația Democrată Internațională a Femeilor grupează în rândurile ei 135.000.000 de femei din 65 de țări. Dându-și seama de primejdia îngrozitoare pe care o reprezintă tendința imperialiștilor de a aprinde incendiul unui nou război, de incalculabilele jertfe, privațiuni și suferințe pe care le poate aduce omenirii izbucnirea unui nou măcel mondial, luptând pentru apărarea vieții fiilor, soților, părinților și fraților lor, femeile desfășoară cu o energie clocotitoare, cu o hotărîre și o abnegație fără seamăn, o luptă de zi cu zi împotriva imperialiștilor negustori de moarte. Cele mai vitale, cele mai fundamentale interese ale femeilor sunt legate de problema menținerii și consolidării păcii. In inimile femeilor din întreaga lume au pătruns adânc și au căpătat viață cuvintele înțelepte ale marelui Stalin, care ne învață că **„pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt"**. Aceste cuvinte au atras sub stindardul păcii noi milioane de femei.

Anul acesta, Ziua internațională a femeii înseamnă pentru femeile muncitoare din toate țările un prilej de intensificare a luptei împotriva pericolului unui nou război pregătit tot mai febril de imperialiști — adevărați monștri cu chip de om. Nenumăratele acte de provocare săvârșite de imperialiști, organizarea de alianțe militare, tratate separate, etc. sunt toate verigi ale aceluiaș lanț, sunt toate aspecte ale febrilei mobilizări de către imperialiști a forțelor reacțiunii, în vederea realizării scopurilor lor sângeroase. Acestei demente pregătiri i se opune însă o hotărîtă ripostă din partea popoarelor. Niciodată nu s'a manifestat cu o fermitate atât de neclintită, cu o amploare și o forță atât de mare, tendința popoarelor de a stăvili calea agresorilor, de a pune frâu planurilor nebunești ale acestora. Unitatea internațională a femeilor a devenit o forță apreciabilă, o forță de care se tem și pe care o urăsc imperialiștii. Turbând de furie, ei constată că nu există țară pe globul pământesc unde femeile, mame sau fiice, să nu se afle în primele rânduri ale forțelor progresiste care demască și înfierează pe acei ce pregătesc războiul.

O deosebită intensitate a căpătat lupta împotriva războiului în rândul femeilor muncitoare din țările capitaliste, asupra cărora are repercusiuni îngrozitoare politica războinică a imperialiștilor. Viața femeilor muncitoare din țările capitaliste se scurge sub semnul mizeriei, al foametei și înjosirii demnității omenești la care le-au condamnat miliardarii de dragul profiturilor lor fabuloase. Marele Lenin spunea că **„situația femeii arată într'un mod deosebit de concret diferența dintre democrația burgheză și cea socialistă"**. Adevărata față a „democrației", „libertății" și „egalității în drepturi" pe care o arborează guvernele din țările capitaliste, în frunte cu guvernul miliardarilor americani, se caracterizează prin lipsa de drepturi a femeii, prin desconsiderarea demnității ei omenești, prin mizeria și degradarea la care este supusă în aceste țări femeia. In S.U.A. au fost răpite drepturile politice ale milioanelor de femei. Miltoane de femei sunt jefuite de plata muncii lor, primind numai jumătate din salariu pentru o muncă egală cu a bărbaților. Capitaliștii, bestii desgustătoare cu chip de om, alungă pe drumuri femeia mamă, smulg femeilor un drept sfânt al lor — dreptul la o maternitate fericită. Șomajul, îngrozitorul flagel al societății capitaliste, bântuie nemilos în rândurile femeilor, condamnându-le la mizerie de nedescris, aducându-le pe pragul disperării și sinuciderii.

Femeile muncitoare din țările capitaliste, purtând în suflet o ură fără margini împotriva imperialiștilor atățători la război, vinovați de mizerja, suferințele și degradarea pe care sunt nevoite să le îndure, vinovați de moartea fiilor sau soților lor pe câmpul de război al Coreei, în închisori sau în lagărele de concentrare, intensifică lupta pentru dreptul la viață al lor și al copiilor lor, pentru pace și pentru drepturi democratice și politice.

Și mai îngrozitoare este situația femeilor din țările coloniale și dependente. Jaful nesățios al imperialiștilor face adevărate ravagii în condițiile de viață ale femeilor din aceste țări. In unele colonii, ca de pildă, în Mozambic, se mai practică și astăzi odiosul comerț cu femei sclave. Femeile de culoare sunt considerate de negustorii de sclavi imperialiști drept vite de muncă, iar viața lor costează în ochii acestora de o mie de ori mai puțin decât aceea a unui câine de rasă.

Femeile din țările capitaliste, coloniale și dependente luptă tot mai hotărît pentru suveranitatea națională, pentru libertatea și independența statelor lor, împotriva asupririi agresorilor imperialiști.

In acest timp, constituind un puternic act de acuzare împotriva monștrilor imperialiști, împotriva atitudinii lor inumane față de femei, viața femeilor din țările lagărului socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, desfășoară în fața omenirii tabloul unei înfloriri fără precedent, al unei participări creatoare, constructive la opera minunată de făurire a unei noi societăți. Lenin a arătat că egalitatea și eliberarea complectă a femeii poate exista numai acolo unde nu mai există proprietari funciari, capitaliști și comercianți; acolo unde puterea muncitorilor construește fără acești exploatatori și împotriva lor o viață nouă. Iar tovarășul Stalin, vorbind de rolul femeilor în construirea socialismului, a arătat că activitatea socială crescândă a femeilor muncitoare și accesul lor în posturi de conducere trebue considerate ca un semn sigur al progresului culturii.

Călăuzindu-se de aceste înalte principii, Statul Sovietic a creat femeilor asemenea condiții încât, în viața acestora, femeile din întreaga lume văd realizarea aspirațiilor și speranțelor lor. Femeile sovietice contribue cu întreaga lor forță creatoare la construirea comunismului, la desvoltarea științei, literaturii și artei. Peste 2.500.000 de femei lucrează în instituțiile științifice, de învățământ și cultural-educative din Uniunea Sovietică. Peste 1.000.000 de învățătoare și profesoare muncesc pentru educarea comunistă a tinerei generații. 220.000 de femei medici lucrează în policlinici, spitale, dispensare, sanatorii și case de odihnă. Marea dragoste și respectul din partea poporului sovietic de care se bucură femeia se oglindește în faptul că 2.334 de femei au primit titlurile de Erou al Uniunii Sovietice și Erou al Muncii Socialiste, peste 800.000 de femei au primit ordine și medalii ale U.R.S.S. iar 741 de femei sunt distinse cu Premiul Stalin. Femeile sovietice participă activ la conducerea Statului Sovietic. Mama și copilul se bucură de o grijă deosebită din partea Statului Sovietic. Femeile sovietice pășesc în avantgarda mișcării internaționale democrate a femeilor din toate țările, lărgesc și întăresc relațiile internaționale cu femeile din toate țările, ajută la încheigarea puternicului front democratic antirăzboinic, demască cu forță și perseverență uneltirile criminale ale imperialiștilor și luptă activ pentru pace și prietenie între popoare. Femeile sovietice au dovedit cu prisosință extraordinara lor rezistență și înaltul lor eroism, pe care imperialiștii le-au simțit pe propria lor piele. Imperialiștii se tem de forța unită a femeilor sovietice, educate de Lenin și Stalin și care știu să dea riposta cuvenită oricărui agresor.

Pe acelaș drum, luminat de exemplul femeilor sovietice pășesc femeile din țările de democrație populară, femeile pe care noua orânduire socială și de stat le-a eliberat pentru totdeauna de ororile asupririi capitaliste, deschizându-le perspective nelimitate de participare la construirea noii societăți. In țara noastră, rușinoasa inegalitate în drepturi a femeii a fost lichidată. Femeia a fost antrenată în viața politică, economică și culturală activă. Aținându-și o clipă privirile în trecut, revăzând în minte condițiile de viață hărăzite femeii de trecutul regim burghezo-moșieresc, disprețul față de forțele ei creatoare, șomajul, barbara atitudine față de mamă și copil, femeile din Republica noastră Populară văd limpede ce le-a dat regimul nostru democrat-popular, înțeleg în adâncime că ele au ce apăra împotriva uneltirilor mârșave ale imperialiștilor și ale slugilor lor care, prin sânge, vor să readucă vremurile apuse. Nu există astăzi domeniu al luptei pentru construirea socialismului în țara noastră care să fie străin sau de nepătruns pentru femei. In industrie, în agricultură avem femei fruntașe, stahanoviste, specialiste în nenumărate domenii, ingineri, doctori, profesori și învățători, oameni de știință și artă, muzicieni, poeți, pictori, dramaturgi. In rândul învățătorimii se află un mare număr de femei care vin în contact zilnic cu masele largi populare, în deosebi la sate. Ele își îndeplinesc cu cinste misiunea înaltă de a crește cu dragoste și grijă pe noul cetățean al patriei noastre, ziditor al socialismului, de a lupta pentru stârpirea obscurantismului și a înapoierii culturale, de a duce în mase făclia culturii și a științei înaintate, de a crește din tinerii noștri oameni devotați poporului, patriei, devotați cauzei păcii și internaționalismului proletar, însuflețiți de dragoste și recunoștință față de Uniunea Sovietică. Din rândul armatei învățătorilor se ridică necontenit numeroase învățătoare care își dăruesc întreaga lor forță de muncă și energie creatoare îndeplinirii acestei misiuni de cinste pe care le-a încredințat-o partidul și statul democrat-popular. Astfel de învățătoare sunt, de pildă, tovarășele Dobrescu Maria, din comuna Olteni, raionul Vârtoapele, care preocupându-se îndeaproape de ridicarea calității lecțiilor, obține rezultate din ce în ce mai bune în educarea elevilor, Stoica Eufrosina, directoarea casei de copii din Sighișoara, regiunea Stalin, care datorită unei munci perseverente a reușit să facă din această casă de copii o instituție fruntașă pe țară, Sfetcu Paula, din comuna Năruja, raionul Vrancea, care muncește stăruitor pentru ridicarea nivelului ei ideologic, politic și profesional și duce o intensă activitate culturală în rândul țăranilor muncitori.

Poporul și statul nostru acordă o mare prețuire femeilor din rândurile cadrelor didactice, muncii lor devotate, pusă în slujba construirii socialismului. Astfel, o serie de învățătoare ca Malan Maria, Cârstea Nicolina, Arnăutu Maria, Grozăvescu Stana, au fost alese deputate în Marea Adunare Națională. Invățătoarea Maria Ionescu este membră în Prezidiul Marii Adunări Naționale, iar învățătoarea Bodea Eleonora membră în Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R.

Numeroase femei desfășoară o muncă rodnică în universități și institute de învățământ superior. Printre acestea se numără, de pildă, tovarășele acad. prof. Raluca Ripan, rector al Universității „V. Babeș" din Cluj, laureată a Premiului de Stat, prof. univ. Maria Sârbu, director al Institutului de cercetări geografice din R.P.R. dr. H. Tismăneanu, conferențiar la Facultatea de pediatrie a Institutului Medico-Farmaceutic din București, Steliana Năstăsescu, lector, prodecan al Facultății de pedagogie din București etc.

Ziua internațională a femeii — 8 Martie — trebue să fie pentru toate femeile din rândurile armatei învățătorilor și profesorilor un prilej de intensificare a activității lor în vederea educării tinerei generații în spiritul dragostei de patrie și al hotărîrii de a apăra viața noastră nouă, al urii adânci față de imperialiști și slugile lor, dușmani de moarte ai poporului nostru. Pentru toate femeile din țara noastră, ziua de 8 Martie trebue să ducă la un nou avânt în munca lor pașnică constructivă, pe tărâmul economiei sau al culturii, pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani, pentru întărirea capacității de apărare a țării noastre.

Să tremure imperialiștii în fața voinței de pace a femeilor muncitoare și a tuturor femeilor care au cunoscut fericirea libertății și a muncii creatoare în condițiile construirii vieții noi! Pilda eroismului legendar de care dau dovadă fiicele neînfricate ale Coreei, care au cunoscut viața liberă și fericită pe pământul patriei lor, constitue un drastic avertisment pentru atățătorii la război care-și îndreaptă privirile hulpave către țările lagărului păcii și socialismului.

Mărețele succese ale poporului sovietic pe calea construirii comunismului, precum și succesele popoarelor din țările de democrație populară, constitue un exemplu viu și puternic pentru toți oamenii cinstiți din întreaga lume, pentru toate femeile însuflețite de dorința de pace.

Conștiente că glasul lor de milioane, glasul unei jumătăți din omenire, poate contribui la bararea drumului războiului, la oprirea mâinii criminale a imperialiștilor, femeile din întreaga lume, mame, fiice, soții, sunt hotărîte să lupte cu neîntricată dârzenie pentru pace, pentru un viitor fericit, să se opună din răsputeri declanșării unui nou măcel mondial, să țintuiască la stâlpul infamiei pe acei ce vor să răpească omenirii dreptul la viață!

- *A. I. Vișinschi demască vorbăria despre „pace" a imperialiștilor americani.*
- *Noi dovezi despre folosirea armei bacteriologice în Coreea de către agresorii americani.*
- *„Săptămâna luptei studenților francezi împotriva jugului colonial".*

Note politice externe

Și în această sesiune a O.N.U., imperialiștii americani au încercat cu fățărnicie să îmbrace masca „pacifistă", să pozeze în lupi îmbrăcați în blană de oaie. Vorbind în Comitetul Politic al Adunării Generale O.N.U., comitet în care se desbate acum problema coreeană, delegatul american Lodge a încercat să argumenteze că Statele Unite „și-au mobilizat toate resursele și și-au trimis oamenii" la mii de kilometri de frontierele lor doar de dragul păcii. Lodge a căutat să prezinte întreaga politică agresivă a S.U.A. drept o politică de „pace".

Șeful delegației sovietice, A. I. Vișinschi, răspunzând lui Lodge, a arătat într'o amplă cuvântare care este adevărata față a politicii Statelor Unite.

„Am avut prilejul — a spus A. I. Vișinschi — să-l auzim pe Lodge risipind fără măsură vorbe ipocrite, fraze mincinoase despre dragostea de pace a cercurilor guvernante din S.U.A.; după cum se vede, el a uitat că întreaga lume s'a convins de mult de adevărata valoare a așa zisei „dragoste de pace" despre care ne putem face foarte bine o idee, judecând după politica dusă de S.U.A. față de țările Asiei și în primul rând față de eroica Republică Populară Democrată Coreeană și față de Republica Populară Chineză, făurită de marele popor chinez".

A. I. Vișinschi a citat în special ultimele declarații și hotărîri ale guvernanților de astăzi ai S.U.A., în primul rând ale lui Eisenhower și Dulles, cu privire la așa zisa „deneutralizare" a Taiwanului și blocarea coastelor Chinei. El a demascat totodată calomniile imperialiștilor care continuă să acuze Republica Populară Democrată Coreeană de a fi început războiul din Coreea. A. I. Vișinschi a citat o serie de fapte care arată limpede cum a fost pregătită și dezlănțuită agresiunea imperialistă din Coreea de către imperialiștii americani. Printre acestea se află scrisoarea adresată de Dulles lui Li Sân Man cu cinci zile înainte de dezlănțuirea agresiunii, scrisoare în care acesta spunea: „Atribui o însemnătate deosebită rolului hotărîtor pe care țara Dvs., adică Coreea de Sud, îl poate avea în marea dramă care se dezlănțuie".

Cuvântarea lui A. I. Vișinschi a constituit o nouă și puternică demascare a politicii agresive americane, a atățătorilor la război de peste Ocean care încearcă să extindă agresiunea din Coreea, să aprindă focul războiului în întreg Extremul Orient și în întreaga lume.

★

Un document care demască odată mai mult mârșavele crime comise de intervenționiștii americani împotriva poporului coreean îl constitue textul integral al declarațiilor date de doi ofițeri superiori ai armatei americane luați prizonieri de armata populară coreeană, text publicat de agenția China Nouă. Cei doi ofițeri americani, colonelul Frank H. Schwable, șeful statului major al brigăzii I-a de aviație a corpului de infanterie marină a S.U.A., și maiorul Roy H. Bley, ofițer al serviciului de aprovizionări cu armament și muniții și de asigurare tehnică al aceleiași brigăzi de aviație, arată în declarațiile lor modul în care a fost pusă în aplicare ducerea războiului bacteriologic în Coreea de către imperialiștii americani.

Iată citate din declarațiile celor doi ofițeri americani, făcuți prizonieri:

„...In directivă se cerea, să se înceapă războiul bacteriologic în Coreea, la început pe scară redusă, cu titlu de experiență, urmând ca treptat să i se dea proporții...

...Obiectivul principal consta în a experimenta în condiții de război diferitele elemente ale războiului bacteriologic și în a extinde apoi treptat aceste experiențe de pe câmpul de luptă, pentruca ele să devină o parte a operațiunilor militare regulate în funcție de rezultatele obținute și de situația din Coreea...

...Bombardiere „B-29" având baza la Okinawa au început în Noembrie 1951 să folosească bombe bacteriologice, bombardând la întâmplare — dacă se poate spune așa — obiective din întreaga Coree de Nord...

...Directiva pe care am primit-o din partea generalului Barcus și pe care am discutat-o în dimineața aceea, consta în următoarele:

Era necesar să se creeze o zonă infectată care să se întindă dealungul întregii Corei, cu scopul de a înfăptui planul de împiedicare a transporturilor inamicului, pentruca acesta să nu poată transporta muniții pe front...

...Contaminarea inițială a regiunii trebuia terminată cât mai repede cu putință, iar apoi regiunea trebuia să fie infectată din nou, periodic, la intervale de cel puțin 10 zile...

...S'a dat ordin ca bombele bacteriologice să fie aruncate numai împreună cu bombe obișnuite sau cu bombe cu napalm pentru a da atacului aparența unui bombardament obișnuit asupra liniilor de aprovizionare ale inamicului. Pentru mai multă securitate, în timpul zborurilor deasupra teritoriului inamic, o bombă cu napalm trebuia să rămână în avion până la aruncarea bombelor bacteriologice, pentruca în caz de catastrofă, avionul să ia foc aproape în mod sigur și să fie distruse orice probe...

...Mc Garry m'a informat că „V.M.F.-513" — escadrila 513 de avioane de vânătoare de noapte a infanteriei marine, staționată la baza K. 8 — aruncă bombe bacteriologice, acționând în comun cu brigada a III-a de bombardiere. Escadrila aruncă aceste bombe dela începutul anului 1952. Efectivul serviciului de aprovizionări cu armament și muniții și de asigurare tehnică al escadrilei „V.M.F.-513" a fost instruit de personalul brigăzii a III-a de bombardiere, care se ocupă de tipurile speciale de arme, fiind asistat de acesta la folosirea bombelor bacteriologice. Escadrila a primit această armă direct dela depozitul de bombe al bazei K-8, deservită în mod exclusiv de personalul lor militar aerian...

...In dimineața zilei de 5 Iunie 1952, șeful serviciului formațiunilor de spate al brigăzii de aviație a infanteriei marine, colonelul Clark, m'a chemat în biroul său unde era singur... și, în cele din urmă, a spus: „Acum, Bley, să trecem la chestiunea principală pentru care te-am chemat aici. Este vorba de programul de folosire a tipurilor speciale de arme, de folosire a bombei bacteriologice cu îndeplinirea căruia a fost însărcinată brigada de aviație".

Insăși denumirea de SUPROP, — „supra propagandă" — termenul secret folosit pentru denumirea armei bacteriologice, arată cinismul și gradul de canibalism al imperialiștilor americani. Călăii americani, care continuă să folosească arma bacteriologică în Coreea, nu vor scăpa de judecata dreaptă a popoarelor.

★

In cadrul „Săptămânii luptei studenților francezi împotriva jugului colonial", într'o serie de orașe ale Franței au fost organizate adunări studențești care s'au desfășurat sub semnul luptei pentru încetarea războiului criminal din Vietnam, pentru încetarea represiunilor împotriva popoarelor din Tunisia, Algeria, Maroc și din alte colonii franceze.

Cu toate că au fost concentrate mari forțe polițienești, peste 700 de studenți parisieni — comuniști, socialiști, catolici și fără de partid — s'au întrunit la 3 Martie la Universitatea din Sorbona în cadrul unui meeting de protest împotriva jugului colonial.

Participanții la meeting au adoptat o rezoluție în care cheamă pe toți studenții francezi la luptă hotărîtă împotriva regimului colonial, pentru apărarea păcii.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii
C. 5954

Bibli Regionala

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 203 | 4 PAGINI, 25 BANI | VINERI 13 MARTIE 1953

„Datoria noastră sfântă este de a apăra și a întări cea mai măreață cucerire a popoarelor — lagărul păcii, democrației și socialismului, de a întări legăturile de prietenie și solidaritate dintre popoarele țărilor din lagărul democratic. Trebue să întărim pe toate căile prietenia frățească, indestructibilă, veșnică a Uniunii Sovietice cu marele popor chinez, cu oamenii muncii din toate țările de democrație populară".

G. M. Malencov

(Din cuvântarea rostită la Funeraliile lui Iosif Vissarionovici STALIN)

Funeraliile lui Iosif Vissarionovici STALIN

Meetingul de doliu din Piața Roșie

Cuvântarea tovarășului Gheorghi Maximilianovici Malencov

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite:

Astăzi, 9 Martie, poporul sovietic a condus pe ultimul lui drum pe geniatul conducător și învățător al oamenilor muncii din întreaga lume, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Generalissimul Uniunii Sovietice, Iosif Vissarionovici Stalin.

...Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor. Ultimele minute de rămas bun dela I. V. Stalin... Conducătorii partidului și guvernului, membrii Comisiei pentru organizarea funeraliilor ridică pe brațe sicriul cu corpul neînsuflețit al lui I. V. Stalin și se îndreaptă spre ieșirea din Sala Coloanelor.

Din Casa Sindicatelor sunt scoase coroanele. Pe perne de mătase purpurie sunt purtate ordinele și medaliile lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al lui I. V. Stalin este așezat pe un afet de tun. Cortegiul funebru se îndreaptă încet spre Piața Roșie, dealungul străzii centrale a străvechiului oraș, transformat prin geniul lui Stalin, oraș al cărui nume — datorită înțeleptei politici staliniste — a devenit simbolul păcii și fericirii popoarelor.

Cu inima plină de durere își pleacă capul în fața sicriului iubitului conducător oamenii muncii din capitală, fiii și fiicele marii puteri socialiste făurită de Lenin și Stalin. In Piața Roșie s'au adunat numeroși reprezentanți ai muncitorilor, funcționarilor și intelectualilor din capitală, delegații din partea republicilor unionale și autonome, din partea ținuturilor și regiunilor. Se află aci deasemenea solii marelui popor chinez și ai țărilor de democrație populară, delegați și reprezentanți ai altor țări. La tribună a luat loc corpul diplomatic. Intr'o tăcere adâncă, neclintite, stau aliniate unități ale trupelor garnizoanei din Moscova.

Cortegiul funebru se apropie de centrul pieței. Sicriul este așezat pe catafalc.

Conducătorii Partidului Comunist și ai Guvernului Sovietic urcă la tribuna Mausoleului.

Incepe meetingul de doliu închinat memoriei lui Iosif Vissarionovici Stalin.

In cadrul meetingului de doliu au rostit cuvântări Gheorghi Maximilianovici Malencov, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Lavrenti Pavlovici Beria, Prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Viaceslav Mihailovici Molotov, Prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Acele ceasornicelor de pe turnul Spaschi al Cremlinului se apropie de 12. Conducătorii Partidului Comunist și ai Guvernului Sovietic se apropie de catafalc, ridică sicriul cu corpul neînsuflețit al lui I. V. Stalin și îl duc pe brațe în Mausoleu. Sicriul este așezat alături de sarcofagul lui V. I. Lenin.

Răsună puternic salvele de doliu ale salutului de artilerie.

In această clipă, în picioare, într'o tăcere adâncă, sutele de milioane de oameni sovietici își iau rămas bun dela învățătorul, prietenul și conducătorul lor iubit. Pe toate căile ferate din țară trenurile s'au oprit. Stau nemișcate pe străzile orașelor automobilele. Și-au încetat drumul vasele maritime, s'au oprit mașinile în atelierele uzinelor și macaralele pe șantierele de construcții. Tăcerea de doliu este întreruptă numai de salvele salutului de artilerie, de șuerul prelung al sirenelor fabricilor și uzinelor, al locomotivelor și vapoarelor.

...Acordurile melodiilor funebre sunt urmate de Imnul de Stat al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste — Imnul marii Țări a Socialismului, ale cărei victorii sunt legate indisolubil de numele lui Stalin. Fiecare om sovietic repetă în gând, ca un jurământ, cuvintele Imnului:

Imbold ne-a fost Stalin în muncă și luptă,
Poporului fii credincioși ne-a călit.

Conducătorii Partidului Comunist și ai Guvernului Sovietic urcă din nou la tribuna Mausoleului. Impreună cu ei se urcă la tribună mareșali și generali ai Armatei Sovietice.

Incepe parada de doliu a unităților garnizoanei Moscova, care au luat parte la cortegiul funebru. Pe deasupra Pieței Roșii trec escadrile de avioane. Prin fața Mausoleului pășesc ostașii Armatei Sovietice, făurită, călită în lupte și condusă la victorii de Generalissimul Iosif Vissarionovici Stalin. Ei dau ultimele onoruri ostășești celui mai mare comandant de oști al tuturor timpurilor și popoarelor.

Dragi compatrioți, tovarăși, prieteni!
Dragi frați de peste hotare!

Partidul nostru, poporul sovietic, întreaga omenire au suferit cea mai grea și ireparabilă pierdere. Și-a încheiat gloriosul său drum de viață învățătorul și conducătorul nostru, cel mai mare geniu al omenirii, Iosif Vissarionovici Stalin.

In aceste zile grele durerea adâncă a poporului sovietic este împărtășită de întreaga omenire înaintată și progresistă. Numele lui Stalin este nespus de scump oamenilor sovietici, celor mai largi mase populare din toate părțile lumii. Nemărginite sunt măreția și însemnătatea activității tovarășului Stalin pentru poporul sovietic și pentru oamenii muncii din toate țările. Opera lui Stalin va trăi în veacuri și urmașii recunoscători, la fel ca și noi toți, vor slăvi numele lui Stalin.

Tovarășul Stalin și-a închinat viața cauzei eliberării clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii de sub jugul și asuprirea exploatatorilor, cauzei salvării omenirii de războaiele distrugătoare, cauzei luptei pentru o viață liberă și fericită a poporului muncitor pe pământ.

Tovarășul Stalin, marele gânditor al epocii noastre, a desvoltat în mod creator în noile condiții istorice învățătura marxism-leninismului. Numele lui Stalin stă, pe bună dreptate, alături de numele celor mai mari oameni din întreaga istorie a omenirii: Marx-Engels-Lenin.

Partidul nostru urmează măreața învățătură a marxism-leninismului, care dă partidului și poporului o forță de neînvins, priceperea de a deschide căi noi în istorie.

Timp de mulți ani, Lenin și Stalin au dus în condițiile grele ale ilegalității lupta pentru salvarea popoarelor Rusiei de sub jugul absolutismului, de sub jugul moșierilor și capitaliștilor. In frunte cu Lenin și Stalin, poporul sovietic a înfăptuit cea mai măreață cotitură din istoria omenirii, a pus capăt orânduirii capitalismului în țara noastră și a pășit pe o cale nouă — calea socialismului.

Continuând opera lui Lenin și desvoltând necontenit învățătura leninistă care luminează mersul înainte al partidului și Statului Sovietic, tovarășul Stalin a condus țara noastră la victoria istorică mondială a socialismului, ceeace, pentru prima dată după multe milenii de existență a societății omenești, a asigurat lichidarea exploatării omului de către om.

Lenin și Stalin au întemeiat primul stat din lume al muncitorilor și țăranilor, Statul nostru Sovietic. Tovarășul Stalin a muncit necontenit pentru întărirea Statului Sovietic. Tăria și puterea statului nostru constitue cea mai importantă condiție a construirii cu succes a comunismului în țara noastră.

Datoria noastră sfântă este de a întări și mai departe, necontenit și pe toate căile, marele nostru stat socialist, bastionul păcii și securității popoarelor.

De numele tovarășului Stalin este legată rezolvarea uneia din cele mai complexe probleme din istoria desvoltării societății — problema națională. Tovarășul Stalin, cel mai mare teoretician al problemei naționale, a asigurat pentru prima oară în istorie, pe scara unui uriaș stat multinațional, lichidarea secularei desbinări naționale. Sub conducerea tovarășului Stalin, partidul nostru a lichidat rămânerea în urmă, economică și culturală, a popoarelor înainte subjugate, a unit strâns într'o singură familie frățească toate națiunile Uniunii Sovietice și a făurit prietenia popoarelor.

Datoria noastră sfântă este de a asigura întărirea continuă a unității și prieteniei popoarelor țării sovietice, întărirea Statului Sovietic multinațional. Datorită prieteniei popoarelor țării noastre, nu ne temem de nici un fel de dușmani, nici dinăuntru, nici din afară.

Sub conducerea directă a tovarășului Stalin a fost făurită, a crescut și s'a întărit Armata Sovietică. Consolidarea capacității de apărare a țării și întărirea forțelor armate sovietice au fost obiectul preocupării permanente a tovarășului Stalin. In frunte cu marele său comandant de oști — Generalissimul Stalin — Armata Sovietică a repurtat victoria istorică în cel de al doilea război mondial și a salvat popoarele Europei și Asiei de primejdia robiei fasciste.

Datoria noastră sfântă este de a întări pe toate căile puternicele forțe armate sovietice. Trebue să le menținem în stare de pregătire de luptă pentru o ripostă zdrobitoare oricărei agresiuni a dușmanului.

Ca rezultat al muncii neobosite a tovarășului Stalin, pe baza planurilor elaborate de el, partidul nostru a transformat țara — înainte înapoiată — într'o mare putere industrial-colhoznică, a făurit o nouă orânduire economică, care nu cunoaște crize și șomaj.

Datoria noastră sfântă este de a asigura înflorirea continuă a Patriei socialiste. Trebue să desvoltăm prin toate mijloacele industria socialistă, temelia forței și tăriei țării noastre. Trebue să întărim pe toate căile orânduirea colhoznică, să obținem avântul și înflorirea continuă a tuturor colhozurilor din Țara Sovietică, să întărim alianța clasei muncitoare cu țărănimea colhoznică.

In domeniul politicii interne, preocuparea noastră principală este de a urmări cu fermitate îmbunătățirea continuă a bunăstări materiale a muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor, a tuturor oamenilor sovietici. Datoria de a ne îngriji fără preget de bunăstarea poporului, de satisfacerea maximală a nevoilor lui materiale și culturale este lege pentru partidul și guvernul nostru.

Lenin și Stalin au făurit și au oțelit partidul nostru ca o măreață forță transformatoare a societății. Toată viața lui, tovarășul Stalin ne-a învățat că nimic nu este mai presus de titlul de membru al Partidului Comunist. In lupta dârză împotriva dușmanilor, tovarășul Stalin a apărat unitatea și coeziunea de monolit a rândurilor partidului nostru.

Datoria noastră sfântă este de a întări și de acum înainte marele Partid Comunist. Forța și invincibilitatea partidului nostru rezidă în unitatea și coeziunea rândurilor sale, în unitatea de voință și acțiune, în priceperea membrilor partidului de a contopi voința lor cu voința și năzuințele partidului. Forța și invincibilitatea partidului nostru rezidă în legătura indisolubilă cu masele populare. Baza unității partidului și poporului este slujirea nestrămutată de către partid a intereselor poporului. Trebue să păzim ca lumina ochilor unitatea partidului, să întărim și mai mult legăturile indisolubile ale partidului cu poporul, să-i educăm pe comuniști și pe toți oamenii muncii în spiritul unei înalte vigilențe politice, în spiritul intransigenței și fermității în lupta împotriva dușmanilor interni și externi. Sub conducerea marelui Stalin a fost făurit puternicul lagăr al păcii, democrației și socialismului. In acest lagăr, într'o strânsă unitate frățească, pășesc înainte alături de poporul sovietic marele popor chinez, popoarele frățești, ale Poloniei, Cehoslovaciei, Bulgariei, Ungariei, Romăniei, Albaniei, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Mongole. In luptă dârză își apără independența patriei sale eroicul popor coreean. Pentru libertatea și independența sa națională luptă cu vitejie poporul Vietnamului.

Datoria noastră sfântă este de a apăra și a întări cea mai măreață cucerire a popoarelor — lagărul păcii, democrației și socialismului, de a întări legăturile de prietenie și solidaritate dintre popoarele țărilor din lagărul democratic. Trebue să întărim pe toate căile prietenia frățească, indestructibilă, veșnică a Uniunii Sovietice cu marele popor chinez, cu oamenii muncii din toate țările de democrație populară.

Popoarele din toate țările îl cunosc pe tovarășul Stalin ca pe marele stegar al păcii. Tovarășul Stalin a închinat cele mai mari eforturi ale geniului său apărării cauzei păcii pentru popoarele din toate țările. Politica externă a Statului Sovietic — politica păcii și prieteniei între popoare — este obstacolul hotărîtor în calea deslănțuirii unui nou război, ea corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor. Uniunea Sovietică a apărat și apără permanent cauza păcii, deoarece interesele ei nu pot fi despărțite de cauza păcii în întreaga lume. Uniunea Sovietică a dus și duce politica consecventă de menținere și întărire a păcii, politica de luptă împotriva pregătirii și deslănțuirii unui nou război, politica de colaborare internațională și de desvoltare a legăturilor de afaceri cu toate țările, politică izvorîtă din teza leninist-stalinistă a posibilității coexistenței îndelungate și a întrecerii pașnice între cele două sisteme diferite — capitalist și socialist.

Marele Stalin ne-a educat în spiritul slujirii cu un devotament fără margini a intereselor poporului. Noi suntem slujitori credincioși ai poporului, iar poporul vrea pace, urăște războiul. Să fie sfântă pentru noi toți dorința poporului de a nu îngădui vărsarea sângelui a milioane de oameni și de a asigura construirea pașnică a unei vieți fericite!

In domeniul politicii externe, principala noastră preocupare este de a nu îngădui un nou război, de a trăi în pace cu toate țările. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Guvernul Sovietic consideră că cea mai justă, necesară și dreaptă politică externă este politica păcii între toate popoarele, bazată pe încredere reciprocă, activă, politică sprijinită pe fapte și confirmată prin fapte. Guvernele trebue să-și slujească cu credință popoarele, iar popoarele doresc fierbinte pacea, blestemă războiul. Sunt criminale acele guverne care vor căuta să înșele popoarele, care vor merge împotriva dorinței sfinte a popoarelor de a menține pacea și de a nu îngădui un nou măcel sângeros.

Partidul Comunist, Guvernul Sovietic consideră că politica păcii între popoare este singura politică justă, corespunzătoare intereselor vitale ale tuturor popoarelor.

Tovarăși!

Incetarea din viață a conducătorului și învățătorului nostru, marele Stalin, impune tuturor oamenilor sovietici datoria de a-și spori eforturile pentru înfăptuirea sarcinilor grandioase ce stau în fața poporului sovietic, de a-și mări contribuția la cauza comună a construirii societății comuniste, a întăririi forței și capacității de apărare a Patriei noastre socialiste.

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică văd și știu că puternica noastră Patrie merge spre noi succese. Avem tot ceeace este necesar pentru construirea unei societăți comuniste depline.

Cu încredere fermă în forțele și posibilitățile sale inepuizabile, poporul sovietic înfăptuește măreața operă a construirii comunismului. Nu există în lume forțe care să poată opri mersul înainte al societății sovietice spre comunism!

Adio, învățătorul și conducătorul nostru, prietenul nostru iubit, scumpe tovarășe Stalin!

Inainte, pe calea triumfului deplin al măreței cauze a lui Lenin-Stalin!

Ultimul omagiu adus lui I. V. Stalin de conducătorii popoarelor

MOSCOVA 9 (Agerpres). — TASS transmite:

Până noaptea târziu nesfârșite șiruri de oameni continuă să se îndrepte spre Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor. Nu numai locuitorii Moscovei, ci și întreaga Patrie Sovietică, reprezentanții tuturor ținuturilor, regiunilor și Republicilor sale trec prin fața sicriului lui I. V. Stalin. La Moscova au sosit reprezentanți ai tuturor popoarelor Uniunii Sovietice, soli din toate colțurile Țării Sovietice nemărginite pentru a-și îndeplini ultima datorie și pentru a da ultimele onoruri făuritorului fericirii poporului.

In sală intră delegațiile R.S.S. Georgiene, ale orașului Gori—unde s'a născut marele conducător și învățător al tuturor popoarelor. Pe panglicile purpurii ale uriașelor coroane de trandafiri, magnolii, garoafe roșii este scris în limbile rusă și georgiană numele nemuritor al mult iubitului conducător și învățător.

Prin sală trec delegațiile Republicilor Autonome Ciuvașă, Adjară și Tătară, reprezentanți ai poporului tuvin, ai Osetiei de Nord, ai R.A.S.S. Buriat-Mongole, Udmurte și Comi. In inimile popoarelor acestor republici va trăi veșnic recunoștința față de aceia care din teritorii în trecut înapoiate le-a ridicat la culmi fără precedent.

Prin fața catafalcului lui I. V Stalin trec reprezentanții popoarelor altor țări.

Trec reprezentanții marelui popor chinez strâns legat într'o puternică prietenie de nesdruncinat cu marele popor sovietic, trec solii Republicii Democrate Germane, reprezentanții partidelor comuniste din Franța, Italia, Spania, Marea Britanie, Turcia, Iran, Grecia India Austria, Siria Liban, Indonezia, Malaya, Pachistan, Uruguay, Columbia, Japonia, Finlanda. Pe una din coroanele depuse la catafalc sunt scrise în limbile chineză și rusă cuvintele: „Glorie eternă marelui Stalin", pe o altă coroană se poate vedea inscripția:

„Din partea lui Maurice Thorez, discipol recunoscător și devotat fără margini". Se depun coroane din partea Comitetelor Centrale ale partidelor comuniste din India, Thailanda, Indonezia, din partea partidelor comuniste din Japonia și Grecia.

Se pot vedea coroane din partea Consiliului Mondial al Păcii și a Federației Sindicale Mondiale.

Se depun coroane din partea corpului diplomatic acreditat la Moscova, din partea Uniunii Birmaneze, din partea președintelui și a Consiliului de miniștri al Finlandei.

Se schimbă garda de onoare. Impreună cu oamenii muncii din primul stat socialist din lume, fac parte din garda de onoare de doliu șefii guvernelor țărilor de democrație populară, membrii delegațiilor lor, fruntași de seamă ai mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

In garda de onoare intră Clement Gottwald, președintele Republicii Cehoslovace; Boleslaw Bierut, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone; mareșalul Poloniei, Rokossowski; Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze; Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române; Mátyás Rákosi, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare; Walter Ulbricht, secretar general al Partidului Socialist Unit din Germania; Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane; Țedenbal, primul ministru al Republicii Populare Mongole.

Intr'o tăcere adâncă în garda de onoare de doliu intră conducătorul poporului italian, Palmiro Togliatti; Dolores Ibarruri, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania; Harry Pollitt, secretar general al Partidului Comunist al Marii Britanii; Koplenig, președintele Partidului Comunist din Austria; Ville Pesi, secretar general al Partidului Comunist din Finlanda; Pietro Nenni, secretar al Partidului Socialist Italian.

In fața catafalcului lui I. V. Stalin au trecut delegațiile guvernamentale finlandeză, austriacă și ambasadori ai unei serii de alte țări.

Este miezul nopții. Torentul de oameni nu contenește. Garda de doliu la catafalcul conducătorului este formată din Tevosian, ministrul siderurgiei; Zasiadco, ministrul industriei carbonifere, Beșcev, ministrul căilor de comunicație; scriitorii Fedin, Șolohov, Mihalcov, Tihonov, Leonov, Gladcov, Virta, Versigora; Cozlovschi, Keizen, artiști ai poporului din U.R.S.S.; V. V. Cuznețov, ministru adjunct al afacerilor externe; Șevcenco, secretar al Consiliului central al sindicatelor sovietice; rudele și prietenii lui Iosif Vissarionovici. In sală intră mereu noi delegații. Sunt aduse coroane din partea Partidului Comunist Italian, a Partidului Socialist Italian, a Uniunii Femeilor Italiene...

Ora 2 noaptea. In garda de onoare iau loc G. M. Malencov, L. P. Beria, V. M. Molotov, C. E. Voroșilov, N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin, L. M. Caganovici, A. I. Micoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin.

Din garda de onoare mai fac parte: N. M. Șvernic, M. A. Suslov, P. C. Ponomarenco, N. A. Mihailov, A. A. Andreev, A. M. Vasilevschi, G. C. Jucov.

La ora 2,30 s'a oprit accesul în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor.

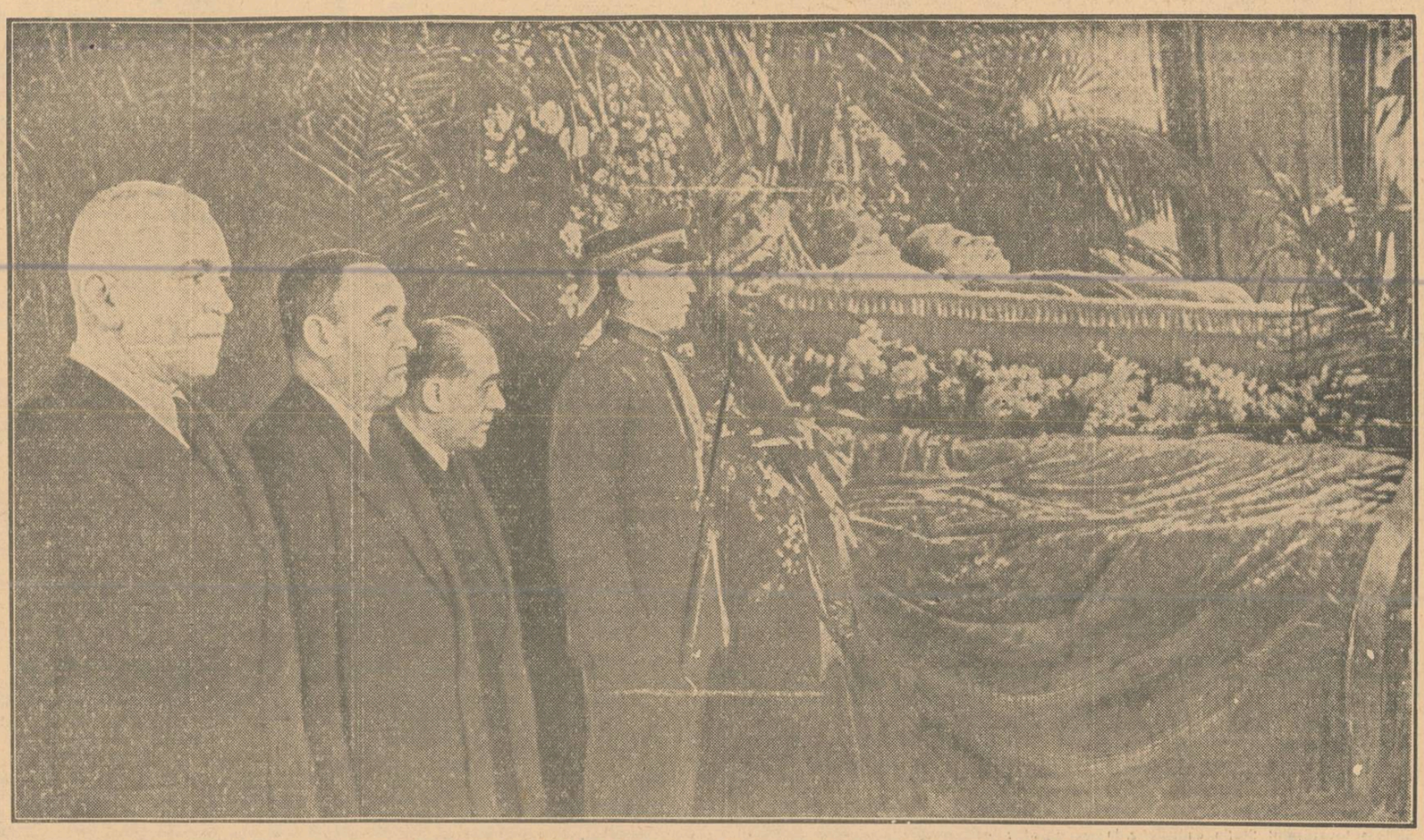

La catafalcul tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin. Din garda de onoare fac parte membri ai delegației poporului român tovarășii dr. Petru Groza, Gh. Gheorghiu-Dej, Iosif Chișinevschi.

Funeraliile lui Iosif Vissarionovici STALIN

Cuvântarea tovarășului L. P. Beria

Dragi tovarăși, prieteni!

E greu să exprimi în cuvinte sentimentul de mare durere pe care îl încearcă în aceste zile partidul nostru și popoarele țării noastre, întreaga omenire progresistă.

Nu mai este Stalin, marele tovarăș de luptă și genialul continuator al operei lui Lenin. Ne-a părăsit omul cel mai apropiat și cel mai scump tuturor oamenilor sovietici, milioanelor de oameni ai muncii din întreaga lume.

Întreaga viață și activitate a marelui Stalin este o pildă însuflețitoare de credință față de leninism, o pildă de slujire fără preget a clasei muncitoare și a întregului popor muncitor, a cauzei eliberării oamenilor muncii de asuprire și exploatare.

Marele Lenin a întemeiat partidul nostru și l-a condus la victoria revoluției proletare.

Împreună cu marele Lenin, genialul său tovarăș de luptă, Stalin, a întărit Partidul Bolșevic și a creat primul stat socialist din lume.

După moartea lui Lenin, Stalin a condus timp de aproape 30 de ani partidul și țara noastră pe calea lui Lenin. Stalin a apărat leninismul de numeroși dușmani și, în noile condiții istorice, a dezvoltat și îmbogățit învățătura lui Lenin. Înțeleapta conducere a marelui Stalin a asigurat poporului nostru construirea socialismului în U.R.S.S. și victoria istorică mondială a Uniunii Sovietice în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Marele constructor al comunismului, genialul conducător, scumpul nostru Stalin, a înarmat partidul și poporul nostru cu mărețul program al construirii comunismului.

Tovarăși,

De nestins este durerea inimilor noastre, nemărginită este grea pierderea, dar nici această durere grea nu va frânge voința de oțel a Partidului Comunist, nu va clinti unitatea și hotărârea lui fermă în lupta pentru comunism.

Partidul nostru, înarmat cu teoria revoluționară a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, înțelept prin experiența unei jumătăți de secol de luptă pentru interesele clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, știe cum să conducă pentru a asigura construirea societății comuniste.

Comitetul Central al partidului nostru și Guvernul Sovietic au trecut, în opera de conducere a țării, prin marea școală a lui Lenin și Stalin.

În focul războiului civil și al intervenției, în anii grei ai luptei împotriva ruinei economice și a foametei, în lupta pentru industrializarea țării și pentru colectivizarea agriculturii, în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, când se hotăra soarta Patriei noastre și soarta întregii omeniri, Comitetul Central al partidului și Guvernul Sovietic, conducând și îndrumând eroica luptă a poporului sovietic, au dobândit o experiență uriașă în conducerea partidului și a țării.

Deaceea, popoarele Uniunii Sovietice se pot bizui și deacum înainte cu deplină încredere pe Partidul Comunist, pe Comitetul său Central și pe Guvernul lor Sovietic.

Dușmanii Statului Sovietic își fac socoteala că greaua pierdere suferită de noi va duce la disensiuni și dezorientare în rândurile noastre.

Dar socotelile lor sunt zadarnice: îi așteaptă o dezamăgire cruntă.

Cine nu este orb vede că partidul nostru, în zilele grele pentru el, își strânge și mai mult rândurile, că el este strâns unit și de neclintit.

Cine nu este orb vede că în aceste zile de adâncă durere, toate popoarele Uniunii Sovietice, în unire frățească cu marele popor rus, și-au strâns și mai mult rândurile în jurul Guvernului Sovietic și al Comitetului Central al Partidului Comunist. Poporul sovietic sprijină în unanimitate atât politica internă, cât și politica externă a Statului Sovietic.

Politica noastră internă se bazează pe alianța indestructibilă a clasei muncitoare cu țărănimea colhoznică, pe prietenia frățească dintre popoarele țării noastre, pe unirea trainică a tuturor republicilor naționale sovietice în sistemul marelui stat multinațional unitar — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Această politică are drept scop întărirea continuă a puterii economice și militare a statului nostru, dezvoltarea continuă a economiei naționale și satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale crescânde ale întregii societăți sovietice.

Muncitorii, țărănimea colhoznică, intelectualitatea țării noastre pot munci în liniște și siguranță, știind că Guvernul Sovietic va apăra cu grijă și fără preget drepturile lor înscrise în Constituția Stalinistă.

Politica noastră externă este limpede și ușor de înțeles. Din primele zile ale Puterii Sovietice, Lenin a definit politica externă a Statului Sovietic ca o politică de pace.

Această politică de pace a înfăptuit-o neabătut marele continuator al operei lui Lenin, înțeleptul nostru conducător, Stalin.

Și de acum înainte, politica externă a Guvernului Sovietic va fi politica leninist-stalinistă de menținere și întărire a păcii, de luptă împotriva pregătirii și dezlănțuirii unui nou război, politica de colaborare internațională și de dezvoltare a legăturilor de afaceri cu toate țările, pe bază de reciprocitate.

În lupta comună pentru cauza păcii în întreaga lume, Guvernul Sovietic va întări și mai mult alianța, prietenia și colaborarea frățească, larga colaborare economică și culturală cu marea Republică Populară Chineză, cu toate țările de democrație populară și cu Republica Democrată Germană. Frații și prietenii noștri de peste hotare pot fi siguri că Partidul Comunist și popoarele Uniunii Sovietice, credincioase steagului internaționalismului proletar, steagului lui Lenin-Stalin, vor întări și dezvolta și pe viitor legăturile de prietenie cu oamenii muncii din țările capitaliste și coloniale, care luptă pentru cauza păcii, democrației și socialismului.

Sentimente adânci de prietenie leagă poporul nostru de eroicul popor coreean care luptă pentru independența sa.

Marii noștri conducători, Lenin și Stalin, ne-au învățat să ridicăm și să ascultăm neîncetat vigilența partidului și a poporului față de uneltirile și intrigile dușmanilor Statului Sovietic.

Acum, trebue să ne întărim și mai mult vigilența.

Să nu creadă nimeni că dușmanii Statului Sovietic ar putea să ne surprindă nepregătiți.

Pentru apărarea Patriei Sovietice, vitezele noastre forțe armate au fost înzestrate cu toate tipurile de armament modern. Îmbogățiți cu experiența Marelui Război pentru Apărarea Patriei, soldații și matrozii noștri, ofițerii și generalii vor ști să întâmpine așa cum se cuvine pe orice agresor care s'ar încumeta să atace țara noastră.

Forța și tăria de neclintit a statului nostru rezidă nu numai în faptul că are o armată călită în lupte și încununată de glorie.

Puterea Statului Sovietic constă în unitatea poporului sovietic, în încrederea poporului în Partidul Comunist — forța conducătoare a societății sovietice, în încrederea poporului în Guvernul său Sovietic.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic dau o înaltă prețuire acestei încrederi a poporului.

Poporul sovietic a primit cu aprobare unanimă Hotărîrea Comitetului Central al partidului nostru, a Consiliului de Miniștri și a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu privire la luarea unor măsuri extraordinar de importante în scopul asigurării unei normale și juste conduceri a întregii vieți a țării. Una din aceste hotărîri importante este numirea ca Președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a lui Gheorghi Maximilianovici Malencov, discipol talentat al lui Lenin și credincios tovarăș de luptă al lui Stalin. Hotărîrile adoptate de organele supreme de partid și de stat din țara noastră au constituit expresia vie a unității și coeziunii depline în conducerea partidului și a statului.

Această unitate și coeziune în conducerea țării sunt chezășia traducerii cu succes în viață a politicii interne și externe, elaborată dealungul anilor de partidul și guvernul nostru, sub conducerea lui Lenin și Stalin.

Stalin, întocmai ca și Lenin, a lăsat partidului și țării noastre o măreață moștenire care trebue păzită ca lumina ochilor și neîncetat sporită.

Marele Stalin a educat și a unit strâns în jurul său o cohortă de conducători încercați în lupte, care și-au însușit măestria leninist-stalinistă a conducerii, pe a căror umeri a căzut răspunderea istorică de a duce până la sfârșitul victorios măreața operă începută de Lenin și continuată cu succes de Stalin.

Popoarele țării noastre pot fi sigure că Partidul Comunist și Guvernul Uniunii Sovietice nu-și vor cruța forțele și viața pentru a păstra unitatea de oțel a rândurilor partidului și a conducerii sale, pentru a întări prietenia indestructibilă a popoarelor Uniunii Sovietice, pentru a întări puterea Statului Sovietic, pentru a păstra neclintit credința față de ideile marxism-leninismului și pentru a conduce Țara Socialismului la comunism, urmând poruncile lui Lenin și Stalin.

Veșnică slavă iubitului și scumpului nostru conducător și învățător, marele Stalin.

Cuvântarea tovarășului V. M. Molotov

Dragi tovarăși și prieteni!

În aceste zile trăim cu toții o durere grea — încetarea din viață a lui Iosif Vissarionovici Stalin, pierderea marelui conducător și, totodată, a omului apropiat, drag, nespus de scump. Și noi, prietenii lui vechi și apropiați, și multele milioane de oameni sovietici ca și oamenii muncii din toate țările, din întreaga lume, ne luăm azi rămas bun dela tovarășul Stalin, pe care noi toți l-am iubit atât de mult și care va trăi întotdeauna în inimile noastre.

Tovarășul Stalin se numea pe sine discipol al lui Lenin, împreună cu care a făurit și a construit marele nostru Partid Comunist, împreună cu care a condus lupta revoluționară a poporului împotriva țarismului și a capitalismului pentru scuturarea jugului moșierilor și capitaliștilor din țara noastră, împreună cu care a făurit și construit Statul nostru Sovietic socialist, împreună cu care a pus bazele colaborării și unirii frățești a popoarelor mari și mici, care crește sub ochii noștri.

Stalin este marele continuator al marii opere a lui Lenin.

Sub conducerea Partidului Comunist, în frunte cu tovarășul Stalin, poporul sovietic a construit socialismul în țara noastră și a desfășurat opera de înfăptuire a mărețului program de ridicare necontenită a bunelstări materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic; a repurtat victoria istorică mondială asupra fascismului în cel de al doilea război mondial și prin aceasta a slăbit în mod hotărîtor forțele dușmanilor externi ai U.R.S.S., a scos Uniunea Sovietică din situația de izolare internațională, asigurând formarea lagărului invincibil al statelor iubitoare de pace cu o populație de 800 de milioane de oameni, a deschis țării noastre perspectivele luminoase ale construirii societății comuniste, întemeiate pe munca liberă, pe adevărata egalitate și frăție a oamenilor.

Ne putem mândri pe bună dreptate că, în ultimii 30 de ani, am trăit și am muncit sub conducerea tovarășului Stalin. Noi suntem educați de Lenin și Stalin. Noi suntem discipolii lui Lenin și Stalin. Noi vom ține minte întotdeauna ceeace ne-a învățat, până în ultimele zile, Stalin, deoarece noi vrem să fim discipoli și urmași credincioși și demni ai lui Lenin, discipoli și urmași credincioși și demni ai lui Stalin.

Întreaga viață a tovarășului Stalin, luminată ca de lumina soarelui de mărețele idei ale însuflețitului luptător al poporului pentru comunism, este pentru noi o pildă vie și dătătoare de viață.

Stalin a ieșit din popor, a simțit întotdeauna legătura sa de sânge cu poporul, cu clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, și-a închinat poporului toate forțele sale viguroase, tot geniul său măreț. Încă adolescent, Stalin, cu mintea sa luminoasă, a văzut și a înțeles profund că, în vremurile noastre, poporul își poate găsi drumul spre o viață fericită numai pe căile luptei pentru comunism. Și aceasta a determinat calea vieții sale. Stalin s'a dedicat în întregime, și-a închinat întreaga sa viață luptei pentru comunism, luptei pline de abnegație pentru fericirea oamenilor muncii, pentru fericirea poporului.

Stalin a știut întotdeauna să îmbine greaua activitate de zi cu zi a comunistului revoluționar în rândurile maselor muncitoare, cu studierea adâncă a teoriei marxismului.

Așa era el în anii tinereții la Tbilisi, la Bacu. Așa era el în anii furtunoși ai revoluției ruse și în anii grei ai reacțiunii țariste, când era strâns legat de muncitorii din Petersburg, aflându-se mereu sub ploaia represiunilor, mereu supus prigonirilor în închisori și în deportări.

Capacitățile excepționale ale tovarășului Stalin, de organizator inegalabil al partidului nostru și al Statului Sovietic și de teoretician genial al marxism-leninismului, s'au manifestat în toată amploarea lor în anii revoluției și ai construirii socialismului.

În acești ani, partidul nostru a crescut, s'a ridicat și a devenit marea forță conducătoare a revoluției socialiste în țara noastră și a dobândit însemnătatea de forță conducătoare în întreaga mișcare muncitorească internațională. În acești ani, Statul Sovietic multinațional, care a devenit modelul înfăptuirii practice a prieteniei și colaborării frățești a popoarelor, sprijinindu-se pe clasa muncitoare și pe țărănimea colhoznică, s'a întărit ca stat al socialismului victorios și a pornit pe calea făuririi societății comuniste. Un rol gigantic în conducerea întregii acestei opere, în întreaga desvoltare a forțelor partidului nostru și ale Statului Sovietic, îi revine tovarășului Stalin.

În toți acești ani, Stalin nu numai că a condus zi de zi construcția socialistă în U.R.S.S. El a lucrat permanent la problemele teoretice ale construirii comunismului în țara noastră și la problemele desvoltării internaționale în ansamblul ei, luminând cu lumina științei marxism-leninismului căile desvoltării continue a U.R.S.S., legile desvoltării socialismului și capitalismului în condițiile contemporane. El a înarmat partidul nostru și întregul popor sovietic cu noi descoperiri de cea mai mare importanță ale științei marxist-leniniste, care luminează pentru mulți ani mersul nostru înainte spre victoria comunismului.

Stalin a condus direct făurirea și organizarea forțelor Armatei Roșii și glorioasele ei fapte de arme pe fronturile cele mai hotărîtoare în anii războiului civil. Stalin, în calitatea sa de comandant suprem în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a condus țara noastră la victoria asupra fascismului, victorie care a schimbat radical situația în Europa și Asia.

A fi discipoli credincioși și demni ai lui Stalin înseamnă a ține minte întotdeauna și a avea necontenit grijă de întărirea Armatei Sovietice și a Flotei Maritime Militare, asigurând cuvenita pregătire a forțelor armate sovietice pentru eventualitatea oricărui atac al vreunui agresor împotriva țării noastre. A fi discipoli credincioși și demni ai lui Stalin înseamnă deasemenea a da dovadă de vigilență și fermitatea necesară în lupta împotriva tuturor uneltirilor, de orice fel, ale dușmanilor noștri, ale agenților statelor imperialiste agresive.

Statul nostru Sovietic n'are niciun fel de țeluri agresive și în ceeace-l privește nu se amestecă în afacerile altor țări. Politica noastră externă, cunoscută în întreaga lume ca politica externă stalinistă de pace, este o politică de apărare a păcii între popoare, o politică neclintită de menținere și întărire a păcii, de luptă împotriva pregătirii și dezlănțuirii unui nou război, o politică de colaborare internațională și de desvoltare a legăturilor de afaceri cu toate țările care tind și ele spre aceasta. O asemenea politică externă corespunde intereselor fundamentale ale poporului sovietic și, totodată, intereselor tuturor celorlalte popoare iubitoare de pace.

În țara noastră a fost creat, pe bază sovietică, un stat multinațional care, prin trăinicia sa, prin creșterea necontenită a forței materiale și prin avântul culturii popoarelor nu-și are seamăn în istorie. În toată această operă, și în primul rând în opera desvoltării unor relații noi, prietenești între popoarele țării noastre, un rol deosebit, excepțional de mare, revine tovarășului Stalin. Stalin nu numai că a condus desvoltarea Statului nostru Sovietic multinațional timp de mulți ani, dar deasemenea a elucidat teoretic cele mai importante probleme contemporane ale chestiunii naționale și coloniale, contribuind și în acest domeniu la desvoltarea bazelor științifice ale marxism-leninismului.

În actualele condiții toate acestea au o importanță deosebit de mare, în special în legătură cu constituirea statelor de democrație populară și creșterea mișcării de eliberare națională în colonii și în țările dependente. Credincioase principiilor internaționalismului proletar, popoarele U.R.S.S., desvoltă și întăresc necontenit prietenia și colaborarea frățească cu marele popor chinez, cu oamenii muncii din toate țările de democrație populară, legăturile de prietenie cu oamenii muncii din țările capitaliste și coloniale care luptă pentru cauza păcii, democrației și socialismului.

Dragi tovarăși, prieteni!

În aceste zile grele, noi toți vedem deosebit de bine și simțim în permanență ce sprijin puternic, de neclintit și sigur este pentru poporul sovietic Partidul nostru Comunist, unitatea lui de oțel, legăturile sale indisolubile cu masele de oameni ai muncii. Partidul nostru, urmând poruncile marelui Stalin, ne dă orientarea clară în lupta pentru măreața cauză a construirii comunismului în țara noastră. Trebue să ne unim și mai strâns, și mai puternic, în jurul Comitetului Central al partidului nostru, în jurul Guvernului Sovietic.

Numele nemuritor al lui Stalin va trăi întotdeauna în inimile noastre, în inimile poporului sovietic și ale întregii omeniri progresiste. Gloria faptelor sale măreațe spre binele și fericirea poporului nostru și a oamenilor muncii din întreaga lume va trăi în veci!

Trăiască măreața, atotbiruitoarea învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin!

Trăiască puternica noastră Patrie socialistă, eroicul nostru popor sovietic!

Trăiască marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice!

Problemele pedagogiei în lumina operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U. R. S. S."

Prof. P. Ogorodnicov

Apariția genialei opere a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." constitue unul dintre cele mai mari evenimente în viața ideologică, politică și științifică a Uniunii Sovietice. Opera tovarășului Stalin are cea mai mare însemnătate pentru teoria marxist-leninistă, pentru activitatea practică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și pentru mișcarea comunistă internațională.

Tovarășul Stalin a analizat din toate punctele de vedere problemele fundamentale ale economiei socialismului și a fundamentat din punct de vedere științific condițiile trecerii treptate dela socialism la comunism.

Opera tovarășului Stalin cuprinde o profundă analiză a desvoltării economiei capitalismului contemporan, arată ascuțirea crizei generale a capitalismului în etapa actuală a desvoltării sale.

Sintetizând bogata experiență a construcției socialiste în U.R.S.S. și a mișcării revoluționare internaționale, tovarășul Stalin a îmbogățit teoria marxism-leninismului cu noi descoperiri și teze teoretice, care au cea mai mare însemnătate în opera de construire a societății comuniste.

Noua operă a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S" va avea o influență uriașă asupra desvoltării științei sovietice, va constitui un stimulent imens în activitatea creatoare a oamenilor de știință sovietici, va servi ca bază metodologică pentru rezolvarea problemelor fundamentale ale științei.

Opera tovarășului Stalin are o însemnătate uriașă și pentru pedagogie. Însemnătatea acestei opere pentru știința pedagogică sovietică este deosebit de mare, deoarece ea rezolvă cele mai importante probleme ale instrucției și educației comuniste a tinerei generații și ale ridicării nivelului cultural al întregului popor sovietic, ca una din condițiile trecerii treptate dela socialism la comunism.

Oamenii de știință din domeniul științei pedagogice, călăuzindu-se de indicațiile geniale ale tovarășului Stalin cuprinse în opera „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", trebue să ridice activitatea teoretică în domeniul pedagogiei la nivelul sarcinilor ce-i stau în față.

★

Învățătura tovarășului Stalin cu privire la caracterul obiectiv al legilor științei are o importanță excepțională pentru desvoltarea științei și practicii sovietice a construirii societății comuniste. Tovarășul Stalin ne învață că: *„marxismul concepe legile științei — indiferent dacă este vorba de legile științelor naturii sau de legile economiei politice — ca o oglindire a proceselor obiective care au loc independent de voința oamenilor"*.

Dând ca exemplu economia politică, tovarășul Stalin arată la ce poate duce negarea de către unii tovarăși a existenței legilor obiective studiate de știință. Aceasta ar duce la lichidarea economiei politice ca știință, iar lichidând economia politică, noi ne-am lipsi de posibilitatea de a prevedea mersul evenimentelor în viața economică a țării și chiar de posibilitatea de a organiza o conducere economică cât de elementară.

Pedagogia sovietică, în cei 35 de ani de experiență, a obținut succese considerabile. În ceeace privește nivelul ideologic și științific, realizările pedagogiei sovietice nu-și au egal în nicio altă țară din lume. Sprijinindu-se pe învățătura marxistă despre legile desvoltării societății, pedagogia sovietică a descoperit o serie de legi generale ale educației ca fenomen social; a rezolvat într'un mod nou problema scopului și sarcinilor educației, a arătat caracterul istoric de clasă al educației, etc.

În fața pedagogiei sovietice — ca știință care studiază legile educației comuniste, ale învățământului și instrucției tinerei generații și care înarmează cadrele didactice sovietice cu cunoștințe concrete privitoare la căile și mijloacele de pregătire a constructorilor societății comuniste, oameni activi, conștienți și desvoltați din toate punctele de vedere — se pune sarcina de a pătrunde mai adânc în esența procesului educației, folosind realizările învățăturii lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară. În prezent, pedagogia nu se poate limita la explicarea legilor generale, ea trebue să descopere legile particulare ale procesului de educație, să fundamenteze din punct de vedere științific metodele, regulile, procedeele educației și instrucției comuniste.

În opera sa genială „Marxismul și problemele lingvisticii" tovarășul Stalin scrie: *„...limbii, ca fenomen social, îi este proprie trăsătura comună, inerentă tuturor fenomenelor sociale, inclusiv bazei și suprastructurii, și anume: ea servește societatea întocmai cum o servesc toate celelalte fenomene sociale, inclusiv baza și suprastructura. Dar, la aceasta se mărginește la drept vorbind, trăsătura comună, care este proprie tuturor fenomenelor sociale. De aici înainte încep serioase deosebiri între fenomenele sociale.*

Fapt este că fenomenele sociale au, pe lângă această trăsătură comună, particularitățile lor specifice, care le deosebesc unele de altele și care sunt de cea mai mare importanță pentru știință".

Arătând particularitățile specifice ale limbii, tovarășul Stalin scrie în continuare: *„fără aceste particularități ale limbii, lingvistica și-ar pierde dreptul la o existență de sine stătătoare"*.

Prin urmare, pedagogia se poate desvolta și poate progresa cu succes numai dacă ea nu se va îndepărta de obiectul cercetărilor sale, ci va aprofunda tot mai mult specificul acestui obiect, va pătrunde în esența fenomenelor studiate și a legilor proprii acestor fenomene. Se înțelege dela sine că aceasta nu însemnează deloc ruperea legilor educației de legile generale ale desvoltării societății. Cercetătorul nu trebue să uite niciun minut rolul îndrumător și diriguitor al politicii Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic în domeniul învățământului public și al educației comuniste a tinerei generații.

Tovarășul Stalin învață neobosit partidul, poporul sovietic, pe savanții noștri să aibă față de știință o atitudine creatoare, iar nu dogmatică, să pătrundă mai adânc în esența problemelor, să țină seama de toate condițiile și împrejurările în care au apărut anumite teze și formule în știință și, dacă este necesar, să schimbe aceste teze și formule, ca învechite, și să promoveze altele noi, corespunzătoare experienței acumulate, noilor cunoștințe și sarcini istorice.

Educația face parte dintre fenomenele cele mai complexe și variate ale vieții sociale. Varietatea laturilor, tipurilor și formelor de educație cere ca știința pedagogică să studieze atât legile generale, care oglindesc desvoltarea educației în ansamblu, cât și legile care oglindesc desvoltarea diferitelor laturi și forme ale educației. În primul caz, legile au un caracter general și se extind asupra tuturor laturilor și proceselor de educație; în cazul al doilea, ele au un caracter particular și se extind asupra unor anumite laturi și procese de educație. Astfel, de pildă, dintre legile generale ale educației fac parte legile care oglindesc caracterul condiționat și dependența educației de condițiile materiale ale vieții societății, de raporturile economice dominante ale oamenilor în societate și de lupta de clasă din sânul societății. Descoperind aceste legi ale educației, pedagogia sovietică arată trăsăturile generale și specifice ale educației în diferitele etape ale desvoltării societății, deosebirea principială a educației comuniste de alte sisteme de educație. Pornind dela legile generale, pedagogia sovietică formulează scopurile educației comuniste, calitățile omului sovietic, formate în sistemul educației comuniste, căile și mijloacele principale de pregătire a oamenilor — constructori ai societății comuniste. Din numărul legilor particulare ale educației fac parte, de pildă, legile de formare la elevi a deprinderilor și priceperilor, care determină în modul cel mai apropiat procedeele metodice ale activității cadrelor didactice.

Ca exemplu al uriașei importanțe teoretice și practice pe care o are cunoașterea legilor obiective ale desvoltării educației ne poate servi Hotărîrea istorică a C.C. al Partidului „Despre denaturările pedologice în sistemul Comisariatelor Învățământului Public". C.C. al Partidului, demascând pseudo-știința pedologiei și „legea" ei fundamentală a condiționării fataliste a soartei copiilor de factori biologici și sociali, de influența ereditații și a mediului așa zis invariabil, a pornit dela învățătura marxist-leninistă care arată că în mersul desvoltării istorice a societății se schimbă atât condițiile și caracterul educației oamenilor, cât și oamenii înșiși. Totodată, C.C. al Partidului a arătat că bogata experiență a construcției socialiste reeducă cu succes pe oameni în spiritul socialismului. Această Hotărîre a constituit o mare contribuție la știința marxist-leninistă despre educație și a adus schimbări uriașe în practica educației comuniste și a instruirii tinerei generații d'n Uniunea Sovietică.

Tovarășul Stalin ne învață că descoperirea și aplicarea legilor economice are loc în luptă, în ciocnirea diferitelor clase, iar această luptă capătă un caracter cu atât mai ascuțit, cu cât sunt mai direct atinse interesele uneia sau alteia dintre clase. În acest sens există o deosebire esențială între legile științelor naturii și legile societății și, în special, legile economiei politice.

Descoperirea și aplicarea unei noi legi în științele naturii se desfășoară mai mult sau mai puțin neted, în timp ce descoperirea și aplicarea în domeniul economic a unei noi legi, care atinge interesele forțelor societății aflate pe cale de dispariție, întâmpină cea mai mare împotrivire din partea acestor forțe. Este nevoie, prin urmare, de o forță socială capabilă să învingă această împotrivire.

Învățătura tovarășului Stalin cu privire la faptul că descoperirea și aplicarea legilor economice se desfășoară în condiții de luptă, de ciocnire a intereselor diferitelor clase, are o mare importanță pentru știința pedagogică ca știință socială. Întreaga istorie a desvoltării gândirii pedagogice este un exemplu care ne arată cum s'a desfășurat lupta necontenită între concepțiile progresiste și cele reacționare asupra educației. Totodată, este caracteristic faptul că clasele reacționare ale societății refuză să recunoască și să traducă în viață atunci când interesul le-o dictează, chiar ideile și tezele pedagogice ale acelor pedagogi care s'au ridicat pe arena istorică ca promotori ai intereselor clasei date. Asemenea pedagogi cum sunt Comenschi, Ușinschi, sunt un exemplu în această privință. Concepțiile pedagogice și sistemul pedagogic al lui Comenschi s'au format în lupta împotriva pedagogiei scolastice medievale, oglindind cerințele capitalismului și ale clasei burgheziei în germene, care pentru acea vreme era o clasă progresistă.

Un câmp vast și adevărat pentru desvoltarea științei și pentru aplicarea în practică a legilor ei există numai în societatea socialistă, unde politica Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic este construită pe baza cunoașterii legilor obiective ale desvoltării societății.

Pedagogia sovietică este construită și se desvoltă în condiții în care nu pot exista contradicții între legile educației și politica statului în domeniul educației. Dimpotrivă, însăși politica Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic pornește dela aceste legi, folosește aceste legi pentru a rezolva în modul cel mai just sarcinile educației comuniste a tinerelor generații. Pedagogia sovietică, descoperind legile educației și instrucției generației în creștere, are totodată toate posibilitățile pentru traducerea cea mai largă în practică a acestor legi.

Tovarășul Stalin, arătând că știința studiază legile obiective, a descoperit odată cu aceasta specificul calitativ al științei și deosebirea ei de politică și de legile Statului. Arătând caracterul greșit al concepțiilor unor tovarăși care consideră că Statul Sovietic și conducătorii lui pot desființa legile existente ale economiei politice și pot „forma" legi noi, tovarășul Stalin scrie: *„acești tovarăși greșesc profund. După cât se vede, ei confundă legile științei, care oglindesc procesele obiective ce au loc independent de voința oamenilor, în natură sau în societate, cu acele legi care sunt create de guverne, sunt create din voința oamenilor și nu au decât o putere juridică. Ele nu trebue însă nicidecum confundate"*.

Tovarășul Stalin arată prin ce se deosebesc concret legile științei de legile și de politica Statului, dând ca exemplu economia politică și politica economică.

Economia politică studiază legile de dezvoltare a relațiilor de producție dintre oameni, iar politica economică trage din aceasta concluzii practice, le concretizează, și-și construește pe această bază activitatea sa de zi cu zi.

Aceste indicații ale tovarășului Stalin au cea mai directă legătură cu pedagogia.

Educația tinerei generații în societate este un proces obiectiv. În condițiile orânduirii sovietice socialiste nu poate exista o altă educație decât cea comunistă. Anumiți oameni pot să nu înțeleagă aceasta, să nu fie de acord cu aceasta, dar ei nu pot schimba caracterul dat al educației. Înțelepciunea și perspicacitatea politicii de învățământ a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic constau tocmai în faptul că partidul și guvernul, cunoscând legile de desvoltare și construire a socialismului, dirijează și îndrumează în mod conștient toate sectoarele construcției socialiste.

Tovarășul Stalin, descoperind esența legii fundamentale a socialismului, arată că una dintre trăsăturile acestei legi este asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor culturale mereu crescânde ale societății. Aceasta însemnează că, în condițiile socialismului, desvoltarea culturii și a învățământului nu poate decât să crească și să se lărgească. Desvoltarea culturii și a învățământului este condiționată de creșterea și perfecționarea necontenită a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte, care necesită creșterea necontenită a nivelului cultural al oamenilor și creiază premizele necesare pentru această creștere.

Ridicarea nivelului cultural este, totodată, o urmare firească a cerințelor mereu crescânde ale oamenilor pentru cultură și învățământ. Aceste legi există în mod real, obiectiv, ele sunt cuprinse în însăși natura orânduirii socialiste sovietice.

Pe baza învățăturii leninist-staliniste despre legile de desvoltare a societății socialiste și pe baza programului partidului în domeniul învățământului este construită politica Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic în domeniul învățământului public, politică care transformă posibilitatea în realitate. Ca exemplu ne poate servi politica partidului și guvernului în domeniul învățământului general.

Problema învățământului general a fost rezolvată principial încă în programul partidului. Printre cele mai importante măsuri de realizare a bazelor construcției școlare și de învățământ, în programul partidului este înscrisă organizarea învățământului obligatoriu pentru toți copiii până la 17 ani. Totuși, pentru realizarea acestei cerințe de program au fost necesare condiții materiale și politica înțeleaptă a partidului, evidența mijloacelor și a posibilităților de organizare a învățământului general. Tocmai acesta a fost modul în care partidul și guvernul sovietic au pășit la rezolvarea acestei probleme.

După realizarea învățământului general elementar, a fost adoptată Hotărîrea cu privire la introducerea învățământului general de 7 ani, iar Congresul al XIX-lea al partidului a trasat directiva de a se desăvârși, la începutul cincinalului, trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general în capi-

Cuvântările rostite la meetingul de doliu din Piața Stalin din București închinat memoriei lui Iosif Vissarionovici Stalin

Cuvântul tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși și tovarășe,

Cu inima zguduită de nemărginită durere a aflat poporul nostru, întreaga omenire muncitoare, vestea năpraznică a încetării din viață a genialului conducător și învățător al popoarelor, tovarășul de luptă și continuatorul operei lui Lenin, scumpul nostru părinte și învățător, Iosif Vissarionovici Stalin.

Pentru popoarele Uniunii Sovietice, pentru poporul nostru, pentru toți oamenii cinstiți și iubitori de pace din lumea întreagă, moartea tovarășului Stalin este o pierdere nespus de grea.

Tovarășul Stalin a fost acela care, alături de Lenin, a făurit marele Partid al comuniștilor, cinstea, onoarea și conștiința epocii noastre.

Alături de Lenin, tovarășul Stalin a condus proletariatul rus la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, descătușând a șasea parte a globului din lanțurile robiei capitaliste și făurind primul stat socialist din lume, reazim de nădejde al oamenilor muncii de pretutindeni.

Pe drumul lui Lenin, tovarășul Stalin a condus poporul sovietic la măreața victorie a construirii socialismului în U.R.S.S

In anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, tovarășul Stalin a condus Uniunea Sovietică la victoria istorică asupra fascismului, eliberând popoarele Europei și Asiei din robia fascistă și făcând ca raportul de forțe pe plan internațional să se schimbe radical în favoarea socialismului.

Cu geniul său nemuritor, tovarășul Stalin a luminat poporului sovietic drumul spre construirea comunismului, înarmându-l cu programul măreț al făuririi acestui vis de aur al omenirii.

Mărețele idei staliniste însuflețesc popoarele din lumea întreagă în lupta lor pentru libertate și independență națională, pentru pace, democrație și socialism.

Învățătura genială a marelui Stalin este izvorul forței de nelnvins a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările, a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale.

Dela un capăt la altul al lumii, numele lui Stalin a devenit simbolul păcii și al fericirii popoarelor, simbolul vieții noi, simbolul comunismului.

Poporul nostru nu va uita niciodată că Stalin a fost acela care ne-a eliberat de sub jugul fascismului și al imperialismului înrobitor, deschizându-ne drumul spre fericire.

Niciodată nu vom uita grija părintească și dragostea tovarășului Stalin față de poporul nostru.

Lumina strălucitoare a învățăturii staliniste luminează puternic drumul construirii socialismului în patria noastră.

Ajutorul frățesc al marii Uniuni Sovietice și al tovarășului Stalin personal au stat la baza tuturor succeselor obținute de poporul muncitor român, sub conducerea partidului.

De numele lui Stalin sunt legate toate realizările noastre, toate victoriile noastre De numele lui Stalin este legat viitorul socialist al Republicii Populare Române. Veșnic va trăi în inima poporului nostru recunoștința fierbinte față de tovarășul Stalin

Pierderea scumpului și iubitului nostru Stalin ne doare nespus de mult. Dar această durere ne întărește hotărîrea de a merge cu fermitate înainte pe drumul indicat de marele Stalin

Poporul român, minoritățile naționale din Republica Populară Română își strâng și mai mult rândurile în jurul Partidului Muncitoresc Român, al Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în jurul Guvernului R.P.R., în lupta pentru construirea socialismului în Republica Populară Română.

Să păzim ca lumina ochilor și să întărim continuu unitatea partidului, să întărim mereu legătura sa cu massele, izvorul forței invincibile a partidului, așa cum ne-a învățat tovarășul Stalin.

Să muncim și să luptăm cu toate puterile pentru victoria deplină a socialismului în scumpa noastră patrie, așa cum ne-a învățat tovarășul Stalin.

Să întărim zi de zi statul de democrație populară și alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — baza regimului democrat-popular, așa cum ne-a învățat tovarășul Stalin

Să întărim necontenit capacitatea de apărare a țării și Forțele Armate ale R.P.R., să ne întărim vigilența împotriva uneltirilor imperialiștilor americani și englezi, pentru a zdrobi orice încercare de agresiune îndreptată împotriva independenței naționale și suveranității de stat a țării noastre.

Să întărim tot mai mult frăția dintre poporul român și minoritățile naționale

Să ținem sus steagul internaționalismului proletar. Să întărim neîncetat prietenia și alianța de nesdruncinat cu marea Uniune Sovietică și cu țările de democrație populară, să întărim mereu mai mult legăturile strânse cu oamenii muncii din lumea întreagă.

Să nu precupețim nimic pentru a îndreptăți titlul de cinste de nouă „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale, pe care ni l-a dat tovarășul Stalin.

Geniala învățătură stalinistă ne va fi mereu farul luminos care ne va călăuzi pașii zi de zi.

Numele nemuritor al lui Stalin va trăi totdeauna în inima poporului român, ca și în inima întregii omeniri progresiste.

Glorie veșnică genialului conducător și învățător de popoare, scumpului nostru părinte și învățător, IOSIF VISSARIONOVICI STALIN!

Cuvântul tovarășului general-lt. L. Sălăjan

Dragi tovarăși,

Alături de muncitorii, țăranii muncitori și intelectualii din țara noastră, alături de oamenii muncii din toate țările lumii, soldații, matrozii, sergenții, cartnicii, ofițerii, generalii și amiralii Forțelor Armate ale Republicii Populare Române, sunt adânc sguduiți de pierderea grea suferită prin încetarea din viață a tovarășului Stalin, cel mai iubit și prețuit prieten al poporului român.

Prin moartea tovarășului Stalin, clasa muncitoare, întreaga omenire progresistă au pierdut pe conducătorul și învățătorul lor înțelept, pe cel care, împreună cu Lenin, a creiat gloriosul Partid al comuniștilor, a înfăptuit Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, a făurit primul Stat Socialist din lume.

Oamenii muncii și întreaga omenire progresistă nu vor uita niciodată că sub conducerea tovarășului Stalin, glorioasa Armată Sovietică a repurtat victoria de importanță istorică mondială asupra armatelor fascismului german și imperialismului japonez — eliberând un șir de țări din Europa și Asia, printre care și țara noastră, victorie care a însemnat salvarea civilizației lumii întregi de barbaria fascistă.

In aceste zile de adâncă durere pentru întreaga omenire muncitoare, poporul român și militarii Forțelor sale Armate își strâng cu și mai multă hotărîre rândurile în jurul invincibilului steag al lui Lenin și Stalin, în jurul Partidului și Guvernului nostru, își întăresc unitatea, vigilența și combativitatea, disciplina și ordinea militară, înzecindu-și eforturile în lupta pentru victoria deplină a socialismului în Patria noastră, pentru întărirea forțelor păcii și socialismului în fruntea cărora se află mereu biruitoare măreața Patrie a lui Lenin și Stalin.

Militarii Armatei noastre Populare prețuesc ca lumina ochilor prietenia și frăția de arme româno-sovietică, clădită în focul luptei crâncene împotriva dușmanului comun, prietenie care este chezășia independenței și suveranității noastre naționale.

Învățând necontenit din glorioasa experiență de luptă a invincibilei Armate Sovietice, îndeplinind porunca staliniștă despre necesitatea întăririi continue a capacității de apărare a Patriei, având la bază știința militară stalinistă, Forțele noastre Armate își perfecționează necontenit măestria de luptă și pregătirea politică, pentru a fi gata în orice moment să apere independența și suveranitatea Patriei noastre, să zdrobească orice încercare de agresiune din partea imperialiștilor și a slugilor lor.

Pătruns de mărețele idei staliniste, poporul nostru muncitor păsește cu hotărîre nestrămutată înainte pe calea construirii socialismului, pentru întărirea marelui lagăr al păcii, în frunte cu glorioasa Uniune Sovietică.

Cuvântul acad. prof. Traian Săvulescu

Tovarăși și tovarășe,

I. V. Stalin, uriașul nedepășit al gândirii, al iubirii și al înțelepciunii a pășit dincolo de pragul vieții, în înmărmurirea întregii lumi doritoare de bine, însetată de libertate și de pace.

I. V. Stalin a fost filosoful care a pătruns până în adâncuri tainele naturii și ale societății pentru a rândui desvoltarea lor spre fericirea omului, corifeul științei celei mai înaintate, însuflețitorul literelor și artelor nedepășite, clasicul genial al marxism-leninismului atotbiruitor, înfăptuitorul și organizatorul Țării Socialismului — U.R.S.S., constructorul industriei socialiste neîntrecute și al colhozurilor înfloritoare, îndrumătorul oștilor care au biruit fascismul, eliberatorul noroadelor din sclavia fascismului, sprijinitorul acestora pentru clădirea unei vieți mai bune și drepte — viața socialistă, omul de stat care a îndrumat Țara Sovietelor pe drumul comunismului pe care ea a pornit, având-l drept călăuză, stegarul libertății și păcii către care s'au îndreptat nădejdile sutelor de milioane de oameni ai globului pământesc, prețuitorul sincer și prietenul cald și adevărat al poporului nostru

Dar de unde și-a tras Stalin puterea lui de gigant? O mărturisește chiar el: „Primii mei învățători au fost muncitorii din Tiflis". Pornit dela aceștia și păstrându-le credință neclintită până în clipa când a închis ochii, Stalin a devenit genialul creator pe tărâmul științei, al îndrumării popoarelor, al conducerii oștilor. Iată pentru ce muncitorii, colhoznicii, ostașii, tehnicienii și oamenii de știință din U.R.S.S. i-au arătat dragoste fără margini, exprimată în sute de cântece și ode, în mii și mii de versuri ca acestea:

Pretutindeni noi numele lui îl purtăm;
Zări mai largi ne deschide al său nume;
Pentru el noi muncim, ne jertfim, ne luptăm;
Stalin, steagul izbânzii în lume.

N'a existat ramură a științei în care Stalin să nu-și fi spus cuvântul, în care îndrumarea lui genială să nu fi deschis căi noi, în care viziunea lui să nu fi înaripat pe oamenii de știință. Intreaga operă a lui Stalin are un caracter viu și creator. Ea a deschis larg drumul nouului, înlăturând pragurile vechiului. Stalin a desvoltat știința și a făcut-o să rodească numai pentru binele obștesc, a legat-o de viață, de necesitățile construcției socialismului și a comunismului, a întărit-o și a asigurat-o cu slujitori din rândurile muncitorilor, a transformat-o într'un bun al poporului. „Învățați, învățați, învățați", spunea Stalin tineretului, pregătiți-vă pentru a lua cu asalt cetatea științei. Vedem astăzi că 57 milioane de tineri învață în școli pentru ca la rândul lor să contribue cu zel la sporirea strălucirii științei sovietice, la fericirea popoarelor sovietice.

Referindu-se la activitatea multilaterală a tovarășului Stalin academicianul Tr. Săvulescu a arătat că:

Pentru noi, Stalin nu a fost numai corifeul științei care ne-a ajutat să îndrumăm pe căi noi și să desvoltăm știința patriei noastre; el a fost în acelaș timp eliberatorul țării noastre, deschizând porțile regimului de democrație populară în care clasa muncitoare la putere — în frunte cu partidul ei — în alianță cu țărănimea muncitoare, construiesc cu avânt orânduirea socialistă, pentru care sprijinul popoarelor sovietice și al lui Stalin personal i-au fost larg dăruite.

Calea vieții lui I. V. Stalin, anii săi de clocotitoare activitate revoluționară au fost consacrați de el fericirii oamenilor, victoriei comunismului. Această dragoste de om i-a dat puterea și siguranța cu care a știut să înfrângă toate uneltirile, toate încercările dușmanilor dinăuntru și dinafară, să dea țărie de nezdruncinat partidului pentru noi succese pe calea construirii comunismului, să atragă, înmânunchind, iubirea și nădejdea tuturor popoarelor din lume.

Stalin trăește azi în noi; Stalin va trăi mâine în toți oamenii de pe glob, Stalin este omul în desăvârșirea lui.

Cuvântul tovarășului N. Vasu

Eroul Muncii Socialiste, Nicolae Vasu, luând cuvântul, a arătat că pentru proletariatul internațional „moartea tovarășului Stalin care și-a consacrat cauzei clasei muncitoare, cauzei revoluției proletare și comunismului mondial, toate puterile sale, toată geniala sa înțelepciune, întreaga sa viață, constitue cea mai grea pierdere".

Vorbind despre grija și dragostea părintească a tovarășului Stalin pentru înflorirea și întărirea țărilor de democrație populară, tov. N Vasu a relevat ajutorul prețios pe care-l primesc aceste țări din partea marii Uniuni Sovietice, țări între care se numără și Republica noastră Populară

„Dacă astăzi se ridică din temelii uriașe construcții la care nici nu puteam visa înainte, a spus tov. Nicolae Vasu, dacă acum pe șantierele patriei noastre lucrează mașinile cele mai moderne și perfecționate, iar în fabricile noastre se introduce pe scară din ce în ce mai largă tehnica înaintată, dacă au apărut ramuri întregi de producție necunoscute altădată în țara noastră, iar pe ogoarele patriei noastre tractoarele și mașinile de tot felul se înmulțesc pe zi ce trece, toate acestea le datorăm tovarășului Stalin".

Tov N Vasu a insistat apoi asupra necesității intensificarii eforturilor pentru îndeplinirea cincinalului în patru ani. El a legat de înfăptuirea acestei sarcini lupta pentru apărarea păcii, luptă ce trebue să fie desfășurată așa cum ne-a învățat tovarășul Stalin

„Tovarășul Stalin — a spus vorbitorul — ne-a învățat că pacea trebue apărată până la capăt, iar atunci când dușmanul îndrăznește totuși să atenteze la independența și suveranitatea noastră, trebue să știm să răspundem la fiecare lovitură cu o lovitură dublă"

Comitetului Central al P. C. U. S. Consiliului de Miniștri al U. R. S. S. Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Astăzi când întreaga omenire muncitoare, zguduită de emoție, conduce în ultimul său drum pe genialul învățător și părinte scump al popoarelor, marele și nemuritorul Stalin, oamenii muncii din București — Capitala Republicii Populare Române, adunați în meeting de doliu, exprimă Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. profunda durere a întregului popor român la vestea năpraznică a morții tovarășului Stalin, prietenul cel mai bun, sprijinitorul și părintele său scump și înțelept.

Oamenii muncii din patria noastră vor păstra veșnic în inimile lor recunoștință fierbinte tovarășului Stalin, care a desrobit țara noastră din jugul fascismului și al imperialismului, dând putință poporului nostru să-și cucerească, pentru întâia oară în istoria sa, adevărata independență națională, să-și ia soarta în propriile mâini și să pășească pe calea însoriță a unei vieți noi, libere și fericite.

De numele slăvit al lui Stalin, de comoara învățăturilor sale geniale, de grija sa caldă, părintească, de imensul ajutor frățesc al Uniunii Sovietice sunt legate toate succesele pe care le-au dobândit poporul român și minoritățile naționale din țara noastră în statornicirea și consolidarea regimului de democrație populară, în făurirea unei economii și culturi noi, socialiste, în întărirea independenței și suveranității de stat a R P R.

In aceste clipe dureroase, poporul nostru își exprimă hotărîrea dârză de a păși neabătut, strâns unit în jurul Partidului Muncitoresc Român și al guvernului R.P.R., pe drumul luminat de strălucirea geniului stalinist, în lupta pentru izbânda deplină a socialismului în patria noastră. Poporul român este hotărît să întărească necontenit capacitatea de apărare a patriei, să și ascută vigilența împotriva dușmanilor interni și externi, să-și însușească neobosit ideile nemuritoare ale lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, și tezaurul experienței revoluționare a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Oamenii muncii din Republica Populară Română consideră ca o datorie sfântă de a cimenta și mai mult prietenia, alianța de nezdruncinat și colaborarea frățească sub steagul leninist-stalinist al internaționalismului proletar, între poporul român și popoarele sovietice, chezășia libertății, independenței și viitorului fericit al patriei noastre.

Glorie veșnică și nepieritoare marelui geniu al omenirii progresiste — Iosif Vissarionovici Stalin!

Trăiască eroicul popor sovietic — ziditorul comunismului!

Trăiască invincibila Uniune Sovietică — bastionul păcii, libertății și independenței popoarelor!

Trăiască mărețul Partid Comunist al Uniunii Sovietice — partidul lui Lenin și Stalin!

Trăiască atotbiruitoarea învățătură a lui Marx Engels-Lenin-Stalin!

---

talele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, ținutale și în marile centre industriale.

Descoperirea de către tovarășul Stalin a legii economice fundamentale a capitalismului contemporan și descoperirea legii economice fundamentale a socialismului are cea mai mare însemnătate pentru știință și pentru practica construcției socialiste

I. V. Stalin ne învață că *„trăsăturile și cerințele principale ale legii economice fundamentale a capitalismului contemporan ar putea fi formulate cam în felul următor: asigurarea profitului capitalist maximal prin exploatarea, ruinarea și pauperizarea majorității populației țării respective, prin aservirea și jefuirea sistematică a popoarelor din alte țări, mai ales din țările înapoiate, în sfârșit, prin războaie și prin militarizarea economiei naționale, utilizate pentru asigurarea profiturilor celor mai înalte".*

Legea economică fundamentală a capitalismului contemporan își găsește oglindirea și în domeniul învățământului din țările capitaliste. Prin ce, dacă nu prin această lege a capitalismului, se poate explica scăderea științei de carte în sânul populației din țările capitaliste, rămânerea în afara pereților școlii a unei mase uriașe de copii, decăderea catastrofală a învățământului public, militarizarea educației etc.?

Cu totul altfel stau lucrurile în U.R.S.S. și în țările de democrație populară. Creșterea din toate punctele de vedere a învățământului și educației, grija neîncetată pentru educația și desvoltarea generațiilor tinere — iată ceeace vedem în lagărul păcii, al democrației și socialismului. Prin ce se poate explica aceasta? Aceasta se explică prin legile principial diferite ale desvoltării economice a acestor țări.

In ce constă esența legii economice fundamentale a socialismului și prin ce se deosebește această lege de legea economică fundamentală a capitalismului? Marele Stalin răspunde la aceste întrebări astfel: *„Trăsăturile și cerințele esențiale ale legii economice fundamentale a socialismului ar putea fi formulate aproximativ în felul următor: asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înaintate.*

Prin urmare: în locul asigurării unor profituri maximale — asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale ale societății; în locul desvoltării producției cu întreruperi dela avânt la criză și dela criză la avânt — creșterea neîncetată a producției; în locul întreruperilor periodice în desvoltarea tehnicii, care sunt însoțite de distrugerea forțelor de producție ale societății — perfecționarea neîncetată a producției pe baza tehnicii celei mai înaintate".

In timpul celor 35 de ani de existență a orânduirii sovietice, poporul sovietic, sub conducerea partidului comunist, a obținut în domeniul construcției culturale succese care nu mai suferă comparație cu ceeace a fost moștenit dela Rusia prerevoluționară. Guvernul sovietic, într'un termen relativ scurt, a lichidat cu analfabetismul secular, a înfăptuit, după cum s'a spus mai sus, la început învățământul general elementar, iar apoi și învățământul de 7 ani. Acum, Congresul al XIX-lea al partidului a adoptat Hotărîrea cu privire la trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general. In U.R.S.S. se desvoltă o uriașă rețea de școli superioare și de școli speciale medii, de școli și cursuri pentru adulți, școli medii și superioare fără frecvență. Numărul celor ce învață în U.R.S.S. este în prezent de 57 de milioane. Numărul elevilor din școlile tehnice și alte instituții speciale de învățământ mediu a crescut în perioada dintre anii 1940—1951 cu 40%, iar numărul studenților — cu 67% Numai în anul 1952 instituțiile de învățământ superior au dat 221 de mii de specialiști tineri. In acest an s'au înscris în facultăți și institute 375 de mii de tineri. In prezent, în țară lucrează 5,5 milioane specialiști cu studii superioare și medii speciale.

Toate acestea constitue dovada marii superiorități a orânduirii sovietice și a sistemului economic socialist asupra regimului capitalist și a sistemului economic capitalist. Acestea sunt totodată fapte care ilustrează puternic legea economică fundamentală a socialismului, care reflectă satisfacerea maximală a nevoilor culturale ale societății.

★

Pentru știința pedagogică are o importanță uriașă învățătura tovarășului Stalin despre baza economică a contradicției dintre munca intelectuală și munca fizică în societatea capitalistă și despre lichidarea acestei baze și a contradicției însăși între munca intelectuală și cea fizică în U.R.S.S. în legătură cu desființarea capitalismului și a sistemului exploatării.

Tovarășul Stalin a arătat că baza economică a contradicției dintre munca intelectuală și munca fizică este exploatarea oamenilor muncii fizice de către reprezentanții muncii intelectuale. *„Se înțelege că, odată cu nimicirea capitalismului și a sistemului exploatării, trebuia să dispară și contradicția de interese dintre munca fizică și cea intelectuală. Și într'adevăr ea a dispărut în orânduirea noastră actuală, socialistă. Astăzi, oamenii muncii fizice și personalul de conducere nu sunt dușmani, ci tovarăși — prieteni, membri ai unui colectiv de producție unic, vital interesați în prosperarea și îmbunătățirea producției. Din fosta dușmănie dintre ei n'a mai rămas nici urmă".*

In toate etapele de desvoltare istorică a societății, începând cu divizarea societății în clase, clasele exploatatoare au folosit educația și instrucția tinerei generații drept armă de asuprire spirituală a oamenilor muncii fizice de către oamenii muncii intelectuale.

Intr'un mod cu totul diferit se rezolvă sarcina pregătirii oamenilor pentru muncă în societatea socialistă, unde există un sistem unic de educare a tinerei generații.

Spre deosebire de societatea burgheză, în societatea socialistă pregătirea tinerei generații pentru munca social-productivă este considerată nu ca o pregătire a mâinii de lucru pentru scopuri de exploatare, ci ca unul dintre cele mai puternice mijloace de desvoltare multilaterală a aptitudinilor fizice și intelectuale ale tinerei generații și a instruirii ei, suficientă, după cum arată marele Stalin, pentruca oamenii să aibă posibilitatea de a deveni militanți activi ai desvoltării sociale; nu ca un mijloc de consolidare a ruperii existente în societatea capitalistă între oamenii care se îndeletnicesc cu munca fizică și oamenii care se îndeletnicesc cu munca intelectuală, ci ca una din armele cu ajutorul căreia a fost nimicită în U.R.S.S. contradicția dintre munca intelectuală și cea fizică și se rezolvă sarcina lichidării deosebirilor esențiale dintre oamenii muncii intelectuale și cei ai muncii fizice; nu ca o formă a unei pregătiri meșteșugărești și tehnice a mâinii de lucru, ci ca un sistem de studiere multilaterală, de înțelegere teoretică și însușire practică a mijloacelor producției socialiste moderne.

I. V. Stalin ne arată cât de mare este importanța ridicării continue a nivelului cultural al clasei muncitoare pentru desvoltarea industriei și agriculturii.

I. V. Stalin scrie: *„Până când a început să se desfășoare întrecerea socialistă de masă, lucrurile scârțâiau la noi în ceeace privește creșterea producției, iar mulți tovarăși puneau chiar chestiunea încetinirii ritmului de desvoltare a industriei. Aceasta se explică mai ales prin faptul că nivelul cultural-tehnic al muncitorilor era prea scăzut și rămânea cu mult în urma nivelului personalului tehnic. Situația s'a schimbat însă radical după ce întrecerea socialistă a căpătat la noi un caracter de masă.*

Tocmai după aceea industria a pornit înainte în ritm accelerat. De ce a căpătat întrecerea socialistă un caracter de masă? Pentru că printre muncitori s'au găsit grupuri întregi de tovarăși care nu numai că și-au însușit minimul tehnic, ci au mers mai departe, s'au ridicat la nivelul personalului tehnic, au început să corijeze pe tehnicieni și ingineri, să sfarme normele existente, ca fiind învechite, să introducă norme noi, mai moderne etc. Ce s'ar întâmpla dacă nu diferite grupuri de muncitori, ci majoritatea muncitorilor și-ar ridica nivelul cultural-tehnic la nivelul personalului de ingineri și tehnicieni? Industria noastră s'ar ridica la o înălțime inaccesibilă industriei celorlalte țări. Prin urmare, nu se poate nega că lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică prin ridicarea nivelului cultural și tehnic al muncitorilor la nivelul personalului tehnic nu poate să nu aibă pentru noi o însemnătate primordială".

Nu există nicio îndoială asupra faptului că ridicarea continuă a nivelului cultural și tehnic al muncitorilor până la nivelul personalului tehnico-ingineresc va contribui într'un ritm și mai rapid la desvoltarea economiei naționale, la desfășurarea activității de cercetări științifice, de invenții și raționalizare. In această problemă un mare rol aparține școlii, chemată să realizeze sarcinile învățământului politehnic și ale pregătirii elevilor pentru o activitate socială creatoare.

Imbogățind teoria marxism-leninismului cu noi teze despre căile și mijloacele de lichidare a contradicției dintre munca intelectuală și cea fizică, marele Stalin a pus și a rezolvat noi probleme care n'au fost puse încă de clasicii marxismului. Una dintre aceste probleme este învățătura lui I. V. Stalin despre deosebirile esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică.

I. V. Stalin arată că în U.R.S.S., în societatea noastră socialistă, a dispărut contradicția dintre oamenii muncii intelectuale și oamenii muncii fizice, dar a mai rămas o deosebire esențială între ei, în sensul ruperii din punctul de vedere al nivelului cultural-tehnic.

Problema lichidării acestei deosebiri esențiale prin ridicarea nivelului cultural-tehnic al muncitorilor până la nivelul personalului tehnic are o însemnătate primordială pentru societatea noastră. Această problemă se va rezolva în sistemul variat al învățământului în producție și al ridicării calificării muncitorilor. Dar în rezolvarea ei poate și trebue să joace un rol important școala de cultură generală. Realizarea învățământului politehnic în școala medie va fi unul din mijloacele de ridicare a nivelului cultural-tehnic al oamenilor muncii din țara noastră.

★

Marele Stalin a definit și a fundamentat din punct de vedere științific condițiile necesare pentru trecerea adevărată dela socialism la comunism. I. V. Stalin ne învață că *„... înainte de a trece la formula „fiecăruia după nevoile sale", trebue să parcurgem un șir de etape de reeducare economică și culturală a societății, în cursul cărora munca se va transforma în ochii societății dintr'un simplu mijloc de susținere a vieții în prima necesitate vitală, iar proprietatea socială — în baza de neclintit și intangibilă a existenței societății".*

Pentru a pregăti trecerea adevărată, iar nu declarativă la comunism, marele Stalin arată necesitatea realizării a cel puțin trei condiții preliminare. Arătând că aceste importante condiții pentru trecerea treptată dela socialism la comunism sunt creșterea neîncetată a producției sociale și ridicarea proprietății colhoznice până la nivelul proprietății întregului popor, înlocuirea circulației de mărfuri prin sistemul schimbului de produse, I. V. Stalin ne învață că trebue, în al treilea rând, *„să ajungem la o asemenea creștere a nivelului cultural al societății, care să asigure tuturor membrilor societății desvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentruca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai desvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare".*

Mai departe, marele Stalin scrie că ar fi greșit să se creadă că se poate atinge o atât de serioasă creștere a nivelului cultural al membrilor societății fără schimbări serioase în situația actuală a muncii: *„Pentru aceasta trebue, înainte de toate, să se reducă ziua de muncă cel puțin până la 6, iar apoi și până la 5 ore. Aceasta este necesar pentru ca membrii societății să obțină destul timp liber, necesar pentru obținerea unei culturi multilaterale. Pentru aceasta trebue, apoi, să se introducă învățământul politehnic general obligator, necesar pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața de o singură profesiune oarecare".*

Istoria n'a cunoscut și nici n'a putut să cunoască un program atât de măreț de creștere culturală a societății și perspective atât de măreție pentru desvoltarea multilaterală a oamenilor și a activității lor creatoare în desvoltarea societății.

I. V. Stalin ne învață că trebue să atingem un asemenea nivel cultural al societății care să asigure tuturor membrilor societății desvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale. Prin urmare, trebue să atingem un asemenea nivel al culturii și învățământului încât oamenii sovietici să-și poată satisface cele mai variate cerințe și să găsească aplicarea tuturor forțelor și aptitudinilor lor fizice și intelectuale.

Realizarea acestor sarcini va necesita desvoltarea și mai vastă a construcției culturale și introducerea unei serii de modificări în sistemul existent al învățământului public, în special lărgirea pregătirii teoretice și tehnice generale a celor ce studiază în instituțiile speciale de învățământ; precizarea profilării pregătirii specialiștilor; lărgirea formelor de legătură a instrucției cu practica producției socialiste; desfășurarea unor forme variate de activitate creatoare a elevilor; familiarizarea mai largă a acestora cu diferitele ramuri de producție; lărgirea culturii generale a elevilor și ridicarea conștiinței lor marxist-leniniste și a activității lor sociale; lărgirea continuă a instrucției tineretului care lucrează în industrie și în agricultură; desfășurarea în rândurile acestui tineret a diferitelor forme de muncă culturală și politico-educativă; desvoltarea mai largă a diferitelor forme de cultură fizică, sport, a activității creatoare în domeniul științei, tehnicii, artei, agriculturii etc.

Știința pedagogică trebue să dea un ajutor activ pentru realizarea acestor măsuri.

Veriga principală în realizarea desvoltării multilaterale a aptitudinilor fizice și intelectuale, a instrucției generale și politehnice a generației tinere, este școala.

In legătură cu aceasta, în fața pedagogiei sovietice se ridică o serie de sarcini imediate. Trebue începută o muncă aprofundată de lămurire a însăși noțiunii și conținutului concret al desvoltării multilaterale a aptitudinilor fizice și intelectuale ale tinerei generații și a rolului diferitelor instituții de educare comunistă în această problemă. Intr'o unitate organică cu rezolvarea acestei probleme trebue să se desfășoare munca de precizare a conținutului învățământului general și politehnic al tinerei generații și să se stabilească mijloacele practice pentru realizarea acestui învățământ în școlile de diferite tipuri, precum și măsurile de pregătire a cadrelor didactice pentru desfășurarea acestei munci. Știința pedagogică trebue să elaboreze măsuri cu privire la pregătirea elevilor care termină școala medie pentru alegerea profesiunii lor și pentru activitatea creatoare în specialitatea aleasă. In legătură cu trecerea dela învățământul general de 7 ani la învățământul general de 10 ani capătă o mare importanță asemenea probleme ca precizarea planurilor și programelor de învățământ, a manualelor pentru diferite tipuri de școli. Intr'un mod nou trebue tratată acum elaborarea teoretică și realizarea practică a legăturii învățământului cu munca în producție și ridicarea la un nivel mai înalt a activității educative a școlii în rândurile elevilor.

Aceasta este sfera, nici pe departe completă, a problemelor și sarcinilor care se ridică în fața pedagogiei sovietice în lumina genialei opere a marelui Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Articol reprodus din revista „Sovetscaia Pedagoghica".

Stalin — eliberatorul popoarelor

GH. GHEORGHIU-DEJ
Secretar General al C.C. al Partidului Muncitoresc Român

Popoarele lumii întregi au fost cuprinse de o durere nemărginită la vestea morții tovarășului Stalin.

Niciodată încă în istoria omenirii n'a răsunat atât de puternic o voce în apărarea cauzei eliberării popoarelor, în apărarea păcii și prieteniei între popoare, cum răsună azi vocea Uniunii Sovietice și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cum a răsunat vocea marelui Stalin.

Numele lui Lenin și Stalin reprezintă simbolul măreț al giganticei lupte a oamenilor muncii pentru marea cauză a eliberării omenirii de sub jugul oricărei exploatări și asupriri.

Nu numai în Uniunea Sovietică, ci în toate țările din lume, popoarele văd în Stalin pe marele eliberator, stindardul luptei pentru pace și progres social.

Încă dela începutul activității sale revoluționare, tovarășul Stalin a desfășurat o uriașă activitate teoretică, descoperind căile eliberării popoarelor de sub jugul imperialist. Rolul tovarășului Stalin în elaborarea învățăturii marxiste cu privire la problema națională este cu adevărat excepțional. Tovarășul Stalin este autorul programului bolșevic în problema națională; el a îmbogățit marxism-leninismul cu definiția clasică a națiunii, a dezvoltat învățătura leninistă despre unitatea sarcinilor naționale și internaționale ale clasei muncitoare, despre strategia și tactica mișcării de eliberare națională în epoca imperialismului, despre națiunile burgheze și națiunile socialiste. Cu o uriașă putere de previziune științifică, tovarășul Stalin a dat omenirii o genială teorie asupra legilor și perspectivelor dezvoltării națiunilor socialiste în condițiile victoriei comunismului.

Ieșind învingător în Revoluția din Octombrie, proletariatul rus a eliberat din lanțurile asupririi burghezo-moșierești toate popoarele care formează astăzi marele Stat Sovietic. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a săvârșit această eliberare sub steagul încrederii reciproce și al apropierii frățești între muncitorii și țăranii popoarelor fostei Rusii, în numele internaționalismului. Metoda proletară internaționalistă — ne învață marele Stalin — este singura metodă justă de eliberare a popoarelor asuprite.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a arătat tuturor popoarelor care gem sub jugul imperialismului drumul care duce dela asuprire și lipsă de drepturi spre libertate și independență, dela foamete, mizerie, batjocură, la viață îmbelșugată și fericită, dela înapoiere la progres, la înflorirea culturii, științei și artei.

Geniala învățătură leninist-stalinistă cu privire la problema națională are o uriașă însemnătate teoretică și practică. Ea ajută mișcarea muncitorească revoluționară să-și unească forțele cu mișcarea național-eliberatoare din colonii și din țările dependente într'un singur front al luptei pentru pace, democrație și independență națională, împotriva imperialismului înrobitor și prădalnic, să demaște și să zdrobească burghezia, pe agenții ei social-democrați și tito-fasciști, care încearcă să abată mișcarea muncitorească revoluționară dela drumul care duce spre victorie.

★

Încă din primii ani ai Puterii Sovietice, oamenii muncii de pretutindeni vedeau în existența și consolidarea primului stat socialist reazimul lor de nădejde, baza viguroasă a succesului propriei lor lupte de eliberare. Ei aveau puternica credință că succesele primei „brigăzi de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale vor ușura situația popoarelor care lâncezesc sub jugul capitalismului.

Statul Sovietic a îndreptățit pe deplin aceste speranțe, mai ales în perioada celui de al doilea război mondial când Uniunea Sovietică, sub conducerea celui mai genial comandant de oști al tuturor timpurilor, tovarășul Stalin, a zdrobit tirania fascistă germană și japoneză și a salvat popoarele Europei și Asiei de primejdia robiei fasciste.

Popoarele lumii nu vor uita niciodată cum în zilele grele ale războiului, când întreaga Europă gemea sub jugul fascismului și când armatele sovietice făceau față singure puhoiului hitlerist, au răsunat la 3 Iulie 1941 cuvintele marelui Stalin: „Scopul acestui război pentru Apărarea Patriei, dus de întregul popor împotriva asupritorilor fasciști, nu este numai de a lichida primejdia care amenință țara noastră, dar și de a ajuta toate popoarele Europei care gem sub jugul fascismului german".

Sub conducerea neîntrecutului strateg I. V. Stalin, Armata Sovietică a prefăcut în țăndări cea mai puternică mașinărie militară făurită de capitalism, și s'a achitat cu cinste de măreața sarcină internaționalistă trasată de comandantul ei.

Aceste evenimente istorice s'au întipărit adânc în conștiința popoarelor.

Glorioasele Forțe Armate ale Uniunii Sovietice, sub conducerea tovarășului Stalin, au eliberat și patria noastră, România. Poporul român nu va uita niciodată că în momentul când se afla la un pas de dezastru, ajutorul părintesc al marelui Stalin a fost salvator pentru existența sa. Eliberarea patriei noastre de sub jugul cotropitorilor fasciști și zădărnicirea planurilor perfide de cotropire ale imperialiștilor americano-englezi, care jinduiau să ia locul hitleriștilor, a adus poporului român, pentru prima dată în istoria sa sbuciumată, adevărata independență națională, i-a deschis calea spre o viață nouă și fericită.

Astăzi poporul român, liber, înfăptuiește planurile menite să ducă la o mare desvoltare a economiei sale naționale. Oamenii muncii din România muncesc liber pentru binele patriei, pentru binele lor, au posibilități nelimitate de desvoltare a forțelor lor creatoare, se bucură de cele mai largi drepturi și libertăți democratice.

Genialele idei staliniste, grija și sfaturile părintești ale tovarășului Stalin, ajutorul frățesc multilateral al Uniunii Sovietice constituie factorul de bază al succeselor istorice dobândite de poporul nostru în construirea noii economii și culturi socialiste, în construcția partidului muncitoresc și statului democrat-popular.

Poporul român n'ar fi putut să-și sporească de trei ori forța industrială în numai patru ani, dacă n'ar fi avut ajutorul și sprijinul multilateral al Uniunii Sovietice, al tovarășului Stalin.

Ajutorul reciproc și colaborarea frățească stau la baza relațiilor dintre popoarele lagărului democrat unit și puternic. Tovarășului Stalin îi revine meritul istoric de a fi elaborat bazele acestor relații de tip nou.

Politica consecvent internaționalistă a Statului Sovietic în relațiile sale cu celelalte națiuni și-a găsit o înaltă expresie în cuvintele rostite de tovarășul Stalin în anul 1948: „...orice națiune — indiferent dacă este mare sau mică — are particularitățile sale calitative, specificul său, care îi aparține numai ei și care nu se găsește la alte națiuni. Aceste particularități constitue acea contribuție pe care fiecare națiune o aduce în tezaurul comun al culturii mondiale, îl completează și îl îmbogățește. In acest sens, toate națiunile — și mici și mari — se află în situație egală și fiecare națiune este egală oricărei alte națiuni".

Aceste nobile idei staliniste sunt traduse în viață zi de zi de către oamenii sovietici. Poporul român vede cu adâncă emoție și recunoștință cum oamenii sovietici prețuesc fiecare creație a noii sale literaturi și culturi, cum ei sprijină cu sfatul lor plin de înțelepciune dezvoltarea culturii naționale în formă și socialiste în conținut a poporului român.

Iată decе milioanele de muncitori, țărani muncitori, intelectuali, bărbați și femei din patria noastră au fost adânc zguduiți la primirea năpraznicei vești a morții tovarășului Stalin — eliberatorul și părintele iubit al poporului român. Exprimându-și nemărginita durere, poporul nostru este și mai hotărît să meargă cu fermitate înainte pe drumul luminat de geniul tovarășului Stalin.

★

In lumea capitalistă, în relațiile dintre state domină legea junglei, potrivit căreia cel mai tare subjugă și asuprește pe cel mai slab, unde imperialismul american se manifestă ca cea mai neagră și reacționară forță, ca jandarmul și sugrumătorul sângeros al libertății popoarelor.

Dezlănțuind tâlhărească agresiune împotriva eroicului popor coreean, dedându-se la mârșave provocări împotriva marelui popor chinez, imperialiștii americani au apărut din nou în fața întregii lumi ca dușmanul cel mai rău al libertății popoarelor.

Politica agresivă nu aduce însă și nu va aduce succes imperialiștilor. Această politică nu poate să nu ducă și ea duce la agravarea contradicțiilor între statele capitaliste, ea provoacă totodată rezistența crescândă a popoarelor împotriva planurilor agresive ale imperialiștilor. Popoarele își dau seama tot mai mult că sporirea agresivității și fascizarea burgheziei imperialiste americane oglindesc nu tăria, ci slăbiciunea ei.

In memorabila sa cuvântare la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. tovarășul Stalin spunea că burghezia — principalul dușman al mișcării de eliberare — a devenit alta, s'a schimbat în mod serios, a devenit mai reacționară, a pierdut legăturile cu poporul și s'a slăbit pe sine însăși.

Intreg sistemul capitalist mondial a devenit mai slab, în urma celui de al doilea război mondial. Raportul de forțe pe arena internațională s'a schimbat radical în favoarea socialismului, în dauna capitalismului. Lagărul păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică constitue azi o forță gigantică fără precedent în istorie. In jurul acestui lagăr se unesc astăzi tot mai strâns milioane de oameni din țările capitaliste care-și dau tot mai bine seama că trăgătorii de sfori ai blocului agresiv americano-englez împing lucrurile spre un nou război.

Popoarele libere își sporesc vigilența. Ele strâng tot mai puternic rândurile lagărului unit și puternic al păcii, democrației și socialismului, sunt pline de încredere în înțeleapta politică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, politică de menținere și consolidare a păcii, politică de luptă neobosită împotriva noului război pe care-l pregătesc imperialiștii, politică de colaborare internațională și de dezvoltare a legăturilor comerciale cu toate țările.

Poporul român, împreună cu celelalte popoare libere luptă pentru continua întărire a lagărului păcii și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică. Poporul nostru este pătruns de hotărîrea de a consolida zi de zi regimul democrat-popular, prietenia veșnică, alianța și colaborarea frățească cu marele și eroicul popor sovietic, de a întări necontenit prietenia și alianța cu marele popor chinez și cu celelalte popoare din țările democrat-populare. Poporul nostru străjuește cu vigilență marile sale cuceriri și este gata să respingă așa cum se cuvine orice încercare a imperialiștilor americano-englezi de a atenta la independența și suveranitatea sa de stat.

Convingerea adânc intrată în conștiința popoarelor că principala forță a păcii și libertății este Uniunea Sovietică se explică prin politica internațională consecventă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Guvernului Sovietic, — politica stalinistă de pace și prietenie între popoare.

Popoarele lumii vor păstra veșnic vie amintirea marelui Stalin, eliberatorul și părintele iubit al popoarelor, neuitatul nostru conducător și învățător, geniul omenirii muncitoare. Drumul lui Stalin este drumul nostru, — drumul libertății și fericirii popoarelor.

(Din ziarul „PRAVDA" Nr. 66 (12.634).

IN ZIUA ACEEA...

Când am păşit în clasă,
In ziua aceea,
Privirile elevilor mă ocoleau.
Alta îmi părea încăperea.
Apăsătoare, grea,
Tăcerea stăruia.

Cum să cutez să le 'nfrunt
Privirile care ştiau?
Cum să răspund
Inimilor lor de copil,
Care mă 'ntrebau?

In picioare stăteau toate,
Cu fruntea plecată.
Eu — la catedră,
Durerea 'nfrăţind-o cu a lor.
Iar gândul,
De-aceleaşi nelinişti răscolit,
Către Stalin zvicnea.
Către Stalin — părinte iubit.

Ce uşor ne era să cuprindem
In lecţiile noastre — avântate
Numele lui!
Ştiinţa
Şi lupta pentru îmblânzirea naturii
Cu darnice soluri,
Cu ape stăvilite pe creastă de munte
Şi multe,
Mereu noi cuceriri şi victorii!
Toate, de poporul sovietic,
In numele măreţului Stalin purtate!

Acum, gândul lui
Pe culmi s'a oprit.

Scurt,
Pumnul se strânge
Şi tâmpla se zbate.
Năvalnic, pe buze,
Un strigăt îmi urcă,
In inimi pătrunde — şi creşte.
— El! Stalin!
Trăieşte! —

O clipă — şi frunţile, toate,
Spre Stalin se îndreaptă...
In chipul ce 'n rama 'ndoliată e prins,
Privirea-i e vie!
Şi'n ea, viitorul omenirii cuprins!

— Elevele mele!
Pe drumul lui Stalin,
Spre veacuri de nestăvilite victorii,
Noi, paşi înainte'mpreună vom face!—

Din rânduri
O fată atunci se desface,
Cu grele cosiţe, privirile-adânci.
Pe tablă,
Cu litere mari, apăsate,
Ea scrie
Şi cu ea scriu elevele, toate:

Simbol al voinţei şi-al luptei de pace,
Tovarăşe Stalin!
Avînd veşnică pildă
Invăţătura măreaţă
In care geniul tău ne-a crescut,
Cu hotărîre,
Porni-vom tovarăşe Stalin,
Spre zări, mai departe,
In a păcii oştire,
Pe drumul ce 'n viaţă,
Tu l-ai început! —

MARIANA FILIP

Pe calea luminată de geniul lui Stalin

A încetat din viață Iosif Vissarionovici Stalin, conducătorul și învățătorul genial al oamenilor muncii din lumea întreagă. Geniul lui nemuritor, care luminează epoca noastră — epoca stalinistă a victoriei comunismului — va îndruma însă și mai departe întreaga noastră activitate. Învățăturile lui Stalin ne vor fi veșnic călăuză în acțiune.

De neuitat pentru totdeauna rămâne pentru mine clipa când am avut fericirea să-l văd pe marele Stalin. Moscova, 1 Mai 1950. Demonstram, în această zi de solidaritate internațională a celor ce muncesc, împreună cu tovarășii de învățătură, studenții și aspiranții Facultății de Mecanică și Matematică a Universității din Moscova. La intrarea în Piața Roșie, un freamăt a cuprins coloana. „Stalin e la tribună!". Marea de oameni care umplea Piața Roșie exprima în urale nesfârșite dragostea și devotamentul ei nemărginit pentru genialul conducător de popoare. Când am trecut prin fața tribunei unde se afla tovarășul Stalin, înconjurat de tovarășii săi cei mai apropiați de luptă — conducătorii partidului și guvernului sovietic, ai Armatei Sovietice — bătăile inimii mi s'au oprit parcă. Iată-l, e în fața noastră, omul iubit, făuritorul fericirii noastre, eliberatorul popoarelor, părintele și învățătorul nostru, al tuturor.

Oamenii sovietici, educați de partidul lui Lenin și Stalin, sunt pentru noi cel mai înalt exemplu. In dragostea cu care ne înconjoară pe noi, studenții și aspiranții din țările de democrație populară, în interesul pe care-l arătau pentru țara noastră, pentru cultura noastră, vedeam întruchiparea luminoasei învățături staliniste asupra egalității dintre națiunile mari și mici.

Corifeu al științei, tovarășul Stalin a arătat o grijă deosebită pentru desvoltarea învățământului superior sovietic. Prin grija părintească a tovarășului Stalin, Universitatea din Moscova s'a ridicat necontenit. Tovarășul Stalin a inspirat construirea mărețului palat al științei de pe colinele Lenin din Moscova, noua clădire a universității.

Ultimele lucrări geniale ale tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" și „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." reprezintă cea mai înaltă etapă a gândirii marxist-leniniste, reprezintă o contribuție neprețuită la desvoltarea științei. Pentru oamenii de știință din toate domeniile, aceste lucrări sunt arma cea mai puternică în lupta pentru combaterea tuturor denaturărilor idealiste tuturor influențelor ideologiei dușmane. Pentru toți cei care lucrează în învățământ, ele constitue o armă puternică în munca de educare comunistă a tineretului. Este o sarcină de cinste pentru noi toți studierea temeinică a comorilor de învățături cuprinse în lucrările tovarășului Stalin.

Prin moartea tovarășului Stalin, întreaga omenire progresistă a suferit o pierdere ireparabilă. Dar în aceste clipe dureroase noi ne strângem și mai puternic rândurile în jurul steagului lui Lenin și Stalin, steag purtat din victorie în victorie în țara noastră de Partidul nostru iubit, Partidul Muncitoresc Român. Vom munci cu și mai mare hotărîre, necruțători față de dușmani, pentru o cât mai grabnică victorie a socialismului în țara noastră, pe calea luminată de geniul lui Stalin.

Conf. univ. A. HALANAY

Măreața învățătură stalinistă ne călăuzește în luptă

Marele Stalin nu mai este. Marele geniu al omenirii, părintele atât de iubit al clasei muncitoare și al tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă, cel mai măreț simbol al voinței și luptei pentru pace, tovarășul Stalin, s'a stins din viață.

Invățătura nepieritoare a marelui Stalin, far nestins în drumul popoarelor spre fericire, este cel mai neprețuit îndreptar pentru oamenii muncii din școli în lupta lor pentru creșterea copiilor patriei noastre în spiritul socialismului și al păcii. Fiecare pas înainte al școlii noastre noi este luminat de genialele idei ale lui Iosif Vissarionovici Stalin, căruia îi datorăm eliberarea noastră, viața noastră în plin avânt de astăzi. Vestea încetării din viață a marelui nostru conducător și învățător ne-a lovit dureros, ne-a umplut inimile de nețărmurită mâhnire pentru greaua pierdere pe care o suferă omenirea. S'a întărit însă, în același timp, hotărîrea noastră de a ne încorda și mai mult toate puterile pentruca, strâns uniți în jurul Partidului, să ducem mai departe lupta pe drumul luminat de geniul lui Stalin. Măreața învățătură stalinistă ne călăuzește neîncetat, ne arată calea spre făurirea omului nou, omul epocii staliniste.

Noi, cadrele didactice, cărora tovarășul Stalin ne-a arătat drumul luminos al slujirii poporului, în aceste clipe grele pentru întreaga omenire progresistă, facem solemn legământ să rămânem discipoli credincioși ai mărețelor idei cărora scumpul nostru părinte, tovarășul Stalin, și-a închinat întreaga sa viață.

prof. LADISLAU DUNAJECZ
Timișoara

Sosirea delegației Republicii Populare Române dela Moscova

Marți la amiază a sosit cu avionul venind dela Moscova delegația care a reprezentat Partidul Muncitoresc Român, Guvernul Republicii Populare Române, Prezidiul Marii Adunări Naționale și întregul popor român la funeraliile lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Delegația a fost condusă de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. și secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Din delegație au făcut parte: dr. P. Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.; I. Chișinevschi, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R. secretar al C.C. al P.M.R.; Gh. Apostol, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., secretar al C.C. al P.M.R., M. Constantinescu, președintele Comitetului de Stat al Planificării, secretar al C.C. al P.M.R.; acad. M. Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale; Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor; general locotenent N. Ceaușescu, membru al C.C. al P.M.R., ministru adjunct la Ministerul Forțelor Armate; Sorin Toma, membru al C.C. al P.M.R., redactor șef al ziarului Scânteia; V. Mușat, prim secretar al C.C. al U.T.M.

Din delegație a făcut parte și M. Dalea, membru al C.C. al P.M.R., ambasadorul R.P.R. în Uniunea Sovietică.

La sosirea pe aeroport, delegația a fost întâmpinată de tovarășii: Al. Moghioroș, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, C. Pârvulescu, D. Coliu, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai Guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., reprezentanți ai organizațiilor de partid, ai organelor de stat și ai organizațiilor de masă.

In întâmpinarea delegației se aflau deasemeni pe aeroport A. I. Lavrentiev, ambasadorul Uniunii Sovietice și alți membri ai Ambasadei U.R.S.S.

Intreaga omenire cinsteşte memoria lui I. .V. Stalin

R.P. CHINEZĂ

La 9 Martie, oamenii muncii din Pekin și din întreaga Chină, împreună cu toate popoarele lumii, au adus ultimul lor omagiu lui I. V. Stalin, cel mai bun prieten al lor. De dimineață, coloane de oameni ai muncii s'au îndreptat, într'o tăcere adâncă, spre Piața Centrală din Pekin, unde urma să aibă loc meetingul de doliu.

La meeting s'au adunat peste 600.000 de locuitori ai capitalei Chinei.

Este ora 16 și 50 de minute, ora locală. La tribună urcă președintele Mao Țze-dun, membrii Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și ai Guvernului Central Popular, conducătorii partidelor democrate și ai organizațiilor de masă, ambasadorul U.R.S.S., A. S. Paniușchin.

La ora 17 răsună în semn de salut salve de artilerie, iar sirenele uzinelor și fabricilor din Pekin vestesc înmormântarea lui I. V. Stalin. Intreaga Republică Populară Chineză păstrează o tăcere adâncă vreme de cinci minute. Intreaga piață a amuțit. Membrii prezidiului meetingului, în frunte cu președintele Mao Țze-dun, își îndreaptă privirile spre portretul lui I. V. Stalin și, ca și toți cei de față, își pleacă capetele într'o tăcere îndurerată.

In numele C.C. al Partidului Comunist Chinez, al Guvernului Central Popular și al Armatei Populare de eliberare ia cuvântul Ciu De, secretar al C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al Consiliului Guvernamental Central Popular și comandantul suprem al Armatei Populare de eliberare. Ciu De a spus între altele:

Marele Stalin a plecat dintre noi. S'a stins cea mai mare stea a întregii omeniri. S'a despărțit de noi pentru vecie cel mai iubit prieten și învățător al poporului chinez. Poporul chinez, ca și poporul sovietic și popoarele din lumea întreagă, sunt nemărginit de adânc îndurerate de această nenorocire nemăsurat de mare care s'a abătut dintr'odată asupra noastră.

Tovarășul Stalin este cel mai iubit prieten și învățător al poporului chinez. El a înarmat Partidul Comunist Chinez cu geniala teorie a marxism-leninismului. Poporul chinez a repurtat victoria în revoluția chineză sub conducerea tovarășului Mao-Țze-dun și a Partidului Comunist Chinez, urmând calea arătată de Stalin.

Poporul chinez nu va uita niciodată sentimentele de adâncă prietenie ale tovarășului Stalin față de poporul chinez. Poporul chinez va merge întotdeauna pe calea arătată de tovarășul Stalin. Intregul popor chinez, toți membrii Partidului Comunist Chinez, toți ostașii Armatei Populare Chineze de eliberare trebue să-și strângă și mai mult rândurile în jurul președintelui Mao Țze-dun, al Partidului Comunist Chinez și al Guvernului Central Popular, să întărească vigilența, să muncească și să învețe cu perseverență dela Uniunea Sovietică, să transforme nemărginita lor durere într'o puternică forță de luptă, să lupte cu stăruință necruțându-și forțele, pentru victoria în lupta împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei, pentru îndeplinirea planului construcției de stat, pentru înaintarea neîncetată spre socialism.

Poporul chinez nu va uita niciodată marea poruncă a tovarășului Stalin: „Marea prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză este o garanție de nădejde împotriva amenințării unei noi agresiuni, un puternic reazim al păcii în Extremul Orient și în întreaga lume". Intregul popor chinez, Partidul Comunist Chinez și Guvernul Chinez vor fi întotdeauna împreună, în strânsă unitate cu poporul sovietic, cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și cu Guvernul Sovietic, vor sprijini cu și mai multă încredere poporul sovietic, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic, vor munci dârz în numele cauzei comune de care s'a îngrijit în permanență și pentru care ne-a însuflețit în permanență tovarășul Stalin, toată viața sa. Suntem convinși că forțele popoarelor chinez și sovietic, unite sub steagul lui Lenin-Stalin, sunt invincibile. Suntem convinși că în cauza noastră comună vom obține victorie după victorie.

Marele Stalin va trăi veșnic.

Strălucirea învățăturii lui Marx-Engels-Lenin-Stalin va lumina în veci mersul nostru înainte.

GERMANIA

La 9 Martie, ora 10 dimineața (ora locală) în momentul funeraliilor lui I. V. Stalin, la Berlin și în toate orașele și satele din Republica Democrată Germană s'au păstrat 5 minute de reculegere în semn de mare durere la încetarea din viață a celui mai bun prieten al poporului german, Iosif Vissarionovici Stalin.

Timp de 5 minute a fost suspendată activitatea în fabrici, uzine și instituții.

La Berlin a avut loc o ședință de doliu a Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, a Guvernului Republicii Democrate Germane și a Prezidiilor Camerei Populare și Camerei Laenderelor Republicii Democrate Germane.

După terminarea ședinței, întreaga asistență a participat la procesiunea funebră a populației din Berlin care s'a îndreptat dealungul aleii „Stalin", spre monumentul lui I. V. Stalin. Procesiunea funebră a continuat până seara târziu. In întreaga Republică Democrată Germană au avut loc adunări de doliu.

★

In întreaga Germanie occidentală au avut loc adunări și meetinguri în cadrul cărora oamenii muncii, cu inima adânc îndoliată, au cinstit memoria marelui conducător al întregii omeniri progresiste, iubitoare de pace, I. V. Stalin.

In orașele Düsseldorf, Hamburg, Stuttgart, Nürnberg și numeroase alte orașe din Germania occidentală au avut loc adunări și meetinguri.

După cum transmite agenția A.D.N., la 9 Martie sute de oameni ai muncii din Berlinul occidental au venit la monumentul ridicat la Tiergarten (sectorul englez) ostașilor sovietici căzuți în luptele pentru Berlin. In fața portretului lui I. V. Stalin, așezat în fața monumentului, oamenii muncii din Berlinul occidental au depus coroane și buchete de flori.

După ceremonia depunerii coroanelor numeroși oameni ai muncii din Berlinul occidental s'au îndreptat spre aleea „Stalin" pentru a participa la manifestațiile de doliu organizate de locuitorii Berlinului în ziua funeraliilor lui I .V. Stalin.

LIBAN

Intr'un șuvoi neîntrerupt oamenii muncii din Liban și reprezentanții celor mai diferite pături ale populației s'au îndreptat spre Legația Uniunii Sovietice din Liban pentru a-și exprima sentimentul de adâncă durere, pe care îl împărtășesc cu poporul sovietic în urma încetării din viață a marelui Stalin.

In cursul zilei de 8 Martie, Legația sovietică a fost vizitată de peste 1.200 de persoane.

ARGENTINA

La Ambasada U.R.S.S. din Argentina continuă să sosească un șuvoi nesfârșit de oameni. Ei aduc coroane și buchete de flori pentru a manifesta dragostea lor față de I. V. Stalin, marele stegar al păcii în întreaga lume, și adânca durere pricinuită de încetarea lui din viață.

URUGUAY

Din toate colțurile Uruguayului sosesc pe adresa Legației U.R.S.S. numeroase scrisori și telegrame în care poporul din Uruguay exprimă mâhnirea sa profundă în urma morții genialului conducător al oamenilor muncii din întreaga lume, I. V. Stalin.

Constructori și muncitori dela căile ferate, textiliști și metalurgiști, docheri și muncitori dela fabricile de pielărie și abatoare, țărani, funcționari, diferite organizații obștești exprimă condoleanțe poporului sovietic. Intr'un șuvoi necontenit se îndreaptă spre Legația Sovietică din Montevideo reprezentanți ai tuturor păturilor populației uruguayene, pentru a cinsti memoria marelui Stalin.

FRANȚA

Incetarea din viață a lui Iosif Vissarionovici Stalin, conducătorul mișcării muncitorești internaționale, a îndurerat profund întreg poporul francez.

S'a comunicat în mod oficial că René Mayer, președintele Consiliului de Miniștri, a dat ordin armatei să țină doliu cu ocazia încetării din viață a lui I. V. Stalin, arborând pe toate clădirile militare și pe vasele de război în Franța, în zilele de 6 și 7 Martie și în ziua funeraliilor Generalissimului I. V. Stalin, steaguri în bernă.

In ziua de 6 Martie, la deschiderea ședinței parlamentului francez, a vorbit președintele adunării, Eduard Herriot.

— Generalissimul Stalin a încetat din viață — a spus Herriot. Noi respectăm marea durere a poporului sovietic, durere pe care o împărtășim profund împreună cu el. Nu este timpul acum să ne exprimăm părerea între aceștia pereți despre acest puternic conducător de partid, a cărui învățătură este atât de larg răspândită atât înauntrul cât și în afara țării sale. Insă noi nu putem uita rolul pe care l-a jucat Generalissimul Stalin în terminarea războiului și în pregătirea victoriei. Acesta devine limpede când îți amintești de ruinele Stalingradului, sau studiezi istoria luptei din fața Moscovei, în care geniul militar al lui Stalin s'a remarcat într'un mod atât de strălucit. Această amintire mă obligă ca în această zi, în care el nu mai este, să dau cele cuvenite aceluia care împreună cu Armata Sovietică și-a dat contribuția la eliberarea noastră și care a întărit legăturile dintre cele două popoare ale noastre, legături născute din sângele vărsat în lupta comună.

Cuvântarea lui Herriot deputații parlamentului au ascultat-o în picioare. Din partea guvernului francez d-l Henri Queuille, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, s'a asociat la cuvintele lui Herriot și a dat citire unei telegrame de condoleanțe din partea președintelui Consiliului de Miniștri francez, către Guvernul Sovietic.

ITALIA

La chemarea Confederației Generale a Muncii din Italia, la 9 Martie, în timpul funeraliilor conducătorului oamenilor muncii din întreaga lume, marele Stalin, oamenii muncii din Italia au întrerupt lucrul pentru 20 de minute. Munca a fost întreruptă în toate fabricile și uzinele, în toate centrele agricole, în instituții, în transporturi. Pretutindeni au avut loc meetinguri închinate memoriei lui I. V. Stalin.

In dimineața zilei de 9 Martie mii de oameni ai muncii s'au îndreptat spre Ambasada Sovietică pentru a depune coroane în fața portretului lui I. V. Stalin. La 8 Martie, Ambasada Sovietică a fost vizitată de peste 40.000 de cetățeni din Roma și împrejurimi, care au exprimat condoleanțele lor poporului sovietic.

La Roma a avut loc un meeting de doliu în cadrul căruia Luigi Longo, secretar general adjunct al Partidului Comunist Italian, a ținut o cuvântare închinată memoriei luminoase a marelui Stalin.

La Ambasadă continuă să sosească numeroase telegrame, scrisori și mesagii de condoleanțe.

In scrisoarea unui grup de soldați din Palermo se spune: „In aceste clipe grele, exprimăm din nou devotamentul nostru față de Țara Socialismului și năzuința spre pace a soldaților italieni. Indeplinind poruncile marelui luptător pentru pace, I. V. Stalin, noi jurăm că soldatul italian nu va lua niciodată arma în mână pentru un război imperialist".

Un grup de țărani din provincia Roma scrie: „Tovarășul Stalin va trăi veșnic în inimile noastre și operele sale vor fi un îndreptar pentru oamenii muncii din țara noastră în lupta lor pentru pace și independență".

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 şi 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 595

Bibl. Regionala

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 207 | 4 PAGINI, 25 BANI | VINERI 20 MARTIE 1953

Guvernul Sovietic va duce cu consecvență politica verificată de menținere și consolidare a păcii, de asigurare a apărării și securității Uniunii Sovietice, politica de colaborare cu toate țările și de dezvoltare a legăturilor de afaceri cu ele pe baza respectării reciproce a intereselor, va înfăptui și de acum înainte o strânsă colaborare politică și economică și va întări legăturile de prietenie și solidaritate frățească cu marele popor chinez, cu toate popoarele țărilor de democrație populară.

G. M. MALENCOV

(Din cuvântarea rostită la sesiunea a 4-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S.)

Invincibila putere a Statului Sovietic

Lucrările celei de a patra Sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S., care au avut loc în ziua de 15 Martie la Moscova, constitue un eveniment dintre cele mai de seamă în viața Statului Sovietic cât și în viața internațională. Aceste lucrări au exprimat cu o deosebită putere faptul că poporul sovietic strâns unit în jurul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice merge necontenit înainte pe drumul glorios al lui Lenin și Stalin.

Este pentru prima oară când Sovietul Suprem al U.R.S.S. și-a desfășurat lucrările fără participarea marelui Stalin. Cu inimile adânc îndurerate, cu sentimentul unei pierderi ireparabile, oamenii sovietici, conducând pe ultimul său drum pe iubitul învățător Iosif Vissarionovici Stalin, și-au exprimat încrederea în gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice și în Comitetul său Central stalinist.

Inarmat cu teoria revoluționară a lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, cu experiența unei jumătăți de secol de luptă pentru interesele clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, Partidul Comunist este forța conducătoare, transformatoare a societății sovietice, avantgarda mișcării muncitorești internaționale. Comitetul Central al Partidului Comunist și Guvernul Sovietic au trecut, în opera de conducere a țării, prin marea școală a lui Lenin și Stalin. In anii grei ai războiului civil și ai intervenției militare străine, în focul luptei pentru înlăturarea ruinei și refacerea economică, în bătălia pentru industrializarea socialistă a țării și colectivizarea agriculturii, în anii crânceni ai invaziei hoardelor hitleriste, Comitetul Central al Partidului Comunist și Guvernul Sovietic, conducând lupta eroică a poporului sovietic, au câștigat o experiență uriașă. Marele Stalin a educat și a unit strâns în jurul său o cohortă de conducători încercați, care și-au însușit măestria leninist-stalinistă a conducerii și pe ai căror umeri a căzut răspunderea istorică de a duce înainte, până la sfârșitul ei victorios, măreața operă începută de Lenin și continuată de Stalin.

Dușmanii Statului Sovietic, dușmanii lagărului păcii și socialismului au scontat pe faptul că după moartea tovarășului Stalin se vor produce disensiuni în conducerea Statului Sovietic. Dar cu toții, acești dușmani s'au înșelat amarnic. Unitatea și coeziunea desăvârșită în conducerea Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, în frunte cu tovarășul G. M. Malencov, discipol talentat al lui Lenin și credincios tovarăș de luptă al lui Stalin, — reprezintă chezășia puternică a traducerii în viață cu succes a politicii interne și externe elaborată dealungul anilor de Partidul Comunist și Guvernul Sovietic, sub conducerea lui Lenin și Stalin.

Izvoarele forței Guvernului Sovietic sunt și vor fi întotdeauna, a arătat tovarășul L. P. Beria în cuvântarea rostită la Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. credința profundă în dreptatea cauzei lui Lenin-Stalin, încrederea nestrămutată în justețea politicii elaborată de Partidul Comunist și Guvernul Sovietic; conștiința faptului că toate popoarele Uniunii Sovietice sprijină în unanimitate politica externă a Guvernului Sovietic, al cărei țel este de a nu admite un nou război și a trăi în pace cu toate țările; conștiința faptului că toate popoarele Uniunii Sovietice sprijină în unanimitate politica internă a Guvernului Sovietic, având drept țel întărirea continuă a puterii Statului Socialist, un nou avânt al economiei și culturii, ridicarea necontenită și sistematică a nivelului de trai al popoarelor Țării Sovietice; credința profundă în inepuizabilele forțe creatoare ale popoarelor Țării Sovietice, care sunt sudate printr'o prietenie frățească indestructibilă și care consideră construirea comunismului în U.R.S.S. drept cauza lor proprie, vitală; deplina încredere a poporului sovietic în guvernul său; coeziunea de fier a Partidului Comunist; unitatea indestructibilă a puternicului Stat Sovietic multinațional.

Adoptând în unanimitate importantele hotărîri ale ședinței comune a plenumului Comitetului Central al P.C.U.S., a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., deputații care alcătuiesc Sovietul Suprem — organul suprem al puterii de stat a Uniunii Sovietice — și care reprezintă unanimitatea alegătorilor sovietici, au exprimat astfel unitatea indestructibilă dintre guvern, partid și popor. Exprimând aprobarea întregului popor sovietic, deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. au adoptat în unanimitate hotărîrea cu privire la numirea tovarășului Gheorghi Maximilianovici Malencov ca Președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Cu aceiași unanimitate au fost adoptate propunerile tovarășului Malencov cu privire la componența Guvernului U.R.S.S., măsurile preconizate cu privire la contopirea unor ministere existente, unirea conducerii unor ramuri înrudite ale economiei naționale, ale culturii, ale administrației. Traducerea în viață a acestor măsuri organizatorice în domeniul îmbunătățirii conducerii de stat și economice, a arătat tovarășul Malencov, vor asigura o normală și justă conducere a vieții Țării Sovietice.

In cuvântarea sa rostită în cadrul Sesiunii, tovarășul G. M. Malencov a subliniat că Guvernul Sovietic va înfăptui cu strictețe în problemele externe și interne politica elaborată de partid, politică precizată în cuvântările ținute de tovarășii G. M. Malencov, L. P. Beria și V. M. Molotov la meetingul de doliu dela 9 Martie. In ceeace privește politica internă, Guvernul Sovietic va întări mai departe alianța indestructibilă dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, prietenia frățească dintre popoarele U.R.S.S., va întări pe toate căile puterea de apărare a Statului Socialist, se va îngriji fără preget de bunăstarea poporului, de satisfacerea maximală a nevoilor lui materiale și culturale, de înflorirea continuă a Țării Sovietice.

Intr'o concordanță deplină cu aceste țeluri mărețe sunt și sarcinile pe care și le-a pus Guvernul Sovietic cu privire la politica externă a U.R.S.S.: „Guvernul Sovietic va duce cu consecvență politica verificată de menținere și consolidare a păcii, de asigurare a apărării și securității Uniunii Sovietice, politica de colaborare cu toate țările și de dezvoltare a legăturilor de afaceri cu ele pe baza respectării reciproce a intereselor, va înfăptui și de acum înainte o strânsă colaborare politică și economică și va întări legăturiie de prietenie și solidaritate frățească cu marele popor chinez, cu toate popoarele țărilor de democrație populară... In prezent, nu există nicio problemă litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi rezolvată pe cale pașnică pe baza înțelegerii reciproce între țările interesate. Aceasta se referă la relațiile noastre cu toate statele, inclusiv relațiile noastre cu Statele Unite ale Americii. Statele interesate în menținerea păcii pot fi sigure atât în prezent cât și în viitor, de trainica politică de pace a Uniunii Sovietice".

Popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă, toți cei care doresc în mod sincer să lupte pentru menținerea păcii, au salutat cu o adâncă aprobare aceste declarații ale tovarășului Malencov.

Poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, stă necondiționat alături de poporul sovietic, sprijinind în modul cel mai hotărît politica de menținere și consolidare a păcii pe care o duce Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu conducătorii lui încercați, discipoli credincioși ai lui Lenin și Stalin. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, poporul nostru întărește continuu prietenia și alianța indestructibilă cu marea Uniune Sovietică — alianță care constitue chezășia sigură a mersului nostru victorios spre socialism, a păcii, a independenței noastre naționale. Mândru că face parte activă din marele front al păcii și socialismului, în fruntea căruia stă Uniunea Sovietică, poporul nostru muncitor este hotărît ca, urmând poruncile staliniste, să lupte pentru consolidarea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru întărirea statului nostru democrat-popular și a capacității lui de apărare, pentru necontenita ridicare a stării materiale și culturale a oamenilor muncii.

Sesiunea a 4-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S. constitue o puternică și grăitoare demonstrație a forței Statului Sovietic, a unității moral-politice a poporului sovietic. Pe calea luminoasă trasată de Lenin și Stalin, poporul sovietic pășește cu fermitate mai departe, spre comunism.

Programul Săptămânii Mondiale a Tineretului

Intre 21—28 Martie 1953 tineretul patriei noastre va sărbători „Săptămâna Mondială a Tineretului" — prilej de afirmare a unității, prieteniei și solidarității internaționale a tinerilor, uniți în lupta lor comună pentru asigurarea păcii în lumea întreagă. Tineretul patriei noastre va sărbători Săptămâna Mondială a Tineretului, sub semnul luptei pentru realizarea planului cincinal în patru ani și al îndeplinirii sarcinilor legate de pregătirile pentru cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, care se vor ține în Capitala patriei noastre — Republica Populară Română.

Programul Săptămânii Mondiale a Tineretului este următorul:

1. **Sâmbătă 21 Martie** — Ziua deschiderii Săptămânii Mondiale a Tineretului și a Conferinței Internaționale pentru Apărarea Drepturilor Tineretului dela Viena.

2. **Duminică 22 Martie** — Ziua Culturii Fizice și a Sportului.

3. **Luni 23 Martie** — Ziua de protest împotriva folosirii armei bacteriologice de către imperialiștii americani în Coreea.

4. **Marți 24 Martie.** — Ziua muncii voluntare în vederea pregătirii Festivalului.

5. **Miercuri 25 Martie.** — Ziua gloriosului Comsomol leninist-stalinist.

6. **Joi 26 Martie.** — Ziua schimbului de onoare pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani.

7. **Vineri 27 Martie.** — Ziua învățăturii, culturii și științei. In școli și facultăți vor avea loc consfătuiri de analiză a învățăturii precum și întâlniri ale tineretului cu oameni ai artei și științei.

8. **Sâmbătă 28 Martie.** — Ziua Solidarității cu tineretul luptător pentru pace din lumea întreagă, Ziua întâmpinării celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului.

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la eternizarea memoriei tovarășului I. V. Stalin

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al R.P.R. au luat o hotărîre în vederea eternizării memoriei tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin. In hotărîre se prevede:

1. Să se satisfacă dorința exprimată de oamenii muncii dela întreprinderile Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" și Noile Uzine Chimice din regiunea Stalin, ca aceste întreprinderi să poarte numele lui I. V. Stalin, și anume:

Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin"
Combinatul Chimic „I. V. Stalin".

2. Academia Militară din București va căpăta denumirea de: **Academia Militară „I. V. Stalin".**

3. In cursul anilor 1953-1955 se vor ridica monumente ale tovarășului Stalin în orașele Iași, Cluj, Timișoara, Ploești, Galați, Constanța.

4. Expoziția permanentă „I. V. Stalin" va fi transformată în **Muzeul „V. I. Lenin—I. V. Stalin" de pe lângă C.C. al P.M.R.**

Al III-lea Congres Mondial al Tineretului și cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie

APELUL COMITETULUI CENTRAL AL U. T. M.

Apelul C.C. al U.T.M. începe prin a aminti că Consiliul Federației Mondiale a Tineretului Democrat a hotărît să convoace la 25 Iulie 1953 la București, capitala scumpei noastre patrii, cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului, iar între 2—16 August cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

După ce se referă la marea însemnătate internațională a Congresului și Festivalului, Apelul arată:

Pacea este năzuința sfântă a poporului nostru muncitor. A lupta pentru pace înseamnă a munci cu bărbăție și abnegație pentru apărarea cuceririlor poporului muncitor, a lupta pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani, a lupta pentru întărirea și înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Română.

In patria noastră există toate condițiile favorabile pentru organizarea unor asemenea manifestări ale păcii și tineretii, la care vor lua parte zeci de mii de tineri din lumea întreagă, deoarece tineretul nostru este înconjurat cu grijă și dragoste de întregul popor muncitor, deoarece tineretului nostru îi sunt asigurate de către Partidul Muncitoresc Român și Guvernul R.P.R., în frunte cu iubitul conducător al poporului, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, tot mai bune condiții de viață și muncă.

In întâmpinarea Congresului și Festivalului Mondial, tineretul muncitoresc este chemat să participe cu toată însuflețirea la desvoltarea întrecerii socialiste și a mișcării stahanoviste, să îndeplinească și să depășească noile norme, să întărească disciplina socialistă a muncii, să lupte pentru o înaltă calitate a produselor și pentru realizarea de economii. C.C. al U.T.M. cheamă tineretul să îmbunătățească și să dezvolte zi de zi munca posturilor utemiste de control și a brigăzilor de tineret, să extindă aplicarea metodelor înaintate de lucru sovietice, să dea dovadă de cât mai multă inițiativă pentru descoperirea rezervelor interne ale întreprinderilor. Organizațiile U.T.M. sunt datoare să lupte pentru calificarea în număr cât mai mare a tinerilor.

Toate forțele, toată înflăcărarea și entuziasmul nostru tineresc pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani!

Tineretul este chemat să dea un puternic avânt muncii voluntare pe marile șantiere naționale, la Hidrocentrala „V. I. Lenin" dela Bicaz, la Hunedoara, Bârlad, Buftea, etc., precum și pe șantierele din Capitală unde se ridică importante construcții necesare Festivalului, între care un mare stadion cu 70.000—80.000 locuri.

Noi mii și mii de tineri trebuesc antrenați în brigăzile voluntare permanente de pe șantierele naționale. **Fiecare tânăr din Capitală să contribue la ridicarea construcțiilor necesare Festivalului.**

Comitetul Central al U.T.M. cheamă tineretul muncitor dela sate să întâmpine Congresul Mondial al Tineretului și Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților cu noi victorii în lupta pentru o recoltă bogată, să contribue activ la consolidarea continuă a gospodăriilor agricole colective, gospodăriilor agricole de stat, să îmbunătățească munca în stațiunile de mașini și tractoare, să lupte pentru însușirea și aplicarea minimelor agrotehnice și zootehnice.

Niciun petec de pământ neinsămânțat, nicio zi întârziere în îndeplinirea muncilor agricole! Să obținem o producție sporită la hectar!

Tinerii din școli și facultăți sunt chemați ca în cinstea Congresului și Festivalului să-și sporească eforturile pentru însușirea științei și culturii înaintate.

Elevi și studenți, învățați cu hărnicie, ridicați la maximum procentul de promovați la examene!

Pionieri și școlari ai Republicii Populare Române! In întâmpinarea Congresului și Festivalului sporiți eforturile la învățătură, treceți cu succes toate examenele școlare!

Fiecare tânăr iubitor de pace să fie un participant activ la pregătirea Festivalului!

Comitetul Central cheamă echipele cultural-artistice din întreprinderi și instituții, care iau parte la concursul organizat de Consiliul Central al Sindicatelor, ca și celelalte echipe și formațiuni de amatori, dela sate, din școli profesionale, școli medii și facultăți, ansamblurile și soliștii de muzică și dansuri, să-și îmbunătățească permanent repertoriile și măestria artistică, să participe cu entuziasm la concursurile și întrecerile ce vor avea loc în întâmpinarea Festivalului.

Tinerii scriitori și artiști sunt chemați să creeze noi opere literare, muzicale, plastice, inspirate din lupta tineretului pentru pace și o viață mai bună, care să oglindească realizările regimului nostru democrat popular, forțele creatoare ale minunatului nostru popor, constructor al socialismului.

Tinerii sportivi au datoria să se antreneze cu perseverență, să-și perfecționeze măestria sportivă, să se pregătească a reprezenta cu cinste, în competițiile sportive ale Festivalului, culorile scumpei noastre patrii.

Tineri și tinere de pe întreg cuprinsul țării,

In întâmpinarea oaspeților dragi de peste hotare, faceți ca fiecare colțișor al patriei noastre să devină mai frumos, dați dovadă de inițiativă, înfăptuind prin muncă voluntară patriotică lucrări de interes local, tenuri de sport, parcuri, repararea drumurilor și podurilor, etc. Impodobiți sărbătorește orașele și satele, pregătiți delegațiilor străine o călduroasă primire prietenească. Porniți neîntârziat o vie muncă de popularizare, care să cuprindă întreg tineretul patriei noastre, astfel încât să nu existe tânăr care să nu cunoască însemnătatea Congresului și Festivalului și care să nu ia parte activă la pregătiri.

Să folosim prilejul Congresului și al Festivalului pentru a arăta tineretului lumii întregi viața nouă care înflorește sub soarele regimului de democrație populară, voința noastră de neclintit de a apăra pacea și viitorul nostru fericit. Să facem ca solii tineretului de pretutindeni ce vor sosi în țara noastră să simtă că au pășit pe un pământ dezrobit, pe care harnicul nostru popor muncitor, cu ajutorul frățesc al eroicului popor sovietic, îl transformă într'o adevărată grădină îmbelșugată și înfloritoare.

Adânca durere pe care a încercat-o tineretul ca și întregul nostru popor, prin încetarea din viață a marelui stegar al păcii, Iosif Vissarionovici Stalin, să călească hotărîrea noastră de a munci mai dârz, cu mai multă abnegație și spirit de răspundere, pentru întărirea forțelor păcii în întreaga lume, pentru prietenie între popoare.

Trăiască scumpa noastră patrie, REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ!

Trăiască PARTIDUL MUNCITORESC ROMÂN, conducătorul și educatorul iubit al tineretului din R.P.R.!

Trăiască FEDERAȚIA MONDIALĂ A TINERETULUI DEMOCRAT!

Inainte, pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor de pregătire a celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie!

ȘCOALA IN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Se deschid noi cursuri de alfabetizare

Secția de învățământ a regiunii Baia Mare acordă o atenție deosebită problemelor legate de lupta împotriva neștiinței de carte. Sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu ajutorul sfaturilor populare și al organizațiilor de massă, secția de învățământ, cadrele didactice și directorii școlilor au desfășurat o activitate intensă la cursurile de alfabetizare. Datorită acestei munci, regiunea Baia Mare este acum una dintre regiunile fruntașe în ceeace privește lichidarea neștiinței de carte.

Secțiunea de învățământ s'a îngrijit din vreme de pregătirea deschiderii cursurilor de alfabetizare pentru seria de vară. Astfel, a dat îndrumări în legătură cu aceasta secțiilor de învățământ raionale, arătând cum trebue să fie organizată munca de alfabetizare pe perioada 1 Aprilie—30 Octombrie 1953. Școlilor și întreprinderilor dela orașe, precum și fiecărei comune li s'a cerut să alcătuiască tabele cu numele neștiutorilor de carte care vor urma cursurile de vară, să arate locul unde vor funcționa aceste cursuri și numele celor ce vor conduce cursurile.

In regiunea Baia Mare participă la munca de alfabetizare, pe lângă învățători și profesori, un număr mare de instructori voluntari. Astfel, numai la cursurile de alfabetizare din seria de iarnă, din cele 3238 cadre care au predat la cursuri, 1599 au fost instructori voluntari.

Pentru îmbunătățirea continuă a muncii de alfabetizare s'a organizat un schimb de experiență între regiunea Baia Mare și regiunea Cluj. Acesta se va desfășura și în timpul verii, potrivit planului alcătuit în acest scop.

O grijă deosebită arată secția de învățământ a regiunii evidenței muncii depuse la alfabetizare de cadrele didactice. Cu prilejul controlului făcut la școli, inspectorii secțiunilor raionale de învățământ analizează activitatea cadrelor didactice în acțiunea de alfabetizare și iau măsuri pentru continua îmbunătățire a muncii.

ION DUMITRU

O bună colaborare cu comitetul de părinți

La școala medie mixtă cu limba de predare maghiară din Arad există o strânsă colaborare între colectivul didactic al școlii și comitetul de părinți.

Din inițiativa și cu sprijinul părinților s'a văruit întregul local al școlii și s'a putut amenaja un laborator de fizică și chimie.

Contribue la buna desfășurare a campaniei de însămânțări

Cadrele didactice din comunele Buda, Salahorul și Dănăila, raionul Zeletin, regiunea Bârlad, au vorbit pe larg țăranilor muncitori, la căminele culturale, despre Hotărîrea partidului și a guvernului privind pregătirea și desfășurarea campaniei de însămânțări.

Invățătorii și profesorii din aceste comune, organizați în echipe, și-au desfășurat apoi munca pe teren, lămurind țărănimea muncitoare asupra foloaselor întrebuințării semințelor selecționate, asupra necesității de a îngrășa pământul, de a repara din timp uneltele necesare, etc. Datorită și acestei munci de lămurire pe care au dus-o cadrele didactice, țăranii muncitori au luat măsuri pentru selecționarea semințelor, au transportat la capătul ogoarelor peste 100 de tone de gunoi, au reparat din vreme uneltele. Invățătorii au lucrat gazete de perete, lozinci și fotomontaje care mobilizează țărănimea muncitoare la lupta pentru succesul campaniei de însămânțări.

C. PREDESCU
corespondent

★

Cadrele didactice dela școala din comuna Ionășeni-Trușești, regiunea Suceava, contribue din plin la buna desfășurare a campaniei însămânțărilor. Invățătorii au ținut până acum cinci conferințe la căminul cultural. In lecțiile pe care le organizează la cercul de cultură generală al căminului cultural, cadrele didactice folosesc cărți, broșuri și reviste care cuprind materiale privind problemele însămânțărilor.

Colectivul de bibliotecari al căminului a difuzat în masă și la cele 12 centre de citit cărți și broșuri cu privire la agrominim și zootehminim. S'a organizat deasemeni și o bibliotecă volantă.

Invățătorii au scris la gazeta de stradă numeroase articole în legătură cu pregătirea și desfășurarea campaniei agricole, iar profesorul de științele naturii a organizat un centru de germinație.

Cadrele didactice vor trebui să acorde o atenție mai mare pregătirii echipelor artistice și să organizeze cu acestea șezători și spectacole cu teme legate de campania însămânțărilor.

BEJENARU VLAD
corespondent

Analiza muncii de asigurări sociale

Comitetul sindical de învățământ din regiunea Stalin a întreprins, sub îndrumarea C.C. al Sindicatului de Invățământ, o serie de acțiuni pentru îmbunătățirea muncii de asigurări sociale. S'a analizat munca de asigurări sociale la trei comitete de instituție din Orașul Stalin: la școala medie de fete, la școala medie mixtă cu limba de predare maghiară, la Facultatea Muncitorească, etc.

Dările de seamă ținute la aceste ședințe de analiză a muncii, ca și discuțiile purtate cu acest prilej, au subliniat grija permanentă pe care o arată regimul nostru de democrație populară pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale oamenilor muncii. Dările de seamă au arătat deasemeni faptul că, de cele mai multe ori, comisiile de asigurări sociale și-au desfășurat bine munca.

Controlul obștesc a scos însă la iveală și o serie de lipsuri serioase. Așa, de pildă, unii dintre membrii comitetului de instituție, cum sunt tovarășele Maria Temelie și N. Gavrilescu din comitetul de instituție al școlii medii de fete, se dezinteresează de problemele muncii de asigurări sociale. Tovarășa Maria Temelie, directoarea acestei școli, a refuzat să dea sprijinul solicitat de către delegații Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ și al Comitetului Sindical Regional.

Deasemeni, unii dintre membrii grupelor sindicale, cum sunt, de exemplu, tovarășii din grupele sindicale dela școlile elementare nr. 4, 11, 20, nu cunosc conținutul Deciziei nr. 3 a Consiliului Central al Sindicatelor și, ca atare, nu știu ce drepturi au în ceeace privește ajutorul de boală și prevenirea îmbolnăvirilor. Delegata cu asigurările sociale dela școala elementară nr. 4, tovarășa Victoria Bratu, n'a știut să calculeze ajutoarele conform noii decizii și, deaceea, tovarășelor bolnave li s'a acordat ajutorul de boală cu întârziere.

Controlul obștesc a arătat că pentru lichidarea acestor lipsuri este necesar ca membrii sindicatului și, în special, delegații cu asigurările sociale să-și intensifice munca și să țină în permanență legătura cu masa membrilor de sindicat.

AL. M. COSTIN
corespondent

Internat pentru copiii țăranilor muncitori

De curând a luat ființă un internat pe lângă școala din satul Slobozia de Sus, raionul Zeletin, regiunea Bârlad. Acesta a fost organizat de către secția de învățământ a raionului Zeletin, cu sprijinul cadrelor didactice, în vederea cuprinderii tuturor elevilor în școală și a creării unor condiții mai bune de învățătură. Internatul adăpostește pe fiii țăranilor săraci și mijlocași din satele mai îndepărtate, asigurând o frecvență de 100% a elevilor în tot timpul anului.

Din activitatea Comitetelor sindicale

In urma ajutorului dat de către comitetul sindical regional, învățătorii și profesorii din regiunea Bârlad au obținut noi succese în munca didactică și de culturalizare a maselor.

In comuna Făurei, cadrele didactice au reușit să obțină un procent de sută la sută atât în ce privește școlarizarea cât și în ce privește frecvența la cursurile de alfabetizare. Grupa sindicală din această comună a înființat un cerc metodic, în cadrul căruia învățătorii își însușesc minunata experiență a pedagogiei și școlii sovietice.

Grupa sindicală din comuna Odobești a organizat consfătuiri de producție și schimb de experiență între școli.

Comitetul sindical regional, în colaborare cu secția de învățământ regională, organizează ajutorarea cadrelor insuficient calificate de către învățătorii și profesorii cu experiență, prin lecții deschise și prin discutarea metodelor folosite la aceste lecții.

Cursuri pentru părinți

Pe lângă fabricile „Solidaritatea" și „Dobrogeanu Gherea" din Oradea s'au organizat cursuri pentru tovarășele și tovarășii muncitori care au copii în școală. La aceste cursuri țin conferințe învățători și profesori din școlile orașului. Aceștia vorbesc părinților despre problemele educării copiilor în familie precum și despre problemele sanitaro-igienice legate de îngrijirea copiilor.

In orașul Satu Mare a luat ființă de curând un curs pentru părinții copiilor de vârstă preșcolară. La acest curs iau parte cu regularitate patruzeci de părinți, care ascultă cu mult interes conferințe pe teme legate de pedagogia preșcolară.

Funeraliile lui Clement Gottwald

PRAGA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 19 Martie poporul cehoslovac a condus pe ultimul său drum pe Președintele Partidului Comunist și Președintele Republicii, Clement Gottwald.

Muncitori, țărani, funcționari, studenți, oameni de toate vârstele și profesiunile s'au îndreptat spre Sala Spaniolă a Hradului din Praga pentru a privi pentru ultima oară chipul scump al învățătorului și conducătorului lor. Se apropie ora 10. Ultimele minute de acces în sală. Din garda de onoare fac parte tovarășii de luptă ai lui Clement Gottwald — Antonin Zapotocky, Vilem Siroki, Jaromir Dolanscky, Alexej Cepicka, Karel Bacilek, Vaclav Kopecky, Antonin Novotny.

Mai sunt câteva minute până la ora 13. In Sala Spaniolă intră membrii guvernului în frunte cu primul ministru, Antonin Zapotocky, secretarii Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, delegațiile guvernamentale și delegațiile partidelor comuniste și muncitorești, care au venit în Cehoslovacia pentru a lua parte la funeraliile Președintelui Republicii, Clement Gottwald. In sală se află deputați ai Adunării Naționale, reprezentanți ai oamenilor muncii din capitală, reprezentanți ai misiunilor diplomatice ale țărilor capitaliste, care își reprezintă oficial guvernele la funeraliile președintelui Republicii, Clement Gottwald.

Se află deasemenea în sală rudele și prietenii defunctului.

Garda de onoare la sicriu se schimbă din trei în trei minute.

Ora 13. Pentru cinci minute în Cehoslovacia încetează orice mișcare, lucrul se oprește. Sună sirenele uzinelor, fabricilor, locomotivelor.

In Sala Spaniolă, în fața sicriului lui Clement Gottwald, Vilem Siroki, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, rostește cuvântarea de doliu în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac și al Guvernului.

Este ora 13,25. Tovarășii de luptă ai lui Clement Gottwald — Antonin Zapotocky, Vilem Stroki, Jaromir Dolanscky, Alexej Cepicka, Karel Bacilek, Vaclav Kopecky, Antonin Novotny și membrii delegațiilor guvernamentale: mareșalul N. A. Bulganin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze; Boleslaw Bierut, președintele Consiliului de miniștri al R. P. Polone și Țedenbal, primul ministru al Republicii Populare Mongole — ridică încet sicriul și îl scot din Sala Spaniolă. Sicriul cu corpul lui Clement Gottwald este așezat pe un afet de tun și procesiunea funebră se îndreaptă spre Piața Letnenska, pe străzile înțesate de lume. In piața Letnenska unitățile militare și unitățile miliției populare sunt aliniate pentru a da ultimul onor comandantului suprem al forțelor armate ale Cehoslovaciei, Clement Gottwald, Președintele Republicii. Sicriul cu corpul președintelui este așezat lângă tribuna prin fața căreia trec trupele.

După aceea, procesiunea funebră se îndreaptă spre Piața Vaclav. Pe străzi sunt sute de mii de oameni care-și iau rămas bun dela iubitul lor președinte.

Piața Vaclav. Procesiunea funebră se îndreaptă spre muzeul național. Aici sicriul cu corpul lui Clement Gottwald este ridicat de pe afet și așezat pe un postament.

Antonin Novotny, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, deschide meetingul de doliu.

Primul ministru, Antonin Zapotocky, rostește o cuvântare de doliu — jurământul de credință al poporului cehoslovac față de poruncile lui Clement Gottwald.

La cuvântul șeful delegației guvernamentale sovietice, mareșalul N. A. Bulganin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Răsună salvele de salut. Meetingul de doliu a luat sfârșit. Prin fața sicriului trec în mașini trupe cu steagurile în bernă, care dau ultimul onor comandantului lor suprem, Clement Gottwald, Președintele Republicii.

Sicriul cu corpul lui Clement Gottwald este așezat din nou pe afetul de tun și procesiunea funebră se îndreaptă spre monumentul-muzeu al eliberării naționale de pe dealul Vitkov, unde sarcofagul cu corpul lui Clement Gottwald va fi așezat în mausoleu. La ora 19,20, generalii din escorta militară ridică sicriul cu corpul lui Clement Gottwald de pe afetul de tun și, însoțiți de membrii guvernului și de delegațiile guvernamentale străine, îl așează în monumentul-muzeu al eliberării naționale.

Ora 19,38. Sicriul cu corpul lui Clement Gottwald este așezat în mausoleu. Răsună acordurile „Internaționalei", se trag salve de salut.

Poporul cehoslovac este adânc îndurerat de ireparabila pierdere; el nu va uita niciodată numele gloriosului său fiu, Clement Gottwald, conducătorul Cehoslovaciei, și se unește strâns în jurul steagului pe care Clement Gottwald l-a ținut sus.

Meetingul de doliu din Capitală

Poporul nostru încearcă, alături de poporul frate cehoslovac marea durere a pierderii suferite prin moartea lui Clement Gottwald, făuritorul Cehoslovaciei democrat-populare.

La 19 Martie, ziua funeraliilor, a avut loc în sala din b-dul General Magheru din București un meeting de doliu consacrat memoriei lui Clement Gottwald, prieten scump al poporului nostru.

S'au întrunit oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei, cunoscuți stahanoviști și fruntași în producție, ingineri și tehnicieni, oameni ai științei, artei și culturii. Ei au venit să aducă ultimul salut credinciosului discipol al lui Lenin și Stalin, eminentului militant al mișcării muncitorești internaționale, Clement Gottwald.

Pe fundalul drapat în roșu al sălii se găsea un mare portret al lui Clement Gottwald înconjurat cu zăbranic negru și împodobit cu flori naturale. De o parte și de alta erau așezate steaguri roșii, drapele cu doliu ale Republicii Cehoslovace și Republicii Populare Române.

Meetingul închinat memoriei tovarășului Clement Gottwald a început la ora 13. La masa prezidiului au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr Petru Groza, I. Chișinevschi, A. I. Lavrentiev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, Miron Constantinescu, R. Schmelz, ambasadorul R. Cehoslovace, M. B. Mitin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S., Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, D. Coliu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Gh Stoica, Stelian Moraru.

Erau prezenți tovarășii: D. Petrescu, general locotenent Al. Drăghici, S. Bughici, L. Răutu, Constanța Crăciun, Sorin Toma, Liuba Chișinevschi, Ghizela Vass, Gh. Florescu, membri ai C.C. al P.M.R., ai Guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor de partid, ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor de massă, științifice, economice și culturale.

Deasemeni, au participat: Van Iu pin, ambasadorul R. P. Chineze, W. Wrzosek, ambasadorul R. P. Polone, D. K. Grekov, ambasadorul R. P. Bulgaria, L. Pataki, ministrul R. P. Ungare, G. Handke, ministru plenipotențiar, șeful Misiunii Diplomatice a R. D. Germane, Miha Lako, ministrul R. P. Albania, Li Dea Pchir, însărcinat cu afaceri ad-interim al R.P.D. Coreene, și alți membri ai corpului diplomatic.

La propunerea tov. Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, care a prezidat meetingul, participanții au păstrat un minut de reculegere în memoria lui Clement Gottwald.

Din împuternicirea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., a luat cuvântul tovarășul Iosif Chișinevschi, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Au luat apoi cuvântul tov. general locotenent Iacob Teclu, în numele militarilor Forțelor noastre Armate și stahanovistul State Ionescu, deputat în Marea Adunare Națională, în numele oamenilor muncii din București.

Tov. Stelian Moraru a dat citire telegramei pe care participanții la meetingul de doliu închinat memoriei lui Clement Gottwald au adresat-o Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, Guvernului Republicii Cehoslovace și Comitetului Central de Acțiune al Frontului Național.

Participanții la meeting au cântat apoi Internaționala.

Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac
Guvernului Republicii Cehoslovace
Comitetului Central de Acțiune al Frontului Național

Oamenii muncii din București, adunați în meeting de doliu, exprimă Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, Guvernului Republicii Cehoslovace și Comitetului Central de Acțiune al Frontului Național, profunda durere a întregului popor muncitor din Republica Populară Română, pentru greaua pierdere suferită de poporul cehoslovac prin încetarea din viață a tovarășului Clement Gottwald, Președintele Partidului Comunist Cehoslovac, Președintele Republicii Cehoslovace, marele făuritor al Cehoslovaciei democrat-populare.

Discipol credincios al lui Lenin și Stalin, eminent militant al mișcării muncitorești internaționale, tovarășul Clement Gottwald și-a închinat întreaga sa viață cauzei păcii și socialismului, cauzei fericirii poporului cehoslovac.

Tovarășul Gottwald a luptat neobosit pentru construirea socialismului în Cehoslovacia, pentru întărirea alianței strânse și a prieteniei de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Poporul nostru, care l-a cunoscut și l-a iubit pe tovarășul Gottwald, este din toată inima alături de poporul frate cehoslovac și își exprimă hotărîrea de a întări și mai mult legăturile de strânsă prietenie care leagă popoarele noastre, de a întări lagărul păcii, democrației și socialismului în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică.

Oamenii muncii din patria noastră au convingerea fermă că poporul cehoslovac își va strânge și mai mult rândurile în jurul încercatului Partid Comunist Cehoslovac și a Guvernului Cehoslovac și va păși cu și mai multă hotărîre înainte, pe calea leninist-stalinistă pe care l-a condus tovarășul Gottwald, calea construirii socialismului și apărării păcii.

Figura luminoasă a lui Clement Gottwald va rămâne veșnic vie în inimile noastre.

Trăiască Partidul Comunist Cehoslovac, făurit și oțelit de tovarășul Gottwald!

Trăiască în veci prietenia strânsă și de nezdruncinat între popoarele român și cehoslovac!

Trăiască Marea Uniune Sovietică, prietena și eliberatoarea popoarelor noastre, bastionul păcii, libertății și independenței popoarelor!

* * *

TIMIȘOARA 19 (Agerpres). — Joi la amiază sute de oameni ai muncii dela Atelierele principale C.F.R. din Timișoara s'au adunat în hala mare de vagoane-călători într'un meeting de doliu consacrat memoriei tovarășului Clement Gottwald, Președinte al Partidului Comunist Cehoslovac și Președinte al Republicii Cehoslovace, eminent militant al mișcării muncitorești internaționale.

Luând cuvântul, tov. Nedelcu Ioan, secretar al comitetului de partid al atelierelor, a exprimat durerea ce a cuprins colectivul Atelierelor principale C.F.R. la vestea încetării din viață a tovarășului Clement Gottwald, prieten bun al poporului nostru.

Viața lui Clement Gottwald — a spus vorbitorul — este o pildă de slujire credincioasă a ideilor marxist-leniniste, a cauzei poporului muncitor.

In încheierea meetingului a fost trimisă o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, Consiliului de Miniștri al R. Cehoslovace și Comitetului Central de Acțiune al Frontului Național Cehoslovac.

*

In curtea Atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași sute de muncitori, tehnicieni, inginerj și funcționari au luat parte la meetingul de doliu, împărtășind durerea poporului cehoslovac, care în această zi a condus pe ultimul drum pe iubitul său conducător.

Vorbind despre viața și activitatea președintelui Republicii Cehoslovace, tov. N. Ungureanu, prim secretar al comitetului orășenesc de partid Iași, a arătat că tovarășul Clement Gottwald a fost un eminent militant al mișcării muncitorești internaționale și credincios prieten al marii Uniuni Sovietice și al țărilor de democrație populară.

Triumful ideilor atotbiruitoare ale marxismului

Au trecut 70 de ani dela moartea genialului conducător și învățător al proletariatului internațional, făuritorul comunismului științific, Karl Marx. Apariția învățăturii marxiste a marcat o măreață revoluție în istoria gândirii omenești. Descoperind și înarmând pe oamenii muncii cu cunoașterea legilor obiective ale desvoltării societății, marxismul a deschis epoca luptei conștiente a clasei muncitoare pentru lichidarea exploatării și pentru făurirea unei noi societăți.

Personalitatea lui Marx reprezintă o îmbinare magistrală a activității creatoare teoretice cu practica revoluționară.

Marx a întemeiat comunismul științific. Atotputernicia învățăturii marxiste constă în aceea că ea oglindește în mod științific necesitățile arzătoare ale desvoltării vieții materiale a societății, are în centrul ei interesele vitale ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, necesitățile majorității covârșitoare a populației. Tocmai deaceea, învățătura lui Marx a devenit un bun al maselor de milioane. Revoluționând știința, Marx descoperă în monumentala sa operă „Capitalul", legile apariției, desvoltării și pieirii capitalismului, desvăluind mecanismul intern al exploatării omului de către om în societatea capitalistă. In această operă, Marx fundamentează din punct de vedere științific teza că desvoltarea societății capitaliste, al cărei motor este lupta de clasă, trebue să ducă inevitabil la dărâmarea orânduirii burgheze. Marele merit al lui Marx și al tovarășului său de luptă, Friedrich Engels, constă în faptul că ei au arătat pentru prima oară că socialismul nu este o născocire a visătorilor, ci un rezultat necesar al desvoltării capitalismului. Arătând că lumea capitalistă merge inevitabil spre pieire, Marx descoperă totodată forța socială menită să joace rolul de grupar al acestei lumi, fundamentând științific rolul istoric mondial al proletariatului. El arată că proletariatul este cea mai înaintată clasă a societății contemporane, unica clasă revoluționară până la capăt și, deaceea, singura capabilă să unească în jurul ei pe toți oamenii muncii, pe toți exploatații, și să-i conducă la asaltul împotriva capitalismului. Învățătura lui Marx a arătat oamenilor muncii de pretutindeni că lanțurile exploatării nu sunt veșnice, că desvoltarea societății duce inevitabil la victoria socialismului.

Marx a creat învățătura despre dictatura proletariatului ca principalul instrument al transformării revoluționare a societății capitaliste în societate comunistă. Lansând minunata lozincă „Proletari din toate țările, uniți-vă!" marele geniu al clasei muncitoare a arătat că zdrobirea capitalismului și făurirea comunismului nu pot fi realizate decât prin unitatea internațională a muncitorilor, prin înfăptuirea principiului internaționalismului proletar.

Creînd materialismul dialectic și istoric, care a revoluționat gândirea filozofică, Marx și Engels au creat și fundamentat concepția revoluționară despre lume a clasei muncitoare. Prin aceasta, ei au dat în mâinile clasei muncitoare o armă ideologică invincibilă în lupta pentru scuturarea jugului capitalist.

Acum, la 70 de ani dela moartea genialului conducător al clasei muncitoare, apare clar că nicio altă teorie nu a avut o influență transformatoare atât de uriașă asupra întregului mers al desvoltării istorico-mondiale a omenirii ca aceea pe care o are marxism-leninismul. Dela apariția acestei teorii — de peste un secol — cele mai remarcabile evenimente ale istoriei mondiale se desvoltă sub influența atotbiruitoare a ideilor învățăturii marxiste. Punând stăpânire pe sute de milioane de oameni, ideile marxismului s'au transformat într'o puternică forță materială a societății, forță care transformă lumea, ele au devenit un steag de luptă, o călăuză în acțiune pentru proletariatul din întreaga lume. In epoca noastră, marxismul este ideologia dominantă pe o uriașă suprafață a globului pământesc. Măreața învățătură marxistă luminează întregii omeniri calea desvoltării civilizației mondiale.

Marxismul constitue fundamentul teoretic al comunismului, baza teoretică a partidului marxist. Pe această temelie de granit, au apărut și s'au călit partidul lui Lenin și Stalin, partidele comuniste și muncitorești din toate țările. Călăuzind partidele proletariatului în activitatea lor teoretică și practică, învățătura marxist-leninistă le dă o forță de neînvins, le dă capacitatea de a croi drumuri noi în istorie. Tovarășul Stalin a arătat că, atâta timp cât vom rămâne credincioși acestei învățături, atâta timp cât vom ști să mânuim această busolă, este neîndoios că vom avea succese în munca noastră.

De o excepțională însemnătate este faptul că această genială învățătură a lui Marx și Engels a fost continuată, desvoltată în mod creator și îmbogățită cu noi teze și concluzii, în noile condiții ale luptei de clasă a proletariatului, de către titanii gândirii și acțiunii revoluționare — Lenin și Stalin. Pătrunzând adânc tezele teoretice ale marxismului și stăpânind la perfecție metoda dialecticii, Lenin și Stalin au apărat marxismul de toate denaturările și l-au desvoltat legându-l totdeauna de sarcinile practice concrete ale epocii.

Marele gânditor al epocii noastre, I. V. Stalin, îmbogățind tezaurul ideologic al științei marxist-leniniste, generalizând uriașa experiență istorică a activității partidelor comuniste și a mișcării muncitorești mondiale, a dat o definiție completă marxismului arătând că este știința despre desvoltarea naturii și societății, știința despre revoluția celor asupriți și exploatați, știința despre victoria socialismului în toate țările, știința despre construirea societății comuniste. Tovarășul Stalin a desvoltat teoria leninistă a revoluției socialiste, a concretizat tezele posibilității construirii socialismului într'o singură țară și a ajuns la concluzia posibilității construirii comunismului în Uniunea Sovietică. Cu ajutorul științei marxist-leniniste, Stalin a luminat popoarelor calea desvoltării internaționale, calea construirii vieții noi socialiste, definind totodată bazele științifice ale desvoltării economiei socialiste și ale trecerii treptate dela socialism la comunism. In noua sa lucrare clasică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", I. V. Stalin a dat partidului și poporului sovietic un măreț și clar program al construirii societății comuniste.

Lenin și Stalin nu numai că au desvoltat teoria marxistă, dar au și tradus-o în viață în mod practic. El au creat primul partid de tip nou, cu adevărat marxist, revoluționar, partid care a condus lupta proletariatului și a maselor muncitoare din Rusia la victorie asupra țarismului, moșierilor și burgheziei. Lenin și Stalin au organizat și condus Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis o epocă nouă în istoria omenirii, epoca revoluției proletare mondiale. Lenin și Stalin au înfăptuit primul stat socialist din lume, modelul și reazimul de nădejde al întregii omeniri muncitoare. Tovarășul Stalin a dus poporul sovietic la uriașa victorie a construirii socialismului în Uniunea Sovietică, a ajutat popoarele din o serie de țări ale Europei și Asiei să se elibereze de lanțurile imperialismului și să ridice steagul democrației și socialismului, a început să organizeze cea mai măreață operă din câte a cunoscut vreodată istoria omenirii, epoca zidirii comunismului — visul de aur al omenirii.

Țara socialismului biruitor este o întruchipare vie a mărețelor idei ale făuritorilor comunismului științific, desvoltate și traduse în viață de Lenin și Stalin, ea este o mărturie vie a forței atotbiruitoare a marxism-leninismului. O puternică dovadă a forței atotbiruitoare a ideilor marxism-leninismului o constitue activitatea partidelor comuniste și muncitorești, care mobilizează în jurul lor și conduc la luptă mase de milioane de oameni ai muncii din toate țările lumii. Partidele comuniste și muncitorești duc o muncă uriașă pentru răspândirea ideilor marxism-leninismului în masele largi de oameni ai muncii din toate țările, pentru a-i ajuta să-și însușească cu perseverență teoria marxist-leninistă, pentru a-i învăța s'o aplice în activitatea practică. Marxism-leninismul este baza educației comuniste a oamenilor muncii.

Desvăluind caracterul istoric al educației în fiecare orânduire socială, conținutul ei de clasă, creatorii marxismului au elaborat principiile educației comuniste a proletariatului. Apariția și desvoltarea marxismului a deschis un drum nou în pedagogie, a dus la triumful concepției materialiste științifice în pedagogie. Istoria pedagogiei științifice este de fapt istoria desvoltării pedagogiei marxiste a proletariatului. Elaborând principiile teoretice ale educației noi, științifice, ocupându-se de problemele generale și speciale ale educației, instrucției și învățământului — Marx și Engels, devotați organizatori și conducători ai proletariatului — s'au ocupat ei înșiși de educarea practică a cercurilor revoluționare ale muncitorimii, creînd în istoria pedagogiei un strălucit exemplu de educatori comuniști. Astăzi în țările în care clasa muncitoare este clasa conducătoare în stat, educația este adânc populară, prevede desvoltarea multilaterală a oamenilor, contribue la ridicarea nivelului material și cultural al poporului, este o educație cu adevărat științifică, pusă în slujba construirii orânduirii socialiste.

Dela apariția sa, marxismul a fost obiectul urii și al atacurilor furioase ale burgheziei. De mai bine de un secol, de când marxismul a apărut pe arena istoriei, zeci și sute de guverne burgheze au încercat să distrugă marxismul. Dar, așa cum a arătat I. V. Stalin, guvernele burgheze veneau și plecau, iar marxismul rămânea și cucerea noi victorii. Astăzi, toate forțele imperialiste reacționare, în frunte cu imperialismul american, în colaborare cu agenții burgheziei, „socialiștii" de dreapta, încearcă să organizeze o nouă „cruciadă" împotriva comunismului, împotriva marxism-leninismului. Dar aceasta este încă o dovadă a incapacității burgheziei reacționare de a înțelege ceva din lecțiile istoriei. Istoria a arătat că nu există pe lume o asemenea forță care să poată opri mersul victorios al măreților idei ale marxism-leninismului.

Să întărim lupta pentru ridicarea nivelului ideologic al învățământului nostru

Geniala operă a lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. au determinat un nou și puternic avânt al muncii ideologice în țara noastră. Însușindu-și comoara de învățăminte cuprinsă în aceste lucrări imensa majoritate a învățătorilor și profesorilor noștri muncesc cu abnegație pentru ridicarea învățământului nostru pe o treaptă mai înaltă, obțin rezultate tot mai bune în educarea comunistă a tineretului. Tovarășul Stalin ne învață că în epoca dictaturii proletariatului are o imensă însemnătate munca de reeducare a vechilor generații și de educare a noilor generații în spiritul comunismului. Această muncă înseamnă o luptă permanentă și sistematică pentru însușirea și răspândirea concepției marxist-leniniste despre lume, o luptă hotărîtă împotriva oricăror influențe ale ideologiei burgheze.

Practica arată că ridicarea continuă a nivelului învățământului nostru este strâns legată de lupta necruțătoare împotriva oricăror influențe și manifestări ale ideologiei burgheze care încearcă să frâneze mersul nostru înainte.

Publicarea articolului redacțional „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" și prelucrarea lui în școli au scos la iveală concepțiile reacționare retrograde pe care dușmanul de clasă caută să le strecoare în domeniul pedagogiei.

Metodele perfide și rafinate folosite de dușman în acest important sector al muncii ideologice ne arată că nu avem voe să uităm că socialismul se construește în condițiile unei lupte de clasă tot mai ascuțite pe tărâm ideologic ca și pe tărâm politic și economic, că ofensiva socialismului întâmpină rezistența tot mai îndârjită a elementelor capitaliste care niciodată nu părăsesc de bună voie scena istoriei, ci se aruncă în luptă cu o energie înzecită, cu o patimă turbată, cu o ură însutit sporită pentru recâștigarea „raiului" pierdut. **„Dictatura proletariatului — a arătat V. I. Lenin — este o luptă crâncenă, sângeroasă și nesângeroasă, violentă și pașnică, militară și economică, pedagogică și administrativă împotriva forțelor și tradițiilor vechii societăți".**

Dela data publicării articolului redacțional au trecut mai bine de două luni. In acest timp Ministerul Învățământului Public, direcțiile și institutele sale, secțiile regionale, raionale și orășenești de învățământ, colectivele pedagogice ale școlilor și catedrele de pedagogie din instituțiile de învățământ superior au dezbătut pe larg problemele ridicate în articol, și-au analizat munca în spirit critic și autocritic, au luat o serie de măsuri concrete menite să contribue la ridicarea nivelului științific și ideologic al învățământului, la lichidarea influențelor ideologiei burgheze.

Secțiile de învățământ ale regiunilor Pitești, Stalin și Bârlad, secția de învățământ a raionului Lugoj, etc., au organizat cu mult simț de răspundere prelucrarea materialului cu colectivele lor de muncă, și-au analizat activitatea în spirit critic și autocritic și s'au îngrijit ca această prelucrare să decurgă în bune condiții în școli.

O temeinică analiză a activității lor au făcut cadrele didactice dela școala elementară de băieți nr. 17 din București. Această școală a fost aleasă de cosmopoliții dela Centrul de Higienă Mintală drept teren pentru „experimentarea" teoriilor putrede ale pedologiei, pentru folosirea metodelor psihotehnicii, ale testelor, încercând în felul acesta să „dovedească" pretinsa „inferioritate înăscută a copiilor oamenilor muncii" și „înzestrarea superioară" a copiilor claselor exploatatoare.

Pretinzând că în aceste clase vor fi consultați și „tratați" copii întârziați mintal și „greu educabili", dr. Florica Bagdasar a înșelat numeroși părinți oameni ai muncii care și-au prezentat copiii la Centrul de Higienă Mintală. Străduindu-se să promoveze teorii și practici ultrareacționare din domeniile pedagogiei și psihologiei înfeudate imperialismului, așazișii „cercetători" dela Centrul de Higienă Mintală au încadrat în aceste clase speciale, alături de copiii debili mintali, un număr de copii sănătoși pe care acest centru îi categorisise cu cinism și barbarie drept „greu educabili".

Activul secției de învățământ a Capitalei, al secției de învățământ a raionului „Grivița Roșie", consiliul pedagogic al școlii elementare nr. 54 mixtă din Capitală, al școlii medii de 10 ani din Panciu, al școlilor elementare nr. 4 și 5 din orașul Bârlad, al școlii nr. 3 băieți din Ploești au criticat pe învățătorii Popescu Elena, Popișteanu Păun, Predoiu Beatrice, Maxim și alții care, influențați de „teoriile" putrede ale pedologiei au căutat să justifice rămânerea în urmă la învățătură a unor elevi prin starea psihologică și medicală a acestora și, în loc să lupte pentru lichidarea cazurilor de rămânere în urmă la învățătură, au propus trimiterea elevilor respectivi la clasele speciale ale Centrului de Higienă Mintală.

Acolo unde secțiile regionale și raionale de învățământ și directorii de școli au înțeles cum trebue să se folosească de ajutorul de neprețuit pe care l-au primit prin publicarea articolului redacțional, munca s'a îmbunătățit, vigilența revoluționară a sporit.

Ar fi însă greșit și primejdios dacă am considera că numai prin prelucrarea unui material, prin ținerea unei ședințe, oricât de reușită ar fi ea, am terminat cu combaterea ideologiei burgheze, cu pericolul influențelor acestei ideologii. Calea lichidării ideologiei burgheze este o cale lungă și grea. Este calea educării permanente, sistematice, paralel cu lupta necruțătoare împotriva oricărei influențe a ideologiei burgheze, a prejudecăților, a rămășițelor ideologiei burgheze în conștiința oamenilor.

Pentru toți învățătorii și profesorii, trebue să fie limpede că ideile marxism-leninismului, concepția materialistă despre lume, nu se statornicesc „dela sine", ci prin luptă hotărîtă împotriva ideologiei burgheze și a influențelor ei în toate domeniile de activitate, inclusiv în învățământ, că orice slăbire a muncii ideologice, orice diminuare a ideologiei comuniste, orice abatere dela ea înseamnă implicit o întărire a ideologiei burgheze.

Oare am tras noi toate învățămintele care izvorăsc din articolul redacțional? Am făcut noi tot ce trebuie pentru a combate și a lichida influențele ideologiei burgheze în domeniul pedagogiei?

Faptele arată că, în unele cazuri, secțiile regionale și raionale de învățământ, direcțiile școlilor și o serie de cadre didactice n'au tras suficiente învățăminte din articolul redacțional. Unele secții de învățământ regionale și raionale n'au ajutat colectivele pedagogice ale școlilor să-și analizeze activitatea în lumina articolului redacțional.

Uitând de importanța pe care o are controlul asupra îndeplinirii sarcinilor, organele Ministerului n'au organizat un control sistematic asupra felului cum decurge în întreaga țară analiza muncii în lumina articolului redacțional.

Lipsa de control din partea organelor M.I.P. și atitudinea condamnabilă, lipsită de orice spirit de răspundere, a unor șefi ai secțiilor de învățământ regionale a dus la aceea că în unele regiuni prelucrarea articolului redacțional și analizarea muncii în lumina lui s'a făcut cu o mare întârziere.

Astfel secția de învățământ a Capitalei (director C. Petricu) n'a luat măsuri concrete, n'a organizat prelucrarea articolului și analizarea muncii cu inspectorii secțiunii de învățământ a orașului și ai secțiilor de învățământ raionale decât cu o zi înainte de data la care trebuia să informeze ministerul.

Cum putea să decurgă bine prelucrarea în regiunea Ploești, dacă însăși secția de învățământ regională a organizat prelucrarea cu activul său și cu activul secțiilor raionale de învățământ cu 3 zile după expirarea termenului la care trebuia să informeze M.I.P. despre realizarea acestei sarcini importante?

O atitudine condamnabilă a avut secția de învățământ a orașului Constanța care a dat dispoziții ca în două zile să se termine prelucrarea în toate școlile din oraș, ceeace a dus la prelucrări cu totul formale.

In multe locuri, de exemplu, în Capitală, în regiunea București, în regiunea Ploești etc. — unele consilii pedagogice au luat-o înaintea secțiilor de învățământ regionale și raionale și au discutat problema deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei Aceasta este o vie dovadă a ridicării combativității cadrelor noastre didactice, a grijii lor permanente pentru îmbunătățirea muncii în școală. In acelaș timp aceasta scoate la iveală birocratismul și nepăsarea care mai există în cadrul unor secții de învățământ. Lipsite de îndrumări precise din partea secțiilor de învățământ, colectivul pedagogic dela școala nr. 50 de băieți din Capitală, cel dela școala elementară din comuna Domnești, raionul Mihăilești, regiunea București, etc. n'au reușit să-și analizeze propria lor muncă, ci s'au mulțumit doar să citească articolul redacțional și să condamne activitatea cosmopoliților dela Centrul de Higienă Mintală și Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice.

Șeful secției de învățământ a orașului Turda — Ionescu Constantin — lipsit de orice urmă de spirit critic și autocritic, stăpânit de o îngâmfare periculoasă, tipic mic-burgheză, considerâ că la Turda „totul merge bine", că acolo nu se poate discuta concret activitatea cadrelor didactice în lumina articolului redacțional, întrucât în școlile din orașul Turda „nu există deformări antiștiințifice".

Este de condamnat faptul că la aproape două luni după demascarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei mai existau cazuri ca acela al tovarășului Dănescu Dumitru, șeful secției de învățământ a raionului Mihăilești, al tovarășei David, directoarea liceului clasic mixt din Capitală, care nu citiseră articolul redacțional.

E necesar să reamintim că în lupta revoluționară pentru socialism valorează puțin cei care nu depun eforturi pentru a-și perfecționa pregătirea profesională, pentru a-și ridica în permanență nivelul politic și ideologic. **„Trebue să recunoaștem ca o axiomă** — arată I. V. Stalin — că, cu cât nivelul **politic și conștiința marxist-leninistă a activiștilor din orice domeniu al muncii de stat și de partid sunt mai ridicate, cu atât munca însăși este mai ridicată, și mai rodnică, cu atât rezultatele muncii sunt mai concrete..."** E necesar să reamintim tovarășilor care nu învață, nu studiază, că acela care rămâne în urmă din punct de vedere politico-ideologic, care trăește cu formule învățate pe de rost și nu simte nou, acela nu va putea să ducă la bun sfârșit sarcina de răspundere pe care i-a dat-o clasa muncitoare, acela nu este capabil să se orienteze just în situația politică internă și externă.

Trebue să punem capăt cubaprecierii muncii ideologice, să luptăm cu hotărîre împotriva atitudinii de gură cască, împotriva liberalismului și a nepăsării față de denaturările ideologice, față de diferitele abateri dela ideologia marxist-leninistă. Să ne fie clar că acolo unde slăbește atenția noastră față de problemele ideologice, acolo se creiază teren propice pentru reînvierea concepțiilor și ideilor ostile nouă.

Lenin și Stalin au învățat în permanență poporul sovietic, oamenii muncii din lumea întreagă să fie vigilenți. In raportul expus la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., tovarășul Malencov a arătat cu o deosebită claritate necesitatea întăririi vigilenței revoluționare în toate sectoarele de activitate.

Eminentul pedagog sovietic A. S. Macarenco a arătat că învățătura marxistă cu privire la întărirea vigilenței revoluționare se referă la cauza educației, în același măsură ca și la oricare altă cauză. Deformările antiștiințifice care au avut loc în domeniul pedagogiei în țara noastră constitue o puternică dovadă că aprecierea lui A. S. Macarenco este tot atât de valabilă și pentru cadrele didactice din R.P.R. Educația comunistă este o condiție hotărîtoare a mersului nostru înainte. Acum, când poporul nostru condus de partid obține succese hotărîtoare în lupta pentru construirea socialismului, dușmanul de clasă caută să-și desfășoare influența ticăloasă și pe frontul luptei pentru educarea tineretului. Deaceea este deosebit de necesară întărirea vigilenței revoluționare a învățătorilor și profesorilor.

Ascuțirea vigilenței revoluționare împotriva manifestărilor ideologiei imperialiste este de neconceput fără însușirea teimeinică a științei marxist-leniniste, fără ridicarea continuă a nivelului politic și ideologic al cadrelor didactice.

„Cunoașterea temeinică a științei marxist-leniniste, a adevărului științific despre natură, viață, societate, — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **este necesară pentru aprofundarea oricărei ramuri a științei — fizica, chimia, matematica, fără să mai vorbim de istorie, limbă, literatură. Materialismul dialectic este călăuza sigură a omului de știință. Numai această concepție permite studierea lucrurilor și fenomenelor în mișcarea, desvoltarea și transformarea lor și nu o prezentare scolastică, înțepenită a acestora. In știință se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. Deaceea sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități".**

Numai în felul acesta vom putea asigura educarea tinerelor generații în spiritul socialismului. Numai mergând pe această cale cadrele didactice vor putea lupta cu succes împotriva rămășițelor ideologiei burgheze, împotriva influențelor acestei ideologii putrede în domeniul pedagogiei.

Aceasta este singura cale justă pe care trebue să meargă școala noastră nouă, alături de întregul popor muncitor, sub conducerea partidului, cu ajutorul permanent al Uniunii Sovietice, pentru construirea socialismului în Republica Populară Română.

Invăţătura lui I. V. Stalin despre caracterul obiectiv al legilor naturii şi societăţii

A. Belonsova
candidat în ştiinţe economice

In lucrarea lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — măreaţă contribuţie la îmbogăţirea tezaurului marxism-leninismului — sunt genial dezvoltate cele mai importante probleme ale ştiinţei despre legile dezvoltării sociale, în deosebi problema legilor obiective ce conduc producţia materială. La cel de-al XIX-lea Congres al partidului, tovarăşul G. M. Malencov, spunea: „...Planurile de viitor ale partidului, planuri care trasează perspectivele şi căile mersului nostru înainte, se sprijină pe cunoaşterea legilor economice, se sprijină pe ştiinţa construirii societăţii comuniste, elaborată de tovarăşul Stalin".

Natura şi societatea se dezvoltă potrivit legilor lor obiective, independente de voinţa şi conştiinţa oamenilor. Omul nu dictează legile sale naturii şi societăţii, cum susţin adepţii idealismului subiectiv, ci doar descoperă legile obiective proprii fenomenelor naturii şi societăţii. Tovarăşul Stalin ne învaţă: „Marxismul concepe legile ştiinţei — indiferent dacă este vorba de legile ştiinţelor naturii sau de legile economiei politice — ca o oglindire a proceselor obiective care au loc independent de voinţa oamenilor".

1.

Legile naturii şi societăţii oglindesc unitatea obiectiv existentă şi legătura lăuntrică a fenomenelor în lume. Ele exprimă raporturile esenţiale lăuntrice, ascunse sub diversitatea fenomenelor naturii şi societăţii şi explică naşterea diferitelor fenomene, precum şi legătura lor cauzală lăuntrică şi dependenţa lor lăuntrică.

Legea nu coincide cu fenomenele în ansamblu şi nu le cuprinde complect. Lenin arată că legea reprezintă ceeace e stabil, trainic într'un fenomen. Dar tocmai pentrucă legea oglindeşte însuşirile esenţiale, hotărîtoare şi stabile ale fenomenelor, ea ne dă posibilitatea să cunoaştem şi să explicăm în mod aprofundat fenomenele care au loc în lume. Lenin ne învaţă că noţiunea de *lege* este *una* din treptele cunoaşterii de către om a *unităţii, legăturii* şi interdependenţei procesului de desvoltare a lumii. Fiecare ştiinţă are a face cu legi care oglindesc formele deosebite ale mişcării materiei. Potrivit cu aceasta, legile ştiinţei se împart în două — legile naturii şi legile dezvoltării sociale. In măsura în care fiecare din ele prinde formele specifice ale mişcării materiei, în aceeaşi măsură legile aplicabile unui grup de fenomene (fenomenele naturii) devin inaplicabile celuilalt grup de fenomene (fenomenele sociale), care au trăsăturile lor esenţiale distinctive. Numai legile generale ale mişcării lumii materiale, descoperite de materialismul dialectic marxist şi care sunt rezultatul generalizării celor mai esenţiale însuşiri ale fiecărui fenomen, se referă la toate felurile de fenomene ale naturii, ale societăţii şi ale gândirii omeneşti.

Omul este în mod inevitabil obligat să cunoască şi să ţină seama de acţiunea legilor obiective ale naturii, legi pe care el nu le poate suprima, schimba sau crea. Fiind cel mai înalt produs al dezvoltării naturii, conştiinţa doar oglindeşte cauzalitatea sau dezvoltarea după anumite legi ale lumii, fără a le crea însă. Se ştie că în activitatea lor practică, oamenii s'au lovit de imposibilitatea creării unui „perpetuum mobile". Obstacolul acesta constă în acea lege a naturii care arată că energia nu dispare şi nu izvorăşte din nou, ci doar se transformă. Legea aceasta, împreună cu altele, determină raportul dintre om şi forţele naturii.

Multe fenomene ale naturii, ca, de exemplu, trăsnetul, inundaţiile, seceta, etc., dobândesc o mare forţă de acţiune destructivă. Dar acţiunea acestor fenomene poate să aducă pagube numai atâta timp cât legile după care se conduc aceste fenomene nu sunt cunoscute şi nu sunt puse în slujba omului. Tovarăşul Stalin, marele inspirator şi conducător al luptei pentru transformarea naturii în U.R.S.S. arată că rezultatele acţiunii forţelor naturii nu sunt de neînlăturat, că nu întotdeauna şi nu pretutindeni acţiunea lor destructivă se produce ca o forţă implacabilă, care nu poate fi influenţată de acţiunea oamenilor. Dacă facem abstracţie de procesele astronomice, geologice şi de alte câteva procese analoage, „...în multe alte cazuri oamenii sunt departe de a fi neputincioşi în ceeace priveşte posibilitatea de a influenţa procesele naturii. In toate aceste cazuri oamenii cunoscând legile naturii, ţinând seama de ele şi sprijinindu-se pe ele, aplicându-le şi folosindu-le cu pricepere, pot să limiteze sfera de acţiune a acestora, să dea forţelor destructive ale naturii o altă direcţie, să întoarcă forţele destructive ale naturii în folosul societăţii".

Cu cât se dezvoltă mai mult forţele productive ale societăţii, cu atât aplicarea conştientă a ştiinţelor naturii, a mecanicii, a chimiei va dobândi o însemnătate mai mare şi un loc mai important în procesul muncii. Spre exemplu, revărsarea marilor fluvii, care ducea înainte la inundaţii, slujeşte azi omului pentru irigarea ogoarelor, pentru dobândirea energiei electrice. Dezvoltarea chimiei contemporane, îmbinarea ei cu electricitatea ne dă posibilitatea de a obţine noi şi noi feluri de materii prime necesare industriei.

Descoperind, cunoscând şi ţinând seama în activitatea lor de legile obiective ale naturii şi de cerinţele acestora, oamenii dobândesc posibilitatea de a influenţa activ natura, de a orienta într'o anumită direcţie acţiunea proceselor naturii. Astfel, spre exemplu, realizările biologiei miciuriniste ne dau posibilitatea de a conduce în mod conştient creşterea plantelor şi a animalelor.

2.

Legile economice sunt legile dezvoltării relaţiilor producţiei materiale a oamenilor. Ele sunt legi obiective, ca şi legile naturii. Ele nu sunt create din voinţa oamenilor, ci apar pe baza unor condiţii economice determinate, adică pe baza diferitelor tipuri de relaţii de producţie, oglindesc esenţa fenomenelor economice şi acţionează atâta timp cât există condiţiile economice date. Odată cu schimbarea condiţiilor economice, vechile legi îşi pierd puterea, părăsesc scena istoriei, cedează locul unor legi noi. Prin urmare, legile sunt expresia proceselor obiective înfăptuite independent de voinţa oamenilor şi de aceea ele se deosebesc radical de legile care au o bază conştientă, de legile promulgate de către puterea de stat şi care au putere juridică, nu obiectivă. Tovarăşul Stalin arată că oamenii pot să descopere, să cunoască legile economice şi legile naturii, să ţină seama de ele în acţiunile lor, „să le folosească în interesul societăţii, să dea o altă direcţie acţiunii destructive a unor legi, să limiteze sfera lor de acţiune, să dea câmp liber altor legi care-şi croesc drumul, dar ei nu pot să le suprime sau să creeze noi legi economice".

Făcând o analogie cu legile naturii şi subliniind prin aceasta caracterul obiectiv al legilor economice, tovarăşul Stalin ne previne însă că nu putem identifica cele două feluri de legi. Intre acestea există deosebiri calitative. In măsura în care legile oglindesc procese ale dezvoltării lumii materiale diferite din punct de vedere calitativ: legile naturii oglindesc procese ce se înfăptuiesc în natura însăşi, iar legile economice oglindesc procese ce se înfăptuiesc în cadrul relaţiilor sociale de producţie dintre oameni.

Spre deosebire de legile naturii, cea mai mare parte a legilor economice nu sunt legi de lungă durată, ele au caracter istoriceşte trecător, acţionează în decursul unei formaţii social-economice determinate. O altă deosebire dintre legile economice şi cele ale naturii constă în aceea că, în timp ce descoperirea şi aplicarea unei legi noi a naturii se desfăşoară mai mult sau mai puţin neted, descoperirea şi aplicarea noilor legi economice care ating interesele forţelor societăţii aflate pe cale de dispariţie întâmpină cea mai mare împotrivire din partea acestor forţe. Deaceea este nevoie de intervenţia noii forţe sociale, progresiste, capabile să învingă această împotrivire în scopul desvoltării continue a societăţii.

Legile economice se împart în legi specifice, cărora le este supusă desvoltarea relaţiilor de producţie dintr'o formaţie social-economică determinată, şi în legi comune tuturor formaţiilor, legi care se referă, după cum arată tovarăşul Stalin, la toate fazele dezvoltării sociale.

Din legile economice comune tuturor formaţiilor fac parte: legea unităţii forţelor de producţie şi a relaţiilor de producţie în producţia socială unică şi legea raportului dintre forţele de producţie şi relaţiile de producţie în procesul dezvoltării tuturor formaţiilor. Unitatea forţelor de producţie (a raporturilor dintre oameni şi natură) şi a relaţiilor de producţie (a raporturilor dintre oamenii înşişi în procesul de producţie) este o lege a fiecărei trepte a producţiei sociale. Zdrobind punctul de vedere antimarxist al acelora care susţin în mod greşit că în socialism relaţiile de producţie sunt absorbite de forţele de producţie, al acelora care neagă rolul activ al relaţiilor de producţie în socialism, tovarăşul Stalin arată: „Numai existenţa ambelor laturi ale producţiei ne dă producţia socială, indiferent dacă este vorba de orânduirea socialistă sau de alte formaţiuni sociale".

Tovarăşul Stalin ne învaţă că în unitatea forţelor de producţie şi a relaţiilor de producţie, atât unora cât şi celorlalte le aparţin roluri diferite şi că tocmai pentru aceasta ele nu pot fi contopite, nu pot fi înghiţite unele de celelalte. Tocmai din cauza rolului diferit pe care ele îl joacă, forţele de producţie şi relaţiile de producţie pot influenţa unele asupra celorlalte, între ele se nasc contradicţii care duc la desvoltarea producţiei materiale însăşi.

Influenţa forţelor de producţie asupra relaţiilor de producţie se exprimă prin aceea că anumitele tipuri de relaţii de producţie sunt trezite la viaţă de către un anumit nivel al dezvoltării forţelor de producţie, aşa cum după necesitatea înlocuirii vechilor relaţii de producţie prin relaţii de producţie noi reprezintă urmarea inevitabilă a dezvoltării forţelor de producţie şi, în primul rând, a uneltelor de muncă (a maşinilor). Influenţa relaţiilor de producţie, care sunt forma socială a producţiei materiale, asupra forţelor de producţie este uriaşă. Numai prin ele şi cu ajutorul lor se dezvoltă forţele de producţie ale societăţii: ele joacă întotdeauna un rol activ. Dar acţiunea relaţiilor de producţie se poate manifesta în două feluri: ele pot fi forţa principală, hotărîtoare a avântului puternic al forţelor de producţie sau, dimpotrivă, în anumite momente, ele pot constitui o frână, o piedică în dezvoltarea forţelor de producţie.

Numai relaţiile de producţie vechi frânează dezvoltarea forţelor de producţie. Noile relaţii de producţie sunt factorul principal şi hotărîtor care determină dezvoltarea continuă, puternică, a forţelor de producţie — factor fără de care acestea din urmă sunt condamnate să lâncezească, aşa cum se întâmplă astăzi în ţările capitaliste. Tovarăşul Stalin subliniază: „Acest caracter specific al dezvoltării relaţiilor de producţie dela rolul de frână a forţelor de producţie la rolul de motor principal al mersului lor înainte şi dela rolul de motor principal la rolul de frână a forţelor de producţie, este unul dintre elementele principale ale dialecticii materialiste marxiste".

Dezvoltând în mod creator învăţătura marxistă despre corelaţia între forţele de producţie şi relaţiile de producţie, tovarăşul Stalin a fundamentat şi a concretizat în mod multilateral legea concordanţei obligatorii a relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie. Tovarăşul Stalin ne învaţă că relaţiile de producţie pot constitui o formă activă a dezvoltării forţelor de producţie numai atunci când ele corespund pe deplin caracterului forţelor de producţie. Acest lucru se întâmplă în perioadele instaurării noilor relaţii de producţie; aşa s'a întâmplat, spre exemplu, după revoluţia burgheză, când au apărut relaţiile de producţie noi, burgheze, care au luat locul relaţiilor de producţie vechi, feudale; relaţiile burgheze au dat atunci câmp liber deplin dezvoltării forţelor de producţie. Dar dezvoltarea continuă a puternicelor mijloace de producţie, devenite de fapt sociale într'o măsură tot mai mare, socializarea producţiei, a dus la o neconcordanţă strigătoare între relaţiile de producţie capitaliste, bazate pe proprietatea particulară şi pe însuşirea particulară a rezultatelor muncii sociale şi forţele de producţie care au dobândit un caracter social.

Războaiele, crizele, şomajul, utilarea necomplectă a întreprinderilor şi celelalte plăgi ale capitalismului dovedesc în mod convingător că legea concordanţei obligatorii a relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie îşi croeşte demult drumul în toate ţările capitaliste: caracterului social al forţelor de producţie trebue să-i corespundă forma socială a proprietăţii şi însuşirea rezultatelor muncii sociale. Dar, deoarece nimicirea proprietăţii particulare capitaliste asupra mijloacelor de producţie, cerută de această lege, atinge interesele clasei stăpânitoare — clasa proprietarilor — înfăptuirea legii se loveşte de împotrivirea cea mai mare a forţelor societăţii care sunt pe cale de dispariţie. Este nevoie de o forţă socială, capabilă să învingă această împotrivire. O asemenea forţă s'a găsit în Uniunea Sovietică sub forma alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea, care reprezintă majoritatea covârşitoare a societăţii.

Puterea Sovietică, spune tovarăşul Stalin, a lichidat vechile relaţii de producţie şi a creat relaţii de producţie noi, socialiste, sprijinindu-se pe legea obiectivă a concordanţei obligatorii a relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie.

In U.R.S.S. există acum o concordanţă deplină a relaţiilor de producţie, bazate pe proprietatea socialistă, cu caracterul social al forţelor de producţie. Astfel, modul de producţie socialist are o serie de avantaje: economia sovietică nu cunoaşte crizele de supraproducţie, nu cunoaşte anarhia, şomajul; despre aceasta vorbeşte şi înaltul ritm mediu anual de creştere a producţiei industriale a U.R.S.S.

Concordanţa deplină a relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie în Uniunea Sovietică nu înseamnă că în socialism nu e posibilă o oarecare rămânere în urmă a relaţiilor de producţie faţă de dezvoltarea forţelor de producţie, care sunt forţele cele mai revoluţionare şi mai mobile ale producţiei. In Uniunea Sovietică sunt şi vor fi contradicţii între forţele de producţie şi relaţiile de producţie rămase în urmă. Cuvintele „concordanţă deplină" a relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie, arată tovarăşul Stalin, trebue să le înţelegem în sensul că în socialism lucrurile nu ajung de obicei până la un conflict între relaţiile de producţie şi forţele de producţie, că societatea are posibilitatea să intervină la timp pentru a face ca relaţiile de producţie, ce rămân în urmă, să fie în concordanţă cu caracterul forţelor de producţie. Societatea socialistă are posibilitatea să facă acest lucru, pentrucă în sânul ei nu există clase pe cale de dispariţie, care ar putea să organizeze o împotrivire. Desigur, şi în socialism vor exista forţe care rămân în urmă sau inerte, care nu înţeleg necesitatea unor schimbări în relaţiile de producţie, dar desigur, nu va fi greu ca acestea să fie înfrânte fără a duce lucrurile până la conflict.

In societatea socialistă, relaţiile de producţie se vor dezvolta şi se vor perfecţiona în timpul trecerii dela socialism la comunism. Atât la oraşe cât şi la sate, ele trebue să ajungă la acelaş grad de maturitate, lucru care nu poate avea loc acum, întrucât la sate relaţiile socialiste se bazează pe proprietatea cooperatist-colhoznică sau pe proprietatea de grup. Dacă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice ar sta pe poziţia acelora care neagă rolul activ al relaţiilor de producţie în socialism şi în comunism, şi n'ar lua măsurile care să asigure concordanţa dintre relaţiile de producţie şi forţele de producţie, s'ar ajunge la un conflict între cele două laturi ale producţiei, la frânarea dezvoltării forţelor de producţie, la subminarea existenţei însăşi a orânduirii socialiste.

Spre deosebire de orânduirile sociale bazate pe exploatare, unde există contradicţii antagoniste şi unde lupta de clasă este de neînlăturat, în socialism — după cum ne învaţă tovarăşul Stalin — caracterul acţiunii legii concordanţei obligatorii se schimbă. Statul Sovietic, condus de partidul comunist, însuşindu-şi această lege, prevede la timp apariţia acestor contradicţii şi învinge contradicţiile dintre forţele de producţie şi relaţiile de producţie.

3.

O uriaşă contribuţie la îmbogăţirea teoriei marxist-leniniste o constituie formularea ştiinţifică a legii economice fundamentale a fiecărui mod de producţie — formulare dată de către tovarăşul Stalin, precum şi descoperirea şi fundamentarea ştiinţifică, pe această bază, de către tovarăşul Stalin a legii fundamentale a socialismului şi a legii fundamentale a capitalismului contemporan.

Tovarăşul Stalin ne învaţă că legea economică fundamentală este acea lege care determină nu vreo latură oarecare sau diferite procese de dezvoltare a modului de producţie respectiv, ci toate laturile principale şi toate procesele principale ale acestei dezvoltări. Aşa dar legea economică fundamentală este legea care determină esenţa, miezul modului de producţie respectiv. De aceea, superioritatea socialismului, deosebirea radicală a fenomenelor economice şi a legilor de dezvoltare ale socialismului faţă de fenomenele economice şi legile de dezvoltare ale capitalismului se explică, în primul rând, prin contrastul radical dintre legile lor fundamentale. Acestor legi le sunt subordonate toate celelalte legi economice ale socialismului şi capitalismului.

Legii economice fundamentale a socialismului — legea asigurării satisfacerii maximale a nevoilor materiale şi culturale mereu crescânde ale întregii societăţi — îi sunt subordonate: legea creşterii neîntrerupte a producţiei sau legea reproducţiei socialiste lărgite, legea dezvoltării planificate (proporţionale) a economiei, descoperită de tovarăşul Stalin, legea retribuţiei după muncă ş.a.; societatea socialistă cunoaşte şi foloseşte în mod planificat legea producţiei de mărfuri — legea valorii, care acţionează într'o serie de formaţii sociale, dar a cărei acţiune este limitată în condiţiile socialismului.

Legii economice fundamentale a capitalismului contemporan — legea asigurării profitului maximal — îi sunt subordonate: legea concurenţei şi a anarhiei, legea valorii care acţionează ca o forţă elementară, implacabilă, legea generală a acumulării capitaliste, legea pauperizării absolute şi relative a clasei muncitoare, legea dezvoltării inegale a capitalismului şi a imperialismului etc.

In lucrarea „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarăşul Stalin a fundamentat multilateral caracterul obiectiv al legilor economice ale fiecărui mod de producţie, atât ale celui capitalist cât şi ale celui socialist, a explicat rolul şi importanţa lor în dezvoltarea socială şi a arătat însemnătatea cunoaşterii legilor economice pentru practica construirii comunismului în U.R.S.S. şi pentru lupta revoluţionară a clasei muncitoare împotriva capitalismului.

„Uriaşa însemnătate a lucrărilor teoretice ale tovarăşului Stalin — spune tovarăşul Malencov — constă în aceea că ele pun în gardă împotriva alunecării pe deasupra lucrurilor, pătrund în adâncul fenomenelor, în fondul însuşi al proceselor de dezvoltare a societăţii, ne învaţă să vedem în germene acele fenomene care vor determina desfăşurarea evenimentelor, ceeace face posibilă previziunea marxistă".

Ţinând seama de pericolul uriaş pe care-l reprezintă poziţia subiectiviştilor care neagă caracterul obiectiv al legilor economice ale socialismului, tovarăşul Stalin a supus poziţia acestora unei critici ascuţite şi a arătat că dacă noi am sta pe această poziţie, adică dacă am admite posibilitatea „creării", „suprimării" şi „transformării" legilor economice, aceasta „ar avea ca rezultat că am cădea sub imperiul haosului şi întâmplărilor, ne-am trezi într'o dependenţă de rob faţă de aceste întâmplări, ne-am lipsi de posibilitatea nu numai de a înţelege, ci pur şi simplu de a ne descurca în acest haos de întâmplări".

A nega caracterul obiectiv al legilor economice ale socialismului înseamnă a respinge principiile materialiste. A nega importanţa ştiinţei economiei politice, ale cărei legi oglindesc procesele economice obiective care au loc independent de voinţa şi conştiinţa oamenilor, înseamnă a ne lipsi de baza previziunii şi a ducerii unei politici economice juste. Politica economică poate avea succes numai în cazul când ea decurge din cerinţele legilor economice obiective şi când e construită pe cunoaşterea justă a acestor legi. Astfel, succesul înfăptuirii politicii de industrializare a Uniunii Sovietice şi al politicii de colectivizare a agriculturii se explică prin aceea că politica aceasta s'a sprijinit pe cerinţele legii concordanţei obligatorii a relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie, pe cerinţele legii reproducţiei lărgite, pe cerinţele legii economice fundamentale a socialismului.

Noi nu suntem neputincioşi, lipsiţi de ajutor în faţa legilor, noi le putem cunoaşte, descoperi şi folosi în interesele noastre. Dacă e necesar, noi putem interveni în acţiunea legilor economice, putem „să le dăm o altă direcţie", după cum arată tovarăşul Stalin şi, prin urmare, putem să îndreptăm lucrurile spre obţinerea nu a acelor rezultate care nu ne aduc nicîun folos, ci a acelora care corespund intereselor noastre.

Legile economice ale socialismului se deosebesc de legile capitalismului nu numai prin conţinutul lor, ci şi prin caracterul înfăptuirii lor. Legile capitalismului acţionează ca o forţă implacabilă; ele acţionează cu o „necesitate oarbă". Tovarăşul Stalin a arătat în ce constă caracterul deosebit al acţiunii legilor economice ale socialismului şi a explicat cum trebue înţeleasă teza lui Engels privitoare la faptul că legile socialismului reprezintă „necesitatea înţeleasă". Aceasta înseamnă că în socialism oamenii, cunoscând legile obiective („necesitatea") le aplică într'un mod pe deplin conştient în interesul societăţii. In societatea socialistă, legile economice obiective sunt mai întâi cunoscute şi apoi aplicate cu pricepere în interesul societăţii.

Combătând şi zdrobind punctul de vedere al acelora care susţin că obiectivitatea legilor economice se oglindeşte, chipurile, în caracterul spontan al înfăptuirii lor, tovarăşul Stalin arată că societatea socialistă nu vede în aceste legi nişte fetişuri, nu ajunge sub robia legilor, nu este neputincioasă faţă de aceste legi. Dimpotrivă, cunoscând legile economice şi sprijinindu-se pe ele, societatea socialistă poate să le folosească în interesul societăţii, să le „struneasecă", aşa cum se întâmplă cu legile naturii. Admiterea tendinţei de a lăsa ca lucrurile să-şi urmeze cursul lor, admiterea acţiunii spontane a legilor economice în socialism ar însemna renunţarea la înfăptuirea funcţiei economice-organizatorice a statului socialist, renunţarea la conducerea economiei şi, prin aceasta, prăbuşirea economiei sovietice, imposibilitatea îndeplinirii sarcinilor construirii comunismului. Asemenea procedee n'a folosit însă şi nu va folosi niciodată partidul lui Lenin şi Stalin, forţa conducătoare şi călăuzitoare a statului socialist.

Sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, poporul sovietic păşeşte înainte din victorie în victorie. Mersul înainte al societăţii socialiste spre comunism este luminat şi îndrumat de învăţătura genială a tovarăşului Stalin, care a dezvoltat în mod strălucit ştiinţa marxist-leninistă.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Eleva Vera Kondacova salută cu căldură pe Iosif Vissarionovici Stalin, cu prilejul manifestaţiei de 1 Mai 1952.

* * *

Avem în faţa noastră o fortăreaţă. Numele acestei fortăreţe e ştiinţa, cu numeroasele ei ramuri de cunoştinţe. Această fortăreaţă trebue s'o cucerim cu orice preţ. Această fortăreaţă trebue s'o cucerească tineretul dacă vrea să fie constructorul unei vieţi noi, dacă vrea să devină adevăratul schimb al vechii gărzi.

I. V. STALIN

* * *

Vom aprinde şi mai viu lumina învăţăturii staliniste în inimile copiilor

Cumplită este durerea care a cuprins sufletele sutelor de milioane de oameni ai muncii din lumea întreagă la încetarea din viaţă a lui I. V. Stalin. Inima învăţătorului iubit care a dus mai departe flacăra învăţăturii marxist-leniniste, care a luminat calea muncitorilor şi a ţăranilor muncitori, a tehnicienilor, a inginerilor, artiştilor, scriitorilor şi oamenilor de ştiinţă în lupta pentru dărâmarea întunerecului, nedreptăţii şi asupririi, inima omului care a deschis zările de neîncetat să mai bată.

Grea este durerea pe care o simt învăţătorii din Republica noastră Populară, pe care o trăieşte fiecare şcolar în inima căruia s'a săditadânc numele scump al lui Stalin. Frunţii încreţite a învăţătorului şi durerii lui mute i-au răspuns în fiecare clasă strălucirile ochilor înlăcrămaţi ai şcolarilor care au învăţat şi învaţă să facă din cuvântul tovarăşului Stalin armă puternică de muncă şi de luptă.

Pentru noi, învăţătorii din Republica Populară Română, tovarăşul Stalin este cel mai bun sfătuitor, învăţătorul înţelept care ne-a arătat în mod clar drumul pe care trebue să mergem pentru a merita într'adevăr numele de educatori. Pe baza învăţăturii tovarăşului Stalin, partidul şi guvernul nostru acordă învăţătorilor de pe întreg cuprinsul patriei cea mai înaltă preţuire, ridică învăţătorimea la acel prestigiu pe care nu-l poate avea niciodată într'o societate capitalistă.

Din învăţătura tovarăşului Stalin, din lucrările lui pe care le citim cu atâta dragoste, am înţeles care este sarcina esenţială a învăţătorilor în condiţiile trecerii dela capitalism la socialism.

Tovarăşul Stalin ne-a învăţat să ne cunoaştem duşmanii şi să luptăm fără preget împotriva tuturor uneltirilor lor. Bazându-se pe învăţătura tovarăşului Stalin, partidul nostru ne educă zi de zi în spiritul vigilenţei revoluţionare.

Inarmaţi cu învăţătura tovarăşului Stalin, noi luptăm cu succes împotriva întunericului şi neştiinţei, luptăm pentru realizarea unui învăţământ ştiinţific în şcolile noastre.

Urmând învăţătura stalinistă, noi luptăm pentru a face din lecţiile noastre, din orele educative, instrumente puternice de combatere a naţionalismului burghez, a şovinismului şi cosmopolitismului. Luminaţi de învăţătura lui, noi educăm copiii şi tineretul în spiritul dragostei adânci faţă de patrie, faţă de clasa noastră muncitoare şi de partidul ei, faţă de eroii patriei noastre, faţă de trecutul ei glorios de luptă. Această dragoste de patrie o împletim strâns cu dragostea nemărginită faţă de Uniunea Sovietică, eliberatoarea ţării noastre de sub jugul hitlerist şi sprijinitoarea noastră în lupta pentru construirea socialismului.

Noi educăm elevii în spiritul dragostei pentru oamenii muncii din lumea întreagă care luptă pentru libertate şi progres, pentru pace şi socialism.

Fiecare dintre noi va munci neobosit, zi cu zi, pentru a înfăptui în viaţă învăţătura şi îndemnul lui Stalin.

Credincioşi pentru totdeauna învăţăturii lui Lenin şi Stalin, noi vom munci pentru a creşte pe elevii noştri astfel încât să devie luptători hotăriţi pentru cauza socialismului şi a păcii, pentru a făuri cadrele care să aplice învăţătura lui Stalin în toate domeniile construcţiei socialiste.

Amintirea neştearsă, dragostea şi recunoştinţa adâncă pentru tovarăşul Stalin, exemplul său de neasemuit vor lumina zi cu zi fiecare pas al nostru. Prin învăţătura sa el va trăi veşnic în lupta de nelnvins a sutelor de milioane de oameni pentru pace, pentru fericire.

VASILE BELU
învăţător, Bucureşti

Stalin în inima fiecăruia dintre noi

A. Cornilov
profesor, deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Vestea zguduitoare şi neaşteptată despre moartea lui Iosif Vissarionovici Stalin a căzut peste noi ca o avalanşă grea. O durere nemărginită ne-a încătuşat toate gândurile şi sentimentele. In această zi n'a existat în satul nostru un singur om ale cărui gânduri să nu zboare spre Moscova, spre cel care a dat fericire poporului, căndva oprimat şi ignorant, al Iacuţiei...

La şcoală, unde am venit să împart marea durere cu învăţătorii şi educatoarele, mă aştepta telegrama care mă chema la Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Capitala Patriei m'a întâmpinat cu liniştea tristă şi grea a străzilor şi pieţelor sale cu steaguri cernite, pe care se mişcau încet torente omeneşti fără sfârşit, scurgându-se spre Sala Coloanelor din Casa Sindicatelor. Oamenii duceau coroane de flori naturale — ultimul dar adus celui mai apropiat şi mai scump, celui mai mare om al epocii noastre.

In Sala Coloanelor, lângă catafalc, iar apoi în Piaţa Roşie, în minutele dureroase ale ultimei întâlniri cu conducătorul, eu mi-am retrăit întreaga viaţă — dela începutul copilăriei până în dimineaţa de neuitat a zilei de 9 Martie, când l-am condus pe Iosif Vissarionovici Stalin pe ultimul său drum. Mi-am reamintit că încă de curând, cu un sentiment imens de dragoste şi de recunoştinţă filială noi îi scriam o scrisoare în ziua aniversării a 30 de ani dela înfiinţarea Republicii Autonome Iacuţia: „Impreună cu nemuritorul Lenin, Dumneavoastră, tovarăşe Stalin, aţi creat Republica noastră şi ne-aţi condus pe drumul luminos al fraţiei naţionale şi al colaborării cu toate popoarele marii noastre Patrii Socialiste. Poporul iacut a căpătat pentru prima oară în istorie statul său propriu. Ce a fost în trecut pământul Iacuţiei? O periferie colonială uitată şi oprimată, cel mai nenorocit, îndepărtat şi ignorant colţ al Rusiei ţariste, ţinut transformat într'o temniţă de ghiaţă, fără grai pentru cei mai buni fii ai Rusiei — revoluţionarii înflăcăraţi... Născuţi pe pământul unor nemaivăzute bogăţii subterane, al pădurilor fără sfârşit — locul de adăpost al animalelor cu blănuri scumpe, al râurilor şi lacurilor cu belşug de peşte, al fâneţelor şi păşunilor necuprinse, noi am trăit în mizerie şi lipsuri...".

Da, aceasta era Iacuţia în zilele copilăriei şi tinereţei mele. Satul nostru aşezat pe insula Câllâh, spălat de apele Lenei, unde m'am născut şi am crescut era compus din căsuţe şi colibe sărăcăcioase şi împrăştiate. In ele trăiau iacuţii — ignoranţi, analfabeţi, asupriţi. Vara, ei munceau fără odihnă pe peticele de pământ sărăcăcioase, vânzând pe un preţ de nimic bogătaşilor locali recolta strânsă, iar iarna lucrau pentru câţiva bani, pentru aceiaşi bogătaşi transportând produsele cumpărate de aceştia la zăcămintele de aur depe Lena.

Drumul victoriei şi al triumfului ne-a fost arătat de către Partidul Comunist. Sub conducerea lui, sub conducerea marelui Stalin, mulţumită grijii sale părinteşti şi ajutorului poporului rus şi al altor popoare din ţara noastră multinaţională, Iacuţia nu mai este de recunoscut. Aici a fost creată o industrie înzestrată cu cea mai înaintată tehnică. In taigă şi în tundră au crescut oraşe socialiste, sate bine amenajate. Au fost construite uzine, hidrocentrale, mine puternice. Pe insula Câllâh, unde căndva erau împrăştiate căsuţe şi iurte sărace, a crescut un colhoz milionar, a fost construită prima centrală din raionul Olecminsc. Seara, străzile drepte ale colhozului sunt inundate de lumina electrică. In casele colhoznice iacuţii ascultă veştile dela Moscova. Copiii lor învaţă la şcoala de 7 ani, iar după absolvirea ei se înscriu la şcoala medie iacută nr. 2 din Neructiansc, unde eu sunt profesor de peste 30 de ani. La şcoala noastră învaţă 200 de copii. Ea dispune de un internat pentru 80 de elevi. Satul Neructiansc este la o distanţă de numai 5 km. de satul Câllâh unde m'am născut şi am crescut. Şi acolo şi aici sunt elevii mei.

In raionul nostru sunt două şcoli medii, 12 şcoli de 7 ani, 39 elementare, iar în total în Iacuţia există circa 600 de şcoli, în care învaţă peste 65.000 de copii, două şcoli superioare pedagogice, 20 de instituţii de învăţământ mediu speciale, care pregătesc specialişti pentru industrie, agricultură, etc. In limba iacută se editează 42 ziare şi 2 reviste. Poporul iacut studiază în limba maternă operele lui Marx, Engels, Lenin; Stalin.

Toate acestea au fost realizate datorită înţeleptei politici naţionale staliniste. Iosif Vissarionovici Stalin încă în primii ani ai Puterii Sovietice, fiind Comisar al poporului pentru naţionalităţi, a condus personal activitatea secţiunii speciale pentru Iacutia de pe lângă Comisariatul Poporului pentru naţionalităţi, care a pregătit decretele despre constituirea Republicii Socialiste Sovietice Autonome Iacuţia.

Noi l-am condus pe ultimul drum pe cel care ne-a adus viaţa fericită, pe cel căruia îi suntem obligaţi pentru tot ce s'a creat sub conducerea sa, şi fiecare s'a jurat în inima lui să-şi închine toate forţele pentru construirea comunismului în ţara noastră.

In faţa noastră, a cadrelor didactice din Iacutia, stau marile sarcini de a educa o generaţie demnă de constructori ai comunismului, de a transmite noilor generaţii măreţele previziuni staliniste.

Ca profesor de limbă şi literatură rusă eu mă voi strădui şi voi ajuta pe alţii să obţinem succese depline la limba rusă în şcoliile iacute. Ca deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S. voi contribui prin toate mijloacele la lărgirea reţelei de şcoli în Republică, la traducerea în viaţă a Directivelor Congresului al XIX-lea în domeniul învăţământului.

In aceste zile pline de durere gândurile noastre sunt indisolubil legate de scumpul nostru conducător şi învăţător plecat dintre noi. La Moscova m'a vizitat fostul meu elev Dmitri Petrovici Cornilov născut în satul nostru şi în prezent agronom şef al S.M.T. din Moghino-Tangalassc. El a venit la Moscova să-şi susţină dizertaţia de candidat. Tema primei sale lucrări ştiinţifice este „Elaborarea măsurilor de ridicare a fertilităţii solurilor pentru obţinerea unor recolte înalte de culturi cerealiere şi cartofi în principalele regiuni agricole ale Iacuţiei".

S'a prelungit mult discuţia noastră despre Iosif Vissarionovici, despre grija lui părintească pe care noi am simţit-o zilnic.

Mi-am reamintit şi de alţi foşti elevi de ai mei — Pavel Petrovici Gabâşev, chirurgul şef al Republicii, Mihail Feodorovici Gabâşev, şeful catedrelor de economie dela Institutul de cercetări în domeniul creşterii animalelor pentru blană şi dela „Institutul de cercetări în domeniul creşterii cailor" din Moscova, Piotr Alexeevici Starostin directorul şcolii noastre şi alţii. Prin grija marelui Stalin, copiii ţăranilor iacuţi, săraci şi analfabeţi, au devenit savanţi, agronomi, ingineri, medici, învăţători. El a fost acela care a aprins în inimile milioanelor de oameni credinţa în victorie, el ne-a deschis drumul luminos spre cunoştinţe, ne-a învăţat să mergem drept şi fără şovăire spre ţelul propus, neprecupeţind forţele de muncă pentru binele Patriei.

CE AU ARĂTAT CONSFĂTUIRILE RAIONALE

Desfășurate în lumina învățăturilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și a genialei lucrări a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", lucrările consfătuirilor au constituit un ajutor deosebit de însemnat pentru școala noastră. Ele au arătat hotărîrea cu care învățătorii și profesorii, sub îndrumarea organizațiilor de partid, luptă pentru îmbunătățirea procesului de învățământ, pentru o mai înaltă calitate a predării, au arătat combativitatea sporită a cadrelor didactice față de manifestările dușmanului de clasă, față de folosirea metodelor antipedagogice și antiștiințifice în educarea elevilor.

Consfătuirile din Ianuarie au realizat un pas înainte față de primele consfătuiri — acelea din Septembrie — în privința felului cum s'a analizat munca școlară.

Analiza în consfătuirile raionale din Ianuarie a muncii instructiv-educative desfășurată în primele două pătrare ale anului școlar a dovedit încă odată că, datorită condițiilor creiate de partid și guvern, datorită aplicării experienței sovietice, școala noastră se desvoltă neîncetat, realizează mereu noi și noi progrese.

RIDICAREA NIVELULUI IDEOLOGIC ȘI PROFESIONAL AL CADRELOR DIDACTICE ȘI LUPTA IMPOTRIVA IDEOLOGIEI REACȚIONARE BURGHEZE — SARCINA DE BAZĂ

La Congresul Invățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a vorbit cadrelor noastre didactice despre misiunea înălțătoare pe care Statul de democrație populară le-a încredințat-o, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, și a arătat că, pentru a-și putea duce la bun sfârșit sarcinile, masa învățătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vederilor burgheze asupra școlii, asupra metodologiei, al lichidării concepției burgheze asupra lumii și vieții.

„In știință — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. Deaceea sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități".**

Consfătuirile raionale au arătat că învățătorii și profesorii încadrați în învățământul de partid, care muncesc zi de zi pentru ridicarea nivelului lor politic și ideologic, au obținut rezultate bune în activitatea desfășurată în școală. Deasemenea, tinerii învățători și profesori crescuți în școala nouă, precum și numeroase cadre didactice pregătite la cursurile de calificare (I.P.C.D.) duc din ce în ce cu mai mult succes activitatea de educare comunistă a elevilor.

Este știut că ideologia reacționară, retrogradă, pătrunde cu ușurință acolo unde găsește teren slab, unde oamenii nu sunt înarmați pentru a recunoaște formele sub care poate să apară această ideologie. Trebue să recunoaștem că ideologia burgheză a găsit, totuși, în unele locuri un astfel de teren slab și astfel de oameni nepregătiți, că de aceea ea a pătruns și s'a manifestat în școli atât în privința predării cunoștințelor cât și în munca educativă.

In consfătuirile raionale cadrele didactice au luat poziție hotărîtă împotriva acelora care, înveninați de teoriile pedologice, manifestă neîncredere în posibilitatea de a lupta cu succes împotriva rămânerii în urmă la învățătură și subapreciază posibilitatea de a educa pe elevi. S'a combătut astfel poziția unor cadre didactice ca Dumitru Opriș, profesor de limba română la școala din comuna Fundulea, raionul Brănești, regiunea București, care consideră că nu poate ajuta cu nimic pe elevi pentrucă „nu-i ajută mintea".

Este necesar să se ducă o luptă neobosită de zi cu zi pentru a curăți școala de rămășițele periculoase ale ideologiei burgheze. De pe pozițiile clasei muncitoare, învățătorii și profesorii trebue să demaște cu cea mai mare hotărîre pe aceia care lucrează împotriva liniei trasate învățământului de către partidul nostru.

In această privință, problemele ridicate în articolul „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" publicat în „SCANTEIA" din 18 Ianuarie 1953 au o însemnătate deosebită pentru școala noastră. Demascând cu putere activitatea dușmănoasă desfășurată de Centrul de Higienă Mintală și de Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice precum și caracterul antiștiințific, al activității foștilor profesori de pedagogie E. Weigi și Stanciu Stoian, articolul scoate în lumină sarcinile ce revin învățământului nostru în vederea combaterii manifestărilor ideologiei dușmane.

Lucrările Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și geniala operă a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." au o importanță covârșitoare pentru înarmarea cadrelor didactice în vederea desfășurării cu succes a luptei pentru desvoltarea continuă a școlii noastre, pentru lichidarea oricăror rămășițe ale ideologiei burgheze. Studierea temeinică a acestor lucrări trebue să stea la baza întregii munci din școală.

AJUTORUL NEPREȚUIT AL EXPERIENȚEI SOVIETICE

Invățătorii și profesorii patriei noastre sunt tot mai conștienți că succesele lor în munca instructiv-educativă depind de măsura în care ei cunosc experiența școlii sovietice, de măsura în care ei știu să aplice această experiență în condițiile concrete în care lucrează. Analizând în consfătuiri activitatea din primele două pătrare, cei mai mulți dintre învățători și profesori au arătat felul cum au folosit minunatele învățături ale școlii și pedagogiei sovietice și au căutat să găsească noi căi prin care această învățătură să fie mai larg răspândită și folosită în munca școlilor.

Consfătuirile raionale au arătat că pe zi ce trece sporește numărul învățătorilor și profesorilor care, urmând măreţul exemplu al școlii sovietice, al oamenilor sovietici din învățământ, muncesc cu rezultate bune în școală, dau elevilor o temeinică pregătire, realizează cu succes educația comunistă a tinerei generații.

In referatul șefului secției de învățământ a orașului Craiova, problema folosirii experienței sovietice a fost dezvoltată într'un capitol special. Referatul a citat numeroase exemple de școli și cadre didactice care au realizat un înalt nivel al predării pe baza aplicării experienței sovietice. In multe alte raioane deasemenea au fost arătate rezultatele bune la care au ajuns școlile care au organizat studierea și discutarea în cadrul consiliilor pedagogice a materialelor publicate în cărțile și revistele sovietice de specialitate.

In cadrul discuțiilor în legătură cu problemele principale din munca școlară, învățătorii, profesorii, directorii, conducătorii cercurilor pedagogice au arătat cu un bogat material concret neprețuitul ajutor pe care l-au avut din partea experienței sovietice. Cadrele didactice au arătat cum școala sovietică îi învață să pregătească și să predea lecțiile la un nivel înalt, să ducă cu succes lupta pentru un nivel ridicat de cunoștințe al elevilor, pentru realizarea disciplinei conștiente în școală; au arătat cum, pe baza experienței sovietice învățătorii și profesorii noștri învață să lege în mod organic munca lor de fiecare zi de practica construirii socialismului, să facă din lecțiile lor mijloace puternice de pregătire a elevilor pentru munca practică. La consfătuirile din orașul Timișoara, profesorii de științe naturale au discutat pe larg despre folosirea experienței sovietice în organizarea cercurilor miciuriniste. Profesorii de geografie din raionul 1 Mai București au vorbit despre metodele folosite de către școala sovietică în predarea geografiei și despre importanța pe care școala sovietică o dă folosirii materialului didactic în acest scop.

Experiența școlii sovietice a fost larg popularizată în cadrul consfătuirilor raionale cu prilejul discutării tuturor problemelor importante legate de buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. Discuțiile au subliniat, ca o concluzie finală, necesitatea de a se organiza în toate școlile patriei noastre o acțiune de studiere permanentă a experienței sovietice. Deaceea, însușirea și aplicarea pe scară tot mai largă a învățăturii școlii și pedagogiei sovietice constitue un punct important în toate rezoluțiile adoptate la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice.

CALITATEA LECȚIEI ASIGURĂ NIVELUL RIDICAT AL PREGĂTIRII ELEVILOR

Consfătuirile au scos la iveală faptul că numeroși învățători și profesori, folosind bogata experiență sovietică, se pregătesc temeinic pentru lecție, sunt la curent cu tot ceeace se publică în presă și în revistele de specialitate, lucrează cu toți elevii, antrenează la lecții pe cei rămași în urmă, dau îndrumări amănunțite pentru pregătirea lecțiilor acasă și cercetează cu atenție lucrările scrise ale elevilor.

Este un fapt pozitiv acela că în multe școli colectivele padagogice dau atenție deosebită creșterii cadrelor didactice tinere, ajutându-le prin consultații date de cei mai pregătiți oameni din școală în cadrul colțului pedagogic sau al schimbului de experiență. La școala medie de fete și la școala medie de băieți din Sibiu, de exemplu, există câte un colț pedagogic unde au loc ore de consultații pentru profesori și unde se găsesc materiale documentare pentru fiecare specialitate.

Au fost aspru criticați acei învățători și profesori care nu luptă suficient pentru ridicarea nivelului lecțiilor, care nu studiază bine programul și manualul și care predau din această cauză lecțiile la un nivel scăzut. Tovarășa Sabina Toma, profesoară de fizico-chimice la școala din comuna Bujor, regiunea Galați, predă elevilor cunoștințe greșite și nu este în stare să aprecieze care dintre răspunsurile elevilor sunt bune și care nu.

Unele cadre didactice n'au studiat și n'au respectat programa, desfășurând munca fără a ține seama de ea. Aceasta a făcut să nu se asigure în unele școli parcurgerea întregii materii de învățământ prevăzută pentru primele două pătrare, să nu se păstreze succesiunea capitolelor și să nu se repartizeze în mod just numărul de ore pentru fiecare capitol. La școala nr. 2 din Lupeni, spre exemplu, nu s'a predat în tot cursul primelor două pătrare nicio oră de geometrie la cl. VI-a, deși programa indica două ore pe săptămână. Deasemeni, într'o serie de școli din raionul Criș algebra și geometria s'au predat succesiv, deși programa arăta că aceste discipline trebue predate paralel.

Aceste lipsuri au avut drept urmare firească numărul uneori ridicat de elevi rămași în urmă la învățătură.

Cadrele didactice din raionul Șomcuța, regiunea Baia Mare, au arătat mijloacele cele mai juste de luptă pentru o temeinică pregătire a elevilor.

Datorită faptului că s'au popularizat experiențele înaintate în această privință, învățătorii și profesorii din raionul Șomcuța au înțeles că antrenarea zi de zi a elevilor slabi prin întrebări în cadrul lecției, ajutorul individual dat elevilor și îndrumarea pentru buna pregătire a lecțiilor, constituie formele de bază ale lichidării rămânerii în urmă la învățătură.

Unele cadre didactice nu au înțeles că cel mai important mijloc de prevenire a rămânerii în urmă la învățătură și de ajutorare a elevilor rămași în urmă este lecția. In raionul Piatra Neamț, bunăoară, pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură a fost recomandată metoda grupelor de învățătură. Discuțiile în consfătuirile din raionul Arad au arătat și ele nu numai că grupele de învățătură sunt folosite pe scară largă, dar că acestea sunt în multe cazuri conduse de elevi. Secția de învățământ și cadrele didactice au combătut sistemul conducerii grupelor de către elevi, dar nu și însăși metoda creării grupelor de învățătură. Aceasta este de fapt o situație generală, valabilă pentru toate raioanele. Nicăieri nu s'a luat poziție hotărîtă împotriva folosirii grupelor de învățătură.

Trebue să se știe că organizarea de grupe de învățătură nu este deloc indicată, deoarece ele îngreuiază munca școlii și o abat dela drumul normal. Crearea grupelor de învățătură face ca profesorii să abandoneze sarcina principală pe care o au — întărirea cunoștințelor elevilor prin lecții — și să ajungă la situația nefirească de a mai ține un rând de lecții cu elevii rămași în urmă. Aceasta duce atât la supraîncărcarea elevilor cât și la dezorganizarea însăși a muncii didactice din școli.

Pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, calea principală este cunoașterea individuală a fiecărui elev și analiza cauzelor care au dus la această situație. Pornind de aci, învățătorul sau profesorul poate să orienteze pe drum bun activitatea de fiecare zi a elevilor, studiul individual, pregătirea lecțiilor acasă. Cadrele didactice trebue să acorde o grijă deosebită îndrumării activității individuale a elevilor care stă la baza însușirii unor cunoștințe temeinice. Se pot face uneori și lecții suplimentare cu elevii rămași în urmă la învățătură, dar aceasta nu trebuie să fie o metodă permanentă de muncă, ci să se facă în mod excepțional și temporar.

PENTRU O STRANSĂ LEGĂTURĂ A LECȚIILOR CU PRACTICA, CU ACTIVITATEA IN PRODUCȚIE

La Congresul Invățătorilor tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat cadrelor didactice importanța legării învățământului de practică. **„Elevii pe care-i creșteți astăzi în școală** — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Deaceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea in producție".**

Consfătuirile au arătat că învățătorii și profesorii înțeleg tot mai bine necesitatea legării temeinice a lecțiilor de viață, de problemele construirii socialismului în țara noastră. In predarea științelor naturale, a fizicei, chimiei, geografiei etc. se fac din ce în ce mai multe experiențe, mai multe aplicații practice. Urmând exemplul cadrelor didactice sovietice, care obțin succese tot mai mari în pregătirea multilaterală a elevilor, în formarea deprinderilor de muncă practică, învățătorii și profesorii cu mult simț de răspundere față de sarcinile lor în această privință, se preocupă din ce în ce mai îndeaproape de pregătirea elevilor pentru viață. Așa, de exemplu, elevii școlii de 7 ani din comuna Cornești, raionul Tg. Jiu, regiunea Craiova, au vizitat împreună cu profesorul lor o gospodărie agricolă de stat pentru a vedea cum se aplică metodele sovietice de folosire a îngrășămintelor, cum se lucrează pământul, cum s'a aplicat agrominimul. La sectorul zootehnic al gospodăriei, elevii au stat de vorbă cu fruntașii în producție, care le-au arătat ce metode întrebuințează pentru a obține cantități sporite de lapte. Directorul școlii din comuna Iiba, raionul Șomcuta, a organizat o excursie cu elevii la o microcentrală instalată la o moară. Elevii au observat cum apa, învârtind o turbină pusă în legătură cu un dinam, produce curent electric pentru luminarea morii și a locuințelor. Cu acest prilej, li s'au arătat elevilor posibilitățile mari pe care le are țara noastră de a folosi forța apei pentru electrificarea orașelor și satelor, li s'a vorbit despre construirea hidrocentralei dela Bicaz, a termocentralei dela Doicești, etc.

O contribuție serioasă în legarea lecțiilor de viață o constitue cercurile tinerilor miciuriniști creiate în școli. Aceste cercuri desfășoară o activitate din ce în ce mai bogată și mai instructivă. Pe lângă școli se organizează loturi experimentale în vederea lărgirii deprinderilor practice ale elevilor. Elevii școlii pedagogice de fete și ai școlii medii de băieți din Piatra Neamț, regiunea Bacău, de exemplu, au făcut însămânțări în diferite soluri și adâncimi pentru a experimenta puterea de germinare a semințelor.

In multe școli, elevii sunt îndrumați să mânuiască dispozitive și aparate, să confecționeze ei înșiși unele aparate, să facă diferite instalații. Astfel, la școala din comuna Frumușeni, de pildă, elevii au învățat să mânuiască aparatul de cinematograf și motorul electric.

Mai sunt însă în școlile noastre învățători și profesori ale căror lecții sunt rupte de viață, de realizările mărețe ale construcției socialiste. De exemplu tov. Viorica Mihalaș, învățătoare în comuna Zădăreni, raionul Brad, predând lecția de citire „Metroul", n'a spus nimic elevilor despre Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la construirea Metroului în București.

In discuțiile lor, învățătorii și profesorii au arătat că în lunile de primăvară și de vară se poate intensifica munca pe loturile școlare, se pot organiza excursii în natură, se pot face vizite la S.M.T., centre de selecționare și tratare a semințelor, la gospodăriile de stat și colective.

Excursiile și vizitele în întreprinderi sunt un bun mijloc de a recapitula cele învățate. De aceea, organizarea lor în cursul ultimelor luni de școală va contribui în mare măsură la adâncirea și fixarea cunoștințelor elevilor.

RECAPITULAREA — CONDIȚIE HOTARITOARE PENTRU ASIGURAREA TEMEINICIEI CUNOȘTINȚELOR

Vorbind despre ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, cadrele didactice au arătat la consfătuiri că recapitularea este una din condițiile hotărîtoare în asigurarea unor cunoștințe temeinice. Inţelegând acest lucru, cei mai mulți învățători și profesori au prevăzut în planul lor calendaristic lecții speciale de recapitulare și au reușit să găsească forme și mijloace noi pentru repetarea, pentru sistematizarea și consolidarea cunoștințelor elevilor.

S'a putut vedea însă că problema recapitulării nu este bine înțeleasă în toate școlile. Mai sunt cadre didactice care socotesc recapitularea drept o sarcină ce trebue îndeplinită numai la sfârșitul anului școlar, în pătrarul IV, neglijând atât recapitularea curentă, care se face la fiecare lecție, cât și repetarea capitolelor sau problemelor mai importante în cadrul fiecărui pătrar. In unele școli, recapitularea nu se desfășoară după un plan, ci la întâmplare. Adesea lecțiile de recapitulare sunt seci, nesistematice, nu deșteaptă interesul elevilor.

Experiența școlii sovietice ne arată că recapitularea este principalul ajutor pentru consolidarea cunoștințelor predate la lecții. Ea ne arată că este necesar în acest scop să se prevadă în planul calendaristic teme de sinteză, iar după gruparea materiei de învățământ în jurul acestor teme să se strângă materialul ajutător necesar. Deasemenea, trebue să se acorde o deosebită importanță pregătirii elevilor în vederea recapitulării. Această pregătire începe prin comunicarea temelor alese pentru recapitularea și sistematizarea materiei; se indică apoi lecțiile din manual care trebue repetate în legătură cu fiecare temă fixată pentru recapitulare și se recomandă bibliografia suplimentară.

In cadrul lecțiilor de recapitulare, în școlile sovietice se dă uneori elevilor ca temă să scrie pe scurt conținutul unei opere literare studiate — dacă e vorba de limba rusă. Elevii alcătuesc această lucrare pe baza îndrumărilor date de profesor, care poate indica punctele principale ce trebue atinse, cum ar fi de exemplu scopul operei, personagiile principale pozitive și negative, peisagiile, descrierile, viața de fiecare zi, etc. Conform acestor îndrumări ale profesorului, elevii își întocmesc fiecare în parte un plan după care desvoltă lucrarea. In clasă, când se discută pe larg această operă, elevii sunt puși pe rând să vorbească despre fiecare din problemele principale. Profesorul caută să asculte cât mai mulți elevi, pentru ca să-și dea seama nu cum știu 2—3 elevi, ci cum a înțeles întreaga clasă acest capitol al materiei.

Așa se poate proceda și în școlile noastre, la fiecare materie și chiar la clasele mici, ținând seama, bineînțeles, de posibilitățile elevilor, de nivelul lor de pregătire.

Trebue să fie clar pentru fiecare învățător și profesor că recapitularea nu constitue o repetare întocmai a celor învățate, ci, pe baza cunoștințelor primite, o adâncire a materiei. Trebue găsite forme cât mai vii, mai interesante, prin care aceste lecții să fie făcute cât mai plăcute elevilor. Aici se vede priceperea, măestria profesorului și interesul cu care lucrează în școală. Pregătite și desfășurate astfel, lecțiile de recapitulare își vor atinge scopul, vor duce la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor.

Din păcate, însă, referatele și discuțiile din cadrul consfătuirilor s'au oprit prea puțin asupra acestei importante probleme și prea la suprafața ei.

MAI MULTĂ ATENȚIE PENTRU CONTROLUL CUNOȘTINȚELOR ELEVILOR

Discuțiile din cadrul consfătuirilor au arătat că în multe școli controlul cunoștințelor este bine organizat și că el constitue un stimulent în activitatea elevilor. Așa stau lucrurile la școala din comuna Mărășești, raionul Zeletin, regiunea Bârlad, unde elevii sunt ascultați cu regularitate și au mai multe note pe pătrar la fiecare materie.

Consfătuirile au scos însă în evidență și faptul că sunt încă mulți învățători și profesori care nu știu să organizeze un control sistematic al cunoștințelor, care nu prevăd acest obiectiv în planul lecțiilor. Astfel, la consfătuirea din raionul Cluj, s'a criticat cazul tov. Melania Teodorescu, profesoară la școala din comuna Gilău, care nu notase niciun elev până la 24. XII. 1952. Cazuri asemănătoare sunt la școala nr. 1 din Lupeni și în alte școli, unde mediile pe pătrare ale elevilor la geografie, științe naturale, matematică, etc., au fost încheiate pe baza unei singure note.

O poziție nejustă a cadrelor didactice este aceea de a da note mici la începutul pătrarului. De asemenea, sunt încă profesori care supraapreciază cunoștințele elevilor, ceeace constituie o încercare de mascare a stării nesatisfăcătoare a propriei lor munci. Dar tot atât de condamnabil este că se mai pun în unele școli note mici ca pedeapsă. De exemplu tov. Paula Tudor, profesoară la școala de 7 ani nr. 30 din București, a pus nota 1 la istorie tuturor elevilor din clasă pentrucă au spart un geam cu praștia.

Acestea sunt rămășițe ale practicii folosite în școala veche de care unele cadre didactice nu s'au desbărat.

Sunt cadre didactice care n'au dat atenția necesară justei aplicări a noului sistem de notare, care dă învățătorilor și profesorilor posibilitatea să aprecieze mai just nivelul de cunoștințe al elevilor printr'o notare mai precisă. Neînțelegând superioritatea noului sistem de notare și argumentând că vor să „nuanțeze" mai bine notele, unele cadre didactice au mai folosit notarea până la 10 și semnele plus și minus.

Este necesar să fie lichidate aceste practici greșite și să se acorde cea mai mare atenție justei folosiri a noului sistem de notare.

TREBUE ASIGURATĂ FRECVENȚA REGULATĂ A TUTUROR ELEVILOR

In consfătuiri s'a acordat o atenție deosebită analizei îndeplinirii planului de școlarizare și frecvenței elevilor. Referatele șefilor de secții au arătat, cu date concrete, situația cuprinderii în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară, situația îndeplinirii planului de școlarizare la cl. I, a V-a și a VIII-a, precum și situația menținerii în școală a elevilor înscriși.

Datorită străduințelor depuse, în raionul Craiova au fost cuprinși în clasa I-a toți elevii prevăzuți în plan. A fost însă neglijată cuprinderea tuturor elevilor care au terminat mai înainte clasele I-a, a II-a, a III-a, în clasele următoare.

In raionul Piatra Neamț și în regiunea Oradea s'au obținut realizări frumoase în îndeplinirea planului de școlarizare.

Sunt școli care au arătat o grijă deosebită problemei frecvenței regulate a elevilor. In acest scop comitetele de părinți, organizația de tineret, organizațiile de masă au ajutat școala. La consfătuiri s'au popularizat metodele acelor școli care au avut frecvență bună, metode ca: discutarea în orele educative a problemei frecvenței, scrierea de articole la gazeta de perete, folosirea metodei graficului pentru frecvență. La școala medie de băieți din Piatra Neamț, de pildă, se folosește un caiet de frecvență din care diriginții iau cunoștință chiar din prima oră de curs de numărul elevilor absenți. Ei cercetează personal, sau cu ajutorul organizației U.T.M., motivul absenței și iau măsuri imediate. Colectivul pedagogic al școlii din comuna Bariera Vâlcii, raionul Craiova, a întocmit un grafic al întârzierilor în care s'au notat și întârzierile de două minute. Cu ajutorul lui, s'a realizat o frecvență bună și s'au format la elevi deprinderi de punctualitate și o justă atitudine față de muncă.

DISCIPLINA ELEVILOR — REZULTAT AL BUNEI ORGANIZĂRI A INTREGII MUNCI DIN ȘCOALĂ

Consfătuirile au subliniat încăodată faptul că problema disciplinei este de mare însemnătate în realizarea educației comuniste a elevilor. Acest fapt este pe deplin înțeles de o parte mare de învățători și profesori conștienți de sarcinile ce le stau în față. De exemplu, profesorii diriginți dela școala din comuna Cosmești-Deal, raionul Tecuci, și-au alcătuit caiete în care înscriu zilnic date privind comportarea elevilor. Abaterile fiecărui elev sunt discutate cu profesorii și cu părinții și se iau de comun acord măsuri. Școlile care au introdus carnetul elevului, ca mijloc de legătură cu familia, și-au atras colaborarea permanentă a părinților în realizarea disciplinei. Așa stau lucrurile la școala nr. 1, fete, din Câmpulung, la școala din comuna Jiblea Veche, raionul Loviște etc. Colectivul de conducere dela școala nr. 1 Lupeni îndrumă pe fiecare elev care a încălcat disciplina, făcându-l să înțeleagă în ce constă greșala lui și pe ce cale trebue să meargă pentru a o înlătura. Folosind gazeta de perete și caricaturile, tovarășa Ileana Bud din această școală a reușit să reducă simțitor numărul abaterilor dela disciplina din școală.

In discuțiile consfătuirilor au fost combătute pozițiile profund greșite ale învățătorilor, puțini la număr, care mai folosesc în realizarea disciplinei metode antipedagogice. Au fost desvăluite cu acest prilej grave greșeli în munca educativă. Sub influența ideologiei burgheze, unii învățători și profesori mai practică și acum metode nepedagogice atât în ce privește stimularea cât și sancționarea elevilor. In raionul Bujor, regiunea Galați, s'a criticat faptul că la școala din comuna Oasele elevii primesc dela învățătoarea lor bomboane pentru ca să învețe; că tov. Rodica Ighici, dela școala din comuna Moscu, vrea să „disciplineze" elevii prin note mai mari decât merită.

Veninul ideologiei burgheze a lăsat însă urme și mai grave. Interesată să țină oamenii în ignoranță, burghezia a introdus un sistem oficial de umilire a oamenilor prin pedepse corporale, prin cele mai barbare, mai fasciste metode. Trebue să recunoaștem cu mare părere de rău că se mai întâlnesc și acum în școlile noastre oameni cu mentalitate burgheză, monstruoasă, care încearcă să folosească pedepse corporale. Astfel de oameni sunt de pildă învățătorii Farago, Stein, Casianu din raionul Chișineu Criș, regiunea Arad. Ei au bătut elevii. Se înțelege că locul unor astfel de oameni nu este în școală. Dar secția de învățământ a raionului Chișineu Criș nu a înțeles aceasta. Este adevărat, în referatul șefului secției de învățământ au fost arătate numele acestor învățători. S'a subliniat că nu este bine ca ei să folosească metoda bătăii, dar cu aceasta problema folosirii metodelor barbare în educație s'a încheiat. Secția de învățământ a considerat că este un fapt divers care nu merită o atenție mai mare. Secția de învățământ nu a condamnat cu tărie aceste metode barbare și cu atât mai puțin nu s'a gândit să aplice aspre sancțiuni împotriva acelora care le-au folosit.

Oare șeful secției de învățământ a raionului Chișineu Criș nu a auzit niciodată de Decizia prin care Ministerul Invățământului Public a scos din învățământ un număr de învățători și profesori care au aplicat metode fasciste, barbare, în educarea elevilor? Organele de îndrumare și control ale secției de învățământ din raionul Chișineu Criș și ale secției de învățământ a regiunii Arad trebue să știe că peste astfel de grave încălcări ale principiilor pedagogice nu se poate trece ușor cu vederea, după cum nu se poate trece cu vederea nici peste atitudinea acelora care tolerează aplicarea în școală a unor astfel de metode.

Articolul redacțional apărut în „SCANTEIA" din 18 Ianuarie a.c. cu privire la deformările antiștiințifice în domeniul pedagogiei arată cu claritate drumul pe care trebue să mergem, poziția pe care trebue să o avem față de aceste grosolane încălcări ale principiilor pedagogiei științifice.

DE COLECTIVUL DIDACTIC DEPINDE BUNA INDEPLINIRE A SARCINILOR ȘCOLII

Colectivul pedagogic are un rol hotărîtor în desfășurarea activității școlii. Marele Lenin a arătat foarte clar acest lucru în scrisoarea adresată elevilor școlii de partid din insula Capri: „In orice școală, faptul principal este orientarea politică a lecției. Ce determină această orientare? In întregime și exclusiv colectivul lectorilor. Inţelegeți perfect, tovarăși, că orice „control", orice „îndrumare", orice „program", „regulament", etc, toate acestea sunt sunete goale în comparație cu colectivul lectorilor. Niciun control, niciun program, etc., nu sunt în stare să schimbe orientarea lecțiilor determinată de colectivul lectorilor".

In lumina acestei teze leniniste, consfătuirile raionale au scos în evidență faptul că acolo unde colectivul didactic strâns unit, a muncit cu seriozitate, stăruitor, pentru aplicarea în viață a hotărîrilor cu privire la învățământ, a tuturor instrucțiunilor și dispozițiilor privitoare la munca școlară, rezultatele au fost bune.

Astfel, o rodnică activitate a desfășurat în acest sens consiliul pedagogic al școlii medii de băieți nr. 1 din Oradea. Planul de muncă al consiliului pedagogic a fost întocmit după cerințele reale, concrete ale școlii. In ședințele consiliului pedagogic s'au prelucrat probleme în legătură cu metodele de predare, cu munca educativă, s'au organizat comunicări cu caracter pedagogic, s'au studiat și discutat materiale sovietice îndrumătoare.

Cu ocazia consfătuirilor s'a combătut atitudinea nejustă a acelor colective care duc o activitate superficială, neglijează munca instructiv-educativă. Așa procedează, de pildă, consiliul pedagogic al școlii medii din Baia de Arieș, raionul Câmpeni, regiunea Cluj, sau al școlii din comuna Măstăcani, regiunea Galați. In aceste consilii pedagogice, nivelul discuțiilor este scăzut.

In mod nejust au procedat secțiile de învățământ care au trecut sub tăcere aceste cazuri și nu au analizat temeinic rolul colectivului pedagogic al școlilor, care nu au înțeles necesitatea de a întări acest colectiv.

O serioasă lipsă a consfătuirilor dela Craiova de exemplu și din alte secții raionale a constituit-o faptul că, deși au existat cazuri de colective pedagogice care nu lucrează bine, nu s'au pus în discuție aceste probleme.

TREBUIE INTARITĂ MUNCA DE INDRUMARE ȘI CONTROL

In cadrul secțiilor unde s'au analizat în consfătuiri munca directorilor, s'a pus cu toată ascuțimea problema îndrumării și controlului școlilor. Este important faptul că s'au subliniat nenumărate aspecte pozitive în această muncă. Astfel, directorii de școli, care sunt primii răspunzători față de partid și de guvern pentru educarea comunistă a tineretului din școlile pe care le conduc, au făcut un progres însemnat în controlarea procesului de învățământ. De un neprețuit ajutor în acest sens a fost pentru directorii noștri experiența împărtășită la Congresul Invățătorilor de tovarășa Osipova, directoarea școlii nr. 243 din Moscova, precum și începutul de generalizare a celor mai bune metode de conducere a școlilor noastre.

In multe raioane s'a combătut atitudinea acelor directori care-și îndreaptă cu precădere atenția înspre problemele administrative, lăsând procesul de învățământ să se desfășoare la voia întâmplării. Așa procedează tov. Octav Parfenie, director la școala din comuna Valea Viei, raionul Piatra Neamț, care n'a asistat decât la patru lecții în primele două pătrare.

In cadrul discuțiilor, critica s'a îndreptat cu deosebire asupra muncii de îndrumare și control a secțiilor de învățământ. Invățătorii și profesorii din raioanele 23 August, București, din raioanele Constanța, Vrancea, Rădăuți, au cerut un sprijin mai activ, mai susținut din partea organelor de îndrumare și control ale secțiilor de învățământ.

Deficiențele de bază subliniate în munca secțiilor de învățământ sunt lipsa unui contact viu cu terenul și controlul de suprafață. Unele secții de învățământ au controlat foarte puține școli iar câteva, ca de exemplu, secția de învățământ a raionului Vrancea, nu au controlat nicio școală în prima jumătate a anului. Chiar în Ministerul Invățământului Public sunt inspectori generali care duc muncă de suprafață, care trec prin școli ca fulgerul.

Trebuie subliniat că și atunci când se prezintă la școli unele organe de îndrumare, își desfășoară activitatea la întâmplare, fără plan, fără obiective precise, neglijând procesul de învățământ, trecând cu vederea peste problemele esențiale. Secțiile de învățământ ale raioanelor Rădăuți, Turda, Năsăud, Vaslui nici nu au un plan de control. Inspectorii acestor secții nu dau îndrumări pentru îmbunătățirea muncii didactice și, ceeace este mai grav, nu lasă în școli documente scrise, nu încheie procese verbale.

Discuțiile au subliniat ca o parte pozitivă faptul că secțiile de învățământ din raioanele Craiova, Ploești, cele din București etc. au organizat colective de profesori specialiști pentru diferite materii, cu ajutorul cărora au îndrumat munca școlilor. Această metodă a dus la adâncirea muncii de îndrumare și control, la justa orientare a procesului instructiv-educativ. Este necesar ca această metodă să fie folosită în toate raioanele țării.

ORGANIZAȚIILE U.T.M. ȘI DE PIONIERI ȘI FAMILIA — SPRIJIN DE BAZĂ AL ȘCOLII

In primele două pătrare, numeroase școli au obținut un nivel ridicat de cunoștințe al elevilor și au îmbunătățit disciplina datorită faptului că lucrează în strânsă colaborare cu organizația de tineret. Un bun exemplu l-a dat școala medie de băieți din Turnu Severin, unde direcția a știut să lucreze mână în mână cu organizația U.T.M., care a fost sprijinul cel mai apropiat al colectivului didactic în îndeplinirea sarcinilor școlare. In această școală, directorul cunoaște bine planul de muncă a organizației de tineret și ia parte la ședințele ei. In acelaș timp, secretarul organizației și instructorul de pionieri nu întreprind nicio acțiune fără a se consulta mai înainte cu directorul. Consfătuirile au arătat însă că în multe școli nu există o strânsă colaborare în această privință. Sunt școli unde pionierii nu au un loc anumit pentru ședințe, unde planul de muncă al organizației de tineret nu este văzut de director și deaceea nu este subordonat planului de muncă al școlii. In aceste școli, activitatea organizației U.T.M. și a pionierilor este ruptă de sarcinile centrale ale școlii.

Pentru ca activitatea școlii să se poată desfășura în bune condițiuni, pentru ca recapitularea materiei și toate acțiunile organizate de școală în vederea sistematizării și consolidării cunoștințelor să ducă la bune rezultate, trebue să se realizeze, prin grija directorului, o strânsă colaborare cu organizația de tineret. Organizația de tineret poate da un serios sprijin în lupta pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. Ea trebue atrasă în organizarea excursiilor, vizitelor la întreprinderi și unități agricole etc., care au scopul să consolideze și să îmbogățească cunoștințele elevilor.

In prima jumătate a acestui an școlar părinții elevilor au fost atrași mai mult în rezolvarea problemelor educative ale școlii. Invățătorii și profesorii au desfășurat în rândul părinților o acțiune organizată de îndrumare în problemele educative. In raionul Arad, un mare număr de părinți au participat la conferințe cu teme educative.

Mai sunt însă școli care au subapreciat ajutorul pe care îl pot da părinții muncii instructiv-educative și au limitat colaborarea cu aceștia numai la rezolvarea problemelor materiale. Numeroasele experiențe pozitive prezentate în consfătuiri le vor ajuta, desigur, să-și îmbunătățească munca în această privință, să meargă pe o linie justă.

CRITICA ȘI AUTOCRITICA — ARMĂ PRINCIPALĂ DE IMBUNATĂȚIRE A MUNCII DIN ȘCOALĂ

Lucrările consfătuirilor din Ianuarie au arătat că în privința folosirii armei criticii și autocriticii școlile au realizat, sub îndrumarea organizațiilor de partid, un pas înainte.

In unele locuri, ca de exemplu în raioanele Moinești regiunea Bacău, Tudor Vladimirescu regiunea București, în orașele Cluj, Constanța, Timișoara, învățătorii și profesorii au adus critici întemeiate directorilor, organelor de îndrumare și control și Ministerului.

In majoritatea raioanelor cadrele didactice au vorbit despre lipsurile Ministerului Invățământului Public și ale Sindicatului de Invățământ, subliniind faptul că acestea nu au îndeplinit întrutotul sarcinile care le-au fost trasate în Hotărîrea Partidului și Guvernului din 16 August 1951. S'a arătat deasemeni lipsa de concordanță între unele din manualele și programele editate de M.I.P. Această lipsă de concordanță a creat greutăți școlilor în predarea unor materii. A fost subliniată cu tărie deasemeni, întârzierea cu care Ministerul trimite instrucțiuni și îndrumări școlilor, cum s'a întâmplat, de pildă, cu trimiterea programelor școlare, a instrucțiunilor cu privire la structura anului școlar, a instrucțiunilor referitoare la pregătirea și desfășurarea consfătuirilor din Ianuarie și altele. A fost serios criticată lipsa de grijă a Ministerului față de îndrumarea activității diriginților și, în general, față de problemele educative.

Invățătorii și profesorii au analizat în spirit critic activitatea Sindicatului de Invățământ. La consfătuirile din raioanele Turda și Arad, de pildă, s'a arătat că Sindicatul n'a orientat în măsură suficientă organele sindicale cu privire la mijloacele prin care grupa sindicală sau comitetul sindical poate să sprijine procesul instructiv-educativ.

O mare lipsă atât a Sindicatului cât și a Ministerului Invățământului Public este aceea că nu au luat măsuri pentru studierea organizată a lucrărilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și a operei tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

La consfătuirile din raioanele Vișeu, Câmpeni, Vrancea a fost criticată lipsa de preocupare a Sindicatului de Invățământ pentru asigurarea unor condiții bune de muncă și de viață cadrelor didactice.

Totuși, uneori critica s'a oprit la semnalarea lipsurilor. Nu s'a făcut întodeauna o analiză a cauzelor care determină lipsurile și nu s'au făcut propuneri concrete în vederea înlăturării lor.

S'a manifestat tendința de a nu critica de teama de a nu fi criticat, de a ascunde lipsurile, de a respinge criticile aduse. In referatul secției profesorilor de fizică din raionul Gheorghiu-Dej, București numele cadrelor didactice care aveau lipsuri mari în muncă erau înlocuite cu inițialele X, Y, Z. Nu se indica nici măcar școala, ci se arăta doar că e vorba de o școală de 7 ani, sau de o școală de 10 ani.

Este necesar ca oamenii muncii din școală să înțeleagă limpede că nu poate fi vorba de progres, că nu poate fi vorba de propria lor desvoltare fără folosirea largă a criticii și autocriticii.

★

Consfătuirile raionale au arătat problemele de bază în spre care trebue să ne îndreptăm atenția pentru ca anul școlar să se încheie cu bune rezultate. Acum, fiecare învățător și profesor, fiecare director de școală și fiecare secție de învățământ cunoaște în mare măsură ce are de făcut pentru îmbunătățirea muncii. Consfătuirile au popularizat numeroase experiențe înaintate, ne-au ajutat să tragem bogate învățăminte. Trebue acum ca aceste învățăminte să fie aplicate în viață.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3.12 lei; 6 luni — 6.25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C. 6363

Bibl. Regionale

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 208 | 4 PAGINI, 25 BANI | DUMINICĂ 29 MARTIE 1953

In acest număr:

- I. V. Stalin despre lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și munca fizică — de **P. Episcev** (pag. 2-a).
- **In ajutorul învățătorului:** Despre particularitățile de vârstă ale psihicului elevilor — de **I. Samarin** (pag. 2-a).
- Cadrele didactice din Capitală studiază „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. (pag. 3-a).
- **Consultație:** In legătură cu punerea notei la purtare (pag. 3-a).
- Școlile sportive de elevi — factor important în dezvoltarea mișcării sportive — de **Toanchină Andrei** (pag. 3-a).
- Pentru ridicarea nivelului muncii culturale la sate — de **I. Avramescu** (pag. 4-a).

Săptămâna Mondială a Tineretului

Intre 21 și 28 Martie, în prima săptămână de primăvară, tineretul democrat din lumea întreagă sărbătorește în fiecare an Săptămâna Mondială a Tineretului. Primăvara este simbolul tinereții și tânăra generație a lumii este mai hotărîtă astăzi ca oricând să-și apere dreptul la primăvară, la o viață demnă, consacrată unor țeluri nobile.

Pacea reprezintă cea mai scumpă năzuință a tineretului. Tocmai de aceea, Săptămâna Mondială a Tineretului se desfășoară sub semnul unei puternice intensificări a luptei pentru apărarea păcii, împotriva imperialiștilor atățători la război. In toate marile acțiuni de masă ale partizanilor păcii s'au manifestat și se manifestă inițiativa creatoare, îndrăzneala, eroismul fierbinte al tineretului care crede nestrămutat în cuvintele tovarășului Stalin: „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

Tineretul lumii luptă cu hotărîre împotriva continuării sângeroasei agresiuni din Coreea, pentru interzicerea armei atomice și bacteriologice, pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

In primele rânduri ale tinerei generații merge gloriosul tineret sovietic, crescut și educat de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, de Comsomolul leninist-stalinist. Tineretul sovietic este înconjurat de admirația tinerilor din toate țările, pentrucă trăește în minunata Țară Sovietică, pentrucă învață și muncește în vederea realizării operei de construire a comunismului. Insuflețit de hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și de geniala lucrare a lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." tineretul sovietic își consacră toate eforturile cauzei păcii, cauzei comunismului. El participă activ la înălțarea marilor construcții ale comunismului, la realizarea sarcinilor celui de al 5-lea plan cincinal stalinist. Statul Sovietic poartă o mare grijă tineretului, se îngrijește de educarea unei generații tinere, sănătoase, pline de viață. Tineretul sovietic este înconjurat de dragostea tinerilor din întreaga lume, pentrucă viața lui reprezintă oglinda viitorului pe care și-l vor creia tinerii din toate țările.

In țările democrației populare, tânăra generație își construește din plin viitorul. Tinerii și tinerele din aceste țări aduc o contribuție mereu mai însemnată la înflorirea și întărirea patriei lor, la lupta pentru apărarea păcii, pentru întărirea prieteniei între popoare.

In patria noastră liberă, tineretului îi sunt create toate posibilitățile de desvoltare. Nimic nu este prea mult pentru partidul nostru, pentru statul nostru democrat-popular, când e vorba de tineret. Tineretului patriei noastre i s'a asigurat dreptul la muncă, la odihnă, la sport. Rețeaua largă și tot mai cuprinzătoare a învățământului de toate gradele este pusă la dispoziția fiilor de oameni ai muncii, pentru a căpăta cunoștințe, pentru a deveni cadre de nădejde ale construirii socialismului. Tineretului îi sunt încredințate mari construcții socialiste, ca centrul cinematografic dela Buftea, construcțiile dela Hunedoara, de pe șantierul Hidrocentralei „V. I. Lenin" dela Bicaz. Munca tineretului este prețuită și cinstită în țara noastră. Din rândurile lui se ridică oameni vestiți ca Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste, ca Maria Andriana, Ion Bobocea, Filip Pronoza. 13.000 de tineri au fost aleși ca deputați în sfaturile populare.

Cu totul alta este situația tineretului din țările capitaliste, coloniale și dependente. Tineretul din aceste țări este supus unei exploatări crunte. Politica de militarizare a acestor țări, cursa înarmărilor, războaiele pe care le duc agresorii imperialiști agravează continuu situația tineretului. Partea cea mai înaintată și hotărîtă a tineretului din țările capitaliste, coloniale și dependente, desfășoară o luptă dârză pentru apărarea păcii și a independenței naționale, împotriva acțiunilor înrobitoare ale imperialismului american, pentru apărarea drepturilor elementare politice și economice. Tinerii din aceste țări luptă îmbărbătați de exemplul tineretului sovietic, cu siguranța că vor fi victorioși. Lupta lor este grea, dar ea se incadrează în lupta tinerei generații din lumea întreagă și aduce o contribuție însemnată la slăbirea pozițiilor dușmanilor păcii și fericirii popoarelor.

In Săptămâna Mondială, tineretul și-a strâns și și-a întărit și mai mult rândurile. In anul acesta, în cadrul Săptămânii Mondiale a Tineretului a avut loc la Viena conferința pentru apărarea drepturilor tineretului. La această conferință au participat reprezentanți ai tineretului din toate continentele, de diferite convingeri politice și religioase, veniți să găsească împreună cele mai bune mijloace pentru desfășurarea cu succes a luptei de apărare a drepturilor tinerilor muncitori, țărani, studenți, elevi.

In țara noastră, tineretul a sărbătorit Săptămâna Mondială a Tineretului în condițiile intensificării pregătirilor în vederea celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și al celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pe care vom avea cinstea să le găzduim în lunile Iulie și August. Programul activității în această privință îl constitue Apelul C.C. al U.T.M. adresat întregului tineret în legătură cu pregătirile pentru Congres și Festival. Apelul subliniază bucuria și mândria tineretului nostru pentru faptul că în țara noastră vor avea loc aceste însemnate manifestații internaționale ale tineretului și trasează sarcinile a căror îndeplinire va permite tineretului din țara noastră să-și îndeplinească cu cinste rolul de gazdă. Apelul cheamă pe tineri să muncească cu însuflețire pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat pe 1953, pentru îndeplinirea cu succes a muncilor agricole în vederea câștigării bătăliei pentru recolte bogate. Uniunea Tineretului Muncitor va duce și mai departe acțiunea de mobilizare a tinerilor pe șantierele naționale și la construcțiile culturale și sportive care vor găzdui numeroasele manifestații ale Festivalului. Apelul C.C. al U.T.M. pune în fața tineretului studios sarcina de a cuceri cât mai multe cunoștințe.

Săptămâna Mondială a Tineretului a prilejuit în țara noastră manifestații de masă importante: Ziua culturii fizice și a sportului, Ziua de protest împotriva folosirii armei bacteriologice de către imperialiștii americani în Coreea, Ziua muncii voluntare în vederea pregătirii celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, Ziua gloriosului Comsomol leninist-stalinist, Ziua schimbului de onoare pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani, Ziua învățăturii, culturii și științei. In Ziua învățăturii, culturii și științei, tineretul nostru studios și-a analizat rezultatele obținute la învățătură, a tras concluzii cu privire la ceeace trebue să facă pentru a înregistra noi succese, pentru a încheia anul școlar cu cele mai bune rezultate. In școli și în facultăți au avut loc, în această zi, întâlniri ale tineretului cu oamenii artei și științei, întâlniri care au mobilizat pe elevi și studenți în lupta lor pentru noi succese la învățătură.

In ultima zi a Săptămânii Mondiale, la 28 Martie, tineretul nostru și-a manifestat în meetinguri solidaritatea cu tineretul luptător pentru pace din lumea întreagă, și-a manifestat hotărîrea neclintită de a lupta sub steagul larg desfășurat al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, pentru frânarea uneltirilor la un nou război, pentru triumful cauzei păcii. In fața elevilor și a studenților stă acum perioada cea mai plină de răspundere din întregul an școlar, perioada de pregătire a examenelor, de încheere a anului școlar. Este necesar ca noi, cei care muncim pe tărâmul școlii să luptăm pentru înarmarea tineretului cu cunoștințe temeinice, să ne sporim eforturile, să ajutăm pionierilor, elevilor și studenților să-și îndeplinească sarcinile pe care le pune în fața lor Apelul C.C. al U.T.M. In lunile care urmează, noi trebue să dăm cea mai mare atenție ridicării calității lecțiilor, precum și justei organizări a recapitulării materiei. O deosebită grijă trebue acordată însușirii cunoștințelor de către fiecare elev și student în parte, precum și îndrumării studiului lor individual. Ajutorul nostru cel mai însemnat în lupta pentru asigurarea succesului la examene îl constitue organizațiile U.T.M. din școli și facultăți, precum și organizațiile de pionieri. Folosind și mai intens sprijinul pe care aceste organizații îl dau școlii, cadrele didactice, diriginții și directorii trebue să ajute cu experiența lor pedagogică munca instructorilor de pionieri, să organizeze astfel întreaga activitate extrașcolară a pionierilor și elevilor încât aceasta să constitue o complectare și o desvoltare a cunoștințelor însușite la curs. Excursiile în producție și în natură care se vor organiza în școli în decursul ultimului pătrar, vizitele la muzee și expoziții, activitatea în palatele și casele pionierilor, în cercurile de elevi, trebue să constitue un prilej însemnat pentru legarea strânsă a cunoștințelor de viață, de munca în producție. Intreaga noastră activitate trebue să fie pătrunsă de grija pentru ridicarea necontenită a nivelului de cunoștințe al elevilor.

Tineretul patriei noastre pășește hotărît în rândurile tot mai strânse și mai puternice ale tineretului democrat din întreaga lume. Pentru noi, educatori ai copiilor și tinerilor, Săptămâna Mondială a Tineretului înseamnă un nou îndemn de a ne intensifica munca de instruire și educare, de a ajuta tineretul să-și însușească știința, de a crește tânăra generație a patriei în spiritul dragostei nețărmurite și a devotamentului pentru patrie, în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul luptei dârze pentru o pace trainică, pentru socialism, pentru viitorul fericit al omenirii.

In Editura pentru literatură politică
a apărut:
Gh. Gheorghiu-Dej
STALIN ELIBERATORUL POPOARELOR

Marele pedagog rus A. S. Macarenco

— Articol scris pentru „Gazeta Invățământului" —

Galina Macarenco

Autoarea acestui articol — Galina Macarenco — a fost prietena și soția remarcabilului pedagog, scriitor, gânditor sovietic, inovator al pedagogiei sovietice, Anton Semionovici Macarenco.

Galina Macarenco este coautorul „Cărții pentru părinți", iar după moartea lui Macarenco ea conduce activitatea laboratorului Institutului de Teorie și Istorie a Științelor Pedagogice al R.S.F.S.R. pentru studierea și propagarea moștenirii lăsate de A. S. Macarenco.

Anton Semionovici Macarenco aparține generației mai vechi de eminenți oameni sovietici, ieșiți, în majoritatea lor din mediul detașamentului de avantgardă al poporului muncitor — clasa muncitoare. Adolescența și tinerețea lui s'au scurs în anii măreților lupte istorice ale proletariatului din Rusia, care s'au terminat prin victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

A. S. Macarenco s'a născut la 1 (13) Martie 1888, într'o familie de muncitor-zugrav, în micul oraș capitală de județ Belopolie, gubernia Harcov.

„...Un om înalt, slab și aspru, care în viața lui n'a cunoscut altceva decât munca" — astfel îl descrie Macarenco în romanul „Cinstea" pe tatăl său. Mama lui Anton, care îi spunea acestuia Tosia, a fost o femee iubitoare și capabilă, exigentă față de sine însăși și față de alții. Familia lui Macarenco era săracă. Toți membrii familiei erau legați prin relații calme, discrete, pătrunse de o mare iubire și fiecare din ei avea obligațiile sale strict determinate. Cinstea, conștiința datoriei, simțul demnității de om — iată calitățile pe care familia l le-a sădit lui Anton încă din copilărie. Aceste trăsături, cultivate din copilărie, s'au manifestat și în activitatea pedagogică a lui Anton Semionovici.

Copilul a învățat să citească de timpuriu, la vârsta de 5 ani. Conducându-l pentru prima dată la școală, unde învățau copiii de mici funcționari și negustori, tatăl l-a spus: „Școlile orășenești n'au fost construite pentru noi, dar tu să le arăți ce poți. Dacă vei aduce un 4... dar mai bine nici să nu-l aduci! Numai 5, înțelegi?".

Fiul a îndeplinit cu sfințenie recomandarea tatălui. In toți anii de studiu la școală, iar apoi și la Institutul Pedagogic, Anton n'a avut alte note decât 5. In anul 1905, la vârsta de 17 ani, el a absolvit școala orășenească și cursurile pedagogice de un an. Il lipseau mijloacele să studieze mai departe. Deoarece trebuia să-și ajute familia, la 1 Septembrie, acelaș an, Macarenco și-a început activitatea pedagogică.

Primii ani ai acestei activități coincid cu perioada primei revoluții ruse (1905—1907). In acest timp, când cei câțiva ani de revoluție au făcut să devină clar ceeace nu s'ar fi putut lămuri timp de zeci de ani în condiții de desvoltare pașnică, s'a format concepția despre lume a lui Anton Macarenco. El singur își amintea mai târziu: „Înțelegerea istoriei ne venea pe căile propagandei bolșevice și ale evenimentelor revoluționare... adevărata societate proletară ținea strâns școala în mâinile sale..." Această societate muncitorească, din mediul căreia a ieșit și în sânul căreia a lucrat A. S. Macarenco, a contribuit mult la creșterea lui ca marxist.

Până în 1914, Macarenco a fost timp de 9 ani învățător. Chiar în acești primi ani ai activității sale pedagogice, el a aruncat la o parte rutina idealistă în pedagogie și a început să caute drumuri noi. Dela un an la altul, el acumula elementele acelei metode pedagogice inovatoare, care a putut fi realizată numai după Revoluția din Octombrie. Macarenco nu numai că învăța pe alții, dar în toți acești ani, fără întrerupere și neobosit, el învăța singur. Cărți, cărți și iar cărți din cele mai variate domenii ale științei, literaturii, artei. Uriașa sa cultură și erudiția sa, sunt un rezultat al pasiunei sale de a cunoaște.

La 26 de ani, în anul 1914, el se înscrie la Institutul Pedagogic din Poltava, iar în anul 1917 își încheie studiile în mod strălucit, cu medalia de aur. Din punct de vedere material, anii de studiu la institut au fost foarte grei pentru Anton Semionovici. Tatăl său a murit în anul 1916 și el trebuia să muncească pentru a-și ajuta mama.

Dela 1 Septembrie 1917, Macarenco a lucrat ca inspector școlar. In acest post l-a găsit Revoluția din Octombrie, pe care el a întâmpinat-o cu entuziasm și cu mari speranțe. „După Octombrie s'au deschis în fața mea perspective mari. Noi, pedagogii am rămas atât de amețiți de aceste perspective, încât nu ne mai recunoșteam" — scria mai târziu A. S. Macarenco.

La începutul activității sale ca pedagog sovietic, Macarenco experimentează, caută metodele pe care va începe apoi să le aplice în colonia „Gorchi" între anii 1920-1928 și în comuna „Dzerjinschi" între anii 1927-1935. Această perioadă din viața de muncă creatoare a lui Anton Semionovici este bine cunoscută cititorilor din cărțile lui Macarenco „Poemul pedagogic" și „Steaguri pe turnuri". Ambele cărți dau o profundă caracterizare psihologică a numeroșilor elevi ai lui Macarenco, lămuresc metodele activității sale educative. In eroul Zaharov autorul s'a descris pe sine însuși în calitate de conducător al comunei.

La 12 Iulie 1930, comuna a fost vizitată de o delegație a muncitorilor cehoslovaci în frunte cu Iulius Fucik. In cartea de vizite s'a scris de mâna marelui erou al Cehoslovaciei, Fucik: „Besprizornicii (copiii fără cămin)! Prin acest cuvânt, burghezia din Europa sperie pe ascultătorii săi izolați. Iată — spune ea — aceasta este o moștenire a revoluției. Dar noi vedem o moștenire complect diferită a revoluției: comuna Dzerjinschi, unde copiii „besprizornici" cresc ca membri activi ai noii societăți. Și noi nu uităm că asemenea copii „besprizornici", la noi, într'o țară capitalistă, pur și simplu mor de foame sau pier în închisori. Dar nici nu trebue să facem comparații. Nu este prima dată când vedem imensa deosebire între țara dictaturii proletariatului și o țară a dictaturii burgheziei. Pentru noi, aceasta nu este decât un impuls pentru a îndeplini sarcina pe care ne-a pus-o în față clasa muncitoare".

Scriitor, inovator al educației comuniste a copiilor, A. S. Macarenco a îmbinat în creația sa artistică realitatea vieții cu teoria educației. In afară de faptul că a înfățișat chipuri luminoase ale oamenilor sovietici de cele mai diferite vârste și a arătat perseverența lor, priceperea lor de a învinge greutățile, el a descoperit și dialectica interioară a acțiunii, legile formării personalității în colectiv, în condițiile orânduirii sovietice.

Sistemul pedagogic al lui Macarenco este un rod al Revoluției din Octombrie, care a creat condițiile sociale și materiale pentru înflorirea lui. Insuși Anton Semionovici afirma că nu există un sistem special al lui Macarenco, că sistemul lui este un sistem obișnuit, sovietic. El reiese din învățătura lui Marx, Engels, Lenin și Stalin despre societate, despre om, despre țelul educației comuniste, despre esența moralei comuniste. A. S. Macarenco, bazându-se pe legile materialismului dialectic, a rezolvat într'un mod nou, cu multă măestrie, o serie dintre cele mai importante probleme ale educației copilului. Ideile sale pedagogice despre umanismul socialist, despre colectivul de copii și importanța lui educativă, despre educația prin muncă, despre educația voinței și a caracterului, a datoriei și disciplinei constituie un fond de aur în tezaurul științei pedagogice sovietice.

Pentru a fi lămurită, fiecare din aceste probleme necesită un studiu special. In acest articol eu nu-mi propun de a-l pune în curent pe cititor cu sistemul pedagogic al lui Macarenco din toate punctele de vedere. Aceasta ar fi și imposibil...

Din anul 1937, Macarenco începe să lucreze la Moscova. Cei doi ani de viață la Moscova au fost pentru el anii celei mai prodigioase creații literare. Om cu o uriașă capacitate de muncă, el a scris aici „Cartea pentru părinți", romanul „Steaguri pe turnuri", numeroase articole, două scenarii, povestiri, a lucrat la un mare roman „Căile unei generații", pe care nu l-a terminat. Macarenco a lăsat în urma sa o însemnată moștenire literară, care numără aproximativ o sută de lucrări. Pentru marile sale merite în domeniul activității literare, Guvernul Sovietic l-a decorat pe A. S. Macarenco, la 1 Februarie 1939, cu ordinul Steagul Roșu al Muncii.

In Țara Sovietică, cu cât este mai bogată munca creatoare a omului, cu atât este mai vastă, mai adâncă legătura lui cu poporul, cu viața societății. Oamenii veneau la A. S. Macarenco, îl chemau la ei; acest om simplu, cu mintea limpede și morala ireproșabilă, le era necesar. El mergea singur la ei, iubea oamenii, ei îi erau necesari. El răspundea la fiecare chemare și găsea timp pentru întâlniri cu cititorii, cu părinții, care i se adresau cu diferite întrebări: cum trebue educați copiii, cum pot fi înlăturate urmările unei educații nereușite.

A. S. Macarenco purta o vastă corespondență, se întâlnea cu tineretul, lucra cu scriitorii și cu poeții începători, avea legături permanente cu pedagogii și cu colectivele de studenți dela institutiile de învățământ pedagogic. Și, ca și toată viața, ca și în toți anii, până muncă, studii, cărți... studierea neobosită și tot mai aprofundată a operelor celor mai mari învățători ai omenirii, Lenin și Stalin, dragostea plină de veneratie față de ei și nemărginită credință și devotament pentru cauza lor.

Aceasta este calea vieții lui Macarenco — fiul unui simplu muncitor-zugrav.

Anton Semionovici Macarenco a murit subit, la 1 Aprilie 1939. S'a rupt viața neobosită și minunată a lui A. S. Macarenco, dar, este vie opera sa plină de inspirație.

Pentru merite deosebite în munca de alfabetizare

Cu ocazia zilei învățăturii, științei și culturii din cadrul Săptămânii Mondiale a Tineretului Democrat, C.C. al U.T.M. a hotărît să acorde unui număr de 75 de tovarăși care s'au distins în munca de alfabetizare, Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M.

REGIUNEA ARAD: Hărduț Pavel, secretar de organizație de bază U.T.M., muncitor agricol; **Seredy Estera**, învățătoare; **Bisorca Ion**, muncitor agricol; **Haiduc Zoie**, învățătoare.

ORAȘUL BUCUREȘTI: Popescu Eleonora, învățătoare; **Rusu Nicolae**, învățător.

REGIUNEA BUCUREȘTI: Roșu Dumitra, țesătoare; **Constanda Georgeta**, învățătoare; **Dumitrescu Marin**, învățător; **Petrescu Virgil**, învățător.

REGIUNEA BÂRLAD: Dobre Lucia, instructoare superioară de pionieri; **Bujor Geta**, instructoare superioară de pionieri; **Strauneanu Aglaia**, instructoare superioară de pionieri.

REGIUNEA BACĂU: Nica Ortansa, învățătoare; **Hristea Maria**, învățătoare; **Urzica Elena**, învățătoare; **Tocilă Ion**, învățător.

REGIUNEA BAIA-MARE: Zaharia Victor, învățător; **Moisan Veronica**, învățătoare; **Silaghi Maria**, învățătoare; **Husti Ștefan**, învățător.

REGIUNEA CLUJ: Barbur Maria, instructoare superioară de pionieri; **Suciu Viorel**, muncitor agricol; **Turdeanu Teodor**, învățător; **Dig Ioan**, învățător; **Buta Aurelia**, învățătoare.

REGIUNEA CRAIOVA: Firanescu Florian, instructor superior de pionieri; **Paraschivescu Maria**, instructoare superioară de pionieri; **Miloșescu Petre**, învățător; **Ioana Iulian**, instructoare superioară de pionieri.

REGIUNEA CONSTANȚA: Sergiu Lupu profesor de geografie; **Spiru Albu**, profesor; **Ochiuleț Reveica**, instructoare superioară de pionieri.

REGIUNEA GALAȚI: Popa Maria, profesoară; **Axente Dumitru**, învățător; **Bolboceanu Niculina**, funcționară.

REGIUNEA HUNEDOARA: Ciocan Rozalia, învățătoare; **Laslo Silvia**, învățătoare; **Smărăndoiu Marin**, învățător; **Căceu Ioan**, învățător; **Cristea Elena**, învățătoare.

REGIUNEA IAȘI: Lăzărescu Maria, învățătoare; **Dodba Aglaia**, învățătoare; **Pascaloae Georgeta**, învățătoare; **Pavel Niculai**, instructor superior de pionieri; **Chiru Laurențiu**, învățător.

REGIUNEA PLOEȘTI: Focșăneanu Ana, învățătoare; **Pietroșeanu Virginia**, învățătoare; **Diaconescu Dumitru**, învățător; **Vâlcu Cecilia**, învățătoare; **Ioan Lucica**, învățătoare; **Zora Anastasia**, învățătoare.

REGIUNEA PITEȘTI: Gheorghița Stănescu, învățătoare; **Mihăilă Verona**, învățătoare; **Călescu Pârvu**, muncitor agricol; **Baban Gheorghe**, învățător; **Miroiu Stelian**, croitor; **Preoteasa Viorica**, învățătoare; **Ștefănescu Paula**, învățătoare.

REGIUNEA ORADEA: Precup Aurelia, învățătoare; **Bota Reghina** educatoare; **Ardeleanu Leontina**, învățătoare; **Tanca Irina**, instructoare superioară de pionieri; **Nemeș Elisabeta**, învățătoare; **Balogh Elisabeta**, învățătoare.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ: Feher Paraschiva, învățătoare; **Molnar Iosif**, învățător; **Uyvari Olga**, învățătoare.

REGIUNEA TIMIȘOARA: Arjoca Gheorghe, profesor; **Vasile Ion**, învățător; **Drăgan Doru**, învățător; **Rovay Hovacs Elena**, funcționară; **Poenaru Șerban**, învățător; **Solea Iosif**, învățător; **Roșu Octavian**, învățător.

Toate eforturile pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor cheamă printr'un înflăcărat apel pe toți tinerii din patria noastră să întâmpine prin muncă perseverentă, neobosită, în toate domeniile de activitate, Congresul Mondial al Tineretului și Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților care vor avea loc în curând la noi în țară. Răspunzând apelului, pionierii și școlarii învață cu mai multă râvnă pentru a-și ridica nivelul la învățătură. Analiza muncii de învățătură a elevilor, analiză desfășurată cu prilejul zilei învățăturii, culturii și științei din cadrul Săptămânii Mondiale a Tineretului, prilejuește un nou avânt în lupta pentru însușirea cunoștințelor, pentru asigurarea încheerii cu succes a anului școlar.

In munca plină de elan la care au pornit elevii noștri, ei trebue să simtă sprijinul permanent, apropiat, de zi cu zi, al învățătorilor și profesorilor. Bunele rezultate ale anului școlar, succesul realizat prin efortul pe care-l fac elevii depind de îndrumarea permanentă a muncii lor de către învățători și profesori. Iată dece Apelul C.C. al U.T.M. trebue să însemne nu numai o mobilizare a elevilor pentru sârguință la învățătură, dar și o mobilizare a cadrelor didactice care sunt chemate să-i pregătească pentru viață.

Succesul luptei noastre pe drumul înarmării elevilor cu cunoștințe temeinice este condiționat de studierea și însușirea nesecatului tezaur al științei sovietice, cea mai înaintată din lume, ale cărei cuceriri epocale deschid drumuri noi în toate domeniile.

Această experiență este un bogat izvor de învățăminte pentru noi. Invățătorii și profesorii noștri au asigurate condiții mereu mai bune pentru a studia această valoroasă experiență, pentru a-și ridica neîncetat nivelul ideologic și profesional, pentru a putea desfășura o muncă rodnică în școală.

Experiența cadrelor didactice fruntașe din școala noastră trebue larg popularizată. Acțiunea de popularizare și de aplicare a experienței învățătorilor și profesorilor fruntași este o sarcină permanentă a consiliilor pedagogice, a organelor de îndrumare și control. Invățătorii și profesorii care obțin succese în pregătirea temeinică a tuturor elevilor trebuie să mobilizeze și să ajute întregul colectiv didactic din școala în care lucrează, pentru a obține o îmbunătățire generală a activității întregii școli.

Lupta pentru un nivel ridicat de cunoștințe al tuturor elevilor este strâns legată de lupta împotriva putredei ideologii burgheze, a cărei influență se manifestă încă în unele școli.

Articolul redacțional apărut în ziarul „SCANTEIA" din 18 Ianuarie 1953 cu privire la denaturările antiștiințifice în domeniul pedagogiei demască activitatea antiștiințifică a Centrului de Higienă Mintală și a Centrului de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice, care urmăreau să dezarmeze pe învățători și profesori în lupta lor pentru lichidarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor. Acest articol este de un mare ajutor pentru munca școlilor noastre. El este o chemare la vigilență, la combativitate, ne mobilizează în lupta susținută pentru combaterea tuturor rămășițelor burgheze în munca școlilor, împotriva tuturor teoriilor burgheze promovate în domeniul pedagogiei sub regimul burghezo-moșieresc. Concepțiile antiștiințifice sunt propagate de dușmanii regimului nostru, de dușmanii școlii noastre noi. Răspânditori ai acestor concepții pot fi însă și aceia care, datorită faptului că nu studiază ori se complac în ignoranță, se lasă înșelați de astfel de teorii.

Invățătorul sau profesorul care are în grijă o clasă de elevi este dator să-i pregătească bine pe toți. Datoria profesorului este nu numai de a ține lecții bune, dar și de a lua măsuri ca aceste lecții să fie însușite de toți elevii.

Profesori ca Aurora Demetrescu dela școala medie de fete din Sibiu, V. Metanie, dela școala din comuna Marginea, raionul Rădăuți și numeroși alții folosesc cu pricepere, pe baza însușirii pedagogiei și a experienței școlii sovietice, cele mai înaintate metode pentru ridicarea nivelului la învățătură al tuturor elevilor din clasă.

O deosebită însemnătate pentru ridicarea sistematică a nivelului de cunoștințe al elevilor o are frecvența regulată. In cele mai multe școli, învățătorii și profesorii au izbutit să realizeze o astfel de frecvență a tuturor elevilor. Sunt însă unele școli unde direcția și cadrele didactice nu acordă acestei probleme toată grija. De exemplu, la școala elementară din comuna Poenari-Vulpești, raionul Snagov, în ziua de 3 Martie, din cel 25 de elevi din clasa I-a erau prezenți numai 10, iar din cei 26 elevi din clasa a IV-a erau prezenți numai 11. Este limpede dece nivelul la învățătură al elevilor din această școală este scăzut.

Marea majoritate a cadrelor didactice reușesc să obțină însușirea cunoștințelor de către elevi, pe baza ridicării continue a calității lecțiilor. Există însă unele școli unde elevii nu au cunoștințe temeinice din cauza muncii nesatisfăcătoare a cadrelor didactice — predarea la un nivel scăzut a lecțiilor, lipsa de grijă pentru îndrumarea și ajutorarea elevilor care primesc note mici.

Mai sunt profesori care nu se ocupă în aceeaș măsură de toți elevii și care neglijează mai ales pe cei ce au obținut note mici. Așa procedează, de pildă, tovarășul Gheorghe Dumitrescu dela școala „16 Februarie" din București, care lasă luni de zile neascultați pe elevii cu nota unu, în timp ce pe cei care au nota cinci îi ascultă de câte trei, patru ori.

Lupta pentru asigurarea succesului examenelor de sfârșit de an nu trebue să însemne supraîncărcarea elevilor cu teme, nu trebue să însemne chemarea lor în școală pentru lecții suplimentare zi de zi, ci trebuie să însemne o muncă metodică bine organizată, bine condusă și grijă pentru îndrumarea fiecărui elev.

Buna pregătire a elevilor în școală, succesul lor la învățătură se asigură prin calitatea ridicată a lecțiilor, prin buna organizare și predare a acestora. La baza muncii pentru ridicarea neîncetată a nivelului de cunoștințe al elevilor trebue să stea lecția, participarea elevilor la desfășurarea ei, însușirea chiar din timpul lecției a cunoștințelor predate. Elevii rămași în urmă trebuie antrenați să răspundă mai des decât ceilalți. Experiența sovietică ne învață că fiecare elev rămas în urmă trebue luat sub control special pentru ca, ținând seama de condițiile care au determinat rămânerea în urmă, să fie îndrumat și ajutat pentru a ajunge la nivelul clasei întregi. Când profesorul ascultă un elev slab trebue să-i pună întrebări suplimentare, el trebue să constate cu exactitate ce cunoștințe și-a însușit și ce nu a înțeles elevul. După lecție, profesorul trebue să găsească timp pentru a explica ceeace elevul nu a înțeles, pentru a-l îndruma cum să-și pregătească lecția acasă. Profesorul trebue să lucreze astfel cu fiecare elev până când elevul s'a îndreptat. Indrumând pe elevii rămași în urmă pentru activitatea individuală de acasă, profesorul trebue să ia legătura cu părinții acestora pentru a obține și sprijinul lor în buna organizare a pregătirii lecțiilor acasă de către elevi.

Trebue luate urgente măsuri, în colaborare cu organizația de tineret din școală, pentruca elevii să nu fie supraîncărcați cu sarcini și să aibă condiții bune de învățătură, liniștea necesară.

In munca pentru ridicarea nivelului la învățătură al tuturor elevilor, unele școli au luat măsuri care nu au dus la rezultatul așteptat. S'au creat, de pildă, grupe de învățătură care au cuprins elevi ce nu aveau aceleași lipsuri în cunoștințe și astfel grupele n'au putut constitui pentru ei un ajutor real. Dimpotrivă, în astfel de grupe elevii și-au pierdut timpul.

Este necesar ca învățătorii și profesorii să folosească forme variate pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor și tocmai acele forme care sunt cerute de situația concretă. Acolo unde mai mulți elevi au aceleași lipsuri în cunoștințe, este bine ca profesorul să le dea tuturor în același timp, în afara lecțiilor, explicațiile necesare.

Este bine să se organizeze și sprijinul reciproc între elevi, să se stimuleze dorința elevilor buni de a ajuta pe cei rămași în urmă, de a-și pregăti lecțiile împreună cu aceștia. Profesorul are însă datoria să participe activ în organizarea și îndrumarea ajutorului reciproc între elevi.

Organizația U.T.M. și de pionieri din școală, instructorii de detașamente trebue ajutați pentru a duce cu bune rezultate lupta pentru succesul la învățătură al tuturor elevilor. Ei pot da o serioasă contribuție la îmbunătățirea frecvenței, la organizarea ajutorului reciproc între elevi, la răspândirea metodelor bune de organizare a timpului pentru învățătură, de pregătire a lecțiilor.

Consiliile pedagogice din școli trebue să analizeze deîndată situația la învățătură în fiecare clasă și să stabilească toate măsurile necesare pentru ridicarea calității cunoștințelor tuturor elevilor. Directorii de școli și organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățământ trebue să controleze îndeaproape felul cum luptă școlile pentru temeinicia cunoștințelor elevilor, și să dea la timp îndrumările necesare pentru ca, pe baza eforturilor susținute ale tuturor celor ce muncesc în școală, toți elevii să se prezinte în fața examenelor cât mai bine pregătiți.

I. V. Stalin despre lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și munca fizică

P. Episcev
candidat în științe istorice

Marele nostru conducător și învățător, Iosif Vissarionovici Stalin, a înarmat partidul, pe toți oamenii sovietici și pe tovarășii noștri din străinătate cu noi descoperiri de cea mai mare importanță ale științei marxist-leniniste. In geniala sa operă „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarășul Stalin a elaborat un program limpede, care luminează mersul nostru înainte, spre victoria comunismului. In această lucrare clasică, care este o contribuție imensă la tezaurul marxism-leninismului, I. V. Stalin, paralel cu alte probleme de cea mai mare importanță, a analizat și a fundamentat pentru prima dată în știința marxistă problema lichidării deosebirii **esențiale** dintre munca intelectuală și cea fizică.

I.

Marx și Engels au dovedit din punct de vedere științific că contradicția dintre munca intelectuală și cea fizică a luat naștere în legătură cu dezvoltarea forțelor de producție, cu apariția proprietății private asupra mijloacelor de producție, cu desvoltarea diviziunii sociale a muncii, cu divizarea societății în clase și apariția exploatării omului de către om. „Baza economică a contradicției dintre munca intelectuală și cea fizică — arată I. V. Stalin — este exploatarea oamenilor muncii fizice de către reprezentanții muncii intelectuale".

In regimul capitalist, care, pe baza desvoltării marii industrii, a împins rapid înainte tehnica, știința și cultura, contradicția dintre munca intelectuală și cea fizică s'a mărit și mai mult și a atins punctul culminant. Sub capitalism, după cum arată Engels, odată cu diviziunea muncii se divizează în diferite categorii și oamenii înșiși. Sub capitalism, la fel ca și în orânduirea sclavagistă și cea feudală, toate bogățiile culturii spirituale sunt monopolul claselor dominante și al intelectualității care slujește acestor clase. In condițiile capitalismului, burghezia exploatează nu numai pe muncitori. Ea angajează în serviciul său și oameni ai muncii intelectuale. Pentru supravegherea muncitorilor și pentru stoarcerea plusvalorii, burghezia folosește asemenea slugi angajate dintre reprezentanții muncii intelectuale, ca directori, maiștri, ingineri. De aceea, muncitorii aveau față de aceștia o atitudine de neîncredere și dușmănie. „Se știe — scria tovarășul Stalin — că, pe baza acestei rupturi, s'a desvoltat atitudinea dușmănoasă a muncitorilor față de director, de maistru, de inginer și de alți reprezentanți ai personalului tehnic, ca față de dușmani ai lor".

Sub capitalism, clasa muncitoare este supusă exploatării celei mai crunte și mai neomenoase. In condițiile capitalismului, muncitorii nu au posibilitatea de a se folosi de bogățiile culturii spirituale, deoarece capitaliștii le răpesc tot timpul liber necesar pentru creșterea lor culturală. Muncitorii sunt condamnați la moarte prin foamete. Ei nu numai că n'au posibilități pentru desvoltarea lor culturală, dar nici nu pot să ducă o existență omenească.

Setea de nesăturat după profit și legile concurenței capitaliste îl obligă pe capitalist să introducă mașini noi, tehnică nouă. In legătură cu aceasta, burghezia a fost nevoită să permită muncitorilor să capete o instrucție oarecare. Dar ea limita această instrucție la minimul necesar pentruca muncitorul să poată deprinde manipularea mașinii și a tehnicii și să aducă cât mai mult profit. Engels arată că, dacă burghezia lasă muncitorilor numai strictul necesar de existență, nu trebue să ne mire faptul că ea le dă și instrucția numai în măsura în care aceasta corespunde intereselor sale.

Capitaliștii nu sunt nici pe departe întotdeauna pentru introducerea mașinilor și a tehnicii înaintate. Adeseori, capitaliștii apar ca reacționari în domeniul desvoltării tehnicii noi și nu arareori trec la munca manuală. Această contradicție flagrantă, după cum arăta tovarășul Stalin, nu poate fi explicată decât prin legea economică fundamentală a capitalismului contemporan, adică prin nevoia de a căpăta profituri maximale. Capitalismul este pentru tehnica nouă atunci când ea îi promite profiturile cele mai mari. Capitalismul este împotriva tehnicii noi și pentru trecerea la munca manuală atunci când tehnica nouă nu mai promite profiturile cele mai mari.

Imperialiștii, în goana după profitul maximal, pregătesc războaiele, condamnă omenirea la distrugerea absurdă a forțelor de producție, la pieirea a zeci de milioane de oameni. Pe oamenii muncii intelectuale, imperialiștii îi folosesc pentru căutarea celor mai eficace mijloace de exterminare a popoarelor. Viciile și plăgile societății burgheze apar astăzi sub o formă și mai desgolită, și mai puțin mascată. In societatea capitalistă, exploatarea a devenit și mai nemiloasă, coruperea oamenilor de știință, a scriitorilor, a activiștilor pe tărâmul artei a devenit și mai nerușinată și mai cinică, prăpastia dintre munca fizică și cea intelectuală a devenit și mai adâncă.

V. I. Lenin a arătat că neștiința de carte este una din urmele sclaviei, că interesul clasei capitaliștilor, interesul întregii burghezii constă în faptul de a lăsa pe muncitori în stare de ignoranță. Tocmai prin aceasta se explică faptul că numărul populației neștiutoare de carte atinge astăzi, în întreaga lume capitalistă, 60 la sută.

Toate acestea arată în mod convingător că societatea capitalistă și-a trăit traiul și a devenit cea mai reacționară forță care împiedică desvoltarea societății. Din fostul liberalism al burgheziei n'a mai rămas nici urmă. In societatea capitalistă au drepturi numai aceia care posedă capital, iar ceilalți cetățeni sunt considerați material uman brut, bun numai pentru exploatare.

Mersul evenimentelor confirmă justețea învățăturii marxist-leniniste despre necesitatea răsturnării prin revoluție a capitalismului. Experiența istorică arată din ce în ce mai evident că modul de producție capitalist trebue înlocuit prin modul de producție superior, socialist, care asigură satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale maselor oamenilor muncii, lichidarea contradicției dintre munca intelectuală și cea fizică.

II.

In urma victoriei socialismului s'a schimbat în mod radical baza economică, iar în conformitate cu aceasta, și structura de clasă a societății sovietice. In U.R.S.S. sunt lichidate toate clasele exploatatoare. Nu mai există clasa capitaliștilor în domeniul industriei. Nu mai există clasa chiaburilor în domeniul agriculturii. Nu mai există negustori și speculanți în domeniul schimbului de mărfuri.

Odată cu nimicirea capitalismului și a sistemului exploatării trebuia să dispară și contradicția de interese dintre munca fizică și munca intelectuală. După cum arată tovarășul Stalin, această contradicție a dispărut într'adevăr în orânduirea noastră socialistă contemporană.

Societatea noastră — arată I. V. Stalin — este formată din două clase prietene — clasa muncitoare și clasa țăranilor. Pe lângă aceste clase, în Uniunea Sovietică există, ca pătură socială deosebită, intelectualitatea. Dar aceasta nu este o intelectualitate burgheză obișnuită, ci o intelectualitate de un gen deosebit. Aceasta este o intelectualitate nouă, sovietică. Ea s'a format în anii construcției socialiste și este legată prin toate rădăcinile sale de popor.

Nicio clasă dominantă nu s'a lipsit de intelectualitatea sa proprie. Nici clasa muncitoare a Uniunii Sovietice nu s'a putut lipsi de intelectualitatea sa tehnico-industrială proprie. Ușile școlilor superioare s'au deschis pentru fiii clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare.

Dar aceasta — după cum arată tovarășul Stalin — nu era decât o latură a chestiunii. Cealaltă latură constă în faptul că intelectualitatea tehnico-industrială a clasei muncitoare s'a format nu numai din oameni care au absolvit școala superioară, ci și din personalul care desfășoară munca practică în întreprinderile noastre, din muncitori calificați, din forțele culturale ale clasei muncitoare în uzină, în fabrică, în mină. Inițiatorii întrecerii, conducătorii brigăzilor fruntașe — ne învață tovarășul Stalin — inspiratorii practici ai avântului în muncă, organizatorii lucrărilor în diferitele sectoare ale construcției — iată noua pătură a clasei muncitoare, care trebue să formeze, împreună cu absolvenții școlii superioare, nucleul intelectualității clasei muncitoare, nucleul corpului de comandă al industriei sovietice.

Partidul a îndeplinit această sarcină în domeniul pregătirii cadrelor culturale. Dacă până la revoluție intelectualitatea în ansamblul ei, era plătită de clasele exploatatoare, avute, pe care le slujea și provoca atitudinea dușmănoasă a oamenilor muncii și, în primul rând, a muncitorilor, în prezent intelectualitatea servește poporul. Ea este un membru egal în drepturi al societății sovietice și construește împreună cu muncitorii și țăranii o viață nouă.

„Astăzi — scrie I. V. Stalin — oamenii muncii fizice și personalul de conducere nu sunt dușmani, ci tovarăși-prieteni, membri ai unui colectiv de producție unic, vital interesați în prosperarea și îmbunătățirea producției. Din fosta dușmănie dintre ei n'a mai rămas nici urmă".

Socialismul a creat toate condițiile pentru desvoltarea multilaterală a omului sovietic. In Uniunea Sovietică cultura a devenit un bun al tuturor oamenilor. A dispărut „ruptura" forțelor spirituale și fizice ale omului. Odată cu creșterea intelectualității sovietice, crește rapid nivelul cultural al întregii mase a muncitorilor și țăranilor. Aceasta duce la faptul că în viitor, toți oamenii muncii din U.R.S.S. se vor ridica la nivelul cultural care este caracteristic în prezent numai oamenilor muncii intelectuale.

La Congresul al XVIII-lea al Partidului, tovarășul Stalin a spus: „Noi vrem să facem din toți muncitorii și din toți țăranii oameni culți și instruiți și o vom face cu timpul". Indeplinind sarcina pusă de tovarășul Stalin, Partidul Comunist a obținut succese uriașe. In Uniunea Sovietică s'a realizat învățământul general de 7 ani. Numai în anii de după război, au fost construite 23.500 școli. In anul 1952, în U.R.S.S. au lucrat aproximativ 5.5 milioane de specialiști cu studii superioare și medii. In școlile superioare, în școlile tehnice și în alte instituții speciale de învățământ mediu au învățat 2.917.000 elevi și studenți. In anul 1952, școlile superioare au dat 221.000 de tineri specialiști. In prezent, în Uniunea Sovietică există 368.000 de biblioteci, numărul cărților depășind 830 milioane exemplare. Tirajul anual al cărților a atins 800 milioane exemplare. Toți cetățenii sovietici au posibilitatea deplină de a lucra în mod creator și de a-și ridica nivelul cultural. Numărul celor care studiază este în prezent de 57 milioane.

Zeci de mii de muncitori sovietici fruntași îmbină munca intelectuală cu cea fizică, sunt inovatori în producție, creatori, raționalizatori și inventatori, stăpâni pe tehnica cea mai înaintată. Prin munca lor creatoare ei împing înainte nu numai producția, ci și știința. Adeseori muncitorii fruntași țin lecții și referate în fața savanților sau în întreprinderi și experiența lor este generalizată de către știință și răspândită în întreaga țară. O dovadă a creșterii cunoștințelor culturale și tehnice ale oamenilor sovietici este faptul că numai în anul 1952 au fost introduse în producție, din inițiativa oamenilor muncii, aproape 800 de mii de invenții, perfecționări tehnice și propuneri de raționalizare.

Nu rămâne în urma muncitorilor nici țărănimea colhoznică. In colhozuri a crescut și se desvoltă un nou tip de țăran, care îmbină munca fizică cu cunoștințele agrotehnice, care luptă pentru recolte înalte aplicând în mod conștient și pe scară largă ultimele realizări ale științei și tehnicii. Milioane de colhoznici își ridică calificarea lor tehnică la cursuri de scurtă și lungă durată.

In societatea sovietică, odată cu victoria orânduirii socialiste, a fost lichidată pentru totdeauna contradicția de interese dintre munca intelectuală și cea fizică și a rămas numai deosebirea esențială între ele.

III.

Odată cu afirmarea modului de producție socialist, cu lichidarea contradicției de interese dintre munca intelectuală și cea fizică, în Uniunea Sovietică a apărut o problemă nouă — problema lichidării deosebirii esențiale dintre munca fizică și cea intelectuală. Tovarășul Stalin arată că această problemă n'a fost pusă de clasicii marxismului. Este o problemă nouă, serioasă și vitală în cel mai înalt grad, care este pusă de însăși practica construcției socialiste și care are o importanță primordială.

Această problemă a fost enunțată și fundamentată de tovarășul Stalin, căruia îi aparține meritul de a o fi pus și rezolvat.

Tovarășul Stalin ne învață că lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică se poate obține numai pe baza ridicării continue a nivelului cultural tehnic al clasei muncitoare la nivelul personalului tehnico-ingineresc și a ridicării neîncetate a instrucției tuturor oamenilor muncii. O condiție și un mijloc important de rezolvare a acestei probleme este mișcarea stahanovistă și, în general, întrecerea socialistă de masă. Incă la începutul desvoltării mișcării stahanoviste, tovarășul Stalin arăta că ea conține în sine începuturile unui astfel de avânt cultural-tehnic al clasei muncitoare, care poate asigura productivitatea înaltă a muncii și belșugul de obiecte de consum, necesare pentru a începe trecerea dela socialism la comunism.

Lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică se va înfăptui pe măsura îndeplinirii principalelor condiții preliminare ale pregătirii trecerii la comunism — creșterea neîncetată a întregii producții sociale și, cu precădere, creșterea producției mijloacelor de producție, ridicarea proprietății colhoznice la nivelul proprietății întregului popor și creșterea nivelului cultural al membrilor societății.

Numai după îndeplinirea tuturor acestor condiții preliminare munca va înceta să fie doar un mijloc de menținere a vieții și se va transforma în ochii membrilor societății în prima necesitate vitală. Caracterizând una din aceste trei condiții preliminare principale ale trecerii la comunism, tovarășul Stalin ne învață că trebue să ajungem la o asemenea creștere a nivelului cultural al societății care să asigure tuturor membrilor societății desvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și culturale, pentruca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai desvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare.

Ce se cere pentru aceasta?

Pentru aceasta — ne învață tovarășul Stalin — trebue, înainte de toate, să se reducă ziua de muncă cel puțin până la 6, iar apoi până la 5 ore. Aceasta este necesar pentruca membrii societății să obțină destul timp liber, necesar pentru obținerea unei culturi multilaterale. Calea pentru rezolvarea acestei probleme este introducerea tehnicii în economia națională. In această privință, Uniunea Sovietică a obținut succese uriașe. Creșterea și perfecționarea producției sovietice socialiste are loc pe baza introducerii realizărilor științei și tehnicii sovietice.

Cel de al cincilea plan cincinal prevede un ritm înalt de desvoltare a construcției de mașini, ca bază a unui nou progres tehnic puternic în toate ramurile economiei naționale a U.R.S.S. și introducerea pe scară largă a automatizării și mecanizării proceselor de producție, atât în industrie cât și în agricultură, ceeace trebue să asigure ridicarea productivității muncii și va permite în viitor reducerea zilei de muncă.

Planul prevede, deasemeni, desăvârșirea spre sfârșitul cincinalului a trecerii dela învățământul de șapte ani la învățământul mediu general în capitalele republicilor și în marile centre industriale, precum și pregătirea condițiilor pentru deplina realizare în cincinalul următor a învățământului mediu general în întreaga țară. Ținând seama de tendința mereu crescândă a populației mature spre ridicarea nivelului său cultural, s'a pus problema asigurării continue a desvoltării instituțiilor speciale medii de învățământ fără frecvență și de învățământ seral, precum și a școlilor unde oamenii muncii pot studia fără a ieși din producție.

Este necesar apoi — ne învață tovarășul Stalin — să se introducă învățământul politehnic general, obligator, necesar pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața de o singură profesiune oarecare. Indeplinind această indicație a tovarășului Stalin, Congresul al XIX-lea al partidului, în Directivele cu privire la cel de al cincilea plan cincinal a înscris — pentru ridicarea continuă a însemnătății școlilor teoretice în ceeace privește educația socialistă și pentru a se asigura absolvenților școlii medii condițiile unei alegeri libere a profesiunii, trecerea la realizarea învățământului politehnic în școala medie și luarea măsurilor necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general.

Pentru ridicarea nivelului cultural-tehnic al clasei muncitoare are o mare însemnătate sistemul rezervelor de muncă de stat. In cei 12 ani de când s'a creat acest sistem, au fost pregătiți aproximativ șase milioane de tineri muncitori calificați, care au făcut concomitent și serioase studii de cultură generală. Pe lângă aceasta, numai în anul 1952, prin diferite forme de învățământ profesional și prin cursuri și-au ridicat calificarea și au studiat 7.800.000 de muncitori și funcționari. Cel de al cincilea plan cincinal prevede îmbunătățirea calității pregătirii cadrelor tinere de muncitori în sistemul rezervelor de muncă de stat și asigurarea pregătirii și a ridicării calificării prin învățământ individual, precum și prin sistemul de cursuri și școli organizate în întreprinderi.

Este necesar apoi, ne învață tovarășul Stalin, să se îmbunătățească în mod radical condițiile de locuit și să se ridice salariul real al muncitorilor și funcționarilor cel puțin de două ori, dacă nu mai mult, atât prin sporirea directă a salariului în bani, cât și, mai ales, prin continua reducere sistematică a prețurilor la obiectele de larg consum. Directivele cu privire la cel de al cincilea plan cincinal prevăd reducerea neîncetată și în viitor a prețurilor cu amănuntul la obiectele de larg consum și ridicarea salariului real al muncitorilor și funcționarilor cu cel puțin 35 la sută. Este trasat un program larg al construirii de locuințe de către stat. Investițiile capitale pentru aceste scopuri se măresc aproximativ de două ori, în comparație cu cel de al patrulea cincinal.

In lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică trebue să joace un rol de o importanță excepțională colaborarea creatoare, mereu crescândă între știință și producție, între oamenii de știință și muncitori.

Progresul tehnic continuu, automatizarea și mecanizarea muncii, creșterea calificării muncitorilor și țăranilor, ridicarea nivelului lor material și cultural-tehnic vor crea toate condițiile necesare pentru lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică. „Deosebirea esențială dintre ele, în sensul unei rupturi în nivelul cultural tehnic — scrie tovarășul Stalin — va dispare incontestabil". Ea va dispare sub comunism, când toți oamenii vor fi culți, când toate procesele de muncă vor fi electrificate, mecanizate și automatizate, când nivelul cultural al clasei muncitoare se va ridica la nivelul personalului de ingineri și tehnicieni, iar nivelul țărănimii colhoznice — la nivelul agrotehnicienilor.

In felul acesta, sarcina lichidării deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică prin ridicarea nivelului cultural tehnic al muncitorilor și țăranilor la nivelul personalului tehnic, are pentru noi o importanță primordială. Un rol important în rezolvarea acestei sarcini trebue să-l joace falanga învățătorilor poporului, care formează, după expresia tovarășului Stalin „o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construesc o viață nouă pe baze socialiste".

Totuși și sub comunism, arată tovarășul Stalin, va dispare numai deosebirea esențială dintre munca intelectuală și cea fizică, dar o oarecare deosebire, deși neesențială, se va menține, fie chiar datorită faptului că condițiile de muncă ale personalului de conducere din întreprinderi nu sunt egale cu condițiile de muncă ale muncitorilor.

Elaborarea profundă și multilaterală de către tovarășul Stalin a problemei lichidării deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică împinge înainte știința marxist-leninistă, desvoltă mai departe materialismul istoric și înarmează pe oamenii sovietici cu cunoașterea căilor concrete de construire a societății comuniste.

In ajutorul învățătorului

Despre particularitățile de vârstă ale psihicului elevilor

I. Samarin
candidat în științe pedagogice

Problema desvoltării psihicului copiilor odată cu vârsta și, prin urmare, problema justei organizări a educației și instrucției, ținându-se seama de particularitățile de vârstă capătă o fundamentare teoretică prin învățătura lui I. P. Pavlov despre legile activității nervoase superioare.

Procesul maturizării copilului, al transformării sale în adolescent, iar apoi în tânăr este legat de mărirea masei corpului său, de creșterea organelor interne, de creșterea forței musculare, de desvoltarea morfologică și funcțional-fiziologică a sistemului nervos și a secțiunii sale superioare — scoarța cenușie cerebrală. Totuși, trebue să ținem seama că desvoltarea copilului are loc în anumite condiții de viață, în procesul de instruire și educare. Desvoltarea psihicului reprezintă un sistem de legături temporare, care se formează în procesul acțiunii reciproce a copilului cu lumea înconjurătoare, sistem care se complică în mod treptat.

In procesul stabilirii și funcționării legăturilor formate, adică în procesul activității analitico-sintetice a creerului, se produc modificări mai mult sau mai puțin generale sau parțiale și chiar modificări ale însușirilor sistemului nervos—a forței, echilibrului și mobilității sale. Marea plasticitate a sistemului nervos asigură un efect excepțional al acțiunii educative. I. P. Pavlov, subliniind extraordinara plasticitate a acestei activități, uriașele ei posibilități, spune: „nimic nu rămâne nemișcător, neschimbător, ci totul poate fi totdeauna realizat, se poate schimba spre bine, numai dacă sunt create condițiile corespunzătoare". Sarcina educatorului constă tocmai în a crea condițiile cele mai favorabile pentru îmbunătățirea însușirilor sistemului nervos în conformitate cu scopurile și sarcinile educației.

In procesul comunicării cu oamenii maturi, la copil se formează legăturile între sunet și semnificația sa de semnalizare, adică copilul își însușește limba și, prin aceasta, la el se formează cel de al doilea sistem de semnalizare. Având o strânsă acțiune reciprocă cu activitatea primului sistem de semnalizare, sistemul al doilea de semnalizare și-l subordonează pe acesta influenței sale regulatoare în mod treptat, într'o măsură din ce în ce mai mare.

Intregul ansamblu de influențe care vin din lumea exterioară și din mediul interior al organismului în creștere crează un anumit sistem dinamic al raporturilor copilului cu lumea înconjurătoare. „Pe emisferele cerebrale — scria I. P. Pavlov — cad neîncetat nenumărate excitații atât din lumea exterioară, cât și din mediul interior al organismului însăși... In felul acesta avem în fața noastră, în primul rând, cea mai complexă construcție, un mozaic. Pe căile de acces sunt îndreptate spre scoarța cerebrală procese pozitive infinit de variate. Acestor procese, în scoarța însăși, li se alătură procesele de frânare... Toate acestea se întâlnesc, se ciocnesc și trebue să se îmbine, să se sistematizeze. Avem în față, prin urmare, în al doilea rând, un grandios sistem dinamic".

Acest sistem dinamic reprezintă forme mai mult sau mai puțin statornice de manifestare a copilului în etapa dată a desvoltării sale. El reflectă, pe de o parte, legile generale ale desvoltării de vârstă a copilului, proprii copiilor de vârsta dată în genere, iar pe de altă parte— acele variante individuale de desvoltare a unui anumit copil, cu un anumit tip de sistem nervos, format în condițiile concrete determinate ale educației și instrucției, adică ceeace poartă numele de trăsături individuale ale personalității.

Este extrem de complicat, dar este necesar să stabilim în personalitatea copilului elementele care pot fi raportate numai la legile generale ale desvoltării de vârstă a psihicului său. Trebue să ținem seama de faptul că noțiunea de vârstă nu are o însemnătate absolută. După cum a subliniat N. K. Krupscaia, între vârste nu trebue să existe un zid de piatră. Cu cât este mai mare copilul, și în special adolescentul și tânărul, cu atât, bineînțeles, se nivelează într'o măsură mai mare particularitățile de vârstă și ies la suprafață particularitățile individuale care s'au format în condițiile modului de viață dat. Totodată, legile de vârstă își au însemnătatea lor obiectivă în desvoltarea copilului. Ele determină **consecvența** în desvoltarea lui și, prin aceasta, **succesiunea** în educație și instrucție. Această consecvență are loc atât în creșterea țesuturilor organismului, cât și în maturizarea morfologică a creerului și în complicarea activității funcțional-fiziologice, iar prin aceasta și a activității psihice.

Cercetările colaboratorilor lui A. G. Ivanov-Smolenski au stabilit anumite legi în formarea reflexului condițional la copii. La copiii de vârstă preșcolară, legăturile condiționale se formează foarte repede — totuși stabilitatea procesului condițional de frânare este încă slabă, ceeace îngreuiază formarea diferențierilor. Intregul proces de educație și instrucție la această vârstă reprezintă nu numai formarea legăturilor condiționale, ci mai ales formarea diferențierilor, precizarea, delimitarea legăturilor formate, includerea acestor legături în sisteme din ce în ce mai complexe. Cu cât copilul este mai mare, cu atât este mai ușor — toate celelalte condiții rămânând aceleași — să-i formăm o frânare condițională statornică, iar prin aceasta și diferențierile necesare.

In felul acesta este necesară consecvența în formarea unor sisteme de asociații din ce în ce mai complexe și în modificarea selectivă și conformă cu un scop a însăși proprietăților proceselor nervoase principale, în conformitate cu cerințele diferitelor activități sociale. Consecvența este necesară și în desvoltarea celui de al doilea sistem de semnalizare, ce pătrunde în activitatea primului sistem pe care-l subordonează treptat influenței sale regulatoare și de îndrumare. Bineînțeles că însăși ritmul succesiunii atât a desvoltării fizice cât și a celei psihice poate fi mai rapid sau mai lent, în virtutea unor anumite cauze.

Pavlov subliniază în special însemnătatea gradației și a prudenței în antrenarea sistemului nervos. „Multe sarcini nervoase — spune el — care dela început pot părea pentru emisferele cerebrale date absolut irealizabile, la urma urmei, datorită gradației și prudenței se rezolvă în mod satisfăcător". Această teză a lui I. P. Pavlov subliniază caracterul activ al pedagogiei și arată importanța excepțională pentru pedagog de a ține seamă în mod minuțios de particularitățile de vârstă și individuale ale copilului în procesul de educație și instrucție.

Iată câteva tendințe ale desvoltării de vârstă a psihicului în diferitele etape ale vârstei școlare.

Venind la școală, copilul aduce cu el o însemnată experiență de viață, adică un sistem variat de legături formate, care oglindesc drumul desvoltării sale în timp de 7 ani în societatea copiilor și a oamenilor maturi. Totuși, la elevul de clasa întâia, ceeace percepe el intuitiv nu se generalizează suficient pe linia selecționării însușirilor comune esențiale. Astfel, unui elev de clasa întâia, care trăia în oraș și se orienta perfect în mijloacele de transport urban, i s'a pus întrebarea în ce constă diferența dintre un automobil de turism și un autobus. Copilul a răspuns că autobusul n'are în spate o roată de rezervă, pe când automobilul de turism are.

Desigur că, în practică, copilul deosebește ușor automobilul de turism și fără această însușire neesențială. Totuși, criteriul de apreciere încă nu este bine format în conștiința sa, adică încă nu s'a reflectat în cel de al doilea sistem de semnalizare. De aici, în fața învățătorilor școlii elementare stă sarcina de a acționa asupra perceperii și vorbirii, iar prin aceasta și asupra gândirii copiilor, învățându-i să-și sistematizeze observațiile, să scoată esențialul, să expună cele văzute, auzite sau citite într'o anumită succesiune etc. Sprijinindu-se pe primul sistem de semnalizare (pe percepțiile și reprezentările de culori ale copilului) învățătorul include cunoștințele copilului despre lume într'un sistem determinat de noțiuni științifice.

Rapiditatea formării legăturilor la copiii din primele clase ale școlii elementare duce uneori la asociații eronate, apărute datorită unei asemănări întâmplătoare. O fetiță din clasa a II-a a citit o carte despre Petru I. Ea a dat peste expresia „țar-plotnic" (țarul-tâmplar). „Ce înseamnă aceasta?" — întreabă învățătoarea. „Asta înseamnă că el era așa-solid, gros" (plotnâi), răspunde eleva fără a sta pe gânduri. O asemenea generalizare superficială a sunetelor, a obiectelor asemănătoare etc., îl obligă pe pedagog să formeze la copii priceperea de a frâna activ legăturile ce sunt gata să se formeze, de a verifica semnificația noilor obiecte și cuvinte, de a pătrunde mai cu atenție sensul celor citite și văzute. In felul acesta, în procesul de instrucție se formează un nou sistem de raporturi cu lumea înconjurătoare, sistem care ridică gândirea copilului la un nivel nou, mai înalt.

La elevii din primele clase ale școlii elementare, procesele de excitație și frânare nu sunt încă suficient de stabile și, prin urmare, nici atenția lor nu este statornică. De aceea, în instruirea lor trebue aplicate metode variate. Atenția copiilor trebue să treacă dela o formă de activitate la alta, ei trebue deprinși în mod treptat și sistematic să-și concentreze din ce în ce mai mult atenția asupra materialului de învățământ. Ținând seama de particularitățile de vârstă, învățătorul nu trebue să fie prizonierul acestor particularități, el este dator să lucreze neîncetat la ridicarea treptată a posibilităților copilului pe o treaptă nouă, mai înaltă de desvoltare.

La vârsta adolescenței, ceeace corespunde aproximativ claselor V—VII ale școlii medii, se produc schimbări serioase în organismul elevilor. Sosește perioada maturizării sexuale, în scoarța creerului mare intră noi semnale, care vin dela organele legate de funcțiunea sexuală. In această perioadă joacă un însemnat rol cultura fizică, care ajută în practică la formarea rezistenței fizice, a îndemânării și abilității fizice, etc. Forța musculară în creștere în perioada acestei desvoltări de vârstă crează câteodată la adolescenți o părere exagerată despre posibilitățile lor fizice. Adolescenții își închipue că ei pot trece cu ușurință în înot un râu lat, că pot alerga câțiva kilometri fără repaus, etc. Și pedagogul și mediul trebue să țină seamă de posibilitățile crescânde ale adolescentului, pentru a da o cale justă acestor posibilități. In acest scop trebue organizate exerciții sportive, întreceri în îndemânare și ingeniozitate, jocuri care să educe curajul, bărbăția, inițiativa. In acelaș timp adolescentul trebue supraveghiat cu atenție, pentru a nu-și periclita desvoltarea prin încordarea peste măsură a forțelor sale.

La adolescenți se schimbă caracterul legăturii cu pedagogul. Dela un singur învățător care l-a educat timp de patru ani, el intră în clasa a V-a, sub influența unui șir de profesori, care în majoritatea cazurilor sunt noi pentru el. Datorită acestui fapt se produce o transformare a sistemului dinamic în raporturile cu cei din jur, ies la suprafață noi trăsături caracteristice pentru noua etapă de vârstă.

Acolo unde școala și familia respectă principiile succesiunii și chiar dela începutul instrucției pregătesc copilul pentru o mai mare independență și putere de inițiativă și, totodată, pentru o mai mare răspundere personală, acolo nu există o frângere bruscă a stereotipului, acolo copilul trece lin dela copilărie la adolescență. Dacă însă familia și pedagogul nu țin seama de noile interese și noile nevoi ale adolescentului, nu se interesează de particularitățile sale individuale, de istoricul desvoltării sale, atunci sunt posibile conflictele, neînțelegerea reciprocă și o serie de dificultăți în munca educativă.

Trebue să înțelegem că dacă în clasele inferioare învățătorul se bucură de obicei de autoritate, chiar în virtutea faptului că el este învățător, în colectivul de adolescenți profesorul este nevoit să-și cucerească autoritatea prin cunoștințele sale, prin priceperea sa de a trezi interesele elevilor, prin atitudinea sa exigentă și totodată, delicată față de fiecare elev. O profesoară de matematică a observat că în timpul lecției unul din elevi nu ascultă explicațiile, ci desemnează schema unui aparat de radio. După ce i-a făcut o observație, a luat schema, s'a uitat la ea și i-a spus: „Sunt câteva greșeli în schemă, vino după lecție la mine și o să-ți arăt care sunt". In timpul recreației ea a fost înconjurată de mulți elevi care au privit cu atenție corecturile ei. S'a constatat că aproape toată clasa se pasiona de radio și faptul că profesoara cunoștea bine problema respectivă, a ajutat-o să stabilească un contact strâns cu copiii.

Este extrem de important ca la explicarea materialului nou, să ne sprijinim pe experiența personală a adolescenților, adică să legăm în mod priceput materialul nou, acolo unde aceasta este posibil, cu practica elevilor din școală și din viață. Acest fapt a fost subliniat de I. M. Secenov, care spunea că „ideea poate fi asimilată și înțeleasă numai de omul la care ea intră ca verigă în compoziția experiențelor sale personale...". La o lecție de geografie în clasa a V-a, un profesor a povestit despre diferite procedee de determinare a Nordului fără ajutorul busolei. Elevii au ascultat cu atenție, dar curând toate procedeele s'au încurcat în memoria lor. Cu totul altfel a procedat maestrul-pedagog A. N. Kalinin (dela școala de băieți nr. 123 din Leningrad). El a povestit elevilor despre niște călători care s'au rătăcit în pădure și le-a propus să arate ei înșiși procedeele de orientare. S'a constatat că unii elevi știau din experiența personală cum trebue să se orienteze după coroanele copacilor. Profesorul a complectat răspunsurile și a lărgit cunoștințele lor cu privire la procedeele de orientare. Elevii l-au ascultat cu mult interes, iar în timpul recreației și-au împărtășit experiența personală și au comparat ei singuri diferitele procedee privind cea mai bună orientare. La elevi s'au stabilit legături temeinice și diferențiate în problema dată, datorită atitudinii pricepute a profesorului față de experiența personală a elevilor și de activizarea gândirii lor.

Vârsta tinereții, care coincide aproximativ claselor superioare (VIII—X) ale școlii medii, are o importanță deosebită în desvoltarea omului. La această vârstă se încheie maturizarea fizică, și, ceeace este deosebit de important, la această vârstă se stabilesc legăturile dintre diferite cunoștințe; elevul începe să-și dea seama de unitatea cunoștințelor științifice din întreaga varietate a disciplinelor de învățământ. Tocmai pe această bază se formează concepția despre lume. La această vârstă se produce reevaluarea individuală a cunoștințelor dobândite, legătura lor reciprocă, sistematizarea și generalizarea complexă, precum și încercările de a aplica activ aceste cunoștințe în cele mai variate domenii.

Dacă cunoștințele elevilor din clasele superioare se lărgesc și se complică extrem de mult, nu putem spune totdeauna acelaș lucru despre metodele de educație. Uneori, aceste metode parcă ar fi înghețat la nivelul posibilităților elevilor din clasele inferioare. Aceasta se întâmplă atunci când școala nu vede în elevii din clasele superioare oameni aproape maturi, deși cu o experiență socială insuficientă, când școala continuă, ca și în trecut, să aibă față de ei o atitudine ca față de niște „copii mari". Tinerii au, fără îndoială și trăsături copilărești, pe lângă trăsăturile în creștere ale omului matur. In aceasta constă particularitatea noului sistem dinamic dat, sau a noii etape a desvoltării de vârstă. Sarcina pedagogului constă în a se sprijini pe mugurii noului în personalitatea elevului din clasele superioare, în a desvolta acești muguri ai noului, mărind respectul față de inițiativa, independența și răspunderea personală a tinerilor băieți și fete și, totodată, intensificând exigența față de ei. Uneori pedagogii, aplicând aceleași metode de educație elevilor din școala elementară și celor din școala medie, uită că, în ceeace privește desvoltarea intelectuală, elevii din clasele IX—X sunt mai aproape de profesor decât de elevul din clasele I—II și că sarcina profesorului este de a transforma pe elevii din clasele superioare în ajutoarele sale. Acolo unde consiliul pedagogic al școlii se sprijină cu pricepere pe colectivul comsomolului, pe opinia elevilor din clasele superioare, acolo munca educativă dă cel mai mare efect.

In clasele superioare, pe baza sistemului variat de cunoștințe și mai ales pe baza cunoștințelor politehnice, apar premizele pentru alegerea liberă a profesiunii, se formează orientarea profesională și se pun bazele concepției despre lume a tinerilor. In fața elevului din clasele superioare se pune problema principală: ce să devin și cum să fiu? Tocmai de aceea, la vârsta de tânăr iar câteodată chiar la cea de adolescent, în procesul educației apare o nouă latură — autoeducația elevilor înșiși. Acolo unde pedagogii, cu ajutorul colectivului de comsomol, îndrumează cu tact și pricepere autoeducația tinerilor băieți și fete, acolo elevii înșiși devin purtători ai influenței educative, educatori ai lor înșiși și ai altora. A. S. Macarenco, vorbind despre rolul coloniștilor mai mari, scria: „Personalitatea apare într'o nouă poziție a educației, — ea nu mai este obiectul influenței educative, ci purtătorul ei — subiectul, dar ea devine subiect numai exprimând interesele întregului colectiv".

Am vorbit pe scurt numai despre unele tendințe ale desvoltării psihicului copiilor odată cu vârsta în perioada școlară. Problema particularităților de vârstă trebue să fie pusă cu toată limpezimea de psihologia, pedagogia și metodica sovietică și trebue rezolvată în conformitate cu sistemul educației comuniste, pe bazele teoretice ale învățăturii lui I. P. Pavlov, ținând seama de practica cea mai înaintată și de cele mai bune realizări ale școlii sovietice.

Construcțiile de școli în Armenia

In satul Paravacar, raionul Samsadinse, a fost terminată construcția localului școlii medii. Aceasta este prima școală nouă dată în folosință în acest an.

Construcțiile de școli se desfășoară pe larg în toate satele Armeniei. La Erevan s'a început construcția a șase localuri de școli cu patru etaje. Școli noi se construesc deasemeni la Leninacan, Kirovacan, în raioanele Gucasiansc, Talin, Idjevansc și în alte localități. Pentru construcțiile localurilor de școli este alocată în acest an o sumă mult mai mare decât în anul trecut.

Cursuri politehnice

Peste 140 de directori dela școlile sătești ruse, adzerbaidjane și armene au absolvit cursurile politehnice de o lună, organizate de către Institutul de perfecționare a cadrelor didactice.

Lecțiile cursurilor au fost consacrate învățământului politehnic în procesul predării fizicii, chimiei, matematicii, geografiei. S'au ținut deasemeni lecții de pedagogie, psihologie, logică, etc.

Cursiștii au făcut cunoștință cu organizarea activității didactico-metodice și educative în cele mai bune școli din orașul Baku.

Comitetul Central al Sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu împreună cu Institutul de perfecționare a cadrelor didactice au organizat pentru cursiști excursii la muzeul „Stalin", la muzeul învățământului public și la muzeul de artă.

Cadrele didactice din Capitală studiază „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și documentele Congresului al XIX-lea al P. C. U. S.

Cinstind memoria marelui Stalin, învățătorii, profesorii și cadrele didactice din instituțiile de învățământ superior ale Capitalei studiază cu un viu interes geniala operă a tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", precum și documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S.

Astfel, studenții filialei pentru cadre didactice a Universității serale de marxism-leninism de pe lângă Comitetul orășenesc P.M.R. București au ascultat o lecție despre capitolul „Partidul" din raportul tovarășului G. M. Malencov la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. Deasemenea, ei au audiat lecțiile „I. V. Stalin despre caracterul obiectiv al legilor economice" și „Legea economică a concordanței obligatorii a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție". Aceste lecții, pentru care s'au organizat și consultații speciale, au fost urmate de seminarii. În cadrul acestor seminarii, cadrele didactice au discutat cu mult interes problemele tratate în lecții. Studenții filialei pentru cadre didactice a Universității serale de marxism-leninism au audiat deasemenea lecția „Învățătura leninist-stalinistă despre criza generală a capitalismului. Despre formarea celor două piețe mondiale paralele după cel de al doilea război mondial".

Cadrele didactice dela Universitatea „C. I. Parhon" și dela Institutul Politehnic care studiază în cadrul școlii serale de marxism-leninism, au ascultat lecțiile „Despre caracterul legilor economice în socialism", „I. V. Stalin despre criza generală a capitalismului și despre formarea celor două piețe mondiale paralele după cel de al doilea război mondial". În programul școlii serale de marxism-leninism sunt deasemenea cuprinse temele „Legea concordanței obligatorii a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție", „I. V. Stalin despre legea economică a dezvoltării planificate, proporționale a economiei naționale", „Producția de mărfuri și legea valorii în socialism", „I. V. Stalin despre calea trecerii treptate dela socialism la comunism".

Incep examenele la cursurile de alfabetizare

Se apropie încheerea cursurilor de alfabetizare, seria de iarnă. La multe școli și centre de alfabetizare dela sate sau de pe lângă întreprinderi, din regiunile Pitești, Baia Mare, Hunedoara, Bacău, Oradea, se constată de pe acum rezultate bune în ceeace privește temeinicia cunoștințelor însușite de cursiști.

Muncind stăruitor, predând cursiștilor la fiecare lecție cunoștințe temeinice, organizând just recapitularea cunoștințelor, cei mai mulți dintre învățătorii și profesorii care lucrează la cursurile de alfabetizare au desfășurat în condiții bune munca de pregătire a examenelor. Ei au analizat în consiliile pedagogice situația la învățătură a cursiștilor și au luat, cu sprijinul organizațiilor de masă, măsuri pentru asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri. Cadrele didactice au folosit din plin vacanța de primăvară a școlilor elementare și medii pentru intensificarea activității la cursurile de alfabetizare.

Pentru recapitularea materiei s'au repartizat ore anumite, în cadrul cărora învățătorii și profesorii s'au îngrijit în primul rând de înlăturarea lacunelor din cunoștințele cursiștilor. În multe locuri li s'au dat cursiștilor, în această etapă, lucrări de control. În felul acesta, cadrele didactice și-au dat mai bine seama care sunt lipsurile în cunoștințele fiecărui cursist și au putut lua măsuri pentru complectarea acestor cunoștințe.

Mai sunt însă unele cursuri de alfabetizare unde munca nu s'a desfășurat mulțumitor în timpul anului. Așa stau lucrurile, de exemplu, la o serie de cursuri din raionul Gheorghiu-Dej, București, la cursul de alfabetizare din Lupeni și la alte câteva cursuri din raionul Petroșani. În comuna Avrig, raionul Sibiu, comisia de alfabetizare și cadrele didactice n'au luat la vreme măsuri pentru pregătirea examenului, datorită faptului că secția de învățământ a raionului Sibiu a întârziat transmiterea instrucțiunilor cu privire la organizarea recapitulării și a examenelor.

O atenție deosebită trebue să acorde secțiile de învățământ, directorii școlilor și cadrele didactice bunei desfășurări a examenelor, precum și aprecierii răspunsurilor. Trebue înlăturate atât tendința de a se da note mai mici decât meritã cursiștii, cât și îngăduința nejustificată față de aceștia. Vor fi promovați dintr'un an în altul numai cursiștii care și-au însușit în mod temeinic cunoștințele prevăzute de programă.

După examene, directorii de școli, împreună cu directorii căminelor culturale, vor organiza ședințe festive, pe comune, sate sau întreprinderi, în cadrul cărora se vor distribui adeverințele de absolvire. La aceste ședințe vor fi evidențiați și premiați cursiștii care au învățat bine. Ședințele festive trebue să fie cât mai bine organizate, astfel încât să constitue un stimulent puternic pentru neștiutorii de carte care n'au fost cuprinși până acum la cursuri sau care au urmat cursurile anului I.

Examenele cursurilor de alfabetizare nu trebue să însemne încheerea muncii de ridicare a nivelului cultural al maselor, ci încheerea unei etape și trecerea într'o nouă etapă de muncă. În această etapă nouă, absolvenții cursurilor de alfabetizare trebue să fie atrași în activitatea culturală a căminelor, a clubu-rilor și colțurilor roșii, să devină cititori activi ai bibliotecilor. Este bine ca învățătorii și profesorii să colaboreze cu bibliotecarii căminelor culturale sau dela cluburi, colțuri roșii etc., arătându-le ce cărți să recomande absolvenților cursurilor de alfabetizare.

Este necesar, deasemenea, ca absolvenții să fie îndrumați să se înscrie la școli de calificare sau la școli serale — să fie cuprinși în cercurile de studiere a broșurilor etc.

Intensificându-și eforturile și organizând bine munca, învățătorii și profesorii, îndrumați de organizațiile de partid, vor pregăti noi contingente de oameni ai muncii bine pregătiți pentru îndeplinirea primului nostru plan cincinal în patru ani, vor contribui la lupta pentru construirea socialismului în țara noastră.

Activitate legată de practică

Activitatea Institutului Agronomic din Timișoara este strâns legată de practica construirii socialismului în țara noastră. De curând, Institutul a încheiat zece contracte de colaborare cu diverse unități din sectorul socialist al agriculturii din regiunea Timișoara — de pildă, cu gospodăria agricolă colectivă din Grabați, cu S.M.T.-ul din comuna Remetea etc. Cadrele didactice ale institutului se deplasează săptămânal pe teren și dau îndrumări tehnice privind irigațiile, combaterea buruienilor, experimentarea îngrășămintelor, crearea caselor-laborator. Deasemenea profesorii, conferențiarii și lectorii au ținut numeroase conferințe în care au expus metodele avansate ale agriculturii sovietice.

În prezent, cadrele didactice ale Institutului Agronomic din Timișoara fac cercetări pentru introducerea culturii ceaiului în jurul localităților Baia-Mare, Arad și Caransebeș, pentru cultura plantelor cauciucofere în Banat și a plantelor medicinale dealungul râului Mureș și al canalului Bega.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Școlile sportive de elevi—factor important în dezvoltarea mișcării sportive

Apariția Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 Iunie 1949 cu privire la dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport a determinat un puternic avânt al acestei mișcări în țara noastră, o largă răspândire a sportului în rândurile oamenilor muncii și ale tineretului. Astăzi, peste 750.000 de oameni ai muncii practică sportul în mod organizat în cadrul a peste 10.000 de colective sportive.

Pentru a contribui la desvoltarea activității de cultură fizică și sport în mijlocul elevilor, C.C.F.S., folosind experiența mișcării sportive sovietice, a organizat cu titlu de experiență o serie de școli sportive de elevi, care au funcționat pe lângă școlile medii tehnice de cultură fizică din București, Timișoara, Galați, Orașul Stalin, Craiova și Tg. Mureș. În cadrul acestor școli, elevii au primit o temeinică pregătire sportivă, teoretică și tehnică. Rezultatele campionatelor republicane ale școlilor medii, performanțele obținute cu acest prilej — de pildă, performanțele obținute de echipa de gimnastică a școlii medii de fete din Timișoara — au dovedit că școlile sportive de elevi și-au îndeplinit cu succes sarcinile.

Apreciind ca pozitivă experiența acestor școli și socotind că există în momentul de față condiții pentru înmulțirea numărului lor, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri pregătește înființarea a încă 13 școli sportive de elevi în principalele orașe ale țării.

Școlile sportive de elevi trebue să contribue la educarea elevilor în spiritul moralei comuniste, să le desvolte devotamentul nețărmurit față de patrie, să pregătească tineri cu o înaltă calificare sportivă, pe baza desvoltării fizice multilaterale, disciplinați, puternici și sănătoși, gata pentru munca de înaltă productivitate și pentru apărarea cuceririlor poporului nostru muncitor. Aceste școli vor trebui să devină adevărate pepiniere de cadre tehnice bine pregătite, capabile să aducă o contribuție importantă la desvoltarea mișcării noastre sportive pe baze științifice.

Școlile sportive de elevi au o durată de studii de 3 ani, în fiecare școală funcționând câte 3 clase, corespunzătoare câte unui an de studii. Ele își desfășoară activitatea sub conducerea C.C.F.S., bucurându-se de sprijinul Ministerului Învățământului Public precum și al ministerelor și departamentelor care au școli. Școlile sportive de elevi dispun de folosința celor mai bune baze sportive ale școlilor medii și ale C.C.F.S. din orașele respective. Secțiile pe ramuri de sport care funcționează în cadrul acestor școli sunt stabilite pentru fiecare școală în parte de către C.C.F.S., după specificul fiecărei regiuni.

În școlile sportive de elevi sunt admiși elevii și elevele din învățământ având vârsta de 14-15 ani, care dovedesc aptitudini pentru o ramură de sport predată la școala respectivă. De mare importanță pentru înscrierea elevilor în aceste școli este situația lor școlară. Aceasta înseamnă că elevii care nu au obținut note bune nu pot fi admiși în școala sportivă de elevi. Deasemeni, elevii care în timpul frecventării școlii sportive, neglijează obligațiile lor în cadrul școlii medii din care fac parte, sunt excluși dela cursurile școlii sportive, deoarece practicarea sportului nu este un scop în sine, ci el este pus în slujba intereselor generale ale poporului nostru muncitor. Tocmai de aceea elevii care frecventează școlile sportive vor trebui să fie fruntași atât în învățătură cât și în sport, traducând în viață lozinca: „Primii la învățătură, primii în sport".

Niciodată în trecut, sub regimul burghezo-moșieresc, tineretul țării noastre nu a cunoscut atâta grijă și atenție în ceeace privește pregătirea sa sportivă. În trecut, frecventarea unui teren de sport era legată de numeroase dificultăți. Echipamentul și materialul sportiv erau de calitate inferioară și insuficient, iar prețurile inaccesibile fiilor oamenilor muncii. Profesorii, antrenorii și instructorii, puțini la număr, foloseau metode empirice.

Astăzi, regimul de democrație populară creiază tineretului din țara noastră condiții din ce în ce mai bune pentru practicarea în mod științific a tuturor ramurilor de sport. Școlile sportive de elevi creiază tineretului posibilități din cele mai bune pentru a se perfecționa într'o ramură de sport.

Absolvenții acestor școli vor trebui să devină cadre ajutătoare ale profesorilor de educație fizică, instructori și arbitri voluntari pentru colectivele sportive. Tocmai deaceea răspunderea profesorilor de educație fizică, însărcinați cu conducerea acestor școli, este deosebit de mare. Ei trebue să depună toate eforturile pentru a asigura o bună desfășurare a cursurilor, să se străduiască permanent pentru ca aceste școli să-și atingă scopul.

În primii doi ani de funcționare, la școlile sportive înființate cu titlu de experiență au existat o serie de lipsuri — absențe dela ședințele de antrenament atât ale profesorilor cât și ale elevilor, desorganizare în ținerea evidenței, nejusta folosire a echipamentului și a bazelor sportive etc. Aceste lipsuri se datoresc într'o măsură și faptului că secțiunile de învățământ ale sfaturilor populare și comitetele locale C. C. F. S. nu s'au interesat suficient de activitatea școlilor sportive de elevi, nu le-au controlat și îndrumat suficient.

Este necesar ca secțiile de învățământ ale sfaturilor populare, în strânsă colaborare cu comitetele locale pentru cultură fizică și sport, să asigure o bună desfășurare a activității școlilor sportive de elevi. Activitatea profesorilor care conduc munca secțiilor din aceste școli trebue îndrumată și controlată cu cea mai mare grijă. Profesorii de educație fizică din învățământ vor trebui să dea în viitor un sprijin mult mai activ desfășurării activității școlilor sportive de elevi și să îndrumeze elevii talentați către secțiile acestor școli.

Conducerile școlilor din sistemul Ministerului Învățământului Public și directorii școlilor ce aparțin altor ministere și departamente vor trebui să urmărească îndeaproape activitatea ce o desfășoară elevii școlilor lor în cadrul școlii sportive, să ia măsuri pentru a preîntâmpina lipsurile care ar dăuna bunei desfășurări a activității atât la învățătură cât și în sport.

Este necesar ca munca de instruire sportivă din cadrul secțiilor să se desfășoare la un nivel mai ridicat decât până acum. În acest scop, în școlile sportive trebue să fie repartizați cei mai buni profesori de educație fizică și cei mai capabili antrenori. Cea mai mare grijă trebue acordată cunoașterii și aplicării experienței școlilor sportive de elevi din U.R.S.S. Baza succesului muncii de instruire o constitue planificarea precisă și permanentă a activității de educație fizică. Ca urmare, cadrelor tehnice din școlile de elevi le revine sarcina de a se pregăti temeinic pentru fiecare lecție și de a conduce antrenamentele la un înalt nivel tehnic.

O atenție deosebită trebue acordată de către conducerea școlii educării elevilor în spiritul moralei comuniste, astfel încât activitatea sportivă să contribue puternic la făurirea unui tineret viguros, educat în spiritul unui patriotism înflăcărat, al unor luptători hotărîți pentru cauza păcii și a socialismului.

Muncind cu râvnă și perseverență pentru buna desfășurare a activității școlilor sportive de elevi, vom aduce o contribuție de seamă la progresul mișcării noastre sportive, pusă în slujba întăririi fizice și morale a poporului nostru muncitor, constructor al unei vieți noi și fericite.

TOANCHINĂ ANDREI

Colectivul școlii luptă pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor

După încheerea mediilor pe pătrarul I, în școala noastră a existat un procent ridicat de elevi căzuți la unul sau mai multe obiecte de studiu.

Cunoscând situația acestor elevi, am pornit să cercetez cauzele care au dus la un astfel de rezultat. Mi-am propus să cunosc mai îndeaproape activitatea cadrelor didactice, spre a constata felul cum muncesc ele cu acești elevi, cum se pregătesc pentru lecții, cum predau lecțiile, cum aplică noul sistem de notare. Am căutat să cunosc în acelaș timp părerile personale ale profesorilor despre elevii rămași în urmă și cum au fost sprijiniți în muncă de către diriginți și de către colectivul de elevi. Paralel cu aceasta, am căutat să cunosc bine cum muncesc elevii și ce greutăți întâmpină ei în munca lor pentru a înțelege astfel cauzele care au determinat rămânerea în urmă la învățătură. Am stat de vorbă în acest scop pe rând atât cu cadrele didactice cât și cu elevii. Am asistat la lecții. Am căutat să cunosc și felul cum muncesc elevii acasă, cum își organizează ei timpul pentru învățătură. Am constatat că cea mai mare parte dintre elevii rămași în urmă la învățătură au fost în această situație datorită unor lacune serioase în pregătirea lor anterioară. Acești elevi au întâmpinat greutăți serioase în însușirea unor capitole, iar profesorii nu s'au ocupat de ei în măsură suficientă, nu i-au îndrumat pentru organizarea timpului liber. O parte dintre elevii rămași în urmă au avut condiții neprielnice de studiu în familie sau au fost supraîncărcați cu sarcini, iar altă parte dintre elevii rămași în urmă, lipsiți de îndrumarea necesară, au manifestat lipsă de interes pentru învățătură, risipindu-și timpul în jocuri.

Am prezentat consiliului pedagogic rezultatul cercetărilor mele și am scos în relief lipsurile din munca învățătorilor și profesorilor. În ședința consiliului pedagogic, întregul colectiv didactic a discutat cu mult interes problema ajutorării elevilor rămași în urmă și s'au stabilit măsurile concrete care trebuiau puse în practică de îndată: cadrele didactice să acorde cea mai mare atenție ridicării nivelului lecțiilor, să se ocupe cu grijă de elevii rămași în urmă, să-i asculte mai des, să-i supravegheze mai îndeaproape, să se organizeze ajutorul reciproc al elevilor, cu sprijinul organizației de pionieri, să li se dea mai des elevilor cu lipsuri în cunoștințe, scurte lucrări individuale, să se organizeze consultații.

Elevilor care nu aveau condiții bune pentru învățătură acasă li s'au asigurat aceste condiții în internatul școlii. În internat s'au luat măsuri pentru asigurarea timpului liber necesar pregătirii lecțiilor pentru a doua zi. Deasemenea, li s'au dat elevilor îndrumări pentru organizarea muncii individuale. Diriginții au controlat cum își petrec elevii timpul liber acasă. Planul de activitate al organizației de pionieri a fost mai mult orientat în direcția sprijinirii muncii de învățătură a pionierilor și școlarilor.

Toate aceste măsuri, pe care le-am luat orientându-ne după experiența învățătorilor și profesorilor sovietici, au dus la îmbunătățirea situației la învățătură a elevilor în pătrarul al II-lea și al III-lea. Acum, în școala noastră sunt clase fără niciun elev căzut. Astfel sunt clasa a II-a B, clasa a III-a A, clasa a IV-a A, clasa a IV-a B. Numărul elevilor în situația de corigenți din clasele V—VII s'a redus simțitor. La limba română la clasa a VII-a A au fost în pătrarul I, 6 elevi căzuți. În prezent, nu mai este căzut niciun elev. La matematică, la clasa a VII-a A, au fost căzuți pe pătrarul I, 14 elevi, iar în prezent este un singur elev care nu a îndeplinit condițiile de promovare, din cauza absențelor (bolnav). La istorie, la clasa a VII-a A, au fost căzuți 4 elevi, în prezent nu mai este căzut niciun elev. La constituție, la clasa VII-a A, au fost căzuți pe pătrarul I, 10 elevi, în prezent nu mai este căzut niciun elev.

O situație asemănătoare este și la celelalte obiecte. Această schimbare este rodul unei munci stăruitoare, rodul efortului întregului nostru colectiv didactic.

P. LADARIU
Directorul școlii de 7 ani din Simeria, regiunea Hunedoara

Lecțiile noastre vor fi din ce în ce mai bune

Consfătuirile raionale au însemnat pentru cadrele didactice din comuna Cilieni, raionul Corabia, un îndemn pentru intensificarea studierii pedagogiei sovietice, a metodicilor și a experienței școlii sovietice, în vederea îmbunătățirii calității lecțiilor și a ridicării nivelului întregii munci din școală.

În acest scop, s'a organizat un cerc pentru studiul metodicilor. Începând din prima săptămână a lunii Februarie, acest cerc se ține odată în fiecare săptămână. În planul de muncă întocmit s'au prevăzut referate cu teme din pedagogia generală și din metodicile sovietice, discutarea planurilor de lecții, organizarea lecțiilor deschise.

Referatele privind „Scopul lecției" și „Metodele de învățământ" au dat naștere unor serioase discuții. Acelaș interes l-au dovedit cadrele didactice și în discutarea planurilor prezentate. Aceste planuri au avut următoarele teme: „Rezolvarea unei probleme" și „O lecție de citire la clasa a III-a".

Pentru o justă aplicare a celor învățate în cadrul acestui cerc, pentruca fiecare învățător să aibă la îndemână cât mai mult material necesar studiului individual, în cadrul școlii s'a organizat și un colț pedagogic unde se găsesc traduceri ale materialelor apărute în presa pedagogică sovietică, metodici, cărți de ziare, planuri de lecții model, referate și planurile de lecții prezentate la cerc.

O atenție deosebită se acordă ajutorării cadrelor tinere. Aceste cadre sunt îndrumate să asiste, în timpul lor liber, la lecțiile învățătorilor cu mai multă experiență. Pentru a da cadrelor tinere posibilitatea să pătrundă cât mai adânc conținutul metodelor de predare și al procedeelor pe care trebue să le folosească în desfășurarea diferitelor tipuri de lecții, directorul școlii organizează seminarii în cadrul cărora se discută diferite capitole din metodici.

Datorită acestor măsuri, calitatea muncii didactice din școală a început să crească simțitor. Tovarășii învățători își pregătesc lecțiile cu mai multă stăruință. Planurile de lecții sunt mult mai bine orientate din punct de vedere pedagogic, iar rezultatele obținute la clasă sunt superioare celor din trecut.

Lucrând în felul acesta, învățătorii dela școala din comuna Cilieni vor ține lecții din ce în ce mai bune, vor reuși să parcurgă în mod temeinic programa de învățământ, să încheie anul școlar cu un număr cât mai mare de elevi bine pregătiți.

ION PETROI
corespondent

La colțul pedagogic al școlii

Din inițiativa consiliului pedagogic a luat ființă la școala elementară din Jimbolia un colț pedagogic. Aici sunt expuse planurile calendaristice ale tuturor învățătorilor și profesorilor, precum și planul general de muncă al directorului și al instructorului superior de pionieri. Pe lângă aceasta, în fiecare săptămână se expune un plan de lecție bun, întocmit de cadrele cu mai multă experiență. Acest plan este discutat de toți învățătorii și profesorii cu prilejul consfătuirilor pe teme pedagogice care au loc în fiecare săptămână.

La colțul pedagogic se desfășoară schimbul de experiență. În fiecare lună se țin două lecții deschise și două referate. S'a organizat, deasemeni, asistența reciprocă la lecții.

Pentru tovarășii nou numiți în învățământ se organizează săptămânal consultații pedagogice.

Colțul pedagogic cuprinde o bibliotecă și o colecție de ziare și reviste românești și sovietice, care stau permanent la dispoziția cadrelor didactice.

Toate acestea au făcut ca în școală să se obțină o îmbunătățire simțitoare a calității muncii didactice.

Consultație

În legătură cu punerea notei la purtare

Discuțiile desfășurate cu prilejul consfătuirilor raionale din Ianuarie au arătat că încă mai sunt serioase nelămuriri în ceeace privește punerea notei la purtare. De exemplu, tovarășul Stanciu Florea, învățător în comuna Paniova, raionul Lugoj, a spus la consfătuiri că el folosește în notarea purtării elevilor notele dela 1 la 5 și că majoritatea elevilor lui au primit la purtare nota 4, doi au nota 3 și numai unul nota 5.

În general, atât din felul cum s'a pus această problemă la consfătuiri, cât și din cercetarea cataloagelor, se observă că unii învățători și profesori identifică sistemul notării la purtare cu sistemul de notare a cunoștințelor elevilor. Numai așa se explică de ce o serie de tovarăși consideră că au procedat just punând celor mai mulți elevi din clasă nota 4 la purtare. Aceasta arată că în unele școli nu s'a înțeles deosebirea esențială ce există între un sistem și celălalt. Nu s'a înțeles că, în timp ce în aprecierea cunoștințelor există 3 note pozitive 5, 4 și 3, în aprecierea purtării elevilor numai nota 5 este pozitivă.

Nu s'a înțeles mai ales faptul că puterea educativă a notei la purtare nu stă în numărul mare de note rele (4 și 3), ci tocmai în numărul lor redus. Nota 4 la purtare trebue să fie un serios semnal de alarmă pentru întreg colectivul pedagogic al școlii. Dacă un elev a luat nota 4 la purtare, se ridică problema unei munci educative perseverente cu el atât din partea colectivului cadrelor didactice, cât și din partea părinților și a organizației de tineret din școală. Nota 4 la purtare arată că măsurile pedagogice ce s'au pus în practică pentru îndreptarea acelui elev trebue îmbunătățite, completate.

Nelămurirea cea mai mare există însă în aprecierea purtării fiecărui elev în parte. Mulți învățători și profesori au o atitudine de superficialitate în punerea notei la purtare. De obicei, învățătorii și profesorii diriginți procedează cam în felul următor. În colectivul fiecărei clase există elevi disciplinați, care respectă pe toți cei din jurul lor, care își fac temele cu regularitate, care vin regulat la școală, care nu supără pe nimeni nici în timpul lecțiilor, nici în recreații, nici în afară de școală. Pe lângă aceștia însă mai există și elevi care nu și-au format deprinderi temeinice în ceeace privește disciplina, respectarea regulilor de purtare. Din această cauză, uneori ei se abat dela regulile de purtare, fie lipsind nemotivat dela școală, fie făcând zgomot în timpul lecțiilor, fie comițând chiar abateri grave. Rostul școlii este tocmai de a forma și la aceștia elevi deprinderea de a trăi și a munci disciplinat, de a le desvolta voința și încrederea în puterile lor, de a le desvolta curajul și dorința de a deveni cetățeni destoinici, cetățeni activi ai patriei. Ce fac unii învățători și profesori diriginți față de astfel de cazuri? În loc să studieze cauzele rămânerii în urmă a acestor elevi în ceeace privește formarea convingerilor și a deprinderilor de disciplină, în loc să studieze măsurile ce trebue luate împreună cu părinții elevilor, cu organizația de tineret, ei se rezumă la prelucrări și admonestări stereotipe în timpul orelor educative. În loc să se apropie de acești elevi cu căldură și grijă părintească, ei îi îndepărtează prin discursuri plictisitoare despre morală și uneori chiar prin amenințări cu nota 4 sau 3 la purtare.

Desigur, este foarte ușor să înregistrezi în mod formal greșelile elevilor și să apreciezi tot formal purtarea lor, punându-le o etichetă: lipsește nemotivat dela școală, suflă la lecții, obraznic etc. Este foarte ușor să propui în consiliul pedagogic nota 4 sau 3 și s'o susții pe baza unor astfel de argumente.

Se ridică însă întrebări foarte firești: Dar profesorul diriginte ce a făcut pentru a-i îndrepta pe acești elevi? Ce a făcut colectivul cadrelor didactice care lucrează la clasa respectivă? Ce măsuri s'au luat, împreună cu colectivul clasei, cu organizația de tineret din școală, cu părinții elevilor? Ce fel de regim al zilei s'a asigurat la școală și acasă? Ce a făcut întregul colectiv al școlii? Ce a făcut conducerea școlii?

Este necesar ca învățătorii și profesorii să înlăture atitudinea de subapreciere a muncii educative, să înțeleagă că munca de educare a elevilor nu poate fi dusă numai în orele educative. Disciplina, așa după cum a arătat marele pedagog sovietic Macarenco, nu este un mijloc pentru buna desfășurare a muncii instructive, ci un rezultat al întregului ansamblu de viață și de muncă din școală și de acasă. A aprecia purtarea elevilor cu nota 4 sau 3 și a nu organiza niciun fel de măsuri pedagogice pentru îndreptarea lor este o atitudine nu numai greșită, ci deadreptul dăunătoare. Cine lucrează astfel dovedește că n'a înțeles principiile pedagogiei sovietice. A. S. Macarenco, marele pedagog sovietic a cărui operă este pătrunsă de o adâncă încredere în om, în puterile lui, în puterea educației, spunea: „Eu nu cunosc niciun caz în care un caracter integru să se fi format fără un mediu educativ sănătos, sau invers, când un caracter deformat să fi rezultat în ciuda unei activități educative juste".

Întotdeauna, ne învață Macarenco, trebue să proiectăm în om ceeace este mai bun, mai puternic, mai interesant, trebue să vedem în copii pe care îi educăm elemente capabile să devină constructori activi ai noii societăți

Pătrunzându-se de acest optimism, care constitue una din trăsăturile esențiale ale umanismului socialist, cadrele noastre didactice trebue să găsească mijloacele cu ajutorul cărora să deschidă în fața fiecărui elev perspectiva desvoltării lui, să-i arate minunatul viitor pe care este chemat să-l trăiască ca militant activ pentru desăvârșirea construirii socialismului.

Punerea notei la purtare după noul sistem, pune problema organizării în școli a unei temeinice munci educative. Această muncă, însă, nu trebue începută după ce au apărut în cataloage notele 4 sau 3 la purtare. Chiar dela începutul anului școlar, învățătorii și profesorii au datoria de a se îndrepta cu grijă și cu răspundere de educator către viața și personalitatea fiecărui elev în parte, de a lua măsuri juste și de a le aplica cu perseverență.

Trebue înlăturată cu desăvârșire atitudinea de înregistrare indiferentă a greșelilor elevilor. La școala medie de 10 ani din Oradea, de exemplu, o elevă din clasa X B pleacă dela ore și se plimbă cu tineri pe stradă în timpul cursurilor. Această elevă locuește la o gazdă particulară. Diriginta clasei, tovarășa Cioflan Elena, nu a vizitat eleva acasă în mod sistematic pentru a cunoaște condițiile în care locuește, relațiile ei de prietenie, pentru a cunoaște reginul ei de muncă, preferințele și năzuințele ei. Nefiind ajutată, eleva a continuat să lipsească, să plece dela unele ore. Întâmplător, a fost văzută de tovarășa directoare adjunctă a școlii, plimbându-se pe stradă în timpul meditației. A doua zi, eleva a lipsit dela ore. În loc să ia măsuri pentru a cunoaște cauza absenței, pentru a combate această atitudine greșită, tovarășa directoare adjunctă s'a mulțumit să înștiințeze în mod formal diriginta clasei. Este clar că directoarea adjunctă nu a procedat just. Și mai formală a fost însă atitudinea dirigintei care nu știe ce se petrece în clasa ei, care nu cunoaște viața elevelor pe care le educă și nu a luat nicio măsură nici chiar după ce a fost sesizată de directoarea adjunctă a școlii. Atât diriginta, cât și profesoarele care lucrează la această clasă și conducerea școlii s'au rezumat în a lua poziție față de atitudinea greșită a elevei prin micșorarea notei la purtare. Întrucât pe primul pătrar eleva primise nota 4, la sfârșitul pătrarului II i s'a dat nota 3. Bineînțeles că eleva nu s'a îndreptat, de oarece nota la purtare nu a fost folosită ca un mijloc educativ, ci ca un mijloc de sancționare. Punerea notei nu a fost precedată de o muncă educativă susținută.

Cum trebuia să se procedeze, în mod concret, într'un asemenea caz? Diriginta clasei a observat încă de pe primul pătrar că eleva lipsește nemotivat dela școală, că pleacă dela unele ore. În primul rând trebuia să-și organizeze munca educativă în așa fel, încât într'un timp relativ scurt, prin vizitele dese la domiciliul elevei, prin discuțiile cu ea personal, cu gazda la care locuește, să fi reușit a cunoaște îndeaproape viața ei sufletească, preocupările ei, relațiile de prietenie, felul cum își pregătește lecțiile, succesele și greutățile pe care le are. Cunoașterea condițiilor în care trăește, a tuturor preocupărilor ei și chiar a persoanelor cu care se plimbă în timpul cursurilor, i-ar fi dat tovarășei diriginte posibilitatea să cunoască îndeaproape cauzele absențelor și să ia măsurile pedagogice cele mai indicate. În acelaș timp, era necesar să fi luat măsuri pentru întărirea puterii educative a colectivului clasei. Dacă în clasă ar fi existat o astfel de opinie care să nu permită întârzieri și cu atât mai mult absențe, o opinie colectivă care să contribue la desvoltarea dragostei față de muncă, a conștiinciozității în îndeplinirea sarcinilor, munca tovarășei diriginte ar fi fost mult ușurată. Pe lângă aceasta, era necesar ca diriginta să o prevină în fața clasei, pe eleva nedisciplinată, să solicite sprijinul familiei, cerându-i să poarte o corespondență cât mai strânsă cu eleva. Organizația U.T.M. putea deasemenea, în cadrul unei adunări generale, să-i ceară să vorbească în fața colectivului școlii despre propria ei purtare.

Numai dacă, cu toate aceste măsuri, eleva ar fi continuat să lipsească, să plece dela ore, trebuia să i se dea nota 4 la purtare. În acest caz, întregul colectiv didactic care predă la clasa a X-a B trebuia să stabilească, de comun acord cu diriginta, cu conducerea organizației U.T.M., un program de măsuri pedagogice care să fie aplicat cu perseverență pe cel de al doilea pătrar. Aceste măsuri trebuiau comunicate în consiliul pedagogic al școlii. Din momentul în care eleva a primit nota 4 la purtare, ea trebuia să constitue o problemă pentru întreg colectivul didactic.

În ceeace privește măsurile ce trebuiau luate, aici nu se pot stabili rețete pedagogice. Important este ca aceste măsuri să fie bazate pe cunoașterea temeinică a cauzelor lipsei de disciplină și să fie aplicate cu consecvență. Eleva trebuia să simtă la fiecare pas controlul și cerințele colectivului, să simtă că fiecare însucces al ei știrbește onoarea colectivului clasei și al școlii și, ba atare, îi revoltă pe toți cei care iubesc această onoare a colectivului. Era necesar, de asemenea, ca eleva să simtă grija tovarășei diriginte, care, în această perioadă, trebuia să o viziteze și mai des în timpul orelor de meditație, s'o ajute să se antreneze la studiu, să-i dirijeze lectura, să-i desvolte încrederea în posibilitățile ei. Trebuia să-i arate că are voie să se plimbe dar numai după ce și-a pregătit cu temeinicie lecțiile, pentru a nu mai fi pusă în situația să lipsească dela anumite ore, sau chiar dela toate orele dintr'o zi, așa cum s'a întâmplat după seara în care a fost văzută la plimbare de către directoarea adjunctă a școlii. Era necesar, de asemenea, ca tovarășa diriginta să fi cunoscut îndeaproape pe tânărul cu care se plimbă, pe părinții lui, pe diriginte lui dacă este elev. Solicitând sprijinul părinților printr'o corespondență cât mai strânsă cu eleva, sprijinul organizației U.T.M. din școală și chiar sprijinul părinților și al diriginte lui elevului, tovarășa Cioflan ar fi avut destule șanse să schimbe atitudinea elevei. Operele lui Macarenco „Poemul pedagogic" și „Steaguri pe turnuri", cartea „Adolescenții" de I. A. Pecernicova, ca și alte cărți care vorbesc despre viața școlilor din Uniunea Sovietică ne pun la îndemână un prețios material din care se pot trage bogate învățăminte în legătură cu munca perseverentă pe care trebue s'o ducă profesorii diriginți cu astfel de elevi.

La sfârșitul pătrarului II trebuia să se studieze rezultatele acestor măsuri pedagogice. Dacă eleva se îndreptă, trebuia să i se dea nota 5. Dacă, totuși, a continuat să se plimbe în orele de cursuri sau în orele de meditație, fără să-și pregătească lecțiile, cazul ei trebuia discutat în consiliul pedagogic. La astfel de ședințe ale consiliului în care se discută un asemenea caz, este bine să asiste și părinții elevei, precum și secretarul organizației U.T.M. din școală, care își expune părerea. Era necesar ca și părinții să fi luat cuvântul, să fi vorbit despre fiica lor.

În urma discuțiilor serioase duse în ședința consiiiului pedagogic se putea ajunge la una din următoarele două concluzii, în funcție de situația elevei: fie să i se dea nota 3 la purtare și atunci eleva avea dreptul să rămână în școală, cu condiția să se îndrepte, stabilindu-se totodată și măsurile de îndreptare, fie să i se dea nota 2, în cazul când consiiiul pedagogic considera că prezența elevei în școală ar fi fost dăunătoare. Cu nota 2 la purtare, eleva nu mai putea rămâne în școală. Aceasta însă este ultima măsură de pedepsire și cea mai gravă și ea nu se aplică decât în cazuri extreme, pe baza aprobării secției de învățământ, care are datoria să studieze cu seriozitate măsurile pedagogice folosite de colectivul școlii pentru îndreptarea elevei. După excludere, școala are datoria să se îngrijească de înscrierea elevei în altă școală, sau de întrarea ei în producție.

Deci nota 1 nu se pune la purtare, din moment ce nota 2 atrage după sine excluderea din școală.

Colectivul pedagogic al școlii medii de 10 ani de fete din Oradea i-a dat acestei eleve nota 3 la purtare pe cel de al doilea pătrar, fără să fi organizat o muncă educativă sistematică pentru ajutorarea elevei. Este adevărat că o greșală repetată este mai gravă, dar nota 4, și cu atât mai mult nota 3 nu se dă fără o aplicare permanentă a unui program de măsuri pedagogice. Profesorii diriginți care aplică în mod mecanic noul sistem de notare nu au pătruns conținutul pedagogic al acestui sistem. Ei au aflat că nu se poate da nota 4 la purtare pe două pătrare la rând, dar nu au înțeles că aplicarea justă a acestui sistem cere ca pentru elevul care a luat odată nota 4 la purtare să se ia serioase măsuri pedagogice și numai după aplicarea lor perseverentă să se stabilească dacă s'a îndreptat, sau dacă se menține pe aceeaș poziție greșită. Acest lucru este ignorat de unii învățători, profesori și directori de școli și chiar și de unii inspectori școlari.

Pentru înlăturarea lipsurilor în punerea notei la purtare este necesar ca secțiile de învățământ regionale și raionale, directorii de școli să acorde mai mult sprijin cadrelor didactice în rezolvarea diferitelor probleme legate de munca educativă.

Pentru ridicarea nivelului muncii culturale la sate

I. Avramescu
vicepreședinte al Comitetului pentru Așezămintele Culturale

Partidul Muncitoresc Român, guvernul și întreg poporul nostru muncitor au pus în fața cadrelor didactice sarcini de o deosebită însemnătate în ceeace privește ridicarea nivelului cultural al maselor de oameni ai muncii.

„Organizarea socialistă a agriculturii — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — înseamnă nu numai lichidarea stării înapoiate a agriculturii, dar și lichidarea analfabetismului și a stării culturale înapoiate a țărănimii muncitoare. În acest scop vor trebui mobilizați învățătorii satelor, care au un rol însemnat în munca de lămurire și îndrumare a celor ce muncesc dela țară".

Înfăptuind această sarcină trasată de partid, cadrele didactice desfășoară o muncă intensă de culturalizare în rândurile țărănimii muncitoare. Cu contribuția activă a învățătorilor, mii de cămine, case de citit, biblioteci, colțuri roșii din gospodăriile agricole colective luptă, sub îndrumarea organizațiilor de partid, pentru alungarea neștiinței și întunericului, pentru înlăturarea metodelor vechi și înapoiate din agricultură și pentru introducerea metodelor superioare, sovietice, pentru transformarea țăranului muncitor, aliat principal al clasei muncitoare, într'un constructor activ al vieții noi, fericite, lipsite de exploatare și mizerie. Astfel, de pildă, tovarășul învățător Ion Ionescu, directorul școlii din comuna Tălmaci, raionul Sibiu, este un bun activist cultural. El se ocupă cu mult interes atât de munca organizatorică-gospodărească a căminului, cât și de buna funcționare a cercurilor de studiu — a cercului agrotehnic, a cercului de istorie, a cercului de popularizare a științei. Activitatea culturală desfășurată de căminul cultural din comuna Tălmaci a contribuit mult la crearea întovărășirii de tip T.O.Z. care a luat ființă în sat.

Învățătorul Ștefan Udrea, din comuna Jirlău, raionul Filimon Sârbu, regiunea Galați, muncind cu multă sârguință, a izbutit să facă din căminul comunei unul din căminele culturale fruntașe pe regiune. El a antrenat în munca culturală, pe lângă învățători, și numeroși țărani muncitori. Astfel, în colectivul de conferențiari sunt patru țărani muncitori, iar în colectivul bibliotecii opt țărani muncitori. Căminul cultural din această comună contribue la buna organizare și la consolidarea întovărășirii de tip T.O.Z. creată de curând.

Conferințele ținute la sate de către învățători, fie în cadrul serilor culturale, fie în cadrul șezătorilor urmate de programe artistice, aduc o contribuție însemnată la lămurirea țăranilor muncitori asupra diferitelor probleme politice interne și internaționale, la înarmarea țărănimii muncitoare cu cunoștințe de cultură generală și agrotehnice. De exemplu, tovarășul profesor Dumitru Andronic, responsabilul colectivului de conferențiari al căminului cultural din comuna Valea Mare-Pravăț, raionul Mușcel, se ocupă cu multă stăruință de această activitate, ajută îndeaproape colectivul de conferențiari în pregătirea conferințelor, îmbogățește aceste conferințe cu aspecte și date locale. Activitatea colectivului de conferențiari a contribuit la constituirea unei stâne cooperatiste unde au intrat majoritatea ciobanilor care lucrau înainte la chiaburi.

Numeroși învățători și profesori conduc cu pricepere cercurile de cultură generală ale căminelor culturale, în cadrul cărora țăranii muncitori sunt înarmați cu o serie de cunoștințe științifice, precum și cercurile agrotehnice, în cadrul cărora se popularizează metodele agrotehnice superioare sovietice și cele mai avansate metode din sectorul socialist al agriculturii noastre.

In multe sate, cadrele didactice desfășoară o activitate intensă pentru răspândirea cărții, organizând recenzii, consfătuiri cu cititorii, expoziții de cărți, etc. De exemplu, biblioteca din comuna Daneș, raionul Sighișoara, condusă de tovarășa învățătoare N. Cuvic, organizează discuții cu cititorii la bibliotecă, popularizează pe cititorii fruntași. Mai mult de jumătate din locuitorii satului sunt cititori permanenți ai acestei biblioteci. Cu ajutorul învățătorilor, biblioteca căminului cultural din comuna Traianu, raionul Caracal, a reușit să antreneze, numai în lunile Ianuarie și Februarie 400 de cititori. Mulți învățători și profesori desfășoară deasemenea o rodnică activitate cultural-educativă în cadrul colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective. Astfel, învățătorii din comuna Turcoaia, raionul Măcin, regiunea Galați, lucrează activ la colțul roșu din gospodăria agricolă colectivă „Oțelul Roșu". Ei au organizat aici un cerc agrotehnic și un cerc de educație sanitară, precum și echipe de cor, teatru și dans, la care participă 76 tineri țărani muncitori.

Dacă în general se poate vorbi de o participare activă a majorității cadrelor didactice la viața cultural-educativă a satului, sunt însă și cazuri în care activitatea obștească a învățătorilor lasă mult de dorit.

Astfel, în comuna Răsvadu de Jos, raionul Târgoviște, deși există 24 cadre didactice, aportul lor la desfășurarea activității culturale din sat este foarte redus. In comuna Ruginoasa, raionul Pașcani, unde sunt 11 învățători, aceștia nu se ocupă de activitatea culturală.

Unele cadre didactice se limitează numai la activitatea lor în școli, privesc cu indiferență munca de luminare a țărănimii muncitoare. Chiar printre aceia care lucrează la căminul cultural sunt unii care duc o activitate formală, lipsită de conținut politic.

Unii dintre învățătorii care țin conferințe la căminele culturale își îndeplinesc această muncă formal, în chip cu totul birocratic. Unii conferențiari se prezintă în fața maselor cu textul nestudiat dinainte și nu sunt în măsură să facă o expunere curgătoare, atractivă, ci citesc textul monoton, fără de viață, nu fac nicio legătură între problemele expuse și problemele din satul respectiv. Asemenea expuneri nu-și ating scopul, ci, dimpotrivă, sunt plictisitoare, nu trezesc interesul țăranilor muncitori și fac ca aceștia să aștepte cu nerăbdare terminarea conferinței.

Unii învățători și profesori nu folosesc materialul ilustrativ care le stă la îndemână. Astfel, de pildă, Comitetul pentru Așezămintele Culturale a expediat căminelor culturale albumul „Știința despre originea omului". In loc ca acest material prețios să fie folosit pentru organizarea de expoziții, conferințe, întrebări și răspunsuri, discuții la serile culturale etc. în unele cămine culturale planșele din acest album sunt pur și simplu înșirate pe pereți, supuse deteriorării. Așa stau lucrurile, de exemplu, la căminul cultural din comuna Daneș, raionul Sighișoara, unde nici directorul căminului, nici cadrele didactice din comună n'au luat până acum inițiativa de a folosi just albumul.

In cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că în regimul democrat-popular **„învățătorul are frumoasa și nobila misiune de a lupta pentru stârpirea obscurantismului și înapoierii culturale, de a duce în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate".** Este necesar ca toți învățătorii și profesorii să înțeleagă însemnătatea acestei misiuni, să lupte cu stăruință neobosită pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii.

Învățătorii și profesorii școlilor sătești trebue să întărească contribuția lor la buna desfășurare a întregii activități cultural-politice a instituțiilor culturale din sat. Acolo unde cadrele didactice acordă importanță activității căminelor culturale, bibliotecilor etc., cunoștințele oamenilor muncii cresc mai repede, svonurile și manevrele odioase ale chiaburilor sunt demascate mai ușor.

Construirea socialismului la sate întâmpină o înverșunată rezistență din partea elementelor capitaliste. Chiaburimea caută prin toate mijloacele să zădărnicească lupta țărănimii muncitoare pentru crearea și consolidarea gospodăriilor agricole colective. Activitatea antistatală și contrarevoluționară a lui Luca, sprijinit de Pauker și Georgescu, a adus pentru un timp apă la moara chiaburimii, pricinuind mari greutăți muncii pârtidului la sate. Această activitate antistatală și antipartinică a fost însă demascată și zdrobită de către partid, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Învățătorului îi revine un rol de seamă în lupta pentru demascarea manevrelor chiaburimii, pentru lămurirea țărănimii muncitoare asupra superiorității agriculturii socialiste, pentru atragerea țăranilor săraci și mijlocași pe făgașul socialismului.

In momentul de față, se desfășoară pe întreg cuprinsul patriei noastre campania însămânțărilor de primăvară. Lupta pentru obținerea unei recolte îmbelșugate are o importanță deosebită în acest an, care este anul hotărîtor pentru îndeplinirea planului cincinal în 4 ani. In majoritatea instituțiilor culturale sătești se duce o activitate intensă pentru sprijinirea țărănimii muncitoare în vederea desfășurării în bune condiții a campaniei de primăvară. Este necesar să mobilizăm toate forțele culturale din satele noastre pentru o cât mai largă răspândire a agrominimului, pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții și la timp a campaniei de însămânțări din această primăvară, astfel încât niciun petec de pământ să nu rămână neînsămânțat.

Partidul și guvernul creiază condiții din ce în ce mai bune pentru larga desfășurare a activității de culturalizare a țărănimii muncitoare. Să folosim din plin aceste largi posibilități. Printr'o muncă susținută, plină de elan, să ridicăm la un nivel mai înalt activitatea căminelor culturale, a bibliotecilor sătești, a colțurilor roșii, făcându-le să contribue din plin la construirea socialismului în patria noastră, la apărarea păcii.

Să asigurăm din timp buna funcționare a căminelor sezoniere

Organizarea căminelor sezoniere, datorită cărora un număr însemnat de femei din rândurile țărănimii muncitoare capătă posibilitatea de a munci cu puteri sporite pentru construirea socialismului în țara noastră, reprezintă una dintre preocupările cele mai de seamă ale sfaturilor populare, ale organizațiilor de masă, ale secțiunilor și sindicatelor de învățământ. Experiența organizării și îndrumării activității căminelor sezoniere în anul 1952 trebue să fie folosită din plin de către secțiunile de învățământ și de către educatoare pentru a îmbunătăți munca lor în acest an.

Căminele sezoniere trebue organizate în primul rând în sectorul socialist al agriculturii, pentruca femeile-mame să poată lucra în mod regulat și cu un randament bun, ca să poată presta cât mai multe zile-muncă în gospodăriile agricole colective. De aceea, secțiunile de învățământ și comisiile regionale și raionale pentru organizarea căminelor sezoniere și-au îndreptat tocmai în această privință activitatea lor. In anul trecut, conducerile gospodăriilor agricole colective, în majoritatea cazurilor, au contribuit din plin la organizarea căminelor sezoniere și s'au îngrijit de buna întreținere a copiilor. Așa au procedat, de exemplu, gospodăriile agricole colective din comunele Petrinzel, Crainimăț, Dorolea, Jelna, Războieni, Ghinda, Cisteul de Mureș, Crizeni, Apahida, din regiunea Cluj, gospodăria agricolă colectivă din comuna Văgiulești-Carciu, raionul Strehaia, regiunea Craiova, sau gospodăriile agricole colective din raioanele Făurei, Bujor, Galați și Insurăței, regiunea Galați. Și în regiunile Bacău, București, Iași, Suceava, gospodăriile agricole colective au asigurat condiții bune de funcționare căminelor sezoniere. In multe cazuri, conducerile gospodăriilor agricole colective au fost de acord cu primirea în căminul sezonier a unor copii ai țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Greșit au procedat însă acele secțiuni de învățământ și cadre didactice care, în loc să ceară părinților acestor copii să asigure alimentele necesare hranei copiilor lor, au pretins ca și aceștia copii să fie întreținuți de către gospodăria agricolă colectivă.

O problemă deosebit de importantă pentru buna funcționare a căminelor sezoniere este desfășurarea muncii de lămurire în rândurile țăranilor muncitori pentruca aceștia să contribue cu alimente la întreținerea copiilor lor. In anul trecut, munca de lămurire s'a desfășurat cu succes în special în mijlocul membrilor gospodăriilor agricole colective, unde hrana copiilor se asigură din fondul de 2%. Deasemeni, această muncă s'a desfășurat cu bune rezultate în gospodăriile agricole nou organizate, unde contribuția se asigură încă de fiecare familie în parte, cât și în localitățile cu întovărășiri agricole.

Datorită muncii susținute a educatoarelor părinții copiilor din comuna Cârja-Murgeni, regiunea Bârlad, din comunele raioanelor Stalin, Rupea, Făgăraș și Mediaș, regiunea Stalin, au dat regulat alimente căminelor sezoniere. In comunele Butea și Miclăușeni, raionul Tg. Frumos, regiunea Iași, părinții, înțelegând just folosele căminelor sezoniere, au cerut prelungirea funcționării acestora până la 1 Decembrie și au contribuit cu alimentele necesare pentru asigurarea hranei. Contribuția părinților a fost bine organizată și la Tg. Trotuș, raionul Tg. Ocna, Bucium, raionul Onești, Tamaș, raionul Bacău, Zănești, raionul Buhuși etc.

Mai slab a mers munca de lămurire în rândurile unora dintre țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Șoncuța Mare, regiunea Baia Mare, din comunele Buda și Colonești, raionul Zeletin, din raioanele Vârtoapele și Zimnicea, regiunea București. Aceasta se datorește mai ales faptului că secțiunile de învățământ și educatoarele n'au înțeles pretutindeni că dacă muncitorii pot să contribue, proporțional cu venitul pe care-l au, la întreținerea copiilor lor în cămine, cu atât mai ușor pot contribui țăranii muncitori cu produsele proprii la hrana copiilor lor din căminele sezoniere. In aceste raioane, educatoarele și secțiunile de învățământ au dovedit un nivel ideologic și politic scăzut, au dovedit că nu luptă suficient pentru mobilizarea tuturor țăranilor muncitori în vederea întăririi contribuției lor la construirea socialismului în patria noastră. Este necesar ca în acest an munca de lămurire să fie organizată din timp și în condiții cât mai bune, astfel încât să se asigure participarea tuturor părinților din rândurile țăranilor muncitori la întreținerea copiilor lor în căminele sezoniere.

In anul trecut au fost numeroase cazuri — de exemplu, în regiunile Stalin, Arad, Bacău, Bârlad etc. — când, în mod greșit, s'au procurat alimente pentru căminele sezoniere din fondurile realizate prin serbări, în loc ca aceste sume să fie folosite pentru complectarea înzestrării căminului sezonier cu mobilier, lingerie, veselă, iar hrana copiilor să fie asigurată în natură de către părinți. Și această metodă greșită trebue înlăturată în viitor.

De un ajutor real pentru asigurarea unei hrane consistente pentru copii au fost grădinile de zarzavat și gospodăriile ajutătoare. In anul trecut, în multe comune din regiunile Stalin, Arad, Bacău, București, Bârlad, Cluj, Galați, Iași, Pitești, Suceava, în regiunea Autonomă Maghiară, sfaturile populare au asigurat loturi de pământ pentru organizarea unor astfel de grădini și gospodării, iar organizațiile U.F.D.R. și U.T.M. au contribuit la desvoltarea acestora atât direct prin munca lor, cât și prin antrenarea părinților și a comitetelor de sprijin la această muncă. Roadele gospodăriilor ajutătoare constitue la multe cămine sezoniere o bază însemnată pentru redeschiderea lor în acest an.

Pentru pregătirea deschiderii căminelor sezoniere are o mare importanță asigurarea unor localuri care să corespundă din punct de vedere igienico-sanitar. Hotărirea Consiliului de Miniștri nr. 297 din 1952, privitoare la ocrotirea copilului, trasează sfaturilor populare sarcina să atribue localuri cât mai bune în acest scop. Dar localurile trebue pregătite, reparate, amenajate, văruite din timp. Pregătirea localurilor s'a realizat în condițiuni bune anul trecut în regiunile Cluj, Craiova, Pitești etc. cu ajutorul organizației U.F.D.R. și al comitetelor de sprijin.

In unele locuri s'au și luat măsuri pentru a crea condiții mai bune de funcționare căminului sezonier pentru acest an. Astfel, sfatul popular al comunei Nojorid, regiunea Oradea, a amenajat un local bun, iar mobilierul comandat la o cooperativă de către sfatul popular a fost gata la 1 Martie. Comitetul de sprijin al căminului sezonier din comuna Sărmășag, aceiaș regiune, a și procurat vesela necesară căminului.

Mai sunt însă unele secții de învățământ — de exemplu acelea din regiunile Bacău, Baia Mare etc. — care au obiceiul de a se apuca de lucru târziu și de a lucra sectar.

Greșit au procedat, deasemeni, secțiunile de învățământ ale regiunilor Timișoara și Pitești, trimițând tocmai inspectoarele preșcolare la cursul I.P.C.D. central pentru tabere de vară care a avut loc în luna Martie.

Învățând din lipsurile din anul trecut, secțiile de învățământ trebue să antreneze mai puternic în munca de pregătire a deschiderii căminelor sezoniere comisiile regionale și raionale formate din delegați ai organizației U.F.D.R., U.T.M., ai secției agricole și sanitare a sfatului popular. Impreună cu aceste comisii, secțiile de învățământ trebue să întocmească un plan de muncă concret, cu responsabilități și termene precise. Vor trebui luate măsuri ca instrucțiunile date de către organele centrale să fie cunoscute și prelucrate atât la raioane cât și în comune.

Ministerul Învățământului Public va trebui să asigure mai bine decât în anul trecut munca de îndrumare și control a activității căminelor sezoniere. Este necesar, deasemeni, ca secțiile de învățământ regionale și raionale să realizeze un contact cât mai strâns cu terenul. Secțiile de învățământ raionale, cu ajutorul comisiilor raionale, trebue să asigure ca sfaturile populare și țăranii muncitori din toate comunele în care s'a hotărît înființarea unui cămin sezonier să cunoască acest lucru. Secțiile de învățământ raionale trebue să acorde o atenție și un sprijin deosebit căminelor sezoniere care vor lua ființă pentru prima dată.

Educatoarele dela căminele sezoniere care au funcționat și anul trecut și-au reluat activitatea la 2 Martie, deocamdată cu program pe jumătate de zi. Ele trebue să strângă în jurul căminului sezonier comisia locală, formată din delegatul sfatului popular, al gospodăriei agricole colective sau al întovărășirii, al organizației U.F.D.R., U.T.M., al comitetului de părinți sau de sprijin precum și organele sanitare locale. Comisia locală trebue să-și înceapă activitatea neîntârziat, în mod organizat, pe baza unui plan concret.

Rezultatele activității căminului sezonier depind în cea mai mare măsură de munca educatoarei. Dacă aceasta îngrijește bine copiii, dacă desfășoară o bună activitate pedagogică și obștească, atunci este apreciată de țăranii muncitori, se bucură de încrederea părinților și a sfatului popular, se bucură de dragostea și atașamentul copiilor. O asemenea educatoare nu-și „începe" acum activitatea, ci o continuă, pentrucă ea este strâns legată, prin munca ei social-culturală, de gospodăria agricolă colectivă, de întovărășirea agricolă, de viața țăranilor muncitori din localitate.

Educatoarele trebue să lupte cu tot mai multă hotărîre pentru a contribui la crearea condițiilor favorabile pentru ca țărăncile muncitoare, colectivistele noastre, să poată fi fruntașe în muncă. Ele trebue să urmeze exemplul educatoarelor sovietice și să educe cu toată grija și cu dragoste pe copiii celor ce muncesc, aplicând pedagogia cea mai înaintată, pedagogia sovietică.

SUZANA KUN
Directorul Direcției educației preșcolare, a caselor de copii și școlilor speciale din M.I.P.

Să înceteze criminalul război bacteriologic!

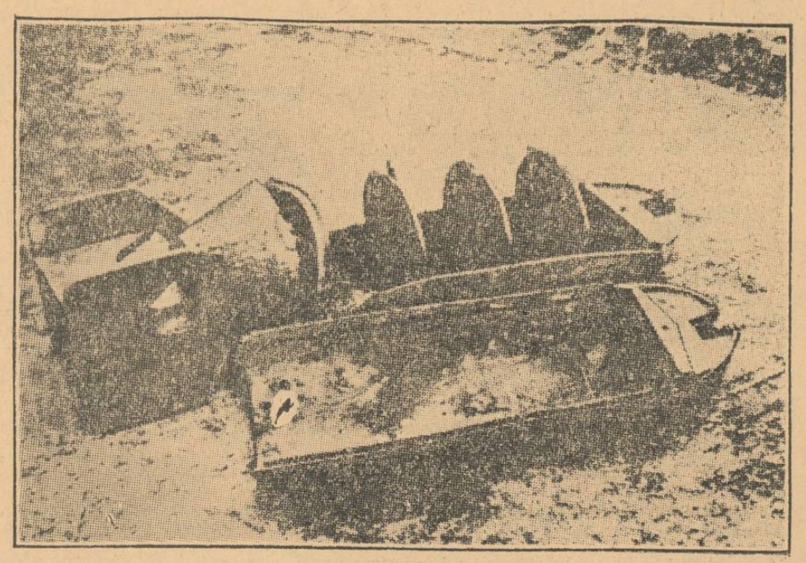

Dovezi de netăgăduit sunt descoperite în Coreea în legătură cu folosirea armei bacteriologice de către criminaliii imperialiști americani. In clișeu: *una din bombele care conțin insecte infectate cu bacterii, aruncată de agresorii americani în Coreea.*

★ ★ ★

In ziua de 23 Martie, oamenii cinstiți și iubitori de pace din întreaga țară au protestat cu hotărîre împotriva criminalului război bacteriologic dezlănțuit de imperialiștii americani în Coreea.

Ziua de 23 Martie, zi de protest împotriva folosirii armei bacteriologice de către imperialiștii americani, a constituit totodată o manifestare a voinței de pace a poporului nostru, care cere încetarea războiului din Coreea și încheierea unui pact al păcii între marile puteri.

La meetingul dela uzinele „Steaua Roșie" a luat cuvântul doctorul Dan Foglu, directorul spitalului Nr. 9 din Capitală, care a făcut parte dintr'o delegație a țării noastre care a vizitat Coreea:

„Distrugeri, jafuri, incendii, asasinarea în masă a populației civile, acesta este bilanțul cu care se fălesc imperialiștii americani, care au suferit înfrângeri rușinoase pe câmpul de luptă. Dar barbarii secolului nostru nu s'au mărginit numai la atât. După toate constatările făcute, războiul bacteriologic a fost declanșat de agresorii americani în Coreea și China de Nord-Est, încă din Noembrie 1951, în urma înfrângerilor armate suferite pe întreg frontul. Imperialiștii americani au urmărit și urmăresc distrugerea populației civile, uciderea animalelor și nimicirea recoltelor. Ei caută și acum să tăgăduiască, prin subterfugii șarlatănești, că folosesc arma bacteriologică. Dar ancheta făcută de comisia Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați, declarațiile colonelului Frank H. Schwable și ale maiorului Roy H. Bley ca și alte numeroase probe de necontestat au destrămat vălul propagandei mincinoase a imperialiștilor. Pretinșii oameni de știință aflați în slujba imperialiștilor, care folosesc bacteriile pentru răspândirea epidemiilor, trebuesc țintuiți la stâlpul infamiei și considerați ca ucigași de rând".

La meetingul de protest dela Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași au luat cuvântul numeroși muncitori.

„Oamenii cinstiți urăsc războiul și pe aceia care îl provoacă — a arătat stahanovistul Ion Ganciu. Noi, muncitorii, îi avertizăm pe imperialiști că pentru apărarea cuceririlor noastre împotriva dușmanilor păcii suntem hotărîți să ne dăm și ultima picătură de sânge, dacă va fi nevoie".

Deasemeni au avut loc în instituțiile de învățământ din toată țara numeroase meetinguri de protest împotriva folosirii armelor de exterminare în masă.

Două documente importante ale mișcării noastre sindicale

De curând au fost date publicității Rezoluția Congresului Sindicatelor din R.P.R. și Statutul Sindicatelor din R.P.R.

Elaborate de cel de al III-lea Congres al Sindicatelor, care a avut loc între 26—30 Ianuarie a. c., ele constitue documente însemnate ale mișcării noastre sindicale.

Rezoluția subliniază marile succese obținute de sindicate pe drumul construirii socialismului în țara noastră. Toate realizările obținute de sindicate pentru industrializarea țării, pentru transformarea socialistă a agriculturii și pentru creșterea continuă a nivelului material și cultural al oamenilor muncii, sunt rezultatul conducerii sindicatelor de către partid.

Învățând din minunata experiență a sindicatelor sovietice, mișcarea noastră sindicală s'a desvoltat și a devenit o forță puternică. Sindicatele cuprind marea majoritate a oamenilor muncii din patria noastră.

Prin activitatea lor în organizarea, mobilizarea și educarea oamenilor muncii, sindicatele noastre îndeplinesc cu cinste rolul atribuit de marele Lenin — acela de școală a comunismului.

In continuare, Rezoluția scoate la iveală și slăbiciunile serioase ce s'au manifestat în activitatea sindicatelor. Lipsurile manifestate în munca organelor sindicale au fost o piedică în realizarea sarcinilor sindicatelor. Una din principalele lipsuri subliniată de Rezoluție este nerespectarea democrației muncitorești de către numeroase organe sindicale. Astfel, de multe ori tovarășii aleși în organe de conducere sunt scoși și înlocuiți fără consultarea celor care i-au ales. Numeroase organe sindicale nu prezintă dări de seamă în fața membrilor de sindicat. Această încălcare a democrației muncitorești a împiedicat controlul maselor asupra organelor alese și a oprit dezvoltarea criticii de jos a maselor. De multe ori unii activiști sindicali au dat dovadă de birocratism, de rupere de masă. Aceste metode au împiedicat participarea maselor la activitatea sindicală, rupând aceste organe sindicale de membrii de sindicat.

In munca organelor de conducere ale sindicatelor, începând cu C.C. al Confederației Generale a Muncii, s'au practicat mai ales în ultimii ani metode de conducere și de control „în general", metode administrative și birocratice.

O cauză principală a lipsurilor existente în activitatea multora din organele sindicale o constitue faptul că nu s'a pus accentul pe munca comitetelor de întreprindere, de secție și a grupelor sindicale, care sunt cele mai în măsură să mobilizeze cu succes muncitorii în vederea realizării sarcinilor de plan. La aceste lipsuri se adaugă și aceea că munca politică de masă desfășurată de sindicate n'a fost întotdeauna la înălțimea sarcinilor mari puse de partid în fața clasei muncitoare. Răspândirea învățăturii marxist-leniniste ca și ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al oamenilor muncii n'a stat întotdeauna în atenția organelor sindicale.

Directivele cuprinse în Rezoluție dau sarcini precise sindicatelor pentru desvoltarea continuă a economiei naționale.

In acest sens rezoluția prevede: „Sindicatele trebue să-și îmbunătățească munca de organizare și conducere a întrecerii socialiste, să intensifice întrecerea socialistă, să-i dea o amploare mai mare, să dezvolte pe scară mai largă mișcarea stahanovistă, după exemplul glorioasei mișcări stahanoviste din U.R.S.S. Obiectivul principal al întrecerii socialiste trebue să fie îndeplinirea planului cincinal în patru ani".

Rezoluția arată că asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale în continuă creștere ale celor ce muncesc este scopul întregii producții socialiste în condițiile regimului democrat-popular. Deaceea sindicatele au datoria de a lupta pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii și de a veghea la aplicarea întocmai a hotărîrilor partidului și guvernului privind îmbunătățirea condițiilor de trai.

Rezoluția subliniază că: „în perioada construirii socialismului educația comunistă a oamenilor muncii capătă o importanță hotărîtoare". Ea trebue să aibă ca scop educarea oamenilor muncii în spiritul dragostei față de patrie, al devotamentului nemărginit față de Partidul Muncitoresc Român, al prieteniei neclintite cu marea Uniune Sovietică, în spiritul internaționalismului proletar. In condițiile actuale de înmulțire a provocărilor războinice ale imperialiștilor americani și englezi, rezoluția chiamă organizațiile sindicale să intensifice vigilența revoluționară, să ducă o luptă necruțătoare împotriva atitudinii de autolinistire, de nepăsare și de gură cască pentru a descoperi și zdrobi acțiunile dușmanului de clasă.

Prelucrarea Rezoluției și a Statutului în grupele sindicale și în ședințe cu activul trebue să constitue pentru fiecare om al muncii un prilej de îmbunătățire a întregii lui activități, de a stabili lipsurile și de a le lichida.

Prelucrarea Statutului cu tot activul și membrii de sindicat creiază condiții pentru ca fiecare să cunoască drepturile și datoriile ce-i revin.

Rezoluția constitue un adevărat program de luptă și de muncă pentru fiecare organ sindical, pentru fiecare om al muncii. Prin însușirea temeinică a Rezoluției vom asigura participarea mai intensă a maselor la lupta pentru îndeplinirea planului cincinal în patru ani, la lupta pentru apărarea păcii.

Scrisori dela oamenii muncii din școli

O inițiativă care trebue susținută

La începutul acestui an școlar a luat ființă la școala mixtă nr. 6 din orașul Constanța, un atelier de reparat și confecționat material didactic. Acest atelier a fost înființat cu sprijinul secției orășenești de învățământ și în cea mai mare măsură, cu sprijinul comitetului de părinți de pe lângă școală.

Până în prezent s'au reparat și s'au confecționat din deșeuri 60 de aparate pentru lecțiile de fizică (moriști de apă, redresoare, etc.) care au fost împărțite școlilor din oraș.

In prezent însă, acest atelier nu dispune de materialele necesare confecționării de noi aparate. Secția de învățământ din orașul Constanța nu trebue să se mulțumească cu înregistrarea realizărilor obținute până acum de atelierul de material didactic al școlii nr. 6 ci să-i dea tot sprijinul necesar pentru a putea funcționa în bune condițiuni și mai departe.

prof. CORNELIA MUȘAT
corespondent

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un corespondent ne-a scris că în raionul Ceahlău, regiunea Bacău, cadrele didactice duc lipsă de combustibil, deoarece nu au primit cotele respective de lemne pe anul 1952 și întâmpină greutăți și în aprovizionarea cu petrol.

Sesizând organele locale, ni s'a răspuns că s'au luat măsuri pentru ca aprovizionarea cadrelor didactice cu lemne de foc să se facă cât mai urgent, iar cooperativele să respecte dispozițiunile respective.

NOTE POLITICE EXTERNE

● *Sărbătorirea celei de-a 60-a aniversări a tovarășului Togliatti, în Italia.* ● *La Viena are loc Conferința internațională pentru apărarea drepturilor tineretului.* ● *Un nou val de teroare fascistă în Franța.* ● *O serioasă înfrângere suferită în parlamentul italian de guvernul De Gasperi.* ● *Puternice demonstrații antiguvernamentale în Brazilia.*

La 26 Martie opinia publică democrată din Italia a sărbătorit împlinirea a 60 de ani dela nașterea lui Palmiro Togliatti, conducătorul poporului italian, secretar general al Partidului Comunist Italian.

In această zi, din inițiativa Partidului Comunist au fost organizate în întreaga țară meetinguri, adunări și ședințe festive. Federațiile și secțiile Partidului Comunist desfășoară o intensă activitate de popularizare a lucrărilor lui Palmiro Togliatti în legătură cu problemele politice, ideologice și culturale, organizează adunări ale membrilor de partid și ale oamenilor muncii fără de partid închinate vieții și activității conducătorului poporului italian.

Cu prilejul celei de a 60-a aniversări a tovarășului Togliatti, Federația Tineretului Comunist Italian primește în rândurile sale noi tineri și tinere. Partidul Comunist a hotărît să institue câteva burse „Togliatti" pentru studenții care pregătesc lucrări de diplomă cu teme sociale și politice. Partidul Comunist Italian a hotărît deasemenea să deschidă o nouă școală de partid care să poarte numele lui Palmiro Togliatti. Oamenii muncii subscriu la fondul pentru construirea acestei școli.

★

La 22 Martie s'a deschis la Viena Conferința internațională pentru apărarea drepturilor tineretului. Delegații ale tineretului din 65 de țări se află în capitala Austriei. Reprezentanții a mai multe organizații de tineret din țările capitaliste și coloniale au fost împiedicați să ajungă la Viena. Din delegația italiană numai 10 membri au putut sosi la conferință, deoarece altor 30 de delegați li s'a refuzat eliberarea pașapoartelor. In Japonia s'a refuzat eliberarea de pașapoarte unui număr de 12 delegați, iar din Siria n'a putut sosi niciun delegat.

Principalul raport la conferință a fost prezentat de Pierre Bourdet, președintele Comitetului francez de inițiativă pentru convocarea Conferinței internaționale pentru apărarea drepturilor tineretului. Raportul a fost intitulat „Tineretul și drepturile sale economice și sociale".

După ce a vorbit despre lupta tineretului împotriva fascismului în perioada celui de al doilea război mondial, raportorul a arătat că după război speranțele într'un viitor mai bun ale tineretului din numeroase țări nu s'au realizat. In țările capitaliste, coloniale și dependente, tineretul este lipsit de drepturile sale cele mai elementare. In țările capitaliste, guvernele restrâng sistemul învățământului profesional al tineretului. Numărul elevilor scade necontenit. Situația studenților se înrăutățește din an în an. In țările capitaliste alocațiile pentru nevoile învățământului superior sunt cu totul insuficiente. Bursele sunt acordate numai în cazuri excepționale. De cele mai multe ori nu există burse. Bourdet a subliniat că principala cauză a situației grele a tineretului în țările capitaliste, coloniale și dependente este intensa pregătire a unui nou război și goana înarmărilor.

Raportorul a arătat că în contrast vădit cu această situație, situația tineretului din U.R.S.S. și țările de democrație populară este situația unui tineret liber care se bucură de toate drepturile, care-și construește un viitor fericit.

★

Un val de teroare fascistă s'a abătut asupra Franței. Au fost efectuate noi arestări în rândurile militanților progresiști. Astfel a fost arestat pentru a doua oară André Stil, redactor șef al ziarului „L'Humanité", Lucien Molino, André Tollet și a fost pus în urmărire Benoit Frachon, secretar al Confederației Generale a Muncii din Franța. Percheziții samavolnice au fost efectuate la sediul Confederației Generale a Muncii din Paris. Noile arestări și acte samavolnice ale guvernanților francezi care s'au produs chiar în ziua plecării unui grup de miniștri francezi în frunte cu René Mayer la Washington, au provocat un val de indignare în întreaga Franță.

In declarațiile lor, Partidul Comunist Francez și Confederația Generală a Muncii din Franța cheamă pe oamenii muncii să creeze comitete de massă active pentru apărarea libertăților democratice, pentru punerea în libertate a lui André Stil și a celorlalți patrioți arestați, să-și unească eforturile și să bareze cu hotărîre calea fascismului în Franța.

★

Guvernul De Gasperi și majoritatea democrat-creștină din parlamentul italian a suferit o înfrângere serioasă: împotriva voinței guvernului, camera deputaților a aprobat cu 235 de voturi contra 182 proectul de lege prin care se prelungește cu încă 5 ani legea cu privire la lipsirea foștilor conducători fasciști de dreptul de vot.

Cu câteva zile în urmă De Gasperi, Gonella, secretar al Partidului democrat-creștin, Zoli, ministrul justiției, au declarat deschis că sunt împotriva acestui proect de lege prezentat de democratul independent Nazi și susținut de partidele comunist și socialist.

Rezultatul votului dovedește că chiar unii dintre democrat-creștini profitând de faptul că votul a fost secret, s'au pronunțat împotriva politicii reacționare a lui De Gasperi.

★

După cum relatează ziarul „Imprensa Popular", în orașul Sao-Paolo (Brazilia) a avut loc o demonstrație împotriva scumpetei la care au participat 200.000 de persoane.

Muncitorii dela întreprinderile metalurgice, textile și dela alte întreprinderi au întrerupt lucrul și au ieșit în stradă. Ei s'au îndreptat spre reședința guvernatorului statului Sao-Paolo pentru a-i cere îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă, și în special, reducerea prețurilor produselor de primă necesitate. In timpul demonstrației, circulația pe străzile centrale ale orașului a fost întreruptă. Pe toate străzile pe care au trecut demonstranții, muncitorii și funcționarii au întrerupt lucrul, alăturându-se demonstranților. Demonstranții purtau pancarte cu lozincile:

„Cerem mărirea salariilor cu 60 la sută", „Jos scumpetea", „Nu vom merge să murim în Coreea", „Cerem scăderea prețurilor fasolei și orezului", „Mai multă pâine, mai puține tunuri".

Demonstrația s'a terminat cu un meeting.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 6363

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 209 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 4 APRILIE 1953

În acest număr:

- Corupătorii minților (Despre social-darwinismul și freudismul contemporan) (pag. 2-a).
- **În ajutorul învățătorului:** Prevenirea rămânerii în urmă a elevilor — Pregătirea pentru lecție (pag. 2-a).
- Grija penttru sănătatea cadrelor didactice (pag. 2-a).
- Gorchi — marele educator (pag. 3-a).
- Consiliul pedagogic analizează munca desfășurată pe pătrarul III (pag. 3-a).
- Comitetul sindical raional organizează schimbul de experiență (pag. 4-a).
- Împotriva supraîncărcării cadrelor didactice (pag. 4-a).

Să întărim munca de conducere pedagogică a școlii

Directorul școlii are un rol deosebit de important în desfășurarea muncii instructiv-educative. El este organizatorul, îndrumătorul și conducătorul cadrelor didactice și al elevilor din școala respectivă. El răspunde de planificarea și organizarea activității instructiv-educative și a muncii administrative a școlii, de îndrumarea profesională a tuturor oamenilor muncii din școală, de rezultatele obținute la sfârșitul fiecărui an școlar. Zi de zi, el trebue să îndrumeze și să controleze activitatea fiecărui învățător sau profesor, să descopere lipsurile și să ia măsuri pentru înlăturarea lor, să cunoască experiențele bune și să le extindă în întreaga muncă a școlii.

De activitatea pedagogică a directorului depinde în mare măsură întregul stil de muncă din școală, depinde comportarea profesorilor și a elevilor. Directorul școlii trebue să cunoască în așa fel munca, încât să poată sesiza nou, să știe să desprindă din lanțul problemelor veriga principală pe care, apucând-o, să poată conduce cu succes munca școlii.

Una din problemele esențiale ale conducerii școlii o constitue munca de îndrumare și control. Controlul muncii din școală îi dă directorului posibilitatea să aibă evidența întregii activități desfășurate de cadrele didactice și de elevi, să cunoască în adâncime problemele școlii, să cunoască bine capacitatea profesională a fiecărui învățător sau profesor. Pentru a-și ajunge cu adevărat scopul, controlul directorului trebue să fie însoțit de o serioasă și temeinică muncă de îndrumare, să fie principial și obiectiv, să se desfășoare pe baza unui plan ale cărui obiective să fie atât cunoașterea și înlăturarea lipsurilor, cât și cunoașterea și extinderea metodelor bune.

In planificarea acestei munci, directorul școlii trebue să-și stabilească, dela începutul pătrarului, principiile și modul de verificare a activității fiecărui învățător sau profesor, să-și fixeze, pe baza cunoașterii muncii anterioare cât de des va vizita la cursuri atât cadrele tinere, cât și cadrele cu o bogată experiență pedagogică. Ținând seama de măsura în care profesorul stăpânește materia, de felul cum și-a planificat parcurgerea materiei, cum folosește materialul intuitiv, cum știe să-și organizeze clasa pentru lucru, de metodele pe care le folosește în predarea și repetarea materiei, de felul cum știe să aprecieze cunoștințele elevilor și să organizeze excursiile și lucrările de laborator, directorul școlii poate întocmi un plan care să-l ajute efectiv în muncă.

Rezultatele acestei munci depind însă, nu numai de o justă planificare și de aplicarea consecventă a planului, ci și de felul cum directorul școlii se pregătește pentru fiecare lecție la care asistă. Directorul școlii nu poate pătrunde în conținutul științific al problemelor, nu poate face observații esențiale și juste asupra muncii didactice dacă înainte de a intra la lecție nu se pregătește serios, dacă nu studiază din programă, din manual și din metodică, capitolele referitoare la lecția respectivă, dacă nu este lămurit asupra scopului pe care trebue să-l realizeze aceasta.

Deosebit de important este, pentru calitatea muncii de control, ca directorul să știe precis ce trebue să urmărească la lecții. Conștientă de acest lucru, directoarea școlii medii nr. I de fete din Craiova, care aplică cu perseverență experiența sovietică, este preocupată să observe dacă scopul lecției îi este clar profesorului, dacă acesta a organizat bine lecția în funcție de scopul propus, dacă folosește în mod just materialul didactic, dacă lecția este bine orientată din punct de vedere ideologic, dacă cunoștințele transmise sunt strâns legate de practică, de activitatea în producție, de lupta pentru construirea socialismului, pentru pace.

După lecție, tovarășa directoare stă de vorbă cu profesorul la care a asistat pentru a vedea dacă acesta sesizează lipsurile pe care le-a avut, îi comunică observațiile în mod tovărășesc și îi trasează sarcini pentru îmbunătățirea muncii. Greșelile frecvente în munca unor cadre didactice le discută în cadrul ședințelor consiliului pedagogic, unde se stabilesc măsuri pentru ajutorarea acestora: organizarea ajutorului reciproc, intensificarea schimbului de experiență prin lărgirea interasistențelor, organizarea de lecții deschise pentru anumite teme mai dificile. Totodată, directoarea nu neglijează să arate realizările înregistrate de unele cadre didactice, metodele bune întrebuințate de profesorii cu mai multă pregătire și pricepere pedagogică, stimulând în acelaș timp cadrele cu mai puțină experiență să asiste cât mai des la lecțiile acestora.

Efectuând un control sistematic asupra muncii din școală, directorul poate cunoaște cu temeinicie situația la învățătură a elevilor. El își poate da seama dacă elevii și-au însușit în mod conștient cunoștințele, dacă acestea corespund volumului de cunoștințe prevăzut în programă, dacă au fost înțeleși termenii științifici, dacă elevii înțeleg legăturile dintre fenomene, dacă pot să lege cunoștințele de practică. Totodată, directorul școlii își dă seama în ce măsură cunoștințele elevilor, așa cum se reflectă ele în răspunsurile pe care le dau la lecții, în lucrările de control curent și în lucrările scrise dela sfârșitul pătrarelor, corespund aprecierilor pe care le face profesorul, precum și dacă acesta controlează și notează în mod sistematic cunoștințele elevilor.

Controlul sistematic îi dă directorului posibilitatea să cunoască disciplina din școală, să-și dea seama în ce măsură lipsa de disciplină a elevilor din anumite clase constitue o serioasă piedică în ridicarea nivelului de cunoștințe. Pe baza acestei cunoașteri, împreună cu cadrele didactice, cu organizațiile de tineret, directorul școlii poate lua măsuri imediate, necesare pentru înlăturarea lipsurilor, poate populariza și extinde metodele bune. Așa lucrează, de pildă, directorul școlii medii de băieți din Sibiu, care îndrumează și controlează cu perseverență cadrele tinere în muncă, care este exigent în ceeace privește îndeplinirea sarcinilor trasate pe baza controlului.

Este deosebit de important ca munca de control a directorului să se exercite în mod **sistematic, cu precădere acolo unde lucrurile merg mai slab** și fiecare control să fie urmat, pe baza celor constatate, de sarcini imediate, concrete, a căror îndeplinire să fie urmărită cu toată strictețea.

Pentru a obține rezultate bune în munca de conducere a școlii, directorul trebue să cunoască îndeaproape forțele colectivului, să repartizeze just sarcinile,

Directorul școlii trebue să întreție relații juste cu întregul colectiv al școlii. El trebue să aibă o atitudine tovărășească față de fiecare om al muncii din școală, să-l ajute, să-l încurajeze să se îngrijească de condițiile în care trăiesc și muncesc cadrele didactice. Totodată, directorul trebue să arate exigență față de calitatea muncii fiecărui învățător sau profesor, să desvolte la maximum inițiativa, spiritul critic și autocritic al cadrelor, simțul lor de răspundere pentru rezultatele muncii instructiv-educative pe întreaga școală. In măsurile pe care le ia, directorul trebue să țină seamă de părerile, de sugestiile și de critica colectivului pedagogic.

Sub conducerea organizației de partid din școală, organizația sindicală trebue să contribue la închegarea colectivului cadrelor didactice, desvoltând cât mai larg spiritul critic și autocritic al maselor și întărind autoritatea directorului.

Viața arată că problemele muncii de conducere pedagogică a școlii nu sunt îndeajuns însușite de către toți directorii de școli. Directorul școlii de 7 ani din comuna Vânători-raionul Târgu-Neamț, de exemplu, nu știe să-și planifice munca de îndrumare și control, nu controlează dacă învățătorii și profesorii parcurg la timp programa de învățământ. Cu toate că tovarășul Mosor Toma, directorul școlii de 7 ani din Humulești, acelaș raion, are plan de control, cu toate că asistă la lecții și își trece cu grijă observațiile în caietul de asistențe, în școala sa lucrurile nu merg cum trebue. Pentrucă el nu controlează cadrele didactice asupra felului cum apreciază cunoștințele elevilor, unii învățători și profesori nu-și îndeplinesc bine munca. De exemplu, tovarășa Ecaterina Onu, care predă la clasa II-a, nu trece absențele la toate obiectele, iar notele le pune la sfârșitul lunii, din memorie, din care cauză se întâmplă că unii elevi primesc note chiar și în zilele în care au fost absenți. La fel lucrează și tovarășul Sehman Strul, care în perioada 28.I.—14.III a.c. nu a pus elevilor săi nicio notă și nicio absență. Este clar că aceste cadre nu numai că nu stimulează elevii la învățătură, dar nici nu cunosc nivelul lor de cunoștințe. Cu atât mai mult nu poate cunoaște situația la învățătură a acestor elevi directorul școlii.

Mai sunt încă unii directori care nu numai că nu ajută cadrele didactice în muncă, dar ei înșiși constitue un exemplu prost, cum este cazul directoarei dela școala din Sânmihaiul Român, care stă în cancelarie, fără să aibă treburi urgente și trimite învățătoarele s'o suplinească la clasă.

Trebue combătută cu hotărâre atitudinea pe care o au unii directori de a înlocui munca de îndrumare și controlul tovărășesc cu un control polițienesc, atitudinea de a înăbuși curajul și inițiativa, critica învățătorilor și profesorilor. In această privință, organizația sindicală din școală, sub îndrumarea organizației de partid, trebue să vegheze ca în cadrul colectivului fiecărei școli să se îmbine în mod just disciplina în muncă a cadrelor didactice cu spiritul lor de inițiativă și de critică. Folosirea largă a criticii și autocriticii trebue să ducă la ridicarea calității muncii directorului și a întregului colectiv, la întărirea autorității directorului, și a disciplinei cadrelor didactice.

O deosebită importanță capătă munca de control a directorului școlii în ultima etapă a anului școlar, etapa cea mai plină de răspundere a activității didactice. Pentru buna desfășurare a muncii instructiv-educative pe cel de al IV-lea pătrar, directorii de școli trebuie să-și îndrepte atenția în primul rând asupra predării lecțiilor. Mai mult decât până acum, directorul școlii trebue să urmărească cu grijă cum îndeplinesc învățătorii și profesorii cerințele didactice ale lecției, cum pregătesc și desfășoară mai ales lecțiile de repetare și recapitulare a materiei. Această perioadă deschide largi posibilități pentru legarea cunoștințelor teoretice de practică, de activitatea în producție. Directorul școlii are sarcina să cunoască îndeaproape cum reușesc cadrele didactice să consolideze cunoștințele elevilor prin activitatea desfășurată în laboratorul școlii, la colțul viu, pe lotul școlar, în excursiile organizate la locul de producție, în gospodăriile agricole colective și de stat, la stațiunile de mașini și tractoare etc.

Strâns legat de aceasta, directorul trebue să ajute cadrele didactice să noteze cât mai just și cât mai regulat cunoștințele elevilor. Trebue să se combată cu tărie atitudinea cu totul greșită și dăunătoare intereselor patriei pe care o au unele cadre didactice care falsifică datele asupra stării reale a cunoștințelor elevilor, dând note mai mari decât merită aceștia.

Pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă este necesar ca directorul școlii să îndrumeze cadrele didactice în organizarea unui control cât mai riguros al cunoștințelor acestora. De asemenea, directorul trebue să controleze și felul cum ajută fiecare învățător sau profesor pe elevii săi rămași în urmă, să cunoască formele de organizare a acestui ajutor, metodele folosite de cadrele didactice.

In această perioadă, directorul școlii are datoria să se preocupe intens de crearea unor condiții favorabile pentru învățătură, luând împreună cu diriginții, organizația U.T.M. și părinții elevilor măsuri pentru evitarea supraîncărcării acestora. In acest scop, el va asigura un volum just al lucrărilor pentru acasă, va organiza activitatea extrașcolară, astfel încât aceasta să fie axată tocmai pe ridicarea nivelului la învățătură al elevilor.

Intrucât în această perioadă se desăvârșește și se consolidează toată munca desfășurată în cursul unui întreg an școlar, directorul școlii trebue să mobilizeze pe învățători și pe profesori, pe diriginții claselor, pe părinții elevilor, pentruca în strânsă colaborare cu organizația U.T.M. din școală, să formeze un front comun de luptă pentru cunoștințe cât mai trainice și pentru o bună disciplină, pentru ajutorarea tuturor elevilor **în însușirea temeinică a cunoștințelor.**

O nouă dovadă a imensei superiorități a economiei socialiste

De curând, ziarele au publicat Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la noua reducere a prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile alimentare și industriale. Aceasta este a 6-a reducere de prețuri de după război. Prin varietatea mare a produselor la care se referă, cât și prin însemnătatea procentelor de reducere, procente care se ridică la unele produse, până la 50 la sută, actuala reducere de prețuri este una din cele mai importante din perioada 1947—1952.

Creșterea considerabilă a volumului producției industriale, agricole și, în general desvoltarea într'un ritm ascendent și continuu a întregii economii naționale a Uniunii Sovietice, ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost, înfăptuirea unui regim strict de economii, îmbunătățirea calității și sortimentului producției — acestea constitue, în ansamblul lor, baza reducerii prețurilor. Reducerea prețurilor este în U.R.S.S., principalul mijloc de creștere a salariului real al muncitorilor și funcționarilor, a veniturilor reale ale țăranilor, prin sporirea neîncetată a puterii de cumpărare a rublei.

Noua reducere de prețuri din Uniunea Sovietică, arată în mod strălucit acțiunea legii economice fundamentale a socialismului, ale cărei trăsături și cerințe esențiale constau în **„asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte".**

Reducerile de prețuri din U.R.S.S. sunt o minunată expresie a politicii de pace a Statului Sovietic. Desvoltarea necontenită a industriei civile, realizarea cu succes a giganticelor construcții ale comunismului, reducerile sistematice de prețuri sunt incompatibile cu politica de război, care ar presupune sporirea forțelor armate și desvoltarea industriei de război.

Ca urmare a reducerilor de prețuri anterioare, populația Uniunii Sovietice a realizat economii însumând aproximativ 330 miliarde ruble. Noua reducere de prețuri, având în vedere și influența pe care ea o va exercita asupra pieții colhoznice, va aduce populației un câștig total în valoare de 53 miliarde ruble.

Ce contrast izbitor între economia de pace a Uniunii Sovietice și economia țărilor capitaliste, în frunte cu Statele Unite ale Americii! In aceste țări, goana înarmărilor duce la restrângerea industriei civile, la îngroșarea rândurilor armatei permanente a șomerilor, înrăutățește pe zi ce trece situația clasei muncitoare, condamnând-o la o mizerie cruntă. După datele Organizației Națiunilor Unite, care de altfel nici nu reprezintă întreaga realitate, indicile prețurilor a crescut, în perioada 1945—1951, cu 47 la sută în S.U.A., cu 40 la sută în Anglia, cu 55 la sută în Franța, cu 129 la sută în Italia.

Din 1950 până în 1952, în Statele Unite ale Americii prețurile au crescut cu 25 la sută la mărfurile de larg consum, iar de curând s'a anunțat o nouă majorare a tarifelor la metrou și autobuze. Chiriile au fost sporite cu 15 la sută.

In Anglia, pentru perioada Ianuarie 1951 până în Ianuarie 1953, prețul la pâine a crescut cu 36 la sută, la făină cu 75 la sută, la carne cu 75 la sută, la slănină cu 55 la sută, la cartofi cu 42 la sută, la lapte cu 30 la sută, la grăsimi cu 50 la sută, la zahăr cu 40 la sută etc.

Economia țărilor capitaliste se desvoltă nu în interesul societății, ci, așa cum ne arată legea economică fundamentală a capitalismului contemporan, în interesul asigurării profitului capitalist maximal, prin exploatarea, ruinarea și pauperizarea majorității populației țării respective, prin aservirea și jefuirea sistematică a popoarelor din alte țări, mai ales a popoarelor din țările înapoiate, în sfârșit, prin războaie și prin militarizarea economiei naționale. Nevoile de consum ale maselor muncitoare îi interesează pe capitaliști numai în măsura în care ele sunt legate de obținerea de profituri.

Creșterea necontenită a nivelului material și cultural de trai al poporului sovietic, desvoltarea continuă a economiei naționale a Uniunii Sovietice constitue o mărturie a uriașei superiorități a orânduirii socialiste asupra orânduirii capitaliste.

Marile succese obținute de oamenii sovietici în opera de construire a comunismului umplu poporul nostru de încredere în viitor și îl însuflețesc în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru o viață din ce în ce mai îmbelșugată, pentru pace.

Un document de o deosebită importanță pentru desvoltarea Căilor Ferate

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii și ridicarea Căilor Ferate la nivelul desvoltării rapide a economiei naționale a R.P.R. și cu privire la ridicarea nivelului de trai al ceferiștilor este un document de o deosebită importanță, care exprimă încă odată prețuirea și grija partidului și guvernului pentru ceferiști, acest detașament combativ, harnic și de nădejde al clasei noastre muncitoare.

Hotărîrea are la bază directivele cuprinse în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea pe țară a ceferiștilor și constitue un vast program de desvoltare a căilor ferate, indicând sarcinile pe care statul nostru de democrație populară le pune în fața celor ce muncesc în sectorul căilor ferate, pentru un nivel tot mai înalt al transportului C.F.R. — contribuție de seamă la construirea socialismului în patria noastră.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, în expunerea sa la Consfătuirea ceferiștilor, a arătat că: **„... Partidul nostru are convingerea că realizările obținute de ceferiști în lupta pentru refacerea și dezvoltarea căilor ferate până acum sunt o chezășie că ei vor fi în stare să înlăture lipsurile serioase și greutățile existente la calea ferată și să ridice calea ferată — cea mai importantă ramură de transport a țării — la nivelul cerințelor dezvoltării rapide a economiei naționale a republicii".**

Hotărîrea guvernului și partidului, care este menită să ducă la înlăturarea lipsurilor și greutăților existente la C.F.R., stabilește în prima sa parte o serie de măsuri privind îmbunătățirea situației materialului rulant, atelierelor și depourilor, căii și telecomunicațiilor și șantierelor de construcții, între care înființarea unei fabrici de locomotive și a unei fabrici de vagoane, care vor crea noi tipuri de locomotive și vagoane și care trebue să intre în funcțiune cu întreaga capacitate în anul 1956.

Ministerele și organizațiile economice de stat vor trebui să ia măsuri pentru lichidarea de îndată a lipsei de disciplină în planificarea operativă a transporturilor, urmare a neglijenței și birocratismului, care dă naștere la anularea de transporturi prevăzute în plan, la schimbarea destinației transporturilor etc.

Ministerul Căilor Ferate va organiza o acțiune permanentă de popularizare a școlilor de calificare, cu concursul presei, radio-ului, cinematografului și al organizațiilor de masă, pentru selecționarea și asigurarea numărului planificat de elevi pentru școlarizare, urmărind atragerea unui număr cât mai mare de femei și tineri.

In continuare, Hotărîrea se ocupă de măsurile pentru îmbunătățirea profilului școlilor profesionale care pregătesc muncitori calificați pentru întreprinderile de căi ferate, de crearea de condiții optime de școlarizare în localurile existente, de crearea spațiului necesar îndeplinirii planului de școlarizare în învățământul superior, mediu, tehnic și de calificare pe 1953, precum și de aplicarea unor noi criterii de repartizare a cadrelor la calea ferată.

Hotărîrea trasează Ministerului Căilor Ferate ca sarcină să asigure buna îngrijire a sănătății ceferiștilor și membrilor familiilor lor, prevăzând între altele organizarea muncii antiepidemice și igienico-sanitare. Ministerul Căilor Ferate va elabora până la 1 Iunie a.c. un program de doi ani pentru executarea de lucrări de protecție a muncii și de asigurare a îmbunătățirii condițiilor de trai ale muncitorilor ceferiști. El va înființa cantine care vor funcționa în mod permanent ziua și noaptea, iar angajații Ministerului Căilor Ferate din mediul rural vor fi aprovizionați cu lemne de foc în aceleași condițiuni ca și personalul didactic, medical și cel al Sfaturilor Populare locale.

De o importanță deosebită pentru îmbunătățirea continuă a situației materiale a muncitorilor ceferiști, a inginerilor, tehnicienilor, maiștrilor și a întregului personal este introducerea noului sistem de salarizare și de premii pe funcțiuni, cu sporuri de vechime, sporuri lunare de clasă pentru ridicarea calificării, de premii și recompense pentru muncă ireproșabilă, care răsplătesc eforturile celor mai buni în producție și care constitue un puternic stimulent pentru îmbunătățirea muncii la C.F.R.

Hotărîrea mai trasează sarcini Direcției Politice C.F.R., organizațiilor de partid, sindicale și U.T.M. dela Calea Ferată, sarcini potrivit cărora organele Direcției Politice, sprijinindu-se pe organizațiile de partid, sindicale și de U.T.M., trebue să întărească munca politică de masă, pentru crearea unei discipline de fier în muncă, pentru educarea ceferiștilor în spiritul unei înalte vigilențe revoluționare, al păstrării secretului de stat. Ele trebue să mobilizeze pe cei ce muncesc la calea ferată la lupta pentru realizarea planului cincinal în patru ani, pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor pe care partidul și guvernul le pun prin această Hotărîre în fața ceferiștilor.

Aplicarea întocmai a sarcinilor Hotărîrii va duce la ridicarea nivelului de trai și cultural al ceferiștilor, la îmbunătățirea condițiilor de muncă și la un nou avânt în lupta pentru ridicarea transporturilor pe calea ferată la nivelul cerințelor desvoltării rapide a economiei naționale pe drumul construirii socialismului.

Vorbind elevilor despre această Hotărîre, învățătorii și profesorii școlilor noastre trebue să le arate în mod concret, pe baza conținutului ei, că măsurile pe care le prevede exprimă în modul cel mai limpede, cel mai grăitor, grija deosebită a partidului și a statului nostru pentru întărirea continuă a economiei noastre naționale, pentru satisfacerea pe o scară din ce în ce mai largă a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Discutarea cu elevii a acestei Hotărîri a partidului și guvernului trebue să fie, în școlile noastre un mijloc de întărire a educației elevilor în spiritul patriotismului fierbinte, în spiritul dragostei și al devotamentului pentru oamenii muncii, pentru partidul clasei muncitoare, în spiritul luptei dârze pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Școala trăește viața întregului sat

— Spune-mi, Sando, ce semințe ai pus să încolțească în cutiuțele pe care le-ai pregătit?
— Am semănat grâu și porumb.
— Ce ai observat? Au încolțit semințele?
— Da, dar nu toate!

Învățătorul a întrebat-o apoi pe Sanda ce pământ a folosit pentru semințele a căror putere de încolțire a încercat-o, ce condiții a creat încolțirii grâului și porumbului semănat. Destul de repede, eleva a găsit explicația faptului că unele fire de grâu au ieșit mai târziu și a faptului că au încolțit numai 70% din semințele ei. Ea a găsit această explicație după ce a cercetat semințele Lenuței, fiică de colectivist, care semănase, ca și Sanda și tot în cutiuțe, una mai mare, alta mai mică, grâu și porumb, însă din cel selecționat, tratat și condiționat pentru ogoarele gospodăriei agricole colective.

— Grâul meu nu are tot bobul puternic — a spus Sanda — și pământul nostru nu este îngrășat. — Fetița luase pământ de pe ogorul tatălui său. — Am să iau dela Ilenuța — a continuat Sanda — cutiuțele ei cu grâu și porumb dela colectivă, să le arăt acasă...

Școala din comuna Răcăciuni raionul Bacău, trăiește viața întregului sat.

Copiii au încercat care este puterea de germinație a semințelor. In ședințele cu părinții cadrele didactice ale școlii au vorbit pe larg despre sarcinile legate de campania de însămânțări și au dat lămuriri cu privire la metodele agrotehnice.

Munca învățătorilor și profesorilor din Răcăciuni nu se duce numai în cadrul școlii. Ei folosesc orice prilej și lămuresc țăranii muncitori pentru ce trebue să însămânțeze la timp și cum să muncească în campania însămânțărilor de primăvară.

E. LEAHU
corespondent

Tot sprijinul campaniei agricole de primăvară

C. Ionescu-Bujor
ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public

Succesul campaniei agricole din primăvara acestui an constitue unul din factorii importanți în lupta pentru îndeplinirea planului nostru cincinal în patru ani, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Alăturându-se efortului tuturor oamenilor muncii dela sate, învățătorii și profesorii din școlile noastre depun acum o muncă rodnică pentru sprijinirea acestei însemnate acțiuni. In școală și în cadrul activității lor obștești, cadrele didactice popularizează Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. asupra executării la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole din primăvara anului 1953, dau îndrumări pentru extinderea metodelor agrotehnice înaintate, dau sprijin efectiv, împreună cu elevii, la desfășurarea unor lucrări agricole.

Măsuri însemnate de sprijinire a campaniei însămânțărilor au fost luate în regiunea Arad, unde, în raionul Lipova de pildă, întreaga muncă a școlilor în cel de al IV-lea pătrar al anului școlar a fost axată pe două mari obiective — pregătirea pentru examene și sprijinirea campaniei însămânțărilor, cadrele didactice ducând o susținută muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori. In întreaga regiune s'au organizat grupuri de pionieri care, împreună cu cadrele didactice, vizitează și felicită acasă pe țăranii muncitori fruntași la însămânțări. In regiunea Bacău, cadrele didactice ale școlii elementare din comuna Răucești de Sus conduc activitatea unui cerc agrotehnic și a unui cerc pomicol. La școala nr. 1 de fete din Tg. Neamț, cadrele didactice au făcut împreună cu elevele probe de germinație cu diferite semințe, arătând necesitatea cunoașterii puterii de germinație a semințelor pentru obținerea unei recolte bogate.

Dacă cea mai mare parte a cadrelor noastre didactice au înțeles însemnătatea sarcinii ce le revine în cadrul campaniei agricole, mai există totuși unii învățători și profesori care s'au izolat de viața satelor în care muncesc și nu participă la lupta țăranimii noastre muncitoare pentru asigurarea condițiilor unei recolte îmbelșugate. Deasemenea, unele organe ale învățământului nu sunt în suficientă măsură preocupate de mobilizarea cadrelor didactice în această campanie. In loc să ia măsuri din timp, secția de învățământ a regiunii Craiova, de pildă, a discutat cu șefii secțiilor raionale de învățământ problema sprijinirii campaniei însămânțărilor abia la 27 Martie. Pe de altă parte, tot în regiunea Craiova, în com. Poiana Mare, raionul Calafat, de pildă, ca și în unele raioane ale regiunii Constanța, se constată o greșită înțelegere a rolului pe care-l au în campania agricolă învățătorii, aceștia fiind numiți șefi de sectoare, primind sarcini administrative, etc., ceeace îi împiedică să-și ducă în bune condițiuni munca la școală și chiar munca de îndrumare și de mobilizare în cadrul campaniei agricole.

Pentru ca sprijinul dat de oamenii muncii din învățământ în campania agricolă să fie cât mai efectiv, secțiile de învățământ, în colaborare cu comitetele sindicale, au datoria să ia serioase măsuri de organizare și îndrumare a acestei acțiuni, mobilizând cadrele didactice ca, atât în școală cât și în munca obștească, problema însămânțărilor să stea în centrul preocupărilor lor.

Lucrând în acest fel în cadrul lecțiilor, al întregii activități instructiv-educative, învățătorii și profesorii vor arăta, de câte ori vor avea prilejul, foloasele aplicării regulilor agrotehnice înaintate, dând ca exemplu realizările colhoznicilor sovietici și folosind și exemple din localitatea respectivă. Ei vor arăta țăranimii muncitoare în ce constă importanța și folosul executării muncilor agricole la timpul stabilit de tehnicieni pentru localitatea respectivă și cu metodele recomandate de știința agrotehnică înaintată. Deasemenea, în afara orelor de clasă, pentru legarea celor învățate de viață, în cadrul cercurilor tinerilor naturaliști, învățătorii și profesorii se vor preocupa să antreneze pe elevi la îngrijirea pomilor și viilor, la curățirea de lăstărișuri de pomi uscați, de omizi și mușchi a plantațiilor de pomi. Se va arăta elevilor cât de important este să-și îndemne părinții să stropească pomii în vederea combaterii bolilor și a dăunătorilor, sau să execute la timp lucrările de întreținere a viilor.

In cadrul activității lor obștești, desfășurată pe linia trasată de comandamentele locale organizate în această campanie agricolă, învățătorii și profesorii au sarcina de onoare să desfășoare o largă acțiune de popularizare a Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la campania agricolă **din primăvara anului 1953.**

Fiecare învățător sau profesor, în munca cu părinții, cu prilejul desfășurării activității culturale de masă (la căminele culturale, la colțurile roșii ale gospodăriilor colective, în cercuri agrotehnice, etc.), precum și în convorbirile individuale cu sătenii, va arăta importanța însămânțărilor la timp și cu sămânță de bună calitate, importanța asigurării semințelor, a determinării puterii de germinație și a tratării lor în conformitate cu indicațiile tehnicienilor, însemnătatea aplicării stricte a regulilor agrotehnice avansate pentru sporirea producției, pentru obținerea unor recolte îmbelșugate.

Pentru asigurarea bazei furajere și a îmbunătățirii pășunilor și fânețelor, țăranii muncitori vor fi îndemnați să curețe pășunile. Deasemenea, se va arăta necesitatea însămânțării plantelor furajere, în special a trifoiului și a lucernei, care trebue făcută numai cu semințe decuscutate.

O atenție deosebită va trebui acordată muncii de popularizare a avantajelor pe care le obțin țăranii muncitori prin cultivarea bumbacului și a plantelor industriale și prin încheierea de contracte cu Statul.

Învățătorii și profesorii vor contribui la traducerea în fapt a Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cultura legumelor, îndemnând pe părinții copiilor la cultivarea loturilor individuale pe terenurile virane și în grădinile proprii, la producerea de răsaduri în mod casnic și la încheierea de contracte cu Statul, explicând pe larg avantajele acestor contracte.

In acțiunea de extindere a culturilor legumicole, școlile vor trebui să fie exemplu, cultivând cu legume terenurile proprii disponibile, cu ajutorul elevilor, al cadrelor didactice și al personalului administrativ și folosind metodele cele mai bune de cultură. Această acțiune va fi și un mijloc minunat de legare a celor învățate de practică.

In campania agricolă de primăvară trebue folosite cele mai variate forme de agitație. Învățătorii și profesorii vor sprijini sfaturile populare în organizarea audierii colective a emisiunilor radiofonice privind defășurarea campaniei agricole de primăvară, sfaturi **agricole etc. In școlile care posedă aparate de** radio, se pot organiza audiții colective cu participarea elevilor și a părinților. Învățătorii și profesorii care posedă aparate proprii, pot lua inițiativa de a organiza audiții cu țăranii muncitori din vecinătatea locuințelor lor.

In campania agricolă din această primăvară se desfășoară larg întrecerea între unitățile socialiste ale agriculturii, precum și întrecerile patriotice organizate de sfaturile populare între comune, raioane, regiuni. Cadrele didactice trebue să sprijine prin toate mijloacele aceste întreceri, făcându-le cunoscute tuturor țăranilor muncitori, colectiviștilor și salariaților G.A.S., popularizând fruntașii.

O sarcină de cea mai mare însemnătate a învățătorilor și profesorilor este să-și întărească permanent vigilența împotriva uneltirilor chiaburești, să ajute la demascarea acțiunilor lor dușmănoase, la educarea țărănimii muncitoare în spiritul unei ascuțite lupte de clasă împotriva chiaburimii. Trebue prevenite cu hotărîre toate încercările chiaburilor de a se sustrage dela obligațiile ce le revin în baza planului de însămânțări, de a împiedica aplicarea măsurilor agrotehnice, de a săvârși acte ascunse sau fățișe de sabotaj.

Organele învățământului public trebue să combată hotărît orice manifestare de izolare, de rupere a unor cadre didactice de problemele din afara școlii lor, de acțiunile inițiate de partid în rândurile țărănimii muncitoare, de actuala campanie agricolă. In acelaș timp însă trebue lichidată greșita înțelegere a rolului învățătorilor la sate, procedeul „scoaterii din producție" a cadrelor didactice sau a inspectorilor pentru un anumit timp, supraîncărcarea lor cu sarcini tehnico-administrative care-i împiedică să-și îndeplinească obligațiile profesionale și obștești. Secțiile de învățământ au sarcina de a controla ca în tot acest timp, cadrele didactice să nu-și neglijeze îndatoririle lor față de școală. Intreaga activitate va fi dusă în așa fel, încât să nu fie stingherit procesul de învățământ, prin absențe dela lecții ale elevilor sau ale cadrelor didactice sau prin prezentarea la lecții fără pregătirea necesară.

Imbinând cu pricepere munca profesională cu cea obștească, luptând pentru o cât mai bună instruire și educare a elevilor și pentru o tot mai largă mobilizare a țărănimii muncitoare pe linia trasată de partid și guvern, cadrele didactice vor aduce o minunată contribuție la construirea socialismului în Patria noastră.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

In ajutorul învățătorului

Prevenirea rămânerii în urmă a elevilor

Studierea copiilor în procesul învățământului, evidența minuțioasă a cunoștințelor lor reprezintă unul dintre cele mai importante mijloace de prevenire a rămânerii în urmă la învățătură.

Dacă, pe baza unei evidențe sistematice, învățătorul constată că unii elevi, din diferite cauze, rămân în urmă la învățătură, el este obligat să ia toate măsurile pentru a umple golurile din cunoștințele lor în procesul muncii de zi cu zi cu clasa. In acest scop, pot servi cu succes următoarele măsuri organizatorice și metodologice ale învățătorului:

1. Munca individuală în timpul lecției cu elevii care rămân în urmă, interogarea repetată a acestor elevi și ocupații directe cu ei în timpul muncii întregii clase.

2. Organizarea unor activități temporare în ore suplimentare cu copiii care rămân în urmă la învățătură cu scopul de a repeta cu ei capitolele slab însușite, temele din program, precum și cu scopul de a-i pregăti pentru însușirea ulterioară în clasă a noului material de învățământ.

3. Teme suplimentare pentru acasă cu scopul de a îndrepta lipsurile în citire, scriere, rezolvarea problemelor și calcule.

In timpul lecțiilor învățătorul trebue să acorde o atenție deosebit de mare muncii cu elevii rămași în urmă. Acești elevi trebue interogați la fiecare lecție, obișnuiți să repete mai des răspunsurile bune ale colegilor lor, obișnuiți să-și corecteze singuri greșelile. Invățătorul trebue să observe și să sublinieze fiecare progres al elevului și să-i insufle încrederea în propriile sale forțe.

La lecție, învățătorul trebue să folosească toate posibilitățile pentru a se ocupa cât mai mult de elevul slab, pentru a-l ajuta în îndeplinirea temei, pentru a-i explica materialul de învățământ.

Copiii rămân adeseori în urmă la învățătură din cauză că le lipsesc cunoștințe și deprinderi inițiale destul de temeinice. Astfel, faptul că elevul citește slab este una din cauzele scrierii sale lipsită de ortografie; nepriceperea de a rezolva probleme simple și lipsa unor deprinderi temeinice în calculul oral constitue o piedică în desvoltarea priceperii de a rezolva probleme complexe și de a face corect calcule scrise. Dând ca teme pentru acasă citirea unor texte ușoare, copierea, rezolvarea unor probleme simple, repetarea tablelor adunării, scăderii, înmulțirii și împărțirii, exerciții de calcul oral etc., învățătorul va forma și va consolida la elevii rămași în urmă acea bază fără care nu este posibilă înlăturarea cu succes a lipsurilor și prevenirea rămânerii în urmă la învățătură în viitor.

In unele cazuri se poate organiza ajutorarea elevilor ce rămân în urmă la învățătură de către colegii lor, care învață excepțional la obiectul respectiv (cu condiția ca acest ajutor să fie benevol și să fie îndrumat din partea învățătorului). Trebue să se urmărească ca elevii buni să nu execute lucrările pentru cei pe care îi ajută; ajutorul lor va consta din explicarea diferitelor probleme, reguli, în indicarea operațiunilor și a felului în care poate fi povestită lecția pregătită etc. Metodele de ajutorare a elevilor care rămân în urmă trebue să fie de așa natură încât să nu se reducă volumul muncii individuale a elevului rămas în urmă și să se asigure îndeplinirea chibzuită de el a fiecărei teme.

Organizarea justă a verificării cunoștințelor în cursul întregului an școlar este una dintre cele mai importante condiții care garantează că elevii, spre sfârșitul anului, vor avea cunoștiințe și deprinderi temeinice, iar absolvenții clasei a IV-a vor dovedi în timpul examenelor o bună pregătire pentru munca pe care vor desfășura-o în clasa a V-a.

Pregătirea pentru lecție

O condiție indispensabilă a unei lecții bune este pregătirea minuțioasă pentru lecție a pedagogului. Unii învățători și profesori sunt înclinați să creadă că trebue să se pregătească pentru lecție numai pedagogul începător. Acest punct de vedere este fundamental greșit. Experiența arată că cei mai buni învățători sau profesori, cu un mare stagiu în activitatea pedagogică, se pregătesc pentru fiecare lecție și acordă acestei pregătiri foarte mult timp și atenție. Pedagogul poate deveni stăpân pe măestria instruirii copiilor numai dacă studiază și prelucrează sistematic și aprofundat, dela o lecție la alta, conținutul materialului de învățământ și metodica de predare a acestui material. Numai lecția al cărei material este cu desăvârșire stăpânit de pedagog se va desfășura corect, interesant și cu succes. Deaceea, prima sarcină a pedagogului în ceeace privește pregătirea pentru lecție este studierea detailată a conținutului ei. Trebue citite cu atenție capitolele sau paragrafele respective din manual. Invățătorul trebue să chibzuiască asupra laturii științifice și ideologice a materialului de învățământ, trebue să determine cu preciziune volumul acestui material pentru fiecare lecție, trebue să extragă principalul.

Pedagogul trebue să stabilească apoi formele de folosire a materialului la lecție și, în funcție de aceasta, să-l analizeze în mod amănunțit. Dacă materialul va fi povestit de către învățător sau discutat cu elevii, atunci pedagogul trebue:

1. Să stabilească **succesiunea** în expunerea materialului și să împartă materialul în părți logice;
2. Să extragă **principalul**, asupra căruia trebue să fie concentrată atenția cu prilejul studierii materialului.
3. Să **memoreze** cu exactitate **exemplele, definițiile, concluziile, numele proprii, denumirile, datele**, etc.;
4. Să **studieze** amănunțit **povestirea** din punctul de vedere al sarcinilor educației comuniste și să **fixeze problemele** pentru discuție.

Dacă la lecție se vor face exerciții orale sau scrise, cu scopul fixării celor studiate mai înainte, atunci pedagogul trebue să cunoască materialul **în mod practic**, adică să rezolve în prealabil problemele și exercițiile, să studieze textul etc.

Dacă materialul va fi citit la lecție, atunci învățătorul trebue:

1. Să citească cu atenție povestirea, să-și lămurească latura științifică și ideologică a conținutului ei și să chibzuiască asupra explicării paragrafelor mai grele din text.
2. Să extragă cuvintele și expresiile necunoscute de copii și să chibzuiască asupra explicării lor.
3. Să fixeze întrebările și temele în legătură cu citirea.

Cunoașterea conținutului lecției nu trebue să se limiteze la studierea materialului din manual. Cunoștințele pedagogului trebue să depășească cu mult limitele manualului după care studiază copiii. Deaceea, la pregătirea pentru lecție trebue să ne reîmprospătăm în memorie toate cunoștințele care aprofundează și lărgesc conținutul lecției. In acest scop putem folosi cu succes manualele pentru școala medie, diferite îndrumătoare și cărți de popularizare a științei.

A doua sarcină a pregătirii pedagogului pentru lecție este **studierea minuțioasă a metodicii predării** lecției. Incă în procesul studierii materialului lecției trebue chibzuite și metodele de activitate cu copiii.

După ce și-a fixat modul de organizare a lecției și metodele de lucru, învățătorul trebue să aleagă materialul didactic, să verifice starea lui, să facă experiențe, dacă ele vor avea loc și la lecție, să determine conținutul, forma și volumul temei pe care o va da copiilor pentru acasă. După aceasta, trebue să treacă la întocmirea **planului de lecție.**

In planul lecției se înscrie întâi tema lecției. Apoi, poate fi indicat scopul lecției. Dacă însă scopul reese clar din temă, atunci, în mod obișnuit, el nu se indică în plan. Tema lecției trebue să fie formulată pe larg și complectă, determinându-se limpede și precis conținutul lecției care trebue predată în timpul orei rezervate pentru aceasta.

Trebue evitate formulările generale, vagi, care indică tema lecției printr'un singur cuvânt: „Continuare" sau „Recapitulare".

După ce a notat tema lecției, pedagogul va arăta mai departe în plan mersul lecției, descriind pe scurt conținutul și formele de activitate în succesiunea lor metodică. De pildă:

Aritmetica.

Tema lecției: „Impărțirea numerelor de mai multe cifre la numere cu două cifre".

1. Controlul temelor.
2. Exerciții pregătitoare în vederea explicării materialului nou al lecției: rezolvarea orală a exercițiilor de împărțire a numerelor de două cifre la numere de două cifre (80:16; 72:24; 48:12; 96:24 etc.).
3. Explicarea unui nou caz de împărțire, prin rezolvarea exercițiilor: 912:24; 864:36; 792:22; 4958:37; 6975:75; 5568:64; 4408:58; 41424:48.
4. Rezolvarea a câtorva exerciții și a unei probleme de împărțire a unui număr cu mai multe cifre la un număr cu două cifre (exercițiile Nr.... problema Nr.... din manual).
5. Tema pentru acasă: coloanele 2 din exercițiul Nr....

Planul poate fi scris și mai amănunțit. Astfel, în exemplul de mai sus, momentul al treilea al lecției poate fi formulat în modul următor:

„Explicarea împărțirii numărului de trei cifre la un număr de două cifre, luând ca exemplu exercițiul 912:24. Rezolvarea cu copiii a exercițiilor 864:36; 792:22; 4958:37. Explicarea împărțirii numărului de patru cifre la un număr de două cifre, când miile și sutele formulează un număr mai mic decât împărțitorul — 6975:75. Rezolvarea exercițiilor 5568:64; 4408:58; 41424:48.

Concluzii: Cum vom împărți un număr cu mai multe cifre la un număr cu două cifre".

La sfârșitul planului pot fi notate numele elevilor pe care învățătorul intenționează să-i întrebe la lecție, și se poate lăsa loc pentru observații asupra desfășurării lecției, asupra îndeplinirii activității prevăzută în plan.

Când în planul de lecție se arată conținutul explicațiilor, al povestirii sau al discuției pedagogului cu copiii, trebue nu numai să se caracterizeze laturile instructive ale lecției, ci să fie oglindite și sarcinile ei educative.

Oglindind în planul de lecție desfășurarea succesivă a activității la lecție, pedagogul trebue să pornească dela cerințele didactice generale impuse procesului de instrucție. In majoritatea cazurilor, studierea materialului nou începe cu recapitularea cunoștințelor care sunt legate în mod organic de materialul nou și servesc ca bază pentru el.

Planul unei lecții la care pedagogul intenționează să studieze cu copiii material nou poate avea următoarea formă generală:

1. Controlul îndeplinirii temelor date pentru acasă (dacă aceste teme au fost date). Se va arăta ce anume va fi controlat.
2. Recapitularea cu elevii a materialului necesar pentru însușirea materialului nou. Se va arăta cum se va desfășura recapitularea: dacă aceasta va fi o discuție (despre ce anume), sau exerciții (care și cu ce material).
3. Explicarea materialului nou. Se vor arăta metodele și procedeele de explicare (povestire, discuție); despre ce va povesti sau discuta pedagogul. Ce material didactic va fi folosit.
4. Reproducerea de către elevi a materialului predat. Se va arăta cum se va desfășura reproducerea (discuție, analiza textului, rezolvarea unor exerciții etc.).
5. Fixarea cunoștințelor dobândite de elevi prin citirea unui text din manual (ce anume va fi citit) sau prin exerciții (care anume).
6. Temă pentru acasă. Se va indica tema.

Bineînțeles că această schemă a planului de lecție poate servi numai ca model. In funcție de conținutul lecției și de scopurile ce și le propune pedagogul, ea poate fi esențial modificată.

In practica pedagogului sunt foarte posibile nu numai lecții separate de predare a cunoștințelor noi, ci și lecții de fixare, recapitulare și de control. Adeseori studierea unei teme necesită **un sistem de lecții**, legate în mod organic între ele. In acest caz o lecție întreagă poate fi consacrată la început pregătirii elevilor pentru perceperea cunoștințelor noi, adică pentru repetarea cunoștințelor care stau la baza însușirii conștiente a materialului nou.

Imediat după aceasta, lecția de predare a cunoștințelor noi poate fi construită în modul următor:

1. Controlul temelor efectuate acasă; interogarea elevilor în scopul constatării gradului de pregătire pentru studierea ulterioară a materialului nou.
2. Explicarea materialului nou cu trecerea treptată la discuție, în scopul recapitulării cunoștințelor și a însușirii lor active, de către elevi.
3. Temă pentru acasă cu exerciții preliminare în clasă.

Apoi urmează lecția de fixare a cunoștințelor, care se poate desfășura după schema următoare:

1. Controlul temelor; interogarea elevilor în scopul verificării și recapitulării materialului predat la lecția precedentă.
2. Exerciții pe baza materialului însușit, la început cu pedagogul, iar apoi fără ajutorul lui.
3. Verificarea lucrărilor individuale ale elevilor, corectarea greșelilor. Temă pentru continuarea acasă a lucrării începută în clasă.

Controlul în scris al cunoștințelor elevilor poate ocupa o lecție întreagă. De pildă, rezolvarea problemelor, a exercițiilor de control, dictare, compoziție de control etc.

Materialul necesar pentru lecție: aparate, hărți, portrete etc. precum și cărțile și ustensilele de scris — cretă, cerneală, hârtie, etc., trebue să fie pregătite din timp, până la începerea lecției. Toate aceste obiecte trebue pregătite și așezate în așa fel, încât folosirea lor în timpul lecției să nu necesite o pierderea inutilă de timp.

(Extras din volumul „Nacialnaia școla", Ed. Ucipedghiz).

Grija pentru sănătatea cadrelor didactice

Mare și variată este activitatea sindicatelor sovietice în domeniul asigurărilor sociale de stat. Cu ajutorul unui activ numeros, comitetele sindicatelor iau măsuri cu privire la protecția sănătății, la organizarea odihnei și a deservirii medicale a muncitorilor și funcționarilor.

De satisfacerea nevoilor și cerințelor de zi cu zi ale oamenilor muncii se preocupă îndeaproape comisiile pentru asigurările sociale, create pe lângă comitetele orășenești ale sindicatului cadrelor didactice, din învățământul elementar și mediu. Iată, de pildă, experiența pozitivă în activitatea comisiei pentru asigurări sociale de pe lângă comitetul orășenesc al sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu din orașul Kopeisc. Comisia este compusă din 11 persoane — cei mai buni învățători, educatori și membri ai personalului administrativ din școli. In fruntea comisiei stă președintele comitetului orășenesc al sindicatului, tov. Zencenco.

Pentru o cât mai bună organizare a activității comisiei de asigurări sociale s'au creat grupe conduse de membrii comisiei — funcționari ai comitetului orășenesc și cadre didactice. Grupa de luptă împotriva îmbolnăvirilor este condusă de către tov. Zencenco, grupa de pensii de către învățătoarea Spatco, grupa care se ocupă cu măsurile de însănătoșire — de către inspectorul secției de învățământ orășenești, Cutencov, activitatea financiară de către T. Lapteva.

Comisia pentru asigurări sociale a comitetului orășenesc a dat o mare atenție selecționării activului. 66 de persoane iau parte la munca de protecție a sănătății cadrelor didactice. O mare influență asupra îmbunătățirii activității acestora au avut-o cursurile și seminariile organizate pentru activiști. Pe lângă aceasta s'au ținut patru consfătuiri de instructaj. Mai multe ședințe ale activului au fost consacrate schimbului de experiență în munca delegaților cu asigurările sociale. La una din consfătuiri, delegatele Pliusceva și Neciaeva au arătat cum organizează ele acordarea ajutorului la domiciliu cadrelor didactice bolnave.

In răspândirea experienței de muncă a activului a jucat un rol însemnat gazeta de perete „Delegatul cu asigurările", editată periodic de comisia pentru asigurările sociale a comitetului orășenesc al cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

Cu ajutorul delegaților cu asigurările sociale, comisia organizează prin policlinică controlul stării sănătății învățătorilor și educatoarelor. Aceasta dă posibilitatea de a stabili cine are nevoie, în primul rând, de tratament balneo-climateric. Bazându-se pe rezultatele examenelor medicale, comisia trimite în fiecare an la sanatorii în contul asigurărilor sociale de stat, pe toți cei ce au nevoie de tratament. Pe lângă aceasta, prin alte organizații sindicale se capătă foi de drum la sanatorii și localități balneo-climaterice.

Multă atenție se acordă acelora care și-au închinat întreaga viață muncii de instruire și educare a tineretului. Invățătorii și educatoarele care au ieșit la pensie sunt înconjurați de o grijă permanentă.

Grupa care se ocupă de pensionari, împreună cu comisia pentru locuințe și condiții de trai a comitetului sindical orășenesc, se străduesc să îmbunătățească condițiile de viață ale învățătorilor și educatoarelor.

Comisia de asigurări sociale acordă multă atenție reducerii îmbolnăvirilor cadrelor didactice. Pentru a îmbunătăți protecția sănătății învățătorilor și educatoarelor, membrii grupei de prevenire a îmbolnăvirilor, sub conducerea tov. Zencenco, studiază cauzele îmbolnăvirilor și iau măsuri pentru înlăturarea lor. Această grupă a știut să atragă la înfăptuirea măsurilor de însănătoșire pe delegații cu asigurările sociale din colectivele școlilor și ale instituțiilor de copii. Cu ajutorul lor, s'a stabilit că în școlile și casele de copii din orașul Kopeisc o parte însemnată a îmbolnăvirilor cadrelor didactice este provocată de răceală, din cauza insuficientei preocupări pentru protecția muncii lor.

Rezultatele verificării cauzelor îmbolnăvirilor au fost discutate la consfătuirea activului sindical cu participarea conducătorilor de școli, grădini de copii, case de copii, precum și a personalului secției de învățământ. Cu ajutorul secției orășenești de învățământ, și a conducătorilor de școli, organizația sindicală a reușit să ia măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă ale învățătorilor și educatoarelor. In urma muncii sistematice și bine organizate a tuturor grupelor comisiei pentru asigurările sociale a comitetului orășenesc al sindicatului, numărul cazurilor de îmbolnăvire s'a redus și s'au micșorat cheltuielile privind ajutoarele acordate pentru incapacitate temporară de muncă.

La îndeplinirea cu succes a bugetului asigurărilor sociale contribue și controlul permanent. Grupa financiară a comisiei ține evidența tuturor asiguraților și verifică în mod regulat plata cotizațiilor de asigurare și cheltuirea mijloacelor asigurărilor sociale.

Spre a îmbunătăți folosirea alocațiilor pentru asigurările sociale de stat, grupa financiară a comisiei comitetului orășenesc a organizat cu contabilii școlilor și instituțiilor de copii două consfătuiri de instructaj despre modul de cheltuire a mijloacelor acordate ca ajutor pentru incapacitate temporară de muncă, despre controlul plății cotizațiilor de asigurare și despre întocmirea dărilor de seamă. Această lămurire a fost de mare folos. Ea a avut drept urmare faptul că s'au redus sumele plătite în plus ca ajutoare după foile de spitalizare din cauza stabilirii greșite a stagiului neîntrerupt de către administrație.

Membrii comisiei de asigurări sociale, împreună cu delegații cu asigurările sociale urmăresc prezentarea la timp organizației sindicale a dărilor de seamă despre cheltuirea mijloacelor. Conducătorii școlilor, ai caselor de copii și ai altor instituții prezintă la ședințele comitetului orășenesc al sindicatului rapoarte despre folosirea mijloacelor asigurărilor sociale. Acest control dă rezultate foarte bune. In ultimul timp, organizația sindicală primește la timp listele de cotizații și dările de seamă.

Comisia pentru asigurările sociale a comitetului sindical orășenesc din Kopeisc a acumulat o experiență pozitivă în organizarea muncii de masă. Membrii comisiei au citit la ședințele sindicale referate cu temele: „Asigurările sociale de stat sovietice", „Cum se formează mijloacele asigurărilor de stat și cum se cheltuiesc ele"". Pe lângă aceasta, comisia a organizat vitrina „In ajutorul activului asigurărilor sociale". Aici este ilustrată creșterea bugetului asigurărilor sociale în decursul unui șir de ani, îmbunătățirea deservirii oamenilor muncii cu case de odihnă și sanatorii, asigurarea pensiilor etc. In explicații scurte se arată munca celor mai buni activiști ai asigurărilor, iar un colț special al vitrinei este rezervat publicațiilor cu privire la asigurările sociale.

Activul de asigurări sociale al comitetului orășenesc al sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu depune toate eforturile pentru a îmbunătăți ocrotirea sănătății cadrelor didactice și organizarea odihnei lor.

A. TOCAREVA
președinta comitetului orășenesc al cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

Corupătorii minților

(Despre social-darwinismul și freudismul contemporan)

E. Arab-Oglî
I. Arbatov

Cu cât mai șubrede și mai nesigure devin bazele, putrezite dela un capăt la altul, ale orânduirii capitaliste, cu cât mai evidentă devine incompatibilitatea progresului social cu menținerea sclaviei angajate care și-a trăit traiul, cu atât ideologii burgheziei recurg cu o perseverență mai mare la minciună, calomnie și înșelăciune, socotind că prin aceste „mijloace" vor preveni pieirea inevitabilă a capitalismului condamnat de istorie.

Ei mint și calomniază deoarece știu că oamenii înarmați cu știința înaintată, nu numai că pot cunoaște legile obiective care dirijează desvoltarea naturii și a societății, ci, după cum arată tovarășul Stalin, pot folosi aceste legi în activitatea lor în interesul maselor largi ale poporului. Tocmai deaceea ideologii imperialismului se ridică cu atâta înverșunare împotriva științei în general și, îndeosebi, împotriva învățăturii marxist-leniniste despre legile de desvoltare a naturii. Cu „combaterea" marxismului se ocupă în prezent zeci din cele mai variate „școli" și „curente", încercând fiecare în felul său să zăpăcească mințile oamenilor pentru a le impune planurile criminale ale imperialiștilor.

FALSIFICATORII ȘTIINȚEI

Pe tărâmul „combaterii" marxismului activează de multe zeci de ani fără succes așa numiții social-darwiniști și freudiștii, anatemizând cu solemnitate rațiunea omenească, negând legile sociale și proslăvind instinctele josnice și bestiala „lege a junglei", despre dreptul celui puternic, care, chipurile, dirijează destinele întregii omeniri. Cu toate deosebirile care există între pozițiile inițiale și argumentația pseudoștiințifică la care recurg social-darwiniștii și freudiștii, pe ei îi unește tendința comună de a-l înjosi pe om, de a-l aduce la nivelul animalului.

Speculând respectul și încrederea oamenilor față de știință, contând pe lipsa de informare a cititorului de rând în problemele speciale ale științelor naturii, și unii și alții împodobesc în mod intenționat „operele" lor cu o terminologie quasiștiințifică, cu care încearcă să mascheze esența idealistă și metafizică a „teoriilor" lor. Totodată ei răstoarnă cu picioarele în sus și denaturează fără rușine întregul proces al cunoașterii științifice. „Invățăturile" lor nu se bazează deloc pe datele practicii ci, dimpotrivă, reprezintă o încercare de a înghesui practica, experimentul, în rama unei „teorii", preconcepute, născocită de ei. Singurul lor scop este de a apăra interesele exploatatorilor și ei fac aceasta fără a ține seama de nimic altceva, în ciuda logicii și a faptelor.

Teoria evoluționistă a lui Darwin, care a însemnat o revoluție în știință și a dat o lovitură nimicitoare popimii și concepțiilor idealiste asupra lumii animale și vegetale, a fost întâmpinată cu atacuri furibunde de către reacțiune. Obscurantiștii americani care au organizat faimosul „proces al maimuței" au inclus darwinismul în numărul teoriilor antiamericane și până în ziua de azi interzic predarea lui în școală. Aceasta, totuși, nu i-a împiedicat să-și aleagă ca armă născocirile antiștiințifice care cresc în chip parazitar pe marea descoperire a lui Darwin, născociri care extind legile de desvoltare a lumii animale și vegetale asupra societății omenești.

Tocmai această încercare de fundamentare „pe baza științelor naturii" a legilor bestiale ale junglei capitaliste a căpătat denumirea de social-darwinism. Inviind teoriile sociologice, de mult răsturnate de știință și de viață, ale lui Malthus și Spencer despre „războiul tuturor împotriva tuturor" și camuflându-se în spatele marelui nume al lui Darwin, social-darwiniștii neagă caracterul deosebit al legilor desvoltării sociale și substitue acestor legi, legile biologiei și acestea falsificate în prealabil.

Social-darwiniștii afirmă că atât la baza comportării diferitilor oameni, cât și la baza relațiilor reciproce dintre popoare stă faimoasa „lege a junglei" care, chipurile, este tocmai forța motrice a civilizației. Negând caracterul specific al legilor cărora le este subordonată desvoltarea societății, ei încearcă să dovedească „eternitatea și caracterul natural" al proprietății private asupra mijloacelor de producție, al exploatării omului de către om, al mizeriei popoarelor și al războaielor banditești. Arbitrariul și violența care domnesc în societatea capitalistă, ei le explică prin „lupta pentru existență"; pe moșieri și capitaliști îi prezintă ca „floare a națiunii"; înrobirea și exterminarea popoarelor din țările coloniale și dependente ei le declară o prerogativă „a rasei superioare", iar șomajul, foametea și mizeria, care duc în mormânt milioane de oameni ai muncii, le declară factori binefăcători ai „selecțiunii naturale".

Propovăduind fatalismul și supunerea în fața destinului, insuflând ideea zădărniciei, a inutilității și chiar a caracterului dăunător al luptei colective a oamenilor muncii pentru transformarea societății, social-darwinismul a servit totdeauna drept fundamentare „teoretică" pentru cele mai extremiste teorii sociologice reacționare, începând cu anarho-sindicalismul și terminând cu rasismul. In ultimul timp, născocirile pseudoștiințifice ale social-darwiniștilor au căpătat o deosebită popularitate în rândurile ideologilor imperialismului, mai ales ale celor din S.U.A.

Nu de mult, de pildă, a apărut la New York o „operă teoretică" a geneticianului și biochimistului american K. Haskins „Despre societăți și oameni", întâmpinată cu o reclamă zgomotoasă. In prefața cărții, această „operă" a lui Haskins este proclamată drept o nouă „contribuție fundamentală la cauza luptei împotriva marxism-leninismului". In realitate însă s'a constatat că întreagă această nouă „contribuție fundamentală" reprezintă o repetare a „teoriilor" social-darwiniste, de mult demascate.

„Trebue să ținem minte — își formulează Haskins crezul său — că din punct de vedere fizic omul este, înainte de toate, un animal subordonat acelorași legi ca și restul naturii, și că mulțimea de capcane în care au nimerit alte societăți în evoluția lor pândesc și societatea omenească".

Această mârșavă insultă la adresa omenirii a fost scrisă din însărcinarea directă a Pentagonului, cu scopul nemijlocit de a „combate ideologia sovietică".

Incepând cu declarația că „există o asemănare care te pune pe gânduri între evoluția societății omenești și evoluția altor organizații sociale din natură" (adică, în primul rând a așaziselor insecte sociale), asemănând apoi pe oameni în mod calomnios, cu termitele, furnicile, albinele și alte așazise „animale sociale", Haskins se forțează să dovedească pe 200 de pagini, că sclavia, exploatarea, jaful colonial, războaiele sunt „legi eterne ale naturii" și dirijează atât evoluția animalelor, cât și desvoltarea societății omenești. Insăși natura, spune el, a avut grijă să existe muncitori și conducători, rase războinice, destinate dominației și rase iubitoare de pace, cărora le este rezervat rolul de obiect pentru exploatare și furnizare de sclavi.

Străduindu-se să acționeze cât mai puternic asupra cititorului neinițiat, să-l buimăcească și să-l copleșească pe americanul de rând cu „erudiția" sa, Haskins declară cu tupeu că în raționamentele sale el pornește, chipurile, dela teoria selecțiunii naturale a lui Darwin, dela teoria eredității a lui Mendel, dela teoria mutației a lui De Vrjes, dela sociologia insectelor a lui Fabre și Maeterlink, dela psihologia comparativă, dela biochimie etc. etc. Aruncând, în felul acesta, praf în ochi cu „erudiția sa", Haskins trece la fundamentarea tezei sale principale — capitalismul este perfect și etern — speriind în acelaș timp pe cititori cu cele mai sumbre preziceri în privința viitorului omenirii, dacă ea, doamne ferește, se va lepăda de binefăcătoarea „lege a junglei".

Slugoii americani ai ațâțătorilor la război sunt secundați de colegii lor europeni, care s'au pus în slujba „războiului psihologic" al monopolurilor din S.U.A. Astfel, sociologul francez Boutoule în tratatul său umflat „Războaiele", făcând o analogie între om și animal, vorbește despre legea împingerii de către rasele „superioare" a raselor „inferioare" în regiuni puțin accesibile, sterile și nesănătoase, unde ele sunt condamnate la degenerare și pieire. După părerea acestui învățat, dacă ne e permis să-l numim așa, concurența între specii este cu atât mai cruntă, cu cât ele sunt mai apropiate una de alta, iar rezultatul acestei concurențe sunt războaiele aproape neîntrerupte între grupele uneia și aceleiași specii. Și dacă Haskins, biologizând viața societății, a botezat aceste idei „gene" ale civilizației, iar descoperirile noi în știință și tehnică, „mutații" ale civilizației, Boutoule scrie pur și simplu că „inventarea unei noi arme în societatea omenească este egală cu apariția unei noi specii biologice, ea îl face pe posesorul ei invincibil, dacă imitația nu permite altor grupe să-i opună ceva la rândul lor".

In spatele acestei teze a lui Boutoule nu se ascunde altceva decât fundamentarea teoretică a pretențiilor imperialiștilor americani la dominația mondială care, chipurile, reiese în mod natural din iluzoriul lor „monopol" asupra bombei atomice și a bombei cu hidrogen, arme care fac din ei „o rasă superioară". Dar Boutoule nu se limitează numai la aceasta; el fundamentează „din punct de vedere teoretic" și jaful mondial al imperialiștilor. „La furnici — declară el — stoarcerea bunurilor dela cei învinși capătă un caracter metodic și organizat, dezvăluind toate trăsăturile pe care le-am cunoscut în timpul ocupației Europei dela 1940 până la 1944". In felul acesta, jefuirea produselor alimentare, a vitelor, aducerea cu sila a muncitorilor și chiar răpirea copiilor, pe care le-au practicat hitleriștii în teritoriul ocupat de ei și la care recurg cu plăcere intervenționiștii americani, sunt pe deplin „naturale" și „legitime", deoarece... sunt întâlnite la furnici. Intr'adevăr, o argumentație științifică solidă! Dar slugoii ideologi ai banditilor internaționali sunt lipsiți de scrupule în alegerea dovezilor. Ei au un singur scop — de a fi pe placul stăpânilor lor.

Or, se știe că acum mai bine de o sută de ani, „teoriile" social-darwiniștilor, folosite și mai înainte de burghezie pentru justificarea și fundamentarea inegalității sociale și naționale, a exploatării și a jugului colonial, au fost demascate definitiv de Marx și Engels, care au arătat că desvoltarea societății omenești este determinată nu de lupta pentru existență între indivizi izolați sau chiar între popoare întregi, ci de lupta între exploatați și exploatatori, adică de lupta de clasă.

Fondatorii marxismului au arătat că, deși omul, ca orice ființă vie, este subordonat într'o anumită măsură legilor biologice — el se naște, se hrănește, se înmulțește, moare — aceste legi nu pot fi nicidecum extinse asupra desvoltării societății omenești. Engels a dat o definiție clasică a specificului istoriei societății omenești. El a arătat că și animalele au o istorie, anume istoria originii și desvoltării treptate până la starea lor actuală. Dar ele sunt obiecte pasive ale acestei istorii, iar faptul că participă la ea, are loc fără știința și dorința lor. Oamenii, dimpotrivă, cu cât se îndepărtează mai mult de animale în sensul strict al cuvântului, cu atât își construesc ei înșiși într'o măsură mai mare istoria lor, conștienți de acțiunile lor, cu atât mai mică devine influența urmărilor neprevăzute, a forțelor necontrolabile asupra acestei istorii, și cu atât mai precis corespunde rezultatul istoric scopului propus dinainte.

Marx și Engels au arătat că rezultatul luptei pentru existență în lumea animală sau vegetală este numai adaptarea unui animal sau a unei plante prin modificarea naturii sale biologice la un mediu pe care animalul sau planta respectivă nu-l poate schimba, în timp ce desvoltarea societății omenești duce la modificarea permanentă a mediului, care se reflectă în schimbarea formațiilor social-economice. In lucrarea sa „Dialectica naturii", Engels arată că animalul, în cel mai bun caz, ajunge cel mult să-și depoziteze hrană pe când omul o produce; el obține asemenea mijloace pentru viață (în cel mai larg sens al cuvântului), pe care natura fără el nu le-ar fi produs. Aceasta face imposibilă orice extindere fără rezerve a legilor vieții societăților de animale asupra societății omenești.

Născocirile mincinoase ale obscurantiștilor care filozofează despre natura „biologică" a legilor de desvoltare a societății omenești au servit totdeauna ca armă reacțiunii provocatoare de războaie. Aceste încercări interminabile de a „combate marxismul" au fost la timpul lor demascate de V. I. Lenin, care a arătat că, deși nu e nimic mai ușor decât să lipești etichete „biologico-sociologice" sau altele unor fenomene precum sunt crizele, revoluțiile, luptele de clasă etc., nu există însă totodată ocupație mai sterilă mai scolastică, mai moartă.

Inconsistența științifică a social-darwinismului n'a împiedicat slugile contemporane ale monopolurilor să folosească iarăși și iarăși această „teorie" de mult falită, fundamentând cu ajutorul ei fiecare nouă crimă împotriva umanității, uneltită de reacțiune.

Acelaș caracter de surogat ca și „concepția" social-darwinismului îl are și freudismul (sau psihanaliza). Acest curent a pornit dela medicul și psihologul austriac S. Freud — creatorul unei mici școli reacționare în psihologie și psihiatrie, ale cărei concluzii idealiste au fost îmbrățișate de sociologii burghezi pentru lupta împotriva ideologiei progresiste, cu adevărat științifice, a proletariatului care se ridica. Și aici obscurantismul extremist și mistica sunt promovate sub steagul „celor mai noi" realizări ale științei. Freudismul a luat naștere la sfârșitul secolului trecut, în epoca intrării capitalismului în ultimul stadiu al desvoltării sale — stadiul imperialist — aproximativ tot atunci când, folosindu-se de sfărâmarea vechilor concepții științifice, îndeosebi în domeniul fizicii, reacțiunea filozofică „a inventat" empiriocriticismul, empiriomonismul și alte diverse „teorii" care urmăreau „combaterea" materialismului.

Pentru a fundamenta renunțarea la înțelegerea științifică rațională a legilor societății, freudiștii încearcă să folosească medicina și psihiatria. Ei explică întreaga comportare a omului ca fiind un rezultat al instinctelor biologice, „sădite" în el dela naștere și, în primul rând, un rezultat al înclinațiilor sexuale inconștiente, precum și al înclinațiilor spre dominație, spre moarte etc. înclinații care, potrivit „teoriilor" lor, stau atât la baza activității creatoare a oamenilor, cât și la baza acțiunilor lor destructive. Negând orice rol al mediului exterior în comportarea omului, ei reduc în acelaș timp, în toate felurile, rolul conștiinței lui. După Freud — fondator și „teoretician" al psihanalizei — conștiința nu este decât „un strat superficial al aparatului spiritual", iar baza întregului psihic și forța motrice a comportării omului sunt înclinațiile sexuale, reținute în mod artificial și împinse în regiunea „subconștientului". Cu ajutorul unor asemenea născociri delirante, împodobite cu o mulțime de termeni complicați, freudiștii încearcă să explice întreaga viață socială a oamenilor în toată complexitatea ei. Ei consideră „inconștientul" drept singura forță a progresului social, drept factor determinant al relațiilor reciproce dintre oameni.

Teoria mistică a freudiștilor despre „atotputernicia" sexului, teorie care oglindește clar marasmul civilizației burgheze moderne, le-a venit cum nu se poate mai bine la îndemână imperialiștilor americani. Ei o folosesc pe scară largă pentru justificarea tuturor viciilor sistemului capitalist. Acest lucru nici nu e de mirare, deoarece din această „teorie" reiese că societatea burgheză este în deplină concordanță cu natura omului, cu toate instinctele și înclinațiile animalice ce-i sunt proprii.

„Dece trebue să negăm noi — declară cu sinceritate psihanalistul Bendeck în paginile revistei „Acta psihologica" — că proprietatea privată nu este numai o invenție omenească? Există și animale care sunt legate de anumite lucruri, ca și noi. Ideea războiului este deasemeni de origină animală, la fel ca și ideea sclaviei, a asupririi și a exploatării. Acelaș lucru se poate spune și despre ura de rasă, căci și ea poate avea loc în lumea animală".

Psihanaliza a fost folosită intens în timpul său de hitleriști, iar astăzi este propagată pe scară largă în S.U.A. In S.U.A. și în alte țări capitaliste, piața cărții este literalmente inundată de scrierile freudiștilor contemporani care încearcă să insufle oamenilor ideea condiționării „sexuale" aproape a tuturor fenomenelor vieții sociale — și a războiului, și a exploatării, și a lipsei de drepturi sociale. Sub masca „științei" freudiștii cercetează chiar și „psihopatologia" politicii externe și interne. Ei seamănă în rândurile oamenilor neîncrederea în viitor, sentimentul că sunt condamnați și pasivitatea în fața „forțelor inconștiente" care, chipurile, determină și comportarea lor proprie, și întreaga viață socială, și desvoltarea istorică. Astfel, un oarecare Monay Kirlee afirmă în cartea „Psihanaliza și politica", apărută de curând la New York, că „o societate perfectă, fără ură, lăcomie și conflicte este o utopie incontestabilă, necompatibilă cu trăsăturile determinante ale omului".

După cum a arătat just revista progresistă americană „Science and Society", „ofensiva împotriva rațiunii prin asemenea mijloace ca terorizarea intelectualității, arderea cărților și controlul din ce în ce mai intens asupra școlilor și universităților este complectată cu mijloace mai rafinate ca propagarea ideologiei „inconștientului". Această ideologie este folosită pentru a reduce rolul conștiinței și puterea rațiunii, creînd impresia că omul ar fi condus de forțe iraționale, ce nu pot fi supuse controlului. Baza filozofică a freudismului este iraționalismul extremist și idealismul subiectiv, care pretind că pot explica toate fenomenele exterioare ale psihicului omenesc. O asemenea concepție despre natură și societate, după cum se știe, nu are nimic comun cu știința. In realitate, după cum a arătat tovarășul Stalin, „eul" nostru există numai în măsura în care există condițiile exterioare care provoacă impresii în „eul" nostru.

Lucrările remarcabilului savant materialist rus I. P. Pavlov au lipsit psihanaliza și de acea jalnică frunză de smochin „a caracterului științific" cu care freudiștii mascau esența ei idealistă. Cercetările lui Pavlov asupra bazelor fiziologice ale activității nervoase superioare n'au lăsat piatră peste piatră din teoria freudistă despre „inconștient". Lucrările lui Pavlov au fost o nouă confirmare a punctului de vedere materialist despre baza materială, fiziologică, atât a instinctelor cât și a activității nervoase superioare, cu un cuvânt, a tuturor fenomenelor complexe ale comportării și conștiinței omului. Astfel, în special învățătura sa materialistă despre vis, hipnoză, letargie, etc. a demascat și „sfânta sfintelor" psihanalizei — analiza mistică a visurilor, pusă de Freud la baza „teoriei" sale despre rolul determinant al senzațiilor sexuale în viața psihică.

Incă la începutul secolului nostru, demascând născocirile dușmanilor socialismului și ai oamenilor muncii, născociri care afirmau că instinctele josnice și înclinațiile bestiale sunt dela începutul începuturilor proprii omului și că ele, chipurile, fac imposibilă stabilirea dreptății sociale în societate, tovarășul Stalin scria: „In ceeace privește „sălbaticele" simțuri și concepții ale oamenilor, acestea nu sunt chiar atât de veșnice cum cred unii: a fost o epocă, epoca comunismului primitiv, când omul nu admitea proprietatea privată; pe urmă a venit o epocă, epoca producției individualiste, când proprietatea privată a pus stăpânire pe simțămintele și rațiunea oamenilor; se apropie o nouă epocă, epoca producției socialiste, și nu va fi de mirare dacă

Gorchi — marele educator

N. M. Cuznețov, erou al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a lăsat comandantului său înainte de a pleca în misiunea primejdioasă în care și-a aflat moartea, următoarea scrisoare:

„Iubesc viața. Sunt încă tânăr. Dar dacă trebue să mă jertfesc pentru Patria mea, pe care o iubesc ca pe o mamă, o voi face. Să știe fasciștii de ce este capabil un patriot rus și un bolșevic. Să știe că poporul nostru nu poate fi supus, după cum nu poate fi supus soarele. Eu voi muri, dar în memoria poporului meu eroii rămân nemuritori.

„Tu ai murit, dar în cântecele celor îndrăzneți și cu voință dârză vei trăi deapururea ca o pildă vie, ca o mândră chemare spre libertate, spre lumină!" Este bucata mea preferată din Gorchi. Tineretul nostru s'o citească cât mai des".

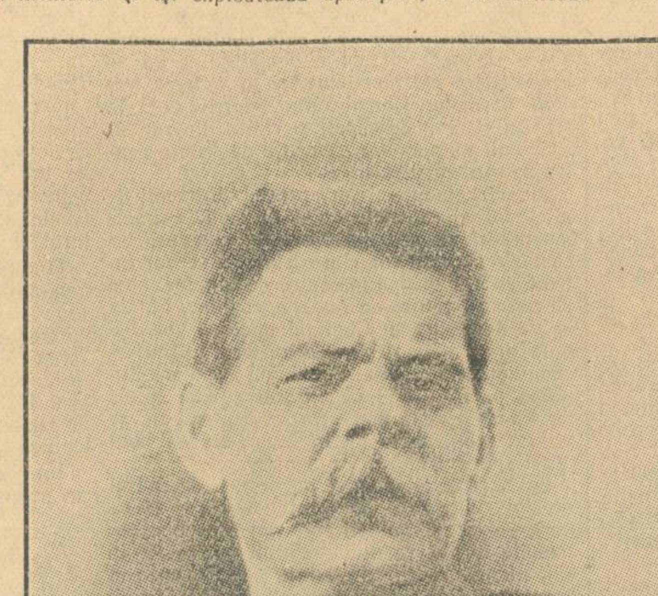

Această zguduitoare mărturisire vorbește cu putere despre forța educativă a operelor lui Maxim Gorchi, marele scriitor rus care, continuând tradiția lui Pușchin, Lermontov și Necrasov, a lui Gogol, Tolstoi și Cehov, a deschis căi noi literaturii, a descoperit metoda realismului socialist și a creat pentru prima oară în istoria literaturii chipul muncitorului înaintat, pătruns de ideologia socialistă, capabil să-și dăruiască toate forțele triumfului cauzei clasei sale. Opera lui Maxim Gorchi — dela a cărui naștere s'au împlinit de curând 85 de ani — opera aceasta voluminoasă, în care marele scriitor a creat atâtea figuri de oameni puternici, de o măreție sufletească cu totul excepțională, constitue o adevărată școală a umanismului socialist, a patriotismului înflăcărat, a internaționalismului proletar.

Invățătorii și profesorii din țara noastră care luptă pentru făurirea unui tineret însuflețit de idealurile nobile ale clasei muncitoare, găsesc în operele lui Maxim Gorchi o armă educativă de cea mai mare însemnătate.

Umanismul socialist înseamnă în primul rând dragoste și stimă pentru om. Or, întreaga creație gorchiană este străbătută de această dragoste. Idealul lui Gorchi este omul puternic, care-și dăruie toate forțele colectivității sale, este eroicul Danko, care-și smulge inima din piept și o ridică întocmai unui steag pentru a lumina calea poporului său către libertate, este viteazul care, în lupta pentru libertate și înălțarea omului, nu-și cruță nici un efort.

„Omul — ce mândru sună acest cuvânt!" exclamă unul dintre eroii lui Gorchi. Atât de mare e dragostea lui Gorchi pentru om, încât el descoperă umanitatea profundă a acestuia, calitățile și pornirile nobile, chiar în rândurile acelora pe care condițiile vitrege ale societății capitaliste i-au aruncat „la fund, în mlaștină". Gorchi urăște însă cu o ură profundă oamenii meschini, egoiști, care nu se gândesc decât la ei și care, pentru a dobândi cât mai multă bogăție, își siluesc și își exploatează aproapele, îl înstrăinează pe om tocmai de umanitatea sa. „Jignirile aduse omului nu se uită. Și — nici să nu se uite!" — rostește marele Gorchi.

In numele omului pe care capitalismul îl sluțește sufletește și îl abrutizează, pe care-l îndepărtează de el însuși, urăște Gorchi cu atâta patimă societatea capitalistă. Negustorii din romanul „Foma Gordeev" nu mai sunt oameni, ci brute. Romanul „Intreprinderea Artamanov", desvălue cu o forță deosebită procesul acesta de abrutizare, de secătuire a omului, proces condiționat de existența societății capitaliste, a exploatării omului de către om.

Toate personagiile pozitive ale cărților lui Gorchi pledează pentru o societate în care omul va fi liber și stăpân pe destinul său, în care, lucrând pentru colectivitate, să lucreze pentru sine, în care fericirea supremă va fi libertatea și munca. Pavel Vlasov din romanul „Mama" și Nil din piesa „Micii burghezi" sunt purtătorii idealurilor gorchiene despre o nouă orânduire socială. Și Pavel Vlasov este în acelaș timp un model de educație a voinței, un caracter tare pe care nici un sacrificiu nu-l poate abate dela drumul ales, dela lupta măreață pe care o duce.

Gorchi ne învață să urâm cu o ură sfântă capitalismul robit „diavolului galben" și să nu cruțăm nici un efort pentru realizarea nobilului ideal al socialismului, care condiționează fericirea și libertatea omului, redobândirea de către dânsul a umanității sale

Ceeace dă vieții omului sens și măreție este tocmai munca creatoare. Munca — după Gorchi — este creatoarea culturii, este calea spre sărbătoarea generală a rațiunii și a frumuseții.

„Am credința că toate enigmele și tragediile vieții noastre — scria el — se vor rezolva numai prin muncă și numai munca va putea realiza atrăgătorul vis al egalității între oameni, al unei vieți în care va domni dreptatea".

Lungile sale călătorii prin Rusia i-au prilejuit lui Gorchi o aprofundată cunoaștere a sufletului nobil al marelui popor rus. Intreaga lui operă este un imn adresat poporului înțelept, harnic și bun, care a dat naștere unor asemeni titani ca Pușchin, Tolstoi și Lenin, pe care Gorchi i-a slăvit în scrierile sale. Intreaga lui operă este o școală a patriotismului înflăcărat, o școală a urei împotriva șovinismului. Ca publicist, Gorchi a luptat cu pasiune, cu forță și cu talent inegalabil pentru nobilele idealuri ale internaționalismului proletar, ale democrației și socialismului, împotriva fascismului și a războiului, care abrutizează și distrug omul, opresc munca creatoare, împiedică desvoltarea culturii și științei.

Cărțile lui Gorchi sunt, de aceea, neprețuite instrumente în mâna celor care educă un tineret nou. Să învățăm tineretul nostru să iubească opera lui Gorchi, să urmeze exemplul măreț al eroilor zugrăviți de el, eroi ai luptei pentru un viitor fericit al omenirii.

A. IONESCU

Pentru popularizarea adevăratelor metode înaintate

In numărul său din 24 Martie 1953, ziarul „Viața Capitalei" publică un reportaj intitulat „Tânăra învățătoare". Fără îndoială că popularizarea prin presă a învățătorilor devotați misiunii nobile de educatori ai tineretului în spiritul moralei comuniste este un fapt pozitiv. Din nefericire însă, lucrurile se opresc aci. Reportajul „Tânăra învățătoare" (semnat I. M.) care descrie aspecte din activitatea tovarășei Ecaterina Malciu, învățătoare la școala din comuna Domnești, raionul Mihăilești, nu reușește să scoată în relief trăsăturile învățătorului de tip nou, a cărui frumusețe morală constă tocmai în faptul că muncește și luptă neobosit pentru educarea copiilor poporului, pentru desăvârșirea revoluției noastre culturale.

„Nu mi-a fost deloc ușor, la început, ne-a spus tovarășa Malciu. Eram descurajată că nu pot îndeplini planul de școlarizare, la clasa V-a. Dar am avut mereu în minte exemplul luminos al învățătoarei care, acolo în Siberia, la Șatrii, a învins greutăți mult mai mari. Am stăruit, le-am vorbit cu răbdare părinților despre necesitatea de a-și trimite copiii la școală. Și astfel, Vasile Petra și Voicu Mariana sunt azi elevi bursieri în clasa I-a. Și în munca de alfabetizare am avut greutăți. Constantin Ioana susținea morțiș că „n'o ajută capul". Până la sfârșit și-a dat seama că n'are dreptate. Cu stăruință ea a început să obțină rezultate tot mai bune".

Dacă reportajul prezintă portretul moral al învățătorului de tip nou cu totul schematic, lucrurile se complică atunci când autorul trece în domeniul pedagogiei. Vrând să arate cum tov. Ecaterina Malciu obține bune rezultate la învățătură, autorul reportajului popularizează o „metodă" de mult condamnată de practica muncii instructiv-educative. Subliniem că, de altfel, orientându-se just tov. Ecaterina Malciu nu mai folosește această metodă încă de anul trecut. Este vorba de „metoda" întrecerilor la învățătură, metodă cu totul nepedagogică. In școli, întrecerile de orice fel, cu atât mai mult întrecerile la învățătură, determină un ritm de lucru în asalturi, înlocuesc munca metodică și perseverentă a elevilor cu un stil de muncă de campanie și duc la vulgarizarea concepției despre metoda întrecerilor socialiste. Tocmai de aceea, tov. Ecaterina Malciu poate să-și exprime cu drept cuvânt nedumerirea: „Oare când am greșit, anul acesta, când am scos întrecerile din școală, sau anul trecut, când ele se practicau?". Ca dânsa se vor fi întrebat mulți învățători și profesori din Capitală și din regiunea București, care au citit reportajul „Tânăra învățătoare". Acest reportaj pornit dintr'o intenție lăudabilă, a ajuns până la sfârșit, să semene confuzii în mințile învățătorilor și profesorilor. Aceasta este cu atât mai grav cu cât faptul se produce după ce „Scânteia" în articolul redacțional „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", sublinia importanța pe care o are în munca învățătorilor și profesorilor perfecționarea activității pedagogice, îmbunătățirea colaborării cu organizațiile de tineret și cu părinții ca mijloc principal pentru lichidarea cazurilor de rămânere în urmă la învățătură a unor elevi.

Dacă autorul reportajului ar fi studiat cu atenție munca tinerei învățătoare Ecaterina Malciu ar fi putut să vadă cu câtă grijă se pregătește ea pentru lecție, pe care o consideră forma de bază a procesului instructiv-educativ. Dacă autorul s'ar fi interesat mai îndeaproape de felul cum lucrează învățătoarea cu elevii, ar fi văzut că ea acordă o deosebită grijă îndrumării elevilor pentru activitatea individuală — mijloc principal pentru însușirea cunoștințelor.

Autorul reportajului „Tânăra învățătoare" a dat o imagine falsă a învățătorului de tip nou, din cauza unei superficiale documentări. Reportajul său e generator de confuzii, datorită ignoranței autorului în problemele de pedagogie, pe care le-a abordat totuși cu o neîngăduită ușurință.

FLORIN ANGHEL

Consiliul pedagogic analizează munca desfășurată pe pătrarul III

La școala medie de 10 ani nr. 1 fete din București, consiliul pedagogic se ocupă din ce în ce mai temeinic de ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor. In cadrul ședinței ținute Vineri, 27 Martie a.c., s'au analizat cu toată seriozitatea rezultatele obținute de școala noastră pe pătrarul III.

Atât darea de seamă prezentată de tovarășa directoare, cât și discuțiile ce s'au dus, au avut ca bază de orientare sarcinile trasate la consfătuirea din Ianuarie și obiectivele specifice școlii noastre, stabilite în planul general al școlii.

Astfel, darea de seamă a arătat că datorită legăturii strânse ce s'a realizat, în acest pătrar, între toți factorii educativi ai școlii, între profesori, diriginți, organizațiile de tineret, părinții elevilor și conducerea școlii — frecvența s'a îmbunătățit foarte mult, atingând la unele clase procentul de 100%, iar numărul corigentelor și al repetentelor a scăzut simțitor față de situația de pe pătrarul II.

Schimbul larg de experiență realizat cu prilejul consfătuirii din Ianuarie, ca și lămurirea diferitelor probleme legate de planificare, de activitatea instructiv-educativă ce a avut loc în cadrul ședințelor pe secții, au contribuit în largă măsură la îmbunătățirea muncii tuturor cadrelor didactice din școala noastră.

In acest pătrar, învățătoarele și profesoarele au reușit mai bine, prin lecțiile desfășurate să ajute elevele să-și formeze o concepție materialistă despre lume.

In cadrul lecțiilor de geografie, de științe naturale, de istorie, în orele de literatură, profesoarele au reușit mai bine să arate elevelor interdependența fenomenelor, să le facă cunoscute diferite legi ale desvoltării în natură și societate. Profesoarele de limba română, în prezentarea operelor lui Boliac, Alexandrescu, Bălcescu, Eminescu, Caragiale, au reușit să convingă elevele asupra faptului că literatura este condiționată de viața economică și că ea oglindește pe plan literar contradicțiile vieții sociale, că este o armă de luptă pentru libertatea poporului muncitor, pentru demascarea exploatării.

Aplicând cu perseverență învățătura tovarășului Stalin în predarea gramaticii, a literaturii, profesoarele au reușit să ajute elevele să se exprime mai corect, să facă din ce în ce mai puține greșeli de ortografie.

Urmând exemplul profesorilor și învățătorilor sovietici, cadrele didactice dela școala noastră au căutat să lege mai strâns cunoștințele teoretice de practică. In pătrarul III, s'au organizat mult mai bine lucrările de laborator, după metoda frontală, metodă sovietică. Laboratorul de științe naturale, colțul viu al naturii au fost zilnic frecventate de eleve care s'au antrenat în diferite lucrări. La orele de fizică s'a insistat cu deosebire asupra rezolvării problemelor legate de desvoltarea industriei noastre, de transformarea socialistă a agriculturii. Pentru adâncirea cunoștințelor însușite în orele de curs, precum și pentru o mai bogată înzestrare a laboratorului de fizică, elevele au fost inițiate să construiască cu mijloace locale diferite aparate. S'au construit, de pildă, dinamometre, sonerii, pendulul lui Maxwell etc.

O mare atenție s'a acordat educației literare și artistice a elevelor. In acest scop, pe lângă munca desfășurată la lecții, în cadrul cercului de literatură s'au organizat referate, discuții asupra operelor scriitorilor progresiști, întâlniri cu scriitorii. Intâlnirea cu scriitoarea Lucia Demetrius, de pildă, a fost deosebit de rodnică. Preocupându-se de educația creației dramatice, profesoarele de limba română au ajutat elevele să formeze cercul dramatic al școlii, precum și un teatru de păpuși.

In general, s'au obținut rezultate bune la învățătură, întrebuințându-se în mai mică măsură grupele de învățătură. Având-se în vedere că lecția este forma de bază a învățământului, cadrele didactice au pregătit lecțiile cu multă grijă, au organizat experiențe variate în cadrul lecțiilor, au îndrumat elevele cum să-și ia notițe, cum să învețe după manual și după notițele luate, cum să-și pregătească temele pentru acasă.

Toate aceste realizări s'au datorat în mare măsură faptului că pe pătrarul III cadrele didactice au depus eforturi mult mai organizate pentru ridicarea nivelului ideologic, ceeace a contribuit la adâncirea caracterului științific al lecțiilor, la o mai bună organizare a muncii.

De asemenea, succesele obținute de eleve și mai ales de elevele care erau rămase în urmă pe primele două pătrare se datoresc și străduințelor depuse de elevele utemiste, sprijinului susținut al organizației U.T.M. din școală. Prin graficele de frecvență, prin gazeta de perete a școlii și gazetele pe clase, prin ședințele de analiză a muncii, la care elevele fruntașe și-au expus metodele de lucru, prin organizarea ajutorului reciproc între eleve, organizația U.T.M. din școală a reușit să trezească în rândurile elevelor mai multă răspundere față de datoriile pe care le au, mai multă conștiinciozitate în muncă.

Atât darea de seamă, cât și discuțiile au scos în relief însă nu numai realizările, ci și lipsurile ce mai există în munca noastră. Astfel, s'a constatat că, cu toate succesele înregistrate, în ultimele clase încă mai sunt eleve care nu scriu corect, care nu citesc suficient, rezumându-se la notițele luate în clasă; că încă mai sunt eleve care nu rezolvă cu ușurință problemele de matematică, care învață mecanic, care nu știu să lege cunoștințele teoretice de practică.

Lipsurile elevelor au însă la bază înseși lipsurile noastre. Atitudinea noastră față de muncă nu constitue încă cel mai bun exemplu pentru eleve. Unele tovarășe profesoare răpesc recreația elevelor întârziind peste ore, pentru a-și termina lecțiile. Cercurile noastre de specialitate nu se țin regulat și, ca urmare, nici cercurile pe materii ale elevelor nu se desfășoară în mod organizat, regulat. Deși lucrările de sfârșit de pătrar au fost planificate din timp, totuși ele au fost destul de apropiate unele de altele, provocând supraîncărcarea elevelor. Ajutorarea elevelor rămase în urmă la învățătură nu a fost încă organizată în forme variate. De multe ori, profesoarele școlii noastre s'au rezumat la meditații cu aceste eleve, dintre care unele au lipsit cu regularitate. De asemenea, tovarășa directoare a școlii nu și-a îndeplinit întotdeauna planul zilei, în ceeace privește îndrumarea și controlul la ore. Planurile de lecții nu au fost văzute și discutate de fiecare dată.

Este adevărat că în munca noastră am avut și serioase greutăți obiective. Lipsa de manuale de limba română pentru clasa a VIII-a, lipsa unor antologii se resimte puternic în nivelul de cunoștințe al elevelor, care, din această cauză, învață mai mult după notițe.

Ținând seama de lipsurile constatate, consiliul pedagogic a hotărît să se ia măsuri pentru îmbunătățirea muncii pe pătrarul IV. Atât activitatea cercurilor de specialitate, cât și activitatea cercurilor de elevi vor fi strâns legate de viață, de problemele producției. In organizarea recapitulării materiei vor fi căutate forme deosebit de interesante, care să determine elevele la studiu susținut, să le dea posibilitatea să-și adâncească și să-și lărgească cunoștințele însușite. Pentru ridicarea calității lecțiilor de predare, de repetare și de sistematizare a materiei, s'a hotărît să se intensifice schimbul de experiență între profesoarele școlii. Pentru a se asigura o temeinică pregătire a elevelor pentru examene, se va acorda un timp suficient în planificarea muncii pe pătrarul IV pregătirii lucrărilor de control, sintezelor. S'a hotărît să se acorde o grijă deosebită evitării supraîncărcării elevelor, respectării stricte a duratei orelor de clasă, precum și ajutorării elevelor rămase în urmă la învățătură.

Indeplinind toate aceste sarcini, suntem sigure că elevele școlii noastre își vor însuși în mod temeinic cunoștințele prevăzute în programă, că vor intra în examenele de sfârșit de an bine pregătite.

ALEXANDRA VERDEȘ
profesoară la Școala medie de 10 ani nr. 1 fete din București

Cadrele didactice studiază lucrarea tovarășului Stalin

In orașul Ploești, cadrele didactice studiază în mod organizat geniala operă a tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Până în prezent, învățătorii și profesorii care fac parte din cercurile de studiu organizate de Comitetul orășenesc P.M.R. au ascultat conferințe despre: caracterul obiectiv al legilor economice în socialism; legea concordanței obligatorii a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție; legea economică a desvoltării planificate proporționale a economiei naționale.

Aceste conferințe, au fost urmate de seminarii, în cadrul cărora învățătorii și profesorii au discutat cu seriozitate o serie de probleme. Astfel, a fost discutată cu mult interes problema caracterului obiectiv al legilor economice în socialism Deasemenea, au fost lămurite întrebările în legătură cu folosirea legii economice a concordanței obligatorii a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție de către statul nostru, care pe baza acestei legi, a socializat mijloacele de producție industrială, le-a transformat în proprietate a întregului popor și, în felul acesta, a desființat sistemul exploatării și a creat forme socialiste în economie

Cei mai mulți dintre învățătorii și profesorii care participă la seminarii studiază atent problemele, conspectează bibliografia indicată și participă activ la discuții. Propagandiștii acordă o mare atenție legării studiului de problemele muncii practice a cadrelor didactice, în special de problemele predării istoriei, a Constituției R.P.R. etc. precum și de problemele activității educative și obștești.

★

Cadrele didactice din orașul Craiova au început studiul organizat al operei tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Comitetul sindical și secția de învățământ a orașului Craiova sprijină, sub îndrumarea Comitetului orășenesc P.M.R., studiul cadrelor didactice.

---

sentimentele și rațiunea oamenilor vor fi pătrunse de năzuințe socialiste. Oare existența nu determină sentimentele și concepțiile oamenilor ?".

Realizările științei, întregul mers al desvoltării istorice sunt o mărturie convingătoare a totalei inconsistențe științifice a social darwiniștilor și freudiștilor. Dar, după cum arată Marx, în știința burgheză „nu mai e vorba acum dacă cutare sau cutare principiu teoretic este adevărat, ci dacă este folositor sau vătămător capitalului, dacă îi este comod sau incomod, dacă este sau nu este pe placul poliției". Și dacă considerentele polițienești ale imperialismului american contemporan cer înșelarea în masă a oamenilor, justificarea fascismului și agresiunii, proslăvirea barbariei — pe scenă apar din nou fără rușine zeci de „teorii" și „învățături" falimentare inclusiv social-darwinismul și freudismul.

JUSTIFICAREA AGRESIUNII ȘI A RAZBOAIELOR DE COTROPIRE

Pentru a deslănțui războiul nu sunt suficiente goana înarmărilor, construcția de baze militare și înjghebarea blocurilor agresive. Pentru a pregăti și pentru a duce un război banditesc trebue în prealabil zăpăciți, trebue prinși în mreaja minciunilor milioane de oameni simpli, în mâinile acestora, trebue puse prin înșelăciune, arme. De aceea, ideologii imperialismului încearcă înainte de toate, să dezarmeze din punct de vedere ideologic pe partizanii păcii. Ei depun toate sforțările pentru a ascunde adevăratele cauze ale războiului întreprins pentru asigurarea profiturilor maximale ale capitaliștilor, în scopul de a arunca vina pentru războaiele imperialiste fie asupra popoarelor iubitoare de pace, fie asupra „legilor firești ale naturii sau psihicului omenesc".

Faimoasa „lege a junglei" a devenit astăzi, în Statele Unite ale Americii, aproape o doctrină oficială. Se știe că un propovăduitor al „legii junglei" în politica externă a fost și ministrul de război al S.U.A Forrestal. Confidențele ațâțătorilor la un nou război mondial nu lasă nicio îndoială cu privire la ceeace înțeleg ei prin noțiunea de „lege a junglei". Orbiți de ura față de popoarele iubitoare de pace, imperialiștii americani amenință că vor trimite avioane „cu încărcătură de bombe atomice, incendiare și bacteriologice pentru a omorî copiii în leagăn, bătrânele în timpul rugăciunii, muncitorii la munca lor".

In această direcție desfășoară în prezent o febrilă activitate o întreagă pleiadă de social-darwiniști și freudiști — „popularizatori", a căror sarcină este de a răspândi cât mai larg „argumentarea științifică" a teoreticienilor lor, de a otrăvi cât mai mulți oameni cu otrava urii între oameni, de a le insufla instincte bestiale. Cărțile apar, una după alta, în tiraje uriașe, se fabrică zilnic zeci de articole și transmisiuni radiofonice, care proslăvesc în mod deschis „legea junglei".

„Omul, — scrie în cartea intitulată „Cine iubește pacea ?" un oarecare Welgart — se comportă în ceeace privește pe cei din apropierea sa — alți oameni — absolut la fel cum a învățat el să se comporte, apărându-se împotriva fiarelor sălbatice din junglă". Menționând cu regret că în constituția S.U.A. „nu există un articol care ar pedepsi cu scaunul electric pe un sfânt nevinovat asemănător cu un copil" (este vorba de cei care se comportă față de cei din jurul lor nu după „legea junglei") Welgart declară: „In cei mai mulți din noi se ascunde o fiară sălbatecă care abia așteaptă momentul când va reuși să scape la libertate".

Pentru a declara nenaturală, dăunătoare și zadarnică lupta pentru prevenirea războiului, welgarții caută să-i convingă pe americani: „Dacă noi singuri, ca indivizi umani, nu putem frâna instinctele noastre bestiale cele mai josnice, nu putem avea speranță că popoarele ar putea atinge idealurile păcii".

Intr'unul din articolele culegerii apărută de curând în S.U.A. subtitlul elocvent „Tensiunea internațională — psihopatologie a relațiilor dintre popoare" se spune: „Omul poate atât de ușor să urască și să nimicească pe membrii propriei sale specii, încât aceasta constitue o prerogativă pe care el n'o împarte cu niciun alt animal vertebrat, ci numai cu insectele"! Afirmând că omului, din momentul nașterii sale și până la moarte, îi sunt proprii „impulsuri de antropofag" care, chipurile, constitue „trăsătura cea mai obișnuită a oamenilor", acelaș autor — Jones, președintele de onoare al Asociației internaționale a psihanalizei — declară: „...In om există o permanentă facultate de dușmănie, agresivitate și cruzime față de cei din apropierea sa".

Cu el cântă într'un ison profesorul Clide Klukhone dela universitatea din Harward, care declară că războaiele „la fel ca și crimele și alte acte de violență, atât cele „individuale" cât și cele „colective" — sunt provocate de faptul că în fiecare societate există, chipurile, o anumită cantitate de agresivitate liber cântărită".

Cu toată răspândirea intensă a acestor născociri de canibali, ațâțătorilor la război și lacheilor cu diplomă ai acestora le vine din ce în ce mai greu să convingă sutele de milioane de oameni simpli de „binefacerile" și „inevitabilitatea" războaielor. Treziți la o viață conștientă în cele mai îndepărtate colțuri ale globului pământesc, masele de oameni ai muncii recunosc din ce în ce mai limpede că singurii și adevărații vinovați de punerea la cale a războaielor de agresiune sunt imperialiștii.

In opera sa clasică, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarășul Stalin, formulând legea fundamentală a capitalismului contemporan, descoperită de el, a arătat adevăratul izvor al războaielor imperialiste, care stă în însăși modul de producție capitalist. „Tocmai nevoia de a căpăta profituri maximale — ne învață tovarășul Stalin — împinge capitalismul monopolist la pași atât de riscanți ca subjugarea și jefuirea sistematică a coloniilor și a celorlalte țări înapoiate, transformarea unei serii de țări independente în țări dependente, organizarea de noi războaie, care sunt pentru magnații capitalismului contemporan cel mai bun „business" pentru obținerea de profituri maximale, însfârșit încercările de a cuceri dominația economică mondială".

Intreaga politică de după război a Statelor Unite este o confirmare clară a acestei analize profunde a capitalismului contemporan, făcută de I. V. Stalin. Tocmai tendința nestăvilită a monopoliștilor americani de a obține profituri maximale a determinat întreaga politică a S.U.A., care desfășoară o febrilă goană a înarmărilor, înrobesc alte țări capitaliste, au început intervenția criminală împotriva popoarelor coreean și chinez și urmăresc în mod deschis linia deslănțuirii unui nou război mondial pentru instaurarea dominației lor mondiale.

Această goană a înarmărilor duce la îmbogățirea nemaivăzută a miliardarilor și milionarilor și la ruinarea și pauperizarea maselor de oameni ai muncii. Numai din anul 1939 până în anul 1950, impozitele federale în S.U.A. au crescut dela 5,1 miliarde de dolari la 47 miliarde de dolari, iar prețurile au crescut de peste două ori. In schimb, în acelaș interval de timp, profiturile capitaliștilor s'au mărit aproape de nouă ori. In ultimii șapte ani, profiturile monopolurilor americane au ajuns la cifra astronomică de aproape 220 miliarde dolari.

Fiecare pas pe calea spre război, fiecare eveniment care agravează atmosfera politică încordată în lumea capitalistă, este salutat prin ridicarea cursului acțiunilor și, dimpotrivă, este deajuns să se manifeste câtuși de puțin „pericolul" păcii, pentru ca acțiunile să scadă vertiginos. Există oare o confirmare mai elocventă a cuvintelor tovarășului Stalin: „Războiul este pentru statele capitaliste o stare tot atât de firească și de legitimă ca și exploatarea clasei muncitoare".

Insăși ideea despre posibilitatea păcii îi înfricoșează și-i îngrozește pe capitaliști. Organul financiarilor Wall-Street-ului, „United States News" recunoștea cu cinism: „Dacă pacea va fi într'adevăr asigurată, totul se va nărui".

In cartea „Războiul, pacea și dumneavoastră" apărută de curând în S. U. A., Jerome Dawis, un om care cu greu poate fi bănuit de simpatii procomuniste sau de dușmănie față de orânduirea capitalistă, analizând fapte îndeobște cunoscute, scrie cu ironie: „Putem numai să ne închipuim ce-am începe noi să facem și să spunem dacă într'adevăr s'ar instaura pacea. Am denumi-o „act de subminare", un „act comunist" sau, pur și simplu, un „act nepractic ?" In orice caz este clar un singur lucru — ea ar provoca panică în Wall-Street".

Niciun om, numai dacă el nu închide în mod conștient ochii asupra faptelor, nu poate să nu vadă adevăratele cauze ale războaielor de jaf și ale acelei amenințări a păcii care nu ia deloc naștere din instinctele bestiale ale oamenilor și din legile naturii, cum încearcă să dovedească social-darwiniștii și freudiștii, ci din legile bestiale ale imperialismului însuși.

PREGATIREA „SPIRITUALĂ" A CARNII DE TUN

Cu ajutorul unor analogii mincinoase între om și animale, social-darwiniștii și freudiștii încearcă să prindă deodată doi iepuri: pe deoparte, să fundamenteze „eternitatea și inevitabilitatea" exploatării și a exterminării omului de către om, pe de altă parte — să trezească și să cultive în om cele mai josnice instincte și înclinații bestiale, pentru a-l transforma în carne de tun. „Savanții" și „scriitorii" vânduți, care ridică instinctele animalice la rangul de stimulent principal al desvoltării societății, constitue forța cu ajutorul căreia monopolurile încearcă zi de zi să perverteascâ masele populare. Cultul „inconștientului" — apologie a instinctelor josnice — a trecut de mult din operele „științifice" ale dușmanilor cu diplomă ai omenirii în literatura, arta și cinematografia burgheză. Astăzi, în S.U.A. și în toate țările lumii capitaliste, teoriile cu privire la „inconștient" și la „elementul primitiv" au devenit dominante în literatură și artă. Tocmai din social-darwinism și freudism se inspiră și împrumută argumente scriitorii, pictorii, muzicanții vânduți ațâțătorilor la război.

In ultimii ani au apărut zeci de cărți freudiste din domeniul studiului literaturii și al studiului artelor, cum ar fi „Scriitorul și psihanaliza" de Bourglaine, „Hamlet și complexul lui Oedip" de acelaș Jones, „Unele aspecte ale interpretării psihanalitice a muzicii" de Coriat etc. etc. Piața cărții din America este literalmente inundată de romanele desgustătoare ale lui Frank Waldo, Mikey Spillein și alții care se delectează cu instinctele josnice și crimele sexuale, infiltrând cititorului ideea că toate actele oamenilor sunt, chipurile, rezultatul „inconștientului", că toate crimele sunt „legitime și îndreptățite".

Sunt grăitoare, de pildă, aforismele unor „scriitori" care se bucură de cea mai mare reclamă în Apus ca Henry Miller sau Eugene O'Neill: „Eu — își dă cu părerea Miller — sper și cred cu fermitate că întreaga lume civilizată va fi ștearsă depe fața pământului în decursul celui mai apropiat secol". „A venit timpul ca rasa omenească — îl secondează sumbru O'Neill, — să dispară depe fața pământului și să dea furnicilor posibilitatea de a face universul locuibil".

Incontestabil, freudismul este una dintre bazele „teoretice" principale ale proslăvirii desfrânate a cruzimii, crimelor și lipsei de omenie cu care se hrănesc literatura și arta coruptă a Americii imperialiste. Scotocirea în străfundurile întunecoase ale sufletului psihopaților și gangsterilor, delectarea cu pervertirile și crimele sexuale, cultul barbariei și al forței brute — iată conținutul otrăvii spirituale cu ajutorul căreia imperialiștii încearcă zi cu zi să zăpăcească și să descompună masele populare.

Violența și asasinatul au devenit tema prinprincipală chiar în literatura pentru copii, îndeosebi în așa numitele „comicsuri" serii de desene cu titluri, răspândite în tiraje de milioane. „Vânătoare de oameni", „Fetițele criminale", „Tunuri", „Crimele vestite" — iată ce servește astăzi drept hrană spirituală milioanelor de mici americani și se exportă în mod intens din S.U.A. în țările marshallizate din Europa și Asia.

Acest desgustător program de pervertire a tinerei generații dă încă depe acum roade. De curând, la New York justiția a judecat „cazul" unui băiețaș care a aruncat pe geam un copil de trei ani, a aprins pleoapele unui copil de patru ani, a lovit cu bastonul în cap încă un copil și a încercat să schilodească alți copii. In Franța, un băiat de șase ani a sugrumat o fetiță. El a dat faptei sale următoarea explicație: „Am vrut să fac așa cum scrie în revista mea". In S.U.A. sunt arestați anual un milion de copii, iar în Franța tineretul formează aproape 2/3 din delicvenți.

Scopul pe care-l urmărește propaganda de acest gen nu provoacă niciun fel de îndoieli. Ea urmărește să sustragă masele dela problemele arzătoare ale luptei pentru pace și democrație, pentru condiții mai bune de viață și, totodată, să le descompună, să le corupă, să crească din ele criminali nereținuți de nimic, supuși numai voinței acelora care le vor pune armele în mâini.

Pentru ducerea războaielor criminale sunt necesari nu soldați, ci asasini, incendiatori, călăi — acest adevăr și l-au însușit bine agresorii și slugoii lor ideologi. Nu din întâmplare mulți social-darwiniști și, în special, psihanaliști, freudiști sunt colaboratori ai Pentagonului. Ei ajută prin toate mijloacele clica militaristă americană să înșele masele de soldați. Acelaș Haskins este de mulți ani consultant al ministerului apărării al S.U.A. Psihologii freudiști ocupă de mult timp posturi de conducere în instituțiile militare care dirijează „educația" și „îndoctrinarea" soldaților. Cartea „Soldatul american" în patru volume, „Psihologia conducerii militare" de Pennington, Hause și Kenze, „Psihologia soldatului" de Complend și multe alte instrucțiuni și manuale scrise de acești „savanți" sunt adoptate de armata americană alături de purecii de ciumă și bombele cu napalm. Invățând pe ofițeri „arta" de a zăpăci pe soldați, un oarecare Mayer, autorul cărții „Psihologia războiului", ne asigură cu cinism că cel mai „obișnuit" om poate fi transformat într'un soldat „adevărat" dacă va fi supus unei „influențe psihologice" permanente și intense". Mayer precizează „nu trebue să ne jenăm dacă pentru provocarea impulsului dorit, trebue să recurgem la fățărnicie, înșelăciune și falsificare în domeniul istoriei și al altor științe. După cum se știe, tocmai acestea sunt „principiile" după care se conduc propagandiștii salariați și benevoli în problema educației armatei americane. Și alți psihologi reacționari aduc contribuția lor la cauza abrutizării viitorilor și actualilor soldați. Ca exemplu concludent al metodelor aplicate de ei poate servi cartea „Poporul Velicorusiei" de Hover și Rickman apărută în anul 1950 în S.U.A., carte care dela început și până la sfârșit, constitue o desgustătoare și în acelaș timp stupidă calomnie la adresa poporului rus. E suficient să spunem că teza „științifică" centrală a acestei „opere" de profundă gândire este încercarea de a dovedi că poporul rus este deosebit de agresiv prin natura sa, și aceasta se explică, chipurile, prin aceia că în Rusia există din vechime „obiceiul" ...de a înfășa strâns sugarii. In „concluzie", tocmai la această vârstă, datorită încercărilor de a se elibera de fașe, se desvoltă cică la ruși instinctul de agresivitate!

Propovăduitorii „inconștientului", apologeții instinctelor animalice, ai violenței și barbariei, au coborît în ultimul timp, când imperialismul american a trecut la agresiune deschisă, depe înălțimile olimpice ale științei „pure" și, părăsind elaborarea bazelor „teoretice" ale „învățătorilor" lor, recrutează, cu sârguința unor negustori de bâlci, mercenari pentru armatele Wall-Streetului. Ei consfințesc în numele științei cele mai abominabile crime, pentru a elibera pe soldați de orice remușcări de conștiință; ei le inoculează convingerea că totul este „permis", că nu trebue să rezisti „instinctelor", „înclinațiilor", „impulsurilor", care-și găsesc cea mai deplină satisfacție în război.

Și astfel, războaiele sunt inevitabile, lumea este „muritoare", iar dragostea pentru pace este simptomul inferiorității. Și numai războiul este condiția adevăratei fericiri a oamenilor. „Războiul — scrie freudistul Taylor — este un minunat câmp pentru înclinații spre dominație El pune în mâinile fiecărui soldat o armă puternică și, în felul acesta, îl înzestrează cu conștiința unei forțe care se deosebește cu totul de starea sa anterioară. Ea deschide posibilități uriașe pentru o formă mai cruntă a dominației — distrugerea".

Apelând la instinctele cele mai josnice ale părții celei mai corupte a populației, Taylor declară: „Nu trebue să uităm că războiul ne dă posibilități inegalabile pentru isprăvi sexuale". Pentru a-și sprijini argumentele în folosul războiului, el îi tentează pe viitorii Landsknechts ai Wall-Streetului și cu o carieră amețitoare. „Moartea necontenită a oamenilor pe câmpurile de luptă — citim în murdara lui cărțulie — garantează avansarea sistematică în servicii pentru toți, afară doar de ghinioniștii proverbiali... Moartea unui singur maior dă posibilitatea avansării în serviciu pentru șapte oameni..."

„Cu un cuvânt — trage concluzia Taylor — pentru o civilizație în care înclinația spre dominație a unui număr atât de mare de indivizi a fost încătușată din copilărie — acesta (adică războiul) este mai mult decât se poate spera".

Cu ajutorul acestui gen de propagandă, al întregii „culturi" burgheze pervertite și al metodelor rafinate de influențare psihologică asupra păturilor celor mai demoralizate și mai înapoiate ale populației, ațâțătorii la război americani au reușit să transforme o parte din armata lor în criminali de război. O mărturie a acestui fapt sunt monstruoasele crime ale clicii militariste americane în Coreea: masacrarea bestială a prizonierilor de război, distrugerea orașelor și satelor coreene, violurile, asasinatele și jefuirea populației pașnice.

„Nu există o limită a setei de sânge a călăilor americani — se spune în „Apelul 6223 al prizonierilor de război depe insula Kociedo". „Prin sânge și fier ei vor să ne închidă drumul spre Patrie, să ne îmbrace în uniforme lisânmaniste și să ne nimicească în războiul mârșav și criminal pentru interesele imperialiștilor americani. In acest scop, iankeii asasini folosesc cele mai rafinate torturi și batjocuri. Cu fierul înroșit ei ard pe trupurile tovarășilor noștri pecetea dezonoarei, ne biciuiesc până la sânge cu vergi de oțel și cu bice de piele. Ne lovesc cu picioarele și asmută asupra noastră câini dresați. Omoară pe patrioții noștri în camere cu aburi, îi spânzură, îi taie în bucăți". Din „excese" izolate, aceste crime monstruoase se transformă în sadism de masă organizat și sistematic.

Totuși, ațâțătorii la război nu pot să nu înțeleagă că chiar o mobilizare totală a tuturor gangsterilor, criminalilor și sadicilor în rândurile armatei americane nu va rezolva problema care le stă în față. Pentru „marele război" pe care-l urzesc, ei trebue să încorporeze în armată masele de multe milioane ale populației, care nu pot fi atât de ușor corupte, îndobitocite și aruncate într'un nou război împotriva țărilor din lagărul păcii și al democrației.

Eforturile isterice ale ideologilor imperialiști de a renaște obscurantismul, „înfrumusețat" și modernizat, al trecutului, de a otrăvi conștiința oamenilor cu „teoriile" murdare, care proslăvesc instinctele josnice, exterminarea omenirii și barbaria, dovedesc nu numai caracterul agresiv și criminal al imperialismului, ci și slăbiciunea lui. După cum arată tovarășul Stalin, burghezia contemporană, devenind mai reacționară, a pierdut legăturile cu poporul și prin aceasta a slăbit. Cu cât mai cinică și mai deschis banditească devine politica imperialiștilor, cu atât masele populare din întreaga lume demonstrează cu mai multă hotărîre voința lor neclintită pentru democrație și pace între popoare.

Burghezia nu are și nu poate avea în prezent idei care să fie în stare să strângă în jurul lor milioane de oameni. Asemenea idei are însă clasa muncitoare, au partidele comuniste. Aceste idei sunt ideile marxism-leninismului, comoara de nesecat a ideilor socialismului și păcii, prieteniei și frăției între toate popoarele. In aceasta stă forța de neînvins și chezășia triumfului socialismului în întreaga lume. In aceasta stă slăbiciunea de moarte și condamnarea capitalismului. După cum a arătat V. I. Lenin, din punct de vedere istoric învinge clasa care poate duce cu ea masa populației. Această clasă este clasa muncitoare, condusă de partidul comunist, care exprimă interesele și voința întregii omeniri muncitoare progresiste și este chemată să salveze civilizația de barbarii imperialiști, să scoată omenirea din labirintul în care acționează legile capitaliste „ale junglei".

(din „Novîi mir").

O uriașă contribuție la consolidarea păcii în lume

Intreaga opinie mondială își concentrează atenția asupra importantelor documente apărute în ultimele zile, în legătură cu reglementarea pe cale pașnică a problemei coreene. Cu deosebită satisfacție au primit popoarele lumii declarația tovarășului V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., declarație care constitue un important document al politicii externe staliniste a U.R.S.S., care sprijină inițiativa guvernelor R. P. Chineză și R. P. D. Coreeană în problema reglementării pașnice a chestiunii coreene și încetarea războiului din Coreea.

După cum se știe, propunerea chino-coreeană oferă soluții practice și juste menite să contribue în mod grabnic la încheerea armistițiului în Coreea. Actul politicii guvernelor chinez și coreean subliniază profunda dorință de pace a celor două popoare. Propunerea guvernelor R. P. Chineze și R.P.D. Coreene conține în esență prevederea efectuării schimbului de prizonieri de război bolnavi și răniți, precum și reluarea tratativelor de armistițiu, pentru a se pune capăt războiului din Coreea. Deasemenea, propunerea chino-coreeană oferă soluții problemei litigioase până acum în cadrul tratativelor — schimbul de prizonieri de război. Se știe că imperialiștii americani au căutat ca, zădărnicind repatrierea prizonierilor de război, să împiedice realizarea armistițiului în Coreea. Propunerea chino-coreeană prevede ca părțile participante la tratative să procedeze, după încetarea operațiunilor militare, la repatrierea imediată a tuturor prizonierilor de război aflați în paza lor și care cer să fie repatriați și să predea pe ceilalți prizonieri de război unui stat neutru, în vederea asigurării unei soluționări juste a chestiunii repatrierii lor. Este evident faptul că această propunere, izvorîtă din dorința profundă de pace a popoarelor chinez și coreean, face posibilă reglementarea pe cale pașnică a chestiunii coreene.

Uniunea Sovietică a fost primul stat care a luat atitudine favorabilă față de această importantă propunere. Consecventă politicii sale de pace și prietenie între popoare, Uniunea Sovietică, prin sprijinirea propunerilor chino-coreene a dat din nou o dovadă a dragostei sale pentru pace, a năzuințelor sale profunde de a înlătura toate chestiunile litigioase, care periclitează pacea omenirii. **„Sunt împuternicit să declar** — se spune în declarația tovarășului V. M. Molotov — **că guvernul sovietic își exprimă solidaritatea deplină cu acest act nobil al guvernului R. P. Chineze și al guvernului R. P. D. Coreene și nu se îndoiește că acest act va fi sprijinit cu căldură de popoarele întregii lumi. Guvernul sovietic își exprimă deasemenea convingerea că această propunere va fi înțeleasă just de guvernul Statelor Unite ale Americii".**

Importantele propuneri chino-coreene, care deschid posibilitatea rezolvării pe cale pașnică a chestiunii coreene au provocat un puternic răsunet în întreaga lume. La Washington, Londra, Paris și în celelalte capitale ale țărilor occidentale propunerile chino-coreene și declarația tovarășului V. M. Molotov au fost primite cu un uriaș interes. Este clar faptul că nimeni n'ar putea respinge propunerea pașnică chino-coreeană fără să se demaște definitiv în fața întregii lumi ca cel mai înverșunat dușman al păcii. Ziarul liberal „News Chronicle" și ziarul conservator „Daily Telegraph", în articolele lor, sunt de părere că propunerea guvernelor chinez și coreean constitue un pas însemnat spre întărirea păcii. In Camera Comunelor, primul ministru Churchill a spus în legătură cu propunerile lui Ciu En-lai, că, după cât se pare, aceste propuneri asigură baza pentru reluarea tratativelor de armistițiu în Coreea. La 3 Aprilie președintele Eisenhower, în cadrul unei conferințe de presă, răspunzând la cererea de a-și spune părerea în legătură cu declarațiile făcute de V. M. Molotov și de Ciu En-lai, a declarat, printre altele, că S.U.A. trebue să se ocupe de această propunere... că propunerile chineze cu privire la schimbul prizonierilor de război corespund propunerilor care au fost făcute de generalul Clark în Februarie.

Tot atât de caracteristic este și felul în care au reacționat la propunerea chino-coreeană cercurile de afaceri și de bursă din capitalele țărilor occidentale. Perspectiva încetării războiului din Coreea, perspectiva încetării obținerii unor uriașe profituri de război a provocat o derută în rândurile afaceriștilor. Agenția France Presse anunță că „scăderile înregistrate Luni la bursa din New York în urma demersurilor de pace ale guvernului chinez, atât pe piața de valori, cât și pe cea de materii prime sunt printre cele mai importante înregistrate din 1951".

Dacă pe imperialiștii atățători la război propunerile chino-coreene îi scot din sărite, popoarele iubitoare de pace au primit cu aprobare unanimă acest nou pas pe calea încetării războiului din Coreea și a stabilirii unei păci trainice în întreaga lume. Ele văd în politica fermă de pace a țărilor lagărului păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, chezășia și singura posibilitate a eliminării pericolului unui nou război. Popoarele au învățat din experiența istoriei că interesele Uniunii Sovietice nu pot fi despărțite de cauza păcii în întreaga lume. Ele au avut în față exemplul luptei consecvente a Uniunii Sovietice, care, în întreaga perioadă de după război, a dus cu vigoare politica stalinistă de triumf a politicii păcii asupra războiului. Această politică a fost reafirmată de tovarășul G. M. Malencov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a arătat că „în prezent nu există nicio problemă litigioasă, sau nerezolvată, care să nu poată fi rezolvată pe calea pașnică".

Propunerile pentru încheerea armistițiului în Coreea constitue un eveniment internațional de uriașă însemnătate. Ele materializează voința de pace a tuturor popoarelor lumii, cărora le sunt profund ostile ideile războiului.

Poporul nostru, alături de celelalte popoare ale lumii, salută cu bucurie noua inițiativă de pace a guvernului R.P. Chineze, care, propunând soluții pentru încetarea operațiunilor militare în Coreea, întărește cauza păcii în lumea întreagă.

Impotriva supraîncărcării cadrelor didactice

Învățători sau pompieri?

Fiindcă ar vrea să plece spre seară înapoi la centrul raional, tovarășul dela raion intră în cancelaria școlii de 7 ani din Săcel, raionul Novaci-Craiova, foarte grăbit. Abia răsuflând, zice:

— Caut pe tovarășul director.

— Da, eu sunt, — răspunde directorul, care lucra de zor la o masă.

— Tovarășe director, uite, eu sunt dela „raionul pompieri". Vreau imediat planul comunei Săcel, cum s'ar spune schița. Trebue să-l facă cineva de aici, dela școală. Vedeți, dumneavoastră, aici în comună, cunoașteți bine ulițele, podurile mari și mici. Eu, vedeți, dela raion, nu le cunosc...

Directorul școlii se uită la programul zilei, se uită la condica de prezență, la secretar, la ceas. Ar fi vrut să asiste la o lecție, pentru controlul și îndrumarea muncii școlare Dar ce să facă, dacă a venit un tovarăș „dela raion"!

— Da, se face, — spune directorul. Eu sunt liber ora aceasta și îl putem lucra.

Se așează amândoi la masa de lucru. Directorul lucrează, iar tovarășul dela „raionul pompieri" se miră: de unde atâtea uliție în comuna Săcel. Directorul fixează pe schiță podul lui Spafiu, al lui Dănășel, podul Balcii, Limba Vecinei și alte poduri și podețe.

In sfârșit, sună pentru prima recreație. Toate cadrele didactice ale școlii sunt prezentate tovarășului dela „raionul pompieri".

— Uite, tovarăși, — zice directorul, — trebuie să-i facem tovarășului planul comunei.

— Cum, planul comunei?

— Da, da, — spune tovarășul dela „raionul pompieri". O schiță cu toate podurile mari și mici, cu toate instituțiile, cu uliți cu tot. Dar vedeți, trebue făcut la scară, nu așa, să fie exact, altfel nu se poate... Vă veți întruni toți ca să-l faceți. La ora 1 trebuie să fie gata.

— Tovarășe, — încearcă să protesteze unii învățători și profesori, — avem de lucru la clasă. Schița asta nu se poate face fără teren, fără măsurătoare. Pe teren trebuie să mergeți dvs. ca telmician, cu cineva dela sfat...

— Tovarăși, trebuie să faceți dvs. cumva. Eu mă duc pela sfat...

Deci, tot noi trebuia să-l facem. Și când te gândești că la fel cu tovarășul dela secția pompieri a sfatului popular raional Novaci procedează mulți tovarăși care culeg date de la școli, pentrucă la școală „știe unul-una, altul-alta", iar apoi toți pleacă la raion, mulțumiți că și-au îndeplinit sarcinile...

...Ne-am uitat mirați unii la alții. Ori la clasă cu elevii — ori la planul pompierilor. Și încă toți deodată! Nu-i posibil să fim în acelaș timp și învățători și pompieri!

EMANOIL CINTEZĂ
corespondent

Filmul în sprijinul școlii

Școala medie serală din Tg. Mureș acordă o deosebită atenție îmbunătățirii calității învățământului aplicând metodele înaintate ale școlii sovietice. Pentru însușirea temeinică a cunoștințelor predate, direcțiunea școlii a organizat, de curând, pentru elevii claselor a VIII-a și a IX-a, care studiază geografia U.R.S.S., vizionarea colectivă a filmelor documentare „R.S.S. Carelo-Fină", „R.S.S. Georgia" etc. Aceste filme au dat posibilitate elevilor să cunoască în imagini viața și locurile minunate despre care au învățat în lecțiile din școală.

A apărut

„Lucrările Congresului Învățătorilor din R. P. R."

(Editura didactică și pedagogică)

Să contribuim la asigurarea succesului „Spartachiadei Satelor"

Pe baza sarcinilor trasate de partid și de guvern, pentru a lărgi activitatea sportivă la sate, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri organizează în anul acesta marea competiție sportivă „Spartachiada Satelor".

Această competiție, în organizarea căreia este folosită din plin experiența celui mai avansat sport din lume — sportul sovietic — are scopul de a stimula și desvolta interesul maselor muncitoare dela sate pentru cultură fizică și sport, dându-le posibilitatea să se pregătească cât mai temeinic în vederea trecerii normelor Complexului Sportiv G.M.A., precum și de a descoperi și ridica din rândul țărănimii muncitoare elemente de frunte pentru sportul nostru.

„Spartachiada Satelor" prevede întreceri de atletism, gimnastică, volei și oină. Primele concursuri se vor desfășura în comune, iar echipele care se vor clasa fruntașe se vor întrece cu alte echipe în centre de comune, apoi pe raioane, centre de raioane, regiune. Finala se va desfășura în Capitală unde se vor disputa probele pentru desemnarea titlurilor campionilor sătești ai Republicii Populare Române, pe anul 1953. Câștigarea acestor titluri de onoare este o mare cinste, pentru care se vor întrece în luptă tovărășească cei mai buni tineri sportivi ai satelor noastre.

La întrecerile sportive organizate în cadrul acestei competiții, pot participa tineri și tinere — țărani muncitori— din satele și comunele rurale, care au împlinit vârsta de 15 ani, muncitori din Stațiunile de Mașini și Tractoare, Gospodării Agricole de Stat, membri ai Gospodăriilor Agricole Colective. Nu vor putea participa în cadrul acestor competiții elevi ai școlilor medii, studenți sau militari, deoarece aceștia participă la alte competiții organizate pentru ei.

La Spartachiadă nu pot participa chiaburii sau fiii de chiaburi, după cum nu poate participa niciun element dușmănos al regimului de democrație populară. Este o datorie a tuturor oamenilor cinstiți de a demasca elementele dușmănoase care ar încerca să se strecoare în colectivele sportive pentru a lovi dinăuntru activitatea sportivă și obștească a tineretului muncitor.

In cadrul comisiilor de pregătire a Spartachiadei, comisii ce se organizează pe regiuni, raioane și comune, un rol deosebit de important îl au organele de învățământ și cadrele didactice din școlile sătești.

Pentru a aduce la cunoștința maselor importanța și perspectivele ce le deschide această mare competiție sportivă de masă, învățătorii vor sprijini organizațiile U.T.M. și căminele culturale, în prelucrarea regulamentului de organizare a Spartachiadei. Deasemenea, cadrele didactice trebue să contribue la organizarea programelor culturale organizate de căminele culturale în cinstea Spartachiadei. In munca de mobilizare a tineretului sătesc în vederea participării la Spartachiadă, cadrele didactice trebue să îndrumeze colectivele sportive pentru folosirea justă a afișelor tipărite pentru această competiție, pentru expunerea lor la locurile cele mai potrivite: la sfatul popular, la școală, la căminul cultural, la cooperativă, la dispensare etc.

O atenție deosebită vor trebui s'o acorde învățătorii popularizării primei faze — pe comune— ce se va desfășura între 20.IV—31.V. Ei trebue să contribue la difuzarea și cunoașterea de către tineri a cărții sportive și a regulamentelor tipărite de Editura pentru Cultură Fizică și Sport, care se recomandă să fie temeinic folosite în pregătirea teoretică și tehnică a echipelor.

Intrecerile pentru Spartachiadă vor prilejui un avânt deosebit pentru construirea și amenajarea terenurilor sportive. Învățătorii pot mobiliza tineretul muncitor al satelor, pentru ca nici un sat să nu rămână fără teren de sport propriu, bine amenajat.

Secțiunile raionale și regionale de învățământ trebue să sprijine activ comitetele locale pentru Cultură Fizică și Sport, atât în organizarea fazelor pe raioane cât și a fazelor pe regiune, mobilizând profesorii de educație fizică în vederea ridicării nivelului tehnic al competiției.

Deasemeni, secțiunile de învățământ pot organiza deplasări ale profesorilor de educație fizică în vederea îndrumării din punct de vedere tehnic a echipelor ce vor trebui să se prezinte la concursuri.

Muncind pentru buna desfășurare a „Spartachiadei Satelor", cadrele didactice vor aduce o contribuție însemnată la lărgirea mișcării pentru cultură fizică și sport din țara noastră.

Pregătiri pentru cel de al III-lea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori ale sindicatelor

Cel de al III-lea concurs al echipelor artistice de amatori ale sindicatelor marchează o etapă importantă în desvoltarea necontenită a manifestărilor artistice și în stimularea elanului creator al oamenilor muncii din țara noastră.

In străduința de a asigura alegerea și prezentarea unui repertoriu care să contribue la mobilizarea oamenilor muncii pentru îndeplinirea sarcinilor primului nostru plan cincinal, comitetul regional sindical de învățământ din Pitești a urmărit ca în comisiile de concurs să fie antrenate elementele cele mai pregătite, cu un nivel artistic și ideologic corespunzător.

Justa întocmire a planurilor de muncă ale echipelor, mobilizarea și stimularea amatorilor de artă, preocuparea pentru îmbunătățirea nivelului ideologic și artistic al acestora, grija pentru eliberarea lor de alte sarcini, au făcut ca, în regiunea Pitești să participe la concurs peste 40 echipe artistice de amatori.

Pregătindu-se cu grijă și stăruință, corul comitetului sindical învățământ din raionul Pitești, compus din peste 80 de tovarăși, a dovedit la concursul raional măestrie în executarea cântecelor. Echipa de cor a câștigat locul I la concurs, calificându-se pentru faza regională. Deasemenea, au câștigat la concurs și echipele de cor ale comitetelor sindicale de învățământ din raioanele Slatina, Râmnicu Vâlcea, Drăgășani, Curtea de Argeș și Horezu.

Comitetul sindical de învățământ din raionul Râmnicu-Vâlcea s'a prezentat la concurs cu o echipă de cor, o echipă de teatru, o orchestră, o echipă de jocuri, soliști și recitatori. In aceste echipe au fost antrenați aproape 150 tovarăși.

In perioada de pregătire a concursului, echipele artistice au dat peste 80 de spectacole în gospodăriile agricole colective, la căminele culturale, la casele de odihnă. S'au evidențiat în mod deosebit echipele din raionul Câmpulung, Râmnicu-Vâlcea și Pitești. Numai echipele comitetului sindical de învățământ din Râmnicu-Vâlcea au dat peste 20 de spectacole.

Pregătirea concursului a avut însă și unele lipsuri. Așa, de pildă, în unele raioane ca Slatina, Costești, Horezu, Drăgășani, Topoloveni, nu a existat o preocupare pentru pregătirea multilaterală a diferitelor echipe. In raionul Slatina, acțiunea de pregătire a concursului a început cu mare întârziere. Comitetul sindical regional n'a luat însă măsuri în vederea înlăturării acestor lipsuri decât în ultimul timp.

CONSTANTIN RADOI
loctiitor de președinte al comitetului regional sindical de învățământ regiunea Pitești.

Mai multă grijă pentru organizarea controlului interior în școală

Controlul interior al activității din școală are o mare însemnătate pentru justa organizare și desfășurare a muncii instructiv-educative. Conștienți de acest fapt, cei mai mulți dintre directorii școlilor noastre desfășoară în mod susținut un astfel de control, datorită căruia au posibilitatea să cunoască și să îndrumeze activitatea cadrelor didactice, să generalizeze în școală experiențele bune, să înlăture și să prevîntâmpine greșelile.

In acelaș timp, însă, mai sunt o serie de directori care nu se preocupă de organizarea justă a controlului intern, care îi subapreciază însemnătatea. Este știut că asistența directorului la lecții și critica făcută de el pe marginea acestora este un mijloc deosebit de însemnat pentru îndrumarea muncii didactice. Totuși, la școlile medii de fete nr. 1 și nr. 3 din București acest mijloc este folosit în măsură insuficientă și adesea fără seriozitate. Asistând la lecții, directoarea școlii medii nr. 1 de fete nu se străduește să desprindă aspectele esențiale în predarea lecției, metodele folosite, valoarea științifică a cunoștințelor predate și felul cum se realizează educația comunistă a elevilor în procesul de învățământ, ci lasă să-i treacă neobservate greșeli în această privință. Așa, de exemplu, lecția de geografie predată de prof. Pop, intitulată „Economia Statelor Unite ale Americii", lecție la care a asistat tovarășa directoare, a avut un puternic caracter obiectivist. La această lecție, profesorul Pop n'a vorbit nimic despre crunta exploatare a muncitorilor din S.U.A., despre agresiunea imperialiștilor americani asupra Coreei, n'a folosit niciun material care să trezească ura elevilor împotriva fasciștilor americani, dușmani ai păcii și libertății popoarelor. A găsit însă necesar să arate elevelor că anumite localități din S.U.A. sunt importante pentrucă acolo se fabrică bomba atomică. Cu toate acestea, tovarășa directoare a găsit că lecția a fost bine predată. In schimb, lecția de fizică a tovarășei profesoare Serghie, lecție care a contribuit în mare măsură la consolidarea cunoștințelor de fizică ale elevelor, nu a fost apreciată la valoarea ei justă de către tovarășa directoare.

Directoarea școlii medii de fete nr. 3, tovarășa Lucia Balenta, care știe să aprecieze de multe ori just lecțiile la care asistă, are însă tendința de a face observații generale, care nu ajută cu nimic la îmbunătățirea muncii cadrelor și care dovedesc un control de suprafață. De pildă, lecția de istorie despre situația politică din țara noastră în perioada 1917—1919, ținută de tov. prof. Popovici Alexandrina la clasa a XI-a A a acestei școli, a avut o serie de lipsuri mari și în privința conținutului și a metodei de predare. Tovarășa profesoară a prezentat problemele lecției la un nivel scăzut, vulgarizându-le, și a formulat nejust întrebările. Totuși, la critica acestei lecții, tovarășa directoare a trecut cu multă ușurință peste lipsuri — aceasta din dorința de a nu „jigni" pe profesoara respectivă. O astfel de atitudine este însă cu totul nejustă deoarece, în loc să stimuleze desfășurarea criticii și autocriticii, introduce în rândurile cadrelor didactice spiritul autolinistirii, al stagnării.

Nici tovarășul Iacomi, directorul școlii pedagogice nr 2 de băieți, nu adâncește întotdeauna problemele și critică superficial lecțiile la care asistă. De exemplu, nu s'a sesizat de faptul că tovarășul profesor Ghiță, venind nepregătit la o lecție de limba română, a scris pe tablă exemple nepotrivite, pe care apoi a trebuit să le rectifice. Tovarășul director nu se sesizează nici de faptul că unele cadre didactice din școală, ca profesoara Stănculescu, folosesc la lecții o frazeologie lipsită de orice conținut. Profesoara Stănculescu afirmă de altfel, în lecțiile sale, și lucruri cu totul greșite — asemănând de pildă lupta dela Mărășești cu bătălia dela Stalingrad, — fără ca tovarășul director să ia în seamă astfel de greșeli grave.

Lipsă de grijă pentru a folosi din plin rezultatele controlului și tendința de a nu scoate la iveală greșelile se manifestă și la tovarășa directoare a școlii medii de fete nr. 12. Așa, de exemplu, tovarășa directoare nu se preocupă să-și noteze sistematic aspectele pozitive din activitatea cadrelor didactice, pentru a le populariza. Astfel, asupra lecției reușite de limba rusă, ținută la clasa a X-a, nu a făcut nicio remarcă, iar cu privire la lecția de psihologie ținută la clasa a XI-a C a înșirat câteva generalități, fără a trage concluzii. Deasemenea, tovarășa directoare n'a analizat lecția de limba franceză ținută la clasa a IX-a la care a asistat, lecție incoherentă, nesistematizată, fără niciu preocupare pentru educarea elevelor.

Directorul școlii trebue să analizeze serios și cu competență lecțiile la care asistă. Tocmai de aceea el este obligat nu numai să înfățișeze părțile bune sau slabe ale acestor lecții, ci și căile de desvoltare a măestriei pedagogice, cauzele greșelilor și căile pentru înlăturarea lor.

In fața celor ce muncesc în școli stă, în momentul de față, o etapă plină de răspundere, etapa pregătirii examenelor. Directorii școlilor trebue să acorde în această etapă o grijă sporită analizei lecțiilor ținute de învățători și profesori, să-i ajute în ceeace privește justa organizare a lecțiilor de recapitulare. Condiția eficienței unui astfel de ajutor este temeinica pregătire a directorului pentru asistență, precum și poziția lui activă și principială în ceeace privește analiza lecțiilor la care asistă.

Comitetul sindical raional organizează schimbul de experiență

Rezoluția Congresului al III-lea al sindicatelor de învățământ subliniază că una din formele de bază pentru îmbunătățirea permanentă a calității învățământului este organizarea schimbului de experiență.

Pentru a putea analiza cum sunt aplicate hotărîrile Congresului al III-lea cu privire la organizarea schimbului de experiență — a consfătuirilor de producție, a lecțiilor deschise și a interasistențelor — Comitetul Central al Sindicatului de Invățământ a organizat în luna Martie o brigadă care a controlat în mod temeinic activitatea comitetului sindical de învățământ din raionul Timișoara.

Controlul a scos la iveală faptul că, în acest raion, comitetul sindical s'a preocupat cu seriozitate de organizarea schimbului de experiență. Studierea și folosirea experienței sovietice în această problemă au făcut ca organizarea schimbului de experiență să constitue un pas înainte în activitatea comitetului sindical de învățământ din raionul Timișoara. Primele consfătuiri de producție, care s'au ținut încă în luna Decembrie 1952, au arătat astfel cadrelor didactice importanța folosirii acestei noi forme de muncă pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ.

Pe baza desbaterilor Congresului al III-lea al Sindicatelor de învățământ și a studierii mai temeinice a bogatei experiențe sovietice, s'a ajuns la o mai bună organizare a schimbului de experiență. Astfel, consfătuirile de producție care au avut loc în lunile Februarie și Martie s'au desfășurat mai bine, pe teme cuprinzând o singură problemă, aceea care preocupa cel mai mult colectivul școlii și care cerea o rezolvare mai grabnică. S'au format comisii alcătuite din 2—4 tovarăși pentru urmărirea muncii cadrelor didactice, a căror experiență bună urma să fie popularizată. Comisiile au asistat la mai multe lecții, au controlat caiete cu lucrările scrise ale elevilor, cataloage; deasemenea, comisiile au ținut legătura cu instructorii de pionieri și cu părinții. In cadrul schimbului de experiență, s'au organizat interasistențe la ore, s'au fixat lecții deschise și alte forme de cercetare a activității din școli.

S'a inițiat deasemenea și o acțiune de popularizare a consfătuirilor prin gazetele de perete și prin lozinci.

In tot timpul pregătirii consfătuirilor, comisia muncii de masă în producție, în colaborare cu comisia culturală, a dus o muncă politică susținută, ceeace a făcut să crească interesul colectivelor didactice pentru temele ce urmau să se desbată la consfătuirile de producție.

Consfătuiri astfel organizate au fost cele dela școala nr. 4 cu tema „Cum lucrez cu pionierii pentru ridicarea nivelului la învățătură", dela școala medie de băieți nr. 2 cu tema „Experiența mea în munca cu clasa", dela școala elementară nr. 1 cu tema „Cum predau gramatica la clasa I-a", dela școala medie cu limba de predare maghiară „Predarea limbii române în școala noastră".

Colectivul școlii nr. 6, dorind să popularizeze rezultatele bune atât în ceeace privește învățătura cât și disciplina uneia din clase, a organizat o consfătuire de producție în care tovarășa Alexandrina Cristea a prezentat referatul „Cum lucrez eu pentru ridicarea nivelului elevilor la învățătură". Consfătuirea a subliniat faptul că pregătirea temeinică a lecțiilor, folosirea materialului didactic, munca perseverentă de zi cu zi au făcut ca tovarășa Alexandrina Cristea să lucreze cu bune rezultate, să nu aibă nici un elev repetent. In acelaș timp, consfătuirea a arătat și lipsurile constatate în activitatea tovarășei Cristea. Astfel, aceasta aplică elevilor un regim prea sever, nu respectă timpul de recreație al elevilor, obosindu-i. Consfătuirea a mai scos în evidență și faptul că elevii din clasa a VII-a au un scris mai urât și neîngrijit decât al elevilor din clasa a IV-a, aceasta pentrucă profesorii nu se îngrijesc suficient de aspectul caietelor, iar elevii, fiind supraîncărcați cu sarcini, scriu neglijent, nu dau atenție formei.

Discuții vii s'au purtat și la consfătuirea dela școala medie de fete, consfătuire care a avut drept temă „Sistemul de notare, mijloc de stimulare la învățătură". Colectivul a criticat faptul că se notează în aceeași lecție prea mulți elevi și a arătat că este necesar ca nota să oglindească nivelul cunoștințelor elevilor.

Unele grupe sindicale n'au pregătit temeinic consfătuirile. Cadrele didactice din aceste grupe n'au cercetat aspectele problemei care trebuia analizată în consfătuirea de producție și, ca urmare, discuțiile au avut un nivel scăzut, așa cum s'a întâmplat la grupa sindicală dela școala nr. 14 și la grupa sindicală dela școala nr. 2.

Pe lângă problema consfătuirilor de producție, brigada a urmărit felul cum s'au ținut lecțiile deschise și interasistențele în cadrul schimbului de experiență la mai multe școli. Așa, de pildă, lecția deschisă la limba română având drept temă nuvela „O revoltă în port" de Alex. Sahia, ținută la clasa a VII-a a școlii medii de băieți nr. 2 de către tovarășa profesoară Rodica Costea, a fost organizată cu scopul de a extinde metodele bune în predare, în special în ceeace privește însușirea noilor cunoștințe de către elevi. Discuțiile purtate au subliniat calitățile lecției, metodele bune ale tovarășei profesoare, au criticat lipsurile, și au constituit un bun schimb de experiență. In vederea extinderii metodelor bune de predare a gramaticii, au fost organizate, deasemenea, între învățătoarele ce predau la clasa I-a a școlii elementare nr. 1, interasistențe, care au dus la îmbunătățirea muncii.

Pregătirea planificată a consfătuirilor de producție și a vizitării reciproce la lecții, justa folosire a activului comisiei muncii de masă în producție, de către comitetul sindical raional au dus la importante succese în ridicarea muncii instructiv-educative. Pe baza unui plan cu termene și obiective precise, s'a urmărit astfel munca încât nicio școală care a organizat consfătuiri de producție, lecții deschise și interasistențe să nu rămână neîndrumată. Colaborarea cu colectivul secției de învățământ ca și antrenarea directorilor de școli, pentru asigurarea condițiilor necesare unei bune desfășurări a schimbului de experiență, au contribuit la realizările obținute.

Majoritatea cadrelor didactice din raion și-au dat seama că participarea lor activă la consfătuiri le ușurează și le îmbunătățește munca la clasă. Comitetele de instituție și grupele sindicale au acum o experiență în organizarea consfătuirilor de producție, a lecțiilor deschise și a interasistențelor. Astfel, probleme ca alegerea temelor, urmărirea organizată a experienței pozitive ce urmează a fi extinsă, pregătirea referatelor și coreferatelor, orientarea asupra conținutului acestora, pricerea de a lua hotărîri în legătură cu problemele discutate au devenit mai clare pentru membrii grupelor sindicale, asigurându-se în acest fel, în majoritatea cazurilor, realizarea scopului urmărit. S'a lămurit deasemenea faptul că, pe lângă ședințele consiliului pedagogic, consfătuirile de producție, care sunt forma de bază a schimbului de experiență, își au rolul lor deosebit de important în ridicarea calității învățământului în școală.

Hotărîrile luate de masa cadrelor didactice la aceste consfătuiri sunt obligatorii pentru toți membrii de sindicat.

Cu toate realizările însă, în munca comitetului sindical raional Timișoara mai sunt încă unele lipsuri. Astfel, comitetul sindical raional nu a reușit să antreneze toate grupele sindicale în organizarea consfătuirilor de producție și asistențelor la lecții. Mai sunt organizații de bază sindicale care n'au organizat până în prezent consfătuiri de producție. Deasemenea, în unele locuri aceste consfătuiri de producție se țin la un nivel scăzut, deoarece comisiile muncii de masă în producție nu sunt suficient ajutate.

Lipsurile existente în activitatea comitetului sindical raional Timișoara se datoresc în parte și faptului că Comitetul Central al Sindicatului de Invățământ n'a îndrumat îndeajuns comitetul sindical regional Timișoara pentru organizarea schimbului de experiență. De aceea, la rândul lui, acesta n'a putut ajuta suficient în muncă comitetele sindicale raionale. Datorită faptului că unii din activiștii Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ nu s'au străduit să-și însușească experiența sindicatelor sovietice, ei n'au cunoscut îndeajuns principiile ce stau la baza multiplelor forme ale schimbului de experiență și de aceea n'au ajutat destul comitetele sindicale în organizarea ajutorului reciproc, a vizitării reciproce la lecții, a popularizării celei mai bune experiențe, a ședințelor plenare sindicale, a consfătuirilor de producție etc. Pentru înlăturarea acestor lipsuri în pregătirea și instruirea activului, C. C. al sindicatului de învățământ a luat o serie de măsuri, dar cu întârziere. Mai sunt, totuși unii activiști ai Comitetului Central al Sindicatului care dovedesc neînțelegere, nepăsare față de aceste probleme.

Este necesar deasemenea ca comitetele sindicale regionale și raionale să organizeze în mod temeinic schimbul de experiență.

Tovarășul Stalin ne învață: „Unii lucrează prost, alții bine, alții mai bine — ajunge-i din urmă pe cei mai buni, pentru a obține avântul general".

Aplicând această învățătură a marelui Stalin, să acordăm cea mai mare importanță organizării schimbului de experiență, datorită căruia și cei ce lucrează mai slab vor ajunge la nivelul celor mai buni, contribuind astfel la avântul general al învățământului nostru.

P. FURTUNA

Cazărmi în loc de școli

Așa numitul Comitet pentru problemele de învățământ, știință și cultură al Comitetului Orășenesc din Belgrad și-a propus să demonstreze „succesele" activității sale pe ogorul învățământului. Pentru aceasta a fost convocată o consfătuire a cadrelor didactice cu participarea părinților. Se înțelege că participanții la consfătuire au fost aleși dintre persoanele care în cartoteca polițienească a lui Rankovici aveau mențiunea de „siguri". Dar oricât s'au străduit participanții la consfătuire, ei n'au putut găsi un singur punct luminos în activitatea comitetului pentru „învățământ". La consfătuire s'a relevat tabloul foarte neplăcut al situației învățământului public în capitala Iugoslaviei.

In darea de seamă despre această consfătuire, publicată la 5 Februarie, principalul ziar titoist „Borba" a încercat să înfrumusețeze rezultatele consfătuirii. Totuși, ziarul a fost nevoit să recunoască că la Belgrad un număr de 53 de școli sunt lipsite de clădiri și se înghesuie în localuri străine. Din cauza lipsei de localuri școlare și a înghesuielii, lecțiile în clase se fac în trei schimburi.

Intr'o situație și mai deplorabilă se află școlile dela sate. Majoritatea lor sunt instalate în cocioabe. In satul Lenuș din raionul Prohorie, de pildă, copiii fac lecții într'o magazie, iar în satul Cog, regiunea Cosovo, școala este instalată într'o capelă dărâmată. In satele Criviția și Rubișino Pole din Serbia nu există bănci. Elevii stau în timpul lecțiilor pe pământul rece, în case țărănești. Pe insula Hvar, după cum scrie ziarul „Svobodna Dalmația", datorită condițiilor mizerabile, elevii din clasele I-a nu pot învăța în decursul unei ierni nici măcar „șapte litere din alfabet".

In anul școlar trecut în țară au fost închise peste 700 de școli, deoarece ele nu erau încălzite. In anul școlar curent școlile din Iugoslavia au trecut printr'o și mai mare criză de combustibil.

In locul școlilor, banda Tito construește porturi maritime și baze pentru submarine, aerodromuri și depozite subterane pentru muniții, șosele și căi ferate strategico-militare. In Iugoslavia se construesc cu febrilitate închisori, lagăre de concentrare, cazărmi. După date oficiale, banda lui Tito construește peste 2.300 cazărmi pentru soldați și polițiști. Pentru scopuri militare, bandiții titoiști dela conducerea statului cheltuiesc în acest an peste 75% din bugetul național. Dacă se ține seama că restul sumei se cheltuiește pentru întreținerea aparatului de stat fascist umflat, se poate vedea că nu rămâne nici un ban pentru învățământul public. Guvernul titoist, în general, este lipsit de grijă pentru învățământul public.

Conform legii adoptată de skupcina fascistă, întregul sistem al învățământului public (cu excepția școlilor superioare și a școlilor medii tehnice) este trecut sub conducerea autorităților orășenești și județene. In legătură cu aceasta, au fost lichidate ministerele de învățământ republicane, iar pe lângă organele locale au fost create așa numitele consilii pentru problemele de învățământ, știință și cultură.

Aceste „consilii" însă distrug ultimele rămășițe jalnice ale sistemului învățământului public. Ele sunt mai mult îngrijorate de faptul cum ar putea mobiliza cât mai multe mijloace pentru pregătirea războiului. De aceea, adeseori mijloacele alocate școlilor pentru nevoile gospodărești abia le ajung să cumpere... o mătură. Confiscarea localurilor școlare pentru nevoile militare și polițienești continuă. Numărul elevilor se reduce la minimum. După cum recunosc titoiștii înșiși, 25 la sută din toți copiii de vârstă școlară n'au posibilitate de a urma școala din cauza lipsei de localuri, de cadre didactice și din cauza situației materiale grele a părinților.

Inchizând complect drumul spre învățământ sutelor de mii de tineri, băieți și fete, banda titoistă urmărește să țină poporul în întuneric, să-l transforme într'un sclav supus, să formeze din tânăra generație executanți orbi ai voinței agresorilor americani. Iată ce urmăresc slugoii dela Belgrad ai imperialismului.

In rândurile elevilor se propagă pe larg ura de rasă față de popoarele vecine, cultul asasinatului, violenței și jafului. In școli și în universități este instaurat un sever regim de cazarmă și de instrucție militară. Corespondentul din Belgrad al ziarului francez „Le Monde" comunică că pe străzile Belgradului mărșăluesc studenții și elevii.

Tinerele și tinerii rămași pe dinafara serviciului militar sunt mobilizați forțat de către satrapii titoiști la munci grele. Proprietarii de mine și fabricanții exploatează crunt tineretul, obligând pe tineri să lucreze în mine, în turnătorii câte 10—12 ore pe zi. Tinerii sclavi locuiesc în barăci murdare și friguroase, se hrănesc cu câte o bucată de mămăligă și cu câte o strachină de supă de cartofi. In asemenea condiții de coșmar sunt nevoiți să trăiască, de pildă, cei 350 de adolescenți care lucrează la uzina metalurgică din Zemun. Peste 453.000 de copii sunt exploatați, fiind puși la munci peste puterile lor în gospodăriile bogătașilor dela orașe și sate.

Tineretul iugoslav înțelege tot mai bine ce soartă îi pregătește clica trădătorilor dela Belgrad. Impreună cu poporul muncitor, tinerii patrioți intensifică lupta împotriva regimului fascisto-titoist. Studenții din Belgrad, Zagreb și alte orașe boicotează lecțiile profesorilor — obscurantiști titoiști — refuză să dea examene la disciplinile militare, cer predarea științelor adevărate și îmbunătățirea condițiilor materiale de trai.

Banda fascistă a lui Tito, care a privat pe oamenii muncii de toate drepturile, inclusiv de dreptul la învățământ, nu va scăpa de răsplata aspră a popoarelor Iugoslaviei.

B. JIRNO

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3.12 lei; 6 luni — 6.25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 6582

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 210 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 11 APRILIE 1953

In acest număr:

- **In ajutorul învățătorului:** Bazele învățământului politehnic (pag. 2-a).
- Profesorii școlii superioare sovietice (pag. 2-a).
- Nobila muncă a pedagogului sovietic (pag. 2-a).
- Un an dela Congresul Învățătorilor din R.P.R. (pag. 3-a).
- Pentru succesul însămânțărilor (pag. 4-a).
- Să dăm avânt confecționării materialului didactic cu mijloace locale (pag. 4-a).
- Colțul pedagogic al școlilor din Giarmata (pag. 4-a).

Un an dela Congresul Învățătorilor din R. P. R.

La 10 Aprilie s'a împlinit un an de când detașamentul cel mai numeros al intelectualității noastre — învățătorimea — s'a întrunit în primul său Congres.

„Menirea acestui Congres — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este de a ajuta pe învățători în munca minunată pe care o duc pentru desfășurarea cu succes a revoluției culturale, de a da un avânt puternic muncii de ridicare a nivelului cultural și profesional al maselor de învățători, de a determina o cât mai activă participare a învățătorimii la activitatea obștească pe tărâmul construcției socialiste și îndeosebi al culturalizării maselor largi ale poporului; de a pune în centrul preocupărilor învățătorimii însușirea învățăturii marxist-leniniste, deschizătoare de largi orizonturi".

Congresul Învățătorilor, cuvântarea pe care a rostit-o la Congres tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej au pus înaintea școlii un măreț program de activitate pentru o întreagă perioadă istorică — perioada construirii socialismului. Acest program se realizează pe baza desvoltării vieții noastre sociale și de stat, pe baza întăririi continue a regimului nostru democrat-popular.

În anul care a trecut dela Congres, învățământul nostru a continuat să se desvolte, ca urmare a grijii statului democrat-popular pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii. Cheltuielile bugetare pentru nevoile social-culturale ale populației s'au ridicat în anul 1952 la peste 4 miliarde și jumătate lei (peste 14% din totalul cheltuielilor pe anul 1952). S'a lărgit rețeaua școlilor elementare și de 7 ani, s'au creat noi internate școlare.

In cursul acestui an s'a intensificat deasemeni acțiunea de ridicare a calificării cadrelor didactice. O deosebită atenție a fost acordată ridicării nivelului ideologic și politic al învățătorilor și profesorilor. Cadrele didactice studiază, sub conducerea organizațiilor de partid, documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și lucrarea tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Ca urmare a grijii partidului pentru pregătirea ideologico-politică a cadrelor didactice a crescut combativitatea acestora, vigilența lor împotriva influențelor ideologiei burgheze în domeniul pedagogiei.

Congresul a mobilizat zecile de mii de învățători și profesori la o muncă rodnică în slujba ridicării necontenite a calității instruirii și educării elevilor, în slujba ridicării continue a nivelului cultural al oamenilor muncii. Muncind sub îndrumarea organizațiilor de bază din școli, cadrele didactice au obținut în acest an o serie de succese însemnate în activitatea instructiv-educativă. În școlile din Oradea, Orașul Stalin, Sibiu, în numeroase școli ale Capitalei, în școlile raioanelor Piatra-Neamț, Cluj, ca și în multe alte școli din țara noastră a crescut mult, în acest an, grija cadrelor didactice pentru ridicarea calității lecțiilor, pentru întărirea activității educative în rândurile elevilor, pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură. A crescut deasemeni preocuparea cadrelor didactice în ceeace privește înarmarea elevilor cu cunoștințe legate temeinic de practică, de activitatea în producție. Numeroase colective pedagogice cum sunt, de pildă, colectivele dela școala medie de băieți din Orașul Stalin, dela școala de 7 ani din comuna Avrig, raionul Sibiu, dela școala de 7 ani din comuna Cornești, raionul Târgu Jiu etc., folosesc din plin laboratoarele școlare, organizează excursii în producție, duc o activitate susținută pentru confecționarea materialului didactic cu mijloace locale, lucrează cu elevii pe terenul experimental al școlilor.

Deasemeni s'a întărit în decursul acestui an participarea cadrelor didactice la viața obștească. Mii de învățători și profesori își desfășoară zi de zi activitatea culturală în rândurile oamenilor muncii, conduc cursurile de alfabetizare, răspândesc metodele agrotehnice, mobilizând țărănimea muncitoare în lupta pentru recolte bogate, pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre. Numeroși învățători și profesori au fost aleși în Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române. Mii de cadre didactice participă activ la viața socială ca deputați ai sfaturilor populare, ca activiști ai organizațiilor de masă și culturale.

Dar pentru îndeplinirea sarcinilor pe care Congresul le-a pus în fața școlii a rămas încă foarte mult de făcut. Este necesar ca fiecare om al muncii din școală să lupte cu cea mai mare hotărâre pentru îndeplinirea acestor sarcini, pentru înlăturarea lipsurilor care frânează încă munca noastră.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne-a arătat că școala, care este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului, trebue să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție. Noi vom putea răspunde cu cinste acestei sarcini numai dacă vom lupta zi de zi, etapă cu etapă, pentru îndeplinirea ei. Acum fiecare învățător și profesor trebue să muncească organizat și sistematic pentru pregătirea încheerii anului școlar, să organizeze astfel recapitularea materiei încât fiecare elev să se prezinte cu succes la examene, să folosească din plin această perioadă pentru a da elevilor cunoștințe științifice strâns legate de practică.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață să educăm tineretul în spiritul patriotismului înflăcărat și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei împotriva dușmanilor interni și externi ai regimului de democrație populară. Înfăptuind această sarcină prin munca noastră de zi cu zi, trebue să folosim din plin lecțiile, orele educative, activitatea extrașcolară, pentru a cultiva în rândurile tineretului mândria patriotică față de tradițiile revoluționare, progresiste ale poporului nostru.

În întreaga noastră activitate trebue să acordăm cea mai mare însemnătate educării elevilor în spiritul dragostei și al devotamentului pentru clasa muncitoare, pentru partidul ei, pentru cauza socialismului și a păcii.

Etapa de pregătire a celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, care vor avea loc în vara aceasta în țara noastră, constitue pentru învățători și profesori unul din minunatele prilejuri de a da un conținut bogat și concret sarcinii de educare a tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

O minunată armă de educare a tineretului o constitue cunoașterea de către elevi a vieții și luptei oamenilor sovietici, a tineretului sovietic. Lecțiile și activitatea extrașcolară ne pun la îndemână numeroase mijloace pentru a face cunoscute elevilor mărețele realizări ale oamenilor sovietici, pentru a-i mobiliza să urmeze exemplul minunatului tineret sovietic. Să cultivăm în rândurile tineretului sentimentul de prietenie și colaborare frățească cu marele popor sovietic, dragostea față de glorioasa Uniune Sovietică, care ne-a eliberat și ne ajută să ne clădim patria noastră socialistă.

Inarmarea elevilor noștri cu cunoașterea limbii ruse, datorită căreia ei vor putea citi în original operele nemuritoare ale lui Lenin și Stalin, se vor putea apropia nemijlocit de neprețuitele valori ale culturii și științei sovietice, constitue una din sarcinile cele mai de seamă ale școlii noastre. Tocmai de aceea cadrele didactice au datoria de a acorda cea mai mare însemnătate îmbunătățirii continue a predării limbii ruse.

Învățătorii și profesorii trebue să-și unească, în fiecare moment, eforturile lor cu acelea ale maselor muncitoare. Astfel, în etapa actuală, statul nostru pune un accent deosebit pe desfășurarea în condiții cât mai bune a campaniei agricole de primăvară pentru asigurarea unor recolte bogate. Este o datorie de cinste pentru fiecare învățător să contribue la realizarea sarcinilor acestei campanii mobilizând și educând țărănimea muncitoare în spiritul înțelegerii importanței economice și politice a îndeplinirii la timp și în bune condiții a muncilor agricole. Odată cu această muncă de mobilizare, învățătorii trebue să desfășoare mai departe și să lărgească activitatea lor culturală, să contribue activ la lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, să mobilizeze țărănimea săracă și mijlocașă la lupta împotriva chiaburimii.

Sarcinile care ne stau în față sunt nobile și pline de răspundere. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață că, pentru a ni le putea îndeplini, trebue să punem în centrul preocupărilor noastre grija pentru ridicarea continuă a nivelului ideologic, pentru însușirea tezaurului bogat al învățăturii marxist-leniniste, singura care asigură formarea unei concepții cu adevărat științifice despre natură și societate. Formarea unei asemenea concepții face posibilă combaterea și lichidarea tuturor influențelor și deformărilor antiștiințifice, idealiste din diferite domenii ale științei. Articolul „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", publicat în ziarul „Scânteia" din 18 Ianuarie 1953, a constituit un puternic sprijin dat de partid școlii noastre. Articolul subliniază ca o sarcină de cea mai mare importanță întărirea vigilenței revoluționare a celor ce muncesc în școli împotriva oricăror manifestări ale putredei ideologii burgheze.

Studierea documentelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și a genialei lucrări a lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." trebue să stea în centrul preocupărilor tuturor cadrelor didactice din țara noastră. Insușirea bogatului tezaur cuprins în ele va duce la o însemnată ridicare a nivelului ideologic al celor ce muncesc în școli, îi va ajuta să înțeleagă în adâncime mărețele perspective care se deschid în fața învățământului sovietic în perioada construirii comunismului. In acelaș timp, studierea materialelor Congresului al XIX-lea al P.C. U.S. și a lucrării marelui Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." va ajuta cadrelor noastre didactice să înțeleagă limpede perspectivele desvoltării învățământului nostru, îi va mobiliza în lupta pentru ridicarea școlii noastre la nivelul sarcinilor mărețe ale construirii socialismului.

Arătând că în țara noastră, unde învățătorimea se bucură de sprijinul permanent al Partidului nostru, există toate condițiile materiale, politice și morale, pentru ca cei ce muncesc în școli să-și însușească tezaurul nesecat al științei marxist-leniniste, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață să folosim din plin acest tezaur pentru a putea lua parte din ce în ce mai activ și cu mai mult succes la construirea societății socialiste.

O însemnătate esențială pentru ridicarea calității muncii instructiv-educative o are însușirea marii experiențe a pedagogiei și a școlii sovietice. Învățând necontenit din munca acelora care făuresc strălucitele generații ale tineretului sovietic, aplicând în școală experiența lor, vom izbuti să dăm un conținut din ce în ce mai adânc și mai bogat propriei noastre activități de instruire și educare a tineretului.

In țările lagărului imperialist, guvernanții cer școlii să îndeplinească un rol dintre cele mai josnice și mai urâte de întreaga omenire muncitoare, rolul de a pregăti carne de tun. Departamentele de război ale S.U.A. exercită asupra învățământului public un control total. In școli există ofițeri care se ocupă cu pregătirea militară a elevilor, iar învățătorii și profesorii cinstiți sunt alungați din învățământ.

In țara noastră, care urmează exemplul măreț al Uniunii Sovietice, școala este menită să sădească în rândurile tineretului cele mai nobile idei, ideile păcii și socialismului.

„Noi, comuniștii — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor — **luptăm pentru a făuri fericirea pe pământ. In activitatea noastră ne întemeiem pe cunoașterea legilor naturii și societății și ne călăuzim de ele în interesul fericirii și bunei stări a oamenilor muncii. Drumul pe care sunt chemați să meargă învățătorii — și, în general, intelectualii devotați poporului — este drumul participării active la făurirea acestei vieți fericite pe care ne-o aduce construirea socialismului în patria noastră".**

Să fim la înălțimea sarcinii de cinste pe care ne-o încredințează poporul muncitor, partidul și statul nostru. Să ne însușim adânc știința marxist-leninistă, să aplicăm marea experiență a pedagogiei și a școlii sovietice, să urmăm pilda minunată a învățătorilor sovietici. Să muncim astfel încât fiecare ceas petrecut în școală sau în mijlocul oamenilor muncii să însemne o întărire a contribuției noastre la cauza socialismului și a păcii, la cauza fericirii poporului.

Minunatele realizări ale școlii sovietice izvor nesecat de învățăminte pentru școala noastră

ION NISTOR
ministrul Învățământului Public

„Studiați cu perseverență experiența admirabilă a școlii sovietice, adevărat focar al științei și culturii, făuritoarea minunatelor generații de constructori ai socialismului și comunismului" — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, adresându-se cadrelor didactice la Congresul Învățătorilor.

Insuflețiți de îndemnul iubitului conducător al poporului nostru, învățătorii și profesorii din țara noastră studiază cu mult entuziasm minunata experiență a școlii sovietice. Aplicarea acestei experiențe în viața de zi cu zi a școlii noastre noi are drept rezultat continua îmbunătățire a muncii didactice, ridicarea permanentă a nivelului învățământului de toate gradele.

Pentru o mai temeinică studiere a valoroasei experiențe a școlii sovietice, pentru a învăța din nesecatul izvor al acestei școli și pentru a folosi din plin această experiență aplicând-o în mod creator în învățământul public din țara noastră, o delegație a Ministerului Învățământului Public a vizitat de curând Uniunea Sovietică. Primită cu deosebită căldură, sprijinită cu o dragoste tovărășească, în tot timpul cât a stat în Uniunea Sovietică delegația Ministerului Învățământului Public a simțit în permanență interesul oamenilor sovietici pentru țara noastră, pentru succesele noastre pe drumul construirii socialismului.

Ajutorul neprețuit primit de delegația Ministerului Învățământului Public, împărtășirea experienței sovietice în problemele de organizare ale învățământului, în problemele privitoare la procesul instructiv-educativ, la organizarea muncii metodice, la munca organizațiilor de partid și a organizațiilor obștești din școală, la pregătirea, selecționarea și repartizarea cadrelor, la baza materială a școlilor, fac parte din ajutorul frățesc, multilateral pe care Uniunea Sovietică îl acordă din plin poporului nostru în lupta pentru înflorirea patriei noastre.

Timp de o lună de zile cât a stat în Uniunea Sovietică, delegația Ministerului Învățământului Public a vizitat Ministerul Învățământului Public din R.S.F.S.R., Academia de Științe Pedagogice, C.C. al Sindicatului de învățământ elementar și mediu din R.S.F.S.R., C.C. al sindicatului de învățământ superior și al oamenilor de știință din U.R.S.S. și C.C. sindical de învățământ al regiunii Moscova, Secțiunea de Învățământ regională și orășenească din Leningrad, Secțiunea de Învățământ raională și orășenească din Gatcina, Institutul Pedagogic „V. I. Lenin", Institutul orășenesc de Perfecționare a Cadrelor Didactice din Moscova, Casa Învățătorilor și Palatul Pionierilor din Leningrad, Casa Cărții Copilului din Moscova, „Ucitelskaia Gazeta" și Cabinetul Metodic orășenesc pentru educatoare din Moscova. Delegația a mai vizitat unități școlare de 7 ani, medii și pedagogice, o instituție preșcolară și o casă de copii.

Delegația Ministerului Învățământului Public a vizitat deasemenea o serie de monumente istorice, muzee și alte instituții de cultură. Peste tot ne-am putut da seama de grija Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Guvernului Sovietic pentru asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale societății sovietice.

Grandioasa clădire a Universității „Lomonosov", lucrările de construcție și de înzestrare a unei întinse rețele de institute de cercetări științifice, pregătirea unui mare număr de cadre științifice sunt puternice dovezi ale grijii de zi cu zi pe care P.C.U.S. o manifestă pentru desvoltarea științei.

Vizitând Cremlinul — inima patriei sovietice — spre care își îndreaptă privirile toată omenirea muncitoare, vizitând muzeul „V. I. Lenin", Muzeul darurilor trimise lui I. V. Stalin, Galeriile Tretiacov, Biblioteca „V. I. Lenin" din Moscova, Palatul de Iarnă, Ermitajul și Muzeul Rus din Leningrad, am văzut grija deosebită a poporului sovietic pentru tradițiile sale progresiste, dragostea sa pentru cultură. Oricine vizitează Uniunea Sovietică este impresionat cu o deosebită putere de înaltul nivel ideologic și cultural al omului sovietic, de gusturile sale, de exigențele sale. Tineri și bătrâni, în autobuz, în troleibuz, în minunatul metrou — mândrie a locuitorilor Moscovei și adevărată capodoperă artistică — în parcuri, în biblioteci, peste tot, omul sovietic citește, studiază. Peste tot se vede preocuparea minunatului popor sovietic pentru construcția pășnică, pentru înflorirea și întărirea Patriei sale, pentru apărarea păcii.

Uriașă este grija și dragostea pe care Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul U.R.S.S. le manifestă pentru a asigura copiilor și tineretului o viață fericită, pentru a le pune la îndemână toate posibilitățile pentru educația lor multilaterală, pentru înarmarea lor cu știința înaintată. Fiecare organ școlar, în domeniul său de activitate, munceste pătruns de conștiința că tineretul din școli trebue să aibă cele mai bune condiții pentru învățătură.

In istorica sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", stabilind principalele condiții pentru pregătirea trecerii treptate la comunism, marele Stalin a arătat că nivelul cultural al societății trebue să ajungă la o asemenea creștere „...care să asigure tuturor membrilor societății desvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai desvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare".

Cu prilejul ședinței de lucru care a avut loc cu delegația Ministerului Învățământului Public din R.P.R., Ivan Andreevici Cairov — ministrul Învățământului Public din R.S.F.S.R. — a arătat că după Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. problema politehnizării învățământului a căpătat o mare importanță. In momentul de față, pe baza documentelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., Ministerul Învățământului Public, împreună cu Academia de Științe Pedagogice studiază această problemă. Procesul de politehnizare a învățământului se desfășoară în școli prin predarea științelor naturii, ca: fizica, chimia, biologia, bazele darwinismului; prin predarea matematicii, a desenului linear. Prin studiul științelor naturii, elevii iau cunoștință de principiile de bază ale industriei și agriculturii și învață să lege teoria de practică, de tehnica înaintată înfăptuită în U.R.S.S. Invățământul politehnic cere cunoașterea proceselor de producție, deprinderi practice, munca de laborator și atelier, pe terenul de experiențe, excursii la întreprinderi, toate aceste activități fiind subordonate muncii instructiv-educative din școli.

Cunoștințele și deprinderile primite în învățământul mediu trebue să ajute fiecărui tânăr la alegerea profesiunii și să-i ușureze câștigarea cunoștințelor speciale profesionale.

In toate școlile vizitate, am putut constata aplicarea cu măestrie de către cadrele didactice a principiilor pedagogiei sovietice. Planurile calendaristice și planurile de lecții sunt întocmite cu deosebită grijă de către cadrele didactice. In cadrul lecției, elevii sunt înarmați cu cunoștințe științifice, sunt educați în spiritul comunismului.

Inarmarea elevilor cu cunoștințe științifice se face aplicând principiile științifice. In acest scop, școlile au cabinete de limbă și literatură rusă, fizică, chimie, biologie, geografie, istorie, desen, cânt, sală de educație fizică bine utilate după „minimul prevăzut de Ministerul Învățământului Public". In cabinete elevii lucrează câte doi la o masă. Mesele de lucru dela cabinetele de fizică și chimie, de exemplu, sunt prevăzute cu prize pentru curent continuu și alternativ, conducte de gaz și apă, asigurând cadrelor didactice cele mai bune condiții de muncă și elevilor posibilitatea însușirii unor temeinice cunoștințe. Fiecare cabinet are aparat de cinematograf sonor, epidiascop, filmotecă și diapozitive în legătură cu programele școlare.

Pentru a economisi timpul ce s'ar pierde cu pregătirea proiecțiilor, în multe cabinete cadrele didactice au mecanizat sistemul de întunecare a sălii (la o apăsare pe buton se ridică sau se coboară perdele) și sistemul de orientare după nevoie a ecranelor.

Conținutul lecțiilor oglindește principiile politehnizării prin faptul că se insistă la lecții asupra proceselor de producție și asupra utilajelor industriale. Studiul substanțelor chimice, de exemplu, se face astfel: se descriu metode industriale de preparare a substanțelor chimice, folosindu-se macheta aparatului industrial. Machetele sunt astfel construite, încât se pot descompune spre a se vedea și construcția lor interioară. Se folosesc planșe care, complectate cu desen pe tablă, arată cum se procedează în industrie. Se organizează excursii la fabrica respectivă.

Cabinetele de biologie sunt pline de plante de cameră expuse luminii în diverse feluri. Colțul viu al naturii în școlile sovietice este de cele mai multe ori o sală mare cu multe specii de animale și plante cu care se fac cele mai interesante experiențe.

Elevii lucrează pe lotul școlar și la stațiunea de tineri naturaliști, unde se studiază diversele semințe (iarovizate și nejarovizate), se colecționează plante și semințe de plante, se studiază asolamentul regiunii respective, compoziția solului, se experimentează diverse îngrășăminte, se studiază diferite specii de pomi și arbuști fructiferi, se învață cum trebue dusă lupta împotriva insectelor vătămătoare. Vara, elevii lucrează pe lotul școlar.

Cabinetele de biologie au multe preparate în formalină. Interesante sunt preparatele pentru animale mici. Acestea sunt puse între două plăci de sticlă lipite cu bitumen și hârtie. Sistemul e practic, costă puțin și se execută ușor de către elevi.

La cabinetul de istorie planșele tipărite de Ministerul Învățământului Public se completează cu cele desenate cu multă artă de elevi. An de an acest material se adună și formează albume.

Pentru aprofundarea cunoștințelor de istorie se fac vizite la muzee, folosindu-se întreaga bogăție a documentelor existente.

Fiecare școală se străduește să-și îmbogățească zestrea de material didactic și utilaj, construind o bună parte din acesta, pe bază normelor stabilite de minister, prin forțe proprii, cu elevi ajutați de cadrele didactice.

In fiecare școală se dă o mare importanță educației fizice și sportului.

Cabinetele și sălile de lucrări practice speciale permit funcționarea cercurilor pe obiecte ale elevilor. Se dă atenție deosebită funcționării acestor cercuri, deoarece ele constitue cea mai bună metodă pentru adâncirea cunoștințelor.

Mult sprijin dau în munca instructiv-educativă organizațiile de tineret și pionieri. Ele contribue la formarea disciplinei conștiente, organizează excursii și șezători etc. Palatele și casele de pionieri contribue în largă măsură la desvoltarea multilaterală a elevilor, la desvoltarea aptitudinilor și talentelor, la formarea deprinderilor practice în muncă. La Palatul Pionierilor din Leningrad am putut constata legătura strânsă între generațiile vechi de pionieri și pionierii actuali. Profesori universitari, ingineri, medici etc., vin și se ocupă de tinerii pionieri, unii din ei conducând chiar anumite cercuri pe obiecte.

Munca cu părinții constitue un important element al activității școlare. Se fac întruniri organizate cu părinții. Ziua începerii și ziua închiderii anului școlar sunt zile de sărbătoare ale întregului popor.

Biblioteca cu ziarele și revistele la care se abonează școala constitue un important element al activității școlare. Aci copiii învață să iubească și să păstreze cartea. In afară de biblioteca centrală a școlii, fiecare cabinet are biblioteca sa de literatură științifică și știință popularizată.

In cadrul lecțiilor și în activitatea extrașcolară învățătorii și profesorii sovietici înarmează pe elevi cu cunoștințe științifice, cu deprinderi de a le aplica în practică, educă tineretul în spiritul dragostei fierbinți față de patria socialistă, în spiritul frăției între popoare.

Cadrele didactice sunt pregătite în școli pedagogice și institute pedagogice. Pentru a putea răspunde cât mai bine sarcinilor în domeniul învățământului, pentru a putea obține rezultate tot mai bune, învățătorii și profesorii sovietici își ridică necontenit nivelul ideologic și profesional. Pentru aceasta, există un sistem de ridicare a calificării cadrelor, începând cu cercurile metodice pe clase și obiecte în școlile mari, cercurile pedagogice pe grupuri de comune, continuând cu cabinetele metodice raionale, cu institutul regional de ridicare a calificării cadrelor didactice și terminând cu Institutul Central pentru ridicarea calificării cadrelor din nomenclatura Ministerului Învățământului Public.

Institutele regionale de ridicare a calificării cadrelor atrag un mare număr de cadre didactice în munca de cercetare științifică, prin conferințele științifico-practice și lecturile pedagogice.

Învățătorii și profesorii sovietici studiază în permanență, se înarmează cu problemele noi pedagogice și metodice și cu noile descoperiri în domeniul științelor.

Pregătirea temeinică a cadrelor și înzestrarea nemaiîntâlnită a școlilor au ridicat școala sovietică la treapta cea mai înaltă din lume.

Am putut constata, în toate școlile vizitate, un nivel ridicat de cunoștințe al elevilor. Elevii mânuesc cu îndemânare aparatele de laborator, realizează aplicații interesante în domeniul electricității, sunt pătrunși de dragoste pentru muncă, dragoste de viață, de pace.

In condițiile trecerii treptate dela socialism la comunism, învățământul ia în U.R.S.S. un avânt nemaiîntâlnit. Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a adoptat Hotărârea cu privire la trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general, a trasat un program grandios de desvoltare a învățământului public, prevăzând realizarea învățământului politehnic în școala medie și luarea de măsuri necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general. In toată țara se desvoltă o uriașă rețea de școli superioare, școli medii speciale, școli și cursuri pentru adulți, ia o mare desvoltare sistemul învățământului mediu și superior fără frecvență. Numai în anul 1952, institutele de învățământ superior sovietice au dat 221.000 de tineri specialiști, iar în anul școlar curent ele au primit 375.000 de studenți noi. In prezent în U.R.S.S. lucrează 5,5 milioane specialiști cu studii superioare și medii speciale și numărul lor crește mereu. Numărul celor ce învață în U.R.S.S. este în prezent de 57 milioane.

Toate acestea constitue o minunată ilustrare a legii economice fundamentale a socialismului pe baza căreia are loc satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale societății. Minunatele realizări în domeniul învățământului reprezintă o puternică dovadă concretă a superiorității orânduirii sovietice și a sistemului economic-socialist față de orânduirea burgheză, față de sistemul economic capitalist.

Am dat numai sumar câteva aspecte din minunata viață a școlii sovietice.

Poporul nostru datorează Uniunii Sovietice eliberarea țării de sub jugul fascist. Sub conducerea Partidului, cu ajutorul frățesc multilateral al Uniunii Sovietice, țara noastră a putut să parcurgă în câțiva ani un drum mare, bogat în prefaceri revoluționare, a devenit o forță activă în lupta pentru pace, o țară care poartă cu mândrie denumirea de nouă „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești internaționale.

In desvoltarea învățământului public din țara noastră, în lupta împotriva ideologiei burgheze, în lupta pentru progresul științei și culturii noastre noi, să ne călăuzim în permanență de minunata experiență a Uniunii Sovietice, țara care construește cu succes comunismul.

Pentru o tratare vie și combativă a problemelor de învățământ *)

Învățământul, cu toate ramurile lui, constitue veriga principală a revoluției culturale care se desfășoară în țara noastră, sub conducerea partidului și guvernului.

In munca de conducere a învățământului, de orientare și de ridicare necontenită a nivelului său ideologic și pedagogic, un rol important este menit să-l aibă „Gazeta Învățământului", organ al Ministerului Învățământului Public și al C.C. al Sindicatului de Învățământ.

Răsfoind numerele „Gazetei Învățământului" din ultimele 6—7 luni, găsești un material variat, viu și interesant, care oglindește probleme importante ale școlii noastre, cum ar fi lichidarea analfabetismului, înfăptuirea învățământului general obligatoriu, problema legăturii școlii cu viața, cu practica construirii socialismului, etc.

Pagina „U.R.S.S. ne învață" publică cu regularitate un bogat material de teorie și practică pedagogică, înarmând cadrele noastre didactice cu vasta experiență a celui mai înaintat învățământ din lume, învățământul sovietic.

Cu toate acestea, activitatea „Gazetei Învățământului" nu poate fi considerată ca satisfacătoare. Ceeace constitue lipsa cea mai gravă a „Gazetei Învățământului", este faptul că ea își risipește atenția în spre o sumedenie de probleme, având desigur importanța lor, însă neglijează — cu foarte rare excepții — tocmai problema esențială, aceea a conținutului învățământului. Oricât ai răsfoi paginile „Gazetei Învățământului" nu vei găsi articole de analiză care să se ocupe de asemenea probleme ca educarea patriotică și internaționalistă a elevilor în școli, felul cum se ocupă cadrele didactice de educarea la copii a atitudinii socialiste față de muncă și față de legile țării, de pregătirea unor cetățeni vrednici ai patriei. „Gazeta Învățământului" dovedește un foarte scăzut nivel de vigilență ideologică. Răsfoind colecția gazetei ai impresia că în școlile noastre nu mai există răspânditori ai ideologiei burgheze în rândurile elevilor, încercări de strecurare a naționalismului, cosmopolitismului, a spiritului de împăciuire față de dușmanul de clasă, a apolitismului, misticismului, teoriilor idealiste. Gazeta se ocupă cu totul insuficient de felul cum se face înarmarea cadrelor didactice cu învățătura marxist-leninistă, ea face prea puțin pentru dezvoltarea spiritului critic și autocritic în rândurile cadrelor didactice.

„Gazeta Învățământului" duce încă slab lupta împotriva teoriilor „pedagogice" burgheze, a rămășițelor și influențelor lor la noi în țară.

De pildă, articolul „Soluția la care au ajuns doi educatori" (Nr. 190) este pe deantregul lipsit de combativitate împotriva „pedagogiei" burgheze. In acest articol se vorbește despre conducerile unor case de copii din Ploești și Iași, care au cerut Ministerului Învățământului Public să transfere câțiva copii în alte case de copii pe motiv că sunt nedisciplinați și „nu se pot schimba".

„Gazeta Învățământului" nu dezvăluie, așa cum ar fi fost de așteptat, rădăcinile acestei atitudini antiștiințifice, nu arată nici măcar în treacăt că teoria „copiilor ineducabili" provine direct din bagajul pedagogiei burgheze, profund reacționară, care duce la dezarmarea învățătorilor și profesorilor în lupta împotriva insucceselor la învățătură și a indisciplinei.

După apariția articolului „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" combativitatea „Gazetei Învățământului" a sporit într'o oarecare măsură. Cu toate acestea, ruptura de viață continuă încă să-și pună pecetea pe munca ziarului. Articolul „Caracterul reacționar al așazisei „metode" Decroly", (Nr. 203) nu pomenește niciun cuvânt despre rămășițele dela noi ale acestui curent ultraretrograd al pedagogiei burgheze, deși până nu demult a funcționat chiar în țara noastră o asemenea „școală Decroly". Intre redacția gazetei și masele de cititori există o legătură slabă, din care cauză „Gazeta Învățământului" nu poate descoperi și combate cu operativitate manifestările dușmănoase care continuă să mai aibă loc într'o serie de case de copii, așezăminte medico-pedagogice, etc.

O importanță deosebită o are răspândirea experienței înaintate în învățământ. Din rândul cadrelor noastre didactice s'au ridicat și se ridică mereu zeci și sute de învățători fruntași, care învață și aplică din bogata experiență sovietică, acumulând totodată o vastă experiență proprie.

„Gazeta Învățământului" trece superficial peste fapte și se mulțumește de multe ori cu fraza șablon: „Tovarășul... obține bune rezultate în munca sa de diriginte și la clasă, pentrucă folosește în largă măsură experiența învățătorilor și a profesorilor sovietici" (Nr. 186), sau „directorul școlii... muncește stăruitor" (Nr 184).

An de an în școlile elementare de pe întreg cuprinsul țării intră adevărate detașamente de noi învățători. „Gazeta Învățământului" ar trebui să se adreseze mai des acestor oameni, dându-le îndrumările și ajutorul de care au atâta nevoie, pentru a face cu succes primii pași în munca școlară. Ea este însă foarte sgârcită în această privință. Articolul „Invățătoarea cea nouă" (Nr. 188) nu oglindește tocmai latura principală a muncii învățătorului și anume activitatea în școală. Articolul prezintă într'o lumină trandafirie situația de pe teren, mai ales din sate, unde unii învățători mai întâmpină încă, din cauza uneltirilor dușmanului de clasă, a birocratismului diferitelor organe de conducere, greutăți de aprovizionare, de cazare, sunt supraîncărcați cu sarcini extrașcolare etc.

Trebue spus că în general „Gazeta Învățământului" nu urmărește în mod consecvent felul cum e aplicată pe teren Hotărârea partidului și guvernului din 16 August 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale învățătorilor și profesorilor.

„Gazeta Învățământului" nu combate birocratismul și atitudinea de gură-cască ce mai dăinue în unele secțiuni de învățământ ale sfaturilor populare și chiar într'o serie de direcții ale Ministerului Învățământului Public. Deasemenea în gazetă nu este oglindită activitatea organizațiilor de partid și U.T.M. din școli.

Nedesfășurându-și activitatea pe baza unui plan tematic întocmit cu grijă, „Gazeta Învățământului" neglijează complect sau aproape complect verigi importante ale învățământului, cum ar fi învățământul preșcolar, superior, mediu tehnic și pedagogic, școlile serale și cele fără frecvență, școlile speciale de doi ani, atât de importante în desfășurarea revoluției noastre culturale. Probleme importante și extrem de actuale pentru școala noastră ca supraîncărcarea elevilor, justa organizare a timpului lor liber și a studiului individual, problema educației fizice și a odihnei elevilor, nu au constituit o preocupare pentru redacție.

In schimb, redacția acordă uneori un spațiu exagerat de mare — uneori pagini întregi — problemelor de politică internă și externă, diferitelor campanii care sunt duse în mod operativ în cotidiane. Aceste probleme ar putea fi oglindite în mod mai concentrat, în favoarea spațiului pentru materialul pedagogic.

Este necesar ca M.I.P. și C.C. al Sindicatului de Învățământ să dea un sprijin mult mai serios și mai sistematic „Gazetei Învățământului", să întărească colectivul redacțional al acesteia, care în prezent nu are nici măcar un redactor șef, ținând seama că, folosită cu pricepere, presa este un neprețuit ajutor în îndrumarea ideologică, în conducerea concretă și operativă a învățământului public.

*) *Articol din „Scânteia", Nr. 2629.*

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

In ajutorul învățătorului

Bazele învățământului politehnic

In țara noastră capătă o amploare din ce în ce mai mare mișcarea pentru înfăptuirea Directivelor Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la învățământul politehnic. Pedagogii sovietici consideră că primul pas în această privință îl constituie ridicarea cunoștințelor lor științifice și tehnice. Tocmai acesta este lucrul dela care pornesc ei.

1. STUDIAȚI BAZELE INDUSTRIEI

„Introducerea învățământului politehnic, — scrie profesorul de fizică N. Borisov, din orașul Alma-Ata, — cere pedagogului să depună noi eforturi serioase în lupta pentru calitatea instrucției și educației copiilor. V. I. Lenin a arătat că principiul politehnic nu cere să înveți **de toate**, ci cere să înveți **bazele** industriei moderne în general.

Pentru a învăța pe copii bazele industriei, trebue să le cunoști bine tu însuți. Trebue să cunoști principiile și legile științifice care stau la baza tehnicii moderne. Noi suntem datori să explicăm elevilor la un înalt nivel științific și metodic, fenomenele fizice și chimice, să facem demonstrații și experiențe în laboratoare, să-i învățăm pe elevi să mânuiască bine instrumentele și aparatele, să le desvoltăm gândirea, să-i educăm în spiritul ideilor construirii comunismului".

Tovarășul Borisov studiază sistematic operele clasicilor marxism-leninismului, perspectivele de desvoltare a economiei naționale sovietice, citește cărți tehnice de specialitate, mai ales cărți despre mecanizarea muncii în industrie, agricultură și în transport. Totodată, el își concentrează în mod special atenția asupra bazelor științifice ale tehnicii și include noi date interesante în planurile lecțiilor sale. „Se înțelege — scrie tov. Borisov — că eu evit extremele și nu aglomerez predarea cu material tehnic. Aceasta ar putea dăuna caracterului sistematic al expunerii fizicii ca știință și ar putea provoca rămânerea în urmă în îndeplinirea programei. Pentru lecții trebue alese numai exemple care caracterizează bazele generale ale tehnicii". Tovarășul Borisov vizitează personal întreprinderile din apropiere, unde are prilejul să vadă procesele tehnologice.

Tovarășa Drojjeva, profesoară la școala de 7 ani din Podjiacevsc, regiunea Moscova, dorind să-și aprofundeze și să-și completeze cunoștințele, s'a adresat conducerii S.M.T. cu rugămintea de a i se permite să lucreze câtva timp în ateliere. In cererea sa către conducătorii S.M.T., ea scria: „Vă rog să-mi dați posibilitatea de a stabili care din cunoștințele dobândite în școala pedagogică și în ce mod le voi putea folosi pentru explicarea proceselor de producție. Aceasta mă va ajuta să instruesc pe copii în spiritul Directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului".

Lucrând împreună cu mecanizatorii stațiunii, tovarășa Drojjeva, și-a dat seama de caracterul abstract și rupt de viață al cunoștințelor sale. „Uneori — povestește N. Popov — ea nu putea determina în practică cel mai simplu defect într'o piesă sau alta sau o defecțiune a mașinii, dar putea să explice just din punct de vedere teoretic cauza defectelor constatate de alții. Lucrând la S.M.T. câteva ore pe săptămână, ea a învățat foarte multe. Înainte, putea vorbi numai în linii generale despre principiile de funcționare a motorului cu combustie internă, despre construcția tractorului și a mașinilor agricole remorcate. Acum, ea cunoaște mașinile în mod concret, cunoaște condițiile unei înalte productivități, știe să vorbească despre ele viu și interesant".

Tovarășa Drojjeva a început să folosească mai mult material didactic la lecții. Multe din materiale sunt confecționate de elevi sub directa ei îndrumare. Ocupațiile elevilor ei în cercul de fizică au devenit acum mai pline de conținut. S'a întărit legătura dintre școală și S.M.T., elevii sunt oaspeți obișnuiți în atelierele mecanice.

Institutele de perfecționare ajută cadrele didactice care doresc să-și ridice cunoștințele și priceperile tehnice. In multe institute s'au organizat cercuri tehnice și s'au deschis ateliere pentru pedagogi.

„Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din orașul Sverdlovsc — comunică profesorul G. Kartinschi — a organizat pentru profesorii de fizică un ciclu de lecții în legătură cu metalurgia și energetica. După ce au audiat lecțiile, profesorii au vizitat câteva întreprinderi și laboratoare din oraș. Așa, de pildă, după lecțiile „Fizica și metalurgia" și „Cuptoarele electrice" ei au vizitat uzina metalurgică unde au văzut cum se desfășoară procesul topirii și au cercetat o serie de mașini".

2. LECȚIA DIN CLASĂ ȘI VIAȚA

După cum se știe, fiecare temă despre științele naturii poate fi predată copiilor în două feluri: sau numai în clasă, cu demonstrarea unor experiențe, sau pe baza materialului din practica producției socialiste, cu plecarea la locul de producție, unde elevii pot vedea cu ochii lor aplicarea practică a cunoștințelor științifice. Efectul cel mai mare se obține prin cea de a doua metodă. Importanța excursiilor în producție este evidentă.

La începutul anului școlar, tovarășul Korolinschi, profesor la școala nr. 3 din orașul Pinsc, și-a întocmit un plan de excursii cu elevii. „Pentru aceasta — scrie inspectorul școlar B. Ujdenschi — profesorul a vizitat personal toate întreprinderile industriale mai apropiate, a cunoscut activitatea lor, a stabilit cunoștințele pe care le pot dobândi elevii vizitând aceste întreprinderi. Aceasta a determinat succesul excursiilor pe care le-a organizat după aceea tovarășul Korolischi cu elevii săi. Excursiile au avut un scop bine determinat, au fost legate organic de studierea bazelor fizicii. Elevii au vizitat camera regională de măsuri și greutăți, au cunoscut acolo diferite etaloane și aparate de control, precum și metodele principale de măsurare. Au vizitat deasemeni și castelul de apă, parcul de automobile, ateliere mecanice, gara. Lecțiile de fizică au devenit pentru copii vii și interesante. Cunoștințele au căpătat în ochii lor o mare valoare practică".

Unii pedagogi se plâng că în localitățile rurale nu există obiective potrivite pentru excursii în legătură cu fizica și chimia. Totuși, multe scrisori demonstrează în mod convingător inconsistența acestor plângeri. Despre experiența interesantă a profesorilor dela școlile sătești se vorbește, de pildă, în scrisoarea tovarășului I. Vaschi. „Profesorii dela școala de 7 ani din Golovatovsc, regiunea Rostov — scrie el — organizează sistematic excursii cu toate clasele. Cele mai interesante sunt excursiile la stațiunea de mașini și tractoare. Fiecare excursie se face cu un scop determinat, care reiese din materialul de învățământ, studiat la cursul de fizică".

Școala medie din Petunsinsc, regiunea Vladimir, este situată într'un sat mic, unde nu există mari întreprinderi industriale. Dar și aici se fac excursii în producție cu elevii. Directorul școlii, tovarășul V. Sațschi, candidat în științe pedagogice, scrie: „La începutul fiecărui an școlar, la școala noastră se întocmește și se aprobă de către consiliul pedagogic un plan anual de excursii pentru toate clasele și toate obiectele.

Elevii vizitează organizat micile fabrici locale — fabrica de textile, S.M.T., uzina de silicați, fabrica de unt, depoul de locomotive".

Este foarte important ca de fiecare dată excursiile să îmbogățească pe elevi cu noi cunoștințe și reprezentări concrete despre economia sovietică socialistă și să nu se transforme în plimbări vesele și distractive. Aceasta este o problemă serioasă a procesului de învățământ. „Fiecare excursie — spune tovarășul Sațschi — trebue să fie bine pregătită și organizată. Pedagogii dela școala din Petusinsc și-au întocmit planuri metodice pentru organizarea tuturor excursiilor propuse. In aceste planuri sunt clar formulate temele și scopurile vizitării întreprinderii, temele ce vor fi date elevilor la lecții și legătura excursiei respective cu excursiile precedente. In plan se indică faptul că elevii vor trebui să întocmească, după excursie, o dare de seamă și se arată ordinea totalizării rezultatelor excursiei".

La această școală, planurile de excursii se întocmesc în comun de către tehnologul întreprinderii și profesorul respectiv. Fără profesor, specialistul s'ar putea lăsa antrenat de amănuntele tehnice, iar bazele fizicii și felul cum sunt folosite ele în întreprindere ar putea scăpa atenției lui.

De fiecare dată conținutul excursiei este strict determinat. De pildă, în timpul vizitării depoului de locomotive, în legătură cu studierea mașinii cu aburi din programul de fizică, locomotiva este examinată nu toată deodată, ci pe ansambluri: la început cazanul și cuptorul unde are loc transformarea energiei combustibilului în energia aburului încălzit și comprimat, apoi mașina cu aburi, unde energia aburului se transformă în energie mecanică etc.

De multe ori, în timpul unei excursii se îmbogățesc cu exemple concrete cunoștințele elevilor din capitole diferite ale programei de învățământ sau chiar din obiecte de învățământ diferite. Astfel, în timpul excursiei la uzina de silicați, organizată nu de mult în legătură cu studiul chimiei, elevii din clasa a X-a au văzut cum se aplică numai două reacții chimice. Totuși, valoarea excursiei nu s'a rezumat la aceasta, deoarece elevii au văzut aici cum funcționează excavatorul, autoclavele, transformatoarele, iar în secțiile auxiliare au văzut funcționarea mașinilor unelte mecanice.

La școala nr. 75 din orașul Kuibâșev, paralel cu excursiile în întreprinderi se organizează și excursii în interiorul școlii. „Așa, de pildă — scrie tovarășul I. Hasin, directorul acestei școli — elevii din clasele a VII-a, când au studiat tema „Convecția", au examinat camera de cazane a școlii și au văzut cum funcționează sistemul de încălzire. Pentru a demonstra folosirea practică a fenomenului convecției nu este necesar să mergi în întreprinderi. Când se vor studia în clasele a VII-a și a X-a, transformatoarele și electromotoarele, li se vor arăta elevilor transformatoarele de curent și electromotoarele care pun în funcțiune pompele și ventilatorul din sala de cazane a școlii. Chiar în școală, elevii pot cunoaște bine sistemul de instalație electrică, funcționarea contoarelor etc.". Aceasta este o idee de mare însemnătate. Tehnica gospodăriei școlare însăși poate servi ca o bună ilustrare a materialului de fizică studiat și ea trebue să fie folosită pentru aceasta neapărat și în primul rând.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Repartizarea pedagogilor tineri

La Moscova, Leningrad, Gorki și alte orașe din R.S.F.S.R. și-au început activitatea comisiile pentru repartizarea tinerilor specialiști care termină anul acesta școlile și institutele pedagogice.

La sfârșitul anului școlar două mii de studenți vor absolvi Institutul Pedagogic V. I. Lenin din Moscova și Institutul Pedagogic A. I. Herzen din Leningrad. Vor pleca la muncă în orașele și satele țării absolvenții institutelor și școlilor pedagogice din Novosibirsk, Molotov etc.

In total, în anul școlar 1952—53 școlile și institutele pedagogice ale Ministerului Învățământului din R.S.F.S.R. vor da peste 64 de mii de învățători pentru școlile elementare și profesori pentru școlile de 7 ani și medii.

Ridicarea calificării conducătorilor de școli

De curând, la școala din Kirov, raionul Kagalnic, regiunea Rostov a avut loc un seminar al directorilor de studii dela școlile de 7 ani și școlile medii din raion. Profesorii E. F. Pogorelova, P. S. Iacușin, M. T. Levițcaia, au organizat pentru oaspeți lecții deschise de fizică, aritmetică și limba rusă. Aceste lecții la care s'a folosit din plin materialul didactic, s'au distins printr'o justă repartiție a materialului; profesorii au îmbinat cu pricepere cunoștințele anterioare ale elevilor cu cunoștințele noi, au pus elevilor întrebări bine alese. Maria Ivanovna Adamenco, director de studii la școala unde s'a ținut seminarul, a împărtășit oaspeților experiența sa în organizarea controlului și ajutorului cadrelor didactice.

După o analiză amănunțită a lecțiilor deschise, directorii de studii au vizitat centrul de radioficare al școlii, utilat cu forțele elevilor. Profesorul de fizică F. S. Arefin le-a arătat modelul unui excavator pășitor și alte aparate și modele, confecționate de membrii cercului „tânărul fizician".

Participanții la seminar au asistat la o adunare a pionierilor având ca obiect fizica, unde pionierii din clasele a VI-a au făcut experiențe de fizică distractivă. Profesorul de fizică P. S. Iacușin și instructorul șef de pionieri G. S. Nizavețchi au pregătit bine pe pionieri pentru această adunare.

Seara târziu, participanții la seminar au plecat acasă mulțumiți de ziua pe care au petrecut-o atât de plăcut și folositor.

Un seminar al biologilor

Peste 400 de profesori de științele naturii dela școala din R.S.S. Bielorusă au participat la seminarul de trei zile al profesorilor de biologie.

Referatul „Sarcinile îmbunătățirii continue a predării biologiei în lumina Hotărârilor celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S." a fost citit de ministrul învățământului al R.S.S. Bieloruse, tovarășul I. M. Iliușin. El a analizat situația predării disciplinelor biologice în școlile republicii și a trasat un sistem de măsuri practice în legătură cu realizarea învățământului politehnic.

Coreferatul cu tema „Organizarea și conținutul activității instructiv-experimentale pe lotul școlar" a fost făcut de tov. Sestacova, profesoară de biologie la școala medie din Ostrosițc — Gorodoc, regiunea Minsk.

In cadrul schimbului de experiență profesorii de biologie au povestit participanților la seminar multe lucruri interesante și folositoare. Colțul viu și lotul de experiență al școlii medii nr. 16 din orașul Gomel dă profesorului de biologie tov Tigancov posibilitatea de a asigura cu vietăți, plante, ierbare și material didactic de tot felul toate lecțiile de științele naturii.

Elevii școlii medii nr. 9 din orașul Moghilău, lucrând sub îndrumarea profesorului de biologie Lukovnicova, au creat o mare livadă și o pepinieră de pomi și arbuști fructiferi și plante decorative.

O conferință științifico-practică a cadrelor didactice

La Odesa s'a încheiat conferința științifico-practică a cadrelor didactice, organizată de secția de învățământ regională și de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice.

Peste 750 de participanți la conferință au dezbătut în ședințele plenare și pe secții aproape 60 de referate ale profesorilor școlilor superioare și ale celor mai buni pedagogi din regiune despre ridicarea nivelului ideologico-teoretic al predării bazelor științelor în școală în lumina genialelor opere ale lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", „Marxismul și problemele lingvisticii" și a Hotărârilor istorice ale Congresului al XIX-lea al Partidului. Conferința a fost precedată de o intensă activitate a oamenilor de știință și a profesorilor. Ei au sintetizat experiența înaintată a pedagogilor inovatori, care îmbogățesc în mod creator metodica predării și au obținut o simțitoare îmbunătățire a activității instructiv-educative.

Participanții la conferință au vizitat cu mult interes expoziția organizată de institutul de perfecționare a cadrelor didactice, consacrată învățământului politehnic în școlile din regiune și activității creatoare a pedagogilor și elevilor în confecționarea materialului didactic.

Universitatea din Tbilisi

In cursul celor 35 de ani ai existenței sale, Universitatea din Tbilisi a dat numeroase promoții de specialiști în diferite profesii. Tineri matematicieni, fizicieni, biologi, literați, istorici, care și-au însușit o specialitate la Universitatea din Tbilisi, muncesc cu abnegație în diferite domenii ale economiei naționale, își consacră cunoștințele lor fericirii poporului, înfloririi continue a patriei lor. In prezent, în Georgia nu există oraș sau sat unde să nu lucreze un absolvent al acestei universități.

In prezent, la Universitatea din Tbilisi învață 5.000 de tineri și tinere veniți din diferite regiuni ale republicii. Lor li s'au creat toate condițiile pentru a desfășura o muncă rodnică. In timp ce în primii ani, Universitatea din Tbilisi avea doar o singură facultate, astăzi, numărul lor se cifrează la 12. Pe lângă aceste facultăți funcționează 83 de catedre, numeroase cabinete și laboratoare bogat utilate, o stațiune meteorologică a Universității, un muzeu, o bibliotecă centrală care numără până la 1.130.000 de volume de literatură științifică și didactică.

Nobila muncă a pedagogului sovietic

Povestirea învățătoarei Vera Kariaghina, dela școala medie Nr. 126 din Moscova

Eu sunt învățătoare. De peste un sfert de veac muncesc la școală, transmit copiilor cunoștințele mele, educ tânăra generație. Eu îmi iubesc foarte mult profesiunea. Munca cu copiii îmi dă o mare satisfacție.

Statul Sovietic ne-a încredințat nouă, cadrelor didactice, sarcina plină de onoare și de răspundere de a educa un om nou, constructor al societății comuniste. Cât de mare este fericirea de a forma la copii asemenea calități ca dragostea de muncă, cinstea, spiritul de dreptate, devotamentul față de popor, față de patria socialistă!

Adeseori îmi amintesc ziua când am pășit pentru prima oară ca învățătoare, cu emoție, pragul unei școli sătești. Și cu toată experiența mea îndelungată în muncă, un sentiment de emoție mă cuprinde și acum când intru în clasă și văd zeci de ochi ațintiți asupra mea. Unii din ei sunt atenți și gânditori, alții vioi, șăgalnici, alții visători, triști. Trebue să găsești calea justă pentru a te apropia de fiecare copil, pentru a-l interesa, pentru a-l face să muncească în mod activ. Aceasta nu este atât de ușor, dar în schimb cât de mare este bucuria că munca ta aduce folos poporului, că oamenii educați de tine intre pereții școlii construesc astăzi o viață nouă, fericită.

Nu de mult, a intrat la mine în cancelarie un tânăr.

— Probabil e tatăl unuia dintre elevi — m'am gândit eu.

— Veniți pentru copil?

— Oare într'adevăr nu mă recunoașteți, Vera Iacovlevna?

Am privit cu atenție chipul vizitatorului și mi-am reamintit: era un fost elev al meu, care a terminat școala noastră cu peste 10 ani în urmă. A trecut atâta timp, dar el nu și-a uitat anii de școală, nu și-a uitat educatorii. Venind la Moscova în interes de serviciu, pentru câteva zile, a găsit timp să treacă pe la școală. Asemenea cazuri nu sunt rare. Și ele îmi umplu întotdeauna inima de bucurie și mândrie pentru munca mea atât de dragă.

Statul Sovietic înconjoară pe învățători cu o grijă caldă și cu atenție, creiază toate condițiile pentru ca ei să poată munci cu rodnicie pe tărâmul învățământului public. Cadrele didactice sovietice sunt bine asigurate din punct de vedere material, iar pentru munca lor sunt recompensate cu ordine și decorații ale Uniunii Sovietice. In anul 1949, prin Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., eu am fost decorată cu ordinul „Insigna de merit", iar în anul 1951, când am împlinit 25 de ani de activitate pedagogică, Statul Sovietic m'a decorat cu un al doilea ordin — „Ordinul Steagul Roșu al Muncii".

Așa cum spunea marele Lenin, învățătorul sovietic stă la o înălțime la care el nu a stat, nu stă și nici nu va sta în societatea burgheză. Învățătorii sovietici participă în mod activ la viața obștească a țării, sunt aleși în organele puterii de stat. Începând din anul 1939, eu am fost aleasă de câteva ori în Sovietul orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din orașul Moscova.

In trecut fiică de țăran sărac, eu am căpătat această onoare mulțumită Puterii Sovietice, care a dat femeii cele mai mari drepturi.

Tinerii fizicieni

De curând, Asociația școlară reunită a tinerilor fizicieni dela școlile nr. 135, 100, 170, și 179 din orașul Moscova și-a serbat 5 ani de activitate. Sărbătorirea aniversării a fost fixată la o dată istorică — ziua nașterii marelui învățat rus Mihail Lomonosov, al cărui nume îl poartă asociația.

Este interesant istoricul nașterii acestei asociații. Ea a crescut dintr'un mic cerc de tineri fizicieni, condus de profesorul Gheorghi Dudnicov, dela școala nr. 135 din Moscova. In toamna anului 1945, după terminarea Marelui Război pentru Apărarea Patriei, întorcându-se la școala nr. 135, unde predase înainte, profesorul a propus elevilor săi să utileze prin forțele proprii laboratorul școlar, unde s'ar putea duce o muncă mai aprofundată de studiere a fizicii. Această propunere a pasionat pe elevi. In cercul tinerilor fizicieni s'au înscris peste 30 de elevi. Sub îndrumarea profesorului, ei au pus la punct și au instalat aparatele, au făcut experiențe de probă. Aceste activități practice au provocat în rândurile elevilor un interes deosebit pentru știință, îndemnându-i să se preocupe de probleme care ieșeau din limitele programului școlar la acest obiect. Profesorul a folosit cu pricepere interesul elevilor, dându-le noi cunoștințe și aprofundând tema studiată la lecție, în clasă, prin ocupații în cerc. In cadrul cercului au început să țină tot mai des referate însiși elevii. In pregătirea acestor referate, în alegerea literaturii necesare, ei erau ajutați de către profesor.

In scurt timp activitatea cercului de fizică a devenit cunoscută în școlile vecine din raion — la școlile nr. 100, nr. 170 și nr. 179. Elevii din aceste școli se adresau tot mai des profesorului Dudnicov cu rugămintea de a li se permite să participe la lecțiile cercului, „numai să asculte", cum spuneau ei. Profesorul nu-i refuza, iar după câteva conferințe, acești „auditori" deveneau membri activi ai cercului, luau parte la confecționarea și repararea aparatelor de fizică, citeau referate cu teme propuse de profesor, discutau, se înfierbântau și considerau cu toată sinceritatea că fizica este cel mai interesant obiect și cea mai atrăgătoare și necesară știință.

Au trecut cinci ani din ziua când tinerii fizicieni dela patru școli din Moscova au alcătuit organizația lor, „Asociația școlară reunită a tinerilor fizicieni" care a depășit proporțiile și posibilitățile unui cerc de fizică obișnuit. Această asociație reunește 8 cercuri de elevi dela patru școli, inclusiv o școală de fete.

Tinerii fizicieni au un atelier școlar politehnic propriu, în care se ocupă cu confecționarea și repararea aparatelor de fizică pentru toate cele patru școli, cu modelarea mecanismelor și a dispozitivelor folosite la construcțiile comunismului, cu confecționarea modelelor de mașini agricole, cu construirea modelelor de aparate electrice. Ei reutilează stația de amplificare pentru radioficare a școlii nr. 135, construesc o stație de amplificare la școala nr. 179. Tinerii meteorologi sunt ocupați cu utilarea observatorului meteorologic.

Aceste ocupații practice în cercuri sunt strâns legate de studierea materialului din programul școlar: elevii aplică în practică cunoștințele dobândite la lecții, lărgesc și adâncesc aceste cunoștințe, ceeace cere în mod inevitabil aplicarea în practică a cunoștințelor. Lucrările de laborator trezesc la elevi dorința de a studia mai aprofundat temele cursului școlar, le desvoltă interesul adânc și temeinic pentru știință, pentru munca de cercetări științifice.

In adunările asociației, tinerii fizicieni citesc referate serioase despre „Câmpul electric", „Magnetismul", „Curentul alternativ", „Televiziunea", „Curenți de înaltă tensiune", „Natura ondulatorie a luminii", „Structura atomului", „Forțele inerției", „Teoria relativității" etc.

După referate, tinerii fizicieni se ocupă de obicei cu rezolvarea problemelor din capitolele corespunzătoare ale fizicii. Ei editează periodic revista „Tânărul fizician" în paginile căreia își publică articolele, observațiile etc. Redactorul revistei este profesorul Gheorghi Dudnicov, care, ca și în trecut, are conducerea asociației lărgite.

Incă în anul trecut elevii au început construirea unui model de hidrocentrală. Lucrând la acest model, elevii se familiarizează în practică cu construcțiile hidrotehnice. Această muncă continuă și în prezent.

Asociația școlară a primit un mare ajutor din partea inginerilor-aspiranți ai Institutului de Construcții din Kuibâșev. Ei au elaborat proiectul tehnic al modelului hidrocentralei. Cu supravegherea practică a lucrărilor este însărcinat inginerul de hidrotehnică Novicov, repartizat în acest scop de către Sovietul de deputați ai oamenilor muncii din Moscova.

Un alt grup de elevi lucrează la crearea modelului excavatorului pășitor — o puternică instalație folosită la construcțiile comunismului.

La activitatea asociației școlare iau parte și mulți foști elevi ai acestor școli. Președintele asociației școlare a tinerilor fizicieni, Mihail Fak, este fostul elev al școlii nr. 135, astăzi aspirant al Institutului de fizică al Academiei de Științe a U.R.S.S. Secretarul asociației, Lidia Ivanova, este fosta elevă a școlii nr. 100, astăzi studentă la facultatea de fizică dela Universitatea din Moscova.

La munca asociației iau parte activă studenții din anii III și IV ai facultății de fizică dela Universitatea din Moscova: Xenia Razumova, Maria Filipova, Vladimir Cacinschi, Roman Arhipov, Valentin Vinogradov și alți foști elevi ai școlilor, care fac parte din asociația reunită a tinerilor fizicieni.

Legătura cu tovarășii mai mari, cu studenții, dintre care mulți își desfășoară activitatea științifică în cadrul asociațiilor științifice ale studenților, aduce un mare folos elevilor, trezindu-le un interes și mai profund pentru știință, deprinzându-i cu munca individuală.

In ziua aniversării acești reprezentanți ai generației mai mari a membrilor asociației școlare s'au adunat, împreună cu tovarășii lor mai tineri, elevii, în mare sală a școlii nr. 135. La masa prezidiului a luat loc președintele asociației, aspirantul Institutului de fizică al Academiei de Științe a U.R.S.S. Mihail Fak, care ocupă de patru ani această funcțiune de onoare, fiind sufletul asociației. In acești patru ani, Mihail Fak, împreună cu profesorul Gheorghi Dudnicov și cu alți profesori de fizică, care participă la activitatea societății, au crescut și continuă să crească sute de tineri fizicieni, din care mulți au intrat până acum la facultatea de fizică a universităților și în școlile superioare tehnice. Despre aceasta s'a vorbit în raportul de activitate prezentat de profesorul Gheorghi Dudnicov.

Tinerii fizicieni primesc un mare ajutor din partea Institutului de construcții și arhitectură, a Institutului de mașini și scule, a Institutului de aviație, precum și din partea Academiei Agricole „Timiriazev" din Moscova. Colaboratorii științifici ai acestor institute țin referate și organizează discuții cu tinerii fizicieni, dau consultații cu privire la cele mai noi cercetări în domeniul științei. Elevilor care se interesează de fizică, care lucrează în cercuri, le sunt larg deschise ușile bibliotecilor acestor institute, unde ei obțin cărți și reviste tehnice de specialitate. Ei au acces în laboratoarele institutelor, unde pot cunoaște activitatea asociațiilor științifice studențești.

Tinerii fizicieni care lucrează în cercul de modelare a mașinilor agricole sunt adeseori vizitați de colaboratorii Institutului unional de cercetări științifice în domeniul construcției de mașini agricole — inginerul șef Alexei Ciumac, inginerul constructor Juri Ohocinschi etc. Ei au dat elevilor desenele unor noi mașini agricole și materiale pentru confecționarea modelelor. Constructorul Juri Ohocinschi este inventator. Discuțiile cu ei îi pasionează foarte mult pe elevi. In fiecare din aceste discuții, Juri Ohocinschi nu încetează de a aminti tinerilor fizicieni că, pentru a deveni un bun specialist cu atât mai mult un inventator, pentru a desfășura o muncă creatoare, îmbogățind știința, trebue să iubești și să studiezi profund această știință. Deasemeni, el le arată că practica este de neconceput fără o cunoaștere profundă a teoriei.

Discutând cu tinerii fizicieni, te convingi că cunoștințele lor depășesc cu mult cadrul programei școlare, că interesul lor pentru știință este de pe acum serios, adânc și temeinic.

Asociația școlară a tinerilor fizicieni și profesorii care îndrumează activitatea ei îndeplinesc cu succes sarcina de a ajuta pe elevi la însușirea bazelor științelor, la dobândirea unor cunoștințe sistematice, adânci și temeinice, la desvoltarea interesului și dragostei pentru știință.

E. CERNAȘEVA

Profesorii școlii superioare sovietice

Guvernul Sovietic acordă o uriașă atenție desvoltării învățământului superior. In U.R.S.S., școlile superioare au obținut succese remarcabile. In prezent, în Uniunea Sovietică există aproape 900 instituții de învățământ superior, în care studiază 1 milion 442 mii de studenți.

Prin gradul de desvoltare a învățământului superior, Uniunea Sovietică a întrecut cu mult țările capitaliste din Europa Occidentală. Astfel, de pildă, chiar în Turkmenia, Chirghizia, Uzbekistan, Azerbaidjan, atât de înapoiate în timpul țarismului, studiază în prezent în școlile superioare dela 60—93 de inși, la fiecare 10 mii de oameni, în timp ce în Franța la 10 mii de oameni studiază în școlile superioare 36 de persoane, în Suedia 21, iar în Egipt și Turcia numai 12.

In școlile superioare din Uniunea Sovietică lucrează profesori de înaltă calificare și bine pregătiți. In institutele, universitățile și academiile U.R.S.S. lucrează peste 80 mii de profesori, docenți și conferențiari.

Dar care este situația materială și socială a profesorilor din școlile superioare? Care sunt condițiile creșterii lor științifice, a ridicării calificării profesionale?

Munca profesorilor din școlile superioare, ca și orice altă muncă, este în Uniunea Sovietică nobilă, plină de cinste și prețuită mult de Guvernul Sovietic.

Salarizarea profesorilor și colaboratorilor din școlile superioare sovietice se face în funcție de calificare și de stagiul de muncă. Acest principiu stimulează ridicarea calificării științifice a profesorilor și dorința lor de a-și continua munca în cadrul școlii superioare. Așa, de pildă, după ce și-a susținut dizertația de candidat sau a obținut titlul științific de docent, profesorul poate să-și țină de sine stătător cursul. Salariul său se mărește mai mult decât de două ori.

Cei care au gradul științific de doctor în științe sau titlul de profesor, sunt salarizați cu 45—50 procente mai mult decât docenții sau candidații în știință. Totodată, numărul orelor de lecții obligatorii pentru acești profesori în timp de un an este cu 35—40 procente mai mic.

Prin Hotărârea Guvernului Sovietic, profesorii și conferențiarii școlilor superioare din U.R.S.S. primesc un adaus pentru anii serviți.

Potrivit legislației în vigoare, profesorii școlilor superioare sovietice și colaboratorii științifici primesc pensii majorate, care se plătesc pentru bătrânețe sau invaliditate.

In caz de îmbolnăvire temporară, personalul institutelor, universităților și academiilor, ca și toți ceilalți oameni ai muncii din U.R.S.S., primește ajutor din fondul asigurărilor sociale de stat.

Cadrele școlilor superioare și membrii familiilor lor, ca și toți cetățenii Uniunii Sovietice, sunt asigurați cu deservire medicală de orice fel, pe cheltuiala statului. Pe lângă marile instituții de învățământ din U.R.S.S. există instituții medicale proprii, bine utilate: policlinici, dispensare, etc. In marile orașe, unde sunt concentrate multe școli superioare, s'au creat spitale speciale pentru deservirea personalului pedagogic și științific al școlilor superioare.

Profesorii și conferențiarii școlilor superioare sovietice au în fiecare an concedii de câte două luni, cu plata salariului întreg. De regulă, ei își petrec aceste concedii în cele mai bune localități balneo-climaterice: în Crimeea, Caucaz, în Podmoskovie și altele. Nu de mult, Ministerul Învățământului Public al U.R.S.S. a construit în vestita localitate balneo-climatericăSoci un minunat palat-sanatoriu, situat pe litoralul pitoresc al Mării Negre. Multe școli superioare, ca de pildă universitățile de stat din Moscova, Tiflis, Odesa, au case de odihnă proprii, minunat utilate.

Fiecare profesor are posibilitatea de a obține o foaie de drum pentru sanatoriu cu întreținerea și cura de tratament complectă.

O mare parte din locurile la sanatorii și case de odihnă este repartizată profesorilor de către sindicat în condiții avantajoase.

Forma principală de pregătire a profesorilor școlilor superioare din U.R.S.S. este aspirantura, care are secții pe lângă toate institutele mari, universitățile și academiile. La aspirantură sunt primiți acei absolvenți ai școlilor superioare, care manifestă înclinație spre munca științifică și didactică, precum și activiști practicieni.

Durata studiilor la aspirantură este de trei ani. In tot timpul studiilor, aspiranții primesc bursă de stat, locuință, etc. Aspiranții folosesc în mod gratuit bibliotecile, cabinetele și laboratorele științifice. Li se pun la dispoziție orice aparate și materiale necesare pentru efectuarea diferitelor experiențe și cercetări științifice.

Pe lângă multe școli superioare sunt organizate cursuri cu durată de doi ani și un an pentru pregătirea și perfecționarea personalului științifico-pedagogic din rândurile practicienilor care n'au un grad sau titlu științific. Aceste cursuri sunt urmate de către cei care trebue să-și termine și să-și susțină dizertațiile pe care le-au pregătit la locul de muncă.

In timpul cât urmează cursurile, candidații primesc salariul întreg pe care-l aveau la instituția unde lucrează, iar într'o serie de cazuri, în afară de aceasta, ei mai primesc și burse.

Toate școlile superioare sovietice au posibilități nelimitate pentru desvoltarea pe scară largă a activității științifice a profesorilor, conferențiarilor, aspiranților și studenților. Școlile superioare alocă regulat mari sume pentru achiziționarea utilajului științific, a cărților, pentru deplasări științifice, pentru efectuarea diferitelor experiențe și cercetări.

Guvernul Sovietic pune un mare preț și stimulează prin toate mijloacele munca personalului școlilor superioare. In U.R.S.S. există o lege potrivit căreia profesorii școlilor superioare cu un stagiu îndelungat de muncă sunt decorați cu ordine și medalii ale U.R.S.S. Profesorii și docenții care au un stagiu de 25 de ani în școala superioară sunt decorați cu cel mai înalt ordin sovietic — Ordinul Lenin, cei cu un stagiu de 20 ani — cu Ordinul „Steagul Roșu al Muncii", cei cu un stagiu de 15 ani — cu ordinul „Insigna de onoare". Profesorii cu un stagiu mai mic sunt decorați cu medalii. Pentru realizări remarcabile în activitatea de cercetări științifice mulți profesori din institute și universități sunt distinși cu premii Stalin. Activiștilor de frunte ai școlii superioare li se acordă titlul de onoare de „Activist emerit al științei". Mulți dintre ei sunt aleși ca membri ai Academiilor unionale și republicane.

Astfel, de pildă, 23 dintre profesorii dela Universitatea de Stat „Lomonosov" din Moscova, au fost aleși ca membri activi ai Academiei de Științe a U.R.S.S., 33 — ca membri corespondenți ai Academiei de Științe a U.R.S.S., iar 83 sunt laureați ai premiilor Stalin.

Cadrele școlilor superioare sovietice iau parte activă la viața obștească a țării. Ei citesc lecții și referate pentru populație, participă la activitatea organizațiilor obștești. Activiștii cei mai eminenți ai școlii superioare, care desfășoară o intensă activitate științifică și socială, sunt aleși în organele de conducere ale țării — în sovietele locale de deputați ai oamenilor muncii, în Sovietele Supreme ale republicilor, în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

SERGHEI SEMIN

Un an dela Congresul Invățătorilor din R. P. R.

Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului

Acum un an, la primul Congres al Invățătorilor din Republica Populară Română, am avut marea fericire să ascult cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, care a trasat în fața celor ce muncesc în școli un program vast și luminos, programul luptei pentru făurirea cadrelor de mâine ale construcției noastre socialiste.

Cu deosebită forță și limpezime au răsunat în fața noastră, a celor care am participat la Congres, ca și în fața tuturor învățătorilor și profesorilor din orașele și satele patriei, cuvintele conducătorului iubit al poporului nostru: „**Elevii pe care-i creșteți astăzi în școală vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Deaceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție**".

A munci în școală, a preda elevilor cunoștințe științifice, a-i educa, a face din ei oameni culți, în stare să devină specialiști folositori societății în orice domeniu vor lucra — aceasta este sarcina de mare răspundere și de înaltă cinste pe care ne-au încredințat-o partidul și statul, poporul nostru muncitor.

Pregătirea unor astfel de oameni cere din partea noastră îmbunătățirea necontenită a calității lecțiilor, împletirea lor strânsă cu problemele practicii. In această direcție mi-am îndreptat eu în primul rând atenția în decursul acestui an care s'a scurs dela Congres.

De cea mai mare însemnătate pentru mine este studiul învățăturii marxist-leniniste, fără de care nu poate fi vorba de aprofundarea vreunei ramuri a științei. Studierea aprofundată a ultimei lucrări a tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", mă înarmează puternic în lupta pe care o duc pentru a da elevilor cunoștințe științifice juste cu privire la legile naturii și la folosirea acestor legi în slujba îmbunătățirii necontenite a vieții oamenilor muncii.

Mulți dintre elevii mei vor deveni, desigur, agronomi, zootehnicieni, medici, cercetători pe tărâmul biologiei. Tocmai de aceea eu acord o deosebită însemnătate familiarizării elevilor cu problemele practicii, intensificând mereu, în acest scop, activitatea în laborator, complectând și îmbogățind, cu ajutorul elevilor, muzeul școlii. In școală există un colț al naturii vii, care dă elevilor posibilitatea să urmărească nemijlocit viața plantelor, să execute lucrări experimentale, să capete deprinderea de a dirija creșterea plantelor. Deasemenea, cele două acvarii care există în școală înlesnesc mult însușirea de către elevi a cunoștințelor cu privire la animalele acvatice și la piscicultură. Acord o mare atenție familiarizării elevilor cu tehnica microscopiei. Datorită activității în laborator, elevii mei știu, de pildă, să facă experiențe cu spectrul clorofilei, spre a vedea care radiații sunt absorbite de clorofilă.

In munca noastră de făurire a cadrelor care vor duce mai departe opera de construire a socialismului mai sunt încă multe de făcut. In primul rând se ridică înaintea noastră problema îmbunătățirii muncii pentru pregătirea practică a elevilor. Și în această privință are o mare însemnătate studierea experienței școlii sovietice care, pe baza prevederilor celui de al cincilea plan cincinal, a pășit la introducerea învățământului politehnic general. Insușirea acestei experiențe, munca necontenită pentru ridicarea nivelului activității instructiv-educative, ne vor ajuta din plin să înfăptuim în viață sarcina nobilă pe care ne-a încredințat-o poporul muncitor.

FABIU SANJOAN
profesor emerit al R.P.R.
Orașul Stalin

Invățătorul trebue să educe pe elevi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar

Școala în care lucrez se află în regiunea Ploești, una din cele mai frumoase și mai bogate regiuni ale Patriei noastre. Puternica industrie petroliferă ce se desvoltă neîncetat pe Valea Prahovei, câmpiile bogate din sud-estul regiunii Ploești, unde apar și se întăresc noi și noi gospodării agricole colective, munții împăduriți din nordul regiunii, cu priveliștile lor atât de pitorești — toate acestea trezesc în sufletul elevilor mei mândria pentru patria noastră, dorința fierbinte de a se pregăti cât mai bine, pentru a contribui activ la înflorirea și apărarea ei.

In lupta pe care o duc pentru a făuri din elevii mei cetățeni vrednici ai patriei noastre, constructori conștienți ai socialismului, mă călăuzesc neîncetat cuvintele rostite la Congresul Invățătorilor de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej: „**Invățătorul trebue să educe pe elevi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei împotriva dușmanilor interni și externi ai regimului de democrație populară**".

Lucrările Congresului m'au învățat să folosesc din plin lecțiile și munca extrașcolară, activitatea organizației de pionieri pentru a educa pe copiii ce mi-au fost încredințați, în spiritul dragostei fără margini pentru patrie. In această privință eu acord o mare însemnătate întăririi caracterului educativ al lecțiilor de limba română, de istorie, de geografie. Cu nespus interes ascultă elevii mei povestirile despre lupta din trecut a poporului pentru libertate, pentru o viață mai bună. In manualele elevilor sunt numeroase texte din operele scriitorilor noștri clasici, din literatura populară. Citind împreună cu elevii aceste texte, punându-le în mână cărțile de povești, revistele, îi învăț să iubească limba făurită de popor, să cunoască și să iubească operele lui Eminescu, Creangă, Caragiale, Coșbuc. Lecțiile despre Gheorghe Doja, despre Horia, Cloșca și Crișan, despre viața și lupta lui Nicolae Bălcescu, expunerile despre lupta revoluționară a clasei noastre muncitoare conduse de Partid contribue mult la cultivarea mândriei patriotice a elevilor pentru tradițiile revoluționare, progresiste ale poporului nostru.

In lecțiile mele și în activitatea pe care o duc cu elevii în afara clasei, urmăresc neîncetat să desvolt sentimentul lor de dragoste pentru marea Uniune Sovietică. Le povestesc adesea despre copiii sovietici, despre minunații oameni sovietici. Elevii mei cunosc viața lui Oleg Coșevoi și a Zoiei Cosmodemianscaia, au citit nenumărate povestiri despre copiii care trăiesc în minunata Țară a Socialismului. Adeseori, le povestesc deasemenea elevilor mei sau le arăt fotografii care înfățișează uriașele succese ale oamenilor sovietici în drumul lor spre comunism, succesele popoarelor din țările de democrație populară, lupta dârză a oamenilor muncii din țările capitaliste și dependente, educându-i în spiritul ideilor înalte ale internaționalismului proletar, ale frăției între popoarele iubitoare de pace.

Elevii mei cunosc crâncena exploatare din trecut a muncitorilor din regiunea noastră de către magnații industriei petrolifere precum și asupririle fără margini suferite în trecut de întreaga noastră clasă muncitoare și de țărănimea muncitoare. Ei au avut adeseori prilejul să audă despre viața de lux și desfrâu pe care o duceau odinioară capitaliștii și moșierii în stațiunile de pe Valea Prahovei și au învățat să-i urască din tot sufletul lor. Dar ei știu că, și astăzi încă, chiaburii și foștii exploatatori încearcă să frâneze mersul nostru înainte. Le-am povestit astfel de curând despre procesul grupului de spioni și sabotori din industria petroliferă, despre uneltirile mârșave ale acestora, în cârdășie cu capitaliștii de peste hotare. Aceasta a întărit puternic ura elevilor mei împotriva dușmanilor interni și externi ai patriei noastre iubite, hotărîrea lor dârză de a contribui din toate puterile la înfrângerea dușmanilor, la înflorirea patriei.

Devotamentul fără preget față de patrie, dragostea nemărginită pentru eliberatoarea țării noastre, glorioasa Uniune Sovietică, sentimentul de prietenie nezdruncinată față de toate popoarele lumii și ura sfântă împotriva dușmanilor vieții noastre noi, vor face din elevii noștri luptători neînfricați pentru cauza păcii și socialismului, pentru măreața cauză a lui Lenin-Stalin.

MARIA ARNAUTU
învățătoare în comuna Olteni, raionul Teleajen, deputată în Marea Adunare Națională

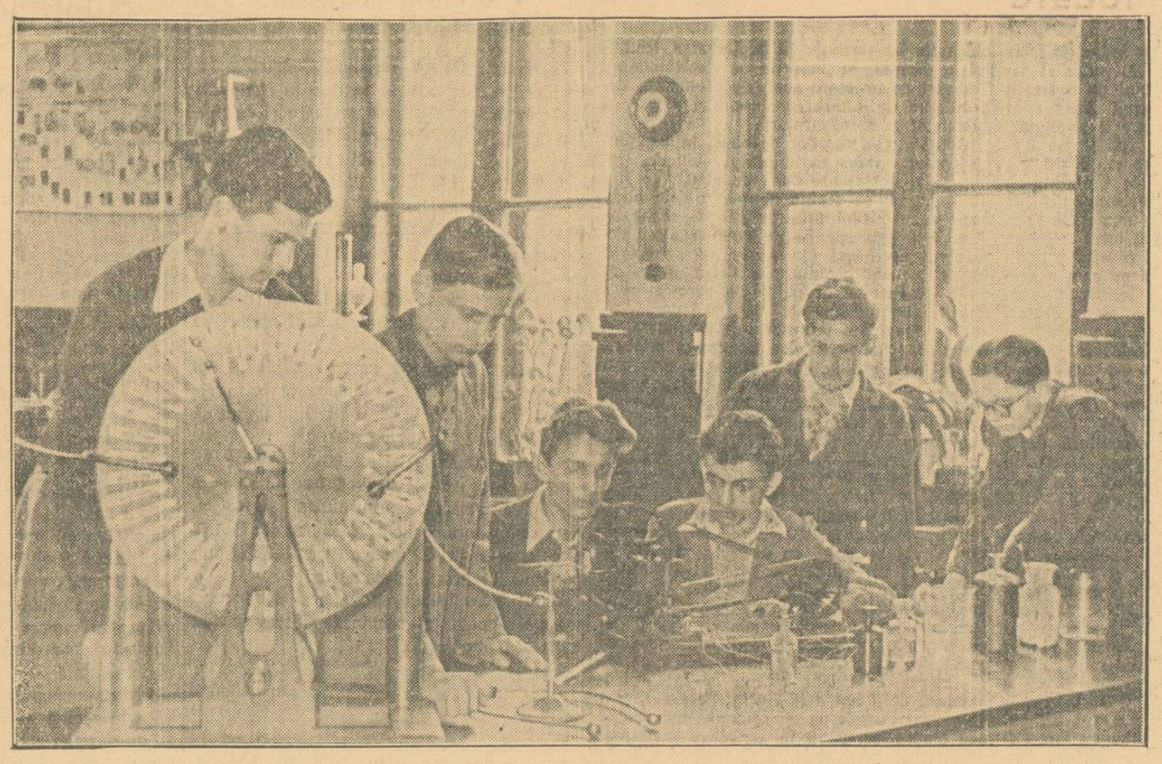

Ca urmare a grijii partidului și statului nostru pentru desvoltarea învățământului, școlile sunt din ce în ce mai bine utilate cu material didactic, se înființează în școli noi laboratoare, sunt organizate terenuri experimentale școlare. Folosind din plin toate aceste mijloace care le stau la îndemână, cadrele didactice înarmează tineretul cu deprinderi de muncă practică, leagă tot mai strâns lecțiile de practica construirii socialismului.

In clișeu: o oră de lucrări practice în laboratorul de fizică al centrului școlar de băieți nr. 4—13 din București.

Foto L. Tibor

Materialismul dialectic este călăuza sigură a omului de știință

In cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a pus în fața tuturor celor ce muncesc în școli, ca și în fața oamenilor de știință, sarcina nobilă și plină de răspundere de a lupta pentru făurirea omului cu o înaltă cultură, omul societății socialiste.

Această măreață misiune poate fi îndeplinită numai pe baza cunoașterii temeinice a științei marxist-leniniste, a adevărului științific despre natură, viață, societate. „**Materialismul dialectic** — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **este călăuza sigură a omului de știință. Numai această concepție permite studierea lucrurilor și fenomenelor în mișcarea, dezvoltarea și transformarea lor și nu o prezentare scolastică, înțepenită a acestora. In știință se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. Deaceea sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități**".

Această învățătură a tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej călăuzește munca noastră, a cercetătorilor pe tărâmul științei, constitue pentru noi un îndemn puternic în lupta pe care o ducem împotriva teoriilor reacționare, antiștiințifice, în domeniul științei, pentru a întări necontenit contribuția noastră la înflorirea științei pusă în slujba poporului muncitor.

O uriașă însemnătate pentru mersul înainte al științei o are lucrarea genială a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", care deschide în fața oamenilor de știință perspectivele celei mai largi activități creatoare. Studiind această lucrare, oamenii de știință trebue să acorde cea mai mare importanță învățăturii staliniste cu privire la caracterul obiectiv al legilor naturii și societății.

Insăși viața, practica, confirmă în mod strălucit tezele elaborate de marele Stalin în legătură cu caracterul obiectiv al legilor naturii și societății. Astfel, de exemplu, o problemă centrală a științei biologice este dirijarea planificată a dezvoltării organismelor vii în interesul societății, elaborarea în acest scop a celei mai înalte tehnici biologice. Organismele modificate au fost obținute de I. V. Miciurin și de continuatorii lui, tocmai datorită cunoașterii unor legi obiective ale naturii, și anume a legilor dezvoltării organismelor și a legilor eredității. Ținând seama de aceste legi și sprijinindu-se pe ele, aplicându-le și folosindu-le cu pricepere, biologii sovietici au putut să limiteze sfera de acțiune a unora și să dea altora o nouă direcție. Darwinismul creator sovietic nu a format deci legi ale dezvoltării și eredității ființelor vii — ci a aplicat just legile obiective descoperite pe baza materialismului dialectic. Succesele uriașe ale darwinismului sovietic creator sunt obținute tocmai pe baza folosirii adevăratelor legi obiective ale naturii.

Practica a confirmat deasemenea, în ultimă instanță, caracterul reacționar al „principiilor" mendelo-morganiste și wirhoviste, atât de dăunătoare pentru agricultură și zootehnie. Acele așazise „legi" ale netransmisibilității absolute a caracterelor dobândite, ale eredității legate de gene cromozomiale, ale filiațiunii obligatorii a celulelor din celule precedente, au fost elaborate pe baza concepțiilor idealiste, reacționare asupra lumii și vieții, de către „savanții" puși în slujba intereselor claselor exploatatoare. Tocmai pentrucă aceste „teorii" nu s'au sprijinit pe cunoașterea legilor obiective ale naturii, ele au fost răsturnate de practică, de viață.

Firește că procesul cunoașterii de către oameni a naturii obiectiv existente în afara noastră și a legilor ei obiective este supus unei continue perfecționări.

In lucrările lor nemuritoare, marii dascăli ai omenirii muncitoare, Marx, Engels, Lenin, Stalin au arătat că progresul științei realizat de omenire este rezultatul victoriei pozițiilor materialiste în lupta între materialism și idealism. Tocmai de aceea se ridică cu atâta putere în fața noastră, a oamenilor de știință, sarcina de a ne situa pe pozițiile materialismului militant, de a lupta cu cea mai mare hotărîre împotriva idealismului și subiectivismului, adică împotriva încercărilor de a nega caracterul obiectiv al legilor naturii.

Paralel cu aceasta, noi trebue să luptăm pentru descoperirea adevăratelor legi obiective ale naturii, pentru o justă folosire a acestor legi.

In cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a spus: „**Noi, comuniștii, luptăm pentru a făuri fericirea pe pământ. In activitatea noastră ne întemeiem pe cunoașterea legilor naturii și societății, și ne călăuzim de ele în interesul fericirii și bunei stări a oamenilor muncii**".

Pe acest drum, pe drumul participării active la făurirea vieții fericite a oamenilor muncii, trebue să meargă toți intelectualii devotați poporului. Călăuziți de învățătura partidului, noi luptăm pentru a folosi din ce în ce mai larg legile obiective ale naturii și societății în scopul de a contribui la satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii din țara noastră, de a contribui la înflorirea necontenită a științei și culturii puse în slujba poporului muncitor.

prof. univ. B. MENKES
membru corespondent al Academiei R.P.R.
Institutul Medico-Farmaceutic din Timișoara

Să ne slujească drept exemplu tipul sovietic al învățătorului

Intreaga noastră muncă, fiecare pas al activității noastre în clasă și în afara clasei pe drumul educării noii generații de cetățeni ai patriei, este călăuzit de minunatul exemplu al învățătorului sovietic. Inaltă pildă de patriotism, de slujire fără preget a cauzei poporului, a cauzei lui Lenin și Stalin, tipul învățătorului sovietic este pentru noi modelul pe care ne străduim să-l urmăm în toată activitatea noastră, înfăptuind în viață îndemnul pe care ni l-a adresat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor: „**Să vă slujească drept exemplu tipul sovietic al învățătorului, cu temeinicia de cunoștințe care îl caracterizează, cu conștiinciozitatea și modestia lui, cu devotamentul său nemărginit față de popor, față de cauza lui Lenin și Stalin**". Experiența unor învățători și profesori ca I. K. Novicov, Clavdia Borina, Alexandra Martianova și nenumărați alții ne arată importanța însușirii științei marxist-leniniste — călăuza sigură a muncii noastre—ne învață să ne perfecționăm măestria pedagogică, să depunem toate cunoștințele, toată puterea noastră de muncă pentru făurirea unor oameni culți, desvoltați sub toate aspectele, optimiști, curajoși, plini de viață, hotăriți să lupte cu dârzenie pentru socialism, pentru pace.

Eu caut să adâncesc tot mai mult studiul metodicilor sovietice, care generalizează experiența practică a celor mai buni profesori sovietici, urmăresc cu regularitate tot ceeace se publică asupra metodelor de muncă în școlile sovietice, culeg neîncetat noi și prețioase învățăminte din experiența nesecată a cadrelor didactice, învățăminte pe care caut să le aplic cât mai bine în clasa mea.

Necontenit am înainte exemplul minunat al muncii rodnice, creatoare, a școlii nr. 243 din Moscova, despre a cărei experiență a vorbit atât de convingător la Congresul Invățătorilor tovarășa E. K. Osipova, membră a delegației sovietice, directoarea acestei școli. In munca mea cu elevele eu lupt zi de zi pentru a obține ca clasa mea să ajungă a fi asemănătoare cu clasele din școala pe care o conduce tovarășa Osipova, atât în privința nivelului cunoștințelor copiilor cât și a educației lor.

Experiența învățătorilor sovietici, reflectată în cărțile pe care le-am citit, mi-a dat îndrumări sigure în toate problemele muncii mele. Luând pildă dela învățătorii sovietici, acord o mare însemnătate planificării muncii în școală. Planurile anuale, calendaristice și zilnice dau muncii mele mai mult temei, siguranță și roade bogate. Citind povestirea „Invățătoarea" de Scliar, am învățat să fac cu temei lecțiile de dictare și corectare a lucrărilor, pe care Iulia Mihailovna, a cărei viață și muncă este descrisă în povestire, punea atâta preț. Dela ea am învățat că lucrările trebue corectate imediat, de față cu elevii, pentru ca aceștia să-și vadă greșelile, astfel ca ele să nu mai stărue în mintea lor.

Astăzi știu, din studierea experienței sovietice, că materialul didactic este un element de bază al lecțiilor predate, că ele ajută elevii să-și concretizeze și să-și aplice cunoștințele. Am văzut că învățătorii sovietici pregătesc material didactic pentru orice lecție, fie ea și de gramatică, și că astfel lecțiile se înviorează, devin interesante și mult mai rodnice.

Deasemenea, exemplul școlii sovietice mi-a arătat însemnătatea muncii cu privire la formarea vorbirii elevilor, însemnătatea îmbogățirii vocabularului lor. Pentru desvoltarea vorbirii elevelor mele am făcut multe expuneri orale și scrise, dela cele mai ușoare la altele tot mai complicate. Acum, ele știu să facă o descriere, o narațiune, o caracterizare, o scrisoare etc. Ca un stimulent pentru munca elevelor la limba română, am alcătuit în clasă un „caiet model" în care sunt trecute lucrările bune și care va fi depus, la sfârșitul anului, la colțul pedagogic al școlii. Tot astfel înspirându-mă din experiența învățătorilor sovietici am introdus „caietele de vacanță" în care elevele își scriu în timpul vacanțelor diferite însemnări asupra excursiilor, asupra cărților citite, etc. Cercul „Prietenii cărții", care este organizat în toate școlile sovietice și pe care l-am organizat și eu la clasele a III-a și a IV-a ale școlii noastre dă și el roade bogate în privința desvoltării vocabularului elevelor, contribue la desvoltarea dragostei lor pentru limba făurită de popor, pentru literatura noastră. Din metodica sovietică pentru citire am învățat să fac lecții de citire cu extragerea planului, fapt extrem de însemnat, datorită căruia elevele se deprind să rețină esențialul din cele citite și-și desvoltă vorbirea logică.

Experiența învățătorilor sovietici este pentru mine o pildă vie în ceeace privește realizarea măreței sarcini a educației comuniste a copiilor. Folosind exemplul minunat al gloriosului tineret comsomolist, al pionierilor sovietici, fiind ajutată de bogatul material întrebuințat în predarea lecțiilor, de filmele și piesele vizionate, de expozițiile vizitate, de revistele și literatura pentru copii fac zi de zi noi pași în munca de educare a copiilor, de formare în ei a trăsăturilor omului nou. Elevele mele culeg date din ziare și reviste, dela radio. Ele reține cu interes și se bucură din toată inima de succesele luptătorilor pentru pace și sunt pline de ură împotriva dușmanilor oamenilor muncii.

Toate acestea și multe altele le-am învățat și le învățăm necontenit din experiența neprețuită a învățătorilor sovietici. Exemplul lor luminos ne îndrumează pe calea luptei pentru necontenita ridicare a nivelului nostru ideologic, politic și profesional, pentru o muncă creatoare îndreptată spre găsirea unor noi și noi metode de instruire și educare a copiilor, viitorul patriei noastre dragi.

TEODORA ARTIN
învățătoare la centrul școlar 2-10-13 București

Pentru lichidarea vechilor vederi burgheze asupra școlii

Pentru a răspunde cu cinste înaltei sarcini care ne-a fost încredințată, pentru a putea pregăti, în școala noastră nouă, oameni capabili să lupte cu succes pentru triumful deplin al socialismului, avem datoria de a ne însuși noi, în primul rând, mărețele idei ale marxism-leninismului. Vorbind despre nesecatul tezaur al științei marxist-leniniste, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în cuvântarea la Congresul Invățătorilor ne-a spus: „**Să-l folosiți din plin, tovarăși și tovarășe, pentrucă în măsura în care veți pune stăpânire pe el veți putea lua parte din ce în ce mai activ și cu mai mult succes la construirea societății socialiste, la făurirea culturii socialiste în conținut și națională în formă, la înflorirea și propășirea Patriei noastre**".

Mobilizați de acest îndemn al conducătorului poporului nostru, noi am întărit lupta pe care o ducem pentru ridicarea pregătirii noastre ideologice și politice, pentru ridicarea nivelului ideologic-științific al lecțiilor, pentru aplicarea unor metode cu adevărat științifice în predare, împotriva manifestărilor burgheze retrograde, idealiste, în procesul instructiv-educativ. Colectivul școlii noastre desfășoară această luptă cu tot mai multă perseverență. Studiind istoria gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, viața și opera marilor dascăli ai omenirii muncitoare Lenin și Stalin, noi ne însușim bazele învățăturii despre lupta pentru transformarea societății, pentru făurirea vieții noi, cunoaștem tot mai bine înaltul exemplu al luptei pe care a dus-o Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, condus de Lenin și Stalin, pentru făurirea Statului Socialist.

De curând am început, împreună cu tovarășii mei de muncă, să studiez sistematic geniala operă a lui Iosif Vissarionovici Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Invățăturile staliniste mă ajută să înțeleg limpede desvoltării societății, să capăt o orientare sigură în interpretarea fenomenelor din natură și societate. Genialele învățături ale marelui Stalin ne întăresc puternic în lupta împotriva vechilor concepții și a vechii mentalități, împotriva deformărilor antiștiințifice în pedagogie.

Cunoștințele pe care ni le însușim studiind marxism-leninismul, ne dau o orientare tot mai sigură în munca de educare comunistă a tinerei generații.

Școala noastră se găsește în marele cartier muncitoresc din jurul atelierelor „Grivița Roșie" și elevii noștri sunt aproape în totalitatea lor copii de muncitori ceferiști. Mobilizând în munca educativă organizația de pionieri, folosind larg exemplul atât de apropiat elevilor al luptei neînfricate a ceferiștilor, noi căutăm să dăm o cât mai justă orientare educației fiecărui copil, pentru a face din el un adevărat luptător pentru cauza căreia și-au jertfit viața eroii dela Grivița.

Fără îndoială că în munca noastră instructiv-educativă mai avem încă multe de realizat. Este necesară din partea noastră o serioasă încordare a tuturor eforturilor pentru o cât mai temeinică și mai adâncă însușire a marxism-leninismului, pentru descoperirea și înlăturarea din școala noastră a oricăror încercări de a răspândi ideologia burgheză în rândurile elevilor, de a strecura naționalismul, cosmopolitismul, apolitismul, misticismul, pentru o largă desfășurare a criticii de jos și a autocriticii, pentru întărirea vigilenței revoluționare, pentru continua îmbunătățire a procesului de învățământ. In acest fel, vom putea, într'adevăr, să lichidăm definitiv vechile vederi burgheze asupra școlii, asupra metodologiei, vom putea contribui cu tot mai mult succes la construirea unei școli în slujba fericirii poporului.

NATALIA DUMITRIU
învățătoare la școala elementară de fete nr. 40 raionul Grivița Roșie

Ducem în mase făclia culturii și științei înaintate

Se împlinește un an dela Congresul Invățătorilor din Republica Populară Română, Congres care a dovedit încăodată grija deosebită pe care partidul nostru o poartă desvoltării culturii în țara noastră, prețuirea pe care o acordă oamenilor muncii din școli. In activitatea pe care noi, cei ce muncim în școli, am desfășurat-o în decursul acestui an, ne-au călăuzit zi de zi cuvintele rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congres cu privire la misiunea înaltă și nobilă a învățătorului, cu privire la sarcinile pline de răspundere care i-au fost încredințate.

Cuvântarea rostită la Congres de către iubitul conducător al poporului nostru, ca și lucrările Congresului au scos puternic în evidență însemnătatea rolului social al învățătorului, arătând că acesta trebue să lege activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății.

„**Invățătorului îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective**" — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congres. In activitatea mea de zi cu zi eu am muncit cu multă însuflețire pentru a traduce în viață această sarcină de mare răspundere.

Incredințându-mi răspunderea activității artistice a cămînului cultural, conducerea acestuia mi-a dat prilejul să mobilizez tineretul satului în munca de culturalizare și să strâng mai puternic legăturile școlii cu oamenii muncii.

Conștientă de marea însemnătate a artei progresiste în viața satului, de rolul ei activ, transformator, am muncit astfel încât fiecare cor pe care-l executa echipa noastră, fiecare scenetă, fiecare dans pe care le prezentam oamenilor muncii să contribue la educarea lor comunistă, la mobilizarea lor în lupta pentru construirea socialismului.

La concursul raional al căminelor culturale, echipa noastră a fost premiată. Prețuirea pe care oamenii muncii o acordă activității noastre culturale este pentru noi un îndemn permanent de a ne spori eforturile, de a prezenta în fața lor programe din ce în ce mai bune.

Pentru noi, învățătorii, au o uriașă însemnătate cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, care în cuvântarea rostită la Congres ne-a cerut să fim în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal cu privire la lichidarea completă a neștiinței de carte în Republica Populară Română.

Colectivul școlii noastre este conștient de marea însemnătate a acestei sarcini și de aceea își sporește mereu eforturile în munca de alfabetizare. Mi-au fost repartizați și mie un număr de oameni ai muncii pe care să-i învăț carte. Deși am întâmpinat la început unele dificultăți în această muncă, deoarece nu reușeam să asigur frecvența regulată a cursiștilor, nu m'am descurajat. Gândul că voi duce lumina științei de carte în casele în care cu ani în urmă sălășluiau ignoranța și mizeria, gândul că mereu alți tineri și vârstnici vor izbuti datorită și ajutorului meu să deslușească slova mi-au dat noi puteri de muncă. Am început să calc zi de zi pe la casele celor înscriși la cursurile de alfabetizare, am stat de vorbă cu fiecare dintre ei în parte. Curând, munca mea a început să dea roade. Faptul că cei 10 cursiști care s'au prezentat la examen acum au dovedit că și-au însușit temeinic cunoștințele, m'a bucurat nespus de mult.

Succesele pe care le-am obținut în munca de alfabetizare se datoresc în primul rând îndrumărilor pe care le-am primit din partea organizației de bază P.M.R., precum și sprijinului pe care mi l-a dat permanent organizația U.T.M. din sat.

De curând am fost distinsă cu Diploma de Onoare a C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor pentru munca de alfabetizare. Această distincție constitue pentru mine o mare cinste, un imbold care mă mobilizează pentru obținerea unor noi succese în lupta pentru răspândirea culturii și a științei în masele largi ale oamenilor muncii.

MARIA LAZARESCU
învățătoare la școala de 7 ani din comuna Tomești, raionul Iași

Să dăm avânt confecționării materialului didactic cu mijloace locale

Școala noastră are sarcina de a da elevilor cunoștințe științifice legate indisolubil de practică, de activitatea în producție. In realizarea acestei sarcini, cadrele noastre didactice se călăuzesc după bogata experiență a școlii sovietice, care trece acum, pe baza directivelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al cincilea plan cincinal, la politehnizarea învățământului.

Începând cu organizarea experiențelor și a lucrărilor practice elementare de laborator și terminând cu organizarea muncii social-productive, în cadrul activității extrașcolare, cadrele didactice din școlile noastre, urmând exemplul învățătorilor și profesorilor sovietici, îi ajută pe elevi să lege cunoștințele de practică, de activitatea în producție, le dau posibilitatea să se convingă asupra autenticității acestor cunoștințe.

Totodată, folosirea materialului intuitiv și demonstrativ, experiențele practice de laborator, munca practică pe lotul școlar și diferite munci de folos obștesc, accesibile elevilor, le dau acestora posibilitatea să se ridice în mod treptat dela gândirea concretă la gândirea abstractă, le lărgesc orizontul, îi ajută să-și îmbogățească reprezentările despre realitate, să-și verifice cunoștințele teoretice însușite din manuale.

Intrebuințarea materialului didactic de către elevi, pe baza demonstrațiilor învățătorului sau profesorului, contribue la desvoltarea multilaterală a aptitudinilor fizice și intelectuale ale elevilor, asigură realizarea uneia din condițiile importante ale legării învățământului de practică.

Având în vedere importanța deosebită a utilizării materialului didactic pentru realizarea unui învățământ științific, partidul și guvernul nostru au luat din timp măsuri pentru asigurarea producției de material didactic. O fabrică proprie a Ministerului Invățământului Public și o rețea de întreprinderi ale altor Ministere au primit sarcina de a confecționa numeroase tipuri de material didactic, dela globul pământesc până la aparate complicate pentru studierea electricității. Fonduri mari au fost atribuite secțiunilor de învățământ regionale pentru înzestrarea școlilor cu material didactic. Niciodată ca acum, un număr atât de mare de școli n'au primit gratuit cantități de material didactic ce se expediază în fiecare an, în proporție crescândă.

Invățământul nostru de toate gradele a luat o mare extindere. In anii puterii populare numărul școlilor a crescut ca niciodată în țara noastră. Până în cel mai depărtat sat de munte se simte grija partidului și a guvernului pentru cultura poporului. In numeroase comune s'au creat școli de 7 ani. Tocmai de aceea în momentul de față întreprinderile noastre de material didactic nu pot face față pe deplin nevoilor mereu crescânde ale școlilor. Incă mai rămân școli în afara posibilităților de înzestrare prin producția fabricilor.

Invățământul științific se poate realiza însă în fiecare școală. Pretutindeni există posibilități nebănuite de realizare a materialului didactic prin mijloace locale. Un mare număr de învățători și profesori, pătrunși de misiunea nobilă încredințată lor de partid, aceea de a făuri cadrele necesare construirii socialismului, construesc cu mijloace proprii materialul necesar desfășurării unui temeinic proces de învățământ. Din școli vin mereu tot mai multe știri despre învățători și profesori care confecționează o foarte variată gamă de material didactic, dela cumpăna zidarului și corpurile geometrice până la aparate complicate ca ampermetrul și galvanometrul. La Suceava, în Regiunea Autonomă Maghiară, la Ploești, în Orașul Stalin, la Timișoara, la Craiova, în Hunedoara, la Constanța, în Capitală, mulți învățători și profesori confecționează, împreună cu elevii, materialul didactic cu care se ajută la lecții. Și nu numai școlile din marile centre, dar și cele din localități mai mici, ca Orlea și Cilieni, regiunea Craiova, Șendricani, regiunea Suceava, Ciocănești și Ciochina, regiunea București, Vărbilău și Tutăreni, regiunea Ploești, Agăș, regiunea Bacău, Cugir, raionul Orăștie, etc., își aduc contribuția la această operă cu adevărat patriotică.

Avântul pentru înzestrarea cât mai neîntârziată și cât mai bogată a școlilor cu material didactic ia cele mai variate forme. De exemplu, profesorul Bogza Ovidiu dela școala de 7 ani din Bușteni, și-a înjghebat un atelier propriu și a construit aparatele necesare predării electricității, căldurii și mecanicii pentru clasa VI-a și a VII-a. Conducerea școlii medii de 10 ani din Odorhei, în schimbul unei cantități egale de fier vechi a primit din partea D.A.C.-ului din localitate unelte, piese și chiar mașini care nu mai pot fi întrebuințate în industrie, dar care, după unele reparații, au putut fi folosite pentru nevoile atelierului de reparații și de confecționare de material didactic al școlii. In acest fel, școala are 2 strunguri, o presă mecanică și altele. La școala elementară cu limba de predare maghiară din Dorobanți, regiunea Arad, s'a înființat, cu mijloace proprii, o stațiune meteorologică, de care se servește și țărănimea muncitoare din localitate. La Avrig, învățătorul Ștefan Bucșa a colectat cu ajutorul elevilor o mare cantitate de deșeuri de sticlă pe care a predat-o fabricii de sticlă din localitate, pentru a primi, în schimb, vase de laborator. Profesorul Rafain Dionisie dela școala medie de 10 ani mixtă din Odorhei a întocmit din diferite deșeuri o cutie de experiențe care conține piese pentru executarea tuturor experiențelor necesare în predarea fizicei și a chimiei la clasa VI-a și a VII-a. Tov. Mihail Nicolae dela școala elementară de 7 ani din comuna Agăș, regiunea Bacău, a confecționat, pe lângă alte aparate un electromotor simplu, care funcționează cu 4 volți.

In desfășurarea acestei acțiuni, cadrele didactice au fost ajutate prin publicarea metodicilor de predare a fizicei și chimiei, în care, pe lângă metode de utilizarea materialului didactic, se găsesc și instrucțiuni pentru confecționarea lui. In acelaș scop, au fost ajutate prin publicarea instrucțiunilor referitoare la utilizarea aparatelor de chimie, precum și printr'o serie de ședințe speciale organizate de Institutul I.P.C.D la Intreprinderea de Material Didactic. Cu prilejul acestor ședințe, cadrele didactice au fost inițiate în tehnica confecționării materialului didactic.

Acest sprijin, însă, e insuficient. Consfătuirile raionale din Septembrie 1952 și Ianuarie 1953, au scos la iveală nebănuite rezerve de muncă în această direcție. Toate expozițiile organizate cu acest prilej au prezentat un bogat și variat material didactic In cele mai multe rezoluții ale consfătuirilor raionale recente, s'au luat hotăriri pentru confecționarea de material didactic cu mijloace locale.

Pe această bază, se poate trece, fără îndoială, la o largă mișcare de massă în vederea confecționării materialului didactic cu mijloace locale. Invățătorii și profesorii trebue să țină seama de nevoile școlii respective, de materialele ce le stau la îndemână, de forțele de muncă locale, precum și de deprinderile tehnice câștigate.

In orice caz, cadrul în care trebuie să înceapă și să se desvolte munca este cercul de elevi. Oriunde au fost organizate aceste cercuri, potrivit indicațiilor din metodici, s'au obținut bune rezultate. Un cerc de elevi bine organizat și antrenat în muncă rezolvă toate greutățile care, la început, par cu neputință de învins.

Profesorul Bogza Ovidiu din Bușteni, de exemplu, a învățat pe elevii săi să prețuiască o serie de materiale care la prima vedere par fără nicio importanță: o ladă de ambalaj, cuie, o broască de ușă sau o cutie goală de conserve, un cerc sau o doagă de putină, o plită spartă sau o spiță de roată, un arc de somieră sau o rotiță de ceasornic. Toate își pot găsi o întrebuințare la timpul potrivit. In dorința lor de a strânge materiale, elevii cercului de fizică dela școala elementară de 7 ani din Avrig au descoperit, în podul morii locale, miezul de fier al unui transformator de mare putere. Pe acest miez, a fost bobinat un transformator de peste 2 Kw putere, cu ajutorul căruia se poate face sudură electrică cu electrozi până la 10 mm. Nici cutiile de chibrituri nu sunt de disprețuit. In Târgul Săcuesc, cercul de fizică al școlii pedagogice de educatoare, cu limba de predare maghiară, au confecționat o locomotivă din carton, cutii de chibrituri și cutii de cremă de ghete. Cu material adus de elevi, cercul naturaliștilor din Odorhei a întocmit colecții de roci, ierbarul școlii și o colecție de animale împăiate: castor, liliac etc.

Nici procurarea uneltelor nu este o problemă grea de rezolvat. Dela D.A.C, din gospodăria fiecăruia, se pot întocmi truse de unelte destul de bogate: ciocane, daltă, clește, fierăstrău, chiar și bormașină, filiere de ghiventuri, etc. Când se poate achiziționa un strung, cum s'a putut la Odorhei și la Bușteni, cu ajutorul acestuia se lucrează și alte unelte. Ceeace trebue urmărit în primul rând în legătură cu uneltele, este de a se asigura la elevii din cercuri un minimum de pricepere și de deprinderi pentru folosirea celor mai obișnuite instrumente în prelucrarea lemnului, a fierului, în lucrările de electromontaj. Tot atât de necesare sunt, de asemenea, deprinderile de utilizarea desenului linear, a calculelor și a măsurătorii.

Activitatea cercurilor de elevi, în legătură cu confecționarea materialului didactic, trebue să se desfășoare după un plan bine studiat, ținându-se seama de materialele necesare și de posibilitățile tehnice de realizare. Tovarășul profesor Bucșa dela școala elementară de 7 ani din Avrig, de exemplu, împarte elevii cercului de fizică în grupe de 2—3. Fiecare grupă își ia sarcina de a construi anume aparate. La împărțirea sarcinilor, tovarășul profesor are în vedere nu numai îndemânarea elevului, ci și profesia părinților. De pildă, dacă tatăl unui elev este sticlar, i se dă elevului să confecționeze accesoriile de sticlă, dacă e tâmplar, primește sarcina de a lucra postamentul de lemn al aparatului, etc. Termenul de execuție este fixat, de regulă, cu câteva zile înainte de data lecției în care se va preda legea respectivă de fizică. De pildă, pentru lecția „Aplicațiunile termice ale curentului", un colectiv de elevi a confecționat un ciocan de lipit de 24 de volți, cu o putere de 100 de w., iar un alt colectiv a executat un dispozitiv pentru arc voltaic, folosind doi carbuni dela baterie. La lecția respectivă colectivul de constructori face el însuși demonstrațiile cu aparatul construit, după ce mai întâi a făcut acest lucru împreună cu profesorul. In chipul acesta, la școala elementară de 7 ani dela Avrig, fiecare aparat și-a legat numele de un colectiv, dela micile ace magnetice, până la aparatele mai greu de construit. In zilele când sunt planificate ședințele de lucru, sala de laborator ia înfățișarea unui mic atelier.

Pentru a se evita o prea mare diversitate de tipuri de aparate, e necesar să se pornească la confecționarea de material didactic dela modelele difuzate și existente în laboratoarele model organizate de M.I.P., în centrele regionale și în multe centre raionale, sau dela modelele din metodici.

Antrenarea părinților, a muncitorilor și tehnicienilor locali pentru sprijinirea efectivă a școlilor în confecționarea de material didactic a dat pretutindeni bune rezultate. Problema fondurilor se poate de asemenea rezolva prin mijloace locale. Școala medie de fete din Lugoj, de pildă, organizând festivaluri cu programe artistice, a realizat o sumă destul de mare din care și-a putut achiziționa materiale și unelte.

O sarcină deosebit de importantă ce revine cercurilor de fizică este și aceea de a repara și a pune în stare de funcționare aparatele stricate, existente în laboratorul școlii. Foarte multe laboratoare, mai ales cele dela unele școli medii, sunt adevărate cimitire de aparate.

Pentru extinderea acestei acțiuni de confecționare a materialului didactic cu mijloace locale, secțiunile de învățământ regionale și raionale, directorii de școli, cunoscând îndeaproape forțele locale și studiind posibilitățile de materiale și de unelte, trebue să îndrume cadrele didactice în extinderea activității acestor cercuri. De asemenea, pentru mobilizarea și antrenarea și mai largă a cadrelor didactice în această acțiune, secțiunile de învățământ și comitetele sindicale pot organiza schimb de experiență între școli, pot organiza expoziții. Premierea și evidențierea cercurilor, a învățătorilor și profesorilor celor mai destoinici poate constitui un puternic stimulent.

Intrucât posibilitățile școlilor diferă dela o localitate la alta, este bine ca secțiunile de învățământ regionale și raionale să stimuleze școlile în organizarea schimbului de material didactic. Acest schimb se poate extinde chiar și între școlile din regiuni diferite. De exemplu, o școală dintr'o regiune forestieră, poate organiza schimb de material didactic cu o școală dintr'o localitate cu fabrici de sticlă, etc. Pentruca atât materialele trimise școlilor prin Ministerul Invățământului Public, cât și cele trimise de o școală altei școli să ajungă în bune condițiuni, este necesar ca Ministerul Transporturilor să acorde o deosebită grijă transportului de material didactic.

Luptând pentru înzestrarea școlilor cu laboratoare, cu muzee de științe naturale, cu tot materialul necesar unei predări intuitive, demonstrațiilor, antrenând elevii în confecționarea acestui material, învățătorii și profesorii din școlile elementare și medii vor lega mai temeinic teoria de practică în activitatea lor didactică, vor contribui în largă măsură la crearea premizelor necesare pentru realizarea învățământului politehnic și în țara noastră.

Colțul pedagogic al școlilor din Giarmata

In comuna Giarmata, raionul Timișoara, funcționează două școli elementare de 7 ani, una cu limba de predare română și alta cu limba de predare germană. Aceste școli, care își duc activitatea în acelaș local, colaborează îndeaproape

Incă în primele luni ale acestui an școlar, cadrele didactice ale celor două școli au organizat în comun un colț pedagogic. Acest colț cuprinde trei colective de metodicieni Astfel, profesorii de limba română, de limba rusă și de limba germană formează un colectiv, profesorii de matematică și fizică alt colectiv, profesorii de științe naturale și geografie alt colectiv Biblioteca acestui colț pedagogic cuprinde material documentar pentru fiecare obiect în parte La colțul pedagogic sunt afișate: schema de organizare a colțului și planul de muncă defalcat pe colective, planurile generale anuale ale școlilor, planurile calendaristice, planurile ședințelor consiliilor pedagogice, planurile de muncă pe pătrare, planurile activității săptămânale a cadrelor didactice și orarul școlilor.

Colectivele de metodicieni planifică interasistențele la lecții, lecțiile deschise și referatele ce urmează a se ține în cadrul colțului pedagogic. Cu o deosebită grijă sunt pregătite interasistențele la lecții. Responsabilii colectivelor de metodicieni fixează scopul acestor interasistențe, adică problema care va fi urmărită în mod special de fiecare dată. De exemplu, metodele folosite în predarea cunoștințelor noi, verificarea sau fixarea cunoștințelor, notarea elevilor, folosirea materialului didactic etc. Responsabilii colectivelor de metodicieni îndrumează cadrele didactice spre schimbul de experiență, indicând fiecăruia la ce lecții să asiste.

Profesorii care țin lecții deschise se pregătesc în mod deosebit, făcând un plan desvoltat, care rămâne apoi la colțul pedagogic. Discuțiile asupra acestor lecții se poartă tot în aceeași zi, la sfârșitul lecțiilor.

In cadrul colțului pedagogic se țin deasemenea referate în legătură cu diferite probleme pedagogice. Astfel, până acum s'au ținut referatele „Organizarea colectivului de elevi"; „Munca dusă cu elevii rămași în urmă la învățătură"; „Aprecierea cunoștințelor și notarea elevilor"; „Metodele și procedeele de predare"; „Munca cu pionierii" etc.

După trei luni de funcționare, colțul pedagogic a organizat o analiză a activității desfășurate. Tânărul învățător Manea Petre, care predă la clasa a II-a, a arătat că el a fost serios ajutat de colțul pedagogic în ceeace privește combaterea rămânerii în urmă la învățătură. Tovarășul Manea Petre a arătat deasemenea cum a fost ajutat în muncă prin asistența reciprocă la lecții, datorită căreia a putut învăța mult. Deasemenea, datorită faptului că s'a pregătit pentru a ține un referat privitor la predarea istoriei în școala elementară, a putut ajuta și el, la rândul lui, pe alți tovarăși în muncă.

Tovarășa Arsenie Margareta a arătat că, asistând la lecții, a constatat că unui elev i s'a dat în mod nejust nota 2 fiindcă n'a știut titlul lecției, iar altora li s'a dat deasemeni în mod nejust aceeaș notă pentrucă nu-și aduseseră în acea zi caietele de desen. Acest fapt a determinat colectivul colțului pedagogic să organizeze ținerea referatului „Aprecierea cunoștințelor și notarea elevilor", referat care a ajutat cadrele didactice să folosească just sistemul de notare. Deasemenea, aplicând metodele expuse în referatul „Metodele și procedeele de predare", cadrele didactice dela cele două școli și-au perfecționat munca, folosind în predarea lecțiilor principiul varietății metodelor și îmbunătățirea metodei comparative în predarea limbii române la școala germană.

Este necesar ca toți învățătorii și profesorii școlilor din Giarmata să participe la activitatea colțului pedagogic. Tovarășele profesoare V. Bălănescu și G. Bözz, care până acum n'au adus contribuția lor la îmbunătățirea muncii colțului pedagogic, trebue să părăsească atitudinea lor pasivă și să înțeleagă că activitatea colțului pedagogic constitue un mijloc însemnat în ridicarea nivelului muncii metodice în școală.

TABAN IOAN
președintele comitetului sindical raional de învățământ-Timișoara.

SCRISORI DELA OAMENII MUNCII DIN ȘCOLI

O greșită înțelegere a rolului învățătorilor la sate

In comuna Ostrov, regiunea Constanța, învățătorilor li se cere să lucreze în campania însămânțărilor ca șefi de sectoare și ca ajutori de șefi de sectoare, stingherindu-li-se prin aceasta munca didactică și culturală.

Astfel, tovarășa Elena Bănică, directoarea școlii elementare de fete, tovarășa Maria Munteanu, directoarea grădiniței de copii și tovarășa Margareta Pană, învățătoare, sunt șefe de sectoare, iar tov. învățători și profesori: Comănescu Dumitra, Jana Dinescu, Marin Bulum și El. Butică, sunt ajutori de șefi de sectoare.

Ei sunt obligați să meargă zilnic în sat în sectorul respectiv — dimineața la orele 5,30 și seara până la orele 19, când trebue să dea situația la sfatul popular.

Cadrele didactice își au rolul lor bine definit în campania de însămânțări: acela de a desfășura munca de culturalizare a maselor, de a conduce cercurile agrotehnice din G.A.C. și sate, de a sprijini munca de agitație și propagandă în această campanie.

Acest lucru trebue să-l știe și conducerea sfatului popular al comunei Ostrov și să-l aplice în practică.

V. COLEAȘA
corespondent

„Practici dăunătoare în munca instructiv-educativă"

Sub acest titlu a apărut în numărul 202/1953 al gazetei noastre un articol în care era criticată, printre altele, organizarea unei „zile model" la școala medie de fete „Ana Ipătescu" din Constanța. Secțiunea de învățământ a regiunii Constanța, analizând situația din școală în urma apariției articolului, a trimis redacției noastre o scrisoare prin care recunoaște justețea criticii aduse, arătând că această metodă greșită, formalistă, a fost folosită în școală din cauza insuficientei îndrumări din partea secțiunii de învățământ, care n'a știut să organizeze just o acțiune ce avea doar scopul de a constitui un schimb de experiență între directori.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Tovarășa profesoară Natalia Niculescu, dela școala profesională metalurgică din Medgidia, revoltată de situația extrem de proastă din școala în care muncește, s'a adresat redacției noastre cu o scrisoare în care demască metodele dăunătoare folosite de director și de pedagog în munca instructiv-educativă și în cea administrativă a școlii.

Organele locale, sesizate de noi în urma acestei scrisori, ne-au confirmat justețea celor semnalate de tovarășa profesoară, comunicându-ne în acelaș timp că s'au luat măsuri pentru lichidarea lipsurilor existente în școală.

In atenția învățătorilor care predau la clasa I-a

A apărut de curând **Indrumări metodice pentru folosirea manualelor de limba română (Carte de citire) pentru clasa I-a.**

Broșura e necesară învățătorilor care predau la clasa I-a a școlilor elementare, dându-le îndrumări precise cum trebue să folosească în școală manualul de limba română (Carte de citire).

Informații

Pentru introducerea în viață a sarcinilor trasate de Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice s'a organizat, printre altele, un sistem de aprovizionare a cadrelor didactice cu cărți, prin poștă. Acest sistem de aprovizionare dă profesorilor și învățătorilor din țară posibilitatea să comande orice carte dela Librăria Noastră Nr.1 din București, Calea Victoriei nr. 43, raionul Stalin.

Librăria expediază cărțile contra ramburs, toate cheltuielile de transport fiind suportate de librărie.

A apărut:

CONGRESUL INVĂȚĂTORILOR DIN R.P.R.
(10-13 Aprilie 1952)

EDITURA DE STAT DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ

Din țările de democrație populară

Campania pentru lichidarea analfabetismului în R. P. Chineză

In vechea Chină, cultura și educația erau inaccesibile muncitorilor și țăranilor. Crunt exploatat de regimurile feudale și reacționare, precum și de imperialiștii care susțineau aceste regimuri, poporul chinez era lipsit de strictul necesar și deci cu atât mai mult, de orice formă de educație. Peste 80 la sută din întreaga populație a Chinei era analfabetă.

In anul 1949, vechiul regim a fost pentru totdeauna înlăturat și în China eliberată, calea către educație și cultură a fost larg deschisă în fața întregului popor. Rapida dezvoltare economică a Chinei a dus prin satisfacerea nevoilor de produse alimentare și textile ale populației, la o ridicare considerabilă a nivelului de viață. Astăzi, toți oamenii muncii din R.P. Chineză își manifestă dorința lor vie de a învăța, pentru a lua parte cât mai activ la construcția țării. Schimbarea radicală care a avut loc în viața politică și economică a muncitorilor și țăranilor muncitori chinezi după eliberare, precum și marile evenimente politice la care au luat parte, au contribuit mult la ridicarea conștiinței lor sociale. Oamenii muncii din China sunt dornici să contribue într'o măsură cât mai mare la construcția patriei lor. Pentru aceasta, ei au nevoie să învețe, deoarece își dau seama că pentru construirea unei societăți noi trebue să-și însușească știința și tehnica cea mai înaintată.

Pentru muncitorii și țăranii chinezi, a învăța înseamnă a lupta împotriva ignoranței — un dușman care i-a făcut să îndure nenumărate suferințe în trecut.

Campania pentru lichidarea analfabetismului în R.P. Chineză se bazează pe metoda rapidă de alfabetizare elaborată în anul 1950 de Ci Cien-hua, fost profesor în Armata Populară de Eliberare. In întreaga țară s'a pornit o campanie vastă pentru popularizarea acestei metode și, în acelaș timp, a fost înființată Comisia pentru lichidarea analfabetismului. Numeroase localități au acum organizațiile lor speciale pentru promovarea acestei campanii. Organizațiile sunt formate din cadrele răspunzătoare ale organelor educative ale guvernului popular, ale organizațiilor de partid, ale sindicatelor, ale Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China, ale Federației democrate a femeilor și ale altor instituții și organizații de masă. Sub conducerea acestora, metoda rapidă de alfabetizare este aplicată pe scară tot mai întinsă în întreaga Chină. Mii de profesori sunt formați în acest scop. In Tientin, de pildă, peste 6.000 de profesori și-au însușit această metodă. In provincia Șantun, 100.000 de profesori au fost instruiți anul trecut în vederea folosirii ei. Aceeași activitate se desfășoară în prezent în diferite alte sectoare administrative, provincii și districte ale Chinei, în cadrul pregătirilor în vederea desfășurării campaniei pentru lichidarea analfabetismului în întreaga țară.

Se tipăresc în cantități uriașe manuale de alfabetizare. In anul 1952 au apărut peste 60 000.000 exemplare de manuale de alfabetizare pentru țărani.

Planurile elaborate pentru diferite sectoare administrative prevăd lichidarea complectă în decurs de cinci ani a analfabetismului în rândurile muncitorilor, iar în rândurile țăranilor în decurs de 10 ani. Anul acesta, potrivit planului, cel puțin 1 100.000 muncitori și locuitori ai orașelor și 5.400.000 de țărani vor învăța să scrie și să citească. In rândurile Armatei Populare analfabetismul a fost complect lichidat.

Odată cu începerea campaniei pentru lichidarea analfabetismului în întreaga țară, trebue rezolvate numeroase probleme referitoare la organizarea învățământului și punerea la dispoziție a unui număr suficient de profesori și manuale. Intr'o țară cum este China, cu o suprafață de aproape 10.000.000 de kilometri pătrați și cu o populație de 475.000.000 locuitori, aceste probleme păreau într'adevăr de nerezolvat în trecut. Astăzi însă, în China eliberată, nimeni nu se mai îndoiește că soluționarea lor va fi dusă la bun sfârșit.

Crește numărul creșelor în R. P. Ungară

In timpul orânduirii capitaliste, numărul creșelor din Ungaria era extrem de redus, ele putând primi în total numai 1.000 de copii. Mii de femei muncitoare erau nevoite să-și lase copiii acasă, nesupraveghiați de nimeni, în timp ce ele se duceau la muncă.

Ungaria democrat-populară a înființat numeroase creșe pentru copii. In cursul primilor trei ani ai planului cincinal al R. P. Ungare, numărul creșelor a crescut considerabil. Astfel în anul 1950 existau 6.110; în 1951 — 8.033, iar în 1952 — 16.000 de creșe. Până la sfârșitul acestui an, numărul creșelor va ajunge la 22.000, iar până la sfârșitul planului cincinal — la 30.000.

Aceste creșe ușurează mult munca mamelor muncitoare, nu numai din orașe, dar și dela sate.

In anul 1951 au existat 50 de creșe sezoniere, unde puteau fi primiți 1.000 de copii. In anul 1952, numărul locurilor la creșe a crescut cu 2.800, iar anul acesta, numărul creșelor sezoniere va spori cu încă 148, ceeace înseamnă 2.960 de locuri în plus. In toate creșele, pe lângă o hrană consistentă, copiii primesc o bună îngrijire medicală.

Pentru succesul însămânțărilor

Cadrele didactice din comuna Poiana-Mărului, regiunea Stalin, îndrumate de organizația de partid, duc o temeinică muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori pentru terminarea la timp a însămânțărilor. Răspunzând chemării partidului de a însămânța fără întârziere, țăranii muncitori din comuna Poiana-Mărului au muncit cu însuflețire, astfel încât comuna a devenit fruntașă pe raion.

★

Sub directa îndrumare a organizației de bază, cadrele didactice din satele Lemnea de Sus și Sărbătoarea, raionul Craiova, desfășoară o intensă activitate în sprijinul campaniei agricole de primăvară. Astfel, învățătorii au prelucrat la căminul cultural, în fața maselor de țărani muncitori, Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la campania agricolă de primăvară.

Atât prin activitatea lor la „serile culturale", cât și prin articolele scrise la gazetele cetățenești, învățătorii din comuna Sărbătoarea au mobilizat țăranii muncitori să însămânțeze la timp. Deasemeni au fost popularizați fruntașii în această campanie și au fost demascați chiaburii care au încercat să saboteze campania agricolă.

In comuna Sărbătoarea însămânțările din etapa I au fost terminate la 27 Martie, iar cele din etapa a doua sunt în plină desfășurare.

★

Cercul tinerilor miciurinișți dela școala de 7 ani din comuna Mănăstireni, raionul Huedin, regiunea Cluj, își desfășoară activitatea în mod planificat. Inarmați cu cunoștințele căpătate la lecții și în cadrul cercului, ei au pornit la aplicarea în practică a acestor cunoștințe. Astfel, la 1 Martie au început pregătirile pentru însămânțarea legumelor. Ei au respectat termenii de încălzire a gunoiului de grajd și a pământului. La 12 Martie a început semănatul, iar la sfârșitul lunii Martie castraveții au avut trei frunze, iar varza, ridichile, roșiile etc. au început să se desvolte frumos.

★

Elevii și-au notat observații cu privire la timpul de răsărire a plantelor, apariția primelor frunze și desvoltarea lor. In munca lor, tinerii miciurinișți au fost ajutați de grădinarul gospodăriei colective, care s'a interesat de metodele de lucru întrebuințate în școală.

Rezultatele obținute prin soiurile bune de semințe semănate în răsadnițe, adaptarea lor la clima rece din Munții Apuseni, constitue un îndemn pentru desvoltarea culturii de legume de către sătenii acestei regiuni.

Grădina școlară a fost pregătită pentru noul an legumicol și pentru experiențe viitoare.

Examenele la cursurile de alfabetizare

La cursurile de alfabetizare din raionul Somcuța, regiunea Baia Mare, examenele au început în ziua de 29 Martie. Lucrările scrise și răspunsurile date de cursiști au arătat că atât aceștia cât și cadrele didactice care i-au învățat carte au desfășurat în timpul anului o muncă susținută și rodnică.

Iată, de pildă, pe tovarășul Griga Gheorghe, care a învățat la cursurile de alfabetizare din satul Sabisa. Se ridică liniștit din bancă și se apropie de tablă cu caietul în mână, pentru a verifica dacă a copiat exact textul problemei de aritmetică. Apoi lucrează cu atenție. Intr'o pauză, el povestește tovarășilor din jur cât de grea i-a fost viața în trecut, pe vremea regimului burghezo-moșieresc. A rămas orfan la vârsta de 4 ani. Nimeni nu s'a îngrijit să-l trimită la școală. Câțiva ani a fost porcar în sat. Mai târziu, a fost argat la chiaburi. Scoțând un act de identitate din buzunar, tovarășul Griga arată pe hârtie semnul degetului în locul semnăturii și spune: „Așa îmi însemnam numele, până nu de mult. Dar acum știu să semnez cu întreg numele meu. Am învățat să citesc, să socotesc. Mare lucru a făcut pentru noi Partidul — spune gânditor tovarășul Griga. Ne-a luminat mintea, ne-a luminat viața"...

La cursul de alfabetizare de pe lângă școala nr. 2 din Seini, examenele au început în aceeași zi. Cei trei învățători care predau la acest curs, îndrumați de organizația de partid și sprijiniți de organizațiile de masă, mai ales de către utemiști, au reușit să depășească planul la munca de alfabetizare, învățând carte nu numai pe cei 30 de oameni planificați, ci și pe alți 8 tovarăși din sat.

In comuna Groși s'au prezentat la examen toți cei 24 de cursiști. Atât lucrările scrise cât și răspunsurile lor dovedesc temeinicia cunoștințelor însușite.

La clubul sindical al salariaților din învățământ

Indrumat de comitetul sindical raional și învățând din experiența cluburilor sovietice, clubul sindical al cadrelor didactice din Sibiu sprijină în mod activ școlile din orașul și raionul Sibiu. Astfel, în cadrul clubului, un colectiv de profesori ajută pe învățătorii care studiază prin corespondență la diferite facultăți, dându-le consultații în fiecare sâptămână la matematică, științele naturii și geografie. S'au ținut până în prezent un număr de 8 consultații la care au participat 34 tovarăși.

Conferințele pedagogice organizate la club dau învățătorilor și profesorilor posibilitatea de a cunoaște metodele de muncă folosite de școala sovietică și de a-și îmbogăți cunoștințele profesionale. De aceea, clubul organizează des astfel de conferințe. De pildă, de curând s'au ținut conferințele „Organizarea muncii de învățământ și educație în școală", „Despre organizarea lecției", „Invățătura lui I. V. Miciurin", „Să înlăturăm cauzele rămânerii în urmă la învățătură", etc.

Cele 9155 volume pe care le are biblioteca clubului, sunt citite de un mare număr de cadre didactice.

O grijă deosebită a acordat conducerea clubului agitației vizuale. Așa, de pildă, în sala clubului există o gazetă de perete în care se popularizează succesele fruntașilor în producție, se comentează manifestările culturale și se critică lipsurile.

MOLODEȚ NICOLAE
corespondent

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6.25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
c. 6684

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 212 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 25 APRILIE 1953

Învățători și învățătoare, profesori și profesoare! Ridicați calitatea muncii didactice și educative în școală! Educați tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului!

(Din Chemările de 1 Mai 1953 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român)

Toată grija — viitorilor învățători

In primele zile ale lunii Mai își vor începe activitatea în întreaga țară comisiile de repartizare a viitorilor absolvenți ai școlilor pedagogice. Această acțiune de completare a rândurilor învățătorimii, de repartizare a tinerilor absolvenți în școli și de asigurare a condițiilor ce le sunt necesare pentru a-și duce cu succes munca în școală constitue o însemnată problemă de stat, a cărei rezolvare contribue, an de an, la ridicarea nivelului învățământului nostru.

Traducându-se în viață sarcinile trasate prin Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la grija pentru cadrele didactice tinere, în ultimii ani s'au obținut succese însemnate în munca de repartizare a absolvenților. Cei mai mulți dintre absolvenții școlilor pedagogice și ai instituțiilor de învățământ superior au fost încadrați în mod just în muncă, repartizarea lor făcându-se prin îmbinarea intereselor generale ale învățământului cu interesele personale ale tinerelor cadre didactice. Aplicându-se minunatul exemplu al Uniunii Sovietice, unde tinerii specialiști sunt înconjurați cu o grijă părintească de către partid și întregul popor, noile cadre ale învățământului nostru au fost întâmpinate cu deosebită atenție în locurile unde au fost repartizate. In satele raionului Brăila, în multe sate ale Regiunii Autonome Maghiare, ca și în alte regiuni s'a organizat primirea lor într'un mod sărbătoresc și li s'au asigurat condiții bune de trai și de muncă. Majoritatea educatoarelor, învățătorilor și profesorilor au primit locuințe corespunzătoare, li s'a dat posibilitatea să ia masa la cantinele internatelor, întreprinderilor, gospodăriilor de stat sau stațiunilor de mașini și tractoare, au primit combustibilul necesar pentru încălzit și luminat, etc. Dela început, tinerii absolvenți au fost îndrumați și ajutați cu grijă, ca în raionul Galați, de pildă, pentru a-și ridica necontenit nivelul cunoștințelor și măestria pedagogică.

Din cauza lipsurilor pe care le-au avut însă Ministerul Învățământului Public, secțiile de învățământ și comisiile de repartizare, în munca de repartizare a absolvenților s'au constatat în anii trecuți o serie de greutăți. In deosebi s'a neglijat sarcina educării atitudinii patriotice a viitorilor absolvenți față de munca pe care trebuiau s'o ducă mai ales la sate. Pe de altă parte, în regiunile Ploești, Craiova, Pitești și în orașul București, unele comisii de repartizare au lucrat în mod birocratic, prin hotărîri administrative, fără a sta de vorbă cu atenție, individual, cu absolvenții. Din această cauză a fost necesar ca după încheierea lucrărilor de repartizare, Ministerul să rezolve în mod favorabil un număr însemnat de contestații, deoarece ele erau întemeiate. In regiunile Ploești, București, Oradea, Pitești, Craiova, etc. s'au ivit lipsuri serioase în asigurarea condițiilor de trai și de muncă pentru cadrele nou repartizate. In comuna Novaci, regiunea Craiova, de pildă, 3 tinere învățătoare locuesc în condiții necorespunzătoare, fiind mutate mereu dintr'un loc într'altul, la bunul plac al președintelui și secretarului sfatului popular. S'au constatat lipsuri serioase și în ceeace privește posibilitățile de creștere profesională, unii absolvenți fiind repartizați — în raionul Cislău, regiunea Ploești, de pildă — contrar instrucțiunilor precise, în școli cu un singur post, în care nu pot realiza, evident, nici măcar un simplu schimb de experiență.

Succesul acțiunii de repartizare a celor care termină în acest an școlar cursurile școlilor pedagogice depinde în primul rând de justa înțelegere a însemnătății acestei acțiuni. Repartizarea noilor cadre ale învățământului nostru, care vin să complecteze rândurile celor ce luptă pentru făurirea tinerei generații de constructori ai socialismului, pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, pentru desăvârșirea revoluției culturale în patria noastră, este o problemă care interesează întreg poporul muncitor. Ea nu poate fi rezolvată prin măsuri administrative rigide, prin „decretări" din birou. Pentru ca tinerele cadre care pășesc pe calea nobilă a învățământului să-și poată închina întreaga lor activitate cauzei slujirii poporului trebue să li se asigure condiții cât mai bune de trai și de muncă, îndeplinindu-se cu strictețe sarcinile trasate de partid și guvern cu privire la cadrele tinere. In stabilirea locului unde vor lucra viitorii învățători și profesori trebue să se îmbine cu cea mai mare grijă interesele generale cu cele personale.

Problema repartizării viitorilor absolvenți nu este însă numai o sarcină a comisiilor de repartizare. La rezolvarea ei trebue să participe în modul cel mai activ organizațiile de partid, de U.T.M. și sindicale, părinții, toate organizațiile obștești din școlile pedagogice. Prin prelucrarea temeinică cu toți viitorii absolvenți a instrucțiunilor asupra repartizării, printr'o susținută muncă de lămurire trebue să se explice viitoarelor cadre didactice importanța hotărîrii pe care o vor lua în fața comisiei de repartizare.

Un minunat factor mobilizator îl va constitui pentru tinerii absolvenți materialul literar în care vor vedea exemplul luminos al tinerilor învățători sovietici care pleacă, din proprie inițiativă, în cele mai îndepărtate regiuni ale Patriei lor, în insulele de dincolo de cercul polar, sau în extremul orient al Uniunii Sovietice, pentru a duce acolo cuvântul partidului, lumina puterii sovietice. Poate fi folosită de asemenea cu succes, ca exemplu, dragostea marelui nostru povestitor Ion Creangă pentru munca învățătorului. Expunerea într'o lumină vie a rolului, nobil și plin de răspundere al învățătorului în opera de construire a socialismului, în orice colț al Patriei noastre s'ar afla el, trebue să constitue elementul de bază al muncii educative dusă cu viitorii absolvenți. Intreaga muncă a școlilor pedagogice trebue orientată permanent spre educarea dragostei elevilor pentru viitoarea lor muncă de învățători, de răspânditori ai culturii în rândurile țărănimii muncitoare. Fiecare lecție, la orice materie, trebue legată de frumusețea muncii pe care o vor duce viitorii absolvenți pentru înflorirea satelor noastre, în care crește și se întărește zi de zi viața nouă, socialistă, în care se crează noi gospodării colective, se construesc noi școli, cămine culturale, etc. In felul acesta, viitorii învățători vor înțelege limpede că, oriunde își vor duce munca, ei își vor putea sluji cu abnegație Patria, vor putea contribui din plin la desvoltarea ei. In orice colț al Patriei este nevoie de oameni luminați, hotărîți să lupte pentru fericirea poporului. Cel mai îndepărtat sat din țară are acum, datorită grijii de zi cu zi a partidului și guvernului, posibilități nelimitate de desvoltare economică, de înflorire culturală. Noii învățători vor găsi în fiecare loc de muncă, un larg câmp de aplicare a cunoștințelor lor, prilejuri nenumărate de manifestare a energiei lor tinerești. Cu cât drag vor aștepta tinerii care termină școala pedagogică clipa când vor intra în satele unde pulsează viața nouă, dacă vor înțelege minunatul rol ce le revine lor, ca învățători ai poporului, în susținerea, în desvoltarea neîntreruptă a acestei vieți noi!

Grija părintească față de tinerii care trec pragul școlii și intră în viață trebue să se manifeste și în ajutorul dat pentru cunoașterea locurilor unde vor lucra ei. In școlile pedagogice, directorii, diriginții, toți profesorii trebue să arate viitorilor învățători minunatele perspective de desvoltare a satelor în care vor lucra, condițiile mereu mai bune de trai și de muncă ce li se vor crea. In fața tinerilor absolvenți trebue expuse concret realizările oamenilor muncii din regiunile unde vor merge, perspectivele de desvoltare a acestor regiuni și contribuția pe care o vor putea aduce ei, ca învățători, în realizarea acestor perspective. Acolo unde este posibil, se vor organiza întâlniri cu oamenii din regiunile respective, se vor da date cu privire la construcția și desvoltarea culturală a regiunii, se vor pune la dispoziția absolvenților ziarele și revistele locale, se va organiza vizionarea de filme documentare cu privire la aceste regiuni etc.

Sarcini însemnate revin și regiunilor care vor primi pe tinerii absolvenți. In afară de organizarea întâmpinării lor festive, secțiile de învățământ și comitetele sindicale trebue să asigure de îndată pentru ei condiții cât mai bune de viață și de muncă — plata îndemnizației de instalare la timp, locuință, hrană la cantine acolo unde există, posibilități de transport, combustibil, cartele etc.

O deosebită atenție trebue acordată creșterii pedagogice a cadrelor noi repartizate. Incadrarea lor în colective de învățători și profesori cu experiență, asigurarea bibliografiei ce le este necesară, îndrumarea lor atentă îi va face să pornească dela început la lupta pentru necontenita îmbogățire a cunoștințelor, pentru perfecționarea metodelor de predare.

Pentru ca acțiunea de repartizare a viitorilor absolvenți să se încheie cu succes, lucrările comisiilor trebue temeinic pregătite.

Conducerile școlilor pedagogice au datoria să anunțe la timp pe toți absolvenții asupra repartizării lor și să urmărească cu grijă plecarea și prezentarea lor la timp în locurile unde au fost repartizați. Deasemenea, dacă unii dintre absolvenții fruntași ai școlilor pedagogice, cărora li se oferă să-și continue studiile în învățământul superior, preferă să intre imediat în învățământ, locurile rămase libere în facultăți trebue cât mai repede repartizate altor absolvenți fruntași, dornici să se înscrie în instituții de învățământ superior.

Folosind experiența anilor trecuți, Ministerul Învățământului Public va trebui să îndrumeze și să controleze temeinic întreaga muncă de repartizare a absolvenților și de asigurare a condițiilor ce le sunt necesare pentru desfășurarea cu succes a activității lor. Secțiile de învățământ și comitetele sindicale au sarcina să sprijine prin toate mijloacele lucrările comisiilor de repartizare, să asigure prezentarea la posturi a tuturor absolvenților, justa lor folosire — după specialitate — și sprijinirea lor metodică, precum și să urmărească minuțios pe teren, din timp, aplicarea întocmai de către sfaturile populare comunale a prevederilor Hotărîrii din 16 August 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, sesizând Comitetele Executive ale sfaturilor raionale și regionale asupra lipsurilor constatate.

Justa repartizare a viitorilor învățători și profesori și grija manifestată față de ei prin măsuri concrete vor duce, fără îndoială, la întărirea marelui colectiv al învățătorimii noastre, la creșterea, în viitorul an școlar, a muncii în toate școlile patriei.

Activitatea practică a elevilor școlii pedagogice

După terminarea activității practice continue a elevelor, la școala pedagogică de fete din Vaslui a avut loc o ședință de analiză a muncii. Discuțiile purtate la ședință au scos în evidență faptul că, pe baza experienței câștigate în anul trecut, practica pedagogică a fost cu mult mai bine organizată în anul acesta. Astfel, odată cu începerea anului școlar, elevele au făcut practica de o săptămână cu tema „Primele zile de școală ale copiilor".

Lecțiile model ale tovarășilor învățători, practica de o zi, predarea metodicilor, consultațiile etc., le-au pregătit și mai bine pe eleve în vederea practicii continue de două săptămâni. Pentru cele mai multe lecții predate s'a confecționat material didactic. Dacă în primul semestru materialul didactic nu a fost folosit în suficientă măsură, în urma consfătuirii regionale din Februarie această lipsă a fost remediată.

Cele mai multe lecții s'au desfășurat la un nivel superior celui din anul trecut.

V. I. CATARAMĂ
corespondent

In cinstea zilei de 1 Mai

Își îndeplinesc angajamentele

In întâmpinarea zilei de 1 Mai, Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, studenții și cadrele didactice dela Facultatea Muncitorească din București și-au sporit eforturile în muncă, luând o serie de măsuri pentru îmbunătățirea activității lor. Astfel, din inițiativa organizației de bază P.M.R., în facultate are loc schimbul de experiență între studenți cu privire la cele mai bune metode de organizare a studiului individual. Fruntașii la învățătură arată colegilor lor cum își desfășoară munca pe baza planului de studiu, combătând sistemul învățăturii „prin asalt". Deasemenea, are loc schimbul de experiență în ceeace privește luarea notițelor la curs. In grupele de seminar se organizează ajutorarea studenților care au lipsit dela unele cursuri, astfel încât și aceștia să-și poată completa cunoștințele și să se prezinte bine pregătiți la examen.

Cadrele didactice au sporit numărul consultațiilor, în special pentru studenții care au rămas în urmă la învățătură. Colectivul de profesori se ocupă cu grijă de organizarea lucrărilor practice și de laborator cu studenții. In acest scop sunt puse la punct aparatele și materialul didactic de care dispune facultatea. Deasemenea, în legătură cu predarea biologiei, au loc vizite la muzeele din Capitală.

Se acordă o mare atenție pregătirii studenților la fizică și matematică. Studenții care vor participa la concursul organizat de „Revista Matematică și Fizică" sunt ajutați să se pregătească cât mai bine în acest scop. Se fac deasemenea pregătiri intense pentru concursul de șah care va avea loc în școală cu prilejul zilei de 1 Mai.

Personalul administrativ și de îngrijire al școlii și-a sporit deasemenea efortul în muncă, pentru a îmbunătăți condițiile de cazare și de hrană ale studenților.

Infăptuindu-și angajamentele luate în cinstea marii sărbători a oamenilor muncii din întreaga lume, colectivul de studenți și profesori al Facultății Muncitorești din Capitală luptă, sub îndrumarea organizației de partid, pentru necontenita îmbunătățire a muncii, pentru asigurarea succesului la examene.

Insușirea limbii ruse — ajutor însemnat în ridicarea nivelului de cunoștințe al studenților

La facultățile de zootehnie și medicină veterinară ale Institutului Agronomic din Arad s'a organizat citirea cărților, revistelor și ziarelor sovietice de către studenți. In acest scop, Institutul a înzestrat de curând biblioteca cu un număr de 400 de cărți tehnice sovietice, de zootehnie și medicină veterinară, iar catedra de limba rusă a pus la dispoziția studenților un număr de 65 dicționare.

Studenții manifestă un interes viu pentru conținutul acestor cărți și publicații. Perfecționându-și cunoștințele de limba rusă ei pot folosi în studiul lor individual bibliografia sovietică, ceeace aduce o contribuție deosebit de importantă la ridicarea nivelului pregătirii lor.

Pentru a îmbogăți biblioteca și catedrele de specialitate cu material bibliografic tradus în limba română, unii studenți care sunt mai avansați în studiul limbii ruse, traduc articole din revistele de specialitate precum și capitole din diferite cărți. Aceste traduceri sunt apoi multiplicate.

Astfel, a fost tradus și multiplicat articolul „Rolul sistemului nervos central în procesul de mărire a coagulabilității sângelui". In Institut s'a organizat un cerc al studenților traducători. Fiecare din membrii acestui cerc și-a luat angajamentul ca până la sfârșitul anului școlar să facă câte o traducere care se va multiplica. S'au înscris în acest cerc peste 100 de studenți din anii I, II și III ai ambelor facultăți.

Până în prezent s'au difuzat peste 12 traduceri. Pentru a se stimula și populariza această muncă, traducerile studenților sunt expuse la loc vizibil în ambele facultăți.

Prin muncă voluntară

Școala mixtă de șapte ani nr. 7 din orașul Brăila funcționează în două localuri, altădată ocupate de școlile nr. 7 băieți și nr. 2 fete. Pentru sutele de copii care frecventează această școală, curtea era cu totul insuficientă, deoarece un teren destul de mare era ocupat de câteva dependințe și un șopron neutilizat.

Din inițiativa comuniștilor din școală, la 21 Martie a.c., colectivul didactic al școlii a hotărît ca, în cinstea zilei de 1 Mai, să construiască, prin muncă voluntară, o sală de gimnastică, să mărească curtea prin dărâmarea dependințelor de multă vreme nefolosite și să amenajeze un spațiu verde.

La această acțiune participă și comitetul de sprijin al școlii, membre ale organizației U.F.D.R. din cartier, precum și elevii. In fiecare zi, cadrele didactice, părinții și elevii, vin în orele lor libere la școală unde muncesc voluntar la recuperatul cărămizilor și al cuielor, la căratul pământului, dau ajutor zidarilor.

Dintre membrii comitetului de sprijin s'au evidențiat prin ajutorul pe care îl dau lucrărilor părinții: Dumitru Haican, muncitor la I.M.D., Victoria Chiriloiu, Gheorghe Niculescu și alții.

Acum, sala de gimnastică este aproape gata. Curtea s'a mărit și în curând ea va fi plină de iarbă și flori. Aceasta realizare, adăugată succeselor tot mai mari pe care școala le obține în munca instructiv-educativă, este o mărturie a dragostei cu care cadrele didactice dela școala mixtă de șapte ani nr 7 din Brăila întâmpină ziua de 1 Mai, Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Activitatea colțului pedagogic al școlii

Cadrele didactice ale școlii medii din Huedin au organizat un colț pedagogic al școlii. Aici se desfășoară acum o intensă activitate în scopul îmbunătățirii muncii instructiv-educative, pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor. Astfel, au loc consultații pentru cadrele tinere, cu mai puțină experiență, se organizează consfătuiri între diriginți și profesorii claselor în cadrul cărora se discută situația la învățătură a elevilor și se iau măsuri în legătură cu aceasta.

Lecțiile deschise organizate în cadrul colțului pedagogic, lecții la care participă profesorii de specialitate dela școlile cu limba de predare română și maghiară din orașul Huedin, constitue un ajutor însemnat pentru îmbunătățirea muncii didactice.

Comitetul sindical raional a pus la dispoziția colțului pedagogic o bogată bibliotecă pentru ridicarea nivelului politic și profesional al învățătorilor și profesorilor.

FLORICA DEAC
corespondent

O nouă casă de copii în regiunea Constanța

In comuna Ostrov, raionul Adam-Clisi, regiunea Constanța, s'a deschis o nouă casă de copii pentru băieți.

Această nouă realizare a regimului nostru de democrație populară este încă o dovadă a grijii pe care o poartă Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii noastre Populare copiilor fără părinți.

In noua casă de copii din Ostrov, copiii sunt bine îngrijiți și educați, au condiții bune de viață și de învățătură.

I. D. COLEASA
corespondent

In sprijinul campaniei de însămânțări

Cadrele didactice dau un prețios sprijin campaniei însămânțărilor de primăvară.

La școlile de 7 ani din comuna Tâlmaciu, raionul Sibiu, cadrele didactice au întocmit un plan de muncă cu sarcini concrete pentru fiecare tovarăș în parte. In ședințele cu părinții, ei duc o serioasă muncă de lămurire, mobilizându-i pe aceștia pentru a participa intens la campania de însămânțări. Deasemenea, pionierii și elevii școlii, sub supravegherea profesorului de științe naturale, îngrijesc grădina și pepiniera dela lotul școlar, legând cunoștințele teoretice de practică, și răspândind apoi aceste cunoștințe în rândurile părinților.

★

La fel stau lucrurile și în raionul Găești, regiunea Pitești, unde profesorii și învățătorii au sprijinit serios munca celor nouă gospodării agricole colective și a celor 14 întovărășiri tip T.O.Z. Cadrele didactice au ajutat gospodăriile agricole colective și întovărășirile și în ce privește ținerea cursurilor agrotehnice în perioada campaniei de însămânțări.

★

După un plan bine stabilit ajută campania de însămânțări și cadrele didactice din comuna Frumușeni, raionul Arad.

Sub supravegherea profesorilor, elevii au însămânțat întreg lotul școlar. Datorită și muncii de lămurire dusă de cadrele didactice, sub îndrumarea organizației de partid, printre părinții elevilor, aceștia au pornit la întreceri, mulți dintre ei fiind primii la însămânțări.

★

La școala pedagogică de fete Gherla, sprijinirea campaniei agricole de primăvară este în centrul atenției cadrelor didactice. Ele antrenează elevele școlii, viitoarele cadre ce vor munci în mijlocul țărănimii muncitoare în această campanie.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la campania agricolă de primăvară a fost prelucrată cu întreaga școală.

De exemplu, la științele naturale, în anul IV, la lecția „Învățătura lui Wiliams despre sol" s'a vorbit despre selecția semințelor, tratarea lor, desmiriștitul, și alte lucrări practice legate de buna reușită a campaniei agricole, în vederea realizării unei recolte bogate. Tot astfel s'au făcut actualizări pline de învățăminte practice la lecția „Cerealele" la anul II.

Deasemenea, la limba română, la anul II, când s'a predat fragmentul din „Nopți de Iunie" de P. Dumitriu, la lecția de literatură despre cartea lui M. Sadoveanu „Mitrea Cocor" s'a arătat cu cât drag pornesc azi țăranii muncitori la munca ogoarelor și s'a stăruit asupra rolului învățătorilor în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre.

(După corespondențele primite dela tov. Angela Buhăescu, Ecaterina Zehan, Aurelian Radu și Cornel Coadă).

83 de ani dela nașterea lui V. I. Lenin

La 22 Aprilie s'au împlinit 83 de ani dela nașterea lui V. I. Lenin, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, creatorul Statului Sovietic Socialist, marele conducător al gândirii și acțiunii revoluționare. Invățătura nemuritoare a lui Lenin, continuată și desvoltată în mod creator de I. V. Stalin, luminează poporului sovietic calea spre comunism. Victoria de însemnătate istorică mondială a Uniunii Sovietice asupra Germaniei hitleriste și Japoniei militariste, întărirea U.R.S.S., creșterea prestigiului său internațional, grandioasele realizări ale Uniunii Sovietice în construirea societății comuniste, înfruchipează forța și măreția marxism-leninismului, marchează triumful ideilor leninist-staliniste.

Genialele idei ale marxism-leninismului luminează drumul spre socialism al marelui popor chinez, al popoarelor Poloniei, Cehoslovaciei, Ungariei, Bulgariei, României, Albaniei, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Mongole.

Invățătura atotbiruitoare a lui Lenin și Stalin luminează întregii omeniri muncitoare calea luptei pentru eliberarea de sub jugul imperialismului, desvălue legile și perspectivele de desvoltare ale societății omenești și întărește credința oamenilor muncii în victoria inevitabilă și definitivă a revoluției proletare.

Leninismul a apărut și s'a desvoltat în condițiile imperialismului, când contradicțiile capitalismului au atins punctul culminant, când revoluția proletară a devenit o chestiune de practică, când vechea perioadă de pregătire a clasei muncitoare pentru revoluție a fost depășită făcând loc unei perioade noi, perioada asaltului direct împotriva capitalismului.

„Leninismul — a arătat I. V. Stalin — este marxismul epocii imperialismului și a revoluției proletare. Mai precis: leninismul este teoria și tactica revoluției proletare în general, teoria și tactica dictaturii proletariatului în special".

Leninismul s'a desvoltat în lupta înverșunată împotriva tuturor concepțiilor oportuniste, în lupta împotriva social-democratismului, narodnicismului, trotkismului, buharinismului, anarhismului, a diferitelor varietăți ale naționalismului, ale idealismului filozofic.

Principalul în leninism este învățătura despre dictatura proletariatului. Lenin a arătat că, după smulgerea puterii politice din mâinile burgheziei, proletariatul, pentruca să poată înlătura stăpânirea burgheziei, pentru a putea construi socialismul, trebue să zdrobească definitiv vechea mașină de stat, burgheză, să creeze o formă largă de participare a maselor populare la conducerea statului. El a găsit această nouă formă de stat în Puterea Sovietică.

Invățătura lui Lenin despre dictatura proletariatului ne arată că sâmburele acestei dictaturi este alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, că rolul de conducător în această alianță îi revine clasei muncitoare.

Unul din meritele nepieritoare ale lui Lenin este acela de a fi înarmat clasa muncitoare cu învățătura construirii economiei socialiste. Invățătura continuată și desvoltată în mod genial de tovarășul Stalin.

Lenin a arătat că pentru a se putea construi o economie socialistă trebue neapărat construită o industrie puternică la baza căreia să fie pusă industria grea. El a arătat că industria socialistă este pârghia cu ajutorul căreia poate fi lichidată exploatarea capitalistă atât la orașe, cât și la sate. Invățătura lui Lenin continuată, desvoltată, și pusă în practică de tovarășul Stalin a arătat oamenilor muncii din lumea întreagă cum poate fi atrasă țărănimea muncitoare pe drumul socialismului.

Lenin și Stalin au acordat o mare însemnătate revoluției culturale și învățământului ca verigă principală a acestei probleme. Lenin a arătat că rolul școlii burgheze este educarea omului în spiritul moralei burgheze, că școala burgheză este o armă a dominației de clasă a burgheziei, că ea este în întregime pătrunsă de spiritul burghez de clasă, că scopul ei este să asigure capitaliștilor slugi servile.

El a arătat că în statul socialist școala trebue să educe tineretul în spiritul moralei comuniste, să dea tinerilor fii ai Patriei bazele științelor, să facă din ei oameni culți. Chiar în al treilea an al existenței tinerei Republici Sovietice, Lenin a lansat către tineret apelul să învețe. El a lămurit cu o minunată putere de convingere, cu preciziune logică, ce important este pentru tineret să-și însușească comorile științei, subliniind că acestea sunt necesare pentru participarea activă la lupta pentru construirea socialismului și comunismului.

Marx și Engels au arătat în mod genial că în condițiile societății comuniste înlocuirea educației unilaterale înguste, prin educația multilateral desvoltată a personalității, devine o necesitate obiectivă, o condiție esențială a desvoltării ulterioare a societății. Societatea comunistă are nevoie de oameni cu aptitudini multilateral desvoltate, de oameni capabili de a se orienta în întregul sistem de producție.

Cultura trebue să îngăduie oamenilor societății comuniste să cunoască întregul sistem de producție, să poată trece dela o ramură de producție la alta, în funcție de necesitățile societății sau de înclinațiile lor personale. In felul acesta, societatea organizată pe baze comuniste va elibera pe membrii săi de acea unilateralitate la care îi constrânge diviziunea existentă a muncii, le va da posibilitatea să aplice aptitudinile lor desvoltate în toate direcțiile.

Desvoltând această genială idee a lui Marx și Engels, V. I. Lenin spunea încă în 1897 că idealul viitoarei societăți nu poate fi imaginat fără combinarea învățământului cu munca în producție a tinerei generații, că nici învățământul și instrucția fără munca productivă, nici munca productivă fără instrucție și învățământ nu pot fi ridicate la nivelul cerut de uriașul progres al tehnicii și de starea cunoștințelor științifice.

In observațiile făcute de el asupra tezelor lui N. C. Crupscaia. Lenin a definit conținutul învățământului politehnic. Lenin stăruie ca omul care a absolvit școala medie să aibă orizontul politehnic și bazele instrucției politehnice", să aibă noțiuni fundamentale despre electricitate, despre aplicarea electricității în industria mecanică și chimică, să aibă cunoștințe despre planul de electrificare.

Instruirea politehnică nu înseamnă studierea mai multor ramuri industriale, a unui număr mare de mașini și procese de producție variate. Sarcina constă, ca pe baza câtorva obiecte, alese cu minuțiozitate și accesibile școlarilor, să li se facă cunoscute principiile generale fundamentale ale tehnicii și tehnologiei moderne. Lenin a subliniat că principiul politehnic nu cere să se învețe **totul**, dar cere să se învețe **bazele** industriei moderne în general. Cunoașterea tehnologiei moderne, deprinderile în muncă sunt necesare pentru cele mai diferite specialități. Ele ajută la alegerea liberă a profesiunii.

A da elevilor cunoștințe asupra principiilor producției și a uneltelor de muncă nu înseamnă în niciun caz încălcarea caracterului de cultură generală a școlii medii. Dimpotrivă cunoștințele asupra principiilor fundamentale ale producției trebue să intre organic în conținutul disciplinelor studiate.

Continuând și desvoltând în mod genial învățătura marxist-leninistă, tovarășul Stalin, în epocala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." a arătat că una din condițiile preliminare principale ale trecerii treptate dela socialism la comunism este asigurarea unei asemenea creșteri a nivelului cultural al societății care să asigure tuturor membrilor societății desvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru a le da posibilitatea să capete o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai desvoltării sociale, să poată să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie ținuți în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare. Pentru a asigura membrilor societății un asemenea nivel cultural, pentru a le da posibilitatea alegerii libere a profesiunii, tovarășul Stalin indică introducerea învățământului politehnic general obligator.

Pe baza indicațiilor tovarășului Stalin, Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal prevăd înfăptuirea învățământului politehnic în școala medie și luarea măsurilor necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general.

Imensă este însemnătatea învățăturii marxist-leniniste cu privire la învățământul politehnic și pentru școala noastră. In cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat că indicațiile leniniste cu privire la educația politehnică trebue să servească pentru cadrele noastre didactice drept călăuză în activitatea lor pedagogică-educativă.

„Elevii pe care-i creșteți astăzi în școală — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Deaceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".

Marele detașament al intelectualității noastre — învățătorimea — care are datoria să lupte pentru educarea comunistă a tineretului, pentru răspândirea culturii în mase, are drept călăuză sigură învățătura atotbiruitoare a lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. Această învățătură ne înarmează în lupta împotriva ideologiei putrede a imperialismului, ne ajută să luptăm cu succes pentru combaterea vederilor reacționare idealiste în toate ramurile științei.

Să ne sporim eforturile pentru a studia în mod temeinic genialele opere ale clasicilor marxism-leninismului. Ele ne înarmează cu cunoașterea legilor de desvoltare a naturii și societății, ne ajută să întărim contribuția noastră la opera de construire a socialismului.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Adunare de partid în Volosovo

In școala medie din Volosovo există un colectiv restrâns. Pedagogii muncesc mult și perseverent, ajutându-se reciproc. Profesorii emeriți — directorul școlii, Nicolae Adrianovici Sanchin, Taisia Alexeevna Semionova, Pelageheia Ivanovna și Ivan Mihailovici Dobronravin, — sunt îndrumătorii și sfătuitorii tineretului școlar. In viața colectivului, un rol important revine profesorilor comuniști. Secretarul organizației de partid din școală este Pelageheia Ivanovna Dobronravin. Ea este deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. și e stimată în întreaga regiune.

In prezent, profesorii din Volosovo, ca și toți oamenii sovietici, sunt cuprinși de un puternic avânt ideologic, determinat de măreția programului construirii comunismului trasat de tovarășul Stalin și de Congresul al XIX-lea al partidului. Profesorii studiază cu atenție lucrarea lui Iosif Vissarionovici Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și documentele Congresului. Organizația de partid se îngrijește ca acest studiu să aibă un caracter creator, ca fiecare comunist, fiecare profesor, să înțeleagă limpede importanța excepțională a lucrării lui I. V. Stalin, atât pentru înarmarea ideologică cât și pentru activitatea practică, constructivă, a oamenilor sovietici.

Acelaș scop îl urmăresc prelegerile în ajutorul celor care studiază aceste materiale, consultațiile, seminariile, organizate pe lângă comitetul raional al P.C.U.S. precum și convorbirile tovărășești în vederea cărora se pregătește întregul colectiv. Acest scop l-a urmărit și adunarea deschisă de partid, convocată de curând în școală. La ordinea de zi a acestei adunări a fost tema „Să educăm viitori militanți activi ai dezvoltării sociale". Această minunată idee, formulată de tovarășul Stalin în caracterizarea uneia dintre condițiile preliminare de trecere la comunism, a atras fără îndoială atenția profesorilor, educatori ai tineretului.

Toți comuniștii și toți profesorii s'au pregătit serios pentru această adunare. Ordinea de zi a fost desbătută cu interes de toți membrii colectivului. Conform sfatului dat de secretarul organizației de partid, profesorii au recitit articolul de fond din „Pravda" „Să ridicăm calitatea muncii școlii sovietice", în care se vorbea despre sarcinile concrete ce revin profesorilor și care decurg din indicațiile tovarășului Stalin cu privire la creșterea nivelului cultural al membrilor societății, ca una din condițiile preliminare ale trecerii la comunism.

O muncă intensă a desfășurat comunistul Sanchin, căruia i-a fost încredințată expunerea raportului. Pregătindu-și cu grijă cuvântarea, raportorul a folosit izvoare de prim ordin, ziare și reviste, s'a consultat cu tovarășii săi, verificând ideile și tezele pe care avea de gând să le înfățișeze.

Planul raportului a fost întocmit în felul următor:

„Marea importanță a lucrării tovarășului Stalin. In special cele trei condiții de trecere la comunism. Separat despre a treia condiție. Lenin și Stalin despre importanța creșterii nivelului cultural al membrilor societății".

La acest punct al planului, raportorul a făcut următoarele adnotări:

„Lenin. „Pagini din jurnal": pasajul în care se arată că nicăieri massele populare nu se interesează atât de mult de adevărata cultură ca la noi, că nicăieri problemele acestei culturi nu sunt puse atât de profund și de consecvent ca la noi. **Cuvântările tovarășului Stalin** la congresele partidului, despre învățământul general și despre importanța lui politică și economică. **„Problema națională și leninismul"** 1929: „Vorbim cu toții de necesitatea unei revoluții culturale în țara noastră. Dacă e să ne ocupăm serios de acest lucru și nu să aruncăm vorbe în vânt, trebue să facem în această direcție măcar primul pas: să introducem în primul rând învățământul elementar obligatoriu pentru toți cetățenii țării fără deosebire de naționalitate, iar apoi și învățământul mediu obligatoriu. Este clar că fără aceasta nu este posibilă desvoltarea culturală a țării noastre, fără să mai vorbim de așa zisa revoluție culturală. Mai mult: fără aceasta nu vom avea o adevărată desvoltare a industriei și agriculturii și nicio apărare de nădejde a țării noastre". **Anul 1952.** Congresul al XIX-lea al partidului dă o directivă menită să asigure traducerea în viață a acestei indicații istorice a tovarășului Stalin, și anume, ca în timpul planului cincinal actual și următor să se treacă la învățământul mediu general de zece ani. Semnificația adâncă, importanța și caracterul măreț al acestei sarcini, care poate fi îndeplinită numai într'un stat socialist".

Raportorul revine la noua lucrare a tovarășului Stalin, la a treia condiție de pregătire a trecerii la comunism:

„Tovarășul Stalin despre gradul de cultură necesar pentru a deveni militanți activi ai dezvoltării sociale: în legătură cu aceasta importanța hotărîrii Congresului partidului cu privire la trecerea la învățământul general de zece ani. Ce înseamnă aceasta, astăzi, pentru raionul și școala noastră? Perspectivele dezvoltării noastre. Ce se realizează și ce rămâne de realizat?"

Revine din nou la lucrarea tovarășului Stalin, la ideile lui despre dezvoltarea și instruirea multilaterală a membrilor societății, despre învățământul politehnic obligatoriu și general. Apoi se ocupă de directiva Congresului cu privire la problema importanței educației socialiste în școală, a calității învățământului și educației copiilor.

Planul se încheie cu următoarea teză:

„Importanța cărții lui I. V. Stalin pentru oamenii muncii din întreaga lume, pentru milioanele de oameni care luptă pentru un viitor luminos al omenirii. Noua lucrare a tovarășului Stalin dă tuturor forțelor progresiste o explicație fundamentată din punct de vedere științific asupra inevitabilității victoriei comunismului".

Printre materialele pe care le-a folosit tov. Sanchin la alcătuirea raportului a fost și un pasagiu din articolul „I. V. Stalin despre condițiile fundamentale preliminare ale trecerii treptate dela socialism la comunism" publicat în ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!". Autorul articolului, Georges Cogniot, membru al C.C. al Partidului Comunist Francez, vorbește despre lucrarea tovarășului Stalin ca despre un program strălucit al dezvoltării multilaterale a personalității umane. El arată că trebue să se sublinieze în permanență **latura umană a socialismului**, să se arate în permanență că Uniunea Sovietică a creat o concepție nouă, cu adevărat superioară, cu privire la valorile umane, că datorită ei se săvârșește în lume ceva măreț.

ȘCOALA CENTRULUI RAIONAL

„...Trebue, în al treilea rând, să ajungem la o asemenea creștere a nivelului cultural al societății care să asigure tuturor membrilor societății dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai dezvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare".

Aceste cuvinte staliniste au constituit punctul central al raportului, precum și al tuturor cuvântărilor. S'a desfășurat o discuție vie, pătrunsă de spirit partinic, cu privire la prezentul și viitorul raionului și al școlii.

„In anul 1952 a avut loc o creștere continuă a nivelului cultural al poporului sovietic. In legătură cu dezvoltarea învățământului de șapte și de zece ani, numărul elevilor din clasele V—X a crescut în 1952 cu peste 1.500.000, iar numărul elevilor din clasele VIII—X a crescut cu 1.000.000".

Pe lângă aceste cifre, care ilustrează dezvoltarea învățământului pe întreaga Uniune Sovietică, au fost arătați în adunarea de partid și indicii creșterii culturii în raionul Volosovo.

Cum se dezvoltă școala din Volosovo și care sunt perspectivele ei?

Dacă în perioada anilor 1948—1952 școala, care avea o singură clasă a X-a, a promovat 89 de elevi (la toate cele 5 promoții), în 1953 se așteaptă o promoție de 33 elevi, iar în 1954 de circa 100 elevi.

— Școala voastră are un viitor mare, — a spus secretarul comitetului raional, tovarășul Vasilev, participanților la adunarea de partid. Fiecărui membru al colectivului vostru îi revin îndatoriri mari. Nu uitați că muncitii în școala centrului raional. Școlile raionului, atât cele existente azi cât și cele care vor fi create în viitorul apropiat, vor trebui să aibă posibilitatea de a învăța din exemplul și experiența voastră.

S'a discutat despre munca școlii. S'a făcut mult pentru desăvârșirea învățământului general de șapte ani — etapă obligatorie pentru trecerea la învățământul de zece ani.

Profesorii din Volosovo se străduesc să dea elevilor cunoștințe sistematice și temeinice, fără de care nu se poate concepe învățământul politehnic. Colectivele au obținut succese indiscutabile.

La adunarea de partid s'a vorbit însă mai mult nu despre ceeace s'a realizat, ci despre ceeace rămâne de făcut; despre nevoia de a se construi o școală și un internat nou, despre faptul că mai există mulți elevi slabi, că planurile bune ale consiliului pedagogic cu privire la învățământul politehnic se realizează încă într'un ritm lent. S'a vorbit în special despre felul în care trebue să arate școala în viitorul apropiat, pe baza perspectivelor raionului — unul din cele mai mari raioane agricole din regiunea Leningrad.

Din anul 1949, capacitatea parcului de tractoare și a S.M.T.-urilor a crescut de 2,6 ori. In locul celor cinci combine sunt 66. Numai în anul 1952 raionul a primit 40 de tractoare și 6 autocombine. Operațiile de însămânțare și strângerea recoltei de cereale sunt complect mecanizate.

Gospodăria colhoznică, care s'a dezvoltat pe baza tehnicii sovietice, necesită completarea cadrelor cu oameni bine instruiți și dezvoltați multilateral, capabili și doritori să participe în mod activ la construcția și la producția colhoznică, împingând-o înainte. Cine altul decât școala trebue să educe o astfel de generație? Profesorii din Volosovo însă, — după cum s'a arătat just la adunarea de partid — au reflectat prea puțin, până în prezent, asupra acestei importante probleme. Din această cauză, mulți elevi din Volosovo cunosc prea puțin bazele producției colhoznice, noua tehnică colhoznică. Nu este întâmplător faptul că foarte puțini dintre cei ce au absolvit școala medie din Volosovo urmează școli agricole, lucrează ca brigadieri, președinți de colhozuri sau la S.M.T.-uri. Colectivul pedagogic și organizația de partid au sarcina să se îngrijească în permanență de pregătirea unor cadre instruite pentru munca în raion. Unul dintre vorbitori a citit la adunare pasagiul din romanul lui Pavlenco, „Fericirea", în care este descrisă întâlnirea tovarășului Stalin cu colonelul Voropaev.

— Mi s'a povestit despre dumneata și, din punctul meu de vedere, ai făcut bine — spuse deodată Stalin — că ți-ai ales o activitate în cadrul regiunii. La noi, spre regret, mai sunt încă o mulțime de oameni care preferă să fie funcționari la Moscova, decât gospodari în provincie.

Vorbind, se uită la Molotov și Molotov zâmbi de parcă știa pe cine țineau aceste cuvinte.

— Mai sunt încă asemenea oameni continuă Stalin. Curând, însă, va trece vremea lor. — Ce nevoi mai urgente aveți, după părerea dumitale? Nu te sfii, vorbește!

...Avem nevoie de oameni, — răspunse Voropaev. Și, în primul rând de oameni deștepți, tovarășe Stalin!

Stalin începu să râdă ușor, uitându-se la Molotov; acesta zâmbi și el.

— Pretutindeni e nevoie de oameni deștepți spuse Viaceslav Mihailovici.

— Oamenii deștepți trebuesc făcuți, tovarășe colonel — reluă Stalin repede și parcă poruncitor — să fie făcuți pe loc, iar nu să așteptați să pice plocon dela Moscova! Cum se poate? Nicăieri nu stă scris că numai la Moscova cresc oameni deștepți.

O SARCINĂ DE IMPORTANȚĂ PRIMORDIALĂ

Când se lasă amurgul, viața școlii nu încetează. In bănci iau loc băieți și fete, tineretul muncitoresc. Comuniștii care lucrează la școala tineretului muncitoresc din Volosovo, fac parte din aceeaș organizație de partid în care sunt și cadrele școlii medii. Școala tineretului muncitoresc a fost înființată în anul 1947. Pe atunci, ea avea numai șapte clase. In anul școlar 1950—1951 s'a deschis clasa a X-a. In prezent 15 elevi se pregătesc să obțină diplome de absolvire.

Absolvenții școlii urmează cursurile școlilor superioare: mulți dintre ei îmbină cu succes învățătura cu o intensă activitate de producție. Eduard Balconschi, în trecut șofer, predă acum el însuși metodica în clasele V—VII ale școlii în care a învățat și studiază prin corespondență la Institutul pedagogic „Herzen" din Leningrad. Nicolae Mezelanin lucrează la Comitetul raional executiv din Volosovo și învață la Institutul de economie și planificare. Valentina Corneeva este învățătoare la școala din Ostrogovițcaia și urmează cursurile prin corespondență la Institutul pedagogic din Leningrad. Deobicei, aceia care învață bine în școală sunt și fruntași în producție. In cadrul adunării de partid, numele lor au fost citate. Aceștia sunt muncitorii dela S.M.T. Vasili Pavlov și Alexei Hvostov, mecanicul lăcătuș Anatoli Storojev, tâmplarul Alexandru Iarțev, laborantul Alexandr Beliaev...

Alexandr Beliaev este candidat de partid, în cadrul organizației de partid a școlii. El a participat la adunare și a luat cuvântul.

— In anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei am părăsit școala și am plecat pe front să-mi apăr Patria cu arma în mână — a spus Alexandr Beliaev. După război am început să învăț din nou. Altfel nu se poate. Pentru a construi comunismul trebue să cunoști multe. Dispunem de cea mai înaintată tehnică din lume, de mașini complexe, care necesită oameni instruiți, pregătiți din punct de vedere tehnic, culți. Vreau să fiu un muncitor fruntaș. Deaceea am și luat hotărîrea de a-mi însuși o cultură medie completă. La început mi-a venit greu să studiez și să lucrez în același timp. Nu vreau să mă ascund, dar am intenționat chiar să părăsesc școala, însă m'am răzgândit la timp. Studiind noua lucrare a tovarășului Stalin și Statutul P.C.U.S. am înțeles pe deplin că nu am dreptul să părăsesc învățătura, că fără cunoștințe temeinice nu pot fi îndeplinite mărețele sarcini trasate de conducătorul și învățătorul nostru.

— Conducătorii întreprinderilor, cel ce lucrează în domeniul învățământului public și al comsomolului — a spus comunistul Alexandrov, directorul școlii tineretului muncitoresc din Volosovo — trebue să aprofundeze cuvintele tovarășului Stalin:

„Ce s'ar întâmpla dacă nu diferite grupuri de muncitori, ci majoritatea muncitorilor și-ar ridica nivelul cultural-tehnic la nivelul personalului de ingineri și tehnicieni? Industria noastră s'ar ridica la o înălțime inaccesibilă industriei celorlalte țări. Prin urmare, nu se poate nega că lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică prin ridicarea nivelului cultural și tehnic al muncitorilor la nivelul personalului tehnic nu poate să nu aibă pentru noi o însemnătate primordială".

„PROFESORUL ESTE CHEMAT SĂ ÎNDEPLINEASCĂ SARCINI MAREȚE"

Acestea sunt cuvintele rostite de Taisia Alexeevna Semionova, profesoară emerită a R.S.F.S.R., în cuvântarea pe care a ținut-o la adunarea de partid. Ea a vorbit despre înalta chemare a profesorului sovietic, care participă direct la îndeplinirea sarcinii trasate de tovarășul Stalin cu privire la educarea unor oameni dezvoltați multilateral și instruiți, viitori luptători activi pe tărâmul dezvoltării sociale. Tovarășa Semionova, folosind diferite exemple, a ilustrat marele rol de răspundere al profesorului, gradul de exigență pe care trebue să-l aibă atât față de calitatea propriei lui munci cât și față de calitatea muncii tovarășilor lui. Un pedagog experimentat trebue să fie exigent față de sine însuși. Taisia Alexeevna, ca comunistă, a dat un exemplu de atitudine autocritică, analizând în fața celor dela adunare o lecție de istorie ținută de ea în clasa a IV-a, lecție care dintr'o serie de motive n'a satisfăcut-o pe ea însăși.

Tema abordată de Taisia Alexeevna — responsabilitatea profesorului — a fost atinsă de aproape toți cei ce au luat cuvântul, atunci când au vorbit despre nivelul ideologic al lecțiilor, despre necesitatea pregătirii politehnice a profesorilor, despre educația comunistă a elevilor, despre folosirea autocriticii. La consiliul pedagogic al școlii medii din Volosovo lecțiile slabe ale unor profesori sunt analizate în spirit critic. Adesea, însă, unii profesori manifestă compătimire față de cei criticați ca față de cineva care „suferă pe nedrept". Iar unii dintre profesori cărora li se arată lipsurile răspund: „altfel nu știu, nu pot și nu voi putea". Trebue să știi și să vrei să faci altfel, mai bine, după cum cer interesele muncii. Tocmai această idee, pe care a exprimat-o limpede T. A. Semionova, a fost subliniată de adunarea de partid.

— Trebue să facem totul cu suflet, din proprie inițiativă, de dragul muncii, de dragul copiilor, cu o dragoste nețărmurită pentru ei. In munca noastră să dorim ca fiecare elev al nostru să devină apoi un om independent, fruntaș într'o anumită ramură de cunoștințe și construcție, un om destoinic și cinstit, ca el să se gândească în primul rând la datoria față de patrie, față de popor, față de partidul lui Lenin și Stalin.

In prezent crește într'o măsură uriașă importanța muncii ideologice a organizației de partid din școală, ca forță conducătoare a colectivului, care unește acest colectiv în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al XIX-lea al partidului și de lucrarea clasică a lui I. V. Stalin. Crește îndeosebi responsabilitatea fiecărui comunist.

— Așa dar, își încheie cuvântarea secretarul organizației de partid, — ne vom spune nouă înșine și unii altora, că, așa cum ne învață tovarășul Stalin, nouă bolșevicilor nu ne este permis să refuzăm răspunderea.

★

In hotărîrea adoptată de adunarea de partid a fost subliniată sarcina organizației de partid de a lupta ca fiecare comunist și fiecare profesor să-și însușească în mod creator genialele idei ale lucrării tovarășului Stalin și să se străduiască necontenit să le traducă în viață zi de zi, în munca sa pedagogică și în activitatea socială de instruire.

Organizațiile de bază ale partidului constitue temelia partidului. Ele sunt chemate să lucreze astfel încât colectivele în mijlocul cărora își desfășoară ele munca să se ridice la un înalt nivel de combativitate ideologică. Ele trebue să țină minte indicația tovarășului Stalin: „...Trebue dezvoltată inițiativa masselor de partid punând în fața lor, spre discuție, toate problemele care le interesează"...

Continuând studierea temeinică a lucrării tovarășului Stalin în seminarii și cercuri, organizația de partid a școlii din Volosovo își propune ca și pe viitor să organizeze discutarea diverselor probleme concrete care decurg din indicațiile programatice ale lui I. V. Stalin și directivele Congresului al XIX-lea. Astfel, învățătorii și-au exprimat în special dorința de a discuta în viitorul apropiat temele: „Situația învățământului politehnic în școală"; „Măsurile de ridicare a importanței educației socialiste în școală"; „Activitatea și perspectivele școlii tineretului muncitoresc".

„Este necesar — se spune în hotărîrea adunării de partid a școlii din Volosovo — ca organizația de partid din școală să pună mai des pe ordinea de zi probleme a căror discutare să ajute la aprofundarea teoriei marxist-leniniste în legătură indisolubilă cu munca practică și care să atragă întregul colectiv la viața țării și a partidului, după cum cere Statutul P.C.U.S. organizațiilor de bază de partid".

In sala de lectură a Casei Pionierilor din orașul Ceboksar — R.S.S.A. Ciuvașă.

O importantă sarcină de stat

Zilele acestea a avut loc la Minsk plenara Comitetului Central al Sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu. Plenara a desbătut problema pregătirii școlilor din R.S.S. Bielorusă pentru noul an școlar 1953/54.

In raportul său, tovarășul Kazakov, ministru adjunct al învățământului din R.S.S. Bielorusă, a arătat că în anii de după războiu în Republică s'a desfășurat o uriașă activitate de refacere și desvoltare a rețelei de școli și a altor instituții pentru copii. In anul școlar curent, numărul școlilor de șapte ani și al școlilor medii a depășit cu 598 cifra de până la război. Numărul elevilor din clasele V—VII a depășit nivelul de până la război cu 57 procente, iar cel al elevilor din clasele VIII—X cu 68 procente. In anul școlar curent 57% din numărul absolvenților clasei a VII-a s'au înscris în școala medie. Pe lângă aceasta, multe mii de absolvenți ai școlilor de șapte ani învață în diferite instituții de învățământ mediu speciale. Aceasta crează premize favorabile pentru realizarea cu succes în anii cei mai apropiați a învățământului mediu general.

Desfășurând pregătirile pentru noul an școlar 1953/54, trebue să luptăm pentru realizarea continuă a învățământului general de șapte ani și pentru lărgirea învățământului mediu. Aceasta va necesita o justă planificare a rețelei de noi școli, o evidență minuțioasă a copiilor, o îndeplinire hotărîtă a planului de înființare a internatelor școlare.

In multe raioane din Republică se și desfășoară pregătirea pentru noul an școlar și, în special, aprovizionarea cu combustibil și cu materiale pentru reparațiile și construcțiile de localuri școlare. Tovarășul Kazakov arată că trebue să se elaboreze pentru fiecare școală, raion și regiune un plan concret de măsuri cu privire la pregătirea pentru noul an școlar. Aceste planuri trebue discutate la ședințele consiliilor pedagogice, ale consiliilor de pe lângă secțiile de învățământ public, în ședințele comitetelor executive locale ale Sovietelor de deputați ai oamenilor muncii. Luând ca exemplu raioanele fruntașe din Republică, secțiile de învățământ public trebue să atragă în ajutorul școlii părinții, opinia publică, organizațiile care patronează școlile.

Ministerul Invățământului al R.S.S. Bielorusă a prevăzut ca în vara anului 1953 să fie cuprinși în diferite forme de îndrumare și perfecționare peste 10.000 de învățători și profesori. Cursurile de o lună vor fi urmate de 300 de directori de școli medii și de peste o mie de directori de școli de șapte ani. O mare atenție va fi acordată problemelor pregătirii politehnice a cadrelor didactice, a conducătorilor de școli, a organelor secțiilor de învățământ public.

Participanții care au luat cuvântul la discuții au arătat cum se desfășoară activitatea pe teren. In regiunea Polesie problema pregătirii școlilor a fost discutată la ședințele comitetelor executive ale Sovietelor raionale. Raioanele Vasilievici, Domanovici și Komarinsk sunt fruntașe în ceeace privește ajutorul acordat școlilor. In acest an, ultimele școli care au funcționat provizoriu în casele colhoznice vor căpăta localuri proprii.

In regiunea Brest este larg îmbrățișată inițiativa oamenilor muncii din raionul Malorițsc, care au și trecut la aprovizionarea școlilor cu combustibil. In raionul Vâsocovsc, un număr de 8 școli sunt aprovizionate cu întreaga cantitate de combustibil pe anul școlar 1953/54. In raionul Rujansc, aprovizionarea școlilor cu combustibil a fost încheiată.

In raionul Sarcovscinsc, regiunea Polodsc, au fost ridicate în anul trecut, prin metoda construcției populare, 21 localuri de școală. In acest an, raionul Sarcovscinsc este iarăși în fruntea inițiativei oamenilor muncii în ceea ce privește ajutorul acordat școlilor.

Participanții la plenară — tovarășa Zakrjevscaia, învățătoare la școala medie nr. 8 din orașul Grodno, Novicov, șeful secției de învățământ orășenești din orașul Minsk, Juicova, președintă a Comitetului sindical feroviar din Minsk și alții au povestit despre măsurile practice aplicate pe teren cu privire la învățământul politehnic. Ei au arătat că trebue să se acorde o atenție deosebită înzestrării cabinetelor școlare, creării colțurilor și camerelor de lucru în școli, atrăgând la aceasta întreprinderile și organizațiile de patronaj.

Tov. Fjeodorov membru al Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului a vorbit despre rolul organizațiilor sindicale în ridicarea nivelului pregătirii politehnice a cadrelor didactice.

Plenara a adoptat o decizie concretă cu privire la problemele discutate.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Legătura dintre familie și școală

Școala sovietică își pune ca sarcină de a asigura tuturor elevilor o desvoltare multilaterală, de a-i înarma cu cunoștințe științifice și deprinderi practice folositoare pentru viață, de a forma la copii cele mai bune trăsături ale oamenilor sovietici — dragostea nețărmurită pentru patrie, o înaltă conștiință, dragostea pentru muncă, respectul față de popoarele întregii lumi și ura față de asupritorii oamenilor muncii.

Statul Sovietic a dat tineretului cele mai largi posibilități pentru a-și aplica forțele sale în muncă și pentru a studia.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care a avut loc în Octombrie 1952 a trasat un vast program în domeniul învățământului public. In cel de al 5-lea cincinal (1951—1955) va fi înfăptuit învățământul mediu general în toate marile orașe și centre industriale ale țării, iar în cincinalul următor învățământul mediu general va fi desăvârșit în restul orașelor și localităților rurale. Școlile medii pășesc la realizarea învățământului politehnic. Se mărește mult numărul specialiștilor absolvenți ai instituțiilor de învățământ mediu speciale și superioare pentru a satisface cerințele mereu crescânde ale economiei naționale în plin avânt. Măsurile înfăptuite de Statul Sovietic în domeniul învățământului, la fel ca și în toate celelalte domenii ale vieții, corespund pe deplin intereselor fiecărei familii sovietice. Rolul acesteia în educația copiilor este uriaș.

Familia sovietică este celula inițială a societății socialiste, unde copilul dobândește calitățile morale necesare viitorului constructor al comunismului. In educația copiilor, familia este ajutată de școală, de activiștii pe tărâmul științei pedagogice. Familia și școala sovietică îndeplinesc cu succes prin eforturi comune sarcina educației comuniste a tineretului

Invățătorii sovietici țin o legătură strânsă cu familia și-i acordă un mare ajutor. Iată ce spune în această privință Ana Ivanovna Klimova, mama unui elev:

„Eu depun multă stăruință pentru a-l educa bine pe fiul meu Vadic, elev în clasa a V-a a școlii medii din Cerchizovsc, regiunea Moscova. Dar adeseori simteam că nu am cunoștințe suficiente în acest domeniu. Nu știam cum trebue să procedez într'o serie de cazuri. Profesorii școlii m'au ajutat nu numai pe mine, ci și pe alți părinți. Ei ne-au înarmat cu cunoștințe pedagogice. Profesorii școlii au citit pentru noi multe lecții folositoare asupra celor mai actuale teme ale educației în familie: „Despre autoritatea părinților", „Despre educarea dragostei de muncă la copii", „Despre purtarea elevului", „Despre formarea bunelor deprinderi la copii", „Despre condițiile principale ale educării juste a elevilor în familie" etc. Aceste lecții mi-au îmbogățit experiența cu cunoștințe foarte prețioase.

Se știe că, după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, părinții sovietici au crescut atât de mult din punct de vedere politic și cultural, încât nu mai sunt de recunoscut. Aceasta are o influență favorabilă și asupra educației copiilor. Școala sovietică este cel mai bun ajutor al părinților. Ea îndreaptă eforturile noastre în direcția unei educări cât mai bune a copiilor noștri, pe baza științei marxist-leniniste.

Părinții sovietici au un respect profund pentru munca pedagogilor care educă în copii cele mai bune calități omenești. Pentru aceasta, noi, părinții, suntem recunoscători Guvernului Sovietic, Partidului Comunist și marelui Stalin".

Această simplă femee rusă, a exprimat în cuvinte de profundă recunoștință pentru grija față de copii, părerea tuturor părinților sovietici. Ea a arătat marea încredere de care se bucură în Uniunea Sovietică școala și munca nobilă a învățătorului.

In educația copiilor un rol însemnat le revine diriginților. El vizitează adeseori familiile elevilor. Aceste vizite aduc deasemeni mult folos atât copiilor cât și părinților. Părinții vin deasemeni adeseori la școală spre a afla despre succesele copiilor lor și a obține sfaturi folositoare din partea pedagogilor Pentru o legătură mai strânsă cu părinții, multe școli organizează zile speciale ale părinților. In aceste zile, fiecare părinte poate discuta cu profesorii copiilor săi, cu diriginții, cu medicul școlii, cu directorul școlii. Aceasta formă de legătură a școlii cu părinții este reciproc folositoare și s'a justificat pe deplin.

Pentru a veni în ajutorul părinților, Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R., editează o revistă specială — „Familia și Școala" — în care este popularizată experiența înaintată a educației copiilor în familie și se publică articole privind problemele teoriei educației copiilor, scrise de mari pedagogi teoreticieni sovietici și de cei mai buni învățători și profesori.

Organele învățământului public și sindicatul învățământului acordă deasemeni o mare atenție propagandei pedagogice în mijlocul părinților. In numeroase localități se organizează conferințe cu părinții din întregul oraș sau raion. La aceste conferințe țin referate conducătorii organelor de învățământ. Ei aduc la cunoștința părinților situația activității instructiv-educative a școlilor și pun în fața lor o serie de probleme. La aceste conferințe specialiști calificați țin lecții cu privire la problemele de pedagogie, iar părinții își împărtășesc experiența educației copiilor în familie.

Pe lângă multe cluburi funcționează universități pentru părinți, unde, pe baza unui program bine stabilit, colaboratorii științifici și pedagogii fruntași țin în fața părinților lecții despre educația copiilor. De pildă, pe lângă clubul cadrelor didactice din orașul Kazan funcționează de câțiva ani o universitate pentru părinți. Aici părinții au prilejul de a cunoaște bazele pedagogice ale educației copiilor, ascultă lecții despre educația voinței și a caracterului copiilor, despre rolul exemplului personal și al autorității părinților în educația copiilor, despre chipul moral al tânărului om sovietic etc.

Și organizațiile locale pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice desfășoară pe larg propaganda pedagogică. Ele organizează referate și lecții cu teme pedagogice. Pe lângă o serie de școli există lectorate pentru părinți.

Școlile sovietice provoacă admirația tuturor celor care vizitează Uniunea Sovietică. Ei rămân uimiți de cercul vast al intereselor copiilor sovietici, de nivelul înalt al desvoltării lor, de mentalitatea lor pătrunsă de ideile cele mai înaintate ale timpului nostru.

Prin eforturile comune ale familiei și școlii, în Uniunea Sovietică cresc constructori activi ai societății comuniste.

Palatul științei din Harcov

Lucrările pe șantierul clădirii Universității de Stat „Gorchi" din Harcov se desfășoară într'un ritm tot mai amplu.

In ce privește volumul ei (305.000 m.c.), clădirea înaltă a Universității va fi cea mai mare din Ucraina. Partea centrală a clădirii va avea 18 etaje. Ea va fi încununată de o săgeată metalică de 40 m. Fațadele vor fi căptușite cu ceramică de culoare deschisă, soclul și intrările în clădire vor fi împodobite cu granit roșu ucrainean. In cele 2.000 de camere din noua clădire se vor instala rectoratul, instituțiile de cercetări științifice, biblioteca centrală științifică, editura și tipografia. Clădirea va dispune de o sală de festivități cu 1.150 locuri, de două săli pentru sport și aule de 300, 200 și 100 de locuri. Unul dintre corpurile clădirii va servi drept cămin pentru 600 de persoane. In partea superioară a turnului se va instala un planetariu.

Potrivit proiectului, construirea palatului de știință urmează a fi terminată în anul 1955.

Ședința de lucru a Ministerului Invățământului Public cu șefii secțiilor regionale de învățământ

La Ministerul Invățământului Public a avut loc, în zilele de 20—23 Aprilie a.c., o ședință de lucru la care au luat parte activul Ministerului Invățământului Public, al Institutului de științe pedagogice și al Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, precum și șefii secțiilor regionale de învățământ din întreaga țară. Ședința a avut ca obiectiv discutarea problemelor legate de închiderea anului școlar curent și deschiderea noului an școlar. Ședința s'a deschis prin expunerea tovarășului ministru **Ion Nistor** „Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — far călăuzitor al omenirii muncitoare, izvor nesecat de experiență pentru partidele comuniste și muncitorești". Vorbind despre uriașele succese obținute de poporul sovietic, sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în lupta pentru construirea comunismului, tovarășul Ion Nistor a arătat pe larg minunata desvoltare a școlii sovietice, munca rodnică pe care o duc oamenii sovietici din școli, pe baza învățămintelor trase din geniala operă a lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și pe baza directivelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. pentru realizarea învățământului politehnic și trecerea la învățământul general de 10 ani. După ce a arătat însemnătatea uriașă pe care experiența P.C.U.S. o are pentru lupta tuturor partidelor comuniste și muncitorești, tovarășul Ion Nistor a expus, în încheiere, o serie de învățăminte prețioase pe care le-a cules de curând delegația M.I.P. care a vizitat Uniunea Sovietică. In cadrul ședinței au fost ascultate rapoartele de activitate ale secțiilor de învățământ ale regiunilor Hunedoara și Bârlad, urmate de corapoartele inspectorilor generali ai M.I.P. care au controlat regiunile respective.

După prezentarea rapoartelor și corapoartelor au avut loc discuții la care au participat șefi ai secțiilor regionale de învățământ, inspectori generali ai M.I.P. și alți tovarăși din activul Ministerului și al instituțiilor sale.

In cadrul discuțiilor a luat cuvântul, din partea Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ din R.P.R., tovarășul **Ion Munteanu**, secretarul C.C. al Sindicatului, care a arătat necesitatea intensificării, în perioada închiderii anului școlar, a schimbului de experiență, a consfătuirilor de producție, a sprijinului dat cadrelor didactice fără experiență, subliniind rolul însemnat al organizațiilor sindicale în această acțiune.

In ultima parte a consfătuirii tovarășul ministru adjunct **C. Ionescu—Bujor** a făcut un amplu instructaj cu privire la încheerea anului școlar, dând secțiilor de învățământ indicații în vederea organizării recapitulării materiei, precum și în ceeace privește pregătirea, desfășurarea și tehnica examenelor, organizarea muncii de îndrumare și control în această perioadă etc.

Tovarășul ministru-adjunct **N. Sipoș**, dând șefilor secțiilor regionale de învățământ instrucțiuni cu privire la munca de pregătire a deschiderii noului an școlar a arătat pe larg felul cum trebue rezolvate problemele legate de repartizarea cadrelor, ridicarea calificării învățătorilor și profesorilor, asigurarea bazei materiale a școlilor și organizarea vacanței elevilor.

Participanții la ședință au ascultat cu un mare interes expunerea tovarășei ministru adjunct **Tatiana Bulan** asupra învățămintelor culese în U.R.S.S. de către delegația M.I.P., cu privire la munca secțiilor de învățământ și a școlilor. Expunerea a subliniat primirea caldă, frățească făcută în Uniunea Sovietică delegației noastre căreia i s'au pus la dispoziție toate posibilitățile de a studia în adâncime munca școlilor sovietice. Vorbind despre minunata experiență a învățământului sovietic, tovarășa Tatiana Bulan a expus pe larg organizarea muncii secțiilor de învățământ, planificarea amănunțită a întregii lor munci și grija deosebită pe care o acordă ele îndrumării și controlului școlilor și cadrelor didactice. In încheiere, tovarășa Tatiana Bulan a accentuat că la baza întregii munci a școlii noastre noi a stat și stă necontenit experiența sovietică, pentru aplicarea tot mai temeinică a căreia secțiile de învățământ și cadrele didactice trebue să lupte cu hotărîre, în vederea ridicării școlii noastre din ce în ce mai mult la nivelul marilor sarcini ale construirii socialismului.

★

In încheerea ședinței a luat cuvântul tovarășul Ion Nistor, ministrul învățământului public, care a arătat sarcinile șefilor secțiilor de învățământ și ale școlilor în problema închiderii anului școlar curent și a deschiderii noului an școlar.

Trebue să subliniem, a arătat tovarășul Ion Nistor, că ședința noastră s'a desfășurat la un nivel mai ridicat decât ședințele anterioare și va însemna astfel, prin rezultatele ei, un pas înainte în munca pentru îndeplinirea sarcinilor care ne stau în față.

Cele două rapoarte prezentate la consfătuire de către secțiile de învățământ din regiunile Hunedoara și Bârlad au înfățișat în general just situația învățământului în aceste regiuni. In raportul secțiunii de învățământ a regiunii Hunedoara s'a pus accentul pe problemele legate de ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, pe studierea experienței școlii sovietice, calea sigură care duce la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ în școlile noastre. Raportul a stăruit asupra felului cum se desfășoară studierea de către învățători și profesori a documentelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., a lucrării clasice a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și a cuvântărilor rostite de tovarășii G. M. Malencov, L. P. Beria și V. M. Molotov la meetingul de doliu închinat memoriei lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Raportul secțiunii de învățământ a regiunii Bârlad, scoțând în evidență realizările obținute, **s'a oprit și asupra lipsurilor muncii, analizându-le în spirit autocritic.**

O lipsă importantă a rapoartelor este însă aceea că n'au arătat și măsurile care au fost luate până acum sau care trebue luate pentru îndreptarea lipsurilor constatate.

Corapoartele prezentate de către brigăzile de inspectori ai Ministerului care au controlat situația învățământului în regiunile Hunedoara și Bârlad au înfățișat în spirit critic problemele principale ale învățământului din aceste regiuni, scoțând în evidență lipsurile în munca secțiilor de învățământ și a școlilor, precum și cauzele lor. Corapoartele, mai ales cel privitor la regiunea Hunedoara, au arătat însă în foarte mică măsură rezultatele pozitive ale muncii secțiunilor de învățământ și a școlilor, precum și cauzele lor.

Munca brigăzilor pe teren a constituit un sprijin pentru secțiunile de învățământ inspectate, întrucât le-a atras atenția asupra unor lipsuri din munca lor. Socotim însă că brigăzile au stat prea puțin timp pe teren. Aceasta este o lipsă a Ministerului Invățământului Public, care a trimis prea târziu pe teren aceste brigăzi.

Un fapt îmbucurător care s'a desprins din rapoarte, din corapoarte, cât și din discuțiile care au avut loc este că, în general, organele Ministerului Invățământului Public, șefii secțiunilor de învățământ precum și inspectorii generali din centrală dovedesc o mai bună orientare, o mai adâncă pătrundere în problemele esențiale ale învățământului.

Unele concluzii pe marginea muncii desfășurate în primele trei pătrare ale anului școlar

Lucrările ședinței, cercetările pe teren ale inspectorilor generali din centrala Ministerului și ale Institutului de științe pedagogice ne îngădue să tragem o serie de concluzii cu privire la situația muncii școlilor noastre în această etapă.

Unele regiuni s'au ocupat cu stăruință de problema cuprinderii în școlile elementare a tuturor copiilor de vârstă școlară.

In regiunea Suceava, de pildă, din cei peste 70.000 de copii de vârstă școlară, numai 19 au rămas necuprinși în școli. Sunt însă și secțiuni de învățământ care nu s'au străduit suficient pentru cuprinderea și menținerea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară. Printre acestea sunt de exemplu, secțiunile de învățământ ale regiunilor Baia Mare, București, Cluj. Sunt și regiuni în care nici planul de școlarizare la clasele V—VII și VIII—XI, precum și la anii I—IV ai școlilor pedagogice, nu a fost realizat sută la sută. Secțiile de învățământ regionale nu s'au ocupat cu toată seriozitatea de această importantă problemă. Directorii de școli și cadrele didactice nu au stăruit suficient pentru cuprinderea și menținerea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară și pentru îndeplinirea sută la sută a planului de școlarizare.

Deasemeni, secțiile de învățământ nu s'au preocupat în măsură necesară de justa folosire a burselor de întreținere și a burselor de echipament, care ar fi contribuit la îmbunătățirea frecvenței. De pildă, la secția de învățământ a regiunii Hunedoara s'au găsit efecte de iarnă nedistribuite de peste o lună de zile.

★

In lucrările ședinței s'a scos în evidență faptul că multe dintre școlile noastre au obținut rezultate bune în ceeace privește ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor. Numeroși învățători și profesori asigură însușirea temeinică de către elevi a materiei predate, educă elevii în spiritul unei atitudini noi față de muncă, bazată pe principiile educației comuniste. Așa stau lucrurile de exemplu, la școlile pedagogice cu limba de predare română și cu limba de predare germană din Timișoara, la școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Odorhei, la școala medie de băieți nr. 8 din București etc.. Unele cadre didactice din raionul Vrancea au izbutit să înlăture cu totul repetenția în clasele lor.

Aceste realizări se datoresc creșterii nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, cunoașterii mai temeinice și aplicării științei pedagogice înaintate și a experienței școlii sovietice, unei bune planificări a materiei, organizării și pregătirii conștiincioase a lecțiilor, folosirii pe scară tot mai largă a materialului didactic și justei aplicări a noului sistem de notare.

Cu toate acestea, numărul elevilor rămași în urmă la învățătură în primele trei pătrare este încă prea mare. Mai mult, în unele clase și școli procentul elevilor rămași în urmă este chiar în creștere dela un pătrar la altul. De exemplu, la școala medie de fete din Tg. Jiu, la chimie.

In unele școli, nivelul cunoștințelor elevilor nu corespunde notării lor. Aceasta înseamnă că aprecierea cunoștințelor elevilor se face în mod superficial de către unele cadre didactice. La școala elementară Sieu, regiunea Baia Mare, învățătorul Blașcu Bartolomeu, fiu de chiabur, a încercat să falsifice lucrările date de el elevilor la invitația brigăzii de control, pentru a acoperi faptul că elevii din clasa I-a, după două pătrare, nu cunoșteau literele alfabetului.

Sunt și învățători și profesori care, folosind nota ca mijloc de constrângere, dau elevilor note mai mici decât cele corespunzătoare nivelului lor de cunoștințe.

La unele clase dela școala din comuna Petrila, regiunea Hunedoara, sau dela școlile din comunele Pielea și Drăgănești, regiunea București, elevii n'au primit note la purtare pe primele două pătrare.

Lucrările ședinței au arătat că aceste rezultate slabe se datoresc în primul rând nivelului scăzut la care sunt predate lecțiile în unele școli. Mai sunt cadre didactice care nu studiază și nu aplică metodele înaintate ale pedagogiei sovietice.

Există încă școli unde lecțiile sunt predate abstract, unde nu se realizează o legătură strânsă a cunoștințelor teoretice cu practica construcției socialiste, unde se duce o slabă activitate extrașcolară. La școala de 7 ani din comuna Aninoasa, regiunea Hunedoara, unde predă profesoara Cornea Ana, laboratorul de fizică și chimie, destul de bine înzestrat, a stat închis dela începutul anului școlar.

Sunt secții de învățământ care neglijează repartizarea materialului didactic la școli. De exemplu, la secția de învățământ a regiunii Hunedoara s'au găsit mari cantități de material didactic pentru fizică, chimie, științele naturale, geografie și pentru instituțiile preșcolare, care n'a fost repartizat școlilor la timp.

La multe școli nu funcționează cercurile pe obiecte, elevii fiind lipsiți astfel de posibilitatea de a verifica în practică cunoștințele obținute la lecții, de a-și desvolta deprinderile de muncă practică. Așa se întâmplă, de exemplu, la școlile din comunele Colacu și Valea Sării, raionul Vrancea.

In planurile de muncă ale unor școli nu au fost cuprinse și problemele activității organizației de pionieri, ceeace dovedește o lipsă de preocupare a conducerii școlilor pentru educarea comunistă a elevilor cu ajutorul acestei organizații.

Lipsa de continuitate în muncă care există în unele locuri este deasemeni o piedică în buna desfășurare a procesului de învățământ. De exemplu, în raionul Petroșani au fost mutate 50 de cadre didactice, multe nejustificat.

In multe cazuri elevii sunt supraîncărcați cu sarcini, obligați să participe la activitatea tuturor cercurilor artistice. Alte ori, în cadrul aceleeași clase, unii elevi au sarcini prea multe, iar alții deloc. Așa stau lucrurile, de exemplu, la clasa a VII-a a școlii de fete de 7 ani din Tg. Neamț, regiunea Bacău. Aceste lipsuri se datoresc diriginților, care nu se ocupă suficient de organizarea activității claselor respective.

Mulți învățători și profesori nu au prevăzut în planul calendaristic lecții de recapitulare a materiei după fiecare capitol, bazându-se numai pe recapitularea generală dela sfârșitul anului.

Unele cadre didactice deși au în clasele lor mulți elevi rămași în urmă la învățătură, nu au luat suficiente măsuri pentru ajutorarea lor, ci au format grupe de învățătură și au pus pe elevii mai buni să conducă munca acestor grupe. Nu s'au preocupat însă să-i asculte mai des la lecții pe elevii rămași în urmă, să le dea consultații individuale, să controleze cum își desfășoară munca acasă, stabilindu-le un regim al zilei de comun acord cu părinții. Deasemeni, n'au sprijinit organizația U.T.M. și de pionieri în organizarea ajutorului reciproc dintre elevi. Numai în cazul excepțional când există mulți elevi care au aceleași lipsuri în cunoștințe trebue să se recurgă la ore suplimentare și numai sub directa conducere și răspundere a cadrelor didactice.

Și Ministerul Invățământului Public a avut lipsuri în ceeace privește asigurarea condițiilor pentru o bună desfășurare a procesului de învățământ în școli. Astfel, nu a trimis la timp în școli unele programe școlare. O serie de programe încă nu au fost întocmite — de exemplu, programa pentru Constituția R.P.R. și programa pentru Istoria literaturii maghiare. Deasemenea, unele manuale nu au fost încă editate, iar difuzarea celor editate nu s'a făcut peste tot în bune condițiuni și la timp.

★

In școlile noastre mai există unii învățători și profesori în a căror activitate se mai resimt influențe ale ideologiei burgheze. Astfel, mai sunt cadre didactice care susțin ideia antiștiințifică și reacționară că există elevi „incapabili" de a-și însuși cunoștințele predate, datorită mediului din care provin. Printre aceștia se numără, de exemplu, învățătorul Blașcu Bartolomeu dela școala elementară din comuna Sieu, regiunea Baia Mare.

Mai sunt în școli, directori și învățători care acceptă cu ușurință certificatele eliberate de unii medici și în care se afirmă în mod nejustificat despre unii copii de vârstă școlară că sunt „debili mintali", lăsând astfel pe acești copii în afară de școală. In unele școli, elevii sunt repartizați în clase paralele după așa numitul „principiu al claselor omogene" formate unele numai din elevi cu nivel ridicat de cunoștințe și altele numai din elevi rămași în urmă la învățătură. Cazul clasei a V-a C dela școala de 7 ani din Simeria, regiunea Hunedoara, este tipic în această privință. Aici, toți elevii cu mai puține cunoștințe din clasa V-a au fost repartizați în seria paralelă „C". Aceasta este o măsură greșită, antipedagogică. Dar școala a mers și mai departe cu această greșală. După repartizare, consiliul pedagogic n'a luat nicio măsură serioasă pentru a da un ajutor special elevilor rămași în urmă. Dimpotrivă, subliniind mereu că ei sunt mai slabi la învățătură decât elevii din seriile A și B, i-au descurajat, i-au demobilizat în munca pentru însușirea cunoștințelor.

Mai există cadre didactice care, în loc să-și ridice mereu măestria predării, în loc să se preocupe cu seriozitate de ajutorarea elevilor rămași în urmă, în loc să sprijine organizațiile de tineret din școli pentru obținerea unei discipline conștiente a elevilor, folosesc încă barbara metodă a școlii burgheze, bătaia.

V. I. Lenin, la Congresul al III-lea al Comsomolului, vorbind despre școala burgheză, a arătat că fiecare acțiune a burgheziei era adaptată intereselor sale de clasă. In școlile burgheze, copiii muncitorilor și ai țăranilor muncitori nu primeau propriu zis o educație, ci erau formați pentru interesele burgheziei. Școala burgheză căuta să formeze slugi utile burgheziei, capabile să-i aducă câștiguri și, în acelaș timp, să nu-i tulbure liniștea și huzurul. Aceasta se potrivește în întregime și pentru școala din România burghezo-moșierească.

Pentru a face din fiii de muncitori și țărani muncitori slugi credincioase burgheziei, aceștia trebuiau să fie dresați în acest scop. Pentru dresarea lor se foloseau cele mai barbare metode, între care era și bătaia.

Majoritatea covârșitoare a învățătorilor, educatoarelor și profesorilor din Republica Populară Română, înțelegând că li s'a încredințat nobila misiune de a educa copiii unui popor liber de exploatare, ai unui popor care construește o societate nouă, copii care devin constructori ai socialismului și comunismului, nu numai că au înlăturat de mult din școală aceste metode barbare, dar și manifestă față de ele o atitudine de ură.

Spre regretul nostru se constată însă că, pe alocuri mai apar și astăzi cazuri când unele cadre didactice folosesc asemenea „metode de educație" condamnate de poporul nostru muncitor.

Aceasta se explică pe de o parte prin faptul că rămășițele burgheze mai dăinue încă în conștiința unor cadre didactice vechi, iar pe de altă parte prin organizarea încă slabă a studiului învățăturii marxist-leniniste și a acțiunii de ridicare a calificării profesionale a cadrelor didactice, precum și prin faptul că este încă slab controlul asupra activității din școli.

Asemenea metode odioase și cadrele didactice care le practică nu mai pot găsi loc în școala noastră nouă.

★

Multe din lipsurile existente în munca învățătorilor și profesorilor ar fi fost înlăturate dacă s'ar fi organizat bine îndrumarea și controlul activității din școală. In privința aceasta au fost însă serioase lipsuri, începând dela diriginții de clasă și până la Ministerul Invățământului Public.

Unii diriginți nu s'au îngrijit să coordoneze munca colectivului de profesori al clasei în vederea evitării supraîncărcării elevilor, n'au ținut evidența elevilor rămași în urmă la învățătură, n'au analizat cauzele rămânerii în urmă, pentru a lua măsuri și a înlătura aceste cauze. Ei n'au stabilit un regim de zi pentru munca elevilor și n'au asigurat o frecvență regulată. Consiliile pedagogice ale multor școli n'au analizat nici cel puțin la sfârșit de pătrar situația la învățătură a elevilor pentru a lua măsuri de îndreptare a acestei situații.

Directorii unor școli n'au controlat sistematic planurile calendaristice și planurile de lecții ale cadrelor didactice, n'au controlat munca în clasă a învățătorilor și profesorilor, pentru a răspândi experiența cea mai bună a cadrelor didactice din școală și pentru a pune în discuția consiliului pedagogic cazurile celor cu grave deficiențe în muncă. N'au fost luate pretutindeni măsuri pentru studierea și aplicarea bogatei experiențe a școlii sovietice. Intr'o serie de școli directorii n'au căutat să asigure prelucrarea temeinică a articolului redacțional din „Scânteia" „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în pedagogie".

In unele locuri, directorii nu s'au preocupat de felul cum studiază cadrele didactice documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și lucrarea epocală a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Și secțiile de învățământ raionale au lipsuri în ceeace privește munca de îndrumare și control. Ele nu s'au ocupat în măsură suficientă de rezolvarea problemelor esențiale ale conținutului învățământului; nu au acordat atenția necesară îmbunătățirii muncii metodice în școli, organizării schimbului de experiență, ajutorării cadrelor tinere. Deasemenea, ele nu s'au ocupat suficient de îmbunătățirea muncii directorilor de școli, n'au orientat activitatea acestora înspre îndrumarea și controlul interior al școlii respective.

Este drept că, în ceeace privește organizarea muncii directorilor, Ministerul Invățământului Public a dat numai instrucțiuni verbale, în ședințele de instructaj, dar problema aceasta s'a discutat pe larg la consfătuirile raionale, în secțiile directorilor, care au fost organizate anume în acest scop.

Deasemenea, secțiile de învățământ regionale nu au dus o muncă destul de susținută în ceeace privește controlul activității secțiilor raionale și a școlilor și, mai ales, nu le-au ajutat în muncă.

Secțiunile de învățământ regionale și raionale nu s'au ocupat îndeajuns de controlul procesului de învățământ, n'au asigurat controlul tuturor școlilor din raza lor de activitate. In raionul Zeletin, regiunea Bârlad, 45 de școli nu au fost controlate de organele de învățământ public în acest an școlar. Uneori controlul se face superficial, nu se întocmesc procese verbale de inspecție în care să se analizeze temeinic lipsurile și să se indice măsurile necesare pentru lichidarea lor.

Ministerul Invățământului Public nu a ajutat îndeajuns și la timp secțiunile de învățământ regionale pentru a-și înlătura lipsurile. Abia în pătrarul al doilea s'a început o muncă de îndrumare sistematică a secțiilor de învățământ regionale.

Pentru încheierea cu succes a anului școlar

In fața școlilor noastre stau, în această perioadă, sarcini deosebit de însemnate. Vom încheea în curând munca acestui an școlar, al cincilea an dela reforma învățământului. Intâmpinând aniversarea a cinci ani dela reforma învățământului, școlile și secțiunile de învățământ trebue să-și sporească eforturile în muncă, să lupte cu și mai multă hotărîre pentru asigurarea succesului la examene, pentru ridicarea continuă a nivelului învățământului nostru.

Pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planul de stat, cadrele didactice și elevii trebue mobilizați în activitatea de încheere în bune condițiuni a anului școlar. Trebue depuse toate eforturile pentru ridicarea calității învățământului, pentru a asigura un procent cât mai mare de elevi promovați, cu cunoștințe temeinic însușite.

In școli trebue să se intensifice munca de educare a elevilor în spiritul îndeplinirii conștiincioase a sarcinilor care le stau în față. Pregătirile care au loc în cinstea zilei de 1 Mai, pregătirile în întâmpinarea Zilei Copilului, întreaga campanie de întâmpinare a Festivalului Mondial al Tineretului, care se va desfășura în vara aceasta în capitala țării noastre, trebue să mobilizeze pe elevi în munca pentru ridicarea nivelului lor de cunoștințe.

In legătură cu munca de pregătire a încheerii anului școlar se impun următoarele sarcini:

Invățătorii, profesorii, diriginții și directorii de școli sunt obligați să depună toate eforturile pentru a asigura până la sfârșitul anului școlar o frecvență regulată a elevilor la cursuri, lămurind pe acei părinți care obișnuiesc să rețină copiii acasă pentru diferite munci gospodărești, cerând sprijinul organizațiilor de tineret și pionieri pentru îmbunătățirea frecvenței acelor elevi care absentează nemotivat dela cursuri.

Indeplinirea programelor școlare este o sarcină de bază pentru toate cadrele didactice. Numai însușirea integrală de către elevi a cunoștințelor prevăzute în programe poate asigura reușita lor la examene.

Fiecare învățător și profesor este obligat să ridice calitatea lecțiilor și să-și concentreze atenția asupra muncii în clasă, organizând temeinic desfășurarea lecției, care este principala formă de activitate instructiv-educativă. Trebue acordată cea mai mare atenție lecțiilor de recapitulare,

O condiție de bază este pregătirea temeinică a profesorului pentru lecție. Deasemenea, este necesar să se folosească larg la lecții materialul didactic, să se realizeze o strânsă legătură a lecțiilor cu viața, cu practica, cu problemele construirii socialismului.

Cadrele didactice au datoria să verifice regulat și să aprecieze just nivelul și temeinicia cunoștințelor elevilor.

Invățătorii, profesorii, diriginții și directorii trebue să coordoneze munca elevilor, evitând supraîncărcarea lor. Este bine ca elevii rămași în urmă la învățătură să nu mai fie antrenați la sfârșit de an în activitatea cercurilor artistice, pentru a se putea pregăti mai bine pentru lecții.

Un accent deosebit trebue pus pe lichidarea rămânerii în urmă la învățătură, prin ajutor individual dat în timpul lecțiilor elevilor rămași în urmă, prin consultații individuale, prin teme suplimentare.

Diriginții claselor să fie lămuriți că trebue să urmărească sistematic frecvența elevilor, să evite supraîncărcarea cu sarcini a elevilor rămași în urmă la învățătură, stabilind împreună cu părinții regimul de zi al elevilor. Ei trebue să se preocupe de munca individuală în clasă și acasă a elevilor și să stimuleze activitatea lor. Pentru a avea rezultate bune în muncă, ei trebue să folosească just sprijinul organizației de tineret în acțiunea de ajutor reciproc pe care această organizație o întreprinde în mijlocul elevilor.

Directorii de școli au sarcina de a controla zi de zi cum sunt îndeplinite sarcinile ce revin cadrelor didactice, de a urmări sistematic creșterea nivelului de cunoștințe al elevilor, de a sesiza lipsurile și de a lua măsuri de îndreptare. Ei trebue să-și asigure sprijinul organizației U.T.M. și al părinților elevilor pentru întărirea disciplinei conștiente și pentru ridicarea nivelului la învățătură. In această perioadă ei trebue să orienteze activitatea consiliului pedagogic spre rezolvarea problemelor care privesc încheierea anului școlar, spre aplicarea în școală a științei pedagogice sovietice și a experienței școlii sovietice.

Directorii școlilor trebue să se preocupe de ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, să acorde o mare însemnătate urmăririi felului cum studiază acestea opera tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și cuvântările rostite de tovarășii G. M. Malencov, L. P. Beria și V. M. Molotov la meetingul de doliu închinat memoriei lui Iosif Vissarionovici Stalin. Deasemeni, directorii vor lua măsuri pentru a asigura bibliografia necesară.

Cadrele didactice și directorii școlilor pedagogice sunt obligați să dea o atenție deosebită pregătirii științifice și pedagogice a viitorilor învățători.

Trebue să se ducă o sistematică muncă de lămurire printre elevii buni la învățătură, care îndeplinesc condițiunile indicate de Minister și sunt în prezent în clasa a X-a, pentru a se pregăti în vederea absolvirii școlii medii în August a.c. In acest scop, este necesar să se organizeze în bune condiții cursurile scurte pentru pregătirea acestor elevi.

Secțiunile de învățământ raionale și regionale vor intensifica munca de îndrumare și control în perioada Aprilie-Iulie, îndreptându-și atenția în special asupra îndeplinirii programelor școlare, asupra recapitulării materiei și asupra desfășurării examenelor. Secțiunile de învățământ regionale vor repartiza inspectorilor raioane de care să răspundă, iar cele raionale unități școlare, precizând sarcinile care revin inspectorilor în această perioadă. Inspectorii sunt obligați a se deplasa în raioane și la unitățile școlare numărul de zile prevăzut de lege. Sarcina inspectorilor nu este numai de a controla munca și de a sesiza lipsurile, ci și de a da școlilor ajutor metodic pentru înlăturarea lipsurilor și învingerea greutăților.

Inspectorii generali din centrala Ministerului Invățământului Public se vor deplasa în regiunile ce le sunt repartizate și vor ajuta munca de pregătire în vederea încheerii cu bune rezultate a anului școlar, precum și pregătirea deschiderii viitorului an școlar. Se vor deplasa pe teren și referenții tehnici din Direcția Școli, din Institutul de științe pedagogice, precum și inspectorii Direcției Cadrelor din Ministerul Invățământului Public.

Pentru întărirea luptei împotriva deformărilor antiștiințifice în pedagogie, direcțiile de școli și secțiunile de învățământ au sarcina de a asigura prelucrarea temeinică — acolo unde aceasta nu s'a făcut încă — a articolului redacțional din „Scânteia", „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în pedagogie", și de a organiza analiza în spirit critic și autocritic a muncii învățătorilor și profesorilor.

Secțiile de învățământ și școlile vor lua măsuri de înlăturare a tuturor deformărilor antiștiințifice în pedagogie semnalate în școli ca: așanumitele „clase omogene", izolarea copiilor rămași în urmă la învățătură în ultimele bănci, folosirea notei ca mijloc de constrângere, aplicarea „măsurilor educative" care înjosesc demnitatea elevilor etc.

Șefii secțiilor de învățământ regionale vor înainta Ministerului Invățământului Public până la 20 Mai a.c. datele cu privire la cadrele didactice care aplică încă metode ale sistemului burghez de educație în unitățile din sistemul Ministerului Invățământului Public, indicând și măsurile care s'au luat față de aceste cadre.

In acest an școlar, examenele scrise se vor da pe baza unor teme unice, trimise de Minister. Ministerul va trimite și pentru examenele orale bilete de bază, care vor fi complectate de bilete anexe elaborate de profesorii de specialitate. In școlile pedagogice se vor trimite numai bilete pentru examenul de diplomă.

Temele unice și biletele anexe au caracter secret. Divulgarea lor atrage după sine toate consecințele divulgării secretelor de serviciu.

Secțiunile de învățământ vor asigura prelucrarea și cunoașterea amănunțită a instrucțiunilor Ministerului Invățământului Public cu privire la încheerea anului școlar și la desfășurarea examenelor, prin organizare de seminarii cu directorii de școli.

Pentru ca secțiunile de învățământ regionale să-și poată duce munca în cât mai bune condiții, își pot constitui, ca organ consultativ pe lângă șeful secțiunii, un consiliu al secțiunii de învățământ regionale. Acesta va avea ca președinte pe șeful secțiunii de învățământ și un număr de membri stabilit de acord cu comitetul executiv al sfatului popular regional. Membrii sectoarelor secțiunii sunt membri ai consiliului.

Colectivele pedagogice și secțiile de învățământ trebue să sporească eforturile în lupta pentru asigurarea succesului la examene al tuturor elevilor, pentru întărirea combativității împotriva deformărilor antiștiințifice în pedagogie. Pregătindu-se să întâmpine Congresul Internațional al Invățătorilor, care va avea loc la Berlin în cursul lunii Iulie, cadrele didactice trebue să lupte cu cea mai mare hotărîre pentru ridicarea muncii lor pe o treaptă superioară.

Să întărim munca pentru lichidarea neștiinței de carte

Sarcini însemnate revin cadrelor didactice și secțiunilor de învățământ și în ceeace privește îmbunătățirea muncii de alfabetizare.

La recensământul din Septembrie 1952 au fost omiși o serie de neștiutori de carte. Deasemeni s'a constatat că la unele centre de alfabetizare nu există o evidență reală a celor care frecventează cursurile.

In unele centre industriale ale țării, unde în acest an trebuiau să fie cuprinși toți neștiutorii de carte, cursurile nu s'au deschis nici în Ianuarie 1953. Așa s'a întâmplat, de exemplu, la unele cursuri din regiunile Cluj și Hunedoara.

Au fost cazuri când cursiștii au fost promovați cu toată slaba lor pregătire. Aceasta dovedește că unele cadre didactice sunt lipsite de conștiinciozitate, iar organele de îndrumare și control nu au verificat justețea rapoartelor comunicate și nu au luat măsuri pentru îmbunătățirea situației.

Trebue spus și faptul că Ministerul Invățământului Public nu a asigurat numărul de manuale necesare cursurilor de alfabetizare, tirajul manualelor fiind insuficient.

Pentru îmbunătățirea muncii de lichidare a neștiinței de carte cursurile de alfabetizare — etapa de vară — vor fi deschise la 4 Mai a.c. în orașe, în sectorul industrial, în întreprinderi, pe șantiere, în sectorul socialist agricol și la sate. Organele de îndrumare și control vor verifica prin sondagii calitatea cunoștințelor pe care și le-au însușit absolvenții cursurilor de alfabetizare din iarnă și vor urmări frecvența la cursurile care au loc în etapa din vară.

Toată grija pregătirii condițiilor pentru deschiderea viitorului an școlar

In vederea asigurării învățământului general obligatoriu, pentru anul școlar 1953—1954, prin planul de stat, s'a trasat sarcina cuprinderii în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară și a celor rămași neșcolarizați din anii precedenți până la vârsta de 14 ani. Pentru realizarea acestei sarcini, este necesar ca recensământul copiilor între 1—14 ani din 10 Mai 1953, să se facă cu deosebită conștiinciozitate, cu deosebită grijă, pentru ca datele să corespundă realității de pe teren. In fiecare școală trebue să se întocmească evidența nominală a tuturor copiilor de vârstă școlară din cuprinsul circumscripției școlare, urmărindu-se mișcarea copiilor, în scopul cuprinderii lor în școală. Trebue să se cunoască cu precizie situația celor necuprinși în școală în anii precedenți.

Secțiunile de învățământ și școlile trebue să întocmească un plan de măsuri pentru cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară, plan care să cuprindă repartizarea burselor de întreținere și echipament, gazde comune, burse din mijloace locale, contribuția părinților, organizarea transportului comun al copiilor care locuesc departe de școală, asigurarea sprijinului sfatului popular și al organizațiilor obștești.

In acelaşi timp, în vederea propunerilor pentru lărgirea rețelei de cămine de zi, secțiunile de învățământ raionale trebue să alcătuiască evidența copiilor preșcolari ale căror mame sunt în câmpul muncii.

Ținându-se seama de numărul elevilor, trebue să se procedeze la o justă repartizare a posturilor de învățători.

O altă problemă a cărei rezolvare necesită o deosebită atenție și operativitate în muncă este realizarea planului de școlarizare. Pentru realizarea planului de școlarizare, secțiunile de învățământ și școlile trebue să-și asigure, de asemenea, sprijinul sfaturilor populare și al organizațiilor obștești. Școlile au datoria de a lupta cu perseverență împotriva pierderilor nejustificate de copii în cursul anului.

Strâns legată de îndeplinirea planului de școlarizare este îndrumarea elevilor către școli de grad imediat superior. Pentru cuprinderea unui număr cât mai mare de copii ai oamenilor muncii în școli de toate gradele, cadrele didactice, directorii de școli și organele de îndrumare și control trebue să îndrumeze elevii fii de muncitori și țărani muncitori cu deosebire către acele școli, care sunt cele mai importante pentru dezvoltarea economiei noastre naționale, ținând în acelaș timp seama și de înclinațiile elevilor.

Cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară necesită înființarea unor noi unități școlare și a unor clase paralele pe 1 Septembrie 1953 Propunerile trebuesc înaintate spre aprobare până la 1 Iunie a. c. In stabilirea acestor propuneri, trebue să se țină seama de satele și cartierele depărtate cu copii neșcolarizați sau cu frecvență slabă. Pentru înființarea unor noi școli de 7 ani trebue să se țină seama în special de sectorul industrial și sectorul socialist din agricultură. Pentru asigurarea unei mai bune calități a învățământului și a unei mai bune școlarizări, în unele locuri se pot comasa unele școli de 7 ani într'o singură școală, cu condiția să nu fie pierduți elevii nici unei școli.

Inscrierea elevilor în clasele V—XI și admiterea în școlile pedagogice trebue să se facă pe baza instrucțiunilor care vor fi trimise la timp de Ministerul Invățământului Public.

Pentru o și mai bună desfășurare a procesului de învățământ în viitorul an școlar, și pentru asigurarea unei munci organizate și rodnice chiar din primele săptămâni de școală, este necesar ca transferările de cadre, repartizarea și încadrările educatoarelor, învățătorilor și profesorilor să se facă cu stricta respectare a instrucțiunilor și criteriilor stabilite de Ministerul Invățământului Public și la termenele fixate. Trebue să se țină seama de specialitatea pentru care e pregătit fiecare profesor, să se asigure continuitatea. Deasemeni, trebue să se asigure din vreme locuințe pentru cadrele nou numite.

★

Deosebit de importantă pentru bunul mers al învățământului este pregătirea din timp a bazei materiale a școlilor. In problema executării planului de investiții, în anul trecut s'au semnalat numeroase lipsuri. Unele secții de învățământ nu au contractat la timp materialele repartizate, așa cum a procedat, de exemplu, regiunea Oradea. Alte secții ca cele ale regiunilor Bacău, Timișoara, Ploești, nu au insistat pe lângă comitetele executive ale sfaturilor populare ca să procure și să repartizeze materialele planificate pentru construcții și reparații. Deasemenea, unele secții de învățământ, ca cele ale regiunilor Galați, București, Bârlad, nu au urgentat livrarea materialelor, iar secția de învățământ a regiunii Cluj a luat măsuri pentru începerea construcțiilor abia în luna August 1952, după ce a fost schimbat șeful secției de învățământ.

Multe secțiuni de învățământ au raportat situația lunară a construcțiilor cu mari întârzieri, iar uneori deloc. Din cauza acestor grave neglijențe ale secțiunilor de învățământ, planul de investiții pe 1952 al sfaturilor populare nu a fost realizat.

Pentru lichidarea acestor lipsuri, în vederea executării la timp a planului de investiții pe 1953, șefii secțiilor de învățământ au datoria de a se preocupa cu toată seriozitatea de problema investițiilor și de a le urmări. Ei trebue să țină o strânsă legătură cu secțiile de planificare din cadrul sfaturilor populare pentru a obține repartizarea la timp a materialelor necesare construcțiilor și reparațiilor.

O deosebită atenție trebue să se acorde construcțiilor prin autoimpunere.

Pentru realizarea planului de investiții, reparații, dotări cu mobilier, veselă, cazarmament etc., este necesar să se întocmească un plan cu sarcini concrete.

Trebue să se ia măsuri pentru eliberarea localurilor de școli folosite în alte scopuri sau de persoane particulare.

Secțiile de învățământ au datoria de a comunica în termen diferitele situații cerute de Ministerul Invățământului Public.

Pentru realizarea pregătirii deschiderii noului an școlar, trebue antrenați toți învățătorii și profesorii, părinții elevilor, etc. Așa după cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 1124 din 1952, trebue să se formeze comisii pentru controlul pregătirii școlilor, internatelor și cantinelor în vederea deschiderii noului an școlar. Curățenia, reparațiile și amenajările localurilor trebue să fie terminate până la 20 August 1953. Se va repara din vreme mobilierul existent, se vor înzestra școlile și internatele cu mobilier necesar, inventar moale și veselă din fondurile prevăzute în bugetele regiunilor.

(Continuare în pagina 4-a)

Școala în țările de democrație populară

R. P. Chineză

Ziarul „Jenminjibao" se ocupă de pregătirile care au loc în cadrul Universității populare a aspiranților care se specializează în problemele financiaro-economice și juridice, limba rusă, marxism-leninism, problemele revoluției chineze, domeniul relațiilor internaționale, educației și altele.

In decurs de peste doi ani, au fost primiți la aspirantură 1.969 de persoane, dintre care peste 440 persoane au fost trimise în învățământ. In prezent, 1.216 persoane sunt candidați pentru aspirantură. Ei prestează o practică obligatorie de o lună și jumătate la întreprinderile fruntașe, pe ogoarele experimentale și în instituții.

★

După cum relatează ziarul „Dunbeijibao", la Universitatea serală de marxism-leninism din Mukden au început la 1 Aprilie cursurile pentru personalul din învățământul superior și din școlile tehnice. In prezent, la Universitate se ține un curs pentru 400 de profesori, învățători și personal administrativ dela 11 facultăți și 11 școli medii tehnice din Mukden.

★

In cursul ultimilor trei ani, în China de Nord-Est, au absolvit cursurile școlilor tehnice peste 4.000 tineri și tinere. Numeroși absolvenți ai acestor școli au fost încadrați în diferite sectoare industriale, în fabrici și mine. Muncind cu însuflețire și însușindu-și experiența înaintată a muncitorilor sovietici, numeroși absolvenți ai acestor școli au elaborat noi metode de muncă, pe care le-au introdus în producție.

Tânărul absolvent Paiken Kun, care lucrează la fabrica de laminate din Fușun, a reușit ca împreună cu tovarășii săi de muncă să obțină o cantitate dublă de laminate de oțel rapid față de prevederile planului de producție, fără ca să fie sporit numărul mașinilor sau să se folosească noi forțe de muncă.

In Anșan, un alt tânăr absolvent al școlii tehnice, Iu Paokan, a reușit să aplice cu succes metoda de laminare rapidă a oțelului. Prin folosirea acestei metode, oțelăria din Anșan realizează în fiecare lună economii considerabile. In prezent, în China de Nord-Est există 37 școli tehnice industriale, în care învață un număr de 29.000 de viitori ingineri și tehnicieni, adică de 8 ori mai mulți decât în anul 1950.

★

In orașul Tinvandao din provincia Hebei a fost înființată o școală tehnică pentru muncitorii din industria carboniferă. In această școală, minerii vor căpăta cunoștințe tehnice generale, ceeace le va da posibilitatea să urmeze cursurile unor institute tehnice superioare. Aceasta constitue primul pas făcut pentru instruirea unui mare număr de muncitori mineri pentru ca aceștia să devină tehnicieni necesari dezvoltării continue a industriei carbonifere a Chinei populare.

In prezent, la cursurile acestei școli urmează peste 1.900 persoane, printre care și cunoscutul muncitor Ma Liu-hai, inițiatorul în China a metodei de săpare rapidă a tunelurilor și Șih Iu-hai, inițiatorul campaniei pentru eliminarea completă a accidentelor în minele de cărbune.

Muncitorii mineri vor urma cursurile acestei școli medii pe o perioadă de trei ani, după care vor putea urma cursuri la institute superioare.

★

Peste 700 de studenți s'au înscris la Institutul metalurgic din China Centrală de Sud, care s'a deschis la 31 Martie în orașul Uhan.

Acest institut are cinci secții speciale în cadrul cărora se predau cursuri despre topirea oțelului, exploatarea minelor de metale feroase și altele.

In semestrul viitor, se vor înființa alte trei secții, în care se vor preda cursuri despre topirea fierului, prospectarea terenurilor bogate în zăcăminte minerale și producția de țevi.

R. P. Polonă

In domeniul învățământului superior au fost obținute succese importante în R.P. Polonă. In anul 1952, numărul absolvenților școlilor de învățământ superior și Universităților a fost egal cu numărul absolvenților pe o perioadă de șase ani dinainte de război. Componența socială a studenților s'a schimbat radical. Astăzi, 34,1% dintre studenți sunt fii de muncitori, 25% fii de țărani muncitori.

Proporția absolvenților față de numărul studenților înscriși în primul an a crescut în ultimul an școlar la 62,7% în comparație cu numai 8,5%, cât era înainte de război.

Una din condițiile de bază pentru îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața învățământului superior, în cadrul prevederilor planului de șase ani, este de a spori numărul oamenilor de știință din rândurile tineretului. Universitățile și institutele de învățământ superior au nevoie de aproximativ 2.000 de oameni de știință cu o înaltă calificare. O dovadă a creșterii continue a nivelului profesional și intelectual al tinerelor cadre științifice, în ceeace privește calificarea acestora, o constitue numeroasele premii ce au fost acordate lectorilor și asistenților universitari. Astfel, în anul 1952, au fost acordate un număr de 2.000 de premii de către rectoratele universităților pentru succese obținute în activitatea științifică. Ministerul învățământului superior a acordat deasemenea numeroase premii tinerelor cadre din învățământul superior.

★

In anul școlar 1953—1954, la cursurile de doi ani, pregătitoare pentru școlile de învățământ superior, care au fost organizate în nouă centre universitare din R.P. Polonă, se vor putea înscrie în primul an de studiu, sute de tineri muncitori, fruntași în producție și în activitatea socială, care doresc să învețe și care nu au putut urma cursurile școlilor medii.

Circa 4.000 de muncitori și țărani muncitori fruntași din întreaga Polonie urmează în prezent aceste cursuri pregătitoare.

Un număr de aproximativ 6.000 muncitori și țărani au terminat cursurile pregătitoare și s'au și înscris la diferite facultăți.

R. Cehoslovacă

De peste trei ani, în R. Cehoslovacă funcționează cursuri pentru pregătirea tineretului muncitor în vederea înscrierilor la institute de învățământ superior.

In prezent, în R. Cehoslovacă funcționează peste 30 de cursuri pregătitoare, care sunt frecventate de câteva mii de cursanți.

In școlile superioare din R. Cehoslovacă, numărul studenților proveniți din rândurile muncitorilor și țăranilor muncitori crește pe an ce trece. In timp ce în Cehoslovacia capitalistă numai 4% dintre studenți proveneau din rândurile familiilor de muncitori, în timpul orânduirii democrat-populare, numărul acestora a crescut considerabil.

Astfel, în cursul anului trecut în anul I al institutelor de învățământ superior peste 44% din studenți au provenit din rândurile muncitorilor și țăranilor muncitori.

R. P. Ungară

In Ungaria horthistă, în 1937—1938, numărul celor care urmau cursurile școlilor medii și superioare era de 64.000, iar în cursul anului curent numărul elevilor și studenților din școlile medii și superioare este de 167.000.

In Ungaria horthistă, din numărul total al elevilor școlilor medii numai 4% erau copii de muncitori și țărani săraci. Astăzi, toți cei ce învață sunt copii ai oamenilor muncii.

Anul trecut s'a deschis în R.P. Ungară prima școală medie tehnică industrială. Absolvenții acestei școli au dreptul să-și continue studiile în orice institut tehnic de învățământ superior.

S'a extins rețeaua institutelor de învățământ superior. Anul trecut, s'au deschis universități în cinci orașe din R.P. Ungară. Astăzi, în diferite orașe ale țării funcționează 30 institute și universități.

Paralel cu grija pentru instruirea tineretului, statul democrat-popular se îngrijește și de acei care în trecut nu au avut posibilitatea să învețe. Oamenii muncii pot studia fără să iasă din producție, urmând cursurile diferitelor școli pentru adulți. Numărul cursanților se ridică la 19.300.

In R.P. Ungară există 1.640 case de cultură, 16.186 biblioteci orășenești, sătești și școlare.

★

In Ungaria democrat-populară, învățământul superior a luat o dezvoltare fără precedent.

In prezent, numărul studenților la școlile superioare din țară, inclusiv cei ce urmează cursuri prin corespondență, se ridică la 50.000. Dintre aceștia 58% sunt fii de muncitori și de țărani muncitori.

Pentru a înțelege importanța acestor cifre, trebue luat în considerare faptul că în Ungaria capitalistă, în anul școlar 1937—1938, numărul studenților înscriși în școlile de învățământ superior era de numai 11.000, iar printre ei, aproape că nu existau fii de muncitori și de țărani muncitori.

In același an școlar, 1937—1938, singura școală tehnică superioară din țară — Institutul politehnic — avea numai 957 studenți. Astăzi, însă, cele șase Institute tehnice din R.P. Ungară pregătesc un număr de 11.000 de tineri și tinere pentru profesiunea de inginer fără a socoti studenții care frecventează cursurile serale ale acestor institute. Universitățile și institutele de învățământ superior pregătesc cadre pentru aproximativ 100 ramuri ale economiei naționale și ale vieții culturale din R.P. Ungară.

In Editura pentru literatură politică

au apărut:

MARX-ENGELS: Manifestul Partidului Comunist.
V. I. LENIN: Despre Stat.

★

G. M. MALENKOV: Cuvântare rostită la meetingul de doliu în ziua funeraliilor lui Iosif Vissarionovici Stalin.
L. P. BERIA: Cuvântare rostită la meetingul de doliu în ziua funeraliilor lui Iosif Vissarionovici Stalin.
V. M. MOLOTOV: Cuvântare rostită la meetingul de doliu în ziua funeraliilor lui Iosif Vissarionovici Stalin.

★

PALMIRO TOGLIATTI: Articole și cuvântări alese.

In Editura de Stat Didactică și Pedagogică

au apărut:

Literatura română — Culegere de texte pentru clasa a IX-a.
Literatura română — Culegere de texte pentru clasa a X-a.
Indrumări metodice pentru folosirea manualului de limba română (carte de citire) clasa I-a.
I. C. Novicov — Organizarea activității instructiv-educative în școală.
C. P. Borina — Cum am obținut succese depline în clasă.
V. V. Manuilenco — Rolul jocului în educația copilului de vârstă preșcolară.
E. G. Bogroniţcaia — Familiarizarea copiilor cu natura.

Ședința de lucru a Ministerului Invățământului Public cu șefii secțiilor regionale de învățământ

(Urmare din pagina 3-a)

Prin folosirea la maximum a posibilităților locale, trebue să se urmărească lărgirea capacității internatelor pentru asigurarea planului de școlarizare și a unei frecvențe regulate. In vederea stimulării la învățătură și asigurării planului de școlarizare trebue să se facă o justă repartizare și atribuire a burselor. Totodată, pentru îmbunătățirea hranei elevilor, trebue să se ia măsuri pentru aprovizionarea la timp a internatelor, cantinelor și caselor de copii, pentru organizarea gospodăriilor școlare.

Deasemenea, secțiile de învățământ trebue să ia măsuri pentru aprovizionarea cu combustibil și petrol lampant a tuturor unităților școlare și a cadrelor didactice la termenele prevăzute în Hotărîrea din 16 August 1951

Pentru înzestrarea școlilor cu material didactic, secțiile de învățământ trebue să încheie contracte cu întreprinderile de material didactic și să ridice la timp materialul didactic dela întreprinderea respectivă, precum și din gări. Ele au datoria de a repartiza urgent școlilor materialul didactic primit și de a lua măsuri ca materialul didactic existent să fie reparat și păstrat în bune condițiuni. Secțiile de învățământ trebue să ia, deasemenea, măsuri pentru construirea materialului didactic prin posibilități locale.

O grijă deosebită trebue să se acorde aprovizionării școlilor cu manuale și rechizite școlare. La fiecare regiune și raion trebue să se alcătuiască, în acest scop, comisii speciale, care vor avea sarcina de a asigura o bună difuzare a manualelor conform instrucțiunilor primite încă de anul trecut, astfel ca până la 1 Septembrie 1953, toate școlile să fie aprovizionate cu manuale.

Secțiile de învățământ trebue să ia măsuri pentru verificarea și sporirea fondului de cărți prin folosirea integrală a fondurilor alocate în bugetele comitetelor executive ale sfaturilor populare.

O CAT MAI BUNA ORGANIZARE A VACANȚEI DE VARĂ

Secțiile de învățământ regionale trebue să se preocupe în largă măsură de justa organizare a muncii în timpul verii. Ele trebue să asigure toate condițiile pentru buna desfășurare a cursurilor I.P.C.D., prin amenajarea localurilor necesare acestor cursuri; prin aprovizionarea cu alimente, prin procurarea materialului documentar. Urmărind îndeplinirea cifrei de plan, secțiile de învățământ trebue să respecte criteriile pentru recrutarea cursanților, să asigure mobilizarea lor la timp.

Pentru buna organizare a odihnei de vară a copiilor, trebue să se asigure cadrele necesare pentru munca de conducere și cea instructiv-educativă a taberelor organizate pe teritoriul regiunii respective, indiferent de instituția sau întreprinderea care le-a inițiat.

Secțiile de învățământ au datoria de a se îngriji de justa organizare a muncii cadrelor didactice în timpul verii, asigurându-le și concediile legale. In acest scop, secțiile de învățământ regionale și raionale trebue să întocmească un plan pentru repartizarea tuturor cadrelor didactice pentru toate formele de activitate de vară cu copiii și pentru cursurile I.P.C.D..

In acest plan trebue inclus și sprijinul pe care cadrele didactice trebue să-l dea în pregătirea elevilor amânați pentru examenele din August. In timpul verii trebue să se asigure o legătură și mai strânsă cu familia. Trebue să se organizeze grupe de elevi, pionieri și utemiști pentru sprijinirea muncilor agricole, pentru întreținerea și înfrumusețarea parcurilor și grădinilor, să se organizeze serbări școlare, excursii, manifestări în cinstea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Organizarea consfătuirilor din August necesită, deasemenea, o deosebită grijă din partea secțiunilor de învățământ, care au datoria să asigure materialul documentar necesar întocmirii referatelor, alcătuind colectivele de metodiști care să întocmească referatele, organizând expozițiile, asigurând condițiile materiale (transport, cazare, masă).

★

Tovarășul Ion Nistor a arătat că toate aceste sarcini care stau în fața secțiilor de învățământ în etapa actuală au o deosebită importanță, că îndeplinirea lor însemnează îndeplinirea planului de stat în domeniul învățământului.

Marele detașament al învățătorimii noastre căruia Partidul și Guvernul i-au încredințat nobila misiune de a făuri cadrele de constructori ai socialismului își va spori eforturile pentru a asigura încheerea cu bune rezultate a anului școlar curent și pentru a pregăti din timp și în bune condițiuni deschiderea viitorului an școlar.

Pentru a obține cele mai bune rezultate în munca școlară — a spus în încheiere tovarășul Ion Nistor — sarcina noastră principală este să studiem zi de zi și să aplicăm în mod creator în școlile noastre experiența bogată a școlii sovietice.

In întâmpinarea celei de a cincea aniversări dela reforma învățământului să mobilizăm toate forțele școlii pentru îmbunătățirea muncii de educare comunistă a copiilor și tineretului patriei, să ridicăm învățământul la nivelul cerințelor construcției noastre socialiste.

Să dăm mai multă atenție organizării lucrărilor practice la științele naturale

In predarea științelor naturale are o mare însemnătate organizarea lucrărilor practice, datorită cărora elevii pot căpăta cunoștințe și deprinderi practice cu privire la cultivarea și îngrijirea plantelor și la creșterea animalelor, pot cunoaște în modul cel mai direct și mai concret legile desvoltării organismelor, rolul covârșitor pe care-l are omul în supunerea și transformarea naturii pe baza cunoașterii legilor ei obiective.

Lucrările practice la științele naturale constau în confecționarea materialului didactic (planșe, preparate în formol, animale împăiate, erbare ș.a.), muncă la colțul naturii vii, organizarea culturii plantelor pe terenul școlar, creșterea de mici animale domestice.

Folosind experiența școlilor sovietice, mulți învățători și profesori organizează just lucrările practice la științele naturale. De exemplu, la școala medie de băieți din Sibiu s'a organizat un colț al naturii vii, unde elevii urmăresc desvoltarea unor plante și fac diferite experiențe pentru demonstrarea cunoștințelor însușite la lecții. Ei își notează observațiile în carnete speciale așa încât să se poată ști în fiecare moment mersul fiecărei experiențe, iar la sfârșit să se poată face o dare de seamă asupra felului cum s'a desfășurat experiența și asupra rezultatelor obținute.

La școala pedagogică de fete din Careii Mari, elevele fac practică în serele și în grădina întreprinderii horticole a sfatului popular local. Elevele învață în mod practic să semene plantele decorative, să le răspândească în grădină și să le dea toate îngrijirile necesare pentru a obține rezultatele urmărite. Ele merg la lucru în echipe, prin rotație, și profesorul urmărește îndeaproape munca lor și rezultatele obținute.

In același timp mai sunt încă, în școlile noastre, o serie întreagă de lipsuri în ceeace privește organizarea lucrărilor practice la științele naturale. Unii învățători și profesori subapreciază însemnătatea lucrărilor practice, restrângând predarea lecțiilor de științe naturale la studierea capitolelor din manual. Acești profesori și învățători nu înarmează pe elevi cu cunoștințe trainice, nu le dau prilejul să verifice în practică aceste cunoștințe, nu-i înarmează cu deprinderi de muncă în domeniul agriculturii și al zootehniei.

Uneori, chiar în școlile în care s'a organizat un colț al naturii vii, acesta nu este îngrijit așa cum trebue. De exemplu, la școala de 7 ani din Tătăraș, orașul Iași, sau la școala medie din Deva, colțul naturii vii cuprinde doar câteva ghivece cu plante decorative sau de cultură — și acelea ofilite, uscate, neîngrijite.

In multe cazuri sunt bine îngrijite plantele și vietuitoarele colțului naturii vii din acele școli unde se ocupă de aceasta însuși profesorul de științele naturale sau învățătorul, dar sunt rare cazurile când se organizează echipe de elevi cărora să li se traseze sarcini speciale în legătură cu colțul naturii vii din școală.

O însemnătate deosebită pentru consolidarea, adâncirea și concretizarea cunoștințelor la științele naturale și pentru înarmarea elevilor cu deprinderi practice o are munca pe terenul experimental al școlii, pe lotul școlar.

In școlile sovietice, profesorii de științele naturale și învățătorii dau o atenție deosebită lucrărilor practice pe lotul școlar. Pe acest teren ei cultivă cu elevii pomi fructiferi, arbuști fructiferi, cereale, legume, plante industriale. Ei organizează pe lotul școlar o parcelă-colecție, pe care cultivă, pe cât posibil, toate plantele ce cresc în regiune, pentruca elevii să le cunoască și pentru a avea materialul necesar lecțiilor.

Mulți profesori de științe naturale din școlile noastre, urmând exemplul profesorilor sovietici, au organizat loturi școlare. Astfel de loturi există, de exemplu, la școala de 7 ani Nr. 2 din Craiova, la școala elementară din comuna Marcea, regiunea Pitești, etc. Fiecărei clase dela școala din comuna Marcea i s'a repartizat pe lotul școlar o porțiune de teren. Elevii clasei I-a cultivă pe această porțiune de teren plante care se desvoltă repede și nu cer o îngrijire mai complicată, cum sunt ceapa, usturoiul, mazărea, fasolea. Elevii celorlalte clase cultivă zarzavaturi și legume care cer îngrijiri din ce în ce mai complicate, iar elevii clasei a IV-a îngrijesc și pomii fructiferi din curtea școlii.

La unele școli însă, deși se fac unele experiențe pe lotul școlar, acestea sunt inițiate și urmărite numai de profesor, în timp ce elevii sunt folosiți doar ca „mână de lucru necalificată". Ei sapă, plivesc, udă după indicațiile ce li se dau, dar nu sunt îndrumați să urmărească o experiență dela început până la sfârșit. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala medie de băieți din Roman, la școala pedagogică din Iași, la școala de 7 ani din Simeria etc.

In unele locuri, cadrele didactice și elevii lucrează în primăvară cu mult interes pe lotul școlar, dar îl părăsesc în timpul verii. Astfel, în primăvara trecută, la școala de 7 ani cu limba de predare română din Lipova, regiunea Arad, lotul școlar era bine organizat. Spre toamnă însă, lotul era în paragină. Printre buruieni se zăreau, din loc în loc, câte un cuib de cartofi, de roșii, sau de ardei, ori câte un arac în jurul căruia se ridica, învârtită, o tulpină de fasole, acum uscată. La fel s'au petrecut lucrurile în anul trecut la școala din Simeria, regiunea Hunedoara, la școala Calan și la unele școli din regiunea București. Este limpede la ce rezultate educative și instructive poate să ducă un astfel de procedeu.

Lipsurile care există în organizarea loturilor școlare se datoresc în mare parte și faptului că Direcția Școli din Ministerul Invățământului Public n'a dat școlilor îndrumări amănunțite în legătură cu această problemă. Deasemenea, deși Institutul de perfecționare a cadrelor didactice a organizat o serie de lecții și lucrări practice cu privire la munca pe lotul școlar, n'a dat învățătorilor și profesorilor de științe naturale indicații precise, și de aceea în școli există o serie întreagă de confuzii cu privire la organizarea lotului școlar.

Experiența școlii sovietice ne arată că toate școlile, chiar și cea mai mică, trebuie să organizeze munca practică la științele naturale. Elevii trebuie să primească sarcina de a îngriji animale și plante în colțul naturii vii din școală sau acasă la ei. In acest scop trebuie să li se dea indicații amănunțite și precise cu privire la îngrijirea și hrănirea animalelor și plantelor. Elevii trebue să primească din partea învățătorilor și profesorilor sarcina de a organiza și urmări anumite experiențe.

Munca pe terenul școlar trebue să fie organic legată de munca instructiv-educativă din școală, trebue să facă parte integrantă din aceasta. In cadrul muncii pe lotul școlar, învățătorii și profesorii de științe naturale trebue să organizeze cu elevii experiențe pe care aceștia să le execute individual sau pe grupe. Ei trebue să învețe să cultive anumite plante — dela pregătirea semințelor și îngrășarea și prelucrarea pământului pentru însămânțat, până la recoltarea ultimelor produse. Este bine ca elevii să-și noteze regulat observațiile în legătură cu aceste experiențe, sub conducerea învățătorului sau profesorului de științe naturale, astfel încât în toamnă să poată face o dare de seamă în cadrul cercului de științe naturale sau în fața clasei, despre felul cum s'a desvoltat cultura respectivă, despre îngrijirile date și despre rezultatele obținute. In același timp, lucrând pe lotul școlar, elevii trebue să învețe a mânui uneltele agricole, să știe să altoiască, să planteze pomi, să îngrijească o grădină de zarzavat sau de flori, să știe să îngrijească pomii, să-i sape, să-i stropească, să-i curețe de omizi, să le rărească coroana etc.

Experiența școlii sovietice ne arată că unele școli obțin foarte bune rezultate lucrând cu copiii parcele din ogoarele colhozului sau luând asupra lor îngrijirea animalelor tinere din colhoz. Și în școlile noastre se pot desfășura asemenea activități pe terenul gospodăriilor colective. Este bine ca învățătorii și profesorii de științe naturale să ceară ajutorul agronomilor sau zootehnicienilor, pentru o cât mai bună desfășurare a activității practice cu elevii la colțul naturii vii sau pe lotul școlar.

Schimb de experiență între școlile din raionul Lugoj

Zilele trecute directorii din raionul Lugoj s'au deplasat la școala de 7 ani din comuna Ghizela pentru schimb de experiență. Ei au asistat la desfășurarea lecțiilor pentru a vedea ce metode folosesc cadrele didactice în predarea și felul cum se controlează cunoștințele elevilor și cum notează răspunsurile lor. Deasemenea, au cercetat planurile de muncă, s'au interesat de disciplina elevilor, de felul cum își îngrijesc cărțile și caetele. Directorii veniți pentru schimburi de experiență au căutat să cunoască și cum se desfășoară activitatea gospodărească, cum ține școala legătura cu sfatul popular și cu organizațiile de masă, precum și activitatea pe care o desfășoară cadrele didactice la căminul cultural. Ei și-au notat cu grijă observațiile în legătură cu constatările făcute.

In după amiaza zilei a avut loc o ședință condusă de șeful secției de învățământ a raionului Lugoj, ședință la care a asistat și președintele sfatului popular. In această ședință au prezentat scurte dări de seamă despre activitatea lor directorul școlii, profesorii de limba română, limba rusă, științele naturale, Constituție, educație fizică, precum și un număr de învățători dela școlile cu limba de predare română, maghiară și germană.

Cu prilejul discuțiilor care au urmat, au fost subliniate realizările și lipsurile în munca școlilor și s'au făcut propuneri pentru îmbunătățirea muncii.

Schimbul de experiență organizat de secția de învățământ a raionului Lugoj între școlile din raion constitue un serios ajutor în munca de pregătire a examenelor și va contribui la obținerea unor roade bogate la sfârșitul anului școlar.

Un colț roșu cu o activitate frumoasă

Comitetul sindical raional de învățământ din Craiova dă o mare atenție creării unor condiții cât mai bune pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și cultural-profesional al învățătorilor și profesorilor.

Colectivul de conducere al colțului roșu este îndrumat direct de comisia muncii culturale de masă a comitetului raional. Această comisie urmărește permanent întreaga activitate ce se desfășoară la colțul roșu. Responsabila comisiei muncii de masă, tov. Pariza, participă regulat la ședințele de analiză a muncii colectivului de conducere al clubului.

Colectivele pedagogice ale școlilor prezintă adesea, la colțul roșu al comitetului sindical raional, referate în legătură cu diferite aspecte ale muncii instructiv-educative. Aceste referate sunt urmate de scurte programe artistice.

Odată pe săptămână, la colțul roșu au loc „seri culturale". Aci se țin conferințe cu teme științifice, literare, artistice.

De curând, colectivul cadrelor didactice din învățământul preșcolar a organizat la colțul roșu o șezătoare artistică. Invățătorii și profesorii care au participat la această șezătoare au ascultat o conferință în legătură cu lupta pentru pace. A urmat apoi un program artistic.

La colțul roșu se organizează și consfătuiri de producție. Astfel, de curând s'a ținut aici referatul: „Planificarea predării Constituției R.P.R.". Discuțiile care s'au purtat pe marginea acestui referat au contribuit la îmbunătățirea predării Constituției în școli. Deasemeni, referatul cu tema „Planificarea muncii pe obiecte și la lecții — sprijin serios în activitatea cadrelor didactice" a dus la o mai bună întocmire a planurilor de muncă ale cadrelor didactice.

Comitetul sindical raional trebue să se preocupe de crearea unor condiții asemănătoare și în ceeace-i privește pe învățătorii care lucrează în școlile din satele raionului.

Cursuri populare de limba rusă cu activitate rodnică

Numeroși țărani colectiviști, țărani cu gospodării mici și mijlocii, învățători, ingineri și tehnicieni din satele raionului Zeletin urmează cursurile populare de limba rusă organizate de A.R.L.U.S.

Oamenii muncii știu că învățarea limbii ruse, limba în care sunt scrise operele geniale ale lui Lenin și Stalin, înlesnește însușirea măreților învățături care conduc popoarele lumii în lupta pentru pace și socialism.

„Cunoscând limba rusă — spun țărani colectiviști din comuna Fătăciuni — noi ne putem însuși mai ușor experiența sovietică în vederea continuei întăriri economico-organizatorice a gospodăriei noastre colective, pentru obținerea unor recolte bogate".

Datorită stăruinței lor în muncă și pregătirii temeinice a lecțiilor, majoritatea celor ce urmează cursurile populare de limba rusă au reușit să obțină succese însemnate în ceeace privește însușirea cunoștințelor.

Cadrele didactice care lucrează la cursurile populare ce se desfășoară la gospodăriile agricole din comunele Fătăciuni și Șendrești muncesc cu seriozitate, pentru a înarma pe colectiviști cu cunoștințe temeinice de limba rusă.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

Rodnică activitate extrașcolară a elevilor

Cadrele didactice dela școala medie „Nicolae Bălcescu" din Capitală se pregătesc intens pentru a întâmpina ziua de 1 Mai cu noi realizări în muncă. In cinstea acestei mari sărbători, ele au intensificat activitatea pe care o desfășoară în vederea pregătirii celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

De curând, la școală s'a ținut un concurs al echipelor artistice. Acum se fac pregătiri intense în vederea concursului pe raion.

Se pregătesc cu multă sârguință și elevii sportivi din școală. Până acum au avut loc concursuri sportive între grupuri și clase, în vederea selecționării celor mai buni sportivi care vor participa la întrecerile ce vor avea loc în cadrul Festivalului.

400 dintre elevii școlii au lucrat voluntar pentru amenajarea unui teren sportiv, iar 450 dintre ei au participat la lucrările de amenajare a unui parc la școala Nr. 42 din Giulești.

Un răspuns nesatisfăcător

Un corespondent al gazetei noastre, învățător la școala elementară din comuna Chiribiș, raionul Marghita, ne-a informat că școlile din acest raion sunt foarte rar sau chiar deloc controlate și îndrumate de către organele de control ale secției de învățământ și de către metodiști. Corespondentul nostru voluntar ne-a mai adus la cunoștință că șeful secției de învățământ a raionului Marghita, tov. Druță Florian, nu obișnuește să ia în seamă cererile întemeiate făcute în acest sens de către cadrele didactice din raion, deși cu prilejul consfătuirilor din Ianuarie a.c. și-a luat angajamentul să activizeze munca inspectorilor și a metodiștilor. La diferite școli ca cele din comunele Iteu, Dijir, Vărzari, Porumbaca, mai sunt serioase lipsuri în munca de instruire a elevilor. Procentul de corigenți și repetenți este destul de ridicat, iar planul de școlarizare nu este îndeplinit.

La sesizarea noastră, secția de învățământ a sfatului popular din regiunea Oradea, ne răspunde superficial:

„Am cercetat cazul și am constatat că articolul trimis s'a bazat pe realitate". Mai apoi ne arată că școlile din satele Iteu, Dijir, Porumbaca și Vărzari au fost vizitate în acest an școlar de două ori. Această contrazicere își are desigur explicația în necunoașterea muncii pe care o desfășoară pe teren organele de control. In răspunsul trimis de secția de învățământ a sfatului popular regional nu se pomenește nimic nici despre atitudinea tov. Druță Florian, care obișnuește să amenințe cu „mutarea" pe tovarășii ce aduc critici secției de învățământ raionale, deși, repetăm, se recunoaște că sesizarea corespondentului nostru a fost justă.

Secția de învățământ a sfatului popular din regiunea Oradea trebue să analizeze serios cauzele care au determinat lipsurile dela școlile din raionul Marghita, să tragă la răspundere pe cei vinovați. Superficialitatea cu care sunt rezolvate cererile cadrelor didactice din regiunea Oradea, trebue înlocuită cu o atitudine principială față de lipsurile existente în secția de învățământ regională, cu o acțiune energică și grabnică pentru lichidarea deficiențelor din școlile regiunii Oradea.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un cititor al gazetei noastre ne-a semnalat, într'o corespondență, o serie de lipsuri ale secției de învățământ a regiunii Arad și ale secției de învățământ a raionului Sânnicolau Mare în ceeace privește îndrumarea procesului de învățământ, asigurarea localurilor pentru școli și atribuirea primelor. Trimițând corespondența secției regionale de învățământ Arad, aceasta ne-a confirmat justețea celor mai multe din faptele semnalate. Intr'adevăr, tov. Kelemen, inspector la secția regională, controlând munca la școala cu limba de predare germană din Sânnicolau Mare, în loc să alcătuiască un proces-verbal de inspecție care să constitue un îndreptar pentru munca școlii, a luat cu el condica de procese verbale și aceasta a rămas luni de zile la secția raională de învățământ. Deasemenea, nici secția raională și nici cea regională n'au reușit, foarte multă vreme să obțină un local corespunzător pentru această școală. Ni se confirmă deasemenea că tov. Munteanu, fosta șefă a secției de învățământ a raionului Sânnicolau Mare a admis greșeli în atribuirea primelor trimestriale.

Lipsurile semnalate au fost analizate cu întreg colectivul de inspectori al secției de învățământ și s'au luat măsuri pentru a se evita repetarea lor.

Rectificare

In numărul 211 al „Gazetei Invățământului", în materialul „Experiența neprețuită a învățământului sovietic" s'a strecurat din vina redacției o greșeală.

Dăm următoarea rectificare: în ultima coloană, paragraful 4, rândurile 9 și 10 se va citi: Uriașa bibliotecă „V. I. Lenin" din Moscova.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
c. 6905

Trăiască 1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii, ziua frăţiei muncitorilor din toate ţările!

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului Public şi al Comitetului Central al Sindicatului de Învăţământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 213 | 4 PAGINI, 25 BANI | JOI 30 APRILIE 1953

Trăiască scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română!

Trăiască poporul muncitor român, stăpân pe soarta sa!

Trăiască guvernul Republicii Populare Române!

Ziua solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii

Ca un simbol măreţ, prima zi a primăverii a fost aleasă de muncitorii din toate ţările, încă din secolul trecut, ca zi în care, aşa cum spune marele Stalin, „să anunţe sus şi tare lumii întregi că muncitorii aduc omenirii primăvara şi eliberarea din lanţurile capitalismului, că muncitorii sunt chemaţi să reînoiască lumea pe bazele libertăţii şi ale socialismului". An de an, muncitorii, însufleţiţi de încrederea în victoria cauzei lor, conştienţi de forţa şi menirea lor, au făcut din ziua de 1 Mai o zi de mobilizare largă, sub faldurile drapelului pe care stă scrisă chemarea lui Marx şi Engels „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!" Ca în fiecare an, ziua de 1 Mai 1953 va prilejui o demonstraţie largă, o trecere în revistă a victoriilor mişcării muncitoreşti internaţionale, a creşterii neîncetate a forţelor comunismului în lumea întreagă, a întăririi şi consolidării forţelor partidelor comuniste şi muncitoreşti, a triumfului ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului. 1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii, ziua frăţiei muncitorilor din toate ţările, este în acest an un prilej de a ridica tot mai sus steagul internaţionalismului proletar.

Oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc 1 Mai 1953 în condiţiile creşterii continue a forţelor păcii, democraţiei şi socialismului. Sute de milioane de oameni care participă activ la uriaşa mişcare mondială a popoarelor pentru menţinerea şi consolidarea păcii sunt însufleţiţi de cuvintele dătătoare de speranţă ale preşedintelui Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, tovarăşul G. M. Malencov: „Nu există nicio problemă litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi rezolvată pe cale paşnică pe baza înţelegerii reciproce între ţările interesate". Ziua de 1 Mai va fi o zi de luptă sub steagul frăţiei între popoare, sub steagul unităţii popoarelor iubitoare de pace, pentru terminarea războiului din Coreea, pentru întărirea păcii.

Popoarele sărbătoresc ziua de 1 Mai în condiţiile confirmării învăţăturii staliniste cu privire la faptul că perioada de după război se caracterizează prin slăbirea continuă a sistemului capitalist mondial şi creşterea lagărului socialismului, prin existenţa a două linii de dezvoltare care caracterizează situaţia economică internaţională: o linie a avântului necontenit al economiei de pace în ţările lagărului socialismului, al cărei scop este omul cu nevoile sale şi o linie a economiei capitalismului, subordonată scopului profitului maximal.

Întreaga omenire muncitoare îşi îndreaptă privirile către ţările în care socialismul a chemat la viaţă o energie constructivă nouă, nemaivăzută în istoria societăţii omeneşti. În fruntea întregii omeniri progresiste, întâmpină ziua de 1 Mai marele şi gloriosul popor sovietic, stegarul epocii noi, comuniste, luptător neobosit pentru egalitate în drepturi, prietenie între popoare şi progres social. Sub conducerea Partidului Comunist poporul sovietic înfăptuieşte cu succes măreţul program stalinist de construire a comunismului, dând o dovadă vie a politicii sale consecvente de pace. Oamenii muncii din întreaga lume privesc plini de nădejde şi dragoste către Ţara Socialismului, a cărei politică este o politică neclintită de menţinere a păcii, de luptă împotriva pregătirii şi dezlănţuirii unui nou război, de colaborare internaţională şi de desvoltare a legăturilor de afaceri cu toate ţările.

Ajutorul multilateral şi generos al Uniunii Sovietice dă posibilitate popoarelor din ţările de democraţie populară, care şi-au luat soarta în proprille lor mâini, să meargă pe acelaş drum al construcţiei paşnice, al făuririi bunelstări a celor ce muncesc. Marele popor chinez sărbătoreşte ziua de 1 Mai 1953 obţinând noi succese în construirea puternicului său stat democrat-popular, întărind şi mai mult prietenia cu Uniunea Sovietică, prietenie care constitue un reazim trainic al păcii şi securităţii în Extremul Orient şi în întreaga lume. Oamenii muncii din ţările de democraţie populară obţin zi de zi noi succese în construirea socialismului, în făurirea economiei şi culturii socialiste. Eliberaţi de căluşele exploatării, oamenii muncii din aceste ţări îşi construiesc viitorul fără burghezie şi împotriva burgheziei.

Măreţele succese ale ţărilor lagărului socialismului constitue o uriaşă forţă de atracţie pentru oamenii muncii din întreaga lume. Ele arată tuturor popoarelor calea spre un viitor luminos şi dovedesc că, acolo unde la putere vin cei ce muncesc, în frunte cu clasa muncitoare, condusă de partidele comuniste şi muncitoreşti, se statorniceşte o adevărată democraţie, creşte bunăstarea oamenilor muncii, se asigură independenţa deplină a ţării. Cea mai mare cucerire a popoarelor este făurirea lagărului democraţiei şi al socialismului, la temelia căruia se află principiul nobil al internaţionalismului proletar, un nou tip de relaţii internaţionale, relaţii bazate pe respect, egalitate şi ajutor reciproc.

În contrast cu tabloul succeselor şi al avântului înregistrat de ţările lagărului socialismului, ţările capitaliste cunosc o catastrofală înrăutăţire a situaţiei economice. Pe spinarea popoarelor din aceste ţări sunt aruncate poveri insuportabile: costul vieţii creşte neîncetat, şomajul la amploare, impozitele se majorează cu rapiditate — toate acestea în timp ce capitaliştii îşi ridică munţi de aur. Dar, aşa cum arată I. V. Stalin, „marea mânie proletară se ridică în valuri înalte şi loveşte tot mai ameninţător în temeliile digului capitalist care se clatină". Creşte neîncetat mişcarea de masă a clasei muncitoare împotriva robiei capitaliste. Oamenii muncii se ridică cu hotărâre împotriva sângeroasei exploatări capitaliste. Numai în Statele Unite au avut loc în cursul anului 1952 aproape 5000 de greve, numărul greviştilor depăşind cifra de 3.500.000. Succese mari obţin deasemenea popoarele din ţările coloniale şi dependente care luptă împotriva jugului imperialist, pentru libertate şi independenţă naţională. În fruntea luptei popoarelor pentru pace şi libertate, pentru democraţie şi independenţă, se află în toate ţările partidele comuniste, care îşi îndeplinesc cu hotărâre misiunea istorică de detaşament de avangardă al clasei muncitoare, de luptător pentru interesele vitale ale tuturor celor ce muncesc.

Încadrat în frontul larg al apărătorilor păcii, poporul nostru sărbătoreşte ziua de 1 Mai plin de o legitimă mândrie patriotică, trecând în revistă marile succese obţinute până acum pe frontul muncii paşnice creatoare şi însufleţit de hotărârea de nezdruncinat de a lupta fără preget până la victoria deplină a măreţei cauze a lui Lenin şi Stalin. În cinstea zilei de 1 Mai, oamenii muncii depe întreg cuprinsul ţării şi-au luat noi angajamente, luptând cu tot mai mult elan pentru întărirea continuă a regimului de democraţie populară, pentru construirea bazei economice a socialismului.

Oamenii muncii din ţara noastră ştiu că succesele noastre nu slăbesc, ci întăresc împotrivirea duşmanului de clasă. Angajându-se să traducă în viaţă înflăcăratele chemări de 1 Mai ale partidului nostru, oamenii muncii luptă cu şi mai multă hotărâre şi elan pentru întărirea şi desvoltarea succeselor obţinute în economia naţională, pentru înflorirea culturii noastre noi. Întărind vigilenţa împotriva duşmanului de clasă intern şi extern, împotriva celor care uneltesc contra libertăţii şi suveranităţii patriei noastre, ei luptă în frăţească unitate cu oamenii muncii din întreaga lume pentru pace, democraţie şi socialism.

Sub conducerea partidului se cimentează tot mai mult în ţara noastră alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare — baza puterii populare. Cu ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice, poporul nostru a obţinut succese strălucitoare în lupta pentru transformarea ţării dintr'o ţară agrară înapoiată într'o ţară industrial-agrară avansată, cu o agricultură mecanizată, pentru crearea unei culturi noi, socialistă în conţinut şi naţională în formă, pentru ridicarea nivelului de trai al maselor.

Realizări deosebite au fost obţinute în domeniul revoluţiei culturale, care se desfăşoară cu succes în ţara noastră. Decernarea premiilor de Stat unui important număr de oameni ai ştiinţei, artei şi literaturii constitue o mărturie grăitoare a avântului puternic şi a necontenitei creşteri a ştiinţei şi culturii în anii regimului de democraţie populară. Sunt demne de relevat şi umplu de mândrie pe oamenii muncii din ţara noastră realizările obţinute pe tărâmul învăţământului. Aproape 2.400.000 de copii şi tineri învaţă în acest an în şcolile elementare şi medii, tehnice şi profesionale, în universităţi şi alte instituţii de învăţământ superior. O mare desvoltare a căpătat învăţământul mediu tehnic. S'au înfiinţat şcoli medii serale, se desvoltă învăţământul fără frecvenţă, au luat fiinţă facultăţi muncitoreşti, iar numărul celor care studiază în învăţământul superior a sporit faţă de 1938 de mai bine de două ori. O mare desvoltare a luat în anii regimului de democraţie populară învăţământul în limbile minorităţilor naţionale. În ţara noastră funcţionează şcoli elementare, de 7 ani şi medii în limbile a 15 minorităţi naţionale. An de an, şcolile noastre capătă milioane de manuale. Numai în acest an se editează 11.500.000 manuale şcolare, dintre care, un mare număr de exemplare în limba maternă a minorităţilor naţionale.

Prin grija partidului şi guvernului, sutele de mii de învăţători şi profesori din şcolile patriei au condiţii tot mai bune de trai şi de muncă, îşi ridică necontenit pregătirea ideologică, politică şi profesională. Însufleţiţi de chemările partidului, ei îşi întăresc mereu contribuţia la măreaţa operă de construire a socialismului. Învăţătorii şi profesorii traduc în viaţă sarcinile nobile şi pline de răspundere pe care le-a pus în faţa şcolii noastre tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, înarmând tineretul patriei cu bazele ştiinţelor, educându-l în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, în spiritul luptei pentru apărarea păcii.

Ziua de 1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc, înseamnă pentru toate cadrele învăţământului nostru un nou prilej de mobilizare în lupta pe care o duce poporul muncitor pentru înflorirea patriei, pentru necontenita creştere a bunelstări materiale şi culturale a celor ce muncesc, pentru triumful deplin al cauzei socialismului şi a păcii în întreaga lume.

In şcolile de pe întinsul Patriei

★

Practica elevilor şcolii tehnice de silvicultură

Elevii şcolii medii tehnice de silvicultură din Pucioasa lucrează cu pricepere în pepiniera experimentală a şcolii. În cinstea zilei de 1 Mai şi în întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie, colectivul şcoliii medii silvice din Pucioasa a obţinut o serie de realizări frumoase în perioada practicii de primăvară. Astfel, a contribuit la refacerea parcului oraşului, curăţind un teren cu o suprafaţă de 12.000 m. p., executând 540 m. l. gard viu. Pentru aceasta s'au folosit 500 de puieţi de mahonia, 2000 de puieţi de ligustrum şi 2000 de puieţi de glădiţă din pepiniera şcolii. Tot pentru înfrumuseţarea parcului s'au adus dela munte şi s'au plantat 52 de molizi.

In afara oraşului, elevii au plantat, în terenuri înainte degradate, 60.000 de puieţi de stejar.

În pepiniera şcolii s'au repicat cca. 8000 puieţi de diverse specii forestiere şi ornamentale şi s'au executat lucrări de întreţinere, control la altoi, transplantări etc., la toate cele 114 specii şi varietăţi existente în pepinieră. Deasemenea, s'au înfiinţat trei grădini de flori şi arbuşti floriferi la pepinieră, la şcoală şi la internat şi s'au executat lucrări de semănături cu plante forestiere, ornamentale şi zarzavaturi.

Pe lângă aceasta, s'au făcut butăşiri de cca. 10.000 exemplare din diferite specii forestiere şi de ornament şi s'au desfundat la casma 9000 m. p. terenuri pentru grădină.

Activitatea artistică a învăţătorilor

Cu sprijinul comitetului sindical şi al secţiei de învăţământ, cadrele didactice din raionul Făget, regiunea Timişoara, au pregătit un bogat program artistic pe care l-au prezentat apoi în faţa a sute de spectatori. Programul a cuprins numeroase cântece, dansuri româneşti, sovietice şi maghiare precum şi o piesă de teatru.

Cu prilejul festivalului, au fost evidenţiaţi şi premiaţi cei mai buni dintre absolvenţii cursurilor de alfabetizare din raion.

ENAŞESCU ION
corespondent

Realizările comitetului de părinţi

Comitetul de părinţi de pe lângă şcoala elementară nr 2 din Baia Mare şi-a fixat ca obiective principale asigurarea frecvenţei regulate a şcolarilor, stimularea lor spre învăţătură, precum şi ajutorarea şcolii din punct de vedere gospodăresc.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestor sarcini s'au format echipe de părinţi pe străzi. Alături de cadrele didactice, aceste echipe ţin o legătură permanentă cu părinţii.

Datorită în mare parte şi ajutorului părinţilor frecvenţa şcolară este acum de 100%. Deasemenea, prin contribuţia părinţilor s'au executat lucrări de zidărie în interiorul şcolii, s'a reparat mobilierul şi s'a amenajat un teren de volei.

In acest fel s'au realizat economii de circa 2500 lei.

★ ★

Propaganda pedagogică în rândurile părinţilor

Pentru îndrumarea activităţii educative a părinţilor, colectivul didactic al şcolii medii de băieţi din Rădăuţi, călăuzit de experienţa rodnică a şcolii sovietice, a organizat o acţiune de propagandă pedagogică în rândurile părinţilor.

Astfel, s'au ţinut până acum conferinţele „Despre educaţia copiilor în spiritul cinstei şi adevărului", după broşura pedagogului sovietic Petrov, şi „Rolul autorităţii părinţilor asupra copiilor". Aceste conferinţe, care au fost ilustrate cu numeroase exemple concrete din viaţa elevilor la şcoală şi în familie, au trezit un interes viu în rândurile părinţilor. Aceştia şi-au manifestat dorinţa de a cunoaşte mai adânc şi de a aplica în practică metodele înaintate ale pedagogiei sovietice.

Munca obştească în raionul Brăila

Cu deosebit avânt răspund cadrele didactice din raionul Brăila sarcinilor care le revin în lupta pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, pentru răspândirea cunoştinţelor ştiinţifice. Îndrumaţi de organizaţiile de partid, învăţătorii şi profesorii din raionul Brăila depun o muncă stăruitoare pe tărâmul activităţii obşteşti.

Înainte vreme, pe timpurile regimului burghezo-moşieresc, pe teritoriul raionului Brăila existau mii şi mii de analfabeţi. În cursul acestui an şcolar au fost cuprinşi la cursurile de alfabetizare 2001 neştiutori de carte. La examenele care au avut loc recent, cursanţii au dovedit o bună pregătire, arătând astfel că învăţătorii din raion au dus o temeinică muncă de lămurire şi au predat cu conştiinciozitate lecţiile. La examenul de alfabetizare dela şcoala din comuna Movila Miresii au promovat 139 de cursanţi. Cursurile anului II de alfabetizare, care a funcţionat pe lângă şcoala din comuna Latinu, au fost promovate de toţi cei 101 cursanţi. Deasemenea, au fost promovaţi toţi cursanţii care au frecventat cursurile de alfabetizare din satul Corbu, din comuna Urleasca etc. Învăţătorii Ion Ursu şi Eraclia Ursu din satul Tepeş Vodă, fiind singurii învăţători ai şcolii, au predat fiecare la câte 34 de cursanţi. In comuna Cotul-Lung, învăţătorul Teodor Dumitriu, muncind organizat, a predat lecţii de bună calitate la 27 neştiutori de carte. In cursul acestui an, neştiinţa de carte va fi complect lichidată în multe din satele şi comunele raionului.

Căminele culturale din raionul Brăila au primit un sprijin preţios din partea învăţătorilor şi profesorilor. Învăţătorul Aurel Spiţă a organizat un cor cu 40 tineri ţărani muncitori din satul Tudor Vladimirescu. Un cor asemănător au organizat învăţătorii din comuna Măcsineni. In majoritatea comunelor, cadrele didactice au format echipe artistice în a căror activitate au atras numeroşi ţărani muncitori, tineri şi vârstnici. Învăţătorii din comuna Movila Miresii au pregătit şi au prezentat cu un deosebit succes piesa de teatru „Recolta de aur". Echipe artistice bune au organizat şi colectivele didactice din comunele Scorţaru Vechi, Tudor Vladimirescu, Corbu, Tichileşti ş.a. Deasemenea, numeroşi sunt învăţătorii care activează ca bibliotecari ai căminelor culturale, conferenţiari etc.

O contribuţie de seamă aduc învăţătorii în munca de lămurire a ţăranilor muncitori, pentru crearea de noi gospodării agricole colective. Îndrumat de organizaţia de bază, învăţătorul Ioniţă Constantin din satul Corbeni a desfăşurat o intensă muncă de lămurire printre cele 30 de familii de ţărani muncitori care s'au unit într'o gospodărie agricolă colectivă. La fel au muncit cadrele didactice din comunele Gropeni, Vădeni, Chiscani ş.a.

In munca lor obştească, învăţătorii şi profesorii din raionul Brăila mobilizează ţăranii muncitori la lupta împotriva chiaburilor. Învăţătorii şi profesorii ajută ţăranilor muncitori să descopere şi să demaşte uneltirile chiaburilor, să împiedice actele de sabotaj ale acestor exploatatori ai oamenilor muncii.

Învăţătorii sprijină munca pentru asigurarea succesului însămânţărilor de primăvară. In cursul iernii, 20 de învăţători au predat lecţii în cadrul cercurilor agrotehnice care funcţionează pe lângă gospodăriile agricole colective din raion. Membrii gospodăriilor agricole colective „11 Iunie" din comuna Pitulaţi, „Dunărea" din comuna Gropeni, „7 Noembrie" din comuna Movila Miresii au ascultat de multe ori lecţiile teoretice şi practice ale învăţătorilor Stoica Stelian, Vasile Ţigău şi Adrian Mateescu, care le-au arătat metodele agrotehnice înaintate ce duc la o recoltă din ce în ce mai îmbelşugată. La cercurile agrotehnice învăţătorii au vorbit pe larg ţăranilor muncitori despre Hotărârea partidului şi guvernului asupra pregătirii şi desfăşurării companiei însămânţărilor.

Muncind cu însufleţire pe tărâm obştesc, învăţătorii şi profesorii din raionul Brăila sunt hotăriţi să contribue cu şi mai multă stăruinţă la ridicarea nivelului cultural al ţăranimii muncitoare — sarcină de frunte trasată cadrelor didactice de partidul şi guvernul ţării noastre.

Angajamentele au devenit fapte

Cadrele didactice, pionierii şi şcolarii dela şcoala elementară de 7 ani din Stănişeşti, regiunea Bârlad, şi-au înfăptuit angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Prin munca susţinută dusă de elevii şcolii, în frunte cu pionierii, îndrumaţi îndeaproape de instructorul superior, s'a amenajat în faţa şcolii un frumos parc cu ronduri de flori, în care s'au plantat şi 62 de pomi fructiferi. Prin mijlocul parcului s'a pavat cu piatră şi cărămidă o alee care leagă şcoala cu strada. Deasemenea, sub îndrumarea profesorului de ştiinţele naturii, pentru aplicarea în practică a cunoştinţelor căpătate la lecţii s'a amenajat în şcoală un lot şcolar.

Pentru buna pregătire şi desfăşurare a concursului „Spartachiada Satelor", cât şi pentru buna desfăşurare a orelor de cultură fizică şi sport, elevii au amenajat sub îndrumarea utemiştilor din sat un teren de sport cu o groapă de sărituri, o pistă, un teren de volei şi un teren de fotbal.

★

Pentru o recoltă îmbelşugată

Îndrumate de către organizaţia de bază, cadrele didactice din satele comunei Buda, raionul Zeletin, au desfăşurat o muncă stăruitoare de lămurire în rândurile ţăranilor muncitori pentru a-i mobiliza să participe la întrecerea patriotică în cinstea zilei de 1 Mai.

Cadrele didactice din satele Salahoru, Dănila şi Buda au dat un sprijin însemnat campaniei însămânţărilor de primăvară. Pentru a se putea urmări rezultatele întrecerii, învăţătorii au alcătuit la căminele culturale din sate grafice şi gazete de perete prin care au fost popularizaţi fruntaşii acestei campanii.

Ţăranii muncitori din satele Salahoru, Dănila şi Buda se găsesc în fruntea întrecerii patriotice.

In adunările săteşti, cadrele didactice au contribuit la demascarea uneltirilor chiaburilor care au încercat să saboteze buna desfăşurare a campaniei însămânţărilor de primăvară. Astfel, nu de mult, în faţa ţăranilor muncitori din satul Salahom a fost demascat de către învăţători chiaburul Ion Parfinie, care încerca să târâgăneze munca pentru însămânţări.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

★

La şcoala elementară din comuna Blandiana, raionul Orăştie, regiunea Hunedoara, sprijinirea campaniei agricole de primăvară este deasemenea în centrul atenţiei cadrelor didactice.

Învăţătorii au dus o susţinută muncă de lămurire în rândurile părinţilor elevilor, popularizând întrecerile patriotice, care au ca obiectiv ridicarea calităţii şi îndeplinirea la timp a lucrărilor din campania agricolă de primăvară. In prezent, comuna Blandiana este fruntaşă pe raion în campania agricolă de primăvară.

Cercul tinerilor naturalişti

Cercul tinerilor naturalişti dela şcoala din comuna Şugag, regiunea Hunedoara, desfăşoară o activitate rodnică în vederea aplicării minimelor agrotehnice. Astfel, în cursul lunii Martie ei au amenajat o răsadniţă caldă. Intr'o groapă adâncă de 0,50 m. au depozitat gunoi şi frunze adunate în platformă încă din toamnă. Au folosit, pentru acoperirea răsadniţei, câteva cercevele vechi, găsite în podul şcolii, cărora le-au pus geamuri. Au semănat apoi seminţe de roşii, ardei şi varză de vară.

Cercul tinerilor naturalişti a sprijinit secţia agricolă a sfatului popular prin numeroase probe de germinaţie făcute pentru a stabili puterea de încoltire a cerealelor. Pentru hibridările vegetative la pomii fructiferi s'au colectat altoaie de meri, peri, cireşi ş. a.

Membrii cercului urmăresc acum rezultatele experienţelor pe care le-au făcut în legătură cu iarovizarea seminţelor de secară şi grâu de toamnă, pentru a verifica şi practic cele învăţate.

In planul de lucru al cercului pentru lunile Mai şi Iunie s'au prevăzut experienţe în legătură cu hibridările vegetative la plantele ierboase.

T. NACHESCU
corespondent

Trăiască marea Uniune Sovietică — eliberatoarea ţării noastre, bastionul de neclintit al păcii, democraţiei şi socialismului!

Pentru sănătatea învăţătorului

In apropiere de Chiev, la Vorzel, sunt aşezate 3 case de odihnă ale C.C. al Sindicatului cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu din R.S.S. Ucraina Aici, în fiecare an îşi petrec concediul învăţătorii şi profesorii din Ucraina. Cea de a patra casă de odihnă a C.C. al Sindicatului cadrelor didactice se află în munţii Carpaţi, lângă izvoarele termale din Usti Ciornaia. In prezent, în toate aceste case de odihnă se începe pregătirea pentru sezonul de vară.

In acest an, în localităţile balneo-climaterice şi în sanatorii vor fi trimişi pe contul asigurărilor sociale aproape 9 mii de învăţători şi profesori din Ucraina La casele de odihnă vor pleca 17 mii de pedagogi.

La excursii vor participa 15 mii de pedagogi. Învăţătorii primesc foi de drum pentru a vizita Moscova, Leningradul, litoralul Mării Negre, Crimeea, Caucazul.

Se alocă mijloace speciale din fondurile asigurărilor sociale pentru studenţii şcolilor superioare pedagogice, care trebue să-şi îngrijească sănătatea. In casele de odihnă şi sanatorii vor pleca aproape 3 mii de studenţi dela şcolile superioare şi institutele pedagogice.

Călătorii turistice şi excursii

Comitetul republican al Sindicatului cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu al R.S.S. Letonia a elaborat planul de organizare a odihnei de vară a cadrelor didactice.

In timpul vacanţei, 25.000 de învăţători şi profesori vor participa la excursiile prin locurile istorice din ţară. Peste 1000 de pedagogi vor vizita locurile legate de viaţa şi activitatea lui I. V. Stalin, vor vizita satul Mihailovscoie unde a trăit şi a lucrat Puşchin, Muzeul Tolstoi din Iasnaia Poliana, vor călători pe drumul Voienno-Gruzinsc, vor vizita Crimeea şi alte localităţi.

Un mare număr de învăţători şi profesori şi-au exprimat dorinţa de a face excursii prin Republica Letonă, de a vizita Estonia şi Lituania. Aproape 14.000 de pedagogi vor cunoaşte monumentele din oraşul Riga, vor vizita marile întreprinderi şi noile construcţii ale oraşului, cele mai bune colhozuri şi sovhozuri din Letonia.

Grija pentru copiii pedagogilor

Organizaţiile sindicale din Ucraina se îngrijesc în mod activ de crearea tuturor condiţiilor pentru odihna copiilor cadrelor didactice. In anul trecut, numai în contul fondurilor asigurărilor sociale s'au odihnit în taberele de pionieri aproape 30 de mii de copii ai pedagogilor.

Anul acesta, Sindicatul cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu din R.S.S Ucraina organizează 82 de tabere de pionieri, în care se vor odihni în timpul verii 29 de mii de copii. Un număr de 800 de elevi din clasele superioare vor fi trimişi la Chiev şi Odessa la bazele de excursii şi turism. Schimburi speciale de tabere de pionieri pentru elevii din clasele a VIII—IX-a se organizează în regiunile Dnepropetrovsc, Chiev, Odessa, Stalin şi Harcov.

Coordonarea activităţii ştiinţifice

La Institutul Pedagogic Regional din Moscova, a avut loc conferinţa ştiinţifică a profesorilor şi conferenţiarilor care activează în domeniul aplicării ultraacusticei şi a fizicei moleculare.

Conferinţa profesorilor şi conferenţiarilor care lucrează în domeniul ultraacusticei a pus bazele unei acţiuni de mare importanţă. La conferinţă, au luat parte reprezentanţii Institutelor pedagogice din Moscova, Kalinin, Iaroslavl şi Kursk, ai şcolilor pedagogice din Novocercassc, ai Universităţii de Stat din Moscova, ai Universităţii de Stat din Leningrad, ai Laboratorului de acustică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi ai altor instituţii ştiinţifice.

Participanţii la conferinţă au desbătut 11 referate, care au provocat vii discuţii.

Conferinţa a fost convocată din iniţiativa Comisiunii Ştiinţifice de Fizică de pe lângă Ministerul Invăţământului al R.S.F.S.R. Ea a ajutat oamenilor de ştiinţă să-şi analizeze în mod critic cercetările lor, să facă bilanţul activităţii ştiinţifice în ansamblu şi să stabilească între ei o legătură creatoare.

Spre continua înflorire a culturii socialiste

In strânsă, indestructibilă unitate cu Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic întâmpină popoarele Uniunii Sovietice ziua de 1 Mai. Sub conducerea Partidului Comunist, oamenii sovietici luptă cu abnegaţie pentru construirea comunismului. Pe baza succeselor obţinute, în toate ramurile economiei socialiste se ridică necontenit nivelul vieţii materiale şi culturale a poporului sovietic.

Revoluţia Socialistă a pus în slujba poporului toate bunurile ştiinţei şi tehnicii, toate cuceririle culturii. In Uniunea Sovietică s'a desăvârşit o grandioasă revoluţie culturală. Pe terenul rodnic al socialismului a înflorit cultura tuturor popoarelor Uniunii Sovietice — o cultură socialistă în conţinut şi naţională în formă.

In U.R.S.S., construcţia culturală este o parte integrantă a marii opere de construire a comunismului, Statul sovietic rezolvă cu succes o sarcină istorică — aceea de a face din toţi muncitorii şi din toţi ţăranii, oameni culţi şi instruiţi. Partidul Comunist, îndrumând mersul societăţii sovietice spre comunism, face tot ceea ce este necesar pentru a crea un belşug de cultură spirituală în Uniunea Sovietică.

Cel de al XIX-lea Congres al partidului a arătat necesitatea desvoltării culturii sovietice, necesitatea îmbunătăţirii muncii în domeniul învăţământului public şi al ocrotirii sănătăţii, necesitatea unei griji necontenite pentru desvoltarea mai departe a literaturii şi artei sovietice. Şi pe viitor trebue să se desvolte în mase înalta conştiinţă a îndatoririi obşteşti. Oamenii muncii trebue educaţi şi de acum înainte în spiritul patriotismului sovietic şi al prieteniei între popoare, în spiritul grijii pentru interesele statului. Trebue desvoltate necontenit cele mai bune calităţi ale oamenilor sovietici — încrederea în victoria cauzei noastre, hotărîrea şi priceperea de a înlătura orice greutăţi.

Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic şi-au manifestat din nou uriaşa atenţie faţă de desvoltarea tuturor ramurilor culturii prin crearea Ministerului Culturii al U.R.S.S. Această măsură are ca scop să asigure o conducere de înaltă calificare a construcţiei culturale, îndeplinirea cu mai mult succes a sarcinilor cultural-educative care stau în faţa Statului Sovietic.

Cultura Sovietică este cea mai înaintată cultură din lume. Ea este pătrunsă de măreţele idei ale marxism-leninismului, ideile prieteniei între popoare, ale atitudinii socialiste a oamenilor unul faţă de altul, ale respectului faţă de oamenii muncii, ale urii împotriva oricărei asupriri. Oamenii culturii sovietice participă activ la lupta întregului popor pentru construirea comunismului.

Poporul Sovietic se mândreşte cu realizările ştiinţei sale înaintate, care ajută prin descoperirile sale la cunoaşterea mai deplină şi la folosirea mai intensă a bogăţiei şi a forţelor naturii pentru binele omului. In anii de după război, savanţii sovietici au rezolvat cu succes multe probleme ştiinţifice de o mare însemnătate social-economică. Gândirea creatoare a oamenilor ştiinţei sovietice îmbogăţeşte Patria Sovietică cu descoperiri şi invenţii de excepţională importanţă, care fac să se desvolte necontenit progresul tehnic în toate ramurile economiei naţionale şi contribue la îndeplinirea şi depăşirea celui de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S.

Ţinând seama de importanţa mereu crescândă a ştiinţei în viaţa societăţii sovietice, Partidul Comunist se îngrijeşte neîntrerupt de desvoltarea ei. Oamenii de ştiinţă sovietici au toate posibilităţile pentru a îndeplini sarcina pe care le-a trasat-o Congresul al XIX-lea al partidului, aceea de a desvolta mai departe ştiinţa sovietică înaintată, pentru a ocupa primul loc în cadrul ştiinţei mondiale. Oamenii ştiinţei sovietice au primit cu un deosebit elan cuvintele chemărilor de 1 Mai ale C.C. al P.C.U.S.

— Oameni ai muncii din institutele ştiinţifice şi din şcolile superioare! Duceţi înainte ştiinţa sovietică! Desfăşuraţi cu mai multă îndrăsneală critica lipsurilor în munca ştiinţifică! Întăriţi legătura dintre ştiinţă şi producţie, îmbunătăţiţi şi lărgiţi pregătirea de cadre de specialişti pentru economia naţională!

O parte deosebit de însemnată, inseparabilă, a culturii sovietice, o constitue literatura şi arta. Acestea reprezintă un mijloc puternic de educare a oamenilor muncii în spiritul comunismului, în spiritul patriotismului sovietic şi al internaţionalismului proletar. In Uniunea Sovietică s'au înregistrat mari succese în desvoltarea literaturii, a artei plastice, a teatrului şi cinematografului. Datoria patriotică a oamenilor literaturii şi artei sovietice este de a înlătura lipsurile care mai există în munca de creaţie, de a ridica rolul literaturii şi artei în opera de educare comunistă a oamenilor muncii.

Comitetul Central al P.C.U.S. arată, în chemările de 1 Mai:

— Oameni ai muncii de pe tărâmul literaturii şi artei! Ridicaţi nivelul ideologic şi artistic al creaţiei voastre! Creaţi opere demne de marele nostru popor!

Sarcina scriitorilor, a pictorilor, a compozitorilor, a cineaştilor sovietici este de a studia cât mai adânc viaţa societăţii sovietice, de a descoperi înaltele calităţi morale şi trăsăturile pozitive tipice ale caracterului omului simplu, de a crea în mod viu chipul lui artistic, de a combate fără cruţare minciuna şi putrefacţia în operele literare şi artistice.

Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic se îngrijesc neîntrerupt de continua desvoltare a învăţământului public. Numărul celor care învaţă în U.R.S.S. se ridică în prezent la 57 de milioane. Numai în anii de după război s'au construit 23.500 şcoli. Fondurile alocate pentru învăţământ cresc din an în an. Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal prevăd trecerea, în cursul acestui cincinal şi al celui următor, la învăţământul mediu general de zece ani în toate oraşele şi satele din U.R.S.S. In acest plan cincinal se prevede deasemenea trecerea la realizarea învăţământului politehnic în şcoala medie şi luarea măsurilor necesare pentru trecerea la învăţământul politehnic general.

Poporul sovietic apreciază deosebit de mult activitatea oamenilor muncii din învăţământ, care îndeplinesc un rol nobil şi plin de răspundere în cadrul construcţiei comuniste. In rândurile cadrelor didactice au găsit un puternic ecou cuvintele chemării C.C. al P.C.U.S.:

— Oameni ai muncii din învăţământul public! Îmbunătăţiţi calitatea muncii de educaţie şi de învăţământ în şcoală, înarmaţi pe elevi cu cunoştinţe asupra bazelor ştiinţei! Creşteţi cetăţeni culţi şi instruiţi ai societăţii socialiste, constructori activi ai comunismului!

In Ţara Sovietică, cel mai preţios capital sunt oamenii. Partidul şi Guvernul au manifestat şi manifestă necontenit o mare grijă pentru ocrotirea sănătăţii oamenilor muncii.

— Oameni ai muncii pe tărâmul medicinei! Îmbunătăţiţi şi dezvoltaţi ocrotirea sănătăţii populaţiei, ridicaţi nivelul muncii instituţiilor terapeutice şi sanitare! Aplicaţi în practică cuceririle ştiinţei medicale!

Interesele construcţiei comuniste cer ca organele locale de partid să ridice necontenit nivelul îndrumării tuturor sectoarelor culturale, să pătrundă mai adânc în activitatea instituţiilor ştiinţifice şi a organizaţiilor de creaţie, a şcolilor şi a institutelor, să îmbunătăţească educaţia ideologică-politică a intelectualilor, să dezvolte critica şi autocritica asupra lipsurilor în muncă.

In uriaşul avânt al construcţiei culturale din U.R.S.S., în înflorirea culturii sovietice se reflectă puternic măreaţa forţă a orânduirii sovietice sociale şi de stat, a ideologiei socialiste a cărei bază de neclintit o formează marxism-leninismul. Cultura sovietică ţine sus steagul păcii şi al prieteniei între popoare, având o influenţă binefăcătoare asupra creării noii culturi în ţările de democraţie populară, asupra dezvoltării spirituale a întregii omeniri.

Inarmaţi cu Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist şi mergând sub încercata lui conducere, oamenii culturii sovietice, împreună cu întreg poporul sovietic, îşi mobilizează toate forţele şi energia creatoare în lupta pentru traducerea în viaţă a politicii Partidului şi Guvernului, pentru triumful marii cauze a lui Lenin-Stalin.

(Articol de fond din PRAVDA Nr. 116, 1953).

Scrisorile elevilor

Ca deobicei, Anna Grigorievna Taran după lecţii nu se grăbeşte să plece spre casă. Aşezată comod pe divanul din cancelarie, ea deschide caetul unui elev.

In decursul celor 40 de ani de muncă la şcoala de 7 ani din Novoiasensc, prin mâinile ei au trecut zeci de mii de caiete. Ea s'a obişnuit cu aceste litere încă nesigure, s'a obişnuit să vadă în succesele copiilor o mică părticică din munca ei. Aproape 3 mii de tineri băeţi şi fete a educat Anna Grigorievna. Elevii săi mai mari au devenit medici, piloţi, ingineri, marinari, preşedinţi de colhozuri, combaineri. Acum Anna Grigorievna îi învaţă pe nepoţii lor.

Anna Grigorievna nu pierde legăturile cu foştii săi elevi din care mulţi au devenit deasemenea pedagogi.

„Eu vă sunt nesfârşit de recunoscătoare — îi scrie Claudia Holod, învăţătoare la şcoala din Novo-Scerbinovsc — pentru atenţia şi grija pe care aţi manifestat-o faţă de mine în copilărie, în cele mai grele zile ale vieţii mele. Eu îmi amintesc totul şi învăţ dela Dvs. să-mi iubesc munca".

„...Să te gândeşti numai, câţi oameni buni aţi educat Dvs. în anii îndelungaţi de muncă în şcoală — scrie o altă elevă Anii Paşco. Câţi cetăţeni sovietici îşi amintesc de Dvs. în toate colţişoarele Patriei noastre... Iertaţi-mă pentru toate strengăriile şi năzbâtiile pe care le-am făcut în copilărie la şcoală...".

Invăţătoarea păstrează cu grijă aceste scrisori care îi dau atâta satisfacţie, atâta bucurie.

Cu ajutorul institutelor

Şcolile superioare din Harcov acordă un ajutor eficient şcolilor din oraş şi regiune în politehnizarea procesului de învăţământ. Universitatea, Institutul politehnic, Institutul agricol, Institutul de ingineri-constructori şi altele au pus la dispoziţia şcolarilor laboratoarele şi atelierele lor. Pentru elevii din clasele a IX—X-a profesorii organizează lecţii de popularizare a ştiinţei din diferitele capitole de fizică, chimie şi astronomie, cu demonstraţii practice. Studenţii din cursul superior conduc cercurile din şcoli.

La şcoala medie nr. 105, asistenţii Institutului de drumuri şi şosele au organizat cercuri de fizică, de automobilism. Sub îndrumarea lor, tinerii fizicieni au confecţionat material didactic—modele de electromotoare, aparate de radio simple. Când s'a studiat la lecţiile de fizică tema „Motorul cu combustie internă", elevii au vizitat atelierele institutului, unde au făcut cunoştinţă cu construcţia diferitelor tipuri de motoare. In laboratoarele institutului, ei au studiat tehnologia obţinerii petrolului şi au ascultat o lecţie cu tema „Petrolul şi producţia lui".

In R. S. S. Gruzină

Pe teritoriul R.S.S. Gruzină sunt multe raioane şi sate în care la un loc cu populaţia gruzină băştinaşă trăesc ruşi, azerbaidjani şi armeni. In aceste raioane sunt create şcoli unde copiii de orice naţionalitate învaţă în limba maternă. Din numărul total de 4.216 şcoli din republică, în 900 de şcoli predarea se face în limbile rusă, armeană şi azerbaidjană.

Colegiul Ministerului Invăţământului al R.S.S. Gruzină a desbătut problema calităţii predării în raionul Treti-Ţcaro, unde în sate există şcoli gruzine, armene, ruse şi azerbaidjane. Referatul a fost citit de către tov. Kikvadze, inspector al ministerului şi conducătorul brigăzii de inspectori care au controlat şcolile din Treti-Ţcaro. Arătând condiţiile specifice de muncă în raion, tov. Kikvadze a spus că în toate satele acestui raion şcolile sunt înconjurate de grija şi atenţia sovietelor locale şi a opiniei publice colhoznice.

La şedinţa colegiului a luat cuvântul ministrul învăţământului din R.S.S. Gruzină, tov. Cupradze. Ministrul a arătat că cea mai importantă sarcină a organelor învăţământului public este ridicarea responsabilităţii conducătorilor de şcoli pentru starea procesului instructiv-educativ. Trebue să ne străduim ca directorii de şcoli să aibă o atitudine de înaltă exigenţă faţă de ei înşişi şi faţă de cadrele didactice, să mobilizeze colectivul pedagogic la activitate creatoare. Datoria organelor învăţământului public este de a intensifica munca ideologică în mijlocul cadrelor didactice, de a ajuta prin toate mijloacele pedagogilor să-şi lărgească orizontul cultural general, să-şi ridice nivelul profesional.

Ştiri şi fapte

In ultimii 30 de ani, în republicile Uniunii Sovietice au fost construite aproximativ 90 de mii de şcoli bine utilate, dintre care aproape două treimi în republicile unionale şi autonome. Numai în anii de după război au fost construite 23.500 şcoli.

★

Ţesătoarea Lidia Isaenco, dela fabrica de filatură şi ţesătorie din Drezna, şi-a propus să absolve şcoala superioară. Fără a eşi din producţie ea a studiat la şcoala serală a tineretului muncitoresc, apoi s'a înscris la institutul textil. De curând, L. Isaenco s'a întors la fabrică cu diplomă de inginer. Numai în anii celui de al patrulea cincinal au absolvit cursurile şcolii superioare 380 de fii ai textiliştilor din oraşelul Drezna.

★

Numai în anul 1952 în taberele de pionieri, în vilele din împrejurimile oraşelor şi în alte instituţii pentru copii s'au odihnit 5 milioane de copii, din care 2.700 în taberele de pionieri ale sindicatelor. Acest număr este de două ori şi ceva mai mare decât cel din anul 1940.

★

La începutul anului 1923, din oraşul Karşi, pe drumul umblat numai de cămile şi cai, a fost transportat în Diuşambe un nepreţuit dar al poporului rus — trei mii de cărţi. Din ele s'a format prima bibliotecă din Tadjikistan. Astăzi, în republică nu există şcoală, sat sau aşezare care să nu aibă o bibliotecă.

Reprezentanţi a peste cincizeci de naţionalităţi din Uniunea Sovietică învaţă în toate facultăţile Universităţii de stat „Lomonosov" din Moscova.

In cliseu: *(dela stânga la dreapta): moldoveanul Mihail Gumenâi, kazaha Venera Dauletculova, azerbaidjana Tamara Safarova, rusul Vladimir Tetiuşev, lituaniana Hedre Karujaite, iacutul Kim Govorov, georgiana Natelha Lomdjaria şi armeanca Leili Haciatrian.*

Ştiri şi fapte

In anul 1939, în R.S.S. Azerbaidjan existau 12.143 de specialişti cu studii superioare. In prezent, numărul lor este de 36.373.

★

După război, la fiecare întreprindere din Leningrad poţi întâlni muncitori care învaţă la şcolile medii tehnice fără a-şi întrerupe munca în producţie. Numeroase şcoli medii tehnice au fost înfiinţate direct pe lângă uzinele mari. Numai la şcoala medie tehnică de construcţii de maşini de pe lângă uzina metalurgică „Stalin" învaţă peste 600 de oameni, dintre care 400 fără a-şi întrerupe munca în producţie.

In anii de după război, numărul celor care învaţă la şcolile medii tehnice din Leningrad s'a dublat.

★

Institutul agricol din Dniepropetrovsc a dat o nouă promoţie de tineri specialişti care au urmat studii superioare fără a-şi întrerupe munca în producţie.

Colhoznicul I. Basinschi, din artelul agricol „Caganovici", raionul Chievo-Sviatoşinsc, a obţinut diploma de zootehnician. N. Somov, şeful unei brigăzi de câmp din sovhozul „Novti Donbas", regiunea Stalino, brigadierul A. Petrenco, dela staţiunea de selecţionare a zarzavaturilor şi plantelor de bostănărie din Dniepropetrovsc şi mulţi alţii au obţinut diplome de agronom.

„Brigada de şoc" a mişcării revoluţionare şi muncitoreşti mondiale

„Toate operele tovarăşului Stalin constitue o contribuţie nemuritoare la marxism... Cuvântarea sa la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este un testament preţios pentru comuniştii din toate ţările lumii".

MAO ŢZE-DUN

P. Condratiev

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice va rămâne pentru totdeauna în memoria oamenilor sovietici ca unul dintre cele mai importante jaloane în viaţa Patriei socialiste. Dar este cu deosebire de neuitat ziua când la tribuna Congresului s'a urcat tovarăşul Stalin. El a vorbit despre partidul comunist, despre lupta lui pentru pace, despre viitorul luminos al popoarelor, despre marea însemnătate a acestei lupte pentru întreaga omenire muncitoare.

Tovarăşul Stalin a spus: „După ce Partidul nostru a luat puterea în 1917 şi după ce Partidul a luat măsuri reale pentru lichidarea asupririi capitaliste şi moşiereşti, reprezentanţii partidelor frăţeşti, admirând curajul şi succesele partidului nostru, i-au dat titlul de „brigadă de şoc" a mişcării revoluţionare şi muncitoreşti mondiale". Cu un sentiment de mare mândrie privesc oamenii sovietici gloriosul şi eroicul drum parcurs de partidul lui Lenin şi Stalin, de partidul care în prezent construieşte comunismul, exercitând o influenţă puternică asupra lumii întregi.

1.

La sfârşitul secolului al XIX-lea şi la începutul secolului al XX-lea capitalismul a intrat în ultimul stadiu al desvoltării sale, când, după cum arată tovarăşul Stalin, contradicţiile capitalismului au atins punctul culminant, când revoluţia proletară a devenit direct o chestiune de practică, iar vechea perioadă de pregătire a clasei muncitoare pentru revoluţie a fost depăşită, făcând loc unei noi epoci — epoca asaltului direct împotriva capitalismului, epoca imperialismului şi a revoluţiilor proletare. Dar puteau oare să-i ducă pe muncitori la asaltul împotriva capitalismului partidele Internaţionalei a II-a, partidele social-democrate din Apus? Nu, ele nu puteau face acest lucru. Transformându-se din partide ale revoluţiei proletare în partide ale reformelor sociale, ele s'au speriat de furtuna revoluţionară care se apropia şi au mers pe calea trădării intereselor fundamentale ale clasei muncitoare.

Muncitorii puteau fi conduşi spre revoluţie numai de un partid de **tip nou**, care să fie intransigent faţă de oportunişti şi revoluţionar faţă de burghezie, strâns unit şi monolit, un partid al revoluţiei sociale, un partid al dictaturii proletariatului. Acest partid s'a născut şi s'a desvoltat în Rusia, unde s'a mutat la începutul secolului al XX-lea centrul mişcării revoluţionare mondiale.

Rusia a fost leagănul **leninismului — marxismul epocii imperialismului şi al revoluţiilor proletare.** Lenin a zdrobit dogmele Internaţionalei a II-a care încătuşau energia revoluţionară a maselor. Din punctul de vedere al acestor dogme muncitorii nu îndrăsnesc să pornească revoluţia dacă ei nu constitue majoritatea populaţiei, dacă nu sunt suficient de culţi, n'au cadrele lor proprii pentru conducerea ţării. In opoziţie cu oportuniştii, V. I. Lenin a apărat şi a desvoltat teza marxistă cu privire la faptul că baza economică a revoluţiei sociale este neconcordanţa relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie. El a dovedit că revoluţia este posibilă şi într'o ţară înapoiată din punct de vedere industrial, dacă acolo există această neconcordanţă şi există o forţă revoluţionară capabilă să învingă rezistenţa claselor vital interesate în menţinerea vechii economii.

In Rusia aceste condiţiuni existau. Marele merit al lui Lenin şi Stalin constă în faptul că ei au descoperit şi au închegat forţa necesară pentru săvârşirea revoluţiei sub forma alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. Pentru deslănţuirea energiei revoluţionare a muncitorilor şi ţăranilor ruşi a avut o importanţă uriaşă teoria posibilităţii victoriei revoluţiei sociale într'o singură ţară, teorie creată şi fundamentată din toate punctele de vedere de V. I. Lenin.

Inarmaţi cu teoria revoluţionară, comuniştii ruşi au dus pe muncitori la asaltul împotriva autocraţiei, iar apoi şi împotriva capitalismului.

★

Când imperialiştii anglo-americani şi germani au deslănţuit primul război mondial, comuniştii ruşi n'au făcut de ruşine înaltul titlu al partidului lor revoluţionar. In opoziţie cu partidele Internaţionalei a II-a, care au trădat interesele clasei muncitoare şi au trecut în slujba organizatorilor războiului, partidul leniniştilor şi-a ridicat glasul lui pentru pace, pentru răsturnarea guvernelor imperialiste. Situaţia revoluţionară provocată de război a fost folosită de comuniştii ruşi pentru a răsturna autocraţia şi a ridica masele la asaltul hotărîtor împotriva capitalismului. In perioada ţarismului, după cum arăta tovarăşul Stalin în cuvântarea sa rostită la Congresul al XIX-lea al Partidului, când până şi cea mai mică mişcare înainte era declarată cea mai gravă crimă, comuniştii ruşi au rezistat, nu s'au speriat de greutăţi şi au obţinut victoria.

Infăptuind Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, comuniştii ruşi au făcut cea mai mare cotitură în istoria întregii omeniri. Numai după Octombrie 1917 a apărut adevărata perspectivă a păcii, perspectiva prieteniei între popoare. Partidul lui Lenin şi Stalin a arătat în mod convingător, prin întreaga sa politică ulterioară, că pentru a înlătura cu totul războaiele, trebue lichidat capitalismul care le generează.

Ca rezultat al revoluţiei au fost sfărâmate lanţurile grele care încătuşau desvoltarea industriei, agriculturii, ştiinţei şi culturii. „Bazându-se pe legea economică a concordanţei obligatorii a relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie — arată I. V. Stalin în opera sa „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — Puterea Sovietică a socializat mijloacele de producţie, le-a făcut proprietate a întregului popor şi în felul acesta a desfiinţat sistemul exploatării, a creat formele socialiste de economie". Creînd noua economie socialistă, partidul şi-a îndreptat toate eforturile în spre asigurarea desvoltării rapide a forţelor de producţie ale ţării. De abia s'au liniştit luptele de pe frontul războiului civil, când prin geniul lui Lenin a fost creat primul plan de electrificare al Rusiei. Primul plan cincinal, adoptat în 1929 la Conferinţa a XVI-a a partidului, a pus baza unei desvoltări impetuoase a producţiei în U.R.S.S. aşa cum n'a cunoscut-o nicio altă ţară. Cincinalele staliniste au sfărâmat noua încercare a imperialiştilor de a nimici Uniunea Sovietică prin forţa armelor. După cum a arătat tovarăşul G. M. Malencov în Raportul ţinut la Congresul al XIX-lea al partidului, partidul, ca forţă conducătoare şi îndrumătoare a societăţii sovietice, a asigurat pregătirea din timp a ţării pentru apărarea activă, a îndreptat toate eforturile poporului spre zdrobirea duşmanului în anii războiului şi spre asigurarea unui nou avânt puternic al economiei naţionale în perioada de după război.

In cei 35 de ani de activitate a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ca partid conducător, în desvoltarea forţelor de producţie ale Uniunii Sovietice s'a produs un asemenea salt gigantic, încât ritmul de desvoltare chiar a unei ţări capitaliste atât de desvoltate ca America pare infim de mic. Dacă în acest timp producţia industrială a S.U.A. s'a mărit, mai ales pe seama cursei înarmărilor, numai de 2,6 ori, iar industria altor ţări capitaliste aproape că bate pasul pe loc, producţia industrială a U.R.S.S. s'a mărit în anii Puterii Sovietice de 39 de ori. In anul 1952, în Uniunea Sovietică s'au produs 35 milioane de tone oţel şi 47 milioane de tone de petrol, s'a obţinut o recoltă fără precedent în istoria U.R.S.S. fiind recoltate 8 miliarde puduri de cereale. Uniunea Sovietică a ocupat primul loc din lume în ceeace priveşte producţia de grâu. Anul trecut a intrat în funcţiune Canalul navigabil Volga-Don „V. I. Lenin" — prima construcţie a comunismului. Construcţia culturală a căpătat în U.R.S.S. o amploare fără precedent în istoria vreunei alte ţări: numărul total al elevilor se cifrează în prezent în U.R.S.S. la 57 milioane (în Rusia ţaristă, în 1914, învăţau numai 8 milioane de elevi). Numai în şcolile superioare studiază astăzi 1 400 000 de studenţi (de 1,5 ori mai mult decât în toate ţările capitaliste din Europa).

Comuniştii ruşi au arătat în fapt cum trebue transformată lumea, bazându-se pe cunoaşterea legilor obiective de desvoltare a societăţii.

2.

Lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru socialism a avut cea mai mare importanţă pentru mişcarea revoluţionară mondială. Numai leaderii social-democraţi vânduţi din Apus şi cozile lor de topor troţkisto-zinovieviste din Rusia au putut învinui pe leniniştii de limitare naţională pentrucă aceştia au luat puterea în mâinile lor în lipsa revoluţiei proletare în Apus, pentrucă ei s'au hotărît să construiască socialismul într'o singură ţară. Cu totul altfel au apreciat activitatea P.C.U.S muncitorii revoluţionari din toate ţările dându-i titlul de „brigadă de şoc". „Prin aceasta — arată I. V. Stalin — ei îşi exprimau speranţa că succesele „brigăzii de şoc" vor uşura situaţia popoarelor care lâncezesc sub jugul capitalismului. Şi speranţele prietenilor noştri au fost îndreptăţite. In lucrarea sa „Stângismul, boala copilăriei comunismului" V. I. Lenin arată uriaşa importanţă internaţională a experienţei revoluţionare a comuniştilor ruşi: „In actualul moment istoric situaţia e de aşa natură, încât exemplul rus prezintă **tuturor** ţărilor câteva aspecte cu totul esenţiale ale viitorului lor inevitabil şi apropiat". Şi tovarăşul Stalin a arătat de repetate ori unitatea şi caracterul indisolubil al sarcinilor naţionale şi internaţionale ale clasei muncitoare din U.R.S.S. Răspunzând reproşurilor troţkiste despre „separatismul naţional", tovarăşul Stalin spunea că a privi ardoarea şi pasiunea în lupta proletarilor din U.R.S.S. pe frontul construcţiei socialiste ca un simptom „al separatismului naţional" şi al „limitării naţionale" înseamnă a-ţi pierde minţile sau a cădea în copilărie. Istoria a confirmat în mod strălucit justeţea acestor indicaţii ale lui Lenin şi Stalin.

Un mare merit al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în faţa mişcării revoluţionare mondiale este faptul că el, înfăptuind revoluţia şi construind socialismul, a dat o lovitură hotărîtoare neîncrederii social-democrate în forţele clasei muncitoare, în capacitatea ei de a construi o orânduire socială nouă, mai bună, în capacitatea lui de a conduce ţara fără capitalişti. Proletariatul din toate ţările găseşte în succesele Uniunii Sovietice un nou argument pentru revoluţia împotriva burgheziei din întreaga lume. S'au năruit speranţele capitaliştilor cu privire la prăbuşirea colectivizării agriculturii în U.R.S.S. Orânduirea colhoznică din Uniunea Sovietică constitue o dovadă strălucită a faptului că ţărănimea poate merge cu succes pe calea socialismului.

In lucrarea sa „Caracterul internaţional al Revoluţiei din Octombrie", I. V. Stalin a arătat că Uniunea Sovietică a devenit acel for **mondial** deschis, de unde pot fi arătate şi **materializate** năzuinţele şi străduinţele clase-

Trăiască 1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii, ziua frăţiei muncitorilor din toate ţările!

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului Public şi al Comitetului Central al Sindicatului de Învăţământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 213 | 4 PAGINI, 25 BANI | JOI 30 APRILIE 1953

Trăiască scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română!

Trăiască poporul muncitor român, stăpân pe soarta sa!

Trăiască guvernul Republicii Populare Române!

Ziua solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii

Ca un simbol măreţ, prima zi a primăverii a fost aleasă de muncitorii din toate ţările, încă din secolul trecut, ca zi în care, aşa cum spune marele Stalin, „să anunţe sus şi tare lumii întregi că muncitorii aduc omenirii primăvara şi eliberarea din lanţurile capitalismului, că muncitorii sunt chemaţi să reînoiască lumea pe bazele libertăţii şi ale socialismului". An de an, muncitorii, însufleţiţi de încrederea în victoria cauzei lor, conştienţi de forţa şi menirea lor, au făcut din ziua de 1 Mai o zi de mobilizare largă, sub faldurile drapelului pe care stă scrisă chemarea lui Marx şi Engels „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!" Ca în fiecare an, ziua de 1 Mai 1953 va prilejui o demonstraţie largă, o trecere în revistă a victoriilor mişcării muncitoreşti internaţionale, a creşterii neîncetate a forţelor comunismului în lumea întreagă, a întăririi şi consolidării forţelor partidelor comuniste şi muncitoreşti, a triumfului ideilor atotbiruitoare ale marxism-leninismului. 1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii, ziua frăţiei muncitorilor din toate ţările, este în acest an un prilej de a ridica tot mai sus steagul internaţionalismului proletar.

Oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc 1 Mai 1953 în condiţiile creşterii continue a forţelor păcii, democraţiei şi socialismului. Sute de milioane de oameni care participă activ la uriaşa mişcare mondială a popoarelor pentru menţinerea şi consolidarea păcii sunt însufleţiţi de cuvintele dătătoare de speranţă ale preşedintelui Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, tovarăşul G. M. Malencov: „Nu există nicio problemă litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi rezolvată pe cale paşnică pe baza înţelegerii reciproce între ţările interesate". Ziua de 1 Mai va fi o zi de luptă sub steagul frăţiei între popoare, sub steagul unităţii popoarelor iubitoare de pace, pentru terminarea războiului din Coreea, pentru întărirea păcii.

Popoarele sărbătoresc ziua de 1 Mai în condiţiile confirmării învăţăturii staliniste cu privire la faptul că perioada de după război se caracterizează prin slăbirea continuă a sistemului capitalist mondial şi creşterea lagărului socialismului, prin existenţa a două linii de desvoltare care caracterizează situaţia economică internaţională: o linie a avântului necontenit al economiei de pace în ţările lagărului socialismului, al cărei scop este omul cu nevoile sale şi o linie a economiei capitalismului, subordonată scopului profitului maximal.

Întreaga omenire muncitoare îşi îndreaptă privirile către ţările în care socialismul a chemat la viaţă o energie constructivă nouă, nemaivăzută în istoria societăţii omeneşti. În fruntea întregii omeniri progresiste, întâmpină ziua de 1 Mai marele şi gloriosul popor sovietic, stegarul epocii noi, comuniste, luptător neobosit pentru egalitate în drepturi, prietenie între popoare şi progres social. Sub conducerea Partidului Comunist poporul sovietic înfăptuieşte cu succes măreţul program stalinist de construire a comunismului, dând o dovadă vie a politicii sale consecvente de pace. Oamenii muncii din întreaga lume privesc plini de nădejde şi dragoste către Ţara Socialismului, a cărei politică este o politică neclintită de menţinere a păcii, de luptă împotriva pregătirii şi dezlănţuirii unui nou război, de colaborare internaţională şi de desvoltare a legăturilor de afaceri cu toate ţările.

Ajutorul multilateral şi generos al Uniunii Sovietice dă posibilitate popoarelor din ţările de democraţie populară, care şi-au luat soarta în propriile lor mâini, să meargă pe acelaş drum al construcţiei paşnice, al făuririi bunăstării a celor ce muncesc. Marele popor chinez sărbătoreşte ziua de 1 Mai 1953 obţinând noi succese în construirea puternicului său stat democrat-popular, întărind şi mai mult prietenia cu Uniunea Sovietică, prietenie care constitue un reazim trainic al păcii şi securităţii în Extremul Orient şi în întreaga lume. Oamenii muncii din ţările de democraţie populară obţin zi de zi noi succese în construirea socialismului, în făurirea economiei şi culturii socialiste. Eliberaţi de cătuşele exploatării, oamenii muncii din aceste ţări îşi construiesc viitorul fără burghezie şi împotriva burgheziei.

Măreţele succese ale ţărilor lagărului socialismului constitue o uriaşă forţă de atracţie pentru oamenii muncii din întreaga lume. Ele arată tuturor popoarelor calea spre un viitor luminos şi dovedesc că, acolo unde la putere vin cei ce muncesc, în frunte cu clasa muncitoare, condusă de partidele comuniste şi muncitoreşti, se statorniceşte o adevărată democraţie, creşte bunăstarea oamenilor muncii, se asigură independenţa deplină a ţării. Cea mai mare cucerire a popoarelor este făurirea lagărului democraţiei şi al socialismului, la temelia căruia se află principiul nobil al internaţionalismului proletar, un nou tip de relaţii internaţionale, relaţii bazate pe respect, egalitate şi ajutor reciproc.

În contrast cu tabloul succeselor şi al avântului înregistrat de ţările lagărului socialismului, ţările capitaliste cunosc o catastrofală înrăutăţire a situaţiei economice. Pe spinarea popoarelor din aceste ţări sunt aruncate poveri insuportabile: costul vieţii creşte neîncetat, şomajul ia amploare, impozitele se **maiorează cu rapiditate — toate acestea în timp ce capitaliştii îşi ridică munţi de aur.** Dar, aşa cum arată I. V. Stalin, „marea mânie proletare se ridică în valuri înalte şi loveşte tot mai ameninţător în temeliile digului capitalist care se clatină". Creşte neîncetat mişcarea de masă a clasei muncitoare împotriva robiei capitaliste. Oamenii muncii se ridică cu hotărâre împotriva sângeroasei exploatări capitaliste. Numai în Statele Unite au avut loc în cursul anului 1952 aproape 5000 de greve, numărul greviştilor depăşind cifra de 3.500.000. Succese mari obţin deasemenea popoarele din ţările coloniale şi dependente care luptă împotriva jugului imperialist, pentru libertate şi independenţă naţională. În fruntea luptei popoarelor pentru pace şi libertate, pentru democraţie şi independenţă, se află în toate ţările partidele comuniste, care îşi îndeplinesc cu hotărâre misiunea istorică de detaşament de avangardă al clasei muncitoare, de luptător pentru interesele vitale ale tuturor celor ce muncesc.

Încadrat în frontul larg al apărătorilor păcii, poporul nostru sărbătoreşte ziua de 1 Mai plin de o legitimă mândrie patriotică, trecând în revistă marile succese obţinute până acum pe frontul muncii paşnice creatoare şi însufleţit de hotărârea de nezdruncinat de a lupta fără preget până la victoria deplină a măreţei cauze a lui Lenin şi Stalin. În cinstea zilei de 1 Mai, oamenii muncii depe întreg cuprinsul ţării şi-au luat noi angajamente, luptând cu tot mai mult elan pentru întărirea continuă a regimului de democraţie populară, pentru construirea bazei economice a socialismului.

Oamenii muncii din ţara noastră ştiu că succesele noastre nu slăbesc, ci întăresc împotrivirea duşmanului de clasă. Angajându-se să traducă în viaţă înflăcăratele chemări de 1 Mai ale partidului nostru, oamenii muncii luptă cu şi mai multă hotărâre şi elan pentru întărirea şi desvoltarea succeselor obţinute în economia naţională, pentru înflorirea culturii noastre noi. Întărind vigilenţa împotriva duşmanului de clasă intern şi extern, împotriva celor care uneltesc contra libertăţii şi suveranităţii patriei noastre, ei luptă în frăţească unitate cu oamenii muncii din întreaga lume pentru pace, democraţie şi socialism.

Sub conducerea partidului se cimentează tot mai mult în ţara noastră alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare — baza puterii populare. Cu ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice, poporul nostru a obţinut succese strălucitoare în lupta pentru transformarea ţării dintr'o ţară agrară înapoiată într'o ţară industrial-agrară avansată, cu o agricultură mecanizată, pentru crearea unei culturi noi, socialistă în conţinut şi naţională în formă, pentru ridicarea nivelului de trai al maselor.

Realizări deosebite au fost obţinute în domeniul revoluţiei culturale, care se desfăşoară cu succes în ţara noastră. Decernarea premiilor de Stat unui important număr de oameni ai ştiinţei, artei şi literaturii constitue o mărturie grăitoare a avântului puternic şi a necontenitei creşteri a ştiinţei şi culturii în anii regimului de democraţie populară. Sunt demne de relevat şi umplu de mândrie pe oamenii muncii din ţara noastră realizările obţinute pe tărâmul învăţământului. Aproape 2.400.000 de copii şi tineri învaţă în acest an în şcolile elementare şi medii, tehnice şi profesionale, în universităţi şi alte instituţii de învăţământ superior. O mare desvoltare a căpătat învăţământul mediu tehnic. S'au înfiinţat şcoli medii serale, se desvoltă învăţământul fără frecvenţă, au luat fiinţă facultăţi muncitoreşti, iar numărul celor care studiază în învăţământul superior a sporit faţă de 1938 de mai bine de două ori. O mare desvoltare a luat în anii regimului de democraţie populară învăţământul în limbile minorităţilor naţionale. În ţara noastră funcţionează şcoli elementare, de 7 ani şi medii în limbile a 15 minorităţi naţionale. An de an, şcolile noastre capătă milioane de manuale. Numai în acest an se **editează 11.500.000 manuale şcolare,** dintre care, un mare număr de exemplare în limba maternă a minorităţilor naţionale.

Prin grija partidului şi guvernului, sutele de mii de învăţători şi profesori din şcolile patriei au condiţii tot mai bune de trai şi de muncă, îşi ridică necontenit pregătirea ideologică, politică şi profesională. Însufleţiţi de chemările partidului, ei îşi întăresc mereu contribuţia la măreaţa operă de construire a socialismului. Învăţătorii şi profesorii traduc în viaţă sarcinile nobile şi pline de răspundere pe care le-a pus în faţa şcolii noastre tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, înarmând tineretul patriei cu bazele ştiinţelor, educându-l în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, în spiritul luptei pentru apărarea păcii.

Ziua de 1 Mai, ziua solidarităţii internaţionale a celor ce muncesc, înseamnă pentru toate cadrele învăţământului nostru un nou prilej de mobilizare în lupta pe care o duce poporul muncitor pentru înflorirea patriei, pentru necontenita creştere a bunăstări materiale şi culturale a celor ce muncesc, pentru triumful deplin al cauzei socialismului şi **a păcii în întreaga lume.**

In şcolile de pe întinsul Patriei

★

Practica elevilor şcolii tehnice de silvicultură

Elevii şcolii medii tehnice de silvicultură din Pucioasa lucrează cu pricepere în pepiniera experimentală a şcolii. În cinstea zilei de 1 Mai şi în întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie, colectivul şcolii medii silvice din Pucioasa a obţinut o serie de realizări frumoase în perioada practicii de primăvară. Astfel, a contribuit la refacerea parcului oraşului, curăţind un teren cu o suprafaţă de 12.000 m. p., executând 540 m. l. gard viu. Pentru aceasta s'au folosit 500 de puieţi de mahonia, 2000 de puieţi de ligustrum şi 2000 de puieţi de glădiţă din pepiniera şcolii. Tot pentru înfrumuseţarea parcului s'au adus dela munte şi s'au plantat 52 de molizi.

În afara oraşului, elevii au plantat, în terenuri înainte degradate, 60.000 de puieţi de stejar.

În pepiniera şcolii s'au repicat cca. 8000 puieţi de diverse specii forestiere şi ornamentale şi s'au executat lucrări de întreţinere, control la altoi, transplantări etc., la toate cele 114 specii şi varietăţi existente în pepinieră. Deasemenea, s'au înfiinţat trei grădini de flori şi arbuşti floriferi la pepinieră, la şcoală şi la internat şi s'au executat lucrări de semănături cu plante forestiere, ornamentale şi zarzavaturi.

Pe lângă aceasta, s'au făcut butăşiri de cca. 10.000 exemplare din diferite specii forestiere şi de ornament şi s'au desfundat la casma 9000 m. p. terenuri pentru grădină.

Activitatea artistică a învăţătorilor

Cu sprijinul comitetului sindical şi al secţiei de învăţământ, cadrele didactice din raionul Făget, regiunea Timişoara, au pregătit un bogat program artistic pe care l-au prezentat apoi în faţa a sute de spectatori. Programul a cuprins numeroase cântece, dansuri româneşti, sovietice şi maghiare precum şi o piesă de teatru.

Cu prilejul festivalului, au fost evidenţiaţi şi premiaţi cei mai buni dintre absolvenţii cursurilor de alfabetizare din raion.

ENAŞESCU ION
corespondent

Realizările comitetului de părinţi

Comitetul de părinţi de pe lângă şcoala elementară nr 2 din Baia Mare şi-a fixat ca obiective principale asigurarea frecvenţei regulate a şcolarilor, stimularea lor spre învăţătură, precum şi ajutorarea şcolii din punct de vedere gospodăresc.

Pentru ducerea la îndeplinire a acestor sarcini s'au format echipe de părinţi pe străzi. Alături de cadrele didactice, aceste echipe ţin o legătură permanentă cu părinţii.

Datorită în mare parte şi ajutorului părinţilor frecvenţa şcolară este acum de 100%. Deasemenea, prin contribuţia părinţilor s'au executat lucrări de zidărie în interiorul şcolii, s'a reparat mobilierul şi s'a amenajat un teren de volei.

In acest fel s'au realizat economii de circa 2500 lei.

★ ★ ★

Propaganda pedagogică în rândurile părinţilor

Pentru îndrumarea activităţii educative a părinţilor, colectivul didactic al şcolii medii de băieţi din Rădăuţi, călăuzit de experienţa rodnică a şcolii sovietice, a organizat o acţiune de propagandă pedagogică în rândurile părinţilor.

Astfel, s'au ţinut până acum conferinţele „Despre educaţia copiilor în spiritul cinstei şi adevărului", după broşura pedagogului sovietic Petrov, şi „Rolul autorităţii părinţilor asupra copiilor". Aceste conferinţe, care au fost ilustrate cu numeroase exemple concrete din viaţa elevilor la şcoală şi în familie, au trezit un interes viu în rândurile părinţilor. Aceştia şi-au manifestat dorinţa de a cunoaşte mai adânc şi de a aplica în practică metodele înaintate ale pedagogiei sovietice.

Munca obştească în raionul Brăila

Cu deosebit avânt răspund cadrele didactice din raionul Brăila sarcinilor care le revin în lupta pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, pentru răspândirea cunoştinţelor ştiinţifice. Îndrumaţi de organizaţiile de partid, învăţătorii şi profesorii din raionul Brăila depun o muncă stăruitoare pe tărâmul activităţii obşteşti.

Înainte vreme, pe timpurile regimului burghezo-moşieresc, pe teritoriul raionului Brăila existau mii şi mii de analfabeţi. În cursul acestui an şcolar au fost cuprinşi la cursurile de alfabetizare 2001 neştiutori de carte. La examenele care au avut loc recent, cursanţii au dovedit o bună pregătire, arătând astfel că învăţătorii din raion au dus o temeinică muncă de lămurire şi au predat cu conştiinciozitate lecţiile. La examenul de alfabetizare dela şcoala din comuna Movila Miresii au promovat 139 de cursanţi. Cursurile anului II de alfabetizare, care a funcţionat pe lângă şcoala din comuna Latinu, au fost promovate de toţi cei 101 cursanţi. Deasemenea, au fost promovaţi toţi cursanţii care au frecventat cursurile de alfabetizare din satul Corbu, din comuna Urleasca etc. Învăţătorii Ion Ursu şi Eraclia Ursu din satul Tepeş Vodă, fiind singurii învăţători ai şcolii, au predat fiecare la câte 34 de cursanţi. În comuna Cotul-Lung, învăţătorul Teodor Dumitriu, muncind organizat, a predat lecţii de bună calitate la 27 neştiutori de carte. În cursul acestui an, neştiinţa de carte va fi complect lichidată în multe din satele şi comunele raionului.

Căminele culturale din raionul Brăila au primit un sprijin preţios din partea învăţătorilor şi profesorilor. Învăţătorul Aurel Spiţă a organizat un cor cu 40 tineri ţărani muncitori din satul Tudor Vladimirescu. Un cor asemănător au organizat învăţătorii din comuna Măcsineni. În majoritatea comunelor, cadrele didactice au format echipe artistice în căror activitate au atras numeroşi ţărani muncitori, tineri şi vârstnici. Învăţătorii din comuna Movila Miresii au pregătit şi au prezentat cu un deosebit succes piesa de teatru „Recolta de aur". Echipe artistice bune au organizat şi colectivele didactice din comunele Scorţaru Vechi, Tudor Vladimirescu, Corbu, Tichileşti ş.a. Deasemenea, numeroşi sunt învăţătorii care activează ca bibliotecari ai căminelor culturale, conferenţiari etc.

O contribuţie de seamă aduc învăţătorii în munca de lămurire a ţăranilor muncitori, pentru crearea de noi gospodării agricole colective. Îndrumat de organizaţia de bază, învăţătorul Ioniţă Constantin din satul Corbeni a desfăşurat o intensă muncă de lămurire printre cele 30 de familii de ţărani muncitori care s'au unit într'o gospodărie agricolă colectivă. La fel au muncit cadrele didactice din comunele Gropeni, Vădeni, Chiscani ş.a.

În munca lor obştească, învăţătorii şi profesorii din raionul Brăila mobilizează ţăranii muncitori la lupta împotriva chiaburilor. Învăţătorii şi profesorii ajută ţăranilor muncitori să descopere şi să demaşte uneltirile chiaburilor, să împiedice actele de sabotaj ale acestor exploatatori ai oamenilor muncii.

Învăţătorii sprijină munca pentru asigurarea succesului însămânţărilor de primăvară. În cursul iernii, 20 de învăţători au predat lecţii în cadrul cercurilor agrotehnice care funcţionează pe lângă gospodăriile agricole colective din raion. Membrii gospodăriilor agricole colective „11 Iunie" din comuna Pitulaţi, „Dunărea" din comuna Gropeni, „7 Noembrie" din comuna Movila Miresii au ascultat de multe ori lecţiile teoretice şi practice ale învăţătorilor Stoica Stelian, Vasile Ţigău şi Adrian Mateescu, care le-au arătat metodele agrotehnice înaintate ce duc la o recoltă din ce în ce mai îmbelşugată. La cercurile agrotehnice învăţătorii au vorbit pe larg ţăranilor muncitori despre Hotărârea partidului şi guvernului asupra pregătirii şi desfăşurării companiei însămânţărilor.

Muncind cu însufleţire pe tărâm obştesc, învăţătorii şi profesorii din raionul Brăila sunt hotărîţi să contribue cu şi mai multă stăruinţă la ridicarea nivelului cultural al ţăranimii muncitoare — sarcină de frunte trasată cadrelor didactice de partidul şi guvernul ţării noastre.

Angajamentele au devenit fapte

Cadrele didactice, pionierii şi şcolarii dela şcoala elementară de 7 ani din Stănişeşti, regiunea Bârlad, şi-au înfăptuit angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Prin munca susţinută dusă de elevii şcolii, în frunte cu pionierii, îndrumaţi îndeaproape de instructorul superior, s'a amenajat în faţa şcolii un frumos parc cu ronduri de flori, în care s'au plantat şi 62 de pomi fructiferi. Prin mijlocul parcului s'a pavat cu piatră şi **cărămidă o alee care leagă şcoala cu strada.** Deasemenea, sub îndrumarea profesorului de ştiinţele naturii, pentru aplicarea în practică a cunoştinţelor căpătate la lecţii s'a amenajat în şcoală un lot şcolar.

Pentru buna pregătire şi desfăşurare a concursului „Spartachiada Satelor", cât şi pentru buna desfăşurare a orelor de cultură fizică şi sport, elevii au amenajat sub îndrumarea utemiştilor din sat un teren de sport cu o groapă de sărituri, o pistă, un teren de volei şi un teren de fotbal.

Pentru o recoltă îmbelşugată

Îndrumate de către organizaţia de bază, cadrele didactice din satele comunei Buda, raionul Zeletin, au desfăşurat o muncă stăruitoare de lămurire în rândurile ţăranilor muncitori pentru a-i mobiliza să participe la întrecerea patriotică în cinstea zilei de 1 Mai.

Cadrele didactice din satele Salahoru, Dănila şi Buda au dat un sprijin însemnat campaniei însămânţărilor de primăvară. Pentru a se putea urmări rezultatele întrecerii, învăţătorii au alcătuit la căminele culturale din sate grafice şi gazete de perete prin care au fost popularizaţi fruntaşii acestei campanii.

Ţăranii muncitori din satele Salahoru, Dănila şi Buda se găsesc în fruntea întrecerii patriotice.

În adunările săteşti, cadrele didactice au contribuit la demascarea uneltirilor chiaburilor care au încercat să saboteze buna desfăşurare a campaniei însămânţărilor de primăvară. Astfel, nu de mult, în faţa ţăranilor muncitori din satul Salahom a fost demascat de către învăţători chiaburul Ion Parfinie, care încerca să tărăgăneze munca pentru însămânţări.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

★

La şcoala elementară din comuna Blandiana, raionul Orăştie, regiunea Hunedoara, sprijinirea campaniei agricole de primăvară este deasemenea în centrul atenţiei cadrelor didactice.

Învăţătorii au dus o susţinută muncă de lămurire în rândurile părinţilor elevilor, popularizând întrecerile patriotice, care au ca obiectiv ridicarea calităţii şi îndeplinirea la timp a lucrărilor din campania agricolă de primăvară. În prezent, comuna Blandiana este fruntaşă pe raion în campania agricolă de primăvară.

Cercul tinerilor naturalişti

Cercul tinerilor naturalişti dela şcoala din comuna Şugag, regiunea Hunedoara, desfăşoară o activitate rodnică în vederea aplicării minimelor agrotehnice. Astfel, în cursul lunii Martie ei au amenajat o răsadniţă caldă. Într'o groapă adâncă de 0,50 m. au depozitat gunoi şi frunze adunate în platformă încă din toamnă. Au folosit, pentru acoperirea răsadniţei, câteva cercevele vechi, găsite în podul şcolii, cărora le-au pus geamuri. Au semănat apoi seminţe de roşii, ardei şi varză de vară.

Cercul tinerilor naturalişti a sprijinit secţia agricolă a sfatului popular prin numeroase probe de germinaţie făcute pentru a stabili puterea de încolţire a cerealelor. Pentru hibridările vegetative la pomii fructiferi s'au colectat altoaie de meri, peri, cireşi ş. a.

Membrii cercului urmăresc acum rezultatele experienţelor pe care le-au făcut în legătură cu iarovizarea seminţelor de secară şi grâu de toamnă, pentru a verifica şi practic cele învăţate.

În planul de lucru al cercului pentru lunile Mai şi Iunie s'au prevăzut experienţe în legătură cu hibridările vegetative la plantele ierboase.

T. NACHESCU
corespondent

Trăiască marea Uniune Sovietică — eliberatoarea ţării noastre, bastionul de neclintit al păcii, democraţiei şi socialismului!

Pentru sănătatea învăţătorului

In apropiere de Chiev, la Vorzel, sunt aşezate 3 case de odihnă ale C.C. al Sindicatului cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu din R.S.S. Ucraina. Aici, în fiecare an îşi petrec concediul învăţătorii şi profesorii din Ucraina. Cea de a patra casă de odihnă a C.C. al Sindicatului cadrelor didactice se află în munţii Carpaţi, lângă izvoarele termale din Usti Ciornaia. In prezent, în toate aceste case de odihnă se începe pregătirea pentru sezonul de vară.

In acest an, în localităţile balneo-climaterice şi în sanatorii vor fi trimişi pe contul asigurărilor sociale aproape 9 mii de învăţători şi profesori din Ucraina. La casele de odihnă vor pleca 17 mii de pedagogi.

La excursii vor participa 15 mii de pedagogi. Învăţătorii primesc foi de drum pentru a vizita Moscova, Leningradul, litoralul Mării Negre, Crimeea, Caucazul.

Se alocă mijloace speciale din fondurile asigurărilor sociale pentru studenţii şcolilor superioare pedagogice, care trebue să-şi îngrijească sănătatea. In casele de odihnă şi sanatorii vor pleca aproape 3 mii de studenţi dela şcolile superioare şi institutele pedagogice.

Călătorii turistice şi excursii

Comitetul republican al Sindicatului cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu al R.S.S. Letonia a elaborat planul de organizare a odihnei de vară a cadrelor didactice.

In timpul vacanţei, 25.000 de învăţători şi profesori vor participa la excursiile prin locurile istorice din ţară. Peste 1000 de pedagogi vor vizita locurile legate de viaţa şi activitatea lui I. V. Stalin, vor vizita satul Mihailovscoie unde a trăit şi a lucrat Puşchin, Muzeul Tolstoi din Iasnaia Poliana, vor călători pe drumul Voienno-Gruzinsc, vor vizita Crimeea şi alte localităţi.

Un mare număr de învăţători şi profesori şi-au exprimat dorinţa de a face excursii prin Republica Letonă, de a vizita Estonia şi Lituania. Aproape 14.000 de pedagogi vor cunoaşte monumentele din oraşul Riga, vor vizita marile întreprinderi şi noile construcţii ale oraşului, cele mai bune colhozuri şi sovhozuri din Letonia.

Grija pentru copiii pedagogilor

Organizaţiile sindicale din Ucraina se îngrijesc în mod activ de crearea tuturor condiţiilor pentru odihna copiilor cadrelor didactice. In anul trecut, numai în contul fondurilor asigurărilor sociale s'au odihnit în taberele de pionieri aproape 30 de mii de copii ai pedagogilor.

Anul acesta, Sindicatul cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu din R.S.S. Ucraina organizează 82 de tabere de pionieri, în care se vor odihni în timpul verii 29 de mii de copii. Un număr de 800 de elevi din clasele superioare vor fi trimişi la Chiev şi Odessa la bazele de excursii şi turism. Schimburi speciale de tabere de pionieri pentru elevii din clasele a VIII—IX-a se organizează în regiunile Dnepropetrovsc, Chiev, Odessa, Stalin şi Harcov.

Coordonarea activităţii ştiinţifice

La Institutul Pedagogic Regional din Moscova, a avut loc conferinţa ştiinţifică a profesorilor şi conferenţiarilor care activează în domeniul aplicării ultraacusticei şi a fizicei moleculare.

Conferinţa profesorilor şi conferenţiarilor care lucrează în domeniul ultraacusticei a pus bazele unei acţiuni de mare importanţă. La conferinţă, au luat parte reprezentanţii Institutelor pedagogice din Moscova, Kalinin, Iaroslavl şi Kursk, ai şcolilor pedagogice din Novocercassc, ai Universităţii de Stat din Moscova, ai Universităţii de Stat din Leningrad, ai Laboratorului de acustică al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi ai altor instituţii ştiinţifice.

Participanţii la conferinţă au desbătut 11 referate, care au provocat vii discuţii.

Conferinţa a fost convocată din iniţiativa Comisiunii Ştiinţifice de Fizică de pe lângă Ministerul Invăţământului al R.S.F.S.R. Ea a ajutat oamenilor de ştiinţă să-şi analizeze în mod critic cercetările lor, să facă bilanţul activităţii ştiinţifice în ansamblu şi să stabilească între ei o legătură creatoare.

Spre continua înflorire a culturii socialiste

In strânsă, indestructibilă unitate cu Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic întâmpină popoarele Uniunii Sovietice ziua de 1 Mai. Sub conducerea Partidului Comunist, oamenii sovietici luptă cu abnegaţie pentru construirea comunismului. Pe baza succeselor obţinute, în toate ramurile economiei socialiste se ridică necontenit nivelul vieţii materiale şi culturale a poporului sovietic.

Revoluţia Socialistă a pus în slujba poporului toate bunurile ştiinţei şi tehnicii, toate cuceririle culturii. In Uniunea Sovietică s'a desăvârşit o grandioasă revoluţie culturală. Pe terenul rodnic al socialismului a înflorit cultura tuturor popoarelor Uniunii Sovietice — o cultură socialistă în conţinut şi naţională în formă.

In U.R.S.S., construcţia culturală este o parte integrantă a marii opere de construire a comunismului, Statul sovietic rezolvă cu succes o sarcină istorică — aceea de a face din toţi muncitorii şi din toţi ţăranii, oameni culţi şi instruiţi. Partidul Comunist, îndrumând mersul societăţii sovietice spre comunism, face tot ceea ce este necesar pentru a crea un belşug de cultură spirituală în Uniunea Sovietică.

Cel de al XIX-lea Congres al partidului a arătat necesitatea desvoltării culturii sovietice, necesitatea îmbunătăţirii muncii în domeniul învăţământului public şi al ocrotirii sănătăţii, necesitatea unei griji necontenite pentru desvoltarea mai departe a literaturii şi artei sovietice. Şi pe viitor trebue să se desvolte în mase înalta conştiinţă a îndatoririi obşteşti. Oamenii muncii trebue educaţi şi de acum înainte în spiritul patriotismului sovietic şi al prieteniei între popoare, în spiritul grijii pentru interesele statului. Trebue desvoltate necontenit cele mai bune calităţi ale oamenilor sovietici — încrederea în victoria cauzei noastre, hotărîrea şi priceperea de a înlătura orice greutăţi.

Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic şi-au manifestat din nou uriaşa atenţie faţă de desvoltarea tuturor ramurilor culturii prin crearea Ministerului Culturii al U.R.S.S. Această măsură are ca scop să asigure o conducere de înaltă calificare a construcţiei culturale, îndeplinirea cu mai mult succes a sarcinilor cultural-educative care stau în faţa Statului Sovietic.

Cultura Sovietică este cea mai înaintată cultură din lume. Ea este pătrunsă de măreţele idei ale marxism-leninismului, ideile prieteniei între popoare, ale atitudinii socialiste a oamenilor unul faţă de altul, ale respectului faţă de oamenii muncii, ale urii împotriva oricărei asupriri. Oamenii culturii sovietice participă activ la lupta întregului popor pentru construirea comunismului.

Poporul Sovietic se mândreşte cu realizările ştiinţei sale înaintate, care ajută prin descoperirile sale la cunoaşterea mai deplină şi la folosirea mai intensă a bogăţiei şi a forţelor naturii pentru binele omului. In anii de după război, savanţii sovietici au rezolvat cu succes multe probleme ştiinţifice de o mare însemnătate social-economică. Gândirea creatoare a oamenilor ştiinţei sovietice îmbogăţeşte Patria Sovietică cu descoperiri şi invenţii de excepţională importanţă, care fac să se desvolte necontenit progresul tehnic în toate ramurile economiei naţionale şi contribue la îndeplinirea şi depăşirea celui de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S.

Ţinând seama de importanţa mereu crescândă a ştiinţei în viaţa societăţii sovietice, Partidul Comunist se îngrijeşte neîntrerupt de desvoltarea ei. Oamenii de ştiinţă sovietici au toate posibilităţile pentru a îndeplini sarcina pe care le-a trasat-o Congresul al XIX-lea al partidului, aceea de a desvolta mai departe ştiinţa sovietică înaintată, pentru a ocupa primul loc în cadrul ştiinţei mondiale. Oamenii ştiinţei sovietice au primit cu un deosebit elan cuvintele chemărilor de 1 Mai ale C.C. al P.C.U.S.

— Oameni ai muncii din institutele ştiinţifice şi din şcolile superioare! Duceţi înainte ştiinţa sovietică! Desfăşuraţi cu mai multă îndrăsneală critica lipsurilor în munca ştiinţifică! Intăriţi legătura dintre ştiinţă şi producţie, îmbunătăţiţi şi lărgiţi pregătirea de cadre de specialişti pentru economia naţională!

O parte deosebit de însemnată, inseparabilă, a culturii sovietice, o constitue literatura şi arta. Acestea reprezintă un mijloc puternic de educare a oamenilor muncii în spiritul comunismului, în spiritul patriotismului sovietic şi al internaţionalismului proletar. In Uniunea Sovietică s'au înregistrat mari succese în desvoltarea literaturii, a artei plastice, a teatrului şi cinematografului. Datoria patriotică a oamenilor literaturii şi artei sovietice este de a înlătura lipsurile care mai există în munca de creaţie, de a ridica rolul literaturii şi artei în opera de educare comunistă a oamenilor muncii.

Comitetul Central al P.C.U.S. arată, în chemările de 1 Mai:

— Oameni ai muncii de pe tărâmul literaturii şi artei! Ridicaţi nivelul ideologic şi artistic al creaţiei voastre! Creaţi opere demne de marele nostru popor!

Sarcina scriitorilor, a pictorilor, a compozitorilor, a cineaştilor sovietici este de a studia cât mai adânc viaţa societăţii sovietice, de a descoperi înaltele calităţi morale şi trăsăturile pozitive tipice ale caracterului omului simplu, de a crea în mod viu chipul lui artistic, de a combate fără cruţare minciuna şi putrefacţia în operele literare şi artistice.

Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic se îngrijesc neîntrerupt de continua desvoltare a învăţământului public. Numărul celor care învaţă în U.R.S.S. se ridică în prezent la 57 de milioane. Numai în anii de după război s'au construit 23.500 şcoli. Fondurile alocate pentru învăţământ cresc din an în an. Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal prevăd trecerea, în cursul acestui cincinal şi al celui următor, la învăţământul mediu general de zece ani în toate oraşele şi satele din U.R.S.S. In acest plan cincinal se prevede deasemenea trecerea la realizarea învăţământului politehnic în şcoala medie şi luarea măsurilor necesare pentru trecerea la învăţământul politehnic general.

Poporul sovietic apreciază deosebit de mult activitatea oamenilor muncii din învăţământ, care îndeplinesc un rol nobil şi plin de răspundere în cadrul construcţiei comuniste. In rândurile cadrelor didactice au găsit un puternic ecou cuvintele chemării C.C. al P.C.U.S.:

— Oameni ai muncii din învăţământul public! Imbunătăţiţi calitatea muncii de educaţie şi de învăţământ în şcoală, înarmaţi pe elevi cu cunoştinţe asupra bazelor ştiinţei! Creşteţi cetăţeni culţi şi instruiţi ai societăţii socialiste, constructori activi ai comunismului!

In Ţara Sovietică, cel mai preţios capital sunt oamenii. Partidul şi Guvernul au manifestat şi manifestă necontenit o mare grijă pentru ocrotirea sănătăţii oamenilor muncii.

— Oameni ai muncii pe tărâmul medicinei! Imbunătăţiţi şi dezvoltaţi ocrotirea sănătăţii populaţiei, ridicaţi nivelul muncii instituţiilor terapeutice şi sanitare! Aplicaţi în practică cuceririle ştiinţei medicale!

Interesele construcţiei comuniste cer ca organele locale de partid să ridice necontenit nivelul îndrumării tuturor sectoarelor culturale, să pătrundă mai adânc în activitatea instituţiilor ştiinţifice şi a organizaţiilor de creaţie, a şcolilor şi a institutelor, să îmbunătăţească educaţia ideologică-politică a intelectualilor, să dezvolte critica şi autocritica asupra lipsurilor în muncă.

In uriaşul avânt al construcţiei culturale din U.R.S.S., în înflorirea culturii sovietice se reflectă puternic măreaţa forţă a orânduirii sovietice sociale şi de stat, a ideologiei socialiste a cărei bază de neclintit o formează marxism-leninismul. Cultura sovietică ţine sus steagul păcii şi al prieteniei între popoare, având o influenţă binefăcătoare asupra creării noii culturi în ţările de democraţie populară, asupra dezvoltării spirituale a întregii omeniri.

Inarmaţi cu Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist şi mergând sub încercata lui conducere, oamenii culturii sovietice, împreună cu întreg poporul sovietic, îşi mobilizează toate forţele şi energia creatoare în lupta pentru traducerea în viaţă a politicii Partidului şi Guvernului, pentru triumful marii cauze a lui Lenin-Stalin.

(Articol de fond din PRAVDA Nr. 116, 1953).

Ştiri şi fapte

In ultimii 30 de ani, în republicile Uniunii Sovietice au fost construite aproximativ 90 de mii de şcoli bine utilate, dintre care aproape două treimi în republicile unionale şi autonome. Numai în anii de după război au fost construite 23.500 şcoli.

★

Ţesătoarea Lidia Isaenco, dela fabrica de filatură şi ţesătorie din Drezna, şi-a propus să absolve şcoala superioară. Fără a eşi din producţie ea a studiat la şcoala serală a tineretului muncitoresc, apoi s'a înscris la institutul textil. De curând, L. Isaenco s'a întors la fabrică cu diplomă de inginer. Numai în anii celui de al patrulea cincinal au absolvit cursurile şcolii superioare 380 de fii ai textiliştilor din oraşelul Drezna.

★

Numai în anul 1952 în taberele de pionieri, în vilele din împrejurimile oraşelor şi în alte instituţii pentru copii s'au odihnit 5 milioane de copii, din care 2.700 în taberele de pionieri ale sindicatelor. Acest număr este de două ori şi ceva mai mare decât cel din anul 1940.

★

La începutul anului 1923, din oraşul Karşi, pe drumul umblat numai de cămile şi cai, a fost transportat în Diuşambe un nepreţuit dar al poporului rus — trei mii de cărţi. Din ele s'a format prima bibliotecă din Tadjikistan. Astăzi, în republică nu există şcoală, sat sau aşezare care să nu aibă o bibliotecă.

Reprezentanţi a peste cincizeci de naţionalităţi din Uniunea Sovietică învaţă în toate facultăţile Universităţii de stat „Lomonosov" din Moscova.

In cliseu: *(dela stânga la dreapta): moldoveanul Mihail Gumenâi, kazaha Venera Dauletculova, azerbaidjana Tamara Safarova, rusul Vladimir Tetiuşev, lituaniana Hedre Karujaitė, tacutul Kim Govorov, georgiana Natelha Lomdjaria şi armeanca Leili Haciatrian.*

Ştiri şi fapte

In anul 1939, în R.S.S. Azerbaidjan existau 12.143 de specialişti cu studii superioare. In prezent, numărul lor este de 36.373.

★

După război, la fiecare întreprindere din Leningrad poţi întâlni muncitori care învaţă la şcolile medii tehnice fără a-şi întrerupe munca în producţie. Numeroase şcoli medii tehnice au fost înfiinţate direct pe lângă uzinele mari. Numai la şcoala medie tehnică de construcţii de maşini de pe lângă uzina metalurgică „Stalin" învaţă peste 600 de oameni, dintre care 400 fără a-şi întrerupe munca în producţie.

In anii de după război, numărul celor care învaţă la şcolile medii tehnice din Leningrad s'a dublat.

★

Institutul agricol din Dniepropetrovsc a dat o nouă promoţie de tineri specialişti care au urmat studii superioare fără a-şi întrerupe munca în producţie.

Colhoznicul I. Basinschi, din artelul agricol „Caganovici", raionul Chievo-Sviatoşinsc, a obţinut diploma de zootehnician. N. Somov, şeful unei brigăzi de câmp din sovhozul „Novîi Donbas", regiunea Stalino, brigadierul A. Petrenco, dela staţiunea de selecţionare a zarzavaturilor şi plantelor de bostănărie din Dniepropetrovsc şi mulţi alţii au obţinut diplome de agronom.

Scrisorile elevilor

Ca deobicei, Anna Grigorievna Taran după lecţii nu se grăbeşte să plece spre casă. Aşezată comod pe divanul din cancelarie, ea deschide caetul unui elev.

In decursul celor 40 de ani de muncă la şcoala de 7 ani din Novoiasensc, prin mâinile ei au trecut zeci de mii de caiete. Ea s'a obişnuit cu aceste litere încă nesigure, s'a obişnuit să vadă în succesele copiilor o mică părticică din munca ei. Aproape 3 mii de tineri băeţi şi fete a educat Anna Grigorievna. Elevii săi mai mari au devenit medici, piloţi, ingineri, marinari, preşedinţi de colhozuri, combaineri. Acum Anna Grigorievna îi învaţă pe nepoţii lor.

Anna Grigorievna nu pierde legăturile cu foştii săi elevi din care mulţi au devenit deasemenea pedagogi.

„Eu vă sunt nesfârşit de recunoscătoare — îi scrie Claudia Holod, învăţătoare la şcoala din Novo-Scerbinovsc — pentru atenţia şi grija pe care aţi manifestat-o faţă de mine în copilărie, în cele mai grele zile ale vieţii mele. Eu îmi amintesc totul şi învăţ dela Dvs. să-mi iubesc munca".

„...Să te gândeşti numai, câţi oameni buni aţi educat Dvs. în anii îndelungaţi de muncă în şcoală — scrie o altă elevă Anii Paşco. Câţi cetăţeni sovietici îşi amintesc de Dvs. în toate colţişoarele Patriei noastre... Iertaţi-mă pentru toate strengăriile şi năzbâtiile pe care le-am făcut în copilărie la şcoală...".

Invăţătoarea păstrează cu grijă aceste scrisori care îi dau atâta satisfacţie, atâta bucurie.

Cu ajutorul institutelor

Scolile superioare din Harcov acordă un ajutor eficient şcolilor din oraş şi regiune în politehnizarea procesului de învăţământ. Universitatea, Institutul politehnic, Institutul agricol, Institutul de ingineri-constructori şi altele au pus la dispoziţia şcolarilor laboratoarele şi atelierele lor. Pentru elevii din clasele a IX—X-a profesorii organizează lecţii de popularizare a ştiinţei din diferitele capitole de fizică, chimie şi astronomie, cu demonstraţii practice. Studenţii din cursul superior conduc cercurile din şcoli.

La şcoala medie nr. 105, asistenţii Institutului de drumuri şi şosele au organizat cercuri de fizică, de automobilism. Sub îndrumarea lor, tinerii fizicieni au confecţionat material didactic—modele de electromotoare, aparate de radio simple. Când s'a studiat la lecţiile de fizică tema „Motorul cu combustie internă", elevii au vizitat atelierele institutului, unde au făcut cunoştinţă cu construcţia diferitelor tipuri de motoare. In laboratoarele institutului, ei au studiat tehnologia obţinerii petrolului şi au ascultat o lecţie cu tema „Petrolul şi producţia lui".

In R. S. S. Gruzină

Pe teritoriul R.S.S. Gruzină sunt multe raioane şi sate în care la un loc cu populaţia gruzină băştinaşă trăesc ruşi, azerbaidjani şi armeni. In aceste raioane sunt create şcoli unde copiii de orice naţionalitate învaţă în limba maternă. Din numărul total de 4.216 şcoli din republică, în 900 de şcoli predarea se face în limbile rusă, armeană şi azerbaidjană.

Colegiul Ministerului Invăţământului al R.S.S. Gruzină a desbătut problema calităţii predării în raionul Treti-Ţcaro, unde în sate există şcoli gruzine, armene, ruse şi azerbaidjane. Referatul a fost citit de către tov. Kikvadze, inspector al ministerului şi conducătorul brigăzii de inspectori care au controlat şcolile din Treti-Ţcaro. Arătând condiţiile specifice de muncă în raion, tov. Kikvadze a spus că în toate satele acestui raion şcolile sunt înconjurate de grija şi atenţia sovietelor locale şi a opiniei publice colhoznice.

La şedinţa colegiului a luat cuvântul ministrul învăţământului din R.S.S. Gruzină, tov. Cupradze. Ministrul a arătat că cea mai importantă sarcină a organelor învăţământului public este ridicarea responsabilităţii conducătorilor de şcoli pentru starea procesului instructiv-educativ. Trebue să ne străduim ca directorii de şcoli să aibă o atitudine de înaltă exigenţă faţă de ei înşişi şi faţă de cadrele didactice, să mobilizeze colectivul pedagogic la activitate creatoare. Datoria organelor învăţământului public este de a intensifica munca ideologică în mijlocul cadrelor didactice, de a ajuta prin toate mijloacele pedagogilor să-şi lărgească orizontul cultural general, să-şi ridice nivelul profesional.

„Brigada de şoc" a mişcării revoluţionare şi muncitoreşti mondiale

„Toate operele tovarăşului Stalin constitue o contribuţie nemuritoare la marxism... Cuvântarea sa la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este un testament preţios pentru comuniştii din toate ţările lumii".

MAO ŢZE-DUN

P. Condratiev

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice va rămâne pentru totdeauna în memoria oamenilor sovietici ca unul dintre cele mai importante jaloane în viaţa Patriei socialiste. Dar este cu deosebire de neuitat ziua când la tribuna Congresului s'a urcat tovarăşul Stalin. El a vorbit despre partidul comunist, despre lupta lui pentru pace, despre viitorul luminos al popoarelor, despre marea însemnătate a acestei lupte pentru întreaga omenire muncitoare.

Tovarăşul Stalin a spus: „După ce Partidul nostru a luat puterea în 1917 şi după ce Partidul a luat măsuri reale pentru lichidarea asupririi capitaliste şi moşiereşti, reprezentanţii partidelor frăţeşti, admirând curajul şi succesele partidului nostru, i-au dat titlul de „brigadă de şoc" a mişcării revoluţionare şi muncitoreşti mondiale". Cu un sentiment de mare mândrie privesc oamenii sovietici glorioasul şi eroicul drum parcurs de partidul lui Lenin şi Stalin, de partidul care în prezent construieşte comunismul, exercitând o influenţă puternică asupra lumii întregi.

1.

La sfârşitul secolului al XIX-lea şi la începutul secolului al XX-lea capitalismul a intrat în ultimul stadiu al desvoltării sale, când, după cum arată tovarăşul Stalin, contradicţiile capitalismului au atins punctul culminant, când revoluţia proletară a devenit direct o chestiune de practică, iar vechea perioadă de pregătire a clasei muncitoare pentru revoluţie a fost depăşită, făcând loc unei noi epoci — epoca asaltului direct împotriva capitalismului, epoca imperialismului şi a revoluţiilor proletare. Dar puteau oare să-i ducă pe muncitori la asaltul împotriva capitalismului partidele Internaţionalei a II-a, partidele social-democrate din Apus? Nu, ele nu puteau face acest lucru. Transformându-se din partide ale revoluţiei proletare în partide ale reformelor sociale, ele s'au speriat de furtuna revoluţionară care se apropia şi au mers pe calea trădării intereselor fundamentale ale clasei muncitoare.

Muncitorii puteau fi conduşi spre revoluţie numai de un partid de **tip nou**, care să fie intransigent faţă de oportunişti şi revoluţionar faţă de burghezie, strâns unit şi monolit, un partid al revoluţiei sociale, un partid al dictaturii proletariatului. Acest partid s'a născut şi s'a desvoltat în Rusia, unde s'a mutat la începutul secolului al XX-lea centrul mişcării revoluţionare mondiale.

Rusia a fost leagănul **leninismului** — marxismul epocii imperialismului şi al revoluţiilor proletare. Lenin a zdrobit dogmele Internaţionalei a II-a care încătuşau energia revoluţionară a maselor. Din punctul de vedere al acestor dogme muncitorii nu îndrăsnesc să pornească revoluţia dacă ei nu constitue majoritatea populaţiei, dacă nu sunt suficient de culţi, n'au cadrele lor proprii pentru conducerea ţării. In opoziţie cu oportuniştii, V. I. Lenin a apărat şi a desvoltat teza marxistă cu privire la faptul că baza economică a revoluţiei sociale este neconcordanţa relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie. El a dovedit că revoluţia este posibilă şi într'o ţară înapoiată din punct de vedere industrial, dacă acolo există această neconcordanţă şi există o forţă revoluţionară capabilă să învingă rezistenţa claselor vital interesate în menţinerea vechii economii.

In Rusia aceste condiţiuni existau. Marele merit al lui Lenin şi Stalin constă în faptul că ei au descoperit şi au închegat forţa necesară pentru săvârşirea revoluţiei sub forma alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. Pentru deslănţuirea energiei revoluţionare a muncitorilor şi ţăranilor ruşi a avut o importanţă uriaşă teoria posibilităţii victoriei revoluţiei sociale într'o singură ţară, teorie creată şi fundamentată din toate punctele de vedere de V. I. Lenin.

Inarmaţi cu teoria revoluţionară, comuniştii ruşi au dus pe muncitori la asaltul împotriva autocraţiei, iar apoi şi împotriva capitalismului.

★

Când imperialiştii anglo-americani şi germani au deslănţuit primul război mondial, comuniştii ruşi n'au făcut de ruşine înaltul titlu al partidului lor revoluţionar. In opoziţie cu partidele Internaţionalei a II-a, care au trădat interesele clasei muncitoare şi au trecut în slujba organizatorilor războiului, partidul leniniştilor şi-a ridicat glasul lui pentru pace, pentru răsturnarea guvernelor imperialiste. Situaţia revoluţionară provocată de război a fost folosită de comuniştii ruşi pentru a răsturna autocraţia şi a ridica masele la asaltul hotărîtor împotriva capitalismului. In perioada ţarismului, după cum arăta tovarăşul Stalin în cuvântarea sa rostită la Congresul al XIX-lea al Partidului, când până şi cea mai mică mişcare înainte era declarată cea mai gravă crimă, comuniştii ruşi au rezistat, nu s'au speriat de greutăţi şi au obţinut victoria.

Infăptuind Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, comuniştii ruşi au făcut cea mai mare cotitură în istoria întregii omeniri. Numai după Octombrie 1917 a apărut adevărata perspectivă a păcii, perspectiva prieteniei între popoare. Partidul lui Lenin şi Stalin a arătat în mod convingător, prin întreaga sa politică ulterioară, că pentru a înlătura cu totul războaiele, trebue lichidat capitalismul care le generează.

Ca rezultat al revoluţiei au fost sfărâmate lanţurile grele care încătuşau desvoltarea industriei, agriculturii, ştiinţei şi culturii. „Bazându-se pe legea economică a concordanţei obligatorii a relaţiilor de producţie cu caracterul forţelor de producţie — arată I. V. Stalin în opera sa „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — Puterea Sovietică a socializat mijloacele de producţie, le-a făcut proprietate a întregului popor şi în felul acesta a desfiinţat sistemul exploatării, a creat formele socialiste de economie". Creînd noua economie socialistă, partidul şi-a îndreptat toate eforturile în spre asigurarea desvoltării rapide a forţelor de producţie ale ţării. De abia s'au liniştit luptele de pe fronturile războiului civil, când prin geniul lui Lenin a fost creat primul plan de electrificare al Rusiei. Primul plan cincinal, adoptat în 1929 la Conferinţa a XVI-a a partidului, a pus baza unei desvoltări impetuoase a producţiei în U.R.S.S. aşa cum n'a cunoscut-o nicio altă ţară. Cincinalele staliniste au sfărâmat noua încercare a imperialiştilor de a nimici Uniunea Sovietică prin forţa armelor. După cum a arătat tovarăşul G. M. Malencov în Raportul ţinut la Congresul al XIX-lea al partidului, partidul, ca forţă conducătoare şi îndrumătoare a societăţii sovietice, a asigurat pregătirea din timp a ţării pentru apărarea activă, a îndreptat toate eforturile poporului spre zdrobirea duşmanului în anii războiului şi spre asigurarea unui nou avânt puternic al economiei naţionale în perioada de după război.

In cei 35 de ani de activitate a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ca partid conducător, în desvoltarea forţelor de producţie ale Uniunii Sovietice s'a produs un asemenea salt gigantic, încât ritmul de desvoltare chiar a unei ţări capitaliste atât de desvoltate ca America pare infim de mic. Dacă în acest timp producţia industrială a S.U.A. s'a mărit, mai ales pe seama cursei înarmărilor, numai de 2,6 ori, iar industria altor ţări capitaliste aproape că bate pasul pe loc, producţia industrială a U.R.S.S. s'a mărit în anii Puterii Sovietice de 39 de ori. In anul 1952, în Uniunea Sovietică s'au produs 35 milioane de tone oţel şi 47 milioane de tone de petrol, s'a obţinut o recoltă fără precedent în istoria U.R.S.S. fiind recoltate 8 miliarde puduri de cereale. Uniunea Sovietică a ocupat primul loc din lume în ceeace priveşte producţia de grâu. Anul trecut a intrat în funcţiune Canalul navigabil Volga-Don „V. I. Lenin" — prima construcţie a comunismului. Construcţia culturală a căpătat în U.R.S.S. o amploare fără precedent în istoria vreunei alte ţări: numărul total al elevilor se cifrează în prezent în U.R.S.S. la 57 milioane (în Rusia ţaristă, în 1914, învăţau numai 8 milioane de elevi). Numai în şcolile superioare studiază astăzi 1.400.000 de studenţi (de 1,5 ori mai mult decât în toate ţările capitaliste din Europa).

Comuniştii ruşi au arătat în fapt cum trebue transformată lumea, bazându-se pe cunoaşterea legilor obiective de desvoltare a societăţii.

2.

Lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru socialism a avut cea mai mare importanţă pentru mişcarea revoluţionară mondială. Numai leaderii social-democraţi vânduţi din Apus şi cozile lor de topor troţkisto-zinovieviste din Rusia au putut învinui pe leniniştii de limitare naţională pentrucă aceştia au luat puterea în mâinile lor în lipsa revoluţiei proletare în Apus, pentrucă ei s'au hotărît să construiască socialismul într'o singură ţară. Cu totul altfel au apreciat activitatea P.C.U.S. muncitorii revoluţionari din toate ţările dându-i titlul de „brigadă de şoc". „Prin aceasta — arată I. V. Stalin — ei îşi exprimau speranţa că succesele „brigăzii de şoc" vor uşura situaţia popoarelor care lâncezesc sub jugul capitalismului. Şi speranţele prietenilor noştri au fost îndreptăţite. In lucrarea sa „Stângismul, boala copilăriei comunismului" V. I. Lenin arată uriaşa importanţă internaţională a experienţei revoluţionare a comuniştilor ruşi: „In actualul moment istoric situaţia e de aşa natură, încât exemplul rus prezintă **tuturor** ţărilor câteva aspecte cu totul esenţiale ale viitorului lor inevitabil şi apropiat". Şi tovarăşul Stalin a arătat de repetate ori unitatea şi caracterul indisolubil al sarcinilor naţionale şi internaţionale ale clasei muncitoare din U.R.S.S. Răspunzând reproşurilor troţkiste despre „separatismul naţional", tovarăşul Stalin spunea că a privi ardoarea şi pasiunea în lupta proletarilor din U.R.S.S. pe frontul construcţiei socialiste ca un simptom „al separatismului naţional" şi al „limitării naţionale" înseamnă a-ţi pierde minţile sau a cădea în copilărie. Istoria a confirmat în mod strălucit justeţea acestor indicaţii ale lui Lenin şi Stalin.

Un mare merit al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în faţa mişcării revoluţionare mondiale este faptul că el, înfăptuind revoluţia şi construind socialismul, a dat o lovitură hotărîtoare neîncrederii social-democrate în forţele clasei muncitoare, în capacitatea ei de a construi o orânduire socială nouă, mai bună, în capacitatea lui de a conduce ţara fără capitalişti. Proletariatul din toate ţările găseşte în succesele Uniunii Sovietice un nou argument pentru revoluţia împotriva burgheziei din întreaga lume. S'au năruit speranţele capitaliştilor cu privire la prăbuşirea colectivizării agriculturii în U.R.S.S. Orânduirea colhoznică din Uniunea Sovietică constitue o dovadă strălucită a faptului că ţărănimea poate merge cu succes pe calea socialismului.

In lucrarea sa „Caracterul internaţional al Revoluţiei din Octombrie", I. V. Stalin a arătat că Uniunea Sovietică a devenit acel for **mondial** deschis, de unde pot fi arătate şi **materializate** năzuinţele şi străduinţele clase-

Înflorește școala în Republica Populară Română

Invățători și învățătoare, profesori și profesoare! Ridicați calitatea muncii didactice și educative în școală! Educați tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului!

In toate școlile noastre, organizațiile de pionieri, a căror activitate constitue un sprijin de nădejde al învățătorilor și profesorilor, antrenează pe pionieri și școlari în obținerea unor cât mai bune rezultate la învățătură și disciplină. Unitățile și detașamentele pionierești organizează în acelaș timp o bogată activitate extrașcolară. Cercurile de elevi pe materii, adunările cu temă, excursiile, contribue la îmbogățirea cunoștințelor pionierilor și școlarilor, fac să crească dragostea lor pentru patrie. Minunatele daruri făcute de partid copiilor țării — palatele și casele pionierilor, cu numeroasele lor cercuri științifice, tehnice, literare, sportive contribue și ele în mod activ la educarea multilaterală a elevilor, la pregătirea viitorilor tehnicieni, ingineri, oameni de știință și de artă, care vor duce mai departe măreața operă de făurire a socialismului.

In clișeu: *Un grup de pionieri, fii ai minerilor din Valea Jiului, în minunatul parc al palatului pionierilor din Petroșani.*

Luminoasă, plină de viață clocotitoare este pentru oamenii muncii de pe întreg pământul prima zi de Mai — sărbătoarea muncii și a păcii. In această zi, când întreaga natură se trezește la viață, proletariatul luptător își trece în revistă victoriile, își arată dârz hotărîrea de a le înmulți necontenit, de a lupta tot mai unit pentru fericirea întregii omeniri.

Cu un deosebit avânt, cu entuziasm nestăvilit sărbătoresc ziua de 1 Mai popoarele libere din lagărul păcii și socialismului. In Țara Socialismului victorios, în țările democrat-populare, oamenii își privesc cu întemeiată mândrie succesele dobândite în lupta pentru socialism și comunism, își manifestă voința neclintită de a duce mereu mai departe această luptă, sub steagul nebiruit al partidelor comuniste și muncitorești.

Poporul muncitor din Republica Populară Română întâmpină ziua de 1 Mai 1953 cu conștiința — plină de bucurie — a faptului că și în acest an a crescut, s'a ridicat cu o treaptă mai sus întreaga construcție economică a Patriei. S'au înmulțit uzinele, șantierele, gospodăriile colective și întovărășirile țăranilor muncitori. Iar alături de acestea au înflorit și mai mult cultura, învățământul.

Ritmul rapid de desvoltare a școlii noastre este arătat de cifre grăitoare. Peste 1.100.000 de neștiutori de carte au absolvit cursurile de alfabetizare în anii 1946—1952. Se desfășoară cu tot mai multă hotărîre lupta pentru înlăturarea plăgii rușinoase a analfabetismului, care la sfârșitul primului plan cincinal va dispare cu desăvârșire. Crește mereu numărul căminelor create pe lângă întreprinderi și al căminelor sezoniere organizate la sate pentru copiii de vârstă preșcolară. Datorită acestor cămine, un număr tot mai mare de femei muncitoare își pot desfășura liniștite munca, întărind contribuția lor la construirea socialismului în patria noastră.

A început și se desfășoară cu succes lupta pentru asigurarea învățământului general obligatoriu în școlile elementare, pentru cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară în școală. Numărul elevilor din clasele a V-VII-a și a VIII-XI-a, a crescut în proporție de circa 400% în anul școlar 1952-1953 față de anul școlar 1938-1939, iar numărul total al copiilor și tinerilor care învață în școlile elementare și medii, tehnice și profesionale, în universități și alte instituții de învățământ superior a ajuns în acest an școlar, la aproape 2.400.000. O mare parte dintre aceștia învață pe socoteala statului.

Pentru minoritățile naționale, datorită înțeleptei politici naționale leninist-staliniste a partidului, s'au creat peste 3.000 de unități de învățământ preșcolar, elementar și mediu, în care se predă în 15 limbi unui număr de aproape 300.000 de copii din sânul minorităților naționale.

Mai mult de 70% din învățătorii și profesorii care predau în acest an școlar în școlile noastre au urmat cursurile de perfecționare a cadrelor didactice, ridicându-și calificarea, însușindu-și minunata experiență a școlii sovietice, înarmându-se în lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze în învățământ.

Intre anii 1948—1951 s'au tipărit și s'au trimis în toate școlile țării aproape 28.000.000 de manuale în limba română și în limbile minorităților naționale, iar în acest an se editează încă 11.500.000 de manuale.

Toate acestea dovedesc, fără putință de tăgadă, că în țara noastră în drum spre socialism se obțin victorii tot mai mari în lupta pentru satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii.

Aceste victorii sunt, în acelaș timp, cea mai vie dovadă a imensei superiorități a sistemului nostru față de sistemul capitalist, în care învățământul, cultura decad tot mai mult, frânându-se orice avânt al maselor spre știință.

Insuflețiți de minunatele victorii obținute până acum, oamenii muncii din învățământ, alături de întreg poporul muncitor din țara noastră și de toate popoarele iubitoare de pace ale lumii, își afirmă cu nestăvilit elan hotărîrea de a contribui cu toată energia, cu toate cunoștințele lor la lupta pentru triumful primăverii lumii — comunismul.

Studiind cu perseverență metodicile sovietice, însușindu-și zi de zi minunata experiență a învățătorilor și profesorilor sovietici, cât și experiența profesorilor și învățătorilor fruntași din țara noastră, cadrele didactice își desăvârșesc măestria pedagogică, luptă cu tot mai multă hotărîre împotriva deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei, folosesc metode mereu mai bune în munca de instruire și educare a tinerei generații de constructori ai socialismului.

Cabinetele pedagogice regionale înființate anul acesta au sarcina de a răspândi în rândurile cadrelor didactice minunata experiență sovietică, de a le ajuta să studieze și să extindă experiența bună a școlilor noastre. In cadrul lor se țin lecții, conferințe și referate, se dau consultații privind problemele esențiale ale muncii instructiv-educative.

In clișeu: *Secția de geografie a cabinetului pedagogic din București.*

11.500.000 de manuale vor primi școlile noastre numai în acest an școlar. Elaborate după exemplul manualelor sovietice, noile manuale din școlile noastre sunt un neprețuit ajutor în munca învățătorilor și profesorilor pentru realizarea unui învățământ științific, strâns legat de viață, de practica construirii socialismului.

Ca o expresie a justei politici naționale pe care o duc partidul și statul nostru, se editează în țara noastră, împreună cu manualele în limba română, manuale în numeroase limbi ale minorităților naționale. Aceste manuale dau copiilor din rândurile minorităților naționale posibilitatea să studieze toate materiile în limba lor maternă.

Cadrele didactice și elevii folosesc cu drag aceste noi manuale, care apar cu un conținut tot mai bogat și în condiții tehnice din ce în ce mai bune.

In clișeu: *O parte din manualele în limba română și în limbile minorităților naționale tipărite de Editura de Stat Didactică și Pedagogică*

Tinerii care învață în aceste școli sunt chemați să dea viață măreților planuri de construire a socialismului. Zeci de mii de tineri — rezervele de muncă ale patriei — se bucură de condiții din ce în ce mai bune pentru a deveni stăpâni pe cele mai moderne și mai complicate mașini, pentru a deveni muncitori cu o temeinică calificare profesională.

Urmând exemplul minunat al școlilor rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică, școlile rezervelor de muncă din țara noastră au sarcina de a făuri muncitori și tehnicieni, care să-și cunoască adânc meseria, pătrunși de o înaltă conștiință politică, îmbinând tot mai strâns munca fizică și munca intelectuală.

Având mereu în față această sarcină de o deosebită răspundere, cadrele didactice și tehnice ale școlilor rezervelor de muncă luptă zi de zi pentru îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a viitorilor muncitori și tehnicieni.

In clișeu: *O lecție la Centrul școlar metalurgic D.G.R.M. din Orașul Stalin.*

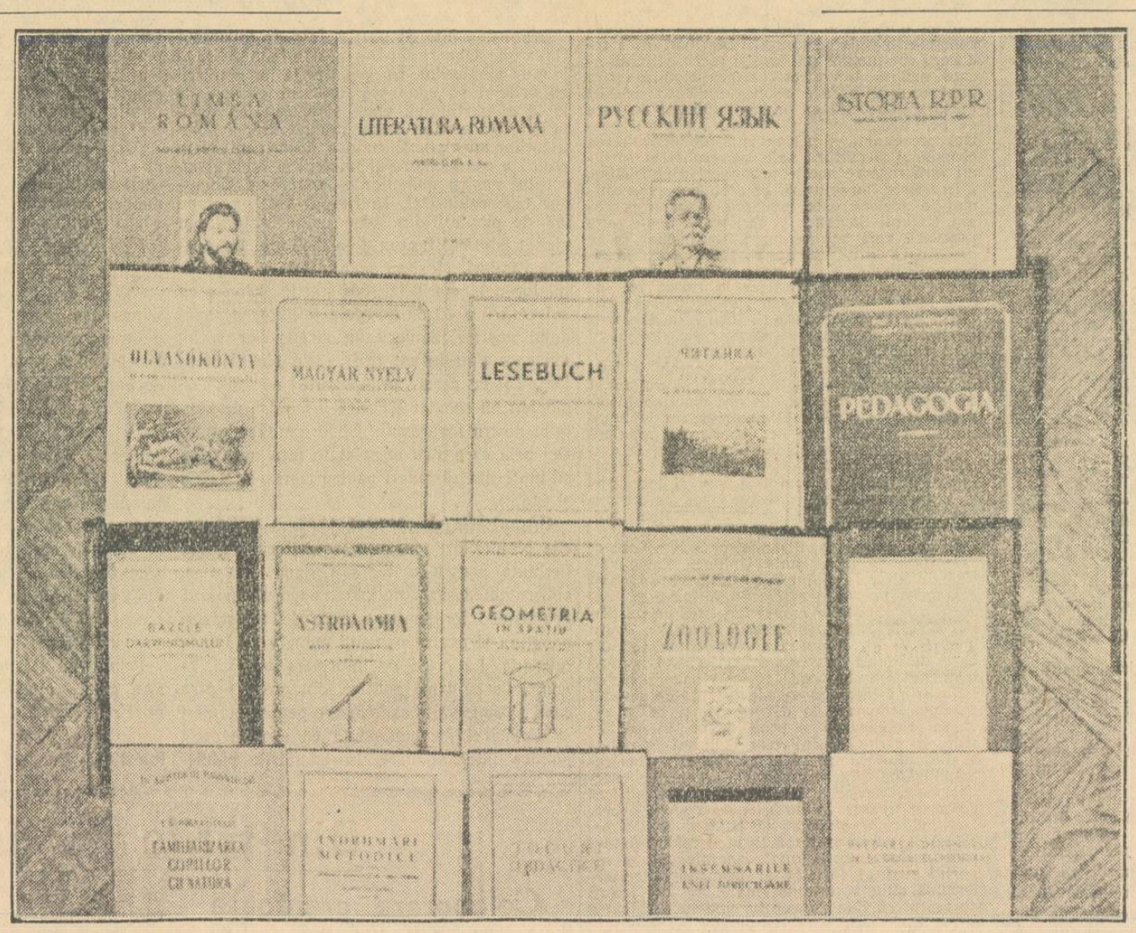

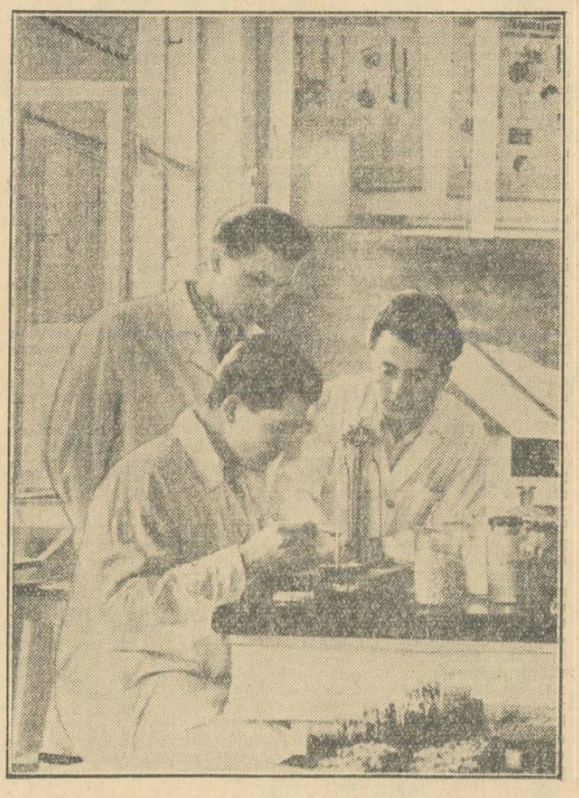

Pentru a răspunde necesităților din ce în ce mai mari de cadre cu înaltă calificare, în patria noastră s'au creiat și se creiază noi instituții de învățământ superior. Universitățile și institutele pregătesc în fiecare an noi tineri specialiști, înarmați cu o cunoaștere temeinică a marxism-leninismului și a realizărilor științei și tehnicii moderne.

Statul nostru democrat-popular investește fonduri din ce în ce mai însemnate pentru noile construcții de școli superioare, pentru înzestrarea lor cu utilaj, biblioteci, laboratoare. In condiții mereu mai bune, tinerii și tinerele, — fii ai poporului muncitor — se pregătesc pentru a deveni cadre de nădejde în toate ramurile construcției socialismului, în industrie, pe șantiere, în agricultură, în domeniul culturii și artei.

In clișeu: *Unul din laboratoarele bogat înzestrate ale Institutului Agronomic din Timișoara.*

lor asuprite. Tot ce e mai bun, mai progresist, privește în prezent spre Moscova. „După cum în trecut Parisul — scria tovarășul Stalin — a fost un refugiu și o școală pentru reprezentanții **burgheziei** în ascensiune, tot așa acum Moscova este un refugiu și o școală pentru reprezentanții revoluționari ai proletariatului în ascensiune".

Succesele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au însuflețit partidele comuniste și muncitorești ale altor țări. „De peste 30 de ani — scrie Marcel Cachin, unul dintre veteranii mișcării muncitorești franceze, luptă comuniștii francezi pentru cauza muncitorească. Ei sunt însuflețiți de mărețul exemplu al revoluției sovietice". Reprezentantul Partidului Comunist al Chinei, Liu-Șao-ți, spunea la Congresul al XIX-lea al Partidului nostru că succesele Uniunii Sovietice întăresc însutit încrederea națiunilor asuprite din Răsărit în lupta pentru eliberarea națională. Despre uriașa importanță internațională a partidului nostru a vorbit la Congres tov. Bierut, președintele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit din Polonia. Istoria omenirii, spunea el, nu a cunoscut până acuma o forță ideologică atât de mare, atât de dinamică și creatoare, care să-și exercite influența asupra societății omenești pe scară mondială.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a îndreptățit speranțele proletariatului mondial nu numai prin aceea că el a dovedit în fapt justețea măreților idei ale marxism-leninismului, dar și prin aceea că a acordat un ajutor nemijlocit muncitorilor din alte țări în lupta lor pentru eliberarea de sub jugul capitalist. Aceasta s'a manifestat îndeosebi în cel de-al doilea război mondial, „când Uniunea Sovietică — după cum a arătat tovarășul Stalin — zdrobind tirania fascistă germană și japoneză, a salvat popoarele Europei și Asiei de primejdia robiei fasciste". Acest mare și nemuritor merit al poporului sovietic a făcut ca el să capete recunoștința tuturor popoarelor iubitoare de pace din lume.

Mărețul exemplu al celei dintâi „Brigăzi de șoc", creatoare a unei orânduiri sociale care a rezistat celor mai aspre încercări ale Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a ajutat ca un sfert din populația globului pământesc să pornească pe calea Uniunii Sovietice. Astfel s'a format puternicul lagăr al democrației și socialismului, care numără în rândurile sale 800 milioane oameni. Crearea acestui lagăr stalinist al păcii este o mare cucerire a popoarelor. A fost greu pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice să îndeplinească rolul de cinste de „Brigadă de șoc", atâta timp cât această brigadă — spunea tovarășul Stalin — a fost una singură, și atâta timp cât ea a trebuit să îndeplinească acest rol de avantgardă aproape singură. Dar asta a fost odată. Acum, când din China și Coreea până în Cehoslovacia și Ungaria au apărut noi „Brigăzi de șoc" — țările de democrație populară — acum Partidului nostru îi este mai ușor să lupte, iar munca a pornit și ea mai cu spor.

Pornind pe drumul socialismului, țările de democrație populară folosesc în munca lor creatoare neprețuita experiență de construire a unei vieți noi, acumulată în Uniunea Sovietică. Partidele Comuniste din aceste țări, — scrie tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretarul general al C.C. al Partidului Muncitoresc Român —au în fața lor o cale deja deschisă și încercată. Ele pot aplica metode verificate și pot folosi mijloace aplicate cu succes în Țara Socialismului victorios. Un ajutor mai important în cauza construirii socialismului n'a existat și nici nu poate exista.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, înfăptuind construirea comunismului în țara noastră, luptă prin aceasta și pentru cauza comună a oamenilor muncii din lumea întreagă. Comuniștii din toate țările studiază experiența partidului lui Lenin și Stalin, experiența Uniunii Sovietice.

„Tovarășii noștri din străinătate — scria I. V. Stalin în opera sa „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — vor să știe cum ne-am smuls noi din robia capitalistă, cum am transformat noi economia țării în spiritul socialismului, cum am obținut noi prietenia cu țărănimea, cum am obținut noi ca țara noastră, nu de mult încă săracă și slabă, să se transforme într'o țară bogată, puternică, ce anume reprezintă colhozurile, dece noi, cu toate că mijloacele de producție au fost socializate, nu lichidăm producția de mărfuri, banii, comerțul etc. Ei vor să știe toate acestea și multe altele nu din simplă curiozitate, ci spre a învăța dela noi și spre a folosi experiența noastră pentru țara lor".

3

Statutul Partidului adoptat de Congresul al XIX-lea arată care sunt astăzi sarcinile principale ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Ele constau în a construi societatea comunistă prin trecerea treptată dela socialism la comunism, de a ridica neîntrerupt nivelul material și cultural al societății, de a educa pe membrii societății în spiritul internaționalismului și al stabilirii unor legături frățești cu oamenii muncii din toate țările, de a întări prin toate mijloacele apărarea activă a Patriei Sovietice de acțiunile agresive ale dușmanilor ei. Pentru rezolvarea acestor sarcini au cea mai mare importanță Directivele Congresului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal.

Noul plan cincinal, ca un măreț program de muncă pașnică creatoare, constitue un act de acuzare împotriva economiei capitaliste contemporane. Guvernanții țărilor capitaliste recunosc acum deschis că economia lor nu este legată de cauza păcii, ci de cauza războiului. Luând cuvântul la meetingul partidului republican în Filadelfia în Septembrie 1952, președintele de astăzi al S.U.A., Eisenhower, a declarat: „acum inițiativa noastră, fantezia și sistemul de producție sunt iarăși încătușate de război și de perspectiva războiului. Economia noastră este o economie de război. Progresul nostru este un progres de război". In ultimele zile ale conducerii sale, președintele Truman a adresat un mesaj congresului S.U.A. în care a propus ca trei pătrimi din bugetul pe anul financiar 1953—1954 să fie întrebuințate pentru scopuri de război.

Cea mai puternică demascare a capitalismului și cel mai puternic sprijin al forțelor care luptă împotriva lui este descoperirea de către tovarășul Stalin a legii economice fundamentale a capitalismului și a legii economice fundamentale a socialismului. Fundamentând aceste legi, I. V. Stalin a arătat că scopul producției socialiste nu este obținerea de profituri maximale, cum se întâmplă în lumea capitalistă, ci însuși omul cu nevoile sale materiale și culturale mereu crescânde. Dacă economia capitalistă, în esența ei, este antiumană, economia socialistă constitue triumful adevăratului umanism. Oamenii progresiști din întreaga lume văd astăzi clar că destinul capitalismului este moartea, iar socialismului îi aparține viitorul.

Arătând popoarelor calea spre pace și fericire, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice ușurează și lupta acelor partide frățești care n'au luat încă puterea și care continuă să activeze sub călcâiul legilor draconice burgheze. Construirea comunismului în Uniunea Sovietică constitue un măreț factor de pace, un obstacol de neclintit în calea fiarelor de pradă imperialiste, o făclie luminoasă în lupta revoluționară a oamenilor muncii din toate țările pentru o viață fericită.

★

Succesele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice sunt mărețe. Dar înseamnă oare aceasta că el nu mai are nevoie de niciun sprijin? „Ar fi greșit să se creadă — spunea tovarășul Stalin — că Partidul nostru, care a devenit o forță puternică, nu mai are nevoie de sprijin. Aceasta nu este just. Partidul nostru și țara noastră întotdeauna au avut și vor avea nevoie de încrederea, de simpatia și de sprijinul popoarelor frățești de peste hotare".

N'a existat nicio țară pe care imperialiștii s'o urască atât de mult cum urăsc Uniunea Sovietică, deoarece însăși existența ei vorbește de condamnarea și de pieirea inevitabilă a capitalismului. Cei care turbează mai mult sunt magnații capitalului american, care visează dominația mondială. Prin șantaj și dolari miliardarii americani au reușit să încline pe guvernanții țărilor capitaliste din Europa spre trădarea națională. Trupele americane și funcționarii americani au inundat țările marshallizate, așezându-se pe spinarea popoarelor acestor țări. După cum anunță într'unul din articolele sale de fond ziarul „News" din Washington, în prezent în aceste țări numai numărul funcționarilor civili americani este atât de mare, încât din ei s'ar putea forma peste 15 divizii militare. S.U.A. ține în străinătate 397.837 de funcționari ai guvernului.

In condițiile încercuirii capitaliste, Uniunea Sovietică are nevoie de sprijin din partea popoarelor frățești de peste hotare. Dar acest sprijin este de un gen deosebit, așa cum a arătat tovarășul Stalin. „Specificul acestui sprijin — spunea tovarășul Stalin — este că orice sprijin dat năzuințelor de pace ale Partidului nostru de către orice partid frățesc înseamnă totodată sprijinirea propriului popor în lupta pentru menținerea păcii. Când muncitorii englezi, în 1918—1919, în perioada atacului armat al burgheziei engleze împotriva Uniunii Sovietice, au organizat lupta împotriva războiului sub lozinca „Jos mâinile depe Rusia", aceasta a fost sprijinirea, — sprijinirea în primul rând a luptei propriului popor pentru pace, iar apoi și sprijinirea Uniunii Sovietice. Când tovarășul Thorez sau tovarășul Togliatti declară că popoarele lor nu vor lupta împotriva popoarelor Uniunii Sovietice, aceasta înseamnă sprijinirea, — în primul rând sprijinirea muncitorilor și țăranilor din Franța și Italia, care luptă pentru pace, iar apoi și sprijinirea năzuințelor de pace ale Uniunii Sovietice. Acest specific al sprijinului reciproc se explică prin faptul că interesele partidului nostru nu numai că nu contrazic interesele popoarelor iubitoare de pace, ci dimpotrivă, se contopesc cu aceste interese".

Cuvântarea tovarășului Stalin la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a avut cel mai înflăcărat ecou în mijlocul oamenilor muncii din lumea întreagă, care s'au arătat gata de a sprijini Uniunea Sovietică în lupta ei pentru pace. La o zi după cuvântarea lui Iosif Vissarionovici Stalin, ziarul comuniștilor din America „Daily Worker" a demascat într'un articol redacțional strigătele pline de ură ale reacționarilor, care au încercat să prezinte cuvântarea lui I. V. Stalin ca o dovadă a existenței unui „complot comunist mondial". Arătând că lupta pentru pace nu poate fi un „complot", ziarul sublinia cuvintele tovarășului Stalin despre concordanța care există între interesele poporului sovietic și interesele altor popoare și scria: „Când Uniunea Sovietică, posedând bomba atomică, cheamă la interzicerea ei, nu face ea oare aceasta în aceeași măsură în interesele tuturor popoarelor, ca și în interesele sale proprii?"

Comentând cuvântarea lui I. V. Stalin, un ziar indian scria: „Poporul muncitor din lumea întreagă, în frunte cu partidele comuniste și democratice, răspunde chemării tovarășului Stalin la o colaborare frățească, participând cu cea mai mare energie la lupta pentru pace, libertăți democratice și suveranitate națională". Partidele comuniste și muncitorești din țările capitaliste au primit cu toată căldura chemarea înflăcărată a tovarășului Stalin de a ridica steagul libertăților burghezo-democratice și al independenței naționale, aruncat peste bord de burghezie.

★

Marii fondatori ai socialismului științific, Marx și Engels, ne-au învățat că unitatea proletarilor din toate țările este una dintre condițiile principale ale eliberării lor din robia capitalistă. Din momentul în care ei au lansat chemarea: „Proletari din toate țările uniți-vă!", această unitate crește și se întărește în lupta împotriva dușmanilor socialismului.

Instaurând Puterea Sovietică, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a îndeplinit cu cinste obligațiile sale față de proletariatul internațional, a meritat recunoștința și sprijinul lumii.

(*Din „Ucitelscaia Gazeta"*)

O contribuţie esenţială la realizarea unei destinderi internaţionale*)

Poporul român, iubitor de pace, a întâmpinat cu entuziasm documentul de deosebită însemnătate internaţională pe care îl constitue articolul ziarului PRAVDA, intitulat „In legătură cu discursul preşedintelui Eisenhower".

Calda aprobare cu care acest document a fost primit de massele largi populare din ţara noastră şi de toţi prietenii sinceri ai păcii din lumea întreagă se datoreşte faptului că el aduce o contribuţie deosebit de preţioasă la înfăptuirea unui progres real pe calea înţelegerii şi colaborării internaţionale. Sprijinindu-se pe fapte de necontestat, articolul PRAVDEI examinează într'un spirit constructiv, de absolută obiectivitate, fiecare din propunerile şi tezele discursului ţinut de preşedintele Eisenhower la Asociaţia americană a ziariştilor. Analiza profundă a problemelor, logica ei de fier, fac ca articolul PRAVDEI să proecteze asupra situaţiei internaţionale o lumină puternică, menită să risipească orice confuzii. El prezintă limpede şi fără echivoc punctul de vedere sovietic în fiecare din problemele internaţionale importante, aducând nu declaraţii generale, ci propuneri concrete, care oferă o bază reală pentru o discutare serioasă şi concretă a problemelor litigioase, care să facă posibilă reglementarea lor prietenească.

Constituind o nouă şi puternică expresie a voinţei de pace şi colaborare internaţională a Uniunii Sovietice, articolul este pătruns dela un capăt la celălalt de spiritul cuvântărilor rostite la 9 Martie 1953 de tovarăşii G. M. Malencov, L. P. Beria şi V. M. Molotov, în care se reafirmă hotărîrea Guvernului Sovietic de a sluji cu devotament fără margini cauza păcii şi a nu îngădui vărsarea sângelui a milioane de oameni şi în care se exprimă credinţa în posibilitatea rezolvării pe cale paşnică a tuturor problemelor litigioase.

Călăuzindu-se cu fidelitate după aceste principii, Guvernul Sovietic, prin răspunsul său la scrisoarea Comisiei Congresului popoarelor pentru apărarea păcii, şi-a exprimat solidaritatea cu Mesajul lansat de Congres şi cu propunerea cuprinsă în el de a se încheia un Pact al Păcii între cele 5 mari puteri. ....„Guvernul Sovietic — se arată în acest răspuns — declară că este în permanenţă gata să colaboreze cu guvernele celorlalte state pentru atingerea înaltelor ţeluri ale întăririi păcii generale şi securităţii internaţionale".

Puternicul ecou şi adânca satisfacţie pe care le-a stârnit în massele largi din patria noastră articolul din PRAVDA, ca şi celelalte acţiuni ale Uniunii Sovietice în favoarea unei destinderi internaţionale îşi au izvorul în profundul ataşament al poporului nostru faţă de cauza păcii şi colaborării între popoare pe baza respectării suveranităţii şi independenţei naţionale a tuturor ţărilor.

Dela eliberarea sa de către Forţele Armate ale Uniunii Sovietice, poporul român se află în permanenţă în rândurile luptătorilor neşovăitori pentru pace. Astăzi pe întinsul patriei noastre transformată într'un vast şantier, se desfăşoară o clocotitoare muncă de construcţie paşnică. Poporul nostru construeşte uzine şi centrale electrice, şcoli şi instituţii de ocrotire a sănătăţii, creşe şi stadioane sportive. Toate energiile noastre sunt închinate luptei pentru stârpirea sărăciei şi ignoranţei, ridicării nivelului de trai al milioanelor de oameni simpli, asigurării unei vieţi pline de bucurie copiilor noştri. Aceasta nu înseamnă numai a făuri bunuri materiale, aceasta înseamnă a construi şi consolida pacea. La temelia planurilor noastre de viitor stă dragostea de pace, credinţa nestrămutată că pacea poate fi menţinută şi apărată.

Iată dece poporul nostru sprijină cu toată convingerea toate eforturile făcute de apărătorii sinceri ai păcii, în fruntea cărora se situează, azi ca întotdeauna, Uniunea Sovietică. Iată dece poporul român, luând cunoştinţă de soluţiile propuse de articolul din PRAVDA pentru rezolvarea paşnică a principalelor probleme litigioase ale situaţiei internaţionale, vede în ele expresia năzuinţelor şi intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace, expresia propriilor sale năzuinţi şi interese.

Cea mai arzătoare dorinţă a popoarelor în momentul de faţă este curmarea vărsării de sânge din Coreea, însoţită de restabilirea unităţii naţionale a Coreei. Miile de kilometri ce despart ţara noastră de Extremul Orient n'au împiedicat poporul nostru să înţeleagă că vâlvătăile focului din Coreea ameninţă leagănele copiilor din întreaga lume. In problema coreeană poporul nostru s'a manifestat cu tărie în favoarea încetării războiului şi a rezolvării paşnice a problemei coreene. Or, este un fapt că U. R. S. S. a sprijinit toate acţiunile tinzând la încheierea unui armistiţiu echitabil în Coreea. Deaceea poporul nostru a salutat din toată inima propunerea coreeano-chineză, care a deschis perspectiva curmării războiului din Coreea precum şi sprijinul hotărît şi neîntârziat pe care l-a dat acestei propuneri Guvernul Sovietic. Voinţa popoarelor este ca actualele tratative de armistiţiu să fie cât mai grabnic încununate de succes!

O problemă esenţială pentru pacea lumii este problema germană. La rezolvarea ei justă şi paşnică este profund interesat şi poporul român. De două ori în decursul unei singure generaţii, poporul nostru a fost victima Germaniei militariste.

Alături de Uniunea Sovietică şi de toate popoarele Europei, noi considerăm că pentru o rezolvare reală şi eficace a problemei germane trebue să se ţină seamă de interesele vitale ale tuturor vecinilor Germaniei, de interesele întăririi păcii în Europa, şi în primul rând de aspiraţiile naţionale ale poporului german. Din păcate, discursul preşedintelui Eisenhower nu oferă o bază pentru o asemenea rezolvare. Cine tinde cu adevărat spre întărirea păcii în Europa, acela nu poate da uitării acordurile dela Potsdam, care poartă în afară de semnăturile S. U. A. şi U. R. S. S., şi semnăturile Marii Britanii şi Franţei. Imbrăţişând cu toată căldura politica de înlăturare a primejdiei refacerii imperialismului german, poporul nostru salută soluţiile propuse de Uniunea Sovietică în chestiunea germană, consideră că este neapărat necesar să se încheie un tratat de pace cu Germania care să dea posibilitatea poporului german de a se reuni într'un singur stat, de a ocupa locul ce i se cuvine în comunitatea popoarelor iubitoare de pace iar după aceasta să urmeze retragerea trupelor de ocupaţie.

Cetăţenii ţării noastre n'au putut să nu observe că în discursul lui Eisenhower, cu toată amploarea lui, nu există un singur cuvânt despre R.P. Chineză, despre restabilirea drepturilor ei naţionale în O. N. U., despre drepturile ei teritoriale legitime, inclusiv insula Taiwan. Massele largi din R.P.R. ştiu că poporul chinez a dus timp de decenii o luptă uriaşă pentru a scutura jugul asupririi străine şi dominaţia regimului putred al gomindanului. Nu există om cu simţ de dreptate în ţara noastră care să nu-şi pună întrebarea: cum este posibil ca marelui şi eroicului popor chinez, care reprezintă un sfert din omenire, să nu i se recunoască dreptul legitim de a-şi spune cuvântul, cuvântul celei mai mari ţări din lume — în O. N. U.? Toată lumea ştie ce rol odios a jucat clica gomindanistă coruptă şi trădătoare până în măduva oaselor şi nimeni nu se încumetă să nege că pe drept a aruncat-o poporul chinez la lada cu gunoi ca pe un putregai netrebnic. Toată lumea înţelege însă că dacă totuşi ea se menţine încă în insula Taiwan, dacă în organele O. N. U. în locul reprezentanţilor legali ai poporului chinez mai stau înfipte manechine gomindaniste, aceasta se datorează exclusiv acelor cercuri care îşi fac iluzia că roata istoriei mai poate fi întoarsă înapoi. Dar dacă aceasta poate explica omiterea Chinei dintr'un discurs, este evident că o asemenea omisiune nu poate şterge de pe harta lumii acest mare stat.

In discursul lui Eisenhower se proclamă că „fiecare ţară are dreptul inalienabil de a-şi crea la propria sa alegere forma de guvernământ şi sistemul său economic", că „încercarea oricărei ţări de a impune altor ţări o formă de guvernământ nu poate fi justificată", etc. Poporul român ca şi toate popoarele lumii, nu doreşte decât ca aceste principii sănătoase să fie consecvent respectate, aceasta constituind o condiţie a unei reale destinderi internaţionale. Dece, dând uitării aceste principii unanim admise, preşedintele Eisenhower stărue să preconizeze un amestec străin în treburile altor popoare?

Din spusele preşedintelui rezultă că formele de guvernământ din ţările Europei Răsăritene ar fi fost, chipurile, impuse din afară. Este însă destul să ne referim la exemplul ţării noastre, ca să reeasă limpede cât de necorespunzătoare realităţii este această afirmaţie.

Poporul român a avut prilejul mai mult decât îndestulător să pună la încercare şi să judece la adevărata lor valoare toate partidele şi regimurile reacţionare. Inlăturarea lor dela cârma ţării este tocmai concluzia acestei experienţe amare: tocmai ei i se datorează energia şi unitatea cu care — după eliberarea ţării de sub jugul fascist — poporul nostru a ştiut să înfrângă încercările de a i se impune, împotriva voinţei sale, o întoarcere la trecutul de exploatare şi asuprire.

Regimul democrat-popular este rodul unei lupte îndelungate, dârze, pline de sacrificii, duse de poporul nostru, pentru pământ, pentru libertăţi democratice, pentru o viaţă mai bună. Lupta poporului român pentru o democraţie adevărată s'a împletit strâns cu lupta sa pentru independenţă şi suveranitate naţională. Pentru a putea dispune singur de soarta sa, poporul român, sub conducerea forţelor progresiste, a înlăturat, în condiţiile înaintării victorioase a Armatei Sovietice, odioasa dictatură fascistă antonesciană. Pentru ca poporul român să fie stăpân în ţara lui, Armata Română şi-a dat şi ea contribuţia la victoria asupra hitlerismului, dând jertfe de sânge alături de ostaşii sovietici eliberatori. Pentru libertate şi independenţă au înfruntat muncitorii, ţăranii şi intelectualii gloanţele lui Rădescu şi au sfărâmat în repetate rânduri comploturile antidemocratice inspirate şi sprijinite din afară.

In cursul acestei lupte a avut loc o trezire fără precedent a masselor populare din oraşele şi satele României la o participare activă şi conştientă în viaţa politică. Regimul democrat-popular este produsul voinţei imensei majorităţi a populaţiei ţării, voinţă exprimată categoric şi în repetate rânduri în alegeri libere, cum niciodată ţara noastră n'a cunoscut sub vechile regimuri. Prin instaurarea regimului democrat-popular, poporul român şi-a cucerit nu numai drepturi şi libertăţi de care nu s'a bucurat niciodată în trecut, ci şi adevărata independenţă naţională, dreptul de a-şi orândui viaţa potrivit propriei sale voinţe şi propriilor sale interese.

In legătură cu aceasta, trebue spus că în timpul ultimelor decenii poporul nostru a cunoscut multe cazuri de imixtiune străină în treburile sale interne, mergând dela presiuni diplomatice şi economice până la numirea şi destituirea guvernelor ţării de către diferite cercuri de afaceri şi puteri străine. Cei ce se interesează de acest aspect al istoriei ţării noastre vor putea face descoperiri interesante, dar, oricât şi-ar da osteneala, printre puterile care au comis acte de imixtiune ei nu vor găsi Uniunea Sovietică. In schimb, nu odată, în diferite ocazii, în diferite foruri internaţionale, Uniunea Sovietică a apărat cu hotărîre dreptul la independenţă al patriei noastre.

Afirmaţiile preşedintelui Eisenhower cu privire la stările de lucruri din ţările Europei Răsăritene sunt desminţite de avântul furtunos al economiei de pace a ţării noastre şi a celorlalte ţări de democraţie populară, avânt care a devenit posibil numai în condiţiile regimului democrat-popular. Acest avânt este atât de evident încât nici în Apus nu mai poate fi trecut sub tăcere. Astfel, ziarul american „Christian Science Monitor" recunoştea deunăzi că în ţările lagărului democrat „ritmul de creştere a producţiei este de două ori mai mare decât cel din orbita occidentală" şi sublinia, ca un eveniment capabil să revoluţioneze viaţa economică a lumii, „modernizarea producţiei industriale şi agricole în statele înapoiate din punct de vedere economic din Europa Răsăriteană şi Asia". Pe de altă parte, revista engleză „Economist" scria nu demult într'un articol intitulat „Revoluţia industrială din ţările răsăritene": „Transformarea revoluţionară a economiei ţărilor din Europa Răsăriteană dela război încoace e recunoscută în mod limpede de ultima dare de seamă a Comisiei Economice O. N. U. pentru Europa".

Aşa cum arată exemplul ţării noastre, succesele pe tărâmul industrializării şi mecanizării agriculturii sunt însoţite de succese nu mai puţin însemnate pe tărâmul lichidării analfabetismului, desvoltării ştiinţei, învăţământului, tuturor ramurilor culturii, de o necontenită ridicare a nivelului de trai al maselor.

Oricine cunoaşte cât de cât situaţia existentă în ţările capitaliste şi mai ales în ţările coloniale şi semicoloniale, îşi dă uşor seama că un asemenea avânt economic-cultural este acolo de neconceput. Este limpede ca lumina zilei că rezultate ca acelea înregistrate în ţara noastră şi în alte ţări de democraţie populară nu pot fi obţinute decât de popoare stăpâne pe soarta lor, care se bucură de o independenţă şi suveranitate naţională efectivă şi care dispun în mod pe deplin liber de resursele ţării lor.

Deosebit de straniu răsună, mai ales în ţara noastră, menţiunea preşedintelui S.U.A. de a se acorda „altor popoare printre care şi popoarele Europei Răsăritene", libertatea de a se unifica cu alte ţări într'o „comunitate mondială bazată pe drept". Se ştie că Guvernul R.P.R. şi-a exprimat în diferite rânduri cererea ca România să fie primită în O.N.U. pentru a-şi da şi în cadrul acestei importante organizaţii internaţionale contribuţia ei la cauza apărării păcii. Este îndeobşte cunoscut cine anume a împiedicat admiterea ţării noastre şi a altor ţări democrat-populare în O.N.U., drept care decurge din Charta O.N.U. Toată lumea ştie că Uniunea Sovietică a propus să fie admise în O.N.U. 14 ţări şi, în primul rând, ca R.P. Chineză, cea mai mare ţară din lume, să-şi ia locul ce i se cuvine în Consiliul de Securitate şi în Adunarea Generală a O.N.U. Aceste propuneri au fost însă respinse prin voturile blocului anglo-american.

Desigur că asemenea fapte, precum şi faptul că anumite state nesocotesc în practică Charta semnată de cei 60 membri ai O.N.U., nu sunt de natură să contribue la întărirea autorităţii O.N.U. şi să-i permită să-şi desfăşoare în mod normal activitatea, îndeplinind obligaţiile ce-i revin în opera de întărire a păcii şi securităţii internaţionale. Pentru ca O.N.U. să-şi poată îndeplini sarcinile ce-i revin este necesar ca principiile O.N.U. să fie respectate de toţi membrii ei, ca nici un guvern să nu tindă s'o transforme într'un organ auxiliar al politicii sale externe.

Desigur, apelurile la pace nu pot să întâmpine decât aprobare la noi în ţară. Poporul român salută declaraţia din PRAVDA în care se spune că apelurile la pace cuprinse în discursul preşedintelui vor întâmpina sprijinul cuvenit din partea conducătorilor sovietici, că propunerile îndreptate cu adevărat spre pace pot servi drept bază pentru îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale. Dar în acelaş timp fiecare cititor al discursului lui Eisenhower s'a putut convinge că în chestiuni de importanţă esenţială ca cele amintite mai sus şi în alte probleme, declaraţiile nu sunt întărite prin fapte, că cuvintele despre pace şi despre posibilitatea rezolvării problemelor litigioase sunt în contradicţie cu alte afirmaţii conţinute în discursul său. Aşa, de pildă, mulţi oameni din ţara noastră îşi pun întrebarea: dece a avut nevoe preşedintele, într'un discurs despre pace, să fluture ameninţarea „războiului atomic"? Oare a socotit el că un asemenea argument este menit să înlăture încordarea internaţională?

In întreaga lume a fost larg comentată luarea de poziţie a unei persoane atât de autorizate ca ministrul de externe al S.U.A., Dulles, care, la numai două zile după ce Eisenhower şi-a rostit discursul, a încercat să-l transforme într'un act cu totul opus intereselor păcii şi creării unei atmosfere de destindere, ceeace a impresionat neplăcut chiar şi cercuri conducătoare din Apus. In aceste împrejurări în toate ţările cercuri largi se întreabă: care este în realitate poziţia S.U.A. în politica externă în momentul de faţă? Se intenţionează să se meargă pe calea destinderii încordării în relaţiile internaţionale şi a rezolvării problemelor litigioase pe baza respectării celorlalte popoare sau se intenţionează să se continue vechea politică de goană a înarmărilor?

Se ştie în ce a constat această politică până în prezent. Esenţa ei s'a desprins chiar din cifrele citate de Eisenhower în legătură cu cheltuelile militare extrem de umflate ale S.U.A. şi care cresc an de an. Eisenhower nu a pomenit însă nimic despre fondurile colosale percepute dela contribuabilii americani şi cheltuite pentru construirea şi întreţinerea bazelor militare situate la mii de kilometri de S.U.A. sau pentru acumularea de stocuri de bombe atomice — deşi acestea nu au, evident, nimic comun cu vreun fel de interese de apărare a graniţelor S.U.A. Adevăratul sens al acestor fapte şi al unei asemenea politici este lesne de înţeles. Aşa cum arată PRAVDA, ele ilustrează acea orientare în politica externă, care urmăreşte ţelurile irealizabile ale dominaţiei mondiale, ceeace nu poate să nu provoace împotrivirea crescândă a celor mai largi pături din toate ţările.

Insuşi discursul lui Eisenhower recunoaşte adevărul evident că politica de militarizare a economiei nu poate făgădui nimic bun ţării care o promovează, că nici chiar „sistemul american", — după cum s'a exprimat el — nu va fi capabil să-i reziste. Desigur, se ştie că semnele crizei economice sunt tot mai vizibile în S.U.A. Economia celorlalte ţări din pactul Atlanticului este profund zdruncinată.

Nu încape îndoială că o asemenea politică este sortită eşecului, deoarece ea împinge la faliment economic.

Exemplul Uniunii Sovietice, al cărei avânt economic impetuos este recunoscut şi în Apus, exemplul ţărilor de democraţie populară arată în mod concludent efectele binefăcătoare ale politicii unor state care nu se angajează pe panta militarizării. Uniunea Sovietică nu numai că nu a mers pe calea cursei înarmărilor, dar ea a făcut în repetate rânduri propuneri concrete în vederea limitării înarmărilor, a reducerii cheltuelilor militare şi realizării unui acord asupra interzicerii armei atomice şi a unui control eficace asupra aplicării acestor măsuri. Laolaltă cu oamenii iubitori de pace de pe întreg cuprinsul globului, poporul nostru, preocupat în permanenţă de dezvoltarea economiei şi culturii sale, a aprobat şi sprijinit fără rezerve aceste propuneri constructive.

In aceste împrejurări, ce ecou pot avea afirmaţiile acelora care încearcă să arunce asupra Uniunii Sovietice şi ţărilor de democraţie populară vina pentru cursa înarmărilor ce se desfăşoară în ultimii ani în ţările blocului anglo-american? Ce-ar putea răspunde răspânditorii unor asemenea teze la întrebarea pe care fără doar şi poate o pun nenumăraţi oameni de bună credinţă: Oare în Uniunea Sovietică, în ţările de democraţie populară sunt elogiate războiul din Coreea şi cursa înarmărilor ca un „business" rentabil? Oare în Uniunea Sovietică scade cursul acţiunilor la bursă când vin ştiri despre slăbirea încordării internaţionale? Dimpotrivă, în Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară se înalţă nenumărate construcţii civile, se deschid şantiere mărețe, se investesc fonduri uriaşe pentru progresul continuu al industriei şi agriculturii, pentru dezvoltarea culturii — totul fiind pus aci în slujba îmbunătăţirii şi înfrumuseţării vieţii omului.

In cuvântarea sa, Eisenhower a întrebat: ce este gata să întreprindă Uniunea Sovietică? Răspunsul a fost limpede: „*partea sovietică este gata pentru o discutare serioasă şi concretă a problemelor respective, atât prin tratative directe, cât şi, în cazurile necesare, în cadrul O.N.U.*". Poporul nostru, ca şi toţi cei care în lumea întreagă consideră că spiritul tratativelor trebue să triumfe asupra forţei, îşi exprimă întreaga satisfacţie faţă de această deschisă chemare la discutarea şi la rezolvarea prietenească a problemelor internaţionale. In cadrul tratativelor Uniunea Sovietică a ştiut întotdeauna să ia asupra ei partea corespunzătoare în rezolvarea problemelor internaţionale, ceeace a ilustrat dorinţa ei sinceră de a se ajunge la hotărîri de comun acord. Desigur, chiar o seamă de oameni politici occidentali, care apreciază în mod realist fondul problemelor internaţionale actuale cât şi raportul real al forţelor şi factorilor care determină situaţia internaţională, au fost miraţi de faptul că Eisenhower în mod nejustificat a slăbit însăşi valoarea propunerilor sale de pace, punând o serie de condiţii preliminare, fără ca S.U.A. să-şi ia obligaţii corespunzătoare. Totodată observatorii obiectivi apreciază valoarea faptului că Uniunea Sovietică nu şi-a legat propunerile de condiţii preliminare. Odată mai mult, politica externă sovietică apare în ochii popoarelor ca o politică constructivă, tinzând cu adevărat la apărarea şi întărirea păcii.

Pentru toţi cei cărora li-e dragă pacea este pe deplin clar că politica Uniunii Sovietice de înţelegere şi colaborare porneşte numai şi numai dela interesele vitale ale poporului sovietic şi dela interesele păcii şi securităţii internaţionale. Poporul nostru, ca şi toate popoarele lumii privesc spre Uniunea Sovietică ca spre principalul reazim, factorul de bază al menţinerii şi consolidării păcii. Forţele păcii, care au în fruntea lor marea Uniune Sovietică, se dezvoltă impetuos în lumea întreagă. Cauza nobilă a păcii trebue să triumfe şi va triumfa!

In lupta pentru pace, fiecărei ţări, fiecărui popor, indiferent de sistemul său economic sau politic, îi revin răspunderi însemnate. Poporul şi Guvernul Republicii Populare Române sunt hotărîţi să facă faţă cu cinste acestor răspunderi, să-şi dea întreaga contribuţie la apărarea şi întărirea păcii şi colaborării internaţionale. Poporul nostru apreciază la întreaga lor valoare toate acţiunile în favoarea păcii şi securităţii internaţionale. Deaceea el sprijină cu toată energia politica externă a Uniunii Sovietice, care are ca obiectiv neschimbător întărirea păcii, şi a cărei justeţe a fost pe deplin confirmată de evoluţia evenimentelor internaţionale. Din acelaş principiu se inspiră şi politica externă a statului democrat-popular, politică de apărare a păcii, de prietenie şi colaborare cu toate popoarele iubitoare de pace.

Poporul român şi guvernul său vor rămâne şi pe viitor credincioşi acestei poziţii, cu convingerea că astfel contribue la triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

**) Articol de fond din ziarul „Scânteia" Nr. 2648 din 29 Aprilie 1953.*

Spre noi succese în munca organizaţiei pionierilor din R.P.R.

La 30 Aprilie se împlinesc patru ani dela înfiinţarea organizaţiei de pionieri din Republica Populară Română. In acest timp, sub conducerea plină de dragoste a Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, sub îndrumarea zilnică şi frăţească a Uniunii Tineretului Muncitor şi cu ajutorul cadrelor didactice, organizaţia de pionieri din ţara noastră s'a consolidat, s'a desvoltat şi a devenit un reazim puternic al şcolii în opera de educare comunistă a tinerei generaţii.

Dorinţa arzătoare a copiilor de a deveni membri ai organizaţiei de pionieri, purtători vrednici ai cravatei roşii, a făcut ca rândurile mişcării pioniereşti să crească repede, cuprinzând astăzi aproape 800.000 de şcolari.

Incă dela înfiinţarea organizaţiei de pionieri, Uniunea Tineretului Muncitor, călăuzindu-se după experienţa gloriosului Comsomol, a pus în faţa acesteia, ca sarcină principală, lupta activă şi perseverentă pentru însuşirea temeinică a cunoştinţelor şi întărirea disciplinei conştiente în şcoală. Organizaţia de pionieri ajută şcolii la desvoltarea unei atitudini conştiente a copiilor faţă de învăţătură şi este principalul sprijin al şcolii în ceeace priveşte întărirea disciplinei conştiente şi a respectării regulilor de purtare. Majoritatea pionierilor sunt fruntaşi la învăţătură, exemple de urmat pentru ceilalţi şcolari.

Pionierii sunt în primele rânduri în lupta împotriva rămânerii în urmă la învăţătură. In acest scop ei popularizează metodele de învăţătură ale pionierilor fruntaşi, îi obişnuiesc pe copii să-şi planifice în mod chibzuit timpul lor liber. Ajutorul individual acordat şcolarilor rămaşi în urmă, adunările cu temă, sprijinirea efectivă a activităţii în cercurile pe materii sunt mijloace prin care organizaţia de pionieri contribue la înlăturarea rămânerii în urmă la învăţătură.

Organizaţia de pionieri munceşte cu multă perseverenţă pentru a desvolta la şcolari o atitudine de grijă şi dragoste faţă de şcoală, sentimentul de mândrie şi simţul de răspundere pentru onoarea şcolii sau a clasei. In fiecare an pionierii desfăşoară o activitate rodnică pentru repararea, curăţirea şi împodobirea şcolilor, confecţionează nenumărate aparate de laborator, ierbare, insectare, pietrare şi alte materiale didactice.

Sub îndrumarea Uniunii Tineretului Muncitor, organizaţia de pionieri împleteşte strâns lupta pentru cunoştinţe trainice cu o largă activitate de educaţie politică. Pentru desvoltarea patriotismului la copii, în unităţile şi detaşamentele de pionieri s'au organizat adunări cu teme, vizite pe şantiere, în întreprinderi şi fabrici, la gospodăriile agricole colective şi de stat, călătorii, excursii şi marşuri pentru cunoaşterea ţinutului natal. Aceste acţiuni au avut darul de a face cunoscute pionierilor şi şcolarilor frumuseţile şi bogăţiile patriei noastre, transformările mari ce au loc în toate colţurile ţării, munca creatoare şi entuziastă a oamenilor muncii dela oraşe şi sate.

Dragostea faţă de partid, faţă de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej este adânc sădită în inimile pionierilor. In organizaţia lor pionierii au prilejul să cunoască trecutul glorios de luptă al partidului, viaţa şi activitatea revoluţionară a eroilor clasei muncitoare, a neînfricaţilor utecişti. Ei cunosc deasemeni viaţa eroică a conducătorului înţelept şi iubit al poporului nostru muncitor — tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. In timpul verii, zeci de mii de pionieri din toate colţurile ţării, au vizitat istoricul muzeu dela Doftana. In repetate rânduri, ei şi-au manifestat devotamentul lor neţărmurit faţă de partid. In cinstea aniversării a 30 de ani dela înfiinţarea partidului nostru, pionierii au strâns fier vechi, din care s'au turnat trei „şarje ale pionierilor". Tot cu acest prilej sute de mii de pionieri au semnat scrisoarea trimisă de tineretul nostru tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej prin care s'au angajat în faţa partidului să lupte din răsputeri pentru cauza lui Lenin şi Stalin.

Organizaţia de pionieri desvoltă în rândurile pionierilor dragostea şi recunoştinţa fierbinte pentru măreaţa Uniune Sovietică, eliberatoarea şi sprijinitoarea poporului nostru, dragostea lor pentru ţările de democraţie populară şi pentru oamenii muncii din lumea întreagă. La orele de informare politică, în adunările cu teme politice, din presa pentru copii şi emisiunile radiofonice pentru pionieri şi şcolari ei fac cunoştinţă cu evenimentele politice internaţionale. In adunările pioniereşti, prin citirea cărţilor de literatură pentru copii, ei învaţă să cunoască viaţa şi lupta lui Lenin şi Stalin, află despre măreţele construcţii ale comunismului din U.R.S.S., despre viaţa fericită a copiilor sovietici, despre activitatea bravilor pionieri sovietici. Ei învaţă în acelaş timp să cunoască şi viaţa grea a oamenilor muncii, a tineretului şi copiilor din ţările capitaliste şi coloniale. Pionierii urmăresc cu interes viu victoriile armatei populare coreene şi ale bravilor voluntari chinezi, succesele armatelor eliberatoare vietnameze şi indoneziene, lupta oamenilor muncii de pretutindeni pentru pace, libertate şi socialism.

Bătălia pentru cunoştinţe şi munca educativă sunt legate în organizaţia de pionieri cu o bogată activitate obştească. Astfel, pentru a ajuta la opera de industrializare socialistă, ei au adunat aproape 4 milioane kilograme de fier vechi, realizând economii însemnate statului. Deasemenea, cantităţi însemnate de hârtie, plante medicinale şi diferite metale au fost strânse de mâinile harnice ale pionierilor.

Pionierii ajută din ce în ce mai mult la munca din gospodăriile agricole colective şi de stat, adună cenuşă pentru îngrăşăminte, curăţă pomii de omizi, ajută la plivirea grădinilor de legume şi zarzavat, la ciupitul, cărnitul şi recoltarea bumbacului. In timpul verii, pionierii ajută la strânsul recoltei, prezintă la arii programe artistice, citesc ziarele şi adună spicele rămase pe mirişti. Sub lozinca „niciun spic pierdut, niciun bob risipit", în vara anilor 1950, 1951 şi 1952, pionierii şi şcolarii au strâns cca. un milion kilograme boabe grâu.

Urmând exemplul pionierilor sovietici, pionierii şi şcolarii muncesc cu entuziasm pentru transformarea naturii. Din iniţiativa pionierilor şi şcolarilor dela şcoala nr. 16 din Oraşul Stalin a fost pornită acţiunea de plantare a pomilor pentru înfrumuseţarea patriei. Sutele de mii de copii care au participat la această acţiune au plantat în jurul şcolilor, pe marginea străzilor şi şoselelor şi pe terenurile degradate aproape 4,5 milioane de puieţi.

Organizaţia de pionieri desfăşoară o bogată activitate cultural-artistică, făcând cunoscute copiilor comorile nesecate ale artei noastre populare, a popoarelor Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară.

Rezultate frumoase a obţinut organizaţia de pionieri şi pe tărâmul antrenării maselor de copii la activitatea de cultură fizică şi sport. Pionierii dau un ajutor preţios şcolilor pentru amenajarea terenurilor de sport pe lângă şcoală, pentru confecţionarea materialelor sportive.

Succesele dobândite de către organizaţia de pionieri în decursul celor patru ani de existenţă se datoresc grijii părinteşti cu care Partidul, Guvernul şi întreg poporul nostru muncitor înconjoară vlăstarele tinere ale Republicii noastre dragi. Partidul şi Guvernul ţării au pus la dispoziţia organizaţiei de pionieri toate mijloacele necesare pentru a putea desfăşura o activitate multilaterală şi vastă. Imediat după înfiinţarea organizaţiei de pionieri au fost editate gazete şi reviste pentru pionieri şi şcolari. Gazeta „Scânteia pionierului", revistele „Cravata roşie", „Luminiţa" şi caetul cultural „Poezie, cântec, joc" apar astăzi într'un tiraj de aproape 300.000 exemplare. Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. tipăreşte în fiecare an nenumărate cărţi de literatură pentru copii, cărţi care aduc o contribuţie însemnată la opera de educare comunistă a pionierilor şi şcolarilor. Numai între anii 1945—1952, Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. a editat pentru pionieri şi şcolari 200 titluri de cărţi cu un tiraj de peste 4 milioane exemplare, dintre care numeroase cărţi au apărut în limbile maghiară, germană şi sârbă. Datorită grijii Partidului şi statului nostru, douăzeci şi două de emisiuni radiofonice transmit săptămânal tinerilor ascultători un program educativ variat.

Fiecare pionier şi şcolar a auzit despre Palatul Pionierilor din Bucureşti. In acest minunat locaş al bucuriei, peste 9.000 de pionieri lucrează în diferite cercuri, laboratoare şi cabinete, pregătindu-se să devină constructori pricepuţi ai socialismului. Cu sprijinul comitetelor regionale de partid s'au creat case şi palate ale pionierilor în toate oraşele mai importante ale ţării.

Prin grija Partidului şi a statului nostru s'au creat pionierilor şi şcolarilor patriei noastre condiţii minunate pentru a-şi petrece vacanţa de vară în mod cât mai plăcut şi folositor. Imediat după închiderea anului şcolar, taberele de odihnă şi turistice organizate în cele mai pitoreşti regiuni ale ţării îşi deschid larg porţile pentru a primi pe micii lor oaspeţi veniţi la odihnă şi joacă.

Organizaţia de pionieri din ţara noastră păşeşte în cel de al cincilea an de activitate, spre noi şi însemnate succese. Dar succesele nu vin singure, pentru ele trebue duse mari bătălii. Organizaţia de pionieri trebue să se desvolte mai departe, să primească în rândurile sale noi promoţii de şcolari, devenind o mişcare mai largă, care să atragă sub influenţa sa majoritatea copiilor de vârstă pionierească.

Pregătirea şcolarilor din clasele I, II şi III pentru a deveni pionieri este o sarcină de cinste şi răspundere a învăţătorilor şi a instructorilor de pionieri. Impreună, ei trebue să pregătească copiii în aşa fel, încât aceştia să cunoască şi să înţeleagă pe deplin scopul şi sarcinile mişcării pioniereşti, să păşească în rândurile acesteia cu dorinţa de a-şi dărui toate forţele pentru înfăptuirea măreţei cauze a lui Lenin şi Stalin.

Cadrele didactice sunt chemate să ajute instructorilor de pionieri să îndrepte şi mai mult atenţia organizaţiei de pionieri asupra problemelor de învăţătură, să lupte cu hotărîre pentru lichidarea supraîncărcării pionierilor cu sarcini, pentru formarea la copii a unei atitudini conştiente faţă de şcoală, pentru mobilizarea lor în lupta de combatere a manifestărilor negative din şcoală, de preîntâmpinare şi lichidare a rămânerii în urmă la învăţătură.

In centrul preocupărilor organizaţiei de pionieri trebue să stea îmbunătăţirea şi adâncirea conţinutului şi a formelor muncii de educaţie politică a pionierilor, axarea acestei munci pe problemele şi sarcinile ce ni le pune în faţă construirea socialismului. Cadrele didactice împreună cu instructorii de pionieri, îndrumaţi şi ajutaţi de secţiile de învăţământ şi organele U.T.M. trebue să ducă o luptă hotărîtă pentru a pune capăt formalismului, acţiunilor pompoase, gălăgioase şi de suprafaţă, care aduc un prost serviciu muncii de educaţie ce se desfăşoară în organizaţia de pionieri. In unele şcoli se ţin adunări care seamănă cu şedinţele vârstnicilor, în care pionierii rostesc discursuri, vorbesc după texte dinainte învăţate. Directorii de şcoli, profesorii şi învăţătorii au datoria patriotică de a sprijini instructorii de pionieri în lichidarea acestor lipsuri, de a-i ajuta cu experienţa lor pedagogică.

Folosirea mai intensă a publicaţiilor şi a emisiunilor radiofonice pentru pionieri şi şcolari, îmbunătăţirea muncii cu cartea, înviorarea activităţii de cultură fizică şi sport, precum şi a activităţii artiştilor amatori, antrenarea maselor de copii în munca tinerilor naturalişti, în activitatea tehnică, sunt probleme asupra cărora organizaţia de pionieri trebue să-şi îndrepte mai serios atenţia.

Pentru a-şi înfăptui cu succes sarcinile ce-i stau în faţă, pentru a-şi îmbunătăţi necontenit activitatea, organizaţia de pionieri are nevoie de un sprijin permanent şi mai activ din partea cadrelor didactice. In unele locuri, cadrele didactice nu şi-au dat încă seama de rolul important pe care-l reprezintă colectivul pionieresc, formele sale de activitate deosebit de interesante şi frumoasele sale tradiţii. Fiecare profesor şi învăţător cinstit, devotat regimului nostru, are datoria de a ajuta zi de zi munca organizaţiei de pionieri din şcoală, de a împărtăşi experienţa şi cunoştinţele sale pedagogice instructorilor de pionieri, pentruca, împreună cu aceştia, să ridice la o treaptă superioară conţinutul activităţii pioniereşti. Cadrele didactice trebue să înţeleagă pe deplin că organizaţia comunistă de copii este sprijinul cel mai apropiat al şcolii. Sprijinind buna organizare a activităţii pioniereşti din şcoală, dându-i un conţinut bogat şi interesant, legat de munca şi ţelurile şcolii, profesorii şi învăţătorii îmbunătăţesc procesul de instrucţie şi de educaţie şcolară, contribue la înfăptuirea sarcinilor nobile şi pline de răspundere pe care tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej le-a pus în faţa învăţământului nostru.

Urmând exemplul învăţătorilor şi profesorilor sovietici, învăţând din experienţa organizaţiei de pionieri „V. I. Lenin", care a educat glorioasele generaţii de tineri sovietici, cadrele noastre didactice vor contribui la îmbunătăţirea activităţii organizaţiei de pionieri, ridicând astfel la un nivel mai înalt întregul proces instructiv-educativ din şcolile noastre.

TUDOR PRUNEA
şef adjunct al secţiei de pionieri
a C.C. al U.T.M.

Din ţările de democraţie populară

Colaborare creatoare în locul discriminării seculare

Aproape 100 de naţionalităţi şi popoare trăesc pe teritoriul Chinei. In decurs de multe veacuri, aceste naţionalităţi au suferit asuprirea regimurilor reacţionare, au fost supuse unei înjositoare discriminări şi exploatări economice. Cercurile guvernante le-au condamnat la o veşnică mizerie, înapoiere şi izolare.

Guvernul Popular Central al Chinei a desfiinţat toate monumentele şi inscripţiile care discriminează minorităţile naţionale şi ofensează sentimentele lor naţionale. Guvernele locale şi Armata Populară de eliberare au stabilit pacea între naţionalităţile care în decurs de secole s'au duşmănit una pe alta din cauza ogoarelor, păşunilor sau a instalaţiilor de irigaţie. O mărturie strălucită a întăririi unităţii naţionalităţilor este apariţia unor cetăţeni cu drepturi depline din sânul popoarelor şi naţionalităţilor asuprite în trecut, de pildă, a neamului Golo în Sinin, a poporului I în Sician. Şi poporul Tibetului s'a reîntors în marea familie a popoarelor Chinei.

In decursul ultimilor doi ani Guvernul Popular Central a înfiinţat 31 de regiuni naţionale autonome şi 42 de Guverne Naţionale reunite.

Pentru desvoltarea ştiinţei

In toate ţările de democraţie populară are loc o înflorire fără precedent a culturii, ştiinţei şi învăţământului public.

In Cehoslovacia în ultimii ani a apărut o serie de noi universităţi, institute tehnice, şcoli superioare de artă nu numai în marile oraşe, ca în trecut, ci pretutindeni unde o cere puternica desvoltare economică a ţării care construeşte socialismul. In ajunul celui de al doilea război mondial în Cehoslovacia erau în total 11 şcoli superioare, iar astăzi numărul lor aproape că s'a triplat.

La 17 Noembrie anul trecut, la Praga s'a deschis Academia de Ştiinţe a Cehoslovaciei. La şedinţa solemnă de deschidere profesorul Ştolla a declarat: „Studiind situaţia ştiinţei noastre în proporţiile întregului stat, guvernul s'a ocupat în mod special de problema situaţiei ştiinţei în Slovacia şi a ajuns la concluzia că în afară de Academia generală a întregului stat, trebue creată deasemeni o Academie de Ştiinţe a Slovaciei, chiar şi numai pentru aceea că ştiinţa slovacă va trebui în mod inevitabil să rezolve sarcinile legate de desvoltarea economică şi culturală furtunoasă a Slovaciei".

Invăţământul public în Albania

Puterea populară din Albania a făcut învăţământul accesibil pentru toţi oamenii muncii.

In bugetul aprobat de curând de Adunarea Naţională, pentru desvoltarea culturii şi învăţământului au fost alocate 13,4 procente din toate cheltuelile, sau cu 28,5 procente mai mult decât în anul trecut. In anul 1938 alocaţiile pentru aceste scopuri formau numai 1,3 procente din buget.

Realizând învăţământul elementar general şi lărgind reţeaua şcolilor de 7 ani şi a şcolilor medii, guvernul Republicii Populare Albania manifestă cea mai mare grijă pentru desvoltarea învăţământului superior. Fonduri mari au fost alocate pentru întreţinerea a cinci şcoli superioare. Pentru construcţia de noi localuri şcolare şi pentru lărgirea celor existente se vor cheltui peste 224 milioane leca, iar pentru întreţinerea internatelor şi căminelor pentru elevi — 284 milioane leca, sau aproape cu 100 milioane mai mult decât în anul trecut.

La sfârşitul cincinalului — în anul 1955 — numărul elevilor din şcolile medii şi profesionale se va mări în comparaţie cu 1933 aproape de 11 ori. Numărul studenţilor va ajunge până la 1800.

Studiază limba rusă

In oraşele şi satele, în întreprinderile şi instituţiile de învăţământ ale Republicii Populare Democrate Coreene se lărgesc cursurile existente şi se deschid noi cursuri de limba rusă.

La Phenian şi în împrejurimile sale, în primul pătrar al anului trecut se numărau peste 40 de cursuri de limbă rusă, la care studiau aproape 1500 de persoane.

La una din întreprinderile din Phenian cursurile de limba rusă se fac în trei grupe. Elevii sunt împărţiţi pe grupe în conformitate cu nivelul lor de pregătire. Elevii din clasa III-a, comunică Agenţia Telegrafică Centrală a Coreei, citesc singuri literatura politică sovietică, ziarele sovietice. Pe lângă cursurile de limbă rusă care funcţionează permanent în Ciun Con şi în alte raioane ale provinciei Hanghevul de Nord sunt organizate cercuri de studiu al literaturii beletristice şi politice sovietice.

In judeţul Socikni, provincia Phenanul de Sud la cursurile de limbă rusă învaţă peste 4000 de oameni. Mii de muncitori şi ţărani s'au înscris în primul pătrar al anului trecut la cursurile de limbă rusă în judeţul Pancikon, Paccion şi în alte regiuni ale provinciei Phenanul de Nord.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon 4.68.64 şi 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii. c. 7009

Înflorește școala în Republica Populară Română

Invățători și învățătoare, profesori și profesoare! Ridicați calitatea muncii didactice și educative în școală! Educați tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului!

In toate școlile noastre, organizațiile de pionieri, a căror activitate constitue un sprijin de nădejde al învățătorilor și profesorilor, antrenează pe pionieri și școlari în obținerea unor cât mai bune rezultate la învățătură și disciplină. Unitățile și detașamentele pionierești organizează în acelaș timp o bogată activitate extrașcolară. Cercurile de elevi pe materii, adunările cu temă, excursiile, contribue la îmbogățirea cunoștințelor pionierilor și școlarilor, fac să crească dragostea lor pentru patrie. Minunatele daruri făcute de partid copiilor țării — palatele și casele pionierilor, cu numeroasele lor cercuri științifice, tehnice, literare, sportive contribue și ele în mod activ la educarea multilaterală a elevilor, la pregătirea viitorilor tehnicieni, ingineri, oameni de știință și de artă, care vor duce mai departe măreața operă de făurire a socialismului.

In clișeu: *Un grup de pionieri, fii ai minerilor din Valea Jiului, în minunatul parc al palatului pionierilor din Petroșani.*

Luminoasă, plină de viață clocotitoare este pentru oamenii muncii de pe întreg pământul prima zi de Mai — sărbătoarea muncii și a păcii. In această zi, când întreaga natură se trezește la viață, proletariatul luptător își trece în revistă victoriile, își arată dârz hotărîrea de a le înmulți necontenit, de a lupta tot mai unit pentru fericirea întregii omeniri.

Cu un deosebit avânt, cu entuziasm nestăvilit sărbătoresc ziua de 1 Mai popoarele libere din lagărul păcii și socialismului. In Țara Socialismului victorios, în țările democrat-populare, oamenii își privesc cu întemeiată mândrie succesele dobândite în lupta pentru socialism și comunism, își manifestă voința neclintită de a duce mereu mai departe această luptă, sub steagul nebiruit al partidelor comuniste și muncitorești.

Poporul muncitor din Republica Populară Română întâmpină ziua de 1 Mai 1953 cu conștiința — plină de bucurie — a faptului că și în acest an a crescut, s'a ridicat cu o treaptă mai sus întreaga construcție economică a Patriei. S'au înmulțit uzinele, șantierele, gospodăriile colective și întovărășirile țăranilor muncitori. Iar alături de acestea au înflorit și mai mult cultura, învățământul.

Ritmul rapid de desvoltare a școlii noastre este arătat de cifre grăitoare. Peste 1.100.000 de neștiutori de carte au absolvit cursurile de alfabetizare în anii 1946—1952. Se desfășoară cu tot mai multă hotărîre lupta pentru înlăturarea plăgii rușinoase a analfabetismului, care la sfârșitul primului plan cincinal va dispare cu desăvârșire. Crește mereu numărul căminelor create pe lângă întreprinderi și al căminelor sezoniere organizate la sate pentru copiii de vârstă preșcolară. Datorită acestor cămine, un număr tot mai mare de femei muncitoare își pot desfășura liniștite munca, întărind contribuția lor la construirea socialismului în patria noastră.

A început și se desfășoară cu succes lupta pentru asigurarea învățământului general obligatoriu în școlile elementare, pentru cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară în școală. Numărul elevilor din clasele a V-VII-a și a VIII-XI-a, a crescut în proporție de circa 400% în anul școlar 1952-1953 față de anul școlar 1938-1939, iar numărul total al copiilor și tinerilor care învață în școlile elementare și medii, tehnice și profesionale, în universități și alte instituții de învățământ superior a ajuns în acest an școlar, la aproape 2.400.000. O mare parte dintre aceștia învață pe socoteala statului.

Pentru minoritățile naționale, datorită înțeleptei politici naționale leninist-staliniște a partidului, s'au creat peste 3.000 de unități de învățământ preșcolar, elementar și mediu, în care se predă în 15 limbi unui număr de aproape 300.000 de copii din sânul minorităților naționale.

Mai mult de 70% din învățătorii și profesorii care predau în acest an școlar în școlile noastre au urmat cursurile de perfecționare a cadrelor didactice, ridicându-și calificarea, însușindu-și minunata experiență a școlii sovietice, înarmându-se în lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze în învățământ.

Intre anii 1948—1951 s'au tipărit și s'au trimis în toate școlile țării aproape 28.000.000 de manuale în limba română și în limbile minorităților naționale, iar în acest an se editează încă 11.500.000 de manuale.

Toate acestea dovedesc, fără putință de tăgadă, că în țara noastră în drum spre socialism se obțin victorii tot mai mari în lupta pentru satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii.

Aceste victorii sunt, în acelaș timp, cea mai vie dovadă a imensei superiorități a sistemului nostru față de sistemul capitalist, în care învățământul, cultura decad tot mai mult, frânându-se orice avânt al maselor spre știință.

Insuflețiți de minunatele victorii obținute până acum, oamenii muncii din învățământ, alături de întreg poporul muncitor din țara noastră și de toate popoarele iubitoare de pace ale lumii, își afirmă cu nestăvilit elan hotărîrea de a contribui cu toată energia, cu toate cunoștințele lor la lupta pentru triumful primăverii lumii — comunismul.

Studiind cu perseverență metodicile sovietice, însușindu-și zi de zi minunata experiență a învățătorilor și profesorilor sovietici, cât și experiența profesorilor și învățătorilor fruntași din țara noastră, cadrele didactice își desăvârșesc măestria pedagogică, luptă cu tot mai multă hotărîre împotriva deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei, folosesc metode mereu mai bune în munca de instruire și educare a tinerei generații de constructori ai socialismului.

Cabinetele pedagogice regionale înființate anul acesta au sarcina de a răspândi în rândurile cadrelor didactice minunata experiență sovietică, de a le ajuta să studieze și să extindă experiența bună a școlilor noastre. In cadrul lor se țin lecții, conferințe și referate, se dau consultații privind problemele esențiale ale muncii instructiv-educative.

In clișeu: *Secția de geografie a cabinetului pedagogic din București.*

11.500.000 de manuale vor primi școlile noastre numai în acest an școlar. Elaborate după exemplul manualelor sovietice, noile manuale din școlile noastre sunt un neprețuit ajutor în munca învățătorilor și profesorilor pentru realizarea unui învățământ științific, strâns legat de viață, de practica construirii socialismului.

Ca o expresie a justei politici naționale pe care o duc partidul și statul nostru, se editează în țara noastră, împreună cu manualele în limba română, manuale în numeroase limbi ale minorităților naționale. Aceste manuale dau copiilor din rândurile minorităților naționale posibilitatea să studieze toate materiile în limba lor maternă.

Cadrele didactice și elevii folosesc cu drag aceste noi manuale, care apar cu un conținut tot mai bogat și în condiții tehnice din ce în ce mai bune.

In clișeu: *O parte din manualele în limba română și în limbile minorităților naționale tipărite de Editura de Stat Didactică și Pedagogică*

Tinerii care învață în aceste școli sunt chemați să dea viață măreților planuri de construire a socialismului. Zeci de mii de tineri — rezervele de muncă ale patriei — se bucură de condiții din ce în ce mai bune pentru a deveni stăpâni pe cele mai moderne și mai complicate mașini, pentru a deveni muncitori cu o temeinică calificare profesională.

Urmând exemplul minunat al școlilor rezervelor de muncă din Uniunea Sovietică, școlile rezervelor de muncă din țara noastră au sarcina de a făuri muncitori și tehnicieni, care să-și cunoască adânc meseria, pătrunși de o înaltă conștiință politică, îmbinând tot mai strâns munca fizică și munca intelectuală.

Având mereu în față această sarcină de o deosebită răspundere, cadrele didactice și tehnice ale școlilor rezervelor de muncă luptă zi de zi pentru îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a viitorilor muncitori și tehnicieni.

In clișeu: *O lecție la Centrul școlar metalurgic D.G.R.M. din Orașul Stalin.*

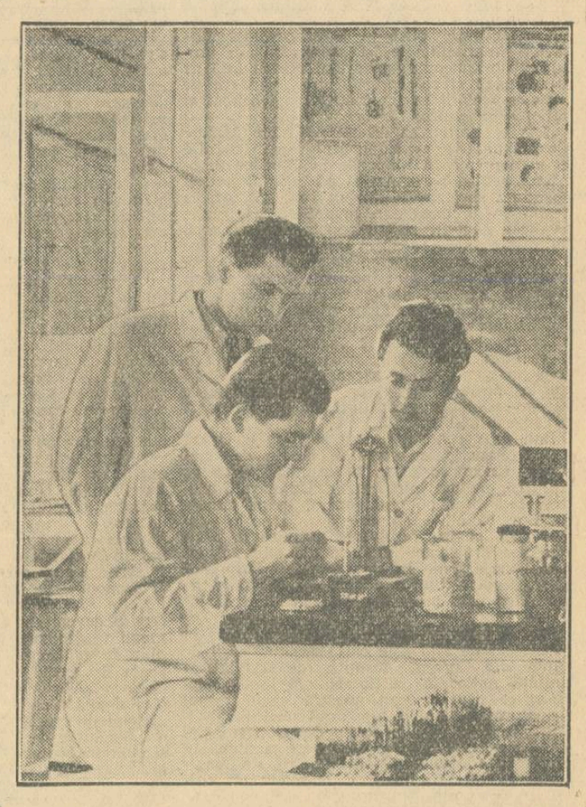

Pentru a răspunde necesităților din ce în ce mai mari de cadre cu înaltă calificare, în patria noastră s'au creiat și se creiază noi instituții de învățământ superior. Universitățile și institutele pregătesc în fiecare an noi tineri specialiști, înarmați cu o cunoaștere temeinică a marxism-leninismului și a realizărilor științei și tehnicii moderne.

Statul nostru democrat-popular investește fonduri din ce în ce mai însemnate pentru noile construcții de școli superioare, pentru înzestrarea lor cu utilaj, biblioteci, laboratoare. In condiții mereu mai bune, tinerii și tinerele, — fii ai poporului muncitor — se pregătesc pentru a deveni cadre de nădejde în toate ramurile construcției socialismului, în industrie, pe șantiere, în agricultură, în domeniul culturii și artei.

In clișeu: *Unul din laboratoarele bogat înzestrate ale Institutului Agronomic din Timișoara.*

lor asuprite. Tot ce e mai bun, mai progresist, privește în prezent spre Moscova. „După cum în trecut Parisul — scria tovarășul Stalin — a fost un refugiu și o școală pentru reprezentanții burgheziei în ascensiune, tot așa acum Moscova este un refugiu și o școală pentru reprezentanții revoluționari ai proletariatului în ascensiune".

Succesele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au însuflețit partidele comuniste și muncitorești ale altor țări. „De peste 30 de ani — scrie Marcel Cachin, unul dintre veteranii mișcării muncitorești franceze, luptă comuniștii francezi pentru cauza muncitorească. Ei sunt însuflețiți de mărețul exemplu al revoluției sovietice". Reprezentantul Partidului Comunist al Chinei, Liu-Șao-ți, spunea la Congresul al XIX-lea al Partidului nostru că succesele Uniunii Sovietice întăresc însutit încrederea națiunilor asuprite din Răsărit în lupta pentru eliberarea națională. Despre uriașa importanță internațională a partidului nostru a vorbit la Congres tov. Bierut, președintele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit din Polonia. Istoria omenirii, spunea el, nu a cunoscut până acuma o forță ideologică atât de mare, atât de dinamică și creatoare, care să-și exercite influența asupra societății omenești pe scară mondială.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a îndreptățit speranțele proletariatului mondial nu numai prin aceea că el a dovedit în fapt justețea măreților idei ale marxism-leninismului, dar și prin aceea că a acordat un ajutor nemijlocit muncitorilor din alte țări în lupta lor pentru eliberarea de sub jugul capitalist. Aceasta s'a manifestat îndeosebi în cel de-al doilea război mondial, „când Uniunea Sovietică — după cum a arătat tovarășul Stalin — zdrobind tirania fascistă germană și japoneză, a salvat popoarele Europei și Asiei de primejdia robiei fasciste". Acest mare și nemuritor merit al poporului sovietic a făcut ca el să capete recunoștința tuturor popoarelor iubitoare de pace din lume.

Mărețul exemplu al celei dintâi „Brigăzi de șoc", creatoare a unei orânduiri sociale care a rezistat celor mai aspre încercări ale Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a ajutat ca un sfert din populația globului pământesc să pornească pe calea Uniunii Sovietice. Astfel s'a format puternicul lagăr al democrației și socialismului, care numără în rândurile sale 800 milioane oameni. Crearea acestui lagăr stalinist al păcii este o mare cucerire a popoarelor. A fost greu pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice să îndeplinească rolul de cinste de „Brigadă de șoc", atâta timp cât această brigadă — spunea tovarășul Stalin — a fost una singură, și atâta timp cât ea a trebuit să îndeplinească acest rol de avantgardă aproape singură. Dar asta a fost odată. Acum, când din China și Coreea până în Cehoslovacia și Ungaria au apărut noi „Brigăzi de șoc" — țările de democrație populară — acum Partidului nostru îi este mai ușor să lupte, iar munca a pornit și ea mai cu spor.

Pornind pe drumul socialismului, țările de democrație populară folosesc în munca lor creatoare neprețuita experiență de construire a unei vieți noi, acumulată în Uniunea Sovietică. Partidele Comuniste din aceste țări, — scrie tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretarul general al C.C. al Partidului Muncitoresc Român — au în fața lor o cale deja deschisă și încercată. Ele pot aplica metode verificate și pot folosi mijloace aplicate cu succes în Țara Socialismului victorios. Un ajutor mai important în cauza construirii socialismului n'a existat și nici nu poate exista.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, înfăptuind construirea comunismului în țara noastră, luptă prin aceasta și pentru cauza comună a oamenilor muncii din lumea întreagă. Comuniștii din toate țările studiază experiența partidului lui Lenin și Stalin, experiența Uniunii Sovietice.

„Tovarășii noștri din străinătate — scria I. V. Stalin în opera sa „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — vor să știe cum ne-am smuls noi din robia capitalistă, cum am transformat noi economia țării în spiritul socialismului, cum am obținut noi prietenia cu țărănimea, cum am obținut noi ca țara noastră, nu de mult încă săracă și slabă, să se transforme într'o țară bogată, puternică, ce anume reprezintă colhozurile, dece noi, cu toate că mijloacele de producție au fost socializate, nu lichidăm producția de mărfuri, banii, comerțul etc. Ei vor să știe toate acestea și multe altele nu din simplă curiozitate, ci spre a învăța dela noi și spre a folosi experiența noastră pentru țara lor".

3

Statutul Partidului adoptat de Congresul al XIX-lea arată care sunt astăzi sarcinile principale ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Ele constau în a construi societatea comunistă prin trecerea treptată dela socialism la comunism, de a ridica neîntrerupt nivelul material și cultural al societății, de a educa pe membrii societății în spiritul internaționalismului și al stabilirii unor legături frățești cu oamenii muncii din toate țările, de a întări prin toate mijloacele apărarea activă a Patriei Sovietice de acțiunile agresive ale dușmanilor ei. Pentru rezolvarea acestor sarcini au cea mai mare importanță Directivele Congresului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal.

Noul plan cincinal, ca un măreț program de muncă pașnică creatoare, constitue un act de acuzare împotriva economiei capitaliste contemporane. Guvernanții țărilor capitaliste recunosc acum deschis că economia lor nu este legată de cauza păcii, ci de cauza războiului. Luând cuvântul la meetingul partidului republican în Filadelfia în Septembrie 1952, președintele de astăzi al S.U.A., Eisenhower, a declarat: „acum inițiativa noastră, fantezia și sistemul de producție sunt iarăși încătușate de război și de perspectiva războiului. Economia noastră este o economie de război. Progresul nostru este un progres de război". In ultimele zile ale conducerii sale, președintele Truman a adresat un mesaj congresului S.U.A. în care a propus ca trei pătrimi din bugetul pe anul financiar 1953—1954 să fie întrebuințate pentru scopuri de război.

Cea mai puternică demascare a capitalismului și cel mai puternic sprijin al forțelor care luptă împotriva lui este descoperirea de către tovarășul Stalin a legii economice fundamentale a capitalismului și a legii economice fundamentale a socialismului. Fundamentând aceste legi, I. V. Stalin a arătat că scopul producției socialiste nu este obținerea de profituri maximale, cum se întâmplă în lumea capitalistă, ci însuși omul cu nevoile sale materiale și culturale mereu crescânde. Dacă economia capitalistă, în esența ei, este antiumană, economia socialistă constitue triumful adevăratului umanism. Oamenii progresiști din întreaga lume văd astăzi clar că destinul capitalismului este moartea, iar socialismului îi aparține viitorul.

Arătând popoarelor calea spre pace și fericire, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice ușurează și lupta acelor partide frățești care n'au luat încă puterea și care continuă să activeze sub călcâiul legilor draconice burgheze. Construirea comunismului în Uniunea Sovietică constitue un măreț factor de pace, un obstacol de neclintit în calea fiarelor de pradă imperialiste, o făclie luminoasă în lupta revoluționară a oamenilor muncii din toate țările pentru o viață fericită.

★

Succesele Partidului Comunist al Uniunii Sovietice sunt mărețe. Dar înseamnă oare aceasta că el nu mai are nevoie de niciun sprijin? „Ar fi greșit să se creadă — spunea tovarășul Stalin — că Partidul nostru, care a devenit o forță puternică, nu mai are nevoie de sprijin. Aceasta nu este just. Partidul nostru și țara noastră întotdeauna au avut și vor avea nevoie de încrederea, de simpatia și de sprijinul popoarelor frățești de peste hotare".

N'a existat nicio țară pe care imperialiștii s'o urască atât de mult cum urăsc Uniunea Sovietică, deoarece însăși existența ei vorbește de condamnarea și de pieirea inevitabilă a capitalismului. Cei care turbează mai mult sunt magnații capitalului american, care visează dominația mondială. Prin șantaj și dolari miliardarii americani au reușit să încline pe guvernanții țărilor capitaliste din Europa spre trădarea națională. Trupele americane și funcționarii americani au inundat țările marshallizate, așezându-se pe spinarea popoarelor acestor țări. După cum anunță într'unul din articolele sale de fond ziarul „News" din Washington, în prezent în aceste țări numai numărul funcționarilor civili americani este atât de mare, încât din ei s'ar putea forma peste 15 divizii militare. S.U.A. ține în străinătate 397.837 de funcționari ai guvernului.

In condițiile încercuirii capitaliste, Uniunea Sovietică are nevoie de sprijin din partea popoarelor frățești de peste hotare. Dar acest sprijin este de un gen deosebit, așa cum a arătat tovarășul Stalin. „Specificul acestui sprijin — spunea tovarășul Stalin — este că orice sprijin dat năzuințelor de pace ale Partidului nostru de către orice partid frățesc înseamnă totodată sprijinirea propriului popor în lupta pentru menținerea păcii. Când muncitorii englezi, în 1918—1919, în perioada atacului armat al burgheziei engleze împotriva Uniunii Sovietice, au organizat lupta împotriva războiului sub lozinca „Jos mâinile depe Rusia", aceasta a fost sprijinirea, — sprijinirea în primul rând a luptei propriului popor pentru pace, iar apoi și sprijinirea Uniunii Sovietice. Când tovarășul Thorez sau tovarășul Togliatti declară că popoarele lor nu vor lupta împotriva popoarelor Uniunii Sovietice, aceasta înseamnă sprijinirea, — în primul rând sprijinirea muncitorilor și țăranilor din Franța și Italia, care luptă pentru pace, iar apoi și sprijinirea năzuințelor de pace ale Uniunii Sovietice. Acest specific al sprijinului reciproc se explică prin faptul că interesele partidului nostru nu numai că nu contrazic interesele popoarelor iubitoare de pace, ci dimpotrivă, se contopesc cu aceste interese".

Cuvântarea tovarășului Stalin la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a avut cel mai înflăcărat ecou în mijlocul oamenilor muncii din lumea întreagă, care s'au arătat gata de a sprijini Uniunea Sovietică în lupta ei pentru pace. La o zi după cuvântarea lui Iosif Vissarionovici Stalin, ziarul comuniștilor din America „Daily Worker" a demascat într'un articol redacțional strigătele pline de ură ale reacționarilor, care au încercat să prezinte cuvântarea lui I. V. Stalin ca o dovadă a existenței unui „complot comunist mondial". Arătând că lupta pentru pace nu poate fi un „complot", ziarul sublinia cuvintele tovarășului Stalin despre concordanța care există între interesele poporului sovietic și interesele altor popoare și scria: „Când Uniunea Sovietică, posedând bomba atomică, cheamă la interzicerea ei, nu face ea oare aceasta în aceeași măsură în interesele tuturor popoarelor, ca și în interesele sale proprii?"

Comentând cuvântarea lui I. V. Stalin, un ziar indian scria: „Poporul muncitor din lumea întreagă, în frunte cu partidele comuniste și democratice, răspunde chemării tovarășului Stalin la o colaborare frățească, participând cu cea mai mare energie la lupta pentru pace, libertăți democratice și suveranitate națională". Partidele comuniste și muncitorești din țările capitaliste au primit cu toată căldura chemarea înflăcărată a tovarășului Stalin de a ridica steagul libertății burghezo-democratice și al independenței naționale, aruncat peste bord de burghezie.

★

Marii fondatori ai socialismului științific, Marx și Engels, ne-au învățat că unitatea proletarilor din toate țările este una dintre condițiile principale ale eliberării lor din robia capitalistă. Din momentul în care ei au lansat chemarea: „Proletari din toate țările uniți-vă!", această unitate crește și se întărește în lupta împotriva dușmanilor socialismului.

Instaurând Puterea Sovietică, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a îndeplinit cu cinste obligațiile sale față de proletariatul internațional, a meritat recunoștința și sprijinul lumii.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

O contribuţie esenţială la realizarea unei destinderi internaţionale *)

Poporul român, iubitor de pace, a întâmpinat cu entuziasm documentul de deosebită însemnătate internaţională pe care îl constitue articolul ziarului PRAVDA, intitulat „In legătură cu discursul preşedintelui Eisenhower".

Calda aprobare cu care acest document a fost primit de massele largi populare din ţara noastră şi de toţi prietenii sinceri ai păcii din lumea întreagă se datoreşte faptului că el aduce o contribuţie deosebit de preţioasă la înfăptuirea unui progres real pe calea înţelegerii şi colaborării internaţionale. Sprijinindu-se pe fapte de necontestat, articolul PRAVDEI examinează într'un spirit constructiv, de absolută obiectivitate, fiecare din propunerile şi tezele discursului ţinut de preşedintele Eisenhower la Asociaţia americană a ziariştilor. Analiza profundă a problemelor, logica ei de fier, fac ca articolul PRAVDEI să proecteze asupra situaţiei internaţionale o lumină puternică, menită să risipească orice confuzii. El prezintă limpede şi fără echivoc punctul de vedere sovietic în fiecare din problemele internaţionale importante, aducând nu declaraţii generale, ci propuneri concrete, care oferă o bază reală pentru o discutare serioasă şi concretă a problemelor litigioase, care să facă posibilă reglementarea lor prietenească.

Constituind o nouă şi puternică expresie a voinţei de pace şi colaborare internaţională a Uniunii Sovietice, articolul este pătruns dela un capăt la celălalt de spiritul cuvântărilor rostite la 9 Martie 1953 de tovarăşii G. M. Malencov, L. P. Beria şi V. M. Molotov, în care se reafirmă hotărîrea Guvernului Sovietic de a sluji cu devotament fără margini cauza păcii şi a nu îngădui vărsarea sângelui a milioane de oameni şi în care se exprimă credinţa în posibilitatea rezolvării pe cale paşnică a tuturor problemelor litigioase.

Călăuzindu-se cu fidelitate după aceste principii, Guvernul Sovietic, prin răspunsul său la scrisoarea Comisiei Congresului popoarelor pentru apărarea păcii, şi-a exprimat solidaritatea cu Mesajul lansat de Congres şi cu propunerea cuprinsă în el de a se încheia un Pact al Păcii între cele 5 mari puteri. ...„Guvernul Sovietic — se arată în acest răspuns — declară că este în permanenţă gata să colaboreze cu guvernele celorlalte state pentru atingerea înaltelor ţeluri ale întăririi păcii generale şi securităţii internaţionale".

Puternicul ecou şi adânca satisfacţie pe care le-a stârnit în massele largi din patria noastră articolul din PRAVDA, ca şi celelalte acţiuni ale Uniunii Sovietice în favoarea unei destinderi internaţionale îşi au izvorul în profundul ataşament al poporului nostru faţă de cauza păcii şi colaborării între popoare pe baza respectării suveranităţii şi independenţei naţionale a tuturor ţărilor.

Dela eliberarea sa de către Forţele Armate ale Uniunii Sovietice, poporul român se află în permanenţă în rândurile luptătorilor neşovăitori pentru pace. Astăzi pe întinsul patriei noastre transformată într'un vast şantier, se desfăşoară o clocotitoare muncă de construcţie paşnică. Poporul nostru construeşte uzine şi centrale electrice, şcoli şi instituţii de ocrotire a sănătăţii, creşe şi stadioane sportive. Toate energiile noastre sunt închinate luptei pentru stârpirea sărăciei şi ignoranţei, ridicării nivelului de trai al milioanelor de oameni simpli, asigurării unei vieţi pline de bucurie copiilor noştri. Aceasta nu înseamnă numai a făuri bunuri materiale, aceasta înseamnă a construi şi consolida pacea. La temelia planurilor noastre de viitor stă dragostea de pace, credinţa nestrămutată că pacea poate fi menţinută şi apărată.

Iată dece poporul nostru sprijină cu toată convingerea toate eforturile făcute de apărătorii sinceri ai păcii, în fruntea cărora se situează, azi ca întotdeauna, Uniunea Sovietică. Iată dece poporul român, luând cunoştinţă de soluţiile propuse de articolul din PRAVDA pentru rezolvarea paşnică a principalelor probleme litigioase ale situaţiei internaţionale, vede în ele expresia năzuinţelor şi intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace, expresia propriilor sale năzuinţi şi interese.

Cea mai arzătoare dorinţă a popoarelor în momentul de faţă este curmarea vărsării de sânge din Coreea, însoţită de restabilirea unităţii naţionale a Coreei. Miile de kilometri ce despart ţara noastră de Extremul Orient n'au împiedicat poporul nostru să înţeleagă că vâlvătăile focului din Coreea ameninţă leagănele copiilor din întreaga lume. In problema coreeană poporul nostru s'a manifestat cu tărie în favoarea încetării războiului şi a rezolvării paşnice a problemei coreene. Or, este un fapt că U. R. S. S. a sprijinit toate acţiunile tinzând la încheierea unui armistiţiu echitabil în Coreea. Deaceea poporul nostru a salutat din toată inima propunerea coreeano-chineză, care a deschis perspectiva curmării războiului din Coreea precum şi sprijinul hotărît şi neîntârziat pe care l-a dat acestei propuneri Guvernul Sovietic. Voinţa popoarelor este ca actualele tratative de armistiţiu să fie cât mai grabnic încununate de succes!

O problemă esenţială pentru pacea lumii este problema germană. La rezolvarea ei justă şi paşnică este profund interesat şi poporul român. De două ori în decursul unei singure generaţii, poporul nostru a fost victima Germaniei militariste.

Alături de Uniunea Sovietică şi de toate popoarele Europei, noi considerăm că pentru o rezolvare reală şi eficace a problemei germane trebue să se ţină seamă de interesele vitale ale tuturor vecinilor Germaniei, de interesele întăririi păcii în Europa, şi în primul rând de aspiraţiile naţionale ale poporului german. Din păcate, discursul preşedintelui Eisenhower nu oferă o bază pentru o asemenea rezolvare. Cine tinde cu adevărat spre întărirea păcii în Europa, acela nu poate da uitării acordurile dela Potsdam, care poartă în afară de semnăturile S. U. A. şi U. R. S. S., şi semnăturile Marii Britanii şi Franţei. Imbrăţişând cu toată căldura politica de înlăturare a primejdiei refacerii imperialismului german, poporul nostru salută soluţiile propuse de Uniunea Sovietică în chestiunea germană, consideră că este neapărat necesar să se încheie un tratat de pace cu Germania care să dea posibilitatea poporului german de a se reuni într'un singur stat, de a ocupa locul ce i se cuvine în comunitatea popoarelor iubitoare de pace iar după aceasta să urmeze retragerea trupelor de ocupaţie.

Cetăţenii ţării noastre n'au putut să nu observe că în discursul lui Eisenhower, cu toată amploarea lui, nu există un singur cuvânt despre R.P. Chineză, despre restabilirea drepturilor ei naţionale în O. N. U., despre drepturile ei teritoriale legitime, inclusiv insula Taiwan. Massele largi din R.P.R. ştiu că poporul chinez a dus timp de decenii o luptă uriaşă pentru a scutura jugul asupririi străine şi dominaţia regimului putred al gomindanului. Nu există om cu simţ de dreptate în ţara noastră care să nu-şi pună întrebarea: cum este posibil ca marelui şi eroicului popor chinez, care reprezintă un sfert din omenire, să nu i se recunoască dreptul legitim de a-şi spune cuvântul, cuvântul celei mai mari ţări din lume — în O. N. U.? Toată lumea ştie ce rol odios a jucat clica gomindanistă coruptă şi trădătoare până în măduva oaselor şi nimeni nu se încumetă să nege că pe drept a aruncat-o poporul chinez la lada cu gunoi ca pe un putregai netrebnic. Toată lumea înţelege însă că dacă totuşi ea se menţine încă în insula Taiwan, dacă în organele O. N. U. în locul reprezentanţilor legali ai poporului chinez mai stau înfipte manechine gomindaniste, aceasta se datorează exclusiv acelor cercuri care îşi fac iluzia că roata istoriei mai poate fi întoarsă înapoi. Dar dacă aceasta poate explica omiterea Chinei dintr'un discurs, este evident că o asemenea omisiune nu poate şterge de pe harta lumii acest mare stat.

In discursul lui Eisenhower se proclamă că „fiecare ţară are dreptul inalienabil de a-şi crea la propria sa alegere forma de guvernământ şi sistemul său economic", că „încercarea oricărei ţări de a impune altor ţări o formă de guvernământ nu poate fi justificată", etc. Poporul român ca şi toate popoarele lumii, nu doreşte decât ca aceste principii sănătoase să fie consecvent respectate, aceasta constituind o condiţie a unei reale destinderi internaţionale. Dece, dând uitării aceste principii unanim admise, preşedintele Eisenhower stărue să preconizeze un amestec străin în treburile altor popoare?

Din spusele preşedintelui rezultă că formele de guvernământ din ţările Europei Răsăritene ar fi fost, chipurile, impuse din afară. Este însă destul să ne referim la exemplul ţării noastre, ca să reeasă limpede cât de necorespunzătoare realităţii este această afirmaţie.

Poporul român a avut prilejul mai mult decât îndestulător să pună la încercare şi să judece la adevărata lor valoare toate partidele şi regimurile reacţionare. Inlăturarea lor dela cârma ţării este tocmai concluzia acestei experienţe amare: tocmai ei i se datorează energia şi unitatea cu care — după eliberarea ţării de sub jugul fascist — poporul nostru a ştiut să înfrângă încercările de a i se impune, împotriva voinţei sale, o întoarcere la trecutul de exploatare şi asuprire.

Regimul democrat-popular este rodul unei lupte îndelungate, dârze, pline de sacrificii, duse de poporul nostru, pentru pământ, pentru libertăţi democratice, pentru o viaţă mai bună. Lupta poporului român pentru o democraţie adevărată s'a împletit strâns cu lupta sa pentru independenţă şi suveranitate naţională. Pentru a putea dispune singur de soarta sa, poporul român, sub conducerea forţelor progresiste, a înlăturat, în condiţiile înaintării victorioase a Armatei Sovietice, odioasa dictatură fascistă antonesciană. Pentru ca poporul român să fie stăpân în ţara lui, Armata Română şi-a dat şi ea contribuţia la victoria asupra hitlerismului, dând jertfe de sânge alături de ostaşii sovietici eliberatori. Pentru libertate şi independenţă au înfruntat muncitorii, ţăranii şi intelectualii gloanţele lui Rădescu şi au sfărâmat în repetate rânduri comploturile antidemocratice inspirate şi sprijinite din afară.

In cursul acestei lupte a avut loc o trezire fără precedent a masselor populare din oraşele şi satele României la o participare activă şi conştientă în viaţa politică. Regimul democrat-popular este produsul voinţei imensei majorităţi a populaţiei ţării, voinţă exprimată categoric şi în repetate rânduri în alegeri libere, cum niciodată ţara noastră n'a cunoscut sub vechile regimuri. Prin instaurarea regimului democrat-popular, poporul român şi-a cucerit nu numai drepturi şi libertăţi de care nu s'a bucurat niciodată în trecut, ci şi adevărata independenţă naţională, dreptul de a-şi orândui viaţa potrivit propriei sale voinţe şi propriilor sale interese.

In legătură cu aceasta, trebue spus că în timpul ultimelor decenii poporul nostru a cunoscut multe cazuri de imixtiune străină în treburile sale interne, mergând dela presiuni diplomatice şi economice până la numirea şi destituirea guvernelor ţării de către diferite cercuri de afaceri şi puteri străine. Cei ce se interesează de acest aspect al istoriei ţării noastre vor putea face descoperiri interesante, dar, oricât şi-ar da osteneala, printre puterile care au comis acte de imixtiune ei nu vor găsi Uniunea Sovietică. In schimb, nu odată, în diferite ocazii, în diferite foruri internaţionale, Uniunea Sovietică a apărat cu hotărîre dreptul la independenţă al patriei noastre.

Afirmaţiile preşedintelui Eisenhower cu privire la stările de lucruri din ţările Europei Răsăritene sunt desminţite de avântul furtunos al economiei de pace a ţării noastre şi a celorlalte ţări de democraţie populară, avânt care a devenit posibil numai în condiţiile regimului democrat-popular. Acest avânt este atât de evident încât nici în Apus nu mai poate fi trecut sub tăcere. Astfel, ziarul american „Christian Science Monitor" recunoştea deunăzi că în ţările lagărului democrat „ritmul de creştere a producţiei este de două ori mai mare decât cel din orbita occidentală" şi sublinia, ca un eveniment capabil să revoluţioneze viaţa economică a lumii, „modernizarea producţiei industriale şi agricole în statele înapoiate din punct de vedere economic din Europa Răsăriteană şi Asia". Pe de altă parte, revista engleză „Economist" scria nu demult într'un articol intitulat „Revoluţia industrială din ţările răsăritene": „Transformarea revoluţionară a economiei ţărilor din Europa Răsăriteană dela război încoace e recunoscută în mod limpede de ultima dare de seamă a Comisiei Economice O. N. U. pentru Europa".

Aşa cum arată exemplul ţării noastre, succesele pe tărâmul industrializării şi mecanizării agriculturii sunt însoţite de succese nu mai puţin însemnate pe tărâmul lichidării analfabetismului, desvoltării ştiinţei, învăţământului, tuturor ramurilor culturii, de o necontenită ridicare a nivelului de trai al maselor.

Oricine cunoaşte cât de cât situaţia existentă în ţările capitaliste şi mai ales în ţările coloniale şi semicoloniale, îşi dă uşor seama că un asemenea avânt economic-cultural este acolo de neconceput. Este limpede ca lumina zilei că rezultate ca acelea înregistrate în ţara noastră şi în alte ţări de democraţie populară nu pot fi obţinute decât de popoare stăpâne pe soarta lor, care se bucură de o independenţă şi suveranitate naţională efectivă şi care dispun în mod pe deplin liber de resursele ţării lor.

Deosebit de straniu răsună, mai ales în ţara noastră, menţiunea preşedintelui S.U.A. de a se acorda „altor popoare printre care şi popoarele Europei Răsăritene", libertatea de a se unifica cu alte ţări într'o „comunitate mondială bazată pe drept". Se ştie că Guvernul R.P.R. şi-a exprimat în diferite rânduri cererea ca România să fie primită în O.N.U. pentru a-şi da şi în cadrul acestei importante organizaţii internaţionale contribuţia ei la cauza apărării păcii. Este îndeobşte cunoscut cine anume a împiedicat admiterea ţării noastre şi a altor ţări democrat-populare în O.N.U., drept care decurge din Charta O.N.U. Toată lumea ştie că Uniunea Sovietică a propus să fie admise în O.N.U. 14 ţări şi, în primul rând, ca R.P. Chineză, cea mai mare ţară din lume, să-şi ia locul ce i se cuvine în Consiliul de Securitate şi în Adunarea Generală a O.N.U. Aceste propuneri au fost însă respinse prin voturile blocului anglo-american.

Desigur că asemenea fapte, precum şi faptul că anumite state nesocotesc în practică Charta semnată de cei 60 membri ai O.N.U., nu sunt de natură să contribue la întărirea autorităţii O.N.U. şi să-i permită să-şi desfăşoare în mod normal activitatea, îndeplinind obligaţiile ce-i revin în opera de întărire a păcii şi securităţii internaţionale. Pentru ca O.N.U. să-şi poată îndeplini sarcinile ce-i revin este necesar ca principiile O.N.U. să fie respectate de toţi membrii ei, ca nici un guvern să nu tindă s'o transforme într'un organ auxiliar al politicii sale externe.

Desigur, apelurile la pace nu pot să întâmpine decât aprobare la noi în ţară. Poporul român salută declaraţia din PRAVDA în care se spune că apelurile la pace cuprinse în discursul preşedintelui vor întâmpina sprijinul cuvenit din partea conducătorilor sovietici, că propunerile îndreptate cu adevărat spre pace pot servi drept bază pentru îmbunătăţirea relaţiilor internaţionale. Dar în acelaş timp fiecare cititor al discursului lui Eisenhower s'a putut convinge că în chestiuni de importanţă esenţială ca cele amintite mai sus şi în alte probleme, declaraţiile nu sunt întărite prin fapte, că cuvintele despre pace şi despre posibilitatea rezolvării problemelor litigioase sunt în contradicţie cu alte afirmaţii conţinute în discursul său. Aşa, de pildă, mulţi oameni din ţara noastră îşi pun întrebarea: dece a avut nevoe preşedintele, într'un discurs despre pace, să fluture ameninţarea „războiului atomic"? Oare a socotit el că un asemenea argument este menit să înlăture încordarea internaţională?

In întreaga lume a fost larg comentată luarea de poziţie a unei persoane atât de autorizate ca ministrul de externe al S.U.A., Dulles, care, la numai două zile după ce Eisenhower şi-a rostit discursul, a încercat să-l transforme într'un act cu totul opus intereselor păcii şi creării unei atmosfere de destindere, ceeace a impresionat neplăcut chiar şi cercuri conducătoare din Apus. In aceste împrejurări în toate ţările cercuri largi se întreabă: care este în realitate poziţia S.U.A. în politica externă în momentul de faţă? Se intenţionează să se meargă pe calea destinderii încordării în relaţiile internaţionale şi a rezolvării problemelor litigioase pe baza respectării celorlalte popoare sau se intenţionează să se continue vechea politică de goană a înarmărilor?

Se ştie în ce a constat această politică până în prezent. Esenţa ei s'a desprins chiar din cifrele citate de Eisenhower în legătură cu cheltuelile militare extrem de umflate ale S.U.A. şi care cresc an de an. Eisenhower nu a pomenit însă nimic despre fondurile colosale percepute dela contribuabilii americani şi cheltuite pentru construirea şi întreţinerea bazelor militare situate la mii de kilometri de S.U.A. sau pentru acumularea de stocuri de bombe atomice — deşi acestea nu au, evident, nimic comun cu vreun fel de interese de apărare a graniţelor S.U.A. Adevăratul sens al acestor fapte şi al unei asemenea politici este lesne de înţeles. Aşa cum arată PRAVDA, ele ilustrează acea orientare în politica externă, care urmăreşte ţelurile irealizabile ale dominaţiei mondiale, ceeace nu poate să nu provoace împotrivirea crescândă a celor mai largi pături din toate ţările.

Insuşi discursul lui Eisenhower recunoaşte adevărul evident că politica de militarizare a economiei nu poate făgădui nimic bun ţării care o promovează, că nici chiar „sistemul american", — după cum s'a exprimat el — nu va fi capabil să-i reziste. Desigur, se ştie că semnele crizei economice sunt tot mai vizibile în S.U.A. Economia celorlalte ţări din pactul Atlanticului este profund zdruncinată.

Nu încape îndoială că o asemenea politică este sortită eşecului, deoarece ea împinge la faliment economic.

Exemplul Uniunii Sovietice, al cărei avânt economic impetuos este recunoscut şi în Apus, exemplul ţărilor de democraţie populară arată în mod concludent efectele binefăcătoare ale politicii unor state care nu se angajează pe panta militarizării. Uniunea Sovietică nu numai că nu a mers pe calea cursei înarmărilor, dar ea a făcut în repetate rânduri propuneri concrete în vederea limitării înarmărilor, a reducerii cheltuelilor militare şi realizării unui acord asupra interzicerii armei atomice şi a unui control eficace asupra aplicării acestor măsuri. Laolaltă cu oamenii iubitori de pace de pe întreg cuprinsul globului, poporul nostru, preocupat în permanenţă de dezvoltarea economiei şi culturii sale, a aprobat şi sprijinit fără rezerve aceste propuneri constructive.

In aceste împrejurări, ce ecou pot avea afirmaţiile acelora care încearcă să arunce asupra Uniunii Sovietice şi ţărilor de democraţie populară vina pentru cursa înarmărilor ce se desfăşoară în ultimii ani în ţările blocului anglo-american? Ce-ar putea răspunde răspânditorii unor asemenea teze la întrebarea pe care fără doar şi poate o pun nenumăraţi oameni de bună credinţă: Oare în Uniunea Sovietică, în ţările de democraţie populară sunt elogiate războiul din Coreea şi cursa înarmărilor ca un „business" rentabil? Oare în Uniunea Sovietică scade cursul acţiunilor la bursă când vin ştiri despre slăbirea încordării internaţionale? Dimpotrivă, în Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară se înalţă nenumărate construcţii civile, se deschid şantiere mărete, se investesc fonduri uriaşe pentru progresul continuu al industriei şi agriculturii, pentru dezvoltarea culturii — totul fiind pus aci în slujba îmbunătăţirii şi înfrumuseţării vieţii omului.

In cuvântarea sa, Eisenhower a întrebat: ce este gata să întreprindă Uniunea Sovietică? Răspunsul a fost limpede: *„partea sovietică este gata pentru o discutare serioasă şi concretă a problemelor respective, atât prin tratative directe, cât şi, în cazurile necesare, în cadrul O.N.U."*. Poporul nostru, ca şi toţi cei care în lumea întreagă consideră că spiritul tratativelor trebue să triumfe asupra forţei, îşi exprimă întreaga satisfacţie faţă de această deschisă chemare la discutarea şi la rezolvarea prietenească a problemelor internaţionale. In cadrul tratativelor Uniunea Sovietică a ştiut întotdeauna să ia asupra ei partea corespunzătoare în rezolvarea problemelor internaţionale, ceeace a ilustrat dorinţa ei sinceră de a se ajunge la hotărîri de comun acord. Desigur, chiar o seamă de oameni politici occidentali, care apreciază în mod realist fondul problemelor internaţionale actuale cât şi raportul real al forţelor şi factorilor care determină situaţia internaţională, au fost miraţi de faptul că Eisenhower în mod nejustificat a slăbit însăşi valoarea propunerilor sale de pace, punând o serie de condiţii preliminare fără ca S.U.A. să-şi ia obligaţii corespunzătoare. Totodată observatorii obiectivi apreciază valoarea faptului că Uniunea Sovietică nu şi-a legat propunerile de condiţii preliminare. Odată mai mult, politica externă sovietică apare în ochii popoarelor ca o politică constructivă, tinzând cu adevărat la apărarea şi întărirea păcii.

Pentru toţi cei cărora li-e dragă pacea este pe deplin clar că politica Uniunii Sovietice de înţelegere şi colaborare porneşte numai şi numai dela interesele vitale ale poporului sovietic şi dela interesele păcii şi securităţii internaţionale. Poporul nostru, ca şi toate popoarele lumii privesc spre Uniunea Sovietică ca spre principalul reazim, factorul de bază al menţinerii şi consolidării păcii. Forţele păcii, care au în fruntea lor marea Uniune Sovietică, se dezvoltă impetuos în lumea întreagă. Cauza nobilă a păcii trebue să triumfe şi va triumfa!

In lupta pentru pace, fiecărei ţări, fiecărui popor, indiferent de sistemul său economic sau politic, îi revin răspunderi însemnate. Poporul şi Guvernul Republicii Populare Române sunt hotărîţi să facă faţă cu cinste acestor răspunderi, să-şi dea întreaga contribuţie la apărarea şi întărirea păcii şi colaborării internaţionale. Poporul nostru apreciază la întreaga lor valoare toate acţiunile în favoarea păcii şi securităţii internaţionale. Deaceea el sprijină cu toată energia politica externă a Uniunii Sovietice, care are ca obiectiv neschimbător întărirea păcii, şi a cărei justeţe a fost pe deplin confirmată de evoluţia evenimentelor internaţionale. Din acelaş principiu se inspiră şi politica externă a statului democrat-popular, politică de apărare a păcii, de prietenie şi colaborare cu toate popoarele iubitoare de pace.

Poporul român şi guvernul său vor rămâne şi pe viitor credincioşi acestei poziţii, cu convingerea că astfel contribue la triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

**) Articol de fond din ziarul „Scânteia" Nr. 2648 din 29 Aprilie 1953.*

Spre noi succese în munca organizaţiei pionierilor din R.P.R.

La 30 Aprilie se împlinesc patru ani dela înfiinţarea organizaţiei de pionieri din Republica Populară Română. In acest timp, sub conducerea plină de dragoste a Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, sub îndrumarea zilnică şi frăţească a Uniunii Tineretului Muncitor şi cu ajutorul cadrelor didactice, organizaţia de pionieri din ţara noastră s'a consolidat, s'a desvoltat şi a devenit un reazim puternic al şcolii în opera de educare comunistă a tinerei generaţii.

Dorinţa arzătoare a copiilor de a deveni membri ai organizaţiei de pionieri, purtători vrednici ai cravatei roşii, a făcut ca rândurile mişcării pioniereşti să crească repede, cuprinzând astăzi aproape 800.000 de şcolari.

Incă dela înfiinţarea organizaţiei de pionieri, Uniunea Tineretului Muncitor, călăuzindu-se după experienţa gloriosului Comsomol, a pus în faţa acesteia, ca sarcină principală, lupta activă şi perseverentă pentru însuşirea temeinică a cunoştinţelor şi întărirea disciplinei conştiente în şcoală. Organizaţia de pionieri ajută şcolii la desvoltarea unei atitudini conştiente a copiilor faţă de învăţătură şi este principalul sprijin al şcolii în ceeace priveşte întărirea disciplinei conştiente şi a respectării regulilor de purtare. Majoritatea pionierilor sunt fruntaşi la învăţătură, exemple de urmat pentru ceilalţi şcolari.

Pionierii sunt în primele rânduri în lupta împotriva rămânerii în urmă la învăţătură. In acest scop ei popularizează metodele de învăţătură ale pionierilor fruntaşi, îi obişnuiesc pe copii să-şi planifice în mod chibzuit timpul lor liber. Ajutorul individual acordat şcolarilor rămaşi în urmă, adunările cu temă, sprijinirea efectivă a activităţii în cercurile pe materii sunt mijloace prin care organizaţia de pionieri contribue la înlăturarea rămânerii în urmă la învăţătură.

Organizaţia de pionieri munceşte cu multă perseverenţă pentru a desvolta la şcolari o atitudine de grijă şi dragoste faţă de şcoală, sentimentul de mândrie şi simţul de răspundere pentru onoarea şcolii sau a clasei. In fiecare an pionierii desfăşoară o activitate rodnică pentru repararea, curăţirea şi împodobirea şcolilor, confecţionează nenumărate aparate de laborator, ierbare, insectare, pietrare şi alte materiale didactice.

Sub îndrumarea Uniunii Tineretului Muncitor, organizaţia de pionieri împleteşte strâns lupta pentru cunoştinţe trainice cu o largă activitate de educaţie politică. Pentru desvoltarea patriotismului la copii, în unităţile şi detaşamentele de pionieri s'au organizat adunări cu teme, vizite pe şantiere, în întreprinderi şi fabrici, la gospodăriile agricole colective şi de stat, călătorii, excursii şi marşuri pentru cunoaşterea ţinutului natal. Aceste acţiuni au avut darul de a face cunoscute pionierilor şi şcolarilor frumuseţile şi bogăţiile patriei noastre, transformările mari ce au loc în toate colţurile ţării, munca creatoare şi entuziastă a oamenilor muncii dela oraşe şi sate.

Dragostea faţă de partid, faţă de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej este adânc sădită în inimile pionierilor. In organizaţia lor pionierii au prilejul să cunoască trecutul glorios de luptă al partidului, viaţa şi activitatea revoluţionară a eroilor clasei muncitoare, a neînfricaţilor utecişti. Ei cunosc deasemeni viaţa eroică a conducătorului înţelept şi iubit al poporului nostru muncitor — tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. In timpul verii, zeci de mii de pionieri din toate colţurile ţării, au vizitat istoricul muzeu dela Doftana. In repetate rânduri, ei şi-au manifestat devotamentul lor neţărmurit faţă de partid. In cinstea aniversării a 30 de ani dela înfiinţarea partidului nostru, pionierii au strâns fier vechi, din care s'au turnat trei „şarje ale pionierilor". Tot cu acest prilej sute de mii de pionieri au semnat scrisoarea trimisă de tineretul nostru tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej prin care s'au angajat în faţa partidului să lupte din răsputeri pentru cauza lui Lenin şi Stalin.

Organizaţia de pionieri desvoltă în rândurile pionierilor dragostea şi recunoştinţa fierbinte pentru măreaţa Uniune Sovietică, eliberatoarea şi sprijinitoarea poporului nostru, dragostea lor pentru ţările de democraţie populară şi pentru oamenii muncii din lumea întreagă. La orele de informare politică, în adunările cu teme politice, din presa pentru copii şi emisiunile radiofonice pentru pionieri şi şcolari ei fac cunoştinţă cu evenimentele politice internaţionale. In adunările pioniereşti, prin citirea cărţilor de literatură pentru copii, ei învaţă să cunoască viaţa şi lupta lui Lenin şi Stalin, află despre măreţele construcţii ale comunismului din U.R.S.S., despre viaţa fericită a copiilor sovietici, despre activitatea bravilor pionieri sovietici. Ei învaţă în acelaş timp să cunoască şi viaţa grea a oamenilor muncii, a tineretului şi copiilor din ţările capitaliste şi coloniale. Pionierii urmăresc cu interes viu victoriile armatei populare coreene şi ale bravilor voluntari chinezi, succesele armatelor eliberatoare vietnameze şi indoneziene, lupta oamenilor muncii de pretutindeni pentru pace, libertate şi socialism.

Bătălia pentru cunoştinţe şi munca educativă sunt legate în organizaţia de pionieri cu o bogată activitate obştească. Astfel, pentru a ajuta la opera de industrializare socialistă, ei au adunat aproape 4 milioane kilograme de fier vechi, realizând economii însemnate statului. Deasemenea, cantităţi însemnate de hârtie, plante medicinale şi diferite metale au fost strânse de mâinile harnice ale pionierilor.

Pionierii ajută din ce în ce mai mult la munca din gospodăriile agricole colective şi de stat, adună cenuşă pentru îngrăşăminte, curăţă pomii de omizi, ajută la plivirea grădinilor de legume şi zarzavat, la ciupitul, cârnitul şi recoltarea bumbacului. In timpul verii, pionierii ajută la strânsul recoltei, prezintă la arii programe artistice, citesc ziarele şi adună spicele rămase pe mirişti. Sub lozinca „niciun spic pierdut, niciun bob risipit", în vara anilor 1950, 1951 şi 1952, pionierii şi şcolarii au strâns cca. un milion kilograme boabe grâu.

Urmând exemplul pionierilor sovietici, pionierii şi şcolarii muncesc cu entuziasm pentru transformarea naturii. Din iniţiativa pionierilor şi şcolarilor dela şcoala nr. 16 din Oraşul Stalin a fost pornită acţiunea de plantare a pomilor pentru înfrumuseţarea patriei. Sutele de mii de copii care au participat la această acţiune au plantat în jurul şcolilor, pe marginea străzilor şi şoselelor şi pe terenurile degradate aproape 4,5 milioane de puieţi.

Organizaţia de pionieri desfăşoară o bogată activitate cultural-artistică, făcând cunoscute copiilor comorile nesecate ale artei noastre populare, a popoarelor Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară.

Rezultate frumoase a obţinut organizaţia de pionieri şi pe tărâmul antrenării maselor de copii la activitatea de cultură fizică şi sport. Pionierii dau un ajutor preţios şcolilor pentru amenajarea terenurilor de sport pe lângă şcoală, pentru confecţionarea materialelor sportive.

Succesele dobândite de către organizaţia de pionieri în decursul celor patru ani de existenţă se datoresc grijii părinteşti cu care Partidul, Guvernul şi întreg poporul nostru muncitor înconjoară vlăstarele tinere ale Republicii noastre dragi. Partidul şi Guvernul ţării au pus la dispoziţia organizaţiei de pionieri toate mijloacele necesare pentru a putea desfăşura o activitate multilaterală şi vastă. Imediat după înfiinţarea organizaţiei de pionieri au fost editate gazete şi reviste pentru pionieri şi şcolari. Gazeta „Scânteia pionierului", revistele „Cravata roşie", „Luminiţa" şi caetul cultural „Poezie, cântec, joc" apar astăzi într'un tiraj de aproape 300.000 exemplare. Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. tipăreşte în fiecare an nenumărate cărţi de literatură pentru copii, cărţi care aduc o contribuţie însemnată la opera de educare comunistă a pionierilor şi şcolarilor. Numai între anii 1945—1952, Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. a editat pentru pionieri şi şcolari 200 titluri de cărţi cu un tiraj de peste 4 milioane exemplare, dintre care numeroase cărţi au apărut în limbile maghiară, germană şi sârbă. Datorită grijii Partidului şi statului nostru, douăzeci şi două de emisiuni radiofonice transmit săptămânal tinerilor ascultători un program educativ variat.

Fiecare pionier şi şcolar a auzit despre Palatul Pionierilor din Bucureşti. In acest minunat locaş al bucuriei, peste 9.000 de pionieri lucrează în diferite cercuri, laboratoare şi cabinete, pregătindu-se să devină constructori pricepuţi ai socialismului. Cu sprijinul comitetelor regionale de partid s'au creat case şi palate ale pionierilor în toate oraşele mai importante ale ţării.

Prin grija Partidului şi a statului nostru s'au creat pionierilor şi şcolarilor patriei noastre condiţii minunate pentru a-şi petrece vacanţa de vară în mod cât mai plăcut şi folositor. Imediat după închiderea anului şcolar, taberele de odihnă şi turistice organizate în cele mai pitoreşti regiuni ale ţării îşi deschid larg porţile pentru a primi pe micii lor oaspeţi veniţi la odihnă şi joacă.

Organizaţia de pionieri din ţara noastră păşeşte în cel de al cincilea an de activitate, spre noi şi însemnate succese. Dar succesele nu vin singure, pentru ele trebue duse mari bătălii. Organizaţia de pionieri trebue să se desvolte mai departe să primească în rândurile sale noi promoţii de şcolari, devenind o mişcare mai largă, care să atragă sub influenţa sa majoritatea copiilor de vârstă pionierească.

Pregătirea şcolarilor din clasele I, II şi III pentru a deveni pionieri este o sarcină de cinste şi răspundere a învăţătorilor şi a instructorilor de pionieri. Impreună, ei trebue să pregătească copiii în aşa fel, încât aceştia să cunoască şi să înţeleagă pe deplin scopul şi sarcinile mişcării pioniereşti, să păşească în rândurile acesteia cu dorinţa de a-şi dărui toate forţele pentru înfăptuirea măreţei cauze a lui Lenin şi Stalin.

Cadrele didactice sunt chemate să ajute instructorilor de pionieri să îndrepte şi mai mult atenţia organizaţiei de pionieri asupra problemelor de învăţătură, să lupte cu hotărîre pentru lichidarea supraîncărcării pionierilor cu sarcini, pentru formarea la copii a unei atitudini conştiente faţă de şcoală, pentru mobilizarea lor în lupta de combatere a manifestărilor negative din şcoală, de preîntâmpinare şi lichidare a rămânerii în urmă la învăţătură.

In centrul preocupărilor organizaţiei de pionieri trebue să stea îmbunătăţirea şi adâncirea conţinutului şi a formelor muncii de educaţie politică a pionierilor, axarea acestei munci pe problemele şi sarcinile ce ni le pune în faţă construirea socialismului. Cadrele didactice împreună cu instructorii de pionieri, îndrumaţi şi ajutaţi de secţiile de învăţământ şi organele U.T.M. trebue să ducă o luptă hotărîtă pentru a pune capăt formalismului, acţiunilor pompoase, gălăgioase şi de suprafaţă, care aduc un prost serviciu muncii de educaţie ce se desfăşoară în organizaţia de pionieri. In unele şcoli se ţin adunări care seamănă cu şedinţele vârstnicilor, în care pionierii rostesc discursuri, vorbesc după texte dinainte învăţate. Directorii de şcoli, profesorii şi învăţătorii au datoria patriotică de a sprijini instructorii de pionieri în lichidarea acestor lipsuri, de a-i ajuta cu experienţa lor pedagogică.

Folosirea mai intensă a publicaţiilor şi a emisiunilor radiofonice pentru pionieri şi şcolari, îmbunătăţirea muncii cu cartea, înviorarea activităţii de cultură fizică şi sport, precum şi a activităţii artiştilor amatori, antrenarea maselor de copii în munca tinerilor naturalişti, în activitatea tehnică, sunt probleme asupra cărora organizaţia de pionieri trebue să-şi îndrepte mai serios atenţia.

Pentru a-şi înfăptui cu succes sarcinile ce-i stau în faţă, pentru a-şi îmbunătăţi necontenit activitatea, organizaţia de pionieri are nevoie de un sprijin permanent şi mai activ din partea cadrelor didactice. In unele locuri, cadrele didactice nu şi-au dat încă seama de rolul important pe care-l reprezintă colectivul pionieresc, formele sale de activitate deosebit de interesante şi frumoasele sale tradiţii. Fiecare profesor şi învăţător cinstit, devotat regimului nostru, are datoria de a ajuta zi de zi munca organizaţiei de pionieri din şcoală, de a împărtăşi experienţa şi cunoştinţele sale pedagogice instructorilor de pionieri, pentruca, împreună cu aceştia, să ridice la o treaptă superioară conţinutul activităţii pioniereşti. Cadrele didactice trebue să înţeleagă pe deplin că organizaţia comunistă de copii este sprijinul cel mai apropiat al şcolii. Sprijinind buna organizare a activităţii pioniereşti din şcoală, dându-i un conţinut bogat şi interesant, legat de munca şi ţelurile şcolii, profesorii şi învăţătorii îmbunătăţesc procesul de instrucţie şi de educaţie şcolară, contribue la înfăptuirea sarcinilor nobile şi pline de răspundere pe care tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej le-a pus în faţa învăţământului nostru.

Urmând exemplul învăţătorilor şi profesorilor sovietici, învăţând din experienţa organizaţiei de pionieri „V. I. Lenin", care a educat glorioasele generaţii de tineri sovietici, cadrele noastre didactice vor contribui la îmbunătăţirea activităţii organizaţiei de pionieri, ridicând astfel la un nivel mai înalt întregul proces instructiv-educativ din şcolile noastre.

TUDOR PRUNEA
şef adjunct al secţiei de pionieri a C.C. al U.T.M.

Din ţările de democraţie populară

Colaborare creatoare în locul discriminării seculare

Aproape 100 de naţionalităţi şi popoare trăesc pe teritoriul Chinei. In decurs de multe veacuri, aceste naţionalităţi au suferit asuprirea regimurilor reacţionare, au fost supuse unei înjositoare discriminări şi exploatări economice. Cercurile guvernante le-au condamnat la o veşnică mizerie, înapoiere şi izolare.

Guvernul Popular Central al Chinei a desfiinţat toate monumentele şi inscripţiile care discriminează minorităţile naţionale şi ofensează sentimentele lor naţionale. Guvernele locale şi Armata Populară de eliberare au stabilit pacea între naţionalităţile care în decurs de secole s'au duşmănit una pe alta din cauza ogoarelor, păşunilor sau a instalaţiilor de irigaţie. O mărturie strălucită a întăririi unităţii naţionalităţilor este apariţia unor cetăţeni cu drepturi depline din sânul popoarelor şi naţionalităţilor asuprite în trecut, de pildă, a neamului Golo în Sinin, a poporului I în Sichan. Şi poporul Tibetului s'a reîntors în marea familie a popoarelor Chinei.

In decursul ultimilor doi ani Guvernul Popular Central a înfiinţat 31 de regiuni naţionale autonome şi 42 de Guverne Naţionale reunite.

Pentru desvoltarea ştiinţei

In toate ţările de democraţie populară are loc o înflorire fără precedent a culturii, ştiinţei şi învăţământului public.

In Cehoslovacia în ultimii ani a apărut o serie de noi universităţi, institute tehnice, şcoli superioare de artă nu numai în marile oraşe, ca în trecut, ci pretutindeni unde o cere puternica desvoltare economică a ţării care construeşte socialismul. In ajunul celui de al doilea război mondial în Cehoslovacia erau în total 11 şcoli superioare, iar astăzi numărul lor aproape că s'a triplat.

La 17 Noembrie anul trecut, la Praga s'a deschis Academia de Ştiinţe a Cehoslovaciei. La şedinţa solemnă de deschidere profesorul Ştolla a declarat: „Studiind situaţia ştiinţei noastre în proporţiile întregului stat, guvernul s'a ocupat în mod special de problema situaţiei ştiinţei în Slovacia şi a ajuns la concluzia că în afară de Academia generală a întregului stat, trebue creată deasemeni o Academie de Ştiinţe a Slovaciei, chiar şi numai pentru aceea că ştiinţa slovacă va trebui în mod inevitabil să rezolve sarcinile legate de desvoltarea economică şi culturală furtunoasă a Slovaciei".

Invăţământul public în Albania

Puterea populară din Albania a făcut învăţământul accesibil pentru toţi oamenii muncii.

In bugetul aprobat de curând de Adunarea Naţională, pentru desvoltarea culturii şi învăţământului au fost alocate 13,4 procente din toate cheltuelile, sau cu 28,5 procente mai mult decât în anul trecut. In anul 1938 alocaţiile pentru aceste scopuri formau numai 1,3 procente din buget.

Realizând învăţământul elementar general şi lărgind reţeaua şcolilor de 7 ani şi a şcolilor medii, guvernul Republicii Populare Albania manifestă cea mai mare grijă pentru desvoltarea învăţământului superior. Fonduri mari au fost alocate pentru întreţinerea a cinci şcoli superioare. Pentru construcţia de noi localuri şcolare şi pentru lărgirea celor existente se vor cheltui peste 224 milioane leca, iar pentru întreţinerea internatelor şi căminelor pentru elevi — 284 milioane leca, sau aproape cu 100 milioane mai mult decât în anul trecut.

La sfârşitul cincinalului — în anul 1955 — numărul elevilor din şcolile medii şi profesionale se va mări în comparaţie cu 1938 aproape de 11 ori. Numărul studenţilor va ajunge până la 1800.

Studiază limba rusă

In oraşele şi satele, în întreprinderile şi instituţiile de învăţământ ale Republicii Populare Democrate Coreene se lărgesc cursurile existente şi se deschid noi cursuri de limba rusă.

La Phenian şi în împrejurimile sale, în primul pătrar al anului trecut se numărau peste 40 de cursuri de limbă rusă, la care studiau aproape 1500 de persoane.

La una din întreprinderile din Phenian cursurile de limba rusă se fac în trei grupe. Elevii sunt împărţiţi pe grupe în conformitate cu nivelul lor de pregătire. Elevii din clasa III-a, comunică Agenţia Telegrafică Centrală a Coreei, citesc singuri literatura politică sovietică, ziarele sovietice. Pe lângă cursurile de limbă rusă care funcţionează permanent în Ciun Con şi în alte raioane ale provinciei Hanghevul de Nord sunt organizate cercuri de studiu al literaturii beletristice şi politice sovietice.

In judeţul Socikni, provincia Phenanul de Sud la cursurile de limbă rusă învaţă peste 4000 de oameni. Mii de muncitori şi ţărani s'au înscris în primul pătrar al anului trecut la cursurile de limbă rusă în judeţul Pancikon, Paccion şi în alte regiuni ale provinciei Phenanul de Nord.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon 4.68.64 şi 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii. c. 7009

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 214 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 9 Mai 1953

In acest număr:

- Marea sărbătoare a presei comuniste (Pag. 2-a).
- Despre ce scriu cadrele didactice ziarului lor (Pag. 2-a).
- Desvoltarea învățământului public în regiune (Pag. 2-a).
- Când lecția este pregătită cu grijă (Pag. 3-a).
- In preajma încheierii anului școlar (Pag. 3-a).
- Pentru ca toate elevele mele să-și însușească cunoștințe temeinice (Pag. 4-a).
- Instrucțiunile Ministerului Învățământului Public pentru recapitularea materiei după programa școlară (Pag. 4-a).

Ziua Victoriei și a Independenței

Cu opt ani în urmă, în ziua de 9 Mai, steagul roșu al invincibilei Armate Sovietice își desfășura triumfător faldurile chiar în inima bârlogului hitlerist, pecetluind victoria dobândită asupra celui mai monstruos flagel ce se abătuse vreodată asupra omenirii — fascismul hitlerist. Măreața victorie militară dobândită la 9 Mai 1945 de către Armata Revoluției din Octombrie simbolizează triumful unei arzătoare năzuințe a oamenilor, triumful libertății asupra tiraniei fasciste, salvarea civilizației omenirii de barbaria fascistă. In istoria omenirii, 9 Mai va rămâne deapururi drept ziua victoriei lumii libertății și a dreptății asupra lumii bazate pe ură și asuprire, ziua în care a ieșit din nou la iveală imensa superioritate a lumii socialismului asupra lumii capitalismului aflat în descompunere, în agonie.

Infrângerea Germaniei fasciste a dovedit marea forță vitală a orânduirii sovietice socialiste, forța invincibilă a statului sovietic multinațional. Victoria asupra Germaniei fasciste reprezintă o încununare a științei militare sovietice, făurită de marele Stalin, o confirmare a faptului că armata creată de Lenin și Stalin este o armată cum nu a mai cunoscut vreodată istoria.

Ca urmare a victoriei epocale a Armatei Sovietice asupra fascismului hitlerist, drapelul libertății și păcii fluturâ astăzi pe o pătrime din suprafața globului pământesc. Ziua Victoriei a fost deschizătoarea unei neîntrerupte serii de victorii ale popoarelor din țările eliberate de către Armata Sovietică. **„...Faptul că armata Statului Socialist** — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **și nu altă armată a intrat în România, ca și în celelalte țări din Estul și Sud-Estul Europei, a influențat cursul desvoltării istorice în această parte a Europei. Popoarele eliberate au dobândit pentru prima oară o reală independență și suveranitate națională".**

Victoria istorică a Uniunii Sovietice împotriva cotropitorilor fasciști a constituit factorul hotărâtor pentru cucerirea independenței noastre naționale, pentru care încă acum 76 de ani au luptat împreună ostașii români și ruși. La 9 Mai 1877, când trupele rusești au trecut Prutul pentru a ajuta poporul nostru în lupta sa împotriva jugului turcesc, a fost declarată independența României față de imperiul otoman. Tocmai de aceea, ziua de 9 Mai este pentru poporul nostru o dublă sărbătoare.

Războiul pentru neatârnare din 1877, prin jertfele de sânge comune, românești și ruse, constitue un important inel în lanțul care a unit printr'o prietenie veșnică poporul român și marele popor rus. Pe frontul din Balcani, în redutele Griviței și ale Plevnei, ostașii români s'au înfrățit în lupta pentru acelaș ideal, și-au vărsat sângele pentru aceeași cauză cu fiii marelui popor prieten al Rusiei.

Curând după terminarea războiului însă, nădejdile într'o viață mai bună ale celor care își vărsaseră sângele la Plevna și Grivița au fost spulberate. Burghezia și moșierimea, trădând interesele poporului, au înfeudat țara noastră marilor puteri occidentale, marilor capitaliști. In acest fel, cucerirea independenței de stat n'a adus nicio schimbare în viața de cruntă mizerie a poporului muncitor. In locul pașalelor și beilor turci s'au înscăunat, prin „bunăvoința" burghezo-moșierimii, în frunte cu regele, capitaliștii și bancherii din Occident. Cele mai nobile năzuințe ale poporului nostru, cele mai nobile aspirații de libertate, pentru care-și dăduseră viața cei mai buni fii ai poporului muncitor, au fost călcate în picioare. Din starea de vasalitate față de imperiul otoman, țara s'a transformat într'o semicolonie a capitalismului occidental, dependentă din punct de vedere economic și politic față de țările apusene.

Dacă clasele exploatatoare au trădat cauza independenței noastre naționale, proletariatul a dus mai departe lupta pentru independență. Această luptă s'a ridicat pe o treaptă superioară odată cu înființarea Partidului Comunist din România, în urma impulsului puternic dat mișcării noastre muncitorești de către Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Istorica biruință a Armatei Sovietice asupra fascismului a deschis poporului muncitor din țara noastră, condus de partid, posibilitatea de a-și lua soarta în propriile sale mâini, de a cuceri adevărata și reala independență națională. In acest fel, înfrângerea hoardelor hitleriste și cucerirea victoriei în cel de al doilea război mondial reprezintă nu numai victoria Armatei Sovietice în lupta pentru apărarea Patriei Socialiste, ea reprezintă totodată și victoria acestei invincibile armate în lupta pentru eliberarea popoarelor de sub tirania fascistă.

Drept rezultat al victoriei Armatei Sovietice și al eliberării unui număr de țări din robia fascistă, după cel de al doilea război mondial a avut loc schimbarea radicală a raporturilor de forțe dintre capitalism și socialism, în favoarea socialismului. Cu geniala sa capacitate de previziune, marele Stalin îi avertiza încă în 1934 pe aceia care urmăreau să se aventureze într'un război împotriva Uniunii Sovietice. **„Domnii burghezi să nu fie supărați pe noi** — spunea atunci I. V. Stalin — **dacă a doua zi după un asemenea război nu vor mai răspunde la apel câteva din guvernele care le sunt aproape și care astăzi domnesc liniștit „prin grația lui dumnezeu".** Evenimentele au confirmat pe deplin geniala previziune stalinistă.

Datorită luptei eroice a poporului sovietic, cel de al doilea război mondial s'a terminat cu rezultate nepreväzute pentru imperialiști. In locul nimicirii sau slăbirii Statului Sovietic a rezultat întărirea Uniunii Sovietice, al cărei prestigiu internațional a crescut mult; în locul slăbirii democrației, s'a desprins din lanțurile capitalismului un număr de țări în care s'a statornicit regimul de democrație populară și a avut loc victoria istorică a marelui popor chinez. A treia parte a omenirii a fost smulsă de sub jugul imperialismului și eliberată din lanțurile exploatării imperialiste. Drept urmare a războiului și a noului avânt al luptei de eliberare națională în țările coloniale și dependente, are loc destrămarea sistemului colonial al imperialismului. Perioada de după război a fost marcată de adâncirea mai departe a crizei sistemului capitalist. In totală opoziție cu aceasta, are loc o puternică înflorire a lagărului socialismului.

In domeniul politicii externe, popoarele lagărului socialismului, în fruntea căruia stă Uniunea Sovietică, se călăuzesc după genialele idei staliniste cu privire la posibilitatea coexistenței pașnice a țărilor care aparțin celor două sisteme diferite: capitalist și socialist. In ochii popoarelor, care știu că Statul Sovietic a salvat lumea de barbaria fascistă, care știu că poporul sovietic a urmat cu consecvență și a tradus în viață politica stalinistă de pace, Uniunea Sovietică este purtătoarea steagului luptei pentru pace și colaborare sinceră între toate popoarele lumii. In genialele învățături staliniste, popoarele iubitoare de pace au o călăuză sigură în lupta împotriva războiului. Poporul sovietic și celelalte popoare ale lagărului socialismului sunt însuflețite în lupta pentru apărarea păcii de cuvintele președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malencov, care a arătat că nu există probleme litigioase sau nerezolvate care nu se pot rezolva pe cale pașnică, prin înțelegere reciprocă între țările interesate.

Sărbătorind Ziua Victoriei și cea de a 76-a aniversare a cuceririi independenței noastre de stat, școlile își intensifică munca pentru educarea patriotică și internaționalistă a tinerelor generații ale României socialiste de mâine, sădind în sufletul lor dragostea nemărginită față de trecutul de luptă revoluționară a poporului, dragostea pentru patria noastră liberă de astăzi, pentru Armata Sovietică eliberatoare, pentru marea noastră prietenă și aliată, Uniunea Sovietică. La lecțiile de istorie și literatură, la lecțiile de limba rusă, în cadrul activității extrașcolare, învățătorii și profesorii povestesc elevilor despre vechea și strânsa prietenie dintre poporul nostru și poporul rus, despre prietenia de arme româno-rusă. Elevii sunt educați în spiritul patriotismului socialist, vorbindu-li-se despre tradițiile luptei pentru libertate a poporului nostru, despre politica de asigurare a independenței și suveranității țării dusă de partidul nostru, de statul nostru de democrație populară. In acelaș timp, elevilor li se arată că chezășia acestei independențe este continuarea și întărirea necontenită a tradiționalei prietenii dintre poporul român și poporul rus, între popoarele Uniunii Sovietice, care construiesc comunismul și poporul nostru care, cu ajutorul lor frățesc, construește astăzi socialismul. Cu sufletul plin de dragoste, admirație și recunoștință ascultă elevii noștri povestirile despre mărețele fapte de arme ale ostașilor sovietici, despre legendarele lupte dela Moscova și Stalingrad, despre epopeea celor 30 de ostași de gardă ai lui Pamfilov, despre Zoia și despre eroii „Tinerii gărzi", despre Matrosov și Meresiev. In aceste zile, numeroase echipe de elevi din întreaga țară duc flori la monumentele eroilor căzuți în lupta pentru neatârnare, la mormintele ostașilor sovietici și la mormintele ostașilor noștri căzuți în lupta împotriva hitlerismului, la monumentele ridicate în amintirea eroilor Armatei Sovietice, care și-au jertfit viața pentru eliberarea patriei noastre.

Educând copiii și tineretul în spiritul dragostei față de patrie și al internaționalismului proletar, cadrele didactice îi învață să iubească fierbinte pacea și prietenia între popoare, cresc o generație de oameni temeinic pregătiți pentru munca constructivă, pusă în slujba apărării cuceririlor noastre, în slujba apărării păcii, libertății și independenței naționale — idealurile cele mai înalte ale popoarelor.

1 Mai 1953. Prin fața conducătorilor partidului și guvernului trec pionierii, primăvara patriei noastre

Să pregătim din timp deschiderea noului an școlar

In școlile de pe întreg cuprinsul patriei noastre se desfășoară, în aceste săptămâni, munca pentru asigurarea succesului la examene, pentru buna pregătire a încheerii anului școlar. In acelaș timp, secțiunile de învățământ, comitetele sindicale și școlile acordă o mare atenție pregătirii unor condiții cât mai bune pentru deschiderea viitorului an școlar.

Datorită grijii deosebite a partidului și a statului nostru pentru desvoltarea învățământului, datorită muncii stăruitoare a zecilor de mii de învățători și profesori din școlile noastre, anul școlar care se încheie în curând va însemna un important pas înainte pe drumul revoluției noastre culturale.

Indeplinind hotărîrea Consiliului de Miniștri din Iulie 1952, majoritatea comitetelor executive ale sfaturilor populare s'au preocupat cu grijă de pregătirea școlilor în vederea deschiderii anului școlar 1952—1953 și au acordat secțiunilor de învățământ un ajutor serios în această privință. O serie de secțiuni de învățământ au obținut succese în ceeace privește asigurarea învățământului general obligatoriu în școlile de patru ani. Așa s'au petrecut lucrurile, de exemplu, în regiunea Suceava, în raionul Piatra-Neamț etc. Secțiunile de învățământ ale regiunilor Baia-Mare, București, Cluj însă au neglijat îndeplinirea sarcinilor privitoare la cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară în școală. Trebue să arătăm și faptul că nu pretutindeni comitetele executive ale sfaturilor populare s'au preocupat cu seriozitate de îndeplinirea sarcinilor care le-au fost trasate prin hotărîrea Consillului de Miniștri din Iulie 1952. De exemplu, în regiunile Timișoara, Constanța, etc., comitetele executive ale sfaturilor populare nu au sprijinit în mod satisfăcător efectuarea recensământului copiilor de vârstă școlară și astfel un număr de copii din aceste regiuni au rămas încă în afara școlii. In unele regiuni, de exemplu, în regiunile Baia-Mare, Arad, Stalin nu s'au îndeplinit sarcinile de plan în ceeace privește crearea unor noi unități școlare și internate, ceeace a determinat și neîndeplinirea planului de școlarizare. Nu pretutindeni s'au asigurat la timp și în cantități suficiente materialele necesare construcțiilor și reparațiilor școlare.

Organizând munca pentru deschiderea noului an școlar, comitetele executive ale sfaturilor populare, secțiunile de învățământ, sindicatele și școlile trebue să lupte pentru înlăturarea lipsurilor care au existat până acum, pentru îndeplinirea tuturor condițiilor care asigură buna desfășurare a campaniei de pregătire a noului an școlar. In centrul atenției organelor de învățământ și sindicale, în centrul atenției școlilor, trebue să se afle problema asigurării învățământului general obligatoriu în școlile elementare și a îndeplinirii planului de școlarizare în clasele V—VII, în școlile medii și în școlile pedagogice. In legătură cu această sarcină are o importanță deosebită buna organizare a recensământului copiilor de vârstă școlară, care va avea loc la 10 Mai. Pentru realizarea învățământului general obligatoriu în clasele I-IV și pentru îndeplinirea planului de școlarizare este necesar să se întocmească un plan de măsuri concrete, care să asigure cuprinderea în internate a copiilor, organizarea găzduirii lor cu ajutorul burselor de cazare, a mijloacelor locale sau a contribuției părinților, precum și transportul elevilor care locuesc la distanțe mari de școală. Deasemenea, în acest plan trebue să se prevadă organizarea unor clase separate pentru copiii care au o vârstă mai mare decât aceea a clasei pe care trebue s'o urmeze.

O atenție deosebită trebue să se acorde planului de perspectivă privind desvoltarea rețelei școlilor de 7 ani, în special în centrele regionale și raionale, precum și în principalele centre muncitorești (Lupeni, Petrila, Băicoi, Bicaz, Moreni, Cernavodă etc.) — unde există aceste posibilități chiar pentru anul școlar 1954/1955. In legătură cu aceasta capătă o importanță mare problema delimitării juste a circumscripțiilor școlare. Este necesar ca secțiile de învățământ să inițieze un studiu pe baza căruia să se poată aprecia dacă locul unde funcționează fiecare școală de șapte ani este cel mai potrivit, dacă acest loc asigură o rază de cuprindere suficient de întinsă, dacă el corespunde nevoilor populației etc. Din acelaș punct de vedere trebue să se studieze și centrele unde se vor deschide noi școli de șapte ani.

O mare importanță în munca de pregătire a deschiderii noului an școlar o are realizarea la timp a planului de construcții școlare și de reparații, curățirea și întreținerea în bune condițiuni a localurilor de școli, a caselor de copii, a instituțiilor preșcolare, a internatelor și a cantinelor. In această privință au de îndeplinit un rol deosebit de însemnat comisiile formate din personalul didactic și sanitar, din deputați ai sfaturilor populare și delegați ai organizațiilor de masă.

Secțiile de învățământ trebue să acorde o mare atenție aprovizionării școlilor, internatelor, caselor de copii etc. cu combustibilul necesar și cu alimentele de bază. Pe lângă numeroase instituții școlare există gospodării anexe, datorită cărora se poate asigura aprovizionarea cu legume, zarzavaturi, carne și grăsimi. Este necesar ca astfel de gospodării să se înființeze în cât mai multe locuri, să fie îngrijite cu pricepere și chibzuință.

O mare însemnătate în acțiunea de pregătire a deschiderii noului an școlar o are repartizarea cadrelor didactice.

Este necesar să se respecte cu strictețe repartiția cadrelor după calificarea lor, ținându-se seama de specialitatea fiecărui om. Secțiile de învățământ trebue să acorde o grijă deosebită primirii cadrelor tinere, noi numite în învățământ, asigurându-le condiții cât mai bune de viață și de muncă.

O acțiune deosebit de importantă în cadrul pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar este organizarea cursurilor de vară pentru perfecționarea cadrelor didactice. Secțiunile regionale de învățământ, cabinetele pedagogice regionale nou înființate trebue să asigure desfășurarea cursurilor de perfecționare la un nivel mai ridicat decât în anii trecuți, luptând pentru o justă orientare ideologică a lecțiilor și seminariilor, pentru legarea lor strânsă de problemele construcției noastre socialiste, de munca practică a școlilor, pentru creșterea combativității împotriva „teoriilor" pedagogiei burgheze.

Buna îndeplinire a sarcinilor în legătură cu deschiderea noului an școlar presupune o temeinică planificare a muncii, un control riguros al îndeplinirii sarcinilor. In întocmirea planului lor pentru această perioadă, secțiile de învățământ trebue să aibă în vedere sarcinile lor specifice — secțiile de învățământ regionale, îndrumarea și controlul secțiilor de învățământ raionale, iar secțiile de învățământ raionale, îndrumarea și controlul școlilor. Prin îndeplinirea măsurilor cuprinse în plan trebue să se realizeze o mai strânsă legătură a secțiilor de învățământ cu unitățile pe care au sarcina să le îndrume și să le controleze, să se realizeze un contact viu și permanent cu terenul. Printr'o bună planificare a muncii, organele de îndrumare și control trebue să se desprindă de lucrările de birou. Acestea trebuesc simplificate pentru a nu ținea la masa de lucru pe inspectorii a căror primă datorie este să fie cât mai mult în mijlocul muncii depe teren, în mijlocul cadrelor didactice.

Planul de muncă trebue să fie întocmit ținând seama atât de sarcinile trasate de Minister cât și de situația concretă a învățământului în raionul sau regiunea respectivă. Aceasta înseamnă că atenția se va îndrepta în mod deosebit acolo unde sunt lipsuri mai multe. In plan se va arăta care sunt raioanele, care sunt școlile ce trebuesc îndeosebi ajutate și măsurile speciale ce se vor lua în acest scop. Șefii secțiilor de învățământ trebue să aibă o evidență precisă a situației îndeplinirii sarcinilor în fiecare moment. Ei trebue să știe nu numai cine și de ce sarcină anume răspunde, dar să știe, la diverse etape, în ce stadiu se află munca pentru îndeplinirea sarcinilor, astfel încât să poată înlătura toate cauzele care ar duce la întârziere, la efectuarea unei munci de proastă calitate.

Lupta pentru lichidarea birocratismului, a formalismului, a superficialității să fie dusă fără odihnă de colectivele secțiilor de învățământ și ale școlilor, de toate cadrele didactice. Să sporească dorința fiecăruia de a lichida cu delăsarea, cu dezinteresul, cu tendința amânării de azi pe mâine a lucrurilor, să se intensifice acțiunea de combatere a metodelor învechite de muncă.

O condiție dintre cele mai însemnate, care asigură desfășurarea cu succes a pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar o constitue ajutorul pe care-l dau acestei acțiuni organizațiile obștești și masele de oameni ai muncii. Tocmai de aceea secțiile de învățământ, directorii școlilor și cadrele didactice trebue să acorde cea mai mare grijă mobilizării părinților, organizațiilor de masă, oamenilor muncii și tineretului în această campanie, care nu este numai a școlii, ci a întregului nostru popor muncitor.

In ședința de lucru care s'a desfășurat de curând la Ministerul Învățământului Public și în care au fost trasate sarcinile ce stau în această perioadă în fața școlii noastre, șefii secțiilor regionale de învățământ au ascultat expuneri ale membrilor delegației M.I.P care a vizitat de curând U.R.S.S., cu privire la experiența organelor învățământului din Uniunea Sovietică. In momentul de față, secțiunile de învățământ din Uniunea Sovietică se găsesc într'o etapă înaintată a pregătirilor pentru noul an școlar. Iată, de pildă, care sunt măsurile luate până acum în regiunea Voronej: Incă în luna Februarie, secțiunea regională de învățământ a dat un ordin circular cu privire la pregătirea școlilor. In aceeaș lună a avut loc o ședință specială cu șefii secțiunilor raionale și o ședință cu directorii școlilor din regiune, unde s'a discutat planul măsurilor concrete. Comitetul executiv al Sovietului regional din Voronej acordă o deosebită atenție pregătirilor pentru noul an școlar. La 14 Martie, Comitetul executiv a adoptat o hotărîre specială cu privire la aceasta. Deasemenea, a fost adoptată o hotărîre specială cu privire la construcția de școli la sate și cu privire la asigurarea din timp a școlilor cu manuale. Cadrele secțiunii regionale au vizitat 25 de raioane pentru a ajuta pe loc la desfășurarea pregătirilor în vederea noului an școlar. Secția regională a ascultat și discutat referatele a 15 șefi de secții raionale. Aceste măsuri au ajutat planificarea concretă a pregătirii fiecărei școli în parte. Acum, în majoritatea raioanelor se aduc materiale de construcții pentru reparația școlilor. In raioanele din regiune s'au trimis 3.000 de bănci. S'a achiziționat pentru suma de 100 de mii de ruble material didactic și pentru 150 de mii de ruble cărți pentru bibliotecile școlare. Școlile confecționează singure material didactic. In 50 de raioane s'a încheiat complectarea școlilor cu cadre didactice. In acest an, școlile din regiunea Voronej vor primi mii de specialiști tineri, cărora li se pregătesc de pe acum locuințe.

Aplicând în munca lor experiența sovietică, secțiile noastre de învățământ trebue să organizeze o legătură mai strânsă cu învățătorii și profesorii, să îmbunătățească controlul îndeplinirii sarcinilor, să lucreze mai operativ și mai susținut.

Un rol deosebit de însemnat în pregătirea deschiderii noului an școlar revine comitetelor sindicale de învățământ, care au datoria de a mobiliza cadrele didactice în această acțiune, de a lua măsuri concrete în vederea organizării cât mai bune a muncii din vară.

Să ne îndeplinim cu cinste îndatoririle mari și pline de răspundere care stau în fața noastră în această etapă, să nu precupețim niciun efort pentru succesul deplin al campaniei de pregătire a noului an școlar.

Adunări organizate cu prilejul Zilei Presei Comuniste

Cu prilejul Zilei Presei Comuniste, „Gazeta învățământului" a organizat în orașele Iași, Timișoara, Cluj, Craiova și Sibiu adunări la care au participat corespondenți voluntari și cititori, oameni ai muncii din instituțiile de învățământ. In cadrul acestor adunări, delegații redacției au prezentat dări de seamă asupra muncii gazetei. Un mare număr de învățători și profesori au luat cuvântul în cadrul discuțiilor, subliniind rolul presei de partid în educarea comunistă a oamenilor muncii, în mobilizarea lor în lupta pentru înfăptuirea sarcinilor construcției socialiste.

Cititorii au făcut propuneri pentru îmbunătățirea muncii „Gazetei Învățământului", scoțând în evidență necesitatea publicării unui număr mai mare de materiale ideologice. Deasemenea, au propus gazetei să scrie mai concret și mai pe larg despre munca metodică din școală, să popularizeze experiența celor mai bune cadre didactice, să se preocupe mai îndeaproape de problemele muncii educative în școli etc.

In cadrul consfătuirilor au fost premiați o serie de corespondenți fruntași ai gazetei ca E. Zehan din Gherla-Cluj, L. Dunajecz din Timișoara, C. Bălă din Fărcașele-Caracal, C. Ilie din Iași, A. Buhăescu din Tălmaciu-Sibiu etc.

Școlile se pregătesc pentru examene

In școlile din Lupeni se desfășoară munca pentru asigurarea succesului la examene, pentru încheierea în bune condițiuni a anului școlar. Secția de învățământ a raionului Petroșani a organizat de curând o ședință cu directorii școlilor din Lupeni, dându-le indicații precise în ceeace privește organizarea muncii de recapitulare.

Cadrele didactice ale școlilor din Lupeni acordă o mare atenție muncii cu elevii rămași în urmă, organizând pentru ei meditații, dându-le teme individuale suplimentare etc. In acelaș timp, învățătorii și profesorii se preocupă stăruitor de justa organizare a lecțiilor recapitulative. Ei își alcătuesc amănunțit planurile acestor lecții, își pregătesc cu grijă materialul didactic necesar, organizează ore de consultații, lucrări practice și experiențe în laborator etc.

In vederea unei cât mai strânse legături a cunoștințelor cu practica, cu problemele construcției noastre socialiste, școlile din Lupeni organizează vizitarea de către elevi a fabricilor și atelierelor. Astfel, elevii școlii nr. 3 au vizitat de curând, conduși de profesorul lor de fizică, atelierele minei din Lupeni, unde au primit explicații cu privire la desfășurarea procesului de producție.

★

Cadrele didactice dela școala pedagogică Nr. 2 de învățătoare din Capitală, cu sprijinul organizației U.T.M. din școală, au luat o serie de măsuri menite să asigure încheierea cu succes a anului școlar.

Pentru evitarea supraîncărcării elevelor, s'au luat împreună cu organizația U.T.M. din școală diferite măsuri organizatorice. Pentru asigurarea unei frecvențe de 100% cât și pentru folosirea justă a timpului liber al elevelor s'au organizat ședințe cu părinții pe clasă și pe școală. Cadrele didactice au fixat ore speciale de consultații pe clase și obiecte cu elevele rămase în urmă la învățătură. Directoarea școlii împreună cu diriginții claselor respective au intensificat munca de lămurire a elevelor, de mobilizare a lor pentru a se pregăti cât mai temeinic, astfel ca examenele de sfârșit de an să fie încununate de cât mai frumoase succese. Cadrele didactice au vorbit elevelor despre înalta misiune a învățătorului, factor de primă importanță în opera nobilă de culturalizare a maselor, despre sarcinile ce revin învățătorului în lupta ce se desfășoară astăzi în țara noastră pentru desăvârșirea revoluției culturale. Elevele s'au angajat ca în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului pentru Pace și Prietenie să muncească cu mai multă râvnă pentru a întâmpina cu cât mai însemnate succese mărețul eveniment în viața tineretului din toate țările lumii.

Au început cursurile de alfabetizare

In ziua de 4 Mai s'au deschis cursurile de alfabetizare la toate centrele de cartier, în întreprinderile și instituțiile din orașul Craiova. Invățând din experiența muncii desfășurate până acum, secția de învățământ și comisia de alfabetizare au luat din timp o serie de măsuri pentru deschiderea în cât mai bune condiții a cursurilor. In acest scop s'au organizat ședințe cu membrii comisiei de alfabetizare, cu directorii de școli și cu cadrele didactice, discutându-se pe larg metodele cele mai bune pentru asigurarea frecvenței regulate a cursiștilor și pentru asigurarea însușirii cunoștințelor predate.

Pentru ca toți neștiutorii de carte din oraș să fie cuprinși la cursuri, echipe formate din învățători și profesori, reprezentanți ai organizațiilor obștești, delegați ai comitetelor de părinți din școli, foști analfabeți, membri ai comisiei de alfabetizare etc. au stat de vorbă cu neștiutorii de carte, mobilizându-i să participe cât mai regulat la curs.

S'au luat deasemeni, măsuri pentru aprovizionarea cursiștilor cu manuale și rechizite.

Planurile calendaristice de muncă ale cadrelor didactice care predau la cursurile de alfabetizare au fost întocmite încă în cursul lunii Aprilie și controlate de directorii de școli.

Inainte de deschiderea cursurilor, la toate căminele culturale din orașul Craiova s'au ținut conferințe despre „Importanța științei de carte". Cu acest prilej au fost evidențiați cei mai buni dintre absolvenții cursurilor de alfabetizare din iarnă.

D. ILIE
corespondent

O preocupare de frunte

Pentru cadrele didactice din satele raionului Zeletin, popularizarea în mijlocul țăranilor muncitori a metodelor agrotehnice înaintate constitue o preocupare de frunte. Astfel, de curând au avut loc la căminele culturale din comunele Dănila, Satu Nou, Salahoru Buda, Godinești, Fătăciuni, Lălești și Grăești adunări cu cetățenii, unde cadrele didactice au arătat importanța aplicării regulilor prevăzute în agrominim. Deasemenea, cadrele didactice din aceste sate desfășoară o muncă stăruitoare la cercurile agrotehnice.

La căminul cultural din satul Buda, peste 250 de țărani muncitori au ascultat conferința ținută de unul dintre învățători cu privire la aplicarea regulilor agrotehnice în campania de întreținere a culturilor, precum și în campania de recoltare. Cu acest prilej, numeroși țărani muncitori și-au luat angajamentul să aplice întocmai prevederile agrominimului. Ei au cerut apoi bibliotecarilor căminelor culturale broșuri care tratează astfel de probleme.

CONSTANTIN PREDESCU
corespondent

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Despre ce scriu cadrele didactice redacției ziarului lor

In mii de școli pedagogii sovietici deschid cu mult interes fiecare număr nou al ziarului lor, „Ucitelscaia Gazeta". Ei se grăbesc să citească articolul de fond, să vadă ce cuprinde pagina „Viața școlii", să afle cum lucrează organizațiile de partid din școli, să parcurgă notele informative, să găsească un foileton scris bine și spiritual.

Foarte mulți dintre abonații și cititorii permanenți ai ziarului „Ucitelscaia Gazeta" își găsesc numele în paginile ei. Totdeauna este interesant să împărtășești tovarășilor de muncă gândurile tale, să povestești în paginile ziarului despre realizările și insuccesele în muncă, să pui la timp o problemă care te preocupă, să înveți din experiența altora și să împărtășești experiența proprie.

Munca pentru ridicarea nivelului la învățătură, lupta pentru o înaltă calitate a instrucției — iată temele cărora le sunt consacrate cele mai multe articole trimise de învățători ziarului lor. Aceste articole analizează în mod chibzuit și serios procesul instruirii la lecții și cuprind multe sfaturi prețioase pentru pedagogi.

„Învățați pe copii să povestească" este titlul sub care s'a publicat în numărul 5 al ziarului „Ucitelscaia Gazeta" articolul tov. Iacov Merziliacov, directorul de studii al școlii de șapte ani din Ceraulsc, regiunea Ufa, R.S.S.A.-Bașkiră. Autorul — un pedagog cu experiență — afirmă că nivelul scăzut la învățătură al unora dintre copii se datorește nepriceperii acestora de a-și expune corect și logic ideile. Deobicei, elevii cu o vorbire slab desvoltată tac la lecție. Pedagogii începători au impresia că acești „tăcuți" nu știu lecția, în timp ce, în realitate, ei nu știu pur și simplu să se exprime.

Pe baza experienței diferiților pedagogi din școala lui, autorul articolului arată cum trebue învățați elevii să-și expună cunoștințele, începând din clasele cele mai mici. O cauză serioasă care împiedică formarea la copii a unor deprinderi serioase de a expune este interogarea greșită a elevilor. Unii pedagogi scot la lecție numai pe elevii care-și exprimă dorința de a răspunde, iar elevii care nu sunt siguri de forțele lor, care nu știu să-și exprime logic ideile, se obișnuesc să tacă și sunt trecuți în numărul celor care rămân în urmă. „Acești elevi trebue întrebați mai des și deprinși să povestească bine" — recomandă autorul.

Corespondența tov. Vladimir Isacov, directorul școlii medii din Lipensc, regiunea Issăc-Kursk, R.S.S.-Kirghiză, este consacrată muncii individuale a elevilor cu manualul, la lecție și acasă.

„Munca individuală a elevilor cu manualul, desfășurată sub îndrumarea pedagogului, este una din condițiile importante ale procesului pedagogic just organizat — scrie Vladimir Isacov. Dând tema pentru acasă, pedagogul nu trebue să se limiteze numai la indicarea paginilor și a paragrafelor, ci trebue să arate copiilor cum să execute tema și cum să lucreze cu manualul, trebue să înarmeze pe elevi cu deprinderea de a citi corect textul".

Nu numai în clasă, la lecție, capătă elevii noi cunoștințe. Nu numai în timpul lecțiilor pot desvolta pedagogii dragostea și interesul adânc al elevilor pentru obiectul lor — toate acestea se fac cu succes și în cadrul ocupațiilor în cercuri".

„Dragostea pentru limba maternă" este titlul sub care s'a publicat articolul tov. Maria Grâslova, profesoară la școala medie de fete nr. 424 din Moscova.

In acest articol, profesoara povestește cu entuziasm despre activitatea cercului de limbă rusă pe care-l conduce ea. Această activitate este strâns legată de temele lecțiilor din clasă. Când elevele au studiat la lecțiile de literatură, în clasa a VI-a, fabulele lui Crâslov, cele care activau în cerc au extras din aceste fabule proverbele și zicătorile, au întocmit albume de proverbe cu temele: despre muncă, despre prietenie, despre instrucție etc. Activitățile desfășurate în cadrul cercului exercită o mare influență pozitivă asupra copiilor, ridicând nivelul vorbirii lor. In cadrul cercului se rezolvă problemele concrete cu privire la stilistică, cu privire la limba operelor literare. Elevele fac referate cu aceste teme. Toate acestea ridică nivelul cunoștințelor lor la limba și literatura rusă.

Multe articole scrise de pedagogi sunt consacrate activității cercurilor culturale școlare, care dau cadrelor didactice un mare ajutor practic în problemele planificării muncii dirigintelui, ale creării colectivului de copii, ale elaborării aceloraș cerințe față de elevi din partea tuturor pedagogilor ce predau în una și aceeași clasă. Acestei teme îi este consacrat articolul tov. Ana Nikitina, profesoară din Moscova.

Opinia publică pedagogică a întâmpinat cu un profund interes Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la învățământul politehnic. Pedagogii povestesc cu multă plăcere în paginile ziarului lor cum se înfăptuește în școli învățământul politehnic. Acestei teme îi sunt consacrate o serie de studii și scrisori ale cadrelor didactice. Aceste scrisori cuprind multe propuneri prețioase și folositoare ale cadrelor didactice, propuneri care dovedesc că pedagogii desfășoară cercetări creatoare, că ei sunt gata să ajute la rezolvarea sarcinilor serioase ale învățământului politehnic. In materialul „Inceputurile învățământului politehnic" — care este o trecere în revistă a scrisorilor cu această temă — se arată pe larg metodica excursiilor organizate de profesorii de fizică și chimie la secțiile marilor întreprinderi, pentruca elevii să vadă în practică aplicarea legilor fizicii și chimiei în industrie. Aceste excursii se organizează cu prilejul recapitulării materiei, cu scopul de a fixa materialul studiat și de a arăta în practică legătura organică dintre fizică și chimie. Despre felul cum se organizează aceste excursii la școala nr. 13 din Iaroslavl povestește profesorul Vasili Gribanov.

O temă interesantă și-a ales pentru articolul său tov. Alexei Gribnev, directorul de studii al școlii nr. 6 din Voronej. Ideea principală a acestei corespondențe este că, impunând elevilor cerințe ferme, pedagogul nu trebue în niciun caz să înjosească personalitatea copilului. Neîncrederea, disprețul față de elevi, manifestarea unei nemulțumiri permanente provoacă la elevi dispoziții negative, lipsa de atașament, lipsa de respect față de pedagogi. „Problemele exigenței și ale tactului pedagogic — scrie Gribnev — sunt studiate de conducerea școlii noastre, sunt discutate cu prilejul analizei lecțiilor, în ședințele diriginților de clase, în ședințele consiliului pedagogic".

Cercul temelor despre care scriu pedagogii este foarte larg. Scrisorile lor oglindesc munca cu privire la ridicarea calificării și a nivelului politic, munca cu părinții cu privire la educația copiilor, ținerea lecțiilor și a referatelor pentru oamenii muncii, activitatea extrașcolară pe care o desfășoară pedagogii cu elevii, munca culturală și sindicală în școli.

In momentul de față apar din ce în ce mai des în paginile ziarului articole despre pregătirea pentru examene și despre modul cum poate fi organizată mai bine odihna de vară a copiilor.

„Consultațiile din pătrarul al IV-lea" este titlul sub care s'a publicat articolul tov. Vladimir Suhomlinschi, directorul școlii medii din Pavlsc, regiunea Kirovograd. „Consultația este una dintre formele ajutorului dat elevilor de către învățător — scrie Suhomlinschi. — Ea are o mare importanță în decursul întregului an școlar, dar rolul ei crește mai ales în perioada pregătirii pentru examene, când la lecții se repetă și se sistematizează materia studiată în cursul anului". Mai departe, criticând lipsurile existente în organizarea consultațiilor în anul trecut, V Suhomlinschi arată cum vor fi organizate ele în anul curent. Prin discuții individuale în cadrul consultațiilor, pedagogul studiază aprofundat cunoștințele tuturor elevilor, lămurește care sunt cunoștințele fiecărui elev ce se prezintă la examen. Pedagogul indică elevului capitolele pe care acesta trebue să le repete, deprinderile practice pe care trebue să le exercite.

In articolul „Cum ne pregătim noi pentru examene", tov. Vasili Teodorov, directorul școlii de 7 ani din Oculovsc, regiunea Leningrad, împărtășește experiența sa în ceeace privește pregătirea pentru examene la școala pe care o conduce. In clase se desfășoară discuții cu temele: „Cum trebue să ne pregătim pentru examene", „Regimul elevului", „Despre alegerea profesiunii", „Ce și cum să citim acasă". „Noi ne străduim — scrie Vasili Teodorov — să prevedem fiecare amănunt, pentru ca examenele să se desfășoare în mod organizat, într'o atmosferă activă, fără larmă și nervozitate".

La consfătuirile cu cititorii-pedagogi pe care le organizează adeseori redacția ziarului „Ucitelscaia Gazeta" în diferitele regiuni și raioane din țară, pedagogii arată în toată deplinătatea lor atât momentele pozitive în activitatea ziarului, cât și lipsurile lui. Ziarul, care în esență este întocmit de pedagogii înșiși, nu este numai o oglindă a activității pedagogice din școală, ci el îndrumează această activitate, ajută pe pedagogi, punând și rezolvând cu ajutorul lor problemele serioase ale instrucției și educației copiilor.

E. CERNAȘEVA

Intr'un aul de munte

Aulul nostru este situat într'un defileu din munții Caucaz. In aul școala este iubită și prețuită. In aceste zile, nu numai pedagogii și elevii, dar și toți locuitorii sunt preocupați de buna pregătire a copiilor pentru examene.

Școala organizează multe excursii. Elevii au fost primiți cu multă plăcere de către muncitorii Combinatului din Besslanovsc. Hidrocentrala din creerul munților și-a deschis larg și ospitalier porțile în fața lor.

La ședințele cercurilor s'au citit câteva referate despre viața și operele savanților ruși și sovietici. Aceste referate fixează și lărgesc cunoștințele elevilor, educă sentimentul de dragoste fierbinte față de patria sovietică, față de poporul rus — marele frate al poporului osetin.

Pe căile învățământului politehnic

Sesiunea Sovietului orășenesc de deputați al oamenilor muncii din Scerbacov a desbătut problema pregătirii pentru înfăptuirea învățământului politehnic. Referatul „Învățământul politehnic în școlile din oraș", a fost citit de tov. Semionov, șeful secției de învățământ orășenești — învățător emerit al școlii din R.S.F.S.R. In referat și în cuvântările deputaților Sovietului orășenesc au fost citate fapte care dovedesc că o serie de școli și pedagogi din orașul Scerbacov au pășit cu succes la realizarea învățământului politehnic.

La sesiune s'a arătat că toți conducătorii marilor întreprinderi din oraș ajută școlile în organizarea excursiilor în producție. Uzinele au repartizat un număr de ingineri și tehnicieni care deservesc excursiile școlare. Multe întreprinderi care patronează școlile au dat unor ingineri, tehnicieni și celor mai buni dintre stahanoviști însărcinarea de a conduce cercurile școlare. Tehnicianul Zelenov, dela Uzina de reparații electrice, conduce munca de instalare a unui centru de radioficare la școala Nr. 11 și cercul de radio-tehnică dela școala Nr. 6. Inginerul șef al elevatorului, tov. Rojanschi și maistrul Astașonoc, dela Uzina de mașini poligrafice, au citit pentru elevii școlii Nr. 11 lecții cu temele: „Matematica în tehnica modernă", „Cât prețuiește un minut" etc.

Sesiunea a adoptat o hotărîre în legătură cu lărgirea continuă a măsurilor cu privire la învățământul politehnic. Comitetul executiv al Sovietului orășenesc a primit însărcinarea de a avea până la începutul noului an școlar condiții pentru repartiția și utilarea camerelor de lucru în școlile cele mai mari din oraș și să ia măsuri pentru lărgirea aprovizionării școlilor cu rechizite, material didactic, diferite instrumente și materiale. Sesiunea a recomandat să se înființeze cercuri tehnice pentru copii în cluburile din oraș.

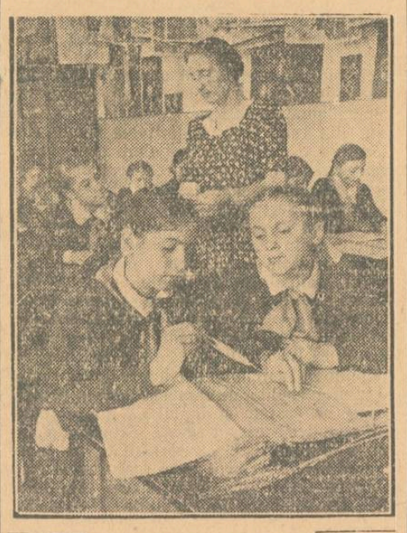

In Gruzia Sovietică există 4.276 de școli de 4 ani, de 7 ani și medii, în care învață 700 mii de copii ai oamenilor muncii.

In clișeu: *la o lecție de botanică în clasa a VI-a a școlii medii de fete Nr. 6 din orașul Tbilisi.*

Din experiența unui soviet regional

Desvoltarea învățământului public în regiune

Ia.Ușerenco

Până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, majoritatea populației din actuala regiune Omsc era analfabetă. Doar copiii celor bogați aveau posibilitatea să frecventeze regulat școlile, pe când copiii muncitorilor și țăranilor erau sortiți neștiinței de carte.

In prezent, în regiunea Omsc funcționează 2.445 de școli la care învață întreaga generație tânără. A fost realizat învățământul general obligatoriu de șapte ani. Incă în anul școlar 1949—1950 toți elevii care absolviseră învățământul de patru ani au fost înscriși în clasele a V-a ale școlilor de șapte ani și ale școlilor medii. Intre anii 1950—1952, numărul școlilor de șapte ani din regiune a crescut cu 95, iar al școlilor medii cu 18. In anii viitori, școlile de șapte ani vor fi reorganizate treptat în școli de 10 ani. In Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955 este arătată necesitatea trecerii în cursul actualului cincinal și a cincinalelor viitoare la învățământul mediu general de 10 ani.

In regiunea Omsc, trăesc laolaltă cu populația rusă mase compacte de oameni ai muncii de alte naționalități. Astfel, de pildă, populația din Sudul regiunii este de naționalitate cazahă. Iar în raioanele centrale întâlnești numeroase sate de ciuvași. In școlile la care învață copiii de altă naționalitate decât cea rusă, limba de predare este limba maternă.

In raioanele nordice ale regiunii Omsc, datorită faptului că unele așezări sunt situate la mari distanțe unele de altele și că numărul populației este redus nu s'a putut înființa câte o școală în fiecare din aceste așezări. Cum a fost, totuși, organizat învățământul copiilor din aceste raioane? In centrele mai mari din raioanele nordice au fost organizate școli-internate. In ultimii doi ani, în aceste raioane au fost înființate 105 școli-internate unde locuesc și învață peste 3.000 de copii.

Sovietul regional de deputați ai oamenilor muncii acordă o deosebită atenție creării bazei tehnico-materiale a învățământului public și înainte de toate, construcției de noi localuri de școală.

In școlile din regiunea Omsc lucrează o armată de peste 10.000 de învățători. Marea majoritate a acestora a început să lucreze în cadrul învățământului public în anii Puterii Sovietice, după ce au absolvit un institut de învățământ. Secția regională a învățământului public, în fruntea căreia se află un deputat al Sovietului regional, înfăptuește conducerea directă a dezvoltării învățământului public. Ea acordă o deosebită atenție ridicării continue a calificării și măestriei pedagogice a învățătorilor. Pedagogii, absolvenți ai unei școli medii, își continuă studiile la secțiile fără frecvență ale institutelor și școlilor pedagogice din Omsc și Moscova. In raioanele regiunii se organizează în fiecare an perfecționarea și ridicarea nivelului de calificare a învățătorilor. In anul 1951, de pildă, cursurile de o lună au fost frecventate de 1.380 de învățători dela sate. Desfășoară o activitate rodnică Institutul regional pentru perfecționarea învățătorilor din Omsc. Acest institut sintetizează și popularizează experiența celor mai buni învățători și a celor mai bune școli, ajută cabinetele pedagogice raionale și orășenești în munca lor metodică, organizează expoziții pedagogice, multiplică materialele metodice.

Sovietul regional, prin secția învățământului public, ajută pe învățători la organizarea procesului pedagogic.

In raioane se organizează sistematic — de regulă în lunile Ianuarie și August — consfătuiri ale învățătorilor, în cadrul cărora se analizează activitatea școlilor și a secțiilor învățământului public în cursul semestrelor trecute, se sintetizează experiența înaintată în conducerea procesului pedagogic.

In raioane au fost înființate cabinete pedagogice pentru a veni în ajutorul învățătorilor. Se organizează cu regularitate „lecturi pedagogice", în cadrul cărora se studiază experiența în restructurarea predării limbii ruse în lumina lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii". se desbat problemele educației politico-ideologice a elevilor, se studiază experiența școlilor și claselor fruntașe. „Lecturile pedagogice" se bucură de o mare popularitate în rândurile învățătorilor. In afară de ședințele plenare se organizează și ședințe pe secții: pentru învățătorii claselor elementare, pentru cei ce predau literatură, matematică, fizică, biologie, istorie etc.

In anul 1952, Sovietul regional a pregătit și organizat cu minuțiozitate o consfătuire regională a celor ce lucrează în cadrul învățământului public. La această consfătuire, în afară de faptul că au fost discutate o serie de probleme practice privind dezvoltarea continuă a învățământului public în regiune, colaboratori ai institutului și școlii pedagogice din Omsc, precum și reprezentanți ai Academiei de științe pedagogice, au ținut o serie de referate științifice.

La începutul anului 1953, în toate raioanele regiunii s'au ținut consfătuiri ale învățătorilor și colaboratorilor secțiilor învățământului public. La aceste consfătuiri s'a făcut o analiză profundă a bilanțului muncii didactico-educative din primul semestru al anului școlar curent și s'au trasat sarcini pentru cel de al doilea semestru al anului școlar. In ultimii trei ani, la recomandarea Sovietului regional de deputați ai oamenilor muncii 13 învățători din regiunea Omsc au fost distinși cu titlul de onoare de învățători emeriți ai R.S.F.S.R. Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., potrivit regulei statornicite în U.R.S.S. de a distinge vechimea în câmpul muncii și munca ireproșabilă depusă de învățători, a decorat cu Ordinul „Lenin" 84 de învățători din școlile regiunii Omsc, cu Ordinul „Steagul Roșu al Muncii" 68 de învățători, și cu ordinul „Insigna onoarei" — 115 învățători.

Invățătorilor li se construiesc case de locuit. Numai în anul 1951 și în prima jumătate a anului 1952, în localitățile rurale s'au construit 300 de case pentru salariații școlilor locale. Invățătorilor dela sate li se repartizează loturi de pământ pe care ei le cultivă cu zarzavaturi și pomi fructiferi. Invățătorii beneficiază de foi de drum și întreținere gratuită sau cu preț redus la casele de odihnă și sanatorii, unde își petrec concediul. In regiune funcționează câteva cluburi ale învățătorilor.

Grija Statului Sovietic pentru dezvoltarea învățământului public este ilustrată în mod grăitor de cheltuielile pentru învățământ care reprezintă capitalul cel mai mare din cheltuielile bugetului regiunii Omsc. In anul 1950, s'au cheltuit 203.000.000 ruble pentru învățământul public, în 1951 — 206.000.000 ruble, în 1952 — 232.000.000 ruble, ceeace reprezintă peste 60 la sută din bugetul anual al regiunii. Totodată, trebue subliniat că întreținerea celor șapte institute de învățământ superior care funcționează în regiunea Omsc, precum și a celor 26 de școli medii tehnice nu este finanțată din fondurile bugetului regional, ci direct din fondurile bugetelor de stat ale R.S.F.S.R. și Uniunii Sovietice.

In jurul școlilor, al comisiilor permanente pentru învățământul public ale Sovietelor sătești, raionale și a Sovietului regional se grupează mii de activiști. Aceștia ajută la ridicarea învățământului pe o treaptă și mai înaltă. Organizațiile comsomoliste și pionierești joacă un rol important în organizarea vieții școlare și în educația extrașcolară a elevilor din regiunea Omsc.

Sovietul regional din Omsc stimulează prin toate mijloacele inițiativa organizațiilor de masă și a părinților, îndreaptă către îmbunătățirea continuă a muncii organele învățământului public.

La Omsc și în numeroase centre raionale se țin conferințe despre rolul familiei în educația comunistă a generației tinere.

Participarea sovietului sătesc la pregătirea elevilor pentru examene

Pregătirea pentru examene în școlile Sovietului sătesc din Kudașsc este organizată după un plan determinat. Pedagogii au întocmit orare de consultații și lecții suplimentare, precum și liste ale elevilor care trebue să frecventeze aceste lecții. Elevii cunosc instrucțiunile de organizare a examenelor și au primit biletele de examinare. De curând au avut loc ședințe pe clase și ședințe ale Comsomolului cu privire la problemele pregătirii pentru examene și adunări ale pionierilor cu temele: „Despre ajutorul tovărășesc reciproc", „Cât prețuiește un minut", „Cum repet eu materia". Ultimul număr al gazetei de perete școlare este deasemenea consacrat pregătirii pentru examene.

Pedagogii au organizat schimbul de experiență cu privire la desfășurarea recapitulării materiei. Cabinetul metodic și biblioteca școlii țin la dispoziția cadrelor didactice referate ale pedagogilor cu experiență, cărți de metodică, planuri de lecții deschise.

După ce se studiază un capitol din programă, pedagogii fac lecții de sinteză. Organizează bine aceste lecții mai ales tovarășii I. A Andreev, profesor de fizică, M. F. Mitrofanova, profesoară de științele naturii, N. E. Efimov și G. V. Mitrofanova, profesori de limba rusă și alții.

La rezolvarea sarcinilor ce stau în fața școlii contribue toți oamenii muncii. In toate școlile Sovietului sătesc Kudașsc s'au organizat adunări cu părinții, unde s'a discutat problema pregătirii pentru examene și, în legătură cu aceasta, regimul zilei școlarului. Părinții elevilor care rămân în urmă sunt chemați regulat la directorul de studii. Aci li se dau sfaturi cu privire la organizarea controlului în familie a muncii elevilor în ultimul pătrar. Pedagogii îi vizitează pe elevi și acasă.

Comitetul executiv al Sovietului sătesc acordă școlilor un ajutor permanent. Problema pregătirii pentru examene a fost desbătută într'o ședință a Comitetului executiv.

Examenele în școlile tineretului sătesc

In școlile tineretului sătesc din regiunile de Sud ale Cazahstanului s'au încheiat examenele de promovare și absolvire. Peste 3000 de tineri, băeți și fete, au reușit la examenele pentru școala de 7 ani.

In prezent, în Republică se numără până la două sute de școli și clase separate unde studiază, fără a ieși din producție, aproape opt mii de tineri colhoznici — de cinci ori mai mulți decât în anul 1946.

Marea sărbătoare a presei comuniste

Poporul sovietic, oamenii muncii de pretutindeni, luptătorii pentru pace și libertate din toate țările sărbătoresc în fiecare an, la 5 Mai, ziua presei sovietice, zi în care organele de presă ale clasei muncitoare trec în revistă realizările lor, își strâng legăturile cu poporul, spre a continua lupta cu puteri înnoite.

Ca zi a presei a fost aleasă aniversarea apariției ziarului muncitoresc de masă „Pravda", care a văzut lumina zilei la 5 Mai 1912. Intemeiată după directivele lui V. I. Lenin, din inițiativa lui I. V. Stalin, născută în anii de avânt ai luptei revoluționare a proletariatului rus, „Pravda" întruchipează, de 41 de ani, exemplul luminos al presei comuniste, care luptă pentru cauza măreață a lui Lenin-Stalin, pentru fericirea maselor largi de oameni ai muncii.

Lenin și Stalin au dat totdeauna o deosebită atenție presei. La începutul acestui veac, când mișcarea revoluționară a clasei muncitoare din Rusia începea să-și strângă rândurile, Lenin a înființat „Iscra", ziarul care a avut un rol deosebit de însemnat în făurirea unității ideologice și organizatorice a partidului. Alături de „Iscra", „Brdzola", întemeiată de I. V. Stalin în Transcaucazia, mobiliza și organiza muncitorii la construirea partidului de tip nou. Din acele vremuri datează clasica definiție dată de Lenin ziarului comunist: „Ziarul nu este numai un propagandist colectiv și un agitator colectiv, ci și un organizator colectiv". Aplicând cu perseverență această genială indicație leninistă, presa comunistă, în frunte cu „Pravda", a devenit — așa cum a arătat I. V. Stalin — „cea mai puternică armă, cu ajutorul căreia partidul vorbește cu clasa muncitoare în fiecare zi, în fiecare ceas, în limba lui, în limba care-i este necesară".

Intreaga presă sovietică este puternic pătrunsă de glorioasele tradiții ale „Pravdei". Profund partinică, de o înaltă principialitate marxist-leninistă, cu un caracter autentic popular, intransigentă în lupta împotriva dușmanilor celor ce muncesc, neșovăitoare în desvăluirea și combaterea lipsurilor, presa sovietică se călăuzește necontenit după politica Partidului Comunist, politică întemeiată pe cunoașterea și folosirea în interesul poporului a legilor de desvoltare a societății.

Zi de zi, presa sovietică în frunte cu „Pravda" duce în masele largi învățătura de nebiruit a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, îndeplinindu-și cu cinste rolul de propagandist colectiv. In toate etapele desvoltării sale, presa sovietică a orientat munca ideologică în toate domeniile, a apărat cu hotărîre puritatea marxism-leninismului, a demascat și combătut toate denaturările marxismului, toate manifestările ideologiei burgheze, toate concepțiile antiștiințifice, retrograde. Indeplinind un rol uriaș în educarea politică și ideologică a oamenilor muncii, presa sovietică a ajutat partidul să cultive în mase încrederea neclintită în invincibilitatea cauzei lor, să înrădăcineze în rândurile oamenilor muncii trăsăturile morale ale omului nou, omul societății comuniste.

Agitator colectiv, presa sovietică, în frunte cu „Pravda", a știut în permanență să desfășoare o muncă vastă de mobilizare a maselor în vederea înfăptuirii sarcinilor istorice din fiecare etapă de desvoltare a societății sovietice. Impletindu-și munca propagandistică cu cea agitatorică, presa sovietică a chemat oamenii muncii la luptă necruțătoare pentru înfrângerea dușmanilor dinăuntru și de peste hotare, i-a însuflețit să biruie greutățile inerente desvoltării, iar astăzi sporește avântul oamenilor sovietici în lupta pentru construirea comunismului.

In strânsă unitate cu funcțiile sale de propagandist și agitator colectiv, presa comunistă și-a îndeplinit cu cinste, dela începuturile existenței sale, rolul de organizator colectiv. „Iscra" leninistă a făurit scheletul organizatoric-ideologic al Partidului; „Pravda" a contribuit din plin la înfăptuirea unității de fier a Partidului și, prin aceasta, la victoria în lupta pentru răsturnarea dela putere a claselor exploatatoare. După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, presa sovietică a avut un rol de cea mai mare însemnătate în organizarea luptei împotriva dușmanului de clasă, precum și în organizarea inițiativelor creatoare ale oamenilor sovietici, în desvoltarea capacității lor de a conduce treburile țării.

Presă a adevărului, slujind neprecupețit cauza poporului, presa sovietică și-a câștigat încrederea și dragostea milioanelor de oameni ai muncii din U.R.S.S. Mii și mii de fire o leagă de masele largi. Ea a pătruns adânc în viața și munca oamenilor muncii dela orașe și sate, ceeace-i asigură caracterul autentic popular.

In Uniunea Sovietică apar peste 8000 de ziare (de zece ori mai multe decât în 1913), cu un tiraj zilnic de peste 41 milioane exemplare (de 15 ori mai mare decât în 1913). Pe lângă ziarele centrale cu tiraje uriașe, se editează ziare regionale și raionale, gazete tipărite în numeroase uzine, fabrici, instituții, sute de reviste și publicații periodice, fără a mai aminti de nenumăratele gazete de perete. Apariția ziarelor în 55 de limbi, a revistelor în 48 de limbi constituie una din manifestările înfloririi națiunilor socialiste în U.R.S.S.

Pentru oamenii muncii din școlile Uniunii Sovietice apar numeroase ziare și reviste pedagogice, printre care se numără cunoscuta publicație bisăptămânală „Ucitelscaia Gazeta", revistele „Nacialnaia Școla" (Școala elementară), „Sovetscaia Pedagoghica" (Pedagogia sovietică), „Vestnic Vâșei Școli" (Buletinul școlii superioare), precum și numeroase reviste de specialitate, cum sunt „Fizica v'școle", „Matematica v'școle", „Literatura v'școle" etc.

Multiple sunt aspectele caracterului popular al presei sovietice, laturile strânsei sale legături cu masele. Nenumărate sunt scrisorile pe care redacțiile le primesc zilnic din partea oamenilor sovietici. Pe drept cuvânt se poate spune că presa sovietică este scrisă de milioane de oameni. In paginile ziarelor își spun cuvântul oameni de toate profesiile, care participă și pe această cale la rezolvarea sarcinilor obștești, la dezvoltarea economiei naționale și a culturii socialiste, la întărirea puterii Patriei. Presa sovietică dă întregii omeniri exemplul posibilităților uriașe pe care le are o presă cu adevărat liberă.

Prin toate trăsăturile sale, prin caracterul său de masă, presa sovietică se deosebește radical de presa burgheză, presă profund antipopulară, care slujește unui pumn de monopoliști. Expresie a faptului că acum burghezia a devenit și mai reacționară, presa capitaliștilor servește la aservirea maselor. Ea otrăvește conștiințele cu ideologia urii de rasă, cu ideile reacționare ale naționalismului și cosmopolitismului, cu veninul urii împotriva Uniunii Sovietice și a popoarelor eliberate din cătușele imperialismului. Minciuna, calomnia, șantajul — iată cu ce hrănește masele presa capitalistă, al cărei țel este să ajute la stoarcerea de către imperialiști a profitului maximal, prin exploatarea sângeroasă a popoarelor, prin militarizarea economiei naționale, prin război. Iată de ce masele muncitoare, oamenii cinstiți din țările capitaliste urăsc presa burgheză și luptă împotriva ideilor reacționare pe care ea le răspândește. Ei se alătură cu tot mai multă hotărîre presei progresiste și comuniste din țările lor, în ciuda persecuțiilor la care sunt supuși cei ce susțin lupta pentru independența națională, democrație și pace.

Chezășia tuturor succeselor obținute de presa sovietică o constitue conducerea ei de către partid, faptul că întreaga orientare a presei este determinată de politica partidului. Tocmai aceasta face ca presa sovietică să se afle mereu în centrul problemelor vieții și muncii milioanelor de constructori ai comunismului, care o consideră ca un îndrumător și sfătuitor al lor. Astăzi, întreaga presă sovietică duce o muncă sistematică pentru răspândirea și aplicarea genialelor teze expuse de I. V. Stalin în lucrarea sa clasică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", și a Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. In frunte cu „Pravda", presa sovietică popularizează aceste documente istorice, făcându-le să devină un bun al maselor largi. Ea mobilizează oamenii sovietici în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a celui de al cincilea plan cincinal. Ea luptă pentru traducerea în viață a sarcinilor în domeniul politicii externe și interne și în domeniul întăririi continue a Partidului — sarcini înfățișate în raportul prezentat la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. de către tovarășul Malencov.

Presa sovietică, și în primul rând „Pravda", constitue un model pentru organele de presă ale oamenilor muncii din lumea întreagă.

Insușindu-și trăsăturile presei sovietice, presa de partid din țara noastră, în frunte cu „Scânteia", luptă pentru răspândirea în mase a ideologiei marxist-leniniste, pentru mobilizarea și organizarea oamenilor muncii în opera de construire a socialismului și de apărare a păcii. După exemplul luminos al „Pravdei", presa comunistă din Patria noastră demască și combate influențele ideologiei burgheze în diferitele domenii, se ridică împotriva denaturărilor teoriei revoluționare a clasei muncitoare, răspândește în mase ideologia înaintată. Presa comunistă din țara noastră cheamă și însuflețește poporul muncitor în lupta pentru desvoltarea economiei noastre naționale, pentru înfăptuirea în patru ani a primului nostru plan cincinal. Ea luptă pentru dezvoltarea inițiativelor creatoare ale maselor, pentru organizarea și ridicarea pe o treaptă mai înaltă a întrecerii socialiste și a formei ei superioare, mișcarea stahanovistă. Ea strânge rândurile luptătorilor pentru pace, slujind interesele poporului, care vrea pace și urăște războiul.

Folosind experiența uriașă a presei sovietice, ziarele din țara noastră își întăresc tot mai mult legăturile cu masele largi ale celor ce muncesc. Congresul corespondenților muncitori și țărani, care a avut loc în August 1951, a constituit un însemnat pas înainte în desvoltarea mișcării corespondenților.

Garanția succeselor presei din țara noastră o constitue conducerea de către partid. Hotărîrea Biroului Politic al Comitetului Central al P. M. R. cu privire la activitatea ziarului „Scânteia" a constituit un însemnat ajutor pentru întreaga noastră presă care, militând pentru aplicarea acestei Hotărîri, și-a putut îmbunătăți activitatea. Deasemenea, recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. cu privire la agitația politică de masă constitue un imbold pentru ridicarea la un nivel mai înalt a presei din țara noastră, căreia îi revine sarcina de a generaliza experiența pozitivă în munca politică de masă, de a critica lipsurile.

In fața activiștilor din presă, partidul a pus sarcini însemnate, de mare răspundere. Ei trebue să răspândească cu perseverență comoara de învățături cuprinsă în documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și în opera epocală a lui I. V. Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Trebue desfășurată mai larg lupta pentru pace, folosindu-se nenumăratele fapte care demască chipul hidos al atițătorilor la război. Imensele progrese realizate de Uniunea Sovietică, ajutorul frățesc pe care ni-l acordă marea Țară a Socialismului trebue să fie mai puternic oglindite în presă. Presa din patria noastră are ca sarcină centrală mobilizarea oamenilor muncii în lupta pentru construirea bazei economice a socialismului, pentru realizarea cincinalului în patru ani. Imbunătățirea activității pe tărâm ideologic, educarea oamenilor muncii în spiritul vigilenței revoluționare, desvoltarea criticii de jos și a autocriticii sunt deasemenea sarcini de seamă, pe care activiștii presei noastre le vor înfăptui din ce în ce mai bine, însușindu-și sistematic glorioasa experiență a presei sovietice.

In fața „Gazetei Învățământului" — care a primit de curând, din partea partidului, un ajutor deosebit de însemnat prin articolul publicat în „Scânteia" sub titlul „Pentru o tratare vie și combativă a problemelor de învățământ" — stă sarcina de a lupta pentru a aduce un ajutor efectiv în îndrumarea ideologică și în conducerea concretă și operativă a învățământului public.

La a 41 a aniversare a glorioasei „Pravda", presa din patria noastră pășește cu hotărîre pe drumul luminat de învățătura lui Lenin și Stalin.

Când lecția este pregătită cu grijă

În clasa a IV-a a școlii elementare de pe lângă școala pedagogică nr. 1 de fete din București sunt 23 de elevе. Toate poartă la gât cravata roșie de pionier. Fiecare își așează cu grijă pe masă caietul de notițe, caietul de teme pentru acasă, creionul și guma.

Învățătoarea clasei controlează felul cum e așezată harta patriei pe suport. Trece cu privirea peste revistele așezate pe o masă. Toate sunt deschise. Se văd aci fotografii din fabricile și uzinele țării noastre, de pe marile șantiere. Pe catedră stau obiecte confecționate din diferite metale, roci care conțin minereuri cunoscute de copii. Tovarășa învățătoare Eliza Paveliu trebuie să țină astăzi o lecție de recapitulare despre metale.

Încă de pe când preda fiecare lecție privitoare la metale, ea se gândea la felul cum va trebui să pregătească și să predea această lecție de recapitulare. Pentru aceasta, ea nu s'a mulțumit cu materialul cuprins în manual. A citit diferite reviste, capitole din cărțile de fizică, de geografie, broșuri sovietice traduse, a revăzut îndrumările metodice privitoare la recapitulare. Pe baza materialului cules, ea a trecut la precizarea conținutului lecției.

Experiența școlii sovietice a învățat-o că lecțiile de recapitulare nu trebue să fie o simplă repetare a cunoștințelor predate, ci să constitue un puternic prilej de consolidare și lărgire a cunoștințelor însușite. De aceea, încă înainte de a trece la întocmirea planului lecției, ea a reflectat adânc asupra scopului pe care trebuia să-l realizeze, asupra conținutului educativ pe care trebuia să-l dea lecției, astfel încât aceasta să contribue din plin la educarea patriotică a elevelor. In această privință, o călăuză neprețuită îi sunt cuvintele rostite la Congresul Învățătorilor de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej: **„Tineretul nostru trebue învățat să cunoască și să iubească minunatele frumuseți și bogății ale țării noastre. Pământul patriei noastre ne oferă tot ceeace trebue pentru a face viața omului bogată și fericită. Avem câmpii mănoase, al căror rod poate fi înzecit. In măruntaiele pământului nostru se găsesc petrol, fier, cărbune și alte comori încă necercetate. Avem căderi de apă, a căror putere, încă neimblânzită, poate pune în mișcare sute de uzine pe întreg întinsul țării. Să înarmăm pe tinerii fii ai Patriei noastre cu puterea științei, să aprindem în sufletul fiecărui tânăr mândria de stăpân al acestor bogății nesecate și râvna de a le pune în slujba poporului, pentru binele omului, pentru înflorirea Patriei noastre".**

Dorința învățătoarei de a înarma elevele cu cunoștințe temeinice și, totodată, de a le desvolta o puternică dragoste față de patria noastră, se reflectă din plin în desfășurarea lecției.

Lecția începe cu verificarea cunoștințelor predate în ora anterioară: proprietățile metalelor. Cele două eleve chemate la hartă au în mână caietele de teme pentru acasă, în care sunt înregistrate experiențele lor personale, conținutul lecturilor despre metale, hărțile cu localitățile bogate în metale. Prima elevă trebue să vorbească despre proprietățile metalelor feroase, iar cea de a doua despre proprietățile metalelor neferoase. Ele cunosc bine proprietățile metalelor în general, precum și proprietățile particulare ale fiecărui metal despre care au învățat.

Ele știu că toate metalele au luciu metalic, că multe dintre ele sunt sonore, că sunt dure, că se pot prelucra, că sunt bune conducătoare de căldură și de electricitate, că toate, afară de mercur, sunt solide.

Aceste proprietăți nu sunt arătate, însă, în mod izolat. Elevele vorbesc pe rând despre diferitele proprietăți ale metalelor, arătând și felul cum sunt ele folosite, pe baza acestor proprietăți. In expunere, ele folosesc harta pe care arată localitățile de unde se extrage minereul ce conține metalul respectiv, precum și marile centre siderurgice și metalurgice. Totodată, ele arată experiențele pe care le-au făcut în clasă și acasă pentru a se convinge de anumite proprietăți, arată desenele din caiete și diferite ilustrații din albume, arată diferite obiecte construite din metalele despre care vorbesc.

Solicitând participarea clasei la completarea celor expuse de elevele care au fost ascultate, învățătoarea trece pe nesimțite la recapitularea întregului material predat despre metale. Tema centrală în jurul căreia a sistematizat cunoștințele predate este folosirea metalelor astăzi în țara noastră. In plan sunt trecute următoarele idei principale: a) metalele și grija omului pentru extragerea, folosirea și economisirea lor; b) regiunile bogate în metale și c) folosirea metalelor în industrie, agricultură, în transporturi, în desvoltarea culturii, în gospodărie.

Elevele arată pe harta țării centrele bogate în minereuri de fier, de aramă, de aluminiu, de plumb, de aur. Ele vorbesc cu mândrie despre bogatele zăcăminte de minereu de fier dela Dognecea (Banat), Moneasa (Munții Apuseni) Vlahița (Ciuc), Ghelar (Poiana Ruscă), etc. despre viața din ce în ce mai bună a minerilor în contrast cu viața lor grea din trecut. O elevă arată ce schimbare s'a produs în viața acestor mineri, care în trecut se stingeau cu sutele și miile în întunericul pământului pentru îmbogățirea celor ce exploatau bogățiile țării. Altă elevă, care a citit „Trei călătorii în inima țării" de Geo Bogza, descrie minele de aur și munca grea pe care o duceau minerii în trecut.

Prin întrebări formulate cu precizie, învățătoarea stimulează elevele să vorbească despre noile fabrici și uzine, despre viața bogată în realizări a muncitorilor dela Reșița, Hunedoara, din Orașul Stalin, din Capitala țării. Le arată apoi fotografii din revistele întinse pe masă și care prezintă diferite aspecte din viața nouă a fabricilor noastre, unde se aduc mașini perfecționate din U.R.S.S., le arată grafice care înfățișează succesele obținute de muncitorii fruntași și de stahanoviști în desvoltarea industriei noastre grele. Prezentând elevelor aceste fotografii, învățătoarea le vorbește despre atașamentul și recunoștința oamenilor muncii din țara noastră față de marea Țară a Socialismului, despre neprețuitul ajutor pe care ni-l dă marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică, pentru desvoltarea industriei noastre. Totodată, ea arată desvoltarea pe care o va lua industria noastră, prin folosirea din ce în ce mai intensă a fierului, a fontei, o oțelului, a aluminiului și a plumbului.

Clasa întreagă participă la discuții. O elevă vorbește cu mândrie despre scheletul mare de oțel ce se folosește în construirea combinatului poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin". Altele vorbesc despre uzinele „Steagul Roșu", care, an de an, dau patriei tot mai multe tractoare.

— Astăzi cântă câmpiile patriei de duduitul tractoarelor, spune cu bucurie eleva Ștefănescu Doina, care a înțeles că desvoltarea industriei noastre aduce după sine desvoltarea agriculturii.

Învățătoarea cere copiilor să arate deosebirea ce există între arătura cu tractorul și cea cu plugul obișnuit. Ea explică, totodată, elevelor, pe înțelesul lor, ce înseamnă să fabrici în propria ta țară astfel de unelte agricole, dar mai ales tractoare.

Cu același interes discută elevele despre întrebuințarea metalelor în transporturi, în gospodărie, în tipărirea cărților, revistelor, ziarelor. Elevele vorbesc despre întinsele rețele de fier, despre frumusețea liniei București—Orașul Stalin, despre călătoria cu avionul, cu automobilul, cu vaporul. Ele știu din ce metale este construit fiecare din aceste mijloace de transport, știu dece arcurile și podurile se fac din oțel, cunosc importanța extinderii industriei mijloacelor de transport.

Gândurile elevelor au zburat acum departe. Ele au urmărit în mintea lor cum se întind rețelele de fier peste granițe, cum se continuă căile aerului peste mări și țări și au văzut venind din toate colțurile lumii mii de tineri care vor participa la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

— Dacă oamenii n'ar fi învățat să topească fierul din minereul de fier, dacă n'ar fi învățat să fabrice locomotive și vagoane, șine de fier, dacă n'ar fi învățat să folosească aluminiul în fabricarea avioanelor, cu ce ar mai veni tinerii din toate țările în Capitala țării noastre, la Festival? — se întreabă o pionieră, fruntașă la învățătură.

— Cum ar mai vedea ei, completează altă pionieră, tot ce se construiește în țara noastră, unde nu mai conduc boierii și negustorii, ci oamenii muncii?

Discuțiile devin și mai vii când se trece la problema folosirii metalelor în viitor. Pionierele vorbesc despre construcția și reconstrucția orașelor, despre reconstrucția Capitalei Patriei noastre, despre construirea metroului, despre munca pe care o vor duce ele pe șantierele Capitalei.

Răspunsurile pionierelor oglindesc mândria lor de a trăi într'o țară liberă și atât de bogată, cu un viitor atât de luminos.

Din întreaga desfășurare a lecției, s'a văzut priceperea învățătoarei Eliza Paveliu, de a lega continuu cunoștințele predate de viață, priceperea ei de a conduce discuțiile în așa fel, încât lecția să contribue cu succes la lărgirea și adâncirea cunoștințelor elevelor, la educarea lor în spiritul dragostei fierbinți față de Patrie.

MARGARETA IONESCU
directoarea școlii pedagogice nr. 1 de învățătoare, București

Realizările unității de pionieri

Unitatea de pionieri din Târgu Cărbunești, raionul Gilort, a primit steagul roșu de unitate fruntașă pe raion. Ea a reușit să devină fruntașă în urma unei munci susținute atât a instructorilor de pionieri, cât și a fiecărui pionier în parte. Munca în această unitate se desfășoară după un plan amănunțit, care este inclus în planul general al școlii și care se respectă cu strictețe.

Legătura strânsă pe care o ține directorul școlii cu instructorul superior, precum și legătura dintre diriginții claselor și instructorii de detașamente a făcut ca nivelul elevilor la învățătură să crească simțitor. Din 60 de elevi corijenți câți erau pe pătrarul I, pe pătrarul III au rămas doar 9. Unitatea de pionieri, prin activul său, luptă pentru ca până la sfârșitul anului să nu mai existe niciun elev rămas în urmă la învățătură.

Pe lângă munca pe care o duc în cadrul școlii, pionierii iau parte la o serie de acțiuni cu caracter obștesc. Astfel, ei au scos dela Ocolul silvic 20.000 puieți, care au și fost trimiși Ocolului silvic Bumbești pentru plantare. Unitatea din Cărbunești a inițiat un concurs de trompetiști și tobosari, iar acum se pregătește pentru concursul artistic al pionierilor.

I. V. BERCA
corespondent

Pe urmele materialelor publicate

„Pentru ridicarea nivelului muncii culturale la sate"

In „Gazeta Învățământului" Nr. 208 a apărut un articol intitulat „Pentru ridicarea nivelului muncii culturale la sate" în care, printre altele, erau criticați directorul căminului cultural și cadrele didactice din comuna Daneș, raionul Sighișoara.

„Comitetul pentru Așezămintele Culturale — se spunea în articol — a expediat căminelor culturale albumul „Știința despre originea omului". In loc ca acest material prețios să fie folosit pentru organizarea de expoziții, conferințe, întrebări și răspunsuri, discuții la serile culturale etc., în unele cămine culturale planșele din acest album sunt pur și simplu înșirate pe pereți, supuse deteriorării. Așa stau lucrurile, de exemplu, la căminul cultural din comuna Daneș, raionul Sighișoara, unde nici directorul căminului, nici cadrele didactice din comună n'au luat până acum inițiativa de a folosi just albumul".

Printr'o scrisoare, directorul școlii de 7 ani din comuna Daneș ne comunică că atât directorul căminului cultural cât și învățătorii și profesorii școlii consideră justă și își însușesc în întregime critica adusă în articolul susmenționat. „După apariția articolului — se spune în scrisoare — planșele au fost luate de pe pereți și aranjate într'un album care a fost pus la dispoziția țăranilor muncitori în orele programate pentru lecții de cultură generală. Aceasta până la organizarea cât mai grabnică a unei expoziții în legătură cu „Știința despre originea omului".

Directorul căminului cultural și cadrele didactice dela școala de 7 ani din comuna Daneș consideră critica adusă prin „Gazeta Învățământului" ca un îndreptar pentru îmbunătățirea muncii culturale și își iau angajamentul ca în viitor să ducă o muncă mai intensă la căminul cultural și să păstreze în cele mai bune condiții materialele date pentru documentarea și susținerea conferințelor.

In preajma încheierii anului școlar

Problemele în legătură cu încheierea anului școlar au fost pe larg discutate în colectivul secției de învățământ a regiunii Timișoara. Pornind dela convingerea că o bună muncă de îndrumare și control cere un contact strâns cu terenul, noi ne-am organizat astfel activitatea în această etapă de muncă încât să putem fi cât mai mult timp în raioane. In planul nostru am prevăzut o serie întreagă de măsuri care să asigure intensificarea muncii de îndrumare și control.

Astfel, folosind experiența secțiilor de învățământ ale Sovietelor regionale din Uniunea Sovietică, am repartizat fiecărui inspector un anumit număr de raioane, astfel încât fiecare să-și întocmească planul personal de muncă pe baza situației reale a raioanelor de care răspunde. Noi am înțeles că trebue să ne îndreptăm acum atenția și eforturile noastre în special asupra acelor probleme unde se constată lipsuri. Astfel, în raionul Timișoara atenția inspectorului regional este îndreptată cu deosebire asupra îmbunătățirii muncii de îndrumare și control a secției de învățământ raionale. Inspectorul regional va merge în acest scop în școli împreună cu inspectorul raional, pentru a-l putea îndruma în mod concret, pentru a-i arăta cum trebuesc rezolvate problemele care se ivesc cu prilejul vizitelor în școli.

In raionul Moldova-Nouă trebue întărită munca directorilor de școli și ajutate cadrele tinere. Deaceea, inspectorul regional s'a pregătit îndeaproape în această direcție, a citit material documentar în legătură cu munca directorilor, cu munca de conducere a școlilor.

Pentru îmbunătățirea calității muncii de îndrumare și control s'au organizat cu toți inspectorii regionali și raionali o serie de seminarii. Până acum s'au studiat câteva capitole din lucrarea „Probleme în legătură cu efectuarea inspecției în școli" de A. N. Volcovschi. Fiind anunțați cu mult timp înainte, inspectorii s'au putut pregăti pentru a ilustra cu exemple concrete din activitatea lor problemele aduse în discuție. Pentru seminarul următor, inspectorii din regiunea noastră pregătesc tema „Principalele sarcini ale inspectorului în legătură cu pregătirea și desfășurarea examenelor".

Tot în cadrul măsurilor luate pentru ridicarea nivelului profesional al organelor de îndrumare și control s'a organizat vizitarea școlilor în grup de către inspectorii raionali, sub conducerea unui inspector regional. Asistând la lecții, inspectorii au întocmit procese verbale asupra celor constatate, cu scopul de a îmbunătăți redactarea acestora, de către inspectori. Aceste procese verbale au fost citite și analizate în colectiv. Cu acest prilej s'a combătut tendința unor inspectori de a neglija aspectul educativ al muncii cadrelor didactice tendința de a trece cu vederea peste conținutul științific al lecțiilor și a observa numai lucrurile mărunte.

Conștienți că îmbunătățirea muncii în școli depinde în mare măsură de calitatea activității directorilor, am acordat o atenție deosebită acestei probleme. In raionul Lugoj s'a organizat din inițiativa secției de învățământ raionale un schimb de experiență între directori. Schimbul de experiență se desfășoară în modul următor: la una din școlile de 7 ani unde se muncește cu bune rezultate vin directori dela celelalte școli pentru a urmări, timp de câteva zile, desfășurarea întregii activități. Se stabilește dinainte ce probleme trebue să urmărească fiecare. Astfel, unii directori urmăresc în special predarea lecțiilor, alții activitatea educativă, alții problema frecvenței etc. La sfârșit are loc o ședință de analiză a muncii, sub conducerea șefului secției de învățământ raionale. Directorii discută pe marginea observațiilor făcute și prezintă, în legătură cu aceasta, propria lor experiență, arătând cum rezolvă ei, în școlile lor diferite probleme. Până acum s'a organizat în acest fel schimbul de experiență la școlile din comunele Găvojdia și Balint. La ședința care a avut loc în comuna Găvojdia au participat președintele sfatului popular al raionului și președintele sfatului popular al comunei.

Prin folosirea schimbului de experiență, munca școlilor s'a îmbunătățit în multe privințe. In raionul Reșița de pildă, existau lipsuri în munca învățătorilor care predau la 2, 3 sau 4 clase. Organizându-se lecții deschise în câteva școli, (unele dintre ele predate chiar de șeful secției de învățământ raionale) cadrele didactice care lucrează cu mai multe clase deodată au învățat să rezolve greutățile specifice ale acestei munci.

In vederea îmbunătățirii muncii, în școlile din raioanele Deta și Reșița s'au organizat inspecții în lanț, care se desfășoară acum cu bune rezultate.

Pentru a putea cunoaște munca unui număr cât mai mare de școli și a pătrunde mai adânc în conținutul procesului de învățământ, am atras în activitatea de control pe lângă inspectorii secției de învățământ regionale profesori de matematică de fizică, de limba română, limba rusă și de alte specialități, dintre cei mai buni din școlile regiunii.

Dacă la secția de învățământ regională am reușit în bună parte să eliberăm inspectorii de sarcini administrative, pentru a-și putea desfășura activitatea de îndrumare și control în condiții cât mai bune, la raioane problema aceasta nu este încă rezolvată. Inspectorii raionali și cadrele didactice din școlile raioanelor sunt adeseori supraîncărcați cu sarcini date de către sfatul popular raional, fiind împiedicați astfel să se ocupe de munca lor principală, învățământul. Așa se întâmplă, bunăoară, în raionul Deta. Problema aceasta a fost discutată îndeaproape cu președintele sfatului popular regional. In urma propunerii noastre, președintele sfatului popular regional a trimis sfaturilor populare raionale, iar acestea mai departe, la comune, o circulară în care se arată ce măsuri trebue luate pentru înlăturarea supraîncărcării cu sarcini a inspectorilor și cadrelor didactice.

Secția de învățământ a regiunii noastre ține o strânsă legătură cu comitetul sindical regional. Pentru perioada pregătirii examenelor și a încheierii anului școlar planurile de muncă s'au întocmit în colaborare. In curând va avea loc o ședință comună a șefilor secțiilor de învățământ raionale și a președinților comitetelor sindicale raionale, în care se vor discuta problemele legate de pregătirea desfășurării examenelor. In vederea acestei ședințe, șefii secțiilor raionale de învățământ și președinții comitetelor sindicale raionale vor asista mai întâi la o consfătuire de producție a cadrelor didactice, unde se vor discuta problemele privitoare la desfășurarea temeinică a recapitulării, la ajutorarea elevilor rămași în urmă etc. Se va ține apoi un referat despre felul cum trebue organizată o consfătuire de producție.

Pentru ca munca de pregătire a examenelor de către elevi să se desfășoare în cât mai bune condiții, secția de învățământ a regiunii și comitetul regional U.T.M. au trimis raioanelor o circulară comună cu directive în acest sens. In planul de muncă al secției regionale de învățământ s'au prevăzut pentru această perioadă ședințe de colaborare ale secțiilor de învățământ și comitetelor U.T.M., atât la regiune cât și la raioane, în vederea coordonării activității în perioada de pregătire a examenelor.

In cadrul secției regionale de învățământ a fost organizat mai bine controlul intern, astfel încât să se poată cunoaște îndeaproape activitatea fiecărui inspector. Conducerea secției ține evidența sarcinilor fiecărui om și controlează felul cum acestea sunt aduse la îndeplinire.

CONSTANȚA CAMPEANU
șeful secției de învățământ a regiunii Timișoara

O lecție de recapitulare la limba română

La întrebările unor profesori de limba română care au cerut unele lămuriri cu privire la folosirea schemelor la lecțiile de recapitulare, Institutul de Științe Pedagogice răspunde:

Folosirea schemelor este de mare folos în lecțiile de recapitulare. Uneori întreaga lecție se poate construi pe baza unei scheme. In astfel de cazuri este necesar să se dea dinainte elevilor forma acestei scheme cu rubricile și problemele care vor fi tratate la lecțiile de recapitulare.

Desfășurarea lecțiilor de recapitulare pe baza unor scheme permite o mai bună organizare a materialului prezentat, atrage și mai mult atenția elevilor asupra problemelor ce urmează a fi discutate.

Iată, spre exemplu, o lecție de recapitulare la limba română la clasa a VI-a, făcută pe bază de schemă.

A **Tema lecției**. Complementul (recapitulare).

B **Scopul lecției** Consolidarea cunoștințelor elevilor despre complement; precizarea deosebirilor dintre cele trei feluri de complemente, dintre părțile de propoziție și părțile de vorbire.

C. **Structura lecției:**

I. Cuvântul introductiv al profesorului.

II Conversație urmată de completarea schemei.

III Concluzii (scoaterea definițiilor).

IV Tema pentru acasă.

D. **Desfășurarea lecției.**

I. Profesorul prezintă elevilor tema lecției: **Complementul**, arătând că în cursul desfășurării lecției elementele cele mai importante se vor trece în schemă la rubricile respective (elevii au schema făcută pe baza indicațiilor date de profesor în lecția precedentă). Elevii vor completa rubricile schemei după schema de pe tablă pe măsura desfășurării lecției (a se vedea schema de mai jos).

II. 1) Cu ajutorul întrebărilor puse de profesor, elevii reamintesc ce parte de propoziție (secundară) este complementul, de câte feluri este, care sunt felurile complementului circumstanțial (In acest timp profesorul completează la tablă și elevii pe caietele lor prima rubrică a schemei).

2) Profesorul cere apoi elevilor să analizeze exemple de propoziții, cuprinzând diferitele feluri de complemente:

— Care sunt părțile principale ale propoziției?

— Ce complement se află în propoziția respectivă?

— Pe cine lămurește complementul? (un verb, un adjectiv, un adverb).

După ce s'a făcut generalizarea, se trece la completarea rubricii respective din schemă.

Cu prilejul analizei, profesorul va cere elevilor să arate pe baza exemplelor că un complement lămurește un verb, indiferent dacă acesta este predicat în propoziție sau are altă funcție (subiect, atribut, complement). Profesorul va folosi acest prilej pentru a reîmprospăta elevilor și noțiunea de verbe tranzitive și intranzitive, care cer să fie determinate, primul de un complement direct, iar al doilea numai uneori de un complement indirect.

3) In urma acestei analize, elevii pot completa și rubrica: La ce întrebare răspunde? Profesorul va insista ca întreaga clasă să caute și să dea exemple cât mai variate de același fel de complement, pentru a fi găsite toate întrebările la care răspunde acesta (de exemplu pentru complementul circumstanțial de loc se vor găsi întrebările: unde, de unde, până unde, încotro? etc.).

4) Se continuă apoi adâncirea analizei exemplelor pentru a se stabili prin ce părți de vorbire pot fi exprimate diferitele complemente și pentru a completa rubrica numărul 4.

Se va insista asupra faptului că exprimarea complementelor prin substantiv înseamnă, în același timp, că poate fi exprimat prin pronume sau orice parte de vorbire cu funcție substantivală (adjectiv, numeral, verb la infinitivul lung etc.). De asemenea, se vor folosi cunoștințele elevilor cu privire la modurile nepersonale (infinitiv, gerunziu, participiu și supin), forme care se folosesc în cea mai mare măsură pentru exprimarea complementelor.

5) Pe măsură ce elevii dau exemple și le analizează pentru a răspunde problemelor puse de fiecare rubrică, profesorul va alege exemplele cele mai concrete din punct de vedere gramatical și logic, cele mai semnificative din punct de vedere al conținutului și va completa rubrica a 5-a cerând elevilor să-și treacă și ei aceste exemple în schema de pe caietele lor.

III. In concluzie, profesorul va cere elevilor, pe baza schemei completate, să dea definițiile complete ale fiecărui fel de complement și în general a complementului.

IV. 1) Se va da de studiat temeinic schema acasă. 2) Folosindu-se rubricile ei, să se scoată complementele din primele 15 rânduri ale fragmentului din romanul „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu din manualul lor de limba română (pag. 82). 3) Elevii să știe să dea exemple din opere literare ori științifice, sau să formuleze ei înșiși propoziții cu toate felurile de complemente, exprimate prin părțile de vorbire arătate în schemă.

Felurile complementului.		Pe cine lămurește	Intrebarea la care răspunde.	Partea de vorbire prin care este exprimat.	Exemple
Direct (lucrarea trece direct asupra obiectului).		Un verb, un adjectiv, sau un adverb	Pe cine, ce?	Substantiv în cazul acuzativ. Pronume Verb la infinitiv.	Sârguința țese pânza (folclor) Nimic nu îndrăznea a grăi împotriva lui... (C. Negruzzi)
Indirect (lucrarea nu trece direct asupra obiectului)			cui? la cine, cu cine, de cine, despre cine (ce)?	Substantiv în cazul dativ cu prepoziție.	Așterne-te drumului, Ca și iarba câmpului (folclor) Apa a fost înghițită printre crăpături de prăpăstiile stâncii dușmane. (Al. Vlahuță).
Circumstanțial (arată împrejurarea)	De loc		unde, de unde, până unde, încotro?	Subst. cu prepoziție, adverb de loc.	Sus pe-un frasin un fin freamăt se aude. (V. Alecsandri).
	De timp		când de când, până când, cât timp?	Subst. cu prepoziție, adverb de timp, verb la gerunziu.	Și se luptară zi de vară până seara (folclor).
	De mod		cum, în ce mod?	Subst. cu prepoziție, adjectiv, adverb de mod, verb la gerunziu	Scorpia, cu o falcă în cer și cu alta în pământ și vărsând flăcări, se apropia ca vântul de iute... (P. Ispirescu).
	De cauză		dece, din ce cauză (pricina)?	Subst. cu prepoziție, gerunziu Verb la supin	De frica zapciului, și de groaza birului, uita' drumul satului (folclor).
	De scop		pentru ce, în ce scop?	Subst. cu prepoziție, infinitiv Verb la gerunziu sau supin	Piatra din mijloc îi slujea drept vatră, pe care aprinde câte puțin toc, spre a-și frige câțiva bureți... (C. Hogaș).

Să învățăm cu perseverență din experiența școlii sovietice

Folosirea din ce în ce mai largă a experienței școlii sovietice se oglindește în rezultatele tot mai bune pe care majoritatea cadrelor noastre didactice le obțin în munca lor pedagogică. La școala de 7 ani din comuna Itești, raionul Bacău de exemplu, profesorul de științe naturale Furdu Crisu acordă o deosebită atenție nivelului predării lecțiilor. Astfel, la lecția dela clasa VII-a, cu subiectul: „Ordinul primatelor", el s'a pregătit temeinic pentru a da elevilor cunoștințe cât mai complecte și accesibile. In afară de manual, el s'a folosit și de alte materiale apărute în Analele Româno-Sovietice seria biologie și în revista „Natura", pe care le-a consultat, pentru ca el însuși să cunoască cât mai adânc conținutul lecției. Pregătindu-și în felul acesta lecțiile și respectând continuu principiul accesibilității, elevii clasei a VII-a dela școala Itești au un bogat bagaj de cunoștințe. La acest obiect nici un elev nu este rămas în urmă la învățătură.

Deasemenea, urmând exemplul învățătorilor și profesorilor sovietici, cadrele didactice dela școala de 7 ani din Răcăciuni, raionul Bacău acordă o deosebită atenție organizării muncii metodice în școală. Directorul școlii, tovarășul Mitrofan Nicolae, împreună cu tot colectivul de învățători și profesori, pe baza unui plan bine chibzuit, a organizat temeinic interasistența la ore, precum și lecțiile deschise.

La colțul pedagogic al școlii, au loc, la sfârșitul fiecărei săptămâni, discuții în legătură cu felul cum s'au ținut lecțiile deschise. In afară de acestea, la colțul pedagogic, învățătorii și profesorii susțin referate și poartă discuții pe marginea acestora.

La școala de 7 ani din Secueni, același raion, cadrele didactice, învățând din experiența școlii sovietice, și au organizat temeinic munca cu părinții. Astfel, pentru buna desfășurare a adunărilor cu părinții, s'a întocmit un plan unde sunt indicate subiectele referatelor ce se vor ține la aceste adunări și cine anume le va susține. La adunarea cu părinții, organizată pe școală în luna Martie a.c., s'a susținut un referat cu subiectul „Importanța legăturii dintre școală și familie". Acest referat a avut la bază studiul lucrării „Despre educația școlarului în familie" de A. M. Filippov. După susținerea referatului, părinții au pus numeroase întrebări și au purtat discuții în legătură cu activitatea educativă din școală și familie.

Nu toate cadrele didactice din raionul nostru se preocupă însă de îmbunătățirea muncii instructiv-educative din școală. Profesorul de științe naturale Buculei Ioan, de exemplu, dela școala Berești Bistrița, nu-și organizează bine desfășurarea lecțiilor, din care cauză uneori nu predă lecțiile în întregime. Așa s'a întâmplat cu lecția „Felul de viață și structura externă a cărăbușului", care nu a fost predată decât pe jumătate, întrucât nu i-a ajuns timpul. A doua jumătate a fost predată într'o altă oră, cu 2—3 zile mai târziu, călcând în felul acesta principiile pedagogice ale predării și deranjând totodată întregul lanț de lecții ce a urmat după aceasta. Greșeli și mai serioase se constată în munca învățătoarei Bantaș Tatiana care predă la clasa a II-a dela școala din Itești. Pentrucă nu studiază materialul pedagogic apărut, pentrucă nu caută să învețe din experiența școlii sovietice, și nici din munca învățătorilor din școală, această tovarășă are serioase lacune în ceeace privește pregătirea ei profesională. Conținutul planurilor de lecții arată că tovarășa nu cunoaște momentele unei lecții. Astfel, în toate planurile de lecții, la momentul organizatoric își propune să verifice cunoștințele elevilor. Deasemenea, tovarășa Bantaș are serioase neînțelegeri în ceeace privește materialul didactic ce trebue folosit în predarea lecțiilor. La o lecție de gramatică, de exemplu, și-a propus să folosească, drept material didactic „Exemple din manual și din imaginația copiilor".

Toate aceste lipsuri arată că aceste cadre s'au rupt de masa cadrelor didactice, care învățând din experiența școlii sovietice, obțin an de an noi succese în muncă.

I. POPOVICI
corespondent

Condiții de viață mereu mai bune pentru învățători și profesori

Cu sprijinul sfatului popular, țăranii muncitori din satul Gura Caliției, comuna Terchești, raionul Focșani, au luat hotărârea de a clădi prin autoimpunere o locuință pentru cadrele didactice. La această acțiune au participat în primul rând părinții elevilor. Adunarea populară ce s'a ținut în acest scop a aprobat suma necesară pentru construirea locuinței școlare. S'a creat un comitet de acțiune, format din 5 membri, condus de președintele comitetului de sprijin al școlii, tovarășul Vasile I. Țigănuș. Numeroși părinți au muncit voluntar la transportul materialului necesar construcției. Secția de învățământ a raionului Focșani a dat 1700 bucăți țigle, cu care s'a acoperit clădirea, iar sfatul popular al comunei Terchești a pus la dispoziția comitetului o serie de materiale de construcție.

In momentul de față, datorită sprijinului primit din partea organizației de bază, construcția este aproape terminată.

In curând, în casa cea nouă se vor muta doi învățători cu familiile lor.

C. SMĂRĂNDESCU
corespondent

„Pentru lichidarea deformărilor antiştiinţifice în domeniul pedagogiei"

„Scânteia" din 6 Mai a. c. publică, la rubrica „Pe urmele materialelor publicate in „Scânteia" următoarele:

Articolul redacţional „Pentru lichidarea deformărilor antiştiinţifice în domeniul pedagogiei" a scos la iveală activitatea desfăşurată până nu de mult în ţara noastră de către Centrul de Higienă Mintală condus de dr. Florica Bagdasar şi de către Centrul de cercetări Psiho-Medico-Pedagogice condus de dr. stomatolog Ulian, activitate care a constituit o manifestare de ploconire slugarnică în faţa concepţiilor putrede, antiştiinţifice, ale ideologiei burgheze.

Imediat după apariţia acestui articol, Ministerul Invăţământului Public a desfiinţat Centrul de Cercetări Psiho-Medico-Pedagogice şi a format o comisie de specialişti care a trecut la trierea copiilor din clasele speciale ce funcţionau pe lângă Centrul de Higienă Mintală condus de dr. Fl. Bagdasar. Deasemenea trierea a fost făcută şi în celelalte şcoli speciale de deficienţi mintali, surdo-muţi, orbi, ale M.I.P. La începutul lunii Februarie, Ministerul Invăţământului Public a trimis o circulară către toate secţiunile de învăţământ ale sfaturilor populare regionale cu indicaţia de a prelucra în mod temeinic acest articol în şcoli.

Ca urmare a publicării acestui articol, Ministerul Sănătăţii a desfiinţat Centrul de Higienă Mintală deschizând în locul acestuia un Centru de Consultaţii de neuropsihiatrie, pe baze ştiinţifice. Lipsa de vigilenţă a organelor Ministerului Sănătăţii a făcut însă ca şi la acest centru să fie încadraţi ca „specialişti" un număr de elemente necorespunzătoare, care nu au fost încă nici până azi înlocuite. Deasemenea Ministerul a trecut cu întârziere la trierea copiilor din cele trei aşezăminte medico-pedagogice, operaţiune care se desfăşoară abia acum.

O serie de organe de partid şi de stat care se ocupă cu problemele învăţământului, precum şi numeroase şcoli de diferite grade din ţară, au folosit publicarea acestui articol ca un prilej de analiză profundă a activităţii lor, de discutare a muncii unor cadre didactice care nu s'au dezbărat încă de concepţii antiştiinţifice, reacţionare, cu privire la pedagogie.

La facultatea de Pedagogie a Universităţii C. I. Parhon din Bucureşti s'a analizat temeinic — în lumina articolului redacţional — activitatea desfăşurată de colectivele de catedră. Cu acest prilej s'au luat o serie de măsuri în vederea lichidării lipsurilor constatate. Astfel s'a hotărît scoaterea din facultate a unor elemente necorespunzătoare şi s'a trecut la reorganizarea activităţii colectivelor de catedră şi la analiza unor cursuri predate la facultate. In acelaş timp s'a hotărît discutarea în colectiv a celor mai importante lecţii, legarea cursurilor predate de practica construirii socialismului în patria noastră şi îmbunătăţirea întregii munci ştiinţifice.

Articolul susamintit a fost discutat în consiliile pedagogice ale majorităţii şcolilor elementare şi medii din Cluj. Cu acest prilej, la liceul de fete nr. 1 s'a scos în evidenţă faptul că şi aici existase tendinţa unor cadre didactice de a cere ca un număr de eleve rămase în urmă la învăţătură să fie trimise la diferite şcoli de copii subnormali sau cu deficienţe mintale. Cât de nejustă fusese această tendinţă a dovedit-o faptul că atunci când cu aceste eleve s'a dus o muncă sistematică, specială, rămânerea lor în urmă a fost lichidată. In felul acesta a fost dovedită odată mai mult falsitatea teoriei retrograde a „eredităţii fatale".

La sfârşitul şedinţei de prelucrare a articolului redacţional, consiliul pedagogic al liceului nr. 1 a luat o serie de hotăriri concrete în vederea ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice: participarea activă la învăţământul de partid, abonarea la ziare şi reviste de specialitate, etc. S'au luat deasemenea măsuri concrete în vederea intensificării muncii speciale cu elevele rămase în urmă la învăţătură şi a creşterii răspunderii personale a cadrelor didactice.

La şcoala nr. 7 de băeţi din Iaşi, discuţiile pe marginea articolului redacţional au scos la iveală faptul că aici mai există cadre didactice care cereau ca elevii slabi să fie trimişi la alte şcoli, „ca să se spele şi alţii cu ei pe cap", sau care aveau obiceiul să trimită din când în când pe unii elevi la policlinica de higienă mintală sub motiv că aceştia trebue să fie „reeducaţi". Or, elevii se întorceau întotdeauna cu diagnosticul că sunt perfect normali. Rămânerea în urmă la învăţătură a acestor copii se datora de fapt slabei legături a şcolii cu părinţii elevilor, precum şi comodităţii unor cadre didactice, lipsei unui spirit dezvoltat de răspundere al acestora pentru nobila sarcină încredinţată. Consiliul pedagogic al şcolii de băeţi nr. 7 a hotărît să organizeze în faţa părinţilor referate cu privire la problema educaţiei pe care copiii trebue să o primească în familie.

Comitetul regional de partid Iaşi nu a folosit cum trebuia prelucrarea acestui articol, pentru a scoate la iveală o serie de lipsuri ce mai dăinue în instituţiile de învăţământ. Aşa se face că într'o serie de şcoli din Iaşi, cum ar fi, de pildă, şcoala de băeţi nr. 6, articolul a fost discutat în mod cu totul superficial şi şedinţa consiliului pedagogic s'a încheiat fără a se lua vreo hotărîre concretă.

Şi în regiunea Suceava există o serie de şcoli care nu au luat măsuri în vederea analizării muncii lor în lumina articolului redacţional. Aceasta ca urmare a faptului că Comitetul regional de partid Suceava subapreciază importanţa problemei învăţământului în general, considerând că ea este o treabă care priveşte exclusiv sfaturile populare.

La liceul de băeţi din Suceava, de pildă, dirigintele Valerian Rei a propus acum câtva timp, într'o şedinţă a consiliului pedagogic, ca 5 elevi să fie eliminaţi pe termene variind între o lună şi un an pentru motivul că aceştia se bat între ei. Ceeace e mai grav, e că directorul liceului s'a lăsat convins de „justeţea" acestei „metode pedagogice". Dealtfel la acest liceu eliminarea e o metodă pe care o folosesc şi alţi profesori, care consideră că elevii sunt „incorigibili". Nu e de mirare că aci mai mult de jumătate din numărul elevilor sunt rămaşi în urmă la învăţătură. Totuşi articolul redacţional nu a fost folosit la această şcoală ca un prilej de analizare a lipsurilor existente, ci a fost citit la repezeală, fără a se lua măsuri de îndreptare a lucrurilor. Organizaţia de bază din această şcoală nu face nimic pentru înlăturarea concepţiilor înapoiate ale unor cadre didactice.

Comitetele regionale şi raionale de partid, organizaţiile de bază din şcoli au datoria să se ocupe îndeaproape de ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice, să-şi sporească vigilenta şi combativitatea faţă de influenţele ideologiei burgheze, profund duşmănoase, care mai dăinue în unele şcoli. Aşa cum a arătat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invăţătorilor, „pentru a-şi putea îndeplini misiunea, pentru a-şi putea duce la bun sfârşit sarcinile, massa învăţătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra şcolii, asupra metodologiei, al lichidării concepţiei burgheze asupra lumii şi vieţii".

INSTRUCŢIUNILE Ministerului Invăţământului Public pentru recapitularea materiei după programa şcolară

„Şcoala — ne învaţă tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului". Tocmai deaceea şcoala noastră trebue să făurească un tineret înarmat cu cunoaşterea bazelor ştiinţei şi care să ştie să aplice în practică cunoştinţele, un tineret educat în spiritul moralei comuniste, în spiritul nemuritoarelor învăţături leninist-staliniste.

In lumina acestei sarcini mărețe, în faţa şcolii se ridică cu o deosebită tărie problema asigurării succesului elevilor la învăţătură, problema pregătirii unui număr cât mai mare de promovaţi şi absolvenţi stăpâni pe cunoştinţe temeinice.

Una dintre condiţiile esenţiale ale însuşirii conştiente a cunoştinţelor, ale fixării şi adâncirii acestora, este recapitularea materiei de învăţământ — parte componentă a procesului instructiv-educativ. In acest scop, cadrele didactice, direcţiile şcolilor, secţiile de învăţământ raionale şi regionale trebue să pună în centrul atenţiei lor, în special în perioada încheerii anului şcolar, problema recapitulării materiei prevăzută în programă.

Prin recapitularea materiei trebue să se realizeze consolidarea cunoştinţelor şi să se asigure sistematizarea şi sintetizarea lor. Orice recapitulare trebue să includă ceva nou, să nu reprezinte o simplă reproducere a materialului însuşit iniţial. Recapitularea trebue să ajute pe elevi în rezolvarea unor probleme noi, prin folosirea şi aplicarea cunoştinţelor dobândite mai înainte.

Recapitularea materiei trebue să ofere elevilor o privire de ansamblu asupra întregului material parcurs în etapa dată, să lichideze ultimele lipsuri în cunoştinţele acestora şi să-i pregătească pentru examene. Deasemenea, recapitularea trebue să dea elevilor posibilitatea de a compara, de a lega cele învăţate şi de a stabili problemele esenţiale ale materiei parcurse, de a explica legăturile cauzale dintre diferite fenomene, de a face legătura dintre teorie şi practică, contribuind astfel la desvoltarea gândirii logice a elevilor Recapitularea temeinică şi bine organizată constitue un mijloc de combatere a rămânerii în urmă la învăţătură, de lichidare a lipsurilor din cunoştinţele elevilor şi de control al deprinderilor practice pe care elevii trebue să şi le formeze.

In vederea încheerii cu succes a anului şcolar, ţinând seama de faptul că recapitularea este unul din cele mai importante mijloace de verificare, consolidare şi sistematizare a cunoştinţelor, se vor lua din timp măsuri pentru justa organizare a recapitulării materiei.

Pentru ca munca de recapitulare să dea roade, ea trebue să fie temeinic organizată şi planificată. Buna desfăşurare a muncii de recapitulare cere cadrelor didactice, pe de o parte, să revadă cu atenţie materialul prevăzut în programa şcolară la obiectele pe care le predau, să consulte manualul şi alte materiale ajutătoare, pentru a delimita precis volumul cunoştinţelor şi deprinderilor asupra cărora trebue să insiste, iar pe de altă parte, să facă bilanţul exact al lipsurilor pe care le au elevii şi asupra cărora vor trebui să accentueze cu deosebire.

Cadrele didactice îşi vor întocmi un plan de recapitulare la obiectul ce predau. In acest plan vor fi indicate atât capitolele şi problemele cele mai importante, care au ridicat cele mai multe dificultăţi de asimilare, cât şi metodele pe care le vor folosi. La întocmirea planului general de recapitulare şi a planurilor pentru fiecare lecţie în parte va trebui să se ţină seama de principiile didactice, de particularităţile fiecărei clase, de cunoştinţele elevilor şi de materia parcursă. Planificându-şi lecţiile de recapitulare, cadrele didactice trebue să acorde cea mai mare atenţie alegerii materialului care va fi repetat, analizei legăturilor dintre capitolele şi temele obiectului respectiv. Totodată, planificarea lecţiilor de recapitulare trebue să ajute cadrelor didactice să se oprească asupra problemelor principale, importante şi să înlăture din lecţiile lor amănuntele parţiale.

Pentru ca munca de recapitulare să se desfăşoare în bune condiţiuni, profesorii trebue să se pregătească serios pentru fiecare lecţie recapitulativă şi s'o organizeze astfel încât, îmbrăţişând un material bogat, aceasta să realizeze o sinteză largă şi precisă a sistemului de cunoştinţe la obiectul predat. Profesorii şi învăţătorii trebue să comunice din timp elevilor temele de recapitulare, indicând lecţiile din manual care trebue repetate în legătură cu fiecare temă, recomandând bibliografia necesară, precum şi exerciţiile şi problemele pe care trebue să le îndeplinească elevii.

Recapitularea cunoştinţelor nu înseamnă nicidecum o reproducere mecanică, în aceeaşi ordine, a unor lecţii predate anterior, ci sistematizarea materialului studiat într'o serie de lecţii axarea lui în jurul unor probleme principale. Tocmai de aceea, la lecţiile de recapitulare se vor folosi probleme, exemple şi exerciţii noi, un material didactic variat, în aşa fel încât aceste lecţii să devină interesante şi vii, fără să fie transformate totuşi în lecţii de comunicare a unor cunoştinţe noi. Elementul nou poate fi introdus în lecţiile de recapitulare prin folosirea materialului didactic, prin precizarea chiar a unor lucruri noi în legătură cu acest material, care n'au fost arătate în predarea iniţială, prin folosirea diafilmelor, a diapozitivelor, a unor scheme şi tablouri noi, a planşelor şi graficelor. Experienţele de laborator, excursiile şi vizitele în producţie în legătură cu recapitularea materiei la anumite obiecte (ştiinţe naturale, geografie, chimie, fizică, istorie, etc.), contribue mult la adâncirea cunoştinţelor predate, la desvoltarea deprinderilor practice ale elevilor, la legarea cunoştinţelor învăţate în şcoală de practica construirii socialismului în ţara noastră.

Invăţătorii şi profesorii trebue să antreneze în desfăşurarea lecţiei de recapitulare întreaga clasă, chestionând minuţios pe unii dintre elevi, îndemnând pe ceilalţi să analizeze şi să complecteze răspunsurile, să îndrepte greşelile.

Cadrele didactice au datoria să lupte împotriva formalismului, să înlăture cea mai mică rămăşiţă de cosmopolitism şi obiectivism din predare, să asigure elevilor cunoştinţe care trebue sa fie profunde, clare, precise şi ştiinţifice.

Verificarea cunoştinţelor elevilor se va face în special la acele capitole la care s'a constatat că materia a fost slab însuşită de elevi. Se vor lua măsuri pentru a se da ajutor elevilor rămaşi în urmă la învăţătură şi celor care au lipsit o perioadă mai îndelungată dela cursuri. In acest scop, profesorii vor planifica ore de meditaţii, în care vor explica elevilor acele părţi din materie pe care elevii nu şi le-au însuşit. In această privinţă trebue să se lucreze cu fiecare elev în parte, pe baza cunoaşterii precise a lipsurilor fiecăruia. Deasemenea, li se vor da elevilor teme individuale din capitolele mai slab însuşite, teme care vor fi corectate de profesori şi apoi discutate cu elevii la orele de meditaţii.

O formă de ajutorare a tuturor elevilor în perioada de pregătire a examenelor o reprezintă orele de consultaţie. In aceste ore, profesorul lămureşte elevilor, la cererea lor, acele chestiuni care le-au rămas neclare. Pentru aceasta se recomandă ca elevii să dea profesorului în prealabil întrebările în scris. Orele de consultaţii nu trebue să înlocuiască, ci să complecteze studiul individual al elevilor Profesorii vor da elevilor indicaţii cu privire la organizarea studiului individual. Colectivul de profesori al clasei trebue să coordoneze zilnic temele care li se dau elevilor acasă, pentru a se evita supraîncărcarea acestora

Sarcini speciale revin în perioada aceasta profesorilor diriginţi, care au datoria să urmărească cum se desfăşoară recapitularea materiei în clasa lor, pentru a înlătura supraîncărcarea elevilor atât în cadrul muncii de recapitulare cât şi în activităţile extraşcolare. Diriginţii vor organiza amănunţit munca de ajutorare a elevilor rămaşi în urmă la învăţătură, stabilind cu fiecare profesor situaţia acestor elevi, mijloacele şi formele de ajutorare, consultaţiile necesare. Deasemenea, ei vor controla studiul individual al elevilor.

In această perioadă, diriginţii vor întări legătura cu organizaţiile U.T.M. şi de pionieri, în vederea sprijinului efectiv pe care aceştia trebue să-l dea muncii de recapitulare Deasemenea, vor programa şedinţe cu părinţii, dându-le îndrumări asupra importanţei recapitulării cât şi a condiţiilor prielnice de studiu, de care elevii au neapărată nevoie în această perioadă. O atenţie deosebită trebue să acorde diriginţii justei folosiri a timpului liber de către elevi şi odihnei acestora.

Diriginţii au dreptul să asiste la lecţiile de recapitulare şi să le analizeze împreună cu profesorii care le-au ţinut; ei vor comunica în consiliul pedagogic observaţiile lor cu privire la desfăşurarea muncii de recapitulare, scoţând în evidenţă lipsurile, propunând măsuri pentru înlăturarea lor.

In perioada recapitulării finale, directorilor le revin următoarele sarcini:

Vor controla şi aproba planurile de recapitulare ale învăţătorilor şi profesorilor, precum şi planurile diriginţilor, pentru a asigura terminarea la timp a predării materiei prevăzute în programă, precum şi justa organizare a recapitulării, considerând aceasta ca problemă hotărîtoare pentru asigurarea succesului examenelor.

Directorii vor urmări, controla şi coordona permanent şi sistematic munca de recapitulare, asistând la lecţii şi analizând desfăşurarea lor cu profesorii respectivi, urmărind în mod special recapitularea materiei la obiectele de bază şi la clasele a IV-a, a VII-a şi a XI-a. Ei vor pune în discuţia consiliului pedagogic problema organizării şi desfăşurării recapitulării.

Directorii vor organiza ajutorarea cadrelor didactice tinere de către profesorii şi învăţătorii mai bine pregătiţi, care să dea lămuriri amănunţite cu privire la desfăşurarea recapitulării.

Directorul va stabili de comun acord cu organizaţia U.T.M. şi de pionieri regimul de zi al elevilor în această perioadă, urmărind evitarea supraîncărcării lor, asigurarea unei frecvenţe regulate, stimularea la învăţătură a elevilor, subordonând activitatea extraşcolară sarcinilor de învăţământ.

In şedinţa de analiză a muncii pe anul şcolar 1952—1953, care va fi organizată după încheerea anului şcolar, se va discuta în consiliul pedagogic şi felul cum s'a desfăşurat recapitularea.

Inainte de a începe perioada de recapitulare a materiei în pătrarul IV, consiliul pedagogic va ţine o şedinţă în care se va analiza situaţia la învăţătură a elevilor, cauzele rămânerii în urmă a unor elevi la anumite obiecte, stabilind măsuri concrete pentru ajutorarea lor. Deasemenea, se va discuta problema planificării materiei pentru recapitulare, stabilindu-se şi metodele cele mai bune care urmează să fie folosite la lecţiile de recapitulare pentru a asigura consolidarea cunoştinţelor elevilor.

In şedinţele consiliului se vor da îndrumări şi se vor lua hotăriri efective cu privire la toate formele de activitate, folosite în recapitularea finală.

Cercurile metodice din şcoli trebuie să pună în centrul preocupărilor lor problema sprijinirii cadrelor didactice în munca de recapitulare, arătând din timp acestora care sunt cele mai bune metode şi forme de activitate în vederea recapitulării materiei.

La începutul recapitulării materiei, în şedinţele cercurilor metodice se vor da îndrumări cu privire la planificarea recapitulării pe clase şi teme. Deasemenea, se vor discuta şi stabili temele de recapitulare la diferite obiecte, se vor desvolta planuri de lecţii recapitulative, se vor organiza lecţii deschise de recapitulare, realizându-se astfel schimbul de experienţă între cadrele didactice, pentru îmbunătăţirea metodelor de lucru.

Cabinetele pedagogice regionale trebue să acorde un ajutor efectiv cadrelor didactice din şcoli, prin organizarea unor discuţii în cadrul cercurilor metodice şi al consiliilor pedagogice cu privire la problemele legate de recapitularea materiei, prin indicarea bibliografiei necesare, prin studierea şi popularizarea celor mai bune metode de repetare a materiei.

Secţiile de învăţământ raionale vor îndruma şi controla munca şcolilor pentru organizarea recapitulării. In acest scop, secţiile de învăţământ raionale vor elabora un plan concret pentru controlul muncii de recapitulare în şcoli.

Secţiile de învăţământ regionale trebue să controleze munca secţiilor de învăţământ raionale în perioada de recapitulare finală a materiei.

In rapoartele de activitate pe anul şcolar 1952—1953 către Ministerul Invăţământului Public, secţiunile de învăţământ regionale vor arăta şi felul în care s'a desfăşurat recapitularea materiei în şcoli.

Pentru ca toate elevele mele să-şi însuşească cunoştinţe temeinice

Partidul, guvernul, poporul nostru muncitor au pus în faţa şcolii sarcina de a ridica mereu nivelul calitativ al muncii instructiv educative, sarcina de a înarma pe elevi cu cunoştinţe solide şi temeinice. Pentru a putea răspunde cu cinste acestei chemări, eu caut să-mi îmbunătăţesc astfel munca încât să nu mai existe în clasa mea nici un elev rămas în urmă, nici un elev care să nu-şi însuşească toate cunoştinţele prevăzute în programă.

In primii ani ai activităţii mele didactice în şcoala veche, burghezo-moşierească, am avut de nenumărate ori prilejul să aud discutându-se despre „elevi ineducabili", despre copii „inapţi" pentru învăţătură. Despre caracterul antiştiinţific profund reacţionar al acestei „teorii" pedagogice burgheze mi-am dat şi mai bine seama cu prilejul prelucrării articolului redacţional „Pentru lichidarea deformărilor antiştiinţifice în domeniul pedagogiei", publicat în ziarul „Scânteia".

Experienţa şcolii sovietice, practica celor mai buni dintre învăţătorii şi profesorii şcolilor noastre şi chiar propria mea muncă mi-au dovedit că nu există copil desvoltat normal din punct de vedere fizic care să nu-şi poată însuşi cunoştinţele predate în şcoală. Mi-am dat însă pe deplin seama că succesele unor elevi sau rămânerea în urmă a altora depind exclusiv de munca pedagogului, de felul cum îşi pregăteşte el lecţiile, de felul cum munceşte cu elevii şi am înţeles că numai ridicându-mi necontenit nivelul profesional voi putea să înlătur rămânerea în urmă la învăţătură.

Trebue să arăt că în anii trecuţi, socoteam şi eu că dacă în primul pătrar sunt elevi cari au unele lacune în cunoştinţele lor, acestea se pot rezolva spre sfârşitul anului, printr'un ajutor mai susţinut, prin organizarea de meditaţii, adică printr'o muncă „în asalt". Acesta este un punct de vedere cu totul greşit, lucru pe care mi l-a dovedit propria mea experienţă. Deaceea în anul acesta am căutat să duc lupta împotriva rămânerii în urmă din primele zile de şcoală, să previn insuccesele la învăţătură şi să nu aştept să se adune multe goluri în cunoştinţele elevelor mele. Totuşi, nu am obţinut succese dela început. In clasa a IV-a, pe care o conduc în acest an şcolar, sunt 38 de eleve. Dintre acestea, la sfârşitul primului pătrar nu obţinuseră note de trecere opt eleve dintre care trei la un obiect, două la două obiecte şi trei la mai multe obiecte. In urma unei temeinice analize a muncii, ajutată de consiliul pedagogic al şcolii noastre, am putut să-mi dau seama de cauzele care au dus la obţinerea unor astfel de rezultate. Situaţia nesatisfăcătoare la învăţătură a clasei mele pe primul pătrar s'a datorat faptului că, lucrând anul acesta pentru prima dată cu elevele acestei clase, nu m'am străduit suficient să cunosc îndeaproape nivelul de cunoştinţe al fiecăreia şi nu am ştiut deci încotro să-mi îndrept în special atenţia.

In cel de al doilea pătrar am început să-mi cunosc mai îndeaproape elevele, să ajut fiecăreia acolo unde-i era mai greu. De exemplu, mi-am dat seama că eleva B. M. are greutăţi serioase la gramatică şi ortografie. Am început să lucrez individual cu ea, i-am dat dictări, am ajutat-o să facă copieri şi analize gramaticale suplimentare. Rezultatele s'au dovedit a fi satisfăcătoare.

Munca individuală cu elevele rămase în urmă şi anume cu fiecare potrivit lipsurilor sale, a dat rezultate bune. La sfârşitul pătrarului doi în clasa mea nu mai erau decât două eleve cu note slabe, iar pe cel de al treilea pătrar una singură.

Faptul că am obţinut unele succese se datoreşte în primul rând studierii experienţei şcolilor sovietice. Dela pedagogii sovietici am învăţat că trebue să lucrez individual cu copiii care au lipsuri în cunoştinţe. Deasemenea, mi-a fost de mare ajutor faptul că în acest an au făcut practică la şcoala noastră studenţii Facultăţii de Pedagogie.

Luptând pentru înlăturarea lipsurilor în cunoştinţe, acolo unde s'au ivit, m'am preocupat în acelaş timp, cu stăruinţă, de prevenirea rămânerii în urmă, de asigurarea însuşirii de către întreaga clasă, a cunoştinţelor predate lecţie cu lecţie. Tot experienţa şcolii sovietice mi-a arătat că acest lucru nu se poate realiza fără o temeinică pregătire a lecţiilor. Am învăţat că lecţia începe nu în momentul în care învăţătorul intră în clasă ci cu mult mai înainte, atunci când el se pregăteşte să o ţie. Tocmai deaceea îmi întocmesc din timp planul lecţiei, îmi adun materialul necesar din cărţi, reviste, ziare, din publicaţiile pentru copii, îmi procur materialul didactic necesar şi încă în procesul pregătirii mă străduesc să găsesc mijloacele pentru a trezi interesul elevelor faţă de orice problemă studiată, pentru a asigura participarea activă şi conştientă a elevelor la lecţie.

O mare atenţie acord experienţelor, lucrărilor practice, excursiilor în producţie şi vizitelor la muzee şi expoziţii. De exemplu, la lecţia despre sol am făcut cu elevele mele o serie întreagă de experienţe. Mai întâi am pus sol într'un pahar şi l-am apropiat de o flacără. Văzând că paharul se abureşte, copiii au înţeles că solul conţine apă. Pentru a le demonstra că el conţine şi aer, am dat drumul unei bucăţi de sol într'un pahar de apă. Din ea s'au degajat bule mici de aer. Am luat apoi sol şi l-am ars. Elevele şi-au dat seama că solul conţine materii organice.

In legătură cu această lecţie, precum şi cu unele lecţii de limba română care vorbesc despre realizările obţinute de oamenii muncii din patria noastră, am vizitat cu elevele şantierul „23 August", unde tineretul construeşte, în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului, un nou stadion sportiv, un nou parc de cultură şi odihnă. Pe lângă faptul că elevele mele au putut vedea aici macheta noii construcţii, excavatoare şi nenumărate alte maşini, le-am arătat şi diferite straturi de pământ în secţiune. Când am învăţat despre fabricarea sticlei, am vizitat fabrica de sticlă din Bucureşti Deasemenea, am vizitat cu elevele mele expoziţiile „U.R.S.S. construeşte comunismul" şi „Economia planificată a R.P.R. în plin progres".

Pe lângă munca pe care o duc în clasă, caut să ţin o strânsă legătură cu părinţii elevelor mele. Chiar dela începutul anului am căutat să ne înţelegem în ceeace priveşte organizarea regimului zilnic al copiilor în familie.

Pentru a obţine rezultate bune în munca mea, mă bazez şi pe sprijinul colectivului de pionieri.

Pionierele din clasa mea ştiu că nu este deajuns ca numai ele să obţină rezultate bune la învăţătură şi că întreaga clasă trebue să se ridice la un nivel corespunzător şi de aceea îşi mobilizează colegele în munca de învăţătură.

In activitatea mea am un sprijin preţios — colectivul. Discuţiile care au loc în consiliul pedagogic al şcolii noastre, împărtăşirea experienţei, critica lipsurilor, m'au făcut să învăţ multe, să-mi perfecţionez activitatea. Tovarăşa directoare se preocupă în mod deosebit de munca noastră de predare, de creşterea nivelului de cunoştinţe al elevelor. Asistând cu regularitate la lecţii, ea urmăreşte evoluţia fiecărei clase şi ne ajută să înlăturăm la timp lipsurile. Astfel, eu ştiu acum că va trebui să-mi îmbunătăţesc munca pentru controlul cunoştinţelor fiecărei eleve, şi să-mi ascult mai des şi mai regulat elevele. In special acum, în perioada de pregătire a încheerii anului şcolar, va trebui să acord cea mai mare importanţă controlului amănunţit al cunoştinţelor elevelor mele.

Dar pentruca lecţiile mele să se desfăşoare la un nivel din ce în ce mai ridicat, pentruca rezultatele muncii mele să fie mereu mai bune, cea mai însemnată sarcină a mea este aceea de a-mi ridica necontenit nivelul ideologic şi politic prin însuşirea temeinică a ştiinţei marxist-leniniste. Anul acesta studiez în cadrul cercului dela şcoala noastră opera tovarăşului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Cunoaşterea acestei opere, cât şi a documentelor Congresului al XIX-lea mă ajută mult să ridic nivelul ideologic al muncii mele, să-mi desfăşor astfel activitatea încât să pot creşte copiii care mi-au fost încredinţaţi în spiritul educaţiei comuniste.

CECILIA FRANCU
Invăţătoare la şcoala nr. 8 fete — Bucureşti

Mai multă atenţie activităţii de educaţie fizică în şcoli

Educaţia fizică şi sportul este o latură importantă a educaţiei comuniste a elevilor, contribue din plin la făurirea unui tineret călit, capabil să-şi închine toate forţele muncii constructive, puse în slujba poporului muncitor. Tocmai de aceea cele mai multe dintre şcolile noastre acordă o atenţie însemnată activităţii de cultură fizică şi sport şi obţin succese mari în această privinţă. Astfel, cifra de plan G.M.A. pentru anul 1952 a fost depăşită, evidenţiindu-se şcolile din regiunile Cluj, Stalin, Constanţa, Suceava şi oraşul Bucureşti. Realizările pe trimestrul întâi al acestui an (perioada 1 Ianuarie—31 Martie 1953), sunt deasemenea îmbucurătoare, cifra de plan pentru G.M.A. fiind depăşită cu 201 la sută.

Dacă profesorii de educaţie fizică din majoritatea şcolilor noastre îşi dau seama de sarcinile mari ce le revin în ceeace priveşte educaţia fizică a tineretului studios, nu putem spune acelaş lucru despre unele secţii de învăţământ raionale şi regionale, care nu acordă atenţia cuvenită îndrumării, coordonării şi controlului activităţii de educaţie fizică din şcoli.

In multe raioane din ţară, orele de educaţie fizică au fost luate profesorilor de specialitate — pe motiv că aceştia au ore suplimentare — şi au fost împărţite profesorilor de alte specialităţi, pentru complectare. Aşa s'a întâmplat, de pildă, în oraşul Râmnicul Sărat, unde unui profesor de educaţie fizică i s'au luat un număr de ore, dându-i-se în schimb ore... de lucru manual sau de desen. Cazuri asemănătoare s'au petrecut în oraşul Tg. Ocna, regiunea Bacău şi în oraşul Bacău, la şcoala pedagogică de fete Nr. 2 din Capitală, la şcoala pedagogică băieţi din oraşul Sibiu. Acest lucru s'a putut întâmpla deoarece la unele secţii de învăţământ mai domneşte părerea că lecţiile de educaţie fizică „nu cer prea multă bătaie de cap" şi deci pot fi ţinute şi de oameni fără calificare în această specialitate. Şefa secţiei de învăţământ a raionului Moineşti nu se interesează de desfăşurarea muncii de educaţie fizică în şcolile din raion, pe motiv „că nu e sportivă". Unicul profesor de educaţie fizică din Moineşti, în loc să conducă activitatea colectivului sportiv sau a cercurilor sportive ale elevilor, ţine lecţii de muzică la cele două şcoli din oraş şi aceasta numai când se află în localitate, pentrucă este scos adesea din producţie şi trimis în raioni în legătură cu problemele de alfabetizare sau cu alte sarcini.

Rezultatele recentului campionat de gimnastică al şcolilor medii a dovedit că şcolile noastre au întregistrat un progres faţă de anii precedenţi în ceeace priveşte îmbunătăţirea activităţii de educaţie fizică şi că majoritatea profesorilor de specialitate se preocupă serios de răspândirea gimnasticii sportive în rândul elevilor noştri. Totuşi, lipsa de sprijin din partea secţiilor de învăţământ s'a simţit şi în această direcţie. Secţiile de învăţământ regională şi orăşenească din Bacău nu au luat nicio măsură pentru popularizarea acestui campionat, iar la faza regională a acestuia n'a participat nimeni din partea secţiei de învăţământ a regiunii, nici măcar tov. inspector Covădaru, care este responsabil pentru munca de educaţie fizică în şcoli şi delegat în comitetul regional C.C.F.S. La fel s'au întâmplat lucrurile în regiunea Galaţi, deşi tov. inspector Zainea dela secţia de învăţământ a regiunii, a fost propus ca preşedinte al comisiei pentru organizarea concursului şi a semnat procesul-verbal respectiv.

Secţia de învăţământ a Capitalei nu a controlat situaţia la învăţătură a elevilor participanţi la concurs şi de aceea s'a constatat abia la etapa finală a acestuia că în echipa liceului de băeţi Nr. 9 din Bucureşti erau patru elevi cu situaţie de repetenţi, fapt care a determinat excluderea echipei din concurs.

In numeroase raioane, cercurile pedagogice ale profesorilor de educaţie fizică au dat rezultate foarte bune, contribuind la unificarea metodelor de predare şi ridicând nivelul profesional şi pedagogic al profesorilor. O rodnică activitate desfăşoară, de exemplu, cercurile pedagogice din oraşele Cluj, Bucureşti, Turda, Râmnicu Vâlcea, Sibiu şi raionul Petroşani. Unele secţii de învăţământ se desinteresează însă de activitatea cercurilor pedagogice ale profesorilor de educaţie fizică De exemplu, în raionul Moineşti, regiunea Bacău, activitatea cercului pedagogic nu este controlată de secţia de învăţământ. Şeful secţiei de învăţământ a oraşului Piatra Neamţ a obligat pe profesorii de educaţie fizică să pregătească în cadrul cercului pedagogic dansuri cu echipele artistice, fără să ţie seama de faptul că acest lucru se putea organiza altfel, iar cercurile pedagogice au un scop foarte precis: acela de a ajuta la ridicarea calificării profesorilor. In oraşul Piteşti, metodista pentru educaţie fizică este adesea trimisă în raioane cu alte probleme decât acelea de care trebue să se ocupe.

Acest dezinteres din partea unor secţii de învăţământ regionale şi raionale faţă de problemele de educaţie fizică, face ca, în unele locuri, întreaga activitate a profesorilor de educaţie fizică să fie condusă, coordonată şi îndrumată de comitetele locale pentru cultură fizică şi sport. Acestea, văzând lipsa de interes a secţiunilor de învăţământ pentru profesorii de educaţie fizică, au tendinţa să facă din aceştia cadre de activişti ai C.C.F.S. Astfel, uneori, profesorii de educaţie fizică sunt scoşi din producţie de către comitetele locale şi trimişi în raioane pentru organizarea colectivelor sportive săteşti, cum s'a întâmplat la Râmnicu Vâlcea. Comitetul local pentru cultură fizică şi sport din oraşul Bacău, în loc să-şi angajeze antrenori, obligă profesorii de educaţie fizică să pregătească voluntar echipele sportive ale colectivelor sindicale. Acelaş comitet a scos elevii din producţie într'o după amiază, pentru repetiţii în vederea deschiderii sezonului sportiv de vară, fără ştirea secţiei de învăţământ.

Lipsurile semnalate în activitatea de educaţie fizică şi sport din şcoli trebue grabnic înlăturate. Secţiile de învăţământ au datoria să acorde o atenţie mult mai mare educaţiei fizice a elevilor, să încadreze just profesorii de specialitate, să controleze activitatea lor în şcoală şi în afară de şcoală, să-i îndrumeze şi să-i sprijine în muncă.

EUGENIA POENARU

Pentru succesul campaniei agricole

O consfătuire a cadrelor didactice

De curând a avut loc la Iaşi o consfătuire a directorilor şcolilor săteşti din regiunile Iaşi, Suceava şi Bârlad şi a educatoarelor care lucrează în căminele sezoniere şi grădiniţele de copii din satele acestor regiuni. La această consfătuire, la care au participat şi delegaţi ai secţiilor de învăţământ şi ai comitetelor sindicale de învăţământ din regiunile respective, s'a discutat pe larg activitatea cadrelor didactice pentru sprijinirea bunei desfăşurări a campaniei agricole de primăvară şi ajutorul pe care-l dau şcolile săteşti gospodăriilor agricole colective. Numeroşi directori şi educatoare, printre care cei din comunele Şipote, regiunea Iaşi, Fundeanu, regiunea Bârlad, Şcheia, regiunea Suceava, au vorbit despre munca lor obştească în perioada campaniei însămânţărilor, au arătat formele concrete prin care cadrele didactice au venit în ajutorul ţăranilor muncitori.

Astfel, cei mai mulţi dintre învăţători au desfăşurat în rândurile ţăranilor muncitori, sub conducerea organizaţiei de partid, munca de lămurire, arătându-le superioritatea muncii mecanizate în agricultură, posibilă numai în condiţiile transformării socialiste a agriculturii, precum şi o intensă activitate de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate, mobilizându-i pentru îndeplinirea la timp a muncilor agricole, pentru aplicarea regulilor prevăzute în agrominim.

Participanţii la discuţii au arătat că munca extraşcolară cu elevii pe lotul experimental, ca şi organizarea lucrărilor practice în legătură cu lecţiile de ştiinţe naturale constitue un mijloc foarte bun de răspândire a cunoştinţelor agrotehnice, de convingere a ţăranilor muncitori asupra superiorităţii metodelor înaintate de muncă. Numeroase cadre didactice — s'a arătat la consfătuire — ţin lecţii la cercurile agrotehnice din sate, organizează citirea în colectiv a cărţilor şi a broşurilor, audiţii colective la radio, contribue la organizarea vizionării filmelor documentare şi artistice de către ţăranii muncitori. Deasemenea, un mare număr de cadre didactice participă regulat la activitatea căminelor culturale.

Impărtăşirea experienţei în munca obştească a înarmat pe participanţii la consfătuire cu noi metode de muncă pentru răspândirea cunoştinţelor agrotehnice, pentru mobilizarea oamenilor muncii dela sate în lupta pentru o recoltă îmbelşugată. Prin rezultatele ei, această consfătuire va însemna o întărire a contribuţiei cadrelor didactice din regiunile Iaşi, Suceava şi Bârlad la opera de transformare socialistă a agriculturii noastre.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon 4.68.64 şi 4.39 00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii. c. 7093

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 215 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 16 Mai 1953

In acest număr:

- **P. Tronco:** Să întărim prin toate mijloacele organizațiile de partid din școli (Pag. 2-a).
- **In ajutorul directorului:** Controlul pedagogic în ultimul pătrar (Pag.-2-a).
- Desbaterile Plenarei lărgite a Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ (Pag. 3-a).
- Pentru a îmbogăți și consolida cunoștințele elevilor (Pag. 3-a).
- Activitatea practică a viitorilor învățători (Pag. 3-a).
- Instrucțiuni cu privire la organizarea examenelor de promovare și absolvire în școlile elementare, de 7 ani și medii la sfârșitul anului școlar 1952—1953 (Pag. 4-a).
- Să desvoltăm dragostea tinerilor pentru munca de profesor (Pag. 4-a).
- Pe lotul școlii noastre (Pag. 4-a).

Să asigurăm încheierea cu succes a anului școlar

Școlile de toate gradele din țara noastră au intrat într'una din cele mai importante etape ale muncii lor, etapa pregătirii examenelor de sfârșit de an.

Anul școlar care se apropie de sfârșit a arătat odată mai mult marea grijă pe care partidul și guvernul o acordă școlii, operei patriotice de instruire și educare a tinerei generații, a viitorilor ziditori ai socialismului și comunismului.

In statul nostru democrat-popular, în care uriașa activitate constructivă ce se desfășoară dela un capăt la altul al țării are drept scop satisfacerea tot mai largă a nevoilor materiale și spirituale ale celor ce muncesc, învățământul public cunoaște o înflorire fără precedent. Numai în acest an rețeaua școlilor elementare a crescut cu 109 unități noi, aceea a școlilor de 7 și 10 ani cu mai mult de 180 unități, iar cea a instituțiilor preșcolare cu peste 700 unități. Astăzi, în școlile noastre de diferite grade învață aproape 2.400.000 tineri, din care o mare parte pe cheltuiala statului.

Avântul învățământului public în țara noastră contrastează în mod izbitor cu situația din țările capitaliste, unde mizeria maselor, militarizarea economiei și pregătirile de război se răsfrâng în mod dureros asupra situației învățământului. In Italia 45% din copiii de vârstă școlară nu frecventează școala. In Anglia sunt folosite pentru cursuri aproape 600 de localuri de școală pe jumătate dărăpănate care, potrivit chiar relatărilor oficiale, reprezintă o primejdie pentru viața copiilor. Anul acesta guvernul S.U.A. a redus și mai mult alocațiile pentru învățământ.

Răspunzând grijii pe care partidul și guvernul o acordă școlii și străduindu-se să-și însușească temeinic extrem de bogata experiență a școlii sovietice, un număr tot mai mare de învățători și profesori își îmbunătățesc necontenit activitatea, obținând succese importante în ridicarea nivelului ideologic-științific și a măestriei pedagogice, în prevenirea și lichidarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor. In institutele medico-farmaceutice din țară, 40% dintre studenți au obținut cu prilejul sesiunii de colocvii și examene din iarnă calificativul „foarte bine", iar 39% calificativul „bine". Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, organizate după exemplul școlii sovietice, au contribuit la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

Trebue spus însă că mai există regiuni și raioane în care sunt destule școli cu un procent ridicat de elevi rămași în urmă la învățătură. Cauzele acestei situații trebue analizate fără întârziere de către Ministerul Învățământului Public, organele de partid, sfaturile populare, consiliile pedagogice ale școlilor, pentru a lua, în timpul scurt care a mai rămas până la sfârșitul anului școlar, măsurile de îmbunătățire a lucrurilor.

O serie de sfaturi populare regionale și raionale desfășoară cu totul nesatisfăcător munca de îndrumare și control a activității școlare. Astfel, în raionul Zeletin, regiunea Bârlad, dela începutul anului școlar și până la sfârșitul pătrarului al treilea un număr de 45 de școli nu fuseseră vizitate nici măcar o singură dată de către organele de îndrumare și control ale comitetului executiv al sfatului popular raional. Greșită și dăunătoare este atitudinea acelor comitete executive ale sfaturilor populare care consideră problemele învățământului public drept probleme secundare, și care în consecință nu controlează și nu îndrumă îndeaproape munca secțiunilor lor de învățământ.

Chiar atunci când școlile de diferite grade sunt vizitate de către reprezentanți ai sfaturilor populare ca și de ai ministerelor respective, atenția principală este îndreptată spre problemele de organizare și administrative — și nu spre problemele conținutului învățământului. Aceasta, deși este știut că în învățământul nostru se mai răspândesc teze antiștiințifice, iar în unele lecții și cursuri se strecoară influențe ale ideologiei dușmane, ațâțări naționaliste, ș.a.

Este dela sine înțeles că asemenea defecțiuni în activitatea școlară se datoresc în mare măsură faptului că o serie de comitete regionale și raionale de partid nu îndrumă activitatea sfaturilor populare pe tărâmul învățământului.

In prezent, școlile se află în cel de al patrulea pătrar. Pregătirea examenelor trebue să fie o perioadă de muncă intensă și temeinic organizată, în care să se desfășoare toate eforturile pentru încheierea anului școlar în cele mai bune condițiuni. Consiliile pedagogice sunt chemate să analizeze temeinic situația existentă în școli, să întocmească pe această bază planuri concrete de muncă.

Cu multă grijă și pricepere trebue organizată în această perioadă recapitularea materialului studiat în cursul anului, ținându-se seama de faptul că scopul examenelor este să avem cât mai mulți elevi cu cunoștințe temeinic însușite. Recapitularea nu trebue înțeleasă ca o simplă parcurgere mecanică a materiei, ci ca un pas înainte pe calea complectării și mai ales a adâncirii cunoștințelor. A organiza cum se cuvine această muncă înseamnă a-i ajuta pe elevi să-și fixeze trainic cunoștințele dobândite în timpul anului, a le da posibilitatea de a sintetiza principalele probleme ale materiei, a-i înarma cu priceperea de a trage concluzii și de a face generalizări, a le stimula gândirea proprie, a-i învăța să judece pe baze științifice, materialiste, diferitele fenomene din natură și societate. Trebue evitată îmbâcsirea lecțiilor cu date numeroase, neesențiale, combătându-se practica dăunătoare a buchisirii și a „tocelii", rămășiță a școlii burgheze.

Școala educă omul nou, constructorul socialismului, școala este principalul izvor de cadre pentru construirea socialismului. Elevii și studenții aflați astăzi pe băncile școlii sunt stahanoviștii, tehnicienii, profesorii, savanții noștri de mâine. Deaceea datoria noastră este să-i înarmăm cu cunoștințe științifice strâns legate de practică și cu capacitatea de a aplica în practică aceste cunoștințe. Este deosebit de folositor ca lecțiile de recapitulare a materiei să se îmbine în mod organizat cu cât mai multe experiențe practice, cu folosirea din plin a laboratoarelor și colțurilor vii, etc.

O înaltă datorie a școlii noastre este aceea de a-i educa pe elevi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei și recunoștinței față de marea noastră eliberatoare și sprijinitoare Uniunea Sovietică, în spiritul devotamentului neprecupețit față de cauza păcii și a socialismului.

Pregătindu-se pentru examene, fiecare școală trebue să organizeze temeinic munca individuală cu elevii rămași în urmă la învățătură și totodată să urmărească felul în care aceștia învață acasă. Învățătorii și profesorii au sarcina nobilă de a face să crească în fiecare elev setea de cunoștințe, pasiunea pentru învățătură; ei trebue să întărească încrederea elevilor în forțele lor, să le educe voința și perseverența în însușirea cunoștințelor, simțindu-se direct răspunzători pentru rezultatele obținute de fiecare elev în parte.

In această perioadă este foarte important să se evite încărcarea elevilor și studenților cu sarcini extrașcolare. Principala sarcină este învățătura și ea trebue să stea pe primul plan. Trebue spus în această privință că la Universitatea „C. I. Parhon" din București și în alte locuri, rectoratul și organizațiile de partid și U.T.M. au încălcat uneori prevederile Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la reglementarea activității obștești a studenților, lucru care nu trebue îngăduit.

Folosindu-se din plin perioada premergătoare examenelor, este necesar ca în școlile de toate gradele să domnească o atmosferă de muncă intensă, dar bine organizată, planificată. Munca „în asalt" este profund dăunătoare. In colaborare cu școala, părinții sunt datori să urmărească învățătura și odihna copiilor, să-i ajute în organizarea timpului.

Un rol de seamă în pregătirea examenelor sunt chemate să joace organizațiile U.T.M și de pionieri din școli și universități. Principala lor sarcină este de a întări disciplina în școală, de a cultiva la fiecare elev și student simțul răspunderii față de învățătură, năzuința de a ieși fruntaș în examene.

O mare atenție trebue să acorde diferitele Ministere desfășurării în cele mai bune condițiuni a pregătiri examenelor în școlile medii tehnice, care pregătesc cadrele tehnice de care are atâta nevoe economia noastră în plină dezvoltare.

Este neapărat necesar ca Ministerul Învățământului Public și Ministerul Învățământului Superior să-și intensifice și să-și îmbunătățească simțitor munca de control și îndrumare pe teren.

Comitetele regionale, raionale și orășenești de partid au datoria să obțină ridicarea la un nivel mai înalt a muncii organelor de partid, U.T.M. și sindicale din școli și facultăți. Organizațiile de bază din instituțiile de învățământ sunt datoare să-și îmbunătățească în mod serios activitatea, să se ocupe îndeaproape de îmbunătățirea continuă a conținutului științific al predării, de întărirea vigilenței ideologice și a combativității față de lipsuri, de larga desfășurare a criticii și autocriticii în școlile și universitățile noastre. O grijă deosebită trebue să acorde organele de partid educării marxist-leniniste a cadrelor didactice, deoarece de nivelul ideologic și politic al profesorilor și învățătorilor depinde într'o măsură hotărîtoare succesul întregii activități în școală.

Tineri din școli și universități! Fiți la înălțimea grijii și atenției de care sunteți înconjurați, la înălțimea sforțărilor pe care le face poporul muncitor spre a vă asigura cele mai bune condiții de dezvoltare!

Învățători și profesori! Răspundeți chemării pe care v'o adresează partidul și poporul nostru, muncind cu hărnicie, cu simț de răspundere și cu entuziasm, pentru ca bilanțul examenelor să reprezinte o nouă victorie în lupta noastră pentru progres, pentru cultură, pentru pregătirea temeinică a viitorilor constructori ai socialismului.

(Articol de fond apărut în „SCANTEIA", nr. 2658).

Ședința Comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a salariaților din învățământ

La 5 și 6 Mai a avut loc la Viena o ședință a Comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a salariaților din învățământ, la care au participat reprezentanți ai organizațiilor sindicale ale salariaților din învățământ și ai altor organizații interesate în educarea democratică a tineretului din Franța, Italia, Austria, Republica Democrată Germană, Cehoslovacia, Ungaria și România.

Comitetul de pregătire a hotărît ca între 23 și 26 Iulie a. c. să aibă loc la Berlin Conferința internațională a salariaților din învățământ, cu următoarea ordine de zi:

1. Situația școlii și lupta învățătorilor pentru îmbunătățirea condițiilor lor economice și sociale, pentru democratizarea învățământului și pentru menținerea păcii.

2. Principiile pedagogice ale educației democratice a tineretului.

Comitetul de pregătire a confirmat caracterul larg al Conferinței internaționale, care va fi deschisă tuturor organizațiilor și grupărilor sindicale, profesionale și pedagogice, afiliate și neafiliate la Federația Internațională a Sindicatelor de Învățământ.

Prin școlile patriei noastre

Noi cadre de învățători

Noi cadre de pedagogi vor porni în curând dela școala pedagogică de fete din Bacău, îndreptându-se spre satele și orașele patriei.

„Partidul și guvernul m'au crescut și m'au ajutat să învăț carte, să devin învățătoare. Eu vreau să-mi arăt recunoștința mergând acolo unde patria are nevoie de mine, într'un sat din regiunea Constanța, unde să pot contribui prin munca mea la înflorirea Dobrogei, ținut atât de oropsit pe vremea regimului burghezo-moșieresc, unde acum se făurește măreața construcție a socialismului, Canalul Dunăre-Marea Neagră". Aceste cuvinte pline de dragoste fierbinte față de patrie, rostite de utemista Elisabeta Sârbu în fața comisiei de repartizare a absolvenților școlii pedagogice de fete s'au alăturat acelora ale altor absolvente. Viitoarele învățătoare Felicia Bejan, Elena Horoi, Elena Dogaru, Margareta Cojocaru și alte numeroase absolvente și-au exprimat hotărîrea de a munci cu dragoste și devotament în școlile unde vor fi repartizate.

Absolventele Elena Ene, Maria Pavel, Georgeta Irimia și altele care au fost îndrumate spre Institutiile de învățământ superior și-au luat angajamentul să muncească astfel încât să devină cadre de nădejde ale construirii socialismului în patria noastră.

TINCA GHIMPU
secretara organizației U.T.M. a școlii pedagogice din Bacău

„Olimpiada tinerilor matematicieni"

In scopul de a-i ajuta pe pionierii și școlarii din clasele a IV-a, a V-a, a VI-a și a VII-a în însușirea matematicii, gazeta „Scânteia pionierului" a organizat „Olimpiada tinerilor matematicieni".

Prima etapă a acestei olimpiade s'a desfășurat dela 1 Februarie la 15 Martie, cuprinzând problemele corespunzătoare materiei studiate în clasele respective în primele două pătrare ale anului școlar. A doua etapă a început la 1 Aprilie și ține până la 1 Iunie, cuprinzând problemele corespunzătoare ultimelor două pătrare.

După prima etapă au sosit la redacția gazetei „Scânteia pionierului" peste 6500 de răspunsuri, din peste 500 de localități de pe întreg cuprinsul țării. Mai mult de jumătate din participanți sunt pionieri și școlari dela sate.

De acelaș succes se bucură și etapa a doua a olimpiadei. La cererea cititorilor, gazeta a publicat din nou, în numărul său care a apărut Joi 14 Mai a. c., problemele etapei a II-a pentru clasele a IV-a, a V-a, a VI-a și a VII-a.

„Olimpiada tinerilor matematicieni" se încheie la 1 Iunie a.c. Câștigătorii vor primi o diplomă.

In cinstea Festivalului

La Palatul Pionierilor din Capitală, cercul „Mâinilor îndemânatice" pregătește minunate daruri pentru oaspeții care vor sosi în țara noastră la Festivalul Tineretului și Studenților.

Foto P. COZIA

Intr'o școală din raionul Cluj

La școala de șapte ani din comuna Magurii-Răcătau, raionul Cluj, utemiștii, pionierii și toți elevii școlii se pregătesc intens să întâmpine cu noi realizări cel de al treilea Congres Mondial al Tineretului și cel de al patrulea Festival al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Pentru ca elevii să-și însușească cunoștințe temeinice, profesorii și învățătorii școlii dau zilnic consultații și acorda un ajutor concret elevilor rămași în urmă.

Cercul tinerilor naturaliști din școală și-a intensificat activitatea odată cu începerea însămânțărilor în regiunea de munte. Membrii cercului lucrează pe lotul experimental al școlii, aplicând în practică cele învățate la lecțiile de științe naturale.

Un număr de 32 de elevi, membri ai cercului sportiv, care, de curând, a cucerit titlul de cerc fruntaș pe raionul Cluj, au hotărît să treacă probele G.M.A. și F.G.M.A. Ei sunt ajutați de profesorul de cultură fizică și de cei zece elevi ai școlii purtători ai insignei G.M.A. și de cei 24 elevi purtători ai insignei F.G.M.A.

Cercul de limbă română a pregătit un concurs literar cu tema închinate luptei pentru pace a tineretului din lumea întreagă, iar cercul tinerilor desenatori a organizat un concurs de desen.

Organizația U.T.M., și unitatea de pionieri din școală au hotărît ca, în cinstea Festivalului, să sporească contribuția lor la înfrumusețarea satului, curățind și amenajând prin muncă voluntară strada principală.

Gazetele de perete ale școlii, ale detașamentelor de pionieri și a cercului sportiv cuprind articole care oglindesc pregătirile elevilor în întâmpinarea celui de al treilea Congres Mondial al Tineretului și a Festivalului.

Se apropie examenele

In orașul Constanța, în vederea pregătirii temeinice a recapitulării materiei, au avut loc de curând ședințe ale cercurilor pedagogice. In ședințele acestor cercuri s'au analizat formele și metodele recapitulării materiei.

In școli au loc lecții de recapitulare, consultații, se organizează experiențe și lucrări practice în laborator. Indeosebi desfășoară o muncă rodnică directorii și colectivele didactice ale școlilor medii de băieți și fete, ale școlii pedagogice de fete, ale școlilor nr. 10 mixtă, nr. 4 de băieți, nr. 5 de fete.

Unele școli din oraș nu s'au ridicat însă la înălțimea cuvenită în această perioadă. Astfel, la școala elementară nr. 18 mixtă, de pildă, unde numai trei elevi erau în situația de corigenți, ceeace ar fi însemnat că lucrurile merg de minune, s'a dovedit în urma controlului făcut de inspectorii secției de învățământ a orașului că nivelul cunoștințelor elevilor este foarte scăzut.

Este de datoria acestei școli și a altora care sunt în aceeași situație, să ia toate măsurile necesare pentru a ridica nivelul muncii didactice și a obține rezultate frumoase la sfârșitul anului școlar.

prof. CORNELIA MUȘAT
corespondent

La un colț pedagogic

Colțul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Giubega, raionul Băilești, contribue la buna desfășurare a pregătirilor pentru încheierea anului școlar în cât mai bune condițiuni. Pe marginea planului recapitulării finale, care a fost întocmit și înaintat direcției școlii din vreme, colțul pedagogic a programat patru lecții deschise de repetare și sistematizare, la gramatică (clasa a IV-a), la chimie (clasa a VII-a) la matematică (clasa a VI-a) și la limba română (clasa a II-a). Planurile acestor lecții au fost depuse la colțul pedagogic spre a fi luate în discuție.

In această perioadă de mare importanță pentru viața școlii, colțul pedagogic a programat deasemenea următoarele referate: „Rezolvarea problemelor de aritmetică la clasele I—IV", „Lupta contra rămânerii în urmă la învățătură", „Despre critică și autocritică în munca didactică".

Colțul pedagogic al școlii duce deasemeni o intensă activitate pentru justa îndrumare a viitorilor absolvenți ai clasei a VII-a către școlile medii. Pe baza unui plan întocmit în acest scop, la colțul pedagogic s'a discutat cu elevii această problemă, dându-li-se informații cu privire la diversele tipuri de școli medii care există în țara noastră și perspectivele pe care le au înscriindu-se în aceste școli.

ȘTEFAN VALCEA
corespondent

Consfătuire cu viitorii învățători

De curând a avut loc o consfătuire cu viitorii absolvenți ai școlilor pedagogice din orașul Turnu Severin. Consfătuirea, la care au participat și un număr de învățători și profesori fruntași din oraș și raion, a fost organizată de comitetul raional al sindicatului de învățământ și de secția de învățământ a orașului.

In cadrul consfătuirii s'au purtat discuții în legătură cu minunata profesiune de învățător, cu sarcinile mari și pline de însemnătate care-i așteaptă în munca de instruire și educare a elevilor.

Vorbind despre munca lor frumoasă și nobilă, învățătorii fruntași care au luat cuvântul la consfătuire au povestit tinerilor care vor păși în curând pe aceeaș cale despre deosebirea ca dela cer la pământ ce există între viața de astăzi a slujitorilor școlii și viața lor din trecut.

Au luat apoi cuvântul numeroși tineri. Ei au vorbit despre entuziasmul cu care se pregătesc să și înceapă munca și și-au exprimat recunoștința față de partid și guvern, care le-au creiat minunate condiții de învățătură. Ei și-au luat angajamentul ca, în viitoarea lor activitate, să întărească neîncetat legătura dintre școală și viață, să educe copiii oameniloor muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

V. ȘERBAN
corespondent

Decada R. S. S. Moldovenești

Inflorirea culturii poporului moldovenesc

Cultura poporului moldovenesc, națională în formă și socialistă în conținut, este în plină desvoltare. In fiecare an Guvernul Sovietic alocă fonduri importante pentru nevoile învățământului public. In anul 1953 s'au cheltuit în R.S.S. Moldovenească pentru învățământ fonduri de aproape nouă ori mai mari decât în anul 1944. In republică se înfăptuiește învățământul general obligatoriu de șapte ani. In momentul de față, funcționează două mii de școli în care studiază în limba maternă 425 mii de copii. In anii de după războiu numărul școlilor medii a crescut de șase ori, iar numărul elevilor din clasele superioare de aproape 25 de ori. Intr'un singur an au fost editate în limba moldovenească 96 de manuale cu un tiraj total de 2.579.000 de exemplare. Pentru munca rodnică în domeniul educării tineretului, un număr de peste 500 de învățători din R.S.S. Moldovenească au fost decorați cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice, 18 au primit înaltul titlu de învățător emerit al R.S.S. Moldovenești, 98 au fost distinși cu diplome de onoare ale Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Moldovenești.

An de an, noi specialiști vin să completeze cadrele intelectualității moldovenești. In R.S.S Moldovenească, unde înainte nu exista nicio școală superioară, funcționează acum o universitate, opt școli superioare și 38 de școli medii speciale. In aceste școli studiază peste 17.500 de tineri și tinere. In cursul planului cincinal școlile superioare din R.S.S. Moldovenească au pregătit peste 6.000 de tineri specialiști: ingineri, medici, profesori, agronomi, zootehniști etc. S'a înființat filiala Academiei de Științe a U.R.S.S., au intrat în funcțiune 26 de institute de cercetări științifice. Au fost pregătite cadre de oameni de știință din rândurile moldovenilor — populația de baștină a republicii. In republică activează academicieni, profesori, doctori în științe, 200 de candidați în științe și peste 1.000 de alți colaboratori științifici ieșiți din rândurile populației republicii. In institutele, laboratoarele și stațiunile experimentale ale republicii, oamenii de știință rezolvă cu succes problemele legate de desvoltarea economiei și culturii R.S.S. Moldovenești. Numai în cadrul Institutului de medicină își desfășoară activitatea științifică și pedagogică 23 de doctori în științe. Zece oameni de știință moldoveni au primit înaltul titlu de emerit al științei și tehnicii din R.S.S. Moldovenească.

Odată cu creșterea cadrelor intelectualității sovietice moldovenești, are loc și creșterea nivelului cultural al maselor largi ale populației. In republică s'a creat o rețea largă de școli serale pentru tineretul muncitoresc și sătesc. In momentul de față, în aceste școli studiază în mod gratuit, fără a părăsi producția aproape 100.000 de oameni. Numeroși tineri și tinere, absolvenți ai școlilor serale, își continuă studiile în școli superioare. In școlile serale, mai ales în școlile tineretului sătesc, studiază și un mare număr de oameni vârstnici.

Numeroși muncitori își ridică în mod sistematic calificarea în cadrul cercurilor și cursurilor tehnice care funcționează pe lângă numeroase fabrici și uzine. Mulți muncitori și funcționari îmbină munca lor în producție cu învățătura în cadrul școlilor superioare sau medii. Invățământul agrotehnic și zootehnic al colhoznicilor și colhoznicelor a luat un caracter de masă. Mii de agricultori, zootehnicieni și alți oameni ai muncii din agricultură studiază la cursurile agrozootehnice de trei ani.

Literatura și arta R.S.S. Moldovenești au ajuns la o adevărată înflorire. Scriitorii moldoveni au creat o serie de opere literare de seamă. In republică au căpătat o largă popularitate opere ca poemul „Țara mea" de Em. Bucov, care are ca temă viața nouă din satul moldovenesc, povestirea „Focul" de I. Cutcovețchi, care vorbește despre participarea poporului moldovenesc la lupta eroică împotriva ocupanților fasciști germani, povestirea „Dealul viilor" de A Cozmescu, în care se povestește cum, în lupta pentru transformarea naturii, oamenii sovietici se transformă ei înșiși, își transformă conștiința, își ridică nivelul cultural. Povestirile vechiului scriitor I. Canna, poeziile lui A. P. Cruceniuc, poemul „Pohoarnele", de B Istru se bucură de multă dragoste din partea cititorilor.

In ultimii ani, literatura moldovenească s'a îmbogățit cu noi opere de seamă. Printre acestea citâm: romanul „Dimineața pe Nistru" de I. Canna, piesa „Lumina" de A. Lupan, romanul „Casa noastră" de Em. Bucov. Una dintre cele mai reușite opere poetice este poemul „Slavă Moldovei Sovietice", creat de un colectiv de 18 autori. Poeții moldoveni au editat culegerea colectivă „Pentru pace", care cuprinde cele mai bune opere ale lor.

Muzica, pictura, sculptura, au luat deasemenea o mare desvoltare. Compozitorii moldoveni au creat numeroase opere de calitate, printre care „Cântec despre Stalin", „Poemul Nistrului", cantata „Cea de a 25-a aniversare a Moldovei" de S. Neaga, autor al imnului R.S.S. Moldovenești, laureat al Premiului Stalin, „Simfonia festivă" de S. Löbel, trio pentru vioară, violoncel și pian de N. Ponomarenco, „Doina" de E. Coc, rapsodia lui S. Zlatov și multe altele.

In republică funcționează uniuni ale scriitorilor, compozitorilor, artiștilor plastici, Teatrul de Stat de muzică și dramă din R.S.S. Moldovenească, Teatrul de dramă rusesc din R.S.S. Moldovenească, Teatrul de dramă din Bălți, Teatrul de păpuși din Chișinău, Filarmonica din R.S.S. Moldovenească, Conservatorul de Stat, precum și o serie de alte colective de creație. In Februarie 1953 s'a deschis, pe lângă Filarmonica de Stat a R.S.S. Moldovenești, o universitate permanentă de cultură muzicală. Capela corală „Doina" și „Ansamblul de jocuri populare" sunt cunoscute nu numai în republică, ci și departe dincolo de hotarele ei. Corul „Moldova" al Comitetului de radio din R.S.S. Moldovenească se bucură de aprecierea radio-ascultătorilor.

Activitatea artiștilor amatori din rândul oamenilor muncii ia o desvoltare tot mai mare. Concursurile care au loc anual scot la iveală talentele care stau ascunse în sânul poporului. Colective întregi de artiști amatori încântă pe spectatori prin măestria lor. In țară se organizează des treceri în revistă ale activității colectivelor de artiști amatori. La una din asemenea treceri în revistă, care a avut loc la Casa de cultură din Soroca, au participat aproape trei mii de tineri muncitori, funcționari și studenți.

Pe an ce trece, cultura fizică și sportul iau în R.S.S. Moldovenească o desvoltare tot mai mare. Ele au căpătat un adevărat caracter de masă. In momentul de față există în republică 1.900 colective sportive, care întrunesc cca. 100.000 de sportivi. Rețeaua construcțiilor sportive se lărgește pe zi ce trece.

Cinematograful, radioul, presa au fost puse la îndemâna poporului moldovenesc numai în anii puterii sovietice. In anii de după războiu, rețeaua de cinematografe a fost nu numai complet refăcută, ci și lărgită de câteva ori. In momentul de față, în R.S.S. Moldovenească funcționează aproape cinci sute de cinematografe și caravane cinematografice. In numeroase sate există instalații cinematografice permanente. La Chișinău s'a înființat un studio cinematografic care produce filme documentare. Cele mai bune filme sovietice, precum și o serie de filme din Ungaria, România, Cehoslovacia și Polonia au fost traduse în limba moldovenească și rulează pe ecranele cinematografelor din orașele și satele republicii.

Fiecare din centrele raionale ale R.S.S. Moldovenești are acum centre de radioficare. Numărul posturilor de radioficare a sporit, în comparație cu anul 1940, de patru ori. Se iau toate măsurile necesare în vederea radioficării complete a republicii. Folosind resursele interne, numeroase sovhozuri și colhozuri construiesc centre de radioficare proprii. Există raioane unde toate colhozurile au fost radioficate în întregime, iar radioficarea raioanelor Tiraspol, Bălți și Zguriția este pe cale de a fi terminată.

O mare atenție se acordă desvoltării culturale a republicii. In orașele și satele R.S.S. Moldovenești funcționează în momentul de față 67 Case de cultură, 1.600 de cluburi și case de lectură, 1.800 de biblioteci publice cu un fond de cărți de peste 3 milioane exemplare, 6 muzee și multe alte instituții de cultură.

In R.S.S. Moldovenească se editează 170 de ziare și zece reviste cu un tiraj de 565.000 de exemplare. Numai în ultimii ani s'au tipărit peste 1.500 de titluri de literatură beletristică, politică, agricolă și popular-științifică, cu un tiraj total de 11 milioane exemplare, adică cu mult mai mult decât s'a tipărit în tot secolul precedent.

Noua cultură socialistă pătrunde în toate unghiurile republicii. Lucrul acesta se poate vedea din exemplul satului Vorniceni, raionul Strașenschi. Inainte de instaurarea Puterii Sovietice, Vorniceni era unul dintre cele mai înapoiate sate. Două treimi din numărul total al locuitorilor nu știau carte. In momentul de față, la Vorniceni funcționează o școală elementară și o școală de 7 clase, un spital, un dispensar și o farmacie. In sat există deasemenea un club, o bibliotecă, un restaurant, un magazin, un oficiu poștal și un oficiu de C.E.C. Aproape fiecare familie de colhoznici este abonată la ziare și reviste. Satul este electrificat și radioficat. Rândurile intelectualității sovietice cresc la Vorniceni an de an. In momentul de față, aici lucrează 10 medici, 18 agenți sanitari, moașe și infirmiere, 4 agronomi, un inginer și douăzeci de învățători.

Revoluția culturală care se înfăptuește în republică a cuprins măsele largi ale populației. Una dintre cele mai importante particularități ale acestei revoluții constă în faptul că ea schimbă radical aspectul cultural și moral al poporului moldovenesc. Noile relații socialiste se introduc tot mai adânc în mijlocul poporului. Viața fiecărui oraș moldovenesc, a fiecărui sat, realizările eroilor muncii socialiste, ale maiștrilor recoltelor bogate, succesele în producție ale stahanoviștilor din industrie, din transporturi și de pe șantiere constitue o expresie luminoasă a vieții noi a republicii.

Oamenii muncii din R.S.S. Moldovenească acordă o înaltă prețuire muncii lor libere. Zi de zi ei se conving tot mai mult de uriașele perspective pe care le deschide orânduirea socialistă. Ei prețuesc pacea, urăsc războiul și, împreună cu celelalte popoare frățești din U.R.S.S., luptă activ pentru pace în întreaga lume.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Să întărim prin toate mijloacele organizațiile de partid din școli

P. Tronco
secretarul comitetului regional de partid din Kiev

Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cuvântarea tovarășului Stalin la ședința de închidere a Congresului și geniala sa operă „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." au deschis în fața poporului sovietic perspectivele măreți ale construirii societății comuniste în Uniunea Sovietică. Directivele Congresului trasează un grandios program de desvoltare a învățământului public.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au manifestat și manifestă totdeauna o deosebită grijă pentru școală, pentru instrucția copiilor sovietici, pentru educația tinerei generații.

In condițiile cincinalului stalinist de după război, alături de avântul tuturor ramurilor economiei și culturii Uniunii Sovietice, s'a întărit și s'a desvoltat școala sovietică. O dovadă a acestui fapt sunt și succesele obținute de școlile din regiunea Kiev. Cu toate greutățile mari legate de refacerea și desvoltarea economiei naționale, care a fost distrusă de cotropitorii fasciști în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în regiunea Kiev au fost refăcute și funcționează 1796 de școli, în care învață aproape 600 mii de copii. Numai în ultimii ani s'au construit 90 de noi localuri de școli de șapte ani și medii.

Indeplinind Hotărîrile Partidului și Guvernului, comitetul regional, comitetele orășenești și comitetele raionale de partid din regiunea Kiev au îmbunătățit simțitor în ultimul timp controlul și îndrumarea învățământului public. Organele de partid au început să pătrundă mai adânc în esența activității politice de partid și a activității instructiv-educative din școli, să se ocupe mai bine de selecționarea și repartizarea cadrelor pedagogice, de ridicarea nivelului ideologic și a calificării acestora.

In anul trecut, biroul comitetului regional de partid a dezbătut la ședințele sale peste 30 de probleme legate de activitatea instructiv-educativă din școală. Biroul comitetului regional a examinat în special problemele: „Despre reorganizarea predării limbii ucrainiene și a limbii ruse în lumina lucrărilor tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, în școlile din raionul Dămersc", „Despre activitatea ideologico-educativă în mijlocul cadrelor didactice din raionul Hristinovsc", „Cum îndrumă comitetul raional de partid din Fastov munca ideologică în rândurile cadrelor didactice", „Cum selecționează și repartizează secția regională de învățământ cadrele didactice și activiștii pe tărâmul învățământului public", precum și o serie de alte probleme.

Comitetul regional de partid a căutat să întărească rolul organizației de partid a cadrelor didactice din școală. Examinând la ședința biroului comitetului regional de partid problema „Cum îndrumă comitetul raional de partid din Boguslavsc organizațiile de partid din școli", noi am atras atenția conducătorilor comitetului raional de partid asupra necesității de a se ocupa în mod concret de activitatea comuniștilor din școlile raionului. Anul trecut, comitetul regional de partid a organizat un seminar de cinci zile pentru secretarii tuturor organizațiilor de partid din școli. La acest seminar au fost analizate detaliat problemele conținutului activității organizatorice și politice de partid din școli.

Comitetele orășenești și raionale de partid au început să îndrume mai bine activitatea din școli. Un exemplu de atenție nesfârșită față de activitatea școlilor îl arată comitetul orășenesc de partid din Uman. Inainte de toate, comitetul orășenesc a repartizat pe pedagogii-comuniști în așa fel, încât a devenit posibilă crearea organizațiilor de partid pe lângă toate școlile și instituțiile de copii. Comitetul orășenesc de partid îndrumă în mod concret activitatea lor. Secretarii frecventează regulat seminarele unde se discută în amănunțime problemele referitoare la activitatea ideologică și organizatorică a organizațiilor de partid în condițiile școlii.

Conducătorii comitetului orășenesc de partid din Uman vizitează adeseori organizațiile de partid din școli, se interesează de activitatea lor, asistă la lecții, controlează munca pedagogilor pentru ridicarea nivelului lor ideologico-politic, pătrund în conținutul activității instructiv-educative.

Indrumarea atentă a activității organizațiilor de bază ale partidului face ca pedagogii din Uman să obțină de la un an la altul succese tot mai mari la clasele unde predau. Rolul conducător în obținerea acestor succese aparține pedagogilor comuniști.

In prezent, în școlile din regiunea Kiev se numără 358 de organizații de partid, care cuprind aproape 4000 de membri de partid. In majoritatea lor, organizațiile de partid din școli au devenit cu adevărat conducători și organizatori ai colectivelor pedagogice.

Ca exemplu poate fi dată organizația de partid dela școala medie nr. 51 din Kiev (secretarul organizației de partid tov. Danilenco). Aici toți pedagogii participă la învățământul politic. Sub conducerea organizației de partid se organizează adeseori conferințe teoretice. La ședințele deschise de partid se discută problemele actuale din viața școlii — de pildă, despre reorganizarea predării limbii ruse și ucrainiene în lumina învățăturii tovarășului Stalin despre lingvistică, despre situația predării istoriei și constituției, despre ridicarea nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice etc. O asemenea organizare a activității de partid în școală are o influență pozitivă asupra ridicării calității instrucției și educației. Dacă în anul trecut 38 de pedagogi din această școală au obținut succese depline la obiectele lor, în prezent numărul acestor maeștri ai muncii pedagogice este de 50. Se pot da multe exemple de acest fel.

In majoritatea covârșitoare a raioanelor, datorită atenției comitetelor raionale și a comitetelor orășenești de partid, precum și datorită grijii organizațiilor de partid ale cadrelor didactice, s'a realizat învățământul general de șapte ani, s'a îmbunătățit predarea obiectelor de învățământ, cresc necontenit rândurile pedagogilor care asigură succese depline la învățătură. In anul școlar trecut, 4343 de pedagogi au avut succese depline la obiectele și clasele lor, iar 3294 de clase au încheiat anul școlar fără repetenți. Cele mai bune rezultate le-au obținut școlile din raioanele Barășevsc și Mancovsc, din orașele Uman, Smela, Belaia Țercov și Cercassc.

Plenara comitetului regional de partid care a avut loc de curând, a discutat problema activității instructiv-educative în școală și problema sarcinilor organizațiilor de partid. Plenara a cerut comitetelor orășenești și raionale de partid să aprecieze just rolul și sarcinile organizațiilor de partid din școli și le-a propus ca, printr'o justă repartiție a pedagogilor comuniști și prin primirea în partid a celor mai buni pedagogi, să creeze noi organizații de partid în școli. Plenara a obligat comitetele orășenești și raionale de partid să îmbunătățească în mod hotărît îndrumarea activității organizațiilor de partid din școli, să asculte regulat dări de seamă asupra activității lor.

Problemele trecerii la învățământul mediu general și ale realizării învățământului politehnic în școli sunt obiectul atenției permanente a organizațiilor de partid din școli și a pedagogilor.

De curând, la Kiev a avut loc o consfătuire a conducătorilor dintr'o serie de întreprinderi. Aceștia au discutat cu ce pot și trebue să ajute ei la înfăptuirea învățământului politehnic. Comitetul regional de partid și-a propus să organizeze o consfătuire analoagă cu conducătorii unor colhozuri și S.M.T. In toate raioanele au avut loc plenare ale comitetelor raionale de partid, consacrate sarcinilor puse de Congresul al XIX-lea al Partidului în domeniul învățământului public. Problema învățământului politehnic și a obligațiilor organizațiilor de partid în legătură cu introducerea lui a fost discutată în seminariile primilor secretari ai comitetelor orășenești și ai comitetelor raionale de partid, precum și în seminarul secretarilor comitetelor orășenești și ai comitetelor raionale ale Comsomolului.

In scopul îndeplinirii cu succes a sarcinilor puse de Congresul al XIX-lea al Partidului în domeniul învățământului public, organele de partid trebue să îndrumeze în mod concret activitatea organizațiilor de bază ale partidului din școli, să perfecționeze munca de selecționare și de repartizare a cadrelor didactice, precum și educația ideologică a acestora, să ajute mai mult și mai bine armata pedagogilor în nobila ei activitate.

Organizațiile de partid din regiunea Kiev vor face totul pentru a îndeplini cu succes obligațiile lor.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Propaganda cunoștințelor politehnice

Tovarășul Popov, lector al Casei de propagandă științifico-tehnică din Leninigrad, a terminat de citit lecția „Automatica și telemecanica în slujba progresului tehnic". In amfiteatru s'a stins lumina și pe ecran a început să se desfășoare o vie descriere filmată asupra celor mai noi realizări ale tehnicii sovietice.

Catedra de cinematografie pedagogică a Institutului Pedagogic de Stat „A. I. Herzen" din Leningrad organizează sistematic lecții-filme, care propagă cunoștințele politehnice. Temele lecțiilor sunt: „Energia atomică și formele ei de aplicație", „Energia electrică și folosirea ei", „Siderurgia în cel de al 5-lea plan cincinal stalinist".

La activitatea lectoratului cinematografic politehnic participă studenți, aspiranți, profesori ai institutului, precum și profesori și elevi din clasele superioare ale școlilor din oraș.

Un nou institut

La Novocercasc, regiunea Rostov, pe baza școlii pedagogice se deschide un institut pedagogic cu facultăți de fizico-matematică, limbă și literatură rusă.

In anul I al facultăților, precum și în secția fără frecvență vor fi primiți sute de noi studenți.

Institutele pedagogice din Osetinia de Nord, din Crimeea și Krasnodar trimit noului institut cărți de literatură științifică pentru completarea bibliotecii. In prezent, la institutul din Novocercasc se reutilează laboratoarele, sălile de cursuri, căminele studențești.

* * *

Școala tehnică de mine din Gorlov, regiunea Stalin, pregătește cadre tehnice calificate pentru industria minieră. Laboratoarele sale au combaine pentru cărbuni, mașini de foraj și abataj, și mașini de încărcat minereuri, mașini electrice și alt utilaj necesar pentru pregătirea tehnicienilor. In clișeu: *în laboratorul de mecanică minieră. Dela stânga la dreapta: elevii comsomoliști A. Polovenco, I. Râjov, N. Zemțev și V. Sahotin studiind instalația automată de pompare a apei din mină.*

* * *

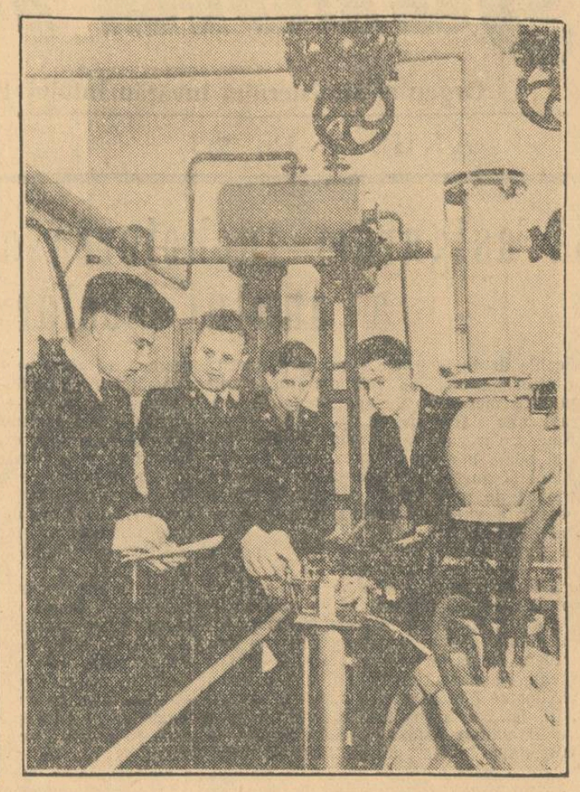

In ajutorul directorului

Controlul pedagogic în ultimul pătrar

Fiecare pedagog se gândește acum la problema încheierii cu succes a anului școlar. Sentimentul de înaltă răspundere pentru rezultatele muncii sale îl obligă să-și pună toate cunoștințele, toată măestria și experiența în pregătirea elevilor, pentru examene, folosind în modul cel mai rațional timpul care a rămas până la sfârșitul anului.

Pregătirea pentru examene cere multe măsuri organizatorico-pedagogice. Trebue aduse la cunoștința elevilor și părinților instrucțiunile cu privire la examene și biletele de examinare; trebue alese propozițiile pentru analiza gramaticală la biletele de limba rusă și problemele la biletele de matematică. Trebue întocmit orarul examenelor; trebue numiți asistenții, trebue să se rezerve camere pentru pregătirea individuală a elevilor; să se organizeze consultații în grup și lecții individuale cu elevii rămași în urmă etc. Conducătorii școlilor organizează în prezent ședințe cu elevii și cu părinții — pe clasă, cu clasele paralele, sau ședințe generale pe școală, convoacă în grupe pe pedagogi, pe instructorii de pionieri, activul de comsomoliști și pionieri, primesc rapoarte, dau instrucțiuni și dispozitii.

In aceste zile, locul directorului școlii este în clasă. Supravegherea atentă a lecțiilor îi va da posibilitatea să vadă și să prevină multe greșeli ale pedagogilor, să aprecieze obiectiv rezultatele muncii lor, calitatea cunoștințelor elevilor. Ca niciodată, acum este important ca pedagogii să fie îndrumați în mod concret și diferențiat, să fie ajutați să îndeplinească etapei de încheiere a anului școlar. Aceasta se referă la toți pedagogii, dar mai ales la cei tineri, care își încheie acum primul an de activitate pedagogică și nu au experiența pregătirii elevilor pentru examene.

In școli se încheie acum studierea programelor. La unele obiecte, pedagogii au predat întregul curs și au trecut la recapitularea materiei; la alte obiecte, programele cuprind atât de mult material încât ele trebue studiate până în ultimele zile ale anului școlar. In aceste cazuri, pedagogii trebue să facă lecțiile de recapitulare paralel cu studierea materialului nou. Și într'un caz și în celălalt, conducătorul școlii nu poate să neglijeze o asemenea problemă importantă cum este calitatea îndeplinirii programelor. Nu pot fi considerate îndeplinite, de pildă, programele la fizică, chimie, biologie, dacă profesorii n'au efectuat toate lucrările de laborator, toate experiențele și excursiile prevăzute. Deasemenea studierea programelor nu va fi deplină dacă profesorul de matematică n'a asigurat efectuarea măsurătorilor de teren, profesorul de limbă — numărul cuvenit de exerciții la gramatică și de lucrări scrise, dacă profesorul de geografie nu i-a învățat pe elevi să se orienteze pe hartă etc. Dacă materia a fost studiată numai teoretic înseamnă că programa la acest obiect nu este îndeplinită. Se poate socoti că programa a fost îndeplinită din punct de vedere calitativ numai dacă teoria este îmbinată cu practica. Realizând controlul pedagogic în școală, directorii și directorii de studii cu experiență dau în primul rând atenție problemelor legate de asigurarea îndeplinirii părții practice a programei.

Repetarea permanentă a materiei studiate, este regula didactică principală a pedagogiei sovietice. Cei mai buni pedagogi își construesc întreaga lor muncă pe baza repetiției, conducând în mod invariabil pe elevi dela materialul cunoscut la materialul nou, necunoscut pentru ei. Acum însă, în fața fiecărui pedagog stă o sarcină mult mai complexă și anume: să repete într'un termen scurt întregul curs, să prezinte într'un sistem determinat toată materia studiată în timpul anului, să îmbine într'un tot unitar cunoștințele izolate ale elevilor, să sintetizeze aceste cunoștințe. Această muncă necesită o mare măestrie și experiență pedagogică. Munca de recapitulare a materiei trebue organizată ținându-se seama de golurile în cunoștințele elevilor. Pedagogul nu trebue să se oprească în aceeași măsură și asupra materiei care a fost bine însușită de elevi și asupra aceleia care necesită o fixare mai minuțioasă, deoarece aceasta duce la supraîncărcarea peste măsură a elevilor, ceeace are o influență dăunătoare atât asupra sănătății, cât și asupra nivelului la învățătură al elevilor. Directorul școlii are datoria de a urmări cum organizează pedagogii recapitularea, de a-i ajuta să stabilească problemele principale, în jurul cărora trebue sistematizate cunoștințele școlarilor, de a găsi cele mai raționale metode de recapitulare, de a înlătura supraîncărcarea elevilor.

Un bun conducător al colectivului pedagogic studiază minuțios situația la învățătură a elevilor. Directoarea școlii medii de fete nr. 328 din Moscova tovarășa S. I. Buslacova, asistă la interogarea elevilor, participă ea însăși la această interogare, cercetează caietele elevilor.

In școala sovietică, exigența se îmbină cu o atitudine atentă și plină de grijă față de fiecare elev. Profesorii sovietici au o credință profundă în bogatele forțe spirituale și în aptitudinile intelectuale ale fiecărui copil, adolescent, tânăr. Această credință determină o atitudine justă față de elevii care rămân în urmă. Fără să-și precupețească timpul și forțele, pedagogul sovietic se ocupă de fiecare elev care a rămas în urmă, ajutându-l să înlăture golurile în cunoștințe și să ajungă pe colegii săi de clasă. Directorii școlilor se interesează de felul cum învață acum fiecare elev rămas în urmă, de ajutorul care îi este necesar, de felul cum organizează pedagogii și diriginții acest ajutor. Nu întâmplător directoarea școlii de fete nr. 610 din Moscova, tovarășa L. A. Pomeranțeva, un conducător experimentat al colectivului pedagogic, a luat sub supravegherea ei personală pe toate elevele rămase în urmă pe pătrarul al treilea, a stabilit legătura cu părinții lor, a întocmit împreună cu aceștia și cu pedagogii un plan pentru munca comună a școlii și a familiei. Depunerea tuturor eforturilor pentru a aduce pe elevii rămași în urmă în rândurile elevilor care obțin succese la învățătură, ajutorarea acestor elevi, astfel încât să reușească la examene — iată tendința nobilă a colectivului pedagogic în fruntea căruia stă un conducător chibzuit care controlează și îndrumă procesul instructiv-educativ în aceste zile pline de răspundere.

Conducătorii școlilor nu trebue să scape din vedere problema încheierii anului școlar în clasele I—III. Elevii din aceste clase nu dau examene. Aceasta nu însemnează însă că în clasele I—III totul merge bine și conducătorul școlii nu mai trebue să pătrundă în activitatea instructiv-educativă la aceste clase. Dimpotrivă, tocmai de aceea conducătorul școlii trebue să controleze în mod special cum este organizată munca în clasele I—III, cum se desfășoară recapitularea materiei, care este calitatea cunoștințelor elevilor, cât sunt de juste notele puse acestora și cum sunt ei promovați în clasele următoare. Directorii cu experiență verifică amănunțit cum citesc, cum scriu și cum socotesc toți copiii din clasele mai mici, organizează și analizează lucrări de control după texte proprii, cercetează caietele elevilor etc. Această muncă cere o atitudine deosebit de atentă, deoarece în clasele începătoare se pune fundamentul cunoștințelor și acest fundament trebue să fie temeinic și solid.

Controlul pedagogic chibzuit și calificat în ultimele zile ale anului școlar este o chezășie a succeselor continue ale școlii sovietice în instrucția și educația copiilor și a tineretului.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Pregătirea pentru examene

Pedagogii dela școala de 7 ani nr. 1 din orașul Egorievsc lucrează în prezent în măsura deplină a forțelor lor, dar fără să fie supraîncărcați, fără „asalturi": aici nu se observă nici agitație, nici nervozitate. In această privință, un mare merit revine conducătorilor școlii — directorului, K. S. Vekovesnikova, și directorului de studii, V. O. Lelikov. Ei au știut să însuflețească în muncă pe pedagogi și pe elevi, organizația de pionieri și cea de comsomol, precum și comitetul de părinți. In pregătirea pentru examene, conducătorii școlii sunt ajutați foarte mult de organizația de partid din școală, în frunte cu secretarul ei, K. I. Kuprianova.

Pregătindu-se pentru examene, școala a făcut până în prezent foarte mult. Au fost alese problemele, exercițiile, frazele și celelalte materiale pentru biletele de examen la limba rusă și matematică. In cabinetele școlii sunt pregătite hărțile, tabelele, aparatele și materialul didactic necesar elevilor. Și-a început activitatea „Camera de pregătire pentru examene". Aici elevii primesc consultații individuale și răspunsuri la chestiunile nelămurite.

Comitetul de părinți al școlii ia deasemenea parte activă la pregătirea pentru examene. El a organizat o adunare generală a părinților și întâlniri regulate ale părinților cu pedagogii.

Școala are 358 de pionieri și 55 de comsomoliști. Toți comsomoliștii învață bine și majoritatea lor au note mari. Dar în mijlocul pionierilor mai există unii care rămân în urmă. La ultima adunare pionierească, la care a participat și directorul (asemenea adunări se organizează acum în fiecare Sâmbătă), instructoarea superioară de pionieri, Nazarova, a arătat că pionierii rămași și urmă își completează cunoștințele lor. Spre a li se veni în ajutor au fost luate o serie de măsuri concrete.

De două sau trei ori pe săptămână, directorul școlii discută despre examene cu secretarul organizației de comsomol a elevilor și cu președintele consiliului unității de pionieri. De obicei, aceste discuții sunt scurte, dar ele ajută mult la organizarea pregătirii pentru examene.

Munca pedagogilor cu elevii care rămân în urmă

In lupta pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, pentru ridicarea nivelului lor la învățătură, pedagogul folosește întreaga varietate de metode și procedee pedagogice. Măsurile pe care le ia pedagogul pentru asigurarea unui succes deplin la învățătură al elevilor pot fi împărțite în două grupe: măsuri care previn rămânerea în urmă a elevilor și măsuri care înlătură rămânerea în urmă.

Niciodată nu se întâmplă ca un elev să rămână dintr'odată în urmă. Dacă pedagogul nu dă la timp atenție elevului, rămânerea în urmă, care a început într'un anumit moment, devine mai adâncă, elevul pierde posibilitatea de a-și însuși materialul curent, el încetează de a crede în forțele sale și în fața pedagogului se pune problema înlăturării rămânerii în urmă.

Pedagogii sovietici acordă o mare atenție acestei probleme. In planurile de lucru ale cadrelor didactice se rezervă un loc special pentru munca cu elevii care rămân în urmă, atât la lecții, cât și în afara lecțiilor.

Să vedem cum lucrează pedagogii cu elevii care rămân în urmă, de pildă, la limba rusă. In caietul său, pedagogul rezervă o pagină pentru fiecare elev care rămâne în urmă. Aici își notează el toate cuvintele pe care elevul le-a scris greșit, sau regulile pe care acesta nu și le-a însușit. Pe baza acestei evidențe, profesorul își întocmește planul de muncă pentru lichidarea golurilor, dă elevului o temă individuală a cărei îndeplinire trebue să asigure însușirea capitolului respectiv din manual, pregătește din timp interogarea orală a elevului.

Evidența individuală a cunoștințelor îl ajută pe pedagog în alegerea materialului pentru controlul care va urma: după constatarea greșelilor, în noua dictare sau într'o altă lucrare se introduc cuvintele pe care elevul le-a scris greșit sau propoziții pentru regula corespunzătoare.

Dar cu aceasta munca pedagogului asupra evidenței golurilor nu se termină încă. Fiecare elev are caiete speciale în care face exercițiii pentru corectarea greșelilor. Paginile caietului sunt împărțite în două jumătăți. Prima jumătate o completează pedagogul. El arată aici paragrafele pe care elevul trebue să le repete acasă. Cealaltă jumătate de pagină este rezervată pentru exerciții. Aici elevii scriu frazele alcătuite de ei, care cuprind cuvintele scrise greșit în timpul dictării. Aceste lucrări ale elevilor sunt controlate permanent de pedagog.

Luptând pentru o scriere ortografică, profesorii sovietici dau o atenție deosebită perfecționării tehnicii citirii și urmăresc vorbirea copiilor, deoarece o vorbire necorectă atrage după sine și greșeli în scriere. Aici este de mare ajutor organizarea justă a cititului în afara clasei.

Fiecare obiect își are specificul său de predare și de evidență a cunoștințelor elevilor. Deasemeni, fiecare vârstă a copiilor își are specificul ei propriu. De aceea, la cercuriile pedagogice trebue să se discute despre metodele de lichidare a rămânerii în urmă la diferite obiecte și clase în parte.

Evidența golurilor în cunoștințele de matematică, de pildă, se poate organiza după criteriul tematic, în ordinea expunerii temelor de matematică. Pe o foaie profesorul scrie, pe orizontală, denumirea temelor care au fost studiate până acum, iar pe verticală numele elevilor. Cu prilejul verificării temelor date pentru acasă, a lucrărilor de control sau a lucrărilor individuale, profesorul notează în dreptul elevului rămas în urmă tema pe care acesta nu și-a însușit-o și pune un minus. După ce elevul a primit consultațiile necesare și a îndeplinit temele individuale, profesorul verifică cunoștințele după temă și, dacă elevul și-a însușit materialul, îi pune un plus.

Munca cu elevii care rămân în urmă se duce până când aceștia se îndreaptă.

Pentru elevii care din motive bine întemeiate au lipsit mult timp dela lecții, se ține o evidență specială. Pentru acești elevi se complectează o fișă în care pedagogul notează temele la care elevii au absentat și arată lecția când aceasta temă trebue studiată, ce trebue să facă elevul singur și ce trebue să facă împreună cu pedagogul.

Problema mijloacelor de înlăturare a rămânerii în urmă trebue rezolvată în funcție de cauzele rămânerii în urmă. In anumite cazuri nu sunt necesare lecții suplimentare cu elevii care rămân în urmă, deoarece ele nu pot fi un mijloc universal. Dau rezultat bun măsurile care disciplinează pe elevi, ca de pildă, îndeplinirea de către aceștia a regimului zilei.

Ajutoarele cele mai apropiate ale pedagogilor în munca cu elevii care rămân în urmă sunt comsomoliștii, pionierii. In școala sovietică s'a format o bună tradiție — toți elevii care rămân în urmă sunt în atenția celor mai buni elevi din clasă. Aceștia îi ajută să-și însușească materialul studiat. Profesorii sovietici caută să stimuleze prin toate mijloacele tendințele nobile ale tineretului, cum sunt ajutorarea colegilor, sentimentul de tovărășie și prietenie.

Dar aceasta nu înseamnă că pedagogul se poate elibera de muncă, trecând-o pe seama elevilor prin repartizarea elevilor slabi între elevii buni, deoarece nu totdeauna elevii buni au destulă răbdare și pricepere de a lucra cu elevii slabi și aceasta poate duce la inactivitatea absolută a elevilor care rămân în urmă.

O mare importanță are controlul din partea directorului școlii, al diriginților și al directorului de studii nu numai în prevenirea rămânerii în urmă, ci și în organizarea îndeplinirii măsurilor planificate, prevăzute de pedagogi și de conducerea școlii cu privire la munca cu elevii care rămân în urmă.

A. JURAVLIOVA

Materialul didactic în școala sovietică

In clasa a VII-a a școlii nr. 29 din Moscova se desfășoară lecția de geometrie.

Lângă catedră stă eleva Irina Gascova, în vârstă de 15 ani. Ea ține în mâini o machetă mică: pe o placă este fixat un model de cerc, intersectat de două coarde paralele și de un diametru.

— Cum vei dovedi teorema prin metoda suprapunerii? — întreabă profesoara.

— Voi îndoi desenul dealungul diametrului. Atunci semicercul din stânga va coincide cu semicercul din dreapta. Iată, așa — răspunde cu siguranță fetița, dovedind cu ajutorul modelului justețea afirmațiilor sale și continuând demonstrarea.

Toată clasa urmărește cu atenție mișcările sale. In mâinile elevei, modelul își îndeplinește minunat rolul său de material didactic, care ajută la o mai bună înțelegere și însușire a materiei de învățământ.

Materialul didactic — modelele și desenele geometrice — este folosit întotdeauna la lecțiile de matematică din școala nr. 29. O parte însemnată a acestui material a fost confecționată de eleve sub conducerea profesorilor lor.

In învățământ, materialul intuitiv ajută la o mai bună însușire nu numai a matematicii dar și a oricărui alt obiect: fizică, chimie, geografie, biologie, istorie.

An de an, școlile cer o cantitate din ce în ce mai mare de material didactic. In viitor, în legătură cu transformarea multor școli de 7 ani în școli de 10 ani și cu trecerea treptată la învățământul mediu general, necesitatea de material didactic va spori și mai mult.

Fiecare școală dispune de o mare cantitate de material didactic, păstrat de obicei în cabinete școlare speciale, separat pentru fiecare obiect. Aceste cabinete sunt complectate în fiecare an cu material didactic nou, pentru a cărui achiziționare se alocă fonduri speciale. Numai în ultimii doi ani, școlile din R.S.F.S.R. au primit pentru acest scop 200 milioane ruble.

Școala de băieți nr. 315 din Moscova are cinci cabinete școlare: de fizică, chimie, biologie, istorie, geografie. Cabinetul de fizică este utilat cu aparate și tot felul de material didactic, din care o mare parte reprezintă noi modele experimentale și de producție, confecționate de atelierele Institutului metodelor de învățământ al Academiei de Științe Pedagogice și de întreprinderile industriale ale Direcției generale a industriei tehnice de învățământ. Numeroase aparate sunt confecționate de elevi sub conducerea profesorilor lor.

Cabinetul de fizică are o colecție de filme, diapozitive pe peliculă și sticlă, tabele, portrete ale savanților fizicieni. Cabinetul are două biblioteci: una pentru profesorii care predau fizica, alta pentru elevi. Aparatele de demonstrare de care dispune cabinetul asigură în întregime posibilitatea experimentelor pentru toate capitolele cursului de fizică în școala medie.

Este bine înzestrat și cabinetul de chimie. El dispune de aparate și de tot felul de material didactic: tabele, colecții produse de fabrica „Natura și școala", aparate pentru lucrări de laborator și lucrări practice, executate de elevii înșiși.

Biblioteca cabinetului dispune de manuale de chimie, are o colecție completă a revistei „Chimia în școală", cărți care tratează problemele predării chimiei, metodica și tehnica experimentului chimic în școală.

La cabinetul de istorie se găsesc diferite hărți, atlase, albume, tablouri, portrete, diapozitive, machete și sculpturi. Cabinetul are multe tablouri istorice: „Sosirea tovarășului Stalin la Armata I-a de Cavalerie", „Lenin într'un cerc muncitoresc în anul 1894" și altele. Cabinetul are deasemenea planșe înfățișând planuri de bătălii și lupte: „Lupta dela Maraton", „Asaltul Ismailului" și altele.

Și în cabinetul de geografie există material didactic de tot felul. Toate eforturile profesorilor de geografie din școală sunt îndreptate spre folosirea maximală a materialului intuitiv pentru formarea la elevi a unor reprezentări juste despre procesele și fenomenele ce se petrec pe suprafața globului pământesc, în legătura, acțiunea și condiționarea lor reciprocă. Nicio lecție de geografie nu se desfășoară fără hartă geografică care, alături de manual, este sursa cunoștințelor elevilor și contribue la desvoltarea unor reprezentări spațiale juste ale elevilor. Cantitatea de material didactic crește mereu, se editează mereu noi hărți geografice de diferite proiecții, cu diferite teme și la diferite scări.

Deosebit de mult material didactic se folosește în predarea biologiei. La școala nr. 315 există un colț viu al naturii și un lot școlar. In colțul viu, instalat în cabinetul de geologie, lângă fereastră, se află un mare suport pentru flori umplut cu plante de cameră, cultivate de elevi. Aici sunt și câteva mici acvariumuri, pe suporturi speciale. In acvariumuri înnoată diferiți pești de apă caldă, precum și insecte de apă. Peștii de apă rece sunt întreținuți în acvariumuri mai mari. In terrariumuri se adăpostesc broaște țestoase, șopârle, șerpi de casă, broaște.

Elevii îngrijesc plantele și viețuitoarele din colțul viu. Toate demonstrațiile și experiențele la cursul de botanică în cl. a V-a sunt pregătite de ei înșiși.

Elevele din clasele a V-a și a VI-a discută în cercul de biologie teme care lămuresc interdependența între condițiile mediului și desvoltarea plantelor, precum și influența mediului asupra variabilității plantelor.

Lotul școlar al școlii nr. 315 are o suprafață nu prea mare, de 800 m. p. Totuși, el cuprinde toate parcelele necesare: de pomi și arbuști fructiferi (câțiva meri, vișini, tufe de coacăze) un asolament de câmp, compus din 7 parcele, o parcelă pentru cursul de botanică de clasa a VI-a, două parcele pentru experiență.

In condiții mult mai avantajoase se află școlile din marginea orașului, care au posibilitatea de a dispune de loturi școlare cu o suprafață mult mai mare. La școala nr. 32 din orășelul muncitoresc „Electrodelo", aflat în apropiere de gara Cutinovo, depe calea ferată Kursk, lotul școlar ocupă o suprafață de 10.000 m. p. Clădirea de cărămidă cu două etaje a școlii este înconjurată de arbori tineri, sădiți de elevi. Bogată și variată este lumea vegetală de pe lotul școlar. Aici își întind coroanele 46 de meri și peri, varietatea Miciurin, peste 100 de vișini, peste 50 de arbuști fructiferi. Există și o pepinieră de pomi fructiferi, înființată de curând. Pe acest lot școlar de experiență te uimește înalta tehnică de cultivare a pământului, aplicarea de către elevi a agrotehnicii înaintate.

La școala nr. 32 nu există niciun elev care să rămână în urmă la biologie. Cunoștințele elevilor se deosebesc prin profunzimea lor. Toate acestea sunt rezultatul folosirii materialului intuitiv de către profesorii de biologie. Aceasta ajută la îmbinarea teoriei cu practica, la desvoltarea dragostei elevilor pentru natură.

Multe capitole din biologie se studiază direct pe lotul școlar. Cabinetul de biologie dispune de o cantitate atât de mare de material didactic, încât el este suficient pentru oricare temă.

Profesorii de biologie folosesc timpul verii pentru a strânge împreună cu elevii cele necesare pentru îmbogățirea materialului didactic: colecții, ierbare, plante rare. După vacanță, copiii aduc toate acestea la școală pentru a le folosi apoi la lecții.

— Aceasta este noua noastră avere — spune profesoara de biologie, Polina Orlova.

Tot ce a fost adus se împachetează cu grijă în cutii, sau se păstrează în borcane de sticlă, în cabinetul de botanică.

Profesorii sovietici, folosind pe larg la lecții materialul didactic, obțin un nivel înalt la învățătură al elevilor, însușirea temeinică și adâncă de către elevi a cunoștințelor predate.

E. CERNAȘEVA

Impotriva deformărilor antiştiinţifice în pedagogie

— Desbaterile Plenarei lărgite a Comitetului Central al Sindicatului de Invăţământ —

In zilele de 12 şi 13 Aprilie s'au desfăşurat lucrările Plenarei C.C. al Sindicatului de Invăţământ din R.P.R. In ziua a doua a şedinţei, participanţii la Plenara lărgită — membri ai C.C. al Sindicatului de Invăţământ, preşedinţi ai comitetelor sindicale de învăţământ regionale, decani şi profesori de pedagogie dela universităţile din ţară, cadre didactice fruntaşe din învăţământul elementar, mediu şi superior — au purtat ample discuţii în jurul referatului „Sarcinile organelor sindicale de învăţământ în lupta pentru lichidarea deformărilor antiştiinţifice în domeniul pedagogiei".

Publicăm în această pagină extrase din referat şi o parte a discuţiilor purtate pe marginea referatului.

Referatul C.C. al Sindicatului de Invăţământ

Subliniind însemnătatea epocală a operei geniale a tovarăşului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." şi a lucrărilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., referatul analizează în lumina tezelor staliniste, a raportului prezentat la Congresul al XIX-lea de tovarăşul Malencov, importanţa pe care o prezintă pregătirea temeinică, ideologică şi politică a oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului.

Referindu-se la învăţăturile tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej, care ne arată că în domeniul ideologic şi cultural acţiunea duşmanului de clasă este deosebit de periculoasă, referatul subliniază că dezvoltarea continuă a ştiinţei şi culturii în ţara noastră, înflorirea învăţământului nostru nu poate fi desprinsă de lupta necruţătoare care trebue dusă împotriva cosmopolitismului, împotriva oricăror influenţe şi manifestări ale ideologiei burgheze, care încearcă să împiedice mersul nostru înainte.

Referatul vorbeşte despre însemnătatea articolului redacţional din „Scânteia" intitulat „Impotriva deformărilor antiştiinţifice în domeniul pedagogiei", apărut la 18 Ianuarie 1953, articol care scoate la iveală şi demască cu o deosebită forţă combativă o serie de manifestări ale influenţei ideologiei burgheze în domeniul educaţiei, activitatea duşmănoasă a cosmopoliţilor dela Centrul de Higienă Mintală condus de dr. Fl. Bagdasar şi dela Centrul de cercetări psiho-medico-pedagogice condus de dr. stomatolog Ulian, atitudinea de adept şi răspânditor al concepţiilor antiştiinţifice şi reacţionare în domeniul educaţiei a profesorului E. Weigl dela Facultatea de Pedagogie din Bucureşti. După apariţia articolului din „Scânteia", în marea majoritate a şcolilor au fost desbătute pe larg problemele ridicate în articol, a fost analizată activitatea cadrelor didactice şi a organelor de conducere în spirit critic şi autocritic, au fost luate o serie de măsuri menite să contribue la lichidarea influenţelor ideologiei burgheze şi la ridicarea nivelului ideologic şi ştiinţific al învăţământului.

Astfel de şedinţe de analiză a muncii membrilor colectivelor respective s'au ţinut, de pildă, la Facultatea de Pedagogie a Universităţii „C. I. Parhon" din Bucureşti, unde au fost serios combătute denaturările antiştiinţifice, abaterile grosolane ale lui E. Weigl, în activitatea dela catedră şi în lucrările publicate: la Universitatea „Dr. V. Babeş" din Cluj, unde s'a arătat că unele cadre didactice ca A. Roşca, D. Tudoran, Gh. Marica etc., care au susţinut şi popularizat în trecut teorii antiştiinţifice, mai prezintă şi astăzi serioase influenţe ale ideologiei burgheze în cursurile lor.

Referatul subliniază că analiza în spirit critic şi autocritic făcută — în cadrul şedinţelor organizate — de către învăţătorii şi profesorii din diferite şcoli a arătat că la unele cadre didactice se mai observă influenţa educaţiei şcolii burgheze în care s'au format. Mai sunt învăţători şi profesori care, datorită nivelului lor scăzut, se mai lasă înşelaţi de „teoriile" reacţionare cu privire la problema insucceselor elevilor la învăţătură. Astfel, profesoara de ştiinţe naturale Mihăileanu Galina, dela şcoala pedagogică din Craiova, motivând situaţia slabă la învăţătură a trei eleve, susţine că ele dau dovadă de „incapacitate intelectuală", iar tovarăşele Păunescu Alexandrina şi Băndeanu Olimpia dela şcoala pedagogică de educatoare din Turnu-Severin arată că motivul rămânerii în urmă la învăţătură a unor eleve a fost „capacitatea de înţelegere redusă".

In continuare, referatul arată că C.C. al Sindicatului de Invăţământ şi M.I.P., n'au organizat un control sistematic asupra felului în care s'a desfăşurat analiza muncii în lumina articolului redacţional din „Scânteia". Deasemenea, datorită faptului că C.C. al Sindicatului de Invăţământ şi Ministerul Invăţământului Superior n'au luat măsuri serioase, precum şi lipsei de iniţiativă a comitetelor sindicale de instituţie şi a conducerii instituţiilor de învăţământ superior, prelucrarea articolului redacţional nu s'a făcut decât la facultăţile de pedagogie, deşi în învăţământul superior s'au propagat diverse teorii pseudoştiinţifice care au încercat să răspândească obscurantismul, naţionalismul şovin, ura faţă de om.

Referatul trasează organelor sindicale din învăţământ sarcina de a îndruma în mod permanent colectivele şcolilor pentru înarmarea lor temeinică cu ştiinţa marxist-leninistă. Insuşirea adâncă a ştiinţei marxist-leniniste, a genialelor învăţături cuprinse în lucrarea tovarăşului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." de către fiecare om al muncii din învăţământ şi aplicarea lor creatoare constitue chezăşia avântului continuu al muncii didactice, condiţie hotărîtoare pentru lichidarea influenţelor ideologiei burgheze în şcoală.

Discuţiile participanţilor la plenară

Discuţiile purtate pe marginea referatului au scos la iveală succesele obţinute de către cadrele didactice din diferite oraşe şi sate ale ţării în lupta pentru continua ridicare a calităţii învăţământului, prin aplicarea principiilor pedagogiei celei mai înaintate, pedagogia sovietică. Totodată, numeroşi participanţi la discuţii, folosind cu curaj arma criticii şi autocriticii, au arătat şi lipsurile existente în şcoala noastră.

Unele comitete sindicale şi secţii de învăţământ ale sfaturilor populare au dovedit lipsă de vigilenţă şi atitudine de gură-cască faţă de aceste manifestări.

Discuţiile au adus deasemenea exemple de manifestări ale cosmopolitismului şi în activitatea unor cadre didactice din învăţământul elementar, mediu şi superior.

In cuvântul său în cadrul discuţiilor, tov. *M. Văideanu*, directorul şcolii pedagogice din Iaşi, după ce a arătat succesele obţinute în educarea şi instruirea unor elevi din şcoala sa consideraţi mai înainte ineducabili, unii dintre ei propuşi chiar să fie înaintaţi Centrului de Higienă Mintală condus de Florica Bagdasar, a subliniat că numai prin încredere în posibilităţile copiilor, prin dragostea faţă de muncă şi perseverenţă, putem lichida cu succes toate obstacolele care se ivesc în munca noastră de creştere a tinerelor generaţii, putem spulbera falsele teorii ale pedagogiei burgheze.

Sarcina organelor sindicale de învăţământ — a arătat deasemenea vorbitorul — este de a prilejui un larg schimb de experienţă pentru popularizarea metodelor bune utilizate de unele cadre didactice în procesul instructiv-educativ, metode care, prin rezultatele lor, desmint concepţiile reacţionare burgheze în domeniul educaţiei.

Tov. *Grama Lazăr*, preşedintele comitetului sindical de învăţământ al regiunii Timişoara, subliniind justeţea criticii făcute prin referat, a recunoscut că în regiunea Timişoara prelucrarea articolului redacţional s'a făcut în mod formal.

Tovarăşul Grama nu a luat însă serioasă poziţie autocritică şi nici nu a găsit de cuviinţă să arate care sunt măsurile pe care înţelege să le ia comitetul regional pentru înlăturarea lipsurilor constatate şi pentru evitarea altora similare în viitor.

Tov. *E. Cahane*, membru în C.C. al Sindicatului de Invăţământ, analizând munca desfăşurată la Universitatea „C. I. Parhon" în cadrul unor catedre de ştiinţe sociale, după ce a relevat o serie de aspecte pozitive din activitatea acestor catedre, s'a oprit în mod deosebit asupra lipsurilor constatate în activitatea lor. Lecţiile unor cadre didactice dela aceste catedre nu se discută în colectiv; unele probleme pe care citirea diferitelor lecţii le ridică se comunică adeseori între membrii diferitelor colective de catedră prin telefon. Asistenţii nu sunt ajutaţi şi controlaţi întotdeauna. Aşa se explică faptul că la catedrele de ştiinţe sociale unii asistenţi se prezintă nepregătiţi la ore, cu planuri formale sau chiar fără de planuri, şi deaceea seminariile lor se desfăşoară la un nivel scăzut.

Cuvântul tovarăşului *C. Petricu*, directorul secţiei de învăţământ a oraşului Bucureşti, a fost lipsit de spirit autocritic, tovarăşul căutând diverse justificări ale lipsurilor secţiei pe care o conduce şi omiţând să se refere la măsurile pe care înţelege să le ia pentru înlăturarea deficienţelor semnalate în munca secţiei de învăţământ a oraşului Bucureşti.

Tovarăşa *Ionescu Maria*, membră în Prezidiul Marii Adunări Naţionale, a criticat în cuvântul său, fosta conducere a Institutului de perfecţionare a cadrelor didactice, care a putut tolera ca E. Weigl să propage în cadrul lecţiilor ţinute, chiar şi după apariţia articolului redacţional din „Scânteia", concepţii antiştiinţifice, rupte de realitate, creind confuzii serioase cu privire la o serie de probleme pedagogice.

Tovarăşul *N. Pascu*, rectorul Institutului „Maxim Gorki" din Bucureşti, membru în Prezidiul C.C. al Sindicatului de Invăţământ, a arătat în cuvântul său că unele concepţii pedagogice antiştiinţifice weissmanist-mendelist-morganiste au fost folosite şi în România burghezo-moşierească, unde ele s'au bucurat de o largă circulaţie.

Vorbitorul a arătat apoi că unii din aceşti propagatori ai unor curente pedagogice antiştiinţifice ca cele arătate mai sus, mai sunt menţinuţi şi astăzi în învăţământul superior sau mediu. Printre aceştia — a arătat tov. N. Pascu — se află profesorul Liviu Rusu dela Universitatea din Cluj şi profesorul Gabrea, care lucrează în învăţământul mediu din Bucureşti. Gabrea a publicat în trecut un „studiu" prin care calomnia, de pe poziţiile de clasă ale burgheziei reacţionare, şcoala sovietică.

„Intreb pe tovarăşul director al secţiei de învăţământ a Capitalei: ce merite deosebite are Gabrea, ca şi până astăzi el să se găsească în învăţământ? Poate că tov. Petricu nu cunoaşte ceeace a scris Gabrea. Aceasta este foarte rău. Tov. Petricu ar trebui să cunoască toate acestea şi, desigur, dacă le-ar fi cunoscut, Gabrea n'ar mai fi fost astăzi în învăţământ".

Tov. Pascu a vorbit în continuare despre prof. Roşca dela Universitatea din Cluj, care a popularizat ani dearândul, prin Revista de Psihologie de atunci, metoda testelor, întreprinzând într'o serie de şcoli anchete pe baza metodei Binet-Simon etc. Prof. Roşca s'a străduit să demonstreze în trecut, printr'o serie de „studii", că majoritatea imensă a poporului nostru e incapabilă să înveţe. Deşi, în ultimul timp, şi-a făcut de mai multe ori autocritica, prof. Roşca n'a dovedit totuşi că înţelege s'o rupă total cu trecutul.

Tovarăşul Pascu a venit apoi cu unele propuneri pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice şi combaterea tuturor influenţelor concepţiei antiştiinţifice în domeniul pedagogiei.

Au mai participat la discuţii tovarăşii Gh. Tarţa, preşedintele comitetului sindical Baia Mare, N. Pârvu, decanul Facultăţii de pedagogie dela Universitatea Babeş din Cluj, Al. Apostu, membru în Prezidiul C.C. al Sindicatului de Invăţământ, Gleb Simionescu, directorul şcolii pedagogice cu limba de predare rusă din Bucureşti, Aurelia Costache, preşedinta comitetului sindical de învăţământ al regiunii Bucureşti, Stela Popescu, directoarea şcolii pedagogice de fete din Oraşul Stalin, Elena Matei, directoarea şcolii pedagogice Nr. 2 de educatoare din Capitală, Gh. Guţă, instructor al C.C. al Sindicatului de Invăţământ, Gh. Ghinea, preşedintele comitetului sindical regional Constanţa, Dora Gâtlan, conferenţiar la Institutul pedagogic de 2 ani din Bucureşti, Emil Boldan, redactor-şef adjunct al „Gazetei Invăţământului" etc.

Tovarăşul *C. Ionescu-Bujor*, ministru adjunct la Ministerul Invăţământului Public, luând cuvântul la discuţii, a arătat că Ministerul Invăţământului Public nu s'a ocupat în suficientă măsură de combaterea influenţelor ideologiei burgheze care mai există în munca unor cadre didactice. Nu a urmărit cu tenacitate lichidarea cosmopolitismului, obiectivismului, idealismului care mai apar în lecţiile unor învăţători şi profesori. Articolul redacţional din „Scânteia", scoţând în evidenţă lipsurile serioase ale Ministerului Invăţământului Public în acest domeniu, a fost de un real ajutor conducerii Ministerului şi organelor lui. Ministerul Invăţământului Public şi-a însuşit critica adusă în acest articol redacţional. Centrul de Higienă Mintală şi Centrul de cercetări psiho-medico-pedagogice din Bucureşti, a căror activitate se baza pe teorii şi metode antiştiinţifice, reacţionare, au fost desfiinţate. O comisie a triat copiii, pe care apoi i-a trimis la diverse şcoli. La 26 Ianuarie s'a prelucrat articolul redacţional, s'a analizat munca Ministerului prin prisma articolului redacţional, s'au scos în evidenţă lipsurile.

Dar Ministerul Invăţământului Public nu a înarmat suficient cadrele didactice cu material ştiinţific, cu problemele de pedagogie, nu a îndrumat şi nu a controlat deajuns munca secţiilor de învăţământ şi a şcolilor.

Şedinţa de analiză a scos deasemenea la iveală că Institutul de Ştiinţe Pedagogice a făcut prea puţin pentru sprijinirea cadrelor didactice în acţiunea de înlăturare a concepţiilor vechi, a concepţiilor retrograde din pedagogie. La Institutul pentru perfecţionarea cadrelor didactice s'a manifestat aceiaşi slabă combativitate.

Tovarăşul Ionescu-Bujor, ministru adjunct, a analizat în continuare alte lipsuri în activitatea Ministerului Invăţământului Public precum şi a secţiilor de învăţământ regionale şi raionale, subliniind necesitatea unui control riguros atât din partea Ministerului Invăţământului Public, cât şi din partea secţiunilor de învăţământ, privitor la felul cum s'a făcut în şcoli prelucrarea articolului redacţional din „Scânteia" şi la rezultatele prelucrării.

Ministerul Invăţământului Public a luat măsuri care să ducă la lichidarea lipsurilor şi la întărirea combaterii deformărilor antiştiinţifice în pedagogie. Intre aceste măsuri de mare importanţă sunt acelea privitoare la ridicarea nivelului ideologic, ştiinţific şi profesional al cadrelor didactice.

Tot ca urmare a apariţiei articolului redacţional din „Scânteia" „Impotriva deformărilor antiştiinţifice în domeniul pedagogiei", Ministerul Invăţământului Public a luat măsuri de intensificare a muncii de control şi îndrumare, de îmbunătăţire a conţinutului „Gazetei Invăţământului" etc.

Tovarăşul *Mircea Gherman*, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a subliniat în cuvântul său importanţa deosebită a discuţiilor care au avut loc pe marginea referatului ţinut.

Arătând necesitatea unei intense munci de ridicare a nivelului ideologic şi profesional, tovarăşul Gherman a spus:

„Trebue să recunoaştem că nu cu uşurinţă tot ce a sădit burghezia în conştiinţa oamenilor se poate înlocui cu ceeace este nou şi înaintat, cu minunata învăţătură leninist-stalinistă a partidului. Trebue să mai amintim un lucru: că influenţa ideologiei burgheze se face simţită şi astăzi datorită încercuirii capitaliste pe de o parte, datorită existenţei însăşi a rămăşiţelor burgheziei în ţara noastră pe de altă parte.

Trebue luptat foarte serios împotriva acestei ideologii. Deaceea înarmarea cadrelor didactice cu ştiinţa marxist-leninistă, pentru a duce lupta necruţătoare împotriva influenţelor ideologiei burgheze este absolut necesară".

Vorbitorul a criticat Prezidiul şi activul Comitetului Central al Sindicatului de Invăţământ, care — aşa cum a reieşit din referat — au dovedit că nu cunosc în suficientă măsură terenul şi deci nici problemele ce interesează cadrele noastre didactice.

In continuare, tov. Gherman a criticat atitudinea de indiferenţă, de subapreciere a muncii sindicale de care dă dovadă Ministerul Invăţământului Superior.

In concluzie, tovarăşul Mircea Gherman a arătat necesitatea ca organele sindicale şi membrii C.C. al Sindicatului de Invăţământ să sprijine îndeaproape cadrele didactice în munca lor de zi cu zi şi să fie necruţători în combaterea duşmanilor, în combaterea oricăror încercări de a abate pe învăţători şi profesori dela drumul just trasat de partid.

Concluziile C.C. al Sindicatului de Invăţământ

In încheerea plenarei, tov. *Radu Petre*, preşedintele Comitetului Central al Sindicatului de Invăţământ, a făcut o amplă analiză a discuţiilor purtate.

Subliniind interesul şi sprijinul deosebit pe care-l acordă cadrelor didactice Partidul Muncitoresc Român, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, tov. preşedinte a arătat că în majoritatea instituţiilor de învăţământ de toate gradele, în urma desbaterii largi a problemelor ridicate de articolul redacţional din „Scânteia", cadrele didactice au luat o serie de măsuri menite să contribue la ridicarea nivelului ştiinţific şi ideologic al învăţământului, precum şi la lichidarea oricăror denaturări în domeniul pedagogiei.

Nu toate organele sindicale, secţiile de învăţământ şi cadrele didactice însă, au tras suficiente învăţăminte din acest articol. Ba mai mult, în unele şcoli ca şcoala medie de băieţi din Tulcea, căminul „1 Mai" Bucureşti şi altele, precum şi la unele catedre din învăţământul superior nu s'a făcut nici până acum această prelucrare.

In continuare, tovarăşul preşedinte a arătat că aşa cum s'a menţionat în referat şi după cum a reieşit din discuţii, Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului de Invăţământ a dat dovadă de lipsă de operativitate, de lipsă de spirit combativ, prin faptul că nu a luat din timp toate măsurile pentru a traduce în viaţă ajutorul dat de partid prin articolul „Impotriva deformărilor antiştiinţifice în domeniul pedagogiei".

Lupta cadrelor didactice pentru combaterea ideologiei burgheze şi a influenţelor ei trebue să fie o preocupare continuă a noastră, pentru că lichidarea ideologiei burgheze şi asimilarea concepţiei ştiinţifice asupra lumii constitue un proces îndelungat şi anevoios.

In consfătuirile de producţie, în plenarele sindicale, în cluburi, în consilii pedagogice, în şedinţele de catedră din învăţământul superior, să se demaşte manifestările ideologiei burgheze sub orice formă s'ar prezenta ele.

Activitatea ştiinţifică a cadrelor didactice din învăţământul superior şi a studenţilor în cadrul cercurilor lor ştiinţifice va trebui să fie permanent legată de problemele pe care, zi de zi, le ridică practica şcolii noastre, să nu fie ruptă un moment de problemele mari şi variate ale luptei poporului nostru muncitor pentru construirea socialismului.

Organele noastre sindicale au sarcina să intensifice organizarea schimbului de experienţă, să-i îmbunătăţească conţinutul, în aşa fel încât prin popularizarea practicii înaintate a învăţătorilor şi profesorilor noştri fruntaşi, să contribue în mod concret la demascarea ideilor antiştiinţifice ale pedagogiei burgheze de care se mai lasă înşelate şi stăpânite unele dintre cadrele noastre didactice.

In scopul unei mai bune pregătiri profesionale a cadrelor didactice necalificate este necesar ca Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului de Invăţământ împreună cu conducerile Ministerului Invăţământului Public şi Ministerului Invăţământului Superior, să ia măsuri pentru extinderea cursurilor fără frecvenţă şi la alte specialităţi decât la cele existente precum şi pentru mărirea numărului de locuri rezervate cadrelor didactice. Pentru acordarea unui ajutor efectiv în vederea ridicării calificării cadrelor didactice, va trebui ca Institutul pentru perfecţionarea cadrelor didactice să-şi revizuiască programul de activitate.

Suntem în preajma încheierii anului şcolar. Este o datorie importantă a organelor sindicale de învăţământ să creieze cadrelor didactice condiţiile cele mai potrivite unei temeinice munci de îmbunătăţire a procesului instructiv-educativ, de întărire a spiritului de răspundere colectiv şi de conlucrare pentru descoperirea cauzelor lipsurilor şi găsirea metodelor juste în vederea înlăturării lor.

Prelucrarea Statutului Sindicatelor din R.P.R. şi a Rezoluţiei Congresului Sindicatelor din R.P.R., prelucrare care se desfăşoară în prezent în instituţiile de învăţământ, trebue să constitue un nou prilej pentru fiecare activist sindical, pentru fiecare om al muncii din şcoală de a-şi analiza lipsurile din activitatea proprie şi din instituţia unde lucrează şi de a le elimina din muncă. Să fim mai exigenţi faţă de lipsuri, să le combatem la timp. Să luptăm cu hotărîre împotriva oricăror încercări făţişe sau ascunse de a strecura concepţii duşmănoase intereselor poporului muncitor şi desvoltării învăţământului din ţara noastră.

Să studiem temeinic documentele Congresului al XIX-lea şi lucrarea genială a tovarăşului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", să luptăm pentru însuşirea ştiinţei marxist-leniniste, pentru aplicarea ei în viaţă.

Pentru a îmbogăţi şi consolida cunoştinţele elevilor

In aceste zile, în toate şcolile patriei noastre se desfăşoară pregătirile pentru încheierea anului şcolar. Invăţătorii şi profesorii organizează lecţii de recapitulare şi generalizare a materiei, ajută pe elevi să-şi lichideze lacunele pe care le au în cunoştinţe, să înţeleagă mai adânc legăturile interne care există între fenomenele şi legile studiate.

Pregătindu-şi elevii pentru examene, profesorii trebue să ţină în primul rând seama de faptul că ei instruesc şi educă pe viitorii constructori ai socialismului, pe cei care vor trebui să mânuiască tehnica înaintată, să-şi pună toate cunoştinţele în slujba înfloririi patriei. Tocmai de aceea pregătirea pentru examene nu poate consta numai în a face pe elevi să stăpânească cunoştinţele expuse în manuale, ci şi în a consolida priceperea lor de a aplica în practică aceste cunoştinţe. Recapitularea unor materii ca fizica, chimia, biologia nu va avea valoare deplină decât dacă vom organiza în cadrul recapitulării materialului teoretic experienţe, lucrări practice în laborator şi pe lotul şcolar, excursii în natură şi în producţie. Această activitate trebue să contribue la apropierea cunoştinţelor elevilor de viaţă, la educarea lor în spiritul unei atitudini active şi creatoare faţă de problemele practicii, faţă de grijile poporului nostru muncitor care construeşte o nouă economie. Munca practică organizată în cadrul recapitulării trebue să contribue, în acelaş timp, la lărgirea noţiunilor ştiinţifice ale elevilor, la înarmarea lor cu reprezentări juste asupra materialităţii lumii, asupra interdependenţei între fenomenele naturii.

Multe dintre şcolile noastre, folosind cu pricepere experienţa şcolii sovietice, au făcut în acest an şcolar un mare pas înainte în ceeace priveşte pregătirea practică a elevilor. O serie de şcoli au amenajat loturi experimentale şi colţuri ale naturii vii, au organizat confecţionarea de către elevi a materialului didactic prin mijloace locale. Numeroşi profesori de fizică şi de chimie au ţinut lecţii practice în laborator, i-au învăţat pe elevi să mânuiască aparatele, să conducă ei înşişi desfăşurarea experienţelor. Spre deosebire de anii trecuţi, mulţi elevi folosesc astăzi, în răspunsurile lor, observaţiile proprii făcute în laborator, pe lotul şcolar, în excursii.

Trebue spus însă că, dacă majoritatea şcolilor noastre s'au preocupat mai mult şi mai serios în acest an şcolar de problema înarmării elevilor cu cunoştinţe legate de practică, activitatea lor în această privinţă nu s'a desfăşurat totuşi suficient de organizat, de sistematic — şi din această cauză, n'a dat nici roadele pe care am fi fost îndreptăţiţi să le aşteptăm. Adeseori activităţile practice au fost improvizate, s'au desfăşurat la întâmplare. In special acest lucru a fost caracteristic pentru lucrările organizate pe lotul şcolar. De cele mai multe ori, aceste lucrări n'au fost planificate în legătură cu cerinţele programelor de învăţământ, ci după criterii cu totul întâmplătoare. Elevii nu au fost îndrumaţi decât rareori să-şi noteze cu grijă, sistematic, observaţiile cu privire la desvoltarea plantelor. Şi mai rar au fost învăţaţi elevii să generalizeze aceste observaţii, să tragă pe baza lor concluzii ştiinţifice. Aşa stau lucrurile, de exemplu, la şcoala de şapte ani nr. 3 din Oraşul Stalin. Aici s'a organizat un lot şcolar pe care elevele au muncit mult, sub îndrumarea profesoarei de ştiinţe naturale. Totuşi, elevele şcolii au lucrat aici deavalma, iar puţinele observaţii pe care şi le-au notat ele cu privire la desvoltarea plantelor cultivate se referă la chestiuni neesenţiale.

Un caracter întâmplător îl au şi multe dintre lucrările practice care se organizează în şcoli acum, în perioada de recapitulare a materiei. Fără îndoială că în condiţiile recapitulării nu poate fi vorba de reluarea tuturor experienţelor organizate cu prilejul lecţiilor, nici de efectuarea unui număr prea mare de lucrări practice sau de excursii. Tocmai de aceea experienţele, lucrările practice, excursiile, trebue alese şi planificate cu grijă, astfel încât să corespundă pe deplin cerinţelor recapitulării, adică să contribue la sistematizarea cunoştinţelor elevilor, la întărirea priceperii lor de a aplica în practică cunoştinţele.

O problemă însemnată pe care o ridică organizarea activităţii practice în perioada recapitulării este aceea a pregătirii profesorului însuşi pentru această activitate. Este dela sine înţeles că profesorul trebue să se pregătească temeinic pentru desfăşurarea activităţii practice în tot timpul anului şcolar, la fiecare lecţie. Cu atât mai necesară îi este însă această pregătire acum, când are la dispoziţie numai un timp scurt pentru parcurgerea întregii materii, când nu mai poate reveni asupra unor experienţe, lucrări practice sau excursii, dacă acestea n'au fost bine organizate. Tocmai de aceea se impune ca profesorii să ia din timp toate măsurile în vederea asigurării reuşitei depline a activităţilor practice organizate cu elevii în ultima parte a anului şcolar.

Experienţa de mulţi ani a profesorilor sovietici ne învaţă că, pentru a asigura rezultate bune în activitatea practică cu elevii, trebue ca aceasta să fie pregătită temeinic, în cele mai mici amănunte. Este necesar ca fiecare profesor de fizică, de chimie, de biologie, să revadă acum, în perioada pregătirii pentru examene, metodica organizării experienţelor şi lucrărilor practice, să se pregătească amănunţit pentru desfăşurarea lor, să verifice din vreme funcţionarea aparatelor existente în laboratorul şcolii, să execute singur experienţele înainte de a le executa cu elevii.

O mare importanţă o are pregătirea profesorilor pentru excursii. Excursia în natură sau în producţie nu trebue privită ca o plimbare distractivă — aşa cum se mai întâmplă încă uneori în şcolile noastre — ci ca o problemă serioasă a procesului de învăţământ, ca o muncă al cărei scop este îmbogăţirea elevilor cu cunoştinţe şi reprezentări concrete. Deaceea profesorii trebue să alcătuiască cu grijă planuri metodice pentru organizarea excursiei, să formuleze clar temele şi scopul acesteia.

Unii profesori susţin că în localităţile rurale sau în oraşele mici nu există obiective potrivite pentru excursii în legătură cu recapitularea materiei la fizică şi chimie. Această părere este cu totul greşită. Dacă n'ar fi să vorbim decât despre vizitele la staţiunile de maşini şi tractoare, la poştă, la gară, etc. şi încă s'ar putea dovedi inconsistenţa acestei păreri. Cercetând îndeaproape instalaţiile de telecomunicaţii ale poştei, de exemplu, elevii pot recapitula cunoştinţele despre aplicaţiile electromagneţilor, despre curenţii de inducţie, despre redresori de curent, despre acumulatorii electrici şi elementele galvanice, despre gruparea elementelor în serie şi paralel despre legarea conductorilor în serie şi în derivaţie.

Fără îndoială însă că excursiile trebue astfel organizate, încât să tragem de pe urma lor rezultate cât mai mari. De exemplu, dacă vom duce elevii să vadă cum lucrează un cuptor de var, nu trebue să ne limităm numai la recapitularea cunoştinţelor despre descoperirea pietrei de var şi fabricarea varului. Intr'o asemenea excursie putem lua cu noi o mică trusă care să cuprindă acid clorhidric şi fenolftaleină. Folosind acidul clorhidric, elevii vor putea identifica ei înşişi piatra de var. Deasemenea, vor putea identifica bioxidul de carbon pe care îl degajează piatra de var cu apă de var pe care o pot prepara ei înşişi, pe loc, din varul scos din cuptor. Fenolftaleina va putea fi folosită pentru recunoaşterea proprietăţilor bazice ale varului stins. In felul acesta, obiectivul excursiei va fi simţitor lărgit.

La fel stau lucrurile şi în ceeace priveşte excursiile în natură. De exemplu repetând cu elevii capitolul „Solul", profesorul de ştiinţe naturale poate organiza o excursie în care să arate elevilor, pe un teren desţelenit de curând, sol cu structură. Dacă se limitează însă numai la atât, excursia nu va avea o valoare prea mare. Profesorul poate folosi însă acest prilej pentru a arăta elevilor cum se desvoltă pe câmp plantele de cultură, pentru a-i învăţa să urmărească asolamentul aplicat pe câmpurile de cultură ale gospodăriilor agricole colective şi de stat şi, mai ales, pentru a le arăta uneltele şi maşinile agricole în funcţiune.

In legătură cu întărirea activităţii practice în perioada recapitulării materiei se ridică problema folosirii raţionale a tuturor posibilităţilor care există în şcoală şi în afara ei în scopul unei cât mai temeinice pregătiri a elevilor. Este cu totul greşită părerea acelor profesori care susţin, de pildă, că este inutil să mai folosească materialul didactic acum cu prilejul generalizării cunoştinţelor, deoarece el a fost folosit la timpul său, în cursul desfăşurării lecţiilor. Dimpotrivă, tot materialul didactic existent în şcoală trebue pus acum la îndemâna elevilor. In şcolile sovietice a devenit o tradiţie ca în săptămânile din preajma examenelor să se amenajeze o cameră specială unde materialul didactic să stea permanent la dispoziţia elevilor. Deasemenea, laboratoarele şcolilor sovietice sunt permanent deschise pentru elevi, astfel încât ei pot veni aici să facă experienţele pe care le socotesc necesare pentru complectarea şi adâncirea cunoştinţelor lor.

In perioada care a mai rămas până la examene, întreg colectivul şcolii trebue să se preocupe cu seriozitate de problema legăturii strânse a lecţiilor de recapitulare cu practica, cu activitatea în producţie. Directorul şcolii trebue să urmărească în mod special această problemă, să controleze sistematic cum se desfăşoară activităţile practice în cadrul recapitulării materiei. El trebue să aducă această problemă în discuţia colectivului pedagogic, să răspândească experienţa celor mai bune cadre din şcoală, să ia măsuri pentru înlăturarea lipsurilor acolo unde se ivesc. In şcoală se pot organiza expuneri ale profesorilor care conduc cel mai bine activitatea practică a elevilor, poate avea loc schimbul de experienţă în legătură cu metodica excursiilor, cu desfăşurarea lucrărilor de laborator etc.

Intensificarea muncii şcolilor în direcţia împletirii tot mai strânse a învăţământului cu practica, cu activitatea în producţie este o chezăşie a succesului muncii instructiv-educative a şcolii, o chezăşie a succesului elevilor noştri la examene.

Activitatea practică a viitorilor învăţători

Pe baza vastei experienţe a şcolii sovietice, în învăţământul pedagogic din ţara noastră s'au introdus forme noi şi variate de pregătire profesională a viitorilor învăţători. Una dintre aceste forme este şi practica pedagogică de două săptămâni a elevilor anului IV din şcolile pedagogice. Scopul practicii pedagogice de două săptămâni este de a familiariza pe viitorii învăţători cu întreaga muncă a învăţătorului, de a-i deprinde cu o activitate continuă şi susţinută, la aceeaş clasă, pe o perioadă mai lungă, de a-i învăţa să conducă procesul de învăţământ.

Secţia de învăţământ a regiunii Piteşti a organizat cu grijă desfăşurarea activităţii practice a elevilor din cele cinci şcoli pedagogice de învăţători şi învăţătoare din cuprinsul regiunii. Pentruca elevii să primească un ajutor cât mai efectiv, au fost repartizaţi pentru practică la clasele conduse de învăţătorii cei mai bine pregătiţi, care să le poată aprecia just şi îndruma cu pricepere activitatea.

Inainte de începerea perioadei de practică, elevii anului IV au vizitat şcolile unde urmau să-şi desfăşoare practica şi au făcut cunoştinţă cu învăţătorii şi clasele la care aveau să lucreze. Pe baza planului calendaristic al învăţătorilor, ei şi-au alcătuit planul de lucru pentru două săptămâni şi planurile de lecţii zilnice pentru primele două-trei zile. Planul de lucru a fost alcătuit în aşa fel, încât fiecărui elev i s'a dat posibilitatea să predea principalele tipuri de lecţii. In pregătirea primelor lecţii, elevii au fost ajutaţi de către învăţători, de profesorii metodişti şi de profesorii de pedagogie. Fiecare plan de lecţie a fost controlat de profesorul de specialitate şi de profesorul de pedagogie, care a pus viza de admitere la practică. Pentru lecţiile din ultimele zile, elevii practicanţi şi-au alcătuit singuri planurile. Colectivul didactic al şcolii pedagogice de învăţătoare din Câmpulung a arătat o grijă şi un interes deosebit în corectarea minuţioasă a planurilor de lecţii şi în îndrumarea elevelor practicante.

Un ajutor important în pregătirea lecţiilor l-au primit viitorii învăţători din partea cabinetelor pedagogice ale şcolilor. Aci li s'au pus la dispoziţie manuale, metodici, planuri de lecţii, material didactic, s'au organizat consultaţii date de profesorii metodişti şi de profesorii de pedagogie. In special cabinetele pedagogice ale şcolilor de învăţătoare din Piteşti şi din Slatina au organizat cu deosebită grijă munca de pregătire a elevelor practicante.

In timpul practicii, fiecare elev a fost controlat la lecţii de către profesorii metodişti şi de profesorul de pedagogie, potrivit unui plan de control alcătuit dinainte. Aceştia au analizat lecţiile ţinute de elevi, au notat în fişa personală a elevilor observaţii cu privire la aceste lecţii şi au dat îndrumările necesare. Controlul a fost bine organizat mai ales la şcoala pedagogică de învăţători din Râmnicu-Vâlcea, la şcoala pedagogică din Câmpulung şi la şcoala pedagogică de fete din Slatina.

La Slatina şi Râmnicu-Vâlcea, inspectorii şcolari ai secţiilor raionale de învăţământ s'au ocupat cu mult interes de inspectarea şcolilor elementare unde s'a desfăşurat practica pedagogică. In celelalte raioane însă, grija aceasta s'a manifestat mai slab. Cabinetul pedagogic raional a urmărit îndeaproape desfăşurarea practicii pedagogice. Colaboratorii cabinetului au vizitat toate clasele şcolilor elementare la care s'a făcut practică, au cercetat planurile de muncă ale şcolilor, caetele de planuri ale elevilor practicanţi, caetele de notiţe şi planurile tematice ale acestora. Deasemenea ei au asistat la lecţii şi le-au analizat.

Un ajutor preţios în munca de îndrumare şi orientare a practicanţilor l-au dat învăţătorii şi învăţătoarele dela clasele la care s'a făcut practica. Aceştia, pe lângă faptul că au urmărit cu interes fiecare lecţie ţinută de elevii practicanţi, le-au dat acestora îndrumări asupra realizării programei şcolare, asupra metodelor şi procedeelor de predare, asupra structurii lecţiilor şi, mai ales, i-au învăţat cum să lucreze cu clasa, cum să pună întrebările şi cum să asigure disciplina în timpul lecţiilor.

In fiecare zi, la sfârşitul activităţii şcolare, învăţătorii au făcut analiza lecţiilor ţinute de elevii practicanţi, le-au arătat lipsurile şi părţile pozitive ale acestor lecţii şi le-au dat sfaturi pentru îmbunătăţirea muncii. Fiecare lecţie a fost caracterizată şi notată în fişa personală a practicantului, căruia i s'a comunicat imediat rezultatul.

Elevii care au făcut practica au participat şi la toate activităţile extraşcolare. Astfel, au condus cursurile de alfabetizare, au luat parte la activităţile pionereşti, la şedinţele cu părinţii, la şedinţele consiliului pedagogic şi la cercurile pedagogice ale învăţătorilor, au făcut ore de meditaţie cu elevii rămaşi în urmă la învăţătură, au făcut vizite acasă la elevi etc.

După încheierea fiecărei serii de practică pedagogică, s'au ţinut şedinţe plenare de analiză a muncii, la care au participat profesorii metodişti ai anului IV, învăţătorii şi directorii şcolilor elementare, profesorii de pedagogie şi directorii şcolilor pedagogice, precum şi elevii practicanţi. In cadrul acestor şedinţe, elevii practicanţi au făcut dări de seamă, în care au arătat cum şi-au desfăşurat munca şi ce lucruri noi au învăţat. Şcolile pedagogice au organizat expoziţii cuprinzând materialul didactic confecţionat de practicanţi, planuri de lecţii, referate, dări de seamă şi caracterizări făcute de învăţători şi profesori.

Şcoala din Râmnicu-Vâlcea a editat un buletin pedagogic care a oglindit aspecte din munca practică a viitorilor învăţători. Articolele publicate în acest buletin au fost scrise de profesori şi învăţători, precum şi de elevii practicanţi.

In general, activitatea practică a elevilor din şcolile pedagogice ale regiunii Piteşti s'a desfăşurat în condiţii bune. S'au făcut vădite însă şi unele lipsuri, care vor trebui înlăturate în viitor. Astfel secţiile de învăţământ orăşeneşti şi raionale din Piteşti şi Câmpulung n'au depus suficient interes pentru îndrumarea practicii pedagogice. N'au participat la şedinţele plenare de organizare şi instructaj şi nici n'au controlat îndeajuns modul în care au sprijinit învăţătorii această muncă.

Unii învăţători au subestimat rolul educativ al notării obiective a lecţiilor ţinute de practicanţi şi au dat, în general, note prea mari, necorespunzătoare calităţii reale a lecţiilor. Deasemenea, unii au avut o atitudine de indiferenţă faţă de lipsurile practicanţilor, nu le-au făcut o critică justă, care să-i poată ajuta efectiv.

Unii învăţători n'au completat fişa individuală a practicantului cu rezultatele zilnice ale lecţiilor, lăsând acest lucru pentru sfârşitul săptămânii, când aprecierile nu mai puteau fi suficient de exacte şi precise. Datorită acestor lipsuri, unii elevi au avut planuri de lucru incomplecte, superficiale şi cu serioase greşeli de conţinut şi formă. Astfel de cazuri s'au întâlnit mai ales printre elevii şcolilor din Râmnicu-Vâlcea şi Câmpulung.

Cu toate aceste lipsuri, practica pedagogică de două săptămâni, aşa cum s'a desfăşurat anul acesta, a adus o preţioasă contribuţie în pregătirea profesională a viitorilor învăţători. Elevii ultimului an al şcolilor pedagogice au avut posibilitatea să cunoască îndeaproape munca învăţătorilor, să conducă direct activitatea unei clase.

Lucrând sub îndrumarea celor mai bune cadre didactice, viitorii învăţători au putut învăţa din experienţa acestora, au putut să-şi verifice în practică temeinicia cunoştinţelor şi a deprinderilor. Contactul permanent cu clasa, timp de două săptămâni, a făcut să crească interesul lor pentru munca de educator, dragostea şi ataşamentul lor faţă de copii.

Conducând activităţile extraşcolare şi îndeplinind toate sarcinile sociale ale învăţătorului, practicanţii şi-au putut da mai bine seama de legătura strânsă ce există între activitatea şcolară şi cea obştească, fapt care a contribuit în largă măsură la formarea unei concepţii juste despre însemnatul rol social al şcolii şi al învăţătorului.

H. SEPEŢEANU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Piteşti

Au început lucrările de întreţinere a culturilor

Cadrele didactice dela şcoala de 7 ani din comuna Colibaşi, raionul Vidra, au desfăşurat o temeinică muncă de lămurire în scopul mobilizării ţăranilor muncitori în lupta pentru îndeplinirea cu succes şi înainte de termen a muncilor agricole de primăvară.

Folosind timpul prielnic şi toate forţele lor de muncă, ţăranii muncitori din comuna Colibaşi au terminat însămânţările printre primii. Ca urmare a acestui fapt, comuna lor a câştigat drapelul de comună fruntaşă pe raion.

In perioada actuală, în centrul preocupării cadrelor didactice din această comună stă munca de lămurire a ţăranilor muncitori asupra însemnătăţii unei bune îngrijiri a culturilor, asupra superiorităţii metodelor agrotehnice înaintate, asupra necesităţii aplicării agrominimului.

Ţăranii muncitori din comuna Colibaşi sunt fruntaşi pe raion în munca de întreţinere a culturilor.

INSTRUCȚIUNI

cu privire la organizarea examenelor de promovare și absolvire în școlile elementare, de 7 ani și medii la sfârșitul anului școlar 1952-1953

1. In școlile elementare de 7 ani și medii, cursurile se termină la 6 Iunie. Examenele de promovare și de absolvire încep la 8 Iunie.

2. Elevii din clasele I, II și III ale școlilor elementare nu dau examen. Ei sunt declarați promovați sau repetenți pe baza notelor anuale, după cum urmează:

a). Elevii care au obținut la limba română (limba maternă și limba română în școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale) și aritmetică nota anuală cel puțin „3" sunt declarați promovați; iar cei care au nota anuală mai mică de „3" la aceste obiecte rămân repetenți.

b). Elevii care au obținut la unul din aceste obiecte nota anuală mai mică de „3", vor primi pe baza hotăririi consiliului pedagogic al școlii — teme pentru vară. La școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale se pot da teme la două obiecte dacă unul dintre acestea este limba română.

Executarea acestor teme se controlează înainte de începerea noului an școlar. In caz de neexecutare sau slabă executare a temelor date pentru vară, elevii rămân repetenți.

3. Elevii claselor V, VI, VIII, IX și X dau examen de promovare, iar elevii claselor IV, VII și XI dau examen de absolvire.

4. La examenele de promovare și absolvire din luna Iunie se pot prezenta elevii care au note de trecere la toate obiectele, excepție făcând notele obținute la desen, desen liniar, muzică și educație fizică, precum și elevii care au la cel mult două obiecte principale note mai mici de „3".

Elevii primiți la examen cu nota anuală mai mică de „3" la unul sau două obiecte principale din planul de învățământ vor da examen la aceste obiecte în sesiunea August, înainte de începerea anului școlar.

Elevii care au la mai mult de două obiecte principale note mai mici de „3" rămân repetenți.

5. Notele la purtare se dau, la clasele I-IV de învățătorul clasei, iar la clasele V—XI de către diriginți.

Notele anuale la fiecare obiect se stabilesc de către profesorii respectivi. Notele anuale nu se calculează, făcând media aritmetică a mediilor pătrarelor, ci se stabilesc, pe baza cunoștințelor reale ale elevilor constatate în pătrarul al IV-lea, ținându-se în același timp seama și de notele obținute de elevi în celelalte trei pătrare ale anului școlar.

6. Consiliul pedagogic al școlii va discuta situația la purtare și la învățătură a fiecărui elev și va hotărî asupra primirii la examen a elevilor, pe baza normelor arătate la punctul 4.

Hotărîrea Consiliului pedagogic în legătură cu primirea la examen se comunică elevilor și părinților cu cel puțin două zile înainte de începerea examenelor.

7. Elevii care au obținut în sesiunea din Iunie la mai mult de două obiecte note finale mai mici decât „3", vor fi declarați repetenți și nu vor mai fi primiți să dea restul examenelor.

Deasemenea, vor fi declarați repetenți și elevii primiți la examen cu note mai mici decât „3", la unul sau două obiecte principale, dacă în cursul examenelor vor obține respectiv la două obiecte sau la un obiect nota finală mai mică decât „3".

Elevii care au obținut — în timpul examenului de promovare sau de absolvire — note mai mici decât „3" la cel mult două obiecte, vor avea dreptul să mai dea odată examen la aceste obiecte în sesiunea fixată înainte de începerea anului școlar.

Dacă în timpul acestui examen obțin chiar o singură notă mai mică de „3" vor fi declarați repetenți.

8. Examenele de promovare și de absolvire se dau la următoarele obiecte:

CLASA IV

(examen de absolvire)

Examen scris și oral

Limba română
Aritmetica

CLASA V

Examen scris și oral

Limba română
Matematica

Examen oral

Limba rusă

CLASA VI

Examen scris și oral

Limba română

Examen scris

Matematica

Examen oral

Limba rusă
Botanica
Geografia

CLASA VII

(examen de absolvire)

Examen scris și oral

Limba română
Limba rusă
Matematica

Examen oral

Geografia R.P.R.
Fizica

CLASA VIII

Examen scris și oral

Limba și literatura română
Limba rusă
Matematica

Examen oral

Fizica
Istoria R.P.R.
Geografia U.R.S.S.

CLASA IX

Examen scris și oral

Limba și literatura română
Limba rusă
Matematica

Examen oral

Geografia U.R.S.S.
Bazele Darwinismului
Istoria R.P.R. și Universală.

CLASA X

Examen scris și oral

Limba și literatura română
Limba rusă
Matematica

Examen oral

Anatomia și Fiziologia
Fizica
Istoria R.P.R. și Universală

CLASA XI

(examen de absolvire)

Examen scris și oral

Limba și literatura română
Limba rusă
Matematica

Examen oral

Fizica
Bazele Darwinismului
Chimia
Istoria R.P.R. La examenul de istorie clasa a XI-a comisia examinatoare poate pune și întrebări suplimentare din problemele tratate la lecțiile de Constituția R.P.R.

9. La școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale, pe lângă obiectele arătate, se va da la fiecare clasă examen scris și oral la limba maternă.

10. Examenele de promovare și de absolvire în anul 1953, încep la 8 Iunie și se termină la următoarele date:

Clasa IV — la 19 Iunie
Clasele V, VI — la 25 Iunie
Clasele VII, VIII, IX, X și XI — la 29 Iunie.
Clasele VII—XI la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale, la 3 Iulie.

11. Examenele se țin conform programării aprobată de directorul școlii.

Programarea examenelor trebue să fie afișată în școală cu cel puțin 6 zile înainte de începerea lor.

La întocmirea programului se va ține seama de următoarele:

a). se va da un singur examen pe zi, scris sau oral.

b). între examene se programează cel puțin o zi liberă. Duminica nu se programează examene.

c). la obiectele de studiu pentru care se dau examene scris și oral, se dă întâi examenul scris și apoi cel oral.

d). examenele în scris, pentru toate clasele, se țin după subiectele întocmite de Ministerul Invățământului Public.

Școlile vor primi aceste subiecte prin Secțiunea de Invățământ cu cel puțin 3 zile înainte de începerea examenelor, în plicuri sigilate.

Plicurile se deschid de directorul școlii, în prezența comisiei de examinare cu o oră înainte de începerea examenelor.

Subiectele de examen vor fi dictate elevilor și scrise pe tablă de comisia de examinare la ora indicată pentru începerea examenelor.

Șefii secțiilor de învățământ și directorii de școli răspund personal de păstrarea secretului subiectelor examenelor scrise.

e.) Examenele în scris se vor ține la următoarele date:

Limba română (limba maternă la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale).

8 Iunie, cl. IV, VII, XI
9 Iunie, cl. IX
11 Iunie, cl. VI
12 Iunie, cl. V, VIII
15 Iunie, cl. X.

Limba rusă

9 Iunie, cl. X
15 Iunie, cl. IX.
16 Iunie, cl. VII, XI
17 Iunie, cl. VIII

Matematica

8 Iunie, cl. V, VIII
9 Iunie, cl. VI
12 Iunie, cl. IV, VII, XI
19 Iunie, cl. IX, X

Limba română la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale.

15 Iunie, cl. VI
16 Iunie, cl. IV
18 Iunie, cl. V
19 Iunie, cl. XI
22 Iunie, cl. VII, VIII.
23 Iunie, cl. X
24 Iunie, cl. IX.

f). examenele în scris la toate clasele încep, în toate școlile la ora 9 dimineața, iar la școlile medii serale la ora 18.

g). pentru examenele scrise se acordă: la clasele IV, V, VI cel mult 2 ore
la clasele VII, VIII, IX, X, cel mult 2 ore și jumătate
la clasele XI cel mult 3 ore și jumătate.

12. Atât examenele scrise cât și cele orale se dau din materia prevăzută în programa clasei respective.

Lucrările scrise constau:

a). La limba română (limba maternă la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale).

cl. IV elementară dintr'o dictare

cl. V, VI, VII dintr'o expunere asupra unui subiect din materia de lecturi literare studiate în cursul anului școlar.

cl. VIII, IX, X, XI, dintr'o compoziție pe o temă literară.

b). la limba rusă:

cl. VII dintr'o dictare din textele învățate în cursul anului.

Clasele VIII-XI dintr'un rezumat al unei bucăți învățate în cursul anului școlar. Elevii vor face lucrarea fără să se folosească de dicționare sau cărți.

c). La limba română în școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale:

clasele IV, V, VI, dintr'o dictare

clasele VII, VIII, IX, X, XI dintr'o expunere asupra unui subiect din lectura studiată în cursul anului școlar.

d). La Matematică dintr'o problemă și două exerciții din materia studiată în cursul anului școlar.

13. Secțiile de Invățământ raionale vor anula examenele scrise în cazul când se va constata că subiectele au fost transmise unuia sau mai multor elevi înainte de ora indicată pentru începerea examenului. Vor stabili subiectele pentru noul examen scris. Vor cerceta cine este vinovat de divulgarea secretului și vor raporta M.I.P.

14. Examenele orale la obiectele pentru care a existat Programă în cursul anului 1952/1953, se țin după biletele întocmite de Ministerul Invățământului Public.

Școala va aduce la cunoștința elevilor conținutul biletelor imediat ce le va primi. Pentru examen profesorii vor copia textul biletelor trimise de Ministerul Invățământului Public pe bucăți de hârtie.

La limba română, limba maternă, limba rusă, matematică și fizică, pe lângă biletele trimise de Ministerul Invățământului Public profesorii vor întocmi biletele anexă.

In biletele anexă, care se întocmesc de fiecare învățător sau profesor examinator pentru clasa și materia ce a predat, se vor trece textele, problemele, exercițiile, frazele etc., cerute prin biletele de bază.

Biletele anexă vor fi prezentate directorului școlii cu 5 zile înainte de examen, iar acesta le va preda profesorului și asistentului cu o oră înainte de examen.

Acolo unde există clase paralele se întocmesc bilete-anexă pentru fiecare clasă.

Conținutul biletelor anexă nu trebue comunicat elevilor. Directorul școlii, învățătorii și profesorii răspund de păstrarea secretului biletelor anexă.

Ministerul Invățământului Public trimite bilete de bază pentru limba maternă numai pentru clasele IV—VII ale școlilor cu limba de predare maghiară, germană, rusă, ucraineană, sârbă, bulgară. Pentru celelalte limbi și clase biletele vor fi alcătuite de către profesori. La fel se va proceda cu biletele de limba română clasele VIII—XI în școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale.

15. La examenele de absolvire a clasei a IV-a și la examenele de promovare, elevii sunt examinați de învățătorii clasei sau de profesorul de specialitate, în prezența unui asistent numit de director, dintre învățătorii școlii sau dintre profesorii școlii de aceeași specialitate sau de specialitate înrudită.

La școlile elementare cu un singur post, Secția de Invățământ raională va delega un asistent dela școala cea mai apropiată.

Profesorii bolnavi sau absenți din localitate pot fi înlocuiți de director cu profesori de aceeași specialitate sau de specialitate înrudită.

Notarea cunoștințelor elevilor la examenul de promovare se face de profesorul obiectului respectiv împreună cu asistentul.

Nota finală, la obiectele la care se dau examene de sfârșit de an, se va stabili de profesorul obiectului respectiv împreună cu profesorul asistent, pe baza notei obținute la examen și a notelor obținute de elevi în cursul anului.

La stabilirea notei finale, notele obținute la examen au un rol precumpănitor.

In caz de divergență, nota finală va fi stabilită de către director.

16. Pentru examenul de absolvire a clasei a IV-a se formează o comisie compusă din învățătorul clasei și un asistent numit de director, iar la școlile cu unul sau două posturi asistentul este numit de șeful Secției de Invățământ raionale.

17. La examenele de absolvire pentru clasa a VII-a, elevii sunt examinați de o comisie propusă de directorul școlii și aprobată de Secția de Invățământ raională sau orășenească cu cel puțin zece zile înainte de examen. Comisia este formată din directorul școlii (sau directorul adjunct) ca președinte, profesorul care a predat obiectul respectiv și un asistent propus de directorul școlii.

Notă. — In cazul când directorul sau directorul adjunct sunt ocupați cu examenele de absolvire a clasei a XI-a, directorul școlii va propune ca președinte al comisiei de examinare la clasa a VII-a pe unul din profesorii școlii.

18. Examenele de absolvire la clasa XI-a se țin în fața unei comisii de examinare propusă de directorul școlii și aprobată de Secția de Invățământ regională cu cel puțin 10 zile înainte de examen. Comisia este formată din: directorul școlii, (sau delegatul său, la școlile cu clase paralele) ca președinte, profesorul obiectului respectiv, 2 membri ai comisiei dintre profesorii claselor superioare la același obiect (sau la un obiect înrudit) și reprezentantul Secției de Invățământ regionale și, acolo unde este posibil, un profesor de specialitate din învățământul superior, invitat să asiste la examen. La examenul de istorie participă și profesorul care a predat Constituția R.P.R.

19. Aprecierea și notarea cunoștințelor elevilor la examenele de absolvire se face de comisia de examinare.

La obiectele la care se dau examene, notele care se trec în certificatele de absolvire se stabilesc de comisia de examinare pe obiect, pe baza notelor obținute de elevi la examen și a notelor anuale la obiectul respectiv.

La stabilirea notei finale, notele obținute la examen au rol precumpănitor.

La clasa VII, în caz de divergență, nota care urmează să fie dată se va hotărî cu majoritatea voturilor membrilor comisiei, urmând ca opinia separată a membrilor comisiei care nu au fost de acord cu hotărîrea luată, să fie trecută — în mod obligatoriu — în procesul verbal.

In cazul când președintele comisiei nu este de acord cu părerea majorității membrilor comisiei, divergența va fi soluționată de șeful Secției de Invățământ raionale sau orășenești.

La clasa XI, în caz de divergență asupra notei, va decide majoritatea membrilor comisiei, iar părerea minorității va fi trecută obligatoriu, în procesul verbal.

In cazul când reprezentantul Secției de Invățământ sau președintele comisiei nu sunt de acord cu părerea majorității membrilor comisiei, divergența va fi soluționată de șeful Secției de Invățământ regionale, pe baza materialului prezentat de comisia de examinare.

20. Stabilirea situației de promovat sau absolvent se face de către consiliile pedagogice. Sunt declarați promovați sau absolvenți elevii care au la fiecare obiect prevăzut în planul de învățământ nota finală cel puțin „3", excepție putând face desenul, desenul liniar, muzica și educația fizică.

Absolvenții primesc certificate de absolvire.

21. In certificatele de absolvire se vor trece și notele anuale și la materiile la care nu se dau examene.

22. Elevii claselor IV—XI, care au obținut nota „5" la toate obiectele principale din planul de învățământ și au o purtare foarte bună (5) în urma hotăririi consiliului pedagogic al școlii, primesc diplome de merit.

23. Elevii din clasele IV, V, VI, VIII, IX și X cărora sănătatea nu le permite să se prezinte la examen, pot cu avizul medicului școlii și al instituției medicale respective, să fie promovați în clasa următoare printr'un ordin al directorului școlii și hotărîrea consiliului pedagogic al școlii, fără să se prezinte la examen, dacă în toate pătrarele anului școlar au obținut cel puțin nota „3" la toate obiectele din planul de învățământ, excepție putând face desenul, desenul liniar, muzica și educația fizică.

Elevii clasei a VII-a pot fi scutiți — în cazuri cu totul excepționale — din cauza sănătății, să se prezinte la examenele de absolvire. Pentru aceștia scutirile se dau de către Secțiile de Invățământ regionale pe baza certificatului eliberat de spitalul respectiv, de către medicul școlii și a avizului consiliului pedagogic, dacă elevul a obținut în toate pătrarele cel puțin nota „3" la toate obiectele din planul de învățământ, afară de cele specificate în alineatul precedent. In acest caz, certificatul de absolvire a școlii de 7 ani se va elibera pe baza notelor obținute de elev.

Deasemenea, elevii din clasa XI-a, care nu se pot prezenta la toate examenele sau la o parte din ele, din cauză de boală gravă, care necesită un tratament mai îndelungat, pot fi în cazuri excepționale, scutiți de a da examen. Scutirea va fi dată de către Ministerul Invățământului Public, la propunerea Secției de Invățământ regionale. Pentru aceasta este necesar certificatul instituției medicale respective, iar elevul să aibă în toate pătrarele anului școlar, cel puțin nota „3" la toate obiectele prevăzute în planul de învățământ. In acest caz certificatul de absolvire se va elibera pe baza notelor anuale ale elevului.

24. Elevii care n'au putut să se prezinte la examene în luna Iunie, din motive de boală și n'au fost scutiți de a da examen, vor da examenele în luna August. Elevii care s'au îmbolnăvit în perioada examenelor din Iunie sau August și care s'au însănătoșit înainte de terminarea sesiunii de examen pot, cu aprobarea directorului școlii, să dea în cursul aceleeași perioade de examinare, examenele la care au lipsit și examenele pe care le mai au de dat.

25. Toate lucrările scrise ale elevilor, făcute la examen, precum și biletele care au servit pentru examenele orale, vor fi păstrate în școală.

Profesorul care a ținut examenul de promovare va completa cu grijă procesul verbal al examenului cu notele fiecărui elev și-l va preda în ziua terminării examenelor la obiectul său, directorului (directorului adjunct).

Președinții comisiilor de examinare la examenele de absolvire a claselor VII sau XI vor completa procesele verbale ale examenelor cu notele fiecărui elev. Procesele verbale semnate de comisii vor fi predate directorului școlii.

Toate procesele verbale ale examenelor precum și tabelele cu notele finale ale elevilor vor fi păstrate în școală.

26. Directorul școlii va invita să asiste la examene reprezentanți ai organizației de partid.

Deasemenea, pot asista la examen delegați ai Sfaturilor Populare, ai U.T.M.-ului, ai organizațiilor obștești și ai comitetelor de părinți.

Directorul va organiza prezența acestora în așa fel, încât examenele să nu fie turburate.

Nimeni nu poate asista la examen fără aprobarea directorului.

27. Consiliile pedagogice vor definitiva situația școlară a elevilor imediat după terminarea examenelor, astfel încât festivitatea de încheiere a anului școlar să se facă pentru școlile elementare la 21 Iunie, pentru școlile de 7 ani la 28 Iunie, iar pentru școlile medii de 10 ani la 1 Iulie 1953 (5 Iulie pentru școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale).

28. Rezultatele examenelor vor fi comunicate de direcțiile școlilor, Secțiilor de Invățământ raionale în termen de 3 zile după terminarea examenelor. Secția de Invățământ raională va prezenta datele respective Secției de Invățământ regionale în termen de 7 zile dela terminarea examenelor.

Secția de Invățământ regională va prezenta Ministerului Invățământului Public datele privitoare la rezultatul examenelor în termen de 12 zile dela terminarea examenelor.

29. Deasemenea, școala va face cunoscut părinților rezultatele examenelor în ședințe organizate pe clase și pe școală.

Se interzice categoric directorilor de școli să dea informații cu privire la rezultatele examenelor, care încă nu au fost stabilite oficial.

30. Prezentele instrucțiuni se aplică și la școlile medii serale.

31. Examenele fără frecvență încep la 16 Mai a.c. și se țin potrivit îndrumărilor date cu ordinul circular nr. 2057/1953. Elevii claselor a VII-a și a XI-a vor da examene de absolvire odată cu elevii școlilor de zi în aceleași condițiuni.

32. Secțiile de Invățământ și direcțiile școlilor nu pot aproba derogări dela prezentele instrucțiuni.

Să dezvoltăm dragostea tinerilor pentru munca de profesor

Ne aflăm în faza de încheiere a unui an de muncă. Mii de elevi din școala noastră se vor afla în curând la capătul unui drum lung, vor termina o etapă importantă a învățământului — școala medie. Mulți dintre ei — absolvenți ai școlilor pedagogice, ai școlilor medii tehnice — vor intra în producție, vor împrospăta cadrele de tehnicieni care lucrează în domeniul industriei și al agriculturii, cadrele de învățători ai școlii noastre noi. Alții vor păși pe o treaptă mai înaltă a învățământului, în învățământul superior.

Țara noastră are nevoie de cât mai multe cadre cu o pregătire științifică superioară. Studenții de astăzi vor fi inginerii și agronomii, profesorii și cercetătorii de mâine. Lor le vor fi încredințate în viitor sectoare dintre cele mai importante de activitate. Trebue să tindem, deci, ca în anul acesta contingentul de absolvenți care se îndreaptă spre facultăți să fie superior anilor precedenți, nu numai din punct de vedere numeric, ci și din punct de vedere calitativ. Profesorii, directorii de școli, diriginții, au datoria de a selecționa din masa de elevi pe cei mai buni, pe cei mai devotați și mai hotărîți de a-și închina cu temeinicie știința și de a-i îndruma către școlile superioare. Aceasta este o îndatorire de seamă a fiecărei școli, a fiecărui profesor în parte.

In discuțiile pe care le au cu elevii în legătură cu alegerea profesiunii, directorii de școli, diriginții, profesorii trebue să acorde o atenție deosebită îndrumării acestora spre facultățile și institutele de învățământ care pregătesc cadre didactice. Pentru ridicarea continuă a nivelului cultural al oamenilor muncii, pentru făurirea viitoarelor generații de constructori ai socialismului, patria noastră are nevoie de tot mai mulți profesori cu o înaltă calificare care să înarmeze pe elevi cu bazele științelor. Fără o armată de cadre didactice capabile și devotate poporului muncitor, cauzei clasei muncitoare, sarcinile pline de răspundere care revin învățământului în lupta pentru construirea socialismului nu pot fi îndeplinite. Tocmai deaceea, avem datoria patriotică de a trezi la tinerii absolvenți dragostea pentru munca de profesori, dorința de a contribui la îndeplinirea sarcinilor măreț care stau în fața școlii. Să arătăm elevilor — și nu numai prin vorbe ci mai ales prin faptele noastre, prin exemplul muncii și vieții noastre — frumusețile muncii de profesor, sarcina nobilă și plină de răspundere pe care partidul și statul nostru o încredințează profesorului, înalta prețuire pe care o acordă slujitorilor școlii.

Vorbind despre misiunea învățătorilor și a profesorilor, tovarășul Gh Gheorghiu-Dej a arătat că aceasta este cu adevărat o misiune frumoasă și înaltă, care cinstește și înobilează pe acela căruia îi este încredințată. „Este o mare satisfacție morală și o mare fericire — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — să dai societății, țării tale, elemente valoroase, culte, luminate, capabile de fapte de ispravă".

Trebue să li se vorbească elevilor despre grija părintească pe care partidul și statul nostru o acordă școlii, asigurând profesorilor condiții materiale din ce în ce mai bune. Este necesar să arătăm tinerilor absolvenți ai școlilor medii că viața luminoasă și prețuirea de care se bucură astăzi cadrele didactice în țara noastră se deosebesc ca ziua de noapte de viața de mizerie care le era hărăzită, în vremea burgheziei și a moșierimii, slujitorilor școlii. Astăzi, profesorul nu mai este redus la rolul de slugă a capitaliștilor. El nu mai trăește sub apăsarea cruntă a grijii zilei de mâine, sub veșnica amenințare a pierderii postului sau a reținerii salariului, cum se întâmpla sub regimul burghezo-moșieresc.

Vorbind cu elevii despre alegerea profesiei lor, trebue să le arătăm cât de important este ca școala noastră să aibă un număr cât mai mare de profesori care să cunoască temeinic și să predea tineretului limba poporului, profesori care să cunoască și să predea istoria și geografia patriei, fizica și biologia, matematica și pedagogia.

Invățământul nostru acordă o deosebită atenție studierii limbii ruse, a cărei cunoaștere ne dă posibilitatea de a citi în original operele nemuritoare ale lui Lenin și Stalin, operele lui Pușchin, Tolstoi, Gorchi, operele marilor savanți și scriitori sovietici. Trebue să arătăm tinerilor absolvenți ce perspective mari li se deschid acelora care vor studia limba rusă, bogatele comori ale culturii sovietice. Condițiile bune de învățătură pe care le oferă Institutul de limbă și literatură rusă „Maxim Gorchi" din București, constituie o temeinică garanție că acei absolvenți cari vor păși pragul institutului au toate posibilitățile de a deveni cu adevărat profesori valoroși Trebue să le arătăm deasemenea cât de mare este rolul profesorilor din școlile de 7 ani, care trebue să aducă o contribuție dintre cele mai importante la opera de culturalizare a poporului nostru muncitor.

In aceste zile de încheiere a anului școlar, facultățile de filologie, facultățile de istorie, de geologie și geografie, de matematică și fizică ale universităților din țara noastră, Institutul „Maxim Gorchi" ca și institutele pedagogice de doi ani au porțile larg deschise pentru elevii care vor să se consacre frumoasei și nobilei cariere de profesor. Deaceea, acolo unde este posibil, diriginții vor trebui să organizeze vizite la aceste instituții de învățământ superior, vor trebui să organizeze întâlniri între viitorii absolvenți și studenți fruntași ai facultăților respective.

Să ducem o stăruitoare acțiune de lămurire a tinerilor absolvenți asupra necesității de a se îndrepta cu dragoste și convingere către frumoasa și nobila carieră de profesor. Să facem ca spre institutele și facultățile care pregătesc profesori să pornească un număr cât mai mare de absolvenți din rândurile tinerilor pe care noi i-am instruit și educat, să facem din ei slujitori devotați cauzei poporului muncitor, militanți activi și neobosiți pe tărâmul culturii, luptători pentru înflorirea învățământului nostru.

Pe lotul școlii noastre

Incă de anul trecut, la școala de 7 ani din satul Teiu-Deal, raionul Topoloveni, s'a creat un lot experimental. Cultivarea de către elevi a plantelor, experiențele care se organizează pe lotul școlar, observarea de către elevi a desfășurării acestor experiențe, constitue un minunat prilej de legare a cunoștințelor teoretice de practică, de viață. Incă dela început, lotul experimental al școlii de 7 ani din Teiu-Deal a fost împărțit în parcele. Pe una dintre ele, elevii care au urmat anul trecut clasa VII-a au plantat 50 de pomi. Parcela lor poartă numele de „promoția anului 1952". Mulți dintre elevi au plecat la alte școli, dar în vacanța de primăvară a acestui an ei nu au uitat să treacă prin grădina fostei lor școli, pentru a vedea cum cresc și cum se desvoltă pomii pe care i-au sădit.

O parcelă a lotului școlar a fost dată în grija organizației de pionieri. Ei au transformat-o într'o pepinieră cu 300 pueți și i-au dat numele de „pepiniera pionierilor". O îngrijesc cu multă dragoste și așteaptă cu nerăbdare ziua, când, fiecare din ei, cu bricegul în mână, va altoi câțiva pueți.

Alături de parcelele cu pomi, pe o suprafață de 1 ha., se întinde grădina de zarzavat.

Incepând încă din luna Februarie grupele de pionieri au lucrat în cadrul cercului de „mâini îndemânatice" la amenajarea unei răsadnițe în suprafață de 6 m.p. S'au semănat roșii, ardei, varză, vinete, care sunt rând pe rând răsădite în grădina școlii.

Oamenii muncii din sat ajută școala în munca de cultivare a lotului. S.M.T.-ul, care se găsește în imediata apropiere a școlii, a arat în primăvara aceasta cu tractoarele întreg lotul școlar. După ce bulgării de pământ umezi au fost sfărâmați, a început munca elevilor. Pe o parcelă elevii au semănat țelină și păstârnac, pe altele salată, spanac, ridichi de lună, morcovi, pătrunjel etc. Pe o suprafață destul de mare ei au semănat 30 de kg. de arpagic. La o margine a parcelei s'au făcut, pe o suprafață mică, câteva straturi (răzoare) la fel cu acelea pe care le fac țăranii muncitori în grădinile lor, pe care s'a răsădit apoi arpagic. Pe restul terenului, bine nivelat, s'a răsădit deasemenea arpagic. După câteva săptămâni numai, elevii au putut observa că ceapa crește mult mai frumos pe terenul nivelat. Profesorul de științe naturale le-a explicat că, în straturi, apa din pământ se evaporă mai repede, în timp ce atunci când pământul este nivelat, apa se evaporă mai greu și deci plantele se pot desvolta mai bine.

Pe o altă parcelă experimentală s'au pus mai multe rânduri de cartofi. Pe un rând s'au pus cartofi fără muguri, pe altul cartofi tăiați în două și în patru, pe al treilea cartofi mărunți, mai mulți într'un cuib, iar pe ultimul rând s'au pus cartofi de mărimea unui ou de găină. In anul trecut, pe lotul școlii s'a obținut, datorită introducerii sistemului de irigare, o recoltă de varză cum nu s'a văzut în satele din împrejurimi. Anul acesta, pe lotul școlii elevii au răsădit peste 1500 de fire de varză produse în răsadnița pe care ei singuri au amenajat-o. Deasemenea, ei vor răsădi roșii, ardei și vinete.

Pentruca munca să se desfășoare în mod organizat iar elevii să urmărească evoluția unei culturi, începând cu prima zi și până la strângerea recoltei, ei au fost împărțiți în echipe de câte 15. Fiecare echipă, sub îndrumarea, fie a profesorului de naturale fie a unui învățător, se îngrijește de una din parcele. Ingrijind de aceste culturi, elevii fac zilnic observații și-și complectează treptat cunoștințele. Intre echipe s'a pornit o adevărată întrecere. Ele se îngrijesc ca parcelele lor să fie stropite la timp, să fie plivite și fiecare succes pe care-l obțin în muncă le umple inimile de bucurie.

Invățătorii și profesorii dela școala de 7 ani din Teiu-Deal nu au așteptat însă să vină primăvara pentru a arăta elevilor cum cresc plantele, cum se hrănesc, cum se desvoltă etc. Ei au amenajat cu mult înainte un colț viu. Incă în luna Februarie elevii au pus în cutii cu pământ tot soiul de semințe și au urmărit încolțirea și evoluția plantelor.

Acțiunea noastră este la început. Dar vom depune toate eforturile pentru a ne îmbunătăți mereu metodele de muncă. Vom studia mai amănunțit experiența profesorilor sovietici în ceeace privește organizarea lucrărilor practice la științe naturale, vom studia deasemenea, materialele sovietice cu caracter agrotehnic pentru a aplica pe lotul școlar metode avansate, astfel încât să contribuim nu numai la consolidarea cunoștințelor și deprinderilor elevilor ci și la răspândirea mai largă a metodelor agrotehnice avansate în mijlocul țărănimii muncitoare din sat.

Ne bucurăm mult când munca noastră dă roade. Intr'una din zile, vizitând lotul școlii noastre, țăranul muncitor Ion Stănciulescu ne-a spus zâmbind că acum înțelege de ce fiica lui Vasilica, elevă în clasa V-a îl învață cum să-și lucreze grădina.

GH. PETRE
directorul școlii de 7 ani
din comuna Teiu-Deal

In întâmpinarea Congresului femeilor din R. P. R.

Vineri, 15 Mai a. c., orele 19,30 a avut loc în sala școlii medii de băieți nr. 5, adunarea femeilor din învățământ din Capitală în cinstea Congresului femeilor din R.P.R. Cu acest prilej, tovarășa Alexandrina Tarhon, președinta comitetului sindical al raionului N. Bălcescu, a vorbit despre „Lupta pentru pace a femeilor din R.P.R.". Au urmat discuții în cadrul cărora numeroase tovarășe și-au luat angajamente concrete. Intreaga asistență a manifestat pentru pacea și libertatea popoarelor.

A urmat apoi un program artistic dat de echipele artistice dela școala medie de fete nr. 9, școala medie de băieți nr. 5 și Clubul Sindicatului de Invățământ.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 7194

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 216 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 23 Mai 1953

In acest număr:

- Să fim la înălțimea chemării noastre (Pag. 2-a).
- Examenele din școală (pag. 2-a).
- **A. Lihblinscaia:** Unele probleme ale educației copiilor (Pag. 2-a).
- Sarcinile organelor sindicale în preajma încheierii anului școlar (Pag. 3-a).
- **Elena Berbecea:** Utemiștii și pionierii se pregătesc pentru examene (Pag. 3-a).
- Munca de alfabetizare în regiunea Hunedoara (Pag. 3-a).
- Indrumări metodice pentru desfășurarea examenelor scrise și orale (Pag. 4-a).

Pregătirea profesorului pentru examene

Învățătorii, profesorii și elevii din școlile noastre se află într'o etapă deosebit de importantă a muncii lor. In toate școlile se desfășoară acum recapitularea materiei. Cadrele didactice muncesc cu însuflețire pentru a ajuta pe elevi să fixeze, să adâncească, să îngrădească și să sistematizeze materialul însușit în timpul anului școlar.

Scopul acestei munci — **pe care zecile de mii de învățători și profesori de pe întreg cuprinsul patriei noastre o duc cu un deosebit elan,** — este o cât mai bună pregătire a elevilor pentru examene. Datorită studierii și aplicării din ce în ce mai intense a experienței școlii sovietice, multe cadre didactice au dichidat practica greșită de a pregăti examenele în „asalt", în ultima perioadă a anului școlar.

Urmând exemplul cadrelor didactice din școlile sovietice, numeroase cadre didactice, cum sunt, de exemplu, cele dela școala medie de fete din Râmnicu-Vâlcea, dela școala medie de fete din Botoșani, dela școlile medii din Sibiu și dela alte școli ale țării noastre l'au preocupat de o temeinică pregătire a elevilor, chiar dela începutul anului școlar.

Majoritatea cadrelor didactice au obținut în acest an școlar rezultate însemnate în lupta pentru asigurarea unui înalt nivel la învățătură al elevilor. A crescut simțul de răspundere al învățătorilor și profesorilor pentru marea lor misiune, a crescut preocuparea lor pentru a-și ridica măestria pedagogică, a devenit și mai viu interesul pedagogilor comuniști și al celor fără de partid pentru studierea marxism-leninismului, pentru a-și însuși esența științei marxist-leniniste. Toate acestea au determinat ridicarea nivelului muncii în școala noastră nouă în acest an școlar. Elevii au primit cunoștințe mai multe și mai adânci. Ei au fost ajutați de învățătorii și profesorii lor să se pregătească temeinic pentru ca la examene să se poată face o justă verificare atât a activității lor cât și a pedagogilor.

In această perioadă însă, când întreaga materie a fost parcursă, sau când paralel cu însușirea materiei de învățământ curente se repetă și se sintetizează și materia veche, grija cadrelor didactice pentru pregătirea elevilor în vederea examenelor se intensifică în mod deosebit. In această perioadă se ridică probleme noi, legate de fixarea și sistematizarea cunoștințelor, de descoperirea tuturor golurilor în cunoștințe și de completarea lor. Învățătorul sau profesorul este factorul care răspunde în primul rând de nivelul de cunoștințe și deprinderi al elevilor. Deaceea, în munca sa de pregătire pentru examene se pun probleme deosebit de serioase atât din punct de vedere metodic cât și organizatoric.

Pentru a da elevilor posibilitatea **să se prezinte** la examene cu o reprezentare cât mai unitară a materiei însușite la obiectul respectiv, cunoștințe și deprinderi cât mai trainice, numeroși învățători și profesori și-au planificat just recapitularea, ajutând pe elevii lor să înțeleagă mai adânc și să-și completeze cunoștințele însușite în cursul anului. Evidând repetarea mecanică a materiei, în aceeași ordine în care a fost parcursă, acești învățători și profesori își pregătesc în așa fel fiecare lecție de recapitulare încât aceasta să contribue efectiv la lărgirea orizontului științific al elevilor, să le desvolte interesul de a studia mai departe anumite probleme principale din materia parcursă.

In acelaș timp însă, mai **sunt încă unele** cadre didactice care nu-și pregătesc cu temeinicie lecțiile de recapitulare, nu-și întocmesc planuri sistematice, nu-și pregătesc materialul didactic și nu reflectă asupra întrebărilor și procedeelor cu ajutorul cărora să realizeze o sinteză largă și precisă a materiei studiate. Așa lucrează, de exemplu, tov. Borcea, profesoară de istorie la centrul școlar 2, 10, 13, din București, care nu și-a întocmit o planificare științifică a recapitulării, nu-și sistematizează cu grijă materialul fiecărei lecții de recapitulare. Din această cauză, lecțiile pe care le desfășoară nu sunt concludente, nu ajută elevii să-și fixeze în mod just problemele esențiale ale capitolelor parcurse. Unele cadre didactice, care n'au reușit să termine materia la vreme și care și-au planificat recapitularea paralel cu parcurgerea materiei curente, subapreciază importanța recapitulării, trecând superficial peste această parte a planului, îndreptându-și toată atenția asupra predării noilor cunoștințe, așa cum procedează, de pildă, la clasa X-a A tov. Brăescu, profesoara de limba română la școala medie de fete nr. 12 din București.

Ținând seama de faptul **că până la examene** a mai rămas doar un timp scurt, direcțiile colilor au datoria să ia astfel de măsuri care să ajute cadrele didactice să asigure încheierea grabnică a lipsurilor, folosirea cât mai rațională a tuturor posibilităților existente în școală în vederea unei bune pregătiri a elevilor. Aceste măsuri trebue luate pe baza situației concrete a desfășurării muncii în fiecare școală în parte.

Pentru scoaterea la iveală a lipsurilor existente în procesul pregătirii elevilor în vederea examenelor și pentru rezolvarea concretă și operativă a acestor lipsuri, are o mare însemnătate controlul pedagogic al directorului. Asistând la lecții și la consultații, urmărind cum se desfășoară munca cu elevii rămași în urmă, el poate alege, poate scoate la iveală metodele bune folosite de cadrele didactice, metode care trebue generalizate astfel încât să devină grabnic un bun al fiecărui învățător și profesor. In acelaș timp controlul pedagogic îi îngăduie directorului să stabilească lipsurile și să determine cauzele lor. In unele locuri, cauzele lipsurilor se datoresc insuficientei pregătiri a profesorului pentru lecția recapitulativă, pentru consultație etc., în altele, faptului că recapitularea are un caracter abstract, rupt de viață, că nu se folosesc suficient lucrările practice și excursiile. Cauze ale slabei desfășurări a recapitulării pot fi, deasemenea, insuficientul ajutor acordat elevilor rămași în urmă sau, dimpotrivă, supraîncărcarea lor cu atâtea teme și exerciții, încât le este imposibil să poată învăța temeinic. De astfel de lipsuri concrete, de situația specifică a fiecărei școli, a fiecărei clase trebue să se țină seama în vederea îmbunătățirii muncii de pregătire a elevilor pentru examene chiar în procesul desfășurării acestei munci.

Este necesar ca, în ședințele consiliului pedagogic, unde directorul trebue să pună în discuție observațiile sale cu privire la mersul recapitulării, să se stabilească sarcinile concrete care revin fiecăruj membru al colectivului școlii. Astfel, unul dintre profesorii care desfășoară cel mai bine lecțiile de recapitulare și consultațiile poate ajuta în această privință pe profesorii de aceeaș specialitate sau de specialități înrudite care obțin încă rezultate slabe în muncă. Aceeaș formă de ajutorare se poate organiza și în ceeace privește munca cu elevii rămași în urmă, desfășurarea lucrărilor practice și a excursiilor etc.

Acum, când ne mai despărte de examene un timp atât de scurt, învățătorii și profesorii, directorii de școli, nu trebue să-și împrăștie atenția asupra multor probleme mărunte, ci să și-o concentreze numai asupra câtorva chestiuni esențiale pentru asigurarea succesului la examene — de exemplu, asupra ajutorării elevilor slabi la învățătura, asupra organizării lecțiilor de recapitulare și a consultațiilor, asupra pregătirii proprii în vederea justei organizări a examenelor.

Pentru a realiza o justă organizare a lecțiilor de recapitulare și a consultațiilor, pentru a evita supraîncărcarea elevilor, profesorii trebue să țină acum, în perioada premergătoare examenelor, o legătură și mai strânsă cu profesorii diriginți, cu părinții elevilor și cu organizațiile de tineret. Trebue date consultații numai acelor elevi care au lacune în cunoștințele lor, care au diferite nelămuriri. Pentru a-și atinge scopul, consultațiile nu trebue să se transforme în lecții de recapitulare. Pe baza cunoașterii situației concrete la învățătură a elevilor, profesorul trebue să știe de cât ajutor are nevoie fiecare, cine se poate pregăti într'o anumită problemă numai prin studiu individual și cine are nevoie de consultație. Alcătuindu-și un tabel rezumativ, care să reflecte cunoștințele fiecărui elev, profesorul își poate da seama nu numai în ce fel trebue să îndrumeze studiul individual al elevilor, ci și cum să-și organizeze fiecare oră de consultație, ce explicații și ce teme practice trebue să dea fiecărui elev în parte.

Cadrele didactice trebue să se pregătească cu seriozitate în vederea organizării și desfășurării examenelor. Ministerul Invățământului Public trimite tuturor școlilor bilete de bază pentru examene. Pe baza subiectelor cuprinse în aceste bilete, cadrele didactice trebue să întocmească cu grijă biletele anexe, astfel încât prin conținutul lor, aceste bilete să dea școlii posibilitatea de a verifica în ce măsură înțeleg și pot aplica elevii diferitele reguli, formule etc. învățate în timpul anului.

O deosebită importanță pedagogică o are pregătirea metodică a învățătorului și a profesorului pentru examene. Experiența anului trecut a arătat că mulți dintre învățătorii și profesorii noștri și-au însușit metodica examinării, organizându-și mai bine munca în timpul desfășurării examenelor. Totuși, mai sunt destui învățători și profesori care intră nepregătiți în examene. Aceștia nu au o atitudine pedagogică față de elevi, față de răspunsurile lor. Ei nu manifestă suficientă răbdare, suficient tact pedagogic, intervin mereu în răspunsurile elevilor și apreciază aceste răspunsuri cu superficialitate. Unele cadre didactice uită chiar că sunt în examene și pun elevilor întrebări auxiliare care sugerează răspunsul, ceeace este cu totul nepermis. Invățătorul sau profesorul, comisia examinatoare, trebue să asculte cu răbdare răspunsul elevului și numai după ce acesta a terminat în întregime expunerea problemei din biletul pe care l-a tras, îi pot pune întrebări suplimentare, formulate cu precizie, întrebări menite să verifice mai bine în ce măsură stăpânește elevul materia parcursă. Invățătorii și profesorii care examinează sunt răspunzători de justețea aprecierii cunoștințelor elevilor. Nota pusă trebue să oglindească cu precizie volumul și calitatea cunoștințelor elevilor. Deaceea pedagogii trebue să îmbine atitudinea atentă și plină de grijă cu o exigență ridicată față de fiecare elev examinat.

Pentru ca examenele să se desfășoare cât mai just, pentru ca ele să constitue într'adevăr un bilanț real al muncii elevilor și a pedagogilor, este necesar ca învățătorii și profesorii să se pregătească cu toată seriozitatea, să stabilească din vreme metodele pe care le vor folosi în examinarea elevilor. In cadrul consiliilor pedagogice și al colțurilor pedagogice din școli, în cadrul cabinetelor pedagogice, trebue să se desbată, în această perioadă, problema cerințelor obligatorii pe care trebue să le aibă școala față de elevi atunci când ia în discuție promovarea lor.

Deasemenea, de pe acum, învățătorii și profesorii, diriginții, directorii trebue să asigure măsurile pentru realizarea unor condiții juste de desfășurare a examenelor, astfel încât acestea să decurgă în mod organizat și într'o atmosferă de muncă intensă, liniștită și răbdătoare.

Examenele constitue o verificare de stat a rezultatelor activității școlii și cadrelor didactice. Ele trebue să arate care este calitatea cunoștințelor și deprinderilor căpătate de elevi, cât de temeinic și-au însușit elevii materia de învățământ, care sunt roadele muncii pedagogilor, roadele muncii fiecărei școli în decursul acestui an școlar.

Pentru asigurarea unei bune pregătiri a cadrelor didactice pentru examene, secțiile regionale și raionale de învățământ trebue să desfășoare o vie activitate, asigurând o justă îndrumare și un control eficient și operativ.

Organizațiile de partid din școli au datoria să-și intensifice activitatea în această perioadă, să se preocupe îndeaproape de calitatea muncii pedagogice, de întărirea vigilenței și combativității împotriva lipsurilor, de o cât mai largă desfășurare a criticii și autocriticii.

Incheierea cu succes a anului școlar este o datorie de onoare a învățătorimii noastre. Să răspundem cu toată hotărirea chemării pe care ne-o adresează partidul și poporul nostru muncitor, să ne înzecim eforturile pentru ca bilanțul examenelor din acest an să constitue un nou succes în lupta noastră pentru a da patriei cadre noi, constructori **pricepuți ai socialismului.**

Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective

Joi după amiază s'au deschis în Capitală lucrările primului Congres al fruntașilor din gospodăriile agricole colective din țara noastră, eveniment de o deosebită însemnătate în viața țării, în opera de construire a socialismului.

Sala din B-dul General Magheru, unde se desfășoară lucrările Congresului, este impodobită ca pentru o zi de adevărată sărbătoare. Pe fațada clădirii, steaguri roșii și tricolore încadrează un mare panou care înfățișează imagini ale belșugului obținut de țăranii muncitori care au pornit pe drumul luminat de partid, drumul agriculturii socialiste.

Ca delegați la Congres **s'au întrunit** colectiviști fruntași, pionieri ai agriculturii înaintate, socialiste, unii dintre cei mai buni președinți de gospodării agricole colective, brigadieri, șefi de echipă, îngrijitori de vite, mulgători, crescători. Participă deasemeni ca invitați mecanizatori din S.M.T.-uri, oameni de știință, ingineri și tehnicieni din agricultură.

In sală se îmbină armonios culorile costumelor populare ale delegaților din diferitele regiuni ale țării, — români, maghiari, germani, sârbi, etc.

E ora 16,30. Salutați de aplauzele puternice și prelungite ale celor prezenți, intră în sala Congresului conducătorii Partidului și Guvernului, în frunte cu tovarășul Gh Gheorghiu-Dej. Sala întreagă, în picioare, scandează cu înflăcărare numele secretarului general al C. C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri.

La **ședința de deschidere au asistat** tovarășii: Gh Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Al. Moghioroș, Gh. Apostol, C. Pârvulescu, Gh. Vidrașcu, acad. Mihail Sadoveanu, acad. Traian Săvulescu, membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului.

Lucrările Congresului fruntașilor din gospodăriile agricole colective au fost deschise în numele Consiliului de Miniștri al R.P.R. și al Comitetului Central al P.M.R., de tov. **Gh. Vidrașcu,** vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Vorbitorul a propus să se păstreze un moment de reculegere în memoria lui Iosif Vissarionovici Stalin, marele învățător al celor ce muncesc.

Salutând pe delegații și invitații la Congres, tov. Gh. Vidrașcu a spus:

Membrii gospodăriilor agricole colective au obținut succese însemnate în munca pentru întărirea organizatorico-economică a gospodăriilor agricole colective, pentru recolte îmbelșugate. Aceste succese se datoresc îndrumării înțelepte a partidului și sprijinului pe care țărănimea muncitoare l-a primit necontenit din partea statului democrat-popular, hărniciei și muncii pline de străduință a majorității țăranilor colectiviști, neprecupețitului ajutor pe care-l primim din partea marii noastre prietene și eliberatoare, Uniunea Sovietică.

Congresul — a arătat tov. Gh. Vidrașcu — are sarcina de a face bilanțul activității depuse pe drumul transformării socialiste a agriculturii, de a analiza experiența câștigată până în prezent, de a scoate la iveală lipsurile și a stabili măsurile care să ducă la întărirea și dezvoltarea necontenită a gospodăriilor colective.

Congresul are sarcina de a adopta un nou Statut-model al gospodăriei agricole colective, statut după care se vor călăuzi țăranii colectiviști care au pornit pe drumul belșugului, al bunei stări și al fericirii.

Urăm deplin succes lucrărilor Congresului nostru, primul Congres al fruntașilor din gospodăriile agricole colective din R.P.R.

Congresiștii au ales apoi în unanimitate prezidiul Congresului, alcătuit din tovarășii: Gh. Apostol, Gh. Vidrașcu, acad. Tr. Săvulescu, C. Prisnea, I. Vidrașcu, președinți de gospodării colective, brigadieri, colectiviști fruntași, mecanizatori din S.M.T.-uri, agronomi.

A luat apoi cuvântul **tov. C. Prisnea,** ministrul Agriculturii, care a prezentat raportul Ministerului Agriculturii asupra felului în care se îndeplinesc sarcinile trasate prin Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949 și Hotărîrile din Martie și Septembrie 1951 ale partidului și guvernului.

Au început apoi discuțiile **la raport,** în cadrul cărora au luat cuvântul: **Gheorghe Antonescu,** președintele gospodăriei colective „Filimon Sârbu" din comuna Piscu Vechi, raionul Calafat, regiunea Craiova, **Alexandru Aron,** președintele gospodăriei colective „Ogorul Roșu" din comuna Lasea, raionul Sighișoara, regiunea Stalin, **Luiza Farkaș,** brigadieră legumicolă în gospodăria agricolă colectivă din comuna Acățari, Regiunea Autonomă Maghiară și **Petre Drăgoescu,** președintele gospodăriei agricole colective „Timpuri Noi" din comuna Chelmac, regiunea Arad.

Seara, participanții la Congres au luat parte la un spectacol festiv organizat în cinstea lor în sala Teatrului Muncitoresc C.F.R. Giulești, la care și-au dat concursul Capella corală de Stat „Doina" din R.S.S. Moldovenească, aflată în țara noastră cu prilejul sărbătoririi Decadei R.S.S. Moldovenești, și Ansamblul de cântece și dansuri al Consiliului Central al Sindicatelor.

La spectacol au participat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, M. Constantinescu, Gh Apostol, Gh. Vidrașcu, C. Prisnea, I. Vidrașcu.

★

In cursul zilei de Vineri au continuat lucrările Congresului fruntașilor din gospodăriile agricole colective.

In prima parte a ședinței de dimineață, prezidată de tov **Ion Dachin,** președintele gospodăriei agricole colective „1907" din comuna Slobozia Mândra raionul Turnu Măgurele, au continuat discuțiile la Raportul prezentat de tov. C. Prisnea, ministrul Agriculturii. La discuții au luat parte tovarășii **Nicolae Gâscă,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă „7 Noembrie", din comuna Ghizdaru regiunea București, **Ana Băiculescu,** fruntașă în gospodăria agricolă colectivă „8 Martie" comuna Apele Vii, regiunea Craiova, **Gheorghe Jofa,** fruntaș în gospodăria agricolă colectivă „Secera și Ciocanul" din comuna Răcăciuni, regiunea Bacău, și alți delegați la Congres.

După pauză, în ședința prezidată de tov **Maria Zidaru,** președinta gospodăriei agricole colective din satul Păulești, regiunea Baia Mare, au mai luat cuvântul la discuții tovarășii: **Ion Gâbor,** secretar-casier al întovărășirii agricole din comuna Sântionlunca, Regiunea Autonomă Maghiară, care a vorbit în limba maghiară, **Aneta Stroe,** brigadieră zootehnică în gospodăria agricolă colectivă din comuna Pechea, regiunea Galați, **Ilie Lucescu,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Bădeuți, regiunea Suceava **Iosif Cristea,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Mădăraș, regiunea Oradea, **Margareta Mag,** brigadieră în gospodăria colectivă din satul Culciul Mare, regiunea Baia Mare, **Ion Călian,** președintele gospodăriei agricole colective din comuna Dumești, regiunea Iași **Nicolae Ivănuș,** președintele gospodăriei agricole colective din comuna Șura Mică, regiunea Stalin, **Crăiță Erusalim,** brigadier în gospodăria agricolă colectivă din comuna Bărăganul regiunea Constanța.

Tov. Gh. Vidrașcu, **vicepreședinte al** Consiliului de Miniștri, a felicitat pe fruntașii din gospodăriile agricole colective, cărora le-au fost acordate, prin decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale, „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii".

In cursul ședinței participanții la Congres au primit salutul unei delegații reprezentând colectivele de muncă dela uzina de tractoare din Orașul Stalin, uzinele „Semănătoarea" și întreprinderea „Tudor Vladimirescu" din București, precum și salutul unei delegații din partea stațiunii de mașini și tractoare Peciul Nou, regiunea Timișoara.

★

La lucrările de după amiază ale Congresului au participat tovarășii Al. Moghioroș, Gh Apostol, Gh Vidrașcu, C. Prisnea.

Ședința a fost prezidată în continuare de tov. **Maria Zidaru.** Au luat cuvântul la discuții tovarășii: **Gheorghe Bileca,** președintele gospodăriei agricole colective din comuna Palazul Mare, regiunea Constanța, **Ion Rotaru,** șef de echipă în gospodăria agricolă colectivă din comuna Furceni, regiunea Bârlad, și alți delegați la Congres.

In cursul ședinței, delegatul **Aur Baicu** luând cuvântul în numele fruntașilor din gospodăriile agricole colective decorați prin Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale, a exprimat hotărîrea acestora de a lupta pentru continua dezvoltare și întărire a sectorului socialist al agriculturii.

Trecându-se la punctul 2 din **ordinea de** zi a Congresului, tov **C. Topor,** ministru adjunct la Ministerul Agriculturii, a prezentat raportul asupra proiectului noului statut model al gospodăriei agricole colective. Au urmat discuții asupra raportului.

(Agerpres).

Prin școlile Republicii noastre Populare

★ ★ ★ ★

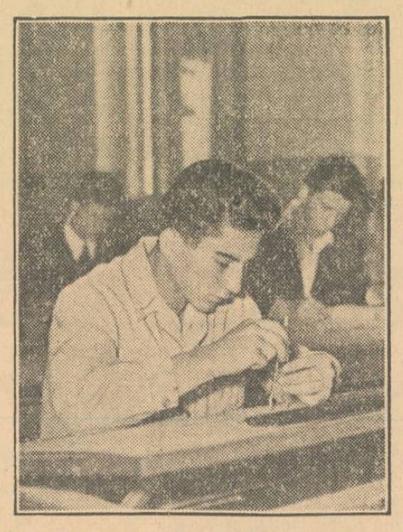

Elevii școlilor medii tehnice, viitorii tehnicieni ai industriei noastre socialiste, se pregătesc cu cea mai mare grijă pentru examene.

In clișeu: *Adrian Udrea, elev în anul IV al școlii medii tehnice de mecanică din Capitală, lucrând la proiectul de diplomă.*

Sub îndrumarea organizației de bază

Organizația de partid dela școala pedagogică de fete din Gherla, regiunea Cluj, îndrumează în permanență întreaga activitate didactică din școală.

Una dintre preocupările importante ale organizației de bază a fost încă dela începutul anului școlar ridicarea calității procesului de învățământ. In acest scop, adunarea generală a organizației de bază a analizat situația la învățătură a elevilor după încheierea pătrarelor doi și trei. S'a luat hotărîrea ca în ședințele consiliului pedagogic să se popularizeze și să se extindă metodele cele mai bune folosite de cadrele didactice în combaterea rămânerii în urmă la învățătură a elevelor. Colectivul de conducere al școlii, a organizat cu sprijinul organizației de bază o consfătuire cu părinții elevelor slabe la învățătură, pe baza analizei la învățătură pe pătrarul patru.

In perioada de recapitulare a materiei, **pentru adâncirea cunoștințelor elevelor s'au** organizat, din inițiativa organizației de partid, vizite la gospodăria de stat Gherla, precum și excursii în împrejurimi și la muzeele și grădina botanică din orașul Cluj.

O atenție deosebită s'a acordat mobilizării colectivului pedagogic din școală la munca de ridicare a nivelului ideologic.

Sub conducerea organizației de partid au loc consultații, în cadrul cărora învățătorii și profesorii care studiază în cercuri au posibilitatea să-și clarifice unele probleme. Atât organizația U.T.M. cât și cea sindicală sunt îndrumate continuu pentru a-și duce cu succes la îndeplinire sarcinile.

Prin activitatea sa **intensă și susținută,** organizația de bază acordă un **mare ajutor** colectivului pedagogic al școlii.

E. ZEHAN
corespondent

In preajma examenelor

In școlile de pe întinsul patriei noastre se desfășoară o susținută muncă în vederea pregătirilor pentru încheierea anului școlar. Școlile au luat măsuri pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, pentru consolidarea cunoștințelor predate în cursul anului.

In cadrul acestor pregătiri, la școala de 7 ani cu limba de predare germană din București s'au organizat consultații zilnice la matematică, limba română, limba rusă, istorie, etc. Prin aceste consultații și prin îndrumarea studiului individual s'a obținut o îmbunătățire simțitoare a situației la învățătură a elevilor școlii.

La eforturile ce se depun în școală în această etapă de muncă, un sprijin de mare **preț îl aduce organizația de pionieri,** care a mobilizat elevii pentru o frecvență regulată și a contribuit la întărirea disciplinei. Pionierii dau cel mai bun exemplu de atitudine conștiincioasă față de muncă.

Paralel cu munca în vederea încheierii cu succes a anului școlar se desfășoară, în cadrul activității extrașcolare, pregătirile pentru întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. La concursul artistic organizat pe raion, corul și echipa de dansuri a școlii au reușit să se situeze în primele locuri. In prezent, se pregătesc pentru concursurile pe Capitală, străduindu-se să se prezinte la finalele concursului.

In zilele din preajma examenelor, utemiștii și pionierii fruntași la învățătură dau un ajutor însemnat colegilor lor.

In clișeu: *Pioniera M. Petrescu, elevă în clasa a IV-a a școlii medii de fete nr. 4 din București, ajutând la învățătură pe una din colegele ei.*

Tot mai multe cămine sezoniere

Cu sprijinul comisiei raionale pentru căminele sezoniere, al sfaturilor populare comunale și al organizațiilor de masă, secția de învățământ a raionului Filimon Sârbu, regiunea Galați a deschis până în prezent 20 de cămine sezoniere. S'au luat din timp măsuri pentru asigurarea unor bune condiții materiale de desfășurare a muncii în aceste cămine, pentru complectarea mobilierului și a inventarului lor, pentru desvoltarea gospodăriilor anexe.

Educatoarele căminelor sezoniere aplică cu succes metodele educatoarelor sovietice și îndrumările primite la cursurile de îndrumare organizate încă în luna Februarie de secția de învățământ a regiunii. Ele lucrează cu grupe combinate de copii, respectând particularitățile de vârstă ale acestora, urmărind realizarea educației multilaterale, a educației comuniste a copiilor preșcolari.

Exemplul secției de învățământ a raionului Filimon Sârbu trebue urmat și de celelalte raioane ale regiunii Galați, care nu s'au preocupat suficient de organizarea muncii căminelor sezoniere. Mai mult decât atâta, una dintre secții — aceea a raionului Măicănești — n'a deschis până acum niciun cămin sezonier.

Trebue depuse toate eforturile pentru ca, în cursul lunii Mai, să se realizeze în toate raioanele regiunii planul de deschidere a căminelor sezoniere și să se acorde cea mai mare grijă bunei funcționări a acestora.

EUGENIA ROȘCA
Inspectoare — Galați

O lecție de recapitulare

In această perioadă importantă a anului școlar, majoritatea cadrelor didactice din școlile noastre acordă o deosebită grijă lecțiilor de recapitulare.

Iată, de exemplu, cum s'a desfășurat lecția recapitulativă cu privire la electricitate, la clasa a X-a A dela școala medie de băieți din Buzău. Tema centrală în jurul căreia au fost sistematizate cunoștințele recapitulate, s'a referit la studierea fenomenelor ce se petrec în instalațiile radio tehnice. Metodele și procedeele folosite în desfășurarea lecției de către profesorul S. Stadnicov au creiat o atitudine activă și conștientă a elevilor față de materialul repetat. In timpul lecției s'au lămurit problemele rămase neclare: elevii au explicat, pe baza lucrărilor de laborator făcute anterior, o serie de fenomene.

Concluziile juste trase de elevi au dovedit că noțiunile pe care și le-au însușit cu privire la oscilațiile electrice, la rezonanță și la aplicarea acestora în radio-tehnică sunt clare și bine sistematizate. Intelegerea justă de către elevi a fenomenelor fundamentale ale electricității a arătat, deasemenea, că ajutorul serios dat elevilor de către profesor, indicațiile acestuia cu privire la organizarea **studiului individual, au fost rodnice.**

Cunoscând lacunele din cunoștințele elevilor, profesorul a insistat asupra înțelegerii fiecărei probleme de către toți elevii și, în special, de către cei rămași în urmă. Deasemenea, el a acordat o mare însemnătate legării cunoștințelor de practică, de activitatea în producție. Expunând problemele lecției recapitulative, elevii au vorbit despre însemnătatea planului de electrificare a țării, de faptul că partidul și guvernul nostru pun electrificarea în slujba ridicării continue a nivelului material și cultural al oamenilor muncii. Cu mândrie au vorbit elevii despre construirea hidrocentralelor și a termocentralelor din țara noastră, despre dezvoltarea industriei, despre mecanizarea agriculturii, despre folosirea rațională a rezervelor de energie electrică.

Interesul arătat de elevi acestui capitol din fizică se datorește în mare parte activității practice, pe care profesorul pune un deosebit accent. Cele mai multe lecții de fizică se desfășoară în laboratorul școlii, înzestrat cu material didactic din care o mare parte este confecționat prin resurse proprii, de către **profesor și elevi.**

Faptele i-au convins

Sub permanenta îndrumare a organizației de partid, cadrele didactice dela școala elementară din comuna Prundu, regiunea București, dau o deosebită atenție muncii de lămurire a țăranilor muncitori asupra superiorității gospodăriilor agricole colective, contribuind la atragerea lor pe făgașul transformării socialiste a agriculturii.

De curând, în comuna Prundu s'a inaugurat o gospodărie agricolă colectivă. Sute de țărani muncitori din comună s'au adunat în sala frumos pavoazată a căminului cultural, pentru a asista la inaugurare. Un număr de țărani muncitori, printre care tovarășii Paraschiv Andrei, Cristovici Petre și Dragnea Pârlogeanu, care șovăiseră până atunci să se înscrie în gospodărie, și-au dat seama că singura cale de a ieși din mizerie este gospodăria agricolă colectivă și au cerut să facă și ei parte din rândurile colectiviștilor.

„Tovarăși — a spus la adunare țăranul muncitor Paraschiv Andrei — faptele, exemplul celorlalți m'au convins că singura cale care duce spre belșug și fericire este calea gospodăriei agricole colective. Pentru aceasta vreau să mă înscriu și eu".

După terminarea discuțiilor, a urmat un frumos program artistic dat de către echipa căminului cultural, echipă formată din țărani muncitori dintre care o bună parte, până mai ieri, au fost analfabeți.

Prin șezătorile și conferințele ținute la căminul cultural, printr'o permanentă muncă de lămurire dela om la om, cadrele didactice din comuna Prundu au contribuit mult la înființarea gospodăriei colective.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Examenele din școală

In școlile din Uniunea Sovietică au început examenele de promovare și absolvire și examenele pentru certificatul de maturitate.

In acest an școlar școala sovietică a obținut noi succese. Hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. au însuflețit pe pedagogii sovietici la îmbunătățirea continuă a muncii, la ridicarea calității instrucției și educației în școală. In fiecare regiune și republică, în fiecare ținut și raion există multe școli și cadre didactice care au asigurat un înalt nivel la învățătură al elevilor. Cunoștințele elevilor au devenit mai adânci și mai temeinice.

In Uniunea Sovietică a fost înfăptuit învățământul general de 7 ani, a fost considerabil lărgit învățământul mediu. Cu fiecare an ies din ce în ce mai mulți absolvenți pe porțile școlilor medii. In acest an numai în Federația Rusă termină școala medie peste 250 de mii de tineri și tinere — cu 70 de mii mai mulți decât în anul trecut.

Examenele constitue o etapă importantă și de mare răspundere în viața școlii. Ele constitue verificarea calității cunoștințelor elevilor, a rezultatelor activității pedagogului și a școlii în ansamblu. Scopul examenelor este de a determina deplinătatea și temeinicia cunoștințelor elevilor, dobândite în școală. Examenele trebue să arate gradul de pregătire al elevilor pentru a putea învăța cu succes în clasele următoare ale școlii de cultură generală sau în școlile speciale și în școlile superioare.

Sarcina constă în faptul de a desfășura examenele la un nivel înalt și în mod organizat. In zilele examenelor nu trebue să existe niciun fel de paradă și agitație. Examenele trebue să se desfășoare într'o atmosferă de muncă și liniște. Numai în aceste condițiuni cunoștințele elevilor pot fi scoase la iveală în mod deplin și multilateral.

Cadrele didactice au muncit mult și cu sârguință în decursul anului școlar, ele au acordat o mare atenție elevilor, pregătirii lor pentru etapa de încheiere a activității școlii — pentru examene. In zilele examenelor pedagogii trebue să manifeste și mai multă grijă și interes pentru elevi.

La examene nu pot avea loc acte de șicanare mărunță și de formalism.

Intrebările suplimentare puse de membrii comisiilor de examinare și de asistenți trebue să fie adânc chibzuite, formulate cu precizie și să nu iasă din cadrul limitelor materiei din programă.

Anul trecut s'au întâmplat cazuri când examenele la unele obiecte se prelungeau peste termenul stabilit. Aceasta nu trebue să se întâmple și în anul curent.

Profesorii, asistenții și comisiile de examinare trebue să manifeste o atitudine plină de răspundere față de aprecierea răspunsurilor elevilor și a lucrărilor lor scrise la examene, să asigure deplina obiectivitate în notarea cunoștințelor elevilor.

Punerea unor note mărite de către pedagog, precum și orice presiune exercitată asupra lui cu prilejul stabilirii nivelului la învățătură al elevilor trebue considerată ca o practică intolerabilă și dăunătoare. Ridicarea calității muncii instructiv-educative nu se poate obține prin metode de presiune administrativă asupra pedagogului și prin mărirea artificială a procentului nivelului la învățătură.

Pedagogul poartă răspunderea personală deplină pentru justețea aprecierii nivelului cunoștințelor elevilor. Nimănui nu-i este permis să-i ceară ca el să mărească în mod artificial notele de apreciere a cunoștințelor elevilor.

O exigență ridicată față de elevi și o apreciere justă și obiectivă a cunoștințelor lor, îmbinate cu o atitudine atentă și plină de sensibilitate față de fiecare elev examinat — iată care trebue să fie trăsătura esențială a fiecărui pedagog în timpul examenelor.

Elevii din școlile sovietice au o atitudine plină de răspundere față de examene. In perioada examenelor ei muncesc cu mare încordare și consumă mai multe forțe și energie decât în timpul cursurilor școlare obișnuite. Școala și familia trebue să-i înconjoare în acest timp pe elevi cu o deosebită atenție și grijă, să le creeze toate condițiile pentru a putea munci cu succes.

Conducătorii multor școli s'au îngrijit de organizarea și utilarea unor camere speciale, unde elevii pot să se pregătească în liniște și în mod productiv pentru examene, să folosească materialul didactic și aparatele necesare. Părinții în timpul examenelor nu trebue să încarce prea mult pe copii cu munci casnice, ei trebue să le creeze o atmosferă favorabilă pentru învățătură, să le asigure un regim just al zilei, o chibzuită alternare a muncii și odihnei școlarilor.

Organizațiile comerciale trebue să aibă grijă ca în zilele examenelor, bufetele școlare să funcționeze fără întrerupere și să aibă un asortiment variat de produse alimentare de bună calitate

O răspundere deosebită pentru buna desfășurare a examenelor o au conducătorii școlilor și organele învățământului public. Datoria lor este de a asigura controlul de zi de zi asupra mersului examenelor, de a înlătura în mod rapid și operativ lipsurile în desfășurarea lor, de a organiza studierea profundă și multilaterală a calității cunoștințelor elevilor, a golurilor și lipsurilor tipice în cunoștințele lor.

Datoria organizațiilor locale de partid sovietice, de comsomol și sindicale este de a acorda organelor învățământului public și școlilor tot felul de ajutor în desfășurarea cu succes a examenelor. In anii trecuți s'a întâmplat adeseori că în primele zile ale examenelor școlile se bucurau de o mare atenție, erau vizitate de mulți reprezentanți al diferitelor organizații, iar apoi examenele erau uitate și interesul pentru ele înceta. Este important ca școlile să simtă atenția și grija în toată perioada examenelor și nu numai în primele zile de examene.

In Uniunea Sovietică tânăra generație este înconjurată de o atenție excepțională, de grija întregului popor. Patria dă copiilor și tineretului tot ce este necesar pentru desvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale. Sute de mii de tineri și tinere în acest an vor intra în școli superioare, unde se vor pregăti spre a deveni specialiști de înaltă calificare. Absolvenții școlilor medii au posibilități de a aplica toate aptitudinile și cunoștințele lor în industrie, agricultură, în transport. Tineretul sovietic are la dispoziție totul pentru aplicarea creatoare a forțelor și cunoștințelor în diferitele sectoare ale construcției comuniste.

Desfășurarea exemplară a examenelor, încheierea organizată a anului școlar — iată sarcina de onoare a învățătorilor și profesorilor sovietici, a tuturor cadrelor învățământului public.

(Articol de fond din „Pravda" nr. 140).

Noi construcții în ținutul Habarovsc

In centrul orașului Anadâr se ridică o mare clădire. In prezent aici se execută ultimile lucrări de finisaj. Aceasta este o nouă școală medie pentru 300 de elevi.

Școala medie din Anadâr este una din cele 47 de școli care se construesc în prezent în ținut. Se construesc cinci școli în orașul Habarovsc, o școală medie pentru 960 de elevi în orașul Petropavlovsc — Camciatsc, școli medii în Comsomolsc pe Amur, Birobidjan, Nicolaevsc pe Amur, în Lonciacova, raionul Bikinsc. O nouă școală cu internat se construește pe insula Vranghel, dincolo de cercul polar.

Decada R. S. S. Moldovenești

Studenți ai Universității de Stat din Chișinău

Se schimbă aspectul satului Tîbulevca

Pe malul stâng al Nistrului se întinde larg satul Tibulevca din raionul Dubosari. Primăvara, satul este inundat de livezile înflorite. In colhozul „Cotovschi" sunt peste două sute de hectare de culturi fructifere. Pe lângă aceasta, în fiecare curte colhoznică sunt vișini, caiși, meri și peri.

In anii Puterii Sovietice au avut loc mari transformări în viața satului Tibulevca. Pe câmpiile colhozului lucrează acum zece tractoare puternice, patru combaine și multe alte mașini; patru motoare electrice pun în mișcare vânturătoarele, mașina de tocat pale și gaterul. Apa este adusă la fermele de vite cu ajutorul electricității

După războiu s'a desfășurat aici o bogată activitate constructivă. S'a ridicat simțitor nivelul cultural al satului, a crescut bunăstarea colhoznicilor. In viața lor au intrat temeinic electricitatea și radioul. Veniturile mari au permis colhoznicilor să construiască în anul 1952, 48 de case noi. Colhoznicii au în folosință personală aproape 100 de biciclete și motociclete, multe patefoane, aparate de radio și mașini de cusut.

Toți copiii colhoznicilor învață în școlile elementare și medii. In anii Puterii Sovietice, Tibulevca a dat mulți învățători, medici, sanitari, agronomi, ingineri, tehnicieni și contabili.

Colhoznicii sunt abonați și primesc până la 500 de ziare și reviste republicane, regionale și raionale. Poșta aduce zilnic în sat peste 100 de scrisori și telegrame din toate colțurile marii Uniuni Sovietice.

In ajutorul elevilor

La Palatul Pionierilor din Iaroslav, în ajutorul elevilor care se pregătesc pentru examene se țin lecții de recapitulare, se organizează discuții tematice și consultații cu privire la diferite capitole din materiile de învățământ. Se organizează deasemeni și experiențe la fizică și chimie.

Elevii din clasele a X-a ale școlilor din Iaroslav au ascultat lecțiile de recapitulare la literatură: „Chipurile lui V. I. Lenin și I. V. Stalin în literatura beletristică", „Literatura sovietică în lupta pentru pace", „Patriotismul și specificul popular în creația lui A. S. Pușchin", „Importanța mondială a literaturii clasice ruse", „Problema tipicului și a conflictului în literatură" ș.a.

In ajutorul absolvenților școlilor medii s'au ținut deasemenea lecțiile de recapitulare: „Disociația electrolitică", „Oscilațiile și undele electromagnetice", „Coroziunea metalelor". Lecțiile sunt însoțite de demonstrații și experiențe.

Pentru elevii din clasele a IV-a și a V-a se organizează discuții despre creația lui Necrasov, N. Ostrovschi și alți scriitori. Elevii din clasele a VII-a ascultă lecții și organizează discuții cu privire la diferite probleme din Constituția U.R.S.S., din istorie, geografie, biologie.

Să fim la înălțimea chemării noastre

Eforturile unite ale popoarelor Statului Sovietic multinațional sunt îndreptate spre atingerea mărețului scop al construirii comunismului în Uniunea Sovietică. Prin directivele Congresului al XIX-lea, Partidul a deschis în fața oamenilor sovietici noi orizonturi, trasând un grandios program de creștere continuă economică și culturală a Statului Sovietic. In realizarea acestui program, un rol de frunte aparține unuia dintre detașamentele înaintate de constructori ai culturii comuniste — învățătorimii sovietice. Ei îi este încredințată opera de instruire și educație, despre care tovarășul Stalin spunea că este o armă al cărei efect depinde de acela care o mânuiește. Țara Socialismului are nevoie de oameni cu o înaltă cultură. Școala sovietică este chemată să făurească tocmai asemenea oameni.

Statul Sovietic și Partidul Comunist acordă multă stimă și mult respect muncii pedagogice, deschizând în fața învățătorimii orizonturi într'adevăr nelimitate pentru aplicarea forțelor și cunoștințelor sale.

Muncind în Statul Socialist, pedagogul este profund mândru și profund satisfăcut de faptul că el slujește în adevăr poporului, măreților idei comuniste. Viața lui pulsează din plin, munca lui este necesară patriei și apreciată după merit.

Incă în primii ani ai Puterii Sovietice, Vladimir Ilici Lenin a pus în fața comuniștilor sarcina de a educa o nouă armată de învățători, care să fie strâns legată de partid, de ideile acestuia, care să fie pătrunsă de spiritul lui. Lenin spunea atunci că sutele de mii de învățători constitue un aparat chemat să activizeze, să trezească gândirea, să lupte împotriva prejudecăților care mai existau în mase. Partidul a îndeplinit porunca leninistă și a educat tocmai o asemenea armată de învățători, care acționează cu toate forțele lor în interesul poporului.

Țara dă învățătorului sovietic foarte mult, iar cui i se dă mult, aceluia i se și cere mult. Patria a încredințat învățătorului creșterea copiilor și a tineretului, pregătirea lor astfel încât să intre în viață ca oameni culți și instruiți, disciplinați, respectând legile moralei comuniste. Se înțelege că pedagogul trebue să fie un om cu o largă pregătire politică, cu o bogată cultură generală. Caracterul muncii sale, esența chemării sale constitue motoare permanente, stimulente ale creșterii ideologico-teoretice și ale perfecționării profesionale. Procedează just acele organizații de partid și sindicale din școli care au în vedere în permanență aceste particularități ale profesiunii de pedagog și pun totdeauna în centrul atenției lor problemele educației ideologice și ale calificării profesionale a membrilor colectivului.

Astfel lucrează, de pildă, organizația de partid dela școala nr. 4 din Pavlova Posada, regiunea Moscova Cursurile seminarului în care pedagogii dela școala nr. 4 au studiat materialele Congresului al XIX-lea au fost adânci și pline de conținut. Ordinea de zi a ședințelor de partid în acest colectiv se întocmește în majoritatea cazurilor astfel, încât cu prilejul desbaterii problemei să se poată urmări legătura nemijlocită a înarmării teoretice a cadrelor cu rezultatele muncii lor. De curând, organizația a desbătut pe larg, cu participarea tuturor cadrelor didactice, tema „Educația politico-ideologică la lecții". In prealabil, a fost verificat conținutul multor lecții. Au fost deasemenea pregătite date interesante, care au permis să se constate în ce măsură își însușesc pedagogii teoria marxist-leninistă și ce influență are aceasta asupra nivelului ideologic al predării.

La profesiunea de pedagog mai mult decât la oricare alta se referă cuvintele îndreptățite ale raportului C.C. la Congresul al XIX-lea al Partidului, cu privire la faptul că oamenii care rămân în urmă din punct de vedere ideologic-politic trăiesc cu formule învățate pe de rost și nu simt noul, pierd posibilitatea de a fi buni activiști sau conducători și că, mai devreme sau mai târziu, viața îi poate arunca peste bord.

Este firesc ca pedagogul care se dovedește „a nu fi la curent", în domeniul teoriei marxiste și în domeniul materiei pe care o predă, nu poate da decât foarte puțin elevilor.

Pedagogul trebue să studieze mereu, să se călească din punct de vedere ideologic, să se ridice de pe o treaptă pe alta. Dacă nu există o asemenea avansare progresivă, atunci sunt triste și rezultatele muncii instructiv-educative. Biroul Comitetului raional al P.C.U.S. din Karsunsc (regiunea Ulianovsc) a desbătut referatul directorului școlii medii din Kadâșev. Analizând cauzele lipsurilor, biroul a menționat în mod special faptul că unii membri ai colectivului au o atitudine nepăsătoare față de ridicarea nivelului lor ideologico-politic.

Organizațiile de partid, comitetele sindicale și secțiile de învățământ trebue să desfășoare o luptă activă împotriva subaprecierii muncii ideologice, așa cum a cerut Congresul al XIX-lea al Partidului.

Se apropie încheierea cursurilor în sistemul învățământului de partid. Organizațiile de partid din școli vor sintetiza experiența învățământului politic și a studiului individual al pedagogilor, arătând totodată acele lipsuri serioase de organizare, care trebue înlăturate.

Se apropie de sfârșit și anul școlar. Elevii vor da în curând examene. Cum este și firesc, rezultatele examenelor vor arăta nu numai cunoștințele elevilor, ci și măestria pedagogilor, înarmarea lor ideologică și pregătirea lor profesională. Viața marii Patrii Sovietice este clocotitoare și multilaterală. Ea pășește furtunos înainte. Pedagogul este un participant și un constructor activ al acestei vieți. El trebue să fie un om cult, creator, activ. Și dacă în colectivul vostru pedagogic există tovarăși care nu studiază, care încep să stagneze, — ridicați-i prin forța unei acțiuni sociale, nu le permiteți să uite rolul și obligațiile înalte, de pedagog. Pedagogul nu poate uita nici un moment că el face parte dintr'un front general de atac, unde fiecare trebue să fie la înălțimea chemării sale, la înălțimea cerințelor Partidului Comunist și ale Guvernului Sovietic.

(Text prescurtat după „Ucitelscaia Gazeta")

Măsuri luate la timp

Școala medie de fete nr. 22 din Orașul Rostov pe Don, paralel cu o serioasă pregătire a elevelor pentru examene, se pregătește minuțios pentru noul an școlar. Pedagogii mai vechi ai școlii au acumulat o mare experiență de muncă. Pentru ca să facă din această experiență un bun al tuturor cadrelor didactice, ei concentrează materialul despre experiență în cabinetul pedagogic, care se organizează în prezent.

Cu ajutorul activ al organizației „Rostovelectroseti" care patronează școala, la 1 Septembrie în școală va fi complet utilat un post de radioficare.

Patronii școlii — atelierele mecanice din raionul Ordjonichidze, direcția de construcții și montaj nr. 17, trustul „Apă și canalizare" — au donat școlii un mare număr de scule și instrumente tehnice, un strung și alte materiale pentru organizarea unui atelier școlar. In noul an școlar se va putea organiza mai bine învățământul politehnic în școală.

In ajutorul învățătorului

Unele probleme ale educației copiilor

A. Lihblinscaia
candidat în științe pedagogice

Pentru a putea să ajutăm familia în îndreptarea purtării copiilor, trebue să înțelegem cauzele care dau naștere abaterilor săvârșite de aceștia Copiii nu se nasc nedisciplinați. Nedisciplinați îi face sistemul de educație și acel mod de viață pe care, cu voie sau fără voie, l-au creat pentru copil oamenii maturi.

De felul cum este organizată viața copilului dela vârsta cea mai fragedă depind purtarea lui, deprinderile, atitudinea față de învățătură, față de obligațiile sale, față de oameni. Această dependență a purtării copilului de modul său de viață se poate explica pe baza principiilor fundamentale ale învățăturii lui I. P Pavlov cu privire la om.

Toate manifestările copilului constitue, prin originea lor, o reacție, adeseori foarte complexă, la sistemul excitațiilor lumii exterioare. Dintre toate influențele care vin dela obiectele și oamenii în mijlocul cărora trăiește copilul sau dela natură, cele mai puternice, cele mai active sunt influențele care pornesc dela oameni. Acestea sunt acțiunile și vorbirea oamenilor maturi. Cu cât copilul crește, cu atât în viața lui capătă o importanță din ce în ce mai mare influențele vorbirii: limba vorbită, iar apoi și cea scrisă. Omul matur își exprimă prin vorbire cerințele față de copii. Cu ajutorul limbii le dă explicații, îi învață, dă o apreciere pozitivă sau negativă acțiunilor oamenilor.

Repetarea frecventă a unora și aceloraș influențe, provocând una și aceeaș reacție, duce la consolidarea acestor influențe. Aceste reacții devin deprinderi, obișnuințe, purtări ale omului. Pentru înțelegerea cauzei purtării copiilor, are o mare importanță teza cu privire la faptul că se desvoltă numai acea aptitudine, acea trăsătură a caracterului, acea deprindere care este des exercitată. De aceea, acuratețea, politețea, disciplina nu pot deveni trăsături ale caracterului dacă părinții se vor limita numai la observații și lamentări verbale: „Trebue să fii politicos" sau „Cât de dezordonat ești tu!". Copiii trebue obișnuiți într'o bună conduită, viața copilului trebue organizată astfel, încât el să se supună unor cerințe precise și permanente.

Sistemul de acțiuni obișnuite, format la vârsta preșcolară și școlară nu este încă stabil, dar el devine o bază pentru întreaga desvoltare ulterioară a omului în creștere. Cu cât copilul devine mai mare, cu atât mai mult se lărgește cercul de oameni cu care el intră în relații active. Noile împrejurări cu care se va întâlni școlarul, adolescentul, tânărul sunt imposibil de prevăzut. Dar dacă modul principal de acțiune (stereotipul dinamic, după I. P. Pavlov) este format temeinic, dacă el este stabil, atunci copilul, chiar spre sfârșitul vârstei preșcolare și în primii ani ai vârstei școlare manifestă în noile condiții unele trăsături determinate ale caracterului său în formare. Iată de ce este atât de necesar ca încă din vârsta fragedă să se exercite și să se fixeze la copil un anumit mod de acțiune, să se formeze un sistem determinat de deprinderi și obișnuințe de muncă, de învățătură, de trai, higienice și culturale.

Dar dece apar abaterile? Dece se repetă ele la unii și aceiași copii?

Abaterea este o acțiune greșită a copilului, este purtarea necorespunzătoare cerințelor oamenilor maturi într'un caz sau altul din viață. Dacă o reacție greșită, o acțiune nejustă, sau un cuvânt grosolan trec fără niciun fel de îndreptare din partea oamenilor mari, dacă oamenii care îl înconjoară pe copil nu răspund în niciun fel la purtarea lui greșită, n'o frânează, atunci prin aceasta se creiază pentru copil posibilitatea de a repeta greșala sa încăodată. Iar fiecare repetare consolidează modul dăunător de acțiune, transformându-l într'o deprindere dăunătoare.

Vom da câteva fapte dintre cele mai tipice din viața copiilor mici, pentru a arăta încolțirea purtării nedisciplinate la acești copii.

Iura are 2 ani și jumătate. El este un băiețaș vioi, vesel, activ și curios. Părinții și bunicii îi permit să facă tot ce-i trece prin minte. La cererea lui se dau la masă dulciuri înainte de a i se fi servit supa. Bunica îi cedează nepoțelului scaunul său, iar mama nu-l împiedică pe copil să toarne pe podea apa din ceainic... dacă aceasta-i place lui. Orice încercare de a-l opri pe băiat, de a-i interzice ceva, provoacă din partea lui strigăte și explozii furtunoase. El îi lovește pe cei mari în față, dă din picioare, se aruncă pe podea... Părinții, speriați, nedorind „să-l enerveze pe bietul copilaș", se grăbesc să îndeplinească toate cerințele absurde ale lui Iura. Prin această continuă cedare nesocotită, cei mari consolidează credința lui Iura că totul se poate obține prin strigăte și capricii. Iura nu știe ce înseamnă „nu se poate" sau „nu trebue". Părinții nu l-au învățat să-și înfrâneze dorințele și pornirile sale la semnalul puternic și de necesitate vitală „nu se poate", sau să acționeze în mod obligatoriu după semnalul „trebue".

Nimerind în colectiv, un asemenea copil nu se poate împăca multă vreme cu faptul că el este unul dintre numeroșii copii la fel cu el, că există alți copii care știu mai bine decât el să recite poezii, să deseneze, să socotească, să facă gimnastică. Ei sunt lăudați, dați ca exemplu, iar el nu este remarcat în niciun fel. El cere să i se dea o atenție deosebită, născocește tot felul de lucruri, chiar sălbăticii, numai pentru a se remarca, pentru a nu fi la fel ca toți ceilalți... Iată-l pe Iura, în vârstă de 10 ani, în prezența unui mare număr de copii, la școală. A răsturnat cu gura în sus robinetul de apă. Apa țâșnește cu putere și pe podea se formează repede o baltă mare. Iar Iura stă în fața copiilor cu un aer mândru, de învingător. Intră îngrijitoarea și spune revoltată: „Cine a făcut asta?" Desigur că Iura Fomin. Toți copiii au apucături de copii, numai acest Fomin nu este la fel ca ceilalți". Mândria lui Iura crește. Doar el tocmai aceasta și căuta, să nu fie la fel cu ceilalți, să fie deosebit, remarcat. Reprosurile pedagogilor, tânguirile părinților nu-l influențează.

Sunt zile când Iura este împovărat de situația „deosebită" în care se află el față de elevi și de oamenii mari Dar el singur nu știe cum să schimbe această situație, nu știe cu ce trebue să înceapă, iar amorul propriu înșelător care s'a consolidat, îl împiedică să recunoască sincer greșelile sale și nu-l lasă să învețe dela tovarăși sau să ceară sfaturi celor mai în vârstă. Dar cu cât mai multe obrăznicii face el, cu atât este mai acut conflictul său cu cei în mijlocul cărora trăiește, cu atât devine mai înrăit și cu atât mai grea este concilierea. Este necesară o frângere a acestui stereotip. Ea reușește mai ales atunci când pedagogul mobilizează colectivul elevilor la lupta împotriva abaterilor. Atunci când colectivul nu-i va încuraja abaterile, când va întâlni condamnarea prietenească a tovarășilor, adolescentul va fi **nevoit** să-și schimbe purtarea.

Abaterile copiilor cresc și pe un alt teren. Acest teren îl creiază neîncrederea în sine, câteodată frica, lașitatea. Copiii slabi, ambițioși, reacționează adeseori bolnăvicios la o pedeapsă aspră, la o chemare mai aspră la ordine din partea pedagogului, la tonul aspru al celor din apropierea lor. Unii părinți consideră în mod greșit că trebue să și țină copiii într'o permanentă asprime și să influențeze asupra lor numai prin mijloace aspre, câteodată printr'o șicanare nechibzuită, prin pedepse aspre. Acești părinți urmăresc într'un mod mărunt și bănuitor purtarea copiilor, atitudinile lor față de colegi și prieteni. Ei nu observă câte odată că copiii lor au crescut de mult, că la școală ei îndeplinesc obligații sociale serioase. Cei de acasă continuă să-i considere drept preșcolari.

Desigur că părinții trebue să știe totdeauna pe unde umblă copiii lor și ce fac ei. Dar cu cât copiii devin mai mari, cu atât este necesar mai mult tact în comportarea față de ei. Amorul propriu al copilului, al adolescentului este câte odată atins în mod dureros de o pedeapsă nejustă, de neîncrederea jignitoare, de atentatul la independența lui. Copiii încep să caute tot felul de procedee pentru a evita explicațiile cu părinții și chiar întâlnirile cu aceștia. Ei tac, devin închiși, recurg la vicleșuguri ca să iasă din încurcătură. Repetarea acestui mod de a acționa duce la obișnuință, formând trăsăturile respingătoare ale unui om mincinos, fricos și lingușitor.

Una dintre cauzele care provoacă abaterile dese ale copiilor este deasemenea insuficienta organizare și complectare a zilei elevului, iar câte odată și nesatisfacerea intereselor sale vitale. Aceasta se întâlnește la copiii vioi, cu inițiativă, care pricep repede și au interese multilaterale. Acești copii pot fi minunați organizatori în clasă, participanți activi la cercuri, buni sportivi și gimnaști. Adeseori însă la ei lucrurile nu merg bine cu învățătura. Lecțiile și le pregătesc slab, cu greu. In învățătura lor sunt dese eșecurile: alături de note bune ei capătă adeseori nota 2. Ei pot avea obiecte preferate și profesori preferați, iar față de celelalte toate să rămână indiferenți Ei sunt foarte sociabili, ceeace-i oprește să mai găsească timp și pentru lecții. Acești elevi nu reușesc să ducă nimic până la capăt. O asemenea lipsă de organizare la un elev este rezultatul faptului că, din fragedă copilărie, părinții n'au știut să-l încadreze într'un regim determinat. Și dacă un asemenea adolescent nu va fi oprit la timp, atunci trăsăturile de caracter care s'au consolidat îl vor duce în mod inevitabil la abateri. Acestea se manifestă de obicei prin încălcarea îndatoririlor, prin neîndeplinirea obligațiilor puse în fața fiecărui elev de către familia sa, de către școală, de către societate.

Este imposibil să ne oprim asupra tuturor formelor de abateri ale copiilor. Dar din cazurile destul de tipice arătate de noi este clar că, deși abaterile copiilor pot fi diferite, izvorul lor este totdeauna unul și același — educația.

Experiența părinților sovietici arată în mod convingător că se pot crește copii minunați fără niciun fel de pedepse serioase, că se pot preveni încălcările sistematice de către copii ale cerințelor oamenilor maturi. Nu trebue să uităm că încălcarea regulilor sau îndeplinirea lor greșită de către copilul mic nu necesită întotdeauna o pedeapsă. Greșala încă nu este un delict Ea poate fi îndreptată, explicată. Copilul trebue învățat cu răbdare, cu strictețe și în mod sistematic cum să se poarte. Numai în acest caz purtarea justă va deveni o deprindere, o normă de conduită pentru omul în creștere.

Scopul principal al oricărei influențe pedagogice constă în a consolida actele bune și a frâna actele urâte, raționamentele greșite, în a obține o atitudine justă a copilului și adolescentului față de acestea, în a-l ajuta să procedeze în viitor mai bine, mai cinstit. Pentru aceasta trebue analizate cauzele care îl împing pe copil la abateri, căutându-se a le înlătura printr'o apreciere precisă și fundamentată a abaterii săvârșite Se înțelege că convingerile, cerințele și aprecierile celor mari vor avea o influență cu atât mai puternică asupra copiilor, mai ales asupra celor mai mari, cu cât părinții se bucură de autoritate mai mare, cu cât mai ireproșabilă este comportarea lor socială și morală, cu cât mai atent și mai chibzuit organizează ei viața în familie. A. S Macarenco adresându-se părinților, spunea: „Esența adevărată a activității educative... constă... în organizarea familiei voastre, a vieții voastre personale și obștești și în organizarea vieții copilului. Activitatea educativă este, înainte de toate, o activitate de organizator".

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Ședința cercului de fizică „Mendeleev"

La școala medie de fete din Râmnicu-Vâlcea funcționează două cercuri de fizică. Cercul ce poartă numele marelui savant sovietic Mendeleev are 41 de membre, aparținând claselor a VIII-a A, a IX-a B, a X-a C, și a XI-a A. Ședințele acestui cerc sunt pregătite cu deosebită grijă, atât de tovarășa profesoară, cât și de eleve. Temele susținute aci dau elevelor posibilitatea să repete și să-și sistematizeze cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor, să adâncească și să lărgească aceste cunoștințe. Ședințele lărgite ale cercului de fizică „Mendeleev" contribue totodată la desvoltarea interesului pentru problemele de fizică în rândurile tuturor elevelor din școală. Un astfel de rezultat a avut ședința lărgită din seara zilei de 18 Mai a.c.

Tema prezentată în cadrul acestei ședințe a fost „Structura atomului". La lecțiile predate în clasă, profesoara de fizică a transmis elevelor, ținând seama de prevederile programei, cunoștințe sistematice privind teoria atomică, descărcările în gaze, teoria electronică, teoria cuantelor, modelele atomice, nivelele de energie în atom, emisia și absorbția energiei, și nucleul atomic. In planul de activitate pe pătrarul IV al cercului de fizică s'a prevăzut susținerea acestei teme, tocmai pentruca elevele din cerc să aibă prilejul de a adânci cunoștințele lor asupra structurii atomului.

Conștientă de importanța deosebită pe care o au ședințele cercului de elevi mai ales în perioada de încheiere a anului școlar, când se repetă și se consolidează cunoștințele însușite în timpul anului, tovarășa profesoară a pregătit această ședință lărgită cu toată seriozitatea. In primul rând a studiat ea însăși problema în adâncime, citind tot materialul cu privire la atom din „Cursul de Chimie Generală" de B. V. Necrasov, lucrarea „Nucleul atomic" de N. I. Corsunski, articolele „Ce este teoria cuantelor" și „Lumina și isvoare de lumină" din revista „Matematică și Fizică".

După aceasta, a dat elevelor indicații concrete și foarte amănunțite, precum și bibliografia necesară cu privire la problemele ce urmau să fie cuprinse în referatele lor. Concomitent cu pregătirea referatelor, elevele au lucrat planșe privind diferite probleme ale structurii atomului. O planșă ilustrează, de pildă difuziunea particulelor alfa printr'o membrană metalică, alta descărcările în gaze și devierile electronilor sub acțiunea unui câmp electric și magnetic. Două planșe prezintă modele atomice: atomul de hidrogen, heliu, litiu și carbon, altele arată scara undelor electromagnetice, absorbția și emisia energiei de către atom.

Cu ajutorul planșelor, al unor importante demonstrații practice, menite să îmbogățească observațiile făcute de eleve în timpul experiențelor dela orele de curs și de lucrări practice, tovarășa profesoară a căutat să lărgească orizontul științific al elevelor, dându-le și cunoștințe noi.

Elevele din întreaga școală au aflat că membrele cercului de fizică „Mendeleev" pregătesc o ședință lărgită cu tema „Structura atomului". Curând de tot, un afiș mare, așezat în fața laboratorului școlii, a întărit această veste. Pentru a înțelege mai bine problemele expuse la cerc, elevele și-au revăzut toate notițele lor în legătură cu structura atomului.

Inainte de ședință, profesoara de fizică a revăzut toate referatele întocmite de eleve, a controlat cum efectuează ele experiențele cu ajutorul cărora trebuiau să facă anumite demonstrații practice.

Datorită tuturor acestor pregătiri, ședința lărgită s'a desfășurat bine, reușind să trezească un interes deosebit pentru problemele expuse. Niciodată sala laboratorului școlii nu a părut atât de mică, de neîncăpătoare, ca în această seară, când pe lângă elevele școlii, care au venit în număr mare, au fost invitați să asiste și elevi fruntași la fizică dela alte școli.

Primul referat, susținut de o elevă din clasa VIII-a A a avut ca temă „Structura materiei". A vorbit apoi o altă elevă despre descărcări în gaze. Concomitent cu expunerea, ea a demonstrat în mod practic existența electronilor. Cu o îndemânare deosebită, a obținut descărcări în gaze, raze catodice, raze Canal și raze X.

Temeinica pregătire teoretică și practică a elevelor, posibilitatea lor de a lega cunoștințele teoretice de practică s'au vădit mai ales în expunerea elevei Tutunescu Maria din clasa XI-a A, fruntașă la învățătură.

Ea a vorbit cu o deosebită claritate despre importanța razelor X. Când a trebuit să demonstreze în mod practic puterea de pătrundere a razelor X prin corpuri opace pentru lumină, ea a întâmpinat o dificultate care a produs în rândurile elevilor emoții, teama de nereușită, dar care pe ea nu a descurajat-o câtuși de puțin. Deși tubul Roentgen funcționa bine, eleva nu reușea totuși să prindă pe placa fluorescentă imaginea scheletului mâinii. Calmă, ea și-a aruncat privirea la directoarea școlii, la profesoara de fizică. Acestea au privit-o cu o liniște deosebită fiind sigure că până la sfârșit se va descurca bine. Incurajată, Maria Tutunescu a controlat din nou aparatul, aflând îndată greșeala. Uitase să descopere placa fluorescentă.

— „A ! Iată! a exclamat ea veselă. Am uitat să iau cartonul de pe placa fluorescentă". Și imediat, experiența a reușit, demonstrând puterea de pătrundere a razelor X.

Deosebit de atractivă a fost pentru elevele participante la această ședință și experiența prin care s'a demonstrat acțiunea câmpului magnetic asupra razelor catodice.

După susținerea referatelor, președinta cercului a tras concluzii, care oglindesc puternicele convingeri pe care și le-au format membrele acestui cerc cu privire la materialitatea lumii. In încheiere, ea a rezolvat o problemă prin care a arătat cum pot fi folosite și aplicate cunoștințele însușite în rezolvarea anumitor probleme de fizică. Astfel, ea a explicat cum se poate calcula devierea electronului într'un câmp electric cunoscând sarcina electrică, masa și viteza electronului și diferența de potențial dintre armăturile condensatorului. Folosind metoda analitică în rezolvarea problemei, eleva a arătat cum aplică cu acest prilej și cunoștințele de mecanică. (Intr'un câmp electric, electronul are o mișcare compusă, fiind rezultanta a două mișcări: o mișcare uniformă rectilinie și o mișcare uniformă accelerată).

La sfârșitul ședinței, care a durat două ore, elevele au fost anunțate să-și formuleze întrebările în scris, pentruca referentele să aibă timp să-și pregătească răspunsurile. In ședința viitoare a cercului se vor da răspunsurile la întrebări, se vor purta discuții. Cercul de fizică „Mendeleev" a avut bucuria să primească întrebări nu numai dela eleve, ci și dela tovarășele profesoare, dela tovarășa directoare. Acest lucru le face pe eleve să pregătească cu un elan și mai mare viitoarea ședință lărgită al cărei conținut va fi problema radioactivității și energia nucleară.

Datorită activității intense pe care o desfășoară acest cerc, sub îndrumarea și cu contribuția directă a tovarășei profesoare, interesul elevelor pentru lecțiile de fizică și de chimie a crescut mult.

Numărul elevelor rămase în urmă la aceste materii a scăzut simțitor pe pătrarul III, iar pe pătrarul IV se observă o creștere generală la învățătură a elevelor atât la chimie, cât și la fizică.

In ultimele zile înainte de examene

Colectivul pedagogic al școlii noastre se străduește să întâmpine examenele printr'o organizare cât mai bună a muncii, prin ridicarea măestriei pedagogice, printr'o pregătire temeinică a fiecărui elev în parte.

Organizând munca de conducere a școlii în ultimul pătrar, eu am acordat atenția principală supravegherii atente a desfășurării lecțiilor. O bună parte din timp mi-o petrec în mijlocul elevilor din clasele a VII-a și a XI-a, care vor da în curând examene de absolvire. Deasemenea asist regulat la lecțiile ținute în celelalte clase care se pregătesc pentru examene, precum și la lecțiile claselor I-a, a II-a și a III-a.

Rezultate bune obțin în munca de recapitulare a cunoștințelor elevele clasei a VI-a. Diriginta lor este pe drept cuvânt mândră și așteaptă cu încredere rezultatul examenelor. Se desfășoară deasemenea bine lecțiile recapitulative de matematică la clasele a IX-a, a X-a și a XI-a, precum și lecțiile de limba rusă la clasa a IV-a. Mai slabe rezultate dau lecțiile recapitulative de matematică la clasa VII-a. Elevele acestei clase nu sunt suficient de disciplinate, suficient de atente și, din această cauză, munca merge aici mai greu.

Pe baza observațiilor și a constatărilor făcute la lecții de către director și directorul adjunct, pe baza raporturilor prezentate de profesori, consiliul pedagogic al școlii noastre ia în discuție problemele muncii pe care o desfășoară acum cadrele didactice și stabilește măsuri concrete pentru îmbunătățirea ei.

O atenție deosebită o acordă cadrele noastre didactice legării cunoștințelor elevilor de practică, de activitatea în producție. Sub conducerea profesorilor, elevii duc o activitate intensă în cercurile pe specialități care contribue la lărgirea și consolidarea cunoștințelor însușite în cursul anului. De exemplu, membrii cercului de trigonometrie lucrează planșe și machete cu aplicații trigonometrice.

Colectivul nostru a pornit în munca de pregătire a examenelor dela ideea că orice elev rămas în urmă la învățătură constitue un insucces al școlii. De prima filă a catalogului fiecărei clase este atașată o listă — un adevărat semnal de alarmă — care cuprinde evidența elevilor rămași în urmă a acelor elevi asupra cărora se îndreaptă atenția tuturor. Pe masa directorului se depun în fiecare zi rapoarte privind situația la învățătură a acestor elevi, pentru care se organizează sistematic în școală consultații și meditații. Elevii rămași în urmă nu mai au în aceste zile dinaintea examenelor, nicio altă sarcină decât aceea de a învăța temeinic, pentru a se putea prezenta în condiții bune la examene.

Cu multă grijă se preocupă colectivul didactic al școlii noastre de asigurarea frecvenței regulate a tuturor elevilor și, în general, de desvoltarea în rândurile lor a unei atitudini juste față de muncă, față de răspunderea pe care o ridică înaintea lor pregătirea examenelor. In această privință, sprijinul nostru cel mai prețios este organizația U.T.M. din școală. Aceasta desfășoară în rândurile utemiștilor, ale pionierilor și ale tuturor elevilor școlii o intensă activitate. La gazeta de perete se scriu articole cu privire la desfășurarea pregătirilor pentru examene, s'a organizat o vitrină cu cele mai bune teme și lucrări scrise ale elevilor, se popularizează cele mai bune metode de studiu individual, se alcătuiesc grafice de frecvență. Elevii utemiști se străduiesc să dea colegilor lor exemplul unei munci stăruitoare și bine organizate. De pildă, elevul Petre Petroșanu, din clasa a XI-a A, secretarul organizației U.T.M. din școală, este unul dintre fruntașii noștri la învățătură. El constitue pentru colegii săi un exemplu viu de atitudine patriotică față de învățătură, de comportare justă față de tovarăși. Ca și el sunt utemiștii Cristian Teodosiu și Corneliu Zaharia din clasa a X-a B, Mihai Florescu, din clasa a X-a A, precum și numeroși alți elevi ai școlii. Cu multă grijă se preocupă utemiștii de ajutorarea colegilor lor rămași în urmă.

In ultimele zile, noi am organizat munca de alcătuire a biletelor anexă pentru interogarea elevilor la examene și prelucrarea în rândurile elevilor și părinților a instrucțiunilor cu privire la desfășurarea examenelor.

Cu simțul marii răspunderi care îi stă în față, întreg colectivul școlii noastre se pregătește plin de încredere pentru examene, pentru încheierea cu succes a bilanțului muncii sale de un an.

GHEORGHE LAZARESCU
directorul școlii medii de băieți și fete nr. 8 din București

Sarcinile organelor sindicale în preajma încheierii anului școlar

In instituțiile de învățământ de pe tot cuprinsul patriei noastre se desfășoară în această perioadă o muncă intensă în vederea bunei pregătiri a încheierii anului școlar, pentru asigurarea succesului deplin al examenelor.

Datorită grijii deosebite acordate învățământului de către partid și guvern, cadrele didactice din instituțiile de învățământ de toate gradele din țara noastră, mobilizate de organele sindicale sub conducerea organizațiilor de partid, înregistrează zi de zi noi succese pe drumul marilor sarcini ce le au de îndeplinit.

Majoritatea organelor sindicale din școlile și instituțiile noastre de învățământ superior, folosind experiența minunată a sindicatelor de învățământ din marea Țară a Socialismului, au obținut succese importante în lupta pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, pentru ridicarea continuă a calității învățământului. Astfel, comitetul de instituție dela școala medie de băieți nr. 3 din București, comitetul sindical local de învățământ din comuna Șeica-Mare, raionul Mediaș, comitetul sindical al Institutului Politehnic din Iași și altele au considerat ca principala lor sarcină, în tot cursul anului școlar sprijinirea cadrelor didactice în munca de însușire a experienței înaintate a școlii și pedagogiei sovietice și a fruntașilor din școlile noastre, popularizând metodele bune de predare.

Perioada de pregătire a încheierii anului școlar constitue o etapă dintre cele mai importante ale muncii pe tărâmul învățământului. Sarcina principală a organelor sindicale este de a mobiliza toate forțele din școală pentru asigurarea succesului examenelor.

In multe școli și instituții de învățământ superior, organele sindicale au luat din timp măsuri pentru îmbunătățirea calității muncii cadrelor didactice, a elevilor și studenților în perioada de recapitulare. Comitetele sindicale și organizatorii sindicali dela centrul școlar 5-7-8 de fete, dela școala medie de băieți nr. 8 din București, dela școala de 7 ani din Străulești, raionul Grivița Roșie, dela școlile elementare din comunele Humulești, raionul Târgu Neamț, Sânpetru, raionul Stalin și altele au organizat consfătuiri de producție în care s'au ținut referate și s'au desbătut probleme privind alcătuirea planurilor de recapitulare, lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură, metodele de recapitulare a materiei la diferite discipline, notarea justă a elevilor, organizarea unui regim rațional de muncă al elevilor în această perioadă, colaborarea cu organizația de tineret și cu familia pentru îmbunătățirea muncii educative din școală.

In acelaș timp însă, mai există încă organe sindicale care nu acordă importanța cuvenită sprijinirii învățătorilor și profesorilor din școală în lupta pentru pregătirea examenelor. De exemplu, organizatorul sindical dela școala de 7 ani din comuna Râșnov, regiunea Stalin, în loc să mobilizeze cadrele didactice în organizarea schimbului de experiență, a manifestat o atitudine de indiferență față de problemele deosebit de importante puse în fața organizației sindicale în perioada pregătirii examenelor.

Comitetele sindicale trebue să acorde o atenție deosebită sprijinirii organelor de conducere din instituțiile de învățământ și cadrelor didactice în vederea terminării la timp a predării întregului material prevăzut în programe și a recapitulării temeinice a cunoștințelor. In acest scop, în ședințele sindicale trebue să se analizeze în adâncime — pe baza unor exemple concrete — problemele principale ale muncii școlii în această perioadă. Organele sindicale trebue să îndrumeze în mod deosebit cadrele didactice pentru folosirea materialului didactic, pentru organizarea excursiilor în mijlocul naturii și în producție în vederea unei mai adânci înțelegeri a cunoștințelor însușite în cursul anului școlar.

O atenție deosebită trebue să acorde comitetele sindicale organizării unui regim just de muncă al elevilor și studenților pentru evitarea supraîncărcării lor cu sarcini extrașcolare, pentru folosirea cu maximum de randament a timpului ce le stă la dispoziție până la încheierea anului școlar. Pentru aceasta, organele sindicale din școli, în colaborare cu conducerile școlilor, cu organizațiile U.T.M. și comitetele de părinți, trebue să urmărească îndeaproape învățătura și odihna elevilor și studenților și să-i ajute în folosirea justă a timpului.

In activitatea de pregătire a examenelor, comitetele sindicale trebue să sprijine cadrele didactice în munca individuală cu elevii și studenții rămași în urmă la învățătură, mobilizând în acest scop cadrele didactice pentru organizarea temeinică a consultațiilor. Comitetele sindicale trebue să acorde tot sprijinul directorilor de școli și conducerilor instituțiilor de învățământ superior în munca de control și coordonare a activităților desfășurate de către cadrele didactice, de către elevi și studenți.

O preocupare principală a organelor sindicale trebue să fie sprijinirea cadrelor tinere care nu au încă experiența necesară pentru a putea face față, fără greutăți, sarcinilor deosebit de importante ce le revin în legătură cu pregătirea și desfășurarea examenelor.

Organele sindicale trebue să se preocupe, deasemenea, de asigurarea condițiilor materiale necesare desfășurării unei munci intense, lămurind personalul tehnic și de îngrijire din școli și din institutele de învățământ superior asupra importanței acestei etape în asigurarea încheierii cu succes a anului școlar și mobilizându-i în acest scop.

Pentru a putea duce la bun sfârșit sarcinile deosebit de importante ce le stau în față, organele sindicale din învățământ trebue să se ocupe intens de îmbunătățirea metodelor lor de muncă. Comitetele sindicale trebue să întărească munca grupei sindicale în așa fel încât ea să devină un centru în care să se desbată toate problemele ce preocupă cadrele didactice și studenții. In ședințele de grupă sindicală trebue să se ia angajamente și hotărîri concrete privind îmbunătățirea întregii munci din instituție.

Comitetele sindicale trebue să extindă larg schimbul de experiență pentru popularizarea metodelor bune de muncă. Este necesar să se acorde o atenție deosebită organizării consfătuirilor de producție, în care să se prezinte metodele de muncă care au dat cele mai bune rezultate, și să se extindă aceste metode la toate cadrele didactice din școală.

Intreaga activitate desfășurată în vederea încheierii în cele mai bune condițiuni a anului școlar trebue strâns legată de creșterea combativității față de lipsuri, de larga desfășurare a criticii și autocriticii în instituțiile de învățământ, de întărirea vigilenței ideologice.

Cluburile și colțurile roșii trebue să-și revadă planurile de activitate și să le pună de acord cu problemele care stau în fața oamenilor muncii din învățământ în această perioadă.

Comitetele sindicale regionale și raionale au datoria să acorde o mai mare importanță muncii sistematice de îndrumare și control a organelor sindicale din școli, ajutându-le efectiv în rezolvarea sarcinilor. Trebue întărit deasemenea sprijinul pe care-l dau organele sindicale secțiilor de învățământ regionale și raionale.

Luând din timp toate măsurile necesare pentru a ridica nivelul muncii instructiv-educative pe o treaptă superioară, organele sindicale vor răspunde astfel chemării partidului și guvernului pentru încheierea cu succes a anului școlar, obținând o nouă victorie în lupta pentru pregătirea temeinică a viitorilor constructori ai socialismului.

Pentru un înalt nivel de cunoștințe al elevilor

Ne mai desparte puțin timp de examene, de data când fiecare dintre noi va încheia bilanțul muncii sale de un an. In această perioadă, toată activitatea, toate eforturile noastre sunt îndreptate în direcția unei pregătiri temeinice a elevilor pentru examene. Pentruca toți elevii să obțină rezultate bune la sfârșitul anului școlar, trebue să dăm o atenție deosebită însușirii temeinice a cunoștințelor de către fiecare elev în parte, să acordăm cea mai mare atenție muncii cu elevii rămași în urmă la învățătură.

Incă din primele zile ale anului școlar, problema luptei împotriva rămânerii în urmă la învățătură m'a preocupat în mod deosebit. Deși am obținut unele succese în această privință, totuși mai sunt încă în clasele mele elevi care nu și-au însușit temeinic întreaga materie, care trebue să-și complecteze unele lacune în cunoștințele lor. De acești elevi mă ocup în mod deosebit în această perioadă, fără însă a-i neglija pe ceilalți.

Forma de bază a muncii pentru asigurarea însușirii cunoștințelor de către elevi este lecția. Lecțiile de repetiție constitue un minunat prilej de verificare a cunoștințelor elevilor, de complectare a cunoștințelor acestora, de lichidare a unor lacune în cunoștințele lor. Deaceea, dau o atenție deosebită pregătirii lecțiilor de recapitulare. In fiecare oră anunț pe elevi ce anume capitol vom repeta în ora următoare și le indic pe larg cum să se pregătească pentru studierea lui — așa fel încât să și concentreze atenția numai asupra problemelor principale.

Mă pregătesc pentru lecțiile de recapitulare chiar cu mai multă grijă decât pentru lecțiile curente, folosind din plin metodicile, materialele apărute în „Gazeta Matematică și Fizică" etc. O atenție deosebită o acord alcătuirii problemelor și exercițiilor recapitulative.

La fiecare lecție de recapitulare ascult un număr cât mai mare de elevi, ocupându-mă în special de cei rămași în urmă. Deasemenea, urmăresc îndeaproape dacă elevii și-au scris temele și, mai ales, dacă și le-au rezolvat ei singuri. Dacă mi se pare că unii dintre ei nu și-au lucrat singuri exercițiile și problemele, le pun întrebări suplimentare.

Incă înainte de începerea recapitulării materiei mi-am întocmit o evidență a situației la învățătură a elevilor mei, stabilind ce goluri în cunoștințe are fiecare dintre ei. Pe baza acestei evidențe, am organizat munca de ajutorare individuală a elevilor rămași în urmă. Cu elevii care au aceleași goluri în cunoștințe am format colective, cu care lucrez la școală, după orele de curs. Acestor elevi, ca și elevilor care primesc ajutor individual, le dau teme suplimentare, fixându-le totodată și termenul de îndeplinire. De exemplu, elevului B. I. din clasa a IX-a B, care nu cunoștea operațiile cu fracțiile ordinare, i-am explicat conținutul capitolului respectiv din manual și i-am dat apoi să rezolve un număr de exerciții. O altă formă de ajutorare a elevilor în general și a elevilor rămași în urmă în special este organizarea pregătirii lucrării scrise pe pătrar, chiar în cadrul școlii. Elevii vin la școală în timpul lor liber și se pregătesc pentru lucrare, sub supravegherea profesorului. Folosirea acestei metode a dat rezultate dintre cele mai bune.

Un mare ajutor în munca împotriva rămânerii în urmă l-am primit din partea organizației U.T.M. din școală. Eleva S. E. din clasa a IX-a A învăța prost la matematică, ca și la alte materii, pentrucă avea o atitudine indiferentă, chiar nepăsătoare față de învățătură. In urma muncii pe care a dus-o cu ea organizația U.T.M., această elevă s'a schimbat mult și acum începe să obțină succese.

Părinții elevilor îmi sunt deasemenea de un mare ajutor în munca împotriva rămânerii în urmă. Cei mai mulți dintre ei au organizat un regim just de muncă și de odihnă pentru copiii lor și se străduesc să le creieze condiții bune pentru învățătură.

Eu știu că succesul muncii cu elevii rămași în urmă este real numai când numărul acestora scade din zi în zi. Am izbutit, în parte, să reduc numărul elevilor mei care primesc ajutor individual sau în grup. Intreaga mea activitate se îndreaptă acum spre reducerea totală a acestui număr, astfel încât toți elevii mei să poată intra în examene pe deplin pregătiți.

CONSTANȚA MLADINESCU
profesoară de matematică la școala medie mixtă din Sinaia

Munca de alfabetizare în regiunea Hunedoara

In cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că învățătorul are un rol însemnat în lupta pentru răspândirea cunoștințelor științifice în popor, în lupta împotriva misticismului și obscurantismului, împotriva stării de înapoiere culturală lăsată moștenire de regimul burghezo-moșieresc.

„Invățătorul — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **trebue să considere ca o obligație de onoare de a fi în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal, cu privire la lichidarea complectă a neștiinței de carte în Republica Populară Română**".

In organizarea muncii pentru lichidarea neștiinței de carte, sarcini deosebite revin comitetelor sindicale de învățământ. Acolo unde comitetele sindicale au sprijinit îndeaproape cadrele didactice în problema muncii de alfabetizare s'au obținut rezultate frumoase. Astfel, în regiunea Hunedoara numeroase sunt comunele unde cadrele didactice, sprijinite de sfaturile populare și de către organizațiile de masă, au lucrat în strânsă colaborare, mobilizând la cursuri pe toți neștiutorii de carte care au fost planificați pentru a fi alfabetizați în anul școlar 1952-1953. In satul Vișca, din comuna Borța, raionul Ilia, de pildă, sat îndepărtat de centru, cu condiții grele de muncă, datorită elanului cu care au muncit cadrele didactice, s'a reușit ca planul de alfabetizare pe anul școlar 1952-1953 să fie depășit. Rezultate asemănătoare s'au obținut și în comunele Furcșoara, unde planul a fost realizat în proporție de 173 % și Pogonești, unde a fost depășit cu 66 %. Aceste rezultate se datoresc în bună parte și preocupării efective a sfaturilor populare comunale care s'au îngrijit din timp de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor de alfabetizare precum și faptului că sprijinul comitetelor sindicale s'a simțit efectiv.

La Tciuc, raionul Hunedoara, față de numărul de 36 de neștiutori de carte, câți au fost planificați în acest an școlar, s'au prezentat la examen 40, iar la școala din Ohaba, raionul Ilia, față de 39 s'au prezentat 44. Invățătorul Ionescu Vasile din grupa sindicală Ghelar a alfabetizat pe toți cei 11 analfabeți, iar tovarășul Brate pe cei 20 neștiutori de carte pe care-i avea planificați.

O metodă bună, însă sporadic folosită de către secția regională de învățământ și comitetul sindical regional, a fost organizarea brigăzilor dela regiune și raioane, care, prin acțiunile întreprinse, au contribuit în mare măsură la îmbunătățirea frecvenței la cursuri a neștiutorilor de carte.

Rezultatele examenelor de alfabetizare care s'au ținut în comunele Șibat și Vinerea din raionul Orăștie au arătat deasemenea perseverența cu care cadrele didactice din aceste comune au muncit. In munca de mobilizare a neștiutorilor de carte, comisiile de alfabetizare din aceste comune au fost îndrumate în permanență de organizațiile de partid și au avut un sprijin efectiv din partea G.A.C. locale, care, periodic, au organizat ședințe de analiza muncii de alfabetizare. Astfel, grupele sindicale din comunele Șibat și Vinerea și-au organizat în așa fel munca de alfabetizare pe timpul verii, încât în Octombrie 1953 neștiința de carte să fie complect lichidată în aceste comune.

Pe lângă rezultatele bune obținute, în munca de alfabetizare din regiunea Hunedoara, s'au constatat și o serie de lipsuri destul de grave. Astfel, planul de alfabetizare pe anul școlar 1952-1953 a fost realizat în proporție de numai 70 %.

In unele grupe sindicale, prelucrarea Hotărîrii Consiliului Central al Sindicatelor și a Ministerului Invățământului Public, din 8 August 1952, cu privire la îmbunătățirea muncii de alfabetizare, a fost făcută superficial iar cadrele didactice nu s'au preocupat de aplicarea ei. Grupele sindicale Șoimuș și Vărmaga din raionul Ilia, de pildă, n'au reușit să mobilizeze pe toți neștiutorii de carte la cursurile de alfabetizare, deoarece nu s'au folosit de sprijinul celorlalte organizații de masă și al sfaturilor populare din aceste comune.

Secția de învățământ regională și comitetul sindical regional de învățământ n'au dus o muncă sistematică de îndrumare și control, n'au avut o preocupare permanentă pentru buna desfășurare a muncii de alfabetizare.

Deși comitetul sindical regional de învățământ cunoștea situația defectuoasă în munca de alfabetizare din raionul Petroșani, s'a mulțumit numai cu constatări, fără a veni în sprijinul școlilor, fără să ajute cadrele didactice să treacă la lichidarea lipsurilor existente. Brigăzile trimise pe teren n'au antrenat și comisia regională de alfabetizare, care, la rândul ei, a neglijat complect sarcinile ce-i reveneau.

Rezultate slabe sunt atât la mina Vulcani, cât și la Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" dela Hunedoara, unde cursurile n'au funcționat decât într'o singură secție. Vinovate de această situație sunt atât comitetele sindicale din aceste întreprinderi care nu s'au preocupat de modul în care se desfășoară munca de alfabetizare, cât și cadrele didactice care s'au complăcut în această situație.

Serviciul de alfabetizare din cadrul Ministerului Invățământului Public și cadrele Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ care răspund de această problemă, nu au controlat la timp munca de alfabetizare din regiunea Hunedoara și nu au descoperit și combătut metoda greșită, folosită de către unele cadre didactice, de a preda la cursurile de alfabetizare pe specialități. S'ar fi putut descoperi astfel, „inițiativa" greșită luată de către secția de învățământ a sfatului popular regional și de către comitetul sindical regional de a se întocmi planuri calendaristice pentru întregul an, planuri care au fost apoi multiplicate și trimise fiecărui raion, ceeace a dus la șablonizarea muncii de alfabetizare.

Rezultatele slabe în munca de alfabetizare din regiunea Hunedoara se explică și prin faptul că atât comitetul sindical regional cât și secția de învățământ nu s'au preocupat de stimularea cadrelor didactice și a instructorilor voluntari care s'au evidențiat în această muncă. Mai grav e faptul că nici până acum la regiune nu există o evidență reală a neștiutorilor de carte. Acest fapt dovedește necunoașterea terenului, dovedește că s'a lucrat birocratic.

Recenta analiză a muncii de alfabetizare din regiunea Hunedoara — făcută la C.C. al Sindicatului de Invățământ — a arătat că în scopul lichidării lipsurilor existente, și pentru realizarea planului de alfabetizare, comitetul sindical regional, cât și secția de învățământ a sfatului popular regional, au sarcina de a face o analiză temeinică a activității depuse până acum, de a trage la răspundere cadrele didactice care dau dovadă de nepăsare, sau care subapreciază munca de alfabetizare. Trebue lichidată atitudinea de motivare a lipsurilor existente prin punerea lor pe seama unor greutăți „obiective", dar care, față de unele rezultate frumoase obținute în aceleași condiții, se dovedesc în totul neîntemeiate. O atenție deosebită e necesar să fie acordată cursurilor de alfabetizare de vară în cadrul cărora vor fi cuprinși toți neștiutorii de carte ce trebuiau alfabetizați în acest an școlar. Deasemenea, comitetul sindical regional și secția de învățământ a sfatului popular regional Hunedoara, în deplină colaborare cu sfatul popular și celelalte organizații de masă, au sarcina de a stimula pe cei care s'au evidențiat în munca de lichidare a neștiinței de carte.

Rezolvarea cu succes a sarcinilor în munca de lichidare a neștiinței de carte depinde în mare măsură atât de insuflețirea cu care vor munci cadrele didactice, cât și de antrenarea în această muncă a tuturor celor cu posibilități de instruire din satele și orașele noastre.

Sporind eforturile în munca pentru lichidarea analfabetismului, cadrele didactice din regiunea Hunedoara vor putea obține succese însemnate în îndeplinirea planului, ajutând pe fiecare neștiutor de carte să devină un constructor activ al socialismului, un bun luptător pentru cauza păcii.

La școala de 7 ani din comuna Tălmaciu

Invățătorii și profesorii dela școala de 7 ani din comuna Tălmaciu, raionul Sibiu, au luat măsuri în vederea desfășurării în bune condițiuni a examenelor de sfârșit de an. Ei și-au alcătuit din timp planul de recapitulare a materiei și au organizat întreaga activitate a elevilor în așa fel, încât aceștia să nu fie supraîncărcați cu sarcini, să-și poată folosi rațional timpul în vederea unei cât mai bune pregătiri pentru examene. Pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură, cadrele didactice au organizat lecții suplimentare și consultații.

In această perioadă, școala a intensificat legătura cu părinții. Invățătorii, profesorii și diriginții le vorbesc părinților despre felul cum trebue să organizeze activitatea și odihna copiilor acasă, pentru a le crea condiții cât mai favorabile pentru învățătură.

ANGELA BUHAESCU
corespondent

Utemiștii și pionierii se pregătesc pentru examene

In școlile Republicii noastre Populare domnește în aceste zile o mare însuflețire. Invățătorii, profesorii și elevii se pregătesc intens să întâmpine examenele de sfârșit de an.

Tineretul nostru, căruia partidul și guvernul îi creiază condiții din ce în ce mai bune pentru însușirea cunoștințelor, are datoria patriotică de a răspunde grijii și dragostei cu care este înconjurat prin noi succese la învățătură.

Numeroase organizații U.T.M. și de pionieri din școli au obținut până acum succese în munca de mobilizare a elevilor în vederea ridicării nivelului lor la învățătură. Printre acestea se numără de exemplu, organizațiile U.T.M. dela școala medie de băieți și dela școala pedagogică de educatoare din Iași, organizațiile de pionieri dela școala de 7 ani din comuna Criș, regiunea Arad, dela școala din comuna Uileacul de Beiuș, regiunea Oradea, dela școala cu limba de predare germană din comuna Lipova, regiunea Arad etc.

Cu toate acestea, mai sunt elevi care manifestă o atitudine de nepăsare față de învățătură, mai sunt școli unde există un număr mare de corigenți, în special la matematică, fizică, limba romînă.

Deși majoritatea utemiștilor și pionierilor învață bine, mai sunt cazuri când unii utemiști și pionieri nu sunt pentru colegii lor un exemplu în această privință, ceeace face să slăbească influența organizației UTM sau de pionieri asupra masei de elevi.

Unele organizații UTM din școli nu au pus accentul pe îndrumarea elevilor spre studiul individual, folosind metode nejuste ca organizarea de grupe de învățătură cu toți elevii, întreceri și grafice de învățătură.

In unele locuri, comitetele UTM regionale, raionale și orășenești se interesează prea puțin de tineretul studios, acordând o atenție insuficientă îndrumării și sprijinirii organizațiilor UTM și de pionieri din școli. Așa stau lucrurile, de exemplu, la comitetul regional UTM Iași sau la comitetul orășenesc UTM București ai căror activiști se deplasează rar în școli și nu se străduesc să cunoască problemele și preocupările elevilor.

Deasemenea, unele comitete regionale și orășenești ale Uniunii Tineretului Muncitor nu au veghiat la respectarea cu strictețe a Hotărîrii C.C. al UTM cu privire la combaterea supraîncărcării elevilor cu sarcini. De exemplu, comitetul regional Bârlad a permis scoaterea dela ore a elevilor, iar comitetul orășenesc București nu a tras la răspundere pe activiștii comitetelor raionale 1 Mai, Tudor Vladimirescu și Stalin, care mai obișnuesc să aducă elevii la ședințe de lungă durată și să creeze „rezerve" pentru mobilizări.

In perioada de pregătire a examenelor, sarcinile organizațiilor UTM și de pionieri din școli sunt multiple și însemnate. Tocmai deaceea este necesar să se lichideze grabnic lipsurile, să se acorde o mare atenție muncii tineretului din școli.

Buna pregătire a examenelor de către elevi depinde în mare măsură de felul cum muncesc, cum îndrumă și sprijină conducerile organizațiilor UTM din școli și instructorii de pionieri munca elevilor. Organizațiile UTM pe clase și instructorii de pionieri trebue să cunoască felul cum învață fiecare elev, să știe ce greutăți are. Impreună cu profesorii și diriginții clasei trebue să ajute pe elevi, în special pe cei rămași în urmă, să-și schițeze planul de repetare a materiei să-și complecteze golurile în cunoștințe, să-și îmbunătățească metodele de studiu individual. O mare atenție trebue să acorde utemiștii și pionierii organizării ajutorului reciproc la învățătură al elevilor, ajutor care poate contribui serios la buna pregătire pentru examene.

Organizațiile de bază UTM din școli și instructorii de pionieri au datoria să sprijine direcția școlii în organizarea tuturor acțiunilor menite să ducă la îmbunătățirea muncii de învățătură. Este necesar ca utemiștii și pionierii să ducă o acțiune permanentă și susținută pentru asigurarea frecvenței regulate, a unei discipline desăvârșite, pentru justa folosire a fiecărui minut din ora de curs, pentru o bună organizare a muncii de învățătură acasă și a odihnei.

Intreaga activitate a organizației UTM din școală și a pionierilor în această perioadă trebue să fie axată pe munca de pregătire a examenelor. Adunările generale și toate activitățile obișnuite trebue reduse la minimum, pentru a da elevilor posibilitatea să aibă cât mai mult timp pentru învățătură, pentru a nu-i supraîncărca cu sarcini.

Utemiștii și pionierii trebue să fie primii care să ia atitudine hotărîtă față de nepăsarea unor elevi pentru învățătură, față de elementele care încearcă să folosească metode nedemne ca suflatul sau copiatul, împotriva acelor nedisciplinați care încearcă să facă greutăți muncii în școală.

Organizațiile de bază UTM din întreprinderi, precum și comitetele UTM orășenești și raionale au datoria să acorde un sprijin permanent elevilor din școlile serale, să ceară conducerii întreprinderilor unde lucrează aceștia să le creeze condiții bune în vederea pregătirii lor pentru examene.

Birourile comitetelor regionale, raionale și orășenești UTM trebue să discute pe larg problemele muncii de pregătire a examenelor, trebue să acorde în această perioadă un sprijin permanent organizațiilor de bază UTM din școli și organizațiilor de pionieri în lupta pentru lichidarea rămânerii în urmă, pentru asigurarea unei juste planificări a muncii de învățătură, pentru o bună organizare a odihnei. In acest scop este necesar să se înceteze de urgență cu diferitele mobilizări și cu ședințele de lungă durată și să se vegheze la respectarea cu strictețe a Hotărîrii C.C. al UTM cu privire la combaterea supraîncărcării elevilor cu sarcini. Comitetele regionale UTM au datoria să tragă la răspundere pe acei activiști care încalcă această hotărîre.

Pregătindu-se să dea raportul muncii lor de un an în fața întregului popor muncitor, tinerii din școli nu trebue să uite nicio clipă că tocmai despre ei spunea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej că sunt stahanoviștii, tehnicienii, pedagogii și savanții de mâine. Peste tot îi așteaptă o muncă minunată, peste tot li se va pune întrebarea cum au muncit în școală, cum s'au pregătit pentru această muncă.

Alături de întreg tineretul patriei noastre, tinerii din școli se pregătesc acum pentru unul din cele mai mărețe evenimente din viața lor, pentru Congresul Mondial al Tineretului și Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, care vor avea loc în curând la București. Ei îl vor putea întâmpina cu cinste numai dacă vor munci cu hotărîre pentru a răspunde chemării Plenarei a II-a a C.C. al U.T.M. prin noi succese la învățătură.

ELENA BERBECEA
activistă a secției tineretului școlar a C.C. al U.T.M.

ÎNDRUMĂRI METODICE
pentru desfășurarea examenelor scrise și orale

Felul în care au fost pregătite și s'au desfășurat examenele de promovare și de absolvire la sfârșitul anului școlar trecut, ne-a arătat că majoritatea directorilor, a cadrelor didactice și a elevilor au înțeles importanța examenelor pentru procesul de învățământ.

Prin înțelegerea și aplicarea justă a instrucțiunilor și îndrumărilor metodice date de Ministerul Învățământului Public, prin folosirea justă — în condițiile școlii noastre — a învățăturilor pedagogiei sovietice și a experienței școlii sovietice, examenele, pregătite și organizate temeinic în unele școli, au constituit un prilej de ridicare a nivelului cunoștințelor elevilor și totodată o justă apreciere a acestor cunoștințe.

Cu toate aceste realizări, în organizarea și desfășurarea examenelor s'au semnalat încă destule lipsuri, care, în acest an trebuesc lichidate.

Astfel, în unele școli, nu s'au asigurat toate condițiile materiale și nu s'au luat toate măsurile organizatorice pentru o bună desfășurare a examenelor. Orariile examenelor au fost afișate cu întârziere, sălile pentru examene n'au fost anunțate din timp elevilor, sau au fost neîncăpătoare; foile pentru lucrările scrise, cataloagele pentru examen, materialul didactic necesar n'au fost pregătite din timp; n'a fost asigurată ordinea și liniștea pe coridoare, la ieșirea și intrarea în clasă, în timpul recreației.

Unii învățători și profesori au trecut cu vederea atitudini ale unor elevi neadmisibile în timpul desfășurării examenelor (suflat, copiat, lipsă de disciplină), alții n'au lăsat pe elevi să-și exprime liniștit răspunsurile întrerupându-i neîntemeiat. Unele cadre didactice, în aprecierea și notarea răspunsurilor elevilor, au manifestat indulgență neprincipială, altele, severitate excesivă.

Toate acestea au dăunat bunei desfășurări a examenelor, au știrbit caracterul serios pe care trebue să-l aibă examenele și au transmis și elevilor o stare de agitație și nervozitate dăunătoare, influențând adesea defavorabil răspunsurile lor, și prin aceasta, justețea aprecierii cunoștințelor lor.

Pentru a preîntâmpina aceste aspecte negative ale desfășurării examenelor trebue să se ia măsuri din timp pentru asigurarea, în mod amănunțit, a tuturor condițiilor necesare unei desfășurări bune a examenelor, să se creieze în școală o atmosferă sărbătorească, iar examinarea să se facă în mod serios și cu calm.

Ca factor principal de răspundere în activitatea școlii, directorului îi revine sarcina de a coordona, îndruma și controla întreaga muncă în perioada de pregătire cât și în tot timpul desfășurării examenelor.

Directorul trebue să cunoască temeinic și să aplice instrucțiunile Ministerului Învățământului Public Nr. 15.484/953 privitoare la examene, apărute în Gazeta Învățământului din 16 Mai 1953 precum și orice alt material de îndrumare care privește examenele, difuzat de Ministerul Învățământului Public sau publicat în Gazeta Învățământului. El se va îngriji de prelucrarea acestui material în consiliul pedagogic, așa încât să fie cunoscut de întregul colectiv pedagogic al școlii.

Directorul va da o deosebită atenție organizării examenelor In acest scop el va forma colective dintre cadrele didactice și va întocmi un plan care să prevadă, în amănunt, obiectivele, sarcinile, termenele de îndeplinire a acestor sarcini precum și persoanele care răspund. Directorul va controla zilnic îndeplinirea planului.

Ca o primă acțiune necesară bunei desfășurări a examenelor, se va întocmi programul examenelor. In întocmirea acestuia se va ține seama de instrucțiunile Ministerului Învățământului Public. **Se vor respecta cu strictețe ziua și ora programate de Ministerul Învățământului Public pentru lucrările scrise.** Programul va fi comunicat profesorilor și elevilor și afișat cu cel puțin 6 zile înainte de începerea examenelor. El va cuprinde indicarea precisă a zilei, orei și sălii pentru fiecare examen, iar în cancelarie va fi completat cu numele profesorului examinator și al profesorului asistent. Când colectivul unei clase este mai numeros decât 20 elevi, clasa va fi împărțită pentru examenul oral în două sau trei grupe, fiecare grupă cuprinzând elevi cu nivel de cunoștințe diferit. Dirigintele va avea grijă să întocmească lista nominală a elevilor din fiecare grupă și să anunțe grupei ora precisă a examenului oral.

Sălile pentru examen trebue să fie corespunzătoare. Pentru examenele scrise se vor alege sălile cele mai mari așa ca elevii să stea câte unul în bancă. Este bine ca pe ușa sălii să fie indicată clasa și obiectul la care se ține examenul, atât pentru orientarea elevilor cât și pentru a evita turburarea examenului în timpul desfășurării lui.

Tot din timp, trebue pregătită hârtia ștampilată pentru lucrările scrise, pentru ciorne, precum și pentru planul pe care și-l vor întocmi elevii la examenul oral. Este bine ca fiecare profesor examinator să aibă în păstrare, în timpul examenului scris o rezervă de foi ștampilate, pentru cazul când elevilor nu le ajunge foaia pe care au primit-o.

Deasemenea trebuesc pregătite de către secretariatul școlii cataloagele (foile) de examen, care vor fi înmânate profesorilor înainte de intrarea lor la examen.

In momentul începerii examenului oral nu trebue să lipsească rechizitele și materialul didactic necesar, (creta, hârtiile, aparatele, colecțiile, substanțele, instrumente de geometrie etc.).

Pentru aceasta se recomandă ca profesorul examinator să întocmească lista materialelor necesare și să se convingă înainte de începerea examenului că totul este în ordine. In acest fel examenul nu va trebui întrerupt din lipsa unuia sau altuia din aceste materiale și desfășurarea lui în perfectă ordine va impune și elevilor o atitudine ordonată și disciplinată.

Din sălile de clasă în care se țin examene scrise, prin grija profesorilor de specialitate, se vor lua măsuri de îndepărtare a materialelor (scheme, hărți, planșe etc.), care ar fi în legătură cu subiectele lucrărilor scrise.

Pentru a asigura ordinea și liniștea pe coridoare în timpul desfășurării examenelor, directorul va stabili profesorii de serviciu și le va indica precis ce sarcini revin fiecăruia.

Directorul școlii va lua măsuri ca în farmacia școlii să se găsească medicamente pentru ajutor imediat, în cazul când un elev se simte rău, iar medicul școlii să poată fi chemat telefonic la nevoie (fie pentru a da ajutor, fie pentru a verifica pe elevii care pretind că sunt bolnavi și cer să fie amânați cu examenul).

Directorul va lua măsuri ca diriginții sau învățătorii să prelucreze, în amănunt, elevilor felul cum trebue ei să se comporte în timpul examenelor.

Astfel, se va arăta elevilor că ei trebue să vină la școală numai în ziua și la ora fixată prin orar pentru examen. Cu acest prilej dirigintele va controla dacă elevii au luat cunoștință de orarul examenelor afișat în școală.

Se va atrage atenția elevilor că la examene atât la cele scrise cât și la cele orale, ei se vor prezenta numai cu toc, cerneală și creion, (cu excepția examenului de matematică, unde își vor aduce instrumentele corespunzătoare sau, la cl. IX-XI, tabelele de logaritmi).

La examenele orale de limba română, limba maternă, limba rusă, profesorii examinatori se vor îngriji să aibă în clasă un număr suficient de manuale pentru citirea bucăților.

Se interzice elevilor să vină la examen cu manuale, caiete de orice fel, dicționare etc.

Deasemenea se va indica elevilor precis comportarea în timpul examenului oral. Elevii unei grupe vor intra în clasă pentru examenul oral la ora fixată prin orar și vor asista în liniște până la terminarea examinării întregii grupe. In timpul examenelor orale se vor da recreații, în întreaga școală, la fiecare două ore. In recreație pot ieși toți elevii, cu excepția celor care au luat bilete de examen, aceștia vor ieși din clasă în pauza următoare.

Elevii care au fost examinați trec liniștiți în bănci, unde așteaptă terminarea examinării întregii grupe.

In mod deosebit se va atrage atenția elevilor că orice încercare de fraudă, de atitudine greșită față de muncă (copiat, suflat etc.) atrage după sine scoaterea elevului din examenul respectiv.

Profesorii de serviciu folosind sprijinul organizației U.T.M. și de pionieri din școală vor asigura ordinea și disciplina în tot timpul examenelor, îngrijindu-se ca elevii să manifeste în toate împrejurările atitudine demnă de elevi ai școlii noastre noi.

Recomandăm tovarășilor directori de școli să ia măsuri, cu sprijinul comitetelor de părinți, pentru organizarea de bufete în școli pe tot timpul pregătirii și desfășurării examenelor. Trebue acordată deosebită atenție îmbunătățirii hranei elevilor în internate și cantine.

Cum trebue să se desfășoare examenul scris

Pentru a asigura o apreciere unitară a cunoștințelor elevilor, Ministerul Învățământului Public va difuza în acest an școlar subiecte unice pentru toate școlile din țară, la obiectele la care se dă examen scris (conform instrucțiunilor Ministerului Învățământului Public publicate în Gazeta Învățământului din 16 Mai 1953).

Aceste subiecte strict secrete vor fi distribuite prin secțiile de învățământ, în plicuri sigilate, directorilor de școli, care le vor păstra cu cea mai mare grijă.

Pentru fiecare obiect se vor trimite și subiecte de rezervă. Acestea vor fi folosite pentru examenul scris al elevilor care s'au îmbolnăvit în perioada examenelor și care s'au însănătoșit înainte de terminarea sesiunii.

Pentru toate clasele, în afară de clasele VII și XI plicurile vor fi deschise de către director și profesorul examinator cu o oră înainte de începerea examenului. Pentru clasele VII și XI deschiderea plicului se va face în fața comisiei examinatoare tot cu o oră înainte de examen.

La intrarea în clasă, profesorul examinator va avea catalogul de examen, precum și un număr suficient de coli de hârtie ștampilate (mai mare decât numărul elevilor).

Inainte de a da elevilor subiectul lucrării el le va adresa câteva cuvinte de încurajare — le va recomanda să fie calmi și să se gândească bine înainte de a scrie, apoi profesorul va distribui elevilor câte o coală de hârtie ștampilată pentru lucrarea scrisă și una, deasemenea ștampilată, pentru ciornă.

Elevii vor semna ambele hârtii.

Subiectul lucrării va fi scris citeț, pe tablă.

Elevii care au terminat lucrarea scrisă o predau profesorului, împreună cu ciorna și pot părăsi sala de examen.

Profesorul notează pe lucrare ora la care a fost predată.

La expirarea timpului stabilit pentru lucrarea scrisă, toți elevii sunt obligați să predea lucrările, chiar dacă nu le-au terminat. Profesorul va respecta durata fixată prin instrucțiunile Ministerului Învățământului Public.

Învățătorii și profesorii trebue să supravegheze cu toată atenția pe elevi în timpul lucrării scrise și să nu permită suflatul, copiatul, discuții între elevi, etc. Deasemenea, ei nu vor citi lucrările scrise predate, în timp ce sunt încă elevi care n'au terminat lucrarea — aceasta putând să-i sustragă dela atenta lor supraveghere.

In cazul când totuși se produc fapte nedemne (suflat, copiat etc.) comisia va examina cazul și va decide dacă elevul vinovat poate continua lucrarea cu același subiect, sau cu subiect schimbat, sau trebue scos din examenul respectiv pe care-l va da în sesiunea de examen dinainte de începerea anului școlar. In cazul când se hotărăște schimbarea subiectului, elevul va primi subiectul din plicul de rezervă odată cu eventualii elevi amânați pe motiv de boală.

Elevii care se prezintă cu întârziere la examenul scris vor fi primiți la examen numai după cercetarea cauzelor întârzierii. Comisia va aprecia dela caz la caz, ținând seama de durata întârzierii, dacă aceștia urmează să primească același subiect, sau subiectul de rezervă, în care caz se va proceda ca mai sus.

Lucrările scrise trebuesc corectate până la examenul oral.

Corectarea și notarea lucrărilor scrise la examenele de promovare se va face numai în școală de către profesorul examinator împreună cu profesorul asistent. Pentru examenele de absolvire, corectarea și notarea lucrărilor scrise se va face în școală de către comisia de examen.

In cazul când profesorii întrerup pentru un timp corectarea, ei vor da în păstrare lucrările scrise directorului școlii.

Corectarea lucrărilor scrise se va face cu toată atenția, atât din punct de vedere al fondului cât și al exprimării, al ortografiei. Greșelile trebuesc subliniate în mod vizibil.

Greșelile din lucrare se vor urmări și în ciornă spre a constata dacă ele provin din neatenție, sau din necunoașterea problemei (dacă se repetă și în ciornă).

Lucrările notate vor fi semnate atât de profesorul examinator cât și de asistent, iar la examenele de absolvire de comisia de examen.

Cum se desfășoară examenul oral

In acest an, examinarea orală se va face pe baza biletelor trimise de Ministerul Învățământului Public, conform instrucțiunilor de examen nr. 15.484/1953 publicate în Gazeta Învățământului nr. 215 din 16 Mai 1953 și a biletelor anexă întocmite de către profesorul obiectului respectiv (la l. română, l. maternă, l. rusă, matematică, fizică).

In cazul când sunt mai multe clase paralele, se vor folosi aceleași bilete de bază, dar se vor întocmi bilete anexe separat pentru fiecare clasă.

Examinarea orală — la examenul de promovare — va fi făcută de profesorul care a predat obiectul la clasa respectivă în prezența profesorului asistent numit de directorul școlii, iar la examenele de absolvire în fața comisiei.

In sala de examen se vor afla toți elevii clasei respective (dacă colectivul clasei nu depășește 20 de elevi) sau numai grupa programată, în cazul când clasa depășind 20 de elevi a fost împărțită în grupe.

La intrarea în clasă profesorul examinator trebuie să aibă catalogul de examen, lucrările scrise ale elevilor (dacă la obiectul respectiv s'a dat și examen scris) plicul cu biletele de bază și anexă precum și hârtia ștampilată pe care elevii își vor întocmi planul de expunere.

Inainte de a începe examenul, profesorul va explica elevilor felul cum se va desfășura examenul oral.

Pentru elevii care vor fi examinați se vor rezerva două bănci în față, distanțate de băncile în care iau loc restul elevilor.

Se recomandă ca pentru examinare să fie chemați câte 3 elevi. Acest număr este cel mai indicat pentru a da elevilor timp suficient de pregătire a răspunsului și a permite profesorului supravegherea lor.

Este bine să se înceapă examinarea cu câțiva elevi fruntași la învățătură. Succesul primilor elevi examinați contribue la crearea unei atmosfere de siguranță și încredere pentru ceilalți elevi, în timp ce primele răspunsuri slabe, influențează defavorabil, în special pe elevii nervoși și impresionabili.

Este indicat ca după aceștia să fie examinați elevii mai sensibili, care suportă mai greu tensiunea așteptării.

Apoi vor fi examinați elevi cu nivel diferit de cunoștințe.

Ținând seama de aceste recomandări, este bine ca fiecare profesor să-și întocmească lista nominală a elevilor, în ordinea în care îi va asculta. Dacă un elev se simte rău poate fi ascultat la sfârșit.

Elevii chemați spre a fi examinați vor lua singuri câte un bilet.

In acest scop biletele de bază vor fi răsfirate pe catedră cu partea scrisă în jos.

Profesorul va nota în catalog la fiecare elev numărul biletului luat. Profesorul va da elevului biletul anexă corespunzător (la obiectele unde sunt indicate în instrucțiunile M.I.P. bilete anexă). Elevii care nu vor putea răspunde la întrebările din biletul de bază, pot lua încă un bilet. Profesorul va nota în catalog numerele ambelor bilete. La notarea elevilor se va ține seama de aceasta.

Totodată elevii vor primi o foaie ștampilată, pentru a-și întocmi planul de expunere, apoi se vor așeza în băncile din față, rezervate. Fiecărui elev i se dă 15 minute pentru pregătire.

Elevul care a terminat pregătirea ridică mâna. In tot timpul cât răspunde, elevul va sta în picioare, — fie la tablă, fie într'un loc potrivit, aproape de masa examinatorilor.

Pentru a asigura continuitatea examinării, în timp ce primul elev se anunță pentru a răspunde, un alt elev va fi invitat să ia bilet, pentru a se pregăti. In acest fel vor fi în permanență 3 elevi care se pregătesc și un elev care răspunde.

Cum trebue să decurgă examinarea orală

Elevul va fi lăsat să expună răspunsul așa cum și l-a pregătit, iar profesorul îl va asculta cu toată atenția.

Examinatorul nu trebue să vorbească cu asistentul sau cu alți membri ai comisiei, nimeni și nimic nu trebue să-l sustragă dela examinare.

In timp ce elevul răspunde, profesorul nu trebue să intervină, nici cu observații, nici cu întrebări. Aceasta are o influență dăunătoare asupra elevilor, întreruperile putând să-i împiedice să-și urmeze șirul ideilor.

Profesorul poate totuși interveni în cazul când elevul s'a depărtat prea mult de subiect și, prin întrebări potrivite, îl poate aduce pe calea răspunsului just.

In general, elevii trebue lăsați să expună în întregime răspunsul pe care l-au pregătit. In cazuri excepționale, când elevul a expus o bună parte din subiect în așa fel încât examinatorii sunt perfect edificați că elevul cunoaște foarte bine problema, elevul poate fi oprit de a continua expunerea.

Examinatorii trebue să urmărească cu mare atenție răspunsurile elevilor pentru a constata dacă ei au redat esențialul problemei și aceasta, în deosebi în cazul elevilor care se exprimă ușor și cu vioiciune, pentru a nu se lăsa influențați de modul de expunere.

Examinatorii pot pune elevilor întrebări suplimentare numai după ce aceștia au terminat răspunsul. Aceste întrebări, trebue să fie clare, formulate scurt, legate de problemele din bilet. Ele vor fi puse fie în cazul când elevul a omis unele probleme esențiale, fie când răspunsul a fost neclar, neprecis, sau în parte greșit, fie pentru a lămuri conținutul unor termeni științifici.

Intrebările suplimentare trebue să ajute examinatorului pentru o mai justă apreciere a cunoștințelor elevilor, dându-i posibilitatea să afle dacă omisiunile sau greșelile făcute de elevi se datoresc unor scăpări sau insuficientei lor pregătiri; ele nu trebue puse cu scopul de a încurca pe elevi.

In tot cazul nu trebue puse elevului prea multe întrebări suplimentare. Aceasta știrbește din seriozitatea examenului, enervează pe elev, îl obosește și îl face să dea răspunsuri din ce în ce mai puțin gândite, mai necomplete, mai slabe.

La obiectele la care s'a dat și examen scris, examinatorul poate pune elevului întrebări și în legătură cu unele greșeli constatate în lucrarea scrisă a acestuia.

In mod excepțional se pot pune întrebări din alte probleme decât cele din biletul tras de elev, numai în cazul când un elev notat slab în timpul anului a dat răspunsuri neașteptat de bune.

După ce elevul a răspuns la toate întrebările, examinatorul va corecta greșelile făcute de elevi în răspunsurile date. Trebuesc corectate greșelile de fond și greșelile grave de exprimare și nicidecum toate amănuntele. Corectarea se va face scurt, precis dar nu se va transforma într'o explicație desvoltată. Examenul trebue să rămână, în principiu, un mijloc de verificare a cunoștințelor și nu trebue transformat în lecție.

Dacă elevul a fost examinat, el restitue profesorului biletul. Acesta îl pune separat de biletele care încă n'au fost trase de elevi.

Examinatorii trebue să aibă o deosebită grijă pentru elevii sensibili sau cu defecte de auz, vorbire, etc. Această atenție se va manifesta în grija de a le vorbi potrivit defectului lor. In niciun caz acestea nu trebue să influențeze în vreun fel asupra notei. Examinatorul se va strădui să cântărească just cunoștințele acestor elevi, și nu se va lăsa influențat de defectele lor nici pentru a le subaprecia, nici pentru a le supraaprecia.

Indată după examinarea elevului, atât profesorul examinator, cât și profesorul asistent (la examenul de promovare) sau membrii comisiei (la examenul de absolvire) vor nota, fiecare în parte, pe elev. După examinarea tuturor elevilor clasei (sau grupei, dacă clasa a fost împărțită pe grupe) membrii comisiei examinatoare vor stabili, de comun acord, nota elevului.

Nota obținută de elev la examen fiind precumpănitoare la stabilirea notei finale la fiecare obiect, notarea trebue făcută cu deosebită atenție. Nota trebue să fie o apreciere justă a răspunsului dat de elev la examen. Profesorii nu se vor lăsa influențați de notele obținute de elevi în timpul anului școlar și nu vor manifesta nici indulgență nici severitate excesivă în aprecierea răspunsurilor.

Instrucțiunile Ministerului Învățământului Public nr. 15.484/1953 cu privire la organizarea examenelor de promovare și absolvire, publicate și în Gazeta Învățământului nr. 215 din 16 Mai 1953, precum și aceste îndrumări metodice trebuesc prelucrate cu toate cadrele didactice în consiliul pedagogic.

Deasemenea ele vor fi folosite pentru a prelucra cu elevii, indicațiile care sunt necesare să fie cunoscute de ei.

Pentru o justă îndrumare a absolvenților claselor a IV-a și a VII-a

Indeplinirea planului de școlarizare la școlile de 7 ani, la unitățile de învățământ mediu din sistemul Ministerului Învățământului Public, la școlile medii tehnice și la școlile profesionale ale Direcției Generale a Rezervelor de Muncă este una din condițiile principale pentru făurirea cadrelor necesare construirii socialismului în patria noastră. Tocmai de aceea secțiile de învățământ, direcțiile școlilor, diriginții, profesorii și învățătorii au datoria să acorde cea mai mare atenție acțiunii de îndrumare a viitorilor absolvenți ai claselor a IV-a și a VII-a către școlile de grad imediat superior. Această acțiune de îndrumare trebue desfășurată atât în rândurile elevilor cât și în rândurile părinților, ținându-se seama de înclinațiile și aptitudinile copiilor, de profesia pentru care vor să se pregătească.

Este necesar să se ducă o susținută muncă de lămurire pentru a asigura cuprinderea în clasa a V-a a unui număr cât mai mare de elevi, fii ai muncitorilor din industrie, ai muncitorilor din S.M.T. și G.A.S., ai țăranilor colectiviști etc.

Secțiile de învățământ se vor îngriji ca, prin amenajarea internatelor, a cantinelor, a burselor și cu sprijinul comitetelor de părinți din localitățile unde sunt școli de 7 ani, să se mărească procentul de cuprindere în clasa a V-a al absolvenților școlilor elementare din localitățile unde nu există astfel de școli.

Fără a se neglija asigurarea planului de școlarizare al școlilor medii de 10 ani, trebue să se acorde o deosebită atenție îndrumării elevilor spre școlile pedagogice de învățători și educatoare și spre acele școli medii tehnice a căror desvoltare este cerută de ramurile importante ale economiei noastre naționale (școli medii de agricultură, zootehnie, veterinare, de comerț, cooperație, de minereuri, de cărbuni, de produse chimice, hârtie și celuloză, de pielărie și cauciuc) precum și spre școlile profesionale.

Pentru o cât mai bună desfășurare a acțiunii de îndrumare, școlile trebue să organizeze cu ajutorul grupelor sindicale, al organizațiilor U.T.M. și al comitetelor de părinți, manifestări care să trezească interesul viitorilor absolvenți pentru diferite profesiuni. Astfel, în cadrul orelor educative sau al cercurilor de elevi pot avea loc, sub conducerea învățătorilor, a diriginților sau a profesorilor de specialitate, discuții cu elevii, referate privind alegerea profesiunii etc. Deasemenea, pot avea loc conferințe ale cadrelor didactice, pentru elevi și părinți, în care să se arate importanța diferitelor școli medii și perspectivele pe care le deschid acestea. Se pot organiza deasemenea vizite în școlile medii, schimb de scrisori între elevii acestor școli și viitorii absolvenți ai școlilor de șapte ani, etc.

Intreaga muncă de îndrumare pe care o desfășoară în această etapă școlile trebue să aibă drept scop ajutorarea elevilor și a părinților, pentru a se orienta just în alegerea școlilor către care să se îndrepte absolvenții claselor a IV-a și a VII-a.

Informație

Ministerul Învățământului Public comunică: profesorii care predau limba maternă la școlile cu limba de predare rusă, ucraineană și bulgară vor elabora biletele pentru examenul oral la limba maternă și pentru clasele a IV-a—VII-a, spre deosebire de cum a apărut în Instrucțiunile M.I.P., art. 14, alineatul ultim — publicate în „Gazeta Învățământului" din 16 Mai 1953.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

La redacția gazetei noastre s'a primit scrisoarea unui cititor din comuna Mănăstirea Cașin, raionul Târgu Ocna, în care ni se relata atitudinea nejustă a președintelui sfatului popular față de cadrele didactice.

Trimițând scrisoarea cititorului nostru forurilor competente, aceștia ne-au răspuns că sesizarea cititorului nostru corespunde adevărului In răspuns se arată, deasemeni, că s'au luat măsuri serioase pentru rezolvarea situației semnalate. Cazarea învățătorilor s'a rezolvat favorabil la data de 1.IV.1953.

Pentru succesul campaniei agricole

Pătrunși de importanța deosebită a muncii culturale în rândurile țărănimii muncitoare, pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre, învățătorii din comuna Căzănești, raionul Râmnicu-Vâlcea, caută să-și îndeplinească cu cinste sarcinile obștești care le revin. Cadrele didactice participă activ la viața gospodăriei agricole colective din comună, care numără 54 de familii, ca și la activitatea întovărășirii agricole. Adeseori învățătorii le vorbesc colectiviștilor și membrilor întovărășirii despre superioritatea metodelor agrotehnice înaintate de întreținere a culturilor, explicându-le cum să-și desfășoare munca pentru a obține roade bogate, cum să aplice regulile prevăzute în agrominim.

In același timp, învățătorii desfășoară și o bogată activitate culturală și artistică. De exemplu, ei au pregătit în cadrul colțului roșu al gospodăriei colective, împreună cu colectiviștii, șezători și festivaluri artistice cuprinzând dansuri, coruri, scenete.

Pentru a organiza cât mai bine munca de popularizare a proiectului de statut al gospodăriilor agricole colective, învățătorii din comună au prelucrat mai întâi acest proiect de statut în cadrul grupei lor sindicale. Ei au discutat aici toate formele pe care le pot folosi în acțiunea de lămurire. Astfel pregătiți, ei au prelucrat apoi proiectul de statut în rândurile țăranilor muncitori, în cadrul căminului cultural, în cercurile agrotehnice, la cursurile de alfabetizare.

Datorită dragostei și priceperii cu care au desfășurat învățătorii din Căzănești munca de popularizare a proiectului de statut, ei au adus o contribuție însemnată la lămurirea țăranilor muncitori asupra superiorității gospodăriei agricole colective.

O bogată activitate obștească desfășoară și cadrele didactice din comunele Bujoreni și Paușești, din același raion. Prin munca lor devotată de zi cu zi, învățătorii din aceste raioane contribue la creșterea continuă a numărului de țărani săraci și mijlocași care pășesc pe drumul gospodăriei agricole colective.

★

In comunele raionului Buzău — ca, de pildă, în comunele Stâlpu, Babacu, Vadu Pașei etc. — majoritatea cadrelor didactice desfășoară o intensă activitate culturală în mijlocul țăranilor muncitori, participând activ la buna desfășurare a campaniei de întreținere a culturilor.

In conferințele pe care le țin la căminele culturale, la ședințele cu părinții, în vizitele la domiciliul țăranilor muncitori, la cursurile de alfabetizare, învățătorii și profesorii mobilizează masele de țărani muncitori la lupta pentru succesul campaniei agricole. Ei le dau lămuriri amănunțite cu privire la organizarea muncilor în legătură cu lucrările de întreținere a culturilor — cum sunt plivitul, prășitul etc. Cadrele didactice aduc astfel o contribuție însemnată la munca pentru îndeplinirea la timp și în condiții bune a campaniei agricole, la succesul luptei pentru o recoltă îmbelșugată.

Succese ale cercurilor științifice studențești

Un ajutor prețios în munca de învățătură a studenților Facultății de Pedagogie din București îl constitue activitatea celor trei cercuri științifice: de pedagogie generală, de pedagogie preșcolară și de istoria pedagogiei.

Activitatea în cercurile științifice urmărește să contribue la lărgirea cunoștințelor și înțelegerea temeinică a acestora, și la desvoltarea spiritului de investigație științifică.

Forma de bază a activității fiecărui cerc o reprezintă referatele și discuțiile pe marginea acestora. Astfel, la una din ședințele cercului de istoria pedagogiei, studentul Georgescu Florian din anul IV a prezentat referatul cu tema „Ideile pedagogice ale lui Cernâșevschi și Dobroliubov". Problemele ridicate în referat au dat naștere la discuții însemnate dovedind interesul și pregătirea participanților pentru această temă. In prealabil studenții au folosit un bogat material bibliografic sovietic, care i-a ajutat să-și clarifice multe aspecte ale problemei și să tragă concluzii pentru activitatea lor de viitor. In alegerea subiectelor pentru referate se ține seama de programele cursurilor, de temele cele mai importante ale acestora și care necesită o studiere mai aprofundată.

Preocuparea permanentă a cercurilor, este să lege întreaga activitate științifică de sarcinile cele mai importante ce stau în prezent în fața școlii și științei pedagogice din țara noastră. In acest scop, membrii cercurilor, sub directa conducere și îndrumare a cadrelor didactice care răspund de activitatea acestora, desfășoară o muncă intensă de cunoaștere a realizărilor obținute în țara noastră în domeniul învățământului, a felului cum se aplică experiența școlii sovietice în condițiile școlii noastre în etapa actuală de desvoltare. In acest fel, membrii cercurilor au posibilitatea să studieze diferite probleme, să le exemplifice cu cazuri concrete din practică, să aducă o contribuție personală în munca de cercetări științifice.

La cercul de pedagogie generală s'au ținut o serie de referate în legătură cu sarcinile ce se desprind pentru știința pedagogică din opera lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și din Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. Astfel, referatul intitulat „Importanța învățământului politehnic și mijloacele de realizare a lui în școala noastră" a trezit un interes deosebit în rândul studenților.

Extrem de interesante sunt contribuțiile aduse de unii membri care studiază moștenirea pedagogică progresistă din țara noastră. Prezentarea în cadrul cercului de Istoria Pedagogiei a unor lucrări privind ideile pedagogice în opera lui Bălcescu, Eminescu, Creangă, Slavici reprezintă o contribuție însemnată a studenților la cunoașterea istoriei pedagogiei progresiste din țara noastră.

O activitate bogată și rodnică se desfășoară în cercul de pedagogie preșcolară. La ședințele organizate de acesta participă cel mai mare număr de studenți. Trebue scos în evidență succesul pe care l-a avut în cadrul acestui cerc referatul studentei Manea Ruxandra cu tema „Folclorul românesc, mijloc de educare a patriotismului la copiii de vârstă preșcolară".

Referatul a ridicat o serie de probleme noi pentru învățământul preșcolar din țara noastră care au o importanță practică pentru toți cei care se ocupă cu educația copiilor de vârstă preșcolară. Acest referat pentru nivelul său științific ridicat a post premiat la conferința cercurilor științifice din Universitatea „C. I. Parhon" și a primit diploma Ministerului Învățământului Public la conferința pe capitală.

Pentru a continua activitatea științifică și în timpul vacanței de vară, membrii cercului de pedagogie preșcolară și-au propus ca fiecare, în regiunea lui, să culeagă material folcloristic pentru munca educativă cu copii de vârstă preșcolară.

Rezultatul activității desfășurate în cercurile științifice dela Facultatea de Pedagogie din București sunt rodnice. Ele au contribuit la creșterea nivelului de cunoștințe al studenților, la mai buna pregătire a acestora pentru examene. Mulți dintre membrii cercurilor au obținut titlul de studenți fruntași la învățătură.

SANDU CONSTANTIN

In București s'a desfășurat zilele acestea finala celui de al III-lea concurs al echipelor artistice sindicale de amatori, organizat de Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R.

In clișeu: O parte a corului Comitetului sindical de învățământ-Sibiu (dirijor Ilie Micu) executând un minunat cântec popular transilvănean. In medalion, solista Elena Florea.

Foto L. Tibor

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon 4.68.64 și 4.39.00 Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
c. 7295

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 217 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 30 Mai 1953

Ne bizuim pe alianța frățească dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, forța socială care a răsturnat dela putere pe moșieri și capitaliști și care va înfăptui victorios opera de construire a socialismului la orașe și sate.

GH. GHEORGHIU-DEJ

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective

Tovarăși,

Din împuternicirea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului Republicii Populare Române aduc Congresului fruntașilor din gospodăriile agricole colective un cald și tovărășesc salut. **(Aplauze puternice).**

S'au întrunit aici fruntași din gospodăriile colective de pe întreg cuprinsul țării, pentru a dezbate proectul noului statut, a face bilanțul muncii desfășurate până acum de gospodăriile colective, a dezvălui lipsurile și neajunsurile care mai există și a trage concluzii cu privire la dezvoltarea muncii în viitor.

Congresul acesta are o importanță deosebită. El constitue un moment însemnat în munca de construire a socialismului în țara noastră. Este primul Congres al reprezentanților aleși ai părții celei mai înaintate a țărănimii noastre muncitoare, țărănimea colectivistă.

In perioada premergătoare Congresului au avut loc adunări generale ale gospodăriilor colective și adunări largi de massă ale țăranilor muncitori, unde s'a dezbătut proectul noului statut-model al gospodăriilor agricole colective.

Proectul de statut a fost primit de massele cele mai largi ale țărănimii muncitoare cu mare entuziasm. Au luat parte la discuții zeci de mii de țărani muncitori cu gospodărie individuală, arătând pe deplin interesul crescând ce-l poartă țărănimea muncitoare pentru calea socialismului în agricultură, pentru o viață nouă, mai bună, mai cultă.

In timpul dezbaterilor, mii de țărani muncitori au făcut cereri de intrare în gospodăriile colective existente, de creare de noi întovărășiri și gospodării colective; s'au format noi gospodării colective și întovărășiri agricole.

Adunările generale ale gospodăriilor colective au fost un bun prilej de a se face o analiză a muncii, de a discuta în spirit critic și autocritic problemele și sarcinile principale care stau în fața gospodăriilor colective.

Aceasta a contribuit la întărirea simțului de răspundere pentru bunul obștesc, a grijii pentru apărarea și mărirea avutului obștesc; aceasta a dus la întărirea disciplinei muncii și la mai buna organizare a ei. Critica și autocritica au contribuit la întărirea conducerii gospodăriilor colective, la întărirea democrației interne.

In adunările generale au fost făcute propuneri valoroase în scopul îmbunătățirii proectului de statut, care au fost însușite la elaborarea proectului prezentat Congresului.

Adunările generale au constituit un mijloc important de ascuțire a vigilenței de clasă față de dușmanul care încearcă să se infiltreze în gospodăriile colective cu scopul de a le submina dinăuntru, a le destrăma.

Congresul a adoptat noul statut, legea de bază a gospodăriilor colective, a făcut analiza muncii depuse până acum, realizând un bogat schimb de experiență în munca de consolidare și dezvoltare a gospodăriilor colective și întovărășirilor existente. Fără îndoială că aceasta va contribui la îmbunătățirea producției noastre agricole în scopul ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii dela orașe și sate. S'a discutat despre măsurile ce trebuesc luate pentru consolidarea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță ce constitue temelia regimului nostru de democrație populară. **(Aplauze îndelungate).**

Discuțiile la care a participat un număr atât de mare de fruntași ai gospodăriilor colective, de țărani muncitori întovărășiți, de lucrători din S.M.T.-uri, tehnicieni, ingineri agronomi, oameni de știință, observațiile critice și propunerile făcute arată că lucrările Congresului sunt o contribuție de mare însemnătate pentru mersul înainte pe calea construcției socialiste la sate, de care depinde triumful definitiv al socialismului la noi în țară.

In acest Congres s'a manifestat din nou cu putere justețea politicii naționale leninist-staliniste a partidului nostru, politică de frăție și prietenie între poporul român și minoritățile naționale. Dela tribuna Congresului au vorbit alături de țărani colectiviști români și colectiviști maghiari, germani, sârbi, în limba lor maternă. Dar toți au vorbit aceeași limbă — limba unor oameni însuflețiți de același scop, devotați cu trup și suflet patriei comune — Republica Populară Română, oameni care muncesc neobosit pentru întărirea și înflorirea ei. **(Aplauze).**

Această atmosferă de unire frățească între poporul român și minoritățile naționale care muncesc umăr la umăr pentru un țel comun ne face să vedem și mai limpede cât de dușmănoasă intereselor poporului era politica burgheziei și moșierimii — de învrăjbire a oamenilor muncii de diferite naționalități, în scopul exploatării și asupririi lor.

Oamenii muncii din Republica Populară Română, aparținând minorităților naționale, se bucură din plin de egalitatea în drepturi cu poporul român. Aceasta este una din cuceririle cele mai de preț ale poporului muncitor și ale regimului de democrație populară. Să întărim mereu prietenia și frăția între poporul român și minoritățile naționale, combătând fără cruțare orice manifestare a șovinismului și naționalismului burghez.

Tovarăși,

Anii puterii populare sunt ani de puternic avânt economic și cultural al forțelor creatoare ale poporului atâta timp ținute sub obroc de capitalism.

Industria noastră socialistă înaintează într'un ritm rapid; fabricăm astăzi în serie mașini din cele mai complicate. Pentru vecie au fost stârpite în țara noastră bolile de nelecuit ale capitalismului: crizele șomajul, ruinarea oamenilor muncii. Producem din an în an tot mai multe mărfuri pentru satisfacerea nevoilor celor ce muncesc; puterea leului nostru a crescut. Invățământul, știința, tehnica, arta, literatura, au condiții de desvoltare fără precedent în țara noastră.

In satele noastre își face drum bunăstarea țărănimii muncitoare, tractoarele și alte mașini agricole ușurează munca milioanelor de țărani muncitori care își lucrează astăzi mai bine pământul, pătrunde electricitatea în casele oamenilor muncii; femeia nu mai naște în câmp ci la maternitate; învățătura de carte risipește negura neștiinței.

Țăranii muncitori nu mai trăesc sub teroarea jandarmului și a poruncii moșierești; țăranii muncitori și-au ales reprezentanții în sfaturile populare, în Marea Adunare Națională, în Prezidiul ei, iau parte la conducerea treburilor obștești.

Constituția R.P.R. consacră una din cele mai mari cuceriri ale poporului nostru muncitor: **„Pământul este al celor ce-l muncesc".** S'a realizat astfel visul de veacuri al țărănimii muncitoare. **(Aplauze puternice).**

Cresc, la țară, oameni noi, cum nu au putut să crească niciodată. Este deajuns să privim în această sală și vedem oameni noi, constructorii vieții noi în satele Republicii noastre: președinți de gospodării colective, brigadieri de frunte, fruntași ai recoltelor bogate, țărani colectiviști. Asemenea oameni pot să se ridice numai în condițiile create de regimul democrat-popular. **(Aplauze).**

I.

Tovarăși,

Au trecut 4 ani dela Plenara din 3—5 Martie 1949 care a trasat sarcina istorică a trecerii la reconstrucția socialistă a agriculturii. In acest răstimp, partidul, statul democrat-popular, poporul român au dobândit importante succese în munca de transformare socialistă a agriculturii. Peste 280.000 de familii de țărani muncitori s'au unit în 1966 gospodării agricole colective și aproape 2.000 întovărășiri de lucru în comun a pământului. **(Aplauze puternice).**

Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și întovărășirile cuprind aproape un sfert din suprafața arabilă a țării. Producția medie la hectar a multor gospodării colective și întovărășiri a întrecut cu 25—50% pe cea a gospodăriilor individuale, dovedind pe deplin superioritatea agriculturii colective, făcută pe întinderi mari de pământ, cu mijloace mecanizate și cu folosirea cuceririlor științei — asupra agriculturii pe petece înguste de pământ, cu mijloace și metode înapoiate.

Numeroase gospodării colective s'au întărit din punct de vedere economico-organizatoric, au început să introducă metode înaintate de cultivare a pământului, să folosească într'o măsură crescândă resursele naturale pentru irigații și alte îmbunătățiri funciare, să dezvolte creșterea animalelor și alte ramuri de producție agricolă, să ridice însemnate construcții gospodărești. Un număr tot mai mare de gospodării colective au devenit astfel centre de atracție pentru țărănimea muncitoare, modele vii de ceeace înseamnă marea gospodărie socialistă în agricultură.

Să luăm, de pildă, gospodăria colectivă „16 Februarie", regiunea Ploești, raionul Mizil. Producția obținută în 1952 a fost superioară la toate culturile față de producția gospodăriilor individuale din vecinătate:

— la grâu, gospodăria colectivă a dat 2.200 kg. la hectar față de 850 kg. la hectar în gospodăriile individuale;

— la porumb, a dat 1350 kg. la hectar față de 800 kg. în gospodăriile individuale;

— la floarea soarelui, a dat 1150 kg. la hectar față de 300 kg. în gospodăriile individuale;

— la sfeclă furajeră, gospodăria colectivă a dat 30.000 kg. la hectar față de 8.000 kg. în gospodăriile individuale.

In afară de cultivarea pământului, gospodăria și-a dezvoltat și alte ramuri de producție agricolă; ea dispune în prezent de 370 oi cu 72 miei, 17 scroafe, 200 păsări și 320 pui, — ceeace pentru început este bine.

Ca rezultat, colectiviștii au dobândit venituri mari. Să luăm un caz din multe. Colectivistul Savu Petria, având împreună cu trei membri ai familiei 500 de zile-muncă, a primit următoarele: grâu 1700 kg., porumb 1650 kg., floarea soarelui 500 kg., orz 500 kg., sfeclă furajeră 2500 kg., fân și lucernă 2500 kg., 4000 lei în bani.

Trebue spus că membrii gospodăriei agricole colective „16. Februarie" s'au dovedit a fi nu numai oameni harnici, dar și setoși de învățătură; mulți dintre ei au urmat regulat cursurile agrotehnice. Iată cu adevărat o pildă pentru alte gospodării colective și drumul de urmat pentru țăranii muncitori individuali spre socialism.

Alte gospodării colective au ridicat numeroase construcții gospodărești cum este cea din Valea Roșie, regiunea București, care și-a construit o magazie pentru 600 tone, un graid pentru 50 de vite mari, 3 remize, 2 ateliere, cotețe de păsări pentru 1000 de capete, folosind în cea mai mare parte materiale locale.

Dând însemnătate creșterii vitelor, gospodăria colectivă din Palazul Mare, regiunea Constanța, are în prezent 50 de vaci, 450 de oi, 100 porci și 700 păsări, ceeace reprezintă o însemnată bogăție obștească și o serioasă sursă de venituri pentru colectiviști.

Care este explicația acestor succese ale gospodăriilor agricole colective? Buna organizare a muncii pe brigăzi permanente, îndeplinirea muncilor agricole la timp și cu respectarea minimelor agrotehnice, munca politică rodnică a organizației de bază, care a reușit să mobilizeze la muncă pe toți colectiviștii în timpul campaniilor agricole.

Un sprijin de seamă pentru buna organizare a muncii în gospodăriile colective l-au primit colectiviștii din partea delegațiilor de colhoznici, tehnicieni și oameni de știință din agricultura sovietică, ce ne-au vizitat țara și care au dat tinerelor noastre gospodării colective sfaturi prețioase, izvorîte din imensa experiență a bogatelor colhozuri sovietice. **(Aplauze care se transformă în urale. Se strigă U.R.S.S., U.R.S.S.).**

Rezultatele obținute de gospodăriile colective au o puternică influență asupra țăranilor muncitori cu gospodării individuale; numai în gospodăriile colective existente au intrat în cursul ultimului an peste 44.000 țărani muncitori, iar alți 42.000 țărani muncitori, din peste 3.000 sate, au înaintat cereri de a forma noi gospodării colective.

Intovărășirea agricolă și-a demonstrat puterea de convingere și de educare în spiritul muncii colective a țăranilor muncitori.

In raioanele unde organele de partid și de stat au dat importanța cuvenită întovărășirilor agricole, numărul lor a crescut de 5—8 ori față de aceeași perioadă a anului trecut.

Sunt peste 21.000 cereri din 1.404 sate, pentru formarea de noi întovărășiri.

Justețea liniei partidului și-a găsit o nouă confirmare în faptul că un număr de 218 întovărășiri agricole s'au transformat — la cererea membrilor lor — în gospodării colective.

Din cele de mai sus se vede că o parte însemnată a țăranilor cu gospodării mici și mijlocii s'a orientat spre gospodării agricole colective și întovărășiri, unde se dezvoltă relațiile de colaborare și ajutor reciproc între oamenii muncii, se folosește tehnica înaintată, se făurește astfel o viață mai bună. Cea mai mare parte a țărănimii muncitoare, rămânând încă în forma gospodăriei individuale, și-a îmbunătățit relativ nivelul de trai, fără însă să poată ieși din impasul pe care mica gospodărie producătoare de mărfuri îl poartă în sine, și anume că ea nu poate asigura reproducția lărgită în agricultură, iar în anii cu recoltă slabă nici măcar o reproducție simplă, ceeace determină pe țăranul mic proprietar să se angajeze înafara gospodăriei, pentru a-și spori veniturile.

De acest fapt au început să-și dea seama și țăranii mijlocași, al căror număr a crescut ca rezultat al eliberării țărănimii muncitoare de sub robia moșierilor și al limitării exploatării chiaburești. O parte însemnată dintre țăranii mijlocași au început să se orienteze spre întovărășiri și gospodării colective.

Astfel, în perioada dela 1 Iunie 1952 și până acum, din numărul familiilor care au constituit noi gospodării colective, majoritatea o formează mijlocașii (57,8%) pe când țăranii fără pământ 7%, iar țăranii săraci 35,2%. Experiența construcției colhoznice în U.R.S.S. ne învață ce însemnătate deosebită are faptul că mijlocașul începe să se orienteze spre gospodăria colectivă.

De o deosebită însemnătate este faptul că țăranii săraci și mijlocași au dobândit conștiința poziției lor față de chiaburime — burghezia satelor — că au înțeles că fac parte din țărănimea muncitoare, aliată a clasei muncitoare, clasa conducătoare a statului de democrație populară.

In ultimii ani, cu toate neajunsurile și greșelile săvârșite de către unii activiști de partid și de stat, s'a delimitat mai precis hotarul dintre țăranii mijlocași, deci țărani muncitori, — pe de o parte, — și chiaburi, deci exploatatori ai țărănimii, — pe de altă parte, — aplicându-se cu fermitate linia politică a partidului de îngrădire a exploatării chiaburești.

Lupta de clasă în satele noastre devine tot mai ascuțită, ia forme variate, până la acte de violență, acte criminale din partea dușmanului de clasă, și se desfășoară în condiții noi. După apariția și dezvoltarea sectorului socialist în agricultură, așa cum a arătat marele Stalin, ea se desfășoară nu numai înafara gospodăriei colective, ci și împotriva dușmanului care încearcă să se infiltreze înlăuntrul gospodăriei colective, datorită lipsei de vigilență.

Iată o pildă: multă vreme din gospodăria colectivă Frățești, regiunea București, soseau vești proaste, alarmante. Fenomene de destrămare, cazuri de neglijență criminală față de avutul obștesc, care au culminat cu stricarea a 6 vagoane de furaj ș. a. La o cercetare mai atentă s'a descoperit pricina: consiliul de conducere era format din elemente necorespunzătoare, iar în fruntea gospodăriei, ca președinte, s'a strecurat un element dușmănos, un legionar, care întreținea relații strânse cu chiaburii. El lovea cu ură în gospodăria colectivă. Asemenea situații s'au mai descoperit și în alte locuri.

Gospodăriile agricole colective sunt o formă socialistă de organizare a producției, dar importă înainte de toate conținutul ce se toarnă în această formă, importă înainte de toate cine stă în fruntea gospodăriilor colective și cine le conduce.

Trebue să veghem ca în fruntea gospodăriilor colective și întovărășirilor din Republica noastră să stea oameni cinstiți, oameni ai muncii atașați cu trup și suflet regimului democrat-popular, cauzei socialismului.

Intărirea gospodăriilor colective și a întovărășirilor, intensificarea legăturilor lor cu țăranii muncitori individuali duc la izolarea chiaburimii de massele largi ale țărănimii, la întărirea luptei țărănimii muncitoare împotriva chiaburimii. Desfășurarea relațiilor de clasă, a luptei de clasă, în satele din țara noastră în acești patru ani a confirmat pe deplin justețea liniei trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949.

In transformarea socialistă a agriculturii un rol însemnat organizatoric îl au stațiunile de mașini și tractoare. Ele au contribuit la crearea întovărășirilor și gospodăriilor colective existente și la obținerea, de către acestea, a unor recolte mari. Multe S.M.T.-uri din țara noastră s'au arătat a fi cu adevărat organizator al producției în gospodării colective și întovărășiri.

Investițiile pentru S.M.T.-uri au fost mult sporite anul acesta față de 1952.

Avem astăzi 218 S.M.T.-uri cu un total de 9.650 tractoare și peste 25.000 mașini agricole remorcate cu o capacitate de lucru de 4.600.000 hantri — în afară de cele 4.400 tractoare dela gospodării agricole de stat.

S.M.T.-urile sunt deservite de 114 ateliere de reparații și de 19 centre mecanice regionale.

Inlăturarea vechiului sistem defectuos de salarizare și introducerea sistemului socialist de salarizare și premiere a constituit un puternic stimulent pentru tractoriști și ceilalți muncitori și tehnicieni dela S.M.T. Au fost eftinite tarifele de plată pentru lucrările executate de S.M.T. pentru gospodării agricole colective și întovărășiri.

Ca urmare a măsurilor luate, în campania agricolă din primăvara acestui an, tractoarele S.M.T.-urilor au efectuat de 4 ori mai multe lucrări decât în aceeași perioadă a anului trecut. Tractoriștii au început să execute lucrări noi, cum sunt: semănatul mecanic, prășitul mecanic și altele.

Cu toate succesele obținute în construcția socialistă la sate mai există încă serioase lipsuri.

Principalele lipsuri care s'au manifestat pe acest tărâm au fost rezultatul acțiunii contrarevoluționare a deviatorilor de dreapta, care au dus o politică de avantajare a elementelor capitaliste dela sate în dauna țărănimii cu gospodării mici și mijlocii. Grupul deviatorilor de dreapta a împins la călcarea liberului consimțământ — căutând să frâneze pentru un anumit timp trecerea țărănimii muncitoare pe calea socialismului, — a admis pătrunderea elementelor chiaburești în gospodării colective, pentru a le descompune din interior și a le compromite în fața țărănimii muncitoare. Deasemeni ei au provocat pagube de miliarde lei vechi S.M.T.-urilor și Gostat-urilor.

In anul care a trecut dela zdrobirea devierii de dreapta, S.M.T.-urile au pornit pe calea consolidării lor, s'au creat 602 gospodării colective noi, iar numărul întovărășirilor agricole a crescut cu 1121. Peste 3.000 de chiaburi strecurați în gospodăriile colective au fost demascați și exclusi. **(Aplauze puternice).**

Astăzi, după un an dela demascarea și zdrobirea devierii de dreapta, apare și mai puternic întreaga însemnătate a luptei duse de partidul nostru împotriva celor care au încercat să-l abată dela drumul leninist-stalinist. Este lesne de înțeles că dacă acest lucru nu ar fi fost făcut la timp, întreaga noastră înaintare spre socialism ar fi fost serios stânjenită.

Principiul liberului consimțământ, intrarea de bună voie a țăranilor muncitori în gospodăria colectivă, sau în întovărășire este un principiu leninist-stalinist fundamental în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Numai convingerea adâncă a țărănimii muncitoare despre marile avantaje ale gospodăriei colective poate servi drept bază pentru crearea unor gospodării colective cu adevărat trainice.

Incălcarea liniei partidului nu poate folosi decât chiaburilor și altor dușmani de clasă, care caută să compromită ideia transformării socialiste a agriculturii și să lovească în alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare — baza puterii populare.

Ce fel de gospodărie colectivă poate să fie aceea în care au fost strânși, la întâmplare, oameni neconvinși de avantagiile gospodăriei agricole colective și care se uită tot timpul înapoi spre mica lor fâșie de pământ? Asemenea gospodării colective sunt dela început sortite destrămării, căci e treabă ușoară pentru chiabur să unelteaască într'o asemenea împrejurare! Sunt doar cunoscute șoviețile micului proprietar agricol! Trecerea dela oranduirea veche, capitalistă, la oranduirea nouă, socialistă, înseamnă o adâncă revoluție în viața țărănimii. După ce oamenii au trăit cum au apucat din bătrâni, după ce au mers un timp îndelungat pe calea veche capitalistă, care deși a însemnat pentru ei o viață de mizerie, de lipsuri și de sărăcie pe micile lor petece de pământ, era totuși o cale bătătorită, deodată li se arată o cale nouă, calea gospodăriei agricole colective, în care munca și avutul se bizue nu pe proprietatea privată, ci pe cea colectivă, nu pe munca individuală și pe o tehnică înapoiată, ci pe munca colectivă și pe tehnica modernă. Un asemenea pas în viață nu este ușor de făcut.

Iată pentru ce trebue desfășurată o muncă de lămurire răbdătoare, dece trebue să studiezi condițiile concrete din satul dat, relațiile de clasă, manevrele chiaburilor, să combați și să înlături cu răbdare toate nedumeririle și chiar influențele dușmane, să folosești exemple și argumente convingătoare. Din păcate această metodă nu este pe placul unor activiști, care preferă „metodele forte".

Țăranului îi trebue timp să se convingă, să vadă cu ochii lui foloasele gospodăriei colective. Care țăran muncitor nu dorește o viață mai bună, mai îmbelșugată, mai cultă, pentru el și familia sa? Țăranul nu se mulțumește cu vorbe, oricât de frumoase ar fi, el vrea dovezi! Asemenea dovezi există — și încă numeroase — ele trebue să devină larg cunoscute de toți țăranii muncitori.

Din numărul de gospodării colective și întovărășiri existente, un număr mare dintre ele s'au consolidat în ultimii ani în așa măsură încât au devenit exemple vii și convingătoare despre superioritatea agriculturii socialiste asupra gospodăriei individuale; ele sunt pentru fiecare țăran muncitor care le vizitează, un îndemn puternic să intre în gospodăria colectivă sau întovărășire.

Cei aproape o mie de țărani muncitori, care au vizitat Uniunea Sovietică între anii 1949-1953, au avut un rol hotărîtor în crearea și întărirea gospodăriilor colective din țara noastră, căci ei au văzut minunatele colhozuri sovietice, s'au convins că numai drumul gospodăriei colective poate duce la un trai îmbelșugat și fericit.

Tovarăși,

Trebue să atragem atenția asupra unei atitudini nejuste, care se manifestă de un timp încoace în unele locuri în rândurile țăranilor colectiviști, aceea de a nu primi noi membri în gospodăria colectivă, sub motiv că acestia trebuiau să intre dela început în gospodăriile colective. Aceasta izolează țăranii din gospodăriile colective de restul țăranilor muncitori, pe care îi îndepărtează în loc să-i apropie. Asemenea atitudine nu poate conveni decât chiaburului care la rândul său încearcă, cu vicleșugul său caracteristic, să influențeze pe țăranii muncitori să nu se apropie de gospodăria colectivă.

Chiaburimea știe că în ziua când întreaga țărănime muncitoare va apuca pe calea gospodăriilor colective și va fi lichidată posibilitatea exploatării țăranilor muncitori, va veni vremea lichidării sale ca clasă. Iată dece chiaburii caută din răsputeri să izoleze țăranii muncitori individuali de țăranii colectiviști, să-i împiedice să-și însușească exemplul bun al gospodăriei socialiste. Este în interesul colectivistilor ca gospodăria colectivă să fie un mijloc de apropiere și nu de respingere a țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Faptul că țăranii muncitori nu au intrat dela început în gospodării colective nu trebue să ne facă să le întoarcem spatele, ci dimpotrivă, trebue să intensificăm munca politică în rândurile lor, să-i convingem cu noi dovezi că este în interesul lor să vină în gospodăria colectivă sau întovărășire cu un ceas mai devreme.

Sunt numeroase cazuri când organizațiile de partid, membrii de partid și țăranii colectiviști, care n'au renunțat la munca de lămurire, cu perseverență și răbdare au reușit în cele din urmă să convingă să intre în gospodăria colectivă nu numai pe unii țărani muncitori care șovăiau, ci chiar pe unii dintre cei mai șovăelnici; dintre aceștia sunt mulți colectiviști care astăzi lucrează foarte bine, unii sunt chiar fruntași în gospodării colective.

Aceasta arată că numai munca temeinică și răbdătoare de lămurire dă rezultate bune.

In munca de organizare a gospodăriilor agricole colective o deosebită atenție trebue dată femeilor — soțiile țăranilor muncitori care ocupă un loc însemnat în gospodărie, în producție, în familie.

Tovarăși,

In legătură cu munca de organizare a întovărășirilor de lucru în comun a pământului se constată în multe regiuni o atitudine de subapreciere, cu totul neîntemeiată, din partea unor activiști de partid și de stat.

Se vede că nu s'a înțeles îndeajuns însemnătatea întovărășirilor agricole ca formă de cooperație de producție accesibilă unor masse largi de țărani care nu sunt încă hotăriți să facă pasul decisiv spre gospodăria colectivă, dar care văd foloasele lucrării pământului pe suprafețe întinse cu mijloace mecanizate și vor să se convingă prin propria experiență de acest lucru.

Cât de neîntemeiată este atitudinea acestor activiști o dovedește numărul din ce în ce mai mare de țărani muncitori care vor să intre în întovărășiri agricole.

Deasemenea trebue să atragem atenția în mod cu totul deosebit asupra unei tendințe — care poate deveni primejdioasă dacă nu va fi scoasă la iveală, combătută și lichidată cu toată hotărirea — tendința de a lăsa ca lucrurile să meargă dela sine în munca de construcție a gospodăriei agricole colective și a întovărășirii, tendință care și-a făcut loc în ultimul timp și a devenit destul de răspândită în mai toate regiunile țării.

Această tendință de a lăsa ca lucrurile să meargă dela sine, este demobilizatoare și oportunistă. Ea se datorește în primul rând neajunsurilor noastre în munca politică și organizatorică în domeniul consolidării gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor existente și în încetinirea muncii de organizare a noilor gospodării agricole colective și întovărășirilor agricole.

Sunt numeroase cazuri când organele de partid și de stat obținând rezultate bune în constituirea unor gospodării agricole colective și întovărășiri, își închipuie că prin aceasta și-au îndeplinit sarcinile și nu mai au nici o răspundere pentru bunul mers și pentru consolidarea gospodăriilor agricole colective sau întovărășirilor constituite.

In loc ca organele de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare să intensifice ajutorul și îndrumarea acestor gospodării agricole colective și întovărășiri, ele sunt lăsate la voia întâmplării să se descurce cum vor putea.

Astfel cele mai bune gospodării agricole colective și întovărășiri pot degenera, se pot descompune.

De unde provine această tendință?

Ea provine de acolo că la unele organe de partid și de stat, ca urmare a unor succese incontestabile obținute în domeniul construirii socialismului la sate, s'a produs o stare de mulțumire de sine și autolinistire.

Această tendință usurează de fapt uneltirile dușmanului pentru subminarea gospodăriilor agricole colective sau întovărășirilor. Unele organe de partid și de stat uită că trecerea țăranilor muncitori la gospodăria agricolă colectivă nu micsorează, ci sporește grija partidului, sporește răspunderea și rolul conducător al comuniștilor și că aceasta cere o conducere și un sprijin de zi cu zi, de ceas cu ceas. Fiecare pas câștigat, fiecare succes obținut trebue consolidat și trebue pre-

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective

(Urmare din pag. 1-a)

gătite condițiile pentru obținerea de noi succese.

Unele Stațiuni de Mașini și Tractoare nu acționează ca organizator al producției în gospodăriile colective, nu ajută suficient gospodăriile colective în însușirea și aplicarea agrotehnicii sovietice și a experienței avansate.

Una din sarcinile cele mai importante și anume aceea de a nu schimba repartizarea agronomilor și brigăzilor de tractoare dela deservirea unei gospodării agricole colective la alta, pentru a se realiza colaborarea dintre brigăzile de tractoare și brigăzile de câmp, este pusă în practică numai în puține locuri. Din această cauză nu sunt suficient studiate și cunoscute de către S.M.T.-uri particularitățile solului fiecărei gospodării colective și întovărășiri agricole și este imposibil de stabilit o răspundere precisă pentru îmbunătățirea continuă a fertilității solului.

Datorită faptului că nu s'a introdus în practică principiul răspunderii personale a tractoriștilor, mai sunt cazuri de lipsă de grijă față de avutul obștesc, de pierderi de scule, deteriorări de mașini și chiar furturi de piese.

O problemă importantă este folosirea completă a capacității mașinilor S.M.T. Mai sunt cazuri când tractorul K.D. 35 este folosit numai 50%, deoarece nu se formează cuplaje de mașini agricole pentru folosirea integrală a puterii lui de tracțiune.

Grija pentru om, pentru nevoile materiale și culturale ale muncitorilor dela S.M.T. nu constitue o latură fundamentală a activității organelor de conducere din S.M.T. și din Ministerul Agriculturii.

Partidul și guvernul dau o mare însemnătate activității S.M.T.-urilor ca focare ale socialismului la sate. Ele trebue să-și îndeplinească cu cinste sarcinile de răspundere care stau în fața lor.

II.

Tovarăși,

O atenție cu totul deosebită trebue acordată aplicării noului statut, legea de bază a vieții în gospodăria colectivă. **(Aplauze).**

Intrucât statutul a fost pe larg dezbătut de Congres și este adoptat deja, este necesar să subliniem doar câteva principii ce stau la baza noului statut-model al gospodăriilor agricole colective.

Odată cu aplicarea consecventă a statutului în gospodăriile colective, va trebui intensificată mai departe munca de lămurire și popularizare a conținutului și însemnătății noului statut în rândurile țăranilor muncitori.

Care este izvorul puterii și trăiniciei gospodăriei colective? Este fără îndoială proprietatea obștească.

Crearea și consolidarea proprietății obștești este lucrul de căpetenie în gospodăria colectivă.

Cele mai mari succese în întărirea economico-organizatorică și în creșterea veniturilor colectiviștilor le-au dobândit acele gospodării colective care și-au dezvoltat proprietatea obștească, care pe lângă producția de cereale și-au creat și lărgit alte ramuri de producție agricolă și în primul rând creșterea animalelor. Iată, de pildă, ca urmare a faptului că gospodăria colectivă „Olga Bancic" din regiunea Constanța a obținut o recoltă bună și a încasat peste 200.000 lei numai din vânzarea produselor animale, numeroși colectiviști și-au construit case noi, și-au cumpărat câte o vacă pentru folosință proprie, aparate de radio, biciclete, etc.

Statutul arată că în gospodăria colectivă se îmbină în mod armonios interesele personale ale membrilor ei cu interesele obștești ale gospodăriei colective.

Aceasta înseamnă că veniturile fiecărui colectivist provenite din zilele-muncă făcute de el cresc pe măsura sporirii veniturilor obștești ale gospodăriei colective.

Munca în gospodăria colectivă constitue lucrul principal și hotărîtor pentru fiecare colectivist, iar gospodăria personală este un element auxiliar care complectează veniturile realizate în gospodăria colectivă.

Gospodăria colectivă, gospodărie care cuprinde sute de familii, poate fi condusă numai pe baza unui plan. Acolo unde planul se întocmește în lumina perspectivelor de dezvoltare a gospodăriei colective de către consiliile de conducere cu ajutorul agronomilor dela sfaturile populare și al tehnicienilor dela S.M.T., acolo unde el se discută și se aprobă de către adunarea generală, lucrurile merg bine. Mai sunt însă cazuri când la întocmirea planului nu se cere contribuția colectiviștilor, nu se ține seama de posibilitățile reale ale gospodăriei, nu se prevede folosirea resurselor locale, sau când planurile se fac din birou la comitetul de partid raional sau la sfatul raional fără consultarea colectiviștilor. O asemenea practică birocratică duce la situații ca cea dela gospodăria colectivă Ianca, unde s'au prevăzut sarcini mari cu privire la creșterea animalelor dar s'a scăpat din vedere asigurarea furajelor.

O problemă de cea mai mare însemnătate pentru consolidarea și dezvoltarea gospodăriei colective este creșterea permanentă a fondului de bază al gospodăriei colective.

Fondul de bază este oglinda în care vezi limpede întreaga dezvoltare a gospodăriilor colective. Faptul că fondul de bază pe țară al gospodăriilor colective s'a ridicat la 230 de milioane lei, crescând într'un singur an cu 60 la sută, arată în mod grăitor procesul de consolidare și dezvoltare al gospodăriilor colective din țara noastră.

O deosebită atenție trebue acordată de gospodăriile colective creării fondului propriu de semințe selecționate, având și în această privință ajutorul statului.

In cele mai multe gospodării colective fondul de bază a crescut dela an la an, ca o mărturie a dorinței colectiviștilor de a face să crească bogăția obștească. Trebue să spunem însă că în unele gospodării colective există tendința de a se împărți întreg venitul gospodăriei, fără a se reține partea necesară pentru fondul de bază. Desigur că o asemenea practică nu poate duce la nimic bun.

Unul din cele mai importante principii care trebue introduse în gospodăria colectivă, de sus și până jos, este principiul răspunderii personale. Intreaga organizare a muncii trebue să fie astfel pusă la punct încât să permită în fiecare moment să se poată constata cine a lucrat bine și cine a lucrat prost, cine are meritul dobândirii unui rezultat pozitiv și cine a săvârșit un act dăunător sau o neglijență.

Statutul adoptat de Congres subliniază că veriga principală în organizarea muncii este brigada permanentă. Se mai întâmplă în unele gospodării colective ca brigada să se facă și să se desfacă în fiecare an, să aibă loc la fiecare campanie agricolă noi „reorganizări" ale brigăzilor, încălcându-se un principiu organizatoric de bază în gospodăria colectivă și anume că brigada este permanentă și răspunde de parcela de pământ ce i s'a încredințat pe tot timpul cât durează asolamentul.

Intrecerea socialistă s'a dovedit a avea și în gospodăriile colective o mare forță mobilizatoare și organizatoare.

Incepând abia în ultimul timp să se dezvolte, ea a cuprins mii de colectiviști care luptă cu însuflețire pentru întărirea gospodăriei colective, pentru ridicarea productivității muncii, pentru introducerea metodelor înaintate și îndeosebi a metodelor agrotehnice sovietice. Intrecerea socialistă a scos la iveală fruntași în lupta pentru recolte bogate, pentru o înaltă productivitate a creșterii vitelor, colectiviști plini de inițiativă, de talente organizatorice, de pricepere gospodărească — oameni ca Drăgoescu Petre și Aron Alexandru, președinți de gospodărie colectivă, brigadierii Aur Baicu și Ludovic Varga, mulgătorul fruntaș Ardeleanu Gheorghe, fruntașul la munciile de câmp Ștefan Simion și alții. **(Aplauze puternice).**

Cu toate aceste succese, trebue spus că organele de partid, de stat și agricole, ca și consiliile de conducere nu-și îndeplinesc în mod satisfăcător obligația de cinste de a dezvolta prin toate mijloacele inițiativa creatoare a agronomilor și a practicienilor, de a spori rândurile realizatorilor recoltelor bogate și ai productivității ridicate a creșterii vitelor, de a sprijini tot ce este înaintat și progresist, de a introduce mai rapid, în toate ramurile producției, cuceririle științei și ale experienței înaintate din agricultură.

Probleme ale conducerii gospodăriei colective. Democrația internă este principiul organizatoric de bază de conducere și activitate al gospodăriei colective, este mijlocul principal pentru stabilirea noilor relații sociale la sate, pentru dezvoltarea spiritului creator și al inițiativei masselor de colectiviști, pentru întărirea pe toate căile a gospodăriilor colective.

In cele mai multe gospodării colective, datorită justei conduceri și a muncii organizatiilor de partid s'au înrădăcinat metodele democratice de conducere. Mai sunt însă gospodării colective în care nu se convoacă adunări generale, nu se fac regulat dări de seamă, nu se rezolvă problemele de viață ale gospodăriei în mod colectiv și toate treburile sunt rezolvate de administrație sau de președinte. Asemenea încălcări ale statutului sunt inadmisibile și trebuesc categoric înlăturate.

Aplicarea conștiincioasă a principiului democratic cere promovarea curajoasă a celor mai destoinici membri ai gospodăriei, bărbați, femei și tineri în posturi de conducere. Avem astăzi în gospodării femei care îndeplinesc cu cinste și pricepere sarcini de răspundere cum sunt: Maria Zidaru, Maria Buciuceanu, președinte de gospodării colective, Lucreția Ilinca, mulgătoare fruntașă, Cristea Marina, îngrijitoare de păsări și altele. **(Aplauze puternice).** Mai sunt unii activiști de partid și de stat care nu dau atenția cuvenită acestei probleme, nu și-au însușit indicațiile staliniste cu privire la rolul femeilor și tineretului în gospodăria colectivă. Tineretul este doar viitorul nostru, nădejdea noastră. El este liber de povara vremurilor vechi și se deprinde mai ușor cu viața și munca colectivă. Să-i dăm cunoștințele de care are nevoie și veți vedea ce muncă creatoare poate face tineretul în gospodăria colectivă.

La baza vieții fiecărui colectivist trebue să stea munca cinstită în gospodăria colectivă. In țara noastră munca eliberată de exploatare devine o chestiune de onoare și de glorie. Fruntașii muncii, oamenii de bază din gospodăria colectivă sunt prețuiți de întregul popor. Mulți dintre ei au fost decorați cu ordine și medalii.

III.

Tovarăși,

Este un fapt de mare însemnătate că industria produce și furnizează agriculturii din an în an un număr din ce în ce mai mare de tractoare, mașini agricole, materiale de construcții, îngrășăminte, mijloace de transport și altele; ea aprovizionează satul cu mărfuri industriale de consum individual — țesături, îmbrăcăminte, încălțăminte, articole de uz casnic și altele. La rândul ei agricultura trebue să aprovizioneze industria cu materii prime vegetale și animale, iar populația orășenească cu produse alimentare.

In actuala etapă de dezvoltare economică a țării noastre producția industrială a luat un puternic avânt și a crescut de trei ori în numai patru ani, în timp ce producția agricolă a rămas mult în urmă, datorită slabului randament pe care-l dau gospodăriile individuale.

Gospodăriile mici și mijlocașe formează marea massă a gospodăriilor țărănești din țara noastră, după ce o parte însemnată a gospodăriilor individuale a intrat în întovărășiri și în gospodării agricole colective. In prezent, din întreaga cantitate de cereale-marfă, 70—75% este produsă de aceste gospodării individuale ale țăranilor muncitori.

Sub regimul burghezo-moșieresc, pământul se concentra în mâinile moșierilor și chiaburilor, pe seama gospodăriilor țărănești sărace și mijlocașe. Aceasta avea ca rezultat deștrămarea și ruinarea micii gospodării țărănești, lipsa de pământ, foamete și mizerie cronică pentru țăranii muncitori.

Ca urmare a lichidării moșierimii ca clasă, a împărțirii pământului moșieresc la țăranii fără pământ sau cu pământ puțin, prin reforma agrară democratică din 1945 — datorită sprijinului statului de democrație populară cu unelte, semințe selecționate, credite eftine pentru cumpărare de vite, starea micilor gospodării țărănești s'a schimbat, îmbunătățindu-se condițiile de viață ale țărănimii muncitoare.

Calea spre socialism a gospodăriilor mici și mijlocașe nu trece prin ruină și deștrămare, ci cu sprijinul statului de democrație populară, ridicându-și nivelul de trai și de conștiință, țăranii muncitori sunt îndrumați spre marea gospodărie socialistă, singura care poate să-i salveze definitiv de lipsuri și greutăți.

Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949 a trasat directiva: „Munca pregătitoare în vederea rezolvării sarcinii de bază — construirea agriculturii socialiste — se îmbină cu munca perseverentă și zilnică de ajutorare tehnică și economică a gospodăriei individuale sărace și mijlocașe. Partidul nostru trebue să intensifice măsurile de ajutorare a gospodăriilor sărace și mijlocașe, pentru a le ridica nivelul tehnic, productivitatea muncii, volumul și calitatea recoltei".

Această directivă de sprijinire economică a țăranilor muncitori a fost aplicată în mod consecvent de partidul și guvernul nostru.

Există încă însemnate posibilități în gospodăriile mici și mijlocașe care dacă ar fi folosite, ținând seama și de sprijinul și stimulul pe care li-l acordă statul de democrație populară, ar contribui la o serioasă creștere a productivității la hectar. Țăranii muncitori cu gospodării individuale pot și trebue în propriul lor interes și în interesul țării, să muncească mai bine pământurile lor, pot și trebue să obțină producție mărită și un randament sporit la hectar.

Prin folosirea mai bună a mijloacelor ce le posedă, cu sprijinul statului, țăranii muncitori pot să ridice în câțiva ani randamentul la hectar cu cel puțin 25% față de nivelul mediu realizat într'un an obișnuit, randament care se obține astăzi în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori din țări de democrație populară din jurul nostru.

Tovarăși,

Problema ridicării producției agricole și a obținerii unei cantități din ce în ce mai mari de cereale-marfă este în momentul de față o problemă de cea mai mare importanță pentru mersul nostru înainte spre socialism. Ea este veriga principală în sistemul întregii producții agricole, pentrucă de rezolvarea ei depinde rezolvarea în bune condițiuni a aprovizionării populației orașelor, a creșterii vitelor, a cultivării plantelor industriale și a culturilor speciale care dau materii prime pentru industrii.

Dacă luăm în considerație datele recensământului din 1948 care arată creșterea populației noastre la 16 milioane de locuitori și ținând seama de ritmul de creștere a populației pe baza datelor dela eliberarea țării noastre până azi, se poate prevedea că populația României va atinge aproximativ 18—18,5 milioane în 1960.

In acelaș timp, ca urmare a industrializării socialiste a țării are loc un proces de creștere masivă a populației orașelor, centrelor industriale și a marilor șantiere, provenită atât din deplasări sociale ale oamenilor muncii dela sate spre orașe și industrie, cât și din creșterea naturală a populației urbane. După datele statistice-demografice populația orașelor, centrelor industriale a crescut dela 3.800.000 în anul 1948 la 5.500.000 la începutul anului 1953 și se poate prevedea că la sfârșitul anului 1960 orașele și centrele industriale vor atinge o populație de peste 7 milioane.

Dezvoltarea industriei noastre socialiste, creșterea populației țării în general, creșterea populației muncitoare din orașe și centre industriale ca urmare a industrializării socialiste, pun în fața statului nostru sarcina de a dezvolta producția agricolă (vegetală și animală) în anii ce urmează, astfel încât ea să poată satisface nevoile industriei cu materii prime și nevoile mereu crescânde ale poporului muncitor cu bunuri de larg consum.

Problema creșterii producției în agricultură și a cantităților de cereale-marfă a devenit o problemă de stat, o problemă a întregului popor muncitor.

Trebue să mergem hotărît la rezolvarea problemei cerealelor. Sectorul socialist în agricultură (gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile) trebue lărgit treptat și randamentul la hectar mărit simțitor an de an.

Sectorul de stat în agricultură, care în prezent dispune de o suprafață arabilă de peste 1.200.000 hectare, se va putea consolida și extinde până la 1,5 milioane hectare în anii următori, prin identificarea de noi terenuri, prin defrișări și ameliorări funciare etc.

Considerăm că prin punerea în folosință a terenurilor agricole azi neproductive, țara noastră va dispune de o suprafață arabilă de peste 10 milioane hectare din care pentru culturi de cereale circa 6.850.000 hectare. **(Aplauze).**

Prin dezvoltarea sectorului socialist din agricultură, a creșterii randamentelor la hectar și în sectorul micii producții prin mai buna lucrare a pământului și prin sprijinul dat de stat țăranilor muncitori individuali, se vor putea realiza în anii ce urmează:

grâu de toamnă	în medie pe țară	aproximativ	1500 kg. la hectar
porumb	„ „ „ „	„	1800 „ „ „
orz	„ „ „ „	„	1500 „ „ „
ovăz	„ „ „ „	„	1400 „ „ „

In lumina datelor de mai sus, în cursul celui de al doilea plan cincinal, reiese că se vor putea obține pe 6.850.000 hectare cultivate cu cereale, circa 100.000.000 quintale, adică 10.000.000 tone cereale boabe, față de 6—7.000.000 tone cât se realizează astăzi. **(Aplauze furtunoase, ovații).**

Sporirea producției de cereale, chiar peste nivelul arătat mai sus, va putea fi înfăptuită prin intrarea în funcțiune a sistemelor de irigație din bazinul Dunării, Siretului, Prutului și extinderea acelora din regiunea Crișurilor, Mureșului, Oltului etc.

Rezolvarea problemei cerealelor având la bază transformarea socialistă a agriculturii va contribui la soluționarea problemelor legate de dezvoltarea culturilor de plante tehnice în regiunile care oferă acestora condițiuni optime de producție, adică zonarea culturilor.

România are condiții favorabile dezvoltării culturii bumbacului. Va trebui să extindem cultura bumbacului la 300.000 hectare și să realizăm randamentele de 1.100—1.200 kg. bumbac irigat la hectar și 600—700 kg. față de 400—450 kg. la hectar cât s'a obținut până acum pe terenuri neirigate. Să îmbunătățim calitatea bumbacului și anume lungimea fibrelor. Trebue să lucrăm astfel ca în cursul celui de al doilea plan cincinal să asigurăm complect nevoile industriei noastre textile din producția internă și să avem o cantitate anumită și pentru export. **(Aplauze).**

Trebue să extindem culturile de sfeclă de zahăr dela circa 100.000 hectare în 1952 la 130.000 hectare realizându-se un randament de 18.000—20.000 kg. la hectar și o producție globală de circa 2.500.000 tone deci peste 300.000 tone zahăr. **(Aplauze).**

Creșterea randamentelor la 1.100—1.200 kg. la hectar la cultura de floarea soarelui ne va permite ca de pe o suprafață de 380.000 hectare să obținem în al doilea cincinal o producție de circa 450.000 tone semințe, ceeace înseamnă circa 100.000 tone ulei. **(Aplauze).**

Cultura cartofului va ajunge în anii următori pe o suprafață de 270.000 hectare, ceeace va da o producție de circa 3.200.000 tone, față de 2.250.000 tone din 1952, asigurând nevoile consumului populației și materia primă pentru industrie.

Tara noastră este cunoscută ca una din marile producătoare de struguri, vinuri și fructe din Europa. Este necesar ca în anii care urmează să folosim mai din plin condițiunile favorabile existente pentru a ridica într'o măsură simțitoare producția de fructe, struguri și vin și în special la soiurile de înaltă calitate și mare randament. Pentru aceasta trebuesc lichidate lipsurile serioase ale Ministerului Agriculturii în combaterea dăunătorilor din pomicultură și viticultură. Deasemenea este necesar să se ia deîndată măsuri de îmbunătățire radicală a situației existente în viile degradate, complectând golurile, înlocuind unele plantații bătrâne și extinzând plantațiile de vii și livezi. La aceasta trebue să se adauge măsuri de mărire a producției de struguri la gospodăriile agricole de stat și de stimulare economică a cultivării viilor și pomilor de către gospodăriile agricole colective, întovărășiri agricole și viticole.

Un rol însemnat îl vor putea avea în refacerea și dezvoltarea viticulturii și pomiculturii gospodăriile colective viticole și întovărășirile viticole-pomicole, care au început să se înființeze (la Jariștea-Odobești și la Vadu Săpat-Ploești) și vor fi sprijinite și stimulate de stat.

In acest fel producția de fructe, struguri și vin va asigura pe deplin nevoile de consum intern cât și mărirea exportului de vinuri și fructe de calitate. **(Aplauze puternice).**

Dezvoltarea ramurii creșterii animalelor în viitor este strâns legată de rezolvarea problemei cerealelor și de dezvoltarea întovărășirilor și a gospodăriilor colective. De rezolvarea problemei cerealelor este legată strâns problema furajării animalelor, precum și specializarea creșterii animalelor, în primul rând în raioanele muntoase și deluroase.

Ținând seama de condițiile obiective existente în R.P.R. considerăm că în domeniul creșterii animalelor linia directoare trebue să fie:

— în primul rând dezvoltarea și ameliorarea suprafețelor cultivate cu furaje, baza materială a creșterii vitelor; generalizarea sistemului de agricultură cu ierburi.

— creșterea treptată a efectivelor existente și îmbunătățirea calitativă a soiurilor existente.

— crearea celorlalte condiții necesare (construcții, amenajări, instalații) pentru ca în perioada următoare să se poată înregistra un avânt al dezvoltării creșterii animalelor.

In aceste condițiuni, considerăm că în cursul celui de al doilea plan cincinal se pot atinge următoarele efective de animale:

Taurine	5.500.000 capete
Ovine	15—16.000.000 capete
din care cu lână fină și semifină	6.500.000—7.000.000 capete
Porcine	4.600.000 capete **(Aplauze puternice).**

O deosebită grijă trebue dată înființării și consolidării gospodăriilor de stat de creștere a vitelor pentru a deveni mari producători de carne, piele, lână, lapte, produse lactate.

Acțiunea de îmbunătățire a șeptelului la oi trebue dusă atât prin creșterea numărului de oi cât și prin schimbarea raportului între oile cu lână fină și semifină și oile cu lână groasă, astfel ca numărul oilor cu lână fină și semifină să crească dela 2.000.000 capete existente la circa 6.500.000—7.000.000 capete în cursul anilor următori, iar randamentul de lână fină să crească la 2,5—3 kg. la oaie și de lână semifină la 1,8—2 kg. de oaie pe an.

Efectivul acesta se poate realiza prin:

— reținerea în sectorul de stat a mieilor cu lână fină și semifină pentru reproducție și pentru batalii, precum și reținerea mieilor cu lână fină și semifină din gospodăriile agricole colective;

— repartizarea tuturor mieilor cu lână fină și semifină care se realizează prin achiziții pentru carne, la întovărășirile de creștere a oilor și la gospodăriile agricole colective;

— credite pentru gospodăriile agricole colctive în vederea construirii de adăposturi (saivane);

— avantajarea tuturor gospodăriilor țăranilor muncitori care cresc oi cu lână fină și semifină, prin cotă stimulatorie, produse industriale de lână, preț, etc.;

— stimularea gospodăriilor țăranilor muncitori din regiunile tipice pentru creșterea oilor cu lână groasă în vederea îmbunătățirii calității lânei prin metizare, urmărirea acțiunii de metizare, fundamentarea științifică a ei și crearea condițiilor optime;

— scutirea de cotă de lapte pentru oile cu lână fină, a gospodăriilor care își predau cota de lână planificată.

Pentru a asigura baza furajeră necesară șeptelului prevăzut a fi atins în 1958—1960 trebue ca suprafața cultivată cu plante furajere să atingă 1.300.000 hectare față de 760.000 hectare în 1952, din care 1.100.000 hectare cultivate cu ierburi perene și anuale față de 300.000 hectare în 1952. Totodată trebue ca prin măsuri agrotehnice randamentele plantelor furajere să crească până la cel puțin 4 500 kg. la hectar ierburi perene, 3.000 kg. la hectar cele anuale 23.000—24.000 kg. la hectar rădăcinoase furajere și de siloz.

Infăptuirea acestor sarcini de perspectivă în domeniul creșterii vitelor ne va permite să îmbunătățim simțitor aprovizionarea cu carne, produse de carne, lapte, produse lactate a oamenilor muncii. Dezvoltarea bazei furajere va permite în același timp să mărim efectivul de cabaline cu 30 la sută.

Odată cu rezolvarea problemei cerealelor și în strânsă dependență de aceasta, să se rezolve și problema unei mai juste distribuții pe teritoriul țării, a zonării culturilor tehnice, a introducerii asolamentelor la gospodăriile de stat și gospodării colective.

Rezolvarea problemei cerealelor în R.P.R. trebue coordonată cu rezolvarea problemei producției animale prin crearea unei baze furajere corespunzătoare.

Tovarăși,

Iată tabloul general al sarcinilor de perspectivă privind dezvoltarea agriculturii în țara noastră, în anii ce urmează. Infăptuirea lor cere eforturi serioase din partea statului nostru și o muncă stăruitoare și plină de avânt a întregului popor.

Marile realizări obținute pe drumul construcției socialismului sunt dovezi grăitoare că poporul nostru dispune de forță, energie și capacitate de a rezolva cu succes și aceste mărețe sarcini. **(Aplauze).**

Rezolvarea problemei cerealelor, a culturilor tehnice și a creșterii animalelor este posibilă pe baza desfășurării procesului de transformare socialistă a agriculturii, prin înzestrarea agriculturii cu mijloacele tehnice și mecanice corespunzătoare nivelului agrotehnicii avansate.

Ținând seama de condițiile favorabile create transformării socialiste a agriculturii prin rezultatele obținute în construcția gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor, de ritmul dezvoltării industriei socialiste și capacitatea ei de a asigura baza tehnică a agriculturii, de intensificarea pregătirii cadrelor de agronomi, zootehnicieni, tractoriști, de creșterea conștiinței țărănimii muncitoare, putem prevedea cursul unei mișcări mai puternice a țărănimii muncitoare spre întovărășiri și gospodării agricole colective.

Pentru aceasta este necesar:

1. **Intărirea și lărgirea bazei tehnice a mecanizării agriculturii.**

Trebuesc mai departe consolidate S.M.T.-urile existente și înființate noi S.M.T.-uri.

Pentru ridicarea producției la hectar și a productivității animalelor, procesele de muncă în gospodăriile colective trebuesc treptat mecanizate; în acest scop se vor dota S.M.T.-urile cu noi tractoare și mașini agregate.

Se vor lua măsuri pentru asigurarea creșterii numărului de stațiuni de mașini și tractoare existente, până la 250 în toamna anului 1954, înzestrându-le cu peste 12.500 tractoare și cu mașini agricole remorcate, corespunzătoare unei capacități de lucru până la 7.000.000 hantri.

In cursul celui de al doilea plan cincinal va trebui să sporim până la aproape 500 numărul stațiunilor de mașini și tractoare, ceeace va asigura capacitatea de mecanizare la nivelul necesităților sectorului socialist în dezvoltare, deținând circa 35—40.000 tractoare și alte mașini agricole corespunzătoare. **(Aplauze puternice).**

Pentru asigurarea bunei funcționări a parcului de mașini și tractoare în permanență creștere, industria noastră trebue să asigure lărgirea bazei de fabricare a pieselor de schimb și motoarelor de rezervă prin dezvoltarea uzinelor existente și înființarea de unități noi.

Deasemeni, Ministerul Agriculturii trebue să ia măsuri pentru lărgirea și complectarea centrelor mecanice existente, precum și înființarea de noi centre mecanice care să asigure repararea și întreținerea parcului de mașini și tractoare din S.M.T. și gospodării agricole de stat.

Gospodăriile agricole de stat vor fi dotate cu mașini și agregate, astfel ca să asigure executarea lucrărilor agricole grele din câmp și ferme, care cer multă forță de muncă, cu mijloace mecanizate.

Ministerul Agriculturii va lua măsuri pentru înzestrarea Institutului de Mecanizare și Electrificare a Agriculturii cu mașini, laboratoare și ateliere de prototipuri, pentru punerea de acord a tematicii lui cu nevoile de producție ale gospodăriilor agricole de stat, ale gospodăriilor colective și întovărășirile agricole.

Institutul de Mecanizare și Electrificare a Agriculturii trebue să ajute S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat în procesele de mecanizare și electrificare a agriculturii prin punerea la dispoziția lor a metodelor și instrucțiunilor tehnico-științifice de folosire maximală a tractoarelor și mașinilor agregate.

Ministerul Agriculturii va lua măsuri pentru întărirea rolului organizator al stațiunilor de mașini și tractoare în procesele de producție din gospodăriile colective și întovărășirile agricole.

C. S. P., Ministerul Industriei Metalurgice și Ministerul Agriculturii, până la 1 Martie 1954 vor întocmi și supune aprobării Consiliului de Miniștri planul de perspectivă pentru dezvoltarea agriculturii.

2. **Intensificarea muncii de formare a cadrelor necesare agriculturii socialiste.**

Ministerul Agriculturii și Ministerul Invățământului Superior trebue să asigure pregătirea la un nivel mai înalt a cadrelor tehnice, medii și superioare, trebue formate cadre nu numai de agronomi, veterinari și zootehniști — ci și mecanizatori, viticultori, pomicultori, legumicultori, agrosilvo-amelioratori, atât cu pregătire superioară, cât și medie.

Trebue să pregătim un număr din ce în ce mai mare de tractoriști, combainieri, mecanici agricoli, brigadieri, socotitori și președinți de gospodării colective, care trebue să capete o pregătire profesională și politică tot mai înaltă.

Trebue asigurate gospodăriile agricole colective cu agronomi și zootehnicieni, cu pomicultori și viticultori.

Ministerul Agriculturii trebue să doteze institutele sale de învățământ superior și școlile medii tehnice cu baze de practică agricolă pentru ca absolvenții acestora să poată primi o temeinică pregătire tehnică și profesională corespunzătoare nevoilor de organizare și îndrumare a producției agricole.

Corpul didactic din institutele de învățământ superior și din școlile medii tehnice agricole, pe lângă munca de catedră trebue să-și lege activitatea științifică de institutele de cercetări și stațiunile lor experimentale cât și de practica agricolă din gospodăriile de stat și gospodăriile colective, pentru ridicarea permanentă a calificării lor profesionale și pentru a contribui la ridicarea producției în agricultura noastră socialistă.

3. **Imbunătățirea continuă a activității științifice în domeniul agriculturii.**

In ce privește activitatea institutelor de cercetări științifice în agricultură, tov. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R. și directorul Institutului de Cercetări Agricole a făcut o dare de seamă mai largă în fața Congresului fruntașilor din gospodăriile agricole colective.

Intr'adevăr, oamenii de știință care lucrează pe tărâmul agriculturii au avut succese însemnate în munca de cercetare științifică, leagă din ce în ce mai mult activitatea lor de cerințele practicii. Desigur, în această privință, oamenii de știință mai au mult de făcut pentru ca ajutorul lor să se facă tot mai simțit și tot mai eficace în rezolvarea tuturor problemelor mari ale dezvoltării agriculturii socialiste.

In domeniul științei agricole se ridică noi cadre tinere și capabile. Au ieșit la iveală oameni de știință valoroși care înainte erau necunoscuți poporului nostru, ca tov. Rudolf Palocsay, care a creiat noi soiuri de fructe, legume și flori, și alții.

Trebue promovate și stimulate cu mai multă hotărîre în munci de cercetare științifică, agricolă și zootehnică, elemente tinere, merituoase, capabile, pentru a folosi în mod creator, în condițiile țării noastre, știința agrotehnică cea mai avansată din lume, știința agricolă sovietică.

Partidul și guvernul acordă o permanentă grijă oamenilor de știință și activității de cercetare științifică, pusă în slujba construirii socialismului. Pe viitor această grijă va fi sporită. Pentru punerea în valoare a rezultatelor obținute de institutele de cercetări științifice agricole și pentru a se asigura condiții tot mai bune desfășurării activității oamenilor de știință în agricultură, Ministerul Agriculturii va lua măsuri pentru înzestrarea cu cadre, mașini și laboratoare a institutelor de cercetări agricole și a stațiunilor experimentale. In acest fel, ele vor putea să-și îndeplinească cu mai mult succes sarcinile ce li se pun în legătură cu mărirea producției le hectar, sporirea productivității animalelor, prin crearea de noi soiuri de plante și animale, cât și de noi metode agrotehnice și zootehnice și de organizare a muncii.

Ministerul Agriculturii trebue să înscrie în programul său de activitate pe anii următori problema înființării și înzestrării a noi institute de cercetări agricole pentru bumbac, viticultură, pomicultură, legumicultură.

Deasemeni în vederea dezvoltării creșterii animalelor se va înființa Institutul de pășuni și fânețe (baza furaieră) care va avea ca primă sarcină să dea soluția științifică pentru punerea în valoare a islazurilor și pășunilor, în special a celor din stepă și silvostepă prin introducerea lor în culturi și asolamente.

In vederea conducerii și îndrumării muncii de cercetare științifică a acestor institute va trebui studiată problema înființării Academiei de Științe Agricole.

Oamenii de știință din institutele de cercetări, din stațiunile experimentale și din viitoarea Academie de Științe Agricole, sunt chemați să-și lege mai temeinic activitatea lor de problemele vii ale muncii din gospodăriile agricole colective, gospodării de stat și întovărășiri agricole, să dea răspuns la problemele puse de practica agricolă, să-și pună toată priceperea și tot elanul lor creator pentru rezolvarea științifică a problemelor pe care le ridică transformarea socialistă a agriculturii, pentru înarmarea tuturor celor ce muncesc pe ogoare cu metode agrotehnice și zootehnice noi și avansate, în scopul obținerii a cât mai multe, mai îmbelșugate și mai bune roade dela natură.

4. **Intărirea economică-organizatorică și dezvoltarea mai departe a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole existente și crearea de noi întovărășiri și gospodării colective** este o sarcină permanentă și de înaltă răspundere a organelor de partid și de stat.

Condiția esențială pentru consolidarea gospodăriilor colective existente este respectarea deplină a statutului model atât de către membrii gospodăriilor colective, cât și de către fiecare activist de partid și de stat.

Fiecărui colectivist îi revine sarcina de a îngriji cu dragoste bunurile obștești, pământul, vitele, inventarul, clădirile, culturile agricole, produsele și a munci cu sârg pentru sporirea lor continuă. Nimănui nu-i este îngăduit să știrbească proprietatea obștească colectivistă.

Pentru utilizarea deplină a resurselor naturale și folosirea chibzuită, rațională a forței de muncă, în vederea sporirii permanente a bogăției obștești și deci a veniturilor colectiviștilor, e necesar ca în toate gospodăriile colective, în afara ramurei de producție de bază corespunzătoare zonei de producție agricolă în care se află gospodăria, să se înființeze și să se dezvolte și alte ramuri de producție agricolă.

Gospodăriile colective situate în apropierea orașelor și centrelor industriale tre

(Continuare în pag. 3-a)

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective

(Urmare din pag. 2-a)

bue să se specializeze în cultura legumelor, zarzavaturilor, cartofilor, pomilor fructiferi, căpșunelor, smeurei, în creșterea vacilor de lapte, a păsărilor și porcilor, izvoare sigure de mărire a veniturilor gospodăriei și de înlesnire a aprovizionării populației muncitoare.

Ritmul actual nesatisfăcător în executarea construcțiilor obștești constituie o frână pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. Este absolut necesar ca gospodăriile colective să ia măsuri grabnice pentru intensificarea executării construcțiilor pe baza unor planuri de sistematizare corespunzătoare perspectivelor de dezvoltare a gospodăriei, folosind la maximum posibilitățile și resursele locale, utilizând just creditele ce se acordă de către stat.

Gospodăriile colective trebue să dea o atenție deosebită bunei organizări a muncii. Brigada permanentă trebue să devină în toate gospodăriile colective veriga de bază în organizarea muncii. Deasemeni, gospodăriile colective trebue să lupte pentru înlăturarea risipei de zile-muncă provenită din retribuirea cu zile-muncă a prea multor funcțiuni administrative și irosirea zilelor-muncă pentru lucrări ce nu contribue la sporirea producției. Aceasta va duce la întărirea gospodăriei obștești, la mărirea valorii zilei-muncă.

Pentru propășirea și dezvoltarea gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole, reducerea costurilor de producție în agricultură și zootehnie constitue una din condițiile cele mai importante. Aceasta duce nemijlocit la creșterea venitului obștesc, a veniturilor țăranilor colectiviști și întovărășiți.

Trebue întărit rolul comisiilor de revizie (de cenzori) care prin control regulat să asigure apărarea proprietății obștești colectiviste, buna gospodărire, respectarea drepturilor colectiviștilor și a obligațiilor lor față de stat. Este necesar să se pună ordine în activitatea economico-financiară a gospodăriilor colective, îndeosebi în ceeace privește evidența.

Trebue introdusă și întărită răspunderea personală, materială și morală, a fiecărui membru al gospodăriei colective, pentru avutul obștesc ce i se încredințează în vederea producției și pentru felul cum organizează și duce la bun sfârșit sarcinile economice ce îi sunt repartizate de către gospodăria colectivă.

Principala condițiune pentru îmbunătățirea muncii de conducere a gospodăriilor colective este însușirea și aplicarea principiului democrației interne de către conducerile gospodăriilor colective și de toate organele de partid și de stat ce au relații cu gospodăriile colective.

Inginerii și tehnicienii din S.M.T.-uri și secții agricole ale sfaturilor populare trebue să ajute gospodăriile agricole colective la întocmirea planurilor lor de organizare, activitate și de producție.

Ministerul Agriculturii, folosind experiența înaintată a colhozurilor sovietice și ținând seama de condițiile din gospodăriile noastre colective, va trebui să ajute la organizarea teritoriului acestora, la introducerea asolamentelor raționale și la crearea perdelelor forestiere de protecție a câmpurilor.

Creșterea bogăției obștești și deci a venitului colectiviștilor depinde de ridicarea producției la hectar și a productivității muncii. In vederea realizării acestor sarcini organizațiile de partid și consiliile de conducere ale gospodăriilor trebue să dea o mai mare atenție organizării și destășurării întrecerii socialiste între membri, echipe, brigăzi și gospodării.

Ministerul Agriculturii va elabora regulamentul privitor la confirmarea fruntașilor și stahanoviștilor din gospodăriile agricole colective, stabilirea insignelor și diplomelor de fruntaș și stahanovist și va institui decernarea steagurilor de producție pentru cele mai bune gospodării agricole colective din regiuni și drapelul de producție care să se acorde în fiecare an, de către Ministerul Agriculturii, gospodăriei colective fruntașe pe țară.

Gospodăriile agricole colective trebue să trimită cât mai mulți tineri la școlile de tractoriști, brigadieri, contabili, agronomi, zootehnicieni, și se preocupe în mod continuu de ridicarea celor mai buni colectiviști și de pregătirea lor ca specialiști necesari producției gospodăriei colective.

Prin buna organizare a muncii, prin activitatea lor culturală, gospodăriile colective trebue să devină focare de răspândire a culturii în massele țărănimii muncitoare.

In acelaș timp, comitetele executive ale sfaturilor populare și consiliile de conducere ale gospodăriilor colective trebue să aibă ca o preocupare centrală ridicarea nivelului cultural-tehnic al tuturor colectiviștilor, astfel ca întreaga massă de colectiviști să-și însușească cunoștințele de bază agro și zootehnice, să aplice metodele de muncă înaintate și să se specializeze într'o anumită ramură de activitate de producție.

Organele noastre de partid, comitetele executive ale sfaturilor populare și membrii gospodăriilor colective trebue să cunoască și să nu uite niciodată că mijlocul cel mai puternic și cel mai direct de convingere a țărănimii muncitoare despre superioritatea agriculturii socialiste îl constitue însești gospodăriile agricole colective existente.

Crearea de noi întovărășiri și gospodării colective

Ținând seama de condițiile favorabile existente ca și de interesul crescând al țăranilor muncitori pentru gospodăriile colective și întovărășiri agricole, să ne punem ca sarcină desfășurarea unei munci de mai mare amploare decât până acum pentru lămurirea și convingerea țăranilor muncitori cu gospodării individuale de a trece pe drumul întovărășirii și gospodăriei colective.

Dacă luăm în considerație perspectiva mai îndepărtată a dispariției haturilor care despart în momentul de față cele peste 23 milioane de bucăți de pământuri țărănești și transformarea lor în suprafețe arabile, după calcule aproximative agricultura ar câștiga o suprafață de 200.000 hectare.

Această suprafață, astăzi plină de buruieni, constituind focare de imburuenire a lanurilor învecinate și gazde pentru șoareci, gândaci, fluturi și alți dăunători, ar putea să producă peste 200.000 tone grâu sau porumb sau 160.000 tone floarea soarelui sau 3.300.000 tone sfeclă de zahăr — cât producția noastră de sfeclă de zahăr pe doi ani de zile.

In cinci ani s'ar putea scoate de pe actualele haturi o producție de un milion tone grâu. Vagoane de pâine, de ulei, de zahăr în plus pentru populație — iată ce ar însemna numai simpla dispariție a haturilor pe calea tarlalizării, pe calea organizării de întovărășiri agricole și de gospodării colective. **(Aplauze).**

Comitetele regionale și raionale de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare trebue să acorde tot sprijinul organizatoric și politic comitetelor de inițiativă ale țăranilor muncitori care vor să formeze noi gospodării colective și întovărășiri agricole și să desfășoare o muncă largă de lămurire și convingere a țăranilor muncitori pentru constituirea de noi comitete de inițiativă.

Organele de partid și de stat sunt obligate să îndrume comitetele de inițiativă, să nu lase pe membrii acestor comitete să se descurce singuri, cum pot, ci să le sprijine efectiv în organizarea muncii lor de creare a întovărășirii sau a gospodăriei colective.

In regiunile în care creșterea vitelor constitue ocupația principală a țărănimii muncitoare, organele de partid și de stat trebue să sprijine crearea de întovărășiri de creștere a vitelor și de gospodării colective crescătoare de animale prin:

— crearea condițiilor pentru dezvoltarea bazei furajere necesare pentru animalele gospodăriilor colective și întovărășirilor;

— îndrumarea tehnică și sprijinul sanitar veterinar;

— credite pe termen lung pentru procurarea de animale și construirea de grajduri, staule, saivane.

Comitetele executive ale sfaturilor populare trebue să aibă grijă să înzestreze pe tinerii căsătoriți țărani colectiviști cu câte un lot din terenurile disponibile în vatra satului pentru a-și construi casă.

Tovarăși,

Munca de convingere și lămurire a țărănimii muncitoare nu este o muncă de campanie; ea trebue dusă zi cu zi, ceas cu ceas, fără întrerupere.

Una din metodele principale de convingere a țărănimii muncitoare este metoda lămuririi individuale a țăranului cu gospodărie mică sau mijlocie, muncă dusă cu fiecare țăran muncitor în parte, dela om la om, cu pricepere și răbdare.

Unii activiști de partid fac greșala că pornesc la o asemenea muncă fără să se pregătească temeinic, mulțumindu-se să înșire țăranului muncitor fraze generale, care nu pot convinge pe nimeni. Ori, pentru a-l convinge pe țăranul muncitor, trebue să te sprijini pe fapte văzute și studiate de tine însuți pe teren, să cunoști foarte bine viața și experiența gospodăriilor colective și a întovărășirilor, să-i poți explica țăranului limpede și dovedi cu fapte bine cunoscute cum este organizată munca în gospodăria colectivă sau în întovărășire, să-i faci o socoteală practică, arătându-i cu cifre și fapte cât de mare este deosebirea între veniturile unui colectivist față de veniturile mici ale țăranului individual. Trebue să stai de vorbă cu țăranul individual, cu nevasta lui, să nu pierzi răbdarea dacă nu ai reușit să-i convingi dela început și să nu-i declari „elemente reacționare" pentru vina de a nu-i fi putut convinge — ci să știi să le clarifici îndoielile, să le câștigi încrederea și să-i convingi.

După ce activiștii de partid au convins pe membrii unei familii de țărani mici sau mijlocii despre avantagiile întovărășirii sau ale gospodăriei colective, este bine să se treacă la discutarea cu un grup de familii, pentru a lămuri și mai temeinic lucrurile.

Metoda muncii individuale și a muncii de lămurire pe grupe de familii trebue neapărat împletite cu organizarea de vizite ale țăranilor muncitori — împreună cu nevestele lor — la o întovărășire sau la o gospodărie colectivă bine închegată, care a dat roade bune; nimic nu poate să-l convingă mai bine pe țăranul cu gospodărie mică sau mijlocie decât exemplul viu, văzut de el însuși. Aceasta îl va face să pășească hotărît și cu încredere spre gospodăria colectivă sau întovărășire. Țăranul este un om practic. Când vine și vede gospodăria colectivă, rezultatele obținute de ea, cum trăesc colectiviștii, atunci cu orice viclenii ar umbla chiaburul, nu mai poate să-l întoarcă de pe drumul gospodăriei colective.

Chiaburii și codițele lor de topor vor șopti poate la urechile oamenilor: „De ce îi chiamă pe țăranii muncitori să viziteze tocmai gospodăriile colective bune și nu pe cele slabe?" Îi chemăm la gospodăriile colective bune ca să ia exemple bune, să vadă care este drumul belșugului și fericirii. Putem să-i chemăm și la o gospodărie slabă. Țăranii muncitori vor vedea singuri că acolo unde oamenii muncesc, unde au grijă de întărirea avutului obștesc, lucrurile merg bine, pe când acolo unde oamenii spun: „Lasă să mai muncească și altul!" sau își împart tot venitul fără să pună de o parte pentru fondurile de bază, lucrurile merg slab.

Iată de pildă în gospodăria colectivă din Santăul Mare, raionul Oradea, câștigul mediu al unui colectivist s'a ridicat în 1952 la 6.560 kg. cereale, 900 kg. furaje și 400 lei. Țăranul mijlocaș cu gospodărie individuală Zahuli Carol din același sat, cu 6 hectare pământ, a obținut în 1952 numai 3.850 kg. cereale și 800 kg. furaje. Mai trebue ținut socoteala că venitul obținut de colectivist îi rămâne pe deaîntregul deoarece cota de cereale datorată statului el o achită prin gospodăria colectivă care reține și necesarul pentru hrana vitelor de muncă și semințele pentru anul următor.

Una este când țăranii își unesc forțele într'o gospodărie mare socialistă, lucrând în colectiv după plan, cu tractoare și mașini puternice, și alta este când lucrează răzleți în gospodării individuale tot atât de neputincioși în fața secetei și altor intemperii ale naturii ca și în fața tendințelor de iecmănire ale chiaburului.

In gospodăria colectivă se produce mai mult, cu cheltuială mai puțină, lucru foarte important pentru un om gospodar.

Colectivistul nu mai e nevoit să cumpere semințe, să cumpere și să întrețină vite de muncă. După ce și-a încasat venitul, el nu mai are grijile țăranului individual.

Nu sunt toate acestea suficiente dovezi și argumente în favoarea gospodăriei agricole colective chiar pentru un țăran mijlocaș? Fără îndoială că da.

Chiar cu sprijinul primit din partea statului, țăranul individual cu toată strădania lui nu va putea realiza ceeace realizează un țăran colectivist, când muncește cu sârg.

In gospodăria colectivă, fiecare trebue să muncească. Cine muncește — mănâncă, cine nu muncește — nu mănâncă. Țăranul muncitor cu gospodăria individuală doar știe din propria sa experiență că dacă nu muncește, pământul nu dă roade. Roadele nu vin din văzduh, trebue muncă! **(Aplauze).**

Pentru a ușura comasarea pământului în vederea creării de noi întovărășiri agricole sau gospodării colective, este necesar să ducem munca de lămurire și convingere cu țăranii muncitori care au loturi alăturate. Dacă totuși vor fi necesare unele schimburi de terenuri între țăranii muncitori, ele să fie într'un număr cât mai redus, pe bază de înțelegere.

Pământul chiaburesc aflat în teritoriul supus comasării, este comasat în mod obligatoriu, dându-i-se chiaburului suprafețe corespunzătoare în altă parte a satului.

In ce privește desfășurarea cât mai largă a muncii de lămurire și convingere a țărănimii muncitoare asupra superiorității agriculturii socialiste, un rol important îl are presa centrală și locală, radioul, teatrul, cinematograful, mijloace puternice pentru popularizarea succeselor obținute de întovărășiri și gospodării colective, pentru combaterea deficiențelor și pentru organizarea unui larg schimb de experiență în muncă, pe linia transformării socialiste a agriculturii.

Tovarăși,

Indeplinirea acestor sarcini va duce fără îndoială la un puternic avânt al agriculturii noastre, la realizarea sarcinii istorice pe care și-a asumat-o partidul nostru de a transforma țara noastră dintr'o țară agrară înapoiată, într'o țară industrială înaintată cu o agricultură mecanizată, o țară a bunei stări și a culturii pentru toți acei ce muncesc dela orașe și sate. **(Aplauze).**

In munca noastră ne călăuzim după învățătura marelui Stalin care a spus:

„Societatea socialistă este o asociație de producție și de consum a oamenilor muncii din industrie și agricultură. Dacă în această asociație industria nu este legată de agricultură, care-i furnizează materii prime și alimente și absoarbe produsele industriale, dacă industria și agricultura nu alcătuesc în felul acesta un tot economic unic, nu vom avea nici un fel de socialism".

Entuziasmul cu care ați primit tabloul de perspectivă al agriculturii arată voința oamenilor muncii din agricultură de a munci cu stăruință pentru înfăptuirea lui în vederea progresului continuu al țării noastre pe drumul luminat de exemplul măreț al Uniunii Sovietice. **(Aplauze puternice).**

Poate țărănimea noastră muncitoare, cu ajutorul clasei muncitoare, să îndeplinească această măreață sarcină? Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernul R.P.R. sunt convinși că da! **(Aplauze care se transformă în ovații).**

Transformarea socialistă a agriculturii în cadrul operei de construire a socialismului cere o muncă încordată, răbdătoare, stăruitoare.

Pentru realizarea acestei sarcini trebue să ne încordăm forțele chemând la muncă unită pe toți oamenii muncii dela orașe și sate, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român. **(Aplauze puternice).**

Ne bizuim pe alianța frățească dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, forța socială care a răsturnat dela putere pe moșieri și capitaliști și care va înfăptui victorios opera de construire a socialismului la orașe și sate. **(Aplauze puternice).**

O asemenea cauză mare cum este construirea socialismului, dă naștere la o energie mare. Poporul nostru harnic, plin de bucuria vieții libere, stăpân pe destinele lui, tot mai conștient de răspunderile sale, va desfășura cu și mai mare avânt munca pentru construirea noii orânduiri sociale, lipsite de exploatare și asuprire. Munca pașnică creatoare este strâns legată de pace, politica de pace corespunde pe deaîntregul intereselor sale vitale.

Orânduirea democrat-populară este o asemenea orânduire socială care întruchipează aspirațiile de pace ale poporului nostru.

Deaceea oamenii muncii dela orașe și sate sunt mai hotărîți ca oricând să apere cuceririle dobândite, să lupte cu fermitate pentru pace, pentru colaborarea între popoare. **(Aplauze îndelungate).**

Să mergem înainte, tovarăși, întărind mereu alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, cu încredere deplină în forța și capacitatea creatoare a poporului muncitor și nimic și nimeni nu va putea opri în loc lupta noastră pentru construirea unei vieți noi, unei vieți fericite. **(Congresiștii se ridică în picioare și ovaționează timp de minute în șir. Răsună cu putere strigăte: „Trăiască tovarășul Gheorghiu-Dej!", „Trăiască marea noastră eliberatoare și sprijinitoare Uniunea Sovietică!").**

Pe teme actuale

Corespondenții noștri ne scriu despre pregătirea examenelor

Scrisorile pe care gazeta noastră le primește zilnic dela corespondenți oglindesc munca ce se desfășoară în școli pentru obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune în instruirea și educarea tinerei generații.

Pentru încheierea cu succes a anului școlar

Problema principală ce preocupă în această perioadă cadrele didactice este aceea a încheierii anului școlar în condiții cât mai bune.

Tov. **Gh. Ispas,** directorul școlii de 7 ani din comuna Cătunești, raionul Brănești, regiunea București, decorat cu „Medalia Muncii", ne scrie că învățătorii și profesorii acestei școli se preocupă cu cel mai mare interes de consolidarea cunoștințelor elevilor, pentru ca aceștia să capete o privire de ansamblu asupra tuturor problemelor pe care le-au studiat în timpul anului și să lege cunoștințele teoretice de practica construirii socialismului. Invățătorii și profesorii acordă o deosebită atenție muncii de recapitulare și sintetizare a materiei. In acest scop, ei au întocmit un plan minuțios de recapitulare, în care au prevăzut vizite la uzine, la gospodăriile agricole colective, la muzee, organizarea vizionării filmelor etc. Obiectivele propuse pentru a fi vizitate precum și temele ce se studiază cu prilejul acestor vizite sunt cunoscute din timp de profesori și învățători și studiate în amănunțime, pentru lămurirea elevilor asupra tuturor problemelor.

Elevii, însoțiți de profesori și învățători, au vizitat uzinele „7 Noembrie" din București, gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din Livedea, muzeul „Grigore Antipa" din București.

Preocupări asemănătoare au și cadrele didactice din Tg. Mureș. Corespondenta noastră tov. **Irina Bertalan** arată în corespondența trimisă gazetei noastre munca pe care o duc cadrele didactice în vederea încheierii anului școlar. La școala elementară nr. 1, tov. Spăriac Iustin pregătește zilnic planuri de lecții bine închegate pentru recapitularea și sintetizarea materiei. La fel procedează învățătoarele Rebeca Petruț și Margit Adorjan, la care se observă o grijă deosebită în munca pentru încheierea anului școlar și a pregătirii examenelor. Mai sunt totuși cadre didactice care privesc cu ușurință aceste probleme. De exemplu, tov. Ghindriș Lidia nu și-a pregătit niciun plan de recapitulare și nici planuri de lecții. Această lipsă se reflectă în slaba pregătire a elevilor ei.

Tov. **Constantin Predescu,** corespondentul nostru, ne scrie că învățătorii și profesorii din raionul Zeletin, regiunea Bârlad, organizează cu elevii lucrări de laborator și excursii în întreprinderi, gospodării agricole colective și întovărășiri de tip TOZ. Acolo elevii primesc explicații asupra desfășurării procesului de producție. In această privință se evidențiază școlile din comunele Lălești, Răchitoasa, Stănuești, Crăiești și altele. Deasemeni, cadrele didactice acordă un ajutor permanent elevilor rămași în urmă la învățătură, organizează consultații și meditații.

Acelaș lucru îl arată în scrisoarea sa și tov. **V. Silișteanu,** corespondentul nostru voluntar, cu privire la munca ce se desfășoară la școala pedagogică din Bârlad. Colțul pedagogic al acestei școli a organizat o consfătuire cu prilejul căreia s'a analizat temeinic munca depusă de cadrele didactice pentru o bună desfășurare a recapitulării. Analizându-se munca fiecărui învățător și profesor s'au scos în evidență metodele folosite de cadrele didactice care, printr'o justă planificare a materiei și o strânsă colaborare cu familiile elevilor, au obținut rezultate bune.

Tov. **Constantin Dănescu,** șeful secției de învățământ din raionul Novaci, regiunea Craiova, vorbește în scrisoarea sa despre contribuția cercurilor pedagogice la ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice. In perioada de încheiere a anului școlar, la cercurile pedagogice s'au desbătut teme legate de recapitularea și sintetizarea materiei. Astfel, de curând a fost prezentat referatul cu tema „Recapitularea și sintetizarea materiei" și s'a organizat o discuție cu privire la planificarea recapitulării. Ca aplicații la acest referat s'au ținut lecții deschise de recapitulare, pe clase și obiecte de învățământ.

Tov. **Octavian Turuc,** directorul școlii de 7 ani din comuna Hălmagiu, raionul Gurahonț, regiunea Arad, decorat cu „Ordinul Muncii" cl. III-a, ne scrie despre preocuparea colectivului pedagogic pentru legarea lecțiilor recapitulative de practică, de activitatea în producție. Invățătorii și profesorii organizează munca elevilor la colțul naturii vii, lucrări practice în laborator, excursii. Lecțiile suplimentare și consultațiile vin efectiv în ajutor elevilor rămași în urmă la învățătură.

Participarea organizației de tineret la pregătirea examenelor

Acolo unde există o colaborare strânsă între colectivul didactic al școlii și organizațiile de tineret, rezultatele se reflectă neîntârziat în întreaga muncă a școlii. La școala de 7 ani din comuna Leu, raionul Craiova, planul de muncă al organizației de pionieri este subordonat planului general de muncă al școlii. In adunările tematice ale pionierilor, care se bucură de sprijinul puternic al profesorilor, se discută teme interesante și care contribue mult la consolidarea cunoștințelor elevilor. De exemplu, de curând s'au discutat temele „Viața și opera savantului Lomonosov", „O plimbare prin matematică" etc.

Tov. **Gh. Jurjuț,** activist la secția școli și pionieri a comitetului regional U.T.M. Timișoara, ne scrie despre munca rodnică a pionierilor dela școala nr. 4 din Timișoara, unde tov. Alexandru Nichici, instructor superior de pionieri, obține bune rezultate în munca sa.

In orașul Satu-Mare s'a organizat de curând o consfătuire cu conducerile școlilor și organizațiilor de tineret din oraș, în cadrul căreia s'a analizat felul cum se duce munca în școli în perioada de pregătire a examenelor și s'au trasat sarcini concrete în legătură cu ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură și desfășurarea în bune condițiuni a examenelor de sfârșit de an.

Unele organizații de bază U.T.M. nu se preocupă însă în suficientă măsură de pregătirea examenelor. Astfel, corespondentul nostru **F. Cinteză** ne scrie că organizația U.T.M. din satul Guravei, comuna Săcel, raionul Novaci în loc să sprijine munca didactică, ține deseori elevii până seara târziu la ședințe, răpindu-le mult timp prețios pentru pregătirea lecțiilor.

Rodul muncii plină de dragoste față de copii

Când a fost numit director la casa de copii nr. 2 din Botoșani, tovarășul Mihai Acatrinei s'a văzut în fața unor probleme grele, complexe, a căror rezolvare cerea multă pricepere, multă stăruință, mult tact pedagogic.

Cum să muncesc? Cu ce să încep? Aceste întrebări l-au frământat zile dearândul pe tovarășul Acatrinei. Citea și recitea cu nesaț „Poemul pedagogic", „Steaguri pe turnuri". Cu cât ne este nouă mai ușor — gândea el — de cât i-a fost atunci lui Macarenco! Și a pornit la muncă, împreună cu colectivul de educatori.

In activitatea lor, directorul și educatorii au pornit dela convingerea că în fiecare copil, oricât de nedisciplinat ar părea, există trăsături pozitive, și că aceste trăsături, care trebue cunoscute și desvoltate, sunt temelia pe care trebue clădită întreaga muncă educativă. In unele cazuri, aceste trăsături au ieșit ușor la iveală. Alteori însă, a fost nevoie de multă stăruință. Fără îndoială, copiii nu vorbesc deschis dela început despre dorințele, despre gândurile lor, decât unui om în care au încredere, despre care sunt siguri că îi va ajuta, că-i va înțelege.

Atitudinea apropiată, caldă și înțelegătoare a directorului și a educatorilor i-a făcut pe copii în scurt timp să-și deschidă inimile.

— Vreau să mă fac ceferist — i-a spus directorului un copil care obișnuia să fugă adeseori din casa de copii. Imi place să mă duc la gară, să văd locomotivele, să mă urc în tren, să vorbesc cu mecanicul.

— Mie îmi place mult să îngrijesc de cal. Aș vrea să conduc eu trăsura pe care o avem — i-a spus un altul, care părea mereu nemulțumit și trist.

— Eu aș vrea să lucrez în atelier, să am fierăstrău, ciocan și alte unelte — i-a mărturisit într'o zi un băiat care n'a avut până atunci niciun prieten, care nu se apropiase de nimeni.

Și așa au început să vină, pe rând, răspunsuri la întrebările pe care și le punea directorul casei. Ținând seama de aceste dorințe ale copiilor, de aceste înclinații ale lor, directorul a reușit să și-i apropie, să-i îndrumeze pe fiecare pe drumul potrivit.

Toate acțiunile pe care le-a întreprins colectivul, în frunte cu tovarășul Acatrinei, toate măsurile pe care le-a luat pentru realizarea disciplinei, pentru educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă, au fost străbătute adânc de iubirea față de copii, de grija părintească pentru viața și viitorul lor.

Intr'o zi directorul i-a strâns pe copii și s'a sfătuit cu ei. „Cum să amenajăm în curtea noastră un teren de joc?" Au făcut atunci un plan întreg. Acțiunea îi atrăgea pe copii. O echipă avea să care cărămizile, alta să le sfarme, altă să le împrăștie pe teren. Și terenul a fost în curând gata. Altădată, colectivul de copii a fost pus în fața unei altfel de probleme: ce putem face noi pentru elevul Scânteie, care este căzut la cinci obiecte?

Copiii au început să prindă interes pentru acțiunile în care erau antrenați. Ei au văzut că directorul și educatorii au încredere în ei, le cer părerea. Au căutat să răspundă așteptărilor. Au chibzuit cu toții și au făcut propuneri. Elevul Scânteie a primit ajutor din partea celor mai buni la învățătură și, în scurt timp, situația lui s'a îndreptat. Fiecare notă bună a elevului Scânteie era un succes al colectivului. Copiii au învățat să se bucure de succesele lui ca de propriile lor succese. La rândul lui, elevul Scânteie a dobândit încredere în forțele lui și dragoste mereu mai mare față de colectiv.

Treptat, în viața copiilor au început să ocupe un loc din ce în ce mai larg activitățile organizate, activitățile cu valoare educativă: lecturi, sport, activitate în cercuri, jocuri și plimbări, șezători, serbări, excursii, muncă în atelier, muncă în gospodărie sau în grădină. Copiii vizionează filme, vizitează muzee, participă la întâlniri organizate cu stahanoviștii. Ei nu mai au astfel timp să se gândească la vechile preocupări, au uitat treptat că odată fugeau pe străzi, că nu mergeau la școală zile dearândul. Directorul și educatorii nu le-au mai pomenit niciodată nimic despre aceste vechi abateri, ajutându-i astfel să le uite cu totul.

Convins că a lăsa un copil să stea fără rost sau să-și caute singur ocupație înseamnă a-i da posibilitatea să meargă pe un drum greșit, colectivul educativ al casei de copii a căutat să organizeze bine întregul timp al elevilor, să le creeze posibilitatea de a învăța, de a munci, de a se distra și de a se odihni în mod rațional. De câte zile minunate petrecute în casa de copii nu-și vor aduce ei aminte cu drag mai târziu! A rămas de neuitat pentru ei ziua încheierii regimului de tabără. De neuitat le-a rămas copiilor și ziua când a venit să le vorbească locotenentul de aviație care a trezit în inimile lor dorința de a străbate văzduhul cu avionul, care le-a trezit mai vie dragostea de patrie și dorința de a veghea la apărarea păcii. Toate aceste evenimente au fost bucurii mari pentru copii. Ele au prilejuit o mai strânsă legătură între copii, au dus la închegarea colectivului. Munca în colectiv, bucuriile trăite în colectiv au cimentat o legătură strânsă între copii și educatori.

Fiecare nouă măsură luată, fiecare dispoziție nouă, este întotdeauna mai întâi explicată colectivului și de aceea ea este aplicată conștient, colectivul luptă pentru respectarea ei de către fiecare copil în parte. Deaceea rareori se mai întâmplă acum cazuri de abatere dela disciplină.

La casa de copii nr. 2 din Botoșani s'au obținut multe succese, pentrucă acolo lucrează un colectiv însuflețit de dorința puternică, arzătoare de a-și pune toate cunoștințele, toate forțele în slujba educării copiilor.

E. MANEA

Să pregătim din timp condiții bune pentru odihna de vară a copiilor

Acum, în preajma încheierii anului școlar, elevii noștri muncesc cu multă râvnă, depun eforturi sporite pentru a-și consolida cunoștințele însușite în timpul anului școlar, pentru a întâmpina cât mai bine pregătiți examenele ce se apropie. După munca lor încordată, elevii trebue să aibă o vacanță frumoasă, plăcută și educativă, să se odihnească din plin, să-și refacă forțele. Totodată, ei trebue să aibă posibilitatea de a-și adânci, prin contactul mai strâns cu natura, cunoștințele teoretice căpătate în școală.

In acest scop se vor organiza tabere permanente la munte și la mare, tabere de curte și tabere turistice. Elevii vor desfășura o activitate variată în cluburi, vor merge în excursii pentru a-și cunoaște ținutul și regiunea natală, pentru a cunoaște țara.

Pentru a se asigura desfășurarea în cât mai bune condiții a vacanței elevilor, s'au luat din vreme o serie de măsuri. Astfel, Ministerul Invățământului Public și Comitetul Central U.T.M. au pregătit cadrele care vor conduce în fiecare regiune acțiunile de vară. La rândul lor, secțiile de învățământ regionale și comitetele regionale U.T.M. au pregătit cadrele de conducere pentru taberele permanente și pentru activitățile pionierești și în cercuri. S'au dat, de asemenea, îndrumări cu privire la organizarea taberelor de curte și orășenești.

Unele secții de învățământ, înțelegând importanța deosebită pe care o are justa organizare a vacanței de vară, pătrunzând întregul conținut al îndrumărilor primite în această privință, s'au preocupat serios de pregătirea cadrelor care vor lucra în tabere. De exemplu, secțiile de învățământ ale regiunilor Arad, Baia Mare, Constanța au ales din timp localurile corespunzătoare, în localități cu climat prielnic. Deasemeni, au luat din vreme măsuri pentru buna organizare a taberelor de vară secțiile de învățământ ale regiunilor Stalin și Bacău.

In alte locuri însă, secțiile de învățământ regionale au socotit problema vacanței de vară ca o problemă secundară, a cărei rezolvare poate să mai întârzie. „Până la vară mai e timp" — spune, de exemplu, tovarășul șef al secției de învățământ a regiunii Suceava. Secția de învățământ a orașului București, cu tot ajutorul primit din partea Ministerului Invățământului Public, a dat dovadă de nepăsare față de problemele organizării vacanței elevilor. De pildă, n'a trimis niciun inspector la cursul central pentru pregătirea cadrelor de conducere a acțiunii de vară. Deasemeni, deși trebuia să se preocupe din timp de problema localurilor și a localităților unde va organiza tabere, își fixează de abia acum localitățile și localurile, care n'au mai putut fi găsite decât la depărtări mari, celelalte fiind ocupate.

Unele secții de învățământ au recrutat cadre numai din raioanele și localitățile unde se organizează tabere, așa cum a procedat, de pildă, secția de învățământ a regiunii Craiova. In alte locuri, secțiilor de învățământ raionale nu li s'a arătat câte cadre trebue să recruteze pentru munca în cercuri și câte pentru munca cu pionierii, ceeace a dus la neîndeplinirea cifrei de plan cu privire la recrutarea cadrelor didactice necesare pentru această acțiune. Deasemenea, secția de învățământ a regiunii Galați, deși putea să cunoască întreaga planificare de materiale și alimente a regiunii încă din Ianuarie, deabia în luna Mai a început să se preocupe de această problemă. Secția de învățământ a regiunii Pitești a repartizat localuri pentru tabere altor organizatori, fără să țină seama de sarcinile proprii.

Intrucât mai este foarte puțin timp până la începerea vacanței de vară (unele tabere permanente încep chiar în luna Iunie), este necesar să se ia măsuri imediate pentru lichidarea lipsurilor existente, să se pună la punct toate problemele organizatorice legate de buna desfășurare a vacanței elevilor. Planul de repartizare a cadrelor didactice trebue definitivat cu deosebită grijă. Numărul cadrelor disponibile din acele regiuni unde nu se organizează atâtea tabere încât să fie necesare toate cadrele pregătite în acest scop trebue comunicat M.I.P., pentruca să fie repartizate în acele regiuni unde este necesar. Secțiile de învățământ care nu au cadre suficiente pentru conducerea taberelor, trebue să anunțe deasemeni acest lucru ministerului, pentru a se lua din timp măsuri. In prima serie — în luna Iunie — trebue să fie repartizate numai acele cadre care nu sunt ocupate cu examenele.

Trebue luate toate măsurile pentru ca toți cei care au primit sarcina de a conduce taberele, ca și întreg personalul didactic și administrativ, să fie prezenți în tabere încă înainte de venirea copiilor, astfel încât să pregătească în bune condiții primirea acestora. Secțiile de învățământ au datoria de a organiza un control temeinic al muncii educative în tabere, pe toată perioada funcționării lor.

Pentru o justă planificare și repartizare a instructorilor de pionieri și de detașamente, este necesar ca secțiile de învățământ să lucreze în strânsă colaborare cu comitetele regionale U.T.M.

Imediat după întocmirea planului de repartizare a cadrelor și după desemnarea directorilor fiecărei tabere, secțiile de învățământ trebue să întocmească bugetele taberelor, pe baza creditelor deschise în acest scop.

O atenție deosebită trebue să acorde secțiile de învățământ asigurării alimentelor necesare taberelor. Pe baza planului de alimente, secțiile de învățământ trebue să prezinte secțiilor comerciale regionale adresele taberelor, arătând numărul de copii și personal, pentru a se dirija alimentele la cea mai apropiată bază de desfacere.

Cu mult înainte de sosirea copiilor în tabără, se pot procura, din fondurile taberei, materialul didactic necesar pentru activitatea în cercuri, pentru sport, precum și medicamentele necesare copiilor.

Nu toți pionierii și școlarii pot merge în tabere permanente la munte sau la mare. Secțiile de învățământ au însă datoria să asigure tuturor fiilor oamenilor muncii o vacanță plăcută și educativă. In acest scop, secțiile de învățământ trebue să organizeze bine munca în taberele orășenești de curte și în cluburi, să repartizeze și în aceste tabere cadre bine pregătite.

Trebue să se acorde o atenție deosebită organizării cât mai juste a excursiilor, pentruca acestea să dea într'adevăr elevilor prilejul să lege cunoștințele teoretice de practică, să-și lărgească și să-și consolideze cunoștințele însușite în timpul anului școlar.

Indeplinind la vreme și cu grijă toate aceste măsuri, secțiile de învățământ, învățătorii și profesorii vor reuși într'adevăr să creeze elevilor o vacanță plăcută și instructivă, le vor da posibilitatea să-și refacă forțele și să întâmpine nou an școlar cu un elan sporit de muncă.

MARIA ENACHE
șeful Serviciului Activității Extrașcolare din M. I. P.

Pentru pace și colaborare între popoare

Articolul de fond al ziarului „Pravda" intitulat „Cu privire la situația internațională actuală" constitue un document de o deosebită însemnătate politică internațională. Tezele și argumentele judicioase și convingătoare cuprinse în acest articol au trezit un uriaș ecou în rândurile oamenilor iubitori de pace din toate țările, contribuind la luminarea opiniei publice mondiale asupra problemelor arzătoare la rezolvarea cărora sunt profund interesate popoarele din lumea întreagă. Poporul nostru care este vital interesat în existența și întărirea păcii, a primit cu o mare satisfacție acest puternic document, expresie vie a politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice.

Răsunetul deosebit de puternic și calda aprobare de care se bucură articolul de fond al ziarului „Pravda" în mijlocul popoarelor din toate țările lumii confirmă încă odată că politica externă a U.R.S.S., voința de pace a Statului Sovietic corespund dorinței fierbinți a întregii omeniri iubitoare de pace ca toate problemele internaționale litigioase să fie rezolvate pe cale pașnică. Articolul ziarului „Pravda" arată că cele mai largi cercuri cer în mod tot mai hotărît o destindere a încordării existente. Orice menținere sau intensificare a acestei situații încordate ar provoca popoarelor suferințe de nebănuit, pe când orice acțiune menită să contribue la destinderea încordării existente ar duce la ușurarea situației maselor populare.

„In aceste condiții—arată „Pravda" — orice nou pas făcut pe arena internațională de guvernul oricărei țări devine obiectul unui studiu atent nu numai în sferele guvernamentale, dar și în cele mai largi cercuri".

Articolul de fond al ziarului „Pravda" constitue o uriașă contribuție la identificarea și înlăturarea piedicilor care stau în calea unei înțelegeri între marile puteri. Ocupându-se de discursul rostit de primul ministru al Angliei, Winston Churchill, în Camera Comunelor, „Pravda" arată că Churchill a consacrat o mare parte a cuvântării sale problemei relațiilor cu Uniunea Sovietică. Desigur, nu tot ce a spus el în această privință poate fi primit de opinia publică din U.R.S.S. fără critică și obiecții serioase. „Dar în momentul de față — subliniază „Pravda" — este important să se releve înainte de toate nu punctele asupra cărora nu suntem de acord cu primul ministru al Marii Britanii. Este mai important să se sublinieze punctele care pot contribui la o reglementare a problemelor internaționale litigioase, în interesul păcii și al securității popoarelor".

Opinia publică mondială își dă astăzi seama care sunt elementele din domeniul politicii internaționale, care nu duc și nu pot duce la realizarea unei destinderi a încordării existente. Nu este greu de observat, de pildă, că dacă în cuvântarea din 16 Aprilie a președintelui Eisenhower semnificația pozitivă a cuvintelor despre rezolvarea problemelor internaționale litigioase era redusă la zero de alte elemente ale aceleiași cuvântări, în noua cuvântare a lui Eisenhower rostită la 20 Mai nu a mai rămas nici urmă din gestul de pace al președintelui S.U.A., fără a mai vorbi de întărirea prin fapte a acestui gest.

Uriașa forță de convingere a articolului de fond al ziarului „Pravda" rezultă tocmai din faptul că în aprecierea poziției guvernelor și oamenilor de stat, el se călăuzește după criteriul faptelor, singurul care dă declarațiilor un caracter real și care stabilește adevărata valoare a declarațiilor.

„Pravda" arată că primul ministru al Marii Britanii a atins în discursul său o serie de probleme internaționale arzătoare. In multe privințe el a sprijinit poziția guvernului S.U.A. Totuși în cuvântarea lui a ieșit la iveală și deosebirea dintre poziția Angliei și a S.U.A. în anumite probleme de primă importanță.

Opinia publică mondială a apreciat pozitiv acele teze din discursul lui Churchill care oglindesc năzuința poporului englez spre pace și care atestă atitudinea realistă a primului ministru britanic în aprecierea unor elemente esențiale ale situației internaționale actuale.

In această ordine de idei merită atenție declarația lui Churchill cu privire la posibilitatea „îmbinării securității" Uniunii Sovietice cu cea a țărilor din Europa occidentală. Această afirmație corespunde intereselor naționale ale Angliei, în primul rând, dar ea corespunde și intereselor menținerii și întăririi colaborării internaționale. Deaceea, dacă prin politica sa guvernul Angliei va traduce în viață această afirmație, atunci această politică va întâmpina înțelegerea și sprijinul Uniunii Sovietice și ale celorlalte popoare iubitoare de pace.

In cuvântarea lui Churchill s'a oglindit nemulțumirea poporului englez față de comportarea guvernului S.U.A. în legătură cu tergiversarea tratativelor de armistițiu în Coreea. Faptul că primul ministru al Marii Britanii s'a pronunțat pentru o examinare cu răbdare și cu simpatie a propunerii făcute de partea coreano-chineză reprezintă o atitudine rezonabilă într'una din cele mai arzătoare probleme internaționale. Astăzi nu există om cinstit care să nu considere că încetarea focului în Coreea este o problemă a cărei rezolvare nu mai poate suferi amânare.

Discursul lui Churchill conține însă și o serie de teze nejuste cu care popoarele iubitoare de pace nu pot fi de acord.

Este limpede că nu poate contribui la destinderea internațională poziția adoptată de Churchill în problema germană, soluțiile preconizate de el în această chestiune, în rezolvarea cărora sunt interesate toate popoarele Europei. Poporul nostru care de două ori într'un sfert de veac a avut de suferit de pe urma expansiunii imperialismului german, este profund interesat în rezolvarea pașnică a problemei germane și nu poate fi de acord cu poziția primului ministru britanic care e gata să continue politica dezmembrării Germaniei, politică ce poartă în ea germenii unei agresiuni germane care amenință toate popoarele Europei.

„Pravda" arată că sarcina principală, în ceeace privește Germania, constă în lichidarea dezmembrării ei, în pregătirea și încheierea unui tratat de pace cu Germania, tratat care, în conformitate cu principiile fundamentale ale acordului dela Potsdam încheiat între marile puteri, va asigura crearea unei Germanii unite, democrate, iubitoare de pace.

Ocolind rezolvarea justă a problemei germane, Churchill a aruncat de fapt o umbră asupra întregului său discurs.

In problema austriacă Churchill, deasemenea, n'a venit cu un punct de vedere clar, realist. E limpede că răspunderea directă pentru tergiversarea încheierii tratatului de Stat cu Austria revine guvernelor S.U.A., Marii Britanii și Franței care acționând în mod unilateral au încălcat în mod grosolan drepturile Uniunii Sovietice și drepturile democratice ale poporului austriac, făcând imposibilă până acum ajungerea la o înțelegere în această problemă.

In discursul său — așa cum subliniază articolul de fond al ziarului „Pravda" — Churchill a ocolit problema Chinei. Astăzi nimeni nu poate tăgădui faptul că Republica Populară Chineză este o mare putere mondială de care trebue să se țină seama în reglementarea problemelor de care depinde pacea lumii. Dacă Churchill nu s'a referit în cuvântarea sa la această problemă, Attlee — leaderul laburiștilor — și alți vorbitori au arătat în mod clar că drepturile și interesele legitime ale Republicii Populare Chineze nu pot fi ignorate. E clar că poziția oamenilor de stat englezi față de China este alta decât a celor americani. Desigur că deosebirile dintre vederile lor în privința atitudinii față de China au la bază contradicțiile economice tot mai adânci dintre Marea Britanie și S.U.A.

In articolul „Pravdei" se arată că Churchill, spre deosebire de alți conducători de state burgheze, a făcut propuneri constructive în ceeace privește metodele de examinare a problemelor internaționale. El a declarat că „trebue să aibă loc, fără mari amânări, o conferință la nivelul cel mai înalt între puterile conducătoare" și că „la conferință trebue să ia parte un număr cât mai mic cu putință de puteri și persoane. Această întâlnire trebue să fie într'o anumită măsură neoficială și într'o măsură și mai mare secretă și intimă". Se vede că Churchill nu-și condiționează propunerea privitoare la convocarea conferinței de angajamente preliminare pentru o parte sau alta. Datorită îndelungatei sale experiențe în relațiile internaționale, primul ministru britanic înțelege mai bine decât alți politicieni din Apus că orice încercare de a dicta Uniunii Sovietice condiții preliminare nu poate să aibă nici cele mai mici șanse de reușită.

Presa americană dovedește că propunerea lui Churchill a fost întâmpinată cu „rezervă" și cu „răceală". In această „dezaprobare" opinia publică mondială vede poziția acelor cercuri monopoliste din S.U.A. interesate în menținerea încordării internaționale.

In ceeace privește Uniunea Sovietică, supunând criticii tezele negative din cuvântarea lui Churchill, ca și unele manifestări ulterioare ale puterilor occidentale, menite să împiedice destinderea situației internaționale, ea a primit cu interes elementele constructive cuprinse în discursul lui Churchill. Faptele arată că primul ministru britanic e gata să participe la proectata întâlnire a șefilor guvernelor S.U.A., Angliei și Franței. Aceasta este în totală contradicție cu propunerea făcută de Churchill cu privire la organizarea unei conferințe între marile puteri. Aceasta înseamnă că Churchill a și început să dea înapoi dela spiritul propunerii sale.

Articolul de fond al ziarului „Pravda" reafirmă poziția clară și fermă a Uniunii Sovietice în problemele colaborării internaționale. „Este cu totul evident — scrie „Pravda" — că oricât s'ar deosebi între ele sistemele sociale ale unor state, există totuși destule momente de importanță vitală în care interesele popoarelor acestor state coincid. Asemenea momente de importanță vitală sunt înainte de toate pacea și dezvoltarea colaborării comerciale-economice și culturale a popoarelor. Uniunea Sovietică este oricând gata să examineze cu toată seriozitatea și conștiinciozitatea orice propuneri îndreptate spre asigurarea păcii și a unor relații economice și culturale cât mai largi între state".

Opinia publică mondială a primit cu căldură această nouă dovadă a politicii de pace și colaborare internațională a Uniunii Sovietice.

Poporul nostru, vital interesat în rezolvarea pașnică a tuturor problemelor internaționale, salută și sprijină din toată inima politica Uniunii Sovietice, își manifestă solidaritatea sa cu toate acțiunile întreprinse în favoarea colaborării internaționale și hotărîrea de a lupta cu mai mult avânt pentru izbânda deplină a cauzei păcii în întreaga lume.

In întâmpinarea Conferinței internaționale a salariaților din învățământ

Federația Internațională a Sindicatelor de Învățământ (F.I.S.E.), care reunește în rândurile sale peste patru milioane de învățători din Europa, Asia, Africa și America Latină, a dus totdeauna o luptă consecventă pentru întărirea unității mișcării învățătorești internaționale.

Datorită înrăutățirii necontenite a situației învățământului public și a învățătorilor în țările capitaliste, Biroul Executiv al F.I.S.E., în ședința care a avut loc la Varșovia în ianuarie 1953, a hotărît să organizeze în acest an o conferință internațională a salariaților din învățământ. In rezoluția Biroului Executiv se arăta că „goana înarmărilor și politica de agresiune, promovate de guvernele statelor imperialiste, în frunte cu monopoliștii din S.U.A. duc la reducerea continuă a alocațiilor pentru nevoile pașnice, inclusiv pentru învățământul public. Ca urmare, în țările capitaliste continuă să scadă nivelul de trai al salariaților din învățământ, se înrăutățesc condițiile de muncă ale învățătorilor din cauza supraîncărcării claselor și a lipsei de material didactic, scade calitatea predării, se reduce construcția de noi școli, în loc de școli se construesc cazărmi, baze militare, aerodromuri". Biroul Executiv al F.I.S.E. a relevat deasemenea faptul că în țările capitaliste școala este folosită pentru propagarea războiului, pentru educarea la copii a sentimentului urii față de alte popoare.

„Invățătorii care doresc progresul pașnic pentru popoarele țărilor lor și nu vor ca tineretul să fie folosit drept carne de tun în războiul pregătit de imperialiști — se spune în rezoluție — trebue, indiferent de apartenența lor de partid și sindicală, să ia în comun parte la lupta nobilă pentru menținerea păcii, împreună cu organizațiile de tineret, studenți, femei și părinți... In prezent are o importanță hotărîtoare unitatea salariaților din învățământ atât pe scară națională, cât și pe scară internațională".

Tot atunci, în ianuarie 1953, F.I.S.E. a chemat pe salariații din învățământ din întreaga lume, precum și diferite persoane care în adevăr tind la întărirea mișcării învățătorești internaționale, să ia parte în vara anului 1953 la Conferința internațională a salariaților din învățământ și să discute la această conferință problema întăririi unității acțiunilor salariaților din învățământ în lupta pentru îmbunătățirea situației școlii și a învățătorului.

F.I.S.E. a invitat la lucrările conferinței pe conducătorii Federațiilor Internaționale ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, cu care Federația colaborează prin Comitetul de înțelegere al organizațiilor învățătorești internaționale. La timpul său (în anul 1950), apărarea consecventă a intereselor învățătorilor și ale învățământului public de către Federația Internațonală a Sindicatelor de Învățământ a dus la faptul că Comitetul de înțelegere a adoptat hotărîrea de a lupta pentru mărirea alocațiilor necesare nevoilor învățământului pe seama reducerii alocațiilor de război. Totuși, conducătorii unor organizații învățătorești caută, așa cum s'a arătat în timpul ședințelor Biroului Executiv al F.I.S.E. în ianuarie anul curent, să spargă unitatea internațională a învățătorilor, să slăbească și să izoleze F.I.S.E. Din inițiativa acestor elemente scizioniste a fost creată în August 1952 la Copenhaga așa zisa „Conferință Internațională a organizațiilor profesionale ale cadrelor didactice" F.I.S.E. a fost invitată să ia parte la această conferință numai în calitate de observator.

Totuși, dușmanii unității mișcării învățătorești internaționale nu vor reuși să izoleze F.I.S.E. Inițiativa Federației cu privire la organizarea unei conferințe internaționale a salariaților din învățământ a găsit un larg ecou în lumea întreagă. In toată lumea capătă amploare mișcarea pentru întărirea unității cadrelor didactice.

O muncă însemnată de pregătire în vederea conferinței se desfășoară în Asia unde învățătorii din Japonia, India, Indonezia și multe alte țări manifestă un interes deosebit pentru această conferință.

In scrisoarea adresată centrelor sindicale naționale, Federația Internațională a Sindicatelor de Învățământ le-a chemat să contribue la pregătirea acestei conferințe importante.

Ședința Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ

In ziua de 26 Mai a.c. a avut loc o ședință a Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ.

La primul punct al ordinei de zi, Prezidiul a discutat și aprobat referatul asupra organizării activității oamenilor muncii din învățământ și a studenților pe timpul vacanței de vară.

Discuțiile au subliniat grija deosebită a partidului și guvernului pentru crearea unor cât mai bune condiții de odihnă în timpul verii pentru cadrele didactice și studenți. Ținând seama de unele activități legate în mod special de lunile de vară ale anului acestuia — cursurile I.P.C.D., taberele de copii, consfătuirile din August și, mai ales, Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților — Prezidiul a preconizat găsirea formelor celor mai nimerite pentru respectarea, în același timp a dreptului la odihnă al oamenilor muncii din învățământ.

După ce, la punctul doi al ordinei de zi, au fost prezentate și aprobate constatările comisiei de revizie asupra verificării gestiunii C.C. al Sindicatului de învățământ pe trimestrul I al anului 1953, Prezidiul a ascultat referatul asupra rezultatelor participării formațiunilor artistice de amatori ale sindicatelor de învățământ la cel de al III-lea concurs artistic al sindicatelor din R.P.R.

Luând act cu satisfacție de succesele unor formațiuni artistice de învățământ în etapa regională și în etapa finală a concursului, Prezidiul a discutat și a aprobat măsurile care urmează să fie luate pentru înlăturarea lipsurilor care au reieșit, cu acest prilej, în cadrul muncii culturale a unor organizații sindicale de învățământ.

In continuarea lucrărilor, Prezidiul a luat o serie de măsuri organizatorice menite să ducă la îmbunătățirea muncii organizațiilor sindicale de învățământ din R.P.R.

In zilele dinaintea examenelor

Se apropie sfârșitul anului școlar. Elevii, învățătorii și profesorii sunt în plină bătălie pentru succesul examenelor. In școli au loc lecții de recapitulare, consultații, se organizează ore de meditație cu elevii care mai au încă lipsuri în cunoștințe. Pretutindeni domnește o atmosferă de muncă încordată, de încredere în succesul examenelor care se apropie.

★

Elevii școlii de 7 ani din Podoleni, raionul Buhuși, sunt în recreație. Pe pajiștea din spatele școlii, grupuri de băieți și fete discută cu însuflețire despre excursia pe care au făcut-o de curând.

Se aude soneria. In câteva secunde, în curte și pe coridoare nu se mai zărește niciun elev. Așezați în bănci, ei așteaptă intrarea profesorilor.

Incepe ora de matematică în clasa a V-a. Se repetă prima parte a capitolului „Fracții ordinare". Tovarășul profesor pune întrebări. Ca la un semnal se ridică mâinile elevilor: fiecare dintre ei vrea să fie ascultat.

Iese la tablă pioniera Ecaterina Lăbonțu. Răspunde la câteva întrebări, apoi începe să scrie pe tablă exemple de fracții subunitare, de fracții supraunitare, de numere mixte. Ies apoi la tablă, pe rând, elevii Teodor Podoleanu, Gheorghe Vârlan, Elena Baciu. Intreaga clasă este numai ochi și urechi. Răspunsurile sunt prompte, corecte. Se vede bine că acum, în perioada de repetare a materiei, elevii muncesc cu seriozitate.

...Elevii clasei a VII-a dela școala din Podoleni dovedesc un interes deosebit pentru studierea fizicii. Ei au lucrat nenumărate aparate pentru experiențe și știu să le mânuiască cu pricepere. Stăpâni pe cunoștințele lor, tinerii fizicieni vorbesc amănunțit despre planul înclinat, despre dispozitivul cu ajutorul căruia se demonstrează legea lui Ohm, despre soneria electrică, despre telegraf. Nu de mult, ei au organizat, împreună cu tovarășul profesor, câteva excursii în producție: la S.M.T., la gară, la moară. Au văzut mașinile electrice, un motor Diesel și o locomotivă în funcțiune, au ascultat explicațiile amănunțite și interesante ale mecanicilor, ale tehnicienilor, ale inginerilor.

Elevii clasei a VII-a muncesc neostenit. In curând, ei se vor prezenta la examenul de absolvire, plini de încredere în posibilitățile lor. In clasa a VII-a, toți elevii și-au însușit cunoștințele predate în cursul anului, nici unul dintre ei nu este rămas în urmă.

★

La școala pedagogică de educatoare din Bacău are loc ședința consiliului pedagogic. Dirigintele claselor prezintă situația la învățătură a elevelor din clasele lor. Se discută situația fiecărei eleve în parte.

Consiliul pedagogic ia unele măsuri menite să ducă la îmbunătățirea situației la învățătură. Profesoarele diriginte vor urmări zi de zi rezultatele obținute la învățătură de către fiecare elevă în parte, iar la sfârșitul săptămânii ele vor da conducerii școlii raportul cu privire la situația întregii clase.

Dar în ședința consiliului pedagogic se discută numai chestiuni de ordin organizatoric, nu se desbate în colectiv problema conținutului recapitulării. Și totuși, în această privință sunt încă lipsuri în școală. De pildă, elevele anului IV B nu cunosc bine nici acum, în perioada de repetare a materiei, sintaxa propoziției. Cum se explică faptul că tovarășa directoare nu știe nimic despre acest lucru, că nu aduce în discuția colectivului pedagogic astfel de probleme?

Este necesar ca profesoarele școlii pedagogice de educatoare din Bacău să pună capăt acestei situații, să se preocupe în primul rând de conținutul muncii în școală și după aceea de „situațiile statistice".

★

E ora 6 după amiază. La școala pedagogică din Bacău s'au terminat cursurile. Dar munca nu se oprește: în locul elevilor care părăsesc clasele intră elevii școlii medii serale. Iată-i, de pildă, pe cei din clasa a X-a. Printre ei sunt numeroși tineri muncitori din întreprinderile orașului.

In ora de limba română, elevii clasei a X-a repetă o parte din materia studiată în timpul anului. Cunoștințele sunt sistematizate în jurul temei „Critica societății burghezo-moșierești în operele clasicilor noștri". După ce arată condițiile economice și sociale ale epocii respective, elevii vorbesc cu interes și însuflețire despre temele pe care le-au tratat scriitorii noștri clasici în operele lor. Vorbind despre demascarea exploatării capitaliste ca temă în operele clasicilor noștri, elevii enumeră câteva dintre operele care tratează această temă: poeziile „Viața" și „Împărat și proletar" de Mihail Eminescu, schița „Arendașul român" și lucrarea „1907 din primăvară până în toamnă" de I. L. Caragiale, schița „Socoteala" și poezia „1907" de Alexandru Vlahuță. Ei vorbesc apoi despre operele care zugrăvesc moravurile politice ale vremii: falsul patriotism, naționalismul șovin, cosmopolitismul, putreda morală a familiei burgheze, „educația" burgheză.

Elevii clasei a VIII-a a școlii medii serale au o lecție de geografie cu tema „Republicile Sovietice Socialiste din Asia Centrală". Eleva Lucia Cimpoeșu, muncitoare la fabrica „Partizanul", înfățișează just, în răspunsurile ei, aspectele esențiale ale lecției. Caracterizând economia acestor Republici, eleva Florica Munteanu vorbește cu căldură despre mărețele succese obținute de oamenii sovietici în opera de construire a comunismului.

★

Buna desfășurare a examenelor, încheierea cu succes a anului școlar este o chestiune de onoare a învățătorilor și profesorilor, a elevilor. Sporindu-și și mai mult eforturile în această perioadă, ei vor putea obține rezultate dintre cele mai bune, vor încheia cu cinste un an de muncă.

VIRGINIA POPOVICI

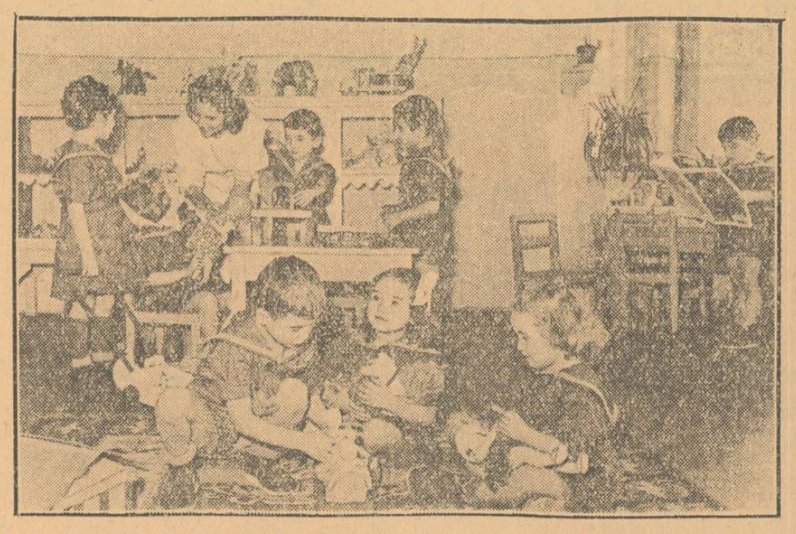

Viața copiilor din patria noastră este din ce în ce mai minunată. Inconjurați de grija întregului popor muncitor, ei se bucură de o copilărie fericită, de o educație sănătoasă. Partidul și guvernul nostru au creat pentru copiii oamenilor muncii școli noi, grădinițe, cămine de zi și sezoniere, creșe.

In clișeu: La căminul de zi al Trustului Alimentației Publice din București, copiii se joacă sub supravegherea atentă și plină de dragoste a educatoarei.

Foto I. COZIA

Să apărăm viața copiilor — cel mai prețios tezaur al omenirii

Cu patru ani în urmă, reprezentantele femeilor din întreaga lume, organizate în Federația Democrată Internațională a Femeilor, au hotărît ca ziua de 1 Iunie să fie sărbătorită pretutindeni ca Ziua Internațională pentru Apărarea Copilului, ca zi în care, cu forțe unite, milioanele celor ce muncesc să ridice și mai sus steagul luptei pentru asigurarea dreptului la viață al copiilor. Ziua de 1 Iunie a constituit de atunci în fiecare an un prilej de protest vehement al oamenilor muncii față de acei care, în numele intereselor lor meschine, primejduiesc liniștea căminelor și tihna copilăriei, față de condițiile de mizerie și umilință în care sunt nevoiți să trăiască copiii din lumea capitalistă.

Nu este oare un teribil act de acuzare adus lumii capitalului, existența comerțului cu copii — forma modernă a comerțului cu sclavi? Această înfiorătoare practică a bussinesmanilor este frecventă în multe țări capitaliste și coloniale.

Profund zguduitoare sunt și cazurile când, împinse de disperare fără margini, mamele se sinucid după ce și-au ucis propriul copil. Asemenea cazuri au avut loc nu de mult în Japonia. In rândul populației băștinașe din Africa de Sud, mortalitatea infantilă atinge 70 la sută. In India, un milion de copii mor în fiecare an de foame. In Japonia, o pătrime din numărul total al muncitorilor o formează copiii.

Un tablou degradant prezintă lumea capitalistă în ce privește educația copiilor. Școala, literatura, cinematograful sunt mijloace de infectare a conștiinței copiilor, de cultivare a instinctelor sălbatice, de înnăbușire a sentimentelor nobile și înălțătoare care sălășluesc în sufletul copiilor. In școala americană, de pildă, se practică pe scară întinsă, în văzul autorităților școlare, contrabanda de narcotice. Presa americană se laudă cu „cel mai tânăr narcoman descoperit în Statele Unite", în vârstă de 8 ani, găsit în stradă în stare de inconștiență. Un mijloc de inoculare în copii a tendințelor josnice este în țările capitaliste editarea de „comics"-uri, poze triviale etc. — în milioane și milioane de exemplare.

In ce privește preocuparea statelor capitaliste față de problema învățământului public, este știut că partea din buget afectată cheltuielilor militare întrece de 70-80 de ori pe cea destinată învățământului. In perioada scursă dela sfârșitul războiului și până anul trecut, în Anglia au fost construite numai 600 de școli, în timp ce nevoile se ridică la minimum 3000 de școli noi. Deasemenea, în ce privește cheltuelile pentru învățământul public, Franța ocupă locul al 30-lea în lume.

In lupta pe care o duc în numele dreptului sfânt al copiilor de a avea o copilărie fericită, eliberată de coșmarul fricii, al foamei, al muncii istovitoare și al sclavajului, milioane de oameni ai muncii sunt însuflețiți de tabloul strălucitor al realizărilor din țările lagărului socialismului și al păcii. Aci, sub soarele regimului în care la putere se află poporul, copilăria înflorește într'un mod pe care nu l-a mai cunoscut niciodată istoria omenirii. In grija deosebită pentru viața și desvoltarea copiilor, în condițiile excepționale create pentru educarea lor, rezidă unul dintre cele mai semnificative aspecte ale superiorității incontestabile a orânduirii socialiste, a orânduirii întemeiată pe dragostea și respectul față de om, a orânduirii în centrul atenției căreia se află omul cu nevoile sale.

Un exemplu minunat de ce poate crea un stat al muncitorilor și țăranilor pentru copii este Uniunea Sovietică — țara în care grija pentru copii a devenit o lege de neclintit, țara pe drept cuvânt numită a celor mai fericiți copii din lume. „Statul nostru — arăta marele Stalin încă în 1933 — se deosebește de toate celelalte state prin faptul că nu precupețește mijloacele necesare pentru o bună îngrijire a copiilor și o bună educație a tineretului... Cred că nicăeri nu există atâta grijă, pentru educația și desvoltarea lui, ca la noi, în Uniunea Sovietică".

Pe drumul luminos străbătut de Țara Socialismului victorios merg astăzi țările de democrație populară, unde au apus pentru totdeauna vremurile când mortalitatea infantilă bântuia ca un spectru. In aceste țări, tânăra generație crește astăzi desvoltându-și pe deplin capacitățile și talentele, în interesul păcii și al socialismului. In țările de democrație populară se cheltuiesc anual sume uriașe pentru construirea și întreținerea instituțiilor și școlilor pentru copii. După pilda Uniunii Sovietice, familia, școala și organizațiile de masă din aceste țări educă pe copii în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, în spiritul egalității în drepturi a tuturor popoarelor, al solidarității cu oamenii muncii din toate țările, în spiritul dragostei pentru pace și munca constructivă.

In țara noastră, sub conducerea înțeleaptă și părintească a partidului, clasa muncitoare a pornit cu hotărîre la lichidarea grelei moșteniri pe care ne-a lăsat-o regimul burghezo-moșieresc în domeniul ocrotirii copilului. In România burghezo-moșierească, mureau în fiecare an un sfert din copii în primul an al vieții. Mii de copii deveneau slugi sau vagabonzi dela frageda vârstă de 9-10 ani. Zeci de mii de copii nu învățau niciodată să scrie și să citească.

Astăzi, grija pentru copii, pentru înfrumusețarea continuă a vieții lor, pentru a li se crea condiții din ce în ce mai bune de învățătură, de odihnă, este una dintre preocupările principale ale partidului și ale statului nostru, ale întregului popor muncitor.

Invățământul public cunoaște astăzi în țara noastră o înflorire fără precedent. Numai în acest an, numărul școlilor elementare a crescut cu 109 unități noi, iar numărul școlilor de 7 ani și de 10 ani cu peste 180 de unități noi. Cu peste 700 de unități a crescut în acest an rețeaua instituțiilor preșcolare. In școlile noastre de diferite grade învață astăzi aproape 2.400.000 de copii și tineri, dintre care o mare parte pe cheltuiala statului.

Astăzi, principala grijă a omenirii muncitoare este aceea de a împrăștia norii războiului, de a evita un nou măcel mondial, un nou masacru al copiilor lumii. Poporul nostru, alături de ce'elalte popoare iubitoare de pace, este pe deplin convins că nu există probleme litigioase sau nerezolvate care să nu se poată rezolva pe cale pașnică, prin bună înțelegere.

Marele Stalin a arătat că tineretul este „...viitorul nostru, nădejdea noastră. Tineretul trebue să ne ia locul nouă, bătrânilor, el trebue să ducă steagul nostru până la biruința finală". Ziua de 1 Iunie, Ziua Internațională pentru Apărarea Copilului este sărbătorită de oamenii muncii din țara noastră prin înzecirea eforturilor pentru înfrumusețarea vieții tineretului, purtătorul de mâine al steagului biruinței socialismului, prin întărirea luptei pentru pace, bunul cel mai de preț al omenirii.

Pregătiri pentru vacanța pionierilor

VATRA DORNEI. — In vara aceasta, în raionul Vatra Dornei se vor organiza 10 tabere de curte în care își vor petrece vacanța peste 300 pionieri. In afara acestor tabere va lua ființă o tabără orășenească în frumoasa comună Dorna Cândrenilor, o minunată stațiune climaterică așezată sub Munții Bârgăului, în care vor fi trimiși 120 pionieri. In această tabără vor veni un medic și o soră, doi educatori, profesori de geografie, fizică și științe naturale.

In tabără pionierii vor primi o alimentație substanțială și o îngrijire deosebită.

Intreținerea taberelor de curte ca și a celorlalte tabere pionierești se va face prin mijloace locale. Astfel, întreprinderile forestiere, miniere, uzinele de reparat utilaj petrolifer și alte întreprinderi din raion se îngrijesc de câte o tabără pionierească.

Deasemenea, în acest an, Ministerul Invățământului Public, Centrocoop-ul și alte instituții care pregătesc cadre în școlile proprii vor organiza în raionul Vatra Dornei numeroase tabere de pionieri (Agerpres).

Pe urmele materialelor publicate

„Toate eforturile pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor"

Sub titlul de mai sus a apărut în numărul 208 al „Gazetei Invățământului" un articol în care se puneau unele probleme în legătură cu pregătirea examenelor. Alături de unele aspecte pozitive, în acest articol erau semnalate și o serie de lipsuri printre care și procedeul tovarășului Gheorghe Dumitrescu dela școala „16 Februarie" din București, care nu se ocupă în egală măsură de toți elevii și lasă luni de zile neascultați pe elevii rămași în urmă.

In răspunsul adresat gazetei noastre, directorul școlii ne arată că, în urma apariției articolului de mai sus, a fost convocată o ședință a consiliului pedagogic în care s'a analizat activitatea școlii pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, precum și metoda nejustă a tovarășului Gheorghe Dumitrescu. In urma discuțiilor care au avut loc, s'au luat o serie de măsuri printre care organizarea schimbului de experiență, intensificarea muncii de control a directorului, întărirea colaborării cu părinții și instructorii de pionieri, inițierea ajutorului reciproc la învățătură între elevi etc. In cadrul aceleeași ședințe a consiliului pedagogic, tovarășul Gheorghe Dumitrescu și-a luat angajamentul de a-și îmbunătăți munca didactică și de a ridica nivelul la învățătură al elevilor săi.

In satele regiunii Galați

Invățătorii și profesorii din satele regiunii Galați se preocupă îndeaproape de răspândirea metodelor agrotehnice înaintate în rândurile țăranilor muncitori. In comunele Vlădeni, Vlădești, Tudor Vladimirescu și Vârlezi, din raionul Bujor, cadrele didactice au ținut la căminele culturale lecții și conferințe cu privire la aplicarea regulilor agrominimului în munca de întreținere a culturilor.

Pe lângă gospodăriile agricole colective din regiune au luat ființă cursuri agrozootehnice. La aceste cursuri lucrează activ numeroși învățători și profesori, din rândurile celor mai buni din regiune. Ei țin aici lecții și conduc seminarii, ajutând țăranilor colectiviști să-și însușească temeinice cunoștințe agrotehnice.

In unele locuri, școlile au ajutat direct la buna desfășurare a muncilor agricole, organizând cu elevii lucrări practice la științele naturale. Astfel, elevii din clasele V-VII ale școlii din comuna Cuca au lucrat, sub conducerea profesorilor, la plivitul buruienilor din câmpurile de semănături.

Noi construcții școlare

Țăranii muncitori din satele raionului Vedea, regiunea Pitești, conștienți că numai învățătura de carte va putea asigura un viitor luminos copiilor lor, au hotărît în adunările populare din vara anului trecut să construiască noi localuri școlare prin autoimpunere.

Intr'un timp destul de scurt au fost date în folosință două localuri de școli și anume: în satul Dinculești, comuna Poiana Lacului și în satul Candelești, comuna Topana. In acest fel, copiii din cele două sate au acum posibilitatea să învețe în localuri corespunzătoare.

Localul școlii din satul Fata, comuna Izvoru, a fost complectat cu o sală de clasă, o sală de laborator și o sală pentru material didactic.

PARASCHIV PROFEANU
corespondent

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. c. 7412

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 218 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 6 Iunie 1953

In acest număr:

- **A. SOLOVIOV:** Examenele în școlile sovietice (Pag. 2-a).
- Odihna de vară a învățătorilor (Pag. 2-a).
- Rezultatele unor eforturi creatoare (Pag. 2-a).
- **STELA ANDREESCU:** Un eveniment însemnat în viața femeilor din patria noastră (Pag. 3-a).
- Pentru o justă apreciere a cunoștințelor elevilor la examen (Pag. 3-a).
- **RADU PETRU:** Lupta pentru pace a cadrelor didactice din lumea întreagă (Pag. 4-a).
- Mai multă grijă față de sesizările oamenilor muncii (Pag. 4-a).
- Pentru succesul campaniei agricole (Pag. 4-a).

Pentru o rodnică desfășurare a examenelor

Școlile de pe întreg cuprinsul patriei noastre sunt în pragul examenelor. Învățătorii și profesorii, elevii cu care aceștia au muncit un întreg an școlar, trăiesc acum cele mai importante clipe din viața școlii. Examenele de promovare și de absolvire constituie etapa de mare răspundere în care se verifică întregul stil de muncă al școlii, se verifică volumul, temeinicia cunoștințelor și deprinderilor elevilor, rezultatele activității fiecărui pedagog în parte. Scopul examenelor este de a determina gradul de pregătire al elevilor, de a arăta dacă aceștia au primit pregătirea necesară pentru a-și duce cu succes munca în clasele următoare, într'o școală de grad superior sau în producție.

În acest an școlar, colectivele școlare intră în examene mult mai bine pregătite decât în anii trecuți. S'a îmbunătățit în mod simțitor munca de instruire și educare a tineretului.

Studierea organizată a lucrărilor Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a lucrării marelui Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." a contribuit mult la ridicarea pregătirii ideologice a învățătorilor și profesorilor, la ridicarea nivelului ideologic și științific al predării. S'a îmbunătățit munca școlii pentru înarmarea tineretului țării cu cunoașterea legilor de dezvoltare a naturii și societății, pentru a ajuta pe elevi să-și însușească în mod conștient bazele științelor și să aplice în practică cunoștințele dobândite.

Discuțiile purtate în școli în jurul articolului redacțional din „Scânteia" — „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" — au prilejuit scoaterea la iveală a unor manifestări ale pedagogiei burgheze în practica învățământului nostru și au ajutat mult la înarmarea cadrelor didactice în lupta împotriva influențelor ideologiei burgheze.

A crescut în acest an numărul cadrelor didactice care predau lecții temeinice și bine pregătite, bazate pe o justă planificare a materiei, pe planuri de lecții întocmite cu pricepere pedagogică. Elevilor rămași în urmă li s'a acordat ajutor individual, bazat pe cunoașterea lipsurilor, a golurilor existente în cunoștințe. Colective întregi, ca cele dela școala medie de fete din Botoșani și școala de 7 ani din comuna Independența, regiunea Galați, au obținut succese reale în munca instructiv-educativă, au dat tuturor elevilor posibilitatea să-și ridice și să-și îmbogățească cunoștințele.

S'a îmbunătățit predarea limbii române, a limbii ruse, precum și a limbilor materne în școlile minorităților naționale. Aplicând învățătura marelui Stalin cu privire la lingvistică, învățătorii și profesorii au acordat mai multă atenție lecțiilor de gramatică, au căutat să sprijine mai mult elevii în formarea unei exprimări orale și scrise corecte.

Urmând exemplul învățătorilor și profesorilor sovietici care muncesc cu elan pentru realizarea învățământului politehnic, majoritatea învățătorilor și profesorilor noștri au căutat să găsească căi cât mai juste pentru legarea cunoștințelor teoretice de practică. A crescut considerabil numărul școlilor care și-au organizat cu mijloace locale laboratoare, muzee de științe naturale, colțuri ale naturii vii. Activitatea în această privință a colectivelor școlii de 7 ani din Avrig, al școlii medii de băieți din Buzău, care și-au organizat cu mijloace proprii laboratoare școlare bine înzestrate, constituie un exemplu demn de urmat. S'a îmbunătățit predarea științelor naturii prin folosirea învățăturii lui Miciurin, Lâsenko, Williams. S'a extins munca pe lotul școlar, s'au organizat cu mai multă grijă excursiile în natură și în producție. Multe școli, ca cea de 7 ani din comuna Teiuș-Deal, raionul Topoloveni, caută să arate elevilor în mod concret, prin experiențele pe lotul școlar, deosebirea esențială ce există atât din punct de vedere calitativ, cât și cantitativ între recoltele obținute prin metode empirice și cele care au la bază aplicarea metodelor agrotehnice sovietice înaintate.

Schimbul de experiență realizat cu prilejul consfătuirilor din Septembrie și din Ianuarie a contribuit în largă măsură la îmbunătățirea metodelor de predare, a muncii educative, a muncii de conducere a școlii. Luptând pentru realizarea sarcinilor trasate în rezoluțiile dela consfătuiri, școlile au organizat mai bine ajutorul reciproc al cadrelor didactice, asistarea reciprocă la lecții, lecțiile deschise, au organizat mai bine ajutorarea cadrelor tinere. Învățătorii și profesorii, împreună cu organizațiile de tineret și cu părinții elevilor, au realizat o mai bună disciplină în școală, pe baza justei organizări a colectivului de elevi, a regimului zilei.

Examenele ce se desfășoară acum sunt menite nu numai să oglindească succesele realizate, dar să ne și arate unde anume mai avem slăbiciuni și lipsuri, unde trebue să ne întărim eforturile. În acelaș timp, examenele trebue să contribue la cunoașterea cauzelor care au determinat aceste lipsuri.

Examenele de sfârșit de an școlar, examenele de absolvire constitue o serioasă verificare de stat a întregii munci din școală. Deaceea și este necesar ca învățătorii și profesorii examinatori să participe la examene cu acest simț al răspunderii de stat. Ei trebue să fie adânc pătrunși de datoria pe care o au de a arăta partidului, guvernului și oamenilor muncii rezultatele reale ale muncii lor. Succesele și insuccesele elevilor oglindesc propriile lor succese și insuccese.

Pentru a determina nivelul real al cunoștințelor și deprinderilor elevilor, examenele trebue să se desfășoare în cât mai bune condițiuni, să corespundă cerințelor pedagogice. În tot timpul examenelor trebue să se asigure o atmosferă de muncă, de liniște, înlăturându-se orice fel de paradă, de agitație. În tot timpul acestui an școlar elevii au simțit din plin grija și interesul cadrelor didactice pentru răspunsurile pe care le-au dat la lecții, pentru calitatea temelor executate. În perioada examenelor ei trebue să simtă și mai mult grija și dragostea educatorilor lor.

Trebue înlăturată deasemeni orice atitudine de șicană, de formalism, de superficialitate. Fiecare răspuns al elevilor trebue urmărit cu deosebită atenție, cu răbdare, iar întrebările suplimentare trebue adânc gândite, pentru a nu depăși prevederile programei școlare, pentru a nu sugera răspunsul.

La examenele anului școlar trecut s'a observat că unii învățători și profesori asistenți sau membri ai comisiilor examinatoare au avut o atitudine formală. Ei nu au căutat să cunoască nivelul de pregătire al elevilor, calitatea cunoștințelor lor, golurile existente în aceste cunoștințe. Ei nu au participat în mod activ la aprecierea obiectivă a răspunsurilor elevilor.

Pentru o desfășurare cât mai rodnică a examenelor, profesorii, asistenții și comisiile de examinare trebue să înlăture și să combată aceste atitudini greșite, manifestând în tot timpul examenelor o atitudine plină de răspundere față de răspunsurile elevilor, față de felul cum sunt apreciate și notate aceste răspunsuri. Îmbinând acest simț al răspunderii, înalta exigență și obiectivitatea în aprecierea cunoștințelor și deprinderilor elevilor, cu o atitudine atentă, plină de grijă față de fiecare elev în parte, cadrele didactice vor putea cunoaște volumul și calitatea cunoștințelor elevilor, cunoștințe care oglindesc calitatea muncii lor proprii. Fără această cunoaștere, nu este posibilă creșterea învățătorilor și profesorilor în viitorul an școlar, nu este posibilă aplicarea măsurilor celor mai potrivite pentru îmbunătățirea întregii munci din școală, în anul care urmează.

Trebue înlăturată cu desăvârșire atitudinea de liberalism, de mistificare a rezultatelor, atitudine ce s'a mai manifestat chiar și în cursul acestui an școlar, la unele școli, ca cea de 7 ani nr. 15, mixtă, din Orașul Stalin, unde notele obținute de elevii clasei a III-a la matematică, și cele obținute de elevii clasei a IV-a la matematică și la limba română nu corespund nivelului lor real de cunoștințe. Asemenea practici profund dăunătoare nu numai că duc la înșelarea organelor de stat, dar ele constitue serioase piedici în desvoltarea școlilor respective, a cadrelor care muncesc în aceste școli. Profesorii asistenți și comisiile examinatoare, punând interesele de stat mai presus de orice, au datoria de a veghea la o justă apreciere a cunoștințelor și deprinderilor elevilor, au datoria de a fi examinatori activi și imparțiali în toată perioada examenelor.

Noile măsuri introduse în acest an școlar, pe baza experienței școlii sovietice, cu privire la îmbunătățirea sistemului de examinare, dau cadrelor didactice posibilitatea să aprecieze cunoștințele și deprinderile elevilor, pe baza unor criterii unice. Este necesar ca toți învățătorii și profesorii, comisiile de examinare și directorii de școli să vegheze pentru aplicarea justă a acestor măsuri.

Sarcini deosebit de importante revin în perioada examenelor conducătorilor de școli, organizațiilor de tineret și părinților elevilor, dar mai ales organelor de îndrumare și control. Munca încordată a elevilor pentru pregătirea fiecărui examen trebue susținută prin grija caldă, părintească, a pedagogilor, a părinților. În desfășurarea examenelor din anii școlari trecuți s'a observat uneori că atât directorii de școli, cât și comitetele de părinți, organizațiile de tineret se îngrijesc de asigurarea unor condiții cât mai bune de muncă și de hrană în primele zile de examene, pentru ca ulterior să nu se mai intereseze în aceiași măsură de odihna acestora, de felul cum sunt hrăniți. Pentru asigurarea succesului examenelor pe toată perioada lor, este necesar ca elevii să fie sprijiniți până la ultimul examen.

Directorii de școli, organele de îndrumare și control au datoria de a urmări cu toată atenția felul cum se desfășoară examenele, de a lua măsuri imediate de îndreptare acolo unde se constată anumite greșeli. În acest scop trebue să se efectueze un control temeinic și perseverent al desfășurării examenelor, bazat pe o planificare bine gândită, cu obiective precise. Atât directorii de școli cât și inspectorii școlari trebue să asiste la examene în cât mai multe clase, pentru a putea trage concluzii întemeiate cu privire la munca fiecărui învățător sau profesor. Această muncă de control trebue orientată mai ales acolo unde există puncte slabe, pentru a cunoaște nivelul real de pregătire al elevilor, cauzele lipsurilor, pentru a ști ce măsuri trebue luate în viitor.

Secțiile de învățământ raionale și regionale, comitetele sindicale respective trebue să considere examenele ca un prilej deosebit de important pentru cunoașterea mai adâncă a muncii în școli. Ele trebue să strângă cu grijă materialul bogat și concret care ilustrează experiența acestui an școlar, experiența pozitivă a cadrelor didactice fruntașe. Cu aceiaș grijă trebue strâns și materialul care ilustrează punctele slabe ale școlilor, ale raioanelor, ale regiunilor. Sintetizând acest material și valorificându-l, organele de îndrumare și control vor putea apoi să-l popularizeze în masa largă a învățătorilor și profesorilor cu prilejul consfătuirilor raionale, prin presă, în cadrul cabinetelor pedagogice. Totodată, organele respective vor putea trage concluzii, învățăminte pentru viitor.

Urăm elevilor noștri succes deplin la examene. Dincolo de aceste examene, se deschid în fața lor perspectivele clasei următoare, ale primului an de studiu în învățământul superior sau câmpul nesfârșit al muncii creatoare în diferite ramuri ale producției noastre socialiste. Urăm succes deplin învățătorilor și profesorilor noștri, care în toată munca lor caută să urmeze exemplul măreț al învățătorului și profesorului sovietic.

Prin școlile patriei noastre

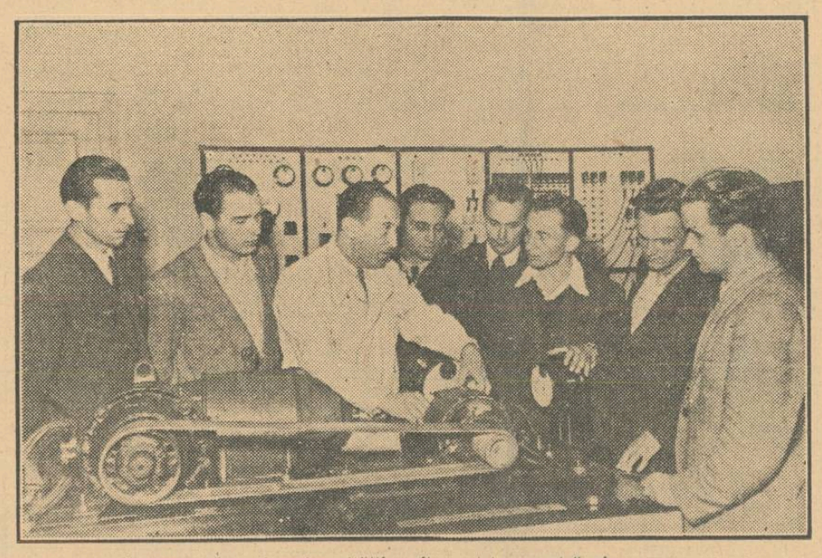

Studenții institutelor și universităților din patria noastră s'au pregătit temeinic în vederea examenelor care sunt în curs de desfășurare. În clișeu: *Studenți ai Institutului de mecanică din Orașul Stalin la o consultație în laboratorul de electrotehnică.*

(Foto P. Cozia)

In cinstea Festivalului

Pentru a întâmpina cu noi succese cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie care se vor desfășura la noi în țară, utemiștii și pionierii din comunele Leamna de Sus și Sărbătoarea, raionul Craiova, au organizat, sub îndrumarea organizațiilor U.T.M., o acțiune de muncă voluntară pentru curățirea islazului comunal. Un număr de 140 utemiști, pionieri și școlari au prestat 850 ore de muncă voluntară. Deasemenea ei au colectat deșeuri, strângând 200 kg. fier vechi, 100 kg. fontă, 20 kg. oase, cauciuc etc.

★

Tineretul din comuna Leordina, mobilizat de organizația U.T.M. și îndrumat zi de zi de organizația de partid, se pregătește intens în vederea Festivalului luptând pentru îmbunătățirea continuă a muncii artistice.

Până acum au și fost obținute succese frumoase. Corul, compus din 64 de persoane, face repetiții într'una dintre sălile școlii, învățând cântece patriotice și populare. Cadrele didactice ajută pe tineri să învețe notele muzicale pentru a putea interpreta cât mai bine cântecele pe care le pregătesc.

Pregătiri serioase fac și cele 12 perechi din echipa de dans, precum și echipa de teatru formată din 10 persoane.

(Din ziarul „Pentru socialism" — Baia Mare)

★

În dorința de a asigura condiții de învățătură cât mai bune elevilor, grupa sindicală și direcția școlii medii mixte de 10 ani cu limba de predare maghiară din comuna Vișeul de Sus, raionul Vișeu, regiunea Baia Mare, și-au luat angajamentul ca, în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților să construiască, prin muncă voluntară un laborator, să amenajeze un colț al naturii vii și o gospodărie anexă și să înzestreze echipa artistică și sportivă a elevilor cu costume și echipament din fonduri locale. Deasemenea, s'a hotărît ca terenul din preajma școlii să fie îngrădit și transformat într'o grădină model.

Muncind cu elan, într'o strânsă colaborare cu părinții, cadrele didactice au izbutit să traducă în viață angajamentele luate. În laboratorul de fizico-chimice nou amenajat s'a instalat lumină electrică, datorită căruia fapt elevii au posibilitatea de a face experiențele necesare la studierea electricității. Deasemenea, acest laborator a fost înzestrat cu un transformator, cu diferite aparate electrice, optice etc. Laboratorul de științele naturii a fost înzestrat cu diferite plante, colecții de minerale, insectare, ierbare și diferite schelete de animale. S'au construit 305 m. gard în parcul școlii, și s'a amenajat lotul școlar, în suprafață de 400 m. p. Aici s'au sădit 28 de pomi fructiferi și diferite legume. Deasemenea a fost procurat o parte din echipamentul sportiv.

De curând, colectivul pedagogic al școlii medii mixte de 10 ani cu limba de predare maghiară din comuna Vișeul de Sus și-a luat angajamentul să amenajeze și un teren sportiv, cuprinzând terenuri de baschet și volei, precum și un teren de atletism cu o pistă de alergare de 80 m.

★

În întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților, 28 de elevi ai școlii de 7 ani din comuna Mârșa, raionul Crevedia, au luat inițiativa să amenajeze un teren de sport. Ei au lucrat în patru echipe, depunând o muncă plină de însuflețire.

Angajamentul a fost îndeplinit. În munca de amenajare a terenului sportiv s'a evidențiat echipa condusă de utemistul Ion Constantin.

★

Elevii din Tg. Fierbinți, raionul Snagov, și-au împodobit sărbătorește școala în cinstea Festivalului. Ei participă cu însuflețire la concursurile închinate păcii și prieteniei între popoare. Poezii, lucrări în proză, desene, exprimă prietenia și dragostea tineretului nostru pentru tineretul din întreaga lume. Cele mai bune lucrări ale elevilor sunt păstrate într'un album închinat luptei pentru apărarea păcii.

Noi cămine sezoniere

În comunele Verișoara, Lunca Banului, Boțești și Cosmești din raionul Huși s'au deschis în primăvara acestui an noi cămine sezoniere. Faptul că aici copiii se bucură de o bună îngrijire din partea educatoarelor contribue mult la îmbunătățirea muncii țăranilor muncitoare, le îngădue acestora să lucreze cu mai mult spor, să întărească contribuția lor la obținerea unei recolte îmbelșugate.

În căminele sezoniere copiii au la dispoziție un bogat material didactic pentru jocurile lor, învață să se ajute unii pe alții, să-și țină lucrurile în ordine, fac plimbări în jurul satului, la gospodăria agricolă colectivă, la S.M.T., învață să cunoască și să iubească natura, să iubească munca și pe oamenii muncii.

Vacanța de vară a copiilor

Secția de învățământ a regiunii Bacău, în colaborare cu comitetul sindical de învățământ, au luat toate măsurile în vederea unei juste organizări a vacanței de vară a elevilor. În orașul Bacău vor fi organizate cinci tabere, una centrală și patru de cartier. S'au fixat colectivele de profesori și instructori care vor lucra în aceste tabere și s'a făcut un instructaj cu directorii de tabere.

În taberele regionale vor pleca numeroși pionieri și școlari. Elevilor care pleacă în taberele regionale a și început să li se întocmească fișe medicale.

Pentru elevii școlilor medii se va amenaja în oraș un club, care va avea sală de lectură, sală de sport, laborator.

Comitetele de părinți de pe lângă școlile care urmează a fi amenajate pentru desfășurarea activității de vară a elevilor, participă activ, alături de cadrele didactice, la organizarea activității copiilor lor.

E. LEAHU
corespondent

Cursuri cu părinții

Pentru strângerea legăturilor dintre școală și familie, grupa sindicală a școlii din Strehaia a organizat cursuri cu părinții. Tematica lecțiilor a cuprins probleme ca: educația morală, exemplul educatorului, regimul de muncă, pregătirea temelor, odihna, jocul, etc.

Discuțiile ce s'au purtat pe marginea lecțiilor au arătat interesul pe care îl poartă părinții față de instruirea și educarea fiilor lor. Dacă la început întrebările părinților erau generale, informative, departe de tema lecției, în măsura în care ei s'au apropiat mai mult de școală, iar colectivul de conducere al acestui curs și-a îmbunătățit metodele de muncă, întrebările și discuțiile părinților au devenit din ce în ce mai legate de tema lecției, de activitatea în școală și munca fiilor lor. Astfel, dacă la primele lecții se ridicau 7—8 părinți care cereau informații asupra purtării fiilor lor, acum, părinții se preocupă de asemenea probleme cum sunt trezirea dragostei copiilor pentru literatură, organizarea timpului liber, întocmirea temelor acasă etc.

Îmbunătățirea frecvenței elevilor, îmbunătățirea disciplinei și a situației la învățătură a acestora ne dovedesc că asemenea cursuri cu părinții contribue mult la obținerea unor rezultate bune în școală.

I. PENTEȘ
corespondent

Activitate obștească

Crește mereu numărul elevilor care iau parte la diferite acțiuni cu caracter obștesc.

De curând, elevii școlii medii tehnice silvice din Pucioasa au participat la acțiunea de stârpire a cărăbușilor de Mai.

Sumele de bani pe care elevii participanți le-au primit drept premiu au fost adăugate la fondul pentru excursia ce urmează să se organizeze după încheierea examenelor.

DINU ION
corespondent

Să întărim contribuția școlii la construirea socialismului în patria noastră

Întregul nostru popor muncitor a primit cu bucurie și cu mândrie patriotică programul măreț de desvoltare a agriculturi noastre, trasat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective. Analizând activitatea depusă de partid, de statul democrat-popular, de poporul nostru muncitor în cei patru ani care au trecut dela Plenara din 3—5 Martie 1949 a C.C. al P.M.R., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a înfățișat succesele obținute de sectorul socialist al agriculturii noastre, a scos la iveală lipsurile care mai frânează încă desvoltarea agriculturi, a arătat căile pentru lichidarea lor și a zugrăvit, în acelaș timp, tabloul minunat al viitorului agriculturii noastre.

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej pune în fața școlii, a învățătorilor și profesorilor, în fața întregului nostru învățământ, sarcini de o deosebită însemnătate.

Școala pregătește cadrele de mâine ale construcției noastre socialiste, cadrele care vor lucra în industria și în agricultura noastră. **„Tineretul este doar viitorul nostru** — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. **El este liber de povara vremurilor vechi și se deprinde mai ușor cu viața și munca colectivă. Să-i dăm cunoștințele de care are nevoe și veți vedea ce muncă creatoare poate face tineretul în gospodăria colectivă".** A făuri din copiii de astăzi, din rândurile tineretului școlar, cadre pricepute, stăpâne pe cunoștințe multilaterale, pline de dorința arzătoare de a participa activ la construirea agriculturii socialiste — aceasta este una dintre sarcinile principale ale celor ce muncesc în școli. Aceasta înseamnă a înarma tineretul cu bazele științelor, a-i da cunoștințe temelnice cu privire la biologie, la chimie, la fizică. Aceasta înseamnă deasemeni a face din predarea limbii și literaturii, a istoriei și a geografiei patriei, din întreaga muncă în școală și în afara ei, puternice mijloace educative, care să aprindă în sufletul elevilor dragostea pentru satul nostru și pentru oamenii lui noi, care să ajute tineretului să vadă și să înțeleagă perspectivele minunate ale desvoltării agriculturii noastre și să-l îndemne să participe la înfăptuirea acestor perspective.

În curând, școlile noastre încheie un an de muncă. Analiza activității acestui an școlar, extinderea experiențelor bune în instruirea și educarea elevilor, scoaterea la iveală a lipsurilor existente în învățământ trebue să determine ridicarea școlii noastre pe o treaptă superioară. Învățătorii și profesorii au datoria patriotică de a îmbunătăți necontenit munca de instruire și educare a tineretului, fără să uite nicio clipă că această muncă are o mare importanță de stat, că de ea depinde în cea mai mare măsură pregătirea, prioceperea, capacitatea constructorilor de mâine ai socialismului. Tocmai de aceea este necesar ca în vacanța de vară învățătorii și profesorii să acorde o mare atenție ridicării nivelului pregătirii lor profesionale în toate domeniile și să-și perfecționeze cunoștințele în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate în cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

În toată țara se vor deschide în curând cursuri regionale pentru perfecționarea cadrelor didactice. Este necesar ca Institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice să organizeze studierea de către învățători și profesori a cuvântării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective și să includă în programul cursurilor de perfecționare lecții speciale cu privire la perspectivele desvoltării agriculturii noastre. În același timp, trebue să fie îmbunătățit conținutul lecțiilor și seminariilor de biologie, de chimie și fizică și să se lărgească pregătirea practică a învățătorilor și profesorilor la cursurile de perfecționare, astfel încât acestea să contribue serios la îmbunătățirea activității pedagogice și obștești a cadrelor didactice.

Odată cu îmbunătățirea instruirii și educării elevilor, școlile noastre trebue să lupte pentru întărirea activității lor în mijlocul țărănimii muncitoare, pentru legarea strânsă a muncii didactice de sarcina organizării socialiste a societății. Tovarășul Gh Gheorghiu-Dej ne învață că școlii îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective. Munca de lămurire pe care o desfășoară cadrele didactice nu trebue să aibă caracterul unei campanii. Ea trebue să constitue pentru învățători și profesori o preocupare permanentă, o muncă sistematică, bazată pe fapte, pe dovezi concrete. Și asemenea dovezi sunt astăzi numeroase. Exemplul viu al traiului tot mai înfloritor din gospodăriile colective constitue cea mai bună bază de plecare pentru a convinge pe țăranii muncitori să pășească pe drumul agriculturii socialiste.

Un rol însemnat în munca de convingere a țărănimii muncitoare trebue să-l aibă lămurirea conținutului și larga popularizare a noului statut model al gospodăriilor agricole colective. Acest statut, adoptat de Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective, trebue folosit ca bază pentru explicarea principiilor de organizare a gospodăriilor colective, pentru arătarea superiorității lor față de gospodăria individuală.

Învățătorimea noastră trebue să contribue din plin la întărirea muncii culturale, astfel încât în fiecare sat să fie tot mai mulți țărani muncitori setoși de învățătură, ca membrii gospodăriei colective „16 Februarie" din raionul Mizil despre care vorbește tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea sa. Cu cât vor fi mai mulți țărani muncitori cuprinși în cursurile agrotehnice și convinși să aplice metodele agrotehnice înaintate, cu atât va crește nivelul producției agricole, pentru satisfacerea nevoilor industriei și ale oamenilor muncii.

Învățătorii și profesorii trebue să facă din școlile sătești adevărate focare ale răspândirii concepției înaintate a transformării socialiste a agriculturii, ale răspândirii metodelor agrotehnice înaintate în rândurile țărănimii muncitoare. În același timp, legătura cu munca în agricultură trebue să contribue la îmbunătățirea însăși a activității în școală, la împletirea ei strânsă cu problemele construirii socialismului în țara noastră, la întărirea caracterului concret al predării științelor. Munca pe loturile experimentale ale școlilor, excursiile la gospodăriile agricole colective, la stațiunile de mașini și tractoare, activitatea învățătorilor în cercurile agrotehnice, activitatea cultural-artistică în mijlocul tineretului sătesc — toate acestea au drept rezultat desfășurarea mai bună a muncii în școală cât și înarmarea oamenilor muncii dela sate cu cunoștințe agrotehnice, înlăturarea misticismului și a prejudecăților, ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare.

În cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej sunt trasate sarcini de cea mai mare însemnătate pentru pregătirea la un nivel mai înalt a cadrelor tehnice, medii și superioare, necesare operei de transformare socialistă a agriculturii. Pentru desvoltarea continuă a agriculturii noastre sunt necesari din ce în ce mai mulți agronomi, zootehniști, mecanizatori, viticultori, pomicultori, agrosilvo-amelioratori. Trebue pregătiți deasemeni, tot mai mulți tractoriști, combaineri, socotitori. Ministerul Învățământului Superior și celelalte ministere care pregătesc în școlile și institutele din sistemul lor astfel de cadre trebue să analizeze activitatea acestor școli și institute, calitatea pregătirii tehnicienilor și specialiștilor necesari agriculturii și să ia măsuri pentru îmbunătățirea ei. Este necesar să se ia, deasemeni, măsuri pentru îmbunătățirea practicii de vară a elevilor și studenților din instituțiile de învățământ care pregătesc cadre pentru agricultură, astfel încât aceștia să cunoască mai temeinic problemele practice ale specialității lor, să fie mai bine pregătiți pentru munca pe care o vor desfășura.

Cadrele didactice din învățământul nostru tehnic și superior au datoria ca, pe lângă munca la catedră, să-și lege activitatea de institutele de cercetări și stațiunile experimentale ale acestora, precum și de munca practică din gospodăriile agricole de stat și colective, atât pentru ridicarea calificării lor profesionale, cât și pentru a contribui la ridicarea producției agriculturii noastre.

Ministerului Învățământului Public îi revine sarcina de a analiza și îmbunătăți în mod sistematic calitatea muncii școlilor pedagogice care pregătesc pe viitorii învățători, calitatea predării bazelor agriculturii în aceste școli.

Cei ce muncesc în învățământ ca și toți constructorii socialismului din patria noastră, au obligația patriotică de a lupta cu perseverență pentru înfăptuirea în viață a programului grandios al triumfului socialismului la sate. Studierea temeinică de către toți învățătorii și profesorii a cuvântării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, însușirea și aplicarea îndrumărilor cuprinse în această cuvântare, trebue să ducă la o nouă și însemnată creștere a activității noastre în școală și pe tărâm obștesc, la întărirea contribuției școlii la opera de construire a socialismului în țara noastră.

Pregătiri pentru noul an școlar

În adunările populare, țăranii muncitori din comunele raionului Buzău au hotărît să construiască prin autoimpunere noi clădiri de școli și de clase. Ei și-au luat angajamentul să contribue la ridicarea construcțiilor prin muncă voluntară, ajutând la transportul materialelor, la lucrările de zidărie și tâmplărie etc.

Hotărîrile luate au început să fie traduse în viață. Învățătorii și oamenii muncii din satele Mărăcineni, Poșta Cârlani, Focșenei etc. se preocupă îndeaproape de procurarea materialelor necesare construcțiilor. Până acum au și procurat cărămizile și țiglele necesare.

Colectivul de îndrumare și control al secției de învățământ raionale, care acordă o mare atenție bunei desfășurări a pregătirilor în vederea deschiderii noului an școlar, sprijină inițiativele oamenilor muncii, îndrumă și controlează activitatea directorilor de școli și a cadrelor didactice în acțiunile de pregătire a noului an școlar.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Examenele în școlile sovietice

A. Soloviov

In toate școlile din Uniunea Sovietică au început examenele de promovare și absolvire. Numărul absolvenților școlilor de 7 ani și ai școlilor medii a crescut în acest an pe întreg întinsul țării. Numai în R.S.F.S.R. se prezintă la examenele pentru certificatul de maturitate peste 250.000 de elevi — cu 70.000 mai mulți decât în anul trecut. Școlile medii din Moscova vor da 26.000 de tineri absolvenți.

Examenele arată că școlarii sovietici și-au însușit adânc și temeinic bazele științelor, obțin succese la lucrările scrise și răspund bine la oral.

Am vizitat clasele a X-a dela școala medie de băieți nr. 310 din Moscova. Aceasta este una din cele 600 de școli din Capitală, una dintre cele mai obișnuite școli medii.

Minunatele buchete de liliac răspândesc în sala de festivități un miros de primăvară proaspătă. Este ora 9 dimineața. Mulți elevi din clasele a X-a au venit mai devreme. Se vede că ei sunt întrucâtva emoționați. Astăzi este primul examen. Ei trebue să dea lucrarea scrisă la literatură. Pentru aceasta se rezervă șase ore.

Comisia de examinare, al cărei președinte este directorul școlii, Feodor Gheorghievici Zobov, trece la îndeplinirea obligațiilor sale. Se deschide plicul care cuprinde temele lucrărilor scrise și profesoara de limbă și literatură rusă, Natalia Evghenievna Kotlearova, scrie caligrafic pe tabla din clasă, temele compozițiilor: „Piesa lui A. M. Gorchi „Azilul de noapte" ca act acuzator împotriva lumii capitaliste"; „N. A. Necrasov, poet al democrației revoluționare din perioada anilor 1860—1870", „Chipurile eroice ale tinerelor comsomoliste în romanul „Tânăra Gardă" de A. Fadeev". Elevii s'au așezat în bănci. Ei citesc temele cu o atenție încordată, alegându-și una din ele pentru a scrie compoziția. Temele au fost alese și elevii încep să scrie prima lucrare pentru certificatul de maturitate. In această lucrare ei trebue să dovedească o cunoaștere adâncă a literaturii, priceperea de a înțelege just epoca respectivă, de a face sintetizări și de a trage concluzii.

In cele două clase a X-a sunt 57 de elevi. Natalia Evghenievna Kotlearova, profesoară de literatură și diriginta uneia din ele, predă la aceste clase de șase ani și cunoaște bine pe fiecare din elevii săi. In tot acest timp ea s'a străduit să dea tinerilor cât mai multe cunoștințe și a obținut succese remarcabile. Din cei 57 de elevi, 30 învață bine și excepțional. In prima bancă stă Volodia Preobrajenschi, un tânăr cu părul blond. El este un elev eminent. La dreapta lui stă Iura Semin, care deasemenea a avut în toți anii numai note excepționale și bune. Toți elevii profesoarei Kotlearova sunt silitori și disciplinați. Natalia Evghenievna este încredințată că ei vor da lucrări bune, dar și pe ea o cuprinde emoția. Oare vor putea toți elevii să-și facă lucrarea la un nivel ridicat?

Orele fixate pentru lucrare au zburat repede. Toți elevii au predat lucrările comisiei de examinare. Verificarea a dat rezultate strălucite. Mai mult de jumătate din lucrări au fost notate numai cu excepțional și bine.

Și elevii claselor a IV-a au avut la examene rezultate bune. Dintr'o sută elevi, niciunul n'a obținut la dictare o notă nesatisfăcătoare. Marea majoritate a obținut excepțional și bine. Mai mult de jumătate din elevii claselor a VIII-a au obținut la lucrarea scrisă notele „4" și „5".

Din discuția cu absolvenții clasei a X-a am aflat că toți și-au și ales profesiunea. La întrebarea: „Ce vreți să deveniți în viață?", Leonid Scorohodov a răspuns: „Eu mă pregătesc să mă înscriu la școala tehnică superioară „Bauman" din Moscova. Imi place profesiunea de inginer. Vreau să construesc mașini care sunt necesare țării noastre. Majoritatea absolvenților școlii noastre se pregătesc să intre în școlile superioare tehnice".

La școala nr. 310 învață 1226 de elevi. In decursul anului școlar niciunul dintre ei n'a părăsit învățătura. Școala funcționează într'o nouă și minunată clădire cu cinci etaje. Baza ei didactico-materială se întărește dela un an la altul. Ea are cabinete de fizică, chimie și biologie bine utilate, un cabinet metodic și o bogată bibliotecă.

Directorul școlii a știut să strângă colectivul într'un tot unitar. Acest colectiv desfășoară munca de instruire și educare a elevilor cu cea mai mare dragoste. Mulți pedagogi sunt exemple în muncă și adevărați maeștri în profesiunea lor.

Invățătoarea emerită Alexandra Rosina predă la această școală de 35 de ani. Niciunul din elevii ei nu rămâne în urmă. Fiecare din lecțiile sale este o lecție model și înarmează pe elevi cu cunoștințe adânci și temeinice. Invățătoarea întreține o legătură de zi cu zi cu părinții, desfășoară o mare muncă socială. Ea este deputat în Sovietul orașului Moscova.

Printr'un înalt nivel al predării se remarcă tânărul profesor de matematici Grigori Borobin. Stăpânind la perfecție obiectul și metodica de predare, el nu mai are, de câțiva ani în șir, elevi care să rămână în urmă.

Colectivul de pedagogi dela școala nr. 310 încheie anul școlar curent cu indici înalți. Din cei 58 de profesori, nouă n'au în clasele lor niciun elev care să rămână în urmă, iar 39 au reușit ca aproape toți elevii lor să aibă succese depline la învățătură. In anul școlar trecut au absolvit școala 55 de elevi, din care 16 au fost decorați, pentru succese remarcabile și purtare exemplară, cu medalia de aur și de argint. In acest an există un număr tot atât de mare de pretendenți la medalii...

★

Opinia publică sovietică urmărește cu toată atenția mersul examenelor și se bucură împreună cu cadrele din învățământ de noile succese obținute de școlile sovietice în acest an școlar.

Examenele se vor prelungi până la 20 Iunie. Elevii din clasele I — III au primit la 2 Mai vacanță, deoarece aceste clase nu dau examene. In timpul vacanței de vară pe copii îi așteaptă o odihnă plăcută și interesantă.

Statul Sovietic manifestă o grijă excepțională pentru tânăra generație. Un număr de 313.000 de copii din Capitală pleacă în taberele de pionieri, iar 20.000 de elevi vor primi bilete de drum pentru excursii.

Pentru elevii care rămân în oraș se deschid 168 de tabere de pionieri. Copiii au intrarea gratuită în toate parcurile de cultură și odihnă. Pentru copii se organizează case de odihnă în care ei pot să petreacă timp de o zi.

Tabere de pionieri

In localitățile pitorești din regiunea Stalin, în apropiere de Slaviansc și Sviatogorsc, pe malurile mării de Azov, se vor deschide în curând zeci de tabere de pionieri bine utilate.

In taberele de pionieri se vor odihni în timpul verii peste 80 000 de copii. Numai pentru organizarea odihnei copiilor de mineri se vor cheltui aproape 10.000.000 de ruble.

O mare atenție se acordă organizării taberelor de pionieri din jurul orașelor. In regiunea Stalin, numărul acestor tabere va fi în acest an de peste 100. Deasemenea, se organizează numeroase solarii în grădini, parcuri și în curțile caselor din oraș.

Șefii taberelor de pionieri vor urma un seminar special.

Pentru elevii din clasele superioare se prevede organizarea unor interesante excursii prin țară. Vor fi organizate excursii la Moscova, Leningrad, Kiev, în Caucaz, în Crimeea, la Canalul navigabil Volga-Don - V. I. Lenin, la construcția hidrocentralei dela Kahovca și în alte localități.

Un atelier pentru material didactic

Pe lângă secția de fizică-matematică dela institutul pedagogic din Uriupinsc, regiunea Stalingrad, lucrează în bune condiții un atelier unde studenții confecționează material didactic de fizică și matematică. Acest material constă din cele mai simple aparate necesare pentru predarea matematicii în școlile de 7 ani, aparate de planimetrie, modele demonstrative la algebră, aparate de fizică etc.

Sindicatul și repartizarea cadrelor

Zilele acestea, în Casa orășenească a pionierilor din Moscova s'au adunat președinții comitetelor locale și ai comisiilor de producție din școli, reprezentanții comitetelor raionale și ai comitetului regional al sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, cadrele de conducere ale secției de învățământ regionale și ale secției orășenești pentru a discuta problema sarcinilor organizațiilor sindicale în pregătirea pentru noul an școlar. Referatul a fost ținut de tov. Kulacova, președintă a comitetului regional al sindicatului.

Comitetele locale trebue să urmărească ca pedagogii, până la plecarea lor în concedii, să cunoască tot ce este legat de condițiile lor de muncă în anul școlar viitor. Organizațiile sindicale trebue să-și concentreze toată atenția asupra pregătirii pedagogilor pentru lecțiile ce vor începe, să urmărească cum studiază ei, cum acumulează cunoștințe și cum își ridică calificarea profesională.

Mulți din cei care au luat cuvântul la discuții au vorbit despre munca cu cadrele didactice.

Tov. Tihonova, președintă a comitetului sindical local dela școala nr. 618 din raionul Bauman, a vorbit despre rolul comitetului local în crearea unui colectiv pedagogic bine închegat. Comitetul local al acestei școli a desfășurat o muncă importantă cu privire la pregătirea în vederea noului an școlar. In prezent, cu participarea lui, repartiția cadrelor este încheiată: clasele au fost repartizate la timp între cadrele didactice și fiecare pedagog știe ce contribuție trebue să aducă în munca din timpul verii.

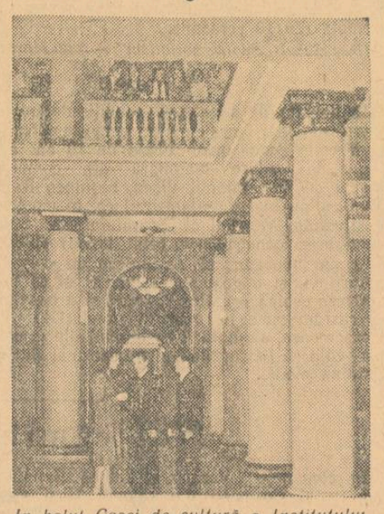

In holul Casei de cultură a Institutului Cărbunelui din Dnepropetrovsc

Rezultatele unor eforturi creatoare

Toate elevele din clasa a X-a a școlii nr. 19 din orașul Kemerovo au obținut succese la lucrările scrise în examene. Ele au arătat o profundă înțelegere a temelor date, au dovedit că stăpânesc cunoștințe ortografice și sintactice temeinice, că au priceperea de a-și expune literar ideile.

Ludm la Baikalova și-a consacrat lucrarea temei: „Chipul marelui conducător al omenirii Vladimir Ilici Lenin, în poezia lui Maiacovschi". Ea a arătat cu însuflețire cât de scump le este oamenilor sovietici și tuturor oamenilor muncii din întreaga lume chipul genialului conducător, cât de uriaș este rolul lui în istoria omenirii.

Și Tamara Batiuc a făcut față cu deplin succes temei „Chipurile eroice ale comsomoliștelor în romanul lui A. Fadeev „Tânăra Gardă". „Exemplul Ulianei Gromova, al Liubei Șevțova și al tuturor eroilor din Krasnodon este un model de slujire plină de abnegație și devotament a patriei și poporului, de ură sfântă față de toți cei care încearcă, ca niște hoți și tâlhari, să treacă granițele pașnicului pământ rus" — a scris eleva. Cu o dragoste deosebită a înfățișat ea chipurile eroinelor - comsomoliste Ulia și Liuba, bărbăția lor, puritatea morală și bogăția vieții lor spirituale.

Multe eleve — între care Margarita Samoilenco, Evghenia Tituskina, Galina Gruk, Ludmila Sirocova și altele — și-au consacrat lucrările lor temei: „N. A. Necrasov, poet al democrației revoluționare din perioada anilor 1860—1870". Elevele au scos în evidență particularitățile epocii în care a trăit și a creat poetul și au determinat tema principală a creației sale — tema poporului. Ele au arătat rolul lui Necrasov în formarea ideilor revoluționare în Rusia, și-au exprimat dragostea lor fierbinte față de acest mare poet-patriot.

Și elevele din clasele a VII-a ale școlii nr. 19 au dovedit pricepere în exprimarea succesivă a ideilor lor, îmbinate cu o bună cunoaștere a ortografiei și sintaxei. Din cele 163 de eleve care au dat lucrări scrise, toate au obținut note pozitive, majoritatea notelor fiind „4" și „5". Elevele au înțeles just textul lucrării scrise, au redat bine conținutul lui, au dovedit cunoașterea gramaticii și a sintaxei. Lucrările sunt bune și sub raportul caligrafiei.

Foarte bine au scris dictarea elevele clasei a IV-a. Nici ele n'au vreo notă nesatisfăcătoare. Din 73 de eleve, 55 au obținut la dictare notele „4" și „5".

Rezultatele bune ale examenelor scrise sunt o urmare a muncii depuse de întregul colectiv pedagogic al școlii nr 19. Din primele zile ale anului școlar curent, acest colectiv a avut mereu în față problema ridicării cunoștințelor de limba rusă ale elevelor.

Căile de rezolvare a acestei probleme au fost: educarea neostenită la copii a dragostei pentru limba și literatură rusă, rid carea calității lecțiilor de gramatică și literatură, intensificarea activității individuale cu copiii la limba rusă, îndeplinirea unui regim ortografic unic.

In procesul acestei activități încordate, s'a întărit colaborarea dintre profesorii de limbă. Invățătoarea emerită a școlii din R.S.F.S.R. Olga Anatolievna Filimonova, profesoarele Nina Nicolaevna Kredici și Ana Ivanovna Stroganova, tinerii pedagogi Iulia Gheorghievna Bulkina, Raisa Ivanovna Iaruș-kina, Valentina Leontievna Domracieva și altele formează o singură familie, ai cărei membri caută prin toate mijloacele să se ajute unul pe altul.

La școala nr. 19 se acordă o deosebită atenție muncii individuale a elevelor pentru înlăturarea greșelilor. Studiind sistematic greșelile caracteristice ale diferitelor eleve, Olga Anatolievna Filimonova le deprinde să lucreze individual, în clasă și acasă, pentru înlăturarea acestor greșeli. Ea a folosit forme variate de lucrări scrise la lecțiile de recapitulare și fixare, a avut un mare stoc de fișe cu teme individuale. Fișele sunt împărțite în câteva serii, care conțin exerciții ortografice alese în mod sistematic și din ce în ce mai complicate. Corectând lucrarea elevei și găsind greșeli, Olga Anatolievna introducea în caiet fișa necesară. Eleva repeta paragraful indicat în fișă după manual, executa tema și pregătea ea însăși o fișă identică. Terminând activitatea la o fișă, eleva primea o altă fișă, până când greșelile la regula dată erau înlăturate cu totul.

Experiența acestei profesoare a fost studiată de toți profesorii de limba rusă și pusă la baza muncii lor în ceeace privește greșelile. Latura pozitivă a acestei metode constă în faptul că aici se combină analiza ortografică, diferitele forme de exerciții și munca individuală de acasă a elevului.

Pedagogii dela școala nr. 19 rezervă mult timp pentru formarea la elevi a unei caligrafii corecte, pentru citirea expresivă, pentru povestire, memorizarea textului.

Munca din clasă este complectată cu ocupații extrașcolare. In școală au fost organizate adeseori seri literare interesante, conferințe și-au desfășurat bine munca cercurile literare și cercurile de studiu al limbii ruse, cercurile de citire expresivă. Toate acestea au întărit dragostea copiilor pentru limba maternă și au ridicat nivelul general al desvoltării lor.

In ridicarea cunoștințelor de limbă ale elevilor, profesorii de limba rusă sunt ajutați de întregul colectiv al școlii, prin respectarea riguroasă a regimului ortografic unic.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Odihna de vară a învățătorilor

In școlile din Uniunea Sovietică se desfășoară examenele. Cu un sentiment de înaltă răspundere față de Patrie verifică pedagogii sovietici cunoștințele elevilor lor. Această verificare le dă posibilitatea de a cunoaște rezultatele muncii lor din cursul anului. In curând preocupările din timpul examenelor vor rămâne în urmă. Fiecare pedagog își va putea folosi dreptul la odihnă, acordat oamenilor sovietici prin Constituția U.R.S.S.

Organizarea odihnei de vară a învățătorului este o importantă sarcină a Sindicatului oamenilor muncii din învățământul elementar și mediu. Sindicatul trebue să aibă grijă de cei ce se vor odihni și trata în sanatorii, de cei care vor pleca în călătorii prin țară precum și de cei care au hotărît să se odihnească acasă.

Cu fiecare an, sanatoriile învățătorilor deservesc tot mai bine pe cei care se odihnesc sau urmează tratamentul medical. După război s'au cheltuit fonduri uriașe pentru lărgirea și utilarea sanatoriilor, pentru complectarea cabinetelor medicale cu aparatele cele mai perfecționate. S'a făcut foarte mult pentru crearea în casele de odihnă și în sanatorii a unor condiții de confort maxim, a unei ordini exemplare.

Totuși, conducătorii și personalul caselor de odihnă și sanatoriilor cadrelor didactice nu trebue să se mulțumească cu cele realizate. Datoria lor este de a îmbunătăți și perfecționa fără întrerupere grija pentru bolnavi și pentru cei veniți la odihnă. Aceasta înseamnă a manifesta o atitudine plină de delicatețe și amabilitate față de oameni, a ține seama de particularitățile și cerințele lor individuale. Nu este permisă, de pildă, o repartizare mecanică pe camere a noilor sosiți, fără a se ține seamă de vârsta și dorințele fiecăruia din ei. La alcătuirea planului cultural nu se poate trece cu vederea faptul că nu pe toți îi atrag dansurile și jocurile vesele. Acest plan trebue să fie variat, să satisfacă cerințele tinerilor și ale „bătrânilor", ale celor sănătoși și ale bolnavilor.

O formă preferată de odihnă a multor cadre didactice sunt excursiile și călătoriile. Cu multă bucurie pleacă învățătorii la drum după cele mai variate itinerarii. Unii caută să viziteze marile centre culturale din țară, alții sunt atrași de orașele depe litoral, alții de varietatea naturii Caucazului, Asiei Centrale, Carpaților, alții vor să studieze monumentele istorice și culturale ale ținutului natal.

Anul trecut, la excursiile și călătoriile de vară — îndepărtate și locale — au luat parte aproape 400.000 de pedagogi. Anul acesta, — după datele preliminare ale organizațiilor sindicale — numărul excursioniștilor va depăși cu mult cifra de o jumătate de milion. Este incontestabil că activitatea cu privire la excursii și turism devine una dintre cele mai importante obligații ale Sindicatului oamenilor muncii din învățământul elementar și mediu.

Chestiunea constă nu numai într'o repartiție justă a foilor de drum pentru excursii și turism, primite dela centru. Este vorba deasemenea de acordarea unui ajutor activ tuturor celor ce doresc să călătorească. Trebue acordată o deosebită atenție organizării excursiilor de studiere a ținutului natal. Cum și încotro să plecăm? Ce să vedem? — Aceste întrebări cer un răspuns deplin. Fiecare comitet regional al sindicatului trebue să aibă un plan precis și chibzuit de activitate cu privire la excursii pe întreaga vară. In orice centru regional și ținutal există posibilitatea de a organiza o bază de excursii unde ar putea căpăta adăpost cadrele didactice sosite dela sate și din centrele raionale.

„Sufletul" activității cu privire la excursii trebue să fie cluburile cadrelor didactice care dispun și de mijloacele speciale și de cadrele corespunzătoare. Acest lucru a fost just interpretat de pildă, de către organele Casei regionale a învățătorului din Gorchi. In fiecare vară, pe lângă club se deschide o bază de excursii, care primește pe pedagogii sosiți nu numai din satele și orașele regiunii Gorchi, ci și din alte regiuni și republici.

In rândurile cadrelor didactice există amatori pasionați de turism. Asociindu-se în mici grupe, ei pleacă cu rucksacurile în spate în excursii grele, dar atractive — pe cărările pădurease și muntoase din Caucaz, Kirghizia, Tadjikistan.

Desvoltarea turismului amator este o obligație directă a asociației sportive. Iar aceasta înseamnă a desfășura munca de lămurire și de organizare, a pregăti inspectori sociali de turism, a crea baze turistice de amatori, puncte de consultație și puncte de închiriere a echipamentului sportiv. Aceasta înseamnă a înmulți numărul turiștilor amatori și a-i atrage în rândurile asociației.

Un grup de pedagogi din Kaluga intenționează să facă în timpul concediului de vară o călătorie îndepărtată cu șalupele. Douăzeci de pedagogi și studenți ai școlilor superioare pedagogice din Saratov pleacă într'o cursă ciclistă. Zece pedagogi din Iaroslav vor să facă o cursă de motociclete până la Simferopol și îndărăt. Numărul inițiativelor de acest fel va fi cu mult mai mare dacă asociația sportivă va începe să le încurajeze și să le facă o largă propagandă.

Condițiii minunate de odihnă poate oferi tabăra cu corturi, așezată undeva în pădure, pe litoral, pe malul unui râu sau lac. Asemenea tabere organizează de mai mulți ani comitetele regionale ale sindicatului din Moscova, Bașkiria și altele. Patruzeci de pedagogi din Kuibâșev, împreună cu familiile lor au petrecut foarte bine vara trecută, într'o tabără cu corturi situată la 30 de kilometri de oraș, în desișul unei păduri de lângă Volga. Viața în tabără a fost subordonată unui regim bine determinat. Locuitorii taberei și-au repartizat între ei obligațiile: cine răspunde pentru aprovizionarea cu produse, cine pentru prepararea hranei, cine pentru activitatea culturală. Comitetul regional al sindicatului a pus la dispoziția taberei o bibliotecă, cinci bărci, materiale sportive. Pedagogii au petrecut timp de 30 de zile în mijlocul naturii. Ei s'au întors în oraș bronzați, întăriți, plini de viață și cu impresii de neuitat. Ce împiedică comitetele sindicale de a crea mai multe asemenea tabere?

Nu trebue uitați pedagogii care rămân pe timpul verii în oraș și cei care vin la cursurile de ridicare a calificării. Acestora trebue să li se dea posibilitatea de a lua parte la excursii, de a se ocupa cu sportul, de a folosi biblioteca. Pentru ei se pot organiza plimbări afară din oraș, serate artistice date de amatori, întreceri sportive, turnee de șah. Toate acestea cad în sarcina Caselor învățătorului. Cluburile învățătorești nu trebue să-și reducă activitatea în timpul verii. Dar această activitate trebue scoasă „la aer".

Să facem totul pentru ca odihna învățătorului să fie plină de voioșie și binefăcătoare.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Lângă harta lumii

In clasa a IX-a a școlii medii nr. 3 din orașul Himki se desfășoară examenele la geografia economică a țărilor străine. La masa de examinare stau profesoara de geografie O. I. Hanjina și asistenta I. V. Sulghina.

Tov. Hanjina a absolvit facultatea de geografie dela universitatea din Saratov și de șase ani lucrează în școală. Ea s'a străduit să facă lecțiile de geografie cât mai interesante, a folosit material didactic, filme și diapozitive științifice, a organizat excursii în natură și în producție.

De masa comisiei de examinare se apropie trei școlari. Luând biletele, ei încep să chibzuiască asupra lor.

Primul răspunde Boria Borisov. El trebue să povestească despre Republica Populară Chineză. Elevul începe prin a arăta pe harta Asiei granițele uneia dintre cele mai mari țări din lume.

Boria a făcut o bună caracterizare fizico-geografică a vastului teritoriu al Chinei și a trecut la partea mai complicată a problemei — la descrierea economico-geografică a diferitelor regiuni ale țării. El povestește succesiv despre China Centrală și de Răsărit, despre Tibet, despre alte regiuni ale Chinei.

Caracterizarea economico-geografică generală a Chinei a fost făcută bine, dar elevul n'a spus nimic despre particularitățile istorice ale desvoltării economice a țării, despre trecutul semicolonial al Chinei și despre lupta îndelungată a poporului chinez pentru independența sa.

Intrebarea a doua, formulată în bilet este referitoare la Elveția. Din punct de vedere geografic, la această întrebare se poate răspunde ușor. La Boria a dispărut orice urmă de neîncredere. Arătând corect pe harta Europei țara și granițele ei, elevul a povestit cu pricepere despre natura țării și economia ei.

El n'a uitat să amintească și de faptul că Elveția este o țară a capitalismului desvoltat, care exportă capital în străinătate și, împreună cu marile state capitaliste, exploatează țările înapoiate.

Elevul a obținut o notă bună.

Natașa Saronova a luat biletul nr. 3. Acesta cuprinde două întrebări: Cehoslovacia și Turcia. Aceste două întrebări dau elevei posibilitatea de a face în răspunsul său o comparație vie.

Determinând pe harta politică a Europei așezarea și granițele Cehoslovaciei, Natașa trece repede la harta fizică, pentru caracterizarea condițiilor naturale ale țării. Se constată că eleva cunoaște materia și știe s'o redea bine. Ea expune just datele istorice despre Cehoslovacia. Subliniază marele rol al Armatei Sovietice în eliberarea Cehoslovaciei de sub jugul cotropitorilor fasciști la sfârșitul celui de al doilea război mondial. Ea povestește apoi despre marile transformări democratice care au avut loc în țară, despre lupta poporului cehoslovac pentru cauza păcii în întreaga lume, în cadrul puternicului front organizat al partizanilor păcii în frunte cu Uniunea Sovietică.

Natașa vorbește foarte bine și despre economia națională a Cehoslovaciei. Ea arată așezarea geografică a celor mai importante ramuri industriale, enumeră regiunile economice, vorbește despre planul cincinal de desvoltare a economiei naționale a țării, arătând că Cehoslovacia democrat-populară este o țară cu o înaltă dezvoltare industrial-agrară.

Natașa trece apoi la Turcia — întrebarea a doua din bilet. Descrierea fizico-geografică a țării este făcută corect, dar incomplect. Eleva n'a vorbit suficient despre Bosfor și Dardanele și despre importanța internațională a strâmtorilor. Descrierea economiei actuale a Turciei a fost făcută fidel și relativ amănunțit. Numai aprecierea situației actuale a Turciei a fost întrucâtva vagă.

— Care militant social turc vestit locuește în U.R.S.S.? — este întrebată eleva.

— Poetul turc, comunistul Nazim Hikmet — răspunde cu siguranță Natașa.

Răspunsurile Natașei sunt notate cu „4".

Biletul nr. 27 se referă la Coreea și Grecia. Două țări asupra cărora este atintită atenția lumii întregi.

Acest bilet i-a căzut lui Slava Vergunov, un tânăr chibzuit, serios și bun elev. Cu o cunoaștere temeinică a problemei povestește Slava despre eroica Coree.

El redă într'un chip sugestiv încântătoarea frumusețe a naturii „țării dimineții liniștite" care a suferit atât de mult depe urma bombardamentelor barbare. Vorbește apoi despre trecutul greu al poporului coreean, despre opresiunea japoneză, de care a suferit Coreea în cursul ultimilor 35 de ani, despre eliberarea ei de către Armata Țării Sovietice în August 1945, despre formarea Republicii Populare Democrate Coreene și despre intervenția militară a S.U.A. în vara anului 1950, despre groaznicul război din Coreea care se prelungește al treilea an.

Slava vorbește cu însuflețire despre lupta eroică a poporului coreean pentru independența patriei sale.

— Coreea democrat-populară a devenit un măreț steag al mișcării de eliberare pentru toate popoarele asuprite din lume — își încheie Slava prima parte a răspunsului.

Elevul dovedește că și-a însușit foarte bine și cunoștințele despre Grecia. Natura țării și economia ei capătă în răspunsul elevului o interpretare corectă. El vorbește despre lupta eroică a poporului grec pentru libertate și democrație, despre teroarea față de partizani, frontului de eliberare națională care reunește forțele democratice ale Greciei.

Răspunsurile elevului Vergunov au dovedit o temeinică cunoaștere a materiei, o perfectă înțelegere a legilor și interdependențelor geografice în natură, o bună cunoaștere a terminologiei geografice și o expunere armonioasă. El a obținut nota „5".

Dintre ceilalți elevi, cele mai bune răspunsuri le-au dat Natașa Fedotova, Igor Starodubțev, Jurii Ulasievici și Volodia Cocetcov.

La examenele de geografie economică a țărilor străine în clasa a IX-a „D", notele au fost repartizate astfel: nouă elevi au primit nota „5", doisprezece au primit nota „4" și șapte nota „3".

Examenele au arătat că elevii cunosc harta și materia din programă, natura și economia țărilor străine, repartiția forțelor de producție în aceste țări, că ei înțeleg deosebirea principială dintre structura economiei și a orânduirii social-politice a țărilor de democrație populară și a țărilor din lagărul capitalist.

Totuși, unii dintre elevi nu se descurcă bine în ceeace privește interdependențele și legile geografice referitoare la mediul natural. Ei nu știu să expună bine și succesiv caracteristica economico-geografică a țărilor studiate, în special a diferitelor regiuni ale acestor țări.

Profesorii de geografie și conducătorii școlii trebue să acorde o atenție serioasă acestor lipsuri și goluri în cunoștințele elevilor lor.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Răsfoind presa pedagogică sovietică

Unele probleme în legătură cu desfășurarea examenelor în învățământul superior

In nr. 3 din 1953 al revistei „Vestnic Vâssei Școlâ" a apărut articolul lui S. I. Zinoviev intitulat „Unele probleme de metodica desfășurării examenelor". Articolul ridică probleme importante și dă o serie de indicații concrete, pe baza experienței instituțiilor sovietice de învățământ superior.

Articolul subliniază că examenele prezintă o deosebită însemnătate nu numai ca formă de verificare a cunoștințelor dar și ca mijloc de sintetizare a acestora. Pregătirea examenelor ajută pe studenți să-și precizeze și să-și completeze cunoștințele, conform programei. Totodată, pregătirea pentru examene consolidează deprinderile de muncă independentă ale studenților și îi familiarizează cu literatura didactică și științifică. Marea însemnătate educativă a examenelor constă în faptul că desvoltă la studenți simțul răspunderii pentru munca de învățătură.

Articolul arată că în Uniunea Sovietică se acordă o mare atenție organizării perioadei de pregătire a examenelor. Studenții sovietici se bucură de cele mai bune condiții de studiu. Cu multă grijă se întocmește orarul examenelor teoretice și practice. Intocmirea orarului nu este o sarcină administrativă, ci o sarcină pedagogică de răspundere. In alcătuirea orarului examenelor se ține seama de caracterul disciplinei, de gradul ei de dificultate și de volumul muncii de pregătire necesare. Orarul este cunoscut din timp de studenți.

Volumul cunoștințelor cerute pentru examene este determinat prin programa școlară a fiecărui obiect, document de stat pe care instituțiile de învățământ superior îl respectă cu strictețe.

Pregătirea studenților pentru examen nu trebue să se facă în nici un caz numai după notițele luate la cursuri. Studenții trebue să studieze o anumită bibliografie (manuale, lucrări științifice, articole). Profesorii trebue să dea îndrumări precise în această privință și să verifice munca independentă a studenților în această direcție, prin întrebările cuprinse în biletele de examinare.

In desfășurarea examenelor trebue înlăturate urmele a două atitudini la fel de dăunătoare, atitudinea liberalistă și spiritul de șicană. Liberalismul în aprecierea cunoștințelor constitue o violare directă a intereselor de stat, împiedecând pregătirea temeinică a studenților. Tineretul sovietic n'are nevoie de o îngăduință exagerată. O apreciere bine meritată oferă cel mai bun stimulent pentru succesul muncii viitoare.

Spiritul de șicană, meticulozitatea excesivă, tendința de a cere cunoașterea unor amănunte lipsite de importanță fac să se scape din vedere tocmai cunoștințele esențiale, baza metodologică a cursului. Spiritul de șicană nu are nimic comun cu exigența principială; el dezorientează pe cel examinat și nu dă posibilitatea de a aprecia cunoștințele reale ale studentului.

Prelungirea exagerată a examinării (45—50 minute) și a timpului de pregătire pentru răspuns (3—4 ore) a făcut pe unii profesori, care urmăreau să verifice cât mai temeinic cunoștințele studenților, să nu-și poată atinge acest scop, studenții dând răspunsuri sub nivelul posibilităților lor reale. Experiența arată că o asemenea prelungire a examenului nu contribue cu nimic la formarea unei păreri juste asupra cunoștințelor studenților. Catedrele trebue să asigure verificarea temeinică a cunoștințelor într'un termen scurt (în medie 30 minute).

Personalitatea profesorului exercită o influență deosebit de puternică asupra pregătirii studenților pentru examene. Dacă profesorul se consacră în întregime muncii didactice și științifice, dacă el este un om de știință înaintat, dacă a știut să-i pasioneze pe studenți pentru obiectul său, dacă între el și studenți există o justă apropiere — putem fi siguri că studenții săi nu vor veni nepregătiți la examene.

Pentru asigurarea obiectivității, examenele se desfășoară de obicei pe bază de bilete. Avantajul sistemului de examinare cu bilete constă în faptul că el permite repartizarea cât mai uniformă a materialului din programă între cei examinați, stabilind din timp întrebări de aproximativ aceeași greutate. Biletele imprimă un caracter organizat desfășurării examenelor, excluzând repetarea aceleași întrebări la examinarea unei grupe. Deosebit de important este ca întrebările cuprinse în bilete să fie formulate clar și exact.

Biletele sunt discutate în ședința catedrei, apoi sunt aprobate de directorul de studii al instituției. Această aprobare nu constitue o simplă formalitate, direcția de studii urmărind consecvent cerințe unice privind caracterul general al întrebărilor, volumul și numărul lor, includerea de exemple și probleme, forma biletelor etc.

In școlile superioare sovietice fiecare bilet conține în mod obișnuit trei întrebări: 1. O problemă sau un exemplu prin care se urmărește verificarea priceperii studentului de a aplica în practică cunoștințele dobândite. 2. O întrebare teoretică pentru a verifica însușirea materialului științifico-teoretic. 3. O întrebare teoretică al cărei conținut se referă și la bazele metodologice ale științei și care cere din partea celui examinat să dea dovadă de independență în interpretare, în construirea răspunsului, în argumentare.

Una din condițiile principale ale justei aprecieri a cunoștințelor o constitue priceperea examinatorului de a asculta pe cel examinat, de a-i da posibilitatea deplină să expună până la capăt răspunsul la întrebarea ce i s'a pus. Desigur, dacă studentul se abate dela subiect, dacă face o „introducere" prea întinsă etc., examinatorul trebue să-i atragă atenția asupra conținutului biletului, să-i îndrumeze răspunsul.

Intrebări suplimentare se pun numai atunci când răspunsul s'a dovedit a nu fi suficient de complect, când studentul a trecut cu vederea laturile principale ale problemei sau a formulat principii eronate; ele se mai pun și atunci când examinatorul nu are certitudinea că studentul posedă cunoștințe suficiente sau când șovăie în fixarea aprecierii cunoștințelor.

De o mare însemnătate pedagogică este atitudinea pe care o are examinatorul față de cei ce se prezintă la examen. Când profesorii se comportă la examene în acelaș fel ca și în timpul cursurilor, studenții sunt calmi, siguri de cunoștințele și răspunsurile lor. Atunci însă când profesorul, trecând la rolul de examinator, își schimbă tonul, la o atitudine oficială accentuată, studenții examinați își pierd calmul.

După terminarea examenului este obligatoriu ca profesorul să arate fiecărui student greșelile făcute.

Examenele oferă un material extrem de bogat pentru îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ. Pentru aceasta, conducerea instituțiilor de învățământ superior și colectivele catedrelor vor trebui să studieze temeinic rezultatele examenelor. Această studiere nu se poate limita numai la înregistrarea notelor căpătate de studenți. E necesar să se cunoască esența și cauzele lipsurilor din cunoștințele studenților.

Directorul institutului de învățământ superior, directorul de studii, decanii facultăților și conducătorii catedrelor trebue să asiste regulat la examene, studiind pe această cale pregătirea studenților.

Articolul lui S. I. Zinoviev aduce un prețios ajutor în activitatea cadrelor didactice din învățământul nostru superior în această perioadă.

M. ȘTEFANESCU

Un eveniment însemnat în viața femeilor din patria noastră

Stela Andreescu
Profesoară emerită, membră în prezidiul Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

Congresul Femeilor Democrate din R.P.R. ale cărui lucrări s'au desfășurat între 30-31 Mai la București a constituit un eveniment important în viața politică a țării, un eveniment de o însemnătate deosebită în viața femeilor din Republica Populară Română. Trecând în revistă succesele și realizările femeilor, stabilind sarcinile muncii lor viitoare, Congresul a adus o contribuție dintre cele mai importante la întărirea luptei femeilor din țara noastră, pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Așa cum a arătat tovarășul Chivu Stoica în cuvântul de salut pe care l-a adresat Congresului în numele C.C. al P.M.R. și al guvernului, „acest Congres este o puternică manifestare a voinței de pace a milioanelor de femei din țara noastră. El este totodată o mărturie a vieții noi, libere și luminoase de care se bucură femeile în regimul de democrație populară".

Cu o justificată mândrie am ascultat noi, delegatele la Congres, raportul prezentat de tovarășa Ileana Răceanu „Femeile din R.P.R. în lupta pentru pace și prietenie între popoare" precum și discuțiile la raport, în care s'au subliniat realizările însemnate ale femeilor din patria noastră, forța lor creatoare pusă în slujba păcii și construirii socialismului.

Câtă deosebire între imaginile vieții noi care au fost înfățișate în cadrul Congresului și viața de tristă amintire a femeilor pe vremea cruntei exploatări a regimului burghezo-moșieresc! Pe atunci, femeia muncitoare era condamnată la o viață de mizerie, supusă unei munci istovitoare. Ea primea un salariu care era cu 40-50 la sută mai mic decât al bărbaților. La sate, țăranca muncitoare, ținută în bezna neștiinței de carte, trudea amar pe moșiile boierilor. Multe femei priveau neputincioase cum se stinge viața copiilor pentrucă nu aveau bani cu care să-și îngrijească copiii bolnavi. Viața femeilor era veșnic întunecată de spaima războaielor, în care soții și fiii lor erau trimiși să moară pe câmpurile de luptă pentru cauza criminală a capitaliștilor dinăuntrul și din afara țării. Nici nu se putea vorbi pe atunci despre drepturi politice pentru femei, ele neputând fi alegătoare sau alese.

Cu mânie ne amintim noi, învățătoarele, de acele vremuri când vedeam cum în fiecare an tot mai mulți fii ai oamenilor muncii erau siliți să rămână în afara școlii, când noi însine stăteam adesea cu salariile neplătite luni de-a rândul și eram silite să muncim în condiții neomenești.

Regimul de democrație populară, partidul și guvernul nostru, urmând exemplul luminos al marii Uniuni Sovietice, a descătușat femeile, le-a chemat la viață creatoare, le-a antrenat în viața politică, socială și economică a patriei noastre.

Astăzi, femeile, care reprezintă majoritatea populației țării noastre, pot ocupa orice fel de funcție, până la cele mai înalte munci de răspundere. Sute de mii de femei luptă cu însuflețire în fabrici și uzine pentru realizarea planului cincinal în patru ani. Țărăncile muncitoare aduc o contribuție însemnată la lupta pentru ridicarea producției agricole, pentru o recoltă îmbelșugată. Femeile fac parte din guvern, din Marea Adunare Națională și Prezidiul ei, dețin posturi în aparatul de stat, în organizațiile obștești, muncesc cu entuziasm în școli, în laboratoare, în instituții. 27.000 de femei fac parte din sfaturile populare regionale, raionale, orășenești și comunale. Aproape 50.000 de femei îndeplinesc munci de înaltă calificare ca ingineri, tehnicieni, maiștri.

Educatoarele, învățătoarele și profesoarele se bucură de o înaltă prețuire din partea partidului, guvernului, a întregului popor muncitor. Zeci de mii de femei muncesc în școală și pe tărâm obștesc, în condiții de trai și de muncă pe care nu le-au avut și nici nu le puteau avea pe vremea regimului burghezo-moșieresc. Cu îndreptățită mândrie am ascultat la Congres cuvintele delegatelor învățătoare și profesoare. Maria Munteanu, profesoară emerită din regiunea Timișoara, Maria Ionescu, directoarea școlii pedagogice de fete din Caracal, membră în Prezidiul Marii Adunări Naționale, Maria Ioanițiu, învățătoare în comuna Ocoliș, raionul Turda, regiunea Cluj, prof. univ. Elena Jeanrenaud, decanul facultății de științe naturale din Iași, au vorbit despre condițiile mereu mai bune în care trăiesc și muncesc cadrele didactice din țara noastră și au subliniat realizările învățătoarelor și profesoarelor în lupta pentru educarea comunistă a copiilor oamenilor muncii. Ele au arătat contribuția pe care o aduc femeile din învățământ în activitatea obștească, pentru ridicarea nivelului cultural al poporului nostru muncitor.

Cuvintele delegatelor învățătoare și profesoare sunt o confirmare vie a muncii pline de abnegație pe care femeile din învățământ o duc pe tărâm didactic și obștesc. Femei ca Eleonora Popescu, învățătoare din București, Angela Luchin, directoarea școlii de 7 ani cu limba de predare sârbă din comuna Denta și alte învățătoare fruntașe constitue o mare mândrie pentru întregul nostru popor muncitor.

Socotesc că alegerea a trei învățătoare în prezidiul Comitetului Femeilor Democrate din Republica Populară Română este un semn deosebit al prețuirii pe care o acordă întregul nostru popor muncitor femeilor cărora le-a încredințat sarcina de a crește copiii, tezaurul său cel mai scump.

Congresul Femeilor Democrate a ales delegatele patriei noastre care participă la cel de al III-lea Congres Mondial al Femeilor, ale cărui lucrări s'au deschis la Copenhaga la 5 Iunie. Alături de femeile din întreaga lume, de femeile muncitoare din țara noastră, educatoarele, învățătoarele și profesoarele din Republica Populară Română trimit Congresului un mesaj fierbinte de pace, își exprimă hotărîrea de a intensifica eforturile lor creatoare pentru ridicarea la un nivel și mai înalt a muncii didactice și obștești, de a intensifica lupta pentru pace, pentru viitorul fericit al copiilor patriei noastre.

Primii mei elevi dau examen

Anul trecut, pe timpul acesta, mă pregăteam plin de emoție pentru ultimul meu examen ca elev al școlii pedagogice. Și iată, acum mă cuprinde din nou emoția sfârșitului de an școlar. Peste câteva zile, elevii mei din clasa a patra vor da raportul lor de școlari, iar eu voi da primul meu examen ca învățător.

Uitându-mă înapoi, la anul de muncă pe care îl închei acum, îmi dau seama că am învățat foarte mult. Am avut câteva succese, am întâmpinat greutăți, am avut și lipsuri. Firește n'au mers toate chiar atât de simplu cum mi-am închipuit când am intrat pentru prima dată în clasă. Viața unei școli e mult mai interesantă și mai bogată în împrejurări, mult mai variată și mai complexă decât își poate închipui un învățător tânăr. Și mult mai variate și mai complexe sunt și problemele pe care le ridică această viață. Dar toate acestea m'au înarmat cu o anumită experiență, mi-au arătat cum să muncesc. Și mai ales, m'au ajutat să-mi dau seama că nu te poți mulțumi cu ceeace ai învățat pe când erai elev, că nu poți da altora cunoștințe dacă tu însuți nu continui să înveți mereu, fără răgaz, dacă nu te pregătești zi de zi pentru munca cu elevii.

O greutate mare în munca mea a fost că mi s'au repartizat dela început trei clase: I-a, a II-a și a IV-a. Socotesc că în această privință, secția de învățământ n'a procedat deloc bine, că nu s'a îngrijit să creeze astfel de condiții încât să pot lucra cu roade bune. Și, totuși, m'am străduit să muncesc, să-i ajut pe elevii mei să-și însușească toate cunoștințele. In această privință am primit ajutorul celorlalți învățători din comună. Sfaturile lor, discuțiile pe marginea rapoartelor și a lecțiilor deschise organizate la cercul pedagogic, desbaterile consfătuirii raionale a învățătorilor au însemnat pentru mine mult, m'au ajutat să învăț din experiența altora.

Aș vrea să spun câteva lucruri despre munca mea cu elevii din clasa a IV-a, care vor deveni în curând absolvenți ai școlii elementare. In primele săptămâni de școală mi se părea că greu o voi scoate la capăt cu ei. Unii nu veneau regulat la lecții, alții erau gălăgioși, nu-și făceau temele. De unde s'o încep? Cum să lucrez? Am revăzut cărțile de pedagogie, manualele, am încercat să-mi readuc în minte miezul, esențialul celor învățate în școala pedagogică, și, mai ales, m'am gândit la tot ceeace știam despre învățătorii sovietici.

In clasă erau mulți pionieri. Cu ajutorul organizației U.T.M. din comună, am început să-i atrag, pe ei și pe ceilalți școlari, în diferite acțiuni: adunări cu temă, discuții pe marginea unor cărți citite, manifestări artistice, muncă obștească. Așa am început să mi-i apropii.

Mă supravegheam mereu. Știam din școala pedagogică, știam mai ales din experiența învățătorilor sovietici, că foarte multe depind de atitudinea învățătorului, de exemplul pe care-l dă el copiilor. Viața școlii mi-a confirmat din plin marea putere a exemplului. De câte ori șovăim în clasă, de câte ori scădeam exigențele față de copii — tot de atâtea ori se încurca ceva în munca colectivului.

Când am început să rezolv unele probleme care se iveau în clasă — de pildă, când am obținut să nu mai fie gălăgie la lecții, să existe ordine și o atmosferă prielnică muncii — mi-am dat seama că mai sunt, totuși, multe de făcut și că nu le voi putea rezolva singur, fără ajutorul părinților. Am organizat atunci câteva întâlniri cu părinții, m'am dus eu însumi regulat acasă la copii. Am discutat cu părinții multe probleme importante pentru bunul mers al muncii în clasă.

Strădania mea principală, în tot cursul anului, a mers către asigurarea însușirii cunoștințelor de către copii, către educarea lor. Programa clasei a IV-a e bogată și învățătorul are aici mult de lucru. Am căutat să trezesc interesul elevilor mei pentru învățătură, obișnuindu-i să aplice și să experimenteze ei singuri tot ce învață. Materialul didactic, activitatea practică, excursiile mici pe care le-am făcut împreună cu elevii au contribuit cel mai mult la îmbunătățirea muncii lor de învățătură. Cu toate acestea însă, chiar până în ultimele luni de școală mai erau în clasa mea câțiva elevi rămași în urmă. Mi-am dat seama curând că aceasta se datorește faptului că n'am lucrat suficient cu fiecare elev în parte, că n'am stăruit atât cât trebuia asupra lichidării golurilor în cunoștințele fiecăruia. Atunci am început să-i chem la școală, în orele libere, pe elevii rămași în urmă și să lucrez cu ei în mod special, cu fiecare aparte. Situația lor la învățătură a început să se îmbunătățească. Acum, elevii mei și cu mine așteptăm cu încredere examenul.

Munca pe care am desfășurat-o în acest an școlar m'a făcut să înțeleg că oricâtă strădanie ar depune învățătorul pentru a da elevilor săi cunoștințe, el va ajunge la rezultate bune numai dacă împletește această strădanie cu o serioasă activitate educativă în mijlocul elevilor. Interesul elevilor pentru muncă, respectul pentru avutul obștesc, interesul pentru succesele colectivului școlii, pentru succesele oamenilor muncii din sat — acestea toate fac să crească dragostea copiilor pentru patrie, constitue o largă bază a educației lor patriotice și internaționaliste. In munca mea educativă, un ajutor foarte puternic l-a constituit organizația U.T.M., care m'a învățat să-mi duc mai bine activitatea în rândurile pionierilor și ale școlarilor. Am folosit foarte mult, în această activitate, presa pentru copii, cărțile editate de „Editura Tineretului", activitățile pioniereşti.

Inchei primul an al activității mele de învățător cu bucuria că îndeplinesc o muncă frumoasă și nobilă, o muncă necesară patriei mele și care se bucură de dragostea și prețuirea întregului popor muncitor.

HARALAMBIE ROMANESCU
Invățător la școala din satul Zanl, comuna Drăgănești, raionul Loviștea

Pentru o justă apreciere a cunoștințelor elevilor la examen

Aprecierea obiectivă a cunoștințelor și deprinderilor elevilor este necesară în tot cursul anului. O notă justă, bine cântărită are o mare putere educativă asupra elevilor. Ea mărește interesul pentru pregătirea temeinică a lecțiilor și pentru efectuarea temelor, le dă elevilor posibilitatea să-și cunoască golurile pe care le au în cunoștințe, să înțeleagă eforturile pe care trebue să le depună pentru a corespunde cerințelor școlii. Totodată, aprecierea obiectivă a cunoștințelor și deprinderilor elevilor este un mijloc esențial pentru învățători și profesori, pentru părinții elevilor, în alegerea măsurilor celor mai potrivite, menite să-i ajute pe elevi în îmbunătățirea muncii lor. Notarea justă contribue în acelaș timp la întărirea autorității învățătorilor și profesorilor, a întregului colectiv pedagogic al școlii.

In perioada desfășurării examenelor, necesitatea aprecierii obiective a cunoștințelor și deprinderilor elevilor se accentuiază în mod deosebit. Dacă este necesar să se aprecieze în mod obiectiv temeinicia și volumul de cunoștințe pe care și le-a însușit elevul în cadrul unei lecții, fie ea chiar și lecție de recapitulare, cu atât mai necesar este să se facă acest lucru în timpul examenelor, când profesorul, comisia examinatoare trebue să-și dea seama de calitatea cunoștințelor însușite și a deprinderilor formate în cursul unui întreg an școlar.

Experiența anilor școlari trecuți arată că mulți învățători și profesori, însușindu-și din ce în ce mai adânc experiența școlii sovietice, au manifestat o exigență just înțeleasă atât în aprecierea lucrărilor scrise, cât și a răspunsurilor orale.

Totuși, desfășurarea examenului anului școlar trecut a arătat că mai există cadre care au o atitudine neprincipială în aprecierea cunoștințelor și deprinderilor elevilor.

Unii învățători și profesori, situându-se pe poziția unei exigențe exagerate, au pretins elevilor să cunoască amănunte lipsite de importanță, cunoștințe care depășeau cerințele programei școlare. O asemenea atitudine nu poate avea decât urmări negative asupra elevilor, provocând în rândurile acestora o stare de nervozitate, de neîncredere în propriile forțe. Alți învățători și profesori, dimpotrivă, ignorând importanța educativă a notei și, totodată, rolul ei în evidența și controlul muncii fiecărui elev în parte, au avut o atitudine de indulgență neprincipială, cu totul condamnabilă. Notele puse de aceste cadre nu numai că nu au oglindit nivelul real de cunoștințe și deprinderi al elevilor, dar au știrbit însuși caracterul de seriozitate al examenelor, au știrbit autoritatea comisiei examinatoare, a colectivului pedagogic al școlii. Notele date de acești învățători și profesori, au indus în eroare organele de stat asupra calității învățământului, au împiedicat aceste organe ca pe baza cunoașterii reale a muncii școlilor să ia măsurile cele mai indicate pentru asigurarea creșterii învățământului nostru. Pe de altă parte, această atitudine de mistificare a realității a permis promovarea unor elevi insuficient pregătiți pentru clasa următoare, ceeace a creat serioase greutăți în munca profesorilor în acest an școlar.

Invățătorii și profesorii, directorii de școli trebue să ia toate măsurile pentru înlăturarea acestor lipsuri. Ei trebue să se preocupe intens de creșterea prestigiului școlii în care muncesc, de crearea unei frumoase tradiții a acesteia. Examenele constitue un prilej deosebit de important în această privință. Noul sistem de notare, cu stabilirea criteriilor pentru fiecare notă în parte, difuzarea de către Ministerul Invățământului Public a subiectelor unice pentru toate școlile din țară asigură în mare măsură condițiile pentru o apreciere unitară a cunoștințelor elevilor. Aplicând în mod just acest sistem de notare, cu seriozitatea pe care o impun examenele de sfârșit de an, și respectând cu strictețe cerințele programei școlare, cadrele didactice vor reuși să dea patriei absolvenți bine pregătiți.

Realizarea acestui lucru cere ca învățătorii și profesorii să noteze cunoștințele și deprinderile elevilor la examene cu un deosebit simț de răspundere. Trebue combătută cu hotărîre atitudinea acelor profesori care nu urmăresc cu atenție răspunsurile întregi ale elevilor, care notează cu superficialitate aceste răspunsuri.

Cu prilejul examinării elevului, învățătorul sau profesorul examinator trebue să constate dacă elevul posedă cunoștințele și deprinderile prevăzute de programă în legătură cu tema din bilet, să constate temeinicia acestor cunoștințe, posibilitatea de a le folosi în rezolvarea anumitor exerciții. Totodată, trebue să se țină seama de capacitatea elevului de a-și sistematiza cunoștințele în jurul temei pe care trebue să o dezvolte, de claritatea cu care-și expune cunoștințele însușite. Este cu totul greșit a se da note mari acelor elevi care, având ușurință în expunere, înșirue fraze generale, fără să intre în conținutul problemei, fără să dovedească o adâncă cunoaștere a subiectului.

Pentruca elevii să arate într'adevăr ceeace știu, trebue să li se dea timp suficient de gândire, trebue să fie lăsați să vorbească în liniște. Elevul care este întrerupt în timpul expunerii, dacă este emotiv, își pierde firul ideilor, își pierde curajul și își continuă expunerea în mod dezordonat. Nota dată de profesor în astfel de cazuri nu va oglindi, deci, cunoștințele reale ale elevului, întrucât nesiguranța aparentă în expunere, provocată de întreruperile profesorului, are la bază emoțiile pe care le trăește elevul în această situație și nu cunoștințele lui reale. Din partea profesorului examinator, a comisiei examinatoare, se cere, prin urmare, un deosebit tact pedagogic. Profesorul trebue să asculte cu răbdare expunerea elevului, fără să facă anumite grimase, gesturi de uimire, ironice, de aprobare sau desaprobare. El nu trebue să pună întrebări suplimentare decât după ce elevul și-a terminat întreaga expunere. Cu ajutorul acestor întrebări suplimentare, profesorul trebue să verifice dacă anumite probleme esențiale au fost omise din neștiință, dacă anumite greșeli nu sunt decât simple scăpări din grabă, din cauza emoției, sau ele reflectă anumite nelămuriri, confuzii, anumite goluri. Indiferent care este cauza, întrebările suplimentare trebue să fie reduse la număr. Altfel, examenul ia aspectul unei lecții de verificare, iar elevul obosește, se plictisește și dă răspunsuri din ce în ce mai puțin gândite.

Sunt unii elevi care, în perioada de încheiere a anului școlar, depun serioase eforturi pentru completarea tuturor golurilor pe care le au, pentru înțelegerea mai adâncită a anumitor probleme, care la parcurgerea și recapitularea capitolului respectiv le-au rămas confuze, nelămurite. Dacă răspunsurile date de acești elevi depășesc cu mult nivelul de cunoștințe din timpul anului, profesorul examinator nu trebue să se lase influențat de notele anterioare. Intrucât nota la examen este precumpănitoare, el are datoria să pună și alte întrebări în afara chestiunii din biletul tras, pentru a se convinge dacă elevul posedă în aceeași măsură întreaga materie parcursă.

Deasemenea, ținând seama de greșelile constatate în verificarea lucrărilor scrise, profesorii pot pune întrebări și în legătură cu tema lucrării scrise. In ceeace privește notarea acestor lucrări, comisia examinatoare are datoria să studieze cu toată seriozitatea atât greșelile de fond, cât și pe cele de exprimare, de ortografie, să studieze ciorna care însoțește lucrarea scrisă, pentru a constata dacă aceste greșeli se repetă și în ciornă, sau provin din neatenție.

Profesorul asistent, sau comisia examinatoare au datoria de a urmări cu aceiaș atenție răspunsurile elevilor, de a nota fiecare în parte pe elev, pentru a putea să participe în mod activ și cu pricepere pedagogică la discuțiile ce au loc după examinarea clasei sau grupei pentru stabilirea în comun a notei fiecărui elev.

Apreciind în mod obiectiv cunoștințele și deprinderile elevilor, învățătorii și profesorii vor reuși să dea note care să oglindească în mod just nivelul de pregătire al elevilor. Astfel de note vor constitui într'adevăr, o evidență reală a muncii școlilor, iar elevii declarați promovați și absolvenți pe baza acestor note vor putea să-și continue cu succes munca în clasa următoare, într'o școală de grad superior sau în producție.

M. POPESCU

Cum și-au îmbogățit laboratorul și muzeul prin posibilități locale

Muncind pentru a realiza o împletire tot mai strânsă a lecțiilor cu activitatea practică, colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Avrig, raionul Sibiu, acordă o mare importanță confecționării materialului didactic prin posibilități locale. Laboratorul de fizică și muzeul de științe naturale din această școală au îndeplinit un rol foarte însemnat în pregătirea elevilor în tot cursul anului și cu deosebire în perioada de pregătire a examenelor, tocmai datorită faptului că sunt bine utilate prin grija directorului și a colectivului școlii.

Pentru o bună organizare a laboratorului și a muzeului, pentru ca acestea să fie înzestrate nu cu o culegere întâmplătoare de aparate, ci cu un sistem de mijloace instructive, bine chibzuite, care să asigure îndeplinirea în școală a formelor de activitate practică prevăzute în programe a fost nevoie de studierea temeinică a materialelor pedagogice sovietice, de inițiativă, de muncă serioasă și planificată. Profesori și învățători ca N. Bucșa, Gh. Matei, M. Fotescu nu și-au precupețit nici timpul nici munca pentru a înzestra școala cu materialul didactic necesar.

Confecționarea materialului didactic se desfășoară pe baza unui plan de perspectivă, discutat în cadrul consiliului pedagogic. La elaborarea acestui plan s'a avut în vedere materialul didactic existent și cel necesar, stabilindu-se ce anume aparate, colecții etc. pot fi confecționate cu mijloace proprii. Astfel, planul pentru anul școlar 1952—1953 a prevăzut executarea unui aparat de proiecție, a unui galvanometru sensibil cu oglindă pentru curenți slabi, îmbogățirea muzeului cu material necesar studierii metodelor agrotehnice, executarea unor planșe speciale cu privire la folosirea îngrășămintelor, la bolile porumbului etc. precum și împăierea unui mistreț vânat în munți.

Cercurile de elevi din școală aduc o contribuție dintre cele mai importante la confecționarea materialului didactic. De aici pleacă multe inițiative, multe idei interesante, multe propuneri. Deasemenea, aici se desfășoară o muncă rodnică, deosebit de atractivă pentru elevi. In grupe de câte 2-3, ei lucrează sub îndrumarea profesorilor. In felul acesta s'au confecționat în cercul de fizică ace magnetice, un termoscop, un ampermetru, un telegraf, lacuri și vopsele etc.

Folosind materiale scoase din uz, (cutii de bachelită, aparate microreceptoare telefonice și transformatoare de joasă frecvență) tinerii fizicieni au confecționat prize pentru circuitele electrice de la mesele de laborator și două aparate telefonice. Un transformator de înaltă tensiune a fost rebobinat pentru tensiuni până la 70 volți. Cu acest transformator se dau tensiunile necesare circuitelor electrice dela mesele de laborator. Deasemenea, cu ajutorul lui elevii sudează diferite obiecte metalice sau unelte agricole și obiecte uzuale pentru școală și părinți. Un miliampermetru vechi și stricat a fost repus în funcțiune, astfel încât indică pe toată scala dela 0,004 A. la 4 A. Toate acestea au fost lucrate după schițele făcute de profesorul de fizică.

Instalațiile laboratorului și materialul didactic confecționat au permis demonstrarea experiențelor la fizică și chimie. Astfel, elevii au făcut lucrări practice pentru verificarea legii lui Ohm, au experimentat acțiunea magnetică a unui curent rectiliniu etc. Pe baza lucrărilor practice, elevii pregătesc referate la fizică și chimie. Așa, de exemplu, nu de mult s'a ținut un referat despre transformarea energiei electrice în energie calorică și calcularea cantității de căldură obținută.

O muncă interesantă de confecționare a materialului didactic au desfășurat și membrii cercului de științe naturale. In excursiile lor, tinerii naturaliști au adunat plante, 92 de sorturi de semințe, minereuri etc. Ei au alcătuit apoi, din toate acestea, insectare, ierbare, colecții. Și membrii cercului de istorie au confecționat material didactic: hărți, albume, schițe. Toate acestea sunt folosite larg în practica școlii.

Experiențele și lucrările practice au dat elevilor școlii de 7 ani din comuna Avrig posibilitatea să aplice cunoștințele dobândite. Elevii știu să îmbine teoria cu practica. Ei ajută la executarea diferitelor instalații electrice și la montarea conductelor trifazice în școală, la repararea defectelor instalațiilor electrice dela ei de acasă, știu să execute diferite lucrări agrotehnice etc.

Colectivul didactic al școlii a atras în munca pentru confecționarea materialului didactic și pe părinții elevilor. Astfel, unii părinți au lucrat din materiale neîntrebuințate vase pentru colecțiile de semințe și de minerale, ca și piese speciale din sticlă pentru voltmetru, endiometru, ozonificator, secțiuni de lentile și prizme etc. Aceasta a contribuit mult la îmbunătățirea condițiilor de învățătură în școală ale elevilor și la apropierea părinților de viața școlii.

Treptat, pe lângă părinți au fost atrași în activitatea de confecționare a materialului didactic și numeroși oameni ai muncii. Așa, de pildă, aceștia au dăruit muzeului școlii animale și păsări vânate și împăiate prin grija lor: un urs, o căprioară, o vulpe, un graur, o rață sălbatică, un arici etc.

Popularizarea în cadrul consfătuirilor din Ianuarie a realizărilor frumoase obținute la școala de 7 ani din Avrig a contribuit larg la extinderea metodelor bune folosite aici. Școala din Avrig este vizitată de majoritatea cadrelor didactice din comunele învecinate. In laboratorul școlii s'au făcut experiențe la care au participat colectivele pedagogice dela școlile de 7 ani din comunele Bradu și Racoviță, din orașul Sibiu etc. Școala din Avrig a trimis diferite păsări și animale la școlile de 7 ani din comunele Porumbacul de Sus și de Jos, Bradu etc. Deasemenea, s'a confecționat pentru școala de 7 ani din comuna Bradu un voltmetru, iar pentru școala medie de băieți din orașul Sibiu s'a modificat un electromotor. Laboratorul școlii este folosit pentru lucrările practice ale cercului tehnic al muncitorilor din comună.

P. FURTUNA

Note bibliografice

Trei lucrări în ajutorul educatoarelor și al părinților

In Editura de Stat Didactică și Pedagogică au apărut de curând trei lucrări în ajutorul celor care se ocupă cu educația copiilor de vârstă preșcolară.

Una din aceste lucrări este „Familiarizarea copiilor cu natura", de E. G. Pogranițcaia. Ea a fost scrisă pentru educatoare și părinți, care trebue să facă cunoscută copiilor natura, să-i facă să-i iubească frumusețile ei.

Pornind dela interesul deosebit manifestat de copii pentru tot ceeace îi înconjoară, pentru tot ceeace este viu, colorat, în mișcare, autoarea atrage atenția asupra nevoii de a îndruma sistematic cunoașterea naturii de către copii. Ea arată că nu trebue să răpim copiilor bucuria pe care le-o face descoperirea pe rând a fenomenelor naturii prin explicații prea savante, greoaie, sau printr'o atitudine prea rece, prea indiferentă; că nu trebue însă să lăsăm copiii să treacă pe lângă fenomenele mai importante ale naturii fără să le observe cu atenție. Autoarea subliniază, în același timp, că și în acțiunea de îndrumare a copiilor în această privință trebue respectate particularitățile lor de vârstă și nivelul desvoltării lor.

In lucrare se vorbește despre rolul cunoașterii naturii în educarea dragostei de patrie, în realizarea educației comuniste a copiilor. Nenumărate exemple concrete, plastice pe care le cuprinde lucrarea fac să crească mult valoarea conținutului ei, fac mai clar înțelegerea rolului deosebit de important al cunoașterii naturii în viața copiilor.

★

Broșura intitulată: „Rolul jocului în educația copilului de vârstă preșcolară", de Z. V. Manuilenco, arată importanța jocului pentru copiii de vârstă preșcolară. Autorul subliniază necesitatea de a da timp destul copiilor pentru joc, de a nu le răpi prea de timpuriu această bucurie. El vorbește aici despre viața chinuită a copiilor oamenilor muncii din țările capitaliste care, exploatați din vârsta cea mai fragedă, sunt lipsiți de bucuria jocului. Puterea Sovietică acordă o grijă deosebită creării condițiilor pentru o viață cât mai fericită a copiilor. Și în țările de democrație populară, după exemplul Uniunii Sovietice, copiii au posibilitatea să se desvolte multilateral, să se bucure din plin de viață, de anii copilăriei.

Prezentând categoriile principale de jocuri, Z. V. Manuilenco dă o serie de exemple concrete. In legătură cu jocul de creație, el vorbește despre particularitățile acestuia la diferite vârste, arată felul cum se comportă copiii în joc, cum își îmbogățesc vocabularul, cum se desvoltă prin joc întreaga lor personalitate.

Sunt descrise apoi jocurile de mișcare cu reguli bine precizate, accesibile fiecărei vârste, arătându-se rolul lor în desvoltarea multilaterală a celor mici. Sunt deasemenea exemplificate în această broșură jocurile didactice, care contribue în mare măsură la desvoltarea intelectuală a copiilor.

In legătură cu jocul este analizată problema jucăriilor fără de care jocul și-ar pierde de multe ori valoarea, farmecul. Ce jucării să dăm copiilor, cum să le alegem, cum să îndrumăm întrebuințarea lor cât mai cu folos — iată o serie de probleme care sunt lămurite în această lucrare și care, desigur, vor ajuta mult pe cei ce lucrează cu copiii preșcolari.

Ultimul capitol al cărții desbate o problemă deosebit de interesantă — și anume — rolul jocului în pregătirea copilului pentru muncă. In acest capitol se dau o serie de indicații prețioase în această privință pe baza cunoașterii particularităților de vârstă ale copiilor.

★

A apărut și a fost difuzată de curând și lucrarea „Jocuri didactice" care prezintă exemple de jocuri didactice pentru formarea reprezentărilor matematice la copii. Lucrarea cuprinde deasemenea multe descrieri și ilustrații privind materialul didactic necesar acestor jocuri.

Cabinetele regionale și cercurile pedagogice ale educatoarelor vor trebui să discute și să aplice indicațiile date în această lucrare, pentru a ști să îndrume activitatea tuturor instituțiilor preșcolare în această problemă.

Educatoarele din instituțiile preșcolare folosind această lucrare trebue să pună toată priceperea lor pentru a adapta grupei lor de copii și, în general condițiilor în care lucrează jocurile prezentate, pentru a confecționa materialul necesar singure sau împreună cu copiii.

★

Toate aceste trei lucrări nou apărute sunt de mare folos în munca de educare a copiilor preșcolari. Educatoarele vor trebui să le folosească și să le recomande și părinților copiilor, pentruca și ei să culeagă învățămintele necesare unei juste educații a copiilor.

I. BERCEANU

O expoziție școlară legată de viață

— Ai vizitat expoziția? Ai vreo lucrare acolo? se întreabă unii pe alții elevii centrului școlar medico-farmaceutic din București. Ei sunt pe drept cuvânt mândri de expoziția deschisă de curând în școala lor, sub lozinca: „Tineri! legați teoria de practică".

Pe masa cu lucru de mână a secțiilor de moașe și asistentă sunt cămășuțe, șorțulețe, și scufii cusute și brodate cu drag de elevele care, în meseria lor, vor trebui să aibă grijă de mamă și copil. Aplicând cele învățate la cursul de pediatrie ele au cusut această minusculă lingerie după metodele sovietice de îngrijire a copilului.

Sub îndrumarea profesorilor de specialitate, halatele albe, sclipitoare, au fost făcute și ele după indicațiile igienei: nasturii au dispărut și locul le-a fost luat de sirete înguste, ce se leagă în spate, iar mânicile sunt strâns ținute de elastic.

Un zbârnâit vesel atrage vizitatorii spre masa cu aparate de fizică. Mândri, elevii pun în mișcare construcțiile lor: mașini centrifuge, roata cu apă, ale cărei palete trase ia rindea cu meșteșug se învârtesc cu repeziciune sub acțiunea apei dela robinet, macarale rotitoare, ceasuri cu nisip, higrometru cu fir de păr și aparate de măsurat viteza și direcția vântului, mașini hidraulice etc. Aceste aparate, construite cu mijloace simple, din cutii de conserve, sticle de lampă, bucăți de lemn și foițe colorate poartă fiecare câte-o etichetă, pe care scrie principiul științific pe care se bazează.

Și farmacistele sunt la înălțime: într'o vitrină mare sunt pastile, prafuri, granule de toate culorile și mărimile. „Ser glucozat", „spirt camforat" — stă scris pe sticle cu soluții. Cristale albe sau colorate de sulfat de cupru, sulfat de sodiu, pomezi, alifii, de mercur, zinc, sulf, închise cu grijă în sticle sau eprubete — toate preparate de elevi — sunt exemple grăitoare că ei se pregătesc temeinic pentru munca în producție.

In colț, lângă fereastră, la standul intitulat „Cercurile noastre", câțiva băieți răsfoiesc cu interes referatele prezentate în cursul anului la diferitele cercuri ale elevilor. Iată, deasupra, câteva dintre aceste referate: „Luptăm pentru sănătatea poporului" și „Avem grijă de mamă și copil" prezentate la cercul de obstetrică și pediatrie, „Meșterii eprubetelor", prezentat la cercul de chimie etc.

Reproduceri după lucrări ale pictorilor români și sovietici, făcute de elevii cercului „Mâini îndemânatice", buletinul literar, bogat și variat al cercului de literatură „I. L. Caragiale", ca și gazeta de perete a cercurilor completează colțul acesta în care e cuprinsă atâta activitate creatoare a elevilor noștri.

Pe o masă sunt expuse caietele de lucrări ale elevilor; pe alta, ierburi și flori, presate cu îndemânare în ierbarele ce vor fi întregite în vacanță.

Planșele anatomice lucrate de elevi la desenul de specialitate reprezintă, la proporții exacte, secțiuni prin rinichi, aparatul circulator și digestiv, structura țesăturilor, fagocitoza.

Expoziția elevilor și elevelor dela centrul școlar medico-farmaceutic din București e o realizare frumoasă care arată că învățământul nostru se împletește tot mai strâns cu viața, cu activitatea în producție.

MARIANA FILIP

Filmul în sprijinul școlii

Direcția regională cinematografică București și secția de învățământ a Capitalei au organizat spectacole de cinematograf destinate elevilor. Programele acestor spectacole au fost alcătuite în mod diferențiat pentru instituțiile preșcolare, pentru școlile elementare, de 7 ani și medii, după indicațiile cabinetului pedagogic de pe lângă secția de învățământ a Capitalei.

In urma contractelor încheiate între unele cinematografe și direcțiile școlilor, mulți dintre învățătorii și profesorii din București au acordat o deosebită atenție programelor fixate și au mobilizat pe toți elevii lor la vizionările organizate. Așa au procedat, de exemplu, cadrele didactice dela școala medie de fete nr. 9, dela școlile de 7 ani nr. 43 și nr. 49, dela școala mixtă nr. 10 etc.

Filmele contribue mult la consolidarea și lărgirea cunoștințelor elevilor. Iată, de exemplu, ce scrie în această privință directoarea școlii de băieți nr. 28 din București, într'o scrisoare adresată gazetei noastre:

„Filmele dau o largă posibilitate înțelegerii de către elevi a unor fapte și fenomene studiate și contribuie din plin la întărirea muncii educative în școală. In urma vizionării unui film documentar care înfățișa viața plantei, elevii școlii noastre au explicat mai just și mai amănunțit condițiile de desvoltare a plantei, funcțiunile rădăcinii, dependența acestor funcțiuni de anumite condiții ale mediului. O lecție dificilă despre organele de circulație și funcțiunile lor a fost bine înțeleasă de elevi în urma vizionării unui film documentar care înfățișa, printre altele, cum au reușit savanții sovietici să facă să funcționeze din nou capul despărțit de corp al unui câine, prin legarea vaselor de sânge cu un aparat circulator artificial. La lecția „Creșterea animalelor sălbatice" elevii au adus complectări interesante, după ce înainte văzuseră, într'un film documentar, cum au creat savanții sovietici condiții propice de viață animalelor sălbatice în Parcul Ascaniova. Deasemenea, elevii noștri au învățat multe lucruri în legătură cu organizarea colțului naturii vii dintr'un film care arăta cum lucrează la acest colț pionierii sovietici.

Elevii au înțeles mai adânc lecțiile cu privire la opera lui I. L. Caragiale și Mihail Sadoveanu cu prilejul vizionării filmelor „O noapte furtunoasă", „Lanțul slăbiciunilor", „Vizita" și „Arendașul român", precum și a filmului „Mitrea Cocor".

O deosebită însemnătate o au filmele în educarea patriotică și internaționalistă a tineretului. Filme ca „Tânăra Gardă", „Povestea unui om adevărat", „Zoia" etc. au contribuit puternic la sădirea în inimile elevilor a curajului, abnegației, eroismului, a dragostei nemărginite față de patrie".

Urmate de discuții, de redactarea unor articole la gazeta de perete etc. filmele vizionate în mod organizat contribue într'o mare măsură la îmbunătățirea muncii didactice și educative în rândurile elevilor. Peste 70.000 de elevi au vizionat în mod organizat filmele documentare și artistice programate special pentru școli de către Direcția regională cinematografică București și secția de învățământ a Capitalei.

Mai sunt însă unele școli care nu apreciază just contribuția filmelor la îmbunătățirea muncii instructiv-educative. Printre acestea se numără, de pildă, școala de fete nr. 25 și școala mixtă nr. 9, care nu respectă contractele încheiate cu cinematografele.

Este necesar ca, pentru viitorul an școlar, secția de învățământ a Capitalei și Intreprinderea regională cinematografică București să ia din timp măsuri pentru întocmirea unor programări potrivite vârstei copiilor, pentru stabilirea amănuntelor organizatorice și pentru popularizarea în rândurile cadrelor didactice a însemnătății filmului în desfășurarea muncii instructiv-educative.

Lupta pentru pace a cadrelor didactice din lumea întreagă

Radu Petru
președintele C.C. al Sindicatului de Invățământ

In curând, sindicatele de învățământ din lumea întreagă vor participa prin delegații lor, la Conferința Internațională a învățătorilor care se va ține la Berlin între 23—26 Iulie. Cu acest prilej, învățătorii și profesorii din U.R.S.S., din țările de democrație populară, din Franța, Italia, din Anglia, S.U.A., din majoritatea țărilor capitaliste și coloniale, din Japonia își vor spune din nou, și mai răspicat, cuvântul lor hotărît pentru apărarea păcii.

Ca și la celelalte Congrese și Conferințe anterioare, învățătorii și profesorii vor vorbi despre lupta pe care cadrele didactice legate cu tot sufletul de viața copiilor instruiți și educați de ele — o duc pentru apărarea păcii, pentru apărarea vieții acestor copii.

In fruntea acestei lupte, stau învățătorii și profesorii educați de partidul lui Lenin și Stalin, stau învățătorii și profesorii sovietici, care, astăzi, pregătesc cadrele necesare construirii celei mai luminoase vieți — a comunismului.

Impreună cu întregul popor sovietic, învățătorii și profesorii sovietici, strâns uniți sub steagul Partidului Comunist, duc lupta pentru pace cu cea mai mare hotărîre, pentrucă de problema instaurării unei păci trainice sunt legate toate planurile lor de viitor. Fiecare învățător și fiecare profesor sovietic caută să sădească în inimile elevilor dragostea nemărginită pentru pace, pentru toate popoarele lumii care luptă pentru apărarea păcii, pentru libertate și independență.

Urmând exemplul primei brigăzi de șoc a frontului păcii, țările lagărului democrației, care obțin realizări din ce în ce mai însemnate pe drumul construirii socialismului, se avântă cu tot mai multă energie și hotărîre în lupta pentru menținerea păcii. In aceste țări, știința și cultura sunt puse în slujba ridicării continue a nivelului de trai, material și cultural al oamenilor muncii, în slujba păcii. Invățătorii și profesorii din Republica Populară Chineză, din Republica Democrată Germană, Republica Cehoslovacă, Republica Populară Ungară, Republica Populară Polonă, Republica Populară Bulgaria, din Republica Populară Albania și din țara noastră, uniți în sindicatele lor, și sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, luptă cu dârzenie pentru menținerea păcii între popoare.

In cadrul măreței lupte pentru pace pe care o desfășoară cu succes poporul muncitor din patria noastră, școala noastră nouă aduce o contribuție valoroasă.

„La baza concepției regimului de democrație populară asupra învățământului, asupra educației tineretului — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor — **stă nu cultul morții, ci cultul vieții, cultul muncii creatoare, cultul luptei dârze pentru fericirea poporului".**

In lumina acestor sarcini, învățătorii și profesorii au făcut din școală o puternică tribună de răspândire a ideii de luptă pentru pace. Cultivând în sufletul copiilor și al tinerilor dragostea de pace, dorința fierbinte de a-și pune în slujba păcii toată energia și priceperea lor, școala și organizațiile de tineret sădesc în sufletul acestora sentimentul de dragoste față de Republica Populară Romînă, învățându-i să muncească necontenit pentru a se pregăti să participe activ la întărirea și înflorirea ei,la întărirea luptei pentru pace. Intregul proces de învățământ a devenit la noi un instrument puternic de educare a elevilor în spiritul luptei pentru pace. Lecțiile învățătorilor și profesorilor, activitatea extrașcolară desfășurată de elevi, toate tind la realizarea educației elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei pentru pace.

In condiții mult mai grele se desfășoară lupta pentru pace în țările lagărului imperialist, unde cultura și știința sunt puse în slujba pregătirilor de război, în scopul distrugerii roadelor muncii creatoare. Datorită cursei înarmărilor și politicii de agresiune pe care au dus-o guvernele țărilor imperialiste, din cauza sporirii continue a cheltuelilor de război, alocările pentru opere culturale și sociale se micșorează continuu în aceste țări. Nivelul învățământului scade, se înrăutățesc condițiile de muncă ale cadrelor didactice, sălile de clasă sunt insuficiente și mulți copii de vârstă școlară măresc rândurile analfabeților.

In loc de școli se construesc cazărmi, baze militare, aerodromuri. Invățătorii care luptă pentru educarea tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare au fost persecutați, au fost dați afară din învățământ, drepturile lor încălcate.

Cercurile imperialiste încearcă să folosească școlile în nesăbuita lor propagandă de război, pentru a inspira copiilor sentimente de ură față de celelalte popoare, pentru a-i pregăti să devină carne de tun, victime ale unui nou război, sursă de profit pentru ele. Aceste cercuri îi îndeamnă pe oamenii muncii din școli să-i obișnuiască pe copii cu ideea războiului, să facă cu ei exerciții atomice, care, cu toată ineficacitatea lor, sunt menite să deprindă populația cu ideia fatalității războiului.

Invățătorii cinstiți din întreaga lume consideră însă ca o datorie de onoare lupta pentru pace, pentru apărarea vieții milioanelor de copii și tineri. Ei știu că numai în condiții de pace se poate asigura desvoltarea învățământului, se pot îmbunătăți condițiile lor de viață. De aceea ei și-au ales un drum comun pe care sunt hotărîți să-l urmeze, indiferent de greutățile pe care trebue să le întâmpine: îndrumarea tineretului pe calea păcii și prieteniei între popoare, în scopul creerii unei vieți noi, libere și înfloritoare.

Astfel, în Franța, în Italia, în Anglia, în S.U.A., în Japonia etc., învățătorii și profesorii, organizați în sindicate și conduși de partidele comuniste și muncitorești, duc o luptă din ce în ce mai intensă împotriva înarmărilor pentru război. De altfel, cum ar putea să stea liniștiți învățătorii din Franța, când din cauza lipsei de localuri, clasele lor au ajuns să cuprindă până la 80 de elevi? Cum ar putea să stea liniștiți învățătorii din Italia, unde 45% din copiii de vârstă școlară nu frecventează școala, sau cei din Anglia, unde sute de localuri de școală, pe jumătate dărăpănate, pun în primejdie viața copiilor? Cum ar putea să stea liniștiți învățătorii din S.U.A., unde din cauza pregătirilor febrile pentru război s'au redus atât de mult alocațiile pentru învățământ, încât anual rămân milioane de copii în afara școlii?

Lupta învățătorilor și profesorilor francezi pentru pace este bine cunoscută în rândurile oamenilor muncii din școlile noastre. Larga participare a învățătorilor și profesorilor francezi la zilele internaționale pentru pace, organizate de Federația Internațională a Sindicatelor de Invățământ, acțiunea învățătorilor pentru apărarea drepturilor lor, a libertăților democratice, a școlii laice, lupta lor pentru apărarea păcii sunt fapte al căror ecou a găsit o largă rezonanță în lumea lagărului păcii și socialismului. Invățătorii și profesorii patriei noastre cunosc măsurile care s'au luat împotriva marelui savant Joliot-Curie, a profesorilor Wallon și Tessier, a secretarului general al F.I.S.E. — Paul Delanoue și împotriva atâtor alți luptători pentru pace.

La Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii ce s'a ținut în Decembrie, 1952, la Viena, cadrele didactice din Austria, Marea Britanie, S.U.A., Franța, Elveția, Algeria, Finlanda, Mexic, Chili, Cuba, Bolivia, U.R.S.S., Polonia, Bulgaria, Ungaria etc. au vorbit despre lupta lor hotărîtă pentru pace. Cei 94 de delegați învățători și profesori, aparținând diferitelor grade de învățământ și reprezentând peste 30 de țări, și-au manifestat voința lor dârză de a desvolta conștiința copiilor în spiritul democrației, umanismului, în spiritul păcii și al prieteniei între popoare.

Astfel, Margaret Davies, din Marea Britanie, care a reprezentat la Congres organizația „Profesorii pentru pace", organizație ce număra aproape 1.000 de membri, a vorbit cu acest prilej despre activitatea acestei organizații și despre scopul ei — apărarea învățământului și a păcii. Această organizație, a declarat Margaret Davies, este deschisă pentru toți învățătorii care sunt hotărîți să apere pacea, indiferent de concepțiile lor politice și religioase.

Despre lupta pentru pace a învățătorilor cinstiți din țările capitaliste au vorbit la această întrunire, cu multă tărie și Ellen Winters, educatoare la o grădiniță de copii din New York, Rita Aguilera, directoare de școală din Cuba, precum și numeroși alți învățători și profesori.

Școala americană cunoaște astăzi cea mai gravă criză din istoria sa. Niciodată nu a existat un contrast atât de mare între desvoltarea tehnicei și industriei și situația reală a școlii. Cu toate acestea, învățătorii și profesorii, în marea lor masă, nu se descurajează. La San Francisco, la Berkeley, la Chicago, în Statele din Sud crește continuu numărul învățătorilor care îndrăznesc să înfrunte cu curaj măsurile grele ce apasă pe umerii lor și ai școlii. Sindicatul Invățătorilor din New York de exemplu, cu toate persecuțiile exercitate, este strâns legat de masa învățătorilor și apără cu succes cauza democrației și a păcii și în școlile din New-York.

Lupta pentru pace este dusă cu însuflețire de majoritatea învățătorilor și profesorilor din toate țările capitaliste și coloniale, de toți aceia care sunt atașați libertăților, culturii, independenței lor naționale. Invățătorii progresiști din Germania Occidentală și Japonia duc o propagandă susținută în favoarea păcii, arătând în mod concret tineretului, care sunt urmările politicii de război.

Japonia nu uită suferințele trăite și amintirea bombei atomice lansate la Hiroschima este încă vie în mintea fiecărui învățător conștient de misiunea sa. Sindicatul japonez al învățătorilor are un rol deosebit de însemnat în mobilizarea învățătorilor și profesorilor la lupta unită pentru pace, pentru independența națională. Cu toate măsurile potrivnice, acest sindicat desfășoară o acțiune deosebit de importantă, opunându-se cu hotărîre proectului de lege fascist al cabinetului Ioșida, lege menită să reducă în mod esențial numărul învățătorilor și, în general, cheltuelile de învățământ.

In majoritatea țărilor capitaliste, ca și în țările coloniale, mișcarea învățătorilor pentru pace are două aspecte: — pe deoparte, învățătorii se alătură protestului dârz al tuturor muncitorilor împotriva depozitării de armament și trupe pe teritoriul acestor țări — pe de altă parte, ei luptă pentru revendicările materiale, pentru ridicarea nivelului de viață al învățătorului, prin reducerea cheltuelilor de război și sporirea alocărilor pentru opere sociale și culturale.

Acum când popoarele din lumea întreagă își întăresc hotărîrea de a lupta pentru apărarea păcii, este deosebit de important să intensificăm munca noastră de educare a copiilor și tineretului în spiritul luptei pentru pace. Să facem din școala noastră un puternic centru de răspândire a nobilelor idei ale păcii, să întărim unitatea de acțiune cu învățătorii din lumea întreagă — unitate care se înfăptuește cu ajutorul Federației Sindicale Internaționale de Invățământ. Această puternică organizație progresistă a învățătorilor și profesorilor sprijină orice acțiune în favoarea menținerii păcii, întreprinsă de oamenii muncii din învățământ. Intreaga activitate a F.I.S.E.-ului este axată pe dorința arzătoare a tuturor oamenilor cinstiți din lume de a menține pacea între popoare. Alături de lupta pentru îmbunătățirea condițiilor materiale de viață ale învățătorilor și profesorilor, pentru respectarea libertăților lor, pentru crearea unui învățământ general, obligatoriu, în limba maternă a tuturor copiilor, indiferent de sex, naționalitate sau de condițiile materiale ale părinților, F.I.S.E. duce lupta pentru dizolvarea organizațiilor fasciste de copii, de tineret, luptă pentruca literatura, cinematograful, radio-ul să nu fie puse în serviciul propagandei militare și rasiste.

In întâmpinarea Conferinței Internaționale a învățătorilor, organizațiile sindicale de învățământ din țara noastră au datoria să mobilizeze și mai larg pe oamenii muncii din școli în munca de lămurire a elevilor, a părinților lor, a muncitorilor și a țăranilor muncitori asupra necesității de a apăra pacea, de care sunt legate toate gândurile noastre, toate năzuințele noastre de viitor.

In excursie

Pentru adâncirea cunoștințelor căpătate în cursul anului și pentru legarea cunoștințelor teoretice de practică, colectivul didactic al școlii de 7 ani din comuna Moldova Nouă, regiunea Timișoara, a organizat pentru elevii claselor V-VII o excursie la o pepinieră din apropiere. Conducerea școlii a luat din timp legătura cu ocolul silvic din comună, care a delegat un tovarăș inginer să meargă cu elevii în excursie pentru a le da lămuririle necesare. Cu prilejul excursiei elevii au recoltat 5 kg. semințe de ulm și au distrus gândacii de Mai din preajma pepinierei vizitate. Excursia a contribuit din plin la îmbogățirea cunoștințelor elevilor.

Dela Comitetul de pregătire a Conferinței Internaționale a Invățătorilor

COMUNICAT

In zilele de 5 și 6 Mai a avut loc la Viena ședința pregătitoare a Conferinței Internaționale a Invățătorilor. La această ședință au luat parte reprezentanții sindicatelor învățătorilor și ai altor organizații din Franța, Italia, Austria, Republica Democrată Germană, Ungaria, România și Cehoslovacia, care sunt interesate în problema educării democratice a tineretului.

La ședința pregătitoare s'a discutat situația pregătirilor în vederea conferinței, pentru fiecare țară în parte. Cu acest prilej s'a constatat că convocarea conferinței a avut un ecou puternic mai ales în țările capitaliste și coloniale, atât în rândurile învățătorilor cât și în cercurile interesate ca învățământul public să cuprindă mase tot mai largi.

In nenumărate țări se duce munca de lămurire cu privire la scopurile și sarcinile conferinței.

Punctele din ordinea de zi ale conferinței sunt de pe acum desbătute de către învățători; ei vin cu doleanțe și propuneri și-și aleg delegații la Conferința dela Berlin.

Sindicatele învățătorilor din mai multe țări ale Africei, din Asia Sud-Estică și din Iran, care nu sunt afiliate la F.I.S.E., s'au și pronunțat pentru Conferința Internațională a Invățătorilor. Comitetul pentru apărarea educației democratice din Italia și organizația învățătorilor din Costa-Rica au și declarat că vor sprijini conferința. In Asia, lucrările pregătitoare pentru conferință sunt în curs.

Un succes însemnat a înregistrat și conferința reprezentanților învățătorimii din America Latină, care a avut loc de curând la Santiago (Chile); de asemenea și conferința învățătorilor din Alger pentru apărarea școlii naționale, conferință la care au luat parte numeroase organizații democratice din țară.

Comitetul de Pregătire a putut constata cu satisfacție că învățătorii din Japonia, India și S.U.A., în ciuda teroarei, continuă și întăresc lupta pentru îmbunătățirea situației, pentru libertățile lor cetățenești și academice și împotriva propagării războiului în școli.

Ședința pregătitoare a stabilit locul și data Conferinței Internaționale a Invățătorilor dela Berlin, care va avea loc între 23 — 26 Iulie 1953.

S'a stabilit următoarea ordine de zi:

1. Situația învățătorimii și lupta învățătorilor pentru îmbunătățirea situației lor economice și sociale, pentru democratizarea învățământului și pentru menținerea păcii.

Un reprezentant al Americii Latine va ține un coreferat despre „Lupta învățătorimii pentru școlile naționale în țările coloniale și dependente".

2. Principiile pedagogice de educare democratică a tineretului.

In cadrul discuțiilor referitoare la primul punct din ordinea de zi, se va face și ratificarea Chartei educatorilor, în care s'au stabilit cele mai importante drepturi și datorii ale învățătorilor.

Ședința pregătitoare a aprobat din nou ca apropiata Conferință Internațională a Invățătorilor să aibă un caracter vast și ca participarea la această conferință să fie accesibilă tuturor organizațiilor și grupelor sindicale, profesionale și pedagogice care sunt interesate în problema învățământului și a educării tineretului în spiritul democratic și al prieteniei între popoare, indiferent dacă ele sunt sau nu afiliate la F.I.S.E.

In ședințele plenare, toți acei ce participă la această conferință vor avea posibilitatea să-și exprime nestingheriți părerea lor și vor putea lua parte la elaborarea rezoluției pe baza unui statut al conferinței, care va fi discutat în mod democratic de către reprezentanții organizațiilor.

Ședința pregătitoare a hotărît să adreseze un apel către învățătorii din întreaga lume și către toți aceia care sunt interesați de viitorul școlii și al copiilor și să-i invite să ia parte activă la pregătirea și realizarea Conferinței Internaționale a Invățătorilor.

Convins că rezolvarea cu succes a tuturor problemelor în fața cărora se găsește învățătorimea depinde de unitatea ei de acțiune, Comitetul de Pregătire s'a adresat tuturor organizațiilor internaționale ale învățătorilor, invitându-le să ia parte la Conferința Internațională a Invățătorilor dela Berlin.

După Conferința Internațională a Invățătorilor dela Berlin, va avea loc cel de al VI-lea Congres al F.I.S.E., pentru discutarea problemelor legate de necesitatea unității de acțiune. Participanții la Conferința Internațională a Invățătorilor vor putea lua parte la acest congres în calitate de oaspeți.

Ședința pregătitoare a luat hotărîri concrete pentru intensificarea pregătirii conferinței pe perioada care ne mai desparte până la deschiderea Conferinței Internaționale a Invățătorilor.

Comitetul de Pregătire a Conferinței Internaționale a Invățătorilor

Viena, Mai, 1953.

Pentru succesul campaniei agricole

In comuna Cristian din raionul Sibiu, cadrele didactice urmând îndrumările organizației de partid desfășoară o bogată activitate culturală în rândurile țăranilor muncitori. Invățătorii și profesorii au vorbit la colțul roșu al gospodăriei agricole colective despre însemnătatea noului Statut al G.A.C. Cu multă grijă se preocupă cadrele didactice de buna desfășurare a activității în cercurile de citit ale țăranilor muncitori, ajutându-i să organizeze lecturi în comun, dându-le lămuriri asupra broșurilor și articolelor din ziare. In ultimul timp, învățătorii acordă o mare atenție răspândirii celor mai bune metode agrotehnice cu privire la întreținerea culturilor. Pe lângă aceasta, aplicând metodele agrotehnice pe lotul de experiență al școlii și în grădina de zarzavat a căminului sezonier, cadrele didactice ajută țăranilor muncitori să cunoască mai bine aceste metode și să înțeleagă superioritatea lor.

Și învățătorii școlii din comuna Șelimbăr duc o activitate culturală rodnică. Ei se preocupă mult de buna organizare a discuțiilor cu țăranii muncitori, pregătindu-se cu seriozitate pentru aceste discuții, folosind exemple concrete din viața țăranilor colectiviști din regiune. De curând, un învățător a ținut la stația de radioamplificare o conferință despre stârpirea buruienilor, conferință care a contribuit la o mai bună desfășurare a muncii de întreținere a culturilor.

Munca desfășurată de cadrele didactice din comuna Șelimbăr este îndrumată de organizația de partid din comună și sprijinită de comitetul executiv al sfatului popular.

Pe ogoarele comunei Piatra Olt din raionul Slatina se desfășoară cu multă însuflețire lucrările de îngrijire a culturilor. O contribuție însemnată la buna desfășurare a acestor lucrări o aduc și cadrele didactice.

Prin conferințele ținute la căminul cultural și la cercurile agrotehnice, învățătorii și profesorii dela școala de 7 ani din comuna Piatra Olt au arătat țăranilor muncitori importanța Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îngrijirea culturilor, la recoltare, desmiriștit, treieriș și colectări și le-au dat lămuriri amănunțite în vederea aplicării metodelor agrotehnice înaintate în munca de îngrijire a culturilor.

Prin munca lor politică de masă, învățătorii și profesorii contribue la îndrumarea țărănimii muncitoare pe calea luminoasă a agriculturii socialiste. Sub îndrumarea organizației de partid, cadrele didactice desfășoară o muncă susținută de lămurire a țăranilor muncitori, arătându-le prin exemple concrete superioritatea gospodăriei agricole colective.

Mai multă grijă față de sesizările oamenilor muncii

Dând dovadă că înțeleg just sprijinul pe care îl primesc prin articolele critice publicate și prin sesizările trimise de „Gazeta Invățământului", multe instituții și organe de Stat trimit gazetei răspunsuri prin care se arată măsurile luate pentru lichidarea deficiențelor semnalate. Astfel de rezultate se reflectă regulat în gazeta noastră în rubricile „Pe urmele materialelor publicate" și „Pe urmele scrisorilor nepublicate".

Din păcate, mai există însă la unii tovarăși o mentalitate profund greșită de cocoloșire a lipsurilor, de minimalizare a unor abateri sau — pur și simplu — de dispreț față de sesizările presei. Acești tovarăși, la care critica nu se bucură de prea mare prețuire, în loc să răspundă limpede și precis cum au lichidat, sau cum au de gând să lichideze lipsurile semnalate, se pierd în „explicații" în care neseriozitatea își dă mâna frățește cu încercarea de a acoperi greșelile.

De exemplu, în materialul „Mai multă grijă pentru cadrele didactice" publicat în „Gazeta Invățământului" nr. 204, erau criticate unele sfaturi populare care, neglijând aprovizionarea cu lemne a unor școli și cadre didactice, au împiedicat bunul mers al învățământului. Printr'o adresă, șeful secției de învățământ a regiunii Craiova, tov. Tobă Procopie și tov. inspector de cadre Gegiu Iacob, ne răspund în două rânduri: „Referitor la sesizarea făcută de dvs., vă facem cunoscut că este greșit îndrumată". Și pentru a ne convinge că sesizarea noastră „este greșit îndrumată" tovarășii anexează două hârtiuțe intitulate una „Notă" și alta „Referat" în care putem descifra că „La școlile din comuna Galicea-Mare s'au adus lemne încă din primele începuturi ale zilelor de încălzire a claselor", însă „e adevărat că pentru cadrele didactice din mediul rural din raionul Caracal nu li s'a repartizat de Ocolul Silvic lemne de foc" și că, cu toate demersurile făcute, „nu s'a putut obține un rezultat concret". Două afirmații contradictorii a căror lipsă de seriozitate este evidentă: pe deoparte, sesizarea este „greșit îndrumată" iar pe de altă parte, secția de învățământ recunoaște că „nu s'a putut obține un rezultat concret".

Tot astfel, secția de învățământ a raionului Sighișoara, departe de a analiza cauzele deficiențelor semnalate de gazetă, se pierde în explicații din care reiese clar o tendință de cocoloșire a lipsurilor, o fugă de critică și, deci și de răspundere. La semnalarea privind situația școlilor din comuna Zagăr, secția de învățământ răspunde „Intrucât această comună **a căzut** numai după noua raionare la raionul Sighișoara a avut diferite situații destul de complicate. Școlile și cadrele nu au primit combustibilul necesar din timp...". Apoi, după ce arată că — până la urmă — s'a făcut totuși ceva, recunoaște că „Din partea sfatului popular nu s'au putut pune la dispoziția cadrelor didactice căruțe la preț oficial". Cine poartă vina acestor lipsuri, după părerea secției de învățământ a raionului Sighișoara? Redăm textual: „O astfel de lipsă o au chiar cadrele didactice tinere, care așteaptă ca tov. director și sfatul popular să aibă grijă de toate cele necesare pentru ei, ele (cadrele tinere N.R.) neavând nici o preocupare pentru a-și făuri o stare mulțumitoare plăcută (!)". Cum s'ar spune... hoțul de păgubaș! Și, probabil tot fiindcă tinerele cadre didactice nu s'au preocupat pentru a-și făuri „o stare mulțumitoare plăcută", locuințele cadrelor didactice sunt, așa cum se arată în scrisoarea de răspuns, „destul de defectuoase și multe chiar necorespunzătoare". In încheierea acestei scrisori se spune că „s'au luat toate măsurile necesare pentru îndreptarea lucrurilor spre a putea duce toate sarcinile la îndeplinire **în bună înțelegere și armonie**"...

Dincolo de aceste laturi humoristice însă, răsbate clar lipsa de răspundere, nepăsarea față de îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern cu privire la condițiile de muncă și de viață ale cadrelor didactice.

Tov. Bârlea Ștefan, șeful secției de învățământ a raionului Sebeș, a fost sesizat de gazetă pe baza scrisorii unui corespondent asupra atitudinii cu totul dăunătoare pe care o au soții Fulea dela școala elementară din comuna Daia. Șeful secției recunoaște că profesorul Fulea Octavian „a dat o palmă unui copil... fără însă a lăsa vreo urmă". Și fiindcă palma (una singură!...) dată în Decembrie 1952, n'a lăsat vreo urmă, șeful secției a hotărît ca profesorul Fulea Octavian „să fie criticat atât în ședința cu directorii, cât și în consfătuirea cu toate cadrele didactice" în luna... Mai 1953.

Se impune mai mult simț de răspundere față de sesizările presei, și o mai mare grijă pentru nevoile învățătorilor și profesorilor, în interesul bunei desfășurări a procesului de învățământ. Și — mai ales — se impune o mai serioasă verificare a felului cum înțeleg acești tovarăși să mânuiască arma criticii și autocriticii, în fapte, nu în vorbe.

Să asigurăm o bună desfășurare a cursurilor de alfabetizare din timpul verii

Pe întregul cuprins al țării s'au desfășurat în lunile Martie și Aprilie examenele de alfabetizare ale cursurilor de iarnă. Participarea la aceste examene a peste 500.000 de oameni ai muncii, care sub regimul burghezo-moșieresc n'au avut posibilitatea să învețe carte, este încă o dovadă a grijii pe care o poartă partidul și statul nostru pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid, cu ajutorul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, peste 75.000 de învățători și profesori și un mare număr de instructori voluntari au desfășurat la cursurile de iarnă o muncă intensă pentru lichidarea neștiinței de carte. Numai în satul Vișca, regiunea Hunedoara, de exemplu, au fost alfabetizați anul acesta 150 neștiutori de carte, toți câți mai existau în acest sat.

In unele locuri însă, munca de alfabetizare la cursurile de iarnă s'a desfășurat slab. Aceasta este în primul rând o urmare a faptului că nu toate secțiile regionale de învățământ s'au preocupat suficient de problemele alfabetizării. In regiunile Constanța, Galați, București, Bacău, cifrele prevăzute în planul de cuprindere la cursuri a neștiutorilor de carte n'au fost îndeplinite. Colectivele acestor secții de învățământ trebue să analizeze cu seriozitate cauzele care au determinat aceste lipsuri și să ia măsuri concrete pentru înlăturarea lor.

La începutul lunii Mai s'au deschis cursurile de alfabetizare din seria de vară. Pentru a asigura buna desfășurare a acestor cursuri, secțiile de învățământ regionale și raionale au luat din timp o serie de măsuri. Astfel, secția de învățământ a orașului Sibiu a organizat o ședință de lucru cu directorii întreprinderilor din oraș și delegații Consiliului Sindical și ai Comitetului sindical regional. In ședință s'a analizat munca de alfabetizare desfășurată în timpul iernii, alcătuindu-se pentru perioada cursurilor de vară un plan de muncă ce cuprinde sarcini și răspunderi concrete.

Conducerea întreprinderii „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin a organizat un nou recensământ al neștiutorilor de carte din întreprindere și a stabilit o evidență precisă a acestora, pe secții. Deasemenea, conducerea întreprinderii a încredințat unuia dintre salariații săi sarcina de a răspunde de munca de alfabetizare.

Secțiile de învățământ au sarcina de a asigura cuprinderea la cursurile din vară a tuturor neștiutorilor de carte din întreprinderi și de pe marile șantiere. In munca aceasta, este necesar să se asigure ajutorul activ al sfaturilor populare, al consiliilor sindicale și al organizațiilor U.T.M. Organizațiile sindicale din întreprinderi și de pe șantiere pot desfășura o intensă muncă de lămurire printre salariați. Este bine ca responsabilii culturali ai grupelor sindicale să răspundă de mobilizarea la cursuri a neștiutorilor de carte din grupa respectivă.

Folosind îndrumările metodice pentru predarea abecedarului și a manualului de limba română pentru adulți, precum și experiența muncii de până acum, cadrele didactice care lucrează la cursurile de alfabetizare trebue să asigure o temeinică pregătire a lecțiilor, trebue să acorde un ajutor susținut fiecărui cursist. Este necesar să fie înlăturate din practica muncii la cursurile de alfabetizare o serie de metode folosite până acum și care s'au dovedit a fi dăunătoare. De pildă, trebue să se renunțe la sistemul de a se preda pe obiecte de studiu, sistem care s'a practicat în trecut la unele cursuri, cum ar fi cursul de pe lângă școala Nr. 5 de fete și băieți din Ploești. Deasemenea, trebue înlăturată metoda greșită a „împărțirii sarcinilor", metodă care constă în aceea că unele cadre didactice se ocupă de mobilizarea neștiutorilor de carte la cursuri, iar altele predau lecțiile.

Una din condițiile hotărîtoare pentru buna îndeplinire a sarcinilor de plan cu privire la alfabetizare o constitue organizarea justă a controlului acestei munci. Secțiile de învățământ își vor întocmi lunar un plan de control, antrenând în această muncă și organizațiile de masă locale. Controlul va trebui să urmărească atât evidența cuprinderii neștiutorilor de carte la cursuri, cât și calitatea lecțiilor și calitatea cunoștințelor pe care și le însușesc cursiștii.

Imbunătățirea continuă a muncii de alfabetizare trebue să constitue o preocupare deosebită a secțiilor de învățământ raionale și regionale. Este bine ca în perioada aceasta secțiile de învățământ să analizeze condițiile în care s'au deschis și funcționează cursurile de alfabetizare, luând în acelaș timp noi măsuri pentru îmbunătățirea lor.

Să organizăm temeinic munca de lichidare a neștiinței de carte, să intensificăm activitatea noastră pentru cuprinderea la cursuri a tuturor celor planificați, să arătăm cea mai mare grijă pentru ridicarea calității lecțiilor la cursurile de alfabetizare.

V. MUNTEANU

O consfătuire a fruntașilor muncii de alfabetizare

In zilele de 29 și 30 Mai a. c. a avut loc la Pitești consfătuirea cadrelor didactice fruntașe în munca de alfabetizare pe regiune. La consfătuire au participat și inspectorii șefi ai secțiilor de învățământ raionale, președinții comitetelor sindicale raionale și elevi fruntași din anul IV al școlilor pedagogice din regiune. Cu acest prilej s'a decernat steagul muncii cadrelor didactice din raionul Horezu, fruntaș în munca de alfabetizare pe regiune, și au primit premii în bani 40 de învățători și profesori care au obținut rezultate bune în munca de alfabetizare.

Referatul prezentat la consfătuire de către secția de învățământ regională, ca și coreferatul comitetului sindical regional au oglindit munca dusă de cadrele didactice din regiunea Pitești în acțiunea de alfabetizare, au împărtășit experiența bună, au scos la iveală și au analizat lipsurile. In referat a fost subliniat interesul deosebit pe care l-au arătat pentru munca de alfabetizare învățătorii și profesori ca tovarășii Nicolae Garban, învățător în comuna Cărstănești-Oteșani, Claudia Vâlcu, învățătoare în raionul Râmnicu-Vâlcea și alții.

Cadrele didactice care au luat cuvântul la consfătuire au arătat metodele lor de muncă la cursurile de alfabetizare și au criticat lipsurile existente în această acțiune, luându-și angajamente concrete pentru buna desfășurare a cursurilor de vară. La discuții au luat cuvântul și viitorii absolvenți ai școlilor pedagogice, care-și vor începe în curând activitatea culturală în rândurile oamenilor muncii.

Desvoltarea învățământului în rândurile minorităților naționale din R.P. Chineză

Ziarul „Guanminjibao" publică numeroase materiale în legătură cu desvoltarea vertiginoasă a învățământului în regiunile Chinei de Nord-Est, populate cu minorități naționale.

Numărul celor care învață în aceste regiuni a crescut în decursul anului 1952 cu 60%. Numărul total al copiilor de vârstă școlară care învață în școli elementare a depășit 350.000. Pretutindeni se deschid noi școli elementare pentru minoritățile naționale.

Populația adultă din raioanele locuite de minoritățile naționale manifestă deasemenea un deosebit interes față de învățătură. Dacă în anul 1951 la școlile de iarnă din China de Nord-Est au urmat peste 400.000 persoane de diferite naționalități, în anul 1952 numai în provincia Sințzian numărul celor ce au urmat cursurile la școlile de iarnă a atins cifra de 650.000.

Pentru satisfacerea cererilor mereu crescânde de manuale școlare în provincia Sințzian au apărut 39 diferite titluri de manuale școlare în limbile cazahă, mongolă și uigură.

Mari succese au fost obținute deasemenea în domeniul învățământului în regiunile populate cu minorități naționale din China de Sud-Vest. In prezent, scrie ziarul „Guanminjibao", în aceste regiuni sunt 746 școli elementare, 32 de școli medii și 3 institute de învățământ superior în care reprezentanți ai diferitelor minorități naționale din China de Sud-Vest studiază în limba maternă. In școlile elementare printre care și în școlile în care predarea se face în limba chineză învață 380.000 de elevi. Pentru a veni în ajutorul elevilor din școlile elementare li se acordă burse. In unele școli elevii primesc gratuit manuale. Se editează manuale școlare și opere literare în limbile minorităților naționale.

Decăderea învățământului în Grecia

Dorind a masca urmările dezastruoase ale militarizării țării, cercurile conducătoare din Atena proslăvesc în tot felul așa numitele „avantagii" provenite din intrarea Greciei în blocul agresiv al Atlanticului de Nord. E suficient să ne adresăm faptelor realității grecești actuale, pentru ca întreaga demagogie despre „avantagiile Greciei în calitate de membră cu drepturi depline a Uniunii Atlanticului" să plesnească întocmai ca un balon de săpun.

Pentru a acoperi uriașele cheltuieli militare, guvernul Greciei, la ordinele patronilor săi de peste Atlantic, continuă să reducă tot mai mult alocațiile bugetare pentru asigurări sociale, ocrotirea sănătății și învățământ. Militarizarea stoarce toată seva din economia Greciei.

Chiar și presa greacă este nevoită să recunoască starea de plâns a învățământului din Grecia. Astfel, de pildă, ziarul „Vradini", scria că „în fiecare an mii de tineri și tinere care au obținut diploma de absolvire a liceului, sporesc armata șomerilor și a oamenilor desnădăjduiți".

Oprindu-se asupra situației dezastruoase a cadrelor didactice din Grecia, ziarul arăta că învățătorii școlilor elementare, ca și profesorii de liceu, sunt condamnați la o existență mizeră, deoarece salariul lor real reprezintă în prezent aproximativ 40 de procente din salariul pe care-l primeau până la război.

Ziarele grecești sunt nevoite să scrie despre condițiile îngrozitoare în care lucrează învățătorii și profesorii. Aceștia își țin lecțiile în încăperi strâmte, fără lumină și aer. Ziarul „Vradini" a arătat că într'unul din liceele capitalei, situat pe strada Mefon, locuesc încă până astăzi refugiații care au suferit de pe urma bombardamentelor în războiul trecut. Sub acoperișul acestei clădiri se desfășoară, în acelaș timp, lecțiile, se pregătește hrana, se spală rufele. Localul liceului care, după expresia gazetei, este o rușine pentru cultura Greciei, n'a mai fost reparat de 60 de ani.

Despre decăderea învățământului în Grecia vorbesc următoarele fapte: dacă până la război numărul analfabeților în Grecia era de 36%, în prezent în Grecia aproape 60% din populație este analfabetă. Deosebit de mare este numărul neștiutorilor de carte în satele Greciei. Ziarul „Ellinikos Voras" a arătat că, în ultimii ani, în Grecia au fost închise 750 de școli elementare și un mare număr de licee. In districtele Grevena, Pireu și altele au fost închise jumătate din numărul școlilor. Un mare număr de școli nu dispune de utilaj și material didactic. Lipsesc băncile necesare unui număr de o sută de mii de elevi. Multe școli se adăpostesc în clădiri pe jumătate dărâmate.

Nu de mult, ministrul învățământului din Grecia a declarat că numai pentru a asigura desfășurarea cursurilor în școlile elementare trebue construite cel puțin 6254 clase noi și reparate 2175 clase existente, ceeace necesită aproximativ 400 miliarde drahme. Dar eforturile cercurilor conducătoare nu sunt îndreptate spre construcția de noi localuri școlare și spre repararea localurilor vechi. Mijloacele bănești din tezaurul sărăcit al statului sunt alocate cu dărnicie pentru construcții de cazărmi, circumscripții polițienești, închisori, aerodromuri, baze militare.

Pe lângă faptul că în Grecia se închid școlile elementare, în celelalte școli durata învățământului se reduce dela doi ani la un an. Autoritățile din Atena încearcă să prezinte lucrurile ca și cum majoritatea școlilor din Grecia s'ar închide, chipurile, din cauza lipsei de cadre didactice. Totuși, cauza principală a închiderii școlilor nu este lipsa de cadre didactice, ci faptul că bugetul Greciei prevede, înainte de toate, cheltuieli pentru înarmare.

Datele prezentate de noi vorbesc destul de elocvent despre decăderea învățământului în Grecia. Cheltuielile pentru îndeplinirea obligațiilor înrobitoare față de blocul Atlanticului de Nord înghit majoritatea covârșitoare a bugetului Greciei. Dar cercurile conducătoare din Atena continuă să umple bugetele de război pe seama reducerilor necontenite ale alocațiilor pentru nevoile sociale, inclusiv pentru învățământ.

M. JURIEV

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C. 7504

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 219 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 13 Iunie 1953

In acest număr:

- **N. Odințov:** Despre călătoriile și excursiile școlarilor și despre importanța lor pedagogică. (Pag. 2-a)
- **M. Petrojițchi:** Copiii se familiarizează cu tehnica. (Pag. 2-a)
- **Să intensificăm participarea noastră la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii:** Toată atenția muncii de convingere și lămurire a țărănimii muncitoare. (Pag. 3-a)
- **Viața de partid în școli:** Organizația de partid din școală — forța conducătoare a colectivului pedagogic. (Pag. 3-a)
- In școli se desfășoară examenele (Pag. 3-a)
- In preajma examenelor de diplomă la școlile pedagogice. (Pag. 4-a)
- Să pregătim din vreme deschiderea noului an școlar. (Pag. 4-a)
- **Recenzie:** Analele Româno-Sovietice, seria Pedagogie-Psihologie, nr. 1/1953. (Pag. 4-a)

Să pregătim din vreme deschiderea noului an școlar

Numeroase scrisori pe care cadrele didactice le trimit „Gazetei Învățământului" vorbesc despre munca în vederea pregătirii bazei didactico-materiale a școlilor, despre grija organelor de partid și de stat, a organelor de învățământ și a tuturor oamenilor muncii pentru pregătirea deschiderii noului an școlar.

Numărul mare de școli și internate care se construiesc în fiecare an este o dovadă a grijii deosebite a partidului nostru pentru desvoltarea învățământului, pentru educarea comunistă a fiilor oamenilor muncii. In curând vor fi date în folosință noi localuri de școli și internate ca școlile de 7 ani din Reșița și din Giulești-București, internatul de pe lângă școala de 7 ani din Orașul Nou-Hunedoara și multe altele. Corespondenții ne scriu deasemenea despre repararea și construirea unor localuri de școli prin autoimpunere, despre grija organelor locale ale puterii de stat pentru o bună aprovizionare cu combustibil a școlilor și a cadrelor didactice, despre sprijinul pe care-l dau comitetele de părinți și oamenii muncii pentru buna gospodărire a școlii. Numai în regiunea Cluj au fost construite și reparate prin autoimpunere peste 70 de localuri de școli.

Faptul că la ridicarea localurilor de școli participă un mare număr de oameni ai muncii, dovedește interesul mereu crescând al poporului nostru muncitor pentru bunul mers al învățământului, pentru crearea unor condiții cât mai bune de învățătură tineretului patriei noastre.

Pe drept cuvânt, oamenii muncii din țara noastră se mândresc cu realizările obținute de statul nostru democrat-popular în domeniul învățământului. Dacă ei contribue din plin la sprijinirea școlii, aceasta se datorește faptului că școala a devenit astăzi un bun al poporului.

„O realizare de mare însemnătate a regimului nostru democrat-popular de care se mândresc în mod deosebit oamenii muncii — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este transformarea școlii dintr'un privilegiu al claselor avute, cum era sub regimul burghezo-moșieresc, într'un bun al poporului."

Cu mult înainte de încheierea anului școlar curent, mulți directori de școli au luat măsuri pentru cultivarea cu zarzavaturi a terenurilor din jurul școlilor, s'au îngrijit de aprovizionarea cu o parte din combustibil, și-au întocmit planuri de excursii cu elevii în vederea colecționării de plante, insecte, roci etc. pentru laboratorul și muzeul școlii și au luat toate măsurile pentruca în timpul verii să confecționeze cu elevii, prin mijloace locale, material didactic.

Indeplinind sarcinile legate de pregătirea deschiderii noului an școlar, organele de învățământ, directorii de școli și cadrele didactice au de rezolvat probleme deosebit de importante. Este necesar să se acorde cea mai mare grijă lucrărilor pentru terminarea la timp a construcțiilor școlare.

Secțiile de învățământ și directorii școlilor nu trebue să se limiteze la fondurile alocate de stat pentru construcții și reparații, ci au datoria de a folosi în această acțiune toate resursele locale, ajutorul larg pe care-l pot da școlii, oamenii muncii. Directorii trebue să se îngrijească ca repararea instalațiilor de încălzire, de apă, de canalizare să se facă la timp. Ei trebue să intervină din vreme la sfaturile populare pentruca acestea să se îngrijească de aprovizionarea școlilor cu combustibil încă de pe acum, când transportul și depozitarea lemnelor se face cu multă ușurință.

Repararea și curățirea localurilor, repararea mobilierului școlar, precum și aprovizionarea cu alimente a internatelor, a caselor de copii, trebue deasemenea să constitue o preocupare deosebită atât pentru secțiile de învățământ cât și pentru directori. Șefii secțiilor de învățământ au sarcina să se îngrijească din timp să obțină din partea secțiilor financiare ale sfaturilor populare avansuri pentru aprovizionare, iar aceste avansuri trebue să fie comunicate de îndată unităților școlare pentru ca aprovizionarea să poată începe încă din luna August.

In lunile de vară, o deosebită atenție trebue să se dea reparării și confecționării prin mijloace locale a materialului didactic, în vederea îmbogățirii laboratoarelor și muzeelor școlare. Deasemenea, directorii școlilor și cadrele didactice trebue să se preocupe de punerea în ordine și îmbogățirea bibliotecilor școlare.

Odată cu încheierea anului școlar, directorii trebue să adune dela elevi și să stocheze la școală toate manualele care pot fi folosite în anul școlar viitor, întocmind o evidență a acestora.

O sarcină importantă care stă în fața școlii noastre este aceea a asigurării învățământului general obligatoriu la clasele I-IV. Este necesar ca secțiile de învățământ să acorde o mare însemnătate totalizării exacte a rezultatelor recensământului copiilor de vârstă școlară.

Trebue luate toate măsurile pentru a stabili o evidență cât mai exactă a tuturor copiilor de vârstă școlară, astfel încât să se asigure cuprinderea lor în școli. Pe baza cunoașterii acestei evidențe, trebue să se ia din timp măsuri pentru înscrierea în școală a elevilor și asigurarea unei frecvențe regulate a acestora în viitorul an școlar. In acest scop, trebue să se acorde o mare atenție încă din timpul vacanței, organizării transportului în comun al elevilor care locuesc departe de școală, precum și găzduirii elevilor în internate.

O mare atenție trebue acordată și îndeplinirii planului de școlarizare la clasele V-VII și în școlile medii. Este necesar să se stabilească o legătură operativă între școlile elementare și școlile de 7 ani pe de o parte și între școlile de 7 ani și școlile medii pe de altă parte pentru a asigura cuprinderea numărului de elevi planificați pentru clasele a V-a și a VIII-a (anul I al școlilor pedagogice și al școlilor medii tehnice). In același timp, în vederea unei juste orientări a elevilor în ceeace privește profesiunea lor viitoare, școlile trebue să ducă o intensă muncă de lămurire în rândurile elevilor și ale părinților. O muncă de lămurire susținută trebue să desfășoare cadrele didactice cu acei părinți, care, neținând seama de aptitudinile, de năzuințele copiilor lor, îi determină pe aceștia să se îndrepte spre anumite profesiuni pentru care tinerii nu simt nicio atracție.

In toate centrele regionale vor funcționa în vara aceasta cursuri de perfecționare a calificării învățătorilor și profesorilor.

Cele mai multe secții de învățământ s'au îngrijit din vreme de pregătirea deschiderii cursurilor de perfecționare a cadrelor didactice, au recrutat cu grijă pe învățătorii și profesorii care vor urma aceste cursuri, s'au îngrijit de pregătirea localurilor în care se vor ține cursurile.

In unele locuri însă, problema aceasta mai este privită cu superficialitate. Secția de învățământ a regiunii Oradea, de pildă, nu a întocmit la timp situația cadrelor didactice care vor urma cursurile de perfecționare. Pretutindeni, secțiile de învățământ trebue să treacă deîndată la crearea tuturor condițiilor în vederea începerii cursurilor.

Este necesar să se acorde cea mai mare atenție calității lecțiilor și seminariilor ținute la cursurile de perfecționare. In cadrul cursurilor trebue să se organizeze studierea aprofundată a tezelor cuprinse în geniala lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și a documentelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. Deasemenea, cursurile trebue să contribue din plin la înarmarea cadrelor didactice cu cunoașterea temeinică a sarcinilor ce revin școlii în opera de industrializare a țării și de transformare socialistă a agriculturii noastre. O însemnătate deosebită, trebue să se acorde pregătirii practice a învățătorilor și profesorilor, în cadrul cursurilor de fizică și de chimie.

Secțiile de învățământ trebue să ia deasemenea măsuri în vederea unei juste repartizări a cadrelor didactice în școli. Este necesar să se comunice din timp învățătorilor și profesorilor clasele la care vor preda în anul viitor, pentruca aceștia să-și poată cunoaște din timp elevii, să poată studia temeinic programele școlare și manualele. In repartizarea cadrelor didactice trebue să se țină seama în mod deosebit de necesitatea asigurării continuității în muncă a învățătorilor și profesorilor, precum și de pregătirea lor, având-se în vedere specializarea fiecăruia.

In curând, în școli se vor încheia examenele. Rezultatele lor, rezultatele muncii întregului an școlar, trebue să constitue punctul de plecare pentru îmbunătățirea activității viitoare a școlilor. Directorii școlilor, cabinetele pedagogice, secțiile de învățământ raionale și regionale, inspectorii Ministerului Învățământului Public, organele sindicale au datoria să culeagă experiențele cele mai bune, să scoată la iveală cu curaj lipsurile și greșelile, să stabilească sectoarele slabe ale muncii școlilor, pentru a-și putea îndrepta în această direcție activitatea lor viitoare, în vederea ridicării nivelului muncii didactice. Intregul material adunat cu prilejul examenelor și al întocmirii rapoartelor anuale de analiza muncii școlilor trebue pregătit cu cea mai mare grijă, astfel încât să poată fi valorificat din plin la consfătuirile raionale ale cadrelor didactice.

Examenele acestui an, rezultatele examenelor, trebue să constitue pentru cadrele noastre didactice un punct de plecare în activitatea pe care o vor desfășura în anul viitor. Cunoscându-se punctele slabe, analizându-se cauzele care au dus la unele lipsuri, printr'o muncă susținută se va putea trece la lichidarea lor.

Perioada care ne mai desparte de începutul anului școlar trebue să fie o perioadă de muncă rodnică care să ducă la îmbogățirea experienței cadrelor didactice, la pregătirea lor pentru munca instructiv-educativă.

Directorii școlilor ajutați de comitetele sindicale de instituție sau de organizatorii grupelor sindicale au datoria de a asigura cadrelor didactice condiții bune de odihnă în timpul verii. Ei trebue să planifice în mod just concediile învățătorilor și profesorilor, asigurând în același timp o bună desfășurare a muncii în școală.

Vacanța de vară trebue să fie pentru cei ce muncesc în școli o perioadă de recreere, de reîmprospătare a forțelor, dar și de activitate susținută în vederea asigurării tuturor condițiilor pentru deschiderea noului an școlar. Să depunem toate eforturile pentru a duce cu cinste la îndeplinire sarcinile ce ne stau în față.

Congresul Mondial al Femeilor

La 5 Iunie s'a deschis în sala Idretshuset din Copenhaga Congresul Mondial al Femeilor. La lucrările Congresului au participat peste 800 de delegate din 58 de țări. In afară de delegate, la Congres au mai asistat 1000 de invitați.

Congresul a adoptat următoarea ordine de zi: 1) Sarcinile femeilor în lupta pentru cucerirea și apărarea drepturilor lor ca mame, muncitoare și cetățene; 2) Rezultatele și perspectivele acțiunilor femeilor în apărarea păcii și a intereselor femeilor și copiilor; 3) Alegerea conducerii Federației Democrate Internaționale a Femeilor. După primul raport, desvoltat de Andrea Andreen (Suedia) și după raportul ținut de Eugenie Cotton (Franța) au avut loc desbateri la care au luat cuvântul numeroase delegate.

N. Popova, conducătoarea delegației sovietice, a vorbit în cadrul lucrărilor Congresului, despre necesitatea stabilirii unei strânse legături și a unității de acțiune cu toate organizațiile feminine naționale și internaționale în scopul luptei comune pentru pace, pentru drepturile femeilor și pentru apărarea copiilor.

In ședința din 10 Iunie, Congresul Mondial al Femeilor și-a încheiat lucrările.

In întâmpinarea Conferinței Internaționale a Invățătorilor

— Scrisoarea Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. R., Ministerului Invățământului Public și Ministerului Invățământului Superior către secțiile de învățământ regionale și raionale, rectorate, decanate și directorii de școli și către organizațiile sindicale din toate ramurile de producție —

Invățătorii și profesorii din toate țările lumii se pregătesc pentru întâmpinarea Conferinței Internaționale a Invățătorilor, convocată de către Federația Internațională a Sindicatelor din Invățământ (F.I.S.E.) la Berlin, în zilele de 23-26 Iulie 1953. Scopul Conferinței Internaționale a Invățătorilor este să întărească și mai mult unitatea internațională a cadrelor didactice în lupta pentru apărarea intereselor vitale ale invățătorilor și profesorilor din țările capitaliste pentru menținerea și desvoltarea cuceririlor democratice în invățământ și pentru apărarea păcii.

In cursul lucrărilor conferinței se vor desbate și se vor lua hotăriri privind invățământul din lumea întreagă în următoarele probleme:

— „Situația școlii și acțiunea cadrelor didactice pentru apărarea condițiilor lor economice și sociale, pentru democratizarea invățământului și pentru menținerea păcii".

— „Lupta invățătorilor din țările coloniale și dependente pentru progresul școlii naționale".

— „Principiile pedagogice ale educației democratice".

De asemenea se va discuta „Charta educatorilor" pe baza propunerilor elaborate de către Biroul Executiv F.I.S.E., în ședința din Ianuarie 1953 dela Varșovia.

Conferința invățătorilor din lumea întreagă, ce se va desfășura la Berlin, înseamnă o etapă importantă în lupta organizațiilor sindicale din invățământ, din toate țările lumii, pentru unirea eforturilor invățătorilor și profesorilor cu acelea ale maselor muncitoare, pentru asigurarea invățământului general bazat pe principii democratice, pentru educarea tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

In țara noastră, partidul și guvernul acordă invățământului și cadrelor didactice o înaltă prețuire. „Statul și partidul — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor din 1952 — încredințează invățătorilor milioanele de cetățeni de mâine; le încredințează misiunea de a forma, începând cu școala elementară, cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Ce răspundere mare pentru invățători și totodată ce cinste înaltă!"

Pregătirile în vederea întâmpinării cu cinste a Conferinței Internaționale a Invățătorilor constitue un minunat prilej pentru rezolvarea cu succes a problemelor cele mai importante ce stau în fața instituțiilor de invățământ în această perioadă. Pregătirea pentru Conferință trebue să ducă la îmbunătățirea generală a muncii în instituțiile de invățământ, la extinderea largă a experienței școlii și pedagogiei sovietice și a metodelor înaintate ale invățătorilor și profesorilor noștri fruntași și la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii din invățământ.

In vederea întâmpinării Conferinței dela Berlin, Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R., Ministerul Invățământului Public și Ministerul Invățământului Superior recomandă organelor de conducere din instituțiile de invățământ, precum și organizațiilor sindicale din toate ramurile de producție să-și intensifice eforturile pentru traducerea în viață a Hotăririlor partidului și guvernului privind desvoltarea continuă a invățământului în patria noastră; să lupte cu și mai multă insuflețire pentru realizarea întocmai și la timp a tuturor prevederilor Hotăririi Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliului de Miniștri din 16 August 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, a Hotăririi Consiliului de Miniștri din 19 Septembrie 1952 cu privire la organizarea activității didactico-științifice, introducerea normelor de muncă și a salarizării pe funcțiuni pentru personalul didactic din invățământul superior și a Hotăririi Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii și Ministerului Invățământului Public din 8 August 1952 cu privire la îmbunătățirea muncii de lichidare a neștiinței de carte.

Consiliul Central al Sindicatelor, Ministerul Invățământului Public și Ministerul Invățământului Superior consideră că este necesar ca secțiile de învățământ, rectoratele, decanatele, directorii de școli și organele sindicale din invățământ să-și concentreze eforturile în vederea încheierii cu succes a anului școlar în curs, pentru organizarea activității elevilor, studenților și a cadrelor didactice pe timpul vacanței de vară și asigurarea condițiilor necesare deschiderii în cele mai bune condițiuni a anului școlar 1953-1954.

Organele de conducere din toate instituțiile de invățământ și organele sindicale au datoria să ia de îndată măsurile necesare pentru folosirea cât mai rațională a tuturor posibilităților existente în școală, în vederea reușitei examenelor.

In vederea îmbunătățirii permanente a muncii în toate instituțiile de invățământ, pentru asigurarea unei ridicări permanente a nivelului muncii educative, organele de conducere din invățământ trebue să acorde cea mai mare atenție ridicării nivelului politico-ideologic și profesional al cadrelor didactice, chemate a face educarea și instruirea tinerei generații, îndrumând invățătorii și profesorii să folosească din plin mijloacele puse la îndemână, în acest scop, de către partid și guvern.

Cadrele didactice trebue sprijinite pentru a folosi din plin formele invățământului de partid, pentru înarmarea lor în lupta ce o duc împotriva putredei ideologii burgheze și a influențelor ei dăunătoare, pentru demascarea și combaterea oricăror deformări antiștiințifice.

Deasemenea, cadrele didactice din toate instituțiile de invățământ, trebue îndrumate în vederea studierii temeinice și aplicării creatoare a minunatei experiențe a școlii și pedagogiei sovietice.

Organele sindicale de invățământ trebue să desvolte larg schimbul de experiență, pentru extinderea și popularizarea celor mai bune metode de muncă. O atenție deosebită trebue acordată organizării temeinice a consfătuirilor de producție, forma de bază a schimbului de experiență în școală. In consfătuirile de producție trebue să se analizeze în adâncime și să se ia hotăriri cu privire la cele mai arzătoare probleme din viața școlii.

Trebue să existe o preocupare permanentă, atât din partea organelor de conducere din instituțiile de invățământ, cât și din partea organelor sindicale, pentru ridicarea calificării cadrelor didactice și educative. In acest sens, invățătorii și profesorii trebue îndrumați să se înscrie la cursurile serale, cursurile fără frecvență și la aspirantură și să studieze cu perseverență, pentru a obține rezultate bune.

Pentru legarea cât mai strânsă a cunoștințelor acumulate de elevi și studenți și pentru a cunoaște frumusețile patriei noastre, organele de invățământ și organele sindicale trebue să se îngrijească de organizarea vizitării întreprinderilor industriale și a excursiilor în diferite regiuni ale țării.

Deasemenea, organele de conducere din instituțiile de invățământ superior, în colaborare cu organele sindicale, trebue să ia măsuri pentru îmbunătățirea activității de cercetări științifice a cadrelor din aceste instituții.

Consiliul Central al Sindicatelor cere Comitetelor Centrale ale Sindicatelor să îndrumeze organele sindicale din întreprinderi în vederea încheierii contractelor de colaborare științifică între oamenii de știință și direcția întreprinderii, știut fiind că ele duc la perfecționarea procesului de muncă, contribuind la mărirea productivității muncii și la îndeplinirea planului de stat înainte de termen.

Comitetele Centrale ale Sindicatelor din ramurile de producție, în a căror întreprinderi fac practică studenții și elevii școlilor medii tehnice, să îndrumeze organele lor, pentru primirea cu dragoste și căldură a tinerilor viitori tehnicieni și ingineri și să ia toate măsurile pentru asigurarea cazării și alimentației lor în bune condițiuni și pentru ca în timpul petrecut în întreprindere să poată acumula cât mai multe cunoștințe practice.

Instituțiile de invățământ sunt principalele izvoare de cadre necesare construcției socialiste. De aceea organele sindicale din toate ramurile de producție trebue să contribue la desvoltarea și întărirea invățământului, pentru ca astfel să poată crește cadre din ce în ce mai numeroase și mai bine pregătite. In acest scop, Consiliul Central al Sindicatelor cere Comitetelor Centrale ale Sindicatelor și Consiliilor Sindicale Regionale să dea o mai mare atenție legării permanente a întreprinderilor, S.M.T. și G.A.S. cu instituțiile de invățământ, precum și luării sub patronaj și sprijinirea condițiilor materiale a unui număr cât mai mare de școli și case de copii.

Organele sindicale din întreprinderi, G.A.S. și S.M.T. trebue să sprijine instituțiile de invățământ în educația comunistă a tinerei generații. Pentru aceasta, ele trebue să colaboreze cu organele sindicale din invățământ în organizarea activității educative a copiilor în cadrul cluburilor, taberelor de copii, prin organizarea de excursii etc. Deasemenea, trebue să acorde o atenție deosebită sprijinirii muncii pedagogice în mijlocul părinților, îndemnând pe părinții elevilor să participe la conferințele organizate în acest scop, precum și la toate activitățile programate pentru părinți.

Consiliul Central al Sindicatelor, Ministerul Invățământului Public și Ministerul Invățământului Superior fac un călduros apel către toate organele de invățământ și organele sindicale din toate ramurile de producție să depună o stăruință deosebită, în vederea îndeplinirii în patru ani a planului de lichidare a neștiinței de carte. Organele sindicale din întreprinderi și instituții trebue să-și îmbunătățească munca de mobilizare a neștiutorilor de carte la cursuri, iar organele de invățământ să ajute permanent cadrele didactice pentru ridicarea nivelului muncii de alfabetizare.

O grijă deosebită se cere din partea tuturor organizațiilor sindicale din toate ramurile de producție, pentru traducerea în viață a politicii partidului cu privire la îmbunătățirea permanentă a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. In acest sens, Consiliul Central al Sindicatelor recomandă Comitetului Central al Sindicatului Salariaților din Instituțiile Administrative de Stat să îndrumeze organele sale, pentru combaterea lipsurilor manifestate de unele organe ale Sfaturilor Populare, cu privire la cazarea, aprovizionarea și evitarea supraîncărcării cadrelor didactice cu sarcini nelegate de specificul muncii de invățământ.

Comitetul Central al Sindicatului din Industria Lemn Forestier, Hârtie și Celuloză să îndrumeze organele sale pentru a sprijini aprovizionarea cu lemne a școlilor și cadrelor didactice, în spiritul Hotăririi Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliului de Miniștri din 16 August 1951.

Comitetul Central al Sindicatului Lucrătorilor din Cooperație să îndrumeze organele sale pentru îmbunătățirea aprovizionării cu alimente și produse industriale a cadrelor didactice dela sate.

Comitetul Central al Sindicatului Sanitar să intervină pentru îmbunătățirea asistenței medicale și aprovizionării sistematice cu medicamente a cadrelor didactice din regiunile cu condiții geografice deosebite, cum ar fi Delta Dunării și altele.

Consiliile Sindicale Regionale să se ocupe îndeaproape de munca organelor sindicale de invățământ, să le sprijine în aprovizionarea cantinelor și crearea condițiilor mai bune de cazare, precum și în combaterea tendinței de supraîncărcare a invățătorilor și profesorilor cu sarcini nelegate de activitatea didactică și politico-culturală.

Consiliul Central al Sindicatelor cere Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ să urmărească mai îndeaproape și să fie mai operativ în rezolvarea tuturor problemelor de condiții materiale ale studenților, elevilor și cadrelor didactice. Să urmărească îndeaproape și să sprijine asigurarea condițiilor de higienă în instituțiile de invățământ, să ia măsuri pentru îmbunătățirea situației din cămine și internate și a aprovizionării cantinelor cu alimente.

Consiliul Central al Sindicatelor, Ministerul Invățământului Public și Ministerul Invățământului Superior își exprimă încrederea că întreaga pregătire în vederea întâmpinării Conferinței Internaționale a Invățătorilor va duce la ridicarea nivelului muncii din instituțiile noastre de invățământ la înălțimea sarcinilor trasate de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor.

Președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. R.
STELIAN MORARU

Ministrul Invățământului Public
I. NISTOR

Ministrul Invățământului Superior
I. G. MURGULESCU

In școli se desfășoară examenele

Primele succese

Școala medie de fete nr. 3 din raionul „Griviția Roșie" este îmbrăcată în haină nouă. Elevele și profesoarele și-au împodobit cu multă dragoste clădirea pentru ca examenele de sfârșit de an să se desfășoare într'un cadru cât mai sărbătoresc.

In clasa a X-a B, la examenul scris de limba română. Profesoara a deschis plicul și citește rar cele trei teme, din care fiecare elevă își alege una.

...Pe colile albe de hârtie încep să apară cuvinte atent caligrafiate: „Rolul literaturii realist-critice ruse în desvoltarea realismului nostru critic", „G. Coșbuc, poet al revoltei poporului împotriva exploatării moșierilor", „Folosirea și prelucrarea artistică a creațiilor populare în opere ale scriitorilor noștri clasici".

Rezultatele obținute de elevele clasei a X-a B la examenul scris de limba română dovedesc că ele și-au însușit cunoștințe temeinice. In lucrarea elevei Maria Cătineanu sunt date numeroase exemple din literatura noastră realist-critică, desvoltată sub influența literaturii ruse. „Realismul critic — arată în lucrarea sa eleva — este un curent literar de luptă împotriva teoriei reacționare a „artei pentru artă", un curent de luptă pentru o literatură inspirată din viața poporului, din realitate".

Foarte bine și-a scris lucrarea cu tema a doua eleva Florica Bozgă. Analizând poezia „Noi vrem pământ", ea arată că G. Coșbuc, în versurile sale, a dat glas suferinței poporului asuprit, și-a manifestat încrederea în popor, în cei mulți.

...Examenul oral de limba română în clasa a X-a A. Este ascultată eleva Viorica Moldoveanu, fiica unui muncitor mecanic dela Atelierele „Griviția Roșie". Sub privirile încurajatoare ale colegelor, cu oarecare emoție, ea trage un bilețel. Intrebările la care trebuie să răspundă sunt frumoase și bine cunoscute. Incepe să vorbească despre marele nostru scriitor Mihail Eminescu. Răspunsurile ei sunt foarte bune. Ea povestește despre copilăria și adolescența poetului, despre viața chinuită pe care a îndurat-o el, despre vremurile când în țară domneau capitaliștii și moșierii, care urau și disprețuiau pe scriitorii legați de popor.

Elevele clasei a X-a au încheiat examenul de limba română. La lucrarea scrisă, mai mult de jumătate din clasă a obținut notele 4 și 5. Primul examen a fost trecut cu succes.

La Institutul Agronomic din Timișoara

In școlile și facultățile din Timișoara, într'un cadru sărbătoresc, se desfășoară examenele. La facultatea de agronomie, studenții anului I dau examen la marxism-leninism.

Fiu de țăran colectivist, utemistul Iosif Crăciun desvoltă tema: „Crearea P.C.R., victorie a marxism-leninismului asupra oportuniștilor în mișcarea muncitorească din țara noastră". El vorbește de triumful grupurilor comuniste asupra curentului centrist și asupra social-democraților de dreapta.

Cu aceeași competență vorbește utemista Maria Crișan despre lucrarea lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Studentul comunist Victor Bărbuț vorbește despre influența revoluției ruse din 1905—1907 asupra mișcării revoluționare din țara noastră. Răspunsuri hotărîte, temeinice, dau și utemiștii Mircea Șerban, Virgil Lazăr, Romulus Olaru, Ion Nichita și alții.

Buna lor pregătire în domeniul specialității, studierea științei marxist-leniniste, constitue o chezășie că acești ingineri de mâine vor contribui din plin la transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră.

L. DUNAJECZ

Grija pentru elevi

Urmând indicațiile Ministerului Invățământului Public cu privire la desfășurarea examenelor, la școala de șapte ani nr. 2 de băeți din Turnu Severin, diriginții claselor a V-a, a VI-a și a VII-a cu sprijinul comitetelor de părinți au organizat bufete pentru elevi în zilele de examene. S'au servit diferite gustări și fructe. Toate alimentele și fructele au fost aduse de părinții elevilor. Elevii au fost serviți în mod gratuit.

Aspectul sărbătoresc al examenelor și grija față de copii contribue la întreținerea unei atmosfere de voioșie și la obținerea unor rezultate bune.

Fapte și gânduri în preajma Festivalului

Pregătirile pentru Festival au prins în ritmul lor pe toți cei ce muncesc în școala medie nr. 10 din cartierul ceferiștilor: elevi și profesori.

Dorința de a trece examenele cu succes se împletește cu dorința fierbinte de a întâmpina cu noi realizări Festivalul Mondial, de a participa cu succes la manifestările care se vor desfășura atunci când zeci de mii de tineri, din toate colțurile lumii, se vor întâlni în Capitala patriei noastre.

In fruntea succeselor obținute în cadrul pregătirilor pentru Festival stă corul școlii. Dirijor și componenți, — cu toții s'au străduit să se prezinte la un ridicat nivel artistic cu prilejul concursului care a avut loc pe Capitală. Corul școlii a obținut premiul III.

Nici sportivii școlii n'au rămas în urmă. Tinta tuturor este participarea la nenumăratele manifestări sportive ale Festivalului. La campionatul de volei desfășurat în Capitală între școlile medii, echipa școlii s'a clasat pe primul loc. La concursul echipelor de dansuri românești și sovietice, școala a ocupat unul din locurile fruntașe. 245 de elevi se pregătesc să-și pună pe piept, alături de insignele F.G.M.A. sau G.M.A., insigna sportivă a Festivalului.

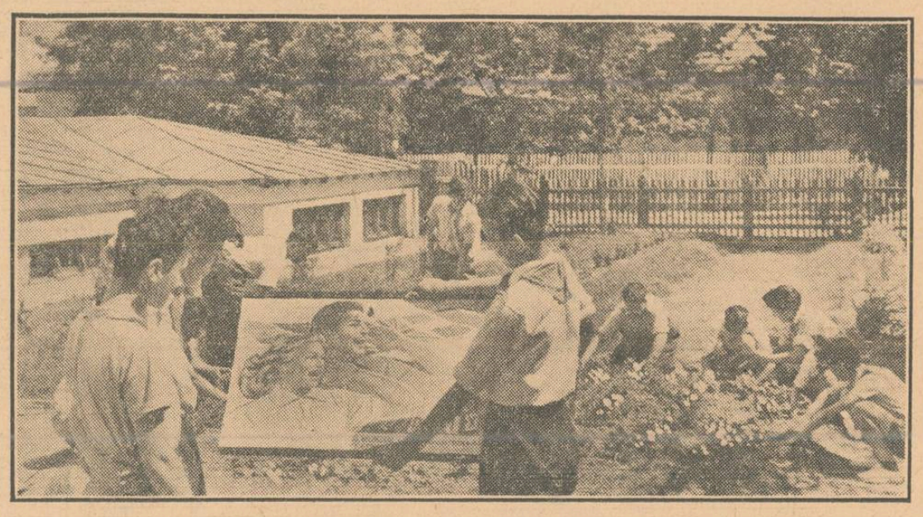

Grădina școlii se amenajează prin muncă voluntară.

„Așteptăm cu nerăbdare sărbătoarea măreață a tineretului de pretutindeni. Suntem mândri că patria noastră are cinstea de a găzdui zeci de mii de tineri care vor veni de peste mări și țări pentru a-și exprima năzuințele lor pentru pacea lumii. Să ne străduim cu toții și să depunem toate eforturile pentru a fi demni de a găzdui manifestările grandioase ale Festivalului". Astfel își încheie Paul Joița, elev în clasa IX-a, articolul său publicat la gazeta de perete. Primele rezultate ale examenelor, munca harnică pentru amenajarea grădinii școlii, sute de ore de muncă voluntară executate în parcul „N. Bălcescu", îndreptățesc colectivul de muncă al școlii medii nr. 10 să întâmpine cu mândrie al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Despre călătoriile și excursiile școlarilor și despre importanța lor pedagogică

N. Odintov

Studierea experienței din ultimii cinci ani arată că marșurile și excursiile de vară ale școlarilor, atunci când sunt realizate sub conducerea pedagogilor, au o mare importanță instructiv-educativă. Părerea că școlarii din clasele superioare (VIII-X) pot face singuri excursii și marșuri, fără pedagogi, că ei își pot alege singuri obiectivul excursiei că-și pot organiza grupele, că-și pot asigura în cursul marșurilor o muncă interesantă, iar după marșuri și excursii își pot orândui singuri materialele — trebue socotită dăunătoare; urmărindu-se această cale, se poate ajunge numai la rezultate negative și uneori chiar la accidente.

Călătoriile și excursiile școlarilor sunt o parte inseparabilă a procesului instructiv-educativ, unul din mijloacele de a face legătura dintre teorie și practică. Ele trebue să fie planificate de către profesori în fiecare clasă, în legătură cu toate obiectele, pentru întregul an școlar și pentru vacanță. Obiectivul călătoriilor și al excursiilor trebue fixat după puterile școlarilor de diferite vârste, aceste obiective având o mare valoare din punct de vedere pedagogic. Grupele trebue alcătuite în mod just (din elevi din cel mult două clase consecutive); conducătorii grupelor trebue să fie bine pregătiți (ei vor fi aleși neapărat dintre profesori). O mare importanță o are și organizarea corectă din punct de vedere metodic a excursiei, pe baza unei supravegheri severe a regimului acceptat. Pentru colecții, expoziții și muzeele istorico-geografice regionale școlare trebue alese numai materialele cele mai prețioase.

In timpul excursiei, profesorul-conducător îi învață pe școlari să se orienteze în spațiu după hartă, după busolă, după azimut, după indiciile locale; în timp, după soare sau după stele. El îi ajută să-și însușească tehnica deplasării, ținând seama de relieful regiunii, tehnica construirii corecte a colibelor, desfacerea corturilor, facerea focurilor (în orice vreme) pregătirea hranei ș.a.m.d.

Cu ajutorul profesorului, școlarii își însușesc metoda observației și a cercetărilor elementare, se deprind să analizeze just cele văzute, să generalizeze rezultatele muncii lor și să țină jurnalul la zi.

In jurnal trebue înscrisă îndeplinirea itinerarului stabilit, muncile concrete din timpul călătoriei, metoda organizării observațiilor, tehnica adunării diferitelor colecții, greutățile întâmpinate în realizarea itinerarului și mijloacele pentru îndepărtarea lor, exemple de prietenie și de relații tovărășești, întâlniri interesante, participări la munci de folos social etc. Jurnalele trebue împodobite frumos (o copertă frumoasă, vignete, ilustrații, ornamente); ele trebue scrise într'o limbă literară aleasă, cu o scriere lizibilă și clară; este de dorit ca ele să fie ilustrate cu fotografii și desene.

In timpul excursiilor la fabrici, uzine, colhozuri, sovhozuri, la noile construcții, profesorii-conducători îi ajută pe elevi să vadă aplicarea practică a bazelor fizicii, chimiei, biologiei, matematicii, să înțeleagă rolul mașinilor și al mecanismelor, al metodelor stahanoviste de muncă, importanța unei organizări corecte a muncii în producție.

Călătorind în regiunile în care se transformă natura, cunoscând noile plante și noile rase productive de animale, colhozurile care au ajuns la recolte permanent bogate, elevii încep să înțeleagă puterea omului sovietic care transformă natura pe baza științei agrobiologice miciurinîste înaintate.

Ajutorul profesorului în întocmirea bilanțului călătoriilor și excursiilor are o importanță deosebit de mare. Nu trebue uitată niciun moment necesitatea unei prelucrări scrupuloase și a unei prezentări îngrijite a tuturor materialelor strânse de copii în timpul excursiilor, marșurilor și călătoriilor. Jurnalele elevilor, ierbarele, insectarele, colecțiile de minerale, descoperirile arheologice, fotografiile, desenele ș.a.m.d., trebue sistematizate și folosite pentru expoziții, pentru colțul naturii vii, pentru muzeele școlii, pentru cabinetele școlare, pentru muzeul istorico-geografic regional. O deosebită atenție trebue acordată prezentării ierbarelor și colecțiilor de plante, de insecte și de minerale interesante.

Acolo unde călătoriile, marșurile și excursiile se fac planificat și sistematic, ele dau roade bogate și sunt foarte eficiente. In această privință, un exemplu îl constitue școala medie din Axaisc, regiunea Rostov, care dispune de un bogat muzeu geografico-istoric regional, având un număr de cca. 3000 obiecte expuse. Acest muzeu cuprinde secții de paleontologie, arheologie, numismatică și istorie a cazacilor dela Don.

In afară de acestea, în muzeu sunt expuse numeroase diagrame care indică creșterea suprafețelor cultivate, a recoltelor, desvoltarea creșterii animalelor în raionul Axaisc, portretele oamenilor vestiți ai raionului, mostre din producția industriei locale, o machetă care reprezintă în relief viitoarele perdele forestiere de protecție din raionul Axaisc.

Toate colecțiile au fost adunate de școlari, fără a se face vreo cheltuială din fonduri speciale.

Prezentarea corectă a colecției cere ca profesorul să-și cunoască bine ținutul natal, să folosească cu dibăcie manualele de clasificare, îndreptarele, literatura istorico-geografică a regiunii. In acest scop, profesorul trebue să-și ridice în mod sistematic calificarea, pe calea unei strânse legături cu muzeele istorico-geografice raionale, cu institutele, cu întreprinderile, cu cabinetele metodice ale institutelor de perfecționare a profesorilor.

Momentele cele mai interesante ale fiecărei călătorii a copiilor trebue oglindite și în jurnalul ținut de profesor dela începutul pregătirii călătoriei până la terminarea ei și până la terminarea prelucrării materialului adunat. Profesorul conducător îi observă zi de zi pe copii. El trece în jurnal îndeplinirea porțiunii stabilite de itinerariu, rectificarea lui în cursul drumului, cauzele devierilor; lipsurile echipamentului; observații în legătură cu disciplina școlarilor; metodele de studiere a obiectivelor stabilite; valoarea pedagogică a acestor obiective și a colecțiilor adunate; caracterizarea participanților la excursie: eforturile lor de voință, emoțiile, activitatea în muncă, spiritul de colectiv, ajutorul tovărășesc, orientarea în condiții schimbătoare; măsuri în vederea prevenirii îmbolnăvirii copiilor în timpul drumului.

Jurnalul pedagogic poate fi un ajutor extrem de prețios în munca școlară. Câteodată este foarte greu să cunoști caracterul copiilor în condițiile din școală. In noile condiții care se creează în timpul călătoriei (viața în colectiv, munca creatoare, emoțiile ce pun stăpânire pe copii, descoperirile etc.) caracterul copiilor se exteriorizează mai ușor și mai viu. Aici, observațiile profesorului asupra copilului îl vor ajuta la cunoașterea laturilor pozitive și negative ale caracterului lor, îi vor da posibilitatea să noteze și să ia măsurile educative necesare: să-l lege de un tovarăș, să creeze ambiția corespunzătoare în colectivul de copii, să dea însărcinări, să-i îndrumeze pe copii în muncă, să știe să orienteze interesul lor dela un obiect la altul.

O profesoară dela școala medie nr. 2 din Rostov, regiunea Iaroslav, a arătat în jurnalul său pedagogic că în cursul expediției făcute cu elevii la suburbiile dela Borisoglebsc (vara anului 1949) a observat pentru prima oară la unii școlari diferite înclinații vii exprimate, pe care mai înainte nu le observase, deși preda la acea clasă de 3 ani. Astfel, Galea C. a făcut câteva desene minunate după natură; în clasă ea nu se evidențiase în acest domeniu. Serioja D. a împodobit un bețișor cu o pirogravură excepțional de fină și gratioasă. Galea V., foarte închisă și tăcută în clasă, s'a manifestat în cursul marșului ca o fetiță veselă, vorbăreață și sociabilă, devenind apoi chiar solista corului.

Directorul stațiunii republicane de excursii pentru copii a R.S.S.A. Tătare comunică în raportul pe anul 1949 că rezultatul unei serii de marșuri a fost că mulți școlari au devenit de nerecunoscut; înainte de excursie, Jura E. era leneș, nedisciplinat; după excursie, el a devenit un elev exemplar ca purtare și ca progrese la învățătură. Și la alți elevi călătoriile au produs aceiași schimbare în purtare și în progresele la studii.

După observațiile conducătorilor marșurilor și călătoriilor, schimbările din conduita și psihologia tinerilor călători se fac simțite apoi în toată munca lor ulterioară. „Au trecut câteva luni dela întoarcerea lor din expediție, însă expediția continuă să se facă încă simțită în dispoziția copiilor care au participat la ea, în atitudinea lor deosebit de scrupuloasă față de sarcini, în sociabilitatea lor și în dorința lor fierbinte de a-și ajuta tovarășii la greu".

Printre obligațiile profesorului-conducător este și aceea de a supraveghea sănătatea elevilor în timpul excursiei. Profesorul trebue să știe să folosească bine timpul excursiei, regulile controlului medical și ale profilaxiei medicale. In absența medicului, conducătorul expediției trebue să înscrie în jurnalul său în mod amănunțit caracteristicile sănătății fiecărui participant la excursie și, după terminarea ei, să organizeze un examen medical al copiilor.

Pentru jurnalul de călătorie al profesorilor nu există o schemă care să poată fi adoptată de toți. Să dăm extrase din jurnalul de drum al lui Z. A. Gorbunova, conducătoarea unei mari grupe de elevi ai școlii medii nr. 82 din Sormovsc, regiunea Gorchi (membrii societății geografice „Busola" a școlii), care a executat în vara anului 1950 e excursie cu șalupele pe râul Oca, cu itinerarul: Gorchi, Murom, Gorchi.

„Ne-am hotărît să mergem pe râul Oca până la Murom, unul din cele mai vechi orașe ale țării, de care sunt legate atâtea legende, epopei populare și povestiri interesante. Se pare că pregătirea se apropie de sfârșit... Multă vreme am stat să alegem mijloacele de deplasare. Ne-au venit în ajutor și părinții. Președintele comitetului școlar al părinților, M. I. Remnev, și membrul acestui comitet, C. V. Sivuhin, au găsit la uzina unde lucrează, care poartă numele lui A. A. Jdanov, trei șalupe care aveau nevoe de mari reparații. Ei au muncit două săptămâni la aceste șalupe, după încheierea zilei de muncă: au astupat găurile și crăpăturile, le-au vopsit, le-au echipat cu cele necesare etc. Exemplul s'a dovedit a fi demn de urmat. In muncă s'au prins alți câțiva părinți.

Intr'una din duminici, cele trei șalupe au fost încercate pe Volga, pentru a li se vedea stabilitatea și capacitatea de încărcare. Trebuia să vezi fețele radioase ale minunatelor noastre ajutoare voluntare, ca să înțelegi buna lor dispoziție. Se bucurau de succesul lor tot atât cât și copiii.

La 1 Iulie ne-am adunat la stațiunea fluvială „Dzerjinet". Era în jurul orei 11 noaptea. Incepuse să plouă. Am fost remorcați cu funii de către noul remorcher „Dobrinia Nichitici". Grupa de tineri călători s'a dus dela început în camera de odihnă. Turiștii mai vârstnici îi ascultau cu plăcere pe mecanic, care le povestea despre mașinile vaporului. In zori, când sosi timpul să ne despărțim de vaporul ospitalier, ni s'a întâmplat un accident mic, dar neplăcut: o barcă remorcată greșit a fost inundată de un val ridicat de un vapor cu care tocmai ne întâlnisem. O parte din încărcătura bărcii fu udată. Rucsacul lui Vova C. începu să plutească. Nu-mi veni bine în fire când Liova R. se aruncă în apă după rucsac și ieși repede cu el la mal, de unde barca îl aduse înapoi la vas. Apoi toți se mutară în șalupe. Spre norocul nostru, apăru soarele. Debarcând pe o insulă mică, acoperită cu nisip, ne apucarăm să întindem corturile.

...Ploaia torențială cade de trei zile în șir. Am trecut la „viața sedentară". Cei ce sunt de serviciu reușesc să prepare micul dejun, prânzul și cina sub ploaie în corturi e uscat. Turiștii sunt ocupați cu cititul. Cei din clasa a VII-a au început un concurs de șah.

Ne mai având răbdare să așteptăm ca să se însenineze, ne-am hotărît să o luăm înspre Dzerjinsc. Imprejurimile acestui oraș sunt interesante prin mulțimea de urme lăsate de oamenii primitivi. Pentru turiștii noștri este instructivă munca de cercetare dusă de școlarii din localitate, care fac parte din cercul arheologic de pe lângă muzeu. Am trecut și prin strada Prosveșcenscaia. Aici, în casa lui Tâbin, a locuit marele fizician rus A. S. Popov, inventatorul radioului. Am văzut la muzeu o inscripție de a lui: „Eu sunt rus și toate cunoștințele mele, toată munca mea, am dreptul să le dau numai patriei mele".

Suntem pe „gusian". Așa se numește șleapul de lemn acoperit, adaptat la transportarea greutăților. Mergem la Murom. Ploa a ne-a forțat să ne alegem un alt mijloc de locomoție. Ne-am apropiat de Murom pe la orele 4 dimineața. Am transportat sub ploaie, în bărci, toată averea noastră, am făcut singuri transbordarea, ne-am depărtat de șlep. E plăcut să privești ce repede lucrează turiștii noștri experimentați. Oamenii din echipajul „gusianei", cu care am ajuns să ne împrietenim după câteva zile de viață în comun, își iau cu căldură rămas bun dela noi.

Vizităm orașul Murom. Am fost la fabrica de filatură și țesătorie „Trandafirul Roșu", am cunoscut procesul de producție, condițiile de muncă. Convorbirea pe tema „Odinioară și acum" a fost instructivă pentru școlari, arătându-le ce a dat puterea sovietică celor ce muncesc. Nicio explicație la lecție, cât de vie, nu poate produce un asemenea efect.

La întoarcere, vâslim. Am făcut multe observații interesante pe malul drept al râului Oca, caracterizat prin mari alunecări de teren. Mai sus de mica localitate Joica, am întâlnit o alunecare recentă a solului. A fost foarte interesantă oprirea pe malul râului, în apropierea grupului de colhoznici din satul Dedulino, care s'au stabilit pentru cositul fânului. Am făcut o comunicare informativă, iar elevii au dat un mic concert.

Avem o dispoziție excelentă. In satul Varioj am jucat cu echipele locale de fotbal și voleibal, în orașul Pavlov am participat la sărbătorirea zilei flotei marine militare.

Intre altele, ce populate au devenit drumurile turistice! Acum doi ani, călătoream deobicei într'o singurătate deplină. Acum, iată că întâlnim alți oameni care, ca și noi, sunt amatori de călătorii. Oameni de vârste diferite fac cunoștință cu ținuturile patriei, cu minunatele schimbări aduse de puterea sovietică. In satul Tumborino, la câțiva km. de orașul Pavlovo, școlarii au asistat la încă o lecție intuitivă cu tema „Odinioară și azi", la uzina de instrumente chirurgicale „A. M. Gorchi". Comparația între vechile ateliere și splendidele ateliere noi vorbea dela sine. Școlarii au aflat că până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, rar puteai întâlni aici un muncitor care să aibă peste 30 de ani. Condițiile de muncă erau de așa natură încât muncitorul, cam în al 30-lea an de viață, se îmbolnăvea de tuberculoză și murea. Ne-am amintit ce scria V. I. Lenin despre cruda exploatare a meseriașilor din Pavlovo. Ne-am amintit câteva din scrierile lui V. G. Corolenco despre orașul Pavlovo. Se poate închipui impresia pe care au produs-o asupra noastră noile ateliere ale uzinei, complect mecanizate, utilate cu cea mai nouă tehnică, ideal de curate.

... Incheierea oficială a călătoriei, care durase mai bine de o lună, a fost fixată pentru o duminică dimineață.

Primirea noastră a fost minunată. Unii părinți, văzându-ne corturile, nu se puturâ stăpâni să nu treacă Volga ca să vină la noi. Impreună cu ei ne-am apropiat triumfal de stațiunea fluvială „Dzerjinet" de unde pornisem excursia noastră.

... Excursia este terminată. Dar nu este încă sfârșită munca legată de ea. In fond, această muncă începe abea acum. Trebue să examinăm și să sistematizăm bogatul material adus de noi: schițe, notițe, jurnale, roci, plante ș. a.

Aș vrea să analizez cu atenție și să-mi sistematizez observațiile, să le împărtășesc profesorilor și părinților. Ar fi bine să se facă încă ceva: puține școli din oraș n'au făcut vara aceasta nicio excursie. Dece să nu-i adunăm pe profesorii-conducători ai acestor excursii și să nu organizăm un schimb de experiență între noi? Aceasta ar aduce multora dintre noi un mare folos".

Din acest mic fragment al jurnalului lui Z. A. Gorbunova reese marea importanță instructiv-educativă a călătoriilor școlarilor prin ținutul natal, felul în care aceste călătorii contribue la desvoltarea multilaterală a tinerilor turiști, îmbogățindu-le mintea și sentimentele, întărindu-le voința și călindu-le organismul.

Viața tinerilor turiști este deosebit de variată și de interesantă. Pe lângă munca de autodeservire din timpul excursiei (pregătirea legumelor, fierberea hranei, serviciul de noapte, spălatul rufelor ș.a.m.d.), copiii adună colecții pentru școală, participă la ajutorarea colhozurilor și la alte munci de folos social legate de studiul din punct de vedere istoric și geografic al localității, care are adesea nu numai o importanță locală, ci și una națională.

Astfel, turiștii școlii medii nr. 60 din orașul Bacu, făcând o excursie la Semaha, au ajutat colhozurilor din satul Astrahanca să repare motorul morii și au luat parte activă la strângerea recoltei. Școlarii din Sapojcovsc au ajutat colhozurilor la exploatarea materialelor de construcție, a coloranților și cobustibililor locali (turbă, ardezie).

Peste vară, elevii din regiunea Voronej au strâns și au predat colhozurilor cca. 500 chintale de semințe de diverse specii de copaci și arbuști. La strângerea semințelor au lucrat deosebit de activ elevii din raioanele Evdacovsc, Novohopersc, Lischinesc, Rodcensc și din alte raioane. Școlarii au dat un ajutor însemnat colhozurilor la sădirea și plivirea perdelelor forestiere de protecție, în lupta contra larvelor de cărăbuș, care vatămă copacii.

După datele direcțiunii regionale farmaceutice din Voronej, elevii au adunat și au predat farmaciilor 39.765 kg. de diverse plante medicinale.

Pentru școlile lor, tinerii turiști au preparat peste 12.000 de ierbare diferite, aproape 7.000 de colecții de insecte și minerale.

Este foarte necesar ca munca de folos social să fie planificată, să fie pe măsura copiilor, astfel încât ea să-i intereseze. De exemplu, școlarilor din clasa a V-a este bine să li se încredințeze o muncă legată de plivitul buruienilor din grădina de zarzavat, de pe câmp, din grădină; celor din clasa a VI-a, participarea la lupta contra dușmanilor grădinii de zarzavat, ai câmpului și ai grădinii; celor din clasa a VII-a, îngrijirea vitelor la ferma colhozului; celor din clasa a VIII-a, munca cu mașinile și cu unele unelte agricole (mașini de plantat păduri, prășitoare, treerătoare ș.a.m.d.).

Este limpede că participarea școlarilor la diversele munci de folos social are o imensă importanță instructiv-educativă și ajută în mod esențial la rezolvarea problemelor învățământului politehnic. De exemplu, cercetând râurile mici, școlarii fac practică la geografie, științe naturale, matematici și topografie. In afară de aceasta, ei fac și un bun antrenament fizic.

Participarea la munca de folos social educă la elevi sentimentul tovărășiei, al ajutorului reciproc în muncă, o atitudine comunistă față de muncă. Școlarii se deprind să considere învățătura ca pe o chestiune de stat. Ei încep să învețe bine, își dau seama de răspunderea pe care o au față de profesori, față de părinți și față de tovarășii lor pentru progresele lor în studiu și la disciplină.

Multe deprinderi practice, dobândite de elevi în procesul activității de folos social, le vor folosi, fără îndoială, și după terminarea școlii.

din „Sovetscaia Pedagoghica"

Cunoștințe adânci și temeinice

Când tov. P. S. Leibengrub, profesor de istorie la școala medie nr. 525 din Moscova a făcut bilanțul la examenul de istorie în clasa a IX-a „C", s'a constatat că 16 elevi au obținut nota „5", cinci elevi nota „4" și șase elevi nota „3". Trebue să subliniem că profesorul și asistentul sunt exigenți, dar nu recurg la șicanarea măruntă a elevilor.

Elevii răspund cu siguranță, cu convingere, în „limba lor proprie", nu reproduc în mod mecanic conținutul manualului. Ei dovedesc o bună cunoaștere a materiei și o adâncă înțelegere a noțiunilor fundamentale din program. Ei vorbesc despre cauzele și importanța revoluțiilor burgheze, despre esența democrației burgheze, despre inevitabilitatea pieirii imperialismului, despre victoria comunismului, despre rolul istoric al proletariatului ca gropar al burgheziei și creator al unei noi societăți comuniste etc. Acestea nu sunt răspunsuri învățate pe de rost, ci expresia convingerii, a concepției lor despre lume.

In acest an școlar, în fața profesorilor de istorie a stat sarcina plină de cinste și răspundere de a organiza astfel predarea, încât să înarmeze pe elevi cu cunoașterea Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al Partidului.

Răspunsurile elevilor din clasa a IX-a arată că profesorul a rezolvat cu succes această sarcină printr'o legătură organică cu programa și fără a supraîncărca pe elevi.

In fața comisiei de examinare stă elevul Titov. Notele sale la istorie din cele patru pătrare sunt: „4", „5", „5", „5". Răspunzând la întrebarea a doua din biletul nr. 6, „Cauzele revoluției burgheze în Franța în sec. al XVIII-lea", el povestește că în Franța, în secolul al XVIII-lea, s'au desvoltat noi forțe de producție — de tip capitalist, dar desvoltarea lor a fost împiedicată de relațiile de producție feudale și de întregul regim feudal absolutist din țară.

Răspunsul lui Titov nu este învățat pe de rost: el trece imediat la expunerea materialului concret care confirmă această teză principală. Citând lucrarea tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", Titov formulează just legea economică despre concordanța obligatorie a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție și arată că în Franța, în secolul al XVIII-lea s'a produs un mare conflict între forțele de producție noi, crescânde, de tip capitalist și relațiile de producție vechi, feudale, și că tocmai acest conflict este cauza principală a revoluției burgheze. Apoi elevul arată că acest conflict își găsește expresia în ascuțirea luptei de clasă și vorbește despre apropierea în Franța a crizei revoluționare și a începutului revoluției. Titov a obținut nota „5".

Despre aceeași temă au vorbit în răspunsurile lor elevii Kolesnicov, Kudriasov, Kondrasev. Toți acești elevi au dovedit o înțelegere profundă a problemei date.

Răspunsurile elevilor, firește, au și lipsuri, câteodată esențiale. Astfel, elevii care au obținut nota „3" nu și-au însușit destul de temeinic și adânc unele noțiuni. Nu toți elevii, chiar dintre cei care au obținut nota „5", au știut să selecționeze just faptele, să construiască și să desfășoare strict din punct de vedere logic expunerea.

Totuși, aceste lipsuri nu micșorează rezultatele pozitive principale: elevii din clasa a IX-a dela școala nr. 525 au fost deprinși cu o muncă serioasă și conștientă în ceeace privește materialul istoric. Profesorul i-a îndrumat cu adevărat pe calea înțelegerii marxiste a istoriei.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Copiii se familiarizează cu tehnica

Elevii din casa noastră de copii se adună odată pe săptămână în atelierul destinat lecțiilor practice în domeniul mașinilor și electrotehnicii.

Noi, pedagogii, ne-am gândit foarte mult cum să utilăm acest atelier. Utilarea atelierului trebue să corespundă cerințelor învățământului politehnic și să familiarizeze pe elevi cu tehnica și cu tehnologia. Aceasta nu înseamnă că este necesar un utilaj foarte complicat. Cu ajutorul unei mașini de cusut, al unei mașini manuale de găurit și al unui motor se pot ține lecții interesante în ceeace privește mașinile.

Atelierul casei noastre de copii se află într'o clădire curată și luminoasă. Aici se află zece bancuri de tâmplărie și o masă cu 4 menghine pentru metale. In atelier mai există și câteva mașini-unelte pentru prelucrarea mecanică a lemnului și a metalelor. Energia este furnizată de un motor cu ardere internă de 3 cai-putere, cu transmisie prin curent. La fiecare mașină-unealtă se află un cuplaj cu pârghie. In timpul cât lucrează fierăstrăul circular, care necesită cea mai mare cantitate de energie, celelalte mașini se decuplează. Sculele individuale se află într'un dulap special, situat lângă locul de lucru.

Cu prilejul primei lecții, ce are loc la începutul anului școlar, țin o convorbire cu copiii: le vorbesc despre însemnătatea și rolul muncii în desvoltarea omului, le vorbesc despre utilaj, despre tehnica securității, despre modul de a lua notițe în caiete. Tot atunci repartizez locurile de muncă. Alegem un meșter, un sculier, un sanitar. In mod obligator comunic copiilor planul de muncă pe pătrar. In grupele superioare organizez convorbiri legate de o anumită temă din programă.

Pregătindu-mă pentru lecții, folosesc pe larg literatura metodică, tehnică și teoretică.

Fiecare parte a programului necesită alegerea unui material demonstrativ corespunzător. Să luăm ca exemplu o problemă elementară, de pildă, proprietățile mecanice ale lemnului. Dacă elevii văd structura fibroasă a lemnului, dacă văd straturile cambiale, inelele anuale, verifică cu propriile lor mâini gradul de elasticitate și de duritate al lemnului, ei înțeleg mai bine despre ce vorbește învățătorul. Cu ocazia tratării subtemei „Metalele—însușirile și aplicarea lor" examinăm colecția de metale. Copiii văd diferite metale, văd culoarea lor, structura lor exterioară, însușirile lor mecanice pronunțate (duritatea și elasticitatea lor). Folosind pe larg tablourile școlare cu privire la prelucrarea lemnului și a metalelor, albumele de desene, îmbinăm mostrele de diviziuni de piese și ansambluri de piese.

Metodele mașinii cu aburi și ale motorului cu ardere internă, ca și mașinile-unelte și diferitele mecanisme sunt minunate materiale didactice ce se găsesc în atelier. Motorul cu ardere internă este extrem de folositor în atelier. Luând cunoștință de construcția acestuia, copiii învață o serie întreagă de fenomene fizice. La sfârșitul fiecărui an școlar noi demontăm în întregime, spălăm și montăm din nou motorul.

Executând diferite piese, elevii vin în contact cu tot felul de materiale. Ei se opresc amănunțit asupra modului și procedeelor de prelucrare a acestora. Tăind hârtia, cartonul și tabla cu foarfecele, tăind sârma cu cleștele, copilul execută o prelucrare mecanică a materialului, deoarece în felul acesta se schimbă numai forma materialului, pe când însușirile lui rămân cele vechi. După ce arăt o serie de procedee, eu fac ca elevii mei să ajungă la concluzia că procedeele de prelucrare mecanică se împart în trei categorii: tăiere, îndoire și îmbinare.

Copiii fac cunoștință cu sculele folosite la tăierea, îndoirea și îmbinarea materialelor. Analizând procesul de tăiere, atrag atenția elevilor asupra părții tăietoare a sculelor. Ei se conving că partea tăietoare a sculelor constă dintr'o pană al cărei unghi de ascuțire depinde de gradul de rezistență al materialului de prelucrat. Cu cât este mai dur materialul, cu atât mai mare este și unghiul de ascuțire. Pentru prelucrarea oțelurilor de calitate sunt necesare cuțite din anumite aliaje speciale.

La una din lecții am citit articolul „Adausurile minunate" (din revista „Tehnica-molodeji"). In acest articol se arată cum a ajuns metalurgia noastră sovietică să asigure industria construcțiilor de mașini cu toate felurile de oțeluri speciale. După analiza articolului și a ilustrațiilor, eu am întrebat pe elevi în ce proces tehnologic se încadrează acel mod de prelucrare a metalului când se schimbă însușirile sale interioare, când se modifică structura sa și când el capătă calități noi. Copiii au dat răspunsul just: într'un proces chimic. Mai departe, ne-am oprit asupra celor mai cunoscute procese de îmbinare a materialelor în producție. Cu prilejul îmbinării metalelor cu ajutorul sudurii, al lipirii cu cupru, cu cositor, folosind țipirigul și boraxul, transformând acidul clorhidric în clorură de zinc, elevii își întăresc și aplică cunoștințele lor în domeniul chimiei. Executând trasarea pieselor lor și efectuând calcule, elevii aplică cunoștințele lor de geometrie și matematică. Intocmind schițe și desene, ei aplică cunoștințele dobândite la lecțiile de desen și desen tehnic. In felul acesta se îmbină teoria cu practica.

Principalul mod de exprimare al tehnicii îl constitue schița și desenul. Eu caut să mă folosesc cât mai mult de schițe și desene făcute pe tablă. Copiii învață să citească desenele și unele din ele le copiază în caietele lor. Pe lângă aceasta, elevii din clasele VI și VII întocmesc planuri tehnologice de lucru pe produse.

Cu prilejul prelucrării temelor din domeniul construcției de mașini, elevii din clasele V—VII se ocupă și cu modelarea.

In cursul lecțiilor de electrotehnică, elevii lucrează cu jocurile electrice, fac experiențe de magnetism, asamblează diferite modele, montează rețele de joasă tensiune pe tablou.

Convorbirile despre tehnică stârnesc interes pentru științele tehnice. Povestesc copiilor despre colaborarea dintre maiștri și savanți, despre stahanoviști, despre realizările maiștrilor șarjelor rapide și despre alți oameni de seamă din țara noastră, care lucrează cu abnegație pe marile șantiere ale comunismului.

In fiecare an, după încheierea cursurilor, când se încălzește timpul, noi facem excursii la întreprinderi. Industria modernă este înzestrată cu mașini și mecanisme noi. Datorită acestor excursii, copiii fac cunoștință cu tehnica nouă. Tractoarele și automobilele, macaralele și troliurile, centralele electrice mobile, motoarele cu ardere internă, fierăstraiele electrice, garajele și atelierele mecanice, mașinile-unelte și șalupele prezintă un interes viu pentru copii. Meșterii din producție ne arată cu bună voie funcționarea mașinilor și mecanismelor complicate. Elevii își notează datele noi și desemnează piesele diferitelor mecanisme, fac fotografii, iar după ce se întorc acasă, prelucrează acest material.

Problemele învățământului politehnic ocupă acum un loc serios în activitatea noastră. Noi le-am desbătut în ședința consiliului pedagogic și la consfătuirile metodice. Se țin lecții deschise de învățământ muncitoresc, care sunt pe urmă analizate în mod amănunțit. Toate acestea ajută la perfecționarea metodicii pregătirii elevilor pentru muncă.

M. PETROJIȚCHI
instructor pentru învățământul muncitoresc la casa de copii din Iarensc, regiunea Arhanghelsc

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Ştiri din Uniunea Sovietică

★ ★ ★

Intelectualii din satul Atana

Pe o colină de munte printre verdeața bogată a plantelor tropicale, se zărește o casă frumoasă. Este localul școlii medii din satul Atana, raionul Laucihutsc (R.S.S. Georgiană). In prezent aici se desfășoară examenele pentru certificatul de maturitate. Mulți dintre absolvenții școlii vor pleca în diferite orașe din țară spre a-și continua studiile în școli superioare.

Din cei 35 de pedagogi ai școlii elementare și a școlii medii din sat, 30 sunt fii ai locuitorilor satului. Directorul școlii medii din localitate, pedagogul S. Kincladze este un fost elev al școlii. Directoarea școlii elementare, M. Cihaidze, este deasemenea o absolventă a școlii din localitate.

Intelectualii iau parte activă la munca politică și culturală de masă din sat. Sute de colhoznici au ascultat cu mult interes referatul profesoarei N. Kincladze despre hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și referatul agronomului colhoznic V. Mgheladze, despre știința miciurinistă. In ultimele trei luni, intelectualii au organizat în colhoz 52 de discuții cu teme politice și sociale.

Infrumusețăm școala noastră

Peste câțiva ani, școala cu 7 clase din Carlovo, regiunea Poltava, va deveni de nerecunoscut. Numai în primăvara acestui an, noi am sădit în jurul școlii aproape 7 mii de pomi și arbuști fructiferi și decorativi. Acum, în grădina școlii, alături de vișini și cireși, înverzesc sute de tufe de smeură, coacăze, agrișe. Marginile aleii care duce spre intrarea principală a școlii sunt străjuite de castani și mesteceni tineri, sădiți acum doi ani. Incă în Martie, tinerii noștri naturaliști au primit dela stațiunea școlară de experimentare din Poltava 140 de butași de viță de vie, odată cu alte semințe de plante. Ele s'au prins foarte bine și în primăvara viitoare vor fi răsădite. O suprafață de 1½ ha. din lotul școlar a fost transformat în câmp de experiență.

Tinerii naturaliști urmăresc sistematic creșterea și desvoltarea culturilor cerealiere și tehnice, a plantelor medicinale.

Avem un colț unde cresc și se desvoltă lămâi, mandarini, palmieri, rodii și alte plante și flori tropicale, primite dela tinerii naturaliști din orașul Soci.

Acum, în școală se desfășoară examenele. Dar copiii nu lasă fără supraveghere și îngrijire toate aceste culturi. Ei stropesc, plivesc, apără cu dragoste plantele împotriva dușmanilor.

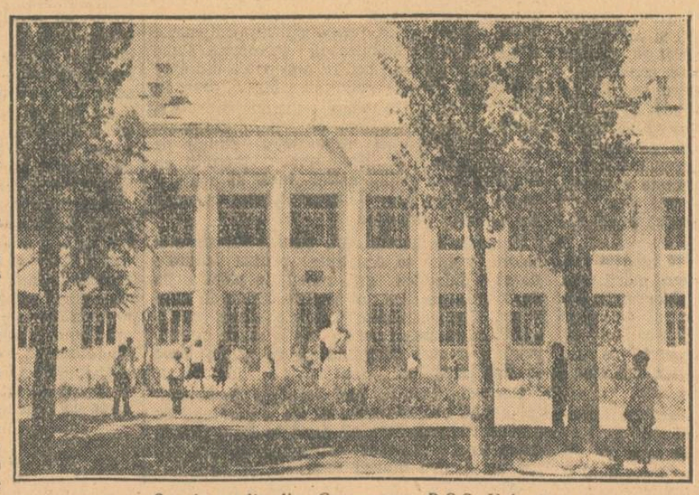

Școala medie din Gorceacovo, R.S.S. Uzbecă

„Lecturile pedagogice" din regiunea Orlov

In regiunea Orlov s'au desfășurat „lecturile pedagogice". In ședința plenară și în ședințele pe secții au fost ascultate 58 de referate ale pedagogilor din 19 raioane ale regiunii.

Un mare interes au trezit referatele: „Educarea colectivului în clasă — condiție necesară a unui nivel înalt la învățătură și a unei discipline conștiente", citit de profesoara Cornceva dela școala de 7 ani din Casimov, raionul Cibisovsc și „Propaganda pedagogică — o latură importantă a muncii ideologice în rândul oamenilor muncii", citit de profesoara Cosareva dela școala din Orel, deputată a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In ședințele secțiilor au fost pe larg desbătute referatele: „Despre formarea la elevi a deprinderilor practice ale unei scrieri corecte" întocmit de prof. Riazanov, dela școala medie din Lomți, raionul Zalegoscensc, „Formarea la elevi a noțiunii despre forțele motrice ale societății sovietice pe baza materialului cursului de istorie din clasa a X-a" citit de profesorul Uvădcenco, dela școala nr. 1 din orașul Livno, „Confecționarea materialului didactic la științele naturii în școala elementară", alcătuit de profesorul Sermus, dela școala pedagogică din Elețc. Un număr de 19 participanți la „lecturile pedagogice" au primit diplome de onoare.

O bază de excursii

In zilele vacanței de vară, orașul Stalingrad va fi vizitat de mulți învățători și profesori care doresc să cunoască monumentele istorice ale orașului-erou. Anul trecut, Comitetul Central al Sindicatului oamenilor muncii din învățământul elementar și mediu din R.S.F.S.R a deschis aici o bază de excursii. Peste 500 de pedagogi și studenți din Camciatca, Sahalin, Iacutsc, Barnaul, Groznâi, Blagovescensc, Tallin și alte orașe au fost deserviți la această bază.

In acest an, baza de excursii va fi lărgită. Ea va putea primi simultan 150 de persoane. Pentru excursioniști au fost întocmite noi itinerarii prin locurile luptelor din perioada războiului civil și din perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei, pe Canalul Volga-Don, hidrocentrale, la fabrici și la construcția uzine.

Baza de excursii își începe activitatea la 20 Iunie, dar Comitetul Sindical regional a și primit, cu mult timp înainte, multe cereri pentru excursii dela Arhanghelsc, Kirov, Leningrad, Moscova și Irkutsc. Deasemenea, s'au primit cereri dela învățători și profesori din Ucraina, din Bielorusia, din țările Baltice, din R. S. S. Moldovenească. Noi vom face totul pentru o primire cât mai bună a cadrelor didactice.

Școlile din Pamir

Prima școală din Pamir a fost deschisă în anul 1923. In timpul acela, în această regiune aproape că nu existau știutori de carte.

Acum, în Regiunea Autonomă Gornii Badahșan funcționează peste 200 de școli. Departe, în munții raionului Rușan, în localitatea Barușan, numai în ultimii 6 ani au absolvit școli medii 400 de copii ai colhoznicilor. Peste optzeci de tineri și tinere din Barușan termină clasa a X-a în acest an.

După absolvirea institutelor și școlilor pedagogice, tinerii și tinerele din multe sate de munte s'au reîntors la școlile lor și lucrează ca pedagogi. Aproape opt sute de tineri din Pamir studiază în școli superioare și școli tehnice.

VIAȚA DE PARTID ÎN ȘCOLI

Organizația de partid din școală — forța conducătoare a colectivului pedagogic

Școala medie de fete din Sibiu este una din școlile fruntașe ale orașului. Aplicând tot mai mult bogata experiență a școlii sovietice, cadrele didactice au reușit să obțină rezultate frumoase în ceeace privește calitatea procesului instructiv-educativ, ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al colectivului pedagogic, disciplina elevelor.

Fiecare realizare din școală este strâns legată de activitatea organizației de bază. Atenția principală a organizației de bază este îndreptată spre procesul de învățământ. Organizația de bază se preocupă de ridicarea nivelului științific și ideologic al lecțiilor, de legarea învățământului de practică, de activitatea în producție. Această preocupare se oglindește în problemele importante pe care organizația de bază le-a analizat în adunările sale generale, în hotărîrile luate, în munca dusă pentru aplicarea lor. In acest an școlar s'a analizat în mod periodic activitatea membrilor de partid pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevelor, pentru asigurarea disciplinei, pentru educarea elevelor în spiritul moralei comuniste, pentru pregătirea încheierii anului școlar etc.

Pe baza referatelor, a constatărilor biroului și a discuțiilor comuniștilor, organizația de partid a făcut conducerii școlii un șir de propuneri concrete în legătură cu lichidarea rămânerii în urmă la învățătură a elevelor, cu disciplina, cu calitatea lecțiilor. Propunerile comuniștilor au fost însușite de direcția școlii și aduse în discuția consiliului pedagogic. De o deosebită importanță pentru obținerea de rezultate bune la sfârșitul anului școlar au fost propunerile cu privire la pregătirea elevelor în vederea examenelor. Pe baza acestor propuneri, consiliul pedagogic a hotărît, pe lângă alte măsuri, organizarea de către cadrele didactice a orelor de consultații, a ajutorului individual dat elevelor mai slabe la învățătură și organizarea justă, în colaborare cu părinții, a muncii elevelor, ținându-se seamă de eforturile depuse de ele în perioada de încheiere a anului școlar.

Comuniștii au fost în fruntea luptei pentru respectarea și punerea în practică a acestor hotărîri, ca și a tuturor hotărîrilor luate, antrenând prin exemplul lor întregul colectiv pedagogic. In felul acesta, la școala medie de fete calitatea învățământului s'a ridicat simțitor, există un interesant și bogat colț viu al naturii, s'au executat planșe la științele naturale, s'au reparat diferite aparate de fizică (ampermetru, mașina electrostatică, dispozitive pentru legarea conductorilor etc.), iar numărul elevelor rămase în urmă la învățătură a scăzut. Numai în clasa a X-a, din 12 eleve corigente la limba română pe pătrarul III, la încheierea cursurilor au mai rămas patru eleve.

Organizația de bază s'a preocupat și de ajutorul reciproc al cadrelor didactice. Comuniștii au primit sarcini precise în acest sens. Prin asistențe la ore, ajutor reciproc în elaborarea planurilor de lecții, îndrumări pentru o notare justă etc., tovarășa Aurora Demetrescu, profesoară de limba română, a dat un ajutor efectiv tovarășei Corina Lungoci, care și-a îmbunătățit simțitor munca. De unde această tovarășă avea cele mai multe eleve căzute pe pătrarul III, la sfârșitul anului situația la limba română a apărut simțitor îmbunătățită. De pildă, dacă la clasa a X-a A pe pătrarul III erau 7 eleve rămase în urmă, la încheierea cursurilor a mai rămas în urmă o singură elevă, iar la clasa X-a C, unde erau 3 eleve căzute, nu mai este căzută niciuna.

Un rol important în creșterea conștiinței și combativității revoluționare, în ridicarea nivelului politic și ideologic al cadrelor didactice îl are învățământul de partid. Toți membrii organizației de bază dela școala medie de fete sunt încadrați în învățământul de partid. Ei au studiat Istoria P.C.U.S. și documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. In această perioadă, organizația de bază se preocupă de pregătirea temeinică a seminariilor recapitulative, organizează consultații și se interesează de pregătirea propagandiștilor. Studierea marxism-leninismului ajută cadrele didactice să înțeleagă mai bine rolul lor în opera de educare comunistă a tinerelor generații și în opera de culturalizare a maselor. Biroul organizației de bază se interesează îndeaproape și de felul cum se pregătesc și cum își însușesc materialul predat tovarășii care studiază marxism-leninismul în cadrul cursurilor sindicale.

Grija organizației de bază pentru creșterea nivelului ideologic și politic se împletește strâns cu continua îmbunătățire a nivelului profesional. Comisiile pe specialități, organizate de către comitetul sindical în cadrul cabinetului pedagogic, primesc din partea organizației de bază un permanent ajutor în ceeace privește popularizarea și extinderea celor mai bune metode. Toate acestea dau pedagogilor comuniști posibilitatea să realizeze un învățământ științific, să fie exemplu pentru toate cadrele didactice ale școlii. Astfel în lecțiile de fizică tovarășa profesoară Rodica Crăciun demonstrează practic și științific cum se produc fenomenele. In lecția privitoare la curentul de inducție, de pildă, tovarășa a arătat cum se produce acest curent și a vorbit despre întrebuințarea lui practică în electrificare. Profesoara a vorbit elevelor despre minunatul plan de electrificare a țării noastre.

Tovarășa Demetrescu Aurora, profesoară de limba română, a reușit în lecțiile sale să îmbunătățească în mod simțitor predarea ortografiei și să ridice nivelul de cunoștințe al elevelor.

O atenție deosebită acordă organizația de bază muncii politice de masă. Comuniștii luptă pentru introducerea liniei partidului și guvernului în școală. Secretara organizației de bază instruește temeinic agitatorii. Agitatorii duc muncă de lămurire nu numai în școală, ci și în comunele din jurul orașului. Ei contribue la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Organizația de bază ajută cadrele didactice care activează în cadrul S.R.S.C., A.R.L.U.S., căminelor culturale etc.

O mare însemnătate pentru buna desfășurare a muncii în școală a constituit-o faptul că între organizația de bază și direcția școlii s'au stabilit relații juste. Muncind în mod organizat, biroul organizației de bază împreună cu direcția școlii îndrumă și mobilizează cadrele didactice în lupta pentru îmbunătățirea procesului de învățământ. Organizația de bază îndrumă și controlează din punct de vedere politic activitatea colectivului pedagogic. Ea nu se suprapune muncii direcției, nu știrbește cu nimic răspunderea unică a conducerii. Dimpotrivă, organizația de bază întărește autoritatea direcției, întărește conducerea unică în școală.

Organizația U.T.M. din școală a simțit din plin ajutorul organizației de partid, ceeace face ca munca de educare comunistă a tineretului să se îmbunătățească în permanență. Secretara organizației de bază, biroul, discută cu secretara organizației U.T.M. despre realizările și lipsurile constatate în munca elevelor. De cea mai mare importanță pentru pregătirea elevelor în vederea examenelor au fost hotărîrile luate de către adunările organizației de tineret, cu privire la organizarea unui colț al învățăturii, îndrumarea și mobilizarea elevelor la orele de consultații cu privire la studiul individual. Toate acestea au făcut să scadă simțitor numărul elevelor rămase în urmă.

Fără îndoială, școala medie de fete din orașul Sibiu ar fi putut să obțină rezultate mai multe și mai valoroase încă, dacă organizația de bază ar fi știut să folosească în mai mare măsură critica și autocritica, metodă comunistă de îmbunătățire a muncii și de înlăturare a lipsurilor. Organizația de bază nu trebue să treacă peste lipsurile care se manifestă în munca școlii. Practica a dovedit că, cu cât critica și autocritica se desfășoară mai bine și cu mai multă hotărîre, cu atât lipsurile sunt mai repede înlăturate. Dimpotrivă, acolo unde nu există critică, acolo începe să apară rutina, stagnarea și autoliniștirea, acolo se ivesc serioase greșeli în muncă. In cadrul adunărilor organizației de bază, în consiliul pedagogic, în ședințele organizațiilor de masă, în munca lor de zi cu zi, comuniștii au datoria să folosească cu hotărîre critica și autocritica, armă minunată de educare a cadrelor. Secretara organizației de bază și întregul birou au datoria să vegheze la desfășurarea largă a criticii de jos și autocriticii, să fie pildă de atitudine cinstită față de critică.

Indrumați în permanență de comitetul orășenesc de partid, comuniștii dela școala medie de fete din orașul Sibiu trebue să lupte pentru îmbunătățirea muncii lor, pentru dobândirea de noi și noi succese.

Să intensificăm participarea noastră la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Toată atenția muncii de convingere și lămurire a țărănimii muncitoare

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective are o însemnătate deosebită în activitatea învățătorilor din satele patriei noastre, în ceeace privește participarea lor la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Ținând seama de uriașa însemnătate a acestei cuvântări, „Gazeta Învățământului" a început publicarea unei serii de materiale cu privire la sarcinile cadrelor didactice în lupta pentru construirea socialismului la sate.

Document de partid de uriașă însemnătate, cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej trasează sarcini mărețe pentru munca la sate, arată cu o mare putere de convingere metodele ce trebue folosite și deschide minunate perspective de viitor.

Vorbind despre sarcinile de bază ale muncii la sate, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat: *„Principiul liberului consimțământ, intrarea de bună voie a țăranilor muncitori în gospodăria colectivă sau în întovărășire, este un principiu leninist-stalinist fundamental în opera de transformare socialistă a agriculturii".* Aceste cuvinte ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej trebue să constitue un îndreptar de zi cu zi al învățătorimii în munca în rândurile țăranilor muncitori. Convingerea acestora asupra superiorității agriculturii socialiste nu este o treabă ușoară. Trecerea dela orânduirea veche, capitalistă, la orânduirea nouă, socialistă, înseamnă o adâncă revoluție în viața țărănimii. Oamenii care au mers timp îndelungat pe calea veche, așa cum au apucat-o din bătrâni, o cale care, deși însemna pentru ei o viață de mizerie, era demult bătătorită, întâmpină mari greutăți în orientarea spre calea cea nouă, atât de diferită, în care munca și avutul sunt colective, iar tehnica este atât de înaintată. Deaceea, este necesară o muncă de lămurire răbdătoare, cunoașterea temeinică a condițiilor concrete din satul respectiv, a relațiilor de clasă și a uneltirilor chiaburilor, înlăturarea tuturor neadmurilor și combaterea influențelor dușmănoase, folosirea unor exemple și argumente cât mai convingătoare.

Analizând activitatea depusă de partid, de statul democrat-popular, de poporul nostru, în cei 4 ani care au trecut dela Plenara din 3—5 Martie 1949 a C.C. al P.M.R., și rezultatele obținute în această perioadă în opera de transformare socialistă a agriculturii, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a dat cifre grăitoare. Datorită muncii perseverente duse de partid, muncă în care au fost antrenate în mare măsură cadrele didactice, există astăzi 1966 gospodării agricole colective și aproape 2000 de întovărășiri de lucru în comun al pământului. Producția medie la hectar a multor gospodării colective și întovărășiri a adus o mare înălțime, datorită îndeosebi sprijinului multilateral al poporului sovietic, întrecând cu 25—50% pe cea a gospodăriilor individuale. Ca rezultat, crește mereu nivelul de trai material și cultural al țăranilor colectiviști și întovărășiți.

In același timp, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat însemnătatea luptei pentru zădărnicirea încercărilor dușmanului de clasă de a submina aceste succese, pentru izolarea chiaburimii, pentru demascarea uneltirilor ei și pentru izgonirea reprezentanților ei strecurați în sectorul socialist al agriculturii. Lipsurile care mai există încă în construcția socialistă la sate sunt în primul rând un rezultat al acțiunii contrarevoluționare a grupului deviatorilor de dreapta, care au căutat să frâneze trecerea țărănimii muncitoare spre agricultura socialistă, au împins la călcarea **liberului consimțământ, au admis pătrunderea elementelor chiaburești în gospodăriile colective pentru a le compromite în ochii țărănimii muncitoare.**

In fața cadrelor noastre didactice care muncesc la sate stă sarcina de a studia temeinic învățăturile cuprinse în cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective și de a pune în aplicare indicațiile de uriașă însemnătate din această cuvântare cu privire la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. *„Învățătorului* — spunea tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor — *îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective".*

Lămurirea țărănimii muncitoare, atragerea ei pe calea agriculturii socialiste nu poate avea roade, dacă nu se bazează pe fapte concrete. Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej în fața colectiviștilor fruntași constitue un viu exemplu de felul concret în care trebue dusă această muncă de lămurire. Roadele bogate ale gospodăriilor agricole colective și câștigul colectiviștilor, luate în comparație cu situația gospodăriilor individuale, constitue un neprețuit factor mobilizator pentru țărănimea muncitoare. Gospodăria colectivă „16 Februarie" din raionul Mizil, de pildă, a obținut în 1952, la grâu, 2.200 kgr. la hectar față de 850 kgr. cât au obținut gospodăriile individuale, la porumb 1350 kgr față de cele 800 ale țăranilor muncitori neînscriși în gospodării colective, la floarea soarelui 1150 kgr față de 300, la sfeclă furajeră 30.000 kgr. față de 8.000 kgr. la hectar. In gospodăria agricolă colectivă din Santăul-Mare, raionul Oradea, câștigul mediu al unui colectivist pe 1952 s'a ridicat la 6.560 kgr cereale, 900 kgr furaje și 400 lei, în timp ce țăranul muncitor cu gospodărie individuală Zahuli Carol, din același sat, pe 6 ha de pământ a obținut numai 3.850 kgr. cereale și 800 kgr. furaje. Aceste date grăitoare, cuprinse în cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, precum și numeroase altele pe care învățătorii le pot culege în orice raion al țării, trebue folosite necontenit pentru ilustrarea superiorității gospodăriilor colective.

Paralel cu munca dusă pentru atragerea țărănimii muncitoare în gospodării agricole colective trebue să se ducă munca pentru formarea întovărășirilor de lucru în comun al pământului. Numărul mare al țăranilor muncitori care intră în aceste întovărășîri, precum și numărul mare al întovărășirilor care se transformă în gospodării colective arată din plin însemnătatea deosebită a acestei forme de cooperație de producție. In ele, țăranii muncitori văd din proprie experiență, fără a face pasul hotărîtor spre gospodăria colectivă, avantajele lucrului pe suprafețe întinse și cu mijloace mecanizate.

Ridicarea producției agricole este o condiție de cea mai mare însemnătate pentru **mersul nostru înainte spre socialism.** Sarcini deosebit de mari stau în această privință în fața cadrelor noastre didactice. In fiecare sat, în fiecare cămin cultural, trebue să activeze cursuri agrotehnice. Propaganda metodelor agrotehnice înaintate, legată de campaniile agricole, lupta pentru a convinge pe țăranii muncitori să aplice minunatele măsuri agrotehnice sovietice vor duce la sporirea necontenită a producției agricole, la satisfacerea în tot mai mare măsură a nevoilor industriei și ale populației.

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, trasând sarcinile cu privire la munca culturală în cadrul gospodăriilor colective, în S.M.T.-uri, în gospodăriile de stat, în sate, analizează pe larg metodele ce trebue folosite pentru crearea de noi întovărășiri și gospodării agricole colective. *„Ținând seama de condițiile favorabile existente, ca și de interesul crescând al țăranilor muncitori pentru gospodăriile colective și întovărășirile agricole* — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — *să ne punem ca sarcină desfășurarea unei munci de mai mare amploare decât până acum pentru lămurirea și convingerea țăranilor muncitori cu gospodării individuale de a trece pe drumul întovărășirii și gospodăriei colective".*

Metodele indicate în acest scop — în deosebi metoda muncii individuale, dela om la om, ca și cea a muncii cu grupe de familii, împletite cu organizarea de vizite ale țăranilor muncitori, împreună cu nevestele lor, la gospodării colective sau întovărășiri bine închegate — îi vor convinge treptat să pășească cu încredere spre gospodăriile colective sau spre întovărășiri, în ciuda oricăror uneltiri ale chiaburilor.

Pentru a avea succes în munca de lămurire a țăranilor muncitori, cadrele didactice trebue să studieze temeinic situația pe teren, să cunoască în amănunt viața și experiența gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor despre care vorbesc, spre a putea explica și dovedi limpede avantajele acestor unități socialiste, făcând socoteala practică a veniturilor mari pe care le dobândesc colectiviștii și țăranii întovărășiți.

Un rol de seamă în munca de propagandă la sate trebue să-l aibă folosirea presei centrale și locale, a posturilor de radioficare, a cinematografelor din căminele culturale etc., cu ajutorul cărora trebue popularizate succesele gospodăriilor colective și ale întovărășirilor, trebue combătute lipsurile și organizat un larg schimb de experiență în munca de transformare socialistă a agriculturii.

Minunatele perspective de desvoltare a agriculturii noastre socialiste, descrise în cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej — 10.000.000 tone grâu în cursul celui de al doilea cincinal față de 6—7.000.000 tone cât se realizează azi, peste 300.000 tone zahăr, circa 100.000 tone ulei, milioane de capete de animale etc. — perspective primite cu entuziasm de toți oamenii muncii, constitue pentru învățătorimea noastră un puternic îndemn spre mobilizarea tuturor forțelor și cunoștințelor lor în munca de îndeplinire a măreților sarcini trasate de partid.

In școli se desfășoară examenele

Verificarea cunoștințelor de matematică

Elevii claselor a V-a A, a VII-a A, și a VII-a B, dela școala de 7 ani nr. 50 de băieți, s'au pregătit temeinic pentru examene. Lucrările lor scrise, răspunsurile date la examenul oral, au dovedit că materia prevăzută în programele școlare a fost însușită în mod conștient.

In clasa a V-a A, 11 elevi au primit nota 5 la lucrarea scrisă. Aproape toți elevii știu să aplice procedee raționale de calcul. Ei știu să calculeze corect diferite exerciții cu fracții ordinare și zecimale, știu când trebue să transforme o fracție ordinară în fracție zecimală și invers. Aproape toți elevii au rezolvat corect exercițiul care cuprinde transformări din sistemul metric.

Rezultate bune se oglindesc și în lucrările scrise ale elevilor din clasele a V-a A, a VII-a A și a VII-a B. Toți elevii care au primit note de trecere au dovedit că știu să pună o problemă în ecuație și să rezolve un sistem de două ecuații cu două necunoscute.

Din cercetarea lucrărilor scrise, se observă că elevii sunt obișnuiți cu raționamentul logic la geometrie, că știu să facă construcții geometrice. Majoritatea elevilor au rezolvat just problema de geometrie, dovedind că pot să aplice în rezolvarea problemelor cunoștințele însușite.

In rezolvarea problemei date la geometrie, de exemplu, majoritatea elevilor s'au bazat pe cunoștințele lor referitoare la unghiul înscris în cerc, la relațiile dintre coarde care subîntind arce egale într'un cerc. Unii elevi, însă, au găsit alte căi de rezolvare, ceeace reflectă atitudinea lor conștientă, plină de inițiativă, temeinicia cunoștințelor însușite și posibilitatea de a le folosi.

De exemplu, elevul Stanciu Mihai din clasa a VII-a A, înversând ordinea întrebărilor din problema dată a găsit o rezolvare mai rapidă a problemei. Deasemenea, elevul Olteanu Dan din clasa a VII-a A, observând că o dreaptă este linie mijlocie în triunghi, a rezolvat problema pe baza proprietăților arcelor de cerc cuprinse între două coarde paralele.

In general, elevii pot sesiza cu ușurință ceeace se dă și ceeace se cere într'o problemă, pot justifica relațiile folosite la rezolvarea problemei.

Insușirea conștientă a cunoștințelor de matematică de către elevi se observă și în desfășurarea examenului oral. Mai toți elevii au răspuns bine la chestiunile cuprinse în biletele de bază, susținând orice afirmație cu argumentările necesare. Datorită atmosferei de calm, de liniște ce s'a realizat la aceste examene, elevii au putut arăta adevărata lor pregătire.

Puțini elevi din clasele a VII-a A și B, au încă greutăți în efectuarea calculului algebric și aritmetic. Ei pot înlătura, însă, această lipsă, lucrând exerciții de aritmetică și de algebră în timpul vacanței de vară.

Elevii acestor clase au obținut succese evidente la matematică, și-au însușit tehnica calculului algebric și aritmetic, și-au format priceperea de a rezolva probleme, datorită faptului că profesorii de matematică de la aceste clase și-au pregătit lecțiile cu conștiinciozitate, au îndrumat și controlat îndeaproape munca individuală a elevilor.

Examenele au dat rezultate bune și pentrucă în tot timpul anului profesorii au lucrat în colectiv. Ei s'au ajutat reciproc atât în ceeace privește planificarea materiei, pregătirea și întocmirea planurilor de lecții, cât și în privința procedeelor de ridicare a nivelului învățăturii al elevilor.

MARIETA DINESCU

Plusuri și minusuri

Răspunsurile date de elevii claselor a X-a dela școala medie nr. 1 de băieți din București la examenul de limba română au arătat că materia cuprinsă în programa școlară a fost însușită de majoritatea elevilor. Mulți dintre ei știu să sesizeze problemele esențiale ale fenomenului literar și aspectele caracteristice ale operelor studiate.

Pe lângă grija pentru exactitatea științifică a conținutului răspunsurilor lor, mulți dintre elevi au arătat o preocupare permanentă pentru o exprimare corectă, vie și expresivă. Unele lucrări scrise dovedesc că elevii au acordat o mare atenție lecturii în afară de clasă, arată maturitatea lor de gândire, puterea lor de argumentare logică și de sistematizare a ideilor. O astfel de lucrare scrisă este, de exemplu, aceea a elevului Mihoc C. Ion, din clasa a X-a A, care se referă în mod just la un citat din lucrările lui A. I. Herzen asupra importanței social-educative a literaturii.

In majoritatea cazurilor, elevii au dovedit că știu să stabilească relații juste între condițiile social-politice ale unei epoci și tematica operelor scrise în acea epocă. Deasemenea, ei înțeleg just rolul literaturii înaintate, marea ei însemnătate în opera de educare a oamenilor muncii.

Examenul a scos însă la iveală și o serie de lipsuri în cunoștințele elevilor. Mulți elevi au dat răspunsuri nesatisfăcătoare la chestiunile de gramatică (de exemplu cuvintele „lângă trestia" au fost prezentate drept locuțiune adverbială, „legat" din propoziția „a rămas legat" drept complement direct etc.). Mai mult: unele grave erori gramaticale ale elevilor n'au fost corectate nici de profesor. (De exemplu, la clasa a X-a A, analizându-se propoziția „Vremea se îndreaptă după râsul meu" elevul a fost lăsat să creadă că „după râsul meu" este complement circumstanțial de loc. Aceasta arată că în timpul anului nu s'a insistat în suficientă măsură pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de gramatică, cu deprinderi trainice de analiză gramaticală, că nu li s'a explicat elevilor importanța gramaticii pe baza învățăturilor staliniste despre limbă.

Au existat deasemenea lipsuri în metodica examinării. De exemplu, la clasa a X-a A, deși răspunsurile elevilor au fost de multe ori schematice, necomplecte, superficiale, profesorul n'a căutat să afle dacă elevii știu mai mult. Grija pentru evitarea amănuntelor este fără îndoială un lucru bun. Trebue înlăturate însă numai amănuntele nesemnificative, lucrurile neesențiale, fără să se ajungă la ciuntirea problemelor.

Este bine ca profesorul să nu intervină în răspunsurile elevilor. Totuși, nu se poate trece fără observații asupra unor greșeli grave, așa cum s'a procedat la acest examen.

Dacă așa au stat lucrurile la examenul clasei a X-a A, în schimb, la clasa a X-a B au fost intervenții prea dese și nu întotdeauna motivate. Acestea au împiedicat pe unii elevi să țină seama de planul lor de răspuns, forțându-i să improvizeze, ceeace a dus la obținerea unor răspunsuri fragmentare, care n'au putut oglindi calitatea reală a cunoștințelor elevilor.

O parte din răspunsurile elevilor au arătat că în cursul anului școlar s'a trecut cu superficialitate asupra unor probleme importante. De pildă, elevii au vorbit nedocumentat și fără convingere despre o problemă atât de importantă cum este problema caracterului militant al artei și n'au combătut teoriile reacționare cu privire la așazisa „artă pură".

Discutând în consiliul pedagogic rezultatele examenelor, profesorii care predau limba română la școala medie nr. 1 din București vor trebui să stabilească măsuri concrete pentru întărirea în viitor a laturilor pozitive în munca pe care au desfășurat-o până acum și pentru înlăturarea lipsurilor existente.

FLORIN ANGHEL

Aspecte dela examenul scris în școlile din Tg. Mureș

La școala mixtă de 7 ani nr. 1 din Tg. Mureș, clasele și coridoarele au un aspect sărbătoresc. Lozincile mobilizatoare vorbesc despre aceste zile mari pe care le trăiesc elevii.

Peste câteva minute va fi ora 9. Grupuri de pionieri și elevi se îndreaptă cu pași repezi spre școală. Pe fața fiecăruia se oglindesc bucuria și emoția.

★

La secția maghiară dela școala mixtă de 7 ani nr. 1, elevii clasei a VII-a așteaptă cu multă dragoste pe profesoara lor de limba și literatura maghiară. Sala este împodobită cu flori. Pe perete este așezat portretul iubitului conducător al poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Intr'un fotomontaj așezat într'un colț al clasei vedem aspecte dela examenele pionierilor și elevilor sovietici.

Peste câteva minute, ochii tuturor elevilor se fixează asupra profesoarei, care, cu un glas liniștit și cald, citește în fața clasei subiectul lucrării: „Cum se reflectă desfășurarea evenimentelor din 15 Martie 1848 în „Memoriile" lui Petőfi Sándor". Subiectul a trezit încrederea și siguranța elevilor. Materialul era bine cunoscut și frumos. In mintea elevilor au revenit cu limpezime explicațiile date la lecția respectivă, când tovarășa profesoară Laura Czernik le-a vorbit cu atâta interes și dragoste despre lupta poporului pentru o viață fericită, pentru înlăturarea exploatării.

Elevii au început să scrie.

Eleva Vajda Erzsébet a terminat printre primii. Ea a făcut mai întâi un plan cu ideile principale, care ca un fir roșu aveau să străbată lucrarea. Pe cele două pagini și jumătate ea a desvoltat subiectul, vorbind cu înflăcărare despre revoluția din 1848, arătând în același timp ura față de clasa dominantă.

— „Revoluția din 1848 a fost înăbușită, — scrie eleva — dar voința poporului, spiritul său revoluționar nu s'au putut stinge, ci au crescut mai năvalnic. Voința popoarelor nu poate fi înfrântă".

★

Școala mixtă de 7 ani nr. 1, secția română, clasa VII-a.

Elevii sunt aproape la sfârșitul lucrării scrise. Subiectul stă scris pe tablă: „Viața țărănimii muncitoare oglindită în doinele studiate".

Unul după altul elevii depun lucrările. A terminat și eleva Ormenișan Elena. Zâmbește. Este convinsă că a prezentat o lucrare bună la examenul de sfârșit de an. Ea a lucrat conștiincios în tot cursul anului. La orele de recapitulare a dat dovadă de un interes deosebit față de limba română. Descriind viața țărănimii muncitoare, cântată în doinele studiate, ea arată mizeria și chinurile țăranilor exploatați în timpul regimului burghezo-moșieresc. Subliniind că folclorul nostru este în continuă desvoltare, că oamenii muncii cântă azi viața nouă pe care și-o construiesc, eleva a prezentat în fraze simple viața fericită pe care o duce azi poporul nostru muncitor. „Creațiile populare de după 23 August 1944 — scrie eleva — exprimă dragostea față de conducătorul iubit al poporului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, față de partid, care a asigurat oamenilor muncii din patria noastră o viață fericită și îmbelșugată.

E. DAMO

Rezultatele unei pregătiri temeinice

La Institutul pedagogic de doi ani din Iași are loc examenul de geografie fizică generală. Grupuri de studenți se îndreaptă în grabă spre Dealul Copoului, către Institut. Iată-i, printre ei, pe Eugen Netcă, student fruntaș la învățătură și secretar al organizației UTM din Universitate.

Fost muncitor la Atelierele „Ilie Pintilie", Eugen Netcă a urmat cursurile Facultății Muncitorești și s'a înscris apoi la Institutul Pedagogic. Cu multă hotărîre și cu multă dragoste își îndeplinește el sarcinile de activist pe tărâm obștesc și de student fruntaș la învățătură.

Fruntași la învățătură și în munca obștească sunt și studenții Gheorghe Cârdei și Neculai Valenciuc. Cârdei e secretarul organizației UTM a Institutului. Niculai Valenciuc, fiu de țăran muncitor din raionul Dorohoi, dorea din toată inima să ajungă profesor de științe naturale la școala de 7 ani din satul său. De aceea s'a și înscris la Institutul Pedagogic din Iași, unde muncește cu o râvnă deosebită.

...Intrând în amfiteatrul unde are loc examenul, Netcă, Valenciuc și Cârdei sunt prinși pe dată de frământarea, de emoția care domnesc printre studenți. E firească această emoție: se vor vădi în curând rezultatele unui an întreg de muncă. Dar studenții au încredere în cunoștințele lor. Ei s'au pregătit temeinic și serios. Intr'o ședință plenară a organizației UTM, care a avut loc nu de mult, și-au luat angajamentul de a obține la examene succese deosebite, în cinstea Festivalului.

...Examenul a început. Biletele au fost împărțite, iar acum studenții pregătesc răspunsul.

Geografia fizică generală este un obiect de învățământ foarte important pentru studenții secției de științe naturale a Institutului. Studiind probleme științifice legate de litosferă și atmosferă, studenții au posibilitatea să rezolve practic diferite probleme legate de viața înconjurătoare. Printre primii care au fost chestionați a fost studenta Valeria Covătaru. Ea răspunde la întrebarea: „Ce este microclima și cum poate fi ea modificată". Vorbind cu claritate și siguranță despre microclimă, adică clima în care trăesc plantele de cultură, studenta arată pe larg numeroase exemple de modificare a acesteia. Ea se gândește la oamenii muncii din comuna Boroaia, raionul Fălticeni, unde s'a născut și a crescut, la ajutorul pe care-l va putea da acestora în lupta pentru obținerea unor recolte îmbelșugate. In sat sunt multe terenuri semiaride sau mlăștinoase. Cu ajutorul științei, Valeria Covătaru va reuși în curând să contribue din plin la transformarea acestor terenuri neproductive în terenuri pline de roade, prin drenaj și irigare, așa cum a învățat la Institut.

Rând pe rând au dat răspunsuri foarte bune și studenții Gheorghe Cârdei, Ionica Druță, Eugen Haidamac, Georgeta Palade, Veronica Mierlușcă și alții.

Este chestionat Eugen Netcă. El arată pe larg cum poate lupta omul împotriva vânturilor locale reci, care sunt adeseori dăunătoare agriculturii, cum poate fi captată energia lor și întrebuințată în economie. Pentru răspunsul său, Netcă Eugen a primit nota maximă. Pe drept cuvânt sunt mândri studenții Institutului de delegatul lor la Festival!

Toți studenții anului I au trecut cu succes examenul de geografie fizică generală.

Bine pregătiți s'au prezentat la examene și studenții anului II. Ajutați îndeaproape de profesori și asistenți, ei au dobândit cunoștințe adânci și temeinice.

Viitoarele cadre didactice care se pregătesc la Institutul Pedagogic din Iași vor ști să răspundă cu cinste sarcinilor care le vor reveni în munca instructiv-educativă și în activitatea lor obștească.

C. ILIE

Absolvenții mei din clasa IV-a

Am dat țării o nouă serie de absolvenți. O nouă serie și a cincea din munca mea de învățătoare. 29 dintre cele 37 de absolvente poartă cravata roșie de pionier.

Acum patru ani, mi s'au încredințat 38 de fetițe, mai toate fiice de muncitori ceferiști sau dela diferite întreprinderi din București. Toate erau pline de viață și cu o curiozitate aprinsă față de tot ceeace le înconjura. Am muncit cu ele 4 ani de zile cu dorința de a le pregăti în așa fel, încât să-și poată continua cu succes învățătura, să poată deveni cadre utile patriei. Au absolvit cele 4 clase elementare 37 de eleve, una rămânând repetentă din cauza vârstei. A fost dată de prea mică la școală.

Examenul pe care l-am avut acum câteva zile mi-a arătat în ce măsură mi-am îndeplinit datoria mea de a înarma elevele cu cunoștințele și deprinderile prevăzute în programa școlară, de a le înarma cu cunoștințele de bază, necesare în viață.

Controlând lucrările lor scrise la limba română, mi-am dat seama, mai mult decât în timpul anului școlar, de pregătirea cu care le-am dat drumul în clasa V-a. Majoritatea au avut greșeli puține la dictare. Elevele și-au însușit o scriere corectă și îngrijită, știu să folosească literele mari și semnele de punctuație acolo unde trebue. Ele știu să despartă cuvintele în silabe, știu să folosească linioara de dialog. 18 eleve au primit nota 5 la această dictare, iar 14 nota 4.

Desfășurarea examenului oral a scos la iveală posibilitățile elevelor de a-și exprima gândurile în fraze corecte, de a folosi cuvintele învățate în timpul anului școlar, posibilitatea de a reda conținutul diferitelor bucăți citite și de a lega conținutul acestora de munca și lupta ce se duce în patria noastră pentru construirea socialismului.

Anumite răspunsuri m'au bucurat în mod deosebit. Eleva pioneră Babucea Maria, de exemplu, vorbind despre faptele eroice ale lui Serioja Tiulenin, a spus că ea ar fi făcut la fel, pentru salvarea patriei de cotropitori. Eleva Grecu Angela, după ce a arătat conținutul fabulei „Uliul și găinile" de Grigore Alexandrescu, a tras următoarea învățătură: „Când am prins dușmanul, să nu-i dăm voie să mai lucreze, pentrucă astfel pățim ca găinile din fabulă, care dau libertate uliului, iar el se reîntoarce să le răpească puii".

Elevele au dat răspunsuri la fel de sigure și la gramatică. Pionierei Stancu Maria, de exemplu, i s'a părut prea ușor să analizeze numai din punct de vedere morfologic propoziția „Munceste cinstit pentru patrie".

Lucrările scrise la aritmetică au arătat, deasemenea, că majoritatea elevelor au cunoștințe temeinice, că pot să aplice regulile și formulele învățate în rezolvarea problemelor, în calcularea exercițiilor. Multe eleve au înțeles problema și au rezolvat-o în mod just, dovedind că știu să afle diferitele suprafețe atunci când cunosc o parte dintr'un întreg, că pot să facă diferite transformări în cadrul sistemului metric. Răspunsurile elevelor la examenul oral au arătat și mai bine nivelul de cunoștințe al elevelor, datorită faptului că acum ele au avut mai puține emoții. 22 de eleve au luat nota 5, iar 10 eleve au primit nota 4.

Totuși, absolventele mele de clasa a IV-a mai au încă unele lipsuri, care le vor împiedeca în însușirea temeinică a materiei în clasa a V-a. Ele încă nu știu unde se pune virgula, întrebuințând-o prea des, articulează cuvintele când nu trebue, folosesc prea des unele cuvinte. Ele și-au însușit tehnica celor 4 operațiuni dar nu sunt îndeajuns de stăpâne pe această tehnică, lipsindu-le deprinderea de a scrie cu ușurință și a calcula cu numere lungi și cu fracții zecimale.

Toate aceste lipsuri reflectă de fapt deficiențele muncii mele pedagogice. Ele îmi arată că în desfășurarea muncii, nu am reușit să acord atenția cuvenită tuturor problemelor. Pentru îmbunătățirea activității mele didactice pe viitor, voi studia în timpul verii cu toată seriozitatea, atât lucrările scrise dela examen, cât și observațiile pe care le-am cules în timpul desfășurării lui, sistematizând greșelile pe categorii. In planificarea și organizarea muncii în viitorul an școlar, voi ține seama de toate aceste lipsuri pentruca ele să nu se mai repete în viitor.

EMILIA VOICU
Școala de 7 ani „16 Februarie 1933"
București

In preajma examenelor de diplomă la școlile pedagogice

În curând va avea loc examenul de diplomă al absolvenților anului IV ai școlilor pedagogice de învățători și educatoare. După terminarea acestui examen, orașele și satele patriei noastre vor primi noi cadre calificate pentru învățământul elementar (clasele I—IV) și pentru instituțiile preșcolare.

Examenul de diplomă va arăta cum și-au îndeplinit cadrele didactice din școlile pedagogice sarcina de cinste și de răspundere de a da țării învățători și educatoare de tip nou, atașați muncii didactice și neînfricați luptători pentru pace, pentru construirea socialismului. Pentru viitorii învățători și educatoare, examenul de diplomă reprezintă unul din momentele cele mai importante din viață — bilanțul muncii lor școlare. La acest examen ei vor arăta în ce măsură și-au îndeplinit în cursul celor 4 ani de studiu, datoria patriotică de a-și fi însușit pregătirea științifică și pedagogică necesară pentru a putea instrui și educa pe fiii oamenilor muncii în spiritul moralei comuniste.

Acest examen trebue să se desfășoare la un nivel cât mai ridicat pentru a constitui un mijloc de temeinică verificare și apreciere a cunoștințelor și deprinderilor pe care și le-au însușit și format tinerii absolvenți. În acest scop secțiile de învățământ regionale, directorii școlilor pedagogice — care răspund în primul rând de calitatea activității instructiv-educative — precum și cadrele didactice trebue să acorde o deosebită atenție lucrărilor de pregătire a examenului.

În această perioadă de pregătire, secțiile de învățământ regionale trebue să comunice din timp școlilor pedagogice numele membrilor comisiilor de examinare.

În același timp, directorii școlilor pedagogice și comisiile de examinare au datoria de a studia temeinic instrucțiunile Ministerului Învățământului Public privitoare la organizarea și desfășurarea examenelor de diplomă, „Îndrumările metodice pentru desfășurarea examenelor scrise și orale" și notele explicative în legătură cu folosirea biletelor de examen. Aplicând cu strictețe aceste îndrumări, directorii școlilor pedagogice vor reuși să organizeze examenele în așa fel, încât absolvenții să poată arăta adevăratul nivel al pregătirii lor pentru misiunea de educator.

O primă condiție a bunei desfășurări a examenului de diplomă constă în programarea examenelor pe obiecte. În vederea alcătuirii acestui program este bine ca directorul școlii să ia legătura cu președintele comisiei de examinare și să stabilească, de comun acord, datele examenelor, respectând cu strictețe zilele și orele programate de M.I.P. pentru lucrările scrise.

Pentru a lămuri din timp pe elevi asupra modului de desfășurare a examenelor, este necesar ca directorul școlii să ia măsuri ca, cel puțin cu cinci zile înainte de începerea examenelor, să se afișeze lista elevilor admiși, numele membrilor comisiei, orarul examenelor, cu indicarea precisă a zilei și orei pentru fiecare examen și împărțirea clasei pe grupe (în cazul când colectivul clasei este mai numeros decât 20 de elevi) cu lista nominală a elevilor din fiecare grupă și cu ora aproximativă a intrării grupei respective la examenul oral.

În vederea efectuării lucrărilor scrise în bune condițiuni, este necesar ca pentru examenul scris să se rezerve sălile cele mai încăpătoare, în așa fel, încât elevii să poată sta câte unul în bancă.

Pregătirea din timp a dosarelor, a catalogelor, a foilor ștampilate pentru lucrările scrise și examenele orale, a rechizitelor și a materialului didactic necesar examinării, sunt măsuri a căror aplicare contribue, de asemenea, la asigurarea ordinei în care trebue să se desfășoare examenele.

Pentru a se asigura o apreciere unitară a cunoștințelor elevilor, Ministerul Învățământului Public va difuza în acest an școlar subiecte unice pentru lucrările scrise la examenul de diplomă. Aceste subiecte, strict secrete, vor fi distribuite prin secțiile de învățământ regionale, în plicuri sigilate, directorilor de școli, care le vor păstra cu cea mai mare grijă până în ziua examenului scris, când plicul pentru obiectul respectiv va fi deschis în fața comisiei, cu o oră înainte de începerea lucrării scrise.

Succesul examenului de diplomă depinde în bună măsură și de felul cum sunt lămuriți elevii asupra conținutului examenului. Într'o ședință specială, diriginții anilor IV, sau directorul școlii trebue să lămurească pe candidați în ce constau lucrările scrise la fiecare obiect. Astfel, li se va arăta că pentru limba și literatura română, limba maternă și limba română la școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale, vor exista 3 subiecte de literatură, dintre care elevii vor trata unul la alegere, și un subiect obligatoriu de gramatică, constând în majoritatea cazurilor dintr'o analiză a unei fraze și din analiza sintactică și morfologică a uneia sau a mai multor propoziții. La limba rusă, lucrarea va consta din rezumatul unei bucăți care li se va citi elevilor în prealabil, iar la matematică, dintr'o problemă și două exerciții de aritmetică.

La examenul oral, profesorii examinatori trebue să folosească biletele de bază trimise de M.I.P. și să întocmească cu grijă biletele anexe pentru specialitățile respective (limba română, limba maternă, limba rusă și matematică).

Aceeași grijă trebue să o acorde pregătirii examenului de diplomă și școlile minorităților naționale. Cabinetele pedagogice de pe lângă secțiunile de învățământ ale regiunilor respective, trebue să se îngrijească să trimită din timp acestor școli biletele de bază pentru limba română și limba maternă, astfel încât cadrele didactice să poată întocmi în bune condițiuni biletele anexe.

Profesorii trebue să acorde cea mai mare atenție întocmirii biletelor anexe, pentru ca acestea să constitue într'adevăr un mijloc eficient de verificare a posibilităților elevilor de a aplica cunoștințele teoretice însușite, de a le lega de diferitele aspecte ale muncii pe care o vor duce ca educatori. În acest scop, lecțiile, problemele sau aplicațiile din biletul anexă trebue să fie strâns legate de chestiunea din biletul de bază. Atât biletele de bază transcrise pe foi separate, cât și biletele anexe trebue să fie depuse la direcțiunea școlii cel puțin cu 5 zile înainte de începerea examenului. În felul acesta, biletele anexe vor putea fi examinate în liniște de către director și revizuite, dacă e cazul.

Înainte de începerea examenului de diplomă, într'o convorbire cu viitorii învățători, directorul școlii trebue să le adreseze cuvinte de încurajare și de îndemn la muncă, să le arate importanța examenului de diplomă, precum și atitudinea și comportarea pe care trebue să o aibă în timpul examenului.

Colectivul comisiei de examinare trebue să fie, deasemenea, lămurit de către președintele comisiei asupra necesității unei atmosfere sobre, de calm și înțelegere, în care trebue să se desfășoare examenul, pentru ca problemele să poată fi nestingherit analizate la un nivel ridicat din punct de vedere ideologic și științific.

Organizând un control perseverent prin inspectorii și metodiștii secției sau prin delegații regionali, care vor funcționa ca președinți ai comisiilor de examinare, secțiile de învățământ regionale, vor putea cunoaște toate aspectele muncii de pregătire, vor putea lua măsuri imediate pentru înlăturarea lipsurilor.

Pregătit în felul acesta, examenul de diplomă dela școlile pedagogice va însemna nu numai o verificare temeinică a cunoștințelor candidaților, ci va constitui pentru majoritatea viitorilor învățători și educatoare prilejul neuitat de a-și fi încununat cu succes strădaniile lor din timpul celor 4 ani de muncă neobosită.

Dincolo de aceste examene, pe tinerii absolvenți îi așteaptă mii de copii ai oamenilor muncii care sunt nerăbdători să ia condeiul în mână, să înțeleagă tainele abecedarului sau să-și ducă mai departe învățătura începută. Dincolo de aceste examene, îi așteaptă munca intensă și nobilă a instruirii și educării viitorilor constructori ai unei vieți fericite, munca de culturalizare a maselor, de înlăturare definitivă a analfabetismului, munca pentru construirea socialismului în patria noastră.

Din țările de democrație populară

★

SESIUNEA ANUALĂ A ACADEMIEI DE ȘTIINȚE A R. P. UNGARE

Sesiunea pe anul 1953 a Academiei de Științe a R.P. Ungare a avut loc între 25-30 Mai. In cadrul acestei adunări, s'au făcut dări de seamă asupra dezvoltării fiecărei ramuri a științei și s'au desbătut probleme de o importanță deosebită, care stau în fața poporului maghiar, în ceeace privește economia națională și construirea culturii socialiste. Cu acest prilej au fost analizate și problemele științifice ale pregătirii celui de al doilea plan cincinal. Mulți dintre vorbitori s'au ocupat de problemele extracției carbonifere și ale industriei energetice — și în cadrul acesteia de problemele centralei energetice de pe Dunăre — precum și de problemele producției siderurgice. In afară de problemele practice, sesiunea Academiei de Științe s'a ocupat într'o măsură corespunzătoare și de rezultatele cele mai importante ale cercetărilor științifice întreprinse în țară.

PREGĂTIREA CADRELOR IN R. P. ALBANIA

Inainte de eliberarea țării, în toată Albania nu existau decât cinci școli secundare. Învățământul profesional era cu totul neînsemnat. Guvernanții reacționari nu au înființat școli profesionale, nici pentru pregătirea de cadre inferioare și nici pentru cadre calificate. Neavând nicio perspectivă de industrializare a țării și fără a lua vreo măsură pentru modernizarea agriculturii, problema cadrelor nu putea fi ridicată în Albania capitalistă. Regimul de democrație populară a acordat o mare importanță învățământului profesional. Desvoltarea rapidă a economiei necesita numeroase cadre. Deaceea, imediat după eliberarea țării, a fost organizată și modernizată școala tehnică dela Tirana, care a fost transformată într'o școală model pe întreaga țară. La începutul (1946—1947) această școală avea 488 elevi. Astăzi, numărul elevilor este cu 250% mai mare. La această școală sunt 70 de profesori și ingineri.

Mai târziu au fost înființate alte 12 școli medii tehnice. Deasemenea s'a creat Școala politehnică „7 Noembrie", cu nouă secții: mecanică, agricolă, tehnologică, minieră, geologică, hidrotehnică, electrotehnică, construcții și construcții navale. La organizarea acestei școli și-au dat o prețioasă contribuție ingineri și specialiști sovietici.

In afară de acestea, după eliberarea Albaniei au fost organizate o serie de cursuri pe diferite termene care au format numeroase cadre. Aceste școli aplică metoda de predare după exemplul școlilor profesionale din Uniunea Sovietică, iar programele analitice și manualele au fost traduse și adaptate după programele și manualele sovietice. Aceste școli instruesc și formează cadre profesionale medii capabile să conducă sectoare importante ale economiei naționale.

Cadrele care au absolvit aceste școli profesionale sunt în măsură să continue studiile la școlile superioare din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară sau să urmeze cursurile la institutele de învățământ superior care au fost înființate în R.P. Albania.

DIN VIAȚA CULTURALĂ A R. D. GERMANE

Peste 60 de concerte Schubert au fost organizate anul acesta în orașele Republicii Democrate Germane cu ocazia împlinirii a 125 de ani dela moartea marelui compozitor. Un număr de 600 de concerte vor fi organizate în școli. Comitetul pentru comemorarea morții lui Schubert va organiza în fabrici și uzine conferințe asupra vieții și operei compozitorului și aproximativ 75 de concerte.

Vor fi reeditate multe dintre cele mai cunoscute compoziții ale lui Schubert. In cadrul „Săptămânii Schubert", care va avea loc la Berlin între 14 și 19 Noembrie, se vor cânta simfoniile și piese de muzică de cameră ale compozitorului. La 19 Noembrie, ziua în care se împlinesc 125 de ani dela moartea lui Schubert, profesorul Erich Kleiber va dirija simfoniile a treia și a șaptea ale lui Schubert.

Să pregătim din vreme deschiderea noului an școlar

Paralel cu munca pentru încheierea cu succes a anului școlar, secția de învățământ a raionului Novaci, regiunea Craiova s'a îngrijit de organizarea vacanței de vară și de deschiderea noului an școlar. Pentru aceasta s'a întocmit un plan de muncă care a fost discutat într'o ședință lărgită, la care au participat directorii de școli, instructorii superiori de pionieri și membrii comitetului sindical raional.

In vederea vacanței de vară s'au fixat tabere de curte, stabilindu-se profesorii și învățătorii care vor activa în aceste tabere. Tineretul va fi antrenat la strângerea spicelor și înfrumusețarea parcurilor din preajma școlilor.

Pentru ridicarea calificării cadrelor, secția de învățământ a planificat cadrele didactice care vor fi trimise la cursurile I.P.C.D. și a organizat ajutorarea cadrelor didactice care urmează cursurile fără frecvență la facultăți, asigurându-le timpul necesar pentru studiu și trimiterea lor la consultații.

Majoritatea școlilor din raion au început aprovizionarea cu materiale necesare curățeniei, pentru ca această muncă să se termine în toate școlile la 15 Iulie. Grădinița permanentă din Novaci și-a terminat curățenia la data de 1 Iunie.

O preocupare de seamă este procurarea combustibilului necesar școlilor. Școlile elementare din Novaci, Cărpiniș, Săcel și altele s'au aprovizionat cu lemnele necesare pentru tot anul școlar viitor.

Deosebită atenție s'a dat intensificării muncii în gospodăriile anexe de pe lângă cele 8 internate din raion. Fiecare școală cu internat și-a cultivat loturile pentru zarzavaturi și s'au pus la punct creșcătoriile de porci de pe lângă internate. Astfel, școala de 7 ani din Olinești, printr'o bună gospodărire, a reușit să aibă o creșcătorie de porci care numără peste 60 capete. Asemenea creșcătorii se mai găsesc și la internatele școlilor de 7 ani din Novaci, Cărpiniș, Săcel și Polovraci.

Învățând din lipsurile anilor trecuți, secția de învățământ a raionului Novaci caută ca printr'o justă planificare a sarcinilor și o muncă susținută să organizeze bine vacanța de vară și să termine la timp toate lucrările pentru începutul noului an școlar.

CONSTANTIN DĂNESCU
șeful secției de învățământ a raionului Novaci

★

Locuitorii comunei Dăești, raionul Băbeni s'au hotărît ca în cinstea zilei de 23 August să termine prin autoimpunere una dintre cele mai frumoase și încăpătoare școli elementare, așezate în apropierea minei de cărbuni „Cuceștii", școala dela Urși. Ca urmare a unei susținute munci de lămurire dusă de organizația de partid și organizațiile de masă prin echipele de agitatori, locuitorii întregii comune au răspuns cu entuziasm, luându-și diferite angajamente și hotărînd să verse imediat suma de 25.000 lei, pentru terminarea noului local de școală.

★

In comuna Ploești, raionul Buzău, în urma unei adunări obștești, țăranii muncitori au hotărît deasemeni să-și termine prin autoimpunere, 2 săli de clasă. Adunarea populară a hotărît ca lucrările de construcție să înceapă imediat. Țăranii muncitori s'au angajat să facă diferite munci voluntare cu căruțele și cu brațele pentruca cele două săli de clasă să fie puse cât mai curând la dispoziția fiilor lor.

Împotriva supraîncărcării cadrelor didactice

Tovarășul președinte a decis...

Când omul de serviciu dela sfat a venit cu adresele semnate de tovarășul președinte, amândoi învățătorii erau în clasă. Tocmai repetau cu elevii câteva probleme mai importante în vederea examenelor de sfârșit de an.

Lecțiile cer totdeauna eforturi serioase și deaceea recreația constitue o clipă de plăcută destindere. Recreația din acea zi însă n'a avut darul de a odihni pe cei doi învățători. Dimpotrivă. Adresele nr. 746 și 747 eliberate de sfatul popular al comunei Porcești, raionul Sibiu, semnate de președintele Comitetului Executiv al Sfatului a produs mare durere de cap învățătorilor Ilie Purece și I. Costeiu. In ele li se atrăgea serios atenția, ca urmare la „repetatele refuzuri de a participa la instructajul cu pompierii comunali" că vor fi luate cele mai drastice măsuri.

Degeaba ar încerca cineva să argumenteze tovarășului președinte că pentru munca de pompieri comunali care, desigur, este foarte importantă pot fi antrenați cu mai multă ușurință alți tovarăși din comună, că acum în fața cadrelor didactice stă sarcina câștigării bătăliei examenelor. Tovarășul președinte a decis și deci nu mai este nimic de făcut. Adresele sunt destul de concludente în acest sens.

Este probabil totuși că se poate găsi un ajutor în această privință din partea organelor competente, care vor lua atitudine hotărîtă împotriva încălcării grosolane a Hotărîrilor partidului și guvernului privind sarcinile cadrelor didactice.

Cursurile de alfabetizare din orașul Sibiu

Secția de învățământ a orașului Sibiu acordă o atenție deosebită bunei funcționări a cursurilor de alfabetizare din timpul verii. In luna Aprilie, comitetul executiv al sfatului popular a organizat o ședință la care au participat, pe lângă colectivul de îndrumare și control al secției de învățământ, membrii comisiei de alfabetizare, precum și delegați ai fabricilor și instituțiilor din oraș. In această ședință s'au stabilit sarcinile concrete privind îmbunătățirea muncii de alfabetizare la cursurile de vară.

Unele întreprinderi din oraș, ca de pildă, fabricile „Sibiana", „Virola", dau un ajutor efectiv muncii de lichidare a neștiinței de carte. Conducerea fabricii „Independența", care la începutul anului școlar subaprecia însemnătatea acțiunii de alfabetizare, a luat acum măsuri serioase pentru asigurarea lichidării neștiinței de carte în întreprindere. Mai slab este însă ajutorul pe care-l acordă muncii de alfabetizare conducerile fabricilor „Record" și „Vatelina".

In orașul Sibiu s'au organizat zece circumscripții de alfabetizare, cu 21 de centre, de care răspund directorii de școli. Pentru deschiderea cursurilor și funcționarea lor în condiții bune au fost asigurate săli de cursuri, rechizite și manuale.

In vederea obținerii unei frecvențe regulate la cursurile de alfabetizare, s'au format în școli comisii compuse din câte 2-3 învățători și profesori, care au vizitat la domiciliu pe cursanți. Deasemenea, cadrele didactice acordă o mare atenție îmbunătățirii muncii de predare la cursuri.

Un cămin sezonier în satul Benești

Datorită căminelor sezoniere în care copiii oamenilor muncii sunt bine îngrijiți, un număr însemnat de femei din rândurile țărănimii muncitoare capătă posibilitatea de a munci cu puteri sporite pentru construirea socialismului în patria noastră.

De curând și-a început activitatea căminul sezonier din satul Benești, raionul Zeletin, regiunea Bârlad. Țăranii colectiviști au contribuit din plin la asigurarea unei hrane substanțiale pentru copii. Aceștia se bucură de îngrijirea atentă a educatoarei, de condiții bune de desvoltare.

Liniștite în ceeace privește grija acordată copiilor lor, femeile colectiviste din satul Benești pot presta acum cât mai multe zile-muncă, pentru înflorirea gospodăriei agricole colective, pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un cititor al gazetei noastre ne-a semnalat unele deficiențe existente în munca școlii profesionale din Comănești, în privința atitudinii cadrelor didactice și a condițiilor de trai ale elevilor.

Scrisoarea cititorului nostru a făcut obiectul unei sesizări trimisă Direcției Generale a Rezervelor de Muncă care ne răspunde că sesizarea cititorului nostru este justă în parte. Directorul școlii, Alexandru Ioanițescu, a avut o atitudine greșită față de elevi, ceeace a făcut să fie serios criticat, pentru comportarea sa, în ședința de analiză a muncii directorilor de școli. In urma ajutorului primit din partea organizației de bază și a organelor superioare, tov. Alexandru Ioanițescu și-a schimbat atitudinea și caută, în prezent, să creieze elevilor cele mai bune condiții de muncă.

Profesorului Petru Dascălu i s'a dat un ultim avertisment în legătură cu atitudinea lui față de elevi.

In ceeace privește lipsa tacâmurilor, semnalată în scrisoarea cititorului, aceasta a fost soluționată.

Pentru succesul campaniei agricole

Cadrele didactice din satele raionului Zeletin duc în rândurile colectiviștilor și ale țăranilor muncitori o susținută muncă de răspândire a metodelor agrotehnice înaintate, explicându-le cum trebue aplicate aceste metode și arătându-le avantagiile lor.

Munca învățătorilor contribue astfel la îmbunătățirea lucrărilor agricole, pentru sporirea recoltei. Activitate rodnică au desfășurat cadrele didactice din satele Salahoru, Dănăila, Colinești etc.

Indrumați de organizațiile de partid, învățătorii ajută pe țăranii muncitori să demaște încercările chiaburilor de a sabota buna desfășurare a campaniei agricole.

In momentul de față, cadrele didactice din comunele Oncești, Buda, Lălești, Fătăciuni și Crăiești duc o intensă muncă de lămurire în rândul țăranilor muncitori, arătându-le cum trebue să se pregătească pentru campania de strângere a recoltei.

CONSTANTIN PREDESCU
corespondent

★

Terminând cu succes munca legată de campania însămânțărilor de primăvară, campanie în care comuna Curtea, raionul Făget, a ieșit fruntașă pe raion, cadrele didactice din această comună dau un sprijin permanent pentru îndeplinirea sarcinilor legate de problemele agricole actuale. Prin munca de lămurire pe teren, prin articole la gazeta cetățenească, prin conferințe la căminul cultural, învățătorii din comuna Curtea luptă zi de zi pentru mobilizarea țăranilor muncitori în vederea succesului campaniei agricole.

★

In școlile de 7 ani cu limba de predare română și germană din Giarmata, raionul Timișoara, s'a ținut de curând o ședință de lucru comună a cadrelor didactice în cadrul căreia s'a stabilit un plan cu privire la activitatea din timpul verii. In planul comun de muncă sunt prevăzute, printre altele, sarcinile cu privire la sprijinirea campaniei agricole.

S'a stabilit, astfel, organizarea unei intense munci de agitație, prin lozinci, fotomontaje, articole la gazetele cetățenești și prezentarea de programe artistice la arii.

Deasemenea, odată cu începerea recoltării se va organiza strângerea de către elevi a spicelor de pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu".

Recenzie

Analele Româno-Sovietice

— seria Pedagogie—Psihologie, nr. 1|1953 —

Incepând cu nr. 1/1953, seria „Pedagogie-Psihologie" a „Analelor Româno-Sovietice" a intrat în al treilea an de apariție. Numărul acesta, care prezintă un material variat și bogat, constitue un ajutor prețios pentru cadrele didactice din școli și universități.

In editorialul: „Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și sarcinile educației și instrucției tinerei generații", reprodus din „Sovetscaia Pedagogika" nr. 18, 1952, sunt analizate cuceririle științei și culturii sovietice obținute dela Congresul al XVIII-lea și până la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. și directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. care prevăd un mare avânt al învățământului public, o creștere uriașă a rețelei de școli de toate gradele. Congresul a dat directiva de a se înfăptui spre sfârșitul planului cincinal trecerea dela învățământul de șapte ani la învățământul mediu general (de 10 ani) în centrele importante ale țării și de a pregăti condițiile pentru înfăptuirea învățământului mediu general în întreaga țară. Congresul a propus să se treacă la învățământul politehnic în școala medie și să se ia măsuri pentru introducerea învățământului politehnic general.

Articolul indică unele căi pentru introducerea învățământului politehnic în școli, privind în deosebi restructurarea programelor

O importanță deosebită pentru știința pedagogică — subliniază articolul — o prezintă indicația lui I. V. Stalin din lucrarea „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", cu privire la legile obiective ale științei și activitatea conștientă a oamenilor. In pedagogie mai mult decât în oricare altă ramură a științei s'a înrădăcinat subaprecierea legilor obiective, interpretarea voluntaristă a esenței și scopurilor educației. Trebuie să fie clar că scopurile și sarcinile educației exprimă necesitatea obiectivă a desvoltării sociale, iar procesul desvoltării și educației copiilor se bazează deasemeni pe legi obiective, care nu depind de voința și conștiința oamenilor (este vorba de baza fiziologică a procesului educației). Sarcina științei pedagogice constă în descoperirea acestor legi pentru realizarea cu succes a educației comuniste.

Articolul lui L. V. Dubrovina „Literatura pentru copii în lumina sarcinilor educației comuniste" desvoltă problema valorii educative și a specificului literaturii pentru copii. Autoarea arată că izvoarele literaturii pentru copii se află în însăși creația poporului. Deasemenea, literatura clasică constitue un sprijin de o importanță deosebită pentru literatura actuală destinată copiilor.

Vorbind despre specificul literaturii pentru copii, autoarea arată că și literatura pentru copii, la fel ca și literatura pentru oamenii mari, trebue să contribue la sistematizarea, sintetizarea și lărgirea cunoașterii vieții, în cazul de față a vieții copilului. L. V. Dubrovina arată cerințele pedagogice pe care trebue să le respecte literatura pentru copii: Să aibă în vedere permanenta îmbogățire a limbii copiilor; tematica și modul de redare să țină seama de particularitățile de vârstă, aceasta necesitând o studiere temeinică a învățăturii lui I. P. Pavlov cu privire la interacțiunea dintre cele două sisteme de semnalizare; tematica să contribue la educarea patriotismului sovietic, să înfățișeze viața marilor conducători Lenin și Stalin, să descrie viața fruntașilor Partidului și Statului Sovietic, trecutul, prezentul și viitorul marii Patrii Socialiste etc.

Autoarea analizează în această lumină o serie de lucrări din literatura sovietică pentru copii, arătând contrastul dintre această literatură, de o înaltă valoare pedagogică, și literatura decadentă, descompusă a imperialismului american, care urmărește formarea unor asasini.

V. Suhomlinschi, autorul articolului „Exercițiul — una din metodele de educare a disciplinei conștiente", arată valoarea metodei de convingere în formarea deprinderilor unei conduite disciplinate și scoate în relief influența pozitivă pe care o are exercițiul de comportare justă pentru crearea deprinderilor de comportare disciplinată. Studiind numeroase cazuri de indisciplină și folosind pentru combaterea lor întregul colectiv de elevi, Suhomlinschi ajunge la o serie de concluzii. Baza unei discipline conștiente — arată el — o constitue nu însușirea formei exterioare de comportare justă, ci convingerea elevilor că o asemenea comportare este necesară. Sarcina pe care trebue să și-o propună educatorul este în primul rând aceea de a obține desaprobarea colectivă asupra comportării nejuste. Exercițiul de comportare justă trebue să fie colectiv, să fie precedat de explicarea temeinică a inadmisibilității unei comportări nejuste.

Pentru exercițiul de realizare a comportării juste se poate folosi cu succes și pedeapsa, dacă aceasta va fi just interpretată de colectiv.

In articolul „Despre munca educativă a organizațiilor de pionieri în legătură cu lupta pentru cunoștințe profunde și temeinice ale elevilor", V. S. Hancin analizează formele de organizare a muncii în cadrul detașamentelor de pionieri, arătând importanța șezătorilor literare, a adunărilor tematice, a excursiilor prin ținutul natal și a călătoriilor imaginare pe hartă, a marșurilor etc.

Vorbind despre realizările obținute prin organizarea acestor forme de muncă, Hancin arată că munca pionierilor nu trebue să se confunde cu munca didactică a școlii, potrivit programului de stat. Crearea unui program în care organizația de pionieri să desfășoare o activitate didactică legată de părțile mai grele ale diverselor obiecte de învățământ ar duce la crearea unei a doua școli, suplimentare. Aceasta ar submina procesul didactic. Hancin arată principiile care trebue să stea la baza unei juste organizări a muncii în detașamentele de pionieri, pentru ca activitatea din organizațiile de pionieri să fie un permanent sprijin pentru ridicarea nivelului cunoștințelor elevilor.

In articolul „Marele metodician rus V. I. Vodovozov", de I. A. Rotcovici, este prezentată contribuția pedagogului progresist Vodovozov la fundamentarea științifică a metodicii predării limbii materne, lupta pe care acesta a dus-o pentru introducerea ideilor progresiste în teoria criticii literare și, în deosebi, în promovarea unei literaturi pentru popor.

Mergând pe linia principiului unei atitudini juste față de moștenirea trecutului, N. A. Constantinov în articolul „Concepțiile pedagogice ale lui Jean Jacques Rousseau" analizează opera lui Rousseau de pe poziția materialismului istoric. Iluministul francez Rousseau, situat în cadrul evenimentelor politice din Franța din acea vreme, are meritul de a fi luptat împotriva școlii feudale. Aportul său la știința pedagogică îl constitue în deosebi introducerea principiului cunoașterii individuale a copilului. Dar Rousseau nu putea depăși nivelul epocii sale. El constată numai că societatea burgheză perverteste caracterele copiilor și-și manifestă concepția sa idealistă, preconizând educarea unui individ izolat de societate.

In articolul „Problema reprezentărilor în lucrările lui I. M. Secenov și I. P. Pavlov", F. M. Șemeachin arată contribuția pe care Secenov a adus-o fundamentării materialiste a studiului proceselor psihice. Fiind un materialist consecvent, Secenov privește reprezentarea ca rezultat al mediului extern asupra analizatorilor, acțiune care are drept rezultat reacția fiziologică a sistemului nervos central, baza materială a acestui proces psihic. Desvoltând mai departe învățătura materialistă a lui Secenov, Pavlov explică specificul reprezentărilor pe baza activității primului sistem de semnalizare, care nu poate fi considerat nici în acest caz rupt de activitatea celui de al doilea sistem de semnalizare. Explicațiile materialiste ale lui Secenov și Pavlov au înlăturat definitiv denaturările structuraliste, idealiste, în înțelegerea reprezentărilor.

In articolul „Formarea și modificarea reprezentărilor vizuale", F. N. Sergheevicev, pe baza a două serii de experiențe, scoate în evidență interacțiunea dintre primul și cel de al doilea sistem de semnalizare, importanța deosebită a celui de al doilea sistem de semnalizare, modificarea reprezentărilor în funcție de condițiile și de scopul reproducerii.

De o deosebită importanță pentru practica instructiv-educativă este articolul lui N. C. Nazarova: „Rolul senzațiilor chinestezice ale limbajului în procesul descrierii". Pe baza unor observații asupra greșelilor comise în scris de către copii, relevând faptul că la început, în procesul scrierii, copilul însoțește operația scrisului cu o pronunțare exterioară, apoi cu articulare internă, autoarea ajunge la concluzia justă că senzațiile chinestezice ale limbajului se manifestă ulterior ca un element senzorial al limbajului interior, care organizează procesele gândirii în cursul scrierii.

Prezentând realitatea din școala superioară americană, P. Cremnev, în articolul „Criza școlii superioare din S.U.A." arată condițiile grele ale diverselor universități americane, datorită lipsei de fonduri și arată cum sunt prigoniți profesorii și studenții progresiști care luptă pentru libertate, democrație și pace.

La rubrica „Discuții" este publicat articolul lui S. L. Rubinstein „Învățătura lui I. P. Pavlov și unele probleme de restructurare a psihologiei".

Rubrica „Cronica vieții științifice" cuprinde bilanțul „lecturilor pedagogice" pe anul 1952.

Bogăția și varietatea de conținut pe care o aduce acest număr din seria Analelor de Pedagogie-Psihologie fac din această revistă un sprijin însemnat în activitatea profesorilor, studenților și tuturor educatorilor din țara noastră.

„Nu pot fi dați pe brazdă cu nici o metodă..."

Pornind dela faptul că și în perioada de pregătire a examenelor un rol însemnat le revine diriginților, secția de învățământ a orașului Craiova a organizat cu aceștia o ședință de analiză a muncii.

Referatul prezentat la ședință de către tov. Mitruț Florea, șeful secției de învățământ, deși nu îndeajuns de cuprinzător, a constituit o bună bază de plecare pentru discuții. La discuții s'au înscris numeroși diriginți care au arătat cum, prin aplicarea înaintatelor metode sovietice și a experienței cadrelor didactice fruntașe din țara noastră, au reușit să obțină succese de seamă în activitatea instructiv-educativă.

La cuvânt s'a înscris și profesorul Pamfil Niculescu, dela școala medie de băeți „Frații Buzești". El a anunțat că are de vorbit despre „probleme importante" în legătură cu lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură a unor elevi. Referindu-se la clasa la care este diriginte, vorbitorul a adus în discuție situația a doi elevi care au rămas în urmă la învățătură la mai multe obiecte și au săvârșit unele abateri disciplinare.

Pentru a da „autoritate" spuselor sale, profesorul Pamfil Niculescu s'a simțit obligat să amintească faptul că are „peste 20 de ani de practică pe ogorul școlii". — „Tovarăși — a spus el apoi — acești elevi sunt un balast pentru școala noastră!" Și a continuat, arătând că acești doi elevi și alții cu o situație asemănătoare la învățătură și disciplină „rău au luat-o dela început, rău o termină" și că „nu pot fi dați pe brazdă cu nici o metodă". Stârnind indignarea celor prezenți în sală, el a făcut tot felul de afirmații antiștiințifice, profund nejuste și dăunătoare. De exemplu, a cerut ca părinții, pentru a sprijini școala, „să mai pună din când în când bățul pe copii", deoarece „elevii scurtează li-te-ralmente viața profesorului!"

Cum se poate ca un profesor, și încă un diriginte, „cu peste 20 de ani practică pe ogorul școlii" să facă asemenea afirmații? Această atitudine a profesorului Pamfil Niculescu, mai ales acum, după apariția și prelucrarea în școli a articolului redacțional din ziarul „Scânteia" „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", dovedește că el n'a tras învățămintele necesare din articolul amintit și continuă să rămână mai departe tributar putredei ideologii burgheze în domeniul pedagogiei, că el nesocotește cu totul rolul educației, rolul conducător al pedagogului, munca educativă.

Atitudinea dezarmată a profesorului Pamfil Niculescu în fața unor dificultăți ivite în activitatea colectivului de elevi, este cu atât mai nejustificată, cu cât problema găsirii adevăratelor cauze ale insuccesului la învățătură ale unora din elevi n'a constituit o preocupare principală în munca sa. Dovada cea mai bună că atunci când există dragoste și încredere în posibilitățile copiilor, când profesorul folosește metode juste și luptă împotriva rutinei, împotriva metodelor antipedagogice, reacționare, obține succese în munca lui, o constitue faptul că aceiași elevi despre care profesorul Pamfil Niculescu spunea că „nu pot fi dați pe brazdă" reușesc totuși, sub îndrumarea altor profesori dela aceeași școală, să primească note bune, să facă progrese la învățătură.

Majoritatea covârșitoare a învățătorilor și profesorilor din țara noastră dovedesc însă, printr'o muncă rodnică instructiv-educativă, că astfel de cazuri ca ale profesorului Pamfil Niculescu sunt din ce în ce mai reduse la număr. Învățând din bogata experiență a școlii din Uniunea Sovietică, din munca învățătorilor și profesorilor fruntași din țara noastră, cadrele didactice din Republica noastră Populară ridică școala pe o treaptă din ce în ce mai înaltă.

NIC. A. ANDREI
șeful cabinetului pedagogic regional Craiova

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 7597

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 220 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 20 Iunie 1953

In acest număr:

- **B. Baraș, M. Skratkin:** Câteva observații cu privire la practica învățământului politehnic (Pag. 2-a).
- Grupa sindicală a grădiniței de copii (Pag. 2-a).
- La un pedagog exigent (Pag. 2-a).
- Sanatoriile cadrelor didactice (Pag. 2-a).
- In școlile patriei noastre se desfășoară examenele (Pag. 3-a).
- **Școala — factor activ în transformarea socialistă a agriculturii:** Să popularizăm pe scară largă metodele agrotehnice înaintate (Pag. 3-a).
- Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii (Pag. 4-a).
- **M. Zaharia:** Învățătorul din Bălteni (Pag. 4-a).
- Să pregătim din vreme deschiderea noului an școlar (Pag. 4-a).

Pentru o bună organizare a odihnei de vară a cadrelor didactice și studenților

In curând se vor termina examenele și vor rămâne în urmă preocupările din această importantă perioadă a activității școlare. Cu sentimentul datoriei împlinite, zecile de mii de cadre didactice depe întreg cuprinsul patriei își vor petrece concediile de odihnă în cele mai bune condițiuni. Pe țărmul însorit al mării, în stațiunile balneo-climatice dela munte, în cele mai pitorești colțuri ale patriei noastre, învățătorii, profesorii și studenții alături de sutele de mii de oameni ai muncii din toate sectoarele de activitate se vor odihni, își vor oțeli forțele pentru obținerea unor noi succese în activitatea lor viitoare.

Măsurile luate de partid și guvern pentru asigurarea odihnei oamenilor muncii constitue o grăitoare dovadă a faptului că scopul regimului de democrație populară este satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc.

Partidul și guvernul țării noastre dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duce cu modestie și abnegație învățătorimea.

Nenumărate sunt realizările regimului nostru democrat-popular, pentru crearea unor condiții cât mai bune de trai și de muncă pentru învățători și profesori.

Dreptul la odihnă este o realizare de seamă a regimului nostru de democrație populară, un drept consfințit în Constituția țării noastre, drept la care, în trecut învățătorii și profesorii și cu atât mai mult studenții nici n'ar fi putut visa. Astăzi, în cele mai frumoase stațiuni ale țării, la mare sau la munte, în locurile unde în trecut huzureau exponenții claselor exploatatoare, își petrec concediile de odihnă, alături de sutele de mii de oameni ai muncii, și mii de cadre didactice ale școlilor noastre de toate gradele și studenți ai universităților și institutelor noastre de învățământ superior.

Asigurarea unui concediu plătit pentru învățătorii și profesorii noștri, trimiterea lor la stațiunile balneo-climatice și la casele de odihnă aflate în cele mai pitorești localități ale țării fac parte din ansamblul de acțiuni social-culturale întreprinse de statul de democrație populară. Numai în vara anului trecut și-au petrecut concediile în stațiuni balneo-climatice, în sanatoriile și casele de odihnă ale Consiliului Central al Sindicatelor și ale Ministerului Sănătății un număr de peste 13.100 oameni ai muncii din învățământ și peste 7.400 de studenți. In cadrul taberei studențești dela Brădet-Pitești organizată de Comitetul Central al Sindicatelor de Învățământ, sute de studenți din toate centrele universitare ale țării și-au petrecut o vacanță minunată, având asigurate toate condițiile pentru aceasta. Deasemenea, un mare număr de învățători și profesori s'au bucurat de o odihnă bine meritată în cadrul concediilor din vara anului trecut, la casele de odihnă organizate cu posibilități locale de către comitetele sindicale regionale și raionale și de către comitetele sindicale din instituțiile de învățământ superior.

In vara aceasta, numărul cadrelor didactice și al studenților trimiși în stațiunile balneo-climatice va fi cu mult mai mare decât în anul trecut. Consiliul Central al Sindicatelor a repartizat oamenilor muncii din învățământ pentru acest an cu peste 1.400 locuri mai mult decât în anul trecut. 8.500 de studenți își vor petrece vacanța în vara aceasta la casele de odihnă ale Consiliului Central al Sindicatelor. Aceasta constitue o nouă dovadă grăitoare a preocupării permanente a partidului și guvernului pentru continua creștere a nivelului de trai al oamenilor muncii din învățământ, a succeselor obținute de regimul nostru de democrație populară.

Pentru ca un număr cât mai mare de învățători, profesori, studenți și oameni ai muncii din aparatul administrativ al instituțiilor de învățământ să-și poată petrece concediul în condițiuni mulțumitoare, se organizează, pe lângă locurile planificate la casele de odihnă ale Consiliului Central al Sindicatelor, case de odihnă cu posibilități locale, prin folosirea de resurse proprii, în diferite regiuni sau raioane ale țării.

O sarcină importantă a comitetelor sindicale care organizează asemenea case de odihnă pe cont propriu trebue să fie grija pentru desfășurarea unei bogate activități culturale, care să corespundă necesităților instructiv-educative și distractive în acelaș timp ale oamenilor veniți să se recreieze. Spectacole de un înalt conținut de idei, recenzii, conferințe pe teme actuale, audiții muzicale, ca și diverse competiții cu caracter sportiv, organizate cu cel mai mare discernământ — iată ce trebue să umple timpul liber al tovarășilor care-și vor petrece odihna în cadrul caselor de odihnă.

Buna organizare a concediilor și a odihnei cadrelor didactice și a studenților în diferite stațiuni din țară este o sarcină de mare însemnătate ce revine comitetelor sindicale de învățământ regionale și raionale. Comitetele sindicale trebue să acorde o atenție deosebită repartizării locurilor planificate pentru oamenii muncii în localitățile balneo-climatice și în alte localități din țară, pentruca acestea să poată fi folosite din plin și în modul cel mai just. In primul rând trebue trimiși la casele de odihnă învățători și profesori care s'au evidențiat atât în munca didactică de zi cu zi, cât și în munca de alfabetizare și în cadrul activității obștești.

In operațiunile de programare a oamenilor muncii din învățământ, pentru lichidarea unor lipsuri existente în anii trecuți, comitetele sindicale vor trebui să țină seama de acțiunile în care diferite cadre didactice sunt antrenate pe timpul verii, astfel încât acestea să poată beneficia din plin de concediul binemeritat și de locurile la casele de odihnă. In mod deosebit trebue să se țină seama de cadrele didactice care vor participa la cursurile I.P.C.D. precum și de cele care vor activa în cadrul taberelor de pionieri în diferite perioade ale vacanței de vară. Comitetele sindicale de învățământ regionale și raionale, în colaborare cu secțiile de învățământ ale sfaturilor populare, trebue să se preocupe ca aceste cadre didactice să se poată bucura de concediu înainte de începerea noului an școlar, pentru aceasta cerându-se însă ca ele să nu fie cuprinse în alte activități. Trebue deasemenea luate măsuri pentru asigurarea concediilor cadrelor didactice care se vor prezenta la examenele cursurilor fără frecvență.

In planificarea concediilor tuturor cadrelor didactice și ale personalului administrativ al instituțiilor de învățământ, comitetele sindicale au sarcina să vegheze ca aceasta să se facă astfel încât toți oamenii muncii din învățământ să se poată bucura integral de concediul de odihnă, iar cadrele didactice care urmează să fie trimise în stațiunile balneo-climatice să nu fie împiedecate de a pleca în aceste stațiuni de nicio altă acțiune. Comitetele sindicale vor căuta deasemenea ca în planificarea concediilor de odihnă, pe timpul verii, să fie integrate în primul rând cadrele didactice, urmând ca personalului administrativ și de îngrijire să i se acorde concediu mai ales în restul anului. O deosebită atenție trebue acordată de către comitetele sindicale trimiterii celor mai bune cadre didactice din diferite regiuni ale țării la casele de odihnă pentru stahanoviști.

Comitetele sindicale de învățământ regionale și raionale răspund direct de folosirea integrală a locurilor la casele de odihnă repartizate pentru cadrele didactice. Trebue combătute cu tărie și lichidate lipsurile unor raioane ca: Vrancea, Botoșani, Mediaș sau Târgu Săcuesc, unde, în operațiunile de repartizare a locurilor la casele de odihnă, se constată uneori forme de birocratism, ceeace împiedecă unele cadre didactice să beneficieze de locurile cuvenite la casele de odihnă. Pentru evitarea lipsurilor de acest fel, comitetele sindicale raionale de învățământ au datoria să comunice de îndată grupelor sindicale și comitetelor sindicale de instituții numărul locurilor repartizate pentru învățători și profesori la casele de odihnă ale Consiliului Central al Sindicatelor. Comitetele sindicale regionale de învățământ au deasemenea obligația de a îndruma și controla îndeaproape modul în care se desfășoară acțiunea de trimitere a cadrelor didactice în stațiunile balneo-climatice, de a prelucra cu comitetele raionale importanța politică a acestei acțiuni.

Organizațiile de partid din școli au datoria să se preocupe de felul cum este organizată odihna de vară a cadrelor didactice. Organizațiile de bază trebue să combată cu tărie orice manifestare de delăsare, orice urmă de birocratism care ar putea stânjeni buna organizare a concediilor de odihnă, să sesizeze organele superioare de partid și de stat asupra lipsurilor constatate, încât să se ia toate măsurile pentru a asigura cadrelor didactice odihna pe deplin meritată.

Să dăm toată atenția organizării odihnei de vară a învățătorilor, profesorilor și studenților noștri, să organizăm cu toată grija trimiterea lor în cât mai bune condițiuni la casele de odihnă, să le facem odihna cât mai plăcută și cât mai folositoare.

Reîntorși din concediu, învățătorii și profesorii noștri se vor prezenta la catedră cu forțe noi, hotărîți să obțină succese și mai însemnate în noul an școlar.

Vacanța celor mici

Odată cu venirea verii, copiii oamenilor muncii din regiunea Hunedoara se pregătesc pentru o vacanță plăcută.

Organizarea celor 10 tabere pionierești permanente, în care își vor petrece vacanța câteva mii de copii, este în curs. In curând ele își vor deschide larg porțile pentru a primi pe micuții oaspeți. Pentru 180 copii ai siderurgiștilor, tabăra este amenajată în comuna Poeni, regiunea Timișoara. In comuna Pui din raionul Hațeg este amenajată tabăra fiilor de muncitori dela complexul C.F.R.-Simeria, cei 1.250 copii ai minerilor din Valea Jiului se vor recreia la Săcel și Nalațvad, raionul Hațeg, iar copiii minerilor dela Teliuc și Ghelar vor avea tabăra amenajată la Vadu Dobri, raionul Hunedoara.

Pe lângă cele 10 tabere vor mai funcționa și un mare număr de tabere de curte și orășenești.

Așezate în cele mai pitorești localități și înzestrate cu un bogat material sportiv și didactic, taberele pionierești vor oferi copiilor din regiunea Hunedoara o vacanță veselă și în acelaș timp folositoare.

(Agerpres)

Apelul Comitetului de organizare a Conferinței Internaționale a învățătorilor și profesorilor care va avea loc la Berlin

Către toate organizațiile afiliate la F. I. S. E.;
Către toate organizațiile sindicale și profesionale ale corpului didactic;
Către toți reprezentanții științei pedagogice;
Către toate organizațiile care se interesează de educația tineretului în spirit democratic

Dragi colegi și prieteni!

In numeroase țări, în cursul acestei a doua jumătăți a secolului al XX-lea, școala trece printr'o criză care se adâncește din ce în ce. Creditele destinate școlii și educației sunt foarte adesea reduse. Situația corpului didactic și a școlii se înrăutățește. Este lipsă de localuri școlare, clasele sunt supraîncărcate; puterea de cumpărare a salariilor profesorilor și învățătorilor a scăzut, numeroși profesori și învățători care fac educația tineretului în spiritul democrației, păcii și înțelegerii între popoare sunt persecutați și pedepsiți.

Creditele de război cresc în dauna creditelor rezervate educației tineretului și protecției copilului.

Peste 10 milioane de copii nu se pot duce la școală din lipsă de localuri.

Ei rătăcesc pe străzile marilor orașe industriale, prin „orașele bidon" ale țărilor coloniale. Numeroși sunt acei care, de timpuriu trebuie să muncească la câmp și în uzine. In Italia, unde sunt 2 milioane de copii neșcolarizați, sunt 100.000 de profesori și învățători șomeri.

Mai mult de jumătate din populația globului este analfabetă; și acest procentaj are tendința de a crește, nu de a scădea.

In aceste țări, eforturile profesorilor și învățătorilor precum și ale părinților dornici de a da copiilor lor o educație sănătoasă, o solidă cultură, sunt adesea zădărnicite, din cauza influenței filmelor de război, gangsterismului și a unei literaturi deșănțate.

Statisticele arată creșterea delicvenței la tineri.

In fața acestui teribil bilanț, milioane de profesori, învățători și educatori ce-și iubesc profesiunea, milioane de părinți, și toți cei ce se preocupă de bunăstarea și fericirea tineretului, își pun următoarele întrebări:

Ce este de făcut, pentru a asigura tuturor copiilor și tuturor tinerilor, fără deosebire de rasă, sex, religie și situația economică a familiei lor, o instrucție generală științifică și o educație democratică?

Ce este de făcut, pentruca acești tineri să devină oameni capabili de a conduce viața economică, socială și culturală din țara lor, în sensul unirii între toate popoarele, pe bază de respect, prietenie și înțelegere reciprocă, pentru a construi o lume în care să nu existe mizerie și război?

Ce mijloace trebuie să întrebuințeze corpul didactic în diferitele țări pentru a cuceri condiții de viață și de muncă satisfăcătoare, condiții de securitate socială corespunzătoare marii responsabilități a profesiunii didactice?

Conferința Internațională a învățătorilor și profesorilor dela Berlin va studia aceste probleme.

F.I.S.E., departament profesional al F.S.M., ca urmare a dorințelor și revendicărilor corpului didactic, a luat inițiativa de a organiza o Conferință Internațională a profesorilor și învățătorilor care este chemată a deveni tribuna profesorilor și învățătorilor din toate țările din lume, în lupta:

— pentru obținerea de mijloace materiale suficiente în vederea desvoltării școlii.

— pentru condiții materiale de viață și de asigurări sociale mai bune.

— pentru suprimarea tuturor măsurilor de discriminare rasială printre profesori și învățători.

— pentru dreptul tuturor profesorilor, învățătorilor și al tuturor educatorilor de a se organiza liber în sindicate și de a-și apăra drepturile și revendicările lor.

— pentru apărarea libertăților profesorilor și învățătorilor, precum și a libertății cercetărilor științifice.

— pentru educarea democratică a tineretului în spiritul păcii și prieteniei între popoare.

— pentru un învățământ general gratuit pentru toți copiii și pentru toți tinerii, învățământ predat în limba maternă.

— pentru o calificare înaltă și științifică a tuturor profesorilor și învățătorilor și a tuturor educatorilor.

Fără îndoială revendicările profesorilor și învățătorilor diferă în forma lor după țări. Sunt țări în care cuceririle democratice și sociale permit desvoltarea școlii și îmbunătățirea condițiilor de viață ale cadrelor didactice. Insă în lumea întreagă aspirațiile fundamentale ale profesorilor și învățătorilor sunt aceleași, responsabilitățile lor sunt asemănătoare. Conferința Internațională dela Berlin va reuni atât profesorii din țările capitaliste, coloniale și dependente cât și pe cei din Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, democrațiile populare. Ea le va da posibilitatea de a elabora în comun condițiile de desvoltare a școlii în diferite țări, și de a confrunta principiile lor pedagogice în scopul de a ajunge la o înțelegere în ceeace privește educația tineretului, în spiritul democrației.

Toți participanții la Conferința Internațională a profesorilor și învățătorilor dela Berlin vor avea posibilitatea de a expune concepțiile și ideile lor în cursul discuțiilor libere, de a lua contact unii cu alții și de a trezi, de a difuza și consolida în sânul corpului didactic, ideia unității profesorilor și învățătorilor din lumea întreagă.

Pretutindeni unde profesorii și învățătorii se unesc și unde luptă alături de muncitori, țărani și intelectuali, ei obțin legi care apără și garantează drepturile lor și poziția lor socială, și câștigă dragostea și respectul tineretului și poporului lor.

Din cauza aceasta, dragi colegi, trebuie să intensificăm încă mai mult pregătirea acestei conferințe. Organizați reuniuni, discuții cu colegii voștri în toate școlile, în toate instituțiile de educație. Publicați în jurnale și reviste articole asupra conferinței. Adresați-vă comitetului de organizare pentru a-i comunica sugestiile și dorințele voastre.

Treziți interesul tuturor profesorilor, învățătorilor și educatorilor, interesul organizațiilor de masă democratice, pentru democratizarea școlii și pentru revendicările corpului didactic.

Muncind cu toții pentru succesul acestei conferințe, veți contribui la crearea unității profesorilor și învățătorilor, veți câștiga masele de profesori și învățători pentru scopurile și obiectivele pe care și le-a propus Conferința Internațională a profesorilor și învățătorilor dela Berlin.

Conferința Internațională a profesorilor și învățătorilor dela Berlin se reunește în momentul în care crește curentul în favoarea cooperării pașnice între popoare. Să facem din această conferință o manifestație pentru pace și pentru înțelegerea între popoare, pentru progresul social și cultural și pentru democratizarea școlii și a educației.

Inainte, pentru Conferința Internațională a învățătorilor și profesorilor dela Berlin!

Viena, 15 Mai 1953
Seilerstätte 3

COMITETUL DE ORGANIZARE A CONFERINȚEI INTERNAȚIONALE A INVĂȚĂTORILOR ȘI PROFESORILOR

Verificarea muncii noastre

Examenele de sfârșit de an sunt pentru noi, învățătorii, cel mai bun prilej de analiză a muncii pe care am desfășurat-o în timpul anului școlar. Răspunsurile elevilor, calitatea cunoștințelor lor, arată cum nu se poate mai bine calitatea propriei noastre munci, măsura în care noi înșine am izbutit să ne îndeplinim sarcinile.

In anul acesta, în școala noastră din Dâlcoi, raionul Caracal, examenele se desfășoară mai bine decât în anii trecuți. Majoritatea elevilor dau răspunsuri bune, dovedind că și-au însușit cunoștințele prevăzute în programă. Iată-l, de exemplu, pe elevul Braniște Gheorghe. In tot timpul anului școlar a avut o frecvență foarte regulată, și-a învățat zi de zi lecțiile, și acum, la examene, este fruntaș printre colegii săi.

Răspunsuri bune au dat la examene mulți copii.

Analizând succesele și lipsurile muncii noastre din acest an școlar, cauzele care le-au dat naștere, vom putea munci mai bine pe viitor, vom face noi progrese în activitatea instructiv-educativă.

N. CHIVU

Bucuria încheerii cu succes a unui nou an școlar

Pe străzile care duc spre școala pedagogică de fete nr. 1 din Dealul Cotrocenilor mulțime de copii și vârstnici, care mai de care mai grăbiți. Cu toții vor să participe la una din cele mai frumoase și mult așteptate sărbători a copiilor, sărbătoarea încheerii anului școlar.

La școală, aceeași fierbere. In frunte cu directoarea școlii, tovarășa Margareta Ionescu, profesoarele nu mai prididesc cu treburile.

...In jurul orei 10 dimineața, sala de festivități se umple de mulțimea copiilor, a părinților și a profesorilor. Festivitatea încheerii anului școlar pentru clasele I—VII începe prin cuvântul tovarășei directoare. Ea subliniază grija continuă a partidului și a statului nostru democrat-popular pentru tinerele vlăstare, pentru asigurarea unor condiții de muncă din ce în ce mai bune școlii noastre noi.

In anul școlar care s'a încheiat, colectivul didactic al școlii pedagogice de fete nr. 1 a obținut succese importante în muncă. Planul de școlarizare a fost îndeplinit, iar 98% din numărul total al elevelor din clasele I—VII au fost promovate.

...In sală se face deodată liniște. Tovarășa directoare începe să evidențieze pe cele mai bune eleve, care au obținut media generală 5. Școala are eleve bune. Bucuria cuprinde tot mai multe inimi. Intreaga școală este pe drept cuvânt mândră de asemenea eleve cum sunt Maria Stănescu, Speranța Stocâtă, Camelia Oprea, Cristina Popârda, Sarmiza Vălimăreanu și alte fruntașe la învățătură. Ele au obținut la examene nota maximă.

...Buchete de flori umplu brațele tovarășei directoare, ale profesoarelor, ale dirigintelor.

„Vom munci de acum înainte cu și mai multă hotărîre pentru a deveni la rândul nostru, educatoare de frunte, demne de grija deosebită pe care ne-o poartă partidul și guvernul" — a spus pioniera Cristina Popârda.

Sala s'a umplut apoi de cântecele voioase ale pionierelor. Cântecele acestea vorbesc despre viața nouă pe care o plămădesc oamenii muncii în țara noastră, despre viața fericită a copiilor, despre viitorul luminos, despre pace.

C. ILIE

In întâmpinarea Festivalului

Pe șantierele unde se ridică noile construcții cultural-sportive ale Capitalei, unde se vor desfășura o bună parte din manifestările Festivalului, munca se întețește dela o zi la alta.

Pe șantierul Parcului de Cultură și Sport „23 August", la Teatrul Muzical sau la șantierul din raionul „Grivița Roșie", unde se amenajează un minunat teatru în aer liber și un frumos cinematograf, pretutindeni răsună freamătul voios al muncii libere. Tineretul Capitalei se înfrățește astăzi în muncă cu miile de brigadieri veniți depe întreg cuprinsul țării spre a-și aduce contribuția lor la pregătirea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Alături de tinerii din fabrici, uzine și instituții, elevii și studenții se întrec a fi printre primii pe șantierele tinereții.

★

In seara zilei de 13 Iunie, studenții Institutului Politehnic din Capitală, viitori constructori ai socialismului, au terminat examenele de sfârșit de an. Intr'un scurt și însuflețit meeting, ei și-au dat întâlnire pentru a doua zi, la șantierul Parcului de Cultură și Sport „23 August".

Duminecă dimineață n'a rămas colț al stadionului care să nu fi fremătat de voioșia și elanul celor peste 1000 de studenți, veniți la muncă voluntară pe acest șantier al Festivalului. La lucrările de amenajare a pistei stadionului, pe taluzurile sale, pe drumurile care încing ca un brâu elipsa lui impresionantă, pretutindeni ei și-au afirmat prezența prin muncă organizată și spornică. Cele peste 20 de brigăzi în care s'au constituit studenții dela Institutul Politehnic s'au alăturat brigăzilor permanente și muncitorilor depe șantier într'o mare întrecere de muncă creatoare.

Tov. Paizi Gheorghe, fost maistru la uzinele „Republica", fruntaș în producție, este acum student în anul III al Facultății de Mecanica. El este și unul dintre fruntașii la învățătură ai Institutului. De curând a obținut la toate examenele calificativele cele mai bune. Muncitorul fruntaș de eri, studentul eminent de astăzi și inginerul de mâine este acum un avântat animator al muncii voluntare.

„Prezența noastră în număr atât de mare pe acest șantier — ne spune el într'un scurt moment de repaus — este dovada cea mai grăitoare a dragostei cu care tineretul nostru întâmpină Festivalul. Vom fi mândri să arătăm tineretului din lumea întreagă, ce poate înfăptui un tineret liber într'o țară liberă".

Utemista Carmen Crețu, studentă în anul II la aceeași Facultate, a fost aleasă delegată la Congres și la Festival. Prin entuziasmul său, ea însuflețește pe toți tovarășii din brigada de muncă voluntară în care lucrează.

— Aducându-ne și noi contribuția la ridicarea acestei minunate construcții, ne străduim să grăbim ritmul lucrărilor, pentru a putea da cu un ceas mai devreme în folosință Parcul de Cultură și Sport „23 August", ce va constitui o minunată podoabă a Capitalei Republicii noastre Populare — spune studenta Carmen Crețu.

Utemista Viorica Manoliu, studentă în anul I la Facultatea de Metalurgie, și alți numeroși studenți ai Institutului Politehnic din București vorbesc cu căldură, cu dragoste despre munca lor, despre hotărîrea lor de a participa din plin la ridicarea minunatelor construcții ale tinereții.

Când, la terminarea lucrului, ei au părăsit șantierul, lăsând în urmă profilurile tribunelor și ale celorlalte construcții din cuprinsul parcului, fiecare ducea cu el imaginea vie a unei activități avântate cu care tineretul nostru se pregătește să întâmpine cel de al patrulea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

★

In cinstea Festivalului Mondial, pionierii, elevii și cadrele didactice dela școlile cu limbile de predare română, maghiară și germană din Jimbolia lucrează într'o strânsă colaborare, obținând bune rezultate în muncă.

Studenții Institutului Politehnic din Capitală muncind voluntar la amenajarea marelui stadion din cuprinsul Parcului de Cultură și Sport „23 August"

Cu sprijinul comitetelor de fabrică, al comitetelor de instituție și al sfaturilor populare din localitate, cu ajutorul părinților și prin muncă voluntară s'a amenajat o frumoasă clădire în care a luat ființă „Casa Pionierilor". In jurul acestei clădiri s'a amenajat un parc de cca. 250 m.p. și un teren de sport. Tot cu ajutorul părinților s'a înzestrat și o sală de festivități. In cadrul „Casei Pionierilor", funcționează 11 cercuri pe specialități.

Tot în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului, cadrele didactice din Jimbolia au organizat un cabinet geografic și un laborator de științe naturale și fizico-chimice. Totodată, tineretul din școli ajutat de profesori, lucrează daruri pe care le vor da participanților la Festival.

★

Alături de toți oamenii muncii, elevii și cadrele didactice din raionul Segarcea, regiunea Craiova se pregătesc cu mult entuziasm pentru cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Organizațiile de tineret din școli desfășoară o activitate serioasă, obținând noi succese în munca lor. In cadrul cercurilor „Mâini îndemânatice" dela școlile nr. 1 și nr. 2 din Segarcea, precum și dela școlile din comunele Horezu, Poienari, Bârza și altele s'au pregătit cadouri ce vor fi trimise participanților la Festival. Printre acestea se găsesc cusături naționale și altele.

Cercul micurinist al școlii din Padea a plantat 600 de pueți pe terenuri degradate și 120 de pomi fructiferi în grădina experimentală. Elevii școlii elementare din comuna Giugița au izbutit să amenajeze cea mai frumoasă grădină experimentală din raion.

★

Din toate colțurile țării sosesc în fiecare zi vești despre pregătirile tinerilor în întâmpinarea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. In cadrul acestor pregătiri, numeroși tineri lucrează cu dragoste daruri pe care le vor oferi oaspeților de peste hotare participanți la Festival.

Astfel, elevii școlii profesionale de metalurgie din Toplița lucrează un strung și o mașină cu aburi în miniatură, iar elevii școlii profesionale de siderurgie din Roman construesc în machetă un cubilou și o forjă. Darurile pe care le pregătesc cu atâta dragoste acești tineri, ca și alte mii de daruri care sunt pregătite de tinerii din toate colțurile patriei noastre, exprimă dorința lor de pace și de prietenie cu tineretul din țările lumii.

★

Elevii școlii de 7 ani cu limba de predare română, din comuna Turnișor, raionul Sibiu, au participat la munca obștească a comunei, efectuând 137 ore muncă voluntară. Ei au ajutat țăranilor colectiviști la plivitul cepei, au înfrumusețat școala prin sădirea puieților, îngrijesc de lotul școlar, în care se cultivă legume și zarzavaturi.

Elevii școlii de 7 ani cu limba de predare germană din aceiaș comună sunt antrenați în munca de creștere a viermilor de mătase. Muncind organizat și serios ei obțin rezultate frumoase.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

La un pedagog exigent

Eleva Dubițcaia din clasa a IX-a a scos biletul nr. 10. Pentru a chibzui asupra întrebărilor ea n'a pierdut mai mult de cinci minute. In liniște, eleva s'a apropiat de masa comisiei de examinare și a început să povestească despre lupta lui Timiriazev, Miciurin, Lăsenco și alți oameni de știință sovietici împotriva weissmannism-morganismului. Ea a arătat cum a desmințit și a răsturnat știința înaintată teoria reacționară burgheză. Apoi eleva a dat exemple concrete din practica transformării naturii în Uniunea Sovietică și a arătat că acești factori, nelăsând nimic din născocirile weissmanniștilor și morganiștilor, sunt o confirmare strălucită a justeței tezelor științei sovietice despre influența condițiilor exterioare asupra modificării activității vitale a organismului.

Eleva a răspuns bine și la întrebarea a doua din bilet — despre importanța operelor lui I. M. Secenov în desvoltarea fiziologiei materialiste. Ea a caracterizat cu preciziune activitatea marelui fiziolog cu privire la studierea activității creerului animalelor și omului și a arătat importanța acestei activități pentru desvoltarea fiziologiei pavloviste.

Cunoștințe adânci au dovedit la examenele de bazele darwinismului și alte eleve din clasa a IX-a C dela școala nr. 58 din Odesa.

Cunoștințele elevelor sunt legate de practică. Aceasta le permite să înțeleagă felul în care realizările științei biologice duc înainte agricultura. Eleva Procopciuc, de pildă, nu numai că a expus esența învățăturii academicianului V. R. Williams, dar a arătat amănunțit cum se aplică în practică, în colhozuri și sovhozuri, sistemul de agricultură prin asolamente cu ierburi.

Trebuie să menționăm că expunerile elevelor la examene s'au remarcat nu numai prin conținutul lor, ci și printr'o convingere pasionată, care oglindește interesul adânc al oamenilor sovietici în lupta plină de succes a științei sovietice împotriva teoriilor idealiste burgheze. De o mare mândrie au fost pătrunse răspunsurile desvoltate ale elevelor atunci când ele au vorbit despre realizările în domeniul transformării naturii și despre succesele agriculturii socialiste.

Examenul a constituit o bună verificare nu numai a cunoștințelor elevelor, ci și a activității desfășurate în timpul anului școlar de pedagogul Clavdia Ivanovna Piatenco. Ea a reușit să transmită clasei la un înalt nivel teoretic și în deplină măsură cunoștințele prevăzute de programa de învățământ. Ea s'a străduit nu numai pentru a asigura însușirea de către eleve a conținutului manualului, dar a trezit activitatea gândirii lor, le-a trezit tendința de a cunoaște profund și multilateral bazele darwinismului, cerând precizie, succesiune și logică în expunerea materialului și în sintetizarea lui. In decursul anului școlar, toate elevele, cu excepția uneia singure, care are nota „3", au avut numai notele „4" și „5".

Clavdia Ivanovna a analizat cu seriozitate cunoștințele elevelor din clasa a IX-a la examen. Impreună cu asistenta A. S. Demiceva, profesoară de biologie, ea a ținut seamă nu numai de cunoștințele efective ale elevelor examinate, ci și de maturitatea gândirii lor, de lărgimea orizontului, de prinderea de a expune cunoștințele la nivelul cerințelor impuse unor elevi care peste un an vor absolvi școala medie. Notele puse la examenele de bazele darwinismului au corespuns notelor obținute de eleve în cursul anului școlar.

(După „Ucitelscaia Gazeta")

Grupa sindicală a grădiniței de copii

Nobilă și plină de cinste este misiunea cadrelor didactice din grădinițele de copii, cărora le-a fost încredințată educația tinerei generații. Zeci de mii de pedagogi sovietici muncesc cinstit, dând toate cunoștințele, energia și forțele lor cauzei educației comuniste a copiilor. Datoria organizațiilor sindicale de învățământ este de a desvolta prin toate mijloacele inițiativa creatoare a educatoarelor, de a le ajuta în permanență să-și perfecționeze măestria lor pedagogică.

In legătură cu aceasta, merită atenție experiența în muncă a organizației sindicale dela grădinița de copii nr. 21 din orașul Dzerjinsc, regiunea Gorchi.

Această organizație este condusă de militanta socială Alexandra Pavlovna Postnicova, care, de ani de zile, este aleasă în calitate de organizator de grupă. Energică și plină de inițiativă, ea mobilizează cu pricepere colectivul pentru îmbunătățirea activității educative, se străduește ca fiecare colaborator al grădiniței de copii să simtă răspundere pentru munca ce i-a fost încredințată. Tov. Postnicova a creat un activ sindical conștient și cu dragoste de muncă, pe care se sprijină în rezolvarea tuturor problemelor. In grupa sindicală se organizează în mod regulat ședințe sindicale și consfătuiri de producție, care, totdeauna, sunt precedate de o mare muncă pregătitoare.

Consfătuirile de producție contribue la îmbunătățirea activității colectivului, ajută la înlăturarea unor lipsuri serioase. Vom da un exemplu caracteristic. In una din grupe au fost observate câteva cazuri de îmbolnăviri ale copiilor datorită răcelii. Organizatorul de grupă, tov. Postnicova și directoarea grădiniței de copii, tov. Dobrohotova, au însărcinat pe educatoarele Soporovscaia și Bodiaghina să lămurească cauzele îmbolnăvirilor.

Activistele sindicale au îndeplinit misiunea lor cu toată răspunderea. In decurs de câteva zile, ele au observat cum se organizează ieșirea copiilor la plimbare, cât timp se pierde pentru îmbrăcat, cu ce se ocupă copiii pe stradă. S'a stabilit astfel că pregătirea în vederea plimbărilor nu este just organizată; educatoarele scot pe copii în stradă numai după ce s'au îmbrăcat toți copiii. Rămânând în cameră îmbrăcați cu paltoane, copiii se încălzeau, iar la ieșirea pe stradă răceau repede, ceeace ducea la îmbolnăvirea lor.

Primind această semnalizare, tov. Postnicova a convocat o consfătuire de producție. Colaboratoarele au discutat cauzele îmbolnăvirilor de răceală și au făcut o serie de propuneri, menite să înlăture lipsurile constatate. In special, s'a hotărît ca pentru îmbrăcarea copiilor să vină în ajutorul educatoarelor personalul de îngrijire și tehnic al grădiniței. Organizatorul de grupă a controlat îndeplinirea acestor propuneri. Măsura aplicată a contribuit la reducerea cazurilor de îmbolnăvire.

La grădinița de copii lucrează pedagogi cu experiență. Totodată aici există și cadre tinere, venite de curând din institutiile de învățământ. Ajutorarea tineretului în însușirea profesiunii de educatoare este o condiție absolut indispensabilă a unei bune activități a colectivului.

Organizatorul de grupă, tov. Postnicova, împreună cu directoarea grădiniței de copii, tov. Dobrohotova, acordă o deosebită importanță generalizării și răspândirii celei mai bune experiențe în muncă. In acest scop, educatoarele calificate țin lecții deschise. La aceste lecții, educatoarele fac cunoștință cu cele mai bune planuri de muncă și planuri de lecții. Până în prezent au avut loc peste 20 de lecții deschise. Datorită muncii sistematice de generalizare și răspândire a experienței înaintate, educatoarele tinere își însușesc mai repede practica pedagogiei preșcolare.

O educație justă cere dela cadrele grădiniței de copii stabilirea unei strânse legături cu părinții. Organizația sindicală împreună cu administrația grădiniței de copii organizează în mod regulat ședințe cu părinții, la care educatoarele țin referate cu diferite probleme. De pildă, tov. Soporovscaia a făcut în referatul său o amplă expunere cu privire la condițiile care creiază desvoltarea normală a vorbirii la un copil de trei ani, tov. Morozova a povestit despre educarea la copii a dragostei de muncă.

Fiecare pedagog sovietic, chemat să educe la copii dragostea de patrie, să formeze la ei calitățile omului nou, sovietic, trebue să-și ridice în permanență nivelul ideologico-politic și cultural, să-și complecteze zi de zi cunoștințele.

Ținând seama de această împrejurare, organizatorul de grupă, tov. Postnicova, acordă multă atenție creșterii ideologico-politice și culturale a membrilor sindicatului. Ea discută în mod sistematic cu cadrele despre felul în care ele își ridică cunoștințele lor, pune în mod periodic problema studiilor în discuția întregii organizații. Astfel, cu câteva luni în urmă, adunarea generală a colectivului a analizat situația cadrelor grădiniței de copii cu privire la studiile politice. Pregătindu-se pentru adunare, organizatorul de grupă a însărcinat pe activistele Kruglova și Tareva să verifice frecventarea lecțiilor și a referatelor. In afară de aceasta, activistele au vizitat biblioteca orășenească, s'au interesat ce cărți citesc colaboratoarele grădiniței de copii. Tov. Postnicova a discutat cu fiecare membru al grupei în parte. Această adunare a adus un mare folos colectivului. Aici toate educatoarele și tot personalul de îngrijire studiază în rețeaua învățământului de partid, studiază Hotărîrile istorice și materialele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și lucrarea tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Organizatorul cultural, tov. Krublova, organizează în mod sistematic excursii la muzee, participarea colectivă la spectacole de teatru, la filme etc.

Munca culturală de masă a organizației sindicale este organizată astfel încât fiecare vizionare de spectacol, fiecare vizită la muzeu, la câte o întreprindere, să lărgească cunoștințele pedagogilor, să-i ajute în îmbunătățirea educației și instrucției copiilor.

Astfel, lucrând în mod sistematic cu fiecare membru al grupei, îngrijindu-se de creșterea lui, grupa sindicală mobilizează colectivul grădiniței de copii la îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere care stau în fața cadrelor didactice.

Excursii îndepărtate

Comitetul Central al Sindicatului oamenilor muncii din învățământul elementar și mediu din R.S.S. Azerbaidjan organizează excursii pentru cadrele didactice. Un număr de 400 de pedagogi vor pleca la Moscova, Leningrad, Crimeea, Batumi, Erevan.

Pentru excursii au fost alocate 200.000 de ruble. Se organizează o călătorie a cadrelor didactice pe Canalul Volga-Don „V.I. Lenin" și o excursie la Stalingrad.

Aproape 3000 de pedagogi vor primi foi de drum la sanatorii și case de odihnă. In acest scop, sindicatul va cheltui peste două milioane ruble.

Expoziții pedagogice

In cabinetul pedagogic al secției de învățământ orășenești din Tbilisi s'a deschis expoziția consacrată experienței școlilor fruntașe. Aici sunt expuse materiale care arată planificarea activității școlare, activitatea consiliilor pedagogice, a comitetelor de părinți, a comisiilor metodologice. Expoziția face cunoscută vizitatorilor metodica predării diferitelor obiecte, activitatea cercurilor de geografie, chimie și altele.

Un loc important este rezervat lămuririi problemelor învățământului politehnic în școală. Sunt expuse numeroase aparate, modele, machete, scheme și diagrame — confecționate de elevi sub îndrumarea pedagogilor.

Cele mai bune din obiectele expuse vor fi alese pentru expoziția pedagogică orășenească permanentă, care va fi deschisă la începutul anului școlar.

Ridicarea calificării cadrelor didactice

In orașele și centrele raionale din R.S.S. Armenia au început cursurile de ridicare a calificării cadrelor didactice. Aceste cursuri sunt urmate de aproape 900 de învățători din clasele elementare. Atenția principală se dă sarcinilor pregătirii pentru introducerea învățământului politehnic în școli.

La sfârșitul lunii Iunie, vor începe la Erevan seminariile și cursurile pentru profesorii de fizică, chimie, matematică, biologie și geografie. Cursurile vor fi frecventate de aproape două mii de pedagogi din Republică. Pentru ei se vor citi lecții despre sarcinile școlii în lumina Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al Partidului, despre rolul matematicii, chimiei, fizicei și biologiei în instrucția politehnică a elevilor. In total, cursurile de ridicare a calificării vor fi urmate de peste trei mii de pedagogi.

Tabere de pionieri în R. S. S. Moldovenească

Răsună de cântece grădina botanică dela marginea orașului Chișinău, unde este așezată tabăra de pionieri pentru copiii muncitorilor dela Telecomunicații. Aici a sosit primul grup de elevi. In tabără totul este pregătit pentru primirea copiilor — dormitoare confortabile, biblioteca, terenurile de gimnastică, de volei și de basket, un colț al pionierilor. Livada de pomi fructiferi, plantată de către copii în jurul taberei cu câțiva ani în urmă, promite să dea în această vară primul rod.

O tabără de pionieri s'a deschis deasemenea și în pădurea de lângă satul Vadul lui Vodă, pe malul Nistrului. In timpul cel mai scurt se vor desfășura steagurile deasupra altor tabere așezate pe malul Nistrului, în păduri și în livezi de pomi fructiferi.

Pregătirea profesorilor de cultură fizică

Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din Molotov a organizat cursuri de cultură fizică cu durata de două săptămâni pentru învățătorii școlilor elementare. Pedagogii au ascultat un ciclu de lecții despre problemele marxism-leninismului, despre higiena exercițiilor fizice etc. S'au ținut deasemenea lecții de gimnastică, atletică ușoară și jocuri. Au absolvit cursurile 90 de persoane.

La încheierea cursurilor, asociația sportivă „Iscra" a organizat întreceri sportive ale cadrelor didactice la care au participat pedagogii-cursiști. Ei și-au disputat întâietatea la diverse probe sportive combinate, gimnastică și atletică ușoară. Succese frumoase au obținut învățătoarea Sizova dela școala din Spaso-Bardinsc, raionul Kiservsc și învățătorul Sirinkin, dela școala din Garevsc, raionul Ohansc. Ei au cucerit primele locuri la complexul sportiv G.T.O. O învățătoare dela școala din Ostrovsc, raionul Verkni-Gorodoc, a cucerit primul loc la gimnastică. Învățătorii Zedniarov, Startev, Sardanov și Socolov au ieșit învingători în întrecerea la diferite genuri de atletică ușoară.

In prezent, la cursurile de educație fizică de pe lângă institut este instruită o nouă grupă de învățători ai școlilor elementare.

Rezultatele unei munci creatoare

Sunt 9 ani de când profesoara emerită Zoia Grigorievna Vladimirova, care predă biologia la școala medie de fete nr. 24 din orașul Kuibâșev, obține succese depline cu elevele sale la acest obiect.

In acest an, Zoia Grigorievna a predat la clasele a VI-a și a VIII-a. Elevele sale cunosc bine științele naturii. Multe dintre elevele clasei a VIII-a, pe lângă lecțiile din clasă, au activat în cerc, unde în decursul anului s'a desbătut mai ales problema: „Cum trebue să trăești ca să fii sănătos". Tot atât de bine au încheiat studierea cursului de botanică și elevele din clasele a VI-a. Despre calitatea cunoștințelor lor vorbește și faptul că peste 80% din ele au obținut la examene notele „5" și „4".

In acest an, Zoia Grigorievna Vladimirova și-a organizat examenele astfel încât fiecare elevă, în mod obligatoriu, să-și sprijine răspunsul arătând lucrările practice efectuate cu prilejul studierii capitolului respectiv din manual și făcând o experiență determinată.

Eleva Clesceva din clasa a VI-a, răspunzând la întrebarea: „Cum se poate provoca o creștere intensă a sistemului rădăcinos", a arătat că, dacă vom ciupi vârful rădăcinei principale la o plantă tânără, rădăcina încetează de a crește în lungime, dar se îngroașe și formează multe rădăcini laterale, care se răspândesc în straturile dela suprafața solului, mai bogate în substanțe nutritive. Această metodă a fost însușită în mod practic de către eleve la plantarea răsadurilor de varză și pătlăgele roșii pe lotul școlar. Eleva a arătat două fire de fasole, din care la unul a fost ciupit vârful rădăcinii și au crescut multe rădăcini laterale.

Vorbind despre iarovizarea grâului, eleva Vasilieva a arătat că însămânțarea cu semințe iarovizate are o mare importanță: plantele care se desvoltă din ele se coc cu câteva zile mai devreme. De pildă, în condițiile regiunii Kuibâșev, a spus ea, grăbirea coacerii grâului salvează plantele de acțiunea nimicitoare a vânturilor uscate, iar recolta de grâne sporește cu 120—150 kg. la fiecare hectar. Eleva a povestit cum a iarovizat ea secara de toamnă și a arătat mostre de plante: unele din ele, și anume cele semănate cu semințe iarovizate, dădeau în spic, celelalte — neiarovizate — erau în perioada înfrățirii, deși însămânțarea lor s'a făcut simultan.

Răspunsurile elevelor la examen au arătat că munca efectuată pe lotul școlar a contribuit la o bună însușire și fixare a cunoștințelor căpătate în clasă.

Începând din clasa a V-a, Zoia Grigorievna acordă o mare atenție muncii cu cartea. Ea explică elevelor cum trebue să-și învețe lecțiile la botanică, le deprinde cu terminologia științifică, cu prioceperea de a citi desenele din manual. Lucrările practice indicate de programă sunt executate de toate elevele. Observațiile se fac acasă, în colțul naturii vii și pe lotul școlar. Rezultatele observațiilor se înregistrează în caiete, care, după expirarea termenului, se aduc la școală.

Executând temele la biologie, elevele din clasa a VI-a au făcut observații asupra plantelor de cameră, de livadă și grădină. Jumătate din ele au acasă colțuri ale naturii vii.

Elevele Zoiei Grigorievna Vladimirova știu să facă plantații de pomi roditori și să le îngrijească, să sădească arbuști fructiferi, să crească semințe de plante bianuale, să folosească îngrășăminte organice și minerale, să altoiască pomi și arbuști fructiferi, să efectueze polenizarea artificială, să crească și să sădească răsadurile. Ele și-au însușit toate acestea în timpul studierii botanicii în școală.

Lucrând pe lotul școlar, elevele au căpătat deprinderi de prelucrare a solului, știu să mânuiască multe unelte de muncă. Interesul profund pentru munca sa, îmbinarea strânsă a predării cu practica constitue baza succesului maistrului-pedagog Z. G. Vladimirova.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Sanatoriile cadrelor didactice

Alături de sanatoriile și casele de odihnă de importanță unională, așezate în marile centre balneo-climaterice — Kislovodsc, Soci, Jeleznovodsc, Essentuchi — în atribuția C.C. al Sindicatului oamenilor muncii din învățământul elementar și mediu din R.S.F.S.R. se găsesc sanatoriile situate în raioanele îndepărtate ale țării. Din cei 61.000 de membri ai sindicatului îngrijiți în anul 1952 în sanatoriile și casele de odihnă ale C.C. al Sindicatului, aproape 80% s'au odihnit în apropierea domiciliului lor, în casele de odihnă situate în regiunile Riazan, Irkutsc, Penza, Iaroslavl și altele, în ținuturile Primorie și Krasnoiarsc, în R.S.S.A. Buriat-Mongolă, Mordvină și Tătară.

Această așezare a sanatoriilor incumbă obligații serioase conducătorilor și personalului de deservire al sanatoriilor, tuturor organelor Direcției caselor de odihnă și sanatoriilor. Este necesar ca fiecare sanatoriu și casă de odihnă să fie cât mai bine amenajate, să folosească pe deplin scopurile de cură și tratament în condițiile naturale și climaterice locale. In fiecare sanatoriu, îngrijirea celor ce se odihnesc trebue să fie organizată în mod exemplar. Prin aceasta, multe mii de membri ai sindicatului trebue să fie scutiți de necesitatea de a face călătorii lungi pentru a-și petrece timpul de odihnă.

Rezolvarea acestei sarcini a fost asigurată datorită creșterii necontenite a alocațiilor pentru odihna și tratamentul cadrelor didactice din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Ca urmare a cheltuielilor efectuate și a eforturilor pentru îmbunătățirea situației sanatoriilor, pregătirea pentru sezonul de cură 1953 a fost încheiată cu mai mult succes decât în anii precedenți. Aceasta creiază posibilitatea de a ridica și mai mult calitatea îngrijirii bolnavilor și a celor ce se odihnesc, ținându-se seama de cerințele lor mereu crescânde.

In cele 9 sanatorii și 22 case de odihnă ale C.C. al Sindicatului își vor petrece concediul în acest an 62.500 de oameni ai muncii din învățământ. Lucrul esențial în munca de pregătire este profilarea strictă a rețelei de sanatorii, calculată astfel încât să asigure tratamentul în sanatoriile C.C. al Sindicatului aproape tuturor grupelor principale de boli care necesită un tratament de sanatoriu sau de băi.

In toate sanatoriile, pe baza experienței din anii trecuți, a fost mărită greutatea specifică a tratamentului cu ape minerale. Majoritatea sanatoriilor sunt utilate cu inhalatoare. S'au creat condițiile pentru efectuarea celor mai variate tratamente, s'a mărit grupul de medici și consultanți pentru bolile de nas, gât și urechi.

In acest an, poate pentru prima oară, se intensifică în mod serios activitatea sanitară profilactică în casele de odihnă. Bineînțeles că tratamentul deplin de tip sanatorial nu este posibil într'o casă de odihnă și nici nu e nevoie de aceasta dacă ținem seama de starea sănătății oamenilor care vin aici. Cu atât mai mult ar fi o greșală să considerăm casele de odihnă numai ca locul de dormit peste noapte pentru cei care se odihnesc în ele. Experiența arată că în cazul unei bune îngrijiri profilactico-medicale, omul poate nu numai să se odihnească, ci și să-și întărească organismul. Pentru aceasta se cere, înainte de toate, ca în casele de odihnă oamenii să se afle sub observație medicală calificată, să fie lărgită și îmbunătățită îngrijirea medicală. O apropiere și mai mare a fiecărei case de odihnă de tipul unei instituții de tratament — iată în ce a constat într'o mare măsură sarcina noastră în perioada pregătirii pentru sezonul curent.

Un rol hotărîtor în îmbunătățirea continuă a activității sanatoriilor îl joacă organizarea științifică justă a procesului de tratament și odihnă, în strictă conformitate cu învățătura marelui fiziolog rus I. P. Pavlov.

Experiența ne-a arătat că există condițiile introducerii în toate sanatoriile, inclusiv casele de odihnă, a alimentației dietetice. A fost stabilit controlul medical, iar în obligația șefilor bucătari ai sanatoriilor intră ca în orele de masă să facă interogarea individuală a bolnavilor și a celor veniți la odihnă cu privire la dorințele lor, să noteze și să îndeplinească cererile pentru pregătirea mâncărurilor naționale, a felurilor dietetice de hrană.

O parte organică a întregului proces de tratament și odihnă în sanatoriile sindicale o formează activitatea culturală, care depinde într'o mare măsură de baza tehnico-materială și de calificarea activiștilor culturali.

A fost acordată o serioasă atenție organizării în sanatorii și în casele de odihnă a unor lecții calificate, a unor seri interesante și distractive, a excursiilor și a plimbărilor. S'au luat deasemenea măsuri pentru îmbunătățirea activității de cultură fizică. Exercițiile de înviorare, jocurile și întrecerile sportive în masă, serbările sportive se vor desfășura sub supravegherea directă a medicilor.

Peste 580 de activiști ai sanatoriilor și caselor noastre de odihnă au urmat în lunile de iarnă cursuri, școli și seminarii speciale pentru pregătirea și ridicarea calificării. In acest număr intră medici și surori, bucătari și femei de îngrijire, organizatori culturali, instructori sportivi și bibliotecari.

Învățătorul sovietic venit la casa de odihnă sau la sanatoriu este în drept să se aștepte la o primire cordială, la o odihnă plăcută care să-i permită împrospătarea forțelor, întărirea sănătății.

Câteva observații cu privire la practica învățământului politehnic

B. Baraș
directorul Institutului central de ridicare a calificării cadrelor de conducere din învățământul public
M. Skratkin
membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

In lumina Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., învățământul politehnic în școala de cultură generală constitue o parte componentă a programului general de construire a comunismului în țara noastră.

In anul școlar curent s'a desfășurat o importantă activitate de ridicare a nivelului pregătirii politehnice a cadrelor didactice. Pretutindeni au fost organizate cursuri, seminarii și lucrări practice pentru conducătorii de școli și pentru profesorii de fizică, matematică, chimie, biologie, geografie, desen liniar.

Multe institute de perfecționare a cadrelor didactice au elaborat instrucțiuni metodice ample privind asemenea probleme de actualitate ca: folosirea materialului tehnic de producție în predarea fizicii, chimiei, matematicii, biologiei și geografiei; căile de familiarizare a elevilor cu bazele agriculturii; organizarea și metodica excursiilor în producție; organizarea lucrărilor practice cu conținut politehnic la lecții și în afara lecțiilor; organizarea și conținutul activității cercurilor tehnice.

La cercurile pedagogice și în comisiile pe obiecte, cadrele didactice trasează în colectiv obiectele și temele excursiilor în producție, elaborează metodica organizării lor, organizează diferite lucrări de laborator legate de predarea în școală, precum și lecții practice de electrotehnică, radiotehnică, etc.

Toate acestea au permis multor școli să obțină cu succes o serie de realizări în domeniul învățământului politehnic. Predarea bazelor științelor, mai ales a fizicii, matematicii, chimiei, biologiei, a devenit într'o serie de școli mult mai vie. Mulți profesori acordă o mare atenție cunoașterii de către copii a folosirii legilor naturii în producție, a realizărilor tehnicii sovietice. Se desfășoară mai larg lecțiile de confecționare de către elevi a utilajului de învățământ și a materialului didactic. Se îmbunătățește organizarea lucrărilor de laborator în clasă și a lucrărilor practice de măsurători pe teren. In multe școli se desfășoară o activitate plină de conținut și valoroasă din punct de vedere instructiv și educativ pe loturile școlare. Elevii învață în practică să dirijeze creșterea și desvoltarea plantelor, bazându-se pe cunoștințele teoretice cu privire la biologia miciurinistă. S'a ridicat considerabil atenția pentru tehnică. In multe școli din regiunile Ulianovsc, Kursk, Irkutsc etc., elevii studiază tractorul și mașinile agricole.

Toate aceste începuturi trebue sprijinite și desvoltate pe toate căile.

Pentru lămurirea esenței și a sarcinilor învățământului politehnic, precum și pentru organizarea schimbului de experiență, au avut o mare importanță seminariile ținute cu conducătorii și metodiștii institutelor de perfecționare a cadrelor didactice, seminarii organizate în două rânduri de către Institutul Central de ridicare a calificării cadrelor conducătoare din învățământul public.

Materialele ambelor seminarii sunt pregătite pentru editare și în cel mai scurt timp vor deveni un bun al institutelor, școlilor și cadrelor didactice.

In practica realizării învățământului politehnic în școli au loc uneori greșeli, care trebue prevenite la timp.

Nu se acordă peste tot atenția cuvenită realizării învățământului politehnic la lecții. Or, lecția este forma principală de organizare a ocupațiilor școlare. Deaceea, munca principală cu privire la învățământul politehnic trebue să se desfășoare în cursul lecțiilor. Transferarea centrului de greutate asupra formelor de ocupație în afara lecțiilor poate duce la o ruptură inadmisibilă a politehnizării școlii de studiul bazelor științelor, ruptură care a fost condamnată în Hotărîrea C.C. al Partidului despre școală din Septembrie 1931.

In munca lor viitoare, organele învățământului public, institutele și conducătorii de școli trebue să acorde cea mai serioasă atenție reorganizării conținutului și metodicii lecțiilor, să explice cadrelor didactice cum să-și construiască lecțiile pentru a înarma pe elevi cu o cunoaștere adâncă a bazelor științelor și a le arăta în acelaș timp aplicarea legilor științei în producție, pentru a-i înarma cu cunoașterea bazelor științifice ale producției moderne și a le forma diferite deprinderi practice.

Un alt pericol constă în supraîncărcarea elevilor cu teme extrașcolare care le răpesc mult timp și forțe și-i împiedică să-și învețe lecțiile. Desvoltându-se prin toate mijloacele ocupațiile și activitățile extrașcolare ale elevilor în domeniul tehnicii și al agriculturii, trebue să se urmărească dozarea lor și să se împiedice supraîncărcarea elevilor.

In unele cazuri, noțiunea învățământului politehnic este privită prea larg. Unele cadre didactice au început să încadreze în învățământul politehnic cele mai obișnuite demonstrații și experiențe, tablouri cu teme istorice și geografice sau culegerea și folosirea la lecții a materialului didactic natural. Unii profesori de biologie consideră drept „politehnizare" confecționarea de către elevi a materialului didactic care arată structura interioară a peștelui, a mulajelor organelor interne ale păsărilor. Unii profesori de geografie declară drept „politehnizare" orice activitate cu harta geografică.

Toate aceste procedee de învățământ intuitiv sunt foarte necesare și folositoare și inițiativa manifestată de cadrele didactice în acest domeniu trebue desvoltată și stimulată. Dar acestea nu trebue privite ca făcând parte din învățământul politehnic. Interpretarea prea vastă a învățământului politehnic sustrage pe pedagogi dela rezolvarea sarcinilor principale. Sarcina principală a învățământului politehnic în predarea biologiei, de pildă, constă în cunoașterea de către elevi a bazelor științifice ale agriculturii și în formarea la copii a deprinderilor de muncă agricolă, a priceperilor și deprinderilor practice de dirijare a creșterii și desvoltării plantelor și animalelor pe baza cunoștințelor științifice biologice.

Intr'o serie de școli se observă o mare pasiune pentru excursiile în producție. Insă goana după numărul mare de excursii dăunează adeseori calității lor.

Fiecare excursie trebue pregătită cu minuțiozitate. Scopul și conținutul ei trebue determinate pornind dela cerințele programelor de învățământ și dela sarcinile învățământului politehnic.

Cu prilejul organizării excursiilor trebue acordată o deosebită atenție aplicării în producție a legilor naturii, cunoașterii de către elevi a principiilor științifice fundamentale ale producției, comune pentru multe ramuri ale producției, neadmițându-se aglomerarea cunoștințelor elevilor cu amănunte tehnice și cu un mare număr de termeni speciali. După terminarea excursiei trebue prelucrat și pus la punct întregul material cules, care va fi folosit pe larg la lecțiile și ocupațiile extrașcolare ulterioare.

Trebue să se acorde o mai mare atenție îndeplinirii de către toți elevii a lucrărilor de laborator și a lucrărilor și experiențelor practice pe lotul școlar prevăzute de programe, precum și atragerii elevilor la munca socială productivă. In legătură cu aceasta se nasc o mulțime de probleme didactice: cum trebue prezentată copiilor sarcina muncii în procesul predării bazelor științelor?; cum trebue pusă în fața lor această sarcină, pentru ca ea să-i stimuleze în vederea aplicării cunoștințelor teoretice în practică, să dea muncii un caracter creator?; cum trebue organizată însăși munca, pentru ca în procesul ei să se îmbogățească la maximum experiența senzorială a copiilor, să se desvolte spiritul lor de observație, gândirea creatoare, să fie educată atitudinea comunistă față de muncă, față de colectiv?

Pe lângă fiecare școală trebue organizat un lot de experiență model și o cameră de lucru. Existența camerei de lucru dă posibilitatea de a lărgi și adânci considerabil ocupațiile extrașcolare în domeniul tehnicii.

In legătură cu sarcinile politehnizării capătă o mare importanță ocupațiile extrașcolare în domeniul electrotehnicii și radiotehnicii, în domeniul studiului motorului cu combustie internă (tractor, motocicletă, automobil) și a mașinilor agricole. Toate activitățile extrașcolare în domeniul tehnicii și agrobiologiei trebue organizate într'o legătură organică cu lecțiile din clasă.

La rezolvarea sarcinilor politehnizării, pedagogii pot primi un ajutor însemnat din partea organizațiilor de comsomol și de pionieri.

La cursurile cadrelor didactice din această vară trebue organizate conferințe cu privire la schimbul de experiență în învățământul politehnic. Cele mai bune comunicări și referate ale pedagogilor trebue alese pentru „Lecturile pedagogice" și publicate în presă.

De curând a avut loc Plenara a VII-a a C.C. al Sindicatului oamenilor muncii din învățământul elementar și mediu al R.S.F.S.R. Plenara a trasat un larg program de reunire a eforturilor cadrelor științifice din pedagogie și ale cadrelor didactice. Realizarea acestui program va contribui mult la înfăptuirea sarcinilor politehnizării.

Unele institute de perfecționare a cadrelor didactice au stabilit o legătură strânsă cu institutele industriale, agricole și pedagogice și realizează în comun măsurile de pregătire politehnică a cadrelor didactice. Această inițiativă folositoare trebue să fie aplicată pe larg în timpul pregătirii și organizării cursurilor de vară ale cadrelor didactice.

Una dintre formele posibile de colaborare a oamenilor de știință de pe tărâmul pedagogiei, a cadrelor institutelor de perfecționare și a pedagogilor poate fi elaborarea creatoare, în comun, a celor mai importante probleme ale învățământului politehnic după planul trasat de Academia de Științe Pedagogice și de Institutul central de ridicare a calificării cadrelor conducătoare din învățământul public.

Rezultatele muncii colective a oamenilor de știință și a pedagogilor-practicieni pot constitui o bază pentru organizarea pe teren a conferințelor științifico-practice consacrate problemelor învățământului politehnic.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Minerii studiază

Dela începutul celui de al 5-lea cincinal, în regiunile carbonifere ale Uniunii Sovietice s'au deschis aproximativ 300 de noi școli pentru învățământul tehnico-industrial al minerilor. Pe lângă mine s'a organizat o rețea întinsă de cursuri și școli, în care sute de mii de muncitori își ridică calificarea și își însușesc specialități noi. O largă răspândire o au și școlile stahanoviste, în cadrul cărora minerii-inovatori transmit direct în abataj metodele lor înaintate tovarășilor de muncă. Pe lângă mine funcționează deasemenea diferite cursuri pentru studierea tehnicii noi. In bazinele carbonifere există așa numitele combinate de învățământ, la care învață oameni ai muncii din mine, dela fabricile de innobilare a minereurilor și dela unitățile de construcții. In timpul cursurilor care durează câteva luni, minerii sunt scoși din producție In cadrul combinatului funcționează cursuri pentru pregătirea de muncitori calificați de diferite specialități, cum ar fi conducători de combine, haveze și alte mașini carbonifere, mecanici de locomotive electrice și mecanisme pentru ridicare, brigadieri și maiștri mineri. In afară de aceasta, în combinatele de învățământ inginerii și tehnicienii studiază temeinic toate inovațiile tehnicii miniere.

Minerii sovietici folosesc din plin posibilitățile pe care li le oferă statul pentru a-și perfecționa cunoștințele. Astfel, la combinatele de pe lângă minele „Stalinugol" și „Vorosilovgradugol" din Donbas, la combinatul minei „Tulaugol" din bazinul regiunii Moscova și la „Cuzbasugol" din Siberia de Vest fiecare al treilea miner este încadrat în sistemul învățământului tehnico-industrial. Numeroși mineri studiază în școli medii tehnice și în institute fără frecvență.

În școlile patriei noastre se desfășoară examenele

În școlile orașului Bârlad

Elevii clasei a XI-a dela școala medie de băieți din Bârlad s'au pregătit cu temeinicie pentru examenele de sfârșit de an. Incepe examenul de limbă și literatură română. Plin de încredere, elevul Druțu răspunde la întrebările din bilet. El vorbește curgător și documentat despre „Crearea eroului pozitiv în literatura noastră".

Făcând o paralelă între literatura din timpul regimului burghezo-moșieresc și literatura nouă, elevul Druțu scoate în evidență faptul că rolul acesteia din urmă este de a educa pe omul nou, omul societății socialiste.

In acest scop — spune printre altele elevul Druțu — scriitorul trebue să reflecte în opera sa viața nouă, eforturile oamenilor muncii în opera de construire a socialismului. Elevul vorbește cu mult interes despre balada „Lazăr dela Rusca", în care poetul Dan Deșliu a reușit să reliefeze cu măestrie trăsăturile tipice ale eroului pozitiv Lazăr Cernescu, care ne apare ca un om curajos, puternic, strâns legat de popor, plin de încredere în viitorul fericit al poporului.

Răspunsurile date dovedesc că elevul a studiat amănunțit unele probleme ale creației literare din țara noastră, în lumina tezelor asupra literaturii și artei expuse de tovarășul G. M. Malencov în Raportul ținut la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.

Eleva Beldie Viorica din Clasa a XI-a a școlii medii de fete din Bârlad tratează același subiect. Expunerea ei însă se rezumă doar la câteva afirmații seci, rupte de viață, de realitate.

Lazăr Cernescu — eroul pozitiv din balada „Lazăr dela Rusca" este prezentat de către eleva Beldie Viorica în mod schematic.

Ea nu reușește să scoată în relief înaltele calități ale eroului, acest om simplu, educat de partid, care privește cu încredere în viitor.

Ar fi însă greșit să se creadă că lipsurile elevei Beldie Viorica sunt numai simple deficiențe ale pregătirii ei. Nivelul scăzut al răspunsurilor date își are rădăcina în felul defectuos în care au fost tratate lecțiile în timpul anului școlar de către tovarășa profesoară Ruse Ortansa care, în loc de o tratare aprofundată a problemelor de literatură, a recurs mai mult la o parafrazare școlastică a operelor scriitorilor noștri, ceeace a făcut-o să se piardă în amănunte.

Slaba preocupare pentru pregătirea și desfășurarea examenelor se oglindește la tovarășa profesoară Ruse Ortansa și în modul în care a întocmit problemele de examinare a elevelor în ceeace privește gramatica limbii române. Textele pentru analiză sunt luate la întâmplare, fără a se fi ținut seama de instrucțiunile Ministerului Invățământului Public.

(Din ziarul „Steagul Roșu"- Bârlad)

Absolvenții

Examenele de sfârșit de an au fost întâmpinate de elevii și cadrele didactice din orașul Bacău cu multă seriozitate. In perioada de recapitulare a materiei și de pregătire a examenelor s'a desfășurat o muncă susținută, la care părinții au adus o contribuție deosebită. Activitatea pentru încheierea în bune condițiuni a anului școlar și pentru obținerea unor cât mai bune rezultate la examene s'a desfășurat metodic. Rezultatele acestei munci sunt înbucurătoare și examenele care au început vorbesc despre aceasta.

★

La școala nr. 11, în cartierul Vasile Roaită, copiii, în marea lor majoritate, sunt fii de muncitori. Părinții lor, muncitori la fabrica „Steaua Roșie", au ajutat copiilor să-și îmbrace școala în haină de sărbătoare. Intr'o încăpere a școlii s'a organizat o expoziție de lucrări ale elevilor, de realizări ale mâinilor lor îndemânatice, oglindind rezultatele unui an de muncă.

Ion Bălăceanu, din clasa VII-a B, vrea să devină textilist. Interesul său pentru mașini e mare. Piua hidraulică pe care a construit-o este ingenioasă și constitue o dovadă a temeinicelor sale deprinderi practice. Elevii Cornel Munteanu și Mihai Belizna au expus o corabie lucrată în traforaj.

...Clasele a VII-a A și a VII-a B au dat examenul scris la limba română. Când li s'a comunicat subiectul, ai fi putut citi pe fața fiecărui elev satisfacția: subiectul este frumos, vor avea ce scrie!

Trebuind să descrie viața țărănimii muncitoare, așa cum este ea oglindită în doinele studiate, elevul Nicolae Leca din clasa a VII-a B, fiu de muncitor fruntaș, el însuși fruntaș la învățătură, a arătat chinurile, sărăcia, întunericul ce stăpâneau în trecut viața țărănimii exploatate, revolta ei împotriva asupririi, năzuințele ei, precum și felul cum sunt oglindite toate acestea în versurile doinelor.

★

Școala medie de fete a organizat o expoziție deosebit de interesantă. Lucrările elevei Floareș din clasa a XI-a sunt artistice lucrate și sugestive. Așa este, de pildă, tabloul care înfățișează viața în fundul mărilor și oceanelor. In caietul elevei Elena Alexandrescu din clasa a V-a — caiet de observații în legătură cu experiențele efectuate la științele naturii — se pot citi lucruri interesante. Ea a pus la iarovizat 3 cartofi; și-a notat când au fost puși cartofii și când au apărut lăstunii. A observat că lăstunii au apărut după 10 zile și că au culoare verde. Și-a notat aceasta. Apoi a semănat cartofii iarovizați împreună cu alții, neiarovizați, pe terenul experimental al școlii. Ea a observat că rezultatele sunt neașteptate: după 3 săptămâni cartofii iarovizați au crescut de două ori mai mari decât cei neiarovizați. Și a arătat și la examen acest lucru.

★

...Examenele orale la limba română au scos în evidență temeinica pregătire a elevilor din clasele a VII-a și a XI-a.

Elevul Mihai Cozma din clasa a XI-a A dela școala medie de băieți a vorbit cu pricepere despre rolul criticii noastre actuale; răspunsuri gândite, frumos închegate au dat și elevele Elena Anghel, Victoria Suciu, Elena Drăgușan, Lucia Katz dela școala medie de fete.

Viitorii studenți trec acum peste pragul ultimului lor examen din școala medie. In răspunsurile lor se și întrezăresc trăsăturile noi ale omului de mâine: matur, hotărît să învețe și să folosească tot ceeace a învățat pentru construirea vieții noi, pentru apărarea ei.

E. LEAHU
corespondent

La examenul scris

Elevii clasei a V-a C dela școala de 7 ani nr. 7 din Fetești dau examenul scris la limba română. E ora 9 dimineața. Elevii, așezați în bănci, doi câte doi, așteaptă nerăbdători. Tovarășul profesor le împarte foile ștampilate și le dă câteva indicații în legătură cu lucrarea scrisă. Apoi, le citește subiectul lucrării.

In lucrare, elevii trebue să povestească pe scurt conținutul baladei populare „Toma Alimoș" și să arate cum această baladă oglindește lupta poporului împotriva exploatatorilor. Tovarășul profesor le citește din carte textul întreg al baladei.

Aplecați asupra foilor albe, elevii își schițează pe ciornă ideile principale ale lucrării. După o oră și jumătate, aproape întreaga clasă își predă lucrările.

Eleve ca Dima Chira, Nan Maria, Noiu Maria au expus just subiectul lucrării, au construit fraze clare, iar pentru a întări și mai mult unele idei, au citat versuri din baladă.

Mai sunt totuși o serie de elevi care construesc fraze confuze, care mai fac încă greșeli de ortografie. Spre acești elevi va trebui să-și îndrepte tovarășul profesor atenția în anul școlar viitor.

P. VINTILESCU

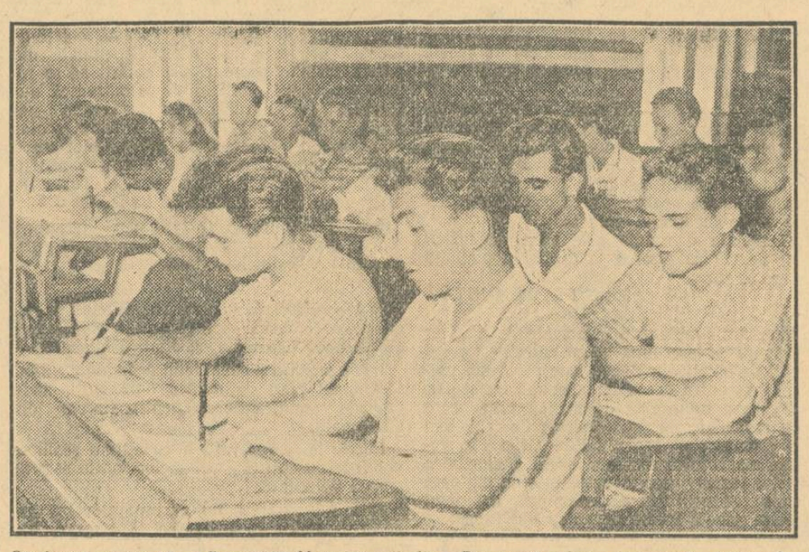

Studenții anului II ai Facultății Muncitorești din București dau examenul scris la matematică

Foto MATEI

Cunoștințele de geografie ale elevilor

O dimineață de iunie... Elevii clasei a VI-a dela centrul școlar nr. 4-13 din București dau examenul de geografie.

De masa de examinare se apropie 3 elevi. Ei trag biletele cuprinzând întrebările la care va trebui să răspundă. Se așează apoi fiecare în bancă și se pregătesc pentru răspuns, schițându-și pe o foaie de hârtie planul acestuia.

...Răspunde Zamfir Mihăiță. El este un elev conștiincios, un pionier care își îndeplinește întotdeauna sarcinile. Prima întrebare din biletul pe care l-a tras este: Continentul european — așezare și țărmuri. A doua: Republica Populară Chineză.

Zamfir Mihăiță face o scurtă caracterizare a așezării Europei pe glob, privind-o în comparație cu celelalte continente. Apoi o pornește de-alungul țărmurilor Europei, începând dela Nord-Est. Din loc în loc, el se oprește asupra unui punct și vorbește mai amănunțit.

La sfârșit, el trage concluzii asupra țărmurilor Europei, subliniind influența țărmurilor crestate asupra desvoltării porturilor și asupra transportului pe mare, privind această influență în strânsă legătură cu desvoltarea economică.

Trece apoi la a doua parte a subiectului, începând să vorbească despre R.P. Chineză. După ce înfățișează așezarea Chinei pe glob și pe continent, el urmărește pe hartă granițele uriașului teritoriu pe care se întinde aceasta. Insistă îndeosebi asupra importanței granitei R.P. Chineze cu U.R.S.S. și asupra ajutorului frățesc pe care poporul chinez îl primește din partea Uniunii Sovietice. Elevul arată situația grea în care se sbătea poporul chinez în trecut când China era osândită la situația de semicolonie a capitalului străin, vorbește despre lupta eroică dusă de poporul chinez, sub conducerea Partidului Comunist Chinez, în frunte cu Mao Tze-dun, pentru eliberarea de sub exploatare, precum și despre zorii vieții noi pe care și-o făurește poporul în China eliberată. „Pe acest uriaș teritoriu al R.P. Chineze trăește o populație de aproximativ 475 de milioane de locuitori, ceeace reprezintă cam jumătate din populația Asiei și o pătrime din întreaga populație a globului. Și acest lucru nu poate să nu prezinte o însemnătate uriașă pentru întărirea lagărului păcii" — își încheie răspunsul elevul Zamfir.

Răspunsurile lui au fost precise, juste și logice. Deaceea, a primit nota „5".

...Elevul Matei Guran vorbește despre clima și vegetația Americii. In continuare, el trebue să răspundă la o întrebare în legătură cu așezarea și formarea R.D. Germane. Matei Guran arată pe hartă țara, cu granițele și vecinii ei. Se oprește îndeosebi asupra importanței formării R.D. Germane. Cu acest prilej, el arată rolul uriaș al Armatei Sovietice în doborîrea fascismului german și în eliberarea Germaniei de răsărit. Cu multă însuflețire vorbește el despre marele ajutor pe care l-a dat Uniunea Sovietică poporului german. Elevul arată contrastul dintre realizările obținute de oamenii muncii din R.D. Germană și situația grea a poporului din Germania Occidentală. El scoate în evidență lupta hotărîtă dusă de poporul german pentru făurirea unei Germanii unite, iubitoare de pace și democratice.

Elevul Matei Guran a luat deasemenea nota „5".

La sfârșitul examinării acestei serii, profesorul face o scurtă apreciere asupra nivelului răspunsurilor elevilor, evidențiind pe acei care au dat răspunsurile cele mai bune.

★

La clasa a VI-a a școlii medii nr. 1, examenul scoate însă la iveală o serie de lipsuri. Tovarășa profesoară Gherman și tovarășul E. Gregorian, care fac parte din comisia examinatoare, n'au reușit să creeze o atmosferă prielnică desfășurării examenului în bune condiții. Ei manifestă o atitudine pasivă, nu intervin atunci când elevii greșesc, nu pun nicio întrebare ajutătoare. Profesorii examinatori, comisiile de examinare trebue să urmărească cu mare atenție răspunsurile elevilor și să nu-i întrerupă atunci când ei își desfășoară just firul ideilor. Profesorul are însă datoria de a interveni atunci când elevii fac greșeli, sau se îndepărtează de subiect, și, prin întrebări potrivite să-l aducă pe calea răspunsului just. Răspunsurile slabe ale elevilor tovarășei profesoare Gherman dovedesc că, în timpul anului, ea nu s'a preocupat suficient de înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, cu deprinderea de a folosi harta. De pildă, unul din elevi nu știe să arate unde e situată R.P. Bulgaria.

Elevii au învățat unele chestiuni, dar le-au învățat mecanic, schematic. Unii dintre ei nu stăpânesc suficient vocabularul științific. Astfel, elevul Piscupescu Mihai, vorbind despre clima Africii, întrebuințează noțiunile „sus" și „jos", în loc de Nord și Sud.

Chiar concluziile tovarășei Gherman subliniază lipsa de pregătire temeinică a elevilor pentru examen. Din întreaga serie au dat răspunsuri bune numai doi elevi.

Este necesar ca direcția școlii și consiliul pedagogic să analizeze cauzele care stau la baza lipsurilor studierii geografiei în clasa a VI-a și să stabilească măsuri concrete pentru îmbunătățirea predării acestei materii în viitorul an școlar.

M. SABĂU

Un examen de istorie

In clasa a IX-a B a școlii medii de fete din orașul Galați are loc examenul de istorie modernă și istorie a R.P.R. Elevele se apropie pe rând de masa comisiei de examinare. Sunt emoționate, dar nu se tem: ele s'au pregătit cu seriozitate pentru examen și au repetat toate problemele importante studiate în cursul anului.

Georgeta Leopa, una dintre elevele cele mai bune la învățătură, trebue să vorbească despre situația Transilvaniei în veacul al XVI-lea și despre răscoala țăranilor sub conducerea lui Gheorghe Doja. Ea începe prin a arăta situația economică, socială și politică a Transilvaniei în acea perioadă. Vorbește despre crunta exploatare la care erau supuși deopotrivă și țăranii români și țăranii maghiari. In răspunsul ei este îndeosebi subliniată viața din ce în ce mai grea a țăranilor iobagi, care munceau pe moșiile nobililor, ale bisericii și ale regelui. Georgeta Leopa vorbește cu însuflețire despre lupta eroică a țăranilor pentru pământ și libertate.

— Libertatea și pământul pentru care au murit în chinuri groaznice, pradă furiei moșierilor, zeci de mii de țărani români și unguri — au fost obținute deabia în zilele noastre, ca urmare a eliberării țării de către Armata Sovietică și a luptei dusă de către clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei — își încheie eleva prima parte a răspunsului.

A doua întrebare la care trebue să răspundă Georgeta Leopa se referă la Internaționala II-a, la rolul lui F. Engels în crearea acesteia și la importanța Congresului internațional socialist care s'a ținut la 1889 la Paris. Ea vorbește despre necesitatea creării Internaționalei odată cu constituirea partidelor muncitorești de masă.

Răspunsurile elevei Georgeta Leopa au dovedit o temeinică cunoaștere a materiei și o bogată lectură beletristică. Ea a obținut nota „5".

Intrebările la care trebue să răspundă eleva Elisabeta Mogoșanu sunt: „Descompunerea comunei primitive, apariția statului sclavagist pe teritoriul țării noastre"; „Comuna din Paris primul stat proletar din lume. Marx, Engels, Lenin și Stalin despre Comuna din Paris".

Orice urmă de emoție a trecut. Dovedind că înțelege just legile de desvoltare a societății, Elisabeta Mogoșanu arată că apariția orânduirii sclavagiste este o urmare a desvoltării forțelor de producție. Statul sclăvagist — spune ea — a fost un mijloc de constrângere și exploatare în mâna clasei dominante. Eleva expune bine dar incomplect datele istorice despre statul sclavagist dac al lui Burebista și Decebal. Deasemnea, nu stărue atât cât ar fi fost necesar asupra organizării social-politice și asupra culturii Dacilor.

Răspunzând la întrebarea a doua din bilet, eleva face o expunere vie și combativă cu privire la Comuna din Paris. Ea povestește într'un chip sugestiv despre luptele eroice ale proletariatului francez pentru instaurarea Comunei.

Elisabeta Mogoșanu arată pe larg uriașa influență pe care a avut-o Comuna din Paris asupra clasei muncitoare din întreaga lume. Invățămintele Comunei și, mai ales, demascarea burgheziei contrarevoluționare au fost, însă, mai slab redate. Eleva Elisabeta Mogoșanu a fost notată cu „4".

Multe eleve din clasa a IX-a B au primit la examenul de istorie notele „4" și „5". Răspunsurile lor au arătat că și-au însușit materia din programă, că înțeleg just fenomenele istorici. Totuși, unele eleve mai expun încă evenimentele istorice în mod mecanic, cu prea multe amănunte.

Este necesar să se acorde o atenție deosebită lichidării acestor lipsuri în anul școlar viitor.

P. FRUCHTER

Rezultate bune la examenul de limba rusă

Pentru a da examenului de absolvire la limba rusă un aspect cât mai sărbătoresc, elevii claselor a XI-lea dela școala medie serală din Timișoara și-au împodobit clasele cu frumoase flori roșii.

La examenul scris, elevii au desvoltat subiectul cu privire la măreața construcție a comunismului, Canalul Volga-Don „V. I. Lenin", mândrie a oamenilor sovietici.

Primul care și-a terminat lucrarea a fost elevul Juri Evdochimov, muncitor ceferist care învață limba rusă cu multă sârguință, spre a putea să se folosească de ea la studierea diferitelor lucrări tehnice sovietice atât de necesare pentru activitatea lui de zi cu zi în producție.

La examenul oral, eleva Luculescu Sidonia, soră la Spitalul Unificat nr. 1, vorbește cu însuflețire despre eroismul tinerei franceze Raymonde Dien, despre solidaritatea internațională a luptătorilor pentru pace.

Ceferista Eufrosina Macovei descrie realizările oamenilor muncii din țara noastră în lupta pentru socialism, vorbește despre hidrocentrala „V. I. Lenin" dela Bicaz etc.

Profesoara Apreotesei Cezara, tânără absolventă a Institutului „Maxim Gorki" a depus o muncă intensă pentru pregătirea elevilor ei. Deaceea, succesele obținute de aceștia la examene sunt și succesele ei.

L. DUNAJECZ

Unde nu s'a muncit cu seriozitate

In școlile medii tehnice se desfășoară examenele de promovare și de absolvire.

Dacă în cele mai multe școli s'au obținut cu ocazia examenelor rezultate satisfăcătoare, apoi mai sunt școli în care desfășurarea examenelor a scos la iveală lipsa totală de preocupare a cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, pentru înarmarea lor cu cunoștințe teoretice care să-i ajute în munca practică.

Nivelul la care s'au desfășurat examenele la Școala Medie Tehnică de Mecanizarea Agriculturii din Caracal constitue o dovadă grăitoare a felului în care directorul școlii precum și cadrele didactice și-au organizat munca în tot timpul anului școlar.

Directorul școlii împreună cu cadrele didactice au intrat în examene fără a cunoaște în prealabil instrucțiunile Ministerului Invățământului Superior în legătură cu felul în care urmează să se desfășoare examenele. Ei nu au fost preocupați de a asigura în timpul examenelor o disciplină fermă, de a face ca zilele examenelor să fie atât pentru elevi cât și pentru profesori adevărate zile de sărbătoare. Așa se explică faptul că la examenul scris de limba română, elevii au continuat să intre în clasă și după ce au fost date subiectele. Dar ceeace este mai grav este faptul că elevii s'au prezentat la examene fără a cunoaște materia predată în timpul anului școlar, ba și fără a fi în stare să răspundă la unele întrebări elementare.

La examenul de „Mașini agricole" li s'au pus elevilor întrebări necorespunzătoare nivelului pe care trebue să-l aibă elevii anului III. La examenul de „Electrotehnică", la anul III, deși s'au pus întrebări elementare ca: „Ce se numește iluminat", „Avantagiile tracțiunii electrice" etc., elevii nu au reușit să dea răspunsuri satisfăcătoare. Aceiaș lipsă de pregătire a elevilor a ieșit la iveală și cu ocazia desfășurării examenului oral de limba română.

Consiliul pedagogic are datoria ca acum, la încheierea anului școlar, să analizeze cu toată seriozitatea această problemă, pentru a trece de îndată la o muncă susținută în vederea lichidării lipsurilor care există în munca școlii, pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor.

D. FOCȘANEANU

Școala — factor activ în transformarea socialistă a agriculturii

Să popularizăm pe scară largă metodele agrotehnice înaintate

Invățămintele cuprinse în cuvântarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective au o însemnătate deosebită pentru munca ce trebue desfășurată în vederea înfăptuirii operei de transformare socialistă a agriculturii. Cadrele didactice din satele patriei noastre, studiind și însușindu-și învățăturile cuprinse în acest însemnat program de desvoltare a agriculturii noastre, vor putea contribui din plin la acțiunea de desvoltare a gospodăriilor colective și a întovărășirilor existente, de creare a unor noi întovărășiri și gospodării colective, menite să dea an de an o producție agricolă tot mai îmbelșugată, să contribue la întărirea continuă a economiei țării noastre.

Pentru a convinge mase tot mai largi de țărani muncitori asupra superiorității marii gospodării agricole colective, pentru a-i îndruma pe calea unei producții agricole înfloritoare, este necesară desfășurarea unei munci stăruitoare de popularizare pe scară largă a măsurilor agrotehnice, de demonstrare a superiorității lucrului făcut pe baza principiilor agrotehnice, asupra obiceiurilor învechite de a lucra pământul. Exemplul membrilor gospodăriei agricole colective „16 Februarie" din raionul Mizil, dintre care mulți au urmat regulat cursuri agrotehnice, este grăitor. Datorită aplicării cunoștințelor agrotehnice dobândite la aceste cursuri, ei au reușit să obțină roade bogate și o frumoasă răsplată a muncii lor.

In cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor din R.P.R., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că învățătorilor le revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantagiilor mecanizării agriculturii. In acelaș timp, învățătorii au datoria să desfășoare o largă activitate de răspândire a metodelor agrotehnice sovietice. Invățătorii au datoria să arate concret țăranilor muncitori cât de mari sunt sporurile de recoltă când lucrează aplicând metodele agrotehnice înaintate, față de vechile metode înapoiate de lucrare a pământului. Trebue să explicăm țăranilor muncitori că minunatele perspective ale creșterii productivității muncii în agricultură, arătate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — 1.500 kg. grâu de toamnă la hectar, 1.800 kg. porumb, 1.500 kg. orz, 1.400 kg. ovăz la hectar — nu se pot realiza decât prin aplicarea în toate culturile, cu strictețe, a regulilor agrotehnice înaintate.

Nu trebue să uităm nicio clipă că țărănimea noastră muncitoare a fost ținută timp extrem de îndelungat, de către regimul burghezo-moșieresc, într'o înapoiere cumplită. In prezent unii țărani muncitori obișnuiesc încă, de pildă, să facă mușuroitul și rărițatul la porumb. Sarcina cadrelor didactice din satele noastre este de a arăta, pe îndelete, cu exemple concrete din împrejurimi, ce producție mare se poate dobândi la hectar atunci când se lucrează cu mijloace mecanizate și când se aplică minimele agrotehnice. Dacă, de pildă, vor arăta că în gospodăria colectivă „Viața nouă" din comuna Românești, regiunea Ploești, muncind organizat pe brigăzi, cu mașinile și tractoarele statului, aplicând cu stăruință regulile agrotehnice înaintate, colectiviștii au obținut anul trecut peste 1500 kilograme grâu la hectar, în vreme ce țăranii cu gospodării individuale abia au dobândit la hectar pe jumătate cât gospodăria colectivă — țăranul muncitor va vedea limpede care este drumul lui pe viitor. Iată, de pildă, pe colectivistul Sima Pârvu, din această gospodărie colectivă. Pentru cele 500 zile-muncă făcute în gospodărie a primit care întregi de bucate, astfel încât la sfârșitul toamnei trecute avea hambarele pline cu roade și a reușit să ridice într'un singur an o casă pentru feciorul lui, în timp ce înainte, muncind de unul singur, la venirea iernii nu se alegea cu nimic. Fără îndoială că astfel de exemple vor convinge pe țăranul muncitor neîntrat încă în gospodăria colectivă sau în întovărășire să înlăture haturile și s'o pornească pe drumul nou al agriculturii socialiste.

Pentru a dovedi însă țăranilor muncitori dece nu este bine să facă mușuroitul și rărițatul la porumb, dece trebue întreținute culturile la vreme, executându-se de pildă nu mai puțin de cinci prașile la bumbac etc., e necesar ca înșiși învățătorii să studieze minimele agrotehnice, să le cunoască, să le explice țăranilor muncitori.

Invățătorii au datoria să popularizeze agrominimul în rândurile colectiviștilor și întovărășiților, pentru a se dobândi an de an, o tot mai mare producție la hectar. In cadrul muncii în rândurile membrilor gospodăriei colective, învățătorii trebue să contribue prin toate mijloacele la îndeplinirea sarcinii trasate în cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, aceea de a se obține ca un număr tot mai mare de tineri colectiviști să fie trimiși în școlile de agronomi, zootehnicieni etc., pentru a deveni specialiști ai producției agricole.

Zugrăvind tabloul măreț al desvoltării agriculturii patriei noastre, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat în cuvântarea ținută la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective că în anii viitori va trebui să extindem cultura bumbacului la 300.000 de hectare, să extindem culturile de sfeclă de zahăr la 130.000 de hectare, să cultivăm floarea soarelui pe 380.000 de hectare, iar cartoful pe 270.000 de hectare, spre a obține un mai mare belșug de produse agricole. In această privință, învățătorii au datoria să explice colectiviștilor și întovărășiților marea importanță a extinderii cultivării plantelor industriale și a aplicării celor mai noi metode ale agrotehnicii, (iarovizarea cartofilor înainte de însămânțat, ținerea la soare a semințelor de bumbac după tratare etc.), pentru ca prin belșugul de produse obținute să întărim economia țării noastre, pentru aprovizionarea fabricilor cu produse agricole necesare, pentru ieftinirea continuă a țesăturilor, uleiurilor etc.

In întreaga lor muncă de răspândire a cunoștințelor agrotehnice, cadrele didactice trebue să se folosească de cele mai noi cuceriri ale științei agrotehnice. Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej trasează sarcini însemnate în domeniul cercetărilor științifice, sarcini a căror îndeplinire va duce la rezolvarea unor însemnate probleme ale practicii agricole. Invățătorii au datoria să urmărească realizările oamenilor de știință pe tărâmul agriculturii și să le răspândească îndată pe o scară cât mai largă în rândurile țărănimii muncitoare.

Pentru lărgirea propagandei agrotehnice, învățătorii trebue să folosească, alături de discuțiile dela om la om, conferințele și cursurile în cadrul căminelor culturale, al cercurilor agrotehnice, la colțurile roșii din gospodăriile colective și întovărășirile agricole. In această privință, este bine să urmăm pilda învățătorilor și profesorilor din comuna Piatra — regiunea Pitești, care arată țărănimii muncitoare cu regularitate, în cadrul conferințelor organizate la căminul cultural, cele mai bune metode agrotehnice de lucrare a pământului, în diferite etape ale anului. Tov. Dumitru Jianu, directorul școlii din comună, profesorii Nicolae Manea, Eugen Teodorescu, Vasilica Jianu, Constanța Manea, învățătorii Dumitru Nicolae, Constantin Simionescu și alții sunt permanent în mijlocul țăranilor muncitori, îndrumându-i, arătându-le cum să lucreze conform minimelor agrotehnice.

In momentul de față, în raioanele Caracal, Craiova și altele a și început secerișul orzului de toamnă. Peste puține zile se va desfășura din plin marea bătălie a recoltării din acest an. Invățătorii au datoria să nu piardă o zi fără să arate colectiviștilor, întovărășiților, întregii țărănimi muncitoare marea importanță a culesului la timp al cerealelor. Să reamintim necontenit țăranilor muncitori cuvintele lui I. V. Stalin: **„Culesul este o treabă de sezon și lui nu-i place să aștepte. Ai cules la timp — ai câștigat, ai întârziat culesul — ai pierdut".** Fiecare ceas e prețios acum, pentru a-i învăța pe țăranii colectiviști să respecte statutul model al gospodăriei agricole colective, venind la lucru cu regularitate, să ia parte la munca de seceriș îndată ce grânele au dat în pârgă, să facă apoi îndată desmiriștitul, să organizeze munca la treer după metoda sovietică Brediuc a graficului orar, astfel ca timpul de treeriș să fie scurtat și să se înlăture pierderea de boabe. Deasemenea, învățătorii au datoria să învețe pe colectiviști și pe ceilalți țărani muncitori să aplice și alte reguli agrotehnice, să facă, de pildă, polenizarea suplimentară artificială la floarea soarelui și cânepă, iar mai târziu la porumb, spre a mări producția la hectar, să folosească la culturile de legume și zarzavaturi metoda cultivării în ghivece nutritive etc.

Trebue să creăm între țăranii muncitori un avânt general spre învățătură pentru a contribui la traducerea în viață a sarcinilor trasate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, care a arătat că în scopul măreței opere de transformare socialistă a agriculturii trebue să înarmăm pe toți cei ce muncesc pe ogoare **„cu metode agrotehnice și zootehnice noi și avansate, în scopul obținerii a cât mai multe, mai îmbelșugate și mai bune roade dela natură".**

„Transformarea socialistă a agriculturii în cadrul operei de construire a socialismului, — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective — **cere o muncă încordată, răbdătoare, stăruitoare".** Invățătorii din satele țării noastre pot și trebue să fie participanți activi la această mare acțiune, înarmând țărănimea muncitoare cu învățăturile de care aceasta are nevoie pentru a merge înainte, pentru a întări patria noastră prin bogatele recolte dobândite.

Părinții și pedagogii

La școala de 7 ani nr. 26 de băieți, din Capitală, serbarea de sfârșit de an s'a terminat de mult. Totuși, nimeni nu se grăbește să plece. Intr'un colț, câțiva părinți discută despre succesele copiilor lor. Domnește o atmosferă de înțelegere tovărășească și de voie bună. Directorul școlii, tov. Tuzu Anghel, găsește un cuvânt bun pentru fiecare părinte.

Dar iată că o mamă este nemulțumită. Ea se miră că fiul ei n'a fost evidențiat. Doar și el a citit, a fost cuminte, n'a lipsit dela școală.

Discuția devine interesantă. Fiecare părinte își expune punctul de vedere.

„Nu e deajuns să vezi că băiatul citește — spune tov. Teodor Jescu, tatăl a doi copii gemeni, elevi în clasa a V-a, amândoi menționați. Trebue să vezi și cum învață copilul. Iată, eu consult în fiecare zi orarul copiilor, le controlez notițele și temele scrise. Ba m'am apucat să învăț bine limba rusă ca să pot urmări progresele pe care le fac copiii mei cu studierea acestei limbi. Să știți, controlul a contribuit mult la îmbunătățirea învățăturii copiilor. Dar acest lucru nu l-am obținut peste noapte. La conferințele cu părinții mi s'a atras atenția asupra importanței regimului zilei. La început, lucrurile au mers mai greu, dar pe urmă mi-am dat seama că munca controlată dă roade bune".

Natalia Oprică e mamă a doi băieți, unul în clasa a V-a și altul în clasa a VII-a, amândoi evidențiați.

„Eu am învățat multe dela tovarășa diriginte și dela profesori în privința creșterii copiilor mei. Uite, la început eram toată ziua cu gura pe ei: „Lăsați joaca, puneți mâna pe carte"... Copiii, învățau ei, dar mai mult de gura mea decât de dragul cărții. La școală, în adunările cu părinții, ni s'a arătat că greșesc. Copiii au nevoie și de joacă. Am învățat că, dacă noi părinții îi obligăm pe copii să stea tot timpul aplecați asupra cărții, greșim la fel ca și acela care nu se interesează deloc de ei și îi lasă tot timpul la joacă".

Discuția devine din ce în ce mai vie.

Tov. Dumitru Năstase, ajustor mecanic, are și el ceva de spus: „Eu, tovarăși, vă mărturisesc cinstit că lăsasem grija copiilor numai pe seama mamei lor. Intr'o zi mi-a căzut în mână „Cartea pentru părinți" a lui Macarenco. O adusese soția mea dela școală. La început am răsfoit-o din curiozitate, iar apoi am citit-o cu tot interesul. Mi-am dat seama atunci că noi, părinții, avem o mare răspundere față de educația copiilor noștri și mi-am schimbat atitudinea. Iată, copilul meu a fost astăzi evidențiat. Mi-a crescut inima de bucurie. Dar am luptat mult până l-am desvățat de o mare meteahnă. Copilul meu devenise un vânător de note. Era bucuros când lua o notă mare, indiferent dacă se străduise să învețe bine sau nu lecția. Azi, copilul meu e altul și știe că dacă muncește cu râvnă nu se poate să nu fie răsplătit.

Cu căldură și sinceritate vorbește apoi tovarășa Maria Badea, mătușa elevului Constantinescu Gheorghe, absolvent menționat al clasei a VII-a.

„Nepotul meu este orfan. Unele sacrificii pe care le-am făcut pentru creșterea lui îmi sunt astăzi pe deplin răsplătite. Adesea îmi vorbește cu drag despre viitoarea lui profesie. Vrea să ajungă arhitect, să muncească pentru înfrumusețarea orașelor patriei noastre. Și cine i-a ajutat să-și îmbogățească cunoștințele decât școala! Am ascultat întotdeauna sfaturile și îndrumările tovarășilor profesori și învățători. Patru ani am fost în comitetul de părinți. Grijile gospodărești ale școlii au fost și grijile mele".

Despre felul cum i-a ajutat școala au mai vorbit apoi tovarășii Ilie Angelescu, Valeria Flori precum și alți părinți ai unor elevi fruntași. Ei au arătat că în mare parte, succesul la învățătură al copiilor lor se datorește strânsei colaborări între școală și familie.

FLORIN ANGHEL

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

La Budapesta, în Palatul Sindicatului muncitorilor din construcții se desfășoară sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. La sesiune participă reprezentanți ai tuturor popoarelor, personalități cunoscute în lumea întreagă, oameni aparținând celor mai diferite pături sociale, de cele mai diferite profesiuni și convingeri politice. La sesiune au sosit N. S. Tihonov, I. G. Ehrenburg, A. Surcov, V. L. Vasilevscaia, academicianul A. I. Oparin, mitropolitul Nicolai (U.R.S.S.), prof. Jan Mukarjovski (Cehoslovacia), Go Mo Jo și Emi Siao, fruntași ai vieții publice din China, Jean Lafitte, secretar general al Consiliului Mondial al Păcii, Laurent Cassanova, fruntaș al vieții publice din Franța, Eugenie Cotton, președinta Federației Democrate Internaționale a Femeilor, scriitoarea germană Anna Seghers, Ikuo Oyama, profesor universitar (Japonia) etc.

Participanții la sesiune discută în comun cele mai importante probleme ale actualei situații internaționale și caută să găsească metodele eficace pentru salvgardarea păcii. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează două puncte. Primul punct este intitulat: „Tratativele și destinderea internațională". Al doilea punct de pe ordinea de zi cuprinde problemele rolului și componenței Consiliului Mondial al Păcii.

Delegații la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii au subliniat în unanimitate eforturile deosebite făcute de către puterile lagărului democratic pentru destinderea internațională. Salutând cuvintele conducătorilor Uniunii Sovietice, care au arătat că toate problemele litigioase pot fi rezolvate pe cale pașnică, numeroși delegați la sesiunea Consiliului Mondial s'au ocupat pe larg de utilitatea realizării unei destinderi internaționale, a stabilirii unei păci trainice. Emmanuel D'Astier de la Vigerie, membru în biroul Consiliului Mondial al Păcii, în cuvântarea sa introductivă a subliniat că în prezent există simptome modeste ale destinderii încordării internaționale. „Sarcina actualei sesiuni a Consiliului Mondial al Păcii constă în a face totul pentru a consolida această victorie a forțelor iubitoare de pace și pentru a le asigura noi victorii. Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii va sprijini toate acțiunile menite să grăbească destinderea încordării internaționale. ...Popoarele și forțele lor iubitoare de pace nu pot acționa izolat. Ele trebue să se înțeleagă între ele, să stabilească țeluri și căi comune și să obțină triumful exercitând o înrâurire asupra opiniei publice și a guvernelor".

In cuvântările lor, delegații la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii au relevat importantul succes pe care l-a constituit încheierea acordului cu privire la repatrierea prizonierilor de război. Acest acord, după cum se știe, oferă tuturor prizonierilor de război posibilitatea de a-și exercita dreptul lor la repatriere, în conformitate cu principiile convenției de la Geneva. „După rezolvarea problemei prizonierilor de război și încheierea armistițiului în Coreea — a subliniat în cuvântarea sa Go Mo Jo, delegatul Chinei — sarcina comună a popoarelor din întreaga lume va fi aceea de a ajunge la rezolvarea pașnică a problemei coreene. Pentru a realiza unificarea pașnică a Coreei, va trebui să se ceară retragerea trupelor străine din Coreea, inclusiv cea a corpului de voluntari chinezi. Este necesar ca poporul coreean să poată rezolva el însuși, pe cale pașnică, problemele sale. Aceasta constitue principiul fundamental al unei rezolvări reale a problemei coreene. Aceasta corespunde nu numai năzuințelor spre unire ale poporului coreean, dar este și extrem de important pentru asigurarea păcii și securității în Extremul Orient".

Intâmpinat cu căldură, delegatul poporului coreean, scriitorul Han Ser Ia s'a oprit în cuvântarea sa asupra eforturilor făcute de guvernele R. P. D. Coreene și R. P. Chineze în vederea încheerii armistițiului în Coreea.

La sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a luat cuvântul cunoscutul luptător pentru pace în întreaga lume, scriitorul sovietic Ilya Ehrenburg. Ocupându-se de succesele partizanilor păcii, scriitorul sovietic a reafirmat voința sinceră a poporului sovietic de a apăra pacea. „Noi, oamenii sovietici, vrem pace între toate popoarele și între toate statele. Noi vrem o pace bazată pe respectul reciproc și pe egalitate".

Numeroși delegați la sesiune au subliniat faptul că reluarea comerțului internațional normal între țările lumii poate contribui într'o considerabilă măsură la stabilirea unei păci trainice. Astfel, James Figgins, reprezentantul englez, a subliniat rolul Chinei în comerțul internațional și a cerut ca restricțiile asupra comerțului cu China să fie desființate, iar legea americană Bartlee să fie anulată. „Țări ca Anglia, care au consimțit să primească ajutorul american, revendică azi partea lor în comerțul internațional, pentru a deveni independente de ajutorul din afară. Comerțul exterior este punctul cel mai slab al politicii economice americane". Este necesar, a spus vorbitorul, să se extindă comerțul cu Uniunea Sovietică și țările din Europa răsăriteană. Realizarea acestui lucru va însemna punerea bazelor folosirii depline a brațelor de muncă și îmbunătățirii treptate a nivelului de trai. Opinii similare au exprimat și alți delegați.

In primele trei zile ale sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, au luat cuvântul peste 30 de delegați din partea Canadei, Cehoslovaciei, Germaniei Occidentale, Danemarcei, Angliei, Birmaniei, Austriei, Mexicului etc. Ocupându-se de cele mai diferite probleme care frământă în prezent întreaga omenire, ei au propus mijloace pentru lichidarea încordării existente în relațiile internaționale. Sing Sokhei, membru al parlamentului indian, militant de seamă al mișcării pentru pace din India, a propus în numele delegației indiene ca chemarea ce va porni dela Budapesta în favoarea tratativelor asupra tuturor problemelor care generează astăzi fricțiuni să nu cuprindă niciun fel de condiții sau rezerve.

In ședința din dimineața zilei de 17 Iunie a luat cuvântul delegatul României, profesorul Danielopolu.

Desfășurarea lucrărilor Consiliului Mondial al Păcii reprezintă un important pas în calea luptei popoarelor pentru triumful cauzei păcii și colaborării internaționale. In actualele condițiuni internaționale apare în mod deosebit de evident forța mișcării partizanilor păcii, influența hotărîtoare pe care o au masele asupra dezvoltării istoriei. Adoptarea unor importante propuneri, ca încheierea pactului păcii între cele cinci mari puteri, formarea unei Germanii unite, pașnice și democratice, reluarea legăturilor economice tradiționale între popoare, vor contribui la stabilirea unei păci trainice, la îndepărtarea pericolului unui nou război.

Deaceea, popoarele lumii au salutat cu atâta căldură convocarea Consiliului Mondial al Păcii, conștiente de largul său caracter reprezentativ, pline de dorința de a pune capăt încordării în relațiile internaționale, de a pune bazele păcii trainice în întreaga lume.

Pregătiri pentru noul an școlar

In regiunea Arad se desfășoară intens pregătirile pentru deschiderea noului an școlar. In comuna Sicula s'au dat în folosință patru noi săli de clasă. In comuna Igriș s'a procurat materialul de construcții necesar pentru construirea unui nou local de școală cu 7 săli de clasă și s'au început lucrările de terasament.

Deasemenea, se desfășoară lucrările de terminare a unor noi localuri școlare și lucrări de reparații în comunele Leasa, Bănești, Brusturesc etc. Secțiile de învățământ din raioanele regiunii Arad se preocupă și de aprovizionarea școlilor și a cadrelor didactice cu combustibilul necesar.

O atenție deosebită este acordată măsurilor pentru asigurarea îndeplinirii planului de școlarizare.

Insp. PETRE ONIȚA

★

Una din problemele principale de a căror rezolvare se preocupă acum colectivul școlii medii de băieți din Bacău este problema pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar.

Pe baza unui plan de muncă prin care s'au repartizat sarcini concrete fiecărui om din școală, s'au organizat lucrările în vederea reparațiilor necesare școlii. Majoritatea acestor lucrări vor fi executate cu mijloace locale și prin muncă voluntară. In felul acesta, școala medie de băieți din Bacău se pregătește din plin pentru a primi pe elevii săi la începutul anului școlar viitor în condiții cât mai bune.

E. GAVRILOVICI
corespondent

Colectivul didactic al școlii elementare cu limba de predare sârbă din comuna Cenei, raionul Timișoara, se preocupă intens de asigurarea deschiderii noului an școlar în cele mai bune condițiuni. In această acțiune școala primește un ajutor însemnat din partea sfatului popular. S'a hotărît să se repare internatul școlii și să se mărească numărul încăperilor prin amenajarea unei noi clădiri din comună, deoarece în anul școlar viitor școala va avea un număr mai mare de elevi interni. Se va construi o poartă nouă și se va văruì toată școala. Toate lucrările vor fi gata până la 15 Iulie.

Pentru procurarea materialelor necesare, școala a primit și sprijinul gospodăriei agricole colective din localitate.

★

O vie activitate pentru pregătirea noului an școlar o desfășoară și școala elementară din comuna Giarmata, raionul Timișoara.

Intr'o ședință a consiliului pedagogic s'a întocmit un plan de muncă amănunțit, care prevede sarcini concrete pentru fiecare om din școală.

Lucrările de reparație și curățire a școlii se vor face cu sprijinul organelor locale și prin muncă voluntară.

Intărind legătura cu părinții elevilor, cadrele didactice se străduesc să asigure, împreună cu aceștia, condiții mai bune de muncă elevilor în viitorul an școlar.

Inv. GH. BARBOSU

Tot mai multe cămine sezoniere

Prin grija părintească a partidului și guvernului, pe întreg cuprinsul regiunii Galați, chiar și în cele mai îndepărtate cătune, care au zăcut pe timpul regimului trecut în bezna neștiinței de carte, s'au deschis acum cămine sezoniere.

Astfel, în satul Dudescu, comuna Zăvoaia, raionul Călmățui, a luat ființă anul acesta un cămin sezonier pe lângă gospodăria agricolă colectivă. Deasemenea, și în satul Târlele Filiu, comuna Bordei Verde, a luat ființă un asemenea cămin pentru copiii colectiviștilor.

Colectiviștii pleacă de dimineață pe tarlalele gospodăriei fără a purta grija copiilor, care, pe lângă educație, primesc la cămin hrană caldă și gustoasă și o îngrijire atentă.

(Din ziarul „Viața Nouă" — Galați).

O interesantă expoziție de ceramică populară

Expoziția „Ceramica populară din Ardeal" oglindește un sector important al artei noastre populare. Materialul expus — peste 500 de obiecte — a fost selecționat dintr'o colecție de 4.000 de piese — cea mai mare colecție de ceramică dela noi și din celelalte țări de democrație populară. Numărul atât de mare de piese se explică prin faptul că Transilvania cuprindea cele mai multe și variate centre de olari din Europa Centrală, olăritul fiind odinioară o sursă de trai pentru o parte din țărănimea săracă, pe atunci crunt exploatată și lipsită de pământ. Lutul — ca și lemnul și textilele — a constituit o materie primă eftină și ușor de procurat, iar roata olarului și celelalte unelte puteau fi pregătite în casă. Datorită acestui fapt, olăritul a fost practicat de păturile mai sărace atât în centrele de olărit sătești, cât și în cadrul breslelor orășenești de olărit.

Expoziția începe cu prezentarea unui atelier de olărit, cu o roată de olar, unelte, precum și produsele unui atelier de olărit din Satul Iara (regiunea Cluj). Se poate observa cum, în cadrul aceluiaș atelier, producția oalelor a evoluat necontenit, dela oalele „țărănești" și oalele „înflorite", până la oalele pentru plită, care imită vasele fabricate din tuci și tablă.

Intr'unul din standurile expoziției sunt prezentate piese de ceramică din orânduirea comunei primitive, din orânduirea sclavagistă (vase dace și romane), din orânduirea feudală (vase aparținând popoarelor slav, avar, maghiar), vase aparținând clasei exploatatoare și celor exploatați în timpul orânduirii burghezo-moșierești. Standul se încheie cu o frumoasă piesă de porțelan produsă de industria noastră socialistă.

Urmează grupurile de vase ale unui apreciabil număr de centre de olari români, maghiari, sași, moravi, începând cu sec. XVII. Se pot vedea vase nesmălțuite, pe care le folosea săracimea: ceramică neagră-afumată din Lăpuș, ceramică albă din Vadul Crișului și ceramică roșie din Deleși și Leheceni.

In cadrul expoziției există vase smălțuite cu decoruri sgâriate (sgraffito) și pictate, care au fost folosite numai de păturile înstărite ale țărănimii și de burghezia orașelor și pe care săracimea le cumpăra numai în cantitate mică, pentru decorarea interioarelor caselor și cu prilejul nunților.

Deasemenea, în standuri sunt expuse vase de maiolică (cu smalț fin de cositor), care erau comandate, cumpărate și folosite numai de feudali și de bogătașii orașelor, precum și vase de maiolică „habană" — fabricate de un grup de emigranți din Boemia, colonizați în Ardeal la începutul sec. XVII. Aceștia au jucat un rol important în desvoltarea ceramicei ardelene, mai ales în centrele cu olari organizați în bresle.

Seria grupelor de ceramică se încheie cu câteva produse ale industriei noastre socialiste — vase lucrate de Fabrica de Porțelan din Cluj, precum și cu unele vase lucrate la Școala Profesională de ceramică fină din același oraș. Intre acestea remarcăm duplicatul unei mari urne, care a fost făcută la aniversarea a 70 de ani dela nașterea marelui Stalin. Tot aici se găsește colțul cu valorificările motivelor ornamentale de pe piesele de ceramică populară pe țesăturile de fabrică. Motivele și exemplarele prezentate sunt rezultatul muncii studenților dela Institutul de Arte Plastice „Ion Andreescu" din orașul Cluj.

Excursie școlară

Elevii școlilor medii de băieți și fete din Timișoara au organizat o excursie pentru perioada 1—16 Iulie, cu scopul de a îmbina o odihnă plăcută cu îmbogățirea cunoștințelor însușite în cursul anului școlar.

Excursioniștii se vor opri în orașele Tg. Jiu, Petroșani, Sibiu, Orașul Stalin, Gheorgheni, Piatra Neamț, Câmpulung Moldovenesc și Cluj, unde vor vizita întreprinderi, muzee și alte instituții importante. Ei vor vizita deasemeni stațiunile balneo-climatice, ca Vadra Dornei, Lacul Roșu, etc., vor face ascensiuni pe Parâng, la Poiana Stalin și pe Rarău, iar dela Tg. Jiu vor face o excursie în comuna Rânca, spre a studia fenomenele geologice ale regiunii.

Punctul culminant al excursiei școlare va fi însă vizitarea Cheilor Bicazului și a șantierului unde se construește hidrocentrala „V. I. Lenin", vizită pe care elevii o așteaptă cu deosebit interes.

Invățătorul din Bălteni

Când absolventul de școală normală Ion Graur s'a prezentat cu cererea la revizorul școlar din Piatra Olt, acesta l-a măsurat cercetător dintr'o privire, aruncându-și mai apoi ochii asupra rândurilor din hârtia care nu-i spunea mare lucru.

— Ce fac părinții dumitale?

— Țărani în Uda...

Revizorul a privit încă odată cererea pe ambele părți și s'a încruntat a nemulțumire. Pentru un fiu de țăran sărac media 9,75 la examenul de diplomă era prea mult!

Tânărul absolvent al școlii normale solicita un post în învățământ: ori unde în cuprinsul județului. Privirea revizorului l-a mai înveluit odată, dela ghetele peticite, la gulerul cămășii de cânepă. Absolventul nu aducea, anexată la cerere, nicio recomandație, nici vreunui partid politic nu părea să aparțină. Asta însemna că degeaba s'a mai ostenit până la revizor. Mai ales că pentru posturile de învățător candidau oameni înstăriți pe care se putea pune „bază" în viitoarea campanie electorală. Cugetând astfel, revizorul a așezat cererea absolventului Graur deoparte:

— „Să mai încerci dumneata din când în când; poate se iveste ceva, deocamdată ce să zicem? Cereri avem destule, posturi mai puține..."

Așa că vizita lui Ion Graur n'a adus altceva decât o hârtie în plus la dosarul voluminos căruia i se adăugau, cu fiecare zi, zeci și zeci de cereri de același fel, dintre care cele mai multe rămâneau nerezolvate.

Așa a început șirul drumurilor lui Ion Graur.

Amânat dela o zi la alta, din săptămână în săptămână, a trebuit să aștepte patru ani un post de învățător.

Și, doar pentru un asemenea post modest de învățător la o școală de țară se chinuise el atâția ani, cunoscând pentru asta deopotrivă asprimea unor profesori și disprețul unor colegi fii ai oamenilor din „lumea bună", îndurase foame și frigul iernilor în cămăruța fără sobă dela o periferie a orașului în care învăța.

★

Ca învățător, Ion Graur a fost de pe atunci alături de truditorii necăjiți ai pământului. La școlile din comunele Buicești, Turia, Valea Mare pe la care a funcționat, țăranii muncitori găseau întotdeauna în el un prieten bun, care știa să se apropie cu căldură de sufletele lor, care le cunoștea păsurile și-i ajuta la nevoie.

Pe atunci, școlile erau căsuțe dărăpănate, uitate de stăpânirea de sus, de județ și de comună. Dar, în satele în care venea învățătorul Ion Graur se schimba fața școlii. Învățătorul muncea neobosit alături de copii și de părinții acestora, și în școală se zidea o sobă, se punea geamul sau ușa care lipseau, se repara acoperișul de dranită sau se împrejmuia curtea școlii cu uluci.

★

Anii s'au scurs unul după altul și odată cu trecerea lor lupta celor exploatați conduși de către partidul clasei muncitoare a început să devină din ce în ce mai puternică.

Intr'o zi însorită de August au sosit și'n Bălteni oșteni pe căștile cărora strălucea steaua roșie în cinci colțuri. Glorioasele Armate Sovietice ne aduceau eliberarea, izgonind de pe cuprinsul țării hoardele hitleriste. Și într'o unitate a armatei noastre care a luptat alături de nebiruitele oști staliniste se afla și învățătorul Ion Graur din Bălteni, căruia partidul clasei muncitoare avea să-i deschidă mai apoi calea luptei pentru fericirea poporului.

Școlarii de ieri ai învățătorului Ion Graur au devenit oameni mari, iar viața lor și a învățătorului care le-a luminat cu ani în urmă calea, ajutându-i să pătrundă taina slovelor, a devenit alta. Moșierii și capitaliștii care stăpâneau pământurile, fabricile, băncile, au fost zdrobiți iar chiaburii sunt îngrădiți de legi în folosul celor ce trudesc în uzine și pe ogoare.

...1950. In sala școlii din Bălteni s'au adunat țăranii muncitori în număr mare. Vorbește Ion Graur despre viața de ieri și de azi a satului. Oamenii clatină ușor din cap aprobând: recunosc în povestirea învățătorului viața lor chinuită de ieri, robia lor pe moșiile boierești. Și învățătorul le arată apoi calea spre fericire și belșug, calea luptei pentru construirea gospodăriei agricole colective, după exemplul colhozurilor sovietice.

Ca luptător pentru victoria vieții noi, învățătorul Ion Graur a trebuit să învingă uneltirile chiaburilor și ale slugilor acestora, să alunge vălul de minciună sub care dușmanii căutau să prezinte gospodăria colectivă. Despre gospodăria colectivă vorbea învățătorul Ion Graur și la căminul cultural, și la cursurile de alfabetizare, copiilor în clasă și în discuțiile sale dela om la om.

Și'n primăvară, când tractoarele au prins a trage brazde adânci peste întinsul nesfârșit al ogoarelor, tăind haturile străvechi, învățătorul Ion Graur, bucurându-se și el alături de țăranii muncitori de victoria vieții noi ce începea, a înscris o nouă rubrică în planul de muncă al școlii: „Legătura cu gospodăria agricolă colectivă „Drumul Păcii" din Bălteni".

★

...Coborîse de mult noaptea învăluind în negurile ei satul cu munții și pădurile din jur, cu întinsurile nesfârșite parcă ale ogoarelor fără haturi. Rând pe rând, la căsuțele țăranilor muncitori din Bălteni luminile se aprindeau. O lumină aurie se revărsa în noapte și din ferestrele școlii. Intr'una din încăperile ei, sub privirile calde ale învățătorului Ion Graur, țăranul muncitor Grigore Dumitru silabisea primele slove din manualul ciclului I de alfabetizare. La tablă Grigore Dumitru rotunjea tot pe atunci primele litere. La sfârșitul anului, el a absolvit examenul. Astăzi pe Grigore Dumitru îl găsești la biblioteca căminului cultural sau la sfatul popular unde muncește ca deputat.

Rezultatul râvnei pe care învățătorul Ion Graur și alții au depus-o în lupta pentru culturalizarea maselor, pentru îndeplinirea planului de alfabetizare, este că azi cea mai mare parte a țăranilor muncitori din Bălteni știu carte. Analfabeții de ieri, deveniți astăzi oameni luminați, citesc cărți și ziare dela biblioteca căminului cultural, fac parte din cercuri științifice, citesc diferite broșuri de popularizare a științei în ședințele agro-zootelnice ale gospodăriei agricole colective. Iar conducătorul acestui cerc, ca și al căminului cultural și al grupei sindicale din școală este tot învățătorul Ion Graur.

★

De curând s'au adunat la Pitești fruntași în munca de alfabetizare din întreaga regiune. Cu acest prilej s'au distribuit premiile Comitetului Central al Sindicatului de Invățământ. In fruntea celor premiați din întreaga regiune se află învățătorul Ion Graur.

E prețuirea de care se bucură învățătorul de azi. Și această prețuire o simte din plin Ion Graur, cum din plin se bucură de minunatele condiții de muncă și de viață ce i s'au creiat de către partidul clasei muncitoare.

M. ZAHARIA

Impotriva supraîncărcării cadrelor didactice

Etapa încheierii anului școlar și a desfășurării examenelor cere cadrelor didactice o muncă încordată care nu poate fi dusă cu succes decât dacă acestea au toate condițiile necesare asigurate. Multe dintre organele noastre locale, înțelegând acest lucru, au luat măsuri serioase pentruca în deosebi în această perioadă învățătorii și profesorii să nu fie supraîncărcați cu sarcini în afara muncii lor din școală. Astfel, în raionul Găești, în urma propunerii șefului secției de învățământ, comitetul executiv al sfatului popular raional a discutat această problemă într'o ședință cu președinții și secretarii sfaturilor populare comunale. Acestora li s'a atras serios atenția asupra necesității de a nu stingheri în munca lor pe învățători și profesori, pentru ca aceștia să poată munci cât mai bine pentru justa desfășurare a examenelor. Deasemenea, șeful secției organizatorice a sfatului popular raional a trasat instructorilor secției sarcina de a urmări pe teren ca sfaturile populare comunale să acorde cea mai mare atenție îndeplinirii Hotărîrii partidului și guvernului din 16 August 1951, care subliniază necesitatea ca învățătorii și profesorii să nu fie încărcați cu alte îndatoriri decât cele care le revin pe linia activității lor didactice și obștești.

Nu toate organele locale înțeleg însă, acum, în perioada examenelor, care sunt sarcinile de bază ale cadrelor didactice. In comuna Slobozia, raionul Găești, învățătorii au fost obligați să participe la o serie de munci administrative în legătură cu achizițiile U.R.C.C. și cu colectările. In comunele Moșoaia, Albota și Bradu, sfaturile populare au numit mulți învățători și profesori ca responsabili de sectoare agricole. Sub pretext că „învățătorii n'au ce face" secretarul sfatului popular al comunei Racovița, raionul Pitești, a obligat pe directorul școlii să trimită cadrele didactice prin sat pentru a mobiliza pe oameni la desfundatul șanțurilor, la căratul lemnelor, și la alte nenumărate acțiuni, care ar fi răpit în întregime învățătorilor timpul necesar bunei desfășurări a muncii didactice.

In această etapă, sarcina principală a învățătorilor și profesorilor este lupta pentru asigurarea succesului examenelor. Munca lor nu trebue să fie stingherită de nicio altă sarcină care n'are legătură cu școala. Organele locale au datoria să vegheze cu strictețe la înlăturarea supraîncărcării cadrelor didactice, să ia măsuri împotriva acelora care se abat dela linia trasată de partid și guvern și împiedică astfel încheierea cu succes a anului școlar.

TELEGRAME EXTERNE

● Eșecul aventurii dela Berlin a mercenarilor străini. ● Evenimentele din Coreea. ● Criza de guvern din Franța. ● Soții Rosenberg au fost executați.

BERLIN 19 (Agerpres). —
La 16 Iunie, în sectorul democratic al Berlinului au avut loc dezordini puse la cale după planul unor aventurieri străini care urmăreau să turbure viața normală în partea răsăriteană a Berlinului și să împiedice cu orice preț activitatea guvernului R. D. Germane îndreptată spre îmbunătățirea nivelului de trai al celor mai largi mase și măsurile luate recent de guvern care sunt menite să contribue la restabilirea unității Germaniei.

Dezordinile puse la cale n'au găsit niciun sprijin în rândurile cercurilor largi ale populației.

După restabilirea ordinei, provocatorii fasciști au fugit în Berlinul occidental. In toate întreprinderile, instituțiile de stat și cele municipale munca decurge în mod normal.

In legătură cu aceasta guvernul R. D Germane a publicat în cursul zilei de 17 Iunie o declarație în care spune: „La măsurile R. D. Germane pentru îmbunătățirea situației populației, elemente fasciste și alte elemente reacționare din Berlinul occidental au răspuns prin provocări și încălcări serioase ale ordinei în sectorul democrat al Berlinului.

Aceste provocări sunt menite să îngreuneze restabilirea unității Germaniei".

Dezordinile care au avut loc sunt opera provocatorilor fasciști ai puterilor străine și a complicilor lor din monopolurile capitaliste germane, — forțe care sunt nemulțumite de puterea democrată din R. D. Germană care îmbunătățește situația populației.

In seara zilei de 17 Iunie guvernul R. D. Germane a publicat o declarație despre eșecul aventurii mercenarilor străini din Berlin. In declarație se spune:

„In timp ce guvernul Republicii Democrate Germane își îndreaptă eforturile spre înfăptuirea unor noi măsuri importante pentru îmbunătățirea situației materiale a populației și acordă o deosebită atenție îmbunătățirii situației muncitorilor, elemente corupte, agenți ai unor state străine și complicii lor din cercurile monopoliștilor germani au încercat să zădărnicească măsurile guvernului.

S'a stabilit că grevele care au avut loc ieri la unele întreprinderi, precum și ieșirile provocatoare ale unor grupuri izolate de agenți fasciști au fost organizate după un plan unic elaborat în Berlinul occidental, plan care urma să fie pus în aplicare la momentul ales.

Excesele s'au soldat cu eșecul total al aventurii întreprinse, deoarece ele s'au lovit de riposta unei mari părți a populației și organelor puterii.

Incercările mârșave ale agenților străini de a împiedica înfăptuirea măsurilor importante ale guvernului îndreptate spre îmbunătățirea condițiilor de trai ale populației au eșuat. A eșuat și încercarea de a semăna confuzie pentru a crea o nouă piedică în calea restabilirii unității Germaniei".

★

PHENIAN 18 (Agerpres). — TASS transmite:

In comunicatul din 18 Iunie al Inaltului comandament al Armatei Populare a R. P. D. Coreene se anunță că în cursul zilei pe fronturi nu s'a semnalat nicio schimbare. La 18 Iunie unitățile de artilerie antiaeriană și pușcașii vânători de avioane au doborît 4 avioane inamice și au avariat alte două.

KAISUNG 19 (Agerpres). — China nouă transmite:

La 19 Iunie, delegația chino-coreeană la tratativele de armistițiu a dat publicității următorul comunicat:

La 19 Iunie, generalul Nam Ir, șeful delegației părții noastre, a cerut celeilalte părți, prin intermediul principalului ofițer de legătură, ca ședința plenară a delegațiilor care trebuia să aibă loc la 19 Iunie să fie amânată pentru ziua de 20 Iunie ora 11 a. m., din cauza unor chestiuni importante. Cealaltă parte a acceptat.

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS
După cum transmite corespondentul din Tokio al agenției United Press, statul major al lui Clark a comunicat că în noaptea de 17 spre 18 Iunie, 25.000 de prizonieri de război coreeni, care, chipurile, nu vroiau să se repatrieze, au fost „eliberați" din lagărele de prizonieri de război de autoritățile lisînmaniste.

Von, reprezentantul lui Li Sin Man la Pusan, a declarat însă că au fost „eliberați" toți cei 34.000 de prizonieri care nu vroiau chipurile să se repatrieze.

Potrivit știrilor transmise de corespondentul din Pusan al agenției United Press, în cercurile sudcoreene s'a declarat că „guvernul" lisînmanist intenționează să mobilizeze pentru armata sudcoreeană 20.000 de prizonieri „eliberați".

Agenția Associated Press anunță că atât Casa Albă și Departamentul de stat, cât și autoritățile militare din Washington au refuzat să comenteze faptul „eliberării" prizonierilor de război coreeni până la primirea unei informații oficiale complete cu privire la starea lucrurilor. După cum transmite aceeași agenție, „comandamentul Națiunilor Unite nu a fost surprins de acțiunile lui Li Sin Man"

Potrivit știrilor transmise de corespondentul din Pusan al agenției Associated Press, în cercurile bine informate s'a declarat că ministerul apărării se grăbește să sporească efectivul armatei sudcoreene dela 16 la 20 de divizii, întrucât proiectatul acord cu privire la încetarea focului va interzice orice fel de sporire a forțelor armate existente în momentul semnării armistițiului. După cum transmite corespondentul din Tokio al agenției United Press, statul major al lui Clark a dat publicității o declarație în care se spune că în timpul operațiunii de „eliberare" 9 prizonieri au fost uciși iar 16 au fost răniți.

După cum transmite agenția United Press, cele „13 lagăre în care se aflau nordcoreenii necomuniști erau păzite de aproximativ 1.300 de americani și 6.000 de sudcoreeni". Agenția adaugă că potrivit declarațiilor unor persoane bine informate, Clark a consimțit cu bună știință la „eliberare" lăsând lagărele sub pază sudcoreeană, „întrucât el știa că Li Sin Man nu intenționează să admită ca prizonierii nordcoreeni să ajungă sub controlul comisiei neutre care a fost propusă".

După cum transmite corespondentul din Seul al agenției Associated Press, ulterior Li Sin Man a anunțat că el personal a dat ordin unităților sudcoreene de pază să-i „elibereze" pe prizonierii nordcoreeni.

★

PARIS 19 (Agerpres). — După cum anunță France Presse, nici André Marie nu a obținut votul de investitură al Adunării Naționale.

André Marie este al șaselea candidat — după Guy Mollet, Diethelm, Paul Reynaud, Mendes France, Georges Bidault — care nu a reușit să formeze guvernul. Ca urmare a acestui fapt, Franța a intrat în a cincea săptămână de criză de guvern.

PARIS 19 (Agerpres). —
După cum anunță agenția France Presse, în urma votului Adunării Naționale care a refuzat investitura radical-socialistului André Marie, președintele republicii, Vincent Auriol, a convocat pe toți foștii președinți de consiliu investiți sau desemnați, precum și pe șefii grupărilor parlamentare, pentru a încerca să găsească o formulă de rezolvare a gravei crize guvernamentale în care se găsește Franța.

Deși Partidul Comunist Francez este cel mai mare partid al Franței, fapt confirmat și la ultimele alegeri municipale, președintele republicii nu a găsit de cuviință să convoace și pe reprezentanții acestui partid.

★

WASHINGTON 19 (Agerpres). — In seara zilei de 19 Iunie, înainte de apusul soarelui, soții Rosenberg au fost electrocutați.

WASHINGTON 19 (Agerpres). —
Curtea Supremă a S.U.A. a anulat hotărîrea cu privire la amânarea executării lui Julius și Ethel Rosenberg.

Hotărîrea a fost adoptată cu cinci voturi contra patru. Cei patru judecători care s'au pronunțat pentru amânarea sentinței sunt: Douglas, Black, Frankfurter și Jackson.

După anunțarea hotărîrii Douglas a declarat: „Știu că legea este de partea mea".

El a subliniat din nou că judecătorul Kaufmann care a judecat procesul soților Rosenberg nu a avut calitatea de a pronunța o sentință de condamnare la moarte.

Anunțând hotărîrea Curții Supreme, judecătorul Black s'a raliat părerii lui Douglas.

WASHINGTON 19 (Agerpres).
Președintele Eisenhower a refuzat să facă uz de dreptul său de a-i grația pe Julius și Ethel Rosenberg.

Hotărîrea președintelui a fost anunțată de un atașat de presă al Casei Albe care a declarat: „Președintele refuză să intervină".

WASHINGTON 19 (Agerpres). —
La închisoarea Sing-Sing, unde se află întemnițați soții Rosenberg, au început preparativele în vederea execuției lor.

Toate drumurile ce duc spre închisoarea Sing-Sing au fost blocate de poliție.

WASHINGTON 19 (Agerpres). —
După cum anunță agențiile de presă occidentale, în cursul zilei de ieri, în fața Casei Albe au continuat să se perinde pichete de manifestanți care cereau salvarea dela moarte a soților Rosenberg.

Manifestanții purtau pancarte având inscripții ca: „Nu-i lăsați să moară pe Rosenbergi înainte ca tribunalul să ia cunoștință de noile dovezi ale nevinovăției lor".

WASHINGTON 19 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă occidentale 2.000 de persoane au venit dela New York pentru a organiza o demonstrație în favoarea soților Rosenberg.

BIBLIOGRAFIE

In atenția învățătorilor, profesorilor și instructorilor de pionieri

Cărți pentru vacanța de vară a pionierilor și școlarilor.

Pentru copiii de primă vârstă școlară
(7—9 ani)

L. Tolstoi — Povestiri.
D. N. Mamin-Sibiriac — Emelian vânătorul.
S. Mihalcov — La muzeul „V. I. Lenin".
A. I. Ulianova — Copilăria lui V. I. Lenin.
C. Ușinschi — Copiii din crâng.
*** * *** — Povestiri și povești din scriitorii ruși clasici.
*** * *** — Basme populare ucrainiene.
A. Tolstoi — Cheița de aur.
S. Marșac — Ce înseamnă un an.
V. Bianchi — Povestiri și povești.
I. Voroncova — Cheițele de aur.
H. Ch. Andersen — Povești.
*** * *** — Frații Lir.
M. Sadoveanu — Dumbrava minunată.
Al. Sahighian — Rici-Rici.
G. Pogonești — Basme.

Pentru copiii de a doua vârstă școlară
(10—12 ani)

D. Naghișchin — Viteazul Azmun.
A. Gaidar — Timur și băieții lui.
A. Alexin — Zile de tabără.
D. Paustovschi — Zile de vară.
N. Nosov — Vitia Maleev la școală și acasă (Premiul Stalin).
S. Marșac — Mister Twister.
M. Marencov — Semnul prieteniei.
V. Ciaplina — Chinuli, puiul de leu.
G. și N. Comarovschi — Cei de-o vârstă cu tine.
I. Dic — Șuvoiul de foc.
A. Barto — A venit vara.
V. Eftimiu — Păunașul codrilor.
C. Petrescu — Fram, ursul polar.
E. Camilar — Povestiri la focul de tabără.
I. Istrati — Venea dela Moscova.
S. Larian și V. Vântu — Cei dintr'a V-a A.
V. Hugo — Cosette.
F. Canonidis — Povestiri despre un copil grec.

Pentru copiii de a treia vârstă școlară
(12—14 ani)

N. Gogol — Cum s'a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nichiforovici.
L. Cassil și M. Polianovschi — Strada Mezinului (Premiul Stalin).
I. Carnauhova — Cartea Prieteniei.
M. Belahova — Incărcătură prețioasă.
G. Cubiltchi — Străbătând continente și oceane.
A. Mușatov — Copiii din Stojarî (Premiul Stalin).
O. Havchin — Mereu împreună.
G. Gor — Isvorul necunoscut.
O. Coriacov — Cărarea vitejilor.
A. Răbacov — Stiletul.
M. Sadoveanu — Nicoară Potcoavă.
A. G. Vaida — Procesul.
C. Varta — Călătoria lui Iliuță în Țara Soarelui.
C. Ignătescu — Mitruț al Joldii.
M. Iosif — Pe colina cu salcâmi.
V. Hugo — Gavroche.
J. Bronievscka — Krystek din Varșovia.
E. Voinici — Tăunul.

★

Cărțile sunt publicate în colecția „Biblioteca școlarului" și colecția „Știința învinge".

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 7597

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 221 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 27 Iunie 1953

In acest număr:

- **Acad. V. Vinogradov:** Problemele lingvisticii în lumina operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." (pag. 2-a).
- Școala pentru tineretul muncitoresc într'o etapă nouă (pag. 2-a)
- In școlile patriei noastre se desfășoară examenele (pag. 3-a)
- Pe marginea unui caiet de observații „pedagogice" (pag. 3-a)
- **Școala — factor activ în transformarea socialistă a agriculturii:** Ridicarea producției agricole — condiție importantă a mersului înainte spre socialism. (pag.4-a)
- **Andrei Valentin:** Pe lotul școlii din Padea. (pag. 4-a)
- Telegrame externe (pag. 4-a)

Pentru ridicarea continuă a calificării cadrelor didactice

In curând se vor deschide în toate regiunile țării cursuri de perfecționare a cadrelor didactice. Aceste cursuri oglindesc din plin grija deosebită a partidului și statului nostru pentru continua ridicare a pregătirii ideologice și profesionale a învățătorilor și profesorilor, pentru neîncetata îmbunătățire a muncii școlilor.

In timp ce în țările capitaliste învățământul decade din ce în ce mai mult, ca urmare a politicii de militarizare pe care o duc dușmanii păcii, în timp ce un mare număr de copii din aceste țări sunt siliți să rămână în afara școlii, iar învățătorii și profesorii au o viață din ce în ce mai grea, statului nostru democrat-popular, a cărui politică este îndreptată spre ridicarea bunei stări a oamenilor muncii, spre apărarea păcii, îi este caracteristică grija pentru continua înflorire a învățământului, pentru școală și pentru slujitorii ei.

Intre măsurile luate în țara noastră în vederea ridicării nivelului muncii pedagogilor, o deosebită însemnătate o au cursurile de perfecționare. Ele dau învățătorilor și profesorilor posibilitatea să-și ridice continuu nivelul lor ideologic și profesional, îi ajută să învețe din neprețuitul tezaur al pedagogiei și al experienței școlii sovietice, din experiența celor mai bune cadre didactice din țara noastră.

Cursurile organizate în vara acestui an de către Institutul de perfecționare a cadrelor didactice prin secțiile de învățământ regionale sunt menite să dea învățătorilor și profesorilor, pe baza studierii lucrărilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. în lumina genialei lucrări a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", o mai bună orientare ideologică asupra muncii lor didactice și obștești.

In cadrul cursurilor, învățătorii și profesorii vor avea prilejul să-și adâncească și să-și lărgească cunoștințele metodice privitoare la predarea disciplinelor de specialitate și la legarea cât mai strânsă a predării de problemele practice ale construcției noastre socialiste.

In vederea realizării acestor obiective, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice al Ministerului Învățământului Public și secțiile de învățământ, folosind învățămintele anilor trecuți, au luat din timp o serie de măsuri pentru deschiderea în bune condiții a acestor cursuri și pentru justa lor desfășurare. Deosebit de important este în această privință faptul că programul cursurilor a fost alcătuit în bună măsură pe baza propunerilor cadrelor didactice. Rezultatele consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, rapoartele de activitate ale secțiilor de învățământ și scrisorile primite de către Institut din partea învățătorilor și profesorilor au contribuit mult la îmbunătățirea programului cursurilor.

In cele mai multe regiuni, ca de pildă în regiunile Galați, Arad, Timișoara, Cluj, colectivele secțiilor de învățământ au luat din timp măsuri pentru o bună organizare a cursurilor de perfecționare, asigurând condițiile materiale necesare, îngrijindu-se de alegerea lectorilor etc. Nu același lucru se poate spune însă despre colectivele secțiilor de învățământ din regiunile Bacău, Oradea, Regiunea Autonomă Maghiară, care au neglijat această problemă atât de importantă. Secțiile de învățământ ale acestor regiuni au datoria să ia grabnic toate măsurile în vederea deschiderii în bune condițiuni a cursurilor, pentru ca acestea să contribue în mod real la ridicarea pregătirii cadrelor didactice, la ridicarea nivelului învățământului în regiunile respective.

Problemele cele mai însemnate, asupra cărora trebue să-și îndrepte în primul rând atenția secțiile de învățământ și conducerile cursurilor de perfecționare a calificării sunt problemele privitoare la conținutul ideologic-științific al lecțiilor și seminariilor. In anii trecuți, la cursurile de perfecționare s'au ținut adeseori lecții și seminarii cu un nivel scăzut care nu puneau pe primul plan înarmarea cadrelor didactice în lupta împotriva ideologiei străine, care aveau un caracter obiectivist, abstract, rupt de problemele construcției noastre socialiste, rupt de problemele concrete ale practicii școlilor. Inspre lichidarea acestor lipsuri, înspre înlăturarea lor din activitatea cursurilor din acest an vor trebui să fie îndreptate cu deosebire eforturile organelor învățământului public și ale colectivelor de conducere a cursurilor.

In cadrul cursurilor de perfecționare, învățătorii și profesorii vor asculta lecții în legătură cu geniala lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și cu lucrările Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. Aceste lecții au o importanță deosebită pentru înarmarea ideologică a învățătorilor și profesorilor. Seminariile care se vor ține pe baza acestor lecții trebue să ajute cadrelor didactice să înțeleagă adânc tezele geniale cuprinse în lucrarea tovarășului Stalin, să contribue la întărirea combativității învățătorilor și profesorilor în lupta împotriva denaturărilor idealiste în domeniul științelor, să-i facă să vadă limpede perspectivele desvoltării patriei noastre pe drumul construirii societății socialiste, să-i mobilizeze în lupta pentru apărarea păcii, bunul cel mai de preț al omenirii. In acest scop, trebue acordată o deosebită atenție pregătirii temeinice a lectorilor. Colectivele de conducere a cursurilor trebue să folosească larg ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor de partid, al cabinetelor și al școlilor de partid.

O deosebită atenție trebue acordată studierii de către învățători și profesori a cuvântării rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective. Trasând tabloul măreț al viitorului agriculturii noastre, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a pus în fața oamenilor muncii sarcini de cea mai mare însemnătate pentru înfăptuirea operei de construire a socialismului. In realizarea acestor sarcini un rol important revine cadrelor didactice, care pregătesc, din rândul tineretului școlar de astăzi, viitoarele cadre ale agriculturii noastre socialiste și desfășoară în mijlocul țărănimii muncitoare o largă activitate cultural-educativă. Studierea cuvântării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej trebue să ducă la înțelegerea mai deplină de către învățători și profesori a problemelor transformării socialiste a agriculturii noastre, să-i mobilizeze în lupta pentru pregătirea cadrelor necesare agriculturii, să-i ajute să lărgească munca lor în rândurile țărănimii muncitoare și să îmbunătățească necontenit conținutul ideologic și politic al acestei munci.

Studierea și discutarea organizată a articolului redacțional din „Scânteia" „Impotriva deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", trebue să dea învățătorilor și profesorilor posibilitatea să înțeleagă mai bine diferitele forme sub care se mai strecoară încă, în unele din școlile noastre, influențele pedagogiei burgheze și să lupte cu mai multă hotărâre împotriva acestor influențe.

In cadrul cursurilor trebue să se acorde cea mai mare însemnătate ridicării nivelului lecțiilor și seminariilor privitoare la problemele predării limbii române și limbii ruse, fizicii și matematicii, chimiei, biologiei etc. Cu deosebire trebue să se stăruie asupra îmbunătățirii pregătirii practice a învățătorilor și profesorilor, astfel încât aceștia să poată îmbunătăți, la rândul lor, calitatea muncii elevilor. Trebue organizate în cadrul cursurilor lucrări practice pe lotul de experiență și în laborator, vizite ale cadrelor didactice la întreprinderi, stațiuni de mașini și tractoare, gospodării colective etc.

O însemnătate hotărîtoare pentru succesul activității în cadrul cursurilor de perfecționare o are legarea strânsă a lecțiilor și seminariilor de problemele concrete ale activității în școală. Oricât de intens ar munci colectivele de conducere ale cursurilor și cadrele didactice, dacă lecțiile, seminariile, studiul individual nu se vor baza pe faptele concrete, pe problemele ridicate în activitatea concretă a școlii, ele nu-și vor putea atinge scopul. Se întâmplă uneori la cursuri ca lecțiile și seminariile să aibă un caracter general, să nu se folosească exemple, fapte din munca școlilor regiunii respective. Fără îndoială că astfel nu se poate contribui la îmbunătățirea serioasă a muncii în școală. Este necesar ca fiecare lecție, fiecare seminar, să se întemeieze pe aspectele concrete ale activității desfășurate în școală de cursanți, pe cunoașterea experienței bune și a succeselor obținute în școlile regiunii respective, pe cunoașterea lipsurilor caracteristice existente în munca lor. Secțiile de învățământ, metodiștii cabinetelor pedagogice, comitetele sindicale au datoria să pună la dispoziția conducerilor cursurilor un material cât mai bogat privind rezultatele muncii școlilor în acest an școlar, astfel încât lecțiile și seminariile să se poată baza pe exemple concrete, să devină cu adevărat un mijloc de generalizare a experienței bune, de înarmare a cadrelor didactice în lupta împotriva lipsurilor.

O condiție însemnată pentru buna desfășurare a cursurilor de perfecționare a calificării cadrelor didactice o are organizarea unui control temeinic și operativ de către Institutul de perfecționare a cadrelor didactice și de către secțiile regionale de învățământ. Urmărind nu numai problemele organizatorice ale cursurilor, ci în primul rând problemele conținutului activității, controlul trebue să ducă, pe deoparte, la cunoașterea succeselor obținute, la popularizarea metodelor bune de muncă la lecții, în seminarii, în cadrul activităților practice — iar pe de altă parte, la sesizarea lipsurilor și la lichidarea lor grabnică, chiar în procesul desfășurării muncii.

In vara aceasta vor participa la cursurile de perfecționare a calificării peste 24.000 de învățători și profesori. Problema îmbunătățirii pregătirii ideologice și profesionale se pune însă nu numai pentru aceștia, ea privește întreaga masă a cadrelor noastre didactice. Fiecare învățător și profesor va trebui să folosească din plin perioada vacanței de vară pentru ridicarea nivelului său, pentru îmbunătățirea muncii sale în viitorul an școlar. In această privință, un rol însemnat revine secțiilor de învățământ și comitetelor sindicale de învățământ. Cabinetele pedagogice și cluburile sindicale pot organiza în timpul verii conferințe și discuții în legătură cu diferite probleme științifice și pedagogice, pot chema pe cei mai buni învățători din raion sau din regiune să împărtășească experiența lor. Cluburile sindicatelor, în deosebi, pot organiza pentru cadrele didactice excursii în regiune, la întreprinderi, la unitățile socialiste din agricultură, la muzee și expoziții, pot organiza vizionarea spectacolelor de către învățători și profesori, contribuind astfel la lărgirea cunoștințelor lor. In același timp, cabinetele pedagogice trebue să dea învățătorilor și profesorilor indicații cu privire la studiul lor individual, să le indice materialele nou apărute în domeniul specialității și al pedagogiei, să-i îndrume în privința citirii sistematice a literaturii politice și a presei.

Cursurile de perfecționare a cadrelor didactice, studiul individual al învățătorilor și profesorilor trebue să determine ridicarea nivelului muncii școlilor noastre în viitorul an școlar, trebue să dea acestei munci un conținut mai adânc, mai bogat. Lecțiile desfășurate în viitorul an școlar trebue să le depășească pe cele din anii trecuți, atât prin conținutul lor, prin adâncirea caracterului lor educativ, cât și prin îmbunătățirea metodelor de transmitere a cunoștințelor și de formare a deprinderilor elevilor. In desfășurarea muncii în viitorul an școlar, cadrele didactice trebue să simtă din plin influența rodnică a cursurilor de perfecționare din timpul verii, a studiului lor individual.

Partidul și Statul nostru crează școlii, cadrelor didactice, condiții din ce în ce mai bune pentru îndeplinirea măreților sarcini care le stau în față. Să folosim din plin aceste condiții, să intensificăm lupta pentru o înaltă calificare a cadrelor didactice, pentru o temeinică pregătire ideologică și științifică a celor ce muncesc în școli, pentru măestria pedagogică a educatorilor tineretului patriei noastre.

In întâmpinarea Festivalului

Pionierii și elevii sunt mândri că, în vara aceasta, Capitala iubitei noastre patrii va găzdui tineri din toate colțurile lumii, stegari ai păcii.

Pregătindu-se pentru această sărbătoare, ei își înzecesc străduințile în muncă și participă la pregătirea și întâmpinarea marelui eveniment cu realizări cât mai frumoase.

Fruntași la învățătură

Vrednice de remarcat sunt succesele obținute în întâmpinarea Festivalului de pionierii claselor a III-a și a IV-a dela școala elementară mixtă nr. 11 din București. Urmând îndrumările tovarășilor învățători, ei și-au îndeplinit angajamentele luate, reușind ca, la sfârșitul anului școlar, să nu aibă în clase niciun repetent și niciun amânat.

Frumosul exemplu al acestor pionieri a fost urmat și de ceilalți pionieri și elevi din școală. Inzecindu-și forțele, aceștia au reușit să dubleze și chiar să tripleze numărul fruntașilor la învățătură. La înmânarea evidențierilor, 81 de pionieri și elevi au primit cărți și bogate buchete de flori.

Elevii școlii mixte nr. 11 au arătat că sunt fruntași nu numai la învățătură. Ei au pregătit o frumoasă serbare în aer liber, la care au participat părinții și rudele lor. Scenetele „Răscoala cărților", jucată de pionierii clasei a III-a, și „Munca", jucată de elevii clasei a I-a A, au stârnit admirația celor peste 300 de participanți la serbare, care după terminarea serbării au rămas vreme îndelungată în jurul cadrelor didactice, solicitându-le să mai pregătească și alte serbări la căminul cultural al cartierului, luându-și la rândul lor angajamentul să dea sprijinul necesar ori de câte ori va fi nevoie.

Colectivul școlii noastre și-a propus ca în cinstea Festivalului să cuprindă la cursurile de alfabetizare pe ultimii neștiutori de carte dn raza școlii.

NICULINA DOMINTEANU
corespondent

Pregătiri pentru oaspeți

Alături de milioane de tineri din țara noastră, pionierii școlilor din Timișoara lucrează cu drag la confecționarea cadourilor cu care vor întâmpina pe tinerii din lumea întreagă, ce vor participa la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

In cadrul cercului de radio-electrotehnică dela Palatul Pionierilor, pionierii au lucrat cu multă măestrie un aparat de radio portabil, compus din receptor cu antenă, cadru, condensator variabil, detector de cristal și cască. Aparatul, care funcționează fără curent electric, nu cântărește mai mult de 1 kg. putând fi purtat foarte ușor. El este prevăzut cu un vârf ascuțit, prin care poate fi fixat în pământ. Fiind ușor de purtat și având și cască poate fi folosit și în timpul mersului cu mașina, bicicleta etc.

Acest minunat aparat de radio a fost lucrat de pionierii din cercul de radio-electrotehnică sub conducerea unui profesor de fizică.

Membrii cercului de aero-modelaj al Palatului Pionierilor au confecționat macheta unei corăbii cu pânze.

Daruri tot atât de frumoase au lucrat și membrii cercului de fizică: turbină cu aburi și un electromotor alimentat de o baterie de buzunar. Motorul se învârtește cu iuțeală și, prin intermediul curelei de transmisie, acționează un fierăstrău circular.

Cu aceiași dragoste lucrează daruri pentru oaspeți și pionierii din celelalte cercuri dela Palatul Pionierilor din Timișoara.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Vă așteptăm cu drag...

„Vă trimitem noi educatoare, noi luptătoare pe frontul construirii socialismului în țara noastră. Primiți-le cu căldură, cu înțelegere, cu aceiași dragoste cu care vi le trimitem noi".

...Așa încep scrisorile pe care colectivul cadrelor didactice ale școlii pedagogice de educatoare nr. 2 din București le-a trimis secțiilor de învățământ regionale Hunedoara, Constanța și Baia Mare, unde vor lucra absolvențele din acest an.

„Vă rugăm — continuă scrisorile — ca elevele noastre să fie repartizate, pe cât posibil, în localități cu sector socialist desvoltat. In felul acesta, ele vor avea largi posibilități de aplicare a cunoștințelor lor, de formare la copii a unei atitudini sănătoase față de muncă. Să aveți grijă să nu le izolați prea mult una de alta, pentru ca în momentele mai grele să se poată ajuta între ele, să-și poată reface atmosfera încurajatoare a școlii din care au plecat, să se îmbărbăteze reciproc și să întărească moralul acelora al căror entuziasm ar slăbi din vreo pricină".

Direcția și colectivul de profesori al școlii simt pe de-a întregul răspunderea pentru activitatea cadrelor pe care le-au format. Deaceea, în scrisorile trimise se insistă asupra necesității de a se ține o legătură continuă și activă între școala pedagogică și secțiile de învățământ: „...Școala vrea să urmărească cum cresc educatoarele trimise în regiunea dvs. Vă rugăm să ne țineți la curent cu felul de muncă și de comportare al acelora pe care vi le trimitem, pentru a putea veni în ajutorul desăvârșirii educației lor".

Secțiile de învățământ au răspuns cu căldură apelului școlii pedagogice.

„Ne vom strădui din toate puterile, — scrie șeful secției de învățământ a regiunii Hunedoara — să venim în ajutor tinerelor educatoare, creându-le condiții cât mai bune de muncă și de trai, pentru a putea aplica în practică cele învățate în școală și pentru a contribui la ridicarea nivelului cultural al satelor regiunii noastre".

Secția de învățământ a regiunii Constanța, a răspuns și ea curând:

„Așteptăm cu drag pe viitoarele absolvente pe meleagurile noastre. Ele sunt așteptate cu căldură de toți oamenii muncii, care le vor încredința pe copiii lor dragi spre educare. Secțiile de învățământ raionale au luat din timp măsurile necesare pentru ca viitoarele educatoare să li se creeze condiții bune de muncă și de trai. Socotim că tinerele noastre utemiste, formate în spiritul educației comuniste, sunt pregătite și vor ști să înfrângă greutățile ce se vor ivi în muncă, fiind la înălțimea încrederii acordate de partid și guvern".

Aceste răspunsuri au fost citite viitoarelor absolvente într'un cadru festiv, în prezența elevelor din ceilalți ani și a cadrelor didactice.

Biroul organizației U.T.M. din școală a organizat un program artistic deosebit de bogat, în cadrul căruia elevele din anii I, II și III au felicitat din toată inima pe absolvente, făcându-le o manifestație de caldă simpatie.

— Voi sunteți tinerele constructoare ale socialismului — a spus delegata anului III B. Veți duce munca de culturalizare a maselor. Vi se încredințează sarcina de cinste de a educa tinerele mădițe care vor deveni constructori pe mărețele șantiere socialiste din patria noastră. Noi, dragi tovarășe, vă urăm spor la muncă și succese în lupta pentru biruința socialismului".

S'a creat o atmosferă sărbătorească, în care fiecărei absolvente i s'au oferit de colegele ei mai mici flori și daruri pregătite de mâinile lor: semne de carte, broderii etc. Din partea școlii s'a distribuit fiecărei eleve o carte pe care erau scrise cuvintele: **„Apără pacea, viața și fericirea copiilor, acolo unde vei munci!".**

Tot mai multe cărți pentru copii

In anii regimului de democrație populară, o atenție deosebită s'a dat literaturii pentru copii, care s'a desvoltat simțitor, atingând tiraje nemaicunoscute în țara noastră. Astfel, numai în 4 ani (1949—1952) s'au editat 254 titluri într'un tiraj de 5.408.000 exemplare. Numai în trei ani (1950—1952) au fost editate în limbile maghiară, germană și sârbă 103 cărți literare într'un tiraj de 345.000 exemplare.

Cărțile sovietice au devenit prieteni de nedespărțit ai copiilor noștri. Nenumăratele ediții trase în tiraje de zeci de mii de exemplare se epuizează în câteva zile, dovedind setea de cultură, dragostea tineretului nostru pentru literatura sovietică. Cărți ca „Școala" de A. Gaidar apărută în 48.000 exemplare, „Povestiri despre Zoia și Șura" de L. Cosmodemianscaia, tipărită în 45.000 exemplare, „Strada Mezinului" de L. Cassil și M. Polinovschi etc., au devenit lucrări de căpătâi pentru pionierii și școlarii din patria noastră.

Lucrările scriitorilor clasici ai literaturii noastre sunt deasemenea editate în nenumărate ediții. Astfel „Amintiri din copilărie" și „Harap Alb" de Ion Creangă, tipărite în câte 55.000 exemplare, „Călin Nebunul" de M. Eminescu, în 39.000 exemplare, „Dumbrava minunată" și „Nada Florilor" de M. Sadoveanu, tipărite respectiv în 80.000 exemplare și în 70.000 exemplare, vădesc cu prisosință prețuirea care se acordă astăzi marilor clasici ai literaturii noastre.

Colecția „Biblioteca Școlarului", în care sunt publicate lucrări ale clasicilor noștri și ale clasicilor literaturii universale, și colecția „Știința învinge", menită să popularizeze pe înțelesul școlarilor diferite probleme din diverse domenii ale științei, se bucură de un interes deosebit din partea copiilor.

Scriitorii noștri se preocupă cu grijă și interes de literatura pentru copii, oglindind tot mai mult în operele lor aspecte din viața nouă, plină de frumusețe și bucurie a tinerei generații, a viitorilor constructori ai socialismului. Astfel au apărut cărți ca „Nică fără frică" de Nina Cassian (distinsă cu Premiul de Stat), „Pe colina cu salcâmi" de Mira Iosif, „Cei dintr'a V-a A" de V. Vântu și Sonia Larian, „Nufărul roșu" de Petre Luscalov și nenumărate alte lucrări care contribue la educarea copiilor în spiritul înaltelor idei comuniste.

Deasemenea, literatura pentru copii de vârstă preșcolară s'a îmbogățit prin lucrările unor scriitori ca A. Toma, Barbu Lăzăreanu, Cicerone Theodorescu, Nina Cassian, E. Majteny etc.

Condițiile grafice în care sunt prezentate aceste lucrări vădesc preocuparea de a oferi copilului opere valoroase atât din punct de vedere al conținutului cât și al formei de prezentare.

Succesele înregistrate de literatura pentru copii în acești ani constitue doar un început de drum. Ele vor crește mereu în viitorul apropiat. Astfel, planul tematic al Editurii Tineretului prevede ca în anul 1953 să apară 178 titluri de cărți pentru copii într'un tiraj de 2.470.000 exemplare în limba română și 52 titluri într'un tiraj de 200.000 exemplare în limbile minorităților naționale, adică aproape jumătate din cifra totală a cărților apărute între anii 1949—1952.

Conferința Internațională a Învățătorilor și Profesorilor dela Berlin

Un punct din ordinea de zi: „Charta educatorilor"

Nu ne mai despart nici o lună de data când — la 23 Iulie — vor începe, la Berlin, lucrările Conferinței Internaționale a învățătorilor și profesorilor, convocată de către Federația Internațională a Sindicatelor de Învățământ (F.I.S.E.), departament profesional internațional al Federației Sindicale Mondiale.

Conferința Internațională dela Berlin va reuni atât pe delegații învățătorilor și profesorilor din țările capitaliste, coloniale și dependente, cât și pe aceia ai cadrelor didactice din Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și țările de democrație populară. Conferința va da delegaților posibilitatea să discute și să elaboreze în comun indicații pentru crearea condițiilor celor mai bune de desvoltare a școlii din diferite țări, să confrunte diferitele principii pedagogice aplicate astăzi pe întinsul globului. Scopul Conferinței este întărirea unității internaționale a cadrelor didactice în lupta pentru apărarea intereselor vitale ale învățătorilor și profesorilor din țările capitaliste, pentru menținerea și desvoltarea cuceririlor democratice în învățământ și pentru apărarea păcii.

In cadrul primului punct din ordinea de zi, care se va ocupa de situația școlii și de acțiunile duse de cadrele didactice pentru apărarea condițiilor lor economice și sociale, pentru democratizarea învățământului și pentru menținerea păcii, Conferința va desbate și va adopta Charta educatorilor, în care sunt prevăzute cele mai importante drepturi și datorii ale cadrelor didactice din lumea întreagă. Proiectul Chartei educatorilor a fost supus spre discutare în comun Comitetului de Înțelegere de către Federația Internațională a Asociației Învățătorilor (F.I.A.I.), care grupează circa 600.000 de membri, în special din țările Europei Occidentale. Federația Internațională a Sindicatelor de Învățământ, care reprezintă mai mult de 4.000.000 de învățători și profesori din U.R.S.S., din Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară, precum și din unele țări coloniale și din țările capitaliste, a fost de părere că, plecându-se dela proiectul organizației F.I.A.I., se poate realiza, pe baza unui text unic, înțelegerea între cadrele didactice din țările cu regim social diferit, de rase, credințe religioase, opinii politice și filozofice diferite. Deaceea, Biroul Executiv al F.I.S.E., întrunit în ședința din Ianuarie 1953 dela Varșovia și luând în discuție proiectul Chartei educatorilor, a fost de acord, în principiu, cu conținutul Chartei. Propunând o serie de modificări și de completări, Biroul Executiv al F.I.S.E. a hotărît să supună proiectul Chartei educatorilor unor desbateri largi în cadrul Conferinței Internaționale dela Berlin.

Precedat de un preambul, proiectul conține un număr de 15 articole, care se referă la drepturile esențiale ale cadrelor didactice și la responsabilitățile lor în ceeace privește educarea tinerei generații, precum și la obligațiile reciproce care trebue să existe între societate și corpul didactic. „Educatorii — se scrie în preambulul Chartei — se bucură de drepturi cetățenești, după cum lor le revin și îndatoririle corespunzătoare. Insuși caracterul profesiunii, prin care societatea le încredințează educarea tineretului, crează obligații reciproce speciale între societate și educatori".

Program internațional de luptă, Charta — în proiectul ei actual — conține o serie de enunțuri cu un caracter general, ceeace înseamnă că fiecare asociație națională de învățători și profesori, ținând seama de situația socială a țării sale și de sarcinile ce-i revin, trebuie să determine în mod concret datoriile, obligațiile organizației sale și sarcinile care rezultă din acestea. Modificările propuse de Biroul Executiv al F.I.S.E. sunt tocmai în sensul concretizării formulărilor cu caracter general propuse de către F.I.A.I.

Astfel, de exemplu, art. 1 din proiectul F.I.A.I., arată că „îndatoririle principale ale educatorului — învățător și profesor — constau în aceea că el trebuie să respecte personalitatea copilului, să stabilească și să dezvolte aptitudinile lui, să-l educe într'un om cult, să se preocupe în mod permanent de formarea aspectului moral al omului și al viitorului cetățean". F.I.S.E. propune înlăturarea termenului „să stabilească", considerând, pe drept cuvânt, că aceasta ar îngrădi personalitatea copilului și adaugă textului următoarele: „să educe copiii în spiritul democrației, al păcii și al prieteniei între popoare" — ceeace înseamnă încadrarea activă a școlii în lupta tot mai puternică a popoarelor pentru democrație, pentru pace.

Art. 8 din proiectul F.I.A.I. enunță vag: „Toți învățătorii și profesorii au dreptul la un salariu anual convenabil, în raport cu funcția lor, fapt care trebue să le dea posibilitatea să se dedice pe deplin, cu demnitate și fără grijă, profesiunii lor". Propunerile F.I.S.E. referitoare la același articol precizează: „Toți învățătorii și profesorii au dreptul la un salariu egal pentru muncă egală, indiferent de sex, rasă, naționalitate. Luând în considerare importanța deosebită a muncii învățătorilor și profesorilor pentru societate, valoarea câștigului lor nu trebuie să fie mai mică decât salariul muncitorului calificat sau al muncitorului intelectual cu același nivel de cultură cu educatorul — salariu care să asigure educatorului și familiei lui o situație materială independentă în societate".

Crunță și demoralizantă este în țările capitaliste, în țările coloniale și semicoloniale situația socială, ca și situația materială a învățătorilor și profesorilor, din ce în ce mai accentuată criza prin care trece școala în aceste țări. In cele mai multe din aceste țări, personalul didactic calificat nu găsește de lucru, șomajul fiind foarte frecvent și în rândurile oamenilor muncii din învățământ.

O problemă dintre cele mai importante este aceea a libertăților corpului didactic. Se cunoaște principiul discriminărilor în S.U.A. Acolo, determinantă nu e munca profesională a învățătorilor și profesorilor ci ceeace importă e de a se ști dacă ei sunt comuniști sau nu, dacă aparțin sau nu, dacă au aparținut sau nu unor organizații „subversive".

Un alt aspect al crizei școlii, în legătură directă cu cursa înarmărilor și politica de război, e acela al militarizării școlii. Odată cu pregătirea directă pentru război — în școala americană în deosebi — se răspândește, prin intermediul unei propagande intense, ideia că „sacrificiile" sunt indispensabile, pentrucă „libertățile", concepția despre viață a educatorilor din America și țările occidentale ar fi, chipurile, amenințate de către țările lagărului socialist.

Aceasta, în timp ce în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară școala înflorește tot mai mult, în ritmul furtunos al construirii unei noi orânduiri sociale, în timp ce tineretul se bucură de o viață fericită, de perspectivele unui viitor luminos. Ca și în marea Țară a Socialismului, ca și în toate țările de democrație populară, cadrele didactice din țara noastră știu că munca lor se bucură astăzi de o prețuire de care nu s'a bucurat nicicând și de care nu se poate bucura munca învățătorilor și profesorilor în vreo țară capitalistă. Partidul și guvernul nostru acordă învățământului și cadrelor didactice o înaltă prețuire. „Statul și partidul — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor — încredințează învățătorilor milioanele de cetățeni de mâine; le încredințează misiunea de a forma, începând cu școala elementară, cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Ce răspundere mare pentru învățători și totodată ce cinste înaltă!"

Invățătorii și profesorii din țara noastră se străduesc să răspundă tot mai bine acestei mari misiuni ce le-a fost încredințată, încrederii pe care le-o arată partidul și guvernul. Ei depun eforturi din ce în ce mai mari pentru a asigura învățământului un înalt nivel ideologic și științific, pentru a înarma tineretul cu o concepție științifică asupra naturii, a vieții și a societății. Ei educă tineretul în spiritul moralei comuniste, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei necruțătoare împotriva dușmanilor poporului nostru muncitor, în spiritul luptei pentru apărarea păcii.

Partidul și guvernul au creat în ultimii ani condiții tot mai bune de trai și de muncă învățătorilor și profesorilor din țara noastră. Hotărîrea C.C. al P.M.R. din 16 August 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 19 Septembrie 1952 cu privire la organizarea activității didactico-științifice în învățământul superior, introducerea normelor de muncă și a salarizării pe funcțiuni pentru personalul didactic din universități și institute, acordarea titlului de învățător și profesor emerit al Republicii Populare Române, a „Ordinului Muncii" și „Medaliei Muncii" celor mai buni dintre slujitorii școlii — sunt vii mărturii ale acestei înalte prețuiri.

Este limpede că cea mai mare parte a revendicărilor conținute în diferite articole ale proiectului Chartei educatorilor și cu privire la situația materială a cadrelor didactice, la situația lor socială și la drepturile lor de educatori și de cetățeni au și fost realizate în Republica noastră Populară. In întâmpinarea Conferinței Internaționale a învățătorilor și profesorilor dela Berlin, sarcina organizațiilor noastre sindicale de învățământ este — așa cum se arată în Scrisoarea Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., a Ministerului Învățământului Public și a Ministerului Învățământului Superior (publicată în „Gazeta Învățământului" din 13 Iunie a. c.) — „să urmărească mai îndeaproape și să fie mai operative în rezolvarea tuturor problemelor condițiilor materiale ale studenților, elevilor și cadrelor didactice. Să urmărească îndeaproape și să sprijine asigurarea condițiilor de higienă în instituțiile de învățământ, să ia măsuri pentru îmbunătățirea situației din cămine și internate și a aprovizionării cantinelor cu alimente".

Conferința dela Berlin înseamnă o etapă importantă în lupta organizațiilor sindicale de învățământ din toate țările lumii pentru unirea eforturilor învățătorilor și profesorilor cu acelea ale maselor muncitoare, pentru asigurarea învățământului general bazat pe principii democratice, pentru educarea tineretului în spiritul păcii și al prieteniei între popoare.

Să popularizăm Conferința Internațională a învățătorilor și profesorilor dela Berlin! Să ducem lupta pentru îmbunătățirea muncii în instituțiile de învățământ, pentru extinderea largă a experienței școlii sovietice, cea mai înaintată școală din lume, pentru răspândirea metodelor bune ale învățătorilor și profesorilor noștri fruntași și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii din învățământ! Să fim pătrunși de însemnătatea înaltei misiuni de educator și să muncim neobosiți, desăvârșindu-ne mereu cunoștințele, pentru ridicarea nivelului culturii poporului nostru, luptând fără preget și fără cruțare împotriva întunericului, împotriva forțelor răului, pentru pace, pentru un viitor fericit!

EMIL BOLDAN
membru în Comitetul Central
al Sindicatului de Învățământ

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Problemele lingvisticii în lumina operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U. R. S. S."

Acad. V. Vinogradov

1.

Opera genialului conducător și învățător al oamenilor muncii, I. V. Stalin — „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — are cea mai mare importanță pentru teoria marxist-leninistă și pentru activitatea practică, pentru desvoltarea societății socialiste, pentru creșterea și înflorirea continuă a științei materialiste înaintate, pentru lupta cu succes împotriva diferitelor manifestări ale concepțiilor antiștiințifice, idealiste. Prin generalizările sale în domeniul teoriei economice, I. V. Stalin nu numai că a împins mult înainte economia politică marxist-leninistă, dar a lămurit și multe probleme fundamentale ale științei, importante pentru cele mai variate domenii ale științei.

In opera lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." este desvoltată teza marxistă despre caracterul obiectiv al legilor științei, despre cognoscibilitatea lor. „...Știința nu poate să ființeze și să se desvolte fără a recunoaște legile obiective, fără a studia aceste legi". I. V. Stalin ne învață că marxismul concepe legile științei — indiferent dacă este vorba de legile științelor naturii sau de legile economiei politice — ca o oglindire a proceselor obiective care au loc independent de voința oamenilor. Această teză privește în mod direct și legile de desvoltare a limbii. Legile științei despre limbă oglindesc procesele istorice obiective în desvoltarea limbii care au loc independent de voința oamenilor.

Cunoașterea legilor de desvoltare a limbii trebue să ne ajute la o mai bună orientare în problemele stabilirii normelor limbii, în aprecierea caracterului, metodelor și posibilităților de sistematizare și dirijare a unor procese sau altora în desvoltarea limbilor naționale. Nu încape nicio îndoială că cunoașterea legilor de desvoltare a limbii, priceperea de a trage din ele concluzii practice poate servi ca un factor însemnat al activității creatoare, inovatoare a scriitorului, a literatului. Putem aplica proceselor care au loc în limbă indicația lui I. V. Stalin cu privire la faptul că trebue „să înțelegem sensul evenimentelor, sensul proceselor noi și apoi să le dirijăm cu pricepere în conformitate cu tendința generală de desvoltare".

După apariția operei lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" a devenit clar că legile de desvoltare a limbii își au specificul lor, sunt legi interne pentru limbă, adică proprii limbii ca un fenomen social specific. Unele din ele sunt generale, valabile pentru toate limbile și pentru toate perioadele de desvoltare a lor, acționează în decursul întregii istorii a limbii (sonore), care a apărut odată cu apariția societății, decurg din natura socială și structura limbii. Altele sunt specifice anumitor limbi concrete, sau unor grupe de limbi înrudite, într'o perioadă sau alta a istoriei lor. Dar toate aceste legi sunt determinate de condițiile sociale de desvoltare a limbii și de funcțiile sociale ale limbii în mersul lor istoric. Caracterul și calitatea chiar și a legilor interne generale de desvoltare a limbii în manifestarea lor concret-istorică sunt legate de structura limbii poporului respectiv, care se îmbunătățește și se perfecționează progresiv în legătură cu desvoltarea societății, cu istoria poporului. După cum arată Mao Țze-dun, cauzele exterioare constitue condiția schimbărilor, iar cauzele interioare — baza schimbărilor, cauzele exterioare acționând cu ajutorul celor interioare.

Indicația lui I. V. Stalin că în domeniul desvoltării economice trebue deosebite legile generale și legile specifice limitate la o epocă determinată este foarte importantă pentru înțelegerea istoriei tuturor fenomenelor sociale.

Limba nu reproduce și nu oglindește mecanic etapele de desvoltare a societății. Periodizarea istoriei limbii este condiționată de legile interne de desvoltare proprii limbii întregului popor respectiv. Prin urmare, în ceeace privește limba, noțiunea legilor generale și specifice de desvoltare (sau, după cum se exprimă lingviștii, a legilor interne generale și particulare de desvoltare a limbii) trebue să primească un conținut cu totul de altă natură, original. Principiul legăturii reciproce dintre legile generale și legile specifice de desvoltare are însă o importanță uriașă și pentru lingvistică. Deaceea, din punctul de vedere al limbii, noțiunea legilor specifice se apropie de noțiunea legilor particulare, istorice de desvoltare a unei limbi concrete, aparținând unui anumit popor. Aceste legi sunt specifice pentru istoria limbii concrete date (sau pentru istoria unei grupe de limbi înrudite) și pentru o anumită perioadă istorică de desvoltare a acestei limbi. Totodată, legile generale de desvoltare a limbii, manifestându-se în schimbările concret-istorice ale limbii concrete respective, în schimbările „materiei și formei" ei, se contopesc cu legile interne specifice de desvoltare a acestei limbi.

Importanța legilor generale de desvoltare a limbii constă nu numai în faptul că ele sunt proprii tuturor limbilor și tuturor epocilor de desvoltare a limbii (de pildă, legea trecerii treptate a limbii dela o calitate la altă calitate, legea neuniformității ritmului schimbărilor diferitelor laturi ale limbii) și că ele caracterizează legile generale de desvoltare a oricărei limbi, deși, în mod firesc, se manifestă în variate forme concrete, dar și în faptul că ele exprimă specificul desvoltării limbii și caracterul legăturii acestei desvoltări cu desvoltarea altor fenomene sociale. Faptul că limba aparține întregului popor are la bază particularitățile tipice originale ale legăturii desvoltării ei cu istoria poporului care este creatorul și purtătorul acestei limbi. I. V. Stalin ne învață că desvoltarea diferitelor fenomene sociale și chiar a unuia și aceluiaș fenomen social, dar în epoci istorice diferite, este subordonată unor legi istorice diferite și că schimbările calitative în diferitele fenomene sociale se petrec într'o formă diferită. In opera „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." I. V. Stalin desvăluie și determină particularitatea desvoltării economice în condițiile socialismului, constând în faptul că o întreagă serie de categorii economice cum ar fi mărfurile, banii, băncile, pierzându-și vechile lor funcții și căpătând altele noi, păstrează forma veche, folosită de orânduirea socialistă. In procesul trecerii treptate la comunism, aceste forme vechi vor dispare cu timpul.

I. V. Stalin explică în modul următor particularitatea desvoltării economice în condițiile socialismului: „Chestiunea este că în condițiile noastre socialiste desvoltarea economică are loc nu prin revoluții, ci prin schimbări treptate, când vechiul nu se desființează pur și simplu complect, ci își schimbă natura potrivit cu noul, menținându-și numai forma, iar noul nu nimicește pur și simplu vechiul, ci pătrunde în el, îi schimbă natura, funcțiile, fără a-i sfărâma forma, ci folosind-o pentru desvoltarea noului".

Este absolut evident că indicarea acestui fel de schimbări treptate este extrem de importantă și prețioasă pentru o înțelegere mai aprofundată a proceselor schimbărilor calitative în limbă. In opera sa „Marxismul și problemele lingvisticii", I. V. Stalin a stabilit că desvoltarea limbii are loc „...nu pe calea distrugerii limbii existente și a construirii uneia noi, ci pe calea desvoltării și perfecționării elementelor fundamentale ale limbii existente". Specificul oglindirii în limbă a realității istorice obiective, a legăturilor și relațiilor ce-i sunt proprii, constă în faptul că limba, indisolubil legată de istoria poporului — creatorul și purtătorul ei, oglindește desvoltarea vieții sociale și cunoașterea legilor lumii exterioare cu ajutorul structurii sale, prin perfecționarea și desvoltarea elementelor fundamentale ale acestei structuri. Faptul că schimbările în limbă au loc în mod treptat și neuniform în diferitele laturi ale structurii ei, iar nu în întreaga limbă deodată, este indisolubil legat de legea succesiunii necontenite în desvoltarea faptelor de limbă, de legea rezistenței structurii limbii. Trecerea dela o stare calitativă a limbii la o altă stare calitativă se face „pe calea acumulării treptate a elementelor calității noi, prin urmare pe calea dispariției treptate a elementelor calității vechi".

Din indicațiile cuprinse în opera lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." cu privire la raportul dintre forma veche și conținutul nou relese că acumularea elementelor calității noi poate consta nu numai în dispariția formei vechi sau a formelor vechi și în înlocuirea lor cu forme noi, nu numai în metodele diferite de apariție a formelor noi, dar și în pătrunderea noului în vechi, în schimbarea funcțiilor vechilor forme și categorii, în faptul că acestea pierd funcțiile vechi și capătă funcții noi. In felul acesta, dela categoriile vechi se păstrează forma, aspectul exterior, iar ele însile, în esență, se schimbă în mod radical. In desvoltarea structurii gramaticale a limbilor slave, de pildă a limbii ruse, nu sunt rare asemenea schimbări funcționale ale categoriilor vechi, fără sfărâmarea vechilor forme de exprimare a acestor categorii.

Problema cu privire la legile interne de desvoltare a diferitelor fenomene sociale, la caracterul schimbărilor calitative capătă, în lumina lucrării lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", o continuă concretizare și aprofundare. Pe baza teoriei staliniste a desvoltării limbii, lingviștii sovietici trebue să elaboreze în toate detaliile legile mersului istoric al diferitelor laturi ale limbii: a structurii gramaticale, a vocabularului, a structurii sunetelor, a conținutului sensului cuvintelor și expresiilor, a sistemului stilistic.

I. V. Stalin subliniază că o adevărată analiză istorică marxistă face o diferență riguroasă între conținutul procesului și forma lui, între procesele din adânc ale desvoltării și fenomenele exterioare. Tovarășul Stalin arată caracterul greșit al concluziilor acelor tovarăși care „văd fenomenele exterioare, care licăresc la suprafață, dar nu văd forțele din adânc, care, deși deocamdată acționează pe nebăgate de seamă, vor determina totuși mersul evenimentelor". Tocmai aceste forțe din adânc formează conținutul legilor interne de desvoltare a limbii.

Principiul separării forțelor din adânc și a fenomenelor din adânc fiind un principiu fundamental pentru adevăratul studiu istoric al desvoltării limbii în toate etapele existenței sale și pentru cercetarea limbilor naționale în starea lor actuală, cere dela lingvist o profundă analiză marxistă a limbii, a formei ei, a conținutului și a legilor ei, a categoriilor de limbă și a funcțiilor lor, cere o delimitare clară și precisă în limbă a tendințelor productive, în desvoltare și a tendințelor neproductive, care sunt pe cale de dispariție.

Studierea operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." face ca lingviștii să cugete adânc asupra problemei privind raportul, legătura reciprocă și greutatea specifică a diferitelor legi de desvoltare a limbii precum și asupra problemei existenței legii fundamentale de desvoltare a limbii într'o perioadă sau alta a istoriei ei. Cu acest prilej nu trebue să se facă niciun fel de identificări și comparații vulgarizatoare.

După cum s'a mai arătat, perioadele de desvoltare socială a limbii nu coincid cu epocile de desvoltare și schimbare a diferitelor formații social-economice; legile interne de desvoltare a limbii sunt caracterizate de calitățile lor specifice. Totuși, fără îndoială că fiecare perioadă de desvoltare istorică a limbii nu are numai legile sale specifice a căror cunoaștere este necesară pentru un studiu rodnic al istoriei limbii, ci și o dinamică proprie a schimbării sau modificărilor acestor legi.

Bazându-se pe studiul proceselor concrete ale istoriei unei limbi sau alteia în diferitele perioade, lingviștii trebue să rezolve problema existenței legii conducătoare, fundamentale de desvoltare a limbii într'o perioadă sau alta. Se înțelege dela sine că această lege nu exclude existența unor legi specifice particulare de desvoltare a diferitelor laturi ale limbii în aceeaș perioadă. Noțiunea legii conducătoare de desvoltare a limbii într'o anumită perioadă a istoriei ei este extrem de importantă pentru construirea istoriei limbii, pentru stabilirea principiilor periodizării ei. In legătură cu aceasta este locul să arătăm cele spuse de Mao Țze-dun în lucrarea sa „Cu privire la contradicție": „In fiecare proces complex de desvoltare a fenomenelor există un șir întreg de contradicții, printre care se află întotdeauna o contradicție principală; existența și desvoltarea ei determină existența și desvoltarea celorlalte contradicții și exercită o influență asupra lor... In orice caz, este absolut neîndoielnic că în fiecare din diferitele etape de desvoltare a procesului există numai o singură contradicție principală, care joacă rolul principal." Se înțelege dela sine că însăși formularea chestiunii cu privire la existența legii fundamentale pentru o perioadă sau alta a istoriei limbii trebue să se sprijine pe specificul desvoltării limbii, descoperit de I. V. Stalin.

Genialele idei ale lui I. V. Stalin trebue profund analizate de către lingviști, care trebue să le aplice la materialul concret al istoriei diferitelor limbi, la studiul legilor interne de desvoltare a acestor limbi. Noua operă a lui I. V. Stalin orientează gândirea noastră științifică spre rezolvarea problemei centrale a studierii istorice și istorico-comparative a limbilor, spre descoperirea legilor obiective de desvoltare a acestor limbi în diferite condiții istorico-sociale.

Cercetarea legilor istorice obiective de desvoltare a limbii, fiind o problemă centrală a lingvisticii sovietice, pune o limită riguroasă între lingvistica marxistă și lingvistica burgheză-idealistă. Acolo, această problemă sau este negată dela rădăcină, sau, ca de pildă în lingvistica structurală, capătă o formulare extrem de denaturată, antiistorică, sub forma așa numitelor „legi ale limbii" care n'au nimic comun cu legile de desvoltare a limbii în concepția lor marxistă.

In opera lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." lingviștii sovietici capătă un nou sprijin și ajutor ideologic puternic în lupta împotriva tuturor denaturărilor burghezo-idealiste ale bazelor științifice ale lingvisticii.

2.

Studierea operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." îi conduce pe lingviști la concluzia despre marea importanță teoretică și practică a limbilor națiunilor socialiste. Determinând condițiile trecerii societății sovietice dela socialism la comunism, I. V. Stalin a trasat prin aceasta și perspectivele de desvoltare a limbilor popoarelor Uniunii Sovietice.

Pentru cercetarea limbilor contemporane ale popoarelor U.R.S.S. au o importanță hotărîtoare indicațiile lui I. V. Stalin cu privire la problema lichidării contradicției dintre oraș și sat, dintre munca intelectuală și cea fizică și cu privire la căile de lichidare a deosebirilor esențiale dintre ele. Studierea căilor și metodelor de disolvare și măcinare a dialectelor și graiurilor locale în limba națională generală, studierea limbii vorbite, a culturii orașului socialist, a deosebirilor în lexicul și terminologia reprezentanților diferitelor profesiuni, a problemei delimitării și acțiunii reciproce a diferitelor tipuri și stiluri ale limbii scrise și a celei vorbite în limba literară, a problemei îmbogățirii sistemului stilistic al limbii naționale, a problemei generale cu privire la căile și legile de desvoltare a limbilor națiunilor socialiste. — toate acestea își găsesc o bază metodologică temeinică în opera lui I. V. Stalin.

I. V. Stalin arată că în prezent muncitorii și țărănimea colhoznică alcătuesc două clase, deosebite între ele prin situația lor. Interesele lor stau pe aceiași linie comună pe linia întăririi orânduirii socialiste și a victoriei comunismului. Terenul pentru contradicția dintre oraș și sat, dintre industrie și agricultură, a fost deja lichidat de orânduirea socialistă actuală. Totuși, această împrejurare nu poate duce la „pieirea orașelor mari". „Orașele mari — arată I. V. Stalin — nu numai că nu vor pieri, ci vor mai apare noi orașe mari, ca centre ale celei mai mari desvoltări a culturii, ca centre nu numai ale marii industrii, dar și ale prelucrării produselor agricole și ale desvoltării puternice a tuturor ramurilor industriei alimentare. Această împrejurare va ușura înflorirea culturală a țării și va duce la nivelarea condițiilor de trai la oraș și sat". Toate acestea nu pot să nu influențeze soarta dialectelor și a graiurilor care mai persistă la sat, nu pot să nu ducă la intensificarea rolului cultural, instructiv al limbilor literare naționale.

In desvoltarea limbii, în îmbogățirea stilisticii sale trebue să joace un rol deosebit lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și munca fizică.

Printre cele trei condiții preliminare fundamentale ale pregătirii trecerii societății noastre la comunism, I. V. Stalin arată necesitatea „de a ajunge la o asemenea creștere a nivelului cultural al societății care să asigure tuturor membrilor societății desvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai desvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare". Toate acestea nu pot să nu-și găsească oglindirea în desvoltarea limbilor naționale din țara noastră, în îmbogățirea vocabularului lor.

Opera lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." îndreaptă atenția lingviștilor sovietici spre acele modificări în desvoltarea limbilor popoarelor Uniunii Sovietice care sunt legate de progresul social-economic și de creșterea culturală a societății socialiste, de mersul ei spre comunism. I. V. Stalin a aruncat lumina strălucitoare a științei marxist-staliniste asupra căilor de desvoltare a culturilor și limbilor naționale.

Problemele culturii vorbirii, problemele căilor de îmbogățire a limbilor națiunilor socialiste trebue să fie în centrul atenției și cercetărilor multor lingviști sovietici.

Cultura sovietică și viața socială sovietică își găsesc în mod firesc oglindirea în fondul lexic al socialismului, comun pentru limbile popoarelor Uniunii Sovietice. Acest fond, format dela început din lexica social-politică, din terminologie, în mod treptat cuprinde mai târziu și alte domenii ale vocabularului întregului popor. (Se petrece modificarea sensului diferitelor cuvinte vechi sau ieșire în ele, pe primul loc, a semnificației care înainte nu era principală). Se înțelege dela sine cât de importantă și necesară este studierea aprofundată a modificărilor în vocabular, precum și în terminologia social-politică și științifico-tehnică a limbii ruse în epoca sovietică. Limba marii națiuni ruse este un puternic mijloc de comunicare a tuturor popoarelor țării noastre, un izvor nesecat de îmbogățire a tuturor limbilor popoarelor Uniunii Sovietice.

In legătură cu aceasta trebue menționată și o asemenea problemă importantă, care provoacă interesul larg al opiniei publice, ca problema influenței stilisticii, literaturii beletristice sovietice asupra măestriei literare a scriitorilor altor popoare ale Uniunii Sovietice.

In felul acesta, în fața lingvisticii sovietice se pune într'o nouă lumină sarcina de răspundere de a studia și compara legile de desvoltare a limbilor naționale contemporane ale popoarelor Uniunii Sovietice, de a descoperi în aceste legi tot ce este comun, de a urmări în care procese de desvoltare a limbilor naționale se constată influențe reciproce, cum se îmbogățește fondul de cuvinte al acestor limbi, cum se perfecționează structura lor gramaticală, în ce direcție se produc schimbări în stilistica acestor limbi în legătură cu înflorirea culturilor naționale ale popoarelor țării noastre și în legătură cu mersul treptat al societății sovietice spre comunism.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

In colaborare cu tehnica

Profesorii de fizică dela școala nr. 42 din Krasnodar au realizat pe deplin în acest an școlar planul de lucrări practice și de laborator cu elevii, au organizat o serie de excursii în uzinele și fabricile din oraș, au acordat multă atenție ocupațiilor cercurilor tehnice. Toate acestea au avut o influență pozitivă asupra calității cunoștințelor și deprinderilor elevilor. Răspunsurile elevilor de clasa a VII-a la examenele de fizică, de pildă, au fost însoțite de ilustrații vii și clare.

...Elevul Victor Konțov a trebuit să vorbească la examen despre dilatarea la căldură a corpurilor. El a explicat influența căldurii asupra corpurilor solide, lichide și gazoase, a povestit amănunțit despre dilatarea corpurilor solide, a dat exemple cu privire la folosirea principiului dilatării corpurilor în tehnică. Iarna, copiii au vizitat împreună cu profesorul uzina mecanică și au urmărit acolo montarea la cald a inelelor și manșoanelor pe axuri, precum și lucrările de nituire. Elevul a redat bine cum se puneau la uzină niturile în stare de încălzire, arătând că apoi la răcire, ele strângeau bine două plăci de metal. Dar, câteodată, a spus el, trebue să evităm urmările destructive ale încălzirii și răcirii corpurilor. In aceste cazuri corpurilor li se dă posibilitatea de a se dilata și contracta liber. Tocmai în aceasta constă menirea jocurilor între capetele șinelor de cale ferată, a compensatoarelor în conductele de apă, a încordării slăbite a firelor, a unui procedeu special de fixare a grinzilor de poduri etc.

Eleva Rosa Slesariova, care a vorbit despre procedeele de micșorare și mărire a frecării, a formulat concis regula generală și a dat exemple din tehnică (folosirea rulmenților cu bile și cu role la automobile, tractoare și alte mașini, pe care copiii au urmărit-o în timpul excursiei la uzina de reparații).

Expunerea lui Igor Moiseev despre transmiterea energiei electrice la distanță a fost însoțită de arătarea modelelor hidrocentralelor dela Stalingrad și Kuibâșev, dela care, printr'o mulțime de transformatoare, se întind firele electrice până la Kursk, Voronej și Moscova. Elevul a explicat construcția transformatorului, principiul transmiterii energiei electrice la distanță și, în încheere, a vorbit despre planul de electrificare a R.S.F.S.R.

Așa a răspuns majoritatea covârșitoare a elevilor din clasa a VII-a. Răspunsurile lor conștiente au fost condiționate de metodica vie a predării. Mulți elevi s'au folosit la perfecție de diferite aparate de fizică, deoarece ei înșiși au participat nemijlocit la construirea modelelor de mașini cu aburi, a machetelor hidrocentralelor, a fotoreleului etc. Rezolvând problemele de fizică, elevii de clasa VI-a au făcut foarte bine calculele necesare. Ei știu să lege cunoștințele lor teoretice cu practica, să arate procesele fizice în desene și schițe. Profesorul de fizică V. F. Kamfenkel, a trezit la elevi un interes adânc pentru obiectul său.

In biletul anexă pentru examenele de absolvire a școlii de 7 ani se spune: „...Elevii trebue să știe să ilustreze răspunsurile lor prin demonstrații cu aparate și experiențe, cu exemple din viață și tehnică, cu desene și schițe".

Această importantă cerință a fost îndeplinită.

N. BAHAREVA

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Casa Invățătorului în zilele vacanței de vară

Pe lângă Casa Invățătorului din Leningrad se deschide o bază de excursii care va putea deservi simultan 300 de persoane. Aici vor putea locui timp de zece zile învățătorii și profesorii sosiți dela Moscova, Cita, Curgan, Novosibirsc, Arhanghelsc, Celiabinsc, Cicalov, din republicile Estonia și Letonia.

Excursioniștii vor vizita monumentele istorice, operele de artă din Leningrad, muzeele, întreprinderile din oraș, se vor întâlni cu savanții, vor vizita suburbiile orașului.

Pentru pedagogii-studenți fără frecvență din regiunea Leningrad, precum și pentru pedagogii veniți la cursurile de ridicare a calificării, Casa Invățătorului organizează excursii cu vaporul pe Neva și prin golful Finic.

Pentru cadrele didactice care în timpul vacanței rămân în oraș va fi organizată o bază de odihnă în corturi pe istmul Careliei, pe malul lacului „Crasavița".

Baza va dispune de bărci și de ustensilele necesare pentru pescuit.

Amatorii de sport vor juca aici volei, fotbal, pingpong, șah, etc. Intr'un cort special se va deschide o bibliotecă cu cele mai noi cărți și reviste.

Un ciclu de lucrări practice

Primul an de realizare a directivelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la învățământul politehnic a fost încheiat. Acum, făcând bilanțul examenelor, se pot trage câteva concluzii pentru viitor.

Invățământul politehnic se realizează în școală cu ajutorul unor mijloace variate: se organizează excursii cu elevii în întreprinderi, se citesc lecții și referate cu teme tehnice, se execută lucrări de laborator, diferite lucrări practice etc.

Totuși, multe lucrări de laborator, nu sunt legate în mod direct de tehnică. Această lipsă ar putea fi înlăturată prin organizarea diferitelor lucrări de laborator și experiențe tehnice executate în afara lecțiilor, sub forma unui ciclu de lecții practice.

Noi am desfășurat lucrările de laborator pentru elevii din clasele a VI-a și a VII-a în felul următor: măsurarea cu ajutorul compasului a diametrului interior și exterior al unei țevi, a dimensiunilor unei plăci de metal, a diametrului sârmei. etc. Aceste experiențe formează la elevi deprinderi de mânuire a instrumentelor de măsurat. Se pot organiza lucrări de determinare a planului orizontal și vertical cu ajutorul nivelului, al greutății suspendate, al nivelei cu bula de aer. Toate aceste aparate au o mare aplicare practică în construcții. Este foarte important să se efectueze unele lucrări cu pompa de aer și cu pompa manuală de apă (umflarea unei camere de minge și măsurarea presiunii manometrului etc.). In sfârșit, este foarte folositoare demontarea robinetului dela conducta de apă, înlocuirea garniturii de piele, montarea și încercarea robinetului cu ajutorul furtunului unit cu conducta de apă.

Toate aceste experiențe noi le-am făcut la școala noastră. Utilajul pentru aceste lecții a fost confecționat de către membrii cercului de fizică și tehnică. Tot ei au făcut și proba aparatelor confecționate.

In clasa a VII-a, elevii au studiat legile curentului electric. In legătură cu aceasta, noi am efectuat lucrări de laborator din domeniul electrotehnicii. Aceste lucrări au constat din montarea circuitului soneriei cu alimentare prin transformator dela rețeaua de iluminat, având o siguranță, un comutator și un fassung cu bec; aflarea defectului în schema montată pe panou a rețelei de iluminat; demontarea și repararea precum și încercarea unui aparat cu încălzire electrică (plită, ceainic, mașină de călcat) etc.

Incercarea schemelor montate de elevi s'a făcut sub supravegherea profesorului. In afară de experiențele electrotehnice, noi am mai organizat și lecții din domeniul căldurii și opticii, am dat elevilor prilejul să cunoască construcția mașinii cu aburi și motoare cu combustie internă, am făcut unele experiențe cu aparatul fotografic.

V. PIANCOVICI

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Vacanța școlarilor sovietici

Cu fiecare zi, liniștea pădurilor și a câmpiilor nemărginitei Țări Sovietice este tot mai des tulburată de sunetele goarnelor pionierilor, de vocile răsunătoare ale copiilor, de cântece vesele. Elevii din Uniunea Sovietică, după ce au încheiat anul școlar, pleacă dincolo de marginile orașelor.

O parte a copiilor din orașe pleacă pe timpul verii la rude în localități rurale sau în locuri de odihnă împreună cu părinții. Dar rolul hotărîtor în ceeace privește punerea la dispoziția copiilor sovietici a posibilităților unei odihne vesele și chibzuite îl joacă statul, sindicatele. In fiecare an milioane de copii sovietici se odihnesc vara în taberele de pionieri, în localități balneoclimatice speciale pentru copii, în sanatorii, fac călătorii și excursii.

In U.R.S.S. se bucură de o mare popularitate taberele de pionieri organizate de sindicate, în care copiii nu numai că își întăresc sănătatea, dar, sub îndrumarea unor pedagogi și instructori de pionieri cu experiență, practică sportul, studiază natura, învață cântece, dansuri etc. Numărul taberelor și numărul copiilor care se odihnesc în ele se mărește în mod sistematic. Anul trecut în taberele de pionieri din afara orașelor s'au odihnit peste două milioane și jumătate de elevi — aproape cu 125 de mii mai mulți decât în anul 1951. In vara aceasta taberele de pionieri se pregătesc să primească două milioane șapte sute cincizeci de mii de copii. Pe lângă aceasta elevii din clasele a V-a — X-a se vor odihni în taberele de întărire a sănătății și la bazele de turism.

Taberele de pionieri se amenajează în localitățile cele mai pitorești, confortabile și sănătoasă. Este semnificativ faptul că din 44 de tabere utilate de oamenii muncii din R.S.S. Letonă pentru copiii lor, 30 sunt situate pe litoralul mării, lângă Riga, unde până la instaurarea puterii sovietice în Letonia, au avut posibilitate să-și petreacă timpul numai păturile înstărite ale populației.

O mare parte din taberele de pionieri o formează taberele staționare, care reprezintă adevărate combinate minunat înzestrate pentru odihna de vară a copiilor. Pe teritoriul lor poți găsi și un teatru de vară pentru copii, și o stațiune a tinerilor naturaliști tehnicieni utilată cu toate dispozitivele și sculele necesare etc. In acest an se termină amenajarea unui mare număr de noi tabere staționare de pionieri. Combinatul metalurgic „I. V. Stalin" din Magnitogorsc construește o tabără pentru o mie de locuri în unul din cele mai pitorești colțuri ale munților Urali. Pentru construirea unei tabere în care se vor odihni copiii muncitorilor dela uzina de tractoare din Celiabinsc se vor cheltui șapte milioane șapte sute de mii de ruble.

Intreaga opinie publică sovietică se îngrijește de organizarea unei bune odihne a școlarilor în timpul verii. Impreună cu sindicatele, cu organele învățământului public și ale sănătății publice, la crearea taberelor și la desfășurarea întregii activități în ele ia parte activă comsomolul, care asigură taberele, în primul rând, cu instructori de pionieri bine pregătiți, care își cunosc la perfecție munca lor. Spre a veni în ajutorul instructorilor de pionieri și pedagogilor care lucrează în tabere, editura Comitetului Central al comsomolului „Molodaia Gvardia" a editat în acest an o serie de cărți: „Teatru pentru pionieri", „Colectivul coral în tabără", „Colțul viu la școală și în tabără", „Studiază ținutul natal" și altele. Incepând din acest an în taberele de pionieri vor face practica de producție, în calitate de instructori și educatori, studenții din anul II dela institutele pedagogice. Această măsură, atât de folositoare pentru viitorii pedagogi, fără îndoială că va ajuta să se îmbunătățească și mai mult activitatea taberelor.

In U.R.S.S. este foarte răspândit turismul copiilor a cărui importanță educativă este în adevăr de neprețuit. Peste 8 milioane de elevi au făcut vara trecută călătorii și excursii din cele mai atractive. Excursiile și călătoriile constitue o parte inseparabilă a activității oricărei tabere de pionieri. Pe lângă aceasta există și multe instituții de turism speciale pentru copii, tabere în care lucrează cercetători ai ținuturilor, entuziaști ai acestei munci. Anul trecut numai școlile din Moscova au avut la dispoziție 60 de tabere de turism. Tinerii turiști studiază natura patriei lor, vizitează locurile și monumentele remarcabile din punct de vedere istoric, fac cunoștință cu munca creatoare a poporului sovietic.

In U.R.S.S. se acordă o mare atenție și grijă copiilor care-și vor petrece o parte din vacanță în oraș. Pentru ei se amenajează așa numitele tabere orășenești de pionieri, unde copiii se vor ocupa cu sportul, vor face excursii, vor participa la cercurile de artiști amatori și la alte cercuri. La Moscova s'au deschis 168 asemenea tabere, zeci de tabere se crează și în alte orașe.

Instituțiile extrașcolare din U.R.S.S. desfășoară în timpul verii o activitate uriașă în mijlocul copiilor. Școlarii sovietici au la dispoziție 1269 palate și case ale pionierilor, sute de stațiuni ale tinerilor tehnicieni și tinerilor naturaliști, biblioteci pentru copii, parcuri și stadioane. Instituțiile extrașcolare pentru copii ocupă cele mai bune clădiri din oricare oraș al țării. La Leningrad, de pildă, palatul pionierilor se află în vestitul palat Anicicov, care face parte dintre monumentele remarcabile ale arhitecturii ruse. Treisprezece mii de copii sunt vizitatorii lui permanenți. Vara funcționează toate liniile ferate cu trenuri pentru copii existente în 22 de orașe ale Uniunii Sovietice.

Odihna de vară a elevilor dela școlile sătești, spre deosebire de a celor dela orașe, este mult mai ușor de organizat. Ca și copiii dela orașe, ei nu rămân în timpul vacanței fără distracții chibzuite și folositoare. In școlile dela sate se organizează pe timpul verii grupe de pionieri. Anul trecut numărul lor a fost de 77.000, în acest an el va fi și mai mare. In aceste grupe copiii vizionează filme discută în colectiv cărțile citite, fac excursii în orașele mai apropiate, etc. Se desfășoară pe larg activitatea tinerilor naturaliști pe loturile școlare, în cercurile naturaliștilor.

Vacanța de vară a școlarilor sovietici se organizează astfel, încât elevii să se odihnească bine, să se oțelească, să capete forțe noi pentru anul școlar ce se apropie și în acelaș timp — să-și lărgească orizontul, să dobândească noi cunoștințe și deprinderi folositoare. Țara Socialismului crează condiții minunate pentru viața și învățătura tinerilor cetățeni.

O. MOȘENSCHI

Școala pentru tineretul muncitoresc într'o etapă nouă

Incă dela apariția socialismului științific fondatorii lui, Marx și Engels, socoteau că una dintre condițiile necesare pentru construirea societății comuniste este lichidarea contrastului între munca intelectuală și munca fizică. In Uniunea Sovietică, care a început prima din lume construirea comunismului, rezolvarea acestei probleme a fost mereu legată de măsuri largi privind ridicarea nivelului cultural al maselor muncitoare. In cuvântarea ținută la primul Congres Unional al stahanoviștilor, Iosif Vissarionovici Stalin a arătat: „Unii cred că suprimarea contrastului dintre munca intelectuală și cea fizică poate fi obținută printr'o oarecare egalizare cultural-tehnică între muncitorii intelectuali și manuali pe baza scăderii nivelului cultural-tehnic al inginerilor și tehnicienilor, al muncitorilor intelectuali, până la nivelul muncitorilor de calificare mijlocie. Aceasta este cu desăvârșire greșit. Numai palavragiii mic-burghezi pot gândi astfel despre comunism. In realitate, suprimarea contrastului între munca intelectuală și cea fizică poate fi obținută numai pe baza ridicării nivelului cultural-tehnic al clasei muncitoare până la nivelul inginerilor și tehnicienilor". Numai o astfel de ridicare a nivelului cultural-tehnic al clasei muncitoare, realizabilă numai în condițiile regimului sovietic, spune tovarășul Stalin, „...poate să surpe bazele contrastului dintre munca intelectuală și munca fizică... să asigure acea înaltă productivitate a muncii și acel belșug de articole de consum necesar pentru a putea păși dela socialism la comunism".

Astăzi, când trecerea dela socialism la comunism este pentru noi o problemă practic rezolvabilă, I. V. Stalin reamintește în lucrarea „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." că „...lichidarea deosebirii esențiale dintre munca intelectuală și cea fizică prin ridicarea nivelului cultural și tehnic al muncitorilor la nivelul personalului tehnic nu poate să nu aibă pentru noi o însemnătate primordială".

Directivele celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. scot în evidență însemnătatea crescândă a desvoltării „...instituțiilor de învățământ superior și de școli medii speciale prin corespondență și serale, precum și a școlilor teoretice pentru instruirea cetățenilor muncitori fără scoaterea din producție". Un rol deosebit revine școlilor tineretului muncitoresc, a căror menire este să înarmeze pe toți tinerii din producție cu cunoștințele pe care le dă școala medie. Aceasta va fi un mare pas înainte pe drumul lichidării diferenței dintre munca fizică și cea intelectuală.

Insăși viața justifică existența acestor școli. In zece ani ele au crescut, s'au întărit, au obținut succese mari. Prima Conferință Unională științifico-practică a cadrelor didactice din școlile tineretului muncitoresc a făcut bilanțul realizărilor lor, din care principalul este faptul că școlile de cultură generală pentru tineretul din producție s'au înrădăcinat în sistemul învățământului public din U.R.S.S. Contingentele de elevi și de absolvenți ai acestor școli au crescut de câteva ori. Peste 700 de tineri muncitori și funcționari din orașul Tiumen, care urmează școlile tineretului muncitoresc au absolvit cu succes anul școlar și au trecut în clasele următoare; 52 dintre ei au absolvit clasa X-a. In anul școlar trecut, în școlile tineretului muncitoresc s'au înscris peste 1400 de oameni.

In ultimii ani s'a observat o mare afluență în școli a tineretului muncitoresc ca și a adulților. De pildă, în anul școlar trecut, tov. Trofimov, laureat al Premiului Stalin, șeful atelierului de modelare, tov. Arseniev și alți oameni de seamă din producție au absolvit școala pentru tineretul muncitoresc de pe lângă combinatul de filatură a bumbacului din Leningrad. Acest fenomen însemnat în viața sovietică, fenomen care contribue la ridicarea nivelului cultural și tehnic al clasei muncitoare, trebue susținut și desvoltat, fiind atrași la cursurile serale și muncitorii adulți care n'au studiat la timpul său. Această funcțiune a școlilor tineretului muncitoresc — instruirea adulților fără să fie scoși din producție — va fi realizată încă mult timp și după ce se va termina trecerea la învățământul general de zece ani.

Grandiosul program al construirii comunismului trasat în directivele celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. prevede un nou avânt al industriilor pe baza desvoltării noilor întreprinderi, a utilării lor cu o tehnică nouă și perfecționată, a creșterii cadrelor noi de muncitori. In legătură cu aceasta trebue să fie ridicată la un nivel nou și activitatea școlilor serale pe baza înrădăcinării tot mai adânci a principiilor învățământului politehnic.

Predarea larg politehnică, ridicarea nivelului științifico-teoretic la învățătură, întărirea educației comuniste a tinerilor din producție — iată sarcini mari a căror realizare va contribui la continua ridicare a însemnătății școlilor pentru tineretul muncitoresc. Cadrele didactice din aceste școli, ca și organele învățământului public, conducătorii de întreprinderi, organizațiile de partid și comsomolul trebue să lupte pentru realizarea acestor sarcini, deoarece ridicarea nivelului cultural și a pregătirii tehnice a tinerelor cadre de muncitori reprezintă o importantă cauză socială, care grăbește construirea comunismului.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

In școlile patriei noastre se desfășoară examenele

Corespondenții noștri ne scriu despre examene

În scrisorile ce le primim zilnic dela corespondenții noștri se reflectă numeroase probleme legate de desfășurarea examenelor de sfârșit de an.

Roadele muncii unui an școlar

Tovarășa Alexandrina Macovei corespondenta noastră ne scrie despre felul cum au decurs examenele la clasele I—IV dela școala pedagogică de învățătoare din Bacău.

Examenele s'au desfășurat într'un cadru sărbătoresc, în săli frumos pavoazate, împodobite cu flori. Examenele au dovedit temeinicia cunoștințelor căpătate de elevi. După tragerea biletelor, elevii căpătau timp suficient pentru a-și formula răspunsul.

Răspunsurile au fost în general precise și just expuse. Elevul Popescu Mihai din clasa a IV-a a dat răspunsuri foarte bune. La fel de bine au răspuns și elevele Puianu Marilena, Grădinaru Maria și altele. In pregătirea examenelor, organizația U.T.M. și organizația de pionieri din școală au dat un prețios sprijin.

Vestile primite din regiunea Hunedoara oglindesc deasemeni felul cum au decurs examenele în școli.

In acest centru muncitoresc, unde zi de zi muncitorii înregistrează noi succese în muncă, pionierii și elevii au venit la examene plini de încredere în puterile lor. „Niciun repetent, niciun amânat", aceasta a fost lozinca după care s'au călăuzit elevii și cadrele didactice în toată activitatea lor. La examenul scris, la numai un sfert de oră după comunicarea subiectelor, elevul Vinca Ion a predat tezea care nu avea nicio greșală. După el altul și altul și toți cei 35 de elevi, îmbujorați la față de emoția examenului au predat tezele. Lucrarea scrisă la matematică luase sfârșit. In timp ce copiii porneau veseli spre casele lor, profesorii corectau tezele, mulțumiți de rezultatul obținut. Succesul elevilor era și succesul lor.

Tot atât de mulțumitor au decurs examenele și la școala elementară din comuna Dala Română, raionul Sebeș. In tot timpul examenelor s'a putut constata dorința elevilor de a da răspunsuri cât mai bune.

Elevii școlilor din regiunea Hunedoara au căutat ca prin bunele rezultate obținute la examene să urmeze exemplul părinților lor în majoritate muncitori la marele combinat siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej".

Intr'una din scrisorile trimise gazetei, corespondentul nostru, tovarășul I. Știucă ne scrie despre colaborarea strânsă dintre părinți și profesorii școlii de băieți nr. 2 din Turnu Severin. Această colaborare s'a accentuat cu ocazia examenelor. Părinții au supraveghiat îndeaproape elevii, iar în timpul examenelor au făcut de serviciu pe școală. Totodată părinții au urmărit rezultatele obținute de copiii lor fiind tot timpul alături de ei.

La examenul de botanică dela clasa a VI-a a școlii elementare din comuna Poiana Mărului, după cum ne scrie corespondentul nostru din regiunea Stalin, accentul s'a pus pe legarea cunoștințelor teoretice de practică.

Rezultatul obținut la acest examen a fost foarte bun. S'a constatat cu acest prilej că elevii au învățat să aplice în viață cunoștințele teoretice.

Rezultate bune la examene au obținut și elevii școlii pedagogice din Bârlad, elevii școlii elementare din comuna Ivești, elevii școlii elementare din comuna Dieteni și alții.

La fel ca în toate școlile patriei noastre, la școala elementară nr. 2 din Baia Mare examenul a fost așteptat cu multă nerăbdare. In ziua examenului alături de toți ceilalți elevi, pionierii și elevii clasei a IV-a au păși în clasă dornici de a da răspunsuri cât mai bune. Primul a răspuns elevul Fazekas Anton care, analizând propoziția „Muncitorii sub conducerea partidului își făuresc un viitor fericit" a încheiat făcând o paralelă între viața de mizerie pe care au dus-o muncitorii în trecut și viața fericită de azi a muncitorilor. Elevul Ardeleanu Vasile a vorbit cu multă căldură despre pace și prietenie între popoare. La fel de însuflețite au fost răspunsurile date de pioniera Hoban Viorica din clasa a V-a, fiica stahanovistului Pavel Hoban dela Uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej". După examenul de limba română a urmat examenul de limba rusă. Elevii au răspuns bine, au citit și au conversat frumos. Din răspunsuri a reieșit că ei și-au însușit bine și cunoștințele gramaticale.

Lipsuri ce trebue îndepărtate pe viitor

Tov. Suciu Onița ne scrie că, la școala elementară nr. 2 din raionul Sebeș, la clasele a VI-a din 40 de elevi înscriși, abia 27 au putut intra la examene. Examenul de geografie cât și celelalte examene, au arătat o însușire superficială a materiei și greutăți în exprimare la elevi. Tovarășul profesor de geografie Radu Petre, ca și directorul școlii au motivat lipsa de pregătire a elevilor spunând că nu au avut ce face, deoarece „clasa e de vină". Tovarășul director a mai adăugat că „se miră" că elevii au răspuns slab, deoarece tovarășul profesor Radu cunoaște bine materia și a muncit mult.

După cum ne scrie corespondentul nostru V. Silișteanu, rezultate slabe au obținut și unele școli din regiunea Bârlad. La școala elementară din comuna Murgeni deși notarea lucrărilor scrise oglindește rezultate bune, din analiza tezelor se poate vedea clar superficialitatea cunoștințelor elevilor, precum și o serie de confuzii și noțiuni false. Toate acestea dovedesc lipsa de preocupare a cadrelor didactice pentru clarificarea noțiunilor în mintea copiilor.

O atitudine negativă față de însemnătatea examenelor au manifestat-o și unele cadre didactice din comuna Blăgești, raionul Murgeni, în frunte cu directorul școlii tovarășul Hristache Antonescu. Așa, de pildă, la clasa V-a, toate tezele sunt o înșiruire mecanică a unor versuri din balada „Toma Alimoș" scrise cu foarte multe greșeli, ce nu au fost măcar subliniate. Multe din aceste teze sunt notate cu nota 5. Teza elevei E. P., notată cu nota 5, are peste 20 de greșeli (care nu au fost corectate de tovarășul Antonescu). Pe lângă aceasta, subiectul nu este bine tratat.

Tovarășa Bahrin Eufrosina, învățătoare la clasa a IV-a dela aceiași școală, nu a pus la examen nota 5 unei eleve deși aceasta o merita, pe motiv că o cunoște pe elevă din timpul anului și știe că este o elevă slabă care nu merită mai mult decât nota 3.

Tovarășul învățător Murgilă Constantin dela școala din Hinova, raionul Turnu-Severin, în loc să ia măsuri în vederea examenelor, conform instrucțiunilor, a părăsit școala fără a fi învoit pe data de 6 Iunie, plecând la Timișoara pentru interese personale. El s'a înapoiat în ziua de 9 Iunie, când examenele începuseră. La fel a procedat și tovarășul Andrei Mihai, învățător la școala elementară din Cerneț, raionul Turnu-Severin care a plecat din comună în ziua de 15 Iunie, zi când avea examen cu elevii săi. Tovarășii Miclescu Petre și Miclescu Margareta învățători la școala elementară din satul Cocorova, comuna Crâguești, au lipsit dela școală două zile fără a lăsa pe nimeni cu elevii.

Analiza felului cum s'au desfășurat examenele, analiză care se va face în ultima ședință a consiliului pedagogic, va trebui să scoată la iveală și să combată astfel de lipsuri pentru ca ele să fie lichidate din munca școlilor noastre.

Pionierii în frunte

Cu multă însuflețire s'au pregătit pionierii școlilor de 7 ani din raionul Roman în vederea examenelor de sfârșit de an.

In cinstea acestor examene școlile de 7 ani din comunele Sagna și Bâra și cea de 4 ani din comuna Stănița au îmbrăcat haina de sărbătoare.

La examene, elevii, în frunte cu pionierii, au obținut rezultate bune. La lucrarea scrisă la matematică 17 elevi au fost notați cu 5. Printre ei se află pionierii Cibanu C., Ștefan Aneta, Perjeru Paraschiva și Netedu Vasile.

Tot la lucrările scrise la limba română și matematică la clasele a IV-a A și B dela această școală, cele mai bune lucrări au fost acele ale pionierilor Bolog Silvia, Colonescu Mihai, Jitaru Aurica, Iliuță Eugen și Ciobotaru Iosif. La examenul de limba română răspunsuri frumoase au dat Balcan Viorel, Aruxandei Vasile, Bârsan Constantin, Irimia Alexandrina și Brașoveanu Ana.

Examen de diplomă

La școala medie tehnică de drumuri și poduri din Craiova se desfășoară examenul de diplomă. Președintele comisiei anunță prima serie de candidați. In fața comisiei de examinare trece tânărul Gheorghe Nicolae, fiu de țăran sărac din comuna Prasnic, raionul Filiași.

Are de susținut proectul unui pod de lemn cu trei deschideri. Tânărul a muncit cu multă grijă la proect. Referatul proectului arată că tovarășul Gheorghe Nicolae a respectat datele temei, că a lucrat piesele îngrijit și clar, iar calculele de rezistență le-a îndeplinit bine.

In curând, el va intra în rândurile tehnicienilor.

Candidatul Constantin Vâlvoi, fiul unui muncitor din Craiova, are de susținut proectul pe care l-a întocmit în legătură cu construirea unui pod metalic nituit de șosea. Candidatul a reușit să execute unul din cele mai bune proecte, deși cursul de poduri metalice este dintre cele mai dificile.

Prin răspunsurile date, el arată o foarte bună pregătire de tehnician.

„Vreau să devin un tehnician folositor patriei mele. Partidul și guvernul mi-au creat toate posibilitățile la care altădată nici n'aș fi putut visa. Eu voi munci cu toată hotărîrea pentru a deveni cu adevărat de folos poporului nostru muncitor" — a spus candidatul Constantin Vâlvoi.

La școala pedagogică de educatoare din Rădăuți

Elevele anului IV dela școala pedagogică de educatoare din Rădăuți dau examenul de biologie.

Eleva Popa Olga vorbește despre învățătura lui Engels privitoare la rolul muncii în transformarea omului. Elevele cunosc realizările savanților sovietici în domeniul științelor agrotehnice. Eleva Cenușă arată că numai într'un stat unde puterea se află în mâna clasei muncitoare se pot crea condițiile necesare cercetărilor științifice, exemplificând aceasta prin arătarea condițiilor pe care regimul sovietic le-a creat savantului Miciurin.

Răspunsuri deosebit de bune a dat eleva Stoica Zoia cu privire la lupta oamenilor muncii din țara noastră pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii. Pornind dela importanța plantărilor de păduri și a perdelelor de protecție, eleva arată ce transformări a adus folosirea complexului Docuceaev-Costâcev-Villiams colhoznicilor sovietici. Vorbind despre cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective, eleva a arătat că unul din mijloacele ce trebue folosite în ridicarea productivității la hectar este crearea perdelelor forestiere de protecție. Deasemenea, a arătat rolul lor în transformarea câmpiei Bărăganului și a stepei dobrogene într'o grădină roditoare.

Toate aceste eleve — fruntașe la învățătură — au obținut nota 5.

Examenul de limba română al viitoarelor învățătoare

Examenele de promovare ale școlilor pedagogice din Ploești constitue atât pentru eleve, cât și pentru cadrele didactice ale acestor școli un eveniment de o însemnătate deosebită.

Răspunsurile orale, ca și lucrările scrise, arată că materia cuprinsă în programele claselor respective a fost însușită temeinic de marea majoritate a elevelor. Elevele dovedesc largi posibilități de înțelegere a unui fenomen literar, știu să desprindă caracterele esențiale ale acestuia și să le identifice în operele literare ale epocii. De exemplu, eleva Preda Eugenia din anul III A al școlii pedagogice de educatoare, arată cauzele care au determinat apariția realismului critic în literatură, stabilește trăsăturile caracteristice ale acestuia legându-le și de problema personagiilor tipice în literatură. Ea trece apoi la concretizarea acestor trăsături în operele scriitorilor Ion Creangă, I. L. Caragiale, Gh. Coșbuc, Slavici, Vlahuță, Delavrancea și T. D. Neculuță.

Elevele simt valoarea artistică a operelor literare, reușesc să indice mijloacele stilistice folosite de scriitori și apreciază efectul lor artistic.

Eleva Nicolescu Constanța, din anul III C al școlii pedagogice de învățătoare, vorbind despre poezia „Noapte de vară" de Gh. Coșbuc, caracterizează pe larg mijloacele stilistice folosite de poet.

Majoritatea elevelor stabilesc relații juste între condițiile sociale și politice ale unei epoci și tematica operelor literare din epoca respectivă. Astfel, eleva Mântescu Elena dela școala pedagogică de educatoare, vorbind despre opera lui Ion Creangă, scoate în relief protestul acestuia împotriva exploatării poporului, protest care se desprinde cu putere din scrierile lui, ca un reflex al realității sociale și politice a timpului său.

In lucrările lor, elevele anului IV accentuează însemnătatea educativă a literaturii noastre actuale în opera de formare a omului nou, constructor al socialismului și luptător activ pentru pace.

Scriitorii — arată eleva Nuțu Stela dela școala pedagogică de învățătoare — îndrumați de partid, și având la dispoziție toate condițiile necesare creației, oglindesc în operele lor țelurile și aspirațiile poporului și contribue la educarea oamenilor muncii, la mobilizarea lor în lupta pentru făurirea unei vieți noi.

Probele de gramatică au arătat că majoritatea elevelor cunosc bine chestiunile teoretice de gramatică și știu să le aplice, că știu să analizeze din punct de vedere sintactic și morfologic texte destul de grele. Eleva Manolescu Constanța din anul II C al școlii pedagogice de învățătoare determină ușor propozițiile dintr'o frază care cuprinde: o propoziție principală, una condițională, una consecutivă, una finală și una concesivă. In lucrările scrise, elevele au analizat, în majoritatea cazurilor foarte bine, o frază care cuprinde 11 propoziții.

Profesoarele dau dovadă de exigență și de obiectivitate în aprecierea cunoștințelor elevelor. De exemplu, lucrarea elevei Petre Floarea, din anul III al școlii pedagogice de învățătoare, a fost apreciată cu nota 4, pentrucă eleva a coordonat greșit o propoziție subordonată cu o propoziție completivă dreaptă, în loc să o coordoneze cu o propoziție cauzală.

Ca o consecință directă a pregătirii temeinice a elevelor la gramatică, cele mai multe dintre ele scriu corect. Preocuparea față de această problemă a cadrelor didactice s'a văzut și cu prilejul examenelor, mai ales la anul I C al școlii pedagogice de educatoare. Elevele acestei clase ortografiază fără greșală formele verbale reflexive inverse, iar atunci când biletul anexă cuprinde un text lipsit de semnele de punctuație, ele pun aceste semne fără greșală și justifică din punct de vedere științific atât felul semnului cât și locul unde l-au așezat.

Dar pe lângă aceste rezultate pozitive ale muncii elevelor și cadrelor didactice, examenele au scos la iveală și unele lipsuri. Astfel, din răspunsurile legate de problemele de literatură s'a constatat că unele eleve nu și-au format deprinderea de a răspunde direct la subiect, axându-și expunerea pe problema indicată în biletul de bază. Aceasta face ca uneori să se piardă timpul zadarnic cu introduceri lungi, inutile, cu digresiuni.

Exprimarea orală a elevelor nu este întotdeauna corectă. O parte dintre eleve nu-și pot formula suficient de limpede ideile. Alteori, ele folosesc expresii nepotrivite. De exemplu, expunând conținutul poemului „Dan Căpitan de Plai", o elevă a spus: „Atunci Ursan a căzut de acord asupra propunerii lui Dan".

Unele dintre elevele anului II A al școlii pedagogice de educatoare au dovedit că nu și-au însușit suficient cunoștințele de gramatică.

Cu toate aceste lipsuri, rezultatele examenelor de limba română la școlile pedagogice din Ploești sunt, în general, pozitive. Elevele au satisfacția de a fi încununat cu succes munca unui an întreg. După fiecare examen profesoarele au tras concluzii asupra răspunsurilor arătând succesele și lipsurile în munca întregii clase, și au indicat elevelor bibliografia necesară pentru a-și clarifica anumite probleme insuficient cunoscute.

E. ISACU

Munca în examene a profesorilor asistenți

In multe școli, la buna desfășurare a examenelor au contribuit în bună măsură și învățătorii și profesorii asistenți care, în general, au aceeași specialitate sau o specialitate înrudită cu profesorul care ține examenul.

Mulți dintre asistenții care au făcut parte din comisiile de examinare și-au înțeles rolul, contribuind din plin la aprecierea obiectivă a volumului și a calității cunoștințelor elevilor. Tovarășa profesoară Otilia Stăhiescu dela școala medie de fete din orașul Galați a asistat la examenul de matematică în clasa a VIII-a. Ea și-a notat într'un carnet special răspunsurile elevilor, însoțindu-le de observații personale. De exemplu, în carnetul său se poate citi: „Eleva Mușat Emilia a lucrat sigur, cu precizie și logică, și-a însușit însă mai slab capitolul privitor la expresiile iraționale...". Ca observație generală asupra clasei notează: „Elevele știu să mânuiască instrumentele în cea mai mare parte".

Acestea dovedesc că tovarășa profesoară a înțeles datoria pe care o are ca asistentă.

O mare dificultate în organizarea comisiilor de examinare în unele școli ale orașului Galați a fost programarea ca asistenți în comisii a unor profesori care aveau în aceiași zi ei înșiși examene. Așa s'au petrecut lucrurile la școala medie de băieți. Acest defectuos sistem de organizare dovedește neînțelegerea rolului care revine profesorului asistent, duce la transformarea acestuia într'un simplu spectator, lipsit de interes. Chiar atunci când au existat condițiile pentru ca asistenții să-și poată îndeplini sarcina, unii dintre profesorii asistenți au neglijat însemnătatea ei. Astfel, tovarășa profesoară Elena Beschia, neînțelegând rolul asistentului, a găsit de cuviință să nu se prezinte de loc la examenul scris, și în acest fel n'a putut aduce o contribuție esențială la aprecierea lucrărilor.

Unii asistenți dela școala de 10 ani din orașul Brăila au dovedit însă o totală lipsă de interes pentru munca ce le-a fost încredințată.

Astfel, tovarășul profesor de limba rusă a corectat, în timp ce asista la examenul de matematică la clasa XI-a, tezele elevilor la obiectul său.

E limpede că în asemenea împrejurări munca asistenților nu-și poate ajunge nici pe departe scopul.

Direcțiile școlilor au datoria să asigure un rol activ asistentului în examene. Dacă este necesar, asistenții pot pune întrebări care să contribue la scoaterea mai puternic în evidență a calității reale a cunoștințelor elevilor, la posibilitatea acestora de a aplica în practică cunoștințele.

Pe de altă parte, asistentul are datoria să asigure, alături de profesorul examinator, o apreciere pe deplin obiectivă a lucrărilor scrise și a răspunsurilor pe care le dau elevii la examen. In felul acesta rolul asistentului trebue să ducă la o ridicare simțitoare a valorii pedagogice a examenelor.

C. DINESCU

Succesele muncitorilor-studenți

Studenții Facultății Muncitorești din București învață cu sârg. Cu prilejul examenelor de sfârșit de an și a examenelor de absolvire, cei mai mulți dintre ei au obținut rezultate frumoase.

Cu deosebită stăruință s'au pregătit studenții anului I pentru examenul de matematică. Mulți dintre ei vor deveni ingineri și tocmai de aceea privesc studiul matematicii cu atâta seriozitate.

In banca din față iau loc studenții care urmează să fie ascultați. Este chestionat muncitorul Victor Sarog. El răspunde foarte bine atât la problema de geometrie cât și la cea de algebră și primește nota maximă. Pentru frezorul Mocanu Gheorghe, fost muncitor la întreprinderea „Industria Sârmei" din Brăila, cele două chestiuni din bilet au fost ușor de rezolvat.

La cererea lui, profesorul de matematică l-a mai dat încă o problemă, pe care a rezolvat-o cu multă siguranță. Gheorghe Mocanu se pregătește să devină inginer, specialist în domeniul electrotehnicii. Lăcătușul-student Vasile Drogeanu a învățat temeinic în timpul anului. El este unul dintre fruntașii Facultății Muncitorești și merită pe deplin încrederea tovarășilor săi care l-au trimis la învățătură. Peste câțiva ani el se va întoarce în mijlocul lor ca inginer și își va pune întreaga lui pricepere, întreaga lui putere de muncă, în slujba construirii socialismului.

Rând pe rând, s'au perindat prin fața comisiei studenții Gheorghe Roșca, electrician la Uzina Electrică din Schitul Golești, sudorul Alecos Pavlachis, dela uzina „Victoria" din Călan și alții. Și ei, ca și tovarășii lor, au dat răspunsuri juste și chibzuite, au dovedit că și-au însușit cunoștințe temeinice.

★

In sala unde se ține examenul de limba română, îți atrage atenția o lozincă: „Examenul este raportul nostru în fața Partidului"

Prin fața comisiei trec studenții pentru a-și lua biletele cu subiecte.

Ilustrându-și răspunsul cu versuri din poezia „Minerii din Maramureș" de Dan Deșliu, studenta Eugenia Laurențiu arată cum arta noastră nouă, mergând pe drumul realismului socialist, s'a transformat într'o armă de luptă și de educație a maselor muncitoare. Apoi, referindu-se la articolul lui V.I. Lenin „Organizația de partid și literatura de partid", studenta trage concluzia că așa zisa „artă pură" nu a existat și nu poate să existe. Răspunsul ei se caracterizează prin claritatea exprimării, prin logica și sistematizarea ideilor, printr'un bogat conținut științific, rod al unei serioase lecturi și al unui studiu individual perseverent. Comunista Eugenia Laurențiu munceșe cu deosebită râvnă, înțelegând că astfel trebue să-și arate nemărginita recunoștință față de regimul nostru democrat-popular, care i-a deschis drumul spre culmi nevisate.

Prin fața comisiei de examinare trec unul după altul muncitorii-studenți, din rândurile cărora se ridică o nouă intelectualitate, legată prin toate fibrele de popor, gata să-și pună toate cunoștințele, toată râvna în slujba fericirii poporului.

ILIE ANGHEL

Pe marginea unui caiet de observații „pedagogice"

Până nu de mult, la casa de copii din Cluj a lucrat ca „educator" Ion Istrate. Răsfoind caietul de observații „pedagogice" al acestui fost educator observăm că puține pagini sunt scrise. Ele sunt însă suficiente pentru a oglindi atitudinea și activitatea antiștiințifică, lipsa de dragoste față de copil, puternice rămășițe ale ideologiei burgheze retrograde pe care astăzi o condamnă toți educatorii cinstiți din patria noastră.

Se știe îndeobște că caietul de observații pedagogice, folosit cu măestrie de pedagogii sovietici și de cadrele didactice fruntașe din țara noastră, este o metodă de a studia elevul în procesul desvoltării lui, de a scoate în evidență aspectele esențiale ale muncii educative ce se duce cu el. Dar aceste obiective nu pot fi realizate fără dragoste și interes pentru munca educativă, fără a sta pe o poziție justă din punct de vedere ideologic și științific. Caietul lui Ion Istrate dovedește cu prisosință acest adevăr. El și-a transformat jurnalul de observații într'un document respingător al pedologismului, obscurantismului, disprețului îngâmfat și urii față de copii.

Dela început îți atrage atenția faptul că autorul caietului nu găsește de notat privitor la copii decât aspecte și atitudini negative. Despre un copil se spune că e „dezordonat, leneș", altul este deretat cu dispreț „încăpățânat, impertinent, dezinteresat"; al treilea ne este înfățișat ca indolent, refractar oricărei povețe, ferment al dezordinei"; despre un al patrulea ni se spune că este „neascultător, nesupus, neglijent, obraznic, gălăgios, refractar". Mai mult chiar, despre un copil ni se spune că „lunecă ca o reptilă".

Sumbre sunt caracterizările din caietul lui Ion Istrate și nicio rază de lumină nu străbate prin paginile lui. Știința sovietică, care stă la baza măestriei educatorilor din U.R.S.S. și care a contribuit la creșterea uitor generații luminate de constructori ai socialismului și comunismului, este complect ignorată în acest caiet. Autorul lui vrea să ne convingă că aci pedagogia științifică nu mai poate îndrepta nimic. Ea nu se bucură în ochii lui de nicio trecere.

Să nu credeți însă că Ion Istrate nu s'a preocupat să găsească cauzele defectelor consemnate într'un limbaj atât de violent. Ca să fim drepți, el și-a pus această problemă. El a făcut chiar „descoperiri" care ne sunt redate cu o terminologie de care nu s'ar rușina nici cel mai fanatic higienist mintal adept al lui Decroly, Dewey sau Maria Montessori.

Un copil prezintă „simptome bizare". Iată așa dar o explicație pentru lipsa puterii de atenție și concentrare ce se observă la acest copil. Altul este un „temperament impulsiv", suferă de „hipersensibilitate a sistemului nervos", și educatorul, socotind că respectivul elev nu este în deplina posesie a facultăților sale mintale, propune să fie trimis la clinica neuropsihiatrică. Insfârșit, un al treilea copil nu poate fi ajutat în niciun chip, căci educatorul a constatat că are „din naștere" o fire gâlcevitoare. Și atunci când nu apar ca alienați mintali, copiii ne sunt descriși ca niște răufăcători de drept comun ce trebue nu educați, ci spionați și supraveghiați sau cum se spune în limbajul caracteristic jurnalului „filați". Acest jurnal, în care autorul lui înlocuește educația cu înregistrarea funcționărească a unei închipuite „simptomatologii" pe care ar prezenta-o copiii, ne arată în mod sugestiv la ce rezultate poate duce ploconirea în fața teoriilor pedologice pupede, atunci când ele izbutesc să prindă teren în munca educativă.

In caietul său, fostul educator mărturisește că avea des „conflicte" cu copiii, le „confisca" diverse lucruri, le „interzicea" diverse acțiuni, îi „urmărea" în fiecare clipă. Iată cum cel care trebuia să fie un educator s'a transformat într'un jandarm, de care copiii se fereau și cu care duceau o luptă permanentă. El se plângea că trebue să caute mereu pe copii prin alte cămine, că ei fug adeseori, că nu-și iubesc „educatorul" etc. Dar în condițiile pe care el însuși le-a creat, nici nu este de mirare că a ajuns să culeagă asemenea roade amare din activitatea sa.

Totuși, atât de puternică este desmințirea pe care însăși realitatea o dă elucubrațiilor acestui așazis „pedagog", încât ea străbate până și observațiile sale, zdrobindu-i afirmațiile. Astfel el este silit să noteze că doi dintre copiii caracterizați numai cu câteva pagini înainte ca niște ființe pierdute fără scăpare, dau, totuși, dovadă de o mare dragoste față de muncă. Ei s'au oferit voluntar de câteva ori să curețe dormitorul și au muncit cu atâta râvnă, încât nici clopoțelul care suna pentru masă nu i-a putut convinge să renunțe la muncă. Atât de puternic s'a manifestat la copiii despre care este vorba această luminoasă trăsătură de caracter, încât a străbătut până și prin ceața concepțiilor pedologice ale fostului educator și l-a silit s'o consemneze în caiet.

O asemenea inițiativă a copiilor ar fi putut constitui punctul de plecare al unei rodnice munci educative. Asemenea trăsături ar fi trebuit încurajate și desvoltate cu perseverență. Dar ce-a făcut educatorul de care e vorba? O spune el singur: „Le-am încuviințat cererea, i-am pus la lucru și i-am observat". Atât a găsit el necesar să facă. Să-i observe pasiv.

Astăzi, în Republica Populară Română, asemenea „educatori" nu mai au ce căuta în școli, în instituțiile pentru copii. Grija față de copiii poporului este caracteristică Partidului Muncitoresc Român și guvernului patriei noastre. In grădinițe, școli, case de copii stă pe primul plan preocuparea de a da copiilor o educație sănătoasă. Deaceea, Ion Istrate, care s'a făcut nedemn de numele de educator al copiilor poporului, a fost scos din rândurile educatorilor, printre care a nimerit întâmplător.

S'ar putea pune întrebarea: dece ne ocupăm totuși atât de amănunțit de caietul lui? La o asemenea întrebare trebue să răspundem că atitudini de acest fel mai există încă. Așa cum au dovedit-o discuțiile organizate în școli în legătură cu articolul redacțional apărut în ziarul „Scânteia", „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", în unele școli și case de copii mai lucrează pedagogi care se inspiră în activitatea lor din cele mai reacționare teorii și metode cum sunt: teoria herbartiană, teoriile fixiste ale lui Weissman, Mendel și Morgan, teoriile freudisto-adleriste și alte asemenea surogate pseudo-științifice pline de ură față de om.

Astfel de „pedagogi" sunt de pildă profesorii E. Bucur, Mates Elena și Moșoiu Alexandrina dela „Așezământul medico-pedagogic" din Sibiu a căror muncă se caracterizează prin schematism și formalism, prin predare neștiințifică și prin serioase urme de cosmopolitism.

Asemenea pedagogi îi declară pe copii anormali cu orice prilej, pun fiecare greutate în însușirea cunoștințelor pe seama unei așazise deficiențe psihice, iar muncii sistematice pentru educarea elevilor în spiritul moralei comuniste ei îi preferă pasivitatea, nepăsarea, polițismul și tirania. Impotriva unor astfel de „pedagogi" trebue să ducem o luptă vigilentă și necruțătoare, dezarmându-i și îndepărtându-i din calea noastră.

Mai sunt însă și unii pedagogi care au rămas în urmă din punct de vedere al calității muncii lor, datorită nivelului lor ideologic și politic scăzut. Insuficient înarmați din punct de vedere ideologic și științific, nu este de mirare că activitatea unor asemenea pedagogi este cu totul nesatisfăcătoare atât sub raport educativ cât și sub raport instructiv. Ușurința cu care înțeleg asemenea cadre didactice să răspundă sarcinii permanente a pedagogilor de a-și ridica nivelul ideologic și profesional îi duce până acolo încât, folosind metodele înaintate de educație numai în aspectul lor formal, nici nu prind de veste când se strecoară în conținutul acestor metode rămășițe ale mentalității trecutului.

Numai studierea profundă a experienței sovietice îl poate feri pe educator de greșeli și rebuturi în munca nobilă de formare a omului nou, ziditor al socialismului.

★

Caietul pedagogic de observații zilnice este una dintre cele mai importante metode folosite de pedagogii sovietici pentru a asigura succesul procesului instructiv-educativ. Marele pedagog sovietic A. S. Macarenco, în lucrarea sa „Metodica organizării procesului instructiv-educativ", ne arată că „un bun educator trebue să țină neapărat un caiet cu însemnări zilnice, în care să noteze observațiile sale cu privire la elevi, întâmplările din care s'au văzut caracterele unor elevi, convorbirile pe care le are cu ei, progresul fiecărui elev; el trebue să analizeze fenomenele de criză sau de cotitură care se întâmplă la toți copiii, la diferite vârste" (A. S. Macarenco — Opere Pedagogice Alese vol. II pag. 265). A. S. Macarenco ne atrage însă în același timp atenția asupra faptului că acest caiet nu trebue să se transforme într'un registru de fapte și abateri. Tinerea unui astfel de caiet — spune marele pedagog sovietic — poate caracteriza munca educatorului și poate servi drept unul din criteriile valorii lui ca pedagog.

Caietul pedagogic de însemnări zilnice trebue să se transforme și în practica diriginților și a educatorilor din școlile și casele de copii din patria noastră într'un mijloc de cunoaștere a copilului în procesul educării lui multilaterale, într'o metodă de îmbunătățire continuă a muncii educative. El trebue să oglindească nu numai constatările, observațiile educatorului, ci și măsurile pe care le-a luat acesta, sistemul lui de muncă cu copiii, rezultatele pe care le-a obținut. In acest fel, caietul nu se va limita la o simplă privire statică asupra faptelor și manifestărilor copiilor, ci îi va arăta în devenire, în procesul continuei lor perfecționări.

Pedagogii care își iubesc meseria muncesc cu stăruință pentru a asigura în școală, în casele de copii, îndeplinirea acelui complex de măsuri pedagogice care pot să îngăduie o desfășurare justă și rodnică a muncii educative, o desvoltare multilaterală și armonioasă a copiilor. Ei fac să domnească în școală sau în casa de copii o atmosferă de liniște și ordine, organizează un regim precis al vieții copiilor, sprijinit pe ocupații interesante și instructive, îndrumează cu pricepere folosirea timpului liber al acestora, stabilesc cerințe precise și unitare față de ei. In munca lor educativă, acești pedagogi folosesc metode diferențiate față de copii, ținând seama de particularitățile, de înclinațiile și interesele acestora. Rezultatul unei astfel de muncă este obținerea unei discipline conștiente a copiilor, desvoltarea dragostei lor pentru învățătură, pentru muncă, desvoltarea unei atitudini juste față de tovarăși și față de profesori, a grijii pentru avutul obștesc, a dorinței de a-și pune toate cunoștințele, toate forțele, în slujba înfloririi patriei.

Oamenii muncii din școlile noastre, din casele noastre de copii sunt mândri că li s'a încredințat sarcina plină de răspundere a educării copiilor patriei. Ei învață necontenit din experiența neprețuită a pedagogilor sovietici și o aplică în munca lor de zi cu zi. Ei luptă pentru înfăptuirea sarcinilor ideologico-educative trasate de partid și de statul nostru democrat-popular. Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a subliniat cu o deosebită vigoare însemnătatea muncii ideologice, arătând că acolo unde slăbește atenția față de problemele ideologice, acolo se creează un teren propice pentru infiltrarea concepțiilor și ideilor dușmanului. Insușindu-și învățămintele acestui istoric Congres, cadrele didactice din țara noastră luptă cu cea mai mare hotărîre pentru lichidarea vechilor vederi burgheze asupra școlii și pedagogiei, pentru lichidarea concepției burgheze asupra lumii și vieții, pentru însușirea măreței învățături marxist-leniniste.

„Cunoașterea temeinică a științei marxist-leniniste, a adevărului științific despre natură, viață, societate — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este necesară pentru aprofundarea oricărei ramuri a științei — fizica, chimia, matematica, fără să mai vorbim de istorie, limbă, literatură. Materialismul dialectic este călăuza sigură a omului de știință. Numai această concepție permite studierea lucrurilor și fenomenelor în mișcarea, desvoltarea și transformarea lor și nu o prezentare scolastică, întepenită a acestora".

Să aplicăm în viață aceste indicații ale tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, să ne însușim esența științei marxist-leniniste, să muncim cu dragoste și devotament pentru instruirea și educarea copiilor patriei, să fim la înălțimea sarcinii de cinste care ne-a fost încredințată

Pe lotul școlii din Padea

„Nu trebue să așteptăm daruri dela natură. Trebue să i le smulgem". Cuvintele lui Miciurin, marele savant sovietic, au pătruns până aici, în Padea, satul acesta de pe meleagurile Olteniei, au intrat în viața țăranilor muncitori și i-au învățat că omul, prin muncă și pricepere, poate smulge naturii noi și noi roade. Până aici, în Padea, veneau vestea despre recoltele nemaivăzute care se strângeau pe câmpiile colhoznice, despre roșiile care izbuteau să rodească în ținuturile friguroase din nord, și despre alte nenumărate și adevărate minuni dobândite de omul sovietic, victorios în lupta cu natura. Ascultând îndemnul partidului micul grup de învățători și profesori din această comună, asemenea multora din diferite colțuri ale țării s'a hotărît să folosească minunata experiență sovietică, să ajute pe țăranii muncitori din comună să obțină roade bogate. Și au pornit la muncă...

★

...Munca a început din clasă, dela școală, în cadrul procesului de învățământ. Profesorul de științe naturale, tovarășul Gh. Costăchescu, și-a dat seama că învățătorii singuri nu vor putea face totul și că elevii — zecile de elevi ai fiecărei clase — vor fi ei înșiși cei mai mulți și mai buni propagandiști în rândurile părinților lor.

Acum trei ani. O lecție de botanică în clasa a VI-a. Profesorul vorbește despre lucrările academicianului T. D. Lâsenco, continuatorul lui Miciurin. Este ușor să vorbești despre grâu elevilor din școlile sătești. Ei cunosc bine planta aceasta. O seamănă părinții lor toamna, răsare primăvara, se coace în toiul verii. Așa au apucat ei, așa au apucat părinții lor din bătrâni. Dar, vezi, despre grâul de toamnă semănat primăvara, asta nu mai auziseră! Cum adică: să cultivi primăvara grâul de toamnă? Cui folosește? Curioși unii dintre părinți încercară să vadă ce-o ieși. Grâul dădea lăstari, forma frunze și tufe, dar spicul nu se forma. Profesorul le-a spus însă elevilor că, datorită științei sovietice, știință care se călăuzește după învățăturile marxism-leninismului, transformarea grâului de toamnă în grâu de primăvară este posibilă. Mai mult, acest grâu dă rezultate mai bune decât grâul de toamnă semănat toamna. Această descoperire a fost făcută de eminentul savant sovietic Lâsenco. Pentru a putea ca elevii să vadă cu proprii lor ochi ceeace au învățat și au citit în manual, profesorul a propus să transforme câmpul din spatele școlii în lot școlar unde să se arate nu numai roadele iarovizării grâului, ci și alte multe și interesante experiențe despre care se vorbește în manualul de botanică. Astfel a luat ființă lotul școlar din comuna Padea, raionul Segarcea. Astfel, tov. Gh. Costăchescu, pe lângă munca pentru înarmarea elevilor săi cu bazele științelor biologice, a început lupta pentru a-i învăța să și aplice în practică cunoștințele.

★

Odată cu lotul școlar, a luat ființă și cercul tinerilor miciuriniști. Sub îndrumarea profesorului, tinerii miciuriniști au pornit la lucru. Au altoit roșia pe cartofi. Minunăția nu se mai văzuse pe meleagurile comunei. Copiii vorbeau acasă părinților, dar cine să creadă? Roșii crescute pe cartof, unde s'a mai pomenit? Și totuși, era adevărat. Spre toamnă, strânși în jurul plantei, elevi și părinți priveau uimiți. In pământ rodiseră cartofii, iar sus, pe ramuri, stăteau semețe, roșiile. Vestea despre „minunăția" aceasta a trecut dincolo de hotarele comunei. Nu puțini erau țăranii muncitori din comunele vecine care, porniți după treburi spre Segarcea, să nu zăbovească prin grădina școlii, să vadă cum cresc roșiile pe cartof.

Apoi experiențele se făceau una după alta: s'a altoit roșia pe lauri, cireșul pe vișin și părul pe gutui; au înmulțit cartofii prin metodele lui Lâsenco: prin ochi, prin butași de cartofi, prin lăstari de cartofi; au polenizat artificial floarea soarelui, cânepa, hrișca, porumbul și secara. Una însă a întrecut pe toate: fasolea cu păstaia de 80 de centimetri. Oamenii nu credeau. Zâmbeau. Și totuși, „minunea" s'a înfăptuit, au văzut-o cu proprii lor ochi. „Este destul să cunoaștem metodele agrotehnicii sovietice și să le aplicăm pentru ca astfel de „minuni" să le poată face oricine în satul nostru" — spunea profesorul, țăranilor muncitori.

Cânepa a crescut înaltă. Pe lotul școlar, Marin, tânărul miciurinist din clasa a IV-a, arată tatălui său cum se face polenizarea artificială la cânepă. La explicațiile pe care le dă tânărul miciurinist, ia parte și tovarășul învățător Stan Goanță, instructor de pionieri. (stânga).

Acum, în comuna Padea, pentru țăranii muncitori, roadele obținute pe lotul școlar au devenit cunoscute iar experiențele au și fost încercate de unii dintre ei. Cei care trec însă prin hotarele comunei poposesc la muzeul școlii să vadă și ei ce-au semănat și ce-au cules tinerii miciuriniști din Padea.

...In muzeu ne însoțește cel mai bun elev al clasei a VI-a, Marin Ghiță. El ne povestește cu mândrie despre toate cele muncite și adunate aici cu atâta tragere de inimă. Alături de roadele „minuni", stau sute de materiale, unele aduse din depărtări, altele lucrate în școală, mai mult sau mai puțin izbutit, dar care vorbesc toate despre faptul că întregul colectiv didactic leagă lecțiile de viață, de practică. Intr'un colț, o mică turbină de apă pusă în mișcare de un dinam. Dincolo, o fântână în miniatură construită de elevi când s'au explicat pârghiile. Iată un ciocan din era neolitică, găsit cu prilejul unei excursii, un corn de zimbru, o salcie cu cancer, păsări împăiate la școală, insectare și ierbare lucrate cu migală, un aquarium, planșe orânduite cu grijă. Despre toate ne vorbește cu multă pricepere elevul Ghiță Marin. „Acesta este bumbacul nostru, în al treilea an" ne spune el cu un aer de cunoscător, arătând trei cutii pline cu vată de bumbac. „Noi am semănat pe lotul nostru bumbac „Odesa nr. 1", „Schreden 1386" și alte soiuri pe care ni le-a adus dela București tovarășul profesor. Bumbacul acesta, maro, de calitate superioară, l-am obținut prin metoda selecției, în al treilea an". Elevul ne arată apoi cum au pregătit însămânțarea bumbacului, cum l-au însămânțat în rânduri și în cuiburi, cum l-au rărit și ciupit ei înșiși, așa cum recomandă academicianul Lâsenco. Scurta expunere a elevului ne arată că el a primit serioase deprinderi de prelucrare a solului, că el și-a însușit temeinic cunoștințele de botanică și că predarea în clasă s'a făcut în strânsă legătură cu practica vie. Ascultând pe elevul Ghiță Marin, am văzut că multe din cele învățate de el în școală, s'au răspândit în rândurile părinților, s'au aplicat în viață pe ogoarele țăranilor muncitori.

★

Pe lotul școlar s'a însămânțat grâul ramificat, cu spicul care poartă mai multe spice. 86 de boabe au fost puse pe un metru pătrat de pământ. Astăzi pe metrul pătrat însămânțat pot fi numărate 300 de spice, iar la fiecare spic, 100—120 de boabe. Niciunul dintre țăranii muncitori din Padea nu-și amintește, chiar în anii celor mai bogate recolte, ca spicul de grâu să numere mai mult de 60—70 de boabe. Roade îmbelșugate dă pe lotul școlar grâul „arnăut", în al treilea an de iarovizare. Despre toate aceste soiuri de grâu de calitate superioară au vorbit învățătorii la cercul agrotehnic, la cămînul cultural. Convingându-se prin rezultatele obținute pe lotul școlar, țăranii muncitori au învățat că știința agrotehnică este mai puternică decât obiceiurile apucate din strămoși. Unul dintre țăranii muncitori care se interesa mult de experiențele făcute pe lotul școlar, este Marin Mitroi. El împrumuta cărți și broșuri agrotehnice, se interesa îndeaproape de cele mai bune metode de lucrare a pământului. La rândul lui, Mitroi discuta cu alții, și tot mai mult se răspândea ideea că trebue răsturnate obiceiurile înapoiate, că depinde de om ca recoltele să fie din ce în ce mai bogate. Lotul școlar era unul din exemple. In toamna anului trecut. In Padea a luat ființă o întovărășire agricolă. Pe ogoarele ei se aplică cu succes metodele agrotehnice înaintate.

★

Ne-am întors la Segarcea. In acest an, vremea a fost minunată. La stânga și la dreapta drumului se întind holdele pline de rod bogat. Nu va trece mult, și pe aceleași câmpii, aceiași oameni, dar înarmați cu cunoștințele celei mai înaintate agrotehnici, — agrotehnica sovietică — vor dobândi recolte și mai îmbelșugate.

ANDREI VALENTIN

Pentru noul an școlar

O sarcină principală care stă în fața școlilor este pregătirea din vreme a deschiderii noului an școlar. In acest scop, colectivul de conducere al școlii de 7 ani nr. 4 din orașul Huși a reușit până acum să obțină o serie de realizări

Recensământul copiilor s'a efectuat în bune condițiuni, cuprinzându-se toți copiii de vârstă școlară. S'a întocmit devizul de reparare a localului de școală și s'a înaintat întreprinderii „Constructorul"-Iași pentru contractarea lucrării, care va începe la 29 Iunie a.c. S'au procurat 6000 kg. lemne și 3000 kg. cărbuni, 300 litri motorină și materialele necesare pentru curățenie. Cu ajutorul comitetului de părinți s'au reparat 160 bănci și s'au confecționat 2 table de scris. S'au strâns dela elevi manualele care pot fi folosite în anul școlar viitor.

La data de 1 August, pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar vor fi aproape terminate. Cadrele didactice și-au luat angajamentul că vor depune toate eforturile pentru ducerea la îndeplinire a sarcinilor ce le stau în față.

—o—

Școala și părinții

Pedagogia sovietică ne învață că, în munca educativă în rândurile copiilor și tineretului, are o însemnătate deosebită colaborarea strânsă între școală și familie.

Pentru o justă orientare a părinților în problemele educative și pentruca aceștia să capete cât mai multe cunoștințe pedagogice, au luat ființă pe lângă multe școli elementare și medii din țara noastră cursuri pentru părinți.

Mii de părinți vin cu drag la aceste cursuri, dornici de a învăța cât mai mult, pentru a da o educație sănătoasă copiilor lor.

In orașul Oradea, în afară de cursurile pentru părinți de pe lângă școlile elementare și medii din oraș, au luat ființă cursuri pentru părinți la fabrica de încălțăminte „Solidaritatea" și la fabrica de tricotaje „Irina Sencovici".

Aceste cursuri, care au durat zece săptămâni, au fost frecventate cu regularitate de muncitorii și muncitoarele întreprinderilor respective, care aveau copii în școli. Participând la conferințele și seminariile organizate în cadrul acestor cursuri, părinții au avut prilejul să-și însușească o serie de cunoștințe foarte folositoare.

In acelaș timp, s'a întărit mult legătura dintre școală și familie. Părinții au devenit mult mai interesați de bunul mers al școlii.

Cu prilejul încheierii cursurilor, s'a organizat o discuție largă cu părinții. Aceștia au arătat cât de mult contribue cunoștințele însușite la curs la mai buna educare a copiilor, subliniind faptul că acum își pot îndruma mult mai bine copiii atât în ceeace privește ridicarea nivelului la învățătură, cât și în ceeace privește creșterea lor în spiritul disciplinei conștiente.

IRINA DEUTSCH
șeful cabinetului pedagogic
al secției regionale de învățământ
Oradea

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești
Nr. 26 (242)
Cuprinde:
ARTICOL DE FOND: Eșecul aventurii dușmanilor păcii la Berlin.
VASILE MUȘAT: In întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților.
JACQUES DUCLOS: Unitatea de acțiune a clasei muncitoare — baza unirii forțelor populare din Franța.
* * *: Declarația Comitetului Central al P.S.U.G. despre situația și sarcinile imediate ale partidului.
O. BRAUN: Acțiunile provocatoare ale clicii lui Li Sîn Man în Coreea de Sud.
JOHN GIBBONS: Despre cartea lui D. Kartun „S.U.A. în 1953".
JAN MAREK: Note politice.
Informații.
De vânzare la magazinele „Librăria Noastră" și la toate chioșcurile. Prețul 40 bani

TELEGRAME EXTERNE

• Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. „Cu privire la lansarea Imprumutului de Stat pentru desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. (emisiunea 1953)".

• Cuvântările conducătorilor P.S.U.G. și guvernului R.D. Germane la adunările muncitorești.

• Meetingul tinerilor muncitori bulgari în întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. „Cu privire la lansarea Imprumutului de Stat pentru dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. (emisiunea 1953)".

In hotărîre se spune: Pentru a atrage fondurile populației la finanțarea măsurilor în vederea realizării celui de al cincilea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S., Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. hotărăște:

1. Să lanseze Imprumutul de Stat pentru dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. (emisiunea 1953) în sumă de 15 miliarde de ruble pe termen de 20 de ani.

2. Să scutească de impozite de stat și locale și de taxe titlurile împrumutului și premiile ieșite la sorți.

3. Să aprobe condițiile de lansare a Imprumutului de Stat pentru dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. (emisiunea 1953), prezentate de ministerul de finanțe al U.R.S.S.

Imprumutul de Stat pentru dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. (emisiunea 1953) este lansat pe termen de 20 de ani, dela 1 Octombrie 1953 la 1 Octombrie 1973.

Noul Imprumut urmează să fie plasat numai în rândurile populației. Intregul venit realizat din titlurile Imprumutului se achită sub formă de premii ieșite la sorți. Suma totală a premiilor este stabilită pentru termenul de 20 de ani al Imprumutului pe baza unei dobânzi medii de 3 la sută anual.

In perioada de 20 de ani a Imprumutului vor ieși la sorți 35 la sută din totalul titlurilor, iar restul de 65 la sută vor fi amortizate la valoarea lor nominală.

Potrivit condițiilor de lansare a noului Imprumut, premiile se stabilesc în valoare de 10.000, 5.000, 1.000, 500 și 200 de ruble, la un titlu de 100 de ruble inclusiv valoarea nominală a titlului.

In cursul perioadei de 20 de ani vor fi efectuate 40 de trageri la sorți — câte două trageri anuale. Condițiile de lansare a Imprumutului prevăd ca titlurile necâștigătoare să fie amortizate (răscumpărate) la valoarea lor nominală începând dela 1 Octombrie 1958, în decursul celor 15 ani care rămân până la expirarea termenului Imprumutului. In acest scop vor fi organizate trageri speciale de amortizare. Titlurile care nu au ieșit în tragerile de amortizare, vor fi răscumpărate începând dela 1 Octombrie 1973.

★

In întreprinderile din Republica Democrată Germană și din sectorul democrat al marelui Berlin au loc adunări în cadrul cărora își cuvântul reprezentanți ai guvernului și ai Partidului Socialist Unit din Germania. Aceste adunări demonstrează unitatea existentă între guvern și popor.

Potrivit relatărilor presei, la Jelen (în apropiere de Leipzig) a avut loc o adunare a minerilor dela combinatul „O Grotewohl", la care a luat cuvântul primul ministru Otto Grotewohl. Cuvântarea lui a fost ascultată de asistență cu un interes deosebit.

Otto Grotewohl a dat lămuriri în legătură cu recentele hotărîri ale partidului și guvernului și a răspuns la o serie de întrebări.

La adunarea colectivului dela întreprinderea „Leina-Werke" (Merzeburg), unde a luat cuvântul Walter Ulbricht, secretar general al C.C. al P.S.U.G., au participat peste 1.300 de muncitori, funcționari, ingineri și tehnicieni.

Walter Ulbricht a demascat dedesubturile aventurii fasciste dela Berlin și într'o serie de alte orașe ale Republicii Democrate Germane. El a vorbit pe larg despre măsurile guvernului care au drept scop ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Luând apoi cuvântul, muncitorii, muncitoarele și reprezentanți ai cercurilor intelectuale au condamnat în mod unanim pe inspiratorii și organizatorii fărădelegilor săvârșite de fasciști, exprimându-și deplina încredere în guvernul Republicii Democrate Germane.

Pretutindeni, muncitorii își manifestă atașamentul lor puternic față de guvern și față de C.C. al P.S.U.G.

In cuvântările lor oamenii muncii condamnă cu înverșunare provocările fasciste uneltite de agenții plătiți ai puterilor imperialiste.

★

Recent, tinerii muncitori care iau parte la lucrările de construcție a centrului orașului Sofia s'au întrunit pe terenul de construcție într'un meeting consacrat celui de al III-lea Congres al Tineretului și celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie care vor avea loc la București. La această întrunire au luat parte și studenți din Coreea, Cehoslovacia și R.D. Germană, care studiază în institutele de învățământ superior din R.P. Bulgaria. Ghinka Peeva, membru în Biroul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov, a vorbit despre participarea tineretului bulgar la Festival.

Pe urmele materialelor publicate în „Gazeta Învățământului"

„Să asigurăm o bună desfășurare a cursurilor de alfabetizare din timpul verii"

Sub acest titlu a apărut în „Gazeta Învățământului" numărul 218 un articol în care erau criticate unele secții de învățământ regionale pentru delăsare în munca de alfabetizare.

„In unele locuri — se arăta în articol — munca de alfabetizare la cursurile de iarnă s'a desfășurat slab. Aceasta este în primul rând o urmare a faptului că nu toate secțiile de învățământ s'au preocupat suficient de problema alfabetizării.

In regiunile Constanța, Galați, București, Bacău, cifrele prevăzute în planul de cuprindere la cursuri a neștiutorilor de carte n'au fost îndeplinite".

Printr'o scrisoare, șeful secției de învățământ a regiunii Constanța a comunicat gazetei că socotește justă critica ce i s'a adus.

In urma publicării articolului, comitetul executiv al sfatului popular regional a ținut o ședință în care, pe baza analizei lipsurilor existente în munca de alfabetizare, s'au luat o serie de hotărîri pentru îmbunătățirea acestei munci. Astfel în cadrul comisiei regionale de alfabetizare se va analiza la data de 30 Iunie situația desfășurării cursurilor din etapa II-a.

Comitetele executive ale sfaturilor populare raionale vor acorda mai multă atenție activității comisiilor de alfabetizare, repartizând fiecărui membru sectoare precise pentru controlul muncii.

Secțiile de învățământ raionale vor urmări cuprinderea la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte.

Se vor lua măsuri speciale pentru cuprinderea la cursuri a viitorilor recruți și se vor organiza cursuri de alfabetizare pe locul de muncă.

Secția de învățământ a regiunii București arată deasemenea măsurile pe care le-a luat pentru lichidarea lipsurilor existente în munca de alfabetizare.

In scrisoare se menționează că secția de învățământ a luat o serie de măsuri organizatorice: analiza muncii de alfabetizare din timpul iernii și organizarea activității pe timpul verii în cadrul comisiilor regională și raionale de alfabetizare, ședințe de analiză a muncii și de îndrumare cu directorii de școli, organizarea brigăzilor de control care au sarcina să asigure buna funcționare a cursurilor de alfabetizare pe timpul verii.

Secția de învățământ a întocmit un plan de îndrumare și control a muncii de alfabetizare pe timpul verii, a întărit colaborarea cu comitetul sindical regional, cu comisia permanentă pentru învățământ, cu secțiile agricolă și culturală ale sfatului popular regional.

In timp ce secțiile de învățământ ale regiunilor Constanța și București au luat măsuri de îndreptare, căutând să lichideze lipsurile semnalate și comunicând acest lucru gazetei, secțiile de învățământ ale regiunilor Galați și Bacău n'au luat nicio atitudine față de critica ce le-a fost adusă.

Conferința științifică a cadrelor didactice ale Universității „C. I. Parhon"

De curând a avut loc conferința științifică a cadrelor didactice, profesori, conferențiari, lectori, asistenți din Universitatea „C. I. Parhon" din București.

Ședința a fost deschisă de către Rectorul Universității, tov. prof. Avram Bunaciu, care a prezentat raportul „Activitatea științifică desfășurată în Universitatea „C. I. Parhon" în anul de învățământ 1952-1953".

Au urmat apoi în ședința plenară comunicările tov. acad. prof. P. Constantinescu-Iași, prof. Șt. Voicu și prof. Atanasie Joja, după care conferința și-a continuat lucrările în cele șapte secțiuni ce au funcționat paralel și anume: secția Matematici, secția Mecanică-Astronomie-Fizică, secția Chimie, secția Biologie, secția Geologie-Geografie, secția Filosofie-Istorie-Științe Juridice, secția Filologie.

Au avut loc apoi dezbateri la raportul prezentat.

După încheierea discuțiilor conferința a adoptat o hotărîre în care se trasează sarcini concrete pentru organizarea activității științifice a Universității în anul școlar viitor.

După aceasta, lucrările conferinței au luat sfârșit. (Agerpres).

Școala — factor activ în transformarea socialistă a agriculturii

Ridicarea producției agricole — condiție importantă a mersului înainte spre socialism

Datorită muncii pline de avânt a poporului muncitor sub conducerea înțeleaptă a partidului, țara noastră cunoaște un ritm intens de desvoltare economică. Cu încredere în forțele sale creatoare, cu ajutorul frățesc, multilateral al Uniunii Sovietice, poporul nostru construește cu succes socialismul.

Producția industrială a țării noastre a luat un puternic avânt și a crescut de trei ori în numai patru ani. An de an, industria noastră socialistă produce și furnizează agriculturii un număr din ce în ce mai mare de tractoare, mașini agricole, materiale de construcții, îngrășăminte, mijloace de transport și altele. Industria aprovizionează în permanență satul și cu mărfuri industriale de consum individual — țesături, îmbrăcăminte, încălțăminte, articole de uz casnic. Agricultura, care la rândul ei are datoria să aprovizioneze industria cu materii prime vegetale și animale iar populația orășenească cu produse alimentare — cu toate progresele realizate — nu s'a desvoltat în acelaș ritm cu industria. Producția agricolă a rămas mult în urma celei industriale, datorită slabului randament pe care-l dau gospodăriile individuale.

Așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective, deși o parte însemnată a gospodăriilor individuale au intrat în întovărășiri și în gospodării agricole colective, gospodăriile mici și mijlocii formează marea masă a gospodăriilor țărănești din țara noastră. In prezent din întreaga cantitate de cereale-marfă, 70—75% este produsă de aceste gospodării individuale ale țăranilor muncitori. Deși, ca urmare a reformei agrare democratice din 1945 și datorită sprijinului multilateral al statului de democrație populară, starea micilor gospodării s'a îmbunătățit simțitor, totuși randamentul acestora este slab în raport cu necesitățile mereu crescânde de produse agricole.

Partidul și statul nostru democrat-popular și-au pus ca sarcină să lichideze odată pentru totdeauna starea de înapoiere a agriculturii și, cu sprijinul maselor de țărani muncitori, să facă din agricultura țării noastre o agricultură înaintată și înfloritoare, să meargă cu hotărîre spre rezolvarea problemei cerealelor. Invățătorimea are un rol însemnat în luminarea țărănimii muncitoare asupra necesității dezvoltării agriculturii noastre și asupra importanței pe care o are participarea activă, conștientă a masei țărănimii muncitoare la lupta pentru a crea o agricultură înaintată în țara noastră, pentru rezolvarea cu succes a problemei cerealelor.

„Problema ridicării producției agricole și a obținerii unei cantități din ce în ce mai mari de cereale-marfă — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **este în momentul de față o problemă de cea mai mare importanță pentru mersul nostru înainte spre socialism. Ea este veriga principală în sistemul întregii producții agricole pentrucă de rezolvarea ei depinde rezolvarea în bune condițiuni a aprovizionării populației orașelor, a creșterii vitelor, a cultivării plantelor industriale și a culturilor speciale care dau materii prime pentru industrii".**

Invățătorii din toate colțurile patriei noastre sunt chemați să lămurească țărănimea muncitoare asupra importanței pe care o are pentru țara noastră ridicarea producției agricole. Studiind cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej rostită la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective, învățătorii vor înțelege și vor putea lămuri și pe alții că ridicarea producției agricole este astăzi cerută de însuși mersul înainte al întregii noastre economii naționale.

Luând în considerație datele recensământului din 1948 care arată creșterea populației țării noastre la 16 milioane de locuitori și ținând seama de ritmul de creștere a populației, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că în 1960 populația României va atinge aproximativ 18—18,5 milioane de locuitori.

In acelaș timp, ca urmare a industrializării socialiste a țării, crește populația muncitoare din orașe, din centrele industriale și marile noastre șantiere, putându-se prevedea că la sfârșitul anului 1960 orașele și centrele industriale vor atinge o populație de peste 7 milioane locuitori față de 3.800.000 cât numărau în 1948.

Toate acestea pun în fața statului nostru sarcina de a desvolta producția agricolă (vegetală și animală) astfel încât în anii ce urmează ea să poată satisface nevoile industriei cu materii prime și nevoile mereu crescânde ale poporului muncitor cu bunuri de larg consum. Invățătorii trebue să arate țărănimii muncitoare că astăzi problema creșterii producției în agricultură și a creșterii cantităților de cereale-marfă este o importantă problemă de stat, o problemă a întregului popor muncitor, că rezolvarea acestei probleme va însemna lichidarea din rădăcină a lipsurilor și greutăților care mai există în domeniul aprovizionării oamenilor muncii cu produse alimentare.

„Problema creșterii producției în agricultură și a cantităților de cereale-marfă — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **a devenit o problemă de stat, o problemă a întregului popor muncitor. Trebue să mergem hotărît la rezolvarea problemei cerealelor".**

Experiența Uniunii Sovietice ne arată că rezolvarea problemei cerealelor este strâns legată de continuă lărgire și consolidare a sectorului socialist în agricultură. Deaceea, pentru rezolvarea problemei cerealelor în țara noastră este necesar ca sectorul socialist în agricultură (gospodării agricole de stat, gospodării colective, întovărășiri) să fie lărgit treptat, iar randamentul la hectar să fie simțitor mărit în fiecare an.

Sectorul de stat în agricultură, sector care dispune în prezent de o suprafață arabilă de peste 1.200.000 hectare, se va putea extinde în anii următori, prin identificarea unor noi terenuri, prin depistări și ameliorări funciare etc., până la 1,5 milioane ha. și se va putea consolida, furnizând statului o cantitate mereu crescândă de cereale-marfă.

O mare importanță în lupta pentru rezolvarea problemei cerealelor o are trecerea dela gospodăriile mici, fărâmițate la gospodăria colectivă. Numărul de 1966 gospodării colective care s'au creat până acum în țara noastră și succesele obținute de ele trebue să constitue pentru învățători exemple vii în munca pentru convingerea unui număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori care să apuce calea socialismului.

Producția medie la hectar a multor gospodării colective și întovărășiri a întrecut pe cea a gospodăriilor individuale cu 25—50%, dovedind superioritatea agriculturii colective, făcută pe mari suprafețe de pământ, cu mijloace mecanizate și folosind cuceririle științei — față de agricultura făcută pe mici petece de pământ, cu mijloace și metode înapoiate. Invățătorii au datoria să popularizeze succesele gospodăriilor colective, să atragă noi țărani săraci și mijlocași pe drumul gospodăriei colective, cunoscând uriașa însemnătate a gospodăriilor colective în lupta pentru ridicarea producției agricole și pentru obținerea unei cantități din ce în ce mai mari de cereale-marfă. In acelaș timp, învățătorii trebue să ajute pe țăranii colectiviști să sporească în permanență producția agricolă. Ei trebue să răspândească în rândurile colectiviștilor cunoștințele agrotehnice, să popularizeze agrominimul, să-i ajute să folosească cele mai noi cuceriri ale științei agrotehnice.

Atâta timp cât gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori produc încă o mare parte din întreaga cantitate de cereale-marfă este de o mare importanță ridicarea producției agricole și în aceste gospodării. Paralel cu munca pentru lămurirea țăranilor muncitori asupra politicii partidului de ajutorare a gospodăriilor sărace și mijlocașe pentru a le ridica nivelul tehnic, productivitatea muncii, volumul și calitatea recoltei, învățătorii au datoria patriotică să-i convingă pe țăranii muncitori, să-i îndrumeze pe drumul gospodăriei colective.

„Calea spre socialism a gospodăriilor mici și mijlocașe — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **nu trece prin ruină și destrămare, ci cu sprijinul statului de democrație populară, ridicându-și nivelul de trai și de conștiință, țăranii muncitori sunt îndrumați spre marea gospodărie socialistă, singura care poate să-i salveze definitiv de lipsuri și de greutăți".**

Invățătorii au datoria patriotică de a dovedi țăranilor muncitori, pe baze științifice, că ei au încă o serie de posibilități care dacă ar fi folosite, ținând seama și de ajutorul și stimulul pe care li-l acordă statul nostru democrat-popular, ar contribui la o serioasă creștere a productivității la hectar. Invățătorii trebue să îndrumeze pe țăranii muncitori să folosească mai bine mijloacele pe care aceștia le posedă, să aplice regulile agrotehnice indicate în agrominim, să urmeze sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi pentru a ridica cu cel puțin 25% randamentul la hectar.

Ridicarea producției agricole este strâns legată de înfăptuirea unor mari lucrări pentru punerea în folosință a terenurilor agricole azi neproductive, de extinderea sistemelor de irigație din regiunile Mureșului, Crișului, Oltului etc. și de intrarea în funcțiune a unor noi sisteme de irigație în bazinul Dunării, Siretului, Prutului.

Un tablou de perspectivă de o mare forță mobilizatoare deschide partidul în fața poporului nostru muncitor și în domeniul plantelor industriale. In cursul celui de al doilea plan cincinal va trebui să extindem cultura bumbacului la 300.000 ha., să asigurăm complect nevoile industriei noastre textile, dispunând și de o cantitate însemnată pentru export. Programul de desvoltare a agriculturii prevede deasemenea extinderea culturii sfeclei de zahăr, a celei de floarea soarelui și cartofi, pentru a asigura în cele mai bune condițiuni nevoile de consum ale populației și materia primă pentru industrie.

Țara noastră e cunoscută ca una din marile producătoare de struguri, vinuri și fructe din Europa. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că e necesar să se ridice într'o măsură simțitoare producția de fructe, struguri și vin și, în special, la soiurile de înaltă calitate și mare randament. Un rol însemnat îl au în această privință gospodăriile agricole de stat precum și gospodăriile colective viticole și întovărășirile viticole-pomicole care au început să se înființeze și vor fi sprijinite și stimulate de stat. Asemenea întovărășiri ca cele dela Jariștea-Odobești și Vadu Săpat-Ploești trebue popularizate de învățători în rândurile țărănimii muncitoare din regiunile în care avem condiții favorabile pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii.

Strâns legată de rezolvarea problemei cerealelor și de desvoltarea gospodăriilor colective și a întovărășirilor este desvoltarea ramurii creșterii animalelor. De rezolvarea problemei cerealelor este strâns legată problema furajării animalelor, precum și specializarea creșterii animalelor, în primul rând în raioanele muntoase și deluroase. In cursul celui de al doilea plan cincinal vom putea avea 5.500.000 taurine, 15—16 milioane ovine și 4.600.000 porcine.

Infăptuirea marilor sarcini privind ridicarea producției agricole cere eforturi serioase din partea întregului popor și în deosebi din partea oamenilor muncii dela sate.

In fața învățătorimii stau sarcini însemnate în această privință. Rezolvarea problemei cerealelor este strâns legată de desfășurarea unei munci de o mai mare amploare decât până acum pentru lămurirea și convingerea țărănimii muncitoare să treacă pe drumul întovărășirii și gospodăriei colective. Invățătorii trebue să arate țărănimii muncitoare și colectiviștilor că rezolvarea problemei cerealelor va însemna una din cele mai mari cuceriri ale poporului nostru muncitor pe calea ridicării nivelului de trai, pe calea dobândirii unei vieți îmbelșugate și fericite.

Cea mai urgentă sarcină a oamenilor muncii din agricultură, sarcină spre care trebue să-și îndrepte atenția fără întârziere învățătorimea, este sporirea producției agricole, sporirea randamentului la hectar atât în sectorul socialist cât și în cel individual, chiar în cursul campaniilor agricole din anul acesta.

Studierea cuvântării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, însușirea indicațiilor trasate prin această cuvântare, lupta permanentă pentru îndeplinirea lor, trebue să constitue sarcini de mare răspundere pentru învățătorii din toate colțurile patriei noastre.

Să popularizăm pretutindeni mărețele perspective ale agriculturii noastre, să lămurim însemnătatea fiecărei cifre, a fiecărei sarcini trasate de partid și de guvern, să transformăm fiecare obiectiv din mărețul plan de perspectivă al agriculturii noastre într'o uriașă forță mobilizatoare pentru obținerea unor noi succese în lupta pentru construirea socialismului.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 7597

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 222 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 4 Iulie 1953

In acest număr:

- **B. P. Esipov:** Știința pedagogică sovietică (Pag. 2-a).
- **S. Neghinschi:** Cunoștințe sprijinite pe practică (Pag. 2-a).
- **Dela examenele de sfârșit de an:** Verificarea cunoștințelor de fizică; Lucrările scrise de matematică; Cunoștințe temeinice la limba rusă; In fața hărții patriei (Pag. 3-a).
- **V. Niculescu:** Pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază din școlile elementare și medii. — Articol reprodus din ziarul „Scânteia" (Pag. 3-a).
- **Școala—factor activ în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii:** Să popularizăm statutul model al gospodăriilor agricole colective (Pag. 4-a).
- Pentru o recoltă îmbelșugată (Pag. 4-a).
- **Foileton:** Soarta triunghiului (Pag. 4-a).

Marea sărbătoare a tineretului de pretutindeni

Ne despart puține săptămâni de cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, care se vor desfășura în Capitala patriei noastre. Tineretul din Republica Populară Română, împreună cu întregul popor, întâmpină aceste însemnate manifestări internaționale cu un sporit avânt în muncă, cu dragoste și grijă deosebită pentru crearea celor mai bune condiții în vederea desfășurării lucrărilor Congresului și manifestațiilor din cadrul Festivalului, pe care țara noastră are cinstea să le găzduiască.

Congresul Mondial al Tineretului și Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie se vor desfășura în condițiile succeselor obținute de mișcarea mondială pentru pace, în condițiile în care această mișcare întrunește, într'o măsură tot mai mare, adeziunea celor mai largi pături ale populației din toate țările, interesate în menținerea și consolidarea păcii. Întărirea și desvoltarea legăturilor de prietenie între tineretul din lumea întreagă constitue o contribuție de mare însemnătate la asigurarea condițiilor necesare triumfului păcii și colaborării între popoare.

Mișcarea tineretului pentru pace și prietenie se desvoltă neîncetat, lărgindu-și baza sa de mase, cuprinzând noi organizații și pături ale tineretului care năzuesc spre o viață de muncă creatoare, ferită de ororile războiului. La lucrările celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului vor participa circa 1000 de delegați, observatori și invitați, reprezentând tineretul din peste 100 de țări. Numărul sporit al delegaților și observatorilor, creșterea numărului țărilor participante, reflectă influența sporită a Federației Mondiale a Tineretului Democrat în rândurile tineretului.

In întâmpinarea Congresului Mondial al Tineretului și a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, în toate țările se desfășoară mari acțiuni și manifestații pe plan național, care solidarizează cele mai largi pături ale tineretului în jurul Congresului și Festivalului, dând un caracter larg reprezentativ delegațiilor care vor participa la manifestările internaționale dela București. In numeroase țări au avut loc, sau vor avea loc festivaluri naționale ale tineretului. Acestea constitue un mijloc de popularizare a Congresului și Festivalului dela București, de selecționare și alcătuire a ansamblurilor artistice, sportive etc., care vor reprezenta țările respective la marile manifestări internaționale dela București și aduc o contribuție însemnată la întărirea unității tineretului din fiecare țară în lupta pentru pace și prietenie între popoare.

Pentru pregătirea Festivalului au fost înființate, în fiecare țară participantă, comitete naționale. Din toate colțurile globului sosesc neîncetat știri despre numărul participanților, despre programele artistice pe care le vor prezenta delegațiile diferitelor țări, despre numărul mare de sportivi care se vor întrece în cadrul Festivalului.

Tinerii din toate țările lumii — albi, negri, galbeni — își strâng rândurile în lupta pentru apărarea drepturilor lor, pentru pace, pentru prietenie. Numărul deosebit de mare al celor care vor participa la Festival, însuflețirea cu care se desfășoară, în toate colțurile lumii, pregătirile în cinstea lui — sunt o dovadă grăitoare a dragostei de pace a zecilor de milioane de tineri care trăiesc pe toate continentele.

Tineretul din patria noastră, care găzduește aceste măreț manifestații internaționale, muncește cu puteri însutite, când un bogat conținut de fapte dragostei și atașamentului față de cauza păcii și prieteniei între tineretul lumii întregi. Brigăzile tineretului muncesc pentru o producție de bună calitate, pentru îndeplinirea planului înainte de termen. Tineretul satelor luptă fără ostenire pentru o recoltă îmbelșugată, pentru succesul deplin al campaniei agricole de vară.

In cinstea celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, tinerii din școli și din instituțiile de învățământ superior au desfășurat cu succes pregătirile examenelor de sfârșit de an, ajutați puternic de învățătorii și profesorii lor. Elevele anului IV al școlii pedagogice de educatoare nr. 3 din București, elevii claselor a XI-a A și C. dela școala medie de băeți nr. 2 din Craiova, ca și elevii și studenții altor școli și facultăți și-au trecut cu succes toate examenele.

In școli și facultăți au avut loc concursuri artistice și sportive în vederea Festivalului, concerte, simpozioane, conferințe. La Universitățile „Victor Babeș" și „Bolyai" din Cluj au avut loc conferințe în legătură cu Congresul și Festivalul. La Iași, în prezența a peste 1.000 de studenți, a avut loc un simpozion pe tema importanței celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului.

Tineretul studios, alături de tineretul din fabrici, participă cu dragoste la munca voluntară desfășurată pe șantierele construcțiilor ce se înalță în Capitală în vederea Festivalului.

Elevii și studenții se pregătesc de pe acum pentru programele speciale, închinate tineretului studios, care se vor desfășura în zilele Festivalului; întâlniri pe facultăți, unde se vor desbate probleme privitoare la învățământ, discuții cu profesori, oameni de știință, scriitori, etc. Tineretul studios din toate țările lumii va avea prilejul să facă un rodnic schimb de idei în legătură cu problemele învățământului, ale științei și culturii în general.

Învățătorii și profesorii din țara noastră desfășoară în aceste zile de întâmpinare a Congresului și Festivalului o largă activitate educativă, menită să contribue puternic la întărirea educației patriotice și internaționale a elevilor. In taberele și coloniile care s'au deschis de curând pentru pionieri și școlari în cele mai pitorești colțuri ale țării noastre, în taberele de curte organizate pe lângă școli, în mijlocul tineretului sătesc, învățătorii și profesorii desfășoară o muncă de zi cu zi, mobilizând tineretul în acțiunile de întâmpinare a Congresului și Festivalului, le fac cunoscute fapte și exemple grăitoare din viața tineretului din întreaga lume, din lupta acestuia pentru pace, pentru prietenie, pentru un viitor fericit.

Cu toate că au trecut, relativ, puțini ani dela organizarea primelor Festivaluri Mondiale ale Tineretului, se poate spune că ele au devenit tradiționale pentru tineretul lumii întregi. Aceasta se explică, în primul rând, prin năzuința fierbinte a tinerei generații de a nu mai admite dezlănțuirea unui nou război mondial, de a face să triumfe ideea păcii și prieteniei între tineretul lumii întregi, între popoarele lumii.

Tineretul militează cu convingerea și cu entuziasmul caracteristic lui pentru rezolvarea pașnică a tuturor problemelor internaționale litigioase, pentru colaborarea între toate statele, pe baza respectării intereselor fiecărui stat în parte.

Cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, prin înaltele idei de care sunt animate, vor aduce în uriașul fluviu al mișcării mondiale pentru pace entuziasmul și hotărîrea de luptă a tinerei generații, care dorește să trăiască și să creeze în folosul oamenilor, al civilizației și progresului.

In Editura pentru literatură politică
au apărut:

V. I. LENIN:
„DESPRE MÂNDRIA NAȚIONALĂ A VELICORUȘILOR"

★ ★

I. V. STALIN:
„MARXISMUL ȘI PROBLEMELE LINGVISTICII"

Prin școlile patriei noastre

Munca voluntară a elevilor

Utemiștii, pionierii și elevii școlii elementare nr. 1 din comuna Cavadinești, raionul Murgeni, regiunea Bârlad, au strâns următoarele cantități de deșeuri: 1493 kg. fier și fontă, 254 kg. hârtie, 157 kg. oase, 208 kg. cioburi de sticlă și câteva zeci de kg. cârpe.

O bună parte din aceste deșeuri au și fost predate. Acțiunea elevilor va continua în tot timpul vacanței de vară.

Noi cadre pentru munca cu pionierii

Prin grija partidului nostru au fost create nenumărate școli pentru pregătirea cadrelor necesare educării fiilor oamenilor muncii din patria noastră.

O astfel de școală funcționează și pe lângă comitetul regional U.T.M. Galați, care zilele acestea a dat o serie de noi cadre pregătite pentru munca cu pionierii.

In adunarea de încheiere a cursului, numărați utemiști, elevi ai acestei școli, luând cuvântul, și-au manifestat hotărîrea de a desfășura o muncă rodnică acolo unde vor fi repartizați, educând cu grijă tinerele vlăstare pentru a ajuta ca pionierii să devină demni constructori ai socialismului în scumpa noastră patrie.

Luând cuvântul, tov. Ghețu Sanda, absolventă a școlii de instructori de pionieri, a mulțumit partidului și conducerii școlii pentru grija și dragostea cu care a fost ajutată de a-și însuși materialul predat în școală și și-a luat angajamentul să muncească cu râvnă pentru a deveni o bună instructoare de pionieri, acolo unde va fi repartizată.

(După ziarul „Viață Nouă" — Galați)

Intreceri între unitățile de pionieri

In întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, secția de școli și pionieri a Comitetului raional U.T.M., în colaborare cu secția de învățământ a raionului Lugoj, a organizat un concurs sportiv-cultural la care au participat unitățile de pionieri din comunele Cireșul Nou, Cireșul Vechi, Criciova, Jdioara, Găvojdia, Nădrag și Zorile.

Sutele de participanți au ascultat minunatele cântece românești și sovietice, precum și poeziile interpretate de unitățile de pionieri Nădrag și Zorile.

La întrecerile sportive, pionierii au obținut rezultate frumoase. Unitatea de pionieri din comuna Cireșul Nou s'a clasat pe primul loc, iar pionierii Bumbescu I., Ică I. și Juca I. dela unitatea din comuna Jdioara au obținut un frumos succes la cursa cu obstacole.

Rezultate la fel de frumoase au obținut și pionierii Berta Rudolf și Balintoni I. dela unitatea din comuna Nădrag, la sărituri în lungime și înălțime.

Să pregătim din timp noul an școlar

★ ★

In raionul Zeletin

La secția de învățământ a raionului Zeletin a avut loc de curând o consfătuire în legătură cu pregătirile pentru deschiderea noului an școlar. In cadrul consfătuirii a reieșit că în timp ce unele școli, paralel cu munca pentru desfășurarea cu succes a examenelor, s'au îngrijit și de pregătirea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar care se apropie, la alte școli această preocupare a lipsit cu desăvârșire.

In comunele Galbeni, Boghești, Căbești, Cociu-Stănuești și Oncești, lucrările pentru pregătirea deschiderii noului an școlar sunt aproape terminate. In comuna Galbeni, unde încă în primele zile ale lunii Iunie a luat ființă un colectiv care se îngrijește de deschiderea anului școlar, a fost reparat, văruit și curățat localul școlii de 7 ani.

La Buda, țăranii muncitori au hotărît să construiască un nou local de școală în satul Putini și să facă reparații generale localului de școală din satul Salahoru cu ajutorul sumelor rezultate din autoimpuneri.

Pentru o cât mai bună desfășurare a pregătirilor în vederea deschiderii noului an școlar, s'au format în fiecare comună comisii alcătuite din cadre didactice și deputați ai sfaturilor populare, care au sarcina de a urmări munca de pregătire a școlilor și internatelor din punct de vedere al construcțiilor, reparațiilor și aprovizionării cu combustibil. Deasemenea, aceste comisii vor ține o strânsă legătură cu comitetele executive ale sfaturilor populare comunale în ceeace privește executarea întocmai a bugetelor și repartiția sumelor pe fiecare unitate școlară în raport cu necesitățile.

Sunt însă în raionul Zeletin unele comune în care cadrele didactice și organele locale nu se preocupă de rezolvarea problemelor care asigură deschiderea noului an școlar în bune condițiuni. Pot fi menționate astfel comunele Avrămești, Slobozia și satul Călini.

Toate demersurile întreprinse de comitetul executiv al sfatului popular al comunei Buda pentru a intra în posesia lemnului necesar construcției școlare s'au lovit de atitudinea birocratică și lipsită de grijă pentru școală a inginerului șef Aurel Diaconescu dela ocolul silvic Răchitoasa și a referentului tehnic dela secția gospodării locale a raionului Zeletin, ceeace a întârziat în mod nepermis începerea lucrărilor de construcție.

Este necesar ca, acum, când examenele de sfârșit de an s'au terminat la majoritatea școlilor din țara noastră, să ne îndreptăm toată atenția spre deschiderea în bune condițiuni a viitorului an școlar.

Prof. C. PREDESCU
corespondent
Buda-Zeletin, reg. Bârlad

Noi laboratoare și loturi școlare

In cadrul pregătirilor pentru deschiderea noului an școlar, în vederea desvoltării învățământului legat de practică, în regiunea Timișoara au fost amenajate pe lângă numeroase școli o serie de laboratoare și de loturi școlare.

Astfel, au fost înzestrate cu laboratoare bine utilate școala elementară nr. 2 din Reșița, școala elementară dela Oțelul Roșu și școlile din Rusca-Montana, raionul Caransebeș, Sichevița, raionul Moldova Nouă. Pentru școlile cu limba de predare română, maghiară și germană din Jimbolia a fost organizat un laborator comun.

Pe lângă școala pedagogică mixtă cu limba de predare maghiară și școala medie de 10 ani cu limba de predare maghiară, ambele din Timișoara, precum și pe lângă școlile din Berzovia, raionul Reșița, Tormac, raionul Deta, Bethausen, raionul Făget, au fost amenajate loturi școlare.

Și-au îndeplinit angajamentul

Câteva zile după încheierea anului școlar, la școala de 4 ani din comuna Ciumați, raionul Vidra, regiunea București, a avut loc o consfătuire cu părinții la care s'au discutat unele probleme în legătură cu deschiderea noului an școlar. In cadrul consfătuirii, mai mulți părinți și-au luat angajamentul ca, prin muncă voluntară, să zugrăvească și să amenajeze localul școlii. La 18 Iunie, părinții copiilor și-au îndeplinit angajamentul luat astfel că, încă de pe acum, școala din comuna Ciumați este gata să primească elevii în noul an școlar.

Își înfrumusețează comuna

In comuna Topolog, raionul Hârșova, a avut loc de curând o adunare populară în legătură cu acțiunea de autoimpunere.

Cu câteva zile înainte de această adunare, tovarășii învățători au dus o intensă muncă politică în rândurile țărănimii muncitoare din comună, ceeace a asigurat o bună mobilizare. In curtea școlii s'au strâns 740 de cetățeni care au dovedit un interes deosebit pentru problemele legate de înfrumusețarea comunei. In cadrul acestei ședințe, tovarășii învățători au dat cetățenilor din comună un viu exemplu. Toți au achitat jumătate din autoimpunerea pe 1953. Exemplul a fost urmat și de alți cetățeni. Astfel, chiar în cadrul adunării s'a încasat suma de 760 lei.

Inv. I. BUCURENCIU
corespondent
Topolog-Hârșova, regiunea Constanța

Organizarea vacanței elevilor

Cu încheierea examenelor nu se încheie activitatea didactică din școală. Această activitate continuă prin organizarea justă a vacanței de vară. Pentru justa organizare a activității elevilor în timpul verii, direcțiile școlilor și organizațiile de tineret din Tg. Mureș au luat măsuri din timp.

Elevii evidențiați la învățătură și disciplină au fost trimiși de către organizațiile U.T.M. la stațiunile de odihnă, unde vor fi cazați în cele mai bune condițiuni. Școala mixtă nr. 7 din Tg. Mureș trimite chiar și în tabăra internațională de pionieri pe un elev din clasa a VI-a B. Mulți elevi sunt trimiși de către organizațiile sindicale ale întreprinderilor la case de odihnă.

Și pentru organizarea activității elevilor care își petrec vacanța de vară acasă, organizațiile de U.T.M. din școlile orașului Tg. Mureș au luat o serie de măsuri. In oraș vor sta la dispoziția elevilor cluburi, înzestrate cu reviste, ziare, echipament sportiv. Un astfel de club va fi, de exemplu, la școlile nr. 1 și nr. 4. La cluburi sunt repartizați instructori de pionieri care duc pe elevi în colectiv la strand, cinematograf, expoziții. Elevii citesc și discută operele scriitorilor sovietici pentru tineret. Ei vor merge curând la culesul spicelor.

Ceeace este cel mai important e faptul că aici se întâlnesc copiii români și maghiari, se cunosc, discută împreună problemele care-i preocupă, se joacă, se odihnesc, întăresc prietenia de nezdruncinat care-i unește în patria noastră liberă.

Prof. KOZMA BELA
corespondent
Tg. Mureș

★

Direcția școlii elementare din Târgul Fierbinți, regiunea București, în strânsă colaborare cu organizațiile de masă, a elaborat planul de muncă privind organizarea vacanței de vară a elevilor.

S'a programat amenajarea unei tabere de curte la școala elementară Târgul Fierbinți și s'au luat toate măsurile organizatorice pentru asigurarea bazei materiale a taberei, s'au desemnat conducătorii taberei, responsabilii cercurilor de specialitate, instructorii. S'a format deasemenea un comitet de părinți care va sprijini tabăra.

Serbări și expoziții de sfârșit de an

Cu prilejul încheierii anului școlar, elevele școlii medii de fete nr. 1 din Timișoara au organizat împreună cu elevii școlii medii de băieți „Nicos Beloiannis" o serbare comună, în cadrul căreia au prezentat piesa „D'ale Carnavalului". La serbare au asistat peste 1000 de spectatori. Elevii școlii medii de muzică au organizat deasemenea, cu prilejul încheierii anului școlar, un bogat și reușit concert.

Numeroase școli din Timișoara au organizat expoziții care oglindesc activitatea desfășurată în timpul anului atât de elevi cât și de cadrele didactice. Astfel, în sala de expoziții din Piața Vasile Roaită s'a deschis expoziția regională a școlilor profesionale ale Rezervelor de muncă.

In întâmpinarea Festivalului

„Concursul tinerilor soliști"

La începutul lunii Iunie s'a desfășurat în principalele orașe ale țării noastre „Concursul tinerilor soliști" organizat de Comitetul pentru Artă, în cinstea celui de-al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

La acest concurs au participat soliști vocali, instrumentiști și dansatori din întreaga țară, membri ai institutelor de artă și ai instituțiilor culturale.

In prima etapă a concursului care a avut loc între 1 și 5 Iunie la Iași, Cluj, București și Timișoara, au participat peste 500 de tineri soliști din diferite centre ale țării. Dintre aceștia au fost selecționați un mare număr pentru etapa finală, care s'a desfășurat la București între 25 Iunie și 1 Iulie.

La concursurile de canto s'au prezentat în etapa finală 69 de soliști, la concursul instrumentelor de coarde 33 soliști, la concursul instrumentelor de suflat 40 de tineri, la concursul de muzică de cameră 5 formații care au cuprins 23 persoane, iar la concursul de pian au participat peste 50 de soliști.

Tinerii participanți la concursul de pian au interpretat bucăți din repertoriul clasic (Mozart, Beethoven, Liszt), din repertoriul sovietic, (Procofiev, Haciaturian, Cabalevschi) și piese ale compozitorilor noștri George Enescu, Paul Constantinescu, Sabin Drăgoi și alții.

Printre compozițiile executate la concursul de muzică de cameră au fost Quartetul nr. 1 în sol major de Gh. Dumitrescu, Suita pe teme populare românești de Norbert Petre, Quartetul în fa major de Glazunov și altele, iar tinerii soliști vocali au interpretat printre altele arii din opera „Eugen Oneghin" de Ceaicovschi, arii din opera „Ivan Susanin" de Glinca, din opereta „Vânt de Libertate" de Dunaevschi, și altele.

„Concertul tinerilor soliști" este încă unul din succesele artei noastre muzicale care se dezvoltă din plin, în condițiile minunate create de regimul nostru democrat-popular.

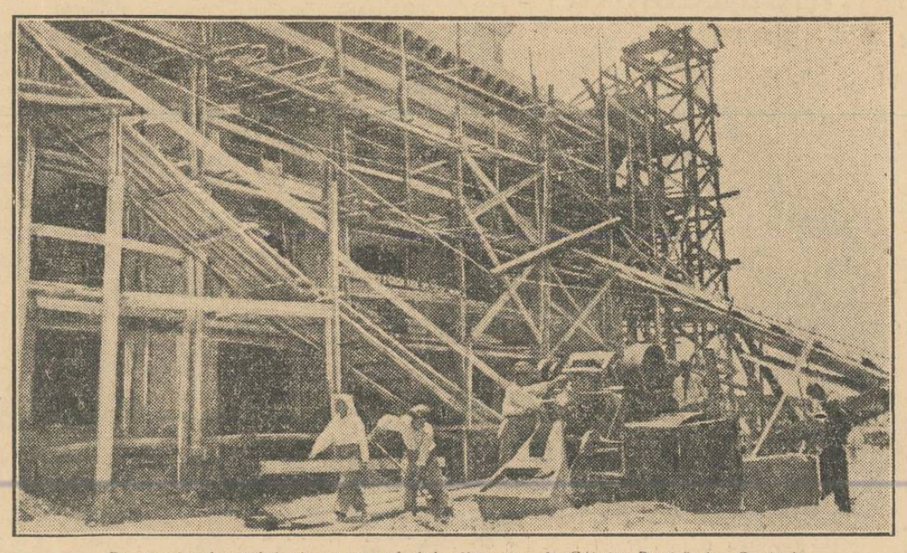

Pe șantierul noului cinematograf-club din raionul „Grivița Roșie" din Capitală.

Daruri pentru oaspeți

Adunate în curtea școlii medii nr. 1 de fete din Craiova, elevele discută asupra darurilor ce le-au pregătit și le pregătesc pentru Festival. Fiecare clasă vorbește despre darurile ei, în frunte este clasa VIII-a B.

Violeta Ionescu, din clasa a IX-a B, fiica maistrului sondor A. Ionescu, laureat al Premiului de Stat, arată dragostea cu care au lucrat la confecționarea darurilor, elevele clasei a IX-a B.

— Chiar azi după masă darurile noastre vor fi gata, — spune ea cu mândrie.

Zi de zi se adună zeci de obiecte și lucruri de mână, executate cu multă măestrie de elevele școlii. Din școala noastră s'au mai trimis pentru Festival 94 cadouri, între care o față de masă lucrată în motive românești și un album cuprinzând imagini ale clădirilor istorice din Craiova, imagini cu aspecte din munca școlii, etc.

...Și pionierele au pregătit un dar frumos: o machetă foarte reușită a „Căsuței Pionierilor" care a fost amenajată în curtea școlii.

Prin darurile pe care le vor primi, tinerii veniți din toate părțile lumii vor cunoaște viața poporului nostru, arta noastră populară. Darurile elevilor din regiunea Craiova sunt încă o mărturie a sentimentelor de sinceră și adâncă prietenie a tineretului patriei noastre, pentru tineretul din lumea întreagă, încadrat în frontul păcii și democrației.

Prof. G. HERA BUCUR
corespondentă
Craiova

Muncă rodnică

Cu deosebit entuziasm au primit elevii școlii medii de 10 ani din Vișeul de Sus, regiunea Baia Mare, vestea organizării celui de al IV-lea Festival Mondial ai Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Sub îndrumarea organizației UTM din școală, pionierii și elevii au depus o rodnică activitate pentru a obține noi succese în muncă în cinstea Festivalului. Desfășurarea examenelor a dovedit cu prisosință că elevii școlii medii de 10 ani din Vișeul de Sus au fost pătrunși de sarcinile ce le revin. Mulți elevi ca de pildă, Udeanu Antoaneta, Carp Valentin, Bălăiță Dorina, Macovei Ana și alții din clasa VII-a au dat răspunsuri complete și frumos formulate. Mot Ștefan, Kasirer Friedrich și alți elevi din clasa VIII-a au rezolvat fără greșală și cu multă ușurință problemele la examenul de matematică. In tot timpul examenului s'a observat la elevi stăruința pentru a da răspunsuri cât mai bune.

In școală a luat ființă „Comitetul Festivalului" care, prin gazete de perete, fotomontagii, scrisori către tineretul din lumea întreagă și altele antrenează în munca pentru întâmpinarea Festivalului pe toți elevii școlii. Elevii claselor V-VIII au organizat trei excursii tematice și au vizitat uzina electrică, întreprinderea I.F.E.T. și fabrica de produse lactate.

Pentru prietenie între tinerii din toată lumea

Pe lângă înfrumusețarea orașelor și satelor din regiune prin muncă voluntară, elevii și elevele din regiunea Timișoara întâmpină Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie pregătind frumoase cadouri ce vor fi oferite oaspeților dragi, soliilor păcii care vor veni din lumea întreagă.

Utemistele și pionierele școlii medii din Timișoara confecționează cămăși brodate cu modele naționale și un frumos album cu vederi din regiunea lor, împodobit cu chenare artistice.

Elevii școlilor profesionale din Reșița au turnat numeroase obiecte de ornamentație. In executarea lor s'au evidențiat utemiștii Petru Farcaș, Matei Mag și Ludovic Varga.

Deosebit de sugestive sunt și cadourile elevilor școlii S. F. U. Anina. Ei au brodat cu fire colorate de mătase pe pânză portretul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și stema U.T.M. Elevele și elevii școlii medii profesionale dela Oțelul Roșu au confecționat 125 cadouri printre care se găsesc brichete, creioane automate și alte lucruri de o mare frumusețe.

Elevii dela școala pedagogică și școala medie tehnică de contabilitate agricolă din Lugoj pregătesc deasemeni numeroase cadouri ce vor fi date oaspeților noștri. Pe un batic de mătase, elevele Iudita Dobrovschi, Maria Tintă și Paraschiva Toth au brodat stema Comsomolului. Deasemeni, s'au confecționat mape de birou și alte obiecte pe care s'au făcut diferite inscripții. Frumoase cadouri pregătesc și elevii dela școlile din Caransebeș.

Toate acestea vor contribui la o și mai strânsă legătură între tinerii din lumea întreagă, la consolidarea luptei lor unite pentru pace.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent
Timișoara

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Știința pedagogică sovietică

B. P. Esipov
Membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Statul Sovietic, Partidul Comunist au acordat și acordă în permanență o mare atenție educației tinerei generații, desvoltării școlii sovietice. În prezent, în U.R.S.S. sunt cuprinși în toate formele de învățământ 57 de milioane de oameni. Numai în școlile și în instituțiile speciale de învățământ mediu ale Uniunii Sovietice studiază peste 38 milioane de elevi. Ei sunt instruiți și educați de aproape 2 milioane de învățători și profesori.

Predarea în școlile sovietice se desfășoară pe baza științei pedagogice înaintate, ale cărei principii fundamentale au fost formulate de Marx și Engels, de Lenin și Stalin.

Problemele de teorie pedagogică sunt elaborate de o instituție specială — Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. Într'o strânsă colaborare cu marea armată a cadrelor didactice, Academia desfășoară o vastă activitate de cercetări în toate domeniile științei pedagogice.

Pedagogia sovietică acordă o mare atenție problemelor nivelului ideologico-teoretic al predării și întregii activități educative în școală. Caracterul ideologic înalt al predării disciplinelor de învățământ în școlile sovietice se obține pe baza introducerii unui adevărat caracter științific în procesul de învățământ. Școlarii sovietici își însușesc cunoștințe care ogîndesc în mod just legile de desvoltare a naturii și societății.

Dacă în mersul desvoltării sale vreo ramură a științei se îmbogățește cu noi date, cu noi descoperiri, aceasta duce la reorganizarea predării obiectului de învățământ respectiv în școli.

Așa s'a întâmplat, de pildă, cu biologia, în legătură cu desvoltarea ei pe baza învățăturii progresiste a lui Miciurin și Lâsenco. Așa s'a întâmplat cu predarea limbii ruse și a limbilor străine, în legătură cu noua interpretare a problemelor de lingvistică de către I. V. Stalin în lucrarea sa „Marxismul și problemele lingvisticii".

Elaborarea problemelor predării disciplinelor de învățământ în literatura pedagogică sovietică include și elaborarea problemei cu privire la legătura teoriei cu practica în ramura respectivă a cunoștințelor. Problema se pune astfel, încât diferitele genuri de lucrări practice ale elevilor să contribue la însușirea mai conștientă, mai adâncă și mai temeinică a cunoștințelor teoretice, precum și la dobândirea priceperilor și deprinderilor practice. Astfel, de pildă, cu prilejul studierii botanicii, elevii își însușesc mai aprofundat legile creșterii și desvoltării plantelor, făcând experiențe pe loturile școlare.

Cunoștințele la fizică și le însușesc mai bine confecționând ei înșiși aparate și modele, executând diferite lucrări de electrotehnică, radiotehnică etc.

O mare realizare a pedagogiei sovietice este învățătura despre organizarea și educarea colectivului de copii. În această privință, lucrările remarcabililor militanți ai învățământului public N. C .Crupscaia și A. S. Macarenco, care analizează amănunțit și profund această problemă, reprezintă o mare contribuție la știința pedagogică.

Colectivele de elevi joacă un mare rol în lupta pentru o înaltă disciplină, pentru însușirea de către elevi a unor cunoștințe adânci și temeinice. Îndeplinind diferite însărcinări sociale, elevii sunt educați în spiritul respectului față de colectiv și interesele lui. Colectivul școlar se străduește totdeauna să-i îndrepte pe elevi, îi ajută să înlăture lipsurile, desvoltă calitățile lor pozitive, oferă un câmp vast pentru perfecționarea aptitudinilor și talentelor fiecăruia din ei.

În domeniul educației morale, pedagogia sovietică a considerat și consideră că sarcina ei principală este educarea la elevi a iubirii de patrie, a dragostei pentru muncă, pentru pace, educarea în spiritul prieteniei între popoarele U.R.S.S., în spiritul respectului față de toate popoarele lumii.

Pedagogia sovietică a obținut mari realizări în problemele influenței educative a pedagogului asupra copiilor. Pedagogii sovietici elaborează problema folosirii unor metode individuale de educare a copiilor pe baza principiului unui umanism adevărat. Esența ei constă în îmbinarea respectului personalității copilului cu o înaltă exigență față de el. Studierea atentă a copiilor de către pedagogi le dă acestora posibilitatea de a găsi cheia spre inima fiecărui elev și de a trasa (împreună cu părinții) căile juste de dezvoltare a tot ce are pozitiv copilul, de a înlătura lipsurile în studiile, în purtarea, în trăsăturile caracterului său. În Uniunea Sovietică există o vastă literatură cu privire la această problemă a educației.

În Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951-1955, în domeniul învățământului public este trasată următoarea sarcină de mare importanță: de a desăvârși până la sfârșitul cincinalului trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general obligator (școala de 10 ani) în capitalele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, de ținut și în marile centre industriale, de a pregăti condițiile pentru realizarea deplină, în cincinalul următor, a învățământului mediu general (școala de 10 ani) în celelalte orașe și localități rurale.

În legătură cu lărgirea învățământului mediu, pedagogii sovietici continuă să elaboreze problema cu privire la căile și mijloacele de obținere a unui nivel înalt la învățătură al elevilor. Nu este important numai faptul ca toți elevii de vârstă școlară să frecventeze în mod obligator școala, ci ca ei toți să-și însușească conștient și temeinic cunoștințe sistematice și deprinderi practice legate de aceste cunoștințe.

În pedagogia burgheză s'a afirmat că nu toți copiii sunt capabili să învețe bine, că nu toți pot dobândi o înaltă desvoltare intelectuală. Experiența școlii sovietice arată clar că tot atât de bine își pot însuși cunoștințele, pot deveni stăpâni pe știință copiii muncitorilor, țăranilor și ai intelectualilor, copiii ruși, ucrainieni, bieloruși, gruzini, uzbeci, turcmeni, nenți, evenci etc.

În Uniunea Sovietică există zeci de mii de învățători și profesori la care toți elevii obțin succese depline la învățătură. Pedagogia sovietică studiază experiența cadrelor didactice fruntașe, se străduește s'o generalizeze și s'o facă un bun al întregii mase a pedagogilor.

La ridicarea importanței educative a școlii va contribui realizarea în școală a învățământului politehnic. Această sarcină a fost pusă deasemenea în fața școlii sovietice de Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal.

În ce constă esența acestei sarcini?

În U.R.S.S. se desvoltă într'un ritm rapid producția pe baza unei tehnici înalte. Aceasta creează posibilitatea de a satisface nevoile materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor. Oamenii vor putea să-și aleagă în mod liber profesiunea și să nu fie ținuți pe toată viața de o singură profesie. Învățământul politehnic va da elevilor cunoașterea principiilor fundamentale ale producției, cunoștințe despre felul în care legile despre natură, cunoscute cu ajutorul științei, se aplică în tehnica și tehnologia modernă. Odată cu aceste cunoștințe, elevii vor căpăta și deprinderi practice de mânuire a anumitor scule, mașini unelte, motoare, ei vor dobândi cunoștințe accesibile în domeniul tehnicii mașinilor. Elevii vor căpăta, deasemenea, unele cunoștințe și deprinderi de organizare a muncii. Datorită învățământului politehnic, în școli se va realiza mai bine principiul legăturii dintre teorie și practică.

Studierea căilor unei mai bune realizări a sarcinilor învățământului politehnic, este una dintre cele mai actuale sarcini ale pedagogiei sovietice în ziua de azi.

În legătură cu lărgirea învățământului mediu și cu politehnizarea școlii va crește și mai mult importanța științei pedagogice sovietice, chemată să perfecționeze munca de educație a tinerilor cetățeni ai Țării Sovietice, care construesc societatea comunistă.

Copiii muncitorilor dela Fabrica de confecții „Apărarea Roșie" își petrec vacanța de vară într'o tabără din apropierea Moscovei.

Odihna de vară a copiilor

În acest an, în orașul și regiunea Moscova se lărgește simțitor rețeaua taberelor de pionieri. Organizațiile de comsomol aduc o contribuție însemnată la pregătirile pentru odihna de vară a copiilor pe care le desfășoară organizațiile sindicale și organele învățământului public. La comitetul orășenesc al U.T.C.L. din Moscova, a avut loc o consfătuire a secretarilor comitetelor orășenești ale comsomolului din Serpuhov, Podolsc, Tușino, Orehovo-Zuevo, Electrostali și alte orașe din regiunea capitalei, cu privire la problema organizării taberelor de pionieri în orașe.

În orașul Electrostali, se înființează 9 tabere de pionieri și 5 solarii pentru copii. Pentru munca în tabere au fost aleși instructorii de pionieri, educatorii, personalul medical.

Școlarii din Podolsc se vor odihni în 9 tabere înființate la centura orașului. O tabără specială se va deschide pentru tinerii turiști și pescari. Organizațiile de comsomol din fabricile și uzinele care patronează aceste tabere pregătesc diferite jocuri, complectează bibliotecile, repartizează inventarul sportiv etc.

La Moscova se înființează 177 tabere de oraș, 1300 de solarii pe lângă școli și pe lângă administrațiile caselor de locuit, 100 baze de turism. Tinerii din Moscova vor avea la dispoziție 16 parcuri de copii, 23 case ale pionierilor, biblioteci de copii, stadioane, baze de excursii și turism, o stație a tinerilor naturaliști. Comitetul orășenesc din Moscova al U.T.C.L. a trasat măsurile de îmbunătățire a conținutului activității taberelor orășenești pentru ca în fiecare din ele copiii să se poată ocupa cu o activitate interesantă și folositoare.

O tabără republicană a tinerilor naturaliști

La Kiev, pe lângă Stațiunea Centrală agrobiologică s'a deschis o tabără a tinerilor naturaliști din republică. Din toate colțurile republicii au sosit aici 200 de membri activi ai cercurilor școlare de tineri naturaliști. Pe lângă că se vor odihni, ei își vor continua activitatea experimentală.

Marian Galenda și Mihail Legodschi au sosit din regiunea Lvov. Ambii elevi au fost participanți la expozițiile agricole raionale. Nadejda Deseatnicenco din regiunea Cernigov este o maestră în altoirea pomilor. Premiantul Alexei Boico din regiunea Camenet-Podolsc a primit diploma de onoare a Comitetului regional al Comsomolului pentru creșterea puieților de brad.

Pe teritoriul stațiunii agrobiologice va fi plantată o livadă a celor 16 republici. Toate republicile vor trimite aici pomi fructiferi. Tinerii naturaliști vor vizita teatrele, muzeele, fabricile, uzinele și locurile istorice din Kiev.

Lecții pentru părinți

Foarte interesantă și rodnică a fost activitatea Universității pentru părinți de pe lângă secția de învățământ a orașului Vologda. Profesorii dela institutul pedagogic au citit lecțiile: „Marx și Engels despre familie și despre educația în familie", „Lenin și Stalin despre educația comunistă", „Macarenco despre educația în familie", „Chipul moral al tânărului sovietic", „Educația voinței la copii", „Învățământul politehnic al elevilor și sarcinile familiei" și o serie de alte lecții.

Participanții au învățat foarte multe lucruri folositoare din lecția „Legislația sovietică despre rolul familiei și despre obligațiile părinților în educația copiilor".

Universitatea a dat părinților cunoștințe însemnate în ceeace privește educația copiilor.

O tabără republicană a tinerilor naturaliști

La Kiev, pe lângă Stațiunea Centrală agrobiologică s'a deschis o tabără a tinerilor naturaliști din republică. Din toate colțurile republicii au sosit aici 200 de membri activi ai cercurilor școlare de tineri naturaliști. Pe lângă că se vor odihni, ei își vor continua activitatea experimentală.

Marian Galenda și Mihail Legodschi au sosit din regiunea Lvov. Ambii elevi au fost participanți la expozițiile agricole raionale. Nadejda Deseatnicenco din regiunea Cernigov este o maestră în altoirea pomilor. Premiantul Alexei Boico din regiunea Camenet-Podolsc a primit diploma de onoare a Comitetului regional al Comsomolului pentru creșterea puieților de brad.

Pe teritoriul stațiunii agrobiologice va fi plantată o livadă a celor 16 republici. Toate republicile vor trimite aici pomi fructiferi. Tinerii naturaliști vor vizita teatrele, muzeele, fabricile, uzinele și locurile istorice din Kiev.

Excursiile școlarilor din Irkutsc

Elevii din regiunea Irkutsc vor face vara multe excursii prin ținutul natal.

Primul grup de excursioniști, elevi din clasele a VII-a—VIII-a dela școala nr. 8 din Irkutsc a sosit la baza de turism de pe malul lacului Baical. Elevii școlii nr. 1 din orașul Angarsc au plecat în excursie pe itinerariul Irkutsc—Bels — locul de deportare a decembriștilui P. F. Gromnițchi.

La Irkutsc a sosit o excursie a elevilor școlii nr. 8 din orașul Ceremuhovo spre a face cunoștință cu întreprinderile industriale și instituțiile culturale din oraș.

Numai în prima lună de vacanță lacul Baical va fi vizitat de elevi dela 48 de școli din orașul Irkutsc și din regiune — în total peste 1.000 de copii. Aici ei vor studia lumea vegetală și animală atât de variată a celui mai adânc lac din lume.

Cunoștințe sprijinite pe practică

— Din experiența școlii medii Nr. 85 din Dnepropetrovsc —

În mijlocul unui cerc de plantații verzi se află școala din orășelul „N. C. Crupskaia". În depărtare se întinde un oraș mare. Din ferestrele școlii se văd corpurile celor mai mari uzine ale orașului. La această școală învață aproape 1500 de copii ai oțelarilor, furnaliștilor, strungarilor, frezorilor — muncitori în aceste uzine. Aici muncește în mod creator un strâns colectiv pedagogic, pentru a da tinerei generații cunoștințe temeinice ale bazelor științelor și a o educa în spiritul dragostei și al respectului față de profesiunea părinților. După Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. pedagogii școlii în frunte cu directorul ei Dmitri Pavlovici Stelmah nu odată au chibzuit în ce fel să construiască procesul învățământului pentru a asigura elevilor orizontul politehnic necesar. Ei s'au gândit, au căutat căile și mijloacele de rezolvare a acestei probleme. Vom povesti despre unele rezultate ale experienței lor.

Ce au arătat examenele

O sală spațioasă și luminoasă. Pe mesele lungi se află așezate aparate, modele, piese de mașini și mecanisme. Lângă tablă, pe un postament, e așezată masa de experiențe. Așa arată cabinetul de fizică în zilele examenelor.

La masa de experiențe este chemat elevul Anatoli Ghirin din clasa a VII-a. Pregătindu-se pentru răspuns, el și-a așezat în față un reostat și un bec electric, montate pe panou, o bobină de inducție, un magnet rectiliniu constant, un galvanometru, un transformator, un electromotor mic. El trebue să vorbească despre transmiterea energiei electrice la distanță, despre transformator, despre planul leninist-stalinist de electrificare. În mod succesiv, elevul redă sensul fizic al transmiterii energiei electrice. Bornele depe panoul cu reostat și bec electric se branșează la acumulatorul așezat lângă masă și becul se aprinde. Elevul deplasează pârghia reostatului și becul arde mai puternic sau mai slab.

— Cu cât este mai mare rezistența conductorului — trage concluzia Ghirin — cu atât se emană mai multă căldură. Aceasta înseamnă că, pentru transmiterea energiei la distanțe mari trebue micșorată rezistența conductorilor. Poate fi mărită secțiunea lor transversală. Aceasta însă nu este avantajos: va costa prea mult materialul pentru firele conductoare. Există o altă cale — și anume, modificarea puterii curentului.

Elevul demonstrează fenomenul inducției electromagnetice, leagă bobina de inducție la galvanometru și introduce în orificiul bobinei magnetul. Acul galvanometrului deviază. Elevul subliniază că trebue neapărat mișcată sau bobina sau magnetul, altfel nu va fi excitat curentul.

— Dar bobinele transformatorului sunt fixe, observă profesorul.

— Aici folosim curentul alternativ, datorită căruia câmpul magnetic se schimbă periodic și se excită tensiunea alternativă — urmează răspunsul.

Cu aceeași siguranță, elevul examinat demonstrează acțiunea transformatorului de reducere. În încheiere, el explică, folosind macheta confecționată în școală, liniile de înalt voltaj ale transmisiunii, cum se produce transmisiunea energiei la distanțe mari, care este drumul parcurs de curent dela centrală la consumator.

Urmează elevul Vladimir Zur, care explică construcția și principiul de funcționare al motorului cu combustie internă, servindu-se pentru aceasta de un model în miniatură. La întrebarea despre folosirea acestor motoare în tehnică, el se oprește asupra motorului de avion. Construcția motorului de avion îi este bine cunoscută. Elevii din clasa a VII-a l-au demontat la lecții, cunosc construcția cilindrului, a pistonului și a altor piese. Elevul a amintit și de excursia făcută la garajul atelierelor de reparații auto dela trustul de automobile din Dnepropetrovsc, unde în fața excursioniștilor au fost descrise motoare demontate cu 8 și 6 cilindri. După excursie elevii au desenat schema motorului cu combustie internă, cu sistemul său de aprindere. Ea le-a folosit la examene. În cunoștință de cauză elevul a descris sistemul de răcire, principiul de funcționare a radiatorului, construcția motorului Diesel, pe care el l-a văzut deasemeni în timpul acestei excursii.

Examenele permit să se tragă concluzia că în această școală obiectele nu se studiază izolat unul de altul. Acolo unde este posibilă o apropiere în expunerea bazelor științelor, această apropiere se realizează. În același timp legătura disciplinelor de învățământ este deosebit de evidentă acolo unde teoria a fost sprijinită pe practică.

Examenele la matematică, de pildă, au arătat că elevii au însușit bine importantul capitol din algebră — „Funcțiile și graficele lor". Cu prilejul expunerii problemei „dependența invers proporțională și graficul ei" ei au dat definiția precisă a dependenței invers proporționale, au arătat larga ei folosire în alte științe, îndeosebi în fizică.

Elevii din clasele superioare stăpânesc bine deprinderile de calcul, știu să folosească liber diferite aparate de măsurat. Elevii din clasa a IX-a de exemplu, nu numai că cunosc baza teoretică a liniei logaritmice, dar știu și să lucreze cu ea. Elevii din clasa a VIII-a au demonstrat la examen diferite instrumente confecționate de ei și au explicat cu pricepere folosirea lor cu prilejul rezolvării problemelor. Studiul geometriei și al trigonometriei este legat aici de elementele agrimensurii. Elevii din clasa a VIII-a au luat parte la planificarea lotului școlar. Pe teren ei au tras linii drepte, au construit perpendiculare, unghiuri, au rezolvat probleme de determinare a înălțimii obiectelor inconjurătoare, a distanței între două puncte inaccesibile etc.

Caracterul concret al cunoștințelor, legătura lor cu practica elevii le-au dovedit și la examenele de chimie. Elevii din clasa a X-a cunosc bine cum se aplică în producție legile chimice studiate de ei. Ei cunosc principiile de bază ale proceselor chimice din producție. Descriind, de pildă, procesul care are loc în cuptoarele înalte și fabricarea oțelului, elevii clasei a X-a au însoțit expunerea teoretică a problemei cu observații proprii, făcute în timpul excursiei la uzina metalurgică „Petrovschi". Sau, vorbind despre distilarea uscată a cărbunelui, elevii își aminteau de excursia făcută la uzina cocsochimică „M. I. Kalinin", unde au avut prilejul să facă cunoștință că prelucrarea complexă a produselor cocsificării.

În activitatea de realizare a învățământului politehnic în școală iau parte activă profesorii de biologie. Răspunsurile elevilor din clasa a IX-a la bazele darwinismului au arătat că la lecțiile acestui obiect elevii au căpătat cunoștințe juste despre natura și legile ei de desvoltare, despre aplicarea științei biologice miciuriniste în practica agriculturii socialiste. Lămurind latura teoretică a unei probleme sau alteia, elevii au dat exemple din munca lor practică pe lotul școlar.

Multe răspunsuri bune și chibzuite am auzit la examenele dela școala nr. 85. Aceasta este, fără îndoială, rezultatul activității rodnice a colectivului pedagogic în cursul anului școlar, rezultatul grijii colectivului pentru o bună calitate a predării, pentru un înalt nivel ideologico-teoretic al lecțiilor.

Cum și-au perfecționat pedagogii lecțiile

Lecția este veriga principală în procesul de învățământ. La lecție elevii capătă cunoștințe temeinice și sistematizate asupra bazelor științelor. După Congresul al XIX-lea al Partidului colectivul pedagogic al școlii a muncit mult pentru ca să ridice calitatea lecțiilor de fizică, chimie, științe naturale.

O excepțională energie și inițiativă creatoare a manifestat-o profesorul de fizică Nicolai Nichitovici Velcan. Punându-și drept sarcină de a înarma pe elevi cu cunoștințe temeinice, de a lărgi orizontul lor politehnic la lecție pe baza însușirii conștiente de către ei a materiei din programă, Nicolai Nichitovici a început să lege în mod consecvent predarea fizicii cu viața, cu producția. Într'un sistem determinat el îi familiarizează pe elevi cu aplicarea legilor fizicii în producție, cu principiile științifice ale producției, cu realizările științei și tehnicii ruse și sovietice. Pentru fiecare temă din curs el alcătuește probleme cu conținut politehnic, experiențe și demonstrații, exemple din tehnică.

Nicolai Nichitovici este adeptul importantei teze pedagogice, care cere respectarea consecvenței și a succesiunii în predarea cunoștințelor elevilor pe ani de învățământ. Iată un astfel de exemplu. Elevii din clasa a VII-a studiau principiul funcționării și construcției electromotorului. La început profesorul a făcut ca elevii să înțeleagă fenomenele legate de apariția câmpului magnetic în jurul conductorului cu curent. Elevii au văzut din experiențele lor proprii deplasarea conductorilor cu curent în câmpul magnetic. Nicolai Nichitovici le-a arătat în practică principiul funcționării electromotorului, folosind pentru aceasta o ramă rotitoare prin care trecea curentul din acumulator. Dar cum este folosit electromotorul? Doar este foarte important ca elevii să vadă aceasta cu propriii lor ochi. Profesorul i-a dus pe elevi în camera de cazane a școlii. Acolo copiii au văzut electromotorul în funcțiune. Iar peste câteva zile clasa a făcut o excursie la un șantier de construcție, pentru a vedea felul în care electromotorul pune în acțiune macaralele.

În clasa a X-a, electromotoarele au fost studiate pe o bază teoretică mai aprofundată. Elevii din clasa a X-a au avut prilejul să cunoască diferite tipuri de electromotoare și folosirea lor în tehnică.

Și la lecțiile de chimie un mare loc este rezervat legăturii teoriei cu practica. Tânăra profesoară Ludmila Antonovna Gonciarenco care predă acest obiect, nu pierde niciun prilej ca să facă cunoscută elevilor săi producția chimică. Elevii ei au noțiuni despre obținerea pe cale industrială a celor mai importante substanțe chimice, despre folosirea lor în economia națională.

Profesorii de fizică, chimie și biologie au subordonat scopurilor de perfecționare a lecției toate excursiile făcute. În jurul școlii există mari întreprinderi. Această împrejurare, incontestabil, ușurează organizarea excursiilor în producție. La școală există un sistem determinat de organizare a acestor excursii. Aici se practică așa numitele excursii preliminare, făcute în producție înainte de studierea unui anumit capitol din programă. Scopul acestor excursii este de a face tema mai interesantă, de a desvolta dragostea de cunoștințe a elevilor, de a trezi dorința unei fundamentări teoretice a tuturor celor văzute în producție. Și experiența arată că după aceste excursii materia de învățământ este însușită mai ușor și mai aprofundat.

Un mare folos îl dau și excursiile în producție de alt gen — excursii care fixează, ilustrează materia studiată. În scopul fixării materiei studiate, elevii de clasa a VII-a, de pildă, au vizitat uzina de apă, unde au urmărit procesul de pompare a apei în rezervoare, au înțeles rolul filtrelor și funcționarea lor, importanța tratării apei cu clor.

Însfârșit, se mai folosește încă un gen de excursii și anume excursiile complexe. O asemenea excursie la uzina metalurgică „Petrovschi" a fost pregătită și făcută în luna Aprilie a acestui an, în comun de către profesorii de fizică și chimie împreună cu elevii lor. Aici elevii au făcut cunoștință cu istoricul uzinei, cu organizarea producției, cu principiile și metodele de organizare a muncii, cu munca stahanoviștilor, cu tehnica securității.

Deasemenea și activitatea metodologică a colectivului pedagogic a urmărit ridicarea calității lecțiilor, căutarea creatoare a căilor de realizare a învățământului politehnic în procesul predării disciplinelor școlare. În consiliul pedagogic profesorii au desbătut referatele directorului de studii M. D. Zaițeva despre caracterul științific al predării și legăturii obiectelor predate cu practica, referatul profesorului de fizică N. N. Velkon despre rolul și importanța excursiilor în producție în studiul fizicii, cel al profesoarei A. I. Kalikina despre legătura teoriei cu practica în predarea biologiei.

Comisia profesorilor de fizică și matematică s'a ocupat de elaborarea metodologică a problemelor pregătirii practice a elevilor cu prilejul studierii fizicii și ale învățământului politehnic la lecțiile de fizică și matematică. Comisia a determinat volumul și caracterul lucrărilor practice ale elevilor din clasele a IV-a — X-a pe teren.

Au fost organizate lecții deschise cu scopul de a arăta cum se lărgesc cunoștințele politehnice ale elevilor nemijlocit în procesul predării.

Toată această activitate rodnică a cadrelor didactice a fost îndrumată de organizația de partid și de organizația sindicală din școală. La una din ședințele de partid pedagogii au ascultat referatul directorului școlii D. P. Stelmah despre Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S.

Ședința de partid a trasat o serie de măsuri îndreptate spre realizarea directivelor Congresului despre introducerea învățământului politehnic în școala medie. Organizația de partid a urmărit traducerea în viață de către pedagogii-comuniști a măsurilor trasate. Dările de seamă despre activitatea lor erau discutate în ședințele de partid. Din inițiativa organizației sindicale pedagogii au asistat la lecții unul la altul în scopul verificării îndeplinirii Hotărîrii Congresului al XIX-lea cu privire la învățământul politehnic. Concluziile trase în urma acestor asistări la lecții au fost analizate în ședințele de producție.

Despre munca elevilor și despre inițiativa creatoare a pedagogilor

E seară. Lecțiile s'au terminat de mult, dar la școală viața continuă. Cabinetul de fizică este transformat într'un fel de atelier. Pe mese stau sculele necesare pentru a lucra cu lemnul, cu metalul. În jurul unei mese stă un grup de elevi din clasa a VII-a. Elevii, aplecați pe schemă, discută ceva cu aprindere. Ei confecționează o machetă a mașinii cu aburi a lui Polzunov.

Fețele elevilor de clasa a IX-a, care lucrează la o altă masă, sunt foarte concentrate. Ei au o altă ocupație — de a crea un model de motonavă electrificată.

Niciodată după lecții cabinetul de fizică n'a rămas pustiu. Aici elevii totdeauna au construit ceva. Munca în cabinet complectează cunoștințele teoretice ale elevilor, le dă deprinderi practice prețioase, educă dragostea de muncă. Și cabinetul s'a îmbogățit pe zi ce trecea. Baza didactico-materială a cabinetului se lărgea dela un an la altul. Ea era complectată de mâinile pricepute ale elevilor, care au confecționat aproape 300 machete, aparate și diferite dispozitive tehnice.

Pasionați de lucrările practice, elevii au utilat la ei acasă mici laboratoare. Aici se pot vedea cântare, pahare de măsurat, epruvete, linii de calcul, greutăți, prizme și cilindre de lemn, lanterne de buzunar, termometre, pârghii de lemn gradate, dinamometre. Elevii sunt mândri de laboratoarele lor de acasă. Acestea le permit să efectueze unele lucrări practice acasă.

Întregul colectiv pedagogic al școlii trăiește în dorința de a educa pe copii în muncă și pentru muncă. Fiecare membru al colectivului face tot ce depinde de el pentru a creste o tânără generație energică, plină de inițiativă și cu dragoste de muncă. După lecții elevii vizitează cu plăcere cabinetul de chimie. Tinerii chimiști fac aici interesante cercetări de laborator, rezolvă probleme experimentale, prepară reactivele pentru experiențe, desenează schemele producțiilor de chimicale, alcătuesc colecții de minereuri, metale, oxizi, săruri, acizi.

Tinerii miciurinișți își iubesc mult cabinetul de biologie și lotul școlar. Cu ajutorul lor Anastasia Ivanovna Kalikina și Roza Grigorievna Abramova au creat „laboratorul verde", au plantat livada de pomi fructiferi și pepiniera, au organizat răsadnițe, ronduri de flori. Mâinile lor pricepute au îmbogățit cabinetul cu tot felul de material didactic de botanică, zoologie, bazele darwinismului. Miciuriniștii au lucrat mult la alcătuirea ierbarelor, la diferitele colecții, la confecționarea a tot felul de preparate uscate, păsări împăiate etc.

Mândria școlii este stațiunea meteorologică creată de membrii cercului de geografie sub îndrumarea profesorului Ivan Ivanovici Krisnevschi. Tinerii meteorologi studiază cu interes clima regiunii lor. Rezultatele observațiilor asupra timpului se comunică de trei ori pe zi la radio și se afișează pe un panou special pe culoarul sălii. Elevii folosesc aceste date la întocmirea stării timpului pe zile.

Elevii se pregătesc cu multă grijă pentru referatele pe care le fac în timpul din afara lecțiilor la cubul școlii. Referatele sunt ascultate cu plăcere de către toți colegii. În acest an tinerii chimiști au citit referatele: „Activitatea științifică a lui D. I. Mendeleev", „Bazele chimice ale siderurgiei", „Acetilena în industria chimică", „Aluminiul", „Sulful în industria chimică". Subiecte interesante au avut referatele tinerilor fizicieni. Ei au vorbit despre sistemele energetice și despre transmiterea la distanță a electricității, despre mașinile de calcul, despre prelucrarea cu scânteie electrică a metalelor, despre televiziune și radiolocație, despre creatorii tehnicii noi.

Comitetul organizației de comsomol al școlii, după Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., a consacrat o ședință a comsomolului problemei „Sarcinile organizației de comsomol în legătură cu Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului". Comitetul comsomolului a pregătit în mod temeinic o ședință de comsomol cu referatul despre cele trei condiții preliminare ale trecerii dela socialism la comunism. Referatul principal a fost complectat de coreferate scurte, dar pline de conținut ale comsomoliștilor, cu temele: „Contribuția metalurgiștilor la opera de construire a comunismului", „Sarcinile științei miniere", „Chimia vieții pașnice", „Spre un belșug fără precedent. Ședința s'a încheiat printr'un spectacol al comsomoliștilor membri ai cercului artistic de amatori. Ei au recitat poezii și au cântat cântece închinate muncii libere din Uniunea Sovietică.

N'au rămas în urmă nici pionierii. Organizația de pionieri a pregătit și a organizat câteva adunări distractive, care aprofundează reprezentările politehnice ale școlarilor.

Colectivul de pedagogi întreține legături prietenești cu părinții și folosește pe larg cunoștințele și experiența lor în toate inițiativele legate de învățământul politehnic al școlarilor.

*

Munca creatoare a pedagogilor dela școala medie nr. 85 a dat rezultate pozitive. Acest lucru trebue remarcat, aprobat și popularizat. Este necesar să se sintetizeze experiența pozitivă a școlilor, pentru a se putea recomanda pedagogilor un sistem de învățământ politehnic fundamentat din punct de vedere științific.

S. NEGHINSCHI

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Sesiunea științifică reunită a două Academii

La 25 Iunie s'a deschis sesiunea științifică reunită a Secției de Științe Biologice a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. cu privire la problemele predării științelor naturii în școala medie.

Deschizând sesiunea, I. A. Cairov, ministrul învățământului, a expus sarcinile ei. Conținutul învățământului, programele și manualele de științele naturii, așa cum a arătat tov. Cairov, nu mai sunt satisfăcătoare în prezent. Sesiunea va trebui să discute problema orientării ideologice a programei, manualelor și problema învățământului politehnic în procesul predării științelor naturii, să revizuiască conținutul programei pentru a scuti cursurile de biologie școlare de supraîncărcare cu material peste puterile elevilor.

Apoi a luat cuvântul academicianul I. E. Oparin care a arătat că absolvenților școlilor medii, care intră în școlile superioare trebue să li se asigure o pregătire mai temeinică la științele naturii. El a criticat programele la biologie pentru școlile medii arătând ca ele constitue un fel de copie a programelor școlilor superioare.

Referatul despre situația predării în școala medie și despre căile ei de îmbunătățire a fost făcut de A. A. Iahontov, membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. Referatul a expus sarcinile care stau în fața biologiei școlare în lumina Directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului, a analizat în mod critic situația predării biologiei în școală, programele și manualele la acest obiect, a făcut propuneri în ce fel trebue perfecționat planul de învățământ, programele și manualele de științele naturii.

M. N. Scatkin, membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. a citit referatul „Cunoașterea naturii în clasele elementare".

La 26 Iunie sesiunea și-a continuat activitatea. Participanții au ascultat referatul prof. P. A. Henchel despre predarea botanicei în școala medie, referatul academicianului E. N. Pavlovschi despre predarea zoologiei, cel al lui A.A. Marcosian, membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., despre predarea anatomiei și fiziologiei omului și referatul lui M. I. Melnicov, colaborator științific superior al Institutului metodelor de învățământ, despre predarea bazelor darwinismului.

Pe marginea referatelor au avut loc discuții.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Dezvoltarea învățământului superior în Azerbaidjan

În Azerbaidjanul sovietic se lărgește în ritm intens rețeaua institutelor de învățământ superior. În cursul actualului cincinal, în Bacu — capitala republicii — s'a deschis un institut politehnic, care pregătește cadre de ingineri-constructori, arhitecți, hidroamelioratori, specialiști în construcția de drumuri și de căi ferate; deasemenea s'a înființat un nou institut pedagogic de limbă și literatură rusă.

În Azerbaidjan, unde până la Revoluția din Octombrie nu existau școli superioare, funcționează în prezent 20 de instituții de învățământ superior și zeci de școli medii tehnice la care învață 500.000 de studenți. Cea mai mare instituție de învățământ superior din Azerbaidjanul Sovietic este Universitatea de Stat din Bacu, unde studiază peste 3.000 de persoane.

Statul acordă burse lunare tuturor studenților merituoși ai Universității cât și ai celorlalte institute de învățământ superior. Celor veniți din alte localități li se pun la dispoziție camere, iar costul pentru folosirea mobilei, a lenjeriei de pat, pentru încălzit, iluminat și alte servicii comunale reprezintă doar 3—5% din bursă.

În rândurile studenților din ultimii ani se bucură de o mare popularitate asociația științifică a studenților. Membrii acesteia studiază în mod individual o serie de teme științifice legate de viitoarea lor specialitate și țin referate asupra rezultatelor cercetărilor lor la ședințe și conferințe. Cele mai bune referate sunt premiate și se editează la tipografia Universității.

Institutul metalurgic din Magnitogorsc a împlinit 20 de ani de existență. Înființat într'unul dintre cele mai tinere orașe ale Uniunii Sovietice, institutul a fost absolvit până în prezent de aproximativ 1.400 de ingineri metalurgiști, ingineri de mine și ingineri constructori. Oamenii de știință ai institutului și studenții întrețin legături strânse cu muncitorii din producție, participând activ la elaborarea noilor metode de folosire la maximum a utilajului, de îmbunătățire a calității producției și de sporire a productivității muncii.

Institutul continuă să se lărgească. Anul acesta, la Institut începe construirea unor noi corpuri de clădiri destinate studiilor,

Dela examenele de sfârșit de an

Verificarea cunoștințelor de fizică

Mulți elevi din clasele a șaptea dela școlile din Ploești au obținut în acest an școlar importante succese în însușirea cunoștințelor de fizică. Elevele școlii medii de 10 ani au răspuns la examen cu deosebită pricepere, desvoltând just temele din bilete. De pildă, o elevă care a vorbit despre motorul cu explozie, folosind un model trimis de M.I.P., a arătat toate piesele acestuia, a explicat felul cum funcționează fiecare și ce rol are, a arătat importanța folosirii lui în mecanizarea agriculturii socialiste. Majoritatea elevelor desenează corect scheme de aparate, cunosc lucrările marilor savanți fizicieni ca A. N. Ladâghin, P. N. Iablocicov, I. I. Polzunov.

Elevii clasei a VII-a dela școala medie de băieți au folosit în demonstrarea temelor din biletele de bază material didactic confecționat prin mijloace proprii: elemente galvanice, ampermetre și voltmetre termice, transformatori.

Cu aceeași pricepere au folosit la examene materialul didactic confecționat prin mijloace proprii și elevii claselor a VII-a dela școlile nr. 5, băieți și fete. Prin răspunsurile formulate cu precizie, prin explicarea justă a aparatelor, acești elevi au dovedit că ei cunosc ampermetrul, voltmetrul, telegraful, modele de turbine cu reacție și machete de termo și hidrocentrale. Unii elevi au deprinderi trainice în ceeace privește folosirea aparatelor și montarea schemelor electrice simple. Elevii clasei a VII-a dela școala nr. 6 mixtă, de pildă, pot aprecia la termometre zecimile de grad.

Toate aceste succese ale elevilor au la bază eforturile susținute pe care le-au făcut majoritatea profesorilor de fizică din școlile respective pentru desăvârșirea lor profesională. În toată această acțiune de ridicare a calității muncii lor didactice, ei au avut ca exemplu entuziasmul cu care muncesc profesorii de fizică din școlile sovietice pentru realizarea sarcinilor trasate la Congresul al XIX-lea cu privire la învățământul politehnic. Ei au avut ca exemplu felul cum realizează profesorii sovietici pregătirea teoretică a elevilor, cum folosesc în predare diferite materiale din domeniul tehnicii, cum formează la elevi deprinderi practice printr'o organizare din ce în ce mai bună a lucrărilor practice de laborator, prin organizarea bine studiată a excursiilor și a activităților extrașcolare.

Pentru lărgirea orizontului lor științific, profesorii de fizică din Ploești au studiat cu seriozitate materialele publicate în revista sovietică „Fizica în școală". Articole ca „Tensiunea și căderea de tensiune în circuitul curentului continuu" de V. P. Lidin, „Câteva experiențe de electrostatică" de I. Eisner și „Despre introducerea noțiunii de tensiune într'un conductor" de I. Socolov, au constituit un material deosebit de valoros pentru profesorii de fizică.

Un ajutor important în ridicarea nivelului profesional au primit profesorii de fizică din Ploești din partea cercului pedagogic de specialitate, în cadrul căruia s'au ținut referate cu privire la legarea cunoștințelor teoretice de practică, la contribuția predării fizicii în formarea la elevi a concepției materialist-dialectice despre lume cu privire la metodele de rezolvare a problemelor de fizică.

Nivelul de cunoștințe al elevilor de clasa VII-a la examenul de fizică reflectă în largă măsură îmbunătățirea metodelor de predare ale profesorilor respectivi, adâncirea conținutului științific al lecțiilor. La acest rezultat a contribuit și activitatea filialei Ploești a Societății de Științe Matematice și Fizică din R.P.R., din inițiativa căreia profesorii de fizică dela școlile de 10 ani au îndrumat cadrele care au predat fizica la clasa VII-a, organizând consultații individuale, experiențe în laborator, rezolvarea în comun a problemelor de fizică etc.

Rezultatele obținute de elevii claselor a VII-a din Ploești la examenul de fizică sunt, deasemenea, strâns legate de preocuparea profesorilor de a ajuta elevii să lege cunoștințele teoretice de practică. În acest scop, s'a acordat o deosebită atenție lucrărilor practice de laborator. La școala numărul 6 mixtă, de exemplu, aceste lucrări au fost organizate în bune condițiuni, ceeace a pemis elevilor o mai adâncă înțelegere a fenomenelor fizice.

Pentru fixarea și lărgirea cunoștințelor de fizică ale elevilor, pentru legarea lor de viață, majoritatea cadrelor didactice din Ploești care au predat fizica la clasa a VII-a au organizat excursii ale elevilor în producție. Școlile nr. 1 de băieți și fete, de exemplu, sprijinite de organizația de partid și de sindicat, au organizat excursii ale elevilor la „Uzinele 1 Mai", la Uzina electrică, la întreprinderea „Oxigenul", la „Uzinele Ceramice" și la întreprinderea „Feroemail".

Printre alte mijloace folosite de către profesorii de fizică pentru legarea cunoștințelor teoretice de practică a fost și confecționarea materialului didactic cu mijloace locale. Secția de învățământ a orașului Ploești a organizat în luna Ianuarie o expoziție, deosebit de interesantă, a materialului didactic confecționat de elevi, sub îndrumarea profesorilor. Folosirea acestui material atât în cadrul lecțiilor, cât și în cadrul lucrărilor practice de laborator s'a reflectat în mod puternic în ușurința cu care elevii mânuiau aparatele în timpul examenului, în explicațiile juste, amănunțite, pe care le dădeau asupra fiecărui aparat în parte.

Aceste părți pozitive însă, nu s'au generalizat. Încă mai sunt școli care nu au făcut toate eforturile pentru crearea condițiilor necesare unei predări temeinice a cunoștințelor de fizică. Așa se explică faptul că unele eleve din clasa a VII-a B a școlii medii de 10 ani s'au descurcat mai greu la examen în montarea schemelor electrice. Unii profesori au neglijat munca temeinică, de zi cu zi, cu fiecare elev în parte, n'au stăruit asupra cunoștințelor de fizică în rezolvarea problemelor. La clasa a VII-a a școlii medii de băieți de exemplu, unii elevi s'au dovedit la examen insuficient pregătiți pentru rezolvarea problemelor de fizică. Acești elevi se rezumau la operațiuni pur algebrice, fără să pătrundă relațiile dintre fenomenele fizice.

Nivelul scăzut al unor elevi de clasa a VII-a la examenul de fizică se explică și prin lipsa de preocupare a unor școli pentru confecționarea materialului didactic necesar. Așa stau lucrurile de exemplu la școlile nr. 3 băieți și nr. 4 mixtă.

Cu toate aceste lipsuri, examenele de fizică la clasa a VII-a s'au desfășurat în acest an mult mai bine decât în anii trecuți. Biletele de bază trimise de M.I.P., ca și biletele anexe întocmite cu grijă de către cadrele didactice, au constituit un bun mijloc de verificare a cunoștințelor și deprinderilor elevilor. Biletele de bază au scos însă în evidență și faptul că manualul pentru clasa a VII-a trebue pus de acord cu programa școlară. Biletul nr. 16, de exemplu, cere să se vorbească despre microscop și importanța lui, temă netratată în manual. Din cauza acestei neconcordanțe dintre manual și programa școlară, precum și datorită faptului că nu toate cadrele didactice găsesc cu ușurință materialul documentar necesar, unii profesori de fizică dela clasele a VII-a ale școlilor din Ploești au întâmpinat o serie de greutăți în întocmirea problemelor din biletele anexă.

Pentru obținerea unor rezultate și mai bune ale predării fizicii în viitorul an școlar, este necesar ca organele de îndrumare și control să ne acorde un ajutor mai organizat. Trebue spus că secția de învățământ regională nu ne-a ajutat aproape deloc în acest an. Noi, profesorii de fizică, așteptăm un sprijin mult mai susținut atât din partea Ministerului Învățământului Public cât și din partea organelor de îndrumare și control regionale și orășenești. În cadrul cursurilor I.P.C.D. de vară așteptăm să ne fie lămurite toate problemele legate de predarea fizicii. Să ni se asigure un larg schimb de experiență pentru ca profesorii necalificați și cu mai puțină experiență să poată învăța din munca profesorilor fruntași. Cadrele care predau fizica la clasele a VI-a și a VII-a să fie îndrumate în mod direct în organizarea și desfășurarea experiențelor, în confecționarea materialului didactic.

Același lucru îl așteptăm și dela consfătuirile raionale din vară, ale căror referate și discuții din ședințele plenare și din ședințele pe secții să ne ajute să ne îmbogățim experiența noastră didactică, să ne ajute ca în viitorul an școlar să putem da patriei elevi promovați și absolvenți mult mai bine pregătiți pentru clasa următoare sau pentru munca în care vor intra.

Prof. TRAIAN POPESCU
Ploești

Eleve fruntașe ale școlii medii nr. 1 de fete din Craiova în zilele examenelor.

Lucrările scrise de matematică

Subiectele date la lucrarea scrisă de matematică la examenul de absolvire a clasei a VII-a au fost accesibile tuturor elevilor care și-au însușit cunoștințele de bază la acest obiect de studii.

Prin subiectul propus la algebră s'a urmărit în ce măsură posedă elevii tehnica calculului algebric, priceperea de a simplifica o fracție algebrică, de a pune o problemă cu procent în ecuație și de a rezolva un sistem de două ecuații cu două necunoscute. La geometrie, s'a urmărit dacă elevii știu să aplice cunoștințele lor de geometrie în rezolvarea unei probleme simple, dacă pot separa în mod clar ceeace este cunoscut în problemă de ceeace trebue aflat și cum știu elevii să argumenteze afirmațiile făcute.

Din analiza lucrărilor scrise la examenul de matematică dela clasa a VII-a a școlii elementare nr. 14 băieți din București a reieșit că majoritatea elevilor și-au însușit cunoștințele cerute de programa școlară a clasei respective. Astfel, din 27 de elevi, la lucrarea scrisă, 6 au obținut nota 5, 9 nota 4, 11 nota 3 și un singur elev a primit nota 2. Majoritatea elevilor au dovedit că posedă calculul algebric. Au ridicat bine un binom la pătrat, au înmulțit bine un monom cu un binom, au scăzut bine două polinoame, au simplificat bine fracția, descompunând corect în factori.

Toți elevii au pus bine problema în ecuație. Un singur elev a dovedit că nu știe să rezolve un sistem de două ecuații cu două necunoscute.

Dar din cercetarea lucrărilor scrise se constată, însă, și unele lipsuri. Elevii nu aplică procedeele cele mai simple la calcul. De exemplu, majoritatea elevilor când au adus ecuația la forma cea mai simplă, deși termenii fracționari puteau fi aduși prin simplificare la același numitor, elevii au obținut numitori diferiți. Alți elevi nu au făcut de loc simplificările, lucrând cu numitorul 100, ceeace a complicat calculele.

Lucrările scrise arată deasemenea, că mai sunt elevi care nu știu să ridice un binom la pătrat. 4 elevi nu au știut să descompună un polinom în factori. Un alt elev nu știe să simplifice o fracție, „simplificând" același termen al sumei dela numitor și numărător. Alt elev, deși greșește la calcul și rezolvă astfel greșit sistemul ,totuși crede că a lucrat bine, pentrucă la verificare se mulțumește să verifice o primă relație din problemă și nu întregul enunț al problemei.

La geometrie, majoritatea elevilor au dovedit că ei cunosc măsura unghiului înscris, că știu demonstra teoreme relative la arce și coarde egale într'un cerc. Cei mai mulți elevi rationează just. De exemplu elevul Dumitrescu Nicolae scrie: „Am arătat egalitatea arcelor BDE și CEB, de unde rezultă egalitatea unghiurilor corespunzătoare COD și BOD; unghiului COE trebue să-i adaugăm unghiul DOE pentru a obține unghiul COD, iar unghiului BOD trebue să-i adăugăm tot unghiul DOE pentru a obține unghiul COE care este egal cu unghiul COD. Când la două unghiuri trebue să adăugăm același unghiu pentru a forma două unghiuri egale, ele sunt egale".

Mulți elevi au căutat să demonstreze egalitatea a două arce bazându-se pe teorema relativă la arcele cuprinse între coarde paralele.

Elevul Surdu V. consideră că s'a format un trapez isoscel și deduce egalitatea laturilor neparalele: „Acest trapez pentrucă are unghiurile dela bază egale, este trapez isoscel. Deci latura BD=EC". Elevul Edelman Florian, pentru a demonstra egalitatea a două segmente, rationează în felul următor: „Segmentele DB și CE sunt egale pentrucă DB=EO ca laturi opuse în paralelogram, iar EO=EC, ca laturi într'un triunghi echilateral, iar două cantități egale cu a treia, sunt egale între ele".

Ambele rationamente, ca și cele făcute de alți trei elevi sunt juste, dar elevii au pornit dela faptul că o dreaptă este paralelă cu o latură a triunghiului dat, fără a demonstra acest lucru.

Acești elevi, ca și alții, de altfel, au considerat lucrurile de la sine înțelese, pentrucă așa era pe figură, fără însă a argumenta dece dreapta respectivă este paralelă cu latura triunghiului, deși rationamentele următoare s'au bazat tocmai pe acest fapt.

O greșală de același fel o face un alt elev care aplică bine teorema relativă la coardele care se opun la arce egale într'un triunghi, dar nu dovedește dece sunt arcele egale.

Sunt însă elevi care au făcut și afirmări greșite, dovedind că nu stăpânesc în suficientă măsură cunoștințele de geometrie. De exemplu, un elev afirmă că două triunghiuri sunt egale pentrucă au toate unghiurile egale. Alt elev arată că o latură a unui triunghi este egală cu o latură a altui triunghi pentrucă triunghiurile sunt echilaterale.

Aceste greșeli care se constată la unul sau altul dintre elevi nu constitue însă o trăsătură comună pentru elevii acestei clase. Majoritatea elevilor s'au exprimat corect, căutând să justifice afirmațiile făcute. Rezultatele obținute de elevii acestei clase, la examenul scris de matematică, dovedesc că cei mai mulți elevi și-au însușit în mod conștient cunoștințele și pot face rationamente juste, dovedesc o muncă susținută, bazată pe o justă orientare pedagogică din partea profesorului de matematică.

M. DINESCU

Cunoștințe temeinice la limba rusă

In lucrările scrise și răspunsurile elevilor clasei a VII-a B a școlii de șapte ani nr. 3 din Orașul Stalin, la examenul de limba rusă, se reflectă munca rodnică a profesoarei din cursul întregului an școlar.

Lucrarea scrisă, care a constat dintr'o dictare din viața lui A.S. Pușkin, a dovedit că elevii au înțeles sensul fiecărui cuvânt și al fiecărei propoziții. Majoritatea lucrărilor au fost notate cu 5 și 4.

La examenul oral, elevii au răspuns siguri pe cunoștințele lor. Ei au pronunțat cu accent corect, au citit curgător, expresiv, pasagii ale bucăților „N. A. Ostrovschi", „A. S. Pușkin" etc. — dovedind că înțeleg ceeace citesc. Examenul a decurs numai în limba rusă.

Elevii știu să explice și să lege ceeace au învățat din text cu viața, cu cunoștințele anterioare. La întrebarea: „Care a fost scopul vieții lui Ostrovschi" — elevii au răspuns: „De a fi folositor țării sale". Ei au arătat, în continuare, că și în timpul țarismului, scriitorii progresiști ca Pușkin, Lermontov, Gorki au luptat pentru ridicarea poporului și au descris viața grea a acestuia. Din aceste răspunsuri ale elevilor se constată că profesoara a dus o serioasă muncă educativă în cadrul lecțiilor.

In predarea gramaticii limbii ruse s'au aplicat cu succes învățăturile lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. Gramatica nu se mai predă formal, cu învățarea mecanică a definițiilor, ci a devenit un mijloc de desvoltare a gândirii logice a copiilor. La analiza unei propoziții, elevii au precizat tipul propoziției — au arătat de ce anume este desvoltată și punând întrebări precise pentru fiecare cuvânt, — au arătat locul fiecărui cuvânt în propoziție.

Nivelul ridicat al cunoștințelor elevilor în acest an școlar, atât de deosebit de cel din anul trecut, se datorește în bună măsură faptului că profesorii au primit un ajutor însemnat prin editarea noului manual de limba rusă. Acest manual, deși la început a fost considerat de unele cadre didactice prea greu față de nivelul cunoștințelor elevilor din anii trecuți, a contribuit foarte mult la însușirea mai temeinică a cunoștințelor de limba rusă. In clasa a VII-a B a școlii nr. 3 din Orașul Stalin toți elevii au reușit la examen, cu toate că examinatorii au fost destul de exigenți. Interesul pentru însușirea bogatei și frumoasei limbi ruse de către școlari s'a dovedit și prin disciplina care s'a păstrat în clasă atât la lucrările scrise, cât și la examenul oral.

Trebue arătat însă, ca o lipsă a cadrelor didactice, că elevii sunt încă prea legați de manual. Deși răspund curgător, clar, ușor, la orice întrebare bazată pe un text din manual, la o întrebare liberă întâmpină greutăți și fac greșeli în exprimare, ceeace arată că profesorii trebue să pună mai mult accent pe conversația liberă cu copiii.

Dealtfel, profesoara dela clasa a VII-a B a școlii nr. 3, la sfârșitul examenelor, a recomandat elevilor săi să citească cărți în limba rusă, cu conținut accesibil, tipărite în condiții tehnice minunate, în scopul consolidării și îmbogățirii cunoștințelor dobândite.

In fața hărții patriei

Examenul de geografie al elevilor din clasa a VII-a dela școala nr. 7 băieți din Galați a dovedit că elevii cunosc materia din programă, natura și economia țării noastre, deosebirea principală dintre structura economiei și orânduirii social-politice a țării noastre și a țărilor din lagărul capitalist.

Deși predă numai de un an, tovarășa Atena Rosnovschi, profesoara acestei clase s'a străduit să facă lecțiile de geografie cât mai interesante: ea a folosit din plin materialul didactic și ajutător, jocurile geografice, a legat lecțiile de viața practică, de construcția socialismului în țara noastră.

Examenul de geografie a arătat deasemenea că elevii se orientează bine pe hartă, că ei au noțiuni geografice pe care le folosesc just și că sunt în stare să folosească cu succes materialul ajutător, de pildă, lecturile, ilustrațiile etc.

Răspunsurile elevilor la examene au dovedit că profesoara a organizat bine munca cu elevii, asigurând o temeinică însușire a cunoștințelor predate.

Incepând chiar cu primele zile ale anului școlar, tovarășa Atena Rosnovschi a acordat o mare atenție muncii cu cartea. Ea a explicat elevilor cum trebue să învețe lecțiile de geografie, i-a deprins cu terminologia.

O atenție deosebită a acordat tovarășa profesoară pregătirii elevilor în perioada premergătoare examenelor. In cadrul consultațiilor colective și individuale ea a insistat asupra problemelor care au fost mai slab însușite în timpul anului școlar.

Fără îndoială, toate aceste măsuri au contribuit la succesul examenului. Iată-l, de pildă, pe elevul Alexandru Alexandru. Pentru a chibzui asupra întrebărilor, el n'a avut nevoie decât de cinci minute. In ființe se apropie de hartă și începe să vorbească despre suprafața, hotarele Republicii Populare Române. Elevul urmărește cu siguranță hotarele patriei noastre, făcând scurte caracterizări. Din loc în loc, el se oprește asupra anumitor probleme și vorbește mai amănunțit.

In concluzie elevul subliniază relațiile de tip nou, socialist ce există între statele lagărului democrației și socialismului, relații ce se desfășoară în deplină egalitate de drepturi și în respectul reciproc al intereselor, independenței, a suveranității naționale, arată că factorul hotărâtor al colaborării între statele lagărului socialismului este ajutorul permanent, desinteresat și multilateral pe care-l acordă Uniunea Sovietică țărilor de democrație populară.

Vorbind despre hotarul țării noastre cu Iugoslavia, elevul încheie: „Poporul nostru muncitor păstrează o prietenie frățească poporului muncitor iugoslav".

Și la întrebarea a doua din bilet despre desvoltarea continuă a economiei țării noastre după 23 August 1944, elevul răspunde bine. El folosește exemple concrete ilustrând ajutorul imens pe care-l acordă țării noastre Uniunea Sovietică și arată importanța pe care o are pentru creșterea continuă a economiei noastre naționale desvoltarea industriei grele.

Un alt elev, vorbind despre regiunea muntoasă dintre Jiu și Dunăre, a arătat culmile din care sunt formați munții din această regiune și a subliniat importanța economică a bogățiilor regiunii. In acelaș timp, el a precizat și cărora cauze se datoresc fenomenele carstice.

In continuarea expunerii sale cu privire la păduri și la importanța lor, precum și la măsurile de împădurire luate de regimul de democrație populară, elevul accentuează asupra exploatării prădalnice a pădurilor în timpul regimului burghezo-moșieresc. El vorbește deasemenea de influența negativă pe care a avut-o despădurirea asupra climatului și culturilor de plante, producând secete periodice. Cu mândrie vorbește apoi elevul, în comparație, despre situația de azi, când poporul nostru, călăuzit de experiența sovietică a pornit lupta împotriva secetei.

Răspunsuri bine chibzuite dă și elevul Niculae Apostol. Una din întrebările la care trebue să răspundă se referă la noua împărțire a teritoriului Republicii Populare Române și la importanța ei economică. Elevul vorbește despre vechea împărțire administrativ-economică a țării, împărțire ce servea intereselor fostului regim burghezo-moșieresc, spre deosebire de noua împărțire rațională, inițiată de partidul și guvernul nostru, în scopul desvoltării armonioase a tuturor regiunilor țării.

Majoritatea elevilor au dat răspunsuri bune. Din cei 24 elevi prezentați la examen, majoritatea au fost notați cu „5" și „4".

Examenul a dovedit că tovarășa A. Rosnovschi a reușit să realizeze în predarea geografiei, atât scopul instructiv cât și cel educativ. In munca ei viitoare, tovarășa profesoară trebue să-și perfecționeze continuu metodele de predare.

P. FRUCHTER

VIAȚA DE PARTID

Pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază din școlile elementare și medii

Articol apărut în „Scânteia" nr. 2702

Organizațiile de bază din școli joacă un rol important pe frontul revoluției culturale, deoarece ele activează în cadrul acelor instituții care sunt chemate să instruiască și să educe tineretul patriei noastre, să crească milioane de viitori constructori ai socialismului. Organizațiile de bază din școli au sarcina ca, ținând seama de toate laturile vieții din școală, să contribue la buna desfășurare a procesului de învățământ, să se îngrijească de asigurarea unui înalt nivel ideologic și științific al predării, de educarea politică și ideologică a cadrelor didactice, de justa educare a copiilor. Organizațiile de bază din școli nu au dreptul de control asupra activității administrative a direcției școlii. Ele au însă obligația să se ocupe de buna desfășurare a muncii didactice, de calitatea lecțiilor predate, să sesizeze lipsurile din munca școlii, să lupte pentru lichidarea lor și pentru îmbunătățirea activității în școală prin munca politică.

In raionul Tudor Vladimirescu din București funcționează foarte multe instituții școlare și preșcolare. Astfel, în raion există 32 grădinițe și cămine de copii, 47 școli elementare și medii de diferite tipuri, 2 institute de învățământ superior. In aceste școli activează 24 organizații de bază.

Unele din aceste organizații de bază desfășoară o activitate rodnică pe linia sarcinilor lor specifice. Preocupându-se de îmbunătățirea conținutului ideologic-științific al predării, organizația de bază dela liceul Nr. 4 de fete a dat unor membri de partid dintre cei mai pregătiți sarcina să analizeze lecțiile predate la unele obiecte, să ajute pe profesorii respectivi la înlăturarea deficiențelor constatate. Membrii acestei organizații sunt fruntași în muncă, exemplu pentru celelalte cadre didactice.

Numeroase organizații de bază din școli nu știu însă cum trebue să muncească pentru îmbunătățirea procesului de învățământ, își închipuie că pot face aceasta suprapunându-se conducerii școlii, dublând munca ei administrativă. Nu este înțeles peste tot faptul că atât direcția școlii cât și organizația de bază tind spre același țel — acela de a munci cât mai bine pentru ca elevii să iasă din școală bine instruiți și educați, viitori constructori activi ai socialismului. Organizația de partid trebue să-și exercite influența asupra vieții și activității în școală nu dublând direcția ci ajutând-o cu propuneri bine gândite, respectând în totul principiul conducerii unice, desfășurând munca politică, munca cu oamenii.

Sunt grăitoare pentru confuziile care există în această privință planurile de muncă ale organizației de bază dela școala medie tehnică de mecanică Nr. 2; ele prevăd sarcini de felul următor:

— Se vor înființa profesori de serviciu pe școală.

— Cu 10 zile înainte de examen, fiecare profesor va afișa chestionare.

— La data de... se va ține ședința consiliului pedagogic.

Se înțelege că ocupându-se de asemenea măsuri administrative, care nu sunt de competența ei, organizația de bază nu face decât să scadă răspunderea conducerii școlii, ajunge să neglijeze propria sa muncă politică de masă. Observând, de pildă, că un profesor, bine pregătit la materia pe care o preda, avea totuși o atitudine greșită față de elevi, era nervos, fi brusca, organizația de bază a propus pur și simplu ca acesta să fie mutat din școală, în loc să-l ajute cu răbdare să renunțe la aceste atitudini nejuste și să-și însușească metode pedagogice înaintate. Deasemenea, organizația de bază nu a sesizat ca pe un fenomen îngrijorător, ca pe o manifestare a influenței ideologiei burgheze faptul că unele cadre didactice, în loc să-și facă o sarcină de onoare din educarea patriotică și comunistă a tuturor elevilor, au propus cu insistență ca un număr de elevi mai nedisciplinați să fie mutați la alte școli. Membrii de partid din școală ar fi trebuit să ducă o muncă stăruitoare de lămurire cu aceste cadre didactice, să le arate cât de greșită este atitudinea lor, să-i îndemne să citească lucrările lui Macarenco și ale altor pedagogi sovietici, să-i ajute să se ocupe cu dragoste și răbdare de fiecare elev în parte.

Multe organizații de bază din școlile elementare și medii nu mobilizează pe membri și nemembri de partid să se ocupe de educarea copiilor, nu luptă împotriva manifestărilor ideologiei dușmane și pentru desrădăcinarea concepțiilor străine care mai persistă în mintea unor cadre didactice. La școala medie tehnică de instalații, organizația de bază nu s'a preocupat ca profesorii să-și însușească experiența școlii sovietice, să țină lecții strâns legate de viață, să îmbine teoria cu practica. Lecțiile de fizică și chimie erau predate de profesoara E. Ștefănescu fără folosirea materialului didactic, fără a face cu copiii experiențele practice atât de necesare mai cu seamă într'o școală tehnică.

Una din cele mai importante sarcini ale organizațiilor de bază din școli, mijlocul cel mai puternic de a influența asupra întregii munci didactico-educative este ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice. Hotărârea partidului și guvernului din 16 August 1951 prevede că „Organizațiile de partid vor organiza studierea de către profesori și învățători a operelor clasicilor marxism-leninismului, a lucrărilor conducătorilor partidului nostru, a documentelor partidului". Cu toate acestea, în întreg raionul Tudor Vladimirescu au fost cuprinse în învățământul de partid numai jumătate din numărul total al cadrelor didactice. Abia în ultimul timp s'a organizat și pentru restul cadrelor didactice un ciclu de conferințe cu privire la probleme din domeniul teoriei marxist-leniniste.

Și mai slabă a fost preocuparea comitetului raional de partid pentru conținutul învățământului în cercurile de studiu. Așa se explică faptul că, de curând, secretara organizației de bază dela școlile Nr. 23 băieți și fete a propus drept propagandist pe învățătorul I. Tudorancea, deși acesta răspândește între ascultătorii săi confuzii dăunătoare în care își găsește expresia influența ideologiei burgheze; astfel el a putut afirma că... „marxismul nu e împotriva naționalismului"! In general, la această școală pregătirea ideologică a cadrelor didactice lasă foarte mult de dorit. Faptul că în raion mai există numeroase cadre didactice cu un nivel ideologic scăzut se răsfrânge în mod direct asupra procesului instructiv-educativ.

O sarcină de frunte a organizațiilor de partid din școli este îndrumarea organizațiilor U.T.M. și de pionieri, antrenarea lor activă în lupta pentru îmbunătățirea calității învățământului, pentru dezvoltarea dorinței elevilor de a-și însuși învățătura și de a se ajuta reciproc. Organizațiile U.T.M. și de pionieri trebue ajutate să desfășoare o intensă activitate politico-culturală, să educe pe elevi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Experiența organizației de bază dela școala medie tehnică de comerț Nr. 1 arată ce rezultate bune se pot obține în muncă printr'o justă îndrumare a organizației U.T.M. Membrii de partid au ajutat U.T.M.-ul la întocmirea planurilor de muncă, orientându-le spre problemele de bază ale școlii, și anume spre sprijinirea muncii instructiv-educative, au participat la ședințele comitetului U.T.M., făcând propuneri concrete de îmbunătățire a muncii. Organizația de bază a ascultat în mai multe rânduri rapoarte ale secretarilor organizațiilor de bază U.T.M.

Constatând că în școală sunt cazuri de indisciplină, organizația de bază a îndrumat organizația U.T.M. să întărească munca educativă în rândurile elevilor cu disciplina slabă, să creeze o opinie publică în rândurile masei elevilor împotriva acelor de indisciplină, ceeace a dat rezultate pozitive.

In numeroase școli din raion, organizațiile de partid nu îndrumă însă organizațiile U.T.M. și de pionieri, nu știu să-și facă din ele un ajutor în muncă. Aceasta se răsfrânge direct asupra muncii în școală. Organizația de bază a școlii medii tehnice de Drumuri și Poduri, de pildă, nu a analizat niciodată în cursul anului munca organizației U.T.M., n'a îndrumat-o să-și concentreze atenția asupra problemelor principale ale muncii.

De o mare însemnătate pentru continua îmbunătățire a muncii în orice sector de activitate este larga desfășurare a criticii și autocriticii, armă încercată a partidului în lupta împotriva lipsurilor, greșelilor, a fenomenelor bolnăvicioase. Trebue să arătăm însă că cele mai multe organizații de bază din școlile raionului Tudor Vladimirescu nu luptă cu tărie și perseverență pentru înrădăcinarea criticii și autocriticii în viața școlii. Deaceea, la multe școli există o atmosferă stătută, care împiedică progresul, adunările organizației de bază și ședințele consiliului pedagogic se desfășoară într'un spirit de automulțumire, de elogieri reciproce și de trecere sub tăcere a greșelilor.

Lipsurile serioase din activitatea organizațiilor de bază din școlile raionului Tudor Vladimirescu își au rădăcina în subaprecierea de către comitetul raional de partid a importanței acestor organizații, în slaba sa preocupare pentru problemele școlii și ale învățământului public în general.

In tot cursul acestui an școlar, comitetul raional de partid nu a analizat niciodată problema învățământului public. Comitetul raional de partid a considerat de fapt că aceasta privește exclusiv sectorul de învățământ public din cadrul secției de propagandă și agitație. Comitetul raional de partid n'a ținut seama de specificul muncii organizațiilor de partid din școli, nu le-a ajutat să-și cunoască sarcinile și să le îndeplinească.

Deși în anul trecut comitetul raional a luat hotărârea de a instrui regulat pe secretarii organizațiilor de bază din școli în raport cu sarcinile lor specifice, hotărârea a rămas pe hârtie, aceștia continuând să fie instruiți la un loc cu secretarii din întreprinderi. Astfel s'a creat situația că după ce asistă la instructaje, care de multe ori țin ore în șir și în care se vorbește despre toate numai despre munca în școli nu, secretarii organizațiilor de bază din școli pleacă înapoi în școli fără să știe cu nimic mai mult decât înainte ce au de făcut și cum trebue să muncească.

Nici instructorii comitetului raional n'au fost ajutați să cunoască rolul și sarcinile organizațiilor de bază din școli. Ei trec foarte rar pe la școli și atunci când trec nu se interesează de felul cum se desfășoară munca, ci se mulțumesc să facă diferite mobilizări și să adune date statistice. Secretarii comitetului raional nu au mers niciodată pe la organizațiile de bază din școlile din raion.

Lipsa de preocupare a Comitetului raional de partid Tudor Vladimirescu pentru viața și munca organizațiilor de partid din școli se oglindește și în deficiențele serioase de ordin organizatoric care există. Cu toate că în unele școli sunt câte 3-4 și chiar mai mulți membri de partid, au fost grupați într'o singură organizație de bază membrii de partid din câte 2—3 școli, călcându-se astfel prevederile statutului și ale Hotărârii Plenarei a V-a a C.C. al P.M.R., care arată că organizațiile de bază se constitue pe locul de producție, acolo unde există cel puțin 3 membri de partid.

Răspunderea pentru lipsurile muncii de partid din școlile raionului Tudor Vladimirescu revine și Comitetului orășenesc de partid București, care n'a îndrumat și n'a controlat activitatea desfășurată în această privință de comitetul raional.

Este necesar să se pună capăt fără întârziere acestor lipsuri și să se acorde cea mai mare atenție muncii organizațiilor de bază din școlile elementare și medii, deoarece de aceasta depinde în cea mai mare măsură pregătirea unor generații de tineri culți și oțeliți, constructori destoinici ai socialismului în patria noastră.

V. NICULESCU

Școala — factor activ în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Să popularizăm statutul model al gospodăriilor agricole colective

Adoptarea noului statut model de către Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective constituie un important pas înainte pe calea întăririi și înfloririi gospodăriilor colective, pe drumul transformării socialiste a agriculturii noastre.

Pentru a convinge un număr tot mai mare de țărani cu gospodării mici și mijlocii asupra superiorității marii gospodării agricole colective, este necesară desfășurarea unei munci stăruitoare care să lămurească și să popularizeze conținutul statutului model în rândurile țărănimii muncitoare.

Învățătorii din satele patriei noastre sunt chemați să contribue la această importantă sarcină.

Studiind cuvântarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, rostită la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective, învățătorii vor înțelege mai bine și vor putea lămuri pe țăranii muncitori asupra problemelor din statut.

O mare atenție trebue să acorde învățătorii popularizării statutului, explicării lui în rândurile colectiviștilor.

„O atenție cu totul deosebită — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective — trebue acordată aplicării noului statut, legea de bază a vieții în gospodăria colectivă".

In munca lor pentru popularizarea și explicarea statutului model, pentru sprijinirea colectiviștilor în vederea aplicării statutului, cadrele didactice trebue să stăruie în primul rând asupra importanței proprietății obștești ca izvor al puterii și traiului gospodăriei colective.

Gospodăria colectivă este o mare gospodărie socialistă în care țăranii muncitori se unesc de bună voie, punându-și la un loc pământul și principalele mijloace de producție pentru a-și clădi o viață îmbelșugată și un nivel cultural ridicat.

Condiția de bază care asigură trăinicia proprietății obștești este aducerea în gospodărie ca bunuri colective, a pământului, a animalelor de muncă și a celorlalte mijloace de producție principale ale colectiviștilor. Folosind exemple concrete din viața minunată a colhozurilor sovietice și din viața gospodăriilor colective fruntașe din țara noastră, învățătorii vor dovedi colectiviștilor că interesele lor personale se îmbină strâns cu interesele obștești ale gospodăriei colective, și cu cât este mai mare și mai bine gospodărită proprietatea obștească a gospodăriei colective, cu atât cresc mai mult veniturile fiecărui colectivist.

Gospodăriile colective, care pe lângă producția de cereale și-au creat și lărgit și alte ramuri de producție agricolă, au obținut cele mai mari succese atât în întărirea economico-organizatorică cât și în creșterea veniturilor colectiviștilor. Exemplul gospodăriei colective „Olga Bancic" din regiunea Constanța este grăitor. Ca urmare a faptului că pe lângă obținerea unei recolte bune, s'a încasat numai din vânzarea produselor animale peste 200.000 lei, numeroși colectiviști și-au construit case noi, și-au cumpărat câte o vacă pentru folosință proprie, aparate de radio, biciclete etc.

Învățătorii au datoria de a explica, pe îndelete, colectiviștilor, că veniturile gospodăriei colective se împart după principiul socialist de repartiție, adică după cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare colectivist și că adevăratul izvor de belșug al colectivistului și al familiei sale îl constitue munca cinstită în gospodăria colectivă pentru apărarea și sporirea proprietății obștești, iar gospodăria personală constitue un element auxiliar care complectează veniturile realizate din munca în gospodăria colectivă.

„Gospodăria colectivă, gospodărie care cuprinde sute de familii, poate fi condusă numai pe baza unui plan" — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective.

Învățătorii trebue să antreneze pe colectiviști pentruca aceștia să participe activ la întocmirea planului gospodăriei colective, care trebue să se facă cu ajutorul agronomilor și tehnicienilor dela S.M.T., pe baza cunoașterii temeinice a forțelor și posibilităților gospodăriei colective și în lumina perspectivelor ei de desvoltare.

O importanță deosebită o are creșterea permanentă a fondului de bază al gospodăriei colective pentru consolidarea și desvoltarea acesteia. Fondul de bază pe țară al gospodăriilor colective s'a ridicat la 230 milioane lei, crescând într'un singur an cu 60 la sută, ceeace constitue un exemplu viu și puternic al procesului de creștere și întărire a avutului obștesc al gospodăriilor colective din țara noastră. Fondul de bază care crește mereu în cele mai multe din gospodăriile noastre colective, este rezultatul grijii colectiviștilor pentru mărirea, bogăția obștească.

Folosindu-se de exemple concrete, cadrele didactice trebue să combată tendința greșită de a se împărți colectiviștilor întregul venit fără a reține partea prevăzută de statut pentru fondul de bază, așa cum s'a întâmplat, de pildă, în gospodăria colectivă din satul Șirna, regiunea Ploești. O asemenea încălcare a statutului nu dă posibilitate gospodăriei colective să-și sporească avutul obștesc și duce la scăderea veniturilor ce se cuvin colectiviștilor pentru zilele-muncă efectuate. Învățătorii trebue să lămurească pe colectiviști asupra necesității de a se crea un fond de semințe selecționate al gospodăriei, necesar pentru obținerea de recolte tot mai mari și de mai bună calitate.

Explicând principiul răspunderii personale de sus și până jos, cadrele didactice vor lămuri colectiviștii asupra necesității unei astfel de organizări a muncii, încât aceasta să permită cunoașterea, în orice moment, a rezultatelor pozitive și negative ale fiecărui membru al gospodăriei colective.

Atitudinea față de proprietatea obștească este oglinda dragostei colectiviștilor față de gospodăria colectivă. Printre fruntașii gospodăriilor colective sunt colectiviști care au îngrijit și îngrijesc ca ochii din cap bunurile gospodăriei care le-au fost încredințate. Despre Drăgoescu Petre și Aron Alexandru, președinți de gospodărie colectivă, despre brigadierii Aur Baicu și Ludovic Varga, despre mulgătorul fruntaș Ardelean Gheorghe și alții, trebue să vorbească învățătorii, țăranilor muncitori. In organizarea muncii în gospodăria colectivă, brigada permanentă de producție (de câmp, zootehnică, viticolă, legumicolă și altele) constitue veriga principală. Succese mari sunt obținute de acele gospodării colective unde brigăzile nu se „reorganizează" la fiecare campanie agricolă, unde acestea răspund de parcela ce li s'a încredințat pe tot timpul cât durează asolamentul, unde întrecerea socialistă este forța mobilizatoare și organizatoare. Învățătorii trebue să arate că întrecerea socialistă a cuprins mii de colectiviști pentru întărirea gospodăriei colective, pentru ridicarea productivității muncii, pentru aplicarea metodelor înaintate și în special a metodelor agrotehnice sovietice. Un exemplu grăitor în această privință îl constitue activitatea învățătorilor și profesorilor din comunele Cristian, Șelimbăr, raionul Sibiu, care discută regulat cu colectiviștii la locul lor de muncă, organizează conferințe în cadrul căminelor culturale, folosesc stația de radioamplificare etc., atât pentru popularizarea fruntașilor în producție, a rezultatelor minunate obținute prin inițiativa creatoare a colectiviștilor și tehnicienilor, cât și pentru răspândirea în toate ramurile producției a experienței înaintate și a științei agrotehnice.

Din păcate, mai sunt unii învățători și profesori care n'au înțeles încă ce rol însemnat le revine în activitatea obștească, care sunt rupți de viața satului, care nu-și îndeplinesc marile sarcini obștești.

Munca culturală în rândurile țărănimii muncitoare este o datorie de frunte, o datorie patriotică a celor ce muncesc în școli. Marea majoritate a cadrelor didactice își îndeplinesc cu cinste această datorie. Să muncim astfel încât fiecare învățător, fiecare profesor să devină un adevărat răspânditor al culturii în rândurile țărănimii muncitoare, să întărim necontenit contribuția noastră la transformarea socialistă a agriculturii.

Un eveniment de seamă în viața învățătorimii din întreaga lume

Cadrele didactice din școala noastră așteaptă cu un deosebit interes deschiderea lucrărilor Conferinței Internaționale a Învățătorilor și Profesorilor care va avea loc la Berlin între 23—26 Iulie a.c. Problemele pe care Conferința și le-a propus spre rezolvare sunt deosebit de importante pentru întărirea colaborării între cadrele didactice din întreaga lume, pentru întărirea contribuției lor la cauza păcii și colaborării între popoare, pentru progresul social și cultural, pentru democratizarea școlii și a educației.

In patria noastră cadrele didactice se bucură de un mare prestigiu, iar munca de educare a tinerei generații este considerată ca o misiune de înaltă cinste. Din tristul trecut al școlii noastre știm că un regim bazat pe exploatarea omului de către om nu poate da școlii mai mult decât permit interesele înguste ale clasei exploatatoare, dominante. Acum, când școala noastră se află pe un alt drum, se cunoaște o desvoltare rapidă atât în ceeace privește construcțiile de localuri, acordarea de burse, cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară, cât și în ceeace privește conținutul muncii școlare. Fiecare profesor și învățător din țara noastră este preocupat de ridicarea continuă a calității muncii lui. Pentru aceasta ni se creează condiții materiale din ce în ce mai bune, ni se pun la dispoziție tot mai multe materiale de specialitate din care noi cunoaștem ideile și experiența celor mai renumiți pedagogi din lume, pedagogii sovietici, ca și experiența cea mai înaintată a colegilor noștri din țară și de peste hotare.

Necesitățile mereu crescânde ale școlii noastre care se desvoltă cer continuu cadre noi pe care școlile pedagogice și institutele de învățământ superior le pregătesc. La școala de fete din Orașul Stalin, de pildă, unde funcționez ca directoare, absolvențele au fost repartizate în învățământ încă cu două luni înainte de terminarea cursurilor. Comisia de repartizare, din care am făcut parte și eu ca directoare a școlii, a repartizat tinerele învățătoare ținând seama atât de interesele generale ale învățământului cât și de interesele personale ale fiecărei absolvente în parte: sănătate, apropiere de familie, preferințe pentru anumite regiuni ale țării etc. Tinerele învățătoare dela școala noastră pedagogică vor pleca în noua lor muncă de îndrumare și educare a tinerei generații cu un deosebit entuziasm.

Viața și munca noastră a învățătorilor și profesorilor din R.P.R. e strâns legată de munca și lupta oamenilor muncii din lumea întreagă. Deaceea, acțiunile dușmanilor păcii nu ne pot lăsa indiferenți.

Noi, cadrele didactice dela școala pedagogică de fete din Orașul Stalin, dorim ca lucrările Conferinței Internaționale a Învățătorilor și Profesorilor dela Berlin să constitue o importantă etapă în lupta organizațiilor sindicale de învățământ din toate țările lumii pentru unirea eforturilor învățătorilor și profesorilor cu acelea ale maselor muncitoare pentru asigurarea învățământului general bazat pe principii democratice, pentru educarea tineretului în spiritul păcii și al prieteniei între popoare.

STELA POPESCU
directoarea școlii pedagogice de fete din Orașul Stalin

A apărut:
„REVISTA DE PEDAGOGIE"
Nr. 2
Organ al Institutului de Științe Pedagogice

Foileton

Soarta triunghiului...

Patrulaterul dădu năvală în manualul de geometrie de clasa a VI-a.

— Fraților, — se adresă el gâfâind celorlalte figuri geometrice. — Viu din cancelarie... s'a întâmplat ceva... e de necrezut!

— Ce s'a întâmplat? — îl întrebară curioși colegii.

— Să vedeți! — oftă patrulaterul. — Aaa!... Știți că peste câteva minute trebue să înceapă examenul la matematică... că M.I.P a trimis problemele închise în plicuri, care nu se desfac decât în ziua examenului...

— Știm! — îl întrerupse rombul.

— Așa!... să vedeți... profesorul de matematică desface plicul și... deodată îl văd că face fețe-fețe... „Nu se poate! zice el. Problema asta e fundamental greșită!" Curios, îmi aruncai și eu privirile pe hârtia din mâna profesorului. Intr'adevăr, așa cum e enunțată de colectivul ministerului, problema e complect greșită. Imi venea să strig: e greșită, e greșită și trebue modificată măcar pe ici, pe colo, prin părțile esențiale!...

— Nu știi că trebue respectate cu strictețe instrucțiunile nr. 15484/1953 ale M.I.P., care se opun categoric oricărei modificări? — interveni pentagonul.

— Păi tocmai asta i-a pus în și mai mare încurcătură pe profesori. Că au zis: „Nu ne lasă inima să dăm problema așa, dar nici instrucțiunile ministerului nu ne permit s'o dăm altminteri".

— Și despre ce problemă este vorba? — întrebă triunghiul.

— Nu mai am timp să-ți explic, c'aud pașii profesorului Sssst!... ai s'auzi tu!

Profesorul de matematică intră în sală. Elevii clasei a VI-a îl salutară voioși. Pe figurile lor se putea citi bucuria examenului, bucuria că vor avea prilejul să arate ce au învățat în cursul anului.

Prin ferestrele deschise se auzea ciripitul voios al păsărelelor.

Profesorul se urcă la catedră, tuși de câteva ori, încurcat, apoi dădu citire problemei: „Livada unei gospodării agricole colective este de forma unui triunghi-dreptunghi cu laturile proporționale cu numerele 5, 8 și 10. Perimetrul triunghiului este de 2300 m. Să se afle suprafața livezii".

In momentul acela, un triunghi oarecare simți că se înăbușă.

— Aoleu, de mine este vorba! — exclamă el cu vocea sugrumată, simțind că laturile i se strâng de emoție. — M'au făcut triunghi-dreptunghi!

— Ei și? — zise exagonul.

— Cum „ei și"? Nu-ți dai seama unde-i eroarea? Păi de când mă știu pe lume, în condițiile astea n'am fost niciodată dreptunghi! Dar fiindcă tu le știi pe-ale tale și eu le știu pe-ale mele, ascultă: se afirmă că eu sunt dreptunghi, găsindu-se că cele două catete AB și AC sunt respectiv egale cu 500 și 800 m. și ipotenuza BC = 1000 m. Păi dacă datele astea satisfac relația $AB^2 + AC^2 = BC^2$! In condițiile astea sunt eu triunghi-dreptunghi cum ești tu cilindru sau octogon!

— Și-atunci? — zise exagonul.

— Nu mai știu! — oftă triunghiul. Știu numai că dacă ilustrul Pitagora ar mai trăi și ar auzi de problema asta, ar fi obligat să-și pună de acord teorema cu ideile despre matematică ale colectivului de metodiști din M.I.P care a întocmit problemele pentru examen.

In clasă domnea o liniște deplină. Nu se mai auzea nici ciripitul păsărelelor. Probabil amuțiseră și ele de emoție, auzind ce nenorocire căzuse pe capul triunghiului.

Elevii scriau în tăcere. Transpirat de emoție, bietul triunghi sărea din bancă în bancă, aruncându-și privirile disperate pe caietele școlarilor.

— Ah! — oftă el sufocat de emoție. — Toți elevii fac la fel și toți vor greși, fiindcă problema e greșită! Incercă să-i tragă de mânecă pe câțiva: — Nu așa, Răduculel... Nu-i bine Săndele! Dragii mei, nu sunt triunghi-dreptunghi!

Dar era prea târziu. Elevii terminaseră de scris. Ei erau pe deplin liniștiți: programa de matematică a clasei a VI-a nu cuprinde teorema lui Pitagora și ei n'aveau cum să constate că datele problemei sunt greșite.

Dar vezi, e de presupus că metodiștii din colectivul ministerului au trecut, la timpul lor, nu numai prin clasa a VI-a ci și prin clasa a VII-a, unde se învață teorema lui Pitagora... E drept, de atunci au trecut ani și bieții oameni or fi uitat ce-au învățat pe vremuri... și așa s'a întâmplat că, la 9 Iunie 1953, toți elevii din clasa a VI-a au rezolvat — cu bună credință — o problemă care în realitate nu se putea rezolva.

E de înțeles prin ce-a trecut triunghiul nostru. Când văzu rezultatul problemei — suprafața livezii este de... 200.000 m.p. — el scoase un țipăt ascuțit și leșină...

*

Când își reveni, sala era goală. Numai figurile geometrice stăteau îngrijorate lângă nefericitul lor coleg

— Ce s'a întâmplat? — întrebă triunghiul cu o voce sfârșită.

— Nimic — zise pentagonul. — Lesinaseși și te-am stropit cu puțină apă... credeam că o să te pierdem!

— Am avut un coșmar înfiorător! oftă triunghiul. Se făcea că metodiștii din colectivul M.I.P., auzind de eroarea comisă, încercau s'o repare trăgându-mă de laturi, că doar-doar voi deveni triunghi-dreptunghi!

(După o corespondență primită dela școala de 7 ani din comuna Spineni, regiunea Pitești)

Intensifică munca artistică

Conștiente de importanța muncii de culturalizare a maselor, cadrele didactice ajută la crearea echipelor artistice pe lângă căminele culturale. In satul Horezu-Poenar, de exemplu, cadrele didactice au format o echipă artistică care a prezentat la căminul cultural un program artistic format din coruri, recitări și piesa „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale.

*

Echipa artistică a comitetului sindical de învățământ-Pucioasa a prezentat de curând piesele „Zestrea Ilenuței" și „Comoara", cu un conținut legat de munca pentru atragerea țăranilor muncitori în gospodăriile agricole colective și de problema depunerii economiilor oamenilor muncii la CEC.

*

Cadrele didactice din comuna Roșia de Secaș, raionul Sebeș, au pregătit cu multă grijă piesa „Năpasta" de I. L. Caragiale pe care au prezentat-o în satele și comunele vecine. Odată cu această piesă, au fost prezentate frumoase programe artistice.

Comitetul sindical de învățământ Pitești mobilizează cadrele didactice la opera de transformare socialistă a agriculturii și de culturalizare a maselor

In lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii un rol de seamă îi revine învățătorului dela sat. Scoaterea țărănimii muncitoare din înapoierea în care a fost ținută de burghezie și moșierime, ridicarea ei la un cât mai înalt nivel de cultură, este o condiție însemnată în lupta pentru trecerea dela mica proprietate țărănească la marea gospodărie colectivă, la lucrul pământului cu mașinile și pe suprafețe întinse.

Pătruns de imensul rol ce-l are învățătorul care trebue să devină, așa cum ne-a învățat marele Stalin, una din verigile care unesc masele țărănești cu clasa muncitoare, Comitetul sindical regional Pitești, sub directa conducere a partidului, mobilizează cadrele didactice la opera de transformare socialistă a agriculturii și de culturalizare a maselor.

Pentru obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune a fost necesar ca între secția de învățământ și comitetul sindical de la regiune cât și de la raioane să se cimenteze o mai strânsă legătură. Această colaborare a contribuit la o sporire considerabilă a capacității de mobilizare a cadrelor didactice. A fost necesar deasemenea, ca printr'o mai bună muncă de îndrumare și control depusă atât de comitetele sindicale cât și de secțiile de învățământ raionale să se întărească activitatea organizatorică a grupelor sindicale.

Ridicarea nivelului politic și ideologic al învățătorilor și profesorilor prin încadrarea lor în diferite forme de învățământ organizate de partid sau de comitetele sindicale precum și desbaterea în grupele sindicale a Hotărârilor partidului și guvernului au constituit deasemenea o contribuție serioasă la mobilizarea și antrenarea cadrelor didactice la opera de transformare socialistă a agriculturii și de culturalizare a maselor. Un număr însemnat de învățători și profesori din regiunea Pitești au frecventat în acest an școlar cercurile de studiu a Istoriei P.C.U.S., au studiat documentele Congresului al XIX-lea și geniala operă a lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S."

Pentru a sprijini campania de însămânțări și de întreținere a culturilor, comitetul sindical regional Pitești s'a preocupat să antreneze toți membrii sindicatului de învățământ în vederea unei susținute munci culturale în rândurile țărănimii muncitoare. In acest scop s'a întocmit un plan de acțiune, în care s'a prevăzut popularizarea Rezoluției ședinței plenare a C.C. al P.MR. și a Consiliului de Miniștri din 3-5 Martie 1949, Proiectul statutului G.A.C. etc. Cunoașterea și prelucrarea acestor documente au constituit o preocupare atât pentru comitetele sindicale raionale și regionale cât și pentru grupele sindicale. Indrumate și controlate în mod permanent de către comitetul sindical regional și de către comitetele sindicale raionale, grupele sindicale acordă o deosebită atenție muncii culturale ce trebue desfășurată în satele respective. Invățătorii desfășoară astfel o bună activitate culturală. Ei țin recenzii ale unor romane sau nuvele, prelucrează diferite broșuri care cuprind îndrumări agrozootehnice, organizează consfătuiri cu colectiviștii pentru lămurirea unor probleme legate de activitatea zilnică a acestora, etc.

Activitatea culturală a cadrelor didactice a contribuit în bună măsură la întărirea organizatorică a unor G.A.C., la desvoltarea combativității țărănimii muncitoare și a vigilenței față de dușmanul de clasă. Grupele sindicale s'au preocupat deasemeni de popularizarea minunatelor realizări ale agriculturii socialiste sovietice și ale G.A.C. din țara noastră pentru lămurirea țărănimii muncitoare în vederea atragerii ei pe făgașul socialismului.

Muncind în felul acesta cadrele didactice din regiunea Pitești au adus o însemnată contribuție la înființarea celor 65 de G.A.C. și a celor peste 46 întovărășiri tip TOZ, existente până în prezent în această regiune.

Un obiectiv principal care a stat și continuă să stea în centrul preocupării comitetului sindical regional cât și a secției de învățământ a regiunii Pitești, este îndeplinirea în patru ani a sarcinilor planului cincinal cu privire la lichidarea neștiinței de carte. Astfel, planul de alfabetizare a fost realizat într'o proporție de 99,47 la sută.

Alfabetizarea unui mare număr de oameni ai muncii din regiunea Pitești este expresia vie a devotamentului multor învățători și profesori care duc cuvântul partidului și lumina cărții în cele mai îndepărtate sate și cătune. Consfătuirea fruntașilor în munca de alfabetizare organizată de către comitetul sindical al regiunii Pitești și secția de învățământ regională constitue un prețios ajutor în munca de viitor a cadrelor didactice din întreaga regiune.

In perioada aceasta, grupele sindicale din regiune popularizează în rândurile cadrelor didactice metodele bune folosite în munca de alfabetizare de către învățătorii fruntași Vâlcu Candiano, Popescu Iosif, Gârban Nicolae, Ștefănescu Paula, Mihalcea Constantin, Graur Ion și alții. In lupta pentru lichidarea neștiinței de carte ei au știut să îmbine armonios activitatea de instruire a cursanților cu aceea de educare politică a lor. Astfel, la multe cămine culturale ca de pildă în comunele: Vulturești, Rădești, Priboieni, Bărbătești și altele s'a reușit ca absolvenții cursurilor de alfabetizare să fie antrenați în grupele de citit, la cercurile agro-zootehnice, în echipele artistice etc.

In activitatea organelor sindicale ale regiunii Pitești, s'au manifestat însă și o serie de lipsuri. Astfel, n'a fost combătută atitudinea unor sfaturi populare care folosesc învățătorii și profesorii în munci nelegate de activitatea lor didactică și obștească. Deasemenea n'au fost trase la răspundere cadrele didactice care subapreciază munca culturală la sate. Un astfel de exemplu ni-l oferă cadrele didactice din comuna Căldărarn raionul Costești, care au lăsat să se destrame echipele artistice ale căminului cultural, manifestând o atitudine de delăsare și autoliniștire, afirmând că în comuna lor misticismul și obscurantismul au dispărut. Comitetul sindical al regiunii Pitești cât și secția de învățământ trebue să vadă această atitudine de indiferență și de subapreciere a muncii culturale pe care o manifestă unele cadre didactice, ca urmare a lipsurilor care există în însăși munca sindicală și în munca secției de învățământ.In lipsa unei serioase colaborări cu secția culturală depe lângă sfatul popular regional. Exemple asemănătoare se mai întâlnesc și în raionul Topoloveni unde deși se duce o frumoasă activitate culturală mai sunt totuși cămine culturale ca cele din Borcești, Țigănești și Gâmbocata care nu sunt sprijinite suficient de învățătorii din comună. Aceste exemple și altele care mai există, ne dovedesc că organele sindicale dela regiune, raioane și școli n'au reușit să desfășoare peste tot o muncă politică de profunzime și să ia o atitudine combativă față de lipsurile constatate. Este necesar ca în viitor organele sindicale să intensifice munca politică și culturală, pentruca toți învățătorii și profesorii din regiunea Pitești să fie la înălțimea sarcinilor trasate de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor din R.P.R.

Vorbesc germanii reîntorși din Germania occidentală în R.D.G.

Cum au vrut să facă din noi spărgători de greve și diversioniști

Salarii de mizerie, barăci în loc de locuințe, lipsă de drepturi, înjosiri... Iată despre ce povestesc cetățenii întorși din zonele apusene în Republica Democrată Germană, cetățeni care — nu de mult — influențați de propaganda provocatoare a agenților străini și a celor dela Bonn — au părăsit pământul lor natal.

Gerhard Hedlich, șofer din Dresda, povestește: „Atunci când am reușit să obțin în Germania apuseană de lucru, am fost plătit cu regularitate sub tariful existent. Adeseori am fost nevoit să-mi ofer serviciile pentru câțiva bani, ca să mai pot trăi câteva zile. Am cerut ajutor pretutindeni — la „Crucea Roșie", la organele asigurărilor sociale, dar nimeni nu a vrut să mă ajute. Am dormit pe drumuri și mi-am vândut lucrurile".

Kurt Damas a fost nevoit să lucreze în minele din Germania apuseană. El povestește: „Când nimerești în Apus, afli ce înseamnă lipsurile. Aci trebue să fii gata să suporți toate greutățile soartei; la început am lucrat ca argat la un chiabur, pentru câțiva bani și o farfurie de mâncare... După ce am lucrat trei luni în acest fel, mi s'a propus să aleg: să intru în serviciu la poliție sau într'o mină. Bineînțeles că am ales mina. Căpătam o leafă de mizerie. „De fapt ce căutați aici?" — ne întrebau pe drept cuvânt muncitorii. Ce le puteam răspunde la această întrebare? Am fost nevoit să locuesc într'un așanumit cămin pentru burlaci. Aci se găseau și alți oameni veniți ca și mine, din Germania răsăriteană. Trăiam într'o mizerie și într'o stârmtoare nemaipomenită".

Damas s'a hotărît să se reîntoarcă în patrie.

Autoritățile din Germania apuseană urmăreau să facă din oameni ca Hedlich și Damas, trădători ai clasei muncitoare. Directorul general al Departamentului minelor din Germania occidentală dr. Kost, a făcut propunerea de a se crea în regiunea Ruhrului lagăre speciale pentru cei fugiți din Republica Democrată Germană, pentru ca în cazul unor greve să-i folosească în calitate de spărgători de greve.

Tânărul marinar Siegfried Riekker ne relatează despre o altă perspectivă care a fost deschisă în fața celor fugiți din Germania răsăriteană: „...Am trăit în mizerie. Am fost fugărit ca câinii... Până la urmă, am fost internat în lagărul pentru viitorii soldați ai legiunii străine din Landau. De aici există o singură ieșire: în tren, via Marsilia. Dar eu nu am vrut acest lucru. Am fugit din lagăr. Tinerii pe care i-am cunoscut în acest lagăr au trecut și ei prin ceeace am trecut și eu. In Germania apuseană ei au fost atât de bine „prelucrați", încât viitorul le este indiferent".

Tot mai numeroși sunt germanii care părăsesc sectorul occidental al Berlinului, trecând în sectorul răsăritean.

Cei care se întorc în Republica Democrată Germană vorbesc despre mijloacele de „prelucrare" la care este supus tineretul din Germania apuseană de către poliția lui Stumme și spionajul american în vederea atragerii oamenilor înfometați în rândurile legiunii străine sau a transformării lor în spioni și diversioniști.

Peter Stosch a reușit să fugă de pe Tempelhof, aerodromul din Berlinul apusean, câteva minute înainte de a se îmbarca pentru Canada. Reîntorcându-se pe teritoriul R.D. Germane, el a povestit prin câte a trecut după ce, dând crezare propagandei posturilor de radio străine, a părăsit ținuturile natale: „Poliția lui Stumme m'a băgat în lagăr. Condițiile de trai au fost o lovitură grea pentru mine. Impreună cu mulți alți tineri zăceam pe paie ude și putrede. O pătură murdară era singurul lucru cu care ne acopeream". Trei mărci pe zi li se promisese tinerilor fugari, dar ei n'au căpătat nimic. Lui Stosch i-au fost luate actele, precum și toate obiectele de valoare. Tânărul a fost adus la statul major american. Ofițerul american a început să-i descrie în culori trandafirii viitorul care-l așteaptă în Canada.

„Am semnat angajamentul propus — spune Stosch — și în ziua următoare m'am aflat pe aerodromul Tempelhof în fața unui avion de transport american!" Numai în acel moment a înțeles tânărul gravitatea greșelii săvârșite. Din fericire, el a reușit să fugă depe aerodrom și să se întoarcă în R. D. Germană.

Pe teritoriul R. D. Germane se întorc nu numai cei care au părăsit acest teritoriu. Granița zonală este trecută acum de mulți cetățeni din Germania occidentală.

Adalbert Mitman are 46 ani. Aceasta înseamnă că este „prea bătrân" pentru a găsi de lucru în Germania occidentală, unde chiar cei tineri șomează. Timp de câteva luni, el a încercat zadarnic să-și găsească slujbă. Insfârșit „norocul i-a surâs"! Din 120 candidați, el a fost acela pe care l-a ales o firmă care căuta comisionari pentru vinderea mantalelor de ploaie. Numai, că... atunci când Mitman s'a ridicat în apărarea păcii, el a pierdut nu numai această slujbă nenorocită, ci și orice perspectivă de a mai căpăta alta.

„Sunt sătulă de Apus până peste cap", — spune soția muncitorului Sarschimsk, care a cerut permisiunea de a se muta în R. D. Germană, după ce în „raiul" dela Bonn a fost arestat soțul ei. „Dacă aș fi rămas acolo — spune ea — copilașul meu ar fi fost de-acum în mormânt. Dela 10 Decembrie 1952 până la 14 Martie 1953, noi nu am căpătat ajutoare..." Nici muncă, nici ajutor de șomaj! Și toate acestea pentrucă soțul ei — miner de profesie — s'a pronunțat pentru apărarea păcii și unitatea Germaniei.

Dușmanii păcii, adversarii unității Germaniei recurg la toate mijloacele, pentru a atâța pe germanii din Apus, împotriva fraților lor din Republica Democrată Germană. Acei oameni cari au dat ascultare propagandei lor deșănțate, ei le pregătesc soarta de spărgători de greve, spioni și diversioniști, — ei vor să-i transforme în mercenari puși în slujba intereselor străine poporului german.

(Din „Literaturnaia Gazeta").

Pentru o recoltă îmbelșugată

PIONIERII ȘI ȘCOLARII SPRIJINĂ MUNCILE AGRICOLE

Pionierii și școlarii din comuna Rudari, raionul Plenița, contribue prin muncă voluntară la succesul campaniei agricole. Astfel, prestând 306 ore de muncă voluntară la gospodăria agricolă de stat Vârtos, 44 de pionieri și elevi, împreună cu cadrele didactice, au strâns în clăi snopii de orz pe o suprafață de 7 hectare. Pentru buna desfășurare a muncii, pionierii și elevii au fost împărțiți în echipe de lucru.

Colectivul gospodăriei agricole de stat a primit cu bucurie pe pionierii care au contribuit cu munca lor la strânsul recoltei.

Prof. C. MORĂRESCU
corespondent
Rudari — Plenița,
regiunea Craiova

In comuna Cătanele, raionul Baia de Aramă, pionierii și școlarii au ajutat pe colectiviștii din satul Lupoaia la munca pentru plivitul cepei. Cu prilejul vizitelor ce se vor face la gospodăriile agricole colective din comunele Baia și Merișul sub conducerea cadrelor didactice, se vor organiza programe artistice ce vor fi prezentate în fața colectiviștilor.

MUNCA CULTURALĂ ÎN AJUTORUL CAMPANIEI AGRICOLE

Toți țăranii muncitori din comuna Bărbătești, raionul Gilort, au primit cu bucurie cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective. Invățătorii și profesorii din această comună, în cadrul activității de vară, și-au pus ca obiectiv o intensă muncă de propagandă pe linia trasată de partid, ținerea de conferințe pentru popularizarea metodelor agrotehnice înaintate, munca cu pionierii și școlarii pe terenul gospodăriei colective pentru strângerea spicelor de grâu, intensificarea muncii cultural-artistice și a muncii pentru înscrierea de noi membri în cele două gospodării agricole colective din satele Bărbătești și Vierșani.

Deasemenea membrii grupei sindicale din comuna Iara, raionul Turda, contribue din plin la muncile agricole de vară, activând în cadrul cercurilor agrotehnice și lămurind pe țăranii muncitori asupra superiorității gospodăriilor agricole colective.

La căminul cultural se țin conferințe de popularizare a metodelor agrotehnice sovietice și referate asupra evenimentelor interne și internaționale.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 7880

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 223 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 11 Iulie 1953

In acest număr:

- **A. Șirocov:** Pentru un nivel înalt al cunoștințelor studenților (Pag. 2-a)
- **P Cozlov:** Despre controlul intern în școală (Pag. 2-a)
- Împotriva rămășițelor influenței herbartiene în școlile noastre (Pag. 2-a)
- **Viața de partid în școli:** Seminarul de sfârșit de an al cadrelor didactice de Constantin Botez (Pag. 3-a)
- **Din experiența acestui an școlar:** Pentru a obține cunoștințe temeinice în predarea matematicii; Prevenirea rămânerii în urmă la învățătură (Pag. 3-a)
- Comunicat informativ cu privire la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice (Pag. 4-a)
- Dela Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. (Pag. 4-a)
- Unitatea de nesdruncinat a partidului, guvernului și poporului sovietic *(Articol de fond din ziarul „Pravda")* (Pag. 4-a)
- **Paul Delanoue:** Conferința Internațională a Învățătorilor și Profesorilor (Pag. 4-a)

Să întărim munca educativă în timpul verii

Anul școlar s'a încheiat de curând. Pentru elevii noștri a început vacanța. Acum ei se odihnesc și se bucură din plin de frumusețea zilelor de vară.

Victoriile tot mai mari pe care le obține poporul nostru muncitor sub conducerea partidului în lupta pentru construirea socialismului au făcut ca vacanța copiilor din patria noastră să fie an de an mai frumoasă. În anul acesta a sporit numărul taberelor și al coloniilor. Tot mai mulți copii participă la excursiile organizate pentru cunoașterea regiunilor pitorești ale țării, palatele și casele pionierilor sunt înzestrate cu un bogat material pentru activități variate, se organizează tabere orășenești și cluburi, au loc spectacole pentru copii, întreceri sportive etc.

Creând nenumărate mijloace pentru educarea și instruirea tineretului, poporul muncitor cere cadrelor noastre pedagogice să le folosească cu pricepere, să muncească cu tragere de inimă pentru a crește un tineret cu calități înalte, conștient, un tineret capabil să lupte pentru construirea socialismului în patria noastră.

Acum elevii sunt în vacanță și trebue să avem în primul rând grijă ca ei să se odihnească, să-și întărească forțele lor fizice, ca vacanța să contribue din plin la desvoltarea lor multilaterală. Aceasta nu înseamnă însă mai puțină grijă pentru educația lor. Elevii au părăsit clasele, ei nu mai ascultă lecțiile predate de profesori, dar învață acum din viață, învață din contactul cu oamenii, din observarea directă a naturii.

In timpul vacanței de vară, cadrele pedagogice desfășoară în rândurile elevilor o muncă educativă de cea mai mare însemnătate. Învățătorii și profesorii au acumulat an de an o experiență tot mai bogată în munca educativă. Ei învață să aplice cele mai înaintate metode de educație pe care și le însușesc din experiența sovietică. Lupta care se duce cu tot mai multă hotărire pentru stârpirea din rădăcină a concepțiilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei înarmează pe învățători și profesori, îi ajută să recunoască și să combată metodele greșite propagate de școala burgheză, să ridice neîncetat nivelul muncii educative.

In zilele de vacanță, munca educativă capătă un conținut variat. Ocupațiile în cercuri, întrecerile sportive, excursiile, plimbările, citirea și discutarea cărților, munca pe lotul școlar, vizionarea de filme, organizarea serbărilor sunt importante mijloace de educație. Activitatea concretă pe care o desfășoară elevii sub îndrumarea învățătorilor, a profesorilor și a instructorilor de pionieri îmbogățește mult cunoștințele elevilor, călește caracterul lor.

Marile evenimente din vara aceasta, cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie care au loc în patria noastră sunt prilejuri de întărire a educației tineretului în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar. Campania de pregătire a Congresului și a Festivalului a antrenat pe elevi în numeroase acțiuni la care ei participă cu tot entuziasmul tinereții lor. Ei pregătesc daruri pentru delegați, alcătuesc albume, citesc despre viața tineretului sovietic, despre viața tineretului din marea Chină, din eroica Coree, din țările de democrație populară, din țările capitaliste și din colonii. Sute și sute de pionieri și elevi învață dansuri naționale și cântece pentru spectacolele pe care le vor da în zilele Festivalului, se pregătesc să facă cunoscute oaspeților comorile artei noastre naționale, lucrează la amenajarea parcurilor, a stadioanelor, participă la acțiunea de înfrumusețare a orașelor. Fiecare acțiune, fiecare realizare a lor, fiecare succes al poporului nostru, îi face pe copii să-și îndrăgească și mai mult munca lor, să-și iubească mai puternic patria, să se simtă solidari cu tineretul lumii întregi în lupta pentru pace.

Intreaga muncă pe care o duc pedagogii în rândurile elevilor acum, în timpul vacanței, trebue să ducă la întărirea educației lor.

Mai sunt unii învățători și profesori care nu se străduesc să găsească forme vii, interesante de activitate prin care să facă viața copiilor în tabere cât mai plăcută și mai instructivă, care lasă ca zilele de vacanță să se desfășoare monoton, ca timpul elevilor să se irosească zadarnic în ocupații din care aceștia nu au nimic de învățat. Tendința de a munci formal, de a lăsa lucrurile să se desfășoare la voia întâmplării trebue combătută cu toată hotărirea. Pentru munca educativă de vară cadrele pedagogice trebue să depună aceeași grijă cu care, în timpul anului școlar, se străduesc să îmbogățească cunoștințele elevilor. Vacanța pune la îndemână forme și mijloace variate de educație, care trebue folosite în toată plinătatea lor.

Unele colective ale secțiilor de învățământ consideră că este deajuns dacă au organizat tabere și colonii, dacă acestea au fost încadrate cu personal pedagogic, dacă organizează excursii, dacă există cluburi, materiale didactice și sportive, dar nu se interesează de calitatea muncii educative care se desfășoară cu elevii, de mijloacele folosite în munca educativă, nu caută să cunoască realizările care se obțin și ca urmare nu iau la timp măsuri de îndreptare acolo unde este nevoie. Secțiile de învățământ trebue să fie conștiente de răspunderea pe care o au pentru bunul mers al activităților de vară cu elevii.

Succesul muncii educative din vara aceasta depinde de entuziasmul cu care vor lucra învățătorii și profesorii, de dragostea cu care ei vor ști să se apropie de copii, să organizeze și să îndrumeze activitățile lor, de priceperea cu care vor ști să îndrepte interesele și energia copiilor pe un drum sănătos.

Inaltele sentimente ca dragostea de muncă, dragostea de patrie, iubirea adâncă pentru poporul nostru muncitor pot fi puternic desvoltate pe baza cunoașterii directe de către copii a realizărilor obținute de oamenii muncii, sub conducerea partidului, prin cunoașterea vieții noastre noi, a uriașelor construcții ale socialismului. Excursiile care se organizează cu elevii trebue să îmbogățească cunoștințele lor despre natură, să-i facă să înțeleagă mai bine legile ei, să cunoască bogățiile și frumusețile patriei, să cunoască direct viața poporului muncitor. In timpul excursiilor educatorii trebue să atragă atenția copiilor asupra lucrurilor importante ce trebuesc văzute, să le trezească interesul pentru lumea înconjurătoare, dorința de a căuta noi aspecte ale fenomenelor cunoscute. In popasurile din timpul excursiei sau cu prilejul vizitelor la locurile de muncă educatorii trebue să prilejuiască în rândurile elevilor discuții despre lupta și eforturile oamenilor muncii pe drumul înfloririi patriei noastre, pentru ca imaginea celor observate să se lege strâns de semnificația pe care acestea o au.

Viața de colectiv pe care o trăiesc elevii în tabere și colonii desvoltă spiritul tovărășesc și ajutorul reciproc, desvoltă inițiativa și spiritul de răspundere, întărește disciplina. Mulți dintre învățătorii și profesorii noștri știu să organizeze colective de copii bine închegate, caută să formeze la elevi, cu ajutorul colectivului, trăsăturile omului nou. Ei învață pe copii să se ajute reciproc, le dau prilejul să-și manifeste inițiativa, având grijă să îndrumeze această inițiativă pe un drum sănătos; îi antrenează în acțiunile colective care se organizează în timpul vacanței, cum sunt colectarea de plante și roci, alcătuirea insectarelor, întocmirea de albume, confecționarea de material didactic etc.

In tabere și colonii, fiind tot timpul alături de elevi, educatorii îi pot cunoaște mai bine, îi pot îndruma cu bune rezultate. Ei văd cum se comportă elevii, cum vorbesc între ei, ce preocupări au și pot canaliza în sens pozitiv energia și preocupările lor. Pedagogii trebue să fie entuziaști organizatori ai activității copiilor, să antreneze pe cei retrași sau timizi în activitatea colectivului, să le stimuleze gustul pentru cititi, să le desvolte simțul artistic.

In timpul verii, când se dă bătălia recoltei, participarea elevilor la munca de folos obștesc are o mare însemnătate educativă. Invățătorii și profesorii trebue să trezească dorința elevilor de a contribui cu munca lor la campania de întreținere a culturilor, de strângere a recoltei. Participând la acțiunile de folos patriotic, elevii vor avea bucuria că au contribuit prin munca lor la lupta întregului nostru popor muncitor.

O mare valoare educativă o are deasemenea participarea elevilor la acțiunea de pregătire a noului an școlar. Educatorii trebue să atragă pe elevi în munca de reparare a materialului didactic, de confecționare cu mijloace locale a diferitelor aparate. Lucrând la pregătirea hărților, la repararea materialului didactic, elevii învață să îngrijească, să păstreze bunurile școlii, bunurile obștești.

Despre toate momentele importante pe care le-au trăit în timpul vacanței și care le-au lăsat impresii puternice, elevii își fac însemnări în carnetul personal intitulat „Activitatea mea în vacanță". Ei redau aici impresiile culese în timpul excursiilor și plimbărilor, învățămintele trase din observațiile făcute, arată ce activități au desfășurat în cadrul cercurilor, ce muncă de folos obștesc au făcut, la ce concursuri au luat parte etc. Înțelegând valoarea educativă a acestor însemnări, pedagogii trebue să-i îndrume pe copii pentru ca ei să poată reda bucuria zilelor fericite ale vacanței, să-și noteze cu regularitate activitatea lor, deoarece însuși acest fapt îi ajută pe elevi să-și întipărească în minte observațiile făcute, să înțeleagă mai bine fenomenele urmărite, să rețină lucrurile noi pe care le-au învățat, să facă legătura între ele.

Organele învățământului public, comitetele sindicale de învățământ trebue să acorde cea mai mare grijă bunei desfășurări a muncii educative în timpul vacanței de vară.

Cluburile comitetelor sindicale trebue să sprijine activitatea cadrelor didactice, punând la dispoziția lor cărți și materiale îndrumătoare, organizând discuții cu teme educative, popularizând experiențele cele mai bune în această privință.

Pentru ca fiecare zi din vacanța copiilor să însemne un pas înainte în educarea lor în spirit comunist, cadrele pedagogice trebue să aplice învățămintele bogate ale școlii sovietice în munca educativă, să caute să cunoască rezultatele pozitive din munca educatorilor noștri.

Dorința cea mai arzătoare a fiecărui învățător și profesor în munca cu copiii în timpul verii trebue să fie aceea de a aduce în ziua deschiderii noului an, în școlile patriei noastre copii sănătoși, cu forțe noi, cu dorința de a munci cu mai multă râvnă, de a obține rezultate din ce în ce mai bune.

Pe lotul școlar

La școala elementară nr. 1 din Rovine-Arad a fost organizat un cerc al „tinerilor miciurinișți". Activitatea dusă în acest cerc ajută la răspândirea cunoștințelor agrotehnice și la legarea cunoștințelor elevilor de viață, de practică. Prin experiențele făcute pe lotul școlii după metodele miciurinișteși prin munca pentru îngrijirea colțului naturii vii, cadrele didactice obțin frumoase rezultate. Pentru cunoașterea vieții plantelor și animalelor s'au ținut conferințe despre rolul insectelor și gândacilor în viața plantelor, polenizarea artificială etc. Echipele de elevi lucrează intens pentru experimentarea metodelor de muncă înaintate în cultura plantelor.

In întâmpinarea Festivalului

★ ★

In București, orașul Festivalului

Ne mai despart doar câteva săptămâni de ziua când se vor întâlni în Capitala patriei noastre zeci de mii de tineri din toate colțurile lumii, însuflețiți de dorința fierbinte de a apăra pacea și prietenia între popoare.

Capitala cunoaște astăzi clipe de însuflețite pregătiri. Dela un capăt la altul, orașul se transformă, se înfrumusețează, cartierele își schimbă înfățișarea, străzile îmbracă vestminte noi, parcurile își îmbogățesc podoaba, se ridică noile amenajări cultural-sportive.

★

La puțin timp după ce, la începutul acestui an, Comunicatul Consiliului de Miniștri anunța că în cartierul Vergului se va ridica Parcul de Cultură și Sport „23 August", cu un stadion de 80.000 locuri, cu un teatru în aer liber pentru 3800—4000 de spectatori și alte amenajări sportive și culturale — au apărut echipe de sondeuri, pentru a stabili capacitatea de rezistență a noilor construcții... Excavatoare puternice și utilaj de tot felul au împânzit curând șantierul, înzecind roadele muncii miilor de brigadieri, muncitori, tehnicieni și ingineri.

După numai câteva luni de zile, construcțiile prezintă contururi împlinite. Incă puține zile și marele stadion de 80.000 de locuri va fi complet îmbracat cu băncile rezervate spectatorilor. Pe pista stadionului se lucrează de zor la trasarea culoarelor pentru atletism iar brăzduirea cu iarbă a terenului de fotbal a fost terminată. Taluzurile exterioare ale stadionului sunt îmbracate deasemeni în haină de verdeață, întreruptă doar de scările monumentale de acces pentru public.

La fel ca și stadionul, și celelalte construcții cultural-sportive ale parcului se apropie de stadiul lor final, împrospătând prin noutatea liniilor, bogăția plantațiilor și frumoasele ornamentații, perspectiva acestor locuri, pe care tineretul lumii va veni să se întrețească în întreceri sportive și artistice.

Alături de cetățenii Capitalei, mii de studenți și elevi și-au dăruit orele lor libere, muncind voluntar la aceste măreațe construcții ale păcii. Șantierul a constituit o minunată școală de educație cetățenească și calificare profesională pentru miile de brigadieri veniți aci și care, la terminarea lucrărilor, vor putea păși mai departe în viață, înarmați cu noi meserii.

★

Cartierul Bucureștii Noi este animat de o vie activitate constructivă, ce se desfășoară atât în cuprinsul parcului „Nicolae Bălcescu", unde lucrările de amenajare a unui teatru în aer liber, cu o capacitate de 2000 de locuri, sunt în stadiul de finisaj, cât și la câteva sute de metri depărtare, unde se ridică o frumoasă construcție de cinematograf, aflată acum deasemeni în stadiul de finisaj.

Teatrul în aer liber, cu o scenă largă și dotată cu aparatajul necesar desfășurării oricărui gen de spectacol, cu un fronton de o bogată ornamentație, cu un minunat portic de coloane care închide amfiteatrul, va oferi miilor de spectatori condițiuni foarte bune de vizibilitate și acustică. Cinematograful-club va atrage privirile tuturor trecătorilor prin cele opt coloane monumentale ce-i impodobesc fațada. In sala dela parter, spectatorii care vor aștepta începerea spectacolelor vor putea juca șah, citi cărți sau viziona spectacole de estradă. Sala dela etaj va avea o capacitate de 800 de locuri. Ambele săli vor putea funcționa simultan, primind până la 1400 de spectatori deodată.

★

Un alt important șantier din Capitală, unde ritmul viu al lucrărilor este strâns legat de apropierea Festivalului, este Teatrul Muzical. Odată cu deschiderea Festivalului, cele mai bune formațiuni artistice ale tinerilor din întreaga lume vor putea evolua pe scena sa spațioasă și dotată cu cel mai perfect aparataj. Insuflețirea și avântul cu care se muncește acum la lucrările de finisaj din interiorul și exteriorul teatrului fac ca, pe zi ce trece, bogăția și varietatea ornamentațiilor să apară de sub schelele ce sunt acum, rând pe rând, demontate. Cu sala sa, construită după ultimele cerințe ale tehnicii și acusticii și oferind cele mai bune condițiuni de vizibilitate, cu lojele, balcoanele, vestibulele, foaerele, fumuarele, garderobele și celelalte anexe necesare, elegante și frumos ornamentate, cu marele candelabru din care se vor revărsa torente de lumină pe sculpturile artistice, încrustate în lemnul de stejar al plafonului sălii de spectacole, Teatrul Muzical va fi un minunat edificiu de educație cultural-artistică. Zilele Festivalului vor inaugura și această scenă, prin manifestările artistice ale tinerelor echipe care-și vor exprima prin grație, armonia și ritmul trepidant al jocurilor, voința lor de înfrățire, hotărirea lor de a lupta pentru triumful păcii.

„Dumbrava păcii"

Antrenând în muncă întreg tineretul din satul lor, elevii și elevele școlii elementare din satul Glodeni, raionul Negrești, obțin frumoase rezultate în muncă.

In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului care se va desfășura la București, ei muncesc cu drag pentru înfrumusețarea satului lor. După ce au plivit tarlaua cu grâu a întovărășirii agricole, în suprafață de 10 ha. au plantat salcâmi pe o suprafață de un ha. în marginea satului, dându-i numele de „Dumbrava păcii". Deasemeni, au amenajat o frumoasă grădină de flori în fața școlii.

Colectivul didactic și elevii școlii din Negrești confecționează frumoase daruri ce vor fi date tinerilor ce vor participa la Festival. Ei au confecționat un costum național în miniatură și alte obiecte de artă.

Tot în cinstea Festivalului s'a format o echipă artistică din rândurile cadrelor didactice.

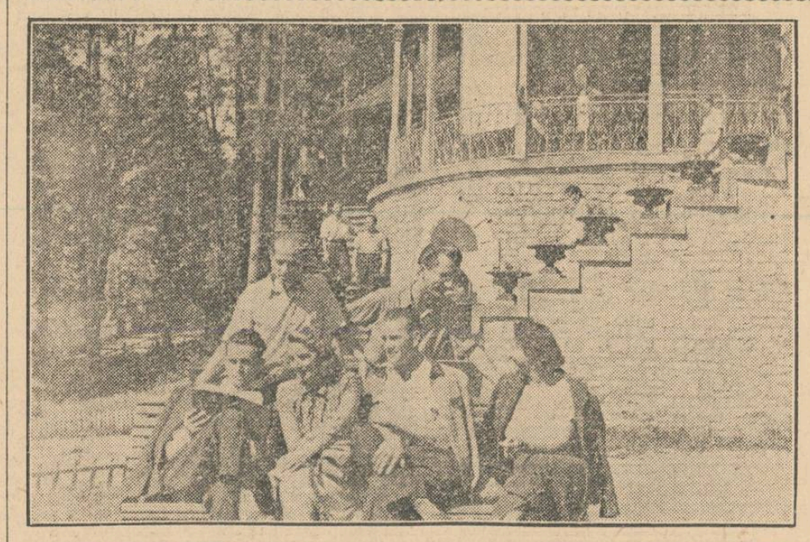

In parcul clubului din Sinaia. In cliseu, utemistul Horia Talfeș din Hunedoara, Ion Dumitru, maistru stahanovist din Constanța, Greta Kästner, profesoară, Oliver Baica, șef de echipă la Fabrica de ciment „Victoria Socialistă" din Turda, Gh. Baltag, student în anul II al Facultății de biologie din București și Viorica Ștefănescu, lector la Institutul pentru Exploatarea și Industrializarea Lemnului.

Printre oamenii muncii aflați la odihnă

Note de drum

Acul cel mic al ceasului din Piața Victoriei se apropie de șase. Ca la un semnal, pe arterele care dau spre Șosea se îndreaptă autobuze și autocamioane ocupate până la ultimul loc. După o săptămână de muncă, sute de locuitori ai Capitalei pleacă să-și petreacă câteva ore în răcoarea binefăcătoare a munților. Pe mașini fâlfâie drapele roșii, ca semn al bucuriei și al mulțumirii pentru ceeace regimul democrat-popular a adus nou în viața oamenilor muncii.

„Pobeda" noastră întrece, unul câte unul, autobuzele și autocamioanele de tonaj greu. Oamenii flutură batistele și ne amenință, râzând, când le-o luăm înainte. Lăsând în urmă întâi câmpia aurie a holdelor bogate și apoi pădurea sondelor, începem să urcăm pe serpentinele care duc spre Sinaia.

In stațiunea climatică Sinaia. Opt dimineața. La această oră, pe vremea burghezo-moșierimii, vilele aveau storurile trase. Stăpânii lor își odihneau capetele obosite de tam-tam-ul nebunesc al jazului, de urmele alcoolului și ale nopților pierdute în desfrâul cazinoului. Azi, în regimul democrat-popular, într'o dimineață ca oricare alta, locuitorii vilelor — oamenii muncii — s'au sculat și au pornit-o de cu vreme. Ei vor să se bucure din plin de aerul parfumat cu mireasmă de rășină, să admire priveliștea munților cu stâncile sclipind în bătaia soarelui, liniștea de nepătruns a codrilor.

Intr'unul din grupurile care se îndreaptă spre cantină se află și tovarășele Greta Kästner, profesoară la școala elementară nr. 2 cu limba de predare germană din Sibiu și Viorica Ștefănescu, lector la Institutul pentru exploatarea și industrializarea lemnului din București. Ele sunt de aproape zece zile în această minunată stațiune, trimise la odihnă de către comitetele sindicale respective, împreună cu alți membri ai Sindicatului de Invățământ. După un an de muncă rodnică, odihna la munte le împrospătează forțele și le dă noi puteri pentru anul școlar care se apropie. Dar s'o ascultăm câteva clipe pe tovarășa Kästner: „Sunt după primul meu an de muncă la catedră. Prin urmare, sunt la primul meu concediu, prima mea plecare la odihnă. Pentru mine, ca și pentru toți oamenii muncii care-și petrec concediul la Sinaia, vremea trece repede. Dacă n'ar fi să vă povestesc decât despre excursia pe care am făcut o în Bucegi și tot ar fi mult ca să vă arăt cât de minunat este concediul nostru. Ținta era Cota 1400, dar frumusețile naturii ne-au împins mai departe, spre Vârful cu Dor, spre Peștera Ialomicioara și spre Babe. Oboseala drumului ne-a trecut repede, dar peisagiile pline de măreție sunt de neuitat, cum tot de neuitat vor fi pentru noi consfătuirea în care i-am auzit pe stahanoviști vorbind despre metodele lor de muncă, seara muzicală închinată lui Ceaicovschi, vizita la Castelul Peleș"...

Dela masa învecinată, se apropie un grup de tovarăși. Convorbirea noastră se întrerupe. Propunerea disputării unei partide de „șubac" la club este salutată cu aplauze. Peste câteva minute, la clubul din centrul Sinaiei, tovarășii Gh. Baltag, student la Facultatea de Biologie din București, Oliver Baica, șef de echipă la Fabrica de ciment „Victoria Socialistă" din Turda, Ion Dumitru, stahanovist din Constanța și profesoara Greta Kästner, își disputau întâietatea unei partide de „șubac" în mijlocul bunei dispoziții generale.

Ne-am despărțit de proaspetele noastre cunoștințe și mașina a pornit din nou. Peste câteva minute trecem prin Poiana Țapului, „orașul mamelor" cum i se mai spune acestei pitorești localități de când sunt trimise aici la odihnă femeile muncitoare împreună cu copiii lor. Lăsăm în urmă Bușteni, în care sunt adăpostite zeci de cămine de copii ale întreprinderilor și instituțiilor din Capitală, și intrăm în Predeal.

...Aproape de prânz. Dinspre Cioplea și de dincoace, dinspre Valea Joiței, coboară spre gară cei al căror concediu a expirat astăzi. Zilele petrecute la Predeal se oglindesc pe fețele lor bronzate, în atitudinea lor care respiră sănătate și voie bună.

Pe peronul gării își așteaptă trenul care le va duce din nou spre locurile de muncă tovarășele Maria Oprea, învățătoare din Oradea și Eliza Moldoveanu, profesoară la școala medie tehnică de muzică din Orașul Stalin. Intre timp, gâfâind obosit de urcușul greu al Văii Timișului, intră în stație acceleratul care vine dela Cluj. Din el coboară alți tovarăși, o nouă serie trimisă la odihnă. Printre ei, Emil Pintea și Nicolae Daișa, studenți la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj. In ochii lor se citește curiozitatea pentru locurile noi și nerăbdarea de a se instala cât mai grabnic. Primul drum după aceea îl vor face spre casa de odihnă „7 Noembrie", unde vor cunoaște muncitori stahanoviști din toate colțurile țării. Aici a petrecut de curând concediul de odihnă minerul Kopetin Geza. Drept mulțumire pentru grija cu care el și ceilalți tovarăși au fost înconjurați în această casă, construită în anii puterii democrat-populare, vestitul miner și-a dăruit steagul de stahanovist, expus acum în sala clubului Tot aici, la club, cei doi studenți vor răsfoi cartea de aur a casei de odihnă în care oaspeții străini în trecere prin țara noastră și-au mărturisit impresiile lor de neuitat. „Cele trei zile petrecute la Predeal — spune Karl Ingre Björnstom, scriitor din Suedia — precum și celelalte pe care le-am trăit în R.P.R. mi-au arătat că poporul vostru construește o viață nouă, o viață fericită".

Indeplinindu-și formele de cazare, noii veniți în Predeal se grăbesc spre cantină. După odihna de după amiază vor participa la cele două spectacole organizate pentru ei: unul, în sala căminului cultural, dat de echipa artistică a Uzinelor de tractoare din Orașul Stalin, al doilea, la casa de odihnă „7 Noembrie", dat de ansamblul „Teatrului de Estradă" din București.

...Mașina ne poartă mai departe, prin Orașul Stalin, spre Tușnad, stațiune balneo-climaterică în Regiunea Autonomă Maghiară.

Se înserează. Pe lac se aprind luminile. Intr'o barcă se cântă. Sus, în parc, întunericul pune capăt partidelor de volei și tenis de masă.

Printre alții, eri au venit la odihnă tovarășii Ion Manoliu, profesor la școala medie nr. 5 de băieți din București, Eftimie Toader, profesor la școala de 7 ani din comuna Darabani și Aurel Pascu, învățător în comuna Mihăilești. Acum, în preajma orei la care cantinele își vor deschide porțile pentru masa de seară, ei își împărtășesc primele impresii și își alcătuiesc programul zilelor care vin. La turn, pe Stâncă, la Lacul Sf. Ana, câte zile minunate îi așteaptă în Tușnad!

Prin grija permanentă a Partidului, la Sinaia ca și la Predeal, la Tușnad ca și în celelalte localități balneo-climaterice, oamenii muncii din învățământ își împrospătează forțele, se pregătesc să se întoarcă la locul lor de muncă cu puteri sporite. Priveliștile minunate ale patriei, întâlnirile cu muncitorii fruntași, condițiile deosebite care le-au fost asigurate, toate vor rămâne pentru ei amintiri de neuitat.

ANDREI VALENTIN.

Minunate cântece populare, culese de elevele școlii medii de fete nr. 2 cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș, sunt adunate într'un frumos album îmbracat în postav roșu — dar pentru Festival. In cliseu: elevele Magda Iis, Ibolya Szentgyorgyi, Maria Kelemen și Iren Meszaros, sub conducerea profesoarei lor, lucrează la albumul pe care-l vor dărui participanților la Festival.

Noi succese

Elevii și cadrele didactice dela școlile din comunele Cerneți, Jidoștița, Ilovăț, Ada-Kaleh și Baloteşti, raionul Turnu Severin, ca și dela școala nr. 3 de fete din orașul Turnu Severin, au pregătit și prezentat, în cinstea Festivalului, frumoase serbări și șezători. Elevii și pionierii se pregătesc să prezinte asemenea serbări și în săptămânile care vin.

Ei au lucrat cu multă dragoste daruri pentru oaspeții care vor veni la Festival: țesături naționale, casete lucrate cu măestrie din lemn, obiecte de ceramică etc.

Cadrele didactice și personalul administrativ și de îngrijire dela școlile din oraș și-au luat angajamentul de a munci voluntar pentru construirea unui stadion sportiv în centrul orașului.

IULIAN ȘTIUCĂ
corespondent
Turnu Severin

In școlile din Dej

In cinstea Festivalului, la școlile din Dej s'au făcut peste 2300 abonamente la următoarele reviste și ziare pentru tineret: „Scânteia tineretului", „Scânteia pionierului", „Știința și tehnica pentru tineret", „Tânărul leninist", „Instructorul de pionieri", „Poezie, cântec, joc", „Luminița", „Cravata Roșie", „Tineretul lumii". Deasemenea, s'a difuzat cu regularitate revista săptămânală „Festival".

Elevii școlii elementare mixte ajutați de comitetul de părinți, au făcut o excursie la G.A.C. Viile Dejului. Echipa teatrului de păpuși a școlii a jucat aici piesa „Colăcelul". Elevii au vorbit îndelung cu colectiviștii și aceștia le-au arătat realizările lor: recoltele bogate, casele noi, înfăptuirile pe tărâm cultural.

In oraș s'au organizat diferite competiții sportive. La aceste competiții, școala medie de fete din Dej a ieșit prima pe raion la gimnastică. La școala medie mixtă cu limba de predare maghiară sunt 54 de purtători ai insignei FGMA, iar la școala de băieți s'au trecut în această perioadă peste 1.600 norme în cadrul complexului GMA și peste 300 probe pentru obținerea Insignei Festivalului. In frunte sunt cei 101 UTM-iști care vor pleca la Festival. La acțiunile culturale organizate în întâmpinarea Festivalului, au contribuit mult cadrele didactice dela școlile din comunele Poiana Blenchii, Bogata de Sus, Iapa, Viile Dejului. Invățătorii au ajutat și la desfășurarea în bune condițiuni a manifestărilor artistice culturale din cadrul „Săptămânii trecerii în revistă a formațiunilor artistice", ce s'a desfășurat în zilele de 21—28 Iunie a.c. In mod deosebit au muncit în această privință învățătorii din comunele Gălgău, Secătura, Bârsău, Chizeni, Cuzdrioara și Bata.

Prof. ELENA CERVENCA
corespondent
Dej

Realizări frumoase

Expoziția organizată pe lângă școala elementară din comuna Zlatna, regiunea Hunedoara, cuprinde numeroase lucrări ale elevilor: colecții de minereuri din întreaga regiune a munților Apuseni, cusături ce reprezintă portul național al moților etc. Această expoziție, deschisă în cinstea Festivalului, constitue o dovadă a dragostei cu care întâmpină școlile din regiunea Hunedoarea marea sărbătoare a păcii și prieteniei.

Școala din comuna Zlatna se pregătește intens, în acelaș timp, pentru noul an școlar. O serie de reparații s'au terminat. La începerea Festivalului, școala va fi complect pregătită pentru deschiderea noului an școlar.

★

Pionierii și elevii școlilor din comunele Galda de Jos și Vințul de Jos, ca și cei dela școala de 7 ani cu limba de predare maghiară din raionul Alba, au lucrat cu multă tragere de inimă pe loturile de experiență, fiind îndrumați îndeaproape de cadrele didactice.

Realizări frumoase au obținut pionierii și în acțiunea de strângere a deșeurilor. Numai pionierii și elevii școlilor din Deva și raionul Alba au strâns 8121 kg. de fier, 260 kg. sticlă, 700 kg. hârtie etc. In prezent, se intensifică munca de strângere a plantelor medicinale și a spicelor.

In cinstea Festivalului s'a început amenajarea unor Case ale Pionierilor în orașele Petroșani și Alba Iulia. Aceste case se vor deschide la 1 August 1953

SUCIU ONIȚA
corespondent
Deva

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Pentru un nivel înalt al cunoștințelor studenților

A. Șirocov

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a pus în fața școlii superioare sovietice sarcini mari și urgente. Congresul a hotărît să se mărească în cincinalul al cincilea numărul specialiștilor cu studii superioare pentru toate ramurile economiei naționale cu aproximativ 30—35 procente. În anul 1955, ultimul an al cincinalului, numărul celor ce vor absolvi școala superioară trebue să se mărească, în comparație cu anul 1950, aproximativ de două ori.

Universitatea de stat „V. M. Lomonosov" din Moscova este cea mai veche și mai mare instituție de învățământ din U.R.S.S. La cele douăsprezece facultăți, care reunesc peste 200 de catedre, studiază mii de studenți. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic prețuesc mult importanța universității din Moscova în pregătirea tinerilor specialiști și manifestă o permanentă grijă pentru această universitate. Din inițiativa tovarășului Stalin, a fost ridicată monumentala construcție care reprezintă un măreț ansamblu de clădiri — noua universitate din Moscova de pe colinele lui Lenin.

Geniala operă a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și istoricele Hotărîri ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist însuflețesc pe studenții universității în însușirea serioasă și aprofundată a științei sovietice, pentruca mai tărziu să-și poată aplica pe deplin cunoștințele în munca practică.

Sarcina primordială a organizației sindicale a universității este de a ajuta zi de zi, de a crește cu grijă cadre de înaltă calificare, pregătite din punct de vedere ideologic.

Într'un strâns contact cu organizația de comsomol, sub îndrumarea organizației de partid, organizația sindicală este chemată să ducă lupta pentru însușirea temeinică și aprofundată a științelor și în primul rând, a științei marxist-leniniste.

În ultimii ani, organizația sindicală a universității a acumulat o anumită experiență în lupta pentru cunoștințe adânci și temeinice ale studenților, pentru o înaltă disciplină a studiilor. Dar ce se face pentru obținerea unor înalte succese la învățătură a studenților?

Comitetul sindical al Universității de stat din Moscova desfășoară o variată activitate politico-educativă în mijlocul studenților. S'au organizat cicluri de lecții care i-au ajutat pe studenți să studieze mai complect și mai aprofundat geniala operă a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", cuvântarea sa rostită la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. și Hotărîrile istorice ale Congresului. Aceste lecții au fost ținute de către cei mai buni profesori și docenți ai catedrelor de științe sociale. La clubul universității s'au ținut lecții despre situația internă a Uniunii Sovietice și despre situația internațională, precum și lecții cu alte teme. În grupele sindicale, studenții înșiși au pregătit și au citit informații politice pentru care au folosit materiale din ziare și reviste.

O serioasă atenție s'a acordat conferințelor teoretice. Ele au fost organizate sub îndrumarea directă a comitetului de partid al universității și a birourilor organizațiilor de partid din facultăți. La pregătirea și desfășurarea conferințelor teoretice au luat parte organizațiile sindicale și de comsomol, colectivul de profesori și conferențiari ai catedrei de marxism-leninism.

Conferințele teoretice ale studenților s'au desfășurat la un înalt nivel ideologic. Studenții au studiat aprofundat operele clasicilor marxism-leninismului și literatura periodică care oglindește uriașele realizări ale construcției comunismului în Uniunea Sovietică. Conferințele au ajutat la creșterea ideologico-teoretică a studenților, au contribuit la obținerea unor indici mai buni la studii.

Activitatea organizației sindicale a universității este foarte variată. Problemele legate de munca studenților au fost discutate în ședințele comitetului sindical și ale birourilor sindicale din facultăți. Birourile sindicale ale facultăților au organizat consfătuiri de instructaj pentru organizatorii de grupe sindicale, au ascultat dările de seamă ale diferiților studenți, au acordat ajutor celor rămași în urmă, etc. Se înțelege că toate acestea au fost îndreptate spre realizarea controlului asupra studiului individual al studenților, spre înlăturarea lipsei de pregătire a unora dintre ei pentru seminarii și lucrări practice, spre înlăturarea absențelor dela lecții și seminarii, a încălcării disciplinei în procesul învățământului.

În luna Noembrie a anului trecut, biroul sindical al facultății a dat unui număr de activiști sindicali însărcinarea să studieze situația disciplinei și a nivelului la învățătură al studenților din anul IV.

Studenților din anul IV li s'a acordat un ajutor practic: au fost ținute lecții suplimentare de economie politică, s'au organizat excursii la uzinele și fabricile din Moscova.

Comitetul sindical a propus birourilor sindicale ale facultăților să organizeze în mod regulat în grupele studențești consfătuiri de producție și să desbată în cadrul lor problemele cele mai actuale și mai urgente în legătură cu diferitele discipline, precum și în legătură cu nivelul la învățătură al studenților. Comitetul sindical a recomandat ca la consfătuirile de producție ale grupelor studențești să participe profesorii, reprezentanții catedrelor și ai decanatului. Comitetul sindical a obligat birourile sindicale ale facultăților și pe organizatorii de grupă să constate care dintre studenți are examene restante și să ia măsuri pentru înlăturarea rămânerilor în urmă.

Organizațiile sindicale ale facultăților au urmărit cu atenție ca toate consfătuirile de producție să se organizeze în mod regulat. Cele mai bune rezultate le-a obținut organizația facultății de biologie a solului. Succesul acestei organizații sindicale se explică prin faptul că ea a desfășurat o luptă sistematică pentru indici înalți la studii. Toate acestea s'au făcut sub îndrumarea organizației de partid și în strânsă legătură cu organizația de comsomol.

În multe grupe sindicale, la consfătuirile de producție s'au desbătut problemele cele mai actuale: despre măsurile de îmbunătățire a pregătirii individuale a studenților pentru seminarii, despre noi realizări științifice în biologie, despre ridicarea disciplinei.

Grupele sindicale au acordat o mare atenție disciplinei. La consfătuirile de producție au fost criticați în mod concret studenții care nu respectau disciplina, care întârziau dela cursuri, lipseau dela lecții și seminarii, discutau în timpul lecțiilor și seminariilor, etc. Astfel, grupa sindicală a studenților facultății de zoologia vertebratelor, din anul IV a consacrat problemelor întăririi disciplinei câteva consfătuiri de producție. La aceste consfătuiri au fost aspru criticați cei vinovați de încălcarea disciplinei. La fel a procedat grupa sindicală a studenților facultății de genetică a plantelor.

Într'o serie de grupe sindicale ale facultății de biologie a solului s'au pus în discuția consfătuirilor de producție problemele teoretice legate de noile descoperiri științifice în domeniul respectiv. Iată un exemplu: În anul 1952, revista „Microbiologhia" a publicat o serie de articole despre noile date cu privire la formele filtrante ale microorganismelor. Organizatorul grupei studenților secției de microbiologie din anul IV, tov. Gnerasimova, a organizat o consfătuire de producție la care s'au discutat din toate punctele de vedere aceste articole. În felul acesta, consfătuirea de grupă a ajutat studenților să-și însușească mai bine unele probleme ale științei.

În lupta pentru calitatea înaltă a instrucției are o mare importanță pregătirea studenților pentru sesiunile de examene. Comitetul sindical al universității ascultă regulat, cu o lună înainte de începerea sesiunii, comunicările președinților birourilor sindicale și ale reprezentanților decanatelor cu privire la desfășurarea pregătirii pentru sesiunea de examen. De pildă, comitetul sindical al universității a ascultat referatele birourilor sindicale ale facultăților de mecanică-matematică și filozofie și coreferatul profesorului E. P. Troițchi, membru al comitetului sindical. Se înțelege că acest lucru a adus rezultatele dorite, a ajutat să se înlăture la timp lipsurile și a contribuit la o bună pregătire pentru sesiune.

Foarte minuțios s'a pregătit pentru sesiunea de examene biroul sindical al facultății de istorie. Problema pregătirii studenților pentru sesiunea de examene a fost discutată la ședințele biroului sindical al facultății și la ședințele birourilor sindicale ale tuturor anilor. Măsurile trasate au fost aduse la cunoștința fiecărei grupe sindicale. În acest scop, biroul facultății a ținut o ședință de instructaj cu organizatorii sindicali ai tuturor grupelor. La această ședință au fost discutate amănunțit toate problemele și s'au elaborat măsuri concrete. Organizatorilor sindicali li s'a recomandat să organizeze, în cadrul grupelor, consfătuiri de producție și dezbateri în legătură cu problemele pregătirii pentru examene. La consfătuiri au luat parte membrii birourilor sindicale ale facultăților și profesorii dela diferite catedre. Comisia de producție a biroului sindical al facultății a ascultat comunicări ale conducătorilor comisiilor fiecărui birou sindical despre munca desfășurată în legătură cu pregătirea pentru examene. Rezultatele acestei munci au avut deasemenea o influență pozitivă asupra calității studiilor și a desfășurării cu succes a examenelor.

În perioada pregătirii pentru examene, organizațiile sindicale ale facultăților au acordat multă atenție studenților din anul I. Aceasta este foarte important, deoarece pentru studenții din anul I, examenele universitare reprezintă un lucru nou, încă neobișnuit. De aceea trebue mărit interesul și încrederea lor, trebue să li se arate marea lor răspundere pentru succesul la examene. Tocmai așa au și procedat organizațiile sindicale ale facultăților de chimie, economie și altele, în perioada pregătirii pentru sesiunea de examene. Ele au explicat studenților din anul I condițiile și cerințele pe care trebue să le îndeplinească el la examene.

Activitatea științifică desfășurată în universitate joacă deasemenea un rol important în dobândirea unor cunoștințe temeinice. În ultimul timp s'a îmbunătățit activitatea asociației științifice studențești. În anul școlar curent, 2000 de studenți s'au ocupat cu munca de cercetări științifice în cadrul celor 140 de cercuri științifice, create pe lângă numeroasele catedre ale universității.

În ultimul an s'au organizat 25 de conferințe studențești, la care s'au citit 120 de referate științifice. Conferința studențească generală pe Universitate a discutat lucrările științifice consacrate problemelor sprijinirii măreței construcții ale comunismului. Șase facultăți au organizat concursuri pentru cea mai bună lucrare științifică efectuată de studenți — membri ai asociației și de diferitele cercuri științifice.

În lupta pentru indici înalți la studii, studenții au fost ajutați deasemenea de ziarul universității „Moscovșchii Universitet" și de presa de perete a facultăților.

Ziarul universității a publicat informații despre munca studenților fruntași la învățătură. Pe lângă aceasta, ziarul a desfășurat o mare muncă de masă. De pildă, în semestrul al II-lea din anul școlar trecut, ziarul a organizat împreună cu cadrele didactice și cu organizațiile obștești din universitate, o consfătuire a studenților fruntași la învățătură dela diferite facultăți și din diferiți ani.

Toată munca organizației sindicale este îndrumată de comitetul de partid al universității. Comitetul de partid îndrumează activitatea ei spre asigurarea unui înalt nivel la învățătură al studenților, spre pregătirea unor specialiști calificați pentru economia națională. Măsurile luate de comitetul sindical, de birourile sindicale ale facultăților, de organizatorii de grupă contribue foarte mult la educarea unor constructori conștienți ai comunismului.

(Din revista „V pomosci profsoiuznomu activu" nr. 6 din 1953)

Lecturi pedagogice

În localul școlii nr. 155 din Kiev au început „Lecturile pedagogice" pentru învățătorii claselor I-IV. La ele iau parte peste 100 de învățători din regiunile Kiev, Stalin, Harcov, Dnepropetrovsc, Lvov, Rovna, Drogobâci și alte regiuni din republică. Vor fi citite referatele: „Activitatea instructiv-educativă la lecții", „Educația copiilor în spiritul patriotismului sovietic și al prieteniei între popoare", „Elementele învățământului politehnic în clasele I-IV", „Metodele de ridicarea succesului la învățătură al elevilor".

„Lecturile pedagogice" vor fi organizate deasemenea în orașele Harcov, Tarnopol, Odesa, Poltava și alte centre regionale ale republicii.

Tinerii apicultori

O frumoasă activitate desfășoară cercul tinerilor apicultori dela școala medie din Ceapaievsc, regiunea Poltava, condus de profesorul de limbă germană F.D. Șapoval.

În cerc activează elevii din clasele a VII-a. Programul de instrucție este de 3 ani. Odată cu certificatul de maturitate fiecare membru al cercului, care a urmat lecțiile, obține dreptul de a ocupa funcția de ajutor de prisăcar. Prisăcarul actual al colhozului, Vasile Goncear este unul dintre foștii membri ai cercului tinerilor apicultori.

În timpul verii membrii cercului lucrează în stupinele colhozului. În vara trecută elevul Nicolai Scliar din clasa X-a a câștigat 100 de zile-muncă la prisaca din satul Crapivna.

O duminică a muncii de folos obștesc

De curând la școala medie nr. 47 din Gara Crotovca a avut loc o zi de muncă de folos obștesc. Au participat peste 500 de persoane. Populația a dat 35 de care, 17 mașini. Aceasta a permis să se transporte tot combustibilul necesar pe timp de un an pentru școală, internat și grădinița de copii. Au fost reparate băncile, materialul didactic, răsădite flori pe lângă clădirile școlare și pe lotul școlar.

Colectivul școlii ia din timp măsuri spre a pregăti condițiile necesare pentru învățământul politehnic al elevilor. Pedagogii întocmesc planuri de excursii pentru noul an școlar. Începând din Septembrie la școală vor activa câteva cercuri tehnice

Locuințe pentru învățători

În raionul Rârbno se desfășoară o mare activitate de construire a unor locuințe noi și de amenajare a locuințelor existente pentru cadrele didactice. S'a terminat construcția unei case cu două etaje pe lângă școala medie din Poșcipov. O casă nouă cu 3 apartamente a fost construită pentru cadrele didactice dela școala de 7 ani din Podlugov. Se lărgește mult numărul locuințelor bine amenajate de pe lângă școala de 7 ani din Aliosino.

La începutul noului an școlar vor fi puse la dispoziția cadrelor didactice din raion peste 80 de locuințe bine amenajate.

La cursurile de ridicare a calificării

Secția regională de învățământ din Leningrad a organizat cursuri pentru profesorii de cultură fizică la care au sosit 150 de profesori dela școlile din regiune.

Institutul de cultură fizică „Leshaft" acordă un mare ajutor cursanților. Profesorii au la dispoziție săli de sport, un stadion, un bazin de apă, săli de cursuri. Ei vizionează zilnic filme instructive.

Despre controlul intern în școală

În prezent, noi facem bilanțul examenelor. Se poate spune că ele s'au desfășurat destul de bine. Aproape toți elevii din clasele a IV-a au obținut, atât la oral cât și la scris, notele „4" și „5". Învățătoarele Z. A. Scepkina și K. I. Pavliukova sunt mulțumite de elevi lor, iar aceștia, la rândul lor, sunt mulțumiți de învățătoare, care le-au dat în timpul celor patru ani multe cunoștințe. Trei clase au încheiat anul școlar fără niciun repetent. Una din ele, clasa a IX-a, este cea mai mare clasă din școala noastră (școala „crește", din școală de 7 ani, în școală medie). Cunoștințe adânci și temeinice la limba rusă au dovedit elevii din clasele la care au predat profesoarele P. S. Șibaeva și N. I. Osipova, iar la matematică — elevii claselor la care predau profesoarele N. B. Kozlova și R. A. Țiurina. Acesta este al treilea an când la noi sunt promovați în clasa II-a toți elevii din clasa I-a, fără excepție.

Experiența acestor pedagogi, care lucrează în aceleași condiții ca și celelalte cadre didactice, este o dezmințire evidentă a „convingerii" că repetența, ar fi, chipurile, un rău inevitabil și că întotdeauna vor exista elevi care rămân în urmă la învățătură, incapabili să-și însușească programa clasei lor. Pentru noi a devenit limpede faptul că repetența este, înainte de toate, rezultatul unei activități insuficient de chibzuite a pedagogilor înșiși.

Care director de școală, care profesor de matematică sau de limba rusă, care învățător nu și-a pus următoarea întrebare: de ce unii, iar câteodată și mulți dintre elevi, cunoscând regulile gramaticale, legile matematice, nu știu să rezolve fără greșeli exercițiile de gramatică și problemele? De obicei, pedagogii explică aceasta prin faptul că unii dintre elevi au fost slab pregătiți și nu și-au însușit deprinderile practice de scriere, de rezolvare a problemelor și exercițiilor.

Îmi amintesc de un caz foarte instructiv din practica muncii învățătoarelor Scepkina și Pavliukova, care predau la clasele a IV-a.

Lor le era bine cunoscută experiența profesoarelor de limba rusă din școala noastră, tovarășele Șibaeva și Osipova, experiență la baza căreia stătea o serioasă exigență față de elevi, îmbinată cu o mare încredere în posibilitățile și aptitudinile fiecărui elev. Sprijinindu-se pe cunoștințele elevului, chiar dacă ele nu sunt prea temeinice, muncind cu răbdare cu fiecare elev, sporind pe neobservate, dela o zi la alta, numărul temelor, aceste profesoare reușesc să transforme cunoștințele fragmentare, izolate ale elevului într'un sistem armonios de cunoștințe. Tovarășele Șibaeva și Osipova și-au făcut o regulă din a nu lăsa nicio greșală a elevilor în exercițiile scrise și în răspunsurile orale. Atitudinea diferențiată față de fiecare elev în parte la lecții, la consultații, a devenit o lege pentru profesoarele de limba rusă.

Totuși, această experiență înaintată nu și-a găsit aplicarea cuvenită în munca de zi cu zi a tovarășelor Scepkina și Pavliukova. Cu toată conștiinciozitatea lor, mult timp aceste învățătoare n'au știut să folosească în mod creator experiența pedagogilor înaintați cu privire la organizarea muncii în legătură cu vocabularul la lecții și la organizarea muncii individuale cu elevii pentru înlăturarea greșelilor.

Spre cinstea învățătoarelor claselor a IV-a, trebue să spun că ele s'au apucat cu toată stăruința să-și înlăture lipsurile. Au trebuit să muncească mult, să-și reorganizeze întrucâtva lecțiile, să studieze mai amănunțit metodele și procedeele profesoarelor de limba rusă, aplicându-le la condițiile lor de muncă. Acum, ele sunt mândre de rezultatele muncii lor.

A trebuit să trag concluzii serioase și în ceeace privește activitatea mea. Am înțeles că nu e destul să le faci cunoscută pedagogilor experiența înaintată a colegilor lor, chiar dacă faci acest lucru în mod amănunțit. Este necesar un ajutor de zi cu zi în însușirea experienței de către pedagogi.

Iată ce s'a întâmplat la noi cu predarea matematicii. Directorul școlii și directorul de studii sunt profesori de istorie. Nu trebue să ascundem faptul că analiza făcută de noi lecțiilor de matematică în clasele superioare, sfaturile pe care le-am dat profesorilor se refereau prea puțin la latura metodică a muncii.

În acest an școlar noi am hotărît să îmbunătățim controlul asupra predării matematicii. Dela început am cerut dela profesori cea mai riguroasă realizare a tratării individuale a fiecărui elev, i-am obligat să facă o analiză amănunțită a fiecărei lucrări de control. Pentru fiecare elev au fost făcute caracterizări în care erau oglindite nu numai golurile în cunoștințele lor, dar și momentele pozitive. Aceste însemnări dădeau profesorului un material prețios pentru organizarea unor lecții suplimentare individuale și pe grupe cu elevii. A fost schimbată și metodica de organizare a lucrărilor de control. Înainte de toate s'au introdus lucrări scrise cu o durată de o oră, chiar în clasele superioare. Aceasta a dat posibilitatea de a se mări numărul lucrărilor scrise. În medie, în clasele V—VII se dădeau lucrări scrise săptămânal, iar în clasele a VIII-a și a IX-a — la interval de 10—12 zile. Pe lângă aceasta, a fost mărit numărul variantelor lucrărilor de control. Adeseori fiecare elev primea o fișă cu o temă individuală.

Unii dintre elevii noștri din clasa a VIII-a, mai ales acei care ne-au venit dela alte școli de șapte ani, au goluri serioase în cunoștințele de matematică din programa claselor V—VII. Adeseori profesorii au trebuit să facă lecții suplimentare pentru a îmbina studierea materialului curent, slab însușit de elevii din clasa a VIII-a, cu repetarea capitolelor mai grele de algebră, din programa clasei a VII-a.

Munca nu s'a pierdut în zadar: toți elevii din clasa a VIII-a au reușit cu succes la examenul scris de algebră. Cele mai temeinice cunoștințe le-au dovedit elevii profesoarei N. B. Cozlova.

Tânăra profesoară de aritmetică R. A. Țiurina, care predă la clasele V—VIII-a, a împrumutat multe din experiența muncii individuale cu elevii a tovarășei Cozlova. Ea a muncit bine cu elevii rămași în urmă. În primul pătrar, din cei 117 elevi ai săi rămășeseră în urmă 21, în pătrarul al doilea — 11, în al treilea — 10, în pătrarul al patrulea — 5.

Noi am împărtășit bucuria tinerii profesoare și n'am observat greșelile ei. S'a constatat că tov. Țiurina a supraapreciat cunoștințele unora din elevii săi și a admis la examene trei elevi de clasa a V-a, pregătiți insuficient. Lucrarea scrisă s'a dovedit peste puterile lor. Doi din ei și-au îndreptat situația pe urmă, prin răspunsuri bune la examenul oral, iar eleva a treia a mai căpătat încă un „2", rămânând să dea examen în toamnă. Tov. Țiurina a întocmit pentru această elevă un plan individual de pregătire pentru examenele din toamnă. Totuși, încrederea elevei în puterile sale a fost întrucâtva zdruncinată.

Unui pedagog care lucrează în școală primul an i se poate ierta o asemenea greșală, dar nouă, directorului școlii și directorului de studii, ea nu ni se poate ierta. La timpul potrivit, eu am făcut în clasele a V-a o lucrare de control la aritmetică, dar se vede că după aceea n'a fost făcută o analiză destul de aprofundată și minuțioasă a cunoștințelor fiecărui elev și de aceea au fost scăpate din vedere lipsurile în organizarea predării și în pregătirea elevilor tovarășei Țiurina.

Examenele ne-au arătat multe lipsuri serioase în îndrumarea procesului de învățământ, au pus în fața noastră o serie de sarcini urgente pentru viitor. Noi ne planificăm acum pregătirile pentru noul an școlar, ținând seama de aceste lipsuri.

P. COZLOV
director de studii la școala medie din Soboleva, regiunea Caluga

Impotriva rămășițelor influenței herbartiene în școlile noastre

Zi de zi, școala noastră înflorește. Bucurându-se de îndrumarea și de sprijinul continuu al partidului și guvernului, cadrele didactice realizează mereu noi succese în munca instructiv-educativă, în îndeplinirea sarcinii de onoare de a pregăti cadrele constructiei socialiste. Tot mai mare este numărul învățătorilor și profesorilor care, însușindu-și neprețuita experiență a școlii sovietice, își ridică mereu nivelul măestriei pedagogice izbutind să prevină și să lichideze rămânerea în urmă la învățătură. Examenele de sfârșit de an au dovedit o serioasă creștere a nivelului ideologic-științific și pedagogic al muncii care se desfășoară în învățământul nostru. Rezultatele obținute îi stimulează pe slujitorii școlii să muncească cu mai mult avânt pentru a-și ridica nivelul politic și ideologic, pentru a-și însuși învățăturile pedagogiei sovietice.

Dar pe frontul educației comuniste — ca și pe celelalte fronturi pe care înaintăm — victoria nu poate fi câștigată fără luptă dârză. Turbați de furie în fața succeselor noastre, dușmanii din afară și dinăuntru nu se dau înlături dela nimic, în încercările lor disperate de a împiedeca opera istorică de construire a socialismului. În domeniul învățământului, ei încearcă să propage influența putredei pedagogii imperialiste, a concepțiilor antiștiințifice, reacționare asupra educației, pentru a împiedeca astfel munca de educare comunistă a tinerei generații.

Învățământul din România burghezo-moșierească urmărea să formeze o intelectualitate ruptă de popor, care să slujească interesele de clasă ale exploatatorilor. Învățătorii și profesorii pregătiți în școala burgheză nu au fost feriți de ideile reacționare ale culturii burgheze. Și astăzi încă mai există în rândurile cadrelor didactice rămășițe ale concepțiilor burgheze în domeniul pedagogiei. De aceea lupta împotriva rămășițelor acestei influențe trebue să stea în centrul preocupărilor noastre. La Congresul Învățătorilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, iubitul conducător al poporului nostru, ne-a învățat că pentru a-și putea îndeplini misiunea, pentru a-și putea duce la bun sfârșit sarcinile, masa învățătorilor nu are decât un singur drum: „acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra școlii, asupra metodologiei, al lichidării concepției burgheze asupra lumii și vieții".

Una dintre cele mai obscurantiste teorii cu care au fost otrăvite în trecut cadrele didactice și a cărei influență se resimte, în unele cazuri, până astăzi, este cea herbartiană. Este de o mare importanță să recunoaștem și să combatem fără cruțare orice rămășiță a herbartianismului în școala noastră.

O concepție pedagogică în slujba regimului junkerilor și burghezilor

Concepția reacționară herbartiană își trage numele dela Fr. Herbart, unul dintre cei mai întunecați exponenți ai claselor exploatatoare din Germania de acum un secol și jumătate.

Pe atunci, în Germania, burghezia lăsă și servilă se unise cu nobilimea, în ura lor comună împotriva mișcării revoluționare a maselor. Marx a descris cu multă profunzime situația statului care trecea la desvoltarea capitalismului: „...stat osificat, de slugi, în care robul servește tăcând, iar stăpânul pământului și al oamenilor domnește în cât mai multă tăcere, cu ajutorul unor slugi bine educate și care ascultă în tăcere". Cât privește cultura, „cei mai mari savanți sunt izgoniți din universități și... educația e dată pe mâna unei bande de obscuranțiști". *) În aceste condiții Germania devenise — pe plan pedagogic — centrul reacțiunii împotriva concepțiilor burghezo-democratice ale materialiștilor mecaniciști francezi și ale lui Rousseau.

Reprezentantul tipic al pedagogiei oficiale a acestui regim a fost Herbart, recunoscut dela începutul activității sale ca dușman fățiș a tot ce era progresist. Fiu al unei familii de nobili care ocupa o înaltă situație în Prusia, numit, de tânăr, profesor la cea mai reacționară universitate a timpului — cea din Koenigsberg — el s'a pus fără reticențe în slujba regimului junkerilor și burghezilor.

Pentru a asigura stabilitatea acestui regim, Herbart a născocit și a răspândit un sistem de educație care să transforme pe tineri în slugi docile și resemnate ale claselor dominante, în oameni supuși, inculți și bigoți, cu mintea întunecată de misticism. Întreaga pedagogie el a subordonat-o acestui scop mârșav. Tocmai în aceasta constă caracterul reacționar de clasă al pedagogiei sale. În expunerile sale greoaie și confuze, el a încercat să ascundă acest scop printr'o nesfârșită vorbărie despre „virtute"; pentru el însă, omul „virtuos" este slujitorul care apără cu credință orânduirea exploatatoare. Principala lui grijă era ca nu cumva viitorul cetățean să manifeste „o voință potrivnică societății" adică potrivnică regimului burghezo-feudal. Deaceea el a elaborat un sistem de mijloace prin care să sugrume orice spirit de independență în gândirea și activitatea copilului.

Pentru aceasta, clasele exploatatoare aveau în primul rând interesul ca tineretul să fie împiedecat să-și însușească cunoștințe științifice. Herbart — dușmanul științei — afirma că nu putem cunoaște lumea și că materialismul este „o absurditate". Dar dogmatismul feudal fusese sdruncinat de pedagogii progresiști ca I. A. Komenschi, J. J. Rousseau și alții care descoperiseră o serie de legi obiective ale procesului de învățământ. Ideile acestora începeau să se răspândească în masa învățătorilor. Pentru a-i înșela pe învățători, Herbart trebuia să se prefacă că pornește, în aparență, dela principiile deja cucerite. El acceptă deci organizarea învățământului pe lecții, dar transformă lecția într'un mecanism mort, care în fapt să-l oprească pe copil de a cunoaște realitatea vie. Astfel, Herbart a născocit patru „trepte formale" pretinzând că orice lecție trebue să treacă în mod obligatoriu prin ele. Aceste trepte erau: claritatea (adică prezentarea materialului nou), asociația (cu cunoștințele anterioare), sistema (adică generalizarea) și metoda (adică aplicarea la diferite exerciții). La aceste patru „trepte", herbartienii au adăugat ulterior și „pregătirea aperceptivă", cu care pretindeau că trebue să înceapă orice lecție.

Această împărțire a lecției este complect străină de procesul real al învățării. Ea despică procesul de învățământ, unitar, în stadii născocite, artificiale, izolate, rupte de conținutul concret al lecției. Mult a paralizat acest plan de lecție munca învățătorilor și profesorilor. Să luăm, de exemplu, obligația de a face asociația cu vechile cunoștințe înainte de a generaliza noul material predat. Practica ne arată că în procesul de învățământ asemenea legături nu putem face uneori decât după ce am generalizat noul material însușit. Obligația de a străbate la rând „treptele", creiază astfel o prăpastie între organizarea lecției și conținutul ei, devine o piedică în însușirea acestui conținut. Profesorul pierde rolul conducător în procesul de învățământ și devine sclavul unei scheme care-l leagă de mâini și de picioare. Pe de altă parte, planul herbartian, care se referă în mod confuz la o așa zisă „pregătire aperceptivă", nu prevede o verificare sistematică a cunoștințelor anterioare ale elevului și nici pregătirea elevului pentru lecțiile pe care să le facă acasă. Încorsetarea lecției în această schemă abstractă face imposibilă munca independentă, creatoare a elevului în clasă sau acasă, răpește muncii școlare orice conținut creator, răpește profesorului orice inițiativă.

Pedagogia sovietică, bazată pe legile obiective ale științei, ne învață că nu toate lecțiile pot avea aceleași structură, că structura lecției depinde de scopul ei, de conținutul predat, de vârsta copiilor. Herbart însă cerea, împotriva științei, ca orice lecție, indiferent de tema ei, indiferent de vârsta copiilor, să aibă aceeași formă. Acest formalism făcea ca lecția predată după tipicul herbartian să fie ruptă de viața înconjurătoare și să împiedece înțelegerea și asimilarea cunoștințelor de către copii. Lecția după acest procedeu rigid devine un mecanism care ucide vioiciunea minții copilului, silindu-l să învețe pe dinafară, dogmatic, formule seci, rupte de viață.

Pentru a justifica, chipurile, din punct de vedere științific, formalistele sale „trepte formale", Herbart caută sprijin în tezele psihologiei asociaționiste. Pentru psihologia asociaționistă, gândirea n'are nicio legătură cu condițiile concrete de viață, cu activitatea practică. Ea privește gândirea „în sine", indiferent de materia care-i dă naștere și reduce viața psihică la un joc de asociații mecanice între idei. A fi adeptul „treptelor formale" înseamnă implicit a fi adeptul acestei psihologii idealiste și a renunța să privești personalitatea omului în cadrul condițiilor concret istorice, așa cum ne învață psihologia materialistă. Împotriva aberațiilor idealiste, marxism-leninismul ne învață să privim conștiința ca pe o oglindire a realității obiective în creierul nostru.

Dar Herbart nu s'a mulțumit cu încercarea de a dogmatiza procesul de învățământ. El a fost preocupat în acelaș timp de o așa zisă „educație morală", de fapt un dresaj care să ducă la o disciplină oarbă. Urmărind să frâneze activitatea revoluționară a maselor, pedagogul retrograd a introdus în pedagogie spiritul cazon prusac. „Copiii — scrie el — trebue să simtă în mod tot atât de necesar ca și adulții constrângerea pe care orice individ trebue să o suporte din partea societății" — adică din partea regimului exploatator.

Pentru Herbart, un om „moral" este cel ce apără orânduirea sugrumătoare de orice schimbare, cel ce îngenunche fără condiții în fața statului prusac. Din acest punct de vedere, „cei mai apți pentru educația morală — scrie el — sunt acei care rămân legați de ceeace cunosc bine, care privesc cu neîncredere tot ce e nou, pentru că e nou". Aceștia, continuă Herbart, chiar dacă sunt „limitați", „oferă educației un teren solid". Pentru Herbart, copilul „ideal" este, deci, cel refractar oricărui progres.

Pentru a-l educa pe copil în spiritul marii „virtuți" a supunerii oarbe, pentru „a înăbuși obrăznicia copilului", Herbart creiază o carte neagră, un întreg cod de pedepse bestiale: Desgustător devine pedagogul burghez când caută justificări „științifice" pentru a-l pune pe copil „la colț" sau a-l lovi. „Nu este deloc rău pentru copil de a-și aduce aminte că a mâncat bătaie cu cureaua", scrie cu cruzime acest „pedagog". Asemenea educație, fără milă și fără respect față de copil este caracterizată de Herbart drept „o tiranie care duce la libertate". Tiranie este într'adevăr această educație, dar ea nu duce la libertate, ci la educarea unui rob.

Herbart recomandă supravegherea continuă a copilului pentruca nu cumva acesta să se joace „să facă prostii". El socotește că e foarte „educativ" ca pedagogul să-l spioneze pe copil pentru a-l prinde în delict și a-i aplica cartea neagră a pedepselor. Cât de bine reflectă acest sistem de educație ura și disprețul pentru om al claselor exploatatoare!

Pentru a întuneca și mai mult rațiunea copilului și a împiedica însușirea științei, el cere educatorului să deștepte în conștiința copilului neîncrederea în știință și să pedepsească cu sălbăticie pe copilul care ar încerca să depășească misticismul. Dându-și pe față poziția obscurantistă, el ajunge să afirme că „limitarea științei noastre asigură umilința și veneratia" și că „nicio știință nu este în stare să dea omului mai multă încredere decât credința religioasă".

Rezultă limpede că întreaga „pedagogie" herbartiană n'a urmărit decât să întărească regimul prusac reacționar.

★

Caracterul ultrareacționar al pedagogiei herbartiene a dus la o largă răspândire a ei în școala oficială a tuturor țărilor capitaliste. Ea a provocat însă reacția justificată a tuturor forțelor pedagogice progresiste din lumea întreagă. În Germania dela mijlocul secolului trecut, împotriva herbartianismului a luptat marele pedagog progresist A. Diesterweg, conducător al învățătorilor înaintați, despre care Wilhelm Pieck a scris de curând: „Diesterweg a fost reprezentantul pedagogiei clasice germane care a pornit ferm pe calea progresistă".

Tolstoi și marii democrați revoluționari ruși au luptat în operele lor, cu dârzenie, împotriva pedagogiei de tip herbartian.

În Statele Unite, Herbart se bucură până astăzi de aprecierea entuziastă a pedagogiei oficiale; în școala fascistă americană este la modă „neo-herbartianismul" care a fost la modă și în școala hitleristă. Formalismul, cruzimea, rigorismul herbartian, toate acestea convin de minune guvernanților imperialiști, care vor să transforme tânăra generație în carne de tun.

Pedagogia sovietică, bazată pe învățătura marxist-leninistă, a demascat esența reacționară a herbartianismului, a dat herbartianismului lovitura de moarte. Învățătorii sovietici, călăuziți de P.C.U.S., au alungat de mult din școala sovietică cele din urmă rămășițe ale influenței herbartiene. Lecțiile ținute în școala sovietică sunt modele de muncă didactică în spirit creator, planul desfășurării lor este alcătuit în strictă conformitate cu scopul urmărit, asigurând transmiterea cunoștințelor și formarea deprinderilor la elevi, asigurând activitatea bogată a elevilor în cadrul lecției și acasă. Plini de grijă, de dragoste, de încredere față de copii, învățătorii și profesorii sovietici respectă personalitatea fiecărui elev, ajutându-l să se desvolte sub toate aspectele, în cadrul colectivului de elevi strâns închegat. Școala sovietică formează astfel oameni liberi.

*) Marx și Engels despre prusacismul reacționar, Ed. P.C.R. 1945 pag. 29 și 39.

VIAȚA DE PARTID IN ȘCOLI

Seminarul de sfârșit de an al cadrelor didactice

Seminariile de sfârșit de an au constituit un eveniment important pentru învățământul nostru de partid. Ele au avut sarcina de a contribui la aprofundarea tezelor studiate, de a verifica nivelul cunoștințelor dobândite de cursanți în timpul anului, felul în care aceș tia leagă problemele teoretice de activitatea practică.

Seminarul de sfârșit de an al cercului de studiu al Istoriei P.C.U.S., anul I, ce s'a desfășurat la școala medie de băieți din orașul Galați a oglindit străduința depusă de cursanți pentru însușirea învățăturii marxist-leniniste, pentru folosirea ei ca pe un îndreptar în activitatea lor de zi cu zi.

Deosebit de vii au fost discuțiile purtate în jurul capitolului „Partidul" din raportul C.C. al P.C.U.S. la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.

Vorbind despre continua întărire a unității rândurilor partidului, educatoarea Frimida Zvorișteanu a arătat că unitatea de neclintit a P.C.U.S. este cea mai caracteristică trăsătură a situației lui interne, a vieții lui interne.

— Invățând din uriașa experiență a P.C.U.S., — a spus ea — partidul nostru apără cu fermitate unitatea rândurilor sale, se curăță fără încetare de elementele dușmănoase și oportuniste. Demascarea și zdrobirea acțiunii contrarevoluționare a deviatorilor de dreapta au dovedit forța partidului nostru, au contribuit la întărirea lui ca partid revoluționar, marxist-leninist.

Vorbind despre problema creșterii necontenite a bunei stări materiale și culturale a poporului sovietic, membrii cercului au insistat asupra faptului că în timp ce în societatea capitalistă omul este supus legii nemiloase a stoarcerii profitului maximal, care condamnă oamenii muncii la mizerie, foamete, șomaj, războaie, în societatea socialistă întreaga producție este subordonată omului și nevoilor sale, mereu crescânde.

Cursanții au ilustrat această teză cu o serie de aspecte care au arătat felul în care acționează legea economică fundamentală a socialismului în comparație cu legea economică fundamentală a capitalismului contemporan. Ei au vorbit cu multă însuflețire despre sarcinile trasate de către Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la învățământul politehnic. S'a vorbit deasemenea despre succesele importante în desvoltarea literaturii sovietice, a artelor plastice, a teatrului, a cinematografului, s'a arătat grija Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru creșterea rețelei de instituții cultural-educative la orașe și sate.

Cu mult interes au desbătut membrii cercului de studiu învățăturile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. despre munca ideologică și sarcinile membrilor de partid pentru a-și ridica necontenit nivelul cultural, politic și ideologic.

Invățătoarea Maria Cristea a subliniat importanța muncii ideologice ca una din datoriile primordiale ale membrilor de partid. Ea a arătat că subaprecierea acestei munci poate aduce pagube mari intereselor partidului și statului nostru. Tovarășa Anastasia Sârbu a arătat că la noi există încă rămășițe ale ideologiei burgheze, rămășițe ale psihologiei și moralei vechi, reacționare. In țara noastră există încă rămășițe ale claselor exploatatoare, există clasa capitalistă cea mai numeroasă — chiaburimea — precum și unelte ale dușmanului de clasă care răspândesc ideologia burgheză. Mica producție de mărfuri generează ceas de ceas capitalism. Rămășițele ideologiei burgheze nu dispar dela sine. Impotriva lor trebue dusă o luptă necruțătoare.

Cursanții au arătat caracterul reacționar al pedagogiei burgheze, putreziciunea teoriilor idealiste răspândite în zilele noastre de filosofii burghezi și rădăcinile de clasă ale acestor teorii.

Discuția a antrenat mulți tovarăși. Referindu-se la articolul redacțional apărut în ziarul „Scânteia" „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" aceștia au demascat și au combătut metodele antiștiințifice care servesc intereseIe capitaliștilor, metode care mai sunt folosite pe alocuri în școli.

In raportul C.C. al P.C.U.S. la Congresul al XIX-lea — a spus în concluzie propagandisti — tovarășul Malencov subliniază că „Acolo unde slăbește atenția față de problemele ideologice se crează un teren propice pentru reînvierea concepțiilor și ideilor ostile nouă". Deaceea munca ideologică, educarea tineretului în spiritul ideologiei socialiste, al vigilenței față de orice manifestare a dușmanului și a ideologiei lui este o sarcină primordială pentru noi.

Rezultatele pozitive obținute la seminarul de sfârșit de an al cercului de studiu al Istoriei P.C.U.S. anul I dela școala medie de băieți din Galați se datoresc în primul rând muncii depuse de biroul organizației de bază în tot timpul acestui an școlar. Ridicarea nivelului politic și ideologic al comuniștilor a constituit o preocupare de frunte pentru membrii biroului organizației de bază. Adunarea generală a analizat periodic, in spirit critic și autocritic, situația învățământului de partid, modul în care membrii cercului au studiat marxism-leninismul.

Organizația de bază a depus o vie activitate pentru pregătirea temeinică a încheierii anului școlar în învățământul de partid. Pentru a se putea prezenta tot mai bine pregătiți la seminarul de sfârșit de an cursanții au fost îndrumați și ajutați să recapituleze tot materialul pe care l-au studiat. Membrii biroului au ajutat cursanților să-și organizeze cât mai bine timpul pentru recapitularea materiei, să studieze materialul bibliografic.

Sub îndrumarea organizației de bază propagandiștii au întocmit un plan de muncă în care s'a prevăzut organizarea de consultații individuale și colective și sprijinirea cursanților, în special a celor mai slab pregătiți, pentru lămurirea tuturor problemelor în însușirea cărora întâmpinau încă greutăți.

Organizația de bază a controlat în ce măsură au participat propagandiștii la seminariile de pregătire care au avut loc la Cabinetul de partid orășenesc, cum s'au pregătit ei, cum au ajutat pe cursanți să lege învățătura marxist-leninistă de munca lor zilnică.

Un rol important în pregătirea seminarului de sfârșit de an l-a avut gazeta de perete. Ea a popularizat pe fruntașii la învățătură, a criticat lipsurile și pe cei rămași în urmă.

Seminarul de sfârșit de an a scos în relief și grija deosebită a propagandistului de a stimula pe cursanți să formuleze corect tezele pe care le expun și să lege în mod organic cunoștințele teoretice de activitatea lor în domeniul învățământului.

Seminarul de sfârșit de an dela școala medie de băieți a scos în evidență și o serie de lipsuri serioase în ceeace privește însușirea creatoare a învățăturii marxist-leniniste.

Problema criticii și autocriticii deși discutată de mulți cursanți a fost tratată simplist. Nu s'a subliniat rolul pe care-l are critica și autocritica în desvoltarea societății socialiste. Răspunsurile la această problemă n'au fost ilustrate cu exemple concrete din activitatea organizației de bază, din munca de zi cu zi a cursanților. Răspunsurile unora dintre cursanți au fost schematice. Aceasta arată limpede că aceștia s'au limitat numai la studierea notițelor luate la predare, fără să aprofundeze materialul bibliografic indicat.

O lipsă a seminarului a fost deasemenea faptul că unii tovarăși n'au luat parte activă la discuții.

Propagandistul a pus prea puține întrebări ajutătoare cursanților, nereușind să atragă pe toți membrii cercului în discuții.

Pentru desfășurarea învățământului de partid al cadrelor didactice în anul școlar viitor va trebui ca organizația de bază, ținând seama de experiența anului ce a trecut, să acorde mai multă atenție conținutului învățământului, să-și ascută vigilența ideologică, să asigure un nivel mai înalt al expunerilor și seminariilor și să acorde o grijă permanentă pentru aplicarea creatoare a celor învățate la problemele concrete ale activității cadrelor didactice.

CONSTANTIN BOTEZ
directorul cabinetului de partid al comitetului orășenesc P.M.R. Galați

Se apropie consfătuirile raionale

Cabinetul pedagogic al Capitalei a început încă din luna Iunie să se pregătească în vederea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice. In acest scop, odată cu încheierea anului școlar colectivul de metodiști al cabinetului pedagogic a început să studieze referatele ținute la cercurile pedagogice ale profesorilor, planurile calendaristice ale școlilor precum și cele mai reușite planuri ale lecțiilor deschise care au fost ținute în cadrul cercurilor pedagogice.

Tot acest material, ca și materialul privitor la rezultatele examenelor în școlile din raioanele Capitalei, va fi folosit la întocmirea referatelor pe specialități ce se vor ține cu prilejul consfătuirilor cadrelor didactice.

Cabinetul pedagogic se pregătește deasemenea să organizeze o expoziție a materialului didactic confecționat de elevii școlilor din București. Amenajarea acestei expoziții a și început și urmează ca treptat ea să fie îmbogățită cu noi materiale. Intr'una din săli, este expus material didactic pe care l-au folosit la lecții învățătorii claselor I—IV. In aceeaș sală, în două vitrine sunt expuse lucrări ale copiilor din grădinițe și cămine de zi.

O altă cameră a fost special amenajată pentru materialul didactic folosit în predarea științelor naturale. Aici se pot vedea zeci de planșe lucrate de elevii școlilor din București, acvarii, ghivece cu diferite plante, etc. Astfel, pe un perete se pot vedea planșe privind evoluția animalelor, alături s'a amenajat colțul „Miciurin", colțul „Timiriazev", un colț al solului etc.

In una din vitrine sunt așezate în ordine borcane de sticlă care conțin diferite tipuri de sol din țara noastră. Intr'un alt raft sunt expuse diferite roci. Se pot vedea deasemenea ierbare precum și caete ale elevilor.

Intr'o altă încăpere este expus material didactic legat de predarea matematicii, iar într'o vitrină se pot vedea aparate de fizică (elemente Volta, elemente Grenet, electromotoare etc.) lucrate de elevi prin mijloace proprii.

In camera unde s'a amenajat expoziția pentru istorie și geografie se pot vedea, deasemenea, lucrări interesante: hărți fizice, hărți economice, reliefuri, diferite aparate, planșe reprezentând mișcările țărănești din țara noastră și alte scene din istoria poporului nostru etc.

Intreg acest material didactic, referate, planurile de lecție, planurile calendaristice, care reprezintă experiența cadrelor noastre didactice va servi ca bază de plecare în alcătuirea referatelor.

—o—

Pregătesc deschiderea noului an școlar

Comitetul de părinți depe lângă școala medie nr. 1 de fete din Iași duce o muncă rodnică și susținută de ajutorare a școlii.

Din fondurile adunate prin diferite serbări în cursul acestui an, comitetul de părinți a ajutat gospodăria anexă a școlii, s'au făcut reparațiuni, s'a complectat materialul didactic etc. O parte din fonduri vor fi folosite acum, în timpul verii, la diferite lucrări menite să asigure începerea noului an școlar în condițiuni cât mai bune de muncă.

★

Membrii grupei sindicale a muncitorilor din învățământ dela școala de 7 ani din comuna Zebil-Istria, regiunea Constanța, și-au luat angajamentul să execute curățenia generală a localului școlii și internatului, pregătind astfel condițiuni bune pentru deschiderea noului an școlar. Angajamentul a fost îndeplinit în câteva zile, pregătindu-se complect pentru noul an școlar cinci săli de clasă, trei dormitoare, o sală de mese, o bucătărie, o sală de spectacole și două camere pentru cancelarie.

Din experiența acestui an școlar

Pentru a obține cunoștințe temeinice în predarea matematicii

In anul care s'a încheiat de curând am predat matematica la clasele a IX-a și a X-a dela școala medie nr. 8 de băieți din București. Pentru a da elevilor mei cunoștințe temeinice, încă dela primele lecții am fost preocupată să-i ajut să înțeleagă în mod conștient diferitele noțiuni pe care și le însușesc, să poată aplica ceeace învață în rezolvarea diferitelor probleme și exerciții, în diferite lucrări practice.

In acest scop, i-am obișnuit pe elevi să construiască corpurile geometrice cuprinse în enunțul teoremelor demonstrate sau în problemele ce trebuiau rezolvate acasă. Treptat, treptat, lucrând în felul acesta, am reușit să le formez deprinderea de a vedea în spațiu cele mai dificile probleme de intersecții.

Prin îndrumările date în cadrul lecțiilor cu privire la diferite lucrări practice, dar mai ales prin activitatea desfășurată în cadrul cercului de matematică, majoritatea elevilor au început să se intereseze de aceste probleme și să construiască machete și planșe reprezentând diferite probleme de geometrie în spațiu.

Materialul construit de elevi mi-a dat posibilitatea să-i ajut pe cei rămași în urmă să aibă reprezentarea concretă a problemelor sau a diferitelor construcții geometrice. De exemplu, machetele elevilor Șerbănescu Dan, Teodosiu Cristian și Mustățea Gheorghe din clasa a X-a B au fost de mare folos în fixarea cunoștințelor elevilor cu privire la teorema piramidelor echivalente și la teorema volumului piramidei, precum și în înțelegerea problemelor despre corpuri de rotație. Prin explicarea amănunțită a acestor lucrări, majoritatea elevilor au înțeles cum ia naștere un corp prin rotirea în jurul unei axe verticale, a unui triunghiu, exagon, romb, în anumite condiții date.

Urmărind să desvolt interesul elevilor pentru studiul trigonometriei, am rezolvat cu ei, în orele de curs, probleme cu caracter practic, probleme despre determinarea distanțelor accesibile și inaccesibile, despre înălțimi. Ei au aflat, astfel, înălțimea unui turn, lățimea unui râu, înălțimea unui munte, dimensiunile unui furnal. In vederea aplicațiilor pe teren am descris materialul necesar și am îndemnat elevii să-l construiască. In felul acesta, ei au construit jaloane, firul cu plumb și goniometre.

O lucrare deosebit de interesantă a fost teodolitul, construit de elevul Dorobanțu Lucian din clasa a X-a. Acest aparat folosește pentru măsurarea unghiurilor din plan orizontal și din plan vertical. El se compune din două cercuri de alamă, unul vertical și altul orizontal, legate printr'un ax care trece prin centrul cercului orizontal. Gradațiile dela 0°—360° se pot citi prin niște ferăstruici, săpate pe aceste discuri. Luneta fixată la centrul cercului este prevăzută cu lentile și reticul. Intregul teodolit este montat pe o placă metalică, care se sprijină pe trei suporturi prevăzute cu piulițe. Prin aceste piulițe se face calarea aparatului, indicată de două nivele cu bulă de aer.

Având la dispoziție tot acest material, am rezolvat pe teren probleme de distanțe accesibile și inaccesibile. Lucrările practice au făcut să crească interesul elevilor și ei au devenit tot mai curioși să afle cum se pot determina distanțele dintre vârfurile a doi munți, cum se pot calcula distanțele dintre astre, raza pământului, etc.

Pentru a ajuta elevii să alcătuiască singuri probleme de calcul trigonometric, le-am propus să compună câte o problemă pe care s'o înfățișeze grafic pe o planșetă sau pe o machetă, problemă în care să se arate cum se lucrează pe teren cu aparatele. Indrumați îndeaproape, elevii, împărțiți în echipe, au reușit să construiască planșe și machete, executate cu deosebită pricepere. De exemplu, elevii Călărașu Gheorghe, Epure Alexandru și Frosu Mircea din clasa a X-a A au desenat două planșe dintre care una reprezintă măsurarea înălțimii turnului Sfatului Popular al raionului Grivița Roșie, iar cealaltă indică cum se poate determina lungimea unui cablu care leagă vârfurile a doi munți.

Deosebit de folositoare pentru consolidarea cunoștințelor elevilor au fost și machetele, care înfățișează una sau mai multe probleme. De exemplu, o machetă reprezintă o porțiune de teren deasupra căruia sboară un avion. Tema machetei este determinarea înălțimii la care se află avionul deasupra terenului. Avionul este prins în fascicolul de lumină a două proiectoare înzestrate cu becuri și baterii electrice. Direcția razelor de lumină, indicată prin fire de sârmă, împreună cu distanța dintre cele două proiectoare, alcătuiesc un triunghi ale cărei elemente se pot calcula prin teorema sinusurilor sau prin formulele de rezolvare a triunghiurilor dreptunghice. Dacă avionul nu se află în acelaș plan vertical cu proiectoarele, atunci problema cere a se calcula înălțimea unei piramide.

Intregul material lucrat de elevi a contribuit în largă măsură la desvoltarea interesului acestora pentru studiul matematicii, la înțelegerea mai adâncă a problemelor. In perioada recapitulării, am antrenat întreaga clasă în folosirea planșelor și a machetelor lucrate în timpul anului. In felul acesta, elevii care înțelegeau mai greu unele probleme, având reprezentarea concretă a lor, reușeau să rezolve și alte probleme.

Folosirea acestui material didactic lucrat cu elevii a fost unul din mijloacele cele mai eficace pentru asigurarea unor cunoștințe temeinice, pentru combaterea rămânerii în urmă la învățătură. Acest material a fost întrebuințat și în timpul examenului oral. Roadele acestei preocupări continue de a concretiza chiar și cele mai dificile probleme, de a da elevilor posibilitatea să vadă în mod concret relațiile dintre diferitele elemente ale problemei s'au văzut la examenul de sfârșit de an, atât în lucrările scrise, cât și în răspunsurile orale. Șase dintre elevii mei au reușit la concursul de matematică pe regiune, iar elevul Teodosiu Cristian a fost premiat la concursul final.

Prof. ELENA TURTURICA

Prevenirea rămânerii în urmă la învățătură

Cu prilejul examenelor de promovare și absolvire, colectivul didactic al școlii noastre, școala medie de băieți nr. 1 din Tg. Mureș, și-a verificat munca depusă în decursul întregului an școlar pentru asigurarea însușirii temeinice a cunoștințelor de către elevi.

In cursul primelor pătrare au existat în școală lipsuri destul de serioase. Un număr de elevi, circa 20 la sută, rămăseseră în urmă la învățătură la diferite obiecte. Preocuparea de a lichida aceste lipsuri a existat în tot cursul anului școlar, dar noi n'am găsit dela început formele cele mai bune. Inițial s'au organizat grupe de învățătură. Cum acestea nu dădeau rezultatele cele mai bune, am organizat ajutorul individual dat elevilor de către profesori. Această formă de muncă s'a accentuat în școală începând cu luna Aprilie. In urma unei ședințe de analiză a muncii, s'a pornit la intensificarea acțiunii de ajutorare a elevilor rămași în urmă, acțiune ce s'a dus sub semnul pregătirii pentru îndeplinirea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

Organizațiile U.T.M. și de pionieri au început să ducă în rândurile celor rămași în urmă la învățătură o muncă sistematică de lămurire, dela elev la elev, dând celor mai buni utemiști și pionieri însărcinarea să se ocupe individual de câte un elev cu greutăți în muncă. In această acțiune organizațiile U.T.M. și de pionieri, pe lângă munca individuală de lămurire, au folosit și stația de radio-amplificare din școală, în programul căreia s'au introdus teme care au mobilizat pe elevi la învățătură, s'au adus critici acelora care manifestau delăsare și s'au evidențiat elevii care și-au arătat prin muncă voința lor de a lichida rămânerea în urmă la învățătură. Deasemenea, prin gazetele de perete și gazeta satirică s'a dus permanent o acțiune mobilizatoare pentru învățătură.

Comitetul de elevi a ținut în ultimele două luni de școală câte o ședință plenară săptămânală, în cadrul căreia s'a analizat munca elevilor în legătură cu pregătirea examenelor. In clase, la ședințele săptămânale de analiză a muncii sub conducerea diriginților, s'a analizat deasemenea situația la învățătură a fiecărui elev și s'au popularizat metodele bune de studiu ale elevilor fruntași.

Prin caetul de corespondență cu părinții, profesorii au comunicat zilnic observațiile lor asupra atitudinii la învățătură a elevilor, precum și succesele și insuccesele lor. Diriginții au ținut în acest timp o evidență zilnică a rezultatelor la învățătură ale tuturor elevilor și o permanentă legătură cu părinții elevilor rămași în urmă. Au fost și cazuri când întreg colectivul unei clase a fost mobilizat pentru rezolvarea problemelor legate de combaterea rămânerii în urmă la învățătură. De exemplu, colectivul elevilor din clasa a X-a B a scris o scrisoare părintelui unui elev care nu învăța pe motivul că, chiar dacă va rămâne repetent, el va termina școala tot în anul viitor, căci și clasele a X-a vor fi clase de absolvire. In această scrisoare, colegii acestui elev au arătat părinților lui, amănunțit, atitudinea pe care o are și au condamnat-o. Elevul a început să învețe și s'a îndreptat la toate materiile.

Un mare ajutor pentru antrenarea la învățătură a elevilor din clasele V—VII a fost cercul „mâini îndemânatice", al cărui atelier este foarte bine utilat cu material și unelte pentru mecanică ușoară, electricitate, aeromodelism. Elevii care reușeau să-și corecteze situația la învățătură aveau voe să lucreze în atelier. Cei mai mulți au muncit cu sârguință, ca să-și lichideze lipsurile la învățătură, pentru a fi admiși în atelier.

Metoda ajutorării individuale a dat bune rezultate. Numărul celor amenințați să rămână repetenți a fost redus dela 6 la sută la 1 la sută iar al corigenților dela 15 la sută la 4 la sută. Examenele au confirmat faptul că temeinicia cunoștințelor elevilor este asigurată. La examen, elevii au răspuns cu siguranță la toate întrebările cuprinse în bilete. Elevii căzuți în primele pătrare la 4 sau la chiar la 6 materii au intrat în examene fără nicio corigență.

Ne-am dat însă seama că nu este suficient să lupți împotriva rămânerii în urmă numai după ce se constată că un număr de elevi nu și-au însușit cunoștințele predate la anumite obiecte. Munca pentru lichidarea rămânerii în urmă nu trebue să aibă un caracter de campanie. Elevul se deprinde cu ideea că el va fi ajutat până la urmă de pedagogi și, în prima parte a anului școlar, poate să muncească mai puțin. Este necesar să luptăm pentru prevenirea rămânerii în urmă. Această muncă de prevenire, începută din prima zi a anului școlar, trebue să fie o preocupare permanentă a tuturor cadrelor didactice, iar metodele de prevenire a rămânerii în urmă trebue stabilite după un studiu profund al particularităților fiecărui elev, trebue organizate pe baza însușirii temeinice a pedagogiei sovietice și a practicii profesorilor sovietici.

Colectivul didactic al școlii noastre își propune ca în anul școlar viitor, să lupte activ pentru prevenirea rămânerii în urmă la învățătură. Cadrelor didactice din școală li s'a trasat sarcina ca, în vacanța de vară din acest an, să studieze și să aprofundeze principiile și metodele pedagogice sovietice, pentruca odată cu deschiderea noului an școlar să începem chiar din primele zile munca de prevenire a rămânerii în urmă a elevilor la învățătură. Suntem încredințați că astfel vom reuși să lichidăm în mare măsură lipsurile constatate în anul care s'a încheiat și vom face un pas înainte în ceeace privește însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi și crearea unor deprinderi de muncă și de comportare mai bune.

T. JOVMIR
Directorul școlii medii de băieți nr. 1 din Tg. Mureș

plini de inițiativă, gata să-și pună toate forțele în slujba patriei, pentru construirea comunismului, pentru apărarea păcii.

Experiența strălucită a școlii sovietice, lumina pedagogiei sovietice, ajută cadrele didactice progresiste din lumea întreagă să lupte cu succes împotriva veninoasei teorii herbartiene.

Herbartianismul în școala din România burghezo-moșierească

Și țara noastră a suferit influența dușmănoasă a herbartianismului. Pentru a apăra ordinea stabilită de exploatatori, pentru a îndepărta învățătorimea dela tradițiile progresiste ale școlii noastre, pedagogii burghezi, cosmopoliți fără patrie, s'au prosternat cu capul până la pământ în fața lui Herbart.

Este semnificativ faptul că cel care a inițiat, prin lucrări proprii și traduceri, răspândirea herbartianismului în țara noastră a fost tocmai Titu Maiorescu, ideologul oficial al monstruoasei coaliții burghezo-moșierești care se întărea în a doua jumătate a secolului trecut.

Pentru a se vedea până unde a mers ploconirea în fața teoriei junkerului prusac e suficient să cităm următorul exemplu. Impotriva rațiunii, un „pedagog" burghez declara: „Toate paginile lui Herbart sunt scrise cu o impecabilă necesitate logică, chiar și acelea pe care știința de mai târziu le-a abandonat". (O. Ghibu, Câteva cuvinte despre Herbart). Autorul acestei aprecieri despre „necesitatea logică" a ideilor antiștiințifice ar fi putut sta cu succes în galeria eroilor lui Caragiale.

Dela catedrele universitare, dela catedrele școlilor normale, mulți asemenea „profesori" propagau herbartianismul, otrăvind generații întregi de învățători și profesori cinstiți. Uitând orice decență, acești „profesori" dușmani ai poporului muncitor, se întreceau care mai de care să născocească tot felul de trepte și treptișoare ale lecției, în spirit herbartian.

Un astfel de „profesor" a fost I. Găvănescul, care timp de 44 de ani a stat la catedra Universității din Iași, otrăvind generații întregi de studenți cu otrava herbartianismului. Găvănescul a adăugat la „treptele formale" încă una, pe care a numit-o „humanism" și care consta în a trage concluzii în spiritul moralei burgheze, mistice și șovine, la sfârșitul fiecărei lecții. Atât de vestit a fost Găvănescul prin rigorismul și pedantismul său, încât chiar unul dintre admiratorii săi, care i-a făcut apologia, a scăpat următoarea observație: „Aceste trepte formale s'au introdus în practica școlară, căci profesorul de pedagogie dela Iași era un spirit tenace, care cerea profesorilor și studenților săi o conformare strictă și perseverentă" (S. Bârsănescu, Istoria pedagogiei românești 1944). Nu este greu de înțeles că Găvănescul impunea prin teroare metodele dogmatice herbartiene.

Până la reforma învățământului a mai funcționat în învățământul superior C. Narly, care se intitula cu slugărnicie „găvănescian". Partizan al unui plan de lecție dogmatic, de tip herbartian, el propune o nouă nomenclatură pentru „treptele formale": introducere, tratare și încheiere. Sub aceste denumiri se ascund însă aceste noi trepte herbartiene. Trebue să adăugăm că Narly, dușman al învățământului pe lecții, a cerut să se renunțe la acest sistem și să se învețe mai multe ore în șir la acelaș obiect. Este semnificativ faptul că Narly, care preda și Istoria pedagogiei, n'a depășit niciodată în lecțiile sale perioada feudală: în teoriile mistice medievale căuta el justificări pentru „pedagogia" sa descompusă.

Unul dintre cei mai activi propovăduitori ai herbartianismului la noi în țară a fost G. G. Antonescu. Autor al unei imense maculaturi, acesta a pornit în „pedagogia" sa dela principiul că „locul de onoare în rezolvarea chestiunii învățământului educativ îl ocupă școala herbartiană". In „Antologia pedagogică", G. G. Antonescu și V. P. Nicolau decretează concepția lui Herbart drept „un punct culminant al științei pedagogice" iar criticile împotriva herbartianismului le consideră, în bloc, drept eronate. G. G. Antonescu a impus profesorilor pe care-i pregătea la universitatea din București obligația de a încorseta cunoștințele elevilor în planul dogmatic herbartian, împiedicându-i astfel să predea în spirit cu adevărat științific.

In 1941, în timp ce hoardele fasciste atacau Uniunea Sovietică, G. G. Antonescu și întreaga sa bandă de „pedagogi"-fasciști dela catedrele universității din București s'au pus pe față în slujba hitleriștilor. Ultrareacționara „Revista generală a învățământului" de sub conducerea lui G.G.Antonescu — care preamărea „pedagogia" lui Hitler și Mussolini — a dedicat un număr întreg lui Herbart, văzând pe drept cuvânt în ideile acestuia „o valoare de actualitate", cu alte cuvinte un ajutor în fascizarea învățământului românesc. In cârdășie cu „pedogogii" trimiși de Hitler să organizeze și în țara noastră o școală după modelul celei hitleriste, G. G. Antonescu a publicat în Septembrie 1941 un volum omagial închinat lui Herbart.

Nu s'a lăsat mai prejos în acele zile nici propagatorul lui Herbart dela universitatea din Iași, St. Bârsănescu. In articolul „J. Fr. Herbart și școala românească", scris la sfârșitul lui 1941, St. Bârsănescu găsește următoarea „explicație" șovină și rasistă pentru a justifica răspândirea herbartianismului în școala burgheză din țara noastră: „Incetățenirea lui Herbart în școala noastră își mai are rațiunea și în construcția spirituală a poporului român. Acesta — spre deosebire de altele, ca de exemplu spre deosebire de vecinii săi dela sud, Bulgarii — are o inteligență deschisă pentru idei... Ori Herbart, ca exponent și teoretician al intelectualismului, convenea de minune acestei dispoziții a psihicului național". Asemenea ațâțări șovine, asemenea „explicații" rasiste conveneau de minune claselor exploatatoare. Noi însă știm că răspândirea teoriei reacționare herbartiene se datorește nu unei „construcții spirituale", ci tocmai intereselor clasei dominante care urmărea să țină poporul în neștiință, să educe poporul în spiritul supunerii față de jefuitori.

Și după 23 August 1944 St. Bârsănescu a continuat să manifeste aceiaș atitudine slugarnică față de herbartianism. La sfârșitul anului 1946 el a publicat din nou o „Didactică" idealistă, în care recomanda „treptele formale" — adăugând o călduroasă pledoarie pentru a apăra herbartianismul de criticile care începeau să se ridice.

Unul dintre cele mai mârșave aspecte ale influenței herbartiene în școala noastră a fost atitudinea rigoristă a unor profesori, terorizarea copiilor, bătaia în școală, aplicarea unor pedepse umilitoare care dovedeau disprețul față de copii. Pentru mulți copii școala a fost în trecut o instituție spre care se îndreptau cu groază, care le otrăvea copilăria.

Impotriva influenței teoriei lui Herbart în țara noastră s'au ridicat încă din secolul trecut cei mai înaintați dintre învățători și profesori. Presa muncitorească a sprijinit larg această luptă. „Contemporanul" anului 1881 a publicat adesea articole ale cadrelor didactice progresiste care desvăluiau metodele barbare folosite în școli. „Asemenea mijloace de educație vor produce oameni morali și cetățeni care să-și cunoască drepturile și să nu plece spinarea înaintea tuturor împilărilor?" întreba „Contemporanul", demascând motivul pentru care școala oficială folosea bătaia, dogmatismul, misticismul. In anii următori, „Contemporanul" numește metodele de teroare din școli „metode englezești" — expresie încetățenită la noi după publicarea unui articol despre felul cum erau schingiuiți copiii în școlile din Anglia. Ridicându-se cu tărie împotriva acestor practici „Contemporanul" scria că școala nu are menirea numai de a transmite cunoștințe, dar și „de a face pe om inteligent și cu judecată".

Clasicii literaturii noastre — Eminescu, Creangă, Caragiale — au combătut în operele lor metodele mecanice și barbare ale școlii burghezo-moșierești. Tipul profesorului reacționar, care folosește metodele herbartiene pretinzând că sunt „intuitive", a fost satirizat de I. L. Caragiale în vestitul personagiu Marius Chicoș Rostogan. Se pare că în făurirea acestui personagiu, reprezentant al pedantismului herbartian, Caragiale l-a avut drept model pe pedagogul burghez V. C. Borgovanu, care devenise de pomină între cadrele didactice prin modul tipicar în care aplica „treptele" formale.

Didactica herbartiană a fost just caracterizată de Caragiale într'un articol publicat în 1886, al cărui titlu spune totul: „Un metod nou de îndobitocire". Și M. Eminescu a criticat „dresura", adică „mecanismul mort al memorării lucrurilor neînțelese de copii".

In acest fel, cei mai înaintați reprezentanți ai culturii noastre au înțeles în trecut că „menirea intelectualității românești este să stea alături de popor și să păstreze licărirea de lumină, în clipele cele mai întunecate" — după cum scrie un manifest din ilegalitate al partidului nostru.

Să alungăm orice urmă a influenței herbartiene

Reforma învățământului a adus o nouă orientare școlii noastre. Experiența neprețuită a școlii sovietice a devenit steaua călăuzitoare a cadrelor noastre didactice. Măsurile luate în vederea ridicării nivelului ideologic și politic, publicarea în traducere a unui vast material pedagogic sovietic, cursul de perfecționare a cadrelor didactice, începutul desvoltării presei pedagogice în țara noastră — toate acestea au ajutat și ajută cadrele didactice să lupte împotriva rămășițelor herbartiene, ca și împotriva celorlalte curente reacționare. Indrumați de partid, ridicându-și mereu nivelul ideologic și profesional, slujitorii școlii noastre duc astăzi o muncă pe baze științifice în îndeplinirea sarcinilor educării comuniste. Un imens ajutor în această privință l-a constituit cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor, care a trasat drumul desvoltării școlii noastre. Predarea mecanică, metodele barbare, încep să devină amintiri ale trecutului. Mereu noi cadre didactice izbutesc să alunge din clasele lor repetenția, să lichideze rămânerea în urmă a unor elevi.

Aceste succese nu trebue însă să adoarmă vigilența noastră împotriva rămășițelor influenței herbartiene, care stăvilesc încă munca unor cadre didactice.

Cu toate că încă din 1950 Ministerul Invățământului Public a sancționat un număr de învățători și profesori care au maltratat și umilit elevii, mai există cazuri — ce-i drept, izolate — în care unele cadre didactice folosesc bătaia ca „metodă de disciplinare". La consfătuirile raionale au fost demascați asemenea „pedagogi" care înjosesc copilul și se înjosesc pe ei înșiși. Marea majoritate a cadrelor didactice condamnă hotărît această atitudine, considerându-i pe purtătorii ei, pe drept cuvânt, dușmani ai educației comuniste. Noi nu putem tolera în mijlocul nostru asemenea elemente retrograde, care dărâmă ceeace noi ne străduim să clădim. In școala noastră nu au ce căuta cei care practică pedepsele corporale. De curând, Ministerul Invățământului Public a sancționat un număr de învățători și profesori pentru aplicarea în școală a unor „metode" înjositoare de „disciplinare" a elevilor. Invățători și profesori care băteau copiii au fost definitiv alungați din învățământ.

Disciplina oarbă, rigoristă, apăsătoare, mai este întreținută de unii învățători sau educatori din școli și din casele de copii, care nu și-au însușit metodele de educație în spiritul disciplinei conștiente și liber consimțite, metode verificate în chip strălucit de practica școlii sovietice, de rezultatele pe care le obțin cei mai buni dintre învățătorii și profesorii școlilor noastre.

Unii diriginți și învățători, în loc să folosească imensa influență educativă a organizației U.T.M. și a organizației de pionieri, în loc să îmbunătățească colaborarea cu părinții, folosesc în mod excesiv pedepsele, creând în clasă o atmosferă rigidă și apăsătoare. Atitudinea rece și distantă a acelor profesori care sunt veșnic încruntați, spionajul între copii, supunerea oarbă — toate acestea nu mai au ce căuta în școala noastră.

Mai sunt în școlile noastre învățători și profesori care folosesc și în predare metode în spirit herbartian. De exemplu, învățătorul Pintea Ion dela școala din comuna Sântandrei dă elevilor să scrie de zeci și sute de ori aceiași frază. Răsfoind caietul elevului Huet Viorel din clasa acestui învățător, observăm că, uneori, copiatul la nesfârșit al aceleiași fraze servește ca metodă de disciplinare („nu mai uit caetul") iar alteori ca metodă didactică („numele ce se dă tuturor lucrurilor sau ființelor de acelaș fel se numește substantiv comun"). Asemenea metode nu pot decât să umilească copilul și să împiedece desvoltarea lui intelectuală. Invățătorul se mulțumește să controleze dacă pedeapsa s'a îndeplinit și semnează în caiet, fără a cerceta cel puțin greșelile care abundă în „temele" de acest fel ale elevilor.

Examinând planurile de lecție ale cadrelor didactice mai întâlnim uneori formulări care amintesc direct terminologia herbartiană. Se mai găsesc planuri care prevăd „pregătirea aperceptivă", în loc să oglindească preocuparea de a verifica cunoștințele elevilor. In unele planuri de lecții se pot întâlni formulări ca „asocierea" și „aplicarea", împrumutate direct din planul de lecție herbartian.

Influența herbartianismului se manifestă în unele cazuri prin faptul că anumite cadre didactice nu înțeleg că nu poate exista un plan de lecție șablon, indiferent față de conținutul lecției predate, ci folosesc acelaș tip de plan pentru toate lecțiile. Chiar folosind o nomenclatură justă, ei confundă în fapt verigile lecției cu niște „trepte formale", totdeauna obligatorii. Un asemenea formalism este străin spiritului nou al școlii noastre. Pot reuși în munca lor numai acei profesori care aleg un tip sau altul de lecție (lecție de comunicare a noilor cunoștințe, lecție de consolidare a cunoștințelor, lecție destinată muncii independente, lecție de control, lecție mixtă) după scopul didactic urmărit în lecția respectivă.

Una din formele ascunse sub care se manifestă herbartianismul este ruptura lecției de practică, tratarea teoretică, abstractă în locul tratării legate de viață. In aceasta constă una din cele mai însemnate lipsuri ale muncii în școlile noastre, una dintre lipsurile împotriva căreia trebue să luptăm cu cea mai mare hotărîre. Pregătirea unor cadre temeinice și multilateral desvoltate nu este posibilă decât dacă vom apropia neîncetat școala de viață, dacă vom înarma tineretul nostru cu cunoștințe legate strâns de practică, de activitatea în producție.

Toate aceste fapte ne arată că mai avem de luptat până să lichidăm complect rămășițele influenței herbartiene.

De ideologia burgheză putredă se cramponează dușmanii oamenilor muncii, strecurați în învățământ pentru a sabota; numai aceștia mai pot fi astăzi propagatorii teoriilor retrograde de tipul celei herbartiene. Luptând împotriva acestora, contribuim la îndeplinirea sarcinii trasate în Hotărîrea partidului și guvernului din 16 August 1951: „Eliminarea elementelor dușmănoase ce au mai rămas în rândurile învățătorilor și profesorilor", întărind astfel unitatea de muncă și prestigiul cadrelor didactice.

Există însă și unii învățători și profesori cinstiți care, datorită nivelului lor politic și ideologic scăzut, datorită faptului că nu s'au străduit să-și însușească învățăturile pedagogiei sovietice, nu au putut înlătura complect rămășițele concepțiilor burgheze. Aceștia trebue ajutați activ în ridicarea nivelului lor politic, ideologic și profesional. Critica tovarășilor lor de muncă trebue să intervină, la orice abatere dela drumul luminos pe care merge școala noastră.

Să întărim continuu vigilența revoluționară împotriva rămășițelor influenței herbartiene și a celorlalte concepții pedagogice reacționare, antiștiințifice.

Să stârpim orice rămășițe ale teoriilor care încearcă să ne împiedice să transmitem tineretului știința, să educăm tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului.

Urmând îndemnul partidului, să smulgem buruiana cosmopolitismului din câmpul rodnic al muncii pedagogice din țara noastră.

COMUNICAT INFORMATIV
cu privire la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele din 10 Iulie publică următorul comunicat cu privire la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice:

Zilele trecute a avut loc o Plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

După ce a ascultat și discutat raportul Prezidiului C.C., prezentat de tovarășul Malencov G. M., cu privire la acțiunile criminale antipartinice și antistatale ale lui L. P. Beria, îndreptate spre subminarea Statului Sovietic în interesul capitalului străin, care s'au manifestat prin încercări viclene de a pune Ministerul afacerilor interne al U.R.S.S. deasupra Guvernului și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Plenara C.C. al P.C.U.S. a adoptat hotărîrea de a-l scoate pe L. P. Beria din C.C. al P.C.U S. și de a-l exclude din rândurile Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ca dușman al Partidului Comunist și al poporului sovietic.

Dela Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele din 10 Iulie publică următorul comunicat:

Dela Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Având în vedere că în ultima vreme au fost descoperite criminalele acțiuni antistatale ale lui L. P. Beria, îndreptate spre subminarea Statului Sovietic în interesul capitalului străin, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., examinând comunicarea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. în legătură cu această problemă, a hotărît:

1 — Să-l destituie pe L. P. Beria din funcția de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și din funcția de ministru al afacerilor interne al U.R.S.S.

2 — Cazul acțiunilor criminale ale lui L. P. Beria să fie transmis spre examinare Tribunalului Suprem al U.R.S.S.

Numirea lui Cruglov S. N. în funcția de ministru al afacerilor interne al U.R.S.S.

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite:

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a numit pe Cruglov Serghei Nichiforovici, ministru al afacerilor interne al U.R.S.S.

Unitatea de nesdruncinat a partidului, guvernului și poporului sovietic

MOSCOVA 10 (Agerpres). —

In articolul său de fond intitulat „Unitatea de nesdruncinat a partidului, guvernului și poporului sovietic", ziarul „Pravda" scrie:

Plină de putere de nesdruncinat și de forțe creatoare, Țara Sovietică pășește ferm înainte pe calea construirii comunismului. Traducând în viață hotărîrile Congresului al XIX-lea, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului său Central, a asigurat un puternic avânt în toate domeniile economiei naționale. Înfăptuind mărețele sarcini ale construcției comuniste, poporul sovietic și-a strâns și mai mult rândurile în jurul partidului și guvernului. Se întărește necontenit puterea economică și de apărare a patriei noastre, au fost obținute succese însemnate în domeniul îmbunătățirii continue a vieții muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor, a tuturor oamenilor sovietici.

Avem o industrie socialistă puternică, o industrie grea multilateral dezvoltată, temelia temeliilor economiei socialiste. Construcția noastră de mașini progresează ferm asigurând mijloace tehnice moderne pentru toate ramurile economiei naționale. Au fost obținute succese importante în dezvoltarea științei sovietice înaintate. Industria noastră ușoară și alimentară a atins un nivel înalt. Ea are astăzi posibilitatea de a satisface nevoile crescânde ale populației dela orașe și sate pe baza politicii de reducere a prețurilor dusă de partid. Agricultura, refăcută în anii de după război, este asigurată într'o măsură mai mare decât înainte de război cu tehnica cea mai nouă. Toate aceste succese constituie un rezultat al alianței trainice dintre clasa muncitoare și țărănimea din țara noastră, un rezultat al prieteniei tot mai adânci dintre popoarele U.R.S.S. și al consolidării necontenite a unității moral-politice a societății sovietice, un rezultat al traducerii consecvente în viață a politicii elaborate de Partidul Comunist.

Ducând ferm și consecvent o politică de pace, Guvernul Sovietic a declarat în nenumărate rânduri că toate problemele nerezolvate, litigioase, ale vieții internaționale, pot fi rezolvate pe calea tratativelor între țările interesate. Această declarație a întâmpinat sprijinul și aprobarea unanimă ale tuturor popoarelor. Noua inițiativă de pace manifestată de Guvernul Sovietic a întărit și mai mult poziția internațională a Uniunii Sovietice, a dus la sporirea prestigiului țării noastre, la un serios avânt al mișcării mondiale pentru menținerea și întărirea păcii.

Altul este tabloul lagărului imperialist. Aici se constată agravarea continuă a crizei generale a capitalismului, expansiunea nefrânată și politica de dictat insolent a imperialismului american, creșterea contradicțiilor dintre țările capitaliste, pauperizarea crescândă a maselor largi ale oamenilor muncii. Întregul mers al desvoltării mondiale dovedește astfel creșterea necontenită a forțelor democrației și socialismului pe de o parte, slăbirea generală a forțelor lagărului imperialist pe de altă parte. Toate acestea provoacă o neliniște profundă în rândurile imperialiștilor și determină activizarea bruscă a forțelor imperialiste reacționare, străduința lor febrilă de a submina puterea crescândă a lagărului internațional al păcii, democrației și socialismului, și, în primul rând, a forței sale conducătoare — Uniunea Sovietică. Imperialiștii își caută puncte de sprijin în țările democrației și socialismului, în rândurile diferiților renegați și ale elementelor descompuse, intensifică activitatea subversivă a agenturii lor.

Ziarul „Pravda" publică comunicatul despre Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. In acest comunicat se spune:

„După ce a ascultat și discutat raportul Prezidiului C.C., prezentat de tovarășul Malencov G. M., cu privire la acțiunile criminale antipartinice și antistatale ale lui L. P. Beria, îndreptate spre subminarea Statului Sovietic în interesul capitalului străin, care s'au manifestat prin încercări viclene de a pune Ministerul afacerilor interne al U.R.S.S. deasupra Guvernului și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Plenara C.C. al P.C.U.S. a adoptat hotărîrea de a-l scoate pe L. P. Beria din C.C. al P.C.U.S. și de a-l exclude din rândurile Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ca dușman al Partidului Comunist și al poporului sovietic".

Examinând comunicarea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. în legătură cu această problemă, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a hotărît:

1. — Să-l destituie pe L. P. Beria din funcția de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și din funcția de ministru al afacerilor interne al U.R.S.S.

2. — Cazul acțiunilor criminale ale lui L. P. Beria să fie transmis spre examinare Tribunalului Suprem al U.R.S.S.

Prin diferite mașinațiuni carieriste, dușmanul poporului, Beria, demascat astăzi, s'a străduit să câștige încrederea și s'a strecurat la conducere. Dacă înainte criminala lui activitate antipartinică și antistatală era bine ascunsă și camuflată, în ultima vreme, Beria, devenind mai neobrăzat și dându-și frâu liber, a început să desvăluie adevărata lui înfățișare — înfățișare de dușman înrăit al partidului și al poporului sovietic.

Această intensificare a activității criminale a lui Beria se explică prin intensificarea generală a activității subversive antisovietice a forțelor reacționare internaționale, ostile statului nostru. Imperialismul internațional intensificându-și activitatea, își intensifică activitatea și agentura lui.

Beria a început mașinațiunile sale josnice tintind la acapararea puterii, prin încercarea de a pune Ministerul afacerilor interne deasupra partidului și guvernului, de a folosi organele centrale și locale ale Ministerului afacerilor interne împotriva partidului și a conducerii lui, împotriva Guvernului U.R.S.S., el promova pe funcționarii din Ministerul afacerilor interne după dovezile de devotament față de persoana lui.

După cum s'a stabilit acum, născocind diferite pretexte, Beria frâna în fel și chip rezolvarea problemelor urgente de cea mai mare importanță în domeniul agriculturii. Aceasta, în scopul de a submina colhozurile și de a crea dificultăți în domeniul aprovizionării țării cu alimente.

Prin diferite metode perfide Beria s'a străduit să submineze prietenia dintre popoarele U.R.S.S. — temelia temeliilor statului socialist multinațional și principala condiție a tuturor succeselor obținute de republicile sovietice frățești, să semene vrajbă între popoarele U.R.S.S., să activeze elementele burghezo-naționaliste din republicile unionale.

Fiind nevoit să îndeplinească indicațiile directe ale partidului și ale Guvernului Sovietic cu privire la întărirea legalității sovietice și lichidarea unor ilegalități și samavolnicii, Beria a frânat în mod intenționat îndeplinirea acestor indicații, iar în unele cazuri a încercat să le denatureze.

Fapte incontestabile arată că Beria și-a pierdut înfățișarea de comunist, s'a transformat într'un degenerat politic burghez, devenind de fapt un agent al imperialismului internațional. Acest aventurier și mercenar al forțelor imperialiste străine urzea planuri de acaparare a conducerii partidului și țării, pentru a distruge de fapt Partidul nostru Comunist și a înlocui politica elaborată de partid în decursul anilor, cu o politică capitulardă, care în cele din urmă ar fi dus la restaurarea capitalismului.

Datorită măsurilor luate cu hotărîre și la timp de către Prezidiul C.C. al P.C.U.S. aprobate în unanimitate și în întregime de Plenara Comitetului Central al Partidului, uneltirile criminale antipartinice și antistatale ale lui Beria au fost demascate. Lichidarea aventurii criminale a lui Beria dovedește odată mai mult că orice planuri antisovietice ale forțelor imperialiste străine s'au sfărâmat și se vor sfărâma de forța indestructibilă și de marea unitate a partidului, guvernului și poporului sovietic.

Totodată, din cazul Beria trebue trase învățămintele politice și concluziile necesare.

Forța conducerii noastre rezidă în caracterul ei colectiv, în strânsa sa unitate și în coeziunea sa de monolit. Caracterul colectiv al conducerii este principiul suprem de conducere în partidul nostru. Acest principiu corespunde întru totul cunoscutelor teze ale lui Marx cu privire la caracterul dăunător și la inadmisibilitatea cultului personalității.

„Din repulsie față de orice cult al personalității, scria Marx, n'am admis niciodată în timpul existenței Internaționalei să se dea publicității numeroasele mesaje care se refereau la meritele mele și cu care eram sâcâit din diferite țări, nici n'am răspuns măcar vreodată la ele, dacă nu ținem socoteala de mustrările pe care le făceam din când în când pentru ele. Când Engels și cu mine am aderat pentru prima oară la asociația secretă a comuniștilor, am pus condiția de a se elimina din statut tot ce ar duce la o ploconire superstițioasă față de somități".

Numai experiența politică colectivă, înțelepciunea colectivă a Comitetului Central, care se sprijină pe fundamentul științific al teoriei marxist-leniniste, asigură justețea conducerii partidului și a țării, unitatea de neclintit și coeziunea rândurilor partidului, construirea cu succes a comunismului în țara noastră. Orice activist, oricare ar fi postul pe care îl ocupă trebue să fie sub controlul permanent al partidului. Organizațiile de partid trebue să controleze regulat activitatea tuturor organizațiilor și departamentelor, munca tuturor activiștilor din conducere. Este necesar deasemenea ca activitatea organelor Ministerului afacerilor interne să fie supusă unui control sistematic și permanent. Aceasta este nu numai un drept, ci o obligație directă a organizațiilor de partid.

In întreaga activitate a organizațiilor de partid și sovietice este necesar să se sporească pe toate căile vigilența revoluționară a comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii. Atâta timp cât există încercuirea capitalistă, ea strecoară și va strecura în mijlocul nostru agenții ei pentru ducerea unei activități subversive. Trebue să se țină minte acest lucru, să nu fie uitat niciodată și să ținem întotdeauna arma noastră ascuțită împotriva serviciilor de spionaj imperialiste și a mercenarilor lor.

Trebue să se respecte cu toată hotărîrea principiile partinice de selecționare a activiștilor după calitățile lor politice și profesionale.

Forța și invincibilitatea partidului nostru rezidă în legătura sa strânsă și indisolubilă cu masele, cu poporul. Sarcina constă în a întări și dezvolta această legătură, în a fi atent față de cererile oamenilor muncii, în a manifesta o grijă de zi cu zi pentru îmbunătățirea vieții muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor, a tuturor oamenilor sovietici.

Datoria sfântă a partidului constă în întărirea continuă a prieteniei de nesdruncinat dintre popoarele U.R.S.S., în întărirea statului nostru socialist multinațional, în educarea oamenilor sovietici în spiritul internaționalismului proletar, în lupta hotărîtă și intransigentă împotriva tuturor și oricăror manifestări ale naționalismului burghez.

Mobilizând forțele creatoare ale poporului nostru, organizațiile de partid, sovietice, sindicale și comsomoliste trebue să îndrume aceste forțe în așa fel încât rezervele și posibilitățile noastre să fie deplin folosite pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al XIX-lea al partidului. Trebue îmbunătățită în mod hotărît propaganda de partid și munca politico-educativă în mase. A studia teoria marxist-leninistă nu bucherește, dogmatic, a urmări însușirea nu a unor formulări și citate izolate ci a esenței atotbiruitoarei învățături revoluționare a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, care transformă lumea — aceasta este sarcina propagandei noastre.

Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al P.C.U.S. se bucură de aprobarea unanimă și călduroasă a întregului partid și a întregii țări. Plenara comună a comitetelor regional și orășenesc din Moscova ale P.C.U.S. împreună cu activul de partid din Moscova și regiunea Moscovei care a avut loc la 9 Iulie și-a exprimat indignarea profundă, plină de mânie, față de activitatea trădătoare a lui Beria și aprobă în unanimitate hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. Hotăriri similare au fost adoptate de plenara comună a comitetelor regional și orășenesc de partid din Chiev împreună cu activul, precum și într'o serie de alte organizații de partid.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, creat acum 50 de ani de genialul Lenin a crescut, devenind o forță gigantică, s'a oțelit în lupte sub conducerea lui Lenin și a discipolului și continuatorului operei lui Lenin, marele Stalin și a tovarășilor lor de luptă. Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic, strâns unit în jurul steagului său de luptă, înfăptuește măreața sa operă istorică. Partidul, guvernul și poporul, fiind strâns unite, țara noastră își continuă sigur și ferm drumul înainte — drumul glorios al victorioasei construcții comuniste.

Școala — factor activ în transformarea socialistă a agriculturii

Să întărim munca culturală la arii

Pe ogoarele patriei noastre munca de recoltare se desfășoară din plin. Muncitorii agricoli din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, colectiviștii, țăranii muncitori întovărășiți, întreaga țărănime muncitoare desfășoară sub îndrumarea organizațiilor de partid o bătălie hotărîtă astfel ca niciun spic și nici un bob din bogata recoltă a celui de al treilea an al Planului nostru Cincinal să nu fie pierdut.

In această perioadă a muncilor agricole, cadrelor didactice le revin sarcini deosebit de însemnate. Învățătorii au datoria să lămurească pe țăranii muncitori asupra necesității de a strânge la timp recolta, să le dea indicații cu privire la amenajarea ariilor de treeriș și să desfășoare o largă activitate culturală la arii, contribuind astfel la succesul campaniei de recoltare, la asigurarea unei recolte îmbelșugate.

In acelaș timp, cadrele didactice trebue să îndice necontenit calitatea muncii politice pe care o desfășoară în rândurile țărănimii muncitoare, să arate în mod convingător fiecărui om al muncii dela sate, marea însemnătate pe care o are predarea la timp către stat a cotelor de produse agricole.

In discuțiile pe care le au cu țăranii muncitori, învățătorii trebue să le arate că, dacă recolta stă prea mult pe miriști, expusă ploilor și vânturilor, grindinei sau pericolului de incendiu, se pierde o bună parte din grâne, oricât de bogată ar fi producția agricolă. Deaceea o atenție deosebită trebue acordată organizării la timp a treerișului. Ariile de treeriș și bazele de recepție sunt puncte unde se adună sute și mii de țărani muncitori. Tocmai de aceea aici trebue desfășurată o largă muncă politică și culturală în rândurile țăranilor muncitori, muncă la care învățătorii trebue să contribue din plin.

Mulți învățători și profesori au acordat în anii trecuți și acordă și acum o grijă deosebită bunei desfășurări a muncii politice și culturale la arii. Cadrele didactice din comunele Budești, Soldanul, Valea-Roșie și altele din regiunea București au prezentat în anul trecut la arii bogate programe culturale.

In multe comune ale patriei noastre, cum sunt de exemplu comunele Corbănești din raionul Botoșani, Topârcea din raionul Sibiu și altele, cadrele didactice sunt zi de zi în mijlocul țăranilor muncitori și aduc o contribuție însemnată la succesul campaniei de recoltare.

In munca lor învățătorii trebue să folosească cele mai variate și mai interesante forme de agitație: convorbiri, lozinci, gazete de perete și gazete de arie, audiții la radio, programe artistice etc. astfel, ca fiecărui țăran muncitor să-i fie limpede că este în propriul său interes să grăbească lucrările de recoltare și de treeriș.

O mare atenție trebue să acorde învățătorii lămuririi țăranilor muncitori asupra felului cum trebue amenajate ariile de treeriș după îndrumările date de către tehnicieni. Ei trebue să le arate că este important de a izola aria de restul miriștei cu o brăzdătură de cinci metri lățime în jur, că este necesar să se lase între balozi și locul de cântărire a cerealelor cel puțin 20 de metri, că trebue organizat un pichet de incendiu, explicându-le și care sunt mijloacele de prevenire și stingere a incendiului. Cadrele didactice trebue să popularizeze în mijlocul țărănimii muncitoare recenta Hotărîre a guvernului dată în avantajul producătorilor agricoli, să le explice însemnătatea ei, să le arate cum contribue această Hotărîre la ridicarea bunei stări materiale a producătorilor agricoli, a tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Deosebit de importantă este citirea în grup la arie, la bazele de recepții, a articolelor și știrilor din ziare în legătură cu cele mai însemnate evenimente politice interne și internaționale, cu mersul muncilor de treeriș și colectare. Citindu-le ziarele, învățătorii trebue să și explice țăranilor muncitori conținutul celor mai importante articole, ajutându-i să înțeleagă mai bine politica partidului și a statului nostru, îndreptată spre continua îmbunătățire a condițiilor materiale și culturale ale poporului muncitor, spre apărarea păcii.

O atenție specială trebue să acorde cadrele didactice bunei organizări a agitației cu ajutorul gazetelor de arie, contribuind ca acestea să devină un mijloc important de mobilizare a țărănimii muncitoare, de răspândire a celor mai bune experiențe. Oglindind succesul întrecerii socialiste și întrecerii patriotice care se desfășoară pe ogoare, criticând concret lipsurile și delăsările în muncă, gazetele de arie vor putea aduce o contribuție însemnată la buna desfășurare a muncilor agricole.

Cu multă grijă trebue să se ocupe cadrele didactice de organizarea bibliotecilor mobile. Ele trebue să se îngrijească ca acestea să fie înzestrate cu cărți și broșuri care tratează probleme de agricultură, probleme politice, care înfățișează realizările colhoznicilor sovietici, broșuri de știință popularizată, cărți de literatură, ziare, reviste etc. și ca acestea să fie citite de către țăranii muncitori.

In munca politică de masă un rol deosebit de important îl au programele artistice.

Vestitul stahanovist, mecanicul batozar Niculai Brediuc, inițiatorul treerișului după metoda graficului orar, povestește cu cât avânt se desfășoară întrecerea socialistă atunci când la arii sunt prezentate programe artistice. Activitatea culturală va putea să dea roade de bogate dacă învățătorii vor organiza, cu ajutorul pionierilor și școlarilor, scurte și interesante programe artistice, compuse din cântece populare, poezii, dialoguri, scenete, monologuri, dansuri naționale etc. Întregul program cultural prezentat la arii trebue legat strâns de mărețele evenimente care se vor desfășura în curând în capitala patriei noastre — cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

In multe din satele noastre, de exemplu, Naipu, Popești, Prisiceni, Grădinari, Buturugeni, Domnești de Sus și de Jos și Cornetul din raionul Mihăilești, regiunea București, cadrele didactice au pregătit, împreună cu pionierii și școlarii frumoase programe artistice pentru a le prezenta la ariile de treeriș.

Sunt însă unii învățători, ca tovarășii Nițulescu Marin, Chirică Tugui și Mișu Foveta din comuna Slobozia Mândra, raionul Turnu Măgurele, care nu îndrumă echipa artistică a căminului cultural, care se țin departe de manifestările culturale organizate pentru țăranii muncitori. Este necesar ca fiecare învățător și profesor să contribue din plin la desfășurarea muncii artistice la sate, să facă astfel încât această muncă să devină un mijloc însemnat de culturalizare a țăranilor muncitori.

La arie, la bazele de recepție unde sunt adunați țăranii muncitori, învățătorii trebue să le arate limpede acestora că predarea cotelor la colectare este o datorie patriotică. Astăzi, datorită grijii clasei muncitoare, pe ogoarele patriei noastre lucrează tractoare și alte mașini agricole; țăranul muncitor trăește în condițiuni mult mai bune decât în trecut, în fața lui se deschid perspectivele unei vieți noi, înfloritoare. Arătându-le toate acestea, cadrele didactice trebue să explice țăranilor muncitori că, pentruca agricultura noastră să poată fi înzestrată cu îngrășăminte chimice, pentru a se putea trimite la sate produse industriale din ce în ce mai multe și mai eftine, este nevoie ca țăranii muncitori să aprovizioneze industria cu materii prime agricole și pe oamenii muncii dela orașe cu produse alimentare. Statul, ca bun gospodar oprește o parte din cotele de colectare drept rezervă. Din cotele de colectare statul nostru asigură hrana ostașilor Armatei noastre Populare, hrana bolnavilor din spitale, a femeilor care nasc în maternități, a copiilor care învață în școli. In felul acesta țăranii muncitori vor putea fi convinși că dând la colectare dau pentru viața și fericirea copiilor lor, pentru întărirea capacității de apărare a țării, pentru apărarea păcii.

Prin munca politică și culturală pe care o desfășoară la arii, cadrele didactice vor contribui la succesul recoltării și colectărilor, la creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea economiei patriei noastre.

Conferința Internațională a Învățătorilor și Profesorilor

Intre 21—25 Iulie a.c. va avea loc Conferința Internațională a Învățătorilor, organizată din inițiativa Federației Internaționale Sindicale de Învățământ (Departament profesional al Federației Sindicale Mondiale).

Două teme principale sunt înscrise la ordinea de zi a acestei Conferințe:

1. Situația școlii și acțiunea cadrelor didactice pentru apărarea condițiilor economice și sociale, pentru democratizarea școlii și apărarea păcii.

2. Principiile pedagogice ale educației democratice a tineretului.

Această Conferință a trezit un foarte mare interes în rândurile învățătorilor din lumea întreagă. Reprezentanții organizațiilor de învățământ din mai mult de 40 de țări și-au exprimat dorința de a participa la Conferință. Probleme de însemnătate vitală justifică interesul învățătorilor pentru Conferința Internațională a Învățătorilor: școala, suferă mai mult ca oricare altă instituție din cauza încordării situației internaționale.

De câțiva ani într'un număr mare de țări situația învățătorilor și a școlii s'a agravat: puterea de cumpărare a salariilor a scăzut, construcțiile școlare sunt insuficiente, libertatea profesorilor este în pericol, propaganda de război în cadrul școlii crește.

Învățătorii se organizează, acționează odată cu părinții elevilor și, adesea, în colaborare cu organizațiile muncitorești și democratice.

Interesul considerabil în rândurile învățătorilor odată cu anunțarea Conferinței a luat în unele țări caracterul unei adevărate mobilizări de masă, așa cum este cazul, de exemplu, în Japonia, țară în care școala cunoaște o adevărată criză ca urmare a ocupației americane și a consecințelor acestei ocupații.

Paul Delanoue
secretar general al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățământ

In rândurile celor ce muncesc în școli prinde teren ideia că acțiunea unită a învățătorilor pentru apărarea școlilor, pe scară națională și internațională, poate să fie un factor important în acțiunea profesorilor pentru menținerea păcii, crește deasemenea interesul cadrelor didactice pentru problema democratizării educației tineretului.

In țările capitaliste, burghezia este incapabilă de a oferi profesorilor și elevilor o perspectivă luminoasă. Ea încearcă să oblige pe educatori să desfășoare o muncă fără speranță și fără orizont.

In Statele Unite ale Americii întregul sistem al educației este orientat din ce în ce mai mult după principiile preconizate în 1949 de Eisenhower; el este orientat în direcție antiștiințifică, reacționară și fascistă, în sensul pregătirii de război.

Cei mai buni profesori, acei care vor să facă un învățământ adevărat sau simpli liberali care refuză să cedeze de a urma o linie contrară conștiinței lor sunt dați afară din școală. Și toate acestea sub pretextul „de a apăra democrația".

In Franța, sub pretextul „neutralității" se urmărește îngrădirea drepturilor civile ale profesorilor și unii se gândesc chiar să imite ceeace se face în America.

In țările coloniale, de exemplu în Africa de Nord, școala oficială desconsideră tradițiile, limba, cultura populară.

Educatorii din lumea întreagă sunt deci interesați în discutarea principiilor pedagogiei și educației democratice. Ei sunt deasemenea cu atât mai interesați cu cât își dau seama că educația democratică nu este numai o problemă de discutat, ci că pentru realizarea ei trebue dusă o adevărată luptă, în care profesorii au datoria să se afle alături de toate forțele democratice și populare.

Conferința Internațională a Învățătorilor va contribui la demascarea acelora care sub masca libertății ascund încercările reacționare și fasciste de demoralizare a tineretului.

Alături de activiștii mișcării sindicale din învățământ vor participa la Conferință reprezentanți eminenți ai științei pedagogice, ca Henry Wallon, pe care toți învățătorii francezi îl cunosc bine, profesorul Banfi de la Universitatea din Milano, profesorul Cezar Godoy Urrutia care a publicat o remarcabilă lucrare despre educația din țările Americii Latine, învățători și profesori din țările de democrație populară, din China, precum și cadre didactice din Uniunea Sovietică, care vor face cunoscute realizările lor cu privire la învățământul politehnic.

In Franța se pregătesc să participe la Conferință aproape 40 de delegați, observatori și invitați.

Ei reprezintă organizații franceze diferite, cum sunt F.E.N C.G.T., Sindicatul Învățământului Superior și al Cercetărilor Științifice, Sindicatul național al Învățământului Secundar, Grupul francez al Educației Noi, secții departamentale ale sindicatului național al Institutorilor, ale Institutului Cooperatist, ale Școlii Moderne.

In tabăra pionierilor

Zilele trecute, la tabăra de vară de pe lângă școala nr. 2 de fete din Huși a sosit primul lot de pionieri și școlari care își vor petrece aici vacanța.

In cântece vesele, pionierii și școlarii au pornit spre tabăra unde își vor petrece zilele vesele ale vacanței de vară. In această tabără, activitatea este organizată în așa fel încât să poată oferi pionierilor și școlarilor posibilitatea de a căpăta forțe noi pentru viitorul an școlar.

Un nou cămin cultural

Țăranii muncitori români și maghiari din satul Martanuș-Bretcu, raionul Tg Săcuesc, Regiunea Autonomă Maghiară, au hotărît să ridice prin autoimpunere un cămin cultural. Căminul va avea o sală festivă cu o suprafață de 144 m. p. și alte numeroase încăperi.

In cinstea Festivalului, lucrările vor fi definitivate și sălile date în folosință.

A apărut

„TINERETUL LUMII"
Nr. 5
Organ al Federației Mondiale a Tineretului Democrat

DIN CUPRINS:

— Conferința Internațională pentru Apărarea Drepturilor Tineretului.
— Apelul Conferinței Internaționale pentru Apărarea Drepturilor Tineretului.
— Rezoluția Conferinței Internaționale pentru Apărarea Drepturilor Tineretului.
— In întâmpinarea celui de al treilea Congres Mondial al Tineretului.
— Apelul Comitetului de Pregătire al celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.
— Programul manifestărilor culturale în cadrul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.
— Declarația lui Laszlo Papp cu privire la întâlnirile sportive amicale ale tineretului lumii dela București.
— Fapte care vorbesc.
— Cum „educă și hrănește" colonialismul în Sudanul francez.
— In Kenya (reportaj fotografic).
— Fapte din viața tineretului muncitor din Iugoslavia.
— Aniversările culturale din cursul anului 1953.
— Varietăți.

48 pag. 1,25 lei

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 7880

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Invăţământului Public şi al Comitetului Central al Sindicatului de Invăţământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 224 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 18 Iulie 1953

In acest număr:

- A. Arseniev: Specialişti tineri pentru şcolile sovietice (Pag. 2-a)
- A. Nesterov: Excursiile pionierilor şi şcolarilor (Pag. 2-a)
- N. D. Beliacov: Activitatea cercului „Mâini îndemânatice" în timpul verii (Pag. 2-a)
- Pe marginea activităţii unor şcoli din Oraşul Stalin (Pag. 3-a)
- Prietenie — Cântec închinat Festivalului (Pag. 4-a)
- In preajma Conferinţei Internaţionale a Invăţătorilor: Plecarea delegaţiei R.P.R. la Viena; La clubul Sindicatului de învăţământ. (Pag. 4-a)
- Pe câmpiile Olteniei (Pag. 4-a)
- Consfătuirea redacţiei revistei „Luminiţa" cu învăţătorii, scriitorii şi artiştii plastici (Pag. 4-a)

Să răspândim experienţa cadrelor fruntaşe

Anul şcolar care s'a încheiat de curând constitue o nouă etapă în viaţa şcolii noastre, un nou pas pe drumul desvoltării învăţământului nostru. Examenele de promovare şi de absolvire au arătat că noi detaşamente de învăţători şi profesori, un număr considerabil de şcoli au pornit pe drumul unei munci temeinice şi creatoare, îndeplinind cu cinste sarcinile puse în faţa învăţământului de partidul şi guvernul nostru, de întregul popor muncitor.

Intreaga activitate desfăşurată în cursul acestui an şcolar a arătat că şcolile, cadrele didactice au învăţat să folosească mai bine decât în trecut experienţa fruntaşilor. S'au organizat asistenţe la ore, lecţii deschise, consfătuiri de producţie în cadrul cluburilor, s'au ţinut referate la cercurile pedagogice, la consiliile pedagogice, la colţurile pedagogice din şcoli. Cu prilejul consfătuirilor raionale din Ianuarie şi al consfătuirilor regionale ale şcolilor pedagogice a fost larg popularizată experienţa învăţătorilor şi profesorilor fruntaşi.

Munca de studiere şi de popularizare a experienţei înaintate trebue însă extinsă, trebue îmbunătăţită. Trebue să organizăm şi mai larg munca de studiere, de cunoaştere a acestei experienţe, să desvoltăm şi să îmbunătăţim mijloacele pentru răspândirea ei.

A cunoaşte şi a populariza experienţa cadrelor didactice fruntaşe, a o extinde în vederea îmbunătăţirii muncii tuturor şcolilor în viitorul an şcolar, este o datorie de prim ordin a directorilor de şcoli, a organelor învăţământului şi a organelor sindicale. Cunoaşterea experienţei bune dă învăţătorilor şi profesorilor posibilitatea să-şi îmbogăţească propria lor experienţă, să-şi analizeze şi mai adânc propria lor muncă şi să ia noi măsuri în viitorul an şcolar pentru a instrui şi educa mai bine pe fiii oamenilor muncii.

In acest an şcolar a crescut considerabil numărul şcolilor ai căror elevi au dovedit cunoştinţe temeinice la examene. A crescut numărul şcolilor care au lichidat cu repetenţia. Cadrele didactice dela astfel de şcoli ca şcoala medie nr. 2 de băieţi din Craiova, şcoala pedagogică mixtă cu limba de predare rusă din Bucureşti, dovedesc prin realizările lor că nu există copii incapabili să-şi însuşească conţinutul programei clasei lor. Numeroşi profesori au desfăşurat o muncă sistematică în laboratorul şcolii, la colţul naturii vii, pe lotul şcolar, în cercurile de elevi, în cercurile agrotehnice, au organizat excursii în întreprinderi, în gospodăriile agricole colective. Mulţi profesori diriginţi au reuşit să desvolte în rândurile elevilor dragostea de muncă, dorinţa de a fi folositori patriei în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Cunoaşterea experienţei pozitive a acestor cadre necesită însă o serioasă muncă de studiere, de informare. Trebue înlăturate cu desăvârşire metodele superficiale de informare pe care le-au folosit adeseori unii inspectori şcolari în întocmirea rapoartelor sau referatelor menite să popularizeze această experienţă în cadrul şedinţelor plenare sau la consfătuirile raionale. Referatele expuse la consfătuirea raională ţinută în Septembrie 1952 în raionul Gurahonţ, regiunea Arad, sau la consfătuirea ţinută în Ianuarie 1953 în raionul Vidra, regiunea Bucureşti, de exemplu, au înfăţişat experienţa cadrelor didactice, culeasă la întâmplare, fără să reuşească a populariza realizările cele mai bune ale cadrelor didactice din raioanele respective.

Pornind dela rezultatele obţinute la examene, dela datele cuprinse în rapoartele de muncă dela sfârşitul anului şcolar, inspectorii, colectivele cabinetelor pedagogice, colectivele de metodişti şi directorii de şcoli au datoria de a lua contact direct cu aceste cadre, de a studia îndeaproape întregul lor sistem de muncă. Cunoscând activitatea lor, ei vor putea să desprindă elemente noi, pozitive din munca învăţătorilor şi profesorilor, le vor putea valorifica din punct de vedere ştiinţific pentru a le populariza în masa largă a cadrelor didactice.

O parte dintre directorii de şcoli şi chiar dintre inspectorii şcolari, în rapoartele întocmite până acum, au subliniat, ca exemple „deosebite", diferite aspecte culese întâmplător din munca învăţătorilor şi profesorilor. Ei nu au căutat să descopere şi să cunoască pe acei învăţători şi profesori care muncesc cu devotament zi de zi, obţinând rezultate bune în munca lor, pe acei care muncesc cu iniţiativă, cu dragoste pentru misiunea lor, care, aplicând în mod creator experienţa şcolii sovietice, au reuşit să-şi îmbogăţească şi să-şi perfecţioneze metodele şi procedeele de predare, metodele muncii educative.

Ori, în şcolile noastre există astfel de cadre în număr destul de mare. Sunt din ce în ce mai numeroşi învăţătorii şi profesorii care se preocupă zi de zi să-şi îmbunătăţească metodele şi procedeele de predare, pentru a înarma elevii cu cunoştinţe cât mai temeinice. De exemplu, tovarăşa Elena Turturică, profesoară de matematică la şcoala medie de băeţi nr. 8 din Bucureşti, pentru a forma la elevii de clasa a IX-a şi a X-a deprinderea de a vedea în spaţiu cele mai dificile probleme de intersecţii, pentru a le desvolta interesul faţă de studiul trigonometriei, a construit împreună cu ei machete şi planşe, reprezentând diferite probleme de geometrie în spaţiu, a construit taloane, firul cu plumb, goniometre şi un teodolit, planşe şi machete care înfăţişează grafic diferite probleme de calcul trigonometric.

Munca de asigurare a unor cunoştinţe temeinice ale elevilor s'a sprijinit în largă măsură pe preocuparea de a lega cunoştinţele teoretice de practică, de activitatea în producţie. Urmând exemplul învăţătorilor şi profesorilor sovietici, care muncesc cu avânt pentru realizarea sarcinilor cu privire la învăţământul politehnic, trasate de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., numeroşi învăţători şi profesori din patria noastră, ca de exemplu cei dela şcolile de 7 ani din comunele Avrig şi Răşinari, raionul Sibiu, au căutat să înarmeze elevii cu cunoştinţe adânci de fizică, chimie, de ştiinţe naturale şi de matematică, cu deprinderi trainice de executare a experienţelor de laborator, a lucrărilor practice, de mânuire a aparatelor, de îngrijire a plantelor şi animalelor.

A cunoaşte astfel de experienţe, nu este însă de ajuns. Ele trebue popularizate, pentruca în viitorul an şcolar să se extindă în cât mai multe şcoli. Pentru popularizarea experienţei există mijloace deosebit de variate. Printre acestea se numără organizarea expoziţiilor şcolare, a expoziţiilor dela cabinetele pedagogice, conferinţele şi consfătuirile din cadrul cluburilor, lecţiile şi seminariile din cadrul cursurilor de îndrumare — dar mai ales, referatele şi discuţiile ce vor avea loc în cadrul consfătuirilor raionale.

Roadele popularizării experienţei înaintate depind în largă măsură de felul cum sunt folosite aceste mijloace. Cursurile de vară constitue un mijloc de largă popularizare a experienţei înaintate. Aici se întâlnesc învăţători şi profesori de diferite specialităţi din cuprinsul întregii regiuni. Ei îşi pot transmite în felul acesta tot ceeace au câştigat în domeniul specialităţii respective, atât în ceeace priveşte metodele de predare, cât şi munca educativă. Pentru aceasta, secţiile de învăţământ şi conducătorii acestor cursuri trebue să asigure exemplificarea lecţiilor cu fapte concrete şi să stimuleze cadrele didactice să-şi comunice experienţa lor în cadrul seminariilor, al lecţiilor demonstrative, să ajute cadrele didactice în înţelegerea valorii ştiinţifice a acestor experienţe.

Contribuţia cea mai de seamă în popularizarea experienţei înaintate o aduc consfătuirile raionale. Cu prilejul acestor consfătuiri, trebue să se realizeze un larg schimb de idei, să se scoată la iveală cele mai noi, cele mai bune laturi ale muncii şcolilor. Atât referatul secţiei de învăţământ, cât şi referatele pe secţii sunt menite să aducă la cunoştinţa cadrelor didactice din raionul respectiv, pe lângă lipsurile existente, toate experienţele bune, toate succesele importante obţinute de învăţători şi profesori atât în munca instructiv-educativă, cât şi în cea obştească. Acelaş rol îl au şi discuţiile duse pe marginea referatelor.

Pentru ca aceste consfătuiri să-şi atingă scopul, referatele trebue să fie pregătite cu deosebită grijă. Ele trebue să se bazeze pe cunoaşterea concretă a muncii cadrelor didactice, pe o serioasă selecţionare şi sistematizare a materialului.

In unele raioane ale ţării, la consfătuirile trecute, atât referatele, cât şi discuţiile s'au prezentat la un nivel scăzut din punct de vedere ideologic şi pedagogic. Nici referatele, nici discuţiile n'au reuşit să scoată la iveală experienţa nouă câştigată de învăţători şi profesori. Aceasta a arătat nu numai munca superficială a secţiilor de învăţământ şi a colectivelor de metodişti în întocmirea referatelor, ci şi însaşi faptul că învăţătorii şi profesorii, directorii de şcoli s'au prezentat la consfătuiri nepregătiţi, fără să analizeze în adâncime munca din şcolile lor, realizările obţinute, lipsurile existente. Din această cauză, aceste consfătuiri n'au reuşit sa popularizeze în suficientă măsură cea mai bună experienţă, cele mai bune realizări, n'au reuşit sa scoată la iveală lipsurile caracteristice, să stabilească măsuri juste pentru extinderea experienţei bune, pentru înlăturarea deficienţelor.

Expoziţiile constitue un mijloc deosebit de însemnat de răspândire a realizarilor învăţătorilor şi profesorilor fruntaşi. Ele necesită, însă, o serioasă muncă de strângere, de selecţionare a materialului, de sistematizare, pentruca vizitatorii să poata cunoaşte cu uşurinţă creşterea muncii în şcolile raionului sau ale regiunii respective, să poată învăţa din ceeace văd.

Cu prilejul consfătuirilor raionale, s'a constatat ca nu pretutindeni organele învăţământului au acordat importanţa cuvenită expoziţiilor. De exemplu, expoziţia organizată la consfătuirea din Februarie 1953 a şcolilor pedagogice din Oradea, nu a oglindit felul cum realizează cadrele didactice din şcolile respective legarea cunoştinţelor teoretice de practică. Unele secţii de învăţământ raionale nu au organizat de loc expoziţii. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, este necesar ca strângerea materialului pentru expoziţie, selecţionarea şi organizarea lui, să se facă din timp, de către colective pricepute.

Inspectorii şcolari, împreună cu colectivele de metodişti pe specialităţi, trebue să cerceteze şi să culeagă cu grijă datele necesare unei cunoaşteri temeinice şi unei juste valorificări a experienţei cadrelor didactice fruntaşe. Ei trebue să se îndrepte cu deosebire către acele şcoli şi către acele cadre care au lichidat cu repetenţia, care au obţinut cele mai frumoase succese în timpul examenelor, care au realizat o bună disciplină în şcoală. Inainte de întocmirea referatelor şi de organizarea expoziţiilor, ei trebue să selecţioneze cu grijă materialul strâns pe probleme, să pătrundă valoarea ştiinţifică şi pedagogică a fiecărei experienţe în parte, pentru a nu populariza ca experienţe pozitive anumite practici antipedagogice, cum s'a întâmplat la unele consfătuiri raionale din trecut.

Secţiile de învăţământ trebue să îndrumeze astfel cadrele didactice, directorii de şcoli, încât aceştia să analizeze adânc, cu seriozitate, propria lor muncă, pentru a şti să înfăţişeze la consfătuiri nu numai laturile pozitive sau lipsurile muncii lor, ci mai ales metodele care au determinat obţinerea rezultatelor bune, cauzele care au dat naştere lipsurilor.

Folosind cu pricepere toate aceste mijloace, secţiile de învăţământ vor da educatoarelor, învăţătorilor şi profesorilor posibilitatea să desfăşoare în viitorul an şcolar o muncă mai rodnică, mai creatoare.

In întâmpinarea Festivalului

In tabăra dela Tulgheş

In tabere şi colonii, pionierii, şcolarii şi utemiştii întreprind tot mai frumoase acţiuni în întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie.

De curând, pionierii şi şcolarii din tabăra de copii dela Tulgheş, raionul Ceahlău, au construit un teren geografic care cuprinde o roză a vânturilor, harta R.P.R. lucrată în pietre colorate, un ceasornic solar şi un indicator al direcţiei vânturilor.

Elevii din clasa VI-a au amenajat o grădină botanică căreia i-au dat numele „Grădina Miciurin". In această grădină, ei învaţă să facă altoiri şi lucrări de întreţinere a plantelor.

In colonie s'au organizat cercuri de desen, fizico-chimice, aero modelaj, electricitate, de ştiinţe naturale şi un cerc al prietenilor cărţii. Utemiştii clasei a VII-a au amenajat un bazin de înnot. Astfel, pionierii şi şcolarii dau viaţă angajamentelor luate în cinstea Festivalului.

Expoziţia elevilor

Invăţătorii şi profesorii din raionul Vişeu întâmpină cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor cu frumoase realizări în muncă. Astfel, pe lângă şcoala din comuna Jeud a fost organizată o expoziţie cu tema „Origina şi evoluţia omului". Aici sunt expuse peste 130 de tablouri, material didactic şi mulaje.

Această expoziţie e vizitată de părinţii elevilor, precum şi de ţăranii muncitori şi elevii din satele vecine.

In raionul „23 August" din Capitală

Invăţătorii şi profesorii din raionul „23 August" din Bucureşti, în frunte cu membrii comitetului sindical raional, lucrează voluntar pe şantierul Parcului de Cultură şi Sport „23 August".

In cinstea Festivalului, cadrele didactice din raion au întărit munca în rândurile părinţilor. In fiecare lună se organizează şedinţe plenare cu părinţii, care ascultă conferinţe cu conţinut pedagogic ţinute de cadrele didactice, şi sfaturi medicale preventive date de un medic. Astfel au fost pregătite îndrumări cu privire la măsurile higienico-sanitare pe care părinţii trebue să le asigure pentru copii în perioada vacanţei, precum şi o conferinţă cu tema „Organizarea vacanţei de către părinţi".

Prof. MARIA MILIESCU
şcoala nr 14 mixtă — Bucureşti
raionul „23 August"

Oamenii de ştiinţă şi cultură din întreaga lume salută Festivalul

Zi de zi, numeroase mesagii sosesc la Bucureşti, la „Casa Tineretului Lumii", din partea oamenilor de ştiinţă, cultură şi artă din întreaga lume. Ei îşi exprimă simţămintele de solidaritate cu măreaţa manifestare internaţională a tineretului şi studenţilor.

Astfel, Ad. Ferrière, doctor în sociologie din Geneva, scrie în mesagiul său: „Dat fiind că, mai devreme sau mai târziu, va trebui să se restabilească unitatea umanităţii cu respectul specificului fiecărui popor — şi cu cât aceasta se va întâmpla mai devreme, cu atât va fi mai bine — eu adresez un apel călduros tineretului tuturor popoarelor, ca el să pună pe primul plan al preocupărilor sale această unitate, care este mai necesară ca oricând..."

Calde mesagii de simpatie au fost trimise de Said Nafissi, profesor universitar din Teheran, Alfonso Romero Bey, director de ziar şi conducător al studenţilor din Columbia, Espinoza de Terez, scriitoare, preşedinta Comitetului Naţional pentru apărarea copiilor din Columbia şi multe alte personalităţi din ţările capitaliste şi coloniale, care îşi manifestă solidaritatea cu lupta dusă de tânăra generaţie a lumii pentru pace şi prietenie.

Noi cărţi pentru tinerii cititori

In cinstea celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului şi a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie, Editura Tineretului a pregătit noi cărţi pentru copii şi tineret.

Astfel, broşura **„Să întâmpinăm cu noi succese cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului şi cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie"** adresează tuturor tinerilor din ţara noastră chemarea patriotică de a intensifica pregătirile în vederea găzduirii celor două mari evenimente din lunile Iulie şi August.

In toiul acestor pregătiri entuziaste, cărţile de literatură, prietenele şi sfătuitoarele tinerei generaţii, vin în ajutorul tinerilor cititori. Una dintre aceste lucrări, de curând apărute, este şi poemul tovarăşului Mihai Beniuc intitulat **„Pe-aici nu se trece"**. Poemul înfăţişează voinţa dârză cu care tinerii patriei noastre, apărându-şi patria, apără pacea.

O altă carte, **„Copiii de pe Iang-Tse"**, a tinerei scriitoare Sorana Ursu, cuprinde istorisirea emoţionantă a activităţii unui grup timurist de copii din China de Mijloc, care iau parte, alături de părinţii şi fraţii lor mai mari, la lupta pentru eliberarea patriei şi pentru construirea orânduirii democrat-populare.

Despre copiii din cealaltă parte a lumii, despre viaţa grea a copiilor din Statele Unite ale Americii şi din Anglia, ne vorbesc cele două povestiri cuprinse în volumul **„Cei de-o vârstă cu tine"** de Gleb şi Nicolai Comarovschi.

Dar în aceste ţări tineretul nu se lasă învins şi nu va permite niciodată să fie transformat în carne de tun. Tinerii din aceste ţări luptă pentru a-şi cuceri viitorul, pentru a înlocui neştiinţa şi misticismul cu lumina ştiinţei şi culturii, pentru a opune războiului pacea. Despre această luptă nobilă vorbesc cântecele din volumul **„Tineretul lumii cântă"**. Această culegere cuprinde imnuri şi marşuri ale tinerilor din S.U.A., Anglia, Franţa, Italia, Indonezia şi din multe alte ţări. Alături de melodiile noastre populare, aceste cântece au intrat de pe acum în repertoriul echipelor artistice care se pregătesc pentru Festival.

In cinstea Festivalului — măreaţă sărbătoare a tineretului şi studenţilor — poeţii şi scriitorii patriei noastre pregătesc noi opere, dintre care o bună parte vor apare în curând în Editura Tineretului.

Astfel, reportajul literar **„Aşa va fi la Festival"**, scris de Şt. Iureş, îi poartă pe cititori în zilele celor două săptămâni ale Festivalului, în mijlocul întâlnirilor între delegaţi, a manifestărilor culturale, artistice şi sportive, pe care toţi tinerii le aşteaptă cu entuziasm şi nerăbdare.

In preajma Festivalului, Editura Tineretului va da cititorilor şi câteva traduceri din literatura sovietică. Una dintre aceste lucrări **„Steagul prieteniei"** de V. Ardamatschi, înfăţişează cititorilor câteva imagini ale măreţelor manifestări care au avut loc în timpul celui de al III-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor dela Berlin. Deasemeni vor apare cărţile: **„Flacăra mâniei"** de B. Vâgodscaia, a cărei acţiune se desfăşoară în Indiile Olandeze, şi reportajul **„In ţara prietenilor"** de I. Cruşinschi, care prezintă aspecte variate ale vieţii noi din Cehoslovacia democrat-populară.

In curând, rafturile librăriilor şi bibliotecilor vor primi sute şi mii de exemplare din aceste cărţi. Ele vor constitui o lectură plăcută şi folositoare cu prilejul evenimentelor însemnate din viaţa tineretului, Congresul şi Festivalul Mondial pentru Pace şi Prietenie.

In cantonamentul 5

Deschiderea solemnă a Festivalului. Tribunele uriaşului stadion freamătă de zeci de mii de spectatori. Programul se desfăşoară în continuare. Privirile tuturor, ale oaspeţilor dragi sosiţi de peste hotare, ale tineretului din toate colţurile ţării noastre, sunt îndreptate spre terenul acoperit cu iarbă. Deodată, prin tunelul tribunei, apare o coloană de tineri şi tinere. Sunt cei 1000 de membri ai reprizei de jocuri româneşti. Costumele lor, înfăţişând portul pitoresc al regiunilor ţării noastre încântă ochii tuturor. Fanfara atacă primele acorduri care însoţesc mişcările ansamblului. Pitorescul şi bogăţia jocurilor româneşti, măestria cu care acestea sunt executate, culeg aplauze furtunoase. Au trecut 12 minute. Repriza de jocuri româneşti a luat sfârşit. Succesul a fost deplin...

Aşa va fi la Festival. Până atunci însă, mai sunt două săptămâni şi, în aşteptarea clipelor care vor rămâne de neuitat pentru ei toţi ,1000 de elevi şi eleve, aparţinând şcolilor din sistemul M.I.P., şcolilor medii tehnice din Bucureşti şi şcolilor medii de cultură fizică din ţară se pregătesc sub conducerea unui colectiv de profesori de educaţie fizică.

★

Deabia s'au închis porţile şcolii nr. 1 de educatoare din Bucureşti după ultimul examen de sfârşit de an, şi ele s'au deschis din nou, făcând loc celor 225 de elevi şi eleve, membri ai ansamblului de jocuri româneşti. Prin coridoare şi săli s'au răspândit alţi locatari, cu aceeaşi voie bună ca şi a acelora care, deabia cu câteva zile în urmă au încheiat cu succes anul şcolar.

Pentru o lună şi jumătate de viaţă colectivă, s'a alcătuit programul care să asigure pregătirea fizică şi morală a ansamblului. La 6, deşteptarea; până la 7, pregătiri pentru masă; la 7, masa de dimineaţă; la 7 şi jumătate, plecarea. In piaţa Buzeşti aşteaptă vagoanele de tramvai speciale care duc elevii până la Stadionul Tineretului. Dela 8 la 10, repetiţie. Apoi întoarcerea la cantonament, unde se desfăşoară un scurt program educativ. Se citeşte presa, tot ceeace vorbeşte despre pregătirile care au loc în lumea întreagă în întâmpinarea Festivalului. La ora 13 se serveşte masa de prânz, după care urmează odihna de după amiază. Din nou repetiţie, iar la ora 20, masa de seară. După un repaos de două ore, stingerea.

Viaţa organizată a colectivului îi leagă pe elevi într'un singur tot, aşa cum jocul fiecăruia se va întruni într'o singură mişcare pe Stadionul „23 August", în marea zi a deschiderii Festivalului. La atmosfera de voie bună contribue colectivul de profesori care se îngrijeşte de cantonament, precum şi colectivul personalului de îngrijire care asigură elevilor şi elevelor condiţii de viaţă dintre cele mai bune.

...Din tramvai coboară, pâlcuri-pâlcuri elevii. Se grăbesc. Pofta de mâncare şi-a făcut apariţia „Astăzi, vrem porţie dublă!" Tovarăşa bucătăreasă care-i cunoaşte bine, zâmbeşte: „Vor porţie dublă de caise. Restul nu pot ei mânca atât cât le dăm noi". In sala de mese, elevii constată că, într'adevăr mâncarea este multă, gustoasă şi consistentă. Cu greu ar putea face faţă unei porţii duble...

După masă, cantonamentul rămâne gol. Din alte colţuri ale Capitalei, din celelalte cantonamente, se îndreaptă spre stadion toţi membrii ansamblului. In tribune se aşteaptă comenzile responsabilului de repriză. Din difuzoare se aude comanda. „Repriză! Incolonarea!" In pas viu, se formează coloanele, pe sectoare şi grupe. In difuzor se aude o nouă comandă: „Pentru defilare!" Fanfara cântă „Marşul Sportivilor". In sunetele lui, grupele trec prin faţa tribunei. După prima tură, se face o scurtă analiză a modului în care s'a desfăşurat defilarea. Conducătorii ansamblului sunt mulţumiţi. Astăzi s'au obţinut noi progrese.

Acum, coloanele se resfiră în centrul stadionului. Incepe repetiţia jocurilor...

In ochii tuturor se citeşte voinţa de a răspunde în cât mai bune condiţiuni cerinţelor conducătorilor, de a executa bine mişcările care vor cuceri admiraţia zecilor de mii de participanţi la deschiderea Festivalului.

Membrii ansamblului de jocuri româneşti se pregătesc pentru defilarea care va avea loc cu prilejul deschiderii Festivalului.

Pentru reuşita viitoarelor consfătuiri raionale

Folosind experienţa bogată şi plină de învăţăminte a cabinetelor pedagogice din U.R.S.S., care acordă o importanţă deosebită organizării din vreme şi desfăşurării la un înalt nivel pedagogic şi ştiinţific a consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, cabinetul pedagogic al regiunii Craiova a început încă din luna Iunie să se pregătească pentru consfătuirile raionale.

In acest scop, colectivul de metodişti al cabinetului pedagogic a trimis încă înainte de încheerea anului şcolar tuturor secţiilor de învăţământ raionale o scrisoare metodică, în care s'au arătat măsurile ce trebue luate în vederea unei temeinice pregătiri a consfătuirilor. Printre altele, s'a arătat necesitatea strângerii, selecţionării şi prelucrării unui cât mai bogat material referitor la munca instructiv-educativă şi obştească a învăţătorilor şi profesorilor.

Cabinetul pedagogic a insistat în mod deosebit asupra acestei probleme pentru a nu se mai repeta greşelile dela consfătuirile raionale trecute, când unele secţii de învăţământ raionale, ca de exemplu acelea din Cuşmir, Gilort, Balş, Corabia, n'au izbutit să arate concret realizările şi lipsurile existente în munca şcolilor. Multe referate prezentate în şedinţele pe secţii ale consfătuirilor din aceste raioane s'au pierdut în teoretizări, nereuşind să ridice problemele concrete ale muncii de predare în domeniul specialităţilor respective. De exemplu, referatul profesorilor de matematică dela clasele V—VII, din raionul Cuşmir, prezentat în cadrul consfătuirilor raionale din Septembrie 1952, deşi avea 32 de pagini, n'a amintit numele niciunui profesor care să fi avut realizări sau lipsuri în munca sa.

Cabinetul pedagogic regional a trimis odată cu scrisoarea metodică şi un chestionar ghid, cu problemele asupra cărora învăţătorii şi profesorii trebue să insiste în şedinţele de analiză a muncii şi în rapoartele întocmite la sfârşitul anului şcolar.

Apreciind importanţa deosebită pe care o au şedinţele consiliilor pedagogice pentru analiza muncii desfăşurate în timpul întregului an şcolar, cabinetul pedagogic, cu sprijinul secţiei de învăţământ regionale, a trimis în fiecare din cele 22 de raioane ale regiunii delegaţi recrutaţi dintre cadrele didactice cu o temeinică pregătire, pentru a ajuta secţiile de învăţământ raionale în acţiunea de organizare şi desfăşurare a acestor şedinţe.

Intrucât de reuşita analizei muncii în cadrul consiliilor pedagogice de sfârşit de an depinde în mare parte calitatea măsurilor ce se vor lua în întocmirea planului de muncă pentru viitorul an şcolar, precum şi în bună parte, calitatea referatelor dela consfătuirile raionale, delegaţii au fost îndrumaţi să acorde o deosebită atenţie felului cum se întocmesc referatele învăţătorilor şi profesorilor şi ale profesorilor diriginţi şi, pe baza acestora, rapoartele directorilor de şcoli.

Datorită acestui sprijin, multe şcoli, printre care şcoala din comuna Osica de Sus, raionul Balş, şcoala nr. 1 de fete din Băileşti, şcoala nr. 5 de băieţi din Craiova, au reuşit să facă o analiză temeinică a activităţii desfăşurate în cursul acestui an şcolar, scoţând la iveală atât realizările obţinute în munca instructiv-educativă, metodele folosite, cât şi lipsurile şi cauzele lor.

Spre deosebire de rapoartele din anii trecuţi, dintre care majoritatea cuprindeau puţin material concret şi acela neconcludent, nestudiat şi nesistematizat, aceste rapoarte pot servi ca material de documentare, de cunoaştere a muncii din şcolile respective. Cu începere dela 20 Iulie a. c. colective de învăţători şi profesori, organizate pe clase şi pe specialităţi vor selecţiona şi valorifica tot materialul informativ şi documentar sosit la secţiile de învăţământ raionale: rapoarte, referate etc. Intregul material valorificat va fi folosit la întocmirea rapoartelor ce se vor prezenta la consfătuirile raionale.

ANDREI NICOLAE

Odihna oamenilor muncii din învăţământ

Statul nostru manifestă o grijă deosebită pentru odihna în timpul verii a cadrelor didactice, a studenţilor şi elevilor. Anul trecut au fost trimişi la casele de odihnă şi la sanatorii balneare 13.100 învăţători şi profesori, precum şi personalul tehnic şi de îngrijire din instituţiile de învăţământ, 6.000 de studenţi din institutele de învăţământ superior şi facultăţile din ţara noastră, 1.300 studenţi români, care studiază în U.R.S.S., precum şi 162 studenţi din ţările de democraţie populară, care îşi fac studiile la noi.

In taberele regionale pentru pionieri şi şcolari, organizate de Comitetul Central al Sindicatului de Invăţământ, au fost cuprinşi deasemeni în vara anului trecut un număr de 820 copii ai oamenilor muncii din învăţământ, peste 100 copii au fost trimişi în taberele organizate de CCS, iar un mare număr de copii şi-au petrecut o parte din vacanţă în diferite case de odihnă împreună cu părinţii lor.

Anul acesta vor fi trimişi la odihnă un număr tot mai mare de oameni ai muncii din învăţământ. La casele de odihnă şi casele sanatoriale ale CCS şi Ministerului Sănătăţii vor putea merge 15.957 învăţători şi profesori şi personal ajutor, precum şi 8.600 studenţi.

In afara studenţilor din instituţiile noastre de învăţământ superior vor fi trimişi la odihnă încă 2 100 studenţi români care studiază în U.R.S.S. şi alţi 450 studenţi din ţările de democraţie populară, care învaţă în institutele şi facultăţile din ţara noastră. Aproximativ 600-700 studenţi fruntaşi vor fi cuprinşi în frumoasa tabără dela Brădet-Piteşti, iar un număr de 1.500 copii ai oamenilor muncii din învăţământ îşi vor petrece vacanţa în cele 5 tabere de odihnă organizate de către Comitetul Central al Sindicatului Invăţământ, în localităţile: Stâna de Vale, regiunea Cluj, Coteşti, regiunea Bârlad, Tăuţi, regiunea Hunedoara, Măneci-Pământeni, regiunea Ploeşti şi R. Vâlcea, regiunea Piteşti.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Specialiști tineri pentru școlile sovietice

A. Arseniev
Ministru adjunct al Învățământului al R.S.F.S.R.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a trasat un minunat program cu privire la ridicarea continuă a nivelului cultural al poporului sovietic, la crearea condițiilor necesare pentru desvoltarea multilaterală a membrilor societății socialiste.

Pe bază succeselor obținute în domeniul construcției economice și culturale, Congresul a adoptat hotărîrea de a realiza până la sfârșitul cincinalului al cincilea (anul 1955) trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general în toate orașele mari din U.R.S.S. și de a pregăti condițiile pentru trecerea în cincinalul următor la învățământul mediu în toate celelalte orașe și localități rurale.

Pentru a arăta cu cât succes se desvoltă în U.R.S.S învățământul mediu, e suficient să dăm o singură cifră: în anul 1952, în capitalele Republicilor Sovietice, în centrele regionale și în marile centre industriale numărul elevilor din clasele VIII—X s'a mărit cu 44 la sută față de anul 1951.

In școlile din Uniunea Sovietică lucrează aproape 2 milioane de pedagogi. Dar și această uriașă armată de pedagogi nu poate satisface pe deplin necesitățile școlii sovietice. In legătură cu desvoltarea rapidă în U.R.S.S. a învățământului mediu, în următorii 5—6 ani creșterea școlilor medii va continua să depășească creșterea numărului de cadre didactice. Lipsa de pedagogi pentru clasele superioare se va compensa prin promovarea învățătorilor dela clasele elementare, care datorită sistemului desvoltat al învățământului fără frecvență, fără părăsirea catedrei, termină institutele sau școlile pedagogice și se transferă în clasele superioare. In acest an vor absolvi institutele și școlile pedagogice fără frecvență aproape 40 de mii de oameni.

Pentru pregătirea cadrelor didactice, în U.R.S.S. s'a creat o rețea uriașă de instituții de învățământ pedagogic. Pe teritoriul Uniunii Sovietice funcționează aproximativ 380 de institute și aproape 650 de școli pedagogice.

Un număr de 150 de mii de tineri și tinere au obținut de curând titlul de învățător și dela 1 Septembrie își vor începe munca pe ogorul învățământului public.

Trebue să menționăm că printre tinerii și tinerele care termină institutele de învățământ pedagogic, crește cu fiecare an procentul absolvenților institutelor pedagogice.

Anul acesta, de pildă, instituțiile de învățământ pedagogic din Moscova și regiunea Moscova vor da 3.420 de tineri învățători, din care 2179 sunt absolvenți ai institutelor pedagogice, iar restul absolvenți ai școlilor pedagogice. Instituțiile de învățământ pedagogic din Leningrad și regiunea Leningrad vor da în acest an 2275 de oameni, dintre care 1470 termină institutele pedagogice.

Aproximativ aceiași corelație este între absolvenții instituțiilor de învățământ pedagogic din ținutul Stavropol, din regiunile Gorki, Crimeea, Celiabinsc, Iaroslav, din Republicile Autonome Nord-Osetină, Cabardină și altele.

Numărul de tineri pedagogi care au terminat studiile în anul 1953 este o mărturie a înfloririi continue a culturii naționale a popoarelor U.R.S.S.

Una dintre cele mai multinaționale republici a U.R.S.S. este Federația Rusă. Datele cu privire la numărul de pedagogi absolvenți ai instituțiilor de învățământ pedagogic din R.S.F.S.R. arată că majoritatea republicilor autonome din Federația Rusă pregătesc pentru școlile lor un număr pe deplin suficient de cadre didactice provenite din rândurile populației băștinașe. De pildă, în R.S.S.A Nord-Osetină au fost pregătiți anul acesta 1022 de pedagogi. Majoritatea tinerilor specialiști — peste 800 de persoane — își vor începe activitatea în Republica Nord-Osetină. Ceilalți vor pleca la școlile din R.S.S.A. Daghestan și Cabardină.

Statul sovietic înconjoară pe tinerii specialiști cu o mare grijă și atenție. Toți absolvenții instituțiilor de învățământ pedagogic și-au primit de mult numirile în posturi. După terminarea studiilor ei primesc un concediu plătit de o lună de zile pentru odihnă. Instituțiile unde tinerii specialiști au fost trimiși să lucreze le plătesc transportul la locul de muncă, le asigură locuință, le acordă un ajutor unic, egal cu un salariu lunar, cu care vor fi încadrați la locul de muncă.

Instituțiile de învățământ pedagogic au început înscrierea de noi tineri care îi vor înlocui pe absolvenți.

Anul acesta, școlile superioare din U.R.S.S. vor înscrie cel mai mare număr de studenți din tot timpul existenței școlii sovietice. Institutele, universitățile și academiile vor primi în anul I 400.000 de tineri și tinere, din care institutele și școlile pedagogice vor primi zeci de mii de studenți.

In noul an școlar își vor începe activitatea multe noi instituții de învățământ pedagogic. In zeci de orașe din R.S.F.S.R. — la Săzrani, Colomna, Novgorod, Gorno-Altaisc și altele — școlile pedagogice se vor transforma în institute pedagogice.

Multe institute pedagogice noi se creiază pe baza școlilor pedagogice și în alte republici sovietice.

Statul sovietic lărgește dela o zi la alta posibilitățile pentru ridicarea nivelului cultural al poporului sovietic.

Organizarea vacanței de vară a copiilor din Siberia

Mii de școlari din Siberia își petrec vacanța de vară făcând călătorii plăcute și instructive. Turismul a luat o mare desvoltare în rândurile copiilor. Pe lângă școlile din Novosibirsc, Omsc, Tomsc, Barnaul, Chemerovo, Stalinsc și din alte orașe, precum și din multe sate din Siberia au fost organizate grupe de excursioniști, conduse de pedagogi cu experiență. Itinerariile sunt în așa fel alcătuite încât copiii să se poată odihni bine și să-și poată îmbogăți totodată cunoștințele. Școlarii studiază flora și fauna ținutului natal, fac plimbări cu vapoare și șalupe pe râurile siberiene.

La Novosibirsc sosesc zilnic grupuri de școlari dela sate. Ei vizitează monumentele cele mai însemnate ale acestui oraș, care este cel mai mare din Siberia, asistă la spectacolele date de teatrul pentru copii, vizitează planetariul. La Novosibirsc s'a înființat o bază turistică specială pentru copii.

Radioficarea satelor colhoznice

In acest an, în colhozurile fruntașe din raionul Elminsc, regiunea Smolensc, au fost instalate 3 centre de radioficare. Au fost radioficate 400 de case ale colhoznicilor.

La radioficarea caselor colhoznicilor dau un mare ajutor elevii. Prin forțele elevilor au fost confecționate și instalate peste 200 de aparate cu galenă.

Cercul tinerilor radioamatori dela școala de 7 ani din Lopatinsc funcționează de 4 ani. In acest timp, elevii au confecționat 150 de aparate. Cercul de radioamatori este condus de profesorul de fizică A. A. Stancischi.

Elevii școlii medii din Corobețc au confecționat, sub îndrumarea profesorului S. V. Tâgancov, 48 de aparate cu galenă.

Elevii școlii de 7 ani din Conoplinsc au confecționat și instalat în casele colhoznicilor 27 de aparate de recepție.

Intelectualitatea satului

Nu de mult s'au încheiat examenele de absolvire în clasele a X-a ale școlii noastre.

In fața absolvenților ei — copii ai colhoznicilor și intelectualilor din sat — sunt deschise căi largi. Fiecare își alege calea care-i place mai mult, care corespunde inclinațiilor sale.

Nicolai Kazacenco, fiu de colhoznic, este pasionat de desen, de pictură și manifestă talent în acest domeniu. El se va înscrie la Institutul de Arte. Anatoli Serebreacov, fiul agentului veterinar din sat, este atras de fizică. Lui îi plăcea să facă experiențe în laboratorul de fizică al școlii. El a hotărît să se înscrie la Facultatea de fizico-matematică a Universității de Stat din Kiev. Vladimir Guhniac, fiu de colhoznic, se înscrie la Institutul de Drept din Moscova, iar colegul său Stepan Ivașcenco la Școala Superioară Navală din Leningrad. Nina Tiscenco și Tamara Tretiacova, fiice de colhoznici, ca și Ema Mihailovscaia, fiica frizerului din sat, vor studia la Institutul Pedagogic. Majoritatea absolvenților au hotărît să-și continue studiile în instituții de învățământ superior pentru a deveni ingineri, agronomi, medici, pedagogi.

O parte dintre absolvenții școlii rămân în sat și vor lucra în colhoz. Ei vor putea să-și desvolte și aici aptitudinile, să-și aplice cunoștințele. La școală, între alte obiecte, ei au studiat biologia, botanica, au activat în cercul tinerilor naturaliști, au muncit pe lotul școlar de experiență, în livadă. Colhozul are nevoie de oameni cu carte, care înțeleg legile vieții plantelor și cunosc tehnica. Tineretul va munci sub conducerea unor specialiști cu experiență — agronomi, zootehnicieni.

In ultimii ani o mare parte dintre absolvenții școlii noastre medii și-au continuat studiile și au absolvit școli superioare și școli speciale. Mulți din cei care au intrat în câmpul muncii studiază în școli superioare fără frecvență.

Satul nostru a dat foarte mulți intelectuali.

De curând a venit în concediu consătenul meu Alexei Caratâș, fiu de colhoznic. El a absolvit școala noastră medie cu câțiva ani în urmă. Apoi a studiat la institut și în prezent este medic. Trei din frații lui — Grigori, Maxim și Vladimir — au studiat deasemenea medicina și lucrează ca medici în diferite orașe. Sora lor Lidia este deasemenea medic și lucrează la spitalul nostru sătesc.

Caratâș ne-a invitat la el pe mine și pe alți colegi ai săi. Ne-am amintit de colegii noștri de școală. Nina Zadiora este medic, Vladimir Lebedi și Maria Pohno sunt ingineri, Vasili Serenco este agronom, Varvara Krivopust face cercetări științifice.

Mulți din consătenii mei s'au reîntors în sat după ce au terminat școlile superioare. Fiecare activează în domeniul care-i place. Mulți predau în școli (al căror număr în sat este de 5). La spital și la dispensar lucrează ca medici Lidia Caratâș, Maria Krivopust, Lidia Saforast. Mulți dintre consătenii mei sunt agronomi în colhoz și la SMT.

Satul nostru are 83 de pedagogi, 22 de agronomi și zootehnicieni, 14 medici, bibliotecari, ingineri — în total 130 de intelectuali. Mulți dintre ei sunt foști elevi ai școlii noastre, în majoritate fii de țărani.

Intelectualitatea satului este strâns legată de colhoznici. Fiecare muncește în sectorul său, neprecupețindu-și forțele, ajutând colhoznicilor să ducă în mod just gospodăria obștească, desfășurând munca culturală, educând tânăra generație. Activitatea culturală de massă a intelectualității satului sovietic are o importanță foarte mare.

Colhoznicii se interesează de multe probleme. El vor să cunoască ultimele realizări ale științei agronomice sovietice, ale medicinei și tehnicii, vor să cunoască tot ce se petrece în țară și peste hotare. Pe dânșii îi interesează profund lupta popoarelor pentru pace. Colhoznicii au la dispoziție aparate de radio, ziare și reviste proaspete. Pe lângă aceasta, ei iau parte la conferințe, lecții, discuții. In acest scop, în satul nostru a fost creată o grupă de lectori. Intelectualii satului transmit cu plăcere colhoznicilor cunoștințele lor.

PAVEL JABINȚ
profesor la școala medie din Marianse.

Excursiile pionierilor și școlarilor

A sosit vara, timp în care copiii se odihnesc și-și întăresc sănătatea. Între formele atât de variate de activitate din timpul verii, una dintre cele mai interesante și valoroase din punct de vedere pedagogic este activitatea turistică și de excursii în scopul studierii regiunii (excursii, plimbări, studierea ținutului natal etc.)

Studierea ținutului natal contribue la o cunoaștere mai aprofundată de către copii a Țării Sovietice și la educarea sentimentului dragostei de patrie.

Pentru educația pionierilor și școlarilor are o mare importanță vizitarea locurilor legate de viața și activitatea lui V. I. Lenin, I. V. Stalin și a tovarășilor lor de luptă.

In timpul excursiilor și al plimbărilor copiii îndeplinesc adeseori o muncă de folos obștesc, simplă și accesibilă forțelor lor: strâng plante medicinale, semințe de arbori și arbuști, alcătuiesc colecții, ierbare etc. Ei se deprind să activeze în colectiv, să lucreze într'un scop determinat.

Excursiile și plimbările din timpul verii au o influență extrem de binefăcătoare asupra sănătății copiilor, le întăresc sistemul nervos. Aceste excursii și plimbări dau pedagogilor mari posibilități pentru desfășurarea unei activități instructiv-educative plină de conținut, care va avea o influență directă asupra succesului lecțiilor din școală și va contribui la desvoltarea generală a copiilor.

Observațiile din timpul excursiilor și al plimbărilor prin ținutul natal leagă învățământul de viață, de practica construcției socialiste și constituie unul dintre cele mai importante mijloace care contribue la rezolvarea sarcinilor învățământului politehnic.

Cu prilejul organizării excursiilor și plimbărilor are o mare importanță alegerea temelor și obiectivelor a căror studiere va ajuta la formarea concepției despre lume a elevilor. In această privință, viața, realitatea socialistă dau un material extrem de prețios pentru educarea copiilor noștri.

Agricultura socialistă prezintă posibilități inepuizabile pentru studiu și observații. Colhozurile și sovhozurile, ogoarele, pășunile, livezile, grădinile, bostănăriile, stupinele, fermele, serele și răsadnițele, iazurile sunt minunate obiecte de studiu și observații pentru pionieri și școlari.

Temele excursiilor în domeniul agriculturii pot fi: „Cum trăiesc și muncesc colhoznicii" (sau „Colhozul nostru"). „Mașinile de pe ogoarele colhozurilor", „Cum transformă poporul sovietic natura", „Lupta pe câmpul cerealelor", „Plantele noastre de cultură", „Prietenii și dușmanii ogoarelor și ai livezilor" etc.

Pe ogor, pedagogul va putea arăta școlarilor plantele de cultură și buruienile, le va povesti despre lupta pe care o duc acestea între ele, cum ajută omul plantele de cultură în această luptă. Elevii vor vedea cum înfloresc, cresc și se înmulțesc plantele, vor alcătui ierbare de plante de cultură și de buruieni, vor observa culesul recoltei, munca cu tractoarele, combinele și alte mașini agricole, vor lua ei înșiși parte la unele munci de câmp (de pildă, la plivitul buruienilor).

Pe pășune, pedagogul va arăta copiilor diferite plante și flori de luncă, insecte care polenizează florile, îi va ajuta să alcătuiască un ierbar înfățișând „ceeace crește și înflorește în luncă". Copiii vor observa cositul fânului, vor lua parte la uscatul și strânsul fânului.

La fermele de creștere a animalelor, copiii vor putea observa animale și păsări domestice, vor vizita adăposturile lor, vor cunoaște îngrijirea lor, precum și aplicarea electricității la mulsul vacilor, la tunsul oilor și în alte lucrări, pregătirea mecanizată a nutreturilor, alimentarea automată cu apă a grajdurilor de vite.

In livadă, în grădină și în bostănăria colhozului, copiii vor vedea pomi fructiferi, culturi de bostănărie, îngrijirea lor, coacerea fructelor; dacă e posibil, vor lua parte la culesul recoltei.

In stupină elevii vor cunoaște viața albinelor și îngrijirea lor. Profesorul și prisăcarul le vor arăta ce mare folos aduc albinele economiei socialiste, cum ajută ele la obținerea unor recolte îmbelșugate.

Este de dorit ca excursiile în colhozuri și sovhozuri să fie legate de vizite în întreprinderile care prelucrează produsele agricole: la mori, la fabricile de pâine, de produse de patiserie și cofetărie, la fabricile de unt și brânză etc. De pildă, tema „Istoria unei felii de pâine" poate fi obiectul unor excursii succesive la câmp în timpul strânsului recoltei, la arta colhoznică în timpul treierișului, la moară, la fabrica de pâine sau la brutărie, la stațiunea meteorologică, la casa-laborator.

Vor stârni un mare interes la copii excursiile la garajul de mașini al colhozului sau al sovhozului, la un tractor, combină, batoză în lucru, la SMT, precum și în tipografie, la o centrală electrică, la uzinele, fabricile și atelierele locale. Aici școlarii vor vedea diferite mașini, mecanisme, utilaj și scule, vor vedea folosirea lor, vor afla ce forță le pune în funcțiune și cum ușurează mașinile munca omului.

Sunt deosebit de folositoare excursiile la zăcămintele de minereuri și la exploatările bogățiilor naturale ale ținutului (lemn, turbă, cărbuni de pământ, petrol, piatră, nisip, argilă, cretă, etc.) precum și la întreprinderile unde toate acestea sunt folosite sau prelucrate (fabrici de cărămidă, de sticlă, șantiere de construcții, camere de cazane etc.) Este de dorit deasemenea să se organizeze excursii la obiective legate între ele: de pildă, la exploatările de argilă, iar apoi la o fabrică de cărămidă sau la un atelier de olărie, unde se lucrează din argilă cărămida sau vase de argilă; la o carieră de cretă sau piatră de var și la șantierul unde este folosit varul; la o exploatare de turbă și la o cameră de cazane unde turba servește drept combustibil. Dacă exploatările și uzina sunt situate în apropiere una de alta, se poate face adeseori o singură excursie la amândouă.

In timpul acestor excursii, elevii vor putea cunoaște proprietățile și forma materialelor din natură, vor vedea cum le extrage omul, cum le modifică în procesul muncii și cum le folosește. Cu acest prilej elevii pot alcătui colecții. De pildă, după o excursie la fabrica de cărămidă poate fi întocmită colecția cu tema „Cum se face cărămida" (se expun mostre de materii prime, semifabricate și cărămidă gata arsă); după vizitarea unui atelier de olărie se poate întocmi colecția cu tema „Cum se fac vasele de argilă")

Excursii foarte interesante și pline de conținut se pot face la întreprinderile de transport (la gări și depouri, în porturi și debarcadere, la bazele de automobile). Cu prilejul acestor excursii elevii vor cunoaște importanța și organizarea diferitelor tipuri de transport din țara noastră. De pildă, cu prilejul vizitării unei gări de cale ferată, pionierii și școlarii vor cunoaște linia ferată, acele, pompa de apă, sistemul de semnalizare etc. Copiii vor putea examina cu atenție locomotiva, vor cunoaște munca mecanicului, a impiegatului de serviciu, deservirea și păstrarea mărfurilor.

In timpul excursiei la un port fluvial sau maritim elevii vor cunoaște diferite mijloace de transport pe apă (vapoare, remorchere, plute, bărci; vor vizita portul cu instalațiile lui; vor discuta cu personalul de serviciu).

La bază de automobile copiii vor examina autocamioane și turisme, vor vorbi cu șoferii, cu muncitorii dela reparații și cu personalul de serviciu, vor vedea mașinile pentru reparații.

Un mare interes îl prezintă excursiile geografice complexe cu temele: „Râul nostru", „Lacul nostru", observarea orizontului, a formelor reliefului, a solului, precum și excursiile cu teme biologice („Pădurea noastră" etc). Cu acest prilej se pot face lucrări practice pe teren. Elevii pot căpăta astfel deprinderi practice în legătură cu studiul aritmeticii, al geografiei, al științelor naturii. De pildă, se vor determina din ochi anumite distanțe care vor fi apoi verificate prin măsurare, se vor observa forme geometrice în natură și în producție, se va face determinarea suprafețelor și a volumurilor (în câmp, în luncă, la șantierul de construcție), determinarea direcțiilor; exerciții de folosire a busolei, a termometrului, a nivelei cu bulă de aer, întocmirea unor schițe ale drumului parcurs etc.

Este bine să se organizeze și excursii cu teme istorice: vizitarea muzeelor, a locurilor unde s'au petrecut evenimente istorice și istorico-revoluționare, a monumentelor istorice, precum și a noilor construcții.

A. NESTEROV

Activitatea cercului „Mâini îndemânatice" în timpul verii

Experiența de mulți ani în domeniul îndrumării activității cercurilor „Mâini îndemânatice" a arătat că, în perioada de vară, activitatea cercurilor se deosebește mult de activitatea din timpul iernii. Vara există posibilități largi de a familiariza pe copii cu natura și cu agricultura. In acest timp se ivesc pentru copii alte ocupații și distracții, deosebite de cele din timpul iernii: munca în grădină, în livadă și pe câmp, strânsul ciupercilor, pescuitul, diferite jocuri etc. Pe lângă aceasta, elevii primesc pe timpul verii diferite teme. Așa de pildă, elevilor din clasele a III-a, în conformitate cu programa, li se dă tema de a culege și aranja colecții de pietre, metale și soluri (care vor fi studiate în clasa a IV-a).

Organizând activitatea de vară a cercului „Mâini îndemânatice" în casele pionierilor, în solarii și pe terenurile de joc, în taberele de pionieri, trebue să folosim posibilitățile de a organiza excursii, concursuri, competiții; să dăm mai multă atenție strângerii de material din natură și alcătuirii colecțiilor.

In felul acesta, activitatea cercului „Mâini îndemânatice" se caracterizează în timpul verii printr'o mare varietate. Aici intră multe ocupații practice — confecționarea utilajului pentru munca tinerilor naturaliști, pentru jocuri și sport, a celor mai simple modele tehnice, a tot felul de colecții și ierbare, legate de îndeplinirea temelor date de școală, a obiectelor de carton, precum și muncile agricole, casnice și lucrul de mână.

Toate lucrările executate în cerc sunt folositoare elevilor din primele patru clase pentru activitatea lor practică prezentă și viitoare. Confecționând diferite obiecte, elevii învață să folosească sculele, capătă cunoștințe tehnologice. In procesul excursiilor și al discuțiilor ei fac cunoștință cu funcționarea mașinilor și a mașinilor unelte.

Astfel, elevilor care confecționează cu ajutorul rindelei bastonașe rotunde pentru hartă, li se arată că ele pot fi făcute mult mai repede și mai bine la strungul de lemn, în timpul vizitei la un atelier, copiii au văzut în funcțiune un strung simplu pentru lemn și un strung perfecționat pentru metal, de producție sovietică.

Vara, cu prilejul săpării pământului pentru straturi și ronduri, elevilor din oraș li s'a explicat că aceste lucrări se execută în proporții mai mari cu tractoarele și cu plugurile remorcate, iar în timpul excursiei în colhoz copiii au văzut cu ochii lor aceste mașini și s'au convins de marea lor putere și productivitate.

La aceste excursii se desfășoară și activitatea politico-educativă (de pildă, se dau date despre numărul tractoarelor, se vorbește despre producția grandioasă a acestor mașini în Uniunea Sovietică și despre faptul că ele lipseau cu totul în Rusia veche, prerevoluționară).

In activitatea cercului „Mâini îndemânatice" există multe posibilități pentru a desvolta la copii o atitudine conștientă, comunistă față de muncă. Iată câteva exemple.

Vitea A., membru al cercului, a primit o foaie de carton din care trebue să taie numai o mică bucată dreptunghiulară. Copilul înainte de a tăia cartonul, a început să deseneze fără a ține seamă de economisirea materialului. Acest caz este un prilej să discutăm despre economisirea materialului, despre stahanoviștii care fac mari economii de materiale, despre atitudinea chibzuită și plină de grijă față de proprietatea socialistă. Aceste discuții trebue să fie totdeauna scurte, însă clare și convingătoare.

Pe masa lui Petia I., și pe mesele a încă doi copii domnește dezordinea. Le propunem să-și întrerupă timp de un minut munca, să aranjeze în ordine sculele și materialele și să strângă de pe mese tot ce este de prisos.

Lupta pentru ordinea și curățenia locului de muncă o considerăm obligatorie, deoarece aceasta este o condiție absolut indispensabilă pentru ridicarea productivității muncii.

In perioada când în Uniunea Sovietică se înfăptuește trecerea treptată dela socialism la comunism, capătă o importanță extrem de mare problemele raționalizării muncii și producției.

Noi trebue să deprindem pe elevi să-și pună aceste probleme, iar câteodată să le și rezolve.

Andriușa S. vrea să facă trei aparate pentru școală (pentru clasa lui și pentru alte două clase paralele). „N'o să reușesc, probabil, să le fac până Vineri" — spune el. Atunci eu îi dau un șablon pentru desenarea aparatului. Ca rezultat, Andriușa a economisit de zece-douăzeci de ori timpul necesar pentru desenarea planului. (Trebue să arătăm că dacă băiatul n'ar fi știut să tragă linii paralele și să construiască unghiuri drepte cu ajutorul echerului noi nu i-am fi dat șablonul: întâi el trebue să învețe în practică procedeele principale de desen pe carton și hârtie).

Iată un exemplu de raționalizare în producție: șase băieți din tabăra de pionieri au lucrat în colectiv o colivie din bețișoare. Fiecare din ei trebuia să lucreze cu briceagul câte 10 bețișoare, groase de 8 mm.

Ne-am înțeles că recepția și aprecierea lucrării o va face acela din ei, care va introduce o propunere de raționalizare. Cele 60 de bețișoare au fost făcute. Lucrarea a fost recepționată de Lesia S. deoarece el a introdus o propunere prețioasă: la verificarea grosimii bețișoarelor să fie folosit un calibru din aluminiu, cu o deschizătură de 9 m.m.

„Raționalizatorul este o rudă apropiată a inventatorului" — le spunem noi copiilor din cercul „Mâini îndemânatice".

In fața membrilor cercului s'a pus problema de a constata câte grame de pietriș mărunt ciugulește găina într'o zi în timpul verii, pentru a cunoaște cantitatea de pietriș care trebue pregătită găinilor în timpul iernii.

Problema părea foarte simplă: trebue turnată o anumită cantitate de pietriș într'o cutie, iar seara, determinată diferența de greutate. S'a constatat însă că, datorită loviturilor ciocului găinii în cutie, pietricelele săreau în sus și unele cădeau afară, deaceea nu era posibil să se determine cantitatea lor.

Am propus copiilor să inventeze o cutie din care pietricelele să nu poată sări când găina lovește cu ciocul. Ca rezultat al „concursului", tânăra inovatoare Galia V. a propus un vas simplu, dar ingenios. Aceasta era o mică covată cu capac de placaj. In capac a fost făcută o deschizătură prin care găina putea ciuguli pietricelele. Ele săreau ca și mai înainte și se împrăștiau înlăuntru prin covată, dar lovindu-se de capac, cădeau înapoi.

Am putea da foarte multe exemple de invenții ale copiilor. Putem afirma că copiii inventează mai ales acolo unde sunt stimulați.

Activitatea în cercul „Mâini îndemânatice" nu numai că-i antrenează pe copii la creație în muncă, dar îi și convinge că pentru aceasta sunt necesare cunoștințe din domeniul diferitelor științe, că fără cunoștințele pe care le capătă în școala elementară, ei nu pot executa temele practice.

Elevul M. din clasa a IV-a lucrează în cercul „Mâini îndemânatice" un cub de carton. Pentru aceasta el trebue să știe să mă soare liniile, să le tragă cu rigla, să facă pe hârtie unghiuri drepte cu echerul.

Practica insuficientă în școală duce, de regulă, la aceea că elevii din clasa a IV-a, intrați pentru prima oară în cercul nostru, greșesc cu 3 până la 10 mm atunci când trebue să măsoare (măsoară nu dela O, ci dela extremitatea riglei sau dela primul centimetru).

In activitatea cercului „Mâini îndemânatice" trebue să se respecte cerințele higienei.

Tolia B. lucrează cu un fierăstrău de traforaj. El stă pe scaun încovoiat. Îndrumătorul îi spune băiatului:

„Ia un taburet mai mic. Încearcă să lucrezi acum și spune dacă nu e mai bine și mai comod?"

Când în cerc sunt folosite sculele, mai ales cele ca sula, dalta, cuțitul, barda, trebue să se pună și probleme de protecție a muncii.

Printre diferitele tipuri și forme de activitate, folosite în cercurile „Mâini îndemânatice" (lucrări practice și de laborator, discuții, vizite în producție etc.) sunt deasemenea și concursurile și competițiile.

Uneori organizăm concursuri de durată (de pildă concursul pentru alcătuirea unui ierbar care va fi dăruit școlii), iar alteori concursuri care ocupă în total numai câteva zile.

Același lucru se poate spune și despre competiții. In tabăra de pionieri, cercul „Mâini îndemânatice" a organizat întreceri de pornire a zmeielor plane de hârtie, a coborîrii parașutelor etc.

Sunt interesante și micile competiții distractive, cum ar fi „Ciocanul și Cuișorul" (trebuia bătut în scândură un cui de 2 cm cu o singură lovitură de ciocan), „Măsurătorea din ochi" (determinarea din ochi a lungimii unui bastonaș în mm. și a distanței dela 10 până la 50 m. etc.)

Aceste competiții, folositoare pentru activitatea practică a copiilor, au deobicei un caracter foarte viol, aduc variație în conținutul și formele de muncă.

N. D. BELIACOV
(Din „Nacialnaia Școla")

Știri din Uniunea Sovietică

Impreună cu pedagogii

Prin activitatea sa, comitetul de părinți al școlii de 7 ani nr. 4 din orașul Habarovsc ajută colectivului pedagogic să realizeze sarcinile ce-i stau în față. Comitetul a organizat din rândurile membrilor săi comisii permanente pentru învățământul general, propagandă pedagogică, propagandă instructiv-educativă, culturală de masă, sanitar-gospodărească.

Comisia pentru învățământul general realizează un control permanent pentruca toți copiii care domiciliază în raionul școlii să fie școlarizați.

Multe lucruri a făcut comitetul școlar în domeniul propagandei pedagogice în mijlocul populației, organizând lecții și conferințe cu privire la educația comunistă a copiilor.

La sfârșitul fiecărui trimestru, după ce s'a făcut bilanțul succeselor la învățătură, membrii comisiei de educație și învățământ au vizitat întreprinderile și instituțiile unde lucrează părinții elevilor rămași în urmă, s'au adresat conducătorilor organizațiilor de partid și sindicale din aceste întreprinderi care, la rândul lor, au discutat cu părinții.

Din inițiativa comitetului de părinți, la școală se editează lunar gazeta de perete „Familia și școala", unde este răspândită experiența educației în familie.

Un început bun

La Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice din Novosibirsc au început la 1 Iunie cursurile de ridicare a calificării învățătorilor dela școlile cu un singur post și cu două posturi. Toți cei 360 de învățători înscriși au fost prezenți la deschiderea cursurilor.

Lecțiile sunt ținute de cei mai buni pedagogi și colaboratori științifici ai Institutului pedagogic, de metodiști cu experiență, de învățători emeriți dela școlile din orașe și sate.

Trei sute dintre cursanți sunt studenți cu și fără frecvență, cărora încă din toamna trecută li s'au dat teme individuale la pedagogie, limba rusă și aritmetică. Majoritatea covârșitoare a învățătorilor au îndeplinit cu succes aceste lucrări.

Paralel cu această muncă, la Institutul regional de perfecționare a cadrelor didactice au loc în prezent pregătiri intense pentru organizarea cursurilor pentru profesorii de limbă și literatură rusă, matematică și fizică, istorie și Constituție, biologie, geografie, desen liniar și limbi străine. Cursurile vor fi urmate de peste 1000 de persoane.

Până în prezent au și fost aleși lectorii. Acum se pregătesc toate cele necesare pentru lucrările practice ale cursanților. Ei vor vizita termocentrale electrice, construcția hidrocentralei etc. Pentru lucrări practice le va sta la dispoziție laboratorul electrotehnic al Institutului de ingineri de transport feroviar din Novosibirsc, cel mai bun laborator din oraș.

Și la Institutul orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Novosibirsc cursurile de vară se desfășoară în cele mai bune condițiuni. Aici, munca de perfecționare și ridicare a calificării cadrelor didactice a început la 18 Mai. Prima serie a încheiat cursurile zilele acestea.

Ambele institute sunt ajutate foarte mult de comitetul orășenesc și comitetul regional de partid, precum și de comitetul executiv regional și de secția de învățământ regională. Organele comitetului regional și ale comitetului orășenesc de partid ajută la alegerea lectorilor și realizează controlul calității lecțiilor.

Excursii ale învățătorilor la Moscova

In lunile de vară, la Moscova sosesc în fiecare zi sute de învățători excursioniști din diferite raioane ale țării. Ei vizitează monumentele de artă ale capitalei și instituțiile culturale, se întâlnesc cu colegii lor din Moscova, însușindu-și experiența lor.

De curând, au sosit în capitala Uniunii Sovietice învățători din Camciatca, Siberia și Asia mică.

— 20 de zile de drum despart Moscova de satul Paratunc din Camciatca, unde mi-am început activitatea — povestește învățătoarea Vera Rogojina. Satul a crescut sub ochii mei. Până nu demult aci trăiau numai câteva familii care se ocupau cu vânătoarea și pescuitul. De veacuri clima aspră a acestei regiuni era socotită neprielnică omului. Oamenii sovietici au descoperit însă bogății în taiga necunoscute până acum, — pe care știu să le folosească. Pe pământurile care înainte erau socotite nefertile, cresc acum diferite culturi agricole. Savanții au descoperit aici izvoare minerale calde. La Paratunc a fost construită o stațiune balneo-climaterică.

Printre turiștii care vizitează în prezent Moscova se află și tânărul pedagog-geograf Radjab Radjabov Memed Ogli, dintr'un sat azerbaidjan. Fiu de colhoznic, el a terminat cu doi ani în urmă Institutul pedagogic din Bacu și și-a exprimat dorința să profeseze în satul natal.

In timpul acestei vacanțe de vară vor veni la Moscova 15.000 de învățători care vor obține foi de drum eliberate de Comitetul Central al Sindicatului Salariaților din învățământul elementar și mediu.

Pe marginea activității unor școli din Orașul Stalin *)

Folosind bogata experiență a școlii și pedagogiei sovietice, mulți dintre învățătorii și profesorii școlilor noastre obțin rezultate tot mai bune în educarea comunistă a elevilor. An cu an, un număr tot mai mare de cadre didactice reușesc să înlăture rămânerea în urmă la învățătură. Insuflețiți de cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a pus în fața învățătorilor și profesorilor măreața sarcină de a educa o generație de oameni noi, capabili să ducă mai departe construirea socialismului în patria noastră, slujitorii școlii luptă cu succes pentru a înarma tineretul cu temeinice cunoștințe și cu priceperea de a le aplica în practică.

Studierea, generalizarea și popularizarea celei mai bune experiențe a cadrelor didactice constitue un factor de bază în îmbunătățirea continuă a activității școlare. Numai cunoscând activitatea celor mai buni învățători și profesori, sistemul lor de muncă, putem desprinde noul care a apărut în școlile noastre pe baza folosirii creatoare a experienței școlii sovietice. Aceste mlădițe ale noului în activitatea învățătorilor și profesorilor reprezintă tocmai premizele de dezvoltare ale învățământului nostru pe o treaptă mai înaltă.

Pentru ridicarea nivelului lecțiilor, pentru îmbunătățirea metodelor de predare

In cursul ultimei perioade a anului școlar, un număr de metodiști care lucrează la Institutul de Științe Pedagogice al M.I.P. au cercetat activitatea unor școli din Orașul Stalin. Cu acest prilej a ieșit la iveală o serie de rezultate pozitive din munca învățătorilor și profesorilor din Orașul Stalin. Aceste rezultate arată o creștere a nivelului de cunoștințe al elevilor la sfârșitul anului școlar, precum și a deprinderilor practice dobândite de elevi cu prilejul studiului diferitelor discipline. Odată cu stabilirea factorilor care au determinat realizările în activitatea învățătorilor și profesorilor dela aceste școli s'au desprins și lipsurile care au dus la rezultate negative.

Insușindu-și tot mai adânc experiența școlii sovietice și a celor mai buni învățători și profesori din țara noastră, multe cadre dela aceste școli desfășoară o muncă rodnică și creatoare, obținând importante realizări. De exemplu, tovarășa învățătoare Elena Micu, care a predat la clasa I-a a școlii de fete nr. 17, a folosit în cadrul lecțiilor, pe baza cunoașterii bogatei experiențe a școlii sovietice, metode și procedee variate, în scopul obținerii unei mai bune și temeinice însușiri a cunoștințelor de către copii. Astfel, la recapitularea materiei, tovarășa Elena Micu a folosit, pentru repetarea poveștilor învățate, procedeul de a împărți tuturor elevelor cartonașe cu câteva fraze din poveștile cunoscute în cursul anului: „Punguța cu doi bani" și „Capra cu trei iezi" de I. Creangă, și povestirea populară „Ridichea". Ea le-a cerut apoi să recunoască din ce poveste sunt luate fragmentele, să le citească în ordinea desfășurării acțiunii și, pe baza lor, să povestească o parte din conținutul basmelor.

In tot cursul anului școlar, lecțiile tovarășei Micu au fost vii și interesante. Ea nu a dat copiilor nicio concluzie de-a gata. In cadrul fiecărei lecții, în cadrul discuțiilor, le punea mereu întrebări de felul acesta: „Ce credeți voi? Dece este așa?" Totodată ea a urmărit mereu desvoltarea vorbirii copiilor. Prin întrebări potrivite, făcea ca fiecare elevă să ia parte activă la munca clasei, să urmărească răspunsurile celorlalți copii și să observe greșelile și inexactitățile ce eventual s'ar spune.

Dând tema pentru acasă, tovarășa Micu se străduia ca toți copiii să înțeleagă ce vor avea de lucrat și în ce mod vor trebui să facă lucrarea. Verificarea lucrărilor elevelor o făcea amănunțit, semnalând cu grijă fiecare greșală. Copiii au fost puși să arate în ce constau lipsurile semnalate și cum trebue să fie înlăturate. Tovarășa învățătoare l-a deprins pe fiecare copil să se gândească temeinic atunci când face o lucrare scrisă.

Cunoscând îndeaproape lacunele din cunoștințele copiilor, tovarășa Micu și-a organizat just munca, îngrijindu-se în mod deosebit de cei rămași în urmă, cărora le dădea teme speciale pentru acasă. In felul acesta, mai toți copiii din clasa ei și-au însușit cunoștințele cerute de programă, știu să citească corect și expresiv, știu să redea just și cu vioiciune conținutul celor citite, pot să explice sensul cuvintelor mai grele pe care le întâlnesc în text, scriu corect, fără să omită literele, respectând semnele de punctuație, lucrează cu ușurință mici compuneri cu conținut variat și original, după un plan schițat de tovarășa învățătoare la tablă.

Tovarășa Ionescu Ana, învățătoare la aceeași școală, s'a străduit să realizeze un cât mai ridicat nivel de cunoștințe teoretice și deprinderi practice ale elevelor sale din clasa a IV-a. Folosind indicațiile din metodica sovietică de predare a aritmeticii de A. S. Pcelco, unde sunt arătate procedee generale și speciale de rezolvare a exercițiilor și de calcul oral. (procedeul rotunjirii, al înmulțirii succesive, al împărțirii succesive) tovarășa Ionescu Ana a ajutat elevele sale să stăpânească destul de bine deprinderile de calcul oral cu numere întregi. In mod regulat, înainte de începerea lecției de aritmetică, ea a rezolvat cu clasa o serie de exerciții orale de calcul prin rotunjire. Elevele ei știu să explice mersul rezolvării și al operațiunilor dintr'o problemă să întocmească cu ușurință planul de rezolvare a problemei pe tablă sau pe caiete. Tovarășa învățătoare a dat o importanță deosebită legării cunoștințelor teoretice de viață, de practică, urmărind formarea unor deprinderi practice la eleve.

Realizări asemănătoare a obținut și tovarășul profesor Kele dela școala nr. 15 mixtă în predarea fizicii la clasele a VI-a și a VII-a. Preocuparea permanentă a tovarășului Kele de a-și ridica nivelul ideologic-politic, are drept rezultat îmbunătățirea continuă a conținutului ideologic și științific al lecțiilor sale.

Pentru a desfășura lecții cât mai reușite, tovarășul Kele a acordat o atenție deosebită alegerii și pregătirii din timp a materialului didactic necesar experiențelor pe care le va face cu elevii. In felul acesta el a reușit să desfășoare lecții interesante și vii, care au contribuit la desvoltarea spiritului de observație al elevilor, la formarea deprinderilor de muncă independentă. De exemplu, la lecția de fizică cu tema „Ochiul", elevii clasei a VII-a au fost ajutați să vadă imaginea reală ce se formează pe retină. Purtând o lumânare în fața mulajului ochiului, care avea o lentilă drept cristalin și un glob de sticlă drept retină, și măsurând distanța necesară pentru a obține o imagine reală pe retină, elevii au înțeles bine cum se formează imaginile, au înțeles funcțiunea ochiului.

Preocuparea de a se pregăti serios pentru lecții, de a folosi în cadrul lecției metode și procedee variate, se observă și la tovarășul Marian, profesor de istorie la școala nr. 15 mixtă. Tovarășul profesor Marian a reușit să împletească în mod just, în cadrul lecțiilor, povestirea cu conversația, să folosească scheme, hărți și tablouri. El a legat în mod organic conținutul lecției de actualitate, folosind în acest scop și materiale din presa noastră, centrală și locală. De aceea elevii claselor a VII-a A, B și C, dela școala nr. 15 mixtă au cunoștințe temeinice de istorie. Ei știu să expună materialul predat, înțeleg cauzele fenomenelor și legătura dintre fenomene.

O atenție deosebită a acordat tovarășul profesor Marian și formării deprinderilor de muncă independentă la elevi. In acest scop, el a dat elevilor îndrumări asupra felului cum trebue să învețe și să-și pregătească lecțiile, le-a arătat cum trebue să fie citită lecția din manual și cum se scot ideile principale.

Pe lângă aceste rezultate pozitive există și o serie de lipsuri serioase în munca unor cadre didactice. Insuficienta preocupare a unor învățători și profesori pentru ridicarea calității muncii lor, manifestată îndeosebi, prin nestudierea și nefolosirea metodicilor sovietice, explică, în bună parte, faptul că, în activitatea lor, acești învățători și profesori folosesc o serie de metode și procedee necorespunzătoare, învechite. Astfel, tovarășa Tatomir, învățătoare la școala nr. 15 mixtă, n'a folosit citirea selectivă în predarea lecțiilor de citire la clasa I-a, nu a explicat copiilor cuvintele mai grele, nu a discutat cu ei asupra conținutului textelor citite, ci s'a mărginit să le ceară a citi în clasă bucata, mecanic, de atâtea ori, până citesc toți elevii. Fără îndoială că acest fel de a preda lecțiile de citire nu contribue la desvoltarea gândirii elevilor, ci la însușirea mecanică a cunoștințelor. De aceea cunoștințele elevilor sunt slabe și superficiale.

Un nivel de cunoștințe scăzut au și elevii clasei a IV-a dela această școală. Cu prilejul controlului scris și oral la limba română, ei au dat dovadă că nu recunosc părțile de vorbire, confundă verbele cu substantivele, afirmă că verbul are genuri, iar substantivul și adjectivul se schimbă după persoană. Evident că, datorită necunoașterii acestor chestiuni elementare de gramatică, elevii nu posedă deprinderile de ortografie și de punctuație absolut necesare.

Aceste lipsuri se explică în cea mai mare parte prin nivelul foarte scăzut din punct de vedere ideologic și profesional al tovarășei învățătoare Girip, care a predat la această clasă și prin lipsa de exigență față de pregătirea sa zilnică pentru lecții. Astfel, la o lecție de gramatică, ea a „explicat" elevilor că toate substantivele dintr'o propoziție sunt la... cazul nominativ.

Aceste lipsuri în cunoștințele și deprinderile elevilor se explică și prin faptul că unii învățători și profesori nu acordă atenție suficientă temelor pentru acasă, corectării caietelor de teme ale elevilor. De pildă, caietele de teme la limba română ale elevelor din clasele a V-a a VI-a și a VII-a ale școlii de fete nr. 17, nu sunt deloc corectate, deși tovarășele profesoare le-au semnat în mod regulat. Faptul că sub semnătura profesoarei au rămas grave greșeli de conținut, de stil, de ortografie și punctuație a avut o puternică influență negativă asupra consolidării cunoștințelor elevelor și a dobândirii deprinderilor practice de exprimare corectă.

Nivelul scăzut al cunoștințelor de limba română al elevelor din clasele a V-a A și B dela școala nr. 17 fete se datorește și insuficientei preocupări pe care au arătat-o unele profesoare, (de exemplu, tovarășele Hoidas E. și Pătrașcu G.) pentru alcătuirea justă a planificării calendaristice, pentru pregătirea temeinică a fiecărei lecții. Astfel planificarea materiei la gramatică, la clasele a V-a dela școala nr. 17, n'a fost organizată conform indicațiilor cuprinse în programa școlară pe anul 1952—1953, care prevede trecerea la predarea liniară a gramaticii. Sistemul liniar de predare a gramaticii, asigurând un număr mai mare de ore pentru predarea fiecărui capitol al gramaticii, face ca elevii să-și însușească — pe lângă serioase cunoștințe teoretice — și temeinice deprinderi de gramatică, ortografie și punctuație. Tovarășele profesoare dela aceste clase, nerespectând indicațiile din programă, au predat substantivul în 12 ore în loc de 33 de ore, iar în cursul lunii Aprilie terminaseră toată materia prevăzută pentru clasa V-a și au început să predea părțile neflexibile și sintaxa propoziției, materie prevăzută în programa clasei a VI-a! Asemenea ritm de predare a dus la o însușire superficială a cunoștințelor de către eleve, la imposibilitatea ca ele să dobândească deprinderile necesare de vorbire și scriere corectă.

O altă cauză a nivelului scăzut al unora dintre elevi la limba română este și lipsa de preocupare a profesorilor respectivi pentru lectura în afara clasei. La școala de fete nr. 17 se găsește o bibliotecă pentru toate clasele, formată din 116 volume. Dintre acestea numai 3 volume sunt din operele marilor noștri scriitori clasici și contemporani. Cea mai mare parte sunt cărți care nu pot interesa pe copii (Mama și copilul; Sfaturi către mame etc.). In felul acesta nu se poate desvolta gustul pentru citit, nu se pot cultiva dragostea și interesul elevilor pentru literatura patriei, pentru limba maternă.

Succesele și insuccesele elevilor dela aceste școli se datoresc, în primul rând, sistemului de muncă al învățătorilor și profesorilor respectivi. De munca învățătorilor și profesorilor, de felul cum știu ei să folosească programele și manualele în procesul de învățământ, depind atât volumul și temeinicia cunoștințelor elevilor, cât și trăinicia deprinderilor lor.

La baza rezultatelor pozitive obținute în școlile noastre stă studierea și folosirea creatoare a experienței școlii și pedagogiei sovietice. Aceasta constitue și chezășia succesului în lupta împotriva influenței pedagogiei burgheze și a metodelor folosite în școala burgheză.

Insușirea învățăturii marxist-leniniste, studierea și aplicarea creatoare a experienței învățătorilor și profesorilor sovietici vor da cadrelor noastre didactice posibilitatea să obțină succese tot mai mari în munca de educare comunistă a elevilor.

Să legăm cunoștințele elevilor de practică, de activitatea în producție

Desvoltarea industriei noastre socialiste pe baza însușirii tehnicii celei mai avansate, a tehnicii sovietice, transformarea socialistă a agriculturii, ridică cu toată ascuțimea în fața școlii problema formării unor cadre bine pregătite, cu un nivel cultural și tehnic ridicat, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă, să devină buni specialiști în orice domeniu vor lucra.

La Congresul Invățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, adresându-se cadrelor didactice, spunea: „Elevii pe care-i creșteți astăzi în școală vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este isvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. De aceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că pentru realizarea acestei sarcini, învățătorii și profesorii noștri trebue să se călăuzească după indicațiile lui Lenin cu privire la problema învățământului politehnic.

Urmând exemplul învățătorilor și profesorilor sovietici, care muncesc cu avânt pentru a transpune în viață sarcinile trasate la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la realizarea învățământului politehnic, mulți dintre învățătorii și profesorii noștri acordă o atenție deosebită înarmării elevilor cu temeinice cunoștințe științifice, legate de practică, formării la elevi a deprinderii de a folosi anumite unelte și aparate.

In școlile din Orașul Stalin, ca și în multe alte școli din țară, s'a obținut o serie de realizări în această direcție. Unii dintre profesori au arătat o grijă deosebită ridicării nivelului cunoștințelor de fizică, chimie, matematică, biologie ale elevilor. Astfel, majoritatea elevilor clasei a VII-a A dela școala nr. 15 mixtă au cunoștințe precise de electricitate. Ei pot arăta în mod just ce este un circuit, cum se fac legăturile în serie și paralel, care sunt mijloacele de producere a curentului electric și întrebuințările lui. Elevii claselor a VII-a dela școala nr. 15 mixtă și dela școala de fete nr. 17 cunosc legile fundamentale ale chimiei, felurile de reacții chimice și știu să reprezinte reacțiile chimice prin ecuațiile respective. Elevele clasei a IV-a dela școala de fete nr. 17 interpretează just fenomenele naturii, legând cunoștințele de viață, de practică. In legătură cu tema „Electricitatea", elevele au arătat că omul folosește și trebue să folosească știința spre a-și îmbunătăți traiul și munca.

Problema înzestrării școlii cu material didactic, a organizării muzeelor și laboratoarelor este deosebit de importantă în ceeace privește ridicarea nivelului predării fizicii, chimiei, științelor naturale. Inițiativa unor profesori de a antrena elevii în confecționarea materialului didactic cu posibilități locale constitue un început deosebit de prețios în această privință. Elevii școlii nr. 15 mixtă, de exemplu, au construit, sub îndrumarea profesorilor, o serie de aparate. Ei au confecționat planșete cu becuri legate în paralel și planșete cu sonerie și întrerupătoare legate în paralel, au construit un transformator, un arc voltaic etc.

Mulți învățători și profesori caută să-i ajute pe elevi în cunoașterea bazelor biologiei miciuriniste, a principiilor științifice ale producției agricole. In acelaș timp, unii învățători și profesori se preocupă să formeze la elevi deprinderile muncii agricole. Antrenarea elevilor la diferite munci cu caracter agricol constitue, de altfel, o condiție obligatorie pentru predarea justă a bazelor biologiei miciuriniste. Școala poate să-i învețe cu succes pe elevi cum să obțină diferite varietăți de plante, cum să îngrijească animalele, cum să desfășoare o activitate extrașcolară în domeniul agriculturii. De exemplu elevele școlii nr. 17 au lucrat mult pe lotul școlar și la colțul naturii vii, întocmindu-și caiete cu observații. Dorind să aplice în practică învățăturile miciuriniste, elevele au semănat pe lotul lor școlar grâu iarovizat de toamnă, cereale de primăvară, trifoi, lucernă, familiarizându-se în felul acesta cu lucrările agricole respective și făcând observații asupra desvoltării acestor cereale și plante de nutreț. Sub conducerea profesoarei, ele au făcut o vizită la gospodăria colectivă „Viața nouă", unde au avut posibilitatea să cunoască în mod concret cum se desfășoară munca în gospodăria colectivă, cum se cultivă pământul cu mijloace mecanizate și prin folosirea metodelor agrotehnice sovietice.

Desigur că toate acestea reprezintă doar primele elemente, doar un început, pe drumul legării tot mai strânse a învățământului cu activitatea în producție. Școlile nr. 15 și nr. 17 n'au folosit însă toate posibilitățile pe care le aveau pentru a face ca aceste elemente pozitive să fie mai bogate.

Munca principală în acest sens trebue să se desfășoare în cadrul lecției. Lecțiile trebue astfel pregătite, încât prin conținutul lor ele să dea profesorului posibilitatea de a înarma pe elevi cu o cunoaștere adâncă a bazelor științifice și cu înțelegerea felului în care legile științei se aplică în practică, în producție. Deaceea, este cu totul greșită atitudinea unor profesori ca tov. Stănescu și Stegaru, dela școala nr. 17, sau tov. Lețu, dela școala nr. 15, care nu se străduesc să lege cunoștințele teoretice de practică, de activitatea în producție. Astfel, la lecția de chimie cu tema „Fierul", tovarășa profesoară Stănescu, dela școala nr. 17, nici nu a amintit măcar de prelucrarea fierului și a fontei în industrie. In general, profesorii acestor școli nu se preocupă suficient de familiarizarea elevilor cu elementele noi apărute în tehnică. In țara noastră, știința și tehnica se dezvoltă cu pași mari, folosind realizările minunate ale științei și tehnicii sovietice. Elevii școlilor noastre nu trebue să fie străini de aceste succese ale poporului muncitor. In acest scop, profesorii trebue să aleagă cu grijă pentru lecții, anumite date luate din viață, din ziare și reviste, cu ajutorul cărora vor ilustra în modul cel mai elocvent problemele studiate la diferite discipline.

Deși unii profesori au îndrumat elevii pentru confecționarea materialului didactic, totuși acest lucru n'a constituit o preocupare sistematică, planificată a cadrelor didactice. La școala nr. 17 s'a constatat chiar o atitudine nejustă în ceeace privește păstrarea materialului didactic confecționat de elevi. O bună parte din acest material este ținut în condiții proaste, în podul școlii. Aparatele lucrate de elevi trebue astfel păstrate încât ele să fie un stimulent pentru a antrena pe toți elevii în această acțiune. Școala ar fi putut chiar organiza mici expoziții ale materialului didactic confecționat de elevi, ceeace desigur i-ar fi stimulat și mai mult pe aceștia.

Nici la școala nr. 15, nici la școala nr. 17 nu s'au folosit toate mijloacele pentru înarmarea elevilor cu bazele științifice ale producției, pentru formarea unor deprinderi practice de muncă. Nu s'a dat importanța cuvenită cercurilor de fizică și chimie, care joacă un rol deosebit de important în această privință. La școala nr. 15 nici nu există cerc de fizică și chimie, iar preocupările cercului dela școala nr. 17 sunt pur teoretice.

O lipsă serioasă a cadrelor didactice dela aceste școli o constitue faptul că, deși ar fi avut posibilitatea, nu au organizat vizite în întreprinderile orașului.

Vorbind despre învățământul politehnic, V. I. Lenin arăta că excursiile, vizitele la centralele electrice, la sovhozuri și în uzine, sunt un mijloc însemnat de familiarizare a elevilor cu bazele științifice ale producției. O excursie bine organizată dă elevilor posibilitatea să vadă și să înțeleagă felul în care cunoștințele științifice, legile științei, sunt aplicate în producția modernă. Școlile nr. 15 și nr. 17 din Orașul Stalin, deși au avut de nenumărate ori sprijinul material al unor întreprinderi ca „Steagul Roșu" sau Uzinele de tractoare, nu s'au preocupat în suficientă măsură de organizarea unor vizite la aceste întreprinderi, nu au solicitat sprijinul inginerilor și al tehnicienilor pentru organizarea unor conferințe și lucrări practice. De aceste lipsuri este răspunzătoare și secția de învățământ a Orașului Stalin, care ar fi trebuit să îndrumeze școlile în acest sens, să le ajute în folosirea posibilităților locale în vederea unei bune pregătiri practice a elevilor.

Problema organizării excursiilor, a vizitelor în întreprinderi trebue să constitue în anul școlar viitor o preocupare de frunte a conducerilor și a cadrelor didactice dela școlile nr. 15 și 17. Această preocupare va trebui să se oglindească în alcătuirea unui plan general de excursii, care să dea elevilor posibilitatea să cunoască diferite aspecte ale producției din întreprinderile Orașului Stalin.

Lipsa de orientare a unor cadre didactice și a secției de învățământ în ceeace privește realizarea condițiilor necesare unei aplicări cât mai rodnice a principiului legării cunoștințelor teoretice de viață, de practica în producție, se oglindește și în atitudinea față de predarea desenului liniar, care continuă să fie un obiect de învățământ desconsiderat, o „dexteritate", pusă în orar numai pentrucă așa cere planul de învățământ. De exemplu, la școala medie de băieți, predarea desenului liniar nu preocupă pe nimeni, nici măcar pe profesorul respectiv. Elevii nu-și dau nicio silință, cunoștințele lor cu privire la desenul liniar fiind cu totul nesatisfăcătoare. Ori, se știe destul de bine că desenul liniar, alături de celelalte obiecte, este un element important în asigurarea legării cunoștințelor teoretice de practică, de activitatea în producție. Această problemă va trebui să fie analizată în mod serios de secția de învățământ a Orașului Stalin și de colectivele școlare.

Pentru a realiza o legătură mai vie, mai trainică între cunoștințele predate și activitatea în producție, cadrele didactice din Orașul Stalin vor trebui să acorde o atenție deosebită în viitorul an școlar activității în cadrul organizației de pionieri, în vederea familiarizării pionierilor cu diferite probleme de știință și tehnică, a înarmării lor cu deprinderi de muncă practică. Cadrele didactice, conducerile școlilor vor trebui să ajute organizațiile de pionieri și instructorii de pionieri în munca de organizare și desfășurare a activității pionierești, a adunărilor tematice consacrate problemelor de știință și tehnică, a întâlnirilor cu stahanoviștii și a excursiilor, să antreneze pe pionieri în acțiunea de electrificare, radioficare, precum și în diferite munci în gospodăriile agricole colective.

Mai multă preocupare pentru buna organizare și desfășurare a orei educative

Mulți diriginți consideră că organizarea orelor educative este un lucru ușor, care nu necesită niciun fel de pregătire. Această atitudine este cu totul greșită. Orele educative constitue un mijloc foarte important de educare la elevi a trăsăturilor moralei comuniste, reprezintă pentru ei o școală a criticii și autocriticii.

Organizarea orei educative astfel încât învățămintele ei să pătrundă adânc în conștiința elevului, cere o minuțioasă pregătire și mult tact pedagogic. Totul trebue bine gândit: care va fi tema centrală, cum se va desfășura întreaga oră și cum va fi începutul și sfârșitul ei, care fapte din viața clasei, a școlii, a țării vor fi prezentate elevilor și ce concluzii se vor trage etc.

O oră educativă interesantă, cu un conținut bogat, a fost aceea consacrată cunoașterii vieții și activității lui Mikluho Maklai, organizată de tovarășa dirigintă a clasei a VII-a A dela școala de fete nr. 17. In vederea acestei ore, elevele au alcătuit un referat interesant, au redactat o gazetă specială de perete în legătură cu viața și activitatea savantului rus. Prin felul cum s'a desfășurat această oră educativă, s'a realizat o activă participare a întregii clase.

In timp ce o elevă citea referatul, o alta arăta pe hartă drumul parcurs de marele explorator. Discuțiile care au urmat au arătat interesul elevelor pentru problemele discutate, pregătirea lor temeinică anterioară.

Este clar că, cu cât dirigintele se pregătește mai bine pentru ora educativă, cu atât mai bune vor fi rezultatele obținute. Orele educative trebue pregătite cu tot atâta grijă ca și lecțiile. De fiecare dată când dirigintele se pregătește în vederea unei astfel de ore, el trebue să se gândească bine la scopul și la conținutul ei, la metodele pe care le va folosi. El trebue să prevadă, pe cât posibil, toate situațiile care se pot ivi în cadrul discuțiilor și să găsească soluții corespunzătoare pentru rezolvarea acestora.

Nu toți diriginții au însă această preocupare. La unii diriginți s'au constatat lipsuri serioase în pregătirea și desfășurarea orelor educative. De exemplu, la școala nr. 17, lipsa de pregătire a tov. Pătrașcu G., pentru orele educative face ca acestea să aibă, de multe ori, un caracter formal. Astfel, la o oră care avea ca temă recenzia unei cărți, elevele n'au putut participa la discuții, deoarece numai două dintre ele citiseră cartea respectivă. De asemenea, nepregătindu-se în mod temeinic pentru orele educative, tov. Buzea și Simu, dela școala nr. 15 mixtă, nu reușesc întotdeauna să orienteze just discuțiile elevilor. Acești diriginți, ignorând rolul conducător al profesorului în procesul instructiv-educativ, încredințează elevilor conducerea orelor educative. Acest fel de a lucra este cu totul greșit, antipedagogic. El duce la rezultate contrarii obiectivelor școlii noastre noi. Intr'o oră educativă desfășurată la clasa unde este dirigintă tov. Buzea, elevii au încercat să critice unele cadre didactice, ceeace este cu totul greșit, iar, la un moment dat, diriginta și directoarea au fost chiar întrebate de eleva care conducea discuția dacă au ceva de spus în legătură cu o anumită problemă ridicată de elevi! Această practică greșită nu numai că duce la știrbirea autorității dirigintelui clasei, dar face să scadă însuși nivelul muncii educative.

Orele educative sunt o parte componentă a activității instructiv-educative din școală, o formă organizată a muncii educative a dirigintelui. Cine altul decât dirigintele poate da o îndrumare și o orientare justă discuțiilor care se duc în cadrul orei educative, problemelor care se ridică, măsurilor care se propun?

Desigur că rolul conducător al dirigintelui trebue îmbinat cu desvoltarea deprinderilor de activitate independentă a elevilor. Dirigintele trebue să se preocupe de desvoltarea spiritului de inițiativă al elevilor, de desvoltarea unei atitudini active, conștiente a acestora față de problemele care se ridică în fața clasei.

Numai în felul acesta orele educative își vor atinge cu adevărat scopul.

Colectivul — puternică forță pedagogică

In fața școlii noastre stă sarcina de a educa oameni care să gândească și să acționeze în spirit comunist, oameni capabili să-și însușească politica partidului și a statului nostru democrat-popular, să lupte din răsputeri pentru traducerea ei în fapt. Formarea unei asemenea generații este o operă frumoasă și înaltă. Experiența pedagogilor sovietici ne arată că pentru a realiza cu succes această sarcină, este necesară formarea unor puternice colective pedagogice și a unor colective de elevi bine închegate.

O condiție absolut necesară pentru crearea unui colectiv de elevi bine închegat este existența unui colectiv pedagogic unit.

Experiența școlii sovietice ne arată că buna organizare și educare a colectivului pedagogic este condiționată de ridicarea continuă a nivelului ideologic-politic și profesional al cadrelor didactice, deoarece numai în felul acesta învățătorii și profesorii vor putea înțelege în mod clar politica statului nostru democrat-popular cu privire la instrucția și educația tinerei generații, scopurile și sarcinile educației comuniste, necesitatea formării unor cadre capabile să construiască socialismul în patria noastră.

Cu cât nivelul ideologic și politic al unui profesor este mai ridicat, cu atât se desvoltă râvna și dorința lui de a stăpâni cât mai temeinic materia pe care o are de predat, de a-și perfecționa cât mai mult metodica predării cunoștințelor, de a-și îmbunătăți munca educativă. Ba mai mult încă El începe să fie preocupat și de felul cum își desfășoară activitatea instructiv-educativă ceilalți profesori, nu-i mai este indiferent felul în care aceștia predau, este preocupat de găsirea celor mai bune metode de instruire și educare comunistă a copiilor.

In școlile nr. 15 și nr. 17 din Orașul Stalin s'au constatat anumite elemente pozitive pe linia închegării colectivului pedagogic. Acest început de închegare a colectivului pedagogic îl arată preocuparea unora dintre învățători și profesori pentru ridicarea nivelului general al muncii didactice în școală. In acest sens, interasistențele la lecții reprezintă un element important. La școala nr. 15 au avut loc interasistențe între învățătorii clasei a IV-a și profesorii claselor V—VII. Unii profesori care predau la clasele V—VII au ajutat cadrele didactice dela clasele I—IV în alcătuirea planurilor de lecții, în pregătirea materialului didactic necesar bunei desfășurări a lecțiilor. Mai mult încă: tovarășul Kele a organizat pentru elevii clasei a IV-a mici experiențe în laboratorul școlii.

Discuțiile purtate de cadrele didactice în ședințele consiliului pedagogic au contribuit în bună măsură la închegarea colectivului pedagogic. In centrul atenției consiliului pedagogic dela școlile nr. 15 și nr. 17 au stat probleme ca: lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură, organizarea și îndrumarea muncii independente a elevilor, înlăturarea supraîncărcării elevilor, aplicarea justă a noului sistem de notare, desvoltarea gustului pentru citit al elevilor, organizarea activității în afară de clasă și extrașcolară, munca cu părinții. Problemele discutate în ședințele consiliului pedagogic, participarea activă a cadrelor didactice la discutarea acestor probleme, propunerile și hotărîrile luate vădesc existența unei preocupări comune, colective, pentru rezolvarea sarcinilor ce stau în fața școlii.

Un element pozitiv, care este el însuși o expresie a închegării colectivului pedagogic și care a contribuit în mare măsură la formarea colectivului de elevi, îl reprezintă întărirea legăturilor școlii cu părinții, antrenarea acestora în sprijinirea acțiunilor școlii. In această direcție s'au obținut rezultate frumoase la ambele școli. Ca urmare a legăturii stabilite între părinți și școală, întreprinderile „Steagul Roșu" și „Partizanul Roșu", la care lucrează părinți ai elevilor dela școala nr. 17, sprijină școala în rezolvarea anumitor probleme de ordin material. In urma sugestiei comitetului de părinți s'a întocmit proectul pentru utilarea școlii cu aparate de gimnastică.

La școala nr. 15, patronată de către Uzinele de tractoare, s'au obținut rezultate foarte frumoase pe linia colaborării cu părinții. Sprijinul părinților nu s'a rezumat numai la susținerea școlii din punct de vedere material. Unii părinți au sprijinit pe diriginți în întărirea disciplinei în școală, stând de vorbă cu acei părinți și frați mai mari ai elevilor nedisciplinați, care lucrează la aceeași unitate de muncă cu ei. Alți părinți au ajutat unele cadre didactice la confecționarea materialului didactic.

Rezultatele obținute la aceste școli în ceeace privește colaborarea cu părinții se datoresc, în bună măsură, activității desfășurate de conducerile școlilor respective și de cadrele didactice pentru îndrumarea părinților. S'au ținut adunări cu părinții pe școală și pe clase, în care s'au discutat probleme legate de sarcinile concrete care stau în fața școlii și a părinților, în vederea educării comuniste a elevilor. La școala nr. 15, cu prilejul unor ședințe cu părinții s'au organizat și mici programe artistice, precum și expoziții cu cele mai bune lucrări ale elevilor.

Toate acestea au avut o influență pozitivă asupra închegării colectivului de elevi.

Colectivul elevilor constitue o puternică forță pedagogică. El este sursa de desvoltare a personalității elevului, a forțelor sale de muncă creatoare. Invățătorii și profesorii au sarcina de a organiza în așa fel viața copiilor în școală, încât forța educativă a colectivului să poată acționa din plin.

Felul în care se manifestă elevii în timpul lecțiilor, al orelor educative, în timpul diferitelor acțiuni pe care le desfășoară în afară de clasă sunt, desigur, în bună parte, rezultatul activității educative pe care au desfășurat-o colectivul pedagogic și dirigintele. Discutându-se în cadrul orelor educative ținute la clasele a VII-a A și a VII-a C dela școala nr. 15, problema ajutorului reciproc la învățătură, a ajutorării elevilor rămași în urmă, s'a observat interesul și dorința sinceră a elevilor de a contribui la ridicarea nivelului la învățătură al clasei întregi.

Această atitudine nouă a elevilor noștri a reieșit și cu prilejul unei lucrări scrise, cu tema „Cum înțeleg eu să-mi arăt dragostea față de patria mea, Republica Populară Română", care s'a dat elevilor din clasa V-a A dela școala nr. 15. Iată, de exemplu, ce scrie, între altele, eleva S.R. din această clasă: „Eu înțeleg să-mi iubesc patria învățând cât mai bine. Dar nu numai atât, ci și să ajut și pe colega mea C., să aibă aceleași rezultate bune la învățătură ca și mine. Cea mai mare bucurie a mea este ca toate colegele mele să treacă clasa la sfârșitul anului". Rezultatele pe care le-a obținut la învățătură această elevă și ajutorul concret pe care l-a dat colegelor ei au arătat că, într'adevăr, iubirea ei față de patrie se manifestă nu numai în vorbe, ci și în fapte.

Unii diriginți — ca tov. Besoiu E., dela școala nr. 17, sau tov. Marian E., dela școala nr. 15 — s'au orientat just, în munca de organizare și închegare a colectivului, antrenând elevii în realizarea unor sarcini concrete: organizarea gazetelor de perete, asigurarea curățeniei clasei, sprijinirea profesorilor de serviciu, ajutorul la învățătură, munci de folos obștesc etc.

Tov. dirigintă Besoiu a antrenat elevele în pregătirea diferitelor sărbători. In urma unei discuții cu elevele asupra sărbătoririi zilei de 1 Mai, s'au împărțit sarcini pe grupe. Elevele au confecționat un album cu scene din lupta oamenilor muncii de pretutindeni, un fotomontaj care oglindea succesele obținute de țara noastră pe drumul construirii socialismului, au scos un număr nou al gazetei de perete. Alte eleve au pregătit referate care au fost citite cu prilejul sărbătoririi și s'au pregătit pentru lectura unui fragment din romanul „Mama" de M. Gorki (fragmentul care se referă la manifestația de 1 Mai).

Aceste activități susținute, orientate către un scop comun, au dus la strângerea legăturilor între elevi. A crescut interesul lor pentru realizarea succesului întregii clase, desvoltându-se spiritul de răspundere față de colectivul clasei.

Cea mai însemnată contribuție la închegarea colectivului de elevi o constitue activitatea organizației de pionieri. Organizația de pionieri dela școala nr. 15 a folosit forme variate de muncă pentru ridicarea nivelului la învățătură: discutarea la adunările pionierești a situației la învățătură, organizarea ajutorului reciproc, îndrumarea pionierilor în vederea folosirii raționale a timpului liber etc.

S'a introdus, deasemenea, obiceiul ca pionierii care au obținut note mici la învățătură să-și analizeze situația lor în fața detașamentului. Intr'o adunare a detașamentului clasei a VII-a B, de exemplu, s'a introdus chiar, ca un punct pe ordinea de zi, raportul unei pioniere care a primit nota 2 la matematică, cu privire la felul cum și-a planificat ea timpul pentru învățat acasă.

Pionierii și elevii dela școala nr. 15 au fost antrenați într'o serie de acțiuni obștești: au plantat pomi, au curățit străzile din jurul școlii, au sădit flori, etc.

Și la școala nr. 17 activitatea organizației de pionieri a contribuit, în oarecare măsură, la dobândirea unor rezultate bune la învățătură și la întărirea disciplinei. In adunările de detașament și de grupă s'a discutat situația la învățătură a unor pionieri, s'au analizat abaterile dela disciplină etc. Unitatea de pionieri s'a preocupat în mod permanent de menținerea curățeniei în școală și în curtea școlii.

Conținutul adunărilor pionierești a contribuit, de cele mai multe ori, la consolidarea și lărgirea cunoștințelor elevilor. De exemplu, în adunările de grupă ale pionierilor din clasa a IV-a, s'au citit și s'au comentat cărți de literatură pentru copii, s'au organizat recitări, s'au desegat probleme distractive și ghicitori, s'au făcut desene etc.

Toate acestea au făcut să crească simțul de răspundere al pionierilor pentru munca lor, mobilizând în acelaș timp și pe ceilalți elevi la o muncă susținută.

Cu toate aceste realizări obținute pe linia formării colectivului pedagogic și a colectivului de elevi, nu se poate vorbi totuși încă de un colectiv pedagogic sau de elevi închegat. Succesele obținute nu sunt rezultatul unei activități sistematice, desfășurate conform unui plan bine stabilit de toți profesorii, ci mai mult rezultatul unor acțiuni izolate, sporadice.

Interasistențele, lecțiile deschise, vizitele directorilor la lecțiile profesorilor, ședințele diriginților cu profesorii claselor respective, ședințele consiliului pedagogic, munca de folos obștesc a cadrelor didactice, iată câteva mijloace care contribue în mod deosebit la închegarea colectivului pedagogic și care nu au fost totuși folosite de către școlile respective în mod organizat și planificat. Amintim, de pildă, un singur exemplu concludent în această privință: interasistențele, deși numeroase la ambele școli, n'au fost organizate în mod planificat de către conducerile școlilor, ci s'au desfășurat cu totul nesistematic și întâmplător. Deasemenea, a lipsit preocuparea conducerilor școlilor respective și a cadrelor didactice pentru problemele muncii organizației de pionieri, deși în mod formal această problemă a fost oglindită în planul general al școlii și în planurile unor diriginți.

Secțiile de învățământ regională și orășenească s'au ocupat foarte puțin și superficial de munca pionierească în școli și nu au îndrumat directorii asupra felului cum trebue să folosească ajutorul pe care-l pot primi din partea organizațiilor de pionieri pentru a înfăptui sarcinile instructiv-educative ale școlii.

★

Desvăluirea lipsurilor din activitatea unor cadre didactice pune în fața secției de învățământ a Orașului Stalin problema unei mai juste organizări a muncii de îndrumare și control a activității instructiv-educative. Deasemenea, cadrele didactice trebue să analizeze adânc cauzele lipsurilor existente în munca lor și să lupte cu hotărîre pentru lichidarea acestor lipsuri. Ele trebue să folosească din plin posibilitățile mari pe care partidul guvernul și întreg poporul muncitor le pun la dispoziția cadrelor didactice, pentru a-și ridica continuu nivelul lor ideologic, politic și profesional.

In acelaș timp, laturile pozitive în activitatea unor învățători și profesori din Orașul Stalin trebue să fie desvoltate, generalizate, popularizate în masa cadrelor didactice. Aceasta va trebui să constitue o preocupare serioasă a secției de învățământ și a conducerilor școlilor respective.

Secția de învățământ a Orașului Stalin trebue să creeze condițiile favorabile pentru ca aceste elemente ale noului care au apărut în munca școlilor să capete un conținut mai bogat în viitorul an școlar. Ea trebue să folosească toate posibilitățile (presa, conferințele, lecțiile deschise, cercurile pedagogice, consfătuirile raionale etc.), pentrucă această experiență pozitivă, precum și experiența pozitivă a altor cadre didactice, să devină într'adevăr un bun al tuturor învățătorilor și profesorilor.

---

*) *Material întocmit de Institutul de Științe Pedagogice al M. I. P.*

P r i e t e n i e

— Cântec închinat Festivalului —

Muzica : *L. Profeta* Versuri : *O. Pancu-Iași.*

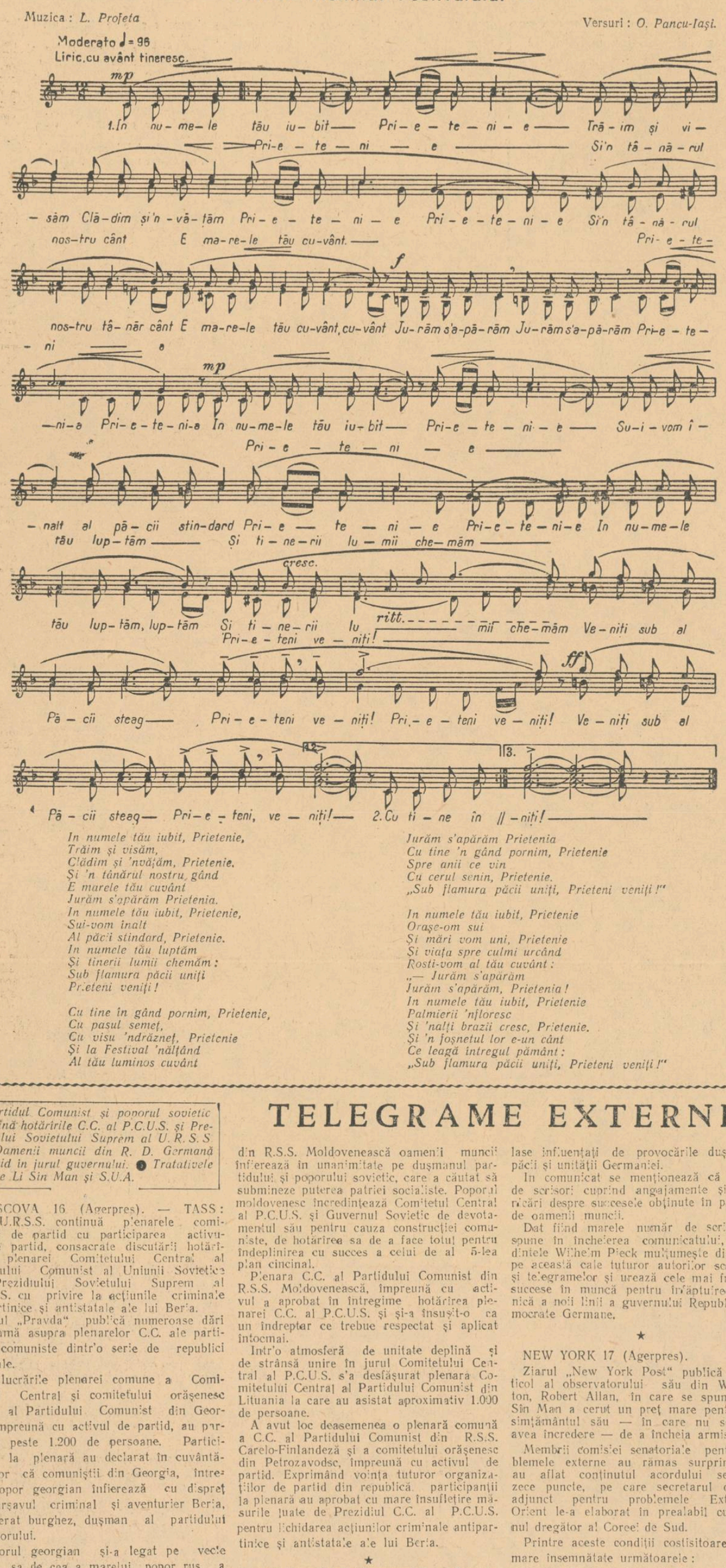

În numele tău iubit, Prietenie,
Trăim și visăm,
Clădim și 'nvățăm, Prietenie.
Și 'n tânărul nostru gând
E marele tău cuvânt
Jurăm s'apărăm Prietenia.
În numele tău iubit, Prietenie,
Sui-vom înalt
Al păcii stindard, Prietenie.
În numele tău luptăm
Și tinerii lumii chemăm :
Sub flamura păcii uniți
Prieteni veniți !

Cu tine în gând pornim, Prietenie,
Cu pasul semeț,
Cu visu 'ndrăzneț, Prietenie
Și la Festival 'nălțând
Al tău luminos cuvânt

Jurăm s'apărăm Prietenia
Cu tine 'n gând pornim, Prietenie
Spre anii ce vin
Cu cerul senin, Prietenie.
„Sub flamura păcii uniți, Prieteni veniți !"

În numele tău iubit, Prietenie
Orașe-om sui
Și mări vom uni, Prietenie
Și viața spre culmi urcând
Rosti-vom al tău cuvânt :
„— Jurăm s'apărăm
Jurăm s'apărăm, Prietenia !
În numele tău iubit, Prietenie
Palmierii 'nfloresc
Și 'nalți brazii cresc, Prietenie.
Și 'n foșnetul lor e-un cânt
Ce leagă întregul pământ :
„Sub flamura păcii uniți, Prieteni veniți !"

In preajma
Conferinței Internaționale
a Invățătorilor

Piecarea delegației R. P. R. la Viena

Sâmbătă dimineața, delegația care va reprezenta cadrele didactice din R.P.R. la Conferința Internațională a Invățătorilor și Profesorilor a părăsit Capitala, plecând la Viena. Delegația, alcătuită din 12 învățători și profesori, este condusă de tovarășul Radu Petre, președintele Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ.

La clubul Sindicatului de Invățământ

Cadrele didactice din școlile patriei noastre așteaptă cu un interes deosebit lucrările Conferinței Internaționale a F.I.S.E., care se va ține la Viena între 21 și 25 Iulie. Invățătorii și profesorii noștri cunosc ordinea de zi a acestei Conferințe, în cadrul căreia se vor discuta probleme de cea mai mare însemnătate pentru întărirea unității cadrelor didactice din întreaga lume.

Pentru a lămuri învățătorilor și profesorilor din Capitală o serie de probleme asupra cărora se vor lua hotăriri importante la Conferința Internațională a F.I.S.E., clubul Sindicatului de Invățământ din București a organizat o conferință despre conținutul proiectului de chartă a F.I.S.E.

Deasemenea, activiștii clubului au contribuit la strângerea materialului pentru expoziția care va fi prezentată la Conferință de către C.C. al Sindicatului de Invățământ din țara noastră. Această expoziție cuprinde aspecte grăitoare privind realizările obținute de școala noastră în anii regimului democrat-popular.

Fapte și cifre din țările capitaliste

La Viena, între 21 și 25 Iulie 1953, reprezentanții a mai mult de 4 milioane de pedagogi din lumea întreagă vor studia situația școlii și acțiunea cadrelor didactice pentru apărarea condițiilor sale economice și sociale, pentru democratizarea invățământului, pentru menținerea păcii.

In țările capitaliste, în țările dependente și în colonii, situația școlii și a invățătorilor este deosebit de grea. Iată câteva exemple grăitoare în această privință :

In S.U.A., libertățile invățătorilor sunt grav amenințate. Aceasta a început cu legea Feinberg, apoi cu legile Smith și MacCarran. Senatorul MacCarthy este organizatorul persecuțiilor contra invățătorilor.

In Belgia, Franța, Marea Britanie, America Latină, Japonia, India, invățătorii trebue să lupte pentru a-și apăra drepturile lor civile și posibilitatea de a profesa un invățământ democratic.

Zeci de milioane de copii rămân în afara școlii. Ei rătăcesc pe străzile marilor orașe, în cartierele orașelor din țările coloniale, sau sunt siliți să muncească de timpuriu la câmp sau în uzine.

In Iran, 90 % dintre copii sunt nescolarizați, în Egipt 80%, în Irak 75%, în Tunisia 87%, în Algeria 90%, în Maroc 93%, în Africa Neagră franceză 95%, în Sudan 99%.

In Camerun, la Duala, la întreprinderea Nasil, copiii între 10 și 15 ani au trebuit să facă grevă 15 zile pentru a obține o mărire a salariului.

Conferința Internațională a F.I.S.E. va contribui mult la lărgirea luptei cadrelor didactice din aceste țări pentru construirea de școli, pentru mărirea salariilor, pentru salvarea libertăților democratice, pentru înlăturarea propagandei de război din școli, pentru îmbunătățirea calității invățământului, pentru ca funcția didactică să fie respectată.

Pe câmpiile Olteniei

Șoseaua care duce dela Craiova spre Segarcea taie în două câmpul roditor care se întinde cât vezi cu ochii. In stânga și în dreapta șoselei, peste tot ai prilejul să vezi rezultatele activității celor ce muncesc pe ogoare, să te bucuri de frumusețea și bogăția recoltei pe care o promite anul acesta. „De mulți ani n'am mai avut o asemenea recoltă" — acestea sunt cuvintele pe care ni le-au spus nenumărați țărani muncitori cu care am stat de vorbă. Minunata recoltă de grâu, frumusețea porumbului ori a celorlalte culturi, sunt pentru ei exemple convingătoare despre rezultatele ce se pot obține atunci când regulile agrotehnice sunt respectate.

Rând pe rând au rămas în urma noastră comunele Romanești, Podari, Țuglui și Calopăr, cu casele lor îngrijite, cu oamenii lor harnici pe fețele cărora citim satisfacția și bucuria zilelor minunate pe care le trăim, bucuria vieții noi pe care o făurim prin propria noastră muncă.

Să tot fi mers 2—3 km. dela ieșirea din comuna Calopăr și în fața noastră apar tarlalele gospodăriei agricole de stat „7 Noembrie", din Segarcea. Porumbul înalt și plin de rod, floarea soarelui, sfecla, toate culturile se iau parcă la întrecere cu cele ale gospodăriei agricole colective din această comună.

Am intrat în comună. Chiar în centrul comunei, înecate în verdeața pomilor, se află localurile școlii elementare nr. 1 de băieți și școlii elementare nr. 2 de fete. Mai departe, în cartierul Florica, se află o școală elementară de 4 ani, creată în anii regimului de democrație populară. In timpul regimului burghezo-moșieresc, fiii oamenilor muncii din acest cartier îngroșau an de an numărul neștătorilor de carte din rândurile cărora făceau parte și părinții lor.

Peste 30 de pedagogi activează astăzi în cele trei școli ale comunei. Ei răspândesc lumina cărții în cadrul școlii și luptă cu însuflețire pentru a stârpi analfabetismul din rândurile celor vârstnici.

De curând, ei au încheiat anul școlar. O parte dintre ei se odihnesc în casele de odihnă și sanatoriile puse de statul nostru democrat-popular la dispoziția celor ce muncesc, unii sunt plecați la cursurile I.P.C.D. pentru a-și perfecționa calificarea pedagogică, iar alții, rămași în comună, duc o rodnică activitate obștească.

Dela începutul campaniei de recoltare, cadrele didactice din comuna Segarcea au dus o intensă muncă pentru lămurirea țăranimii muncitoare asupra importanței recoltării la timp, asupra transportării grâului la arii, asupra executării fără întârziere a secerișului și asupra îndeplinirii în cele mai bune condițiuni a planului de colectare.

La aria numărul 2 îl întâlnim pe tovarășul Ionescu Constantin, învățător la școala elementară nr. 1 de băieți : „Ne-au luat-o înainte cei dela aria numărul 3 — ne spune el zâmbind. La ei, munca culturală e mai bine organizată, au început mai din timp. La aria noastră abia a început munca. Noi vrem să-i ajungem pe tovarășii dela aria numărul 3. Și nu numai să-i ajungem, ci să-i și întrecem".

Vorbele tovarășului Ionescu sunt sprijinite de fapte. Cât e ziua de mare el n'are odihnă. De trei ori a ieșit cu elevii la strânsul spicelor pe terenul gospodăriei agricole colective și împreună au strâns o însemnată cantitate de spice. Elevii lui știu că prin eforturile lor ei participă la munca întregului popor muncitor care a asigurat în comuna lor un internat cu 50 locuri, 50 de burse și o cantină bine aprovizionată, așa cum în întreaga țară sunt asigurate zeci de mii de burse, mii de internate și cantine etc.

Acum tovarășul Ionescu Constantin muncește cu multă dragoste pentru întărirea activității culturale la arie. Cu mândrie ne arată el gazeta de arie, biblioteca, afișele și lozincile mobilizatoare.

„Să învățăm dela oamenii sovietici" — acesta este titlul unui articol al gazetei, citit cu mult interes de țăranii muncitori. Recolta de 4120 kg. la hectar obținută de gospodăria agricolă de stat de pe o suprafață însemnată cultivată cu grâu, recolta minunată a gospodăriei agricole colective din comună și producția medie de 1500—2000 kg. grâu la hectar obținută de gospodăriile țăranilor muncitori — se arată în articol — se datoresc faptului că în comuna Segarcea s'a aplicat anul acesta pe scară largă experiența agriculturii sovietice, împărtășită muncitorilor și tehnicienilor gospodăriei agricole de stat din Segarcea de delegația sovietică care a vizitat această gospodărie.

Un moment de pauză. Oamenii se odihnesc. Dar neobositul tractor K. D. continuă să învârtească ritmic cele 2 batoze cuplate. S'au schimbat numai oamenii. Cei care au muncit până acum se odihnesc. Tovarășul Ionescu știe că acesta e un bun prilej de a lega o discuție cu ei, de a le citi ziarul. Iată-l citindu-le și explicându-le Hotărârea guvernului cu privire la scutirea predării unor restanțe de produse agricole vegetale către stat. Țăranii muncitori au primit cu bucurie această hotărâre. Tovarășul Ionescu le explică simplu și convingător grija partidului și a guvernului pentru continua îmbunătățire a nivelului de viață al oamenilor muncii din țara noastră.

— „Eu citesc regulat și discut cu țăranii muncitori, aci pe arie, principalele articole din ziar — ne spune tovarășul Ionescu cu modestie. La noi în comună, căminul cultural a făcut pentru toate ariile abonamente la ziare așa că acestea ne stau la dispoziție pentru a lămuri oamenii. Cât despre oameni, oamenii aceștia sunt minunați. Ei sunt dornici de cultură, dornici să cunoască și să sprijine cu toate puterile politica statului nostru democrat-popular".

Intr'adevăr, oamenii aceștia cu ochii limpezi, cu fețele bronzate de soare, veseli, vioi, sunt minunați. Ei trăiesc astăzi o viață nouă, de care sunt mândri. Cu ură își amintesc, însă, de fostele „domenii ale coroanei", de întreaga armată de vătafi și administratori și de stăpânul acestei haite neîmblânzite — regele. Invățătorul Ionescu vorbește oamenilor convingător despre condițiile grele în care trăiau și munceau sub regimul burghezo-moșieresc, despre viața liberă de azi a oamenilor muncii din Segarcea și a întregului popor muncitor.

Când viața e veselă, și munca e mai spornică — spune tovarășul Ionescu. Deaceea, împreună cu ceilalți învățători din comună, el pregătește programe artistice pe care le vor prezenta la arii. O horă zisă din fluier sau caval, o melodie cântată la acordeon, un cântec din frunză de păr, așa cum știu feciorii și fetele noastre s'o facă, o poezie recitată cu pricepere, toate acestea — ne spune el — vor face ca oamenii noștri să muncească cu mai multă dârzenie, să iubească și mai mult viața noastră liberă și fericită, să urască pe cei care încearcă să tulbure pacea lumii.

S'a înserat de mult. Acasă, învățătorul Ionescu se pregătește pentru munca pe care o va desfășura a doua zi. Din activitatea lui de pedagog el știe că munca nu trebue să se desfășoare la întâmplare. Deaceea se pregătește. Mâine trebue să muncească mai organizat și rezultatele trebue să fie mai bune. Fiecare țăran muncitor trebue lămurit ca el să-și îndeplinească cinstit și la vreme obligațiile față de stat, să înțeleagă datoria lui patriotică de a preda statului cotele de cereale, de a răspunde cu cinste sprijinului pe care clasa muncitoare îl acordă în permanență țărănimii noastre muncitoare.

Partidul Comunist și poporul sovietic sprijină hotărîrile C.C. al P.C.U.S. și Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. ● Oamenii muncii din R. D. Germană fac zid în jurul guvernului. ● Tratativele dintre Li Sin Man și S.U.A.

TELEGRAME EXTERNE

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS : In U.R.S.S. continuă plenarele comitetelor de partid cu participarea activului de partid, consacrate discutării hotărîrilor plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la acțiunile criminale antipartinice și antistatale ale lui Beria.

Ziarul „Pravda" publică numeroase dări de seamă asupra plenarelor C.C. ale partidelor comuniste dintr'o serie de republici unionale.

La lucrările plenarei comune a Comitetului Central și comitetului orășenesc Tbilisi al Partidului Comunist din Georgia, împreună cu activul de partid, au participat peste 1.200 de persoane. Participanții la plenară au declarat în cuvântările lor că comuniștii din Georgia, întregul popor georgian înfierează cu dispreț pe mârșavul criminal și aventurier Beria, degenerat burghez, dușman al partidului și poporului.

Poporul georgian și-a legat pe vecie soarta sa de cea a marelui popor rus, a spus Gegeșidze, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii din Tbilisi, el îi este profund recunoscător pentru ajutorul uriaș și dezinteresat ce i s'a acordat. Niciun fel de forțe întunecate, niciun fel de agenți ai imperialismului nu vor putea să clintească unitatea și prietenia popoarelor Uniunii Sovietice, dragostea și încrederea poporului georgian față de fratele său mai mare — marele popor rus.

In hotărîrea adoptată, plenara comună a C.C. și a comitetului orășenesc Tbilisi al Partidului Comunist din Georgia încredințează Comitetul Central al P.C.U.S. că Partidul Comunist din Georgia va fi totdeauna un sprijin de nădejde și că în munca de zi cu zi va înfăptui cu fermitate grandiosul program al construcției comuniste în Țara Sovietică, trasat de Congresul al XIX-lea al partidului.

Participanții la plenara C.C. al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească împreună cu activul de partid al republicii și-au exprimat satisfacția față de măsurile hotărîte și luate la timp de Prezidiul C.C. al P.C.U.S. pentru demascarea acțiunilor criminale antipartinice și antistatale ale lui Beria. In cuvântările lor, ei au arătat că la marile adunări care au loc în prezent la întreprinderile, în colhozurile și sovhozurile din R.S.S. Moldovenească oamenii muncii înfierează în unanimitate pe dușmanul partidului și poporului sovietic, care a căutat să submineze puterea patriei socialiste. Poporul moldovenesc încredințează Comitetul Central al P.C.U.S. și Guvernul Sovietic de devotamentul său pentru cauza construcției comuniste, de hotărîrea sa de a face totul pentru îndeplinirea cu succes a celui de al 5-lea plan cincinal.

Plenara C.C. al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească, împreună cu activul a aprobat în întregime hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. și și-a însușit-o ca un îndreptar ce trebue respectat și aplicat întocmai.

Intr'o atmosferă de unitate deplină și de strânsă unire în jurul Comitetului Central al P.C.U.S. s'a desfășurat plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Lituania la care au asistat aproximativ 1.000 de persoane.

A avut loc deasemenea o plenară comună a C.C. al Partidului Comunist din R.S.S. Carelo-Finlandeză și a comitetului orășenesc din Petrozavodsc, împreună cu activul de partid. Exprimând voința tuturor organizațiilor de partid din republică, participanții la plenară au aprobat cu mare însuflețire măsurile luate de Prezidiul C.C. al P.C.U.S. pentru lichidarea acțiunilor criminale antipartinice și antistatale ale lui Beria.

★

BERLIN 16 — (Agerpres). — Agenția A.D.N. transmite un comunicat al cancelariei președintelui Republicii Democrate Germane.

Președintele Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, se spune în comunicat, a primit din partea colectivelor întreprinderilor, cooperativelor de producție și organizațiilor, precum și din partea muncitorilor, țăranilor și reprezentanților intelectualității, o mulțime de telegrame și scrisori, în care oamenii muncii salută declarația făcută de președinte la radio și publicată în presă în legătură cu evenimentele din 17 Iunie și cu privire la linia guvernului pentru îmbunătățirea condițiilor de trai. Oamenii muncii, nutrind o deplină încredere în guvern, declară că sunt hotăriți să colaboreze pentru aplicarea acestei linii.

Participanții la adunarea colectivului întreprinderii populare pentru producția de laminate din Burg scriu că sunt gata să-și consacre toate forțele lor înfăptuirii acestei linii ; ei încredințează guvernul de atașamentul lor.

Minerii dela mina de cositor „Sadisdorf" a întreprinderii populare „Zinnerz Altenberg" își exprimă indignarea față de atentatul criminal săvârșit împotriva Republicii Democrate Germane și a lagărului păcii și cheamă pe toți oamenii muncii să nu se lase influențați de provocările dușmanilor păcii și unității Germaniei.

In comunicat se menționează că o serie de scrisori cuprind angajamente și comunicări despre succesele obținute în producție de oamenii muncii.

Dat fiind marele număr de scrisori, se spune în încheierea comunicatului, președintele Wilhelm Pieck mulțumește din inimă pe această cale tuturor autorilor scrisorilor și telegramelor și urează cele mai frumoase succese în muncă pentru înfăptuirea grabnică a noii linii a guvernului Republicii Democrate Germane.

★

NEW YORK 17 (Agerpres).

Ziarul „New York Post" publică un articol al observatorului său din Washington, Robert Allan, în care se spune : „Li Sin Man a cerut un preț mare pentru consimțământul său — în care nu se poate avea încredere — de a încheia armistițiul.

Membrii comisiei senatoriale pentru problemele externe au rămas surprinși când au aflat conținutul acordului secret în zece puncte, pe care secretarul de stat adjunct pentru problemele Extremului Orient le-a elaborat în prealabil cu bătrânul dregător al Coreei de Sud.

Printre aceste condiții costisitoare au o mare însemnătate următoarele :

Statele Unite trebue să mărească efectivul armatei sudcoreene la 22 de divizii, plus o considerabilă flotă maritimă militară și forțe militare aeriene. Pentru pregătirea și înarmarea unei divizii sudcoreene vor trebui 100 milioane de dolari. In prezent există 16 divizii. Aceasta înseamnă că vor mai trebui create încă 6 divizii, în afară de o serie de unități militare de marină și aviație. Potrivit unor calcule aproximative, pentru realizarea acestui program militar vor trebui peste 600 milioane de dolari.

Statele Unite trebue deasemenea să dea timp de câțiva ani un larg ajutor economic și ajutor pentru reconstrucție, care vor reprezenta aproximativ 1.000.000.000 de dolari. Senatorii n'au fost înștiințați în ce fel va fi realizat acest program costisitor, dacă realizarea lui va fi supravegheată de Statele Unite sau de Coreea de Sud...

Senatorii au pus deasemenea o serie de întrebări cu privire la cererea lui Li Sin Man de a nu folosi trupele indiene, poloneze și cehoslovace pentru supravegherea schimbului de prizonieri de război.

Senatorii au fost informați că concesia făcută de Robertson urmează să fie prezentată spre aprobare celorlați aliați ai Națiunilor Unite, care participă la războiul din Coreea".

Consfătuirea redacției revistei „Luminița" cu învățătorii, scriitorii și artiștii plastici

De curând, redacția revistei „Luminița" a organizat o consfătuire cu învățătorii, scriitorii și desenatorii. In cadrul acestei consfătuiri s'au prezentat referate cu privire la contribuția pe care o aduce revista în realizarea educației comuniste a copiilor, cu privire la calitatea povestirilor, a basmelor și a poeziilor publicate, precum și cu privire la aspectul plastic și grafic al revistei. O contribuție însemnată au adus-o la această consfătuire învățătorii și profesorii care au participat într'un număr destul de mare.

Atât referenții cât și cei mai mulți dintre participanții la discuții au abordat probleme importante, principiale, au analizat probleme creației pentru cei mici în lumina tezelor privind literatura și arta expuse în raportul ținut de tovarășul Malencov la cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. Vorbitorii au ridicat problema înfățișării în literatura pentru copii a tipicului ca esență a forței sociale, a nouului care crește și se desvoltă.

Participanții la consfătuire au arătat că, în ultimul timp, revista „Luminița" a făcut progrese importante, contribuind la educarea comunistă a copiilor. Cu deosebire au subliniat învățătorii faptul că majoritatea materialelor publicate în revistă îi ajută în munca educativă, contribue la lărgirea cunoștințelor copiilor, trezesc dragostea lor pentru limba și literatura patriei. In revistă au fost publicate povești și poezii la un nivel artistic înalt, semnate de maeștri ai literaturii noastre ca Mihail Sadoveanu, A. Toma, Barbu Lăzăreanu, Mihail Beniuc. De asemenea au fost publicate povestiri și poezii de scriitori ca Nina Cassian, Marcel Breslașu, Eugen Jebeleanu, Cicerone Teodorescu precum și de numeroși scriitori tineri.

Redacția s'a ocupat cu precădere de educarea la copii a dragostei fierbinți pentru patrie. In planul tematic al revistei un loc important îl ocupă tema „Educarea copiilor în spiritul patriotismului socialist și al internationalismului proletar". Realizându-și planul, revista a publicat unele povestiri și poezii valoroase, care au contribuit la educarea copiilor în spiritul dragostei față de frumusețile și bogățiile patriei, față de oamenii muncii, față de partidul clasei muncitoare, la creșterea dorinței copiilor de a face parte din organizațiile de pionieri, la desvoltarea dragostei lor pentru copiii și tineretul întregii lumi, pentru toate popoarele care luptă pentru apărarea păcii, pentru apărarea viitorului copiilor. Astfel de lucrări sunt „Iepurele" de Mihail Sadoveanu, „La sirenă" fragment de poem de Ștefan Iureș, „Scrisoarea cea mică" de Mioara Cremene. Cu mult interes au citit copiii versurile poetei Maria Banuș „Bucureștiul nostru", sau poeziile lui Cicerone Teodorescu — „Cinci poezioare scurte cu prietenii din curte". Deasemenea, revista „Luminița" a publicat și o serie de poezii și povestiri ale unor tineri poeți și prozatori începători, cum sunt poeziile din ciclul „In grădina grădiniței" de Horia Aramă, povestirea „Ion a lui Dodu" de Lucian Pintilie, „Horia" de Ion Hosană.

Participanții la consfătuire au arătat însă că, cu toate aceste succese, revista nu s'a preocupat încă suficient de educarea la copii a dragostei pentru învățătură ca un mijloc puternic de exprimare a sentimentelor patriotice. Invățătorii care au participat la consfătuire au arătat că revista n'a izbutit să înfățișeze pe deplin chipul nou al copilului din zilele noastre. Mulți dintre copiii înfățișați de revista „Luminița" au trăsături foarte generale, sunt prea puțin individualizați, sunt schematici. Viața nouă a copiilor noștri, transformarea lor sufletească, exemplul mereu viu al pionierilor, iată subiecte care au fost tratate insuficient, sau în povestiri și versuri adeseori neizbutite. De multe ori, eroii povestirilor din „Luminița" sunt niște copii „cuminți" dar lipsiți de viață, de inițiativă. Așa sunt, de pildă, Felicia, eroina povestirii „Cheia" de Sidonia Drăgușanu sau Fănuț, eroul povestirii „Mama lui Fănuț" de Petre Vintilă.

S'a arătat deasemenea că revista n'a făcut cunoscute copiilor, în măsura necesară, aspectele esențiale privind construcția noastră socialistă. De pildă, din cele 45 poezii publicate în ultimele zece numere ale revistei, numai șase poezii au fost închinate problemelor legate de construcția socialismului în patria noastră. Lipsesc din revistă povestirile și poeziile care să înfățișeze munca clocotitoare depe șantiere sau din industria grea. De multe ori, povestirile înfățișând aspecte ale construcției socialiste sunt schematice, pline de generalități, scrise fără măestrie artistică. („Topoșașii" de Ana Marcu, „Căluțul năzdrăvan", de Luiza Vlădescu). Alteori, în astfel de povestiri s'au strecurat erori serioase. De exemplu, în povestirea „Stăpânii", autorul Ion Jipa contrapune în mod artificial lumea satului lumii orașului, creând o rivalitate cu totul artificială între copiii dela țară și cei dela oraș.

Cu mai multă stăruință s'a ocupat revista de problema prezentării naturii patriei noastre. Și în această privință însă există o serie de lipsuri. Astfel, prezentarea imaginilor din natură este adesea obiectivistă, desprinsă de realitatea concretă. In unele poezii, ca, de exemplu, poezia „Trec tata și feciorul" de Călin Gruia, se reflectă chiar o senină împăcare, o prezentare idilică a realității.

Așa cum au arătat participanții la consfătuire, revista nu s'a preocupat suficient să facă cunoscute copiilor scrierile clasicilor noștri. In ultimele zece numere din revistă a fost publicată numai o singură poezie din literatura noastră clasică, și anume „Fata craiului din Cetini" de G. Coșbuc.

Ceeace constitue o trăsătură aproape generală a poeziilor publicate în „Luminița" este o abundență de „lozinci" rimate care dau poeziilor un aer artificial, neconvingător. Autorii și redacția s'au mulțumit adeseori cu poezii construite simplist, cu șabloane.

Pe drept cuvânt au arătat învățătorii care au participat la consfătuire că asemenea poezii ca „Dumbrava Păcii", de Ion Petrache, „Barca" de Letiția Popa și altele nu pot contribui la educarea copiilor, nu se pot apropia de sufletul lor.

Cunoașterea superficială a vieții copiilor de către autori, lipsa de străduință pentru realizarea măestriei artistice, lipsa de exigență a redacției au făcut ca în revistă să apară povestiri și poezii cu un conținut săracăcios, desprins de realitate. La apariția unor astfel de materiale a contribuit și faptul că unii scriitori socot că pentru copii se poate scrie mai ușor decât pentru cei maturi, că documentarea se poate face în familie — dela copii, nepoți etc.

In cadrul consfătuirii s'a arătat că, pe lângă numeroase ilustrații bune, cu un conținut bogat și bine realizate din punct de vedere artistic, în revistă apar uneori ilustrații care nu contribue la înțelegerea de către copii a textului sau care deformează chiar această înțelegere. Unele ilustrații sunt lipsite de fantezie, de măestrie artistică, schematice.

Invățătorii care au participat la consfătuire au arătat, în cuvântul lor, că scriitorii pentru copii și redacția revistei trebue să se străduiască a cunoaște mai îndeaproape, mai direct viața copiilor. Ei au subliniat faptul că și școala, cadrele didactice, trebue să acorde mai mult ajutor scriitorilor și revistelor pentru copii, împărtășind observațiile lor cu privire la calitatea materialelor, precum și părerile copiilor, propunerile lor. In cadrul consfătuirii a fost criticat Ministerul Invățământului Public și organele sale — Institutul Pedagogic și „Gazeta Invățământului" care s'au preocupat prea puțin de problemele literaturii pentru copii.

Vorbitorii au arătat că o mare lipsă îi revine Uniunii Scriitorilor, care nu s'a preocupat aproape de loc de creația literară pentru copii, neglijând secția sa de literatură pentru copii, secție care ar fi putut fără îndoială ajuta munca redacției.

Ridicarea calității materialelor publicate în revista „Luminița" va duce la întărirea contribuției pe care o aduce literatura pentru copii în munca de educare comunistă a elevilor.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA : București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei ; 6 luni — 6,25 lei ; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C 8075

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 225 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 25 Iulie 1953

In acest număr:

• **S. Melentiev:** Colaborarea creatoare dintre instructorul de pionieri și pedagog. (Pag. 2-a)
• **I. Firsov:** Familiarizați pe copii cu tehnica. (Pag. 2-a)
• **M. Gromova:** O livadă a tinereții (Pag. 2-a)
• **In zilele din preajma Festivalului:** Printre tinerii soliști; In așteptarea prietenilor de peste hotare; Participanții la Festival — luptători pentru pace; Sub semnul păcii și al prieteniei. (Pag. 3-a)
• Adunarea de partid analizează munca școlii. (Pag. 4-a)
• **Școala — factor activ în transformarea socialistă a agriculturii: Să contribuim la succesul campaniei de colectări.** (Pag. 4-a)
• Cunoștințe sprijinite pe practică. (Pag. 4-a)

Salut fierbinte Congresului Mondial al Tineretului!

In capitala patriei noastre se deschid astăzi lucrările celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului. Eveniment de mare însemnătate în lupta tinerei generații pentru pace, colaborare între popoare, independență națională, învățământ democratic, dezvoltare economică și culturală liberă, Congresul a atras atenția milioanelor de tineri din întreaga lume. Participarea la Congresul Mondial al Tineretului a reprezentanților și observatorilor nenumăratelor organizații de tineret, afiliate și neafiliate la Federația Mondială a Tineretului Democrat, constituie chezășia unei largi baze de discuții asupra tuturor problemelor care frământă tineretul în zilele noastre. Cei peste 1500 de trimiși ai tineretului din aproape 100 de țări vor alcătui împreună, în zilele Congresului, un uriaș parlament capabil să dezbată problemele cele mai arzătoare ale vieții și luptei tinerei generații și să ia hotăriri valabile în vederea celei mai juste și grabnice rezolvări a acestor probleme. Tinerii din țara noastră și milioane de tineri din alte țări vor urmări cu atenție încordată dezbaterile Congresului.

Pregătirile desfășurate în nenumărate puncte ale globului au antrenat foarte numeroși tineri de diverse preocupări, de diverse convingeri politice și religioase. Din El-Oro până în Suedia, din Chile până în Uniunea Sovietică, din India până în Franța s'a desfășurat lanțul Congreselor, adunărilor, dezbaterilor pe diferite probleme, ședințe și festivaluri — adevărate areopaguri naționale ale tineretului, închinate alegerii delegaților pentru Congres și stabilirii problemelor și propunerilor pe care aceștia le vor prezenta dela tribuna Congresului.

La diversele forme de întâlniri ale tineretului organizate în cinstea Congresului, tinerii au discutat pe larg problemele ce trebue dezbătute de reprezentanții lor la marea adunare internațională dela București. In fiecare țară, problemele dezbătute au fost cele specifice situației tineretului din țara respectivă. Ca expresie a luptei de zi cu zi a tineretului francez împotriva șomajului, tinerii din Franța au organizat în cinstea Congresului o zi a tinerelor fete somere. In această zi au fost aleși delegați la Congres și au fost semnate simbolicele panglici ale păcii, care, cusute cap la cap, vor fi trimise în dar celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. In fabricile, în satele și în școlile din Italia, tinerii muncitori, țărani și studenți au strâns semnături pe documentele care vor fi prezentate din partea lor Congresului. In aceste documente este afirmată voința de pace a tineretului din Italia și sunt ridicate diverse probleme, sunt aduse inițiative cu privire la problemele culturii, științei, învățământului, sportului etc. In Germania occidentală, Comitetul pentru apărarea drepturilor tineretului a elaborat un „plan al tineretului", care prevede atribuirea unor credite însemnate pentru îmbunătățirea situației tineretului. Această revendicare va fi prezentată guvernului dela Bonn. In Anglia s'a organizat o anchetă care constitue o bază puternică pentru ca participanții englezi la Congres să pună în discuție principalele probleme care frământă tineretul britanic.

Crește unitatea internațională a tineretului. In ultima vreme, numeroase organizații de tineret și-au declarat dorința de a se afilia la F.M.T.D. Organizații din India, Indonezia, Iran, Algeria, Africa de Sud, Chile etc. au și trimis cereri de afiliere.

Participarea atât de largă a reprezentanților și observatorilor tineretului din întreaga lume va da Congresului posibilitatea să discute în adâncime și să recomande cele mai bune soluții unor probleme de importanță vitală pentru tineretul dintr'un mare număr de țări: lupta pentru ridicarea nivelului de trai al tineretului, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, pentru drepturi efective și largi la instrucție școlară, pentru egalitate în fața legilor indiferent de rasă, de sex, de opinii politice și religioase, etc.

Este firesc ca, dată fiind covârșitoarea importanță a problemelor ce vor fi desbătute de participanții la Congres, acest eveniment să se bucure de cea mai mare atenție nu numai din partea tineretului, ci și din partea unor oameni vârstnici, care sunt conștienți de rolul imens al tineretului în lupta pentru apărarea păcii și care sunt adânc interesați în rezolvarea justă a frământărilor tinerei generații. Printre aceștia se numără fruntași ai luptei pentru pace, oameni de cultură, pedagogi, învățători și profesori — deosebit de mult apropiați de viața și lupta tineretului. „Cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului îmi dă mari nădejdi, deoarece socot că viitorul aparține celor tineri, cu condiția ca ei să nu fie dezbinați" — a scris în mesagiul său, adresat Congresului, senatorul japonez Hani. „Numai prin unire — continuă el — tinerii își pot cuceri un viitor pașnic și fericit... Cred cu tărie că Congresul Mondial al Tineretului va fi o însemnată etapă în calea spre unitate a tineretului. Îi urez deplin succes".

Marea atenție pe care o acordă toți luptătorii pentru pace Congresului Mondial al Tineretului este justificată prin aceea că toate discuțiile ce se vor purta la Congres vor fi axate pe principala preocupare a majorității zdrobitoare a omenirii: întărirea și lărgirea continuă a luptei pentru pace. Congresul are toate posibilitățile să contribue intens la întărirea unității tinerei generații în lupta sa pentru apărarea păcii, pentru rezolvarea pașnică a problemelor internaționale litigioase, în scopul realizării destinderii situației internaționale, al lărgirii legăturilor economice și culturale între toate țările lumii, al triumfului prieteniei și păcii între popoare. Tinerii partizani ai păcii au obținut până acum însemnate succese în acțiunea de întărire a unității de luptă pentru pace, în realizarea fronturilor naționale unice de luptă împotriva celor care uneltesc un nou război mondial. Congresul oferă tineretului un minunat prilej pentru consolidarea mai departe a succeselor obținute, pentru cucerirea de noi succese în realizarea unității de acțiune în favoarea păcii.

Activ luptător în marele front mondial al păcii, tineretul din țara noastră este fericit de a fi gazda numeroșilor participanți la Congres, pe care-i primește ca pe niște prieteni apropiați și dragi. El este fericit de a fi putut contribui, prin munca sa, la asigurarea unor condiții cât mai bune pentru desfășurarea Congresului. Tineretul nostru a muncit cu elan pentru a înfrumuseța capitala patriei noastre, pentru a ajuta la amenajarea minunatei săli a sporturilor dela Floreasca în vederea bunei desfășurări a lucrărilor Congresului. Tinerii din țara noastră au îmbinat pregătirile pentru al III-lea Congres Mondial al Tineretului cu pregătirile pentru marele Festival al tineretului lumii.

O deosebit de vie activitate în acest sens au desfășurat-o, alături de tinerii muncitori și țărani muncitori, tinerii și tinerele din școlile și universitățile patriei noastre, ajutați și îndrumați de dascălii lor. Ei au pregătit împreună numeroase acțiuni cultural-artistice prin care vor da oaspeților dragi o imagine a comorilor culturale ale poporului nostru.

Activiștii de pe tărâmul învățământului, profesori și învățători, au datoria de onoare de a ajuta mai departe pe elevii și studenții lor să fie activi participanți la marile evenimente care se desfășoară în aceste zile în capitala țării noastre. Ei trebue să folosească discuțiile și hotărîrile Congresului în scopuri educative, explicându-le elevilor, analizându-le împreună, pentru a-i ajuta să tragă toate învățămintele prețioase ce se vor desprinde din dezbaterile Congresului pentru viața de zi cu zi, pentru lupta tinerei generații ca însemnat detașament al frontului păcii.

Ferm convinși de succesele pe care cauza unității și a păcii le va înregistra cu prilejul celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului, tinerii din Republica Populară Română s'au pregătit să urmărească îndeaproape lucrările Congresului, unde cuvântul lor se va face și el auzit prin glasurile delegaților pe care i-au ales ca participanți la Congres. Solidar cu cauza de luptă a tineretului, întreg poporul nostru muncitor salută cu entuziasm deschiderea celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului, urând oaspeților săi dragi, reprezentanți ai tineretului lumii, deplin succes în realizarea sarcinii lor nobile.

Sosiri de oaspeți la Congres și Festival

In Capitală au sosit noi delegații și observatori ai organizațiilor de tineret din diferite țări ale lumii pentru a participa la lucrările celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului.

Miercuri seară a sosit o parte din delegația maghiară, condusă de Istvan Dénes, secretar general al Uniunii Tineretului Muncitor din R.P. Ungară, precum și delegați din Africa de Sud, Spania și Grecia.

Joi dimineață a sosit un grup de tineri olandezi, reprezentanți ai Uniunii Tineretului Olandez, ai Uniunii Studenților și organizațiilor de elevi din Olanda, precum și reprezentanți ai sindicatelor. Totodată a sosit și un reprezentant al tineretului din Luxemburg.

Tot în cursul dimineții au sosit Inge Lange, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Liber German, conducătorul delegației tineretului german la Congres și Festival, și Ladislav Lis, prim secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac, conducătorul delegației tineretului cehoslovac care va participa la Congres și Festival.

La amiază, pe aeroportul Băneasa, a sosit o parte din delegația tineretului polonez care va participa la lucrările Congresului Mondial al Tineretului. Din delegația tineretului polonez, condusă de Pilawka Stanislav, președintele Comitetului Central al Uniunii Tineretului Polonez, fac parte Tadeusz Strzalkowski secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Polonez, minerul Ruszch Czeslaw, țărancа muncitoare Jachoiga Zmudzinizka și alții.

Din Cuba a sosit dr. Candelaria Rodriguez, membră a F.D.I.F., și Celia Machado, conducătoarea Uniunii Sindicale Catolice din Cuba, care vor participa ca invitate la Congres și Festival.

Joi seara a sosit în Capitală o parte a delegației sportivilor din R.D. Germană, care va participa la întâlnirile sportive internaționale prietenești ce vor avea loc la București cu prilejul Festivalului.

Lotul sportivilor din R. D. Germană cuprinde echipe de atletism, natație, canotaj, ciclism și fotbal.

Din delegația sportivilor germani fac parte recordmana mondială la proba de 400 m. plat Ursula Jurevitz, cunoscuții atleți Lacina, Baslack, Ihlenfeld, Seliger, precum și cicliștii Meister, Schur, Dinter și Trefflich, care au făcut parte din echipa R. D. Germane, clasată pe primul loc în „Cursa Păcii", Praga-Berlin-Varșovia.

Deasemeni a sosit în Capitală echipa de gimnastică a R. D. Germane, care a întreprins un turneu în R. P. Bulgaria.

(Agerpres)

Prin școlile Patriei

★

Profesorii învață

Orașul Roman din regiunea Iași este gazda celor 145 de profesori de limba română și geografie din regiunea Iași care urmează cursurile I.P.C.D. In cadrul cursului, profesorii au ascultat un ciclu de lecții ideologice și pedagogice, precum și lecții privind problemele predării specialității lor. Deasemeni, ei au participat la seminarii în cadrul cărora s'au purtat discuții asupra problemelor conținutului și metodelor de predare a limbii române și a geografiei.

Lecțiile și seminariile organizate în cadrul cursului de perfecționare contribue mult la cunoașterea de către profesori a metodelor sovietice de predare, prilejuiesc un larg schimb de experiență și ajută cadrele didactice să-și îmbunătățească mult munca, să se pregătească temeinic pentru activitatea pe care o vor desfășura în viitorul an școlar.

Excursia elevilor

De curând, elevii clasei a VII-a dela școala din comuna Socodor, raionul Criș, regiunea Arad, au organizat, sub conducerea profesorilor lor, o excursie la Stâna de Vale.

Excursia a contribuit mult la întărirea dragostei copiilor pentru frumusețile patriei noastre. Drumul parcurs pe Valea Iadului, înconjurată de brazi înalți, va rămâne de neuitat pentru copii.

In acelaș timp, excursia a fost și un mijloc de consolidare și lărgire a cunoștințelor elevilor. Ei au vizitat pădurările și izvoarele din împrejurimile stațiunii, au adunat material pentru colecția de roci a școlii, pentru ierbarul și insectarul clasei.

O școală nouă

Oamenii muncii din satul Zorile, comuna Zgribești, raionul Lugoj, construesc o școală nouă pentru copiii lor. Clădirea care adăpostea până acum pe copii și pe învățătorii lor nu mai putea să corespundă cerințelor mereu mai mari care s'au ivit odată cu desvoltarea satului, odată cu creșterea numărului copiilor care, terminând cele 4 clase ale școlii elementare, erau îndrumați să învețe mai departe.

Răspunzând chemării organizației de partid, care a luat inițiativa construirii unui nou local de școală, țăranii muncitori din sat au pornit cu mult entuziasm munca voluntară pentru ridicarea școlii.

In curând, cei peste 260 de copii din sat vor învăța într'un local nou, curat și luminos

Pregătiri pentru deschiderea noului an școlar

★ ★

Cadrele didactice din orașul Iași răspund cu cinste angajamentelor luate cu privire la pregătirea noului an școlar. La școlile de 7 ani nr.5 și nr.9 de fete, la școala nr.6 de băieți, la școlile nr. 6 mixtă și nr. 3 de băieți, ca și la o serie de alte școli, reparațiile interioare au fost terminate înainte de termen.

Un ajutor însemnat l-au primit aceste școli din partea comitetelor de părinți și a organizațiilor de masă din cartierele respective. Cu sprijinul comitetului de părinți, la școala nr. 3 de băieți s'a construit un gard nou, lung de 120 m, s'a amenajat magazia pentru depozitat lemne, s'au executat reparații de pavaj. Școala nr. 2 de fete, a primit sprijinul întreprinderii C. F. R. Iași, care o patronează. Intreprinderea a pus la dispoziția școlii material de construcții, var, ciment etc. Școala nr. 9 de fete a primit un sprijin însemnat din partea oamenilor muncii din cartier, care au contribuit prin muncă voluntară la efectuarea lucrărilor de reparații.

Succesele obținute de unele școli din orașul Iași în acțiunea de pregătire a noului an școlar se datoresc și hărniciei de care dă dovadă personalul de îngrijire. De exemplu, tovarășii Constantin Vasile, îngrijitor la școala nr. 5 de fete, Levițchi Petru, dela școala nr. 3 de băieți și Farnache Rozina, dela școala nr. 4 de fete muncesc cu o deosebită dragoste, aducând o contribuție însemnată la repararea și înfrumusețarea școlilor.

Pentru terminarea la timp a reparațiilor și a lucrărilor de curățire la toate școlile din oraș, secția de învățământ a luat măsuri în vederea strângerii colaborării între școli și întreprinderile care le patronează. Un ajutor însemnat în această acțiune îl vor aduce deasemeni întreprinderile de construcții — I.R.C.L., Cooperativa „Muncitorul", Sovromconstrucție etc. — întreprinderi care au încheiat contracte cu unele școli medii și elementare.

Indată după terminarea examenelor de sfârșit de an, cadrele didactice dela școala de 7 ani din comuna Burueneşti, raionul Roman, au luat toate măsurile necesare pentru ca în cel mai scurt timp posibil școala să fie gata pentru o nouă perioadă de muncă.

Așa cum se fixase în plan, în ziua de 12 Iulie trebuia să fie terminată întreaga reparație a școlii, dar datorită ritmului grăbit în care au lucrat învățătorii și profesorii școlii, însuflețiți de pregătirile pentru Festivalul Mondial al Tineretului, prevederile acestui plan au fost depășite.

Astfel, până în ziua de 29 Iunie au fost transportate dela cooperativa din comuna Sagna 400 kg. de var și toate celelalte materiale necesare lucrărilor de reparație. Fața celor două clădiri în care funcționează clasele I—IV și clasele V—VII ale școlii s'a schimbat uimitor de repede. Cu 10 zile înainte de termenul fixat, adică la 2 Iulie, cele 5 săli de clasă, cele 3 coridoare și exteriorul clădirilor erau albe, luminoase, răspândind în jur un miros plăcut de var.

O contribuție importantă la acțiunea de reparare și curățire a școlii au adus-o pionierii. Prin munca stăruitoare a învățătorilor, profesorilor și pionierilor, din cei 2.000 de lei destinați lucrărilor de reparații s'au cheltuit numai 1.000 de lei, realizându-se, deci, o economie însemnată.

Concomitent cu această acțiune, cadrele didactice s'au preocupat să strângă manualele ce vor fi folosite în viitorul an școlar și au dus muncă de lămurire pentru înscrierea absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a.

Acum, au început să studieze programele și manualele claselor la care vor lucra, au început să-și schițeze planurile calendaristice pentru viitorul an școlar. In curând, împreună cu elevii, vor repara materialul didactic al școlii, îl vor îmbogăți cu noi piese și aparate.

Expoziție școlară

De curând s'a deschis la școala pedagogică de fete din Huși o frumoasă expoziție școlară, care cuprinde lucrări executate de elevele acestei școli.

Vizitatorii expoziției pot vedea aici o machetă a hidrocentralei „V. I. Lenin" dela Bicaz, alături de o hartă a R. P. R. cu regiunile cărora hidrocentrala le va furniza lumina electrică.

Colțul limbii ruse are un bogat material didactic și gazete de perete scrise în limba rusă. Expoziția cuprinde tablouri, desene pentru ilustrarea povestirilor pentru copii și multe altele.

I. SCHAFER
corespondent
Huși

In sprijinul campaniei agricole

Pentru perioada treerișului, grupa sindicală a școlii din comuna Cerneți, raionul Turnu Severin, și-a pus ca sarcină să organizeze la arie șase recenzii privitoare la cele mai noi cărți apărute și să editeze o gazetă a ariei, care să popularizeze pe cei ce se evidențiază în munca de seceriș, treeriș, recoltare și pe cei ce vor obține chitanța nr. 1 la predarea cotelor. Deasemenea, gazeta va face cunoscută experiența fruntașilor în muncile agricole.

★

Invățătorii din comuna Sărulești, regiunea București, sprijină îndeaproape munca țăranilor muncitori pentru asigurarea succesului campaniei de recoltare și pentru îndeplinirea planului de colectări. In tot timpul treerișului, învățătorii, în frunte cu directorul școlii, au fost prezenți la cele două arii din comună ajutând țăranilor muncitori să-și ducă mai bine munca, organizând pentru ei, în pauze, scurte programe culturale.

Deasemeni, învățătorii au desfășurat în rândurile țăranilor muncitori o susținută muncă de lămurire, arătându-le că au datoria patriotică de a preda la timp cotele cuvenite statului.

Se îmbunătățesc continuu condițiile de trai ale învățătorilor și profesorilor

Prin grija partidului și a guvernului, condițiile de trai ale învățătorilor și profesorilor din țara noastră se îmbunătățesc continuu. Noul sistem de salarizare, la baza căruia stă calificarea profesională obținută prin studii și vechimea în învățământ, a contribuit la creșterea salariului mediu al cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu cu 33,5 la sută, iar al cadrelor didactice din învățământul superior cu 53,8 la sută. Cadrele didactice beneficiază deasemenea de o serie de alte drepturi materiale. Invățătorilor și profesorilor care se evidențiază în activitatea lor li se acordă diverse premii. Anul acesta, în afara premiilor obișnuite s'a instituit un număr de 10 premii speciale a 2.500 lei, 100 premii a 1.250 lei și 1.000 premii a 500 lei. Aceste premii s'au acordat cadrelor didactice care au obținut cele mai bune rezultate în munca de cuprindere în învățământul elementar a tuturor copiilor de vârstă școlară și în acțiunea de lichidare a analfabetismului.

Odihna oamenilor muncii din învățământ

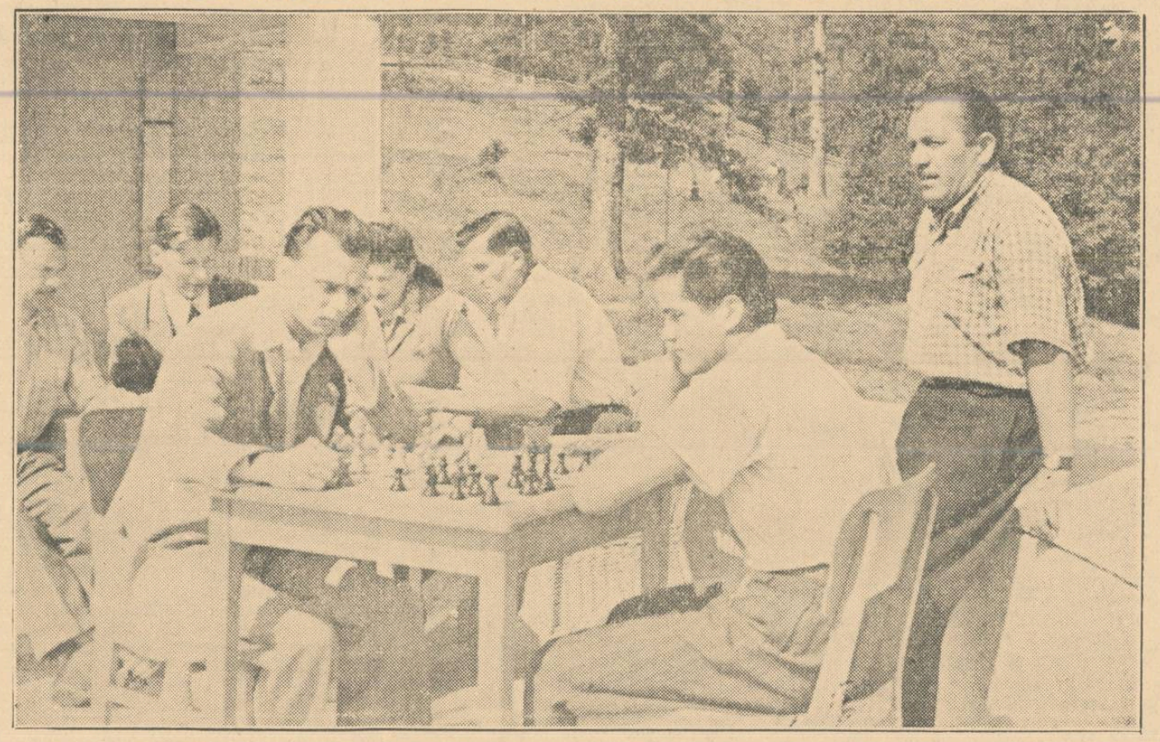

La vila „7 Noembrie" din Predeal au venit în vizită câțiva învățători și profesori aflați la odihnă în această minunată stațiune de munte. O partidă interesantă de șah se desfășoară pe terasa vilei între Eugen Blănaru, asistent la I.S.E.P., facultatea de științe economice și Vasile Veselu, stahanovist din Poiana-Câmpina, delegat la Festival. Partida este urmărită cu atenție și de tovarășul Mircea Corpodeanu, stahanovist, laureat al Premiului de Stat. In fund, antrenați într'o convorbire prietenească, tovarășii Constantin Gheorghe, stahanovist, Costache Grosu, directorul școlii de băieți nr. 2 din Galați, Glafira Staroste, asistentă la facultatea de științe naturale din Iași și Victor Romaniță, profesor la școala medie de fete din Lugoj.

Din țările de democrație populară

R. Cehoslovacă

In R. Cehoslovacă porțile școlilor sunt larg deschise pentru acei care în regimul trecut nu au avut posibilitatea să studieze. La școala superioară minieră urmează cursurile 100 de mineri și tehnicieni din regiunea Ostrava-Karvina. Câteva zeci de muncitori studiază prin corespondență sau în cadrul cursurilor serale. Deasemenea au fost organizate cursuri de șase luni, în cadrul cărora își lărgesc orizontul cunoștințelor serii de câte 120 de ingineri și tehnicieni.

Alte sute de mineri dela minele din regiunea Ostrava-Karvina urmează cursurile de pregătire la școlile organizate în întreprinderi. In acest scop a fost amenajat castelul „Rai" care înainte a aparținut familiei Rotschild.

Odată cu dezvoltarea industriei miniere și cu înaintarea mecanizării muncii în mine, crește tot mai mult nevoia de cadre tehnice. Pentru sporirea rândurilor cadrelor calificate, Partidul Comunist Cehoslovac și guvernul R. Cehoslovace au creat toate condițiile necesare.

R. P. Polonă

In permanență este aglomerație și forfotă la librăriile cărții tehnice din Republica Populară Polonă. Aproape în fiecare zi vânzătorii oferă cumpărătorilor câte o noutate.

„Numai în anul 1952 — scrie ziarul „Zycie Warszawy" — Editura tehnică de stat a editat 475 de titluri de cărți într'un tiraj total de 1.500.000 exemplare. De pildă, „Micul Indreptar al Mecanizatorului" editat în 65.000 de exemplare, a fost imediat epuizat iar cererea pentru această lucrare continuă să crească. Și așa se întâmplă cu multe alte cărți".

In cei trei ani de existență, Editura de stat a tipărit 1.046 diferite titluri de cărți. In 1953 urmează să apară 770 de titluri de cărți.

Cultura tehnică este însușită de noi sute și mii de țesători din Lodz, metalurgiști din Varșovia, mineri din Silezia și muncitori dela șantierele navale. Zeci de mii dintre ei devin ei înșiși autori de cărți. In prezent, în Polonia se numără 4.000 de inovatori în producție și ingineri — autori de cărți tehnice. „Acești oameni — scrie în încheiere ziarul — îndeplinesc o sarcină de o uriașă importanță, popularizând cunoștințele, experiența și realizările tehnice. Marele număr de autori creiază literatura tehnică poloneză care a atins un tiraj și un nivel cum n'a cunoscut niciodată Polonia înainte.

★

In R. P. Polonă peste 2.700 de persoane au urmat anul acesta cursurile prin corespondență la școlile medii tehnice. Până la sfârșitul anului 1953 numărul cursanților va spori cu încă 1.200.

Cursurile tehnice de stat prin corespondență pregătesc pe tinerii muncitori pentru a deveni tehnicieni în diferite domenii importante pentru economia națională, fără ca aceștia să iasă din producție. Acei care au terminat cursurile primesc certificate și — potrivit cursului pe care l-au urmat — diplome de tehnicieni pentru industria construcțiilor de mașini, electrotehnicieni, tehnicieni pentru industria construcțiilor, tehnicieni textiliști, contabili etc. Aceștia au deasemenea posibilitatea să-și continue studiile în instituțiile de învățământ superior.

R. P. Ungară

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare cu privire la întreținerea de către stat a elevilor școlilor industriale oferă largi posibilități tinerilor ca să-și însușească profesia pe care și-au ales-o. Intreținerea de către stat asigură elevilor o viață liniștită și fără griji și în același timp ușurează situația părinților.

Statul se îngrijește de formarea de noi cadre.

Elevii școlilor industriale primesc din partea statului lenjerie, îmbrăcăminte, cărți și rechizite școlare, precum și întreaga întreținere gratuită. Grija statului se extinde și asupra condițiilor de higienă și sanitare ale elevilor. Elevii școlilor industriale răspătesc prin bună învățătură și prin muncă exemplară grija plină de dragoste cu care-i înconjoară statul.

In R. P. Ungară, aproape 17% din întreaga populație a țării este încadrată în diverse forme de învățământ. Școlile de învățământ general au fost frecventate anul trecut de 1.205.000 elevi, iar numărul cadrelor didactice dela aceste școli a crescut în decurs de un an cu aproape 2.500. Numărul elevilor dela școlile medii este de 2,5 ori mai mare decât sub regimul horthyst. In cursul planului cincinal se vor înființa 52 noi școli medii.

Numărul studenților din universități și instituții de învățământ superior a crescut în decurs de un an cu peste 8.000, astfel că în prezent în R.P. Ungară la fiecare 10.000 de locuitori revin de 1,5 ori mai mulți studenți decât în Franța și de 2,5 ori mai mulți decât în Suedia.

In bugetul de stat pe anul curent s'au alocat 1.978.000.000 forinți pentru învățământ.

R. P. Bulgaria

De curând și-au încheiat activitatea sute de cursuri și școli organizate pentru minerii stahanoviști în primul trimestru al anului curent.

Cele 220 de cursuri pentru însușirea unui minim tehnic de calificare pentru conducătorii de brigăzi și pentru combineri au fost urmate de câteva mii de mineri. Cu deosebit interes și sârguință au urmat cursurile combinerii dela mina „Maria". La întreprinderea minieră de stat „Gheorghi Dimitrov" din Dimitrovo, au terminat cu succes cursurile 129 femei. Un număr de 442 muncitori din toate minele au făcut studii individuale.

Au fost organizate deasemenea 245 școli stahanoviste, în cadrul cărora peste 700 de mineri și-au însușit metode stahanoviste de muncă.

Ridicarea calificării le-a ajutat acestora să-și mărească considerabil productivitatea muncii.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Colaborarea creatoare dintre instructorul de pionieri și pedagog

S. Malentiev
secretarul comitetului regional al U.T.C.L. din Kuibâșev.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic manifestă o permanentă grijă pentru școală și pedagog. Prin întregul drum al desvoltării învățământului public în U.R.S.S. trece ca un fir roșu grija partidului pentru întărirea școlii, pentru ridicarea nivelului ideologico-teoretic al predării bazelor științelor, pentru întărirea autorității pedagogului.

Ridicând nivelul întregii activități instructiv-educative, școala pregătește patrioți sovietici înflăcărați, luptători viguroși, plini de viață, plini de încredere în puterile lor, gata să-și pună toate forțele în slujba măreților idei ale partidului lui Lenin și Stalin, pentru triumful comunismului.

In educarea acestor calități la tineret un rol uriaș aparține, alături de școală, comsomolului leninist-stalinist și organizației de pionieri „Vladimir Ilici Lenin" îndrumată de comsomol din însărcinarea P.C.U.S. Școala și organizația de pionieri, pedagogul și instructorul de pionieri, rezolvă o sarcina comună și de aceea legătura lor strânsă și permanentă, colaborarea lor creatoare constitue o condiție necesară a îmbunătățirii continue a operei de educare comunistă a tinerei generații.

Experiența școlilor din regiunea Kuibâșev dovedește că succesele activității instructiv-educative sunt mai însemnate acolo unde pedagogii se sprijină pe colectivul de copii, pe organizația de pionieri. În U.R.S.S. sunt mulți pedagogi și directori de școli care îi ajută în permanență pe instructori, îi sfătuesc cum să organizeze activitatea în unitate și detașament, astfel încât aceasta activitate să ajute la rezolvarea tuturor sarcinilor instructive și educative care stau în fața școlii.

Fiecare pedagog chibzuit și cu experiență cunoaște rolul uriaș al colectivului în educarea la copii a unei atitudini conștiente față de învățătură și față de munca socială. Tocmai de aceea mulți pedagogi își încep activitatea prin crearea unui colectiv de copii strâns unit, care mai târziu devine ajutorul lor principal.

O influență educativă mai puternică o are colectivul de pionieri. Faptul că pionierul face parte dintr'un detașament de pionieri sudat și activ este un stimulent puternic la învățătură și la disciplină. La răspunderea pe care o are școlarul pentru succesele sale în fața pedagogilor, a părinților și colegilor, la pionier se adaugă răspunderea în fața organizației sale. Această putere a colectivului de pionieri este folosită în mod priceput de directorii școlilor și de cadrele didactice.

Viața unităților de pionieri este plină de lucruri interesante și folositoare. În detașamentele de pionieri se desfășoară, cu ajutorul pedagogilor, o muncă intensă, care urmărește trezirea la copii a interesului, a setei de cunoștințe, a dragostei față de obiectele studiate. Organizând după sfatul pedagogilor discuții, adunări, excursii în întreprinderi, în colhozuri, sovhozuri și S.M.T., întâlniri cu fruntașii din industrie și agricultură, elevii se conving că numai cunoștințele și munca pot face pe om necesar și folositor Patriei.

Cea mai răspândită formă de activitate a detașamentelor de pionieri din școli sunt adunările tematice. Ele trezesc la copii dragostea față de lecții, îi ajută să învețe mai bine, lărgesc orizontul lor. Iată, de pildă, cum a fost pregătită și organizată într'un detașament o adunare a pionierilor având ca temă „Volga — marele fluviu rus". Învățătoarea și instructoarea au dat fiecărei pioniere o sarcină determinată, i-au dat ajutor practic în îndeplinirea ei. Unele dintre fetițe au cercetat date cu privire la trecutul fluviului, au ales tablouri și ilustrații care caracterizează viața de robi a locuitorilor de pe malul Volgăi în Rusia țaristă; altele au învățat cântece și versuri ale poeților și compozitorilor ruși și sovietici, închinate trecutului greu și prezentului fericit pe malurile marelui fluviu rus; altele au pregătit povestiri interesante despre orașele Ulianovsc, Kuibâșev și Stalingrad; o altă grupă a pregătit fotomontaje despre construcțiile cincinalului. Adunarea a trezit un mare interes în rândurile pionierilor și va rămâne multă vreme întipărită în mintea lor.

Foarte folositoare a fost deasemenea adunarea cu tema „Termotehnicienii ruși". Ea nu numai că a restabilit în memoria elevilor capitolul de fizică studiat, ceeace a fost foarte important în perioada examenelor, dar le-a făcut să cunoască marea contribuție adusă de savanții ruși la desvoltarea științei. Aceasta a provocat mândria legitimă a elevelor pentru știința națională, a contribuit la educația în spirit patriotic a pionierelor.

Într'o serie de școli din regiune s'au desfășurat cu succes adunările tematice cu prilejul cărora pionierii, pregătindu-se sub îndrumarea pedagogilor și a instructorilor, au făcut excursii interesante de studiere a orașului, satului, colhozului lor, au desenat schițe înfățișând tot ce au întâlnit nou și interesant în calea lor.

Practica ne arată că rezultatele adunărilor de pionieri sunt mai bune acolo unde pedagogii dau instructorilor ajutor metodic și pedagogic, le sugerează temele, le arată cum să întocmească planul de pregătire și organizare a adunării, cum să aleagă literatura necesară. Cu ajutorul pedagogilor, instructorii desfășoară în detașamentele de pionieri o muncă interesantă cu cartea. Lectura și discutarea în comun a celor citite, convorbirile despre eroii operelor și ai scriitorilor preferați, conferințele cu cititorii asupra diferitelor cărți contribue la educarea la copii a celor mai bune calități ale omului sovietic, a dragostei pentru limba maternă și literatură.

Baza procesului de învățământ din școală, după cum se știe, este lecția. Detașamentele de pionieri din școlile noastre se străduesc să-i ajute pe pedagogi în desfășurarea organizată a lecțiilor. Locul principal în această muncă îl ocupă măsurile influențării și controlului tovărășesc. La adunările grupelor și detașamentelor, în discuții prietenești, pionierii cer dela colegii lor explicații, le cer să răspundă pentruce încalcă ordinea la lecție sau își reduc succesele la învățătură. Detașamentele de pionieri caută ca elevii să îndeplinească temele date pentru acasă la timp, ordonat și independent.

Pionierii și școlarii au o atitudine plină de atenție față de colegii care s'au îmbolnăvit. Mergând acasă la colegii bolnavi ei le comunică lecțiile, le dau explicațiile necesare, le duc cărți etc. Avem multe exemple când, cu ajutorul pedagogilor, în detașamentele de pionieri se rezolvă cu tact și pricepere problemele practice ale prieteniei și ajutorului tovărășesc, ale comportării la școală și pe stradă.

In majoritatea școlilor, instructorii detașamentelor de pionieri sunt comsomoliști din clasele superioare. Firește că ei n'au nici cunoștințe pedagogice, nici deprinderi serioase de muncă educativă cu copiii. Pedagogii și diriginții îi ajută să capete aceste cunoștințe și deprinderi. Iată dece fiecare instructor, mai ales cel începător, înainte de a pleca la detașament, vorbește amănunțit cu pedagogii, află particularitățile diferiților elevi pe care se poate sprijini în muncă. Pedagogii și diriginții, cunoscând bine clasa, dau instructorilor sfaturi cum să organizeze cu pionierii o discuție sau alta, o adunare cum să atragă la viața activă a detașamentului pe fiecare pionier.

Munca comună a colectivului pedagogic și a organizației de pionieri, în fruntea căreia se află instructorul superior de pionieri, este coordonată de directorul școlii. Cum trebue organizată just activitatea unității de pionieri, ce chestiuni noi și atractive trebue puse în fața pionierilor spre a ridica succesul la învățătură și a întări disciplina elevilor — iată problemele pe care directorii de școli le pun în fața consiliilor pedagogice și ajută practic la rezolvarea lor.

Instructorii superiori de pionieri din aceste școli, fiind membri cu drepturi depline ai colectivelor pedagogice, participă ei înșiși, în mod activ, la activitatea consiliului pedagogic, pun în discuție cele mai importante probleme din viața organizației de pionieri. Ca urmare, dela un an la altul, unitățile obțin un înalt nivel la învățătură al pionierilor și se străduesc ca și ceilalți elevi să obțină succese depline la învățătură.

Întărirea cunoștințelor de fizică în timpul verii

In timpul verii, activitatea elevilor la fizică se desfășoară în diferite condițiuni: în localități rurale, în tabere de pionieri, în excursii etc. Articolul de față se referă mai ales la activitatea în domeniul fizicii într'o tabără a elevilor din clasele a VIII-a și a IX-a.

Experiențele au arătat că se pot obține rezultate bune dacă se respectă principiile de organizare și planificoare a activității. Planificarea muncii de vară în domeniul fizicii a fost începută în lunile Februarie-Martie, imediat după ce s'a stabilit numărul de elevi care pleacă în tabără. Câțiva elevi care se interesează în mod deosebit de fizică, au format colectivul care îl ajută îndeaproape pe profesor. Împreună cu ei s'a întocmit planul de lucru.

Conținutul muncii de vară în domeniul fizicii trebue să aibă mai ales un caracter de cercetări. Durata îndeplinirii fiecărei teme nu trebue să depășească o zi-două.

Teme care necesită observații mai îndelungate se pot da numai dacă există un activ de amatori fizicieni. Dacă este necesar ca programul să fie lărgit, aceasta se face pe loc, în procesul îndeplinirii planului.

La planificarea activității trebue ales minuțios întregul utilaj necesar. O parte din utilaj poate fi confecționat de elevi. Este de dorit să existe și aparate procurate din comerț cu care elevii n'au lucrat la școală, de pildă anemometrul, psihrometrul, termometrele de sol ale lui Savinov etc. Lucrul cu aceste aparate îi interesează întotdeauna pe elevi.

Pentru păstrarea utilajului se rezervă o cameră specială sau un cort, care are și o masă de lucru. Activitatea desfășurată la fizică trebue popularizată pe scară largă: rezultatele cercetărilor efectuate sunt afișate pe tablă și odată pe săptămână se fac scurte dări de seamă la adunările generale ale taberei.

Intreaga muncă se efectuează voluntar. Deoarece sarcina principală a taberei este organizarea odihnei copiilor, timpul cât sunt ocupați elevii cu observațiile în domeniul fizicii trebue să fie de cel mult o jumătate de oră pe zi. Nu vor fi făcute niciun fel de lecții sistematice de tip școlar. Totuși, tabăra trebue să dispună de o mică bibliotecă cu cărți de popularizare a științei, pentru a satisface pe elevii care manifestă un interes mai adânc pentru fenomenele studiate. Este bine ca fiecare elev din tabără să ia parte la una sau două lucrări practice de fizică.

Pentru conducerea întregii munci în tabără trebue să fie desemnat un pedagog.

Munca principală în domeniul fizicii în timpul verii este legată mai ales de observațiile meteorologice. De aceea este de dorit să se amenajeze un teren meteorologic. Dimensiunile terenului sunt de aproximativ 5×8 m. Acest teren se amenajează pe un loc drept și trebue împrejmuit cel puțin cu o frânghie întinsă pe pari înalți de 1—1,5 m. Pe teren se instalează o gheretă meteorologică, vopsită pe dinăuntru și pe dinafară în culoare albă. In ea se așează psihrometrul, termometrul maximal și termometrul minimal. Pentru psihrometru se va întrebuința batistul și apa distilată sau apa de ploaie.

Pentru determinarea temperaturii la suprafața solului, termometrul se pune direct pe sol. Pentru unele observații speciale, termometrul va fi așezat la o înălțime de 2 cm. dela suprafața solului. Termometrele vor fi îngrădite. Nu este necesar să se noteze observațiile de patru ori pe zi, cum se face la stațiunile meteorologice, ci este deajuns să se facă trei observații: la ora 7, la ora 13 și la ora 21. Temperatura se determină după ambele termometre. Se constată temperatura la suprafața solului și presiunea (barometrul se află în gheretă), se calculează umiditatea relativă și absolută a aerului. Temperatura după termometrul minimal se măsoară la ora 7, iar după termometrul maximal, la ora 21. Toate datele obținute se notează într'un caiet special. Este de dorit să se noteze și alte fenomene, observate în acest timp: forma norilor, roua etc. Dacă în apropiere de tabără există un lac sau un iaz, atunci se măsoară și temperatura apei.

Este de dorit să se întocmească prognosticuri ale timpului probabil. Aceasta îi obligă pe elevi să observe mai cu atenție fenomenele din atmosferă. Trebue avut în vedere însă că prognosticul timpului probabil poate fi făcut numai pentru ora 6, iar în cel mai bun caz pentru ora 12. La baza prognosticului vor sta indicațiile barometrului. Dacă sunt necesare date mai sigure cu privire la timpul probabil, de pildă, dacă se prevede o excursie pe ziua întreagă, atunci seara trebue măsurată presiunea la fiecare oră.

(După un articol de V. E. Zoticov, profesor la Școala medie Nr. 324 din Moscova, publicat în „Fizica v Școle").

La practica politehnică

Pregătindu-se pentru noul an școlar, secția de învățământ a raionului Kirov din orașul Moscova, alături de alte măsuri, a organizat cursuri de vară pentru profesorii de fizică. In procesul acestor cursuri organizate în întreprinderi și în școlile superioare, profesorii de fizică au putut cunoaște tehnica modernă și au căpătat deprinderile și priceperile necesare pentru desfășurarea lucrărilor cu elevii în afara clasei. La organizarea cursurilor a luat o parte activă comitetul raional de partid.

Odată ne-am adunat la Institutul de Construcții din Moscova. Profesorul S. L. Kamencovici, dela acest institut, a precizat scopul și planul cursurilor noastre. Ne-am împărțit în trei grupe a câte șase oameni și am început să lucrăm în atelierele institutului.

In atelierul de tâmplărie am cunoscut teoria tăierii lemnului și principiile fizice ale sculelor de tăiat și am făcut practică în prelucrarea lemnului cu scule manuale inclusiv cu cele electrificate, precum și cu mașinile-unelte.

In atelierul de lăcătușerie ni s'a arătat cum trebue să fie locul de muncă, care sunt sculele principale necesare și cum trebue păstrate și îngrijite. Profesorii au învățat aici cum se măsoară cu șublerul și micrometrul, au lucrat la tăierea materialelor după dimensiunile date, au confecționat diferite piese după schițe și desene.

In sfârșit, în atelierul mecanic am făcut cunoștință cu teoria tăierii metalului la mașini-unelte, cu ascuțirea sculelor de tăiat, cu metodele rapide de prelucrare a materialului, cu construcția și menirea cutiei de viteze din mașina-unealtă. Și aici fiecare profesor a făcut practică, executând la strung tema de control ce i-a fost dată.

Cursurile s'au desfășurat sub îndrumarea permanentă a secției de învățământ raionale. Șeful secției de învățământ, K. I. Zolotar și directorul cabinetului metodic, V. L. Sargorodschi, ne vizitau des, se interesau de succesele noastre, înlăturau în mod operativ lipsurile.

Când toate cele trei grupe au terminat cursurile practice care s'au ținut în atelierele Institutului de Construcții, a început un ciclu de lecții practice de electromontaj la Școala tehnică de sudură cu oxigen. In laboratorul electrotehnic al acestei școli noi am căpătat deprinderi de lucru cu curent trifazic, continuu și alternativ și am lucrat cu aparate tehnice (aparate de măsurat, motor, dinamo-mașina etc.).

Profesorul N. N. Tomașov dela această școală ne-a arătat construcțiile sale originale de aparate de optică și mecanică. Ne-a mirat mai ales, un aparat foarte simplu, care demonstrează noțiunea „vitezei medii". Acest aparat poate fi construit ușor de orice profesor. Axul, fixat pe un postament, se învârtește cu ajutorul unei manivele. Pe ax sunt fixate două discuri: unul din ele are formă de cerc, celălalt — de elipsă, ambele având circonferințele egale. Pe discuri se înfășoară fire care pun în mișcare două cărucioare. La învârtirea manivelei se poate urmări mișcarea uniformă a unui cărucior și mișcarea variabilă a celuilalt — totuși, la fiecare rotație a axului, ambele cărucioare parcurg aceiași distanță. Fără îndoială că acest aparat va fi de mare importanță pentru școală.

In laboratorul de aparate de control și măsură ne-au fost arătate diferite tipuri de termometre industriale — termometre de rezistență, pirometre optice, termometre bazate pe folosirea aburului, termometre cu autoînregistrare. Toate acestea au cea mai strânsă legătură cu cursul școlar de fizică.

In laboratorul „frigului profund", profesorii au studiat metodele de obținere a gazelor lichide, a aerului lichid. Ni s'a demonstrat funcționarea unei instalații industriale pentru obținerea oxigenului lichid.

Instructorul laboratorului de sudură, L. P. Sebeco, ne-a demonstrat un automat cu flacăra de acetilenă pentru tăierea metalului, ne-a arătat metodele de sudură cap la cap, prin topire și metoda punctiformă. După aceasta, el ne-a arătat agregatul de sudură automată sub un strat de fondant. Această metodă de sudură este o invenție pur rusă. Fondantul topit acoperă bine locul sudat, apărându-l de pătrunderea oxigenului, fapt în urma căruia cusătura sudată este solidă și sigură. Am văzut deasemenea sudura cu arc cu argon, când fondantul este înlocuit prin gazul inert argon.

Dar pentru noi cea mai interesantă a fost demonstrarea sudurei cu atomi de hidrogen. „Intre doi electrozi de volfram — ne-a explicat instructorul — arde arcul lui Petrov, în a cărui flacără pătrunde cu putere un curent neîntrerupt de hidrogen, care absoarbe căldura, iar moleculele hidrogenului sunt desagregate în atomi. Când se lovesc de metal, moleculele se reunesc și emană căldura absorbită mai înainte. Tocmai această căldură topește metalul".

Inainte de demonstrație noi ne-am pus ochelari speciali de protecție și când a început procesul sudurii am auzit un sunet șuierător și ascuțit, care se datora desagregării moleculelor. Sudura cu atomi de hidrogen este folosită când se lucrează cu aluminiu și cu oțel inoxidabil.

Ultimele două zile ale cursurilor noastre au fost consacrate excursiilor în întreprinderile industriale din raion și la Institutul de organizare a industriei de auto mobile. Acest institut elaborează noi metode ale proceselor tehnologice în industria de automobile. Aici am vizitat laboratorul de analiza spectrală, unde tov. M. M. Averbuch, șeful laboratorului, ne-a demonstrat metoda cantitativă de analiză spectrală, ne-a arătat analizatorul — expres, fotoelectric, creat de laborator, și ne-a demonstrat în practică defectoscopul ultrasonor.

Am vizitat deasemenea laboratoarele de prelucrare a metalelor cu scânteie electrică, de galvanoplastie, de metalo-ceramică, de turnătorie de precizie și de încercări mecanice.

Multe lucruri interesante și instructive au văzut profesorii în excursia făcută la Uzina „Kalinin", unde au urmărit dela început până la sfârșit procesul de fabricare a pompelor centrifugale.

Este neîndoelnic faptul că noile cunoștințe și deprinderi tehnice căpătate de profesori le vor ajuta să îmbunătățească predarea fizicii în școli, să înviorieze activitatea în cercurile de elevi.

Secția de învățământ a raionului Kirov își propune să organizeze în Septembrie, pentru profesorii de fizică, cursuri de studiere a întreprinderilor industriale din acest raion.

V. ȘIȘCOV
profesor de fizică
la școala medie nr. 627
din Moscova

In Ucraina Sovietică

Poporul sovietic poartă o grijă deosebită tinerelor vlăstare, asigurându-le condiții optime de desvoltare.
In clișeu: *O grădină de copii din raionul Pecerskii din Kiev.*

Familiarizați pe copii cu tehnica

I. Firsov
directorul Stațiunii Centrale a tinerilor tehnicieni „N. M. Șvernik"

Școala sovietică a pășit la realizarea sarcinii trasate de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. — sarcina învățământului politehnic. In multe școli și instituții extrașcolare elevii lucrează în cercurile tehnice, construiesc diferite modele, aparate și material didactic, hidrocentrale și centrale eoliene școlare, contribue la radioficarea școlilor și a caselor colhoznicilor. In creația lor se reflectă ca într'o oglindă realizările tehnicii și industriei sovietice.

Tinerii tehnicieni ai Palatului Pionierilor din Kuibâșev au construit un model de excavator de mare putere „Stalingradschi 1", drage „Piatiletca", un model de uzină de beton automată, cu funicular. Școlarii din orașul Baku au construit un model de strung suspendat, o machetă a hidrocentralei dela Mingheciaur, modele de telegraf, turbină cu aburi, electromotor, mașină cu dinam. In multe școli sătești elevii activează în cercuri auto, studiază tractorul și mașinile agricole.

La expoziția creației tehnice a copiilor, deschisă de curând la Tula, au fost prezentate peste o mie de lucrări ale elevilor din oraș. Printre piesele expuse, un mare loc îl ocupă materialul didactic de fizică, chimie și matematică, confecționat de elevi în cercurile tehnice.

Munca tehnică bine organizată contribue într'o mare măsură la aprofundarea și fixarea cunoștințelor dobândite de elevi la lecții, îi înarmează cu prețioase deprinderi și priceperi practice, educă simțul colectivismului, lărgește orizontul politehnic general, ajută la educarea unor constructori ai comunismului desvoltați din toate punctele de vedere.

Totuși, în munca de creație tehnică a copiilor mai sunt încă lipsuri. Școlile trebue să organizeze activitatea tehnică și în afara clasei iar Ministerul Învățământului al R S F S R. și organele învățământului public trebue să ia măsuri pentru a îndruma această activitate.

In activitatea lor în domeniul tehnicii, școlile trebue ajutate de stațiunile ținutale, regionale și republicane ale tinerilor tehnicieni, de secțiile tehnice ale caselor și palatelor pionierilor.

Pentru desvoltarea activităților în afara clasei și extrașcolare cu copiii pe tărâmul tehnicii trebue, înainte de toate, să se stabilească un sistem determinat al acestor activități, trebue determinate cu precizie formele și metodele lor. Trebue elaborate manualele metodice și tematica ocupațiilor în cercurile tehnice, coordonate cu programele școlare, trebue sintetizată experiența acumulată de școli și de instituțiile extrașcolare. Aceasta este o datorie directă a Academiei de Științe Pedagogice și a Ministerului Învățământului.

Invățământul politehnic este de neconceput fără o însușire aprofundată a fizicii, chimiei, biologiei și matematicii. Activitatea cercurilor tehnice trebue să se sprijine pe cunoștințele dobândite de elevi în școală. In procesul ocupațiilor în cerc, fiecare elev trebue să capete cunoștințe despre materialele pe care le prelucrează, să se deprindă să mânuiască sculele, aparatele de măsurat, să îndeplinească în mod creator orice lucrare practică și, prin aceasta, să dobândească calitățile unui activist creator al industriei și agriculturii.

In majoritatea cazurilor, cercurile tehnice sunt conduse de pedagogi. De aceea, în școlile și institutele pedagogice viitorii învățători și profesori trebue pregătiți pentru activitate tehnică în afara clasei și a școlii. Institutele de perfecționare a cadrelor didactice, cabinetele pedagogice și instituțiile extrașcolare sunt obligate să ridice în mod sistematic calificarea specială a pedagogilor.

După cum a arătat experiența, cercul tehnic poate fi deasemenea condus cu succes de un inginer, tehnician, mecanic sau un alt specialist din economia națională. La școala nr. 325 din Moscova, de pildă, cercurile „Mâini îndemânatice", cercurile de radiotehnică și electrotehnică sunt conduse de inginerii Institutului de cercetări științifice în domeniul telecomunicațiilor, precum și de muncitori calificați.

Are o mare importanță propagarea cunoștințelor tehnice în mijlocul elevilor prin organizarea de conferințe, referate, seri, adunări tematice ale pionierilor, consacrate problemelor științei și tehnicii. Trebuesc organizate mai des vizionări de filme de popularizare a științei, excursii în producție, expoziții de creație tehnică a copiilor, serbări ale tinerilor tehnicieni, olimpiade la fizică, chimie, matematică etc. Aceste forme de masă permit antrenarea în cercuri a unui mare număr de elevi. Școala nr 657 din Moscova a organizat un ciclu de lecții și filme pentru propagarea realizărilor științei și tehnicii sovietice. In fața elevilor au vorbit laureați ai premiului Stalin, precum și stahanoviști din producție. Ei le-au povestit despre actele de eroism în muncă ale oamenilor sovietici-inovatori, le-au demonstrat diferite modele și aparate.

Școlile trebue să atragă în ajutorul lor organizațiile obștești ale întreprinderilor din apropiere. Ca exemplu dăm următorul fapt. Uzina „Economaiser" din Leningrad ajută foarte mult școala pe care o patronează să-și utileze atelierele, să-și înzestreze cabinetele de fizică și chimie. Ea a trimis școlii conducători de cercuri tehnice, a organizat întâlniri ale elevilor cu inovatorii în producție. In multe școli cercurile de studiere a tractorului și a automobilului sunt conduse de mecanici dela S.M.T.

Creația tehnică a copiilor trebue să ocupe un loc important în sistemul măsurilor de realizare a sarcinilor învățământului politehnic.

(Din „Ucitelscaia Gazeta").

O LIVADĂ A TINEREȚII

Oricine vine în străvechiul oraș rus Vladimir, admiră înainte de toate livada celor 16 republici. Este negrăit de frumoasă această livadă, creată de tinerii miciuriniști sovietici. Primăvara ea este învăluită în spuma alb-roză a florilor de meri, peri, vișini, în zilele călduroase de vară te atrage prin răcoarea ei, iar toamna, prin primele roade ale tinerilor pomi fructiferi.

Livada se întinde larg pe colinele naturale, care formează un imens amfiteatru verde. Acest amfiteatru este întretăiat de terase largi, înconjurate de pomi fructiferi, arbuști de coacăză, zmeură, agrișe.

Mai sus se întind aleile străjuite de tufe de salcâmi, de liliac și de nenumărate feluri de flori. Modestul mușețel și clopoțeii se întrec aici cu splendidele flori din sud. Până toamna târziu nu-și pierd culoarea covoarele de flori. După ce s'au trecut narcizele și lalelele, în locul lor înbobocesc și înfloresc trandafirii, stânjenelii, buiorii. După acestea înfloresc gladiolele, daliile, apoi vestitorii toamnei — tufănelele și crizantemele.

Este interesantă istoria acestei livezi. In primăvara anului 1948 au sosit la Vladimir micii mosafiri care trebuiau să ia parte la Adunarea unională a tinerilor grădinari. Printre ei erau trimișii tuturor republicilor Tării Sovietice — ruși și georgieni, tadjici și ucrainieni, armeni și bieloruși, ciuvași și cazahi, copii-grădinari din munții Altai și din stepele Donului, din nordul îndepărtat și rece.

La adunarea care a avut loc într'un vechi palat al orașului, delegații și-au împărtășit experiența plantării și creșterii livezilor pe loturile școlare. Și iată, într'un chip cu totul neașteptat, a luat naștere o ideie fericită: de a se creia o livadă unională a școlarilor sovietici, în care să crească pomi și arbuști fructiferi, flori dela sud și dela nord, din Ucraina și Țările Baltice, din Urali și Orientul Indepărtat, din Siberia și Cuban, livadă care să devină un simbol al marii prietenii de neclintit a tinerilor miciuriniști din toate republicile Uniunii Sovietice.

Delegații din Vladimir au propus ca livada să fie plantată în străvechiul lor oraș și să poarte numele de „Livada celor 16 republici unionale". Această propunere a fost aprobată cu căldură de toți tinerii naturaliști, participanți la adunare. Ei au promis să trimită semințe și puieți din cele mai bune varietăți de pomi și arbuști fructiferi.

La 18 Aprilie 1948, copiii au adus pe teritoriul viitoarei livezi primii puieți. Erau mici pomișori de vișini din Vladimir. Cu câtă emoție sinceră săpau băieții și fetițele gropile, plantau pomișorii. Câtă bucurie și veselie a fost aici în ziua plantării primilor pomi.

In curând, la Vladimir au început să sosească colete cu semințe și puieți de pomi fructiferi, plante decorative, flori. Ele veneau dela Moscova, din Georgia, Siberia, Turcmenia, Lituania. Au trimis semințe și puieți Lilia Fritz din R.S.S. Moldovenească, Mano Stepanian din Armenia, Mazgut Manapov din Cazan și mulți alți tineri naturaliști. S'au ținut de cuvânt și școlarii din Vladimir, care au promis să îngrijească bine livada. Mâinile lor îndemânatice îngrijesc cu dragoste fiecare pomișor, fiecare tufă și dela un an la altul livada crește și se face tot mai frumoasă.

Primăvara, vara și chiar toamna târziu, de dimineață și până seara răsună aici vocile vesele ale copiilor. Tinerii naturaliști lucrează cu mare dragoste în livada lor, sădesc mereu noi plante. In prezent, livada are 1500 de pomi fructiferi de cele mai bune varietăți, 1700 de tufe de coacăze, agrișe, smeură.

In Țara Sovietică unde este sprijinit tot ce e de preț și, în special, ceeace este legat de copii — ideia creării livezii a fost întâmpinată cu mare căldură. Organele învățământului public au dat mijloacele necesare, oamenii de știință, agronomii, grădinarii i-au ajutat pe copii cu sfaturile și experiența lor, comitetul executiv al Sovietului regional de deputați ai oamenilor muncii a dat materialele de construcție, pepinierele locale au dat puieți și visul copiilor a fost transformat în realitate.

Astăzi, livada a devenit baza experimentală a Stațiunii regionale a tinerilor naturaliști și munca se desfășoară și mai viu și mai pasionat. Au fost create cercuri de pomicultură, legumicultură, de creștere a animalelor. In aceste cercuri copiii studiază operele marelui transformator al naturii I. V Miciurin și ale savantului sovietic, academicianul T. D. Lâsenco, învață să răsădească flori și să planteze arbori, să-i îngrijească, să altoiască, să pliveasca buruienile, să lupte împotriva dușmanilor pomiculturii.

★

...Pe cer strălucește soarele fierbinte de Iunie. După ploaia abundentă din timpul nopții sclipesc ca argintul frunzele pomilor. Din livadă vine un miros aromat de flori. E dimineață. Albinele zboară depe o floare pe alta. Prin portița frumoasă a livezii a intrat o fetiță mică, cu ochi albaștri, cu lungi cosițe blonde. Este Tania Demianova. Ea a sosit astăzi prima.

— Dece ai venit așa de dimineață, Taniușa? — o întreabă directoarea livezii, Zoia Semionovna Cliucevscaia.

— Știți, mi-au înflorit trandafirii, iar ploaia a fost atât de puternică... Mi-e frică să nu-mi fi strivit florile.

Fetița s'a apropiat de rondul ei. Ea însăși seamănă cu o minunată și gingașă floare.

A scârțâit iarăși portița de fier. Apare un grup de fetițe. Ele lucrează în cercul de legumicultură, cultivă roșii, pepeni, castraveți, spanac, varză, și au venit să-și plivească straturile. Pe colina de sud a livezii sosesc horticultorii. Pe colina de nord se aud vocile băieților din grupa pomicultorilor — elevi ai școlii medii nr. 2.

Livada devine din ce în ce mai însuflețită. Iată un grup de băeți. Ei stropesc pomii împotriva dușmanilor. Cu mare grijă sunt stropiți pomii primiți dela Stațiunea Centrală a tinerilor naturaliști din Moscova. Un alt grup de băieți împrăștie îngrășăminte naturale printre butucii de viță primiți din R.S.S. Moldovenească. Galia Zacalina, Iura Develev și Boris Gluhov sapă terenul pentru smeură. Dar câtă grijă au copiii pentru vișinii lor preferați, varietatea Vladimir! Pentru ei s'a rezervat o parcelă specială. Livada are și o pepinieră unde se cresc port-altoi de meri și plante decorative — trandafiri, liliac, etc.

Anul acesta, vor da primele fructe merii miciuriniști și vișinii.

Seara, după ce termină munca în livadă, copiii se grăbesc să împărtășească noutățile numeroșilor corespondenți din toate colțurile țării. Ei scriu scrisori în Ucraina, în Orientul Indepărtat, în Georgia, în Siberia, în Lituania, povestind cum crește și se înfrumusețează livada, cât de interesantă este munca pe care o desfășoară ei.

Tinerii miciuriniști din Vladimir au trimis zilele acestea încă o veste prietenilor lor din alte orașe: un număr de 15 din cei mai buni naturaliști ai Stațiunii experimentale pleacă în excursie la Moscova, unde vor vizita Grădina botanică, muzee, clădirea Universității de Stat. Școlarii din Vladimir scriu savanților și grădinarilor-practicieni. Ca răspuns la aceste scrisori, ei primesc sfaturi și colete cu semințe și puieți.

Livada aprovizionează cu puieți loturile școlare din orașele și raioanele regiunii. Primăvara aceasta, ea a trimis școlilor răsaduri de căpșuni, sute de puieți de meri, vișini, smeură, liliac, salcâm, semințe și răsaduri de flori.

★

In curând, în livada celor 16 republici va începe construcția unei mari sere și a clădirii pentru staționea tinerilor naturaliști, care va cuprinde cabinete, sală de conferințe, camere pentru expoziții. A început construcția unui mare bazin de apă. In centrul amfiteatrului verde va străluci un iaz adânc și limpede, înconjurat de ronduri de flori mirositoare.

★

Crește și înflorește livada celor 16 republici creată de copiii sovietici în străvechiul oraș rus Vladimir. Această creație a copiilor capătă o însemnătate de simbol: este de neclintit prietenia popoarelor U.R.S.S., ea se întărește și înflorește dela o zi la alta.

M. GROMOVA

In zilele din preajma Festivalului

Ştafeta tineretii

Nina Cassian

Vara-i aurie şi albastră.
Astfel au visat-o şi poeţii.
A pornit ştafeta tinereţii
Pentru Festival, spre ţara noastră.

Trece munţi, cu lungi, brăzdate chipuri,
Trece mări cu horbote de spume,
Trece şesuri, codri şi nisipuri,
Răspândind solia păcii 'n lume.

Nu e drumul doar prin luminişuri,
Nu sunt line toate-aceste căi...
Deseori, mocirle şi hăţişuri
Mai pândesc, ştafetă, paşii tăi...

Dar, oricât de greu ar fi, răsbaţi...
Şi, încununată de victorii,
Iată că ajungi în Bucureşti,
Scumpa capitală-a sărbătorii!

Tineri, bun venit! E-albastră vara.
Noaptea, cerul scapără curat.
Până 'n zare se aşterne ţara
Ca un singur steag desfăşurat.

Plin e uriaşul amfiteatru,
Pline săli, grădini şi stadioane,
Festivalul poartă cifra „4",
Asta 'nseamnă: mii şi milioane!

Mii şi milioane de prieteni,
Braţ la braţ — multicoloră horă!
Se privesc — şi fiecare vede 'n
Celălalt un frate sau o soră.

Feţe albe, negre, măslinii,
In ştafeta păcii strâns se leagă.
Vor cunoaşte ţara mea întreagă,
Şi de-o vor cunoaşte, o vor iubi.

Şi vor duce 'n lume mai departe,
Aurii şi albastre dimineţe,
Tinereţea fără bătrâneţe,
Viaţa noastră cea fără de moarte.

Strângerea de mână, legământul,
Lupta fără preget şi zăbavă
Colindând în lung şi 'n lat pământul,
Pentru-a păcii neştirbită slavă!

(Din volumul „Tinereţe" care va apare în Editura Tineretului).

In aşteptarea prietenilor de peste hotare

„Cu multă emoţie am aflat că în acest an, cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie se va desfăşura în Bucureşti, Capitala patriei tale. Dorinţa mea fierbinte este să particip şi eu la această măreaţă sărbătoare care va uni sub semnul cântecelor, dansurilor şi jocurilor sportive, reprezentanţi ai milioanelor de tineri din lumea întreagă. Scrie-mi te rog, dragă Dan, cât mai multe despre Bucureşti, despre construcţiile lui, despre pregătirile care se fac în cinstea Festivalului".

Aşa începe una din scrisorile pe care le-a primit de curând elevul Dan Raicu, din clasa a X-a a şcolii medii de băieţi nr. 2 din Bucureşti, dela prietenul său Michel Gerhardt, din oraşul Schwartzheidvest (R.D. Germană).

Pe Michel Gerhardt, Dan Raicu l-a cunoscut acum doi ani, în tabăra internaţională de pionieri din Oraşul Stalin (R.P. Bulgaria). Prietenia dintre ei s'a legat repede, amândoi având aceleaşi preocupări, acelaş fel de a vedea şi a analiza lucrurile. Reîntorşi fiecare în ţările lor, ei nu au rupt legăturile, ci dimpotrivă, le-au continuat, înjghebând o trainică corespondenţă.

Despre apropiatul Festival, Dan Raicu i-a scris prietenului său german multe lucruri, i-a împărtăşit o sumedenie de noutăţi asupra întenselor pregătiri desfăşurate în Bucureşti, ca şi pe întreg cuprinsul Patriei noastre. Acum, îl aşteaptă să sosească la Festival, să-i strângă tovărăşeşte mâinile, să participe împreună cu el la cel mai mare eveniment din viaţa tineretului mondial: Festivalul.

In cinstea Festivalului, Dan Raicu şi colegii lui s'au străduit să-şi termine munca anului şcolar cu cele mai bune rezultate. Pe drept cuvânt se mândresc elevii din clasa a X-a cu colegul lor Raicu: el a primit nota „5" la toate examenele. După încheierea cursurilor, întreaga clasă a muncit voluntar pe şantierul Parcului de Cultură şi Sport „23 August". Elevii au pregătit în cinstea Festivalului spectacole şi şezători, au participat la concursuri artistice, la competiţii sportive. Acum, ei lucrează activ la clubul raional al şcolilor medii din raionul Tudor Vladimirescu.

Despre toate aceste lucruri va povesti Dan Raicu prietenilor săi care vor veni la Festival.

In parcul Castelului Pelişor, tinerii solişti studiază partitura care va fi interpretată la Festival. In clişeu: Paraschiv Frâncu, student la Facultatea de muzică din Leningrad şi Vera Rudeanu, Sanda Bobescu şi George Hamza, premianţi ai Concursului tinerilor solişti.

Printre tinerii solişti

Nu de mult, pe scena Operei de Stat din Bucureşti 60 de tineri şi tinere, cei mai buni solişti vocali din întreaga ţară, s'au întâlnit într'un concurs prietenesc pentru a cuceri premiile instituite în cadrul pregătirilor pentru marele Festival al Tineretului şi Studenţilor. Iar cei mai buni dintre cei buni au fost încadraţi în lotul acelora care vor participa la concursurile internaţionale ce se vor desfăşura în Capitală, lot care reprezintă Republica noastră Populară. Pentru a li se asigura o pregătire temeinică, ei au intrat în cantonamentul din Sinaia, la casele de odihnă ale Comitetului pentru Artă.

★

...Cu cât urcăm mai sus, pe aleile înfrunzite ale Peleşului, cu atât răzbat mai limpede până la noi acordurile melodioase ale pianului, ale viorii şi violoncelului, ariile interpreţilor vocali. Sub îndrumarea maeştrilor, concurenţii repetă. Incăperile Pelişorului şi ale Foişorului sunt astăzi martore ale avântului nemaiîntâlnit pe care-l ia arta în Republica noastră Populară. Răspândiţi prin camerele castelelor, acompaniaţi de corepetitori, tinerii maeştri ai muzicii se străduesc să interpreteze la un înalt nivel artistic pentru a cuceri titlul plin de glorie de „Laureat al Festivalului dela Bucureşti".

Să rămânem câteva clipe pe loc. Nu pot fi uitate aceste momente în care coardele unei viori, mânuită cu măestrie îşi trimite acordurile fermecate peste poienile cu miros de fân proaspăt, peste brazii semeţi, peste tufişurile de trandafiri roşii ca purpura, acorduri înmulţite de zeci de ori şi duse departe de ecoul munţilor. Parcă şi natura ascultă, împietrită într'o frumuseţe de neînchipuit. Se cântă valsul-scherzo de Ceaicovschi. Interpretează Paraschiv Frâncu, student în anul II la Facultatea de Muzică din Leningrad. După ce şi-a terminat lucrul, am stat de vorbă câteva minute cu acest tânăr virtuos al viorii, în holul uriaş al castelului Foişor.

— Nu pot să vă mărturisesc bucuria mea atunci când, întors în ţară pentru vacanţa de vară, mi s'a adus la cunoştinţă că voi participa la concursul internaţional al Festivalului, reprezentând Republica noastră Populară. Primul meu gând mi s'a dus atunci către prietenul meu, Boria Gutnicov, care cu câteva zile înainte de plecarea mea, pe unul din culoarele Facultăţii de Muzică din Leningrad, mi-a spus că ne vom despărţi doar pentru puţine zile. „Să ne vedem cu bine, la Festival!" — mi-a strigat Boria din urmă. La concursurile pregătitoare pentru Festival, care s'au desfăşurat în întreaga Uniune Sovietică, Boria Gutnicov s'a afirmat ca unul din cele mai talentate elemente din rândurile tinerilor violonişti.

Şi pentrucă veni vorba de cel mai bun prieten al lui, Paraschiv Frâncu, plin de nerăbdarea revederii, ne povesteşte despre zilele minunate din Leningrad şi despre nedespărţitul său coleg Boria Gutnicov, violonist.

Era într'una din zilele toamnei anului 1950, la profesorul Iurii Ilici Eidlin. Boria cânta „Ave Maria" de Schubert. Frâncu asculta impresionat de virtuozitatea tânărului student. Când arcuşul lui Boria s'a oprit, Frâncu s'a apropiat de el şi l-a felicitat. Şi-au strâns mâinile.

Boria nu ştia românește, iar Frâncu nu ştia încă ruseşte. Dar această clipă a rămas în inima lor. Pe măsură ce studentul român vorbia mai bine ruseşte, creştea prietenia lor. Iar în curând, se vor întâlni amândoi în oraşul tinereţii, vor porni pe străzile Capitalei şi aşa cum Boria l-a condus prin Leningrad, Frâncu îi va arăta imagini din Bucureştiul nostru drag.

Ne apropiem de ora mesei. Repetiţiile încetează şi pornim cu toţii spre masă. Lotul soliştilor este lotul veseliei. Glumele şi voia bună domnesc pe terasa cantinei Comitetului pentru Artă. Discuţia se învârteşte cu haz în jurul unui pian, care, nu se ştie cum, a ajuns într'o încăpere foarte mică a castelului Pelişor. „S'a adus pianul şi apoi s'a clădit, peste el, castelul". Se râde cu poftă. Buna dispoziţie este un factor de seamă în munca fiecăruia.

Vera Rudeanu, studentă în anul III la Conservatorul din Bucureşti şi care a obţinut premiul II la Concursul tinerilor solişti, se grăbeşte. Se apropie ora ei de lucru. Ea a participat şi la Festivalul dela Berlin, şi acum simte aceiaşi emoţie ca şi atunci, în zilele dinaintea plecării spre Germania. Peste câteva zile va revedea din nou prietenii dragi pe care i-a cunoscut atunci, tineri care s'au întâlnit pentru prima oară la Berlin, şi va lega noi prietenii cu oaspeţi pe care-i va cunoaşte întâia oară. Nu odată, în parcurile Peleşului, Vera Rudeanu, asaltată de întrebări, povesteşte despre zilele minunate pe care le-a trăit la Berlin. Ea povesteşte despre Ziua tinerelor fete, despre succesul obţinut de spectacolul de gală dat de delegaţia Republicii Populare Române, despre atmosfera plină de căldură şi prietenie în care s'a desfăşurat întâlnirea delegaţiilor chineză şi română, despre talentul desăvârşit al artistei sovietice Guselnicova, care a obţinut premiul I al Concursului Festivalului. La concursul la care va participa, Vera Rudeanu se va strădui să ajungă la înălţimea virtuozităţii tinerei soprane sovietice, să reprezinte cu succes ţara noastră dragă. Dar pentru aceasta trebue să se pregătească, să lucreze fără să-şi precupeţească eforturile. Pianul o aşteaptă. Peste câteva momente, pe fereastra larg deschisă, ajung până la noi notele măiestre ale ariei Paulinei din Dama de Pică.

Ca mâine, oaspeţii dragi de peste hotare tinerii delegaţi ai patriei noastre, cetăţenii Capitalei, vor răsplăti cu aplauze îndelungate măestria şi virtuozitatea tinerilor noştri reprezentanţi la marele Festival.

ANDREI VALENTIN

Corul Universităţii „C. I. Parhon"

După ce şi-au încheiat examenele — la care în anul acesta au obţinut succese mai mari şi mai multe decât în anii trecuţi — studenţii Universităţii „C. I. Parhon" au pornit cu şi mai multă intensitate pregătirile lor pentru Festival.

Deosebit de mândri sunt ei de corul Universităţii, al cărui dirijor este tânărul Nicolae Ciobanu. Conducând ansamblul coral al studenţilor, dirijorul s'a străduit să desvolte interesul lor pentru programul alcătuit, să folosească iniţiativa tuturor în stabilirea repertoriului, să ridice spiritul lor de răspundere pentru succesul întregului colectiv.

La finala celui de al III-lea concurs pe ţară al echipelor artistice de amatori ale sindicatelor, corul Universităţii „C. I. Parhon" a luat premiul I.

Acum, ansamblul coral al studenţilor se află într'o staţiune dela poalele munţilor, la Brădet, pe Argeş. Din sălile spaţioase ale pavilioanelor se revarsă în fiecare zi noi şi noi melodii pe care studenţii le pregătesc pentru Festival. Răsună puternic cântecele tinereţii, închinate păcii şi prieteniei între popoare.

La Festival, studenţii Universităţii „C. I. Parhon" vor arăta prin cântece tineretului venit din toate colţurile lumii bucuria vieţii noi pe care şi-o făureşte poporul nostru, hotărârea lui de a apăra pacea, bunul cel mai de preţ al omenirii.

Participanţii la Festival — luptători pentru pace

Studentul Elie Yossef Eid, reprezentantul şcolii de studii comerciale tehnice din Beyruth în Comitetul Federaţiei Studenţilor din Liban, a desfăşurat în anul 1952—53 o intensă activitate pentru apărarea drepturilor studenţilor. El a luptat cu răbdare şi hotărâre, organizând reuniuni în cadrul cărora arăta prietenilor săi studenţi formele luptei pentru pace şi prietenie.

Asigurând legătura studenţilor cu Uniunea Generală a Studenţilor din Liban şi cu U.I.S., el a făcut pentru studenţi abonamente la revista „Etudiants du Monde", publicată de U.I.S.

Indată ce a aflat de organizarea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie, Elie Eid a răspuns cu entuziasm Apelului Comitetului de pregătire a Festivalului şi a început să organizeze pregătirile pentru Festival, convocând adunări în cadrul cărora explica studenţilor scopurile Festivalului şi importanţa acestuia în întărirea contribuţiei tinerei generaţii la lupta popoarelor pentru pace.

Studentul Elie Yossef Eid iubeşte pacea şi prietenia între popoare şi apără necontenit interesele studenţilor şi ale tuturor victimelor legilor nedrepte ale capitaliştilor.

Participarea lui la Festival a fost anunţată Comitetului de pregătire printr'o scrisoare semnată de 175 de studenţi, mobilizaţi de el la lupta pentru pace, pentru un viitor fericit.

La Palatul Pionierilor

O activitate febrilă se desfăşoară în aceste zile la Palatul Pionierilor, în întâmpinarea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie.

Dela noua intrare în parcul ce înconjoară Palatul Pionierilor, intrare de o construcţie impunătoare, porneşte un drum ce duce, pe sub arcuri de castani, până la clădirea principală a palatului.

Intr'una din camerele cu mesuţe şi scaune pe măsura oaspeţilor obişnuiţi ai Palatului se află un joc minunat: jocul păcii şi al prieteniei. Pe cartonaşe sunt desenaţi tineri şi tinere în costumele naţionale ale tuturor popoarelor reprezentate la Festival. Grupate în jurul stemei Festivalului, aceste cartonaşe, minunat colorate alcătuiesc cuvântul „pace" în nenumărate limbi ale popoarelor lumii.

Expoziţia cercului „mâini îndemânatice" cuprinde darurile ce vor fi oferite delegaţilor în zilele Festivalului. Se află în această expoziţie albume cu fotografii care oglindesc viaţa fericită a copiilor din patria noastră, genţi, semne de carte, păpuşi îmbrăcate în costume naţionale şi multe alte obiecte lucrate de pionieri. Expoziţia mai cuprinde şi „Hora păcii": o figură simbolizând pacea, cu globul pământesc într'o mână şi cu un porumbel în cealaltă mână, înconjurată de păpuşi care reprezintă tineri din toate colţurile lumii dansând hora păcii şi prieteniei.

Intr'o altă aripă a Palatului Pionierilor se află expuse lucrările membrilor cercului de căi ferate. Aici sunt machete reprezentând diferite regiuni ale ţării, cu gări şi cu trenuri electrice. Trenurile parcurg distanţe pe câmpii şi străbat munţi cu tunele; circulaţia lor e condusă de pionierii membri ai cercului de căi ferate.

Palatul Pionierilor freamătă până târziu în noapte de cântecele corului, ale orchestrei, ale echipelor artistice care se pregătesc pentru Festival. Peste 460 de pionieri alcătuesc corul, orchestra şi echipa de dansuri.

Una dintre echipele pionierilor pregăteşte cu grijă numărul 7 al revistei „Mlădiţe literare", număr care va fi închinat Festivalului. In acest număr se vor publica peste 15 poezii ale pionierilor.

In fiecare zi pionierii pregătesc noi şi noi surprize pentru oaspeţii care le vor vizita Palatul în zilele celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie.

Orchestra simfonică de tineret

In aceste zile, la Timişul de Sus au loc ultimele repetiţii ale primei noastre orchestre simfonice de tineret, creată de curând în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie.

In marea lor majoritate, membrii acestei orchestre, în număr de 80, sunt studenţi ai facultăţilor de muzică din Bucureşti şi Cluj.

In repertoriul primei noastre orchestre simfonice de tineret intră uvertura „Ruslan şi Ludmila" de Glinca, Simfonia a II-a de Beethoven, Rapsodia I-a de George Enescu. Orchestra va participa la concursurile internaţionale ce vor avea loc în cadrul Festivalului.

Ansamblul coral al şcolilor rezervelor de muncă

Dinspre pavilioanele centrului şcolilor profesionale de metalurgie din Oraşul Stalin te întâmpină de departe zvon de cântec tineresc. Răsună melodii populare româneşti, cântece sovietice, cântece ale compozitorilor noştri. Aici se pregăteşte pentru Festival corul alcătuit din 200 elevi şi eleve ai şcolilor rezervelor de muncă din Bucureşti, Oraşul Stalin, Arad şi Sibiu.

Se află aici elevii Emil Roşu şi Dumitru Marin, dela şcoala siderurgică din Hunedoara, Ion Mitică, dela şcoala profesională „Grivita Roşie" din Bucureşti, Ernö Tiss, dela şcoala metalurgică Nr. 2 din Sibiu, elevi fruntaşi la învăţătură şi cu aptitudini dezvoltate pentru muzică. Viitorii electricieni sau mecanici, viitorii strungari sau lăcătuşi care alcătuesc acest cor, se pregătesc sub îndrumarea atentă a profesorilor Nagy Istvan, dirijor al Operei Maghiare de Stat din Cluj şi Nicolae Popescu, profesor de muzică.

Din repertoriul corului fac parte numeroase melodii populare, precum şi cântecele „Marşul Rezervelor de Muncă" de Matei Socor, „Cântec tineresc" de Dunaevschi, „Inainte, la muncă" de V. Popovici etc.

Sub semnul păcii şi al prieteniei

In curând, capitala patriei noastre va cunoaşte freamătul voios al miilor de tineri care vor sosi din toate colţurile lumii. In toate limbile pământului vor răsuna cuvintele „pace" şi „prietenie". Mâinile se vor strânge cu căldură, steagurile vor fâlfâi peste marea de capete şi tineretul lumii, înfrăţit, îşi va afirma voinţa de a lupta pentru triumful păcii, pentru prietenie între popoare, pentru un viitor luminos.

In zilele acestea, străbătând mări şi oceane, călătorind de-alungul nesfârşitelor câmpii sau prin văile munţilor, zeci de mii de tineri se îndreaptă spre capitala patriei noastre, oraşul celui de al patrulea Festival.

Au şi sosit la noi soli ai tineretului din ţări îndepărtate: tineri chinezi şi canadieni, tineri din S.U.A., din Siria, din Bolivia şi Italia, din Noua Zeelandă, din Chili, din Argentina, din Transiordania, din Australia şi Africa de Nord, din Japonia şi Coreea, din Vietnam, Tailanda şi Patet-Lao.

Tinerii din întreaga lume, oamenii doritori de pace din toate ţările globului văd în Festivalul Tineretului şi Studenţilor un mijloc de o uriaşă însemnătate în lupta pentru apărarea păcii, pentru strângerea legăturilor între tinerii dornici de pace şi progres. Iată pentruce lozinca „In vara aceasta toate drumurile duc spre Bucureşti" a găsit o atât de largă răspândire, ea fiind întâlnită deopotrivă atât în ţările Americii de Sud cât şi în cele ale nordului Europei, în îndepărtata Australie, în Africa sau în Asia centrală. Iată pentru ce pretutindeni pe glob, tineretul şi imensa majoritate a populaţiei au sprijinit cu atâta căldură acţiunile menite să asigure fondurile necesare călătoriei participanţilor la Festival. Deşi mulţi tineri şi tinere din ţările capitaliste şi coloniale au salarii care nu le pot acoperi propriile nevoi, totuşi ei s'au lipsit adesea de cele necesare, donând o anumită sumă de bani pentru trimiterea delegaţilor lor la Congres şi Festival. In diferite oraşe ale Angliei, tineretul a organizat concerte, serate, loterii pentru strângerea de fonduri destinate deplasărilor. Familiile minerilor din Scoţia au dat câte o mică sumă de bani pentru trimiterea unui delegat. Tinerii din Brighton, Manchester, Chettham au adunat sumele de bani necesare prin prezentarea unor spectacole în faţa publicului.

Tinerii din Belgia au avut o iniţiativă originală. Ei au editat timbrul „Kilometru-Festival", care reproduce afişul Festivalului cunoscut pe tot globul: un tânăr şi o tânără care lansează chemarea de a participa la măreaţa sărbătoare din August. O coală de timbre asigură călătoria unui delegat la Festival. Intreg tineretul Belgiei, toţi belgienii iubitori de pace au cumpărat aceste timbre.

La Dresda, tinerii care lucrează la căile ferate au construit „Trenul Festivalului". Acest tren este compus din 14 vagoane şi primul său drum este acela spre Bucureşti.

Tinerii din Noua Zeelandă au confecţionat o insignă pe care au vândut-o în cadrul adunărilor, al concertelor şi competiţiilor sportive.

Constructorii de pe marele şantier norvegian Ungdammens Selvbygger Lög au hotărât să adune bani pentru trimiterea la Bucureşti a unui delegat. La fel cu ei au procedat muncitorii din numeroase oraşe ale Norvegiei.

„Fondul Solidarităţii" a fost mijlocul găsit de tinerii din diferite ţări pentru a se ajuta reciproc în vederea trimiterii delegaţilor. Datorită „Fondului Solidarităţii", tinerii din coloniile franceze au fost ajutaţi de tineretul francez, tineretul din Suedia a ajutat pe tinerii din Sudan, tineretul norvegian pe tinerii din Travancore-Cochin (India), tineretul din Danemarca pe delegaţii Coastei de Aur (Africa), etc. Tinerii francezi au depus la Fondul Solidarităţii peste două milioane franci. Cei din Cehoslovacia au depus şi ei 5 milioane de coroane.

Cu o nerăbdare plină de emoţie aşteaptă tineretul lumii deschiderea marelui Festival, la care se vor întâlni delegaţii a peste o sută de ţări. In zilele lui August, în capitala patriei noastre se vor întrece cei mai buni sportivi, cei mai buni dansatori şi cântăreţi ai tineretului din întreaga lume.

Cei 400 de delegaţi ai tineretului din R. P. Chineză vor arăta prietenilor lor din lumea întreagă arta milenară a Chinei. Un ansamblu de cântece, dansuri şi teatru va înfăţişa miilor de spectatori viaţa grea pe care a dus-o poporul chinez sub jugul feudal şi bucuria vieţii noi, libere, pe care şi-o construeşte el astăzi.

Tineretul din Norvegia, ţara fiordurilor limpezi, trimite la Festival un grup de balet, un cor şi solişti care vor face cunoscute tineretului lumii cântecele şi dansurile poporului norvegian.

Graţioasele dansuri suedeze, concertele orchestrei tinerilor muzicieni dela Academia Sibelius din Finlanda, ca şi bogatul program pe care-l vor prezenta cei 40 de tineri danezi vor glăsui cu măestrie şi cu tineresc avânt despre voinţa de nezdruncinat cu care tineretul acestor ţări luptă pentru o viaţă liberă, pentru pace, pentru progres.

Viteaza Coree va trimite la întâlnirea mondială dela Bucureşti 260 de tineri şi tinere, aleşi dintre participanţii la concursul artistic naţional. Soldaţi ai eroicei Armate Populare, muncitori, elevi, studenţi vor dovedi în sălile de concerte măestria străvechei arte coreene, a dansurilor şi cântecelor populare ale Coreei, iar tinerii sportivi din echipele de baschet, volei, atletism şi ciclism se vor întrece prieteneşte cu reprezentanţii tineretului din alte ţări.

Delegaţia sovietică va cuprinde 950 de tineri. Printre ei se află soliști, dansatori, scriitori, sportivi. Capitala patriei noastre va găzdui numeroşi soli ai artei sovietice precum şi mulţi sportivi cu renume mondial, ca Anufriev, L. Scerbacov, Valentin Muratov, Galina Zăbina, etc. In urma concursurilor artistice desfăşurate în întreaga Uniune Sovietică, au fost selecţionaţi tineri şi echipe artistice din toate Republicile Unionale. Vor veni la Festival fosta colhoznică Galina Oleinicenco, soprana cu glas de aur, care a absolvit acum conservatorul din Odesa, acordeonistul Saşa Rezcikov, dansatorul uzbec Ganiev, Samgon Kajgaliev, dirijorul orchestrei populare a tineretului din Alma Ata, ansamblurile de dansuri ale tineretului georgian şi moldovenesc, corul studenţilor din Moscova şi ansamblul de balet clasic din Leningrad. Ei vor aduce la minunata sărbătoare a prieteniei solia luminoasă a unui tineret care poartă cu mândrie steagul celor mai înalte idealuri ale lumii: pacea şi înfrăţirea popoarelor.

Tinerii din Republica Democrată Germană vor participa la manifestările artistice ale Festivalului cu un bogat program de cântece şi dansuri. Două mari ansambluri — de câte 160 şi 125 de persoane — şi un ansamblu de pionieri vor desfăşura pe scenele din capitala patriei noastre arta unui popor liber, care-şi afirmă cu tărie dorinţa de pace.

Din Anglia, unde desfăşurarea concursului pentru alegerea delegaţilor şi acţiunea de strângere a fondurilor necesare pentru cheltuielile de drum au luat o mare amploare, ne vor sosi mulţi oaspeţi. Frumoasele dansuri populare britanice vor fi interpretate de echipa de dansatori din West Middlesex şi de cea din Tyneside, cântecele de orchestra de suflători şi tobe din Pancras şi de corul din Glasgow.

Foarte interesante sunt seratele şi concertele de „rămas bun" care au loc în multe centre orăşeneşti ale Angliei. Ele constau în aceia că echipele culturale prezintă în faţa tineretului englez unele fragmente din programele alcătuite pentru Festivalul dela Bucureşti. Cu prilejul reprezentaţiei de „rămas bun" dela Londra, publicul londonez va avea prilejul să participe masiv la această manifestaţie.

Din Franţa sosesc 3400 de tineri şi tinere. Un grup al Uniunii tinerelor fete franceze va prezenta un montaj de dansuri populare intitulate „Sub soarele Danielei". Grupul artistic al tinerilor din Genevilliers, corala Guy Moquet, ansamblul „Espoir" precum şi ansambluri de dansuri naţionale vor participa la Festivalul dela Bucureşti pentru a-şi afirma voinţa neclintită de a apăra drepturile tineretului la o viaţă paşnică şi fericită.

După succesul înregistrat de festivalul tineretului belgian dela Alost, tinerii de toate opiniile din această ţară au hotărât să se prezinte la Festival pentru a arăta aici tineretului de pretutindeni puternica prietenie care-i uneşte în urmărirea acelorași ţeluri nobile.

In ritmul antrenant al ceardaşurilor ungureşti sau al voioaselor melodii bulgăreşti, în concertele tinerilor soliști cehoslovaci, în cântecele ansamblurilor corale din Polonia, în imnurile închinate Festivalului vor răsuna dragostea de viaţă a tineretului din aceste ţări, fericirea de a trăi în libertate şi de a construi o viaţă în care celor tineri le sunt deschise drumurile spre minunate realizări.

Dar din care colţ al lumii nu vor sosi oare oaspeţii dragi? Nu există depărtare pe care prietenia să nu o străbată, nu există opreliște pe care ea să nu o înfrângă.

In ciuda împotrivirii guvernului dela Teheran, vor veni la Bucureşti numeroşi tineri din Iran. Tinerii artişti iranieni pregătesc două spectacole — „Rustum şi Sohrab" şi „Rustum şi Tahmin" precum şi dansuri, cântece şi poeme a căror temă principală o constitue unitatea tineretului în lupta pentru pace şi prietenie.

Orfeonul „Martiano de Bayama" din Cuba va prezenta aspecte ale ţării dela descoperirea Americii şi până astăzi. Spectacolul solilor artei cubane, alături de cele ale tinerilor din Mexic şi Brazilia va fi o mărturie a faptului că tinerii de pretutindeni dau mâna prietenește în apărarea drepturilor lor, în apărarea păcii.

Tineretul român, conştient de răspunderea imensă care-i revine ca gazdă a acestei mărețe manifestări mondiale, s'a pregătit cu însufleţire pentru a face din capitala patriei noastre un minunat loc de întâlnire.

Cantonamentele amenajate pentru adăpostirea oaspeţilor dragi de peste hotare, imensul Parc de Cultură şi Sport „23 August", Teatrul Muzical, Teatrul în aer liber din cartierul Grivita Roşie vorbesc despre grija cu care tineretul şi poporul român au pregătit cadrul în care se vor desfăşura serbările, spectacolele şi întâlnirile sportive dintre solii tineretului lumii

Orchestrele de muzică populară, tinerii soliști aleşi dintre fruntaşii concursurilor artistice, ansamblul Uniunii Tineretului Muncitor, al Consiliului Central al Sindicatelor, al Ministerului Afacerilor Interne, al Ministerului Forţelor Armate, ansamblurile de elevi şi studenţi, corul de 2000 persoane, orchestra de 1200 persoane vor arăta prietenilor de peste hotare comorile artei noastre populare şi ultimele realizări ale poeţilor şi compozitorilor noştri, cu măestria pe care artiştii din R.P.R. au dobândit-o în excepţionalele condiţii create de regimul democrat-popular.

Impresionant este numărul manifestărilor artistice şi culturale ce se vor desfăşura peste puţine zile în Bucureşti: peste 400 de programe naţionale prezentate de grupări artistice, orchestre şi soliști din peste 50 de ţări, 31 de concerte şi 100 de programe internaţionale.

Tineretul participant la cel de al IV-lea Festival Mondial va avea prilejul să întâlnească personalităţi de seamă ale mişcării internaţionale pentru apărarea păcii. Capitala noastră va găzdui în zilele Festivalului pe Jean-Paul Sartre, pe Icuo Oiama, pe James Endicott, pe Monica Felton, pe Pierre Cot, pe Giuseppe Nitti şi alţi fruntaşi ai mişcării mondiale pentru pace.

Insoritele săptămâni ale lui August vor vedea anul acesta în Bucureşti — capitala tineretului întregii lumi — grandioasele manifestări culturale, artistice şi sportive ale tinerilor din peste 100 de ţări, uniţi sub stindardul păcii şi al prieteniei între popoare.

L. HARALAMB

Adunarea de partid analizează munca școlii

De curând, la școala medie de băieți din orașul Pitești a avut loc adunarea deschisă a organizației de partid în care s'a analizat activitatea depusă în perioada încheierii anului școlar 1952—1953.

Raportul, coraportul și desbaterile ședinței au arătat că la școala medie de băieți din orașul Pitești există un colectiv pedagogic care muncește mult și perseverent. Profesori și învățători ca Toma Dumitru, directorul școlii, Ion Beșoiu, secretarul organizației de partid, Emil Mortun, profesor emerit, Maria Arsene, învățătoare fruntașă obțin rezultate mereu mai bune în munca de instruire și educare a elevilor.

Îndrumarea atentă, plină de grijă dată de către organizația de partid tuturor cadrelor didactice a făcut ca în școală să se obțină succese importante. In fruntea muncii pentru realizarea acestor succese au stat în permanență profesorii comuniști.

In ultima perioadă a anului școlar, atenția organizației de bază a fost îndreptată spre o temeinică pregătire a elevilor în vederea încheierii anului școlar cu rezultate cât mai bune. Pentru asigurarea succesului examenelor, organizația de partid a mobilizat toți factorii școlii — profesorii, sindicatul, organizația de tineret, precum și părinții elevilor.

Pe lângă succesele obținute au fost scoase la iveală și o serie de lipsuri serioase care au existat în munca organizației de partid și a conducerii școlii.

S'a arătat, de pildă că, neînțelegând totdeauna sarcinile politice care îi revin, organizația de partid s'a substituit în unele probleme direcției școlii. La rândul său, direcția școlii a considerat că o serie de probleme administrative trebue să fie lăsate pe seama organizației de bază. Au fost criticați în ședință profesori cum sunt tovarășii M. Juverdeanu, O. Dumitrescu etc. care au subapreciat munca de asistență la examene. Membrii biroului organizației de bază au fost criticați pentru faptul că nu s'au preocupat îndeaproape de felul cum conduce organizația U.T.M. activitatea pionierilor din școală.

Participarea unui număr mare de tovarăși la desbaterea problemelor dovedește creșterea nivelului muncii politice a organizației de partid, creșterea combativității cadrelor didactice dela această școală.

Apreciind munca comuniștilor și profesorilor fără de partid depusă în perioada încheierii anului școlar, biroul organizației de bază a stăruit în concluzie asupra răspunderii pe care profesorii și în primul rând comuniștii trebue s'o aibă față de calitatea propriei lor munci cât și față de calitatea muncii tovarășilor lor. El a accentuat asupra necesității ridicării continue a nivelului ideologic al lecțiilor, asupra pregătirii ideologice a profesorilor pentru a putea asigura educația comunistă a elevilor.

In concluziile biroului organizației de bază asupra ședinței s'a subliniat ca o serioasă lipsă a adunării faptul că atât raportul, cât și coraportul și discuțiile au prezentat realizările din școală într'o lumină trandafirie. Comuniștii și profesorii fără de partid n'au criticat suficient lipsurile tovarășilor din conducerea școlii și nici pe cele ale membrilor biroului organizației de bază, după cum n'au scos la iveală în mod autocritic nici lipsurile personale.

Adunarea deschisă a organizației de bază s'a terminat cu hotăriri precise cu privire la sarcinile pe care organizația de bază trebue să le îndeplinească în perioada de vară pentru desfășurarea pregătirilor în vederea întâmpinării Congresului Mondial al Tineretului și a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, precum și pentru pregătirea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice și pentru pregătirea deschiderii noului an școlar în cât mai bune condițiuni.

Lectorate pentru părinți

Colaborarea dintre familie și școală este o condiție care determină succesul educației și instrucției copiilor. Un loc important în această privință îl ocupă propaganda pedagogică desfășurată cu scopul de a familiariza pe părinți cu teoria și experiența bogată a educării copiilor. Experiența sovietică ne arată că această propagandă poate avea cele mai variate forme. Una din ele este lectoratul pentru părinți.

Comitetul sindical de învățământ al raionului Lenin din Capitală a organizat în acest an școlar, cu sprijinul secției de învățământ, lectorate pentru părinți pe lângă fiecare școală din raion.

Lectoratele au cuprins un ciclu de prelegeri care au arătat părinților principiile fundamentale ale educației comuniste a tinerei generații, în special ale educației în familie. Au fost expuse într'o serie de lecții metodele de educare la copii a celor mai înalte calități, ale trăsăturilor omului nou.

Temele prelegerilor care s'au ținut la lectoratele pentru părinți din raionul Lenin au fost chibzuite și stabilite din timp. Comitetul sindical raional, în strânsă colaborare cu secția de învățământ, s'a interesat îndeaproape de procurarea materialului bibliografic necesar pedagogilor pentru întocmirea prelegerilor. Deasemeni, comitetul sindical și secția de învățământ s'au preocupat de organizarea unui colectiv de lectori format din cei mai buni învățători și profesori din raion, care să expună prelegerile în fața părinților. Colectivul de lectori a studiat un bogat material concret din viața școlilor, în special în ceeace privește munca educativă în rândurile elevilor. Înainte de a fi expuse, prelegerile au fost discutate în colectivul lectorilor din întreg raionul, precum și în ședințele consiliilor pedagogice și în ședințele cu comitetele de părinți.

Propaganda pedagogică just îndrumată a contribuit mult la sporirea interesului părinților pentru problemele educative. In rândurile participanților la lectorate s'au bucurat de un mare succes temele „Regimul zilnic de muncă al școlarului", „Puterea exemplului", „Rolul mamelor în educarea copiilor lor" și altele.

După fiecare prelegere au avut loc interesante discuții în cadrul cărora părinții au ridicat numeroase probleme, ilustrate cu exemple concrete din practica lor educativă.

De pildă, tovarășul Mihăescu, care a participat la lectoratul organizat pe lângă școala mixtă nr. 2, a vorbit despre faptul că el nu știa cum trebue să-i convingă pe copiii săi să-și facă regulat lecțiile, să se comporte disciplinat. De exemplu, fiicei sale, elevă în clasa a II-a îi spunea: „Imediat te apuci de lecții!" El nu se îngrijea însă ca fetița să aibă în casă un colț al ei, unde să-și poată face temele.

După ce a ascultat prelegerea „Regimul de muncă al școlarului" și-a schimbat atitudinea în această privință și a luat măsuri pentruca fetița lui să-și poată lucra acasă temele în condițiuni bune.

Aplicând experiența școlii sovietice, învățătorii și profesorii din raionul Lenin au obținut succese însemnate în organizarea lectoratelor pentru părinții elevilor, reușind să antreneze un mare număr de părinți în colaborarea activă cu școala.

In viitorul an școlar, lectoratele vor lua o și mai mare desvoltare. Ele vor duce la ridicarea calității muncii de educare a elevilor, prin folosirea în tot mai largă măsură a experienței celei mai înaintate școli, a școlii sovietice.

M. ZAHARIA

Deschiderea Conferinței internaționale a învățătorilor

VIENA 22 (Agerpres). — TASS:

La 21 Iulie s'a deschis la Viena Conferința internațională a învățătorilor. La Conferința participă peste 250 de delegați și observatori din Franța, Italia, Uniunea Sovietică, China, India, Republica Democrată Germană, Pakistan, Brazilia, Anglia, Algeria, Tunisia, Vietnam, Birmania, România, Polonia, Bulgaria, Ungaria, Danemarca, Cipru, Chile, Mexic, Olanda, Guatemala, Iran, Indonezia, Ceylon, Spania republicană și multe alte țări.

★

La Conferința internațională a învățătorilor, care s'a deschis la 21 Iulie la Viena, Henri Wallon, președintele Federației internaționale sindicale de învățământ, și dr. Kreichel, președintele Uniunii democrate a învățătorilor și a educatorilor din Austria, au adresat delegaților la conferință cuvântări de salut.

Paul Delanoue, secretarul general al Federației internaționale sindicale de învățământ, a făcut apoi o expunere asupra primului punct de pe ordinea de zi.

Delanoue a vorbit pe larg despre criza prin care trec în prezent școlile în țările capitaliste și coloniale. Această criză — a spus el — este pricinuită în special de faptul că cheltuielile pentru înarmare și războaiele coloniale înghit fonduri tot mai mari din bugetul de stat, în timp ce pentru educația copiilor se alocă sume neînsemnate. Astfel, în S.U.A., pentru cheltuielile militare se alocă 79% din buget, iar pentru educație — 5,8%, în Anglia — respectiv 34% și 8%, în Franța — 42% și 6,2%, în Olanda — 26,7% și 9,1%. In Japonia pentru educația copiilor se alocă doar 4% din buget. In S.U.A. Anglia, Franța, Italia și alte țări capitaliste, învățătorii trăiesc de obicei în condiții materiale grele. In India, salariul învățătorilor reprezintă abia 50% din minimul necesar pentru existență. Și mai grea este soarta învățătoarelor. Astfel, în Anglia, învățătoarele, care reprezintă două treimi din numarul învățătorilor din țară, primesc un salariu cu 20% mai mic decât al bărbaților. Aceeași situație de inegalitate în salarizarea învățătorilor și învățătoarelor există și în Japonia.

Toate acestea fac ca în multe țări neștiința de carte să crească în loc să scadă. In Egipt 80% dintre copii nu frecventează școlile, în Irak — 75%, în Tunisia — 77%, în Maroc — 93 la sută. In țările Europei occidentale și ale Americii sute de mii de copii care au terminat școala elementară nu au posibilitatea să-și urmeze studiile, să-și însușească o specialitate și îngroașă rândurile armatei muncitorilor necalificați sau ale șomerilor.

Nu poate fi ignorat faptul că într'o serie de țări școala este controlată nu de stat ci de biserică sau de societăți capitaliste. In S.U.A., multe școli au căzut sub controlul direct al lui Rockefeller, Ford și al altora.

Delanoue a citat numeroase exemple de persecutare a învățătorilor progresiști din Iran, Maroc, Algeria, India, Franța, Japonia și alte țări. El a vorbit în mod amănunțit despre lupta plină de curaj dusă de învățătorii din țările capitaliste pentru drepturile lor, pentru educarea copiilor în spiritul păcii și al prieteniei între popoare, pentru extinderea învățământului public.

Delanoue a arătat că în U.R.S.S., China, țările de democrație populară a fost creată o școală progresistă, cu adevărat populară care slujește intereselor păcii.

In ședința de seară au început dezbaterile pe marginea raportului prezentat de Delanoue.

Școala — factor activ în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii

Să contribuim la succesul campaniei de colectări

In toate regiunile patriei noastre se desfășoară în prezent muncile de strângere a recoltei. Drept rezultat al aplicării metodelor științei agrotehnice celei mai înaintate, a agrotehnicii sovietice, colectiviștii și țăranii muncitori obțin în anul acesta recolte mai bogate, care întrec cu mult rodul anilor trecuți.

Rodul bogat al holdelor patriei noastre se datorește însă și grijii frățești a muncitorilor din marile uzine metalurgice, care trimit an de an mai multe tractoare și mașini agricole pentru țărănimea muncitoare. Răspunzând sprijinului clasei muncitoare, colectiviștii și țăranii muncitori își îndeplinesc cu cinste datoria patriotică de a preda la timp cotele de colectare.

Prin îndeplinirea în întregime a planului de colectări se asigură aprovizionarea oamenilor muncii cu alimente, se creează fondul centralizat al statului. Având un fond centralizat de cereale, statul democrat popular poate asigura aprovizionarea cu materii prime a unor ramuri însemnate ale industriei noastre, poate duce lupta împotriva speculei, prin punerea în vânzare la prețuri mici a unor însemnate cantități de produse agricole. Deasemenea, succesul campaniei de colectări asigură și fonduri de semințe selecționate, una din premizele ridicării neîncetate a nivelului agriculturii noastre.

Indeplinirea planului la colectări întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, chezășia construirii unei vieți fericite pentru întregul popor muncitor.

Dată fiind marea însemnătate a campaniei de recoltare și colectare, întreg poporul nostru muncitor e mobilizat în lupta pentru succesul acestei însemnate acțiuni. Un mare număr de oameni ai muncii dela orașe s'au deplasat la sate, în gospodăriile agricole de stat, muncind voluntar pentru strângerea la timp a recoltei.

Un rol de mare însemnătate revine în cadrul acțiunii de îndeplinire a planului de recoltare și colectări, învățătorilor, activiști pe tărâmul muncii obștești. Așa cum sublinia tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor, învățătorul trebue să participe activ la toate acțiunile obștești, la tot ceeace frământă pe oamenii muncii în mijlocul cărora își desfășoară activitatea. Invățătorul nu poate rămâne pasiv față de acțiunile de colectare; prin activitatea sa el poate contribui efectiv la succesul acestei acțiuni.

Numeroase exemple arată în chip convingător că învățătorii din satele noastre desfășoară o activitate rodnică în rândurile țărănimii muncitoare, sprijinind munca politică de agitație, întărind spiritul de vigilență al țărănimii muncitoare. Așa muncesc, de pildă, învățătorii din satele Poiana, Boianu, Mărunței, Titulești și Călinești din raionul Drăgănești, învățătorii din comuna Parfaniță, raionul Negrești, învățătorii din satele raionului Zeletin etc.

Ca activist cultural, ca agitator, învățătorul trebue să îndeplinească sarcina de a mobiliza țărănimea muncitoare. El poate organiza lecturi din ziare sau cărți și broșuri legate de însemnătatea predării cotelor către stat, poate stimula în mijlocul țăranilor muncitori discuții despre însemnătatea predării la timp a cotelor datorate statului. El trebue să arate concret țărănimii muncitoare ajutorul pe care i-l acordă clasa muncitoare. O contribuție de seamă o poate aduce învățătorul, prin activitatea sa, la îmbunătățirea conținutului gazetei de stradă sau a gazetei ariei, unde trebue popularizați fruntașii în muncile de recoltare și țăranii muncitori care-și predau primii cotele la colectări. In același timp, învățătorii pot contribui la sporirea combativității gazetelor ,astfel încât acestea să demaște uneltirile dușmanului de clasă, să întărească necontenit spiritul de vigilență al țărănimii muncitoare.

In cadrul manifestărilor dela căminele culturale, învățătorii trebue să țină conferințe despre însemnătatea îndeplinirii în termen a planului de colectări, despre întărirea continuă a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, despre avantagiile muncii cu mașinile și pe întinderi mari de pământ. In toate conferințele de acest fel învățătorul trebue să folosească exemple vii, luate din însăși viața satului sau a comunei respective.

O contribuție de mare importanță poate și trebue s'o aducă învățătorul și la sprijinirea activității filialelor, subfilialelor și grupelor de lectori ai Societății pentru răspândirea științei și culturii.

Ca activist al căminului cultural, învățătorul trebue să introducă în programul echipelor artistice ce-și desfășoară activitatea în sat și la arii producții cu caracter mobilizator, prin care să se arate deasemeni țărănimii muncitoare succesul acțiuni de colectare, demascându-se uneltirile dușmanului se ale chiaburilor care încearcă prin orice mijloace să împiedice această acțiune.

Munca de lămurire dela om la om constitue unul din cele mai însemnate mijloace ce stau la îndemâna învățătorului care înțelege să-și dea pe deplin contribuția la succesul campaniei de colectări. Invățătorul și profesorul dela sate are datoria să arate fiecărui țăran muncitor în parte că prin predarea la timp a cotei de cereale el asigură hrana fiului său aflat la oaste, asigură buna aprovizionare a cantinei dela școală, asigură pâinea muncitorului dela oraș care-i trimite unelte și mașini cu ajutorul cărora poate obține recolte mereu mai îmbelșugate. El trebue să arate fiecărui țăran muncitor că acea cantitate mică de produse agricole pe care o predă acesta statului sub formă de cote reprezintă contribuția lui concretă la lupta pentru construirea vieții noi ce înflorește în satele noastre în anii regimului democrat-popular.

Paralel cu aceasta învățătorul trebue să popularizeze în rândurile țărănimii muncitoare Hotărârea Guvernului prin care țăranii muncitori dispun liber, după predarea cotelor, de produsele lor, nemai trebuind să aștepte îndeplinirea planului de colectare pe raion sau comune, iar în cazuri speciale ei pot să treere și să macine o cantitate de cereale (până la 50 kgr.) chiar înainte de a-și preda cotele.

Invățătorul trebue să lupte neobosit pentru a contribui la crearea în rândurile țăranilor muncitori a unei adevărate opinii publice împotriva oricărei atitudini de nepăsare, indiferență sau delăsare în ceeace privește predarea cotelor.

Despre importanța campaniei de colectări trebue să vorbească învățătorul nu numai țăranilor muncitori, dar și școlarilor și pionierilor, în cadrul taberelor de curte sau în plimbările de pe mirișt la culesul spicelor în așa fel încât fiecare pionier și școlar să ducă și el în sat chemarea pentru îndeplinirea cu cinste a înaltei îndatoriri patriotice, predarea cotelor către stat.

Secțiile de învățământ ale sfaturilor populare regionale și raionale au sarcina de a veghea cu toată atenția asupra modului în care învățătorii sprijină activitatea de colectări, asupra modului în care comitetele executive ale sfaturilor populare comunale folosesc sprijinul învățătorilor. Inspectorii și delegații secțiilor de învățământ care se deplasează pe teren, la sate, au datoria să îndrumeze, paralel cu activitatea taberelor de curte și acțiunile de pregătire a noului an școlar, și activitatea obștească a cadrelor didactice în lupta pentru succesul campaniei de colectări. Secțiile de învățământ ale sfaturilor populare regionale și raionale trebue să ceară comitetelor executive respective măsuri imediate pentru cazurile când munca învățătorilor e risipită în acțiuni lăturalnice telurilor și îndatoririlor lor firești, datorită neînțelegerii de către unele comitete executive comunale a sarcinilor ce revin școlii. Asemenea cazuri se mai întâmplă, din păcate, și ele trebue urmărite și rezolvate.

Un rol de mare însemnătate revine în această perioadă comitetelor sindicale de învățământ regionale și raionale, care trebue să desfășoare o intensă muncă de îndrumare și control în rândurile cadrelor didactice de la sate. Trebue popularizați și stimulați învățătorii și profesorii care muncesc cu abnegație, sprijinind acțiunea de recoltare și colectare.

Sub conducerea organizațiilor de partid, muncind cu râvnă ca activiști pe tărâm obștesc în acțiunea de îndeplinire a planului de colectare, învățătorii și profesorii satelor noastre își vor putea îndeplini cu cinste marile sarcini pe care partidul clasei muncitoare, guvernul și poporul le-au pus în fața celor ce muncesc în învățământ.

Informație

La Institutul „Maxim Gorki", Facultatea de limbă și literatură rusă, au început înscrierile pentru cursul seral și secția prin corespondență.

Informații se dau zilnic, între orele 7—15, la secretariatul secției, în clădirea Institutului de Botanică, unde funcționează provizoriu Institutul Pedagogic „Maxim Gorki". Adresa secretariatului: Grădina Botanică, Șoseaua Cotroceni nr. 34.

Deasemeni, se dau informații în fiecare Luni, Miercuri și Vineri între orele 7—20, la aceeași adresă.

Cunoștințe sprijinite pe practică

In raionul Sibiu crește mereu numărul școlilor care au organizat prin mijloace proprii laboratoare și colțuri ale naturii vii și care desfășoară o muncă sistematică pe lotul de experiență. Școlile de 7 ani dela Avrig, dela Rășinari, Ocna Sibiului, Sălișe, Poplaca, dela Porcești și dela Gura Râului, au înregistrat realizări importante în această privință.

La școala de 7 ani din comuna Rășinari, unde lucrează 22 de cadre didactice, se simte puternic preocuparea de a urma exemplul educatorilor sovietici în legarea cât mai vie a cunoștințelor teoretice de practică.

Laboratorul școlii este instalat într'o sală mare, special amenajată. Aici se adună materialul lucrat cu elevii, material, care, în cursul celor 3 ani de când este înființat laboratorul, s'a îmbogățit simțitor.

In sala de laborator s'au ținut lecțiile, lucrările de laborator și examenele de fizică. Pentru a înarma elevii cu cunoștințe cât mai temeinice, profesorul de fizică dela această școală se străduește să le dea posibilitatea de a verifica în mod concret ceeace învață, îi ajută să demonstreze în practică diferitele legi și fenomene cunoscute. Trăinicia cunoștințelor elevilor este strâns legată de cunoașterea precisă a aparatelor și de formarea deprinderii de a le mânui. Tocmai de aceea tovarășul profesor de fizică a căutat să ajute pe elevi în cadrul lecțiilor, al lucrărilor de laborator, al cercului de fizică, atât în cunoașterea și mânuirea aparatelor, cât și în construirea lor.

Astfel, pentru a învăța elevii să măsoare intensitatea curentului electric, tovarășul profesor a folosit miliampermetrul dela căminul cultural, ajutând elevii să mânuiască cu ușurință acest aparat.

Deasemenea a folosit un transformator pentru a arăta elevilor cum se poate transforma tensiunea curentului electric dela 110 volți la 30 de volți. Căminul cultural este înzestrat, pe lângă o stațiune de radioamplificare, cu un aparat de proiecție și cu un aparat de cinematograf. Arătând elevilor aparatul de proiecție, tovarășul profesor le-a explicat cum funcționează lentilele, i-a ajutat să-l mânuiască. Elevii singuri au proiectat pe ecran imaginile cuprinse în diafilmele cu temele: „Lupta poporului coreean" și „Importanța menținerii zăpezii". După aceasta, elevii au fost conduși în cabina aparatului de cinematograf al căminului cultural. Aici li s'a explicat mai întâi de ce nu pot folosi aparatul de cinematograf în sala de laborator, unde voltajul curentului electric este de numai 110 volți, în timp ce pentru buna funcționare a aparatului de cinematograf este necesar un voltaj de 220 de volți. In același timp, li s'a arătat importanța pe care o are respectarea distanței pentru asigurarea clarității imaginilor pe ecran. Pentru demonstrare, profesorul a rulat filmul „Cravata Roșie". Elevii au înțeles cum se formează imaginile și de ce acestea apar în mișcare.

In explicarea fiecărei lecții, profesorul a folosit pe lângă materialul primit de școală dela M.I.P., aparate construite cu elevii în anii trecuți. El și-a dat, însă, seama că o contribuție deosebit de însemnată în fixarea și consolidarea cunoștințelor de fizică o are construirea de către elevi, sub îndrumarea profesorului, a diferitelor aparate și machetelor acestora. Pornind dela considerentul că elevul care confecționează o piesă la un aparat și o pune în stare de funcționare nu numai că nu o mai uită niciodată, dar pătrunde mai adânc fenomenul fizic, profesorul a dat elevilor, ca aplicații practice la diferite lecții, să construiască aparatele cunoscute, continuând această acțiune și în cadrul lucrărilor de laborator și al cercului de fizică.

De exemplu, pentru a arăta elevilor în mod concret cum se construește și cum se bobinează un motor electric, profesorul i-a învățat să construiască un motoraș electric, așa după cum a fost îndrumat la cursurile I.P.C.D. Elevii au luat un cui de fier, la care au sudat o bucată de tablă. Pe această tablă s'au fixat 3 bobine cu același număr de spire. Unul din capetele cuiului a fost introdus într'o bucată de lemn pe care s'au fixat 3 plăci de cupru, acest capăt reprezentând colectorul motorașului. După aceasta, cuiul a fost fixat pe un ax și introdus în câmpul unui magnet în formă de potcoavă. Stabilindu-se legătura cu o sursă de curent electric, elevii au putut observa cum energia electrică se transformă în energie mecanică, au înțeles importanța deosebită pe care o are folosirea electricității în marile uzine și întreprinderi.

Intregul conținut al lecțiilor desfășurate în timpul anului s'a caracterizat printr'o împletire strânsă a teoriei cu practica, cu viața înconjurătoare. Atât explicațiile, cât și problemele lucrate au cuprins date din marile realizări ale poporului nostru muncitor pentru îndeplinirea planului de electrificare a țării. Elevii cunosc deasemenea, felul cum funcționează stația de radioamplificare, instalată la căminul cultural. Aci li s'au arătat și explicat elevilor, în măsura pregătirii lor, toate aparatele: un aparat de radio cu 9 lămpi, două amplificatoare, două picupuri, 4 microfoane, două discoteci cu 60 de discuri și o masă de comandă. Unii dintre elevii clasei a VII-a au ajutat chiar la instalarea megafoanelor în comună.

Datorită acestei grijii permanente de a lega cunoștințele teoretice de practică, de a înarma elevii cu cunoașterea concretă a aparatelor, cu deprinderea mânuirii lor, profesorul de fizică a ajutat elevii să se prezinte bine pregătiți la examene. In ziua examenului, de jur împrejurul sălii de laborator erau așezate pe mese, puse una lângă alta, toate aparatele de fizică, toate materialele construite de elevi în timpul anului școlar. Elevul Băncilă Ștefan din clasa a VII-lea B, având biletul nr. 1, cu tema „Electrizarea corpurilor — acțiunea reciprocă a sarcinilor electrice, — electroscopul" și-a luat de pe masa cu aparatele de fizică, un baston de ebonit, o bucată de stofă, un baston de sticlă, o bucată de piele de căprioară amalgamată, un pendul electric și un electroscop pe care le-a așezat pe masa de experiență. Frecând consecutiv cele două bastoane, le-a electrizat și a demonstrat acțiunea reciprocă a sarcinilor electrice. Cu ajutorul electroscopului a arătat prezența și felul electricității din cele două bastoane. Tot astfel, elevul Dascălu Gh. din clasa VII-a B, care a tras biletul nr. 3, cu tema „Curent electric, circuit electric", a folosit două elemente galvanice legate în serie, formând un circuit a cărui existență a arătat-o cu un bec de lanternă și cu o sonerie electrică.

Răspunsurile date de elevii acestei școli la examenul de fizică, ușurința și siguranța cu care au făcut diferite experiențe și au rezolvat problemele din biletele anexă arată rezultatele la care se poate ajunge atunci când cunoștințele teoretice sunt sprijinite pe practică, arată succesele pe care le-au înregistrat, în cei 5 ani dela reforma învățământului, multe din școlile patriei noastre.

TELEGRAME EXTERNE

Comunicarea secretariatului U.I.S. cu privire la cel de al III-lea Congres Mondial al Studenților ● Li Sin Man își dă frâu liber ● Lipsă de școli în Germania Occidentală.

PRAGA 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Departamentul presei și informațiilor de pe lângă secretariatul Uniunii Internaționale a Studenților anunță că între 27 August și 2 Septembrie se va desfășura la Varșovia cel de al III-lea Congres Mondial al Studenților.

Potrivit unor date preliminare, la Congres vor participa peste 1.000 de delegați și observatori din aproape 100 de țări. Vor participa studenți din aproape toate țările Europei. Se așteaptă delegații ale studenților din numeroase țări ale Asiei și anume: din India, China, Indonezia, Coreea, Vietnam, Birmania, Malaya, Tailanda și alte țări.

Pentru prima oară vor participa la un Congres Mondial al Studenților delegații din Japonia, Cambodge, Camerun, Chile, Salvador, Honduras, Panama și Paraguay.

Delegațiile din țările Americii Latine și din Australia se află de pe acum în drum spre Varșovia. Numeroși studenți care au fost trimiși de organizațiile lor studențești la Congresul dela Varșovia vor participa și la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților dela București. Congresul Mondial al Studenților va examina sarcinile Uniunii Internaționale a Studenților și ale organizațiilor studențești naționale în vederea întăririi unității studenților în lupta pentru interesele și nevoile tineretului studios. Se propune ca comisiile Congresului să examineze următoarele probleme: situația economică și socială a studenților; reforma în cadrul sistemului de învățământ; asigurarea cu lucru a tinerilor după absolvirea studiului; situația studenților în țările coloniale și dependente; schimburi în domeniul culturii și științei; sportul studențesc; sarcinile presei studențești etc.

★

LONDRA 23 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Seul al agenției Reuter, Li Sin Man a făcut la 22 Iulie o declarație în care a arătat că acordul realizat recent între el și Robertson, reprezentantul special al președintelui S.U.A., a fost „convențional".

Noi am căzut de acord, a declarat Li Sin Man, să amânăm traducerea în viață a scopului nostru pentru o perioadă de 90 de zile dela conferința politică. „După aceasta, a spus el, noi vom fi liberi să alegem o cale proprie de acțiune. In această ordine de idei trebue să spun că am rugat Statele Unite fie să reînceapă împreună cu noi operațiunile militare pentru a realiza scopul nostru comun, fie să ne promită că vor sprijini din punct de vedere moral și material eforturile noastre de a continua singuri lupta".

Tot la 22 Iulie a făcut o declarație și Bion Ion Te, „ministrul" afacerilor externe sudcoreean care a spus că lisinmaniștii „nu vor respecta armistițiul. Coreea de Sud, a declarat Bion Ion Te, va fi nevoită să urmeze o cale proprie dacă Statele Unite nu vor renunța la unele garanții" date de ele părții coreeano-chineze.

In știrile transmise de agențiile de presă se scoate în evidență faptul că Bion Ion Te se pronunță împotriva acelor garanții care prevăd că Statele Unite nu vor sprijini nici un fel de acțiuni agresive ale lisinmaniștilor după încheierea armistițiului, precum și în ceeace privește faptul că nu se va fixa un termen limită pentru armistițiu.

Bion Ion Te a susținut că garanțiile date de Harrison, garanții menționate în declarația generalului Nam Ir, se deosebesc de garanțiile date lui Li Sin Man de Robertson, reprezentantul personal al președintelui S.U.A.

★

PEKIN 23 (Agerpres). — China Nouă transmite:

După cum se anunță din Londra, la 20 Iulie, ziarul „Times" a relatat că comandamentul O.N.U. trebue să dea asigurări că Li Sin Man va respecta armistițiul.

„In momentul de față, scrie „Times", comandamentul Națiunilor Unite se menține în defensivă, iar comuniștii sunt cei care cer și primesc garanții". In linii mari acordul semnat la 8 Iunie rămâne în vigoare, dar el trebue să fie însoțit de asigurări că guvernul sud-coreean îl va respecta.

„Autoritățile sudcoreene, scrie „Times" în continuare, nu au anunțat în mod public că renunță la intenția lor de a permite sosirea în Coreea a trupelor indiene, iar la 20 Iulie, unul dintre purtătorii de cuvânt ai lui Li Sin Man a declarat că reprezentanții Indiei, Poloniei și Cehoslovaciei „nu li se va permite niciodată intrarea pe teritoriul sudcoreean". „Această atitudine va accentua îndoielile și în ce privește valoarea oricăror alte garanții „de bună purtare" pe care le-ar da în viitor Li Sin Man". Times scrie în încheiere că comandamentul Națiunilor Unite a fost nevoit să se constitue garantul „bunei purtări" a lui Li Sin Man.

★

DUSSELDORF 24 (Agerpres). — Ziarul „Freies Volk" publică un articol în legătură cu situația învățământului din Germania occidentală în care arată că lipsa de școli și profesori devine din ce în ce mai acută.

Numai în regiunea Ruhr lipsesc 2.000 de săli de cursuri. Un număr de 122.000 de copii de vârstă școlară nu au posibilitatea să urmeze cursurile școlare în mod normal. Din cauza lipsei de spațiu unele cursuri au fost scoase din programele școlare.

Numărul copiilor care nu pot urma în mod regulat școala din cauza supraaglomerării claselor este uriaș. Astfel, la Duisburg acest număr se ridică la 14.328, la Gelsenkirchen la 5 665, Bottrop — 1.350, Bochum — 4.907, Mülheim — 4.000 etc.

Construcțiile de clădiri școlare începute sau proiectate cu câțiva ani în urmă au fost suspendate. Numai în districtul Lüneburg au fost suspendate construcțiile a 20 de școli.

Un alt aspect îngrijorător al învățământului din Germania occidentală este conținutul reacționar al programelor școlare.

In toate școlile vestgermane copiii sunt educați în spirit militarist și revanșard. Astfel, la școala primară din Volkmarstrasse (Hanovra) directorul școlii a împărțit profesorilor programe școlare în care se pot citi fraze ca: „Tot poporul nostru trebue să fie devotat wehrmachtului german. Pentru fiecare tânăr cu adevărat german, idealul spre care trebue să tindă este spiritul militar și viața de soldat".

Invățătorii și profesorii care se împotrivesc răspândirii propagandei militariste și revanșarde sunt pur și simplu concediați. Astfel a fost cazul învățătorului Erich Schultz din Kiel, care a fost concediat pentru „vina" de a fi semnat o declarație chemând pe toți profesorii și elevii la lupta pentru pace.

BIBLIOGRAFIE

A apărut „Analele Româno-Sovietice", seria Pedagogie-Psihologie Nr. 2, editată sub îngrijirea Institutului de studii româno-sovietic al Academiei R.P.R. cu următorul conținut:

I. T. Ogorodnicov: Problemele pedagogiei în lumina operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

TEORIA ȘI PRACTICA EDUCAȚIEI COMUNISTE

S. G. Sapovalenco: I. Despre învățământul politehnic în școala de cultură generală. II. Căile de politehnizare a școlii și sarcinile științei pedagogice.

A. G. Ter-Ghevondian: Munca productivă a copiilor în comuna F. E. Dzerjinschi.

DIN ISTORIA LUPTEI P.C.U.S. PENTRU INSTRUIREA MASELOR

V. I. Volcov: Lupta Partidului Bolșevic pentru instruirea maselor muncitoare în perioada dintre cele două revoluții.

LUPTA PENTRU O PSIHOLOGIE ȘTIINȚIFICA

I. N. Bălănescu: Învățătura lui I. P. Pavlov luminează calea desvoltării psihologiei științifice.

A. A. Smirnov: Situația psihologiei și restructurarea ei pe baza învățăturii lui I. P. Pavlov.

*** * *:** Hotărârea consfătuirii asupra problemelor de psihologie.

IMPOTRIVA TEORIEI ȘI PRACTICII ȘCOLII BURGHEZE

G. Danilin: Decăderea școlii americane.

DISCUȚII

I. V. Blagonadejina: Cu privire la problema restructurării psihologiei pe baza învățăturii fiziologice a lui I. P. Pavlov.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C. 7880

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 226 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 1 August 1953

In acest număr:

- **In zilele din preajma Festivalului:** Prin București, orașul Festivalului! Clubul studenților; **Letiția Papu:** In gară. (pag. 2-a)
- Marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice — Articol de fond reprodus din ziarul „Scânteia". (pag. 2-a)
- **Se desvoltă neîncetat învățământul nostru:** Toți copiii de vârstă școlară învață; Cresc noi cadre de pedagogi; Manuale pentru copiii patriei; In școlile din Tg. Mureș; Pentru pregătirea viitorilor tehnicieni; Ani plini de muncă rodnică. (pag. 3-a)
- Lucrările Congresului Mondial al Tineretului (pag. 4-a)
- **Radu Petre:** Pentru un învățământ democratic, pentru unitatea de luptă a oamenilor muncii din învățământ (pag. 4-a)
- Armistițiul în Coreea — o victorie a popoarelor în lupta pentru pace (pag. 4-a)

Se desvoltă neîncetat învățământul nostru

Se împlinesc cinci ani de când în țara noastră, din inițiativa partidului a fost înfăptuită reforma învățământului, reformă ce se înscrie în rândul marilor acte revoluționare săvârșite de regimul nostru democrat-popular, spre binele poporului muncitor. Intreaga politică a partidului și a guvernului țării noastre, marile acte revoluționare ale regimului nostru democrat-popular sunt închinate satisfacerii nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii. Odată cu construirea bazei economice a socialismului, în țara noastră se desfășoară cu succes revoluția culturală, se desvoltă știința, arta, literatura și învățământul puse în slujba poporului.

Făurirea societății noi, socialiste, desvoltarea economiei și a culturii noastre, în scopul asigurării unui nivel material și cultural din ce în ce mai înalt al maselor populare, cere un număr mereu sporit de cadre bine pregătite, cu un înalt nivel de cultură, stăpâne pe tehnică. In făurirea unor astfel de cadre, în opera de educare comunistă a tinerei generații, rolul cel mai însemnat îi revine învățământului.

„Regimul de democrație populară — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor din R.P.R. — arată, dela instaurarea lui, cel mai mare interes pentru desvoltarea învățământului și culturalizarea maselor, pentru pregătirea viitorilor cetățeni, constructori conștienți ai socialismului".

In domeniul învățământului, ca și în alte domenii, regimul burghezo-moșieresc ne-a lăsat o moștenire grea. Clasele exploatatoare din România burghezo-moșierească nu aveau niciun interes să lupte pentru desvoltarea culturală a poporului. Școala oficială era folosită nu pentru culturalizarea maselor, nu pentru luminarea poporului, ci pentru educația în spiritul supunerii față de clasele exploatatoare. Pentru a putea fi transformați mai ușor în unelte docile, elevii erau împiedecați să capete cunoștințe științifice. Inscriind în mod demagogic în constituție învățământul primar general și obligatoriu, clasele exploatatoare din România burghezo-moșierească n'au încetat o clipă să calce în picioare dreptul la învățătură al poporului muncitor și să-l osândească la întuneric și ignoranță. Grăitor în această privință este faptul că în România burghezo-moșierească existau peste 4 milioane de analfabeți și semianalfabeți.

Reforma învățământului, înfăptuită în anul 1948 din inițiativa P.M.R. marchează hotarul între școala veche, burgheză, și școala nouă, a regimului de democrație populară. Reforma a schimbat radical principiile de organizare a școlii, a dat o nouă orientare învățământului, pentru a asigura ridicarea nivelului cultural al întregului popor și a face ca învățământul să corespundă sarcinilor desvoltării regimului nostru democrat-popular. Intreg învățământul a devenit învățământ de stat, căpătând un caracter unitar. Reforma a stabilit ca scop al întregii activități școlare educarea în spirit comunist a tinerei generații, formarea unor luptători dârzi pentru socialism.

Mergând pe acest drum, în cei cinci ani care au trecut dela reformă, școala noastră a obținut mari și însemnate succese.

Deosebit de grăitoare sunt cifrele care arată cum s'a desvoltat învățământul nostru în anii care au trecut dela reformă. Față de 1938, numărul instituțiilor preșcolare a crescut până în prezent cu 274%, iar numărul copiilor cuprinși în ele cu 366,6%. O deosebită desvoltare au căpătat-o în acești cinci ani căminele de zi, precum și căminele sezoniere dela sate, care dau mamelor aflate în producție posibilitatea de a munci liniștite, de a întări contribuția lor la construirea socialismului, știind că tinerele lor vlăstare se bucură de o îngrijire atentă, că primesc o educație justă, care-i pregătește în vederea trecerii la școala elementară.

Una din sarcinile principale puse prin reforma învățământului a constituit-o lichidarea analfabetismului și închiderea izvoarelor acestuia prin înfăptuirea învățământului elementar cu adevărat general și obligatoriu, care să cuprindă pe toți copiii de vârstă școlară. Statul nostru consideră asigurarea învățământului elementar general și obligatoriu drept bază a învățământului, drept o condiție hotărîtoare în culturalizarea întregului popor. Până astăzi numărul școlilor elementare, în care își desfășoară activitatea de educare a tineretului zeci de mii de învățători, a crescut cu peste 2.500 unități față de anul 1938. In prezent, școlile elementare cuprind pe toți copiii de vârstă școlară din țara noastră.

Au fost înființate școli elementare în centrele muncitorești, în cartierele mărginașe ale orașelor, în satele și cătunele cele mai îndepărtate. Aceasta constitue o garanție a închiderii definitive a izvoarelor analfabetismului.

Pentru a asigura ridicarea nivelului cultural al poporului, începând cu anul școlar 1948—1949 au luat ființă școlile de 7 ani, a căror rețea crește rapid.

Prin reforma învățământului s'au creat noi tipuri de instituții de învățământ de toate gradele, menite să pregătească cadre necesare industriei, agriculturii, sănătății poporului, tuturor ramurilor de activitate științifică, culturală etc. Astfel, au fost create școlile profesionale ale rezervelor de muncă, care pregătesc cadre calificate de muncitori. In aceste școli statul asigură întreținerea completă a elevilor: cămin, hrană, îmbrăcăminte, manuale.

O deosebită însemnătate o au școlile medii tehnice, create prin reformă, școli care au ca scop să pregătească cadre de specialiști medii pentru toate ramurile de activitate. La 5 ani dela reformă, în țara noastră există școli medii care pregătesc cadre medii de tehnicieni pentru toate specialitățile. In prezent, școlile medii tehnice cuprind cu 629% mai mulți elevi decât în perioada antebelică.

A crescut în ritm rapid pregătirea specialiștilor de grad superior. Față de anul 1938-1939, numărul facultăților a crescut de aproape patru ori, iar numărul studenților a crescut cu 268,8%. Ca urmare a desvoltării necontenite a economiei noastre naționale, ca urmare a cerințelor mereu crescânde ale poporului muncitor, s'au creat noi institute de învățământ superior, menite să asigure o înaltă calificare viitorilor noștri specialiști. Au luat astfel ființă facultăți de energetică, de mecanică minieră, de construcții navale, de geologie și exploatare a zăcămintelor de țiței și gaze, de zootehnie, de industrie ușoară etc.

Aplicând în viață politica leninist-stalinistă în problema națională, statul nostru democrat-popular nu numai că proclamă dreptul la învățătură în limba maternă cetățenilor de orice naționalitate, dar asigură materialmente acest drept, creând școli în limba maternă, pregătind cadre, editând manuale pentru aceste școli. In țara noastră funcționează în prezent școli în 15 limbi materne ale minorităților naționale. In limba maghiară funcționează o universitate și o serie de instituții de învățământ superior.

Pentru ca dreptul la învățătură înscris în Constituția R.P.R. să fie o realitate, statul nostru asigură condiții materiale pentru frecventarea diferitelor categorii de școli de către fiii celor ce muncesc dela orașe și sate, prin burse, cămine, cantine, internate etc. Procentul elevilor bursieri s'a ridicat în acest an la 63%, iar al studenților bursieri la 64%, ceeace reprezintă o creștere de 264% față de anul 1949.

Reforma învățământului a pus la temelia școlii noastre înaltele principii ale marxism-leninismului și bogata experiență a școlii sovietice, asigurând astfel învățământului o bază unitară în ce privește scopul, conținutul și metoda predării. Conținutul învățământului — reflectat în planurile de învățământ, programe și manuale — a căpătat un caracter adânc științific, fiind strâns legat de sarcinile construirii socialismului.

Noul drum deschis școlii prin reformă cere tuturor cadrelor didactice un înalt nivel ideologic, politic și profesional. In acest scop, statul nostru acordă o grijă deosebită formării învățătorului de tip nou, capabil să educe tânăra generație în spiritul comunismului, să contribue la răspândirea culturii în masele largi și să desfășoare o largă activitate obștească. In școlile pedagogice din țara noastră crește și se formează azi un asemenea învățător.

Crește din an în an numărul cadrelor didactice care trec prin cursurile de perfecționare unde studiază probleme ideologice și politice legate direct de construirea socialismului în țara noastră, probleme de pedagogie generală și metodică, perfecționându-și măestria lor pedagogică. Datorită încadrării în învățământul de partid, prin cursurile profesionale de vară și prin munca desfășurată în cercurile pedagogice, învățătorii și profesorii realizează un învățământ cu un conținut tot mai științific, un învățământ pus în slujba educației comuniste multilaterale a tinerei generații. Invățătorii și profesorii își sporesc zi de zi eforturile pentru a educa tineretul nostru în spiritul moralei comuniste, pentru a forma o generație pătrunsă de dragoste fierbinte pentru poporul muncitor, hotărîtă să lupte neobosit pentru întărirea și înflorirea patriei, pentru pace și colaborare între popoare. La baza școlii noastre noi stă principiul marxist-leninist al legăturii indisolubile dintre școală și viață, dintre teorie și practică, pentru a făuri un om nou, capabil să rezolve mărețele sarcini ale construirii socialismului.

Majoritatea zdrobitoare a învățătorilor și profesorilor luptă cu hotărîre pentru un înalt nivel al predării, pentru justa orientare a lecțiilor, pentru strânsa legare a conținutului lor de viață. Ei luptă cu succes împotriva manifestărilor șovine, cosmopolite, împotriva tuturor formelor de manifestare a ideologiei burgheze, pentru un înalt nivel ideologic și științific al învățământului.

In anii luminoși ai regimului nostru democrat-popular, învățătorul a fost ridicat la o asemenea înălțime la care el n'a stat și nici nu putea să stea în România burghezo-moșierească. Partidul și guvernul țării noastre dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu măestrie și abnegație învățătorii și le creează condiții tot mai bune de trai și de activitate pedagogică.

Invățătorii sunt înconjurați în patria noastră de dragostea și atenția întregului popor. La baza măsurilor care au fost luate pentru a ridica nivelul de trai al cadrelor didactice au stat Hotărîrea din 16 August 1951 a partidului și guvernului și Hotărîrea din 19 Septembrie 1952 a Consiliului de Miniștri. Acestea sunt documente care dovedesc grija statului democrat-popular pentru satisfacerea necesităților materiale și culturale ale oamenilor muncii din școală.

Ca rezultat al grijii statului pentru ca învățătorii să devină oameni bine pregătiți, cu cunoștințe științifice, cu o vastă cultură generală și un larg orizont politic, ei au obținut frumoase rezultate. Unui număr de învățători li s'au conferit medalii și ordine precum și titlul de mare distincție de „Invățător Emerit" și „Profesor Emerit". Mulți învățători și profesori sunt deputați în sfaturile populare, iar 32 dintre ei au fost aleși deputați în Marea Adunare Națională.

Grija permanentă a statului nostru pentru desvoltarea învățământului izvorăște din cerințele legii economice fundamentale a socialismului, descoperită și fundamentată de I. V. Stalin. In centrul atenției partidului și a guvernului stă în permanență omul cu nevoile sale. Scopul producției noastre socialiste este asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii. Mijlocul pentru atingerea acestui scop este creșterea și perfecționarea necontenită a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte. Școlii noastre noi, cadrelor didactice, le-a fost încredințată frumoasa și nobila misiune de a făuri cadrele necesare pentru construirea socialismului, muncitori, tehnicieni, stahanoviști capabili să aplice în viață știința și tehnica înaintată, să asigure creșterea și perfecționarea continuă a producției socialiste.

Având conștiința înaltei lor misiuni, studiind și aplicând pe o scară din ce în ce mai largă experiența neprețuită a școlii sovietice, învățătorii și profesorii din țara noastră își vor spori necontenit eforturile pentru a înarma tineretul cu temeinice cunoștințe științifice, pentru a pregăti constructori pricepuți ai socialismului în Republica Populară Română.

In zilele din preajma Festivalului

Marea sărbătoare a tineretului lumii

prof. univ. Mihail Roșianu
președintele Comitetului de Radio

Milioane de tineri din întreaga lume își îndreaptă zilele acestea gândurile lor pline de speranțe spre București, capitala Republicii Populare Române.

După ce în fiecare țară tinerii au organizat întâlniri, conferințe, festivaluri pregătitoare, ei s'au întâlnit acum la București. Mâine se va deschide marea sărbătoare a tineretului lumii.

Alegerea Capitalei patriei noastre ca loc de întâlnire a solilor tineretului din toate țările pământului a stârnit bucuria nemărginită nu numai a tineretului, dar și a întregului nostru popor. Muncitorii, țăranii muncitori, învățătorii, oamenii de știință, de artă și cultură întâmpină cel de al patrulea Festival Mondial al Tineretului cu bucurie și încredere că acest mare eveniment în viața internațională va însemna un pas hotărît pe calea înfrățirii tineretului lumii, o întărire a forțelor păcii și prieteniei între popoare.

Intreg poporul nostru muncitor salută cu toată căldura sosirea în Capitala patriei noastre a solilor tineretului din toate țările.

Cel de al patrulea Festival Mondial al Tineretului și Studenților este o puternică manifestare a voinței de pace și prietenie a generației tinere de pretutindeni, o manifestare a bucuriei comune a tinerilor de pe întreg globul care au pornit cu hotărîre pe drumul cuceririi fericirii lor, prin cimentarea prieteniei care îi leagă, prin întărirea contribuției lor la apropierea popoarelor pe baza intereselor comune, a înțelegerii și respectului reciproc.

Tineretul din orice parte a lumii are aceleași interese mari și aceleași dorințe, își făurește aceleași visuri mărețe de viitor.

Orice tânăr dorește să trăiască într'o societate în care el să-și poată desvolta liber toate facultățile fizice și intelectuale, dorește o viață care să fie mereu luminată de bucuria zilei de mâine. Tineretul dorește cu toată puterea și e gata să lupte pentru ca în locul groazei pentru ziua de mâine de care sunt cuprinși milioane de tineri din țările unde se urzesc uneltiri pentru un nou război, să se statornicească în viața lor bucuria pentru ziua de mâine care nu poate exista decât în țările cu adevărat libere, în care popoarele au devenit stăpâne pe soarta lor.

Tineretul nu așteaptă să vină singură viața lui fericită. El se organizează și participă viguros la lupta uriașă ce se duce în lume pentru pace și prietenie. El are încredere în forțele progresului și ale păcii dar în același timp este atent la uneltirile forțelor negre care întunecă calea fericirii lui.

Tânăra generație a timpului nostru și-a fixat ca sarcină făurirea unei puternice uniuni internaționale, care să lupte pentru drepturile ei sfinte, pentru bucuria de a trăi, pentru independența patriilor tuturor tinerilor, pentru pace.

Prin experiența lor proprie, milioane de tineri din lumea întreagă s'au convins că unirea lor este necesară și este posibilă. Și această unire se săvârșește biruitoare între tinerii muncitori din uzine, de pe ogoare, din școli și universități.

Cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, care se va deschide mâine în Capitala patriei noastre este o puternică manifestare a întăririi legăturilor între tinerii din toate țările.

Invățătorii și profesorii din Republica noastră Populară, cărora le este încredințată misiunea înaltă de a educa tineretul din școli și universități în spiritul prieteniei între popoare, în spiritul luptei pentru progres, pentru triumful păcii în lume, salută cu toată căldura pe solii tineretului din toate țările pământului și le urează biruințe pe calea marilor țeluri pentru care și-au dat întâlnire în Capitala scumpei noastre patrii.

Tineri din toate colțurile lumii sosesc în Capitala Patriei noastre dragi, pentru a-și strânge rândurile, pentru a-și afirma dreptul lor la o viață liberă și fericită.

La concursul de artă populară

La expoziția de artă populară românească organizată de curând de către comitetul pentru așezămintele culturale, au prezentat lucrări valoroase și numeroși artiști amatori. Printre aceștia se află și cadre didactice, pionieri și școlari.

Astfel, învățătorul Adrian Ionescu din Hălceriu, regiunea Stalin, a primit premiul al III-lea la faza finală a concursului pentru un tablou prezentat.

Elevii școlii cu limba de predare tătară numărul 1 din Constanța au prezentat la acest concurs un șal lucrat din pânză pe care se află brodate diferite motive ale artei populare naționale.

Colectivul școlii elementare din Fetești, regiunea Constanța, a prezentat la concurs o ramă sculptată artistic în lemn. Prin sculpturile cu care este împodobită, această ramă simbolizează pacea.

Daruri pentru oaspeți

Pionierii și școlarii, alături de cadrele didactice și personalul administrativ dela școala din comuna Săcel, raionul Novaci, au lucrat cu multă dragoste daruri pentru oaspeții ce vin la Festival: țesături naționale, obiecte de lemn și sticlă etc.

Ei și-au luat angajamentul ca, în cinstea Festivalului, să intensifice munca de strângere a spicelor pe ogoare.

EMANOIL CINTEZA
corespondent

Apelul Congresului Mondial al Tineretului

Tineri și tinere!

Reprezentanții tineretului și ai organizațiilor de tineret din 106 țări care au participat la cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului vi se adresează vouă:

Invitați de Federația Mondială a Tineretului Democrat, ne-am întrunit aci la București, unde, în cadrul unor discuții libere, ne-am exprimat punctele noastre de vedere cu privire la problemele care frământă întreaga generație tânără a timpului nostru.

In ciuda varietății punctelor noastre de vedere și a credințelor noastre și cu toate că suntem reprezentanți ai unor organizații de tineret foarte diferite, dorințele și interesele noastre sunt aceleași.

NOI DORIM CU TOȚII

ca cea mai frumoasă parte a vieții tinerilor și tinerelor de toate naționalitățile și rasele să nu fie întunecată de grija și de teama zilei de mâine;

ca fiecare tânăr să aibă de lucru și o îndeletnicire care să-i asigure un salariu suficient pentru a duce o viață demnă;

ca fiecare tânăr să aibă posibilitatea de a studia și de a se odihni, de a-și dezvolta calitățile și aptitudinile sale, de a-și întări sănătatea și vigoarea;

ca fiecare tânăr să aibă posibilitatea de a-și întemeia un cămin și de a trăi în pace și fericire;

ca fiecare tânăr să aibă dreptul de a lua parte la viața socială și politică a țării sale.

TINERI, CE TREBUE SĂ FACEM PENTRU A TRADUCE IN VIAȚĂ VISURILE NOASTRE?

UNITATE, UNITATE ȘI IARĂȘI UNITATE.

Unirea frățească și pașnică a tinerilor din toate țările și din toate păturile populației constitue o forță uriașă în lupta pentru realizarea revendicărilor și speranțelor tinerei generații.

Pentru a fi buni prieteni trebue să ne cunoaștem unii pe alții. Trebue să luptăm pentru organizarea pe scară cât mai largă de schimburi culturale și sportive între tinerii din diferite țări.

Trebue să înlăturăm toate piedicile și toate uneltirile prin care dușmanii păcii încearcă să ne despartă.

SĂ NE UNIM PENTRU A APĂRA DREPTUL LA FERICIRE, DREPTUL LA BUCURIE, SĂ NE UNIM PENTRU A STA IN CALEA FORȚELOR RĂULUI

Războiul, cursa înarmărilor și aservirea țărilor primejduesc realizarea drepturilor tineretului, în timp ce progresul omenirii face din ce în ce mai posibilă realizarea lor.

Războiul înseamnă moartea a milioane de tineri, distrugerea căminurilor, prăbușirea speranțelor noastre.

Cursa înarmărilor înseamnă crucișătoare în loc de școli, fortărețe zburătoare în loc de locuințe, înseamnă betonul bazelor militare în locul câmpiilor înflorite.

Aservirea înseamnă jefuirea patriei, transformarea tinerilor în sclavi ai străinilor în propria lor țară.

TINERI

Vă chemăm să luați parte cu toată energia voastră la campania internațională inițiată de Consiliul Mondial al Păcii pentru reglementarea pașnică a conflictelor internaționale, pentru încetarea războaielor în curs și a acțiunilor agresive împotriva independenței popoarelor.

Cu aceeași energie să demascăm pe cei care pun piedici tratativelor, întârzie realizarea înțelegerii, preferă glasul tunului, glasului rațiunii.

Suntem de acord cu revendicarea ca fiecare națiune, mare sau mică, din orice parte a lumii, de orice rasă, să aibă dreptul de a-și alege liber modul de viață și să respecte la rândul său modul de viață pe care în mod liber și l-au ales celelalte popoare.

Vom face tot ce ne stă în putință pentru ca spiritul tratativelor care a împrospătat atmosfera internațională și ne-a umplut inimile de speranțe, să triumfe asupra spiritului întunecat și înăbușitor al recurgerii la forță și la război.

Tineretul din întreaga lume a aflat cu mare bucurie vestea despre încheierea armistițiului în Coreea, care dovedește că este posibilă reglementarea tuturor problemelor litigioase pe cale pașnică, prin tratative.

SĂ NE UNIM PENTRU A PUTEA CONSACRA FORȚELE NOASTRE TINERE NOBILEI CAUZE A PĂCII, SĂ LUAM PARTE LA ACȚIUNEA POPOARELOR PENTRU TRATATIVE, INȚELEGERE ȘI PACE

Aceasta este lupta la care vă chemăm frați și surori, prieteni și tovarăși.

Prin unire spre pace. Prin pace spre fericire.

INAINTE TINERET AL LUMII!
PENTRU PACE ȘI PRIETENIE,
PENTRU UN VIITOR LUMINOS.

Pe drumul deschis de reforma învățământului

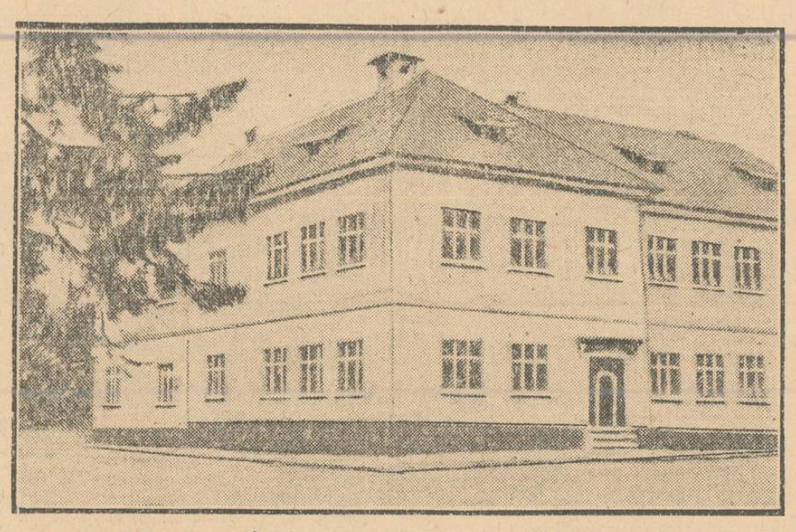

★

Pe întinsul patriei noastre se simte puternic desvoltarea învățământului, principală verigă a revoluției noastre culturale. An cu an sporește numărul școlilor de 4 ani, de 7 ani și de 10 ani. Numai în acest an școlar, rețeaua școlilor elementare a crescut cu 109 unități noi, iar a școlilor de 7 și de 10 ani cu 184 unități.

In clișeu: Școala de 7 ani din comuna Zagra, regiunea Cluj, construită după reforma învățământului.

★

Una din trăsăturile caracteristice ale școlii noastre noi, realizată după reforma învățământului, este legarea cât mai strânsă a conținutului muncii instructiv-educative de practică, de viață. In realizarea acestui principiu, apar tot mai multe și mai bine înzestrate laboratoare, muzee școlare, colțuri ale naturii vii, se organizează munca pe loturile școlare.

In clișeu: Colțul naturii vii organizat la școala de 7 ani, nr. 30 din București.

În zilele din preajma Festivalului

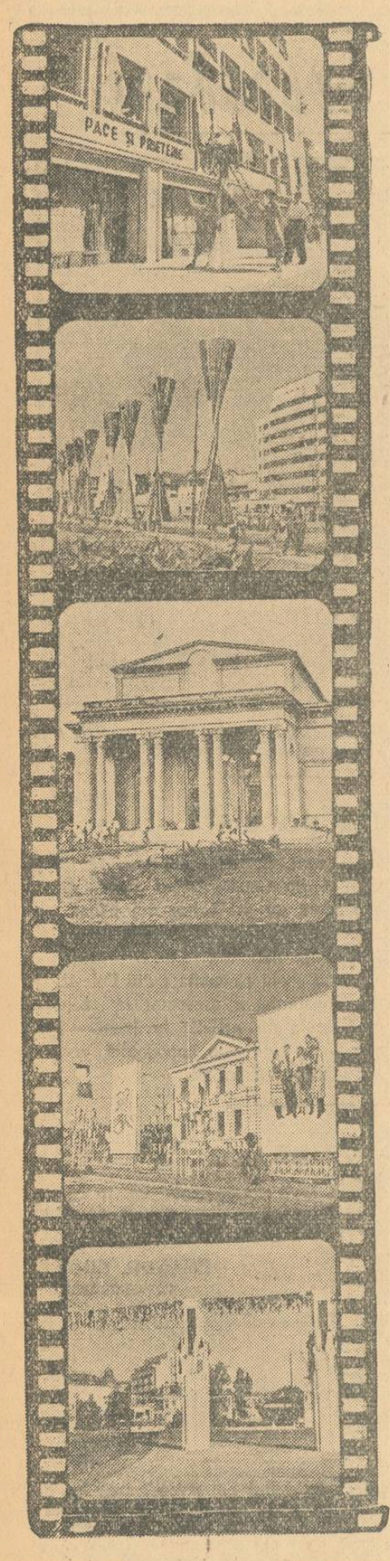

De sus în jos: *Cetățenii Capitalei au dat imobilelor lor o înfățișare sărbătorească, pavoazându-le în cinstea Festivalului; Un aspect din București, pe bulevardul 1848; Fațada noului cinematograf din raionul „Grivița Roșie"; În fața Spitalului unificat de adulți „Colțea"; O piață centrală a Bucureștiului frumos împodobită cu coloane și sute de steguleț.*

Prin București — orașul Festivalului

...Steaguri de toate culorile împodobesc peroanele Gării de Nord. Tineri cu brațele încărcate de flori așteaptă, cu inimile cuprinse de emoție și bucurie, pe oaspeții dragi. Va fi prima întâlnire între prieteni care nu și-au văzut niciodată chipul, dar care se simt totuși atât de legați...

Departe se aprinde un semnal verde. Locomotiva intră în gară, pufăind ostenită. Din vagoane coboară, rând pe rând, zeci și zeci de tineri, cu părul blond sau brun, cu pielea albă, galbenă, neagră. Oricât de depărtate ar fi locurile de unde vin, oricât de diferiți sunt acești tineri — ei poartă toți, în inimile lor tinere, încrederea în triumful păcii.

★

La ușa unuia dintre vagoanele internaționale au apărut, rând pe rând, patru tineri. Primul, înalt și svelt, e chilianul Manuel Troncoso. Al doilea, îmbrăcat în tradiționala „djellaba", vestmânt asemănător unui halat cu o glugă albă, este sirianul Mohamed Ibrahim. Al treilea, mic de statură, cu pielea galbenă, este japonezul Hodeo Ovamura. Iar cel de-al patrulea, un flăcău vânjos și ager, care a străbătut peste 16.000 de km. ca să ajungă în capitala patriei noastre, este australianul Tom Mc. Donald.

Câteși patru sunt cunoștințe vechi. S'au întâlnit prima dată la Praga și apoi s'au revăzut la Budapesta și la Berlin. Acum s'au întâlnit din nou, ca delegați la cel de al patrulea Festival.

Revederea din tren i-a bucurat nespus. Nu s'au văzut de doi ani de zile și au multe de povestit.

Când soarele a început să apună și în apropiere s'a profilat silueta mândră a orașului Festivalului, cei patru prieteni s'au apropiat de fereastra vagonului și au început să cânte, fiecare în limba lui, „Imnul păcii și al prieteniei".

★

În clipa când, pe peronul gării, mâinile se strâng cu putere și ochii se privesc senini și zâmbitori, între oaspeții de peste hotare și tineretul din țara noastră se leagă o prietenie strânsă. Pornesc cu toții prin București, orașul Festivalului.

Străzile, clădirile, grădinile și parcurile bucureștene, îmbrăcate în straie sărbătorești, îi întâmpină vesele. Orașul întâlnirii tineretului lumii a devenit mai frumos ca oricând.

Pe frontispiciile clădirilor înalte flutură în bătaia vântului steagurile albe ale Festivalului, ale F.M.T.D. și U.I.S., drapele ale R.P.R.

Pretutindeni sunt placarde cu lozinca Festivalului: **„PACE ȘI PRIETENIE"**, scrisă în nenumărate limbi ale popoarelor lumii.

În zilele Festivalului, capitala patriei noastre va găzdui zeci de mii de tineri din lumea întreagă. Îi vom întâlni pretutindeni: la spectacole și la întreceri sportive, în sălile de expoziție sau la întâlnirile prietenești, prin parcurile și piețele publice, în biblioteci, în muzee. Ei vor trece, ținându-se de braț în lanțuri lungi, pe bulevardele noastre, cântând voioși „Imnul Prieteniei".

Intreg poporul nostru muncitor îi primește cu bucurie, cu o prietenie plină de căldură. Fiți binevenîți în capitala patriei noastre, tineri apărători ai păcii!

Pentru noul an școlar

În cinstea Festivalului, cadrele didactice și personalul administrativ dela școala de 7 ani din comuna Chirnogeni, raionul Negru Vodă, au intensificat acțiunea de pregătire a noului an școlar. Reparațiile și curățirea s'au terminat. Școala este gata să-și primească elevii.

La munca de pregătire a școlii pentru noul an școlar au adus o contribuție însemnată și părinții elevilor.

In gară

Același ești, tu gară, din anii de urgie?
De-aci pe frații noștri spre moarte-i petreceam?
Azi șuierul mașinii de viață e solie
Și primăvara lumii se-apleacă peste geam.

Te'mpodobesc stindarde în sute de culori
Și zidurile tale vestesc în multe graiuri
C'așteptî din lumea largă pe frați și pe surori,
Semănătorii păcii veniți pe-a noastre plaiuri.

Tu spune-le că'n inimi nimic nu ne desparte
Că prietenia n'are nici vamă nici hotare,
Mai tare-i tinerețea ca umbrele de moarte
Și va'nălța unită a păcii sărbătoare.

În dimineața asta ce tânără ești, gară,
Cu freamătul mulțimii de fete și feciori!
Răsar mereu noi steaguri ca flori de primăvară,
Și trenurile tale pornesc spre viitor.

Hai, mândră tinerețe, sub soarele de pace
Să mergem împreună spre luminoasa zi
Când grâul înfrățirii în larguri se va coace
Și pâinea bucuriei, cu drag, vom împărți.

LETIȚIA PAPU

La cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului eu reprezint studenții din Republica Mongolă. Pentru mine, aceasta este o mare fericire.

Când am sosit în București, Capitala Republicii Populare Române, tineretul prieten român ne-a întâmpinat cu deosebită căldură. Primirea ce ni s'a făcut mi-a umplut inima de o mare bucurie. Dealtfel, tineretul român a întâmpinat cu aceiaș dragoste pe reprezentanții tineretului progresist din întreaga lume. Acest lucru înseamnă o mare contribuție la întărirea prieteniei între tineretul tuturor popoarelor.

D. DABAANEAB
studentă a Universității de Stat din Ulanbator

Salut profesorii din R.P.R. și-mi exprim admirația pentru importanta muncă pe care o duc.

Pace și Prietenie!

AMY RUTSTEIN
educatoare, Cape Town, Africa de Sud

Delegația Nigeriei salută învățătorii și profesorii din România și le dorește să aibă totdeauna succes în educarea tineretului acestei țări. Construirea socialismului în România necesită participarea activă a tuturor forțelor progresiste. Cadrele didactice din școlile și universitățile românești înfăptuiesc educația socialistă necesară acestei mari opere. Noi vă urăm vouă, intelectualilor, și întregului popor român succes în lupta pentru pace și prietenie.

MODILIM ACHUFUSI
student din delegația Nigeriei

Mesajul adresat de Pac Den Ai participanților la Festival

PHENIAN 30 (Agerpres). — TASS: Pac Den Ai, laureată a Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", a adresat un mesaj de salut participanților la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie care se va deschide la 2 August la București. Pac Den Ai își exprimă convingerea că Festivalul, care se va desfășura sub steagul luptei pentru pace și prietenie, va demonstra puterea de nesdruncinat a milioanelor de tineri luptători pentru pace și va întări și mai mult solidaritatea lor internațională.

Poporul coreean iubitor de pace, scrie Pac Den Ai în mesajul său, își alătură glasul glasului milioanelor de tineri din întreaga lume, care doresc cu înflăcărare pace și prietenie între popoare.

Impreună cu întreg poporul coreean, scrie în încheiere Pac Den Ai, urez din toată inima celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților mari succese în acțiunea lor nobilă pentru apărarea păcii în întreaga lume și pentru prietenie între popoare.

Clubul studenților

La Facultatea de Arhitectură din București — orașul care găzduește Congresul Tineretului și marele Festival—s'a deschis, nu de mult, un club al studenților din raionul Stalin. Acum la club se fac ultimile pregătiri pentru întâmpinarea măreței sărbători care va aduna sub același stindard — stindardul păcii și al prieteniei, zecile de mii de soli ai tineretului din toate colțurile lumii.

Studenții își îmbracă clubul în vestmânt nou, sărbătoresc. La intrare te întâmpină saluturi de bun venit, în mai multe limbi. Cu bucurie, cu mândrie patriotică lucrează studenții fotomontagiile și panourile care înfățișează realizările obținute de poporul nostru muncitor: mărețul palat al culturii, „Casa Scânteii" care poartă numele lui I. V. Stalin, minunatele construcții ridicate cu elan nestăvilit, în cinstea celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. Din alte panouri zâmbesc chipurile voioase ale tinerilor care au obținut insigna Festivalului.

Prezentă parcă în același timp în toate colțurile, responsabila clubului, studenta Emilia Colbu, îi însuflețește pe toți colegii ei. Sunt multe de făcut în aceste zile din preajma Festivalului; se pregătește un interesant program de manifestări închinate Festivalului, au loc întâlniri între studenții dela diferite facultăți, competiții sportive, discuții, conferințe.

Il poți întâlni aici pe studentul Stelian Novrea, de curând venit în vacanță dela Institutul Politehnic din Sverdlovsc (U.R.S.S.). Impreună cu tânăra Magdalena Bobancu, studentă la Facultatea de Comerț Exterior și cu Stela Oprea, dela Institutul „Maxim Gorchi", el prinde lozinci și aranjează fotografii pe panouri. Studenta Maria Cristea, dela Facultatea de Chimie Industrială, comentează, într'un grup de studenți, întâlnirea organizată recent la club cu studentul Iranian Sofrabi.

Cu multă emoție așteaptă tovarășa Colbu deschiderea Festivalului la care va participa ca delegată a studenților Facultății „Maxim Gorchi". Fruntașă la învățătură, fruntașă și în munca obștească, ea se bucură de dragostea și încrederea tuturor studenților din Institut. Ei au ales-o secretară a organizației U.T.M., ei au hotărît să fie reprezentanta lor la Festival. Pe minunatul stadion din Parcul de Cultură și Sport „23 August", în sălile Operei de Stat ori în sala clubului studențesc dela Facultatea de Arhitectură, de a cărei activitate răspunde, Emilia Colbu va întâlni din nou pe tinerii din toate colțurile lumii cu care a legat prietenie acum doi ani, la Berlin, cu prilejul celui de al III-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. Acolo, sub marea de drapele și flori, ea a cunoscut-o pe neînfricata Raymonde Dien, a ascultat cu emoție cuvântul lui Pablo Neruda, a cântat laolaltă cu tinerii englezi și coreeni, francezi, australieni, norvegieni și chinezi, cântecele păcii și prieteniei. Anul acesta ea îi va întâlni din nou în capitala patriei noastre. O nouă întâlnire, o nouă contribuție la lupta pentru pace și pentru un viitor mai bun.

Lucrări închinate Festivalului

Recent, filiala Iași a Uniunii Scriitorilor a organizat un concurs literar în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. Printre numeroasele lucrări prezentate s'au remarcat, între altele, versurile studentului Ion Arhip, membru al cenaclului studențesc din Iași, precum și o lucrare în proză prezentată de Gheorghe Cociu, elev în anul I la școala medie tehnică de metalurgie din Iași.

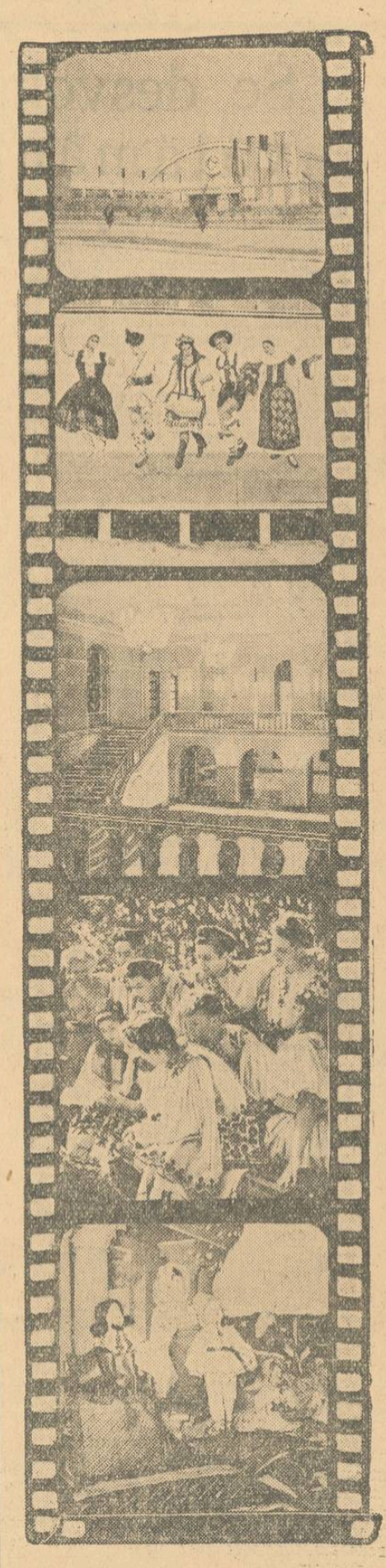

De sus în jos: *Sala unde s'au desfășurat lucrările Congresului Mondial al Tineretului; Un panou pe unul din bulevardele Capitalei; Aspect din interiorul noului local al Operei de Stat; Membrii ansamblului de cântece și dansuri al U.T.M. s'au pregătit intens pentru Festival; O parte din obiectele pe care pionierii le vor dărui oaspeților de peste hotare.*

Marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice

Marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice împlinește 50 de ani de existență — dată memorabilă în istoria întregii mișcări revoluționare internaționale.

Pline de dragoste fierbinte și de nemărginită încredere se îndreaptă astăzi spre Partidul Comunist al U.R.S.S. nu numai privirile oamenilor sovietici, ci și ale milioanelor de comuniști din toate țările lumii, ale sutelor de milioane de oameni ai muncii, ale tuturor celor ce iubesc pacea și progresul omenirii. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, conducătorul și organizatorul victoriilor istorice ale primului stat socialist din lume, a făurit o viață fericită poporului sovietic și a deschis drumul întregii omeniri spre libertate, fericire și pace. El întruchipează rațiunea, onoarea și conștiința epocii noastre.

Istoria nu cunoaște un alt partid politic care să fi jucat un rol atât de uriaș în destinele țării sale și ale întregii lumi ca Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

Niciodată politica unui partid nu s'a bucurat de un sprijin atât de nelimitat din partea celor mai largi mase muncitoare.

P. C. U. S. s'a transformat dintr'o forță națională într'o forță mondială, în „brigada de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești internaționale. Intreaga luptă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice are o uriașă însemnătate internațională, constituie un nesecat izvor de învățături pentru toate partidele comuniste. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice reprezintă înaltul model al tuturor partidelor comuniste și muncitorești.

Recentul document de mare însemnătate internațională, „Cincizeci de ani de existență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice (1903—1953)" — teze ale secției de propagandă și agitație a C.C. al P.C.U.S. și ale Institutului Marx-Engels-Lenin-Stalin — sintetizează drumul glorios și învățămintele istorice ale celor cinci decenii de luptă a P.C.U.S., dela cel de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Social-Democrat din Rusia (P.M.S.D.R.) și până în zilele noastre.

Congresul al doilea a însemnat încununarea luptei titanice a marelui Lenin pentru crearea unui partid proletar revoluționar în Rusia.

V. I. Lenin, adept credincios al învățăturii lui Marx și Engels, dezvoltând creator marxismul în noile condiții istorice, a desfășurat o luptă necruțătoare împotriva dușmanilor fățiși și ascunși ai marxismului, împotriva diverselor manifestări de oportunism în mișcarea muncitorească, pentru organizarea și unirea forțelor proletariatului sub steagul marxismului revoluționar.

Pentru prima dată în istoria marxismului, Lenin a elaborat învățătura despre partid ca organizație conducătoare a proletariatului, ca principala lui armă de luptă. Lenin a creat bazele ideologice, politice și organizatorice ale partidului marxist revoluționar de luptă, cu un program marxist limpede, cu o tactică revoluționară, cu o voință unică și o disciplină de fier, capabil să conducă masele la cucerirea dictaturii proletariatului și la construirea socialismului și comunismului. Acest partid, partid de tip nou, este principial deosebit de partidele reformiste ale Internaționalei a II-a.

Numele lui Lenin, marele întemeietor, înțeleptul conducător al Partidului Comunist, este indisolubil legat de întreaga istorie a Partidului. Numele lui Lenin a devenit steagul oamenilor muncii din lumea întreagă în lupta pentru cauza păcii, a democrației și socialismului, pentru viitorul luminos al popoarelor.

Partidul Comunist, creat și călit de Lenin, geniul revoluției, a condus popoarele Rusiei la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917 și a organizat dictatura proletariatului la baza căreia stă alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Revoluția Socialistă a deschis o eră nouă în istoria omenirii — era prăbușirii capitalismului și a triumfului socialismului și comunismului și a marcat astfel o cotitură radicală în istoria universală. Sub conducerea Partidului, poporul sovietic și-a apărat cu eroism nemaiavăzut Puterea lui Sovietică, viitorul socialist împotriva contrarevoluției interne și externe. Înfăptuind cu fidelitate și consecvență programul științific de transformare socialistă a Rusiei, elaborat de V. I. Lenin, și ridicând masele de milioane la crearea conștientă a istoriei, partidul a asigurat victoria construirii socialismului pe a șasea parte a lumii. Dintr'o țară agrară înapoiată Rusia s'a transformat într'o uriașă putere socialistă, industrială și colhoznică. Partidul Comunist a eliberat popoarele Rusiei din jugul asupririi naționale, a făurit statul socialist multinațional, familia frățească a popoarelor sovietice.

Sintetizând uriașa experiență a construirii socialismului în U.R.S.S. și experiența mișcării internaționale contemporane de eliberare, I. V. Stalin, marele continuator al operei lui V. I. Lenin, a dezvoltat în mod creator învățătura marxist-leninistă în noile condiții istorice și într'o serie de probleme a îmbogățit cu noi teze teoria revoluționară.

Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic și eroica Armată Sovietică au zdrobit agresiunea fascistă și au salvat omenirea de amenințarea jugului fascist. Victoria istorică a Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial a avut ca urmare întărirea forțelor socialismului și democrației, creșterea prestigiului internațional și a influenței Uniunii Sovietice și slăbirea pozițiilor imperialismului mondial. Din sistemul capitalist s'au desprins o serie de țări — între care și țara noastră — ale căror popoare au instaurat regimul de democrație populară. Triumful luptei de eliberare a marelui popor chinez și crearea Republicii Populare Chineze constitue una din cele mai mari victorii ale cauzei socialismului și democrației.

Oțelit în luptă sub conducerea genialului Lenin, a discipolului și continuatorului său operei lui Lenin, marele Stalin și a tovarășilor lor de luptă, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice este astăzi forța conducătoare, îndrumătoare și călăuzitoare a poporului sovietic care construește comunismul.

Niciodată în istorie vreun alt partid n'a făcut față unor sarcini atât de grele și de măreț, niciodată vreun alt partid nu și-a propus cu fermitate de oțel țeluri atât de nobile și de însemnate pentru întreaga omenire, ca acelea pe care le-a îndeplinit și le îndeplinește cu cinste marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice. Tocmai deaceea împotriva bolșevicilor, a partidului de tip nou, s'au coalizat toate forțele reacțiunii mondiale, au fost date cele mai înverșunate atacuri, deschise și ascunse. Este lesne de înțeles că Partidul Comunist n'ar fi existat, că victoriile istorice ale Uniunii Sovietice n'ar fi fost cu putință fără lupta intransigentă și necurmată împotriva tuturor dușmanilor clasei muncitoare, fără lupta lui Lenin și a leniniștilor împotriva oportuniștilor de toate soiurile, fără apărarea principiilor ideologice și organizatorice ale bolșevismului, fără zdrobirea de către partid, sub conducerea C.C., în frunte cu I. V. Stalin, a trotchiștilor, buhariniștilor, naționaliștilor — reprezentând epigonii menșevismului.

Numai un partid conștient și organizat, înarmat cu teoria revoluționară marxist-leninistă, cu cunoașterea legilor de dezvoltare ale societății, un partid eroic, gata la orice sacrificii în interesul poporului și al patriei, legat strâns de masele largi ale oamenilor muncii, a putut realiza și depăși cu mult, doar într'o jumătate de secol, năzuințe și visuri din cele mai înalte și mai scumpe, pentru care omenirea muncitoare, exploatată și asuprită, sângerează de multe secole.

În profund contrast cu partidele burgheziei imperialiste, pentru care omul este material brut, bun numai pentru exploatare, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, eliberatorul maselor muncitoare din Rusia din jugul exploatării, constructorul socialismului și al comunismului, este primul partid din lume care a ridicat preocuparea pentru fericirea omului și pentru satisfacerea nevoilor sale materiale și spirituale crescânde la rangul unei politici de stat.

Grija pentru binele omului sovietic, pentru înflorirea întregului popor sovietic, este lege pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

P.C.U.S. consideră că politica de pace este singura politică justă și care corespunde intereselor vitale ale poporului sovietic și ale tuturor celorlalte popoare iubitoare de pace. Interesele U.R.S.S. nu pot fi despărțite de cauza păcii în lumea întreagă.

Convins de superioritatea sistemului economic socialist, plin de încredere în forțele interne ale U.R.S.S. și în forțele mereu crescânde ale lagărului păcii, democrației și socialismului, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice aplică consecvent în întreaga sa politică externă indicația leninistă a posibilității coexistenței pașnice îndelungate a sistemului socialist și a celui capitalist. Numai orbirea datorită isteriei războinice poate să ducă la ignorarea faptului tot mai evident că interesele arzătoare ale statelor capitaliste cer renunțarea la „politica de forță" a cercurilor imperialiste agresive și revenirea la politica relațiilor politice și economice normale între state.

P.C.U.S., Uniunea Sovietică au avut un rol însemnat în închegarea și întărirea uriașului lagăr al păcii, democrației și socialismului, cea mai mare cucerire a popoarelor. Inițiativele repetate de pace ale Uniunii Sovietice au un ecou nemaiavăzut în lumea întreagă și au contribuit considerabil la destinderea încordării internaționale. Intreaga omenire iubitoare de pace vede în aceste inițiative expresia intereselor ei celor mai vitale și le sprijină cu crescândă hotărâre, cerând insistent ca toate guvernele să facă pași în direcția realizării destinderii internaționale. Semnarea acordului de armistițiu în Coreea constitue o demonstrație puternică a posibilității rezolvării chestiunilor litigioase pe calea tratativelor.

Ducând o politică consecventă de pace, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice nu uită nicio clipă existența înconjurării capitaliste și intensificarea acțiunilor provocatoare ale forțelor reacționare. P.C.U.S. ne învață să educăm pe membrii de partid și pe toți oamenii muncii în spiritul ridicării necontenite a vigilenței revoluționare.

Incă dela începutul existenței sale partidul nostru și-a desfășurat activitatea sub steagul glorios al leninismului, s'a străduit și se străduește să introducă în viața sa principiile ideologice și organizatorice leniniste, urmează necontenit înaltul exemplu al P.C.U.S.

Toate victoriile partidului clasei muncitoare din țara noastră, ale poporului nostru, în lupta pentru doborîrea claselor exploatatoare dela putere și pentru instaurarea și consolidarea regimului democrat-popular, pentru construirea socialismului și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru pace, se datoresc aplicării consecvente și creatoare a experienței P.C.U.S.

Experiența P.C.U.S. ne învață că în lupta grea pentru victoria socialismului poate să învingă numai un partid înarmat cu teoria marxist-leninistă, călăuzit de cunoașterea științifică a legilor economice obiective, și a cărui politică oglindește dezvoltarea vieții materiale a societății, interesele esențiale ale poporului. Istoria P.C.U.S. este marxism-leninism în acțiune. Bizuindu-se pe experiența P.C.U.S., partidul nostru a acordat și acordă cea mai mare însemnătate înarmării membrilor săi, a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii cu teoria marxist-leninistă; partidul cere membrilor săi să lupte în vederea combaterii și lichidării oricărei denaturări a marxismului, oricărei tendințe de desconsiderare a teoriei.

Partidul nostru subliniază cu tărie faptul că marxismul nu este o dogmă, ci o călăuză în acțiune și cere membrilor săi să înțeleagă caracterul creator al marxism-leninismului, le cere să stârpească din munca de propagandă bucherismul și dogmatismul și să-și însușească esența vie a științei lui Marx-Engels-Lenin-Stalin. Studierea temeinică a recentului document al P.C.U.S., „Cincizeci de ani de existență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice", aplicarea învățăturilor lui, vor duce la întărirea ideologică a organizațiilor partidului nostru.

Experiența P.C.U.S. ne învață că forța partidului constă în legătura lui indisolubilă cu poporul, că forța poporului constă în unirea lui strânsă în jurul partidului. Călăuzindu-se după experiența P.C.U.S., după învățătura lui Lenin, care a arătat că „va învinge și va păstra puterea numai acela care crede în popor, care se va cufunda în izvorul creației populare vii", partidul nostru îi educă pe membrii săi în spiritul legăturii permanente și strânse cu masele, le cere să-i învețe să fie adevărați conducători, să câștige încrederea maselor, să plece urechea la cerințele și propunerile acestora.

Experiența P.C.U.S. a dovedit însemnătatea imensă a principiilor conducerii de partid și a normelor vieții de partid elaborate de Lenin. Ea ne învață să respectăm cu strictețe principiul suprem al conducerii de partid — principiul conducerii colective — să combatem și să lichidăm rămășițele în propaganda de partid a teoriei antileniniste, idealiste, a cultului personalității. Partidul nostru luptă pentru respectarea principiului conducerii colective în întreaga muncă de partid, pentru dezvoltarea autocriticii și îndeosebi a criticii de jos, mijloc puternic de întărire a democrației interne de partid și al stimulării inițiativei comuniștilor și oamenilor muncii.

Indeplinirea cu sfințenie a învățăturilor istorice ce decurg din experiența extrem de bogată a P.C.U.S. reprezintă chezășia obținerii de noi succese în lupta pentru construirea și întărirea statului democrat-popular, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului, pentru apărarea păcii.

Alături de întreaga omenire muncitoare, oamenii muncii din țara noastră privesc cu mândrie izbânzile P.C.U.S. ca pe propriile lor izbânzi; ei își îndreaptă cele mai înaripate gânduri către Marele Partid, organizatorul și însuflețitorul luptei pentru comunism, pentru fericirea omului.

Intreaga istorie a P.C.U.S. reprezintă un triumf al măreței învățături marxist-leniniste. Bogata lui experiență de luptă este o pildă însuflețitoare pentru toate partidele comuniste și muncitorești în lupta lor pentru transformarea revoluționară a societății.

Astăzi, la împlinirea a cincizeci de ani de existență a P.C.U.S., oamenii muncii din lumea întreagă văd în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice reazimul sigur al luptei lor pentru victoria cauzei păcii, democrației și socialismului.

Articol de fond publicat în „Scânteia" nr. 2726.

Se desvoltă neîncetat învăţământul nostru

● Începând din anul 1948 — anul reformei învățământului, s'a lărgit mereu rețeaua școlară, înființându-se școli elementare în cartierele mărginașe ale orașelor, în sate, în cătunele cele mai îndepărtate. Numărul școlilor elementare a crescut, față de anul 1938, cu peste 2500 unități. Rezultatele obținute până în prezent de statul nostru democrat popular în această privință au avut drept urmare secarea isvoarelor analfabetismului, prin cuprinderea în școli, în anul 1953, a tuturor copiilor de vârstă școlară.

● Democratismul consecvent al regimului nostru democrat popular se exprimă și prin faptul că statul a asigurat dreptul la învățătură în limba maternă pentru toate minoritățile naționale. Astăzi, funcționează în Republica Populară Română școli în 15 limbi ale minorităților naționale, precum și o universitate în limba maghiară.

● Școlile de 7 ani, create prin reforma învățământului cuprind astăzi 60% din totalul absolvenților școlilor elementare de 4 ani. La orașe, procentul cuprinderii absolvenților școlilor elementare în școli de 7 ani a ajuns aproape la 100%.

● Concomitent cu închiderea isvoarelor analfabetismului s'a desfășurat o largă acțiune pentru lichidarea neștiinței de carte, una din cele mai grele moșteniri ale trecutului. Dacă în anul 1941, 43% din populația țării nu știa carte, în prezent acest procent a scăzut considerabil urmând ca la sfârșitul planului cincinal, analfabetismul să fie complect lichidat.

Toți copiii de vârstă școlară învață

Pretutindeni, în orașe și sate, organele lo-
le ale puterii de stat, organizațiile de ma-
, învățătorii și profesorii, toți oamenii mun-
i lucrează de zor: să fie mai curând gata
oliile nou clădite, să fie mai frumoase și
ai curate localurile școlare existente, să fie
ai mare numărul internatelor și al canti-
elor, să se îmbunătățească mijloacele pen-
u transportul copiilor din satele îndepărtate,
fie mai multe cărți în bibliotecile școlare,
ai multe piese și aparate în laboratoarele
olilor. Și toate acestea, pentru ca toți co-
ii de vârstă școlară să poată fi cuprinși
școli, pentruca tuturor acestor copii să li
creeze condiții mereu mai bune de în-
țătură.

In regiunea Cluj s'au construit în anul a-
sta numeroase localuri noi de școală. In
ecut, în satul Gârda, în cătunul Arișeni, în
munele de munte Răchițele, Robra, Coșbuc
Salva erau cei mai mulți neștiutori de
rte. Astăzi, în aceste sate și cătune se
ală școli noi, mari și luminoase, ca o
ezășie a înlăturării pentru totdeauna a în-
nericului, a neștiinței.

Patru școli noi de 4 ani și de 7 ani, plus
internat s'au construit în anul acesta în regiunea Baia Mare. S'au ridicat localuri școlare în comuna Leamna de jos, raionul Craiova, în satele Dinculești și Cândelești, raionul Vedea, în satul Zorile din raionul Lugoj, în comuna Petrila, raionul Petroșani, în comunele Oasele, Măicănești, Tulcea și Murighiol din regiunea Galați. Aproape 1.200 de școli sunt în construcție prin autoimpunere.

Cine trece astăzi prin cartierul „Tractorul" din Orașul Stalin nu poate să nu-și aducă aminte cum arăta acum 10 ani. Uzina de avioane, înconjurată de câteva vile ale inginerilor și ale marilor funcționari ai fabricii. Incolo, un câmp întins, străbătut în toate direcțiile de mulțimea potecilor bătătorite de muncitori. Astăzi, se înalță aici blocuri de locuințe muncitorești, o policlinică, un stadion sportiv. Și printre ele școala — de curând construită. 244 de copii ai muncitorilor dela Uzina de Tractoare au fost înscriși la această școală la 1 Septembrie 1952. Când au întocmit raportul, la sfârșitul anului școlar, cadrele didactice ale școlii au trecut cu mândrie, la rubrica „școlarizarea": „ne-am îndeplinit planul cu 100 la sută".

E. GRIGORIU

Cresc noi cadre de pedagogi

In curând, odată cu începerea noului an
olar, vor păși pentru prima dată în șco-
e din satele patriei noastre mii de tineri
vățători. Ei se bucură de grija deosebită
partidului și a statului nostru democrat-
pular, de dragostea și atenția întregului
stru popor muncitor.

Cu bucurie, cu entuziasm și plini de în-
edere în forțele lor se pregătesc absolvenții
olilor pedagogice să intre în marea armată
învățătorimii, să-și înceapă munca lor no-
lă și frumoasă de învățători ai poporului.

★

La începutul lunii Iulie, 76 de tinere, eleve
e școlilor pedagogice din Orașul Stalin,
au primit diplomele de învățătoare. Cu e-
oție, cu mândrie patriotică vorbesc ele des-
e munca pe care se pregătesc s'o înceapă.
ceasta este adevărata fericire: să vezi vi-
le înfăptuindu-se sub ochii tăi, să guști
bucuria faptelor tale ce slujesc poporului"
spune viitoarea învățătoare Eugenia Pe-
șel. „Mi-e nespus de drag să fiu învățăcare, spune Elena Nemeth. Mă voi strădui să
osesc la lecție cele mai variate metode și
ocedee, pentru ca toți copiii care-mi vor
încredința să-și însușească cunoștințe te-
einice și durabile; voi căuta să le desvolt
agostea fierbinte față de patrie, față de
rtid, față de oamenii muncii. Îi voi crește
spiritul dragostei pentru pace, pentru prie-
ie între popoare".

Tinerele învățătoare se pregătesc să-și îm-
e activitatea didactică cu sarcina organi-
rii socialiste a societății în patria noastră.
e vorbesc pe larg despre sarcinile obștești
învățătorului: lupta pentru stârpirea neș-
nței de carte, pentru combaterea obscuran-
mului, pentru lămurirea țărănimii muncire asupra avantajelor transformării socia-
e a agriculturii. „Voi lupta — spune Ana
mpeanu — să răspândesc cât mai larg
vântul partidului, să combat misticismul
prejudecățile, rămășițe ale regimurilor de
prire a poporului, să lămuresc țăranii
ncitori asupra rolului important al gospo-
ilor agricole colective în desvoltarea so-
listă a patriei noastre, asupra avantajelor agriculturii înaintate pentru asigurarea unui viitor fericit poporului nostru".

Greutățile muncii de început nu le sperie pe viitoarele învățătoare. „Ca învățătoare tânără, fără prea multă experiență — spune Maria Dan — voi avea de înfruntat unele greutăți. Asta însă nu mă sperie. In patria noastră simți imediat ajutorul tuturora, atunci când e vorba să faci ceva temeinic pentru popor. Atât greutățile începutului, cât și lipsurile unei munci necoapte voi ști să le înlătur cu ajutorul tovarășilor de muncă. Pentru a fi o bună învățătoare, voi munci mereu. Măestria pedagogică se capătă prin muncă stăruitoare. Ea cere răbdare și perseverență. Le voi avea".

Dorința de a munci pentru a-și îmbunătăți mereu activitatea, pentru a înlătura stagnarea și a ridica astfel nivelul predării, se manifestă puternic la tinerele învățătoare. „Voi fi mereu — spune Aurelia Bârlă — o elevă care își însușește cu sârg știința marxist-leninistă, ultimele cuceriri ale pedagogiei înaintate, pentruca astfel să pot da copiilor o educație luminoasă ce va face din ei entuziaști constructori ai socialismului în scumpa noastră patrie și dârzi apărători ai păcii".

Tinerele absolvente năzuesc să-și împlinească un vis: ele vor să ajungă aidoma învățătoarelor sovietice. „Voi munci cu dragoste și dârzenie — spune Maria Anghel — după cum muncesc și minunații învățători sovietici". „Exemplul pe care-l voi avea mereu în muncă — spune colega ei, Maria Moțoc — va fi acel al modestei, dar minunatei învățătoare sovietice din filmul „Învățătoarea din Șatrii".

Cu astfel de gânduri pășesc în viață miile de tineri învățători din patria noastră. Oamenii muncii îi privesc cu dragoste și le urează din inimă un cald salut de muncă rodnică pe făgașul educației comuniste. Niciând înainte nu s'a dat la noi învățătorilor o astfel de prețuire ca astăzi când, condus de partid, poporul nostru muncitor își făurește o viață nouă.

I. CREMER

Manuale pentru copiii patriei

Milioane de manuale școlare, în limba română și în 15 limbi ale minorităților naționale din țara noastră, s'au tipărit pentru școlile de toate gradele „Abecedar", „Magyar Nyelv", „Lesebuch", „Culegere de probleme", „Fibel", „Botanica", „Crestomația literaturii române", „Srpschi Jezic", „Citanca". Din anul 1948 — anul reformei învățământului — și până în 1951, s'au tipărit aproape 28.000.000 de manuale. Numai pentru școlile din sistemul învățământului public se editează în acest an încă 11.500.000 de cărți școlare.

Odată cu creșterea tirajului de manuale se îmbunătățește necontenit conținutul lor. Intocmite pe baza înaintatei experiențe sovietice, având un conținut cu adevărat științific, manualele pe care învață astăzi elevii noștri sunt un instrument de cea mai mare importanță în instruirea elevilor, în pregătirea lor pentru viață, pentru munca creatoare în folosul întregului popor. Ele dau elevilor temeinice cunoștințe științifice despre natură, despre societate, despre viață, cunoștințe pe baza cărora învățătorii și profesorii clădesc întreaga lor muncă pentru educarea copiilor în spiritul comunismului.

Conținutul nou al manualelor noastre contribue din plin la educarea copiilor și tineretului în spiritul dragostei înflăcărate pentru patrie și pentru poporul muncitor, pentru trecutul de luptă al poporului, pentru tradițiile progresiste ale științei și culturii noastre. Ele dau elevilor noștri o înțelegere justă asupra desvoltării societății omenești, asupra rolului maselor în făurirea istoriei.

In același timp, manualele aduc, prin conținutul lor, o contribuție importantă la educarea copiilor în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul luptei pentru pace, pentru prietenie între popoare. In manualele lor, copiii noștri găsesc povestirile lui Creangă și versurile lui Mihail Eminescu, scrierile lui George Coșbuc și ale lui Caragiale, ale lui Vlahuță, ale lui Mihail Sadoveanu. Pentru manualele copiilor noștri au scris povestiri și versuri scriitori ca Petru Dumitriu și Maria Banuș, Nina Cassian, Eusebiu Camilar și alți fruntași ai scrisului nostru.

O trăsătură însemnată a manualelor noastre este aceea că ele ajută puternic pe învățători și profesori să predea elevilor lor cunoștințe legate strâns de viață, de practică, de activitatea în producție. Să deschidem, la întâmplare, o „Culegere de probleme" și vom găsi acolo probleme care vorbesc despre construcția noastră socialistă, despre gospodăriile agricole colective, despre bibliotecile și școlile noastre, despre căminele noastre culturale.

In curând, clasele și laboratoarele școlilor vor fi din nou pline de freamăt. Elevii din clasa a VII-a vor face experiențe în legătură cu intensitatea curentului în diferitele porțiuni ale circuitului. In manualele lor de fizică sunt cuprinse indicații amănunțite pentru efectuarea acestor experiențe, ca și pentru multe altele, așa cum cuprind astfel de indicații manualele pentru toate clasele.

In anii care au urmat reformei învățământului au apărut la noi o serie de manuale noi, cerute de nevoile învățământului pus în slujba făuririi cadrelor de specialiști pentru toate sectoarele economiei noastre. S'au tipărit astfel manuale care n'au existat niciând înainte: „Bazele darwinismului", „Noțiuni de piscicultură", „Practica agricolă" etc.

Munca cu manualul este astăzi, pentru elevii școlilor noastre, unul din mijloacele cele mai însemnate pentru însușirea cunoștințelor pe care ei le vor pune mâine în slujba înfloririi patriei, în slujba făuririi unei vieți fericite a poporului muncitor.

A. IONESCU

Prin aplicarea legii reformei învățământului, învățământul preșcolar a luat o mare dezvoltare. A crescut considerabil numărul grădinițelor de copii, al căminelor de zi și al grădinițelor sezoniere. Numai în acest an rețeaua instituții lor preșcolare a crescut cu peste 700 unități. In clișeu: Căminul de zi de pe lângă întreprinderea 1 Mai din Ploești.

In școlile din Târgu Mureș

Străzile orașului Tg. Mureș, curate și vesele, strălucesc în soarele dimineții.

...Din ce în ce mai aproape, mai limpede se aude refrenul unui marș pionieresc. Pionierii maghiari, români și germani din tabăra de curte pornesc în excursie. Marșul lor tineresc, cântecul lor voios, povestesc tuturor despre prietenia strânsă care îi leagă, despre dragostea de patrie care îi înfrățește. Privindu-i cu drag, cu bucurie, trecătorii îi însoțesc cu gândul în poiana unde merg să-și petreacă ziua aceasta de vacanță, unde vor organiza jocuri colective, vor strânge plante medicinale, vor admira minunățiile naturii.

...In curtea căminului de zi „Bernath Andrei", copiii sunt gata să înceapă un joc nou. Câteva glasuri cristaline cheamă pe Iulișca, pe Florin și pe Șandor care zăbovesc încă pe grămada de nisip. In câteva clipe, prinși de mâini în cerc, Iulișca și Florin, Șandor și Andrei, Marghit și Lenuța privesc atenți pașii educatoarei care-i învață jocul cel nou.

...La casa pionierilor, activitatea în cercuri este în toi. Pionierii din cercul de aeromodelism au pregătit zeci de planoare de diferite forme și mărimi pentru oaspeții Festivalului, care le vor primi și le vor păstra ca semn al prieteniei cu tineretul din Republica noastră Populară. Pioniera Laszlo Ildico, din clasa a V-a, a lucrat ca dar pentru oaspeții de peste hotare un șervețel. Oare la cine va ajunge darul ei? Gândul fetiței se duce departe, la tinerii din numeroasele țări ale globului, cu care tineretul patriei noastre se simte legat prin lupta comună pentru apărarea păcii, pentru un viitor luminos.

Veselă și luminoasă este viața pe care o trăiesc astăzi copiii și tinerii din rândul minorităților naționale din patria noastră. Rod al reformei învățământului, școlile în 15 limbi ale minorităților naționale dau acestor copii posibilitatea să învețe în limba lor maternă, deschid înaintea lor perspective largi, multilaterale: ei vor putea deveni tehnicieni sau specialiști de înaltă calificare pentru industrie și agricultură, medici sau geologi, aviatori sau marinari, scriitori și oameni de știință care să contribue din plin la desvoltarea culturii noastre, socialistă în conținut și națională în formă.

Din anul reformei învățământului, cu fiecare început de an școlar se lărgește tot mai mult rețeaua căminelor și a internatelor pentru copiii din rândurile minorităților naționale, se editează pentru ei tot mai multe manuale în limba maternă, își încep munca noi promoții de pedagogi care au învățat ei înșiși în limba maternă. Noi generații de copii din rândurile minorităților naționale devin în fiecare an pionieri.

In școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale, ca și în toate școlile patriei, crește neîncetat calitatea muncii de instruire și educare. Mii de învățători și profesori care predau în aceste școli studiază învățământul politic, își perfecționează calificarea la cursurile de îndrumare. In activitatea colectivă pe care o desfășoară astăzi copiii români și maghiari, germani și sârbi, copiii tuturor naționalităților care trăiesc laolaltă în patria noastră, se vede rodul unei temeinice munci educative, se văd rezultatele străduinței pedagogilor de a realiza sarcina nobilă a educației patriotice și internaționaliste a copiilor, sarcină încredințată lor de partid, de statul nostru democrat-popular, de întreg poporul muncitor.

La fel ca în uzine și pe ogoare, în școli se cimentează o prietenie strânsă între minoritățile naționale și poporul român. Această prietenie sporește puternic avântul tineretului în lupta pentru însușirea științei, întărește forțele pedagogilor în munca lor pentru educarea comunistă a elevilor, pentru răspândirea culturii în rândurile oamenilor muncii, pentru asigurarea viitorului fericit al tineretului patriei noastre, pentru pace.

E. MANAC

● Învățământul superior — care pregătește cadre cu o înaltă calificare pentru toate sectoarele industriei, ale agriculturii și ale culturii din țara noastră — cunoaște astăzi o largă desvoltare. Porțile universităților și ale institutelor de învățământ superior s'au deschis larg tineretului dornic de învățătură. Numărul facultăților a crescut aproape de patru ori față de anul 1938/39, iar numărul studenților a sporit, față de aceiaș perioadă, cu 268,8%.

● O largă desvoltare au căpătat-o, în anii puterii populare, școlile care pregătesc cadre de tehnicieni medii. Numărul elevilor cuprinși în școlile medii tehnice a crescut cu 629% față de perioada antebelică. In acest fel, un număr mereu mai mare de tineri au posibilitatea de a-și însuși o temeinică pregătire tehnică, de a deveni participanți activi la lupta pentru construirea socialismului în patria noastră!

● Numărul elevilor școlilor de 10 ani a crescut în 1953 cu 400% față de numărul elevilor din România burghezo-moșierească. Creșterea importantă înregistrată în acest sector exprimă posibilitatea largă pe care o au tinerii din patria noastră de a se apropia cât mai mult de cuceririle științei și culturii.

● Garantarea materială a dreptului la învățătură înscris în Constituția R.P.R. se exprimă și prin aceea că statul nostru acordă an de an un număr tot mai mare de burse de stat elevilor și studenților. In anul școlar 1952-53, 63% din numărul elevilor și 64% din numărul studenților au primit burse de stat, ceeace reprezintă o creștere de 264% față de anul 1949.

Pentru pregătirea viitorilor ingineri

Acum cinci ani, odată cu reforma învățământului, a luat ființă la Petroșani un institut de învățământ superior. Niciodată nu fusese pe aceste meleaguri un astfel de institut. Nu-i de mirare: stăpânii minelor din Valea Jiului nu se gândeau să pună învățătura înaltă la îndemâna fiilor de mineri și nici să pregătească ingineri din rândurile lor.

Altfel stau lucrurile astăzi, când de soarta țării hotărăște poporul muncitor. Astăzi, la Petroșani se înalță o clădire masivă, impunătoare. E Institutul de Mine „Gheorghe Gheorghiu-Dej", în care sute de tineri, fii ai muncitorilor mineri, se pregătesc să devină ingineri de mine.

La dispoziția studenților Institutului de Mine din Petroșani stau astăzi condiții deosebit de bune de viață, de studiu. In corpul central al clădirii se găsesc 8 amfiteatre, biblioteca numărând 19.600 de volume și peste 800 de cititori, birourile profesorilor. Este în curs de construire un amfiteatru cu 500 de locuri. In prelungire, clădirea are două etaje, unde se găsesc sălile pentru seminarii. Alături, în patru clădiri mari, se află laboratoarele și sălile de desen.

Iată laboratorul de mecanică minieră. Poți vedea aici instalația de aeraj și ventilație care se folosește în mine pentru eliminarea aerului viciat. Diametrul tuburilor și al cilindrului de destindere este același ca și cel al instalației din mină, pentru ca studenții să poată executa cu ușurință lucrări de laborator, ridicări de diagrame și calcul de instalații. Este în curs de instalare un compresor care va livra aerul necesar pentru acționarea mașinilor de abataj, a troliilor, a crațerelor, a clocanelor de abataj, a perforatoarelor, care sunt așezate în sală în ordinea cerută de procesul de producție.

Laboratorul de electrotehnică este unul din laboratoarele cele mai bine înzestrate ale Institutului. La îndemâna studenților se află aci șase motoare electrice, un motor mare de 20 de kilovați și un grup convertizor.

Adeseori, în timpul cursurilor, studenții vizitează minele, unde pot studia amănunțit diferitele faze ale procesului de producție. Adeseori, mobilizați de organizația U.T.M. sau de organizația sindicală, ei muncesc voluntar în mină, legându-se astfel și mai strâns de viitoarea lor profesiune. Cu deosebire se strâng puternic legăturile între studenți și mineri în timpul săptămânilor de practică în producție, vara, când ei lucrează neîntrerupt în mine.

Se mândresc studenții din Petroșani cu Institutul lor, cu fruntașii lor la învățătură, cu absolvenții lor. Din rândurile acestor absolvenți s'au ridicat oameni ca directorii minelor dela Anina și Baia Mare. Se mândresc studenții cu noile mașini și aparate care se instalează mereu în laboratoarele lor, cu succesele pe care le-au obținut la examene, cu cele 950 de tone de cărbune pe care le-au dat patriei, muncind voluntar în cinstea Festivalului păcii și al prieteniei.

M. FLORESCU

Ani plini de muncă rodnică

Se împlinesc cinci ani dela reforma învățământului. Pentru noi, învățători și profesori, acești ani au însemnat deosebit de mult. Ei ne-au îmbogățit cu măreața experiență a școlii sovietice, ne-au învățat cum să muncim pentru a înarma tineretul cu cunoștințe științifice, pentru a-l educa în spiritul comunismului, ne-au învățat să legăm întreaga noastră activitate de problemele vieții, de construcția socialismului în patria noastră.

Odată cu reforma învățământului, porțile școlii noastre s'au deschis larg pentru copiii oamenilor muncii. In rândurile elevilor noastre se numără astăzi fruntașe la învățătură ca Măceacă Elisabeta, din clasa a X-a, fiică de stahanovist, Roșca Elena, din clasa a IX-a, fiica unui muncitor ceferist, Elena Giurgiu, din clasa a XI-a, fiica unui muncitor țesător.

Noi, cadrele didactice, am simțit din plin, în anii aceștia, ajutorul partidului și al statului nostru. 37 de învățătoare și profesoare din colectivul școlii noastre au studiat în acest an în învățământul politic, ridicându-și pregătirea ideologică, învățând cum să muncească pentru îmbunătățirea necontenită a conținutului ideologico-teoretic al lecțiilor, al activității educative. Peste 50 de învățătoare și profesoare dela școala noastră au trecut prin cursurile organizate de Institutul de Perfecționare a cadrelor didactice al M.I.P., cursuri care ne-au ajutat să ne însușim învățătura pedagogiei sovietice și experiența școlii sovietice, precum și experiența cadrelor didactice fruntașe din țara noastră, contribuind mult, în felul acesta, la ridicarea calificării noastre, la îmbunătățirea metodelor noastre de predare.

Ca urmare a condițiilor create școlilor, noi avem astăzi la îndemână mijloace din ce în ce mai multe și mai bune pentru perfecționarea necontenită a muncii pe care o desfășurăm. Biblioteca școlii noastre numără 10.800 de volume de literatură ideologică și științifică, pedagogică și beletristică. Numai în ultimii doi-trei ani această bibliotecă s'a îmbogățit cu 1340 de volume. Laboratoarele și muzeul școlii se completează în fiecare an cu noi piese și aparate. Numai în anul școlar care s'a încheiat de curând s'au cheltuit 12.560 lei pentru îmbogățirea laboratoarelor de fizică și chimie. Aceasta ne ajută să dăm elevilor noastre deprinderi temeinice de muncă, să le învățăm să-și aplice cunoștințele în practică.

Insușindu-ne experiența pedagogilor sovietici, noi am învățat, în anii aceștia, să muncim în colectiv, să ne ajutăm reciproc. Un rol deosebit în această privință îl joacă ședințele consiliului nostru pedagogic, în cadrul cărora discutăm chestiunile cele mai însemnate ale activității instructiv-educative din școală. De exemplu, una dintre problemele care au fost cel mai viu desbătute în acest an școlar a fost problema luptei împotriva rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, pentru înlăturarea rămășițelor concepțiilor pedagogice burgheze din activitatea noastră. Un rol important în organizarea schimbului de experiență îl joacă deasemeni colțul metodic al școlii, precum și comisiile pe obiecte, care ajută cadrelor didactice de aceeaș specialitate să desfășoare o muncă colectivă în vederea îmbunătățirii necontenite a predării.

In anii care au trecut dela reforma învățământului, ca urmare a prețuirii înalte pe care o acordă muncii noastre partidul și guvernul, întreg poporul nostru muncitor, a crescut deosebit de mult prestigiul nostru, al învățătorilor și profesorilor.

S'a creat și s'a consolidat o legătură puternică între școală și oamenii muncii. Multe dintre învățătoarele și profesoarele din colectivul nostru pedagogic participă la conducerea treburilor obștești, muncesc în organizațiile de masă. Tovarășa Eugenia Mitrică este asesor popular. Tovarășa Evdochia Porumb, director adjunct al școlii, este utemistă și are munci de răspundere în cadrul organizației de tineret.

In aceste zile, când capitala patriei noastre găzduește măreața sărbătoare a tineretului din lumea întreagă — Festivalul — noi simțim o deosebită bucurie. La Festival participă numeroase eleve ale școlii noastre. Intreaga școală s'a pregătit să întâmpine sărbătorește Festivalul. Suntem mândri de faptul că în acțiunile elevelor noastre, în lupta pe care ele o duc, alături de tineretul întregii lumi, se simte și rodul muncii noastre, muncă îndreptată spre educarea elevelor în spiritul prieteniei între popoarele lumii, în spiritul luptei hotărîte pentru un viitor luminos, pentru pace.

Colectivul pedagogic al centrului școlar nr. 2, 10, 13 București

FRUNTAŞI AI MUNCII DE INVĂŢĂMÂNT

MARIA CRIȘAN
Inspectoare, raionul Salonta, regiunea Oradea

ANA BASARABEANU
profesoară la școala de băieți nr. 46 din București, raionul Tudor Vladimirescu

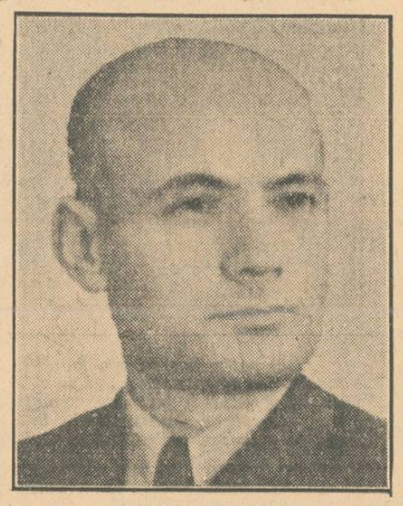

NICOLAE PASCU
rector al Institutului „Maxim Gorki" din București

ION CRIȘAN
profesor, director al școlii medii mixte din Reșița

ELEONORA POPESCU
învățătoare la școala din cartierul Andronache, raionul 1 Mai, București

IRINA FISCHER
învățătoare, directoarea școlii de 7 ani nr. 1 cu limba de predare maghiară din Satu-Mare, regiunea Baia-Mare

Lucrările Congresului Mondial al Tineretului

Înconjurat de dragostea și gândurile a milioane și milioane de tineri din toate țările și continentele lumii, cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului și-a deschis la 25 Iulie lucrările în Capitala Republicii noastre.

Lucrările Congresului au fost deschise de Jacques Denis, secretar general al F.M.T.D., care, după ce a salutat prezența reprezentanților Republicii Populare Române și a invitaților la Congres, și-a exprimat încrederea în succesul lucrărilor celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului.

„Obstacole incompatibile cu libertatea — a spus Jacques Denis — au oprit participarea la Congres a unora din delegații și a președintelui F.M.T.D., Enrico Berlinguer. Al III-lea Congres Mondial al Tineretului va fi totuși un important pas înainte în consolidarea unității tineretului lumii pe drumul păcii și libertății".

Conducătorul delegației tineretului din Marea Britanie, Robert Mac Inness a supus apoi votului delegaților lista membrilor prezidiului Congresului, din care fac parte reprezentanți ai țărilor participante.

Au fost aleși apoi trei președinți de ședință, Renato Tessei (Italia), Bill Wilmott (Canada), Solanke Durojaiye (Nigeria) după care a fost anunțată ordinea de zi a Congresului.

Salutat cu entuziasm de participanții la Congres, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., a adus Congresului Mondial al Tineretului, salutul de prietenie și pace al poporului român.

Jacques Denis, în numele F.M.T.D., a expus apoi raportul asupra activității Federației Mondiale a Tineretului Democrat după cel de al II-lea Congres Mondial al Tineretului și sarcinile tineretului în lupta pentru pace și drepturi.

În zilele următoare ale Congresului au avut loc discuții pe marginea raportului lui Jacques Denis la care au participat numeroși delegați.

Ședința de închidere a Congresului Mondial al Tineretului a avut loc Joi după amiază.

Robert Mc Inness (Marea Britanie) a dat citire rezoluției Congresului, adoptată de participanți în unanimitate într'o atmosferă de mare însuflețire.

Congresul a aprobat în unanimitate Apelul Congresului citit de Mauricette Van Houtte (Franța).

A luat apoi cuvântul Jacques Denis, secretar general al F.M.T.D., primit cu puternice aplauze, care a arătat că rezultatele celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului vor însufleți în viitor lupta sa și îi vor aduce noi succese.

În numele F.M.T.D. și al delegaților la Congres, Jacques Denis a mulțumit călduros poporului român pentru condițiile optime de desfășurare create Congresului.

Suntem gata să facem toate eforturile — a spus în continuare Jacques Denis — pentru a stabili o colaborare între toate forțele tineretului lumii, în lupta pentru unitate, pentru cucerirea drepturilor tineretului, pentru pace.

Rezoluția Congresului Mondial al Tineretului

După ce a ascultat și dezbătut raportul secretarului general al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, Jacques Denis, privind activitatea Federației Mondiale a Tineretului Democrat dela cel de al II-lea Congres Mondial al Tineretului și sarcinile tineretului în lupta pentru pace și drepturile sale, cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului aprobă activitatea Federației Mondiale a Tineretului Democrat în cursul perioadei ce s'a scurs.

Congresul subliniază, cu o profundă satisfacție, forța crescândă și succesele mișcării internaționale a tineretului în lupta pentru pace și drepturi. Țelurile nobile ale acestei mișcări însuflețesc lupta înflăcărată a tinerilor pentru viitorul lor și antrenează tot mai multe milioane de tineri și tinere.

Făcându-se purtătorul de cuvânt al intereselor de fiecare zi ale întregii generații tinere, cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului consideră că o activitate cât mai larg posibilă și unită pentru apărarea drepturilor vitale și a aspirațiilor tineretului trebue să constitue problema cea mai importantă pentru Federația Mondială a Tineretului Democrat și pentru toate forțele tinere.

În multe țări viitorul tineretului este amenințat.

Milioane de tineri și tinere sunt lipsite de drepturi economice, sociale și politice elementare. Șomaj, urcarea prețurilor și impozitelor, salarii inegale și injuste, lipsa posibilității de însușire a unei meserii, greutăți în învățământ și în dezvoltarea culturii naționale, greutatea de a întemeia un cămin, de a se distra și de a practica sportul, persecuții împotriva tinerilor și a organizațiilor lor, acestea și alte greutăți constitue soarta unor mase imense ale tinerei generații a timpului nostru.

Și mai grea încă este situația tinerilor din țările coloniale și slab dezvoltate.

Reprezentanții diferitelor pături sociale și organizații, reuniți în Congres, sunt convinși, pe baza faptelor prezentate în cursul discuției, că fundamentala cauză a vieții grele a tineretului în multe țări constă în politica de pregătire a unui nou război mondial, de reînarmare și subjugare a popoarelor.

În numele întregii generații tinere, Congresul cheamă toate organizațiile tinerești să-și unească eforturile lor pentru apărarea nevoilor de fiecare zi și a drepturilor democratice ale tineretului.

Congresul cheamă pe tineri și tinere să lupte pentru a asigura noii generații, din partea statului, învățământul general și profesional, garantarea drepturilor la muncă și odihnă, salariu egal pentru muncă egală, posibilitatea efectivă pentru tineri de a lua parte la conducerea treburilor publice.

Tineretul trebue să fie crescut în spiritul prieteniei internaționale și al democrației și trebue să fie ferit de orice formă de propagandă militaristă și de ură rasială.

Profund convins că tineretul va putea să-și cucerească o viață bogată care să asigure dezvoltarea tuturor facultăților numai prin intensificarea luptei unite pentru drepturile sale, pentru pace și pentru independența națională, Congresul dă ca sarcină Conducerii Federației Mondiale a Tineretului Democrat de a continua să folosească în acest sens cele mai variate forme de muncă. Congresul socotește că Federația Mondială a Tineretului Democrat trebue să organizeze și mai multe acțiuni practice, îndreptate spre lupta pentru satisfacerea nevoilor imediate, ale aspirațiilor tineretului dela oraș, dela sate și din școli. Ea trebue să ajute din plin organizațiile și comitetele să desfășoare asemenea acțiuni în diversele situații naționale. În deosebi, trebuesc sporite acele activități cum sunt congresele, conferințele și alte întâlniri ale tineretului, pe baza unei lupte intense pentru revendicările lui.

Federația Mondială a Tineretului Democrat trebue să asigure concursul ei oricărei inițiative, din moment ce ea contribue la cauza apărării drepturilor tineretului.

Congresul este de părere că Federația Mondială a Tineretului Democrat, răspunzând dorințelor și sentimentelor tineretului, trebue să fie tot mai mult un organizator activ al activităților și schimburilor culturale între tinerii din toate țările. Ea va sprijini cât mai larg schimburile între popoare, factor de prietenie și pace. Este neapărat necesar să se organizeze, într'un număr sporit, întâlniri culturale tinerești internaționale și naționale, festivaluri, expoziții, schimburi reciproce de delegații, de opere de cultură și de artă etc. Congresul consideră că este necesar ca Federația Mondială a Tineretului Democrat să-și extindă activitatea în domeniul sportului. El se pronunță în favoarea organizării, cu regularitate, de întâlniri internaționale, prietenești, de competiții și concursuri sportive.

Participarea la toate aceste festivități trebue să fie deschisă unui număr cât mai mare posibil de tineri și tinere.

Al III-lea Congres Mondial al Tineretului cheamă toate organizațiile tineretului să sprijine activ eforturile popoarelor îndreptate spre destinderea internațională. Desfășurarea evenimentelor arată că înțelegerea este posibilă, se poate pune capăt vărsării de sânge, se poate pune capăt războiului rece. Încheierea armistițiului în Coreea, succes considerabil al cauzei păcii, aduce o mărturie care îndeamnă tineretul la noi eforturi în acest sens.

Datoria imperioasă a tineretului este de a lua parte cu tot dinamismul său la campania întreprinsă de Consiliul Mondial al Păcii pentru tratative, pentru soluționarea pașnică a diferendelor internaționale, pentru încetarea războaelor în curs și a acțiunilor agresive împotriva independenței popoarelor.

Congresul proclamă solidaritatea sa cu lupta dreaptă a tinerilor din țările coloniale și dependente, pentru libertate și independența patriei lor, pentru drepturile lor. El condamnă folosirea violenței împotriva mișcării naționale de eliberare a popoarelor.

Tratativele, garantarea securității fiecărui popor, constitue un mijloc eficace pentru a face să înceteze cursa înarmărilor și pentru ca resursele tuturor țărilor să nu mai fie consacrate morții și distrugerii, ci creării unui nivel de viață mai ridicat pentru toți, inclusiv pentru tânăra generație dornică de fericire și progres.

Organizațiile tinerilor, întreg tineretul, trebue să-și dea aportul lor sub forme care le sunt proprii nobilei cauze a luptei pentru securitatea popoarelor, pentru pace și colaborarea internațională.

În scopul de a asigura succesul luptei tinerei generații pentru satisfacerea nevoilor și realizarea idealurilor sale, pentru pace și pentru independența națională, trebue întărită neîncetat și lărgită unirea întregului tineret. În unirea tineretului stă forța lui, garanția realizării victorioase a acțiunilor sale.

Al III-lea Congres Mondial al Tineretului dă ca sarcină conducerii Federației Mondiale a Tineretului Democrat de a se adresa tuturor organizațiilor internaționale, naționale și locale ale tineretului și studenților care nu fac parte din Federație, invitându-le să realizeze acțiuni comune pentru apărarea intereselor și drepturilor tineretului din vremea noastră.

Al III-lea Congres Mondial al Tineretului cheamă toate organizațiile să se îngrijească de nevoile și activitățile tineretului, pe toți tinerii să se alăture celor 83 milioane de frați și surori din 90 de țări, întărind frumoasa și puternica Federație Mondială a Tineretului Democrat, făuritor neobosit al unirii tineretului pentru pace și un viitor mai bun.

Armistițiul în Coreea — o victorie a popoarelor în lupta pentru pace

La 27 Iulie a fost semnat la Panmunjon acordul asupra armistițiului în Coreea. Încheierea armistițiului în Coreea înseamnă o mare victorie a popoarelor în lupta pentru pace.

Toate popoarele, toți oamenii iubitori de pace din întreaga lume au întâmpinat semnarea armistițiului cu un sentiment de mare satisfacție. Oamenii iubitori de pace văd în încheierea armistițiului în Coreea o etapă importantă a reglementării pașnice a problemei coreene.

Salutând în numele guvernului și poporului sovietic vestea semnării armistițiului, G. M. Malencov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat o telegramă președintelui Consiliului de Miniștri al R.P.D. Coreene, Kim Ir Sen, în care spune:

„Comunicatul cu privire la semnarea armistițiului a provocat o satisfacție profundă în rândurile întregului popor sovietic, care consideră încheierea cu succes a tratativelor de armistițiu drept o mare victorie a poporului coreean și voluntarilor chinezi.

Acordul de armistițiu din Coreea este totodată o mare victorie a întregului lagăr al păcii și democrației".

Odată cu semnarea armistițiului și încetarea operațiunilor militare, în fața popoarelor iubitoare de pace se pune sarcina consolidării acestor însemnate succese în lupta pentru pace, libertatea și independența popoarelor.

Opinia publică mondială își exprimă speranța că încetarea focului în Coreea va grăbi soluționarea pașnică a celorlalte probleme internaționale litigioase și va contribui la întărirea păcii în întreaga lume. Poporul român, care a privit cu caldă simpatie lupta dreaptă pentru libertatea patriei sale dusă de poporul coreean, a exprimat prin glasul conducătorului său, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, felicitări popoarelor coreean și chinez pentru măreața victorie obținută.

După trei ani de lupte înverșunate care au pustiit „țara dimineților liniștite", poporul coreean, sprijinit de voluntarii chinezi a obținut o însemnată victorie.

Încheierea armistițiului în Coreea a produs bucurie în întreaga lume, pentrucă armistițiul marchează un eșec răsunător al politicii „de forță" și totodată o victorie a politicii de tratative. Pe bună dreptate își pun întrebarea cercurile cele mai largi ale opiniei publice: dacă s'a putut ajunge la o înțelegere care să pună capăt „războiului cald" în Coreea, de ce oare nu s'ar putea ajunge la o înțelegere pentru a se pune capăt „războiului rece"? Ideea rezolvării problemelor internaționale litigioase pe calea tratativelor, cuprinde cercuri tot mai largi ale opiniei publice.

Bineînțeles că acele cercuri agresive care au deslănțuit războiul, care l-au susținut și sunt interesate în menținerea lui și-au exprimat desamăgirea față de încetarea ostilităților în Coreea și au pornit să profereze noi amenințări la adresa păcii. Nici nu s'a uscat bine cerneala semnăturilor pe cele 18 exemplare ale acordului de armistițiu și anumite ziare americane au pornit o campanie ca nu cumva să se slăbească goana înarmărilor. Agenția Associated Press arăta că la bursa din New York, cursul acțiunilor a scăzut oarecum în momentul „când bubuitul tunurilor în Coreea a încetat".

Însuși secretarul Departamentului de stat al S.U.A. Dulles, a declarat după încheierea armistițiului în Coreea că „vor mai fi necesare multe eforturi și sacrificii" și a avertizat că S.U.A. „nu-și vor reduce forțele în Coreea". Iar ministrul de război al S.U.A. Wilson a ținut să sublinieze că „armistițiul nu trebue să ducă la slăbirea hotărîrii noastre de a construi posibilitățile de apărare". Dacă la aceste declarații se adaugă faptul că chiar în ziua intrării în vigoare a armistițiului, forțele armate ale Statelor Unite au încălcat acordul trăgând cu artileria și mitraliind o serie de poziții ale părții coreeano-chineză, iar aviația lor militară a efectuat o serie de sboruri de recunoaștere, se impune concluzia că după încheierea armistițiului, vigilența popoarelor din întreaga lume pentru respectarea lui întocmai trebue să fie mereu trează.

Popoarele lumii nu au uitat că Li Sin Man a acționat cu premeditare cu scopul văd't de a zădărnici armistițiul și că continuă să facă declarații provocatoare, amenințând că va respecta armistițiul numai în timp limitat.

Se pare că organizatorii războiului din Coreea nu au tras concluziile cuvenite din această mare lecție a istoriei care a arătat că un popor care luptă pentru libertate nu poate fi învins. Într'adevăr, dacă se face o comparație între moralul trupelor care știau că luptă pentru o cauză dreaptă și acela al intervenționiștilor, iese la iveală superioritatea incontestabilă a luptei cu adevărat populare pentru apărarea patriei dusă cu eroism de ostașii Armatei Populare Coreene și de voluntarii chinezi. Pornind războiul împotriva poporului coreean, organizatorii lui năzuiau să transforme întreaga Coree într'un cap de pod al celui de al III-lea război mondial, să extermine populația pașnică, să pună mâna pe bogățiile țării. În ciuda faptului că în Coreea au fost trimise cele mai bune unități ale armatei americane care s'au bucurat de sprijinul altor unități de elită ale statelor care au sprijinit intervenția, comandate de diferiți generali americani, poporul coreean nu a putut fi înfrânt, iar războiul s'a încheiat în jurul aceluiaș hotar — paralela 38 de unde s'a pornit în 1950. Atitudinea anumitor cercuri americane care caută să se dezică de răspunderea ce le revine pentru provocările săvârșite de Li Sin Man care este evident că nu acționează de capul lui, ci ca agent plătit, a provocat critici vehemente nu numai din partea partizanilor păcii, ci și a numeroase cercuri care au sprijinit intervenția în Coreea.

Criticile puternice care s'au adus acelor cercuri care caută pe toate căile să mențină încordarea actualei situații internaționale și nu ezită chiar să se exprime împotriva armistițiului în Coreea, arată că ideea rezolvării problemelor internaționale litigioase pe calea tratativelor își face din ce în ce mai mult loc în mintea și în inima oamenilor de bună credință. Războiul din Coreea care a încetat și căruia trebue să i se pună definitiv capăt, a pricinuit un rău imens întregii omeniri. De aceea popoarele iubitoare de pace, cerând rezolvarea problemei coreene pe cale pașnică, au mobilizat în jurul acestei lozinci masele cele mai largi de oameni care acum sunt hotărîți să vegheze ca respectarea întocmai a prevederilor acordului de armistițiu să devină fapt împlinit.

Factorul cel mai activ în lupta pentru rezolvarea pașnică a problemei coreene a fost Uniunea Sovietică. În tot timpul războiului din Coreea, Uniunea Sovietică a făcut numeroase propuneri pentru reglementarea pașnică a problemei coreene. Popoarele lumii își aduc cu recunoștință aminte de faptul că tratativele de armistițiu au început din inițiativa Uniunii Sovietice și de faptul că guvernul sovietic a sprijinit inițiativa coreeano-chineză de reluare a tratativelor de armistițiu, atunci când acestea au intrat în impas.

Prin încheierea armistițiului în Coreea, voința de pace a popoarelor din întreaga lume a obținut o biruință remarcabilă. Popoarele știu însă că în calea nobilului țel al realizării destinderii internaționale și al întăririi păcii sunt încă piedici, că mai există cercuri care sunt împotriva tratativelor, împotriva păcii și prieteniei între popoare.

Ascuțindu-și vigilența, popoarele lumii care au știut să impună încheierea armistițiului în Coreea, stau de veghe pentru ca o nouă Coree cu tot șirul de suferințe să nu se repete nici în Extremul Orient și în nici vreun alt colț al lumii. Sutele de milioane de oameni din toate colțurile lumii care au primit cu bucurie vestea semnării acordului de armistițiu își încordează eforturile în lupta pentru asigurarea triumfului spiritului de tratative asupra politicii forței, pentru a obține destinderea internațională, pentru a menține și consolida pacea în lumea întreagă.

Pentru un învățământ democratic, pentru unitatea de luptă a oamenilor muncii din învățământ

Radu Petre
președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ, șeful delegației române care a participat la Conferința Internațională dela Viena.

Între 21 și 26 Iulie s'a desfășurat la Viena Conferința Internațională a oamenilor muncii din învățământ. Participanții la conferință au desbătut problemele ridicate de situația actuală a școlii și învățătorilor, de lupta lor pentru desvoltarea învățământului, pentru aplicarea principiilor democratice de educație. Rapoartele prezentate la conferință și discuțiile care s'au purtat în jurul lor s'au ocupat de problemele care interesează pe educatorii din lumea întreagă. Tocmai prin aceasta se explică și larga participare la conferință a învățătorilor și profesorilor din numeroase țări ale lumii. Care sunt aceste probleme? Ele privesc situația școlii și acțiunea corpului didactic pentru apărarea condițiilor economice și sociale, pentru democratizarea școlii și menținerea păcii, discutarea Chartei Învățătorilor și a principiilor pedagogice ale educației democratice. Delegații, reprezentând învățători și profesori din 48 de țări, au depus eforturi serioase pentru rezolvarea acestor probleme. Mulți dintre ei, ca cei din Ceylon și Brazilia, nu aparțin organizațiilor afiliate la F.I.S.E. (Departament Profesional al F.S.M.), dar și aceștia își dau seama că F.I.S.E. reprezintă cu adevărat interesele oamenilor muncii din învățământ.

Delegații din țările capitaliste au zugrăvit cu multă combativitate criza prin care trece învățământul în aceste țări, situația de nesuportat a educatorilor. O delegată din Statele Unite ale Americii a arătat că școala americană suferă o continuă dezorganizare. Cauzele acestei situații rezidă în salarizarea extrem de proastă a învățătorilor, în introducerea unui spirit polițist în instituțiile de învățământ, în persecutarea educatorilor progresiști. Delegata din Statele Unite a arătat că anual pleacă din învățământ un număr mai mare de învățători decât al acelora care intră în școli. Învățătorii progresiști simt zi de zi prigoana îndreptată împotriva lor de către comisia de investigații pentru învățământ, care a început să funcționeze din Septembrie 1952. Numai în orașul New York au fost concediați sute de învățători. A fost scos dela catedră un eminent profesor universitar care se ocupă de cercetări în domeniul cancerului, numai pentru faptul că, acum 6 ani a ținut în fața studenților o conferință despre discriminarea rasială. Învățătorii și profesorii se ridică cu indignare împotriva unor asemenea măsuri. Conducerile unor universități — cum este de pildă conducerea universității din Harward — au refuzat să concedieze pe profesorii considerați ca indezirabili de către comisia de investigații pentru învățământ.

Lipsa de localuri de școală în Statele Unite și în țările capitaliste, lipsa aproape totală a condițiilor necesare pentru desvoltarea învățământului, se datoresc enormelor cheltuieli militare, care duc la înrăutățirea condițiilor de trai, fiind însoțite în același timp de măsurile ce se iau de către guverne pentru pătrunderea în școli a ideologiei și culturii cu caracter obscurantist și chiar fascist. O delegată japoneză a citat cuvintele unui senator american, care a declarat că: „Cea mai importantă armă împotriva comunismului în Orientul Îndepărtat trebuie să fie școala". Numai în Tokio, capitala Japoniei, au fost concediați 1.700 învățători pentru că erau partizani ai păcii. În loc de școli, în Japonia s'au construit 773 baze militare. „Cursurile în școli — a spus delegatul japonez — se desfășoară în huruitul tancurilor, tunurilor și avioanelor americane".

Urmările cursei înarmărilor și ale influenței ideologiei americane le suferă și școala din Italia. Delegații italieni la conferință au arătat că în Italia 2.000.000 copii de vârstă școlară nu sunt cuprinși în învățământ și circa 100.000 educatori sunt șomeri. Școli nu se construesc deloc, cu toate că ar fi necesare un număr de 74.000 asemenea clădiri. Clasele multor școli sunt în grajduri și subsoluri. Conținutul învățământului este antiștiințific și antidemocratic.

Sprijiniți de oamenii muncii din Italia, de organizațiile democratice, învățătorii și profesorii luptă pentru o educație științifică și democratică. În acest scop, ei au reușit să creeze un Comitet pentru Învățământul Democratic al Copiilor.

Delegații din colonii au arătat în cuvântările lor aspectul tragic al învățământului în aceste țări. Colonialiștii urmăresc desnaționalizarea totală a învățământului, impriimând în școli limba oficială a metropolelor. În Algeria, de pildă, limba arabă, limba milioanelor de băștinași, a fost declarată limbă străină încă din 1938. În toată Algeria nu există o singură bibliotecă în care să se găsească manuale sau tratate despre istoria Algeriei. Copiii algerieni învață cu totul falsificat istoria patriei lor. Poporul algerian privește cu dispreț și ură această politică colonialistă, ridicându-se cu hotărâre împotriva ei. Cu sprijinul material și moral al muncitorilor, țăranilor, marinarilor și al micilor negustori, s'au format școli în care se predă în limba arabă. Autoritățile persecută aceste școli, însă setea de cultură adevărată nu se poate stinge. „Noi nu ne descurajăm — a declarat la conferință unul dintre delegații algerieni — deoarece știm că simpatia lumii democratice este de partea noastră și ne va ajuta să ieșim din întuneric și robie".

Participanții la Conferința Internațională a oamenilor muncii din învățământ au avut posibilitatea să cunoască numeroase fapte care vorbesc despre înflorirea școlii în U.R.S.S. și în țările de democrație populară despre aplicarea în școlile acestor țări a principiilor democratice de educație. Într'unul din rapoartele delegației sovietice s'a arătat că în perioada de după război, în Uniunea Sovietică s'au reconstruit 82.000 școli și s'au clădit 23.000 școli noi. Vorbind despre măreața cetate a învățământului, „Universitatea Lomonosov", unul dintre delegații sovietici a arătat că, dacă un copil, începând dela naștere, ar trece în fiecare zi dintr'o cameră în alta, ar ieși din clădirea Universității la vârsta de 64 de ani.

În Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară s'a realizat învățământul general și obligatoriu. Egalitatea tuturor naționalităților în învățământ, aplicarea cu succes a principiilor democratice de educație este o realitate, o pildă vie a școlii în care se urmărește desvoltarea armonioasă a elevilor, a școlii în care copiii devin stăpâni pe cunoștințe multilaterale, teoretice și practice în care educația sădește în conștiința lor dragostea de patrie, dragostea de pace.

★

Lucrările Conferinței au dus la un interesant schimb de experiență între învățători din lumea întreagă, la închegarea unității lor în lupta pentru rezolvarea problemelor desbătute. Așa cum a arătat în cuvântul său Louis Saillant, secretarul general al F.S.M., această unitate se poate întări și mai mult cu sprijinul larg al organizațiilor sindicale, al tuturor organizațiilor progresiste. Pentru intensificarea colaborării cu organizațiile sindicale s'a pronunțat cu hotărâre un mare număr de delegați. Oamenii muncii din învățământ sunt hotărîți să realizeze o largă unitate de acțiune, pentru a putea contribui la desvoltarea învățământului, la cucerirea unei educații democratice în lumea întreagă.

Apelul Conferinței Internaționale a învățătorilor către toți învățătorii din lume

VIENA 28 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința de încheiere a Conferinței Internaționale a învățătorilor a fost adoptat un apel către toți învățătorii din lume în care se spune:

Conferința Internațională a învățătorilor care a avut loc la Viena între 21 și 25 Iulie 1953 și la care au participat reprezentanți a 6.000.000 de învățători din 48 de țări care nu au același sistem social, a dezbătut în condițiile unei depline libertăți a discuțiilor și fără nicio restricție de natură rasială, religioasă sau politică, problemele arzătoare ale învățământului sub aspect național și internațional, precum și problema situației sociale și economice a învățătorilor și a constatat următoarele:

Milioane de copii din întreaga lume nu au nici măcar studii elementare. Aproape jumătate din populația globului pământesc este analfabetă.

În numeroase țări, situația materială a școlii și a învățătorilor este jalnică.

În țările coloniale și dependente, cultura națională este călcată în picioare, iar copiii din aceste țări sunt lipsiți de dreptul la un învățământ democratic național în limba maternă.

Învățătorii sunt persecutați pentru convingerile lor politice.

Este cât se poate de evident că asuprirea națională și călcarea în picioare a dreptului la autodeterminare al popoarelor — drept proclamat de Charta Națiunilor Unite — precum și atentatul la independența națională a numeroase țări contribue la ivirea problemelor susmenționate.

Totuși, factorul cel mai important care împiedică soluționarea acestor probleme este existența încordării internaționale, ceeace duce la situația că în timp ce învățământul este lipsit de fondurile necesare, resursele naționale sunt cheltuite pentru înarmare și pentru pregătiri de război.

Războiul înseamnă distrugerea învățământului și a culturii.

Pacea înseamnă înflorirea învățământului și a culturii.

Deaceea, vă chemăm să contribuiți la reglementarea pașnică a tuturor problemelor internaționale.

Vă chemăm să cereți ca din bugetele naționale să fie alocate mai multe fonduri pentru învățământ, pentru a lichida analfabetismul, pentru a asigura învățământul obligator și gratuit în limba maternă, ceeace este un drept inalienabil al fiecărui copil. Vă chemăm să luptați pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, să contribuiți la dezvoltarea culturii naționale a tuturor popoarelor lumii și să cereți pentru învățători o asemenea situație materială și juridică pe care o impune rolul lor important în societate. Vă chemăm să luptați pentru traducerea în viață a Chartei Învățătorilor adoptată la conferința noastră.

Chemăm deasemenea pe învățători să-și aducă contribuția la cauza instaurării păcii, educându-i pe elevi în spiritul prieteniei și frăției între popoarele din întreaga lume și să contribue cu toate forțele la desrădăcinarea vrajbei naționale, rasiale și religioase. În legătură cu aceasta, schimbul cultural sub toate formele ar contribui la dezvoltarea înțelegerii reciproce între popoare.

Este deasemenea extrem de important ca învățătorul să se poată bucura pe deplin de libertatea convingerilor și să nu fie persecutat pe motive rasiale sau politice, ceeace îl împiedică să-și îndeplinească datoria sa de onoare ca învățător și cetățean.

În sfârșit oricare ar fi vederile noastre politice și religioase, trebue să ne unim pe scară locală, națională și internațională pentru a atinge aceste țeluri dorite și necesare și a obține în acțiunile noastre sprijinul părinților, al tuturor oamenilor muncii și al tuturor acelora care sunt interesați ca învățământul să progreseze.

Conferința noastră a arătat drumul spre atingerea acestor țeluri.

Cei 259 de delegați, observatori și oaspeți din țările din Apus și din Răsărit sunt de părere că este posibil să se ajungă la o înțelegere asupra acestor probleme.

Apărarea copiilor și tineretului, apărarea învățământului, este datoria noastră primordială!

Înainte, spre unitatea tuturor învățătorilor!

Înainte, pentru instaurarea păcii în întreaga lume, spre stabilirea prieteniei între popoare!

★

În patria noastră a dispărut pentru totdeauna imaginea ucenicului flămând și umilit care mai mult „fura" meseria decât o învăța. Școlile rezervelor de muncă, create după reforma învățământului, pregătesc cadre calificate, capabile să mânuiască cu pricepere minunatele mașini și agregate cu care este înzestrată industria noastră socialistă.

În săli de clasă spațioase, în laboratoare și ateliere bine înzestrate, elevii acestor școli sunt pregătiți temeinic, de profesori care predau materii de specialitate și de cultură generală.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 8262

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 227 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 8 August 1953

In acest număr:

- U.R.S.S. ne învață: Consfătuirile din August; I. Sarov: Elemente de politehnism. (Pag. 2-a)
- Învățătorii trăiesc o viață nouă. (Pag. 2-a)
- Să pregătim cu grijă consfătuirile raionale. (Pag. 3-a)
- M. Popescu: In preajma consfătuirilor. (Pag. 3-a)
- C. Mărculescu: Cu elevii pe văile Oltului și Jiului. (Pag. 3-a)
- Tot mai multe succese în munca de educare a spiritului de creație la elevi. (Pag. 3-a)
- Zilele de neuitat ale Festivalului. (Pag. 4-a)

Pace și prietenie

Începând dela 2 August, Capitala pa-ei noastre trăiește zilele pline de mă-ie ale celui de al IV-lea Festival Mon-al al Tineretului și Studenților pentru ce și Prietenie. In Bucureștiul împodobit niciodată, se desfășoară marea întâlnire tineretii popoarelor, închinată sentimen-or celor mai nobile ale omenirii: pacea prietenia. Sub steagurile care flutură bătaia vântului, pe străzi, în piețe și parcuri, se încing hore în care se prind speți și gazde. Din autobuze, delegații răini își flutură voioși basmalele. Ce-tenii se opresc în grupuri și cer auto-afe. Nu este nevoie să cunoști limba care vorbește tânărul sosit de peste tare. Râsetul și voia bună, o strângere ldă de mână și astfel se leagă o prie-nie pe care nimic nu va putea s'o dea tării. Pe străzile Capitalei se plimbă, at la brat, tineri din toate colțurile mii, din peste o sută de țări. Unii din-e ei au străbătut mii și mii de kilome-, au înfruntat nenumărate piedici pen-u a păși uniți sub steagul invincibil al icii și prieteniei.

In zilele acestea, când popoarele au rbătorit încetarea pârjolului din Co-ea, când lumea întreagă este tot mai lu-inată de razele speranței de pace, solii neretului au sosit în țara noastră pri-ți de urările fierbinți ale poporului: ne ați venit, oaspeți dragi de pretutin-ni!

Organizații de tineret din zeci și zeci țări și-au trimis reprezentanții lor la stival, tineri de diferite convingeri po-ice, de diferite religii, din Anglia și ban, din Suedia și Nigeria, din India Italia. Din delegația Marii Britanii, pildă, fac parte Derek Stone, prese-ntele unui club baptist, Dai Davies, eședintele unui club creștin, Vic Dev, legatul tineretului cooperatist din Lon-a. In rândul delegaților se află munci-ri, țărani, scriitori, compozitori, vestiți mpioni sportivi, membri ai unor cunos-te ansambluri artistice. Printre dele-ți sunt mulți studenți și elevi din toa-colțurile lumii, precum și învățători și ofesori tineri.

Cât de entuziastă și emoționantă a st ziua deschiderii Festivalului! Cei o tă de mii de participanți la această ăreață solemnitate au avut în față ta-ul viu și uriaș al unității forțelor ti-rilor din lumea întreagă. Manifestația dragoste pe care delegații francezi au cut-o tinerilor din Vietnam, căldura fră-ască cu care delegația Angliei a salu-t delegația eroicei Coree, constitue as-cte care, chiar din prima zi a Festiva-ui, au arătat contribuția hotărîtoare care tinerii de pretutindeni, acționând comun, o pot aduce cauzei nobile a cii.

De dimineață și până seara târziu se sfășoară, cu prilejul Festivalului, o u-șă diversitate de manifestări artistico-lturale, zile de sărbătoare a culturii po-arelor. In zeci de săli, formațiunile ar-tico-culturale ale delegațiilor particiă-nte dau spectacole pline de măestrie în drul programelor culturale internațio-le și naționale. Zeci și zeci de mii de ectatori aclamă în fiecare zi sutele de sambluri artistice, echipe de dansuri și uri, orchestre populare și simfonice, mații de teatru și balet. Cu prilejul stivalului se desfășoară un concurs in-rnațional de o mare amploare, la care parte cei mai valoroși tineri soliști cali și instrumentiști, echipe de dansuri pulare, coruri și orchestre, care-și pută prietenește înaltul titlu de „lau-t al celui de al IV-lea Festival Mon-dial dela București". Zeci de mii de spectatori asistă la filmele care rulează în sălile de cinematograf, în aer liber și în piețele Capitalei.

Pentru tineretul fiecărei țări, Festivalul constitue un minunat prilej de a arăta bogăția culturii naționale a poporului, de a înfățișa talentele tinere născute din rândurile poporului.

Intreaga lume privește cu mult interes marile competiții sportive prietenești organizate pe numeroase stadioane, în parcurile sportive și în bazinele de înot din București. Printre sportivii care se întrec în cadrul celor 18 ramuri sportive sunt tineri cunoscuți și iubiți în întreaga lume: Emil Zatopek (R. Cehoslovacă), Alexandra Ciudina și Nina Romașcova (U.R.S.S.), Iosif Csermak și Olga Gyarmati (R. P. Ungară), Dave Stephens (Australia) și alții.

Poporul nostru este mândru că găzduește, cu tradiționala sa ospitalitate, miile de oaspeți dragi de pretutindeni, care pot cunoaște realizările noastre minunate, devenite posibile după eliberarea patriei noastre de către marea Uniune Sovietică. In fața oaspeților se desfășoară tabloul viu al unei vieți noi, pașnice și creatoare, tabloul măreț al construcției sociale și economice, sub conducerea plină de înțelepciune a partidului. Au răsărit noi fabrici și uzine, s'au construit și continuă să se construiască noi termo și hidrocentrale care vor aduce lumină în cele mai îndepărtate sate. Din ce în ce sunt mai multe tractoare care brăzdează ogoarele patriei, tractoare produse de tânăra noastră industrie. Țara întreagă a devenit un șantier: se înalță mereu noi fabrici și uzine, noi blocuri de locuințe muncitorești, instituții de învățământ superior și școli de toate gradele, noi construcții culturale, instituții pentru ocrotirea sănătății oamenilor muncii. Tineretului nostru, lipsit de perspective pe vremea regimului burghezo-moșieresc, i s'au deschis larg porțile unui viitor din ce în ce mai fericit. Astăzi el are posibilitatea să-și însușească știința, arta și cultura. Solii păcii și prieteniei au în fața lor o Românie falnică, patrie a celor ce muncesc, un popor care pășește înainte, care se bucură de libertate și o bună stare mereu crescândă.

Impreună cu întregul nostru popor muncitor, tineretul Republicii Populare Române este hotărît să-și apere victoriile dobândite până acum. El luptă pentru a evita ororile unui nou război, pentru dreptul de a trăi în pace și libertate. Glasul tineretului nostru se alătură celui al zecilor de mii de oaspeți, strigând din toată inima: Prin unire spre pace! Prin pace spre fericire!

Cadrele didactice din țara noastră, cărora li s'a încredințat nobila sarcină a educării copiilor și tineretului, privesc cu drag spre impunătoarea sărbătoare a Festivalului. Pretutindeni în țară, învățătorii și profesorii, care au luat parte activă la pregătirile în vederea manifestărilor Festivalului, simt acum și mai puternic roadele educației pe care au dat-o tineretului, roadele educației în spiritul luptei pentru pace, pentru strângerea legăturilor de prietenie între popoare, pentru triumful forțelor vieții noi.

Neuitate vor rămâne în inimile noastre zilele Festivalului. Și când ele se vor termina, zecile de mii de oaspeți se vor răspândi în toate colțurile lumii ducând mai vie flacăra dragostei și prieteniei între tinerii de pretutindeni, hotărîrea nestrămutată de a face să învingă forțele binelui și ale luminii.

Marea sărbătoare a tineretului lumii

Cântă pionierii și tinerii bulgari

Rând pe rând, fotoliile din sala de teatru a Consiliului Central al Sindicatelor sunt ocupate. Vin tineri din diferite țări ale lumii, delegați la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie; vin și oameni ai muncii din București. Spectatorii vor cunoaște azi aspecte din arta muzicală și coreografică a poporului bulgar.

S'au aprins reflectoarele, învăluind într'o pulbere de lumini multicolore rândurile de pionieri care alcătuiesc corul Palatului Pionierilor „Vâlco Cervencov" din Sofia. Pe un fond albastru strălucește pe scenă un tablou decorativ de artă populară bulgară, iar în cravatele pionierești au înflorit parcă toți trandafirii câmpiilor din țara vecină.

Programul pionierilor bulgari începe cu marșul „Cu Cervencov înainte". Dirijează Bancio Bocov, laureat al premiului „Dimitrov". Cântecele ce urmează oglindesc pe deplin frumusețea artei populare bulgare.

Pionierii urmăresc cu atenție bagheta dirijorului și sunt mândri că tineri din atâtea țări au venit să-i asculte. Cântecele lor vorbesc despre frumusețile patriei bulgare, despre viața nouă pe care poporul eliberat, condus de partidul clasei muncitoare, și-o construește.

După diferite melodii populare, pionierii execută „Cântec de leagăn" de Mozart și arii din opera „Cneazul Igor" de Borodin. Spectatorii ascultă și o interpretare a lui Nicolae Evrov, laureat al celui de al IV-lea Concurs bulgar pentru copii și tineri pianiști și violoniști.

Din program fac parte și diferite dansuri naționale bulgare. Dansatorii sunt îmbrăcați în minunatele costume bulgărești. Aceste costume nu sunt însă noi pentru spectatori. Le poartă tineri bulgari din diferite localități ale Republicii Populare Române. Spectatorii urmăresc cu viu interes cântecele și dansurile pionierilor bulgari, și le răsplătesc cu nesfârșite aplauze.

Corul studenților din Sofia, dirijat de Anghel Manolov, interpretează cântecele „Scumpă patrie" de Tricicov Dobri Hristov, „Imn adresat frumoasei noastre patrii" și „Farmecul patriei noastre". Toate exprimă cu deosebită putere dragostea tineretului bulgar pentru natura patriei sale. Din programul corului studențesc dela Sofia mai fac deasemenea parte fragmente din opere, interpretate la un înalt nivel artistic.

Din întregul program prezentat de pionierii și tinerii bulgari se desprinde o chemare înflăcărată la lupta pentru pace, pentru prietenie între popoare, pentru un viitor fericit.

ȘTEFAN PETRARU

Delegația Republicii Populare Române s'a întâlnit cu delegația eroicului tineret corecan. Printre participanți este și Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste.

Infrățiți în lupta pentru pace

Din Extremul Orient și până în Apusul Europei sunt zeci de mii de kilometri. Distanțele nu pot fi însă o stavilă în fața voinței de unitate a tineretului.

Tineri din Japonia, din China și Germania au prezentat împreună, pe scena Teatrului de Estradă, un frumos program artistic internațional. In sală, tineri din Franța, din Italia, Anglia, Finlanda, Ungaria și din alte țări, l-au răsplătit cu îndelungi aplauze.

In prima parte a programului și-au dat concursul echipa de dansuri și orchestra ansamblului de artă populară de stat din R. D. Germană, laureat al Premiului de Stat Almie Goldschmidt și Thea Maes și ansamblul artistic al tineretului chinez.

Frumusețea și voioșia dansurilor, pitorescul costumelor și măestria tinerilor germani care au prezentat jocuri populare din diferite regiuni ale țării lor au fost răsplătite cu ropote de aplauze.

De un deosebit succes s'a bucurat programul prezentat de tinerii artiști chinezi. „Dansul lelior", un dans popular din regiunea Hopei, cântecul clasic „Asediat din toate părțile", ca și numerele de acrobație și scamatorie au fost îndelung aplaudate.

In cea de a doua parte a programului și-a dat concursul grupul cultural al tinerilor japonezi, care a prezentat cântece și dansuri. Miciko Simiz a interpretat cu multă grație dansul „Sakura", care redă sentimentul tradițional al poporului din Japonia față de sakura — floarea de cireș — pe care a îndrăgit-o dealungul veacurilor.

Corurile „Să unim lumea într'un buchet de flori", „Tineretul nostru" și cântecul grupului de acțiune pentru independență națională, cântece preferate ale tineretului japonez, cântecul și dansul pescarilor din nordul țării, ca și un dans ce simbolizează aratul, semănatul și bucuria țăranilor când văd răsărind primele spice, au exprimat deasemenea sentimentele tradiționale ale poporului iubitor de pace din Japonia.

Pentru pace, pentru prietenie între popoare

Iu Se Roc
student al Universității „Kim Ir Sen" Facultatea economică

După trei ani de lupte eroice, poporul meu a obținut o mare victorie. S'a semnat armistițiul. Incheierea armistițiului în Coreea constitue, în acelaș timp, o victorie a forțelor păcii din lumea întreagă.

Studenții coreeni, alături de întregul nostru popor, au luptat cu arma în mână pentru a apăra libertatea și independența patriei noastre. Când imperialiștii americani au năvălit în „țara dimineților liniștite", trecând paralela 38, studenții coreeni, până la unul, au cerut să meargă pe front. Mari sunt jertfele pe care le-au dat studenții noștri în lupta împotriva cotropitorilor. De multe ori au acoperit cu trupurile lor ambrazurile cazematelor sau au oprit tancurile inamice. Poporul nostru, care a luptat pentru o cauză dreaptă, n'a putut fi înfrânt.

Incă în timpul războiului, Partidul, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, s'a gândit la reconstrucția Coreei după război. Când apărarea țării a fost asigurată, studenții au fost trimiși în spatele frontului, să învețe. Ei s'au întors de pe front cu ordine și medalii și au început să studieze cu același elan cu care pe front luptau împotriva inamicului. In același timp, cu mâinile noastre, ne-am reconstruit universitățile, institutele și căminele. In condițiile grele ale războiului noi ne-am îndeplinit datoria de a învăța și am primit o temeinică educație în spiritul muncii. In Universitatea „Kim Ir Sen", în care studiez și eu, 60% dintre studenți au terminat anul cu calificativul „foarte bine" și 31% cu „bine".

Acum, poporul meu muncește neobosit pentru refacerea țării, pentru consolidarea succeselor obținute în lupta pentru triumful cauzei păcii.

Noi am venit la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie cu dorința sinceră de a întări legăturile noastre cu tineretul din toate țările lumii.

In ceeace privește prietenia noastră cu tineretul român, ea are rădăcini mai vechi.

Incă din timpul războiului, mulți studenți coreeni au fost primiți să studieze în Republica Populară Română, pregătindu-se în vederea reconstrucției pașnice a Coreei. Recunoștința noastră este nemărginită pentru ajutorul pe care poporul român, statul român, studenții români și cadrele didactice l-au acordat tinerilor coreeni pentru a-și însuși cultura. La noi în țară este bine cunoscut acest ajutor. Intorși dela Festival, noi vom arăta încă odată minunatele condiții în care studiază tineretul român și ajutorul pe care poporul român l-a acordat tinerilor coreeni care studiază în Republica Populară Română.

Cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, care are loc în Capitala Republicii Populare Române, constitue un puternic imbold pentru întărirea mai departe a prieteniei tineretului coreean cu tineretul român și cu tinerii din lumea întreagă.

La întoarcerea noastră în Coreea vom continua lupta pentru pace, pentru prietenie între popoare, pentru reconstrucția patriei noastre.

Pentru unitatea internațională a cadrelor didactice

Ca reprezentant al cadrelor didactice din Iran și șef al delegației iraniene la Conferința internațională a F.I.S.E. dela Viena, adresez un salut frățesc și plin de căldură colegilor mei români din școlile de toate gradele.

Progresele strălucite pe care le-au obținut învățătorii și profesorii din Republica Populară Română în toate domeniile învățământului, faptul că ei desfășoară o temeinică muncă de instruire și educare, ne umplu de bucurie și constitue pentru noi un exemplu.

Prof. Dr. SAID NAFICY
membru al Consiliului Mondial al Păcii,
profesor la Universitatea din Teheran,
membru al Academiei Iraniene

Delegat de către secția din Haute-Savoie (Franța) a Sindicatului Național al Învățătorilor la Conferința Internațională a F.I.S.E. care s'a ținut de curând la Viena, am fost deosebit de mișcat de faptul că Sindicatul Muncitorilor din Învățământ din R. P. R. m'a invitat să vizitez Republica Populară Română.

De o săptămână în București, eu trec dela entuziasm la încântare. Poporul român, capitala sa, întreaga țară își arată bucuria de a trăi.

Sunt fericit să aduc tovarășilor mei români din învățământ întreaga admirație și salutul frățesc al educatorilor francezi pentru marea operă la care au contribuit în domeniul culturalizării poporului.

ROMAIN BAZ
director de școală primară la Ambilly
vice președinte al delegației franceze la
Conferința Internațională a F.I.S.E. dela Viena.

Am venit în Republica Populară Română ca delegat al tovarășilor mei, învățători și profesori care fac parte din Federația Învățământului aparținând Confederației Generale a Muncii din Franța. Acești învățători și profesori sunt elementele cele mai progresiste din rândurile personalului didactic din Algeria. Ei m'au trimis pe mine pentrucă sunt unul dintre responsabilii sindicătului nostru. Sunt sigur însă că fiecare dintre tovarășii mei ar fi vrut să fie în locul meu, deoarece fiecare militant care luptă în rândurile noastre manifestă un interes deosebit pentru tot ceeace s'a realizat în țările de democrație populară. De aceea sunt sigur că le interpretez just sentimentele adresând în numele lor, în numele tuturor algerienilor care luptă pentru un viitor mai bun, un salut frățesc sindicatelor muncitorești din Republica Populară Română, sindicatului muncitorilor din învățământ și întregului vostru popor muncitor.

In țara noastră, 1.700.000 de copii sunt în afara școlii, iar 85% dintre adulți sunt analfabeți. Invățământul oficial este în limba franceză, în timp ce 90% din populație vorbește limba arabă.

Militanții progresiști își îndreaptă eforturile către școlarizarea copiilor, luptă împotriva analfabetismului, pentru învățământ în limba maternă. Deaceea, vizita pe care o fac în Republica Populară Română prezintă pentru mine un interes deosebit, interes pe care îl împărtășesc toți tovarășii mei din Algeria. Rezultatele obținute în Republica Populară Română ne dovedesc că propriile noastre probleme școlare pot fi rezolvate. Deaceea, mulțumesc încă odată tovarășilor mei români pentru exemplul pe care ni-l dau și pentru faptul că întăresc încrederea noastră în viitor.

DJAIDIR TAYEB
învățător din Oran (Algeria)

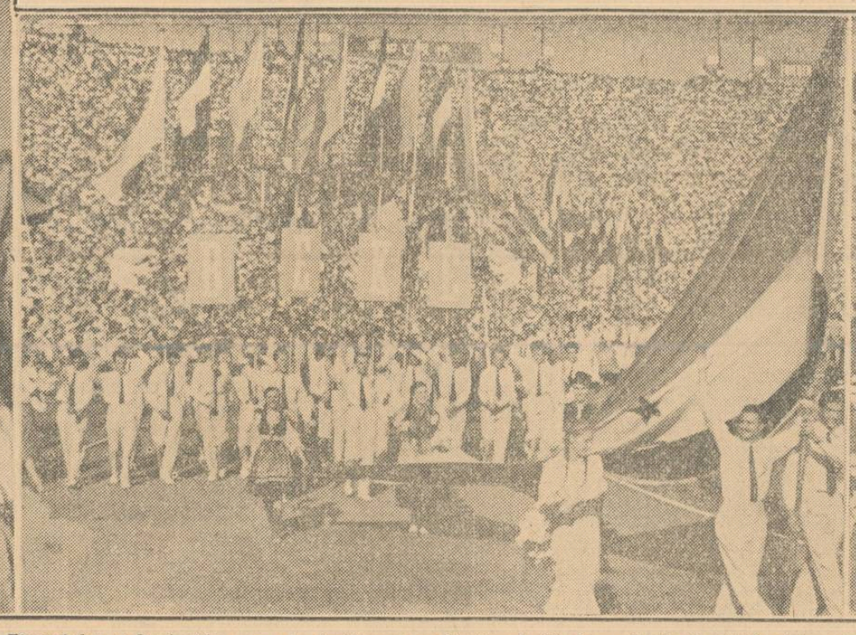

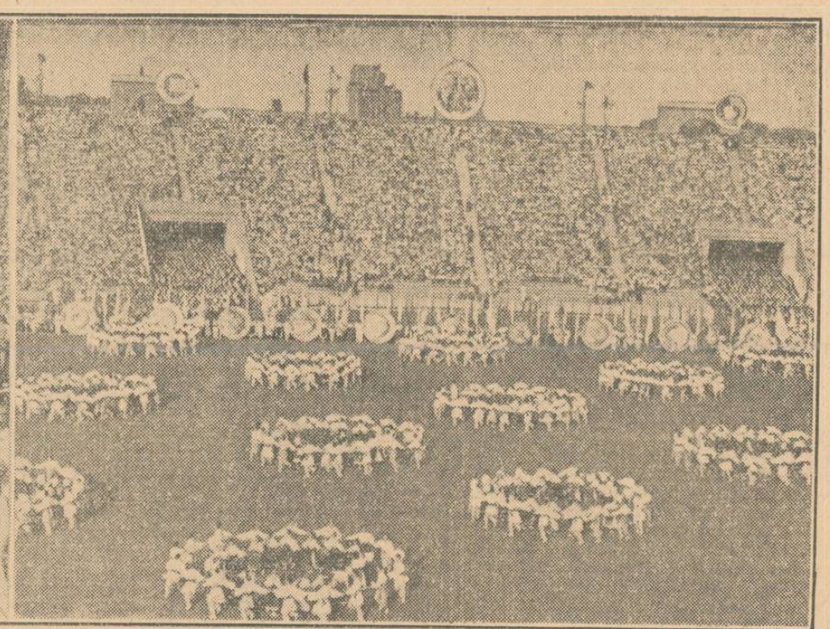

Câteva aspecte dela festivitatea de deschidere a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților care s'a desfășurat pe Stadionul „23 August" din Capitală: dela stânga la dreapta: tinere din delegația coreeană manifestează cu entuziasm pentru pace și prietenie între popoare; Trece delegația R. P. Ungare, având în frunte lozinca tineretului de pretutindeni: Béke-Pace!; Elevi ai școlilor din Capitală și din provincie au oferit spectatorilor o minunată repriză de dansuri populare românești.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Consfătuirile din August

La sfârșitul lunii August, în ajunul noului an școlar, în toate orașele și raioanele din Uniunea Sovietică vor avea loc consfătuirile cadrelor didactice dela școlile de 4 ani, de 7 ani și școlile medii. De multă vreme aceste consfătuiri au intrat în tradiția școlilor și a organelor învățământului public. Necesitatea lor vitală este incontestabilă. Ele ajută cadrelor didactice sovietice să evalueze în mod obiectiv munca lor din trecut și să traseze căile și mijloacele de îmbunătățire a acestei munci în viitor.

Anul școlar care a trecut, după cum s'a mai arătat în presă, a adus noi succese în instrucția și educația tinerei generații, deși mai rămân încă multe de făcut în această importantă operă de stat. Învățătorii și profesorii s'au străduit cu perseverență ca toți elevii să dobândească la lecții cunoștințe adânci și temeinice și să învețe să aplice cunoștințele în viață. A început să se realizeze în mod organizat învățământul politehnic, și chiar primele măsuri în acest domeniu au avut o influență binefăcătoare și rodnică asupra calității întregului proces didactico-pedagogic. Aceasta au dovedit-o cu prisosință examenele de primăvară.

Dar ce anume vor trebui să discute consfătuirile cadrelor didactice din August? Scopul lor principal constă în examinarea sarcinilor fundamentale ale școlii sovietice în anul școlar 1953—1954 în urma Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Referatul cu această temă va fi ținut de șefii secțiilor de învățământ raională sau orășenească. Realizarea deplină a planurilor învățământului general obligator de 7 ani, perfecționarea continuă a predării bazelor științelor, înfăptuirea învățământului politehnic, îmbunătățirea activității educative — iată ce va fi în centrul atenției organizatorilor și participanților la consfătuiri.

Cu fiecare an, în U.R.S.S. se lărgește și se întărește rețeaua de școli. Învățământul general obligator de 7 ani a fost realizat în practică. Se creează condițiile pentru introducerea învățământului general, obligator de 10 ani. Datoria fiecărei școli și a fiecărui pedagog este de a contribui prin toate măsurile la desvoltarea învățământului general în țară.

Guvernul Sovietic și Partidul Comunist manifestă o grijă deosebită pentru bunăstarea materială și creșterea culturală a poporului, Deviza noastră este: „Niciun copil în afara școlii". Noul an școlar trebue să fie anul îndeplinirii exemplare a planurilor economiei naționale în ceeace privește contingentele de elevi.

Una dintre cele mai importante sarcini ale școlii sovietice este lupta pentru o înaltă calitate a însușirii de către elevi a bazelor științelor, pentru lichidarea repetenției. Rezolvării acestei sarcini îi este subordonată întreaga activitate instructivă și educativă, atât de variată a școlii. Străduindu-ne ca toți copiii să-și însușească în mod temeinic cunoștințele sistematice prevăzute de programa de învățământ la limba rusă și limbile materne, la matematică, fizică, biologie, chimie și alte obiecte, este necesar să curmăm și mai hotărît orice încercări de mărire artificială a nivelului la învățătură al elevilor. Nu o bună stare aparentă în ceeace privește nivelul la învățătură, ci cunoștințele efective ale elevilor sunt necesare oamenilor sovietici. Pedagogul trebue să fie liber în aprecierea răspunsurilor orale și a lucrărilor scrise ale elevilor. Dar aceasta, se înțelege, nu înseamnă reducerea cerințelor față de calitatea activității pedagogului însuși și a conducătorilor de școli. Ei poartă întreaga răspundere în fața țării pentru succesele la învățătură și educația copiilor care li-au fost încredințați. Iată de ce consfătuirile din August, trebue, ca și în trecut, să mobilizeze cadrele didactice, în primul rând, la lupta pentru o calitate înaltă a lecției în clasă, pentru respectarea cea mai riguroasă a principalelor cerințe metodice față de lecție, pentru o mai bună organizare a activității pionierilor, a comsomoliștilor și a întregii activități educative a școlii.

Fiecare pedagog și educator, venind la consfătuire, să arunce încăodată o privire critică asupra drumului parcurs de el și, în mod obiectiv, cum le stă bine oamenilor sovietici, să răspundă la întrebarea în ce măsură a reușit el să-și îndeplinească obligațiile sale, cum a luptat el pentru lichidarea repetenției, dacă toți elevii lui au învățat cu succes și de ce a avut elevi care au rămas în urmă. Pentru noi nu este deloc indiferent câți elevi au promovat în clasele următoare și ce note le-am pus. Pentru noi este important să știm totodată, ce cunoștințe și deprinderi efective a dat elevilor școala, cât am avansat noi într'o muncă de mare răspundere, cum este formarea concepției dialectico-materialiste la elevi și formarea la ei a unor înalte calități morale de constructori ai societății comuniste. Trebue să ne dăm pe deplin seama care sunt cele mai caracteristice trăsături ale cunoștințelor elevilor, cum este purtarea copiilor, cum au lucrat organizațiile de pionieri și de comsomol, ce anume a fost bun și ce nu ne satisface în formele și conținutul activității educative. Numai analiza concretă, cunoașterea succeselor și lipsurilor concrete poate înarma pe pedagogi și cadrele conducătoare ale învățământului public în lupta pentru îmbunătățirea muncii pedagogice.

Incontestabil, consfătuirile vor acorda o mare atenție problemelor învățământului politehnic. Munca desfășurată în școlile din Uniunea Sovietică în vederea realizării învățământului politehnic are o foarte mare importanță pentru educarea justă a tinerei generații. Multe școli și mulți pedagogi au manifestat în anul școlar trecut o mare inițiativă creatoare, ocupându-se de elaborarea căilor și mijloacelor învățământului politehnic. Se întărește legătura învățământului cu viața, se desfășoară mai organizat diferitele lucrări practice cu elevii, se înviorează activitatea tehnică în cercuri, se organizează mai chibzuit excursiile în întreprinderile industriale și în producția agricolă. Aici trebue să ținem seama de fiecare inițiativă de valoare, s'o discutăm în colectiv, s'o răspândim în masa școlilor și a pedagogilor.

Consfătuirile nu trebue să treacă cu vederea nici lipsurile existente în această muncă. Trebue să ținem seama de faptul că învățământul politehnic nu se realizează rupt de studierea bazelor științelor, ci în strânsă legătură, în sistemul studierii bazelor științelor. Excursiile în producție nu trebue să fie prea numeroase și nu trebue să sustragă pe copii dela însușirea principiilor și legilor științifice, făcându-i să studieze numai dispozitive și instalații tehnice de tot felul. Tehnica de azi are o nesfârșită varietate. Copiii trebue să cunoască nu amănuntele ei, ci principiile științifice generale ale principalelor ei capitole.

Consfătuirile din August constitue o etapă de cea mai mare răspundere în pregătirea învățătorilor și educatorilor pentru noul an școlar.

Pregătindu-se pentru consfătuiri, școlile trebue să analizeze profund rezultatele anului școlar trecut, să strângă materiale pentru expoziția raională, care va reflecta cea mai bună experiență în educația și instruirea copiilor.

Trebue aleși din timp referenți pentru secții, unde se vor discuta căile de ridicare a calității predării la diferite obiecte. Este deasemenea foarte important să avem grijă ca la consfătuiri să ia o parte activă pedagogii din școlile tineretului muncitoresc și sătesc, instructorii superiori de pionieri, directorii caselor de copii și ai instituțiilor extrașcolare.

Conducătorii organelor învățământului public trebue să țină minte că a organiza consfătuirile din August la un nivel ideologic înalt, în spirit activ, înseamnă a orienta just masele de învățători și educatori spre rezolvarea sarcinilor înalte ale școlii, care educă pe copiii poporului sovietic.

Articol de fond
din „Ucitelscaia Gazeta", nr 54

Elemente de politehnism

— Din experiența activității cadrelor didactice fruntașe —

Docent I. Sarov
șeful catedrei de pedagogie dela Institutul Pedagogic din Novosibirsc

Avem în față referatele pedagogilor din regiunea Novosibirsc, prezentate la lecturile pedagogice regionale. În aceste referate maeștrii muncii pedagogice își împărtășesc prima experiență în domeniul învățământului politehnic. Această experiență este interesantă din două puncte de vedere: pe de o parte, ea dovedește că pedagogii rezolvă sarcina pusă de partid și guvern, iar pe de altă parte, ea dă cheia răspunsului la o serie de probleme, deschide căi noi pentru elaborarea teoretică de către știința pedagogică a problemei politehnizării.

Se știe că studierea de către elevii sovietici a principiilor fundamentale ale producției moderne trebue să se realizeze în primul rând cu ajutorul bazelor științelor. In fața profesorilor de fizică, chimie, matematică stă problema de a include materialul tehnic și de producție, astfel încât, pe de o parte acesta să contribue la însușirea conștientă a cunoștințelor teoretice principale prevăzute de programă, iar pe de altă parte, să îmbogățească mintea copiilor cu cunoașterea elementelor mai importante din domeniul industriei și tehnicii moderne.

Dar cum trebue făcut aceasta? Unele cadre didactice presupun în mod eronat că în cursul bazelor științei există, chipurile, anumite teme „politehnice" speciale, și că numai cu prilejul expunerii acestor teme se poate realiza introducerea materialului tehnic și de producție. Dar cadrele didactice fruntașe dovedesc că orice temă a unor asemenea obiecte de învățământ ca matematica, fizica, chimia deschide posibilități mai mari sau mai mici pentru lărgirea orizontului politehnic al școlarului, pentru familiarizarea lui cu fapte și noțiuni din domeniul producției și tehnicii moderne.

Profesorul V. A. Lâtchin (școala nr. 2 a Căii ferate Tomsc) are un stagiu pedagogic de 35 de ani. Cu toată vârsta înaintată, el reacționează cu sensibilitate la tot ce este nou. Cercetarea creatoare este trăsătura caracteristică a stilului său de muncă.

Se desfășoară o lecție de matematică în clasa a V-a. Se studiază noțiuni noi pentru elevi: „lungimea cercului", „centrul", „raza"; „diametrul". In decursul anilor s'a format o metodică verificată de studierea acestei teme pur matematice. Dar cum se poate desfășura această temă astfel, încât elevii să-și însușească noțiunile matematice determinate, și, în acelaș timp, să înțeleagă ce aplicare găsesc aceste noi cunoștințe matematice în viața practică, în muncă și în tehnică? Cum trebue folosit acest material instructiv pentru înarmarea elevilor cu temeinice deprinderi practice? Ivan Antonovici alege calea următoare: După ce elevii și-au însușit la lecții noțiunile „lungimea cercului", „raza", „diametru", li s'a dat pentru acasă o lucrare interesantă: să afle raportul între lungimea cercului și diametru, după determinarea practică a numărului Pi. După ce au făcut o serie de exerciții orale și scrise obișnuite, elevii au determinat lungimea cercurilor la care centrul nu este indicat. Apoi, profesorul le-a arătat un șubler și un compas de grosime, le-a demonstrat procedeele de măsurare, a pus pe câțiva elevi să facă măsurători în clasă. A propus elevilor să calculeze acasă lungimea cercului diferitelor obiecte prin procedeul arătat în clasă. In ziua următoare au apărut într'un număr mare țevi de aluminiu și cupru, instrumente de măsurat aduse de elevi. Toate acestea au fost pe larg folosite la lecțiile următoare pentru măsurarea diametrelor, pentru calcularea lungimii cercurilor cu ajutorul șublerului și a compasului de grosime.

Elementul de valoare în munca profesorului Lâtchin nu este numai faptul că el a acordat o mare atenție problemelor de măsurătoare în matematică, dar și faptul că aceste măsurători, executate în școală, se apropie de metodele și procedeele folosite în producție.

In lărgirea orizontului politehnic al elevilor și în înarmarea lor cu deprinderi practice au o mare importanță demonstrațiile și lucrările de laborator bine organizate. Este interesantă în această privință experiența profesorului de fizică și chimie Moldaver, dela școala medie nr. 2 din orașul Berdsc, regiunea Novosibirsc. Iată, de pildă, cum a organizat el studierea temei „Curentul în electroliți". Importanța politehnică a acestei teme constă în faptul că obținerea aluminiului, rafinarea metalelor, producția sodei caustice, galvanoplastia și un alt șir de procese tehnologice sunt bazate pe legile electrolizei. Straturile galvanice sunt larg folosite pentru protecția obiectelor industriale împotriva coroziunii, pentru urmărirea durității, pentru ridicarea capacității de reflecție a metalelor etc.

Tov. Moldaver a pornit în mod just dela faptul că un experiment bine gândit și organizat este condiția necesară pentru formarea unor noțiuni științifico-tehnice clare. Vorbind despre istoricul descoperirii chimiei electrice aplicate, despre rolul savanților ruși și sovietici în desvoltarea ei, arătând practica modernă a galvanoplastiei, profesorul a demonstrat tehnica acoperirii plăcilor de oțel cu straturi de zinc și nichel. După aceasta a fost organizată o excursie la secția galvanică a uneia din uzinele locale.

Așa se desfășoară studiul cursului de fizică la școala nr. 2 din orașul Berdsc. O expunere orală care cuprinde mult material tehnic, împletită organic cu experimentul bine chibzuit, cu rezolvarea problemelor și cu o excursie bine organizată, asigură desvoltarea orizontului tehnic al elevilor.

Desenul este limba tehnicii. Nu ne putem închipui un om cu studii politehnice care să nu poată citi sau executa un desen tehnic elementar. Profesorii de desen liniar nu trebue să fie lipsiți de îndrumare metodologică și de control pedagogic. In prezent are o foarte mare importanță popularizarea experienței înaintate a diferiților profesori care reorganizează predarea desenului liniar în lumina sarcinilor învățământului politehnic.

Profesorul de desen liniar D. I. Mihailenco, dela școala medie din Carasucsc, regiunea Novosibirsc, a elaborat un sistem de lucrări practice de desen liniar care dă elevilor priceperea de a citi desenul, de a face calcule după el și, ceeace este foarte important, de a confecționa după desene diferite piese din materialele cele mai larg răspândite. Pentru aceasta profesorul a creat proiectul unui model de pod constând din îmbinarea corpurilor geometrice. Elevii din clasele a IX-a și a X-a au primit ca temă să execute desenele și să confecționeze piesele viitoarei construcții. Toți elevii din clasele superioare au fost împărțiți în grupe de câte patru și fiecare grupă a executat o singură piesă. Desenele au fost executate cu tuș și fiecare din ele a fost apreciat cu o notă. Data de 11 Martie a fost declarată ziua montării machetei podului. Elevii au trebuit să monteze singuri macheta după desene.

Este foarte important faptul că macheta podului a fost folosită și de profesorii care predau alte obiecte. La lecțiile de matematică, elevii din clasele a X-a au calculat volumul și suprafața modelului. Cercul de fizică a construit mecanismul pentru partea suspendată a podului, cu aplicarea electricității. Cercul de desen a finisat execuția artistică a podului.

Este știut că Marx considera împletirea învățământului tinerei generații cu munca în producție ca mijloc unic de desvoltare multilaterală a omului. Inarmarea tinerei generații cu deprinderi de mânuire a celor mai simple unelte de muncă este una dintre cele mai importante sarcini ale învățământului politehnic. Știința pedagogică încă n'a elaborat căile de rezolvare a acestei probleme. De aceea merită o atenție deosebit de serioasă experiența profesorilor care încearcă să organizeze singuri munca productivă a școlarilor.

Prezintă un interes excepțional activitatea profesoarei de fizică Borodihina dela școala medie din Cistoe Ozero. Muncind pentru îmbinarea învățământului cu munca în producție, ea a creeat în condițiile unui mic orășel un sistem integral de excursii politehnice în legătură cu studierea cursului de fizică.

Deosebit de bine a fost pregătită excursia elevilor clasei a X-a la uzina de reparații din localitate. Scopul acestei excursii a constat în studierea de către elevi a mașinilor unelte moderne pentru prelucrarea la rece și la cald a metalului, energetica producției moderne. Pentru studiere au fost alese mașinile care se întâlnesc mai des în diferite tipuri de producție. La secția de forță motrică elevii au văzut motorul cu combustie internă și generatorul cu curent alternativ, la secția de forjă — ciocanul pneumatic și ciocanul cu pârghie, la secția de reparații — diferite mașini unelte de tăiat metale.

Pentru înarmarea elevilor cu deprinderea de a mânui cele mai simple unelte de muncă, tov. Borodihina a organizat cu sprijinul administrației și al organizației de partid a uzinei de reparații din Cistoe Ozero, practica în producție a elevilor. Scopul practicii a fost studierea amănunțită de către elevi a construcției și funcționării mașinilor unelte de prelucrat metale — strung, mașină de găurit, freză, mașină de șlefuit. Uzina a dat unui specialist însărcinarea de a conduce practica și unor maiștri însărcinarea de a îndruma activitatea școlarilor. De asemeni, a trasat obiectivele lucrărilor.

In procesul practicii elevii au studiat piesele principale ale strungului, frezei, mașinii de găurit. Ei au aflat deasemeni cum trebue introdusă în strung piesa care se prelucrează și cum trebue strunjită. Ei au căpătat deprinderi elementare de prelucrare a pieselor la strung, de prelucrare a suprafeței plane la freză, de filetare a buloanelor și piuliților, de găurire a orificiilor, au studiat construcția micrometrului și a compasului de grosime, au învățat să le folosească.

Inițiativa profesoarei nu s'a oprit la aceasta. Tov. Borodihina urmează în mod just punctul de vedere că învățământul politehnic trebue să le dea elevilor și deprinderi de mânuire a celor mai simple scule manuale. In acest scop a fost organizată practica la secția de tâmplărie a combinatului local, unde s'au confecționat piese simple.

★

Cele arătate în prezentul articol reprezintă numai câteva elemente în legătură cu primii pași în domeniul învățământului politehnic. Dar ele arată în mod convingător direcția în care se desvoltă gândirea creatoare a pedagogului sovietic. Studierea și sintetizarea experienței maeștrilor pedagogi fruntași va ajuta știința pedagogică să determine mai just căile și mijloacele de rezolvare a sarcinii învățământului politehnic, pusă de partid.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Prima promoție

Cu patru ani în urmă, la Institutul Pedagogic din Rostov a fost creată o facultate de educație fizică, menită să pregătească profesori de educație fizică, de anatomia și fiziologia omului. In acest an, facultatea a dat prima serie de tineri specialiști.

Din cei 70 de absolvenți ai facultății, 1 au obținut diplome cu „excepțional", iar ceilalți au reușit la examenul de stat în general cu „bine".

Printre primii absolvenți ai facultății sunt 4 maeștri ai sportului din U.R.S.S.: Gheorghi Barabanov și Galina Koziura — la gimnastică; Lidia Ciaurscaia și Vladimir Gladcenco — la atletica ușoară. Mulți dintre absolvenți au obținut calificarea sportivă de categoria I-a și a II-a.

Absolvenții Facultății de educație fizică au fost trimiși la școlile din R.S.S. Azerbaidjană și R.S.S. Tadjică, în regiunile Curgan, Gronii și Camciatka.

De curând, la Facultatea de educație fizică s'a organizat o secție fără frecvență, la care s'au și înscris 50 de pedagogi dela școli din orașele și satele regiunii Rostov.

Pedagogii dau examenele de candidatură

Cu doi ani în urmă, pe lângă Institutul orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Saratov s'a organizat o grupă de candidați. Inspectorii secției de învățământ orășenești, conducătorii de școli și pedagogii au ascultat un ciclu de lecții, au luat parte la seminarii, care i-au ajutat să se pregătească pentru trecerea minimului de candidat. Printre cursanții grupei de candidați se află locțiitorii șefilor secțiilor de învățământ regională și orășenească, tovarășele Ivanițcaia și Popova, inspectorii secției de învățământ orășenești, tovarășele Bolotina și Sidankina, tovarășii Balabanov Zaikin, directori de școli, pedagogii Abasimova, Kaimacova și alții.

In pregătirea pentru examenele de candidatură cursanții au fost ajutați foarte mult de tov. Axeeva, șefa catedrei de pedagogie dela Institutul Pedagogic din Saratov și de colaboratorii științifici ai Universității de Stat.

Un număr de 9 pedagogi au dat toate examenele, iar 25 de pedagogi au reușit cu succes la examenele de limbă străină și filosofie.

Experiența tinerilor naturaliști

Cu opt ani în urmă, profesorul de biologie D. T. Lâsenko dela școala de 7 ani „V. I. Lenin" din orașul Talass a organizat cerc al tinerilor naturaliști. In prezent, cercul activează 50 de școlari. Cercul se bucură de o mare popularitate nu numai în mijlocul elevilor din oraș, ci și în raionele regiunii.

Pe lotul școlar se cultivă cu mult succes soia, ovăzul galos, bumbacul, coc-sagâz, iarba de Sudan etc.

In anul 1950, pe lot a fost amenajată o pepinieră pentru port-altoi de meri, peri, etc. Lecțiile pe lotul școlar desvoltă dragostea copiilor pentru muncă, le formează spiritul de observație, aptitudinile de muncă individuală. Elevii citesc cărți de biologie, jurnale și schimbă scrisori cu maeștri științi ai agriculturii.

Intr'o tabără orășenească

In fiecare dimineață, la aceeași oră, cartierul Pritomsc din orașul Kemerovo sună cu putere o goarnă de pionier. Intr'o poiniță verde se strânge o mare grupă de copii care fac exerciții de înviorare sub conducerea Verei Mihailovna Andreeva, profesoară de cultură fizică la școala medie nr. 41.

Impreună cu Vera Mihailovna, vine zilnic aici și Valentina Antonovna Conovalova, învățătoare la clasele elementare ale aceleiași școli. Ele amândouă conduc unitatea de pionieri.

„Astăzi am făcut o excursie la fabrica de produse zaharoase — scriu copiii în jurnalul detașamentului. Am fost conduși prin toate secțiile. Am văzut cum se prepară bomboanele, dulce, prăjiturile, bomboanele, siropurile.

Copiii au făcut peste zece asemenea excursii. Ei au vizitat tipografia, fabrica de produse lactate, fabrica de pâine, fabrica de confecțiuni, au mers pe ogoarele și în livezile colhozurilor.

Multă atenție se acordă activității cu caracter naturaliști. Pe lotul școlii nr. 41 copiii fac observații asupra plantelor. Adesea pionierii merg la stațiunea tinerilor naturaliști. Ei învață să obțină recolte bogate de legume și cereale, strâng colecții de insecte și pregătesc ierbare pe care le vor dărui școlii.

Jocurile pe terenul sportiv, scăldatul în râu, plimbările în pădure alternează cu munca de folos social. Unitatea patronează una din grădinile cartierului. Aleile prerate cu nisip proaspăt, numeroasele rondouri de flori, curățenia pe întregul teritoriu al grădinii — toate acestea sunt rezultatul activității copiilor.

In munca pe care o duc în sânul unității Vera Mihailovna și Valentina Antonovna sunt ajutate de Maria Naumovna Zincenko, directoarea școlii nr. 41, de administratorul caselor din cartier, de comitetul de uzină al Uzinei cocsochimice.

O excursie minunată

Elevii din clasele superioare ale școlii medii nr. 28 „Kalinin" din orășelul Andijan R.S.S. Uzbecă, au făcut o îndepărtată excursie de probă.

Traseul turiștilor trecea prin raionele Andijanului. Tinerii au cunoscut condițiile naturale, agricultura și industria regiunii, viața poporului kirghiz, au strâns plante pentru ierbare, mostre de roci, au făcut înregistrări în jurnalul de drum, au întocmit hărți ale locurilor prin care au trecut.

După ce au trecut peste râul de munte Acbura, turiștii au urcat la lacul din creerii munților, au vizitat fermele colhoznice și locurile de pășunat. Apoi, călătorii au mers în sus, spre crestele munților, unde au strâns un bogat ierbar de plante alpine, au coborît în valea Taldâsa. De aici ei au mers pe marea șosea a Pamirului până în orașul Oșa, unde au făcut o ascensiune în muntele Suleiman.

Elevii s'au întors din această frumoasă călătorie viguroși și întăriți, îmbogățiți cu noi impresii și cunoștințe.

După câteva zile de odihnă și pregătire tinerii turiști vor pleca într'o călătorie mai grea și mai îndelungată. Detașamentul, compus din 25 de școlari, va porni din orașul Oșa de sus, pe malul râului Acbura, până la izvoarele lui și vor urca pe culmile înzăpezite ale munților Altai.

Invățătorii trăesc o viață nouă

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, care sub conducerea Partidului construesc cu succes socialismul, un loc însemnat îl ocupă și învățătorimea — unul dintre cele mai numeroase detașamente ale intelectualității noastre strâns legată de cauza poporului muncitor.

„Statul de democrație populară — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — i-a încredințat învățătorului o misiune înălțătoare, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă". Invățătorii noștri sunt mândri de această nobilă și înaltă misiune, de încrederea oamenilor muncii care îi înconjoară în permanență cu grija și dragostea lor nețărmurită.

Ca de la cer la pământ se deosebește situația învățătorimii din Republica Populară Română de condițiile de mizerie în care erau obligați să trăiască și să activeze învățătorii în timpul regimului burghezo-moșieresc. Toate guvernele burghezo-moșierești care s'au perindat la cârma României, indiferent de firma lor politică au ținut în mizerie, au umilit și înjosit pe învățători. Burghezia și moșierimea n'au avut nevoe de un popor cult, ci de robi supuși care să muncească în condiții mai grele și să poată fi mai ușor exploatați. Deaceea statul burghez, guvernele care l-au cârmuit, au dus o politică de menținere și cultivare a analfabetismului și obscurantismului, de permanentă reducere a sumelor destinate învățământului, de umilire și înfrământare a învățătorilor.

Grea și apăsătoare era viața învățătorului în România burghezo-moșierească. Flămând, mereu amenințat de posibilitatea de a-și pierde și ultima bucată de pâine, învățătorul trăia și muncea în condiții dintre cele mai grele. Invățătorii și profesorii aveau salarii de mizerie pe care le primeau după luni de zile de așteptare. Mulți dintre ei erau obligați să părăsească școala pentru a ocupa diferite funcțiuni necalificate. Șomajul era în floare în rândurile cadrelor didactice. După datele unei statistici parțiale întocmită în 1933 de Asociația generală a licențiaților universitari din România, 5 la sută dintre profesori ocupau posturi sigure, 63 la sută ocupau posturi întâmplătoare, iar 32 la sută erau șomeri. Intre anii 1929 — 1933 când statul burghezo-moșieresc încerca să rezolve greutățile crizei economice prin concedierea până la 30 la sută din salariați, prin reducerea salariilor și mărirea impozitelor pe salarii, „curbele de sacrificiu" au aruncat și învățătorimea într'o situație deosebit de grea.

Toate acestea au devenit astăzi doar triste amintiri din vremea unui regim pe care poporul nostru muncitor, condus de partidul clasei muncitoare, l-a înlăturat pentru totdeauna.

Sub soarele regimului democrat-popular a înflorit cultura, a luat o mare desvoltare învățământul public, iar învățătorul a fost ridicat la o asemenea treaptă pe care el n'a mai stat niciodată și pe care nici nu poate să stea în societatea burgheză.

Invățătorii din țara noastră au deosebita cinste de a forma cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste, stahanoviști, tehnicieni, ingineri, artiști etc. Ei au marea fericire de a crește tineretul patriei noastre în spiritul dragostei înflăcărate pentru patrie, în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul prieteniei între popoare, al luptei hotărîte pentru menținerea și apărarea păcii.

Nemărginită este bucuria pedagogilor din țara noastră acum, când cu prilejul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, alături de vocea tinerilor din toate colțurile lumii, ei aud glasul tinerilor noștri, educați de ei în spiritul luptei pentru apărarea vieții, pentru pace și prietenie între popoare. Invățătorilor noștri li s'a încredințat nobila misiune de a făuri cadrele necesare pentru construirea socialismului, muncitori cu o înaltă calificare, tehnicieni, stahanoviști, oameni capabili să folosească tehnica cea mai înaltă, să asigure creșterea și perfecționarea neîncetată a producției socialiste, pentru ca în felul acesta să se poată asigura satisfacerea maximală a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii.

Partidul și guvernul țării noastre, în centrul atenției cărora stă în permanență omul cu nevoile sale, acordă o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu însuflețire învățătorii și profesorii și le creează condiții din ce în ce mai bune de trai și de activitate pedagogică.

Datorită grijii permanente a partidului și guvernului, în anii regimului democrat-popular s'au îmbunătățit considerabil condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice. Hotărîrea din 16 August 1951 a partidului și guvernului și Hotărîrea din 19 Septembrie 1952 a Consiliului de Miniștri sunt documente care dovedesc grija statului nostru pentru satisfacerea necesităților materiale și culturale ale celor ce muncesc pe tărâmul școlii. Aceste Hotărîri au stat la baza importantelor măsuri care s'au luat pentru a crea cadrelor didactice posibilități de muncă și de trai din ce în ce mai bune.

Una dintre aceste importante măsuri este introducerea noului sistem de salarizare. La baza acestui sistem stă calificarea profesională obținută prin studii — ceeace constitue un puternic stimulent pentru ridicarea nivelului profesional — și stagiul de activitate pedagogică și științifică. In urma noii salarizări a crescut cu 33,5 la sută salariul mediu al cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu și cu 53,8 la sută cel al cadrelor didactice din învățământul superior.

Cadrele didactice din țara noastră beneficiază de o serie întreagă de alte drepturi materiale. Pentru cadrele tinere, nou numite în învățământ, s'a introdus sistemul de acordare a unei indemnizații de instalare egală cu salariul pe o lună.

An de an se îmbunătățesc condițiile de locuit și de aprovizionare ale cadrelor didactice. Organele locale ale puterii de stat acordă o deosebită grijă asigurării locuințelor pentru noile cadre didactice numite în învățământ încă înainte ca acestea să ajungă la posturi. In regiunile Suceava, Ploești, Stalin și altele — de pildă — au fost asigurate numeroase locuințe învățătorilor și profesorilor nou numiți în învățământ.

Sfaturile populare asigură cadrelor didactice condiții din ce în ce mai bune de iluminat și încălzit. Statul nostru a asigurat aprovizionarea cu lemne a învățătorilor dela sate repartizând o însemnată cantitate de lemne pentru cadrele didactice.

O mare atenție acordă sfaturile populare aprovizionării cadrelor didactice dela sate. Invățătorii care iau masa la cantină au în dispoziție cantinele bine aprovizionate ale școlilor, sfaturilor populare, gospodăriilor agricole de stat și ale S.M.T.-urilor. Pentru asigurarea legumelor și a zarzavaturilor necesare, familiile de învățători și profesori din mediul rural au primit în folosință câte 0,25 ha. teren arabil de bună calitate ceeace a contribuit deasemenea la îmbunătățirea condițiilor lor de trai.

In țara noastră învățătorii și profesorii primesc asistență medicală gratuită în policlinicile, dispensarele, spitalele și maternitățile pentru îmbunătățirea cărora statul acordă fonduri din ce în ce mai mari. Numai în primul semestru al anului 1953 au fost date în folosință noi spitale și sanatorii — în București, în regiunile Stalin, Timișoara, Hunedoara, Arad și Constanța — în care, alături de ceilalți oameni ai muncii, sunt îngrijite și cadrele didactice. Pentru desvoltarea asigurărilor sociale, statul nostru a pus la dispoziția sindicatului de învățământ un buget mereu sporit. Bugetul de asigurări sociale din 1952, de pildă, a crescut cu 30 la sută față de cel din 1951 și cu 150 la sută față de cel din 1949.

La îndemâna învățătorimii noastre stau astăzi minunate case de odihnă și stațiuni balneo-climaterice. In anul 1952, numărul locurilor de odihnă pentru cadrele didactice a crescut cu 174 la sută față de 1951.

13.100 învățători, profesori și personal tehnic și de îngrijire s'au bucurat anul trecut de minunate condiții de odihnă în sanatoriile balneare și casele de odihnă din patria noastră.

Copiilor oamenilor muncii din învățământ li s'au creat deasemenea condiții bune de odihnă. 820 de copii ai celor ce muncesc pe tărîmul școlii au fost trimiși în taberele regionale pentru pionieri și școlari organizate de Comitetul Central al Sindicatului de Invățământ. Numeroși copii au fost trimiși în taberele organizate de C.C.S. iar un însemnat număr de copii și-au petrecut o parte a vacanței în diferite case de odihnă alături de părinți.

Anul acesta a crescut considerabil numărul cadrelor didactice trimise la odihnă. 15.957 învățători, profesori, personal tehnic și de îngrijire au locuri asigurate la casele de odihnă și casele sanatoriale ale C.C.S. și ale Ministerului Sănătății. Un număr de 1500 copii ai oamenilor muncii din învățământ își petrec vacanța în cele 5 tabere de odihnă organizate de către Comitetul Central al Sindicatului de Invățământ.

Statul nostru democrat-popular a creat învățătorilor și profesorilor posibilitatea de a-și ridica în permanență nivelul pregătirii lor politice și profesionale. Pentru perfecționarea profesională a cadrelor didactice, pentru a le ajuta să-și desăvârșească metodele de muncă, să-și ridice măestria pedagogică, au fost create Institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice și Institutul de științe pedagogice de pe lângă Ministerul Invățământului Public.

Cadrelor didactice necalificate, regimul de democrație populară le-a creat largi posibilități de a urma cursurile fără frecvență de pe lângă institutele de învățământ superior și de pe lângă institutele și școlile pedagogice.

In țara noastră învățătorul este sistematic ajutat să devină un om bine pregătit, care să aibă temeinice cunoștințe științifice și pedagogice, o vastă cultură generală și un larg orizont politic. Zeci de mii de învățători și profesori din toate colțurile țării studiază în fiecare an cu multă perseverență marxism-leninismul, își însușesc concepția marxist-leninistă asupra lumii.

Ca rezultat al grijii statului democrat-popular față de învățători, ei au ajuns să obțină în activitatea lor rezultate deosebite pentru care unui număr dintre ei li s'au conferit ordine și medalii precum și titlul de „Invățător Emerit" și „Profesor Emerit". Datorită muncii lor însuflețite, datorită prestigiului de care se bucură în rândul maselor largi ale oamenilor muncii, mulți învățători și profesori au fost aleși deputați în sfaturile populare comunale, orășenești, raionale și regionale, iar 32 dintre ei sunt deputați în Marea Adunare Națională, forul suprem al puterii de stat în țara noastră.

Răspunzând grijii și atenției de care sunt înconjurați, zecile de mii de învățători răspândiți pe întreg cuprinsul țării muncesc cu modestie și abnegație pentru a introduce în viață politica statului nostru democrat-popular. Un număr tot mai mare de învățători și profesori își îmbunătățesc în permanență activitatea didactică obținând succese importante în ridicarea nivelului ideologic și științific și a măestriei pedagogice, în prevenirea și lichidarea rămânerii în urmă la învățătură.

Tot mai mulți învățători devin activiști de frunte pe tărâm obștesc. Ei muncesc cu însuflețire pentru a răspândi în popor cunoștințe științifice, pentru a alunga misticismul, prejudecățile, obscurantismul, pentru a lichida starea de înapoiere culturală cultivată și lăsată moștenire de regimul burghezo-moșieresc. Zeci de mii de învățători, sunt în fruntea luptei pentru lichidarea neștiinței de carte, pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, pentru atragerea lor în munca de conducere a treburilor obștești. Ca urmare a muncii pline de abnegație depusă de învățătorimea din țara noastră un mare număr de neștiutori de carte au fost alfabetizați în anii puterii populare. Numai în primul semestru al anului 1953, datorită muncii depuse de peste 77.000 învățători, educatoare, profesori și instructori, au terminat cursurile de alfabetizare un număr de peste 254.000 de absolvenți. La sfârșitul primului nostru plan cincinal neștiința de carte va fi complect lichidată. Numărați învățători din satele patriei noastre duc o largă activitate pentru lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective față de mica gospodărie individuală.

Perspectivele luminoase care se deschid în fața patriei noastre, desvoltarea continuă a orânduirii noastre democrat-populare crează învățătorimii ca și întregului popor muncitor, un teren de activitate din ce în ce mai larg. Pe măsura desvoltării întregii economii naționale se desvoltă în permanență și învățământul nostru. Aceasta crează cadrelor didactice posibilități nelimitate de activitate în folosul poporului nostru muncitor. Continua desvoltare a statului nostru democrat-popular, a economiei noastre naționale, creșterea permanentă a producției noastre socialiste pe baza tehnicii înaintate, crează condiții pentru satisfacerea într'o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc.

Minunatele condiții de trai și de activitate pedagogică create învățătorilor de către statul nostru democrat-popular, legătura lor strânsă cu masele largi populare, munca neobosită pentru ridicarea nivelului lor politic și ideologic, pentru perfecționarea lor profesională, îi ajută pe învățători să ridice mereu mai sus titlul de onoare al învățătorului, **să participe în mod activ la lupta pentru construirea socialismului, pentru pace și prietenie între popoare.**

Să pregătim cu grijă consfătuirile cadrelor didactice

Experiența școlii sovietice ne-a arătat că discutarea problemelor importante ale muncii școlare în ședințe largi, cu toți învățătorii și profesorii din raion, ajută deosebit de mult la îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ. Contribuția întregului colectiv de învățători și profesori la rezolvarea problemelor de care depinde buna îndeplinire a sarcinilor trasate școlii de partid și de guvern are o deosebită valoare.

Incepând din anul școlar trecut, s'au ținut la noi pentru prima oară astfel de consfătuiri cu cadrele didactice și rezultatele s'au văzut în munca întregului an școlar. Invățătorii și profesorii noștri au obținut succese mai mari în realizarea învățământului general obligatoriu, în lupta pentru lichidarea analfabetismului și pentru culturalizarea maselor. S'au îmbunătățit metodele de predare, s'a întărit legătura învățământului cu viața, cu practica.

In toată țara se desfășoară acum pregătiri intense pentru consfătuirile raionale, precum și pentru consfătuirile regionale ale cadrelor didactice din școlile pedagogice, ce vor avea loc în preajma începutului de an școlar. Aceasta arată că învățătorii și profesorii, organele învățământului public și organele sindicale apreciază just însemnătatea pe care o au aceste consfătuiri pentru ridicarea nivelului muncii școlare.

Pregătind consfătuirile din vara aceasta, secțiile de învățământ trebue să valorifice experiența câștigată în organizarea și desfășurarea consfătuirilor din Septembrie 1952 și Ianuarie 1953, având grijă să nu se repete lipsurile din trecut.

Scopul consfătuirilor raionale este acela de a arăta învățătorilor și profesorilor, pe baza analizei adânci a activității din anul școlar trecut, cum să-și ducă munca în perioada de activitate care începe, cum să lupte pentru un nivel ridicat de cunoștințe al elevilor, ce metode să folosească pentru buna îndeplinire a sarcinilor lor. Referatele ținute la consfătuiri, ca și discuțiile ce vor avea loc cu acest prilej, trebue să se oprească cu deosebire asupra căilor de îmbunătățire a calității predării și de ridicare a nivelului de cunoștințe al elevilor, asupra muncii directorului, asupra sprijinului dat de organele sindicale și U.T.M. la îmbunătățirea muncii din școli. Pentru a realiza aceste obiective, consfătuirile raionale și cele regionale trebue să scoată în lumină problemele specifice pe care le ridică munca în raionul sau regiunea respectivă și să arate căile cu ajutorul cărora pot fi rezolvate aceste probleme în condițiile concrete ale muncii școlilor din fiecare raion sau regiune.

Secțiile de învățământ trebue să fie conștiente de faptul că simplele îndrumări generale nu constitue nici un fel de ajutor. Deaceea, discuțiile în ședința plenară și pe secții trebue să se bazeze pe o cunoaștere temeinică a situației învățământului în fiecare școală, pe o cunoaștere temeinică a activității cadrelor didactice. Despre necesitatea unei analize concrete a muncii școlilor s'a vorbit de nenumărate ori. Totuși, atât la consfătuirile din Septembrie 1952 cât și la cele din Ianuarie 1953 multe secții de învățământ nu au folosit suficient material concret pentru a face o analiză adâncă a muncii, și deaceea nici n'au putut arăta sarcinile concrete pentru viitor. Secțiile de învățământ trebue să înțeleagă însă că aceasta este o condiție de bază pentru buna desfășurare a cursurilor și să acorde acestei probleme toată atenția.

Pornind dela analiza concretă a realizărilor și lipsurilor în munca școlilor din cuprinsul raionului, consfătuirile trebue să arate cadrelor didactice ce metode să folosească în predarea materiilor, cum să muncească în noul an școlar pentru a strânge mai mult legătura învățământului cu practica, cu activitatea în producție, pentru a da elevilor cunoștințe temeinice, pentru a preîntâmpina rămânerea în urmă la învățătură.

O condiție importantă pentru asigurarea bunei desfășurări a lucrărilor consfătuirilor este respectarea principiului muncii în colectiv. Secțiile de învățământ trebue să lucreze în strânsă colaborare cu comitetele sindicale. In acelaș timp, ele trebue să creeze condițiile unei munci colective pentru întocmirea referatelor, pentru organizarea expozițiilor, pentru asigurarea cazării etc. Munca în colectiv a celor mai bune cadre va asigura conținutul bogat și plin de învățăminte al referatelor, va asigura bunul mers al consfătuirilor.

Pentru buna desfășurare a ședințelor în secții, cadrele didactice vor primi anul acesta broșuri cuprinzând material de îndrumare în care se dau indicații cu privire la întocmirea referatelor, la alcătuirea planurilor calendaristice și de lecții pe primele două părtrare, la organizarea expozițiilor, a lecțiilor practice. Secțiile de învățământ trebue să se îngrijească ca aceste broșuri, precum și toate îndrumările trimise de M.I.P. să fie cunoscute de colectivele didactice ale tuturor școlilor, pentruca fiecare om să știe ce are de făcut. Deasemenea, comitetele sindicale se vor îngriji să fie cunoscute instrucțiunile trimise în acelaș scop organelor sale de către Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ. Avem numeroase exemple care arată cum necunoașterea îndrumărilor duce la desorganizare. Așa s'a întâmplat, bunăoară, la consfătuirile din Ianuarie 1953 în orașul Timișoara, când mulți directori, neștiind că există o secție specială pentru discutarea problemelor conducerii școlilor, au lipsit dela ședința acesteia, mergând la ședințele secțiilor pe specialități.

O deosebită importanță pentru bunul mers al consfătuirilor o are folosirea largă a criticii și autocriticii, și mai ales a criticii de jos. Spunând pe nume lipsurilor și oamenilor care le-au avut, participanții la consfătuiri crează posibilitatea ca în timpul discuțiilor să se facă propuneri concrete pentru îndreptarea lor. Secțiile de învățământ și organele sindicale trebue să stimuleze desfășurarea criticii și autocriticii, și cu deosebire a criticii de jos, să creeze condițiile pentru desfășurarea unei astfel de critici. Ele vor trebui să dea un bun exemplu, întocmind referatele proprii în spirit critic și autocritic. Cadrele didactice trebue să vorbească despre ajutorul primit din partea organelor de control, criticând deschis în ședințe lipsurile constatate în munca acestora.

Pregătim consfătuirile în zilele când în capitala patriei noastre se desfășoară Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. Contribuția învățătorilor și profesorilor la lupta pentru pace, pentru prietenia între popoare este înfăptuirea educației comuniste a tinerei generații. Toate forțele, toată puterea de muncă a învățătorilor și profesorilor se îndreaptă înspre buna îndeplinire a acestei înalte misiuni. Sub imboldul dorinței de a ridica învățământul pe o treaptă mai înaltă, fiecare învățător și profesor să contribue la buna pregătire și desfășurare a consfătuirilor cadrelor didactice.

Cu elevii pe văile Oltului și Jiului

In acest an școlar, am predat geografia R.P.R. la clasele a VII-a, a IX-a și a XI-a. In transmiterea cunoștințelor, am căutat să leg aceste cunoștințe de practică, de viață. M'am străduit să dau elevilor cunoștințe cât mai bogate, să fac ca lecțiile să devină cât mai atractive pentru a-i ajuta să cunoască patria, pentru a desvolta puternic în inimile lor dragostea de patrie.

Trăinicia cunoștințelor de geografie este legată strâns de cunoașterea directă a geografiei patriei. De aceea, m'am hotărît ca, pe lângă alte excursii, la sfârșitul anului să fac cu elevii o excursie într'o regiune pitorească a țării, cu o desvoltată viață industrială.

Am pornit la pregătirea excursiei încă la începutul lunii Mai. Recrutând elevii în majoritate din clasa a XI-a, întrucât aceștia trebuiau să intre la facultăți sau în producție, am început să-i pregătesc pentru a învăța cât mai mult din această excursie. Intr'o ședință specială am stat de vorbă cu ei, am precizat scopul excursiei și itinerariul. Le-am dat să citească material geografic despre Valea Oltului și a Jiului, despre munții Lotrului, Făgăraș, Poiana Ruscă, Parâng și Retezat. In acelaș timp, i-am îndrumat să citească material legat de industria regiunii respective: despre fier și compușii lui, despre fabricarea mătăsii vegetale etc. Am împărțit elevii pe grupe (corespondenți, cartografi, geologi, meteorologi, sanitari), specificând sarcinile fiecărei grupe și materialul de care are nevoe. Am insistat mult asupra disciplinei în călătorie.

In ultima săptămână înainte de plecare, am stat din nou de vorbă cu elevii, punând la punct chestiunile mărunte.

După această pregătire, am pornit la drum, urmând traseul București-Pitești-Piatra Olt-Sibiu-Vințul de Jos-Simeria-Hunedoara-Ghelar-Petroșani-Petrila- Lupeni-Craiova-Roșiorii de Vede-București.

★

...Ne apropiem de defileul Oltului. Elevii sunt nerăbdători să vadă de aproape munții ce se profilează în fața lor. Ei vor să știe cum se numește fiecare munte, fiecare vârf. Observă cu atenție cum și-a format Oltul un defileu adânc și îngust prin Carpații Sudici, defileu alcătuit din două părți: prima, dela gura văii și până la gura Lotrului, iar a doua între Câineni-Turnu-Roșu. Intrăm în cheile Coziei, formate de munții Coziei spre est și munții Căpățânei spre vest. Pereții înalți de stâncă se profilează în adâncimile apei. Urmărind dreapta și stânga albiei, elevii admiră când râul, când șoseaua care-l însoțește.

Valea Oltului începe să se lărgească. In fața ochilor apare bazinul Titești-Brezoi, în care Lotrul își duce apele venind dinspre vest, din Parâng. Aici, elevii vorbesc despre petrografie și eroziune.

Trecând în podișul Transilvaniei, calea ne este deschisă spre Sibiu, unde facem primul popas. Aici vizităm grădina zoologică, ne plimbăm cu barca pe lac. Ne continuăm apoi călătoria spre Vințul de Jos.

Ajungem la Hunedoara.

Elevii sunt impresionați de mulțimea coșurilor înalte. Intrăm în marea uzină dela Hunedoara. Rând pe rând elevii fac cunoștință cu instalațiile, una mai importantă decât alta. Ei sunt atenți, urmăresc explicațiile, pun întrebări.

Suntem în fața unui furnal. Intr'o disciplină perfectă, elevii urmăresc încărcarea furnalului, văd cum vagonetele urcă, cu ajutorul electricității, cocsul și minereul pe o pantă destul de mare. Coborînd la baza furnalului, elevii urmăresc prin niște orificii închise cu sticlă albastră, cum în interior, la temperatura de peste 1500°, minereul de fier se coace în această văpaie. Ei își dau seama de procesul chimic care se petrece, înțeleg ușor explicațiile științifice pe care le dă un tovarăș inginer. Ei observă cum, din cele trei cabine de comandă, se poate urmări prin becuri electrice întregul proces de fabricație. Aici, ei își dau bine seama de importanța becului electric, de necesitatea îndeplinirii planului de electrificare.

Acum, elevii sunt nerăbdători să asiste la producerea unei șarje de fontă. Animație mare în jurul furnalului. Câteva clipe și apoi va începe să se scurgă fonta. Ochii elevilor sunt ațintiți asupra locului de unde trebue să apară fluidul incandescent. Niciunul dintre ei nu a văzut acest lucru vreodată. Deodată, din furnal izbucnește cu putere o limbă de foc, ce se scurge pe niște șănțulețe. Sar scântei, care formează un minunat joc de lumini. Muncitorii și inginerii urmăresc cu atenție, discută, iau probe. Pe fețele tuturor e veselie. Șarja este bună. Elevii urmăresc cum se separă, prin scurgere, zgura de fontă. Elevii sunt conduși apoi la laminoare, unde prin reîncălzire la anumite temperaturi, oțelul se transformă în bare.

★

Drumul spre Ghelar constitue o nouă destindere. Trenul urcă încet, lăsând în urmă o serie de serpentine. Pătrundem în munții Poiana Ruscă. Elevii observă văile adânci, pădurile care urcă până în vârful muntelui. Deodată, priveliștea se schimbă.

In sufletul elevilor crește mândria că avem o țară atât de frumoasă și atât de bogată. Dela gară și până la mina Ghelar, echipele noastre de botaniști și geologi au câmp deschis de acțiune.

La mină, elevii văd cum stahanoviștii ca Lupu Iachim și Alic Iosif Bolony se străduesc zi de zi să extragă minereu cât mai mult, pentru a susține ritmul viu al furnalelor.

Plecăm mai departe. O nouă priveliște se înfățișează pe valea Streiului. Din depresiunea Hațeg trecem, prin pasul Merișor, în depresiunea Petroșani. In fund, munții Parâng și Retezat, îmbrăcați pe alocuri cu zăpadă.

La Petroșani vizităm atelierele de reparat utilajul minier. Aci, elevii sunt impresionați de frumusețea locuințelor muncitorești nou construite.

La Lupeni, elevii își arată dorința de a cunoaște stratificația rocilor, stratul de cărbune în care se lucrează, modul de extracție etc. Coborîți în mină, la adâncime de 90 de metri, ei pun nenumărate întrebări asupra specificului muncii în mină. Printre explicații, ei își comunică impresiile în șoaptă. Presiunea crește. Se aud „pușcături". Pământul se cutremură, armătura scârțâie. Cu lampa în față, aplecați și ferindu-ne de armăturile rupte, ne îndreptăm spre abatajul frontal. Până aici a pătruns și curentul electric. In peretele abatajului, ciocanul de abataj este mânuit cu multă dexteritate de mineri încercați, care în condițiuni bune de lucru (aerisire, lumină, protecție) dau patriei dragi din ce în ce mai mult cărbune.

Elevii urmăresc apoi drumul cărbunilor exploatați la „stația de preparație", primesc informații asupra trierii, a spălării și pregătirii cărbunilor pentru cocserie.

Tot în Lupeni, elevii au vizitat și filatura de mătase. Cu acest prilej și-au verificat cunoștințele de chimie însușite în timpul anilor de școală. Ei au urmărit cu multă atenție metoda viscozei. Trecând din secție în secție și urmărind procesul de producție, ei au înțeles clar formarea firului, care trece prin filierele de 40, 50, 60, 150 sau 1200 de găurele.

Pornim cu trenul mai departe. Elevii observă cum, dela Livezeni la Bumbești, Jiul forțează munții, transformând valea longitudinală într'o vale transversală, gâtuită de munții Parâng și munții Vulcan.

Ei trec nerăbdători dela o fereastră la alta. Apele învolburate și negre ale Jiului își deschid drum printre stânci, alunecând din piatră în piatră către Târgu Jiu.

Incep discuții despre marile construcții de pe cuprinsul patriei noastre.

★

Când ne-am reîntors la școală, am revăzut tot materialul adunat în timpul excursiei și l-am sistematizat împreună cu profesorul de științe naturale. Am făcut apoi un plan de valorificare a întregului material strâns.

La despărțire, elevii îmi spun veseli, cu mândrie: Frumoasă țară avem, tovarășe profesor!

C. MARCULESCU
profesor la școala medie de băieți nr. 3 București

In preajma consfătuirilor

Pregătindu-se pentru consfătuirile raionale, secția de învățământ a regiunii Iași a organizat încă din luna Mai o ședință cu șefii secțiilor de învățământ raionale, cărora li s'a arătat cum trebue cercetată experiența cadrelor didactice, cum trebue strâns materialul concret necesar pentru alcătuirea referatelor care se vor prezenta la consfătuiri. In acelaș timp, secția de învățământ și-a alcătuit un plan operativ repartizând sarcinile în așa fel încât toate raioanele să fie îndrumate îndeaproape în această perioadă de pregătire a consfătuirilor.

Un ajutor deosebit de însemnat au primit secțiile de învățământ din raioanele regiunii Iași în pregătirea viitoarelor consfătuiri din partea cabinetului pedagogic regional. Căutând să înlăture lipsurile constatate cu prilejul consfătuirilor trecute, unde au fost prezentate referate generale lipsite de exemplificări convingătoare, cabinetul pedagogic și-a propus să îndrume îndeaproape colectivele de metodiști asupra studierii concrete a experienței școlilor. In acest scop au fost reorganizate colectivele de metodiști dela raioane, întărindu-se cu cadre bine pregătite în specialitatea lor și cu o cât mai bună orientare pedagogică. Totodată, cabinetul pedagogic a întocmit un instructaj în care a arătat metodiștilor cum trebue să cerceteze munca pe teren, ce obiective să urmărească, cum să-și sistematizeze materialul pentru a fi folosit la consfătuiri. Pentruca observațiile și consfătuirile metodiștilor să fie cât mai juste din punct de vedere științific, cabinetul pedagogic le-a atras atenția să cerceteze munca pe un timp îndelungat, să nu se bazeze pe aspecte care apar întâmplător în munca învățătorilor și profesorilor. Metodiștii au fost îndrumați să cerceteze cu deosebire stilul de muncă de zi cu zi al cadrelor care obțin rezultate bune, precum și munca învățătorilor și profesorilor ai căror elevi au un nivel necorespunzător cerințelor programelor școlare.

In perioada de recapitulare a materiei, cabinetul pedagogic regional a ținut o nouă ședință cu metodiștii, îndrumându-i cu privire la felul cum trebue să ajute și să cerceteze activitatea cadrelor didactice în etapa de încheiere a anului școlar. Li s'a arătat metodiștilor necesitatea de a urmări cum se oglindesc în rezultatele obținute la examene metodele de predare folosite, eforturile depuse de învățători și profesori pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional.

Metodiștii au fost îndrumați, deasemenea, să asiste la ședințele consiliilor pedagogice de sfârșit de an, cu prilejul cărora se poate strânge un material deosebit de bogat. Tot materialul strâns a fost studiat de fiecare metodist și sistematizat în referate, care s'au depus la secțiile raionale.

După încheierea anului școlar, cabinetul pedagogic a continuat această muncă de pregătire a consfătuirilor în cadrul cursurilor de vară. In colectivele pe specialități organizate în cadrul acestor cursuri, învățătorii și profesorii au fost stimulați să-și comunice experiența lor. Astfel a fost cunoscută munca învățătorului Mihail Grigorescu dela școala de 7 ani, Fotin Enescu, raionul Pașcani. Tovarășul Grigorescu a venit la cursuri cu un bogat material demonstrativ pentru predarea fizicii, confecționat împreună cu elevii: spire rotative, pendul mecanic, microscop, pendul Maxwell, caleidescoape, pendule electrice, ace magnetice, tablou cu rezistențe, aparat fotografic, periscop, telegraful Morse, pirometru, discul lui Newton, electromotor, voltametru, ampermetru caloric, transformator (machetă), electroscop, areometru (pentru acid). Tovarășul Grigorescu a făcut demonstrații cu acest material, arătând profesorilor de acelaș specialitate cum pot confecționa, împreună cu elevii, toate aceste aparate.

Conducerea cursurilor de vară din orașul Iași a îndrumat deasemenea pe cursiști să popularizeze în cadrul consfătuirilor raionale metodele folosite la lecțiile practice organizate cu prilejul cursurilor.

In unele raioane însă, munca de îndrumare și de antrenare a cadrelor didactice în pregătirea consfătuirilor a slăbit în timpul cursurilor de vară. Secția de învățământ a raionului Iași, de pildă, ale cărei școli au obținut importante succese în acest an școlar, nu s'a preocupat îndeajuns cum să popularizeze și să valorifice aceste succese. Deși în școlile din raion procentul elevilor promovați este ridicat, deși raionul numără 282 de clase fără repetenți și 47 de cadre fruntașe, nici până acum încă nu s'a pornit o muncă sistematică de studiere și valorificare a dărilor de seamă întocmite de colectivele pedagogice la sfârșitul anului școlar sau a materialului strâns în timpul anului școlar de metodiști și de organele de îndrumare și control raionale. Nu s'a început încă, până acum, strângerea materialelor pentru expoziție, deși există un colectiv desemnat pentru aceasta.

Secția de învățământ a raionului Iași nu a îndrumat în această perioadă pe învățători, profesori și directori cum să-și analizeze munca pentru a veni bine pregătiți la consfătuiri.

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor raionale este necesar ca secțiile de învățământ din raioanele regiunii Iași, folosind ajutorul primit, să pornească o muncă de pregătire sistematică și susținută, antrenând în această acțiune toate colectivele organizate anterior.

M. POPESCU

Cursuri de vară pentru profesorii din școlile cu limba de predare maghiară

Prin reforma învățământului s'au creat condiții noi desvoltării învățământului în limba maternă pentru minoritățile naționale din Republica Populară Română. In cursul celor cinci ani care s'au scurs dela reformă, numărul școlilor cu limba de predare maghiară a crescut mult. Aceasta cere tot mai multe cadre bine pregătite, cu temeinice cunoștințe ideologico-politice și profesionale.

Pentru creșterea nivelului de pregătire al învățătorilor și profesorilor din școlile cu limba de predare maghiară, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice al M.I.P. a organizat pentru prima oară, în vara anului acesta, un curs central de perfecționare a cadrelor didactice care predau limba și literatura maghiară. La acest curs, organizat în orașul Cluj, s'au întrunit profesori și învățători din Regiunea Autonomă Maghiară, precum și din regiunile Arad, Oradea, Baia Mare, Cluj și Stalin.

In cadrul cursului învățătorii și profesorii au ascultat numeroase conferințe în legătură cu problemele ideologice, pedagogice și de specialitate. Deasemenea, ei au participat la seminarii în cadrul cărora au desbătut pe larg, pe baza bibliografiei recomandate, probleme ridicate în conferințe. Pentru bunul mers al seminariilor, cursanții au primit din timp planuri de seminar în care erau indicate problemele esențiale ce urmau să fie discutate. Cu ajutorul acestor planuri cadrele didactice au înțeles mai clar care sunt problemele esențiale și s'au putut orienta mai bine în însușirea materialului.

Pentru aprofundarea și complectarea cunoștințelor în cadrul cursurilor, s'a organizat vizionarea unor filme, a unor piese de teatru, vizitarea expozițiilor etc. Așa de exemplu, în urma discuțiilor privitoare la situația economico-politică și culturală din secolul al XIX-lea și la atitudinea trădătoare a claselor dominante față de tradițiile revoluționare ale poporului muncitor, cursanții au vizionat piesa „Paraziții" de scriitorul Csiki Gergely, piesă unde este demascat disprețul față de muncă al burgheziei și moșierimii.

In cadrul cursului s'au organizat deasemenea lucrări practice cu teme de gramatică și literatură. A avut loc o discuție în legătură cu desvoltarea liricii după eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, precum și o discuție critică în legătură cu o poezie de Letaj Lajos.

Cadrele didactice din seminarul trei, folosind îndrumările primite la curs, au întocmit o tematică pe baza căreia au strâns material bogat pentru a fi prezentat în cadrul consfătuirilor raionale. Invățătorii din acest seminar au pregătit pentru consfătuiri exemple concrete din activitatea cadrelor didactice cu privire la planificarea și organizarea lecțiilor, la desfășurarea schimbului de experiență în școală și între școli, precum și propuneri pentru îmbunătățirea muncii cercurilor pedagogice.

Pentru prima oară s'au organizat anul acesta și cursuri de vară pentru profesorii care predau limba și literatura română la școlile cu limba de predare maghiară. Aceste cursuri au avut loc în orașul Sf. Gheorghe. Conținutul și însemnătatea predării limbii române în școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale se deosebesc profund de acelea din trecut. In școlile noastre, studierea, cunoașterea și însușirea limbii și literaturii române este o datorie patriotică, un mijloc de întărire a legăturilor frățești între poporul român și minoritățile naționale.

Participanții la acest curs au desfășurat o activitate bogată, au ascultat conferințe, au participat la seminarii și la lucrări practice.

Cursurile de perfecționare a cadrelor didactice vor contribui mult la îmbunătățirea muncii în școlile cu limba de predare maghiară.

EVA DAMO

Tot mai multe succese în munca de educare a spiritului de creație la elevi

Școala din patria noastră — verigă principală a revoluției culturale — făurește oameni noi pentru viața nouă, liberă, pe care o trăim și o creăm. Folosind cuceririle teoriei și ale practicii pedagogice sovietice, experiența cadrelor fruntașe din țara noastră, oamenii muncii din învățământ au pornit pe drumul formării unui om multilateral desvoltat, înarmat cu cunoștințe și deprinderi solide, a unui om care să poată acționa în mod conștient și creator, în interesul maselor largi muncitoare. In realizarea acestui țel, învățătorii și profesorii din școlile noastre acordă o deosebită importanță educării spiritului de creație la copii, adică a acelei prețioase trăsături care trebue să reprezinte încununarea oricărei munci pedagogice temeinice.

In societatea socialistă, omul multilateral desvoltat, plin de forță creatoare, nu este o închipuire teoretizată pe o pagină de carte, ci devine o necesitate socială, o realitate cerută de însuși specificul vieții zilnice. Omul societății socialiste trebue să fie înzestrat cu solide cunoștințe științifice, cu deprinderi politehnice, cu o înaltă morală — morala comunistă — cu o profundă cultură artistică, trebue să fie armonios desvoltat din punct de vedere fizic. Problemele complexe pe care le ridică opera de construire a socialismului, continua desvoltare a mijloacelor de producție cer o atitudine de creator, care știe să facă față celor mai felurite situații, să contribue cu toate forțele la mersul înainte al societății.

Conștient de marele său rol istoric, omul societății socialiste nu se mulțumește să înțeleagă și să interpreteze lumea, ci contribue la transformarea ei. El nu este înlănțuit de dogmatism, de practicism îngust sau de rutină. Legile de desvoltare ale naturii și societății devin aliați puternici ai omului societății socialiste. El le cunoaște și le folosește, le limitează sfera de acțiune atunci când ele amenință societatea și le îndreaptă spre folosul societății. Pedagogii din patria noastră au înțeles că în asemenea condiții un contemplator pasiv al realității, oricât de multe cunoștințe ar avea, nu poate fi folositor societății socialiste.

Concepția pedagogică ce stă la temelia succeselor obținute în munca de desvoltare a spiritului creator la copii se bazează în primul rând pe o mare încredere în forțele creatoare ale copiilor, pe dragoste și respect față de ei, pe conștiința pedagogului că nu trebue să precupețească niciun efort pentru a contribui la desvoltarea multilaterală a elevilor ce-i sunt încredințați. Acest puternic optimism pedagogic nu este fructul unei simple închipuiri, ci se bazează pe cuceririle verificate în practică ale științei pedagogice sovietice, care arată că fiecare copil al poporului are dreptul să ceară școlii nu numai desvoltarea unor înclinații și aptitudini, ci și formarea tuturor trăsăturilor specifice bogatei personalități a omului din societatea socialistă, spre a se putea bucura din plin de fericirea de a trăi într'o asemenea societate înaintată. Biologia miciurinistă, concepția savantei Olga Lepeșinscaia asupra genezei celulelor au dovedit pedagogilor din patria noastră că viața nu cunoaște tipare fixe, că omul poate acționa asupra naturii și că numai acela care folosește metoda materialist-dialectică în cercetarea naturii poate ajunge la înțelegerea legilor ei interne de desvoltare.

Pedagogii din patria noastră s'au convins că spiritul creator la copii nu este o particularitate înăscută a unor așa zisi „supradotați". Roadele muncii celor mai înaintați profesori și învățători dovedesc în mod clar că munca pedagogică temeinică, îmbinarea măestriei pedagogice cu controlul muncii elevilor, a teoriei cu practica poate duce la desvoltarea spiritului creator al tuturor elevilor.

Un însemnat ajutor în munca pedagogului îl constitue învățătura lui I. P. Pavlov despre cele două sisteme de semnalizare. In lucrările sale, I. P. Pavlov a demonstrat plasticitatea infinită a scoarței cerebrale, marea educabilitate a psihicului uman. Cu ajutorul învățăturii pavloviste, pedagogii își sprijină munca pe o psihologie pedagogică științifică, pe o cunoaștere cu adevărat științifică a vieții psihice a elevului. Alături de aceste cuceriri ale științei, succesele fără seamăn în istoria pedagogiei ale lui A. S. Macarenco și ale altor pedagogi sovietici însuflețesc pe profesori și învățători în munca de educare a spiritului creației la elevi.

Pedagogii fruntași încep această muncă de desvoltare a spiritului de creație chiar cu copiii de vârstă preșcolară, cărora le dau anumite sarcini, respectând bineînțeles puterile lor, le stimulează dragostea pentru activitatea creatoare personală. In instituțiile noastre preșcolare și în primele clase ale școlii elementare, în cadrul procesului instructiv-educativ și al activității în afară de clasă, copiii adună frunze, fac observații asupra climei, alcătuiesc „calendare ale naturii". Astfel, desvoltând spiritul de observație al copilului, interesul lui față de realitatea înconjurătoare și dându-i cunoștințe și deprinderi solide, pedagogii noștri realizează condițiile în care se manifestă spiritul de creație al elevilor. Aceștia devin activiști pasionați ai cercurilor de elevi, constructori, poeți, înzestrați cu posibilitatea de a mări bogăția întregii societăți, de a-și adăuga propriile lor victorii la victoria întregului popor.

Un puternic ajutor în munca pedagogilor pentru formarea spiritului de creație al elevilor îl constitue faptul că, în condițiile regimului de democrație populară, sarcinile individuale primite de elevi sunt puse în legătură cu interesul general al colectivului, cu interesele întregului popor muncitor. Astfel, contribuind prin puterile sale la activitatea colectivului din care face parte, elevul se simte în acelaș timp un activist social, ceeace dă o mai adâncă semnificație muncii pe care o execută și constitue un puternic stimulent. Experiența a dovedit că tocmai acei educatori care știu să lege sarcinile elevilor de interesele colectivului obțin cele mai bune rezultate.

Un alt ajutor nepregetuit în munca pedagogică de formare a spiritului creator la elev îl constitue realitatea socială nouă din patria noastră. Oglindindu-se în creațiile elevilor, ea aduce acestor creații ceva din pasionanta ei varietate, îi face să trăiască eroismul marilor acțiuni pe care le-a inițiat partidul în folosul poporului muncitor, le dă posibilitatea să trăiască romantismul uriașei lupte împotriva trecutului de mizerie și apăsare, pentru un viitor luminos. Creațiile cele mai importante ale elevilor noștri sunt tocmai acelea care oglindesc realitățile Republicii noastre Populare.

Deosebit de grăitoare în ceeace privește posibilitățile de creație ale copiilor din școlile noastre sunt înfăptuirile elevilor care fac parte din cercurile pe materii ale Palatului Pionierilor din Capitală. De exemplu, membrii cercului de electricitate, cerc care cuprinde elevi din toate școlile Capitalei, au executat macheta unui sat electrificat. Folosind cunoștințele primite la fizică și deprinderile lor de constructori, formate în cadrul activității cercului, elevii au creat o imagine vie a minunatei cuceriri a poporului nostru care este electrificarea țării. In sătucul construit de mâinile pricepute ale elevilor, luminițele strălucesc aidoma luminilor care încep să strălucească astăzi în multe sate și cătune de pe întinsul țării noastre.

Succesele pedagogilor fruntași, obținute în munca de educare a spiritului creator la elevi, se explică, în primul rând, prin importanța pe care acești pedagogi o atribue, în teorie și în practică, procesului de învățământ. Acești pedagogi au obținut importante realizări în această direcție, tocmai pentrucă nu au nimic comun cu teoriile care rup cunoașterea și educarea copiilor de procesul instructiv-educativ organizat în cadrul școlii, singurul capabil să dea copiilor o temeinică și multilaterală pregătire. Insistând asupra însușirii aprofundate a unor cunoștințe cu adevărat științifice și exercitând o îndrumare atentă, permanentă asupra muncii elevilor, îmbunătățind și îmbogățind, dela lecție la lecție, metodele de predare, pedagogii fruntași formează la elevi temelia pe care se sprijină desvoltarea forței lor creatoare. Nenumăratele manifestări ale spiritului de creație al elevilor din țara noastră oglindesc tocmai existența la ei a unor solide cunoștințe științifice, precum și posibilitatea de a le aplica în practică. Astfel, cercul de istorie dela Palatul Pionierilor a executat macheta unei locuințe din orânduirea primitivă, precum și o scenă de vânătoare din acele timpuri. Modul în care au fost respectate toate detaliile, realismul execuției dovedesc solide cunoștințe de istorie. O lucrare deosebit de importantă, executată de întreg cercul de istorie, reprezintă un castel feudal cu turnuri crenelate, poduri, curte interioară etc.

Dovedind o serioasă cunoaștere a geografiei patriei, membrii cercului de geografie dela Palatul Pionierilor au realizat machete ale tuturor formelor de relief. Elevii dela școala nr. 27 din București au executat macheta unei hidrocentrale iar cei dela școala medie nr. 8 macheta unui tunel, concretizându-și în felul acesta anumite cunoștințe căpătate la lecțiile de fizică. Elevul Ion Bălăceanu din clasa a VII-a B a școlii de 7 ani nr. 11 din orașul Bacău a construit o piuă hidraulică, dovedind, pe lângă temeinice cunoștințe și deprinderi practice, și o vădită ingeniozitate, iar elevii Cornel Munteanu și Mihai Belizna, dela aceeași școală, au lucrat la traforaj o corabie, foarte corect și cu un vădit simț artistic.

Sarcinile primite de elevi în scopul desvoltării spiritului lor creator le dau acestora posibilitatea să rezolve probleme tehnice, să găsească soluții noi, să facă inovații în anumite domenii de activitate. Membrii cercului de aeromodelaj dela Palatul Pionierilor, de pildă, au adus inovații unui aeromodel, înlăturând neajunsul acestui aparat, care, odată lansat, nu se mai înapoia la bază. Aducându-i anumite modificări de construcție, ei au obținut ca aeromodelul să se întoarcă la locul de pornire. Această inovație se află azi în studiul forurilor competente. Cercul de aeromodelaj se mai poate mândri și cu o altă realizare. Membrii săi au construit un aeromodel captiv, care se pilotează de pe pământ. Ei au perfecționat forma fuselajului mărind astfel viteza aparatului.

In nenumărate școli din patria noastră, spiritul de creație al elevilor se îmbină strâns cu munca lor în afară de școală. Zeci de mii de elevi contribue la înzestrarea muzeelor școlare și regionale, a laboratoarelor și cabinetelor, la organizarea expozițiilor etc.

Pedagogii fruntași combat tendința specializării timpurii într'un domeniu limitat de activitate. Ei afirmă că elevul trebue să-și manifeste forțele creatoare în domenii cât mai variate. Practica dovedește din plin posibilitatea realizării acestei cerințe. Cercurile pe obiecte ale elevilor, cercurile literare, întreaga activitate în afară de clasă și în afară de școală reprezintă tot atâtea posibilități de manifestare a spiritului de creație al elevilor.

Un exemplu minunat al manifestării spiritului de creație al copiilor în artele plastice l-a constituit expoziția de desene organizată în anul 1950 de Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. Mii de desene executate de copii de vârste diferite au demonstrat că în patria noastră desvoltarea aptitudinilor creatoare ale copiilor capătă pe zi ce trece mai mult un caracter de masă.

Imbinând munca instructivă cu educația estetică, pedagogii fruntași atribue o mare însemnătate educării la elevi a dragostei pentru creația literară. In cenaclurile și cercurile literare ale elevilor se creează povestiri și poezii care vestesc pe scriitorii de mâine. Astfel, cercul literar dela Palatul Pionierilor editează revista „Mlădițe literare", care publică cele mai bune creații ale membrilor cercului. Poezia „Mama" scrisă de elevul Constantin Ilie, elev în clasa a VII-a, a fost premiată la concursul literar organizat de revista „Femeia". Cercul de literatură a editat un număr din revista „Mlădițe literare" dedicat celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Creațiile literare ale elevilor din patria noastră oglindesc frumusețea patriei, dragostea de oameni, dorința de pace și prietenie, admirația pentru oamenii muncii care construesc socialismul și hotărîrea de a le urma exemplul. In poezia sa „Către Pace", exprimând sentimentele tuturor copiilor din patria noastră, Maria Macovei, elevă în clasa a VII-a a școlii nr. 14 din Orașul Stalin, scrie:

Speranța în mâine
Imi este în tine
Și fi-va mereu. Iar într'o zi,
Biruitoare, peste oceane
Tu măreață vei străluci.

In poezia „Prietenii", Venera Sulici, elevă în clasa a VII-a a școlii nr. 3 din Orașul Stalin, descrie prietenia unei fetițe din patria noastră cu o coreeană de aceeași vârstă. Deosebit de impresionante sunt versurile în care tânăra coreeană își amintește de mama ei, ucisă de imperialiști:

Intrară în parcul înflorit cu maci,
Priveau văpăile trandafirii...
Și cum treceau, zâmbind, printre copaci,
Deodată s'a'ntristat micuța Li
Și-a spus:
De mama eu aminte mi-am adus.

Desvoltarea spiritului de creație al elevilor este puternic oglindită în darurile pe care ei le-au pregătit pentru oaspeții Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților. Sute și sute de obiecte — desene, cusături naționale, vase de ceramică, albume etc. — au fost lucrate de mâinile harnice și pricepute ale elevilor din București, Timișoara, Cluj, Iași, Orașul Stalin — ca și din nenumărate alte orașe și sate ale țării.

Succesele obținute de pedagogii noștri în direcția desvoltării spiritului de creație al copiilor le întăresc încrederea în știința pedagogică sovietică, în rezultatele deosebit de valoroase la care se poate ajunge prin procesul de învățământ, prin activitatea extrașcolară, organizată și îndrumată îndeaproape de pedagog.

Aceste rezultate arată, totodată, că în timp ce prin metode individualiste se obțin unele talente izolate, prin activitatea organizată a școlii, în care rolul conducător îl are pedagogul, spiritul creator se desvoltă în masă. De fapt, acesta și este rostul școlii noastre noi: să formeze astfel de cadre, care să fie capabile nu numai să-și însușească știința și tehnica cea mai înaintată, dar să ducă mai departe acest tezaur, să-l îmbogățească pentru fericirea întregului popor muncitor.

Nouă nu ne sunt deajuns câteva talente. Construirea socialismului cere pregătirea în masă a unor cadre capabile de creație în toate domeniile de activitate. Rezultatele obținute în producție de tinerii absolvenți ai școlilor medii, ai școlilor medii tehnice și ai institutelor de învățământ superior arată că acest lucru este pe deplin posibil în școala noastră nouă, care, printre alte obiective principale, îl are și pe acela de a desvolta spiritul de creație al copiilor și tineretului.

Zilele de neuitat ale Festivalului

Iulie se sfârșește. Arșița e în toi. Și totuși, o fermecată primăvară își poartă zâmbetul pe străzile Bucureștiului. Sutele de steguțe și drapele ce atârnă în văzduh, în culorile tuturor țărilor din lume, par flori plutitoare, florile acestei primăveri a vieții, a dragostei și bucuriei. Sub fluturarea lor se leagă prietenia strânsă a tineretului de pretutindeni. „Nu-i cunosc limba, nu pot vorbi cu el, dar suntem prieteni parcă decând lumea" — îmi spune râzând un băietan dela noi, strângând mâna unui suedez bălan și înalt.

Pe stradă se strâng mănunchiuri de oameni în jurul câte unui delegat de peste hotare. Cer prin semne autografe. Tineri și fete din țara noastră păstrează cu drag numele, adresa acelui necunoscut. De ce oare? Pentrucă știu că acesta este numele unui prieten, pentru care grațioasă lăsând să se vadă fața roșie a bluzelor lor. Rândurile de băieți și fete se mișcă necontenit, ca florile sub adiere. Deasupra lor se înalță un glob pe care — ca un simbol al unității tineretului din lumea întreagă — apar un băiat alb, unul galben și unul negru.

Pe iarba stadionului corpurile tinerilor scriu cuvântul pace în cinci limbi.

Răsună urale și aplauze, flutură în vânt steaguri nenumărate, piramida păcii se înalță și mai sus. Fanfara, urmată de corul spontan al tuturor celor din amfiteatrul stadionului, cântă imnul F.M.T.D.

Un suflu larg de dragoste și entuziasm umple inimile. Pretutindeni pe stadion, înfrățiți, tinerii și vârstnicii se îmbrățișează. Cunoscuți și necunoscuți își vorbesc, exprimându-și bucuria: prietenie... drujba.... freundschaft... amicizia... friendship... Sub semnul fericirii, Festivalul a început.

Marți după amiază a avut loc deschiderea festivă a Jocurilor Sportive Prietenești ale Festivalului. Fotografia reprezintă delegația sportivilor din Nigeria.

truca fiecare din ei să simtă cât mai concret că are în largul lumii, peste țări și zări, prieteni care, ca și el, iubesc viața, care vor spune „nu" războiului, care vor să se bucure în pace de frumusețea tinereții.

Iată la un colț de stradă o întâlnire interesantă. Un tânăr înalt și subțire, cu păr castaniu, se oprește lângă altul mai vânjos și mai roșcovan.

— German?

— Da. Și eu tot german din Răsărit.

— Eu sunt din Apus, dar am aceiaș dorință ca și voi.

Amândoi încep să vorbească pe rând despre viața lor și amândoi își manifestă nădejdea de a avea o unică țară. Își dau mâna, iar un bucureștean care i-a privit exclamă: Iată voința de unitate a tineretului german.

Mai încolo, un muncitor român s'a întâlnit cu un altul italian. Amândoi lucrează în industria lemnului. Prin cuvinte care seamănă, prin semne, cu ajutorul altor trecători, se întreabă despre munca lor.

Italianul vorbește apoi de dârzenia muncitorilor din țara sa în lupta pentru pace, de represiunile polițienești.

Pretutindeni se schimbă insigne. Semnul acela mic de metal, prins în piept, simbolizează legătura strânsă pe care o creiază tineretul din diferite țări, dragostea pentru toate popoarele lumii.

Văpaia verii e în toi. Nu numai oaspeții din Islanda sau Norvegia sunt nedeprinși cu asemenea temperatură, dar chiar spaniolii și italienii găsesc că e cam cald. Și iată că strandurile prind să răsune de cântece tinerești.

Un grup de scoțieni, în tradiționalul „kilt" cadrilat și cu ciucuri la ciorapi, se îndreaptă spre lacul Floreasca. Adolescenți germani sunt gata de baie cât ai clipi din ochi; cât despre finlandezi, dovedesc încădodată că sunt excelenți înotători. Apa clocotește parcă de neastâmpărul tineresc. Se organizează jocuri, întreceri. Tinerii își vorbesc unul altuia fără să-și înțeleagă cuvintele, dar înțelegându-se între ei. Încearcă diferite stiluri de înot, în timp ce amurgul începe să se lase vestindu-i că e timpul de ieșire. Și, în bărci, prind să răsune din nou cântece.

Ziua mult așteptată

2 August. Ziua pe care de luni de zile o așteaptă tinerii din întreaga lume, Festivalul, unul din cele mai importante evenimente din lupta tineretului pentru pace. Stadionul „23 August" pare un deal smălțuit în culori felurite și gingașe. În haine ușoare de vară, zeci de mii de spectatori așteaptă cu nerăbdare. Și când trâmbițele strălucitoare, ale tinerilor în alb, vestesc deschiderea, se așterne o liniște emoționantă. Impresurată de o pădure de steaguri albe, trece stema Festivalului, purtată de flăcăi în tricouri albastre. Timp de aproape două ore, prin fața spectatorilor se perindă argentinienii cu tradiționalul „sombrero" și cu centuri late, roșii, cehoslovacii cu noastâmpăratele lor echipe de dansuri, libanezi cu burnusurile lor albe, fete negre din Martinica, cu rochiile în culori strălucitoare. O fată din Franța agită boneta frigiană, simbolul luptei revoluționare franceze. În urma ei, delegația franceză intonează vibrant Marsilieza. Englezii trec executând din mers un grațios joc popular.

Dar dece s'a produs deodată o învălmășeală pe teren? De ce tinerii rup rândurile și aleargă? Și curând înțelegem: ei fug să întâmpine delegația coreeană. În primele rânduri defilează tinerii eroi ai luptelor pentru apărarea Patriei. În mijlocul uralelor, ei sunt purtați pe brațe de tineri din întreaga lume, care vor să-și manifeste astfel dragostea pentru mult încercatul și viteazul popor coreean, care a apărat demn și victorios cauza păcii. Trec mai departe, norvegieni cu căciulițe roșii, unguri ducând imense lozinci de pace și prietenie, numeroși italieni plini de entuziasm, în rândurile cărora se pot zări studenți purtând tradiționala pălărie de „goliarzi", împodobită cu nenumărate insigne, trec mineri polonezi cu coifuri cu pene...

Se aude de departe un vuiet ca de valuri. Mulțimea din bănci se scoală în picioare și aplaudă, tineri din toate țările aleargă, cu buchete de flori, să întâmpine delegația sovietică, delegația țării pe care toate popoarele o socotesc cu drept cuvânt bastionul neclintit al păcii. Și curgerea fluviului tinerese continuă. Spanioli cu berete roșii, elvețieni în costume populare, tunisieni cu fesuri, turci...

Iată-i pe tinerii vietnamezi, luptători pentru independența patriei lor. Delegația franceză le iese în cale și, purtând pe brațe pe tinerii partizani, scandează: „Pace în Vietnam"!

Ultima defilează delegația țării gazdă: 900 de tineri și fete îmbrăcați la fel, în bej și alb. Pe chipurile lor se citește nădejdea bucuroasă, încrederea într'un viitor luminos. În brațe poartă buchete de flori. Ca o ploaie de primăvară sunt aplauzele mulțimii de pe bănci.

Sub semnul fericirii

Ștafeta Păcii a ajuns pe stadion după ce a străbătut, în mâinile tinerilor din lumea întreagă, văi, munți și câmpii nesfârșite. În tăcerea emoționantă, Jacques Denis, secretarul general al F.M.T.D., rostește: „În numele vieții, al bucuriei și al fericirii declar deschis cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților". Abia a rostit aceste cuvinte, că văzduhul se înalbește de porumbei. Mii de păsări albe, simbol al păcii, zboară deasupra capetelor. Fâlfâirea domoală a aripilor lor e ca o gingașă adiere de prietenie, de frăție. Pe stadion începe o horă în care se amestecă la întâmplare delegați ai tuturor popoarelor. Da, festivalul se desfășoară sub semnul bucuriei, al dragostei de viață. Flăcăii și fetele din întreaga lume își vor apăra cu dârzenie viitorul pașnic.

Începe marea demonstrație sportivo-artistică a R.P.R. Băieți și fete din școlile rezervelor de muncă execută minunate mișcări sportive, care mimează înotul, boxul, canotajul. Dar ce construiesc oare acei flăcăi ce ridică bârne cu mișcări precise și viguroase, ce este acest material de construcție ce joacă în mâinile lor sigure?... Iată — pare că se înalță o mică cetate și pare că pe turnul ei flutură un steag. Este cetatea păcii pe care împreună o înalță tinerii, este simbolul muncii pașnice, constructive, pusă în slujba fericirii popoarelor.

Tinerii gimnaști închipuie, cu trupurile lor, harta țării, sondele, grânele unduind în vânt. De toate aceste bogății se bucură azi tineretul și nu le va lăsa să fie nimicite, prădate de atâtătorii războiului.

Elevii și elevele școlilor medii intră în chiote de veselie. Fetele poartă costume felurite, din toate regiunile țării. Schimbând mereu dansul flăcăii și fetele se prind în cercuri, în potcoave, în linii oblice. Bogăția și grația dansurilor populare încântă pe delegații străini.

Apoi, în fâlfâit de steaguri, apar sportivii clubului Dinamo. Tinerii alcătuiesc piramide în vârful cărora apar un băiat și o fată avântați spre lumină ca în stema festivalului. Într'o mișcare lină piramidele rotesc, iar tinerii din vârf par vestitorii păcii și ai primăverii. Apoi flăcăii închipue prin mișcările lor, valuri largi ale mării ce se întind până departe, iar fetele, zborul pașnic al porumbelului.

Un imens mugur verde apare pe stadion, e mugurul acestor primăveri, dar nu e format din frunzulițe necuvântătoare, ci din fete mlădioase, îmbrăcate în rochii cu spatele verde. Mugurul înflorește și sub ochii spectatorilor apare o minunată floare roșie. Sunt aceleași fete ce s'au aplecat înapoi cu o mișcare

Răsună piețele Bucureștiului

Serile ce urmează sunt pătrunse de o zburdalnică și primăvăratecă bucurie. Iată, pe estrada din Piața Republicii, corul oaspeților germani, care intonează cântece populare pline de voioșie. Apoi echipele se schimbă: iată tradiționalul dans al răscumpărării miresei. Fetele agită deasupra capului un pantof, iar flăcăii, în minunate costume populare, le prind de mână și le poartă în pași sprinteni.

Îți faci loc cu greu prin marea de spectatori și pornești pe Calea Victoriei.

Băieți și fete prinși de mână, ca într'un lanț al veseliei aleargă sprinteni pe străzi. Iată printre ei studenți italieni, muncitori francezi, fete cehoslovace, un nigerian îmbrăcat în alb, un mexican cu mustăcioară subțire. Alți tineri se adaugă lanțului și aleargă, nestăviliți ca o apă în dezgheț.

Piața Universității răsună de jocuri. Se dansează pretutindeni: pe trotuare, pe asfalt. În sunetul unei sârbe s'a prins un libanez cu burnus alb alături de un ofițer din R.P.R. O chinezoaică zâmbitoare joacă alături de un finlandez. Apoi o nouă horă se pornește. Dansatorii nu s'au văzut niciodată până acum, dar sunt prieteni. O studentă dela noi îl învață pașii horei mari pe un englez mic și bălan, care zâmbește executând cu drag dansul nou pentru el. Peste tot veselia e în toi. Parcă barierele dintre inimi au fost răsturnate de vântul primăverii. Tinerii se înfrățesc sub fâlfâirea steagurilor de pace.

Concurs internațional

Sala Teatrului Armatei e arhiplină. Toți spectatorii au privirile încordate spre scenă. Se uită la fata coreeană care, cu mișcări grațioase dansează singură pe scenă. Vălul trandafiriu pe care îl mișcă ușor e văpaia gingașă a aurorei, și înclinările ei domoale simbolizează liniștea dimineții din patria ei, liniște care a fost adânc sfâșiată de tunuri, de obuze, de flăcările napalmului, de valetele bolnavilor atinși de mustele contaminate. Dar tinerii din Coreea au luptat fără frică pentru a apăra zorii, care se vor ridica luminoși deasupra mult încercatei lor patrii.

Apare un dansator din Azerbaidjan. Trupul lui suplu și viguros se avântă într'un galop de călăreț, se apleacă să asculte la pământ, se avântă înainte, ca și cum ar tâșni spre lumină și dispare într'un vârtej. E un dans al vitejiei și al tinereții. Flăcăii polonezi execută un joc dinamic, în salturi mândre și îndrăznețe, fetele se leagănă, grațioase, apoi perechile pornesc în pași sprinteni. Echipa C.F.R. Giulești din R.P.R. se prinde în șăgalnicul joc „Ghimpele".

Spectatorii așteaptă cu nerăbdare. E anunțată echipa de dansuri a tineretului chinez. Intră fetele, simbolizând florile de lotus. Îmbrăcămintea lor e astfel făcută încât fiecare dintre ele pare că e așezată pe o insulă verde, înconjurată de flori de lotus. Parcă plutesc: s'ar zice că insulele verzi sunt duse de curentul apei și mișcările lor line te poartă departe, în lumea basmului.

Iată acum, în fața noastră, un flăcău rus, cu chipul viu și cu zâmbetul pe buze. Ochii lui cenușii aleargă cu vioiciune. Se avântă sprinten ca un fulg în dans, face piruete de o rară măestrie și pornește iarăși, neobosit, în figuri complicate. Totul la el e vesel, pare întruchiparea bucuriei de a trăi, bucurie pe care o cunoaște cel mai fericit tineret din lume, tineretul sovietic.

Măestrie tinerească

La Teatrul de Vară „N. Bălcescu", au venit peste 6.000 de oameni ca să admire măestria tinerilor chinezi.

Cortina se ridică. Pe scenă apare corul. Costumele îți iau ochii prin coloritul viu și atrăgător. Dirijorul Yan Cia-jen ridică brațele și melodia caldă a „Cântecului despre patrie" răsună până departe. Cântecul s'aveste patria, viața fericită a poporului chinez. Corul interpretează apoi „Inimile tuturor popoarelor bat la fel" după muzica lui Ciu Si-hsien și versurile lui Ciao Se, cântec distins cu premiul II la Concursul muzical al Festivalului dela Berlin. Și iată, acum inimile spectatorilor români bat și mai tare! Corul cântă cu cuvinte românești „Cântecul Partizanilor Păcii" de I. Chirescu. Aplauzele nu mai contenesc. Urmează apoi câteva melodii populare. „O sută de păsări aducând prinos păsării Phönix" este o melodie populară care cântă recoltele bogate. În sunetele vioale ale instrumentului popular So-na se îmbină minunat ciripitul plăcut al păsărilor cu bucuria poporului.

Pe scenă își arată acum măestria și grația un grup de tinere dansatoare. Cei 5 frați Cen execută cu multă vioiciune exerciții de gimnastică. Spectatorii, oaspeți de peste hotare — tineri italieni, germani, scoțieni, prezenți la spectacol — aplaudă cu frenezie. Încă și mai încântați sunt de vestitele jocuri chinezești cu farfurii.

Urmează apoi un interesant dans tibetan. Lin Ciun-cin, acompaniat de pianista Ciu Kuan-lien, interpretează în limba lui Dante arii din opera „Bărbierul din Sevilla" de Rossini.

Impresionant este dansul „Culesul ceaiului și prinderea fluturilor", dans popular din provincia Fukien. Cu multă grație, grupul de tinere dansatoare, îmbrăcate în costume pitorești multicolore, a pornit pe scenă cu coșulețe la culesul ceaiului. Mișcările lor sunt pline de viață. Iată-le acum, „în drum spre casă" prinzând fluturi... Măestria tinerelor dansatoare este răsplătită din plin de aplauzele prelungite ale publicului.

Tinerii Cin Yeh-cin, Cin Yu-cin Si și Cin Su-cin, execută apoi pe scenă iscusite acrobații pe bicicletă.

...Programul s'a încheiat. Pe scenă a apărut întregul ansamblu. Orchestra intonează Imnul F.M.T.D. Curând, cântecul drag cuprinde întreaga asistență.

Expoziția Documentară Internațională

În sala de expoziții Floreasca s'a deschis Expoziția Documentară Internațională, organizată cu concursul a numeroase delegații ale tineretului din diferite țări participante la Festival.

Expoziția Documentară Internațională conține aspecte multiple și variate din viața și preocupările tineretului lumii.

Fiecare fotografie, machetă, panou sau document din standurile ei ilustrează dorința fierbinte a tineretului de a-și făuri un viitor mai bun, de a contribui la consolidarea păcii între popoare.

În standul francez stau la loc de cinste portretele celor mai înflăcărați tineri militanți pentru pace din Franța. În această serie de portrete, primul, care reprezintă chipul energic al unui tânăr, poartă o inscripție proaspătă cu litere mari: „Henri Martin eliberat". În același stand sunt expuse numeroase fotografii ce ilustrează situația grea în care se găsește tineretul francez datorită cursei înarmărilor.

Delegația tineretului din Canada a adus la expoziție, printre altele, o serie de fotografii și panouri care arată unitatea tineretului de diferite profesii și concepții din această țară, în lupta pentru pace, pentru un viitor fericit al tinerei generații.

Optimismul plin de viață al tineretului italian, preocupările sale culturale și sportive, sunt oglindite în frumoase fotografii expuse în standul Italiei.

Parfumul renumitei esențe a trandafirilor de pe câmpiile Bulgariei învăluie pe vizitatorii la intrarea în standul acestei țări, unde sunt expuse imagini ale vieții fericite și libere a tineretului din Republica Populară Bulgaria.

Tablourile sugestive din standul tinerilor din Marea Britanie vorbesc despre tradițiile poporului englez, tradiții desvoltate de tânăra generație britanică. Aici se văd deasemenea fotografii care redau aspecte din viața culturală și sportivă a tinerilor englezi, precum și imagini din manifestările lor în favoarea păcii.

Deosebit de grăitor este standul tineretului sovietic. Printr'o ingenioasă instalație, pe un ecran luminos se perindă alternativ imaginea stepei arse de soare și cea a grandiosului baraj al Canalului navigabil Volga-Don „V. I. Lenin", măreața construcție pașnică ridicată cu participarea entuziastă a tineretului. Un alt ecran prezintă, în același mod, aspectul unei străzi din Stalingrad distrusă în anii de război, și imaginea de azi a acestei străzi, care, largă și luminoasă, a primit numele de „Strada Păcii."

Expoziția Documentară Internațională cuprinde deasemenea un stand care înfățișează imagini din viața tineretului român.

Pe arenele sportive

...Pe gazonul stadionului „23 August" apar, îmbrăcați în alb, 100 de trompetiști. Ei dau semnalul deschiderii întâlnirilor sportive internaționale prietenești din cadrul celui de al IV-lea Festival Mondial. În rânduri strânse, înaintând cu pas elastic, apar sportivii, reprezentanți ai țărilor participante, cari vor porni cu avânt la întrecere.

Zeci de mii de spectatori, prezenți în tribune, aplaudă cu elan.

...Începe o cursă ciclistă de urmărire între echipele cluburilor „Dinamo" și „Armata". Deși condusă pe primele două ture, echipa „Dinamo" recuperează terenul. Din turul 5 preia conducerea, pe care nu o mai părăsește până la sfârșitul cursei pe care o câștigă cu un avans de câțiva metri.

...Se desfășoară primul joc din cadrul turneului de fotbal, între Selecționata Tineretului din România și echipa clubului austriac Sturm Sankt Pölten. Întâlnirea a stârnit un viu interes în rândurile celor 80.000 de spectatori. Jocul s'a desfășurat în nota de superioritate a echipei române care, datorită eficacității liniei de înaintare, câștigă cu scorul de 8—0.

Freamătul minunatelor manifestări sportive ale tineretului a cuprins stadioanele, terenurile și sălile de sport.

Pe stadionul Republicii, zeci de mii de spectatori urmăresc probele de atletism. Atletismul, disciplină sportivă care până nu de mult era rezervată unui număr mic de privilegiați, a devenit azi foarte răspândit și iubit de amatorii de sport. Încă din probele pentru calificare, întrecerea la aruncarea ciocanului se arată dârză. Participă, printre alții, patru aruncători cu performanțe de peste 60 m. Ei sunt Svere Strandli (Norvegia), recordmanul mondial al probei, Iosif Csermak și Imre Nemeth (R.P. Ungară), campion olimpic și Mihail Crivonosov, campion al U.R.S.S. Disputa dintre acești aruncători a pasionat zecile de mii de spectatori. Învingătorul nu a fost cunoscut decât la ultima încercare, când Strandli cu o aruncare de 58,49 m. ocupă primul loc urmat în ordine de Csermak, Crivonosov și Nemeth. După terminarea disputei, Strandli, primul care a urcat podiumul învingătorilor, a declarat că este fericit de a fi putut participa la întâlnirile sportive prietenești din cadrul Festivalului și că a fost foarte impresionat de excelenta organizare ca și de sportivitatea exemplară a publicului.

...Al doilea învingător în probe atletice a fost triplul campion olimpic Emil Zatopek. Atletul cehoslovac, bine cunoscut și iubit de publicul bucureștean, a obținut o excepțională victorie în cursa de 5.000 m. Condus dealungul a 4.700 m. de atletul sovietic Cuț Vladimir, campionul ceh sprintează formidabil pe ultimele sute de metri, reușind să-l ajungă pe Cuț la intrarea în linia dreaptă, unde îl depășește și câștigă cursa. În momentul în care pieptul lui Zatopek rupea firul de lână dela sosire, acele cronometrelor arătau 14 minute și 3 secunde: Zatopek a egalat cel mai bun timp al său.

...Spectatorii din sala Floreasca urmăresc cu atenție concursurile de gimnastică, la care

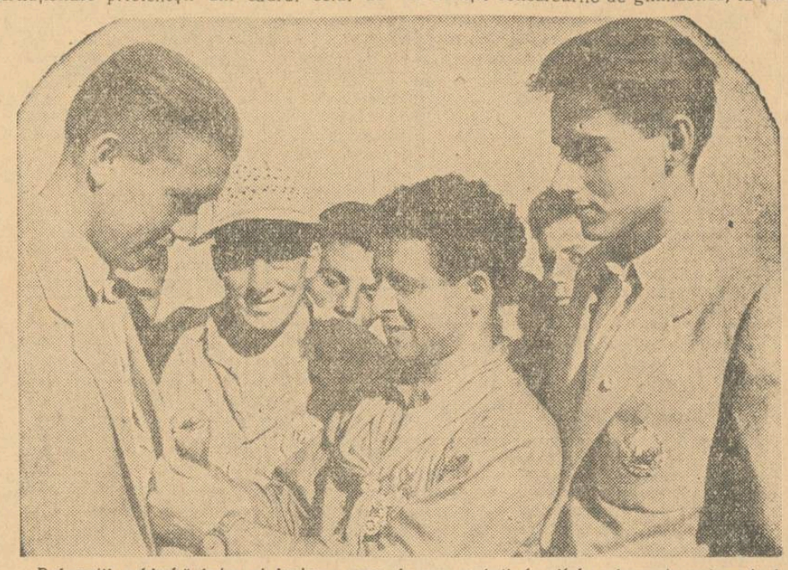

Delegații schimbă între ei insigne care le vor aminti de zilele minunate petrecute la București.

participă 64 de gimnaști din 11 țări. Printre ei se află sportivii sovietici, cei mai buni din lume, învingători la olimpiada dela Helsinki. Din echipa sovietică fac parte Victor Ciucarin, care a câștigat la olimpiadă patru medalii de aur și două de argint, și Valentin Muratov, campion absolut al U.R.S.S. pe 1953.

După prima dimineață de concurs, cele mai bune note le-au obținut Vladimir Smolenski, Sarabidze Revas, din reprezentativa sovietică, maghiarul Klenes Ianoș și polonezul Iokiel Jerzy.

Tot un sportiv sovietic, Bakir Farfudinov, a câștigat prima probă din cadrul întrecerilor de haltere. El a dovedit o excepțională forță și o deosebită măestrie în toate cele trei stiluri de ridicare a halterelor. Pe locurile următoare s'au clasat Ilia Nicolov (R. P. Bulgaria). Ion Birău (R.P.R.) și libanezul Hassan Mussiri. Întrecerile de haltere se desfășoară în sala Dinamo.

...Cursele disputate de către cicliști pe pista velodromului din parcul sportiv Dinamo au demonstrat un înalt nivel tehnic, fiind dârz disputate. La proba de viteză, cele mai bune performanțe au fost realizate de V. Raboteagov (U.R.S.S.) cu 12 sec. 4/10 și Ion Ioniță (R.P.R.) cu 12 sec. 6/10, iar la fete G. Curilenco și L. Razubaeva, ambele din echipa U.R.S.S. s'au clasat pe primele locuri cu timpul de 14 sec. Și în cursa de urmărire fete, victoria a revenit echipei reprezentative a U.R.S.S., care a acoperit cei 3.000 m. în 4 minute 13 sec. 4/10. Un frumos rezultat a obținut reprezentativa noastră, care s'a clasat înaintea echipelor F.S.G.T. Franța și U.I.S.P. Italia.

...Au început și concursurile de volei pe cele patru terenuri ale centrului Nr. 2, precum și întrecerile de înot, polo și săriturî la Strandul Tineretului, special amenajat. La baza nautică dela Snagov se întrec, pe apa lină a lacurilor, siluetele fine ale skifurilor și caiacelor.

Mii de sportivi își dispută întâietatea în cadrul întâlnirilor sportive internaționale prietenești, cel mai mare eveniment sportiv din acest an. Participanții au găsit totul pregătit, condiții minunate pentru desfășurarea competițiilor. Gândul lor, gândul tuturor este ca întrecerile sportive să cinstească măreața sărbătoare a păcii și prieteniei dela București.

★

Și astfel pe străzi, în săli, pe stadioane, în piețe, tineretul din largul lumii își arată măestria în artă, în sport.

Și e destul să privești numai puține din aceste aspecte pentru a înțelege ce rodnică poate fi, în lupta pentru pace, o colaborare culturală a tineretului de pretutindeni. Acești tineri veseli și prietenoși nu se vor transforma niciodată în ucigași agresori. Ei vor ști să apere cu tot avântul, cu toată vigoarea vârstei lor, pacea și prietenia între popoare.

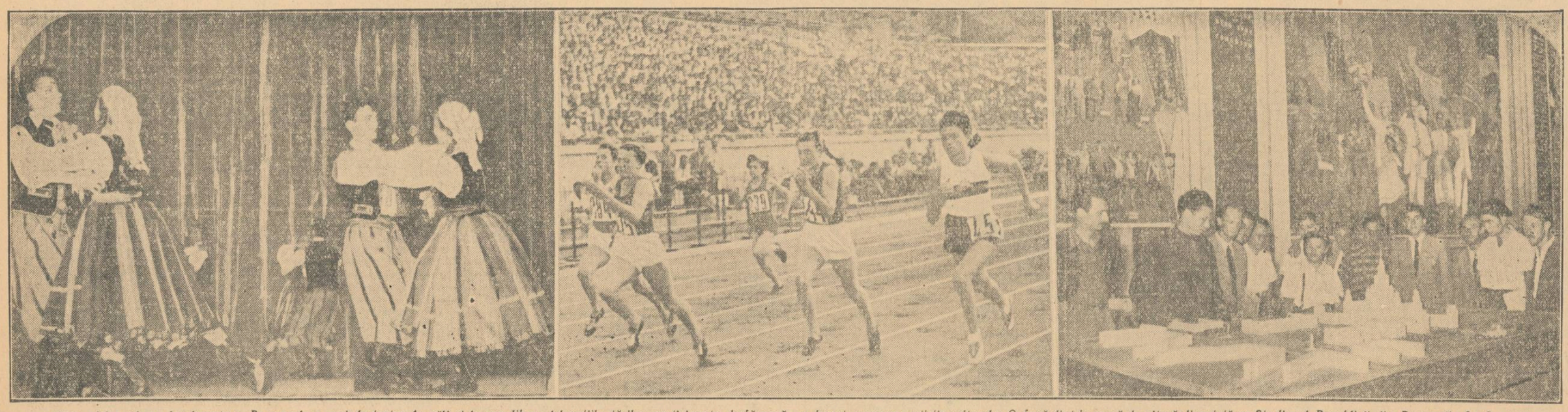

În clișeu, dela stânga la dreapta: Pe scenele a zeci de teatre, în săli și în aer liber, delegațiile țărilor participante desfășoară un bogat program artistic-cultural; O fază dintr'o cursă de viteză disputată pe Stadionul Republicii din București; În Capitală s'au deschis o serie de expoziții care înfățișează imagini din lupta tineretului din lumea întreagă pentru pace și libertate.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 8202

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 228 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 15 August 1953

In acest număr:

- I. Bercea: Probleme care se vor discuta la consfătuirile raionale: Planificarea pe un număr de zile (calendaristică) în instituția preșcolară. (Pag. 2-a)
- Prof. Olah Tiberiu: Comitetul sindical organizează schimbul de experiență. (Pag. 2-a)
- Gh. Luță: Pentru succesul consfătuirilor raionale. (Pag. 2-a)
- Colectivele de metodiști au pornit la lucru. (Pag. 2-a)
- Se îmbunătățesc neîncetat condițiile de trai și de muncă ale cadrelor didactice. (Pag. 3-a)
- Zilele de neuitat ale Festivalului. (Pag. 4-a)
- Marea sărbătoare a eroicului popor coreean. — Articol reprodus din ziarul „Scânteia". (Pag. 4-a)
- Puternicul ecou stârnit în întreaga lume de cuvântarea rostită de G. M. Malencov la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. (Pag. 4-a)

Un document de o mare însemnătate internațională

Cuvântarea rostită la ședința de închidere a celei de a cincea sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. de către Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, tovarășul G. M. Malencov, constituie un document de o uriașă însemnătate internațională. In cuvântarea conducătorului Guvernului Sovietic se reafirmă cu hotărâre politica consecventă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Guvernului Sovietic de a construi comunismul în U.R.S.S. și de a apăra pacea lumii.

Intreaga activitate a Statului Sovietic are drept scop asigurarea satisfacerii maximale a necesităților materiale și culturale în permanentă creștere ale societății sovietice. Cuvântarea tovarășului Malencov, sarcinile trasate de Partidul Comunist și de Guvernul Sovietic prin această cuvântare oglindesc grija Statului Sovietic pentru ridicarea necontenită a nivelului de viață material și cultural al oamenilor muncii.

Uniunea Sovietică este țara cu cea mai desvoltată industrie din lume. In lupta împotriva trotchiștilor, a capitularzilor de dreapta, a tuturor trădătorilor care se ridicau împotriva construirii unei industrii grele și cereau să se transfere fonduri din industria grea în cea ușoară, Partidul Comunist a rezolvat sarcina grea a industrializării socialiste a țării, condiția principală pentru asigurarea independenței patriei socialiste. Astăzi, U.R.S.S. are o industrie grea puternică, desăvârșită din punct de vedere tehnic. In cei 28 de ani care au trecut dela Congresul al XIV-lea al P.C.U.S., cunoscut în istorie sub numele de Congresul industrializării, producția industrială a crescut de 29 ori.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Guvernul Sovietic consideră industria grea drept temelia temeliilor economiei socialiste și și-au luat ca sarcină să desvolte și mai departe, prin toate mijloacele, industria grea. Desvoltarea nemaiîntâlnită a industriei sovietice, perfecționarea continuă a tehnicii au creat condițiile pentru creșterea neîntreruptă a producției socialiste, pentru organizarea unui avânt vertiginos al producției articolelor de larg consum, în interesul asigurării unei mai rapide ridicări a nivelului material și cultural al poporului. In prezent P.C.U.S. și Guvernul Sovietic acordă cea mai mare atenție desvoltării prin toate mijloacele a industriei ușoare. Sarcina imediată trasată de P.C.U.S. și Guvernul Sovietic este ridicarea rapidă în 2—3 ani a nivelului asigurării populației cu mărfuri de larg consum în cantități din ce în ce mai mari și de o calitate mai bună, corespunzător cerințelor și gusturilor consumatorului sovietic.

Posibilitatea de a asigura un avânt vertiginos al producției articolelor de larg consum este strâns legată și de desvoltarea continuă a agriculturii, deoarece aceasta aprovizionează populația țării cu alimente, iar industria ușoară cu o serie întreagă de materii prime. Agricultura sovietică este cea mai productivă și mai mecanizată din lume.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic pun în fața agriculturii sovietice, ca sarcină imediată, să ajungă în următorii 2—3 ani la un belșug de alimente pentru populație și de materii prime pentru industria ușoară. Pentru a rezolva cu succes această sarcină, Guvernul și Comitetul Central al Partidului au luat o serie de măsuri importante, menite să stimuleze interesul economic al colhozurilor în vederea dezvoltării unor importante ramuri ale agriculturii.

In cuvântarea Președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. sunt arătate deasemenea o serie de măsuri cu privire la întărirea comerțului sovietic, la lărgirea circulației mărfurilor, la sporirea volumului construcțiilor de locuințe, la îmbunătățirea asistenței medicale, la lărgirea continuă a rețelei de școli și de așezăminte pentru copii. Marile sarcini pe care și le pune Uniunea Sovietică exprimă în cel mai înalt grad ideea că pentru Partidul Comunist și pentru Guvernul Sovietic, grija pentru om, pentru binele poporului, pentru ridicarea continuă a bunăstării și a culturii tuturor oamenilor sovietici este lege supremă.

Tovarășul Malencov a făcut în cuvântarea sa și o analiză profundă a situației internaționale, scoțând în evidență consecventa politică de pace a U.R.S.S.

In prezent — a arătat tovarășul Malencov — situația internațională se caracterizează în primul rând prin serioasele succese obținute de Uniunea Sovietică, de Republica Populară Chineză, de întregul lagăr al păcii și democrației în lupta pentru destinderea încordării internaționale, pentru pace, pentru preîntâmpinarea unui nou război mondial.

Incetarea vărsării de sânge în Coreea constituie o mare victorie a forțelor păcii și un eșec lamentabil al agresorilor. Semnarea armistițiului arată că voința de pace a milioanelor de oameni a devenit o forță atât de puternică și de eficace, încât agresorii sunt nevoiți să țină seama de ea.

In Apus, consecvența și perseverența Uniunii Sovietice în politica de pace au dus la eșecul aventurii provocatoare dela Berlin.

Unul din succesele Uniunii Sovietice în lupta pentru atenuarea încordării internaționale — se arată în cuvântarea tovarășului G. M. Malencov — este și îmbunătățirea relațiilor cu statele vecine. Neavând niciun fel de pretenții teritoriale față de alte țări, bazându-și politica externă pe principiul de nesdruncinat al respectării libertății și suveranității naționale a oricărei țări mari sau mici și considerând că deosebirile care există între sistemul social-economic al acestor țări nu pot constitui o piedică în calea colaborării, Guvernul Sovietic a întreprins o serie de acțiuni încununate de succes în domeniul întăririi relațiilor prietenești și de bună vecinătate cu o serie de state.

Toate acestea dovedesc efortul continuu al U.R.S.S. pentru lichidarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor litigioase sau nerezolvate.

O importanță primordială acordă Guvernul Sovietic întăririi continue a relațiilor cu țările lagărului democratic, relații care se caracterizează printr'o colaborare strânsă și printr'o prietenie cu adevărat frățească.

Lupta activă, perseverentă pentru pace a U.R.S.S. și a întregului lagăr democrat a dus la o oarecare destindere a atmosferei internaționale. Faptul că în permanență se întărește convingerea popoarelor în posibilitatea rezolvării pe cale pașnică a tuturor problemelor stârnește panica și împotrivirea cercurilor agresive, cărora pacea nu le este pe plac.

Profitorii de pe urma războiului se tem că pacea va determina scăderea profiturilor lor uriașe realizate în urma cursei înarmărilor. Deaceea ei mizează pe război. Cercurile reacționare din S.U.A. utilizează așa numita strategie a „războiului rece", pun la cale provocări internaționale de tot felul și organizează bande diversioniste recrutate din drojdia societății.

Urmând linia agravării situației internaționale, unii dintre promotorii „războiului rece" ajung până la absurditatea de a considera năzuințele pașnice ale U.R.S.S. drept o manifestare de slăbiciune. Această atitudine amintește socoteala neghioabă pe care și-a făcut-o și Hitler cu privire la Uniunea Sovietică. După cum se știe, această socoteală i-a fost fatală fascismului german.

Adepții războiului, care mult timp s'au legănat cu iluzia monopolului armei atomice, iluzie pe care viața a spulberat-o, au încercat să se consoleze cu iluzia monopolului bombei cu hidrogen. Șeful Guvernului Sovietic, tovarășul G. M. Malencov, a spulberat și această iluzie, declarând că Statele Unite nu sunt monopoliste nici în producția bombei cu hidrogen.

Viața spulberă pălăvrăgeala despre „slăbiciunea" U.R.S.S. Astăzi Uniunea Sovietică este mai puternică decât oricând. Alături de ea se găsește puternicul lagăr democratic, se găsesc milioanele de oameni ai muncii din toate țările, care văd în Uniunea Sovietică cel mai sigur reazim al păcii.

Uniunea Sovietică consacră toate forțele sale cauzei menținerii păcii. Ea stă pe poziția fermă că nu există problemă litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi soluționată pe cale pașnică.

Cuvântarea tovarășului G. M. Malencov, constituie un puternic instrument în lupta popoarelor pentru pace, pentru realizarea unei atmosfere de destindere internațională.

Poporul nostru, ca și sutele de milioane de oameni din toate țările salută cuvântul Guvernului Sovietic și al P.C.U.S., ca pe un mesaj luminos de pace și își afirmă dragostea sa nemărginită față de Uniunea Sovietică și hotărârea neclintită de a lupta pentru triumful cauzei păcii în lumea întreagă.

In întâmpinarea zilei de 23 August

Pe întregul cuprins al patriei, oamenii muncii desfășoară larg întrecerea socialistă pentru a întâmpina cu noi succese ziua de 23 August, ziua în care țara noastră a fost eliberată de către glorioasa Armată Sovietică.

Ziua de 23 August este întâmpinată și cu noi realizări în lupta pentru desvoltarea și întărirea învățământului nostru. Pe întinsul patriei se construiesc școli noi, se intensifică pregătirile pentru consfătuirile raionale, pentru deschiderea în bune condițiuni a anului școlar, se inițiază noi acțiuni pentru îmbunătățirea muncii de instruire și educare a elevilor, pentru ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor.

Pentru repararea și amenajarea școlilor

Sub îndrumarea organizației de bază și cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular, membrii gospodăriei agricole colective și țăranii muncitori din comuna Deaj, raionul Târnăveni, au muncit voluntar pentru refacerea școlii din comuna lor. Ei au amenajat sălile existente, au mai clădit o sală de clasă și o cancelarie. Reparațiile și amenajările au fost complect terminate și școala este gata să primească pe copiii oamenilor muncii.

★

Școala de 7 ani din Buziaș devenise neîncăpătoare pentru numărul mare de elevi ai școlii. Conducerea gospodăriei agricole de stat din Buziaș, împreună cu întreprinderea balneară, centrul M.A.T. și comitetul de părinți au luat hotărârea să contribue la refacerea și amenajarea ei, procurând varul, nisipul și mijloacele de transport necesare. Cadrele didactice și personalul administrativ al școlii, precum și pionierii au adus un serios sprijin, prin munca lor voluntară la terminarea lucrărilor de reparație și amenajare. Acum, școala este complect refăcută. Cei peste 300 de elevi vor începe noul an școlar în clase spațioase, bine luminate și bine încălzite, vor avea un laborator de fizică și chimie și o „cameră a pionierilor". A fost amenajată deasemenea, o sală pentru colțul pedagogic al învățătorilor și profesorilor.

Un nou local de școală

Indrumați de organizația de partid, oamenii muncii din comuna Sichevița, raionul Moldova-Nouă, au terminat construcția noului local de școală ridicat prin autoimpunere.

Zeci de țărani muncitori au lucrat voluntar la construirea școlii, pentruca fiii lor să poată învăța într'un local nou, curat și luminos, pentruca munca didactică și educativă a învățătorilor să se desfășoare în condiții mai bune.

Absolvenții clasei a VII-a

La școala de 7 ani nr. 1 din Cugir a avut loc o întâlnire a elevilor absolvenți ai clasei a VII-a. Această întâlnire cu părinții și cadrele didactice cu prilejul căreia s'au discutat probleme legate de activitatea absolvenților în școlile medii unde vor intra în curând, a contribuit mult la strângerea legăturilor între școală și familie.

Făcând bilanțul celor 7 ani cât au învățat la școala din Cugir, elevii au mulțumit învățătorilor și profesorilor pentru grija neobosită pe care le-au arătat-o, pentru străduința și devotamentul cu care au muncit ca să-i înarmeze cu cunoștințe și deprinderi temeinice.

Biblioteca pentru copii și tineret

In orașul Arad funcționează o mare bibliotecă pentru copii și tineret, înzestrată cu peste 8000 volume. Se găsesc în rafturile acestei biblioteci cărți în limbile română, maghiară, rusă, germană, sârbă și slovacă. Numai în primul semestru al anului în curs, biblioteca pentru copii și tineret din orașul Arad a fost frecventată de peste 18.000 de tineri cititori.

Colectivul de conducere al bibliotecii a obținut succese însemnate în organizarea activității sale, în urma îndrumărilor primite dela colectivul bibliotecii de copii „Lomonosov" din Moscova, cu care întreține legături și a cărei experiență o folosește.

Un mare număr de pionieri și școlari din taberele de curte din orașul Arad au participat nu de mult la un concurs organizat de biblioteca pentru copii și tineret în colaborare cu comitetul orășenesc U.T.M. Deasemenea cei mai buni povestitori din rândurile micilor cititori ai acestei biblioteci, s'au întrecut de curând în cadrul „după amiezelor de basm" organizate de biblioteca lor.

In activitatea sa, conducerea bibliotecii primește un însemnat sprijin din partea unui colectiv voluntar alcătuit din cititori ai bibliotecii.

Un mare număr de cititori au folosit în ultimele luni bogatul material documentar aflat în această bibliotecă cu privire la viața și activitatea tineretului din diferite țări ale lumii.

FESTIVALUL

★ ★ ★

Intâlnirea tinerilor învățători

La Palatul Pionierilor din București a avut loc, în ziua de 12 August, întâlnirea tinerilor învățători participanți la Festival. Au participat la această întâlnire învățători și profesori din Anglia, Egipt, Iran, Franța, Cehoslovacia, Argentina, Bulgaria, România, Germania, Japonia, precum și din numeroase alte țări.

Deschizând reuniunea, învățătorul iranian Namazi, membru în Comitetul Internațional de organizare a Festivalului, a salutat pe participanți și și-a exprimat convingerea că întâlnirea tinerilor învățători va întări unitatea de acțiune a cadrelor didactice din lumea întreagă.

Cu mult interes au ascultat participanții cuvântul învățătoarei Maria Arnăutu, care a arătat, cu exemple concrete, situația de astăzi a învățătorilor din R.P.R., ale căror condiții de viață și de muncă se îmbunătățesc mereu.

Au vorbit apoi numeroși învățători și profesori din diferite țări. Jeannine Collignon, învățătoare din Paris, a povestit despre condițiile grele în care trăesc și muncesc învățătorii din Franța, din cauză că sumele alocate pregătirilor de război fac să se reducă mereu fondurile pentru școală. Ea a arătat cum, din cauza salariilor proaste, mulți învățători sunt siliți să-și părăsească posturile. Învățătorul japonez Pokumitsu Jagawa, care a participat la Conferința Internațională a Învățătorilor ce a avut loc de curând la Viena, a vorbit despre faptul că lupta pentru pace a cadrelor didactice din țara sa se întărește necontenit, iar învățătorul Farsky, din Marea Britanie, a arătat consecințele pe care le au pregătirile de război asupra situației învățătorilor și a școlii engleze. Învățătorii din Marea Britanie, a spus tânărul învățător Farsky, au cerut sprijinul sindicatelor muncitorești și au încrederea că vor izbuti în lupta lor pentru democratizarea învățământului.

Rene Garreau, delegat al Federației Internaționale Sindicale a Învățătorilor pe lângă Comitetul Internațional al Festivalului, a subliniat importanța recentei Conferințe Internaționale a F.I.S.E. și în special rolul „Chartei educatorilor" pentru întărirea unității internaționale a învățătorilor.

Eugenio Lasa, profesor din Spania, a făcut o scurtă expunere asupra situației învățătorilor sub regimul franchist. „Numărul școlilor a scăzut, în timp ce acela al închisorilor a crescut", a spus vorbitorul. El a arătat că, în Spania, 70% din buget este destinat cheltuielilor de război, în timp ce numai 6% se cheltuește pentru școală. Drept consecință a acestui fapt, analfabetismul este în floare, iar tineretul se istovește din cauza muncii grele pe care este silit s'o ducă în fabrici, din fragedă vârstă.

Învățătorul algerian Bensaid a vorbit despre urmările nefaste ale colonialismului francez. Din 2.000.000 de copii, 1.700.000 nu sunt școlarizați, iar 80% din populația țării este analfabetă. In Algeria nu există școli cu limba de predare maternă. Limba arabă nu se învață decât în școlile superioare, ca o limbă străină.

Intâlnirea tinerilor învățători a contribuit la întărirea legăturilor prietenești între acei care, în diferite colțuri ale pământului, educă generația nouă, și a făcut să crească mai mult hotărârea lor de a educa această generație în spiritul dragostei de pace.

La sfârșitul reuniunii, participanții au vizitat Palatul Pionierilor.

Micul profesor de limba română

O după amiază caldă de August. Michel Mathula s'a adăpostit de razele arzătoare ale soarelui sub crengile unui copac dintr'un parc, pe o bancă. Prin față trece un băiețaș cu pantaloni scurți, purtând la gât o cravată roșie.

Michel se ridică și vrea să strige, dar nu știe cum. In fine, un „Allo" îi izbucnește din piept. Pionierul se oprește, se întoarce și zâmbește. Apoi se apropie repede:

— Bună ziua. Pe mine m'ai chemat?

Michel nu răspunde imediat, zâmbește. Strânge mâna micului pionier și îi face semn să se așeze pe bancă. Pune mâna pe piept și spune: „Michel". Apoi pune mâna pe pieptul băiețașului.

— Radu! — răspunde voios pionierul.

Din nou repetă gestul Michel: „Liban!" și Radu răspunde: „România!"

Se uită unul la altul și nu știu cum să înceapă. Libanezul îi arată un copac. Pionierul a înțeles și răspunde silabisind: „Copac" Michel repetă și el de câteva ori. Apoi arată spre bancă, spre flori, spre micul bazin.

Peste o jumătate de oră nu se mai discută prin semne. Michel spune:

— Fost parc, văzut copac, flori, lac, copii, pionier bun Radu!

Michel era foarte supărat că nu-și poate exprima impresiile despre București și Festival prietenilor lui români. Acum cunoaște 30 de cuvinte, iar până când va pleca, se va întâlni după amiaza în parc cu Radu și va învăța noi cuvinte românești. Radu este și el foarte bucuros. El se gândea să devină inginer, dar acum a remarcat că are adevărate calități de profesor de limba română.

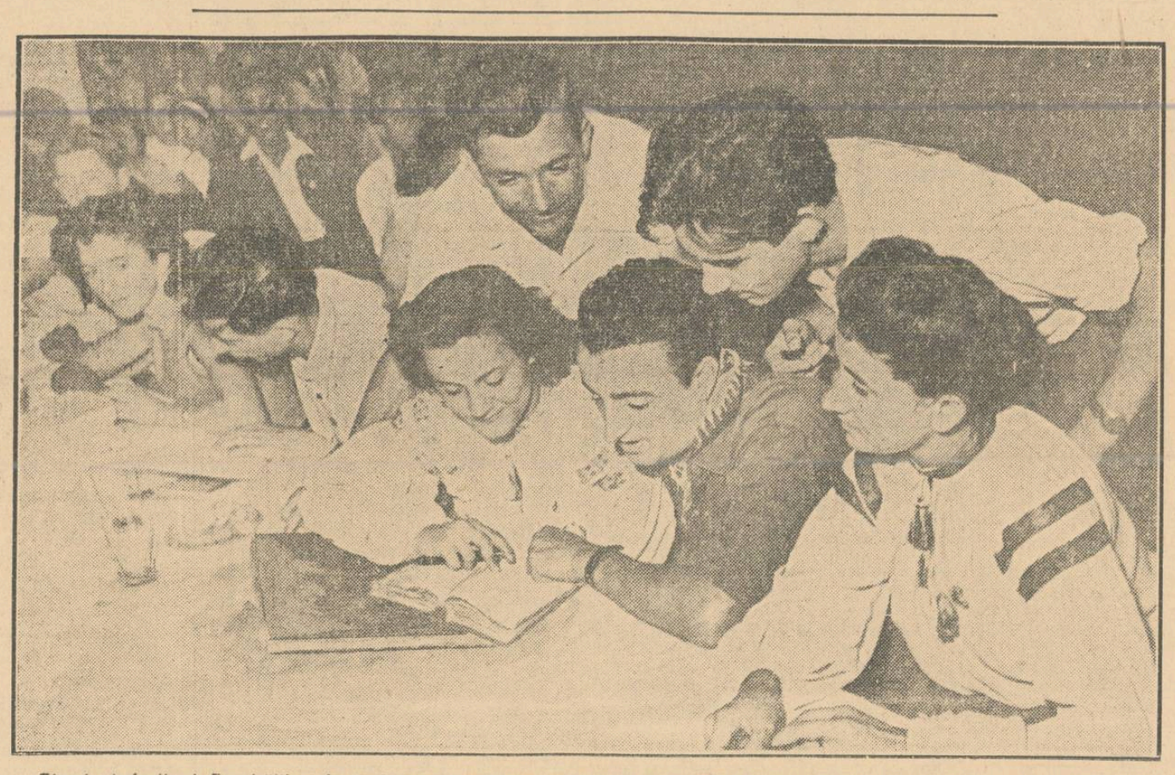

Tineri studenți ai Facultăților de pedagogie din diverse colțuri ale lumii s'au întâlnit într'o reuniune prietenească la Palatul Pionierilor din București.

Se îmbunătățesc mereu condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice

Se împlinesc doi ani dela publicarea Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Isvorîtă din politica partidului și a statului nostru democrat-popular, care are ca scop făurirea bunăstări materiale și culturale a oamenilor muncii, Hotărîrea din 16 August 1951 constitue o dovadă grăitoare a consecvenței cu care partidul și statul nostru aplică în viață această politică.

Exprimând marea însemnătate pe care regimul democrat-popular o acordă școlii, ca izvor principal de cadre pentru construirea socialismului, Hotărîrea din August 1951 constitue o manifestare vie și puternică a grijii părintești pe care o poartă partidul și guvernul pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al cadrelor didactice, pentru necontenita ridicare a pregătirii ideologice și profesionale a învățătorimii, unul din detașamentele cele mai numeroase ale intelectualității noastre.

In trecut, marea masă a cadrelor didactice din țara noastră a fost ținută în cea mai cruntă mizerie. Invățătorii și profesorii îngroșau rândurile șomerilor, în timp ce milioanele de copii de vârstă școlară rămâneau neștiutori de carte.

In anii puterii noastre populare când școala și slujitorii ei se bucură de dragostea și de înalta prețuire a partidului, a guvernului și a întregului popor muncitor, învățământul a luat o desvoltare largă, iar cadrelor didactice li se creează condiții de viață și de muncă din ce în ce mai bune.

Statul nostru acordă o atenție deosebită formării și creșterii cadrelor de învățători și profesori. Astfel, față de anul 1938, numărul învățătorilor din școlile elementare a crescut cu 165% în anul școlar 1948/49 și cu 201% în anul școlar 1952/53, iar numărul profesorilor din învățământul mediu a crescut cu 136% în anul școlar 1948/49 și cu 170% în anul școlar 1952/53.

Pe baza Hotărîrii din August 1951 au fost elaborate și puse în aplicare noile norme de salarizare a cadrelor didactice, norme fundamentate pe criteriul calificării și al stagiului de activitate pedagogică. Numai în anul 1952 salariile cadrelor didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu au crescut cu 134%.

O manifestare a interesului deosebit care li se arată în țara noastră tinerilor pedagogi o constitue prevederea Hotărîrii din August 1951 cu privire la plata indemnizației de instalare. Secțiile regionale și raionale de învățământ asigură învățătorilor și profesorilor nou numiți plata la timp a acestei indemnizații, precum și cazare în condiții satisfăcătoare.

Hotărîrea din August 1951 prevede o serie de măsuri pentru asigurarea unei aprovizionări cât mai bune a cadrelor didactice atât cu combustibil, cât și cu produse raționalizate, alimente, textile etc. In această privință, în cei doi ani de aplicare a Hotărîrii au avut loc serioase îmbunătățiri. Un mare număr de învățători care lucrează la sate au primit în folosință loturi de grădină pentru a-și cultiva zarzavat și legume.

Bugetul asigurărilor sociale al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ a crescut în anul 1952 cu 232,3% față de 1949. In anul 1952, numărul cadrelor didactice trimise la odihnă a crescut cu 294,6% față de 1951. In același timp, numărul copiilor de învățători și profesori trimiși în colonii și tabere la mare și la munte a fost mai mare cu 1250% în anul 1952 decât în anul 1951. Numai în anul acesta au fost trimiși la odihnă 15.957 învățători și profesori și un mare număr de copii ai cadrelor didactice.

Hotărîrea din August 1951 a deschis învățătorilor și profesorilor largi perspective pentru ridicarea nivelului lor politic și ideologic. In cei doi ani care au trecut dela apariția Hotărîrii, organizațiile de partid, aplicând sarcinile trasate de Comitetul Central al partidului, au dat o atenție deosebită încadrării învățătorilor și profesorilor în învățământul de partid.

Prevederile Hotărîrii au determinat, deasemenea, o serioasă îmbunătățire a sistemului de perfecționare a calificării cadrelor didactice. In acești doi ani s'a extins rețeaua cursurilor fără frecvență pe lângă instituțiile de învățământ superior, cursuri care cuprind o mare parte a cadrelor didactice dornice să-și completeze pregătirea profesională.

Deasemenea, în urma apariției Hotărîrii a luat ființă Institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice al M.I.P. Prin cursurile organizate de acest Institut trec majoritatea cadrelor didactice.

Pe baza Hotărîrii din August 1951 a fost creat deasemenea Institutul de Științe Pedagogice, care contribue la răspândirea și la aplicarea experienței școlii și a pedagogiei sovietice în școlile noastre, la generalizarea și răspândirea experienței pozitive a celor mai bune cadre didactice din țara noastră.

Pentru a asigura continua îmbunătățire a muncii în școală, începând din anul 1952 se organizează consfătuiri raionale și regionale ale cadrelor didactice, după exemplul școlii sovietice. Consfătuirile cadrelor didactice, organizate în August 1952 și Ianuarie 1953, au constituit un prilej de valorificare a experienței înaintate a cadrelor noastre didactice, un prilej de scoatere la iveală și înlăturare a lipsurilor, a metodelor și procedeelor învechite, moștenite dela școala burgheză.

In munca pentru ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al învățătorilor și profesorilor, un rol însemnat îl joacă presa pedagogică, care are sarcina să răspândească în masa cadrelor didactice minunata experiență a învățătorilor și profesorilor sovietici, să desbată problemele cele mai importante ale școlii în diferitele etape ale muncii școlare, contribuind la ridicarea activității pedagogice, la creșterea și formarea noilor cadre de pedagogi.

Pe baza Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice s'a organizat în Aprilie 1952 primul Congres al învățătorilor din R.P.R., care a constituit un moment important al revoluției noastre culturale. Cuvântarea rostită la acest Congres de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a trasat perspectivele luminoase ale desvoltării învățământului, a pus în fața cadrelor didactice sarcini de o însemnătate deosebită pentru continua înflorire a învățământului și a culturii noastre.

Indeplinind prevederile Hotărîrii, Sindicatul Muncitorilor din Invățământ a întărit munca sa educativ-culturală în rândurile cadrelor didactice și a luat măsuri pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale învățătorilor și profesorilor.

Hotărîrea din 16 August 1951 a avut urmări din cele mai pozitive în ceeace privește îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale învățătorilor și profesorilor. S'a ridicat mult nivelul activității lor didactice și educative, al muncii lor pe tărâm obștesc.

Acordând o înaltă apreciere muncii nobile a zecilor de mii de învățători și profesori, contribuției pe care ei o aduc la construirea socialismului în țara noastră, poporul muncitor i-a chemat la conducerea treburilor obștești. 32 de învățători și profesori au fost aleși deputați în Marea Adunare Națională, iar un mare număr de cadre didactice sunt deputați în sfaturile populare.

Sute de cadre didactice au primit „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii" sau titlul de „Invățător emerit" sau „profesor emerit".

In fața învățătorimii noastre se deschid perspectivele luminoase ale unei vieți mereu mai bune și mai îmbelșugate, ale unei permanente desvoltări profesionale. Aceste perspective sunt legate strâns de desvoltarea continuă a țării noastre spre socialism, de întreaga politică a partidului și a guvernului nostru, politică al cărui scop este omul cu nevoile sale.

„Partidul și guvernul nostru — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor — fac și vor face toate sforțările pentru a crea învățătorului în special celui dela sate, condițiuni cât mai bune de trai și de activitate pedagogică. Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie și abnegație zecile de mii de învățători răspândiți pe tot întinsul țării noastre".

Răspunzând grijii și dragostei cu care sunt înconjurați, învățătorii și profesorii au mereu vie în față sarcina de a-și spori neîncetat eforturile în însușirea măreței învățături marxist leniniste, de a intensifica munca de creștere a unui tineret stăpân pe tehnică, a unui tineret educat în spiritul dragostei fierbinți față de Patrie și al internaționalismului proletar, devotat cauzei socialismului și păcii.

Pentru succesul consfătuirilor raionale

Pentru secția de învățământ a raionului Filiași, problema pregătirii viitoarelor consfătuiri raionale constituie o serioasă preocupare. Încă dela închiderea anului școlar, odată cu analiza muncii școlilor, secția de învățământ a atras atenția tuturor cadrelor didactice asupra faptului că trebue pregătite temeinic consfătuirile raionale din toamna aceasta, că trebue folosită cu pricepere toată experiența câștigată cu prilejul consfătuirilor trecute.

Pe baza îndrumărilor primite dela secția de învățământ regională, secția de învățământ a raionului Filiași a trimis directorilor de școli instrucțiuni asupra modului de întocmire a rapoartelor menite să reflecte munca întregii școli, în diversele ei aspecte. In aceste instrucțiuni se arăta că rapoartele, întocmite pe clase și obiecte de studii, trebue să sintetizeze progresul real obținut de școala respectivă în anul școlar 1952—1953, să arate cum a fost folosită experiența școlii sovietice, să oglindească în mod concret realizările, lipsurile și greutățile întâmpinate, să reflecte metodele de muncă folosite, să arate în ce măsură s'au făcut progrese în privința strângerii legăturilor școlii cu viața, cu activitatea în producție.

Înțelegând importanța deosebită pe care o are strângerea, studierea și valorificarea acestui material concret pentru redactarea referatelor ce se vor prezenta în cadrul consfătuirilor raionale, toate școlile raionului Filiași au depus la timp rapoartele cerute.

Pe lângă aceste măsuri, pentru a obține rezultate cât mai bune în viitoarele consfătuiri, secția de învățământ a întocmit, în colaborare cu comitetul sindical raional, un plan de muncă, având ca obiective imediate formarea următoarelor colective: pentru redactarea referatelor pe secții și a referatului ce va fi prezentat de secția de învățământ raională, pentru organizarea expozițiilor, pentru pavoazarea sălilor unde se vor ține ședințele plenare, pentru asigurarea cazării și a hranei participanților la consfătuire.

Secția de învățământ nu s'a mulțumit numai cu constituirea colectivelor, ci a trecut imediat la desemnarea responsabilului fiecărui colectiv.

Zilele acestea a avut loc prima ședință cu responsabilii colectivelor. Cu această ocazie, s'au pus la dispoziția colectivelor rapoartele cadrelor didactice pe clase și specialități, procesele verbale ale inspecțiilor efectuate de către secția de învățământ în acest an școlar, materiale privitoare la activitatea cercurilor pedagogice, rapoartele de analiză a muncii pe patrare primite dela școli etc.

Pentruca munca să decurgă cât mai organizat, pentru a se da timp suficient definitivării referatelor și revederii lor de către colectivul secției, s'a stabilit ca referatele pe secții să fie prezentate în prima formă pe data de 24 August 1953. După această dată, ajutate de secția de învățământ, colectivele vor trece la îmbunătățirea referatelor, la redactarea lor în forma definitivă.

Pentru buna reușită a consfătuirilor, majoritatea colectivelor constituite au pornit la muncă, luând măsurile necesare. Astfel, colectivul pentru procurarea alimentelor a luat legătură cu secția financiară a sfatului popular raional. Colectivul format pentru cazarea cadrelor lucrează în prezent la găsirea camerelor pentru cartiruirea tovarășilor participanți la consfătuire.

Pentru aducerea la îndeplinire a tuturor măsurilor luate în vederea pregătirii și desfășurării în bune condițiuni a consfătuirilor raionale, secția de învățământ se bucură în permanență de îndrumările comitetului raional de partid și de ajutorul sfatului popular raional.

In vederea organizării expoziției, pe lângă materialele trimise pentru expoziția regională, cadrele didactice au fost îndrumate să depună la raion, până la 25 August a.c., materialul didactic confecționat cu elevii, planuri calendaristice și planuri de lecții bine întocmite, gazete de perete festive și alte gazete, albume confecționate cu elevii, obiecte de muzeu colectate de elevi, diagrame și grafice comparative etc.

Secția de învățământ și-a propus să expună în consfătuiri, pe lângă referate, grafice înfățișând întreaga activitate desfășurată de cele 99 unități școlare ale raionului, pe patrare. In aceste grafice se vor oglindi succesele școlilor fruntașe, experiența bună a cadrelor didactice, munca de alfabetizare, desfășurarea procesului de învățământ etc.

In ceeace privește întocmirea dării de seamă a secției de învățământ, atât din controlul făcut pe teren cât și din materialul statistic cules, se va căuta a se scoate în evidență experiența cadrelor didactice fruntașe, acțiunile cadrelor care s'au distins prin rezultatele obținute, prin metodele întrebuințate, prin organizarea justă a orei educative, prin munca cu pionierii școlii, prin înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură. Deasemenea, se vor arăta cazuri concrete de folosire a unor metode nejuste, de practici antiștiințifice în predare și în munca educativă, de lipsă de preocupare pentru munca de alfabetizare și culturalizare a maselor.

Ținând seama de experiența câștigată prin consfătuirile din Septembrie 1952 și Ianuarie 1953, secția de învățământ a raionului Filiași luptă pentru a asigura condițiile care să determine desfășurarea viitoarelor consfătuiri raionale la un nivel mai ridicat decât acela al consfătuirilor trecute.

GH. LUȚA
șeful secției de învățământ a raionului

Colectivele de metodiști au pornit la lucru

Secția de învățământ a orașului Craiova nu s'a mulțumit cu măsurile luate la sfârșitul anului școlar în vederea pregătirii consfătuirilor raionale. Intrucât, după încheierea cursurilor de vară, unii metodiști care făceau parte din colectivele organizate pentru lucrarea referatelor au plecat în concediu, secția de învățământ a trecut imediat la reorganizarea și îndrumarea concretă a colectivelor.

Intr'o ședință specială, organizată de secție, împreună cu metodiștii aleși, s'au completat toate colectivele, s'au desemnat responsabilii acestor colective. Cu acest prilej, tovarășul Mitruț, șeful secției de învățământ, a reimprospătat îndrumările date la constituirea colectivelor, le-a îmbogățit. După ce a arătat sarcinile fiecărui colectiv, el a insistat cu deosebire asupra obiectivelor ce trebuesc urmărite în fiecare referat, asupra modului de studiere și de valorificare a materialului strâns.

Pe baza acestor îndrumări, metodiștii au înțeles cum trebue să cerceteze materialele adunate cu privire la desfășurarea procesului de învățământ în acest an școlar. Ei și-au dat seama că rezultatele obținute la sfârșitul anului școlar trebue interpretate în lumina metodelor de predare și educative folosite, a materialului didactic întrebuințat, în lumina eforturilor depuse de învățători și profesori pentru ridicarea continuă a nivelului lor ideologic și profesional. In acelaș timp, ei au înțeles că trebue să urmărească felul cum a fost combătută rămânerea în urmă la învățătură a elevilor, cum s'a dus lupta împotriva influențelor ideologiei și pedagogiei burgheze, împotriva cosmopolitismului, a formalismului.

Până la această ședință, metodiștii au studiat întreg materialul existent în școli, rapoartele generale ale școlilor la sfârșitul anului școlar, rapoartele cadrelor didactice pe specialități și pe clase, rapoartele diriginților și raportul întregii munci educative pe școală, caietele de planuri de lecții, planurile calendaristice. In acelaș timp, ei au strâns materialul metodic necesar pentru expozițiile ce se organizează în cadrul consfătuirilor.

Reîmprospătarea și adâncirea îndrumărilor primite la începutul acestei acțiuni i-a ajutat pe metodiști să-și dea seama cum trebue să îmbunătățească calitatea muncii lor, să îmbogățească informațiile culese din materialul studiat.

In încheierea ședinței, secția a pus la îndemâna metodiștilor bogate izvoare de studiu și de cercetare: referatele dela consfătuirile raionale trecute, rapoartele generale ale tuturor școlilor din oraș și rapoartele pe specialități, rapoartele metodiștilor, ale cercurilor pedagogice, rapoartele profesorilor care au asistat la examenele de promovare și de absolvire, rapoartele inspectorilor școlari, raportul de sfârșit de an al secției.

Un material deosebit de prețios în această muncă de cercetare îl constitue rapoartele întocmite pe baza inspecțiilor frontale organizate în cursul anului școlar. In lunile Aprilie și Mai, secția de învățământ a organizat colective de metodiști pe probleme, colective cu care a cercetat munca anumitor școli și anumitor cadre, pentru a cunoaște mai bine experiența învățătorilor și profesorilor fruntași, precum și cauzele lipsurilor existente. De pildă, un colectiv a urmărit nivelul de cunoștințe al elevilor dela clasele a IV-a, VII-a și a XI-a la toate obiectele de studiu. Alte colective au cercetat pregătirea elevilor din celelalte clase la limba română, limba rusă, matematică, fizică, chimie. Un colectiv a urmărit munca diriginților, altul practica pedagogică și altul munca directorilor. La sfârșitul inspecției, fiecare colectiv a întocmit un referat cu observații și concluzii, cu propuneri pentru ajutorarea școlilor și a cadrelor cu rezultate slabe în muncă. Constatările făcute cu acest prilej sunt folosite larg acum pentru pregătirea consfătuirilor.

Pentruca munca de studiere a materialului și de redactare a referatelor ce se vor ține la consfătuiri să asigure desfășurarea acestora la un nivel cât mai ridicat, secția de învățământ a îndrumat colectivele ca, înainte de a porni la lucru, în etapa care urmează, să-și întocmească un plan de muncă.

Totodată, pentruca munca să se desfășoare cât mai organizat, colectivul secției de învățământ a arătat metodiștilor care sunt școlile fruntașe, care sunt cadrele cu rezultatele cele mai bune și cele mai slabe.

Aceste colective de metodiști au de studiat o bogată experiență. Școlile din Craiova au înregistrat în acest an școlar importante succese. In 68 de clase nu a fost niciun elev repetent. A crescut simțitor numărul învățătorilor și profesorilor fruntași.

Pentruca munca acestor învățători și profesori să fie cunoscută, iar experiența lor pozitivă să fie extinsă și în celelalte școli ale raionului, este necesară o activitate organizată, sistematică, dusă de către cadre pricepute, care să poată valorifica din punct de vedere științific tot materialul cules.

Colectivele de metodiști din Craiova au condițiile necesare pentru a realiza acest lucru, pentru a asigura buna reușită a consfătuirilor.

Comitetul sindical organizează schimbul de experiență

In anii precedenți, munca sindicală din raionul Cluj era în mare măsură ruptă de activitatea profesională a învățătorilor și profesorilor. In anul școlar 1952—1953 comitetul sindical raional de învățământ Cluj a dus însă o activitate susținută pentru îmbunătățirea calității procesului de învățământ din școli.

Comisia muncii de masă în producție de pe lângă comitetul sindical raional a muncit în strânsă legătură cu secția de învățământ pentru organizarea, îndrumarea și controlul cercurilor pedagogice și a contribuit mult la organizarea cabinetului pedagogic.

Unul dintre mijloacele cele mai însemnate pe care le-a folosit comitetul sindical pentru îmbunătățirea muncii din școală a fost organizarea consfătuirilor de producție.

Pentru a se asigura o cât mai bună desfășurare a consfătuirilor de producție a fost în primul rând necesar să se reorganizeze colectivul comisiei muncii de masă în producție. De unde la începutul anului această comisie funcționa numai cu 5 membri, în ianuarie a fost lărgită după necesități, având astăzi câte un responsabil calificat pentru fiecare obiect de învățământ, atât pentru școlile în limba română, cât și pentru școlile cu limba de predare maghiară.

Reorganizată în felul acesta, comisia muncii de masă în producție a trecut deîndată la întocmirea unui plan de activitate amănunțit, repartizându-se sarcini concrete fiecăruia dintre membrii comisiei. Așa, de pildă, tovarășul Chindea Teodor, directorul școlii pedagogice de băieți, a primit sarcina să răspundă de buna organizare și desfășurare a consfătuirilor de producție cu directorii; tovarășul Popa Vasile, profesor de istorie la liceul clasic mixt, a primit răspunderea organizării consfătuirilor de producție ale profesorilor de istorie.

In alcătuirea planului s'a avut în vedere ordinea de urgență a problemelor. Astfel, s'a prevăzut, în primul rând, o consfătuire cu diriginții, în vederea îmbunătățirii disciplinii în școli. După aceasta, s'au fixat datele consfătuirilor de producție ale profesorilor de limba română, limba maghiară, limba rusă, limba română pentru școli cu limba de predare maghiară, matematici, fizico-chimice, istorie, științe naturale, geografie. Toate aceste consfătuiri au fost organizate separat pentru clasele V—VII și VIII—XI, atât în limba română cât și în limba maghiară. In afară de acestea, s'au ținut și consfătuiri ale învățătorilor dela clasele I—IV, iar la sfârșitul lunii Aprilie — cu mai bine de o lună înainte de primele examene — directorii și diriginții au ținut consfătuiri în cadrul cărora au discutat despre pregătirea și desfășurarea cu succes a examenelor.

Toate aceste consfătuiri de producție au fost organizate, pe plan orășenesc, nu pe probleme generale de pedagogie, ci pe materii de specialitate, pentru a se asigura discutarea cât mai aprofundată și mai concretă a problemelor. Organizarea consfătuirilor pe materii a creat condiții pentru antrenarea majorității învățătorilor și profesorilor în discuții vii și a determinat luarea unor hotărâri juste din punct de vedere științific și metodic.

Astfel organizate, consfătuirile de producție din Cluj s'au desfășurat la un nivel corespunzător scopului pentru care au fost create. Ele au avut ca urmare o îmbunătățire simțitoare a muncii instructiv-educative din școlile orașului Cluj. Acest lucru reiese nu numai din analiza făcută de comisia muncii de masă în producție, ci a fost constatat și cu prilejul controlului efectuat de către secția de învățământ a orașului Cluj.

Rezultatele pozitive ale consfătuirilor de producție s'au oglindit puternic în activitatea învățătorilor și profesorilor. In școlile cu limba de predare maghiară s'a generalizat metoda comparativă pentru predarea gramaticii. Profesori ca Józsa Ioan dela școala pedagogică mixtă cu limba de predare maghiară sau Scridon Gavril, dela școala medie de băieți nr. 1 au obținut rezultate bune în munca lor cu elevii. Tot ca urmare a consfătuirilor, s'a realizat o mai strânsă legătură între cunoștințele teoretice și practică. Astfel, s'au făcut mai multe experiențe, la orele de fizică și de chimie s'a folosit mai bine materialul didactic, s'au organizat mai multe excursii. Pe baza hotărîrilor luate în cadrul consfătuirilor de producție s'a înfăptuit un început de planificare unitară în activitatea diriginților.

Consfătuirile de producție au contribuit și la îmbunătățirea activității multilaterale a directorilor, care se căiăuzesc acum după principii mai unitare în conducerea școlilor și a internatelor. De exemplu, în urma hotăririi luate la consfătuirea directorilor, la școala medie de băieți nr. 2 cu limba de predare maghiară s'a intensificat controlul îndeplinirii măsurilor stabilite de profesori în vederea prevenirii rămânerii în urmă la învățătură a elevilor.

Tot în urma discuțiilor purtate la consfătuirile de producție s'a organizat mai bine interasistența la lecții. Un număr tot mai mare de cadre didactice au început să se intereseze de felul cum muncesc ceilalți profesori de aceeași specialitate, au început să fie mai exigenți față de propria lor muncă, față de metodele de predare și educative folosite.

Pe lângă aceste realizări, în organizarea și desfășurarea consfătuirilor de producție din Cluj s'au putut constata, însă, și o serie de lipsuri. Astfel, o primă lipsă este nerealizarea planului. Consfătuirile profesorilor de geografie și de științe naturale nu s'au ținut. Comisia muncii de masă în producție n'a organizat consfătuiri pe centre de comună, pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice din școlile sătești. Deasemenea, comisia muncii de masă în producție n'a controlat în mod sistematic punerea în practică a hotărîrilor luate la consfătuiri, mulțumindu-se doar cu controlul obștesc efectuat de comitetele de instituție și de grupele sindicale, control care, de multe ori, a fost nesatisfăcător.

Este adevărat că, în munca sa, comisia muncii de masă în producție a avut de luptat cu serioase greutăți. Instrucțiunile, directivele privitoare la buna organizare a consfătuirilor de producție nu sunt încă suficient adaptate specificului școlii, iar comitetul sindical regional de învățământ Cluj nu a dat comisiei toate îndrumările necesare.

Cu toate aceste lipsuri și greutăți, consfătuirile de producție organizate pentru cadrele didactice din orașul Cluj au contribuit din plin la ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice.

Experiența câștigată în acest an școlar ca și învățămintele trase din lucrările viitoarelor consfătuiri raionale, vor fi folosite cu roade și mai bogate în noul an școlar care se apropie.

Profesor OLAH TIBERIU

Organele sindicale colaborează cu secția de învățământ

Comitetul sindical al raionului „I. V. Stalin" din București se pregătește intens pentru consfătuirile raionale ce vor avea loc în preajma începutului de an școlar.

In vederea unei cât mai active participări la consfătuire a grupelor sindicale din școli, comitetul sindical a alcătuit un plan de muncă amănunțit, repartizând astfel sarcinile între membrii comitetului încât toate grupele sindicale să fie îndrumate îndeaproape. La întocmirea acestui plan s'au avut în vedere măsurile luate de către colectivul secției de învățământ, precum și ajutorul concret de care are nevoie acesta în ceeace privește pregătirea consfătuirilor.

In acelaș timp, comitetul sindical a organizat o ședință cu președinții comitetelor de instituții și organizatorii sindicali, cărora li s'au dat îndrumări privind felul cum trebue cercetată experiența cadrelor didactice.

In această ședință, comitetul sindical a făcut cunoscute instrucțiunile Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ cu privire la organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice și a consfătuirilor regionale ale școlilor pedagogice. Deasemenea, președinții comitetelor de instituții și organizatorii sindicali au fost îndrumați asupra problemelor principale ce se vor desbate în consfătuiri, pentruca în felul acesta atât ei cât și membrii organizațiilor ce le conduc să vie la consfătuire pregătiți, pentru a putea analiza în adâncime munca din școlile lor.

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor, comitetul sindical raional folosește experiența câștigată în organizarea și desfășurarea consfătuirilor trecute, luptând pentru înlăturarea lipsurilor avute.

Un mijloc însemnat pentru cunoașterea activității cadrelor didactice, a realizărilor obținute de cei mai buni pedagogi din raion, l-au constituit consfătuirile de producție organizate de comitetele sindicale.

In colaborare cu secția de învățământ, comitetul sindical a format colective pentru redactarea referatelor, organizarea expoziției, asigurarea sălilor pentru ședințe și pavoazarea lor, organizarea standurilor de cărți, asigurarea de spectacole etc., colective care prin munca lor să asigure bunul mers al consfătuirilor. Așa de pildă, colectivul pentru organizarea expoziției selecționează materialul didactic: hărți, planșe, tablouri sinoptice, aparate de fizică, etc.

Corespondenții ne scriu despre pregătirea consfătuirilor

Numeroase scrisori ale învățătorilor și profesorilor trimise redacției noastre vorbesc despre grija cu care secțiile de învățământ, comitetele sindicale și cadrele didactice se pregătesc pentru consfătuirile raionale ce vor avea loc în curând.

Colectivul secției de învățământ a regiunii Stalin este serios preocupat ca aceste consfătuiri să se desfășoare în cât mai bune condițiuni. Secția de învățământ a regiunii Stalin consideră ca principală problemă în această etapă buna organizare a consfătuirilor.

Una dintre problemele pe care secția de învățământ își propune să le ridice la consfătuiri este aceea a ajutorului pedagogic acordat tinerilor învățători. Pentru absolvenții școlilor pedagogice numiți ca învățători în școlile regiunii secția a pregătit din timp condiții materiale bune. Consfătuirile ce vor avea loc în curând vor fi un bun prilej pentru a se discuta amănunțit cele mai bune forme de ajutorare a acestor cadre și în ceeace privește problemele didactice și educative pe care le vor avea de rezolvat în noua lor muncă.

Cadrele didactice dela școala elementară din comuna Feisa, raionul Târnăveni, se pregătesc să discute în cadrul consfătuirilor problema legăturii strânse ce trebuie să existe între școală și familie. Bazându-se pe rezultatele obținute în anul școlar trecut și pe experiența câpătată, învățătorii dela această școală vor să arate colegilor lor din raion că multe dintre succesele obținute de ei în acest an școlar se datoresc colaborării cu comitetul de părinți, care a sprijinit în permanență acțiunile întreprinse de școală.

Cu mult interes așteaptă consfătuirile învățătorii și profesorii dela școala elementară din Pietroșița, raionul Pucioasa. Ei vor să împărtășească experiența pe care au căpătat-o în munca de alfabetizare, să arate ce rezultate au obținut în privința lichidării neștiinței de carte în comuna lor.

Numeroși învățători și profesori din regiunea Bârlad consideră necesar să se analizeze serios la consfătuiri munca desfășurată de cadrele didactice în vederea întăririi contribuției lor la opera de transformare socialistă a agriculturii. Schimbul de experiență în această privință va ajuta mult cadrelor didactice să-și îmbunătățească munca în rândurile țăranilor muncitori, să ridice nivelul activității culturale a școlilor.

Metodiștii din raionul Drăgășani socotesc că în timpul consfătuirilor raionale își vor putea lămuri numeroase probleme legate de munca metodică în cadrul școlii Printre aceste probleme se numără în primul rând problema legării învățământului de practică, de activitatea în producție. Schimbul de experiență care va avea loc în cadrul consfătuirilor va da cadrelor didactice posibilitatea să organizeze mai bine excursiile, activitatea în laborator, munca pe lotul școlar, pentru a da elevilor cunoștințe și deprinderi temeinice, legate de viață, de practică.

Deasemenea metodiștii din acest raion își propun să ridice la consfătuiri problemele legate de executarea de către elevi a temelor date acasă, precum și o serie de chestiuni în legătură cu alcătuirea planurilor de lecții.

Comunicat

Ministerul Învățământului Public comunică:

Cursurile tuturor școlilor elementare, de 7 ani, medii, pedagogice și ale celorlalte școli din sistemul Ministerului Învățământului Public încep în ziua de 7 Septembrie.

Vizita medicală va avea loc în zilele de 5—6 Sept. 1953.

Inscrierile elevilor în clasele a V-a și a VIII-a la școlile de 7 ani și medii pe anul școlar 1953/1954 începute la 4 August se prelungesc până la 20 August a.c., iar rezultatele admiterii la înscriere se comunică de școli celor interesați la 22 August.

Inscrierile absolvenților clasei a VII-a la examenul de admitere din anul I al școlilor pedagogice de învățători și educatoare se pot face până în 20 August a.c.

Examenul de admitere va începe la 25 August.

Inscrierile în clasa I-a se fac cu începere dela 18 August.

Pentru înscrierea în clasa I-a se va prezenta certificatul de naștere al copilului.

Elevii care se înscriu în clasele V și VIII și la examenul de admitere în anul I școli pedagogice, vor anexa la cererea de înscriere următoarele acte:

1. certificatul de naștere;
2. certificatul de studii;
3. declarația părintelui sau a susținătorului legal;

Elevii care solicită burse vor anexa și

4. certificatul de venituri ale părinților sau ale susținătorului legal al elevului, eliberat de secția financiară a Sfatului Popular.

5. adeverință de salariul părinților sau al susținătorului legal, eliberată de instituția în care lucrează.

Elevii din clasele II-IV, VI, VII, IX-XI și anii II-IV la școlile pedagogice nu vor prezenta cereri de înscriere, fiind înscriși din oficiu, iar actele necesare pentru obținerea bursei le vor prezenta la începerea cursurilor.

Informație

Universitatea „C. I. Parhon" din București aduce la cunoștința celor interesați că pentru anul școlar 1953—1954 sunt cursuri fără frecvență la următoarele facultăți: Facultatea de Matematică și Fizică; Facultatea de Științe Juridice; Facultatea de Filologie (Secția Română-Istorie).

Examenele de admitere la aceste cursuri vor avea loc în ziua de 13 Septembrie a.c., iar înscrierile se fac până la 25 August.

Se pot înscrie la aceste examene cetățeni ai R.P.R. care se găsesc în câmpul muncii și care au absolvit învățământul mediu (absolvenți ai școlilor medii tehnice, pedagogice, liceelor, liceelor industriale sau ai altor școli echivalente cu acestea) precum și absolvenți ai facultăților muncitorești de 2 ani (curs de zi și seral).

Examenul de admitere va consta din următoarele probe: o probă scrisă la Limba română pentru candidații tuturor facultăților, compoziție liberă; o probă scrisă la Matematici pentru Facultatea de Matematică și Fizică.

Proba se va da asupra cunoștințelor corespunzătoare din învățământul mediu, după manualele unice pentru clasele V—XI; o probă scrisă la Istoria R.P.R. asupra cunoștințelor din manualul unic din Istoria R.P.R. — ediția 1953, pentru Facultățile de Științe Juridice și Filologie.

Cererile de înscriere vor fi însoțite de următoarele acte: actul de naștere în original sau copie legalizată de Notariatul de Stat; actul de studii în original sau copie legalizată de Notariatul de Stat; certificatul tip de stare materială eliberat de Sfatul Popular respectiv sau o declarație despre starea materială vizată de președintele Sfatului Popular sau de împuternicitul acestuia; avizul întreprinderii sau instituției în care se află candidatul precum și al Comitetului Sindical respectiv; două fotografii tip legitimații (6/9).

Inscrierile prin poștă se vor trimite pe următoarele adrese: Facultatea de Matematică și Fizică, Cursul fără frecvență — str. Academiei nr. 14, București; Facultatea de Științe Juridice — Cursul fără frecvență, Bd. 6 Martie nr. 64, București; Facultatea de Filologie (Secția Română-Istorie), str. Edgard Quinet nr. 7, București.

Examenele de admitere se vor da în centrele universitare din țară, cele mai apropiate de locul de producție al candidaților.

Deasemenea, Universitatea „C. I. Parhon" aduce la cunoștința celor interesați că între 1 și 10 Septembrie va avea loc examenul de admitere la Facultatea de Matematică și Fizică — Curs seral.

Condițiile de admitere și actele necesare sunt aceleași, prevăzute și pentru cursurile fără frecvență din învățământul superior.

Probleme care se vor discuta la consfătuirile raionale

Planificarea pe un număr de zile (calendaristică) în instituția preșcolară

In cadrul consfătuirilor raionale, educatoarele din instituțiile preșcolare vor avea prilejul să discute pe larg problemele cele mai însemnate ale muncii lor, să învețe din experiența educatoarelor fruntașe.

Una dintre problemele deosebit de importante ale activității desfășurate în instituțiile preșcolare este aceea a întocmirii planului pe un număr de zile. Planul calendaristic pe un număr de zile contribue la organizarea sistematică, succesivă și gradată a întregii activități educative, la alegerea unui material educativ cu un conținut bogat și variat, corespunzător particularităților de vârstă ale grupei respective de copii. Acest plan dă educatoarei posibilitatea să-și prevadă dinainte, foarte precis și concret, activitatea educativă pe un număr de 7 până la 14 zile.

Multe dintre educatoarele noastre, însușindu-și experiența înaintată a educatoarelor sovietice, izbutesc să-și alcătuiască planuri calendaristice bune. Totuși, în această privință mai există încă lipsuri. Acestea se datoresc, pe deoparte, faptului că lipsește un material metodic larg răspândit în masa educatoarelor, iar pe de altă parte, faptului că mai circulă încă, în rândul educatoarelor, unele îndrumări mai vechi, greșite, ale Serviciului educației preșcolare din M.I.P., îndrumări asupra cărora încă nu s'a revenit. Se întâmplă să mai apară planuri calendaristice axate pe „teme de activitate" tipic decroliste, neștiințifice, reacționare. Unele educatoare își alcătuiesc planuri pe săptămâni întregi cu unul și același subiect repetat în toate formele de activitate: despre păpușă, despre ghiocel etc. In felul acesta i se prezintă copilului o lume nereală. Aceasta creează primejdia de a se forma la copii o gândire mecanică, unilaterală, care nu ține seama de varietatea și mișcarea obiectelor și fenomenelor din jur, care se obișnuește cu observații înguste și false asupra vieții de toate zilele. Faptul că la consfătuirile raionale din Ianuarie 1953 s'a mai putut prezenta ca exemplu bun un asemenea plan calendaristic complect greșit (raionul Sibiu, regiunea Stalin), arată că este foarte necesară o îndrumare științifică în această problemă.

Planul calendaristic (pe un număr de zile) cuprinde planul fiecărei zile în parte, făcut dinainte pe una sau două săptămâni. Multe educatoare au înțeles însă în mod greșit că, pe lângă planul pe una sau două săptămâni, trebue să copieze încă odată în fiecare zi, planul zilei respective, întocmind asazisul „plan zilnic". Aceasta nu este decât o risipă inutilă de timp și hârtie. Numai unele modificări neprevăzute, cum ar fi schimbarea timpului, care poate influența asupra unei activități, sau apariția unui fenomen neașteptat, care trebue folosit imediat (de exemplu: a înflorit un pom, a apărut un curcubeu după ploaie etc.) pot schimba unele puncte ale planului întocmit dinainte.

Scopul planificării calendaristice este acela de a da educatoarei posibilitatea să vadă în ansamblu, pe o perioadă de timp, întregul material pe care-l va folosi în munca educativă, de a chibzui asupra succesiunii și a gradării materialului, asupra varietății subiectelor și formelor de activitate. In felul acesta se poate reveni asupra unor activități mai grele, se asigură repetarea unor activități, pentru a fi însușite mai temeinic de către copii.

Unele educatoare confundă planificarea muncii educative din ziua respectivă cu regimul zilei. Astfel, pe lângă activitățile obligatorii și munca individuală cu unii copii, apar în plan, în fiecare zi, gimnastica de dimineață, gustarea, spălatul, masa, culcarea, scularea etc.

Spălatul, gustarea, masa etc. reprezintă activități obișnuite, zilnice, care se repetă întocmai. Educatoarea își poate nota în planul unei zile în mod concret, că va observa un copil sau câțiva care nu și-au însușit o anumită deprindere în legătură cu masa, spălatul etc., dar spălatul, gustarea, masa, ca atare, nu intră în planificarea muncii educative.

Desigur, educatoarea își duce munca în tot timpul zilei și ea răspunde direct de desfășurarea regimului zilei. Insă activitatea educativă propriuzisă, cu conținut sistematic organizat și prevăzut dinainte, se duce numai în anumite perioade din zi. Tocmai aceste perioade trebue să fie prevăzute în planul calendaristic. Astfel, în locul vechilor „etape" ale planului, care nu puteau fi în toate instituțiile la fel și care, în marea majoritate a cazurilor nu erau respectate, e bine să apară în plan o delimitare mai largă: „înainte de gustare", „după gustare", „după masă". In felul acesta, educatoarele vor avea posibilitatea să prevadă, în cadrul fiecăreia dintre aceste perioade, atât munca educativă dusă cu întreaga grupă (activitățile obligatorii), cât și munca individuală cu unii copii.

Se fac încă multe greșeli în ceeace privește planificarea perioadei de dimineață, înainte de gustare, perioadă care, în general, este rezervată muncii pentru formarea bunelor deprinderi. Intelegând greșit problema însușirii deprinderilor de către copii, unele educatoare planifică în mod stereotip, zile și săptămâni de-arândul, una și aceeași deprindere, sau le înșiră pe toate în fiecare zi. Este însă dela sine înțeles faptul că educatoarele trebue să îndrume și să controleze zilnic copiii în legătură cu toate deprinderile. Un lucru pe care-l observi și-l controlezi zilnic nu apare într'un plan care prevede conținutul concret al activității fiecărei zile. Munca în legătură cu formarea bunelor deprinderi trebue trecută în plan numai în cazul când unul sau mai mulți copii nu și-au însușit o anumită deprindere, sau când se introduce o metodă nouă sau un material nou în legătură cu această problemă. De exemplu, este just să se treacă în plan astfel de indicații: „Inainte de gustare. Să obișnuiesc pe Ionel, care este nou venit în grupă, să se folosească de batistă și s'o păstreze cu grijă în buzunar". Sau: „Voi aduce în grupă (grupa mică) periuțele și paharele cele noi și le voi arăta copiilor cum trebue să se spele pe dinți". In zilele următoare, în plan trebue să fie notat, din când în când, controlul educatoarei asupra folosirii periuței și pastei de dinți. Toate acestea nu trebue însă să capete un loc anumit în fiecare plan, ci sunt prevăzute doar atunci când este nevoie de o muncă specială.

In perioada „înainte de gustare" trebue să apară în plan activitatea individuală cu unii copii, în legătură cu însușirea deprinderilor, îndreptarea unor defecte de pronunțare, controlul asupra muncii copiilor de servici, observarea împreună cu copiii a unor obiecte aduse de curând în instituția preșcolară etc. In acest timp, ceilalți copii au la îndemână jucării și material din natură, creioane, hârtie etc., și lucrează independent, desigur tot sub supravegherea educatoarei, care este în permanență în mijlocul lor.

După gustare, copiii au o activitate obligatorie: povestire, poezie, program de gimnastică, desen, modelaj. Apoi pleacă la plimbare, fac scurte excursii, al căror scop a fost prevăzut dinainte de educatoare, sau se joacă independent în curte, cu un material care, deasemenea, a fost prevăzut în plan. Timpul acesta rezervat plimbărilor sau jocurilor în aer liber este absolut obligator în activitatea fiecărei zile.

După masă are loc cea de a doua activitate obligatorie pentru grupa copiilor mari și mijlocii, iar cei mici se joacă sau se organizează pentru ei activități la libera alegere. Urmează apoi o plimbare sau activități distractive.

Astfel trebue să și alcătuiască planul educatoarele din căminele care au un program de 10—12 ore pe zi, căminele cu internat și casele de copii preșcolari. Pentru celelalte instituții preșcolare, unde copiii stau până la 10 ore pe zi, munca trebue planificată în așa fel, încât ambele activități obligatorii să fie dimineața, iar copiii să aibă posibilitatea să stea zilnic în aer liber între o oră și jumătate și 2 ore și jumătate. Trebue să se țină seama de faptul că și unele activități obligatorii pot fi organizate în aer liber.

O problemă importantă este și aceea a formei de alcătuire a planului. Se mai pot întâlni adeseori planuri cu formulări șablon, redactate în stil telegrafic, din care nu se poate înțelege nici ce urmărește educatoarea prin activitatea respectivă, nici cum se va desfășura această activitate. Astfel, apar în planuri simple titluri care nu spun nimic: „poveste, desen", „plimbare" etc.

Este necesar ca și concluziile zilnice asupra muncii educative să fie exprimate cât mai clar și mai concret. Multe educatoare trag concluzii superficiale, fără conținut: „activitatea a reușit pe deplin"; „copiii au fost disciplinați"; „copiii au cântat bine". Altele nu trag deloc concluzii, sau nu le trag în fiecare zi, ignorând importanța acestora pentru asigurarea legăturii necesare, a succesiunii care trebue să existe între activități.

Concluziile și observațiile asupra fiecărei probleme din planul de muncă trebue notate zilnic cât mai concret, în așa fel încât la întocmirea planificării pe următoarea etapă să se poată vedea legătura cu activitatea din etapa precedentă. De exemplu, în legătură cu un basm povestit copiilor din grupa mijlocie, se poate nota: „s'a folosit un material greoi, inaccesibil. Trebue să găsesc subiecte mai ușoare. Ionel și Lenuța nu au răbdare să urmărească pe ceilalți copii în timp ce povestesc. Va trebui să duc o muncă specială cu ei".

Acolo unde lucrează câte două educatoare la aceeași grupă — la cămine și în casele de copii preșcolari — planul calendaristic trebue să fie întocmit împreună de ambele educatoare. Este bine ca planul să fie făcut pe un caiet obișnuit. Pentru fiecare zi se vor rezerva două pagini față în față. Pe o parte se va înscrie planul zilei respective, iar în dreptul fiecărei probleme, pe pagina alăturată, vor fi trecute zilnic concluziile și se vor face unele observații de care să se țină seama la întocmirea planului calendaristic următor. In felul acesta, registrul de activitate zilnică, cu împărțirea lui îngustă pe etape, care limitează și spațiul înregistrării, nu mai este de niciun folos.

Discutând aceste probleme în cadrul consfătuirilor raionale, educatoarele noastre vor avea posibilitatea să îmbunătățească planificarea și organizarea muncii lor, să ridice la un nivel mai înalt întreaga activitate educativă în instituțiile preșcolare.

I. BERCEA

Se îmbunătățesc neîncetat condițiile de trai și de muncă ale cadrelor didactice

★ ★

Cu fiecare an crește numărul tinerilor învățători și profesori din școlile patriei noastre. Numai numărul învățătorilor din școlile elementare a crescut până acum cu 201% față de anul 1938.

★ ★

Grija pentru nevoile școlii și ale învățătorilor

De 16 ani sunt învățător în comuna Prejmer, raionul Stalin.

Pe vremea când mi-am început eu munca, la școala din comuna noastră se puteau ține cursuri numai pe vreme călduroasă. Iarna, când da frigul, copiii trebuiau să strângă cărțile și caietele, să-și ia traistuțele la spinare și să plece pe la casele lor: școala se închidea, pentrucă nu erau lemne.

Greu era să-ți duci munca de învățător pe acele vremuri! Sgribuliți de frig, copleșiți de griji, cercam să citim la lumina opaițului, să pregătim lecția pe a doua zi, fără să fim niciodată siguri că vom avea unde ține această lecție.

Altfel stau lucrurile astăzi, când munca și viața noastră nu mai sunt simple chestiuni particulare, ci probleme de stat, de a căror rezolvare se preocupă partidul și guvernul țării. An de an se îmbunătățesc condițiile în care trăim și muncim. Școlile noastre nu se mai închid astăzi din lipsă de lemne, iar de nevoile de zi cu zi ale învățătorilor se ocupă organele locale ale puterii de stat.

In cei doi ani care au trecut dela apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice, am simțit și mai mult ce înseamnă a munci într'o țară care cinstește școala și pe cei ce instruesc și educă tânăra generație. Acum, în preajma unui nou an școlar, sunt în toi pregătirile pentru crearea unor condiții cât mai bune de activitate a școlii și a învățătorilor în noua etapă a muncii lor. Școala și întregul colectiv didactic din comuna noastră au primit la timp cotele cuvenite de combustibil. Transportul lemnelor ne-a fost asigurat de către sfatul popular, care se îngrijește și de alte nevoi ale noastre: de aprovizionarea cu alimente și mărfuri de larg consum, de petrolul lampant care ne este necesar, ca să nu mai vorbesc de asigurarea locuinței și a hranei.

Nu numai noi, învățătorii, ne preocupăm astăzi de problemele învățăturii în noul an școlar. Alături de noi se interesează îndeaproape de aceste probleme sfatul popular, organizațiile de masă, oamenii muncii din comună. Cu toții pun umărul, pentruca în anul care vine copiii să aibă la dispoziție un local de școală mai frumos și mai bine amenajat decât în anii trecuți, mai multe cărți și reviste, mai mult material didactic.

In fața noastră, a celor ce muncim în școli, se deschid perspective luminoase. Odată cu înaintarea întregii noastre țări pe drumul socialismului se desvoltă și școala, se îmbunătățesc condițiile noastre de trai, se îmbunătățește munca noastră.

Deosebit de mare este grija pe care o arată partidul și statul, oamenii muncii, nevoilor noastre culturale. Primim ziare și cărți, pentru noi se editează metodici și manuale de pedagogie, care ne împărtășesc marea experiență a școlii sovietice. Cursurile de vară, consfătuirile raionale, cercurile pedagogice, consfătuirile de producție, dar mai ales învățământul politic — toate ne ajută să ne lărgim orizontul, să devenim mai culți, să muncim mai bine, să răspundem cu cinste înaltelor noastre îndatoriri.

ȘTEFAN DEZSO
învățător la școala de 7 ani nr. 2
din comuna Prejmer

Bucuria muncii noastre

Se împlinesc doi ani dela apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice. Imi sunt încă proaspete în minte gândurile pe care ni le-am împărtășit atunci noi, învățătorii: vorbeam despre marea bucurie de a simți aprecierea înaltă pe care o dau muncii noastre partidul și guvernul, despre felul cum vom munci în viitor, când viața noastră, condițiile noastre de lucru vor fi mereu mai bune.

Acel viitor a și început să prindă ființă. Ni s'au mărit salariile; tot mai mulți dintre noi se bucură de odihnă la munte și la mare, în frumoasele stațiuni ale țării noastre; ni s'a asigurat aprovizionarea cu combustibil și petrol lampant; cooperativa din comuna noastră este din ce în ce mai bine aprovizionată, asigurându-ne cu mărfuri de larg consum.

31 de învățători din Câmpia Turzii au primit în folosință personală, conform prevederilor Hotărîrii din August 1951, loturi de pământ. Printre acești învățători mă număr și eu. Am semănat pe lotul primit dela sfatul popular cartofi, roșii, varză, morcovi. E o recoltă bogată în acest an: gospodăriile ne vor fi larg îndestulate până iarna cu legume și zarzavaturi.

In trecut și eu, ca și ceilalți colegi ai mei învățători, trebuia să-mi procur proviziile pentru iarnă dela chiaburi. Mi se făcea pentru aceasta, uneori, leafa pentru mai multe luni și tot nu izbuteam să ies din iarnă cu ce puteam înfiripa.

Au trecut anii aceia. Acum, muncim cu bucurie pe loturile noastre. Roadele pe care le culegem sunt o mărturie a bunei-stări mereu crescânde de care am început să ne bucurăm.

Odată cu îmbunătățirea condițiilor noastre de trai au crescut și posibilitățile noastre de a ne perfecționa calificarea, de a munci mai bine. Mulți dintre tovarășii mei învățători urmează cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți, pregătindu-se astfel să devină profesori. Mulți dintre noi am trecut prin cursurile organizate de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice al M.I.P., unde am avut prilejul să cunoaștem mai îndeaproape marile realizări ale științei pedagogice sovietice, experiența minunată a învățătorilor sovietici și a învățătorilor fruntași din țara noastră.

Acum, noi ne pregătim pentru consfătuirile raionale din preajma deschiderii noului an școlar. Este pentru cea de a treia oară când vor avea loc, în țara noastră, astfel de consfătuiri. Noi am simțit din plin, în anul care a trecut, rezultatul pozitiv al consfătuirilor, care scot la iveală experiența celor mai buni oameni ai școlii și pun în lumină lipsurile muncii didactice, arătându-ne cum să luptăm pentru înlăturarea lor.

De aceea, acum ne pregătim foarte serios pentru consfătuirea care va avea loc în curând. Ea va însemna un nou prilej de a ne împărtăși experiența, va face ca, în anul ce vine, munca noastră să fie mai strâns legată de viață, de problemele construirii socialismului, mai rodnică și mai ferită de greșeli.

Intâmpinăm un nou an școlar cu bucurie, cu încredere în viitorul luminos care se deschide în fața noastră, cu hotărîrea de a munci mereu mai mult și mai bine, pentruca elevii noștri să devină constructori prieepuți ai socialismului, luptători înflăcărați pentru pace, pentru viața fericită a celor ce muncesc.

EMILIA MOCANU
învățătoare la școala din Câmpia
Turzii, raionul Turda

Cursurile de perfecționare profesională contribue mult la ridicarea pregătirii pedagogice a învățătorilor și profesorilor, ajutându-i să lege strâns lecțiile lor de practică, să-și îmbunătățească necontenit activitatea didactică și educativă.

★ ★

Pentru noi, tinerii învățători

Eu n'am trăit în condițiile grele în care s'au sbătut în trecut cadrele didactice din țara noastră. Am intrat în învățământ abia de un an. Dar tovarășii mei mai vârstnici de muncă mi-au povestit adesori despre viața lor grea și apăsătoare din trecut, despre faptul că, în România burghezo-moșierească, a fi învățător însemna a fi veșnic umilit, veșnic nesigur de ziua de mâine, la cheremul oricărui inspector aflat „la putere". Astăzi, asemenea lucruri nu mai sunt cu putință în țara noastră care construește socialismul.

Eram încă elevă în ultimul an al școlii pedagogice atunci când a apărut Hotărîrea partidului și a guvernului cu privire la cadrele didactice. Am văzut atunci și mai bine de câtă prețuire și de câtă grijă sunt înconjurați învățătorii în patria noastră, ce perspective luminoase se deschid în fața tinerilor care vor să păsească în învățământ. După ce am terminat cursurile școlii pedagogice, m'am îndreptat spre noul meu loc de muncă, școala de 7 ani din comuna Deleni, raionul Vaslui, cu gânduri și sentimente frumoase, cu planuri mari, cu hotărîrea de a le înfăptui, cu încredere în posibilitățile mele de muncă și în ajutorul pe care-l voi primi dela cei din jur.

Am fost întâmpinată cu multă dragoste, cu o grijă și o prietenie deosebită, nu numai de către acei care trebuiau să fie viitorii mei tovarăși de muncă, dar și de toți organele locale ale puterii de stat, de toți oamenii muncii din comună. Mie, ca și colegilor mei nou numiți în învățământ, ne-au fost pregătite din timp locuințele, ni s'a asigurat hrana la cantină, ni s'au creat condiții bune de viață și de muncă.

Așa a început pentru mine o nouă viață, viața frumoasă și plină de fapte interesante pe care o trăesc astăzi învățătorii din țara noastră. Chiar din ziua în care am păsit în școală, am fost înconjurată de tovarăși apropiați, gata să mă îndrume și să mă sprijine în munca mea de începătoare. Intregul colectiv al școlii m'a primit cu bucurie și înțelegere, m'a ajutat să cunosc copiii școlii, problemele ei cele mai importante, perspectivele desvoltării ei.

Un ajutor deosebit de important pentru mine a fost faptul că organizația de partid m'a încadrat în învățământul politic, la cercul de studiu al Istoriei P.C.U.S. Am avut astfel posibilitatea să înțeleg mult mai bine o serie întreagă de probleme ideologice și să văd legătura acestor probleme cu munca mea de fiecare zi, muncă pusă în slujba educării comuniste a copiilor. Tocmai acest lucru mi-a arătat însemnătatea deosebită a conținutului ideologic al lecțiilor, a activității educative în mijlocul copiilor. M'am străduit să muncesc astfel încât fiecare lecție predată, fiecare activitate pe care o desfășuram cu copiii în școală sau în afara ei să contribue la educarea lor în spiritul dragostei fierbinți pentru patrie și pentru oamenii muncii, în spiritul internaționalismului proletar și al dragostei pentru pace.

Fără îndoială, nu mi-a fost dela început ușor să duc o astfel de muncă. Eram lipsită de experiență și nu știam încă bine cum trebue să muncesc. Am primit însă, și în această privință, un ajutor puternic. Am fost îndrumată să particip la cercurile pedagogice, mi s'au pus la îndemână metodici și manuale de pedagogie, am primit ajutorul tovarășilor mai experimentați. Foarte mult au contribuit la îmbunătățirea muncii mele consfătuirile raionale ale cadrelor didactice.

Acum, după un an de muncă, privesc în viitor cu și mai mult curaj, cu și mai multă încredere. In țara noastră, munca de învățător este plină de cinste iar noi, cei care o îndeplinim, suntem pe drept cuvânt mândri că ni s'a încredințat sarcina mare și nobilă de a făuri pe viitorii constructori ai socialismului.

ANA TAMPAU
învățătoare la școala de 7 ani
din comuna Deleni, raionul Vaslui

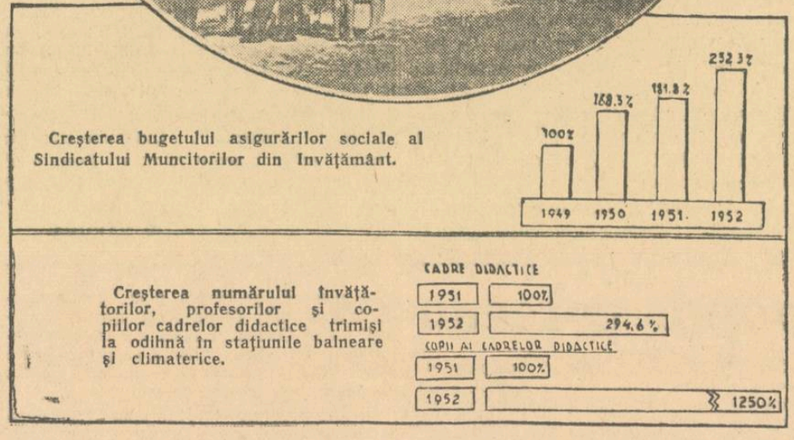

Deosebit de mare este, în țara noastră, grija care se arată sănătății oamenilor muncii. In fiecare an crește bugetul asigurărilor sociale al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ. Deasemenea, crește neîncetat numărul cadrelor didactice care se bucură de o vacanță plăcută și odihnitoare în frumoasele stațiuni balneare și climaterice ale țării noastre.

In stațiunile balneo-climaterice

Ca și ceilalți învățători și profesori din țara noastră, cadrele didactice din raionul Lenin din Capitală, se bucură, în timpul vacanței de vară, de o odihnă binemeritată după un an de muncă în școală. In stațiunile balneo-climatice, printre sutele de mii de oameni ai muncii din patria noastră trimiși la odihnă și cură, sunt și învățători și profesori care își duc munca în școlile din raionul Lenin. In cursul acestui an, comitetului sindical al raionului Lenin i s'au repartizat 125 de locuri în stațiunile balneare și climaterice, locuri care au fost distribuite prin Consiliul Central al Sindicatelor sau prin Ministerul Sănătății pentru cei care au nevoie să urmeze un tratament medical. 82 de învățători și profesori din raion și-au petrecut concediul în minunatele noastre stațiuni dela mare și dela munte, urmând ca în curând să fie trimise la odihnă sau la cură încă 43 de cadre didactice din raion.

Pe lângă locurile repartizate prin Consiliul Central al Sindicatelor și Ministerul Sănătății, comitetul sindical raional Lenin a organizat și o serie de tabere la Eforie, Călimănești, Ocna Sibiului și Amara, unde au fost trimiși să-și reîmprospăteze forțele 512 învățători și profesori dela școlile din cuprinsul raionului.

Statul nostru acordă o grijă deosebită pentru odihna în timpul verii a cadrelor didactice, a studenților și elevilor. Anul trecut au fost trimiși la casele de odihnă și la sanatorii balneare 13.100 învățători și profesori, precum și personal tehnic și de îngrijire din instituțiile de învățământ superior din țara noastră, 1.300 studenți români care studiază în U.R.S.S., precum și 162 studenți din țările de democrație populară, care își fac studiile la noi.

In taberele regionale pentru pionieri și școlari, organizate de Comitetul Central al Sindicatului de Învățământ, au fost cuprinși deasemenea în vara anului trecut un număr de 820 de copii ai oamenilor muncii din învățământ, peste 100 copii au fost trimiși în taberele organizate de C.C.S., iar un mare număr de copii și-au petrecut o parte din vacanță în diferite case de odihnă împreună cu părinții lor.

Anul acesta sunt trimiși la odihnă un număr tot mai mare de oameni ai muncii din învățământ. La casele de odihnă și casele sanatoriale ale C.C.S. și Ministerului Sănătății sunt repartizați 15.957 învățători și profesori, personal auxiliar și de îngrijire precum și 8.600 studenți.

Pe lângă studenții din instituțiile noastre de învățământ superior sunt trimiși la odihnă încă 2.100 studenți români care studiază în U.R.S.S. și alți 450 studenți din țările de democrație populară care învață în facultățile din țara noastră. Aproximativ 600—700 studenți fruntași se odihnesc în frumoasa tabără dela Brădet-Pitești, iar un mare număr de copii ai oamenilor muncii din învățământ își petrec vacanța în cele cinci tabere de odihnă organizate de către Comitetul Central al Sindicatului de Învățământ, în localitățile: Stâna de Vale, regiunea Cluj, Cotești, regiunea Bârlad, Tăuți, regiunea Hunedoara, Mânec-Pământeni, regiunea Ploești și Râmnicul Vâlcea, regiunea Pitești.

★ ★

Un mare număr de învățători și profesori participă la conducerea treburilor obștești. In clișeu: Învățătorul Țugui Florea, deputat în Marea Adunare Națională, de vorbă cu alegătorii săi.

★ ★

Suntem mândri de a fi învățători

In aceste zile, când se împlinesc doi ani dela apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice, mulți învățători și profesori din țara noastră se gândesc, plini de mândrie patriotică, la realizările pe care le-a înfăptuit regimul nostru democrat-popular pentru înflorirea culturii poporului, pentru o viață mereu mai bună și mai frumoasă a celor ce muncesc în școli. S'au înălțat școli noi. Crește cu fiecare an numărul cadrelor de pedagogi. Se îmbunătățesc mereu condițiile de viață ale învățătorilor, iar calitatea muncii lor crește necontenit.

Trecând în revistă realizările de astăzi, învățătorii și profesorii își amintesc însă și de școala de altădată, de viața lor din trecut. Grea și lipsită de bucurii era viața aceea. Doar munca în mijlocul copiilor îi mai însenina pe învățători. Incolo — „curbe de sacrificiu", lefuri neplătite cu lunile, mutări nesfârșite, umilințe, necazuri.

Asemenea lucruri nu se pot uita. Ele scot în evidență, cu și mai multă tărie, înfăptuirile de astăzi, bucuria vieții noi pe care o trăesc acum învățătorii și profesorii.

Adeseori stă de vorbă Constantin Basarabeanu, directorul școlii din satul Calafinești, raionul Rădăuți, cu tovarășii lui mai tineri. Le povestește despre viața lui necăjită din trecut, despre proprietarii chiaburi care-i cereau aproape toată leafa pentru o odaie. Acum, tovarășul Basarabeanu se pregătește să se mute, împreună cu familia sa, într'o casă nouă. E casa care s'a construit de curând, odată cu noul local de școală, pentru directorul ei.

La Trușești, în regiunea Suceava, sfatul popular și țăranii muncitori au construit un pavilion cu locuințe speciale pentru cadrele didactice. Asemenea lucruri nu se întâmplau nicicând în trecut, după cum nu se întâmplă nicicând ca învățătorii și profesorii tineri să se bucure de grijă și atenție, de ajutorul puternic al statului și al oamenilor muncii. Nu de mult, la Suceava a avut loc o întâlnire a cadrelor didactice nou numite în învățământ. Cei 256 de tineri învățători și profesori care au participat la această consfătuire și-au arătat deosebita lor bucurie pentru grija și dragostea cu care au fost întâmpinați, pentru condițiile bune de viață și de muncă ce le-au fost pregătite de organele puterii locale, de colectivele didactice, de oamenii muncii. Melentina Nistor a absolvit anul acesta cursurile școlii pedagogice din Rădăuți. Ca și tinerii ei colegi de muncă, ea a fost primită cu flori și vorbe calde, prietenești, la școala unde va munci ca învățătoare. In fața ei se deschide perspectiva unei activități creatoare, a unei vieți ferite de grija zilei de mâine.

Partidul și statul nostru arată școlii, învățătorilor și profesorilor, o prețuire și o grijă deosebită. Este grija pentru desvoltarea necontenită a culturii, pentru ridicarea neîncetată a bunei stări materiale și culturale a celor ce muncesc. O astfel de grijă nu poate exista decât într'o țară care iubește fierbinte pacea, decât într'un stat în centrul atenției căruia se află omul cu nevoile sale.

Ne mândrim că trăim într'o asemenea țară, că suntem învățătorii copiilor unui popor care-și construește, cu mâinile sale, un viitor fericit.

M. ZAHARIA

Cartea, un sprijin însemnat al cadrelor didactice

O deosebită grijă manifestă partidul și guvernul pentru îmbunătățirea necontenită a pregătirii ideologice și profesionale a învățătorilor și profesorilor. Hotărîrea din August 1951 prevede numeroase măsuri în această privință. In cei doi ani care au trecut, mii și mii de învățători și profesori au studiat în diversele forme ale învățământului de partid, operele clasicilor marxism-leninismului, lucrările conducătorilor partidului nostru, documentele partidului.

In cadrul cursurilor organizate de Institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice, învățătorii și profesorii și-au îmbogățit cunoștințele profesionale. A luat ființă Institutul de Științe Pedagogice, care a elaborat planuri de învățământ, programe și îndrumări metodice în ajutorul școlilor, iar în centrele regionale au fost organizate cabinete pedagogice pentru înarmarea cadrelor didactice cu bogata experiență a învățătorilor și profesorilor fruntași din țara noastră.

Pe lângă aceste măsuri, Hotărîrea din 16 August 1951 a creat condiții pentru a pune la îndemâna cadrelor didactice o bogată literatură pedagogică. Cu ajutorul metodicilor, al cărților de pedagogie traduse din limba rusă, masele largi ale învățătorilor și profesorilor își însușesc experiența acumulată de școala sovietică dealungul existenței sale glorioase. Editura de Stat Didactică și Pedagogică, înființată pe baza prevederilor Hotărîrii, a tipărit un mare număr de manuale, precum și lucrări pedagogice care au apărut în tiraje nemaiîntâlnite în țara noastră pentru publicații de specialitate. Astfel, au fost tipărite „Opere alese" de N. C. Crupscaia și operele marelui pedagog sovietic A. S. Macarenco, care constitue un prețios izvor de învățăminte pentru cadrele noastre didactice.

Printre cărțile valoroase tipărite de Editura de Stat Didactică și Pedagogică se numără lucrările: „A. I. Herzen despre educație" de M. F. Sabaeva, „Pedagogia" de I. T. Ogorodnicov și P. M. Șimbirev, „Educația comunistă în școala sovietică", „Organizarea activității instructiv-educative în școală" de I. K. Novicov, „Munca directorului școlii pentru îmbunătățirea calității cunoștințelor" de Drozdova, „Cum am obținut succese depline cu clasa" de C. P. Borina, și altele. Deasemenea, s'au tradus numeroase metodici pentru predarea diferitelor materii de învățământ.

O deosebită atenție s'a acordat editării literaturii pedagogice în legătură cu munca educatoarelor din instituțiile preșcolare. Astfel, au fost tipărite lucrările: „In ajutorul educatoarelor din căminele sezoniere", „Din experiența grădinițelor de copii", „Indrumătorul pentru căminele sezoniere", „Familiarizarea copilului cu natura" și altele.

Pentru difuzarea lucrărilor de literatură politică și pedagogică în rândurile cadrelor didactice a luat ființă, pe baza Hotărîrii din August 1951, un serviciu special al C.L.D.C. pentru aprovizionarea învățătorilor și profesorilor cu cărți prin poștă.

Infăptuind prevederile Hotărîrii, Sindicatul Muncitorilor din Învățământ a intensificat munca educativ-culturală în rândurile membrilor săi. Pentru răspândirea cărții în rândul cadrelor didactice, pe lângă comitetele sindicale de învățământ funcționează 224 biblioteci centrale și 1.000 de biblioteci mobile, cu un număr de 546.065 volume. Cu fiecare an crește fondul de cărți al acestor biblioteci. Astfel, fondul de cărți al bibliotecii comitetului sindical al orașului Satu Mare a crescut în acest an la 11.000 volume. O atenție deosebită acordă cluburile sindicale organizării recenziilor și prezentării cărților pedagogice nou apărute. Aceasta contribue mult la creșterea interesului cadrelor didactice pentru literatura pedagogică. Astfel, numai biblioteca comitetului sindical al orașului Târgu Mureș este frecventată zilnic de aproape 80 de învățători și profesori.

Cartea a devenit și continuă să devină din ce în ce mai mult o armă prețioasă în mâna tuturor învățătorilor și profesorilor patriei noastre, în lupta lor pentru înflorirea școlii.

I. MARINESCU

Partidul și statul nostru arată o grijă deosebită satisfacerii nevoilor materiale ale celor ce muncesc în învățământ. In clișeu: *Învățătoarea Cracea Agapia studiază în locuința pe care i-a pus-o la dispoziție sfatul popular al raionului N. Bălcescu.*

Zilele de neuitat ale Festivalului

Fotografiile de mai sus înfățișează câteva aspecte dela marea demonstrație a tineretului din R.P.R., care s'a desfășurat în Piața Stalin din Capitală

În vizită la uzină

Clipa întâlnirii cu oaspeții de peste hotare a fost așteptată cu multă nerăbdare de întregul colectiv al uzinelor „23 August". Au venit tineri englezi, italieni, argentinieni și arabi. Răspândiți grupuri, grupuri în secții, ei discută cu gazdele.

Strungarul stahanovist Ioan Maier îi întâmpină cu prietenie pe cei care au venit la strungul său.

Tânărul W. Lamb, tehnician la o fabrică de mașini din Marea Britanie, se interesează cât câștigă lunar stahanovistul.

— Depinde! răspunde Ioan Maier.

— De ce depinde? — întreabă vizitatorii, cu ajutorul interpretului.

— Dacă muncești bine, câștigi mult. Eu, spre exemplu, câștig 1000, 1200, ba chiar și 1300 lei lunar.

Discuții asemănătoare au loc în toate secțiile. Gazdele se simt bine cu vizitatorii. Se fac cunoștințe, se dau autografe.

Tânăra Constanța Tulea, tehnician în secția mecanică, a făcut schimb de eșarfe cu un oaspete, iar tinerele Matei Stana și Tepuș Aurelia stau vesele în fața unui aparat de fotografiat, împreună cu două tinere arabe. Și unele și altele vor păstra ca amintire această fotografie, care le va vorbi despre zilele de neuitat ale Festivalului.

Multe lucruri noi și minunate și-au notat în carnețelele lor tinerii oaspeți. Ei vor avea ce povesti în țările lor despre cele văzute în orașul Festivalului.

Zeci de buchete de flori

Mai sunt multe minute până la începerea spectacolului. Sala e însă arhiplină. Și totuși, spectatorii continuă să mai sosească. Vin oaspeți din diferite țări ale lumii. In sală, ca și în toate colțurile Bucureștiului, se leagă prietenii trainice.

Se lasă o liniște adâncă. Cortina se trage înlături. Pe scenă, frumos orânduiți, cu straiele lucind în bătaia reflectoarelor, stau tinerii veniți din marea Chină. E corul ansamblului delegației chineze.

Spectatorii ascultă plini de emoție. E adevărat oare? Auzul nu-i înșeală?... Nu! Tinerii veniți depe țărmurile Chinei rostesc în grai românesc versurile melodioase din „Cântecul Partizanilor Păcii". Și sala răsună de aplauze nesfârșite care răsplătesc pe tinerii chinezi ce s'au străduit, reușind de minune, să interpreteze acest cântec românesc.

Și celelalte numere ale ansamblului delegației chineze produc o impresie adâncă. Gimnastica, jongleria cu greutăți, echilibrul pe scaune, arată deosebita îndemânare artistică a tinerilor interpreți.

Când cortina a coborît anunțând terminarea minunatului spectacol, zeci de tineri din Iran și India, din Franța și Brazilia, din toate țările lumii — au năvălit pe scenă, oferind actorilor neîntrecuți, buchete de flori.

Florile prieteniei dăruite membrilor ansamblului artistic chinez au simbolizat și de data aceasta — ca în atâtea și atâtea rânduri — dragostea și prietenia tineretului lumii pentru reîntinerita Chină.

Prieteni pentru totdeauna

La cantonamentul lor, împodobit cu flori și verdeață, tinerii americani primesc vizita unui grup de tineri coreeni.

Îmbrățișările nu mai contenesc, mâinile se strâng cu prietenie, discuțiile nu se mai termină.

Interpreții fac cu greu față zecilor de întrebări. O studentă din New-York vrea să cunoască povestea fiecăreia dintre medaliile care strălucesc pe pieptul tinerei artiste coreene Kim So I. Și tânăra artistă îi povestește cu plăcere.

In mijlocul unui grup de coreeni, un tânăr negru, electrician de meserie, povestește cu mândrie despre fapta fratelui său, care a refuzat să împuște niște copii coreeni și din această pricină a fost trimis în fața tribunalului militar.

Minunat a fost momentul când șeful delegației americane a înmânat tinerilor coreeni un mic steag pe care erau scrise cuvintele: „Tineretul american urează pace și prietenie tineretului din Coreea".

Pe o stradă oarecare

E ora 24. Pe soseaua Iancului, colț cu Mihai Bravu, în fața unor panouri luminate de reflectoare puternice s'au oprit câțiva tineri înalți, blonzi cu bluze și șepci galbene.

Minutele trec pe nesimțite. Tinerii finlandezi se pregătesc să plece la cantonament. Un tânăr român se scotocește prin buzunare, dă la iveală o muzicuță de gură și o melodie veselă însuflețește întregul grup. Pe nesimțite prinși laolaltă în joc, tinerii blonzi din țara nordică și cetățenii din acest cartier al Bucureștiului dansau cu însuflețire, de parcă erau prieteni decând lumea.

Asemenea scene se petrec în fiecare zi, în fiecare oră pe străzile, în parcurile și în piețele Capitalei, unde horele prieteniei se formează spontan, unind tineri din toate continentele și de toate rasele.

Carnavalul prieteniei

O moară veselă, o moară pe de-a'ndoaselea! Aceasta este imaginea pe care ți-o trezea, chiar dela intrare, carnavalul tineretului lumii, care a avut loc în marele Parc de cultură și odihnă „I. V. Stalin". Intr'adevăr, în această moară veselă nu torentul învârtea roțile, ci roțile erau acelea care cuprindeau torentul și-l aruncau în jocul sclipitor al carnavalului: roțile formate din șiruri de tineri români în costume naționale, prinși în raze, ca lopețile unei roți de moară, prindeau în dansul lor, rotindu-se, torentul tinerilor care pătrundeau pe porțile parcului și-i purtau dansând spre grupurile de artiști îmbrăcați în costumele tuturor timpurilor. Aceștia le dădeau măști și-i duceau la rândul lor, mai departe, spre centrul parcului, în freamătul veseliei tinerești

Aici, carnavalul era în toi. Pe sub lampioanele de toate formele și culorile treceau șiruri lungi de tineri ținându-se de mâini și cântând cântece vesele. Grupuri entuziaste de tineri din toate țările se adunau în jurul nasurilor imposibile ale unor flăcăi înalți, care făceau fel de fel de glume pe socoteala admiratorilor lor. Intr'un grup, o mască uriașă, reprezentând capul unui sugaci. O tânără suedeză, ridicându-și masca aurie, sărută pe frunte, cu o comică îndurerare, pe imensul „copilaș", în hohotele de râs ale tinerilor din jur.

O cupolă uriașă de lumină, pe care izbucneau bulbuind, luminile vii ale rachetelor albastre, roșii, verzi, sau albe și se încrucișau lamele sclipitoare ale reflectoarelor, acoperea parcul înțesat de tineri. Pe marginea aleilor, între pomi, scene de basm, într'o lumină din basme. Sub raze albastre dansau zâne cu trenă de voal. Intr'o grotă plină de lumină roșie jucau urși și vulpi vorbitoare. Cu torțele în frunte treceau cortegii din povești, cu împărați bărboși, domnițe cu ochi șireți și paji sprinteni. Făcându-le drum, se trăgeau la o parte, cu ochi mari de încântare, flăcăii din Africa și fetele din America, tinerii depe toate continentele.

Norii de confeti și fulgerele șerpuitoare ale serpentinelor se abăteau furtună asupra estradelor de dans, pe care se adunaseră iranieni și finlandezi, francezi și chinezi, români și argentinieni. Tineri de toate culorile erau adunați și în fața chioșcurilor cu fațade amuzante, reprezentând elefanți, crocodili și chiar purcei la tavă. Fructe, prăjituri, băuturi, serpentine... tot ce vrei puteai cumpăra la acești chioșcuri de basm

Dansurile sprintene, cântecele vesele ale tinerilor artiști maghiari, chinezi, norvegieni, români, adunau o mare de capete în fața estradelor de spectacole, tărnind ovațiile privitorilor. Dar valurile de tineri nu poposeau prea mult într'un loc. Erau atâtea de văzut! Strigăte triumfătoare răsunau în jurul „călușeilor": un grup de francezi i-au încălecat, învârtindu-se cu o iuțeală amețitoare. Și dacă, după câteva minute „călușeii", s'au oprit, asta însă nu înseamnă că trebue să plecí: o parte din tinerii francezi au descălecat la repezeală și au început să-i învârtească ei pe ceilalți, continuând „galopul".

La o răscruce de alei s'a format un grup. In mijloc, în ritmul bătăilor din palme, s'a încins un dans la care participau râzând o româncă și un libanez, un german și o coreeană. Terminându-și dansul, au rupt cordonul format în jur și au pornit-o la fugă, ținându-se de mâini și strigând în cor, pe românește, spectatorilor acestui „program" improvizat: „La revedere".

Lumini orbitoare, de toate culorile, acoperind jumătate de orizont, atrăgeau valuri de tineri spre malul lacului. Aici, rezemați de balustrade, grupuri de tineri admirau focurile bengale, galbene, violete, verzi care luminau fața apei.

Tinerețea a pus stăpânire pe întreg parcul. Și, printre măștile de neînchipuit, răsunau cântece populare din toate colțurile pământului, străluceau costumele naționale dela toate latitudinile, se auzeau prezentări făcute în fugă: „Liban!", „Coreea!", „Chili!", „Deutschland!", „România!". Din toate colțurile pământului sunt acești minunați tineri plini de viață, veniți la vesela sărbătoare a păcii și prieteniei!

V. SAPUNA

Întâlnirile tinerilor studenți

In cea de a 9-a zi a Festivalului tinereții, păcii și prieteniei, au avut loc numeroase întâlniri pe profesii în cadrul cărora tinerii din toate țările lumii s'au putut cunoaște mai bine, au făcut un larg schimb de experiență.

La biblioteca Institutului Medico-Farmaceutic din București s'au întâlnit studenți ai facultăților de medicină.

Ko Tun Shein, din partea Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților, a subliniat importanța pe care o are această întâlnire. Ko Tun Shein și-a exprimat părerea că, prin roadele pe care le va da, această întâlnire va contribui la progresul științei medicale, la apărarea păcii.

Alături de studenții străini și români, au participat la întâlnire Giovani Berlinguer, secretar general al U.I.S., prof. dr. Glig Homson (Danemarca), Ko Tun Shein (Birmania), acad. prof. N. Gh. Lupu, rectorul Institutului Medico-Farmaceutic din București, acad. prof. D. Danielopolu, prof. dr. B. Teitel și alți reprezentanți de frunte ai științelor medicale.

Din partea studenților din Republica Populară Română a luat cuvântul asistentul Iosif Suciu. El a făcut o amplă expunere asupra ocrotirii sănătății publice, asupra organizării învățământului medical în raport cu necesitățile dezvoltării economice și culturale ale țării. El a arătat că statul român, prin sistemul burselor de stat, pune la adăpost pe studenți de orice griji materiale și le dă posibilitatea să se dedice în întregime activității universitare. In cuvântul său, asistentul Iosif Suciu a spus: „Ca studenți în medicină, noi ne străduim zi de zi să ne însușim noțiunile necesare pentru a reda sănătatea oricărui om în suferință. Dar iată că astăzi ni se cere să contribuim nu la salvarea unui singur om, ci la salvarea întregii omeniri de posibilitatea unui groaznic flagel.

Pot oare studenții în medicină, de orice convingeri politice sau credințe religioase, să abdice dela această grea răspundere? Fără îndoială că nu. Căci a nesocoti această înaltă datorie umanitară înseamnă a nega însăși rațiunea de existență a viitoarei noastre profesiuni".

Dr. Noovali Devji din Karachi (Pakistan), a vorbit despre situația dezastruoasă în care se află ocrotirea sănătății publice în țara sa. El a arătat că, în timp ce pentru militarizare este prevăzut mai mult de 75% din bugetul statului, pentru ocrotirea sănătății publice nu este alocat decât 0,65% din buget.

Au mai luat cuvântul numeroși studenți, medici și profesori, printre care dr. Ria Berg (Germania Occidentală), studentul Joe Adim (Nigeria), studentul Rodolgo Gioni (Torino-Italia), care au arătat că sarcina principală este orientarea învățământului medical pe baze științifice înaintate, punerea lui în slujba păcii și fericirii oamenilor.

După întâlnire, care a decurs într'o atmosferă prietenească, oaspeții au vizitat Institutul Medico-Farmaceutic din București.

Corul dela Rucăr

Din timpuri străvechi, muntenii din așezările de sub Iezer și de sub Piatra Craiului se ocupau cu păstoritul și cu munca la pădure.

In cântecele lor bătrânești, în doinele și în baladele muscelene din trecut răsunau jalea poporului asuprit, strigătul lui de revoltă și ură împotriva stăpânirii nedrepte. Cântecul popular din părțile Rucărului amintește de vremea când muntenii din acel colț de țară s'au împrumutat cu 3.000 de galbeni dela sașii de peste munți pentru a-și răscumpăra pădurile și pajiștele cu păsuni pierdute, dar fără să-și poată găsi dreptatea.

Cântece de acest fel, exprimând hotărîrea de luptă a poporului împotriva asupritorilor, figurează în repertoriul corului căminului cultural „7 Noembrie" din Rucăr, regiunea Pitești. Dar în acest repertoriu se mai află și alt fel de cântece populare. Sunt cântecele care oglindesc, în melodiile lor specifice regiunii, viața nouă ce înflorește azi pretutindeni în țara noastră. Pentru oamenii dela exploatarea pădurilor și pentru muncitorii fabricilor de cherestea din preajma Rucărului a început o viață nouă, odată cu intrarea fabricilor și a pădurilor în stăpânirea poporului muncitor. Și de aceea, cântecele corului căminului cultural din Rucăr, alcătuit din peste 120 persoane, exprimă și bucuria vieții libere la care au năzuit de veacuri muntenii din acea parte de țară.

Alături de muncitori forestieri, de tăietori de pădure, de țărani muncitori și de păstori, fac parte din acest cor și învățători ca Ion Udrea, Ecaterina Țapu, Cornelia Sandru, Steliana Pârnuță, Veturia Ghidu, Adriana Constantin, Stela Roman și alții.

Unul dintre dirijorii corului este profesorul Călin Cotolan, dela școala din Rucăr. După îmbrăcăminte nu-l poți distinge dintre muscelenii. Poartă și el cioareci albi din suman bătut la piuă și cămașă albă ca spuma, din pânză de in, spălată în apa Dâmboviței și înfloriță cu modele ale artei muscelene; e încins cu șerpar lat de o palmă, din care atârnă în dreapta șnurul dela amnar. Profesorul Călin Cotolan este dirijor al corului, dar totodată și compozitor.

ST. PETRARU

La Palatul Pionierilor a avut loc o întâlnire prietenească între tinerii învățători și profesori, delegați la Festival

Marea sărbătoare a eroicului popor coreean

Astăzi, poporul-frate coreean sărbătorește cea de a 8-a aniversare a eliberării Coreei de sub jugul cotropitorilor japonezi de către glorioasa Armată Sovietică. In ultimii trei ani, poporul eroic al Coreei a sărbătorit luminoasa zi a eliberării în condițiile războiului de apărare a Patriei împotriva intervenționiștilor; anul acesta el întâmpină sărbătoarea sa națională în condițiile marii victorii obținute: încheierea armistițiului și începerea operei de reconstrucție pașnică.

Când la 15 August 1945, oștile eliberatoare ale Uniunii Sovietice aduceau libertate Coreei, așa cum au adus și altor țări din Europa și Asia, zori luminoase se ridicau deasupra „țării dimineții liniștite". Inaintea poporului coreean s'a deschis calea spre crearea unui stat propriu, democratic și independent, calea spre bunăstare și fericire. In cei cinci ani care s'au scurs dela memorabila zi a eliberării și până la dezlănțuirea agresiunii de către cercurile agresive intervenționiste și mercenarii acestora din clica lisinmanistă, în Coreea de Nord, poporul, sub conducerea Partidului Muncii, a obținut succese remarcabile. R. P. D. Coreeană, având ajutorul puternic și dezinteresat al Uniunii Sovietice, a făcut în cei cinci ani un mare salt înainte. Profundele transformări, politice, sociale și economice, au asigurat oamenilor muncii largi drepturi și libertăți democratice. Au fost lichidate în mod rapid urmările nefaste ale dominației coloniale japoneze în dezvoltarea economică, culturală și politică a Coreei. In anul 1949 volumul producției industriale a R.P.D. Coreene depășise de 4 ori pe cel din 1946. Înfăptuirea reformei agrare a îmbunătățit simțitor soarta țărănimii. Nivelul de trai al oamenilor muncii dela orașe și sate a fost în continuă creștere.

In acest timp, în Coreea de Sud, ocupația americană și regimul reacționar, putred și corupt al clicii lisinmaniste, au transformat țara într'un ținut al foametei, mizeriei, al bunului plac, al crâncenei terori împotriva oamenilor muncii.

La 25 Iunie 1950, intervenționiștii americani și mercenarii lor lisinmaniști au atacat R.P.D. Coreeană. Dezlănțuind războiul în Coreea, cercurile agresive nutreau iluzia că vor izbuti să îngenunchieze bravul popor coreean. Dar intervenționiștii au suferit o cruntă dezamăgire; ei nu au putut frânge eroicul popor al Coreei. Ei au mizat pe o lovitură fulgerătoare și fără prea mari riscuri. Realitatea a fost însă cu totul alta. Agresorii s'au împotmolit într'un război sângeros și de lungă durată. Deși în Coreea au fost trimise cele mai bune divizii ale armatei americane, unități de elită ale forțelor aeriene și flotei maritime de război, puse sub comanda celor mai renumiți generali ai Pentagonului — ele nu au putut obține niciun succes militar. Dimpotrivă, au suferit pierderi grele în oameni și material de război, știrbindu-și în mod serios prestigiul militar. Toate acestea i-au făcut pe intervenționiști, care țineau departe, să renunțe la planurile lor. Cum se spune, au plecat după lână și s'au întors tunși.

Infruntând un dușman înarmat până'n dinți, poporul coreean și voluntarii chinezi, care i-au venit în ajutor, au izbutit să biruie toate greutățile războiului. In istoria popoarelor, lupta eroică a poporului coreean se înscrie ca un exemplu minunat de vitejie și abnegație în apărarea libertății și independenței naționale. Superioritatea de netăgăduit a orânduirii democrat-populare, unitatea de neclintit a frontului și a spatelui frontului, patriotismul fierbinte au deșteptat în rândurile poporului coreean o măreață fermitate, curaj și eroism de masă.

Poporul coreean, asupra căruia s'a năpustit cea mai puternică mașină de război a imperialismului contemporan, a devenit invincibil pentrucă a luptat pentru o cauză dreaptă. Fapte de eroism ca acelea săvârșite de caporalul coreean Kim San Jin, care în cursul unei lupte a acoperit cu pieptul său gura unei mitraliere grele americane, scoțând-o din funcțiune, rămân nestерse în amintirea popoarelor. Nu vor fi uitate niciodată faptele eroice ale voluntarilor chinezi, care cu atâta nobilă jertfire de sine au venit în ajutorul poporului coreean. Războiul din Coreea a dovedit în mod elocvent forța popoarelor libere, a dovedit că nu pot fi înfrânte popoare care și-au luat soarta în propriile lor mâini, popoare care au gustat din cupa adevăratei libertăți și democrații.

Siliți de presiunea maselor iubitoare de pace din lumea întreagă și ca urmare a înfrângerilor suferite, intervenționiștii au acceptat începerea tratativelor de armistițiu, dar au făcut totul pentru a le tergiversa timp de mai bine de doi ani și a le torpila. Faptul că tratativele de armistițiu au fost totuși încununate de succes exprimă marea voință de pace a popoarelor coreean și chinez și a popoarelor din lumea întreagă. Consecventa politică de pace a Uniunii Sovietice, inițiativele și acțiunile guvernului sovietic în vederea încetării focului în Coreea au fost contribuții de cea mai mare însemnătate la realizarea armistițiului. A devenit astfel evident că năzuința spre pace a popoarelor este astăzi o forță atât de puternică încât în fața ei dușmanii păcii sunt nevoiți să dea înapoi.

Nu trebue pierdut însă din vedere că paralel cu forțele iubitoare de pace, care urmăresc rezolvarea pașnică a problemei coreene, continuă să acționeze forțele care încearcă să submineze politica de atenuare a încordării internaționale. Folosind în acest scop clica trădătoare a lui Li Sîn Man, aceste forțe acționează în vederea zădărnicirii acordului de armistițiu în Coreea. Acum, în preajma convocării conferinței politice, care are scopul de a reglementa pașnic problema coreeană, se produc noi și noi acte care vădesc intențiile negative ale părții americane în legătură cu această conferință Recenta vizită în Coreea și Japonia a ministrului de externe al S.U.A., Dulles, arată că se urzește un nou complot împotriva păcii în Extremul Orient. Trecând peste prevederile acordului de armistițiu, Dulles a încheiat la Seul un târg cu Li Sîn Man, așazisul „acord pentru apărarea mutuală", acord militar a cărui esență constă în aceea că încearcă să impună Coreei de Sud un regim de ocupație pe o lungă perioadă nedeterminată, să transforme Coreea de Sud într'o colonie a S.U.A., să împiedice, în fond, unificarea țării și să întrețină acest focar de agresiune din Extremul Orient. Potrivit acordului, Statele Unite vor continua să ocupe Coreea de Sud cu ajutorul forțelor lor militare.

Toate aceste manevre ca și provocațiile împotriva Chinei dovedesc că forțele agresive, care mizează pe război, n'au tras învățămintele cuvenite de pe urma eșecului aventurii lor în Coreea. Aceasta impune popoarelor să-și intensifice vigilența, să-și înzecească eforturile în lupta pentru apărarea păcii. Numai astfel pacea va fi asigurată.

In fața poporului coreean stau acum, după semnarea armistițiului, sarcini măreți: restabilirea pe cale pașnică a unității naționale a statului coreean și refacerea vieții pașnice a țării. Poporul coreean își afirmă hotărîrea de a realiza cu succes aceste sarcini. Cu o mare însuflețire a pășit poporul coreean la opera de reconstrucție a țării. Pe baza hotărîrii Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, se va reconstrui Phenianul. Refacerea unor întreprinderi metalurgice, a furnalului și a altor agregate ale uzinei „Chim Ceac" din Cesoncijon a și început. De ziua eliberării vor începe să dea ciment fabricile din Sârboni și Cuhoniuri.

Popoarele din lumea întreagă doresc fierbinte ca viața glorioasului popor coreean să înflorească în condiții de pace.

In rezolvarea marilor sarcini de reconstrucție, poporul coreean va simți — ca și în tot cursul războiului — simpatia și solidaritatea forțelor păcii. Sovietul Suprem al U.R.S.S. a aprobat alocarea pentru refacerea economiei distruse a Coreei a sumei de un miliard de ruble. Poporul coreean se va bucura deasemenea de ajutorul neprecupețit al celorlalte țări democrate — între care și țara noastră.

Poporul român nutrește sentimente de profundă admirație și de dragoste frățească față de eroicul popor coreean, de care îl leagă lupta comună pentru apărarea păcii, în cadrul puternicului lagăr al păcii, în frunte cu marea Uniune Sovietică.

De ziua celei de a 8-a aniversări a eliberării Coreei de către glorioasa Armată Sovietică, poporul nostru urează poporului coreean succes deplin în opera de refacere a țării sale, în restabilirea unității naționale a statului coreean și în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii.

Articol de fond din „Scânteia" nr. 2741 din 15 August 1953.

Puternicul ecou stârnit în întreaga lume de cuvântarea rostită de G. M. Malencov la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Opinia publică din Șanhai a manifestat un interes uriaș față de cuvântarea rostită de tovarășul G. M. Malencov la cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. La 10 August, locuitorii din Șanhai au ascultat cuvântarea șefului Guvernului Sovietic retransmisă de postul de radio Pekin. Posturile de radio din Șanhai au transmis și ele cuvântarea lui G. M. Malencov.

Ziarele din Șanhai din 11 August publică sub titluri mari, pe prima pagină, textul cuvântării lui G. M. Malencov.

Ziarul „Venhuieibao" relevă că bugetul de stat al U.R.S.S. aprobat la cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. constituie o nouă dovadă că Uniunea Sovietică duce o politică de pace. Ziarul califică bugetul drept un „buget al păcii".

Intr'un articol de fond intitulat „Puterea de strajă păcii", ziarul „Trybuna Ludu", organul central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, scrie:

Cuvântarea rostită de G. M. Malencov, Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., a produs o uriașă impresie în întreaga lume. In condițiile actuale situații internaționale, care se caracterizează, pe de o parte, prin succesele obținute de forțele iubitoare de pace în lupta pentru destinderea încordării internaționale, iar pe de altă parte prin noi provocări ale forțelor agresive împotriva păcii, cuvântarea tovarășului Malencov este o nouă contribuție la cauza înfrânării forțelor războiului, ea indică calea spre destinderea încordării internaționale și totodată este o dovadă grăitoare a forței marii Țări a Sovietelor, care stă de strajă păcii în fruntea lagărului democratic.

Poporul cehoslovac manifestă un considerabil interes față de cuvântarea rostită de Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malencov, la cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La 9 August, toate posturile de radio din Cehoslovacia au transmis în câteva rânduri cuvântarea completă a lui G. M. Malencov.

Ziarele „Rude Pravo", „Obrana Lidu", „Mlada Fronta", „Svobodne Slovo", „Lidova Demokracie" consacră cuvântării lui G. M. Malencov articole de fond în care salută programul de acțiune al Guvernului Sovietic expus în cuvântare.

La 11 August, toate ziarele din Bulgaria au publicat cuvântarea rostită de Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malencov, la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ziarul „Rabotnicesco Delo" consacră sesiunii Sovietului Suprem și cuvântării tovarășului G. M. Malencov un articol de fond. Ziarul subliniază că succesul desvoltării economiei U.R.S.S. are o mare importanță istorico-mondială. Colaborarea economică cu Uniunea Sovietică, spune ziarul mărește considerabil posibilitățile economice ale țărilor de democrație populară și permite de asemenea aplicarea într'un ritm mai rapid a politicii de ridicare sistematică a nivelului de trai al populației în tot lagărul democratic.

La 9 August, ziarele maghiare au publicat cuvântarea rostită de G. M. Malencov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Ziarul „Szabad Nep" din 10 August, scrie în articolul său de fond intitulat „Apărătoarea invincibilă a păcii" următoarele:

Cea de a cincea sesiune a Sovietului Suprem a constituit o vie demonstrație a puterii Țării Sovietice, a unității de nezdruncinat a poporului sovietic în jurul marelui său partid — fortăreața de granit a Statului Sovietic multinațional. Popoarele lumii au nevoie tot să se convingă încă odată că drumul pe care conduce Partidul Comunist al Uniunii Sovietice poporul sovietic, drumul ales de țările de democrație populară din Europa și Asia este drumul just al creșterii nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

In după amiaza zilei de 9 August ziarele albaneze au apărut în ediții speciale, publicând textul cuvântării Președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malencov, la cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 8262

Bibli. Cent. Regi.

Trăiască 23 August — măreaţa sărbătoare a eliberării patriei noastre!

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului Public şi al Comitetului Central al Sindicatului de Învăţământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 229 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 22 August 1953

Grija pentru satisfacerea nevoilor materiale şi culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii este legea de bază a regimului democrat-popular ! Trăiască regimul democrat-popular, chezăşia bunei stări şi a fericirii celor ce muncesc !

(Din chemările de 23 August 1953 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român)

COMUNICAT INFORMATIV
cu privire la plenara lărgită a Comitetului Central al P. M. R.

In zilele de 19 şi 20 August 1953 a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Plenara a ascultat şi a desbătut raportul Biroului Politic al Comitetului Central, prezentat de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, cu privire la **„Sarcinile partidului în domeniul desvoltării economiei naţionale şi ridicării continue a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii"**, raport care a fost adoptat în unanimitate de plenară.

Urmând în mod consecvent linia politică de construire a socialismului, a cărei lege supremă este asigurarea satisfacerii într'o măsură tot mai mare a nevoilor materiale şi culturale ale omului muncitor, plenara a adoptat programul de măsuri economice propuse în raport, având drept obiectiv o serioasă şi continuă îmbunătăţire a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din oraşe şi sate prin ridicarea producţiei agricole, sporirea producţiei bunurilor de larg consum, desvoltarea construcţiei de locuinţe şi alte lucrări în domeniul social, sanitar şi cultural. Plenara recomandă Consiliului de Miniştri al R.P.R. să elaboreze Hotărîrile necesare pentru punerea în practică a acestui program de măsuri economice.

Plenara a adoptat în unanimitate o hotărîre cu privire la sarcinile partidului în vederea îmbunătăţirii muncii de partid şi a hotărît convocarea Congresului Partidului Muncitoresc Român în luna Martie 1954.

Măreaţa sărbătoare a eliberării patriei noastre

Insufleţit de un sporit elan în munca paşnică constructivă, poporul nostru întâmpină cu noi şi însemnate realizări ziua de 23 August, ziua care marchează începutul unei vieţi noi pentru oamenii muncii din minunata noastră patrie.

Sărbătorirea zilei de 23 August prilejuieşte manifestarea fierbinte a recunoştinţei pe care poporul nostru o poartă gloriosului popor sovietic.

Făcând bilanţul drumului străbătut dela 23 August 1944 şi până astăzi, poporul nostru poate constata, cu îndreptăţită mândrie patriotică, că lupta sa eroică a fost încununată de succes. Condus de partidul clasei muncitoare, poporul nostru a devenit, pentru prima oară în istoria să, stăpân al vieţii sale, şi-a cucerit o reală independenţă naţională şi a pornit pe calea răsturnării claselor exploatatoare şi a cuceririi puterii populare, pe calea adevăratei democraţii. Organizând alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, Partidul Comunist Român a condus masele largi ale celor ce muncesc la lupta victorioasă pentru instaurarea regimului de democraţie populară — chezăşia bunei stări şi a fericirii oamenilor muncii.

Perioada scursă până astăzi dovedeşte, cu tăria miilor de fapte, că legea de bază a regimului democrat-popular făurit de popor, este satisfacerea nevoilor materiale şi culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii. Până la 23 August 1944, poporul nostru putea fi numit pe drept cuvânt popor sărac în ţară bogată. Imensele bogăţii naturale ale ţării — petrol, cărbune, metal, gaz metan etc. — care ofereau largi posibilităţi desvoltării industriale, erau jefuite de capitaliştii străini în cârdăşie cu cei din ţară, iar poporul era condamnat la sărăcie şi înapoiere. Cel de al doilea război mondial, seceta, sabotajul reacţiunii, aruncaseră ţara noastră într'o situaţie catastrofală. Ruina, haosul economic şi mizeria făceau ravagii. Din această situaţie am putut ieşi numai datorită ajutorului frăţesc şi multilateral al marii Uniuni Sovietice, datorită luptei eroice a poporului muncitor, care a urmat cu devotament politica înţeleaptă a partidului. Pornind la luptă sub conducerea partidului, clasa muncitoare aliată cu ţărănimea muncitoare şi-a luat sarcina de a lichida situaţia de înapoiere economică a ţării şi de a transforma România dintr'o ţară înapoiată, într'o ţară înaintată cu o industrie desvoltată şi cu o agricultură mecanizată, sarcina de a construi socialismul. In acest scop, partidul a elaborat încă la Conferinţa naţională din 1945 linia politică a industrializării ţării, pornind dela ideea că desvoltarea industriei grele este baza propăşirii economice a ţării. Fiind baza desvoltării şi a perfecţionării întregii producţii sociale, desvoltarea industriei grele asigură reproducţia socialistă lărgită, ridică la viaţă noui regiuni înapoiate şi creează condiţii pentru desvoltarea neîntreruptă a producţiei bunurilor de larg consum şi pentru mecanizarea agriculturii, în scopul satisfacerii nevoilor materiale şi culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc.

Aplicând consecvent politica de construire a socialismului, partidul şi guvernul nostru, în centrul atenţiei cărora se află omul cu nevoile sale, acordă o deosebită atenţie necontenitei desvoltări a industriei uşoare şi a industriei alimentare. Au obţinut o serie de succese însemnate ramurile industriei textile, industriei producătoare de obiecte casnice, industriei alimentare, întreprinderile industriei sanitare etc.

Lupta pentru ridicarea bunei stări a oamenilor muncii se înfăptuieşte activ şi în direcţia transformării socialiste a agriculturii, a ridicării producţiei de cereale, menită să asigure hrana celor ce muncesc şi materia primă necesară industriei producătoare de bunuri de larg consum. In scopul ridicării agriculturii şi sporirii necontenite a producţiei agricole, partidul şi guvernul sprijină gospodăriile mici şi mijlocii şi acordă o deosebită atenţie întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective, viitorul agriculturii noastre — menite să scape pentru totdeauna ţărănimea muncitoare de exploatare şi sărăcie.

In lupta pentru construirea socialismului în ţara noastră, pentru ridicarea nivelului de viaţă al poporului, partidul şi guvernul acordă o atenţie deosebită întăririi continue a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, temelia regimului democrat-popular. O grijă de seamă a partidului nostru este intensificarea schimbului între oraş şi sat — baza economică a alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. Partidul ia măsuri pentru asigurarea aprovizionării oamenilor muncii dela oraşe şi sate cu tot mai multe mărfuri de larg consum de calitate superioară, pentru îmbunătăţirea comerţului socialist, scoţând totodată în evidenţă dificultăţile care mai există în acest domeniu şi care vor fi înlăturate treptat. Recolta bună din acest an va contribui într'o mare măsură la îmbunătăţirea aprovizionării oamenilor muncii.

Bilanţul înfăptuirilor istorice ale poporului nostru muncitor în decursul celor 9 ani care au trecut dela 23 August 1944 cuprinde şi profundele prefaceri săvârşite în domeniul ştiinţei, culturii şi artei noastre, în domeniul învăţământului şi al făuririi de cadre pregătite, capabile să participe activ la opera de transformare socialistă a ţării. Insufleţite de grandioasele realizări înfăptuite în aceste domenii, oamenii învăţământului, ai ştiinţei, artei şi literaturii din ţara noastră întâmpină marea sărbătoare a zilei de 23 August, punându-şi întreaga lor capacitate creatoare în slujba poporului, în slujba apărării păcii şi construirii socialismului.

De curând noi am sărbătorit împlinirea a 5 ani dela înfăptuirea reformei învăţământului, care simbolizează hotarul dintre şcoala burghezo-moşierească şi şcoala nouă, a regimului de democraţie populară. Acest eveniment a constituit un prilej pentru trecerea în revistă a marilor progrese realizate în direcţia transformării şcolii într'un bun al maselor populare. In aceşti 5 ani a fost creată baza materială a dezvoltării învăţământului nostru public. In bugetul statului au fost alocate an de an sume tot mai însemnate pentru construirea de şcoli şi internate, la care s'au adăugat şi sumele realizate în acest scop de oamenii muncii prin autoimpunere. Numai în 1952 au fost date în folosinţă peste 450 săli de clase şi au fost începute numeroase noi construcţii şcolare. Înfăptuindu-se efectiv obligativitatea învăţământului elementar, au fost lichidate izvoarele analfabetismului. S'a schimbat radical conţinutul învăţământului, care a căpătat astăzi o bază ştiinţifică. Grija partidului şi guvernului s'a manifestat în mod deosebit în direcţia îmbunătăţirii situaţiei cadrelor didactice care şi-au consacrat activitatea educării tinerei generaţii.

Sentimentul de mândrie al poporului nostru în faţa acestor realizări este strâns împletit cu sentimentul de recunoştinţă faţă de marea noastră eliberatoare şi sprijinitoare — Uniunea Sovietică. Nu există nimic din realizările poporului nostru care să nu poarte semnul frăţescului ajutor sovietic. Acest ajutor are nu numai o uriaşă însemnătate în construirea bazei materiale tehnice a socialismului, el are şi un profund conţinut politico-moral, insuflând poporului nostru încredere în propriile sale fapte, sădind în conştiinţa oamenilor muncii o încredere neclintită în capacitatea lor creatoare, contribuind la înflorirea economiei, a culturii şi ştiinţei noastre.

Deosebit de grăitoare pentru progresul realizat sub toate aspectele de poporul nostru în ultimii 9 ani, sunt declaraţiile miilor de oaspeţi străini care, cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor, s'au putut convinge la faţa locului de netemeinicia scornirilor calomnioase ale cercurilor agresive imperialiste la adresa ţării noastre, de minunata realitate a vieţii noastre noi.

Pentru apărarea marilor cuceriri ale poporului nostru muncitor şi pentru desvoltarea lor, partidul şi guvernul întăresc necontenit statul de democraţie populară—instrumentul construirii vieţii noastre noi. Călăuzindu-se după ideea că statul se întăreşte prin participarea tot mai largă şi mai activă a maselor la conducerea treburilor obşteşti, partidul mobilizează necontenit pe oamenii muncii la rezolvarea celor mai importante probleme de stat, la conducerea efectivă a statului de democraţie populară. Statul de democraţie populară este deasemenea puternic prin unitatea strânsă între toţi oamenii muncii, aparţinând diferitelor naţionalităţi, care conviewuiesc pe teritoriul ţării noastre.

Lupta pentru fericirea poporului muncitor, care constitue scopul suprem al politicii interne a statului nostru, constitue şi conţinutul politicii sale externe. Corespunzând ţelurilor operei constructive paşnice a poporului nostru, statul promovează o politică externă bazată pe ideea posibilităţii coexistenţei paşnice a ţărilor aparţinând diferitelor sisteme, pe ideea necesităţii rezolvării tuturor problemelor internaţionale pe calea tratativelor.

Sărbătorirea zilei de 23 August are loc anul acesta în condiţiile sporirii forţei Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară, în condiţiile înregistrării unor succese importante ale forţelor păcii din întreaga lume. Acest lucru a fost puternic demonstrat de încheierea armistiţiului în Coreea. Grandioasa manifestare a unităţii tineretului lumii cu prilejul celui de al III-lea Congres Mondial al Tineretului şi a Festivalului ce s'a desfăşurat la Bucureşti, a dovedit odată mai mult că tineretul întregii lumi doreşte să trăiască în pace şi prietenie şi că el devine din ce în ce mai mult o forţă activă în lupta pentru realizarea acestor măreţe ţeluri ale omenirii. Nota adresată de curând de către Guvernul Sovietic Guvernelor Franţei, Marii Britanii şi Statelor Unite are o importanţă excepţională pentru construirea unei Germanii paşnice şi democratice, pentru asigurarea păcii în Europa şi în întreaga lume.

Datorită luptei active şi constante pentru pace a Uniunii Sovietice şi a întregului lagăr democratic, în atmosfera internaţională a început să se simtă o oarecare destindere. Această destindere este însă privită de forţele agresive imperialiste ca un dezastru pentru profiturile fabuloase ale fabricanţilor de armament. Deaceea ele încearcă să zădărnicească speranţa popoarelor în rezolvarea paşnică a tuturor problemelor internaţionale.

Dar cursul istoriei nu mai poate fi întors. Acei care cred că cei 800 de milioane de oameni care formează marea familie a popoarelor libere vor renunţa la propria lor putere populară, se pun într'o situaţie absurdă.

Poporul nostru muncitor întâmpină ziua de 23 August hotărît să descopere şi să zădărnicească toate acţiunile criminale ale agenţilor imperialismului de orice fel care caută să submineze opera de construire a socialismului şi de asigurare a unei păci trainice, hotărît să obţină noi realizări în lupta pentru construirea socialismului şi pentru apărarea păcii.

Sub steagul lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor păşeşte ferm înainte, spre victoria socialismului.

Condiţii bune de trai şi de muncă

Pentru asigurarea bunei desfăşurări a muncii în anul şcolar viitor, secţia de învăţământ a regiunii Constanţa a luat încă din luna Iunie măsuri pentru pregătirea localurilor de şcoli, pentru aprovizionarea internatelor şi a cantinelor, pentru cazarea cadrelor didactice şi aprovizionarea lor cu combustibil. Aceste probleme au fost desbătute în cadrul unei şedinţe a comitetului executiv al sfatului popular raional, luându-se hotăriri concrete care au şi fost în mare parte îndeplinite. Aşa, de pildă, în comunele Ostrov, Oltina, Lipniţa, s'au amenajat locuinţe pentru învăţători şi profesori şi s'au luat măsuri pentru o bună aprovizionare a cadrelor didactice. Învăţătorilor din comunele Beidant, Coglalac, Bălcescu şi Ciocârlia de Jos li s'au rezervat cantităţile de lemne ce li se cuvin pentru anul viitor. Secţia de învăţământ a regiunii a dat unui tovarăş însărcinarea de a se ocupa în mod special de asigurarea unor condiţii cât mai bune de trai şi de muncă învăţătorilor noi numiţi în şcolile regiunii.

N. MIHAI
Inspector şef la secţia de învăţământ a regiunii Constanţa

Consfătuire cu tinerele cadre

La începutul lunii August, secţia de învăţământ din raionul Novaci, regiunea Craiova, a organizat o consfătuire cu cadrele didactice nou numite în învăţământ, consfătuire la care au participat şi directori de şcoli şi învăţători fruntaşi din raion. In cadrul acestei consfătuiri au fost arătate măsurile ce s'au luat în vederea asigurării unor condiţii bune de trai şi de muncă pentru cadrele didactice tinere, precum şi sarcinile ce le revin acestora în nobila lor muncă.

Noii învăţători s'au îndreptat apoi către satele în care vor munci, însoţiţi de directorii şcolilor.

Insp. C. DĂNESCU
corespondent
Novaci, regiunea Craiova

O rodnică activitate extraşcolară

Elevii şcolii profesionale electrotehnice nr. 5 din Timişoara desfăşoară în perioada vacanţei o multilaterală şi rodnică activitate. Ei au organizat o „zi sportivă", au amenajat, lucrând voluntar 2000 de ore, o arenă de volei şi un parc, au înconjurat şcoala cu un gard nou etc. Deasemenea, au construit şi au expus în faţa şcolii o vitrină cu cele mai reuşite lucrări executate de elevi.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent, Timişoara

Pentru succesul campaniei agricole

Cadrele didactice şi studenţii facultăţii agrotehnice din Timişoara desfăşoară o vie şi rodnică activitate în campania agricolă. Viitorii ingineri agronomi au lucrat cu însufleţire la strângerea recoltei atât la ferma facultăţii cât şi la gospodăriile agricole de stat din Jimbolia, Recaş şi Naşloc.

Cadrele didactice ale facultăţii au elaborat proiectul de organizare economică pentru 12 gospodării agricole de stat.

Salariaţii facultăţii au participat şi ei la munca voluntară ajutând la strângerea bogatelor recolte ale gospodăriilor agricole de stat.

Pe vârful Semenic

Nu de mult, pionierii şi elevii şcolii de 7 ani din comuna Ştiuca, raionul Lugoj, în frunte cu învăţătorii lor, au făcut o interesantă excursie pe vârful Semenic. Excursia a fost temeinic pregătită. Tinerii excursionişti au organizat şi un frumos program cultural, prezentându-l în satele prin care au trecut. Învăţătorii au folosit prilejul excursiei pentru a-i ajuta pe copii să-şi îmbogăţească cunoştinţele dobândite în cursul anului la lecţiile de ştiinţe naturale şi geografie. Excursia a lăsat o frumoasă amintire tuturor participanţilor.

Tineri muncitori şi ţărani muncitori învaţă

De curând au avut loc în şcolile medii examenele tinerilor muncitori şi ţărani muncitori care studiază fără frecvenţă.

La examenele care s'au desfăşurat la şcoala medie clasică din Bucureşti s'au prezentat numeroşi tineri: muncitorul Dumitraşcu Marin, tânărul ţăran muncitor I. Alexandru, tânărul Lazăr Marin, militar etc.

Răspunsurile pe care le-au dat ei la examen arată o înţelegere adâncă a problemelor şi faptul că cei mai mulţi candidaţi ştiu să aplice în practică cunoştinţele dobândite. Tânărul Lazăr Marin, de pildă, a desvoltat foarte bine, la examenul de fizică, tema privitoare la pârghii.

Răspunsuri bune au dat candidaţii şi la examenul de limba română. Cei mai mulţi dintre ei au vorbit just despre problemele literaturii noastre despre rolul scriitorilor în opera de educare a oamenilor muncii.

Învăţământul — un bun al poporului

Grija partidului şi a guvernului ţării noastre pentru asigurarea satisfacerii nevoilor materiale ale celor ce muncesc se împleteşte în mod armonios cu grija pentru asigurarea satisfacerii nevoilor lor culturale în permanentă creştere. „Promovarea culturii, desvoltarea şcolii de toate gradele — arată tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — fac parte integrantă din politica de construire a socialismului dusă de partidul şi guvernul nostru".

Statul nostru democrat-popular acordă o mare însemnătate desvoltării învăţământului public, verigă principală în desfăşurarea revoluţiei culturale. Şcoala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Ei i-a fost încredinţată înalta misiune de a pregăti muncitori cu o înaltă calificare, tehnicieni, stahanovişti, elemente capabile să aplice în viaţă ştiinţa şi tehnica înaintată, să asigure creşterea şi perfecţionarea continuă a producţiei socialiste în vederea satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale ale oamenilor muncii. De aceea şcoala noastră nouă este înconjurată de grija partidului, a guvernului şi a întregului popor muncitor.

Prin reforma învăţământului, care marchează hotarul dintre şcoala veche, burgheză şi şcoala nouă, a regimului de democraţie populară, s'au schimbat fundamental principiile de organizare a şcolii, de orientare a învăţământului şi de îndrumare a cadrelor didactice.

Zdrobind toate piedicile care barau drumul fiilor oamenilor muncii către cultură, partidul nostru a deschis larg porţile şcolii pentru copiii poporului muncitor. Dintr'un privilegiu al claselor avute, şcoala a fost transformată într'un bun al poporului. Cu legitimă mândrie, oamenii muncii consideră această transformare o realizare de mare însemnătate a regimului de democraţie populară. Spre deosebire de anul şcolar 1938/1939 când numai 70 la sută dintre copiii de vârstă şcolară frecventau şcoala, astăzi toţi copiii de vârstă şcolară învaţă. In felul acesta se asigură stingerea completă a izvorului neştiinţei de carte. In ţara noastră s'a înfăptuit efectiv obligativitatea învăţământului elementar, deoarece statul de democraţie populară a desvoltat reţeaua şcolară înfiinţând şcoli elementare de 4 ani în centrele muncitoreşti, în cartierele mărginaşe ale oraşelor, în satele şi cătunele cele mai îndepărtate. Numărul şcolilor elementare a crescut până acum cu peste 2500 unităţi faţă de anul 1938.

In vederea ridicării culturii poporului în ţara noastră s'a creat un nou tip de şcoală, şcoala de 7 ani, reţeaua acestor şcoli desvoltându-se în ritm rapid.

Pentru satisfacerea cerinţelor mereu crescânde de cadre corespunzătoare pentru desvoltarea rapidă a economiei noastre naţionale, a învăţământului, a ştiinţei, artei etc., s'a lărgit în mod considerabil reţeaua şcolilor medii şi a crescut în permanenţă numărul elevilor cuprinşi în aceste şcoli. In anul şcolar 1952/1953 numărul elevilor din şcolile de 10 ani a crescut cu 400 la sută faţă de anul 1938/1939.

Statul nostru acordă o mare însemnătate învăţământului tehnic, creării de noi şcoli medii tehnice care să pregătească cadre de specialişti medii pentru toate sectoarele de activitate precum şi învăţământului profesional — şcolilor profesionale ale rezervelor de muncă care asigură cadre calificate de muncitori. Faţă de anul 1938/1939, şcolile medii tehnice au cuprins în anul şcolar 1952/1953 cu 629 la sută mai mulţi elevi.

Progresele continui ale economiei şi culturii ţării noastre, realizate în anii luminoşi ai regimului de democraţie populară au determinat o mare dezvoltare a învăţământului superior. Cu 366 la sută a crescut în anul şcolar 1952/1953 numărul facultăţilor faţă de 1938/1939 şi cu 268 la sută numărul studenţilor.

Numărul studenţilor care urmează cursurile serale a crescut în anul şcolar trecut cu 634 la sută faţă de 1938/1939, iar al celor care urmează cursurile fără frecvenţă cu 891 la sută.

Invăţământul mediu tehnic şi învăţământul superior pregătesc cadre medii şi superioare pentru toate ramurile industriei — electrotehnică, mine, petrol, metalurgie, construcţii, — pentru agricultură, învăţământ, sănătate, artă etc.

O mare realizare a regimului nostru de democraţie populară este asigurarea dreptului la învăţătură în limba maternă pentru minorităţile naţionale. Creând şcoli, pregătind cadrele didactice necesare, tipărind manuale, asigurând cămine, burse, cantine etc., statul nostru asigură materialmente acest drept. Astăzi în ţara noastră funcţionează şcoli în 15 limbi ale minorităţilor naţionale. La Cluj a fost creată Universitatea Bolyai, iar la Târgu-Mureş institute superioare cu mai multe facultăţi în limba maghiară.

Grija permanentă a Statului nostru pentru a asigura tuturor copiilor condiţii de învăţătură este oglindită şi în sumele din ce în ce mai mari alocate în buget pentru acţiunile social-culturale. Numai în anul 1952 cheltuelile bugetare pentru nevoile social-culturale ale populaţiei s'au ridicat la peste 4 miliarde şi jumătate lei, reprezentând peste 14 la sută din totalul cheltuelilor bugetare pe anul respectiv. O parte însemnată din această sumă a fost destinată pentru pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului. Dintre cei aproape 2.400.000 de tineri care au învăţat în anul şcolar 1952/1953 în numeroasele şcoli elementare şi medii, tehnice şi profesionale, în universităţi şi în alte institute de învăţământ superior, o mare parte au studiat pe socoteala statului.

In cei cinci ani care au trecut dela reforma învăţământului s'au obţinut succese importante în îmbunătăţirea conţinutului învăţământului nostru. Succesele înregistrate de şcoala noastră se datoresc în cea mai mare măsură folosirii bogatei experienţe a învăţământului sovietic, a pedagogiei înaintate sovietice. Imbunătăţirea planurilor şi programelor şcolare, a manualelor şcolare, pe baza experienţei sovietice, înzestrarea şcolilor cu un material didactic mereu mai bogat, acordarea unei serioase atenţii problemei legării învăţământului de practică, de activitatea în producţie, asigură o permanentă îmbunătăţire a procesului de învăţământ în şcolile noastre.

La baza concepţiei regimului nostru asupra învăţământului stă cultul vieţii, cultul muncii creatoare, cultul luptei dârze pentru fericirea poporului. Şcoala noastră este bazată pe concepţia materialist dialectică despre lume. Având în permanenţă trează conştiinţa înaltei lor misiuni, învăţătorii şi profesorii din ţara noastră luptă cu fermitate pentru lichidarea falselor teorii idealiste şi mistice răspândite în şcoala burgheză. Un învăţământ cu o bază ştiinţifică pus în slujba socialismului, un învăţământ care dă elevilor cunoştinţe ştiinţifice şi deprinderi practice legate de viaţa nouă pe care o construim — iată pentru ce luptă cu abnegaţie învăţătorimea din patria noastră.

Partidul, guvernul şi întregul popor muncitor dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc zecile de mii de învăţători de pe întreg cuprinsul ţării şi le creează condiţii din ce în ce mai bune de trai şi de activitate pedagogică.

Hotărîrea din 16 August 1951 a partidului şi guvernului şi Hotărîrea din 19 Septembrie 1952 a Consiliului de Miniştri, care au stat la baza măsurilor ce s'au luat pentru a crea cadrelor didactice posibilităţi de muncă şi de trai mereu mai bune, sunt mărturie a grijii statului nostru democrat-popular pentru asigurarea satisfacerii nevoilor materiale şi culturale ale oamenilor muncii din învăţământ.

Invăţătorii şi profesorii răspund atenţiei şi dragostei cu care sunt înconjuraţi printr'o muncă perseverentă pentru a realiza cât mai bine sarcinile de cinste ce ne sunt încredinţate.

Valorificând bogata experienţă a anului şcolar trecut, învăţând din experienţa fruntaşilor muncii din învăţământ, studiind şi aplicând zi de zi minunata experienţă a şcolii sovietice şi ridicându-şi în permanenţă nivelul politic şi ideologic, pedagogii din patria noastră au datoria să contribue la asigurarea unui nou avânt al învăţământului nostru în noul an şcolar, să asigure succese tot mai mari în educarea tineretului nostru în spiritul înaltelor principii ale comunismului.

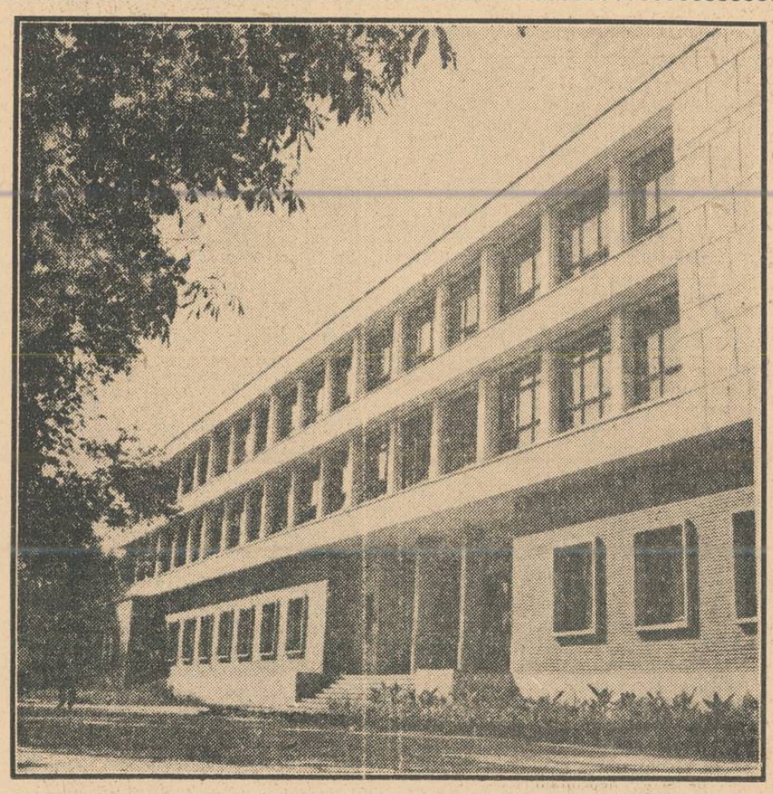

Datorită lărgirii neîncetate a reţelei şcolilor de toate gradele, datorită construirii unui mare număr de noi localuri şcolare, milioane de copii ai muncitorilor şi ai ţăranilor muncitori, care în trecut erau siliţi să rămână în afara şcolii, au astăzi condiţii din ce în ce mai bune de învăţătură.

In clişeu: *Localul şcolii medii tehnice de petrol şi gaze din oraşul Ploeşti.*

Recunoștință veșnică Uniunii Sovietice, eliberatoarea țării noastre, bastionul păcii și libertății popoarelor!
Salutul nostru fierbinte marelui popor sovietic — ziditorul comunismului!

(Din chemările de 23 August 1953 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român)

Despre sarcinile școlilor și ale organelor învățământului public în anul școlar 1953-1954 în lumina hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P. C. U. S.

I. A. Cairov
Ministrul Invățământului al R.S.F.S.R.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a acordat o mare atenție problemelor culturii, științei și învățământului. Congresul a determinat perspectivele desvoltării continue a școlii de cultură generală în Uniunea Sovietică.

Anul școlar 1952/1953 a fost un an de bogată activitate creatoare a învățătorimii. Insuflețiți de hotăririle Congresului al XIX-lea, învățătorii și profesorii, conducătorii școlilor, activiștii pe tărâmul învățământului public au muncit cu perseverență pentru îndeplinirea cu succes a marilor sarcini puse în fața lor cu privire la instruirea și educarea tinerei generații în spiritul comunismului.

In anul școlar 1952/1953 au fost obținute unele succese în realizarea învățământului general de 7 ani și în desvoltarea continuă a învățământului mediu. In R.S.F.S.R. s'au deschis anul trecut peste 400 de noi școli de 7 ani și peste 1000 de școli medii. In comparație cu anul școlar precedent, numărul elevilor din clasele V—VII a crescut cu 120.000, iar numărul elevilor din clasele VIII—X cu 500.000. Unele regiuni și raioane rezolvă cu succes sarcina complexă a realizării învățământului general de 7 ani și a desvoltării învățământului mediu.

Voi lua ca exemplu experiența activității raionului Calaceevsc, din regiunea Voronej. In acest raion există 46 de școli, dintre care 30 elementare, 12 de 7 ani și 4 medii. Toate școlile medii au internate bine amenajate. Școlile din raionul Calaceevsc, începând cu cele medii și terminând cu cele elementare cu un singur post, sunt centre culturale la sate.

In raionul Calaceevsc, învățământul general de 7 ani este pe deplin înfăptuit. In anul școlar 1954/1955, toți copiii vor fi cuprinși în învățământul mediu. Astfel, în acest raion rural sarcina trecerii dela învățământul general de 7 ani la învățământul general mediu va fi îndeplinită înainte de termen.

Succesele în această activitate sunt rezultatul atenției de zi cu zi a organelor de partid și sovietice, a conducerii pricepute a școlilor de către șeful secției de învățământ raionale, tov Eremcenco, precum și a grijii și a spiritului de răspundere de care dă dovadă întregul colectiv al cadrelor didactice și al directorilor de școli din raion.

In legătură cu trecerea la învățământul general mediu se pune deosebit de acut problema lărgirii internatelor școlare, pentruca ele să cuprindă un număr mai mare de elevi, bineînțeles, în primul rând la școlile dela sate.

Trebue să înțelegem că la sate, realizarea învățământului general și obligator în școlile de 7 ani și medii depinde într'o mare măsură de existența internatelor. Deaceea, Ministerul Învățământului va aprecia și de acum înainte activitatea organelor învățământului public și după situația în care se află internatele de pe lângă școlile sătești.

In cuvântarea sa rostită la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. la 8 August, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., G. M. Malencov, a subliniat că în problema lărgirii rețelei și a îmbunătățirii activității școlilor, spitalelor, creșelor și grădinițelor de copii o mare răspundere cade asupra Ministerului Sănătății Publice, asupra Ministerelor Învățământului din Republicile unionale, asupra organelor locale sovietice și de partid, care sunt datoare să intensifice grija pentru construirea școlilor, a instituțiilor de tratament pentru copii și să acorde mai multă atenție acestei probleme.

Una dintre cele mai urgente sarcini puse de Congresul al XIX-lea este realizarea învățământului mediu general în marile orașe. Ținând seamă de importanța excepțională a acestei sarcini, Ministerul Învățământului a examinat și a aprobat planurile de realizare a trecerii la învățământul mediu general în marile orașe și centre industriale prezentate de secțiile de învățământ regionale și ținutale, de Ministerele Învățământului ale Republicilor Autonome. In total, până la începutul anului școlar 1953/1954, în R.S.F.S.R. trebue să fie deschise peste 1.000 de școli medii și să fie primiți în clasele a VIII-a peste 1.100.000 de elevi. Organele învățământului sunt obligate să asigure fiecărei școli nou înființate localul și utilajul necesar precum și cadre didactice și cadre de conducere cu calificarea necesară. Școlile medii nou înființate trebue să se afle în cursul întregului an școlar sub supravegherea permanentă a organelor locale ale învățământului public.

O sarcină dintre cele mai importante este școlarizarea tuturor copiilor și adolescenților supuși învățământului general de 7 ani, îndeplinirea indiscutabilă a planului economiei naționale în ceeace privește primirea în clasele a VIII-a, menținerea contingentelor tuturor claselor, prevenirea părăsirii școlii de către elevi în timpul anului.

In scopul realizării trecerii la învățământul mediu general trebue să organizăm în mod rațional rețeaua de școli în fiecare raion, stabilind o corelație justă între școala medie, școala de 7 ani și cea elementară, precum și o repartiție justă a rețelei școlare pe teritoriul raionului rural.

Cu prilejul analizării esenței învățământului politehnic în acest an au fost exprimate păreri diferite în presă și în cuvântări. Ele au ajutat în parte la lămurirea problemei, dar în multe privințe au complicat-o și au încurcat-o. Unii au spus că învățământul politehnic este de neconceput fără îmbinarea instrucției cu munca productivă, învinuind pe cei ce nu împărtășesc acest punct de vedere că ar revizui învățătura fondatorilor marxism-leninismului în această problemă. Alții au cerut introducerea unui curs special privitor la bazele tehnicii și au învinuit pe adversarii lor că interpretează politehnismul plecând dela trecut și nu văd viitorul. Cei dintr'a treia categorie au cerut să se stabilească o legătură mai strânsă cu uzinele și fabricile și au început să organizeze pe un front larg excursii în producție, fără a le lega întotdeauna de studierea bazelor științei și fără a le pregăti suficient.

Toți acești tovarăși au fost conduși de o singură dorință — de a începe mai repede îndeplinirea hotărîrii Congresului al XIX-lea cu privire la învățământul politehnic. Dar ei au uitat că îndeplinirea hotărîrii Congresului cere o pregătire serioasă și o interpretare chibzuită, că nu se poate dărâma pur și simplu structura didactică a școlii noastre sovietice fără a o înlocui cu o structură nouă, mai desăvârșită.

Ministerul Învățământului crede că esența principală și sarcinile învățământului politehnic sunt clare; ele sunt formulate în tezele clasicilor marxism-leninismului după care trebue să ne conducem. In prezent, trebue să vedem care sunt primii pași practici pe drumul realizării învățământului politehnic în școala de cultură generală.

Indeplinind hotărîrea Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la învățământul politehnic, învățătorimea a manifestat în anul școlar trecut multă inițiativă și o bogată activitate creatoare. In procesul predării obiectului lor, mulți profesori de fizică, chimie, biologie, au familiarizat pe elevi cu aplicarea acestor științe în industrie și agricultură. In majoritatea școlilor a început să se acorde o mare atenție lucrărilor de laborator și lucrărilor practice în cabinetele școlare și pe loturile școlare de experiență; s'a desfășurat pe scară mai largă activitatea extrașcolară care corespunde sarcinilor învățământului politehnic. Mă voi referi la experiența unor profesori de fizică ca tovarășii Dimitriev, Butnicov, Scliantin (Moscova), Carpinschi (Sverdlovsc), Zamedianschi (Ținutul Altai); a tovarășilor Rucavișnicova (Iaroslavl), Colosova (Leningrad) — profesori de chimie; a tovarășelor Tamițcaia, Vasilieva (Regiunea Moscova) — profesori de biologie și a multor alți profesori. O prețioasă inițiativă în organizarea ridicării calificării cadrelor didactice în legătură cu sarcinile învățământului politehnic și în generalizarea experienței înaintate au manifestat-o secțiile de învățământ orășenești din Moscova, Sverdlovsc, Gorki, secția de învățământ a regiunii Sverdlovsc și multe altele.

Ministerul crede că însușirea sistematică și temeinică de către elevi a bazelor științelor studiate în școală este o condiție obligatorie a îndeplinirii cu succes a sarcinilor învățământului politehnic.

Invățământul politehnic trebue să se realizeze în procesul predării obiectelor de învățământ — în primul rând în predarea fizicii, chimiei, biologiei, matematicii, desenului liniar — să asigure familiarizarea elevilor cu aplicarea și folosirea acestor științe în industrie și agricultură, să le dea, pe baza materialului acestor științe, o idee generală despre producția contemporană și elementele ei (despre energetică, despre mașini, despre tehnologia și organizarea producției), să-i înarmeze cu unele priceperi și deprinderi necesare pentru activitatea practică viitoare, să contribue la legătura dintre studierea bazelor științelor și munca de folos social a elevilor, subordonată scopurilor instructiv-educative ale școlii.

Indeplinirea sarcinilor învățământului politehnic va necesita înlăturarea hotărîtă a metodei bucherești de instruire, realizarea într'o măsură mai mare decât până în prezent a principiului intuitiv în predare, îndeplinirea necondiționată de către toți elevii, în cabinetele școlare și pe loturile școlare de experiență, a lucrărilor practice și de laborator prevăzute de programe, organizarea planificată a excursiilor, lărgirea activității extrașcolare și în afara clasei corespunzător sarcinilor învățământului politehnic. O deosebită atenție trebue acordată complectării cabinetelor de fizică, chimie și biologie, folosirii pe scară mai largă a cinematografului la lecții și lucrări practice, desvoltarea treptată a cabinetelor de pe lângă laboratoarele de fizică. Ocupațiile elevilor în aceste cabinete trebue să servească scopurile învățământului, iar nu să deprindă pe elevi cu o muncă de meseriaș ca atare.

Este necesar, însfârșit, să pregătim în mod sistematic cadrele didactice, — în primul rând pe profesorii de fizică, chimie, biologie, geografie, matematică, desen liniar — pentru realizarea învățământului politehnic în școală.

Problema fundamentală a calității activității instructiv-educative a școlii este situația cunoștințelor elevilor.

Examenele de primăvară arată că o anumită parte a elevilor, mai ales din școlile sătești, stăpânesc în mod superficial materia de învățământ, învățând-o mecanic după carte, fără a o aprofunda în modul cuvenit.

Mulți profesori au ridicat în ultimii ani nivelul ideologico-teoretic al predării limbii ruse, pe baza învățăturii staliniste cu privire la problemele lingvisticii.

Țara Sovietică are nevoie mai mult ca oricând de cadre tinere culte și instruite. Trebue să pornim o campanie pentru ridicarea culturii generale a școlii sovietice, iar lupta pentru cultură este înainte de toate lupta pentru cunoștințele de limbă, pentru cunoașterea ortografiei, a punctuației și stilului, pentru o înaltă cultură a vorbirii orale și scrise a elevilor.

Câteva cuvinte despre matematică. Mulți elevi cunosc temeinic cursul de matematică predat în școală și stăpânesc priceperile și deprinderile necesare în îndeplinirea calculelor și a transformărilor, precum și în rezolvarea problemelor. Totuși, unii dintre elevii claselor V—VI nu sunt în suficientă măsură stăpâni pe deprinderea și priceperea de a efectua repede și rațional operațiunile aritmetice cu numere întregi și cu fracții.

Trebue să mă opresc în mod special asupra școlilor neruse. Problema principală în activitatea acestor școli, problemă care necesită cea mai mare atenție, este predarea limbii ruse și a limbii materne. Cu toate măsurile aplicate în ultimii ani de către Ministerele Învățământului al R.S.F.S.R. și ale Republicilor Autonome cu privire la perfecționarea planurilor de învățământ ale școlilor neruse, la revizuirea programelor și manualelor de limbă rusă și de limbile materne, la îmbunătățirea pregătirii și ridicării calificării cadrelor didactice din rândurile naționalităților băștinașe, până în prezent nu s'a produs totuși o îmbunătățire simțitoare în predarea limbii ruse și a limbilor naționale.

Acestea sunt dificultățile și lipsurile noastre cele mai însemnate. Ele au un caracter obiectiv. Dar înlăturarea lor depinde de dorința, de priceperea, de operativitatea noastră, adică depinde de eforturi subiective. Practica arată că în școlile unde este slab organizată activitatea instructiv-educativă rezultatele în instruirea elevilor sunt nesatisfăcătoare. In școlile unde această activitate este organizată bine — avem însă indici înalți, rezultate bune.

Ne putem mândri cu un mare număr de cadre didactice sovietice care, prin practica lor dovedesc posibilitatea reală a asigurării unor cunoștințe temeinice și a unui înalt nivel la învățătură al tuturor elevilor.

Problema nivelului la învățătură al elevilor, problemă care este foarte clară, a fost complicată și încurcată în ultimul timp fără nicio necesitate, de către unii pedagogi. Unii tovarăși consideră că, în general, nu este just să se ridice problema procentului nivelului la învățătură al elevilor. Ministerul Învățământului consideră că nu putem renunța la indicii cifrici ai nivelului la învățătură, atât în expresii absolute, cât și în expresii procentuale. Indicii cifrici ai nivelului la învățătură constitue rezultatul activității școlii. Ca oricare indice cifric, ei ne dau tabloul real al muncii, ne ajută să analizăm întreaga activitate a școlii, să lămurim cauza unui nivel înalt sau scăzut la învățătură în fiecare clasă, la fiecare pedagog, să trasăm căile îmbunătățirii continue a activității.

Unii tovarăși sunt înclinați să creadă că nivelul la învățătură scade mai ales din cauză că sporește exigența pedagogului față de elev și că, de aceea, scăderea nivelului la învățătură nu trebue să provoace neliniște, ci mai degrabă satisfacție. După părerea noastră, acest lucru nu este just. Este necesar ca, sporind exigențele față de cunoștințele elevului, apreciindu-le obiectiv și just, să îmbunătățim în acelaș timp instruirea și educația, astfel încât un număr cât mai mare de elevi să aibă cunoștințe adânci și temeinice.

Noi nu putem avea o atitudine indiferentă față de procentul nivelului la învățătură al elevilor. Avem sarcina de a munci astfel încât acest procent să fie cât mai înalt — nu numai în ceeace privește cantitatea, ci și în ce privește calitatea — și să reflecte absolut just adevăratele cunoștințe ale elevilor, dar aceasta să nu fie urmarea unor măsuri administrative, ci a unei activități instructiv-educative bine organizate.

Dacă pedagogul a obținut un procent de 100 la sută al promovării elevilor săi trebue să fim lămuriți bine înainte de a-l lăuda. Tot așa, dacă în clasa unui bun pedagog există 2—3 elevi care rămân în urmă, trebue să ne lămurim bine înainte de a-l critica. Dacă în primul caz avem dea face cu goana după procent trebue să-l demascăm pe acest pedagog. Dacă însă aceasta este rezultatul unei mari munci pedagogice, care a avut drept urmare cunoștințe adânci și temeinice ale elevilor, atunci acest pedagog trebue stimulat.

Inseamnă că întreaga problemă stă în a înlătura cu totul interpretarea formală în această chestiune complexă și de mare răspundere.

Experiența activității școlilor sovietice ne învață că una din cauzele principale ale nivelului scăzut la învățătură al elevilor și ale numărului mare de repetenți este pregătirea insuficientă a unei părți dintre cadrele didactice, lipsa de răspundere a unor pedagogi pentru rezultatele muncii lor.

Practica ne arată apoi că succesul depinde într'o mare măsură de calitatea conducerii din partea directorului școlii. Mulți directori sunt adevărați organizatori și pricepuți conducători ai cadrelor didactice și elevilor. Totodată însă, mai sunt directori care nu știu să realizeze conducerea procesului pedagogic, să controleze efectiv activitatea cadrelor didactice, să mobilizeze colectivul de pedagogi și colectivul de elevi la lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură și pentru o perfectă disciplină.

Trebue să mă opresc și asupra unei alte probleme referitoare la conținutul învățământului: descărcarea programelor și manualelor. Ministerul Învățământului a efectuat această muncă în conformitate cu indicațiile Comitetului Central al Partidului și ale Guvernului, rezolvând problemele radicale ale instruirii și educării elevilor, ridicate în fața școlii sovietice în anii de după război. In ultima etapă, această lucrare a fost subordonată în întregime îndeplinirii Directivelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la trecerea la învățământul mediu general și la introducerea învățământului politehnic.

In prezent, revizuirea planului de învățământ și întocmirea proiectelor noilor programe sunt terminate în esență. La baza lor stau următoarele principii: ridicarea nivelului ideologico-teoretic al materialului de învățământ; evidența cerințelor învățământului politehnic; descărcarea programelor de materialele care ies din limitele bazelor științelor; lichidarea supraîncărcării excesive a programelor, în primul rând la obiectele de învățământ ca istoria, literatura, geografia; lichidarea concentrării excesive în sistematizarea materialului programelor; o mai mare armonie în sistematizarea diferitelor cursuri pe clase și o mai mare succesiune în studierea disciplinelor de învățământ înrudite.

Trecerea la planul perfecționat de învățământ și la noile programe va necesita o însemnată revizuire a manualelor în vigoare astăzi.

Ministerul Învățământului a întocmit și aprobat planul de revizuire a manualelor școlare în vigoare și de editare a noilor manuale școlare pentru anii 1953—1957. In decursul acestor ani trebue să fie revizuite, alcătuite și editate nouăzecișiunu de manuale școlare. Totodată, se prevede o reducere simțitoare a volumului manualelor școlare.

Vorbind despre activitatea instructivă, trebue să ținem totdeauna minte că îmbunătățirea ei este indisolubil legată de activitatea educativă. Deaceea, în noul an școlar, problemele activității educative trebue să stea, ca și în trecut, în centrul atenției cadrelor didactice, a conducătorilor de școli și a tuturor organelor învățământului public. O deosebită atenție trebue acordată organizării colectivului de copii, traducerii în viață a indicațiilor cu privire la îmbunătățirea activității organizațiilor de pionieri și de comsomol din școală, a căror activitate constitue o parte componentă, inseparabilă a sistemului general al educației comuniste a tinerei generații. Trebue să cerem cu perseverență îndeplinirea conștientă de către fiecare elev a „regulilor pentru elevi" aprobate de guvern, întărirea prin toate mijloacele a disciplinei în școală.

Aprecierea activității noastre a fost dată într'o serie de hotărîri ale Guvernului R.S.F.S.R. In aceste hotărîri au fost menționate în special lipsurile noastre în asemenea probleme importante ca realizarea învățământului general, editarea manualelor pentru școlile ruse și neruse, executarea bugetului pe instituții republicane și locale, mersul construcțiilor școlare etc. Pe lângă aceasta, s'au adoptat o serie de hotărîri referitoare la situația învățământului public și la măsurile de îmbunătățire a învățământului public într'o serie de regiuni, ținuturi și republici autonome.

Ministerul Învățământului al R.S.F.S.R. și organele învățământului public sunt supuse unei critici serioase și binemeritate în paginile presei periodice. Avem sarcina de a lămuri lipsurile, de a le supune criticii și de a îndrepta situația.

Una dintre condițiile obligatorii ale succesului activității aparatului este desfășurarea criticii și autocriticii. Ori, activiștii Ministerului Învățământului și ai organelor învățământului public nu folosesc încă suficient critica și autocritica principială.

O condiție indispensabilă a îmbunătățirii activității aparatului este spiritul colectiv de muncă. Principiul conducerii colective constitue o premiză dintre cele mai importante ale întăririi coeziunii ideologice și organizatorice a colectivului, ale intensificării combativității rândurilor sale. Principiul conducerii colective înlesnește creșterea cadrelor, promovarea la conducere a unor noi forțe creatoare. Principiul conducerii colective este una dintre formele de control al activității fiecărui activist, indiferent de postul pe care-l ocupă, una dintre formele de educare a activiștilor în spiritul devotamentului față de interesele partidului și guvernului.

Legătura Ministerului Învățământului cu organizațiile obștești și legătura organelor învățământului public cu școlile este încă insuficientă. In viitor trebue să practicăm mai pe larg formele de legătură vie, operativă ale centrului cu terenul. La rândul lor, organele învățământului public, conducătorii de școli, învățătorii și profesorii trebue să fie mai activi în rezolvarea problemelor, să nu aștepte adunări, consfătuiri și apeluri, ci să introducă propunerile lor, să dea sugestii ministerului în legătură cu rezolvarea diferitelor probleme.

Trebue să mă opresc în mod special asupra activității inspectorilor școlari. Uneori, în activitatea acestora există lipsuri: o interpretare nejustă, o analiză superficială, neaprofundată a activității școlilor și a cadrelor didactice, lipsa unui ajutor concret etc.

Este necesar ca inspectorii să fie scutiți în mare măsură de însărcinări administrativ-economice, atenția lor trebue să fie concentrată asupra verificării situației activității instructiv-educative, a cunoștințelor și conduitei elevilor. Totodată, este necesar să se ridice rolul inspectorului școlar ca reprezentant al controlului de stat asupra activității învățământului public.

Ministerul Învățământului cere din partea inspectorilor o activitate concretă și chibzuită iar din partea organelor învățământului public, a conducătorilor de școli și a cadrelor didactice ajutor și respect pentru inspectorul școlar.

Una dintre cele mai primejdioase manifestări de încălcare a disciplinei de partid și de stat este, după cum a arătat tovarășul G. M. Malencov la Congresul al XIX-lea al Partidului, ascunderea de către unii activiști a adevărului asupra situației reale în întreprinderile și instituțiile din subordinea lor, înfrumusețarea rezultatelor activității. Or, în practica unora din școli și cadre didactice mai există cazuri de liberalism în aprecierea cunoștințelor elevilor.

Ministerul Învățământului și secțiile învățământului public trebue să îmbunătățească în mod serios munca cu cadrele. Trebue să alegem în mod priceput, după calități profesionale și politice, cadrele de conducere și cadrele didactice ale școlilor, să lucrăm în mod sistematic cu ele.

Sarcinile care stau în fața școlii sovietice pentru acest an școlar sunt mari, complexe și pline de răspundere.

In cuvântarea rostită la sesiunea a V-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malencov, a spus: „Sarcini mărețe stau în fața Țării Sovietice. Infăptuirea acestor sarcini va ridica patria noastră pe o nouă culme, va duce la un avânt al bunei stări a poporului, la înflorirea multilaterală a societății socialiste".

Nu există nicio îndoială că armata de milioane a învățătorilor poporului și a activiștilor învățământului public, va depune toate forțele sale pentru ca, muncind sub conducerea Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, să contribue la rezolvarea sarcinilor istorice de construire a societății comuniste care stau în fața patriei noastre.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Text prescurtat al raportului prezentat de I. A. Cairov la consfătuirea miniștrilor învățământului public din republicile autonome și a șefilor secțiilor de învățământ de ținut, regionale și orășenești.

Probleme de care vom ține seama la consfătuirile raionale

Școlile și organele învățământului public se pregătesc intens, în momentul de față, pentru consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Aplicând instrucțiunile Ministerului Învățământului Public, secțiile de învățământ au alcătuit colective de metodiști care întocmesc referatele ce vor fi prezentate la consfătuiri, au desemnat responsabili pentru fiecare secție a consfătuirilor, au pus la dispoziția lor material documentar cu privire la situația învățământului în raion. Cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare locale, secțiile de învățământ iau în acelaș timp măsuri în vederea asigurării unor condiții materiale bune pentru desfășurarea consfătuirilor: săli pentru ședințe, mijloace de transport, cazare, hrană etc.

Rezultatele consfătuirilor raionale din Septembrie 1952 și Ianuarie 1953 au arătat clar că succesul acestora a fost strâns legat de măsura în care secțiile de învățământ au analizat munca școlilor pe baza unor fapte concrete și au trasat, pornind de aci, sarcini concrete pentru activitatea viitoare. Acolo unde secțiile de învățământ și cadrele didactice s'au mărginit la afirmații cu caracter declarativ, problemele au rămas nerezolvate. Cuvintele „să ridicăm nivelul predării" s'au auzit adeseori la unele consfătuiri, dar măsuri reale nu s'au luat peste tot, acțiuni concrete nu s'au organizat în toate locurile, pentrucă n'au fost scoase la iveală experiențele bune, n'au fost criticate concret lipsurile și nu s'au dat îndrumări pentru înlăturarea lor.

In pregătirea consfătuirilor, secția de învățământ trebue să se călăuzească după instrucțiunile Ministerului Învățământului Public. Dar aceste instrucțiuni se adresează tuturor școlilor din țară și este evident că ele nu pot privi problemele concrete ale fiecărei școli și ale fiecărui raion în parte. Acest lucru trebue să-l facă referatele prezentate în consfătuirile fiecărui raion. S'a întâmplat însă, la consfătuirile trecute, ca problemele indicate în instrucțiuni să fie transpuse pur și simplu — uneori chiar cu aceeaș formulare — în referatele secțiilor de învățământ, ca o recomandare pe care de astădată o face secția de învățământ către cadrele didactice din raion. La aceasta s'a redus, de multeori, toată discutarea problemei respective în consfătuiri. La rândul lor, unii directori de școli, neprimind nicio îndrumare concretă, neputând învăța din consfătuiri cum trebue analizată concret munca, s'au mulțumit să facă și ei aceleași recomandări în ședințele consiliului pedagogic. Este limpede că nu astfel trebue să se desfășoare lucrurile.

Aplicarea cerințelor cuprinse în instrucțiunile ministerului la situația concretă a raionului pentru a se putea ajunge la sarcini precise, pe școli și oameni — iată problema esențială la care trebue să se gândească în mod serios colectivele secțiilor de învățământ acum, când se pregătesc pentru consfătuirile din preajma începutului de an școlar. Grija lor trebue să se îndrepte asupra stabilirii celor mai însemnate probleme care se ridică în școlile din raionul respectiv, astfel încât aceste probleme să poată fi discutate în adâncime și soluționate în actualele consfătuiri raionale.

Colectivul secției de învățământ a raionului N. Bălcescu din București a învățat din consfătuirile trecute că aceasta este o problemă esențială de care depinde succesul discutării colective a muncii școlilor din raion. Deaceea, pornind dela cerințele instrucțiunilor care prevăd printre problemele principale ce trebue discutate în consfătuirile din Septembrie, îndeplinirea planului de școlarizare, îmbunătățirea procesului de învățământ și asigurarea bazei materiale a școlii, secția de învățământ a stabilit ce înseamnă pentru ea aceste cerințe.

Pentru secția de învățământ a raionului nostru, raionul N. Bălcescu din București, a discuta problema îndeplinirii planului de școlarizare înseamnă a stabili împreună cu cadrele didactice din raion ce măsuri trebue luate pentru cuprinderea în școală a acelor copii din circumscripția școlii Apărătorii Patriei care au rămas neșcolarizați în anul trecut. Aceasta înseamnă, în acelaș timp, că trebue să stabilim măsuri concrete pentru cuprinderea în școală a tuturor elevilor care vin în raion prin mutarea părinților. Recensământul din Mai a arătat că au rămas în afara școlii unii elevi care s'au mutat cu domiciliul în timpul anului. Deaceea, secția de învățământ a arătat colectivului care întocmește referatul secției directorilor necesitatea de a discuta problema aceasta în ședință și de a atrage atenția asupra obligației pe care o au directorii să se intereseze de situația școlară a elevilor mutați în cursul anului, urmărind dacă s'au înscris într'o altă școală și sesizând la timp secția de învățământ de aceste cazuri.

In legătură cu îndeplinirea planului de școlarizare, consfătuirea din raionul N. Bălcescu se va preocupa și de problema frecvenței. In raion sunt școli care au avut anul trecut o frecvență slabă. Sunt însă, în acelaș timp, numeroase școli care au realizat o frecvență de sută la sută, cum sunt școlile de 7 ani nr. 44 de băieți, nr. 43 și nr. 24 de fete, sau școala de fete Nr. 13. Secția de învățământ își propune să facă cunoscută în consfătuire experiența acestor școli, care au știut să atragă pe părinți în jurul școlii și să-i mobilizeze la acțiuni concrete pentru îmbunătățirea frecvenței.

In vederea îmbunătățirii muncii instructiv-educative, secția de învățământ a raionului consideră că trebue întărită activitatea consiliilor pedagogice, activitate care a avut lipsuri în anul trecut. Cu prilejul controlului făcut în școli s'a văzut că, adeseori, ședințele consiliilor pedagogice s'au oprit asupra unor chestiuni neesențiale, neglijând tocmai acele probleme de care depinde ridicarea nivelului muncii din școli. Secția de învățământ a adunat de astădată un bogat material concret pentru a pune în lumină lipsurile din activitatea consiliilor pedagogice și pentru a lămuri cadrele didactice și pe directori asupra adevăratului scop pe care-l au consiliile pedagogice și asupra felului cum trebue să se desfășoare activitatea lor.

Pentruca legătura învățământului cu viața să se întărească, să preocupe în mai mare măsură cadrele didactice, colectivele de metodiști au primit sarcina să pună un accent deosebit în referatele lor pe această problemă. Colectivul secției de învățământ consideră deasemenea că trebue să-și îndrepte atenția în aceste consfătuiri asupra ridicării muncii directorilor la înălțimea răspunderii care le revine în conducerea școlilor. Mulți directori se lasă încă aglomerați de lucrări administrative și neglijează principala muncă din școală — procesul de învățământ. Deși problema aceasta nu se pune pentru prima oară, ea este încă nerezolvată. Directorii școlii medii de fete nr. 9, școlilor de 7 ani nr. 43 și nr. 11 de fete, nr. 11 de băieți și nr. 9 mixtă, care au avut succese în munca anului trecut, vor arăta ce metode au aplicat, pentruca toți ceilalți conducători de școli să învețe din experiența lor.

Secția de învățământ a raionului N. Bălcescu va da o atenție deosebită predării limbii române și matematicii. Pe baza inspecțiilor frontale și a lucrărilor de control care au fost date elevilor din întreg raionul, colectivul secției de învățământ a stabilit care sunt școlile unde elevii au fost bine pregătiți, care sunt acelea unde cunoștințele elevilor nu sunt mulțumitoare și care sunt lipsurile caracteristice în pregătirea elevilor din aceste școli. Constatările făcute atunci au ajutat secția de învățământ să cunoască mai bine cadrele, munca lor. In consfătuirile din Septembrie, vor fi arătate metodele învățătorilor și profesorilor care au obținut rezultate bune, se va arăta cum au muncit pentru ca elevii lor să-și însușească temeinice cunoștințe. S'a constatat că vocabularul elevilor este în unele școli prea sărac, că unii elevi nu și-au însușit o scriere corectă, că unii dintre ei nu știu să efectueze operații aritmetice elementare, deși programa de învățământ cere aceasta. Secția de învățământ adună material concret cu privire la aceste probleme, material pe baza căruia problemele acestea să găsească o justă rezolvare.

Secția de învățământ își propune deasemenea să se preocupe în mod deosebit de activitatea cercurilor pedagogice. In anul școlar trecut, cercurile pedagogice s'au mulțumit să trateze în mod general temele propuse de Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice, dar nu s'au preocupat de analiza lipsurilor constatate în activitatea cadrelor didactice, nu au ținut seama de situația specifică a predării în școlile din raion. Secția de învățământ își propune să aducă în discuție această problemă și să găsească, împreună cu cadrele didactice, mijloacele pentru rezolvarea ei, astfel încât cercurile pedagogice să devină nu numai răspânditoare ale metodelor înaintate, ci să mobilizeze activ cadrele didactice în lupta pentru lichidarea lipsurilor.

Și referitor la problema notării sunt unele aspecte care trebue subliniate în mod deosebit în actualele consfătuiri raionale. Cu prilejul lucrărilor generale de control și mai ales al examenelor s'a constatat că unele cadre didactice dau note mai mari decât nivelul cunoștințelor elevilor. Va trebui să se arate în toată lumina gravitatea acestui fapt, subliniindu-se încă odată cum trebue făcută aprecierea cunoștințelor elevilor.

O altă problemă pe care o va ridica în consfătuirile raionale secția de învățământ a raionului Bălcescu este aceea a ajutorării cadrelor tinere. In cursul anului școlar trecut s'a organizat schimbul de experiență și ajutorarea cadrelor tinere de către cele cu experiență. Nu s'a ajuns însă la rezultatele așteptate datorită faptului că unii învățători și profesori nu au înțeles atitudinea pe care trebue să o aibă. S'a manifestat pe de o parte dezinteres din partea cadrelor didactice cu experiență, și pe de altă parte, lipsa de modestie a unora dintre învățătorii și profesorii tineri, care nu s'au apropiat cu încredere și cu dorința de a învăța dela acei care puteau să-i ajute. In consfătuirile actuale, atât în ședințele plenare cât și în ședințele pe secții, se va pune un accent deosebit pe această chestiune, arătându-se care trebue să fie atitudinea fiecăruia în vederea unei colaborări rodnice.

O problemă de cea mai mare importanță pe care o ridică pregătirea consfătuirilor este aceea a creării condițiilor pentru desfășurarea autocriticii și mai ales a criticii de jos. Secția de învățământ a raionului N. Bălcescu nu a dat în trecut destulă atenție desvoltării criticii de jos, ceeace a făcut să nu-și vadă la timp unele greșeli în munca ei. Este necesar ca în consfătuirile din toamna aceasta, secția noastră de învățământ să stimuleze prin toate mijloacele desfășurarea largă a unei critici curajoase de jos. Ea va trebui să creeze o astfel de atmosferă încât învățătorii și profesorii să nu considere că s'au adunat pentru a asculta și a aproba tot ce s'a spus în referat ci pentru a discuta și a rezolva împreună problemele care s'au ridicat sau care ar fi trebuit să fie ridicate în referat.

Atitudinea cadrelor didactice în consfătuiri, poziția lor critică față de munca secției de învățământ depinde în mare măsură de caracterul referatului, de spiritul autocritic în care este întocmit, de felul în care el va oglindi dorința secției de învățământ de a-și pune activitatea proprie în discuția colectivului, de înțelegerea cu care aceasta va asculta critica și sfaturile celor pe care-i conduce. Secția de învățământ are prilejul să cunoască și să verifice munca învățătorilor și profesorilor nu numai în consfătuiri, ci și în decursul întregului an școlar. Consfătuirile raionale trebue să fie un câmp larg pentru verificarea de jos, un prilej pentru cadrele didactice de a controla și verifica activitatea organelor conducătoare ale învățământului din raion.

Pe de altă parte în consfătuirile din Septembrie 1952 și Ianuarie 1953 s'a constatat că mulți învățători și profesori nu primesc cu bunăvoință critica, nu înțeleg sensul ei adânc constructiv și se consideră demobilizați atunci când li se arată lipsurile pe față. Mulți dintre învățătorii și profesorii care au fost criticați în ședințele consfătuirilor au răspuns că se simt descurajați în muncă. Secția de învățământ consideră că aceasta este o chestiune ce trebue să preocupe în mod permanent consiliile pedagogice și pe directori. In ședințele colective din școală, învățătorii și profesorii trebue învățați să spună lipsurilor pe nume, fără ocol, să arate fără ezitare care sunt cei ce greșesc, cum trebue ajutați. Deaceea în ședința directorilor se va accentua asupra sarcinii pe care o au directorii de a stimula folosirea criticii și autocriticii în rândurile colectivelor pedagogice.

Multe din problemele care se vor ridica în consfătuirile actuale au fost discutate și în consfătuirile trecute. Și aunci problema neglijării procesului de învățământ de către directori, de exemplu, s'a pus cu aceiaș tărie. Cu toate acestea, mulți dintre directorii școlilor din raion se lasă aglomerați cu sarcini administrative, mergând pe acelaș drum greșit. Problema a rămas deci nerezolvată. Colectivul secției de învățământ a tras de astădată concluziile ce se cuvin din această situație. Nu este deajuns să te preocupi, să treci în plan, să discuți, să subliniezi necesitatea rezolvării uneia sau alteia dintre probleme, ci trebue să iei hotărîri concrete pentru rezolvarea lor și să urmărești îndeplinirea acestor hotărîri. De exemplu, pentru îmbunătățirea muncii directorilor, secția de învățământ va arăta în consfătuiri cum au lucrat directorii acelor școli unde nivelul la învățătură al elevilor a fost ridicat. La consfătuirile trecute mulți directori, ca și mulți învățători și profesori care au lucrat bine și ar fi putut ajuta și pe ceilalți să obțină succese mai mari în munca lor, au tăcut, n'au luat cuvântul. De data aceasta, secția de învățământ a arătat tuturor datoria pe care o au de a face cunoscute întregului colectiv metodele înaintate de muncă. Pe această cale se va înlătura una din cauzele care au făcut ca problemele discutate în consfătuirile anterioare să nu fie rezolvate.

O altă cauză care a făcut ca unele din problemele discutate în consfătuirile trecute să rămână fără rezultat a fost lipsa de preocupare pentru notarea chestiunilor importante așa cum s'a întâmplat, de pildă, în legătură cu experiența înaintată. La aceasta s'a adăugat și faptul că secția de învățământ nu s'a preocupat îndeaproape să cunoască felul cum se aplică hotărîrile luate în consfătuiri, precum și faptul că unele hotărîri au fost prea generale sau formulate prea vag.

De toate aceste probleme secția de învățământ a raionului N. Bălcescu va ține seama cu prilejul consfătuirilor din luna Septembrie pentru a creia condițiile unei activități mai rodnice în anul școlar care începe.

N. NEDELCU
Inspector la secția de învățământ a raionului N. Bălcescu din București

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare și îndrumătoare a poporului muncitor, inspiratorul și organizatorul victoriilor noastre!

(Din chemările de 23 August 1953 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român)

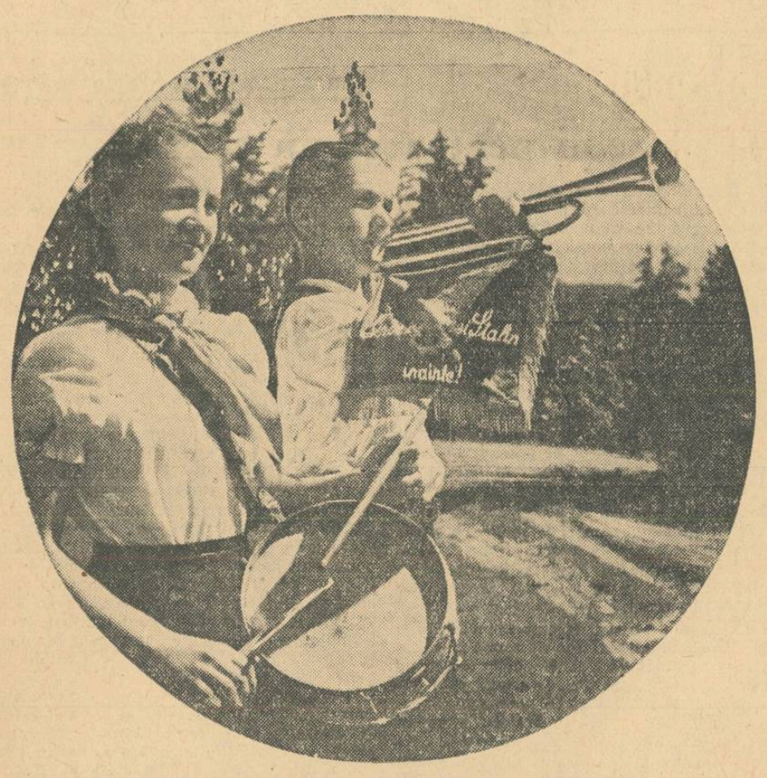

Activitatea pionierească contribue într'o măsură deosebit de însemnată la îndeplinirea sarcinilor educației comuniste a copiilor.

In nouă ani

De nerecunoscut a devenit regiunea noastră, regiunea Ploești, în anii care au trecut dela eliberarea patriei de către glorioasa Armată Sovietică. După luptele grele care s'au dus în regiunea noastră pentru isgonirea fasciștilor, a început o muncă încordată, plină de roade. Mobilizați de partid, oamenii muncii au luptat zi de zi pentru reconstrucția economiei și pentru înflorirea orașelor și satelor noastre. Astăzi, datorită marelui ajutor al poporului frate sovietic, regiunea Ploești este una din cele mai bogate regiuni ale țării noastre, cu o puternică industrie petroliferă și câmpii bogate pe care se întăresc neîncetat unitățile agriculturii socialiste.

Un mare avânt a luat în regiunea noastră, prin grija partidului și a guvernului, învățământul de toate gradele. Învățătorii și profesorii, încordându-și puterile și depunând toate cunoștințele lor, au pornit ofensiva împotriva analfabetismului. Astăzi, tot mai multe sate din regiune se mândresc că nu mai au niciun neștiutor de carte. In acelaș timp, cadrele didactice, organele de învățământ și sindicale au dus o luptă susținută pentru desvoltarea școlilor. In orașele și satele în care altădată stăpâneau capitaliștii și moșierii, ținând masele muncitoare în întuneric, sunt astăzi 794 școli elementare, 354 școli de 7 ani, 11 școli de 10 ani și 5 școli serale, cu peste 150.000 elevi. In cele 339 de instituții preșcolare sunt peste 13.000 de copii. Noi cadre didactice sunt pregătite în 7 școli pedagogice cu aproape 2.000 de elevi.

Frumoasele clădiri noi ale școlilor din Zărnești-Cădărușa, din Mânzălești-Grunzi, cele patru săli noi de clasă din comuna Schela Moreni și numeroase alte noi localuri și săli de clasă mari și luminoase, construite din fondurile alocate de stat se înalță azi în regiunea noastră, în satele unde înainte de eliberarea patriei mulți copii rămâneau fără știință de carte. Clădiri noi, luminoase, au fost ridicate și în Ploești: școala medie tehnică de petrol și gaze, școala elementară nr. 4 mixtă, școala nr. 4 de fete etc. In acelaș timp, s'au construit frumoase clădiri noi de internate, ca cel al școlilor medii din Ploești, cu 250 de locuri, sau internatul din comuna Ceptura, unde 120 de copii locuesc în bune condiții, asigurându-li-se frecventarea cu succes a școlii.

In dorința fierbinte de a crea copiilor lor posibilitatea de a învăța cât mai bine, țăranii muncitori din regiune realizează, la rândul lor, numeroase construcții prin autoimpunere. S'au construit astfel câte două săli de clasă în comunele Curmătura, raionul Cislău, Oțelești-Vulpea etc. Numai în anul 1952 s'au ridicat prin autoimpunere 25 de săli noi de clasă iar în prezent se mai construesc alte 33 de săli.

Asigurarea unor bune condiții pentru învățătura copiilor nu se oprește aici. In regiunea noastră, peste 13.000 de elevi primesc burse și peste 7.000 de elevi locuesc în cele 99 de internate ale școlilor de șapte ani, medii și pedagogice. Deasemenea, un mare număr de elevi mănâncă la cantine.

In anii puterii populare s'a schimbat radical conținutul învățământului. Predarea în școlile noastre, ca și în întreaga țară, se face în mod științific, folosindu-se metodele înaintate ale pedagogiei sovietice. In sprijinul muncii școlilor, al legării cunoștințelor de practică, cadrele didactice primesc un bogat și variat material didactic. In anul 1951, școlile care fac parte astăzi din regiunea Ploești au primit circa 24.000 de aparate, accesorii de laborator și instrumente de fizică și chimie, circa 600 de piese pentru studiul științelor naturale, 3.200 borcane de substanțe chimice, 9.000 de planșe pentru toate obiectele etc., iar anul acesta, încă din primele două trimestre, școlile din regiunea noastră au primit 18.000 de aparate și piese de fizică și chimie, 805 piese de biologie, aproape 400 de planșe tehnologice etc. Toate școlile sunt înzestrate cu globuri și hărți geografice, marea majoritate au microscoape și în curând ne vor sosi și 40 de aparate de proiecție.

Conduși de învățători și profesori, elevii noștri fac dese excursii la întreprinderile industriei petrolifere, la gospodăriile agricole colective, la Muzeul dela Doftana, excursii care contribue din plin la completarea cunoștințelor lor și, în acelaș timp, la întărirea educației lor în spiritul patriotismului, al dragostei pentru oamenii muncii, pentru tradițiile revoluționare ale poporului muncitor.

In îmbunătățirea continuă a calității învățământului nostru, rolul central îl au cadrele didactice. Ca și pretutindeni în țară, în regiunea noastră s'au organizat numeroase cercuri de învățământ politic pentru ridicarea nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice. Cursurile de perfecționare a cadrelor didactice au cuprins, până în prezent, circa 70% din totalul învățătorilor și profesorilor din regiune, înarmându-i cu metodele pedagogice sovietice. Un neprețuit ajutor în munca dusă de cadrele noastre didactice îl constitue manualele noi, ce ne vin în număr tot mai mare și contribue la asigurarea unui bogat conținut științific al lecțiilor.

Alături de învățământul de cultură generală, în regiunea noastră se desvoltă necontenit învățământul tehnic, școlile rezervelor de muncă și învățământul superior. An de an, din școlile noastre ies noi cadre tinere pentru toate ramurile de activitate, oameni pregătiți, hotărîți să lupte cu toată energia pentru pace și socialism, pentru bunăstarea și fericirea poporului muncitor.

E. RUSU
șeful secției de învățământ
a regiunii Ploești

Marele ajutor al experienței sovietice

Acum nouă ani, când țara noastră a fost eliberată de sub jugul fascist de către marea Uniune Sovietică, eu eram elev în primii ani la „școala normală", așa cum se numeau pe atunci școlile care pregăteau învățători. Greu îmi fusese până atunci să urmez cursurile. N'aveam cu ce-mi cumpăra cărțile trebuincioase și nu odată eram trimis acasă pentrucă nu puteam să plătesc taxele.

Odată cu zorile noi care s'au deschis în fața patriei mele, a început și pentru mine o viață nouă. An cu an se schimba școala în care învățam, devenind o școală deschisă fiilor poporului muncitor, pusă în slujba făuririi cadrelor necesare desvoltării țării noastre pe drumul construirii socialismului. In 1949, la un an după reforma învățământului, am pășit pentru prima dată ca învățător într'o școală elementară. Ajutorul meu cel mai însemnat în munca de instruire și educare a copiilor a fost experiența învățătorilor sovietici, pe care o puteam cunoaște prin mijlocirea cărților de pedagogie și a metodicilor, prin traducerile din presa pedagogică sovietică, prin cursurile de îndrumare a cadrelor didactice.

In urmă cu doi ani, am avut marea fericire să fiu trimis de către statul nostru democrat-popular în Uniunea Sovietică, să devin student al Institutului pedagogic „V. I. Lenin" din Moscova. E greu să povestesc în câteva cuvinte ce a însemnat acest lucru pentru mine. Căldura și prietenia pe care ne-o arată studenții sovietici nouă, tinerilor din țările de democrație populară, grija pe care o au profesorii față de noi, întreaga atitudine a oamenilor sovietici — toate acestea sunt un imbold de a învăța mereu mai mult și mai bine, de a ne însuși cât mai temeinic comorile științei sovietice, experiența strălucită a pedagogilor sovietici. Am ascultat adeseori lecții ale profesorilor Cornilov, Svatcovschi și ale altor oameni de știință din domeniul pedagogiei și al psihologiei, am participat la seminarii în cadrul cărora se discutau în amănunțime problemele predate la curs, am primit consultații din partea celor mai competenți profesori și candidați în științele pedagogice. Ni s'au pus la dispoziție toate materialele necesare unui studiu adâncit al problemelor de pedagogie și am avut prilejul să cunoaștem direct experiența celor mai bune școli din Moscova. Stând de vorbă cu directorii și colectivele didactice ale acestor școli, am putut vedea nemijlocit cum este organizat procesul instructiv-educativ, ce metode folosesc învățătorii și profesorii fruntași pentru a realiza învățământul politehnic, pentru a obține ca toți elevii să-și însușească cunoștințele prevăzute în programele școlare. De mare însemnătate pentru mine ca și pentru toți colegii mei care studiază pedagogia în marea Uniune Sovietică, a fost faptul că am putut studia căile și mijloacele realizării educației comuniste a copiilor, că am putut vedea cum sunt aplicate în practica școlii sovietice metodele muncii educative. Am învățat din experiența școlilor sovietice cum se organizează colectivul de copii, cum trebue să se desfășoare activitatea extrașcolară — excursiile, sportul, munca în cercurile pe obiecte și în cercurile de artiști amatori etc. — pentru completarea și adâncirea cunoștințelor obținute la curs, pentru educarea multilaterală a copiilor.

Un ajutor deosebit de însemnat în ceeace privește organizarea studiului meu l-am primit din partea studenților sovietici. Grupa de comsomol din institut se îngrijește permanent de felul cum învățăm și dă celor mai buni dintre studenții sovietici însărcinarea de a ne ajuta direct în munca de zi cu zi. Pe mine m'a ajutat foarte mult studenta Ira Salaeva pentru pregătirea fiecărui seminar în parte precum și pentru pregătirea examenelor.

Insăși viața noastră în mijlocul colectivului de studenți sovietici, faptul că trăim și studiem în Moscova, capitala marii Țări a Socialismului, este pentru noi un prilej de a învăța în fiecare clipă cum să muncim pentru a contribui din plin la înflorirea patriei noastre, pentru a deveni constructori dârzi ai socialismului, apărători ai păcii și ai prieteniei între popoare.

G. BINDIU
Student la Institutul pedagogic
„V. I. Lenin" din Moscova

Oameni ai științei, artei și literaturii! Puneți întreaga voastră capacitate creatoare în slujba poporului, în slujba apărării păcii și construirii socialismului!

(Din chemările de 23 August 1953 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român)

Pentru făurirea unui om nou

In aceste zile, când se împlinesc nouă ani dela eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, zeci de mii de învățători și profesori din școlile patriei noastre, făcând bilanțul muncii lor în acești ani, se gândesc, plini de recunoștință, la marele popor sovietic, la ajutorul neprețuit pe care l-au primit din partea școlii și a pedagogiei sovietice.

In școala noastră — una dintre miile de școli de 7 ani create pe baza reformei învățământului — lucrează 26 de cadre didactice. Intregul nostru colectiv își îndreaptă eforturile spre același țel: înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice, educarea lor în spiritul comunismului. In această muncă nobilă și plină de răspundere, ajutorul nostru cel mai însemnat îl constitue experiența strălucită a pedagogilor din marea Țară a Socialismului. Dela ei am învățat cum să muncim pentru a făuri un om nou, cum să luptăm pentru ridicarea culturală a poporului.

Aplicând experiența sovietică, noi ne străduim să îmbunătățim necontenit conținutul ideologic și științific al lecțiilor, să dăm elevilor noștri noțiuni clare, precise, bazate pe rezultatele cele mai recente descoperiri ale științei, astfel încât să le formăm o concepție justă despre lume și viață, despre desvoltarea societății omenești și a culturii. Fiecare lecție pe care o ținem în fața elevilor noștri, fiecare activitate pe care o organizăm cu ei în școală sau în afara școlii, are drept scop să desvolte încrederea tineretului în puterea creatoare a inteligenței omenești, să-i deschidă perspectiva progresului imens pe care-l poate realiza omenirea prin desvoltarea științei și tehnicii, să-i desvolte dragostea pentru valorile culturii naționale și universale și convingerea că, printr'o strânsă colaborare și prietenie între popoare, se poate asigura fericirea întregii omeniri.

Un ajutor deosebit de însemnat pentru noi îl constitue experiența școlii sovietice în domeniul legării muncii din școală de practică, de activitatea în producție. Materialele apărute în presa pedagogică din U.R.S.S. în legătură cu realizarea învățământului politehnic ne învață cum trebue să muncim pentru a îndruma pe elevi să lege cunoștințele lor teoretice de activitatea practică. De pildă, în legătură cu lecția „Randamentul termic al încălzitorilor sau randamentul mecanic al mașinilor", elevii au calculat randamentul termic al unei lămpi de spirt, al unei sobe, sau randamentul mecanic al unei locomotive, orientându-se astfel în problema planificării combustibilului în raport cu randamentul unui încălzitor sau al unei mașini. In legătură cu lecțiile de chimie, elevii au construit aparate cu galenă, preparând galena după indicațiile primite la lecțiile privitoare la calcule pe bază de formulă moleculară. Aplicând experiența profesorilor de biologie din școlile sovietice, noi am organizat pe lângă școală un lot experimental, unde elevii execută numeroase lucrări practice: pregătirea solului pentru însămânțat, semănarea și îngrijirea plantelor leguminoase, furajere și textile etc.

La baza educației morale a elevilor, noi punem dragostea pentru poporul nostru, respectul și prietenia pentru toate popoarele din lume. Aceasta este forța care însuflețește pe viitorii cetățeni ai patriei noastre. Pe baza ei se realizează și se întăresc calitățile morale ale omului nou: optimismul, dragostea și încrederea în viață, convingerea că munca este o datorie de onoare, devotamentul pentru interesele colectivității, perseverența, dârzenia, sentimentul de prietenie.

Elevii noștri sunt educați în spiritul dragostei fierbinți pentru marele popor sovietic, ziditorul comunismului, în spiritul dragostei și al admirației pentru tineretul sovietic, detașamentul de frunte al tineretului iubitor de pace din lumea întreagă. In acelaș timp, noi educăm pe elevii noștri în spiritul respectului și al prețuirii față de toate popoarele lumii.

Suntem în pragul deschiderii unui nou an școlar. Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, care vor avea loc în curând, ne vor ajuta să aplicăm și mai bine, într'o nouă etapă de muncă, experiența școlii și a pedagogiei sovietice, să muncim mai rodnic pentru a făuri din elevii noștri oameni capabili să construiască fericirea patriei lor și fericirea lor proprie, luptători entuziaști pentru binele omenirii, pentru marea cauză a păcii și prieteniei între popoare.

A. APOSTU
directorul școlii de 7 ani nr. 50
din București

★

In Republica noastră Populară, viața copiilor și a tinerilor este din ce în ce mai frumoasă. Partidul și guvernul, întreg poporul nostru muncitor fac totul pentru a asigura cele mai largi posibilități pentru desvoltarea multilaterală a copiilor și a tinerilor, pentru a făuri un tineret viguros, cult, capabil să lupte neînfricat pentru fericirea poporului. In clișeele alăturate: *copiii dintr'un cămin de zi luând masa în aer liber; în vacanță, pionierii fac sport, prinzând noi puteri pentru munca pe care o vor reîncepe în curând; studenți ai Institutului Agrotehnic din București la practica de vară.*

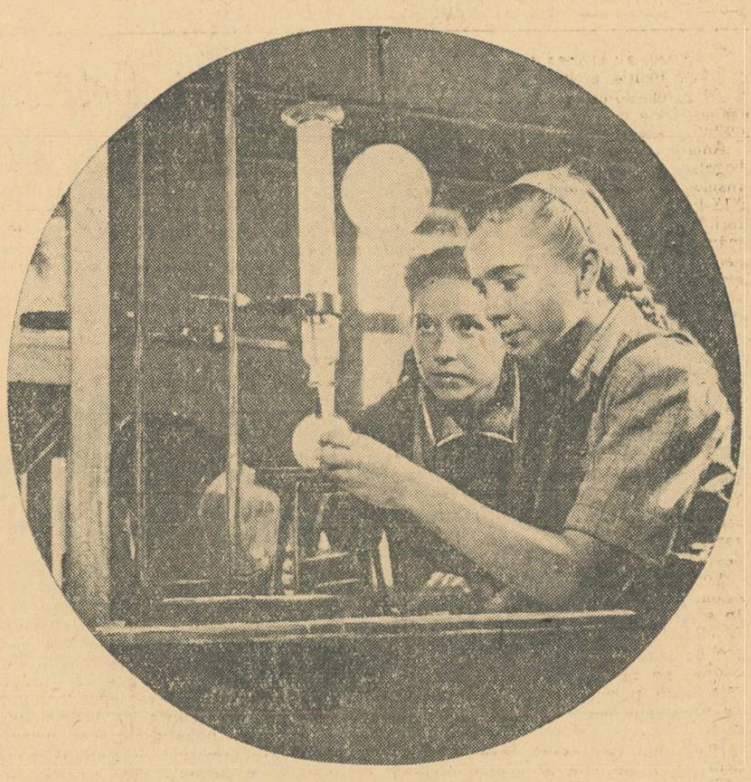

Școlile patriei noastre înarmează tineretul cu cunoștințe adânci și temeinice, îl învață să aplice în practică cele studiate, să cunoască activitatea producției.

Înflorește cultura poporului

Pretutindeni pe întinsul patriei noastre se simte din plin avântul revoluției culturale. Oamenii muncii dela orașe și dela sate se familiarizează din ce în ce mai mult cu cartea, cu ziarul, văd tot mai multe spectacole, vizitează mereu mai multe expoziții și muzee, simt din ce în ce mai puternic influența ridicării nivelului lor cultural asupra muncii pe care o desfășoară pentru o producție mai mare și de mai bună calitate, pentru recolte mai îmbelșugate.

In satele regiunii Stalin sunt 505 cămine culturale. Ele devin, an cu an, o școală din ce în ce mai bună de culturalizare a maselor muncitoare. Printre activiștii acestor cămine, o muncă deosebit de importantă desfășoară cadrele didactice. Aici, învățătorii și profesorii țin conferințe menite să aducă la cunoștința oamenilor muncii importantele succese obținute de poporul nostru muncitor în desvoltarea economiei naționale. Alte conferințe au adus la cunoștința țăranilor muncitori uriașele realizări ale înaintatei agriculturi socialiste din U.R.S.S., metodele agrotehnicii sovietice. Rezultate deosebit de însemnate în munca țăranilor muncitori pentru recolte îmbelșugate, în convingerea lor asupra superiorității gospodăriei agricole colective au avut conferințele cu titlurile: „Gospodăria agricolă colectivă — drumul bunei stări și al fericirii țărănimii muncitoare", „Prin gospodăria agricolă colectivă la o viață mai bună și un trai mai fericit", „Buna chibzuire a gospodăriei colective aduce belșug țărănimii muncitoare", „Pregătirea terenurilor pentru însămânțările de toamnă" și „Pentru întreținerea culturilor de legume irigate și neirigate".

In cele 651 de biblioteci existente în satele regiunii și care cuprind 537.077 de cărți, crește continuu numărul cititorilor. In registrele acestor biblioteci au fost trecute în acest an numele a 68.284 de cititori. Mulți dintre aceștia, antrenați în numeroasele cercuri de citit, organizate la căminul cultural și în comună, pe centre de case, au devenit cititori pasionați. Așa sunt mulți țărani muncitori din comunele Moșna, Măgheruș, Tigmandru, Saschiz, Amnaș și Sălișle.

O contribuție deosebit de însemnată în creșterea nivelului cultural al țăranilor muncitori din regiunea Stalin au avut-o și cele 68 de aparate de cinematograf, cu care au fost înzestrate căminele culturale. Și în folosirea acestor aparate, învățătorii au adus un prețios sprijin. Inainte de rularea filmelor, învățătorii au făcut prezentarea acestora, ajutând țăranilor muncitori să-și dea seama care este firul conducător pe care trebue să-l urmărească. Mii și mii de țărani muncitori din satele regiunii au văzut filmele „In sat la noi", „Mitrea Cocor", „Cavalerul stelei de aur", care le-au dat posibilitatea să înțeleagă mai adânc drumul minunat ce se deschide în fața agriculturii socialiste, îndemnându-i să pășească cu și mai multă hotărâre pe acest drum.

Un factor important în culturalizarea maselor muncitoare din această regiune, l-au constituit, deasemenea, cele 383 de aparate de radio ce aparțin căminelor culturale.

Activitatea desfășurată de învățători în cadrul bibliotecilor, al cercurilor de citit, al colectivelor de conferențiari, al colțurilor roșii dela gospodăriile agricole colective, a fost strâns împletită cu munca dusă în cele 160 de cercuri agrotehnice. Aici, țăranii muncitori au fost ajutați să cunoască și să aplice minimele agrotehnice, metodele agriculturii înaintate socialiste.

Avântul mereu în creștere al vieții culturale ce se desfășoară în regiunea Stalin se oglindește în largă măsură în activitatea deosebit de bogată a celor 521 de echipe artistice, în care sunt antrenați, pe lângă tineretul sătesc, și țărani muncitori care participă la cor, în echipele de dansuri și de teatru. Atât corurile și dansurile, cât și prezentarea diferitelor piese de teatru ca: „Impăcarea", „Repartiția", „Mireasa desculță" au desvăluit nenumărate talente care în trecut rămâneau necunoscute.

In regiune s'au înființat 10 muzee de istorie și științe naturale. In cadrul fiecărui muzeu s'au alcătuit colective științifice, al căror membri sunt în majoritatea lor învățători și profesori. Cu ajutorul materialelor concrete din aceste muzee, învățătorii îi ajută pe țăranii muncitori să înțeleagă originea vieții pe pământ și evoluția societății

Desvoltarea pe care a luat-o viața culturală din regiunea Stalin se explică în largă măsură și prin eforturile depuse de învățători și profesori pentru înlăturarea neștiinței de carte. Din 1948 și până la sfârșitul anului școlar 1951—1952 au fost alfabetizați 56.301 de cetățeni, iar în acest an 6.630 cursiști au absolvit cursurile de alfabetizare.

Viața țăranilor muncitori din fiecare comună a regiunii Stalin s'a schimbat, a devenit alta, mai frumoasă, mai luminoasă. In comuna Moșna, de pildă, există o stație de radioficare, aparat de cinematograf, trei centre de citit, trei biblioteci, două cercuri agrotehnice, un cor mixt format din țărani muncitori români și germani, o orchestră, o echipă de dansuri și o echipă de teatru, mai multe echipe sportive. Țăranii muncitori și colectiviștii din această comună s'au împrietenit pentru totdeauna cu cartea. 32 de cărți a citit în acest an tovarășul Munteanu Vasile, președintele gospodăriei agricole colective iar tovarășul Flika Mihail, membru al gospodăriei agricole colective, a citit, deasemenea, peste 30 de cărți. Tot atât de multe a citit și tovarășa Lutsch Ana, care a participat la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective.

Și ca Moșna, sunt zeci de comune în regiunea Stalin. Grija partidului și a guvernului nostru pentru satisfacerea nevoilor culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii face ca, în regiunea Stalin, ca și în celelalte regiuni ale țării, să se desvolte neîncetat activitatea căminelor culturale, a bibliotecilor, a cercurilor agrotehnice, a muzeelor, a colțurilor roșii din cadrul gospodăriilor agricole colective.

H. IONESCU

Trăiască pacea între popoare! Să luptăm pentru menținerea și întărirea păcii, pentru colaborarea între popoare, pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase, pentru zdrobirea oricăror uneltiri ale dușmanilor păcii!

(Din chemările de 23 August 1953 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român)

Inchiderea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților

Grandioasa sărbătoare a tineretului lumii — cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților — a luat sfârșit.

Neuitate vor rămâne minunatele zile petrecute în București, zile în care tineri din toate colțurile lumii, veniți aici sub puternicul imbold al dorinței de pace și prietenie, s'au cunoscut, s'au înfrățit în cântec și joc, petrecând clipe de tinerească sărbătoare, legându-se să fie prieteni, uniți toată viața.

Către orele 19, o coloană uriașă de tineri deasupra căreia fluturau mii de drapele ale tuturor țărilor participante la Festival, pancarte, batiste colorate și buchete de flori, a început defilarea. In capul coloanei erau tinerii sportivi din R.P.R., purtând pe brațele lor insigna F.M.T.D., globul pământesc, insigna U.I.S. și sute de drapele albe și albastre. Deoparte și de alta a străzii, mii de oameni îi întâmpinau cu urale nesfârșite pe demonstranți.

Un aspect dela manifestația de închidere a Festivalului.

Din coloana delegației de tineret din Marea Britanie se auzea refrenul unui cântec: „Nu voi mai merge în război niciodată", cântau tinerii englezi. Pe steagurile albastre pe care le purtau în fruntea coloanei, ei au scris: „Tineretului lumii, pace și prietenie".

La această măreață manifestare de închidere a Festivalului, entuziasmul tinerilor francezi era clocotitor. Iată copiii din organizația „Vaillant" și tinere fete din Bretagne, îmbrăcate în pitorești costume ale ținutului natal. In urma lor au defilat grupurile artistice care au culeș atâtea aplauze la spectacolele prezentate în orașul Festivalului.

Pe pancartele uriașe pe care le purtau, erau înscrise cele mai scumpe simțăminte ale tinerilor francezi. Pe o hartă a Franței se putea citi: „La France salue Henri Martin".

Pe lângă tinerii francezi trec tineri din Tunisia, Turcia, Venezuela...

Vietnam! Un strigăt puternic izbucni din piepturile solilor păcii din Franța: „Paix au Vietnam! — Paix au Vietnam!"

— Pen-hva cin-son! Van-ze! Van-ze! scandau tinerii din delegația coreeană. Pace și Prietenie! li se răspundea din rândurile compacte ale cetățenilor veniți să strângă pentru ultima oară mâinile tinerilor participanți la Festival.

In piața Universității, tânărul coreean Ci-Ciang-Huan a fost îmbrățișat cu putere. Pionierul Constantin Olimpiu venise să-și ia rămas bun dela prietenul lui.

Coloana italienilor înainta sub faldurile steagurilor naționale. Erau tineri veniți din diferite provincii ale Italiei, din Lombardia până în Calabria. Braț la braț, pe străzile Bucureștiului, îndreptându-se spre Piața 28 Martie, mergeau intelectuali, funcționari, muncitori.

O puzderie de steluțe rubinii strălucitoare, luminate dinăuntru cu mici becuri electrice, pluteau deasupra coloanei tinerilor sovietici. Aceste stele luminoase, prinse în vârful unor steguțe pe care era scris cuvântul scump tuturor popoarelor — „MIR" — Pace — dădeau întregii coloane un aspect deosebit de sărbătoresc. In rânduri strânse, tinerii sovietici înaintau fluturând batiste multicolore. Intre șirurile de purtători ai stelelor mergeau tineri și tinere în costume naționale din toate regiunile Uniunii Sovietice. Sarafane în culori vii și cămăși de mătase brodate, văluri și egrete, căciulițe elegante și basmale de o rară frumusețe, formau o minunată armonie de culori.

Mii de oameni, strânși pe marginea trotuarelor, aclamau pe tinerii sovietici, le aruncau flori. Un grup scanda în rusește: — Mir i drujba! Ca un răspuns, din coloană se înălță o melodie plină, avântată: „Cântecul Patriei" al lui Dunaevschi. Răsunau pe întregul bulevard cuvintele tinerești:

...„Și nimeni în lume nu știe
Să rădă și să iubească
Mai frumos decât noi".

Din grupul tinerilor albanezi, din coloana norvegienilor, a chinezilor sau a argentinienilor, ca și din toate celelalte grupuri, răsunau necontenit, în limba română, cuvintele: „Pace și Prietenie", „Trăiască poporul român". Tineretul lumii și-a manifestat și cu acest prilej dragostea și prietenia pentru tineretul țării care a găzduit Festivalul.

Timp de aproape două ore cât a durat defilarea, miile de cetățeni ai Bucureștiului, împreună cu tineretul lumii, au manifestat cu entuziasm pentru cauza comună a omenirii întregi, bunul cel mai de preț al popoarelor: Pacea.

Marele meeting de închidere a Festivalului, s'a desfășurat în Piața „28 Martie", către care se îndreptau încă de după amiază, sute de mii de cetățeni ai orașului.

Piața, scăldată în lumina reflectoarelor, avea un aspect cu adevărat feeric.

Au sosit în tribună dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., Gh. Vidrașcu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, V. Mușat prim secretar al C.C. al U.T.M., M. Bodnăraș, președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, C. Bldaru, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al orașului București și alte personalități ale vieții publice și culturale din țara gazdă.

In tribună se aflau deasemenea Bruno Bernini, președintele F.M.T.D., Jacques Denis, secretar general al F.M.T.D., B. Bereanu, președintele U.I.S., invitați de onoare ai Festivalului, conducători ai delegațiilor de tineret.

Ovații nesfârșite salută prezența în tribună a tânărului erou al Franței, Henri Martin, „Marinarul păcii", cum îi spun cu adâncă dragoste tinerii francezi.

La ora 20,45, peste întreaga piață s'a așternut liniștea. A început meetingul, deschis de Vasile Mușat, prim secretar al C.C. al U.T.M.

Aplauzele zecilor de mii de tineri au salutat cuvântarea lui Bruno Bernini, președintele F.M.T.D.

Apoi delegatul englez Robert Mac Innes a citit Apelul Cuvintele Apelului, care exprimă înflăcărata voință de unitate, pace și prietenie a întregului tineret al lumii, au răsunat puternic, solemn. Zeci de mii de mâini s'au ridicat să-l aprobe. Fluturau drapele, se înălțau urale.

Imnul F.M.T.D., cântat de zeci de mii de tineri va porni spre cele patru orizonturi, spre țările mari și mici, peste mări și oceane, ca un imn măreț pe care tineretul îl înalță păcii și prieteniei, prieteniei între toți tinerii, între toate popoarele, pentru soarele luminos al unei vieți fericite, așa cum și-o dorește fiecare tânăr.

In vacanță

Abia s'a luminat de ziuă și instructorul de pionieri s'a și sculat. Astăzi e de serviciu și răspunde de întreaga activitate a pionierilor și școlarilor din tabără.

La ora 7, trompetistul sună deșteptarea Pionierii și școlarii veniți la taberele de odihnă din Predeal, fii ai muncitorilor dela Uzinele „23 August" din București, ai muncitorilor dela întreprinderile din Craiova și Iași, sar veseli din pat și ies în curtea vilelor, la înviorare.

La ora 8 și 10 minute, trompetiștii sună pentru a doua oară. De data aceasta însă, goarna scoate alte note. La auzul melodiei scurte și vesele, pionierii se adună în careu și sunt gata să ridice drapelul pe catarg. Apoi, conducătorul unității anunță programul zilei respective. Fiecare dimineață petrecută în tabără aduce elevilor noi și noi surprize.

Sub îndrumarea cadrelor pedagogice și medicale special instruite, viața elevilor veniți la odihnă este plină de bucurie. Adeseori ei pornesc în scurte excursii, vizitând orașul și împrejurimile acestuia. Astfel, ei vizitează numeroasele sanatorii și case de odihnă din Predeal, încăpătoare, confortabile, cu parcuri bine întreținute.

Școlarii și-au făcut repede prieteni printre oamenii muncii veniți la odihnă în Predeal. Nu rareori ei primesc vizitele muncitorilor și stahanoviștilor, ale țăranilor muncitori, ale învățătorilor și ale oamenilor de știință și cultură aflați la odihnă. Prin parcurile mari și umbroase ale vilelor vezi deseori școlari stând de vorbă cu muncitori stahanoviști, colectiviști sau oameni de știință. Din scurtele povestiri ale pionierilor și școlarilor se desprinde bucuria lor, dragostea lor fierbinte față de patrie, față de partidul oamenilor muncii, care luptă pentru a le făuri o copilărie fericită.

O mare bucurie le aduc școlarilor șezătorile — jocurile, dansurile și cântecele pe care le organizează în comun. Cu acest prilej se leagă prietenii noi, trainice. In cinstea zilei de 23 August, ei au pregătit un bogat și frumos program artistic.

Dar nu numai acestea sunt prilejuri de bucurie pentru pionieri. Pădurile de brazi din jurul Predealului sunt deseori colindate de școlari. Excursiile lor sunt adevărate lecții practice de botanică, zoologie și geografie. Nu de puține ori îi auzi pe pionieri și școlari vorbind despre formațiunile geologice, despre munții care înconjoară Predealul și apele din apropierea lui. De curând ei au făcut excursii la Clăbucet și la cascada Tamina. Au vizitat deasemenea cabanele „Trei brazi" și „Coplea". Cu acest prilej, membrii cercului „tinerilor naturaliști" au cules date despre bogățiile naturale și minerale ale regiunii și au strâns plante pentru ierbarele școlilor, și-au îmbogățit insectarele și colecțiile de pietre.

Adeseori pionierii stau de vorbă cu locuitorii din regiune. Aceștia le povestesc despre viața grea pe care au dus-o în timpurile regimului burghezo-moșieresc și despre minunatele perspective pe care le-a deschis în fața lor regimul democrat-popular.

Adeseori, pionierii se adună în poienele dela poalele munților, organizând aici întrunirile „prietenilor cărții". Ei ascultă cu ochi mari de încântare basmele și în mintea lor se întipăresc întâmplări nemaiîntâlnite, se înfiripă visul unui viitor minunat, în care ei înșiși vor fi eroi aidoma acelora din basme.

★

Intr'unul din cele mai pitorești locuri ale raionului Buzău, la Nehoiași, funcționează în vara aceasta o tabără de pionieri și școlari. Aici, pionieri și școlari din orașele Râmnicu Sărat, Buzău, Câmpina etc. au condiții minunate de odihnă. In tabără s'au organizat diferite cercuri pentru elevi, s'a amenajat un teren de volei au loc șezători, se organizează excursii și plimbări.

Pionierii și școlarii care se află la tabăra din comuna Călcești, raionul Baia de Aramă, au organizat de curând o excursie la Câmpia Padeșului. Cu prilejul acestei excursii ei au strâns plante medicinale, precum și diferite roci și minerale, alcătuindu-și ierbare și colecții de roci.

Pionierii care-și petrec vacanța în taberele din orașul Galați desfășoară o activitate interesantă în cadrul cercurilor ce s'au organizat pentru ei: cercul sportiv, cercul „prietenilor cărții", cercul „tinerilor naturaliști". Ei ascultă recenzii ale cărților pentru copii, văd filme, fac excursii.

In același timp, ei ajută oamenilor muncii în desfășurarea campaniei agricole. Astfel, pionierii din tabăra nr. 8 au ajutat la strângerea recoltei în gospodăria de stat Zagna-Vădeni.

Din scrisorile sosite la redacție

Școli pentru copiii patriei

Partidul și guvernul acordă o atenție deosebită creării unor condiții cât mai bune de desfășurare a muncii instructiv-educative. In preajma deschiderii noului an școlar, în orașele și satele patriei noastre sunt în toi lucrările pentru terminarea localurilor de școală nou construite, pentru amenajarea și repararea localurilor existente, pentru completarea utilajului laboratoarelor și muzeelor școlare cu noi piese, pentru îmbogățirea bibliotecilor școlare. Alături de organele locale de stat și de organizațiile de masă, părinții elevilor și numeroși oameni ai muncii se preocupă îndeaproape de mersul acestor lucrări, dând directorilor de școli și cadrelor didactice un ajutor însemnat în munca de pregătire a noului an școlar.

In întreaga regiune Hunedoara se construiesc, prin autoimpunere, 110 școli. Totodată, se execută lucrări de reparații și renovări la un număr de 102 localuri de școală. In curând vor fi date în folosință numeroase săli noi de clasă.

Incă de anul trecut țăranii muncitori din satul Broșteni, raionul Piatra Neamț, au hotărît, în cadrul unei adunări populare, să-și construiască un local nou de școală prin autoimpunere. In prezent, lucrările de construcție a școlii se desfășoară într'un ritm tot mai viu. Țăranii muncitori contribuie la construcția noii școli prin bani, materiale și muncă voluntară. Pe lângă aceasta, ei au fabricat 4000 cărămizi și au construit o fântână pentru școală.

In comuna Buruenești, raionul Roman, lucrările de reparare și curățire a școlii de 7 ani s'au terminat cu 10 zile înainte de termenul fixat. Datorită faptului că părinții elevilor au adus o contribuție însemnată la organizarea lucrărilor de reparare, muncind voluntar și procurând materiale, s'a putut economisi 50% din suma prevăzută pentru aceste lucrări.

La școala de 7 ani din Săcel, raionul Novaci, s'a confecționat prin autoimpunere aproape tot mobilierul necesar unei bune funcționări a școlii și a internatului. Astfel, s'au confecționat 40 de bănci noi, 4 dulapuri pentru bibliotecă și material didactic, o masă pentru cancelarie și 12 scaune. Școala a fost împrejmuită cu gard.

In raionul Zeletin, regiunea Bârlad, se desfășoară într'un ritm viu lucrările pentru amenajarea internatelor de pe lângă școlile sătești de 7 ani.

Colectivul pedagogic al școlii medii de băieți „Iosif Rangheț" din Tg. Mureș lucrează intens la complectarea și aranjarea laboratoarelor școlii, precum și la reorganizarea bibliotecii. In această muncă precum și în munca de curățire a localului școlii, învățătorii și profesorii primesc un sprijin important din partea părinților elevilor.

Comitetul de părinți de pe lângă școala de 7 ani nr. 22 din Orașul Stalin a obținut sprijinul unor întreprinderi din oraș pentru a asigura încălzirea școlii cu gaz metan. In prezent, lucrările pentru introducerea gazului metan au și fost terminate.

Noi localuri de școală, mari și luminoase, înzestrate cu laboratoare și cabinete spațioase, se ridică și în capitala patriei noastre. Elevii școlii de 7 ani nr. 42, ca și elevii școlii nr. 59 de fete vor începe noul an școlar în clase noi, pline de lumină mirosind a var proaspăt. Plini de bucurie lucrează ei pentru a ajuta la finisarea școlilor, la împodobirea lor cu flori și tablouri.

Cristea Gavrilă, împreună cu colegii lui din clasa a VI-a, dau zor să termine mai repede împodobirea fațadei școlii lor. Aduc flori, prind lozinci și chibzuiesc cum să le aranjeze cât mai bine. Sub conducerea învățătorilor, un grup de elevi lucrează la înfrumusețarea grădinii care împrejmuește școala.

Adeseori îi poți vedea la școală, în aceste zile din preajma începerii unei noi etape de muncă, și pe părinții elevilor, lucrând alături de profesori și de copii. „Pentru școala copiilor noștri — spune tovarășa Melania Botea, mama unui elev din clasa a II-a — muncim cu dragă inimă".

Din zori și până se lasă noaptea, încăperile forfotesc de mulțimea copiilor care pun totul la punct — biblioteca școlii care s'a îmbogățit numai în ultima săptămână cu 150 de cărți, laboratoarele de fizică, chimie și științe naturale. Multe dintre piesele laboratoarelor sunt făcute de mâna lor: aparate pentru experiențe, planșe, ierbare și insectare, hărți.

Dar prin mulțimea elevilor care aleargă mereu în curtea școlii, după treburi, vezi și prichindei cu ochii larg deschiși, plini de curiozitate, care stau și se tot uită și n'ar mai pleca. „Or fi boboci" — își spun pionierii, privindu-i cam de sus.

— „Cu tine ce-i?" întreabă „bătrânul" elev dintr'a treia pe unul dintre prichindei.

— „Și eu — tot aici" — răspunde sfios prichindelul.

— „Văd că tot aici — dar pentru ce?"

— „Eu tot aici am să învăț. Acuș, peste două săptămâni" — îl lămurește cel mic.

— „Vedeți, e chiar boboc, cum am spus" — se întoarce cel mare către tovarășii săi. „Să-l luăm cu noi, să aducă și el flori".

Fericit, cel mic aleargă după ei. A început viața de elev.

Prietenia este putere

TIE DE-MIN
Președintele Federației Studenților din China

Mii și mii de kilometri am parcurs noi, tinerii chinezi, pentru a participa la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care a avut loc la București.

Delegația tineretului din Republica Populară Chineză la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților a fost formată din reprezentanți ai tinerilor din diferite ramuri de activitate. Delegația aceasta a fost cea mai mare delegație chineză care a vizitat până în prezent Republica Populară Română. Poporul, tineretul și studenții români, de îndată ce aflau că suntem veniți din China Nouă, eliberată sub steagul lui Mao Tze-dun, ne-au întâmpinat cu o mare dragoste și o profundă prietenie.

In Republica Populară Română am văzut îndeaproape uriașa muncă depusă pentru Festival de poporul și tineretul român, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român și a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej muncă care a asigurat tuturor delegaților și participanților la Festival condițiile cele mai bune pentru a se simți cât mai bine pentru a se cunoaște îndeaproape. Prin aceasta, poporul și tineretul român au contribuit mult la strângerea prieteniei între popoare, la lupta pentru cauza păcii. Suntem profund impresionați de înaltul patriotism și internaționalism al tineretului român și al întregului popor român, care este un popor harnic și entuziast. Vă asigurăm că vom duce prietenia voastră în China și o vom împărtăși tuturor studenților, întregului tineret din țara noastră.

Prieteni și colegi ai noștri din R.P.R., am vrea să vă înfățișăm câteva aspecte din viața și munca tineretului nostru. După întemeierea Republicii Populare Chineze, Partidul Comunist Chinez și Guvernul Popular au înființat multe universități, institute, școli medii tehnice, precum și școli medii de scurtă durată speciale pentru muncitori și țărani, spre a educa tineretul, spre a forma noile cadre necesare construcției țării. In anii aceștia, numărul studenților și al elevilor a crescut cu mult față de cel mai mare număr atins vreodată în timpul gomindanului. Astfel, față de numărul studenților și elevilor din timpul gomindanului, numărul elevilor din școlile elementare a crescut cu 212,3%, numărul elevilor din școlile medii cu 164,8%, numărul studenților din institute și universități cu 156,3%. Toți studenții și elevii din toate institutele de învățământ superior, din școlile pedagogice, școlile medii tehnice și școlile medii de scurtă durată pentru muncitori și țărani, sunt scutiți de toate taxele și primesc bursă, iar majoritatea elevilor din școlile medii primesc și ei bursă.

Partidul și Guvernul Popular au pregătit tineretului toate condițiile necesare însușirii cunoștințelor; calitatea instrucției și a educației se îmbunătățește continuu. Tinerii învață cu elan și sârguință, pentru a-și construi patria. A învăța bine, a învăța cu stăruință, este curentul puternic care străbate rândurile elevilor și studenților.

Acum, patria noastră a intrat într'o nouă epocă istorică, în epoca construcției economice planificate. Anul acesta este primul an al planului nostru cincinal de construcție a țării. Președintele Mao ne-a chemat să învățăm din experiența marii noastre prietene, Uniunea Sovietică și din experiența țărilor de democrație populară. El ne cheamă să luptăm necontenit pentru întărirea solidarității între tineretul și studenții din lumea întreagă, să fim credincioși cauzei apărării păcii. Intregul popor chinez, împreună cu tineretul și studenții din China, înaintează cu hotărâre pe drumul apărării păcii, al întăririi prieteniei între popoare.

La casa de copii din Bușteni

Regimul nostru de democrație populară manifestă o grijă deosebită față de copii și face totul pentru a le asigura o copilărie fericită.

In Republica noastră Populară se găsesc numeroase case de copii unde sunt îngrijiți și educați copiii fără părinți. Aceste case de copii se găsesc în cele mai frumoase regiuni ale țării: Pe valea Prahovei și a Timișului, la Sighișoara, Făgăraș, Orlat, Lugoj, etc.

Casa de copii din Bușteni are o clădire mare, cu patru etaje, cu geamuri mari, cu încăperi largi, luminoase. In jur se găsesc două terenuri de volei, un teren de fotbal și o grădină de zarzavat lucrată de elevi.

Celor 300 de copii care trăiesc aci li s'au asigurat, prin grija statului și a organizațiilor de masă, condiții bune de viață și de învățătură: o hrană consistentă, îngrijire sanitară și medicală, îmbrăcăminte, cărți și rechizite școlare. Deasemenea, pentru ei se organizează activități variate: coruri, cercuri de artiști amatori etc.

Copiii care termină școala de 7 ani sunt îndrumați spre școlile rezervelor de muncă și școlile medii. Ei păstrează însă mai departe legătura cu casa de copii, de unde primesc cele necesare continuării studiilor până la intrarea în câmpul muncii.

Tuturor acestor copii le este larg deschis drumul pentru o activitate interesantă și folositoare patriei. Ei pot să se pregătească în direcția în care au înclinații deosebite, să devină muncitori calificați, ingineri constructori, agronomi, învățători, medici, ziariști, artiști, cetățeni de nădejde ai patriei noastre.

Pionierii — fruntași în munca culturală

Incă dela instalarea stației de radioficare, majoritatea pionierilor din comuna Săcel, raionul Novaci, și-au exprimat dorința de a pregăti și prezenta programe artistice în cadrul emisiunilor locale.

Dela 1 Aprilie 1953 și până în prezent, unitatea de pionieri a prezentat la stația de radioficare peste 25 de programe. A fost o întrecere susținută între detașamente. Programele au fost legate de campania de însămânțări, de campania muncilor agricole de vară și de marea sărbătoare a tineretului mondial — Festivalul dela București.

Instructoarea superioară de pionieri a antrenat și a organizat munca echipelor de pionieri, fiind ajutată de diriginți în vederea prezentării unor programe cât mai frumoase.

EMANOIL CINTEZA
corespondent
comuna Săcel, raionul Novaci

Note politice externe

• Pe drumul unificării Germaniei.
• Lupta poporului francez pentru o viață mai bună nu poate fi oprită.

Nota guvernului sovietic adresată la 15 August guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. în legătură cu problema germană constituie un eveniment de o importanță deosebită pentru întregul popor german, cât și pentru celelalte popoare din Europa. Singura cale justă, care dă posibilitatea rezolvării definitive a problemei germane în spiritul hotărîrilor dela Potsdam, este aceea a încheierii tratatului de pace cu Germania și a restabilirii unității ei naționale.

Consecventă politicii sale de pace, Uniunea Sovietică a făcut propuneri repetate guvernelor Franței, Angliei și S.U.A., menite să asigure unificarea Germaniei, să deschidă întregului popor german drumul unei dezvoltări libere și democratice. Ignorând aceste propuneri și trecând peste voința poporului german, care și-a manifestat în nenumărate rânduri hotărîrea sa de a se uni, guvernele celor trei puteri occidentale au făcut tot ce le stă în putință pentru a împiedica unificarea și pentru a tergiversa semnarea tratatului de pace cu Germania. Mai mult, așa cum se arată în nota guvernului sovietic, cercurile guvernamentale din Franța, Anglia și S.U.A. au căutat, cu sprijinul direct al guvernului dela Bonn, să intensifice pregătirile de război din Germania occidentală, să alimenteze continuu spiritul revanșard al elementelor fasciste prin eliberarea criminalilor de război naziști și reintegrarea lor în viața politică a Germaniei occidentale. Semnarea „tratatului dela Bonn" în Mai 1952 și a tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană", cunoscut sub numele de „acordul dela Paris" dovedește limpede că guvernele celor trei state occidentale nu doresc unificarea Germaniei. Este neîndoios că existența acordurilor dela Bonn și Paris, încheiate peste voința și în ciuda protestelor popoarelor francez și german, au adus și aduc contribuția lor însemnată la reînvierea militarismului german și la transformarea Germaniei occidentale într'o bază de agresiune menită să servească pretendenților la dominația mondială. Ele au ca scop integrarea Germaniei occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de Nord, împiedicând în felul acesta unificarea întregii Germanii. In lumina acestor fapte, este tot mai ușor de înțeles că politica guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. este îndreptată nu spre unificare ci dimpotrivă spre menținerea scindării dintre apusul și răsăritul Germaniei, spre ocolirea sistematică, prin invocarea unor pretexte complect lipsite de temei, a propunerilor făcute de Uniunea Sovietică în legătură cu tratatul de pace.

Problema germană preocupă în cel mai înalt grad popoarele din întreaga lume și în special popoarele care au avut de suferit direct, în urma celui de al doilea război mondial, de pe urma agresiunii fasciste. Soarta păcii și a războiului în Europa — și deci în lumea întreagă — este legată puternic de felul în care se va rezolva problema germană. Calea susținută de Uniunea Sovietică, corespunzând întru totul năzuințelor fierbinți ale poporului german, cale care a fost confirmată cu tărie în nota guvernului sovietic, adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A., este aceea a rezolvării pașnice a problemei germane prin încheierea tratatului de pace cu Germania și unificarea ei. „Problema restabilirii unității naționale a Germaniei — se spune în notă — a fost și rămâne pentru poporul german problema principală, în rezolvarea căreia sunt interesate popoarele iubitoare de pace din întreaga Europă". In acest sens, nota guvernului sovietic vine cu propuneri concrete, menite să ducă la soluționarea problemei germane și la realizarea unei destinderi în situația internațională actuală. Propunerile făcute de guvernul sovietic referitoare la convocarea unei conferințe de pace pentru examinarea problemei tratatului de pace cu Germania și la constituirea unui guvern provizoriu al întregii Germanii și ținerea unor alegeri libere pe întreaga Germanie constituie punctul de plecare în stabilirea unei păci durabile în Germania și în întreaga lume. Bazele tratatului de pace propus de guvernul sovietic oferă, prin justețea clauzelor lui, posibilitatea sigură a rezolvării problemei germane, a consolidării păcii și a înfloririi unei Germanii democratice. Incheierea tratatului de pace cu Germania, arată nota guvernului sovietic, „va contribui în mod hotărîtor la consolidarea păcii în Europa și va permite rezolvarea definitivă a problemelor ivite ca urmare a celui de al doilea război mondial, lucru în care sunt vital interesate statele din Europa ce au suferit de pe urma agresiunii hitleriste, și în primul rând vecinii Germaniei".

Poporul german, vital interesat în satisfacerea revendicărilor lui arzătoare, este convins că — așa cum arată nota sovietică — „renașterea Germaniei ca mare putere, demnă să ocupe locul cuvenit în rândul celorlalte puteri, este cu putință numai prin dezvoltarea pașnică și democratică a statului german, prin colaborarea prietenească cu celelalte state care doresc întărirea păcii și securității internaționale". Propunerea guvernului sovietic, prin care se cere ușurarea obligațiilor financiar-economice ale Germaniei, legate de consecințele războiului, constituie o dovadă în plus a prieteniei pe care Uniunea Sovietică o poartă poporului german.

Recenta notă a guvernului sovietic, adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A., a deschis perspective largi pentru rezolvarea problemei germane și soluționarea litigiilor existente pe cale pașnică. Ea a trezit un puternic ecou în rândurile opiniei publice din Germania și din întreaga lume. Presa străină se ocupă pe larg de conținutul notei sovietice, accentuând faptul că propunerile guvernului sovietic „reprezintă un pas extrem de important pe calea rezolvării pașnice a uneia dintre cele mai serioase probleme internaționale actuale" (Daily Worker). Ziarul „Berliner Nacht Depesche" (Germania occidentală) scrie că „nota sovietică trebue acceptată și că toate «cursele» trebue să fie înlocuite prin tratative" iar corespondentul din Berlin al ziarului „New-York Times" a fost nevoit să constate că „După părerea generală, năzuința spre unificare este atât de puternică în rândurile germanilor, încât din punct de vedere politic ar fi primejdios să se respingă direct propunerile sovietice".

Populația din R.D. Germană a primit știrea despre conținutul notei sovietice cu multă încredere, manifestată în numeroasele meetinguri care au avut loc în întreprinderi și instituții. „Nu dorim nimic atât de mult — spunea în cuvântarea sa Walter Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri din R.D. Germană — cum dorim ca prin exprimarea unanimă a voinței de pace a întregului popor să obținem dela puterile occidentale, care până acum au încercat să pună piedici în calea încheierii tratatului de pace cu Germania, să accepte propunerile sovietice".

Aceasta este și dorința întregului popor german, care luptă pentru o Germanie unită și liberă, pentru pace și bună stare.

★

Știrile sosite zilnic din Franța anunță că uriașa mișcare grevistă, începută acum două săptămâni, continuă cu aceeași amploare. Lupta celor 4 milioane de oameni ai muncii francezi dela căile ferate, dela uzinele de gaz și electricitate, din transporturile în comun și din alte numeroase întreprinderi, se desfășoară cu o vigoare nemaiîntâlnită în istoria mișcării greviste din Franța, demonstrând hotărîrea cu care masele populare se opun politicii reacționare a guvernului Laniel, politică de înfometare a poporului, de încălcare grosolană a libertăților democratice și de trădare a independenței naționale.

In ciuda amenințărilor și numeroaselor măsuri antigreviste întreprinse de guvernul Laniel, în întreaga Franță mișcarea grevistă continuă să se desfășoare cu aceeași intensitate. Serviciul poștal francez nu funcționează decât într'o măsură foarte redusă, funcționarii care au primit ordine de rechiziție fac greva brațelor încrucișate în birouri, circulația este aproape complect întreruptă iar marile gări pariziene sunt pustii. La grevă au aderat muncitorii din noi întreprinderi. Uzinele metalurgice din Valenciennes, Maubouge, Dunkerque, Nantes, și-au încetat activitatea. Greva metalurgiștilor a cuprins și pe muncitorii din întreprinderile particulare. Optzeci de mii de funcționari civili dela birourile, instalațiile și arsenalele militare, personalul imprimeriei naționale, personalul flotei comerciale și docherii din mai multe porturi sunt deasemeni în grevă. In primele zile ale declanșării grevei, printre greviști se numărau peste 90% din muncitorii uzinei „Electricité de France", 80—90% din minerii care lucrează în bazinele carbonifere din departamentele Nord și Pas-de-Calais, peste 500 de mii de funcționari de stat, etc. Intreaga activitate economică din Franța este paralizată de uriașele acțiuni greviste care s'au întins în întreaga țară.

Mișcarea grevistă care are loc în prezent în Franța și ale cărei proporții întrec toate grevele care au avut loc până acum, demonstrează puternica unitate a clasei muncitoare franceze, care a silit până și pe leaderii sindicatelor de dreapta să sprijine revendicările legate de mărirea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă, de anularea draconicelor decrete-legi elaborate de guvernul Laniel. In pofida asigurărilor pe care însuși Laniel le dă privitor la așa zisa „descreștere a mișcării greviste", aceasta se dovedește a fi în plină dezvoltare. Chiar ziarele reacționare își exprimă îngrijorarea față de atitudinea pe care Laniel a adoptat-o în legătură cu actuala situație din Franța. Cotidianul „Combat" a remarcat că „dacă Laniel conta pe slăbiciunea greviștilor, această iluzie riscă să fie spulberată", iar ziarul „La Depeche du Midi" subliniază că „situația (din Franța, n.r.) este din zi în zi mai gravă și că stagnarea vieții economice este aproape completă". Vocile care cer convocarea imediată a unei sesiuni extraordinare a Adunării Naționale în legătură cu actuala situație dificilă din Franța, se fac tot mai des auzite. „La Voix du Nord" cere ca Adunarea Națională să fie convocată de urgență, iar „Laniel să se prezinte în fața Adunării Naționale și să nu se sustragă dela aceasta. După toate aparențele — scrie în continuare ziarul — convocarea Adunării nu poate fi evitată".

Mișcarea grevistă a maselor populare din Franța se bucură de sprijinul întregii opinii publice franceze și străine. Muncitorii englezi și belgieni se solidarizează cu lupta muncitorilor francezi. In numele sindicatului deseantorilor din industria construcțiilor de mașini și de vase din Anglia, care numără peste 50.000 de membri, Comitetul Executiv al acestui sindicat s'a pronunțat în favoarea sprijinirii greviștilor francezi. In scrisoarea de salut pe care muncitorii feroviari din Belgia au adresat-o muncitorilor francezi, aceștia își exprimă „solidaritatea cu fovarășii francezi care luptă pentru apărarea drepturilor lor și pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai și admirația pentru unitatea și fermitatea de care dau dovadă muncitorii feroviari francezi în aceste clipe hotărîtoare".

Evenimentele care se petrec astăzi în Franța dovedesc că burgheziei reacționare îi este din ce în ce mai greu să împiedice lupta poporului francez pentru cucerirea drepturilor sale și pentru libertate. Forța și unitatea acestuia sunt dovedite din plin de mișcarea grevistă a celor 4 milioane de muncitori francezi.

M. CAMPEANU

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare și Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.
C. 8262

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 230 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 29 August 1953

Orânduirea democrat-populară din țara noastră are imense posibilități pentru un nou avânt al economiei naționale, pentru înflorirea culturii, pentru ridicarea continuă a bunei stări a poporului.

(Din expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej: „A 9-a aniversare a eliberării patriei noastre").

A 9-a aniversare a eliberării patriei noastre

Expunerea tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ,

Președintele Consiliului de Miniștri al R. P. R. și secretar general al C. C. al P. M. R.

Tovarăși,

Sărbătorim astăzi cea de a 9-a aniversare a eliberării României de către eroica și invincibila Armată Sovietică, ziua memorabilă a doborîrii dictaturii fascisto-antonesciene de către forțele populare patriotice conduse de Partidul Comunist Român.

Ziua de 23 August, cea mai mare sărbătoare a poporului român, marchează începutul unei cotituri radicale în viața țării — dela regimul capitalisto-moșieresc de sălbatică exploatare și asuprire a maselor muncitoare la regimul democrat-popular, în care poporul muncitor este singurul și adevăratul stăpân al țării, constructorul noii vieți socialiste. Au apus pe vecie vremurile când România era o semicolonie a capitalului internațional, când dezvoltarea ei politică și economică era stabilită la Paris sau Berlin, la Londra sau Washington, când principalele bogății ale țării erau jefuite de trusturile străine. S'a înfăptuit țelul pentru care poporul nostru a dus lupte seculare, a prins viață visul marilor patrioți: România a devenit pentru prima dată în istoria sa o țară cu adevărat independentă, un stat cu adevărat suveran, principalele bogății naționale au trecut în stăpânirea poporului, care le folosește pentru a-și clădi o viață mai bună.

Niciodată nu se va șterge din amintirea poporului nostru recunoștința nemărginită și respectul cel mai profund față de poporul sovietic, față de vitezele sale forțe armate, care, sub conducerea gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, au salvat popoarele Europei și Asiei de primejdia înrobirii fasciste și și-au vărsat sângele pentru eliberarea României și a altor țări de sub jugul imperialist.

Noi suntem conștienți de faptul că numai victoria socialismului asupra fascismului în cel de al doilea război mondial și — ca urmare — creșterea și întărirea forțelor socialismului și slăbirea pozițiilor imperialismului și reacțiunii au creat condițiile istorice pentru desprinderea din s'stemul capitalismului a unei serii de țări — printre care și România — în care s'a statornicit regimul democrat-popular.

Acum nouă ani, țara noastră se găsea într'o stare catastrofală. Criminalii fasciști, care jefuiseră și însângeraseră ani de zile orașele și satele patriei noastre, au lăsat în urmă distrugeri și stricăciuni considerabile, ruină și haos economic. Distrugerile războiului agravate de seceta care a bântuit ogoarele patriei și de sabotajul capitaliștilor, foametea și inflația creseră poporului o viață insuportabilă. Îndurând lipsuri grele, muncitorii erau încă jefuiți de patronii capitaliști, țăranii mai robeau pe moșiile boierești.

Numai eroismul poporului în frunte cu clasa muncitoare și nestrămutata lui încredere în conducerea încercatului nostru partid au îngăduit înfrângerea acestor mari greutăți, respingerea și dejucarea uneltirilor reacțiunii sprijinite de cercurile agresive imperialiste. Poporul român, plin de încredere în forțele sale creatoare, a pășit ferm pe calea democrației populare, pe calea socialismului.

I.

Tovarăși,

Un șir de mari realizări a fost obținut în opera de dezvoltare a economiei țării pe calea socialismului.

La baza acestor realizări, cu care poporul nostru se poate mândri pe drept cuvânt, stă munca devotată, plină de avânt patriotic, a clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, stă ajutorul continuu și neprecupețit al Uniunii Sovietice.

În anii puterii populare, volumul producției industriale a întrecut cu mult cea mai înaltă producție din timpul capitalismului. Volumul producției industriale în 1953 este de cca 2.5 ori mai mare decât în 1938 și de 3,5 ori mai mare decât în 1948.

Baza dezvoltării întregii economii — industria grea — și îndeosebi industria construcției de mașini, creată în anii regimului de democrație populară, este în continuă creștere. Ea produce utilaj petrolifer, minier și de construcții, mașini-unelte, tractoare, mașini agricole, electromotoare, turbine, rulmenți, instalații industriale, utilaje pentru industria textilă și alimentară.

Pentru prima dată în țara noastră, un mare număr de uzine și fabrici a fost înzestrat cu utilaj și echipament produs în țară de industria noastră socialistă.

Industria petroliferă, care a fost exploatată în mod sălbatic de trusturile străine, a căpătat în anii puterii populare o deosebită dezvoltare. Rezervele cunoscute de petrol ale României au crescut considerabil și sunt în continuă dezvoltare. În afară de bazinul petrolifer din Valea Prahovei, se dezvoltă un mare bazin petrolifer în Moldova. Au fost descoperite și date în exploatare noi zăcăminte bogate de petrol în Oltenia, în regiunea Pitești și în alte regiuni ale țării. La sfârșitul anului 1953 extracția de țiței va atinge cca 9,3 milioane tone, față de 8,6 în 1936 (producție maximă atinsă sub regimul burghezo-moșieresc) și față de 3,8 milioane tone în 1947 — ultimul an înainte de naționalizare. La sfârșitul anului 1955 se vor extrage peste 11 milioane tone țiței. Au fost lărgite și îmbunătățite rafinăriile existente, se construesc noi rafinării moderne, de mare capacitate.

În ce privește industria carboniferă, prin deschiderea de noi mine și reconstruirea celor vechi, se va atinge în 1953 o producție de 6,1 milioane tone cărbune, adică de 2.4 ori mai mult ca în 1938; la sfârșitul planului cincinal producția de cărbune va crește la circa 8,5 milioane tone.

Electrificarea țării se înfăptuește cu succes. Puterea instalată a termo și hidrocentralelor electrice va crește la sfârșitul acestui an cu 350 mii kW., atingând 1 050.000 kW., iar în 1955 cca 1.380 000 kW., față de 600.000 kW., cât avea România burghezo-moșierească. Industria electrotehnică este în plină dezvoltare, însușindu-și fabricarea de mecanisme și agregate complexe.

Ca urmare a reconstruirii și lărgirii centrelor siderurgice, a construirii de noi furnale și oțelării, producția de oțel va atinge anul acesta 750.000 tone, de 4 ori mai mult decât în 1938, iar în 1955 va depăși un milion tone oțel.

Deasemeni, prin construirea de noi linii, a crescut considerabil producția de ciment, atingând în 1953 peste 2 milioane tone, de 4,5 ori mai mult ca în 1938. În 1955 producția de ciment va crește până la 2.700.000 tone.

În anii puterii populare, pe baza resurselor bogate ale țării în materii prime, s'a dezvoltat industria chimică. A crescut mult capacitatea de producție a întreprinderilor chimice, s'au construit și se construesc altele noi.

Pădurile, marea noastră bogăție națională, sunt în mod mai rațional exploatate. În perioada 1948—53 s'a împădurit o suprafață de aproape 1/2 milion hectare. Industria forestieră și-a mărit considerabil capacitatea de producție, au fost create numeroase noi întreprinderi de exploatare a lemnului, se introduce pe scară largă mecanizarea.

Petrolul, cărbunele, gazul metan, metalele și alte bogății ale subsolului constitue o bază sigură pentru dezvoltarea industriei socialiste.

Industria bunurilor de larg consum se dezvoltă deasemeni pe o linie ascendentă, producând astăzi cantități mult mai mari decât cele atinse în anul 1938. În 1952 s'au produs cu 90% mai multe țesături de bumbac, cu 110% mai multe țesături de lână, cu 40% mai multe țesături de mătase, cu 110% mai multe tricotaje de bumbac, cu peste 180% mai multe tricotaje de lână, cu 167% mai multă încălțăminte de piele decât în anul 1938.

S'au construit noi filaturi de bumbac și de in și alte fabrici textile și fabrici de confecții și s'au reutilat și dezvoltat fabricile existente.

În industria alimentară s'au dezvoltat capacitățile la fabricile vechi și s'au construit noi fabrici de pâine, de ulei, de paste de tomate, de fructe, de conserve de legume, de conserve de pește, noi instalații frigotehnice.

Se dezvoltă cu mari perspective industria locală, crește producția de bunuri de consum în industria locală.

După cucerirea puterii de către oamenii muncii, țărănimea muncitoare, cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare, a obținut succese însemnate, participând tot mai activ la construirea socialismului în țara noastră. Starea materială și culturală a țărănimii muncitoare s'a îmbunătățit.

Țăranii muncitori cu gospodării mici și mijlocii au primit din partea statului sămânță selecționată, însemnate ușurări fiscale, ajutor agrotehnic, credite pentru cumpărarea de vite, ceeace le-a permis să refacă șeptelul mult micșorat în timpul războiului. A crescut consumul propriu al gospodăriilor țărănești. În satele noastre se înmulțesc școlile, așezămintele de cultură, instituțiile de sănătate.

Pe baza liberului consimțământ, aproape 300.000 de familii de țărani muncitori au alcătuit peste 1980 gospodării colective (cuprinzând 732.000 ha.) și aproape 2.000 întovărășiri (cu o suprafață de cca. 250.000 ha.). Mare parte dintre ele au bune rezultate pe calea întăririi lor organizatorico-economice, obținând recolte bogate și mărind veniturile țăranilor colectiviști și întovărășiți.

Au fost înființate 218 S.M.T.-uri, dispunând de 9.680 de tractoare, de 2.850 semănători, 1.440 de secerători-legători, 2.970 cultivatoare, care deservesc gospodăriile colective, întovărășirile și pe țăranii muncitori din unele regiuni. Gospodăriile agricole de stat care dețin astăzi 4.400 tractoare, precum și alte mașini, au realizat în multe locuri recolte mari de cereale la hectar.

Au crescut suprafețele cultivate cu plante tehnice; s'au obținut rezultate îndeosebi la bumbac, a cărui cultivare este însușită de tot mai mulți țărani muncitori.

În anii puterii populare a crescut nivelul material și cultural al oamenilor muncii. Clasa muncitoare a crescut numericește, s'a ridicat nivelul ei de calificare. Trebue considerat ca unul din cele mai mari succese ale regimului democrat-popular lichidarea flagelului care bântuia în rândurile maselor muncitoare: șomajul — acest însoțitor permanent al modului de producție capitalist. A dispărut cu desăvârșire spectacolul tragic și degradant, pe care-l poți vedea pe străzile oricărui oraș din lumea capitalistă — al oamenilor care aleargă zadarnic în fiecare zi după lucru. În Republica noastră, datorită avântului necontenit al economiei, avem deaface nu cu șomaj, ci cu nevoia crescândă de forțe de muncă.

Cantitatea de mărfuri puse la dispoziția celor ce muncesc este în creștere; prin comerțul de stat și cooperatist se distribue în anul 1953 cu 54% mai multe mărfuri decât în anul 1950.

În domeniul social-cultural s'au investit în perioada 1949—1953 peste 3 miliarde lei. S'au construit locuințe cu o suprafață de 1 730.000 m². Au fost ridicate numeroase construcții culturale: școli, institute, cămine culturale în orașe și sate, teatre, cinematografe, opera de stat, un combinat poligrafic ș. a. Noile construcții culturale și sportive, ridicate într'un timp scurt în Capitala patriei, stârnesc mândria legitimă a poporului nostru — popor constructor al vieții noi.

Pentru odihna oamenilor muncii, asigurări sociale, protecția muncii, sunt alocate anual sume importante.

Față de un număr de 340.000 oameni ai muncii trimiși pe cheltuiala statului și a sindicatelor la odihnă și cură în anul 1952, în anul acesta numărul celor trimiși la odihnă și cură se va ridica la 443.000, dintre care 118.000 copii. În 1954—1955 numărul oamenilor muncii trimiși la odihnă și cură va depăși o jumătate de milion anual.

Însemnate îmbunătățiri s'au obținut în domeniul îngrijirii sănătății poporului. S'au construit noi sanatorii, spitale și alte instituții pentru îngrijirea sănătății. Mortalitatea generală a scăzut dela 19,1 la mie în 1938, la 11,7 la mie în 1952, iar mortalitatea infantilă dela 17,9 la sută la 10,5 la sută.

A crescut numărul celor ce învață în școli elementare, medii, profesionale și superioare, dublându-se față de 1938. Condițiile de învățământ sunt radical schimbate, elevii și studenții bucurându-se de grija și sprijinul statului.

Știința, arta și literatura sunt în plin avânt.

II.

Tovarăși,

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R., care a avut loc la 19 și 20 August, analizând rezultatele muncii partidului și guvernului în domeniul economic, social, cultural, a constatat că, pe lângă realizările obținute, am avut în politica noastră economică și lipsuri serioase. Plenara a stabilit că lichidarea acestor lipsuri trebue să formeze principala preocupare a partidului și guvernului nostru în etapa actuală.

În primul rând a fost forțat ritmul de industrializare, mai ales în domeniul industriei grele, ceeace a dus la stabilirea unui volum prea mare de investiții față de venitul național, depășind chiar prevederile planului cincinal.

Fără un studiu îndeajuns de aprofundat a fost lansată lozinca înfăptuirii planului de cinci ani în patru ani, necorespunzătoare posibilităților reale ale economiei naționale.

S'a creat o proporție nejustă între cele două mari fonduri sociale în care se împarte venitul național: fondul de acumulare (care cuprinde investițiile, rezervele de stat, fondurile cu care se dotează întreprinderile socialiste) și fondul de consum, destinat satisfacerii nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Aceasta a avut ca urmare o creștere nesatisfăcătoare a nivelului de trai al oamenilor muncii, în raport cu dezvoltarea generală a economiei naționale.

În al doilea rând, modul în care s'a făcut repartiția investițiilor n'a corespuns pe deplin necesităților dezvoltării proporționale a ramurilor economiei naționale. Drept urmare a alocării de investiții prea mari pentru industria grea și pentru anumite lucrări de construcții, agricultura — una din principalele ramuri ale economiei naționale — cât și industria bunurilor de consum nu au primit investiții în proporțiile necesare, ceeace a avut ca rezultat rămânerea în urmă a producției agricole și a producției mărfurilor de larg consum.

Agricultura posedă mari rezerve și posibilități de dezvoltare. Locul preumpănitor în agricultura țării îl are, precum se știe, mica producție de mărfuri. Cu prilejul Congresului fruntașilor din gospodăriile agricole colective (Mai 1953) C.C. al P.M.R. a atras atenția asupra rămânerii în urmă a dezvoltării agriculturii noastre față de dezvoltarea industriei.

Gospodăriilor agricole individuale ale țăranilor muncitori nu li s'a acordat atenție, în măsura cuvenită, de către organele de partid și de stat. Nu s'a ținut seama de faptul că ele dau 75% din cantitatea totală de cereale-marfă. Gospodăriile individuale mici și mijlocii nu au primit în suficientă măsură credite pentru procurarea utilajului mărunt, materiale de construcții, semințe selecționate, animale de prăsilă, îngrășăminte.

Deși, în genere, gospodăriile agricole colective au primit ajutor din partea statului, ele nu au fost suficient sprijinite în ceeace privește dezvoltarea bogăției obștești. Creditele ce le-au fost afectate nu au putut fi folosite în întregime din cauza repartiției insuficiente de materiale de construcții pentru grajduri, magazii și alte construcții de interes obștesc.

Gospodăriile agricole de stat folosesc în mod nesatisfăcător mijloacele mecanice de care dispun. Multe din ele suferă din cauza slabei organizări a muncii și a proastei gospodăriri.

Mult rămasă în urmă față de dezvoltarea celorlalte ramuri ale agriculturii este creșterea vitelor. Cu toate că șeptelul s'a refăcut treptat, atingând în 1952 la principalele specii nivelul dinainte de război, totuși cantitatea de carne și de produse animale este cu totul insuficientă față de necesitățile crescânde de consum ale populației. Deasemeni există neajunsuri în întreținerea și dezvoltarea fondului viticol și pomicol.

Există încă serioase slăbiciuni în ce privește asigurarea de către industria textilă, de tricotaje, de încălțăminte, de obiecte de uz casnic, alimentară, a sortimentelor de produse cerute de populație.

Actualul volum al circulației mărfurilor este încă nesatisfăcător, iar numeroase neajunsuri organizatorice fac ca și cantitățile de mărfuri puse la dispoziția comerțului de stat și cooperatist să nu ajungă întotdeauna la timp și în bune condițiuni la consumator.

Rețeaua comercială de stat și cooperatistă este încă neîndestulătoare, în primul rând în acele raioane și cartiere unde locuește populația muncitoare. Rețeaua din sate este prea restrânsă și neîndestulător aprovizionată.

În privința construcției de locuințe, spațiul construit în ultimii ani nu a putut face față, mai ales în orașe, nevoilor populației muncitoare în continuă creștere.

În domeniul învățământului, în urma creșterii rapide a numărului elevilor și studenților, numărul de locuri în cămine, cantine, săli de clasă și de cursuri a devenit insuficient.

Pentru ridicarea nivelului de trai al poporului este necesară îmbunătățirea continuă a condițiilor de locuit, a asistenței medicale, lărgirea rețelei de școli și așezăminte culturale.

III.

Tovarăși,

Acestea sunt neajunsurile și lipsurile principale ce se manifestă pe tărâmul dezvoltării economiei și culturii și al ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

În vederea înlăturării hotărîte a acestor lipsuri și a îmbunătățirii într'un timp apropiat a condițiilor de viață ale populației muncitoare dela orașe și sate, trebue să luăm măsurile de îndreptare cuvenite, punând în centrul preocupărilor noastre lichidarea rămânerii în urmă a agriculturii, a producției industriei alimentare și industriei ușoare, a producției de obiecte de menaj și de alte bunuri de consum, pentru a obține o abundență de produse.

Îndreptarea cursului politicii noastre economice trebue să însemne o reglementare mai justă a mijloacelor materiale și îndeosebi a investițiilor și dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale.

În acest scop, guvernul și C.C. al partidului socotesc că este necesar ca pentru anii 1953—1955, fondul de acumulare să fie redus și să reprezinte 27,8% din venitul național, iar fondul de consum destinat satisfacerii nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii să crească până la 72,2%.

Din volumul total al investițiilor urmează să se facă reduceri din fondurile alocate pentru industria grea și alte lucrări și să fie alocat un fond de 5 miliarde pentru dezvoltarea producției agricole, a industriei bunurilor de consum, a construcției de locuințe și altor lucrări social-culturale. Până în 1955, proporția investițiilor pentru industria bunurilor de larg consum și pentru agricultură se va dubla față de 1953.

Mijloacele și fondurile de investiții vor trebui folosite pentru înfăptuirea acelor lucrări care pot da în scurtă vreme rezultate în direcția creșterii standardului de viață al poporului.

Ritmul de industrializare și creșterea producției în diferite ramuri industriale trebuesc stabilite corespunzător cu necesitățile dezvoltării proporționale ale întregii economii naționale.

În ceeace privește **industria grea** se va da o atenție deosebită acelor ramuri ale ei care posedă o bază sigură de materii prime. Vor fi lărgite bazele de materii prime, se vor face eforturi pentru descoperirea de noi resurse.

Pentru **industria alimentară** se vor aloca pe anii 1953—1955 investiții de cca 1,8 miliarde lei, față de 980 milioane lei prevăzute în planul cincinal, sporindu-se producția industriei alimentare — carne, pește, ulei comestibil, zahăr — care va crește în anul 1954 cu 40—60% față de 1953. Planul de producție la pâine se va suplimenta încă din trimestrul IV/1953. Se va mări în anii 1954—1955 capacitatea de producție în industria de ulei comestibil, zahăr, conserve, pește, spirt, bere. Se va asigura lărgirea și îmbunătățirea sortimentelor de mărfuri alimentare cerute de populație.

Industriei textile și de încălțăminte i se vor aloca investiții de cca 1,2 miliarde lei, — până în anul 1955, dublându-se volumul prevăzut anterior. Aceste ramuri industriale trebue să producă, încă din trimestrul IV/1953 cantități sporite de țesături, confecții, încălțăminte, în sortimente mai variate și îmbunătățite.

Producția de țesături de bumbac să crească la cca 210 milioane m.p. în 1954 și la 250 milioane m.p. în 1955; la țesături de lână să atingă cca 30 milioane m.p. în 1954 și 32,5 milioane în 1955; la țesături de mătase să atingă cca 17 milioane, respectiv 19 milioane m.p.

Producția de încălțăminte de piele să depășească 10 milioane perechi în 1955, din care cca 3 milioane pentru copii, iar încălțămintea de cauciuc să atingă 4 milioane perechi în 1955.

În vederea asigurării acestei sporiri de producție este necesară maxima folosire a capacității de producție a întreprinderilor industriale, mobilizarea intensă a tuturor rezervelor interne pe care le posedă.

Pentru stimularea producției **industriei locale** se vor lua măsuri de reechipare a unor ramuri ale ei, i se vor repartiza anumite cantități de materiale din fond centralizat.

Cooperația meșteșugărească, cooperația de consum (secții de producție) și meseriașii pot să aducă un aport considerabil la sporirea bunurilor de larg consum. Cooperativele meșteșugărești vor fi sprijinite prin credite de investiții, prin asigurarea de materiale necesare executării investițiilor, prin repartizarea din fondurile centrale a unei părți însemnate din utilajele necesare cooperației meșteșugărești.

Meseriașii vor fi sprijiniți prin credite pe termen lung și cu dobândă redusă, precum și cu posibilități de aprovizionare cu materii prime și auxiliare, în vederea sporirii producției mărfurilor de larg consum.

Sfaturile populare au datoria să sprijine din toate puterile, din resurse și mijloace locale, atât cooperativele meșteșugărești cât și pe meseriași.

Tovarăși,

În scopul îmbunătățirii aprovizionării populației și al asigurării industriei ușoare și alimentare cu materii prime este necesară atingerea și depășirea nivelului producției agricole dinainte de război și creșterea simțitoare a producției de cereale panificabile, de porumb, cartofi, legume, furajere, carne, lapte. În centrul preocupărilor partidului și guvernului în domeniul agriculturii trebue să stea problema pâinii. Pentru aceasta trebuesc asigurate condițiile pentru sporirea continuă a randamentului la toate culturile agricole, în primul rând prin mecanizare, extinderea agrotehnicii avansate, pregătirea de cadre agrotehnice necesare.

Pentru dezvoltarea producției agricole se prevăd, pe perioada anilor 1953-1954-1955, investiții de cca. 6 miliarde lei, ceeace reprezintă mai mult decât dublul investițiilor realizate pe anii 1950-1951-1952.

O permanentă atenție va fi acordată sporirii producției animale, creșterii bazei furajere, viticulturii și pomiculturii.

Pentru ridicarea producției agricole este necesar să se acorde gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori un ajutor mai mare decât până acum. Gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori li se vor acorda credite ieftine pentru cumpărare de vite, porci, cai, unelte necesare gospodăriei, ajutor zootehnic în scopul măririi șeptelului și îmbunătățirii soiului de vite. Gospodăriile țărănești mici și mijlocii vor fi deservite cu tractoare și alte mașini ale statului. Țăranii muncitori vor fi sprijiniți pentru a-și putea procura îngrășăminte chimice pentru culturile contractate și vor fi aprovizionați cu materiale de construcție. Se vor reduce prețurile unor mărfuri la comerțul de întâmpinare. Taxa A.D.A.S. la clădirile țărănești va fi redusă cu 50%.

Toate acestea vor duce la sporirea veniturilor țăranilor muncitori, la ridicarea gospodăriilor lor, la ridicarea nivelului lor de trai material și cultural.

Plenara C.C. al P.M.R. a subliniat că în desfășurarea operei de transformare socialistă a agriculturii trebue acordată o neslăbită atenție consolidării economico-organizatorice a **gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor de lucrare în comun a pământului**, în vederea transformării lor în adevărate centre de atragere a țărănimii muncitoare spre formele socialiste în agricultură și a organizării de noi gospodării colective și întovărășiri, pe măsura creării condițiilor tehnice, a pregătirii de cadre medii și superioare și a convingerii țăranilor individuali asupra avantajelor agriculturii socialiste.

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile vor fi ajutate să devină mari producătoare de cereale-marfă, precum și de cartofi și legume, să devină crescătoare de vite, porci, păsări, albine.

În acest scop li se vor acorda credite pe termen lung și cu o dobândă redusă pentru investiții și construcții. În 1954 li se vor acorda credite în valoare de 100 milioane lei și în 1955 de 200 milioane lei. În același timp li se vor asigura materialele, mașinile și instalațiile necesare, pentru ca aceste credite să poată fi efectiv folosite.

Gospodăriile agricole colective vor fi treptat încadrate cu ingineri agronomi și zootehnicieni, cu socotitori și contabili corespunzători.

Se vor aloca, în 1953-1955, fonduri necesare în valoare de 350 milioane lei pentru efectuarea de lucrări de irigații în raioanele secetoase.

Gospodăriile de stat trebue să devină gospodării agricole model, să fie pildă de gospodărire socialistă pentru gospodăriile colective, întovărășiri și gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori.

Sarcina principală a gospodăriilor de stat să fie aceea de a asigura gospodăriilor colective, întovărășirilor și gospodăriilor țăranilor muncitori individuali semințe selecționate, animale de rasă, soiuri alese de vițe și pomi fructiferi. Se vor organiza gospodării de stat specializate în producția de cereale, legume și cartofi, carne, lapte, lână și altele.

Este necesar ca la gospodăriile de stat să se asigure până în anul 1955 mecanizarea recoltării culturilor păioaselor, prăsitului porumbului, cositului și strânsului fânului.

Pentru a mări rolul **stațiunilor de mașini și tractoare** în mecanizarea muncilor agricole și organizarea producției trebue asigurată în anii următori consolidarea stațiunilor de mașini și tractoare existente prin înzestrarea lor cu mașini și tractoare, prin efectuarea construcțiilor necesare și înființarea de noi stațiuni complect înzestrate.

În scopul asigurării agriculturii cu mașinile și piesele de schimb de care are nevoe, uzina de tractoare va produce, pe lângă tractorul KD 35 pe șenile, și tractorul cu roți, iar alte întreprinderi vor fi profilate pentru producerea în serie și la un preț de cost redus a mașinilor agricole tractate și a pieselor de schimb.

Clasa muncitoare ajută țărănimea muncitoare în lupta ei împotriva exploatării chiaburești. Continuând politica de îngrădire a chiaburimii, partidul și guvernul condamnă totodată actele de călcare a legalității populare, abuzurile săvârșite în aplicarea cotelor de colectare și impozitelor, — abuzuri care duc la micșorarea producției agricole marfă, dăunând economiei naționale. Partidul și guvernul vor încuraja în mod multilateral acele gospodării țărănești care, fără să exploateze mână de lucru străină, contribue la sporirea producției agricole.

În domeniul colectărilor se vor prevedea avantaje la colectări care să stimuleze creșterea vacilor cu lapte, a oilor cu lână fină, a porcinelor.

Pentru cointeresarea țărănimii muncitoare în contractări, vor fi acordate avansuri sub formă de credite și se vor lua măsuri pentru asigurarea cu materiale și îngrășăminte, pe credit, crearea unui sistem premial progresiv pentru depășirea producției prevăzute în contract, vânzarea de către contractanți de produse industriale la prețuri preferențiale, majorarea stimulentelor pentru gospodăriile colective și întovărășiri (premii și cantități sporite de produse industriale), extinderea sistemului de contractare și la animale, lapte, lână, vin.

Grija principală în problema contractărilor o vor constitui contractele pentru creșterea și îngrășarea animalelor. Contractarea animalelor se va face plătindu-se sporul de carne la prețuri progresive.

Tovarăși,

Creșterea producției de bunuri de consum alimentare și industriale, sporirea producției-marfă în agricultură vor duce la o mai intensă circulație a mărfurilor, la o creștere însemnată a volumului de mărfuri în rețeaua comerțului de stat și cooperatist — care va ajunge la peste 22 miliarde lei în 1954, iar în 1955 la cca. 26 miliarde lei; va crește comerțul gospodăriilor agricole colective, al colectiviștilor și al producătorilor individuali.

În vederea lărgirii circulației mărfurilor alimentare, odată cu întărirea comerțului de stat și cooperatist, trebue atras și comerțul particular în asemenea domenii cum sunt comerțul de legume, zarzavaturi, produse lactate, ouă, păsări, grăsimi, cofetărie-patiserie, alimentație publică, vânzarea produselor meșteșugarilor.

Pentru ca toate aceste măsuri să aibă totodată ca rezultat creșterea salariului real al muncitorilor și funcționarilor, este necesar să se ducă o luptă permanentă pentru scăderea prețului de cost și creșterea productivității muncii în toate ramurile producției. Cu cât se vor obține mai mari succese în ridicarea productivității muncii în întreprinderi, cu cât va fi mai scăzut prețul de cost, cu atât mai simțitor vor scădea prețurile tuturor produselor și mărfurilor, cu atât va fi mai ridicat nivelul de trai al poporului, cu atât va crește salariul real al muncitorilor și funcționarilor.

În vederea sporirii puterii de cumpărare a oamenilor muncii, în domeniul **muncii și salarizării** se va îmbunătăți sistemul tarifar pe baza următoarelor principii:

— justa așezare a sistemului de salarizare în conformitate cu importanța politico-economică a fiecărei ramuri în parte;

— introducerea de noi rețele tarifare avantajoase pentru muncitori, adaptate specificului fiecărei ramuri în parte, în special pentru muncitorii care lucrează în acord și în condiții vătămătoare și prin introducerea de noi indicatoare tarifare de calificare, stabilind încadrarea în raport cu calificarea, condițiile de muncă și gradul de răspundere.

Până la sfârșitul anului 1953 se vor introduce treptat îmbunătățirile necesare în ramurile: alimentară, textilă, mobilă, materiale de construcție, petroliferă (extinzându-se și în activitatea geologică), minieră, energie electrică, chimie, telecomunicații, transport-auto, construcții hârtie.

Se va lărgi aplicarea formelor stimulative de salarizare existente (acordul progresiv și acordul premial).

În domeniul social-cultural se vor lua în perioada 1953—1955 următoarele măsuri mai importante:

Până la sfârșitul cincinalului vor fi construite de stat și date în folosință locuințe pentru peste 50 000 familii. În afară de aceasta se vor putea construi locuințe pe baza cooperării între locatari, precum și locuințe individuale, statul sprijinind aceste construcții de locuințe prin credite și materiale de construcții.

Va fi îmbunătățită asistența și deservirea medicală, se vor reduce substanțial prețurile medicamentelor, se vor îmbunătăți tarifele de salarizare ale personalului medico-sanitar.

Va fi îmbunătățită protecția muncii, în special în industria extractivă chimică, metalurgică, în agricultură (la S.M.T. și gospodării de stat).

Se va ridica limita minimă a pensiei și se va îmbunătăți regimul actual de pensionare.

În cadrul **gospodăriei comunale** se vor lua măsuri pentru îmbunătățirea alimentării cu apă și a canalizării, pentru racorduri la liniile electrice de înaltă tensiune în diverse orașe și centre muncitorești, pentru îmbunătățirea transporturilor în comun (tramvaie, autobuze, troleibuze), și a aprovizionării cu combustibil (lemn, cărbune, păcură).

Deasemeni se vor reduce cu 25—30% taxele pentru servicii comunale (apă, canal, electricitate).

În **învățământ** se vor reduce taxele școlare și se va mări alocația pentru elevi și studenți; se vor construi noi localuri pentru școli, cămine și locuințe pentru elevi și studenți.

Se va lărgi construirea de noi cluburi, cămine culturale, biblioteci, cinematografe, teatre, baze sportive.

Condițiile materiale ale lucrătorilor științifici, din institutele Academiei R.P.R. și institutele ministerelor, cele ale lucrătorilor din presă și radio și ale oamenilor de artă, vor fi îmbunătățite.

Pe baza Hotărîrii adoptate de plenară cu privire la „Sarcinile partidului în domeniul dezvoltării economiei naționale și ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii", Comitetul de Stat al Planificării, ministerele și instituțiile economice centrale vor întocmi și supune în cel mai scurt timp aprobării Consiliului de Miniștri proiecte de hotărîri, cuprinzând măsuri practice în vederea realizării directivelor și sarcinilor stabilite în Plenară.

Avem tot ce este necesar pentru a înfăptui aceste sarcini. Economia noastră națională merge cu pași siguri pe calea avântului continuu. Rezultatele obținute în domeniul industrializării țării, colaborarea economică cu țările lagărului democratic și îndeosebi ajutorul multilateral al marii Uniuni Sovietice, sprijinul activ și inițiativa creatoare a muncitorilor, țăranilor muncitori și intelectualilor, ne îndreptățesc să considerăm că sarcina ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii va fi îndeplinită cu succes.

Tovarăși,

Siguranța că vom rezolva cu succes noile sarcini trasate de plenare C.C. își are izvorul în faptul că poporul nostru privește politica partidului drept propria sa politică,

(Continuare în pag. 2-a)

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Rolul educativ al adunării de partid

La ședința deschisă de partid care a avut loc la secția de învățământ orășenească din Sverdlovsc s'a discutat articolul de fond din ziarul „Pravda" intitulat „Organizațiile de partid ale instituțiilor sovietice". Comuniștii și tovarășii fără partid au acordat un mare interes acestei probleme la adunarea de partid. Discuția colectivă ne-a ajutat să înțelegem mai adânc sarcinile organizației de partid în lupta pentru îmbunătățirea activității aparatului secției de învățământ orășenești și să sintetizăm o anumită experiență. Vrem să ne oprim asupra unei singure probleme și anume asupra rolului adunărilor de partid.

Noi căutăm să punem în discuția lor problemele vitale ale activității colectivului secției de învățământ orășenești, legate de traducerea în viață a Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la învățământul public. Astfel, în anul școlar trecut au fost desbătute următoarele teme: „Despre măsurile luate de secția de învățământ și despre sarcinile comuniștilor din organizația de partid cu privire la realizarea învățământului politehnic"; „Sarcinile comuniștilor-activiști ai secției de învățământ orășenești în ridicarea nivelului ideologic al muncii instituțiilor pentru copii din oraș"; „Desvoltarea criticii și autocriticii în aparatul secției de învățământ orășenești"; „Despre rolul comuniștilor-activiști ai secției de învățământ orășenești în pregătirea și organizarea examenelor"; „Sarcinile organizației de partid în pregătirea noului an școlar".

Cum a pus organizația de partid problema cu privire la sarcinile comuniștilor-activiști ai secției de învățământ în ridicarea nivelului ideologic al activității instituțiilor pentru copii? Atenția a fost concentrată asupra faptului că inspectorii, cu prilejul verificării școlilor, trebue să pătrundă mai gdânc în conținutul ideologic al instruirii și educației, că această temă trebue să fie bine lămurită în procesele verbale de inspecție. S'a subliniat în mod just că orice inspecție trebue să contribue la desvoltarea în colectivele pedagogice a criticii și autocriticii. Comuniștii au făcut multe propuneri prețioase în ceeace privește planul măsurilor luate de secția de învățământ cu privire la învățământul politehnic: despre necesitatea generalizării celei mai bune experiențe, despre întărirea bazei materiale a cabinetelor din unele școli, despre pregătirea expoziției învățământului politehnic în ajutorul profesorului etc. Planul, după ce a fost complectat cu cele spuse la adunarea de partid, a devenit mult mai fundamentat și mai chibzuit.

Cred că în chestiunea îmbunătățirii activității aparatului secției de învățământ este foarte prețioasă practica discutării la adunările de partid a comunicărilor făcute de comuniști despre îndeplinirea diferitelor măsuri organizatorico-pedagogice, prevăzute de planul secției de învățământ. Așa de pildă, a fost folositoare și instructivă discutarea comunicării conducătorului Institutului de Perfecționare a cadrelor didactice despre îndeplinirea planului și mersul lecțiilor la cursurile de ridicare a calificării cadrelor didactice și a conducătorilor de școli. Ne propunem să folosim în viitor mult mai des la adunările de partid acest gen de comunicări ale comuniștilor.

Se pot da multe exemple, când, cu ajutorul adunării de partid, s'a reușit să se influențeze mult îmbunătățirea activității aparatului secției de învățământ. Astfel, la adunarea de partid s'au criticat de multe ori lipsurile esențiale în îndrumarea educației fizice a elevilor. Critica și propunerile făcute de comuniști au dat rezultate.

Credem că nu este just dacă organizația de partid nu va lua parte la pregătirea materialelor și hotărîrilor cu privire la problemele principiale ale activității instituției sale. Noi ne străduim să luăm parte activă la toate acestea. La ședința Biroului Comitetului orășenesc al P.C.U.S. a fost ascultat referatul secției de învățământ despre repartiția și educarea cadrelor conducătoare. La pregătirea materialelor necesare au luat parte membrii biroului organizației noastre de partid. Am hotărît să consacrăm una din adunările noastre discutării sarcinilor comuniștilor în îndeplinirea acestei Hotărîri a Biroului Comitetului orășenesc.

N. NELIUBIN
secretarul organizației de partid a secției de învățământ orășenești din Sverdlovsc.

II

Organizația de partid a secției de învățământ regionale din Kuibâșev acordă o mare atenție pregătirii și organizării adunărilor de partid.

Prin ce se exprimă în mod concret acest lucru? Inainte de toate prin alegerea problemelor pentru ordinea de zi a adunărilor. Aceste probleme trebue să fie actuale. Ele provoacă o discuție vie numai atunci când ating interesele tuturor comuniștilor și ale întregului colectiv.

Discutând la adunările de partid Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a economiei naționale, Statutul P.C.U.S., bilanțul conferinței de partid regionale și al celei orășenești, planul economiei naționale cu privire la învățământul public în regiunea Kuibâșev pe anul 1953, comuniștii dela secția regională de învățământ au analizat toate acestea și din punctul de vedere al activității colectivului lor propriu, trasând măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității aparatului.

La adunările de partid s'au discutat și probleme „particulare", care însă îi agitau pe toți. Astfel, de pildă, luând cunoștință de propunerile pe care tov. Evghenievna, inspectoare din Ministerul Învățământului Public din R.S.F.S.R. le-a adresat sectorului școlar al secției regionale de învățământ, noi am considerat necesar să verificăm cum se execută în sector indicațiile inspectoarei și am discutat rezultatele verificării la adunarea de partid. Această analiză colectivă a ajutat la înlăturarea unor lipsuri esențiale în practica sectorului, la o mai bună organizare a activității inspectorilor școlari și la o mai bună conducere a sectorului.

Totuși, stabilirea unei ordine de zi reușite încă nu este suficientă pentru desfășurarea cu succes a ședinței. Aș putea spune că o condiție tot atât de importantă și de hotărîtoare a organizării unei desbateri vii, a desvoltării criticii și autocriticii este pregătirea corespunzătoare a ședinței.

La noi planul organizației de partid se aprobă totdeauna de către adunările de partid, prin urmare și temele prevăzute pentru discuții devin cunoscute comuniștilor cu o lună înainte. Cu o lună înainte de adunare este desemnat referentul, iar câteodată, pe lângă el, încă un grup de tovarăși, cărora li se încredințează să verifice situația unui sector sau altul despre care se va vorbi la adunare. Așa, de pildă, pregătind problema despre întocmirea documentelor, un grup de comuniști a cercetat în prealabil conținutul corespondenței pe care o ține aparatul. Forma documentelor caracterizează într'o mare măsură nivelul cultural, stilul și preciziunea activității aparatului. Neglijența în formulări, adresele pe bucățele de hârtie cu colțul rupt, procesele verbale pline de vorbe, dar cu concluzii neclare și cu propuneri neconcrete, mai constituie lipsuri existente în activitatea secției regionale de învățământ din Kuibâșev.

Adunările de partid îi educă pe comuniști în spiritul intransigenței față de lipsuri, îi învață să respecte critica, să prețuiască părerea obștească.

Și de acum înainte noi vom ridica prin toate mijloacele rolul adunărilor de partid și vom căuta în colectiv căile juste pentru îmbunătățirea activității secției regionale de învățământ.

N. CIUMAKOV
secretarul organizației de partid a secției regionale de învățământ din Kuibâșev
(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Școala superioară sovietică în pragul noului an școlar

(Convorbire cu S. Caftanov, ministru adjunct al culturii al U. R. S. S.)

Partidul Comunist și Statul Sovietic manifestă o grijă neobosită pentru ridicarea nivelului cultural al popoarelor Uniunii Sovietice, pentru desvoltarea tuturor ramurilor culturii socialiste. Statul Sovietic acordă o mare atenție învățământului public, desvoltării continue a școlilor de 7 ani și școlilor medii, școlilor tehnice, școlilor superioare și instituțiilor de cercetări științifice. Sesiunea a 5-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S. care a avut loc de curând, a aprobat bugetul de Stat al U.R.S.S. pe anul 1953. In conformitate cu acest buget, au fost alocate pentru măsurile social-culturale, inclusiv învățământul public, 129,8 miliarde ruble, cu șapte miliarde mai mult decât în anul trecut.

Școala superioară, desvoltarea și succesele ei, constitue unul dintre cei mai importanți indici ai nivelului cultural al poporului, unul dintre cei mai importanți indici ai nivelului economic și cultural al țării în întregul ei. Școala superioară sovietică întâmpină noul an școlar 1953—54 prin mari realizări.

La 1 Septembrie în Uniunea Sovietică se vor deschide ușile a peste opt sute de institute, universități, academii. In ele vor începe cursurile 1.527.000 de studenți. Școala noastră superioară n'a avut niciodată un număr atât de mare de studenți.

Rețeaua de școli superioare s'a răspândit pe întregul teritoriu de necuprins al Țării Sovietelor. Este concludent faptul că unele regiuni, în trecut înapoiate, cum este Uzbekistanul, Turkmenia, Kirghizia, astăzi au depășit cu mult în ceeace privește gradul de desvoltare, nu numai țările străine din răsărit, dar și țările capitaliste din Europa. In U.R.S.S. numai în anii de după războiu au fost înființate 126 de noi instituții de învățământ superior, din care marile școli superioare ca Universitatea de Stat Kirghiză din orașul Frunze, Institutul Minier din Kemerovo, Institutul de Transport pe apă din Novosibirsc, Institutul Politehnic din Celiabinsc și altele. In acest an în U.R.S.S. s'au deschis multe școli superioare noi. La 1 Septembrie vor începe pentru prima oară cursurile la Institutul Minier din Tula, la Institutul Medical din Cita, la Institutul Pedagogic din Polodsc. Noi institute miniere se deschid deasemenea în orașele Karaganda și Molotov.

Construcția de noi școli superioare a căpătat un avânt deosebit de larg în republicile unionale. Până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie în Bielorusia, de pildă, în afară de două mici instituții științifice nu existau de loc școli superioare. In prezent această republică are 32 de școli superioare, din care trei institute organizate chiar anul acesta. Printre noile școli superioare din Bielorusia se numără Institutul de ingineri din transportul feroviar, care are două secții: secția de zi și secția serală. Trei facultăți vor pregăti ingineri de căi de comunicație pentru exploatarea drumurilor, ingineri constructori și ingineri mecanici.

Noile școli superioare dispun de săli bine utilate, de cabinete didactice, de biblioteci bogate. Pentru studenți au fost create cămine bine amenajate.

Se desfășoară construcția de localuri pentru instituțiile de învățământ nou înființate în orașele Celiabinsc, Stalingrad, Riazan, Minsk, Novosibirsc, Taganrog. O nouă clădire se construește pentru Universitatea din Harkov. Ea va cuprinde numeroase săli, cabinete de cercetări științifice, laboratoare, o bibliotecă științifică cu două milioane de volume, câteva muzee, o sală de festivități, un planetariu, săli de sport. Înălțimea corpului central împreună cu partea turnului va avea 18 etaje. Clădirea se utilează cu instalații de climă artificială, cu cele mai noi aparate pentru cursuri și cercetări științifice.

Multe noi corpuri de clădiri se ridică pentru școlile superioare din Moscova. La Moscova pe lângă grandioasa clădire a universității, se construesc corpuri de cursuri și locuințe pentru Institutul auto-rutier, Institutul de ingineri ai economiei apelor, Institutul chimico-tehnologic Mendeleev și alte școli superioare. Aceste clădiri vor avea o remarcabilă arhitectură. Despre proporțiile lor se poate judeca după următoarele cifre: volumul clădirii școlii tehnice superioare „Bauman" din Moscova este de 232.000 m.c., volumul Institutului Petrolifer din Moscova este de 400.000 m.c.

Anul acesta școlile superioare sovietice au înscris cel mai mare număr de studenți din întreaga perioadă de existență a școlii superioare sovietice. In primul an al institutelor, universităților și academiilor au fost primiți 400.000 de tineri și tinere, ceeace întrece cu câteva zeci de mii numărul de studenți primiți în anul trecut.

Economia națională crescândă a U.R.S.S. cere cu fiecare an tot mai mulți ingineri, agronomi, medici, arhitecți și alți specialiști de înaltă calificare.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a adoptat Hotărîrea de a mări în cursul cincinalului numărul specialiștilor care termină școlile superioare și școlile medii speciale aproximativ cu 30—35%. Numărul specialiștilor absolvenți ai școlilor superioare pentru cele mai importante ramuri ale industriei, construcțiilor și agriculturii, în anul 1955 trebue să fie mărit aproximativ de două ori în comparație cu anul 1950.

Anul școlar 1953—54 este un pas nou pe calea desvoltării școlii superioare sovietice.

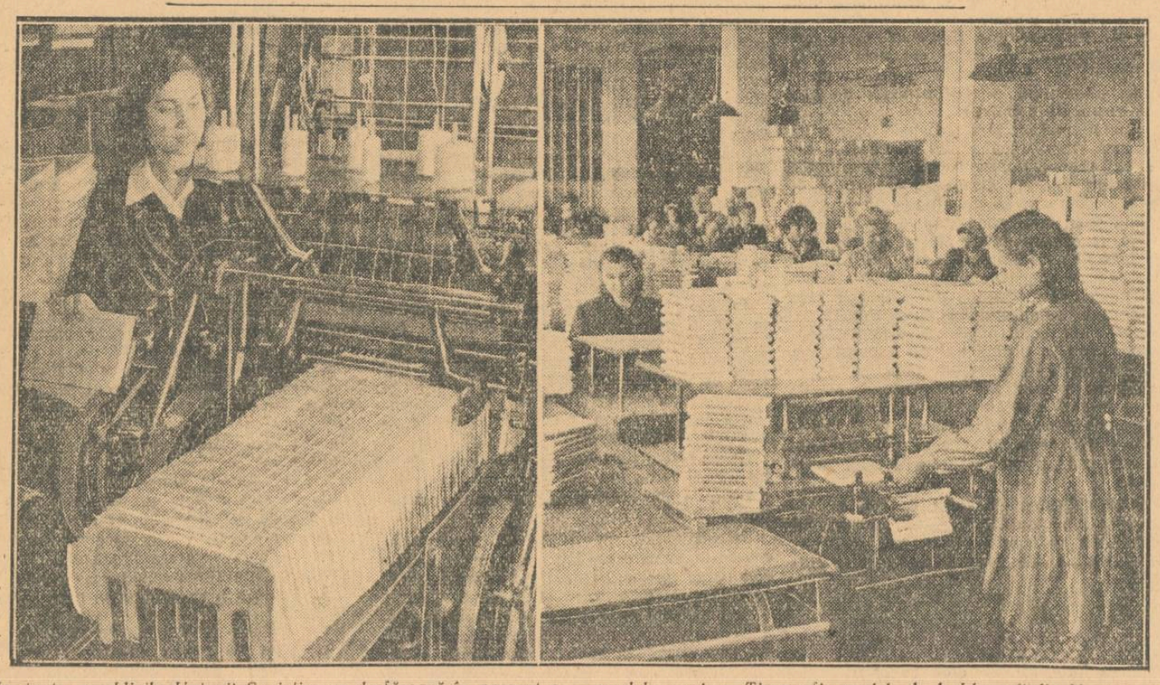

In toate republicile Uniunii Sovietice se desfășoară în prezent o intensă activitate pentru terminarea editării manualelor școlare. In acest an vor fi tipărite peste 190 milioane exemplare de manuale — cu 14 milioane mai mult, decât în anul trecut. Numai Editura Didactico-Pedagogică a Ministerului Învățământului al R.S.F.S.R. va da școlilor 130 de milioane exemplare.

Cele mai bune tipografii din țară sunt ocupate cu tipărirea manualelor școlare. Tipografia model „A. A. Idanov" din Moscova este una dintre cele mai mari întreprinderi poligrafice din țară. In prezent, în tipografie se tipăresc manuale pentru școlile elementare și medii.

In clișeul din stânga : în secția de broșat a tipografiei „A. A. Idanov" din Moscova.

In clișeul din dreapta : trimiterea manualelor terminate pe bandă rulantă, pentru împachetare.

Cum obțin succese în consolidarea cunoștințelor de limbă ale elevilor mei

Studierea genialelor opere ale lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică a pus la îndemâna pedagogilor sovietici o armă cu ajutorul căreia ei desfășoară predarea limbii materne pe o bază cu adevărat științifică.

In lumina acestei învățături, cadrele didactice dela școala noastră au introdus în practica predării limbii multe elemente prețioase atât din punctul de vedere al conținutului, cât și din punctul de vedere al metodicii și didacticii.

In acest articol vreau să împărtășesc experiența mea în ceeace privește desvoltarea cunoștințelor de gramatică și ortografie ale elevilor. Această experiență s'a format în decursul activității mele de 30 de ani. Tin să adaug că în ultimii 25 de ani nu am avut nici un repetent.

Mă voi opri întâi asupra metodelor pe care le-am folosit cu elevii din clasa I-a, în anul școlar 1951-1952. In a doua jumătate a lunii Septembrie noi am început învățarea abecedarului, am început să învățăm în mod treptat cititul și scrisul. Copiii și-au lămurit temeinic diferența dintre sunet și literă.

Lucrând cu abecedarul, am explicat copiilor fiecare cuvânt neînțeles sau puțin înțeles, fiecare punct, linioară, semn. Treptat, îi obișnuiam pe copii să dea răspunsuri coerente. In mersul învățării abecedarului le-am explicat noțiunea de propoziție, le-am arătat că trebue să pună literă mare la începutul propoziției și al cuvintelor care arată numele proprii, le-am explicat importanța punctului, a semnului de întrebare și a celui de mirare, i-am învățat să citească corect propoziții diferite în ceeace privește intonația.

Până la 15 Decembrie am terminat abecedarul. Copiii scriau și citeau bine.

Dela începutul semestrului al II-lea am început să citim cartea „Limba Maternă" partea I-a. In acelaș timp, îi obișnuiam pe copii să folosească biblioteca, le-am recomandat ce trebue să citească și cum să citească. Le citeam și eu singură basme, povești interesante, organizam discuții despre folosul cărților. Toate acestea au educat la elevi dragostea pentru carte, pentru lectură.

Programa claselor a II-a și a III-a este plină de reguli gramaticale importante. N'au dreptate învățătorii care consideră că în aceste clase activitatea este ușoară și că munca adevărată începe să se desfășoare numai în clasa a IV-a. Elevul care nu și-a însușit temeinic, în clasele a II-a și a III-a, regulile gramaticale, nu va scrie corect în clasa a IV-a.

Eu mă pregătesc minuțios pentru fiecare lecție de limba rusă pe care o țin în clasa a II-a, caut exerciții variate, interesante și care să ajute elevilor să înțeleagă regulile.

La lecțiile de citire explicativă atrag atenția copiilor asupra ortografiei cuvintelor mai grele. Ii pun să scrie unele cuvinte în dicționarul lor. In felul acesta, elevii, fără a cunoaște regulile, cunosc scrierea corectă a multor cuvinte și în lucrările lor evită multe greșeli.

Mă pregătesc minuțios pentru fiecare lecție de citire explicativă, folosesc un bogat material didactic, în special pentru activitatea cu vocabularul. De pildă, în clasa a III-a noi studiem tema „Ogorul". La lecție facem cunoștință amănunțită cu plantele cerealiere și cu dușmanii ogoarelor. Ca material didactic pentru lecție folosim ierbarele de plante cerealiere și diferite buruieni, pregătite în timpul verii. Pe lângă aceasta, în Septembrie am făcut o excursie la câmp și în grădină și am adus material suplimentar: spice de grâu, secară, orz, ovăz. Multe plante au fost aduse cu rădăcină. La lecție am adus deasemeni grăunțe, făină și arpacaș.

Cu prilejul citirii explic elevilor cuvintele și expresiile grele sau neînțelese: agricultor, mugur, povârnișuri pietroase, arșiță, înmulțire. Unele explicații sunt însoțite de demonstrații. De pildă, explicând cuvântul mugure, am arătat copiilor un mugure de pom; explicând cuvântul înmulțire, am luat un spic mare de secară, le-am povestit că acest spic a crescut dintr'un singur grăunte (le-am arătat grăuntele).

Mă străduesc ca lecția să producă asupra copiilor o impresie puternică, căci atunci ei vor povesti și acasă noutățile pe care le-au aflat la lecție și vor memora mai bine materialul nou. Asemenea lecții îmbogățesc foarte mult vorbirea lor, le lărgesc vocabularul.

După fiecare temă studiată noi tragem o concluzie. Iată concluzia temei „Ogorul": trebue depusă foarte multă muncă pentru a obține o recoltă bogată. Buruienile sunt dușmanii ogoarelor. Trebue să luptăm împotriva lor. In Țara Sovietică, cei mai buni muncitori ai ogoarelor sunt decorați cu ordine și medalii.

Concluziile le notăm în caiete.

Mă străduesc ca elevii să știe să-și exprime liber și corect ideile, să judece, să citească expresiv, să pronunțe corect. O citire expresivă și corectă arată că elevii au un înalt nivel al cunoștințelor de limbă și și-au însușit conștient materialul.

De obicei, după ce au studiat o temă sau alta, copiii scriu o compunere. Această formă de muncă îi deprinde pe copii să citească, să lucreze independent, să întocmească planuri, să tragă concluzii, să-și exprime atitudinea lor față de un eveniment sau altul.

Lupta pentru un nivel înalt al cunoștințelor de limbă trebue dusă nu numai la lecțiile de limbă rusă și de citire expresivă, ci și la orice altă lecție, precum și în toată activitatea școlară.

Pentru a obține un înalt nivel al cunoștințelor de limbă ale elevilor, trebue căutate mereu noi procedee, metode și forme de muncă.

In această căutare creatoare învățătorul găsește noi forțe pentru îndeplinirea datoriei sale plină de cinste și răspundere — de a educa și crește un om nou, sovietic.

O. I. CIUPROVA
învățătoare emerită a școlii R.S.F.S.R.

Cercetările unor geografi sovietici

Institutul de geografie al Academiei de Științe a U.R.S.S. a dus la bun sfârșit o serie de cercetări care permit să se reconstitue caracterul învelișului vegetal al pământului în timpurile străvechi. Aceste lucrări sunt strâns legate de stabilirea vârstei straturilor geologice, de care trebue ținut seama atunci când se efectuează prospecțiuni în vederea explorării substanțelor minerale

Cercetările efectuate pe cursul mijlociu al Volgei au și dat rezultate interesante. S'a dovedit că aici au existat în timpurile preistorice păduri, caracteristice zonelor subtropicale nordice. Pe acolo creșteau nuci, un conifer numit țuga, care se întâlnește și astăzi în China și Japonia, sequoia ai cărui urmași cresc în California și în alte părți. O expediție științifică a Institutului de geografie este în prezent în drum spre regiunea Costroma și spre cursul mijlociu al Volgei. Acolo ea va culege noi materiale, caracterizând învelișul vegetal al acestor regiuni în trecutul îndepărtat. In regiunea Costroma vor fi studiate straturile geologice, formate aproximativ cu 500.000 de ani în urmă, iar în regiunea Volgei mijlocii — straturi și mai vechi.

Sarcinile învățământului politehnic

Sarcinile puse de Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în fața școlii și a cadrelor didactice sovietice sunt mari și pline de răspundere.

In scopul ridicării continue a importanței educative a școlii de cultură generală și al asigurării pentru elevii care termină școala medie a condițiilor de alegere liberă a profesiunii, Congresul a hotărît să se treacă la realizarea învățământului politehnic în școala medie și să se ia măsurile necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general.

Realizarea învățământului politehnic va asigura o desvoltare fizică și intelectuală multilaterală a școlarilor și o oarecare pregătire a lor pentru activitatea practică viitoare, fără a le da totuși o pregătire profesională determinată. Politehnizarea presupune nu o îngustare, ci, dimpotrivă, o lărgire din toate punctele de vedere a importanței școlii de cultură generală.

După cum arată rezultatele anului școlar trecut 1952/1953, profesorii de fizică îndeplinind indicațiile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist cu privire la învățământul politehnic în școala de cultură generală, au desfășurat o activitate din cele mai mari și rodnice. Predarea fizicii a devenit mai aprofundată, s'a acordat mai multă atenție experimentului în desfășurarea procesului pedagogic, utilării cabinetelor de fizică, lucrărilor practice de laborator. Studiul fizicii s'a legat tot mai mult cu aplicațiile practice ale acestei științe în tehnică. A crescut simțitor numărul excursiilor, organizate în scopul cunoașterii de către elevi a aplicării legilor fizice în industrie și agricultură.

Experiența cadrelor didactice și a școlilor fruntașe, care realizează în practică elementele învățământului politehnic trebue studiată cu minuțiozitate, sintetizată și răspândită.

Principalele sarcini în domeniul înfăptuirii practice a învățământului politehnic în procesul predării fizicii sunt: asigurarea unui înalt nivel ideologic-teoretic al expunerii materiei din programă și al însușirii temeinice a acestei materii de către elevi, ridicarea prin toate mijloacele a rolului experimentului și al lucrărilor practice de laborator ale elevilor cu respectarea tuturor cerințelor programei de stat, familiarizarea elevilor în procesul predării fizicii cu aplicările principale și cu folosirea legilor fizicii în producția industrială și agricolă; formarea la elevi a unor reprezentări generale despre producția modernă și despre elementele sale principale pe baza materialului ramurilor principale ale industriei, agriculturii, transportului; înarmarea elevilor cu priceperile necesare pentru activitatea practică viitoare, cu deprinderi de a mânui sculele manuale simple, aparatele de măsurat etc.; organizarea lucrărilor extrașcolare cu elevii, precum și desvoltarea muncii de folos obștesc a școlarilor, subordonată scopurilor instructiv-educative ale școlii.

Realizarea învățământului politehnic va necesita o oarecare revizuire a însăși conținutului materiei de învățământ, a programei în vigoare, crearea unui nou manual. In prezent la aceasta lucrează Ministerul Învățământului al R.S.F.S.R. și Academia de Științe Pedagogice. Pe lângă excluderea și reducerea materialului de învățământ învechit și secundar trebue să fie intensificată atenția față de acele probleme ale teoriei, care își găsesc o largă aplicare în producția modernă — problemele obținerii energiei electrice, termice și mecanice și folosirii lor în industrie, agricultură, în transport și în domeniul comunicațiilor, problemele construcției și funcționării celor mai răspândite mașini, noțiunile despre electrificare, mecanizare, automatizare ca principii fundamentale ale producției moderne.

Totuși, fără a aștepta elaborarea și publicarea noilor programe, profesorul, înțelegând bine scopul, poate și este obligat chiar acum, în limitele programei în vigoare să facă foarte multe pentru realizarea predării fizicii pe bază politehnică.

După cum s'a mai arătat are o mare importanță analizarea cu elevii a bazelor generale ale energeticei — producția și folosirea energiei electrice, termice și a altor tipuri de energie. In această privință programa în vigoare dă profesorului de fizică mari posibilități cu prilejul studierii construcției și funcționării motoarelor hidraulice și eoliene, a mașinii cu aburi, a motorului cu combustie internă, a motorului cu reacție, a diferitelor mașini electrice — generatoare, transformatoare, electromotoare. La acelaș capitol se referă noțiunile despre electrificare, termoficare, despre folosirea energiei internucleare.

Studierea mecanismelor simple, a instalațiilor de ridicat, a proprietăților mecanice, termice și electrice ale corpurilor solide, lichide și gazoase — toate acestea dau un bogat material pentru dezvoltarea la elevi a reprezentărilor în domeniul construcției de mașini, al studiului materialelor, al construcțiilor.

Cu prilejul studierii fizicii, elevii fac deasemenea cunoștință cu construcția principalelor mașini de transport — locomotivă, automobil, avion, tractor, a mijloacelor moderne de comunicație — telegraf, telefon, radio, releul electromagnetic și fotoreleul; elevilor li se dau reprezentări despre principiile automaticii și telemecanicii, despre tehnica înaintată a celui de al cincilea plan cincinal, despre îndrăznețele idei tehnice care stau la baza construcțiilor hidrotehnice de proporții uriașe, despre transmisiunile electrice la tensiune supraînaltă etc.

Elementul nou în studierea tuturor acestor probleme în prezent trebue să stea nu numai în faptul de a povesti elevilor despre construcția și funcționarea unei mașini sau alteia, dar și în a le arăta rolul acestei mașini în economisirea muncii sociale, în ușurarea muncii lucrătorilor înarmați cu tehnica socialistă înaintată. Reprezentându-și în mod clar conținutul și condițiile muncii în diferitele ramuri ale industriei sau agriculturii, absolvenții școlii medii vor avea posibilitatea de a-și alege în mod liber și conștient profesiunea.

Chiar la primele lecții în clasa a VI-a elevii fac cunoștință cu cele mai simple aparate de măsurat — rigla de calcul, cilindrul gradat, cântarul, învață să le folosească just. Apoi, elevii lucrează cu aparate din ce în ce mai complicate, care cer o manipulare specială, căpătând deprinderi absolut necesare pentru omul societății socialiste în folosirea variatei aparaturi de control și măsurat, în care este atât de bogată tehnica socialistă. Elevii capătă deprinderi de manipulare a utilajului de laborator — diferite vase, instalații electrice, gaze, aparate electrice de încălzit și iluminat, aparate de proiecție.

In cadrul ocupațiilor din afara clasei, elevii școlii de cultură generală trebue să se deprindă cu mânuirea unor mașini și aparate simple, de pildă, mânuirea motorului electric, a strungului, aparatului fotografic, a instalațiilor radiofonice, a aparatului de proiecție cinematografică. Este deasemenea folositor ca ei să cunoască cele mai răspândite mașini de uz casnic — bicicleta, motocicleta, mașina de cusut.

Pentru dobândirea deprinderilor politehnice au o mare importanță lucrările simple de montaj în domeniul electrotehnicii și radiotehnicii, deoarece ele permit cu ajutorul unor piese simple, accesibile fiecărei școli, montarea unor instalații, ceeace de obicei face o mare plăcere școlarilor.

In procesul lucrărilor practice de laborator executate în afara clasei, în timpul executării lucrărilor de montaj, elevii capătă deprinderi de mânuire a unor unelte de muncă manuală ca ciocanul, ferăstrăul, cheia, șurubelnița, ciocanul de lipit și învață a citi și executa desenele tehnice simple.

Realizarea învățământului politehnic presupune o simțitoare intensificare a laturei experimentale a predării fizicii. Trebue executate în mod obligator toate lucrările de laborator prevăzute de programă și organizată o serie de noi lucrări cu caracter politehnic, efectuate prin metoda unui ciclu de lecții practice. In procesul predării fizicii trebue să aibă o aplicare largă cinematograful didactic, diapozitivele și alte mijloace.

Toate acestea vor necesita o însemnată complectare a utilajului cabinetelor de fizică, în special a aparatelor pentru efectuarea lucrărilor de laborator. Experiența arată că în această privință se pot face foarte multe de către profesor cu ajutorul elevilor, al organizațiilor de comsomol, al întreprinderilor și instituțiilor care patronează școlile.

Pentru lucrările practice ale elevilor în legătură cu studierea fizicii și pentru ocupațiile din afara clasei a diferitelor cercuri cu caracter politehnic, pe lângă cabinetul de fizică dela fiecare școală de 7 ani și școală medie trebue creată o cameră de lucru înzestrată cu utilaj — scule manuale, strunguri și mașini de găurit, materialele necesare. Datoria profesorului de fizică este de a ajuta la utilarea acestei camere, de a organiza în ea o activitate interesantă și plină de conținut.

In chestiunea lărgirii orizontului politehnic al elevilor, are o foarte mare importanță activitatea în afara clasei la fizică și tehnică. In multe școli activează cercuri de electrotehnică și radiotehnică, cercuri de studiere a motocicletei, automobilului, tractorului, combinei, a mașinilor agricole, cercuri de aeromodelism, fotografice și cinematografice. Membrii cercurilor studiază mașinile, construesc modele, confecționează și repară aparatele pentru cabinetul fizic al școlii. Activitatea tuturor cercurilor trebue să fie subordonată scopurilor instructiv-educative ale școlii și să aibă un caracter de folos obștesc. Sunt cunoscute multe exemple când comsomoliștii-școlari au fost inițiatori ai electrificării școlii și ai colhozurilor prin construirea unor mici hidrocentrale sau centrale electrice acționate de vânt. Tinerii radioamatori au radiodificat cu ajutorul aparatelor confecționate de ei multe puncte populate. Un mare ajutor îl poate aduce școlii cercul de amatori fotografi, cercul de confecționare și reparare a aparatelor de fizică.

Participarea elevilor la munca de folos obștesc le desvoltă sentimentul colectivității, răspunderea pentru munca încredințată, îi ajută să cunoască mai bine condițiile de muncă în producție sau în colhoz, unde ei trebue neapărat să facă excursii sub conducerea profesorului. Excursiile în producție reprezintă o parte componentă foarte importantă a învățământului politehnic în procesul predării fizicii.

Toate aceste măsuri contribue la educarea unor înalte calități morale care disting pe școlarii sovietici — spiritul de disciplină, fermitatea voinței și a caracterului, ajutorul tovărășesc reciproc, atitudinea conștientă față de muncă și față de proprietatea obștească.

Invățământul politehnic și educația comunistă a elevilor se obțin în școală prin eforturile pedagogilor dela toate obiectele, pe baza unui regim pedagogic unic, elaborat de colectivul școlii respective. Dar trebue să se aibă în vedere că în această chestiune profesorului de fizică îi aparține unul din rolurile principale, că de organizarea justă a predării și a activității în afara clasei în domeniul fizicii depinde în mare măsură realizarea învățământului politehnic.

Pregătindu-se pentru noul an școlar fiecare profesor de fizică trebue să chibzuiască și să traseze măsurile concrete care vor asigura învățământul politehnic al elevilor. Dintre aceste măsuri trebue să facă parte planul de reparații și completare a utilajului cabinetului de fizică, planul de organizare a excursiilor, de activitate în afara clasei, organizarea olimpiadei școlare la fizică, expozițiile creației tehnice a copiilor etc.

Pentru a nu rămâne în urma vieții, în urma desvoltării fizicii moderne și a metodicei de predare a acestui obiect în școală, profesorul trebue neapărat să-și ridice nivelul său ideologico-politic și calificarea profesională, să ia parte activă la activitatea cercului pedagogic pe obiecte, să urmărească în mod sistematic literatura științifică, metodică și de popularizare a științei în specialitatea sa.

Totodată Direcția Școlilor din Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R., Institutul metodelor de învățământ al Academiei de Științe Pedagogice trebue să acorde cadrelor didactice ajutor sub formă de instrucțiuni metodice amănunțite despre învățământul politehnic. Cadrele didactice au mare nevoie de noi cărți bune cu privire la problemele tehnicii și ale ultimelor realizări ale științei, ei așteaptă noi aparate și material didactic care să corespundă cerințelor învățământului politehnic. Organele locale ale învățământului public trebue să ajute fiecare școală să-și utileze un cabinet de fizică, așa cum se cere în condițiile realizării învățământului politehnic.

Rezolvarea cu succes a tuturor acestor probleme în noul an școlar va fi un mare pas înainte pe calea înfăptuirii învățământului politehnic general obligator. O chestiune de onoare a profesorilor de fizică este de a îndeplini marile sarcini care le stau în față.

(Articol de fond din revista „Fizica v Școle").

A 9-a aniversare a eliberării patriei noastre

Expunerea tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 1-a)

muncind cu hotărîre și energie neobosită pentru traducerea ei în viață.

Forța politicii partidului constă în justețea ei, în faptul că partidul se călăuzește după măreața învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, toate hotărîrile și măsurile partidului fiind rodul muncii colective a Comitetului Central al partidului.

In elaborarea politicii sale, partidul pornește dela interesele fundamentale ale poporului și se bizue pe sprijinul poporului. Practica arată că aplicarea principiului comunist al îmbinării experienței conducătorilor cu experiența maselor face ca politica partidului să reprezinte nu numai înțelepciunea și voința partidului, ci și înțelepciunea și voința întregului popor muncitor.

Spre deosebire de toate partidele și statele burgheze, care își maschează adevăratele lor scopuri și adevărata lor politică, scopurile și politica partide or comuniste și muncitorești sunt clar și deschis arătate întregului popor. Viața demonstrează că cu cât oamenii muncii înțeleg mai bine, mai adânc, politica partidului, cu cât mai înaltă este conștiința lor, cu atât mai activ luptă pentru înfăptuirea ei, cu atât mai însemnate succese obțin în construirea noii economii și culturi.

Sarcina fundamentală a partidului este întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia regimului democrat-popular.

Acordând sprijin multilateral țărănimii muncitoare, prin credite, ajutor agrotehnic și alte măsuri menite să sporească producția ei agricolă și veniturile ei, trimițând la sate mai multe mărfuri necesare țăranilor, mașini și unelte trebuincioase gospodăriilor lor, consolidând și dezvoltând cooperația de consum și producție, intensificând schimbul între oraș și sat, vom cimenta și mai puternic alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Țărănimea va putea la rândul ei să aprovizioneze într'o măsură și mai mare industria cu materii prime vegetale și animale, iar populația orășenească cu produse alimentare.

Întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare constitue chezășia înaintării cu succes pe calea socialismului. Trebue mereu reamintită indicația marelui Lenin că socialismul nu se poate construi fără o trainică alianță cu milioanele de țărani muncitori. A urma neabătut această politică leninistă încercată — iată datoria de căpetenie a partidului și guvernului nostru.

Pentru realizarea programului de măsuri economice adoptat de plenara C.C. al partidului, este necesară o serioasă îmbunătățire a activității organizațiilor de partid, a sindicatelor, a organizațiilor de tineret, a sfaturilor populare, în domeniul economic și a muncii lor în vederea mobilizării maselor populare dela orașe și sate pentru realizarea sarcinilor planului de stat.

In domeniul industriei, organizațiile de partid au sarcina de a organiza lupta pentru descoperirea și utilizarea inepuizabilelor rezerve interne pe care le posedă industria socialistă, pentru extinderea sistematică a metodelor avansate. Trebue combătută tendința manifestată de unele cadre de partid și de stat, care în loc de a lupta pentru mărirea producției și productivității muncii, pe seama unei folosiri mai bune a rezervelor interne ale întreprinderilor, cer ca statul să facă investiții pentru construiri de noi și noi întreprinderi.

In domeniul agriculturii, organizațiile de partid trebue să pună în centrul activității lor desfășurarea unei intense munci politice și organizatorice în masa țărănimii, a colectiviștilor, a muncitorilor dela S.M.T.-uri și gospodării de stat, pentru ridicarea producției agricole.

Orânduirea democrat-populară din țara noastră are imense posibilități pentru un nou avânt al economiei naționale, pentru înflorirea culturii, pentru ridicarea continuă a bunelstări a poporului.

Orânduirea noastră democrat-populară, puterea noastră populară, este cucerirea cea mai de seamă a poporului muncitor. Niciodată milioanele de oameni ai muncii din patria noastră nu s'au bucurat de asemenea drepturi și libertăți, de asemenea posibilități de a-și desfășura inițiativa creatoare, talentele și capacitățile lor, de a participa la conducerea treburilor obștești, ca în anii puterii populare.

Este sarcina partidului nostru să întărească continuu puterea populară, statul democrat-popular, principalul instrument al construirii socialismului

Organele de stat au datoria să slujească cu devotament poporul muncitor, să aibă o atitudine atentă față de nevoile oamenilor muncii, să vegheze la stricta respectare a legalității populare.

Dezvăluirea curajoasă a lipsurilor și criticarea lor deschisă în fața poporului constitue o caracteristică a partidului marxist-revoluționar; noi vedem în critică și autocritică garanția mersului nostru înainte, metoda încercată de lichidare a lipsurilor și de îmbunătățire a muncii de partid și de stat, expresia vie a nețărmuritei încrederi pe care o are partidul în popor.

Problemele pe care și le pune democrația noastră populară sunt în contrast vădit cu preocupările statelor capitaliste. In aceste state, în timp ce marii monopoliști strâng profituri fabuloase din sângele și sudoarea popoarelor, are loc pauperizarea crescândă a clasei muncitoare și ruinarea în massă a țărănimii; orientarea economiei spre război sporește șomajul, aruncând pe drumuri milioane de muncitori cu familiile lor, adâncește mizeria oamenilor muncii, le aruncă în spinare noi și noi impozite insuportabile.

Cu totul altele sunt problemele care stau în fața noastră. Pe noi nu ne preocupă asemenea probleme ca ieșirea din criza economică, șomajul, îngustarea pieții interne — ci ridicarea economiei și culturii, dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale, pentru a satisface nevoile crescânde materiale și culturale ale populației, pentru a întări și mai mult patria noastră.

Poporul nostru poate fi convins că Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii Populare Române nu-și vor cruța forțele pentru a-i asigura o viață fericită, pentru a înfăptui mărețul țel al construirii societății socialiste în țara noastră.

Tovarăși,

Sărbătorim cea de a noua aniversare a eliberării patriei în condițiile succeselor obținute de întregul lagăr al păcii și democrației în frunte cu Uniunea Sovietică, în lupta pentru destinderea internațională, pentru pace, pentru preîntâmpinarea unui nou război mondial.

Noua inițiativă de pace a Uniunii Sovietice a determinat în cele mai largi cercuri din întreaga lume deplasări adânci în favoarea destinderii internaționale, a rezolvării problemelor litigioase pe calea tratativelor, a dezvoltării relațiilor de afaceri între țări.

O mare victorie a lagărului păcii și democrației o constitue încheierea armistițiului din Coreea. Această victorie demonstrează că voința de pace a popoarelor a devenit o forță atât de mare, încât până și cei mai înverșunați dușmani ai păcii sunt siliți să bată în retragere în fața ei.

Acum, când mult încercatul popor coreean a început munca pentru refacerea vieții sale pașnice, poporul român, alături de marele popor sovietic și de celelalte popoare ale lagărului democrat, este hotărît să-i acorde sprijinul său frățesc pentru refacerea economiei distruse a Coreei.

Dintre toate problemele internaționale, problema a cărei rezolvare este astăzi cerută imperios de către popoare, este problema germană — una din problemele cheie ale păcii și securității în Europa și în lume. Toată lumea știe că tocmai deaceea necesitatea transformării Germaniei într'un stat pașnic și democratic a constituit obiectul unui angajament solemn luat de marile puteri la sfârșitul celui de al doilea război mondial. Cu toate acestea, deși de atunci au trecut peste opt ani, Germania nu are încă un tratat de pace și rămâne scindată, iar puterile apusene și guvernul revanșard al lui Adenauer din Germania occidentală manevrează din toate puterile pentru a adânci și a definitiva această scindare. Calea pe care au pășit puterile occidentale duce la reînvierea militarismului german, la o și mai mare accentuare a primejdiei unui nou război .

Recenta Notă a Guvernului Sovietic are o însemnătate excepțională prin faptul că aduce tocmai ceeace cer insistent popoarele în momentul de față: măsuri și propuneri concrete în vederea realizării înțelegerii și destinderii în relațiile internaționale. Poporul român și guvernul său salută noile propuneri sovietice în vederea încheierii tratatului de pace cu Germania și a reglementării problemei unificării Germaniei, deoarece ele răspund în întregime cerințelor de securitate ale popoarelor europene, precum și intereselor vitale ale poporului german.

Incercând să împiedice opera de consolidare a păcii, forțele agresive, după eșecul aventurii fasciste dela Berlin, sunt preocupate în cel mai înalt grad de „războiul rece", de organizarea provocațiilor internaționale, de activitatea subversivă în țările lagărului democrat. Istoria relațiilor internaționale nu a cunoscut încă un amestec atât de brutal în treburile interne ale statelor.

Cu dolarii alocați din bugetul de stat al S.U.A. sunt recrutate din drojdia societății bande diversioniste, se încearcă să se parașuteze pe teritoriul țării noastre sabotori și teroriști, sunt strecurate hoțește noaptea avioane cu manifeste provocatoare, într'un cuvânt metodele gangsterilor sunt ridicate la rangul de politică guvernamentală.

Pentru a acoperi eșecurile înregistrate de faimoasa „politică de forță", preconizată de cercurile agresive, calomniatorii și fabricanții de minciuni dela posturile de radio americane „Europa Liberă", „Vocea Americii" și altele, scurg prin aceste canale murdare valuri de calomnii și minciuni îndreptate împotriva țării noastre și a altor țări democratice.

Poporul român este perfect conștient de faptul că în dosul tuturor acestor incitații și provocări se află bine cunoscutele trusturi de petrol, de telefoane și de alte branșe, care nici până astăzi nu s'au consolat de pierderea dreptului de a porunci și jefui în România și care, nici mai mult nici mai puțin, vor să convingă pe muncitorii și țăranii români să renunțe la cuceririle istorice obținute, de dragul reinstaurării puterii moșierilor și capitaliștilor.

Este clar pentru oricine că aceste cercuri se pun pur și simplu într'o situație ridicolă.

Popoarele care au cunoscut adevărata libertate, care au învățat să-și construiască fericirea nu vor admite niciodată să li se pună din nou pe grumaji jugul exploatatorilor !

Desigur, partidul și guvernul nostru trebue să tragă învățăminte politice și concluzii practice concrete din activizarea imperialiștilor și a agenturii lor. Trebue să avem o grijă permanentă pentru capacitatea de apărare a țării, pentru Forțele Armate ale Republicii. Vigilența partidului și poporului trebue să fie mereu trează, pentru a zădărnici orice uneltiri ale dușmanilor.

In cuvântarea sa la a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malencov, a arătat că forțele imperialiste nu se mai pot juca acum cu soarta popoarelor care au pus capăt pentru totdeauna dependenței lor față de imperialiști.

„Trebue să se înțeleagă — a spus șeful guvernului sovietic — că în condițiile actualului raport de forțe, ale hotărîrii ferme a Uniunii Sovietice și a țărilor lagărului democratic de a-și apăra interesele lor vitale pe arena internațională, promovarea politicii de coexistență pașnică a celor două sisteme constitue o datorie nu numai a țărilor lagărului democratic, ci și o datorie a tuturor țărilor. Deoarece orice altă cale este calea aventurilor zadarnice și a eșecurilor inevitabile".

Raportul de forțe pe arena internațională s'a schimbat după cel de al doilea război mondial în favoarea forțelor socialismului, în defavoarea forțelor capitalismului. Situația internațională de după război se caracterizează prin continua creștere a forțelor democrației și socialismului și continua slăbire a forțelor reacțiunii și capitalismului.

Uniunea Sovietică, marea putere socialistă, și-a sporit de aproximativ două ori și jumătate volumul producției industriale față de anul antebelic 1940, iar în prezent își îndreaptă imensele ei forțe spre ridicarea considerabilă, în 2—3 ani, a nivelului asigurării populației cu toate mărfurile de larg consum, oferind lumii întregi o nouă dovadă convingătoare a superiorității sistemului socialist asupra sistemului capitalist.

Succese de seamă au fost obținute de țările de democrație populară, care merg cu fermitate pe drumul construirii socialismului. Marea Republică Populară Chineză se întărește continuu și-și dezvoltă economia.

In rând cu celelalte țări de democrație populară, țara noastră contribue la întărirea lagărului democratic prin fiecare succes repurtat în dezvoltarea economiei naționale și în consolidarea regimului democrat-popular.

In ceeace privește situația din lagărul imperialist, evenimentele din ultima vreme au confirmat pe deplin aprecierea făcută de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la continua adâncire a crizei generale a capitalismului și ascuțirea contradicțiilor interne ale lumii capitaliste. Crește mișcarea grevistă în numeroase țări capitaliste, se intensifică lupta de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente.

Ca urmare a politicii cercurilor agresive din S.U.A., economia Franței, Italiei și a altor țări participante ale așazisului Pact Atlantic a fost adusă într'o situație dezastruoasă. Politica de expansiune și de cucerire a dominației mondiale dusă de imperialismul american întâmpină o rezistență crescândă din partea popoarelor și chiar din partea unor pături ale burgheziei și a unor cercuri guvernante din țările Europei occidentale.

In timp ce lagărul imperialist este sfâșiat de contradicții și lupte interne, lagărul democratic își trage forța din unitatea de granit și colaborarea frățească a țărilor ce-l compun, în frunte cu marea Uniune Sovietică. Lagărul democratic, grupând o treime a omenirii, constitue un factor puternic de menținere și consolidare a păcii în lume.

Eșecul șantajului american cu privire la bomba atomică și bomba cu hidrogen este menit să întărească și mai mult încrederea și speranța popoarelor în victoria forțelor păcii, în posibilitatea preîntâmpinării războiului.

Lumea întreagă a salutat declarația cuprinsă în comunicatul guvernamental cu privire la experimentarea bombei cu hidrogen, prin care Guvernul Sovietic își afirmă din nou poziția sa fermă în favoarea reducerii înarmărilor și a interzicerii folosirii armei atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Popoarele din lumea întreagă doresc pacea. Istoria n'a cunoscut o asemenea forță uriașă cum este mișcarea contemporană pentru pace.

Cresc vigilența popoarelor și hotărîrea lor de a face totul pentru a nu admite realizarea planurilor agresorilor.

Poporul român și guvernul său, profund atașat cauzei păcii, dornic de a-și putea consacra toate forțele construcției pașnice și ridicării bunelstări a poporului, vor face tot ce le stă în puteri pentru a-și da contribuția la apărarea păcii.

Tovarăși,

Infăptuirea sarcinilor trasate de partidul și guvernul nostru va duce la o și mai puternică dezvoltare a economiei naționale, la un avânt al bunelstări a poporului, la întărirea patriei.

Unitatea dintre partid, guvern și popor este chezășia mersului nostru înainte. Rolul conducător al partidului în stat, tăria și forța statului democrat-popular și interesele poporului sunt de nedespărțit.

Drumul nostru este luminat de măreața învățătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

Partidul nostru, scump tuturor oamenilor muncii, îi va conduce cu mână sigură spre victoria socialismului.

Numeroase pasagii ale expunerii au fost călduros aplaudate.

La sfârșitul expunerii publicul, în picioare, a aplaudat îndelung, ovaționând pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Republica Populară Română și pentru Uniunea Sovietică, marea noastră eliberatoare și sprijinitoare.

IN PREAJMA CONSFĂTUIRILOR RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE

Colectivul pedagogic se pregătește temeinic

Colectivul pedagogic al școlii de fete din Dudești-Cioplea a obținut realizări însemnate în întâmpinarea consfătuirii raionale. S'au asigurat bune condiții materiale pentru deschiderea noului an școlar. In scopul îmbunătățirii metodelor de predare și a organizării muncii instructiv-educative, învățătoare ca Iulia Niculescu, Natalia Rădulescu etc., au studiat manuale de specialitate sovietice, ca de exemplu „Organizarea muncii instructiv-educative în școală" de I. C. Novicov, reviste de specialitate etc. A fost întocmit în colectiv planul de muncă în vederea deschiderii anului școlar și planul general pe școală. Un colectiv special organizat dintre învățători și profesorii școlii a selecționat materialul didactic necesar expoziției raionale, material ce reflectă cea mai bună experiență a muncii din școală.

Aceste succese se datoresc în mare măsură activității organizatorice și politice a organizației de bază din școala noastră, muncii susținute a comuniștilor, care, prin exemplul lor personal, au antrenat la îndeplinirea planului pe toți învățătorii și profesorii din școală.

Paralel cu munca pentru deschiderea în bune condițiuni a anului școlar s'au desfășurat pregătirile în vederea consfătuirilor.

Din inițiativa biroului organizației de bază s'a analizat activitatea instructiv-educativă din timpul anului școlar, scoțându-se în evidență realizările și lipsurile muncii cadrelor didactice. Cu acest prilej s'a arătat că o experiență care merită a fi popularizată la consfătuiri este aceea a tovarășelor învățătoare Stela Gologan și Olga Turcanu, precum și experiența profesoarei care a predat limba rusă la clasele IV-VII. Aceste cadre didactice au luptat cu succes împotriva rămânerii în urmă la învățătură, datorită faptului că și-au organizat bine munca, au dat ajutor individual elevilor și au lucrat în strânsă colaborare cu familia.

In legătură cu problemele educative, colectivul școlii noastre își propune să arate la consfătuiri cum au fost folosite lecțiile, vizitele la expoziții, vizionarea filmelor, organizarea manifestărilor culturale etc. în vederea realizării educației comuniste a copiilor.

Realizările obținute în școala noastră sunt o urmare a ajutorului acordat de partid pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice. Toți învățătorii și profesorii din școala noastră au avut posibilitatea să studieze în cercurile politice învățătura marxist-leninistă.

Dar nu numai despre realizările noastre o să vorbim la consfătuiri, ci și despre lipsurile noastre. Datorită faptului că în colectivul nostru nu s'a dat suficientă atenție disciplinei elevilor și metodelor pentru obținerea ei, unele cadre didactice, ca de exemplu tov. învățătoare Steliana Mogoș, a folosit metode nejuste de sancționare a elevilor.

In rândurile noastre arma criticii și autocriticii nu este folosită cu destulă tărie. Sunt mai ales unii învățători și profesori care nu folosesc critica de jos, manifestând o teamă nejustificată. Din această cauză, conducerea școlii nu este întotdeauna ajutată pentru înlăturarea lipsurilor.

Arătând la consfătuiri lipsurile colectivului nostru, vom căuta să învățăm cum putem lupta pentru înlăturarea lor, pentru îmbunătățirea muncii în noul an școlar.

Pentru mobilizarea cadrelor didactice în vederea unei participări active la consfătuiri, biroul organizației de bază a dat o atenție deosebită muncii politice de masă. In acest scop s'au ținut ședințe de instructaj cu agitatorii. Agitatorii comuniști și fără de partid ca Gabriela Grigorescu, Lucreția Ion și alții au discutat individual și în colectiv problema participării active a tuturor cadrelor didactice la consfătuirea raională.

Tovarășei Steliana Mogoș care manifesta pasivitate în ceeace privește participarea noastră la buna desfășurare a consfătuirii, agitatorii i-au explicat marea însemnătate a acesteia pentru îmbunătățirea muncii în școală. Această discuție a ajutat tovarășei Steliana Mogoș să înțeleagă rolul consfătuirii și să-și schimbe atitudinea. Și gazeta de perete a contribuit la pregătirea consfătuirii. Articolele „Cum mă pregătesc eu pentru consfătuire", „Să participăm activ la consfătuirea raională" etc., precum și lozincile mobilizatoare antrenează pe tovarăși în îndeplinirea sarcinilor ce le revin în întâmpinarea consfătuirii.

ALEXANDRINA BOTEZATU
secretara organizației de bază a școlii de fete Dudești-Cioplea

Ce așteptăm dela consfătuiri

Este explicabil interesul cu care noi, învățătorii și profesorii, întâmpinăm consfătuirea raională. Ea va încheia bilanțul muncii pe care am desfășurat-o de-a-lungul unui întreg an școlar, va scoate în lumină succesele școlilor și ne va ajuta să le dezvoltăm, va analiza lipsurile noastre și ne va învăța cum să luptăm pentru înlăturarea lor.

In același timp, interesul cu care așteptăm consfătuirea raională se explică și prin faptul că noi dorim să folosim acest prilej și pentru a ridica în fața secției de învățământ o serie de probleme pe care aceasta încă nu le-a rezolvat dar de a căror rezolvare depinde în mare măsură îmbunătățirea muncii noastre.

In activitatea pe care a desfășurat-o școala noastră s'au răsfrânt pozitiv unele măsuri luate de secția de învățământ. De pildă, după îndrumările primite dela secția de învățământ s'a organizat în acest an, la școala noastră, o discuție colectivă în legătură cu predarea matematicii. La această discuție au participat, pe lângă cadrele didactice din școala noastră, toți profesorii de matematică și toți directorii școlilor din oraș.

Rezultate bune pentru munca școlilor a dat și inspecția frontală organizată de secția de învățământ cu ajutorul celor mai buni profesori din oraș. După terminarea acestei inspecții, secția de învățământ a comunicat tuturor directorilor din oraș, precum și profesorilor ale căror lecții au fost inspectate, constatările și concluziile colectivului de control.

Despre aceste succese pe care le-au obținut școlile din orașul nostru pe baza inițiativelor bune ale secției de învățământ vom vorbi la consfătuiri, arătând concret experiența noastră și rezultatele obținute. Despre ele se va vorbi, fără îndoială, și în referatul secției de învățământ. Pe lângă aceste succese însă, în școlile noastre sunt și lipsuri. Probabil că și acestea vor fi pomenite în referat. S'a întâmplat însă, la consfătuirile anterioare, ca secția de învățământ să vorbească despre lipsuri ca un observator imparțial, care constată că în problemele cutare și cutare lucrurile nu merg bine, că învățătorii sau profesorii cutare și cutare nu și-au îndeplinit datoria. Oare secția de învățământ nu trebue să răspundă și ea de această stare de fapt ?

Noi credem că multe dintre lipsurile școlii se datoresc lipsurilor secției de învățământ. Iată, de pildă, câteva exemple din viața școlilor din orașul nostru. In unele dintre aceste școli, nivelul ideologic al lecțiilor este încă scăzut. Există profesori care transmit elevilor cunoștințe confuze sau deadreptul greșite. Printre aceștia se numără, de exemplu, tov. Constanța Dumitrescu, profesoară de istorie, care a dat elevilor săi cunoștințe cu totul nejuste despre caracterul războiului pe care l-a purtat România burghezo-moșierească în anii 1916—1918. Se numără, deasemenea, tov. Nicolae Gheorghiu, profesor de matematică și alți profesori. Aceste lucruri se datoresc, în mare parte, faptului că secția de învățământ n'a mobilizat suficient cadrele didactice în lupta pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic.

In orașul nostru, pe lângă cercurile de studiu organizate de Comitetul Orășenesc P.M.R., s'a organizat în decursul anului școlar, o serie de conferințe cu teme ideologice, urmate de seminarii. Aceste conferințe și seminarii, organizate sub îndrumarea Comitetului Orășenesc P.M.R., de către secția de învățământ și comitetul sindical în colaborare cu filiala Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii, trebuiau să cuprindă pe toți învățătorii și profesorii din oraș. Dar secția de învățământ, care avea datoria să mobilizeze cadrele didactice pentru o participare regulată la aceste conferințe și seminarii, a subapreciat importanța lor.

Nu cred tovarășii dela secția de învățământ că delăsarea lor în această privință a contribuit mult la faptul că în unele școli li se mai predau elevilor cunoștințe greșite ?

Noi socotim că da. Socotim, deasemenea, că de aceste lipsuri trebue să răspundă și comitetul sindical, căci și lui îi revenea sarcina de a mobiliza cadrele didactice în munca de ridicare a nivelului lor ideologic.

Se știe bine că educatorii tinerei generații trebue să fie ei înșiși oameni de ispravă, să constitue un exemplu pentru elevi și pentru cei din jur. Din păcate, nu putem spune că noi toți suntem astfel de oameni. Există printre noi mulți învățători și profesori îngâmfați, care nu primesc critica și care socotesc că nu mai au ce învăța. De pildă, tovarășele Resler, profesoară de limba română și Mazilu-Vornicelu, profesoară de istorie, resping cu îndârjire orice critică ce li se aduce cu privire la munca lor în școală. Și ca ele mai sunt și alții. Aceasta este, în parte, și o urmare a faptului că pentru secția de învățământ problema educării comuniste a cadrelor didactice nu stă pe primul plan, o urmare a faptului că nu dă ea însăși, în primul rând, exemplul cel bun în această privință. Intr'adevăr, rare ori se întâmplă ca tovarășii dela secția de învățământ să primească cu bunăvoință critica, să o ia în considerare și să înlăture lipsurile semnalate.

Este necesar ca secția noastră de învățământ să lupte pentru lichidarea acestei situații, în primul rând luând o atitudine autocritică față de propriile sale greșeli. Consfătuirea raională trebue să fie pentru secția de învățământ — ca și de altfel, pentru comitetul sindical — un prilej serios de a analiza nu numai munca școlilor, ci și munca proprie. De pildă, noi credem că secția de învățământ trebue să arate la consfătuiri că, dacă în școlile din oraș există o serie de lipsuri în ceeace privește legarea învățământului de practică, de activitatea în producție, (nu s'au organizat decât foarte rar excursii în producție, unele școli și-au organizat loturi de experiență abia către sfârșitul anului școlar etc.) aceasta este o urmare a faptului că n'au primit dela secția de învățământ îndrumările necesare în această privință. Acelaș lucru s'a întâmplat cu activitatea unor cercuri pedagogice, activitate care s'a desfășurat la întâmplare, fără îndrumări din partea secției de învățământ. (De exemplu, activitatea cercurilor profesorilor de istorie).

Așteptăm ca, la consfătuiri, secția de învățământ să vorbească despre aceste lipsuri ale sale — și despre altele, care n'au fost pomenite aici. Așteptăm să ni se explice care este cauza acestor lipsuri, să ni se arate dacă s'au luat măsuri pentru înlăturarea lor, și care sunt aceste măsuri.

Fără îndoială că nu trebue să aruncăm lipsurile noastre și ale altora în spinarea secției de învățământ. De unele lipsuri răspundem chiar noi înșine — și nu le arătăm întotdeauna. De multe răspund tovarășii dela secția de învățământ a regiunii. Și trebue spus că aceștii tovarăși s'au mulțumit în trecut să asiste la consfătuirile noastre ca niște simpli spectatori, pe care problemele discutate nu i-ar privi în modul cel mai direct.

Și, în sfârșit, trebue să spunem că foarte multe dintre lipsurile noastre se datoresc faptului că Ministerul Invățământului Public și organele sale nu ne-au dat suficient ajutor. De pildă, n'am simțit în acest an școlar ajutorul Institutului pentru perfecționarea cadrelor didactice în problema organizării muncii cercurilor pedagogice. „Gazeta Invățământului" nu ne-a ajutat în ceeace privește problemele predării unor obiecte atât de însemnate cum sunt limba română, istoria, geografia și n'a publicat materiale în care să fie popularizate cele mai bune experiențe în munca educativă.

Noi vrem ca toate aceste probleme să fie ridicate la consfătuiri, ca discutarea lor să fie urmată de măsuri concrete. Socotim că desbaterea colectivă în cadrul consfătuirii a problemelor învățământului trebue să fie cel mai bun prilej pentru strângerea legăturilor secției de învățământ cu masa cadrelor didactice. Aceasta depinde, în bună parte, de noi, de curajul și hotărîrea cu care vom ridica problemele, de măsura în care vom ști să înfățișăm concret metodele care au stat la baza succeselor pe care le-am obținut, de atitudinea autocritică față de propriile noastre greșeli și de atitudinea critică față de lipsurile celor care ne conduc. Dar aceasta depinde și de măsura în care cei ce ne conduc vor ca noi nu numai noi să învățăm dela ei, ci și ei să învețe dela noi, de condițiile pe care le vor crea pentru a stimula desfășurarea criticii de jos.

E. GAVRILOVICI
director adjunct al școlii medii de băieți din Bacău

O însemnată formă de desbatere colectivă

Pregătirile pentru consfătuirile raionale ale cadrelor didactice sunt pe sfârșite. Peste câteva zile, învățătorii și profesorii din toate raioanele țării se vor întâlni și vor discuta problemele activității școlare, pentru a așeza o temelie solidă muncii din noul an.

In sălile de ședințe ale consfătuirilor raionale vor veni învățători și profesori care lucrează bine, care duc o muncă neobosită, creatoare, pregătind temeinic pe elevi. Numărul acestora este mereu mai mare. El a crescut încă în perioada dintre consfătuirile din Ianuarie și cele actuale. Alături de ei, vor veni învățătorii și profesorii tineri, fără experiență, vor veni învățători și profesori care în cursul anului școlar trecut au avut multe lipsuri în muncă.

Invățătorii și profesorii din toate colțurile țării au datoria să folosească din plin consfătuirile raionale pentru o simțitoare îmbunătățire a activității în toate școlile patriei noastre.

Consfătuirile raionale trebue să ajute în același timp pe învățătorii și profesorii care n'au obținut în anul trecut rezultate bune în activitatea lor să-și vadă clar lipsurile, să înțeleagă cum trebue să lucreze de acum înainte. Fiecare om care muncește în școală trebue înarmat dela începutul anului pentru a ști să muncească astfel încât toți elevii, nu numai o parte din ei, să-și însușească bine cunoștințele predate. Trebue să sporească răspunderea cadrelor didactice față de munca pe care o duc, față de rezultatele la învățătură ale elevilor.

Să popularizeze larg, cât mai larg experiența înaintată, să arate cu claritate toate lipsurile în activitatea învățământului din raion, să traseze sarcini concrete pentru noul an școlar — iată ce trebue să realizeze consfătuirile din toamna aceasta. Participanții la consfătuiri vor trebui să-și unească forțele pentru ca aceste obiective ale consfătuirilor să fie împlinite.

Inlăturarea tuturor lipsurilor, curățirea școlii de tot ceeace este înapoiat și o ține pe loc, netezirea drumului înainte depinde de dorința, de eforturile pe care le vom face pentru a analiza în adâncime activitatea depusă în anul școlar trecut, pentru ca pornind de aici să vedem limpede sarcinile de viitor.

Intrunirea tuturor cadrelor didactice din raion în consfătuiri constitue o mare forță. Această forță trebue să se manifeste în toată plinătatea ei. Masa învățătorilor și profesorilor să știe că este stăpână pe munca sa; că are dreptul și datoria de a schimba ceeace e rău în activitatea școlară. Fiecare învățător și profesor să înțeleagă că nu trebue să accepte totul așa cum este, că nu trebue să lase lucrurile să meargă pe drumul pe care au apucat, dacă acesta este greșit. De colectivul învățătorilor și profesorilor din raion, de atitudinea lui în consfătuiri depinde în bună parte să se pună capăt greșelilor, să se obțină roade mai bune în noul an școlar.

Mulți învățători și profesori au dovedit posibilități reale de a ajuta școala lor și secția de învățământ să-și vadă greșelile, să muncească mai bine. Ei vor trebui să-și spună răspicat cuvântul în consfătuiri. Nicio posibilitate, nicio inițiativă, nimic din ceeace ar constitui un ajutor la ridicarea activității școlilor să nu rămână ascuns în umbră.

Atmosfera în care se vor desfășura lucrările consfătuirilor depinde în mare măsură de condițiile pe care le va asigura secția de învățământ. Iată deci o sarcină din cele mai importante pe care aceasta trebue să și-o pună în consfătuirile raionale actuale este desvoltarea largă a criticii curajoase de jos. Secția de învățământ trebue să creeze acea atmosferă în care oamenii să simtă că ei au venit nu pentru o adunare festivă la care să se aducă laude reciproce, ci au venit în ședință de lucru pentru a discuta în spirit critic activitatea de învățământ din raion, oprindu-se asupra problemelor cheie care asigură buna mers al muncii. Trebue să se simtă clar din referatul secției de învățământ tendința de a vorbi deschis despre ce este bun și ce este rău în muncă, și dorința ca ceeace este bun să se generalizeze și ceeace este rău să se distrugă din rădăcini. In acest spirit trebue văzută munca secției de învățământ, munca școlilor și munca fiecărui învățător și profesor în parte.

Reprezentanții secțiilor de învățământ raionale și delegații Ministerului Invățământului Public care vor participa la consfătuiri au datoria să vorbească în ședințele consfătuirilor, pentruca ei înșiși să încurajeze cadrele didactice la discutarea în spirit critic și autocritic a activității școlare.

Dacă datoria cadrelor didactice este aceea de a-și spune răspicat, cu curaj părerea despre felul cum s'a muncit în anul trecut, datoria organelor conducătoare ale învățământului este să asculte cu interes criticile, părerile, propunerile oamenilor și să țină seama de ele.

In multe raioane la consfătuirile trecute a existat o atmosferă nefavorabilă desfășurării largi a criticii și autocriticii. Tonul l-a dat referatul secției de învățământ care a ocolit lipsurile sau care a vorbit despre acestea fără a da nume. In multe cazuri s'a făcut numai o verificare de sus a activității instructiv-educative.

De astă dată va trebui să se țină seama de faptul că, în mod deosebit, în consfătuirile raionale, cadrele didactice au prilejul să controleze munca celor care îi conduc și ei vor trebui să folosească din plin acest prilej. Toate problemele vor trebui astfel analizate și discutate în consfătuirile din toamna aceasta încât să apară limpede la lumină aspectele pozitive și negative ale muncii cadrelor didactice, a directorilor de școli, a organelor de îndrumare și control. In aceste consfătuiri trebue ajutați să-și vadă greșelile inspectorii secțiilor de învățământ regionale, organele de îndrumare și control, direcțiile și serviciile din Ministerul Invățământului Public.

Pe baza referatelor și a discuțiilor, secțiile de învățământ vor întocmi rezoluțiile care vor constitui un prețios îndreptar în activitatea școlilor în anul școlar care începe. Rezoluțiile vor trebui întocmite ținând seama atât de situația învățământului așa cum a ieșit la lumină în consfătuiri, de cerințele și sarcinile școlilor, precum și de posibilitățile raionului, de rezervele pe care le are acesta și care trebue în întregime și cât mai chibzuit folosite.

Cerințele statului, ale poporului muncitor, față de școală cresc din an în an, odată cu desvoltarea întregii noastre vieți, odată cu înaintarea noastră spre socialism. Școala trebue să țină pas cu mersul înainte al poporului nostru către o viață înfloritoare. Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, această formă de desbatere colectivă a problemelor școlare, sunt menite să ridice școala la nivelul înaltelor ei cerințe, să ajute cadrele didactice să ducă o activitate mereu mai plină de roade pentru educația comunistă a tinerei generații.

Pornind dela analiza situației învățământului în raion până în momentul de față, arătând limpede laturile pozitive și laturile negative ale activității școlilor, consfătuirile trebue să aducă o serioasă contribuție pentru îmbunătățirea continuă a muncii în școlile noastre.

E. MANAC

Elevi ai şcolilor Rezervelor de Muncă la demonstraţia de 23 August 1953 din Capitală.

Pentru creşterea tinerilor pedagogi

Peste puţin timp, sute şi sute de tineri învăţători şi profesori îşi vor începe activitatea pedagogică în şcolile patriei noastre. Cei mai mulţi dintre ei s'au şi prezentat la posturi. Îi cunoşti după emoţia cu care se apropie de copii, după mulţimea întrebărilor pe care le pun celor din jur: cadrelor mai vechi ale şcolii, părinţilor, elevilor, cetăţenilor din cartier sau din comună.

Noii învăţători şi profesori se îndreaptă cu mândrie către şcolile unde au fost numiţi. Ei ştiu că li s'a încredinţat o muncă plină de cinste şi de răspundere, care se bucură de preţuirea înaltă a poporului muncitor, ştiu că sunt înconjuraţi de toată grija partidului şi a statului, a colectivelor pedagogice care le vor pune la dispoziţie toată experienţa lor.

An de an, se îmbunătăţesc condiţiile materiale şi culturale în care îşi încep munca tinerii învăţători şi profesori. Pe baza Hotărîrii partidului şi guvernului cu privire la cadrele didactice, învăţătorii şi profesorii noi numiţi în învăţământ primesc o indemnizaţie de instalare egală cu un salariu. Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să asigure tinerilor învăţători şi profesori locuinţe şi hrana la cantine, combustibil, aprovizionarea cu mărfuri de larg consum etc. Pe baza Hotăririi, tinerii învăţători care îşi încep munca în şcolile sătesti primesc deasemenea un lot de pământ în folosinţă personală, putând să-şi cultive legumele şi zarzavaturile ce le sunt necesare.

Pregătindu-se pentru noul an şcolar, numeroase secţii de învăţământ regionale cum sunt cele ale regiunilor Stalin, Constanţa, Suceava etc. precum şi o serie de secţii raionale au obţinut, cu ajutorul sfaturilor populare, succese însemnate în ceeace priveşte asigurarea unor condiţii bune de viaţă tinerelor cadre didactice.

In unele locuri însă, se mai arată încă prea puţină grijă pentru tinerele cadre didactice. O serie de secţii de învăţământ nu au luat nici până acum măsuri concrete pentru rezolvarea problemelor legate de primirea noilor învăţători şi profesori. Este necesar ca să se creeze pretutindeni condiţii cât mai bune de viaţă cadrelor didactice nou numite în învăţământ, astfel încât acestea să se poată bucura din plin de măsurile luate de partidul şi de statul nostru pentru ridicarea bunăstări a poporului, să poată desfăşura dela început o muncă rodnică, lipsită de grija asigurării celor necesare traiului de zi cu zi.

In acelaş timp, trebue să se acorde o grijă deosebită ajutorării tinerelor cadre în ceeace priveşte desfăşurarea muncii lor pedagogice. Noii învăţători şi profesori trebue să fie antrenaţi dela început în lupta colectivului pedagogic al şcolii pentru îmbunătăţirea activităţii instructiv-educative. Deaceea ei trebue să cunoască în amănunt, înainte de deschiderea noului an şcolar, realizările obţinute până acum de şcoala respectivă în domeniul muncii instructiv-educative, lipsurile existente, obiectivele ce vor fi urmărite în noul an şcolar. In acest scop, este necesar ca directorii de şcoli să le dea să studieze întreg materialul informativ existent în şcoală: planul general al şcolii, planurile calendaristice ale învăţătorilor şi profesorilor, rapoartele profesorilor şi ale colectivelor pe specialităţi, rapoartele diriginţilor, caietele lor de observaţii asupra elevilor, darea de seamă a conducerii şcolii la sfârşitul anului şcolar, caietele cu planuri de lecţii ale învăţătorilor şi profesorilor.

Invăţătorii şi profesorii mai vechi ai şcolii trebue să atragă atenţia tinerilor pedagogi asupra problemelor pe care le-a ridicat desfăşurarea muncii instructiv-educative, să le arate măsurile luate pentru înlăturarea greutăţilor, pentru îmbunătăţirea muncii în noul an şcolar.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au o însemnătate deosebită în ceeace priveşte orientarea tinerilor pedagogi asupra activităţii pe care o vor desfăşura în şcoală. Pe lângă faptul că le vor ajuta să cunoască problemele activităţii didactice din întreg raionul, consfătuirile vor da învăţătorilor şi profesorilor tineri posibilitatea de a învăţa din experienţa celor mai bune cadre didactice, îi vor determina să chibzuiască, împreună cu întregul colectiv, asupra măsurilor ce trebue luate pentru înlăturarea lipsurilor.

Unele colective pedagogice se mulţumesc să primească bine tinerele cadre, să le ajute la începutul anului şcolar. Apoi le lasă să se descurce singure. Este limpede însă, că un astfel de „ajutor" nu poate da rezultate bune.

Este bine ca — aşa cum se obişnueşte în şcolile sovietice — în cadrul fiecărui cabinet sau colţ pedagogic să se creeze un colţ al tânărului pedagog, unde acesta să ştie că are totdeauna ce învăţa. Aici se pot organiza discuţii pentru lămurirea unor probleme ale muncii instructiv-educative, se pot expune referate, se pot desfăşura recenzii ale diferitelor cărţi pedagogice etc.

Invăţătorii şi profesorii cu experienţă trebue să asiste la lecţiile tinerilor pedagogi, trebue să chibzuiască cu seriozitate asupra metodelor pe care le folosesc aceştia, să vadă în ce măsură pot să lege cunoştinţele teoretice de practică, cum stăpânesc clasa, cum îi urmăresc şi îi ajută pe elevii rămaşi în urmă la învăţătură. Pe baza analizei muncii noilor învăţători şi profesori, cadrele didactice cu experienţă şi întregul colectiv pedagogic al şcolii trebue să le arate acestora, cât mai concret, cum să-şi îmbunătăţească munca, cum să înlăture greutăţile de început. Totodată, cadrele tinere trebue să asiste la lecţiile profesorilor cu experienţă.

Acest ajutor poate fi extins prin organizarea lecţiilor deschise, prin activitatea cercurilor pedagogice şi a consiliilor pedagogice care trebue să ajute noile cadre didactice să cunoască cele mai bune metode de predare şi metode educative, să le cultive simţul răspunderii pentru calitatea muncii pe care o desfăşoară.

Directorii şcolilor şi organele învăţământului trebue să asiste mai des la lecţiile învăţătorilor şi profesorilor tineri, să iniţieze ajutorarea organizată a acestora nu numai în primele săptămâni de muncă, ci în tot cursul anului şcolar.

Un rol însemnat în orientarea pedagogică a tinerelor cadre didactice le revine organelor sindicale. Consfătuirile de producţie, activitatea colţurilor roşii, a cluburilor şi a bibliotecilor sindicale trebue să contribue într'o măsură însemnată la permanenta îmbunătăţire a muncii tinerilor pedagogi.

Cursurile fără frecvenţă — mijloc însemnat de formare a cadrelor didactice

Cursurile fără frecvenţă în instituţiile de învăţământ superior au luat fiinţă la noi în ţară în anul 1951, folosindu-se exemplul organizării acestui tip de învăţământ în Uniunea Sovietică. Scopul lor este, în primul rând, de a pregăti cadrele didactice necesare şcolilor noastre. Anul acesta ţinându-se seama de faptul că în şcoli mai predau multe cadre necalificate s'a găsit necesar să se extindă învăţământul fără frecvenţă, sporindu-se numărul de locuri la secţiile în care este organizat acest învăţământ şi, totodată, înfiinţându-se noi secţii fără frecvenţă la anumite specialităţi.

Astfel, în acest an şcolar, în afară de secţiile fără frecvenţă organizate la facultăţile de Matematică-Fizică, Şt. Naturale-Geografie şi Limba Rusă, s'au organizat cursuri fără frecvenţă la facultăţile de Filologie, pentru Limba Română şi Istorie.

Ministerul Invăţământului Superior a luat măsurile necesare pentru o cât mai bună organizare a acestei forme de învăţământ şi pentru asigurarea condiţiilor care să înlesnească o însuşire temeinică a cunoştinţelor.

Pentru uşurarea studiului individual, studenţii primesc planul de învăţământ, programele de studii, graficele, cursurile litografiate, îndrumare, metodice şi teme de control, precum şi îndrumarul pentru studiul individual. Deasemenea, studenţii care se găsesc în centrele universitare, pot să ia parte, în baza carnetului de student, la cursurile, seminariile şi consultaţiile dela facultăţile de zi. Tot astfel sunt organizate cercuri de studii atât în centrele universitare cât şi în centrele neuniversitare, în care studenţii primesc sprijinul profesorilor prin lecţii de sinteză şi consultaţii.

Incepând cu anul şcolar 1953/954, s'au instituit examenele de admitere la cursurile fără frecvenţă, examene care sunt formate din două probe scrise: o probă scrisă la limba română — compoziţie liberă — pentru toate facultăţile de Matematică-Fizică, Şt. Naturale-Geografie şi Filologie, precum şi o probă scrisă la matematici — pentru facultatea de Matematică-Fizică o probă scrisă din Istoria R.P.R. — pentru facultatea de Filologie şi o probă scrisă din Şt. Naturii şi Bazele Darwinismului — pentru facultatea de Şt. Naturale-Geografie.

Inscrierile pentru examene se fac până la 5 Sept. a.c.; examenele de admitere se ţin în ziua de 13 Sept. a. c. la Institutele respective şi în alte centre mai apropiate de locul de producţie. Aceasta, în seopul de a scuti pe candidaţi de cheltueli mari de deplasare şi pentru ca ei să nu fie nevoiţi să se desprindă prea mult timp de activitatea profesională.

Instituţiile de învăţământ la care se înscriu candidaţii comunică acestora localitatea cea mai apropiată unde se va ţine examenul.

Instituţiile care au această formă de învăţământ sunt: Universitatea „C.I. Parhon" din Bucureşti — Fac. de Matematică-Fizică, Fac. de Şt. Naturale-Geografie şi Fac. de Filologie: Universitatea „Babeş" din Cluj — Fac. de Matematică-Fizică şi Fac. de Şt. Naturale - Geografie; Universitatea „Al. I. Cuza" din Iaşi — Fac. de Matematică-Fizică; Universitatea „Bolyai" din Cluj — Fac. de Matematică-Fizică şi Fac. de Şt. Naturale.

Pentru cei care doresc să se califice în specialitatea Matematică-Fizică, spre a preda în şcolile medii, s'a organizat un ciclu de 2 ani (curs fără frecvenţă, anul IV şi V) la Facultatea de Matematică-Fizică a Universităţii „C. I. Parhon" din Bucureşti unde se pot înscrie toţi absolvenţii Institutului Pedagogic de 3 ani, ai cursurilor fără frecvenţă şi ai Institutului Pedagogic de 2 ani (cursuri de zi).

Acţiunea de popularizare şi de lămurire în rândurile oamenilor muncii din învăţământ pentru ridicarea calificării lor, trebue intensificată tot mai mult. Este o sarcină a şefilor secţiilor de învăţământ regionale şi raionale să organizeze această muncă de lămurire, punând accentul în special pe cursurile de Matematică-Fizică, asigurând, în acelaş timp, condiţiile necesare studiului individual al cadrelor didactice înscrise la cursurile fără frecvenţă. Ridicarea calificării lor va contribui, fără îndoială, la creşterea nivelului întregii munci instructiv-educative a şcolilor.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un cititor al gazetei noastre ne-a semnalat că învăţătoarea Aurelia Isofochescu din comuna Sălcioara, raionul R. Sărat, are atitudini duşmănoase faţă de oamenii muncii şi faţă de şcoală. Printre altele, ea a cerut unei eleve din clasa sa să-i aducă diferite alimente, pe care aceasta le lua fără voie de acasă. In urma sesizării noastre, s'a constatat că cele arătate sunt juste

Faţă de aceste lipsuri s'au luat măsuri pentru îndepărtarea Aureliei Isofochescu din învăţământ.

Spartachiada Satelor

Timp de 4 zile — 24-27 August — capitala patriei noastre a găzduit cea mai importantă competiţie sportivă sătească a acestui an — întâlnirile finale din cadrul Spartachiadei Satelor.

Pe Stadionul Dinamo s'au întrecut cei mai buni atleţi şi atlete, cele mai bune echipe de gimnastică, volei şi oină, formate din tineri ţărani muncitori veniţi din toate colţurile ţării.

Aproape 1.100 de ţărani muncitori, clasaţi în finală, au luptat cu dârzenie pentru a ocupa un loc cât mai bun în clasamentul probelor la care au concurat.

Incepând dela faza de colectiv şi până în finală, Spartachiada Satelor a mobilizat în întreceri sportive un număr de peste 300.000 tineri şi tinere, dintre care mulţi făceau primii paşi în sport.

Aproape 120.000 de atleţi, 50.000 de gimnaşti — dintre care peste 20.000 de tinere fete, 8278 echipe de volei şi 2235 echipe de oină — iată pe scurt amploarea ce a avut-o prima ediţie a Spartachiadei Satelor.

Succesul Spartachiadei Satelor este încă o dovadă a creşterii nivelului de viaţă şi culturală al ţărănimii noastre muncitoare. Sportul merge mână în mână cu progresul general al satelor patriei noastre.

La buna organizare şi desfăşurare a Spartachiadei Satelor şi-au dat concursul activiştii ai organizaţiilor U.T.M., ai C.C.F.S. şi profesori de educaţie fizică.

Deasemenea, un rol deosebit de important l-au avut învăţătorii satelor noastre, care au depus eforturi pentru ca colectivul sportiv din satul sau comuna unde activează să se prezinte cât mai bine.

Informaţii

Ministerul Invăţământului Public şi Ministerul Invăţământului Superior comunică:

Cursurile tuturor şcolilor elementare, medii şi superioare vor începe în ziua de Luni, 14 Septembrie a. c., ora 8 dimineaţa.

In zilele de 11 şi 12 Septembrie se va face vizita medicală obligatorie pentru toţi elevii şi studenţii.

★

Ministerul Invăţământului Public comunică:

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice vor avea loc în zilele de 7, 8 şi 9 Septembrie a. c.

Consfătuirile regionale ale cadrelor didactice dela şcolile pedagogice vor avea loc în zilele de 8, 9 şi 10 Septembrie a.c.

★

Institutul Pedagogic „Maxim Gorki", facultatea de limbă şi literatură rusă, anunţă prelungirea înscrierilor în vederea examenelor de admitere la secţia serală.

Durata studiilor este de 5 ani. Absolvenţii acestei secţii au aceleaşi drepturi ca şi absolvenţii cursurilor de zi.

Cererile de înscriere la examenul de admitere se vor depune la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki", secţia serală, Bucureşti, str. Pitar Moş nr. 13.

Cererile de înscriere vor fi însoţite de următoarele acte în original sau legalizate de Notariatul de Stat:

— Actul de naştere, actul de studii, certificatul tip de stare materială eliberat de Sfatul Popular, avizul întreprinderii sau al instituţiei unde lucrează candidatul şi al comitetului sindical respectiv, două fotografii tip legitimaţie.

Examenul de admitere va consta din următoarele probe:

— O probă scrisă şi orală la Limba Rusă (după manualele din învăţământul mediu pentru clasele VIII—XI).

— O probă orală la Limba Română, Istoria R.P.R., geografia fizică şi geografia R.P.R. (după manualele unice din învăţământul mediu).

Examenul de admitere va avea loc între 5 şi 10 Septembrie a. c. la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki" din Bucureşti, str. Pitar Moş nr. 13.

Analele Româno-Sovietice

SERIA PEDAGOGIE - PSIHOLOGIE
nr. 2/1953

Analele de Pedagogie-Psihologie nr. 2/1953 prezintă un material bogat şi variat, care oglindeşte problemele centrale ale pedagogiei şi şcolii sovietice.

O preocupare deosebită a acestui număr o constitue publicarea unor articole care tratează despre problemele şcolii şi ale pedagogiei în lumina operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." şi în lumina Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S.

In articolul său „Problemele pedagogiei în lumina operelor lui I. V. Stalin", I. T. Ogorodnicov arată că îndeplinirea măreţelor sarcini trasate de Congresul al XIX-lea al Partidului în domeniul învăţământului şi educaţiei necesită o îmbunătăţire serioasă a muncii teoretice pe tărâmul pedagogiei. Pedagogia este chemată să dea răspuns la o serie de probleme importante ale educaţiei şi să generalizeze cea mai bună experienţă a muncii educative din şcoli.

In articolul „Despre învăţământul politehnic în şcoala medie de cultură generală", S. G. Şapovalenco tratează problema conţinutului învăţământului politehnic în şcoala de 10 ani, arătând că această problemă este de cea mai mare importanţă pentru teoria şi practica învăţământului politehnic.

Cel de al doilea articol al lui S. G. Şapovalenco, „Căile de politehnizare a şcolii şi sarcinile ştiinţei pedagogice" constitue o continuare a primului articol în legătură cu învăţământul politehnic.

Tot despre problema îmbinării învăţământului cu munca în producţie, a teoriei cu practica, este şi articolul lui A. S. Ter-Ghevondian „Munca productivă a copiilor în comuna F. E. Dzerjinschi".

Intr'o rubrică specială este prezentat articolul lui V. I. Volcov „Lupta Partidului Bolşevic pentru instruirea maselor muncitoare în perioada dintre cele două revoluţii". In articol se arată că după înfrângerea revoluţiei din 1905—1907 tactica partidului s'a schimbat şi în ceeace priveşte munca culturală cu masele, folosindu-se toate posibilităţile legale pentru îndeplinirea sarcinilor educaţiei ideologice şi conducerea luptei clasei muncitoare.

In articolul lui I. N. Bălănescu „Invăţătura lui I. P. Pavlov luminează calea desvoltării psihologiei ştiinţifice", se arată că teoria pavlovistă asupra activităţii nervoase superioare este singura cale de desvoltare a psihologiei ştiinţifice, singurul fundament ştiinţific al psihologiei întrucât numai ea permite înţelegerea justă a mecanismelor cerebrale ale activităţii psihice.

Articolele publicate în acest număr sunt de un real ajutor cadrelor didactice, contribue la cunoaşterea problemelor teoriei şi practicii educaţiei comuniste.

Adunarea cadrelor didactice din Capitală

Marţi după amiază a avut loc în sala Facultăţii de Ştiinţe Juridice, adunarea cadrelor didactice din Capitală, pentru a lua cunoştinţă de felul cum s'au desfăşurat lucrările conferinţei internaţionale a învăţătorilor dela Viena precum şi hotărîrile luate.

La şedinţă au participat deasemenea un grup de învăţători şi profesori de peste hotare, oaspeţi ai ţării noastre.

Petre Radu, preşedintele Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţământ, a făcut o analiză asupra desfăşurării conferinţei internaţionale a învăţătorilor dela Viena, la care au luat parte reprezentanţi ai învăţătorilor şi profesorilor din circa 50 de ţări.

Baz Romain, învăţător din Haute Savoie — Franţa, a vorbit despre şcoala franceză şi caracteristicele ei, despre situaţia grea a cadrelor didactice din Franţa. El a arătat că profesorii şi învăţătorii francezi sunt alături de muncitori în lupta pentru pace şi o viaţă mai bună.

Despre problema şcolară în Algeria a vorbit Djaidir Tajeb, învăţător din Oran, care a arătat situaţia grea a învăţământului din ţările coloniale.

Mahmoud Tafazzoli, profesor de istorie din Iran, a arătat situaţia şcolii din ţara sa, unde 85 la sută din populaţie este analfabetă.

In încheiere tov. Nicolae Pascu, membru în Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţământ a subliniat faptul că hotărîrile conferinţei internaţionale a învăţătorilor dela Viena vor sluji drept călăuză în activitatea cadrelor didactice din întreaga lume. (Agerpres).

Al III-lea Congres Mondial al Studenţilor

La 27 August s'a deschis la Varşovia cel de al III-lea Congres Mondial al Studenţilor.

La ora 12 precis, delegaţii, observatorii şi numeroşi oaspeţi s'au întrunit în sala uriaşă a Institutului de cultură fizică, pavoazată cu steagurile naţionale ale ţărilor care şi-au trimis delegaţii la Congres şi cu steaguri albastre ale păcii.

Au fost deasemenea de faţă militanţi de vază ai mişcării pentru pace, Cyrankiewicz, vicepreşedinte al Consiliului de miniştri al Republicii Populare Polone şi reprezentanţi ai vieţii publice din Varşovia.

Deschizând Congresul, preşedintele Uniunii Internaţionale a Studenţilor, Bernard Bereanu, a adresat participanţilor la Congres o cuvântare de salut.

Pe noi, a spus Bereanu, ne-a adus aici neliniştea crescândă pentru soarta învăţământului într'o serie de ţări. Mulţi participanţi la Congres au sosit la Varşovia după ce au parcurs mii de kilometri şi au învins diferite obstacole. Aceasta dovedeşte sentimentul crescând al prieteniei şi colaborării, care poate fi observat în masele largi ale studenţimii din întreaga lume.

Ultimele evenimente internaţionale ne dau speranţa că ideia tratativelor va triumfa asupra politicii de forţă şi că noi ne vom putea aduce aportul la cauza întăririi prieteniei şi colaborării între popoare.

Uniunea Internaţională a Studenţilor sărbătoreşte astăzi cea de a 7-a aniversare a întemeierii ei. In această perioadă ea a acumulat o mare experienţă în dezvoltarea colaborării între studenţii diferitelor ţări. La Congresul nostru participă 920 de delegaţi din 99 de ţări. Acesta este cel mai reprezentativ Congres din cele care s'au întrunit până acum.

In aplauzele furtunoase ale participanţilor la Congres, Bereanu a declarat deschis cel de al III-lea Congres Mondial al Studenţilor.

In numele opiniei publice din capitala polonă a luat cuvântul Jerzy Albrecht, preşedintele prezidiului Radei populare a Varşoviei, care a urat participanţilor la Congres succes în muncă şi realizarea înţelegerii şi a strânsei colaborări între organizaţiile studenţeşti din toate ţările.

După aceea a avut loc alegerea prezidiului Congresului şi a Comisiei de validare. Cu aceasta, şedinţa de dimineaţă a Congresului a luat sfârşit.

NOTE POLITICE EXTERNE

- *Pentru unitatea şi bunăstarea poporului german.*
- *In jurul problemei coreene.*

Comunicatul sovieto-german cu privire la tratativele dintre Guvernul Sovietic şi delegaţia guvernamentală a Republicii Democrate Germane constitue un eveniment de o importanţă primordială pe drumul desvoltării unei Germanii libere şi democratice, pe drumul realizării unei păci durabile în Europa şi în lumea întreagă. Acordul deplin la care au ajuns cele două părţi — U.R.S.S. şi R. D. Germană — în cursul tratativelor ce s'au desfăşurat între 20 şi 22 August la Moscova, demonstrează limpede că nu există nici un motiv care să poată împiedica rezolvarea definitivă a problemei germane, pe calea încheerii tratatului de pace cu Germania şi a unificării ei.

Rezultatul celor două zile de tratative s'a dovedit a fi extrem de valoros. Acordul stabilit scoate în evidenţă necesitatea imperioasă cu care se impune încheerea tratatului de pace cu Germania, tergiversat timp de 8 ani de voinţe străine poporului german. In scopul rezolvării acestei probleme acordul indică convocarea în cel mai scurt timp a unei conferinţe de pace cu participarea reprezentanţilor întregii Germanii. Deasemenea, pentru restabilirea unităţii naţionale a Germaniei acordul prevede crearea unui Guvern Provizoriu al întregii Germanii care să pregătească desfăşurarea unor alegeri libere în întreaga ţară, care să exprime voinţa nestingherită a poporului german.

Impotriva acestor căi menite să ducă la o considerabilă destindere a situaţiei internaţionale actuale, stau forţele agresive ale căror planuri sunt îndreptate spre zădărnicirea rezolvării paşnice a problemei germane. Poporul german cunoaşte pe agresori şi scopurile lor. Experienţa crudă a celor două războaie mondiale l-au făcut pe germanul cinstit să-şi dea seama cine îi este prieten şi cine îi este duşman. Tocmai de aceea poporul german trebue să lupte astăzi mai mult ca oricând împotriva actualilor agresori care încearcă să-l târască spre o nouă catastrofă. „In faţa poporului german — a spus tovarăşul Malencov în cuvântarea rostită la 22 August — stă sarcina istorică de a zădărnici planurile forţelor agresive, de a restabili unitatea sa naţională, de a transforma Germania într'un stat democrat, iubitor de pace. Aceasta, pentrucă numai o desvoltare paşnică va aduce Germaniei unitatea, libertatea, independenţa şi renaşterea naţională".

In realizarea acestor sarcini măreţe, poporul german se bucură de sprijinul neprecupeţit al Uniunii Sovietice. Hotărîrile luate în cadrul tratativelor duse la Moscova între Guvernul Sovietic şi delegaţia guvernamentală a R. D. Germane, arată odată mai mult că poporul german are în Uniunea Sovietică un prieten sincer, gata să-l ajute în momentele cele mai grele. In această privinţă, este grăitor Protocolul pe care tovarăşul Molotov l-a semnat din însărcinarea Guvernului U.R.S.S. şi care se referă la încetarea perceperii reparaţiilor datorate de Germania şi alte măsuri pentru uşurarea obligaţiilor financiar-economice ale R. D. Germane legate de consecinţele războiului. Scutirile concrete prevăzute în acest Protocol şi înţelegerile realizate în cursul tratativelor cu privire la consolidarea şi desvoltarea colaborării economice, culturale şi tehnico-ştiinţifice între Uniunea Sovietică şi R. D. Germană sunt de natură să dea un puternic impuls desvoltării economice a Republicii Democrate Germane, să asigure o creştere substanţială a nivelului de trai al oamenilor muncii germani.

★

Semnarea acordului de armistiţiu în Coreea care a pus capăt unui război inuman, deslănţuit în pofida voinţei de pace a poporului coreean, a făcut posibilă ţinerea unei conferinţe politice care are drept scop reglementarea problemelor referitoare la retragerea din Coreea a forţelor armate străine, reglementarea paşnică a problemei coreene şi rezolvarea tuturor litigiilor intervenite în această problemă.

Actualmente, condiţiile în care se vor desfăşura lucrările acestei conferinţe ocupă un loc important în cadrul lucrărilor din Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U.

Căutând, ca şi până acum, să împiedice orice măsuri luate în vederea reglementării definitive a problemei coreene, cercurile guvernamentale din S.U.A. şi partenerii săi minori încearcă să pună piedici în fel şi chip constituirii conferinţei politice. Pornind dela principiul organizării conferinţei pe baza „reprezentării părţilor", S.U.A. şi statele ce le sprijină încearcă să îndepărteze dela conferinţa politică referitoare la problema coreeană, tocmai ţările cele mai interesate în reglementarea paşnică a conflictului din Coreea. Mai mult, S.U.A. se opun participării R.P. Chineze şi R.P.D. Coreene la organizarea acestei conferinţe.

Subliniind necesitatea participării la conferinţa politică a tuturor ţărilor interesate în problema păcii în Coreea şi în special a ţărilor vecine, Uniunea Sovietică susţine organizarea conferinţei politice după principiul „mesei rotunde". „Noi considerăm — spunea A. I. Vişinschi în cuvântarea rostită în Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U. — că această conferinţă va avea succes numai dacă va fi organizată după principiul „mesei rotunde" cu participarea nu numai a reprezentanţilor celor două părţi, ci şi a reprezentanţilor altor ţări interesate în reglementarea paşnică a problemei coreene".

Teza sovietică corespunde întru totul punctului de vedere al guvernului R.P.D. Coreene şi al R.P. Chineze şi este susţinută cu tărie de declaraţiile făcute de aceste guverne.

R. CAMPEANU

De ce lipseşte simţul de răspundere?

Birocratismul constitue unul din principalele obstacole în calea mersului nostru înainte. Deaceea lupta necruţătoare împotriva birocratismului este o condiţie de cea mai mare importanţă pentru întărirea statului democrat-popular şi construirea socialismului în ţara noastră. Una din manifestările înrăite ale birocratismului este neîndeplinirea Hotărîrilor partidului şi guvernului.

Urmărind felul cum s'a aplicat în viaţă Hotărîrea din 16 August 1951 cu privire la cadrele didactice, în raionul Roşiorii de Vede, regiunea Bucureşti, vom constata că nici secţia de învăţământ raională şi nici comitetul sindical al muncitorilor din învăţământ nu se preocupă de îndeplinirea sarcinilor trasate prin această Hotărîre.

Datorită atitudinii de nepăsare faţă de nevoile oamenilor muncii din învăţământ, manifestată de organele care răspund de aprovizionarea cu combustibil a cadrelor didactice, în anul şcolar trecut, învăţătorii şi profesorii din comuna Miroşi, de exemplu, au trebuit să aducă lemne tocmai dela Dideşti, parcurgând o distanţă de 30 km., deşi exista posibilitatea ca aceste lemne să fie aduse dela o distanţă de 2 km., din comuna Băltaţi.

Continuând să meargă pe aceeaşi linie nejustă, aceste organe nu s'au îngrijit nici în anul acesta să asigure o justă aprovizionare cu combustibil a cadrelor didactice din raionul Roşiorii de Vede. Deasemenea, secţia raională de învăţământ şi comitetul sindical neglijează problema dării în folosinţa cadrelor didactice a loturilor de pământ. In acest raion nu există nici măcar evidenţa învăţătorilor şi profesorilor care au primit asemenea loturi.

Deşi suntem în pragul noului an şcolar, secţia raională de învăţământ şi comitetul raional al sindicatului muncitorilor din învăţământ nu cunosc situaţia clară a cadrelor didactice nou numite în învăţământ şi nu s'au îngrijit de condiţiile în care vor trăi şi vor munci acestea.

Un exemplu grăitor care arată că aceste organe nu cunosc activitatea şi preocupările cadrelor didactice din raion nu-l poate oferi şedinţa organizată de curând cu profesorii de limba rusă din raion în vederea consfătuirilor raionale. Cu prilejul acestei şedinţe, tovarăşa Stela Borcan, şefa secţiei de învăţământ, a aflat că profesorul Pravicenco Victor, dela şcoala de 7 ani din Miroşi, este student în anul I al Institutului „Maxim Gorki" (secţia fără frecvenţă) şi că de curând a plecat la examen. Tovarăşa Stela Borcan a dat dispoziţie ca profesorului Pravicenco să i se reţină chenzina I-a de pe luna August pentrucă a „îndrăznit" să plece la examen. Cunoscând atitudinea tovarăşei Borcan, nu e greu să ne explicăm timiditatea cu care cadrele didactice din raionul Roşiorii de Vede încearcă să pună o serie de probleme legate de bunul mers al şcolii, lipsa lor de combativitate faţă de unele deficienţe constatate în activitatea secţiei de învăţământ raionale cât şi a comitetului sindical raional. Toate acestea dovedesc că secţia de învăţământ şi comitetul sindical raional nu creează condiţii pentru desfăşurarea controlului maselor asupra activităţii lor iar critica şi autocritica sunt gâtuite.

Birocratismul şi lipsa de răspundere care se manifestă în activitatea acestor organe sunt încurajate şi de atitudinea organelor de învăţământ şi sindicale dela regiune. Datorită lipsei de preocupare din partea secţiei de învăţământ a regiunii Bucureşti pentru asigurarea condiţiilor de viaţă şi de muncă ale cadrelor didactice, n'au fost virate raioanelor sumele pentru îndemnizaţiile de instalare cuvenite noilor cadre didactice, sume care stau scrise pe hârtie, dar nu sunt încă în posesia celor în drept.

Pentru a înţelege cum este controlată şi îndrumată activitatea comitetului sindical, raional Roşiorii de Vede din partea comitetului sindical regional Bucureşti şi pentru a cunoaşte operativitatea acestuia în muncă, e deajuns să remarcăm faptul că, la începutul primăverii, tovarăşa Aurelia Costache, preşedinta comitetului sindical regional, a participat ca invitată la una din şedinţele comitetului sindical raional Roşiorii de Vede. Cu prilejul acestei şedinţe, tovarăşa Costache pe lângă îndrumările pe care le-a dat comitetului format numai din doi tovarăşi, a făgăduit că până cel mai târziu la 5 Mai, va veni să reorganizeze comitetul sindical raional care, după spusele tovarăşei Costache, trebuia „pus pe picioare". Dar tovarăşii dela comitetul sindical raional au aşteptat-o zadarnic. Tovarăşa Costache n'a mai trecut pe la ei.

Nepăsarea şi lipsa de interes pentru rezolvarea problemelor privind nevoile cadrelor didactice sunt deosebit de dăunătoare. Impotriva acestor atitudini trebue îndreptat focul criticii maselor de învăţători şi profesori.

Organizaţiile de partid din şcoli trebue să fie în fruntea luptei împotriva birocratismului, antrenând organizaţiile de masă, stimulând critica învăţătorilor şi profesorilor împotriva birocraţilor.

Comuniştii din şcolile noastre trebue să fie duşmani neîmpăcaţi ai birocratismului. Ei au datoria să fie în fruntea luptei pentru traducerea în viaţă a Hotărîrilor partidului şi guvernului, să mobilizeze masa învăţătorilor şi profesorilor pentru realizarea sarcinilor pe care statul nostru democrat-popular le pune în faţa şcolii.

MARIA ZAHARIA

BIBLIOGRAFIE

In Editura pentru literatură politică au apărut:

Lenin — Opere, vol. 23.
Lenin — Trei izvoare şi trei părţi constitutive ale marxismului.
Lenin — Marea iniţiativă. Cum trebue organizată întrecerea? Ed. II-a.

In Editura Tineretului:

Al. Vlahuţă: România pitorească-pagini alese. Colecţia „Biblioteca Şcolarului" 96 pagini 1,85 lei.
Eusebiu Camilar: Dreptul la viaţă. Colecţia „Ogoare noi" 72 pagini 1,20 lei.
Ştefan Iureş: Urmaşii lui Roaită, poem, 42 pagini 2,25 lei.
Florin Mugur: Cântecul lui Philipp Müller, 54 pagini 3,20 lei.
Ing. Octav Bilcescu: In lumea plantelor tehnice. Colecţia „Ştiinţa învinge" 114 pagini, 2,70 lei.
★ ★ ★ Poezii populare. Colecţia „Biblioteca Şcolarului" 128 pagini 2,30 lei.

TRADUCERI

A. Gaidar: Ţinuturi îndepărtate, 130 pagini 1,80 lei.
E. Vigodscaia: Flacăra mâniei, 190 pagini 4,20 lei.
Serghei Grigoriev: Alexandr Suvorov, 348 pagini 9,81 lei.
A. Abramov: Zece modele, 142 pagini, 2,86 lei.

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 şi 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii. C. 8262

Bibl. Regl Centrale

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 231 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 4 Septembrie 1953

În acest număr:

- Cât mai multă grijă pentru tinerii pedagogi (pag. 2-a).
- Colțul școlarului în familie — de L. N. Skatkin (pag. 2-a).
- Formarea caracterului copiilor — de E. I. Juravliova (pag. 2-a).
- PENTRU SUCCESUL CONSFATUIRILOR CADRELOR DIDACTICE (pag. 3-a).
- Lucrările Congresului Mondial al Studenților (pag. 4-a).
- In vederea asigurării învățământului general obligatoriu (pag. 4-a).
- Pentru mărirea producției agricole (pag. 4-a).
- „Nu ne răpiți timpul prețios cu mărunțișuri..." — Foileton (pag. 4-a).

Pentru ridicarea buneistări a poporului

In anii luminoși ai regimului de democrație populară, poporul nostru muncitor, condus de partid, a obținut mari realizări în opera de desvoltare a economiei țării pe calea socialismului. Cu un sentiment de puternică mândrie patriotică privesc oamenii muncii aceste realizări la baza cărora stă munca devotată, plină de avânt, a clasei muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare și ajutorul frățesc multilateral al eliberatoarei și sprijinitoarei noastre, Uniunea Sovietică.

Cine nu e cuprins de bucurie și mândrie când știe că volumul producției noastre industriale a întrecut cu mult cea mai înaltă producție din timpul regimului capitalist, când cunoaște că în 1953 volumul producției industriale este de cca. 2,5 ori mai mare decât în anul 1938, când vede că industria grea — temelia temeliilor economiei naționale — este în continuă creștere.

Succesele obținute în domeniul desvoltării industriei petrolifere și a celei carbonifere, al electrificării țării, al sporirii continue a producției de ciment, al desvoltării industriilor metalurgice, chimice, forestiere precum și în domeniul desvoltării neîncetate a industriei ușoare și alimentare, producătoare de mărfuri de larg consum sunt o puternică dovadă a țăriei statului nostru democrat-popular, a justeței politicii partidului și guvernului țării noastre, politică al cărei scop este construirea socialismului, satisfacerea într'o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc.

Realizări însemnate s'au obținut în anii puterii populare și în domeniul agriculturii. Datorită sprijinului frățesc al clasei muncitoare s'a îmbunătățit simțitor starea materială și culturală a oamenilor muncii dela sate.

Țărănimea muncitoare participă tot mai activ la construirea socialismului în țara noastră. Aproape 300.000 de familii de țărani muncitori au aleătuit, pe baza liberului consimțământ, peste 1.980 gospodării colective și aproape 2.000 întovărășiri, o mare parte dintre ele obținând recolte bogate și mărind veniturile țăranilor colectiviști și întovărășiți.

In anii puterii populare a crescut nivelul material și cultural al oamenilor muncii. A fost lichidat cu desăvârșire șomajul. Cantitatea de mărfuri puse la dispoziția oamenilor muncii este în permanentă creștere.

In domeniul social-cultural s'au investit între anii 1949—1953 peste 3 miliarde lei. S'au construit locuințe, au fost ridicate numeroase construcții culturale — școli, institute, cămine culturale, teatre, cinematografe, opera de stat, combinatul poligrafic „Casa Scânteii I. V. Stalin", etc. Numărul celor care învață în școlile elementare, medii, profesionale și superioare a crescut în permanență, dublându-se față de 1938, iar condițiile de învățământ s'au schimbat radical, elevii și studenții bucurându-se de grija și sprijinul statului.

Partidul nostru, partid marxist-leninist, se călăuzește în politica sa după principiul că succesele obținute nu trebue să ne mulțumească, că trebue să luptăm neîncetat pentru consolidarea cuceririlor noastre, pentru desvoltarea lor și pentru lichidarea lipsurilor. Desvăluirea curajoasă a lipsurilor și criticarea lor deschisă în fața poporului constitue o caracteristică a partidului de tip nou.

Analizând rezultatele obținute în domeniul economic, social, cultural de către regimul nostru de democrație populară, plenara lărgită a C.C. al P.M.R. care a avut loc la 19 și 20 August a constatat că pe lângă realizările obținute, am avut în politica noastră economică și lipsuri serioase.

Plenara a constatat că a fost forțat ritmul de industrializare, mai ales în domeniul industriei grele, ceeace a dus la stabilirea unui volum de investiții prea mare față de venitul național. Intre fondul de acumulări și fondul de consum — cele două mari fonduri sociale în care se împarte venitul național — s'a creat o proporție nejustă, ceeace a avut ca urmare o creștere nesatisfăcătoare a nivelului de trai al oamenilor muncii, în raport cu desvoltarea generala a economiei naționale.

Alocându-se investiții prea mari pentru industria grea și pentru anumite lucrări de construcții, agricultura și industria bunurilor de consum nu au primit investiții suficiente. Aceasta a avut ca rezultat rămânerea în urmă a producției agricole și a producției mărfurilor de larg consum.

Aplicând cu fermitate politica de construire a socialismului, având în permanență în centrul atenției omul cu nevoile sale, Partidul a adoptat un vast program de măsuri economice menite să lichideze disproporțiile care au existat și să asigure ridicarea bunelstări a poporului corespunzător cu desvoltarea generală a economiei naționale.

In acest scop se va face o mai justă reglementare a mijloacelor materiale și îndeosebi a investițiilor, urmărind desvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale, în scopul ridicării standardului de viață al poporului. Se vor aloca investiții însemnate industriei alimentare, industriei textile și de încălțăminte care au datoria să dea încă din acest an cantități sporite de produse. Cooperația meșteșugărească, secțiile de producție ale cooperativelor de consum și meseriașii vor fi stimulați pentru a putea mări aportul lor la sporirea bunurilor de larg consum

Problema ridicării bunelstări a poporului este indisolubil legată de continua sporire a producției agricole care în scurt timp trebue să depășească nivelul dinainte de război. Pentru aceasta pe perioada 1953/1955 se prevăd investiții de circa 6 miliarde lei acordându-se o mare atenție creșterii simțitoare a producției de cereale panificabile, a producției animale, a viticulturii și pomiculturii.

Gospodăriile țărănești mici și mijlocii vor primi credite ieftine pentru cumpărare de vite, porci, oi, unelte. Ele vor primi deasemenea ajutor zootehnic pentru mărirea șeptelului și îmbunătățirea soiurilor de vite. In scopul ridicării producției agricole, gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori vor fi deservite cu tractoare și alte mașini ale statului și vor fi ajutate să-și procure îngrășăminte chimice pentru culturile contractate.

Partidul și guvernul au stabilit o serie de măsuri în vederea consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective și întovărășirilor de lucrare în comun a pământului. Acordându-li-se credite pe termen lung și cu o dobândă redusă, asigurându-li-se material de construcții, încadrându-le treptat cu ingineri, agronomi și zootehnicieni, cu socotitori și contabili corespunzători, ele vor putea să se desvolte și să devină mari producătoare de cereale marfă, de cartofi și legume, crescătoare de vite, porci, păsări, albine etc. — adevărate centre de atragere a țăranimii muncitoare pe calea socialismului.

Importante măsuri se vor lua între anii 1953/1955 în domeniul social-cultural. Se vor construi și da în folosință noi locuințe, va fi îmbunătățită deservirea medicală și protecția muncii, se vor îmbunătăți condițiile de muncă ale lucrătorilor științifici, din presă, radio, ale oamenilor de artă etc.

In lupta pentru continua ridicare a nivelului material și cultural al poporului, un rol însemnat îi revine școlii noastre noi. Școala este pârghia principală pentru ridicarea nivelului cultural al întregului popor muncitor. In acelaș timp școala este aceea căreia statul nostru democrat popular i-a încredințat misiunea de a crește cadrele necesare construirii socialismului, oamenii care produc bunurile materiale necesare satisfacerii nevoilor crescânde ale oamenilor muncii.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. ținând seama de sarcinile mereu sporite ale școlii a stabilit o serie de măsuri în domeniul învățământului. Astfel, taxele școlare se vor reduce, se vor construi noi locaturi pentru școli, cămine și locuințe pentru elevi și studenți și se va mări alocația pentru ei.

Asemenea măsuri nu pot fi elaborate decât într'un regim în care puterea aparține celor ce muncesc. Problemele pe care și le pune regimul nostru democrat-popular sunt în vădit contrast cu preocupările statelor capitaliste. In locul grijii față de om, în statul capitalist întâlnim goana monopolurilor pentru asigurarea profitului maximal, pauperizarea crescândă a clasei muncitoare și ruinarea în masă a țărănimii.

In stabilirea importantelor măsuri pe care le-a luat recent ca și în elaborarea întregii sale politici, partidul nostru a pornit dela interesele fundamentale ale poporului și se bizuie pe sprijinul poporului. Deaceea, poporul nostru muncitor a primit cu însuflețire programul trasat de partid și guvern și muncește cu abnegație pentru realizarea lui.

Siguranța că noi vom rezolva cu succes noile sarcini trasate de Plenara C.C. al P.M.R. își are izvorul în faptul că noi nu suntem singuri, ci ne bucurăm în permanență de ajutorul frățesc multilateral al Uniunii Sovietice. Noi construim socialismul în condițiile existenței U.R.S.S. care ne acordă un ajutor efectiv și tehnicește calificat. Deasemenea, noi ne bucurăm de ajutorul tuturor țărilor de democrație populară. In cadrul lagărului socialist, unit și puternic, s'au stabilit relații economice și culturale de strânsă colaborare, izvorîte din dorința sinceră de a realiza un puternic ajutor reciproc și de a obține un avânt general. Toate acestea dau poporului nostru siguranța că noile sarcini trasate de partid vor fi rezolvate cu succes.

Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, în lupta pentru îndeplinirea acestor sarcini un rol important revine celor ce muncesc pe tărâmul școlii.

Invățătorii și profesorii din toate colțurile patriei au datoria să-și intensifice eforturile pentru a pregăti tot mai bine pe fiii oamenilor muncii, pentru a da patriei cadre tehnice medii și superioare cu o temeinică pregătire politică și profesională. Odată cu pregătirea cadrelor pentru industria grea, pentru industria constructoare de mașini etc. trebue să se acorde o mare atenție pregătirii de cadre tehnice medii și superioare necesare industriei producătoare de bunuri de larg consum, oameni capabili să contribuie din plin la lupta pentru mărirea producției de bunuri necesare pentru continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii. Deasemenea pentru agricultură trebue formate cadre de tractoriști, combainieri, mecanici agricoli precum și agronomi, veterinari, zootehnicieni, viticultori și pomicultori.

Oricare ar fi domeniul pentru care se pregătesc cadrele, ele trebuie să fie înarmate cu învățătura marxist-leninistă, cu cunoașterea legilor obiective de desvoltare a naturii și societății, să fie capabile să înțeleagă aceste legi și să țină seama de ele, să se sprijine pe ele, să le aplice, să le utilizeze cu pricepere în folosul societății.

In scopul pregătirii unor astfel de oameni este necesar să ridicăm nivelul studierii marxism-leninismului, a economiei politice, a tuturor științelor, să creștem cadre competente pentru economia noastră națională.

Cadrelor didactice care își desfășoară activitatea la sate le revine sarcina de mare răspundere de a desfășura o largă muncă în rândul țărănimii muncitoare pentru lămurirea scopului importantelor măsuri luate de partid, pentru antrenarea țărănimii noastre muncitoare în lupta pentru ridicarea producției agricole.

Organizațiile de partid din școli au un mare rol în educarea cadrelor didactice în spiritul ideologiei marxist-leniniste. Comuniștii din școli și pedagogii fără de partid trebue să studieze hotărîrile Plenarei C.C. al partidului și să se călăuzească după ele în intreaga lor activitate.

Impreună cu toți oamenii muncii din țara noastră, învățătorii și profesorii își strâng tot mai mult rândurile în jurul partidului și guvernului, hotărîți să depună toate eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid în vederea ridicării bunelstări a poporului muncitor.

Oamenii muncii din învățământ au primit cu bucurie noile măsuri economice ale partidului și guvernului nostru

Imbold puternic în activitatea noastră

Hotărîrile adoptate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. cu privire la desvoltarea economiei naționale și la îmbunătățirea nivelului material și cultural al oamenilor muncii au fost întâmpinate cu mare satisfacție de întregul colectiv al școlii noastre.

Programul de măsuri expus de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej cu prilejul celei de a 9-a aniversări a eliberării patriei noastre, este o nouă confirmare a politicii consecvente duse de partid și guvern pentru asigurarea satisfacerii nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale poporului muncitor.

In anii puterii populare s'au obținut mari realizări în domeniul desvoltării învățământului nostru. Analfabetismul lăsat moștenire de regimul burghezo-moșieresc este pe cale de dispariție. S'au construit nenumărate localuri de școală, săli de clasă, laboratoare, internate, biblioteci, cămine culturale etc.

Și în școala noastră am simțit grija deosebită acordată de partid și guvern învățământului. Condițiile în care învață azi viitoarele educatoare dela școala noastră nici nu pot fi comparate cu cele din trecut. Ele învață ședând în săli de clasă spațioase având la îndemână manuale, rechizite și material necesar practicei pedagogice. Numai în acest an școlar a crescut numărul cărților din biblioteca cu peste 800 de volume. Aproape 90% din elevele școlii beneficiază de burse acordate de statul nostru democrat-popular.

Dar pe lângă succese mai avem și lipsuri. Față de numărul din ce în ce mai mare al fiicelor de muncitori și țărani muncitori care doresc să învețe în școala noastră, spațiul internatului și numărul sălilor de clasă e devenit insuficient. Este necesară utilizarea unei săli de gimnastică și a unui teren de volei. Sfatul popular raional și secția de învățământ raională trebue să ne ajute în mod concret în muncă.

Perspectivele deschise prin aplicarea măsurilor adoptate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. ne întăresc convingerea că și la școala noastră greutățile existente vor fi înlăturate.

Noi, cadrele didactice dela școala pedagogică de educatoare nr. 2, suntem hotărîte să răspundem grijii acordate de partid și guvern, îmbunătățind permanent calitatea învățământului în școala noastră.

ELENA MATEI
directoarea școlii pedagogice de educatoare nr. 2, București

Măsuri care duc la îmbunătățirea condițiilor de muncă

Invățătorii și profesorii din regiunea noastră au primit cu mare însuflețire hotărîrile partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii. Aceste măsuri deschid și în fața școlilor noastre perspective luminoase de dezvoltare, ne vor ajuta să obținem noi succese în lupta pentru îmbunătățirea activității didactice, pentru ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor.

Prin grija partidului și a guvernului, școlile din regiunea noastră, ca și școlile de pe întreg cuprinsul țării, au căpătat în anii regimului de democrație populară o largă dezvoltare. Cu fiecare an crește numărul elevilor și al cadrelor didactice. Copiii țăranilor muncitori din comunele Bordei, Izvorul, Craiovița, Balta Verde, ca și din numeroase alte sate ale regiunii, învață astăzi în școli noi luminoase și curate.

In acelaș timp, se îmbunătățesc cu fiecare an condițiile în care ne desfășurăm activitatea culturală. Numai în ultima lună s'au inaugurat în regiunea noastră trei cămine culturale noi, în comunele Moîleni, Leu și Segarcea. Numeroase colective didactice desfășoară la sate o intensă muncă de răspândire a metodelor agrotehnice. Printre acestea se numără, de exemplu, colectivele școlilor din comunele Padea, Măceșul de Sus, Bicinișu etc.

Programul de măsuri adoptat de partid va duce la o și mai largă desvoltare a școlilor, la ridicarea muncii noastre pentru culturalizarea poporului. Se vor reduce taxele școlare, vor fi mărite alocațiile pentru elevi și studenți, se vor construi noi locaturi școlare, noi internate și cămine studențești, se vor crea condiții din ce în ce mai bune pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii.

Invățătorii și profesorii din regiunea noastră sunt hotărîți să sprijine din toate puterile înfăptuirea măsurilor adoptate de partid, măsuri în care ei văd o dovadă puternică a grijii partidului pentru binele poporului muncitor.

NIC. A. ANDREI
șeful cabinetului pedagogic regional din Craiova

În fața noastră se deschid perspective frumoase

Studenții Institutului de Industrii Alimentare au primit cu mare bucurie măsurile care au fost luate în cadrul plenarei lărgite a Comitetului Central al Partidului, cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii din patria noastră.

Institutul de Industrii Alimentare a fost creat în anii puterii populare, ca rezultat al grijii partidului pentru formarea de noi cadre care să deservească industria noastră alimentară. Această ramură a industriei are sarcina să contribue la satisfacerea nevoilor materiale mereu crescânde ale celor ce muncesc. De aceea crearea de cadre bine pregătite în acest domeniu este sarcina principală a Institutului nostru.

Dela întrarea în Institut am simțit mereu sprijinul partidului, care ne-a asigurat condiții de învățătură dintre cele mai bune.

Dela înființarea lui și până astăzi Institutul a fost înzestrat cu 25 laboratoare, cu materialul didactic necesar. In fiecare an crește numărul studenților. Numai în acest an vor intra în anul întâi 240 de studenți.

Până în prezent Institutul nostru a pregătit pentru industria alimentară peste 200 cadre de ingineri iar în luna Februarie vor da examenul de stat încă 160 de absolvenți.

Noile măsuri luate de partid deschid în fața noastră, a viitorilor ingineri, noi perspective, pun în fața noastră noi sarcini.

Ne vom strădui să acumulăm cât mai multe cunoștințe și cât mai temeinice, pentru a putea, atunci când ne vom duce la locurile noastre de muncă, să traducem în viață linia partidului nostru.

Contribuind la realizarea de produse alimentare de calitate superioară, vom contribui la ridicarea bunei stări materiale a celor ce muncesc în patria noastră.

TH. VEXLER
student, anul IV, Institutul de Industrii Alimentare-București

IN INTÂMPINAREA NOULUI AN ȘCOLAR

Școala e gata să-și primească elevii

Colectivul didactic al școlii pedagogice mixte din Năsăud a luat din timp măsurile necesare pentru a pregăti deschiderea noului an în bune condițiuni. Cu ajutorul comitetului de părinți, care a mobilizat părinții elevilor, s'au înfăptuit lucrări importante în incinta școlii. Astfel s'a amenajat o sală de mese cu 400 locuri. Deasemenea, s'a instalat o baie cu opt dușuri care vor acoperi nevoile internatului. O deosebită grijă s'a acordat laboratoarelor de fizico-chimice și științele naturii, confecționându-se o serie de materiale didactice cu ajutorul elevilor.

Coltul viu a fost bine îngrijit fiind exemplu pentru celelalte școli. In timpul vacanței s'a amenajat un frumos parc pentru elevi. Tot cu mijloace proprii, școala pedagogică mixtă din Năsăud a ajutat școlile din comunele Rabrișoare, Mocod, Prislop, Salva, și altele să-și organizeze laboratoarele științifice. Secția de împăiere a dat peste 180 păsări și animale împăiate.

Datorită unei munci serioase depusă de cadrele didactice, de elevi și de părinții lor pe timpul vacanței, școala pedagogică mixtă din Năsăud e gata să-și primească elevii în bune condițiuni.

Prof. GAVRIL SCRIDON
corespondent

Se pregătesc cu sârguință

Invățătorii și profesorii din raionul Zelețin, regiunea Bârlad, se pregătesc intens pentru deschiderea noului an școlar. Trăgând învățăminte din lipsurile și greutățile ivite în muncă în anul școlar trecut, cadrele didactice au luat măsuri organizatorice pentru lichidarea lor. Ei muncesc cu însuflețire pentru pregătirea localurilor de școli, pentru lămurirea părinților în vederea asigurării frecvenței de 100%. La școlile din comunele Răchitoasa, Salahoru, Onești, Colonești, Lălești, Galbeni și altele, cadrele didactice împreună cu elevii au confecționat un număr însemnat de piese de material didactic.

Folosind îndrumările date de secția de învățământ, programele școlare și broșura „Planificarea muncii în școală" de Novicov, aproape în toate școlile din raion s'a întocmit planul general de muncă pentru noul an școlar. Acum elevii și profesorii lucrează cu drag la pavoazarea localurilor căutând a le da un aspect cât mai sărbătoresc.

C. PREDESCU
corespondent

Pentru copiii pe care îi au în grijă

După plecarea copiilor în tabăra dela Bușteni colectivul casei de copii nr. 2 Brădet-București a pornit cu râvnă la muncă pentru pregătirea localului și amenajarea întregii gospodării în vederea deschiderii noului an școlar.

In planul de activitate erau trecute multe lucrări, toate menite să facă din casa de copii o adevărată casă părintească, primitoare, caldă.

Munca plină de însuflețire a avut roadele așteptate. Localul casei sclipește acum de curățenie, curtea este înfrumusețată cu noi straturi de flori, grădina în suprafață de 8000 m.p. este săpată și îngrijită. In cele 1420 ore de muncă voluntară pe care le-au făcut tovarășii din colectivul casei împreună cu o serie de învățători și profesori din raion s'a construit în curtea casei un umbrar și o cabană cu câteva încăperi ce vor fi folosite pentru diferitele activități ale copiilor.

Realizările dela casa de copii nr. 2 Brădet-București sunt dovada dragostei cu care colectivul înconjoară pe copiii ce sunt dați în grija lor.

Să pregătim temeinic deschiderea noului an școlar!

Puține zile ne mai despart de deschiderea noului an școlar.

Partidul și statul nostru democrat-popular acordă o deosebită însemnătate învățământului public, operei de instruire și educare multilaterală a tinerei generații.

In țara noastră în care întreaga operă de construcție pașnică urmărește satisfacerea într'o măsură tot mai largă a nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc, învățământul public cunoaște un necontenit avânt. Au apus pentru totdeauna vremurile când datorită sărăciei în care se zbăteau masele, lipsa de școli, taxele împovărătoare, scumpetea manualelor și a rechizitelor școlare făceau practic cu neputință frecventarea școlilor de către sute de mii de copii ai muncitorilor și țăranilor muncitori.

Numărul celor care învață în școli elementare, medii, profesionale și superioare s'a dublat față de 1938. Condițiile de învățământ s'au schimbat radical, elevii și studenții bucurându-se de grija și sprijinul statului.

Statul a acordat anul acesta un număr sporit de burse în învățământul mediu și superior. Numai în ultimul an numărul școlilor elementare a sporit cu 109 unități, al școlilor de 7 și 10 ani cu 184 unități, iar al instituțiilor preșcolare cu peste 700 unități. In scopul îmbunătățirii procesului de învățământ, au fost asigurate planuri de învățământ și s'au editat programe și manuale la diferite discipline. Ca urmare a grijii partidului și guvernului pentru problemele școlii, ca și a muncii patriotice pline de abnegație a cadrelor noastre didactice, anul școlar 1952—1953 s'a desfășurat în condiții mai bune decât anul școlar precedent.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August, analizând situația învățământului a constatat că față de creșterea rapidă a numărului elevilor și studenților, numărul de locuri în cămine, cantine, săli de clasă și de cursuri a devenit insuficient. Deasemeni, grija Ministerului Invățământului Public și Ministerului Invățământului Superior pentru condițiile de viață ale elevilor și studenților a fost slabă. In cadrul măsurilor adoptate de plenara C.C. al P.M.R. în domeniul dezvoltării economiei naționale și ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, se prevede construirea de noi localuri pentru școli, internate și cămine pentru elevi și studenți, precum și reducerea taxelor școlare și mărirea alocației pentru elevi și studenți.

Dezvoltarea învățământului public în țara noastră contrastează în mod izbitor cu situația din lumea capitalistă, unde militarizarea economiei și pregătirile de război înăsprese mizeria maselor și duc la consecințe dezastruoase în învățământ. In S.U.A., după cum arată însești statisticile oficiale, 5.000.000 de copii de vârstă școlară nu frecventează școlile din pricina taxelor școlare împovărătoare, iar alte 5.500.000 de copii învață în școli pe jumătate dărăpănate sau insalubre. In Grecia au fost închise în ultimii ani cca. 750 de școli primare și un mare număr de licee.

Școlile noastre se găsesc acum în ajunul noului an școlar. Buna desfășurare a cursurilor noului an școlar cere înlăturarea fermă a tuturor deficiențelor constatate anul trecut. Trebue pus capăt nepăsării arătate față de problemele învățământului de unele comitete executive de sfaturi populare ca, de pildă, cele ale regiunilor Cluj, Timișoara, Galați, Ploești, care n'au asigurat anul trecut realizarea planului de școlarizare, lăsând în afara școlii un număr destul de mare de copii. In regiunile Hunedoara, Constanța nu a fost îndeplinit planul de dezvoltare a rețelei de unități școlare și internate.

Unele sfaturi populare n'au îndeplinit prevederile Hotărîrii C.C. al partidului și guvernului din 16 August 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice.

Activitatea școlară a fost considerabil îngreunată datorită faptului că Ministerul Invățământului Public, Editura de Stat Didactică și Pedagogică și Centrul de Librării și Difuzare a Cărții nu au pus din timp la dispoziția școlilor întregul tiraj de manuale prevăzut în plan. M.I.P. a elaborat cu întârziere o serie de programe și indicații metodologice, a neglijat să trimită școlilor materiale îndrumătoare etc.

Deasemeni, ministerul nu a întocmit și nu a trimis comitetelor executive de sfaturi populare planuri tip de construcții de școli lucru care ar fi putut împiedica construirea unor localuri greșit proiectate și necorespunzătoare.

Este de datoria sfaturilor populare, organelor Ministerului Invățământului Public și Ministerului Invățământului Superior să folosească din plin scurtul timp ce a mai rămas până la deschiderea cursurilor, să pună capăt oricăror tendințe de tărăgănare birocratică a pregătirilor în vederea deschiderii noului an școlar. Se știe doar că de felul cum se desfășoară pregătirea noului an școlar depinde în bună măsură desfășurarea activității școlilor în tot cursul anului. Principala sarcină ce se impune pentru desfășurarea în bune condițiuni a noului an școlar este cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară. Aceasta nu este însă numai sarcina organelor Ministerului Invățământului Public, ci și a tuturor organelor locale de partid și de stat. Comitetele executive ale sfaturilor populare trebue să-și asigure sprijinul cadrelor didactice și al organizațiilor de massă în vederea desfășurării unei largi munci politice în rândurile părinților, îndeosebi la sate.

Pentru sporirea numărului de locuri în cantine, săli de clasă și de cursuri, în afară de construcțiile ce se vor face din fondul centralizat, sfaturile populare au datoria să stimuleze din plin inițiativa creatoare a maselor, să folosească din plin resursele locale în vederea desfășurării unei acțiuni sistematice de construcții școlare. In construcția de școli trebue să se țină seamă de faptul că învățământul nostru se află în plină dezvoltare. Acolo unde mijloacele nu permit decât construirea unei școli de 4 ani, de pildă, construcția să fie făcută astfel încât peste un timp să se poată adăuga o nouă aripă sau un nou etaj în vederea transformării ei în școală de 7 ani.

Până la începutul anului școlar au mai rămas puține zile. Totuși mai sunt numeroase școli în care pregătirile nu au fost terminate, unde nu au fost repartizate locuințe noilor învățători, unde școlile nu au fost înzestrate cu materialele didactice necesare și nu s'au făcut provizii de combustibil pentru iarnă. Datorită nepăsării manifestate de comitetele executive ale sfaturilor populare din raionul Simleu, regiunea Oradea, raioanele Drăgănești și Slobozia din regiunea București, până la 20 August nu se reparase decât 40% din localurile școlare, iar în întreaga regiune București numai 9% din școli erau aprovizionate cu combustibilul necesar.

In vederea asigurării începerii în bune condițiuni a anului școlar, Ministerul Invățământului Public, Editura de Stat Didactică și Pedagogică și C.L.D.C. au datoria să asigure punerea în vânzare la termenul stabilit a tuturor manualelor școlare. Școlarii trebue să-și poată procura încă dela începutul anului manualele de care au nevoie. Este necesar ca M.I.P. să urgenteze tipărirea și difuzarea programelor de învățământ care nici până în momentul de față nu au fost trimise școlilor. Ministerul Invățământului Superior are datoria să asigure din timp litografierea cursurilor necesare Institutelor de învățământ superior pentru a nu se mai repeta situația din anul trecut, când în unele biblioteci universitare exista câte un singur curs pentru zeci și zeci de studenți.

Numărul învățătorilor este completat anul acesta cu mii de pedagogi tineri. Organele de partid și de stat trebue să înconjoare cu dragoste, atenție și grijă pe învățătorii care vor intra anul acesta în învățământ. Sfaturile populare au sarcina să le asigure condiții bune de cazare și aprovizionare, așa cum prevede Hotărîrea partidului și guvernului din 16 August 1951. Cadrelor didactice le revine obligația să sprijine în primii lor pași pe tinerii învățători, să-i ajute să-și asimileze cea mai bună experiență pedagogică.

C.C. al P.M.R. cere organelor M.I.P., organizațiilor de partid și organelor locale de stat să dea tot sprijinul învățătorilor și profesorilor în ridicarea continuă a calificării lor profesionale, în însușirea teoriei marxist-leniniste — singura concepție științifică asupra lumii.

In zilele de 7—10 Septembrie vor avea loc în întreaga țară consfătuirile raionale și regionale ale cadrelor didactice. Numai dacă la baza acestor consfătuiri vor fi puse critica și autocritica curajoasă, — vor putea ele contribui la înlăturarea lipsurilor ce se manifestă în activitatea unor școli și colective pedagogice și a organelor Ministerului Invățământului Public, la stabilirea căilor de îmbunătățire a calității muncii didactico-educative. Pe baza unui larg schimb de experiență între cadrele didactice este necesar să fie dezbătute temeinic asemenea probleme ca: predarea bazelor științei în legătură indisolubilă cu practica, educația comunistă a tineretului etc.

Trebue să intervină o cotitură în activitatea organelor ministerelor de învățământ în ceeace privește preocuparea pentru conținutul învățământului, pentru calitatea predării, pentru orientarea științifică a lecțiilor, cursurilor și seminariilor.

Puterea populară a încredințat învățătorilor și profesorilor o misiune înălțătoare, aceea a educării patriotice a tineretului, a formării noului cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, a făuririi cadrelor noi, necesare construcției socialiste.

Comitetele de partid regionale și raionale au datoria să se preocupe îndeaproape de problemele învățământului public și să ridice rolul organizațiilor de U.T.M. și pionieri în educarea patriotică a elevilor.

Să asigurăm prin toate mijloacele terminarea pregătirilor în vederea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar!

(Articol de fond din „Scânteia" nr. 2757/53).

Cărți noi pentru tinerii cititori

Editura Tineretului a publicat în preajma noului an școlar câteva noi volume în ajutorul pionierilor și elevilor.

Plină de învățăminte pentru tinerii cititori din țara noastră și mai ales pentru pionierii și școlarii satelor noastre este cartea **„Tinuturi îndepărtate"** a cunoscutului scriitor sovietic pentru copii, Arcadii Gaidar.

Un alt volum intitulat **„Viteazul partizan"**, cuprinde câteva povestiri pentru copii ale lui Nicolai Tihonov. Aceste povestiri vorbesc micilor cititori despre eroismul ostașilor roșii în timpul războiului civil, despre cunoscuții comandanți sovietici Budionii și Sciors, despre eroismul țăranului Hassan și despre multe alte lucruri interesante care trezesc dragostea pentru fapte vitejești, eroice.

Pentru tinerii constructori și tehnicieni amatori a apărut o nouă carte: **„Zece modele"** de A. Abramov.

Autorul prezintă cele mai moderne tipuri de mașini care se folosesc în transporturile terestre, aeriene, maritime și indică felul în care se pot construi diferite modele de astfel de mașini, în cercurile tinerilor tehnicieni.

Aceste câteva volume, tipărite cu ocazia începerii cursurilor din noul an școlar, trebue să devină cunoscute tuturor pionierilor și școlarilor patriei noastre. Ele constitue totodată un ajutor de preț pus la îndemâna părinților, profesorilor, instructorilor și organizațiilor de pionieri în munca acestora pentru creșterea și educarea tinerei generații a poporului nostru.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

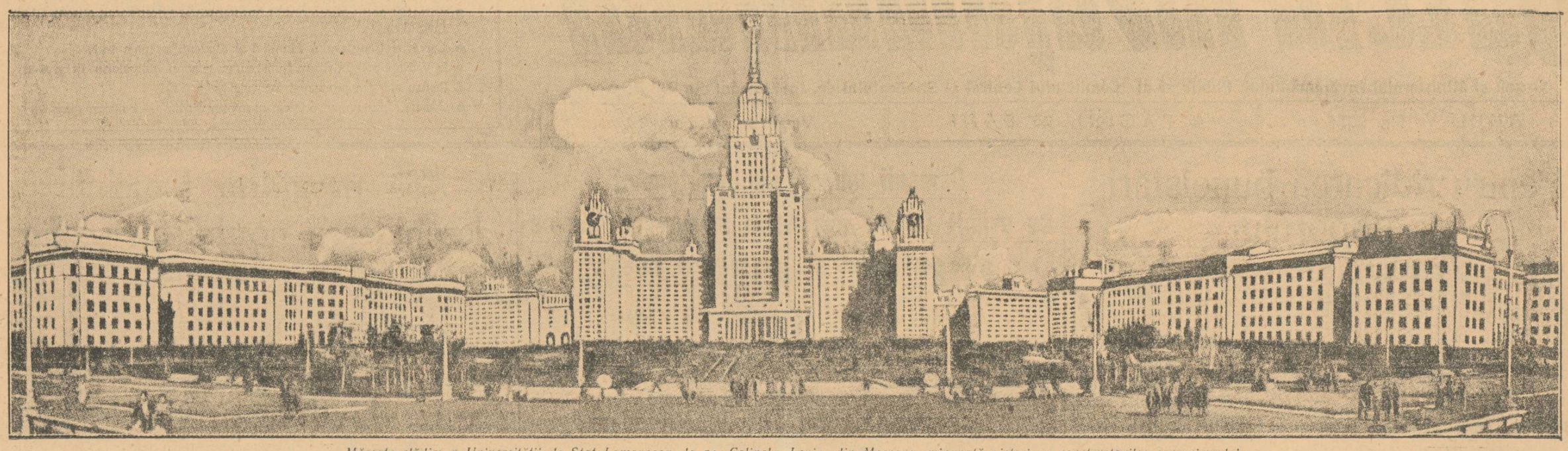

Măreața clădire a Universității de Stat Lomonosov de pe Colinele Lenin din Moscova, minunată victorie a constructorilor comunismului.

Cât mai multă grijă pentru tinerii pedagogi

Pentru întreaga Țară a Sovietelor, ziua de 1 Septembrie este o mare sărbătoare. Atât în capitalele Republicilor cât și în cele mai îndepărtate sate, străzile răsună de un zgomot vesel, se împestrițează cu mulțimile sărbătorești ale școlarilor.

Fiecare pedagog se gândește cu o emoție plină de bucurie la începutul anului școlar Dar cu o deosebită emoție și speranță așteaptă deschiderea școlilor tânărul care a pășit de curând pe calea muncii pedagogice.

Primii pași ai tânărului pedagog în școală nu sunt fermi și siguri. Câteodată el face și greșeli, adeseori îl neliniștesc îndoielile, el știe multe numai în teorie. Studiind la institut, el a dat lecții practice. Dar atunci era îndrumat de metodist și de profesor; el însuși nu avea nicio răspundere pentru cunoștințele elevilor. Acum, tânărul pedagog, poartă întreaga răspundere pentru instruirea și educația elevilor ce i-au fost încredințați; acum el trebue să știe să pregătească nu numai o lecție, ci un întreg sistem de lecții cu o temă sau alta. În fața lui se ridică sarcini grele: lichidarea golurilor în pregătirea diferiților elevi alături de studierea programei clasei respective; legătura învățământului cu viața; educarea la elevi a spiritului de disciplină, a atenției, a deprinderilor de muncă independentă — și multe, multe altele. Pentruca tânărul pedagog să poată face față tuturor acestor dificultăți, el are nevoie de o atentă îndrumare pedagogică și de un sprijin sistematic și permanent.

Cea mai bună școală practică pentru tânărul pedagog este experiența maeștrilor-pedagogi, care îi ajută bucuroși pe tinerii lor colegi. Învățătoarea emerită a școlii din R.S.F.S.R., Ecaterina Andreevna Perepelițăna, care predă limba și literatura rusă la școala nr. 610 din Moscova, lucrează de mai mulți ani cu N. V. Netrebina, fostă elevă a aceleiași școli și care, sub îndrumarea ei, a devenit un bun pedagog. Întotdeauna este înconjurată de tinerii pedagogi învățătoarea emerită Maria Alexandrovna Sungurova, profesoară de matematici la școala de 7 ani din Kansc. Ea își consacră tot timpul liber instruirii acestor tineri, îi conduce, treaptă cu treaptă, spre însușirea calificării pedagogice. Profesorul Afanasii Domentievici Burdov, cel mai vechi pedagog dela școala nr. 270 din Moscova, care de câțiva ani nu are niciun repetent la limba rusă, împărtășește în permanență tinerilor pedagogi bogata sa experiență. Este mare numărul acestor maeștri ai școlii a căror experiență este extrem de folositoare pentru pedagogii tineri.

Există multe exemple de grijă a colectivelor pedagogice pentru creșterea pedagogilor începători. La școala medie din Jurlev-Polsk, regiunea Vladimir, în anul școlar trecut au fost 14 pedagogi tineri. Planificând munca școlii pe un an, conducătorii ei au prevăzut și formele de ajutor pentru acești pedagogi, în special seminarii periodice pentru cele mai importante probleme de instruire și educație. Directorul școlii, directorul de studii, pedagogii cu experiență au asistat regulat la lecțiile pedagogilor tineri, i-au invitat la lecțiile lor. În această școală, tinerii pedagogi păsesc chiar dela început ferm și sigur în munca lor.

Munca cu cadrele tinere trebue considerată ca cea mai importantă obligație a conducătorilor de școli și a organelor învățământului public. Controlul intern în școală și inspecțiile, activitatea cercurilor pedagogice pe clase și obiecte, activitatea cabinetelor pedagogice raionale și a institutelor de perfecționare trebue îndreptată spre acordarea ajutorului metodic pedagogilor începători, trebue să contribue la colaborarea creatoare dintre cadrele vârstnice și cele tinere.

Creșterea creatoare a pedagogului se poate realiza în măsură deplină numai în cazul când el însuși este înflăcărat și plin de entuziasm, când dorește să-și însușească profesiunea aleasă, să atingă culmile ei. Perfecționarea tânărului pedagog depinde într'o mare măsură de atitudinea lui proprie față de muncă, de inițiativa, de dorința de a-și însuși experiența colegilor mai vârstnici. Nu se poate tolera ca el să nu facă altceva decât să ceară ajutor și să rămână pasiv în timp ce toți cei din jurul său se străduesc să-i ușureze procesul de însușire a măestriei pedagogice.

Pedagogul nu instruește numai pe copii, ci îi și educă. În primul rând, îi educă prin exemplul propriu. Pentru adolescenții și tinerii cărora le formăm cele mai bune calități morale ale omului sovietic, învățătorul sau profesorul este un model demn de imitat. Elevii caută la el expresia reală a unor calități ca devotamentul pentru patrie, spiritul de disciplină, dragostea de muncă, atitudinea cinstită față de muncă, puritatea morală. De aceea, problema educației morale, a chipului moral al tânărului pedagog trebue să fie un punct central în activitatea organizației de comsomol a cadrelor didactice.

Este necesar să facem totul pentru ca tinerii pedagogi să intre imediat în viața școlii, pentruca primii lor pași să fie fermi și siguri, iar profesiunea de pedagog să le apară în întreaga aureolă a creației, frumuseții și noblețel sale.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Palatul Științei de pe Colinele Lenin

de M. Criucov și B. Turovețchi

In razele soarelui, săgeata și steaua care încununează clădirea principală a Universității de Stat din Moscova de pe Colinele Lenin strălucesc cu milioane de scântei aurii.

Corpurile clădirilor se conturează cu precizie pe fondul verde al parcului care înconjoară Palatul Științei.

Piața ce se întinde la picioarele corpului principal al Universității apare ca un enorm covor multicolor. Alei late, mărginite de copaci tineri, duc spre intrarea centrală a Palatului Științei. In centrul parcului se află un bazin dealungul căruia sunt așezate 12 busturi de granit ale corifeilor științei ruse — Lomonosov, Mendeleev, Popov, Lobacevschi etc.

Corpul principal are 32 de etaje și numără peste 20.000 de încăperi didactice și de locuit.

Terminarea lucrărilor sălii de festivități, care este cea mai mare din Moscova, a constituit o minunată victorie a constructorilor. Ea poate cuprinde 1.600 de persoane. Plafonul înalt și alb ca zăpada al acestei săli este susținut de coloane de marmoră lucitoare. Din plafon atârnă, ca niște ciorchini uriași, candelabrele. Câteva mii de tuburi luminiscente inundă sala cu o lumină vie.

Sala este pardosită cu parchet colorat, iar stofa aurie care tapisează pereții se armonizează cu îmbrăcămintea mobilei, special fabricată la Leningrad pentru Palatul Științei.

După măreața sală de festivități, comisia de recepție a luat în primire dela constructori cea de a doua mare încăpere a Palatului Științei, Clubul Universității. Din vestibulul clubului, îmbrăcat în granit, două scări masive de marmoră duc în foaierul mare, al cărui plafon este împodobit cu stucaturi.

Sala de spectacole a clubului, cu 800 de locuri, are o scenă bogat înzestrată.

Sub sala de spectacole a clubului sunt sălile de sport. Bazinul de înot poate deservi 1.000 de persoane zilnic. In această parte a Palatului sunt și sălile de gimnastică, de box, de scrimă, de haltere.

In palat s'au creat excelente condiții pentru învățătura studenților. La dispoziția acestora sunt mii de laboratoare, cabinete științifice, auditorii înzestrate cu utilaj didactic și de laborator, cu instalații și aparate dintre cele mai moderne. Pentru facultatea de geologie a fost montată o puternică instalație Roentgen specială. Laboratoarele sunt înzestrate cu nișe chimice de tiraj, cu instalații de gaz, electricitate, apă rece și caldă, aer condiționat etc.

Auditoriile de studiu sunt deasemenea bine amenajate. In ferestrele lor sunt montate mecanisme care coboară și ridică storurile în mod automat. Toate auditoriile sunt prevăzute cu instalații de radio și cinematograf. Iată, de pildă, unul din auditoriile dela etajul 24. Sala, calculată pentru 400 de persoane, are o formă ovală. Băncile de stejar cu pupitre sunt așezate în amfiteatru. In orice loc s'ar așeza, studentul vede la fel de bine catedra profesorului, ecranul rulant pentru filmele didactice și materialul didactic al căror loc se află în centru.

In corpul principal au început noul an școlar facultățile de geografie, de geologie, de mecanică și matematici ale Universității din Moscova.

Etajele muzeului sunt originale prin construcția și planificarea lor. In centrul turnului, într'un hall frumos, se găsesc galeriile verticale ale ascensoarelor. In jurul hallului sunt așezate în amfiladă sălile. Sala cupolei, care încununează muzeul, se găsește la o înălțime de 200 de metri deasupra suprafeței pământului. Ea este înaltă de 19 m. și uimește prin măreție și splendoare.

★

Universitatea cuprinde 5754 de camere de locuit pentru studenți și aspiranți. In fiecare din aceste camere studentii găsesc tot ceeace este necesar — un pat-canapea, dulap pentru haine și cărți, masă de scris și de sufragerie, scaune. La fiecare două camere există câte o cameră de duș. Incăperile de locuit sunt înzestrate cu aparate pentru curățitul prafului și ventilatoare puternice.

Saloanele din căminele pentru studenți sunt confortabile. Ele sunt înzestrate cu mobilă tapisată, piane, candelabre, aparate de televiziune, etc. Policlinica Universității se construește în ritm rapid. Au fost terminate lucrările din sufrageriile pentru studenți și pentru profesori.

Alături de clădirile pentru studenți și aspiranți se află blocul „K", cu 12 etaje, unde sunt locuințele pentru profesori.

★

In orele de odihnă, mii de locuitori ai Moscovei pornesc spre Colinele Lenin, spre tânărul parc al Universității. Răcoarea se simte în mod deosebit în grădina agrobotanică, unde va fi dat în folosință „laboratorul verde".

In jurul Universității se întind, pe o suprafață de cinci hectare pajiști și straturi de flori, iar în squarul din centru se înalță mândră statuia din bronz, înaltă de cinci metri, a lui M. V. Lomonosov, întemeietorul Universității din Moscova.

In ziua de 1 Septembrie porțile noii clădiri a Universității de pe Colinele Lenin s'au deschis larg. In minunatele ei încăperi a intrat fericitul tineret sovietic, pentru care Partidul Comunist, Guvernul Sovietic și Patria iubitoare au construit cea mai mare, mai frumoasă și mai bine amenajată instituție de învățământ din lume.

Colțul școlarului în familie

Cele mai prețioase calități de organizare și urmărire a unui scop în muncă se capătă încă în vârsta copilăriei în procesul învățăturii. La lecție, pedagogul îi obișnuește pe copii să fie atenți, concentrați, le inoculează deprinderi de muncă. Părinții îl ajută pe pedagog în acest scop, supraveghind activitatea desfășurată de copii acasă, urmărind ca ei să respecte cerințele stabilite de școală.

Unul dintre cele mai importante mijloace care educă cultura muncii la copii, este „colțul școlarului în familie". „Colțul școlarului" cuprinde locul rezervat copilului pentru pregătirea temelor acasă, utilajul și rechizitele necesare pentru pregătirea lecțiilor, raftul pentru păstrarea cărților, o parte de perete unde se așează tabelele, hărțile, tablourile, care contribue la o mai bună însușire a cunoștințelor.

Este de dorit ca fiecare copil să aibă o măsuță separată pentru a-și face lecțiile. Dacă acest lucru este greu de făcut, părinții trebue să-l rezerve un loc permanent la masa comună, loc care în timpul ocupațiilor elevului se acoperă cu o foaie de hârtie sau cu un ziar.

Rezervând locul pentru munca copiilor, părinții trebue să aibă grija ca masa și scaunele să corespundă staturii copilului. Dacă masa este prea înaltă, pe scaun trebue pusă o scândură sau un alt obiect și în acelaș timp să se facă o rezemătoare pentru picioare. Intr'o poziție corectă, picioarele școlarului nu atârnă în aer, ci se sprijină pe dușumea sau pe un suport special, mâinile (antebrațele) stau libere pe masă, coatele ies puțin peste marginea mesei, umerii se află la acelaș nivel.

Tatăl elevei Tania E., trăind într'o locuință strâmtă, ne-a povestit cum a aranjat o masă la care fiica să-și facă lecțiile:

„Masa de bucătărie este foarte incomodă. La ea nu se poate lucra comod fiindcă este închisă dimprejur. Copilul n'are unde să pună picioarele și nu-și poate așeza bine mâinile pe masă. De aceea a trebuit să adaug la capacul mesei o aripă mobilă, ca la bancă. Când fetița se așează să-și pregătească lecțiile, noi ridicăm aripa mobilă, o fixăm bine și astfel se obține un loc de lucru comod".

Astfel, totdeauna părinții grijuliu găsesc posibilitatea de a crea copilului un loc comod pentru pregătirea lecțiilor și a temelor.

Locul în care lucrează elevul trebue să fie așezat astfel încât lumina să cadă din stânga, căci altfel umbra mâinii îl va împiedica să vadă clar ceeace scrie. In acelaș timp trebue să urmărim ca locul de muncă să fie bine iluminat. Elevul, apucându-se de lucru, adeseori uită să tragă perdelele dela fereastră și scrie, citește la o lumină insuficientă. Adeseori se poate vedea cum elevul continuă să citească în amurg, uitând să aprindă lumina.

Cerând copilului să respecte o anumită ordine în muncă, trebue să-i explicăm importanța anumitor cerințe: de pildă, că la o lumină insuficientă ochii obosesc mai repede, la o poziție necorectă se îngreunează respirația, se înconvoaie șira spinării. Este necesar ca elevul să înțeleagă importanța fiecăreia din aceste cerințe și să se străduiască să-și însușească cultura muncii.

Învățătorul îi învață pe copii cum să țină tocul, cum să-l înmoaie în cerneală, cum să folosească sugativa. Părinții trebue să urmărească ca școlarul să îndeplinească întocmai indicațiile învățătorului. Dacă elevul scrie făcând pete de cerneală, își murdărește cu cerneală mâinile, înseamnă că el la prea multă cerneală pe peniță sau nu ține corect tocul între degete — prea aproape de peniță.

Cel mai bun lucru este folosirea unei călimări din care nu se varsă cerneala. Ea va fi așezată pe un suport pe care să se poată pune tocul fără a atinge cu penița suprafața mesei. Călimara se va așeza pe masă mai aproape de mâna dreaptă a școlarului, astfel încât el să nu fie nevoit să întindă mâna peste paginile deschise ale caietului, căci ar putea murdări ceeace a scris.

Când începe să-și pregătească temele, elevul alege manualele și caietele necesare și le așează în ordinea în care ele îi vor fi necesare pentru lucru. Datorită acestui fapt el nu mai are nevoie în timpul îndeplinirii temei să se sustragă și să piardă timp spre a căuta manualul sau caietul necesar.

Din „colțul școlarului" face parte și partea de perete lângă care e așezată masa de lucru. Aici e bine să se pună într'un loc vizibil orarul lecțiilor și diferite tabele referitoare la un capitol sau altul din programă. De pildă, pentru o mai bună însușire a scrierii literelor se poate atârna tabelul „Modele de scriere a literelor mari și mici". Pentru o mai bună memorare a tablei înmulțirii, ea deasemeni trebue să stea sub ochii copilului, pe perete.

Elevul trebue deprins să-și păstreze cu grijă manualele, caietele, cărțile. Părinții rezervă pentru elevi o etajeră specială sau un raft pentru cărți. El urmăresc ca elevul să întrețină curățenia și ordinea în raftul său, să aibă grijă de păstrarea cărților, să țină evidența lor.

Obișnuirea copiilor cu grija pentru „gospodăria lor de școlari" are o mare importanță educativă. Ea îi ajută să-și însușească multe deprinderi folositoare, le inoculează o anumită cultură a muncii și conduitei.

L. N. SKATKIN,
candidat în științe pedagogice

Formarea caracterului copiilor

Educarea caracterului elevului este una dintre cele mai importante sarcini ale școlii sovietice. Ea se poate rezolva cu succes numai într'o strânsă colaborare cu familia. Incă cu mult înainte de a merge la școală, copilului i se formează în familie trăsături care se manifestă apoi cu o mare putere în școală și în viață.

Copilul nu se naște cu trăsăturile caracterului gata formate. Aceste trăsături nu sunt ereditare. La formarea lor contribue în primul rând părinții, ceilalți membri ai familiei și întreaga atmosferă a familiei, care își exercită zi de zi influența lor asupra purtării copilului, asupra deprinderilor, a ideilor, a intereselor sale.

Adeseori părinții se exprimă cam în felul următor despre fiul sau fiica lor: perseverent, îndărătnic, neascultător, leit tatăl său (sau bunicul); lipsită de îndrăzneală, liniștită, timidă — copia mamei (sau a bunicii).

Intr'adevăr, observând copiii dintr'o familie sau alta vezi adeseori în ei o repetare surprinzătoare a trăsăturilor caracterului oamenilor din apropiere. Dar prin ce se explică aceasta? Este incontestabil că, în unele cazuri, se moștenește tipul sistemului nervos pe baza căruia se pot forma trăsăturile asemănătoare ale caracterului. Dar în majoritatea cazurilor lucrurile se explică mai simplu: părinții „moștenesc" procedeele de educație la care au fost supuși ei înșiși în copilărie și le exercită și asupra copiilor lor. Nu este de mirare că adeseori și rezultatul este același.

Caracterul copilului începe „să se formeze" chiar din momentul nașterii. Ingrijirea justă, răbdarea, mângâierile mamei contribue la formarea echilibrului, a atitudinii liniștite și ascultătoare. O îngrijire greșită, neatentă, care provoacă excitația bolnăvicioasă, spaima, creează terenul pentru creșterea unui copil neliniștit, capricios. Capriciile sunt primele proteste ale copilului împotriva unei comportări nepricepute, nejuste față de el.

...Mica Tania va împlini în curând un an. Ochii săi albaștri sunt larg deschiși și curioși, la tot ce o înconjoară. Cât de mare este lumea! In această lume totul este nou pentru ea, totul o atrage. Tania stă în brațele mamei. In fața ei se află o păpușă, o mică locomotivă, cuburi, dar ele sunt de mult „cunoscute" și au plictisit-o. Fetița este atrasă de lucrurile noi și interesante care stau pe masă: ziare, reviste. Mama, discutând cu o prietenă, le dă mecanic la o parte și repetă obișnuitul „nu se poate". Cât de cunoscut este acest cuvânt pentru Tania! Nu i se dă voie să pună mâna nici pe ghiemul de ață al bunicii, pe oglinjoara de mână, pe albumul de fotografii și nici pe alte obiecte atrăgătoare. In casă este respectat cu strictețe un principiu: copilul nu trebue să cunoască decât jucăriile sale și locul său.

Tania are doi ani. Ea crește, mintea ei devine din ce în ce mai cercetătoare. Numai că, în purtarea ei, apar trăsături neînțelese pentru cei din jur: dacă fetița reușește să apuce vreun lucru care o atrage ea îl strânge cu putere la piept, fuge repede și numai cu greutate, cu lacrimi, restituie obiectul luat.

O vedem cum s'a apropiat de coșul de legume, lăsat de bunica. Câte lucruri interesante sunt aici: roșii, morcovi, sfeclă, cartofi. Imitând-o pe bunica, Tania pune legumele într'un lighean mare cu apă. Ea și-a murdărit mâinile, dar în ochii ei strălucește o concentrare creatoare.

A intrat bunica și, zărind acest tablou, o ceartă supărată pe Tania și îi la coșul și legumele. Tania plânge cu zgomot, dă din mâini și din picioare. Toată ființa ei mică protestează împotriva faptului că a fost atât de aspru încălcat întregul mers al activității sale. Cum nu înțeleg cei mari acest lucru? Dar bunica n'are timp să mediteze la suferințele sufletești ale copilului, ea este preocupată de grijile casnice.

Iată calea care duce pe copil la înstrăinarea față de cei mari, la înșelăciuni ascunse.

Tania are 4 ani. Mica ei viață este plină de frică: „Vine mama!", „Să nu mă vadă bunica!"... Fetița a deschis cutia cu jucăriile pentru pomul de iarnă și se joacă cu un peștișor, cu o steluță. Cât de frumos strălucesc ele! Din depărtare se aud pașii mamei.

— Vine mama! — șoptește cu groază Tania. Ascunde repede jucăriile în cutie și o închide la loc. Dar mama, după înfățișarea turburată a fiicei, ghicește totul și-i spune cu asprime:

— Iar ai umblat la jucării? Dece nu l-ai cerut voie mamei?

Tania lasă capul în jos și tace. „Ce ascunsă și îndărătnică — se gândește cu neliniște mama. Dar, așa cum e din naștere copilul, tot așa va rămâne — n'ai ce-i face".

Mama nici nu bănuește că ea însăși, prin comportarea ei nejustă, prin neînțelegerea și exigența ei excesivă față de Tania sădește germenii unui caracter ascuns și al îndărătniciei

Dece unii copii smulg jucăriile din mâinile prietenilor lor, iar alții dau cu plăcere tovarășilor jucăriile lor proprii. Dece unii copii se joacă cu plăcere în colectiv, iar alții caută să se joace singuri? Dece unii discută cu îndrăzneală cu oamenii maturi, iar alții sunt sălbateci, tac? De obicei, părinții consideră că toate acestea depind de „natura" copilului, dar nu observă cum însiși condițiile de educație formează la copii trăsături diferite.

...Iura are 5 ani. El își petrece în singurătate mica lui viață de copil: părinții, de frică ca el „să nu se strice", nu-l lasă în stradă. Din balcon, el privește în stradă, unde copiii aleargă atât de zgomotos. In ochi i se citește invidia, tristețea, jignirea.

— Mamă, lasă-mă să mă plimb puțin în stradă — se roagă copilul.

— Dar cum se poate! — spune speriată mama — acolo copiii te vor bate, îți vor lua jucăriile. Joacă-te singur, vezi cât de bine e aici.

Câteodată, vine la el să se joace băiatul vecinilor, Volodea. El întinde mâna spre căluț, dar Iura îl împinge și-i spune supărat:

— Căluțul e al meu!

Și oricât ar căuta să-l convingă mama, Iura strânge cu putere la piept jucăria și repetă cu perseverență:

— Căluțul e al meu!

Volodea aleargă în curte, se joacă cu copiii, construește cu el case din nisip, canale, iar Iura îi urmărește cu jind din balcon.

— Volodea! Vino să ne jucăm — îl cheamă Iura.

— Nu vreau, mai bine mă joc cu băieții — răspunde Volodea.

Dar la Volodea s'au și desvoltat sentimentele de tovărășie: când construește un avion sau un vaporaș de hârtie, el le dăruește cu mărinimie lui Iura.

— Mamă, uite ce mi-a dăruit Volodea! — se miră Iura.

Mama are la ce medita: dece băieții se deosebesc atât de mult în toate privințele? Unul este îndrăzneț, bun și plin de inițiativă. Celălalt e liniștit, timid și egoist. Oare întreaga chestiune nu constă în diferența condițiilor de educație?

Deși a împlinit 7 ani, Iura n'a fost înscris la școală: „Este încă mic, slab — lasă-l să mai crească și să se întărească" — spunea mama. Iar peste un an, când Iura a fost adus la școală, el se uita lung și speriat în urma mamei care pleca. A fost înconjurat de băieți la fel ca și dânsul, dar îndrăzneți, curajoși, obișnuiți cu colectivul.

— Ti-e frică fără mama? — l-a întrebat cineva cu compătimire, și cei din jur au pufnit în râs.

— Nu mi-e frică de nimic! — a răspuns plin de amor propriu Iura.

Dar pe băieți nu-i poți înșela: ei au ghicit în el un alintat timid, Iura ar fi vrut să fie îndrăznet, să se simtă liber în clasă, dar îi lipsea experiența vieții în colectiv. Superioritatea celorlalți băieți, ironiile lor, îl dureau adânc. Pentru a se arăta curajos, el începea fără niciun motiv certuri și bătăi. Nedorind să pară un alintat, s'a obișnuit să răspundă grosolan mamei, învățătorului. Calea formării caracterului său mergea în linii curbe.

...Nadia are 7 ani Stă la masă și termină grăbită dejunul. E o dimineață însorită, caldă. Din curte se aud vocile răsunătoare ale prietenelor și ea este gata să sară și să fugă la ele, dar din bucătărie se aude vocea mamei:

—Nadia, ia foarfeca și curăță agrișul.

Fetița a încremenit cu mâna pe fotiecuță: dece a întârziat mama să-i spună acest lucru? Doar ei i-au și șburat toate gândurile în stradă! Dece nu i-a spus înainte de dejun să plece la lucru în grădină? Aceasta este o scăpare din vedere, iar a doua este faptul că pe Nadia n'au căutat s'o deprindă cu munca în gospodărie

— Nu vreau! — răspunde capricioasă fetița.

Dar, după ce a hotărît ferm că este timpul s'o obișnuiască pe fetiță cu munca, mama nu cedează.

— Să iei imediat foarfeca și să faci ce ți-am spus, fără nici un fel de discuții.

Curtea, cu vocile ei ademenitoare, se pierde din ce în ce mai mult. Nadia începe să plângă în liniște și cu obidă.

— Nu te voi lăsa în curte până când nu vei curăța agrișul, îi spune categoric mama.

Inghițindu-și lacrimile, Nadia începe să lucreze fără pricepere și fără plăcere. Munca, ușoară, și interesantă, datorită comportării nepricepute a mamei, s'a transformat pentru copil într'o pedeapsă Așa se educă nu dragostea față de muncă, ci ostilitatea față de ea...

Iată un alt procedeu de educație.

Natașa are un an și jumătate. Ea stă la masă într'un fotoliu înalt, alături de mama sa care citește o carte, dar o și supraveghează pe fiica ei Știind că fetița va întinde mâna după carte, ea a pus în fața Natașei jucării „necopilărești": o carte pe care fetița o poate răsfoi singură, un ziar vechi care poate fi rupt fără niciu pagubă.

Mama s'a convins din experiență: cu cât este mai atentă față de copil, cu atât acesta este mai liniștit. Natașa este mulțumită și de aceea și liniștită, astfel, încât mamei îi este foarte ușor s'o deprindă să-i îndeplinească cerințele.

— Cartea nu trebue ruptă, dar această foaie de hârtie poți s'o rupi — spune mama. Ea știe că un copil, manifestându-și activitatea, poate rupe ceva — acest lucru e greu de evitat, dar el trebue să se deprindă să acționeze într'un cadru determinat.

Natașa crește și prietenia ei cu mama se întărește. Ea se simte liberă, dar în același timp a și căpătat un anumit „simț al măsurii", cunoașterea a ceeace se poate și a ceeace nu se poate.

Natașa va împlini 3 ani Ea este „mare" și o ajută pe mama. Ii place mai ales să spele vasele Mama îi pregătește dinainte apă într'un lighean smălțuit, îi dă pentru spălat lingurî și mici farfurii.

— Deocamdată nu pot să-ți dau mai multe, ai putea să le spargi — îi explică mama

Natașa acceptă acest lucru ca ceva normal. Ea știe: când se va putea, mama îi va spune singură.

— Ai grijă să nu verși apa — îi spune din când în când mama. — Iată cum trebue să ții farfuria.

Natașa este numai atenție și încordare. Câteodată, exclamă bucuroasă:

— Mamă! privește cum am spălat farfuria!

Din anii copilăriei, munca intră în viața Natașei ca o bucurie și o creație, ca un mijloc de autoconfirmare. Cu fiecare an mama îi dă însărcinări din ce în ce mai complicate și Natașa devine treptat un membru tot mai folositor al familiei.

Odată cu deprinderile de muncă, Natașa devine tot mai grijulie, mai activă, capătă deprinderi organizatorice. In curte, copiii construesc din nisip un cuptor, fac straturi, sapă canale. Pe banca din apropiere sunt așezate păpușile. Ca întotdeauna, jocul este condus de Natașa. N'a ales-o nimeni, dar întregul colectiv de copii i se supune cu plăcere. O fetiță a primit însărcinarea să aducă nisip cu căldărușa. Ea s'a sculat și s'a bozumflat

— Ce ai? — o întreabă Natașa.

— Eu vreau să fiu mamă.

— Fetițelor, dați-i păpușa, ea este mică — spune Natașa.

Intre Valia și Lionia este gata să izbucnească o ceartă din cauza unui betișor. Trag amândoi de el Fetița are lacrimi în ochi:

— Este betișorul meu!

Intr'o secundă, Natașa aleargă la ei, la liniștită betișorul din mâna băiatului și spune:

—Acest betișor este al fetiței, iar betișorul tău uite-l colo!

Băiatul e mai puternic decât Natașa, dar cedează, supunându-se tonului ei liniștit și sigur.

A venit un grup de băieți.

— Plecați, nu ne deranjați la joc! — au început să strige fetițele. Băieții ar fi vrut să ia parte la joc, dar nefiind primiți, au început să treacă la ofensivă. Aici foarnă nisip în canal, dincolo smulg coșul cuptorului.

— Băieți, nu stricați nimic, le spune Natașa, jucați-vă cu noi! Iată, de pildă, construiți o casă pentru păpuși.

Băieții sunt de acord și conflictul care era gata să izbucnească a fost rezolvat.

Astfel datorită educației inițiale juste, realizată în familie, la Natașa se formează trăsături care mai târziu, în condițiile școlii, se vor desvolta și transforma într'un caracter de adevărat om sovietic înaintat, colectivist, organizator și tovarăș, un om de înaltă cultură.

E. I. JURAVLIOVA
(din revista „Semia i Școla")

Pentru succesul consfătuirilor cadrelor didactice

Vom pune în discuția învățătorilor și profesorilor munca secției de învățământ

Pregătirile pentru consfătuirile raio-ale au ajutat secția noastră de învăță-ânt să vadă, în toată lumina, rezulta-le muncii desfășurate în cursul anului ncheiat.

Au fost în munca noastră numeroase ealizări, care ne însuflețesc lupta pentru bținerea unor noi succese. Nu despre re-lizări vrem să vorbim însă acum. Pe cestea vom căuta să le sporim în anul colar care începe. Acum vrem să ne o-rim asupra lipsurilor.

In raionul Cluj au rămas încă mulți opii neșcolarizați în anul trecut, așa um s'a întâmplat de pildă, la Mărișel ștești, la Gilău, la Mera.

Deasemenea, unii elevi din clasele V-VII u părăsit școala în cursul anului. Necu-rinderea în școală a unor copii, retrage-ea dela școală a altora, frecvența nere-ulată s'au datorat în bună parte faptu-i că mulți dintre acești copii locuesc la istanțe mari de școală. Aceasta este o reutate cu care noi am luptat un timp. nternatele nou create ne vor ajuta să ealizăm cu mai mult succes sarcinile ce e revin în această direcție.

Dar nu numai aceasta a stat în calea ndeplinirii planului de școlarizare. Unii ărinți neînțelegându-și datoria de a tri-ite copiii la școală, i-au reținut acasă entru munci gospodărești. Până acum, oi ne-am mulțumit să spunem că părin-i sunt vinovați de acest lucru. Cadrele idactice au stat de vorbă cu părinții, u încercat să-i determine să-și trimită opiii la școală.

N'am cercetat însă niciodată ce metode olosesc cadrele didactice în acest scop. eși am văzut că de pe urma acestei ac-uni a cadrelor didactice nu se obțin re-ultate bune, nu ne-am sesizat de acest apt și am lăsat lucrurile să se desfășoa-e la întâmplare, fără a studia această atură a activității școlare, fără a da vreo ndrumare în acest sens. Analizând acum unca desfășurată în această direcție, m găsit părțile ei slabe. Am constatat că au folosit metode nepotrivite. De exem-lu tovarășa învățătoare Sorocianu Ște-ania, dela școala din comuna Florești, în ce să vorbească concret părinților despre atoria lor de a-și trimite copiii la scoa-ă, în loc să le arate că acei oameni din at care au învățat carte au ajuns oameni e nădejde, cu care se mândrește acum atul, a folosit o metodă cu totul greșită: n fiecare dimineață trecea pe la casele opiilor și-i lua la școală. Desigur, un stfel de procedeu nu a contribuit la lă-urirea părinților.

Au fost lipsuri și în atitudinea altor nvățători față de părinți. Secția de în-ățământ poartă o mare vină dacă lucru-le s'au petrecut așa. Ea nu a căutat să unoască și să popularizeze metodele une folosite în unele școli, cum sunt a-elea din comunele Panticeu, Vechea și tele, unde cadrele didactice au folosit în plin sprijinul organizațiilor de masă.

O altă latură negativă a muncii noas-re, dintre cele mai însemnate, este ne-lijarea procesului de învățământ. In nele școli elevii nu au fost bine pregă-ți de către învățători și profesori, ei u și-au însușit îndeajuns de bine cuno-ințele prevăzute în programele de în-ățământ. Printre cauzele principale care u determinat această stare de lucruri se umără activitatea nesatisfăcătoare a onsiliilor pedagogice și a cercurilor pe-agogice, precum și slaba muncă de în-rumare și control din partea secției de vățământ.

Deși am cunoscut neajunsurile activi-ții cercurilor pedagogice, atât din con-atările noastre proprii, cât și din sesi-ările făcute de responsabilii acestor rcuri, noi nu am discutat totuși această problemă cu toată seriozitatea, nu am că-utat să luăm măsuri pentru o mai bună organizare a activității lor. Și în această privință, delăsarea noastră a dus la a-gravarea lipsurilor. Secția de învățământ nu a asistat la ședințele cercurilor pedagogice. Mulți dintre învățătorii și profe-sorii care au participat la activitatea cercurilor au desfășurat totuși mai de-parte o activitate slabă. Cercurile pedagogice nu au urmărit problema atât de însemnată a predării lecțiilor în strânsă legătură cu practica. In raionul nostru sunt profesori care, deși au material di-dactic, nu-l folosesc la lecții. Tov. profe-sor Budai Adalbert nu folosește microsco-pul pentruca... să nu-l strice elevii. Am asistat la predarea unor lecții de geogra-fie la care nu s'a folosit deloc harta. Lip-surile constatate de noi au rămas însă niște constatări și atâta tot. N'am făcut pasul mai departe, dela constatări la mă-suri.

Rezolvarea multor probleme am amânat-o până spre sfârșitul anului. De proble-ma notării de pildă, ne-am ocupat mai se-rios abia în ultimul pătrar. De aceea, atât în timpul anului cât și cu prilejul exame-nelor, cadrele didactice au făcut o serie întreagă de greșeli în aprecierea cuno-ștințelor elevilor. Tovarășa învățătoare Terec Simona, de exemplu, a dovedit su-perficialitate în controlul temelor, ceeace a dus și la o notare nejustă a acestora.

Activitatea consiliilor pedagogice nu a constituit pentru noi o preocupare prin-cipală și așa s'a întâmplat că, în decursul întregului an școlar, consiliile pedagogice au discutat mai mult chestiuni mărunte, organizatorice și nu s'au ocupat de pro-cesul de învățământ.

O problemă deosebit de serioasă peste care noi am trecut totuși — din păcate, — ușor, este aceea a combaterii metode-lor neștiințifice din munca învățătorilor și profesorilor, a combaterii concepțiilor antipedagogice. In raionul Cluj sunt încă unii învățători care mai încearcă să explice insuccesul la învățătură al unor elevi prin aceea că ei ar fi „înapoiați". Secția de învățământ n'a luptat cu destulă tărie pentru lămurirea acestor oameni, n'a combătut atitudinea acelor înapoiați, care se cramponează de metodele școlii burgheze.

Lipsurile din munca secției noastre de învățământ se pot lichida dacă vom avea sprijinul întregului colectiv didactic. In consfătuirile raionale trebue să obținem acest sprijin. Vom arăta deaceea deschis învățătorilor și profesorilor din raion toa-te neajunsurile din munca noastră, pen-truca ei să le cunoască bine, să se gân-dească asupra lor, să ne ajute să le smulgem din rădăcini. Vom cere cadrelor didactice să arate ce consecințe au avut pentru munca școlilor aceste lipsuri din munca secției de învățământ, pentruca noi să le cunoaștem în întregime.

Vom îndemna cadrele didactice să vor-bească deschis despre lipsuri prin însăși conținutul referatului nostru, în care noi vom scoate răul la lumină fără a mena-ja pe nimeni, fie că este vorba de or-ganele Ministerului Învățământului Public, de noi înșine sau de cadrele didactice. Socotim că cel mai bun îndemn la folo-sirea criticii de jos este propria noastră atitudine autocritică, interesul cu care vom asculta sesizările și propunerile oa-menilor, sfaturile lor. Consfătuirile rai-onale sunt un prilej deosebit pentru îmbu-nătățirea muncii noastre. Vom căuta să folosim din plin acest prilej, să primim un ajutor cât mai real din partea colecti-vului larg al cadrelor didactice.

VASILE BRANZEI
șeful secției de învățământ
a raionului Cluj

Consfătuirile — mijloc de popularizare a experienței înaintate

Introduse pe baza experienței școlii so-vietice, consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din țara noastră au devenit un mijloc important de îmbunătățire a mun-cii instructiv-educative. Ele nu sunt nu-mai un bilanț al activității, ci și o școală unde masa cadrelor didactice învață din experiența fruntașilor. Deaceea, grija pentru studierea, generalizarea și popu-larizarea experienței pozitive în cadrul consfătuirilor raionale trebue să preocupe foarte serios secțiile de învățământ re-gionale și raionale. Referatele ce se vor ține la consfătuiri, precum și discuțiile ce vor avea loc în cadrul ședințelor ple-nare sau pe secții, trebue să urmărească în mod deosebit propagarea experienței pozitive a cadrelor didactice din raion.

In fața noastră se află, în proiect, câteva dintre referatele care vor fi pre-zentate la consfătuirea cadrelor didactice din orașul Craiova. Intr'o măsură mai mare sau mai mică, toate încearcă să oglindească experiența pozitivă a învăță-torilor și profesorilor. Iată, de pildă, pro-iectul referatului pe care-l va expune sec-ția de învățământ. Printre altele, aceasta încearcă să facă o analiză a activității școlii medii de băieți nr. 2, „Frații Bu-zești", școală care a fost aspru criticată la consfătuirea din anul trecut pentru ac-tivitatea ei nesatisfăcătoare. In prezent, datorită muncii susținute a întregului co-lectiv pedagogic, această școală a obți-nut rezultate bune, clasându-se printre școlile fruntașe din orașul Craiova. Cu tot schematismul său, cu toată insufi-cienta adâncire a diferitelor aspecte ale activității școlii respective, încercarea de a cerceta și a generaliza sistemul de muncă al unei școli, metodele și proce-deele care au condiționat succesele do-bândite în cursul anului școlar, merită totuși să fie subliniată ca un fapt pozitiv.

In proiectul de referat al secției de în-vățământ găsim și strădania de a reda în mod cât mai viu experiența pozitivă a unor cadre didactice. Astfel, se consem-nează următoarea experiență în legătură cu munca pe care a desfășurat-o o educa-toare pentru a ajuta pe copii să cunoască natura: „In ziua de 12 Noembrie, copiii din grupa mare dela Grădinița nr. 10, în-soțiți de educatoarea lor, s'au dus în Parcul Poporului, pentru a observa as-pecte de toamnă: frunzele care cad, flo-rile și iarba vestejită, păsările care plea-că. Copiii au fost adânc impresionați de aspectul florilor pe jumătate ofilite, ple-cate spre pământ. Mioara, în vârstă de 6 ani, a început să strângă frunze galbene și să le acopere, ca să nu le fie frig. Nela și-a deschis ghiozdănașul și a început să facă firimituri de pâine pentru păsărele.

Educatoarea a discutat cu copiii asu-pra diferitelor aspecte ale naturii în timpul toamnei.

La întoarcere a urmat o convorbire a-supra celor observate în parc. Copiii au fost antrenați în discuții și îndemnați să facă observații personale asupra celor văzute. La activitatea de desen, ei au redat cu bogăție de amănunt diferite aspecte ale toamnei. Mioara a desenat o căsuță din al cărei coș ieșea fum, pomii desfrun-ziți din curte și florile din grădină, a-plecate spre pământ. Mircea a desenat un pom cu crengile goale și o păsărică sgribulită în vârful lui, folosind just cu-lorile — pomul negru, vrăbiuța cenușie, frunzele galbene".

Această relatare arată grija secției de învățământ pentru expunerea concretă a experienței. Totuși, simpla descriere a ma-terialului faptic, oricât de vie și de con-cretă, este doar faza inițială a studierii experienței pozitive. Materialul faptic tre-bue să fie bogat și variat — dar aceasta nu ajunge. Este necesar ca, pe baza lui, să se facă generalizări, să se tragă con-cluzii, să se arate ce metode trebue fo-losite și de către alte școli și cum tre-bue aplicate aceste metode.

Dacă proiectul de referat al secției de învățământ prezintă unele aspecte pozi-tive în legătură cu problema ce ne inte-resează, nu acelaș lucru se poate spune despre proiectele referatelor care vor fi prezentate în secții.

In multe din acestea, popularizarea ex-perienței bune se reduce doar la caracte-rizări superficiale, la afirmații generale cu privire la diferite metode sau procedee de predare și la însirarea unui număr mai mare sau mai mic de cadre didactice care le-au aplicat. De pildă, în proiec-tul referatului care va fi prezentat la secția de limba română se spune: „...s'a constatat că următoarele cadre didactice fac lecții la un înalt nivel ideologic..." (urmează nu mai puțin de 13 nume!)". In ce constă înaltul nivel ideologic, care sunt caracteristicile muncii fiecăruia din-tre cei 13 profesori fruntași nu poți însă afla. Asupra acestor lucruri referatul păs-trează o tăcere totală. Chiar atunci când se încearcă analiza activității unor cadre fruntașe, acest lucru se face atât de su-perficial, încât nu poți învăța nimic. Astfel, de pildă, în legătură cu doi profesori de fizică care nu au niciun elev corigent sau repetent, în proiectul referatului ce va fi prezentat la secția de fizică se spune: „Aceste rezultate se datoresc atât pregătirilor profesorilor de fizică, cât și luptei pe care au dus-o pentru li-chidarea rămânerii în urmă la învățătu-ră...". Dar cum s'au pregătit acești profe-sori? Ce metode au folosit ei în lupta pentru lichidarea rămânerii în urmă? Care este întregul lor sistem de muncă? Aceste lucruri ar trebui să le arate refe-ratul.

Mai toate proiectele referatelor care vor fi prezentate în secțiile consfătuirii din Craiova se mulțumesc să enunțe idei generale „ilustrându-le" cu anumite nume de profesori sau de școli. Ele nu analizează însă situația concretă a mun-cii, pentru a scoate la iveală trăsăturile noi, pozitive. Din această cauză se în-tâmplă că același om este citat în 5—6 locuri deosebite ale proiectului de referat, fără ca totuși să-ți poți da seama în ce constă felul său de muncă, ce este cu a-devărat de preț în activitatea sa, care sunt caracteristicile personale ale muncii sale, cum știe să înlăture greutățile, etc. O altă lipsă a referatelor constă în popu-larizarea unor aspecte neesențiale sau în-tâmplătoare din activitatea unor cadre didactice — deși, în general, munca ace-stora este deficitară, iar pregătirea ele-vilor lor necorespunzătoare.

Care sunt cauzele principale ale ace-stor lipsuri? Ele s'au ivit datorită fap-tului că cei care au lucrat la alcătuirea proiectelor de referate au consultat nu-mai procesele verbale de inspecții sau dările de seamă, dar n'au luat legătură directă cu oamenii, n'au stat de vorbă cu profesorii fruntași, n'au discutat cu ei asupra sistemului lor de muncă, n'au căutat să-i cunoască nemijlocit — nu nu-mai prin intermediul proceselor verbale, n'au căutat să discute cu directorul școlii sau cu inspectorii care l-au cunoscut pe profesorul fruntaș în munca lui de fie-care zi.

Nu este nevoie ca în referate să fie pre-zentate exemple prea multe. Cele care se dau trebue să fie însă cu adevărat un prilej de învățătură pentru cei ce asistă la consfătuiri.

O deosebită însemnătate o are prezen-tarea în referat a felului cum au aplicat învățătorii și profesorii învățătura pe-dagogilor sovietici. Relatarea concretă a experienței cadrelor didactice fruntașe în această privință va ajuta mult la îmbu-nătățirea muncii în noul an școlar.

I. CREMER

Să analizăm cauzele rămânerii în urmă la învățătură

Consfătuirea raională este pentru noi un prilej deosebit de însemnat de a ne analiza munca, de a învăța din experien-ța celor mai buni învățători și profesori dela școlile din raion. In anul școlar trecut, în școala noastră s'au realizat unele succese în ceeace privește îmbunătățirea predării unor materii, în ceeace privește asigurarea condițiilor materiale pentru buna desfășu-rare a procesului instructiv-educativ. A-ceste succese au avut la bază și învăță-mintele pe care le-am desprins din cons-fătuirile raionale care au avut loc în Sep-tembrie 1952 și Ianuarie 1953.

Dar, pe lângă realizări, noi am avut și lipsuri serioase. Mai ales nu ne-am ocupat cu suficientă stăruință de înlătu-rarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor.

Ținând seama de importanța acestei probleme, noi ne-am hotărît ca, la consfă-tuiri, să vorbim tocmai despre această lipsă. Cu acest prilej noi vom căuta să scoatem la iveală cu curaj cauzele greșeli-lor noastre. Noi vrem să aflăm la consfă-tuire care sunt metodele folosite de învă-țătorii și profesorii fruntași pentru ajuto-rarea elevilor rămași în urmă la învăță-tură, pentru combaterea rămânerii în urmă.

In stilul de muncă al unora din mem-brii colectivului nostru didactic au rămas încă unele influențe ale muncii din trecut, din școala burgheză.

Aceste influențe se manifestă în deosebi prin neîncrederea în puterea măsurilor educative. De exemplu, diriginta clasei a VI-a, tov. Melania Popescu, pornind dela concepția greșită că influența mediului este mai puternică decât rolul educației, a adoptat o atitudine de pasivitate, demobi-lizând în fața greutăților întâmpinate pen-tru obținerea unei discipline conștiente. Este drept că au fost clase — de exemplu clasele a I-a B și a VI-a A la care, datori-tă ajutorului individual dat elevilor, dato-rită asistențelor regulate ale dirigintelui la lecțiile celorlalți profesori și a unei per-manente legături cu părinții, s'a obținut o bună disciplină. La celelalte clase însă, datorită faptului că noi n'am analizat în cadrul consiliilor pedagogice cauzele ră-mânerii în urmă și n'am luat măsuri pen-tru a extinde în toată școala metodele bune folosite de unii învățători și profe-sori, disciplina a fost slabă. Aceasta a in-fluențat în mare măsură calitatea învăță-mântului, contribuind la rămânerea în urmă la învățătură tocmai a elevilor ne-disciplinați.

Trebue să spunem că aceste greșeli au fost determinate și de faptul că eu însămi, ca directoare a școlii, n'am asigurat un control perseverent al muncii cadrelor di-dactice. M'am lăsat copleșită de lucrări mărunte, administrative și am scăpat din vedere unele probleme esențiale ale procesului instructiv-educativ. In perioada recapitulării, de pildă, eu nu am organizat o analiză a metodelor bune de muncă fo-losite de cadrele didactice, nu am luat măsuri pentru generalizarea acestor meto-de în școală, din care cauză rezultatele la învățătură nu au fost în toate clasele cele dorite.

Lipsurile noastre reflectă în mare mă-sură și lipsurile secției de învățământ a raionului 23 August. Fluctuația cadrelor didactice dela școala noastră (la clasa a VII-a B s'au perindat în cursul anului școlar 4 diriginți, au fost schimbați pro-fesorii de limba română, etc.), a influen-țat în rău asupra calității învățământului. Deși se știa că, până nu de mult, această școală n'a avut director, secția de învăță-mânt n'a îndrumat și n'a controlat luni de zile munca colectivului nostru.

Sunt de puțină vreme directoare de școală. De aceea, aștept cu un interes deosebit lucrările secției directorilor din cadrul consfătuirii. Doresc să învăț din experiența altor directori cum se poate planifica mai bine munca, cum trebue con-trolată activitatea colectivului pedagogic, cum trebue îndrumată activitatea organi-zației de pionieri. Doresc să învăț din munca școlilor fruntașe, să mă sfătuiesc cu colectivele acestor școli pentru îmbună-tățirea muncii în școala pe care o conduc.

Colectivul nostru pedagogic așteaptă ca rezoluția consfătuirii să aducă hotărîri precise și să indice căile concrete de lichi-dare a lipsurilor din munca didactică, aș-teptăm o astfel de rezoluție care să consti-tue un îndreptar sigur în activitatea noas-tră. Așteptăm, deasemenea, ca secția de învățământ să urmărească în permanență aplicarea pe teren a hotărîrilor ce vor fi luate la consfătuire.

R. CASSIAN
directoarea școlii nr. 21 de băieți
din raionul 23 August, București

Pentru o justă întocmire a rezoluțiilor

Cu prilejul consfătuirilor raionale, în-vățătorii și profesorii vor analiza munca desfășurată în anul școlar trecut. Pe baza acestei analize se vor întocmi proiecte de rezoluții, car vor fi adoptate în ședințele plenare de închidere a lucrărilor consfă-tuirilor.

Rezoluțiile consfătuirilor au o deosebită importanță. Ele sunt menite să înregi-streze succesele pe care le obțin școlile din raion, să arate sarcinile care stau în fața școlilor și a organelor învățământu-lui, să stabilească măsurile concrete pentru îndeplinirea acestor sarcini, pentru înlăturarea lipsurilor.

Pentruca aceste rezoluții să constitue un ajutor real în munca învățătorilor și profesorilor în viitorul an școlar, să con-tribue la îmbunătățirea muncii, ele trebue să fie întocmite cu multă grijă. Fiecare rezoluție trebue să fie privită ca un pro-gram de activitate obligatoriu al perioa-dei următoare, ca un ghid după care tre-bue să se orienteze întreaga activitate in-structiv-educativă din raion. Din rezolu-ție trebue să se desprindă limpede sar-cinile ce revin cadrelor didactice, direc-torilor, organelor de învățământ și sindi-cale.

Apreciind în mod just importanța rezo-luțiilor, multe secții de învățământ, — de exemplu secția din raionul Medgidia, re-giunea Constanța, secția de învățământ a orașului Ploești etc., au lucrat cu toată seriozitatea la întocmirea proiectelor re-zoluțiilor cu care s'au încheiat consfătui-rile trecute. Pornind dela constatările fă-cute în perioada de pregătire a consfătui-rilor, dela realizările și lipsurile scoase la iveală și analizate în referate și în discuții, aceste secții au reușit să arate sarcinile și măsurile concrete ce trebue luate pentru îmbunătățirea muncii în raion.

Unele secții raionale, însă, nu au pri-vit rezoluția dela consfătuiri ca un act însemnat ci dimpotrivă, au subapreciat importanța ei. Ca urmare a acestei atitu-dini greșite, rezoluțiile au fost întocmite în mod superficial și în grabă, iar adu-cerea lor la îndeplinire a fost cu totul for-mală. De altfel, cu ce ar putea să ajute în muncă o rezoluție întocmită numai din fraze generale, o rezoluție care nu este altceva decât o înșiruire a sarcinilor gene-rale ale școlii? Cu ce ar putea, de pildă, să-și îmbunătățească munca un profesor de fizică dacă rezoluția dela consfătuire spune „să se lege mai strâns cunoștințele teoretice de practică", dar nu indică vreo măsură concretă pentru aceasta? Cum ar putea să realizeze o mai bună disciplină un diriginte căruia i se cere „să îmbună-tățească metodele educative" fără să i se arate ce metode să folosească, de ce me-tode să se ferească etc.

Intocmite cu superficialitate, unele re-zoluții au fost puse la dosar și păstrate acolo. Așa s'a întâmplat, de exemplu, la unele secții de învățământ din regiunea Cluj. In alte locuri, de exemplu, la secția de învățământ a raionului Ploești, rezolu-ția n'a fost scoasă din dosare nici măcar atunci când s'a pregătit consfătuirea din Ianuarie.

Acest formalism care a existat în mun-ca unor secții de învățământ, atât în ceea-ce privește întocmirea proiectelor de rezo-luții, cât și în aducerea lor la îndeplinire, se reflectă, de altfel, și în rapoartele în-tocmite de secțiile de învățământ în urma consfătuirilor din Ianuarie. Multe din a-ceste rapoarte, de exemplu cel al secției de învățământ a regiunii Baia Mare, nu pomenesc nimic despre rezoluții, despre aducerea lor la îndeplinire.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, pen-truca rezoluțiile dela actualele consfă-tuiri să ajute într'adevăr la îmbunătăți-rea muncii, pe baza cunoașterii succese-lor și lipsurilor caracteristice școlilor din raion, e necesar să se ia serioase măsuri. In primul rând, colectivul care va alcătui proiectul de rezoluție nu trebue să fie un colectiv improvizat, constituit din membri aleși la întâmplare. Din acest colectiv trebue să facă parte cei mai buni pedago-gi, care să poată desprinde concluziile cele mai însemnate ale consfătuirii.

Trebue înlăturată cu desăvârșire atitu-dinea greșită pe care au avut-o unele secții de învățământ raionale, care, ale-gând în colectivul de întocmire a proiec-tului de rezoluție cadre fără experiență, fără o suficientă orientare pedagogică, au trasat sarcini pentru extinderea unor metode cu totul greșite din punct de ve-dere pedagogic. In raionul Pucioasa, de pildă, rezoluția dela consfătuirea din Ia-nuarie a trasat sarcina extinderii meto-dei greșite ce s'a folosit la o școală din raion, unde profesorii diriginți au cerut elevilor să-și caracterizeze profesorii, sub pretext că în felul acesta profesorii își pot cunoaște mai bine lipsurile.

Colectivul de întocmire a proiectului de rezoluție, condus și îndrumat de organele de învățământ și sindicale, trebue să chib-zuiască cu toată seriozitatea asupra ex-perienței pozitive desbătute în cadrul consfătuirilor și să aleagă din ele tot ceeace este nou și trebue popularizat.

Totodată, colectivul constituit pentru redactarea proiectului de rezoluție trebue să se gândească și la măsurile concrete ce se pot indica în vederea extinderii ace-stor experiențe, deoarece nu este suficient să arăți învățătorului sau profesorului ce trebue să facă, ci și cum să facă lucrul cerut. Aceasta nu va limita căutși de pu-țin activitatea creatoare a cadrelor di-dactice. Dimpotrivă, o va ajuta să se des-volte. In proect, trebue, deci, să apară sarcinile menite să contribue la desvolta-rea procesului de învățământ în școală, însoțite de măsurile concrete ce trebue luate pentru aducerea lor la îndeplinire.

Colectivul de întocmire a rezoluțiilor nu trebue să se piardă în amănunte. El trebue să indice numai ceeace este esen-țial și important, să stabilească măsurile care urmează să fie aplicate nu numai în școli, ci și în munca organelor învăță-mântului public și ale organelor sindicale.

Proiectul de rezoluție trebue astfel pre-gătit, încât să trezească dela început in-teresul cadrelor didactice și să le îndemne a participa la îmbunătățirea și complec-tarea lui.

Astfel de rezoluții nu vor mai fi ținute în dosare ca simple hârtii, ci vor deveni programe vii de muncă intensă și crea-toare.

Organele de învățământ și sindicale trebue să îndrume îndeaproape și temei-nic activitatea colectivului pentru întoc-mirea proiectului de rezoluție, trebue să participe ele însile la această muncă. Fiecare rezoluție trebue să fie astfel în-tocmită, încât ea să poată fi adusă la în-deplinire cu succes, să poată constitui un mijloc important de îmbunătățire a muncii în viitorul an școlar.

M. POPESCU

In întâmpinarea consfătuirilor regionale ale cadrelor din școlile pedagogice

La 8 Septembrie vor începe consfătui-ile regionale ale cadrelor didactice dela colile pedagogice. Aceste consfătuiri onstitue una din principalele forme de mbunătățire a metodelor de predare în ceste școli, de lărgire a schimbului de perientă pedagogică, de înlăturare a psurilor care mai există în munca de regătire a viitorilor învățători.

Prin grija partidului și a statului învă-mântul nostru se desvoltă neîncetat. In ța cadrelor didactice stă sarcina nobilă a făuri cadre capabile, pricepute, în are să contribue la ridicarea neîncetată nivelului de viață material și cultural oamenilor muncii. De aceea, cresc tot ai mult cerințele față de școlile peda-gice, chemate să pregătească pe viito-i învățători. Profesorii din școlile peda-gice au datoria să lupte pentru ridica-a nivelului lor științific și ideologic, -și perfecționeze necontenit cunoștin-e de specialitate, să-și îmbunătățească etodele de predare.

Consfătuirile regionale ce vor avea loc curând vor da cadrelor didactice din colile pedagogice posibilitatea să discute larg problema îmbunătățirii calității vățământului, problema pregătirii te-inice a viitorilor învățători și a viitoa-or educatoare.

In aceste consfătuiri se va expune un ferat al secției de învățământ regio-le, cuprinzând analiza muncii de învă-mânt în anul școlar trecut și căile de bunătățire a acestei munci în anul olar care începe, precum și un coreferat iitor la organizarea și desfășurarea acticii pedagogice. Cadrele didactice au toria să contribue, prin discuții, la a-ncirea acestei analize și să propună ăsurile pe care le cred de cuviință pen-u ridicarea nivelului de cunoștințe al vilor în anul școlar viitor.

Pentruca roadele acestor consfătuiri să cât mai valoroase, problemele trebue fie discutate concret în lumina situa-i caracteristice școlilor din regiune. O osebită importanță pentru succesul con-ătuirilor o are asigurarea unui nivel tic ridicat al discuțiilor. Trebue să se stimuleze mai cu seamă desfășurarea criti-cii de jos, trebue să se scoată la iveală cu curaj lipsurile și neajunsurile muncii.

In consfătuiri trebue să se analizeze a-mănunțit situația la învățătură a elevilor în urma examenelor de sfârșit de an. In strânsă legătură cu rezultatele obținute la examene, trebue să se analizeze pe larg și concret întregul sistem de muncă al școlilor și al cadrelor didactice, trebue să se arate rezultatele bune obținute și me-todele folosite pentru obținerea acesto-ra, să se arate lipsurile și cauzele lor, precum și măsurile ce trebue luate în a-nul școlar viitor pentru extinderea expe-rienței pozitive, pentru îmbunătățirea muncii în unitățile școlare cu rezultate slabe.

In ceeace privește pregătirea profesio-nală a viitorilor învățători, cadrele didac-tice trebue să analizeze cu un deosebit simț de răspundere, în ce măsură s'au realizat sarcinile trasate în rezoluțiile con-sfătuirilor din Februarie cu privire la pre-darea metodicilor, legarea cunoștințelor de psihologie, pedagogie și metodică cu problemele practicii pedagogice, contri-buția profesorilor metodiști, a învățători-lor și educatoarelor dela școlile de apli-cație la îndrumarea și sprijinirea muncii practicanților, organizarea practicii peda-gogice de o zi și de două săptămâni, ac-tivitatea depusă de cadrele didactice în legătură cu aceasta.

Pentru îmbunătățirea muncii instruc-tiv-educative din școlile pedagogice este necesar să se analizeze cu deosebită se-riozitate munca profesorilor pentru edu-carea noilor învățători în spiritul patrio-tismului socialist și al internaționalismu-lui proletar, să se înfățișeze concret mun-ca profesorilor pentru înarmarea elevilor în lupta împotriva deformărilor anti-științifice în pedagogie. Este bine să se arate în ce măsură tind profesorii să de-vină ei înșiși un exemplu pentru elevi, dacă se comportă just, dacă dau dovadă de conștiinciozitate în muncă, dacă au o ținută corectă.

In legătură cu toate problemele discu-tate trebue să se arate în mod deschis lipsurile, greșelile avute în muncă și greu-tățile întâmpinate, căci numai astfel se vor putea stabili măsurile cele mai indi-cate pentru îmbunătățirea muncii în vii-torul an școlar. Pe lângă aceasta, trebue să se arate deschis lipsurile existente în munca de conducere a școlilor, precum și lipsurile secției regionale de învăță-mânt în ceeace privește controlul și în-drumarea predării lecțiilor și a muncii e-ducative în școlile pedagogice. In urma referatelor și a discuțiilor, învățătorii și profesorii trebue să știe limpede cum s'a desfășurat munca în anul școlar trecut, ce rezultate s'au obținut, care sunt proble-mele esențiale care trebue rezolvate în a-nul școlar viitor și ce măsuri se impun pentru îmbunătățirea întregii activități instructiv-educative.

Aceste măsuri urmează să fie sintetiza-te în rezoluțiile consfătuirilor. Dar a-ceasta nu este suficient. După încheierea consfătuirilor, cadrele didactice trebue să știe cum să ducă la îndeplinire sarcinile ce le revin. Consfătuirile trebue să sti-muleze activitatea profesorilor, să le des-chidă perspective reale de îmbunătățire a muncii. Exemplele concrete desbătute în cadrul consfătuirilor trebue să scoată la iveală pe cei mai buni oameni ai școlii, să indice metodele cele mai bune folosite de aceștia. In stabilirea căilor de îmbună-tățire a muncii în viitorul an școlar tre-bue antrenate toate cadrele care partici-pă la consfătuire, trebue folosită price-perea și experiența fiecăruia.

Lucrările pe secții aduc o contribuție deosebit de însemnată în stabilirea măsu-rilor concrete pentru extinderea experien-ței bune și înlăturarea lipsurilor. In a-cest an școlar, Ministerul Învățământu-lui Public a editat broșuri pe specialită-ți, cuprinzând îndrumările și materia-lele necesare organizării lucrărilor pe secții. Pentru consfătuirile școlilor peda-gogice s'au editat broșuri speciale pentru secțiile de limba și literatura română, matematică, pedagogie, psihologie și lo-gică. Pentru celelalte secții, ale căror probleme de specialitate sunt foarte apro-piate de cele legate de predarea obiectu-lui respectiv în școlile medii, se găsesc îndrumările necesare rezolvării proble-melor specifice ale școlilor pedagogice la sfârșitul broșurilor editate pentru consfă-tuirile raionale.

Aplicând îndrumările cuprinse în aceste broșuri, cadrele didactice trebue să țină seama că îndeosebi în lucrările pe secții trebue să fie expuse pe larg metodele de muncă ale profesorilor și problemele caracteristice pentru fiecare clasă și la fiecare obiect.

O atenție deosebită trebue să se a-corde problemelor predării metodicilor fiecărui obiect și felului cum procedează profesorii școlilor pedagogice pentru a pregăti pe elevi în vederea predării în învățământul elementar a cunoștințelor dobândite la obiectul respectiv.

Pentruca schimbul de experiență să fie cât mai rodnic, trebue să fie înlăturate cu hotărîre expunerile generale. Atât în referatele prezentate, cât și în discuții, profesorii trebue să fie stimulați să vor-bească amănunțit despre munca lor, des-pre condițiile care au ajutat la obținerea succeselor, și să caracterizeze pe larg, în mod cât mai concret, metodele bune fo-losite, astfel încât trăsăturile esențiale ale acestor metode să fie clare tuturor cadrelor didactice.

Consfătuirile regionale ale cadrelor di-dactice din școlile pedagogice trebue să fie o școală practică de studiere, de sin-tetizare și extindere a experienței celei mai înaintate, să deschidă drum rodnic pentru îmbunătățirea muncii școlilor pe-dagogice în anul care începe.

A. VASILESCU

Școala - factor activ în lupta pentru socialism

Pentru mărirea producției agricole

Împreună cu toți oamenii muncii din patria noastră, cadrele didactice au luat cunoștință cu nespusă bucurie despre directivele Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. ținută în zilele de 19 și 20 August. În directivele partidului cu privire la creșterea nivelului de trai al maselor muncitoare, prin desvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale, oamenii muncii din patria noastră văd grija părintească a partidului pentru ridicarea nivelului de trai al poporului.

În anii regimului de democrație populară, țărănimea muncitoare și-a ridicat considerabil nivelul de viață material și cultural cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare, sub conducerea partidului clasei muncitoare. Țăranii muncitori primesc din partea statului nostru sprijin agrotehnic, sămânță selecționată și credite pentru cumpărări de vite. Un număr de aproape 300.000 de țărani muncitori au trecut la munca în comun a pământului și cu mijloace mecanizate; avem astăzi peste 1.980 gospodării agricole colective și aproape 2.000 întovărășiri agricole. Au fost înființate 218 S.M.T.-uri cu un număr de 9.680 tractoare și numeroase mașini agricole. Gospodăriile agricole de stat din țara noastră dețin azi un număr de peste 4.400 tractoare, precum și alte mașini agricole.

Se schimbă radical fața satelor noastre. Se construesc noi școli, se electrifică zeci și sute de sate; milioane de oameni ai muncii au învățat să scrie și să citească și în curând analfabetismul va fi pentru totdeauna lichidat.

Recenta Plenară a C.C. al P.M.R. a constatat pe lângă însemnatele realizări obținute și unele lipsuri serioase. Plenara a constatat creșterea nesatisfăcătoare a nivelului de trai al oamenilor muncii față de desvoltarea economiei noastre naționale. Acest lucru se datorește faptului că agricultura ca și industria bunurilor de larg consum nu s'au bucurat de suficiente investiții. Față de desvoltarea generală a economiei noastre naționale, agricultura a rămas în urmă. Gospodăriile țărănești individuale, mici și mijlocii n'au fost ajutate îndeajuns; gospodăriile agricole colective n'au primit sprijin suficient iar gospodăriile agricole de stat n'au folosit îndestul mijloacele mecanizate avansate cu care au fost înzestrate.

Pentru lichidarea lipsurilor constatate, partidul pune în fața oamenilor muncii ca sarcină de mare însemnătate sporirea producției și productivității muncii în agricultură ca una din măsurile de seamă pentru ridicarea nivelului de viață al poporului. Pentru aceasta s'a trecut la o mai justă repartiție a investițiilor. Pentru anii 1953—1955 investițiile în agricultură se ridică la șase miliarde lei, ceeace reprezintă mai mult decât dublul investițiilor realizate în agricultură pe anii 1950—1952.

În lumina recentelor directive ale partidului, noi și însemnate sarcini revin oamenilor muncii din agricultură și tuturor acelora care prin activitatea lor profesională și obștească pot aduce un sprijin efectiv în cadrul luptei pentru mărirea producției în agricultură. Printre aceștia se află și învățătorii și profesorii școlilor noastre.

Învățătorii, educatoarele și profesorii care își desfășoară activitatea în școlile din satele patriei noastre, au sarcina de a studia și de a populariza cât mai larg în masele țărănimii muncitoare Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 19 și 20 August. Printr'o susținută muncă de lămurire ei trebue să arate țăranilor muncitori sprijinul larg pe care partidul și guvernul nostru îl acordă gospodăriilor țărănești mici și mijlocii, prin ajutor agrotehnic și zootehnic, credite pentru cumpărarea de unelte și vite, aprovizionarea cu îngrășăminte chimice și materiale de construcție etc. Faptul că gospodăriile țărănești individuale mici și mijlocii vor fi deservite cu tractoare și mașini agricole ale statului, trebue să fie cunoscut de către toți țăranii muncitori. Popularizând sprijinul acordat de către statul democrat-popular gospodăriilor țăranilor muncitori pentru sporirea producției agricole, cadrele didactice trebue să ridice în același timp necontenit vigilența țărănimii muncitoare împotriva exploatării chiaburești.

Învățătorii și profesorii dela școlile din mediul rural trebue să folosească orice prilej pentru popularizarea Hotărîrilor Plenarei; prin muncă de lămurire dela om la om, la șezătorile și manifestările care au loc în cadrul căminelor culturale, ca lectori ai cercurilor agrotehnice etc.

Cadrele didactice pot aduce o contribuție de mare importanță la sporirea producției agricole prin munca în cadrul cercurilor miciurinieste, a cercurilor agro-zootehnice, pentru a răspândi în masa țărănimii muncitoare cuceririle științei agrotehnice și zootehnice.

Fiecare țăran muncitor să știe că ridicarea continuă a nivelului lui de viață material și cultural depinde în bună măsură de mărirea producției în agricultură, că aceasta reprezintă contribuția țărănimii muncitoare la lupta pentru construirea socialismului în țara noastră.

În munca lor obștească învățătorii și profesorii dela sate trebue să arate țărănimii muncitoare succesele obținute de către țăranii colectiviști, să îndrume țărănimea muncitoare pentru a păși pe calea gospodăriei agricole colective.

În lumina directivelor recentei Plenare a C.C. al Partidului, sarcini de mare răspundere revin cadrelor didactice dela școlile profesionale, care pregătesc cadre pentru agricultură.

Pentru continua sporire a producției de plante furajere, a viticulturii și pomiculturii, cadrele didactice din regiunile unde culturile de acest fel sunt specifice, au sarcina de a acorda un sprijin deosebit țărănimii muncitoare pentru ridicarea calității muncilor agricole respective, prin folosirea metodelor celor mai avansate — a metodelor agrotehnice sovietice.

Pentru popularizarea cuceririlor științei agrotehnice la sate, în vederea aplicării lor în muncile agricole, învățătorii și profesorii noștri trebue să devină adevărați răspânditori ai cărții tehnice agricole.

Prin activitatea lor neobosită, cadrele didactice trebue să arate fiecărui țăran muncitor că mărirea producției în agricultură înseamnă asigurarea oamenilor muncii cu pâine și alte produse alimentare, înseamnă aprovizionarea cu materii prime a unor însemnate ramuri ale industriei noastre, aprovizionarea cu bumbac și lână a fabricilor de țesături etc.

Secțiile de învățământ ale sfaturilor populare regionale și raionale și comitetele sindicale regionale și raionale ale muncitorilor din învățământ au sarcina de a desfășura o intensă muncă de îndrumare și control pe teren, sprijinind efectiv activitatea cadrelor didactice.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid, cu sprijinul comitetelor sindicale și al secțiilor de învățământ ale sfaturilor populare, învățătorii și profesorii școlilor din satele patriei noastre vor putea da un sprijin prețios oamenilor muncii din agricultură în lupta lor pentru atingerea și depășirea nivelului producției agricole de dinainte de război, contribuind prin aceasta la ridicarea nivelului de viață material și cultural al oamenilor muncii din patria noastră, la fericirea și bunăstarea întregului nostru popor muncitor.

In vederea asigurării învățământului general obligatoriu

Asigurarea învățământului general obligatoriu este una dintre principalele sarcini ale școlii noastre. În munca pe care au desfășurat-o în vederea deschiderii noului an școlar, secțiile de învățământ și cadrele didactice au acordat o deosebită atenție problemei cuprinderii în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară.

Încă din perioada pregătirii lucrărilor de recensământ a copiilor de vârstă școlară, secția de învățământ a regiunii București a luat o serie de măsuri pentru a nu rămâne neînregistrat niciunul dintre ei. Acolo unde organele de control au sesizat unele lipsuri, s'au luat de îndată măsuri de îndreptare.

În perioada ce a urmat efectuării recensământului, directorii de școli au întocmit o evidență exactă a copiilor de vârstă școlară, pe clase, precum și o evidență a copiilor care, din diferite motive, nu au fost școlarizați până în anul acesta.

Directorii de școli au urmărit deasemenea îndeaproape fluctuația elevilor; i-au trecut în evidență pe acei nou sosiți în localitate, iar pentru acei ce au plecat din localitatea respectivă au înaintat adrese școlilor din satul sau orașul în care acești elevi urmează să fie înscriși.

Cadrele didactice din regiune au dus în lunile de vară o muncă susținută cu părinții elevilor care urmează să-și trimită copiii la școală și, în special, cu părinții acelor copii care nu au fost școlarizați la timp.

La școala de 7 ani din comuna Cervenia raionul Zimnicea, directorul a întocmit un plan de vizitare a părinților elevilor și a urmărit îndeaproape ducerea la îndeplinire a acestui plan. La școala de 7 ani din comuna Trivalea-Moșteni, raionul Vârtoapele, pe lângă care a funcționat în vara aceasta o tabără de curte, cadrele didactice au fost însotite în vizitele făcute copiilor ce urmează să intre în clasa I-a, de către cei mai mari dintre pionieri. Aceștia din urmă au stat de vorbă cu copiii, au răsfoit împreună cu ei abecedare, cărți de povești ilustrate, trezindule în felul acesta interesul pentru școală.

În vederea asigurării planului de școlarizare la clasele V—VII și la școlile medii, directorii școlilor elementare și ai școlilor de 7 ani au avut sarcina de a se ocupa de orientarea elevilor din clasa a IV-a spre clasa a V-a și a elevilor de clasa a VII-a spre învățământul mediu. Dacă la cele mai multe școli s'a dat atenția cuvenită acestei probleme, apoi mai sunt școli ai căror directori nu s'au îngrijit de îndeplinirea planului de școlarizare. La sfârșitul lunii August, la școala de 7 ani din comuna Conțești nu se cunoștea încă numărul elevilor ce vor urma în acest an școlar cursurile clasei a V-a. La această dată, în clasa a V-a nu erau înscriși decât 26 de elevi, față de 35 cât prevede planul de școlarizare. Același lucru se poate spune și despre școala din Tătărăștii de Jos.

Realizarea învățământului general obligatoriu, menținerea în școală a tuturor copiilor înscriși, sunt strâns legate de asigurarea tuturor condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a procesului de învățământ.

Secția de învățământ a regiunii, secțiile de învățământ raionale și directorii de școli au luat încă din luna iunie măsuri în vederea reparării și curățirii localurilor de școală, a reparării mobilierului, a confecționării materialului didactic, a aprovizionării școlilor cu combustibil, a amenajării internatelor și a aprovizionării cantinelor cu cele necesare.

Până la sfârșitul lunii August au fost terminate reparațiile și curățenia la toate școlile elementare și de 7 ani din regiunea București. Unele școli, ca de exemplu școala de 7 ani din Vârtoapele de Sus, vor funcționa anul acesta în localuri noi. Cu sprijinul comitetelor de părinți, la un număr mare de școli a fost reparat mobilierul, au fost vopsite tablele etc.

Aprovizionarea școlilor cu combustibil a constituit deasemenea o grijă deosebită a directorilor de școli. Nu însă în toate raioanele sfaturile populare au acordat atenția cuvenită acestei probleme. Dacă în raionul Alexandria școlile au primit până acum 60% din cantitatea de combustibil ce le-a fost repartizată, apoi mai sunt în regiunea București o serie de raioane, de exemplu Zimnicea, Vârtoapele etc. unde sfaturile populare nu s'au îngrijit până în prezent de aprovizionarea școlilor cu lemne de foc.

Amenajarea internatelor, aprovizionarea cantinelor școlare cu cele necesare fac parte integrantă din seria de măsuri menite să asigure buna desfășurare a muncii în școli. În satul Slăveni, vechiul local de internat devenind neîncăpător, s'a amenajat încă o clădire, mărindu-se astfel capacitatea internatului dela 30 la 60 de locuri. Tot la această școală, datorită grijii și priceperii cu care a fost lucrată grădina școlii, s'a asigurat întreaga cantitate de zarzavat necesară internatului.

Continua sporire a numărului elevilor cuprinși în școală a făcut ca unele localuri de școli și internate să devină neîncăpătoare. De aceea în unele locuri s'au și început noi lucrări de construcție. În satul Olteni, de exemplu, sfatul popular este în fruntea acestei acțiuni. Aici se construesc în prezent încă 2 săli de clasă. Pentru a se veni în ajutorul elevilor care locuiesc departe, în comuna Brătășani și în comuna Ploșca s'au înființat școli noi.

Directorii de școli trebue să ia din timp toate măsurile pentru menținerea în școală în tot cursul anului a elevilor înscriși. În acest scop, ei urmează să intensifice munca cu părinții, să asigure primirea în internate și la cantine a acelor copii care locuiesc departe de școală, să asigure transportul elevilor dela distanțe mari, mai ales în timpul iernii.

Zilele acestea vor avea loc consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Problema creării tuturor condițiilor pentru asigurarea învățământului general obligatoriu trebuie să fie ridicată cu toată tăria în cadrul consfătuirilor. În urma discuțiilor ce vor avea loc, cadrele didactice trebue să ajungă la cele mai bune soluții care să-i ajute în munca pentru cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară, pentru asigurarea unei bune frecvențe, pentru obținerea celor mai bune rezultate la învățătură. Secțiile de învățământ raionale au datoria să stimuleze discuții largi pe această temă.

Organizându-ne bine munca, mobilizând un număr cât mai mare de părinți în acțiunea de gospodărire a școlii, noi vom reuși să îndeplinim una din cele mai importante sarcini ce stau în fața învățământului nostru, asigurarea învățământului general obligatoriu.

CONSTANTIN ȘTEFANESCU
inspector
la secția de învățământ
a regiunii București

In pragul noului an de muncă

Rândurile de bănci, reparate toate cu grijă, stau aliniate în clasele încă goale ale școlii. Peste câteva zile, aici, în școala elementară mixtă nr. 4 din Capitală, ca și în toate școlile țării, în fiecare din aceste clase vor pătrunde cete de copii veseli, dornici de învățătură. În școală va începe prima lecție din noul an școlar...

Pentruca ziua aceasta a deschiderii cursurilor să înceapă în cele mai bune condiții, o muncă încordată a fost dusă de toate cadrele didactice ale școlii. Luând măsuri ca la 14 Septembrie în școală să fie totul pregătit pentru a asigura copiilor condițiile materiale necesare învățăturii, cadrele didactice au pornit, în același timp, pe la casele tuturor copiilor din raza școlii, pentru a-i cuprinde la cursuri.

De altfel, aici munca a fost ușoară. Cu multă dragoste, oamenii muncii își dau copiii la carte. Școala nr. 4 și-a statornicit de mult autoritatea în cartier. Se întâmplă chiar ca unii părinți, mutându-se în alt cartier apropiat, să insiste în a-și menține copiii aici.

★

Un grup de fete, cu pielea bronzată de soarele verii, au și venit în curtea școlii pedagogice de învățătoare nr. 2 de fete. Strânse în cerc, ele urmăresc munca mecanicului, care repară pe îndelete injectorul dela cazanul calioriferului. La spălătorie se pregătește rufăria internatului. Teancurile de pături călduroase așteaptă într'o cameră, iar plita nouă, mult mai mare ca cea de anul trecut, care se montează acum în bucătărie, va asigura pregătirea în condiții mai bune a hranei pentru elevele școlii pedagogice.

La secretariat se muncește de zor la înscrieri. Pe mese se așternu, una peste alta, cererile de înscriere, de reînscriere, actele, dovezile cerute de școală. Toate sunt repede și cu grijă rezolvate. Fete de muncitori ca Zoe Nimereală fiică de lăcătuș, sau de învățători, ca Anca Păunescu și multe altele sunt înscrise rând pe rând în cataloage. Peste puțin timp, ele își vor auzi numele strigat la prima lecție...

★

Dar munca învățătorilor și profesorilor în aceste zile nu se mărginește la asigurarea condițiilor materiale și a școlarizării. În orice școală există o intensă preocupare pentru consfătuirile raionale. La centrul școlar nr. 2,10,13 se pun la punct referatele; la școala medie nr. 4 de fete, în sala de gimnastică, s'a amenajat expoziția pentru consfătuiri; învățătoarele dela școala elementară mixtă nr. 4 revăd planșele cu care se prezintă la expoziția raionului lor; în cancelaria școlii pedagogice nr. 2 de fete profesoarele discută aprins problemele ce se vor ridica în ședințele plenare și în secții. În fiecare școală, cadrele didactice frământă problemele muncii de instruire și educare a copiilor, se pregătesc pentru activitatea lor pedagogică în anul școlar care începe.

★

...Cu pași nesiguri de om care nu cunoaște locurile, în holul Universității „C.I. Parhon" intră o tânără care privește cu ochi mari în jurul ei.

— Vă rog,... unde e... secretariatul?... Fata mulțumește politicos pentru răspuns și pășește spre secretariat. Ea vrea să devie studentă și a venit să se înscrie.

Din avizierele facultăților au dispărut hârtiile îngălbenite din timpul verii. Altele, proaspete, le-au luat locul. Pe o tablă mare, o mână energică a scris anunțul care convoacă pe toți studenții utemiști la sediul comitetului U.T.M. al Universității. Începe un nou an de viață a organizației, de luptă pentru însușirea cunoștințelor, pentru educația comunistă a studenților.

Viitorii ziditori ai socialismului, luptători pentru pace și fericire așteaptă cu emoție, în fiecare școală, în fiecare facultate, să treacă pragul noului an de muncă.

In Editura pentru literatură politică a apărut:

GH. GHEORGHIU-DEJ

A 9-a aniversare a eliberării patriei noastre

— Expunere făcută la adunarea solemnă din 22 August 1953 —

48 pag. 20 bani

FOILETON

„Nu ne răpiți timpul prețios cu mărunțișuri..."

...Aceasta a fost concluzia finală la care a ajuns șeful secției de învățământ a raionului Ineu din regiunea Arad atunci când i s'au semnalat plângerile — pe deplin întemeiate, de altfel — ale cadrelor didactice din raion.

De fapt, această concluzie a fost un fel de izbucnire a unei mâini surde, a unei „revolte" cu greu stăpânită, care l-a cuprins pe bătăiosul șef de secție din pricina îndrăsnelii celor care și-au permis să-i răpească „timpul prețios" cu — ia acolo — niște fleacuri.

Despre ce e vorba?

La școala elementară din comuna Gurba, la loc de cinste, cu semnătura directorului școlii, Gr. Diculescu, și cu ștampila în regulă, se află afișate „Sarcinile fiecărui cadru didactic", sarcini formulate în 12 puncte, care sunt „permanente și obligatorii pentru toate cadrele didactice".

Să luăm, de pildă, punctul nr. 3 Sarcinile pur administrative prevăzute la acest punct, sarcini care ar cădea direct în competența referenților sfatului și pe care totuși trebue să le îndeplinească învățătorii, nu se pot duce la bun sfârșit fără irosirea câtorva ore bune pe zi. Ținând seama că nici celelalte puncte nu sunt de loc mai „sărace", adunând băbește timpul necesar pentru îndeplinirea acestor obligații, ies între 10—15 ore de muncă „în fiecare seară sau la două serii" — cum prevede ordinul directorial.

Care este poziția șefului secției de învățământ a raionului Ineu față de această vădită și imbelșugată supraîncărcare a cadrelor didactice, față de înlocuirea muncii de lămurire prin ordine scrise?

Cu candoare, el ne scrie: „Aceste sarcini nu au stingherit cu nimic cadrele didactice în munca lor și nu au fost nici în contradicție cu Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Guvernului din 16 August 1951."

Acest mod straniu de a se debarasa de o sesizare critică își găsește ușor explicația, atunci când șeful secției de învățământ a raionului Ineu se referă la un alt punct al ordinului dela Gurba. Acest punct, al 10-lea, glăsuește: „Fiecare învățător sau profesor va scrie la 2 săptămâni 1 articol la presa regională, articole ce vor fi înaintate secției inv. regională". Ar fi fost de așteptat ca — cel puțin de data asta — combativul șef de secție să-și arate indignarea sau măcar dezaprobarea față de această măsură evidentă de gâtuire a criticii de jos. Dovedind însă că nu a învățat o iotă din presa noastră, în care sunt înfierate necontenit manifestările de cenzurare a sesizărilor corespondenților de presă, el scrie: „s'au dat dispoziții de către secția de învățământ ca articolele trimise la diferite ziare să fie trimise spre verificare dacă corespund, pentru a nu ajunge la ziare diferite articole necorespunzătoare sau contrarii directivelor date de către secția de învățământ, pentru a nu se produce greutăți în munca noastră și a nu face diferite corespondențe inutile care ne răpesc timpul și așa destul de prețios..."

Înțelegem bine acum de ce șeful secției de învățământ Ineu acoperă părinteste, încălcările grosolane ale directorului școlii din comuna Gurba: corb la corb nu-și scoate ochii.

Aceste atitudini față de critica de jos, ca și lipsurile semnalate, trebue să dea serios de gândit secției de învățământ și comitetului sindical al regiunii Arad. Cu atât mai mult, cu cât în adresa secției de învățământ a raionului Ineu se mai scrie: „Sarcinile trasate de către directorul școlii nu au fost altceva decât un extras din sarcinile trasate în ședința cu directorii de școli, de către delegatul secției regionale și a comitetului sindical regional de învățământ..."

Să fie oare, „cazurile" din comuna Gurba și din Ineu simple verigi ale unui lanț care pleacă sau duc, la centrul regional?

FLORIN ANGHEL

Pe urmele scrisorilor nepublicate

În urma unei scrisori primite în redacție, prin care se arăta atitudinea nejustă a tovarășului Gheorghe Ciurea, delegat pentru colectări în comuna Dofteana, raionul Tg. Ocna, care a abuzat de calitatea sa, dând diferite sarcini administrative cadrelor didactice din comună, fără a ține seama că acestea erau în perioada examenelor, am sesizat organele competente pentru a cerceta cele de mai sus. După terminarea cercetărilor, ni s'a comunicat că cele sesizate de noi corespund adevărului, tov. Gheorghe Ciurea având într'adevăr greșeli grave în muncă. S'au luat măsuri hotărîte pentru ca pe viitor să nu se mai repete asemenea greșeli.

TELEGRAME EXTERNE

O delegație guvernamentală a R. P. D. Coreene în frunte cu Kim Ir Sen a plecat spre Moscova

PHENIAN 2 (Agerpres). — TASS

La 1 Septembrie a părăsit Phenianul plecând spre Moscova o delegație guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene.

Din delegație fac parte Ten Ir Len, vicepreședinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene; Nam Ir, ministrul afacerilor externe; Ten Diun Thiak, președintele comisiei de stat a planificării, Pak Den Ai, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, și Kim He Il, ministru al căilor ferate.

Fără participarea poporului german nu poate fi asigurată pacea în Europa

PARIS 2 (Agerpres)

Cercurile largi ale opiniei publice franceze urmăresc cu mare atenție felul în care evoluează problema germană, dându-și seama că de rezolvarea ei depinde pacea sau primejdia unui nou război. Starea de spirit a opiniei publice franceze este clar exprimată într'o scrisoare a Comisiei permanente a Consiliului național al păcii din Franța, adresată poporului german. În scrisoare se spune:

„Într'un moment în care atenția opiniei publice internaționale este îndreptată spre soarta viitoare a Germaniei, și o mare parte a poporului german este chemată să se exprime prin alegeri, mișcarea partizanilor păcii din Franța, convinsă că exprimă sentimentul opiniei publice franceze, se adresează poporului german.

Suntem convinși că fără participarea poporului german nu poate fi asigurată pacea în Europa. Poporul francez nu are dorință mai fierbinte decât aceea de a trăi în pace cu vecinii săi într'o Europă pașnică. Dar dacă el știe bine ce contribuție a adus în trecut și mai poate aduce mâine la tezaurul comun Germania savanților, filosofilor și muzicienilor, Germania muncitorilor conștienți și a țăranilor cinstiți, el știe tot atât de bine că militarismul și nazismul german au adus prăpăd și distrugeri atât poporului german, cât și poporului francez.

Niciodată nu a reprezentat goana înarmărilor o cale spre pace. Niciodată nu a dus militarizarea la libertate și la apropiere între popoare. Faimoasa comunitate defensivă europeană ar statornici pentru mult timp prezența trupelor străine pe teritoriul vostru și pe teritoriul nostru; ea ar face cu neputință unificarea Germaniei. Ea ar impune popoarelor noastre poveri insuportabile. Restabilind forțele militariste în Germania ea ar crea din nou o atmosferă de neîncredere între popoare. Ea ar putea să ducă din nou Europa și lumea întreagă la război.

În majoritatea sa covârșitoare, poporul francez se pronunță împotriva tratatelor dela Bonn și Paris și este hotărît să le respingă. Poporul francez nădăjduește profund că poporul german, fără consimțământul căruia nu poate fi înfăptuită rezolvarea pașnică a soartei lui viitoare, va păși pe calea tratativelor; numai această cale poate duce Germania democrată spre independență, unitate și pace".

Țările nordice vor cere admiterea R. P. Chineze în O. N. U.

STOCKHOLM 2 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, la 1 Septembrie, într'un comunicat dat publicității la Stockholm, miniștrii de externe ai Suediei, Norvegiei, Danemarcei și Islandei au făcut cunoscută intenția guvernelor lor de a cere, la viitoarea sesiune a Adunării Generale O.N.U., admiterea R. P. Chineze în Organizația Națiunilor Unite.

În comunicat se arată, deasemenea, că guvernele țărilor susmenționate vor depune toate eforturile pentru încheierea păcii în Coreea.

„Miniștrii de externe ai țărilor nordice se spune în încheiere în comunicat, acordă o deosebită atenție problemelor care vor fi luate în discuție la cea de a opta sesiune a Adunării Generale a O.N.U.".

Situația din Iran

TEHERAN 2 (Agerpres).

Comentând situația din Iran, agenția Associated Press relatează că în orașul Ispahan, fosta capitală a Iranului, populația continuă să organizeze demonstrații ostile guvernului Zahedi și amestecului S.U.A. în afacerile interne ale Iranului.

Corespondentul agenției Associated Press arată că „în fiecare dimineață, ziduri le sunt acoperite de lozinci demascând pe partizanii șahului și pe americani. Poliția din Ispahan nu reușește să șteargă toate aceste inscripții în cursul nopții".

Potrivit relatărilor aceleași agenții, „consulul american Buckingham nu iese în oraș decât însoțit de o escortă înarmată. Locuința sa și consulatul sunt păzite de numeroși polițiști, înarmați cu mitraliere".

★

TEHERAN 2 (Agerpres).

După cum anunță agenția France Presse, la 2 Septembrie generalul Zahedi, șeful guvernului iranian, a rostit un discurs la postul de radio Teheran.

Cu acest prilej Zahedi a anunțat încheierea acordului asupra „ajutorului" pe care Iranul îl va primi din partea S.U.A. Suma totală a „ajutorului" american pentru Iran nu a fost încă fixată.

Agențiile de presă relatează că în curând va sosi la Teheran Harold Stassen, directorul oficiului de asistență mutuală de pe lângă Departamentul de Stat al S.U.A.

Lucrările Congresului Mondial al Studenților

În ședința din după amiaza zilei de 27 August a celui de al III-lea Congres Mondial al Studenților a fost adoptată în unanimitate următoarea ordine de zi a Congresului:

1) Raportul Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S.) „Situația actuală a studenților și sarcinile U.I.S. și ale organizațiilor studențești în lupta pentru satisfacerea nevoilor și intereselor studenților".

2) Alegerea Consiliului U.I.S.

După adoptarea ordinei de zi, G. Berlinguer, secretarul general al Uniunii Internaționale a Studenților a prezentat raportul la Congres în numele Comitetului Executiv al U.I.S.

Raportorul a arătat că tineretul studențesc este interesat în mod vital în destinderea încordării internaționale, în instaurarea păcii și colaborării între popoare. Ne-am întâlnit aici, a continuat G. Berlinguer, pentru a formula revendicările noastre, pentru a creea condiții de viață și învățământ care să asigure folosirea imenselor bogății ale globului pământesc, care să asigure progresul, educarea copiilor în spiritul respectului față de idealurile nobile ale omului, ridicarea bunelstări a întregii omeniri.

În momentul de față, a spus Berlinguer, este necesar ca activitatea U.I.S. să fie îmbunătățită și lărgită pentruca ea să corespundă în întregime cu năzuințele și aspirațiile studenților de diferite orientări și să contribue în același timp la desvoltarea năzuinței de a realiza o unitate mult mai strânsă a mișcării internaționale studențești care grupează diferite categorii de studenți.

Luând cuvântul în cadrul discuțiilor, șeful delegației studenților sovietici, A. Rapohin, a vorbit despre viața studenților din U.R.S.S. și despre felul în care studiază ei. Participanții la Congres au aplaudat furtunos declarațiile lui Rapohin despre politica de pace a Uniunii Sovietice, despre desvoltarea economiei și culturii poporului sovietic și despre viața fericită a studenților sovietici.

Reprezentanta studenților din S.U.A. a chemat pe participanții la Congres să sprijine pe studenții americani în lupta lor pentru democratizarea învățământului și să ia măsuri concrete pentru lărgirea schimburilor culturale între organizațiile studențești.

★

În cea de a treia zi a desbaterilor celui de al III-lea Congres Mondial al Studenților dela Varșovia, în numele delegației studenților din R.P.R. a vorbit tovarășa Cornelia Filipaș, secretar al C.C. al U.T.M. Vorbitoarea a arătat cu cifre și fapte desvoltarea învățământului din țara noastră, îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai și de studiu ale studenților din R. P. R.

În continuare tovarășa Cornelia Filipaș a spus:

Exprimându-ne acordul cu propunerile cuprinse în raportul general, noi facem totodată și următoarele propuneri concrete, pentru întărirea unității și lărgirea schimburilor studențești.

— Uniunea Internațională a Studenților să acorde o mai mare importanță schimburilor și cooperării în domeniul problemelor științifice și de învățământ prin sprijinirea schimburilor directe de lucrări, tratate, informații, etc., în diferite domenii de specialitate, prin editarea trimestrială a unui Buletin științific cuprinzând lucrări meritorii și informații privind desvoltarea activității științifice studențești.

— Să se organizeze concursuri studențești de soliști vocali și instrumentali al căror câștigători să fie distinși cu premii și diplome ale U.I.S.

★

În ședința din după amiaza zilei de 29 August au continuat desbaterile pe marginea raportului Comitetului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților.

Pierre Clement, care a luat cuvântul în numele organizațiilor studențești franceze neafiliate la U.I.S., a subliniat cu satisfacție strădaniile actualului Congres de a găsi o bază pentru colaborarea studenților din lumea întreagă.

★

În ședința din 30 August au continuat discuțiile pe marginea raportului Biroului Executiv al Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S.). Participanții la Congres au primit cu aplauze furtunoase aparițiia la tribună a lui Pac Cel Boc, conducătorul delegației studenților din Republica Populară Democrată Coreeană. El a vorbit despre eroismul de care au dat dovadă poporul și tineretul coreean în lupta pentru libertatea și independența patriei sale, despre uriașul entuziasm cu care poporul coreean a primit știrea încheierii armistițiului.

★

La 31 August cel de al III-lea Congres Mondial al Studenților și-a continuat lucrările. În ședința de dimineață, primul a luat cuvântul delegatul studenților din Cambodge Hi Kim An.

El a arătat că în timpul celor 90 de ani de dominație a colonialiștilor francezi, în țară au fost înființate numai o școală medie, una tehnică și o școală medie de fete. Patru cincimi din cele 5 milioane de locuitori ai țării sunt analfabeți.

Reprezentantul studenților din Republica Democrată Germană, Sepp Remisch, a rostit o cuvântare impresionantă.

Deși au trecut opt ani dela terminarea celui de al doilea război mondial, a spus el, tratatul de pace cu Germania nu a fost încă semnat, patria noastră continuă să fie scindată în două. Un pas de cea mai mare importanță pe calea rezolvării pașnice a problemei germane, a subliniat vorbitorul, îl constitue recenta notă adresată de guvernul U.R.S.S. guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A., precum și rezultatele tratativelor dela Moscova dintre guvernul U.R.S.S. și delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane.

Remisch a vorbit apoi despre măsurile importante ale guvernului R. D. Germane, îndreptate spre îmbunătățirea condițiilor de trai ale populației, spre desvoltarea învățământului, a culturii.

Ibrahim Noory, reprezentantul studenților din Irak, a vorbit despre situația grea a țării sale.

Reprezentantul studenților spanioli a rostit o cuvântare emoționantă. El a vorbit despre situația grea a poporului spaniol care geme sub jugul guvernului fascist al lui Franco. În Spania, a spus el, instrucțiunea a devenit aproape un lux inaccesibil.

Au luat apoi cuvântul reprezentanți ai studenților din Scoția, Anglia, Danemarca și alte țări.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.

1234/
BIBLIOTECA CENTRALA REGIONALA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului de Învățământ din R.P.R.

ANUL V Nr. 232 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 12 Septembrie 1953

Spor la muncă în noul an școlar, tovarăși învățători!

Pentru continua creștere a școlii noastre

Începe noul an școlar. Alături de întreg porul muncitor, salutând cu bucurie noile ăsuri economice ale partidului și guver-ului, îndreptate spre ridicarea nivelului aterial și cultural al maselor, cadrele dactice își încordează toate eforturile ntru a contribui la traducerea în fapt acestor măsuri.

În țara noastră, învățământul se des-ltă neîncetat. Noi clădiri de școli s'au ălțat în orașe și sate. Sute și sute de neri pedagogi au venit să completeze ndurile învățătorilor și profesorilor din ra noastră. Școlilor li s'au repartizat nduri mari pentru repararea și amena-rea localurilor, pentru complectarea mo-lierului școlar, pentru aprovizionarea ntinelor. S'au editat 11.500.000 de ma-iale, s'au trimis școlilor numeroase piese material didactic. Toate acestea au îm-gățit baza materială a învățământu-i nostru, asigurând tot mai mult reali-rea politicii partidului și guvernului în est domeniu. În același timp, la cursu-te de perfecționare din vară și în cadrul nsfătuirilor raionale, cadrele didactice au înarmat cu noi cunoștințe, cu noi me-de pentru a obține un înalt nivel al pre-ării în noul an școlar.

De ce depinde acum succesul în anul muncă pe care îl începem? Cum se ate obține îndeplinirea sarcinii centrale școlii — asigurarea unui înalt nivel de unoștințe al tuturor elevilor?

Dacă munca de asigurare a frecvenței turor copiilor trebue pornită din prime-zile de școală și dusă dela început cu ată energia, pentruca niciun elev să nu ardă, fără motive serioase, nicio lecție, acelas fel trebue să se pună problema igurării unui înalt nivel al cunoștințe-r elevilor. Aceasta înseamnă, în primul nd, că trebue să dăm cea mai mare a-nție pregătirii temeinice, conștiincioase fiecărei lecții, chiar din prima zi de rs. Să urmăm exemplul învățătorilor vietici, a celor mai buni dintre învăță-rii școlilor noastre, care urmează deviza **ici o lecție nesatisfăcătoare!**". Respecta-a strictă a cerințelor didactice și un bo-at conținut ideologic și științific al lec-lor vor asigura fiecărui învățător sau ofesor succese în instruirea copiilor ce au fost încredințați.

În școlile noastre, în instituțiile de în-țământ superior trebue să crească a-menea oameni, încât atunci când vor tra în viață să știe să-și făurească cu înțelepciune soarta, să poată lupta pen-u viața îmbelșugată a poporului. Dea-ea, cunoștințele pe care le primesc ele-i și studenții trebue să fie cât mai rânș legate de viață. Cunoașterea pro-emelor concrete ale industrializării și ectrificării patriei, ale măririi producției gricole și lărgirii producției articolelor larg consum — va face ca absolvenții olilor și ai instituțiilor de învățământ perior să se încadreze deîndată, cu ușu-nță în lupta pentru ridicarea bunăstări oamenilor muncii.

Deseori, colectivele pedagogice ale șco-lor de 7 ani se plâng de nivelul scăzut cunoștințelor cu care se prezintă în asa V-a unii dintre absolvenții școlilor ementare. Plângeri asemănătoare se aud să și din partea cadrelor didactice care edau la clasa a VIII-a, cu privire la ab-lvenții școlilor de 7 ani. În sfârșit, în in-tuțiile de învățământ superior se vorbe-e despre pregătirea insuficientă a unor neri ce ies din școlile medii. Din păcate, i ce se plâng de lipsa de pregătire a ele-lor pe care îi iau în primire nu se gân-sc totdeauna la nivelul de cunoștințe al lor pe care, la rândul lor, îi trimit spre eptele superioare ale învățăturii sau în producție. Cei ce muncesc în școlile peda-gice sau în instituțiile de învățământ perior care pregătesc cadre de profesori ebue să înțeleagă că, aici, rebutul în ori-re verigă slăbește întreg lanțul. Cadrele re ies din școala pedagogică sau din fa-ltate fără o pregătire temeinică vor da, rândul lor, elevi slabi pregătiți. Este cesar să se facă toate eforturile pentru înarma viitoarele cadre didactice cu so-le cunoștințe pedagogice, care să asigu-o temeinică pregătire a elevilor. Dând eori dovadă de lipsă de răspundere, ii învățători și profesori, referindu-se „greutățile obiective" cauzate de lipsa pregătire a elevilor, nu depun o mun-sistematică dealungul întregului an olar pentru a asigura promovarea ele-lor pe baza unei temeinice însușiri a noștințelor. Tocmai această lipsă de răs-ndere, neînțelegerea însemnătății pe re o are munca temeinică, sistematică, fiecare clasă a școlii, dela prima până ultima zi a anului școlar, fac ca multe n școlile noastre să dea absolvenți cu o egătire necorespunzătoare cerințelor pe re ni le pune în față construcția socia-tă. Succesul în munca pentru obținerea ui înalt nivel de cunoștințe al tuturor evilor poate fi asigurat numai dacă fie-re învățător și profesor va lupta, cu nștiința marii răspunderi ce-i revine, tfel ca procesul de însușire a cunoștin-lor de către elevi să se desfășoare, pas pas, dela o treaptă de învățământ la ta, într'o strânsă succesiune și la un vel științific din ce în ce mai ridicat.

Toată această muncă de transmitere a lor cunoștințe științifice temeinice și de gare a lor cu viața nu se poate concepe ră o serioasă acțiune educativă asupra elevilor. De cele mai multe ori, elevii rămași în urmă la învățătură sunt în același timp cei mai nedisciplinați, mai slab educați. Pentru a învăța cu succes, elevul trebue să posede o serie întreagă de calități pe care nu le poate forma decât o muncă educativă susținută. Îmbinând neîncetat munca instructivă cu cea educativă, întărind și îndrumând colectivele de elevi, sprijinindu-se zi de zi pe organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală, ajutându-le să-și îmbunătățească, în rândul lor, activitatea, cadrele didactice vor reuși să desvolte dragostea copiilor pentru patrie, dorința lor fierbinte de a munci organizat, disciplinat, pentru a contribui la înflorirea ei, la apărarea cuceririlor poporului nostru, condus de partid, la întărirea păcii în lume.

Spiritul de răspundere al cadrelor didactice pentru munca lor de instruire și educare a elevilor se reflectă limpede și în felul cum apreciază cunoștințele și purtarea elevilor. În școlile noastre mai sunt încă unele cazuri când învățătorii și profesorii, în goană după un procent mare de promovați, recurg la ridicarea nejustificată a notelor și chiar la mistificarea rezultatelor dobândite de elevi la învățătură. Liberalismul în aprecierea cunoștințelor, lipsa de răspundere în stabilirea rezultatelor obținute, formează o nejustă atitudine a elevilor față de învățătură și, în același timp, creează o imagine falsă asupra situației muncii în școală, împiedicând luarea unor măsuri eficace pentru îmbunătățirea ei. Combaterea hotărîtă a manifestărilor de liberalism este o sarcină esențială a organelor învățământului public, a organelor sindicale, a tuturor învățătorilor și profesorilor.

Cerințele care stau în fața învățământului nostru sunt din ce în ce mai mari. Ele nu pot fi satisfăcute decât de cadre cu un ridicat nivel ideologic și o serioasă calificare profesională. Pentru pregătirea unor asemenea cadre, școlile pedagogice și facultățile care pregătesc profesori au datoria să dea cea mai mare atenție înarmării elevilor și studenților cu o temeinică pregătire metodică și organizării practicii pedagogice, astfel încât viitorii învățători și profesori să aibă posibilitatea de a-și asuma pe deplin înalta răspundere a creșterii tinerei generații.

Lichidarea lipsurilor serioase care mai există încă în munca de îndrumare și control din partea secțiilor de învățământ, a Ministerului Învățământului Public, a Ministerului Învățământului Superior și a celorlalte ministere care au școli, constitue o sarcină centrală în noul an școlar. Asigurarea unei îndrumări calificate și a unui control riguros asupra îndeplinirii sarcinilor, acordarea unei deosebite atenții față de scrisorile și sesizările oamenilor muncii din învățământ și ale părinților vor contribui la înlăturarea deficiențelor din munca școlilor, la antrenarea tuturor cadrelor didactice în lupta pentru calitatea și temeinicia cunoștințelor elevilor.

În același timp, organele învățământului public și sindicale trebue să valorifice la maximum toate posibilitățile existente în vederea asigurării unor condiții de trai și de muncă din ce în ce mai bune pentru învățătorii și profesorii care predau în toate școlile noastre, astfel ca ei să-și poată pune întreaga lor putere de muncă în slujba desvoltării școlii, să-și poată satisface mereu mai mult nevoile materiale și culturale, să-și poată ridica necontenit nivelul ideologic și profesional.

O mare atenție și grijă trebue acordată tinerelor cadre de pedagogi care își încep în acest an munca didactică. Secțiile de învățământ, organele sindicale au datoria să le asigure condiții prielnice de viață și de muncă, astfel încât să poată desfășura dela început o activitate rodnică. Învățătorii și profesorii cu experiență trebue să acorde tinerelor cadre un ajutor însemnat, creându-le posibilitatea să învețe neîncetat din practica muncii pedagogice.

Comuniștilor, organizațiilor de partid din școlile noastre le revine în primul rând sarcina de a mobiliza întreaga masă a cadrelor didactice în lupta pentru continua îmbunătățire a muncii instructiv-educative. Pătrunzând adânc în viața școlii, organizațiile de bază din școli trebue să lupte pentru o largă desfășurare a criticii și autocriticii și mai ales a criticii de jos.

Prin eforturile tuturor oamenilor muncii din învățământ, în acest an școlar trebue să contribue și mai mult la ridicarea neîntreruptă a nivelului material și cultural al poporului. În munca pe care o desfășoară în rândurile țărănimii muncitoare, învățătorii din școlile sătești trebue să acorde cea mai mare atenție propagandei hotărîrilor luate de partid și guvern pentru înflorirea agriculturii noastre, pentru ridicarea bunăstări a oamenilor muncii.

Luptând pentru înarmarea tineretului cu bazele științelor, pentru ridicarea nivelului muncii lor culturale, cadrele didactice vor contribui din plin la îndeplinirea măreților sarcini trasate de partid și guvern în vederea creșterii bunăstării a tuturor celor ce muncesc din patria noastră.

DE PE ÎNTINSUL PATRIEI

Consfătuirea cadrelor didactice din raionul Lenin

În ziua de 7 Septembrie a.c. s'au deschis în Capitală consfătuirile raionale ale cadrelor didactice.

În raionul V. I. Lenin, referatul prezentat de șeful secției de învățământ a arătat rezultatele frumoase obținute de cadrele didactice, metodele folosite de acestea pentru continua ridicare a nivelului învățământului, precum și lipsurile care mai există încă atât în munca școlilor cât și în munca secției de învățământ.

După discutarea referatului s'a trecut, în cea de a doua zi a consfătuirilor, la lucrările pe secții.

La ședința directorilor a fost prezentat un referat asupra problemelor legate de munca de conducere a școlilor, precum și asupra rezultatelor obținute de directori. În școlile unde directorii au organizat bine activitatea instructiv-educativă, ținând o strânsă legătură cu colectivul didactic, cu organizațiile de tineret și părinții, rezultatele muncii au fost satisfăcătoare. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școlile nr. 26 de fete, nr. 55 de băieți, nr. 50 de băieți, la centrul școlar 2-10-13. La școala Măgurele, ca și la alte școli unde directorii n'au folosit suficient ajutorul organizațiilor de tineret, sunt încă o serie de elevi rămași în urmă la învățătură.

La secția profesorilor de științe naturale, discuțiile au fost purtate în special în legătură cu felul cum se lucrează pe lotul școlar și la colțul naturii vii. La unele școli rezultatele acestei munci au fost frumoase. Astfel, la școala nr. 57 de băieți s'a încercat organizarea unui asolament pe 6 ani.

Cadrele didactice au discutat amănunțit problema ridicării nivelului lor politic și profesional. S'a propus ca la cercurile pedagogice să se introducă, pe lângă referatele de specialitate, și referate tratând probleme de pedagogie, pentru îmbunătățirea cunoștințelor pedagogice ale profesorilor. Pe lângă aceasta s'a propus să se ia legătura cu diferite muzee și institute de cercetări științifice, pentruca în anul școlar care vine să se poată da elevilor mai multe cunoștințe legate de practică.

Consfătuirile raionale din această toamnă, având la bază experiența consfătuirilor trecute, s'au desfășurat la un nivel mai ridicat, dând cadrelor didactice posibilitatea să aibă o orientare mai clară asupra felului cum trebue să-și înceapă munca în noul an școlar.

In raionul Stalin

La consfătuirea din raionul Stalin, regiunea Stalin, au participat peste 700 de învățători și profesori. În ședința plenară care a avut loc luni, 7 Septembrie, a fost ascultat referatul secției de învățământ, care a înfățișat rezultatele muncii didactice în anul școlar trecut și sarcinile cele mai însemnate care stau în fața colectivului secției de învățământ și a cadrelor didactice în noul an școlar.

Luând cuvântul la discuții, numeroși învățători și profesori au vorbit despre felul cum își propun să muncească în noul an școlar spre a înlătura lipsurile existente până acum în munca didactică. Cu deosebită tărie a fost subliniată necesitatea de a se acorda o mai mare atenție ridicării nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice. Învățătorii și profesorii au vorbit, deasemenea, despre necesitatea îmbunătățirii muncii de organizare a lecțiilor și a activității educative, despre necesitatea întăririi legăturilor între școală și familie etc.

La Câmpina

Aproape 600 de învățători și profesori au participat la consfătuirea din raionul Câmpina.

Referatul privitor la situația învățământului în anul școlar 1952—1953 a fost prezentat de tov. Gh. Ispășoiu, șeful secției de învățământ a raionului.

Discuțiile purtate pe marginea referatului au analizat în spirit critic și autocritic problemele cele mai însemnate legate de rezultatele muncii școlilor. S'a arătat astfel, că secția de învățământ va trebui să acorde mai multă atenție atât organizării controlului asupra procesului pedagogic, cât și îndrumării cadrelor didactice.

Numeroși participanți la discuție au ridicat deasemenea probleme legate de munca obștească a învățătorilor și profesorilor, arătând ce sarcini le revin cadrelor didactice în lupta pentru culturalizarea maselor.

În cadrul consfătuirii s'au desbătut probleme importante în legătură cu munca directorilor de școli, în legătură cu planificarea și predarea materiilor de învățământ în noul an școlar.

Școlile sunt gata să-și primească elevii

În toate școlile din raionul Craiova s'au desfășurat intens pregătirile pentru deschiderea noului an școlar.

Cu sprijinul comitetului raional de partid, al secției raionale de învățământ și al comitetelor de părinți, cadrele didactice împreună cu elevii au muncit cu drag pentru a asigura condiții cât mai bune de învățătură în noul an școlar.

O muncă rodnică s'a desfășurat în școlile din comunele Terpezița, Breasta, Bariera-Vâlcii, Malul-Mare, Pielești, Sărbătoarea, Cernele și altele.

Prin grija sfaturilor populare comunale, școlile au fost aprovizionate cu combustibilul necesar pentru iarna viitoare, iar internatele cu alimente. S'a desfășurat o intensă muncă de lămurire în rândul părinților pentru a se asigura dela început o frecvență de 100%.

C. I. LUPESCU
corespondent

Pentru noul an școlar

Colectivul didactic al școlii de 7 ani nr. 9 mixtă din Iași, ajutat de comitetul de părinți, a pregătit din timp condiții materiale bune pentru deschiderea noului an școlar. S'au reparat acoperișul școlii și instalația de apă, s'a văruit întreg localul și s'a îmbogățit mobilierul școlii.

Din dorința ca munca școlii să înceapă bine, s'a luat de pe acum legătura cu C.L.D.C.-ul în privința aprovizionării la timp cu manuale și rechizite școlare, iar profesorii și învățătorii au primit sarcini concrete.

Prin autoimpunere

Noul an școlar care va începe în curând, găsește cele cinci localuri de școli din comuna Poșești, raionul Teleajen, înzestrate cu mobilier nou, realizat din sumele încasate prin autoimpunere.

Din aceste sume s'au construit 60 bănci, 5 birouri de stejar, 2 table mari, 15 scaune, precum și mobilier complect pentru grădinița de copii, în valoare de peste 20.000 lei.

Deasemenea, s'a executat o scară de piatră cioplită în fața școlii din Poșești-Ungureni și s'a procurat material lemnos pentru împrejmuirea clădirii.

În curând, în satul Târlești, din același raion, se va porni la construirea unui local nou de școală și a unei săli de festivități corespunzătoare necesităților culturale ale comunei, tot cu sumele realizate prin autoimpunere.

Sesiunea secțiunilor de științe tehnico-chimice și științe matematice-fizice ale Academiei R.P.R.

În zilele de 6, 7, și 8 Septembrie a.c. s'au desfășurat în Orașul Stalin lucrările sesiunii lărgite a secțiunii de științe tehnico-chimice și a secțiunii de științe matematice-fizice ale Academiei Republicii Populare Române.

Sesiunea a avut ca temă: **„Orientarea cercetărilor științifice a bazelor materiale ale metalurgiei extractive și ale metalurgiei prelucrătoare în vederea lărgirii și ridicării producției mijloacelor de producție și a bunurilor de larg consum pe o treaptă mai înaltă".**

La lucrările sesiunii au participat peste 300 de oameni de știință — academicieni, membri corespondenți și colaboratori științifici ai Academiei R.P.R., cercetători din institutele departamentale tehnice, ingineri, tehnicieni, stahanoviști, cadre didactice din institutele tehnice de învățământ etc.

Cuvântul de deschidere a sesiunii a fost rostit de acad. Șt. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R.

Acad. N. Profiri, a dezvoltat referatul intitulat: „Legarea cercetărilor științifice în domeniul metalurgiei extractive și metalurgiei prelucrătoare cu producția mijloacelor de producție și a bunurilor de larg consum".

Lucrările sesiunii au continuat în cele două secții — metalurgie extractivă și metalurgie prelucrătoare — în care s'au făcut comunicări urmate de discuții.

La discuții au luat cuvântul numeroși academicieni, profesori, ingineri și tehnicieni, care s'au ocupat de probleme importante ale metalurgiei prelucrătoare și extractive.

Discuțiile au subliniat imensul ajutor primit din partea Uniunii Sovietice în definitivarea rețelelor de cocs și în construirea unor uzine cocso-chimice moderne.

În ședința plenară de Marți dimineața, prezidată de acad. N. Profiri, acad. S. Stoilov a expus referatul intitulat „Matematica în ajutorul producției". Acad. Șt. Vencov a expus referatul cu tema „Cercetările fizice în sprijinul industriei". Tov. H. Atanasiu, ministru adjunct la Ministerul Industriei Ușoare, a prezentat comunicarea „Bazele tehnico-științifice în construcția de utilaj în industria producătoare de bunuri de larg consum".

În ședința de după amiază, acad. I. S. Gheorghiu a dezvoltat referatul cu subiectul „Rolul energeticei industriale în baza materială a industriei". Au avut loc apoi discuții.

După închiderea discuțiilor s'a dat citire proiectului de hotărâre a sesiunii care a fost aprobat cu vii aplauze.

Rostind cuvântul de închidere a sesiunii, acad. N. Profiri, vicepreședinte al Academiei R.P.R., a arătat că sesiunea a fost rodnică și plină de învățăminte, iar comunicările prezentate și discuțiile s'au caracterizat printr'un înalt nivel științific. Vorbitorul a subliniat că Hotărîrea Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R., care exprimă cu putere grija partidului pentru bunăstarea celor ce muncesc, deschide noi perspective muncii științifice puse în slujba poporului.

Participanții la sesiunea științifică lărgită au aprobat cu entuziasm trimiterea unei telegrame către C.C. al P.M.R.

Seminarul cadrelor didactice dela catedrele de științe sociale din învățământul superior

Conform prevederilor **Hotărîrii C. C. al P. M. R. privind măsurile de îmbunătățire a activității catedrelor de științe sociale din învățământul superior** a avut loc între 31 August — 6 Septembrie a. c. un seminar pentru cadrele didactice dela catedrele de științe sociale din învățământul superior.

S'au făcut expuneri asupra următoarelor probleme dintre care unele au fost urmate de discuții în seminar:

— „Cincizeci de ani de existență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice".

„Crește și se întărește lagărul păcii, democrației și socialismului în frunte cu U.R.S.S."

— „Partidul Muncitoresc Român — forța conducătoare a statului democrat-popular, a întregului popor muncitor liber și stăpân în patria sa";

— „Despre sarcinile partidului în domeniul dezvoltării economiei naționale și ridicării continue a nivelului de trai, material și cultural al oamenilor muncii";

— „Întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia de nezdruncinat a regimului democrat-popular, chezășia înaintării cu succes pe calea construirii socialismului";

— „Făurirea bunăstării și a fericirii celor ce muncesc — scopul principal căruia partidul își consacră întreaga activitate";

— „Unitatea și colaborarea frățească între toți oamenii muncii — rod al politicii naționale juste, leninist-staliniste, a Partidului Muncitoresc Român, izvor de seamă al tăriei statului democrat-popular".

La seminar au participat profesori, conferențiari și lectori ai catedrelor de marxism-leninism, materialism dialectic și materialism istoric, economie politică, istoria R. P. P., dela catedrele universităților și institutelor de învățământ superior din toată țara.

În ședința de închidere a seminarului s'a dat citire **Hotărîrii C. C. al P. M. R. privind măsurile de îmbunătățire a activității catedrelor de științe sociale din învățământul superior.**

A 9-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII BULGARIEI

Succesele învățământului în R. P. Bulgaria

Insurecția antifascistă a poporului bulgar din 9 Septembrie 1944 a pus capăt dictaturii sângeroase și a deschis o eră nouă în istoria poporului bulgar.

Glorioasa victorie, cucerită cu ajutorul prețios al Armatei Sovietice, a creat condițiile favorabile pentru o rapidă desvoltare a învățământului.

După 9 Septembrie 1944, în timpul regimului popular, s'au petrecut adânci transformări în domeniul învățământului public. S'a lărgit și s'a îmbunătățit baza materială a școlilor, a crescut rețeaua școlară. Astăzi, în Bulgaria nu mai există sat fără școală. Din 1944 până în 1952 s'au construit 634 de școli noi. Numai în anul 1953 se construesc 116 școli.

Cu toate că și înainte a existat o lege referitoare la învățământul public obligatoriu pentru copiii dela 7 până la 14 ani, mii de copii ai oamenilor muncii rămâneau totuși în afara învățământului. Numai în anul școlar 1943-1944, ultimul an al puterii monarho-fasciste, au rămas în afara școlii 72.361 de copii. În acest număr nu intrau copiii ce locuiau în satele depărtate de școală, ci numai cei care se aflau la cel mult 3 km. Ceilalți, în general, nici nu erau socotiți ca supuși învățământului obligatoriu.

Puterea populară a manifestat o deosebită grijă pentru învățământul public. S'a interzis scurtarea de învățătură a copiilor care locuesc în punctele îndepărtate de școală. În anul școlar 1952-1953, numai 3752 de elevi nu s'au înscris în școală, ceeace reprezintă un procent de 0,5% din numărul total al copiilor.

Pentru a se asigura cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară s'au deschis numeroase internate. Numai pe lângă școlile din centrele raionale s'au organizat 241 de cămine pentru copiii care locuesc departe de școală.

În țară sunt 84 de case pentru copiii fără părinți. În aceste case locuiesc 5051 copii, care sunt crescuți pe cheltuiala statului. Bugetul pe anul 1953 al Ministerului Învățământului Public prevede mijloace pentru utilarea unor cămine unde vor putea locui 10.000 de copii.

O deosebită atenție se acordă măririi numărului grădinițelor de copii. Până la 9 Septembrie au fost în țară 46 de cămine de zi, cuprinzând 2215 copii, 243 de grădinițe de copii, cuprinzând 11.400 de copii și 800 de grădinițe care funcționau numai în timpul verii, cuprinzând 30.000 de copii. Astăzi, situația este cu totul alta. În 1952 au funcționat în țară 390 de cămine de zi cuprinzând 19.633 copii, 1226 grădinițe de copii cuprinzând 50 221 de copii și 3572 de grădinițe sezoniere, care au cuprins 182.837 de copii. Grădinițele sezoniere au ca scop, în primul rând, să ușureze familiile țăranilor în timpul muncii agricole.

Numărul școlilor elementare crește într'un ritm rapid. Până la 9 Septembrie 1944 au existat 1928 de școli elementare și 151 de școli medii de cultură generală. În 1952-1953, numărul acestora a crescut până la 2808 școli elementare și 251 de școli medii de cultură generală.

S'a făcut un mare pas înainte în ceeace privește ridicarea nivelului de pregătire a tineretului muncitoresc. Au fost aprobate sumele pentru deschiderea a 7 școli medii serale noi în Dobrogea și în raioanele cu populație turcească. Pe lângă aceasta, s'a deschis o școală medie pentru muncitori.

În anul 1953, peste 16.000 de fii și fiice ai oamenilor muncii din țară au primit burse.

O deosebită atenție se acordă desvoltării activității elevilor în afară de clasă și în afară de școală. În anii puterii populare s'au deschis 27 de case de pionieri. La Sofia a fost organizat Palatul Pionierilor „Vâlco Cervencov". La diferitele cercuri organizate pe lângă casele de pionieri participă 30.000 de pionieri. S'au deschis 5996 de biblioteci școlare, care cuprind 2.642.828 de volume. S'au organizat pentru elevi 8300 de cercuri pe obiecte și cercuri tehnice, precum și 6000 de colective de artiști amatori cu 60.000 de membri.

S'a mărit simțitor numărul taberelor de vară pentru copii. Dacă în 1944 au fost organizate în țară 32 de tabere, cu 2520 de elevi, în 1952 au funcționat 492 de tabere, cu 105.553 de copii. În anul acesta s'a alocat suma de 43.000 000 de leva pentru odihna a 111.200 de elevi. S'au deschis 36 de școli sportive pionierești, iar 300.000 de elevi participă la activitatea colectivelor de cultură fizică.

Puterea populară se îngrijește în mod deosebit de organizarea timpului liber al copiilor ai căror părinți sunt în producție. În anul 1952 s'au deschis pentru acești copii 88 de săli de clasă și camere care funcționează permanent. În aceste săli s'au pregătit regulat pentru lecții 5125 de elevi. Pentru anul 1953 a fost prevăzută suma de 3.000.000 de leva în vederea deschiderii și utilării a 30 de săli de clasă și camere noi.

Aplicând just politica națională leninist-stalinistă, guvernul bulgar se îngrijește în mod deosebit de învățământul copiilor din rândurile minorităților naționale. Până la 9 Septembrie 1944, guvernele burgheze lăsau în ignoranță populația muncitoare turcească. Profesorii din școlile turcești nu primeau salariul cu anii.

În anul 1948 s'a votat o lege privitoare la învățământul public, prin care toate școlile minorităților naționale au trecut la stat și stau pe aceiaș treaptă cu școlile bulgare. În școlile turcești predarea se face în limba maternă. În anii puterii populare, numărul școlilor turcești s'a mărit dela 425, cu 37.400 elevi, la 1068, cu 86.270 de elevi. Până la 9 Septembrie 1944 a existat o singură școală medie turcească, și aceea confesională. Astăzi, în țară sunt 3 școli medii de cultură generală și 3 școli pedagogice în limba turcă, precum și un institut pentru cadre didactice și trei secții pentru pregătirea cadrelor didactice pe lângă Universitatea de Stat din Sofia. În Azerbaidjanul sovietic studiază 20 de turci din Bulgaria, care primesc o pregătire pedagogică superioară. Pedagogii de înaltă calificare din Azerbaidjan acordă un prețios ajutor Ministerului Învățământului Public în ceeace privește problema îmbunătățirii muncii școlilor turcești. Se editează manuale în limba turcă. După 9 Septembrie 1944, puterea populară a construit multe școli turcești.

În țară sunt și 10 școli pentru romi, cu 1354 de elevi. Până la 9 Septembrie 1944, în țară nu era nici o școală pentru romi.

Regimul popular acordă o atenție deosebită lichidării analfabetismului. Până la sfârșitul acestui an școlar se va lichida definitiv analfabetismul în rândul cetățenilor bulgari până la 50 de ani.

La 9 Septembrie 1944, regimul popular a găsit cadrele didactice într'o situație grea. În țară nu era decât o singură școală pedagogică pentru pregătirea educatoarelor, existau 5 școli pentru pregătirea învățătorilor și patru institute pentru profesori.

În prezent, în R.P. Bulgaria funcționează 3 școli pedagogice pentru educatoare, trei secții pe lângă școlile pedagogice și patru cursuri de un an pentru pregătirea educatoarelor, 18 școli pedagogice pentru învățători și zece institute pentru profesori.

Multe cadre didactice își ridică calificarea prin învățământul fără frecvență, neîntrerupând practica lor pedagogică. O expresie vie a grijii regimului popular pentru calificarea cadrelor didactice este Institutul pentru perfecționarea cadrelor didactice, înființat pe lângă Ministerul Învățământului Public.

Partidul și guvernul prețuiesc mult activitatea nobilă a cadrelor didactice. Mulți învățători și profesori au primit titlul de „învățător sau profesor emerit", precum și ordine și medalii, pentru munca lor instructiv-educativă și obștească.

Și pe tărâm ideologic s'au înfăptuit reforme adânci, în lumina teoriei și practicii pedagogice sovietice. Aceste reforme s'au răsfrânt asupra conținutului, scopului, sistemului și metodelor de instruire ale școlii. Până la 9 Septembrie 1944, școlile dădeau copiilor o educație burgheză. Școala propaga teorii antiștiințifice. Programele și manualele erau pătrunse de spiritul reacționar. Astăzi, școlile bulgare educă tineretul în spirit comunist, luptă pentru făurirea unor oameni cu o desvoltare multilaterală, constructori activi și conștienți ai societății socialiste, devotați partidului, luptători pentru pace, pentru prietenie veșnică cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Învățământul public a fost transformat pe baza sistemului de învățământ unic sovietic. Conform Hotărîrii Consiliului de Miniștri, a Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar și a Consiliului Național al Frontului Patriei din 24 August 1949, și schimbării legii învățământului public din 1950, s'au creat școli medii unice, dela clasa I-a până la a XI-a. Prin aceasta, cele trei sisteme de instruire existente ale învățământului general — școala elementară, școala de 7 ani și liceul — s'au contopit într'unul singur.

Și în conținutul învățământului s'au introdus o serie de reforme hotărîtoare. Obiectelor care au o foarte mare importanță pentru educația comunistă — cum sunt limba maternă, matematica, chimia, științele naturale și istoria — li s'a dat o însemnătate mai mare.

În noul an școlar se prevede studierea limbii ruse începând din clasa a II-a a școlilor elementare. Studierea limbii ruse va intra la început în programa școlilor din orașe.

Programa școlară are o bază științifică. Conținutul mistic reacționar, antiștiințific și religios al vechilor programe a fost înlăturat.

În școli se aplică sistematic principiile științei pedagogice sovietice și măreața experiență a cadrelor didactice sovietice.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Treizeci de procente din bugetul de stat pentru învățământ

de Alexandr Arseniev

In ultimele zile ale lunii August și-a încheiat lucrările a treia sesiune a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. Adunarea reprezentanților poporului din republică a aprobat în unanimitate bugetul de stat al R.S.F.S.R. pe anul 1953. Intregul buget, precum și fiecare articol în parte constitue o mărturie vie a faptului că grija pentru bunăstarea poporului, pentru ridicarea necontenită a nivelului de viață material și cultural al oamenilor sovietici constitue cea mai înaltă lege a activității statului sovietic.

Partea de cheltuieli a bugetului de stat al R.S.F.S.R. pe anul 1953 formează 57.551.161 ruble. Cea mai mare parte a acestor mijloace — aproape 41 miliarde ruble, — este destinată pentru măsurile social-culturale, pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al oamenilor muncii. Din sumele prevăzute în buget pentru măsuri social-culturale, 17.856.000 ruble sunt alocate pentru învățământul public. Aceasta formează 30% din întregul buget al republicii.

Mijloacele care sunt destinate pentru învățământul public permit realizarea unui vast program de desvoltare continuă a învățământului public în R.S.F.S.R.

In noul an școlar numărul elevilor din școlile elementare, de 7 ani și medii din R.S.F.S.R. va fi de 16.667.000 iar în clasele V—X vor învăța aproape cu 1 milion de elevi mai mult decât în anul școlar trecut. Alocațiile din buget țin seamă de organizarea în anul curent a 1.119 școli medii noi și primirea în clasele a VIII-a a unui număr de 1.267.000 elevi. Acesta e un nou pas pe calea trecerii dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general în capitalele republicilor, în centrele regionale, de ținut și în marile centre industriale.

Dela 1 Septembrie acest an trecerea la învățământul mediu va fi realizată în 120 de orașe ale R.S.F.S.R.

Aceasta înseamnă că aproape 100% din elevii care termină școlile de 7 ani din aceste orașe vor continua studiile în clasele a VIII-a ale școlilor medii sau în școlile medii speciale (școli tehnice).

Despre ritmul rapid în care se desvoltă în U.R.S.S. învățământul mediu se poate judeca după următoarele cifre, în comparație cu anul 1950: numărul elevilor din clasele VIII—X crește în acest an la Moscova, Leningrad, Calinin, Vladivostoc, Habarovsc și alte orașe de trei ori, la Barnaul, Crasnoiarsc, Voronej, Groznâi, Kuibâșev, Costroma, Tula, Celiabinsc, Ceboscari — de patru ori, la Stalingrad, Magnitogorsc, Nijni Taghil, Comsomolsc pe Amur, Procopievsc, Copeisc și alte orașe — aproape de 5 ori.

Alocațiile pentru învățământ din bugetul de stat al R.S.F.S.R. asigură nu numai lărgirea rețelei instituțiilor de învățământ public, ci și îmbunătățirea întreținerii lor. De pildă, în R.S.F.S.R. alocațiile pentru întreținerea internatelor școlare depășesc în acest an mai mult decât de cinci ori alocațiile făcute în acest scop în anul 1940 și aproape de două ori alocațiile medii anuale din cincinalul precedent (1946—1950).

Alocațiile pentru reparațiile capitale ale localurilor școlare în anul 1953 depășesc de peste 4,5 ori alocațiile în acest scop din anul 1940 și de 1,5 ori alocațiile medii anuale din cincinalul precedent.

Uriașele mijloace alocate de Statul Sovietic pentru învățământ dau posibilitatea să se îmbunătățească dela un an la altul baza materială a școlilor, să crească editarea manualelor, confecționarea materialului didactic. Editura didactico-pedagogică a Ministerului Invățământului al R.S.F.S.R. a terminat încă dela 1 August a.c. editarea cărților necesare. Au fost editate 118 titluri de manuale cu un tiraj total de 130 milioane exemplare — cu 10 milioane mai mult decât în anul trecut.

Numai pentru clasele VIII—X tirajul manualelor a crescut cu 7.150.000 exemplare. In vederea noului an școlar, școlile au primit cu mult mai mult utilaj de laborator pentru cabinetele de fizică, chimie și biologie decât în anul trecut. Intreprinderile industriei chimice au fabricat pentru școli reactive speciale pentru experiențele de chimie. Aproximativ o sută de mii de garnituri de scule speciale, pentru lucrări practice ale elevilor la biologie au fost fabricate de întreprinderile Ministerului Sănătății al U.R.S.S.

Școlile din ținutul Crasnoiarsc, Buriat-Mongolia, și din regiunile Extremului Nord primesc peste 1500 centrale electrice mobile și peste 1600 aparate de proecție. Pentru prima oară în acest an cabinetele de fizică din școlile republicii au primit 800 strunguri de masă și scule de lăcătușerie și montaj în valoare de 1 milion și jumătate ruble.

La 1 Septembrie, în școlile din R.S.F.S.R. și-au început activitatea peste 62 de mii de pedagogi tineri. Dintre aceștia, 40 de mii sunt absolvenți ai institutelor și școlilor pedagogice.

In acest an, rețeaua școlilor superioare pentru pregătirea cadrelor didactice se va lărgi mult. Pe baza școlilor pedagogice au fost create 12 noi institute pedagogice.

Toate acestea dovedesc că grandiosul program de creștere culturală a poporului sovietic, trasat de directivele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cu privire la planul cincinal de desvoltare a U.R.S.S., se îndeplinește cu succes.

Intr'o școală nouă

Deosebit de frumos arăta orașul muncitoresc Cotolsc în ziua de 1 Septembrie. Străzile curate și asfaltate s'au umplut de dimineață de copii sgomotoși. Imbrăcați în costumașe noi, cu flori în mâini, copiii, în grupe și izolat, pășeau spre școlile lor. Câtă bucurie și câte noi impresii din timpul verii! Fiecare vrea să-și împărtășească aceste impresii colegilor săi.

Fetițele, ca un torent viu, merg pe strada Narodnaia care le duce spre o nouă școală.

Dar iată și școala! O clădire roșie, cu patru etaje se ridică deasupra orășelului. Fâșiile albe care conturează ferestrele și ușile dau clădirii un aspect din cele mai frumoase. Intrarea principală a clădirii este simplă și în același timp foarte atrăgătoare prin arhitectura ei. Fiecare elevă ar vrea mai repede să pășească pragul școlii, să vadă încă și încă odată sălile luminoase, să-și ocupe locul în bancă.

Sună clopoțelul. Primul clopoțel într'o școală nouă. In ordine, perechi-perechi elevele intră în clasă. Fetițele cele mai mici sunt duse de mână de către elevele din clasa a IX-a. Se aude tropăitul ușor al pașilor.

Noua școală se deosebește foarte mult de vechile clădiri tip. Ea este mai spațioasă, mai luminoasă. In locul coridoarelor înguste, în fiecare din etajele noii clădiri au fost construite săli încăpătoare, cu parchet de stejar. Elevele își vor putea folosi aici cât mai bine minutele de odihnă. La primul etaj se află o mare sală de festivități cu 500 de locuri. Aici se vor desfășura solemnitățile, adunările pionierilor, vor rula filme instructive, își vor arăta creația cercurile de artiști amatori.

Dar lucrul principal sunt clasele. Școala are în total 37 camere de lucru din care 24 săli de clasă. Ele sunt spațioase, tencuite în tonuri luminoase și liniștite, inundate din belșug cu lumina zilei și confortabile atât pentru activitatea elevelor, cât și a pedagogilor. Mobilierul claselor este foarte frumos. Băncile au fost construite într'o strictă conformitate cu statura elevelor, în unul din pereți sunt montate dulapurile pentru material didactic.

Școala are un cabinet de fizică, unul de chimie și unul de biologie. Ele sunt bine utilate.

Copiii sunt întâmpinați de cel mai bătrân pedagog al școlii — L. M. Iabontov. Timp de 45 de ani el a muncit pe ogorul școlii, a ieșit la pensie, dar apoi a fost iarăși atras spre școală.

Odată cu el și-au ocupat locurile în noua școală și pedagogii cu experiență ca O. F. Zevachina, V. N. Turbova, C. I. Olenina. Cu o mare bucurie ele au pășit la munca lor nobilă.

Dar majoritatea pedagogilor din noua școală sunt tineri absolvenți ai școlilor superioare pedagogice. Comsomolista Valentina Turnosova este absolventă a Institutului Pedagogic „V. I. Lenin" din Moscova. In acest an ea a obținut diploma cu excepțional iar acum pentru prima oară a intrat cu emoție în clasa sa. Munca depusă timp de 5 ani între pereții institutului pedagogic n'a fost zadarnică. Tânăra învățătoare a făcut cu succes față obligațiilor sale; lecția le-a plăcut copiilor. Iar în apropiere, în alte clase au pășit la muncă tinerii pedagogi Raisa Ciugonova, Margarita Tarasova, Valentina Semionova, Ana Fomina.

Aici s'au întâlnit pedagogi din diferite generații. L. P. Vasina încă nu de mult a fost eleva pedagogului C. P. Selencova, iar acum ambele vor preda biologia în noua școală. In total în școală vor lucra aproape 40 de pedagogi.

Este caracteristic faptul că noul colectiv pedagogic încă înainte de începutul anului școlar a desfășurat o bogată activitate. A fost întocmit și discutat planul anual al școlii, s'a studiat experiența altor școli, au fost trasate măsurile de perspectivă. Totuși noul colectiv știe foarte bine că munca deabea a început.

Sună clopoțelul. El vestește că ultima lecție a primei zile de muncă a elevelor s'a terminat. Copiii ies în rânduri din clasă. Pe fețele lor zâmbitoare se poate citi mândria pentru noua lor școală dragă. Cât de mare va fi încă numărul unor lecții interesante și atrăgătoare! Invățătura se va transforma într'o muncă creatoare și plină de bucurii.

I. ULIN

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Prima lecție de limba rusă în clasa I-a a școlii nr. 131 din Moscova.

Către tovarășii de profesiune

Dragii mei tovarăși, colegi bătrâni și tineri!

A sosit noul an școlar, o nouă etapă a activității noastre creatoare.

Există ceva deosebit de solemn în aceste zile, cele dintâi ale începutului de an școlar. După o îndelungată despărțire s'au strâns iarăși la un loc elevii și pedagogii— și această întâlnire este luminoasă și plină de bucurie. Elevii noștri au devenit cu un an mai mari; ei trăesc cu emoție intrarea lor într'o nouă clasă. Parcă deodată au crescut în ochii noștri elevii din clasa a X-a, care au ocupat locul celor ce au absolvit școala în această primăvară. Te înduioșează micuții de 7 ani, care au venit pentru prima oară la școală. Noi pedagogii simțim în aceste zile cum în jurul nostru se ridică și crește tânăra generație a minunatei Patrii Sovietice.

Este a patruzeci și doua oară în viața mea când încep un nou an școlar. Totuși, resimt tot atât de puternic frumusețea și bucuria acestor zile. Nu, nu tot atât, ci mult mai puternic. Se poate oare compara începutul anului școlar în trecut și acum? Se poate compara mica școală elementară din înfundatul sat prerevoluționar, se pot compara cei treizeci-patruzeci de elevi ai săi — timizi și închiși, adeseori flămânzi, cărora le-am dat primele noțiuni de scriere, citire și socotit — cu școala-palat unde lucrez în prezent și unde peste 1000 de copii și tineri energici, plini de viață, își însușesc, sub conducerea colectivului de pedagogi, bazele științelor? Intr'adevăr, este grandios avântul învățământului public în Țara Sovietică, este puternică mișcarea maselor pe calea culturii și a progresului. Ce plină de bucurie și noblețe este munca pedagogului sovietic, care educă luptători pentru un viitor și mai bun al puternicei sale Patrii, pentru o pace trainică, pentru libertatea tuturor popoarelor.

Noi vorbim cu mândrie despre creșterea și despre realizările școlii sovietice, despre victoriile noastre pe frontul învățământului. Dar marele Partid Comunist duce poporul sovietic spre noi victorii, pune în fața noastră sarcini și mai serioase. Sunt mărețe perspectivele de desvoltare a învățământului public trasate de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. Cum s'ar putea ca noi, pedagogii să nu ne însuflețim pentru noi eforturi în muncă, pentrucă într'un viitor apropiat aceste perspective să devină o realitate mult mai minunată, decât epoca noastră.

Ne așteaptă o muncă mare, însemnată. Incă n'am învins dușmanul nostru principal — repetenția. Dar dacă și până acum am luptat împotriva acestui dușman, acum, după Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., noi trebue să intensificăm deosebit de mult munca noastră.

Noul an școlar trebue să fie anul unor realizări și mai înalte ale școlii sovietice, anul ridicării rolului ei educativ socialist. Noi suntem obligați să ne străduim ca toți elevii să aibă un înalt nivel la învățătură. Acest lucru este pe deplin realizabil, și aceasta o spun din propria mea experiență: predând limba și literatura rusă în clasele V—VII, eu de mulți ani nu mai am repetenți. Aceleași succese le obțin mii de alți pedagogi sovietici.

Adeseori când se discută cauzele nivelului scăzut la învățătură, se vorbește despre condițiile nefavorabile care împiedecă munca instructiv-educativă, despre programele și manualele imperfecte, despre lipsa de material didactic și utilaj școlar, despre localurile școlare neîncăpătoare etc., etc. Dar mai bine, dragi prieteni, să recunoaștem singuri, cu mâna pe inimă: nu aceste lipsuri, în ultima analiză, sunt cauza cunoștințelor slabe ale elevilor, ci noi înșine, munca noastră slabă.

Să ne amintim de primii ani ai școlii sovietice: atunci, în anii grei ai războiului civil și ai intervenției militare străine, noi n'am avut în general, niciun fel de condiții. Atunci se întâmpla să scriem cu cărbune pe scânduri, pe dosul unor tapițerii vechi, pe bucăți de ziar. Ii învățam carte pe copii după abecedare scrise de mână; uneori, pedagogii nu primeau salariul cu lunile. Dar viața în școli pulsa din plin, pedagogii, plini de abnegație, construiau o școală nouă, duceau cunoștințele lor în marea masă a poporului. Succesele noastre au fost mărețe.

Sau să ne amintim de anii și mai grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, când în sate și orașe se deschideau școli chiar a doua zi după izgonirea cotropitorilor fasciști, — școli fără geamuri, fără bănci, fără combustibil. Degetele copiilor și ale învățătorilor înghețau în timpul lecțiilor. Dar niciun ger nu putea răci focul inimilor noastre, aprinse de flacăra unei mari iubiri pentru Patrie. Mărețul sentiment al dragostei pentru Patrie ne-a ajutat atunci, în cele mai grele condiții, să învățăm și să educăm cu succes copiii și tineretul.

Prin urmare astăzi când Țara Sovietică devine dela o zi la alta tot mai bogată și mai plină de belșug, când viața devine mai veselă și mai frumoasă, iar grija partidului și guvernului pentru școală și cadre didactice crește neîncetat, noi trebue să lucrăm cu mult mai bine.

Cu copiii nu se poate lucra fără pasiune, fără o flacără interioară. Munca noastră este o mare artă, nu e o meserie, și ea trebue desfășurată cu pasiune, în mod creator. Poți să dai elevilor cele mai bune manuale, să-i așezi în școli luxoase, să-i instruești după cea mai desăvârșită programă, dar dacă nu-i vei însufleți la marea muncă care este înv tătura, dacă vei lucra cu ei rece, formal, nu vor învăța bine, nu le va fi dragă școal

Pedagogul este obligat nu numai să i struiască bine pe copii la obiectul său, d și să rezolve în mod priceput la lecție sa cinile educative. Expunând în clasă mat rialul obiectului său, pedagogul trebue să u mărească în permanență cum este percep acest material de către fiecare elev în par Sarcina noastră este de a ușura fiecăr elev procesul de instruire. Pentru aceas trebue să cunoaștem psihologia copiilor, ne lămurim complexitatea caracterului l în formare, să respectăm în elev personali tea omenească. Nu trebue să ne permite strigăte grosolane, cearta, un ton de veșni dojană la adresa elevilor. Totdeauna și p tutindeni trebue să-i învățăm prin cuvin bune și calde, prin povestiri și demonstr ții, prin exemplul nostru propriu. Pedag gul trebue să aibă întotdeauna în ini cuvintele de aur ale lui M. I. Calinin lucrul principal în prezent este de a edu un om nou, de a-i cultiva cele mai bune c lități morale.

In mod deosebit vreau să mă adresez p dagogilor începători. Tineri tovarăși! V sunteți plini de forțe, de energie, de ent ziasm creator. Apucați-vă cu mai multă drăsneală de treabă, fiți cutezători, crea folosiți mai larg experiența acumulată școala sovietică. Fiți mândri de înalta vo tră chemare și țineți totdeauna sus st gul învățătorului poporului!

Tinerii pedagogi sunt viitorul școlii noa tre, ziua ei de mâine. Noi, pedagogii bătrâ care am început să zidim această școală lupte și privații, care i-am închinat într ga noastră viață, nu putem să fim indi renți într'ale cui mâini o transmitem.

In această muncă trebue să ne vină în jutor organele învățământului public, Aca mia de Științe Pedagogice, organizații metodice, a căror datorie este de a org niza mai bine culegerea, studierea și r pândirea experienței pedagogice.

Să muncim cu toată perseverența pent perfecționarea calificării noastre pedagogi să studiem fără încetare, să ne ridică măestria și cultura generală. Numai atun vom putea să-i instruim și să-i educăm bi pe copii, ne vom bucura de o înaltă auto tate în ochii elevilor, ai părinților lor și tuturor oamenilor sovietici. Numai atu vom reuși să punem mâna pe acea „ch de aur" care va deschide lădița cu inscr ția: „Succese depline la învățătură ale e vilor".

A. BURDOV

profesor la școala medie de băi nr. 270 din orașul Moscova

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Să lucrăm în mod creator, în colectiv

Hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au pus în fața școlii sovietice sarcini grandioase. In acest an școlar școala noastră de 7 ani se transformă în școală medie. Aproape toți absolvenții claselor a VII-a au fost primiți în clasele a VIII-a.

Colectivul școlii noastre a încheiat anul școlar trecut cu rezultate mai bune în activitatea instructiv-educativă. S'a micșorat numărul repetenților, a crescut numărul elevilor care au terminat cu foarte bine și cu bine școala de 7 ani, s'a întărit disciplina în școală. Dar aceste rezultate nu pot satisface colectivul pedagogic. Partidul ne învață să nu ne mulțumim cu cele realizate, ci să mergem fără încetare înainte. De mai mulți ani școala noastră acordă o mare atenție problemei organizării colectivului școlar. „Când există un colectiv școlar, un colectiv pedagogic și un colectiv de copii — spune A. S. Macarenco — atunci problemele de educație își găsesc rezolvarea". In organizarea colectivului școlar au o mare importanță cerințele unice ale pedagogilor față de elevi. Ele au fost elaborate de un grup de pedagogi dela școala noastră și adoptate de consiliul pedagogic.

In noul an școlar noi vom continua această muncă lărgind cercul cerințelor unice, pe care fiecare pedagog va trebui să le impună elevilor. Vom aprofunda și munca de organizare a colectivului de elevi din școală, îl vom crește și-l vom mobiliza pentru îndeplinirea unei munci mari și interesante. De pildă noi am hotărît că elevii vor lua parte la crearea terenului sportiv școlar.

In acest an școlar noi vom continua excursiile. Ne-am propus să facem cunoștință cu activitatea unei uzine constructoare de mașini, cu activitatea sovhozului „Lesnoe", cu cea din laboratoarele turbinelor hidraulice cu funcționarea mașinilor electrice.

In cuvântarea rostită la cea de a cincea Sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., tovarășul G. M. Malencov a arătat că pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor este necesar să se ridice mult răspunderea pentru ridicarea nivelului muncii tuturor verigilor conducerii de stat și economice. Aceste indicații se referă în întregime la munca pedagogului și a conducătorilor de școli. Se întâmplă foarte des că rezultatele slabe ale activității instructiv-educative a unor pedagogi și școli sunt legate de lipsa de răspundere și de nivelul scăzut al muncii pedagogice. La prima noastră consfătuire de producție noi vom analiza aceste probleme.

N. GALITCHI

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

UN GENIU NAȚIONAL RUS

S'au împlinit 125 de ani dela nașterea genialului scriitor rus Lew Nicolaevici Tolstoi Poporul sovietic sărbătorește această aniversare cu un sentiment de mândrie pentru marea literatură rusă, pentru puternicul popor rus care a dat naștere unor fii ca Pușkin, Gogol, Tolstoi, Gorki.

Creația lui Tolstoi aparține celor mai remarcabile realizări ale artei mondiale, ale culturii mondiale. Moștenirea literară lăsată de el este uriașă. Cu o excepțională putere de pătrundere artistică a zugrăvit marele scriitor al pământului rus cele mai importante evenimente din viața poporului său, din viața țării sale.

V.I. Lenin l-a numit pe Tolstoi oglindă a revoluției ruse și a legat importanța lui mondială ca artist, faima lui mondială ca gânditor, de importanța mondială a revoluției ruse. El scria că epoca de pregătire a revoluției în una dintre țările asuprite de feudali, a apărut, datorită interpretării geniale a lui Tolstoi, ca un pas înainte în desvoltarea artistică a întregii omeniri.

Timp de 60 de ani, Tolstoi n'a lăsat din mână pana de artist, creând trei mari romane, zeci de nuvele, piese, povestiri. Timp de 60 de ani a răsunat vocea severă și inspirată care propovăduia adevărul vieții.

Este neobișnuit de vast tabloul realității creat de Tolstoi. Operele lui constitue o adevărată enciclopedie a vieții rusești: începând cu curtea țarului și cu cabinetele ministerelor și terminând cu căsuța ruinată și umedă a țăranului, cu celula întunecoasă a închisorii. Cu o mare putere creatoare a zugrăvit Tolstoi epoca dintre desființarea iobăgiei și prima revoluție rusă; el a zugrăvit și dărâmarea temeliilor Rusiei iobage, patriarhale, și desvoltarea capitalismului, și calamitățile poporului legate de aceasta, și protestul plin de mânie și mereu crescând al maselor poporului împotriva calamităților și suferințelor pe care le aducea omului Rusia moșierilor și capitaliștilor. El și-a aruncat privirea sa pătrunzătoare și asupra Occidentului capitalist, condamnând fără milă cruzimea și lipsa de omenie a lumii burgheze.

Chiar la începutul drumului său creator, Tolstoi a văzut că în țară domnește nedreptatea socială. Cu cât mergea mai departe, cu atât el simțea mai ascuțit că lucrurile nu pot continua în acest fel, că regimul care domnea atunci condamna la moarte un popor talentat și bogat din punct de vedere spiritual. Tendința încordată de a înțelege profund realitatea, de a lămuri relațiile complexe dintre oameni, de a găsi forțele care asupreau poporul străbate ca un fir roșu toate operele lui Tolstoi.

In penultimul deceniu al secolului al XIX-lea, scriitorul a trecut printr'o bruscă cotitură în concepțiile sale, a declarat că rupe cu clasa din care făcea parte, cu elita moșierească, a rupt cu concepțiile obișnuite ale acestui mediu și a trecut la punctul de vedere al țăranului patriarhal.

In Rusia, lupta socială atinsese cea mai mare ascuțime și încordare; tendințele de eliberare ale poporului au constituit terenul care a alimentat întreaga artă progresistă. Realismul lui Tolstoi s'a inspirat din căutarea sa pasionată a dreptății, din tendința sa „de a ajunge până la rădăcină" de a ghici natura relațiilor sociale. Marele artist a atacat cu cea mai aspră critică viața deșartă și plină de trândăvie a aristocrației, viața egoistă, închisă, lipsită de conținut a moșierilor, rupând toate măștile de pe fața asupritorilor poporului. Romanul „Război și pace" cuprinde o puternică critică la adresa vârfurilor aristocratice, egoiste, străine de adevăratul patriotism. Poporul, care și-a apărat patria împotriva înrobitorilor străini, iar nu „lumea aristocrată" este forța care îl înfrânge pe Napoleon. In romanul „Ana Carenina" „lumea" deșartă, rece este învinuită de faptul că mutilează sufletele luminoase și pure care nu vor să trăiască după legile unei morale mincinoase, fățarnice și pline de ură. Egoismul, nesimțirea, iubirea de sine, iată trăsăturile moralei claselor dominante pe care le biciuește Tolstoi.

Geniul demascator al lui Tolstoi tinde spre sintetizări vaste, spre arătarea aprofundată a tuturor straturilor vieții sociale. El zdruncină toate temeliile regimului social iobagoburghez. Justiția, statul, familia, morala, religia, relațiile între oameni, arta — toate acestea au fost adânc cercetate de scriitor. Intr'o lumină aspră și nemiloasă a fost zugrăvită activitatea celor ce săvârșeau fărădelegi și cruzimi, a celor ce insultau drepturile naturale ale omului. Tolstoi a desvăluit cu toată profunzimea degradarea intelectuală a claselor conducătoare, a căror morală nu făcea altceva decât să mascheze și să încerce a justifica actele interesate și egoiste.

In romanul „Invierea", drama Catiușei Maslova, condamnată pe nedrept pentru o crimă pe care n'a săvârșit-o, se zugrăvește pe fondul unei mari tragedii a poporului rus. Tolstoi demască justiția, biserica, autoritatea de stat, ca arme în mâinile unor paraziți, îndreptate împotriva a tot ceeace amenință dominația lor.

Marea temă morală a unui sentiment murdărit și pângărit, a unei tendințe spre dragoste, schilodite, a unor impulsuri denaturate și a unor porniri fățarnice este legată în mod indisolubil de tema relațiilor sociale nedrepte, a structurii inumane și mincinoase a societății. Măreția lui Tolstoi constă tocmai în această sinceritate aspră, în cinstea plină de bărbăție cu care a pus această temă, deși el n'a putut opune moralei paraziților nimic în afară de chemări abstracte și lipsite de eficacitate spre desăvârșirea morală și spre neîmpotrivirea prin violență contra răului.

Ridicând în operele sale problemele vieții sociale, învățându-ne să înțelegem viața și să prețuim mai presus de toate pe om și fericirea lui, Tolstoi a continuat tradițiile progresiste, umaniste ale glorioșilor săi predecesori.

Operele lui Tolstoi, începând cu cele mai timpurii, se disting printr'o încordată atenție față de viața poporului. Atât în „Cazacii", în „Război și Pace", în „Invierea", cât și în alte opere ale lui Tolstoi, chipurile oamenilor din popor ocupă locul principal.

In minunata sa epopee „Război și Pace", care nu-și găsește egal în nicio altă literatură din lume, poporul este arătat ca forța hotărîtoare a istoriei. Măreția lui Cutuzov constă tocmai în faptul că el simte și oglindește sufletul poporului. Andrei Bolconschi, Denisov, căpitanul Tușin, soldații — eroii bătăliei dela Borodino, țăranii partizani — sunt oameni însuflețiți de un adevărat sentiment patriotic, real și puternic, străin de tot ce seamănă a paradă.

In romanul „Invierea" există o scenă de contrast plină de o mare importanță. O mână de oameni bogați și iluștri, plini până la refuz de încredere în sine, este comparată cu un grup de muncitori, oameni prost îmbrăcați, cu fețe arse de soare, chinuite, dar încălzite de o căldură interioară, cu interese serioase, cu bucurii și suferințe ale unei adevărate vieți de oameni muncitori.

Tolstoi a văzut cu precizie că, în ceeace privește calitățile lor morale, oamenii simpli — poporul — stau nesfârșit mai sus decât clasele privilegiate. Baza acestei superiorități morale era participarea la munca creatoare. Dacă clasele dominante erau descompuse de parazitism, de inactivitate trândavă, lipsite de lumina cugetării și a sentimentelor înalte, lumea cu adevărat mare zugrăvită de artist — poporul muncitor — își păstrează omenia, justețea în rezolvarea problemelor vitale, considerația în relațiile unuia față de altul.

Tolstoi privea poporul muncitor cu o mare încredere, vedea în el speranța patriei, forța nobilă, salvatoare. Dar el nu putea înțelege ce forțe, venind la conducerea țării, ar putea realiza ideile de dreptate și fericire a poporului. El s'a dat înlături dela revoluție, n'a înțeles, n'a putut să desvăluie just din punct de vedere istoric rolul mișcării revoluționare în lupta pentru destinele poporului. Scriitorul nu înțelegea că salvarea poporului nu stă în cuvintele evangheliei, în atotiertare, în reîntoarcerea la vechiul feudalism, în nebunia anarhică a sectanților, ci în lupta revoluționară a maselor poporului.

Vederile și concepțiile mincinoase limitau orizontul lui Tolstoi. Chipurile de revoluționari create de artist sunt slabe și contradictorii. Arătând că printre revoluționari există oameni de o înaltă morală, luând o atitudine plină de simpatie față de abnegația, bărbăția, cinstea lor, Tolstoi n'a văzut și n'a înțeles importanța operei lor, n'a văzut în activitatea lor un mijloc unic de a lichida cu blestemul acelei vieți groaznice pe care el a demascat-o cu atâta convingere. Tolstoi n'a văzut marea importanță istorică a mișcării proletariatului pentru eliberarea sa, pentru eliberarea poporului.

Lenin a desvăluit în mod genial caracterul contradictoriu al creației lui Tolstoi. El a arătat că Tolstoi a oglindit și ura spumegândă a maselor, tendința lor spre mai bine și lipsa de maturitate politică, lipsa de educație și slăbiciunea de caracter. „Protestul milioanelor de țărani și desnădejdea lor — iată ce s'a contopit în învățătura lui Tolstoi".

Denunțător nemilos, smulgând cununa monstruoasei civilizații capitaliste, Tolstoi trăgea concluzii greșite, criticând nu capitalismul, nu relațiile sociale, egoiste, nedrepte, ci însăși cultura, civilizația. La grozăviile „destărănizării", ale foametei la sate, ale fugii la orașe a milioanelor de oameni lipsiți de o bucată de pâine, Tolstoi răspundea prin cererea reacționară și utopică de oprire a desvoltării capitaliste a țării, de reîntoarcere a muncitorilor din orașe la sat. Răului social el îi opunea lozinca dăunătoare, care descompunea conștiința oamenilor înrobiți, de neîmpotrivire contra răului, moralei mincinoase a exploatatorilor îi opunea chemările deșarte și lipsite de conținut, de iertare și bunătate creștină. Fatalismul, gravitația spre religia „pură", tendința de a subordona arta ideilor religioase — toate acestea sunt laturi vicioase ale creației lui Tolstoi.

Lenin a arătat că nu numai filozofia lui Tolstoi, publicistica lui conțin concepții greșite, dar că acestea pătrund în însăși țesătura chipurilor artistice create de el. Nu se poate separa printr'un zid de netrecut Tolstoi-artistul de Tolstoi-gânditorul. Numai o înțelegere multilaterală, profundă și precisă a contradicțiilor creației lui Tolstoi ne va permite să percepem moștenirea lui în întreaga ei bogăție și importanță nemuritoare. O interpretare de altă natură, o interpretare necritică este în contradicție cu analiza leninistă a creației lui Tolstoi.

Tolstoi a fost geniul creației artistice, maestrul modelării unor caractere vii, luminoase și pline de conținut, creatorul unei întregi galerii de chipuri artistice pline de viață. Desvăluirea pătrunzătoare a lumii spirituale a omului, a procesului psihic, a esenței relațiilor dintre oameni este cel mai mare merit al lui Tolstoi. Legătura vie a evenimentelor în întreaga lor succesiune interioară, legea de fier a desvoltării fenomenelor, zugrăvirea realității în întreaga ei plenitudine constituie trăsătura distinctă a operelor lui Tolstoi. Marele cunoscător al sufletului omenesc a știut să întruchipeze și cele mai simple impresii ale copiilor, și activitatea intelectuală încordată a lui Andrei Bolconschi, și frământările chinuitoare ale Anei Carenina, cu gama complexă a gândurilor și sentimentelor ei. Tolstoi, după cum l-a definit atât de minunat Cernășevschi, desvăluie dialectica sufletului. Această incomparabilă desvăluire a dialecticii vieții spirituale i-a permis scriitorului să creeze numeroase chipuri profund tipice. La timpul lor, anumiți stângiști afirmau că chipurile create de Tolstoi sunt lipsite de tipic, dar critica literară sovietică a respins atacurile nihiliste împotriva acestei moșteniri clasice.

Chipurile create de Tolstoi trăiesc o viață profundă și se disting printr'o rară originalitate. In romanul „Război și Pace" există cincisute cincizeci și nouă de personagii. Nu toate sunt analizate pe larg, unele dintre ele apar numai pentru un scurt timp în paginile romanului, dar toate au trăsături caracter tice proprii, o intonație proprie. Prin muncă de titan, prin ce încordare a tutur forțelor au fost create aceste chipuri! Scrii rul îi studia neobosit pe oameni, relațiile l observa și verifica observațiile, alegea d ele tot ce este mai important, căuta cu p severență cele mai potrivite cuvinte, cele n plastice mijloace pentru întruchiparea mat rialului viu. In romanul „Invierea" carac rizarea portretului Catiușei Maslova conți în total patrusprezece rânduri. Dar ace patrusprezece rânduri scriitorul le-a transc de douăzeci de ori, până când cele scri i-au satisfăcut exigența!

Măestria lui Tolstoi constă atât în descr rea neîntrecută a vieții interioare, spiritu le a omului, în măestria dialogului, cât în descrierea artistică superioară a amănu telor, a peisagiului, a trăsăturilor exterioa ale eroilor. Toate acestea au contribuit desvăluirea genială a conflictelor din vi reală cu toate contradicțiile lor și cu întrea lor încordare ascuțită.

Creația lui Tolstoi are o uriașă importan mondială. Marii scriitori progresiști R. Rolland, T. Dreiser, D. Galsworthy recunoscut cât de mult sunt obligați ei înv țăturii lui Tolstoi. Datorită lui Tolstoi a de înfățișare a omului în literatură a at o profunzime și un conținut fără precede

Acum, când în lumea capitalismului m cenarii ideologi ai reacțiunii scuipă reali mul, propagă îndepărtarea de realitate, ata cu toată vehemența adevărul în artă — cr ția lui Tolstoi ne amintește de atotputernic și frumusețea artei realiste.

Acesta este genialul clasicism rus, mând națională a poporului sovietic și mând culturii mondiale a întregii omeniri.

Lenin scria că Tolstoi ne-a dat opere art tice care întotdeauna vor fi prețuite și ci de mase când acestea își vor crea condi omenești de viață, scuturând jugul moșie lor și al capitaliștilor. Creând arta real mului socialist, scriitorii sovietici se ada din izvorul nesecat al vieții poporului, d practica construcției comuniste, îmbogăți du-se în acelaș timp cu toate comorile moș nirii clasice. Acțiunea reciprocă dintre e periența artistică a trecutului și creația ep cii noastre ajută la lupta pentru o viață s rituală plină de frumusețe, bogată și multil terală, pentru înflorirea culturii spiritua a cărei creare este una dintre cele mai i portante sarcini ale Partidului Comunist.

B. RIURICOV

(Din ziarul „Pravda")

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Cuvântul unei profesoare

Profesorii de fizică şi de chimie din Sibiu s'au pregătit cu toată seriozitatea pentru consfătuirile raionale. Acest lucru a reeşit atât din interesul cu care au participat la discuţiile ce au avut loc în cadrul lucrărilor pe secţii, cât şi din grija cu care au pregătit şi desfăşurat anumite experienţe pentru demonstrarea diferitelor principii din fizică şi chimie. Cu un deosebit interes a fost ascultat cuvântul profesoarei Cojemeaco Elena, dela şcoala medie de băieţi „Gheorghe Lazăr".

„Nivelul cunoştinţelor elevilor — a spus tovarăşa Cojemeaco — depinde în foarte mare măsură de pregătirea noastră pentru lecţie. Aplicând învăţăturile pe care le-am tras din studierea unui articol publicat în revista sovietică „Fizica în şcoală", eu mi-am pregătit amănunţit lecţiile în anul şcolar ce s'a scurs. De fiecare dată, citeam în primul rând conţinutul lecţiei din manual. După aceasta, pentru a nu-mi rămâne vreo problemă nelămurită, citeam materiale în legătură cu subiectul lecţiei, atât din tratatele de specialitate cât şi din literatura de popularizare. La sfârşitul întregii lecturi, stabileam ce anume trebue să adaug la cele cuprinse în manual.

Foarte adeseori executam în întregime experienţele ce urmau a fi făcute în ziua următoare, pentru a fi sigură că sunt puse la punct toate aparatele, că reuşeşte fiecare etapă a experienţelor.

Când eram sigură că experienţele vor merge bine, treceam la stabilirea ordinei în care voi preda cunoştinţele, în care voi executa experienţele şi desenele pe tablă. Numai după toate acestea treceam la întocmirea planului".

In continuare, tovarăşa a arătat unele din procedeele pe care le foloseşte pentru a ajuta elevii să-şi însuşească temeinic cunoştinţele prevăzute în programa şcolară.

„Am observat că mulţi elevi din clasa a VIII-a, mai ales, după ce au asistat la desfăşurarea unei experienţe sau au făcut-o chiar, nu ştiu s'o descrie, nici să spună cum au ajuns la cutare sau cutare concluzie.

Aceasta m'a făcut să-mi dau seama că în timpul lecţiilor trebue să-i ajut pe elevi nu numai să înţeleagă ceeace văd, ceeace aud, ci să şi expună, să redea ei înşişi în mod just cele înţelese. De aceea, chiar dela începutul anului şcolar, în desfăşurarea lecţiilor la clasa a VIII-a, după executarea vreunei experienţe, ceream elevilor să descrie experienţa, etapă cu etapă, să dea explicaţii întemeiate cu privire la concluzia ştiinţifică trasă. Câte odată le ceream să scrie cele văzute şi apoi îi puneam să citească, îndrumându-i cum trebue să-şi noteze explicaţiile dela lecţii, observaţiile asupra desfăşurării experienţelor. Elevilor din clasele mai mari, le-am cerut chiar să întocmească referate în legătură cu lucrările de laborator executate.

Cer întotdeauna elevilor să vorbească numai după ce şi-au clarificat în mintea lor ordinea în care trebue expuse ideile. Nu admit, de pildă, să se vorbească despre preparare, proprietăţi, altă preparare şi iar despre proprietăţi. In asemenea cazuri îi întrerup pe elevi şi le cer să-mi comunice planul după care au hotărît să expună chestiunea dată".

Deosebit de folositoare au fost indicaţiile date de tovarăşa profesoară cu privire la legarea teoriei de practică, la organizarea excursiilor precum şi măsurile pe care le-a propus pentru îmbunătăţirea predării fizicii şi chimiei în viitorul an şcolar.

Discuţiile rodnice purtate în secţia de fizică şi chimie a consfătuirii vor contribui mult la îmbunătăţirea predării acestor materii în şcolile din Sibiu.

Dece sunt atâţia elevi rămaşi în urmă?

La consfătuirea cadrelor didactice din Târgovişte au fost înfăţişaţi indici cifrici ai rezultatelor la învăţătură. Ce arată aceşti indici? Ei arată foarte limpede că în şcolile din oraşul şi din raionul Târgovişte o mare parte din elevi nu şi-au însuşit cunoştinţele prevăzute în programa de învăţământ. Iată un singur exemplu. La cele două şcoli medii din oraşul Târgovişte au urmat cursurile clasei a IX-a 281 elevi, dintre care în Iunie au promovat 181 elevi, 78 rămânând corigenţi iar 22 repetenţi. Aşa dar, numai în clasa a IX-a, 100 de elevi, mai mult de o treime din numărul celor înscrişi, au rămas în urmă. Şi astfel de situaţii se întâlnesc, din păcate şi la alte clase.

Era de aşteptat ca această situaţie să-l pună pe gânduri atât pe învăţători şi profesori, cât şi pe cei care răspund de bunul mers al învăţământului în raion. Totuşi, nici referatul secţiei de învăţământ, nici discuţiile purtate pe marginea lui n'au desbătut această problemă.

Cum de este posibil acest lucru? Cum se poate să prezinţi o astfel de situaţie şi să nu te întrebi măcar care sunt cauzele care au determinat-o?

E drept, în referat au fost citate multe exemple pozitive şi negative privitoare la munca şcolilor. S'a spus, de pildă, că unele cadre didactice, ca de exemplu tovarăşii Gheorghe Niculi, Lăzărica Drăgulescu, Maria Stroe, Eugenia Ionescu şi alţii au obţinut succese însemnate în munca cu elevii. Alte cadre didactice, ca Florian Păduroiu, Niţă Lucia, Radu Constanţa, Pascal Elena au avut lipsuri în munca lor şi asta din cauza necercetării temeinice a programelor şi a manualelor, a formalismului în întocmirea planurilor de lecţie etc. Dar o astfel de „analiză" este valabilă pentru şcolile din oricare raion. Pretutindeni sunt cadre care muncesc mai bine şi altele care muncesc mai prost.

Situaţia grea a unor clase din şcolile oraşului şi raionului Târgovişte ar fi trebuit să fie un adevărat semnal de alarmă pentru cei ce muncesc în şcoli. Profesorii care predau la clasa a IX-a, ceilalţi profesori care au obţinut rezultate asemănătoare, ca şi directorii şcolilor respective aveau datoria să vorbească despre aceasta, să arate lipsurile muncii lor, să ceară ajutorul colectivului cadrelor didactice, să critice organele de învăţământ pentru partea lor de vină, să arate ce măsuri au de gând să ia pentru îmbunătăţirea situaţiei.

Atitudinea pe care au luat-o în consfătuire a dovedit însă lipsa lor de răspundere pentru munca pe care o desfăşoară. Aceiaşi lipsă de răspundere a dovedit-o şi secţia de învăţământ.

Nici rezoluţia cu care s'a încheiat consfătuirea n'a indicat măsuri concrete pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învăţătură.

Este necesar să se ia grabnice măsuri pentru îndreptarea acestei situaţii. Secţia regională de învăţământ, organele sindicale trebue să analizeze foarte amănunţit cum de s'a putut ca atâţia elevi să nu-şi însuşească cunoştinţele şi, mai ales, cum de s'a trecut atât de uşor peste acest fapt.

Rezultatul acestei analize trebue să fie nu numai luarea unor măsuri concrete pentru îmbunătăţirea calităţii muncii în şcoli, ci şi luarea unor măsuri pentru educarea cadrelor didactice în spiritul răspunderii faţă de munca încredinţată.

Ajutorul dat de inspectorul regional

In organizarea şi desfăşurarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, secţiile de învăţământ regionale au avut o răspundere însemnată. Prin delegatul lor, secţiile de învăţământ regionale au avut sarcina să îndrume şi să controleze întocmirea referatelor, să ajute la rezolvarea problemelor materiale, a chestiunilor organizatorice.

La consfătuirea din raionul Pacioasa, secţia de învăţământ a regiunii Ploeşti a trimis pe tovarăşul inspector Constantin Sorescu.

Venit în raion cu patru zile înainte de începerea consfătuirilor, tovarăşul Sorescu s'a interesat dela început de felul cum se aduc la îndeplinire sarcinile organizatorice, de felul cum se rezolvă problemele materiale. Găsind că lucrurile merg bine în această privinţă, el şi-a îndreptat atenţia asupra activităţii colectivelor de metodişti şi profesori care elaborau referatele ce urmau să fie expuse în şedinţele pe secţii. Aci, tov. Sorescu a găsit lipsuri şi a dat îndrumări. A arătat, bunăoară, colectivului de conducere a secţiei directorilor necesitatea de a folosi întregul material pus la dispoziţie de secţia de învăţământ pentru cunoaşterea activităţii desfăşurată de toţi directorii din raion, pentruca ei să poată prezenta în referat o situaţie cât mai limpede a felului cum au fost conduse şcolile în cursul anului trecut; a arătat deasemenea colectivului care redacta referatul secţiei educatoarelor necesitatea de a folosi mai mult material concret.

Dar îndrumările tovarăşului inspector Sorescu nu au fost luate în seamă în întregime. Dacă referatul secţiei educatoarelor a fost îmbunătăţit în oarecare măsură — destul de mică de altfel — referatul pentru secţia directorilor a rămas aşa cum fusese şi înainte, rodul activităţii unui singur tovarăş, a directorului şcolii din comuna Vârfuri, care a vorbit numai şi numai despre şcoala sa atunci când a trebuit să dea exemple concrete din munca de conducere a şcolilor.

Aceasta arată că în munca delegatului secţiei de învăţământ a regiunii au existat lipsuri. Delegatul secţiei de învăţământ regionale trebue să înţeleagă că munca de îndrumare nu dă roade decât dacă se asigură un control riguros al îndeplinirii sarcinilor. Deasemenea, el trebue să înţeleagă că, la rândul său, controlul îndeplinirii sarcinilor trebue să fie urmat de măsuri practice imediate, care să ducă la îndeplinirea sarcinilor date. In situaţia de faţă, lucrurile nu s'au desfăşurat astfel. Tovarăşul Sorescu a dat îndrumări, dar nu s'a mai interesat ce se întâmplă după aceea. In timpul desfăşurării consfătuirilor el a rămas surprins de faptul că îndrumările pe care le-a dat nu s'au respectat. Inspectorul regional a avut prilejul să se convingă deal'el mai bine de necesitatea de a controla îndeplinirea sarcinilor. Atunci când a citit în prima formă proiectul rezoluţiei ce urma să fie prezentat în şedinţa de închidere a lucrărilor consfătuirii, el a găsit că în întocmirea acestuia nu s'au respectat întru totul îndrumările Ministerului Invăţământului Public. A arătat colectivului care lucra la redactarea proiectului cum trebue întocmit acesta şi a colaborat efectiv la întocmirea lui. Rezoluţia a reuşit, deaceea, să cuprindă problemele esenţiale şi să formuleze sarcini concrete pe care trebue să le aducă la îndeplinire secţia de învăţământ şi cadrele didactice din raion.

Tovarăşul inspector Sorescu cunoaşte în bună măsură problemele muncii instructiv-educative şi el doreşte să contribuie prin munca lui, la ridicarea nivelului activităţii din şcoli. El trebue să înţeleagă însă că nu este deajuns să ai cunoştinţe şi să vrei să lucrezi bine. Trebue să cauţi toate căile pentru a realiza aceasta, trebue să munceşti cu iniţiativă şi operativitate, pentru a opri cu un ceas mai devreme lucrurile de pe un drum greşit.

Prin expoziţia raională

In pauzele dintre şedinţe, cadrele didactice din raionul Lenin vizitează expoziţia organizată la centrul şcolar 2—10—13 cu prilejul consfătuirilor raionale. Fiecare stand al expoziţiei ilustrează în mod viu experienţa pozitivă a cadrelor didactice fruntaşe din raion.

Prin numeroasele sale panouri, machete, planşe etc. expoziţia redă preocuparea învăţătorilor şi profesorilor din acest raion pentru confecţionarea de material didactic, prin folosirea posibilităţilor locale.

Invăţătorii şi profesorii privesc cu mult interes materialul didactic folosit de cadrele didactice dela şcolile de 7 ani nr. 55 de băieţi, nr. 14 de fete, nr. 26 de băieţi şi altele, în munca pentru lichidarea neştiinţei de carte. Cu ajutorul planşelor intuitive cu litere mobile, de exemplu, se întipăresc cu mai multă uşurinţă în memoria cursanţilor silabele şi cuvintele.

Iată standul rezervat claselor I—IV. Un grup de tinere învăţătoare discută cu însufleţire despre materialul didactic folosit la lecţiile de aritmetică, la casa I-a a şcolii nr. 26 de băieţi.

Ceva mai departe, o profesoară dela şcoala nr. 50 de băieţi urmăreşte panourile profesorilor de limba română dela şcolile de 7 ani nr. 3 de fete, nr. 26 de fete, nr. 52 de băieţi.

In faţa standului pentru ştiinţele naturale tov. profesor R. Bick, dela şcoala nr. 52 de băieţi, dă explicaţii unui grup de învăţători şi profesori. Ascultând cu atenţie, aceştia cercetează o colecţie de schelete de mamifere folosite în predarea lecţiilor de zoologie şi care ajută elevii să înţeleagă cu mai multă uşurinţă transformarea dentiţiei în funcţie de hrană, transformarea degetelor dela membre în funcţie de mediul înconjurător etc.

Sunt multe de văzut în această expoziţie. Iată aspecte ale muncii profesorilor de fizică, de matematică, de geografie, ale educatoarelor. Astfel pot fi văzute hărţi, jucării, macheta unei mine de cărbuni, soneria, turbina, dinamometrul. Deasemenea se pot vedea aci lunelele lui Hippocrat, cercul lui Euler, punctul lui Miquel şi altele, executate de elevele centrului şcolar 2—10—13.

Varietatea materialului didactic expus oglindeşte efortul cadrelor didactice din raionul Lenin pentru a folosi materialul intuitiv în vederea formării la elevi a unor reprezentări juste despre procesele şi fenomenele ce se petrec în natură în legătura, acţiunea şi condiţionarea lor reciprocă.

Planificarea muncii în instituţia preşcolară

Pregătindu-se pentru noul an şcolar, educatoarele din instituţiile preşcolare îşi întocmesc din timp planurile de muncă pentru întregul an, planurile pe o lună, pe un număr de zile, precum şi planuri (conspecte) pentru primele zile în grădiniţă sau în cămin.

Pentru perioada începutului de an şcolar este deosebit de importantă munca de alcătuire a planului anual. Deoarece până acum nu s'au dat îndrumări precise în legătură cu planul anual, există încă numeroase confuzii în această privinţă.

Planurile anuale nu trebue să însemne o simplă formalitate lipsită de conţinut, nu trebue să cuprindă generalităţi. Multe educatoare copiază întocmai cele prevăzute în „Indrumătorul pentru învăţământul preşcolar", fără să ţină seama de faptul că acesta nu poate cuprinde decât indicaţii generale, valabile pentru toate instituţiile preşcolare. Poţi găsi în astfel de planuri anuale, intitulate în mod nejust planuri de muncă educativă, formule lipsite de orice conţinut concret. De pildă: „lărgirea şi precizarea vocabularului"; „exprimarea gândurilor şi sentimentelor"; „copiii vor învăţa să povestească şi să spună poezii" etc.

Acest plan anual, aşa cum se alcătueşte de cele mai multe ori, are în general 3 rubrici. Prima rubrică cuprinde problemele despre care am vorbit mai sus — adică obiectivele principale ale muncii, formulate într'un mod foarte general. A doua se referă la mijloacele de realizare. A treia rubrică indică materialul didactic folosit, începând cu creta şi cârpa de praf şi sfârşind cu formulări abstracte ca: „voi folosi natura"; „clasa"; „familia copiilor" etc.

La ce ar putea folosi aceste rubrici şi formulările pe care le cuprind? Ele nu indică nici care anume activitate sau joc se va organiza pentru realizarea unui anumit scop educativ, nici ce material didactic propriu zis va fi folosit, deoarece este limpede că atât cârpa de praf şi creta, cât şi „clasa" etc. nu pot fi socotite „material didactic".

Desigur, pentru a munci cu perspectivă, pentru ca fiecare membru al colectivului din instituţia preşcolară să cunoască sarcinile tuturor şi sarcinile proprii, este necesar să existe un plan general, pe întregul an, al instituţiei. El nu trebue alcătuit însă aşa cum a fost alcătuit până acum. Este bine ca acest plan general să cuprindă două mari capitole: unul privitor la sarcinile instituţiei preşcolare pentru anul respectiv, iar altul la măsurile concrete care vor fi luate pentru realizarea acestor sarcini, precum şi termenele de executare şi oamenii care răspund de aceasta.

In cadrul acestor capitole trebue să fie cuprinse problemele organizării activităţii instructiv-educative, problemele conducerii şi ale controlului (munca direcţiei), problemele legate de ridicarea nivelului ideologic şi politic al educatoarelor, problemele muncii cu părinţii, ale muncii administrative etc. Atât la întocmirea cât şi la realizarea planului general anual trebue să participe întregul colectiv al instituţiei preşcolare.

Acest plan se întocmeşte pe baza hotărîrilor cu privire la învăţământ, pe baza rapoartelor de activitate din anul precedent (ale direcţiei şi ale educatoarelor), precum şi pe baza documentelor instituţiei preşcolare (procese verbale ale cercurilor pedagogice, ale şedinţelor consiliului pedagogic, ale inspecţiilor făcute în instituţie etc.).

In plan trebue să se prezinte pe scurt, în mod critic, concluziile cu privire la principalele probleme din activitatea anului precedent, arătându-se realizările şi lipsurile, în aşa fel încât aceste concluzii să constitue un îndreptar pentru munca noului an. De exemplu, pentru problemele educative: „La grupa mijlocie s'au obţinut succese mai ales în privinţa însuşirii limbii materne, pentrucă s'au organizat vizite în întreprinderi şi instituţii — ceeace a dat copiilor prilejul să-şi lărgească vocabularul — pentrucă s'a folosit just materialul didactic şi nu s'a neglijat munca individuală".

Tot în felul acesta se vor arăta şi lipsurile. De exemplu: „Nu s'a repartizat just, în planurile lunare, materialul prevăzut în „Indrumătorul pentru învăţământul preşcolar" pentru grupa mică. N'a existat o succesiune între planurile lunare şi între cele calendaristice".

Se vor nota astfel concluzii privitoare la cele mai însemnate probleme ale muncii în instituţia preşcolară (munca direcţiei, munca metodică etc.).

Pe baza acestor concluzii se trasează sarcinile concrete pentru noul an şcolar. Sarcinile trebue să se refere direct la acele probleme care cer o atenţie deosebită. De exemplu: „Se va da o mai mare însemnătate îndrumării metodice în legătură cu jocurile şi activităţile la libera alegere"; „Se va trece imediat la îmbunătăţirea întocmirii planurilor (conspecte) de lecţii etc.".

Toate acestea vor fi cuprinse în primul capitol al planului. In capitolul al doilea trebue să se arate măsurile concrete, termenele de executare şi cine răspunde.

Să presupunem că s'a prevăzut ca sarcină „îmbunătăţirea ocrotirii sănătăţii copiilor". In capitolul II se va indica:

Măsuri: 1) Organizarea supravegherii medicale prin vizite medicale săptămânale, examen medical trimestrial la dispensar, control igienic zilnic etc. Termen: permanent. Răspund: medicul şi sora. 2) Imbunătăţirea regimului prin respectarea strictă a etapelor de activitate ale zilei. Evidenţa zilnică a menuurilor şi calcularea caloriilor. Organizarea justă a timpului destinat plimbărilor în planul fiecărei zile. Termen: permanent. Răspund: educatoarea, medicul şi sora pentru fiecare grupă în parte.

In felul acesta, se pot indica rând pe rând toate problemele de care se va ocupa întregul colectiv. Nu trebuie uitate problemele administrative, munca de conducere şi control, ca şi toate celelalte probleme. Ele trebue prezentate în plan cu termene concrete şi în aşa fel încât să fie cunoscute întregului colectiv.

In anexă, planul general trebue să cuprindă indicaţii privitoare la organizarea instituţiei preşcolare. Aici se trec, dela începutul anului şcolar, datele în legătură cu copiii, cu repartizarea pe grupe a educatoarelor şi a copiilor, în legătură cu regimul instituţiei etc.

In urma unor îndrumări şi a unor exemple mai vechi, nesistematice şi neprecise, date educatoarelor noastre de către unele organe de îndrumare şi control, multe planuri lunare mai cuprind, din păcate, formulări vagi, generale — şi deci nefolositoare.

Astfel de formulări dovedesc că nu s'au folosit just indicaţiile „Indrumătorului pentru învăţământul preşcolar". Acesta poate să cuprindă, desigur, formulări largi, care trebue să dea perspectiva muncii pe un an întreg. Rolul educatoarei constă însă nu în a copia aceste formulări, ci în a le folosi, aplicându-le la munca ei concretă pe o anumită lună.

In întocmirea planului lunar educatoarea trebue să ţină seama neapărat de activitatea din luna precedentă, de nivelul la care au ajuns în acest timp copiii din grupa sa. In felul acesta se pot preciza problemele principale de care se va ocupa în luna respectivă, indicându-se, acolo unde este nevoe, şi materialul didactic pe care îl va folosi.

Iată, de exemplu, câteva puncte din planul privitor la grupa copiilor mici, în luna Martie: „Voi urmări în mod special pe Lenuţa şi Viorica (nou venite); voi observa cum îşi însuşesc deprinderile pe care ceilalţi copii şi le-au însuşit înainte; voi folosi mai multe frământări de limbă şi, poezii, care ajută la corectarea pronunţării (materialul din revista „Luminiţa" şi versuri potrivite, din diferite poezii) în special pentru Nelu, Titi şi Maria, care au greutăţi la pronunţare; etc.

Intr'un asemenea plan lunar trebue să se indice concret conţinutul activităţii educative, astfel încât să reiasă şi mijloacele de realizare a planului (activităţi obligatorii, jocuri, activitate individuală etc.) precum şi materialul didactic care va fi folosit. Nu trebue să uităm că pe baza planului lunar se alcătueşte apoi planul muncii pe un număr de zile şi că deci planul lunar trebue să cuprindă problemele cele mai importante, urmând ca în planul calendaristic să se vadă aplicarea lor directă, concretă cu mai multe amănunte.

Justa alcătuire a planurilor de muncă şi organizarea unui control riguros al îndeplinirii sarcinilor prevăzute în plan sunt o chezăşie a bunei desfăşurări a muncii în instituţia preşcolară.

I. BERCEA

Cum m'am pregătit pentru noul an şcolar

Iată că au şi sosit zilele începutului de an şcolar. Elevi, învăţători şi profesori ne reîntâlnim, începem o nouă etapă a muncii noastre.

Pentru fiecare dintre noi, primele zile ale anului şcolar sunt pline de emoţie, de bucurie. Păşim de fiecare dată în şcoală înarmaţi cu o experienţă mai bogată, hotărîţi să luptăm mai bine pentru instruirea şi educarea tineretului.

Ca şi în anii trecuţi, voi preda elevelor şcolii medii de fete nr. 1 din Capitală limba şi literatura română. Am căutat să mă pregătesc cât mai serios pentru munca mea, astfel încât să încep, chiar din primele zile, o activitate regulată şi rodnică. De mare ajutor îmi este faptul că au apărut primele volume din Antologia literaturii române. Pe baza acestora voi putea organiza, împreună cu elevele, analize mai adâncite ale operelor literare, voi putea desfăşura mai bine atât lecţiile de predare cât şi cele de repetare a materiei studiate.

Cum m'am pregătit eu pentru începerea anului? Mi-am întocmit din vreme, pentru fiecare clasă, liste cuprinzând bibliografia necesară. Voi afişa aceste liste în fiecare clasă, încă dela primele lecţii, pentruca elevele să-şi poată procura din vreme cărţile ce trebue citite.

Eu însumi am recitit aproape în întregime operele autorilor prevăzuţi în programă, precum şi tot ceeace studiază elevele mele din operele scriitorilor clasici ruşi şi din operele marilor scriitori sovietici.

Am studiat deasemenea numeroase materiale sovietice privitoare la problema tipicului în literatură, precum şi o serie de materiale referitoare la aceeaş problemă apărute în presa noastră.

Pentrucă o parte dintre elevele mele au încă lipsuri în cunoştinţele de gramatică, mi-am propus să insist asupra analizei gramaticale, căutând în acelaş timp ca aceasta să complecteze studiul asupra mijloacelor stilistice ale autorilor. De exemplu, voi organiza astfel de analize în legătură cu studierea operelor lui Odobescu, Caragiale etc. Astfel, elevele vor adânci mai bine topica specială, bogăţia vocabularului, farmecul specific al limbii scriitorilor.

Mi-am pregătit pentru fiecare clasă câte un caet în care voi nota regulat observaţii cu privire la nivelul de cunoştinţe şi cultură al elevilor, la ortografia lor, la greutăţile pe care le întâmpină în analiza gramaticală, la exprimarea lor în scris şi în vorbire, la bogăţia vocabularului lor, la măsura în care ştiu să citească expresiv (chiar la clasa a XI-a).

Am încercat să pregătesc material didactic, deoarece acesta dă mai multă viaţă studiului. De exemplu, o planşă referitoare la un autor cuprinde câteva portrete ale acestuia, indică locul naşterii sale, casa în care a trăit, peisagiile pe care le-a cântat, coperte ale cărţilor pe care le-a scris etc.

Pentruca elevele să înţeleagă mai bine legăturile care i-au unit pe unii scriitori, influenţa pe care au avut-o unii asupra altora, am încercat să alcătuiesc un tablou sinoptic mare, care va fi făcut şi de fiecare elevă în parte, pe caietul ei, pe măsură ce vom înainta în studiul literaturii.

In munca pe care o voi desfăşura în acest an şcolar, un sprijin important îl constitue pentru mine concluziile consfătuirii raionale la care am asistat de curând. Din discuţiile purtate în secţia profesorilor de limba română, din schimbul de experienţă desfăşurat cu acest prilej s'au desprins pentru mine învăţăminte pe care le voi aplica pentru a-mi îmbunătăţi munca. De pildă, voi acorda o mai mare atenţie controlului temelor executate acasă, aşa cum s'a arătat în consfătuire că este necesar. Voi lua zilnic acasă câte 5—6 caiete ale elevelor, pentru a le controla în amănunţime.

Voi îmbunătăţi deasemenea munca mea pentru obţinerea unei exprimări juste a elevelor, pentru a le face să-şi îmbogăţească vocabularul prin cunoaşterea adâncită a limbii poporului. Imi propun să dau elevelor, în acest scop, să memoreze cele mai frumoase versuri ale autorilor studiaţi şi chiar fragmente de proză din opera lui Odobescu, Caragiale, Creangă.

Imi propun să întăresc, chiar din primele zile de şcoală, munca mea pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învăţătură a elevelor. Voi organiza, începând din prima săptămână, ore de lucru individual cu elevele care nu scriu suficient de corect, făcând cu ele exerciţii de dictare explicativă şi de analiză gramaticală.

Păşesc într'o nouă etapă a activităţii mele cu încrederea că, ajutată de întreg colectivul şcolii noastre, voi izbuti să muncesc mai bine, cu mai mult folos.

A. VERDEŞ
profesoară de limba română
la şcoala medie de fete Nr. 1
din Bucureşti

Fericirea omului — obiectiv suprem al politicii partidului

Ideologia marxist-leninistă se întemeiază pe ideea că omul este capitalul cel mai de preţ, că oamenii, făuritorii bunurilor materiale şi culturale sunt în acelaş timp făuritorii istoriei, că proletariatului îi revine înalta misiune a lichidării exploatării omului de către om, a eliberării întregului popor muncitor. Ideologia proletariatului a cucerit masele, devenind o uriaşă forţă materială, tocmai pentru că ea este expresia ştiinţifică a necesităţilor vitale ale milioanelor celor ce muncesc, pentru că ea urmăreşte eliberarea omului, făurirea unei vieţi mai bune, mai fericite pentru omul muncitor. Marea forţă transformatoare a acestei ideologii a fost în mod strălucit verificată în practică de experienţa marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice — avantgarda mişcării revoluţionare mondiale — care pentru prima oară în istoria omenirii, a condus poporul la victoria socialismului, la lichidarea lanţurilor exploatării, către măreţul ţel al făuririi fericirii pe pământ.

Urmând pilda gloriosului partid al proletariatului din Rusia, muncitorii din ţara noastră au făurit Partidul Comunist — expresie a intereselor vitale ale tuturor oamenilor muncii din România. Partidul Muncitoresc Român este rezultatul unui proces îndelungat de desvoltare a poporului nostru, rezultat al luptei sale de veacuri pentru eliberarea socială şi naţională, luptă ridicată pe o treaptă superioară de mişcarea muncitorească revoluţionară.

Cauza nobilă căreia şi-a consacrat activitatea, încă din primele sale zile, partidul clasei muncitoare, a fost cauza eliberării oamenilor muncii de sub jugul exploatării şi asupririi, cauza fericirii poporului muncitor. Acest înalt ţel, această fierbinte dragoste de popor au dat atâta tărie şi hotărîre comuniştilor din ţara noastră, încât nici cea mai sălbatică teroare a burgheziei şi moşierimii, nici ocnele şi temniţele, nici plutoanele de execuţie nu i-au putut abate de pe calea luptei revoluţionare.

Incă din zilele Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, grupele comuniste din România chemau masele muncitoare la lupta împotriva regimului de foamete şi mizerie la care era supus proletariatul de către exploatatorii capitalişti. Luptele pe care comuniştii le-au organizat timp de zeci de ani au arătat că Partidul Comunist este organizatorul oamenilor muncii pentru o viaţă mai bună, împotriva exploatării şi a înrobirii ţării. In condiţiile crâncene ale ilegalităţii, în această luptă eroică dusă de partid şi-au sacrificat libertatea şi viaţa cei mai buni fii ai săi. In perioada dictaturii fasciste, Partidul Comunist a fost singurul partid care a arătat adevăratul drum pentru salvarea poporului, pentru evitarea unei catastrofe naţionale. După eliberarea noastră de către Armata Sovietică, partidul a arătat poporului programul de luptă pentru democratizarea ţării, pentru desvoltarea economică şi ridicarea nivelului de viaţă al maselor. Rolul partidului — de conducător şi îndrumător al poporului muncitor — înscris în însăşi Constituţia ţării — este astfel rezultatul unui proces istoric îndelungat, este rezultatul experienţei poporului care s'a convins pe deplin că aspiraţiile sale spre bunăstare nu pot fi înfăptuite decât sub conducerea partidului. Poporul s'a convins că învăţătura marxist-leninistă oferă partidului posibilitatea să-l conducă cu succes în lupta pentru îmbunătăţirea condiţiilor vieţii sale materiale şi culturale, îi dă posibilitatea să cunoască legile obiective ale desvoltării societăţii şi să le folosească în interesul celor ce muncesc. Deaceea, considerând politica partidului drept propria sa politică, poporul nostru muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, a păşit cu încredere şi fermitate, sub conducerea partidului, pe calea democraţiei populare, pe calea socialismului.

Pe această cale, în numai câţiva ani, în viaţa poporului nostru au survenit schimbări fundamentale.

N'a trecut multă vreme de când ţara noastră era supusă legii sălbatice a stoarcerii profitului capitalist, de când soarta poporului, problemele lui de viaţă cele mai arzătoare, erau hotărîte în birourile capitonate ale imperialiştilor din Paris sau Berlin, Londra sau Washington. Politica regimului burghezo-moşieresc urmărea ţinerea poporului în cea mai neagră mizerie şi incultură, degradarea biologică a maselor largi muncitoare. In rândul maselor muncitoare bântuia şomajul — însoţitorul permanent al capitalismului — care aducea după sine spectacolul tragic al miilor de oameni disperaţi, alergând zile întregi după o bucată de pâine amară. După unele cifre incomplecte, numai în anul 1930, aproximativ 20 la sută din totalul muncitorilor din industria grea erau şomeri. Statisticele — bineînţeles măsluite — ale vremii, arată că între 1929—1932, anii îngroziţori ai crizei, datorită faptului că şi-au încetat activitatea 179 de întreprinderi ale marii industrii, peste 49.000 de muncitori şi funcţionari au fost aruncaţi pe drumuri, să îngroaşe rândurile şomerilor, ale celor expuşi morţii prin foame. Pe vremea regimului burghezo-moşieresc, care manifesta o criminală nepăsare faţă de sănătatea oamenilor muncii, România avea trista faimă de ţară a celei mai mari mortalităţi infantile din Europa. „La noi — stă scris într'un Buletin al Ministerului de Interne din 1943 — în fiecare an mor circa 200.000 copii până la vârsta de 2 ani". Mulţi dintre aceşti copii mureau fără să fi fost examinaţi de un medic. La sate, mizeria făcea casă bună cu pelagra, tuberculoza şi alte boli sociale. Poporul era ţinut în misticism şi ignoranţă. Porţile şcolilor erau închise fiilor omului muncitor. După cum reiese din recensământul din 1930, peste 43 la sută din populaţia ţării era analfabetă. Invăţătorimea — tagmă dispreţuită de stăpânii zilei — intra în centrul atenţiei burgheziei şi moşierimii numai cu prilejul manevrelor electorale.

Călăuzindu-se de grija permanentă pentru ridicarea bunăstării a poporului, care constitue legea supremă a întregii sale activităţi, partidul a condus masele muncitoare — în condiţiile favorabile create de eliberarea ţării noastre de către glorioasa Armată Sovietică — la răsturnarea orânduirii burghezo-moşiereşti, la lupta pentru făurirea unei orânduiri care să asigure omului muncitor condiţii mereu mai bune de viaţă. Din iniţiativa partidului a fost înfăptuită reforma agrară, în urma căreia moşierimea a fost lichidată ca clasă, ceeace a dus la eliberarea ţărănimii din ghiarele secularei exploatări moşiereşti. Ca urmare a actului revoluţionar al naţionalizării principalelor mijloace de producţie, uzinele, fabricile, băncile, transporturile, au devenit bunuri ale întregului popor muncitor, destinate să contribue la îmbunătăţirea vieţii poporului. Faptul că a luat naştere sectorul socialist al economiei, unde a fost lichidată exploatarea omului de către om, a dus la schimbări adânci în rândul oamenilor muncii. Clasa muncitoare a încetat să mai fie o clasă exploatată, lipsită de mijloace de producţie, devenind clasa conducătoare în stat. Şomajul a fost lichidat cu desăvârşire. Clasa muncitoare a crescut numericeşte şi s'a ridicat nivelul ei de calificare.

Datorită muncii devotate, pline de entuziasm patriotic a clasei muncitoare, aliată cu ţărănimea muncitoare, datorită generosului ajutor acordat de Uniunea Sovietică, în ţara noastră au fost obţinute în anii regimului de democraţie populară un şir de realizări însemnate în opera de construire a socialismului, de făurire a bunăstării a poporului muncitor. Astfel, faţă de nivelul antebelic, volumul producţiei industriale a crescut în anii puterii populare de circa 2,5 ori. Industria grea, baza desvoltării întregii economii, şi în deosebi industria construcţiei de maşini, creată în anii regimului democrat-popular, este în continuă creştere; industria petroliferă, industria carboniferă, industria electrotehnică şi industria chimică se află în plină desvoltare. Marile bogăţii ale ţării noastre sunt exploatate din ce în ce mai raţional. Se desvoltă necontenit pe o linie ascendentă industria bunurilor de larg consum, care, în ce priveşte ţesăturile de bumbac, lână, mătase, tricotajele de bumbac şi lână, încălţăminte etc., a depăşit cu mult producţia anului 1938. Se desvoltă industria alimentară şi industria locală producătoare de bunuri de consum; este în continuă creştere cantitatea de mărfuri pusă la dispoziţia celor ce muncesc.

O cucerire de cea mai mare importanţă a regimului nostru de democraţie populară este îmbunătăţirea stării materiale şi culturale a ţărănimii muncitoare, care participă din ce în ce mai activ la opera de construire a socialismului. In anii puterii populare, ţărănimea muncitoare a primit din partea statului un ajutor însemnat — sămânţă selecţionată, ajutor agrotehnic, credite, uşurări fiscale etc. A crescut consumul propriu al gospodăriilor ţărăneşti. Aproape 300.000 de familii de ţărani muncitori s'au unit, pe baza liberului consimţământ, în gospodării agricole colective şi întovărăşiri agricole.

In domeniul social-cultural, în care s'au investit în perioada 1949—1953 peste 3 miliarde de lei, au fost deasemenea obţinute rezultate însemnate. Oamenii muncii au primit în folosinţă locuinţe noi, cu o suprafaţă de 1.730 000 m.p. Ocrotirea sănătăţii publice, ridicarea necontenită a nivelului sanitar al maselor constitue un aspect principal al luptei partidului pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale maselor. Au fost astfel create pentru ţărănimea muncitoare 2000 dispensare rurale, la care se adaugă punctele sanitare din satele îndepărtate, aproape 1300 case de naştere şi circa 3700 de puncte farmaceutice.

Spre deosebire de regimul burghezo-moşieresc, care urmărea menţinerea în întuneric a maselor, care ţinea poporul departe de cultură şi de civilizaţie, regimul de democraţie populară a făcut şi din comorile artei şi culturii un bun al maselor largi ale celor ce muncesc. In faţa tineretului din ţara noastră, partidul a deschis perspective minunate. Tinerii îşi pot făuri astăzi visurile cele mai îndrăzneţe, având siguranţa deplină că ele vor fi înfăptuite. Invăţământul şi-a deschis astăzi larg porţile în faţa tineretului însetat de a cunoaşte, de a lua cu asalt şi de a cuceri măreaţa cetate a ştiinţei. Numărul celor care învaţă astăzi în şcolile elementare, medii şi superioare depăşeşte de două ori pe cel din 1938. Numai în ultimul an, numărul şcolilor elementare a crescut cu 109 unităţi, au fost transformate în şcoli de 7 ani 184 şcoli elementare, 12 şcoli de 7 ani au fost transformate în şcoli de 10 ani, iar numărul instituţiilor preşcolare a crescut cu peste 700 unităţi. Au fost clădite şi amenajate localuri noi pentru o serie de instituite şi facultăţi. Peste 70 la sută dintre studenţi primesc burse de stat, care le asigură hrana, cazarea şi îmbrăcămintea. Numărul căminelor studenţeşti a crescut în ultimii patru ani cu 76%, iar numărul studenţilor din aceste cămine cu 201%. O măsură deosebit de grăitoare în ce priveşte grija partidului şi guvernului faţă de cei ce îşi consacră activitatea educării tinerei generaţii activitate care se bucură astăzi în patria noastră de cea mai mare preţuire — este Hotărîrea din August 1951 privitoare la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de muncă ale cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu şi traducerea ei consecventă în viaţă. Toate aceste condiţii contribue la continua ridicare culturală a poporului, pe care partidul o consideră indispensabilă în opera de construire a socialismului.

In aplicarea liniei sale marxist-leniniste de construire a socialismului, a cărei lege este satisfacerea nevoilor materiale şi culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc, partidul analizează necontenit problemele noi, ridicate de practica vieţii, găsind pentru ele soluţiile cele mai juste, în conformitate cu interesele vitale ale poporului. Metoda încercată de lichidare a lipsurilor şi de îmbunătăţire necontenită a muncii, care exprimă totodată marea încredere pe care partidul o are în popor, este critica şi autocritica. Desvăluirea curajoasă a lipsurilor şi criticarea lor curajoasă în faţa poporului este o caracteristică a partidului de tip nou, care nu are ce ascunde poporului, întrucât singurele interese care-l călăuzesc în luptă sunt interesele poporului. O expresie a acestui fapt este analiza făcută de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19 şi 20 August asupra rezultatelor muncii în domeniul economic, social, cultural, analiză care, paralel cu realizările obţinute, a constatat şi o serie de lipsuri serioase în politica noastră economică. Plenara a constatat crearea unei proporţii nejuste între cele două mari fonduri sociale în care se împarte venitul naţional: fondul de acumulare şi fondul de consum, precum şi efectuarea repartizării investiţiilor în mod necorespunzător necesităţilor desvoltării proporţionale a ramurilor economiei naţionale. In vederea lichidării acestor lipsuri şi pentru creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii în raport cu desvoltarea generală a economiei naţionale, Plenara a trasat un amplu program de măsuri economice pentru a cărui realizare este necesar să-şi concentreze eforturile întregul nostru popor muncitor. Principalele măsuri sunt acelea legate de lupta pentru lichidarea rămânerii în urmă a agriculturii, a producţiei noastre alimentare şi a industriei uşoare, pentru a se obţine o abundenţă de produse. In acest scop, fondul de acumulare din venitul naţional va fi redus iar fondul de consum va fi mărit. Vor fi reduse, deasemenea, investiţiile pentru industria grea, fondurile fiind utilizate pentru acele lucrări care vor da în scurtă vreme rezultate în direcţia creşterii standardului de viaţă al poporului. Până în 1955, proporţia investiţiilor pentru industria bunurilor de larg consum şi pentru agricultură se va dubla faţă de 1953. Aceasta va face ca populaţia să primească, începând încă din anul acesta, cu mult mai multe bunuri ale industriei alimentare, ale industriei textile şi de încălţăminte.

In scopul atingerii şi depăşirii nivelului producţiei agricole dinainte de război condiţie esenţială pentru îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei şi pentru asigurarea industriei uşoare şi alimentare cu materii prime, partidul a luat o serie de măsuri de cea

(Continuare în pagina 4-a)

Un mare fiu al poporului cehoslovac

„Noi, comuniștii, iubim pacea! Și pentru aceasta luptăm noi. Luptăm împotriva tuturor cauzelor războiului, luptăm pentru organizarea unei lumi în care nu va exista niciodată un criminal capabil să trimită la moarte milioane de oameni". Așa scria Iulius Fucik într'un articol apărut în ianuarie 1942 în presa ilegală comunistă. Pentru aceste principii a luptat ani de-arândul și și-a dat viața Iulius Fucik.

Militant pe pozițiile înaintate ale clasei muncitoare, Fucik — scriitor comunist și erou național al poporului cehoslovac — și-a pus întreaga sa forță creatoare, viața sa în slujba partidului în ale cărui rânduri a luptat cu un nestăvilit avânt.

Iulius Fucik s'a născut în anul 1903, într'un cartier muncitoresc din Praga. Ororile primului război mondial, suferințele crunte pe care le-a îndurat familia lui, suferințele tuturor celor care nu cunoșteau decât foamea și umilința i-au arătat că nu există decât o singură cale către o viață mai bună: calea luptei revoluționare.

Ca ziarist comunist, el răspândește adevărul în masa celor mulți și exploatați, demascând minciunile și planurile urzite de către exploatatori. Articolele lui Iulius Fucik au constituit arme de luptă în mâna tuturor acelora care se împotriveau valului crescând al fascismului, tendințelor lui agresive, politicii de pregătire a războiului antisovietic. Prin paginile ilegale ale ziarului „Rude Pravo", la care Iulius Fucik a lucrat ca redactor șef, el a mobilizat masele largi ale poporului cehoslovac împotriva cotropitorilor fasciști, pentru independența Cehoslovaciei, pentru prietenie cu Uniunea Sovietică, pentru libertate, pace și fericire. In articolele sale, Iulius Fucik a demascat cu tărie regimul burghezo-moșieresc, crimele politice săvârșite față de oamenii muncii și de luptătorii lor, a demascat pe trădătorii maselor muncitoare, a arătat sălbăticia fascismului și starea de mizerie în care se sbătea poporul muncitor, a atacat teroarea care se aplica în închisori. Răspunzând prin paginile ziarului „Rude Pravo" hitleriștilor, Iulius Fucik le spunea: „Niciodată, auziți, niciodată nu vom trăda lupta revoluționară a poporului cehoslovac, niciodată nu vom sluji forțelor sumbre și înrobitoare". Aceste cuvinte ale înflăcăratului comunist Iulius Fucik erau izvorîte din inima poporului cehoslovac.

Trădat de un aventurier fără scrupule, Fucik cade în anul 1942 în mâinile agenților gestapoului. Dar nici torturile canibalice ale gestapoului hitlerist, nici moartea nu l-au putut face pe Iulius Fucik să-și renege ideile sale, ideile partidului care l-a crescut.

„Reportaj cu șireangul de gât", lucrare tipărită în mai mult de 100 de limbi, vorbește clar despre eroismul, despre dragostea fierbinte pentru pace și pentru viață a militantului comunist Iulius Fucik. Cartea lui constitue un puternic act de acuzare împotriva barbariei hitleriste, împotriva tuturor dușmanilor păcii și vieții.

„Am iubit viața — a scris Iulius Fucik — și m'am avântat în luptă pentru ea. V'am iubit pe voi, oameni, și eram fericit când răspundeați dragostei mele și sufeream când nu eram înțeles... Auzul numelui meu să nu întristeze pe nimeni. Acesta mi-e testamentul. Vi-l las vouă, tată, mamă, surori, tie, Gusta mea, vouă tovarăși, tuturor celor pe care v'am iubit. Dacă lacrimile vă pot ușura, plângeți-mă o clipă. Dar nu mă compătimiți. Am trăit pentru o viață plină de bucurii, mor pentru ea și ar fi nedrept să-mi puneți pe mormânt îngerul durerii". Nici în ultimele clipe ale vieții sale, Iulius Fucik nu și-a pierdut încrederea în cauza partidului clasei din care se ridicase, încrederea în viață, în oameni.

Dela moartea lui Iulius Fucik au trecut 10 ani. Oamenii pe care Iulius Fucik i-a iubit atât de mult, muncitorii și țăranii patriei sale, trăesc astăzi o viață liberă, trăesc viața plină de bucurii pentru care ei s'a jertfit, construesc, sub conducerea partidului, societatea nouă, societatea socialistă.

Pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii

Intreaga politică a partidului și a statului nostru este îndreptată spre satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc. Numai la trei săptămâni dela Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. — care a adoptat programul de măsuri economice menit să ducă în scurt timp la o rapidă îmbunătățire a nivelului de trai al oamenilor muncii, Consiliul de Miniștri a luat o serie de hotărîri menite să traducă în viață politica partidului.

Astfel, au fost anulate toate restanțele la produsele de toamnă provenite din cotele obligatorii pe anul 1952, datorate de gospodăriile agricole colective, de întovărășirile agricole și de gospodăriile agricole individuale, venindu-se astfel în ajutorul țăranilor muncitori care nu și-au putut achita obligațiile din cauza calamităților din anul 1952. In scopul stimulării agriculturii pentru obținerea unei producții sporite, Consiliul de Miniștri a hotărît să acorde gospodăriilor colective, sau gospodăriilor individuale, înlesniri constând în scutiri de impozitul agricol sau reduceri pentru venitul realizat din cultura pomilor fructiferi sau a viței de vie, din albinărit, din creșterea vitelor și a viermilor de mătase. S'au redus deasemenea impozitele aferente terenurilor pentru ale căror culturi s'au încheiat contracte de predare a produselor agricole de stat. Au fost scutite de impozit veniturile realizate din unele produse agricole obținute peste producția medie la hectar de gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole ale țăranilor muncitori și au fost reduse impozitele pe veniturile realizate din vânzarea produselor agricole pe piață.

Statul nostru acordă o mare atenție desvoltării creșterii vitelor. Prezidiul Marii Adunări Naționale a hotărît să acorde în mod gratuit asistența sanitară, veterinară precum și materialele necesare pentru combaterea bolilor animalelor.

In vederea îmbunătățirii condițiilor de trai ale celor ce muncesc au fost reduse tarifele la apă, salubritate și canalizare, ca și unele norme și prime de asigurare.

Toate aceste măsuri — mărturie a grijii pe care statul democrat-popular o poartă celor ce muncesc — sunt menite să înlesnească tot mai mult viața oamenilor muncii, să asigure o creștere rapidă a nivelului lor de trai.

Oamenii muncii din școli, care, alături de întreg poporul nostru muncitor, au primit cu bucurie programul de măsuri economice adoptat de Plenara lărgită a Comitetului Central al P.M.R. luptă pentru întărirea contribuției lor la desvoltarea agriculturii. Invățătorii dela sate au datoria patriotică de a lămuri țărănimea muncitoare asupra însemnătății măsurilor luate recent de Consiliul de Miniștri, arătându-le că acestea sunt menite să stimuleze creșterea continuă a producției agricole, să contribue la sporirea veniturilor producătorilor agricoli. In același timp, învățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că ei au datoria să răspundă grijii partidului și guvernului prin intensificarea muncii pe care o desfășoară, prin obținerea unei producții sporite, care va asigura propria lor bunăstare și bunăstarea întregului nostru popor muncitor.

Să asigurăm o rodnică activitate sportivă în noul an școlar

Una din sarcinile importante ale școlii în educația comunistă a generației tinere, este educația fizică a elevilor.

Conducerea școlii medii mixte din Baia Mare, a școlii pedagogice maghiare de băieți din Cluj, a școlii pedagogice maghiare din Miercurea Ciuc și altele, și conducerile colectivelor sportive, sprijinite de C.C.F.S. au obținut rezultate frumoase pe linia organizării campionatelor școlare, în munca secțiilor pe ramură de sport, în activitatea G.M.A. etc.

Totuși, în multe din școlile noastre activitatea de cultură fizică a elevilor este slab organizată. Ea nu este just înțeleasă de conducătorii unor școli, de unele organe ale învățământului public.

Acest important sector de muncă nu este în centrul preocupărilor multora din comitetele de cultură fizică și sport regionale și raionale.

Comitetele pentru cultură fizică și sport și organele ministerului învățământului public au datoria să lichideze lipsurile ce s'au manifestat în educația fizică a elevilor.

Profesorii de educație fizică au datoria ca dela începutul noului an școlar să acorde o mare atenție calității lecțiilor de educație fizică. Secțiile de învățământ, împreună cu C.C.F.S. trebue să asigure o sistematică activitate metodică cu profesorii de educație fizică, să organizeze schimburi de experiență, consfătuiri, să acorde mai multă importanță cercurilor pedagogice și controlului educației fizice în școală.

Profesorii de educație fizică își vor putea desfășura în bune condiții activitatea lor, dacă ei vor fi sprijiniți îndeaproape de conducerile școlilor respective, dacă conducerea fiecărei școli va înțelege importanța educației fizice în educarea comunistă a tineretului.

O contribuție importantă în buna desfășurare a educației fizice în școală o are cercul și colectivul sportiv. Incă dela începutul anului trebue creat un colectiv sportiv capabil, care să fie motorul activității sportive în școală. O deosebită importanță va trebui acordată în acest an activității G.M.A. în școală, astfel ca la sfârșitul anului marea masă de elevi să fie purtători ai insignei F.G.M.A. și G.M.A. sau aspiranți ai acestor insigne.

Desfășurarea activității sportive în bune condiții este legată de situația în care se află bazele sportive, terenurile de sport, sălile, diferitele materiale necesare activității sportive. Comitetele pentru cultură fizică și sport trebue să sprijine inițiativa școlilor și a colectivelor sportive școlare, a organelor Ministerului Invățământului Public în vederea construirii și amenajării de terenuri sportive pe lângă școală.

Din rândurile elevilor se ridică o serie de elemente de valoare pentru mișcarea noastră sportivă. Va trebui ca aceste elemente să fie îndrumate spre școlile sportive de elevi, locul unde măestria sportivă se poate perfecționa și desvolta.

Imbunătățirea muncii de educație fizică în rândul elevilor și desvoltarea sportului în școală, sunt datoria de onoare a fiecărui învățător și profesor care predă educația fizică. Munca lor trebue să primească tot sprijinul direcțiilor școlilor, al organelor de învățământ public și al comitetului pentru cultură fizică și sport.

Consfătuirea comitetelor U. T. M. din școlile medii

La centrul școlar nr. 2—10—13 din Capitală a avut loc o consfătuire cu comitetele U.T.M. din școlile medii, în vederea instruirii lor pentru începerea anului școlar 1953—1954 în condițiile cele mai bune.

In cadrul consfătuirii au fost ascultate următoarele referate: „Contribuția organizației U.T.M. la ridicarea nivelului științific și pedagogic al elevelor", prezentat de secretara comitetului U.T.M. dela școala pedagogică de învățătoare nr. 2; „Cum a sprijinit comitetul U.T.M. procesul de învățământ în anul școlar trecut", prezentat de secretara comitetului U.T.M. dela centrul școlar nr. 5-7-8; „Cum a fost organizată activitatea extrașcolară a elevilor", prezentat de secretarul comitetului U.T.M. dela școala medie de arhitectură; „Cum a muncit comitetul U.T.M. pentru combaterea manifestărilor cosmopolite, a chiulului și indisciplinei", prezentat de secretarul comitetului U.T.M. dela școala medie tehnică sportivă.

Referatele au fost urmate de discuții vii. In concluzie, tov. Aureliu Weiss, responsabilul sectorului de învățământ mediu al Comitetului Orășenesc a subliniat realizările și lipsurile constatate în munca comitetelor U.T.M. din școlile medii, arătând care sunt sarcinile acestora în noul an școlar.

O excursie de studii

Studenții anului III dela Institutul Agronomic din Timișoara au participat de curând la o excursie de studii. Scopul acestei excursii a fost aplicarea și desvoltarea cunoștințelor primite în cursul anului școlar. Cu prilejul excursiei, viitorii ingineri agronomi au vizitat Institutul de Cercetări Agronomice din București și filialele lui din Măculești și Târgu Frumos, precum și o serie de uzine, muzee, fabrici și institute. A avut loc un schimb de experiență între studenții timișoreni și studenții diferitelor facultăți ale institutelor agronomice din București, Iași, Craiova și Cluj. Pentru a îmbina munca cu odihna, studenții au făcut un popas la Vatra Dornei. Excursia va contribui la o pregătire mai bună a tinerilor agronomi.

LADISLAU DUNAJECZ
Corespondent
Timișoara

Pe lotul școlar

Cadrele didactice dela școala elementară din comuna Slătioarele, Ocnele-Mari, împreună cu elevii au amenajat pe lotul școlar un câmp pentru experiențe agricole. In această muncă au fost antrenați deasemenea părinții elevilor și utemiștii din comună. Terenul împrejmuit a fost îngrășat, arat și semănat la timp. S'au semănat circa 70 specii de zarzavaturi, plante industriale, leguminoase etc. Multe din aceste specii n'au existat până acum în regiunea respectivă. Printr'o îngrijire atentă au dat rezultate bune: grâul ramificat cu peste 100 boabe în spic, alunele de pământ, buretele de baie, bumbacul, ricinul, anisonul, coreandrul, năutul, meiul, hrișca, mușțarul, lintea și altele. Pe lotul școlar s'au mai făcut experiențe de altoire și pepiniere speciale de nuci și salcâmi.

In tot timpul vacanței de vară elevii și părinții au venit regulat să muncească pe lotul școlar, arătând un deosebit interes pentru rezultatele obținute. In anul școlar viitor colectivul școlii va continua munca și va populariza culturile care s'au aclimatizat bine dând rezultate satisfăcătoare.

Bibliografie

A apărut

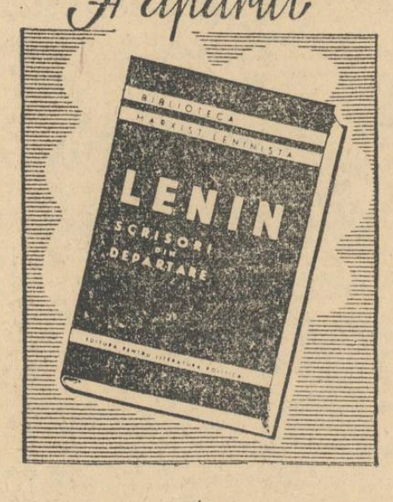

* * *

IN EDITURA
PENTRU LITERATURA POLITICĂ

AU APĂRUT:

Lenin — Scrisori din depărtare, ed. III-a.

Lenin — Despre impozitul în natură, ed. IV-a.

Gh. Gheorghiu-Dej — A 9-a aniversare a eliberării Patriei noastre.

* * * — Politica partidului, forța vitală a regimului de democrație populară.

* * *

TELEGRAME EXTERNE

Deschiderea sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La Viena și-a început lucrările sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii, sub președinția profesorului Frédéric Joliot-Curie. La lucrările sesiunii participă John Bernal (Marea Britanie), Eugénie Cotton și Gilbert de Chambrun (Franța), Emilio Sereni și Riccardo Lombardi (Italia), Nicolai Tihonov și Ilya Ehrenburg (U.R.S.S.), precum și alți luptători activi pentru pace.

Cine formează noul Bundestag al Germaniei occidentale

BONN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Din cei 487 de deputați ai noului Bundestag al Germaniei occidentale, 42 sunt directori sau funcționari superiori, 34 întreprinzători, 38 avocați, 67 funcționari, 41 moșieri, 49 arhitecți, ingineri și medici. Viitoarea armată mercenară vestgermană va fi reprezentată în Bundestag de un viceamiral, un general și un căpitan locotenent. Printre cei 487 de deputați se află numai 15 muncitori. Interesele proprietarilor concernelor vestgermane și ale patronilor sunt reprezentate în Bundestag de Martin Blank („Partidul liberal democrat"), directorul întreprinderii „Gutehoffnungs-Hütte" și fost vicepreședinte al comitetului financiar din Bundestag; Wolfgang Pohle (Uniunea creștin-democrată — U.C.D.) principal consilier juridic al întreprinderii „Mannesman"; Fritz Berendsen (U.C.D.) conducătorul unei filiale a concernului „Kloeckner"; Hans Wellhausen („Partidul liberal democrat") directorul întreprinderii „Mann" din Nuerenberg. Mai fac parte din noul Bundestag Wilhelm Naegen (U.C.D.) din partea firmei „Brannkmeier", fost președinte al comitetului politico-economic și vicepreședinte al Uniunii centrale a comerțului german cu amănuntul, Josef Illerhaus (U.C.D.) — președintele Uniunii Federale a comerțului german de textile cu amănuntul etc.

In noul Bundestag vor figura deasemenea principalii reprezentanți ai industriei grele din Germania occidentală Robert Pferdmenges — complice al lui Hitler, și Hugo Scharnberg, un bancher din Hamburg, ambii din Uniunea creștin-democrată.

*

BONN 10 (Agerpres). — Autoritățile guvernului Adenauer intensifică măsurile teroriste împotriva organizațiilor și elementelor progresiste.

Agenția France Presse anunță că la Luebeck a fost arestat președintele Federației tineretului comunist din landul Schlesswig-Holstein sub acuzația de „tentativă de înaltă trădare". Alți șase fruntași ai Federației se află deasemenea arestați.

In acelaș timp, profitând de bunăvoința și chiar de ajutorul direct al autorităților de ocupație occidentale și al autorităților vestgermane, fasciștii desfășoară o activitate intensă.

Insuși ziarul american „Washington Post" a recunoscut că direcția centrală a informațiilor din Statele Unite finanțează organizația nazistă „Asociația de studii sociale". Deasemenea, ziarul „Daily Express" a anunțat că la München a fost creat un centru de spionaj condus de fostul general nazist Gehlen. „Această organizație este finanțată de americani care îi acordă lui Gehlen 3.500.000 dolari pe an".

Partea americană continuă să încalce acordul de armistițiu din Coreea

KAISUNG 10 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: In ședința din 9 Septembrie a Comisiei militare de armistițiu s'a făcut o comunicare cu privire la atacul săvârșit de un soldat american asupra căpitanului Larsson, membru suedez în grupul neutru de inspecție din Tegu. Generalul Li San Cio, delegatul principal în Comisia militară de armistițiu din partea coreeano-chineză, a declarat că acest atac săvârșit asupra unui membru al grupului neutru de inspecție constitue nu numai o încălcare a prevederilor acordului de armistițiu ci și o insultă adusă întregii Comisii neutre pentru supravegherea armistițiului în ansamblu. Generalul Li San Cio a adăugat că partea coreeano-chineză cere ca hotărîre ca americanii să ia imediat măsuri eficiente și concrete pentru ca asemenea cazuri să nu se mai repete și să asigure îndeplinirea prevederilor corespunzătoare ale acordului de armistițiu.

Evenimentele din Iran

TEHERAN 10 (Agerpres). — Incepând dela 5 Septembrie, la Hamadan a fost decretată starea de asediu.

După cum reiese din relatările ziarelor iraniene, la Teheran sunt arestate în fiecare zi până la 50 de persoane.

In ultimele 2—3 zile au fost operate arestări în rândul muncitorilor fabricii de tutun din Teheran, ai fabricii de ciment și ai altor întreprinderi.

*

PARIS 10 (Agerpres). — Agenția France Presse desminte informațiile apărute în unele ziare britanice „potrivit cărora guvernul iranian al lui Zahedi ar fi promis guvernului american să rela tratativele cu Marea Britanie în termen de două luni".

Știrile apărute în presa britanică cu privire la o eventuală reluare a tratativelor anglo-iraniene aveau drept scop să liniștească cercurile de afaceri din Anglia care privesc cu îngrijorare tratativele dintre S.U.A. și Iran cu privire la petrol.

După cum relatează agenția France Presse, „cercurile oficiale americane precizează că în cadrul negocierilor care au dus la acordarea unui ajutor american de urgență Iranului nu a fost vorba de eventuale tratative cu Londra.

Statele Unite nu au ridicat în niciun fel problema reluării tratativelor dintre Teheran și Londra în legătură cu conflictul petrolifer anglo-iranian".

Crește șomajul în rândurile absolvenților școlilor iugoslave

AGERPRES. — După cum relatează ziarul „Pentru o Iugoslavie socialistă" în Iugoslavia există mii de tineri specialiști șomeri. Astfel, 50% din tinerii absolvenți ai școlilor tehnice și de specialitate din Croația sunt șomeri. Deasemenea, datele oficiale, vădit micșorate, arată că 1.800 de tineri absolvenți ai școlilor industriale din Serbia nu au de lucru.

Intr'o situație asemănătoare se află și absolvenții școlilor medii tehnice. 1/6 din numărul celor proveniți din școlile de acest fel din Belgrad au fost concediați recent. In ceeace privește grija pentru plasarea în câmpul muncii a tinerelor cadre, același ziar relatează că la fabrica „Icarus" din Zemun, 30 de tineri care au absolvit diferite școli de specialitate au fost concediați după terminarea școlii. Din 20 de elevi dela fabrica de tâmplărie din Zagreb, numai doi au găsit de lucru.

FOILETON

N'aveți nicio grijă...

Era pe la sfârșitul lunii August. Tovarășul Anghelina, șeful secției de învățământ din raionul Mihăilești, regiunea București, devenise nerăbdător. De-abea aștepta ședința Comitetului Executiv al sfatului popular raional, ședință pe a cărei ordine de zi figura problema organizării consfătuirii raionale a cadrelor didactice. Dar nerăbdarea tovarășului Anghelina n'a fost de lungă durată. Ședința a avut loc încă înainte de 1 Septembrie. Mare a fost mulțumirea șefului secției de învățământ. A avut prilejul să-și noteze și să asculte toate problemele ridicate de către tovarășii președinte, probleme care priveau buna organizare a consfătuirii cadrelor didactice.

— „Tovarăși — a spus președintele sfatului popular raional — problema consfătuirii cadrelor didactice din țara noastră, a ridicării nivelului lor ideologic, politic și profesional este o problemă de stat... Sfaturile populare, ca organe locale ale puterii de stat, au un rol deosebit de important în sprijinirea acestei acțiuni. Ele trebue să mobilizeze la muncă toate forțele posibile, pentruca aceste consfătuiri să se desfășoare în cât mai bune condițiuni". Multe probleme a ridicat atunci tovarășul președinte al comitetului executiv al sfatului popular din raionul Mihăilești, vorbind cu interes, cu însuflețire. Și cu cât spunea mai multe, cu atât bucuria tovarășului Anghelina devenea mai mare. In sală nu se auzea decât vocea tovarășului președinte, și șgomotul creioanelor care alergau fără întrerupere pe toate carnetele celor din comitetul executiv al sfatului popular raional.

Mai puține a trebuit să-și noteze șeful secției comerciale, tovarășul Rădulescu. Lui nu-i revenea decât o singură sarcină, și anume să asigure cadrelor didactice, pe durata celor 3 zile ale consfătuirii, hrana necesară.

Convins de marea răspundere ce i se încredințase și de importanța consfătuirii cadrelor didactice, tovarășul Rădulescu, nu s'a putut abține să nu-și ia un angajament:

— „Tovarăși — a spus el — problema asigurării unei hrane consistente și eftine ia un număr de peste 300 de persoane e o problemă destul de importantă. Ca șef al secției comerciale îmi iau angajamentul că voi lua legătura cu președintele Uniunii Cooperativelor de Consum din raionul Mihăilești, căruia îi voi arăta importanța consfătuirii cadrelor didactice și necesitatea de a lua legătura cu președintele cooperativei din comuna Cornetu, pentru ca acesta, la rândul său să ia legătura cu responsabilul restaurantului din această comună, căruia va trebui deasemenea să i se arate importanța consfătuirii cadrelor didactice și necesitatea de a li se pregăti o hrană consistentă și hrănitoare. Cât despre îndeplinirea acestui angajament — continuă tovarășul Rădulescu — să n'aveți nici o grijă!".

Toți cei din sală nu aveau nici un motiv să se îndoiască de simțul de răspundere al tovarășului Rădulescu. Singurul care a mai șovăit puțin a fost șeful secției de învățământ. Gândea el că problemu mese unui număr de peste 300 de oameni nu e chiar așa de ușoară. Unde mai pui că e nevoie să fie luate atâtea și atâtea „legături". Dacă Rădulescu uită să ia vreuna din ele? Ce mă fac?

Lipsa de încredere a șefului secției de învățământ a fost însă combătută pe loc de către tovarășul Rădulescu, printr'o nouă afirmație: „N'aveți nicio grijă!"

Intr'adevăr, după terminarea ședinței n'a mai avut nimeni nicio grijă. Așadar, liniștiți, în dimineața zilei de 7 Septembrie, atât tovarășii dela secția de învățământ, cât și cei dela comitetul sindical raional au intrat la consfătuire, unde se adunaseră cei 300 de învățători și profesori din raion.

Pe la orele 13,30 când pentru toți cei de nu sală se punea problema mese — își făcu drum o veste care începu să circule în șoapte, dela un om la altul... „Nu-i bucătaru', nu avem mâncare; cina o vom face prânz, iar cina... s'o vedem". Noutatea venea tocmai din fundul sălii. După ce a trecut pe la toți învățători și profesorii, a ajuns în sfârșit și la masa celor „fără grijă".

Pasă-mi-te timpul fiind prea scurt iar „legăturile" prea multe, nu s'a reușit să se ia legătura tocmai cu cel care trebuia să facă treaba: bucătarul.

Vinovatu'? Cine poate fi altcineva decât „bucătarul" ?! Cine e acest bucătar și cum arată, nu se știe. Totuși, dacă doriți să-l cunoașteți, puteți lua legătura cu tovarășul Rădulescu, care va lua legătura cu tovarășul președinte al Uniunii Cooperativelor de Consum din raionul Mihăilești, care va lua legătura cu președintele cooperativei din comuna Cornetu, care va lua...

M. ZAHARIA

(Urmare din pagina 3-a)

mai mare importanță pentru ridicarea nivelului agriculturii noastre. Pentru ridicarea producției agricole se va acorda gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori, care dau în momentul de față cea mai mare parte din cantitatea totală de cereale marfă, un ajutor mai mare decât până acum, ceeace va duce la sporirea veniturilor lor, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare. Totodată, se vor lua măsuri pentru întărirea sectorului socialist din agricultură.

In vederea satisfacerii cerințelor culturale crescânde ale oamenilor muncii, se vor construi noi cluburi, cămine culturale, biblioteci, cinematografe, teatre, baze sportive. Constatând că față de creșterea rapidă a numărului elevilor și studenților numărul de locuri în cămine, în cantine, săli de clasă și de cursuri a devenit insuficient, Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. a hotărît construirea de noi localuri pentru școli, internate și cămine pentru elevi și studenți, precum și reducerea taxelor școlare și mărirea alocației pentru elevi și studenți.

Poporul nostru pășește ferm pe drumul îndeplinirii programului de măsuri trasat de partid. Siguranța că marile sarcini pe care Partidul le-a pus în fața noastră vor fi cu succes rezolvate își are izvorul în faptul că noi nu suntem singuri, că în lupta noastră ne bucurăm în permanență de marele ajutor pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică. Deasemenea noi primim ajutor din partea tuturor țărilor de democrație populară. In cadrul lagărului socialist, unit și puternic, s'au stabilit relații economice și culturale de strânsă colaborare, care izvorăsc din dorința sinceră a țărilor acestui lagăr, în frunte cu U.R.S.S., de a se ajuta reciproc și de a obține un avânt economic general.

Oamenii muncii din țara noastră văd cum în scurt timp au și început să prindă viață sarcinile trasate de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. în vederea îmbunătățirii vieții poporului muncitor. Zilele trecute ziarele au publicat Hotărîrile Consiliului de Miniștri cuprinzând măsuri concrete care vor duce la sporirea în scurt timp a veniturilor populației.

Cât de puternic contrastează tabloul luminos al vieții oamenilor muncii din țara noastră, care trăesc într'un regim a cărui lege de bază este satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale poporului muncitor, cu tabloul vieții chinuite și pline de mizerie a oamenilor muncii din țările capitaliste, unde totul este subordonat goanei capitaliștilor după profituri maximale și militarizării economiei. In lumea capitalistă, șomajul bântue cu furie. Milioane de oameni se întreabă cu înfrigurare dacă vor avea de lucru a doua zi, lipsa de protecție a muncii face ravagii în rândul celor ce muncesc. Numai în 1951 au pierit în S.U.A., din pricina accidentelor de muncă, 16.000 de muncitori, iar aproape 2 milioane au rămas schilozi pe viață.

O mizerie cruntă domnește și în rândul oamenilor muncii dela sate. In ultimii 10 ani, în S.U.A. au fost ruinate și distruse 2.200.000 de gospodării de fermieri mici și mijlocii. Guvernele capitaliste nu au în procupările lor asemenea probleme ca sănătatea publică. In timp ce în S.U.A. se resimte lipsa a 870.000 de paturi de spitale, în noul buget suma destinată „ocrotirii sănătății" a fost redusă cu încă 7.000.000 de dolari. Au fost deasemenea reduse sumele pentru învățământul public. In schimb, taxele școlare cresc necontenit, ceeace face ca 5 milioane de școlari să nu poată relua cursurile.

In timp ce țările capitaliste sunt frământate de asemenea probleme, care adâncesc necontenit contradicțiile fundamentale ale acestei orânduiri condamnate de istorie, în centrul atenției regimului democrat-popular stă problema ridicării la un nivel și mai înalt a economiei și culturii, satisfacerea într'o măsură tot mai mare a nevoilor crescânde materiale și culturale ale populației. Orânduirea democrat-populară din țara noastră are imense posibilități pentru înfăptuirea acestor sarcini. Chezășia înaintării noastre cu succes pe calea socialismului și a bunei stări este întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pe care partidul, urmând neabătut încercata politică leninistă, o consideră sarcina sa fundamentală. Partidul nostru consideră că socialismul nu poate fi construit fără o alianță trainică cu milioanele de țărani muncitori. Clasa muncitoare, statul nostru de democrație populară ajută țărănimea muncitoare în lupta împotriva exploatării chiaburești. Programul vast elaborat de partid în vederea sprijinirii multilaterale a țărănimii muncitoare, în vederea intensificării schimbului economic între oraș și sat va contribui la cimentarea și mai puternică a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la obținerea de rezultate și mai mari în direcția ridicării standardului de viață al poporului.

Corespunzător țelurilor politicii sale interne, partidul elaborează politica externă a statului nostru, care este străbătută de grija permanentă pentru asigurarea păcii și înlăturarea unui nou război. Partidul și guvernul nostru consideră că politica de pace este singura politică justă, care corespunde intereselor vitale ale poporului nostru și ale tuturor popoarelor iubitoare de pace. In domeniul politicii externe, partidul nostru strânge necontenit legăturile de prietenie și colaborare cu marea Uniune Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea luptei poporului nostru pentru o viață mai bună, cu toate popoarele lagărului democrației și socialismului.

Poporul nostru muncitor se convinge, cu fiecare zi care trece, că atât politica internă cât și politica externă a partidului clasei muncitoare, forța conducătoare a statului democrat-popular, are la bază interesele vitale ale celor ce muncesc, grija pentru om, pentru satisfacerea nevoilor sale.

El se convinge că partidul condamnă cu severitate pe toți cei care manifestă o atitudine de dispreț și neatenție față de cerințele și nevoile maselor, că cere din partea tuturor organelor de partid, de stat și economice să nu cruțe niciun efort pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Deaceea, poporul muncitor înconjoară partidul cu o dragoste nețărmurită, luptă hotărît pentru înfăptuirea politicii sale. In întreaga sa activitate partidul nostru pornește dela teza leninistă că va învinge și va păstra puterea numai acela care crede în popor, care se va cufunda în izvorul creației populare vii. Partidul nostru este pătruns de credința profundă în popor, în energia sa revoluționară. Trăsătura esențială a regimului nostru democrat-popular este tocmai atragerea maselor la activitatea creatoare conștientă, la participarea activă la conducerea treburilor statului. Chezășia înfăptuirii măsurilor inițiate de partid în vederea ridicării nivelului de viață al poporului este continua întărire a legăturii cu masele, intensificarea participării maselor la activitatea economică și politică. Chezășia victoriei politicii partidului, politică ce deschide poporului muncitor perspectivele însorite ale societății socialiste, este unirea strânsă a tuturor oamenilor muncii în jurul partidului și guvernului, în jurul statului de democrație populară.

DUMITRU POPESCU

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00 Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.

/134./
BIBLIOTECA CENTRALA
REGIONALA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 233 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 19 Septembrie 1953

In acest număr:

- Problemele activității educative în clasa I-a — de docent N. N. Jitomirova (pag. 2-a)
- Consfătuirile de producție și experiența înaintată — de I. Grivcov (pag. 2-a)
- Pentru îmbunătățirea activității catedrelor de științe sociale (pag. 3-a).
- Consfătuirile cadrelor didactice (pag. 3-a).
- Viața de luptă a lui Gheorghe Lazăr (pag. 3-a).
- Să îmbunătățim activitatea comitetelor U.T.M. din școli (pag. 4-a).
- Foileton — „Valabilă numai în provincie" (pag. 4-a).

Pentru succesul la învățătură al tuturor elevilor

A început un nou an școlar. In fața pedagogilor se deschide o nouă etapă de muncă. Ei trebue să răspundă unor cerințe înalte, să se țină în pas cu creșterea generală a învățământului nostru.

Rezultatele anului școlar trecut, recentele consfătuiri ale pedagogilor au arătat că din rândurile învățătorilor și ale profesorilor se ridică mereu oameni care obțin însușirea sistematică și temeinică de către toți elevii a cunoștințelor predate. Acești pedagogi știu să stimuleze interesul tineretului pentru știință, știu să-l mănuncească astfel încât să valorifice posibilitățile de a învăța ale fiecărui elev. Astfel de rezultate s'au obținut, de pildă, la școala medie de băieți din Sibiu, la școala de 7 ani din comuna Vârfuri, raionul Puctoasa, la școala medie de fete din Râmnicu-Vâlcea etc.

Ne putem oare mulțumi cu aceste rezultate? Fără îndoială că nu. Atâta vreme cât mai sunt școli unde nu toți elevii își însușesc cunoștințele prevăzute în programele școlare, atâta timp cât alături de învățătorii și profesorii care muncesc cu rezultate bune, chiar în aceleași colective cu ei, se află pedagogi care muncesc slab, nu putem spune că lucrurile stau așa cum trebue.

Sarcina de bază a pedagogilor este aceea de a obține ca toți elevii să învețe bine. Această sarcină nu poate fi îndeplinită decât dacă vom desfășura o muncă sistematică pentru înlăturarea cauzelor care determină rămânerea în urmă la învățătură.

Desigur, aceste cauze nu sunt pretutindeni aceleași. In unele locuri ele sunt determinate de o calitate scăzută a lecțiilor sau de lipsa controlului asupra procesului pedagogic, în altele, de o insuficientă muncă educativă la lecții și în școală, în altele, elevii nu sunt chestionați decât spre sfârșitul pătrarului, sau există o lipsă de preocupare pentru controlul temelor etc.

Tocmai pentrucă situația fiecărei școli, din acest punct de vedere, este diferită, nu poate fi vorba de „rețete" care să fie aplicate la fel în orice școală, pentru a se obține însușirea cunoștințelor de către toți elevii. Adesea, cauzele insuccesului la învățătură se întrepătrund. De aceea este necesar să se stabilească în fiecare școală, pe baza cunoașterii cerințelor didactice și metodice, nu măsuri izolate, ci un ansamblu de măsuri îndreptate spre înlăturarea lipsurilor caracteristice acelei școli.

In același timp însă, există în marea majoritate a școlilor noastre — dacă nu chiar în toate — o serie de lipsuri comune.

De multe ori asigurarea însușirii cunoștințelor de către toți elevii este frânată de neîncrederea unor pedagogi în posibilitatea de a învăța a tuturor copiilor. Se știe că burghezia se străduia să sădească această neîncredere în rândurile pedagogilor tocmai pentrucă ea urmărea să țină departe de cultură pe fiii oamenilor muncii. Altfel stau lucrurile în țara noastră, astăzi. Noi credem cu fermitate că toți copiii și tinerii sunt în stare să-și însușească cultura. Această concepție, care izvorăște din dragostea față de om, din încrederea nelimitată în posibilitățile sale, se întemeiază pe învățătura materialistă cu privire la psihologie și pedagogie și a fost verificată în practică de rezultatele strălucite pe care le-au obținut pedagogii sovietici, de rezultatele pe care le-au obținut cei mai buni dintre învățătorii și profesorii școlilor noastre.

A te menține astăzi pe pozițiile retrograde ale neîncrederii în posibilitățile copiilor înseamnă a trage înapoi activitatea școlii, a frâna desvoltarea ei.

O lipsă însemnată este deasemenea, „metoda verbală" de instruire, abuzul de vorbe și ignorarea realității, ruperea de problemele practicii. Mai sunt, din păcate, în școlile noastre pedagogi care se mulțumesc doar să vorbească despre lucruri și despre fapte, dar nu înfățișează elevilor lucrurile și faptele vii, reale. La examenul de admitere care a avut loc de curând la Facultatea de biologie din București s'a prezentat un candidat care n'a știut să vorbească despre floarea porumbului. Cum de s'a putut întâmpla acest lucru? Fără îndoială, pentrucă profesorul care l-a pregătit s'a limitat să explice numai prin vorbe cum este alcătuită inflorescența porumbului dar — cu toate că porumbul este atât de răspândit în țara noastră — n'a găsit posibilitatea să arate concret elevilor structura acestei inflorescențe. Astfel, elevii pot reproduce numai cuvintele din explicația profesorului sau din carte, dar nu au reprezentarea concretă a florii porumbului. Lucruri asemănătoare se petrec la multe lecții de științe naturale, după cum se petrec și la multe lecții de fizică, de chimie etc. Acest sistem de instruire face ca elevii să perceapă cunoștințele ca ceva „inventat" și nu ca rezultatul unei experiențe a vieții, a activității practice a omului.

Există însă în școlile noastre posibilități largi pentru a preda elevilor cunoștințe în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție. Din acest punct de vedere merită să fie popularizată experiența școlilor de 7 ani din raionul Sibiu. La școlile din Avrig, din Rășinari, din Tălmaciu, din Cisnădioara, colectivele pedagogice au organizat cu mijloace proprii laboratoare și muzee, loturi de experiență și colțuri ale naturii vii. Profesorii de fizică, biologie și chimie din aceste școli organizează cu elevii excursii în producție și în natură, lucrări practice și lecții experimentale. De aceea, elevii lor își însușesc conștient cele predate, capătă deprinderi de muncă practică, sunt în stare să aplice în viață cunoștințele lor.

Este necesar însă ca în **toate** școlile noastre să stea pe primul plan atenția pentru legarea predării de viață. Avem în această privință ajutorul atât de însemnat al experienței școlilor sovietice, care, pe baza hotărârilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., realizează învățământul general politehnic. Avem deasemenea ajutorul experienței celor mai buni învățători și profesori din școlile noastre. Să folosim din plin această experiență,

Una dintre condițiile asigurării succesului la învățătură este munca în colectiv a pedagogilor. Noi vom putea mobiliza colectivele de elevi în lupta pentru însușirea științei numai dacă vom organiza și în colectivele de pedagogi un front unic de luptă pentru obținerea unui nivel ridicat al lecțiilor, pentru asigurarea însușirii cunoștințelor de către toți elevii. Aceasta înseamnă, în primul rând, că trebue să ridicăm nivelul activității consiliilor pedagogice, punând în centrul atenției lor problemele principale ale activității didactice și făcându-le în stare să rezolve aceste probleme. Consiliul pedagogic trebue să discute, de pildă, astfel de probleme cum sunt stabilirea unor cerințe unice ale tuturor pedagogilor din școală pentru cunoștințe, trainice de limbă, pentru o temeinică însușire a scrierii și vorbirii corecte, pentru legarea predării de viață, de activitatea în producție, pentru o justă apreciere și notare a cunoștințelor elevilor etc.

Ridicarea activității consiliilor pedagogice trebue să ducă la înlăturarea lipsurilor care se mai văd se în multe școli unde elevii obțin rezultate bune la o serie de materii, în timp ce rămân în urmă la altele. Aceasta se întâmplă acolo unde se duce o muncă izolată a fiecărui învățător și profesor, unde experiența bună a celor mai pricepuți pedagogi nu este valorificată, unde consiliul pedagogic trăește o viață formală. Acum la începutul de an școlar colectivele de profesori trebue să chibzuiască foarte atent asupra unei mai bune organizări a activității consiliului pedagogic, să înțeleagă ce mult poate contribui acesta la ridicarea muncii dacă el devine într'adevăr organul conducerii colective a școlii. Cu ajutorul consiliului pedagogic, colectivele școlare trebue să lupte pentru subordonarea întregii activități a școlii scopului principal: asigurarea succesului la învățătură al copiilor.

Se întâmplă adesea că învățătorii și profesorii se lasă prinși de amănuntele muncii pe care o desfășoară zi cu zi, încep să lucreze birocratic, pierd din vedere scopul muncii lor și uită că au deaface nu cu hârtii, ci cu oameni, cu copii vii. Aceasta face ca uneori să se acorde mai multă atenție și însemnătate rezultatelor statistice ale muncii de învățătură decât cunoașterii copiilor și particularităților lor, decât descoperirii posibilităților fiecăruia dintre ei și desvoltării acestor posibilități. Asigurarea succesului la învățătură al copiilor cere însă din partea pedagogilor nu o muncă funcționărească de transmitere a cunoștințelor și de înregistrare a răspunsurilor elevilor, ci o muncă vie, creatoare, diferențiată pentru fiecare copil în parte. Pedagogii trebue să stimuleze în clasele lor un adevărat curent pentru însușirea cunoștințelor și aceasta nu este posibil fără valorificarea tuturor posibilităților pe care le are pentru învățătură fiecare copil în parte. Mijloacele pentru atingerea acestui scop sunt deosebit de largi și de variate. Ele încep cu pregătirea amănunțită a lecțiilor, cu folosirea ajutorului deosebit de însemnat pe care-l pot da școlii utemiștii și pionierii, și sfârșesc cu cele mai mici amănunte care determină în școală o atmosferă de muncă serioasă.

Ne aflăm la începutul unui an de muncă. In fiecare clasă există colective diferite de copii, cu trăsăturile lor specifice, cu particularitățile lor. Prima îndatorire a pedagogilor este aceea de a lua măsurile imediate pentruca dela primele lecții toți acești elevi să-și însușească temeinic cunoștințele. Trebue înlăturată concepția greșită că putem recupera mai târziu golurile de acum. Dimpotrivă, trebue să preîntâmpinăm formarea unor astfel de goluri în cunoștințele elevilor, trebue să asigurăm un ritm normal de muncă al pedagogilor și al elevilor chiar din primele zile de școală.

Avem datoria să facem din fiecare copil un om cult, care să stăpânească temeinic bazele științelor, care să fie în stare să se desvolte și mai departe, pe temelia pe care o clădim noi astăzi. Acesta este țelul final al muncii noastre: făurirea unor oameni culți și capabili, a unor oameni noi înflăcărați de dragostea pentru patrie, de dorința de a-și pune cunoștințele în slujba înfloririi ei. Să începem munca noastră în noul an școlar cu conștiința acestui țel nobil, să luptăm cu perseverență, lecție cu lecție și zi cu zi, pentru atingerea lui.

Reducerea contribuției părinților la întreținerea copiilor în creșe și cămine de zi

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române a hotărît următoarele:

Cu începere dela 1 Septembrie 1953, se reduce cu 50% contribuția părinților pentru întreținerea copiilor în creșe și cămine de zi, fixată prin art. 2 al. I al Hotărîrii Consiliului de Miniștri Nr. 586/1951, calculul făcându-se asupra salariilor ambilor părinți cumulate.

Pentru părinții cu doi sau mai mulți copii, procentele de reducere a contribuției fixate în raport cu numărul copiilor, sunt cele prevăzute la art. 2 al. II al H.C.M. Nr. 586/1951, ele calculându-se la sumele rezultate din aplicarea reducerii de 50%.

(Agerpres).

Un măreț program de desvoltare a agriculturii sovietice

Recent a avut loc Plenara C.C. al P.C.U.S. Plenara a ascultat și desbătut raportul tovarășului N. S. Hrușciov cu privire la măsurile pentru desvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S. și a adoptat o hotărîre corespunzătoare. Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. și raportul prezentat de tov. N. S. Hrușciov, care au o imensă însemnătate pentru popoarele marii Uniuni Sovietice, au fost primite de oamenii muncii din țara noastră cu un deosebit interes. Poporul nostru muncitor privește cu bucurie cum crește în permanență forța economică a eliberatoarei și sprijinitoarei noastre — Uniunea Sovietică.

Marile succese obținute de popoarele sovietice în desvoltarea economiei naționale și îndeosebi în desvoltarea industriei socialiste, permit Partidului Comunist și guvernului sovietic să treacă nemijlocit la rezolvarea sarcinii creării unui belșug de produse de larg consum. Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru desvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S." adoptată la 7 Septembrie a. c. dovedește încă odată că pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și pentru guvernul sovietic, fericirea omului, propășirea poporului, ridicarea permanentă a nivelului lui material și cultural este legea supremă. In scopul satisfacerii maxime a nevoilor mereu crescânde ale oamenilor sovietici, Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. se ocupă de problemele de bază ale agriculturii și cuprinde măsuri care să împingă înainte, într'un ritm accelerat, toate ramurile agriculturii sovietice.

Agricultura socialistă a U.R.S.S. care a fost creată și s'a consolidat sub conducerea Partidului Comunist este agricultura cea mai desvoltată și mai mecanizată din lume. Ea se sprijină pe o puternică bază tehnico-industrială. In U.R.S.S. s'a tradus în viață teza leninistă care arată că „singura bază materială a socialismului poate fi marea industrie mecanizată care este în stare să reorganizeze și agricultura". Agricultura sovietică și-a dovedit fără putință de tăgadă superioritatea hotărîtoare asupra micii producții țărănești de mărfuri precum și asupra marii producții agricole capitaliste.

Orânduirea colhoznică se întărește necontenit. Se desvoltă gospodăria obștească a colhozurilor care este înzestrată cu mijloace agricole moderne. Pe baza colhozurilor și sovhozurilor cresc considerabil productivitatea agriculturii socialiste și producția ei de marfă.

In perioada de după război a fost restabilită și s'a extins considerabil producția de cereale. Uniunea Sovietică are pâinea asigurată. S'au obținut mari succese în producția de bumbac, sfeclă de zahăr și alte plante industriale. Intr'un termen scurt colhozurile și sovhozurile au recuperat pierderile grele suferite în anii războiului, în sectorul creșterii animalelor și au realizat o sporire considerabilă a numărului de vite.

In scopul asigurării unui nivel mai înalt de bunăstare materială pentru poporul sovietic, Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. trasează un vast program de măsuri care să asigure desvoltarea și mai vertiginoasă a agriculturii sovietice, a tuturor ramurilor ei de producție.

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. subliniază că în actuala perioadă, când în U.R.S.S. a fost creată o industrie grea puternică și desăvârșită din punct de vedere tehnic și când colhozurile s'au întărit considerabil, există toate condițiile pentru a asigura un asemenea avânt al agriculturii, încât în numai 2—3 ani să se ridice considerabil nivelul cantităților de mărfuri alimentare pentru întreaga populație a țării.

Considerând că desvoltarea cât mai grabnică a creșterii animalelor și în primul rând a celor proprietate obștească are o însemnătate vitală pentru țară și este în prezent sarcina cea mai urgentă în domeniul agriculturii, Plenara C.C. al P.C.U.S. indică căile concrete pentru avântul creșterii animalelor. Astfel, se pune un mare accent pe crearea unei baze furajere trainice, pe asigurarea de adăposturi pentru vite și păsări, pe îmbunătățirea asistenței veterinare, pe mecanizarea strângerii furajelor și a proceselor grele de muncă la ferme. Aplicând cu hotărîre măsurile luate de Plenara C.C. al P.C.U.S., oamenii sovietici vor reuși ca în viitorii 2—3 ani să obțină un belșug de carne, lapte, unt, ouă și alte produse animale necesare populației precum și cele mai importante feluri de materii prime pentru industria ușoară și alimentară.

O mare atenție se acordă în Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. sporirii producției de cartofi, legume și zarzavaturi. Una din condițiile esențiale ale desvoltării cu succes a producției acestor culturi este înrădăcinarea în producție a realizărilor științei și experienței înaintate. Se va introduce pe scară largă metoda de sădire a acestor plante în cuiburi dispuse în pătrat, se vor cultiva răsaduri de legume și zarzavaturi în ghiveciuri de turbă și gunoi fermentat. In vederea sporirii producției de cartofi, legume și zarzavaturi agricultura va fi înzestrată cu noi mașini pentru mecanizarea complexă a lucrărilor de cultivare și recoltare a acestor culturi.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a stabilit o serie de măsuri cu scopul de a da un nou avânt sporirii producției culturilor cerealiere, tehnice și oleaginoase. Uniunea Sovietică a obținut importante realizări în desvoltarea economiei cerealiere. Suprafețele cultivate cu grâu — cea mai prețioasă plantă alimentară — au crescut cu 8,1 milioane de hectare în comparație cu anul 1940. Mari sunt succesele Uniunii Sovietice și în producția de plante industriale și oleaginoase. Ținând seamă că producția cerealieră constitue baza întregii producții agricole, se va desvolta prin toate mijloacele producția de cereale și mai ales producția grâului de toamnă și de primăvară. Va spori deasemenea producția de hrișcă și mei, de orez, de mazăre și fasole care au o mare însemnătate pentru îmbunătățirea aprovizionării populației cu alimente. Deasemenea va spori producția culturilor de grăunțe pentru furaj — porumb, orz, ovăz, — precum și producția de bumbac, sfeclă de zahăr, in, cânepă, floarea soarelui.

Baza industrială tehnico-materială a orânduirii colhoznice o reprezintă stațiunile de mașini și tractoare. Ele constitue forța hotărîtoare în desvoltarea producției colhoznice, puncte de sprijin din cele mai importante în îndrumarea colhozurilor de către statul sovietic.

Ținând seama că desvoltarea vertiginoasă a tuturor ramurilor producției colhoznice depinde în primul rând de stațiunile de mașini și tractoare, Plenara C.C. al P.C.U.S. a elaborat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea radicală a activității lor și pentru intensificarea continuă a mecanizării agriculturii. Sarcina principală a S.M.T.-urilor constă în ridicarea prin toate mijloacele a producției la hectar a tuturor culturilor agricole în colhozuri, asigurarea creșterii șeptelului proprietate obștească, concomitent cu ridicarea productivității lui, mărirea producției globale și de marfă a agriculturii și a creșterii vitelor în colhozurile deservite. S.M.T.-urile au datoria să introducă în producția colhoznică cuceririle științei și ale practicii înaintate. Deaceea Plenara C.C. al P.C.U.S. a trasat ca una din sarcinile cele mai importante ale organelor de partid, sovietice și agricole, crearea în S.M.T.-uri de cadre permanente de mecanizatori, calificate, capabile să folosească cât mai din plin și mai productiv mijloacele tehnice și să asigure prin aceasta un permanent avânt al tuturor ramurilor producției colhoznice, continua întărire organizatorico-economică a colhozurilor, contribuind în felul acesta la ridicarea bunăstării materiale a colhoznicilor.

In vederea îndeplinirii marilor sarcini în domeniul desvoltării agriculturii, guvernul sovietic trimite la sate numeroși specialiști și organizatori cu experiență în agricultură. In conducerea colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T.-urilor vor fi preferați conducătorii cu studii superioare, capabili să introducă în agricultură cuceririle științei și experienței înaintate.

Pentru activiștii de partid și de stat, pentru cercetătorii în domeniul agricol, pentru toți cei ce muncesc în agricultura țării noastre, Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. reprezintă un nesecat izvor de învățăminte, un puternic sprijin în activitatea lor de zi cu zi. Deaceea studierea aprofundată a Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru desvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S." și a raportului prezentat de tov. N. S. Hrușciov la această plenară constitue o datorie a tuturor celor care sunt chemați să participe la lupta pentru continua desvoltare a agriculturii în Republica Populară Română.

Mărețul program de desvoltare continuă a agriculturii sovietice însuflețește pe toți oamenii muncii din patria noastră în lupta pentru ridicarea continuă a nivelului lor de trai, pentru întărirea patriei noastre și pentru apărarea păcii. In uriașele perspective care se deschid în fața agriculturii Uniunii Sovietice, în fața întregii economii a U.R.S.S., pe drumul construirii comunismului, poporul nostru muncitor vede garanția continuei întăriri a frontului păcii și socialismului.

Din realizările unui comitet de părinți

Incă dela constituirea sa comitetul de părinți al școlii de 7 ani, cu limba de predare maghiară, din comuna Tulgheș, raionul Ceahlău, s'a interesat îndeaproape de bunul mers al școlii. In vederea începerii noului an școlar în bune condițiuni, comitetul de părinți a organizat serbări cu concursul elevilor, realizând un fond din care s'a înzestrat școala cu o serie de piese de mobilier nou de care avea nevoie. In afară de un număr de mese, scaune, dulapuri, catedre și alte lucruri s'au mai cumpărat un aparat de radio, un difuzor și altele. Tot din aceste fonduri s'a instalat în școală lumină electrică. In planul de muncă al comitetului de părinți este prevăzută și instalarea unei cișmele cu apă de băut. In toate acțiunile întreprinse de școală, comitetul de părinți este alături de cadrele didactice, dându-le un sprijin prețios.

—o—

O nouă școală medie pentru fiii oamenilor muncii de pe valea Bistriței

Anul acesta a luat ființă prima școală medie de 10 ani pentru fiii oamenilor muncii din raionul Ceahlău. In clasa VIII-a au fost înscriși 45 elevi absolvenți ai școlilor elementare din comunele din apropiere. Toți elevii sunt fii de plutași, muncitori forestieri, țărani colectiviști și țărani muncitori. Școala funcționează în comuna Borca și este încadrată cu profesori bine pregătiți, absolvenți ai institutelor de învățământ superior. Această măsură a fost primită cu multă căldură de oamenii muncii din raion, care pe zi ce trece simt tot mai mult grija partidului și a guvernului nostru față de poporul muncitor.

—o—

In comuna Beclean

In anii puterii populare, comuna Beclean — azi reședință a raionului cu același nume — a devenit un centru înfloritor. Castelele unde se lăfăiau grofii și moșierii, în frunte cu grofui Bethlen, au devenit bunuri ale poporului. Intr'unul din aceste castele se află spitalul de stat, în altul o școală medie zootehnică, iar pe locul unde altădată erau grajduri lăsate în paragină s'a construit o topitorie de cânepă înzestrată cu utilaj modern. In centrul comunei s'a amenajat un parc.

De curând a fost terminată, prin munca voluntară a țăranilor muncitori, construirea grupului social al cooperativei de aprovizionare și desfacere care cuprinde un magazin, un restaurant și o sală de cinematograf.

Primele zile de școală

In clasa I-a

Clasa frumos zugrăvită, prin ferestrele cărela soarele intra în voie, își aștepta oaspeții. Că nu erau niște oaspeți oarecare ne-o spunea tăblița de pe ușă pe care scria cu litere caligrafice „Clasa I-a fete". In clasă, pe băncile micuțe de culoare galbenă, vezi buchețele de flori, bețișoare pentru socotit și figuri de carton, vezi catedra împodobită cu flori iar pe perete o gazetă pentru clasa I-a. In felul acesta și-a primit noile sale eleve tovarășa învățătoare Eugenia Dumitrescu dela grupul școlar 3-15 din raionul Lenin, București. Dar și elevele mai mari au pregătit câte ceva pentru noile școlărițe. Astfel pe pervazul ferestrei privirile acestora sunt atrase de niște cuburi de carton așezate ca o piramidă și de literele alfabetului făcute din carton de către elevele clasei a II-a.

Clasa se umple de fetițe frumos îmbrăcate și care cu priviri curioase vor să cuprindă deodată totul. Cu ele intră și învățătoarea. Ea le privește cu dragoste gândindu-se câte lucruri frumoase și folositoare are să le învețe.

Iată că a și început munca. Copiii răspund la întrebări. Se discută despre școală, despre ceeace vor învăța aici, despre cauzele pentru care altă dată nu puteau să învețe toți copiii. Învățătoarea complectează și precizează răspunsurile date de eleve. In felul acesta noile școlărițe primesc din prima zi noțiunile elementare despre școală.

Clopoțelul sună! Copiii sunt învățați să iasă în ordine la recreație. După pauză îi așteaptă o surpriză. Vor merge în vizită la clasa II-a. Elevele clasei a doua primesc cu drag în bănci pe colegele lor mai mici. Acum ele vor arăta ce au învățat în clasa I-a.

Mihaela le spune mândră: — „Noi am învățat să citim, să scriem, am învățat poezii și cântece". Ele vor însă să demonstreze și faptic cele învățate și atunci le recită poezii despre pace, despre viața frumoasă a copiilor din țara noastră. Apoi ele cântă un cântec despre țara iubită, despre munca tuturor și a lor, a școlarilor.

Pe fețele tuturor se citește mulțumire. Elevele din clasa I-a sunt fericite de această primă zi de școală. Ele mulțumesc tovarășei învățătoare și elevelor mai mari care le-au primit așa de frumos în mijlocul lor.

Iată că ziua de școală se apropie de sfârșit și numai peste puțin timp vor sări de gâtul mamelor, povestindu-le despre prima lor zi de școală.

Prima lecție

La școala elementară de băieți Nr. 17 din București, solemnitatea de deschidere a cursurilor a constituit atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice și părinți o adevărată sărbătoare. Numărul mare de părinți care au asistat la deschiderea cursurilor a dovedit încă odată legătura strânsă ce există astăzi între școală și familie. Localul școlii, curat, frumos pavoazat, gata să-și primească din nou elevii, arată munca desfășurată în timpul verii. După deschidere elevii intră la clase. La clasa IV-a B. pionierii cu obrajii roșii ca și cravatele dela gât așteaptă nerăbdători. Ușa se deschide și tovarășa învățătoare intră în clasă. Ca un singur glas răsună salutul viol al elevilor. Se face apelul. Ochii învățătoarei se opresc stăruitor la fiecare în parte. Pentru fiecare găsește un cuvânt de spus: tu ai mai crescut, tu te-ai mai îngrășat... Elevii sunt mândri de aprecierile tovarășei învățătoare. Învățătoarea continuă, arătându-le că anul acesta vor trebui să desfășoare o muncă și mai hotărîtă deoarece vor trebui să pășească în clasa a V-a cu un bagaj serios de cunoștințe.

Pe fața tuturora se citește angajamentul ce și-l iau pentru noul an școlar. Se împart cărțile. Din prima zi s'au asigurat elevilor toate cele necesare pentru ca munca să înceapă cât mai bine. Apoi începe prima oră de curs. Este ora de română. Se predă poezia „Patria" de Mihai Beniuc. Elevii citesc clar și curgător. Se vede că au cetit și în timpul vacanței. Dănuț, un pionier micuț și isteț, citește frumoasele versuri:

Munți cu ghebu'n pâcle,
Râuri spumegoase,
Codri mândre bucle,
Șesuri de mătase,
Miez de fier, cărbune,
Mult cât nu poți spune,
Zac grămezi în ea
Asta-i țara mea.

După ce au cetit versurile din carte, învățătoarea discută cu elevii despre bogățiile și frumusețile patriei noastre. Copiii se întrec să povestească despre frumoasele locuri pe unde și-au petrecut vacanța.

— Toate acestea sunt astăzi ale noastre și ale părinților noștri — spune plin de mândrie unul dintre elevi. Și așa discuțiile continuă cu înflăcărare. Timpul se scurge pe nesimțite. Prima oră din noul an școlar s'a terminat. Clopoțelul sună. Intonând un marș pionieresc elevii ies în curte unde jocul se încinge.

Anul școlar a început. Impreună, elevi și învățători vor munci cu hotărîre pentru a culege roade cât mai bune.

La centrul școlar Nr. 2-10-13

Cu pași iuți, cu ghiozdanele pe spate, grupuri de școlari se apropie de centrul școlar 2-10-13 din Capitală. Cei „dintr'a'ntâia" sunt însoțiți de părinții lor, iar cei mari pășesc cu mândrie singuri. Ziua așteptată cu atâta nerăbdare a sosit.

— Prima zi la școală!

Totul e parcă mai frumos. Școala curățită, împodobită, s'a umplut din nou de viață. Intreaga clădire răsună de cântece vesele Unii plimbându-se în curte, alții în grupuri pe coridoare, elevii discută aprins despre Festival, despre zilele neuitate ale vacanței petrecute în taberele de vară, sau în stațiunile din regiunile pitorești ale patriei noastre. Deodată discuția se întrerupe. Curtea școlii se umple cu părinții, cadrele didactice și oaspeții veniți să participe la sărbătoarea deschiderii noului an școlar...

...Elevele își îndreaptă pașii spre clase. O fetiță vioae, cu ochii negri, plină de viață, se învârtește preocupată printre colege. Este Maria Baltac, conducătoarea detașamentului clasei a V-a. Ea vrea să-și cunoască îndată colegele noi. In clasă au venit eleve dela școala nr. 26 fete, dela școala nr. 16 fete, din satul Strâmba, regiunea Bârlad, din satul Cotorca, raionul Pogoanele, regiunea Ploești. Printre ele se află și pioniera Roxana Munteanu. Ochișorii ei limpezi privesc cu încredere pe colege. Parcă de ani de zile ar fi fost alături de ele. Până acum a fost elevă fruntașă cu nota 5 la toate materiile. Vrea să fie și de aci încolo printre cei mai buni și să ajute pe colegele ei să învețe tot mai bine.

Sgomotul din clasă încetează, în clipa când intră pe ușă tov. diriginta a clasei a V-a. Se oprește alături de catedra frumos împodobită de sărbătoare și, îmbrățișând cu o privire întreaga clasă, urează spor la muncă elevelor. Apoi începe să citească pe rând numele din catalog. Sunt minunate aceste clipe când noua profesoară face cunoștință cu fiecare elevă în parte.

După aceea ea trece la discutarea problemelor imediate legate de organizarea muncii în clasă. Din prima zi diriginta arată elevelor ei cerințele școlii, datoria pe care o are fiecare elevă în parte de a munci cu râvnă, de a respecta disciplina, de a asculta pe cei mari și a se ajuta reciproc. Ea vorbește elevelor despre atitudinea pe care trebue să o aibă în școală și în afară de școală. Majoritatea elevelor clasei sunt pioniere. Diriginta arată că cinstea de a purta cravata roșie cere o atitudine exemplară din partea lor. Vorbele calde și convingătoare ale dirigintei au pătruns în inimile elevelor din clasa a V-a.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Problemele activității educative în clasa I-a

In clasa I-a se pun bazele formării la copii a tuturor calităților morale care vor face din elevii sovietici viitori constructori activi ai societății comuniste.

Desvoltarea morală a elevului de clasa I-a este determinată de întreaga totalitate a condițiilor sale de viață, de o mare varietate a căilor și mijloacelor care influențează asupra copilului atât în școală cât și în familie.

Asupra formării personalității copilului exercită o influență deosebit de mare viața lui în colectivul de elevi si activitatea lui școlară.

Sarcina pedagogului este de a asigura unitatea și legătura reciprocă a tuturor căilor și mijloacelor de influențare atât asupra personalității fiecărui copil în parte, cât și asupra întregului colectiv de copii, în scopul celei mai ușoare și rapide formări la elevii de clasa I-a a unui sistem de conduită în conformitate cu normele moralei comuniste.

Să analizăm pe scurt cum se rezolvă această sarcină în condițiile muncii cu elevii de clasa I-a la lecție. Baza pentru educarea purtării copiilor este însușirea de către aceștia a noțiunilor despre regulile conduitei comuniste, despre raporturile reciproce dintre oameni, despre calitățile morale ale omului sovietic, calități care decurg din cunoștințele însușite de elevi despre fenomenele sociale, despre munca oamenilor, despre cei mai buni oameni din Uniunea Sovietică.

In munca sa, pedagogul folosește diferite izvoare pentru comunicarea cunoștințelor elevilor (lectura, discuțiile, cinematograful, teatrul, radio-ul). Dar el lucrează mai ales cu materialul din abecedar și din cartea de cetire, „Rodnaia Reci" (Limba maternă), care contribue la educația morală a elevilor de clasa I-a. Cu cât mai temeinice sunt cunoștințele elevilor despre patrie, despre oamenii sovietici, despre școală, despre normele de conduită, cu atât se formează mai ușor și se fixează mai temeinic la ei sentimentele, deprinderile și obișnuințele corespunzătoare.

Totuși, însușirea de către elevii de clasa I-a a sistemului de cunoștințe elementare despre fenomenele sociale, despre regulile conduitei morale, încă nu determină direct însăși purtarea lor. In procesul instruirii, pedagogul trebue să îndrume în mod sistematic conduita elevilor în conformitate cu cunoștințele dobândite de ei.

Experiența pedagogilor fruntași arată că se pot creia asemenea condiții pedagogice încât se poate evita apariția în clasa I-a a unei lipse esențiale în educația elevilor — ruperea dintre cunoașterea regulilor corespunzătoare de conduită și purtarea nemijlocită a elevilor.

Să analizăm câteva din aceste condiții.

Una dintre premizele educării conduitei comuniste a elevilor este educarea la ei a unei atitudini active față de cunoștințele dobândite în școală. Eficacitatea influenței educative pe care o au asupra copiilor cunoștințele despre fenomenele vieții sociale, despre regulile de conduită, depinde de atitudinea lor față de aceste cunoștințe, de felul cum le leagă ei de practica conduitei proprii.

Unii învățători care predau la clasa I-a consideră textele de lectură numai ca material pentru deprinderea copiilor cu tehnica cititului. Ca urmare, la elevi se formează interesul numai pentru această latură — a deprinderii cititului — dar ei nu cunosc în adâncime conținutul celor citite și nu-l leagă de viață.

Invățătorii fruntași obțin o atitudine activă a copiilor față de cunoștințe prin îndrumarea de zi cu zi a activității copiilor asupra conținutului celor citite, cu ajutorul interogării, care nu numai că-i obligă pe elevi să-și concentreze atenția asupra elementelor principale (care au o mare importanță din punct de vedere educativ), dar necesită și o cunoaștere activă, înțelegerea acestor elemente principale.

Pentru activizarea atitudinii elevilor față de cunoștințe sunt extrem de importante întrebările care cer copiilor să tragă anumite concluzii din cele citite, să lege datele noi cu experiența lor din viață. De pildă: „Ce ne învață această poveste sau povestire?".

Răspunzând la asemenea întrebări, elevii formulează, cu ajutorul învățătorului, o concluzie, o regulă decurgând din conținutul celor citite și o raportează la conduita lor. De pildă: „Această povestire ne învață să spunem totdeauna adevărul".

Pe lângă aceasta, la lecțiile de citire învățătorii nu numai că atrag atenția elevilor asupra unor exemple concrete de conduită a personagiilor despre care s'a citit, dar le și analizează împreună cu copiii, discută cum pot învăța ei singuri să se comporte la fel ca aceste personagii, să muncească la fel ca ele.

In discuția asupra povestirii „Un tovarăș adevărat", o învățătoare dela una din școlile orașului Leningrad a dovedit copiilor că un bun prieten nu este acela care îi suflă colegului său la lecție, ci acela care îl ajută să înțeleagă tema și s'o execute. Pe lângă aceasta, ea le-a explicat copiilor cum se pot ajuta unul pe altul. Apoi a urmărit cu atenție caracterul ajutorului reciproc la elevii săi, le-a dat sfaturi.

Pentru a face exemplul mai instructiv și mai accesibil copiilor, pentru a trezi interesul lor, învățătoarea folosește elementele dramatizării, cercetarea tablourilor, a lucrărilor copiilor, a caietelor și cărților. Toate acestea ajută elevilor să-și însușească mai adânc regulile de conduită corespunzătoare, le ușurează trecerea la sintetizarea elementară a cunoștințelor concrete despre regulile de conduită.

Atitudinea activă a copiilor față de cunoștințele dobândite se realizează în practică cu condiția ca regulile însușite în procesul instruirii să fie fixate de către învățător în munca sa ulterioară, să fie acumulate și legate de alte reguli, cu condiția ca îndeplinirea lor să se transforme în mod treptat într'un fel de tradiție.

Insușirea practică de către elevi a regulilor de conduită și înțelegerea importanței acestor reguli în viața colectivului de copii devin cele mai importante premize pentru formarea în colectivul școlar a unei juste opinii publice, care, în cazul unei îndrumări pricepute din partea învățătorului, se transformă din ce în ce mai mult, spre sfârșitul clasei I-a, într'un factor educativ serios.

Una dintre condițiile care contribue la eficacitatea educației morale a elevilor de clasa I-a este formarea la ei a deprinderilor de muncă școlară și a deprinderilor de conduită, care se realizează de către învățătorii cu experiență în decursul întregii lecții și constitue o parte componentă indispensabilă a acesteia. Totuși, locul și rolul formării acestor deprinderi se schimbă în decursul anului școlar.

La primele lecții învățătorii îi învață pe copiii din clasa I-a cu deprinderi de muncă școlară și de conduită, arătându-le acțiunile, indicându-le consecințele lor. De pildă: „luați sugativa cu mâna stângă, iată-așa (se arată) așezați-o cu grijă pe caiet (se arată), apăsați-o ușor cu mâna dreaptă de două ori (se arată), închideți caietul". In acelaș fel îi învățăm pe copii cum să stea corect în bancă în timpul scrisului, cum să țină corect tocul, cum să folosească cerneala etc.

Chiar dela sfârșitul lunii Septembrie, pe măsura însușirii și consolidării la elevii din clasa I-a a acestor deprinderi, învățătorul exclude în mod treptat momentele de arătare a acțiunilor, indicând numai succesiunea lor.

La sfârșitul celui de al doilea pătrar, majoritatea elevilor de clasa I-a aplică de sine stătător, în practică, sub controlul învățătorului, deprinderile căpătate. In pătrarele III și IV se introduc, pe o scară din ce în ce mai largă, elementele de autocontrol, de autoverificare a copiilor. De pildă: Pregătiți-vă pentru scris. Verificați cum stați, cum țineți tocul. Scrieți".

Dacă unii elevi fac anumite greșeli, învățătorul le spune: „Vedeți cum au făcut aceasta alți copii".

In decursul întregului an școlar, învățătorii verifică periodic îndeplinirea de către elevi a ordinei stabilite, folosirea deprinderilor de muncă sau de conduită.

Insușirea de către elevii de clasa I-a a unui complex de deprinderi determinate creează condițiile pentru îndeplinirea rapidă, precisă și fără sgomot a tuturor cerințelor învățătorului, contribue la o concentrare mai mare a atenției elevilor asupra conținutului lecției, la nivelarea ritmului de muncă a diferiților copii. Ca rezultat, toate acestea duc la disciplinarea conduitei elevilor în timpul lecției și la formarea unui stil comun de activitate a întregii clase, care se caracterizează prin armonie, preciziune, ritm, printr'o anumită frumusețe a muncii și conduitei copiilor.

O condiție importantă a desvoltării morale a elevilor de clasa I-a, a deprinderii lor cu disciplina, este organizarea la lecție a muncii colective.

Invățătura este activitatea principală în viața copilului. Deaceea, desvoltarea morală a elevilor depinde de felul cum este organizată învățătura lor, de atitudinea care li se formează față de învățătură, față de colegi, față de colectivul clasei.

Cu prilejul organizării la lecții a muncii colective a elevilor este foarte important ca ei să fie deprinși cu o muncă activă de sine stătătoare, în decursul întregii lecții. Acest lucru este necesar nu numai în scopuri instructive, dar și în scopuri educative.

Vom arăta câteva procedee care ajută învățătorilor fruntași să obțină succese în organizarea muncii colective la lecție.

1. Indrumarea atenției elevilor la lecție. Ea constă în ridicarea importanței cuvântului învățătorului ca mijloc principal de influențare a elevilor, în prevenirea oboselii copiilor, în transferarea atenției lor dela o activitate la alta.

In practica celor mai buni învățători se observă tendința de a provoca prin fiecare cuvânt pronunțat, prin fiecare mișcare, activitatea corespunzătoare a elevilor. Vorbirea liniștită, expresivă, a pedagogului, fără cuvinte de prisos, fără observații, ritmul ei accesibil copiilor, educă la aceștia atenția, deprinderea de a reacționa la fiecare cuvânt și la fiecare gest al învățătorului.

Aerisirea regulată a clasei, varietatea formelor și tipurilor de activitate a elevilor în timpul lecțiilor, trezirea interesului față de lecție, toate acestea sunt condiții necesare pentru întreținerea atenției și a capacității de muncă a elevilor de clasa I-a. In lupta împotriva oboselii are deasemenea o mare importanță includerea în lecție a momentelor care necesită activitatea motrică a elevilor. De pildă, momentele de educație fizică la lecții (în special în prima jumătate a anului școlar, deși importanța lor se menține până la terminarea clasei I-a).

De cele mai multe ori, momentele de cultură fizică se desfășoară cu prilejul trecerii la un nou fel de activitate, sau se includ organic în conținutul lecției. De exemplu: „Copii, arătați cum înoată rațele în apă": „Arătați ce sgomot fac lemnele verzi când ard în sobă".

Atenția elevilor de clasa I-a se întreține și se organizează mai ușor dacă între două feluri de muncă ei execută anumite acțiuni care includ activitatea motrică.

Organizarea și educarea atenției la elevii de clasa I-a este o problemă importantă și fără rezolvarea căreia nu este posibilă crearea la copii a bazelor de conduită, care se vor desvolta și desăvârși în anii următori de învățătură.

2. Educarea la elevi a deprinderii cu munca sistematică la lecție, a priceperii de a lucra împreună cu clasa și independent, educarea controlului reciproc și a ajutorului reciproc între copii.

In formarea acestor deprinderi și priceperi are o mare importanță îmbinarea pricepută a muncii colective și individuale a elevilor la lecție.

Invățătorului îi este deajuns de greu să-i obișnuiască pe elevii de clasa I-a să asculte răspunsurile colegilor, să-i ajute, să-i completeze și să-i corecteze și, în acelaș timp, să nu-i imite pe alții, ci să execute temele independent. Pentru aceasta, pedagogul trebue să-i supravegheze în decursul lecției pe toți elevii, să nu piardă din vedere niciun copil, în procesul muncii cu colectivul, dar nici să nu uite clasa, colectivul, ocupându-se de un singur elev.

In practica învățătorilor cu experiență aceasta se obține prin aplicarea unui sistem bine chibzuit de procedee organizatorico-metodice, care ușurează atragerea la muncă activă a tuturor copiilor și controlul asupra activității și purtării lor.

Aceste procedee sunt:

a) efectuarea unor teme și punerea unor întrebări care presupun munca activă a fiecărui copil în condițiile activității colective și ajutorul reciproc între elevi: Ce-a scăpat el din vedere? Ce greșală a făcut el? Cum se poate spune mai bine? Ce literă a făcut el mai frumos? etc.

Ca urmare, elevii se obișnuiesc să urmărească cu atenție munca colegilor, să se ajute unul pe altul nu numai la lecție ci și în afara ei.

b) procedee organizatorice speciale, care ajută învățătorului să-i ocupe la lecție pe toți copiii, îi ușurează controlul asupra mersului activității în colectiv și previn excluderea diferiților elevi dela munca colectivului.

De pildă: „După ce ai citit în gând odată, pune tocul pe bancă și citește a doua oară; după ce ai scris totul, controlează dacă n'ai greșeli, găsește cea mai frumoasă literă (sau cuvânt); dacă ești gata să-ți faci tema, așează-te, etc".

In acelaș scop se folosesc diferite procedee metodice de muncă cu copiii: consecvența, perseverența din partea învățătorului în cerințele față de elevi și controlul sistematic asupra muncii și conduitei fiecărui copil, priceperea de a observa la timp orice abatere dela ordinea stabilită, de a-i veni în ajutor elevului în cazuri dificile, de a-l aproba, de a-l sprijini, de a-l opri sau de a-i da o altă ocupație.

3. Organizarea activității colective a elevilor la lecție contribue nu numai la educarea deprinderii de a munci, dar și la educarea răspunderii pentru munca și conduita elevului. Observațiile arată că, cu cât este mai mare răspunderea pe care o simt copiii pentru purtarea lor, cu atât ei lucrează cu o încordare și o stăruință mai mare. Aceasta ajută nu numai la o mai bună însușire a cunoștințelor ci și la întărirea disciplinei.

In scopul educării la elevii de clasa I-a a răspunderii pentru purtarea lor, în scopul activizării muncii lor, învățătorul trebue să le spună copiilor la începutul lecției (iar acolo unde este posibil să le și arate) ce trebue să facă în timpul lecției, ce trebue să învețe. La sfârșitul lecțiilor, el va face un bilanț scurt, împreună cu elevii, arătând ce a fost îndeplinit din cele prevăzute, ce au învățat copiii, cine a lucrat bine și cine nu.

Aceasta contribue nu numai la educarea răspunderii în fața colectivului pentru munca și purtarea elevilor, dar și la desvoltarea încrederii copiilor în forțele proprii, face să apară la ei bucuria muncii, a succesului.

4. Munca colectivă a elevilor la lecție, purtarea lor corespunzătoare se obțin cu ajutorul unor cerințe precise, impuse copiilor. De caracterul cerințelor pedagogice depinde într'o mare măsură formarea conduitei elevilor de clasa I-a.

Să ne oprim asupra câtorva teze care privesc caracterul cerințelor învățătorului față de elevii de clasa I-a.

Experiența a arătat că elevii nu-și însușesc temeinic deprinderile bune de purtare dacă învățătorul motivează cerințele sale mai ales prin autoritatea sa proprie, prin personalitatea sa: „Eu am spus", „Eu cer", „Eu voi verifica" etc. Necesitatea îndeplinirii acestor cerințe este legată de către elevi în asemenea cazuri numai de personalitatea învățătorului. De aceea, ei nu le respectă, nu le îndeplinesc imediat ce împrejurările se schimbă.

Invățătorii cu experiență motivează chiar dela primele lecții fiecare regulă, fiecare cerință, prin interesele colectivului de copii în întregul lui și prin interesele diferiților copii, arată necesitatea îndeplinirii acestor reguli sau cerințe: „Copii, trebuie să veniți la lecții fără niciun fel de întârzieri. Cel ce întârzie nu numai că ne deranjează pe toți să muncim, dar nu va ști el singur ceeace am învățat noi în lipsa lui..."

Copiii își însușesc astfel cerințele impuse în mod treptat nu numai ca cerințe ale învățătorului, dar și ca cerințe proprii, pe care ei înșiși încep să și le impună unul altuia.

Pentru învățător este important să observe la timp această trecere, când elevii încep să considere cerințele pe care trebue să le îndeplinească drept cerințe proprii, când caracterul acestor cerințe poate fi orientat în direcția desvoltării la maximum a inițiativei și independenței copiilor.

In formarea conduitei elevilor de clasa I-a joacă un rol însemnat aprecierea pedagogică a acestei conduite.

Totuși, o apreciere simplă, unilaterală, nu este percepută întodeauna de elevii de clasa I-a și nu exercită totdeauna o influență asupra purtării lor. Deaceea, învățătorii cu experiență leagă aprecierile de discutarea diferitelor fapte din viața copiilor. Nu este suficient să-i spunem copilului că el se poartă bine sau rău, ci trebue să-i arătăm în mod concret ce este bun și ce este rău în purtarea lui și, mai ales, să-i arătăm căile de înlăturare a lipsurilor.

Acest fel de apreciere a purtării unui elev sau altul ajută la formarea în colectivul de copii a unei opinii publice juste. Copiii își însușesc criteriile de apreciere a conduitei lor, se obișnuiesc să aprecieze ei înșiși, cu atenție și cu tact acțiunile colegilor lor, să nu-i jignească fără motiv, să-i ajute să se îndrepte.

Deprinderile și obiceiurile de purtare formate la lecții se desvoltă și se consolidează dacă formarea lor continuă în decursul întregii activități instructiv-educative și, în primul rând, cu prilejul ocupațiilor sociale și al activităților extrașcolare.

Elementele activității sociale sunt introduse de majoritatea învățătorilor chiar din primele zile de lecții. Ele se lărgesc și se complică treptat spre sfârșitul anului școlar. Elevilor de clasa I-a li se poate cere să facă de serviciu în clasă, la îngrijirea florilor și animalelor în colțul naturii vii. Treptat se introduc noi forme de însărcinări: observații asupra timpului și introducerea calendarului naturii, verificarea stării manualelor, ajutorul dat celor rămași în urmă.

Trebue să-i învățăm pe copii să-și înțeleagă obligațiile, să-și însușească deprinderea de a îndeplini însărcinările, să-și aprecieze activitatea lor.

In procesul îndeplinirii însărcinărilor sociale la copii se formează nu numai deprinderile corespunzătoare, obișnuința de a munci, perseverența și inițiativa dar și elementele deprinderilor organizatorice necesare pentru pregătirea nemijlocită a copiilor spre a intra în organizația de pionieri.

Formarea unor deprinderi bune de conduită la elevii de clasa I-a necesită atât o continuă desvoltare și întărire atât a întregii activități instructiv-educative a școlii, cât și îmbunătățirea condițiilor educației în familie. Invățătorul cu experiență stimulează succesele, realizările, eforturile copiilor, prin cele mai variate mijloace: o apreciere pozitivă, o aprobare sau o laudă, expunerea caetului elevului la expoziția școlară, o însărcinare de răspundere.

Invățătorul influențează asupra colectivului de copii și asupra diferiților elevi în parte printr'o varietate de mijloace legate reciproc între ele, prin crearea condițiilor pentru desvoltarea morală a copiilor. Scopul tuturor acțiunilor educative este determinat de sarcinile generale ale educației comuniste. Pentru a realiza acest scop, învățătorul trebue să-și planifice în perspectivă toate tipurile de activitate instructiv-educativă cu elevii, să stabilească sarcinile principale și să-și analizeze experiența sa proprie.

Docent N. N. JITOMIROVA
Colaborator științific al Institutului Orășenesc de perfecționare a învățătorilor din Leningrad

(Din „Nacialnaia școla").

Consfătuirile de producție și experiența înaintată

I. Grivcov
președintele C.C. al Sindicatului cadrelor didactice din școlile elementare și medii din R.S.F.S.R.

Unul dintre mijloacele încercate de atragere a maselor largi ale învățătorilor, profesorilor și educatoarelor în perfecționarea muncii școlilor, sunt consfătuirile de producție. Ele ajută organizațiilor sindicale să educe pe fiecare membru al sindicatului în spiritul unei atitudini comuniste față de muncă, desvoltă activitatea și inițiativa membrilor sindicatului, îndreaptă energia lor creatoare spre rezolvarea cu succes a sarcinilor puse de Partidul Comunist în domeniul învățământului public.

Programul de activitate al consfătuirilor de producție ale cadrelor didactice este foarte vast. Aceste consfătuiri trebue să atragă masele largi ale membrilor sindicatului la participarea activă în lupta pentru învățământul general obligatoriu și pentru ca școala să dea elevilor cunoștințe adânci și temeinice. Consfătuirile de producție trebue să organizeze o largă muncă de studiere, răspândire și introducere a experienței înaintate. Totodată, ele trebue să fie folosite ca o tribună a criticii de jos pentru descoperirea și îndreptarea lipsurilor școlii în general, precum și a lipsurilor diferiților activiști și conducători.

Forța consfătuirilor de producție constă în caracterul lor de masă, în faptul că ele dau posibilitatea de a se atrage la rezolvarea activă a unor importante probleme de producție nu numai pe unii membri izolați ai colectivului, ci întregul colectiv. In fiecare an, la numeroasele consfătuiri de producție ale cadrelor din școli și din instituțiile de copii se dezbat problemele legate de îmbunătățirea învățământului public, de îmbunătățirea situației activității instructiv-educative. La aceste consfătuiri se adoptă prețioase propuneri de raționalizare, a căror realizare de către masa membrilor sindicatului asigură noi succese în muncă, ridică nivelul muncii cadrelor din școli și din instituțiile de copii pe o treaptă nouă, mai înaltă. Numai în anul 1952, în colectivele reunite în C.C. al Sindicatului cadrelor didactice din școlile elementare și medii din R.S.F.S.R. au fost organizate 371.820 consfătuiri de producție. La aceste consfătuiri au fost adoptate 741.080 propuneri, dintre care s'au realizat peste 600.000.

In multe școli, instituții de copii, școli pedagogice și secții de învățământ, consfătuirile de producție sunt organizate în mod sistematic și folosite cu succes ca un mijloc eficace de educare a cadrelor și de îmbunătățire a activității lor. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala medie nr. 274 din Leningrad.

In această școală, la pregătirea și desfășurarea consfătuirilor de producție iau parte activă nu numai comitetul sindical, ci și organizația de partid, precum și conducătorii școlii. In cadrul consfătuirilor se discută problemele cele mai actuale. Pentru examinarea și discutarea lor se pregătește întregul colectiv. Hotărîrile consfătuirilor de producție sunt obligatorii pentru fiecare membru al colectivului, inclusiv pentru conducătorii școlii. Indeplinirea hotărîrilor luate se controlează prin verificarea reciprocă, iar rezultatele acestei verificări sunt arătate în mod obligatoriu la consfătuirea următoare.

Comitetul sindical al școlii nr. 274, împreună cu administrația, se străduesc ca toate consfătuirile de producție să ajute cadrelor didactice să-și însușească experiența pedagogilor fruntași.

Iată unul dintre numeroasele exemple. Mulți dintre învățătorii acestei școli organizau slab chestionarea elevilor. In acelaș timp, se știa că una dintre cele mai bune învățătoare, tov. Stacova, obține mari succese, mai ales datorită unei bune metodici a chestionării. Comitetul sindical local a hotărît să arate experiența tovarășei Stacova la o consfătuire de producție. In prealabil, câțiva pedagogi cu experiență au fost trimiși să asiste la lecțiile unor profesori și învățători care nu stăpâneau o bună metodică a chestionării. A fost pregătită o mică expoziție — catalogul, planurile de lecții și planurile de lucru ale tovarășei Stacova. La consfătuire a luat cuvântul directoarea de studii, care a analizat practica organizării chestionării de către majoritatea pedagogilor. Directorul a făcut o comunicare despre metodele tovarășei Stacova. Consfătuirea a adoptat o hotărîre concretă.

Ulterior, comisia de producție a comitetului sindical al școlii nr. 274 a verificat în repetate rânduri cum îndeplinesc membrii colectivelor hotărîrile consfătuirii de producție, au organizat ajutorul pentru pedagogii care nu reușeau să aplice cu succes experiența tov Stacova.

Numeroase alte organizații sindicale au înțeles deasemenea just rolul consfătuirilor de producție în studierea și răspândirea experienței înaintate. De pildă, în acest scop sunt folosite pe larg consfătuirile de producție la școala medie nr. 1 din Morșansc, regiunea Tambov. Aici sunt ascultate și discutate în mod sistematic referate ale pedagogilor fruntași. In urma unei bogate activități creatoare a colectivului și a îndrumării juste din partea comitetului sindical local și a administrației s'au rezolvat o serie de probleme importante pentru școală.

Referatele pedagogilor fruntași servesc ca material metodic pentru toate cadrele didactice în activitatea lor zilnică.

Un mare interes îl prezintă deasemeni consfătuirile de producție dela școala nr. 13 din orașul Scerbacov, regiunea Iaroslavl. Comitetul sindical și conducătorii acestei școli consideră pe bună dreptate că pedagogul va obține succese nu prin procedee izolate, întâmplătoare, ci prin întregul sistem al activității sale instructiv-educative. Deaceea, experiența învățătorilor fruntași este arătată la consfătuirile de producție astfel încât să fasă la iveală întregul sistem de muncă al pedagogului. La una dintre consfătuirile de producție a fost ascultat referatul tovarășei Z. V. Aristova, care muncește de aproape o jumătate de secol pe tărâmul pedagogic. Referatul purta titlul: „Sistemul meu de activitate instructiv-educativă".

Multe consfătuiri de producție dela școala medie din Tihmeniev, regiunea Iaroslavl, sunt consacrate introducerii celei mai bune experiențe. In anul școlar trecut, aici au fost ascultate referatele despre experiența activității educative a diriginților tov. Sireaeva, Casberova și alții. Pregătirea temeinică și multilaterală pentru desfășurarea acestor consfătuiri a asigurat o desbatere vie a problemelor ridicate, a ajutat să se analizeze critic activitatea celor mai buni diriginți de clasă, să se atragă atenția întregului colectiv asupra unor serioase probleme de educație.

Introducerea experienței înaintate nu este o chestiune ușoară. Pedagogul rămas în urmă nu va putea dintr'odată să lucreze bine numai datorită faptului că a făcut cunoștință cu metodele unui pedagog fruntaș. El trebue să studieze aprofundat aceste metode. Insușindu-și „secretele maeștrilor", pedagogii tineri și cu mai puțină experiență trebue totodată să-și ridice nivelul lor teoretic general. Consfătuirile de producție trebue să dea ajutorul lor și în această privință.

La școala feroviară nr. 58 din gara Crasnodar, pedagogul Babencov dă elevilor săi cele mai adânci și mai temeinice cunoștințe de matematică. Comitetul sindical și direcția școlii au hotărît să studieze sistemul de muncă al tov. Babencov și să facă cunoscută experiența lui și altor profesori de matematică. De acest lucru s'a ocupat comisia de producție a comitetului sindical. La propunerea ei, profesorii au asistat la lecțiile tov. Babencov, au studiat cu atenție planurile sale, caetele elevilor săi, activitatea sa în afara clasei.

După aceasta, referatul tov. Babencov a fost ascultat la o consfătuire de producție. Din referat s'a constatat că acest profesor obține un înalt nivel la învățătură al elevilor datorită unei mari exigențe față de sine și față de elevi, unei pregătiri minuțioase pentru fiecare lecție, unui înalt nivel metodic și științific al lecțiilor sale. Tov. Babencov a arătat procedeele folosite de el pentru prevenirea rămânerii în urmă, metodele lichidării la timp a golurilor în cunoștințele elevilor. Consfătuirea de producție a aprobat metodele de muncă ale tov. Babencov și a recomandat tuturor pedagogilor să folosească experiența lui. Planurile de lecții ale tov. Babencov au fost așezate în „Colțul experienței în muncă" din școală.

La consfătuirile de producție, la ședințele sindicale, la ședințele consiliului pedagogic care au urmat, comitetul sindical și conducătorii școlii se adresau iarăși și iarăși experienței tov. Babencov, explicau pedagogilor sistemul său de muncă. După sfatul conducătorilor școlii și al comitetului sindical, pedagogii au asistat în repetate rânduri la lecțiile tov. Babencov, au folosit consultațiile lui. Pedagogii au început să se intereseze mai mult de literatura metodică. Toate acestea nu puteau să rămână fără rezultate. Directorul școlii tov. Briuhovețchi și președintele comisiei de producție a comitetului sindical local tov. Gnezdilov, au arătat că, mulțumită introducerii experienței tov. Babencov, toți profesorii de matematică și-au îmbunătățit considerabil sistemul de predare a calculului oral, au învățat să rezolve just din punct de vedere metodic problemele, și-au îmbunătățit metodica muncii cu elevii rămași în urmă. S'a ridicat calitatea lecțiilor, s'a îmbunătățit calitatea cunoștințelor de matematică ale elevilor.

Așa folosesc organizațiile sindicale din școli consfătuirile de producție pentru a atrage atenția cadrelor didactice asupra experienței înaintate.

Unii dintre activiștii practicieni își exprimă câteodată părerea că consfătuirile de producție, chipurile, s'ar suprapune activității consiliului pedagogic și deaceea cer o strictă delimitare a funcțiunilor lor. Oare nu este clar că asemenea păreri sunt neîntemeiate?

Fără îndoială că problemele schimbului de experiență și ale îmbunătățirii activității școlilor necesită o atenție activă din partea maselor largi. Prin urmare, aceste probleme trebue, înainte de toate, să constitue conținutul consfătuirilor de producție.

Dar nu este nimic greșit în faptul că și la consiliul pedagogic se vorbește despre experiența înaintată și despre lipsurile în muncă, deoarece cu cât vom propaga mai larg realizările fruntașilor, cu cât mai des și mai aspru vom critica pe cei ce muncesc slab, cu atât va fi mai bine.

Trebue să ținem minte, totuși, că consiliul pedagogic este organul consultativ de pe lângă directorul școlii, iar consfătuirea de producție este organul activității obștești a maselor, organul controlului obștesc asupra activității tuturor cadrelor, inclusiv a administrației. Consiliul pedagogic lucrează sub îndrumarea directorului, iar activitatea consfătuirii de producție este condusă de un membru al comitetului sindical, care stă în fruntea comisiei de producție.

Sarcina consfătuirilor de producție este de a ridica activitatea creatoare a membrilor sindicatului, de a mobiliza inițiativa și energia lor pentru realizarea sarcinilor puse în fața conducătorilor școlii și în fața întregului colectiv. Hotărîrea consfătuirilor de producție este vocea maselor largi.

Deaceea trebue subliniat că organizarea consfătuirilor de producție nu este numai o chestiune a activiștilor sindicali. Conducătorii școlilor și ai altor instituții sovietice sunt obligați să ia parte atât la pregătirea consfătuirilor de producție cât și la desfășurarea lor. Ei sunt datori să țină evidența tuturor propunerilor adoptate la consfătuirile de producție și să execute aceste propuneri și hotărîri.

Să facem totul pentruca aceste consfătuiri de producție să devină o adevărată tribună a experienței înaintate, pentruca ele să ajute la desvoltarea inițiativei creatoare a maselor, să contribue la desfășurarea largă a criticii lipsurilor, la ridicarea celor ce rămân în urmă până la nivelul fruntașilor.

(Din „Uciteiscaia Gazeta")

Sfaturi prietenești tânărului pedagog

Amintirile mă duc la Totma, unde am ținut în anul 1922 la o casă de copii, prima lecție din viața mea. M'am pregătit pentru această lecție timp de o săptămână încheiată. Mi-au dat consultații trei metodiști cu experiență. După ce am terminat lecția, metodiștii au apreciat-o și mi-au dat o notă bună. Bine înțeles că în asemenea condiții nu mi-a fost greu să mă pregătesc.

Cu totul altfel au stat lucrurile când, după aceea, a trebuit să țin prima lecție într'o școală sătească, fără ajutorul consultanților. E drept că și această lecție am pregătit-o cu toată conștiinciozitatea. Totuși, multe lucruri nu le-am putut prevedea. Am crezut că materialul ales este absolut suficient, dar în realitate s'a întâmplat altfel decât am presupus: tot ce am prevăzut am povestit în timp de 25 de minute, iar mai departe n'am știut ce să-i ocup pe copii până va suna pentru recreație.

De atunci am avut prilejul să întocmesc de sute de ori planuri de lecții. M'am convins din experiență că trebue să te pregătești pentru orice ocupație în clasă, și încă foarte minuțios. Este foarte important ca, pregătind lecția, să ții seamă dacă elevii au avansat, însușindu-și lecția trecută. Dacă știu că au avansat, voi planifica mai departe studierea materialului nou, dacă n'au avansat — nu mă voi grăbi cu materialul nou, dar după ce voi analiza părțile slabe ale lecției trecute, voi face o lucrare specială în clasă pentru îndreptarea greșelilor făcute.

Măestria pedagogului constă în a da numai asemenea lecții la care copiii să meargă înainte, să avanseze. La fiecare lecție, pedagogul și elevii trebue să lucreze în adâncime, și nu să alunece, în goană după îndeplinirea programei, la suprafața materialului de învățământ.

Eu predau matematica la clasele V-VII. Cu trecerea anilor, mi-am format următorul obicei: chiar dela prima lecție a noului an școlar arunc o privire asupra cunoștințelor din trecut ale fiecăruia dintre elevii mei și adaug acolo măcar un mic grăunte de material nou. In aceasta constă prima condiție a unei lecții bune.

Când le dau copiilor o lucrare scrisă, după ce scriu pe tablă textul necesar și îi pun pe toți copiii la treabă, mă plimb printre rândurile de bănci, le dau elevilor indicații, îi sfătuiesc cum să îndeplinească mai bine, mai frumos, mai precis lucrarea. După lecție iau caietele cu mine, pentru verificare. Lucrări pentru acasă dau numai atunci când sunt sigur că toți elevii sunt în stare să le execute.

Fiți atenți la ceeace vorbesc copiii când les dela lecția voastră. Dacă ei fac schimb de păreri despre ceeace au făcut la lecție, înseamnă că v'ați atins scopul. Numai dacă lecțiile sunt bine pregătite se întărește disciplina și se ridică cunoștințele copiilor.

Eu nu precupețesc timpul pentru verificarea tuturor lucrărilor scrise ale elevilor, scot la iveală părțile bune și slabe ale fiecărei lucrări, îmi notez în caiet datele care caracterizează progresele elevului. Cunoscând particularitățile individuale ale fiecărui elev, este ușor să-i faci pe toți să lucreze activ în clasă. Cred că în aceasta constă a doua condiție a unei lecții bune.

Eu rezerv mult timp pentru a demonstra și a explica cum trebue să lucreze elevul, cum să răspundă la tablă, cum să-și noteze toate în caiet etc.

Dacă în clasă trebue să se facă o lucrare de control, de verificare scrisă a cunoștințelor, eu pregătesc nu numai textele necesare, dar îi pregătesc și pe elevi pentru lucrare, repetând cu ei capitolele din care se va da lucrarea scrisă. Fără această pregătire a copiilor, se poate întâmpla ca mulți să nu poată face față cu succes lucrării scrise, iar aceasta va provoca neîncrederea în forțele proprii chiar și la elevii cei mai activi și e posibil să ducă la pierderea autorității pedagogului însuși. Pe lângă aceasta, eu cred că numai atunci când elevii au repetat în clasă întregul material necesar, pedagogul are dreptul moral de a da o lucrare de control și de a pune pentru ea note.

Eu mă străduesc să am atâtea variante de lucrări scrise de control, câți elevi sunt în clasă. Bine înțeles că în acest caz este mai greu de verificat lucrările elevilor. In schimb, ei vor lucra cu adevărat independent, iar aceasta este important pentru ei înșiși, pentru îmbogățirea cunoștințelor și a deprinderilor lor.

Pedagogii cu experiență cunosc bine pe fiecare elev al lor, știu care dintre capitolele programei îi sunt cunoscute mai bine, unde este slab, ce nu și-a însușit. Pregătindu-se pentru lecția următoare, ei chibzuiesc cui să-i dea o lucrare suplimentară și ce fel de lucrare, pe cine și în ce să-l verifice încâodată.

Dacă s'a constatat o rămânere în urmă a unor elevi, eu nu neglijez acest lucru, ci iau neîntârziat măsuri, îi ajut pe acești elevi chiar la lecția imediat următoare. Întârzind cu ajutorul, putem pierde un elev. Până la urmă, acesta va începe să nu-și pregătească lecțiile, va considera ca ceva inevitabil repetența, va începe să nu facă nimic în clasă singur și să-i rupă dela muncă și pe vecini. După părerea mea, tocmai în aceste manifestări se ascunde una dintre cauzele care dau naștere la lipsa de disciplină a elevilor și la repetențe.

Acordând o mare atenție elevului slab, nu trebue să-l uităm nici pe elevul bun. El trebue deasemenea interogat în mod regulat. Priviți cu câtă atenție îl ascultă elevii pe colegul lor bun la învățătură. Și ei vor să răspundă la fel de precis și sigur.

Dorind să-l ridic pe elevul rămas în urmă la învățătură eu niciodată nu-l scot în evidență, nu-i fac reproșuri, ci, pur și simplu, îl ajut, îl încurajez, câteodată îl și laud în fața tuturor elevilor. Peste un timp, vezi că la el a apărut încrederea în forțele sale și dorința de a-și ajunge colegii. Dacă avem o atitudine justă și atentă față de elevii slabi, atunci cade necesitatea de a face cu ei lecții suplimentare.

Stimularea prin toate mijloacele a elevilor, mai ales a celor slabi, este a treia condiție a unei lecții bune.

A. SCOROHODOV
profesor la școala medie nr. 77 din orașul Arhanghelsc

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Pentru îmbunătățirea activității catedrelor de științe sociale

In ziua de 14 Septembrie, odată cu toate școlile din patria noastră și-au deschis porțile și instituțiile de învățământ superior. A început un nou an de muncă. Profesorii și studenții sunt hotărîți să depună noi eforturi pentru continua îmbunătățire a activității lor. Ei sunt conștienți că de nivelul pregătirii cadrelor în timpul anilor de studiu depinde în mare măsură contribuția pe care aceștea și-o vor da pentru creșterea producției socialiste în vederea satisfacerii nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale oamenilor muncii.

Pregătirea cadrelor de specialiști pentru toate domeniile construcției socialiste ridică o serie de probleme în fața catedrelor de științe sociale. Ele sunt chemate să ajute pe studenți să-și însușească marxism-leninismul, să cunoască știința legilor de desvoltare a naturii și societății, știința revoluției maselor asuprite și exploatate, știința victoriei socialismului în toate țările, știința construirii societății comuniste. Experiența arată că însușirea marxism-leninismului ajută cadrelor de specialiști să-și lărgească orizontul politic, să se orienteze just în orice situație, să contribue cu mai mult succes la înfăptuirea politicii partidului, de construire a socialismului. Pornind dela necesitatea ca fiecare specialist, indiferent de domeniul în care activează, să-și însușească, pe lângă pregătirea sa de specialitate, știința marxist-leninistă, partidul și guvernul nostru au creat condițiile pentru însușirea învățăturii marxist-leniniste de către studenți, introducând în universitățile și institutele noastre studiul științelor sociale.

Hotărîrea privind măsurile de îmbunătățire a activității catedrelor de științe sociale din învățământul superior adoptată de curând de C.C. al P.M.R., constitue o nouă și puternică dovadă a grijii partidului pentru înarmarea studenților, viitoarele cadre de specialiști, cu știința marxist-leninistă.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. constată că în cei cinci ani de activitate, catedrele de științe sociale au obținut o serie de succese. Unele catedre de științe sociale, cum sunt cea de economie politică dela I.S.E.P. „V. I. Lenin", sau cea de marxism-leninism dela Institutul „Maxim Gorchi" din București, au devenit catedre fruntașe, contribuind la justa orientare ideologică a întregului proces de învățământ. In cadrul unor colective de catedră a sporit exigența față de conținutul lecțiilor, față de nivelul lor teoretic, politic, față de calitatea seminariilor. Catedrele de științe sociale au contribuit la educarea studenților în spiritul dragostei față de patrie și popor, în spiritul internaționalismului proletar.

In activitatea catedrelor de științe sociale mai există însă o serie de lipsuri. Față de cerințele construirii socialismului și față de posibilitățile create, nivelul ideologic și teoretic al activității catedrelor de științe sociale, calitatea predării, încă mai rămân în urmă. Unele lecții și seminarii, mai ales la catedrele de economie politică, continuă să se țină la un nivel ideologic și teoretic nesatisfăcător.

Sunt lecții și seminarii de marxism-leninism, de economie politică, care redau dogmatic o serie de teze, sunt pline de citate, urmăresc învățarea mecanică a unor date și formule, fără să aprofundeze problemele, fără să ajute pe studenți să-și însușească politica partidului și a guvernului.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. constată că în activitatea unor catedre de științe sociale au răbufnit influențe ale ideologiei burgheze. Combativitatea față de diferitele teorii burgheze antiștiințifice este slabă. La catedrele de științe sociale există un număr de cadre fără calificarea corespunzătoare și care nu manifestă interes pentru a-și ridica nivelul teoretic.

Catedrele de științe sociale sunt încă slab organizate. In munca lor nu s'a înrădăcinat principiul muncii colective. Critica și autocritica, lupta de opinii nu sunt suficient stimulate și folosite. Mulți profesori continuă să considere critica lipsurilor din activitatea lor ca o răfuială personală, ca o subminare a autorității lor.

Ministerul Invățământului Superior nu s'a ocupat îndeajuns de problema conținutului predării și nu acordă importanța cuvenită muncii de calificare și de complectare a cadrelor necesare catedrelor de științe sociale.

Pentru a ridica predarea marxism-leninismului la un nivel mai înalt, este necesar ca toate catedrele de științe sociale să pună în centrul atenției lor grija pentru conținutul de idei al lecțiilor și seminariilor, pentru puritatea lor ideologică. Chezășia asigurării purității ideologice a lecțiilor și seminariilor este însușirea temeinică a operelor clasicilor marxism-leninismului, a experienței glorioase de luptă a P.C.U.S., studierea experienței partidului nostru, a documentelor sale — care constitue o aplicare creatoare a marxism-leninismului la condițiile concrete ale țării noastre.

Catedrele de științe sociale au sarcina de a asigura o strânsă legătură între teorie și practică, desbătând în lecții și seminarii problemele politicii partidului, problemele actuale ale perioadei de trecere dela capitalism la socialism în țara noastră. Catedrelor de științe sociale, și în special celor de economie politică, le revine sarcina de a ajuta pe studenți să studieze și să aprofundeze sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 19—20 August a.c. Trebue să muncim cu studenții în așa fel încât ei să devină cadre de specialiști cu serioase cunoștințe în domeniul economiei politice marxist-leniniste, oameni capabili să se orienteze just în problemele economice ale construcției socialiste în patria noastră.

Este necesar ca lecțiile și seminariile să fie străbătute de ideea că legea supremă a activității partidului nostru este grija pentru om, pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc. Lecțiile și seminariile trebue să înarmeze pe studenți cu cunoașterea problemelor întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare — alianță care constitue temelia regimului nostru de democrație populară. In cadrul lecțiilor și al seminariilor trebue să fie scos în evidență rolul partidului ca forță conducătoare în opera de construire a socialismului în țara noastră, faptul că poporul nostru consideră politica partidului — propria lui politică. Studenții trebue să fie deasemenea înarmați cu cunoașterea rolului creator al poporului în făurirea istoriei, cu cunoașterea problemelor întăririi statului nostru democrat-popular.

In activitatea catedrelor de științe sociale, munca colectivă trebue să devină o metodă permanentă de activitate. Pregătirea individuală a lecției de către profesorul care o predă și discutarea ei în colectivul catedrei trebue să devină o metodă concretă de muncă. In vederea răspândirii experienței cadrelor fruntașe trebue să se organizeze desbateri asupra unor lecții, folosindu-se în mod curajos critica și autocritica.

Catedrele de științe sociale sunt datoare să ia parte în mod activ la desbaterile științifice organizate de celelalte catedre, la lupta ce se duce în institute pentru o știință materialistă, pentru lichidarea influențelor cosmopolite.

Profesorii dela catedrele de științe sociale au datoria să contribue la elaborarea teoretică a problemelor construirii socialismului, publicând lecții, studii și monografii etc., desfășurând o vie activitate de cercetare științifică.

Ministerului Invățământului Superior îi revin sarcini de mare răspundere pentru continua îmbunătățire a activității catedrelor de științe sociale. Este necesar ca Ministerul Invățământului Superior să acorde o mare atenție activității de cercetări științifice a catedrelor de științe sociale, să organizeze dezbateri teoretice, să creeze condiții prielnice de muncă pentru cadrele dela catedrele de științe sociale, să oblige aceste cadre să-și ridice pregătirea profesională, să organizeze răspândirea experienței înaintate. Hotărîrea C.C. al P.M.R. stabilește că Ministerul Invățământului Superior, în colaborare cu organele de partid, să complecteze catedrele de științe sociale cu cadre calificate și să asigure ca în decurs de trei ani munca de bază a majorității cadrelor să devină catedra.

Toate măsurile trasate de Hotărîrea C.C. al P.M.R. sunt menite să asigure ridicarea pe o treaptă superioară a activității catedrelor de științe sociale și a întregului învățământ superior. Luptând pentru aplicarea în viață a acestor măsuri, membrii catedrelor de științe sociale vor aduce o serioasă contribuție pentru a forma din studenții patriei noastre oameni cu o înaltă pregătire științifică, înarmați cu teoria marxist-leninistă, capabili să lupte pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al întregului popor muncitor.

Consfătuirile cadrelor didactice

Probleme ale muncii în școlile pedagogice

Cu un interes deosebit au așteptat învățătorii și profesorii din școlile pedagogice ale orașului București lucrările consfătuirii, pentru a desbate problemele legate de pregătirea viitorilor învățători, de înarmarea lor cu temeinice cunoștințe științifice și metodice, de pregătirea lor practică.

Referatul prezentat la consfătuire de către secția orășănească a scos la iveală o serie de realizări însemnate obținute în școlile pedagogice din Capitală. Astfel de realizări s'au înregistrat de pildă la școala pedagogică nr. 2 de învățătoare — unde 55,9% dintre elevele anului IV au obținut la examenul de diplomă media 5 — la școala pedagogică cu limba de predare rusă etc.

In decursul anului școlar trecut s'a întărit munca colectivelor pedagogice pentru înarmarea viitorilor învățători în lupta împotriva deformărilor antiștiințifice. In urma desbaterii în colectivele școlilor a articolului „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei", apărut în „Scânteia", cadrele didactice au analizat în adâncime conținutul ideologic al lecțiilor și al muncii educative și au luat măsuri concrete pentru înlăturarea lipsurilor. Astfel, la școala pedagogică de educatoare au fost înlăturate o serie de greșeli care mai dăinuiau în predarea biologiei, întărindu-se mult munca pentru înarmarea elevilor în lupta contra concepției idealiste a lui Weissman-Mendel-Morgan. Colectivul școlii pedagogice de educatoare, discutând atitudinea profesoarelor care manifestau neîncredere în posibilitatea unor eleve de a-și însuși cunoștințele, a lămurit această problemă și a obținut ca un număr de eleve rămase în urmă să poată promova cu bune rezultate.

Mulți învățători și profesori din școlile pedagogice s'au ocupat cu stăruință, în anul școlar trecut, de cunoașterea și aplicarea experienței pedagogilor sovietici.

In pregătirea viitorilor învățători au existat însă și multe lipsuri. Din păcate, în referatele secției de învățământ aceste lipsuri n'au fost analizate în adâncime. De pildă, s'a arătat că unii elevi dovedesc superficialitate și lipsă de interes pentru învățătură. In unele planuri alcătuite de elevi pentru lecțiile practice — s'a spus în referat — există greșeli de ortografie. Totuși, secția de învățământ n'a scos în evidență în suficientă măsură lipsurile profesorilor care i-au pregătit pe acești elevi. Pe bună dreptate au arătat profesorii care au participat la discuție că referatele secției de învățământ nu au reușit să înfățișeze în adâncime neajunsurile muncii din școlile pedagogice și să stabilească adevăratele lor cauze.

O lipsă însemnată a consfătuirii a fost aceea că nu s'au pus cu suficientă tărie în discuție de către profesori problemele organizării, îndrumării și desfășurării practicii pedagogice. In această privință este semnificativ faptul că referatul prezentat în secția de pedagogie nu pomenește aproape nimic, de-a lungul celor 30 de pagini ale sale — despre aceste probleme.

Discuțiile purtate în consfătuire de către profesori au atins unele laturi importante ale muncii școlilor pedagogice. Tov. Iacomi, director la școala pedagogică de învățători nr. 2, vorbind despre răspunderea pe care o poartă profesorul pentru pregătirea viitorilor învățători, a arătat că nu întâmplător unii dintre elevii care se prezintă în anul I al școlilor pedagogice și al altor școli medii au un nivel coborît de cunoștințe. La aceasta contribue în mare măsură faptul că școlile pedagogice nu asigură întotdeauna o bună pregătire a învățătorilor pe care-i trimit în școli.

Vorbind despre problemele muncii educative, tov. E. Matei, directoarea școlii pedagogice de educatoare, a stăruit asupra însemnătății pe care o are închegarea unui colectiv strâns legat al pedagogilor și al elevilor, arătând cum a fost organizat acest colectiv în școala pe care o conduce, precum și despre ajutorul pe care l-a primit colectivul pedagogic din partea organizației U.T.M. din școală.

Invățătorii și profesorii au criticat cabinetul pedagogic de pe lângă secția de învățământ a orașului București pentru faptul că n'a controlat și n'a ajutat suficient activitatea școlilor pedagogice. Ei au cerut cabinetului pedagogic să întărească munca de îndrumare a cercurilor de specialitate ale profesorilor de pedagogie și să se preocupe mai îndeaproape de îndrumarea profesorilor în ceeace privește studierea individuală a literaturii pedagogice.

Numeroși tovarăși au criticat secția de învățământ pentru faptul că nu se preocupă îndeajuns de rezolvarea problemelor materiale ale școlilor pedagogice, ceeace împiedică buna desfășurare a procesului de învățământ în aceste școli. De exemplu, până la data de 8 Septembrie școala pedagogică nr. 2 de băieți nu știa în ce local își va începe cursurile. Directoarea școlii pedagogice nr. 1 de fete, tov. Margareta Ionescu, a arătat că secția de învățământ i-a cerut până în prezent trei referate în legătură cu revizuirea instalației electrice din școală, care este defectă, dar nu s'a reparat încă nimic. Deasemenea, pedagogii au cerut secției de învățământ să organizeze mai bine munca de repartizare a cadrelor în școli, pentruca acestea să știe din timp unde și la ce clase vor lucra și să-și poată pregăti mai temeinic planurile de muncă.

In consfătuire a fost criticat faptul că Institutul de perfecționare a cadrelor didactice al M.I.P. nu organizează cursuri centrale pentru profesorii de pedagogie și nu îndrumă suficient activitatea cercurilor de specialitate ale profesorilor de pedagogie. Deasemenea, a fost criticat faptul că M.I.P., trimite cu întârziere pe teren o serie de materiale deosebit de importante pentru munca școlilor, cum sunt, de pildă, unele programe, broșuri metodice etc.

Profesorii care au participat la lucrările secției de pedagogie au cerut ca Facultatea de Pedagogie să contribue la ridicarea nivelului activității instructiv-educative din școlile care pregătesc învățători, organizând pentru cadrele care lucrează în aceste școli referate, consultații etc. Aceasta va duce nu numai la îmbunătățirea activității din școlile pedagogice dar și la apropierea mai strânsă de practică a cadrelor care lucrează în această Facultate, la o cunoaștere mai bună a problemelor pe care le ridică munca instructiv-educativă.

Rezoluția pe care a adoptat-o consfătuirea profesorilor din școlile pedagogice trasează sarcini însemnate atât pentru secția de învățământ, cât și pentru colectivele care lucrează în școli. Este necesar să se organizeze chiar dela începutul anului școlar o activitate stăruitoare și sistematică pentru îndeplinirea acestor sarcini, astfel încât să se asigure însușirea temeinică a cunoștințelor de către toți elevii și să se determine o îmbunătățire simțitoare a muncii de pregătire a viitorilor învățători.

C. POPESCU

Cinstind memoria lui Al. Vlahuță

Moștenirea literară a trecutului este iubită și prețuită de clasa muncitoare. Spre deosebire de nepăsarea, ironia și disprețul cosmopolit cu care burghezia trata literatura înaintașilor, poporul nostru muncitor scoate la lumină cu respect și recunoștință ceeace este valoros din operele clasicilor, evocă luptele, greutățile și înfăptuirile lor ca o învățătură vie pentru generația de azi.

In acest spirit s'a desfășurat comemorarea a 95 de ani dela nașterea lui Al. Vlahuță, în seara de 17 Septembrie, la Casa Scriitorilor din București.

A deschis ședința maestrul A. Toma, care în câteva cuvinte emoționante a evocat convorbirile pe care le-a avut cu Vlahuță. A luat apoi cuvântul Maria Banuș care, într'o expunere caldă și limpede, a vorbit despre viața și opera lui Vlahuță începând cu înfățișarea epocii în care s'a format el.

Al. Vlahuță își începe cariera cunoscând toate amărăciunile unui tânăr artist în condițiile capitalismului: egoismul brutal al celor mari, frigul, foamea, posturile mucegăite de conțopist. Vlahuță a înțeles de vreme că numai cei slugarnici și josnici, „ajung". Răspunsul lui la această situație a fost tristețea, pesimismul. Primele lui versuri sunt străbătute de decepționismul caracteristic multora dintre poeții epocii. Și totuși, chiar în cele mai triste dintre poeziile sale există, în ciuda amărăciunilor, o mare, o nesecată dragoste de viață. Vlahuță nu și-a putut însuși combativitatea proletară, dar pana lui, de ziarist atent la viața cotidiană a știut să demaște cu vehemență relele unei orânduiri nedrepte. Vlahuță a văzut unele din perspectivele de viitor ale literaturii. Vlahuță visa o literatură care să vorbească despre cei nedreptățiți, care să dea glas noilor aspirații. Totuși, Vlahuță n'a putut înțelege misiunea clasei muncitoare, n'a văzut adevărata cale a eliberării oamenilor muncii de sub exploatare.

In opera lui, însă, în ciuda tristeței micburgheze de care e adesea pătrunsă, satira împotriva potentaților vremii are o reală vehemență. Vlahuță a știut să-și ridice glasul pentru a veșteji exploatarea neomenoasă a țărănimii sărace. Sub pana lui prind viață figuri tipice odioase de exploatatori. El a știut să demaște cruzimea și fățărnicia Hohenzollernilor jefuitori în „Minciuna stă cu regele la masă". Poporul nostru i-a făcut lui Vlahuță dreptate după moarte numindu-l membru al Academiei R.P.R. Azi operele lui sunt tot mai mult citite și răspândite.

In cadrul festivității dela Casa Scriitorilor au fost recitate o serie de poezii ale lui Vlahuță. O deosebită impresie asupra auditorilor a făcut poezia „Unde ne sunt visătorii", citită de actorul Brancomir. Scriitorii noștri de astăzi care luptă prin scrierile lor pentru a semăna în sufletele cititorilor entuziasmul, încrederea în viață, au regăsit cu emoție aspirațiile marelui poet pentru o literatură plină de optimism, de dragoste față de oameni. Artista Irina Răchițeanu a citit apoi schița „Casa Artiștilor", care cuprinde o dureroasă înfățișare a stării de lipsuri materiale în care se sbătea Eminescu. Impreună cu Vlahuță marele poet visa la realizarea unei Case a Artiștilor, confortabilă și caldă, unde ei să poată crea la adăpost de griji. Scriitorii prezenți, dintre care unii foarte tineri, adunați la Casa Scriitorilor de azi, au fost adânc mișcați de soarta amară a înaintașilor lor.

Corespondenții ne scriu despre consfătuiri

Din toate colțurile țării ne vin scrisori care oglindesc munca desfășurată în cadrul consfătuirilor cadrelor didactice.

In corespondența trimisă, tovarășa **Kromek Maria**, profesoară din Deva, arată cum au decurs consfătuirile în comuna Dobra, unde s'au întrunit cadrele didactice din raionul Ilia și din orașul Deva. Pe lângă faptul că s'a analizat munca de până acum și s'au trasat sarcini pentru viitor, această consfătuire a dat prilejul să se facă un bun schimb de experiență între cadrele didactice dela sat și cele dela oraș. Fiecare a arătat metodele bune folosite, legate de specificul locului de muncă. Cu această ocazie s'a arătat munca deosebită depusă de unele cadre didactice pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte, împărțindu-se și premii în bani, celor ce s'au evidențiat.

In cadrul consfătuirilor din raionul Sebeș, regiunea Hunedoara, ne scrie corespondentul nostru tov. **Teodor Năchescu**, s'a discutat, printre altele, despre felul cum au decurs examenele dela sfârșitul anului școlar trecut. Invățătorii și profesorii au arătat că unele subiecte venite dela M.I.P. au fost prea grele. Pentru rezolvarea lor a fost nevoie de calcule prea greoaie. Unele cadre didactice nu au folosit just biletele cu întrebări, iar alții au întocmit superficial biletele anexe. O critică serioasă s'a adus secției de învățământ raională și comitetului sindical raional pentru lipsă de colaborare între ele. Discuții serioase au fost purtate în vederea cuprinderii în școală a tuturor elevilor de vârstă școlară.

La consfătuirea din raionul Răcari, regiunea București, accentul discuțiilor s'a pus pe calitatea învățământului. S'au popularizat rezultatele bune obținute în unele școli, datorită unei juste planificări a muncii. Bune rezultate s'au obținut și în școlile unde planurile zilnice de lecții au fost bine întocmite și unde învățătorii și profesorii au căutat în mod temeinic să lege cunoștințele teoretice de practică. Profesorii au arătat sprijinul deosebit pe care statul îl dă astăzi elevilor prin acordare de cât mai multe burse.

In discuțiile purtate în consfătuirile din raionul Timișoara, oamenii muncii din școli au criticat atitudinea șefului de secție, tov. Inspector Ștefan Lacatoș, care a avut unele abateri în muncă în anul școlar trecut. Ei au folosit cu curaj arma criticii și autocriticii și au purtat discuții la un înalt nivel politic.

La consfătuirile cadrelor didactice din raionul Trușești, regiunea Suceava, ne scrie unul dintre corespondenți, s'au arătat realizările în ce privește noile construcții școlare. Nu s'a insistat suficient asupra felului cum au decurs examenele și cum s'a desfășurat activitatea în taberele din raion pe timpul verii. Invățătorii și profesorii au arătat că vor lupta cu toată hotărîrea pentru a obține o frecvență de 100% a elevilor și vor lichida cu ultimele rămășițe ale analfabetismului din rândurile oamenilor muncii din raionul lor.

Tov. **Victor Ghețiu**, corespondentul nostru din raionul Târnăveni, regiunea Stalin, ne scrie că referatul ținut la consfătuiri a subliniat că planul de școlarizare pe anul școlar trecut nu a fost îndeplinit decât în proporție de 97,60%. Un număr de 33 copii de vârstă școlară au rămas neșcolarizați, iar 54 de elevi nu au urmat cursurile deși au fost înscriși la școală. Aceste lipsuri au fost serios analizate și s'au luat măsuri pentru lichidarea lor în anul școlar ce urmează. O critică justă a fost adusă secției de învățământ raionale care nu a sprijinit în măsură suficientă pe învățători și profesori în munca lor de zi cu zi. Controlul la clasă a fost neglijat sau superficial făcut.

Așa cum arată o scrisoare venită din raionul Brăila, consfătuirile cadrelor didactice au fost și pentru învățătorii și profesorii acestui raion ca și pentru cei din celelalte raioane ale țării un bun prilej de analiză a succeselor, greutăților și lipsurilor înregistrate în munca didactică. Accentul referatului ca și majoritatea discuțiilor s'a purtat pe tema îmbunătățirii procesului de învățământ. Discuții interesante au fost purtate și în cadrul ședințelor pe secții. In secția cu directorii s'a discutat cu un deosebit interes problema realizării disciplinei elevilor. Mulți directori au arătat metodele folosite în școlile lor și rezultatele obținute. In secția profesorilor de științele naturii s'a luat hotărîrea să se înființeze un colț al naturii vii pe raion, care să constitue un model pentru toate școlile. Invățătorii și profesorii de toate specialitățile și-au luat angajamentul că vor da mai mare atenție cercurilor pe specialități și încă dela începutul anului școlar vor începe o muncă temeinică, neîntreruptă împotriva rămânerii în urmă la învățătură.

M. PANAITOPOL

Viața de luptă a lui Gheorghe Lazăr

A curs vreme multă de-atunci și numai hrisoavele îngălbenite mai pomenesc de ziua aceia întunecată.

La marginea Bucureștiului, în fața unei colibe mizere, acoperite cu paie, opri o căruță venită de departe. Din colibă ieși, — ajutat de câțiva tineri, — un bărbat pe fața căruia se citea boala. El se urcă în căruță iar tinerii — elevii săi — îi aduseră din colibă câteva sute de cărți și numeroase manuscrise — singurul său avut.

Venise momentul despărțirii. Elevii se apropiară pe rând să-l îmbrățișeze pe bărbatul slăbit, care la 44 de ani părea un bătrân.

Căruțașul se urcă pe capră, gata de plecare. Atunci omul din căruță, adunându-și puterile, se ridică în picioare; ochii săi încețoșați își recăpătară pentru o clipă limpezimea, strălucirea. Elevii îl revăzură în clipa aceea pe dascălul lor cel dârz, pe Gheorghe Lazăr luptătorul, pe care nimic nu-l putuse abate dela calea lui. Privirea lui de adio le cerea imperios să continue lupta, să nu lase să se stingă făclia pe care o aprinsese.

Căruța se urni. Lazăr căzu sleit, între manuscrisele lucrărilor sale, pe care nu le-a văzut niciodată tipărite.

Se întorcea acasă, în Avrigul său, pe malul Oltului, după ani mulți, după bătălii grele.

...Căruța urca mereu, huruind, pe drumul munților...

TANARUL DIN AVRIG

...Câți ani trecuseră de când Gheorghe Lazăr — un flăcăiaș pe atunci — pornea să învețe carte, la oraș?

Satul în care copilărise se afla pe moșia lui von Bruckenthal. Țăranii români, unguri și sași din sat trebuiau să muncească pentru baronul cel fudul.

Era copil Gheorghe Lazăr când țăranii asupriți începură să vorbească pe șoptite despre răscoala lui Horia. La podurile de pe Olt fu adusă armie multă. Veniră și în sat cătane nemțești, să-l păzească pe baronul care se înspăimântase. Intr'o zi, primarul vesti bucuros că răscoala s'a stins. Băiețașul n'a uitat însă ochii îndurerați ai țăranilor întorși de la Alba Iulia, care povesteau cum a pierit Horia strigând „mor pentru popor", pe când grofii cântau și jucau.

Abia la 12 ani, Gh. Lazăr a început să învețe buchiile.

A plecat apoi la oraș și a învățat ca nimeni altul — chiar dacă adesea îl rodea foamea și-l scutura frigul. Multe au îndurat și el și familia lui, ca să poată trece prin școlile din Sibiu și Cluj, unde coconașii — puii de nămească boierească — îi strigau în batjocură: „țărănoiule, iobagule, valahule, zdrențărosule". Profesorii iezuiți mormăiau cu dispreț citind catalogul: Georgius Lazar... plebejus... valach...".

Câștigând o bursă care se strângea dela țărănimea venită din Ardeal, el a plecat să studieze la Viena — în „satul împăratului" — cum spuneau părinții săi. „Să nu vă fie jale de mine, pentrucă eu am venit aici tocmai pentru ca să lucru spre ușurarea sorții noastre triste... să fiu tălmăcitorul durerilor neamului român aici printre străini", — scria Lazăr acasă.

La Viena, flăcăul din Avrig a studiat temeinic fizica și matematica, filozofia și pedagogia. Ideile revoluției franceze îl înflăcărară. Traduse în românește mai multe manuale, printre care și o pedagogie. După câțiva ani, se întoarse în Ardeal cu știință multă, dar lipsit de „cuminţenie, firească" — cum se plângeau cinstitele obraze bisericești.

PRIMA BATALIE

La Sibiu funcționa un seminar bisericesc, unde candidații la preoție făceau un curs de șase luni, pentru a fi hirotoniți. Mulți deveneau preoți fără examene și chiar fără să urmeze cursurile, mituindu-l pe episcopul Vasile Moga. La această „școală" fu numit învățător Gheorghe Lazăr. Dela început el intră în conflict cu episcopul supus cu trup și suflet „înălțatului gubernium" și „augustului împărat".

Lazăr încercă să pună ordine în școală și să dea elevilor măcar cunoștințe elementare de citire, scriere și aritmetică. Moga însă îi luă dreptul de a examina și a aprecia cunoștințele elevilor. Unul dintre protejații lui Moga, chiaburul Teketici, furios că Lazăr îi cerea să urmeze cursurile și să dea examen, îl lovi pe tânărul învățător, încercând să-l omoare.

Când Lazăr făcu în fața elevilor experiențe de fizică, fu acuzat de vrăjitorie.

Lazăr traduse în românește o serie de manuale; episcopul interzise publicarea lor.

Lazăr încercă să lămurească poporul că trebue să lupte pentru drepturile răpite de asupritorii habsburgi. Moga îi interzise să mai vorbească poporului și îi reținu salariul.

Acum, Lazăr nu mai lupta împotriva lui Moga, ci împotriva absolutismului habsburgic. Moga a jucat, de fapt, rolul unui agent al lui Metternich. In perioada de reacțiune a „Sfintei alianțe". Lazăr s'a declarat fățiș împotriva împăratului sugrumător de popoare.

Nemaiputând suporta persecuțiile, Lazăr fugi la Brașov. Fu adus înapoi, prin ordinul guvernatorului sub paza unui comisar împărătesc.

In arhivele din Viena se află și astăzi raportul prin care „cancelaria aulică transilvană" comunică împăratului destituirea lui Lazăr. El este prezentat ca fiind „neastâmpărat", „nesupus", „clocotitor de mânie" și „primejdios" prin „cugetarea sa echivocă". Alte documente oficiale arată că „pentru păcatele sale politice", Lazăr este destituit și „dat în supravegherea autorităților polițienești".

Astfel sfârși prima bătălie. Loviturile îl căliră. Planuri mai mari încolțiră în mintea lui. El trecu Carpații, venind în Țara Românească pentru noi lupte.

LAZAR LA BUCUREȘTI

Și astfel, un dascăl sărac și necunoscut, purtând pe ciubote praful lungilor drumuri, intră cu desagii la spinare în Bucureștii anului 1816. In drum văzuse „vizuinele și bordeiele cele proaste și încenușate", în care truditorii trăiau „rupți, goi, amărâți".

De altfel, și în marginile Cetății Dâmboviței se înșirau bordeie cu acoperământ de stuf și ferestre de beșică. In mijlocul orașului însă, pe străzile pardosite cu lemn, se ridicau trufașe casele boierești.

In țara noastră, ca și în alte țări din sud-estul Europei care sufereau asuprirea turcească și exploatarea boerească, începea să se desvolte mișcarea de eliberare națională care se împletea cu mișcarea socială, pentru desființarea relațiilor feudale. Această mișcare creștea mereu, pe măsură ce se desvoltau relațiile capitaliste. De această mișcare se lega și necesitatea desvoltării învățământului românesc, a culturii naționale, înăbușită până atunci de fanarioți și boierii cosmopoliți.

Dorința lui Lazăr de a răspândi lumina științei, de a aprinde o făclie în noaptea aceea neguroasă în care zăcea poporul nostru, corespundea deci unei necesități istorice, răspundea unei probleme a timpului.

Școală românească nu exista în Bucureștiul acelor vremuri. Numai câțiva umili dascăli — Chiosea, Chiriță, Stan — strângeau în odăițele lor câțiva copii de meseriași, de prăvăliași sau de funcționari inferiori, pentru a-i învăța să buchisească românește și a-i scoate grămătici. Odraslele boierești învățau turcește, grecește, franțuzește.

Funcționa la București o „înaltă școală grecească de retorică și filosofie" pentru „fii ai boerilor și nu țărani, cărora li s'au dat lucrul pământului și păstoria și li se cuvine grija de acel lucru al pământului și de acea creștere a vitelor". Cu banii storși poporului, erau plătiți fecarii din Adrianopol, Salonic, Epir, Filipopol, Clisura, Cidonia. Căpetenia acestora era îngâmfatul Veniamin din Lesbos, cel care avea să se războiască cu Lazăr.

In lupta pentru școala românească, Lazăr n'a fost singur. In jurul său s'a strâns mai ales tinerimea progresistă a Bucureștiului — Iancu Văcărescu, Anton Pan, Paris Mumuleanu, Petrache Poenaru și mulți alții, care visau o școală unde să se predea cunoștințe științifice în limba românească, pentru copiii „de toată starea". Toți aceștia au văzut în „Lazăr inginerul" pe omul capabil să transforme acest vis în realitate.

LUPTA PENTRU ȘCOALA ROMANEASCA

Și iată-l pe avântatul fecior al țăranilor de peste munți prezentându-se în fața Eforiei școalelor — condusă de Constantin Bălăceanu — și pledând cauza școlii românești. „Cu rușine vine unui popor să nu aibă și el o școală mai de treabă, o Academie cu știință chiar în limba maicii sale...".

Chestiunea înființării școlii românești întâmpină însă nenumărate greutăți până când ajunse în fața divanului domnesc.

Sub un baldachin de catifea, cusut cu fir, stătea tolănit pe tronul plătit cu milioane de galbeni, desfrânatul bei al Turcilor care-și mai zicea și voevod al Românilor, Ioan Caragea. Printre marii dregători stătea la loc de cinste „învățătorul" Veniamin dela școala grecească, susținut aproape de toți divaniții. Iar în fața lor, cu ochii ca jarul, Gheorghe Lazăr.

— Limba valahică e săracă, e limba mojicilor și n'are vorbele științelor — strigau boierii, dornici ca pe aceste meleaguri să înflorească limba elinească, pe care o considerau limba zeilor, miere a Heliconului și rouă a Parnasului.

A încercat Lazăr să arate că și limba românească e capabilă să tălmăcească adevărurile științei, să exprime cele mai înalte rezultate ale gândirii umane. Invățătura va merge cu mai mult spor în limba patriei, spunea el. Chiar dacă ne lipsesc unii termeni științifici, ei vor apare pe măsură ce vor fi cultivate științele. Și noi avem aceleași posibilități ca și celelalte popoare și vom putea învăța în limba noastră.

La toate acestea Veniamin răspundea ca un oracol: „den ginetai" (nu se poate).

A mai trebuit multă luptă până când clasa stăpânitoare speriată de valul revoluționar în creștere, să cedeze și — cu multe restricții — să aprobe înființarea școlii. Tot prin mari eforturi au fost câștigate și câteva chilii dărăpănate dela Sf. Sava, pe care școala grecească le părăsise ca fiind nesatisfăcătoare.

Elementele înaintate biruiseră. Cuprins de entuziasm, Paris Mumuleanu scrise un apel în versuri, o „Odă râvnitoare spre învățătură".

LA ȘCOALA LUI LAZAR

Tot atunci apare un alt apel, semnat de Lazăr. El scria: „Patrii nu-i poate fi totuna, măcar ce feliu de creștere vor primi mădulările următoare. Binele cel de obște precum și cel privat, stau cu creșterea tinerimii următoare într'o analoghie prea strânsă legate". El expune și un serios proiect de organizare a școlii, în 4 grade.

In timp ce dușmanii școlii continuau, furioși, intrigile, în timp ce pe ziduri apăreau „stihuri cu lătrări turbate" lipite noaptea într'ascuns, — la Sf. Sava începură cursurile.

La catedră se urcă un bărbat înalt, uscățiv, oacheș, cu barbete și mustață, îmbrăcat într'o haină ungurească, cu nenumărați nasturi. E Lazăr. In tăcerea profundă care se lasă, își începe lecția de istorie. Vorbește despre vrăjmășia vremilor trecute, unor oameni care mai simt jugul otoman și cel boieresc. Vorbele lui se întorc mereu la vremea de față: „Am văzut fii de ai Patriei, din starea de jos, că au rămas orbi cu totul, nu de alta ci că n'au avut bani mulți de a plăti".

Mulți elevi și-au amintit mai târziu de cuvântul înflăcărat al lui Lazăr, care răscolea conștiințele, care pătrundea „în rărunchii ascultătorilor".

La lecțiile de matematică, Lazăr depunea o muncă uriașă pentru a crea o terminologie științifică.

Pe măsură ce se lărgea activitatea școalei lui Lazăr, conflictul între el și boieri se adâncea. Boierii îi cereau să pregătească numai simpli „gheometri", — fără nicio cultură generală, buni numai să le măsoare moșiile. Pare-se însă că elevii lui Lazăr nu gândeau să se mărginească la măsurarea moșiilor boierești; ei visau să le și împartă norodului, cum s'a văzut la 1821.

IN TABARA LUI TUDOR

In primăvara lui 1821, începu marea răscolire a asupriților, împotriva boierilor și a turcilor cotropitori. Se ridicau pandurii Cloșanilor, moșnenii Gorjului și plugarii Jiului de jos, haiducii pădurilor și vânătorii de urși din munți, lucrătorii de manufacturi și calfele — iar în fruntea tuturor venea Tudor neînfricatul. Mulți dintre aceștia deprinseseră meșteșugul armelor dela ostașii ruși, alături de care luptaseră cu zece ani înainte, împotriva ienicerilor.

„Ajungă lacrimile Patriei, ajungă jugul robiei" — scrisese cândva Lazăr. Ce drum avea să ia acum cărturarul? El, țăranul asuprit din Avrig, bătut de toate viscolele, o porni spre tabăra Cotrocenilor, la fratele său, țăranul din Vladimiri, căpetenia norodului.

Nu în chiliile dela Sf. Sava, ci în fierberea taberei lui Tudor își petrecu Lazăr zilele acelea. El fortifică Cotrocenii, îndrumând ridicarea meterezelor și săparea șanțurilor de apărare. El învață pe tunari să îndrepte tunurile, iar când îi ceru Tudor, el însuși îndreptă tunul spre clădirea unde erau închiși boierii divaniți.

Acum se vedea ce fel de școală condusese Lazăr. Mai toți elevii săi ascultară chemarea patriei. Cu câtă bucurie îl privi Lazăr pe Petre Poenaru, care, scoțând papucii dăscălești și încălțând imineii de pandur, punând minteanul oltenesc pe umeri și pistoalele la brâu, devenise grămăticul lui Tudor.

Se înverșunară dușmanii lui Lazăr. Intr'o zi, când dascălul trebăluia prin grădina școlii, ei îi trimiseră două gloanțe de flintă. Dar Lazăr continuă să bată zilnic drumul Cotrocenilor și avu timp să lucreze totodată la manualele școlare și să proiecteze un plan al Bucureștiului.

Zilele înălțătoare ale răscoalei fură urmate de o bestială represiune. Boierii fugiți se întoarseră cu Turcii și curând, în palatul lui Chehaia-Pașa se ridicau movile de capete tăiate. Căzu și capul lui Tudor, la doborîrea căruia ajutaseră și intrigile spionilor englezi.

Pentru școala dela Sf. Sava începe cea mai neagră perioadă. Clasa stăpânitoare îl suspecta pe dascălul care insuflase elevilor duhul răsvrătirii. Pentru mitropolit, școala era „cuibul dracului", unde dascălul Lazăr „a clocit ouăle satanei". Elevii erau amenințați cu surghiunul. Bineînțeles, școala nu mai primea niciun ajutor. In ciuda persecuțiilor, Lazăr continuă lupta pentru menținerea școlii. In chiliile mizere dela Sf. Sava se învăța românește. Pătrundea gerul prin ferestrele sparte, îngheța mâna pe cretă, dar Lazăr explica mereu, dăruind elevilor comorile științei. Noaptea, el redacta manualele pe care nu le-a putut publica niciodată.

Lumina aprinsă de Lazăr în conștiința elevilor săi ardea tot mai puternic. Lumina din privirile sale începea însă să pălească. Oboseala, mizeria, persecuțiile îl doborîră pe dascălul cel inimos. Și astfel ajunse în coliba cea acoperită cu paie, din capătul târgului de afară, de unde avea să facă ultimul drum spre Avrigul copilăriei lui.

Munca pedagogică a lui Lazăr a dat rod bogat. Mulți dintre elevii săi au devenit, la rândul lor, luptători pentru cauza învățământului românesc.

Petre Poenaru a fost numit de Kiselef director al Eforiei școalelor, apoi a luat parte activă la revoluția dela 1848, lucrând în comisia pentru școli.

Invățăturile pe care dascălul din Avrig le-a lăsat elevilor săi — constitue până astăzi o moștenire prețioasă.

Gh. Lazăr și-a educat elevii în spiritul dragostei nețărmurite față de patrie și al urii împotriva jefuitorilor feudali din afară și dinăuntru. Glasul lui arăta „câte prăpădenii și câte viscolii n'au pătimit sărmana patrie", demasca „barbariile privilegiaților", „năravurile diabolicești" ale celor care își „câștigă scopul prin mită și vicleșug".

Gh. Lazăr i-a învățat pe elevi să fie mândri de trecutul de luptă al poporului, de „istoria strămoșilor din veacurile dinainte", care au luptat cu „vrășmășia vremurilor", să fie mândri de valorile culturale create de popor în trecut.

Gh. Lazăr i-a învățat pe elevi să iubească limba patriei și a lovit în cei care „să rușinează a vorbi românește, ba ce e mai mult, că defaimă limba românească".

Gh. Lazăr a luptat pentru a preda tineretului adevărurile științei. „Științe adăpătoare de înțelepciune trebuie să învățăm" — spunea el — și această preocupare se vede limpede în grija cu care și-a redactat manualele pentru predarea științelor. El s'a străduit să aplice cunoștințele științifice în viață. Este știut că elevii dela Sf Sava au făcut o practică serioasă și îndelungată pe teren. Ni s'a păstrat o asemenea lucrare practică „Planul Fântânelor ridicat și lucrat în școala din Sf. Sava — 1820", pe care specialiștii o apreciază și astăzi ca pe o lucrare serios întocmită.

Gh. Lazăr ținea seama, în predare, de particularitățile de vârstă ale elevilor. El condamnă „pedagogiceasca asprime a acelora pedagogi, care caută mai mare învățătură să scoată din prunci decât ce sînt ei cândva în putere de a produce".

Măreț e exemplul vieții lui Gh. Lazăr. El personifică dascălul legat de popor, care în ciuda „amenințărilor turbate" a luptat „să pue stavilă orbirii și să spargă bezna întunericului".

Gh. Lazăr a fost alături de popor în vremuri din cele mai grele. Acele vremuri sunt trecute pentru totdeauna. Abia astăzi, când poporul nostru este liber, stăpân pe soarta sa, prind viață gândurile înaintate ale lui Gh. Lazăr, acest mare înaintaș al culturii românești.

Decorarea unor educatoare, învățători și profesori din învățământul preșcolar, elementar și mediu

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române a emis un Decret prin care conferă „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii" unor educatoare, învățători și profesori din învățământul preșcolar, elementar și mediu care s'au evidențiat prin activitate merituoasă în domeniul educării tinerei generații și pentru rezultate deosebite în munca didactică și pe tărâm obștesc. Au fost decorați cu:

„ORDINUL MUNCII" cl. I-a: **Simion Gheorghe**, profesor, orașul București.

„ORDINUL MUNCII" cl. II-a: **Nedea Stancu**, învățător, regiunea București; **Heriuc Ștefania**, învățătoare metodistă, regiunea Suceava; **Benedekffy Paraschiva**, învățătoare, regiunea Cluj; **Găvănescu Eduard**, profesor, regiunea Arad; **Baba Vasile**, învățător, regiunea Cluj; **Bertalan Iuliana**, învățătoare, insp. școlar, Regiunea Autonomă Maghiară; **Marinescu Ecaterina**, învățătoare, regiunea Pitești;

„ORDINUL MUNCII" cl. III-a: **Rusu (Oros) Gheorghe**, învățător, regiunea Baia Mare; **Ionescu-Foltos Vasile**, învățător, regiunea Baia Mare; **Pascu Ion**, învățător, regiunea Bârlad; **Fangli Gheza** învățătoare, insp. școlar, regiunea Cluj: **Pernesiu Gheorghe**, profesor, regiunea Cluj; **Stoica Ecaterina**, învățătoare, regiunea Galați; **Alexandru Teodosia**, învățătoare, regiunea Galați; **Arnoczi Ioan**, profesor, regiunea Oradea; **Arsene Constantin**, învățător, șef secție învățământ, regiunea Pitești; **Hiriș Moise**, învățător, insp. școlar, regiunea Timișoara; **Veegh Maria**, profesoară, Regiunea Autonomă Maghiară; **Weisz Carol**, profesor, Regiunea Autonomă Maghiară; **Roșianu M. Maria**, învățătoare, orașul București; **Dumitru Natalia**, învățătoare, orașul București; **Ionescu Gaspar Elena**, profesoară, orașul București;

„MEDALIA MUNCII": **Neagrău Emilia**, învățătoare, regiunea Arad; **Samoilă Ion**, învățător, regiunea Arad; **Lugojan Vasile**, învățător, insp. școlar, regiunea Arad; **Pall Eugen**, învățător, regiunea Arad; **Florian Francisc**, învățător, regiunea Baia Mare; **Pop Gheorghe**, profesor metodist, regiunea Baia Mare; **Caraman Elena**, învățătoare, regiunea Bârlad; **Sfetețu Paulina**, profesoară, insp. școlar, regiunea Bârlad; **Buica Călin**, învățător, regiunea București; **Oprică Ilie**, învățător, regiunea București; **Cristea Emilian**, învățător, insp. școlar, regiunea București; **Verzescu Suzana**, profesoară, regiunea Cluj: **Crețu Maria**, educatoare, regiunea Cluj; **Catiș Elemer**, învățător, președinte comitet sindical raional, regiunea Cluj; **Curte Gheorghe** învățător, regiunea Constanța; **Neagu Gheorghe**, învățător, regiunea Constanța; **Ungureanu Ion**, învățător, regiunea Constanța; **Vlad Vasilica**, învățătoare, regiunea Constanța; **Zeidula Mambet Zecheri**, învățător, insp. școlar, regiunea Constanța; **Pătru Crăciun**, profesor, regiunea Craiova; **Dumitrescu Vasile**, învățător, șef secție învățământ, regiunea Craiova; **Popescu S. Victoria**, învățătoare, regiunea Craiova; **Dumitru Marin**, profesor, regiunea Craiova; **Burlacu Anica**, învățătoare, regiunea Galați; **Mărculescu Eleonora**, profesoară, regiunea Galați; **Cernat Petru**, învățător, șef secție învățământ, regiunea Galați; **Jianu Constantin**, învățător, regiunea Hunedoara; **Chitei Gheorghe**, profesor, regiunea Hunedoara; **Munțiu Dumitru**, profesor, regiunea Hunedoara; **Boscăneanu Ioana**, educatoare, regiunea Hunedoara; **Rișcuță Emilian**, învățător, șef secție învățământ, regiunea Hunedoara; **Groza Traian**, profesor, regiunea Hunedoara; **Nicolau Cornelia**, profesoară, regiunea Iași; **Pecingină Gheorghe**, profesor, regiunea Oradea; **Rudolf Aloisiu**, învățător, șef secție învățământ, regiunea Oradea; **Draghia Florica**, educatoare, regiunea Pitești; **Georgescu Ionica Irina**, profesoară, regiunea Pitești; **Moțoc Ioana**, învățătoare, regiunea Pitești; **Nicu Vasile**, învățător, șef secție învățământ, regiunea Ploești; **Georgescu Alexandru**, învățător, președinte comitet sindical regional Ploești; **Tomescu Constantin**, învățător, regiunea Stalin; **Drăghici Axente**, învățător, regiunea Stalin; **Cojocaru Veronica**, educatoare, regiunea Stalin; **Iaricevschi Bogdan** profesor, regiunea Suceava; **Rimer Haim**, profesor, șef secție învățământ, regiunea Suceava; **Basarab Constantin**, învățător, regiunea Suceava; **Bolfan Elena**, învățătoare, regiunea Suceava; **Giura Mihai**, educator, regiunea Timișoara; **Milculescu Adrian**, învățător, regiunea Timișoara; **Stanoevici Sava**, învățător, șef secție învățământ, regiunea Timișoara; **Barbăroșie Elena**, profesoară, regiunea Timișoara; **Gall Elisabeta**, învățătoare, Regiunea Autonomă Maghiară; **Nagy Ștefan**, învățător, Regiunea Autonomă Maghiară; **Buzaș Andrei**, învățător, Regiunea Autonomă Maghiară; **Csernik Laura**, învățătoare, Regiunea Autonomă Maghiară; **Jovmir Teodor**, profesor, Regiunea Autonomă Maghiară; **Iacob Octavia Mariana**, învățătoare, orașul București; **Comănescu Eugenia**, profesoară, orașul București; **Popescu Constanța**, profesoară, orașul București; **Casian Roza**, profesoară, orașul București; **Cumpătă Eugenia**, profesoară, orașul București; **Constantinescu Eliza**, profesoară, președintă comitet sindical raional, orașul București.

Decorarea cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii" a unor cadre didactice din învățământul superior

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a emis un decret prin care sunt decorați cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii" un număr de profesori din universități și institute de învățământ superior, profesori care s'au evidențiat printr'o îndelungată și merituoasă activitate didactico-științifică și de pregătire de specialiști în diferite domenii ale științelor tehnice, agro-biologice, medicale, sociale.

Prin acest decret se conferă „ORDINUL MUNCII" cl. I-a următorilor tovarăși:

Călinescu Gheorghe, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Gheorghiu I. S.**, Prof. Inst. Politehnic București; **Murgulescu I. G.**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Ripan Raluca**, Prof. Univ. „V. Babeș" Cluj; **Stoilov Simion**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Vencov Ștefan**, Prof. Inst. Politehnic București.

Se conferă „ORDINUL MUNCII" cl. II-a următorilor tovarăși:

Angheluță Teodor, Prof. Univ. „Victor Babeș" Cluj; **Benetato Grigore**, Prof. Inst. Medico-Farm. Cluj; **Dinicu Dumitru**, Prof. Conserv. „Ciprian Porumbescu"; **Enescu Ioan**, Prof. Inst. Medico-Farm. Iași; **Ionescu Const. Bujor**, Prof. Inst. Politehnic București; **Lupu Nicolae**, Prof. Inst Medico-Farm. București; **Mayer Octav**, Prof. Univ. „Al. I. Cuza" Iași; **Murgeanu Gheorghe**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Popovici Tiberiu**, Prof. Univ. „Victor Babeș" Cluj; **Simionescu Cristofor**, Prof. Inst. Politehnic Iași; **Sălăgeanu Nicolae**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București.

Se conferă „ORDINUL MUNCII" cl. III-a următorilor tovarăși:

Alaci Valeriu, Prof Inst. Politehnic Timișoara; **Budeanu Constantin**, Prof. Inst. Politehnic București; **Braborescu Ștefan**, Prof. Inst. Teatru Cluj; **Creangă Ion**, Prof. Univ „Al. I. Cuza" Iași; **Filipescu Miltiade**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Gheorghiu Constantin**, Prof. Univ. „Al. I. Cuza" Iași; **Lazany Andrei**, Prof. Inst. Agronomic Cluj; **Matei Ilie**, Prof. Inst. Politehnic Iași; **Macrea Dumitru**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Micloși Cornel**, Prof. Inst. Politehnic Timișoara; **Neculce Victor**, Prof. I.S.E.P. Iași; **Negrescu Traian**, Prof. Inst. Politehnic București; **Petrulian Nicolae**, Prof. Inst. Mine București; **Popescu Alexandru**, Prof. Inst. Politehnic București; **Precopiu Ștefan**, Prof. Univ. „Al. I. Cuza" Iași; **Peterfy Ștefan**, Prof. Univ. „Bolyai" Cluj: **Răduleț Remus**, Prof. Inst. Politehnic București; **Sudan Gabriel**, Prof. Inst. Transporturi București; **Ștefănescu Saba**, Prof. Inst. Petrol și Gaze București; **Vrânceanu Gheorghe**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București.

Se conferă „MEDALIA MUNCII" următorilor tovarăși:

Andronic A. Laborant Inst. Politehnic Iași; **Barbu Virginia**, Prof. Inst. Petrol și Gaze București; **Bucur Nicolae**, Prof. Inst. Agronomic Iași; **Buia Alexandru**, Prof. Inst. Agronomic Craiova; **Cocea Elena**, Conferențiar Inst. Politehnic Iași; **Ciobanu Gheorghe**, Prof. Inst. Politehnic Iași; **Călugăreanu Gheorghe**, Prof. Univ. „Victor Babeș" Cluj; **Cornelson Dumitru**, Prof. inst. Medico-Farm. Iași; **Diaconescu V.**, Prof. Inst. Politehnic Iași; **Drăguiescu Corioian**, Prof. Inst. Politehnic Timișoara; **Frentz Carolina**, Laborantă Univ. „C. I. Parhon" București; **Franke Oscar**, Prof. Inst. Medico-Farm. Iași; **Gândea Suzana**, Prof. Inst. Politehnic București; **Gaman Gheorghe**, Laborant Univ. „C. I. Parhon" București; **Gheorghiu Victor**, Prof. Inst. Politehnic Timișoara; **Golgoțiu Tiberiu**, Prof. Inst. Politehnic Iași; **Gall Ernest**, Prof. Univ. „Bolyai" Cluj: **Ionașcu Ion**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Iacob Dumitru**, Prof. Univ. „Victor Babeș" Cluj; **Isăcescu Dumitru**, Prof. Inst. Medico-Farm. București; **Laslo Tihomir**, Prof. Univ. „Bolyai" Cluj; **Milcu Ștefan**, Prof. Inst. Medico-Farm. București; **Menkeș Benedict**, Prof. Inst. Medicină Timișoara; **Murgoci Adriana**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Mihoc Gheorghe**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Nițulescu Iulius**, Prof. Inst. Medico-Farm. Iași; **Stoenescu Alex.**, Prof. Inst. Politehnic București; **Savul Mircea**, Prof. Univ. „Al. I. Cuza" Iași; **Strub Constantin**, Prof Inst. Politehnic Iași; **Stănescu Eugen**, Prof. Univ. „C. I. Parhon" București; **Tunea Ilie**, Laborant Inst. Politehnic Timișoara; **Török Zoltan**, Prof. Univ. „Bolyai" Cluj; **Tolan Sabin**, Laborant Univ. „Victor Babeș Cluj; **Teodosia Mihai**, Lector Univ. „Al. I. Cuza" Iași; **Voiculescu Martin**, Prof. Inst. Medico-Farm. București; **Voinarovschi Rudolf**, Prof. Inst. Petrol și Gaze București.

BIBLIOGRAFIE

N. BALCESCU: Opere vol. II — Istoria Românilor sub Mihai Vodă Viteazul. Editura Academiei R.P.R. 380 pag. 9,50 lei

Studii și referate despre N. Bălcescu — vol. I. Editura Academiei R.P.R. 226 pag. 5 lei

Din istoria filosofiei ruse — culegere de articole Editura de Stat pentru literatură științifică 578 pag. 35,37 lei.

F. I. HASHACIH: Materie și conștiință. Editura de Stat pentru literatură științifică, 186 pag 7,77 lei.

ACAD. PROF. ST. MILCU: Uriași și pitici. Colecția „S.R.S.C.". Editura de Stat pentru literatură științifică 48 pag. 0,45 lei

AN. N. NESMEIANOV: Atomii marcați. Editura Cartea Rusă, colecția „Știința pentru toți" 80 pag. 0,96 lei.

A. G. VAIDA: Scântei în beznă — roman. Ediția III-a E.S.P.L.A. 292 pag. 5,32 lei.

ARCADI PERVENȚEV: Pământ de foc. Editura Militară a Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R. 324 pag. 6,85 lei.

E. VOROBIOV: Inălțimi. Editura Cartea Rusă. 316 pag. 7,09 lei.

GHEORGHI STORM: F. F. Ușacov. Colecția „Mari comandanți de oști ruși" Editura Militară a Ministerului Forțelor Armate ale R.P.R., 332 pag. 13 lei.

STEPHAN HERMLIN: Rândul întâi — traducere din limba germană de Veronica Porumbacu. Editura Tineretului, 118 pag. 1,93 lei.

KRISHAN CHANDAR: Flacăra și floarea. E.S.P.L.A. 156 pag. 2,45 lei.

Să îmbunătățim activitatea comitetelor U.T.M. din școli

Organizațiile din școli ale Uniunii Tineretului Muncitor desfășoară o muncă însemnată și plină de roade. Cu fiecare an ele devin tot mai mult un ajutor puternic al școlii în lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor de către toți elevii, pentru educarea acestora în spiritul comunismului.

Acum, la începutul unui nou an școlar, comitetele U.T.M. din școlile Capitalei și-au analizat în adâncime munca, în cadrul unei consfătuiri organizate de Comitetul Orășenesc U.T.M. București. Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență, a scos în lumină realizările și lipsurile activității utemiștilor din școli și i-a înarmat cu îndrumări prețioase pentru munca pe care o vor desfășura în acest an școlar.

Consfătuirea a constatat că majoritatea comitetelor U.T.M. din școli au obținut realizări importante, mai ales în ceeace privește sprijinul acordat școlii pentru însușirea cunoștințelor de către elevi. Atât referatele cât și discuțiile au dovedit o îmbunătățire a metodelor de muncă ale organizațiilor U.T.M. din școli. Astfel, au fost înlăturate cu desăvârșire o serie de metode nejuste în ceeace privește organizarea studiului în colectiv, elevii fiind orientați înspre studiul individual.

Deasemenea, s'a renunțat la folosirea metodelor birocratice întrebuințate de unele comitete U.T.M. în privința ținerii evidenței învățăturii prin grafice, tabele, registre etc, metode care îngreunau munca și sustrăgeau cadrele din organizație dela sprijinul real pe care-l puteau da școlii.

Au fost combătute formele nejuste de stimulare a învățăturii și disciplinei prin întreceri, prin acordarea steagurilor de fruntașe claselor mai bune, precum și alte metode care nu contribuiau la crearea unor deprinderi trainice de muncă ale elevilor, ci stimulau doar pentru câtva timp, învățătura și disciplina.

Organizațiile U.T.M. au dat școlii un sprijin mai activ în munca pentru educarea comunistă a elevilor. S'a acordat mai multă atenție antrenării elevilor în munca extrașcolară, în acțiunile de folos patriotic, în activitatea sportivă, în activitatea artistică etc. O îmbunătățire serioasă s'a obținut în multe școli în munca cercurilor pe materii. La școala medie de fete nr. 6, la școala medie „I. L. Caragiale", cercurile pe materii au dat o mai mare atenție problemelor legării teoriei de practică și au antrenat un număr tot mai mare de elevi la pregătirea diverselor teme tratate în cerc.

In acelaș timp, consfătuirea a scos la iveală și o serie de lipsuri serioase. In unele școli au mai existat forme nejuste de învățătură în colectiv. Astfel, la centrul școlar nr. 5-7-8 au existat grupe de învățătură formate din câte două sau trei eleve slabe și una mai bună, unele din ele funcționând chiar la domiciliul unor eleve. Aceste grupe, care au fost tolerate atât de comitetele U.T.M. cât și de direcția școlii, au dus de fapt la împiedecarea progresului continuu la învățătură al unora dintre elevele bune, precum și la încurajarea unor eleve leneșe, care luau totul de-a gata din grupa de învățătură.

Lipsuri mari au existat în unele locuri în ceeace privește preocuparea comitetelor U.T.M. din școli pentru ridicarea necontenită a nivelului de cunoștințe al elevilor. De pildă elevii anilor IV ai școlilor pedagogice nu s'au ocupat în suficientă măsură de însușirea cunoștințelor de limbă. Cu prilejul consfătuirii absolvenților anilor IV din școlile pedagogice, organizată de secția de învățământ a orașului București, au fost citate un număr de absolvente ale școlii pedagogice nr. 1 de învățătoare care scriu confuz, cu greșeli de exprimare și ortografie.

Unele comitete U.T.M. nu au sprijinit conducerile școlilor lor și profesorii în munca de învățătură și educare comunistă, ducând o activitate plină de lipsuri. De pildă, comitetul U.T.M. dela centrul școlar nr. 2—10—13, în a doua jumătate a anului trecut și mai ales în timpul vacanței de vară a fost cu totul absent de preocupările școlii, uitând îndatoririle sale. Din această cauză, directoarea adjunctă a școlii, care era utemistă, a trebuit să-și rupă o parte din timpul pe care avea datoria să-l dedice problemelor școlii pentru a rezolva unele sarcini ale comitetului U.T.M. Aceste lipsuri ale comitetului U.T.M. au contribuit la rămânerea în urmă la învățătură și la lipsa de disciplină a unor eleve.

Existența acestor lipsuri a fost determinată și de faptul că unele comitete raionale U.T.M. nu au instruit și nu au controlat suficient activitatea comitetelor U.T.M. din școli. Unele comitete raionale U.T.M., cum ar fi comitetul din raionul N. Bălcescu, au subapreciat însemnătatea muncii de învățătură, supraîncărcând pe unii elevi cu activități extrașcolare și, în unele cazuri, sustrăgându-i chiar dela lecții. Așa s'a întâmplat, de pildă, la școala medie de băieți nr. 6.

In lupta pentru un înalt nivel al cunoștințelor elevilor, pentru îmbunătățirea muncii educative în rândurile lor, colectivele pedagogice trebue să se sprijine puternic pe ajutorul organizațiilor U.T.M. din școli. Acolo unde profesorii și conducerile școlilor știu să folosească just acest ajutor, unde se preocupă, la rândul lor, de îmbunătățirea muncii organizațiilor U.T.M., crește nivelul elevilor care învață bine și se întărește disciplina. Așa stau lucrurile de exemplu, la școala pedagogică nr. 2 de educatoare și la școala medie metalurgică nr. 2 etc.

Intr'o serie de școli însă, cadrele didactice și directorii nu acordă însemnătatea cuvenită muncii organizațiilor U.T.M. Unele conduceri de școli — de pildă conducerea școlii medii tehnice de geologie — nu a căutat să antreneze comitetul U.T.M. în rezolvarea problemelor școlare, subapreciind prin aceasta importanța organizațiilor U.T.M. din școală. Colectivele de profesori din școlile pedagogice nu s'au ocupat stăruitor de munca elevilor din anul IV în cercurile pe materii, ceeace a dus la rămânerea în urmă a acestor elevi, mai ales în ce privește însușirea cunoștințelor de limba română. Conducerea școlii medii de băieți nr. 6 nici nu s'a sesizat măcar de faptul că elevii claselor VIII-IX sunt chemați să asiste la referate și la discuții pe care nu le pot înțelege. Cadrele didactice nu au luptat suficient împotriva învățăturii „în asalt". Astfel, îndreptarea celor rămași în urmă la învățătură nu a constituit pentru unii profesori o preocupare decât în perioadele dela sfârșitul pătrarelor sau în preajma examenelor, ceeace a dus la existența unui număr încă destul de mare de elevi care n'au putut promova clasa.

Trebue spus deasemenea că în unele școli diriginții subapreciază însemnătatea orelor de informare politică, le organizează slab și se pregătesc superficial pentru discuțiile care au loc în aceste ore. Așa stau lucrurile, de pildă, într'o serie de școli medii tehnice. In alte școli, cum ar fi școala medie tehnică de cultură fizică și sport, școala medie tehnică de arhitectură, școala medie tehnică textilă, nu s'au organizat deloc astfel de ore.

Secțiile raionale de învățământ și secția de învățământ orășenească n'au îndrumat suficient munca colectivelor pedagogice în ceeace privește felul cum trebue să folosească ajutorul organizațiilor U.T.M. și cum să contribue la îmbunătățirea muncii acestora.

Este necesar ca organele M.I.S. să țină o legătură mai strânsă cu organizația U.T.M., să îndrume conducerile școlilor tehnice spre o colaborare cât mai rodnică cu comitetele U.T.M. din școli, pentru înlăturarea lipsurilor ce există încă în mare măsură în școlile tehnice.

Pornind împreună la muncă, profesorii și elevii vor obține în noul an școlar succese mai mari în lupta pentru însușirea științei, pentru înarmarea tineretului cu înaltele calități ale omului nou.

A. WEISS
responsabil cu școlile medii în secția de școli medii și pionieri a Comitetului Orășănesc U.T.M. București

In vederea asigurării unei recolte bogate

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp a însămânțărilor, recoltărilor și arăturilor adânci de toamnă constitue o nouă și însemnată măsură pentru continua îmbunătățire a condițiilor de trai ale oamenilor muncii. Faptul că Hotărîrea prevede, de pildă, în planul de cultură pe anul 1953—1954, în ceeace privește însămânțarea cu cereale pentru boabe, o suprafață de 6.963.000 hectare, înseamnă că în anul viitor vom avea o cantitate mai mare de cereale-marfă și, deci, o cantitate mai mare de pâine pentru populație. In acelaș timp, se va ridica producția și în celelalte ramuri ale agriculturii, precum și în zootehnie, îmbunătățindu-se astfel aprovizionarea oamenilor muncii cu produse alimentare.

La realizarea cu succes a însemnatelor măsuri luate de guvernul și partidul nostru pentru ridicarea producției agricole contribue efectiv și cadrele didactice dela sate. Astfel, în Orașul Stalin, în cadrul unei ședințe la care au participat învățători, profesori și directori din toată regiunea, s'au scos în evidență realizările unor cadre didactice ca tovarășii Nicolae Oancea din comuna Daia, Dumitru Stănescu din comuna Pelișor etc., care, antrenând toate cadrele didactice și elevii din școlile lor, au sprijinit activ campaniile agricole. Deasemenea, răspunzând sarcinilor ce le revin cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, cadrele didactice dela școala de 7 ani din Șelimbăr, raionul Sibiu, stimulate de activitatea intensă și plină de inițiativă creatoare a învățătorului Marin Dobre, au desfășurat o muncă rodnică pe terenul gospodăriei agricole colective. Aplicând cunoștințele predate și însușite în cadrul școlii, învățătorii și profesorii, împreună cu elevii lor, au folosit pe terenurile gospodăriei colective metodele sovietice cu privire la iarovizare și polenizare. In felul acesta ei au ajutat pe colectiviști să obțină recolte bogate, care au dat o mare producție la hectar. Astfel, aclimatizând orzul de primăvară și transformându-l în orz de toamnă, s'au obținut în acest an 4100 kg. la hectar. Deasemenea, polenizând 5 ha. de floarea soarelui, varietatea „Jdanov", s'a obținut un spor de producție de 210 kg. la hectar.

Pentru a sprijini cât mai efectiv îndeplinirea sarcinilor prevăzute în Hotărîrea guvernului și a partidului nostru cu privire la campania agricolă din toamna aceasta, cadrele didactice trebue să extindă pe o scară cât mai largă experiența acumulată până în prezent. Obținerea unei recolte bogate în anul viitor nu se poate realiza decât dacă toate lucrările de toamnă se vor face cu respectarea strictă a regulilor agrotehnice. Invățătorii și profesorii dela sate, lămurind țăranilor muncitori prevederile Hotărîrii, trebue să-i convingă să respecte cu strictețe termenele stabilite pentru însămânțări, să execute arăturile adânci de toamnă pe toate suprafețele destinate însămânțărilor de primăvară, să respecte regulile agrotehnice cu privire la îngrijirea culturilor, să curețe și să trateze semințele. Deasemenea, țăranii muncitori trebue convinși să semene cu mașina în rânduri încrucișate sau dese, să pregătească și să însămânțeze în cele mai bune condiții loturile semincere și să efectueze lucrările agrotehnice necesare pentru îmbunătățirea pășunilor sau fânețelor. Țăranilor muncitori cu gospodării individuale trebue să li se arate noul sprijin pe care îl primesc prin scutirea de sporul de 10% pe baza căruia se făcea înainte schimbul de semințe, prin posibilitatea ce li se oferă de a încheia contracte cu S.M.T.-ul și prin îndrumările pe care le primesc dela inginerii și tehnicienii agronomi, dela specialiștii din stațiunile experimentale, din institutele și școlile învățământului agricol.

O datorie de cinste a cadrelor didactice este de a sprijini prin toate mijloacele, în această campanie, gospodăriile colective și întovărășirile agricole, ducând o intensă muncă de propagandă agrotehnică și de popularizare a statutului model în rândurile țăranilor colectiviști și întovărășiți.

Hotărîrea guvernului și partidului dă o mare importanță producției de cartofi, legume și zarzavaturi. Cadrele didactice trebue să contribue intens la asigurarea tuturor măsurilor necesare pentru obținerea unei recolte bogate la aceste culturi atât de importante în alimentarea populației.

Intensificând întreaga lor activitate culturală, învățătorii și profesorii au sarcina de a sprijini în mod deosebit munca politică la sate. Ei trebue să ajute zi de zi la organizarea și stimularea întrecerilor patriotice între gospodăriile țărănești, între comune și raioane, pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a însămânțărilor și arăturilor adânci de toamnă. In acelaș timp, cadrele didactice trebue să sprijine întrecerile socialiste în gospodăriile agricole colective, să mobilizeze pe toți țăranii muncitori colectiviști sau întovărășiți pentru aplicarea regulilor agrotehnice și folosirea metodelor de lucru înaintate, care vor asigura creșterea producției la hectar, contribuind astfel la ridicarea nivelului de trai al întregului popor muncitor.

„Invățământ american"

— Bobby, spune-mi cine a fost Columb și ce a descoperit el?
— Harry Koloomb, sir, a fost eroul unui mare film de aventuri și a descoperit o metodă prin care a deschis 24 case de bani...

(Din „Crocodil")

TELEGRAME EXTERNE

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS:

In după amiaza zilei de 16 Septembrie a avut loc ședința Comitetului general al Adunării Generale a O.N.U. Comitetul a aprobat recomandarea secretarului general al O.N.U. ca cea de a 8-a sesiune a Adunării Generale să ia sfârșit la 8 Decembrie și a trecut la aprobarea ordinei de zi preliminare. Uniunea sudafricană a ridicat obiecțiuni împotriva includerii punctului 20 cu privire la tratamentul aplicat persoanelor de origină indiană în Uniunea sudafricană și a punctului 21 privitor la problema conflictelor rasiale din Africa de Sud, provocate de politica de segregație (împărțirea după considerente de rasă), dusă de guvernul Uniunii sudafricane.

Comitetul general a aprobat includerea acestor două puncte pe ordinea de zi a Adunării Generale.

La discuțiile privitoare la celelalte puncte ale ordinei de zi preliminare, I. A. Malic, delegatul U.R.S.S., s'a pronunțat împotriva includerii punctelor 70 și 72 referitoare la pregătirile în vederea revizuirii Chartei Națiunilor Unite. Reprezentantul sovietic a subliniat că includerea acestor puncte pe ordinea de zi poate fi folosită de unele puteri care vor să submineze Charta Națiunilor Unite și să aducă prejudicii cauzei păcii. Reprezentanții Statelor Unite și Angliei au contestat faptul că aceste puncte de pe ordinea de zi au o influență dăunătoare.

Comitetul a aprobat includerea acestor chestiuni pe ordinea de zi cu 12 voturi și 2 abțineri (Uniunea Sovietică și Polonia). După aceea, Comitetul a aprobat includerea pe ordinea de zi a Adunării Generale a tuturor celorlalte puncte de pe ordinea de zi preliminară și le-a repartizat comitetelor.

Problema coreeană va fi examinată în Comitetul politic Nr. 1.

NEW DELHI 17 (Agerpres). —

In cadrul dezbaterilor de politică externă care au avut loc în parlamentul indian, primul ministru al Indiei, Nehru, a rostit un discurs în care s'a referit în special la problema participării Indiei la Conferința politică pentru Coreea.

El a reafirmat că India dorește să participe la această conferință, cu condiția ca cele două părți să fie de acord.

Referindu-se la dezbaterile din cadrul O.N.U. în legătură cu participarea Indiei la Conferința politică pentru Coreea, Nehru a declarat: „Dacă analizăm votul, constatăm că din 21 de voturi contra, 18 aparțin celor două Americi, dintre care 17 Americii de Sud. Eu am un mare respect pentru aceste țări din America Latină, dar majoritatea țărilor europene și întreaga Asie voiau un lucru pe care Americile nu-l voiau și chestiunea discutată interesa îndeosebi Asia".

„Se poate, a întrebat Nehru, să nu se țină seamă de voința Europei și a Asiei? Țările din Asia, deși slabe, nu înțeleg să fie ignorate și în niciun caz nu înțeleg să se ia hotărîri peste capul lor".

Exprimând punctul de vedere al Indiei, Nehru a declarat: „Singura noastră preocupare este ca Conferința politică să reușească și să se ajungă la o înțelegere pașnică în Extremul Orient".

Trecând apoi la chestiunea admiterii Chinei la O.N.U., Nehru a declarat că problema este rău pusă, deoarece China este membru al acestei organizații încă dela crearea ei.

„Cine poate să pretindă că guvernul din Formoza reprezintă China? — a întrebat ironic Nehru. Este imposibil de susținut că China este reprezentată de cineva care nu poate să ia hotărîri în numele Chinei.

Nehru a repetat că India sprijină admiterea Chinei Populare în O.N.U.

Pronunțându-se pentru reglementarea pașnică a problemelor litigioase, Nehru a declarat: „In lumea modernă este imposibil ca o mare putere să constrângă pe o altă mare putere, deoarece dacă nu renunță la metodele de constrângere, singura alternativă este un război care se poate extinde și este ușor de imaginat cât de distrugător ar fi un astfel de război cu mijloacele moderne, cu bombele atomice și cu bombele cu hidrogen".

Referindu-se la participarea Indiei la Conferința politică, primul ministru indian a declarat că prezența Indiei ar putea fi utilă, ajutând la crearea unei atmosfere care să permită părților interesate să ajungă la un acord.

In încheierea discursului, Nehru, reafirmându-și încrederea în O.N.U., a declarat că „în ciuda numeroaselor sale slăbiciuni, O.N.U. este o mare organizație mondială, care conține sâmburii speranței și păcii".

Adresând un avertisment implicit elementelor din Statele Unite care subminează O.N.U., Nehru a afirmat: „Națiunea care ar încerca să distrugă O.N.U., ar comite o crimă. O astfel de țară ar suferi mai mult decât organizația dacă ar părăsi-o sau dacă ar încerca să o submineze".

Foileton

„Valabilă numai în provincie"

La tovarășul Găman, director la „Combustibilul"-București, nu-i ușor să pătrunzi. Dacă vii devreme, ți se anunță solemn:

— E în ședință, nu poate primi!

Dacă vii mai târziu, ți se comunică:

— A terminat ședința, dar e prea târziu, veniți mâine mai devreme și vom vedea care e situația...

Nici la adjunctul său, tovarășul Grigoriu, nu e mai ușor să intri. E drept, ți se indică ușa lui, dar aceasta e încuiată și, cu toate ciocăniturile tale sfioase, nu auzi dinăuntru decât țăcănitul unei mașini de scris care înșiră, poate, un raport despre felul minunat în care sunt deserviți cetățenii...

Dar însfârșit reușești să intri la tovarășul Găman.

Lozinci pe pereți, scaune, cerneală, pelicanol, penițe, călimări, dosare, chifle, creioane colorate, resturi de țigări etc. etc. La mijloc, fața gravă, îngândurată a tovarășului director. E cufundat în muncă. Răspundere mare... Bătaie de cap... Și mai ales înțelegere, înțelegere multă pentru fiecare problemă în parte. Oamenii vin, se plâng, se roagă.. fiecare cu oful lui. Te lasă inima să nu-i servești?

Apasă cu tamponul pe ultima semnătură. Se așează mai bine în scaun.

Intră secretara.

— Tovarășe director, o tovarășă dela un ziar vrea să vă vorbească.

— Să poftească!

Tovarășa dela ziar intră.

— Tovarășul director Găman?

— Eu! la loc, tovarășă!

Incepe discuția.

— Am venit la dumneavoastră în problema cadrelor didactice...

— Didactice?

— Da.

— Nu văd ce legătură ar avea această problemă cu „Combustibilul".

— Are, zice tovarășa dela ziar.

— Ce legătură?

— Tovarășii dela „Combustibilul" nu respectă Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu

Tovarășa dela ziar caută să explice cum stau lucrurile. Ochii mari, plini de înțelegere și bunătate ai tovarășului director o urmăresc cu atenție.

— Si? Mai departe! Ce spune Hotărîrea?

— Școlile și cadrele didactice să aibă prioritate la depozitele de combustibil. Să fie complect aprovizionate până la 1 Octombrie...

— Și.. ați constatat dumneavoastră că nu se respectă?

— Da.

— Unde? — întreabă tovarășul Găman, binevoitor.

— In tot Bucureștiul.

Tovarășul director zâmbește îngăduitor:

— Lăsați Bucureștiul. Dați-mi un exemplu din provincie.

— Din păcate și în provincie sunt destule cazuri, dar deocamdată e vorba de București.

Tovarășul director își aprinde o țigară.

— Uite, tovarășă, trebue să înțelegi! Hotărîrea e valabilă numai pentru provincie. Pentru București — nu!

— Cum adică?

Acelaș zâmbet, cald, înțelegător.

— Fiindcă, vezi dumneata, Bucureștiul e plin de cadre, tovarășă. Ca să înțelegi mai bine, uite: cadru sunt eu, cadru ești și dumneata... Sunt mii și mii de cadre în București, înțelegi? Dac'am sta acu să aplicăm pentru toți Hotărîrea...

— Dar, tovarășe director, un învățător nu poate să lipsească dela clasă, zile întregi, lăsând zeci de copii fără îndrumare, pentru ca să umble pe la depozite.

— Iiiii! Da' greu ne mai înțelegem, frate!

— Dacă spuneți că Hotărîrea nu e valabilă și pentru București?!

— Cum o să fie?... Pe urmă... pe urmă în București există și calorifere!...

Se pare că de data aceasta, în mod cu totul excepțional, răbdarea binevoitorului director e pusă la grea încercare. Câtă răspundere, zău așa!... Își aprinde o nouă țigară.

Tovarășa dela ziar nu se lasă.

— Oricât, trebue să înțelegeți, cadrele didactice...

— Ia mai slăbește-mă, tovarășă, cu „cadrele didactice". Altceva mai știți?... Ți-am spus odată, toți suntem cadre. Și eu și dumneata și... și la urma urmelor, dumneata nu vezi că discutăm inutil? Am treabă frate!

— Nu e inutil, tovarășe director. Există o Hotărîre.

— Lasă, lasă nu mă învăța dumneata pe mine. Știu eu ce fac! Ehe!

...A plecat tovarășa dela ziar. Tovarășul director bate cu degetele pe birou darabana. E furios deabinelea. In birou, aceleași scaune, cerneală, pelicanol, creioane colorate, dosare, chifle, resturi de țigări, diverse fleacuri, și 'ntre ele, valabilă și pentru București și pentru provincie, fața gravă, îngândurată, plină de înțelegere și bunătate a tovarășului director Găman...

SILVIU GEORGESCU
și
NICUȚA TANASE

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00 Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ

ANUL V Nr. 235 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 3 Octombrie 1953

In acest număr:

- In clasa unei învățătoare emerite (pag. 2-a)
- Desvoltarea gândirii logice a elevilor în procesul de predare a lecțiilor de gramatică (pag. 2-a)
- O muncă însuflețită (pag. 2-a)
- Pentru asigurarea unor lecții cât mai bune (pag. 3-a)
- Cum planific lecțiile mele de matematică (pag. 3-a)
- Toți elevii și studenții să devină purtători ai insignelor F.G.M.A. și G.M.A. (pag. 3-a)
- La a patra aniversare a Chinei Populare (pag. 4-a)
- Pentru destinderea situației internaționale (pag. 4-a)

Scut al cuceririlor poporului muncitor

La 2 Octombrie, militarii Forțelor Armate ale R.P.R. și, alături de ei toți oamenii muncii din Patria noastră, au sărbătorit cu însuflețire Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.

Alegerea Zilei de 2 Octombrie ca zi a Forțelor Armate ale R.P.R. are o deosebită semnificație. La 2 Octombrie 1943, Guvernul Sovietic, la cererea prizonierilor români aflați în U.R.S.S., a aprobat înființarea primei unități militare pusă în slujba poporului, Divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu". Pentru prima dată în istoria țării noastre, ostașii acestei unități au dat jurământul de credință poporului muncitor și nu regelui, capul exploatatorilor: „Jur poporului meu să lupt pentru libertatea și propășirea lui"... Acestea au fost primele cuvinte ale jurământului pe care l-au rostit pandurii diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu".

Credincioși jurământului pe care l-au dat patriei, pandurii diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu", împreună cu ostașii celor 14 divizii românești, au luat parte la războiul antifascist, dela 23 August 1944 până la 12 Mai 1945, alături de Armata Sovietică și au luptat cu eroism, obținând victorii importante.

In lupta comună împotriva hitlerismului, pe câmpurile de bătaie din Ardeal, Ungaria și Cehoslovacia, sângele ostașilor români s'a înfrățit cu acel al ostașilor sovietici, punând temelii trainice frăției de arme ce leagă Armata noastră Populară de invincibila Armată Sovietică. Astfel a fost reînodat firul vechii prietenii româno-ruse care a renăscut pe noi baze sociale, în puternica frăție de arme româno-sovietică.

Pentru faptele lor de vitejie și eroism, unitățile române au avut marea cinste de a fi citate prin mai multe ordine de zi, de către Comandamentul Suprem al Armatei Sovietice. Divizia „Tudor Vladimirescu" a fost decorată în aceste lupte cu înaltul ordin sovietic „Drapelul Roșu", iar în urma eliberării orașului Debrețin i s'a conferit titlul de Divizia „Tudor Vladimirescu-Debrețin".

După terminarea războiului, partidul clasei muncitoare a desfășurat o luptă importantă pentru făurirea unei armate populare care să slujească cu devotament interesele patriei și ale poporului muncitor.

Lupta clasei muncitoare, sub conducerea partidului, pentru instaurarea regimului democrat-popular s'a împletit strâns cu lupta pentru făurirea unei armate de tip nou, pusă în slujba poporului. Sarcinile și caracterul armatei noastre populare au fost definite la Congresul Partidului Muncitoresc Român din 1948. Armata noastră populară, pusă în slujba întăririi Republicii Populare Române este apărătoarea cuceririlor democratice ale poporului nostru, apărătoarea independenței și suveranității noastre. Scut al intereselor poporului și ale Republicii Populare Române, școala a poporului — astfel concepe partidul nostru misiunea armatei în Republica Populară Română.

In opera de făurire a noii armate, partidul nostru s'a călăuzit și se călăuzește după exemplul gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice în făurirea celei mai puternice armate din lume, Armata Sovietică.

Urmând cu perseverență exemplul P.C.U.S. în făurirea glorioasei Armate Sovietice și indicațiile date de Comitetul Central al partidului nostru, poporul nostru muncitor și-a făurit o armată puternică, devotată cauzei sale, hotărîtă să apere pacea și cuceririle celor ce muncesc.

Un rol important în întărirea Armatei noastre Populare îl are munca intensă ce o desfășoară în Forțele noastre Armate, organizațiile de partid și U.T.M., pentru ridicarea nivelului politic și ideologic al soldaților, sergenților și ofițerilor. Ele educă pe militari în spiritul dragostei fierbinți față de patrie și al devotamentului nemărginit față de partidul clasei muncitoare, în spiritul respectării cu strictețe a jurământului militar, al disciplinei de fier și al unei ascuțite vigilențe revoluționare de clasă. Ele insuflă militarilor hotărîrea de a nu-și precupeți nici sângele și nici chiar viața când este vorba de apărarea patriei.

Vitejia și eroismul poporului român în luptele pentru libertate duse veacuri deadândul, sub conducerea unor remarcabili comandanți de oști, ca Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Ion Vodă cel Cumplit etc., sunt un nesecat izvor de învățăminte pentru militarii Armatei noastre.

Ostașii armatei noastre sunt educați în spiritul solidarității cu toate popoarele care luptă pentru pace și socialism, în spiritul frăției cu minoritățile naționale din țara noastră.

Sub conducerea partidului, în Armata noastră Populară munca pentru formarea militarilor ca buni apărători ai patriei, cu o înaltă pregătire militară și de luptă, se împletește strâns cu munca pentru ridicarea nivelului cultural și politic al maselor de ostași. Cluburile ostășești, bibliotecile, stațiile de radio-amplificare, caravanele cinematografice puse la dispoziția maselor de ostași, constitue adevărate focare de lumină și contribue mult la lărgirea orizontului cultural al ostașilor.

In Armata noastră Populară, fiii oamenilor muncii — muncitori, țărani muncitori și intelectuali legați de popor, au căpătat largi posibilități de a cunoaște și stăpâni tehnica. In felul acesta ei au prilejul să se califice într'o ramură de producție. In fiecare an Armata dă țării numeroase cadre necesare operei de construire a socialismului: tractoriști, radiotelegrafiști, electricieni etc. care, mergând în producție, devin buni agitatori, buni organizatori ai producției.

Datorită grijii cu care partidul și poporul nostru muncitor înconjoară Armata Populară, datorită muncii neobosite care se duce în rândul Armatei pentru stârpirea analfabetismului, pentru combaterea misticismului, pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice, cât și datorită imensei activități culturale, artistice și sportive ce se desfășoară zi de zi, Armata noastră Populară aduce o contribuție deosebit de importantă la revoluția culturală ce se desfășoară în țara noastră.

Conștienți că sunt soldați ai păcii și că întreg poporul nostru muncitor privește la ei ca la apărătorii devotați ai cauzei sale, militarii Forțelor noastre Armate se pregătesc temeinic, întărind zi de zi capacitatea de apărare a patriei noastre.

Militarii Armatei noastre se străduesc în mod perseverent să-și însușească temeinic tezaurul de neprețuit al științei și artei militare sovietice — știința și arta militară de a învinge — și învață continuu din bogata experiență de luptă a ostașilor sovietici.

Armata Republicii Populare Române făurește cetățeni conștienți de drepturile lor, de îndatoririle lor față de patrie, pregătiți din punct de vedere politic, cultural și profesional, capabili să se orienteze just în problemele situației interne și internaționale, și să contribue cu tot elanul la lupta pentru construirea socialismului.

Ziua Forțelor Armate ale R.P.R. este sărbătorită anul acesta în condițiile intensificării luptei popoarelor pentru instaurarea unei păci trainice în întreaga lume. Lagărul păcii, democrației și socialismului, având în frunte măreața și invincibila Uniune Sovietică, a obținut în ultimul timp victorii importante pe linia întăririi forțelor sale, precum și pe linia destinderii situației internaționale pe calea tratativelor.

Recentele hotărîri ale partidului și guvernului nostru care au drept scop ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, au fost primite cu dragoste și interes de către militarii Forțelor noastre Armate, care și-au înzecit eforturile în muncă și obțin rezultate tot mai frumoase în pregătirea de luptă și politică.

Izvorul țăriei Armatei Republicii Populare Române stă în legătura strânsă și de nedesfăcut, în unitatea de interese și țeluri cu poporul muncitor. Oamenii muncii privesc cu dragoste și mândrie la Forțele lor Armate. A devenit un titlu de înaltă cinste în ochii maselor muncitoare titlul de ofițer, sergent sau soldat al Armatei R.P.R. Tineretul țării noastre așteaptă cu mândrie să îmbrace mândra haină militară.

Sărbătorind Ziua Forțelor Armate ale R.P.R., cadrele didactice din țara noastră și-au întărit eforturile în munca lor pentru educarea tineretului patriei în spiritul dragostei față de Armata noastră Populară, apărătoarea dârză a libertății poporului muncitor, a securității sale și a păcii.

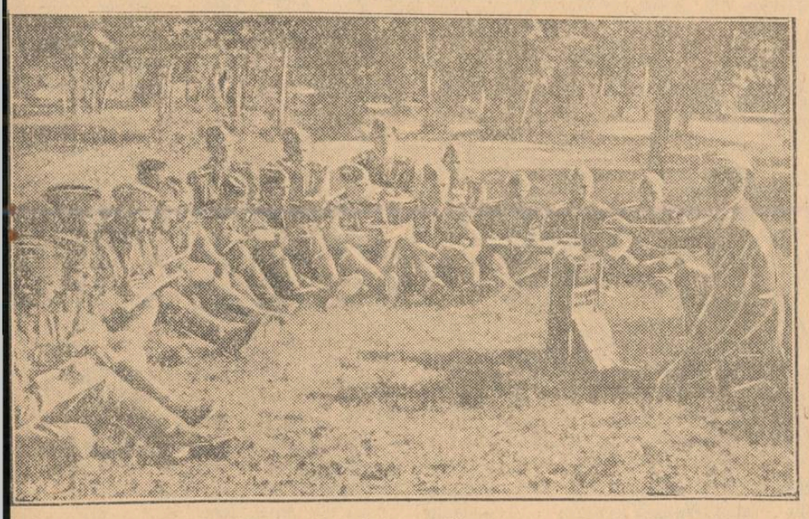

O lecție în aer liber

DECRETUL

Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române pentru stabilirea datei alegerii Deputaților în Sfaturile Populare

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române decretează:

1. — Data alegerii Deputaților în Sfaturile Populare se stabilește la 20 Decembrie 1953.

Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale
Dr. Petru Groza

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naționale
Gh. Marussi

Prin școlile Patriei noastre

★ ★ ★ ★

Tot mai multe cămine pentru copiii oamenilor muncii

Odată cu deschiderea noului an școlar, în raionul Huși s'au deschis și 28 cămine pentru copiii oamenilor muncii din raion. Aici copiii primesc zilnic o îngrijire atentă din partea educatoarelor, care stau tot timpul în mijlocul lor.

In căminele amenajate pe lângă gospodăriile colective, copiii stau toată ziua și primesc hrană de patru ori pe zi. Acelaș lucru se întâmplă și în căminele de cartier „7 Noembrie" și „Vasile Roaită" din orașul Huși.

Secția regională a ajutat buna funcționare a acestor cămine și prin numirea a 9 educatoare absolvente ale școlii pedagogice din Iași.

I. SCHAFFER
corespondent

Consfătuire rodnică

De curând, Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale a organizat o consfătuire cu directorii și profesorii de cultură tehnică de specialitate din școlile medii tehnice ale Ministerului.

Aceste școli pregătesc cadre pentru sectorul gospodăriei comunale și industriei locale, sector care contribue la îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii prin deservirea lor cu energie electrică, alimentarea cu apă, organizarea transporturilor și aprovizionarea cu bunuri de larg consum.

Consfătuirea a avut ca scop analiza muncii instructiv-educative a acestor școli în anul școlar 1952-53, în vederea îmbunătățirii muncii în noul an școlar.

Consfătuirea a constatat că situația la învățătură a elevilor din școlile aparținând Ministerului Gospodăriei Comunale și Industriei Locale s'a îmbunătățit. In unele locuri, de exemplu la anii II și III, secția de planificare, ai școlii din Sibiu, la anul III B, secția de construcții, al școlii din Iași, etc. — n'a rămas niciun elev repetent sau corigent.

Aceste rezultate se datoresc în mare măsură, așa cum s'a arătat la consfătuire, unei preocupări mai stăruitoare a directorilor de școli pentru îmbunătățirea procesului de învățământ și a colaborării mai strânse a școlilor cu organizația U.T.M. și cu părinții elevilor.

In cadrul discuțiilor s'a arătat că M.G.C.I.L. nu s'a preocupat suficient de dotarea laboratoarelor și a atelierelor școlilor cu tot materialul necesar, iar organele de control ale Direcției Cadre și Invățământ din Minister n'au reușit să organizeze un control suficient de adânc și sistematic al muncii școlilor.

Rezoluția adoptată de consfătuire cuprinde măsurile ce trebue luate pentru a asigura desfășurarea în bune condițiuni a muncii în noul an școlar.

Cresc noi cadre pentru industria ușoară

...Prima zi de școală. Elevii și cadrele didactice dela școala medie tehnică textilă din București s'au întâlnit iar. Incep împreună un nou an de muncă rodnică. In clase, pe coridoare, în curte s'au legat discuții însuflețite între elevi și profesorii lor. Elevii vorbesc despre felul cum și-au petrecut vacanța, despre proiectele lor de viitor, despre metodele pe care le vor folosi pentru a-și îmbunătăți munca în noul an școlar care începe.

Sunt deosebit de mândri elevii școlii medii tehnice textile de faptul că ei se pregătesc să lucreze într'un domeniu deosebit de important pentru ridicarea bunăstării a poporului muncitor, în domeniul industriei ușoare. Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August i-au însuflețit pe elevi și profesori în lupta pentru ridicarea continuă a pregătirii teoretice și practice în școală, pentru un nivel înalt de cunoștințe.

...Au trecut trei săptămâni de atunci. In școală, munca elevilor și a profesorilor se desfășoară într'un ritm susținut. Lecțiile din clasă se împletesc armonios cu munca practică în ateliere și cu excursiile în producție. De curând, elevii au vizitat, împreună cu profesorii lor, atelierele dela „Industria Bumbacului B", unde au putut studia nemijlocit procesul de producție.

...Elevii și elevele anului IV se pregătesc pentru lecția de țesătorie. Tovarășul profesor intră în clasă. Se predă lecția „Baterea cartelor la mașina cu ițe grupate în dreapta". Profesorul explică clar. La întrebările sale, răspunsurile curg unul după altul. Fiecare ar vrea să treacă la tablă, să deseneze și să explice cele învățate. Eleva Nicola Elena vorbește corect și precis despre urzeală. Colega ei Oprescu Voica explică cum se desfășoară baterea cartelelor. Tovarășul profesor le arată mai departe rolul pe care îl vor avea ei în producție și dece este necesar să cunoască bine fiecare piesă de mașină și fiecare țesătură. Elevii iau note și sunt foarte atenți. Se pregătesc sârguincios pentru viață, pentru munca lor de viitor.

...La anul IV B a început ora educativă. In mijlocul viitorilor absolvenți, tovarășul diriginte vorbește cu ei despre munca ce trebue începută chiar de pe acum pentru pregătirea proiectelor de diplomă. Cum s'ar putea organiza mai bine studiul individual, cum s'ar putea asigura mai repede toată bibliografia necesară? Una dintre eleve propune să se ia legătura cu biblioteca A.R.L.U.S. și cu alte biblioteci, în vederea cercetării materialelor documentare. Utemista Teodorescu Petrica anunță că, în cadrul organizației U.T.M. din școală, vor lua curând ființă cercuri pe specialități. Și ora de dirigenție se desfășoară mai departe, plină de însuflețire.

...In atelierul de confecții, elevii anului III B ascultă atenți explicațiile maistrului instructor. După câteva minute, liniștea este turburată de hurubul roților dela mașinile de cusut. Roțile se iau parcă la întrecere. Elevii lucrează șorțulețe, rochițe și alte obiecte de îmbrăcăminte pentru copii.

— După ce vom învăța să lucrăm bine, vom lucra și confecții pentru adulți — ne lămurește o elevă mărunțică, care de abia se vede de după mașină.

Cu un etaj mai jos, în atelierul de țesătorie, tinerii elevi și eleve ai anului III C pregătesc cu mare grijă războaiele la care vor țese anul acesta. Fiecare piesă este șteasă cu atenție și așezată cu multă pricepere la locul ei. Instructorul maistru, tovarășul Snec Ion, îi urmărește îndeaproape. Profesorul inginer le explică amănunțit cum trebue montată o mașină de urzit în lățime. In fundul sălii, elevele Boiangiu Maria și Stein Melita pun la punct o mașină de depănat cu tambur.

Elevii și elevele școlii medii tehnice textile se pregătesc intens. Ei știu că, cu cât pregătirea lor va fi mai temeinică, cu atât vor obține rezultate mai bune în munca lor viitoare. In curând, ei vor contribui din plin la îmbunătățirea și sporirea producției noastre textile, pentru asigurarea nevoilor mereu crescânde ale oamenilor muncii din patria noastră. Fiecare se străduește să învețe cât mai bine, pentru a fi în stare să dea oamenilor muncii țesături din ce în ce mai multe și mai bune.

...Când clopoțelul anunță încetarea lucrului, elevii mai rămân câteva minute lângă mașinile lor, pe care le privesc cu drag. Mai ung o rotiță, mai strâng un șurub și abia când sunt siguri că totul este în ordine părăsesc atelierul, cântând cu voie bună.

M. PANAITOPOL

Excursie la Cheile Bicazului

In zilele dinaintea anului școlar, elevele școlii pedagogice de fete din Timișoara au făcut o excursie prin toată țara, ajungând până la Cheile Bicazului. Tot timpul elevele au fost însoțite de colectivul de profesori care le-au îndrumat și ajutat să-și însușească noi cunoștințe. Excursia a durat 15 zile, timp în care viitoarele învățătoare au avut prilejul să cunoască din plin frumusețile și bogățiile țării noastre.

Din activitatea culturală a Universității „C. I. Parhon"

Paralel cu munca profesională, studenții Universității „C. I. Parhon" desfășoară o vie și rodnică activitate culturală. Universitatea are o echipă dramatică, o echipă de dansuri, un cor și un cenaclu literar. Corul, compus din peste 150 de studenți și studente, a obținut premiul I. cu prilejul concursului pe țară al echipelor artistice sindicale și diplomă de merit cu prilejul concursului internațional organizat în cadrul Festivalului. Recent, studenții au dat un concert de muzică corală la care au asistat peste o mie de spectatori.

Echipa de dansuri și echipa dramatică a Universității desfășoară o vie activitate artistico-culturală.

In cei trei ani de existență, cenaclul literar a avut deasemenea o activitate rodnică. Doi dintre membrii cenaclului au obținut premiul III la poezie în cadrul concursului literar al Festivalului. Cercul de traducători traduce în limba română diferite studii, monografii și diverse lucrări literare. Lucrările membrilor cenaclului apar des în paginile „Tânărului Scriitor". Ei sunt sprijiniți de Universitate prin catedra de literatură și teorie literară, de unde capătă prețioase îndrumări.

Cu prilejul inaugurării celui de al IV-lea an de existență a cenaclului, a avut loc un interesant și rodnic schimb de experiență între conducerea cenaclului literar al Universității și studenții noi, care au activat în cadrul diferitelor cenacluri din țară. S'a hotărît adoptarea numeroaselor metode bune ce se aplică cu succes la cenaclurile literare „I. L. Caragiale" din Craiova, „Filimon Sârbu" din Timișoara etc. Tot cu acest prilej s'au citit lucrările celor mai buni dintre studenți și studente.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Un nou internat

La școala de 7 ani din comuna Răchitoasa, raionul Zeletin, regiunea Bârlad a luat ființă de curând un internat pentru fiii țăranilor muncitori din împrejurimi.

Satele ce compun comuna Răchitoasa sunt așezate la distanțe de 4—6 km. depărtare de centru. In anii trecuți, elevii școlii de 7 ani erau obligați să străbată zilnic, pe jos, drumul până la școală și înapoi.

Datorită muncii stăruitoare depusă de colectivul didactic și de secția de învățământ, datorită ajutorului pe care l-au dat părinții, s'a putut înlătura acest neajuns. Noul internat din comuna Răchitoasa a adăpostit, chiar din prima zi de școală, 35 de elevi din satele comunei.

C. PREDESCU
corespondent

★

Micii matrozi

Zi însorită de toamnă. Azurul cerului senin se pierde în albastrul Dunării, care se profilează în zare printr'un luminiș al copacilor din curtea imensă a Școlii Militare Medii de Marină.

In curtea școlii se aud comenzile scurte ale comandanților. Pentru această zi, Instrucția de front s'a terminat. In grupuri, elevii se îndreaptă spre terenurile de sport. Dintre ei, se desprinde silueta unui elev care pornește în pas alergător spre comandantul școlii. Se apropie. Statură înaltă, ținută militărească, pas hotărît. Razele soarelui se resfrâng în ochii lui negri, vioi, inteligenți. Pe față i se citește blândețea și dârzenia. Se oprește. In adierea ușoară a vântului, flutură panglicile negre ale bonetei de marinar. In poziție de drepți, cu privirea ațintită în ochii comandantului, raportează: — „Sunt elevul matroz Petre George, m'am prezentat la ordin". Comandantul îi vorbește. „Am înțeles, tovarășe comandant!" Un răspuns scurt. In el citești, însă, hotărîrea de a duce fără întârziere la îndeplinire ordinele comandantului. Din întreaga ținută a elevului se desprinde bucuria, mândria de a fi elev al Școlii Militare Medii de Marină...

Să devii elev matroz!... Cu ani în urmă, Petre George visa la minunatul conținut al acestor cuvinte. Și iată — în țara noastră visurile prind viață, se transformă în realitate.

Petre George, fiu de muncitor, urma cursurile clasei a VI-a a unei școli de 7 ani din Fetești. Se gândea să devină marinar. Nu văzuse niciodată Dunărea. Marea, doar în cărțile cu ilustrații. Citea însă mult despre viața eroică a marinarilor, despre faptele vitejești ale gloriosilor marinari sovietici. Își imagina marea spumegând, vasele în larg, lupta marinarilor cu valurile, țările, continentele pe care avea să le vadă. Își închipuia faptele eroice ale acelora care se luptă cu furia apelor. Vroia să devină marinar...

Intr'o zi, tânărul școlar s'a întâlnit, pe străzile Fetești, cu ofițerul Constantin Mareș, pe care îl cunoștea de mult. Ofițerul înfruntase deseori primejdiile mării. El servea în cadrele Marinei Militare. Din convorbirea care s'a înfiripat, Petre George a aflat care trebue să fie calitățile morale ale unui viitor marinar. „Să fii fruntaș la învățătură, să întâmpini cu curaj greutățile, să fii dârz, îndemânatic, disciplinat, să fii exigent față de alții și față de tine însuți — iată cum trebue să se comporte un adevărat marinar". Hotărîrea a fost luată. In toamna anului 1950, Petre George devine elev al Școlii Militare Medii de Marină.

Au trecut de atunci trei ani și, în acest răstimp, Petre George s'a dovedit a fi elev matroz fruntaș. Bun la învățătură, însușindu-și cu agerime meșteșugul marinăriei, întotdeauna gata să îndeplinească ordinele comandanților, fiul muncitorului ceferist din Fetești, asemenea tuturor celorlalți elevi ai școlii, crește un dârz apărător al frontierelor maritime și fluviale ale patriei noastre dragi. Elevii Școlii Militare Medii de Marină dovedesc încă de pe acum înaltele calități morale care trebue să-i însuflețească pe cei ce vor deveni mâine ofițerii marinei noastre militare.

Unul din ofițerii școlii își amintește cu drag de purtarea elevilor matrozi în zilele acestei veri, pe nava-școală „Bricul Mircea".

....Mare a fost bucuria noastră în ziua în care nava și-a întins velele. Un vânt ușor plimba nava pe valuri, navigând spre sud. Pe bordul navei se aflau elevii noștri, care primeau în această zi botezul mării.

Ei așteptau cu nerăbdare primul ordin: urcarea în arboradă (pe vergile catargului). O comandă scurtă a adunat întregul efectiv al elevilor pe puntea-centru a navei-școală „Bricul Mircea". Comandantul îi repartizează pentru întinsul și strânsul velelor. „Ca să te urci în arboradă, trebue iuțeală, agerime și foarte multă atenție" — le spune el. Apoi a urmat ordinul. Priveam mândru cu câtă îndemânare se urcau în arboradă. Cei mai mari se resfirau pe verga mare, pe gabier și contra gabier unde, datorită pânzelor grele care trebue deslegate și legate, se cer eforturi mai mari. Cei mici s'au urcat la sburători și rândunică. Aliniați, într'o disciplină perfectă așteptau noile ordine ale comandantului. A urmat comanda: „Deslegați!". Deși pentru prima oară la o înălțime atât de mare deasupra apei, elevii au mânuit cu îndemânare manevrele navei, care după câteva minute era dusă mai departe de vânt, parcurgând itinerariul ordonat de comandant.

Noaptea târziu, vântul și-a schimbat alura. Velele trebuiau lăsate. Un singur semnal de sifle a deșteptat nava. Micii matrozi au sărit din hamacele lor și au trecut la strângerea velelor. Infruntând vântul care se înteța, elevii se urcau în arboradă de parcă ar fi fost marinari de cine știe când. Vântul a ajuns la 22 m. pe secundă și nava continua să spintece cu toată iuțeala valurile înfuriate ale mării. Vântul se înteța continuu, ajungând la forța 11. Cu toate acestea, elevii erau la posturile lor. Ei își făceau datoria. Cu sextantul în mână, micul matroz Mircea Ursu căuta printre nori un petec de cer cu stele, ca să ia înălțimea și să afle drumul navei. Fără a ține seamă de tangaj și ruliu elevii Balgiu și Morolanu nu s'au clintit de lângă timonă și telegraf, pentru a ține drumul ordonat.

Peste trei zile și trei nopți, furtuna, care pusese la grea încercare chiar și pe marinarii mai vechi ai navei, a luat sfârșit. Valurile s'au liniștit, iar cerul a devenit din nou albastru. In depărtare se zărea profilul unei nave de pasageri. Elevul matroz Gaspar s'a urcat pe dunetă și a semnalizat cu iuțeală: „Drum bun!". De pe vas, pasagerii au răspuns, fluturând batistele... Apoi, nava noastră și-a continuat calea...

Mult timp am colindat apele. Priveam cu mândrie la micii noștri marinari. Vedeam cu bucurie roadele muncii de cinste ce ni s'a acordat: de a crește marinarii de mâine ai țării noastre. Intr'adevăr, este o mare mândrie..." repetă ofițerul

★

Școala Militară Medie de Marină se călăuzește în toată activitatea ei după exemplul strălucit al școlii militare de marină „Nahimov" din Uniunea Sovietică.

Scoala este condusă de un colectiv bine pregătit de ofițeri și profesori. Elevii studiază obiectele care se predau și în școlile medii din sistemul Ministerului Invățământului Public, la care se adaugă marinăria. In orele de marinărie, pe care le așteaptă cu un interes deosebit, micii matrozi învață cunoștințele elementare ale viitorului lor meșteșug.

In laborator, cu ajutorul machetelor, elevii fac cunoștință cu părțile componente ale navelor, precum și cu diversele tipuri ale vaselor militare.

In școală, pe lângă munca din clasă și pe lângă instrucția de front, elevii matrozi au o bogată activitate culturală. Tovarășa Elena Greceanu, profesoară de limba română, conduce și îndrumează elevii spre activități care să le completeze cunoștințele primite în clasă, pentru a-i ajuta să îndeplinească una dintre condițiile cele mai necesare viitorului ofițer de marină: să posede o vastă cultură. Elevii au la îndemână un club, înzestrat cu o bibliotecă bogată. Printre cărțile cele mai cerute sunt, firește, acelea care vorbesc despre viața marinarilor, și, în primul rând, cărțile sovietice: „Port Arthur", „Aurora Boreală" precum și cărți ale autorilor români: „Undeva pe Dunăre", „Schițe marine", „In Delta Dunării"... In preajma Zilei Forțelor Armate, micii matrozi au pregătit o seară literară cu tema „Istoria armatei noastre".

Primii la învățătură, primii la sport! Elevii matrozi iubesc sportul care le oțelește corpul, care îi pregătește să înfrunte greutățile meșteșugului marinăresc. Fotbal, baschet, volei și, mai cu seamă, înotul și canotajul sunt sporturi iubite de fiecare elev. Nu e competiție de jocuri în orașul lor la care echipele școlii să nu participe, susținute cu simpatie de toți spectatorii.

★

După masă programul reincepe. Elevii se strâng în front. După raport, plutoanele se îndreaptă spre clădirea școlii. O comandă și notele marșului „nahimoviștilor" se aud până departe:

„Cald soare luminează-ne!
Patrie, te salut voios!
Noi, nahimoviștii curajoși
Te slăvim
Plaiul nesfârșit,
Cerul însorit,
Calea ne-o arată ca un steag luminos,
Steagul tău glorios".

ANDREI VALENTIN

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Însemnări dela lecții

In clasa unei învățătoare emerite

Când asiști la lecțiile învățătoarei emerite a școlii R.S.F.S.R. Alexandra Matveevna Zaițeva, ai impresia că munca pedagogului este neobișnuit de ușoară. O femee în vârstă, cu fața blândă și vocea liniștită, vorbește cu copiii care răspund cu o plăcere deosebită la întrebările ei și îi execută cu stăruință toate dispozițiile. Fetițele răspund foarte bine, citesc expresiv și povestesc, fac repede și corect socoteli la tablă și în minte, expun cu claritate regulele gramaticale. Discuția învățătoarei cu elevele se desfășoară foarte viol, în clasă domnește atmosfera unei munci pline de bucurie.

Dar iată, observi că în timpul lecțiilor Alexandra Matveevna nu se așează aproape niciodată pe scaun. Cel mult dacă în timpul citirii se va așeza puțin la masa pe care stă o carte deschisă, după care învățătoarea urmărește cum citesc fetițele. Tot restul timpului însă, ea este mereu în picioare: stă în fața clasei, se plimbă printre rândurile de bănci, se apropie de câte o elevă se uită cum lucrează.

Deprinderea de a preda lecția stând în picioare, Alexandra Matveevna Zaițeva și-a format-o în decursul multor ani de muncă pedagogică. Învățătorul trebue să vadă în timpul lecției pe fiecare dintre elevii săi, să lucreze cu întreaga clasă, nu numai cu elevii cei mai activi. Aceasta este o mare artă și Alexandra Matveevna o stăpânește cu desăvârșire.

Alexandra Matveevna lucrează cu elevele clasei a III-a C dela școala de fete nr. 79 din Moscova chiar de când au intrat în primul an de învățământ și cunoaște bine particularitățile lor. Lucrând în timpul lecțiilor cu întreaga clasă, ea urmărește în acelaș timp cu toată atenția pe fetițele care stau în primele bănci. Acestea sunt eleve care au nevoie de atenția deosebită a pedagogului. Deși niciuna din ele nu rămâne în urmă, deși ele și-au însușit destul de bine deprinderile citirii, scrisului și socotitului, învățătoarea știe totuși că, de pildă, Tania este foarte distrată; ea se poate distrage ușor dela activitatea comună privind pe geam sau căzând pe gânduri. Sașa și Liusia au gândirea logică încă slab desvoltată și pentru ele prezintă o mare greutate analiza și compunerea unei probleme, reproducerea celor citite etc. Liudei nu-i place să citească. Tania este pur și simplu neastâmpărată și dezorganizată și în familie n'are cine munci cu ea suficient în această direcție. Iată dece la lecții, în discuția învățătoarei cu copiii, se aud mai des numele acestor fetițe.

In prezent, Alexandra Matveevna recapitulează cu elevele materia studiată în clasa a II-a. Acesta este un moment important și plin de răspundere în munca pedagogului. De felul cum și-au însușit copiii materia din trecut depinde progresul în viitor al clasei. Acum Alexandra Matveevna observă și îndreaptă lipsurile în cunoștințele copiilor, îi pregătește pentru însușirea materiei noi. La aritmetică, Alexandra Matveevna, după expresia ei, „șlefuește suta", adică, repetă cu copiii cele patru operațiuni în limitele 1—100. Munca la lecție se desfășoară într'un ritm rapid.

Fie că verifică tema dată pentru acasă, cheamă o elevă pentru răspuns, efectuează socoteli orale sau rezolvă o problemă în colectiv, învățătoarea atrage în discuție întreaga clasă, pipăind parcă locurile slabe în cunoștințele copiilor.

Dacă urmărești cu atenție pe cine indică ea la răspuns, te convingi că aceasta nu se face întâmplător, ci pe baza unor considerente pedagogice precise.

In clasă se lucrează la rezolvarea problemei: „In parc creșteau tei, plopi și mesteceni. Numărul teilor era de 245, al plopilor cu 48 mai mult decât al teilor, iar al mesteceniior cu 38 mai mult decât al plopilor. Câți mesteceni creșteau în parc?". Inainte de a începe rezolvarea problemei, Alexandra Matveevna pune o fetiță să-l arate planul de rezolvare. Eleva spune că în primul rând trebuie să se afle câți plopi creșteau în parc.

— Ce operație vei face aici? — întreabă învățătoarea pe eleva Sașa.

— Adunarea — răspunde aceasta.

— Adevărat. Dar dece adunarea? — se adresează învățătoarea elevei Liusia, dorind să vadă dacă ea a înțeles că aici se vorbește despre „cu cât" mai mult, iar nu despre „de câte ori" mai mult. Căpătând un răspuns corect din partea Liusiei, învățătoarea se apropie de Tania:

— Așa dar, ce aflăm noi în prima operație?

Fetița tace, confuză.

— Te-ai uitat în carte și n'ai auzit — îi spune Alexandra Matveevna — citește problema și spune ce trebue să aflăm în primul rând?...

Deosebit de viol se desfășoară la lecție socotelile orale. Inmulțește 24 cu 3, numărul căpătat împarte-l la 8; inmulțește 13 cu 7; de câte ori este mai mare 75 decât 15; aflați a cincisprezecea parte din 45 — aceste întrebări urmează repede, una după alta. Fetițele înțeleg repede, răspund clar și precis. Dar iată, Tania a spus că 54 împărțit la 3 face 14.

— Imparte cu glas tare — o roagă învățătoarea.

Și după ce fetița a făcut acest lucru, o întreabă:

— In ce a constat greșala ta?

Clasa a III-a este o importantă etapă în viața de școală a copiilor. Peste un an, în clasa a IV-a, el se vor întâlni cu o programă mai largă, cu obiecte grele: istoria, științele naturii, geografia. Copiii trebue bine pregătiți pentru însușirea acestor obiecte. Deaceea, Alexandra Matveevna își propune drept scop de a ridica dezvoltarea generală a elevelor sale: de a dezvolta vorbirea și vocabularul lor, gustul literar, de a le cultiva dragostea pentru lectură. Ea desfășoară o muncă interesantă la lecțiile de citire.

Elevele au avut ca temă pentru acasă să învețe să povestească bucata „Toamna" și să știe să spună pe de rost descrierea pădurii. Învățătoarea nu se mulțumește cu o bună povestire, ci cere să se acorde o mare atenție fiecărui cuvânt. Pe fetițele cărora nu le place să citească — Tania, Liuda și altele — ea le întreabă ce se spune despre mesteceni, despre plopi, prin ce cuvinte îi descrie autorul. Fetițelor mai bune la învățătură ea le cere să compare descrierea pădurii la Ușinschi și la Gorchi. Fetițele caută expresiile figurate: „vâjâie pițigoii", „broscuțele smarald", „în brațele brazilor", „un splendid covor de mușchi" etc.

Elevele trebue să înțeleagă bine conținutul textului citit. De aceea, când trec la citirea bucății noi — „Lebedele" — Alexandra Matveevna pune să citească elevele cele mai slabe. Fiecare citește și povestește un mic fragment. Învățătoarea discută cu ele toate amănuntele: cum au zburat lebedele, dece lebedele bătrâne se aflau înainte iar cele tinere în urmă, cât de mâhnită era lebăda care a rămas în urma cârdului etc.

Toate fetițele vor să răspundă. Dar iată, învățătoarea a observat că una dintre ele este inactivă.

— Zubareva, nu știu dece, văd că astăzi nici mâna n'o ridici — îi spune Alexandra Matveevna. — Spune cum sunt descrise aici zorile.

Invățătoarea știe cum s'o atragă în muncă pe fiecare elevă — acestei fetițe îi plac foarte mult descrierile frumoase ale naturii.

Ea răspunde cu plăcere.

— E frumos descris? — întreabă Alexandra Matveevna.

— Foarte frumos.

— Cine a scris aceasta?

— Lev Nicolaievici Tolstoi.

Această muncă migăloasă și interesantă asupra textului citit se desfășoară în cursul întregii lecții. In timpul lecției, Alexandra Matveevna reușește să facă foarte multe: fetițele citesc, povestesc, găsesc expresiile figurate, explică diferite cuvinte. Insă valoarea principală a lecției constă în faptul că nicio elevă nu rămâne în afara atenției învățătoarei, fiecare ia parte activă în munca comună.

L. PETRENCO
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

O muncă însuflețită

In aceste zile, raionul Volocolamsc, ca și sute de alte raioane din Uniunea Sovietică, trăiește o viață activă și clocotitoare. Hotărîrea Plenarei C.C. al Partidului Comunist insuflețește pe muncitorii orașului și ai ogoarelor colhoznice în lupta pentru noi cuceriri, umple inimile oamenilor de o mândrie legitimă pentru Patria lor iubită. Agitatorii explică sensul Hotărîrii Plenarei; fabricile și uzinele se pregătesc pentru îndeplinirea comenzilor colhozurilor; colhoznicii se străduiesc să folosească din plin rezervele neatinse; mecanizatorii se pregătesc să aplice tehnica nouă. Nici școlile nu stau la o parte.

— Oare s'ar putea altfel? — spune directorul școlii medii, Boris Sergheievici Grozinov. Doar noi pregătim schimbul viitor — pregătim oameni care mâine se vor așeza la volanul unei combine complicate, vor introduce agrotehnica înaintată, vor lupta pentru supunerea naturii.

— Noi avem o oarecare experiență în domeniul învățământului politehnic — continuă Boris Sergheievici.

In cabinet intră un om de statură înaltă, cu trăsăturile feței bine pronunțate. Zâmbind cu bunăvoință, el își spune numele. Nicolai Ivanovici Mihailov este profesorul de fizică ai cărui elevi i-au nimit pe vizitatorii Expoziției Unionale a tinerilor tehnicieni prin măestria lor. Multe din modelele lor au obținut premiul I.

Tinerii tehnicieni ai școlii medii din Volocolamsc se ocupă mai ales cu studierea mașinilor agricole. Acest lucru e și firesc. O mare parte dintre elevi au venit la școală din colhozuri, unde se vor și reîntoarce după absolvirea institutiilor de învățământ. In apropiere de oraș este situată Stațiunea de mașini și tractoare înzestrată cu mașini moderne. Tot aici funcționează ateliere de reparații bine utilate. Elevilor nu li se refuză nimic în aceste ateliere — poate și pentru faptul că ele sunt conduse de fostul elev al lui Nicolai Ivanovici — I. S. Denisov, care este tot atât de pasionat de tehnică ca și profesorul său.

Boris Zubov a construit un funicular pentru repartiția nutrețului la ferma de creștere a animalelor. Lucrul parcă n'ar prezenta nimic nou. Totuși, spre deosebire de funicularele existente, vagonetul lui Zubov se mișcă nu cu ajutorul cablurilor, ci alunecă pe șine prin care trece curentul electric.

Cu prilejul vizitelor pe care le-au făcut în colhozuri și sovhozuri, elevii au cercetat de multe ori turnurile silozurilor. După o astfel de vizită ei au pornit o discuție despre lipsurile acestor turnuri.

— Desigur — spunea Boris Mihailov — cu ajutorul mașinilor mecanice turnul este încărcat ușor. Dar la încercați să-l descărcați cu mâinile!

La una dintre ședințele consiliului tinerilor tehnicieni, Boris Mihailov a vorbit despre proiectul său pentru un descărcător electric al turnului silozului. Copiii au fost uimiți de proiectul reușit al colegului lor, iar profesorul a spus: „E o idee justă", și a dat pe loc o serie de sfaturi practice pentru executarea acestui proiect interesant.

Se știe că în regiunile nordice, așa cum este regiunea Moscova, adeseori plouă în timpul recoltării. Colhozul care n'are uscătoare de grăunțe întâmpină atunci mari dificultăți. Dar cele mai multe uscătoare sunt de tipul uscătoarelor cu cuptor. Capacitatea lor este redusă, iar grăunțele puse în ele la uscat se încălzesc prea tare și pierd puterea de încolțire. Iuri Cozlov, elev în clasa a VIII-a, a chibzuit mult asupra acestui lucru.

— Dar oare electricitatea nu poate fi folosită și aici?

— Dece nu — a răspuns Nicolai Ivanovici. Trebue însă să te mai gândești, să citești literatura necesară, să mai cercetezi încăodată uscătoarele existente.

Multă vreme a lucrat Cozlov la realizarea ideii sale, iar apoi a propus un proiect de prototip. S'a constatat că uscătoarea lui este simplă în ceeace privește construcția și foarte convenabilă în ceeace privește producția.

Este greu să enumerăm toate lucrările folositoare executate de școlarii din Volocolamsc în ultimii ani și cu atât mai greu este să descriem construcția modelelor executate de ei. In cabinetul de fizică al școlii se poate vedea macheta instalației de apă a școlii, motoare eoliene folosite pe scară largă în localitățile rurale etc.

Dar munca creatoare a elevilor, care dă posibilitatea de a reuni într'un proces unic cunoștințele și practica, „munca capului și a mâinilor", nu se desfășoară numai în atelierul școlii. Când vă apropiați de școala situată sus, pe colină, vi se deschide în față o minunată panoramă. In stânga grădinii școlii un tânăr crâng de tei, în dreapta — despărțită printr'un gard executat artistic — o livadă dendrologică, cu toate speciile locale de arbori. Apoi, o livadă tânără de pomi fructiferi, parcele cu asolamente de legume și cereale. Toate acestea au fost crescute din semințele, altoii și butașii aduși de copii.

In timp ce vizităm lotul școlar, elevii din clasele mai mici recoltau legume de pe parcelele lor. Ei au obținut o recoltă bogată de sfeclă de masă, morcovi, cartofi de soi. In alt loc, elevele din clasa a IX-a pregăteau livada pentru iarnă — afânau pământul din jurul pomilor, tăiau crengile uscate, strângeau buruienile. Toate acestea se fac cu o mare dragoste, cu pricepere, cu dorința de a obține neapărat recolte bogate pe pământul școlii.

Căutând să îmbrățișeze tot ce este nou și înaintat, profesorii de biologie dela școala din Volocolamsc organizează munca pe lotul școlar în conformitate cu realizările colhozurilor și sovhozurilor fruntașe. In fiecare an se experimentează aici culturi de câmp și leguminoase, se studiază eficacitatea îngrășămintelor granulate. Pe lotul școlar de experiență se practică de multă vreme sădirea în cuiburi în pătrat a cartofilor și legumelor. In decursul anului elevii strâng două recolte de in, cultivă porumb, floarea soarelui etc.

Tot ce se face pe lot nu consiitue numai meritul școlii și al cabinetului biologic. Școala este într'o strânsă prietenie cu colhozurile „Bolșevic" și „Novala jizni", cu sovhozul de creștere a animalelor „Holmogorca", care este dat ca exemplu pentru producția sa mare de lapte, în raportul lui N. S. Hrușciov, ținut la Plenara C.C. al P.C.U.S.

Dar cum se realizează în practică legătura școlii cu colhozul? Inainte de toate, prin munca pe care o desfășoară elevii în timpul verii pe ogoarele colhozului. Copiilor le place să muncească pe ogoarele colhozului lor, în fermele de creștere a animalelor, în brigada de tractoare. Și aici le vin în ajutor cunoștințele dobândite la lecții, în cercuri, în timpul excursiilor.

Despre școlarii din Volocolamsc se spune că sunt „meșteri la toate". Intr'o zi, Comitetul raional al Comsomolului i-a rugat să repare aparatele de radio ale colhoznicilor. Lucrarea a fost executată imediat. S'a ivit necesitatea de a rula câteva filme la secțiile de votare — imediat s'au găsit câțiva operatori-proiecționiști. A fost nevoie să se pregătească o expoziție la colhoz — imediat au venit amatori fotografi dela școală.

N'ar exista nimic din toate acestea dacă profesorii ar desfășura numai o simplă instruire după carte, dacă lecțiile predate ar fi abstracte și neinteresante. Dar, în practica profesorilor dela școala medie din Volocolamsc au pătruns adânc elementele demonstrației, elementele practicii și ale vieții. In prezent, învățământul politehnic capătă aici forme și metode din ce în ce mai clare și mai precise.

I. ULIN

O școală construită în timp de 45 zile

In cătunul Pozdneievca, pe terenul destinat pentru construirea noii școli, au apărut autocamioane cu piatră de construcție. O brigadă din 6 muncitori constructori a început să pună fundamentul. Apoi, mașinile au pornit să aducă blocuri grele de beton și zgură, iar peste zece zile au sosit la șantier montorii.

Zidurile creșteau cu o rapiditate de basm. După alte zece zile, montorii au fost înlocuiți de o brigadă de tâmplari și dulgheri, care a montat din piese gata executate plafoanele, acoperișul, ferestrele, ușile. Când toate acestea au fost terminate s'a apucat de muncă o brigadă de tencuitori și zugravi. Școala pentru 200 de elevi a fost construită în 45 de zile.

— Noua metodă de construcții din blocuri mari de zgură și beton este folosită de noi pentru prima dată la construirea școlilor din cătunele Pozdneievca, Lenin și Nijni-Solionii din raionul Veselovsc, precum și din satul Cuznețovca, raionul Semicaracorsc — povestește inginerul șef pentru construcțiile de blocuri dela direcția de construcții și montaj a trustului „Rostovstroi", tov. Pereverzev. — Noi aplicăm metoda în bandă, când lucrările se execută concomitent la patru obiecte. Brigada de pregătire, după ce a pus fundamentul la un obiect, trece la altul. In acest timp, la primul obiect lucrează brigada de montaj. Când ea pleacă la obiectul al doilea, locul ei îl ocupă tâmplarii, dulgherii etc. Fiecare brigadă lucrează la un șantier timp de zece zile.

Intr'un sat de munte

In acest an școlar, școala medie din satul Cosovscala Poliana din Ucraina Subcarpatică va înmâna certificate de maturitate primilor săi absolvenți.

La această școală învață peste 400 de elevi. Alături de localul școlii se construește o nouă clădire frumoasă pentru o altă școală medie.

Au fost construite școli elementare și în cătunele îndepărtate, situate în regiunile muntoase și păduroase, la 6-7 km. de centrul satului. In școlile situate în cătunele Banski, Ialinka, Beriozovo, învață în prezent 160 de copii. E greu să crezi acum că în anul 1945, după eliberarea Ucrainei Subcarpatice de către Armata Sovietică, aici existau cam 500 de locuitori analfabeți.

In satul Cosovscaia Poliana s'a ridicat o intelectualitate din rândurile locuitorilor. Învățătoarele Iulia Ștefaniuc, Elena Ignatiuc, Maria Mitriuc și multe altele au absolvit în timpul Puterii Sovietice institutii de învățământ și acum predau la școala din satul natal. Pedagogii Maria Șepa, Fevronia Tudovși, Polina Olexienco studiază fără frecvență în școli superioare.

Jubileul unei orchestre de învățători

Orchestra simfonică a învățătorilor de pe lângă Casa Regională a Învățătorilor din Voroșilovgrad își desfășoară activitatea de 30 de ani. Printre membrii ei cei mai vechi se numără tovarășii Dudnicenco, Hihlenco, Sivcenco, Bondarenco și alții.

Învățătorii execută cu succes operele lui Ceaicovschi, Glinca, Rimschi-Corsacov și alți clasici, precum și operele compozitorilor sovietici.

In cei 30 de ani de existență, orchestra simfonică a dat sute de concerte pentru învățători și membrii familiilor acestora.

Tinerii oameni de știință din Uzbechistan

La cele 20 de instituții de învățământ superior și la institutele de cercetări științifice din Uzbechistan au început înscrierile pentru aspirantură. In republică s'a organizat pentru prima oară pregătirea de cadre științifice în domeniul chimiei fizice, tehnologiei construcției de mașini și al unei serii de alte specialități. In afară de aceasta, 50 de tineri și tinere, care au absolvit anul acesta diverse școli superioare din Uzbechistan, își vor perfecționa cunoștințele la cele mai mari institute și universități din celelalte republici unionale, precum și la aspirantura Academiei de Științe a U.R.S.S.

In R.S.S. Uzbecă cresc rapid cadrele intelectualității naționale. In această privință istoria familiei păstorului Sahmed Abdusamatov constitue un exemplu caracteristic. Toți cei șase copii ai lui au absolvit instituții de învățământ superior. Fiicei celei mai mari — Halida — i s'a decernat titlul de candidat în științe juridice și predă la Institutul juridic din Tașchent. Totodată ea își continuă activitatea științifică. Fratele Halidei — Aziz — este un jurist de seamă. Celuilalt fiu al lui Abdusamatov — Hafiz — absolvent al Universității din Moscova, i s'a acordat titlul academic de candidat în științele filologice pentru lucrarea sa „Dramaturgia sovietică rusă în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei". In prezent el este director adjunct al Institutului de limbă și literatură al Academiei de Științe a R.S.S. Uzbecă. Alți doi reprezentanți ai tinerei generații a acestei familii — Malic și Madjid — se pregătesc în prezent să desfășoare o activitate științifică în domeniul orientalisticei, iar fratele lor mai mic — Gani — va absolvi în curând Academia de medicină. Asemenea familii sunt multe în Uzbechistan. Tinerilor și tinerelor din Uzbechistan le este accesibilă orice profesie, în cadrul căreia ei își pot manifesta deplin toate aptitudinile lor creatoare.

Așa trăiește Leningradul în aceste zile

Squarul de lângă casa noastră este plin de copii. Ei se joacă, aleargă pe biciclete mici, construesc din nisip castele și palate. Mamele, dădacele, bunicile stau pe bănci și discută pașnic. Din fereastra camerei mele văd o tânără femee înaltă, împingând un cărucior de copii. Ea trece încet pe alei, apoi se așează pe o bancă, scoate din poșetă un ziar și începe să-l citească. Și eu bănuesc, știu care anume rânduri din pagina ziarului îi atrag atenția — acestea sunt cuvintele scumpe tuturor locuitorilor Moscovei și Leningradului, Kievului și Vladivostocului, tuturor oamenilor simpli de pe pământ, — cuvintele care apără pacea și prietenia între popoare, cuvintele care apără viitorul.

Femeea citește, apoi se apleacă spre micuțul său, aranjează ceva în fundul căruciorului. Iată acest viitor, pe care ea, mama, trebue să-l ferească și să-l apere, o mică ființă caldă, care are nevoie de pace, de cer senin și de fericire...

Rondurile squarului sunt presărate cu flori de tot felul. Frunzișul încă des și verde al arborilor tineri freamătă la adierea vântului de toamnă. Locatarii mai bătrâni ai casei noastre țin minte acest teren, așa cum era el cu 7-8 ani în urmă. Aici se îngrămădeau ruinele unei case distruse de o bombă fascistă, pietrele înegrite de incendii.

Oamenii își amintesc aceasta și privind astăzi la flori, la copiii care se joacă, spun: „Trecutul nu trebue să se mai întoarcă. Trebue să-l închidem războiului toate ușile".

Așa gândesc toți oamenii muncii locuitori ai Leningradului, uriașul și minunatul oraș cu uzinele, parcurile, magazinele, institutiile științifice și școlile sale. Nenumărate meetinguri și adunări au avut loc în ultimele săptămâni în secțiile uzinelor, în amfiteatrele universităților, în institutii și în institutele de cercetări științifice. La aceste meetinguri și adunări s'au pronunțat aceleași cuvinte care s'au mai pronunțat de multe ori, cuvintele pe care le repetă mereu oamenii sovietici: Să domnească în întreaga lume liniștea și prietenia între popoare. Nu vrem să ne amenințe nici pe noi, nici pe copiii și nici pe nepotii noștri pericolul sumbru al războiului.

Tendința lor spre o viață pașnică, oamenii sovietici o confirmă în fiecare zi, în fiecare ceas. De curând, s'a deschis o nouă secție la una dintre cele mai mari întreprinderi din Leningrad — Uzina Constructoare de mașini „V. I. Lenin". Această uzină, care fabrică mecanisme energetice complicate, este vestită în toată țara. Iar în secția nou deschisă se fabrică jucării pentru copii, jucării obișnuite — bărcuțe, cățeluși, albii pentru păpuși... Ele sunt lucrate cu dragoste, cu pricepere. O altă uzină care construește gigantice mașini de ridicat, macarale, a pus la punct în acelaș timp fabricarea bicicletelor în miniatură pentru copii. Mașinile energetice complicate și jucăriile amuzante pentru copii, fabricate de uzină, macaralele gigantice și cărucioarele de copii — toate acestea servesc scopul spre care tind toți oamenii sovietici, dela cel mai mare până la cel mai mic — construirea unei vieți pașnice și fericite, menținerea păcii în întreaga lume...

Toți spun că niciodată n'au fost la Leningrad atâtea flori ca în vara aceasta — flori pretutindeni: în parcuri, pe străzi și bulevarde, în balcoane și pe ferestre.

La flori nu se gândesc oamenii care se pregătesc pentru război. Numai mâinile unui om care dorește o viață pașnică, care creează el singur pe pământ această viață pașnică, se pot întinde să răsădească și să crească o floare.

Diminețile, când deschidem ziarele noastre din Leningrad, citim în rubricile consacrate problemelor și noutăților din oraș despre noi țesături fabricate de întreprinderile textile, despre noi modele de rochii pentru iarnă create de o fabrică de confecțiuni. Intr'o scrisoare adresată ziarului, vânzătorul unui magazin universal caută să dovedească superioritatea unui desen la ștofele pentru costume bărbătești asupra altuia... Alături de un reportaj despre uzina de mașini-unelte de precizie, citim o informație despre noi calități de ciorapi „Capron" și corespondența unui cititor care spune că ar trebui să se pună în vânzare mai multe vase frumoase pentru flori.

Din aceste rânduri de ziar adie liniștea și încrederea. Ele dovedesc în mod convingător că pe pământul nostru totul este creat pentru om, pentru viața lui pașnică, pentru fericirea lui.

IRINA GOLOVANI

Desvoltarea gândirii logice a elevilor în procesul de predare a lecțiilor de gramatică

O gândire justă din punct de vedere logic este o gândire clară, coherentă, bine închegată, strict consecventă, convingătoare, sprijinindu-se pe fapte și exemple care nu admit contraziceri în desfășurarea ideilor — o gândire cu ajutorul căreia se ajunge la adevăr. Obiectul logicii este adevărul — scria V. I. Lenin în ale sale „Caete filosofice".

Gândirea justă din punct de vedere logic are o importanță deosebită în special în practica școlară: ea generalizează, îmbunătățește metodele și procedeele de muncă în cadrul diverselor discipline, ridică nivelul limbii vorbite și scrise, deoarece gândirea și limba sunt inseparabile: „limba este realitatea nemijlocită a gândirii" (K. Marx).

In lucrarea sa „Marxismul și problemele lingvisticii" I. V. Stalin scrie: „Gânduri nude, libere de materialul limbii... nu există". „Orice gânduri ar lua naștere în capul omului, ele pot să se nască și să existe numai pe baza materialului limbii, pe baza termenilor și frazelor limbii". „Limba este un mijloc, un instrument cu ajutorul căruia oamenii comunică între ei, fac schimb de idei și se înțeleg reciproc. Fiind nemijlocit legată de gândire, limba înregistrează și fixează în cuvinte și în combinații de cuvinte, în propoziții, rezultatele activității gândirii, succesele omului în munca lui de cunoaștere și face posibil, în acest fel, schimbul de idei în societatea omenească".

C. D. Ușinschi, întemeietorul pedagogiei ruse, spunea că bazele vorbirii se află în gândirea logică. O gândire justă din punct de vedere logic ajută pe elevi să-și însușească mai profund conținutul materialului de studiu, să se pregătească pentru lecții, să-și facă temele acasă, să-și motiveze clar, consecvent și convingător rationamentele, să le exprime just prin cuvinte sub formă verbală sau scrisă, să discearnă în materialul de studiu ceeace este principal și esențial și, în sfârșit, să facă o generalizare, să tragă concluzia cuvenită.

Desvoltarea unei gândiri juste, logice, este una din cele mai importante părți componente ale educației comuniste. Nu numai învățământul în ansamblu, dar și fiecare obiect de învățământ trebue să contribue la desvoltarea capacității mintale a elevilor, a gândirii lor juste, logice.

Ce înseamnă a educa gândirea elevului în procesul învățământului? Aceasta înseamnă să desvolți la elevi, prin diferite procedee pedagogice, priceperea de a trage din fapte concluzii juste; de a compara și de a confrunta faptele între ele; de a verifica, pe baza practicii, concluziile trase; de a discerne trăsăturile și însușirile esențiale; de a stabili legături și raporturi între cuvinte, fapte, fenomene și evenimente; de a aborda problema sau evenimentul din diferite puncte de vedere; de a stăpâni cunoștințele ca o metodă a cunoașterii ulterioare. Aceasta înseamnă deasemenea să desvolți la elevi agerimea minții, spiritul de curiozitate, năzuința de a cunoaște profund și pe larg cele studiate.

Studiul limbii materne oferă posibilități largi de desvoltare a gândirii logice. C. D. Ușinschi considera studiul limbii materne ca unul din mijloacele cele mai importante de desvoltare a gândirii logice a școlarului. Pe de altă parte, el considera desvoltarea gândirii drept condiție principală pentru însușirea limbii materne. In desvoltarea gândirii, studiul gramaticii are o însemnătate uriașă. „Gramatica — spune Ușinschi — este necesară nu numai pentru ortografie, ci și pentru desvoltarea logică a gândirii".

Educarea gândirii elevilor este posibilă numai cu conditia ca ei să înțeleagă conținutul a ceeace li se aduce la cunoștință. Nu putem desvolta gândirea pe baza unui material neînțeles, adică pe baza unui material care este inaccesibil puterii de înțelegere a elevilor. De aceea, lecția de gramatică trebue să înceapă cu lămurirea înțelesului exemplelor scrise pe tablă. Să presupunem că pe tablă este scrisă următoarea propoziție: Totul la timpul său. Elevii trebue să înțeleagă sensul acestei expresii.

La lecția de gramatică, elevii se deprind de obicei cu desvoltarea gândirii logice sintetice. Ei se ocupă de fiecare exemplu scris pe tablă, fac observații, găsesc trăsăturile comune și în felul acesta sunt conduși la concluzia sau la definiția respectivă. Aci se aplică metoda inductivă a gândirii.

Definind diversele categorii gramaticale, elevii se deprind să dea noțiunilor definiții juste din punct de vedere logic, deoarece majoritatea definițiilor gramaticale sunt construite după principiul definițiilor logice: se indică genul proxim și diferența specifică și astfel se dă definiția noțiunii respective. De exemplu: „Substantivul este o parte a vorbirii (genul proxim) care desemnează un nume de obiect (diferența specifică)".

Lecțiile de gramatică, ca și lecțiile la alte discipline, nu trebue reduse numai la însușirea unor fenomene sau fapte. Fenomenele și faptele constitue materialul pentru concluzii și generalizări. Elevii din școlile pedagogice sau din clasele superioare ale școlii medii trebue să facă ei înșiși generalizările și să tragă singuri concluziile.

Concluzia principală a formării conceptiei despre lume e legată de un învățământ care desvoltă gândirea independentă a elevilor. Lecția bogată în date concrete, dar săracă în generalizări, lecția care nu constitue un impuls pentru o activitate intensă a gândirii, nu va contribui la formarea conceptiei despre lume a elevilor. Lecția la care concluziile sunt prezentate de-a gata, este deseori dogmatică și formală.

In a doua jumătate a lecției de gramatică are loc fixarea în memorie a regulei gramaticale, pe baza analizei unor exemple suplimentare propuse de învățător sau găsite de elevii înșiși prin intermediul unui exercițiu corespunzător, oral sau scris, din manual (aci elevii se deprind cu gândirea logică deductivă).

Această muncă (analiza exemplelor, scoaterea în relief a trăsăturilor esențiale și generalizarea-deducția) desvoltă gândirea logică inductivă (dela particular la general) cu elemente ale deducției (scoaterea în relief a trăsăturilor esențiale).

Mai departe, concluzia gramaticală obținută se fixează în memorie pe baza unor exemple date de elevi și prin exerciții practice.

Intreaga muncă în vederea fixării în minte a concluziei gramaticale desvoltă la elevi gândirea logică deductivă, adică procesul gândirii dela general la particular. Analiza gramaticală are o mare însemnătate pentru desvoltarea gândirii logice juste a elevilor. Să arătăm aceasta pe baza unui exemplu de analiză gramaticală din experiența muncii la școala pedagogică.

Să presupunem că se analizează propoziția „Toți oamenii sovietici iubesc fierbinte patria lor minunată".

Cu prilejul acestei analize gramaticale, elevul învață deasemenea să judece. El răspunde în gând la întrebarea de ce? De ce acest cuvânt (de exemplu, patria) este un complement? De ce este un complement direct? De ce cuvântul patria este un substantiv? De ce acest cuvânt este de genul femenin? La acuzativ? Singular? etc. pe scurt, la fiecare pas, elevul își pune întrebarea de ce? și își motivează răspunsul.

O analiză gramaticală bine efectuată îi învață pe elevi să stabilească o legătură de sens între cuvintele din propoziție și noțiunile gramaticale, să înțeleagă profund întregul material gramatical învățat; ea duce la formarea deprinderii de a generaliza cu exactitate și consecvență în rationamente, îi învață pe elevi să judece în mod rațional, să demonstreze. Așadar, analiza gramaticală contribue la desvoltarea gândirii abstracte, inductive și deductive, formează deprinderile demonstrative logice.

La sfârșitul lecției de gramatică trebue rezervate câteva minute explicării temei pentru acasă. Acest lucru are o mare însemnătate pentru desvoltarea gândirii logice; ea aduce claritate în înțelegerea și îndeplinirea muncii de sine stătătoare pe care urmează să o desfășoare elevii.

In cadrul lucrărilor la gramatică, un loc important în ceeace privește desvoltarea gândirii logice juste îl ocupă întocmirea schemelor. Principiul intuiției este unul din principiile de bază ale pedagogiei sovietice. In studiul multor discipline (fizică, științele naturii, istorie și altele) se folosesc scheme ca material intuitiv. Schemele ajută la însușirea materialului de studiu, la fixarea lui în memorie. Uneori, profesorul desemnează schema pe tablă. Și în manualele de gramatică este folosită schema ca material intuitiv. Ea dă elevului posibilitatea să învețe, să generalizeze, să clarifice, să-și sistematizeze cunoștințele obținute, să stabilească legături și raporturi reciproce între fenomenele studiate ale limbii și regulile gramaticii. Insemnătatea schemei crește în mod deosebit atunci când elevii o alcătuiesc ei înșiși. Schema trebue să fie simplă și demonstrativă.

O mare însemnătate pentru desvoltarea gândirii logice are recapitularea (curentă, și tematică) la lecțiile de limba rusă. Recapitularea adâncește, sistematizează și generalizează cunoștințele obținute în trecut, necesită o analiză și o sinteză mai profundă, un grad mai înalt de abstractizare. La lecțiile de gramatică, elevii studiază în mod practic multe categorii logice. Astfel, studiind propoziția simplă narativă, el se ocupă cu judecata logică, deoarece în gramatică judecata logică se exprimă deobicei sub formă de propoziție narativă.

Ocupându-se de structura subiectului gramatical și a predicatului gramatical, elevii fac cunoștință în mod practic cu subiectul logic și cu predicatul logic. Invățând părțile vorbirii, ei studiază în mod practic noțiunile și învață să dea noțiunilor definiții juste din punct de vedere logic.

Impărțind părțile vorbirii în principale și secundare, variabile și invariabile, sau împărțind sunetele limbii în diverse grupe după anumite semne distinctive (vocale, consoane sonore, surde etc) elevii se deprind în mod practic cu clasificarea ca proces logic.

Trăgând o concluzie gramaticală pe baza unor observații făcute asupra diferitelor exemple concrete, elevii se deprind cu gândirea logică inductivă și deductivă și își formează deprinderi practice de gândire abstractă.

Studiind propozițiunile condiționale, elevii se ocupă în mod practic cu judecățile condiționale.

Studiind frazele compuse din propoziții nelegate între ele prin conjuncții, elevii fac cunoștință în mod practic cu entimema.

Prin întregul proces de învățământ și educație, și în special prin întregul sistem al lecțiilor de gramatică și de limba rusă în genere, școala sovietică trebue să înarmeze pe elevii săi cu deprinderea unei gândiri juste, logice. Cu atât mai mult este necesar acest lucru pentru viitorii învățători, care vor avea sarcina de a da copiilor primele noțiuni elementare de logică, pe baza materialului din gramatică, de a desvolta la copii gândirea justă.

I. STOLIAROV
(Din revista „Ruschii iazâc v școle")

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire al elevilor

Pentru asigurarea unor lecții cât mai bune

De pregătirea temeinică pentru lecție a învățătorului sau profesorului depind în mare măsură succesul sau insuccesul său în munca instructiv-educativă, asigurarea unui înalt nivel de cunoștințe și deprinderi ale elevilor, înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură. Cunoașterea programelor sau a îndrumărilor care țin locul programelor, studierea adâncă a materiei cuprinse în manuale sau în materialul ajutător, alegerea cu grijă a materialului didactic, a textelor pentru analiză etc., stabilirea amănunțită a celor mai adecvate metode și procedee de predare — toată această muncă prealabilă se concretizează în planul de lecție al profesorului, în care trebue să se oglindească succint scopul și desfășurarea predării. Lucrările recentelor consfătuiri raionale, care au precedat deschiderea anului școlar, au subliniat din nou însemnătatea pregătirii temeinice a pedagogilor pentru lecție și necesitatea unei asemenea pregătiri, chiar dela începutul anului școlar.

Respectă cadrele noastre didactice aceste cerințe? Odată consfătuirile terminate, au început învățătorii și profesorii anul școlar în lumina rezoluțiilor pe care le-au votat? Acestea au fost întrebările ce ni le-am pus asistând la lecțiile de limba română predate la unele școli din raionul Vâlcea, regiunea Pitești.

Atât la școala de 10 ani de băieți din orașul Râmnicu Vâlcea, cât și la școala de 7 ani din localitatea Govora, noul an școlar a început în localuri reparate, curate și frumos împodobite. Astfel, condițiile materiale care înlesnesc chiar dela început desfășurarea unei munci rodnice au fost îndeplinite. Totuși, nu toți învățătorii și profesorii au căutat să asigure dela primele lecții condiții bune pentru însușirea cunoștințelor de către elevi. Lecțiile dela începutul anului școlar, în care s'a făcut recapitularea materiei, n'au fost folosite pretutindeni pentru o reală consolidare a cunoștințelor elevilor, pentru cunoașterea nivelului la învățătură al acestora.

Iată, de pildă, cum a lucrat tovarășul Anghelescu dela școala medie de băieți din raionul Vâlcea, un profesor cu o îndelungată activitate didactică. In anul acesta, el predă pentru prima oară limba și literatura română la clasa a X-a. Tov. Anghelescu și-a alcătuit cu grijă un plan calendaristic, în care a prevăzut, drept lecții introductive, câteva ore de repetare a materiei parcurse de elevi în anul anterior. Una dintre aceste ore de repetare era consacrată temei: „Literatura română între anii 1850 — 1870". Tov. N. Anghelescu și-a notat în caietul său un plan succint al lecției — ceeace dovedește dorința sa de a desfășura chiar dela început o muncă temeinică. Pregătirea prealabilă a tov. N. Anghelescu s'a redus însă numai la aceasta. Deoarece el n'a studiat niciun material metodic în legătură cu lecțiile recapitulative de gramatică, n'a înțeles în adâncime scopul și modul de organizare a unei lecții de repetiție la începutul anului. In acest fel, lecția lui n'a contribuit nici la repetarea și sintetizarea cunoștințelor anterioare ale elevilor, nici la cunoașterea lacunelor care există în aceste cunoștințe. Intrebările pe care le-a pus elevilor în timpul lecției, puține și neconcludente, cereau ca răspuns din partea acestora doar un „da", „nu", „poate". De cele mai multe ori, răspunsul îl formula însuși profesorul, fără să mai facă apel la elevi. Nu s'a încercat deloc o sintetizare a problemelor esențiale sub forma unei scheme pe tablă. (Dealtfel, aceasta nici n'a fost utilizată toată ora). In prezentarea problemelor s'au făcut greșeli serioase și s'a insistat asupra lucrurilor neesențiale. De pildă, s'a vorbit pe larg despre unele amănunte în legătură cu activitatea colonelului Odobescu, tatăl scriitorului Alexandru Odobescu — lucru lipsit de importanță pentru cunoașterea vieții și activității scriitorului — dar nu s'a pomenit nimic despre contactul lui Alexandru Odobescu cu cultura rusă și despre influența acesteia asupra operei sale. Tov. Anghelescu n'a scos în evidență patriotismul scriitorilor N. Filimon, Al. Odobescu și B. P. Hașdeu, n'a stăruit asupra dragostei lor față de creația populară, față de trecutul de luptă al poporului, asupra urii lor împotriva asupritorilor poporului. Dimpotrivă, opera scriitorilor a fost prezentată sumar și nejust.

Negreșit că o lecție de recapitulare predată în asemenea condiții nu poate să-și atingă scopul. O astfel de lecție vădește că profesorul nu s'a pregătit pentru a asigura un conținut științific și ideologic înalt al muncii sale, pentru a face ca această muncă să contribue puternic la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, la cunoașterea operelor valoroase ale literaturii noastre și la desvoltarea dragostei tineretului față de aceste opere.

De aceeaș lipsă de pregătire temeinică în vederea lecției a dat dovadă și tov. Florescu Elena, profesoară de limba română la clasa a VI-a a școlii de 7 ani din Govora. Deși s'a străduit să-și facă un plan calendaristic și să-și alcătuiască planurile de lecții necesare, deși a căutat să-și axeze lecția de repetiție despre substantiv pe analiza unui text din Creangă, ales din „Culegere de exerciții de gramatică" pentru clasa a VI-a, totuși lecția a avut numeroase scăderi. Textul pentru analiză n'a fost ales cu grijă, astfel încât elevii să aibă posibilitatea de a scoate în evidență principalele probleme legate de substantiv și de declinarea lui. Din această cauză, repetarea materialului s'a făcut la întâmplare și nesistematic. Nestudierea în prealabil de către tov. Florescu a textului propus pentru analiză a făcut-o să comită și unele grave erori în prezentarea cunoștințelor, ceeace a determinat un nivel scăzut al predării.

Deficiențe mult mai grave în pregătirea și desfășurarea primelor lecții au existat în munca tov. Giuculescu Ion, care predă limba română la clasa a VII-a A a școlii de 7 ani din Govora. Nici în a cincea zi dela deschiderea cursurilor, tov. Giuculescu nu-și întocmise încă planul calendaristic și planul de lecții. Mai mult încă, tov. Giuculescu nu cunoștea măcar ce trebue să predea în acest an școlar la clasa a VII-a, deși în broșura pentru consfătuiri — pe care o avea, de altfel, — se arată amănunțit planul calendaristic la limba română pentru clasa respectivă (pag. 48—52). Din această cauză, în loc să consacre primele ore recapitulării cunoștințelor de morfologie și sintaxă a propoziției, spre a putea trece apoi în continuare la predarea sintaxei frazei, tov. Giuculescu și-a început primele ore cu lecții despre sunet, alfabet, silabă, diftong etc., intenționând în felul acesta să predea atât fonetica, cât și morfologia și sintaxa, pe baza programei de anul trecut. Nefiind pregătite, lecțiile sale au avut caracterul unor improvizații, ceeace a făcut ca elevii să manifeste o totală lipsă de interes.

Avem datoria să luăm, dela începutul anului școlar, toate măsurile necesare pentru a face din fiecare lecție un prilej de creație pedagogică, pentru ca la fiecare lecție elevii să capete cunoștințele și deprinderile necesare viitorilor cetățeni ai patriei noastre. Inceperea noului an școlar trebue să însemne pentru cadrele noastre didactice un efort susținut pentru a obține zi de zi noi succese, pentru a asigura un înalt nivel de cunoștințe al elevilor. Dar pentru aceasta, trebue să ne pregătim cât mai temeinic pentru lecție, spre a nu pierde nici o oră, nici un minut fără folos. Numai în felul acesta roadele vor fi din ce în ce mai bune.

I. CREMER
și V. ROȘCA

Cum planific lecțiile mele de matematică

Folosind experiența câștigată, chiar dela începutul anului școlar am căutat ca fiecare lecție pe care o predau să se întemeieze pe o serioasă muncă de pregătire, pe planuri întocmite cu atenție. Pregătirea temeinică și regulată a desfășurării lecțiilor mă ajută să pot urmări pe fiecare elev în parte, îmi dă posibilitatea să-mi analizez continuu munca, să-mi descopăr greșelile și să iau măsuri imediate de îndreptare. Creându-mi obișnuința de a intra la lecții cu planuri întocmite cu grijă, sunt mult mai sigură, mai stăpână pe desfășurarea lecțiilor. Planul mă ajută să desfășor lecții sistematice, ferindu-mă de digresiuni, de amănunte inutile. In acelaș timp, planul mă ajută să subliniez problemele esențiale și să argumentez cunoștințele pe care le transmit cu exemple concludente, să demonstrez în mod just diferite legi și fenomene.

Inainte de întocmirea fiecărui plan de lecție, citesc materialul privitor la tema respectivă din manual, din programă și din alte materiale de specialitate, revăd capitolele respective din metodică, mă gândesc asupra întregului material pe care îl voi folosi la lecție, asupra temelor pe care le voi da de lucrat acasă, îmi fixez numele elevilor pe care îi voi asculta mai mult.

In pregătirea tuturor planurilor de lecții, dar mai ales a lecțiilor de început de an școlar, este necesar ca profesorul să țină seama de lacunele din cunoștințele elevilor. In acest scop, la începutul anului școlar obișnuiesc să dau la toate clasele exerciții și probleme pe baza cărora să pot cunoaște nivelul de cunoștințe al elevilor. Observațiile făcute asupra acestor teme sunt luate în considerație nu numai în planificarea muncii pe pătrar, ci și în întocmirea planului fiecărei lecții.

Pentru a ajuta elevii să-și fixeze și să-și consolideze aceste cunoștințe, mi-am prevăzut în planul de muncă o lecție de recapitulare, în cadrul căreia să repet cu elevii criteriile de egalitate ale triunghiurilor prin rezolvări de probleme practice. In planul întocmit pentru această lecție mi-am propus să folosesc ca material didactic planșe care să ilustreze trasarea unei drepte pe teren, construcția unui unghi drept cu aparatele de măsurat și planșe care să ilustreze criteriile de egalitate ale triunghiurilor.

Am prevăzut în plan ca la începutul lecției voi verifica încă odată cunoștințele elevilor cu privire la criteriile de egalitate ale triunghiurilor și le voi cere să demonstreze cu ajutorul planșelor aceste proprietăți.

După verificare, pentru a ajuta elevii să-și fixeze mai adânc aceste cunoștințe și să le poată folosi în diferite lucrări practice și în însușirea materiei noi, planul prevede rezolvarea unor probleme cu caracter practic. Am indicat în plan și conținutul acestor probleme. Una dintre ele, de pildă, cerea să se afle lărgimea unui fluviu, fără a-l traversa. Elevii trebuia să deseneze fluviul la tablă și pe caiete. Pe malul stâng, se presupune existența unui obiect (un stâlp, o tufă etc.), care se notează cu litera C. Pe malul drept se trasează o dreaptă AB dintr'un punct A, care să facă cu direcția AC un unghi drept. Elevii trebuia să obțină deci un triunghi ABC, a cărui catetă AC să reprezinte lărgimea fluviului.

Cu acest prilej, intenționam să-i ajut pe elevi să înțeleagă necesitatea construirii pe malul drept a unui triunghi egal cu triunghiul ABC.

Mi-am propus în plan să arăt elevilor ce lucrări sunt necesare pe teren pentru această construcție: trasarea unei drepte prin jaloane, măsurarea unui segment cu ruleta și construcția unui unghi drept. Pe baza acestor lucrări, elevii trebuia să obțină un triunghi egal cu triunghiul ABC.

Pentru a avea certitudinea că elevii au înțeles cum se rezolvă astfel de probleme practice, mi-am fixat în plan, ca temă pentru acasă, următoarea problemă: Pe o hartă sunt 3 localități, reprezentate prin punctele A, B, C. Prin punctul A, să se traseze în linie dreaptă o cale ferată, care să fie egal depărtată de B și C și care să treacă printre aceste două puncte.

Având un astfel de plan, am reușit să desfășor lecția de recapitulare în bune condițiuni, antrenând întreaga clasă în rezolvarea problemelor. In acelaș timp, am ajutat elevii să-și complecteze cunoștințele, să-și dea seama cum pot folosi aceste cunoștințe.

Cu aceeași grijă îmi întocmesc și planurile de lecții în care predau elevilor cunoștințe noi. De exemplu, în vederea comunicării teoremei sinusurilor prin probleme cu caracter practic (aflarea pantei unei șosele), în planul întocmit mi-am propus să verific întâi cunoștințele pe care le au elevii cu privire la rezolvarea triunghiurilor dreptunghice. Am indicat în plan și materialul didactic pe care-l voi folosi în acest scop: planșe și machete (lucrate cu elevii în anul școlar trecut), care concretizează diferite probleme despre aflarea înălțimilor și a distanțelor accesibile și inaccesibile.

Ca temă pentru acasă, am stabilit că voi cere elevilor să afle înălțimea unui turn cu picior accesibil, cunoscând baza și unghiurile adiacente bazei pentru a-i pune în situația să-și aleagă singuri datele problemei, să indice cum se determină aceste date pe teren.

Mi-am propus deasemenea în plan ca la sfârșitul lecției, pentru a asigura fixarea cunoștințelor, să discut cu elevii formula pe figură, să le dau posibilitatea să înțeleagă în ce cazuri se poate aplica teorema cunoscută în cadrul acestei lecții.

Imi analizez cu regularitate rezultatele lecțiilor căutând să-mi dau seama cum pot întocmi planuri de lecții cât mai juste, pentru a transmite elevilor mei toate cunoștințele cerute de programa școlară, pentru a reuși să asigur o însușire conștientă a acestor cunoștințe de către toți elevii.

ELENA TURTURICĂ
profesoară la școala medie de băieți nr. 8, București.

Toți elevii și studenții să devină purtători ai insignelor F. G. M. A. și G. M. A.

In cei trei ani dela introducerea sa, complexul sportiv G.M.A. a atras mase largi de oameni ai muncii în practicarea organizată a sportului. Complexul sportiv G.M.A. a devenit baza activității multilaterale a educației fizice.

Succese însemnate pe linia complexului sportiv G.M.A. au fost obținute și în școlile de toate gradele. Numeroși sunt astăzi tinerii elevi și studenți pe ale căror piepturi strălucesc frumoasele insigne F.G.M.A. sau G.M.A.

Programa educației fizice din întregul sistem de învățământ este axată pe principiile ce stau la baza complexului sportiv G.M.A. In cele mai multe școli, această programă este îndeplinită în condiții bune.

Cu toate acestea, mai sunt școli unde lucrurile nu merg încă bine din acest punct de vedere.

In unele locuri, conducătorii școlilor tratează problema educației fizice și în special a complexului sportiv G.M.A. ca fiind numai sarcina profesorului de educație fizică sau a colectivului sportiv. In aceste școli, dacă profesorul de educație fizică, colectivul sportiv sau alte cadre didactice care răspund de această muncă întâmpină greutăți în activitatea lor, ei nu sunt ajutați de conducerea școlii, nu se iau măsurile cuvenite la timp, iar ca rezultat nu se află în școală niciun aspirant al complexului G.M.A. sau, dacă există câțiva aspiranți, aceștia sunt în număr foarte redus față de posibilitățile reale. Astfel de situații se întâlnesc adeseori în școlile rezervelor de muncă.

Adeseori există încă în școli formalism în respectarea instrucțiunilor prevăzute de regulamentul G.M.A. Educația fizică nefiind axată pe complexul G.M.A., aspiranții nu sunt temeinic pregătiți, astfel încât ei să poată trece în orice moment normele complexului.

La existența acestor lipsuri au contribuit și unele secții de învățământ, unele organe locale ale D.G.R.M., ale Asociației „Știința", precum și ale C.C.F.S.

Acum, la începutul unui nou an școlar, trebue să se ia măsuri serioase pentru înlăturarea lipsurilor existente și să se treacă la o activitate rodnică pe linia complexului G.M.A. Colectivele sportive din școli trebue să treacă de îndată la crearea comisiei de pregătire și examinare G.M.A., comisie care să fie formată din 3—5 tovarăși bine pregătiți din toate punctele de vedere. Este bine ca din aceste comisii să facă parte utemiști, sportivi fruntași, purtători ai insignei G.M.A., profesori de educație fizică. Este necesar însă ca profesorul de educație fizică să nu monopolizeze munca comisiei G.M.A (evidența, mobilizarea, instruirea, etc.), ci dimpotrivă, să lupte pentru a antrena în muncă pe toți membrii comisiei, pentru a asigura o activitate colectivă. După constituirea comisiei de pregătire și examinare G.M.A. și după ce aceasta este confirmată de comitetul local pentru cultură fizică și sport, trebue desfășurată o temeinică instruire asupra felului în care comisia își va duce activitatea în tot decursul anului școlar. Comisia G.M.A. va trece deîndată la întocmirea unei evidențe clare asupra situației fiecărui elev în parte, identificând pe aspiranții F.G.M.A. și G.M.A., care mai au încă probe netrecute. Trebue, deasemenea, identificați toți acei elevi care nu au devenit aspiranți F.G.M.A. și G.M.A., fie că sunt prea tineri, fie că vin pentru prima dată în colectivul sportiv.

După întocmirea acestei evidențe, înainte de a se trece la activitatea practică, se impune efectuarea unui serios control medical, care să confirme pe cei apți pentru pregătirea în vederea trecerii normelor F.G.M.A. și G.M.A.

Activitatea practică a comisiei G.M.A., sprijinită efectiv de colectivul sportiv și de conducerea școlii, va trebui să înceapă prin pregătirea temeinică a aspiranților în vederea trecerii normelor impuse de regulament. Această pregătire are loc la orele de educație fizică, conform programei pentru învățarea și repetarea exercițiilor respective.

O deosebită atenție capătă planificarea trecerii normelor. Aceasta se poate realiza prin organizarea de concursuri pentru fiecare probă în parte. Crosul „Să întâmpinăm 7 Noembrie", campionatul R.P.R. de poliatlon G.M.A. și Concursul republican F.G.M.A. sunt minunate prilejuri pentru trecerea cu succes a normelor F.G.M.A. și G.M.A.

O preocupare imediată trebue să fie organizarea trecerii normelor de înot, deoarece aceasta depinde de starea timpului. Deasemenea, se pot planifica încă depe acum trecerea normelor la gimnastică, probele atletice (alergări, sărituri, aruncări) cursa cu obstacole, turism.

Trebue făcute din timp pregătirile în vederea trecerii normelor de ski și patinaj.

Este necesar ca munca pentru îndeplinirea sarcinilor de plan privitoare la purtătorii insignelor F.G.M.A. și G.M.A. pe acest an să fie desfășurată sistematic și într'un ritm susținut, deoarece ne aflăm în ultimul trimestru al anului și deci orice neglijență atrage după sine neîndeplinirea planului. Conducerile școlilor, profesorii de educație fizică, colectivele sportive trebue să aibă în vedere construirea și organizarea de terenuri sportive în jurul școlilor, deoarece bazele și terenurile sportive existente în unele localități devin neîncăpătoare pentru activitatea competițională a colectivelor sportive. Se pot amenaja terenuri simple, pistă de atletism de 100 m., gropi de sărituri, sectoare de aruncări, cursa cu obstacole etc. care pot servi foarte bine pentru trecerea probelor F.G.M.A. și G.M.A.

In această privință se impune un sprijin efectiv din partea secțiilor de învățământ ale sfaturilor populare cât și din partea comitetelor U.T.M. și C.C.F.S. locale.

Munca de propagandă în jurul complexului sportiv G.M.A. este o condiție foarte importantă pentru obținerea unor rezultate bune în răspândirea sportului în rândurile tineretului școlar. Aspiranții vor trebui să lupte din convingere pentru a obține insigna G.M.A. Acest lucru impune o intensă muncă de lămurire, pentru a clarifica fiecărui aspirant scopul ce-l urmărește complexul sportiv G.M.A. Organizația de bază U.T.M. și colectivul sportiv trebue să fie în fruntea acestei acțiuni. Sunt numeroase mijloace prin care se poate duce o muncă susținută de propagandă în jurul complexului sportiv G.M.A.: ședințe ale colectivului sportiv, organizarea de conferințe pe marginea regulamentului G.M.A., discuțiile profesorului de educație fizică cu elevii, afișarea unor lozinci mobilizatoare, articole la gazeta de perete, colțuri G.M.A., panouri cu norme, afișe etc.

Comitetele locale ale C.C.F.S., secțiile de învățământ, organele locale ale D.G.R.M. și Asociația sportivă „Știința" vor trebui să-și îmbunătățească simțitor activitatea în legătură cu educația fizică în școli, punând un accent deosebit pe complexul sportiv G.M.A. care poate să cuprindă în activitatea sportivă organizată mase largi de elevi și studenți. Aceste organe sunt datoare să sprijine și să controleze temeinic activitatea G.M.A. în școli, să tragă la răspundere pe cei ce privesc cu indolență această activitate.

Să facem din fiecare elev și student un purtător al insignei F.G.M.A. și G.M.A.!

TOANCHINĂ ANDREI
din direcția
propagandei C.C.F.S.

Din scrisorile cititorilor

Intensă activitate culturală

In comuna Zeicani, raionul Amaradia, a luat ființă o bibliotecă sătească. Ea este înzestrată cu peste 1200 volume.

La început veneau la bibliotecă un număr mic de țărani muncitori. In urma muncii de agitație, dusă de către utemiștii din comună, numărul cititorilor a început să crească zi de zi.

La acest lucru a contribuit într'o mare măsură și Maziliu Nicolae, bibliotecarul, care își duce la îndeplinire sarcinile ce îi revin. El muncește organizat, după un plan, stă de vorbă cu cititorii popularizând și recomandând cele mai bune cărți.

Acum în cadrul bibliotecii există un număr de 511 cititori, care frecventează cu regularitate biblioteca. In luna August au fost citite 182 de cărți, printre care: Mitrea Cocor, Pământ desțelenit și Secerișul.

La bibliotecă se găsesc și cărți agrotehnice. Țăranii muncitori Băluță Nicolae, Duțu Maria și Baltă Nicolae au trecut la aplicarea în practică a celor citite în cartea „Măsuri agrotehnice".

AVRAMESCU MIRCEA
corespondent

Pregătiri pentru iarnă

Colectivul de conducere al școlii de 7 ani din comuna Pancota, regiunea Arad, a luat o serie de măsuri pentru terminarea pregătirilor de iarnă. Internatul secției maghiare a fost aprovizionat cu conserve, iar zilele acestea, prin grija sfatului popular al comunei, va primi cantitățile necesare de cartofi și ceapă.

In gospodărirea școlii în vederea iernii, colectivul de conducere întâmpină însă și o serie de greutăți. Deși în anul trecut gospodăria anexă a avut în folosință un teren pentru zarzavat, în cursul acestui an sfatul popular a refuzat această repartiție.

In ceeace privește combustibilul, s'a primit o cantitate de 2.000 kg. lemne, ceeace este cu totul insuficient față de nevoile școlii.

Elevele școlii pedagogice din Oltenița ajută la strângerea bumbacului

In ziua de 22 Septembrie a. c. elevele școlii pedagogice din Oltenița, împreună cu colectivul didactic al școlii, au ieșit în timpul lor liber să culeagă bumbac pe terenul gospodăriei agricole colective din comuna Chirnogi, regiunea București.

Organizându-și bine munca, elevele au obținut rezultate foarte bune. Astfel, 157 eleve, împărțite în patru brigăzi, au cules peste 3.000 kg. bumbac. In această muncă s'a evidențiat în mod deosebit brigada anului IV.

Profesorii au muncit alături de elevi, fiindu-le un bun exemplu.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

In scrisoarea primită la redacție dela un corespondent al nostru din regiunea Bacău, ni se semnala faptul că sfatul popular comunal din comuna Valea Rea, raionul Tg. Ocna, trasa diferite sarcini cadrelor didactice fără a ține seamă de Hotărîrea din 16 August 1951 referitoare la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Astfel, învățătorul P. Acatrinei a fost pus să facă de pază noaptea.

In urma sesizării noastre, Comitetul Regional P.M.R. Bacău a cercetat cazul și ne-a făcut cunoscut că sesizarea a fost justă și că, într'adevăr, sfatul popular al comunei Valea Rea a făcut unele presiuni asupra învățătorilor din satul Scăriga.

S'au luat măsuri pentru înlăturarea acestor lipsuri în ceeace privește grija pentru condițiile de viață și de muncă ale învățătorilor.

Să desvoltăm dragostea elevilor față de Armata noastră Populară

La începutul lunii Octombrie, întregul nostru popor muncitor sărbătorește ziua Forțelor Armate ale Republicii Populare Române. Această sărbătoare constitue pentru învățătorii și profesorii noștri un prilej puternic pentru a desvolta și întări dragostea elevilor pentru Armata noastră Populară.

Pedagogii îi ajută pe elevi să cunoască Armata noastră Populară, să cunoască istoricul ei, misiunea ei, faptele vitejești ale ostașilor noștri, mândria și sentimentele nobile de care sunt ei insuflețiți.

Cu multă căldură, într'un mod atractiv și interesant trebue să povestească învățătorii și profesorii elevilor lor despre formarea eroicei divizii „Tudor Vladimirescu", să le arate patriotismul adânc de care au fost insuflețiți ostașii români când au cerut să întoarcă spadele împotriva adevăraților dușmani, a jefuitorilor și cotropitorilor hitleriști. Elevii trebue să înțeleagă importanța deosebită pe care o are constituirea diviziei „Tudor Vladimirescu", care a fost sâmburele Armatei noastre Populare, să înțeleagă vitejia și dârzenia cu care ostașii români au pornit să lupte în mod voluntar, alături de glorioasa Armată Sovietică, împotriva fasciștilor care ne jefuiseră țara, care distruseseră atâtea vieți și atâtea cămine.

In cadrul orelor educative, ca și în cadrul lecțiilor de istorie, de constituție, de limba română, învățătorii și profesorii trebue să povestească elevilor despre faptele vitejești săvârșite de cele 14 divizii românești, care, în frunte cu divizia „Tudor Vladimirescu", au știut să lupte cu cinste alături de marea Armată Sovietică, străbătând 12 masive muntoase, înaintând 1000 km. prin Ardeal, Ungaria și Cehoslovacia, eliberând 3800 de localități, printre care 53 de orașe.

Intreg tineretul nostru trebue să nutrească față de Armata Populară un puternic sentiment de admirație, de dragoste și de recunoștință. Pedagogii trebue să le arate elevilor că Armata noastră Populară este moștenitoarea demnă și continuatoarea eroicelor tradiții de luptă pentru libertate și neatârnare ale poporului nostru muncitor. Făcându-le cunoscute faptele vitejești ale ostașilor noștri, învățătorii trebue să arate elevilor că noua noastră Armată continuă cu cinste tradiția vitejilor conducători de oști Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare, Ion Vodă cel Cumplit, Mihai Viteazul, tradiția luptei eroice dusă de clasa muncitoare, de comuniști, pentru eliberarea patriei de sub jugul robiei fasciste.

Elevii noștri vor iubi cu mai multă căldură Armata noastră Populară dacă vor cunoaște nemijlocit pe ostașii ei, dacă îi vor auzi povestind despre viața lor în unitățile Armatei. In școli se pot organiza întâlniri ale elevilor cu ostașii, cu acei părinți ai elevilor care fac parte din rândurile Forțelor noastre Armate. Ei vor putea arăta pe larg tineretului școlar că Armata noastră Populară este instrumentul consolidării dictaturii proletariatului, este forța de apărare a intereselor poporului muncitor, de apărare a cuceririlor noastre democratice, a suveranității și independenței poporului, a securității sale, a păcii.

Conducând elevii la monumentele eroilor, la cimitirele eroilor, organizând diferite lecturi din cărți, reviste și ziare, învățătorii și profesorii trebue să scoată în lumină figura noului ostaș al Armatei noastre Populare.

Fiecare elev din școlile patriei să poarte cu drag în suflet imaginea soldatului nostru, care, având mereu în față exemplul vitejilor ostași sovietici, veghiază neclintit la apărarea păcii, la apărarea cuceririlor poporului nostru muncitor.

Aspirantura, important mijloc de calificare științifică a cadrelor din învățământ

Partidul și statul nostru acordă o deosebită atenție calificării științifice a cadrelor, desvoltării și intensificării activității de cercetare științifică pusă în slujba păcii, în slujba ridicării necontenite a nivelului de viață material și cultural al oamenilor muncii.

Un mijloc deosebit de însemnat pentru ridicarea calificării științifice a cadrelor îl constitue aspirantura, organizată pe baza bogatei experiențe a învățământului superior sovietic. Aspirantura deschide tinerilor absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior, oamenilor din producție, precum și cadrelor didactice din învățământul superior și mediu calea spre desăvârșirea pregătirii lor științifice, pentru dobândirea înaltului titlu de „candidat în științe".

Aspirantura se deosebește, prin esența sa, de vechiul doctorat burghez existent înainte de reforma învățământului. Acesta constituia un mijloc oficial de promovare a concepțiilor idealiste, retrograde, restrângând pregătirea la un cadru îngust, unilateral. Pregătirea pe baza aspiranturii pentru dobândirea titlului de „candidat în științe" este fundamentată pe singura concepție științifică despre lume și despre viață, concepția marxist-leninistă, călăuză sigură în activitatea oricărui activist pe frontul științei. Sistemul aspiranturii asigură deasemenea posibilitatea cunoașterii aprofundate a specialității în care aspirantul urmărește să dobândească o înaltă calificare științifică. In momentul de față în țara noastră există următoarele forme de aspirantură: aspirantura cu frecvență cu durata până la 3 ani, aspirantura cu stagiul redus, cu durata până la 1 an (pentru cadrele didactice din învățământul superior și mediu, care au o vechime de doi, respectiv trei ani în învățământ).

La aspirantura cu frecvență cu stagiul până la 3 ani, se pot înscrie pe baza unui examen de admitere cei care au absolvit o instituție de învățământ superior, la specialitățile și instituțiile de învățământ superior indicate de M I S. Cei admiși sunt scoși din producție și urmează să-și consacre întreaga lor activitate pregătirii, sub îndrumarea continuă a conducătorilor științifici desemnați dintre profesorii cei mai buni ai instituțiilor de învățământ superior. Pe toată durata aspiranturii aceștia primesc o bursă lunară de 800 lei, precum și o sumă anuală egală cu bursa lunară pentru procurarea materialelor și lucrărilor științifice necesare studiului.

La aspirantura fără frecvență, fără scoaterea din producție se poate înscrie orice persoană aflată în producție care posedă o diplomă de studii superioare, urmând ca în decursul a cel mult patru ani să se pregătească pentru trecerea examenelor de candidat și pentru susținerea lucrării de dizertație. Inscrierile la această formă de aspirantură urmează a începe în cursul lunii Octombrie a acestui an.

Pregătirea prin aspirantura cu stagiul redus pentru cadrele didactice din învățământul superior și mediu cuprinde două etape principale de studiu. In prima etapă, aspiranții cu stagiul redus susțin — în sesiunile fixate de Ministerul Invățământului Superior — examenele de candidat la o serie de discipline, în scopul desăvârșirii pregătirii generale. Trecerea acestor examene asigură pregătirea necesară trecerii mai departe, la întocmirea unei lucrări științifice, proprii, ce urmează a fi susținută drept lucrare de dizertație pentru dobândirea titlului de „candidat în științe".

Examenele de candidat se dau la materialismul dialectic și materialismul istoric, la disciplina de specialitate în care urmează a se pregăti aspirantul, la limba rusă, precum și la o limbă străină la alegere (franceza, germana sau engleza). Aceste examene pot fi eșalonate de către aspiranți în decursul sesiunilor stabilite de Ministerul Invățământului Superior, în cel mult doi ani. După trecerea lor urmează etapa centrală a aspiranturii cu stagiul redus, etapă de cel mult un an, în care urmează să fie pregătită și susținută în fața Consiliului științific al institutiei de învățământ superior, lucrarea de dizertație de candidat în științe.

Recomandarea la aspirantura cu stagiul redus se face de către Consiliul științific al instituției de învățământ superior (pentru personalul didactic superior) sau de secția de învățământ a sfatului popular regional (pentru profesorii din învățământul mediu).

Persoanele acceptate în cadrul aspiranturii cu stagiul redus rămân în continuare în statele de funcțiuni ale instituțiilor de învățământ unde își continuă activitatea.

Inființarea aspiranturii cu stagiul redus oglindește grija partidului și a statului nostru pentru înalta calificare a personalului didactic. Ea pune în fața personalului didactic din învățământul superior și mediu sarcina de cinste de a porni cu avânt în munca pentru dobândirea unei înalte calificări didactico-științifice, ceeace va contribui din plin la ridicarea necontenită a învățământului nostru.

CONSTANTIN STĂTESCU

In preajma recensământului neștiutorilor de carte

In anul școlar 1953—54 vor trebui să fie cuprinși la cursurile de alfabetizare toți neștiutorii de carte până la vârsta de 55 ani. Pentru aducerea la îndeplinire în bune condițiuni a acestei sarcini, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române a stabilit ca, în ziua de 11 Octombrie a.c., să se efectueze recensământul tuturor neștiutorilor de carte. Organelor învățământului public le revine sarcina de a asigura o cât mai bună desfășurare a recensământului, astfel încât niciun neștiutor de carte să nu rămână nerecenzat.

Mobilizând directorii de școli și cadrele didactice, folosind din plin ajutorul sfaturilor populare și al organizațiilor de masă, secțiile de învățământ trebue să organizeze o intensă muncă de agitație în legătură cu desfășurarea recensământului, precum și în vederea deschiderii noilor cursuri de alfabetizare care își vor începe în curând activitatea.

Experiența pregătirii recensământului din anul trecut arată că sunt numeroase mijloace care pot fi folosite în munca de agitație dusă de cadrele didactice. Astfel, secția de învățământ a regiunii Ploești, luând legătura cu secția culturală a sfatului popular, a organizat în anul trecut, la căminele culturale, șezători, seri culturale și conferințe cu tema: „Importanța științei de carte în țara noastră care construește socialismul". In Capitală, prin grija secției orășenești de învățământ, s'au ținut ședințe speciale cu părinții elevilor, iar la unele școli și întreprinderi s'a aranjat „Colțul alfabetizării". In regiunile Bacău și Suceava s'au scris articole la gazetele de perete și de stradă și s'au afișat lozinci mobilizatoare la întreprinderi, șantiere și instituții. Deasemenea, o serie de articole au fost difuzate prin stațiile de radioamplificare sau au fost publicate în ziarele locale.

Este necesar ca secțiile de învățământ și cadrele didactice să mobilizeze un număr cât mai mare de oameni ai muncii care să participe direct la efectuarea recensământului: delegați ai sfaturilor populare, ai organizațiilor de masă, ai căminelor culturale, părinți ai elevilor, precum și absolvenți ai cursurilor de alfabetizare. In orașul București, numai în raionul „Tudor Vladimirescu", la recensământul din anul trecut au participat, pe lângă cadrele didactice, 612 agitatori din întreprinderi, 595 utemiști și 35 părinți ai elevilor, precum și numeroși delegați ai sfatului popular. Datorită acestui fapt, recensământul neștiutorilor de carte s'a realizat în bune condițiuni. In comuna Tălmaciu, regiunea Stalin, președintele sfatului popular a însoțit el însuși echipele de recenzori prin satele de munte, în vederea recenzării tuturor neștiutorilor de carte. In raionul Piatra Neamț, secția de învățământ raională a acordat o atenție deosebită ajutorării echipelor de recenzare care trebuiau să lucreze în satele depărtate, trimițând în ajutorul lor inspectori ai secției de învățământ.

O preocupare deosebită pentru secțiile de învățământ și directorii de școli trebue s'o constitue repartizarea circumscripțiilor de recensământ, astfel ca nicio stradă și nicio casă să nu rămână nevizitată. Datorită ușurinței în repartizarea sectoarelor de recensământ de care au dat dovadă direcțiile școlilor din comunele Băicoi și Țintea, regiunea Ploești, la recensământul din anul trecut un sector întreg din această regiune a rămas nerecenzat. Ușurință în muncă au dovedit și cadrele didactice din comuna Rășina, regiunea Craiova, care, în loc să ceară actele de studii ale celor vizitați sau, acolo unde era cazul să verifice știința de carte, au procedat mecanic, orientându-se numai după buletinele de populație care erau semnate prin punere de deget cu trei ani în urmă.

Pentru o cât mai bună organizare a pregătirii și efectuării recensământului, este necesar să se asigure un control sistematic al executării sarcinilor. Până la efectuarea recensământului, ca și în ziua recensământului, șefii secțiilor de învățământ, inspectorii școlari și directorii de școli, împreună cu inspectorii statisticieni, au sarcina să fie permanent pe teren, pentru a controla și îndruma activitatea cadrelor didactice.

După efectuarea recensământului din acest an școlar, directorilor de școli le revine sarcina să întocmească tabele cuprinzând numele tuturor neștiutorilor de carte și să-i repartizeze cadrelor didactice, care vor răspunde de alfabetizarea lor.

La a patra aniversare a Chinei Populare

Regimul de democrație populară instaurat în China la 1 Octombrie 1949 a deschis în fața poporului chinez largi perspective de desvoltare. Actul revoluționar al proclamării Republicii Populare Chineze, consfințit acum 4 ani la Pekin de către Conferința politică consultativă a poporului chinez, a pus capăt stării de robie sub care poporul chinez a sângerat cumplit timp de veacuri. Instaurarea regimului democrației populare în China a pus capăt dominației imperialismului, feudalismului și capitalismului birocratic, a înlăturat pentru totdeauna jaful imperialiștilor de pe un teritoriu imens locuit de aproape 500 milioane de oameni.

Sub conducerea Partidului Comunist, poporul chinez a pornit hotărît la munca de refacere economică a Chinei. Succesele obținute în această direcție, numai în 4 ani de Republică Populară, sunt uriașe.

Datele cele mai recente arată că ritmul construcției economice se intensifică zi de zi, consolidând tot mai mult bazele economice ale Republicii Populare Chineze. China s'a transformat într'un vast șantier al reconstrucției, la care participă cu însuflețire milioane de oameni. Industria se desvoltă într'un ritm nemaiîntâlnit. Noi și noi întreprinderi iau ființă în China de sud-vest, la Anșan, în provincia Guandun, la Mukden și atâtea alte centre industriale. Tipuri noi de mașini-unelte sunt fabricate astăzi în uzinele Chinei, asigurând baza independenței economice a țării. Au loc vaste lucrări de irigație și zăgăzuire a fluviilor care până acum câțiva ani aduceau pagube enorme prin revărsarea lor. Agricultura chineză s'a desvoltat într'un ritm puternic în urma reformei agrare prin care au fost improprietărite sute de mii de familii țărănești. Producția de cereale este în continuă creștere, ca urmare a folosirii pe scară tot mai largă a mașinilor agricole. Cele 4000 de cooperative agricole de producție și 2000 gospodării de stat înființate până astăzi au un rol deosebit de important în înflorirea agriculturii chineze.

Munca plină de abnegație a poporului chinez, politica economică dusă de Partidul Comunist, au făcut posibilă refacerea economică a Chinei într'un timp extrem de scurt, trecându-se la primul plan cincinal al cărui obiectiv este transformarea treptată a Chinei dintr'o țară agrară înapoiată într'un puternic stat industrial.

Pe întreg cuprinsul țării se desfășoară o revoluție culturală uriașă. Ca în toate domeniile construcției economice a țării, R.P. Chineză a obținut mari succese în domeniul învățământului. Mișcarea desfășurată din inițiativa Partidului Comunist Chinez pentru lichidarea analfabetismului a cuprins întreaga țară. Organele puterii de stat au creat 290 mii de școli de alfabetizare care funcționează în timpul iernii și care sunt frecventate de zeci de milioane de țărani. Lumina cărții pătrunde adânc în viața poporului chinez. Numărul total al elevilor înscriși în prezent în școlile elementare se ridică la 50 milioane, adică de 2 ori mai mult decât cifra cea mai ridicată înregistrată în timpul dominației gomindaniste. Peste 3 milioane de muncitori și peste 27 milioane țărani urmează în timpul liber cursurile școlilor serale, în afară de cele 48 milioane țărani care au urmat cursurile școlilor agricole organizate în timpul iernii. Statul democrat-popular acordă o grijă deosebită învățământului pentru minoritățile naționale. În acest domeniu au fost înființate 9 institute pentru formarea de cadre didactice din rândul acestor naționalități. În Regiunea Autonomă a Mongoliei Interioare, 70% din copiii de vârstă școlară sunt înscriși la școală. În China de Nord-Est, 92% din numărul total al copiilor de naționalitate coreeană urmează cursurile școlare. Învățământul superior se află deasemenea în plină desvoltare. În ultimii 2 ani s'au deschis 21 de noi institute de învățământ superior. În comparație cu anul 1935, numărul studenților a crescut de peste 3 ori. În anul 1952 au fost făcute însemnate investiții capitale, pentru construcția clădirilor institutelor de învățământ superior și școlilor tehnice speciale. Numărul total al institutelor de învățământ superior din R.P. Chineză se ridică în prezent la 201 și ele cuprind peste 200 de mii de studenți. În China de nord-vest, sunt în curs de construcție peste 150 de clădiri pentru școlile medii și superioare, totalizând o suprafață locativă de 230.000 mp. Aceste noi construcții vor da posibilitate unui număr de 30.000 de elevi și studenți să învețe în cele mai bune condițiuni. Programul vast de construcții de edificii școlare prevede construirea de noi institute politehnice, de medicină, agronomie și pedagogie, precum și construirea unor serii de școli tehnice speciale pentru pregătirea de cadre necesare industriei miniere, petrolifere și altor industrii. Regimul de democrație populară din China acordă o atenție deosebită creșterii nivelului de trai al muncitorilor de pe tărâmul educației.

Cele arătate dovedesc grăitor că viața economică și culturală a Chinei Populare se află în plină desvoltare, că nimic nu va putea abate poporul chinez de pe drumul construirii socialismului și al bunei stări. Aceste succese, realizate într'un timp atât de scurt, se datoresc muncii pline de abnegație care freamătă pe întreg cuprinsul Chinei noi, se datoresc ajutorului frățesc pe care poporul chinez îl primește din partea marelui său prieten, Uniunea Sovietică. Din primele zile ale existenței sale, R.P. Chineză a simțit efectiv sprijinul Statului Sovietic, fără de care toate aceste realizări ar fi fost imposibile. „Este evident — spunea Li-Fucin, vicepreședintele Comitetului financiar economic, la cea de a 25-a ședință a Consiliului Guvernamental Popular al R.P. Chineze, — că fără ajutorul Uniunii Sovietice primul plan cincinal de reconstrucție economică a țării noastre n'ar putea fi realizat pe o scară atât de largă și cu rapiditatea cu care este îndeplinit actualmente". Uniunea Sovietică furnizează Chinei nu numai mașinile cele mai moderne dar și ajutorul tehnic necesar pentru construirea în China a mașinilor și instalațiilor care să permită desvoltarea unei puternice industrii chineze capabile să satisfacă nevoile ei interne. Recent, în cadrul ajutorului pe termen lung pentru construcția economică a Chinei Populare, guvernul sovietic a hotărît să ajute China să construiască și să lărgească 141 obiective industriale mari, până la sfârșitul anului 1959.

Prietenia poporului chinez cu poporul sovietic a pătruns adânc în viața obștească, în învățământ, în munca tineretului chinez și mai ales a studențimii. Alături de operele clasicilor marxismului există sute de mii de volume de literatură rusă și sovietică.

Succesele importante realizate de poporul chinez sub conducerea partidului comunist, prietenia de nesdruncinat dintre U.R.S.S. și R.P. Chineză, constituie chezășia tuturor victoriilor obținute de China Populară pe drumul construirii socialismului. „Prietenia de nesdruncinat dintre Uniunea Sovietică și R.P. Chineză iubitoare de pace — spunea tovarășul Malencov în cuvântarea rostită la prânzul oferit la Cremlin delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene — constituie un bastion puternic al păcii. Iată de ce această prietenie este salutată de toate popoarele, care o consideră ca o condiție importantă primordială pentru consolidarea păcii între popoare".

Poporul român privește cu nespusă bucurie mărețele realizări ale Chinei Populare și trimite poporului chinez cu ocazia celei de a 4-a aniversări a proclamării R.P. Chineze salutul său fierbinte.

Pentru destinderea situației internaționale

Nota guvernului sovietic din 28 Septembrie 1953 adresată guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. în legătură cu convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe, constituie un eveniment de o importanță deosebită, menit să contribue la destinderea situației internaționale actuale. Ca și în alte repetate rânduri, Nota sovietică vine cu propuneri concrete care dau posibilitatea rezolvării pe cale pașnică a tuturor litigiilor existente, propuneri care nu pun condiții prealabile vreunui stat, ci dimpotrivă cer soluționarea problemelor în litigiu prin participarea tuturor statelor interesate. Din Nota guvernului sovietic se desprind problemele cele mai importante care frământă astăzi lumea întreagă și de a căror rezolvare depinde soarta păcii.

Chestiunea tratativelor între marile puteri se pune cu deosebită ascuțime în condițiile încheierii armistițiului din Coreea. Nota constată însă că în ciuda acestui pas înainte făcut pe drumul încetării războiului din Coreea, mai există piedici serioase în rezolvarea definitivă a problemei coreene, piedici puse de cei care vor să înlăture cu orice preț posibilitatea unei înțelegeri. Acest fapt este demonstrat de însăși poziția guvernului S.U.A. la cea de a 7-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. în legătură cu componența conferinței politice în discuțiile căreia va trebui să intre problema coreeană.

O altă chestiune a cărei rezolvare ar aduce aportul ei însemnat la cauza destinderii încordării internaționale este aceea a restabilirii drepturilor R. P. Chineze în Organizația Națiunilor Unite. După cum se știe poziția adoptată de unele guverne, în frunte cu cel american, prin care se refuză acest drept de necontestat al R. P. Chineze, pune în imposibilitate rezolvarea unor serii de probleme din Asia de Sud-Est și bazinul Oceanului Pacific.

Printre problemele ridicate de Uniunea Sovietică se află și aceea a reducerii înarmărilor. Încă în Nota din 4 August 1953, guvernul sovietic sublinia primejdia creată prin intensificarea cursei înarmărilor și înființarea de baze militare pe teritoriul statelor străine de către S.U.A. Această situație departe de a contribui la realizarea unei destinderi a situației internaționale, întărește pericolul războiului. De aceea, Nota sovietică din 28 Septembrie adresată guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. cere reducerea înarmărilor, interzicerea bombei atomice, a bombei cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, încetarea propagandei războinice dusă de cercurile agresive.

Nota guvernului sovietic atrage atenția guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. asupra ultimelor evenimente politice petrecute în Germania occidentală, evenimente care constituie un pericol pentru cauza păcii în Europa și în întreaga lume. „In Germania occidentală, se spune în Notă, datorită mai ales presiunii cercurilor străine care se bizue pe marile monopoluri germane, crește influența elementelor revanșarde, care vor să folosească din nou limbajul politicii agresive „Drang nach Osten" care a adus nenorociri fără număr nu numai celorlalte popoare, ci și însuși poporului german". În problema germană, Nota sovietică reafirmă propunerile făcute de guvernul sovietic în Notele anterioare adresate guvernelor Franței, S.U.A. și Angliei prin care Uniunea Sovietică a enunțat proectul privitor la bazele tratatului de pace cu Germania. Această propunere a rămas până astăzi fără răspuns. Prin Nota din 15 August 1953, guvernul sovietic propunea guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. o serie de măsuri menite să ușureze obligațiile financiare economice ale Germaniei, legate de consecințele războiului. Răspunsul la această Notă este însă ocolit sistematic. Apare limpede că cercurile agresive încearcă să tergiverseze rezolvarea problemei germane. Guvernul sovietic subliniază necesitatea creării unui guvern provizoriu pe întreaga Germanie care ar avea în primul rând sarcina pregătirii și ținerii de alegeri libere pe tot cuprinsul Germaniei. Acesta ar fi un pas înainte pe calea unificării și creării unei Germanii democratice și iubitoare de pace. Oprindu-se în mod arbitrar numai asupra problemei alegerilor și ignorând toate celelalte puncte esențiale în rezolvarea problemei germane, — convocarea conferinței de pace, constituirea unui guvern provizoriu, înlesnirea obligațiilor economice și financiare impuse Germaniei de pe urma războiului —puterile apusene în frunte cu S.U.A. urmăresc în fond să împiedice unificarea Germaniei în ciuda aspirațiilor fierbinți ale poporului german și ale tuturor popoarelor iubitoare de pace. Guvernul sovietic consideră necesar ca examinarea problemei germane în cadrul conferinței Miniștrilor Afacerilor Externe să nu se rezume numai la discutarea alegerilor din Germania, ci, în cadrul acestei discuții la care vor participa reprezentanți ai Germaniei răsăritene cât și ai Germaniei occidentale, să se cuprindă toate problemele principale sus amintite.

În lumina analizei aspectelor esențiale ale situației internaționale actuale, guvernul sovietic propune în Nota adresată la 28 Septembrie guvernelor Franței, Angliei și S.U.A.:

1). Să se examineze măsurile pentru atenuarea încordării în relațiile internaționale în cadrul unei conferințe, la care să participe Miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Statelor Unite ale Americii, Republicii Populare Chineze și Uniunii Sovietice.

2). Să se discute problema germană inclusiv toate propunerile prezentate în cursul pregătirii conferinței la o conferință la care să participe Miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Statelor Unite ale Americii și Uniunii Sovietice.

Propunerile făcute de Uniunea Sovietică prin Nota din 28 Septembrie adresată guvernelor Franței, Angliei și S.U.A., constitue o nouă confirmare a politicii externe de pace pe care Uniunea Sovietică o duce cu consecvență. Interesat profund în toate problemele ridicate de Uniunea Sovietică, poporul român, alături de celelalte popoare iubitoare de pace, sprijină cu putere propunerile făcute de guvernul sovietic, convins fiind că ele constitue un nou pas pe drumul destinderii situației internaționale actuale.

R. CAMPEANU

Să îmbunătățim munca instructorilor de pionieri

De curând a avut loc seminarul periodic al instructorilor superiori de pionieri, organizat de Comitetul Orășenesc U.T.M. București. Seminarul a avut ca scop să pregătească pe instructori în vederea bunei îndepliniri a sarcinilor pe care le au în primele patrare ale anului școlar.

În cadrul seminarului s'a prezentat un referat despre munca Comitetului Orășenesc U.T.M. București în rândurile pionierilor în anul școlar 1952—1953. În referat au fost arătate succesele obținute în ridicarea nivelului la învățătură al pionierilor. S'a subliniat astfel faptul că o contribuție însemnată la adâncirea și complectarea cunoștințelor pionierilor a adus-o activitatea organizată la Palatul Pionierilor. La școala medie de băieți nr. 6, la școala elementară nr. 2 de fete, precum și la o serie de alte școli s'a îmbunătățit mult munca pionierilor în cercurile pe materii, ca urmare a activității pe care o desfășoară pionierii în cercurile pe materii dela Palat. S'au obținut o serie de succese și în ceeace privește activitatea pionierilor în cadrul echipelor de cor, dans, artă dramatică, unde au fost antrenați cca. 14.000 de pionieri. Un avânt însemnat a luat munca obștească a pionierilor.

Toate aceste succese în muncă se datoresc în primul rând îndrumărilor pe care le-au primit instructorii de pionieri din partea organizațiilor de partid din școli.

Referatul a scos însă în evidență și o serie de lipsuri. Astfel, s'a arătat că instructorii de pionieri n'au dus dela începutul anului o muncă susținută în mijlocul pionierilor, ceeace a determinat faptul că unii dintre aceștia au rămas corigenți și chiar repetenți. În referat s'a arătat că la aceasta a contribuit și faptul că unele cadre didactice nu s'au preocupat suficient de ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, n'au dat suficientă atenție lucrărilor practice, experiențelor, excursiilor etc. Deasemenea, unii învățători și profesori au manifestat o slabă preocupare pentru însușirea de către elevi a cunoștințelor de limbă, a exprimării corecte. Unii elevi din clasele IV—VII mai fac încă inadmisibile greșeli ortografice.

Referatul a arătat apoi sarcinile imediate care revin organizațiilor de pionieri în noul an școlar. Una dintre acestea este colaborarea strânsă a instructorului superior de pionieri cu conducerea școlii, cu diriginte le clasei, cu profesorii instructorii de pionieri trebue să asigure ajutorarea sistematică a elevilor mai slabi, pentruca aceștia să-și poată însuși chiar dela începutul anului toate cunoștințe'e predate. Deasemenea, instructorii de pionieri trebue să contribue la întărirea legăturii între școală și familie.

În cadrul seminariilor pe grupe s'a desbătut pe larg problema organizării adunărilor tematice ale pionierilor, care trebue să contribue în cea mai mare măsură la educarea comunistă a pionierilor. Referatele prezentate de instructori au prilejuit un larg schimb de experiență. Astfel, tov. Bornea Tatiana a vorbit despre activitatea sa la școala elementară mixtă nr. 54, arătând rezultatele obținute prin organizarea „călătoriilor imaginare" în cadrul adunărilor tematice. Astfel, a organizat o „călătorie imaginară" în țările de democrație populară. Pregătind această călătorie, pionierii au întocmit o hartă, marcând cu diferite culori capitalele, centrele industriale și culturale ale acestor țări. Punctul de plecare în călătorie a fost Capitala patriei noastre. La adunare, unul dintre pionieri a vorbit despre viața fericită a oamenilor muncii din țările de democrație populară iar alții au povestit pe rând despre caracteristicele diferitelor regiuni ale acestor țări, au descris în mod sugestiv natura și bogățiile lor, au vorbit despre obiceiurile popoarelor lor. În ultima parte a adunării s'au prezentat cântece, dansuri și recitări în limbile popoarelor din țările de democrație populară.

Alte adunări cu temă au fost consacrate temelor „Geografie în timbre", „Bucureștiul azi, ieri și mâine" etc. In acest fel, adunările tematice au contribuit mult la aprofundarea cunoștințelor elevilor.

S'a ținut deasemenea un referat cu tema „Munca cu cartea și presa în rândurile pionierilor și școlarilor," arătându-se ce mijloace pot fi folosite pentru a trezi dragostea copiilor față de carte, față de limba și de literatura patriei. S'a discutat apoi conținutul cărții „Vitea Maleev la școală și acasă" de N. Nosov, în care autorul a descris cu multă măestrie literară particularitățile psihice ale copiilor, trăsăturile lor caracteristice, felul cum pot fi schimbate aceste trăsături și mijloacele ce trebue folosite pentru îndrumarea copiilor dela preocupări negative la cele pozitive.

Concluziile trase la încheierea seminarului au arătat în mod concret care sunt sarcinile instructorilor de pionieri pentru lichidarea lipsurilor care frânează încă buna desfășurare a activității pionierești. În această privință are o mare însemnătate justa alegere a activului pionieresc, care nu se poate realiza în bune condițiuni decât cu ajutorul colectivului de profesori. Deasemenea, trebue acordată o mare atenție întocmirii cu grijă a planurilor de activitate, planuri care să prevină supraîncărcarea pionierilor cu sarcini extrașcolare. În realizarea planului de muncă al organizației, instructorii de pionieri trebue să lucreze în permanentă colaborare cu școala, cu cadrele didactice.

Seminarul a reușit să arate instructorilor de pionieri care sunt sarcinile lor și cum să le ducă la îndeplinire. Înarmați cu o mai bună înțelegere a rolului lor în buna desfășurare a procesului de învățământ, instructorii de pionieri vor putea să contribue mai bine la asigurarea succesului în munca de instruire și educare a pionierilor și școlarilor.

Dece nu sunt unele manuale în școli?

De curând au început cursurile școlilor. Direcțiile școlilor au difuzat elevilor manualele primite dela librării și cooperative. Unii dintre copii au fost lipsiți însă de manualele necesare. Directorii școlilor n'au primit întregul număr de manuale de care aveau nevoie. Cine este vinovat de această situație? Iată de pildă, în clasele I-a ale școlilor de 7 ani nr. 1 și nr. 2 de băieți din Brăila sunt 106 copii. Dintre aceștia, 36 nu au abecedar.

„Librăria Noastră" nr. 5 — care aprovizionează cu manuale toate librăriile din Brăila — a repartizat școlile de băieți nr. 1 și nr. 2 la „Librăria Noastră" nr. 6 dela care cei doi directori urmau să primească manualele planificate. Ambele școli au primit însă numai 70 de abecedare — 36 copii au rămas în acest fel fără manual.

„Librăria Noastră" nr. 5 a primit numai 85% din abecedarele necesare. Prin urmare, o parte din lipsa de manuale își are originea în faptul că chiar din București s'a primit un număr insuficient de abecedare. Pe de altă parte „Librăria Noastră" nr. 5, la rândul ei, în loc să trimită „Librăriei Noastre" nr. 6 toate manualele necesare, a expediat cu șapte mai puțin.

Deasemenea, „Librăria Noastră" nr. 6, în loc să trimită celor două școli numărul de 78 de abecedare care îi intraseră în magazin, a vândut la particulari opt manuale.

Iată dar căror cauze se datorește faptul că cei 36 de elevi au fost lipsiți de posibilitatea de a-și procura abecedarele necesare.

Este necesar ca atât C.L.D.C. din București cât și C.L.D.C. al regiunii Galați să ia măsuri urgente pentru complectarea și recartarea stocului de manuale din Brăila pentru a se îmbunătăți difuzarea la toate școlile din oraș.

În vederea creșterii producției animale

Alături de toți oamenii muncii, învățătorii și profesorii luptă cu entuziasm pentru înfăptuirea în viață a Hotărîrilor luate de partid și de guvern în vederea îmbunătățirii într'un timp apropiat a condițiilor de viață ale populației muncitoare dela orașe și sate. Întărind activitatea lor în rândurile țărănimii muncitoare, cadrele didactice contribue la sporirea producției agricole, la răspândirea metodelor înaintate ale agrotehnicii sovietice.

O atenție deosebită trebue s'o acorde cadrele didactice dela sate mobilizării țăranilor muncitori pentru sporirea producției animale, pentru mărirea și îmbunătățirea șeptelului.

În vederea încurajării creșterii animalelor, Plenara C.C. al P.M.R. din 19-20 August a.c. prevede o serie de măsuri ajutătoare și stimulatorii Astfel, țăranilor muncitori cu gospodării individuale li se vor acorda credite ieftine pentru procurarea de vite, porci și cai și li se va acorda ajutor zootehnic și sanitar veterinar în scopul măririi șeptelului și al îmbunătățirii solului de vite. Deasemenea se vor prevedea avantaje la colectări, care să stimuleze creșterea vacilor cu lapte, a oilor cu lână fină și a porcinelor și se vor înmulți contractările pentru creșterea și îngrășarea animalelor, plătindu-se sporul de carne la prețuri progresive.

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole vor fi ajutate, prin toate mijloacele, să devină crescătoare de vite, porci, păsări și albine, iar gospodăriile de stat să devină gospodării agricole model, în sarcina lor intrând, între altele, asigurarea gospodăriilor colective, întovărășirilor și gospodăriilor țăranilor muncitori individuali cu animale de rasă.

Pe perioada anilor 1953-1955 se prevăd, pentru desvoltarea producției agricole, investiții de cca. 6 miliarde lei, adică mai mult decât dublul investițiilor realizate în anii 1950-1952. Din aceste investiții, o bună parte sunt destinate sporirii producției animale.

Lămurind țăranilor muncitori importanța acestor măsuri, învățătorii trebue să-i stimuleze pentru realizarea cu succes a sarcinilor trasate de Plenară.

Deasemenea, învățătorii trebue să ajute țărănimea muncitoare cu sfaturi competente în ceeace privește construirea și amenajarea adăposturilor necesare pentru vite, pentru utilarea acestor adăposturi cu instalațiile necesare îngrijirii și întreținerii animalelor, precum și în ceeace privește crearea unei puternice baze furajere prin înmulțirea suprafețelor cultivate cu furaje, prin ameliorarea celor existente și folosirea din plin a tuturor resurselor naturale care pot furniza animalelor hrană.

Anul acesta, datorită condițiilor de umiditate excepțional de favorabile vegetației, s'a putut strânge o recoltă bogată de furaje, care poate asigura hrana animalelor nu numai pentru anul 1953-1954, dar și pentru viitor. O atenție deosebită trebue să acorde învățătorii lămuririi țăranilor muncitori asupra necesității de a insiloza furajele. Tot prisosul de nutreț verde trebue conservat.

În ceeace privește mărirea necontenită a efectivului de animale prin cumpărare și înmulțire, cadrele didactice vor arăta țăranilor muncitori că este necesar să se achiziționeze numai vite de rasă, pentru îmbunătățirea șeptelului. Deasemenea, ei vor populariza cele mai bune metode de hrănire și îngrijire a animalelor, astfel încât acestea să-și poată mări productivitatea și să fie ameliorată calitatea rasei și a producției.

Țăranii muncitori trebue să fie îndrumați să dea o atenție deosebită măririi efectivului de animale prin încrucișări raționale și prin păstrarea în cele mai bune condițiuni a prăsilei.

Învățătorii trebue să fie sfătuitori ai țăranimii muncitoare, să contribue prin munca lor la lupta pentru realizarea unui belșug de produse în agricultură.

GH. POSTOLEA
Colaborator al Societății de Științe Agricole din R.P.R. „I. V. Miciurin"

Prima ședință a consiliului pedagogic

La școala nr. 1 din Fălticeni a avut loc zilele trecute prima ședință a consiliului pedagogic. Ședința avea ca scop să analizeze, în lumina rezoluției adoptate la consfătuirea raională, sarcinile imediate ce revin cadrelor didactice în noul an școlar. Discutând pe larg asupra măsurilor care vor duce la îmbunătățirea muncii instructiv-educative, cadrele didactice au hotărît să intensifice activitatea pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional, să participe mai îndeaproape la cercurile pedagogice, să lărgească schimbul de experiență, să acorde un ajutor susținut cadrelor tinere.

Îndeplinirea acestor hotărîri va duce, fără îndoială, la îmbunătățirea muncii în școală.

Întrebări și răspunsuri în legătură cu alegerile deputaților în sfaturile populare

CINE ARE DREPTUL DE VOT?

Tov. Iacob Octavia, directoarea școlii medii de fete nr. 12 din București, a cerut redacției noastre lămuriri asupra categoriilor de cetățeni care au dreptul de vot în alegerile pentru sfaturile populare.

RASPUNS:

Pe baza prevederilor Constituției Republicii Populare Române și potrivit Decretului cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare, toți oamenii muncii, cetățeni ai R.P.R., care au împlinit vârsta de 18 ani, fără deosebire de rasă, naționalitate, sex, religie, grad de cultură, profesiune sau durata domiciliului au dreptul de a lua parte la alegerea deputaților. Fac excepție cei lipsiți de facultățile mintale, persoanele condamnate prin hotărîre judecătorească la pierderea drepturilor de alegător și acei declarați nedemni prin lege. Prin urmare, dreptul de a vota la alegerile de deputați în sfaturile populare nu este privilegiul unor anumite categorii de cetățeni, ca pe vremea regimului burghezo-moșieresc, ci un drept efectiv, garantat și asigurat prin lege, de care se bucură toți oamenii muncii, cetățeni ai R.P.R., care au împlinit vârsta de 18 ani.

Pe vremea regimului burghezo-moșieresc, sute de mii de cetățeni, cărora legea electorală le recunoștea în mod formal dreptul de vot, erau împiedicați să voteze de îndată ce deveneau „suspecți", adică nu simpatizau cu guvernul, sau aveau legături cu mișcarea muncitorească. Nu mai vorbim de faptul că femeile, tineretul, militarii — adică peste jumătate din populația țării — erau lipsiți prin lege de dreptul de vot.

În statul democrat-popular, lucrurile stau cu totul altfel. Legătura indisolubilă cu masele largi, atragerea lor în activitatea politică, la conducerea treburilor obștești, dau statului democrat-popular forța sa de neînvins.

Prevederile Decretului cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare scot în evidență caracterul profund democratic al sistemului nostru electoral, cât și deosebirea fundamentală dintre acesta și sistemul electoral al României burghezo-moșierești, sau al statelor capitaliste.

Asigurând oamenilor muncii depline drepturi politice, statul nostru democrat-popular înlătură dela folosirea acestui înalt drept cetățenesc pe dușmanii poporului. Sunt nedemni de a fi alegători sau aleși: foștii moșieri, foștii industriași, foștii bancheri, foștii mari comercianți, elementele capitaliste dela orașe și sate — proprietari de întreprinderi particulare care folosesc mai mult de 5 salariați — și chiaburii, cei condamnați pentru crime de război sau pentru crime împotriva păcii sau umanității.

Persoanele care locuesc pe teritoriul țării noastre, dar nu sunt cetățeni ai R.P.R., ci ai altui stat, nu au dreptul să aleagă sau să fie aleși deputați în sfaturile populare.

Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare prevede o lărgire a dreptului de vot, stabilind că vor putea vota și acei cetățeni din categoria foștilor exploatatori și a elementelor capitaliste dela orașe și sate, care au luptat pe frontul antihitlerist, au sprijinit mișcarea revoluționară și antifascistă, sunt părinți, frați sau surori ai militarilor Forțelor Armate ale R.P.R., sunt preoți și învățători, elevi și studenți, aflați în școli, institute, universități, sau desfășoară o activitate științifică, tehnică și artistică în folosul poporului.

CUM SE ALCĂTUESC LISTELE DE ALEGĂTORI?

Tov. Cassian Roza, învățătoare, directoarea centrului școlar Nr. 5-7-8 din raionul 23 August, ne întreabă cum se alcătuesc listele de alegători.

RASPUNS:

Toți cetățenii cu drept de vot sau care dobândesc acest drept până în ziua alegerilor inclusiv, vor fi trecuți în listele de alegători. Acestea se alcătuesc de către comitetele executive ale sfaturilor populare din comune, orașe și raioane de oraș. Așa dar, cetățenii nu trebue să se prezinte la vreun centru pentru a se înscrie în listele de alegători, deoarece înscrierea se face din oficiu.

Listele de alegători militari se întocmesc în ordinea alfabetică, sub semnătura comandantului unității sau al serviciului în care sunt încadrați. Militarii care locuiesc în afara unității vor fi înscriși în listele de alegători de către comitetul executiv al sfatului popular comunal, orășenesc sau al raionului de oraș în raza căruia își au domiciliul.

Comitetele executive sunt obligate ca, cel mai târziu cu 35 de zile înainte de data fixată pentru alegeri, să afișeze copii de pe listele de alegători în localul sfatului popular respectiv sau al secției de votare, astfel ca toți cetățenii să poată lua cunoștință de cuprinsul acestor liste.

Este de datoria fiecărui cetățean cu drept de vot să consulte aceste liste, pentru a preîntâmpina eventuale omisiuni. Deasemenea, în cazul când constată că în listele de alegători au fost înscriși cetățeni nedemni de a fi alegători sau aleși, el este dator să facă întâmpinare la comitetul executiv al sfatului popular respectiv, cerând ștergerea numelor acestora de pe listele de alegători.

Prevederile cu privire la alcătuirea listelor de alegători ilustrează caracterul consecvent democratic al Decretului cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare, care urmărește să asigure tuturor cetățenilor cu drept de vot putința de a participa la alegerea deputaților, dovedind totodată incontestabila superioritate a regimului democrat-popular asupra celui burghez.

CE SUNT COMISIILE ELECTORALE DE CIRCUMSCRIPȚIE?

Tov. Mateiaș Ion, profesor la școala medie de 10 ani nr. 14 din raionul Lenin, întreabă redacția gazetei noastre ce sunt comisiile electorale de circumscripție.

RASPUNS:

Pentru alegerea deputaților în sfaturile populare, în fiecare circumscripție electorală se constitue câte o comisie electorală de circumscripție, în termen de 20 zile dela fixarea alegerilor.

Aceste comisii se formează din reprezentanți ai organizațiilor oamenilor muncii — ai sindicatelor, ai cooperativelor, ai organizațiilor Partidului Muncitoresc Român, ai organizațiilor de tineret și altor organizații de masă și asociații culturale, — precum și din reprezentanți desemnați în adunări ale oamenilor muncii pe întreprinderi, instituții, unități militare, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, gospodării agricole colective și pe sate.

Pe vremea stăpânirii burgheze, din comisiile electorale făceau parte reprezentanți ai moșierilor și capitaliștilor, elemente corupte, măsluitori de voturi. Astăzi, comisiile electorale sunt formate din cetățeni cinstiți și devotați poporului. Aceasta dă oamenilor muncii siguranța că drepturile cetățenilor, consfințite de Constituție, vor fi respectate întocmai.

Comisiile electorale de circumscripție au un rol însemnat în ceeace privește asigurarea bunei desfășurări a alegerilor: ele înregistrează candidaturile propuse, fac diferite publicații și afișări, rezolvă întâmpinările făcute de alegători, distribue comisiilor secțiilor de votare buletinele de vot, constată rezultatul alegerii pentru circumscripția electorală respectivă etc.

Compoziția acestor comisii, precum și funcțiile pe care le îndeplinesc, sunt o dovadă puternică a caracterului profund democratic al sistemului nostru electoral.

Un nou local de școală se construiește prin autoimpunere

În cătunul Podul Cristinii, comuna Pitaru, s'a început de curând construcția unui local de școală prin autoimpunere. Sfatul popular raional și sfatul popular comunal au sprijinit această acțiune. Părinții elevilor au contribuit deasemenea, muncind voluntar la terminarea lucrărilor la vreme.

Astăzi, copiii din cătunul Podul Cristinii pot învăța carte în bune condițiuni, nemaifiind nevoiți să parcurgă zilnic drumul până la școala din satul vecin.

Foileton

„Respectați întocmai datele"

Un zâmbet de mulțumire a apărut în colțul gurii tov. C. Coatu, șeful secției de învățământ a regiunii Bârlad, în dimineața senină a zilei de 9 Aprilie 1953, când a deschis corespondența: sosise ordinul M.I.P. cu privire la calificarea învățătorilor care nu au absolvit o școală pedagogică. Ordinul purta nr. 10.384 din 2 Aprilie 1953. Tovarășul șef citea atent și gândea: „Însfârșit, învățătorii dornici de a se califica vor putea să se prezinte la examen".

S'a uitat distrat la calendar și a însemnat pe ordin data înregistrării la secție: 9 Aprilie 1953.

Cercetând însă data la care ordinul fusese înregistrat la sfat — 7 Aprilie — fața tov. Coatu s'a întunecat. El s'a gândit iar: „Grozav de greu se mișcă un ordin! Cinci zile dela ministerul la sfat, două zile dela registratură la mine... Ce încetineală condamnabilă!" Și, energic, a scris rezoluția prin care indica să se trimită raioanelor cât mai urgent o copie depe ordinul de față.

Aici a început cu adevărat povestea ordinului. Abia în ziua de 5 Mai, *tov. șef dădu din greșală din nou cu ochii de ordinul cu pricina și, socotind că acesta și-a terminat stagiul la centru, îi făcu drum grăbit către raioane. Printre altele însă, din păcate, ordinul specifica: „...La 15 Aprilie 1953, secțiile de învățământ regionale vor comunica în scris candidaților dacă au fost admiși sau nu să urmeze cursurile pedagogice fără frecvență..."*

A primit ordinul și șeful secției de învățământ a raionului Zeletin, tov. Obreja. A căutat el să se lămurească asupra datelor, dar, văzând că nu se poate descurca și pentrucă, oricum, „ordinul nu se discută", a expediat școlilor din raion, la data de 11 Mai, *câte o copie a ordinului M.I.P. Pe la* 19 Mai, *hârtia buclucașă a ajuns însfârșit în cancelariile școlilor.*

Bucuria învățătorilor necalificați, care așteptau cu nerăbdare îndrumările, s'a spulberat repede. Neștiind ce să facă, au luat calendarele din perete și au început să le răsfoiască filele, crezând că, pe semne, (ce nu-i vine omului în minte în atari împrejurări!) cei dela centru socotesc încă pe „stil vechi". Văzând că nici așa nu merge, au pornit-o către secția de învățământ.

Aici au dat de oameni foarte înțelegători. Pentru a pune capăt nemulțumirilor și nedumeririlor create, secția de învățământ regională a „dres-o", revenind cu „complectări" la ordinul M.I.P. nr. 10.384. Aceste „complectări", sosite în școli la 26 Mai, *prevedeau: „...respectați întocmai datele calendaristice din prezentele instrucțiuni... cererile și actele candidaților să fie înaintate la secțiile de învățământ raionale până la data de* 20 Mai *crt. Lecțiile practice și lecțiile de probă se vor desfășura dela* 25 Mai *la* 6 Iunie..."

În fața noului val de nemulțumiri, pentrucă timpul era înaintat și lucrările întârziaseră, tov. șef, înțelegător ca întotdeauna, a „dres-o" și de data asta, dând dintr'o groapă într'alta: a scutit de practica pedagogică pe învățătorii care au întârziat dela cursuri...

Acest fel de a fi „înțelegător" față de propriile sale greșeli a fost aflat din nenorocire prea târziu în afara regiunii, pentruca respectivul caz să mai poată fi rezolvat altfel.

Dacă învățătorii s'au înșelat când au crezut că tov. C. Coatu socotește timpul pe „stil vechi", este însă foarte adevărat că la secție se lucrează încă după stilul vechi, dăunător, al celor mai autentici birocrați.

M. P.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68 64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scân teii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.

Bibleoteca
Centrala R Regi.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 236 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 10 Octombrie 1953

In acest număr:

- Un izvor nesecat de învățăminte (pag. 2-a)
- Un centru al științei pedagogice (pag. 2-a)
- Sistemul nostru de predare a matematicii (pag. 2-a)
- Când dirigintele își înțelege misiunea (pag. 3-a)
- Să ridicăm nivelul muncii educative (pag. 3-a)
- Despre unele rezoluții adoptate la consfătuirile raionale (pag. 3-a)
- Al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor (pag. 4-a)
- 4 ani dela proclamarea R. D. Germane (pag. 4-a)
- „Gorchiștii" lui Macarenco (pag. 4-a)
- NOTE BIBLIOGRAFICE: Analele Româno-Sovietice — Pedagogie-Psihologie — nr. 3; Limba română nr. 3; Reviste de referate. (pag. 4-a)

Luna Marii Prietenii

Cu o lună de zile înainte de memorabila dată istorică — 7 Noembrie, data victoriei Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — poporul nostru sărbătorește în fiecare an deschiderea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice. Cu fiecare an, cu fiecare nouă lună a prieteniei, firele care leagă popoarele noastre se întăresc, devin mai trainice, dragostea și recunoștința poporului nostru pentru prietenul și eliberatorul său devin mai fierbinți.

Istoria cuprinde numeroase dovezi care vorbesc cu putere despre tradiția prieteniei dintre poporul nostru și marele popor rus. Influența ideilor luminoase ale marilor gânditori progresiști ruși, ale genialilor oameni de știință și de cultură pe care i-a dat omenirii marele popor rus, s'a exercitat și asupra vieții poporului nostru, asupra dezvoltării sale pe căile culturii și ale progresului. La flacăra geniului lui Lomonosov și al lui Crilov, al lui Pușchin și al lui Tolstoi, al lui Cernișevschi și al lui Gogol, al lui Mussorgschi și al lui Glinca, al atâtor măreți creatori ridicați din rândurile marelui popor rus, s'au încălzit cei mai buni și mai luminați fii ai poporului nostru.

Istoria luptei neobosite a poporului nostru împotriva cotropitorilor otomani, care au înăbușit cu cruzime orice aspirație la libertate și independență a poporului nostru, care au determinat o cruntă înapoiere economică și socială a țării noastre, cuprinde numeroase mărturii ale sprijinului frățesc pe care ni l-a dat marele nostru vecin dela răsărit. Împrejurările istorice favorabile, lupta comună împotriva hrăpărețului imperiu turc, au dus la crearea unor strânse relații economice, politice și culturale româno-ruse, care au constituit un important factor de progres pentru țara noastră. Ajutorul armatelor ruse a fost hotărâtor pentru cucerirea de către poporul nostru, la 1877, a independenței de stat a țării. Veșnic va rămâne vie și puternică în inima poporului nostru recunoștința pentru acest măreț ajutor primit din partea poporului rus.

Prietenia seculară dintre poporul român și popoarele U.R.S.S. a căpătat o bază nouă, puternică, prin eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică din ghiarele fascismului hitlerist. Sângele vărsat de eroicii ostași sovietici, alături de care a luptat și tânăra noastră Armată Populară, a rodit din belșug în mărețele transformări săvârșite pe pământul țării noastre în anii luptei pline de avânt a poporului muncitor, condus de partidul clasei muncitoare. Pentru prima oară în sbuciumata sa istorie, poporul nostru, cu sprijinul puternic al poporului sovietic, și-a cucerit adevărata independență națională și și-a luat soarta în propriile sale mâini, creindu-și un regim corespunzător intereselor sale vitale. Ajutorul Uniunii Sovietice ne-a permis să înfrângem uneltirile imperialiștilor, care tindeau să înrobească din nou poporul nostru și să readucă vremea domniei moșierilor și capitaliștilor. Marele ajutor sovietic ne-a creat condițiile prielnice pentru a porni măreața bătălie pentru construirea socialismului. Pătruns de o adâncă recunoștință, poporul nostru privește drumul lung străbătut până astăzi, drum dealungul căruia ajutorul generos și multilateral al poporului sovietic se întinde ca un fir roșu.

Ajutorul Uniunii Sovietice, dela cele mai complicate și moderne mașini și utilaje industriale trimise în țara noastră, până la metodele de organizare socialistă a producției, cu care oamenii sovietici făuresc azi comunismul, precum și cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii, a constituit și constitue un factor de seamă în înfăptuirea politicii de industrializare socialistă a țării noastre, în lupta pentru ridicarea nivelului agriculturii noastre.

Un puternic suflu creator a provocat în viața științifică a țării noastre cunoașterea măreței activități științifice din Țara Socialismului, ale cărei eforturi sunt îndreptate spre făurirea fericirii omului, spre ușurarea muncii și înfrumusețarea vieții poporului. Înaltele principii care călăuzesc știința sovietică devin într'o măsură tot mai largă steaua călăuzitoare a savanților și oamenilor noștri de știință. Cultura țării noastre, dezvoltarea artelor, au luat un puternic avânt sub influența transformatoare a celei mai înaintate culturi din lume — cultura sovietică.

Știința pedagogică sovietică, a cărei uriașă eficacitate a fost dovedită în practica făuririi minunatei generații de constructori ai comunismului, stă la baza muncii de educare comunistă a tineretului din țara noastră. Dezbaterile duse în Uniunea Sovietică în jurul diferitelor probleme teoretice, lupta de opinii pe tărâm economic și filosofic, constitue pentru teoreticienii și oamenii noștri de artă, pentru pedagogii noștri, un indispensabil îndreptar al muncii lor.

Este un adevăr incontestabil, care capătă o răspândire tot mai largă în rândurile întregii oameni progresiste, că în zilele noastre nu poate fi un adevărat om de știință sau un reprezentant al culturii progresiste, cel care nu vine în contact cu epocalele realizări ale științei și culturii sovietice, nu cunoaște și nu-și însușește ceeace au adus nou oamenii sovietici, oameni ridicați pe cea mai înaltă treaptă a civilizației. În țara noastră, nu există om al muncii, fie el strungar sau savant, agricultor, poet sau pedagog, care să nu simtă influența binefăcătoare a experienței și ajutorului sovietic în activitatea sa. Deaceea, pentru cadrele didactice, la fel ca pentru toți oamenii muncii din patria noastră, Luna Prieteniei Româno-Sovietice trebue să constitue un nou prilej de adâncire a studiului nepreținutei experiențe sovietice, de aplicare a acestei experiențe în viața școlilor noastre.

Poporul nostru sărbătorește anul acesta Luna Prieteniei Româno-Sovietice în condițiile luptei încordate pentru trducerea în viață a vastului program de măsuri elaborat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August, în scopul dezvoltării economiei naționale și ridicării nivelului de trai al poporului. Această luptă, care urmărește ridicarea bunelstări a poporului, prin dezvoltarea producției bunurilor de larg consum, prin ridicarea la un nivel superior a întregii producții agricole, prin ridicarea salariului real și sporirea veniturilor populației, reclamă depunerea unor și mai intense eforturi pentru cunoașterea aprofundată a uriașei experiențe a U.R.S.S. în toate domeniile de activitate și aplicarea creatoare a acestei valoroase experiențe la condițiile concrete ale țării noastre.

Poporul sovietic a trecut anul acesta la traducerea în viață a unui program de o amploare fără precedent, elaborat de P.C.U.S., program care oglindește cu putere faptul că legea supremă a Partidului Comunist, scopul suprem al politicii sale este grija pentru fericirea omului, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului. Cuvântarea tovarășului G. M. Malencov la cea de a cincea sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a expus programul elaborat de partid pentru realizarea în 2—3 ani a unui mare belșug de produse în Uniunea Sovietică, pentru ridicarea vertiginoasă a agriculturii și a industriei ușoare și alimentare. Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S. trasează căile concrete care vor duce agricultura sovietică la un nivel de înflorire și dezvoltare nemaicunoscut în istorie, asigurând poporului sovietic o nouă și puternică ridicare a bunelstări materiale și culturale.

Zilele Lunii Prieteniei Româno-Sovietice vor constitui pentru masele largi de oameni ai muncii din țara noastră un minunat prilej de a cunoaște mai profund marile succese ale oamenilor sovietici în lupta pentru comunism și pentru pace. În domeniul politicii externe, oamenii muncii din țara noastră cunosc eforturile făcute de guvernul sovietic pentru destinderea încordării internaționale, pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor. Poporul nostru știe că politica externă a Uniunii Sovietice este expresia intereselor vitale ale tuturor popoarelor iubitoare de pace, că prietenia cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale lagărului socialismului constitue o mare forță în lupta pentru apărarea păcii.

Oamenii muncii din învățământ, intensificându-și necontenit eforturile în munca dusă cu elevii, au minunatul prilej de a folosi zilele Lunii Prieteniei Româno-Sovietice pentru adâncirea educației tinerei generații în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul dragostei nemărginite pentru marele popor sovietic, eliberatorul poporului nostru, stegarul neînfrânt al păcii în întreaga lume.

Expoziția „Planul construcției pașnice, economice și culturale a U. R. S. S."

Miercuri la amiază a avut loc, în Capitală, într'un cadru festiv, deschiderea Expoziției „Planul construcției pașnice, economice și culturale a U.R.S.S." organizată de Consiliul General A.R.L.U.S., în sala Dalles.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de acad. N. Profiri, membru al Comitetului Național pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice.

Expoziția „Planul construcției pașnice, economice și culturale a U.R.S.S." — a spus vorbitorul, ne dă o imagine puternică a avântului impetuos al economiei Uniunii Sovietice în perioada de după război.

Sub conducerea P.C.U.S., poporul sovietic a creat o industrie grea, multilateral dezvoltată, care este fundamentul puternic al economiei socialiste. Pe baza realizărilor industriei grele, statul sovietic are posibilitatea să dezvolte cu succes toate ramurile economiei naționale, să determine un avânt vertiginos al agriculturii.

Expoziția înfățișează continua înflorire a agriculturii sovietice, care este gata să răspundă cu cinste sarcinii de a asigura în 2—3 ani un mare belșug de alimente pentru populație și de materii prime pentru industria ușoară.

În cadrul Expoziției sunt oglindite marile realizări obținute în domeniul culturii. Din an în an crește numărul școlilor și al celor ce învață în ele. Noua clădire a Universității de Stat „M. V. Lomonosov" constitue încă o dovadă a faptului că ridicarea nivelului cultural al maselor este o preocupare de căpetenie a P.C.U.S.

Pentru poporul nostru, condus de Partidul Muncitoresc Român — a arătat în încheiere acad. N. Profiri — prietenia cu marea Uniune Sovietică, ajutorul frățesc și multilateral pe care ni-l acordă, constitue chezășia cea mai sigură a independenței și înfloririi patriei noastre. Poporul român privește cu încredere spre marea Țară a Socialismului victorios, care, sub conducerea înțeleaptă a P.C.U.S., este în avantgarda luptei pentru pace și libertatea popoarelor.

Asistența a vizitat apoi Expoziția care înfățișează marile realizări economice și culturale obținute de oamenii sovietici pe drumul construcției pașnice a comunismului.

Deschiderea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice"

★ ★ ★ ★

Sosirea delegației sovietice

Marți la amiază a sosit în țara noastră delegația oamenilor de știință, artă și cultură, stahanoviști și tehnicieni din industria și agricultura U.R.S.S., care va participa la manifestările din cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice".

Din delegație fac parte: **Victor Ivanovici Spițin**, membru-corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., director al Institutului de Chimie-Fizică de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S., profesor la Universitatea „M. V. Lomonosov" din Moscova, doctor în științe fizice; **Ivan Matveevici Cuznețov**, director al Institutului unional de cercetări zootehnice, doctor în științe agricole; **Sofia Vladimirovna Berseneva-Ghiațintova**, regisor principal al Teatrului de Stat din Moscova „Comsomolul Leninist", artistă a poporului din R.S.F.S.R., laureată a Premiului Stalin; **Alexandr Feodorovici Namestnicov**, conducătorul laboratorului tehnologic al Institutului unional de cercetări științifice al industriei de conserve; **Serghei Semenovici Filippov**, colaborator principal științific al Institutului școlilor naționale de pe lângă Academia de Științe Pedagogice din R.S.F.S.R., candidat în științe pedagogice; **Tamara Ivanovna Scurco**, agronom, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Bieloruse; **Vitalii Cuprianovici Seminschi**, strungar, care aplică metoda de tăiere rapidă a metalelor la uzina din Kiev „Crasnăi Excavator", laureat al Premiului Stalin; **Natalia Artiemievna Rovnaia**, referent principal al VOCS-ului (secretara delegației).

★

Miercuri la amiază a sosit în Capitală **Mihail Alexeevici Procofiev**, locțiitorul șefului Direcției Generale a Învățământului Superior și șeful Direcției universităților și Institutiilor de învățământ juridic superior a Ministerului Culturii din U.R.S.S., docent la universitatea „M. V. Lomonosov" din Moscova, candidat în științe chimice.

M. A. Procofiev este conducătorul delegației oamenilor de știință, artă și cultură, stahanoviști și tehnicieni din industria și agricultura U.R.S.S., care participă la manifestările din cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice".

Adunarea festivă din Capitală

Tradiționala sărbătoare a poporului nostru muncitor, Luna Prieteniei Româno-Sovietice s'a deschis Joi după amiază în sala Ateneului R.P.R., printr'o adunare festivă organizată de Comitetul Național pentru sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice. La adunarea festivă au luat parte: oameni ai muncii, stahanoviști și fruntași în producție, academicieni, oameni de știință, artă și cultură, reprezentanți ai presei române și străine, activiști de partid și ai organizațiilor de masă și culturale, funcționari superiori de stat, conducători ai instituțiilor și organizațiilor centrale, funcționari, studenți și elevi.

Sosirea delegației sovietice pe aeroportul Băneasa.

Au participat: președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza; președintele Consiliului de Miniștri, Gh. Gheorghiu-Dej; vicepreședinții Consiliului de Miniștri, I. Chișinevschi, Gh. Apostol, Chivu Stoica; președintele Comitetului de Stat al Planificării, Miron Constantinescu; președintele Comisiei Controlului de Stat, P. Borilă; președintele Marii Adunări Naționale, C. Pârvulescu; președintele A.R.L.U.S.-ului, acad. prof. dr. C. I. Parhon; primul secretar al Comitetului regional București al P.M.R., D. Coliu; miniștrii: S. Bughici, general locotenent Al. Drăghici, I. Murgulescu, Gh. Hossu, P. Constantinescu-Iași, I. Nistor, C. Prisnea, Al. Sencovici, M. Suder, O. Berlogea, D. Diaconescu; redactorul șef al ziarului „Scânteia" Sorin Toma; A. Duma, secretar al A.R.L.U.S., M. Mujic, secretar al C.C.S., primul secretar al C.C. al U.T.M. V. Mușat, precum și alți membri ai C.C. al P.M.R., ai guvernului și Prezidiului Marii Adunări Naționale și fruntașii organizațiilor obștești.

La adunare au participat L. G. Melnicov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și alți membri ai Ambasadei Uniunii Sovietice; delegația de oameni de știință, artă și cultură, stahanoviști și tehnicieni din industria și agricultura U.R.S.S., care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice.

Au asistat deasemenea ambasadorul R.P. Chineze Van Iu-pin, ambasadorul R.P. Polone Wojciech Wrzosek, ambasadorul R. P. Bulgaria Dimitr Grecov, ministrul R. P. Ungare Laszlo Pataki, ministrul R. P. Albania Miha Lako, șeful Misiunii Diplomatice a R. D. Germane, Georg Handke, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. Cehoslovace Josef Vochomurka, însărcinatul cu afaceri al R.P.D. Coreene Ten Em.

Adunarea a început prin intonarea Imnurilor de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii: dr. Petru Groza, Gh. Gheorghiu-Dej, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, L. G. Melnicov, acad. prof. dr. C. I. Parhon, S. Bughici, I. Murgulescu, Gh. Hossu, P. Constantinescu-Iași, general locotenent N. Ceaușescu, prim locțiitor al ministrului Forțelor Armate ale R.P.R., M. Mujic, I. Nistor, A. Duma, V. Mușat, primul secretar al Comitetului Orășenesc P.M.R. București Gh. Nicula, M. Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., compozitorul Marțian Negrea, stahanovista Eugenia Niculescu dela întreprinderea Industria Bumbacului B, președinta gospodăriei agricole colective din comuna Corbul de Sus, regiunea Constanța, Maria Buciuceanu, țăranul muncitor Simion Ilie, din comuna Singureni, raionul Mihăilești.

În prezidiu au luat loc deasemenea, membrii delegației sovietice: M. A. Procofiev, locțiitorul șefului Direcției Generale a Învățământului Superior și șeful Direcției Universităților și Institutiilor de Învățământ Juridic Superior din Ministerul Culturii al U.R.S.S., docent la Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, candidat în științe chimice, conducătorul delegației; V. I. Spițin, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., director al Institutului de Chimie-Fizică de pe lângă Academia de științe a U.R.S.S., profesor la Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, doctor în științe fizice; I. M. Cuznețov, director al Institutului Unional de Cercetări zootehnice, doctor în științe agricole; S. V. Berseneva-Ghiațintova, regizor principal al Teatrului de stat din Moscova „Comsomolul leninist", artistă a poporului din R.S.F.S.R., laureată a Premiului Stalin, A. F. Namestnicov, conducătorul laboratorului tehnologic al Institutului unional de cercetări științifice al Industriei de conserve; S. S. Filippov, colaborator principal științific al Institutului școlilor naționale de pe lângă Academia de Științe Pedagogice din R.S.F.S.R., candidat în științe pedagogice; T. I. Scurco, agronom, Erou al Muncii Socialiste, deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Bieloruse; V. C. Seminșchi, strungar care aplică metoda de tăiere rapidă a metalelor la uzina din Chiev „Crasnăi Excavator", laureat al Premiului Stalin; N. A. Rovnaia, referent principal al V.O.C.S.-ului (secretara delegației) precum și D. E. Belov, reprezentantul permanent al V.O.C.S.-ului în R.P.R.

Adunarea a fost deschisă de acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S., care, rostind cuvântul introductiv, a adus un prietenesc și cald salut delegației de oameni de artă și cultură, stahanoviști și tehnicieni din industria și agricultura U.R.S.S. care se află în țara noastră pentru a participa la sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice.

Prin puternice și îndelungate aplauze, cei prezenți au ales în prezidiul de onoare al Adunării, Prezidiul Comitetului Central al P.C.U.S. și Comitetul Central al P.M.R.

Acad. prof. dr. C. I. Parhon a dat apoi cuvântul tov. Gh. Hossu, ministrul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcție, vicepreședinte al A.R.L.U.S.

Cu aplauze însuflețite a fost primit apoi la tribună conducătorul delegației sovietice, M. A. Procofiev.

Cuvântările au fost primite de adunare cu aclamații pentru prietena și eliberatoarea poporului nostru, Uniunea Sovietică — bastionul de nădejde al păcii în lumea întreagă.

Adunarea festivă a hotărît apoi trimiterea unei telegrame către Comitetul Central al P.C.U.S.

Deasemenea, adunarea a trimis o telegramă către Comitetul Central al P.M.R.

Telegramele au fost salutate de către adunare cu ovații puternice.

Adunarea s'a încheiat printr'un bogat program artistic.

(Agerpres)

Prin școlile Patriei noastre

Pentru cunoașterea literaturii ruse

La Universitatea „C. I. Parhon" din București s'a organizat de curând o expoziție închinată marelui clasic rus L. N. Tolstoi. Expoziția cuprinde fotografii înfățișând viața scriitorului și ilustrații din operele lui, imagini din copilărie și tinerețe, precum și din anii serviciului militar al lui Tolstoi. O fotografie înfățișează pe Tolstoi, colaborator al revistei „Sovremenic", în societatea unor colegi de redacție ca Turgheniev, Ostrovschi, Goncearov, Drujinin și Grigorovici. Alte fotografii ne prezintă pe ilustrul scriitor alături de Gorchi, Herzen, Cernișevschi, Cehov, savantul Mecinicov sau pictorul Repin. O serie de fotografii ni-l înfățișează pe clasicul literaturii ruse la arat, printre copii, sau călătorind prin Europa Occidentală.

O parte a expoziției este destinată ilustrării operelor lui Tolstoi. Aceasta cuprinde ilustrații pentru lucrările „Copilăria", „Tinerețea", „Adolescența", „Cazacii", „Povestiri din Sevastopol", și „Hagi Murad". Pasagii din celebrul roman „Război și Pace" sunt deasemenea prezentate prin ilustrații. O serie de fotografii reprezintă scene din piesele „Ana Karenina", „Cadavrul viu", Puterea întunericului", „Roadele instrucțiunii" și „Invierea", jucate pe scenele teatrelor sovietice.

Vizitatorii se opresc înaintea unei fotografii ce înfățișează funerariile lui Tolstoi, funerarii la care masele populare nu au putut participa, fiind împiedecate de un detașament de jandarmi al guvernului țarist, care se temea de „dezordini". Expoziția arată, în opoziție cu aceasta, eternizarea memoriei lui L. N. Tolstoi de către regimul sovietic, prin înființarea Muzeului de Stat „L. N. Tolstoi" din Moscova, prin atribuirea numelui de „L. N. Tolstoi" unei școli medii, unui spital etc.

Ultimul clișeu al expoziției arată sugestiv că, în vreme ce sub țarism lucrările lui L. N. Tolstoi au apărut în 10.785.000 de exemplare, tipărite în zece limbi, regimul sovietic a editat operele lui Tolstoi în 53.965.000 de exemplare, editate în 75 de limbi.

Cadrele didactice și studenții Universității „C. I. Parhon" manifestă un deosebit interes față de bogatul material al expoziției.

LADISLAU DUNAJECZ

Cadrele didactice participă la buna desfășurare a campaniei agricole de toamnă

Majoritatea învățătorilor și profesorilor din cuprinsul regiunii București, în cadrul muncii de agitație pe care o duc, caută să lămurească țăranii muncitori asupra importanței deosebite pe care o are continua sporire a producției agricole, folosirea pe scară cât mai largă a metodelor agrotehnice înaintate.

În această perioadă, ei depun toate eforturile pentru a îndeplini cu cinste sarcinile ce le revin în executarea la timp și în bune condițiuni atât a strângerii recoltei, cât și a arăturilor de toamnă.

În recoltarea bumbacului, cadrele didactice au antrenat și elevii, care participă cu drag la această muncă în timpul lor liber. De exemplu, în comuna Chirnogi, din raionul Oltenița, sub îndrumarea cadrelor didactice, elevii culeg zilnic câte 80 kg. bumbac. Deasemenea, la Oltenița, Giurgiu, Zimnicea, colective compuse din 120—150 elevi contribue la culegerea cât mai rapidă a bumbacului. În raionul Turnu Măgurele, în timp de 5 zile s'au recoltat 3000 kg. bumbac.

Pentru susținerea campaniei de recoltare și de arături, mulți învățători și profesori din regiunea București desfășoară o intensă activitate și în cadrul căminelor culturale. Aici, ei vorbesc țăranilor muncitori despre minunatele rezultate ale agriculturii sovietice și despre realizările oamenilor muncii din patria noastră pe tărâmul agriculturii, îi îndeamnă să folosească experiența înaintată pentru a obține recolte cât mai bogate. Așa lucrează, de exemplu, cadrele didactice din comunele Plopi, Radomirești, Văleni, Sprâncenata, din raionul Drăgănești.

Răspunzând sarcinilor ce le revin pe tărâm obștesc, învățătorii și profesorii din regiunea București trebue să lupte pentru obținerea unor rezultate cât mai bune atât în domeniul școlii, cât și al muncii sociale, să împletească cât mai strâns aceste două aspecte ale activității lor.

Frecvență de sută la sută

Ducând o muncă serioasă de lămurire în rândurile părinților, multe școli din raionul Zeletin au isbutit să obțină încă din primele zile de școală o frecvență a elevilor de 100%.

Printre școlile fruntașe în ce privește frecvența la cursuri se numără școlile din comunele Prisecani, Dănăila, Salahoru, Oncești, Godinești și altele.

Grija pentru tinerele cadre din raionul nostru

Cu mult timp înaintea deschiderii acestui an școlar, secția de învățământ a raionului Dej a luat măsuri pentru primirea celor 36 de educatoare, învățători și profesori repartizați în raionul nostru de către secția de învățământ a regiunii Cluj. Pentru ca pregătirile să se desfășoare în mod organizat, s'a format o comisie care să rezolve toate problemele legate de primirea noilor cadre. Comisia a fost alcătuită din câte un reprezentant al comitetului raional P.M.R., al secției raionale de învățământ, al comitetului sindical de învățământ, al comitetului raional U.T.M. precum și directorul școlii medii de 10 ani de băieți din Dej.

Prima preocupare a comisiei a fost să aleagă cu grijă locurile în care tinerele cadre urmau să fie repartizate. În primul rând comisia a căutat să numească noile cadre la acele școli unde funcționează învățători și profesori bine pregătiți, cu o bogată experiență în munca instructiv-educativă. În acest fel, noii învățători și profesori, lipsiți de experiența dela catedră, se vor bucura de sprijinul și îndrumarea profesională a pedagogilor cu practică îndelungată în școală.

Pe de altă parte, s'a hotărît să se dea prioritate repartizării noilor absolvenți la școlile din comunele cu sector agricol socialist pentru ca tinerele cadre, absolvenți ai școlii noastre noi, să dea un și mai mare avânt muncii cultural-educative din aceste comune.

Pe baza acestor criterii, la școala de 7 ani din Reteag, de pildă, unde funcționează un colectiv didactic bine pregătit, a fost încadrată tov. Virginia Lazăr, absolventă a școlii pedagogice de fete din Gherla. În aceeași comună, la școala de 7 ani cu limba de predare maghiară, au fost repartizați tinerii absolvenți Ana Bara și Valentin Balasz.

Noii absolvenți au fost primiți sărbătorește în raionul nostru. Imediat după plecarea lor la posturi a avut loc o festivitate la care a luat cuvântul un reprezentant al secției de învățământ raionale care a urat spor la muncă noilor învățători și profesori. Din partea absolvenților a luat cuvântul tov. Valentin Balasz care, în numele tovarășilor săi numiți în raionul Dej, a arătat că vor munci cu dragoste și devotament pentru creșterea copiilor ce li s'au încredințat, pentru dezvoltarea muncii cultural-educative în rândurile țăranilor muncitori. După încheierea festivității, noilor învățători li s'au înmânat deciziile de numire și indemnizațiile pe care le primesc toate cadrele noi numite în învățământ.

Respectând Hotărîrea partidului și guvernului din 16 August 1951 și ținând seama de măsurile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R din 19-20 August a c., majoritatea sfaturilor populare s'au îngrijit de asigurarea condițiilor materiale ale cadrelor didactice, acordând o atenție specială noilor cadre care au sosit în comunele lor. Datorită acestor preocupări, învățătorii noi numiți în comunele Reteag, Cășeiu, Șimișna, Negrilești, Glod etc. au găsit la venirea lor în comună locuințe spațioase, luminoase, curate. Au fost însă și sfaturi populare care au considerat că pot lăsa problema cazării tinerelor cadre la voia întâmplării. De o asemenea atitudine au dat dovadă sfaturile populare din comunele Câtcău și Muguraș.

Sfaturile populare s'au îngrijit ca tinerilor învățători și profesori să li se distribue cartele și să li se repartizeze cantitățile de combustibil la care au dreptul. În comunele unde funcționează școli cu internat, ca de pildă în comunele Șimișna, Reteag etc., noii învățători primesc masa la cantina școlii. În orașul Dej, ei primesc masa la cantina sfatului popular.

Pentruca munca noilor cadre să fie rodnică chiar dela începutul anului școlar, învățătorii și profesorii cu stagiu în școală au înconjurat cu dragoste pe tinerii lor tovarăși. Ei i-au ajutat să-și întocmească primele planuri calendaristice și de lecții. Tov. Zoltan Gaspar, directorul școlii nr. 2 din comuna Reteag, tov. Bogdan Gheorghe, învățător la școala din comuna Cășeiu și numeroși alți învățători și profesori acordă o mare atenție îndrumării muncii tinerelor cadre.

Cu sprijinul primit din partea secției de învățământ a regiunii Cluj, a comitetului sindical de învățământ și a comitetului raional U.T.M., s'au format la începutul anului școlar trei brigăzi de îndrumare și control care au avut ca unul din obiective principale să urmărească felul în care își duc activitatea instructiv-educativă tinerii pedagogi și modul în care ei sunt ajutați în muncă.

Cu toate rezultatele obținute în ceeace privește grija pentru tinerele cadre, secția de învățământ a raionului Dej a avut și unele lipsuri. Colectivul secției de învățământ n'a reușit să urmărească condițiile în care trăiesc și muncesc toți tinerii pedagogi din raionul nostru. Noi nu am intervenit încă la comitetul executiv al sfatului popular raional pentruca acesta, la rândul lui, să determine sfaturile populare comunale, lipsite de grijă față de noii învățători, să se preocupe de cazarea acestora în bune condițiuni. Un număr de șapte cadre nou numite nu au fost controlate de secția de învățământ, și, prin urmare, nu au primit niciun ajutor din partea noastră în munca lor instructiv-educativă.

Colectivul secției de învățământ a raionului Dej e hotărît ca, în viitor, să urmărească cu și mai multă grijă activitatea noilor cadre pentruca munca lor să dea roade din ce în ce mai bogate pe tărâmul nobil al educării tinerei generații.

EMANUIL NATU
șeful secției de învățământ
a raionului Dej

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Un centru al științei pedagogice

Cu prilejul aniversării a 10 ani dela înființarea Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Cu 10 ani în urmă, la 6 Octombrie 1943, Guvernul Sovietic a adoptat Hotărîrea cu privire la înființarea Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Academia de Științe Pedagogice a fost creată în toiul Marelui Război pentru Apărarea Patriei împotriva cotropitorilor fasciști. Această împrejurare dovedește încăodată uriașa grijă a Guvernului Sovietic pentru ridicarea culturii poporului sovietic. Dezvoltarea multilaterală a omului, pregătirea unei generații capabile să slujească cu devotament și abnegație interesele poporului, idealul luminos al societății comuniste — iată țelurile principale ale educației și instrucției în Uniunea Sovietică.

La noi se crează omul nou al societății socialiste — spunea M. I. Calinin — acestui om nou trebue să-i inoculăm cele mai bune calități omenești.

In fața pedagogiei sovietice stă o sarcină mare și plină de răspundere — de a elabora și fundamenta din punct de vedere științific căile și mijloacele pentru atingerea acestor țeluri înalte. Pentru dezvoltarea pedagogiei sovietice muncesc mână în mână savanți, profesori și învățători, oameni de stat și activiști sociali.

Cercetările în domeniul științelor pedagogice în U.R.S.S. s'au desfășurat și până la înființarea Academiei — la catedrele institutelor științifice speciale (la Institutul Școlilor, la Institutul de Psihologie din Moscova etc.). Totuși, lipsea un centru științific comun, care să reunească eforturile celor mai eminenți savanți în chestiunea elaborării științelor pedagogice și a răspândirii cunoștințelor pedagogice în mijlocul poporului. Tocmai Academia de Științe Pedagogice nou înființată trebuia să devină un astfel de centru de coordonare și dirijare.

In prezent, Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. reprezintă cea mai puternică și mai progresistă instituție științifico-pedagogică din lume, unică în genul ei nu numai în ce privește volumul activității, cadrele și mijloacele, dar și în ceeace privește elaborarea problemelor educației comuniste după metodele cercetărilor științifice.

Intreaga muncă științifică a Academiei se desfășoară în nouă institute de cercetări științifice speciale: Institutul de teorie și istorie a pedagogiei, Institutul metodelor de învățământ, Institutul de psihologie, Institutul de educație artistică și altele. Dela data înființării Academiei, institutele ei au pregătit pentru tipar și au publicat în Editura Academiei de Stiinte Pedagogice a R.S.F.S.R. peste 600 de cărți și broșuri cu conținut științifico-pedagogic. Pe lângă aceasta, un mare număr de culegeri, manuale, lucrări de popularizare a științei au fost editate de către Editura Didactică și Pedagogică a Ministerului Învățământului al R.S.F.S.R.

Academia de Științe Pedagogice a pregătit pentru tipar și a editat operele complecte comentate ale eminenților pedagogi ruși K. D. Ușinschi și A. S. Macarenco, a publicat 50 de volume din Analele Academiei, consacrate diferitelor probleme ale științei pedagogice: problemelor de ridicare a nivelului activității instructiv-educative în școală și de pregătire a elevilor pentru activitatea practică, problemelor învățământului preșcolar, problemelor psihologiei școlarului etc.

Printre problemele elaborate în prezent de Academie, deosebit de importante sunt problemele ce decurg din Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Acestea sunt problemele învățământului mediu general (de 10 ani), introducerea învățământului politehnic în școala medie și modificările corespunzătoare în sistemul și conținutul învățământului pedagogic. La aceasta se referă: revizuirea și transformarea planului de învățământ și a programelor de învățământ în vigoare, pentru a se asigura o legătură reciprocă justă între învățământul general și cel politehnic în școală și o respectare mai completă a particularităților de vârstă ale elevilor; elaborarea unui sistem de activități practice și excursii în producție; cercetări în ceeace privește metodica de predare a diferitelor obiecte, în special a fizicii, chimiei, biologiei, geografiei, matematicii, desenului liniar și desenului artistic; pregătirea noilor manuale, a materialului didactic, a utilajului școlar.

Multe dintre aceste sarcini necesită eforturi comune ale Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. și ale Academiei de Științe a U.R.S.S.

In prezent, colectivul Academiei de Științe Pedagogice lucrează la crearea unor noi manuale la disciplinele pedagogice pentru școlile superioare. Colectivul Institutului de teorie și istorie a pedagogiei pregătește un manual de teorie a pedagogiei. Pentru a lămuri just în acest manual problemele privitoare la esența și particularitățile educației ca fenomen social, la legile pedagogiei, la învățământul general și învățământul politehnic, Institutul face cercetări teoretice speciale.

Unele capitole ale manualului sunt scrise de oameni de știință dela alte institute — dela Institutul metodelor de învățământ, dela Institutul de educație fizică și igienă școlară, dela Institutul de educație artistică etc. Continuă munca la manualul de istorie a pedagogiei. La Institutul de psihologie se lucrează la un manual de psihologie pentru școala superioară. In fața autorilor stă o sarcină complexă și de mare răspundere — de a oglindi în această operă nouă etapă a psihologiei sovietice, transformată și elaborată în lumina învățăturii fiziologice a lui I. P. Pavlov și a lucrărilor filozofice ale lui I. V. Stalin.

Metoda marxist-leninistă de cercetare științifică. Hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, experiența înaintată a școlii sovietice și grija permanentă cu care-i înconjoară Statul Sovietic pe oamenii de știință, deschid posibilități nelimitate pentru o activitate rodnică a Academiei de Științe Pedagogice, pentru rezolvarea cu succes a problemelor care stau în fața științei pedagogice sovietice.

Prof. A. MARCUȘEVICI,
vicepreședinte al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

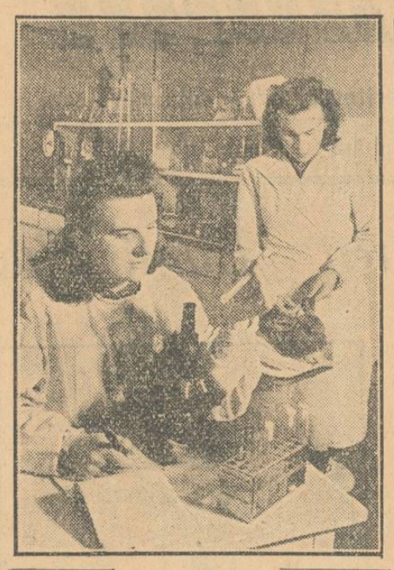

Aspiranta E. Coresene (stânga) și laboranta D. Beșchene în laboratorul Institutului de medicină experimentală al Academiei de științe din R. S. S. Lituaniană.

Noi biblioteci pentru copii

Școlile din Smolensc au primit un mare și frumos cadou — un nou local pentru biblioteca orășenească a copiilor. El este rezervat în clădirea Casei Sindicatelor, de curând construită în centrul orașului. Biblioteca dispune de două săli de lectură spațioase, precum și de camere pentru păstrarea și eliberarea cărților.

In prezent există biblioteci pentru copii și în multe orașe și sate din regiunea Smolensc. In acest an, au fost înființate biblioteci pentru copii în șapte centre raionale.

—o—

Aparate de fizică

In cabinetele de fizică ale școlilor medii, în laboratoarele școlilor superioare, la stațiunile tehnice pentru copii — pretutindeni se pot vedea zeci de aparate școlare diferite cu marca uzinei „Electrodelo" din Leningrad. Uzina este furnizorul principal de material didactic din sticlă și metal pentru școlile din U.R.S.S.

Ca răspuns la hotărîrea sesiunii a 5-a a Sovietului Suprem al U.R.S.S., colectivul uzinei „Electrodelo" și-a luat angajamentul să înceapă producția unor articole noi, să aprovizioneze și mai bine instituțiile de învățământ cu utilaj pentru cabinetele tehnice și pentru laboratoare.

De curând, Academia de Științe Pedagogice a aprobat prototipurile noilor garnituri școlare pentru radiotehnică. In secțiile uzinei au început pregătirile pentru fabricarea lor în serie.

In luna Septembrie, la uzină a început producția de redresoare cu gaze și receptoare termice, care permit să se demonstreze în clasă fenomenele de radiație termică. S'a confecționat un mare stoc de garnituri de fluorescență și fosforescență.

Până la sfârșitul anului, uzina va produce șase noi tipuri de aparate. S'a organizat producția în masă a aparatelor electrice cu vid. Elevii vor primi deasemenea aparate pentru efectuarea experiențelor școlare nemijlocit în condițiile naturale.

Sistemul nostru de predare a matematicii

La școala medie nr. 55 din orașul Ivanovo, o școală la fel cu toate celelalte școli ale orașului, se înregistrează o creștere sistematică a nivelului la învățătură al elevilor, în special la matematică. Aceste succese se obțin datorită unui sistem determinat de măsuri.

Inainte de începerea anului școlar noi repartizăm materialul care va fi studiat la matematică pe pătrare și prevedem ce trebue să repete fiecare clasă din materia parcursă anterior; revizuim și punem în ordine materialul didactic existent, hotărîm ce material didactic trebue achiziționat sau confecționat pe loc, alegem problemele pentru exercițiile practice cu elevele, studiem literatura nouă.

In acelaș fel, dar mult mai minuțios ne planificăm munca în fiecare pătrar. In acest caz, pregătirea pentru lecție constă în îndeplinirea unui plan chibzuit dinainte.

Anul trecut noi am început să acordăm o deosebită atenție calculului mintal, legăturii dintre teorie și practică, învățământului intuitiv. S'a mărit numărul problemelor de geometrie rezolvate de eleve.

In trecut, studierea temei „Măsurători pe teren" nu se efectua cum trebue, deoarece școala n'avea instrumentele necesare. Dar în anul școlar trecut am hotărît să organizăm un cabinet de matematică. Am atras la această muncă pe profesori, pe eleve și pe unii părinți. Astfel, cabinetul a luat ființă. In prezent, el dispune de 26 de ornamente și vase de gips, de 10 tabele de desen liniar cu diferite secțiuni ale corpurilor geometrice, de 50 de tabele pentru rezolvarea orală a problemelor de geometrie, de 4 tabele după modelul lui N. N. Nikitin pentru calculul mintal de aritmetică, de 14 tabele-grafice ale diferitelor funcțiuni, de 3 nomograme, de 2 tabele cu sofisme, de o garnitură de modele mobile pentru geometrie plană, o cutie pentru lecțiile de geometrie în spațiu, un pantograf, un goniometru, un eclimetru, un echer de agrimensură, jaloane, o garnitură de corpuri geometrice ale căror arii se desfășoară, o garnitură de modele de corpuri geometrice transparente din sticlă cu secțiuni, numeroase modele de diferite corpuri și combinații de corpuri, confecționate de eleve, modele pentru demonstrarea diferitelor teoreme din geometria în spațiu, pentru interpretarea geometrică a formulelor de înmulțiri prescurtate etc.

Noi am elaborat câteva metode de predare care contribue la însușirea conștientă a materiei de învățământ de către eleve și la formarea unor deprinderi trainice ale acestora.

Chiar în clasele a V-a, pe lângă noțiunile de egalitate, inegalitate și dependență funcțională, noi le familiarizăm pe eleve cu noțiunile de mulțime și corespondență. Aceasta, desigur, nu este o lărgire a programei de învățământ și nu ne răpește un timp de prisos. Noțiunea de corespondență ajută elevelor să înțeleagă ideea reprezentării numerelor prin imagini geometrice cu prilejul construirii diagramelor și a graficelor.

Noi acordăm o atenție deosebită legilor și proprietăților operațiilor aritmetice, recurgând la ele în permanență, în fiecare clasă, la lecțiile de aritmetică, algebră și trigonometrie, precum și în cercurile de matematică și la lecțiile suplimentare cu elevele care rămân în urmă. Și totuși, dacă se mai fac anumite greșeli, ele se datoresc în cea mai mare parte aplicării greșite a legilor și proprietăților operațiilor aritmetice. De aici se vede cât de importantă este această problemă.

In tema de algebră „Sistemul ecuațiilor liniare" în clasa a VII-a noi introducem elemente de discuție a ecuațiilor. Aceasta lărgește orizontul matematic al elevelor și le permite să-și însușească mai temeinic tema despre discuția ecuațiilor și a sistemelor de ecuații în clasa a X-a. Multă atenție se acordă rezolvării grafice a ecuațiilor și a sistemelor de ecuații.

Repetarea materiei de învățământ se face în mod sistematic în decursul întregului an școlar.

Lecțiile noastre de matematică sunt diferite în ceeace privește structura lor. Dar noi considerăm întotdeauna drept o obligație a noastră directă să enunțăm, la începutul lecției, tema ei, iar la sfârșit să facem sintetizările necesare. Pentru fiecare lecție se alege un material nu prea voluminos, dar acest material este analizat din toate punctele de vedere, cu rezolvarea exercițiilor corespunzătoare și cu repetarea teoriei (câteodată citim și din manual). Textul nou-i temă pentru acasă este neapărat citit în clasă. Pasagiile grele sunt explicate de către profesor, cu participarea elevelor.

La fiecare lecție se controlează dacă au fost îndeplinite temele date pentru acasă. Elevele care nu și-au îndeplinit temele din cauză că n'au înțeles materialul nu sunt pedepsite prin scăderea notei; profesorul sau colegele le explică din nou tema. La lecție profesorul verifică sumar caietele tuturor elevelor, iar caietele a două sau trei eleve chemate la tablă sau a celor mai slabe din clasă sunt verificate mai amănunțit. Deasemenea, profesorul verifică periodic, acasă, toate caietele, lucrările de control și individuale, fără nicio excepție. După indicatia profesorului, elevele își corectează singure greșelile.

Aproape la fiecare lecție se face o lucrare individuală cât de scurtă (de câteva minute), iar câteodată se fac lucrări individuale în timpul unei lecții întregi. Temele de control se dau în câteva variante.

Răspunsurile orale și scrise ale elevelor sunt apreciate cu o notă pe care profesorul o motivează în fiecare caz în parte. Lucrările practice de măsurări pe teren executate de eleve sunt deasemenea apreciate cu note care se trec în catalog.

După cum se știe, este destul de greu să-i deprinzi pe elevi cu rezolvarea problemelor. In acest caz noi recurgem la următoarele metode: începem rezolvarea orală a problemelor de un anumit tip, cu date numerice mici, dar le explicăm amănunțit și folosim pe larg materialul didactic. Câteodată, profesorul rezolvă el însuși, în fața elevelor, problema cea mai complicată, dă un model de notare a ei în caete.

Adeseori li se dă elevelor o grupă de probleme înrudite în ceeace privește conținutul, în care valorile cunoscute se înlocuesc prin valori necunoscute, ceeace duce la modificarea tipului problemei și, prin urmare, la un alt procedeu de rezolvare.

In clasele unde elevele întâmpină dificultăți prea mari în rezolvarea problemelor, noi le dăm în mod periodic câte 5—6 probleme pe săptămână pentru a fi rezolvate acasă și le prevenim că două dintre aceste probleme vor fi date apoi pentru lucrarea de control în clasă. Elevele analizează din toate punctele de vedere aceste probleme, le rezolvă prin diferite procedee, discută una cu alta, și chiar memorează rezolvarea și explicarea problemelor.

In anul școlar trecut, lucrările practice de măsurători pe teren au fost obligatorii pentru fiecare elevă, dela clasa III-a până la clasa a X-a. E drept că se alegeau probleme care cereau un număr minim de operațiuni de măsurătoare și care, în parte, erau comune pentru toate clasele; de pildă, jalonarea unei linii drepte și măsurarea ei (pentru clasele a VI-a și a VII-a, cu obstacole în cale); determinarea din ochi a distanțelor, construirea unghiurilor cu ajutorul goniometrului, ridicarea planului localității cu ajutorul goniometrului și al declinatorului topografic; măsurarea înălțimii obiectului cu ajutorul eclimetrului. De obicei, elevelor li se explica mai întâi amănunțit cum trebue folosite instrumentele de măsurat și teoria rezolvării problemei practice trasate. Apoi, în timpul liber, sub îndrumarea profesorului ele lucrau pe teren. Acasă își făceau lucrarea scrisă pe curat.

La noi, munca din clasă este strâns coordonată cu munca din afara clasei, care se desfășoară în proporții vaste.

Experiența noastră a dat rezultate destul de bune. Dela un an la altul, nivelul de învățătură al elevelor la matematică se ridică, numărul repetentelor și al celor rămase în urmă devine tot mai mic. In acest an școlar, noi ne propunem să obținem un înalt nivel la învățătură al tuturor elevelor.

A. CEBAIEVSCAIA
director de studii
la școala medie de fete nr. 55
din orașul Ivanovo
(Din „Ucitelscaia Gazeta").

O școală medie fără frecvență

In anul școlar trecut școala medie regională fără frecvență din Voronej a dat 140 de absolvenți. In toamna aceasta, în clasele a X-a s'au înscris din nou peste 200 de oameni

Examenele de admitere au arătat că pregătirea celor înscriși este mult mai bună decât în anul trecut. Aici studiază, fără a ieși din producție, muncitori, colhoznici, funcționari. Mulți dintre absolvenții școlii studiază în școlile superioare și tehnice speciale.

Un laborator pe lângă Casa Pionierilor

La sfârșitul anului trecut, în Casa Pionierilor din raionul „Octiabr" al orașului Bacu a fost amenajată o sală pentru efectuarea experiențelor de fizică. Aici sunt create toate condițiile pentru munca individuală a elevilor din clasele superioare: mesele sunt racordate la rețelele de gaz, electricitate și apă, experiențele se desfășoară sub îndrumarea profesorilor-consultanți, care fac în permanență de serviciu în sală.

După ce obțin, într'o cameră învecinată, pe baza unor adeverințe, aparatele necesare, elevii merg în sala laboratorului. Fiecare temă este efectuată de un grup de 3—4 inși. Inainte de a pune în funcțiune aparatul, consultantul verifică instalarea lui, lămurește cu elevii unele chestiuni teoretice ale experienței, previne greșelile posibile. După efectuarea experienței, școlarii sunt obligați s'o descrie cu deamănuntul. Descrierile, împreună cu aparatele, se predau pedagogului-laborant, far elevilor li se restituie adeverințele cu observații asupra muncii desfășurate. Pe baza acestor mențiuni, profesorii școlilor pot judeca cum au lucrat elevii lor în laboratorul Casei Pionierilor, ce experiențe au executat. Observațiile arată că elevii din clasele superioare efectuează aici câte 300—400 experiențe și lucrări individuale, de zece ori mai multe decât prevede programa.

Aici se organizează și multe prelegeri. Mulți elevi au ascultat cu interes prelegeri cu temele: „Sunetul", „Energia atomică" etc. Aceste prelegeri, de obicei sunt însoțite de experiențe.

In sala laboratorului Casei Pionierilor se organizează deasemenea consultații pentru elevi. Profesorii de fizică dela școlile din raion organizează aici munca metodică, repară aparatele laboratoarelor școlare etc.

Laboratorul se bucură de o mare popularitate în rândurile profesorilor și elevilor din raion.

Un izvor nesecat de învățăminte

La 5 Octombrie 1953 s'a împlinit un an dela deschiderea lucrărilor celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Acest Congres istoric, ale cărui lucrări au fost urmărite cu un imens interes și cu cea mai mare atenție de întreaga lume, constitue un eveniment memorabil nu numai în viața Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în viața popoarelor sovietice, ci și în viața partidelor comuniste și muncitorești din toate țările lumii, în istoria întregii mișcări revoluționare internaționale.

Făcând bilanțul victoriilor obținute de P.C.U.S. în răstimpul dintre Congresul al XVIII-lea și Congresul al XIX-lea și pregătind noi victorii pe calea trecerii treptate a U.R.S.S. dela socialism la comunism, Congresul al XIX-lea a îmbogățit tezaurul marxism-leninismului cu comoara experienței acumulate de P.C.U.S. în această etapă, a dat o orientare clară în toate problemele mari care se pun astăzi în fața mișcării muncitorești internaționale. In materialele și documentele acestui Congres, în hotărîrile adoptate, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, comuniștii din toate țările, oamenii muncii de pretutindeni, au căpătat o puternică armă ideologică, un important mijloc de înarmare cu teoria marxist-leninistă, cu cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării sociale, un mijloc de neprețuit pentru ascuțirea vigilenței politice, pentru întărirea încrederii lor în victoria cauzei comunismului în lumea întreagă.

★

Pe baza învățăturii marxist-leniniste, Congresul al XIX-lea a făcut o analiză profundă a situației internaționale care s'a creat în urma celui de al doilea război mondial, constatând că războiul nu a justificat speranțele inspiratorilor și organizatorilor lui.

In locul nimicirii sau slăbirii U.R.S.S. a rezultat continua întărire a Statului Sovietic, creșterea uriașă a prestigiului internațional al Uniunii Sovietice. Anii de după război sunt ani în care U.R.S.S. și-a continuat calea, întreruptă în perioada războiului, de trecere treptată dela socialism la comunism. Perioada postbelică este o perioadă în care Uniunea Sovietică a obținut mari realizări în domeniul industriei și agriculturii, în știință, cultură și artă, o perioadă de întărire continuă a orânduirii sovietice, de întărire a unității moral-politice a societății sovietice, a prieteniei între popoarele sovietice, de ridicare continuă a nivelului material și cultural al oamenilor sovietici.

Congresul al XIX-lea a scos în evidență faptul că perioada de după cel de al doilea război mondial se caracterizează prin continua slăbire a sistemului capitalist mondial și prin creșterea și întărirea neîncetată a forțelor democrației și socialismului.

Desfășurarea întregii vieți internaționale în anul care a trecut dela Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. constitue o puternică confirmare a justeței aprecierilor făcute de Congres.

Cu fiecare zi care trece se adeverește justețea caracterizării date de Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. tabloului general al situației economice mondiale. In lume există astăzi două linii bine distincte de dezvoltare economică. O linie este aceea a avântului neîncetat al economiei de pace în U.R.S.S. și în țările de democrație populară, iar cealaltă este linia economiei capitaliste ale cărei forțe de producție bat pasul pe loc, linia militarizării economiei, a luptei de concurență între țări, a subjugării unor țări de către altele.

Evenimentele din anul care a trecut dela Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. dovedesc că economia U.R.S.S, și a țărilor de democrație populară se desvoltă în interesul asigurării satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Insemnatele măsuri elaborate de P.C.U.S. și de Guvernul Sovietic pentru realizarea unui avânt vertiginos al agriculturii, al industriei ușoare și alimentare, producătoare de bunuri de larg consum, au fost primite cu o adâncă satisfacție de oamenii muncii din toate țările lumii. Cuvântarea rostită de tovarășul Malencov la cea de a 5-a Sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S., prin care Partidul și Guvernul trasează ca sarcină centrală ca în 2—3 ani să se ajungă la ridicarea rapidă a nivelului asigurării populației cu toate mărfurile de larg consum, la asigurarea industriei ușoare și alimentare cu materiile prime necesare, și Hotărîrea Plenarei din Septembrie a C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S." sunt documente grăitoare care dovedesc încăodată că pentru Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și pentru Guvernul Sovietic grija față de om este legea supremă.

Inviațând din experiența P.C.U.S, și bazându-se pe imensul ajutor sovietic și pe marile posibilități interne ale țărilor de democrație populară, Partidele Comuniste și Muncitorești din aceste țări au luat, deasemenea, o serie de măsuri în vederea dezvoltării economiei lor naționale, în vederea asigurării unui belșug de produse de larg consum și de produse alimentare care să ducă la creșterea continuă a nivelului material și cultural al celor ce muncesc.

Cu totul alta este situația în țările capitaliste. Economia acestor țări se dezvoltă nu în interesul societății ci în interesul asigurării profitului maxim pentru capitaliști. In anul care a trecut dela Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. s'a accentuat decăderea economică a statelor capitaliste. Cursa înarmărilor și militarizarea economiei naționale au agravat anarhia și stagnarea în producția capitalistă și au determinat o simțitoare scădere a producției. Stagnarea și scăderea producției sunt rezultatul restrângerii și lichidării activității în industria civilă, și mai ales în industria producătoare de bunuri de larg consum. Creșterea producției în industria de război nu va putea niciodată să echilibreze deficitul crescând al industriei de pace. Faptele arată că militarizarea economiei și cursa înarmărilor nu numai că nu pot să salveze de criză lumea capitalistă, dar crează pentru această lume premizele unei crize și mai grave.

Intreaga desfășurare a evenimentelor în anul care s'a scurs dela Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. scoate în evidență puternicul contrast dintre cele două linii de dezvoltare economică existente astăzi în lume și dovedește din plin superioritatea categorică a economiei socialiste asupra celei capitaliste.

★

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a subliniat cu o deosebită tărie că în domeniul politicii externe linia fundamentală a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Guvernului Sovietic a fost și rămâne politica de menținere și întărire a păcii, de colaborare cu toate țările și de dezvoltare a legăturilor de afaceri pe baza principiului respectării intereselor reciproce. Politica externă a U.R.S.S. a căpătat în anul care s'a scurs dela Congresul al XIX-lea o și mai mare însemnătate și a dus la succese considerabile pe arena internațională. Ca urmare a eforturilor Uniunii Sovietice și ale întregului lagăr al păcii s'a pus capăt vărsării de sânge în Coreea. Consecvența și perseverența U.R.S.S. în politica de pace au determinat eșecul aventurii provocatoare dela Berlin.

Datorită politicii U.R.S.S. și inițiativei sale de pace manifestate cu fermitate și consecvență, în anul care a trecut dela Congresul al XIX-lea s'a realizat, pentru prima oară în perioada de după război, o oarecare destindere a atmosferei internaționale. Cuvintele rostite de tovarășul Malencov, în Sesiunea din 15 Martie a Sovietului Suprem al U.R.S.S. care arată că în prezent nu există nicio problemă litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi soluționată pe cale pașnică, pe baza înțelegerii reciproce a țărilor interesate, au avut un profund ecou în inimile oamenilor cinstiți din toate colțurile lumii. Astăzi, în lume a crescut nu numai speranța în posibilitatea reglementării pașnice a tuturor problemelor litigioase, ci și hotărîrea popoarelor de a determina o politică de pace și înțelegere reciprocă, pe baza tratativelor.

Evenimentele arată însă că forțele agresive nu și-au încetat uneltirile lor împotriva destinderii situației internaționale. Ațâțătorii la război au promovat fățiș politica de amestec brutal în treburile interne ale altor state și au ridicat la rangul de politică guvernamentală activitatea de subminare îndreptată împotriva țărilor din lagărul democrației.

Popoarele iubitoare de pace se ridică însă cu tot mai multă hotărîre pentru sprijinirea politicii de pace a U.R.S.S. In realizările obținute până acum, în posibilitățile pe care le deschid noile propuneri ale Uniunii Sovietice în actuala sesiune a O.N.U., oamenii muncii din toate țările lumii văd perspectivele destinderii în și mai mare măsură a situației internaționale.

★

Uriașele succese dobândite de Uniunea Sovietică atât pe plan intern cât și pe arena internațională sunt rezultatul firesc al politicii juste a P.C.U.S. și al muncii lui organizatorice în vederea traducerii în viață a acestei politici. Congresul al XIX-lea a acordat o atenție deosebită Partidului, muncii lui ideologice și organizatorice, vieții lui interne. La Congres a fost adoptat noul Statut al P.C.U.S. în care sunt înscrise mărețele realizări ale drumului parcurs de partid și sunt stabilite principalele sale sarcini de viitor. Statutul P.C.U.S. acordă o mare însemnătate problemei calității de membru al partidului, care constitue problema de bază a construcției partidului.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, forța conducătoare și îndrumătoare a poporului sovietic, este uniunea de luptă liber consimțită a comuniștilor, tovarăși de idei, organizată din oameni din rândurile clasei muncitoare, ale țăranilor muncitori și ale intelectualității muncitoare. In rândurile P.C.U.S. sunt grupați cei mai buni, cei mai activi, cei mai conștienți oameni sovietici, strâns uniți între ei prin unitate de voință și acțiune, prin unitate de vederi. Congresul al XIX-lea a acordat o mare atenție întăririi unității rândurilor partidului, aprecind unitatea partidului, câștigată în lupta inversunată împotriva dușmanilor leninismului, drept cea mai caracteristică trăsătură a situației interne, a vieții interne a P.C.U.S.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a acordat o excepțională însemnătate problemelor muncii ideologice, însușirii creatoare a teoriei marxist-leniniste.

Indelungata experiență a P.C.U.S. ne învață că partidul clasei muncitoare își poate îndeplini cu succes rolul de conducător al clasei sale, de organizator și conducător al revoluției proletare dacă este înarmat cu teoria înaintată a mișcării muncitorești. Teoria marxist-leninistă este expresia științifică a intereselor fundamentale ale clasei muncitoare. Ea constitue o puternică armă ideologică a partidului în lupta sa pentru transformarea revoluționară a societății, pentru construirea socialismului și comunismului. Forța teoriei marxist-leniniste constă în faptul că ea dă partidului claritatea scopului, încrederea în victorie, priceperea de a se orienta just în orice situație, de a înțelege legătura intimă a evenimentelor, de a prevedea mersul evenimentelor.

Invățătura marxist-leninistă permite partidului să cunoască legile obiective ale dezvoltării societății și să le folosească în interesul oamenilor muncii, în interesul societății.

Istoria ne dovedește că P.C.U.S. a învins și învinge datorită fidelității sale față de marxism-leninism. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice acordă o mare însemnătate educării marxist-leniniste a cadrelor, le învață să-și însușească cu perseverență teoria revoluționară. In creșterea ideologică a comuniștilor partidul vede chezășia unor noi succese în lupta pentru comunism.

Invățând din experiența P.C.U.S., Partidul nostru a desfășurat și desfășoară în permanență o muncă intensă pentru continua dezvoltare a învățământului de partid, pentru educarea politico-ideologică a comuniștilor. Hotărîrea C.C. al P.M.R. „Cu privire la pregătirea noului an școlar (1953/1954) în sistemul învățământului de partid" subliniază că învățământul de partid trebue să asigure cunoașterea profundă de către membrii de partid a tezelor de bază ale teoriei marxist-leniniste. Teoria marxist-leninistă nu este o dogmă, ci o călăuză în acțiune. In studierea marxism-leninismului trebue înlăturată orice urmă de bucherism și dogmatism, de atitudine formală față de teoria revoluționară. Nu au nimic comun cu marxismul cei care își închipue că și-au însușit știința înaintată învățând pe dinafară concluziile și formulele marxismului și citându-le la întâmplare. A-ți însuși știința marxist-leninistă înseamnă a ști să analizezi în mod concret fenomenele, să aplici în mod creator concluziile teoretice la rezolvarea problemelor pe care le ridică practica.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a subliniat că izvorul forței și invincibilității P.C.U.S. îl constitue legătura lui strânsă, de nezdruncinat, cu poporul. Intreaga activitate a P.C.U.S. este pătrunsă de credința profundă în popor, în energia revoluționară a celor ce muncesc. Activitatea marelui P.C.U.S. arată limpede că el e legat de masa prin legături indisolubile, că el știe nu numai să învețe masele, ci să și învețe dela ele și să le ducă mereu înainte.

Dela înființarea sa, P.C.U.S. a dus fără întrerupere lupta hotărîtă împotriva diferitelor teorii reacționare care neagă rolul creator al maselor populare în istorie, care înfățișează poporul ca o gloată pasivă, incapabilă de creație istorică de sine stătătoare, bună doar să urmeze orbește personalitățile alese care ar fi, chipurile, creatorii istoriei. Demascând această prejudecată Lenin a numit-o stupidă și absurdă, josnică și mârșavă. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a dus o luptă necruțătoare împotriva acestor prejudecăți, a educat și educă pe oamenii muncii în spiritul încrederii în forțele lor inepuizabile.

In îndelungata sa activitate, P.C.U.S. a dovedit uriașa însemnătate a principiului conducerii colective — principiul suprem al conducerii de partid. Partidul condamnă cultul personalității deoarece acesta este în contradicție cu principiul conducerii colective și duce la diminuarea rolului partidului, al centrului lui conducător, la scăderea activității creatoare a maselor de partid și a poporului. Folosind cu curaj critica și autocritica, P.C.U.S. dezvoltă activitatea creatoare a comuniștilor și a tuturor oamenilor muncii. Congresul al XIX-lea a subliniat că autocritica și mai ales critica de jos reprezintă garanția mersului înainte, expresia încrederii pe care partidul o are în popor. In perioada care s'a scurs dela Congresul al XIX-lea, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice s'a întărit și mai mult, și-a consolidat unitatea sa de monolit și conduce cu mână sigură lupta poporului sovietic pentru asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor sale materiale și culturale mereu crescânde.

★

A trecut un an dela Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. care a trasat programul înaintării continue a U.R.S.S. pe drumul comunismului. In prezent, Partidul Comunist rezolvă cele mai importante sarcini ale construirii comunismului. El mobilizează și organizează forțele creatoare ale poporului sovietic pentru avântul continuu al economiei naționale, pentru folosirea rezervelor și posibilităților care există în industrie și agricultură, pentru îndeplinirea cu succes a celui de al cincilea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S., a sarcinilor trasate de Congresul al XIX-lea.

Acest Congres istoric, documentele și materialele sale, constitue un izvor nesecat de învățăminte pentru partidul nostru ca și pentru toate partidele comuniste frățești. Studierea și însușirea măreților învățături cuprinse în materialele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. de către membrii partidului nostru și de către oamenii cinstiți fără de partid, a avut drept rezultat un nou avânt al muncii ideologice. Cadrele noastre de partid și de stat se străduesc să folosească în munca lor pe scară cât mai largă tezaurul de nesecat al învățăturii cuprinse în documentele Congresului.

Acum când mișcarea revoluționară mondială aniversează împlinirea unui an dela Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. întregul nostru popor muncitor, alături de oamenii muncii din toate țările lumii, își îndreaptă gândurile către Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, care întruchipează înțelepciunea, cinstea și conștiința epocii noastre.

Să ridicăm nivelul muncii educative

Invăţătorii şi profesorii, împreună cu elevii lor, sunt în plină activitate. Noul an şcolar se desfăşoară acum intens. Aplicând învăţămintele consfătuirilor şi experienţa dobândită în anii trecuţi, multe cadre didactice se bucură acum de primele succese ale elevilor în acest an şcolar.

Şcoala pregăteşte elevii pentru viaţă. In şcoală elevii trebue să-şi formeze o concepţie ştiinţifică despre lume, să-şi formeze un sistem just de gândire. Elevii noştri trebue să devie oameni cu multiple cunoştinţe, capabili să pună cunoştinţele lor în slujba construirii socialismului. Ei trebue să-şi formeze acele trăsături de caracter care aparţin omului nou al societăţii socialiste. Pentru realizarea acestor înalte sarcini, buna desfăşurare a procesului de învăţământ cere din partea cadrelor didactice o permanentă grijă pentru problemele educative, care se împletesc strâns cu toate problemele activităţii şcolare.

Fiind înconjuraţi în permanenţă de grija Partidului şi a Guvernului patriei noastre, majoritatea învăţătorilor şi profesorilor obţin numeroase succese în munca educativă. Ei învaţă pe elevi să trăiască şi să muncească în colectiv, să fie buni tovarăşi, să se ajute reciproc, să iubească şi să cinstească munca.

Cei mai mulţi dintre învăţătorii şi profesorii noştri ştiu care este scopul muncii educative, cunosc înalta lor datorie de a educa pe elevi în spiritul patriotismului socialist şi al internaţionalismului proletar, de a-i învăţa să fie conştiincioşi, cinstiţi, să respecte bunul obştesc, de a-i educa în spiritul comunismului.

Totuşi, mai avem mulţi învăţători şi profesori care nu ştiu să realizeze pe deplin acest înalt şi frumos ţel. Multe cadre didactice nu ştiu să parcurgă drumul creator dela formularea teoretică a scopului până la realizarea lui în practică. De aici se ajunge la rezolvarea formală a problemelor. Există în general tendinţa de a alege ca mijloc de educare discursurile declarative. Cadrele didactice îi îndeamnă adeseori pe elevi să fie patrioţi înflăcăraţi, să urmeze exemplul fruntaşilor, să fie conştiincioşi în îndeplinirea sarcinilor. Dar este un lucru sigur că nu prin fraze declarative se pot educa la elevi aceste calităţi. Formalismul este o serioasă frână în munca educativă.

Prima condiţie pentru buna desfăşurare a activităţii educative în şcoală este înţelegerea faptului că educaţia nu este o problemă de sine stătătoare, care se pune separat, că ea se înfăptueşte prin ansamblul măsurilor care se iau în vederea desfăşurării procesului de învăţământ, prin toate condiţiile în care trăesc şi învaţă copiii.

Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, de pildă, presupune un ansamblu de măsuri care să ducă la trezirea dragostei elevilor pentru frumuseţile şi bogăţiile patriei, pentru trecutul de luptă al poporului nostru, pentru limba lui, pentru comorile artei naţionale. Orele educative, şedinţele solemne care se organizează în şcoală cu prilejul marilor sărbătoriri îşi au rolul lor în această privinţă. Ele nu pot fi, însă, în niciun caz considerate ca singurele mijloace pentru atingerea acestui scop înalt. Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist se realizează prin întreaga activitate de fiecare zi din şcoală, în primul rând prin lecţii. Un rol deosebit de important îi revine în această privinţă, de pildă, profesorului de istorie. Lecţiile de istorie trebue să facă să trăiască în mintea elevilor paginile care vorbesc despre lupta poporului pentru libertate şi o viaţă mai bună, să trezească admiraţia adâncă şi respectul elevilor pentru popor, făuritorul istoriei, pentru eroii creaţi de poporul nostru. Cuvintele pe care le alege profesorul, imaginile folosite de el, tonul cu care vorbeşte despre lupta poporului nostru, materialul ilustrativ pe care îl foloseşte, excursiile pe care le organizează, au o mare însemnătate.

Deasemenea, profesorul de limba română poate contribui în largă măsură la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist. El poate sădi în inimile acestora dragostea pentru poporul muncitor nu vorbindu-le în general despre acesta, ci făcându-i să cunoască expresivitatea şi muzicalitatea limbii, să iubească operele scriitorilor noştri, să înţeleagă frumuseţea imaginilor literare din operele lor, vorbindu-le despre dragostea pentru popor a celor mai buni dintre scriitorii noştri şi explicând marile lor succese prin faptul că s'au adăpat din izvorul creaţiei populare vii, din viaţa poporului.

Căile pentru a face din elevii noştri patrioţi înflăcăraţi sunt numeroase. Lecturile în colectiv, lecturile individuale, serbările, filmele, convorbirile, cercurile de artişti amatori în care elevii au prilej să cunoască îndeaproape arta poporului, obiceiurile lui, au un important rol educativ.

Un minunat prilej pentru educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist îl dă învăţătorilor şi profesorilor viaţa de fiecare zi, grija Partidului şi a Guvernului nostru faţă de oamenii muncii, grija pentru continua întărire a statului nostru democrat-popular. Cadrele didactice trebue să-i ajute pe elevii lor să înţeleagă succesele muncitorilor, realizările oamenilor de ştiinţă, să vadă ce trăeşte viu în spatele faptelor zilnice pe care le relatează ziarele noastre, sau care se petrec în oraşul sau în satul lor.

Unii pedagogi ignorează marea influenţă educativă pe care o are asupra elevului exemplul educatorului. Ei uită că fiecare vorbă, fiecare gest, fiecare comportare a lor, se resimte adânc în viaţa copiilor. Astfel de pedagogi consideră că elevii pot fi educaţi numai în orele de dirigenţie, sau prin activităţile special organizate în acest scop. Trebue să înţelegem că în fiecare moment influenţăm pe elevi prin atitudinea noastră, prin stilul nostru de muncă. Dacă educatorul întârzie dela ore, dacă nu-şi îndeplineşte sarcinile, elevii încep să se comporte la fel. Ba mai mult, pe un astfel de pedagog ei nu-l mai stimează, unui astfel de pedagog nu-i mai respectă cerinţele. Şi dimpotrivă, un bun educator va fi urmat cu încredere de elevii lui, va fi stimat şi respectat. Elevii lui vor dobândi calităţile omului nou, înaintat.

Dacă munca educativă se realizează în cadrul întregului proces de învăţământ din şcoală, dacă educaţia elevilor se înfăptueşte prin ansamblul condiţiilor în care se desfăşoară munca de fiecare zi, prin întreaga viaţă a elevilor, atunci trebue să înţelegem că răspunderea pentru munca educativă revine tuturor cadrelor didactice care lucrează în şcoală.

Trebue combătută şi înlăturată concepţia greşită a acelor cadre care încă mai cred că educaţia comunistă a elevilor se realizează prin mijloace izolate. Faptul că în cadrul consfăturilor cadrelor didactice din raionul Ploeşti, un profesor a motivat situaţia bună la învăţătură a tuturor pionierilor din clasa sa numai pe baza unui grafic în care se vedea clar care elevi învaţă bine şi care rămân în urmă la învăţătură — dovedeşte poziţia greşită, orizontul îngust sub care încă sunt privite problemele educative de unii învăţători şi profesori. Acest lucru a rezultat şi din felul cum au muncit în anul şcolar trecut cadrele didactice din unele şcoli ale raionului 1 Mai, Bucureşti, care, neînţelegând că disciplina se înfăptuieşte prin întreaga activitate din şcoală, n'au fost preocupaţi în fiecare moment de această problemă, ci au luat numai măsuri „speciale" în acest scop şi deaceea n'au ajuns la rezultatul aşteptat.

In munca educativă nimic nu trebue neglijat, nimic nu poate fi considerat fără importanţă. A trece cu indiferenţă pe lângă minciună, pe lângă egoism, pe lângă neîndeplinirea sarcinilor, înseamnă a lăsa loc să se desvolte laturile negative ale comportării elevilor. Aceste lucruri care par mici şi neînsemnate pot răsturna întreaga noastră muncă educativă.

Ce înseamnă însă a lua în seamă toate manifestările negative ale elevilor? Inseamnă oare a le face mereu morală, a le da mereu sfaturi, a le formula mereu cerinţe — într'un cuvânt a-i „sâcâi" neîncetat? Nu. Elevii trebue ajutaţi să înţeleagă că au greşit, trebue ajutaţi să-şi dea seama cum trebue să se comporte în viitor. Constatând anumite abateri şi manifestări ale elevilor, educatorul trebue să stea de vorbă cu ei, dar nu în primul rând pentru a-i mustra, nu pentru a stigmatiza o faptă sau alta, ci pentru a-i face pe elevi să înţeleagă care este atitudinea justă.

Adeseori pedagogii recurg la tot felul de „prelucrări" cu elevii, la discursuri obositoare şi la sfaturi plictisitoare. Trebue să înţelegem că asemenea „prelucrări" nu trezesc în elevi emoţii, nu-i fac să se simtă atraşi din toată inima spre acţiuni pozitive. Trebue să căutăm mijloacele cele mai convingătoare, să alegem din viaţa de toate zilele, din cărţi, din filme, exemple care să atragă pe elevi, să trezească dorinţa lor de a le urma.

Emoţiile trăite în comun au mare însemnătate în munca educativă. Bucuriile, ca şi mâhnirile trăite în colectiv cu ocazia unor evenimente şi întâmplări din şcoală contribue în cea mai mare măsură la închegarea colectivului de elevi. In şcoală pot fi găsite multe astfel de prilejuri. Pedagogul să facă din succesul la învăţătură al unui elev prilej de bucurie pentru toată clasa, sau din abaterea altuia prilej de mâhnire a întregului colectiv.

Pentru succesul muncii educative, şcoala trebue să folosească din plin puternica forţă educativă a organizaţiilor U.T.M. şi de pionieri. Se întâmplă însă adesea că rezultatele acestei forţe educative să fie reduse din cauza formalismului ce există în munca instructorului superior de pionieri, a diriginţilor, a colectivului şcolii. De multe ori, instructorul de pionieri sesizează abateri dela disciplină. Instructorul recurge atunci la observaţia pe care o face fie personal celui care s'a abătut, fie în cadrul detaşamentului. Acest lucru este bun, dar observaţia singură este departe de rezultatele pe care le poate avea discuţia aprofundată şi plină de lucruri interesante, care vorbeşte nemijlocit copiilor şi tinerilor, care îi mişcă şi îi mobilizează la acţiuni frumoase.

Pionierii iubesc organizaţia pentrucă ea îi iniţiază la fapte nobile, îi mobilizează la acţiuni mari, răspunde năzuinţelor lor celor mai înalte. Organizaţia de tineret din fiecare şcoală are numeroase mijloace pentru a face aceasta. Ea poate să organizeze discuţii cu pionierii despre prietenie, despre cărţi şi filme, despre eroii preferaţi, despre idealurile de viitor. Aceasta ajută şcoala să ridice conştiinţa elevilor, să-i înobileze. Directorul, diriginţii au datoria să-i ajute pe instructorii de pionieri pentru a alege cele mai bune forme de activitate prin care să întărească educaţia comunistă a elevilor. Scopul urmărit prin întreaga activitate a şcolilor noastre este unul — educaţia comunistă a elevilor.

Cu acest an şcolar elevii noştri fac un pas nou spre viitorul mereu mai fericit pe care-l construeşte poporul nostru muncitor. Trebue să-i pregătim temeinic pe elevii noştri, pentru timpul când ei vor prelua dela generaţia de astăzi sarcina construirii mai departe a socialismului. Să nu uităm nicio clipă că fiecare din noi suntem educatori. In colectivele pedagogice ale şcolilor trebue discutate problemele educative cu dorinţa de a le rezolva mai bine decât în anii şcolari trecuţi. Aceasta cere o luptă hotărîtă împotriva formalismului care ne mai ţine pe loc în anumite sectoare ale muncii educative, care ne împiedică să obţinem succese depline în educaţia elevilor.

Trebue să umplem întreaga viaţă a şcolarilor cu activităţi care să aibă un adânc conţinut educativ, care să le deschidă orizonturi largi, să-i înobileze. De munca pe care o ducem noi, pedagogii, în şcoală, acum, depinde în mare parte ca mâine elevii noştri să fie capabili de fapte mărețe. Educaţia pe care o dăm azi copiilor în şcoală este temelia pe care se vor înălţa faptele lor, succesele lor de mâine, pentru viitorul fericit al patriei. Trebue să muncim astfel încât să fie puternică, de nebiruit, această temelie.

Printre viitorii activişti culturali

...In anul III C al şcolii medii de activişti culturali din Bucureşti se desfăşoară ora de studiu al bibliotecii. Este una dintre disciplinele de bază ale şcolii. Elevi bine pregătiţi expun modul de pregătire a recenziei: grija cu care trebue aleasă tema şi conferenţiarul, importanţa popularizării recenziei, aprovizionarea bibliotecii cu un număr suficient de volume pentru a putea face faţă interesului stârnit în urma recenziei etc.

Toate acestea elevii le ştiu nu numai din teorie, ci şi din practică. In cursul vacanţei de vară, ei au făcut practică în diferitele biblioteci ale ţării. Răspunsurile lor sunt completate astfel prin cunoştinţe practice personale.

Dorina Bădescu expune felul în care a decurs recenzia ţinută de ea la Biblioteca Tineretului din Timişoara, despre „Stiletul" de Bâcov. Recenzia — spune eleva Bădescu — a fost urmată de vii discuţii, iar pe urmă zeci de ascultători au cerut să li se împrumute cartea.

In ora următoare este tratat acelaş subiect. De data aceasta însă nu se mai vorbeşte despre recenzii, ci se ţine o recenzie. Eleva Sibil Benun face recenzia cărţii „Strada Mezinului".

Recenzia elevei Benun este urmată de completări şi discuţii la care participă activ clasa întreagă.

Pentru succesul învăţăturii elevilor sunt asigurate cele mai bune condiţii. Biblioteca şcolii posedă un număr de peste 4500 de volume, cifră care este în continuă creştere. Edificiul şcolii a fost recent renovat şi înzestrat cu o nouă sală pentru meditaţii — cu 70 de locuri— laborator, o baie cu 12 duşuri, spălătorie etc. A fost introdus deasemenea şi caloriferul. 150 elevi au la dispoziţia lor căminul, iar 200 elevi cantina. Este semnificativ că 90% dintre elevi au bursă. 45 de elevi dintre aceştia primesc şi bursă de merit. Elevii au toate condiţiile pentru a se pregăti să devie activişti de nădejde pe frontul cultural.

FLOREA GEORGESCU

Pregătiri pentru iarnă

Pornind la îndeplinirea sarcinilor trasate în Hotărîrea Plenarei din 19—20 August a C.C. al P.M.R., cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale oamenilor muncii, organele locale economice şi de stat au luat măsuri imediate. Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Vidra, regiunea Bucureşti, dând o atenţie deosebită aprovizionării de iarnă a cantinelor şi a căminelor, precum şi a cadrelor didactice, a reuşit ca cele 54 de unităţi şcolare din raion şi cadrele didactice să fie aprovizionate cu combustibil.

Toate şcolile din raion au primit o cotă suficientă de gaz şi motorină. La mai toate şcolile cu internat, datorită sprijinului primit din partea sfaturilor populare comunale, pregătirile pentru iarnă sunt în toi. Unele internate au încheiat contracte cu unităţile respective pentru procurarea legumelor necesare. Altele s'au aprovizionat din gospodăriile lor anexe.

Unele sfaturi populare din cuprinsul raionului, însă, dau dovadă de nepăsare în îndeplinirea sarcinilor ce le revin în această privinţă. Sfaturile populare din comunele Grădiştea şi Colibaşi, de pildă, au neglijat asigurarea la timp a mijloacelor de transport pentru lemne. Deasemenea, organele locale trebue să acorde mai multă atenţie aprovizionării de iarnă a cadrelor didactice cu carne şi zarzavat. Nu este lipsit de importanţă pentru desfăşurarea muncii în şcoală faptul că învăţătorii şi profesorii din comuna Vidra sunt nevoiţi să se aprovizioneze din Capitală cu aceste alimente, deoarece secţia agricolă a sfatului popular din comună n'a luat nicio măsură în această privinţă. Comitetul executiv al sfatului popular al raionului Vidra trebue să ia măsurile necesare pentru a da învăţătorilor şi profesorilor posibilitatea să muncească în cât mai bune condiţiuni.

Despre unele rezoluţii adoptate la consfătuirile raionale

Consfătuirile raionale se dovedesc a fi din ce în ce mai utile în activitatea didactică şi obştească a educatoarelor, a învăţătorilor şi profesorilor. Majoritatea rezoluţiilor adoptate cu prilejul consfătuirilor organizate în preajma acestui an şcolar cuprind sarcini a căror îndeplinire contribue în largă măsură la ridicarea nivelului activităţii instructiv-educative. Pe baza acestor rezoluţii, învăţătorii şi profesorii reuşesc să-şi îmbunătăţească calitatea muncii, reuşesc să-şi alcătuiască planuri de muncă mai concrete şi mai operative, cu un conţinut pedagogic mai just şi mai aproape de specificul şcolii.

Aşa sunt, de pildă, rezoluţiile adoptate la consfătuirile din raioanele Roman şi Sibiu, din oraşul Sibiu etc. Aceste rezoluţii arată realizările obţinute în anul şcolar trecut, lipsurile existente, sarcinile şi măsurile concrete ce revin tuturor şcolilor, precum şi sarcinile şi măsurile ce revin numai anumitor şcoli şi anumitor cadre didactice. Rezoluţia oraşului Sibiu, la anumite puncte, indică şi pe cei care răspund de îndeplinirea sarcinilor, precum şi datele până la care trebue îndeplinite acestea.

Vorbind despre succesele şi lipsurile şcolilor rezoluţia adoptată de cadrele didactice din raionul Sibiu popularizează metodele folosite de pedagogii care nu au avut niciun repetent la sfârşitul anului şi arată cum trebue înlăturate lipsurile esenţiale ce rezultă din studierea situaţiei şcolare. Planul de şcolarizare, de pildă, nu a fost realizat în întregime, o sută de copii rămânând neşcolarizaţi. In rezoluţie se arată ce măsuri trebue luate pentru asigurarea cuprinderii în şcoli a tuturor copiilor de vârstă şcolară şi cum trebue să lucreze acele şcoli care au avut lipsuri în această privinţă. Rezoluţia cere şcolilor să privească cu toată seriozitatea problema ridicării nivelului de cunoştinţe al tuturor elevilor şi combate pe bună dreptate atitudinea unor cadre didactice cum este, de exemplu, tov. Daltu Maria dela şcoala de 7 ani din Orlat, care a avut foarte mulţi elevi corigenţi şi repetenţi.

Sarcinile trasate în majoritatea rezoluţiilor sunt sistematizate după importanţa lor, reuşind să atragă atenţia cadrelor didactice asupra problemelor esenţiale ale muncii instructiv-educative. De pildă, apreciind în mod just importanţa deosebită pe care o are recapitularea materiei în lupta pentru asigurarea unor cunoştinţe temeinice, rezoluţia cadrelor didactice din raionul Roman trasează următoarea sarcină: „Recapitularea materiei la toate obiectele, pe pătrare, trebue să fie o preocupare de prim ordin a tuturor cadrelor didactice, cunoscând că în acest mod se vor putea aprofunda cunoştinţele în întregul an şcolar, treptat, lucru care va constitui baza recapitulării generale şi a pregătirii pentru examene a tuturor elevilor".

Din păcate, trebue să spunem că nu toate rezoluţiile adoptate la consfătuirile raionale din Septembrie, constitue un sprijin real în activitatea educatoarelor, a învăţătorilor şi profesorilor. Sunt unele rezoluţii care au fost întocmite în mod cu totul formal, care nu pot ajuta cu nimic nici cadrele didactice cu experienţă, nici pe tinerii pedagogi. Fără să pornească dela desbaterile consfătuirii, dela realizările şi lipsurile constatate, aceste rezoluţii trasează nişte sarcini generale care sunt la fel de valabile oricând şi la orice şcoală din ţară. Aceste rezoluţii nu pot fi aplicate în muncă. Ele nu constitue documente care să reflecte situaţia şcolilor din raion într'o anumită perioadă, să arate succesele obţinute de aceste şcoli dela un an şcolar la altul.

Unele dintre aceste rezoluţii se pierd în formulări generale sau în amănunte, prezintă sarcinile fără o sistematizare a lor după importanţa pe care o au, iar altele sunt chiar confuze, pierzând din centrul atenţiei însăşi veriga principală: lecţia, mijloacele de realizare a unui învăţământ temeinic, a educaţiei comuniste a elevilor.

Sarcinile formulate în rezoluţiile consfătuirilor din raionul şi oraşul Bârlad şi din raionul Tulcea, de exemplu, sunt simple enunţări ale sarcinilor generale ce revin cadrelor didactice din ţara noastră. De pildă, în rezoluţia dela Bârlad se spune: „1. Cuprinderea în şcoală a tuturor copiilor de vârstă şcolară şi a celor rămaşi neşcolarizaţi până la vârsta de 14 ani. 2. Folosirea largă a experienţei şcolii sovietice şi a celor mai înaintate experienţe dela noi, pentru ridicarea nivelului procesului instructiv-educativ în şcoli". Aşa continuă rezoluţia punct cu punct, fără să indice vreo măsură concretă.

Deasemenea, rezoluţia adoptată la consfătuirea cadrelor didactice din raionul Tudor Vladimirescu din Bucureşti nu arată niciun fel de realizări, niciun fel de lipsuri, nu popularizează metodele înaintate, nu combate nicio metodă greşită. Pornind dela consideraţia, izvorîtă dintr'o atitudine de automulţumire, că această consfătuire „şi-a atins scopul, constituind un larg schimb de experienţă în vederea îmbunătăţirii muncii"..., colectivul care a întocmit această rezoluţie a trecut imediat la sarcini, dintre care unele sunt lipsite de măsuri concrete.

Cu ce se vor îmbunătăţi de pildă, condiţiile de muncă şi de viaţă ale cadrelor didactice din acest raion, dacă rezoluţia spune, în legătură cu această problemă, doar atât: ..„Secţia de învăţământ, sindicatul şi directorii vor da o atenţie deosebită grijii faţă de om". Dar cum? Ce sarcini le revin în această privinţă? Ce măsuri vor lua? Rezoluţia nu arată nimic din toate acestea. La sfârşitul rezoluţiei se spune: „Comitetul executiv al sfatului popular şi sindicatul raional al muncitorilor din învăţământ trebue să aibă ca o preocupare permanentă traducerea în viaţă a Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri din 16 August 1951 cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice". Dar nici aici nu se indică nicio măsură concretă pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de către partid şi guvern cu privire la rezolvarea acestei probleme.

Astfel de rezoluţii au la bază atitudinea formală a secţiilor de învăţământ, care erau datoare să îndrumeze colectivele constituite pentru redactarea rezoluţiilor, atitudinea formală a membrilor din aceste colective, ca şi a cadrelor didactice.

Pe baza desbaterilor din şedinţele consfătuirilor, secţia de învăţământ era datoare să stabilească realizările care reflectă creşterea şcolilor din raionul respectiv faţă de situaţia anului şcolar anterior, lipsurile care frânează îmbunătăţirea muncii tuturor şcolilor şi lipsurile care împiedică buna desfăşurare a procesului de învăţământ în anumite şcoli, problemele centrale ce se pun în faţa acestor şcoli în noul an şcolar şi măsurile de rezolvare a acestor probleme. La rândul lor, învăţătorii şi profesorii trebuiau să participe la îmbunătăţirea proiectelor de rezoluţii prezentate în şedinţele plenare de închidere.

Pentru buna desfăşurare a procesului de învăţământ în noul an şcolar care a început, este necesar ca acolo unde rezoluţiile au fost întocmite cu grijă, învăţătorii şi profesorii, organele de învăţământ şi organele sindicale să le transpună în viaţă cât mai curând şi cu roade cât mai bune. Acolo unde rezoluţiile nu cuprind sarcini concrete, cadrele didactice, organele de învăţământ şi sindicale trebue să se străduiască să găsească măsurile cele mai potrivite pentru a valorifica totuşi rezultatele consfătuirilor, pentru a determina îmbunătăţirea muncii în şcoli.

M. POPA

Când dirigintele îşi înţelege misiunea

Datorită grijii permanente pe care Partidul şi Guvernul ţării noastre o acordă educaţiei tineretului, învăţământul nostru de toate gradele cunoaşte tot mai multe succese. In condiţiile noi pe care şcoala le oferă atât elevilor cât şi profesorilor se aplică cu mult succes cuceririle ştiinţei pedagogice sovietice, izvorîte din atitudinea de profundă dragoste şi încredere în posibilităţile elevilor, atitudine care caracterizează umanismul de tip superior, socialist, al învăţătorilor şi profesorilor sovietici. Practica de zi de zi a învăţământului nostru dovedeşte că în ţara noastră astăzi, sunt din ce în ce mai mulţi învăţătorii şi profesorii care pot înfăţişa ca pe o parte integrantă a experienţei lor profesionale rezultate pe care odinioară nici nu îndrăzneau să le viseze.

Succesele cucerite de pedagogii noştri dovedesc, în limbajul necruţător al faptelor, putreziciunea mincinoasă a băiguelilor pseudo-ştiinţei burgheze care încearcă să limiteze în mod artificial posibilităţile educatorilor, să le pună piedici în munca lor creatoare prin promovarea unor teorii obscurantiste şi mistice. Pe de altă parte, aceste succese întăresc dragostea învăţătorilor şi profesorilor din patria noastră faţă de profesiunea lor, mândria că se numără printre activiştii revoluţiei culturale, dorinţa de a obţine zi de zi noi şi noi succese.

Despre frumoasele rezultate obţinute în munca unui număr din ce în ce mai mare de pedagogi vorbesc numeroasele scrisori primite la redacţia „Gazetei Invăţământului", precum şi caietele de observaţii ale învăţătorilor şi profesorilor diriginţi. Avem în faţă scrisoarea tov. G. Popescu-Mirceni dela şcoala elementară nr. 3 băieţi, din Constanţa şi caietul de observaţii al unei profesoare diriginte dela şcoala medie nr. 1 de fete, din Bucureşti. Cercetând cu atenţie aceste două materiale, trăeşti împreună cu autorii lor bucuriile unor succese obţinute la capătul unei munci perseverente, simţi din plin dragostea pedagogilor noştri înaintaţi faţă de copiii patriei noastre, încrederea învăţătorimii noastre în puterea educaţiei.

„Niciodată — scrie profesorul Gheorghe Popescu — n'am pierdut din vedere învăţămintele de bază ale pedagogiei sovietice cum că nu există copil inapt pentru a-şi însuşi cunoştinţele predate şi a-şi forma o disciplină conştientă".

Numit diriginte la clasa a VI-a A, în anul şcolar 1951—1952, profesorul Gheorghe Popescu a remarcat chiar din primele zile ale activităţii sale pe elevul Chirilă. Era, ce-i drept, un lucru uşor de remarcat. Dezordonat ca aspect exterior, lipsit de interes faţă de învăţătură, nedisciplinat, Chirilă devenise dealungul anilor un soi de „erou" al tuturor poznelor şi năzdrăvăniilor, termenul de comparaţie pentru caracterizarea purtărilor nejuste ale elevilor. Era ceeace se numea în şcoala burgheză „un elev incorigibil".

Ce-ar fi făcut un profesor de tip vechi în faţa unui asemenea „elev incorigibil"? Pedagogia burgheză susţine doar că asemenea defecte ale copiilor sunt „înăscute", că pedagogul este neputincios în faţa lor şi că nici nu merită să-şi piardă timpul cu readucerea pe calea cea bună a unui asemenea elev. Un astfel de pedagog ar fi căutat în cel mai bun caz să-l „liniştească", folosind metodele barbare de constrângere, atât de caracteristice şcolii burgheze.

Altul este însă spiritul pedagogiei pe care-şi sprijină munca tov. Gheorghe Popescu. El s'a hotărît să rezolve acest „caz" şi să-l aducă pe elevul Chirilă în mijlocul colectivului.

Ca diriginte al clasei, el a început să-şi studieze elevul, căutând să găsească fie cauza, fie complexul de cauze care-l duseseră pe Chirilă la situaţia în care se afla. El n'a folosit pentru cunoaşterea elevului „teste", „scări", sau „bareme", care tot nu i-ar fi ajutat la nimic, ci a căutat să-l observe pe elev în viaţa de zi de zi, în comportarea pe care acesta o avea faţă de colectiv, faţă de muncă, în mediul lui firesc de viaţă. I-a încredinţat mici sarcini. A observat că elevul Chirilă le primeşte cu plăcere. L-a chemat apoi la muncă voluntară în cadrul şcolii. Elevul a muncit cu hărnicie.

Incurajat de aceste succese, dirigintele a hotărît să-şi ajute elevul cât îi va sta în putinţă. El a început o muncă temeinică şi planificată de reeducare. Folosind metoda pedagogică a conversaţiei etice, dirigintele se străduia să deschidă elevului său perspective luminoase, să-i lămurească necesitatea de a-şi însuşi cunoştinţe profunde în legătură cu datoria sa faţă de patrie, faţă de clasa muncitoare. Din discuţii a reeşit că una din cauzele nereuşitei elevului Chirilă era tocmai lipsa unei imagini clare a perspectivelor sale de viitor, a scopului pentru care trebue să învețe. Dirigintele i-a lămurit cu multă bunăvoinţă această problemă, câştigându-i încrederea şi trezindu-i interesul pentru învăţătură.

Luând contact cu mama elevului, dirigintele a aflat că de fapt Chirilă nu-şi făcea temele pentrucă nu avea unde să şi le facă. In fiecare zi, mama lui, plecând la muncă, închidea casa, neavând încredere s'o lase pe mâna neastâmpăratului său fiu. Astfel, acesta îşi petrecea timpul pe unde nimerea şi când încerca să-şi facă temele era obosit. Discutând cu mama, dirigintele a convins-o să-i lase lui Chirilă o cameră, a sfătuit-o să caute să se apropie de fiul ei în mai mare măsură decât în trecut, ceeace ea a şi făcut. In curând, Chirilă nu s'a mai simţit singur. Viaţa lui spirituală se îmbogăţise datorită încrederii ce o câştigase în mama sa, căreia i se destăinuia din ce în ce mai des, şi prin dragostea care-l lega de dirigintele său. Curând de tot au început să-l iubească şi să-l ajute şi colegii săi.

Elevul care altădată era cu totul nepăsător faţă de tot ce reprezenta viaţa de şcoală începuse acum să devină sensibil la comportarea unora dintre profesori faţă de el şi la lipsa de încredere pe care aceştia o mai manifestau încă. El era convins că unii profesori îl persecutau în mod voit. Dirigintele a muncit mult ca să şteargă această impresie. El a reuşit să-l convingă pe Chirilă că are frumoase perspective de dezvoltare, a reuşit să-l facă să nu se mai subaprecieze şi să dovedească celor din jurul său puterea lui de a învăţa.

După succese au urmat însă şi insuccese. Intors din vacanţa de iarnă pe care, lipsit de supraveghere cum fusese, Chirilă şi-o petrecuse împreună cu diverse elemente needucate, el a recăzut în vechile lui obiceiuri. A devenit iarăşi bătăuş, a început din nou să nu-şi mai facă temele.

Dirigintele nu s'a descurajat. Contactul strâns cu familia, sfaturi, îndemnuri, încurajări, controlul zilnic al activităţii, niciun mijloc pedagogic nu a fost lăsat deoparte. Folosind metoda exemplului, dirigintele şi-a luat elevul în vizitele pe care le făcea elevilor fruntaşi. Subliniind deosebirile dintre comportarea lor şi comportarea lui Chirilă, el îi dădea acestuia posibilitatea să tragă anumite concluzii.

Munca neostenită a profesorului diriginte a început să dea primele roade. Făcând eforturi, elevul a fost salvat dela repetenţie, rămânând numai corigent şi la examen, a trecut în clasa a VII-a.

Intors din vacanţa de vară, Chirilă prezenta iar o serie de greutăţi. Lipsa de supraveghere din timpul verii a avut un efect negativ. Pe pătrarul I, elevul Chirilă a căpătat note insuficiente la 7 materii. Dar departe de a se descuraja, dirigintele a înţeles că printr'o muncă pedagogică perseverentă va isbuti să obţină iar rezultate bune, va reuşi să consolideze aceste rezultate. El a ajutat pe mama elevului să-şi sprijine fiul mai mult decât în trecut, a îndrumat pe elevii fruntaşi care s'au oferit să-l ajute, a comunicat săptămânal familiei rezultatele obţinute. Legătura puternică sufletească pe care dirigintele ştiuse s'o creeze în anul precedent între el şi elevul său a făcut ca aceste rezultate să fie din ce în ce mai bune. Elevul îşi ţinea dirigintele la curent cu modul în care îşi îndeplinea angajamentele. Muncind zi de zi cu elevul, dirigintele a constatat în atitudinea acestuia îmbunătăţiri simţitoare. Pe pătrarul al II-lea, Chirilă a primit note insuficiente numai la 2 materii.

Pe pătrarul al III-lea, situaţia s'a schimbat în mod serios în bine. Elevul era de nerecunoscut. Profesorii erau mulţumiţi de el, îi arătau încredere. Odată cu atitudinea lui faţă de muncă se schimbase şi aspectul său exterior. Chirilă venea la şcoală ordonat, spălat, cu hainele curate. El a devenit un elev disciplinat, bucurându-se de respectul întregii clase.

Incheierea pătrarului III l-a găsit pe elevul Chirilă promovat la toate materiile, pentru întâia oară decând era elev. La plenara cu părinţii, mama elevului a mulţumit din inimă şcolii. In pătrarul IV elevul deasemenea a promovat.

Dar adevărata încununare a muncii lui Chirilă a fost examenul de absolvire a şcolii elementare. Chirilă muncea cu temeinicie. Invăţa, consulta notiţe, cerea ajutorul profesorilor. Munca sa a dat bune rezultate. Chirilă a absolvit şcoala elementară cu note bune şi s'a înscris la o şcoală medie tehnică de bobinaj. Cine ar mai putea recunoaşte în elevul conştiincios şi însufleţit de dragoste pentru învăţătură pe cel ce fusese numai cu 2 ani în urmă cel mai nedisciplinat elev din întreaga şcoală? Dirigintele poate fi pe bună dreptate mulţumit. Făcând faţă greutăţilor, acţionând consecvent, folosind toate mijloacele pe care i le pune la îndemână pedagogia sovietică, el a redat colectivului un membru al său.

Asemenea rezultate pozitive se reflectă şi în caietul de observaţii al profesoarei de limba română, dela şcoala medie de fete, nr. 1 din Capitală. Această profesoară, în anul şcolar trecut, a fost dirigintă la clasa a XI-a.

In colectivul acestei clase, colectiv închegat, căruia diriginta clasei izbutise să-i formeze o puternică opinie publică, a apărut la un moment dat o problemă. Diriginta a constatat că una dintre eleve prezenta o serie de lipsuri care se accentuau pe zi ce trecea.

Analiza profundă a cauzelor, făcută de către dirigintă, a dus-o la concluzia că vina o purtau în mare măsură părinţii, care acopereau şi încurajau lipsurile fetei. Eleva absenta din ce în ce mai des, ceeace se oglindea desigur şi în rezultatele sale la învăţătură. Ea legase şi anumite prietenii nepotrivite şi părea absentă dela viaţa obştească a clasei, determinând prin purtarea ei indignarea întregului colectiv.

Vizitele făcute acasă, discuţiile cu părinţii n'au dat prea multe rezultate. Situaţia se ameliora pentru câteva zile ca mai apoi eleva să reînceapă cu absenţele şi notele slabe. Pe măsură ce se accentua antagonismul între atmosfera din viaţa dusă de elevă înafara şcolii şi cerinţele pe care le punea în faţa ei şcoala, lipsurile ei deveneau tot mai grave. Eleva trebuia ajutată cât mai era timp. Şi diriginta ajutată de întreaga clasă a şi văzut soluţia: trebuia întărită legătura cu familia elevei; trebuia să li se arate părinţilor datoria pe care o au de a-şi ajuta propriul lor copil. Trebuia să i se creeze un mediu sănătos de viaţă, cu cerinţe juste, cu un control perseverent în îndeplinirea sarcinilor.

Colectivul, însă nu s'a mulţumit cu această măsură. Colegele au primit sarcini concrete pentru a o ajuta, profesoarele o ascultau foarte des, gazeta de perete se ocupa de ea, căutând s'o stimuleze în muncă. Colectivul şi-a fixat ca o sarcină de onoare s'o readucă pe calea cea dreaptă.

Eforturile n'au dat însă dintr'odată roadele aşteptate. Eleva trăia mai departe, nepăsătoare la viaţa socială a clasei. Un caiet de impresii al acestei eleve, găsit întâmplător, oglindea o atitudine de sfidare la adresa colectivului, o atitudine de dispreţ a ajutorului ce i se da. Intrebată asupra atitudinii ei, eleva nu a avut curajul să-şi susţină atitudinea şi încerca să ascundă adevărul.

Ce era de făcut într'o asemenea situaţie? Dacă această elevă ar fi făcut parte dintr'o şcoală din S.U.A., ea ar fi fost desigur catalogată printre elevele „asociale" suferind de „moral insanity", un caz în care, spun pedagogii americani, nu mai e nimic de făcut. O „baterie" de teste aplicate pe baza unor „bareme" fixe ar fi „descoperit", date fiind cunoştinţele slabe ale elevei, că ea nu are „vârsta mintală" necesară şi totul s'ar fi oprit aici.

Eleva aceasta învăţa, însă, într'o şcoală din Republica Populară Română. Iar profesorii acestei şcoli stau pe poziţii ideologice cu totul opuse unui asemenea fel de a vedea. Ştiinţa pedagogică sovietică pe care o studiază cu atenţie, a învăţat-o pe diriginta acestei clase că în orice situaţii, fie ele cât de grele, există mijloace de acţiune. Ea a înţeles că toate măsurile luate trebuesc întărite, că trebue să lucreze şi mai strâns cu organizaţia U.T.M. Eleva se încăpăţâna totuşi pe aceeaş poziţie greşită. Atunci, pe baza hotărîrii colectivului, eleva a fost exclusă din U.T.M., arătându-i-se că ea n'a înţeles să se folosească de ajutorul ce i s'a acordat şi că prin purtarea ei s'a exclus ea însăşi din organizaţie. In acelaş timp i s'a arătat că ea va putea reveni numai dacă se va schimba.

Aplicarea acestei măsuri, alături de întreaga activitate educativă dusă de colectiv pentru îndreptarea acestei eleve, şi-a arătat în curând rezultatele. Eleva a înţeles însfârşit că este într'un conflict grav cu colectivul. Ea s'a hotărît să-şi schimbe fundamental atitudinea. Dar nici colegele n'au părăsit-o. Sfătuite de dirigintă, ele au ajutat-o prin variate procedee. Acum eleva primea cu bucurie ajutorul lor şi ştia să-l preţuiască. A început să-şi îndrepte purtarea, a început să obţină rezultate bune la învăţătură. Se preocupa să devină cât mai folositoare colectivului clasei. Lucra în laboratorul de ştiinţe naturale, la cabinetul de geografie, îşi îndeplinea cu grijă sarcinile obşteşti. Eleva a terminat, însfârşit, anul cu bine. Educând-o pe această elevă, diriginta a izbutit să educe în acelaş timp întregul colectiv.

Exemplele de mai sus dovedesc în mod practic adevărul că prin muncă perseverentă, bazată pe cunoaşterea elevilor, şi temeinic organizată, succesele nu se lasă mult aşteptate. Numai cei ce fug din calea greutăţilor încearcă să-şi justifice nereuşita prin promovarea ideii că ar exista copii „needucabili".

Prof. A. SIMU

Al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor

Astăzi s'a deschis la Viena cel de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor, eveniment de o deosebită însemnătate pentru mișcarea muncitorească internațională.

Congresul constitue un pas înainte pentru obținerea unor noi și importante succese în lupta care se duce pentru apărarea păcii, pentru cucerirea drepturilor și libertăților democratice în țările capitaliste și coloniale. El este un Congres al unității clasei muncitoare, un congres al luptei pentru pace.

La congres participă reprezentanți ai tuturor organizațiilor sindicale din lume, membrii ai F.S.M., ai unor organizații autonome sau afiliate la alte organizații sindicale.

Trecând peste toate piedicile puse de guvernele reacționare, numeroase organizații sindicale și sindicate neafiliate la F.S.M. precum și nenumărați oameni ai muncii neorganizați și-au trimis la congres delegați sau observatori. Delegații, invitații și observatorii prezenți reprezintă peste 100 milioane de oameni ai muncii de cele mai diferite convingeri politice, religioase, fără deosebire de rasă, sex, naționalitate și limbă. Ei au posibilitatea deplină ca la congres să-și exprime liber părerile, să facă propuneri.

In cadrul lucrărilor celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor se vor discuta problemele legate de lupta oamenilor muncii din țările capitaliste, coloniale și dependente pentru îmbunătățirea situației lor economice. Lucrările congresului vor analiza care sunt sarcinile sindicatelor în lupta pentru apărarea intereselor vitale ale clasei muncitoare, pentru apărarea păcii.

Politica războinică a cercurilor monopoliste are rezultate nefaste asupra situației maselor muncitoare din lagărul capitalist. Intensificarea turbată a înarmărilor a dus la o extremă înrăutățire a situației economice din țările capitaliste și coloniale. Muncitorii din aceste țări își dau seama că inflația, creșterea șomajului, scăderea salariului real, creșterea neîncetată a prețurilor și chiriilor, lipsa de locuințe, sunt urmările inevitabile ale politicii de militarizare dusă de cercurile conducătoare din țările capitaliste. După socotelile făcute de economiști s'a constatat că din cele 75 miliarde dolari cheltuite într'un singur an de către țările din blocul Atlanticului pentru pregătirile de război s'ar putea construi 4 milioane locuințe, s'ar pregăti 50 mii medici, s'ar construi spitale cu 90 mii paturi, s'ar acorda pensii unui număr de 10 milioane bătrâni. Multe alte miliarde ar mai prisosi pentru a îmbunătăți viața oamenilor muncii.

Evenimentele din ultimii ani au arătat că masele muncitoare și cele mai largi mase populare se împotrivesc cu hotărîre continuei înrăutățiri a condițiilor lor de viață. Teroarea și represiunile sălbatice ale guvernelor fasciste, prin care acestea încearcă să-și impună politica lor înrobitoare, nu pot opri luptele avântate ale muncitorilor. Pretutindeni oamenii muncii din țările capitaliste și din țările subjugate lor luptă cu o hotărîre din ce în ce mai mare pentru drepturi elementare, pentru condiții omenești de existență. Numeroasele greve din Franța și Italia, din Japonia și Statele Unite dovedesc creșterea combativității muncitorilor, care răspund persecuțiilor reacționare printr'o luptă mereu mai dârză, mai unită și mai organizată.

Oamenii muncii din țările capitaliste nu se lasă înșelați nici de propaganda monopolurilor, nici de calomniile debitate de șefii sindicatelor galbene. Ei merg mână în mână cu milioanele de oameni ai muncii din Uniunea Sovietică, R. P. Chineză și țările de democrație populară. Ei recunosc în Federația Sindicală Mondială un organ al voinței lor, o organizație care apără drepturile și libertățile lor democratice.

Oamenii muncii din țara noastră salută cel de al treilea Congres al Federației Sindicale Mondiale și își exprimă convingerea că el va însemna o nouă contribuție în lupta oamenilor muncii pentru libertate, bunăstare și pace.

„Gorchiștii" lui Macarenco

Un grup de actori tineri ai Teatrului Național „I. L. Caragiale" (Studio) interpretează personagiile pline de viață și adevăr ale coloniștilor din colonia „Gorchi", în piesa „Viața nouă", dramatizare a scriitorului ceh Miloslav Stehlic, după „Poemul Pedagogic" de A. S. Macarenco.

Fiecare personagiu care apare pe scenă este un vechi cunoscut al spectatorilor. Iată-l pe Costea Versnev, copilul împins cu dispreț la marginea societății. Viitor jurist și adept al pedagogiei sovietice, el a însetat după dreptate, libertate, a luptat pentru ca niciun tânăr să nu urmeze drumul lui de copil bătut și nenorocit. Iată-l pe Anton, cel cu inimă bună, prietenul cailor care se ostenesc pentru oameni, cai pentru care „face rost" de două căruțe de fân, pentru care se frământă și acuză de birocratism oficiile statului. Iată-l și pe ambițiosul Matei, la început leneș și fricos, devenit în urmă un priceput cizmar. El își arată cea mai mare bucurie a lui, aceea de a-i face o pereche de ghete lui Maxim Gorchi, „niște ghete trainice și încăpătoare".

Calina Isanovici, administratorul îndrăgostit de muncă și de coloniștii lui, de „paraziți" cum îi numea el, ocărându-i și glumind cu ei, cu atașamentul lui față de opera lui Macarenco și cu teama lui pentru știința aceasta, atât de îndepărtată de el, — „pedagogia" — este redat cu căldură și humor de actorul Mircea Constantinescu.

Pline de emoție sunt scenele în care apare „incorigibilul" Burun care devine apoi un membru încadrat al colectivului.

Figura lui Anton Semionovici Macarenco, pedagogul — stegar al umanismului socialist, sever și îndrăznet, care și-a dăruit cei mai buni ani ai vieții sale ca să redea societății acești copii fără căpătâi, este puternic reflectată în piesă. Macarenco e tot timpul printre coloniștii lui, trăește între ei, suferă împreună cu ei, se bucură de succesele lor.

—Ai auzit de revoluție? — îl întreabă el pe Cuzma, când acesta nu vrea să se lase de furat, pe motivul că... și la închisoare trăesc oameni. — In statul nostru sovietic, numai netrebnicii sunt trimiși acolo — răsună răspunsul pedagogului.

Pe tinerii oprimați de vechea societate, Macarenco îi antrenează în lupta de clasă. Spectatorii asistă cu satisfacție la scena când sovietul comandanților coloniei îl acuză pe chiaburul Musii Carpovici că îi fură și îi nedreptățește pe ceilalți săteni.

Ultimul act al piesei, cu bucuria primirii drapelului Comsomolului de către coloniști, cu citirea scrisorii lui Maxim Gorchi, care îi entuziasmează pe elevi și pe profesori și-i face să înalțe cântecul „Noi suntem garda tânără", conține momente dramatice cu conflicte puternice în care personagiile își trăesc viața și-și formează caracterul.

Interpretul lui Macarenco, actorul Iulian Necșulescu, a jucat realist, sobru și reținut, realizând un om apropiat de copii, simplu și înțelegător, sever și hotărît, așa cum misiunea de educator o cere!

Dramatizarea „Poemului Pedagogic" de către scriitorul ceh Stehlic, a prins multe tipuri, probleme și acțiuni din cartea lui A. S. Macarenco, făcând ca spectatorii să retrăiască momente emoționante din lupta marelui pedagog sovietic, care a reușit să înobileze cu denumirea de om pe acei pe care societatea burgheză îi lipsise de dreptul de a-l mai purta.

MARIANA FILIP

Constituirea consiliilor regionale F.D.P.

La Timișoara

De curând a avut loc în sala de festivități a sfatului popular regional Timișoara, alegerea consiliului regional F.D.P.

Printre cei 35 membri aleși în consiliul regional F.D.P. se află tovarășii: Onica Vasile, secretar al Comitetului Regional P.M.R., Totka Ludovic, președintele Consiliului Sindical Regional, Băleanu Alexandru, secretar al Comitetului Regional U.T.M., Beligăr Ioan, rectorul Institutului Politehnic, Hronicek Carol, stahanovist dela Sovrommetal Reșița, Peter Ioan, președintele gospodăriei agricole colective din Recaș, Stoici Bogoliov, țăran muncitor din comuna Parța și alții.

La Orașul Stalin

In vederea alegerii deputaților în sfaturile populare, în ziua de 6 Octombrie a avut loc la Orașul Stalin constituirea consiliului regional F.D.P.

In urma propunerilor celor prezenți au fost aleși în consiliul regional F. D. P., tov. Alexandru Spiridon, secretarul comitetului regional P.M.R., Elena Dumitrescu, stahanovistă la fabrica „Partizanul Roșu", Harta Lang, profesoară la liceul german din Orașul Stalin, Dumitru Barbu, colectivist fruntaș, Iosif Tompek, profesor la liceul maghiar din Orașul Stalin și alții.

La Bacău

In sala sfatului popular regional Bacău a avut loc ședința de constituire a consiliului regional F.D.P.

Din consiliul regional F.D.P. Bacău fac parte printre alții stahanovistul Anghel Andrei, dela fabrica „Muncitorul Liber", Albu Constantin, secretar al comitetului regional U.T.M., stahanovista Clipa Maria, dela fabrica „Proletarul", Crăciun Eugen, directorul întreprinderii carbonifere Comănești, Coman Ion, directorul Teatrului de Stat, Fülger Cornel, prim secretar al comitetului regional P.M.R., Gavrilovici Ernest, profesor și alții.

Intrebări și răspunsuri în legătură cu alegerea deputaților în sfaturile populare

Un grup de învățători a trimis redacției noastre o scrisoare prin care cer unele lămuriri în legătură cu Decretul pentru alegerea deputaților în sfaturile populare. Răspundem pe această cale întrebărilor care ni s'au pus.

Cum se procedează în cazurile de balotaj între candidați?

RĂSPUNS: Art. 97 din Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare arată că vor fi declarați aleși candidații care întrunesc cel puțin jumătate plus unul din totalul voturilor valabile exprimate în circumscripția electorală respectivă. Să presupunem că într'o circumscripție au fost depuse două candidaturi. După alegeri s'au numărat 4000 voturi valabile. Dacă unul dintre candidați întrunește 2.001 voturi (adică jumătate plus unul), sau mai mult, el este declarat ales. In cazul că niciunul din cei 2 candidați nu întrunește acest număr de voturi, adică au sub 2.001 voturi valabile, comisia electorală de circumscripție, în conformitate cu prevederile art. 98 din Decret, declară balotaj. In acest caz se stabilește data unei noi alegeri, fapt care va fi adus la cunoștința alegătorilor prin aceleași mijloace ca și la primele alegeri.

Dece se alege un singur deputat în fiecare circumscripție electorală?

RĂSPUNS: In temeiul art. 100 al legii fundamentale a statului nostru, Constituția Republicii Populare Române, articolul 13 al Decretului cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare, prevede că alegerea deputaților în organele locale ale puterii de stat se face pe circumscripții electorale.

Deasemenea, Decretul prevede că în fiecare circumscripție electorală regională, raională, orășenească, raională de oraș și comunală, alegătorii vor alege un singur deputat.

Prevederea că în fiecare circumscripție electorală se va alege un singur deputat are o însemnătate deosebită. Principalul câmp de activitate al deputatului îl constitue circumscripția electorală în care a fost ales. Fiind unicul reprezentant în organul local al puterii de stat al alegătorilor din circumscripția electorală respectivă legătura deputatului cu alegătorii devine din ce în ce mai strânsă.

Deputatul știind că el este singurul reprezentant al circumscripției electorale în sfatul popular respectiv se simte din ce în ce mai răspunzător de felul în care își desfășoară activitatea organele de stat, economice și obștești de pe teritoriul circumscripției, se îngrijește și se preocupă din ce în ce mai mult să cunoască problemele care frământă pe alegătorii din circumscripția sa electorală și să contribue la justa lor rezolvare.

Deasemenea, faptul că fiecare circumscripție electorală alege un singur deputat, întărește posibilitatea de control permanent din partea alegătorilor circumscripției electorale respective, față de felul în care deputatul lor își desfășoară activitatea.

Informații

La Ministerul Invățământului Public a avut loc în zilele de 28 Septembrie — 1 Octombrie 1953 o ședință a conducerii Ministerului cu șefii secțiilor de învățământ regionale.

In cadrul ședinței s'au prezentat referatele: „Executarea planului de investiții și pregătirea școlilor pentru iarnă" și „Sarcinile secțiilor de învățământ și ale școlilor cu privire la ridicarea nivelului învățământului în noul an școlar".

Rapoartele au fost urmate de întrebări și discuții la care au participat numeroși tovarăși. Discuțiile purtate pe marginea referatelor au lămurit probleme importante în legătură cu asigurarea bazei materiale a școlilor și îmbunătățirea procesului de învățământ.

Concluziile ședinței au fost trase de tovarășul ministru Ion Nistor, care a subliniat sarcinile urgente ce revin secțiilor de învățământ în vederea realizării învățământului general obligatoriu, a realizării planului de învățământ la clasele V-XI, la școlile pedagogice, precum și în vederea rezolvării tuturor problemelor de care depinde buna desfășurare a muncii instructiv-educative în anul școlar în curs.

*

In sala clubului muncitorilor din învățământ din București a avut loc în zilele de 28, 29 Septembrie 1953 ședința Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ, la care au participat și președinții comitetelor sindicale de învățământ regionale.

In cadrul ședinței s'a analizat munca organizatorică desfășurată de comitetul sindical al regiunii Cluj pe baza referatului prezentat de președintele comitetului sindical al acestei regiuni. La ședință s'a analizat deasemenea desfășurarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din Septembrie 1953 pe baza referatului întocmit de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ.

In discuțiile desfășurate pe marginea referatelor au luat cuvântul numeroși participanți care au vorbit despre principalele probleme ale muncii sindicale ce se va desfășura în școlile noastre în cursul anului școlar 1953-1954.

Tovarășul H. Niculescu, vicepreședinte al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ, a arătat în concluziile ședinței, sarcinile ce revin tuturor organizațiilor sindicale din școli pentru buna desfășurare a muncii arătând că organizațiile sindicale au datoria să contribue cu și mai mult succes la desvoltarea școlii noastre noi.

4 ani dela proclamarea R. D. Germane

S'au împlinit 4 ani dela proclamarea Republicii Democrate Germane, eveniment de o deosebită însemnătate pentru poporul german, ca și pentru popoarele Europei.

Poporul german a trecut printr'o aspră școală a vieții. Istoria contemporană a Germaniei arată, fără putință de tăgadă, că pentru Germania calea militarizării, a agresiunii, a războiului înseamnă calea sinuciderii naționale. Intr'adevăr, numai în perioada 1900—1945 Germania a irosit cel puțin 20 de ani pentru pregătirea intensă în vederea a două războaie mondiale și peste 10 ani pentru purtarea nemijlocită a acestor războaie. Rezultatul a fost că primul război mondial, în cursul căruia poporul german a pierdut, numai în morți și răniți, circa 2 milioane de oameni, s'a soldat printr'o catastrofă națională. Imperialiștii germani, refăcând potențialul de război al țării cu ajutorul monopolurilor americane, au dezlănțuit cel de al doilea război mondial. Acest război s'a soldat pentru Germania printr'o nouă catastrofă, incomparabil mai gravă decât cea din 1918. Aproape 8 milioane de germani au căzut pe câmpurile de luptă. Istoria arată în mod convingător că militarismul german, atentând la pacea și securitatea țărilor europene, s'a manifestat totodată ca dușman al națiunii germane însăși.

Zdrobirea fascismului hitlerist de către glorioasa Armată Sovietică a deschis poporului german perspectiva unei desvoltări pașnice, pe drumul progresului și al fericirii. Bastionul luptei poporului german pentru o Germanie unită, iubitoare de pace și democrată, Republica Democrată Germană a atins în cei 4 ani de existență o mare desvoltare economică și politică. Astăzi, Republica Democrată Germană a devenit un factor important al luptei pentru pace și temelia unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace.

Masele populare, în frunte cu clasa muncitoare și sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, au obținut succese însemnate. A crescut considerabil volumul mediu lunar al producției industriale, ajungând în acest an la peste 161 la sută față de anul 1936. In agricultură, producția la hectar a atins nivelul de dinainte de război.

Pe tărâm cultural, una din cele mai însemnate măsuri a fost adânca transformare democratică a sistemului educativ. Pentru prima oară, învățământul este legat de interesele oamenilor muncii, slujind cauza păcii și a progresului social. Cheltuielile destinate culturii sporesc în permanență. La începutul planului cincinal, în anul 1950, ele depășeau cheltuielile alocate în acelaș scop în Germania capitalistă, iar în anul 1955 vor crește cu 40 la sută față de perioada de început a planului cincinal. Partidul și guvernul acordă un sprijin special școlilor dela sate.

Oamenii muncii din R.D. Germană, care vor să-și însușească studii superioare sau de specialitate, continuându-și activitatea în producție, urmează cursurile prin corespondență care au fost înființate în 1950 pe lângă o serie de școli superioare și școli de specialitate și al căror număr este mereu în creștere.

Pentru cercetări științifice în domeniul pedagogiei, s'au înființat importante institute pedagogice centrale.

De o deosebită însemnătate pentru desvoltarea R.D. Germane este elaborarea de către P.S.U.G. și înfăptuirea noii orientări în vederea îmbunătățirii serioase a situației economice și politice a R.D. Germane și a obținerii unei creșteri rapide a nivelului de trai al oamenilor muncii. Deși n'a trecut decât un scurt timp dela elaborarea noii orientări, s'au și realizat o serie de măsuri care au dus la ridicarea nivelului de trai al maselor. A sporit salariul real, au fost sporite pensiile, s'a efectuat o nouă reducere de prețuri la mărfurile de larg consum, s'au alocat fonduri importante pentru construcțiile de locuințe, s'a ușurat situația economică a gospodăriilor țărănești, a fost sporită producția mărfurilor de larg consum și de uz casnic.

Pe drumul desvoltării pașnice într'un stat unit, democrat, independent, în fața poporului german se deschide perspectiva de a atinge o astfel de înflorire și tărie cum n'a cunoscut încă în istoria sa. Numai pe această cale Germania poate să ocupe locul ce i se cuvine printre popoarele lumii.

Succesele obținute de R.D. Germană stârnesc ura atâtătorilor la război, a cercurilor fasciste și revanșarde din Germania occidentală, care au pus la cale acte de provocare împotriva oamenilor muncii din R.D. Germană, așa cum a fost putchul fascist din 17 Iunie. Prin atașamentul său față de cauza păcii, democrației și unității Germaniei, poporul muncitor german a dat o ripostă hotărîtă, făcând ca acest mârșav complot să se soldeze cu un eșec rușinos pentru organizatorii lui.

In lupta pentru făurirea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace, R.D. Germană se bucură de ajutorul economic, politic și diplomatic de neprețuit al marii Uniuni Sovietice. Tratativele dela Moscova, între Guvernul Uniunii Sovietice și Delegația Guvernamentală a Republicii Democrate Germane, au dus la hotărîri politice și economice de o mare însemnătate pentru cauza păcii, care dau o puternică lovitură forțelor reacțiunii și războiului. Ultima Notă a Guvernului Sovietic, adresată guvernelor Franței, Angliei și S.U.A., este o nouă dovadă a dorinței sincere a U.R.S.S. de a rezolva neîntârziat problema germană potrivit năzuințelor poporului german și intereselor păcii în lumea întreagă.

La a 4-a aniversare a Republicii Democrate Germane, poporul german, înconjurat de simpatia fierbinte a tuturor forțelor progresiste din Europa și din lumea întreagă, pășește ferm înainte spre victoria deplină a cauzei păcii și făurirea unei Germanii unite, pașnice și democrate.

I. MORARU

Inceperea cursurilor în școlile superioare din Cehoslovacia

La 1 Octombrie în toate școlile superioare din Cehoslovacia a început noul an școlar.

Partidul Comunist și Guvernul Cehoslovac acordă o uriașă atenție pregătirii cadrelor de specialiști cu studii superioare.

Dacă în Cehoslovacia burgheză existau în total nouă școli superioare, în prezent numărul lor este de 32. In acest an au fost deschise patru noi școli superioare, care vor pregăti specialiști pentru o serie de ramuri importante ale economiei naționale a țării. Numărul studenților în comparație cu perioada de până la război s'a mărit aproape de trei ori și depășește în prezent 50.000 de persoane. Pe lângă aceasta, la secțiile fără frecvență ale universităților și institutelor studiază în acest an aproximativ 19.000 de tineri și tinere.

La 1 Octombrie în sala de festivități a Universității din Praga a avut loc o ședință solemnă, consacrată deschiderii noului an școlar. La ședință au luat parte: președintele Republicii Antonin Zapotocki, primul ministru Viliam Siroki, membrii guvernului, reprezentanții Adunării Naționale și ai Comitetului Central al Partidului Comunist al Cehoslovaciei, oameni de știință ai țării.

Lichidarea analfabetismului în Vietnamul de Nord-Vest

In perioada ocupației franceze aproape toți oamenii muncii din Vietnamul de Nord-Vest erau neștiutori de carte. Numărul școlilor era așa de mic încât revenea o singură școală la raion, în care învățau aproximativ 40 de elevi, mai ales copii de moșieri. Copiii de țărani n'aveau posibilitate de a urma școala. După cum comunică Agenția de Informații Vietnameză, în regiunile eliberate ale Vietnamului de Nord-Vest se desfășoară lupta împotriva analfabetismului.

In multe regiuni ale Vietnamului de Nord-Vest au fost deschise școli populare. In prezent numai în regiunea Than-Uien s'au deschis pentru copiii oamenilor muncii 51 de școli.

Scăderea numărului studenților în Austria

VIENA (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Oesterreichische Volksstimme", Comitetul austriac pentru apărarea drepturilor tineretului a transmis presei o comunicare în care se arată că pe baza unui raport al Oficiului central de statistică din Austria, numărul studenților pe anul 1952/53 se ridica la numai 17.900, ceeace înseamnă cu aproape 13.000 mai puțin decât în 1948. In timp ce în anul de studiu 1947/48 procentul studenților era de 25 la sută, anul acesta procentul a scăzut la 19 la sută. Tot mai puțini studenți provin din rândurile muncitorilor și țăranilor.

Comunicarea Comitetului pentru apărarea drepturilor tineretului subliniază că scăderea continuă a numărului studenților audi- tori, lipsa de perspective pentru absolvenții universitari, insuficiența totală a burselor pentru studenții fără mijloace, sunt caracteristice vieții universitare din Austria de astăzi.

In continuare comunicarea spune că această situație se datorează politicii dusă de guvern față de tineret. Recent, în Austria s'a hotărît majorarea taxelor universitare, ceeace va face imposibilă continuarea studiilor pentru mii și mii de studenți. Comitetul cere anularea acestor majorări și anunță că în curând se vor alege la universitățile austriace delegați la conferința națională pentru apărarea drepturilor tineretului, care se va ține în zilele de 24 și 25 Octombrie și la care se vor discuta toate aceste probleme.

In țara „culturii" atomice

Bugetul S.U.A. prevede pentru învățământ doar infima sumă de 1%. In schimb sumele destinate pregătirii unui nou război sunt din ce în ce mai mari *(Ziarele)*.

WALLSTREET-MANUL: — Atât vă este rezervat...

NOTE BIBLIOGRAFICE

ANALELE ROMÂNO-SOVIETICE

Seria Pedagogie-Psihologie Nr. 3/1953

Cel de al treilea număr al Analelor de Pedagogie-Psihologie din acest an îmbrățișează un câmp larg de probleme: sarcinile pedagogiei în lumina Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., probleme de psihologie pavlovistă, probleme de didactică, realizări ale învățământului din țările de democrație populară și aspecte ale decăderii școlii în țările burgheze.

Articolul lui B. P. Esipov „Situația și sarcinile pedagogiei în lumina hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. reia tema tratată de I. T. Ogorodnicov în articolul său cu privire la problemele pedagogiei în lumina operei lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", articol publicat în numărul trecut al acestei reviste.

Una din cauzele rămânerii în urmă la învățătură o constituie insuficienta succesiune în învățământ, între clasele elementare și medii, între clasele medii și cele superioare — și chiar între diferitele clase ale aceluiaș ciclu de învățământ. B. G. Ananiev, în articolul „Despre succesiunea în învățământ", analizează problema succesiunii în predare și a sistematizării cunoștințelor, arătând importanța acestei probleme în condițiile realizării învățământului mediu general și a învățământului politehnic. Succesiunea în învățământ se realizează prin legarea materialului nou de cunoștințele însușite anterior, în procesul trecerii dela o lecție la alta, dela un an de învățământ la altul, dela un obiect de studiu la altul.

V. P. Șatchi, în articolul „Tipurile de lecții în practica școlară", arată că stabilirea tipurilor de lecții îi ușurează profesorului munca de planificare și pregătire a lecției și, totodată, ajută acelora care controlează munca profesorului, la analiza lecțiilor la care au asistat. După autorul articolului, în practica școlară se întâlnesc 5 tipuri principale de lecții. Autorul arată aceste tipuri de lecții și structura fiecăruia, dând nenumărate exemple.

Deosebit de interesant este articolul lui N. P. Antonov „Dezvoltarea gândirii și vorbirii copilului de vârstă preșcolară și școlară" în care se analizează desvoltarea gândirii la copil în lumina învățăturii lui I. V. Stalin despre unitatea dintre limbă și gândire și a învățăturii lui I. P. Pavlov despre cele două sisteme de semnalizare.

In articolul „Despre studiul tipurilor de activitate nervoasă superioară la animale și la om", A. G. Ivanov-Smolenschi înfățișează teoria lui Pavlov despre tipurile de activitate nervoasă superioară, precum și importanța studierii tipurilor de activitate nervoasă superioară pentru pedagogie și medicină.

Prin varietatea și actualitatea problemelor tratate în articolele publicate, acest număr al Analelor de Pedagogie-Psihologie constituie un serios material de informare pentru cadrele noastre didactice.

LIMBA ROMÂNĂ Nr. 3

Ultimul număr al revistei „Limba română", organ al Institutului de lingvistică al Academiei Republicii Populare Române, are un conținut bogat și interesant.

In cele 100 de pagini ale sale, revista cuprinde rubrici variate: Gramatică și vocabular; Limbă și literatură; Metodica predării limbilor; Cronica științifică; Discuții; Bibliografie; Consultații.

Articolul de fond despre „Lucrarea lui I. V. Stalin «Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.» și sarcinile lingviștilor din Republica Populară Română" este semnat de tov. prof. Dimitrie Macrea. Autorul articolului arată însemnătatea studierii aprofundate de către lingviști a operelor clasicilor marxism-leninismului pentru aplicarea în lingvistică a îndrumărilor de bază pe care le-au dat aceștia cu privire la științele sociale. Tov. prof. D. Macrea arată cum trebue folosite de către lingviștii din țara noastră, în activitatea lor teoretică și practică, ideile cuprinse în lucrarea lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

In articol sunt arătate sarcinile mari cari stau în fața lingviștilor din R.P.R. în vederea desvoltării și înfloririi culturii noastre. Astfel, ei au sarcina de a depune toate eforturile pentru publicarea în cel mai scurt timp a Ortografiei și Gramaticii limbii române. Terminarea și publicarea Dicționarului limbii române literare contemporane este de asemenea o sarcină importantă a cărei îndeplinire este așteptată cu interes de poporul muncitor din patria noastră. Articolul arată apoi că, în afara acestor lucrări, se elaborează la Institutul de lingvistică din București un Dicționar ruso-român de 50.000 cuvinte și la Institutul de lingvistică din Cluj un Dicționar româno-maghiar. Pe lângă aceste lucrări, institutele trebue să-și îndrepte atenția spre numeroase alte probleme privind cunoașterea științifică a limbii române.

Adâncind operele clasicilor marxism-leninismului — se spune în articol — lingviștii români își vor făuri baza temeinică necesară cercetărilor lor teoretice și practice.

Rubrica „Limbă și literatură" cuprinde două articole. Primul, „Cu privire la vocabularul dialectal din epoca de dibuire a poeziei lui Coșbuc", semnat de tov. acad. Barbu Lăzăreanu, ridică o serie de probleme care ar putea forma obiectul cercetărilor lingviștilor noștri. Al doilea articol, publicat cu prilejul aniversării a 400 de ani dela moartea scriitorului François Rabelais, este intitulat „Arta lui Rabelais". Autorul articolului, tov. profesor Tudor Vianu, face observații interesante privitoare la limba și stilul operelor lui Rabelais.

Legat de problema vocabularului, deși nu apare la rubrica respectivă, este articolul tov. Ion Moise, student la Facultatea de Filologie din Leningrad, despre „Cuvinte de origine rusă în opera lui Ion Creangă". Articolul pune problema interesantă — care s'ar putea relua și adânci — a cuvintelor rusești din limba noastră.

Rubrica „Metodica predării limbilor" cuprinde traducerea articolului lui I. V. Carpov, „Invățământul politehnic în școala medie și sarcinile predării unei limbi străine", precum și două articole semnate de profesori din învățământul mediu. Este vorba de: „Câteva probleme în legătură cu analiza gramaticală și stilistică în școală" de tov. Ștefan Munteanu (Alba-Iulia) și „O lecție de limba română la clasa a XI-a" de tov. D. Bădulescu (București). Aceste articole împărtășesc experiența predării limbii române, contribuind la răspândirea metodelor bune de muncă.

Tov. prof. Ștefan Munteanu pornește în articolul său dela constatarea că în multe școli gramatica se predă încă în mod scolastic, fără să se facă legătura cu limba ca realitate nemijlocită a gândirii, fără ca analiza gramaticală să fie legată de analiza stilistică. Folosind un fragment din „Amintiri din copilărie" de I. Creangă, autorul articolului reușește să arate cum se poate trece dela analiza gramaticală la cea stilistică și cum trebue să se completeze acestea una pe alta, pentruca lecțiile de gramatică, în care intră și analiza stilistică, să îmbogățească studiul literaturii, reușind a desvolta interesul elevilor față de cultura, literatura și limba poporului.

Tov. prof. D. Bădulescu prezintă în articolul său desfășurarea unei lecții de limba română la clasa a XI-a. Tema lecției o constitue teza stalinistă că limbile naționale nu au un caracter de clasă, ci sunt limbi ale întregului popor, dar că diferitele grupuri sociale, clasele, sunt departe de a fi indiferente față de limbă. Articolul este important mai ales prin faptul că arată cum trebue predate elevilor cunoștințele teoretice.

Cronica științifică a revistei cuprinde o dare de seamă asupra activității secției de dialectologie a Institutului de lingvistică, precum și o relatare despre „Lucrări lingvistice româno-ruse în biblioteca Muzeului româno-rus". La rubrica „Discuții" este publicat un articol interesant în legătură cu „Integrarea limbilor și a dialectelor", semnat de tov. prof. Ștefan Pașca.

Ultimele pagini ale revistei cuprind o rubrică de bibliografie, unde sunt recenzate trei articole ale lingviștilor sovietici apărute în revistele sovietice de specialitate, precum și rubrica „Consultații" unde se dau răspunsuri în probleme ridicate de cititori. Aspectul sărac al acestei rubrici ilustrează lipsa principală a revistei: slaba legătură cu învățământul. Problema aceasta trebue să preocupe mai îndeaproape atât colectivul de conducere al revistei, cât și pe profesorii de limba română. In această privință putem spune că în ultimul timp s'a făcut un pas înainte. De curând, colaboratorii Institutului de lingvistică au inițiat o anchetă la principalele școli din București și Cluj, urmărind predarea gramaticii în școli. Este necesar ca revista să valorifice rezultatele acestei anchete, să contribue din plin la schimbul de experiență în domeniul predării limbii române.

Realizând o cât mai strânsă legătură cu cititorii și, în special, cu profesorii de limba română, îmbunătățindu-și cuprinsul, revista „Limba română" va ajuta din ce în ce mai mult la îmbunătățirea activității de cercetare științifică și de predare a limbii.

A. NICOLESCU

REVISTE DE REFERATE

Sub îngrijirea Institutului de Studii Româno-Sovietic, apar „Reviste de referate" pe domenii, asupra materialelor sovietice sosite în Institut.

Revistele conțin un bogat material documentar, redând pe scurt cuprinsul articolelor publicate în diferite domenii de specialitate.

De curând, a apărut Revista de Referate de Matematică nr. 2/953. Revista tratează probleme de algebră, geometrie, fizică teoretică etc.

Deasemenea, a apărut și Revista de Referate de Fizică nr. 2/953, cuprinzând articole de orientare generală, fizică, matematică, astronomie, optică, electricitate și magnetism etc.

Revistele se pot procura la Serviciul de Difuzare al Institutului de Studii Româno-Sovietic, iar materialul se poate consulta la Biblioteca Institutului, București, calea Victoriei nr. 141.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12.50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.

Bibleoteca CentralaR Regi.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 237 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 17 Octombrie 1953

In acest număr:

- U.R.S.S. NE INVAȚĂ: **P. Tecutov** — Baza material-științifică a instrucției — **B. M. Socolov** — Cum mă pregătesc pentru lecție — **N. Ermașin** — Planurile și faptele unui învățător. (pag. 2-a)
- SĂ LUPTĂM PENTRU UN ÎNALT NIVEL DE PREGATIRE A ELEVILOR: **Roza Cassian.** — Îndrumăm cu grijă elevii în vederea pregătirii temelor individuale. (pag. 3-a)
- Pentru o apreciere justă și obiectivă a cunoștințelor elevilor. (pag. 3-a)
- **Andrei Valentin** — Învățătoarea Ecaterina Stoica. (pag. 3-a)
- **V. Mateescu** — Să pregătim temeinic deschiderea cursurilor de alfabetizare. (pag. 3-a)
- Pe marginea lucrărilor Congresului Mondial al Sindicatelor. (pag. 4-a)
- Pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice din regiunea Ploești. (pag. 4-a)
- Ciprian Porumbescu. (pag. 4-a)
- Foileton: **Valeriu Filimon** — Pe cale ierarhică. (pag. 4-a)

Alegerile de deputați în sfaturile populare

La 20 Decembrie anul acesta în patria noastră vor avea loc alegerile de deputați pentru sfaturile populare regionale, raionale, orășenești, ale raioanelor de oraș și ale comunelor. In toată țara se desfășoară din plin pregătirile pentru acest mare eveniment politic menit să contribue la ridicarea nivelului activității sfaturilor populare, la strângerea legăturii dintre organele locale ale puterii de stat și masele largi ale poporului, la continua ridicare a conștiinței maselor, la atragerea unui număr și mai mare de cetățeni în conducerea treburilor obștești, la întărirea regimului nostru de democrație populară.

Pregătirile pentru alegeri se desfășoară în condițiile creșterii continue a forțelor care luptă pentru menținerea și întărirea păcii. Lagărul unit și puternic al păcii, democrației și socialismului, în fruntea căruia stă marea și invincibila Uniune Sovietică, a obținut succese remarcabile în lupta pentru pace.

Ca urmare a luptei Uniunii Sovietice, a politicii sale de pace manifestate cu fermitate și consecvență, în ultimul timp s'a realizat o oarecare destindere în situația internațională. In realizările care s'au obținut până acum, în posibilitățile uriașe pe care le deschid noile propuneri ale Uniunii Sovietice, în justețea politicii externe a U.R.S.S. oamenii cinstiți de pretutindeni văd perspectivele destinderii într'o măsură și mai mare a atmosferei internaționale.

Viața arată însă că agresorii uneltesc împotriva destinderii situației internaționale. Ei fac totul pentru a menține atmosfera de încordare și neliniște în situația internațională.

Folosindu-se de guvernul marionetă al lui Li Sîn Man în Coreea de Sud, de cel al lui Bao Dai în Vietnam, de clica lui Cian Cai-și din Formoza, de tot ce întruchipează ceeace este mai ticălos, mai venal și mai putred, cercurile reacționare din S.U.A. caută să-și realizeze scopurile lor agresive.

Procesul spionilor și teroriștilor parașutați pe teritoriul țării noastre de serviciul de spionaj american în scopul de a desfășura acțiuni de spionaj, terorism și alte forme de activitate subversivă, a arătat încăodată prin puterea de netăgăduit a faptelor, că atâtătorii la război care au promovat în mod fățiș politica de amestec brutal în treburile interne ale altor state, au mers așa de departe încât au ridicat la rangul de politică guvernamentală activitatea de subminare îndreptată împotriva țărilor din lagărul democrației.

Poporul nostru muncitor, condus cu mână sigură de partid, își întărește în permanență vigilența politică și este în permanență gata să dea loviturl zdrobitoare tuturor încercărilor dușmanilor de a atenta la marile noastre cuceriri revoluționare. Campania electorală constitue un nou prilej de întărire a vigilenței oamenilor muncii, de educare a maselor largi populare în spiritul dragostei față de patria noastră, față de regimul de democrație populară.

Regimul democrat-popular a chemat la viață nouă poporul muncitor eliberat de sub jugul moșierilor și capitaliștilor.

Marile realizări obținute de poporul nostru în anii puterii populare se datoresc faptului că politica partidului nostru care constitue forța vitală a regimului nostru democrat-popular pornește dela interesele și năzuințele maselor, dela interesele poporului și se bucură de sprijinul entuziast al poporului.

Recentele măsuri elaborate de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August a.c. în vederea desvoltării economiei naționale, în vederea sporirii producției bunurilor de larg consum și a producției agricole, dovedesc încăodată grija partidului și a guvernului nostru pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Campania electorală se desfășoară în condițiile luptei hotărîte a întregului nostru popor pentru a traduce în viață vastul program de măsuri economice adoptat de partid. In îndeplinirea acestor însemnate măsuri, o deosebită răspundere revine sfaturilor populare — baza politică a regimului nostru democrat-popular — care sunt chemate să joace un important rol organizator în desvoltarea economică și culturală a regiunilor, raioanelor, orașelor și satelor patriei noastre.

Campania electorală trebue să constitue un prilej de mobilizare a maselor largi populare la acțiunile întreprinse de sfaturile populare în vederea folosirii la maximum a tuturor posibilităților locale pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. Activizând deputații, comisiile permanente, comitetele cetățenești, comitetele de femei, sfaturile populare au datoria să se preocupe îndeaproape de dezvoltarea industriei locale, de realizarea în cât mai bune condiții a sarcinilor importante care le revin în campania agricolă de toamnă.

O mare atenție acordă sfaturile populare în această perioadă îndeplinirii sarcinilor care le revin în lupta pentru culturalizarea maselor. In multe sate și orașe de pe întinsul patriei noastre, se construesc prin resurse locale noi cămine culturale și școli, se îmbunătățește activitatea celor existente, se inițiază noi și noi acțiuni menite să antreneze mase cât mai largi ale poporului nostru în activitatea culturală.

Pregătirea alegerilor este o muncă politică de o deosebită însemnătate la care poate și trebue să participe fiecare alegător. Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare este o vie ilustrare a drepturilor politice de care se bucură poporul nostru. La alegerea deputaților au dreptul să participe toți oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, care au împlinit vârsta de 18 ani, fără deosebire de rasă sau naționalitate, sex, religie, grad de cultură, profesiune sau durata domiciliului, cu excepția celor lipsiți de facultățile mintale, a persoanelor condamnate prin hotărîre judecătorească la pierderea drepturilor de alegător și a celor declarați nedemni prin lege. Alegerile se fac prin vot universal, direct și secret. Orice om al muncii, cetățean al țării noastre, cu drept de vot, care a împlinit vârsta de 23 de ani poate fi ales deputat al unui sfat popular.

Câtă deosebire între aceste prevederi adânc democratice și între sistemele electorale ale regimului burghezo-moșieresc. In acel timp milioane de cetățeni erau excluși dela vot. Din cei 16.000.000 de locuitori ai țării în 1928 n'au putut vota decât 2.840.000 cetățeni. Rezultatul alegerilor se hotăra pe atunci nu prin voința cetățenilor țării, ci prin hotărîrea stăpânitorilor ei care foloseau în acest scop orice mijloc — dela faimoșii ciomăgași electorali, până la furtul urnelor etc.

Această situație de care poporul nostru își amintește cu revoltă este astăzi caracteristică țărilor faimoasei democrații occidentale. La ultimele alegeri din S.U.A. nu au putut vota peste 20 milioane de alegători. Censul de avere, de vârstă, de cultură sunt condiții care au scopul de a îngrădi participarea maselor populare la vot.

In comparație cu această situație apare și mai evidentă superioritatea sistemului nostru electoral, profundul democratism al regimului democrat-popular. Creste hotărîrea poporului nostru de a întâmpina alegerile cu noi și însemnate realizări.

Invățătorii și profesorii au în această etapă un vast teren de activitate pedagogică și obștească. Campania electorală trebue să constitue pentru ei un deosebit prilej de a educa pe elevi și studenți în spiritul dragostei fierbinți față de patrie, față de minunatul nostru popor, care, sub conducerea partidului, construește cu succes socialismul Campania electorală coincide anul acesta cu sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, prietenie care leagă pentru totdeauna poporul nostru de marele său eliberator și sprijinitor, poporul frate sovietic. Cadrele didactice au datoria să folosească din plin acest prilej, pentru a intensifica munca de educare a tineretului țării noastre în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul dragostei nemărginite față de marea Uniune Sovietică.

In timpul campaniei electorale învățătorii și profesorii sunt chemați să îndeplinească importante sarcini obștești. Un mare număr dintre ei sunt deputați în sfaturile populare, alții activează în comisiile permanente, în comitetele cetățenești, multe învățătoare și profesoare muncesc în cadrul comisiilor de femei. Dovedind devotament față de popor și față de cauza socialismului, pricepere organizatorică și gospodărească, cei mai mulți dintre ei au adus o însemnată contribuție la munca rodnică depusă de sfaturile populare.

Un mare rol au în timpul campaniei electorale învățătorii și profesorii și în special cei dela sate, în desfășurarea muncii politice de masă. Organizațiile de partid din școli trebue să acorde o atenție deosebită conținutului agitației politice pe care cadrele didactice o vor desfășura împreună cu zecile de mii de agitatori din orașele și satele patriei noastre.

Invățătorii și profesorii trebue să explice maselor prevederile legii electorale, să popularizeze marile realizări ale regimului nostru democrat-popular, să arate uriașa importanță a măsurilor elaborate de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August a. c., să lămurească problemele situației internaționale, să scoată în permanență în evidență, pe bază de fapte și material concret, superioritatea regimului de democrație populară, față de putreda „democrație burgheză" care alunecă tot mai mult spre fascism.

Prin strânsa lor legătură cu părinții elevilor și prin munca politică pe care o desfășoară în campania electorală, învățătorii trebue să aducă o prețioasă contribuție la lupta partidului nostru pentru educarea oamenilor muncii în spiritul devotamentului față de patrie, în spiritul grijii pentru continua întărire a statului nostru democrat-popular, în spiritul întăririi vigilenței revoluționare.

Campania electorală, marele eveniment al alegerilor trebue să devie un prilej deosebit de întărire a unității moral-politice a poporului nostru muncitor, o manifestare a unității depline dintre partid, guvern și popor.

Constituirea comisiilor F. D. P.

In urma propunerilor făcute în adunările oamenilor muncii, pe întreg cuprinsul regiunii Cluj s'a trecut la constituirea comisiilor electorale comunale.

In comuna Maia din raionul Dej, de pildă, președinte al comisiei electorale comunale a fost propus țăranul cu gospodărie mică Gheorghe Todea de către organizația comunală P. M. R., ca secretar învățătorul Ion Stei, propus de sfatul popular comunal, iar ca membri: țăranii muncitori Ion Bota, Petru Cosma și Toma Andron, propuși de organizațiile de masă din care fac parte.

Astfel de adunări de constituiri de comisii electorale au avut loc și în alte comune.

Zilele trecute au avut loc adunări în cadrul cărora oamenii muncii și-au desemnat reprezentanții care să facă parte din comisia electorală raională.

Salariații din cadrul tribunalului popular raional Caracal au propus să facă parte din comisia electorală raională pe Jianu Ștefan, procuror. Organizația de bază P.M.R. din cartierul II Caracal a propus pe tovarășa Ecaterina Tarași. Au mai fost propuși ca membri în comisia electorală raională, profesorul Vasile Dobru, de către salariații școlii pedagogice de fete și alții.

LUNA PRIETENIEI ROMÂNO-SOVIETICE

La o adunare a detașamentului de pionieri

Este ora 12. Cursurile n'au început încă. Adunați în careu stau cei mai buni elevi, pionierii clasei a VII-a B, dela școala nr. 50 din Capitală. Printre ei se află pionierul Mircea Popa, fruntaș la învățătură. Prin exemplul său personal, el și-a câștigat dragostea și stima colectivului, care l-a ales conducător al detașamentului. La adunarea detașamentului participă și Virgil Taile, membru în colectivul de conducere al unității, Vlad Munțiu, Constantin Oțet și mulți alți fruntași la învățătură.

In zilele mărețe ale celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, pionierii români au legat o strânsă prietenie cu pionierii sovietici, au învățat din experiența lor atât de bogată.

Indelungatele convorbiri din parcul și sălile Palatului Pionierilor au îmbogățit cunoștințele pionierilor români. Câte n'au povestit pionierii sovietici prietenilor lor români. Acolo, pe întregul întins al Uniunii Sovietice, copiii se bucură de cele mai bune condiții de viață, create cu grijă părintească de Partidul Comunist și de Guvernul Sovietic.

Milioanele de copii învață acolo în clădiri spațioase și luminoase. Nici un copil nu rămâne fără știință de carte. Școlile au laboratoare, înzestrate cu numeroase aparate de fizică și chimie, planșe, material didactic și atâtea altele. Pentru pionieri s'au clădit palate. Aici, în diferitele cercuri, sub îndrumarea permanentă a pedagogilor, ei se pregătesc pentru munca lor viitoare. Minunate sunt vacanțele pionierilor sovietici! Insoțiți de educatori, ei se duc la mare și la munte; străbat țara, pe apă sau pe pământ, cu vaporul sau cu trenul, învățând să-și cunoască și să-și iubească patria. Pe înțelesul lor se tipăresc milioane de cărți scrise de cei mai iubiți scriitori. Pe scenele teatrelor sau pe ecranele cinematografelor se joacă piese și rulează filme speciale pentru ei.

Pionierii din țara noastră se străduesc să învețe cât mai multe din experiența pionierilor sovietici. Luna Prieteniei Româno-Sovietice oferă pionierilor noștri un nou prilej de a strânge și mai mult prietenia între copiii din patria noastră și cei sovietici.

In clasă s'a făcut liniște... Adunarea este condusă de pionierul Mircea Popa. El dă cuvântul pionierului Constantin Oțet.

„S'a deschis Luna Prieteniei Româno-Sovietice. Cu acest prilej poporul nostru își manifestă încăodată dragostea adâncă și recunoștința pentru marea Uniune Sovietică care ne-a eliberat de sub jugul fascist și ne ajută permanent cu experiența ei uriașă să ne construim o viață tot mai fericită.

Părinții, frații, surorile noastre ca și toți oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei noastre își îndreaptă, din nou, în aceste zile, cu dragoste și recunoștință, gândurile spre constructorii comunismului".

Și Constantin Oțet își continuă cuvântarea, ascultat de pionieri.

„Pionierii noștri datoresc mult pionierilor sovietici. Dela ei am învățat că datoria noastră principală este să învățăm, dela ei am învățat să ne iubim patria și poporul nostru drag, să iubim partidul clasei muncitoare.

Manifestările cuprinse în cadrul acestei sărbători vor contribui puternic la cunoașterea de către noi a realizărilor obținute de pionierii sovietici și de oamenii sovietici în toate domeniile de activitate".

Constantin Oțet a trecut la locul său. Aplauze însuflețite au subliniat ultimele cuvinte ale expunerii.

Adunarea nu s'a terminat.

Se citește apoi un fragment din cartea scriitorului A. Alexin: „Jurnalul pionierului Saşa Vasilcov".

Câte nu pot învăța pionierii noștri din această carte care povestește despre viața fericită a copiilor din Uniunea Sovietică!

Inainte de închiderea adunării unul dintre pionieri propune să se răspundă pionierilor din îndepărtatul Taşchent care se interesează cum trăesc pionierii români, cum învață, cum raspund cerințelor profesorilor.

Propunerea este salutată cu multă bucurie. Fiecare pionier are de spus atâtea despre viața lor nouă și plină de bucurii!

„...După exemplul organizației de pionieri „V. I. Lenin" și în țara noastră, sub conducerea partidului nostru, s'au creat detașamente de pionieri. Viața copiilor din țara noastră a devenit frumoasă și plăcută. Astăzi avem și noi școli mari și luminoase, internate, laboratoare, palate ale pionierilor ne stau la dispoziție parcuri de cultură și odihnă, cărți, reviste, ziare..." au scris pionierii dela școala nr. 50 din Capitală.

Scrisoarea va pleca mâine la Taşchent. Acolo ea va fi deschisă cu aceiaș emoție cu care pionierii români au deschis scrisoarea prietenilor lor sovietici.

Adunarea a luat sfârșit. Pionierii sunt hotărîți ca în Luna Prieteniei Româno-Sovietice să-și sporească eforturile pentru a obține rezultate tot mai bune în activitatea lor.

P. FURTUNA

Vizite ale delegației sovietice

Luni după amiază, M. A. Procofiev, locțiitorul șefului Direcției Generale a Invățământului Superior și șeful Direcției universităților și institutiilor de învățământ juridic superior din Ministerul Culturii al U.R.S.S., docent la Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, candidat în științe chimice, conducătorul delegației sovietice care se află în țara noastră cu prilejul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice și V. I. Spițin, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., director al Institutului de Chimie Fizică de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S., profesor la Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, doctor în științe chimice au făcut o vizită la Ministerul Invățământului Superior.

Oaspeții au fost întâmpinați de acad. I. Murgulescu, ministrul Invățământului Superior, Florica Mezincescu, C. Nădejde și Cr. Simionescu, miniștri adjuncți la Ministerul Invățământului Superior, C. Ionescu Bujor, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public, A. Bunaciu, rectorul Universității „C. I. Parhon" precum și de directori din Ministerul Invățământului Superior.

Cu ocazia acestei vizite, oaspeții s'au interesat îndeaproape de sistemul de organizare a invățământului superior din țara noastră. A răspuns acad. I. Murgulescu, ministrul Invățământului Superior, care a arătat că dela reforma invățământului din 1948, în țara noastră s'a folosit și în acest domeniu, pe scară largă, experiența sovietică.

Oaspeții au răspuns numeroaselor întrebări privind problema reorganizării invățământului filozofic și a invățământului agricol, care se studiază în momentul de față în U.R.S.S. (Agerpres).

*

Miercuri dimineața, Serghei Semenovici Filippov, colaborator principal științific al Institutului școlilor naționale de pe lângă Academia de Științe Pedagogice din R.S.F.S.R., candidat în științe pedagogice, a făcut o vizită la Ministerul Invățământului Public.

Oaspetele a fost însoțit de D. E. Belov, reprezentant permanent al V.O.C.S.-ului în R.P.R.

Aici, Serghei Semenovici Filippov a fost întâmpinat de I. Nistor, ministrul Invățământului Public, Tatiana Bulan, Nicolae Sipoș și C. Ionescu-Bujor, miniștri adjuncți la Ministerul Invățământului Public, de reprezentanți ai Institutului de Științe Pedagogice, ai Institutului de Perfectionare a Cadrelor Didactice, ai Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ, ai Editurii de Stat Didactică și Pedagogică și ai altor instituții de invățământ.

Oaspetele s'a interesat de organizarea invățământului public în R.P.R., împărtășind celor prezenți din bogata experiență a școlii sovietice.

Consfătuirea pe țară a organizatorilor, profesorilor și elevilor cursurilor populare de limba rusă

In cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, la București, în zilele de 23 și 24 Octombrie a. c. va avea loc o consfătuire pe țară a organizatorilor, profesorilor și elevilor cursurilor populare de limba rusă.

Această consfătuire are o deosebită importanță pentru îmbunătățirea continuă a activității cursurilor populare de limba rusă din țara noastră și este izvorîtă din dorința arzătoare a oamenilor muncii din țara noastră, de a studia și folosi limba rusă, limba constructorilor comunismului.

Față de anul școlar 1951—52, când au funcționat în întreaga țară 2000 de cursuri cu 30.000 elevi, în anul 1952—53, numărul cursurilor a sporit la 10.053 iar al elevilor la 158.248. Succesele obținute de elevii cursurilor din anii trecuți, — faptul că mulți dintre ei isbutesc să citească, să traducă texte rusești, să scrie și să converseze cu din ce în ce mai mare ușurință în limba rusă — îndeamnă mase din ce în ce mai mari de oameni al muncii să se înscrie la cursurile populare care se organizează în acest an în întreprinderi, instituții, la orașe și sate. Oameni ai muncii de toate vârstele, bărbați și femei, muncitori, țărani muncitori cu gospodării individuale sau colectiviști, intelectuali și-au exprimat dorința de a învăța, cât mai curând, limba de neasemuită frumusețe și bogăție, în care sunt scrise operele marilor dascăli și conducători ai clasei muncitoare Lenin și Stalin, învățăturile construirii socialismului și comunismului, literatura științifică și beletristică cea mai înaintată.

Mii de cursuri populare de limba rusă s'au deschis în aceste zile în orașele și satele patriei noastre.

Pentru buna desfășurare a cursurilor au fost asigurate condițiile materiale necesare. Ministerul Invățământului Public a revizuit și îmbunătățit manualele din anul trecut, editând noi manuale pentru începători și pentru categoriile de avansați, într'un tiraj de 333.000 exemplare, în limba română și în limba maghiară. Pentru întâia oară în acest an s'au editat manuale speciale pentru țărănimea muncitoare.

In cadrul consfătuirii care va avea loc în Capitală, se vor desbate diversele sarcini organizatorice ale invățământului popular al limbii ruse privind pe responsabilii acestor cursuri, organizațiile A.R.L.U.S., comisiile de coordonare a cursurilor, secțiile de invățământ ș.a. — problemele metodologice-educative, care interesează deopotrivă pe profesori și pe elevi, precum și numeroase alte chestiuni prin a căror rezolvare se va îmbunătăți desfășurarea cursurilor.

Problemele acestea îi preocupă pe organizatorii cursurilor, pe profesori și pe elevi. Ei formulează observații și propuneri care, aduse la consfătuire de reprezentanți din toată țara, vor servi drept bază pentru adoptarea unor măsuri menite să asigure îmbunătățirea continuă a cursurilor populare de limba rusă.

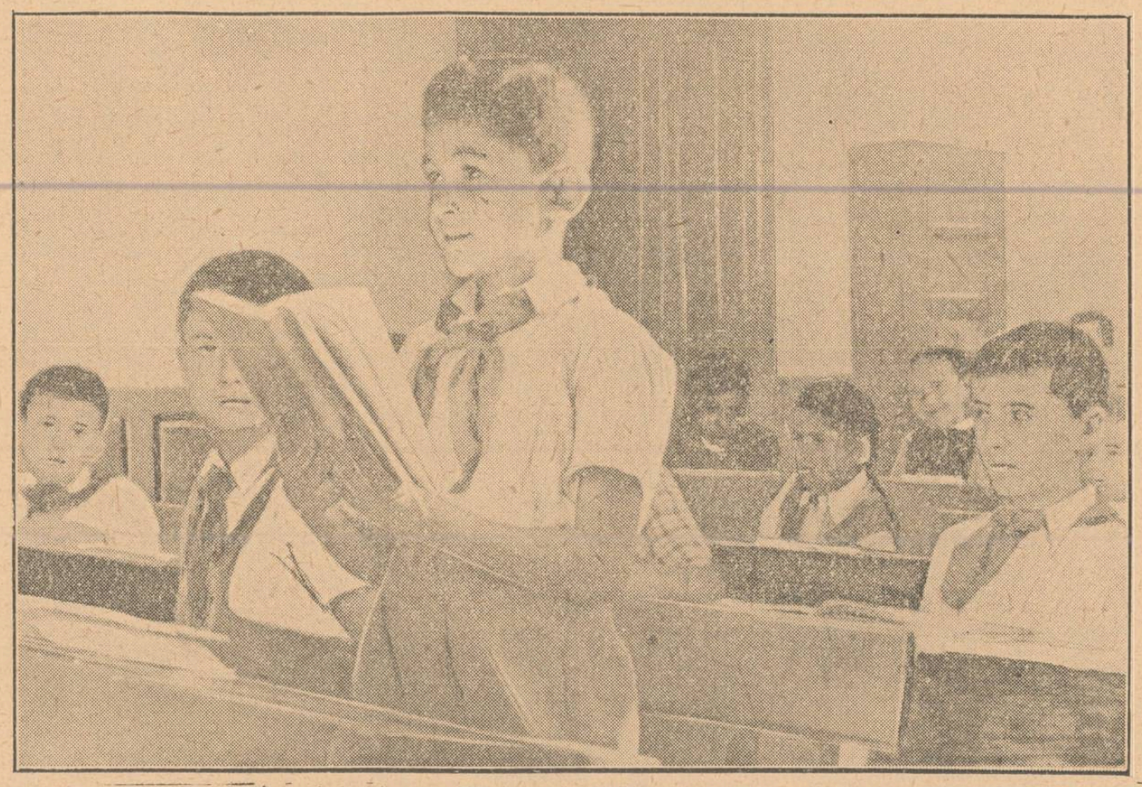

La o lecție, în clasa III-a a școlii de 7 ani nr. 1 de băeți din Brăila.

S'au deschis cursurile populare de limba rusă

De curând, în toată țara, s'au deschis cursurile populare de limba rusă.

In București, au fost organizate pentru acest an școlar 831 cursuri ciclul I, cu 19.200 cursanți, 421 cursuri ciclul II, cu 5.375 cursanți și 114 cursuri ciclul III, cu 1219 cursanți. Deci în total, 1366 cursuri, cuprinzând 26.794 cursanți. Dintre acestea, și-au început activitatea în ziua de 15 Octombrie 1.025 cursuri, la care au participat 16.345 cursanți. Celelalte urmează să fie deschise în cursul acestei luni.

Unele instituții și întreprinderi au început cursurile populare de limba rusă cu o frecvență foarte bună. De exemplu, la Institutul de Lingvistică, participă la cursuri toți cei înscriși. La Moara „Constantin David", cursurile funcționează regulat, cu o frecvență de 100 la sută. Deasemenea, la întreprinderea „Electromagnetica" s'au deschis toate cursurile cu frecvență de 100 la sută și funcționează în mod regulat.

In acest an școlar, datorită noilor condiții, cursurile populare de limba rusă vor da rezultate mai bune. Prin grija consiliului general A.R.L.U.S. s'au asigurat manuale noi atât pentru cursanți, cât și pentru cadrele didactice care predau la aceste cursuri. S'a asigurat deasemenea materialul didactic necesar. Pentru ca lecțiile să se desfășoare la un nivel din ce în ce mai ridicat, s'au alcătuit programe, broșuri cu îndrumări metodice, modele de planuri de lecții. In acelaș scop, cursurile au fost asigurate cu cadrele cele mai corespunzătoare.

Folosind toate aceste condiții, profesorii care predau la cursurile populare de limba rusă au datoria de a studia temeinic programele și îndrumările metodice, precum și modelele de planuri. El trebue să-și planifice just materia pentru anul întreg, să se pregătească temeinic pentru fiecare lecție, asigurând în felul acesta o temeinică însușire a materiei de către cursanți.

La rândul lor, secțiile de învățământ raionale și regionale, precum și organizațiile A.R.L.U.S. trebue să controleze și să îndrumeze permanent aceste cursuri.

S. SPIRIDON

Concurs literar, de desen și lucru manual

In cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, în școlile medii și profesionale din București a fost organizat un concurs literar, de desen și lucru manual. Acest concurs, care are loc în fiecare an cu prilejul Lunii Marii Prietenii se bucură de participarea a mii și mii de elevi care-și exprimă și în felul acesta sentimentele de dragoste față de Uniunea Sovietică.

Pentru buna desfășurare a concursului s'a format o comisie pe Capitală alcătuită din reprezentanți ai Organizației A.R.L.U.S.-București U.T.M., Direcției Regionale a Rezervelor de Muncă, Uniunii Scriitorilor, Uniunii Artiștilor Plastici și Secției de învățământ a Sfatului Popular al Capitalei. Deasemenea s'au format comisii pe raioane și școli.

Temele concursului, care se va încheia la 25 Octombrie a. c., au fost fixate din timp, astfel ca un număr cât mai mare de participanți să se pregătească din timp și temeinic. In acest scop, comisiile din școli organizează standuri de cărți și procură elevilor materialul documentar necesar pregătirii lor pentru concurs.

Selecționarea și premierea lucrărilor dela concurs se va face pe etape. De pildă, între 25—28 Octombrie, comisiile din școli vor selecționa și premia în adunări generale cele mai bune lucrări ale elevilor din școala respectivă. Apoi se va face o selecționare și premiere pe fiecare raion și, însfârșit, pe Capitală. Din lucrările cele mai bune, premiate pe Capitală, vor fi selecționate câte 5 lucrări din fiecare gen al concursului pentru a fi trimise comisiei pe țară.

Un comitet de părinți activ

In prima plenară a părinților ținută în anul școlar 1953—1954 comitetul de părinți al școlii de 7 ani nr. 19 din Orașul Stalin a prezentat un raport de activitate din care rezultă că a înțeles să sprijine activ școala în educația tineretului în spiritul socialismului.

In tot cursul anului trecut, membrii comitetului de părinți au executat micile reparațiuni curente, care erau necesare pentru bunul mers al învățământului, ca reparația mobilierului școlii, a ușilor, a conductei de apă, a ferestrelor etc. In cursul anului, stricându-se pereții unei săli de cursuri și coridorul respectiv al școlii, comitetul de părinți a strâns 1800 de lei și, cu concursul sfatului popular, sala și coridorul au fost reparate și amenajate cu parchet.

Pentruca anul școlar 1953—1954 să se poată desfășura în bune condițiuni, comitetul de părinți s'a îngrijit ca reparațiile necesare și zugrăvirea școlii să fie executate din timp. Colțul viu al școlii a fost îmbogățit cu un acvariu. Comitetul de părinți s'a mai îngrijit și de primirea frumoasă care s'a făcut elevilor din clasa I-a.

Intre pedagogii acestei școli și părinții elevilor există o strânsă legătură. In ședințele ținute cu părinții s'au discutat importante probleme cum sunt: „Organizarea timpului liber al copilului", „Educația prin muncă a copilului", „Formarea deprinderilor higienice", „Despre autoritatea părinților" etc.

In acest an școlar, comitetul de părinți și-a propus să mobilizeze în jurul școlii un număr cât mai mare de părinți, pentruca școala și familia să poată păși împreună, mână în mână, spre scopul măreț al făuririi omului de tip nou.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Baza material-științifică a instrucției

Pentru organizarea justă a procesului instructiv-educativ, pedagogul trebue să cunoască bazele științifice ale instrucției și educației. In legătură cu aceasta, pentru pedagogi capătă o extrem de mare importanță învățătura lui I. P. Pavlov despre acțiunea reciprocă a primului și celui de al doilea sistem de semnalizare în activitatea nervoasă superioară a omului. Conform definiției lui I. P. Pavlov, senzațiile și reprezentările noastre referitoare la lumea înconjurătoare, constitue pentru noi primele semnale ale realității, semnale concrete, iar vorbirea constitue cel de al doilea semnal, semnalul semnalelor. „Ele reprezintă abstractizarea realității și permit generalizarea, ceeace și formează gândirea noastră superioară, specific omenească..."

Învățătura lui I. P. Pavlov despre interdependența celor două sisteme de semnalizare reprezintă expresia natural-științifică a tezei marxist-leniniste despre corelația dintre latura senzorială și cea rațională în procesul cunoașterii de către om a lumii obiective. De activitatea primului sistem de semnalizare este legată latura senzorială a procesului de cunoaștere și instruire (adică senzațiile care constitue izvorul tuturor cunoștințelor noastre, percepțiile și reprezentările). Baza fiziologică a laturii raționale sau intelectuale a procesului de cunoaștere și instruire o constitue cel de al doilea sistem de semnalizare, deoarece gândirea este legată de cuvânt.

Rolul principal în problema instruirii aparține fără îndoială cuvântului, deoarece numai cu ajutorul limbii se pot transmite elevilor ideile, cunoștințele din diferite obiecte de învățământ. Nu trebue să uităm totuși avertismentul marelui fiziolog cu privire la faptul că „numeroasele excitații cu cuvântul... ne-au îndepărtat de realitate și deaceea noi trebue să ținem minte întotdeauna acest lucru, pentru a nu denatura atitudinea noastră față de realitate". In ceeace privește procesul pedagogic aceste cuvinte ale lui I. P. Pavlov trebue să le înțelegem drept un avertisment despre caracterul dăunător al unei predări formale, pur verbale.

Desvoltând aptitudinile intelectuale ale elevilor, pedagogul trebue să țină minte că baza fiziologică a gândirii sunt legăturile temporare ale sistemului al doilea de semnalizare în activitatea lui reciprocă cu primul sistem, și să aibă grijă ca elevii lui să înțeleagă importanța cuvintelor percepute și întrebuințate de ei, adică în dosul cuvintelor să vadă realitatea.

Astfel, când îi instruim pe copiii de vârstă mai mică, având în vedere imperfecțiunea sistemului lor al doilea de semnalizare (ceeace se exprimă prin caracterul concret al gândirii lor și prin caracterul elementar al abstractiilor ce le sunt accesibile) este firesc că trebue să ne adresăm mai mult primului lor sistem de semnalizare.

Inainte de a explica școlarilor din clasele mai mici noul material de învățământ este important să verificăm bagajul reprezentărilor lor despre obiectele și fenomenele de care se va vorbi la lecții. Aceasta este necesar deoarece mecanismul fiziologic de înțelegere a importanței cuvântului este formarea unei legături temporare, reflexive-condiționale între excitanții verbali și excitanții concreți ai realității înconjurătoare. Tocmai formarea acestei legături asigură elevilor înțelegerea sensului diferitelor cuvinte sau fraze întregi. La lecții pedagogul trebue nu numai să dea, de pildă, numele obiectului și să povestească despre el, dar când este posibil, să-l arate, să-l dea elevilor să-l țină în mâini, să-l pipăie, să-l miroase. Experiența ne arată că obțin succese în instruirea copiilor acei pedagogi care folosesc în mod rațional materialul didactic și demonstrativ.

Astfel, pedagogii fruntași E. N. Alencenko dela școala medie din Scosârsc și A. V. Semâkina dela școala nr. 64 din Telinsc, regiunea Rostov, acordă o mare atenție excursiilor elevilor în natură. In timpul acestor excursii elevii lor fac cunoștință cu diferite plante și animale, urmăresc asemenea fenomene cum sunt căderea frunzelor, topirea gheților, capătă reprezentări concrete despre orizont, despre izvorul și gurile râului, fac cunoștință cu noțiunea de kilometru, măsurând distanța dintre pietrele de kilometraj.

Datorită unei asemenea instruiri, o noțiune sau alta însușită de elevi reprezintă nu numai o simplă definiție verbală, dar include în sine întreaga bogăție a specificului, a particularului și a individualului.

La elevii din clasele superioare trebue folosite mai mult posibilitățile sporite ale celui de al doilea sistem de semnalizare. Nu trebue însă să uităm că și la elevii din clasele superioare însușirea conștientă a cunoștințelor științifice este posibilă numai cu condiția unei verificări sistematice a înțelegerii de către ei a sensului și importanței diferitelor expresii verbale. De pildă, dacă elevii, folosind noțiuni abstracte, nu înțeleg sensul cuprins în ele, este necesar să concretizăm aceste noțiuni prin exemple corespunzătoare, prin demonstrare de experiențe, tabele etc. Cu alte cuvinte este necesar să corectăm activitatea celui de al doilea sistem de semnalizare cu ajutorul primului sistem.

Experiența de muncă a celor mai bune cadre didactice din regiunea Rostov ne arată că și cu prilejul instruirii elevilor din clasele superioare, construită pe acțiunea reciprocă corectă a sistemelor de semnalizare, se poate obține însușirea conștientă de către elevi a celor mai grele probleme din programă.

Astfel, profesoara T. F. Bublikova, dela școala medie nr. 26 din Taganrog, a reușit ca elevii de clasa a VIII-a să înțeleagă în mod constient învățătura lui Pavlov despre reflexele condiționate, punând la baza instrucției momentul senzitiv, — observarea de către elevi a formării reflexului condiționat la animale. Conform însărcinării date de ea, elevii au format la peștisori reflexul condiționat alimentar cu diferiți excitanți.

Datorită acestui mod de instruire, elevii de clasa a VIII-a și-au însușit în mod constient, iar nu formal, învățătura lui I. P. Pavlov. Ei au înțeles sensul și importanța cuvintelor ca „reflexul condiționat", „stingerea", „diferențierea" etc. Ei au dobândit deasemenea deprinderi practice de formare a reflexelor condiționate la animale. Pentru unii din ei aceste deprinderi vor fi folositoare în viitoarea lor activitate profesională (medicina, creșterea animalelor, agricultura).

Pedagogul trebue să țină seama că un cuvânt care arată un obiect înlocuește influența concretă a acestuia asupra omului. Dar mai ales el trebue să țină minte că în sistemul al doilea de semnalizare se realizează posibilitatea formării unor lanțuri foarte complexe din combinații de excitanți verbali clădiți unul peste altul. Ca urmare se produce o și mai mare abstractizare a excitatorilor verbali dela obiectele și fenomenele reale pe care le reprezintă acestea. Iată dece, alături de folosirea materialului demonstrativ, una dintre căile de înlăturare a formalismului în predare este priceperea pedagogului de a folosi cu prilejul explicării asemenea cuvinte, care sunt legate mai îndeaproape de excitatorii concreți ai realității. O povestire plină de imagini a pedagogului, care se bazează pe bagajul de reprezentări concrete ale elevilor despre obiectul sau fenomenul studiat poate deveni una dintre formele principale ale expunerii materiei de învățământ.

Un proces de instruire just organizat duce la însușirea conștientă, iar nu formală, a cunoștințelor de către elevi. Iar o organizare într'adevăr științifică a procesului de instruire este posibilă numai pe baza înțelegerii particularităților acțiunii reciproce dintre primul și al doilea sistem de semnalizare la copiii de diferite vârste.

P. TECUTOV
candidat în științe biologice

In creșa combinatului „Trandafirul Roșu" din Moscova

Lecții pe lotul școlar

La Novosibirsc timpul este încă frumos. Cerul e senin, fără niciun nor. Soarele strălucește.

Pe lotul școlii medii nr. 9 totul are un aspect din cele mai frumoase. Mesteacănii albi și înalți, încă nu-și scutură frunzele aurii. Merii, crescuți cu dragoste de școlari, își încovoaie crengile sub greutatea fructelor coapte. Intr'o parte a lotului se întinde un covor pestrit de flori.

Recolta de cereale și culturi tehnice a fost strânsă, cartofii și morcovii au fost scoși, pătlăgelele roșii culese. Totuși viața pe lotul școlar continuă. Prin strângerea recoltei munca nu se încheie. Ciclul muncilor de toamnă abia începe.

S'a schimbat însă caracterul și volumul muncilor pe lotul școlar. S'a făcut un fel de „regrupare" a forțelor. In clasele a V-a au fost create echipe noi. In clasele a VI-a componența echipelor aproape că nu s'a schimbat, dar ele au primit alte parcele și noi teme pentru observații, în conformitate cu programa pentru clasa a VI-a.

In Septembrie, datorită timpului cald și frumos, aproape toate lecțiile de biologie în clasele a V—VI-a s'au făcut pe lotul școlar. Aici sunt bănci, mese pentru experiențe. Lecțiile pe lotul școlar permit profesorului să facă multe experiențe interesante, lucrări frontale de laborator, să folosească pe scară largă materialul vegetal.

E. G. Efimchina, o profesoară cu multă experiență, lucrează de 20 de ani la școala medie nr. 9. Lotul școlar de experiență a fost creat de ea. Profesoara, impreună cu elevele sale, cultivă pe un teren de 2.500 m.p. peste 150 de culturi cerealiere, tehnice, leguminoase.

Lecțiile predate de tov. Efimchina se disting prin cantitatea mare de material didactic, sunt convingătoare și pline de conținut. Iată una din aceste lecții cu tema: „Plantele în natură și în agricultură". Elevele de clasa a V-a, după recreație, merg pe lotul școlar, se așează pe bănci. Profesoara dă clasei următoarea temă:

— Fiecare dintre voi — spune ea — trebue să scoată cu rădăcină o plantă ierboasă, sălbatică. Să fiți atente unde creștea această plantă.

Apoi se face analiza plantei, se studiază organele ei. Același lucru se face și cu plantele de cultură.

După explicație, echipele încep munca practică. Prima echipă strânge păstăile de muștar rămase și împachetează semințele, a doua strânge bobii de fasole și soia, a treia culege pătlăgelele roșii. Lecția se încheie prin explicarea temelor pentru acasă, care constau în alcătuirea ierbarelor de plante cu care elevele au făcut cunoștință la lecție.

Pentru lecțiile din timpul iernii vor fi necesare diferite soluri și alte materiale din natură. De aceea, elevele au și început pregătirea lor. Se pregătește solul. Se pregătesc apoi rădăcini de pir cu care se vor face experiențe de înmulțire vegetativă. In borcane se află o mare colecție de pătlăgele roșii peste care s'a turnat o soluție puternică de sare.

Semincierii de varză, morcovi și sfeclă încă n'au fost strânși, dar deja se pregătește pivnița pentru iernarea lor. Culturile de cereale stau în snopi mici bine legați. Snopii, spicele, semințele vor fi folosite ca material didactic. Același lucru se face și cu culturile tehnice. Pe lângă aceasta, rezultatele muncii pe lotul școlar sunt oglindite în numeroasele albume, schițe, jurnale, diagrame. Este mare numărul colecțiilor și ierbarelor. Toate acestea vor servi ca material didactic cu prilejul studierii bazelor biologiei miciuriniste.

P. EREMEEV
A. AVRUTIN

O adunare a tinerilor naturaliști

A luat sfârșit prima adunare regională a tinerilor naturaliști din regiunea Caliningrad. La această adunare au luat parte 150 de tineri naturaliști dela peste 40 de școli din regiune.

In sala școlii nr. 23 din Caliningrad, unde a avut loc adunarea, a fost organizată o expoziție. Pe mese puteau fi văzute pătlăgele roșii, mere, pere, prune, știuleți de porumb, snopi de culturi cerealiere și tehnice. Tulpinile de cânepă lungi de trei metri, crescute de Valia Orlova, membră a cercului agronomic al stațiunii tinerilor naturaliști din Caliningrad, ajung cu vârfurile până'n tavan. E. Snedova, tânăra naturalistă dela școala medie din Ladușinsc, a prezentat la expoziție frumoase tulpini și știuleți de porumb.

Un număr de 27 participanți la adunare au primit daruri și diplome de onoare din partea Comsomolului. Au fost înmânate deasemenea diplome ale Stațiunii Centrale a tinerilor naturaliști, cercului tinerilor naturaliști dela școala de 7 ani din Berejcovsc, raionul Cerniahovsc, pentru crearea unei pepiniere de pomi roditori pe lângă școală, elevilor B. Isacov și E. Babencova dela școala din Slaviansc, raionul Polessoe, pentru lucrările experimentale în domeniul creșterii plantelor.

Planurile și faptele unui învățător

Oamenii sovietici care muncesc în domeniul agriculturii trăiesc în prezent zile pline de emoție. Fiecare înțelege bine că Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. cu privire la măsurile de desvoltare continuă a agriculturii marchează o etapă de nemaivăzută înflorire a întregii vieți colhoznice. Și noi, cadrele școlilor dela sate, încercăm același sentiment de bucurie ca și întreaga țărănime colhoznică. Multe idei și planuri ne răsar în minte când citim acest document însemnat. Inainte de toate, simțim din ce în ce mai puternic cât de multe mai trebue să facem noi cadrele didactice, pentru a rezolva cu succes noile sarcini care se ridică în fața școlii sătești în legătură cu această Hotărîre.

Putem să nu ne îndoim că o mare parte dintre absolvenții școlilor medii sătești vor intra în agricultură, vor deveni crescători de animale, cultivatori de plante, mecanizatori etc. Școlile sătești trebue acum să cultive dragostea elevilor lor pentru agricultură, să pregătească mai bine tineretul pentru activitatea practică. Inainte de toate, aceasta se referă desigur la disciplinele biologice dar, în aceiași măsură se referă și la asemenea obiecte de învățământ ca fizica, chimia, matematica, desenul liniar.

Toate acestea nu constitue sarcini noi. Este vorba de politehnizarea învățământului, deoarece aceasta este singura cale de apropiere a școlii sătești de producția agricolă. Primul lucru căruia trebue să-i dăm în prezent atenție în activitatea școlii sătești, este efectuarea neconditionată a tuturor lucrărilor practice prevăzute de programă, organizarea lucrărilor pe lotul școlar.

Organizarea lotului școlar în concordanță deplină cu cerințele metodice, este o chestiune accesibilă fiecărei școli sătești. Ne-am convins de acest lucru din propria experiență. Până nu de mult, colectivul nostru pedagogic găsea o mulțime de cauze „obiective", care justificau predarea disciplinelor biologice, ruptă de viața colhozului. Dar iată, acum trei ani, elevii școlii din Bezvodninsc, sub îndrumarea profesorilor de biologie, pe un teren părăsit au organizat un lot școlar de experiență. A fost plantată o livadă de pomi fructiferi și o pepinieră, s'au sădit arbuști fructiferi, s'a introdus asolamentul pentru legume, s'a creat o parcelă de colecții, s'a amenajat o răsadniță.

Cu prilejul creării lotului am căutat ca el să cuprindă toate ramurile de cultură a plantelor, toate culturile din localitatea respectivă.

Pe lotul școlar îi învățăm pe copii să arate nu numai rezultatele experiențelor, dar și să înțeleagă conținutul lor. Căutăm ca elevii să poată expune în mod constient și coerent întregul proces de muncă: în ce fel au influențat ei creșterea plantelor, confirmarea căror legi și teze teoretice au descoperit ei cu prilejul efectuării experiențelor. Este foarte important ca elevii să aplice pe lotul școlar de experiență întregul complex de măsuri agrotehnice și să obțină pe parcelele lor recolte înalte.

Se înțelege că pe o parcelă mică este mult mai ușor să obții o recoltă înaltă, decât, să zicem, pe o suprafață de câteva sute de hectare. Dar această comparație are o mare importanță educativă. Astfel, pe lotul școlar recolta de secară „Cazan", la hectar, la noi este de 36 centnere, recolta de grâu de toamnă „Gorchi" — 40 de centnere, cartofi — 294 centnere, pe când în colhozul nostru recolta acelorași culturi este bineînțeles mai mică. In felul acesta elevii se conving în practică că drumul spre belșugul de produse agricole trece prin agrotehnica înaintată.

La începutul anului școlar noi, în mod obișnuit, arătăm tuturor elevilor rezultatele muncii pe lot, iar în fața elevilor din clasele a V—VI-a și mai ales a celor din clasa a IX-a punem sarcini noi. In acest an școlar noi am hotărît să lărgim livada de pomi, să construim o seră. Elevii manifestă un mare interes pentru aceste inițiative, muncesc cu plăcere pe lot și în perioada verii.

In Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. ocupă un loc foarte mare problemele creșterii animalelor. Și noi, cadrele didactice, trebue să tragem din aceasta concluzii practice. Datoria noastră este de a lua toate măsurile pentru crearea „colțului viu" în fiecare școală. Pe lângă aceasta, trebue să folosim pe scară largă în scopuri de învățământ excursiile de producție la fermele de creștere a animalelor.

La școala noastră, între excursiile în producția colhoznică, mai ales în clasele a VII—IX-a, un loc principal îl ocupă tocmai vizitarea fermei de creștere a animalelor. Luând ca exemplu colhozul „V. I. Lenin" a cărui gospodărie centrală este situată lângă școală, profesorii de biologie în anul școlar trecut au putut să arate în mod convingător elevilor ce posibilități bogate are gospodăria colectivă.

Elevii au făcut cunoștință cum prin îmbunătățirea hranei, îngrijirii și întreținerii vitelor, crescătorii de animale dirijează creșterea și dezvoltarea animalelor, cum mecanizează ei lucrările cu mare volum de muncă, cum îmbunătățesc calitatea nutreturilor și cum toate acestea, în ultimă analiză, ridică productivitatea muncii, productivitatea creșterii animalelor. Datorită excursiilor, școlarii s'au convins că creșterea animalelor este o chestiune complicată și plină de răspundere, care cere cunoașterea legilor biologice.

Au o mare importanță și excursiile la S.M.T., care ne permit să-i familiarizăm pe elevi cu baza industrială-tehnică a agriculturii, cu tehnica variată și complexă a colhozurilor noastre. Aceste excursii se fac deasemenea planificat și sistematic.

Școala din Bezvodninsc întreține o strânsă legătură cu colhozul. Noi ajutăm larg la strângerea recoltelor, desfășurăm activitatea de agitație și culturală în mijlocul populației. Conferințele și referatele pedagogilor noștri, reuniți într'un grup special de lectori pe lângă școală, se bucură de un mare succes.

In prezent, datoria noastră urgentă este de a ajuta pe fiecare colhoznic, pe fiecare colhoznică să studieze Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S., cu privire la dezvoltarea continuă a agriculturii din U.R.S.S. Pedagogii-agitatori desfășoară deja această activitate. Noi și în viitor vom întări prin toate mijloacele legătura școlii cu colhozul, vom apropia la maximum predarea de practica producției colhoznice, contribuind în acest fel la dezvoltarea continuă a agriculturii socialiste.

N. ERMOȘIN
directorul școlii medii
din Bezvodninsc

Intr'un oraș tânăr

In răstimp de trei ani, tânărul oraș Novaia Cahovca, construit pe Nipru, a crescut și și-a schimbat atât de mult înfățișarea, încât cu greu mai poate fi recunoscut. S'au construit aici sute de case de locuit, un Palat al Culturii, un teatru de vară, un stadion. Străzile au fost asfaltate, s'au amenajat parcuri și scuaruri, s'au deschis zeci de magazine. In toate se simte grija partidului și a guvernului pentru oameni, pentru copiii sovietici.

Pentru tinerii locuitori ai orașului s'au construit două școli medii — rusă și ucraineană — cu săli de clasă, coridoare și cabinete spațioase și luminoase. Școlile au curți mari și terenuri de sport. In acest an, direcția „Dneprostroi"-ului a pus la dispoziție un local special pentru școala de muzică, în care în prezent studiază aproape 80 de copii talentați ai constructorilor din oraș.

Pedagogii au primit apartamente compuse din 2—3 camere, în case noi, bine amenajate.

Cum mă pregătesc pentru lecție

Eu încep pregătirea pentru lecție cu analiza lecției precedente, ținând seama atât de laturile pozitive cât și de cele negative ale organizării, conținutului și desfășurării ei. Aceasta îmi permite de a folosi tot ce este mai bun și de a evita la lecțiile următoare lipsurile observate.

Inainte de toate, mă interesează cum s'a desfășurat la lecția precedentă evidența curentă a cunoștințelor elevilor: dacă ei au dovedit cunoașterea materialului studiat și a hărții, priceperea de a lega în mod logic noțiunile și fenomenele geografice, dacă întrebările formulate de mine au fost suficient de precise, dacă n'am pierdut prea mult timp pentru interogare etc.

Despre toate acestea îmi fac mențiuni scurte pe spațiul liber al planului de lecții. De pildă: „materialul studiat la lecția trecută a fost bine însușit de elevi"; „trebue scurtată interogarea, suprimând unele întrebări" (urmează enumerarea lor).

Astfel, cu prilejul analizei lecției cu tema „Populația Siberiei Orientale" (clasa a VII-a), am constatat că interogarea făcută la începutul lecției din materia lecției precedente („Condițiile naturale și resursele naturale ale Siberiei Orientale") a arătat priceperea elevilor de a aprecia condițiile naturale și bogățiile Siberiei Orientale din punctul de vedere al desvoltării industriei și agriculturii. Aceasta mi-a ușurat munca la tema „Economia și orașele Siberiei Orientale". Dar interogarea s'a prelungit întrucâtva în dauna explicării temei pentru acasă. Pentru a evita acest lucru în clasa paralelă, am exclus întrebarea despre tipurile și mărimea punctelor populate din Siberia Orientală.

Eu supun analizei și partea constructivă a lecției. Imi pun următoarele întrebări: Am expus destul de deplin materia de învățământ? Cum și în ce măsură trebue repetată materia studiată mai înainte? Cum au răspuns elevii la întrebările pe care le-am pus în timpul povestirii? In ce măsură am știut să-i aduc pe elevi prin expunerea mea la o deducție, la o concluzie justă?

Astfel, de pildă, pe spațiul liber al planului de lecție cu tema „Populația Siberiei Orientale" mi-am notat următoarele: 1. Materialul a fost expus în volumul programei. 2. Scopul — de a arăta rolul populației ruse în popularea Siberiei Orientale și creșterea culturii regiunilor naționale în anii Puterii Sovietice — a fost atins. 3. Elevii au răspuns cu siguranță la întrebările puse. 4. Cu prilejul repetării materiei despre Siberia Occidentală a fost omisă întrebarea despre predominarea populației rurale a Siberiei Occidentale în comparație cu Siberia Orientală.

De aceea, am hotărît să revin asupra acestei întrebări la lecția următoare, când se va face caracterizarea orașelor Siberiei Orientale, fapt pe care l-am menționat în plan.

După ce am terminat analiza lecției precedente, după ce mi-am lămurit părțile ei pozitive și golurile și am trasat căile pentru îndreptarea acestora, trec la determinarea temei lecției, a scopului și structurii ei, a metodelor de muncă și a materialului didactic.

Studierea materialului din manual permite să se determine formele și metodele de muncă. De pildă, care va fi interogarea elevilor (individuală sau frontală); cum se va expune materialul nou (discuția, povestirea profesorului (prelegerea); ce forme va căpăta recapitularea și prin ce metode se va face ea; în ce măsură și cum va fi folosit manualul (textul, desenele, schemele și hărțile); ce literatură suplimentară voi folosi la lecție (cărți, articole din reviste, material din crestomație etc.).

Dacă voi folosi discuția, formulez și notez în plan întrebările pe care le voi pune elevilor. Dacă voi folosi prelegerea extrag întrebările-cheie (la prelegere recurg numai în clasele a VIII-a și a IX-a și elevii își iau totdeauna notițe).

Acord o importanță extrem de mare studierii atente a materialului din manual și alegerii literaturii suplimentare, în scopul aprofundării materialului. Citind materialul din manual, constat ce poate fi neînțeles pentru copii, extrag termenii și denumirile noi, care vor trebui explicate în procesul expunerii materialului nou sau când voi da tema pentru acasă.

Caut să folosesc orice posibilitate pentru educarea ideologico-politică a elevilor. De pildă, pregătindu-mă pentru lecția cu tema „Economia și orașele Siberiei Orientale" în clasa VIII-a, îmi propun ca scop de a arăta creșterea economică rapidă a Siberiei Orientale în anii cincinalelor trecute și desvoltarea economiei ei în anii de după război. Cu acest prilej mă străduesc să trezesc la elevi tendința de a cerceta acest ținut atât de bogat, dar încă insuficient cunoscut.

Ținând seamă de volumul mare al materialului, mă hotărăsc să comunic elevilor noile cunoștințe sub formă de prelegere. Prevăd în plan să fac la începutul lecției o interogare frontală, pentru care alcătuiesc întrebările (acestea cuprind materialul a două lecții precedente), și-mi notez numele elevilor care vor fi interogați.

Apoi trec la planificarea lecției, notez problemele principale pe care va trebui să le lămuresc. Caut să generalizez materialul expus.

Fiecare lecție pe care o predau are deasemenea ca scop de a repeta cele studiate mai înainte. Astfel, la lecția despre economia și orașele Siberiei Orientale repet tema „Economia și orașele Siberiei Occidentale", folosind metoda comparației atât în expunerea pe care o fac, cât și în întrebările pe care le pun elevilor. De pildă, stabilesc trăsăturile comune în economia Siberiei Orientale și a Siberiei Occidentale (creșterea impetuoasă a forțelor de producție, realizările în diferite ramuri ale industriei, agriculturii, construcțiile de noi drumuri etc), sau arăt contrastele (importanța mai mare a agriculturii Siberiei Occidentale în comparație cu Siberia Orientală etc.), lămuresc cauzele.

Intrerup prelegerea prin întrebări puse elevilor, cu scopul de a lămuri cum este însușit materialul lecțiilor precedente. Iată întrebările pe care le pun clasei în timpul lecției: „Care sunt bogățiile naturale principale ale Siberiei Orientale? Care sunt particularitățile climei sale? Care este reliefuł Siberiei Orientale?" etc.

La sfârșitul prelegerii mă opresc asupra punctelor principale ale temei. Elevii trebue, de pildă, să-și reprezinte clar care din ramurile economiei Siberiei Orientale au o importanță unională, unde există în Siberia Orientală regiuni cu surplus de cereale, dece în Siberia Orientală agricultura este mai puțin dezvoltată decât în Siberia Occidentală etc.

Studiind materialul din manual, analizez hărțile și desenele cuprinse în el, care pot servi ca o ilustrare a povestirii și-mi notez întrebările referitoare la aceste hărți și desene. De pildă, la desenul 116 (Centrele industriale și raioanele agricole ale regiunilor Ircutsc și Cita și ale R.S.S.A. Buriat-Mongolă) pun întrebările: Care dintre centrele industriale este cel mai mare în ceeace privește populația? Apreciați situația geografică a acestui oraș din punctul de vedere al căilor de transport! Ce ramuri industriale predomină în acest oraș? Prin ce este conditionat acest lucru?

Folosesc în timpul povestirii diferite hărți, inclusiv hărțile solului, hărțile care înfățișează clima și alte hărți speciale, tablouri, scheme, colecții de minereuri etc. Adeseori folosesc creta obișnuită și creta colorată pentru a schița pe tablă o schemă, a scrie o denumire grea. In planul lecției arăt materialul didactic pe care-l voi folosi și în ce timp, precum și literatura suplimentară pentru pregătirea lecției.

După aceasta trec la ultima etapă a pregătirii pentru lecție, etapă care cuprinde fixarea materialului, concluziile, generalizările și tema pentru acasă.

Iată un model de plan al lecției cu tema „Economia și orașele Siberiei Orientale" (clasa a VIII-a).

Tema: „Economia și orașele Siberiei Orientale".

Scopul: De a arăta creșterea economică rapidă a Siberiei Orientale în anii cincinalelor și desvoltarea economiei sale în anii de după război.

Materialul didactic: Hărțile fizice ale Siberiei Occidentale și Siberiei Orientale, harta politico-administrativă a U.R.S.S., harta florei U.R.S.S., harta solurilor U.R.S.S., mostre de minereuri (cărbune de pământ și cărbune brun, sarea de bucătărie, mica, minereu de fier).

Literatura suplimentară pentru pregătirea lecției: revista „Gheografia v școle", 1948, nr. 6, pag. 13—20; cartea „Zemlia Russcaia" de N. N. Mihailov, pag. 212—224.

I. Controlul temei făcută acasă — 12 minute:

a) Verific dacă elevii au desenat hărțile.

b) Interogarea frontală după următoarele întrebări:

1. In ce constă asemănarea Siberiei Orientale și a Siberiei Occidentale în ceeace privește situația geografică? (După hărți).

2. In ce constă deosebirea dintre ele? (După hărți).

3. In ce constă deosebirea dintre Siberia Orientală și Siberia Occidentală în ceeace privește relieful? (După hărți).

4. Prin ce se deosebește clima Siberiei Orientale de clima Siberiei Occidentale?

5. Care este regimul râurilor și fluviilor Siberiei Orientale?

6. Care este caracterul cursului lor? (După hartă).

7. Să se compare Siberia Orientală și Siberia Occidentală în ceeace privește zăcămintele de minereuri. (După hărți).

8. Prin ce se deosebesc pădurile Siberiei Orientale de pădurile Siberiei Occidentale? (După hartă).

9. Cum este repartizată populația Siberiei Orientale?

II. Expunerea materialului nou — 25 minute:

1. Caracterizarea generală a economiei Siberiei Orientale în timpul Rusiei țariste.

2. Creșterea economică rapidă în anii Puterii Sovietice.

3. Siberia Orientală în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

4. Situația actuală a economiei și caracterizarea orașelor (Harta U.R.S.S., harta politico-administrativă și fizică a Siberiei Orientale și desenul din manual). Să se țină seama de datele analizei lecției precedente (procentul populației orășenești și sătești a Siberiei Orientale și a Siberiei Occidentale).

5. Silvicultura și importanța ei (harta florei U.R.S.S. și desenul 115 din manual).

6. Industria minieră (desenele 115—116 din manual).

7. Resursele de energie și perspectivele de desvoltare ale industriei (se va folosi harta fizică a Siberiei Orientale).

8. Geografia culturii pământului și înaintarea agriculturii spre Nord (aceleași desene și harta solurilor U.R.S.S.).

9. Caracterul și geografia creșterii animalelor (aceleași desene, harta florei și harta solurilor U.R.S.S.).

10. Importanța vânatului și a pescuitului (aceleași desene).

11. Transportul și importanța diferitelor tipuri de transport. Rolul Căii Maritime de Nord (harta politico-administrativă a U.R.S.S. și harta fizică a Siberiei Orientale).

12. Exportul (articolele de export).

Expunând materialul în această succesiune, pun elevilor diferite întrebări. Povestind, de pildă, despre geografia agriculturii, consider necesar să pun elevilor întrebări care vor permite să se stabilească particularitățile climei Siberiei Orientale, ale reliefului ei etc. (formularea întrebărilor este dată mai sus).

III. Incheerea (se va generaliza materialul):

1. Importanța unională a extracției de aur, mică etc.

2. Cele mai mari centre de construcții de mașini.

3. Procentul ridicat de culturi cerealiere (mai ridicat decât în Siberia Occidentală).

4. Partea Sud-Vestică — o regiune a Siberiei Orientale care produce surplus de cereale.

5. Greutatea specifică a venitului din creșterea animalelor se mărește dela Apus spre Răsărit.

6. La Nord este desvoltată creșterea renilor.

7. Desvoltarea agriculturii este îngreunată de clima aspră și de relieful muntos.

8. Transportul, în comparație cu Siberia Occidentală, este slab desvoltat.

IV. Tema pentru acasă: pag. 268—277 din manual.

V. Literatura suplimentară: L. Berg, Baicalul, natura și importanța lui în economia națională (stenograma unei lecții publice), editura „Pravda", Moscova, 1948; G. Gubliți, Enisei, fluviul Siberiei, editura „Detghiz", Moscova-Leningrad, 1949; S. Obruciov. Dela Iacutsc la Strâmtoarea Behring, editura „Detghiz" Moscova-Leningrad, 1940.

Acest plan îmi ajută ca lecția să fie plină de conținut și predată cu siguranță. Printr'o pregătire sistematică și bine chibzuită pentru lecție obțin o înaltă calitate a acesteia, cunoștințe adânci și temeinice la elevi.

B. M. SOCOLOV
(Din revista „Gheografia v școle")

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor

Îndrumăm cu grijă elevii în vederea pregătirii temelor individuale

ROZA CASSIAN
decorată cu „Medalia Muncii",
directoarea centrului școlar nr. 5-7-8
București

Temele pentru acasă fac parte integrantă din procesul de învățământ. Ele au ca scop consolidarea cunoștințelor primite în clasă și ajută pe elevi să aplice cele învățate.

Temele individuale, atât cele scrise cât și cele orale, cer elevilor o activitate independentă, creatoare, pentrucă ei trebue să rezolve singuri, pe baza cunoștințelor primite în clasă, unele greutăți, să memoreze unele lucruri, să gândească, să aplice cunoștințele transmise în predarea lecției.

Buna îndeplinire a temelor date elevilor depinde în primul rând de măsura în care ei și-au însușit materia în timpul lecției. Are o mare importanță în același timp preocuparea educatorului de a forma deprinderi de muncă individuală și grija lui de a îndruma pe elevi pentru îndeplinirea temelor.

Pe baza experienței sovietice colectivul nostru didactic se preocupă îndeaproape de problema temelor date acasă elevilor. In trecut, în școala noastră exista părerea nejustă a unor cadre didactice că slaba pregătire a elevilor acasă trebue explicată numai prin lipsa ajutorului dat din partea familiei. Am combătut această mentalitate și ea a fost cu desăvârșire lichidată. Acum fiecare om din colectivul didactic al școlii noastre este conștient de răspunderea directă care-i revine pentru slaba pregătire a temelor date acasă elevilor.

Fiecare învățător și profesor din școală a înțeles că buna pregătire a temelor depinde în același timp de grija pe care o acordă educatorul explicării acestor teme în momentul când sunt date elevilor. Am pătruns învățătura care se desprinde din cuvintele spuse de Crupscaia: „Este necesar un foarte scrupulos instructaj al copiilor pentru felul cum să îndeplinească temele pentru acasă, cum să învețe și cum să execute temele scrise. Să nu se dea numai sfaturi ci să-i învățăm pe elevi și să-i ajutăm să capete deprinderea de a vedea în ce fel reușesc mai bine și în timp mai scurt să facă tema, să învingă greutățile, la ce să dea o atenție deosebită. Un astfel de instructaj trebue organizat la fiecare materie".

Atunci când dau teme elevilor pentru acasă, cadrele didactice din școala noastră țin seama de cerințele programei, de clasa cu care lucrează și de particularitatea de vârstă a elevilor.

Astfel, profesorii care predau la clasa a V-a au ținut seama în alegerea temelor și îndrumarea dată elevilor pentru buna lor îndeplinire, de faptul că elevele acestei clase erau obișnuite din anul precedent să primească explicații foarte amănunțite în vederea pregătirii temelor. Ținând seama însă de faptul că în clasa a V-a elevele trebue să răspundă unor cerințe mai mari, ele trebue obișnuite să rezolve cu mai multă ușurință, singure, unele greutăți, cadrele didactice caută să ridice treptat conținutul îndrumărilor la un nivel mai înalt, corespunzător vârstei elevilor.

Evitarea supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă este o preocupare permanentă în școala noastră. Experiența proprie ne-a arătat că atunci când au de scris la mai mult de trei materii într'o zi elevele se pregătesc superficial.

Noi urmărim cu deosebită grijă ca elevele să înțeleagă bine, din clasă, ce au de făcut acasă, care este conținutul temei date, desigur fără a merge până acolo încât să dăm totul deagata.

Indeplinirea cu grijă a temelor date acasă elevelor are o deosebită valoare educativă. Deaceea noi privim cu atenție și această latură a problemei temelor date acasă. Invățând copiii să se pregătească conștiincios pentru lecție, să îndeplinească în mod regulat și temeinic temele, noi îi învățăm să-și îndeplinească datoria, să muncească conștiincios, le dezvoltăm simțul de răspundere, dragostea pentru studiu, dorința de a cunoaște tot mai mult.

Colectivul didactic al școlii noastre este conștient că sunt încă o serie de deficiențe în privința felului cum s'a preocupat de problema temelor date acasă. Printre elevele din școala noastră există încă sistemul de a pregăti întâi temele scrise și apoi pe cele orale. Deasemenea, elevele noastre nu s'au obișnuit încă să efectueze temele chiar în ziua când ele au fost date și nu să amâne efectuarea lor până în preziua când sunt programate. Avem datoria să ne preocupăm de îndrumarea mai atentă a elevelor pentruca ele să folosească cele mai bune metode în pregătirea lecțiilor.

Aplicând experiența școlii sovietice am învățat elevele mele ca, la limba română, să învețe întâi regulile gramaticale pornind dela analiza exemplelor date în clasă și în manual, să se gândească apoi la exemple proprii și numai după aceea să treacă la efectuarea lucrării scrise. Invățarea regulei în care predomină memoria mecanică trebue să fie prima etapă în munca lor de acasă. Analiza exemplelor din manual le va ajuta să pătrundă mai adânc înțelesul regulei și să o fixeze în memorie. Găsirea de noi exemple înarmează pe eleve cu deprinderea de a folosi cunoștințele căpătate. Datorită acestei munci prealabile îndeplinirea temei scrise capătă un caracter creator.

Am căutat să învăț pe elevele mele, așa cum au făcut și celelalte profesoare din școala noastră, să pregătească temele pe obiecte, pentruca să se realizeze legătura necesară între temele orale și cele scrise. Numai după ce elevele și-au îndeplinit și tema orală și cea scrisă la un obiect trec mai departe la pregătirea temelor pentru alt obiect.

In predarea limbii române folosesc cu succes metoda pregătirii temelor după plan. Astfel, de pildă, în clasele VIII — XI îmi rezerv câteva minute la sfârșitul orei pentru a stabili împreună cu elevele un plan pentru pregătirea temei acasă. Am învățat elevele să revadă mai întâi notițele, apoi să citească în întregime textul din manual, și apoi să-și fixeze ideile pe baza planului întocmit în clasă. Aceasta a contribuit mult la aprofundarea cunoștințelor de către eleve, le-a obișnuit să lucreze sistematic, le-a ușurat munca de pregătire a lecțiilor. Am căutat să aplic în munca mea cu elevele exemplul pedagogilor sovietici care învață pe elevi să pregătească cu regularitate lecțiile predate în ziua respectivă. In felul acesta elevii învață ceeace este proaspăt în mintea lor și reușesc să adâncească mai bine cunoștințele decât pot să o facă după două sau trei zile. Am învățat elevele ca în ajunul orei să repete din nou lecția învățată pentru a și-o reîmprospăta. Trebue să arăt însă că nu am ajuns încă să obișnuiesc pe toate elevele cu acest procedeu de a învăța. Impreună cu întregul colectiv trebue să ducem o stăruitoare muncă pentru a convinge elevele că această metodă scurtează timpul de pregătire a lecțiilor și că repetarea la intervale consolidează cunoștințele.

Am considerat că pentru explicarea temelor de efectuat acasă trebue rezervat timp suficient. M'am ferit de a da temele la sfârșitul orei, în câteva minute, în grabă, sau după ce sună clopoțelul, deoarece atunci atenția copiilor se risipește și ei nu înțeleg ceeace au de făcut.

Am dat o deosebită atenție controlului temelor. La materia pe care o predau fac regulat controlul temelor pentru lecțiile curente și periodic pentru lucrările de ansamblu. Prin controlul zilnic observ lacunele în pregătirea fiecărei eleve, și pot ajuta imediat la înlăturarea lor. Atunci când observ aceeași greșală la mai multe eleve, explic încăodată problema respectivă, deoarece îmi dau seama că problemele respective nu au fost bine înțelese atunci când s'au predat. Controlul regulat al temelor elevelor mă ajută să-mi cunosc propriile mele lipsuri în predare și să le îndrept.

In predarea limbii române, temele date elevelor acasă constitue pentru mine un mijloc însemnat pentru ridicarea nivelului de pregătire al tuturor elevelor. Ca directoare a centrului școlar de fete nr. 5-7-8 mă voi strădui să ajut întregul colectiv să privească problema temelor date acasă elevelor cu toată seriozitatea, căutând să ridice nivelul la învățătură al tuturor elevelor școlii.

Cu exigență și răbdare

Elevele clasei a II-a dela școala nr. 30 din București au căpătat o mare ușurință în rezolvarea problemelor de aritmetică. Ele știu să dea răspunsuri bine gândite și corect formulate, să aleagă bine operațiunile cerute de datele unei probleme, să efectueze în minte calculele.

Acum se efectuează operațiuni cu cifre dela 10 la 100. Tovarășa învățătoare Eugenia Dobrian se oprește în mod deosebit asupra acestui capitol al materiei având în vedere că buna cunoaștere a operațiunilor aritmetice cu cifre dela 10 la 100 va ușura însușirea cunoștințelor din capitolele următoare.

Atunci când se rezolvă în clasă probleme, tovarășa învățătoare scoate o elevă la tablă și odată cu ea toate elevele lucrează pe caietele lor. După ce sunt scrise datele problemei, acestea se repetă de 2—3 ori pentru ca întreaga clasă să le înțeleagă. Orice greșală în exprimare sau în înțelegerea problemei este corectată imediat. Invățătoarea nu acceptă decât răspunsurile întregi, bine formulate, nu dă voie elevelor să pronunțe greșit cuvintele, de pildă să spună „doispe" în loc de „doisprezece", nu admite să fie desordine și să vorbească mai multe eleve deodată. Deaceea în clasă este o atmosferă de atenție și disciplină. Toate elevele participă la desfășurarea lecției. In cursul unei ore majoritatea elevelor sunt întrebate și deaceea ele învață din clasă lecția.

Până acum toate elevele au fost ascultate și unele au chiar 2—3 note. Cele mai multe note sunt 5 și 4. Sunt și câteva note 3. Note mai mici nu există și elevele, ca și învățătoarea, sunt hotărîte să nu existe nici deacum înainte. Deși lucrează cu o clasă numeroasă, tovarășa învățătoare nu vede în aceasta o greutate. Datorită bunei organizări a muncii, nivelul la învățătură al tuturor elevelor este ridicat.

Dând atenție fiecărui amănunt, lucrând cu multă răbdare și căutând să nu treacă cu vederea peste nici o greșală, tovarășa învățătoare Eugenia Dobrin a făcut din orele de aritmetică, lecții plăcute, atractive, la care elevele participă cu mult interes.

Experiențe practice

Experiența anului trecut și consfătuirile raionale din vara aceasta mi-au ajutat să țin mai bine lecțiile de fizică, obiect pe care îl predau la clasele VIII-XI ale școlii medii de 10 ani de băieți din Dej.

Chiar dela începutul anului școlar mi-am propus ca la fiecare din lecțiile mele, oridecâteori mi se ivește prilejul, să însoțesc teoria de experiențe practice, una din condițiile principale pentru asigurarea unui înalt nivel de cunoștințe al elevilor. Iată un exemplu de felul în care am procedat atunci când am vorbit elevilor din clasa X-a despre „Oscilații și unde".

O experiență a constat, de pildă, în reproducerea experimentală a undelor transversale și longitudinale cu ajutorul unui dispozitiv cu bile. Deasemenea, cu ajutorul unui dispozitiv la care un fir este acționat de un electromagnet am reprodus diferite lungimi de unde. In acest fel elevii au văzut lungimea de undă și undele staționare. Cu ajutorul a două pendule și a două diapazoane am demonstrat experimental fenomenul de rezonanță. Cu diferite pendule am demonstrat și legile oscilației pendulelor.

Pentru însușirea temeinică de către elevi a cunoștințelor, am reînceput activitatea „Cercului tinerilor fizicieni".

P. FLORIAN
profesor la școala medie
de 10 ani de băieți din Dej

Invățătoarea Ecaterina Stoica

Nouă copii, nouă guri avea de hrănit țăranul sărac Stoica din satul Moscu. Cu ce să astâmpere foamea a nouă copii și a lui însuși? Intr'o bună zi, omul și-a lăsat nevasta acasă și a pornit în căutarea unei slujbe. Cu greu și-a crescut el copiii. Șase dintre ei au devenit învățători Printre ei era și Ecaterina.

Prin comunele sărace, mutată la bunul plac al stăpânirii, învățătoarea își ducea cu sârg munca închinată creșterii copiilor oamenilor muncii. Intâmpina greutăți care păreau de neînvins. Își ținea lecțiile în clase ai căror pereți erau mucegăiți de igrasie, în săli neîncăpătoare. Locuia în cămăruțe improprii chiar pentru șoproane, dar mi-te pentru o locuință omenească!

. . . . . .

Parcă apucate de furii veneau primăvara apele Suhurluiului. Oamenii se adunau pe mal și priveau neliniștiți la răulețul atât de domol în restul anului. Dar vezi că Suhurluiul nu ținea în seamă grijile oamenilor din Pechea. El se umfla peste măsură, trecea dincolo de albie, acoperea câmpiile și pătrundea în așezări, răspândind o jale fără de margini, jalea cu care omul privește cum apa îi duce la vale bruma de avut incropit cu atâta trudă. Inundațiile durau aproape o lună. „Cota apei" era de un metru și în clădirea școlii, care nu se deosebea cine știe ce de locuințele amărâte ale pechenilor. Prin clase pluteau resturi de caiete. Apa clipocea, lovind pereții.

Aproape o lună nu se țineau cursuri. Abea când Suhurluiul se retrăgea în albia lui firească, copiii reveneau la școală, unul câte unul. Invățătorii își reîncepeau lecțiile

Grea era viața oamenilor muncii din comuna Pechea, grea era viața școlii și, în asemenea condiții vitrege, se desfășurau și viața și munca învățătoarei Ecaterina Stoica acum mai bine de 25 de ani. Invățătoarea a fost mutată în alte comune, la alte școli, dar pe atunci nicăieri nu era mai bine.

Lupta victorioasă a comuniștilor a schimbat însă soarta oamenilor muncii și, odată cu ea, fața satelor noastre. Așa cum s'a schimbat Pechea, unde Suhurluiul indiguit nu-și mai poate destăinui furiile, unde funcționează cinci școli dintre care una de zece ani, tot așa s'a schimbat și viața învățătoarei Ecaterina Stoica.

De patru ani ea este învățătoare la școala de șapte ani nr. 4 de băieți din orașul Galați.

. . . . . .

Douăzecișișase de copii în clasa I-a, cărora trebue să le pui pentru prima oară condeiul în mână, să le îndrumi primii pași în școală... Primele luni petrecute la școală contribue mult la desvoltarea ulterioară a copilului. Calmul, energia, o mare capacitate de muncă, dar mai ales măestria pedagogică a învățătoarei Ecaterina Stoica o ajută să ducă o activitate plină de roade.

Ea își învață copiii și continuă să învețe ea însăși. O oră sau două libere în fiecare zi, iată timp suficient ca să citești un capitol din metodică sau din minunatele opere pedagogice sovietice. Din ele a aflat învățătoarea că nu sunt copii răi și copii buni, așa cum pretinde pseudoștiința pedagogică burgheză. Despre conținutul reacționar, antiștiințific al tezei cu privire la copiii „buni" și „răi" a putut să-și dea seama chiar din propria ei activitate. Adeseori a avut în clasele ei copii care, la început, păreau că nu se interesează de învățătură, că nu vor sau nu pot să învețe. „N'o să ajungi la niciun rezultat cu ei" — i se spunea uneori. Fără să se descurajeze, ea muncea însă mai departe, cu perseverență, cu răbdare, căutând să-și perfecționeze măestria pedagogică. Curând, copiii începeau să asculte atenți lecțiile atât de interesante ale învățătoarei lor, să devină disciplinați, să învețe cât mai bine.

Ziua de muncă a tovarășei Ecaterina Stoica nu ia sfârșit odată cu programul din clasă. Iată, unul dintre copiii din clasa ei nu poate veni la școală. E bolnav. Are un picior fracturat. Invățătoarea se va duce la el acasă, îi va preda aceeași lecție ca și celorlalți și se va întoarce târziu, pregătindu-se pentru o nouă zi de muncă.

Succese deosebite a obținut învățătoarea în munca de alfabetizare. Ea se poate mândri cu cei 120 de analfabeți pe care i-a învățat carte. Printr'o muncă devotată de zi cu zi, a reușit să asigure la cursurile de alfabetizare dela fabricile „Năvodul", „Ionel Jora" și „Fusul" o frecvență și un procent de promovați de 100 la sută. In acest fel, învățătoarea a adus o contribuție de preț la lupta pentru lichidarea neștiinței de carte.

Deseori, tovarășa Ecaterina Stoica poate fi văzută la căminul cultural „Spiridon Vrânceanu", unde contribue la organizarea vieții culturale a oamenilor muncii din cartier.

Pentru munca neprecupețită dusă în folosul poporului, tovarășa Ecaterina Stoica a primit de curând o înaltă recompensă. Alături de alți învățători și profesori ea a fost distinsă cu „Ordinul Muncii" clasa III-a. Această prețuire constitue pentru ea îmbold de a-și îmbunătăți continuu metodele de instruire și educare a copiilor, de a lupta fără preget pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, de a-și pune întreaga ei muncă în slujba poporului muncitor.

ANDREI VALENTIN

Materialul didactic, ajutorul nostru prețios

Folosirea materialului didactic la lecții este una din cerințele de bază ale predării, un însemnat mijloc pentru a ajuta pe elevi să-și însușească cunoștințele în mod temeinic.

Cadrele didactice dela școala medie de 10 ani de băieți din Sfântu Gheorghe, Regiunea Autonomă Maghiară, au înțeles importanța acestei probleme. Prin grija Ministerului Invățământului Public, care a trimis material didactic bogat, precum și datorită preocupării de a confecționa cu mijloace proprii unele materiale didactice și piese de laborator, cabinetele de fizică, chimie, geografie, științe naturale, sunt bine înzestrate. Cabinetele dispun deasemenea, de manuale, colecții de reviste și cărți de specialitate.

In predarea fizicii, în mod deosebit se folosește mult material didactic. Toate lucrările de laborator prevăzute în programa școlară se execută cu elevii. Deasemenea, în predarea geografiei se folosește materialul didactic. La școala medie de băieți de 10 ani din Sfântu Gheorghe, nicio lecție de geografie nu se desfășoară fără folosirea hărții geografice. La aceste lecții se folosesc deasemenea fotografii, grafice, aparate pentru demonstrarea fenomenelor fizice etc. La predarea unor lecții elevii urmăresc explicațiile profesorului pe schițe lucrate de ei.

Folosind din plin materialul didactic în predarea lecțiilor, profesorii de fizică, matematică, geografie și științele naturale obțin un nivel înalt de pregătire al elevilor.

Să pregătim temeinic deschiderea cursurilor de alfabetizare

La 2 Noembrie se vor deschide în toată țara cursurile de alfabetizare din acest an școlar. Pregătirea deschiderii la timp și în condițiile cele mai bune a tuturor cursurilor de alfabetizare pune în fața secțiilor de învățământ și a școlilor sarcini deosebit de importante.

Munca depusă în anii trecuți a arătat că acolo unde s'au luat din timp măsurile necesare s'au obținut frumoase rezultate.

In anul școlar trecut, de pildă, secția de învățământ a regiunii Baia Mare a pregătit temeinic deschiderea cursurilor de alfabetizare. In cadrul unei ședințe, fiecărui membru al comisiei de alfabetizare regională i s'a încredințat răspunderea muncii de alfabetizare în câte un raion. Deasemenea, fiecare inspector regional a primit sarcina de a se ocupa de îndrumarea și controlul muncii de alfabetizare din câte un raion.

Măsuri asemănătoare a luat și secția de învățământ a sfatului popular regional Timișoara, unde s'a organizat din vreme o ședință cu șefii secțiilor de învățământ raionale, în cadrul căreia s'au trasat sarcini concrete în vederea deschiderii cursurilor de alfabetizare. Rezultate pozitive în ceeace privește pregătirea deschiderii cursurilor de alfabetizare a obținut și Regiunea Autonomă Maghiară.

Comitetul executiv al sfatului popular regional a trasat ca sarcină tuturor sfaturilor populare comunale ca acestea să împartă comunele în sectoare, stabilindu-se pentru fiecare sector câte un responsabil cu munca de alfabetizare, recrutat dintre deputații sfatului sau activiștii organizațiilor de masă.

Experiența anului trecut a arătat însă că au fost și sfaturi populare și secții de învățământ care nu au acordat importanța cuvenită pregătirii deschiderii cursurilor de alfabetizare. Astfel, sfatul popular al raionului Negrești a folosit în perioada deschiderii cursurilor de alfabetizare pe șeful secției de învățământ în probleme care n'au nicio legătură cu școala. Până în ziua deschiderii cursurilor secția de învățământ a regiunii Bacău nu luase măsurile necesare în vederea deschiderii cursurilor și nici nu cunoștea din ce fonduri va procura manualele necesare. Din această cauză, multe cursuri s'au deschis cu mari întârzieri.

In multe locuri, ca de pildă în raioanele Craiova, Filiași, Gilort, Băilești, din regiunea Craiova, comisiile de alfabetizare n'au activat, existând doar formal pe hârtie.

Pentru noul an școlar, secțiile de învățământ, direcțiile școlilor și cadrele didactice trebue să depună eforturi susținute pentru a cuprinde la cursuri pe toți neștiutorii de carte în vârstă de 14—55 ani, recenzați pentru alfabetizare în ziua de 11 Octombrie a. c. In anul școlar 1954/1955 trebue să nu rămână de alfabetizat decât adulții anului II ai cursului de alfabetizare.

O atenție deosebită va trebui acordată anul acesta localităților cu mulți neștiutori de carte și un număr mic de cadre didactice.

In aceste localități secțiile de învățământ se vor folosi de toate cadrele didactice locale cât și din orașele sau comunele din apropiere. Se va trece, deasemenea, la recrutarea de cadre voluntare din afara învățământului, care vor fi instruite și îndrumate prin grija directorilor de școli din comunele respective.

Sfaturile populare care au răspunderea directă a muncii de alfabetizare, trebue să asigure condițiile materiale necesare funcționării cursurilor și realizării planului de școlarizare.

Pentru obținerea unor bune rezultate în lichidarea analfabetismului, cadrele care răspund de această muncă au sarcina de a duce o permanentă luptă pentru menținerea unei frecvențe regulate.

O mare însemnătate pentru asigurarea frecvenței la cursuri o are calitatea cunoștințelor predate, nivelul lecțiilor. Pentru aceasta e necesar ca toate cadrele didactice care predau la cursurile de alfabetizare să-și planifice din timp materia de predat, să se îngrijească de procurarea manualelor necesare pentru toți cursiștii, să-și întocmească regulat planurile de lecții, să țină la zi catalogul de evidență și să folosească îndrumătorul metodologic.

In munca de organizare și desfășurare a cursurilor de alfabetizare, un ajutor prețios îl poate da presa locală. Ziarele locale din regiunea Baia Mare au publicat în anul școlar trecut peste 20 articole, criticând cu asprime lipsurile sfaturilor populare, ale organizațiilor de masă și ale cadrelor didactice, în munca de alfabetizare.

Anul acesta, paralel cu munca de cuprindere și menținere la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte, este necesar ca secțiile de învățământ, școlile și cadrele didactice, să ia măsuri ca foștii neștiutori de carte să nu plardă contactul cu școala, cu cartea, pentru a nu cădea din nou în analfabetism. Se va urmări ca acestia să-și ridice necontenit nivelul cunoștințelor dobândite la cursuri în cei doi ani. Cei mai tineri dintre ei vor fi atrași în echipele artistice și culturale ale căminelor culturale și colțurilor roșii, iar cei mai în vârstă vor fi cuprinși în diferitele cercuri serale de lectură, vor fi abonați la ziare și reviste și vor fi îndrumați să folosească cărțile din bibliotecile locale.

Sistemul de premiere aprobat recent de Consiliul de Miniștri pentru cadrele didactice din învățământul public este încă o dovadă a prețuirii pe care partidul și guvernul o acordă învățătorilor, profesorilor și educatoarelor pentru munca de ridicare a nivelului cultural al poporului muncitor.

In acest an, cadrele didactice au datoria să-și sporească eforturile pentru a duce cu succes lupta pentru lichidarea neștiinței de carte în țara noastră.

V. MATEESCU

Pentru o apreciere justă și obiectivă a cunoștințelor elevilor

Cu fiecare an școlar, datorită condițiilor din ce în ce mai bune create învățătorilor și profesorilor, ca și elevilor, datorită înzestrării din ce în ce mai bogate a școlilor în general, a laboratoarelor și a muzeelor în special, învățământul nostru înregistrează succese din ce în ce mai importante.

Crește văzând cu ochii numărul învățătorilor și profesorilor, care, învățând din experiența educatorilor sovietici, se străduesc să pătrundă cât mai adânc conținutul educativ al notelor, să valorifice cât mai just și mai obiectiv cunoștințele elevilor.

Dările de seamă ale directorilor la sfârșitul anului școlar, ca și dările de seamă ale secțiilor de învățământ raionale, orășenești și regionale, majoritatea referatelor prezentate în recentele consfătuiri raionale reflectă în bună măsură acest lucru. Colective întregi de învățători și profesori, considerând problema aprecierii cunoștințelor elevilor ca o serioasă problemă de stat, mentă să asigure o dezvoltare efectivă a învățământului, să asigure crearea unor cadre înarmate cu cunoștințe și deprinderi trainice, în examenele de sfârșit de an au avut satisfacția de a constata temeinicia cu care au valorificat cunoștințele elevilor în tot cursul anului școlar. Colectivele pedagogice dela școala medie mixtă din Mediaș și dela școala pedagogică cu limba de predare ucraineană din Siret, de exemplu, au făcut din notă un instrument de puternică stimulare a elevilor la o muncă perseverentă și de calitate din ce în ce mai bună. Apreciind în mod just și obiectiv cunoștințele elevilor, notând în catalog cu regularitate temele la care au fost ascultați elevii, învățătorii și profesorii dela aceste școli au putut să urmărească dezvoltarea fiecărui elev în parte, ca și dezvoltarea întregii clase, au putut să crească cerințele lor față de elevi dela o perioada a anului școlar la alta.

In multe școli din patria noastră au mai rămas, însă, încă mulți învățători și profesori care în problema aprecierii cunoștințelor elevilor se mențin pe linia tradiției vechii școli burgheze. Acești pedagogi n'au înțeles încă valoarea aprecierii cu regularitate și în mod obiectiv a cunoștințelor elevilor. Ei nu-și dau încă seama ce înseamnă pentru elev să știe că poate fi oricând ascultat și mai ales că fiecare răspuns îi va fi bine cântărit. Ei nu înțeleg că nota trebue să fie oglinda fidelă a cunoștințelor elevului, că trebue să reflecte cât mai obiectiv, cât mai aproape de realitate cantitatea și calitatea cunoștințelor elevilor, posibilitatea lor de a le comunica, de a le aplica în practică. Acești învățători și profesori ignorează cu desăvârșire rolul pe care trebue să-l aibă nota față de elevi, în formarea deprinderii de a munci cu perseverență și cu temeinicie, precum și însemnătatea ei pentru părinții elevilor, pentru organele învățământului și în general pentru organele de stat.

Deaceea nu este de mirare că astfel de învățători și profesori au o atitudine formală, antipedagogică, în punerea notelor. Nu este de mirare că acești învățători și profesori au cei mai mulți elevi rămași în urmă la învățătură și că ei explică această rămânere în urmă prin cauze străine de propriile lor greșeli.

Una din greșelile pe care le comit multe cadre didactice, este înțelegerea greșită a exigenței pe care trebue s'o aibă profesorul față de elevi. Este clar că pe măsură ce se îmbunătățesc condițiile din școli, pe măsură ce învățătorii și profesorii desfășoară lecții pregătite din ce în ce mai conștiincios, trebue să crească și cerințele educatorilor față de eforturile pe care le depun elevii în însușirea cunoștințelor, în executarea temelor. Aceste cerințe nu trebue să depășească, însă, volumul cerințelor cuprinse în programele școlare, nu trebue să depășească posibilitățile de asimilare ale elevilor.

Unii profesori ignorează, însă, cu desăvârșire acest lucru. Profesorul de matematică Stratian Horațiu, dela școala medie de fete din Piatra Neamț, de exemplu, pune elevilor cu foarte mare ușurință nota unu și nota doi. Departe de a încuraja elevii, de a-i stimula la o muncă din ce în ce mai rodnică, de a arăta cu răbdare elevilor ce știu și ce nu știu și încotro trebue să-și îndrepte eforturile, acest profesor caută prilejul de a-i demonstra elevului că nu știe, punându-i atâtea întrebări până când însfârșit a reușit să-l „înfunde". In loc să valorifice toate răspunsurile date de elev și pe cele bune și pe cele slabe, arătându-i elevului în ce măsură a corespuns cerințelor pe care le pune predarea matematicii la clasa respectivă, acest profesor se mulțumește să toarne cele mai mici note, să tragă concluzii care dezvăluie totala lui lipsă de orientare pedagogică. O astfel de concluzie este cea notată în catalogul clasei a VI-a în ziua de 22 Decembrie 1952: „Elevilor de clasa VI-a nu le place aritmetica, în special geometria". Pe baza unor astfel de concluzii, profesorul Stratian Horațiu nu s'a simțit vinovat la sfârșitul anului școlar, când din 115 eleve, 44 nu au avut note anuale de promovare. Dimpotrivă, colectivul pedagogic al școlii în loc să combată modul lui greșit de a aprecia cunoștințele elevilor, l-a considerat un profesor „exigent".

Greșit este înțeleasă problema exigenței și de acei profesori care cad în cealaltă extremă, manifestând îndulgență, reducând cerințele față de calitatea cunoștințelor elevilor. Pe cât este de dăunătoare exigența exagerată, pe atât de dăunătoare este și indulgența. Când note care nu corespund nivelului de cunoștințe al elevilor, acești pedagogi obișnuesc elevii cu eforturi mici, nu trezesc dorința și interesul elevilor de a cunoaște cât mai mult, de a se înarma cu cunoștințe și deprinderi cât mai solide. Dar ceeace este mai grav, este că acești educatori dau patriei cadre insuficient pregătite, dau promovați și absolvenți care își vor însuși cu greu materia anilor următori, sau a școlilor de grad superior. Acești învățători și profesori induc în eroare nu numai pe elevi, care fiind notați cu note mai mari decât merită nu știu ce și cât trebue să învețe, dar și pe părinții elevilor și chiar organele de stat pentru care notele trebue să reprezinte un mijloc de studiere, de cercetare a rezultatelor muncii din școli.

Unii învățători și profesori nu văd aspectul politic al acestor atitudini greșite, nu-și dau seama ce înseamnă pentru cauza clasei muncitoare să pretinzi elevilor mai puțin decât trebue. Profesorul de fizico-chimice Vanghele din Sibiu, de exemplu, a afirmat la consfătuirea din toamna aceasta că în ultimul timp el este mult mai puțin exigent. Cerându-i-se lămuriri în această privință, el a spus că dacă a văzut pe colegii săi mai indulgenți cu elevii, a început și el să pretindă mai puțin. Atrăgându-i-se atenția asupra consecințelor politice pe care le are această diminuare treptată a exigenței față de elevi, profesorul a răspuns că nu există nici o legătură între aprecierea cunoștințelor elevilor și politică. Pentru profesorul Vanghele există, deci, în școală lucruri care au legătură cu politica și lucruri care nu au legătură. Cadrele didactice au datoria să combată cu asprime astfel de atitudini de apolitism care sunt profund dăunătoare cauzei nobile a educării tinerei generații în spiritul comunismului.

In școlile noastre mai există, deasemenea, învățători și profesori care dau note mari în mod intenționat, pentru a avea la sfârșitul anului școlar procente mari de elevi promovați. Atitudinea acestor cadre didactice trebue condamnată cu toată hotărîrea deoarece ea înseamnă a înșela organele de stat, a le arăta că în școală totul merge bine, pe când în realitate situația este cu totul alta. O astfel de atitudine au avut cadrele didactice dela școala medie mixtă din Târnăveni, care la sfârșitul anului școlar 1952—1953 n'au avut niciun corigent și niciun repetent la clasele a IV-a, a VII-a, a VIII-a, a X-a și a XI-a. Prin controlul efectuat de cabinetul pedagogic regional, la începutul acestui an școlar, s'a constatat că în școală există mulți elevi cu un nivel scăzut de cunoștințe. Organele de învățământ și organele sindicale, cadrele didactice trebue să demaște și să combată astfel de învățători și profesori, lipsiți de simțul răspunderii pentru munca lor și care în mod conștient vor să ascundă adevărul, condamnând zeci și sute de elevi la o pregătire slabă, insuficientă.

Trebue combătută, deasemenea, și atitudinea de indiferență pe care o au unele cadre didactice care pun note fără să cântărească prea mult, fără să explice elevului dece i-a dat 4 și nu 5 etc., fără să respecte efectul deosebit pe care îl are nota asupra elevului, precum și atitudinea acelor învățători și profesori, care la sfârșitul pătrarului sau chiar la sfârșitul anului stabilesc nota pe pătrar sau nota anuală după ultima notă, fără să mai țină seama de notele date anterior, fără să verifice dacă elevul și-a însușit toată materia predată în perioada respectivă.

Pentru îmbunătățirea muncii în noul an școlar, pentruca notele să constitue într'adevăr pentru elevi un puternic stimulent la învățătură, este necesar ca învățătorii și profesorii să privească cu toată seriozitatea problema aprecierii juste și obiective a cunoștințelor elevilor. A aprecia just cunoștințele elevilor, înseamnă a ajuta elevii buni să devie și mai buni, a ajuta pe cei slab pregătiți să se ridice la nivelul celor buni. Folosind experiența anilor școlari trecuți, ținând seama de lipsurile avute în această privință, colectivele pedagogice trebue să-și analizeze felul cum apreciază cunoștințele elevilor în lumina răspunderii pe care o au ca educatori ai viitoarelor cadre ale construirii socialismului, în lumina pedagogiei sovietice, singura pedagogie științifică din lume. Directorii de școli și diriginții trebue să urmărească dacă profesorii notează cu regularitate și în mod obiectiv cunoștințele elevilor, dacă elevii au destule note, dacă cei rămași în urmă sunt ascultați destul de des, dacă notele obținute de aceștia marchează vreun progres real și în caz contrar să ia măsuri imediate pentru ajutorarea lor. Ei trebue să urmărească, deasemenea, felul cum sunt stabilite notele pe pătrare și în cadrul consiliilor pedagogice să combată lipsurile constatate.

Este necesar ca inspectorii școlari raionali și regionali și inspectorii din Ministerul Invățământului Public să urmărească în acest an școlar cu mai multă atenție felul cum sunt apreciate cunoștințele elevilor de către profesori. Ei trebue să îndrumeze și să ajute cadrele didactice să aprecieze cât mai just și cât mai obiectiv cunoștințele elevilor, să le arate căile de înlăturare a lipsurilor. O grijă deosebită trebue acordată tinerilor pedagogi care trebue să cunoască bine cerințele corespunzătoare fiecărei note.

Problema aprecierii cunoștințelor elevilor este o problemă de stat și rezolvarea ei trebue privită cu deosebită răspundere de către toți factorii chemați să contribue la desvoltarea continuă a învățământului nostru.

Un concurs pentru copii

Revista „Luminița" organizează un concurs de basme, povestiri și ghicitori, la care pot participa numai copiii din clasele I-a, a II-a și a III-a elementară.

Concursul se va desfășura între 1 Noembrie 1953 — 1 Aprilie 1954: cele mai bune lucrări vor fi premiate, publicate în revistă sau transmise la radio în cadrul emisiunilor pentru copii.

Pentru buna reușită a concursului, directorii de școli și învățătorii claselor respective au datoria să antreneze un număr cât mai mare de copii, îndemnându-i să culeagă basme, povestiri și ghicitori la șezători, dela bătrâni, părinți, frați mai mari etc.

Ei vor arăta copiilor că este bine să roage pe povestitori să le spună basmul, povestirea sau ghicitoarea de două-trei ori și numai după ce o știu bine să o așternă pe hârtie.

Lucrările pot fi scrise în limba maternă a copiilor.

Ele se trimit revistei „Luminița" pe adresa:

Revista „Luminița" Str. Academiei nr. 17, — raionul Stalin — București.

Pe marginea lucrărilor Congresului Mondial al Sindicatelor

De aproape o săptămână. Viena, capitala Austriei, găzduește pe delegații celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor. Intrunit în condiții internaționale de continuă întărire a luptei pentru pace, marea adunare a oamenilor muncii dela Viena exprimă hotărîrea neclintită a peste 80 de milioane de oameni, de a lupta strâns uniți în acelaș front al salvgardării păcii. Ceeace caracterizează actualul Congres este tocmai ideia întăririi unității de luptă a clasei muncitoare, pentru cucerirea revendicărilor ei economice și politice, pentru încetarea cursei înarmărilor și încetarea „războiului rece", pentru destinderea situației internaționale, pentru pace. Sarcina întăririi unității de luptă a oamenilor muncii din întreaga lume a trecut ca un fir roșu prin lucrările care au avut loc în cadrul celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor. Rapoartele prezentate în ședințele de lucru ale Congresului au subliniat succesele realizate de F.S.M. pe drumul întăririi acestei unități în perioada care s'a scurs dela cel de al II-lea Congres și până astăzi. Lucrările Congresului au desbătut și arătat situația grea a clasei muncitoare din țările capitaliste, au scos în evidență creșterea luptei revoluționare a oamenilor muncii aflați sub robia exploatării, pentru drepturi și libertăți democratice.

In raportul său, prezentat în fața Congresului, Louis Saillant, secretarul general al F.S.M., a făcut o analiză adâncă a evenimentelor petrecute în viața clasei muncitoare din țările capitaliste în perioada dintre cele două Congrese. Bilanțul acestei perioade este caracterizat, pe de o parte, de scăderea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii din țările capitaliste. Acest fapt este ilustrat de Saillant prin cifre și date concludente care demonstrează creșterea prețurilor, a impozitelor, a numărului șomerilor și scăderea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pe de altă parte, a constatat Saillant în raportul său, în ciuda ofensivei deslănțuită de monopoliști asupra nivelului de trai al clasei muncitoare, unitatea de luptă și acțiunile oamenilor muncii împotriva acestei ofensive devin tot mai puternice. „Noi — spune Saillant în raportul său — ne îndreptăm cu hotărîre spre lărgirea întregii noastre activități și a întregului sistem organizatoric. Pe zi ce trece, noi întărim solidaritatea internațională a clasei muncitoare". Acest lucru este dovedit și de faptul că în F.S.M se întâlnesc reprezentanții sindicatelor din țările capitaliste, coloniale și semicoloniale cu reprezentanții sindicatelor din țările socialismului.

Sarcina principală a mișcării muncitorești internaționale continuă să fie și pe mai departe, întărirea unității ei, sporirea capacității de luptă a maselor de oameni ai muncii în lupta pentru drepturile lor sindicale. Federației Sindicale Mondiale îi revine această sarcină și ea o poate duce la bun sfârșit căci, așa cum arată tovarășul N. M. Șvernic în raportul său la cel de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor dela Viena, „F.S.M. este organizația cea mai puternică și cu cel mai mare prestigiu din istoria clasei muncitoare, organizație care grupează majoritatea oamenilor muncii de pe globul pământesc...".

Raportul tovarășului Șvernic a subliniat succesele mărețe realizate de sindicatele sovietice pe drumul ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii din Uniunea Sovietică. In urma creșterii salariului în bani, a reducerii prețurilor la mărfurile de larg consum și a creșterii volumului ajutoare acordate populației în contul statului, veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor au crescut considerabil. In 1952, aceste venituri calculate pe cap de om al muncii—arăta tovarășul Șvernic—au fost cu 68% superioare celor din anul 1940. O grijă deosebită au acordat sindicatele sovietice problemelor legate de învățământ, de creșterea cadrelor, de ocrotirea sănătății publice, odihnă etc. Sindicatele sovietice au realizat în perioada dintre cele două Congrese o strânsă legătură internațională cu muncitorii și sindicatele din toate țările lumii și în special cu sindicatele din R. P. Chineză și țările de democrație populară.

Lucrările celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor au acordat o deosebită atenție problemelor internaționale, arătând sarcinile mișcării muncitorești în întărirea continuă a luptei clasei muncitoare împotriva încercărilor de instigare la un nou război, pentru destinderea încordării internaționale și pentru pace. Vorbitorii au arătat că cercurile războinice nu au încetat să-și desfășoare propaganda agresivă, nu au încetat cursa nebunească a înarmărilor. Ele sunt ajutate de conducerea trădătoare a sindicatelor A.F.L. și C.I.O., de toți bonzii sindicali care vând monopoliștilor interesele cele mai sfinte ale clasei muncitoare, care încearcă să spargă unitatea de luptă a oamenilor muncii. Sarcina F.S.M. stă în atragerea oamenilor cinstiți la lupta pentru pace, în dezvoltarea activității sale în această direcție. Raportorii au arătat că în ciuda acțiunilor scizioniste ale sindicatelor galbene, membrii F.S.M. s'au pronunțat pentru admiterea Chinei la O.N.U., pentru întărirea schimburilor economice dintre Răsărit și Apus, pentru încetarea războiului în Coreea, Vietnam, Malaya și în toate părțile lumii unde există un asemenea pericol. F.S.M. cere ca pe baza tratativelor să se rezolve toate problemele internaționale litigioase; cere reducerea treptată a cursei înarmărilor, interzicerea bombei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă.

Poporul nostru se află încadrat în lupta pe care organizația sindicală mondială, F.S.M., o duce pentru drepturile clasei muncitoare, pentru pace. El privește cu încredere hotărîrile luate în cadrul lucrărilor celui de al III-lea Congres Mondial al Sindicatelor. „Puteți fi siguri, dragi tovarăși — a spus tovarășul Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., în fața Congresului — că oamenii muncii organizați în sindicate din R.P.R. vor lupta fără încetare pentru întărirea unității și solidarității internaționale, pentru aplicarea hotărîrilor ce se vor lua în acest mare Congres muncitoresc și vor contribui cu toate forțele lor la lupta pentru bunăstarea celor ce muncesc, pentru pace și progres".

Pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice din regiunea Ploești

Grija față de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii se află în centrul preocupărilor regimului nostru democrat-popular. Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August a.c. sunt mărturii grăitoare ale grijii pe care partidul și guvernul nostru o are față de oamenii muncii din țara noastră. Măsurile luate de Plenara lărgită au ca urmare făurirea unei vieți din ce în ce mai îmbelșugate pentru întregul nostru popor muncitor. Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, învățătorii și profesorii muncesc și trăiesc în condiții care se îmbunătățesc în permanență. Aplicarea Hotărîrii din 16 August 1951 a dus, în general, la o simțitoare îmbunătățire a condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice, ceeace s'a reflectat nemijlocit în mod pozitiv asupra calității învățământului cât și asupra activității social-culturale a învățătorilor și profesorilor.

Un rol important în cadrul mișcării noastre sindicale pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii îl au comisiile controlului aprovizionării cantinelor, precum și cele care se ocupă de problema locuințelor muncitorești, de pe lângă comitetele sindicale raionale și regionale. Comisiile de pe lângă comitetul regional al sindicatului muncitorilor din învățământ din regiunea Ploești, de pildă, duc o rodnică activitate pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al cadrelor didactice. Astfel, profesorilor, învățătorilor și educatoarelor nou numite în învățământ din această regiune li s'a asigurat dela începutul anului școlar plata indemnizației de instalare. Deasemenea, în majoritatea raioanelor li s'au asigurat locuințe, precum și masa, contra cost, la cantinele școlilor și ale altor instituții.

O serie de realizări s'au înregistrat în ceeace privește aprovizionarea cadrelor didactice cu lemne și petrol lampant. Petrolul a fost distribuit pretutindeni în condițiunile prevăzute de Hotărîre. Deasemenea s'au organizat în cea mai mare parte a regiunii Ploești aprovizionarea școlilor și a cadrelor didactice cu lemne. Este vrednică de subliniat grija acordată acestei probleme de către sfatul popular din raionul Buzău care a fixat câte două zile pe săptămână când învățătorii și profesorii pot să-și ridice lemnele. In orașele Ploești și Teleajen cadrele didactice se bucură deasemenea de prioritate la ridicarea lemnelor. In localitățile cu păduri s'au distribuit cadrelor didactice arbori uscați, resturi de exploatare, asigurându-se în cele mai multe părți ale regiunii transportul lemnelor la preț oficial de către sfaturile populare.

Aplicând prevederile Hotărîrii din 16 August, în regiunea Ploești s'a asigurat cadrelor didactice posibilitatea de a se aproviziona cu mărfuri industriale dela cooperativele locale. Cadrelor didactice din mediul rural, care nu au pământ propriu, li s'a dat în folosință, într'un mare număr de comune din regiunea Ploești, câte un lot de grădină de 1/4 ha.

Acolo unde comisiile controlului aprovizionării cantinelor, precum și cele care se ocupă de problema locuințelor muncitorești, de pe lângă comitetele sindicale și secțiile de învățământ ale sfaturilor populare raionale au înțeles importanța aplicării Hotărîrii din 16 August și au privit cu simț de răspundere nevoile oamenilor muncii din învățământ, au reușit să rezolve împreună cu organele locale într'o mare măsură problema cazării cadrelor didactice în condițiuni corespunzătoare. In raionul Pogoanele, de pildă, atât comitetul raional de partid cât și sfatul popular raional au acordat o deosebită atenție acestei probleme.

Nu acelaș lucru se poate spune însă despre sfatul popular al orașului Ploești unde nu s'a dat atenția cuvenită cazării cadrelor didactice. Pentru a reflecta cum se rezolvă cererile oamenilor muncii de anumiți tovarăși dela sfatul popular și dela spațiul locativ al orașului Ploești, e deajuns să se arate că tovarășul Spătaru Constantin profesor la școala elementară nr. 6 din orașul Ploești deși are cererea aprobată pentru locuință încă din anul 1951, stă într'o locuință necorespunzătoare. Din păcate, astfel de exemple se mai găsesc atât în orașul Ploești cât și în alte orașe ale regiunii Ploești. La rândul ei, secția de învățământ regională ca și secțiile raionale, precum și comitetele sindicale, deasemenea nu s'au preocupat cu răspunderea necesară de această problemă.

Pentru rezolvarea deficiențelor de acest fel, comitetele sindicale și secțiile de învățământ au datoria să acorde cea mai mare atenție întăririi legăturii lor cu masa cadrelor didactice.

Activizând comisiile controlului aprovizionării cantinelor și cele care se ocupă de problema locuințelor muncitorești, organizând mai temeinic deplasările activului pe teren, dând o mare atenție sesizărilor învățătorilor, profesorilor și educatoarelor, trebue să se ajungă la o cunoaștere amănunțită a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice și să se ia măsurile necesare pentru permanenta îmbunătățire a nivelului de viață al oamenilor muncii din învățământ, așa cum prevăd Hotărîrile partidului și guvernului țării noastre.

Ciprian Porumbescu

Intreaga țară sărbătorește în această lună, cu cinstea cuvenită marilor înaintași ai artei poporului nostru, centenarul lui Ciprian Porumbescu, scoțând pe deplin la lumină valoroasa lui creație artistică.

Ciprian Porumbescu și-a petrecut copilăria în satul Șipotul Sucevei, în mijlocul poporului, lângă isvoarele neprețuite ale cântecelor, baladelor, doinelor și colindelor. Insăși casa părintească a compozitorului era lăcaș al muzicii. Mama lui cânta la clavir și din gură. Tatăl, Iraclie Porumbescu, — prieten cu Aron Pumnul, Gheorghe Barițiu, Vasile Alexandri — luptător în revoluția din 1848 și colaborator statornic la mai multe foi și reviste revoluționare, a sădit în inima copiilor, pe lângă dragostea pentru cântecele și arta populară, pasiunea lui dârză de luptător pentru libertate. Toate acestea au avut o puternică influență asupra tânărului Ciprian, asupra creației sale.

Deși a trăit și a creat după ce revoluția din 1848 a fost înfrântă, prețuirea ideilor înaintate ale „pașoptiștilor" și cunoașterea vieții grele a poporului asuprit au influențat cele mai valoroase opere ale lui Ciprian Porumbescu, compozitorul însuflețit de dragostea pentru popor, și plin de ură împotriva asupritorilor habsburgici și bășinași.

Un lăutar pe care-l aude cântând la o clacă „Măi ciobane dela oi" este cel dintâi inspirator al lui Ciprian Porumbescu. Inscris la școala primară din comuna Ilișești, Ciprian Porumbescu învață, pe lângă lecțiile din abecedar, și lecții de vioară dela învățătorul satului. Preotul Iraclie, tot mai încredințat de vocația fiului său, l-a mutat la Suceava încredințându-l mai întâi unui organist de profesie și apoi unui diletant dela care Ciprian Porumbescu a deprins mai mult defectele tehnice.

Mutarea tatălui în Stupca a constituit o împrejurare prielnică pentru epoca de formație și creștere a unui autentic muzicant. Aici Ciprian Porumbescu a învățat să cânte din toate instrumentele vechi, populare, culegând mereu alte cântece bătrânești pe care mai târziu le-a întinerit în creațiile sale.

Activitatea, viața și opera lui Ciprian Porumbescu ilustrează în mod viu marele adevăr că cei mai de seamă creatori de artă au fost totodată viguroși luptători pentru înfăptuirea idealurilor luminoase ale poporului lor, împletind munca de creație artistică cu activitatea cetățenească.

Incă în timpul școlarității, Ciprian Porumbescu ia parte activă la înființarea unor formații instrumentale și corale, care devin în scurt timp adevărate focare culturale de luptă patriotică.

Activitatea de militant patriotic a compozitorului se intensifică în jurul vârstei de 23 ani, când devine conducătorul societății academice „Arboroasa", care a fost transformată într'o adevărată organizație politică de masă.

In scurt timp poliția habsburgică și-a dat seama că noua societate, cu nepotolitul ei conducător, îi va da de lucru.

Războiul pentru independență din 1877, purtat de poporul român cu sprijinul marelui popor rus, a găsit în sufletul lui Ciprian Porumbescu un puternic răsunet. „Marșul Călărașilor", „Plevna", și „Sergentul" compoziții de un înflăcărat elan patriotic, au fost inspirate din focul acestui război. Tot atunci, președintele societății „Arboroasa" a fost întemnițat — cu alți conducători ai societății — de justiția habsburgică pentru vina de a „instiga în mod public în fața multor oameni și în scrieri răspândite cu dispreț și ură contra unității legăturilor de stat a imperiului austriac și contra administrației de stat a Austriei".

Inchisoarea și amenințările nu au slăbit cu nimic conștiința înaltei sale misiuni, de a sluji poporul. Compozitorul rămâne toată viața credincios idealurilor sale, continuând să iubească cu pasiune pe oamenii simpli din popor și să urască pe asupritorii maselor batjocorite. Boala l-a silit să-și caute adăpost la casa părintească din Stupca, reușind, abia după un an, să plece la Viena pentru continuarea studiilor, unde se înscrie la conservator și unde dirijează corul unei biserici și corala societății studențești „România Jună".

Intors în țară fără să-și fi putut termina studiile deoarece regimul l-a împiedicat în permanență, Ciprian Porumbescu ocupă un post vacant de profesor de muzică. Aici își petrece ultimii ani ai vieții sale scurte. Anii petrecuți la Brașov sunt anii începutului maturității sale artistice, ai unei fecunde activități creatoare.

Din cauza lipsei de mijloace și a totalei desconsiderări din partea regimului stăpânitor, Ciprian Porumbescu se stinge din viață la 30 ani, ros de boală, într'o sărăcie cumplită.

Nicio împotrivire a claselor stăpânitoare de pe atunci n'a putut însă să înăbușe creația valoroasă a unui artist ridicat din popor și devotat poporului. La o sută de ani dela nașterea lui Ciprian Porumbescu poporul nostru cinstește memoria lui, preluând creator moștenirea pe care a lăsat-o, învățând din marea lecție a muzicii sale.

Sărbătorirea Centenarului nașterii compozitorului Ciprian Porumbescu

Consiliul de Miniștri a hotărît sărbătorirea în cursul lunii Octombrie 1953 a Centenarului nașterii compozitorului Ciprian Porumbescu, unul din înaintașii de seamă ai muzicii românești.

In vederea sărbătoririi Centenarului nașterii lui Ciprian Porumbescu s'a constituit un Comitet Național Jubiliar format din: **Costache Antoniu**, artist; **Filaret Barbu**, compozitor; **Cornel Băjenaru**; **Eftimie Bârleanu**, sculptor; **Mihai Beniuc**, poet; **Crăciun Bilidaru**; **Ștefan Boboș**; prof. **George Breazul**, muzicolog; **Mircea Buciu**, artist; **Constantin Bugeanu**, compozitor; prof. **Ion Chirescu**, compozitor; Dr. **Livia Cionca**, medic; prof. **Paul Constantinescu**, compozitor; **Dumitru Dejeu**; **Sabin Drăgoi**, compozitor; **Ion Dumitrescu**, compozitor; **George Georgescu**, prim dirijor; **Mircea Gherman**; **Petre Ștefănescu-Goangă**, artist; **Gabi Grubea**, solistă; **Cornelia Filipaș**; **Ion Dumitru**; **Mihail Jora**, compozitor; **Grigore Macovei**; **Egizzio Massini**, prim dirijor; prof. **Al. Mendelsohn**, compozitor; **Marin Mihalache**; acad. **Ilie Murgulescu**; prof. **Marțian Negrea**, compozitor; **Ioana Nicola**, artistă; **George Niculescu Basu**, artist; **Constantin Palade**, compozitor; **Mihail Roșianu**; acad. **Mihail Sadoveanu**, scriitor; acad. **Traian Săvulescu**; **Matei Socor**, compozitor; **Ana Roja Vasiliu**, artistă; **Ion Vicoveanu**, muzicolog.

Pregătirile pentru iarnă

In pregătirea pentru iarnă a internatului școlii mixte de 7 ani din Șiria, regiunea Arad, un rol însemnat l-a avut gospodăria anexă. Pe cele 5 ha. de pământ, pe care internatul le are în folosință, s'au recoltat peste 17.000 kg. porumb, 900 kg. ceapă, morcovi, pătrunjel etc. In cadrul gospodăriei anexe se cresc, deasemenea, porci. Administrația internatului a pregătit pentru iarna aceasta peste 200 kg. roșii pentru bulion, a pus varză la murat și a făcut contractele necesare pentru aprovizionarea regulată cu cartofi și fructe.

Sfatul popular al comunei a repartizat internatului 8000 kg. de lemne și, în toate încăperile, s'au reparat și revizuit sobele pentru a se asigura o bună încălzire în tot timpul iernii. Mai proastă este situația școlii din Șiria, căreia încă nu i s'au repartizat lemnele necesare pentru încălzitul sălilor de clasă, astfel ca lecțiile să se poată desfășura în mod normal în lunile de iarnă.

Școala pedagogică de fete nr. 2 din București nu și-a rezolvat până în prezent problema aprovizionării cu alimente pentru internat. S'a pregătit doar bulion și s'a pus o oarecare cantitate de murături. Secția de învățământ a Capitalei s'a mulțumit să ceară școlilor tabele de cantități de zarzavat necesare, fără a lua însă măsuri practice în vederea procurării cantităților de alimente necesare școlilor. Ceeace este mai grav este însă faptul că datorită birocratismului care există în munca secției de învățământ, școlilor nu li s'au alocat fondurile necesare pentru aprovizionare decât cu foarte mare întârziere. Faptul că aceste fonduri au fost puse la dispoziția școlilor abea după 15 Septembrie, a întârziat aprovizionarea școlilor din Capitală. Este timpul ca secția de învățământ să se ocupe de rezolvarea urgentă a acestei probleme pentru a asigura aprovizionarea internatelor școlare cu alimentele necesare pentru lunile de iarnă.

Cu privire la Decretul pentru alegerea deputaților în sfaturile populare

Intrebări și răspunsuri

Tovarășul I. Dragomirescu, profesor la centrul școlar nr. 4—13 de băieți, din București, ne cere să dăm lămuriri în legătură cu [illegible] comisiilor electorale și cu atribuțiile lor.

RASPUNS: Pentru alegerea deputaților în sfaturile populare va funcționa în fiecare regiune, raion, oraș, raion de oraș și comună câte o comisie electorală. Comisiile electorale vor fi constituite cu cel puțin 55 zile înainte de data alegerilor.

In România burghezo-moșierească alegerile erau organizate de către reprezentanții capitaliștilor și moșierilor în cârdășie nelipsită cu „specialiștii" urnelor cu fund dublu, cu falsificatorii de voturi, cu cetele de bătăuși. Pregătirile pentru „alegeri generale" se desfășurau într'o atmosferă de „stare de asediu". Sate întregi deveneau în preajma alegerilor, „contaminate", astfel că mase întregi de țărani muncitori erau împiedicate de a vota.

Astăzi, comisiile electorale sunt formate din reprezentanți ai sindicatelor, cooperativelor, organizațiilor Partidului Muncitoresc Român, organizațiilor de tineret și altor organizații de masă și asociații culturale, precum și din reprezentanți desemnați în adunări ale oamenilor muncii pe întreprinderi, instituții, unități militare, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, gospodării agricole colective și pe sate. Aceste comisii răspund în fața alegătorilor de îndeplinirea sarcinilor ce le revin în baza Decretului cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare.

In atribuția comisiilor electorale cade, pe teritoriul respectiv, urmărirea și aplicarea întocmai a dispozițiunilor legale privitoare la alegeri, rezolvarea întâmpinărilor cu privire la operațiunile comisiilor electorale de circumscripție, precum și acelea date în competența lor. Deasemenea, comisiile electorale verifică și înregistrează rezultatele alegerilor pe circumscripții, predau comisiilor de validare a mandatelor deputaților sfaturilor populare respective, dosarele alegerilor și avizează asupra tuturor chestiunilor referitoare la aplicarea dispozițiunilor legale privitoare la alegeri.

Atribuindu-li-se, prin Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare, supravegherea tehnicii votării, comisiile electorale regionale și cea a orașului București se îngrijesc de confecționarea buletinelor de vot, a imprimatelor și a stampilelor de control, pentru toate sfaturile populare de pe teritoriul lor.

Deasemenea, comisiile electorale regionale, raionale, orășenești, ale raioanelor de oraș și comunale veghează la întocmirea în termen a listelor de alegători, aducerea lor la cunoștința generală și la formarea la timp a secțiilor de votare.

Organizarea, componența și atribuțiile comisiilor electorale regionale, raionale, orășenești și comunale scot în evidență adâncul democratism al sistemului nostru electoral și ilustrează, și în această privință, drepturile de care se bucură astăzi poporul muncitor, din patria noastră.

★

Tovarășa N. Dumitriu, învățătoare la școala de 7 ani nr. 40 fete, din raionul Grivița Roșie, ne-a pus o întrebare în legătură cu încunoștiințarea cetățenilor despre afișarea listelor de alegători.

RASPUNS: Potrivit articolului 18 din Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare, cel mai târziu cu 35 de zile înainte de data alegerilor, comitetele executive ale sfaturilor populare vor afișa, la loc vizibil, copii de pe listele de alegători la sediul sfatului popular comunal, orășenesc ori al raionului de oraș, sau într'un local special amenajat, în raza secției de votare, asigurând totodată posibilitatea ca alegătorii să ia cunoștință de aceste liste.

Cadrele didactice trebue să ducă o intensă muncă de lămurire printre alegători, explicându-le că prin afișarea listelor de alegători Decretul asigură acestora posibilitatea exercitării controlului asupra felului cum s'au întocmit listele, îndrumându-i să verifice înscrierile în aceste liste. Cetățenii cu drept de vot au datoria să facă întâmpinare la comitetul executiv al sfatului popular respectiv împotriva omisiunilor, înscrierilor greșite sau erorilor.

Prevederile Decretului în legătură cu întocmirea listelor de alegători cât și cu sarcinile comitetelor executive ale sfaturilor populare în ceeace privește încunoștiințarea alegătorilor despre afișarea listelor, ilustrează grija statului democrat-popular pentru participarea activă a maselor largi populare la alegerea deputaților în organele locale ale puterii de stat.

Constituirea Consiliului Central al Asociației „Știința"

In ziua de 13 Octombrie a.c. a avut loc constituirea Consiliului Central al Asociației pentru Cultură Fizică și Sport „Știința" de pe lângă Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ.

Noua Asociație pentru Cultură Fizică și Sport „Știința" organizează activitatea sportivă a cadrelor didactice din învățământul preșcolar, elementar, mediu și superior, a personalului administrativ și de îngrijire precum și a studenților din universitățile și institutiile de învățământ superior care aparțin Ministerului Invățământului Superior.

In ședința de constituire s'a discutat planul de activitate al Asociației pe trimestrul IV al anului 1953, care cuprinde organizarea Consiliilor regionale sportive și Consiliilor colectivelor sportive precum și problemele privind desvoltarea activității sportive în mijlocul muncitorilor din învățământ și în mijlocul studenților.

Banda de spioni și teroriști parașutați de serviciul de spionaj american și-a primit pedeapsa

Tribunalul Militar din București a judecat procesul unui grup de spioni și teroriști care au fost parașutați de către serviciul de spionaj american, pe teritoriul patriei noastre, cu scopul de a desfășura acțiuni de spionaj, terorism și alte forme de activitate subversivă.

Oamenii ai muncii din țara noastră, însuflețiți de un înalt patriotism, au adus o contribuție activă la descoperirea bandei de spioni și teroriști, demonstrând din nou devotamentul nemărginit al poporului față de regimul nostru democrat-popular.

Procesul a arătat că în așa numitele lagăre de „persoane strămutate" din țările Europei Occidentale au fost adunați tot felul de criminali de război și de drept comun, hitleriști, legionari, ucigași de profesie, teroriști, escroci, trădători de patrie, fugiți peste graniță de teama judecății poporului nostru muncitor pentru crimele săvârșite, dușmani dintre cei mai înrăiți ai păcii și democrației, elemente recrutate de către serviciul de spionaj american pentru alimentarea școlilor de spionaj, diversiune și teroare.

După cum au recunoscut acuzații înșiși, ei au fost pregătiți în școlile de spionaj dela Andilly, Isny, Lindau, Kefelaria, școli organizate și conduse de serviciile de spionaj american, francez și grec. Spionii și teroriștii de teapa lui Tănase Alexandru, Popovici Mircea, Samoilă Ion, Golea Ion, Pop Gavrilă și Tolan Ion au fost parașutați în cursul nopții pe teritoriul țării noastre de către avioane militare americane care au violat spațiul aerian al R.P.R.

Banda de spioni și teroriști a fost înzestrată de către serviciul de spionaj american cu aparate de radio-emisie și recepție, cifruri și coduri cifrate, numeroase arme și muniții, materiale explozibile, substanțe otrăvitoare, acte și documente false, hărți militare, echipament divers militar și civil, precum și diverse alte materiale, în vederea misiunii lor mârșave.

In activitatea lor criminală ei au căutat să-și asigure sprijinul elementelor dușmănoase regimului democrat-popular, să găsească complici printre elementele fascisto-legionare, foști capitaliști și moșieri, printre chiaburi și alte elemente reacționare.

Desfășurarea procesului a demascat încă odată, pe baza unor dovezi zdrobitoare, politica agresivă a cercurilor influente din S.U.A., metodele pe care le practică aceste cercuri în relațiile internaționale, uneltirile războinice la care se dedau împotriva țării noastre și a celorlalte state democrate. In slujba acestei politici agresive este pusă așa numita „strategie a războiului rece" și în mod deosebit acțiunea de subminare desfășurată împotriva țărilor democrat-populare. Istoria relațiilor internaționale nu a cunoscut încă o activitate subversivă de asemenea proporții, un amestec atât de brutal în treburile interne ale statelor, provocări atât de sistematice ca cele pe care le desfășoară în prezent forțele agresive.

Toate acestea se întâmplă în timp ce Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului democrat desfășoară o luptă activă pentru reglementarea pe cale pașnică, prin tratative între țările interesate, a problemelor litigioase și necesolvate. Intre repetatele declarații ale Guvernului Sovietic și ale celorlalte guverne din țările democrate, în favoarea destinderii încordării internaționale, și întreaga politică a acestor state, bazată pe respectarea drepturilor popoarelor celorlalte țări, pe neamestecul în treburile interne ale altor țări, pe respectarea normelor internaționale stabilite, există concordanță deplină. Opinia publică mondială aprobă cu însuflețire inițiativele de pace ale Uniunii Sovietice și ale altor țări democrate, măsurile concrete pe care ele le-au propus pentru a se asigura un progres real în destinderea încordării internaționale.

Totodată apare tot mai evident faptul că paralel cu forțele iubitoare de pace acționează forțele agresive care mizează pe război și văd în destinderea încordării internaționale scăderea uriașelor profituri pe care le aduce fabricanților de armament politica agresivă.

„Legea securității mutuale" adoptată în 1951 de către Congresul american, pe baza căreia sunt alocate anual din bugetul S.U.A. sume considerabile pentru recrutarea a tot felul de elemente decăzute, din drojdia societății, în vederea trimiterii lor în țările democrate pentru a desfășura o activitate de subminare — împotriva căreia a protestat opinia publică internațională, arată că organizarea spionajului, a diversiunii și activității teroriste împotriva unor țări suverane a fost ridicată la rangul de politică guvernamentală. Pentru a ascunde opiniei publice adevăratele țeluri pe care le urmăresc și pentru a atenua neliniștea creată chiar în cercurile blocului atlantic, exponenții politicii „de forță" și-au înmulțit declarațiile fățarnice despre așazisa lor dorință de pace și înțelegere. In cuvântarea rostită la tribuna Adunării Generale a O.N.U., Dulles a declarat că S.U.A. „nu îndeamnă pe alții la violență". Este limpede că școlile crimei organizate pe teritoriul Franței, Germaniei occidentale și Greciei de către spionajul american, armele și celelalte materiale cu care au fost dotați spionii parașutați din avioane americane pe teritoriul țării noastre, misiunile tâlhărești ce le-au fost încredințate de către serviciul de spionaj american, sunt în contradicție totală cu cele spuse de Dulles.

Toți oamenii cinstiți au primit cu adâncă satisfacție sentința dreaptă a Tribunalului Militar care exprimă hotărîrea fermă a poporului nostru de a nimici pe spionii, teroriștii și diversioniștii stipendiați ai serviciilor de spionaj imperialiste, precum și pe cei care, sub orice formă, înlesnesc acțiunile banditești ale trădătorilor de patrie, ale acelora care ar vrea să arunce din nou pe grumazul poporului nostru jugul moșierilor și capitaliștilor, jugul imperialismului american.

Poporul nostru își întărește în permanență vigilența revoluționară, întărește statul nostru democrat-popular.

FOILETON

Pe cale ierarhică

(Acțiunea se petrece în trei faze. Fazele se succed în ordine... ierarhică)

PRIMA FAZA

(Intr'unul din birourile sfatului popular comunal Negrești-Iași)

— Noroc, tovarășe!

— Noroc! Ce doriți?

— Sunt delegatul cadrelor didactice din Negrești. Știți, noi am înaintat un tabel pentru lemnele de foc necesare celor 40 de învățători și am vrea să știm care e situația lui...

— Cu plăcere! Luați loc! Numai câteva minute... (după câteva minute). *Ei, drăcie!... Am impresia că nu-l găsesc!*

— Aveți impresia, sau chiar nu-l găsiți?

— Și una și alta. S'o fi rătăcit printre hârtii... dar trebue să dau de el. Numai câteva minute... (după alte câteva minute). *Asta-i bună!... Am impresia că nu-i de găsit!*

— Nu se poate!

— Sigur că nu se poate. Dar... am o ideie. Și așa, noi va trebui să înaintăm tabelul — pe cale ierarhică — sfatului popular raional... Așa că vă sfătuiesc să trimiteți un nou tabel sfatului raional... între timp noi îl mai căutăm și pe al nostru...

— Mulțumesc, tovarășe!

— Pentru nimic... Și altă dată!

— Ba sper că altă dată n'o să se mai întâmple la fel!

A DOUA FAZA

(Intr'unul din birourile sfatului popular raional Negrești)

— Noroc, tovarășe!

— Noroc! Cu ce vă putem fi de folos?

— Sunt delegatul cadrelor didactice din Negrești. Am înaintat sfatului popular comunal un tabel pentru lemnele de foc ale învățătorilor... Tovarășii de acolo au avut impresia că nu-l mai găsesc. De fapt și eu... am avut aceeași impresie. Așa că, am fost sfătuit să trimitem un nou tabel, direct dvs. L-am înaintat acum două săptămâni și v'aș ruga, dacă știți ceva despre el...

— Cum să nu? Cu plăcere! Luați loc. Un tabel, ați spus? Cred că mi-aduc aminte... da, da — un tabel cu lemnele învățătorilor... Parcă-l văd... Numai câteva minute, să-l caut... (după câteva minute). *Asta-i bună!...*

— Nu cumva și la dvs. s'o fi pierdut?!

— Hm!... Să mai caut... Mai știi drăcie!... Și doar mi-a trecut prin mâini... Ce să zic, am impresia că s'a rătăcit!

— Iar?

— Cum „iar"? L-am mai rătăcit noi vreodată?

— Dvs. nu...

— Păi vezi? Dar în definitiv am o ideie. Din moment ce propriu zis nu noi vă livrăm lemnele, ci Ocolul Silvic „Scânteia", faceți un nou tabel și înaintați-l acolo... Intre timp noi îl mai căutăm...

ULTIMA FAZA

(La Ocolul Silvic „Scânteia")

— Noroc, tovarășe!

— Auaa!... noroc, tovarășe învățător! Am impresia...

— Aoleu! Dacă și dvs. „aveți impresia", știu ce m'așteaptă!

—Dece? Am impresia că vă cunosc. Nu sunteți din comuna Negrești? Păi vezi? Probabil c'ați venit după tabelul de lemne pe care ni l-ați înaintat acum vreo... sunt zece zile?

— Și mai bine.

— Vedeți că țin minte? O secundă, să vedem ce-i cu el... (după mai multe secunde) *Și doară mi-a trecut prin mâini... Te pomenești că...*

— Aveți impresia că s'a pierdut?

—M'da! Dar n'are importanță. Fiindcă tot sunteți aici, mai faceți un tabel...

— Și vi-l las dvs.?

— A, nu! Ca s'ajungă la mine, trebue îndeplinită o mică formalitate, ca să zic așa, ierarhică: faceți tabelul și înaintați-l.

— Cui?

— Sfatului popular comunal Negrești!...

★

Nu cunoaștem încă dacă la această oră cele trei organe locale au găsit tabelul învățătorilor din comuna Negrești. Nu cunoaștem, deasemenea, dacă învățătorii și-au primit — cu sau fără tabel — lemnele la care au dreptul. Nu cunoaștem nici părerea secției de învățământ raională în această privință. Ceeace, însă, cunoaștem este nepăsarea tuturor organelor de mai sus față de problema aprovizionării cu combustibil a cadrelor didactice.

VALERIU FILIMON

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C. 9269

Biblioteca Centrala Regionala

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Invăţământului Public şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţământ

ANUL V Nr. 238 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 24 Octombrie 1953

In acest număr:

- U.R.S.S. NE INVAŢĂ: **P. Laricev** — Cum să controlăm caietele de matematică — Din practica unei şcoli. Cum se rezolvă problema învăţământului politehnic (pag. 2-a)
- **N. Sipoş** — Să folosim experienţa sovietică în activitatea cabinetelor pedagogice regionale din ţara noastră (pag. 2-a)
- **C. Dinu** — Dimitrie Cantemir (pag. 3-a)
- **Elena Timotin** — Cum previn rămânerea în urmă la învăţătură a elevilor în cadrul lecţiilor (pag. 3-a)
- Intrebări şi răspunsuri în legătură cu folosirea cataloagelor noi (pag. 3-a)
- **Alexandru Apostu** — Pentru îmbunătăţirea activităţii comisiilor cu munca de masă în producţie (pag. 4-a)
- **M. Panaitopol** — Dece n'au fost cuprinşi în şcoală toţi copiii de vârstă şcolară din raionul Cluj (pag. 4-a)
- **Prof. Chiţa Popescu** — sarcinile date de alegători sunt o mândrie pentru mine (pag. 4-a)

Săptămâna cărţii sovietice

Pe întreg cuprinsul patriei noastre a început la 21 Octombrie tradiţionala Săptămână a cărţii sovietice, manifestare importantă organizată în cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice.

Oamenii muncii din ţara noastră au întâmpinat această săptămână cu o bucurie nemărginită, cu un puternic sentiment de dragoste, cu o adâncă recunoştinţă faţă de marele popor sovietic care ne pune la dispoziţie cartea sovietică, expresie a culturii celei mai înaintate, cultura socialistă la baza căreia stă atotbiruitoarea învăţătură marxist-leninistă.

Cartea sovietică înglobează tot ceeace are mai de preţ omenirea — nepieritoarele idei ale lui Marx, Engels, Lenin şi Stalin, experienţa nesecată a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partid care întruchipează cinstea, onoarea şi conştiinţa epocii noastre.

Ani dearândul burghezia şi moşierimea au căutat să împiedice prin toate mijloacele pătrunderea cărţii sovietice în ţara noastră deoarece se temeau de lumina pe care ea o răspândeşte, de uriaşa ei forţă mobilizatoare. Cu preţul unor grele sacrificii, în condiţiile teroarei poliţieneşti, fiii cei mai buni ai poporului nostru au răspândit şi au studiat cartea sovietică. Scrisă pe foiţă de ţigară, Istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cartea de căpătâi a fiecărui luptător revoluţionar, a pătruns până şi după zăbrelele închisorilor în care erau aruncaţi comuniştii.

După eliberarea ţării noastre de către Uniunea Sovietică şi instaurarea regimului de democraţie populară, cartea sovietică a devenit un nedespărţit tovarăş de luptă al oamenilor muncii din oraşe şi dela sate, o armă indispensabilă în lupta pentru socialism.

Poporul nostru muncitor consideră cartea sovietică un înţelept sfătuitor în munca sa de zi cu zi. Oglindind şi răspândind bogata experienţă a Uniunii Sovietice, reflectând realizările Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi ale Guvernului Sovietic în lupta pentru asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale în permanentă creştere ale poporului sovietic, cartea sovietică ne ajută să vedem în mod clar drumul pe care trebue să mergem pentru a construi cu succes socialismul în patria noastră, pentru a ridica în permanenţă standardul de viaţă al oamenilor muncii.

Viaţa noastră de zi cu zi, practica construirii socialismului, ne arată că nu există domeniu de activitate în care cartea sovietică să nu dea răspuns celor mai complicate probleme ale construcţiei socialiste. Studiind nepreţuitul tezaur al culturii şi ştiinţei sovietice mii de muncitori din ţara noastră îşi însuşesc baza ştiinţifică a producţiei şi sfarmă cu îndrăzneală vechile norme; nenumăraţi colectivişti obţin recolte bogate; cercetătorii ştiinţifici înregistrează progrese rapide în activitatea lor; creatorii de artă dau poporului tot mai multe şi mai valoroase opere izvorite din viaţa poporului nostru muncitor. Iată dece cartea sovietică se bucură în ţara noastră de o largă răspândire şi de o înaltă apreciere. Dela 1 Ianuarie 1949 şi până la jumătatea anului curent editurile din patria noastră au tipărit traduceri din limba rusă într'un tiraj total care depăşeşte cifra de 57.500.000 de exemplare. Numai Editura „Cartea Rusă" a tipărit, dela înfiinţarea sa, peste 1650 de titluri într'un tiraj total de 22.550.000 exemplare, dintre care 460 de titluri cu un tiraj de 2.000.000 exemplare în limbile minorităţilor naţionale.

Cartea sovietică reprezintă unul din cele mai importante mijloace de formare a trăsăturilor morale caracteristice omului nou, de educare a maselor în spiritul comunismului. Literatura beletristică sovietică — literatura realismului socialist, scrisă de adevăraţi „ingineri ai sufletului omenesc" stă în primele rânduri ale luptei pentru pace şi fericirea popoarelor, pentru educarea oamenilor muncii în spiritul înaltelor calităţi morale ca dragostea de patrie, eroismul, devotamentul fără margini faţă de partid, faţă de popor, hotărîrea de neclintit de a apăra pacea.

Operele nemuritoare ale lui Gorchi şi Maiacovschi, ale lui Ehrenburg şi Fadeev, ale lui Şolohov şi Babaevschi şi ale altor scriitori sovietici au creat eroi care dau pilde strălucite de atitudine nouă, socialistă, faţă de bunul obştesc, faţă de muncă, dau pilde vii de luptă neobosită pentru fericirea patriei, de dragoste fierbinte faţă de om, capitalul cel mai de preţ. Faptele lui Pavel Corceaghin din „Aşa s'a călit oţelul", ale lui Alexei Meresiev din „Povestea unui om adevărat", ale lui Oleg Coşevoi din „Tânăra Gardă", ale lui Serghei Tutarinov din „Cavalerul Stelei de Aur" ale lui Vadim din „Studenţii", exemplul înălţător al acestor eroi ai cărţii sovietice însufleţesc pe cititor, îl călesc, îl oţelesc, aprind în el dorinţa fierbinte de a lupta ca şi ei împotriva a tot ce este înapoiat şi dăunător societăţii.

Pentru oamenii muncii din învăţământ cartea sovietică este un sprijin de nădejde în lupta lor pentru educarea tinerei generaţii în spiritul moralei comuniste. Literatura pedagogică sovietică, operele marilor pedagogi sovietici — Macarenco, Crupscaia etc., toate materialele de specialitate traduse din limba rusă constitue pentru învăţătorii şi profesorii din ţara noastră un nesecat izvor de învăţăminte. Cartea sovietică ne pune la dispoziţie ştiinţa pedagogică sovietică, cea mai înaintată din lume, ne împărtăşeşte experienţa de peste 3 decenii şi jumătate a şcolii sovietice, şcoala care a crescut milioane şi milioane de constructori ai socialismului, şcoala care creşte astăzi pe omul societăţii comuniste.

In editarea milioanelor de manuale şcolare pentru copiii patriei noastre, Editura de Stat Didactică şi Pedagogică a folosit în mod creator valoroasa experienţă sovietică.

O serie de manuale cum sunt cele de fizică, chimie, ştiinţele naturii, matematică au fost traduse din limba rusă şi puse la dispoziţia şcolilor noastre.

Pentru continua îmbunătăţire a activităţii cadrelor didactice s'au tradus o serie de metodici sovietice cum sunt metodica predării istoriei moderne, metodica predării fizicii, cea a predării ştiinţelor naturii etc. S'au tradus, deasemenea, o întreagă serie de lucrări pedagogice de mare însemnătate.

Pedagogii din patria noastră acordă o mare atenţie studierii materialelor de specialitate traduse din limba rusă. Ei ştiu că studierea şi aplicarea pedagogiei sovietice constitue factorul hotăritor în obţinerea succesului în opera de instruire şi educare a tineretului patriei noastre în spiritul comunismului.

Săptămâna cărţii sovietice constitue un eveniment de mare însemnătate în viaţa tuturor şcolilor elementare, medii şi pedagogice, precum şi în viaţa institutelor de învăţământ superior din ţara noastră. Zilele acestei săptămâni, manifestările organizate în acest timp constitue un nou prilej pentru educarea tineretului în spiritul dragostei faţă de eliberatoarea şi sprijinitoarea noastră, marea Uniune Sovietică.

Invăţătorii şi profesorii din toate şcolile patriei noastre trebue să folosească aceste zile pentru popularizarea literaturii sovietice, pentru folosirea ei pe o scară din ce în ce mai largă în educarea tineretului. Ei au datoria să acorde o mare însemnătate cunoaşterii de către elevi a celor mai de seamă opere ale scriitorilor sovietici şi a lucrărilor cu caracter ştiinţific, înarmând tineretul nostru cu cunoştinţele necesare construirii socialismului.

La orele de istorie, de geografie, de ştiinţele naturii, de literatură etc., profesorii trebue să recomande elevilor cele mai importante lucrări din domeniul respectiv care pot servi la complectarea şi adâncirea cunoştinţelor lor.

In cercurile pe obiecte — cercul literar, prietenii cărţii etc. — e necesar să se organizeze recenzii, simpozioane, lecturi, discuţii în jurul unor cărţi recomandate de profesori şi învăţători.

Diriginţii au datoria ca, la orele educative, să insiste asupra importanţei lecturii în general, şi mai ales asupra deosebitei valori artistice şi educative a cărţii sovietice. Ei vor vorbi elevilor noştri despre dragostea tineretului şi a întregului popor sovietic pentru carte, pentru învăţătură şi vor sublinia uriaşa grijă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a Guvernului Sovietic pentru dezvoltarea culturii.

In această perioadă cadrele didactice vor organiza recenzii, referate, discuţii pe specialităţi sau generale în jurul celor mai importante opere pedagogice pe care le-au studiat.

In toate şcolile e necesar să se scoată numere festive ale gazetelor de perete închinate Săptămânii cărţii sovietice, numere în care se vor publica articole care să oglindească activitatea desfăşurată în şcoală în aceste zile, recomandări de cărţi etc.

Săptămâna cărţii sovietice constitue un minunat prilej de popularizare a cărţii sovietice în rândurile învăţătorilor şi profesorilor, precum şi în rândurile elevilor şcolilor noastre, de stimulare a interesului elevilor pentru lectură şi de îmbogăţire a bibliotecilor şcolare. In această săptămână bibliotecile au un larg teren de activitate. In cadrul lor trebue să se organizeze o intensă muncă de propagandă pentru citirea şi popularizarea cărţii sovietice. In acest scop se vor afişa liste de cărţi sovietice existente în biblioteci şi nou apărute şi se vor organiza vitrine cu coperte de cărţi, standuri de cărţi şi publicaţii sovietice.

Secţiile de învăţământ şi comitetele sindicale trebue să acorde o deosebită însemnătate organizării şi desfăşurării Săptămânii cărţii sovietice în şcoli. Organele de învăţământ şi cele sindicale se vor îngriji să îmbunătăţească bibliotecile şcolare cu noi cărţi sovietice de specialitate, cu cărţi pentru copii şi tineret.

Săptămâna cărţii sovietice este una din manifestările care au loc în cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice. Pentru oamenii muncii din şcoli, întreaga Lună a Prieteniei Româno-Sovietice trebue să fie un prilej deosebit pentru studierea pedagogiei sovietice şi a experienţei şcolii sovietice, pentru extinderea aplicării lor la condiţiile din şcoala noastră. In cercurile pedagogice, în consiliile pedagogice, la colţurile pedagogice şi cu orice alt prilej pedagogii fruntaşi din ţara noastră au datoria să-şi expună concret succesele pe care le-au obţinut în munca lor pe baza aplicării experienţei înaintate a învăţătorilor şi profesorilor sovietici.

Să facem din Săptămâna cărţii sovietice, din întreaga Lună a Prieteniei Româno-Sovietice, un prilej deosebit de cunoaştere a măreţelor realizări ale pedagogiei şi şcolii sovietice, de aplicare a experienţei şcolii sovietice în ţara noastră în scopul ridicării continue a nivelului învăţământului nostru.

Plenara lărgită a C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Invăţământ

In ziua de 20 Octombrie a.c. au avut loc în sala Clubului Sindicatului Muncitorilor din Invăţământ Bucureşti, lucrările Plenarei lărgite a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invăţământ.

In cadrul şedinţei s'au discutat sarcinile organelor sindicale din învăţământ pentru aplicarea Hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 August a. c. în vederea ridicării continue a nivelului de trai material şi cultural al muncitorilor din învăţământ, s'au ratificat hotărîrile luate de Prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invăţământ dela ultima plenară şi s'a aprobat planul de muncă pe perioada Octombrie — Decembrie 1953.

LUNA PRIETENIEI ROMÂNO-SOVIETICE

Studiem experienţa şcolii sovietice

Toate realizările în domeniul învăţământului în ţara noastră au putut fi obţinute datorită ajutorului frăţesc al Uniunii Sovietice, care ne-a pus la dispoziţie bogata experienţă a şcolii sovietice, ştiinţa sa pedagogică înaintată.

Secţia de învăţământ a raionului I. V. Stalin din Bucureşti şi cadrele didactice din acest raion acordă o mare atenţie studierii experienţei şcolii sovietice şi aplicării ei în munca de fiecare zi. Colectivul de inspectori al secţiei a folosit în munca de îndrumare şi control, preţiosul material sovietic, publicat în volumul „Probleme în legătură cu efectuarea inspecţiei în şcoli" de sub îngrijirea prof. A. N. Volcovschi. In planul de muncă al secţiei de învăţământ, s'a prevăzut săptămânal studierea în colectiv a problemelor cuprinse în această lucrare. Studierea atentă a acestui material ne-a ajutat la organizarea muncii şi pregătirea noastră pentru efectuarea controlului. Invăţând din experienţa sovietică organele noastre de control merg acum pe teren pregătite. Inainte de a merge în şcoală studiem planul general de muncă al acesteia, rapoartele directorului şi alte materiale care dau posibilitatea cunoaşterii problemelor unităţii respective.

In raionul nostru inspecţiile se fac pe baza unei tematici elaborate după concluziile trase în urma controlului anterior. La sfârşitul controlului, inspectorul arată într'o şedinţă cu întreg colectivul pedagogic cele constatate. Prin participarea la discuţii a învăţătorilor şi profesorilor, inspectorul ajunge la concluzii mai întemeiate pe baza cărora poate să traseze sarcini. Numai după aceasta inspectorul încheie procesul verbal de inspecţie. In felul acesta cadrele didactice simt ajutorul efectiv al secţiei de învăţământ.

Invăţând din materialul sovietic, secţia noastră de învăţământ acordă o deosebită atenţie îndrumării muncii directorului. In acest sens secţia de învăţământ a dat directorilor indicaţii amănunţite asupra felului cum trebue să se organizeze şedinţele consiliului pedagogic, cum să se facă analiza muncii şcolii la sfârşit de pătrar, precum şi la sfârşitul anului şcolar. Pe baza experienţei sovietice, secţia de învăţământ a recomandat directorilor să folosească metoda lucrărilor de control la inceputul şi la sfârşitul anului şcolar, pentru a constata nivelul cunoştinţelor şi a aprecia progresele făcute de elevi în timpul anului şcolar. Pentru sprijinirea în muncă a noilor directori s'a organizat schimbul de experienţă cu directorii care au mai multă experienţă şi rezultate bune în muncă.

Experienţa de nepreţuit a şcolii sovietice ne-a fost de mare ajutor în îmbunătăţirea muncii diriginţilor. Studiind traducerile publicate în Gazeta învăţământului şi în Analele Româno-Sovietice în care se arată munca de organizare a clasei în şcoala sovietică, majoritatea diriginţilor din şcolile raionului nostru au înţeles importanţa muncii lor în procesul instructiv-educativ. Secţia de învăţământ a organizat consfătuiri periodice cu diriginţii, la care au participat şi directorii şi instructorii superiori de pionieri. Cu prilejul acestor şedinţe s'a făcut un bogat schimb de experienţă. Aplicând experienţa sovietică, diriginţii din raionul Stalin au dat o mai mare atenţie prevenirii rămânerii în urmă la învăţătură, au organizat evidenţa şi ajutorarea elevilor slabi, ceeace a dus la scăderea procentului de amânaţi şi repetenţi pe raion. Pentru obţinerea acestor rezultate diriginţii au acordat o grijă deosebită planificării săptămânale şi operative a muncii educative, legăturii strânse cu colectivul de profesori ai clasei şi cu instructorul de pionieri. Preţioase sugestii au găsit diriginţii în cartea „Adoloscenţii" de Pecernicova, recomandată în rezoluţia consfătuirii raionale — din Ianuarie 1953.

Urmând exemplul şcolii sovietice, pedagogii din şcolile raionului nostru au organizat o strânsă legătură între şcoală şi familie. Părinţii elevilor sunt atraşi în rezolvarea celor mai variate probleme ale şcolii. Astfel de exemple avem la şcolile de 7 ani nr.28 de fete şi băieţi, nr. 30 de fete, nr. 4 mixtă, nr. 17 băieţi şi fete şi multe altele.

Pentru îmbunătăţirea calităţii lecţiilor, pentru legarea lor de viaţă, secţia de învăţământ, în colaborare cu comitetul raional sindical, au organizat un atelier pentru confecţionarea materialului didactic. Acest atelier a fost creat cu scopul de a arăta că fiecare şcoală îşi poate confecţiona singură o bună parte din materialul didactic necesar în predarea lecţiilor. Pe baza experienţei sovietice noi folosim în munca de îndrumare şi control colective de metodişti compuse din cele mai bune cadre didactice.

Consfătuirile de producţie organizate de comitetul sindical raional pe baza experienţei sovietice aduc o valoroasă contribuţie în munca de popularizare a celor mai bune metode ale cadrelor didactice.

Studiind şi aplicând pe scară din ce în ce mai largă înaintata experienţă a şcolii sovietice, secţia de învăţământ şi cadrele didactice din acest raion au obţinut rezultate din ce în ce mai bune. Invăţătorii şi profesorii din şcolile raionului Stalin din Bucureşti luptă cu hotărîre pentru înlăturarea rămăşiţelor pedagogiei burgheze, stimulează munca elevilor şi caută să dezvolte forţele lor creatoare.

Noi suntem hotărîţi ca în viitor să studiem şi mai temeinic valoroasa experienţă a şcolii sovietice, s'o aplicăm în şcolile din raionul nostru, să urmărim rezultatele obţinute şi să luăm măsurile necesare pentru continua ridicare a nivelului activităţii noastre.

MARIA TECUCEANU
şefa secţiei de învăţământ
a raionului Stalin, Bucureşti

Un bogat material instructiv-educativ

Imbrăcată într'o haină de mare sărbătoare, sala Dalles adăposteşte în aceste zile „Expoziţia Planului Construcţiei Paşnice, Economice şi Culturale a Uniunii Sovietice", — o bogată colecţie de imagini din tezaurul imens al realizărilor oamenilor sovietici, care construesc cu succes comunismul. Machetele şi fotografiile expoziţiei ilustrează continua înflorire a industriei şi agriculturii sovietice, neîncetata creştere a nivelului de trai, material şi cultural al oamenilor sovietici.

O hartă foarte sugestivă, ilustrează centralele electrice construite conform planului „GOELRO". Nenumărate becuri electrice colorate indică dacă staţiunea respectivă este alimentată cu cărbune, petrol, turbă sau apă. Panourile unor săli întregi vorbesc despre realizările şi progresele cantitative şi calitative ale industriei metalurgice, textile şi alimentare; altele despre viaţa fericită a colhozurilor înzestrate cu cele mai moderne instalaţii ale înaintatei tehnici sovietice. O hartă luminată ilustrează bogăţiile agriculturii şi creşterii vitelor din U.R.S.S., demonstrând cum graţie învăţăturilor miciuriniste — multe culturi au putut fi întinse până în cele mai îndepărtate regiuni nordice. O machetă — care predomină o sală întreagă — reprezintă fabrica automată de pâine „N. S. Hrusciov" din Moscova, care funcţionând după principiul benzii rulante circulare, aprovizionează cu peste 100 sorturi de produse de panificaţie, 250 de franzelării din Capitala Uniunii Sovietice.

Cuprinzând toate domeniile vieţii din Ţara Socialismului, expoziţia conţine un bogat şi grăitor material şi în ceeace priveşte proporţiile şi continua dezvoltare a învăţământului sovietic.

In şcolile de toate gradele din Uniunea Sovietică învaţă astăzi 57 milioane de elevi şi studenţi. De continua creştere a acestui număr ne putem da uşor seama din faptul că promoţia acestui an a dat Patriei Sovietice 220.000 specialişti, în vreme ce au intrat 400.000 de noi studenţi în universităţi.

In decursul cincinalului numărul absolvenţilor şcolilor speciale superioare şi medii va spori cu 30-35 la sută iar al şcolilor superioare din principalele ramuri ale industriei, construcţiei şi agriculturii chiar cu 200 la sută. Toate acestea devin lesne de înţeles dacă ne dăm seama că numai în bugetul anului 1953, Statul Sovietic a prevăzut 62 miliarde de ruble pentru construcţii de noi şcoli. Construcţiile şcolare vor creşte astfel cu 70 la sută faţă de cincinalul trecut.

Macheta Universităţii „M. V. Lomonosov" ocupă un loc de seamă în cadrul expoziţiei. Aşa cum reiese din panoul explicativ, clădirile şi parcul Universităţii cuprind o întindere de 320 hectare, iar clădirea centrală are o înălţime de 242 metri. Din cele 45.000 de camere ale Universităţii, 5754 constitue camere de locuit pentru studenţi. Expoziţia prezintă printre altele corpurile de clădiri care cuprind Facultatea de chimie şi Muzeul agronomic, fântâna arteziană din preajma Universităţii, impozanta sală de festivităţi — prevăzută cu o uriaşă coloană pentru ventilaţie, — vestibulul clădirii principale — cu scări, pereţi şi podeaua îmbrăcate toate în marmoră naturală, — săli de cursuri, holurile clubului de studii şi ale sălii de festivităţi şi alte numeroase imagini minunate ale Universităţii.

O serie de panouri ilustrează că învăţământul superior cunoaşte o mare dezvoltare pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice. Expoziţia ne oferă în această privinţă cele mai diferite tablouri, reprezentând noile clădiri ale Institutului de Medicină din Voronej şi ale Institutului de Mecanică din Tula, studenţi ai Institutului de Mine din Dnepropetrovsc la orele practice de laborator, o oră de curs la Institutul de Medicină din Minsc, Grădina botanică a Universităţii din Tetu, Institutul Politehnic din Sverdlovsc şi Institutul Agronomic din R.S.S. Armeană.

Expoziţia ilustrează nelimitatele posibilităţi ale oamenilor sovietici de a urma învăţământul superior prin corespondenţă. Unul dintre clişeele expoziţiei ne înfăţişează pe profesorul F. Demianiuc dela Institutul Unional Politehnic prin corespondenţă din Moscova, dând consultaţii studentului O. Gomlev, venit special pentru aceasta din Harcov. Un alt clişeu reprezintă o consultaţie în grup pentru cei ce studiază individual lucrările clasicilor marxism-leninismului. Toate acestea ca şi tabloul care reprezintă pe fosta colhoznică P. Scurco, azi studentă a Academiei Agronomice din R.S.S. Bielorusă, la lucrări practice de laborator, — ilustrează grăitor faptul că oricărui om sovietic îi este deschisă calea spre cea mai înaltă cultură.

O serie de tablouri ale expoziţiei înfăţişează şcolari din oraşul muncitoresc Alexeevca în vizită la Stalingrad, pionieri în excursie pe malul mării, tabăra de pionieri dela Artec, un concert al copiilor dela grădiniţa din Novo-Gramatovsc etc.

Aceste minunate imagini ale marilor realizări din U.R.S.S., care oferă atât cadrelor noastre didactice cât şi studenţilor şi elevilor noştri un preţios material documentar, atrag zilnic un mare număr de oameni ai muncii din învăţământ. Vizitarea acestei atât de valoroase expoziţii constitue un deosebit prilej de a cunoaşte uriaşele înfăptuiri ale Uniunii Sovietice în domeniul învăţământului, un izvor de nesecat pentru tineretul nostru şi pentru educatorii săi, un mijloc preţios de educare a tineretului în spiritul dragostei nemărginite faţă de eliberatoarea şi sprijinitoarea noastră permanentă — Uniunea Sovietică.

L. DUNAJECZ

Vizite ale delegaţiei sovietice

Sâmbătă 17 Octombrie la sediul Institutului de perfecţionare a cadrelor didactice, Serghei Semenovici Filippov, colaborator principal ştiinţific al Institutului şcolilor naţionale de pe lângă Academia de Ştiinţe Pedagogice din R.S.F.S.R., candidat în ştiinţe pedagogice, s'a întâlnit cu metodiştii dela cabinetele pedagogice din toată ţara.

In cadrul consfătuirii, S. S. Filippov a împărtăşit din experienţa şcolilor sovietice, arătând rolul important pe care-l au aceste cabinete în îndrumarea învăţătorilor.

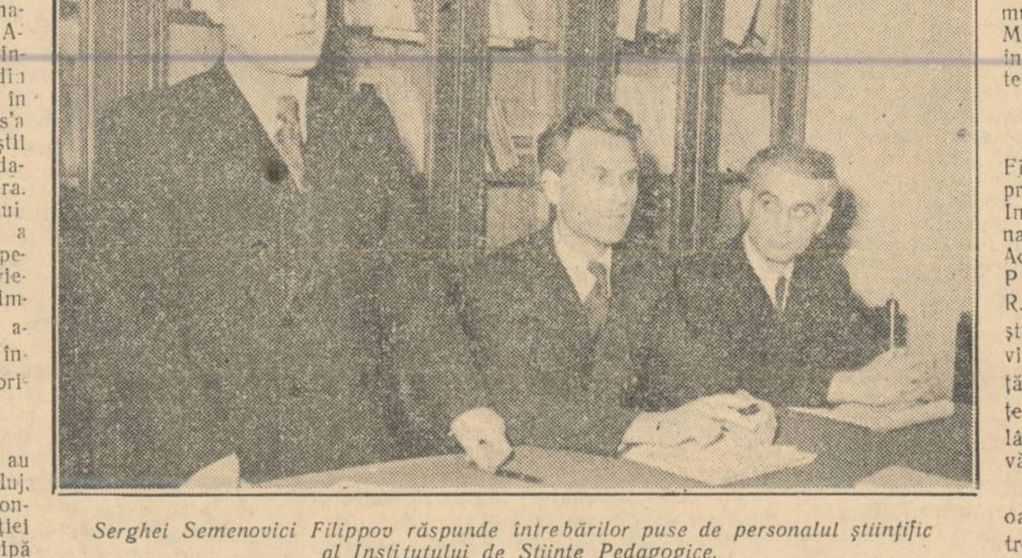

Serghei Semenovici Filippov răspunde întrebărilor puse de personalul ştiinţific al Institutului de Ştiinţe Pedagogice.

★

Marţi dimineaţa au sosit în oraşul Cluj, M. A. Procofiev, conducătorul delegaţiei sovietice care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, S. V. Berseneva-Ghiaţintova şi N. A. Rovnaia.

In cursul dimineţii, M. A. Procofiev a vizitat universitatea „Victor Babeş", fiind întâmpinat de cadrele didactice precum şi de numeroşi studenţi. După ce acad. Raluca Ripan, rectorul universităţii „Victor Babeş", a vorbit despre organizarea şi felul cum se desfăşoară munca în universitate, M. A. Procofiev s'a întreţinut cu şefii catedrelor.

★

Serghei Semenovici Filippov, colaborator principal ştiinţific al Institutului şcolilor naţionale de pe lângă Academia de Ştiinţe Pedagogice din R.S.F.S.R., candidat în ştiinţe pedagogice, a vizitat Marţi dimineaţă Institutul de Ştiinţe Pedagogice de pe lângă Ministerul Invăţământului Public.

In cadrul vizitei, oaspetele a răspuns întrebărilor puse de personalul ştiinţific al Institutului, împărtăşind celor prezenţi din experienţa Institutului şcolilor naţionale de pe lângă Academia de Ştiinţe Pedagogice din R.S.F.S.R.

Profesorul Eduard Găvănescu

Mai sunt câteva minute până când sunetul prelung al clopoţelului va anunţa elevilor şcolii pedagogice din Arad inceputul unei noi zile de muncă. In cancelaria profesorilor, tovarăşul Eduard Găvănescu semnează în registrul de prezenţă, deschide apoi dulapul cărţilor şi cel al materialului demonstrativ şi ia tot ceeace a prevăzut în planul lecţiei pe care o va ţine în prima oră cu elevii anului III. In cancelarie intră elevii care iau în primire materialul şi îl duc în clasă.

Anul trei îşi începe lecţia în mod obişnuit. Profesorul notează prezenţa, verifică felul cum şi-au însuşit elevii conţinutul lecţiei predate anterior, apoi anunţă noul subiect. Este o temă care îi interesează mult pe viitorii învăţători: frământările din sânul mişcării muncitoreşti în anii 1919—1920.

Titlul lecţiei e scris pe tablă. In clasă se aşterne o linişte desăvârşită... „In dimineaţa acelei zile — era în 13 Decembrie 1918 — muncitorii tipografi dela „Sfetea" şi „Minerva" se îndreptau în mod paşnic, încolonaţi, în frunte cu femeile şi copiii, spre strada Câmpineanu unde îşi aveau sediul. Ei aveau de gând să aştepte aici delegaţia trimisă de minister cu care urma să se ducă tratative pentru îmbunătăţirea situaţiei grele în care se găseau muncitorii"... Şi profesorul Eduard Găvănescu deapănă mai departe firul istoriei. Pe un suport este expus tabloul care înfăţişează elevilor masacrul din Piaţa Teatrului Naţional. In ochii elevilor se pot citi revolta şi ura nemărginită împotriva călăilor regimului burghezo-moşieresc de teapa generalului Mărgineanu. In sufletul lor se aprinde şi mai viu flacăra recunoştinţei pentru eroii clasei muncitoare, căzuţi în lupta împotriva exploatatorilor. Lecţia se apropie de sfârşit... „Sângele din Piaţa Teatrului Naţional nu a curs degeaba. Au trecut ani de atunci. Drapelul de luptă al clasei muncitoare flutură astăzi victorios în patria noastră liberă, Republica Populară Română..."

Lecţia care s'a desfăşurat la anul III al şcolii pedagogice de băieţi din Arad este una din nenumăratele lecţii ale profesorului Eduard Găvănescu. Un înalt nivel pedagogic şi ştiinţific caracterizează lecţiile ţinute de acest profesor de istorie, care a ajuns la acest rezultat datorită devotamentului, perseverenţei şi conştiinciozităţii cu care îşi pregăteşte fiecare lecţie.

Cel mai preţios sprijin în munca lui este experienţa şcolii sovietice. Metodica istoriei, Pedagogia lui Cairov, revistele sovietice de specialitate îi sunt un îndrumător de zi cu zi. Dacă în ultimii ani, profesorul Găvănescu n'a avut niciun corigent printre elevii săi, aceasta o datoreşte în cea mai mare parte faptului că se călăuzeşte în munca instructiv-educativă după experienţa bogată a pedagogilor sovietici.

Una din realizările sale importante o constitue cercul de istorie al elevilor. Sub conducerea profesorului, elevii întocmesc monografii despre şcoala din satul lor, alcătuesc albume înfăţişând imagini din munca ce se desfăşoară în regiunea Arad pentru construirea socialismului în ţara noastră; confecţionează o hartă istorică a regiunii Arad. Elevii anului IV s'au hotărît să-şi confecţioneze pentru munca lor viitoare materialul didactic necesar pentru predarea istoriei.

Pentru devotamentul cu care îşi închină toată capacitatea sa de muncă şcolii patriei noastre, pentru înaltul său nivel pedagogic, profesorul de istorie Eduard Găvănescu, dela şcoala pedagogică de băieţi din Arad, a fost distins cu „Ordinul Muncii" clasa II-a.

Prof. ION DRAGAN
metodist la cabinetul pedagogic
din Arad

Colţul pedagogic al şcolii

Cadrele didactice dela şcoala de 7 ani din Sudriaş, raionul Făget, regiunea Timişoara, şi-au reorganizat colţul pedagogic al şcolii, pentru a le fi de un real folos în munca instructiv-educativă.

Pe o masă din sala profesorilor sunt expuse cărţi ideologice şi pedagogice, colecţii de reviste şi ziare, programele de învăţământ, planurile calendaristice şi planurile celor mai bune lecţii iar pe perete sunt afişate orariile, împărţirea timpului liber al şcolarului, planurile cercurilor, graficul frecvenţei şcolarilor, sarcinile întregului personal al şcolii, ale profesorului de serviciu, ale directorului, diriginţilor şi pedagogilor. Colţul pedagogic posedă un caiet cu evidenţa zilnică a elevilor care au luat note mai mici decât 3, pentru a fi ajutaţi îndeaproape. Există, deasemenea, o evidenţă zilnică a elevilor care absentează, spre a putea fi ajutaţi la lecţiile dela care au lipsit.

Până acum s'au ţinut în cadrul colţului pedagogic două referate şi o şedinţă de analiză a muncii. Primul referat a avut ca subiect: „Pregătirea, conştiinciozitatea, disciplina şi dragostea faţă de elevi a învăţătorului şi profesorului ca bază în activitatea instructiv-educativă din şcoală". Referatul a fost ţinut la 13 Septembrie de directorul şcolii. Al doilea referat a fost ţinut la 21 Septembrie, despre: „Rolul profesorului şi al dirigintelui în prevenirea rămânerii în urmă la învăţătură a elevilor".

In reorganizarea colţului pedagogic al şcolii ne-au fost de mare folos pedagogia sovietică, studierea lucrărilor lui Cairov, Ogorodnicov şi Novicov, precum şi conferinţele dela cursurile I.P.C.D., care au avut loc în vara aceasta.

ION ENAŞESCU

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Din practica unei școli

Cum se rezolvă problema învățământului politehnic

Școala medie din Irpen cu limba de predare ucraineană, este o școală mare, cu aproape o mie de elevi. La această școală vin elevi din Irpen și Buci, din cătunul Cotiubinschi, din satele apropiate Iablonica și Romanovca.

Am plecat acolo spre a vedea cum cadrele didactice ale unuia din raioanele rurale ale Ucrainei rezolvă în practică, în activitatea vie cu copiii, problema complexă a învățământului politehnic. Dela Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a trecut un an. In acest timp pedagogii au depus multe eforturi pentru a îmbunătăți instruirea și educarea copiilor. Au avut loc multe căutări creatoare, reflexiuni și controverse până când se precizau conținutul și metodele de rezolvare a sarcinei ce le stă în față. Și trebue să dăm dreptate cadrelor didactice dela școala din Irpen: după părerea noastră, ele au apucat o cale justă, deși în multe privințe a trebuit să se bizue numai pe priceperea și pe forțele lor proprii.

Din când în când școala din Irpen a fost vizitată de organele Ministerului Invățământului și ale secției regionale de învățământ. Se înțelege că aceste organe se interesau de ceeace se face la școală pentru realizarea învățământului politehnic. De fiecare dată pedagogii le dezvăluiau cu sinceritate planurile ce le aveau și, cu o neliniște ascunsă, întrebau:

— Dar oare procedăm noi cum trebue? Ce ne sfătuiți? Dar cei veniți strângeau doar din umeri și le dădeau să înțeleagă că aceste întrebări sunt deocamdată premature.

E adevărat că s'a întâmplat odată un caz, când inspectorul secției de învățământ raionale, probabil un om destul de îndrăzneț, a început să dea cadrelor didactice indicații foarte hotărîte și concrete Dar pedagogii l-au ascultat în tăcere și au continuat să muncească ca și mai înainte: acest inspector îi abătea pe calea unei simple meserii în locul învățământului politehnic.

Cadrele didactice dela școala din Irpen și directorul ei A. F. Soloh consideră că învățământul politehnic trebue să se realizeze mai ales în clasă, la lecții și acest lucru îl realizează în felul următor. Copiii sunt obligați înainte de toate să-și însușească bine materialul de învățământ după programă, să-și însușească bazele științelor. Concomitent ei trebue familiarizați cu aplicarea legilor științei în agricultură. De aceea pedagogul, explicând lecția în clasă, trebue să ilustreze expunerea sa prin exemple clare de aplicare a științei, folosind tot felul de material didactic — dela schema elementară a producției uzinei sau a instalației tehnice până la filmul de popularizare a științei.

In clase se desfășoară pretutindeni însușirea metodică și chibzuită a cunoștințelor. Când este necesar, pedagogii aduc fapte din practica agriculturii socialiste, fac experiențe, îi obligă pe elevi să le verifice și rezolvă probleme interesante din viață.

In clasele a V-a la lecțiile de botanică în prezent se studiază structura semințelor. Copiii analizează semințele de fasole, porumb și grâu, care au fost udate din timp. Fiecare elev, după indicația profesoarei M.V. Tavanet, desface membrana exterioară a bobului de fasole, desparte cotiledoanele, analizează embrionul și părțile sale. Apoi toți elevii desenează în caietele lor cele ce au văzut, făcând și notările respective. Profesoara atrage atenția copiilor asupra importanței rezervelor de hrană din sămânță și subliniază că în agricultură pentru însămânțări trebue alese grăunțe mari și sănătoase. Explicând lecția nouă despre plantele cerealiere, ea vorbește despre folosirea atât de variată a cerealelor în agricultură.

Lecția fiind interesantă a provocat la copii multe întrebări. O fetiță, de pildă, a întrebat dacă se pot sădi cartofi mărunți, și profesoara i-a răspuns că aceasta nu este bine: „Din sămânță rea să nu aștepți o recoltă bună".

In clasa a VI-a la lecțiile de fizică se vorbește despre greutatea corpurilor, despre forța greutății, despre direcția ei și despre felul cum este folosită ea în tehnică. Băiatul care răspunde arată o nivelă construită de el și, folosind această nivelă, verifică poziția orizontală a catedrei și poziția unei scânduri așezată înclinat pe catedră. El execută apoi aceeași verificare cu ajutorul unei nivele de fabrică.

Elevii de clasa a VII-a, care anul acesta studiază pentru prima dată chimia, fac în timpul lecțiilor experiențe.

In clasele a VIII-a, sub îndrumarea profesorului B. A. Bratusi, se demonstrează experiențele legate de studierea fenomenelor convecției și ale conductibilității căldurii, elevii încălzesc un model de calorifer montat din țevi de sticlă, vorbesc despre importanța ferestrelor duble în timpul iernii, despre rolul îmbrăcămintii omului, despre termoizolare etc. Este foarte important că fenomenele convecției și ale conductibilității căldurii se analizează din toate punctele de vedere: cum le folosim acolo unde sunt necesare și cum luptăm împotriva lor acolo unde ne dăunează. La lecțiile de chimie, elevii de clasa a VIII-a ai profesoarei A. G. Izughenova, făcând exerciții de aplicare a cunoștințelor de curând însușite despre gram-atom și despre gram-moleculă, rezolvă probleme cu caracter practic.

In clasele a IX-a se fac experiențe cu săruri de amoniu. Profesoara povestește elevilor despre folosirea bicarbonatului de amoniu în industria cofetăriei, a clorurei de amoniu — la lipit metalele. Elevii o ajută cu plăcere la efectuarea de noi experiențe și mânuesc cu siguranță aparatele și reactivele. La fizică elevii din clasa a IX-a au studiat în aceste zile oscilațiile și undele. Răspunzând la lecție ei dau multe exemple din tehnică.

In toate clasele la lecțiile de matematică, însușind noul material teoretic, copiii se familiarizează în acelaș timp cu tehnica calculelor și a rezolvării problemelor.

La școala din Irpen lucrează mulți pedagogi cu experiență, care stăpânesc bine metodica obiectului lor. In ceeace privește calitatea cunoștințelor elevilor și numărul de elevi cu un înalt nivel la învățătură — aceasta este una dintre școlile fruntașe din regiunea Kiev. La lecții am văzut cum pedagogii îi atrag în mod priceput pe toți elevii la muncă activă, îi obligă pe toți să gândească, să prelucreze conștient materialul de învățământ, îmbinând cunoștințele cu ceeace copiii cunosc deja din experiența lor de viață, chiar dacă aceasta nu este prea bogată.

Școala și-a ales o cale eficace de familiarizare a elevilor cu folosirea legilor științei în economia națională. Profesorii de fizică concentrează atenția elevilor asupra bazelor generale ale economiei contemporane (electrificarea, mecanizarea și automatizarea, producția în bandă rulantă, folosirea energiei, standardizarea, legătura între diferitele ramuri de producție). Profesoara de chimie subliniază principiile fundamentale ale producției chimice: divizarea procesului de producție în stadii legate reciproc între ele, mărirea la maximum a suprafeței substanțelor reactive, temperatura și presiunea optimă, catalizatorii. Aceasta îi ferește pe pedagogi de a pierde un timp prețios cu amănuntele greoaie ale proceselor tehnologice.

La școală se execută toate lucrările de laborator. In timpul liber elevii fac de multe ori și experiențe suplimentare, de pildă în clasele a X-a, ei se ocupă cu măsurătoarea lungimii undei luminoase prin metoda difracției. Cabinetul de fizică al școlii este înzestrat cu tot ce este necesar pentru profesori și elevi.

In școală lucrează patru secții ale cercului tinerilor fizicieni — de electrotehnică, de optică, de radiotehnică și de confecționare a aparatelor de fizică. In cabinet se poate vedea un mare număr de aparate și dispozitive confecționate de elevi — electroscoape, reostate, ampermetre, un mic electromotor, diferite scheme de branșare a aparatelor la rețeaua electrică, prototipuri de mecanică care demonstrează mișcările curbilinii și funcționarea mecanismelor simple (scripete, pârghie, troliu). O parte dintre aparatele confecționate de elevi sunt legate de studiul căldurii. Răspunsurile elevilor la lecțiile de fizică, de regulă, sunt însoțite de demonstrații. Elevul nu primește nimic deagata. El este obligat să-și ia singur din dulap tot ce-i trebue, să monteze și să demonstreze în fața clasei.

La chimie, pe lângă lucrările de laborator, în clasele a X-a elevii efectuează anumite lucrări practice. In acest an ei au executat deja câte trei lucrări practice (reacțiile caracteristice pentru anilină, reacțiile asupra albuminelor, obținerea acidului de siliciu). In cercul de chimie, elevii de clasa a IX-a lucrează la obținerea diferitelor substanțe și studiază biografiile chimiștilor rusi eminenți. Copiii au învățat să execute țevi de sticlă, să monteze aparatele necesare.

In fiecare clasă în anul trecut s'au făcut câte 2—3 excursii (în atelierele principale ale Trustului turbei din Ucraina, la fabricile de sticlă și de cărămidă). Se practică excursii combinate, când observațiile elevilor sunt legate concomitent de materialele de fizică și chimie.

Profesorii de matematică efectuează multe lucrări practice, în special lucrări de măsurători pe teren. Elevii confecționează singuri teodolite și trigonometre. Fiecare elev de clasa a X-a are o riglă logaritmică proprie pe care o folosește la lecții și acasă. Elevii, sub îndrumarea profesorului Calica, au confecționat singuri o mare riglă de demonstrație, care nu este cu nimic mai prejos decât o riglă de fabrică. In acest an și elevii din clasa a IX-a și-au confecționat rigle logaritmice. La școală există o garnitură de numărătoare (35 bucăți), care sunt folosite la lecțiile de aritmetică. In toate clasele se acordă o mare atenție graficelor și rezolvării grafice a problemelor.

Toate acestea arată clar că școala medie din Irpen merge cu succes înainte spre învățământul politehnic.

Text prescurtat din „Ucitelscaia Gazeta"

Discuția organizată de o învățătoare

Cu adâncă satisfacție au întâmpinat colhoznicii din raionul Suzemsc, regiunea Briansc, Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru desvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S.". Pedagogii sunt cei mai activi propagandiști pentru popularizarea acestui document de mare importanță în mijlocul oamenilor muncii din satele colhoznice. La club, la casele de lectură, în brigăzile de tractoare și de câmp, la fermele de creștere a animalelor ei țin conferințe, citesc referate, organizează discuții.

Peste 150 de colhoznici din satul Calinovet au participat la discuția organizată de învățătoarea comunistă Nadejda Sergheevna Radcinco dela școala de 7 ani din Semionovscoe. Ea a ilustrat expunerea sa despre bilanțul Plenarei C.C. al P.C.U.S., prin exemple clare și convingătoare din viața colhozului local.

— Colhozul nostru — a spus învățătoarea — împreună cu alte colhozuri din raion a fost complect distrus de către fasciști în perioada războiului. Acum, după o intensă muncă de refacere, colhozul dispune de un mare număr de vite mari cornute și animale mărunte, întreținute în adăposturi spațioase și bine amenajate. Pe ogoarele colhoznice lucrează două brigăzi de tractoare. Un număr de 6 combine execută recoltarea culturilor cerealiere. Anul trecut pentru prima oară în istoria colhozului a fost cultivat grâu de Cuban pe o suprafață de 30 ha., strângându-se o recoltă de 14 centnere la ha. In acest an pe o suprafață de 20 ha. s'a cultivat cânepă de Mianciuria, care a atins o înălțime de 2 m. Colhozul a obținut sute de mii de ruble venit.

Invățătoarea a arătat foarte bine cât de strâns sunt legate succesele colhozului de folosirea mașinilor și aplicarea agrotehnicii superioare.

Colhoznicii au mulțumit din tot sufletul Partidului Comunist pentru grija ce o poartă creșterii bunăstări a oamenilor muncii și desvoltării agriculturii, și și-au luat angajamentul de a termina cu succes anul agricol.

Popularizarea problemelor actuale ale pedagogiei sovietice

Secția de științe pedagogice și secția de filozofie, logică, psihologie și pedagogie a Societății Unionale de răspândire a cunoștințelor politice și științifice a organizat la Lectoratul Central al Societății Unionale un ciclu de conferințe consacrate problemelor actuale ale pedagogiei sovietice. Conferințele au fost ținute de specialiști cu o înaltă calificare în domeniul pedagogiei. Participanții au ascultat cu un deosebit interes conferințele: „Esența educației ca fenomen social în lumina lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii", ținută de profesorul I. T. Ogorodnicov, „Conținutul învățământului politehnic în școala sovietică" de A. G. Calașnicov, membru activ al Academiei de Științe a R.S.F.S.R., „Principiile educației comuniste în școala sovietică" de N. A. Petrov, doctor în științe pedagogice, „Invățătorul — educator al tinerei generații a Țării Socialismului" de P. C. Holmogorțev, candidat în științe pedagogice, „Școala și Comsomolul" de E. C. Osipova, directoarea școlii nr. 243 din Moscova.

Textele conferințelor acestui ciclu se pregătesc spre publicare în tiraj de masă de către Editura „Znanie".

Incepând din luna Octombrie se organizează un ciclu de conferințe pentru părinți din domeniul celor mai importante probleme ale educației copiilor în familia sovietică. Vor fi ținute conferințe cu temele: „Rolul familiei în educația comunistă a elevilor", „Educarea deprinderilor de muncă la copii în familie", „Cum să-i ajutăm pe copii să învețe mai bine", „Rolul familiei în educarea patriotismului sovietic și a internaționalismului proletar la copii", „Cum să-i ajutăm pe absolvenții școlilor să-și aleagă profesiunea" și altele.

Conferințele pedagogice pentru părinți se țin la Lectoratul Central al Societății Unionale de două ori pe lună.

Cum să controlăm caietele de matematică

Redacția ziarului „Ucitelscaia Gazeta" a primit o scrisoare dela profesorii V. F. Cozin și V. K. Miculici dela școala medie din Abadzihsc, ținutul Crasnodar, cu rugămintea de a le da indicații metodice cu privire la controlul lucrărilor scrise la matematică. In legătură cu aceasta redacția a publicat consultația corespunzătoare primită dela Ministerul Invățământului al R.S.F.S.R.

La mulți profesori lucrările scrise la matematică nu dau rezultatele necesare: elevii nu dobândesc deprinderi ferme în efectuarea calculelor și transformărilor, fac greșeli grosolane în rezolvarea exercițiilor și problemelor, lucrează în caiete cu neglijență. Aceasta se explică prin organizarea nejustă a lucrărilor scrise.

Slăbirea controlului lucrărilor scrise ale elevilor duce în mod inevitabil la scăderea calității cunoștințelor, la neglijență în executarea temelor, la greșeli des întâlnite în mai toate caietele elevilor. Deaceea controlul lucrărilor scrise constitue una dintre obligațiile principale ale profesorului.

Adeseori importanța controlului caietelor este subapreciată de profesori: caietele se verifică dela un caz la altul, iar unii profesori trec peste greșelile din caiete, fac mențiuni neglijente, nu dau copiilor indicații cum să îmbunătățească calitatea lucrărilor scrise.

Desigur că o asemenea atitudine lipsită de răspundere este inadmisibilă. Controlul minuțios al caietelor elevilor, analiza greșelilor lor, munca pentru înlăturarea greșelilor constitue laturi esențiale ale metodicei de organizare a lucrărilor scrise.

In practica școlară sunt cunoscute diferite metode de controlare a caietelor la matematică. Unii directori de școli cer ca profesorul să verifice în fiecare zi toate lucrările elevilor făcute în clasă și acasă. Această cerință duce la supraîncărcarea profesorului și se termină de obicei cu o verificare superficială a caietelor elevilor, o verificare care nu-și atinge scopul. Un calcul simplu ne arată că, de pildă, un profesor care are 24 ore pe săptămână, trebue să controleze zilnic dela 120—160 caiete, lucru pentru care-i trebue cel puțin 5—6 ore.

Experiența școlilor arată că în clasele a V—X-a profesorii fruntași obțin rezultate bune, folosind în mod sistematic următorul procedeu de verificare a caietelor. Inainte de toate în clasă, la lecție, profesorul constată cine din elevi nu și-a făcut tema acasă și dece. Cu acest prilej uneori este folositor să se rezerve câteva minute pentru verificarea rapidă a caietelor tuturor elevilor, spre a ne convinge dacă și-au îndeplinit temele și a le arăta asemenea lipsuri ca executarea neglijentă a temei sau lucrarea neterminată.

Este mai greu, bineînțeles, de verificat în clasă dacă lucrarea a fost executată corect și independent. Pentru aceasta profesorul propune unuia dintre elevi să expună mersul rezolvării problemei sau exercițiului și să spună răspunsul obținut. Este foarte important ca în acest caz să se pună întregii clase întrebări suplimentare, care arată gradul de conștiinciozitate în îndeplinirea temei și priceperea de a fundamenta rezolvarea. Este important deasemenea să se verifice cine a rezolvat problema printr'un alt procedeu, să se arate care este metoda de rezolvare mai rațională.

Valoarea acestei verificări generale se mărește simțitor dacă profesorul rezolvă singur dinainte problemele date elevilor și pregătește pentru clasă întrebările corespunzătoare. In scopul verificării dacă temele au fost executate independent, profesorii scot 2—3 elevi la tablă pentru rezolvarea uneia din problemele ce le-au fost date pentru acasă. Acest procedeu este deosebit de folositor când se verifică rezolvările problemelor de geometrie.

Dacă este just organizată, verificarea temelor scrise ocupă cel mult 10—15 minute din lecție.

Pe lângă aceasta, profesorul este obligat să controleze în mod sistematic și minuțios caietele în afara clasei. In acest caz el trebue nu numai să corecteze greșelile elevilor, dar și să dea elevului scurte indicații scrise despre raționalizarea muncii în viitor, să menționeze meritele și lipsurile temelor.

Pentru verificarea minuțioasă a caietelor acasă, profesorul trebue să ia toate lucrările scrise ale elevilor slabi, precum și ale elevilor care din anumite motive nu-și îndeplinesc lucrările sau au nevoie de un ajutor deosebit (elevi care au absentat la câteva lecții etc.).

In ceeace privește pe ceilalți elevi, când verificarea în clasă este bine organizată, profesorul execută acasă numai o verificare prin sondaj a caietelor, dar în așa fel încât caietul fiecărui elev să fie controlat de cel puțin două ori pe lună, iar în clasele a V-a cel puțin odată pe săptămână. Toate lucrările scrise în clasă și acasă, verificate de profesor, sunt apreciate cu o notă care se pune în caiet. La sfârșitul pătraralui se face media generală pentru lucrările scrise în caiet. Ea se pune în catalog, într'o coloană separată și este luată în considerare când se face media pe pătrar.

Necesită o atenție deosebită lucrările scrise de control la matematică. Ele se fac în ordine planificată și se execută de elevi în caiete speciale. Toate lucrările de control se verifică minuțios și se apreciază în conformitate cu „Normele de apreciere a succesului la învățătură a elevilor la matematică". Toate notele pentru lucrarea de control se introduc în catalogul de clasă. Rezultatele lucrărilor de control se analizează și se discută în comisia profesorilor de matematică.

Conducătorii școlii și comisia au datoria de a verifica în mod sistematic situația lucrărilor scrise ale elevilor la matematică și de a nu permite încălcarea cerințelor față de executarea acestor lucrări. La expozițiile școlare de sfârșit de pătrar și an școlar se recomandă să fie expuse caietele pe diferite discipline matematice și pe clase.

In scopul prevenirii greșelilor de masă ale elevilor este necesar ca problemele legate de alegerea lucrării scrise în ceeace privește conținutul, volumul, scopul ei să fie în permanență în centrul atenției profesorului. Cu cât elevii sunt mai mici, cu atât trebue să li se explice mai amănunțit toate cerințele pe care trebue să le îndeplinească lucrarea scrisă. In procesul explicațiilor preliminare profesorul dă elevilor exemple de așezare a operațiunilor, de rezolvare a exercițiilor și problemelor, arată scrierea corectă a simbolurilor, a termenilor matematici, urmărind cu strictețe respectarea cerințelor regimului ortografic unic în școală.

P. LARICEV
consultant al Direcției Generale a Școlilor din Ministerul Invățământului al R.S.F.S.R.

In satul natal al lui Serghei Lazo

Școala de 7 ani în care învață copiii colhoznicilor artelului agricol „Serghei Lazo" (raionul Orhei, R.S.S. Moldovenească) are un local puțin obișnuit: la intrare se vede o placă memorială cu inscripția: „Aici s'a născut, în anul 1894, eroul legendar al războiului civil Serghei Gheorghievici Lazo".

Mulți locuitori bătrâni și-l amintesc bine pe Serghei Lazo și adeseori povestesc școlarilor despre slăvitul lor consătean, legendarul conducător de oști, care și-a jertfit viața în lupta pentru viitorul fericit al oamenilor sovietici. Acum, în acest sat toți copiii învață. Majoritatea din ei, după ce termină școala de 7 ani se înscriu la școlile medii și tehnice.

Conferințe pentru părinți

Casa Invățătorului din orașul Frunze a organizat un ciclu de conferințe pentru părinți cu privire la problemele educației copiilor în familie și în școală. Conferințele sunt ținute de cadrele didactice cele mai bine pregătite din școlile locale.

Directorul școlii medii nr. 14, N. M. Dziuba, a ținut la școala nr. 29 din satul Privoczal o conferință cu tema: „Obligațiile părinților de a crea copiilor condițiile necesare în vederea bunei pregătiri a lecțiilor acasă". La conferință au luat parte peste 200 de persoane.

Biblioteca publică de stat „Cernâșevschi" din Chirghizia a organizat o conferință pentru părinți cu tema „Rolul familiei în educația copilului". Tov. Arest, șeful catedrei de pedagogie dela Universitatea din Frunze a citit un referat intitulat „Fondatorii marxismleninismului despre educația comunistă a copiilor". Tov. Culdașev, directorul Institutului de cercetări științifice în domeniul pedagogiei, a expus în fața părinților sistemul de vederi al lui A. S. Macarenco asupra educației copiilor.

Să folosim experiența sovietică în activitatea cabinetelor pedagogice regionale din țara noastră

N. SIPOȘ
ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public

Printre marile victorii obținute de poporul nostru muncitor sub conducerea Partidului Muncitoresc Român se înscriu însemnate succese pe tărâmul creării unei noi culturi, succese care au deschis perspective largi acțiunii de instruire și educare a maselor largi populare.

Rolul hotărîtor în desvoltarea învățământului nostru îl are aplicarea experienței de neprețuit a școlii sovietice, folosirea marilor cuceriri ale științei și culturii sovietice. Pătrunse de nemărginita dragoste pentru om, izvorîte din aspirațiile cele mai adânci ale poporului, știința și cultura sovietică ne-au ajutat să punem bazele unei culturi care izvorăște din nevoile poporului nostru muncitor. Studiind bogata experiență a învățământului sovietic și aplicând-o în activitatea Ministerului Invățământului Public, a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, a secțiilor de învățământ și a școlilor, noi avem astăzi un învățământ legat puternic de viață, de practica construirii socialismului.

In ridicarea continuă a nivelului învățământului în țara noastră noi am făcut un serios pas înainte prin crearea, după exemplul sovietic, a cabinetelor pedagogice regionale.

★

In Uniunea Sovietică există o uriașă rețea de instituții metodice, care ajută cadrele didactice să-și îmbunătățească mereu activitatea instructiv-educativă. In fiecare centru de regiune există un institut de perfecționare a cadrelor didactice, iar în fiecare raion există un cabinet pedagogic raional. Aceste instituții metodice lucrează sub directa îndrumare a secțiilor de învățământ respective. In orașele mari, reședință de regiune, există două institute de perfecționare a cadrelor didactice: unul pentru cadrele didactice din orașul respectiv, iar altul pentru cadrele didactice din restul regiunii. In Moscova funcționează un Institut Central de perfecționare a cadrelor didactice pentru întreaga Uniune Sovietică.

Cele mai răspândite dintre aceste instituții metodice sunt desigur cabinetele pedagogice raionale. Ele funcționează în toate raioanele Uniunii Sovietice, îndepărtate sau apropiate, mari sau mici. Cabinetele pedagogice sunt centrele metodice ale raioanelor. Intreaga muncă metodică în raion este condusă și îndrumată de către secția de învățământ prin cabinetul pedagogic. Institutele regionale de perfecționare a cadrelor didactice, care dispun de cadre cu o înaltă calificare științifică, dau un mare ajutor cabinetelor pedagogice. In conducerea și în colectivul cabinetelor pedagogice se află metodiști cu o calificare specială, având totodată un îndelungat stagiu pedagogic.

Conținutul și formele muncii metodice cu învățătorii și profesorii sunt determinate de scopurile generale ale instrucției și educației copiilor în școala sovietică precum și de situația concretă în care muncesc școlile din raionul respectiv. Cabinetele pedagogice socotesc drept prima lor îndatorire să ajute pe învățători și profesori în acțiunea de ridicare a nivelului lor ideologic și politic.

Cabinetele pedagogice raionale din U.R.S.S. se ocupă cu studiul și generalizarea experienței înaintate. De îndată ce găsesc un neajuns în munca instructiv-educativă, încep să studieze cu minuțiozitate cauzele care le-au determinat. Când s'a aflat, spre exemplu, că la o învățătoare dela clasele elementare ale școlii de șapte ani din Zadonsc, raionul Orlovsc, nu promovează nouă elevi, cabinetul pedagogic a pornit să studieze cauzele rămânerii în urmă la învățătură. S'au organizat asistențe la orele de limba rusă și aritmetică, s'au cercetat planurile de muncă ale învățătoarei și caietele elevilor. Au fost studiate și condițiile de muncă de acasă ale elevilor. După aceasta, s'a ținut ședința consiliului pedagogic al școlii, în care s'au analizat cauzele rămânerii în urmă la învățătură a elevilor și s'au trasat o serie de sarcini concrete.

Cabinetul pedagogic din raionul Novo-Oscol, regiunea Cursc, ajutat de activul de profesori și învățători culege cu minuțiozitate și popularizează cele mai bune experiențe. Cabinetul pedagogic al acestui raion a culeș, a studiat și a sistematizat pe probleme peste o mie de documente în legătură cu metodica diverselor obiecte de învățământ.

Cabinetele pedagogice raionale organizează conferințe, lecții deschise, seminarii cu directorii școlilor, cu diriginții și alte acțiuni care au scopul să răspândească în masa cadrelor didactice metodele cele mai bune, experiențele cele mai înaintate. O deosebită importanță o prezintă expoziția permanentă a cabinetului pedagogic, după modelul căreia se alcătuesc cabinetele pedagogice ale școlilor medii și mai ales ale școlilor pedagogice.

★

O importantă realizare pe drumul desvoltării nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice din învățământul nostru o reprezintă înființarea cabinetelor pedagogice regionale pe baza Hotărîrii Partidului și Guvernului din 16 August 1951.

Primele cabinete pedagogice s'au înființat în cursul anului școlar 1951/52. Dar datorită faptului că nu au primit sprijinul și îndrumările Ministerului Invățământului Public și ale Institutului de Perfecționare a Cadrelor Didactice în vederea bunei funcționări, nu toate cabinetele pedagogice au desfășurat o activitate temeinică. Abia în toamna anului acesta Ministerul Invățământului a creat cabinetelor pedagogice condițiile necesare unei activități rodnice.

Activitatea desfășurată de către Cabinetele pedagogice din regiunea Cluj, din orașul București și de către alte cabinete pedagogice a avut rezultate pozitive datorită folosirii cu pricepere a experienței școlii sovietice în condițiile activității școlii noastre în dezvoltare. Colectivele de metodiști s'au preocupat intens de închegarea unui activ dintre învățătorii și profesorii fruntași pe care i-au antrenat în munca metodică.

Cabinetele pedagogice regionale au dat în acest an un ajutor însemnat cadrelor didactice. Cabinetul pedagogic al regiunii Cluj, de exemplu, a venit în sprijinul școlilor prin îndrumările date în vederea combaterii cu succes a metodelor învechite de muncă, prin organizarea unei lupte perseverente pentru prevenirea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, prin îndrumările date în vederea bunei organizări a activității extrașcolare a elevilor etc. Cabinetul pedagogic din regiunea Cluj a colaborat strâns cu Universitățile „V. Babeș" și „Bolyai". Facultățile de pedagogie ale celor două universități au ajutat cabinetul pedagogic să întocmească planuri de lecții pentru predarea celor mai grele teme din planul calendaristic. O însemnată activitate a desfășurat și cabinetul pedagogic al secției de învățământ a Capitalei. Acesta a organizat un larg schimb de experiență între diriginți în legătură cu probleme importante cum sunt: munca diriginților, cunoașterea elevilor, metodele de luptă împotriva rămânerii în urmă la învățătură a elevilor etc. Cabinetul pedagogic al Capitalei a organizat deasemenea o expoziție permanentă a cercurilor pedagogice oglindind munca educatoarelor, a învățătorilor și profesorilor.

Totuși, cabinetele pedagogice regionale din țara noastră n'au desfășurat până acum o muncă îndeajuns de rodnică în toate privințele. Ele nu s'au preocupat de exemplu de felul cum studiază cadrele didactice materialul ideologic, nu s'au ocupat deajuns de stăruința de învățătorii care predau simultan la două sau mai multe clase. In mare parte lipsurile din activitatea cabinetelor pedagogice își au rădăcina în munca Ministerului Invățământului Public care n'a îndrumat cu destulă grijă activitatea lor.

Problema întăririi activității cabinetelor pedagogice regionale este de mare însemnătate și ea trebue privită cu toată seriozitatea. Trebue să ajungem în cel mai scurt timp să ridicăm cabinetele pedagogice până la înălțimea sarcinilor pe care le au de îndeplinit, astfel încât ele să devină într'adevăr, asemeni cabinetelor pedagogice sovietice, centre metodice care să îndrumeze cu succes activitatea instructiv-educativă în școli. Având în vedere scopul pentru care sunt create, sarcinile pe care le au de îndeplinit și mijloacele pe care le pot folosi, cabinetele pedagogice trebue să-și organizeze cu grijă munca lor în acest an școlar pentru ca ele să poată veni cu succes în sprijinul procesului de învățământ.

Cabinetul pedagogic are sarcina să studieze și să răspândească cele mai bune experiențe în domeniul instrucției și educației, să ducă munca de îndrumare metodică a învățătorilor și profesorilor. Ele își duc la îndeplinire aceste sarcini prin variate forme de activitate.

In vederea cunoașterii experienței celor mai buni învățători și profesori, cabinetele pedagogice organizează deplasările metodiștilor în școli și studiază conținutul dărilor de seamă ale inspectorilor. In vederea generalizării celor mai bune experiențe, ele organizează vizitarea școlilor de către învățători și profesori pentru ca ei să cunoască direct munca învățătorilor și profesorilor fruntași. In acelaș scop cabinetele pedagogice organizează lecții deschise, conferințe, expoziții tematice permanente și mobile etc. Având sarcina să sprijine și să îndrumeze direct activitatea de ridicare a calificării învățătorilor și profesorilor, cabinetele pedagogice organizează în regiune cursuri serale și cursuri de vară.

O sarcină importantă a cabinetelor pedagogice este sprijinirea activității cercurilor pedagogice din regiune. In acest scop ele contribue la întocmirea planului lor de muncă și le ajută să-și ducă la îndeplinire cu bune rezultate acest plan. In acelaș timp prin consultații individuale și pe grupe, cabinetul pedagogic regional îndrumează pe învățători și profesori, pe diriginți, pe instructorii de pionieri, și în special cadrele fără experiență sau necalificate, în rezolvarea diferitelor probleme ivite în munca instructiv-educativă de fiecare zi din școală.

Pentru aducerea la îndeplinire a acestor importante și numeroase sarcini, secțiile de învățământ regionale au datoria să creeze cele mai bune condiții de activitate cabinetelor pedagogice, să asigure în primul rând un local corespunzător unde să se poată desfășura activitatea variată a cabinetelor: consfătuirile, seminariile, consultațiile etc. Secția de învățământ regională se va îngriji deasemenea ca biblioteca să fie înzestrată cu lucrările de specialitate în mai multe exemplare care să poată fi puse la dispoziția cercurilor pedagogice. Treptat cabinetul pedagogic va trebui să fie înzestrat cu colecții de material didactic, aparate de proiecție și de cinematograf, diapozitive, colecții de tablouri, radio, patefon cu plăci etc.

Cabinetul pedagogic regional poate să ducă o muncă de calitate, o muncă rodnică numai ținând o legătură strânsă cu secțiile de învățământ raionale și cu școlile. Realizarea unei legături nemijlocite cu toate unitățile școlare din regiune, va trebui să se înfăptuiască prin responsabili ai grupelor școlare. Pentru a putea să dezbată cu toată competența conținutul diferitelor probleme metodice și pentru a cuprinde toate sarcinile, responsabilii grupelor de școli vor fi aleși ținând seama ca ei să fie de specialități diferite: limba română, limba rusă, matematică, științe naturale, fizico-chimice, învățământ elementar și preșcolar. In ședințele periodice cu toți responsabilii grupelor de școli din raioane, cabinetele pedagogice trebue să dezbată problemele importante ale muncii școlare, care să ducă la îmbunătățirea activității de învățământ din raion.

★

Invățătorii și profesorii școlilor noastre manifestă cu tot mai multă putere dorința lor vie de a-și îmbunătăți metodele de muncă pentru a obține succese și mai mari în instruirea și educarea elevilor. Ei vor să studieze și să-și însușească și mai temeinic învățămintele pedagogiei sovietice, vor să ducă ei înșiși pe baza acestei cunoașteri o activitate creatoare. Pe acest drum ei trebue să primească ajutorul permanent al cabinetului pedagogic.

Pedagogul sovietic A. S. Macarenco, într'una din cuvântările sale, a definit foarte bine trăsătura caracteristică a pedagogiei și a procesului pedagogic. „Pedagogia — a spus el — este știința cea mai dialectică ce nu admite nici o dogmă. Caracterul dialectic al procesului pedagogic duce la faptul că sistemul de mijloace educative nu poate fi niciodată mort, nu stă pe loc, și el întotdeauna se schimbă și se desvoltă deoarece însuși copilul crește și se desvoltă, intră în noi stadii de desvoltare personală și socială".

Acest caracter dialectic al pedagogiei și al procesului pedagogic cere fiecărui om care desfășoară o activitate pedagogică, fiecărui învățător și profesor să-și perfecționeze metodele de muncă, cere o adâncă pregătire ideologică și de specialitate pentru a putea merge în pas cu viața, pentru a nu rămâne în urma ei.

Pentru a-și putea îndeplini cu cinste nobila sa misiune învățătorul trebue să se perfecționeze neîncetat în ceeace privește obiectul pe care-l predă, să înțeleagă toate nuanțele sale, să fie bine documentat în legătură cu obiectul respectiv, să cunoască bine calitatea manualelor, să fie un specialist, un bun cunoscător al muncii sale.

Cabinetele pedagogice sunt datoare să ridice pe învățătorul și profesorul nostru la nivelul cerințelor pe care viața le pune în fața învățământului nostru. Studiind și aplicând experiența pedagogiei sovietice, ajutând pe învățător și profesor să-și desăvârșească măestria pedagogică, răspunzând problemelor pe care le ridică practica școlii noastre, cabinetele pedagogice vor constitui un însemnat factor în ridicarea continuă a nivelului învățământului nostru.

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor

Cum previn rămânerea în urmă la învățătură a elevilor în cadrul lecțiilor

De când studiez pedagogia și experiența școlii sovietice mi-am schimbat multe păreri pe care le aveam asupra procesului instructiv-educativ, asupra educației în genere. Munca încununată de succes a pedagogilor sovietici mi-a arătat clar rezultatele la care se poate ajunge atunci când educatorul se găsește pe poziții juste din punct de vedere pedagogic, când instruește și educă pe fiecare copil în parte cu pricepere și cu dragoste, cu dorința de a face din el un cetățean cât mai folositor cauzei clasei muncitoare, cauzei socialismului și păcii. Pe baza acestui studiu, mi-am dat seama că majoritatea insucceselor elevilor cu care muncim reflectă în bună măsură propriile noastre insuccese.

Astăzi, de pildă, judec cu totul altfel elevii care rămân la urmă la învățătură și primul vinovat la care mă uit sunt eu. La aceasta m'au ajutat și discuțiile ce au avut loc în școala noastră pe marginea articolului redacțional apărut în „Scânteia" din 18 Ianuarie 1953 : „Pentru lichidarea deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei". Practicile greșite combătute în acest articol au desvăluit pozițiile antiștiințifice pe care se găsesc acele cadre didactice care explică insuccesele unor elevi la învățătură pe baza factorilor ereditari, considerați ca elemente dominante și neschimbătoare în desvoltarea copiilor.

Hotărîtă să lupt împotriva acestor concepții dăunătoare prin propria mea muncă, mai mult decât am făcut-o în anii trecuți, încă înainte de începerea anului școlar, m'am gândit asupra căilor cu ajutorul cărora să previn rămânerea în urmă la învățătură și să asigur elevilor mei un înalt nivel de cunoștințe.

Mi-am propus să acord și mai multă atenție lecției — verigă de bază a procesului de învățământ. Din experiența școlii sovietice și din practica mea la catedră mi-am dat seama că lecția constituie mijlocul esențial pentru transmiterea cunoștințelor și formarea anumitor deprinderi, pentru educarea elevilor în spirit comunist.

In acest an școlar, predau limba română la centrul școlar 5—7—8, la clasele a VIII-a, a X-a și a XI-a. Elevele clasei a X-a le cunosc, întrucât le-am avut și în anii trecuți. Cele de clasa VIII-a și a IX-a însă, sunt noi pentru mine. Deaceea, pentru a putea, în cadrul lecțiilor, să dau fiecărei eleve atenția cerută de situația ei, de nivelul ei de pregătire, la începutul anului școlar, în cadrul lecțiilor de recapitulare a materiei, am căutat să cunosc ce nu au înțeles bine elevele din materia însușită în anul școlar trecut, ce lacune și ce confuzii au. In acelaș timp, pentru a cunoaște posibilitățile lor de gândire, de înțelegere justă a faptelor și de sinteză a materiei însușite, le-am dat câteva lucrări de sinteză cu temele : „Idei progresiste desprinse din operele scriitorilor dela 1848", — „Marii noștri scriitori realiști critici dela sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX" și „Realismul critic în literatura română din secolul al XIX-lea".

Atât lecțiile de recapitulare, cât și cercetarea acestor lucrări mi-au dat posibilitatea să culeg bogate observații asupra elevelor mele. De aceste observații țin seama în întocmirea fiecărui plan de lecție, în desfășurarea fiecărei lecții atât în verificarea cunoștințelor, cât și în fixarea noilor cunoștințe, în formularea temelor pentru acasă. Nu ascult niciodată elevele în mod întâmplător. Imi fixez dinainte atât pe cine voi asculta în mod special, cât și pe cine voi antrena cu deosebire în desfășurarea lecției, ce întrebări voi pune clasei în fixarea cunoștințelor.

Unele lecții, cu un conținut prea vast, nu ne permit să facem și fixarea cunoștințelor. După astfel de lecții dau pentru acasă teme care să-mi ofere posibilitatea să verific în ce măsură au înțeles elevele explicațiile mele. Toate greșelile pe care le constat din verificarea acestor teme le sistematizez și țin seama de ele în desfășurarea lecțiilor următoare, atât de predare, cât și de recapitulare, căutând să ascult cât mai des elevele cu lacune, să le pun mai multe întrebări în cadrul fiecărei lecții.

Aceeaș grijă am avut-o dela începutul anului școlar și în desfășurarea lecțiilor de gramatică. Caut să împletesc cât mai strâns grija pentru a asigura însușirea unor cunoștințe cât mai temeinice de către eleve cu grija de a preveni rămânerea în urmă la învățătură a unora dintre ele. Ca și la lecțiile de teorie și istorie a literaturii, prima măsură pe care am luat-o la începutul anului școlar a fost să verific cu temeinicie nivelul de cunoștințe al elevelor pentru a ști încotro trebue să-mi îndrept eforturile, asupra căror probleme și capitole să insist mai mult în parcurgerea întregii materii, în desfășurarea fiecărei lecții.

In acest scop, am dat elevelor dictări, al căror text era compus în așa fel, încât pe baza lui să pot verifica nivelul de pregătire al elevelor în ceeace privește ortografia, punctuația, morfologia și sintaxa. Pornind dela observațiile culese prin verificarea acestor dictări, dau elevelor îndrumările necesare, le ajut în desfășurarea lecțiilor, cerându-le să răspundă mai ales la întrebările care se adresează propriilor lor lacune. De exemplu, am constatat că multe eleve au serioase lipsuri în ceeace privește ortografia. Unele fac astfel de greșeli, nu atât din lipsa unor cunoștințe, cât mai ales din cauza unui scris neîngrijit, din lipsa deprinderii unui scris ordonat și corect. Folosind experiența școlii sovietice, am arătat elevelor câte greșeli se pot evita printr'o scriere cât mai corectă din punct de vedere caligrafic. Le-am arătat, deasemenea, importanța întrebuințării semnelor diacritice. Scriind pe tablă o frază fără să pun aceste accente, elevele s'au convins în mod concret cât este de greșită atitudinea acelor eleve care negiijează accentele respective.

Am acordat o atenție deosebită scrierii corecte a cuvintelor din punct de vedere ortografic, gramatical. Din cercetarea dictărilor, am constatat că unele eleve nu sunt sigure când se scrie mie sau mi-e, îa sau i-a și alte forme asemănătoare. Unele nu cunosc bine prefixele, iar altele nu știu să despartă cuvintele în silabe. Folosind „Culegerea de exerciții gramaticale", am ajutat elevele, prin analiza unui număr mare de exerciții, să înțeleagă funcția morfologică a fiecărui cuvânt, să-și dea seama de propriile lor greșeli. Cu privire la morfologia substantivului, am insistat mai mult asupra formării genetivului și dativului singular și plural, cu deosebire la cuvintele în scrierea cărora am observat greșeli mai frecvente.

Procedând în felul acesta, am reușit dela începutul anului școlar să cunosc lacunele elevelor, lacune pe care încerc să le înlătur lecție cu lecție, atât prin întrebările frecvente pe care le pun elevelor cu linsuri în cunoștințele lor, prin repetarea și lărgirea explicațiilor, precum și prin temele pe care le dau și pe care le corectez cu regularitate. Conștiente de grija pe care o am de a preveni rămânerea în urmă atât în predarea teoriei și istoriei literaturii, cât și în predarea gramaticii, elevele mele nu se mai sfiesc acum să-și desvăluie confuziile, nelămuririle, lipsurile pe care le au în cunoștințe, ci ele îmi cer cu curaj sprijinul, după fiecare lecție. Intrebările pe care mi le pun reflectă o atitudine din ce în ce mai conștientă în procesul învățării. Timpul de care dispun pentru a răspunde acestor întrebări, însă, nu-mi este suficient. Deaceea, m'am hotărît să-mi măresc numărul orelor de consultații, prevăzute în planul de muncă, pentru a avea timpul necesar să discut atât cu grupuri de 3—4 eleve care au aceleași lacune, cât și cu fiecare elevă în parte.

Sunt sigură că urmărind în permanență să ridic nivelul de cunoștințe al elevelor, predând totdeauna lecții temeinice, preocupându-mă mereu să previn la timp rămânerea în urmă la învățătură, în acest an școlar voi obține rezultate mult mai bune.

ELENA TIMOTIN
profesoară de limba română
la centrul școlar 5—7—8
din București

In catalog au apărut câteva note mici...

Suntem la începutul anului școlar. Au trecut doar câteva săptămâni de școală. In catalog au început să apară note. Sunt primele rezultate ale muncii elevilor, ale muncii profesorilor.

In catalogul clasei a VII-a dela școala de 7 ani din Măgurele-București au apărut câteva note mici. Iată de pildă rubrica notelor la științele naturale. Din cei 17 elevi ascultați, doi au fost notați cu 1, șase au primit nota 2, patru nota 3 și numai cinci dintre ei au fost notați cu 4 și 5.

Dacă ne gândim că suntem la începutul anului școlar această situație poate fi socotită deadreptul îngrijorătoare. Numărul mare de note proaste din acest catalog dovedește atitudinea profesoarei de științe naturale față de rămânerea în urmă la învățătură a elevilor săi. Tovarășa profesoară ar fi avut posibilitatea să prevină această stare de lucruri. După primele note rele ea ar fi trebuit să treacă la unele măsuri pentru ajutorarea elevilor cu note mici ca de exemplu ascultarea acestora cu regularitate, îndrumarea mai atentă în vederea executării temelor date acasă etc. Dacă privim în catalog însă, ne dăm seama că acest lucru nu s'a făcut. Nicio notă rea nu este urmată de alta mai bună care să ne indice că tovarășa profesoară s'a preocupat de ajutorarea elevilor respectivi. Profesoara Elvira Achiroaiei ar fi trebuit să se preocupe de această problemă cu atât mai mult cu cât ea este și dirigintă a clasei a VII-a, și poartă răspunderea pentru buna pregătire a elevilor.

Este adevărat că tovarășa profesoară Achiroaiei Elvira a intrat de curând în învățământ și-i sunt, desigur, necunoscute o serie de probleme legate de munca instructiv-educativă. Ea ar fi trebuit să primească un ajutor susținut din partea colectivului didactic al școlii, al cadrelor didactice cu mai multă experiență în munca de învățământ. Aceasta însă nu o scutește de răspundere. Faptul că a lăsat ca lipsurile în pregătirea elevilor să se adâncească dovedește că ea însăși nu a înțeles să ia vreo măsură, să ceară sprijinul celor care ar fi fost în măsură să o îndrume.

Directorul școlii din Măgurele, diriginții, întreg colectivul didactic trebue să privească cu mai multă seriozitate problema rămânerii în urmă la învățătură și să treacă la luarea unor măsuri grabnice în vederea ridicării nivelului de cunoștințe al elevilor din această școală.

In legătură cu predarea matematicii la școlile medii serale

Școlile medii serale, ca și școlile de zi au sarcina de a înarma pe elevi cu cunoștințe temeinice, pentru a deveni cadre folositoare patriei. Cadrele didactice au deci sarcina de a-și duce în așa fel munca cu elevii, încât aceștia să-și însușească întreaga materie prevăzută în programa de învățământ.

Pentru elevii școlilor serale are o deosebită importanță studiul individual.

Elevul trebue să învețe singur, să judece, să rezolve singur o serie întreagă de probleme. El trebue să fie ajutat însă cu răbdare și perseverență în această privință. Și acest lucru trebue să se facă încă din primele clase.

O mare atenție trebue să se acorde în școlile medii serale rezolvării corecte și la timp de către elevi a temelor date pentru acasă. Să ne referim la o singură materie— matematica. La matematică elevii școlilor serale, mai ales cei din clasele a V—VII-a trebue să rezolve exerciții și probleme, să deducă formule, să rezolve teoremele expuse de profesori la lecție.

Gradul cel mai înalt al muncii individuale îl constitue însă lucrările în care rolul dominant îl joacă gândirea creatoare a elevului.

Iată un exemplu de problemă pentru acasă. La clasa a VI-a când se studiază tema „Descompunerea polinoamelor în factori, după explicațiile profesorului și exercițiile necesare în clasă, li se propune elevilor de a lucra individual tema următoare : Ce se numește polinom, ce înseamnă a descompune un polinom în factori, care anume metode de descompunere a polinomului în factori vă sunt cunoscute, cum se face scoaterea în afară din paranteză a factorului comun, care anume formule principale ale înmulțirii prescurtate sunt cunoscute elevilor etc. După aceasta, se vor da exerciții pentru descompunerea polinomului în factori, în ordine gradată. Elevilor mai buni li se vor da, suplimentar, două, trei exerciții mai complicate din culegerea de probleme. Elevii vor scrie aceste probleme pe caietele de teme pentru acasă și la termenul fixat, le vor prezenta profesorului pentru verificare.

Un alt mijloc eficace pentru a desvolta la elevi deprinderile muncii individuale la matematică îl constitue exercițiile pe care elevii le rezolvă în clasă, individual, sub supravegherea profesorului. Când clasa este formată dintr'un număr mic de elevi problemele și exercițiile pot fi scrise pe fișe care sunt împărțite elevilor. In clasele cu un număr mare de elevi exercițiile și problemele se scriu pe tablă.

Elevii de clasa a X-a și a XI-a trebue să fie lăsați să găsească ei singuri, în manual, materia pentru repetare, să o rezume în caietele de curat, și să o prezinte profesorului atunci când sunt examinați oral. Uneori elevilor din clasele mici profesorul le indică paragrafele corespunzătoare din manual, iar în cazul când aceștia au greutăți, el are datoria să-i ajute în orele de consultație, dându-le explicații care în niciun caz să nu le dea rezultate deagata.

Numai îndrumându-i îndeaproape, numai controlându-i zi de zi pe elevi, cadrele didactice vor reuși să obțină succese în munca lor, să dea noii noastre societăți cadre bine pregătite.

C. DINESCU

Să obținem o frecvență regulată

Frecvența regulată a elevilor este una din condițiile esențiale pentru buna desfășurare a muncii în școală, pentru asigurarea unui înalt nivel de cunoștințe al elevilor.

Nu în toate școlile se ține însă seama de acest lucru. Cadrele didactice dela școala din comuna Cornetu, raionul Mihăilești, regiunea București, nu acordă suficientă atenție acestei probleme.

In afară de cei câțiva elevi care au depășit cu 3—4 ani vârsta clasei lor și pe care învățătorii îi pregătesc la domiciliu, în fiecare zi lipsesc dela școală între 2—6 elevi din fiecare clasă. Aceasta înseamnă că în fiecare zi, un număr însemnat de elevi rămân în urmă cu câte 3—5 lecții.

Care este cauza pentru care în fiecare zi alți și alți elevi lipsesc dela școală ? Frecvența neregulată se datorește, în primul rând, faptului că nu există o legătură strânsă între școală și familie.

Deși cadrele didactice au cerut sprijinul organizațiilor de masă din comună în ceeace privește asigurarea frecvenței, totuși, ei au neglijat cel mai prețios sprijin, sprijinul părinților. Școala nu are până acum un comitet de părinți închegat, care să o sprijine în rezolvarea sarcinilor ei. De aici o serie întreagă de lipsuri, de greutăți.

La data de 10 Octombrie, când timpul se răcise simțitor, la școala din Cornetu nu se puseseră încă geamurile sparte.

Deasemenea, până la aceeaș dată, școala nu a fost aprovizionată cu lemne. E de așteptat deci, ca odată cu răcirea timpului, date fiind condițiile necorespunzătoare de învățătură din școală, numărul elevilor care lipsesc să crească, și deci să sporească numărul celor rămași în urmă.

Cu sprijinul părinților, aceste neajunsuri ar fi fost de mult înlăturate.

Conducerea școlii, precum și cadrele didactice dela școala din comuna Cornetu, au datoria să ia de urgență toate măsurile în vederea asigurării frecvenței regulate a elevilor, pentru a asigura astfel continuitatea în muncă a elevilor de care depinde în mare măsură ridicarea continuă a nivelului lor de cunoștințe.

Intrebări și răspunsuri în legătură cu folosirea cataloagelor noi

La redacția „Gazetei Invățământului" au sosit o serie de scrisori în care învățătorii și profesorii cer lămuriri cu privire la folosirea cataloagelor noi. Direcția Școli din Ministerul Invățământului Public răspunde la întrebările puse în acest sens de cadrele didactice.

INTREBARE: Dacă evidența activității didactice și notarea cunoștințelor elevilor din cl. I—IV se face separat pentru citire, gramatică-ortografie și expunere-compunere sau se face, în total, pentru limba română?

RASPUNS: Așa cum se arată la punctul 7 din „Instrucțiunile pentru completarea cataloagelor", tipărite la începutul fiecărui catalog, se repartizează — dela începutul anului școlar — pentru fiecare obiect de învățământ numărul de pagini necesar pentru ținerea evidenței activității didactice și notarea cunoștințelor elevilor.

Numărul necesar de pagini se stabilește pe baza numărului de ore prevăzut în planul de învățământ și a numărului total de zile-curs.

La limba română și la limba maternă (în școlile cu limba de predare a minorităților naționale), se va ține seama de numărul total de ore prevăzut în planul de învățământ pentru aceste obiecte, în afară de caligrafie, pentru care se vor rezerva separat pagini.

La aceste obiecte evidența activității didactice se va face în total, și nu separat pentru citire, gramatică-ortografie, expunere-compunere.

Pe fiecare pagină, orele vor fi trecute în ordinea în care sunt prevăzute în orar, menționându-se odată cu data zilei și felul lecției. De exemplu: în luna Octombrie 8 cit., 8 gr., 10 gr. etc.

Conform punctului 12 din aceleași instrucțiuni, la sfârșitul fiecărui pătrar, atât la limba română și la limba maternă (în școlile cu limba de predare a minorităților naționale) cât și la limba rusă se dau câte 2 note: una pentru „oral" și una pentru „scris".

Nota pe pătrar pentru „oral" se stabilește pe baza notelor obținute de elev în cursul pătrarului, la examinările orale și se trece în rubrica ultimei ore de curs din pătrarul respectiv, iar nota pentru „scris" se stabilește pe baza notelor obținute de elev în cursul pătrarului, la lucrările scrise (lucrări de control, teme pentru acasă) și se trece în rubrica alăturată.

Pentru ușurință este bine ca notele la lucrările scrise din cursul pătrarului să fie trecute în catalog cu cerneală de altă culoare.

INTREBARE : Dacă la clasele I, II și III se pun note la istorie, geografie și șt. naturii ?

RASPUNS : Conform planului de învățământ și programelor școlare, la aceste clase istoria, geografia și șt. naturii nu sunt obiecte aparte.

Cunoștințele din aceste domenii se transmit elevilor în cadrul orelor de limba română — prin lecțiile cu conținut științific — și în cadrul celorlalte activități desfășurate de școală (excursii, activitate pe lotul școlar, vizitarea muzeelor, expozițiilor etc.).

Deaceea, la aceste clase, nu se pun note separat la istorie, geografie și șt. naturii și nici nu se repartizează pagini pentru ele în catalog.

INTREBARE: Cum se face repartizarea paginilor din catalog pentru limba română, limba maternă, literatura română, literatura maternă, — aritmetică, algebră, geometrie și trigonometrie la cl. V—XI ?

RASPUNS : a) — **La clasele V—VII**, pentru limba română se repartizează o singură grupă de pagini în care se ține evidența activității didactice și notarea cunoștințelor elevilor atât la gramatică cât și la lecturi literare.

Numărul de pagini necesar se stabilește pe baza numărului total de ore prevăzut în planul de învățământ pentru limba română și limba maternă la aceste clase.

De exemplu: la clasa VI-a, planul de învățământ prevede câte 7 ore de limba română (4 ore de gramatică și 3 ore de lecturi literare) săptămânal.

Ținând seama de faptul că anul școlar are 34 săptămâni de curs, înseamnă că sunt necesare 238 rubrici, adică 12 pagini.

In aceste pagini se ține evidența activității didactice și se notează cunoștințele elevilor atât la gramatică cât și la lecturi literare, în ordinea în care ele sunt trecute în orar.

La sfârșitul pătrarului se dau 2 note pentru limba română („scris" și „oral") care se stabilesc așa cum se arată la punctul 12 din instrucțiuni și care se trec în coloanele respective ale rubricii „limba . . ." dela pag. 81. In aceste două note se cuprind și aprecierile răspunsurilor la lecturile literare.

b) — **La clasele VIII—XI**, limba română, limba maternă, literatura română și literatura maternă constitue obiecte aparte pentru care se repartizează pagini separat.

Numărul paginilor necesare pentru limba română sau limba maternă, se stabilește pe baza numărului de ore indicat de programă la gramatică, iar pentru literatura română sau literatura maternă de numărul de ore indicat de programă la literatură.

La aceste clase se dau „note pe pătrar" și „note finale" separat pentru limbă și literatură.

La limba română și limba maternă se dau câte două „note pe pătrar" (una pentru „scris" și una pentru „oral").

La literatura română și la literatura maternă se dă o singură notă pe pătrar care se stabilește ținând seama de notele obținute de elev în cursul pătrarului la examinările orale, la lucrările scrise de control curent asupra cunoștințelor de literatură și de nota obținută la lucrarea scrisă de control pe pătrar (teză).

c) — **Aritmetica, algebra, geometria și trigonometria** constitue deasemenea obiecte aparte și se rezervă pagini separat pentru fiecare din ele.

Nota pe pătrar la fiecare din aceste obiecte se stabilește ținând seama de notele obținute de elev în cursul pătrarului la examinările orale și la lucrările scrise de control curent, iar la obiectele la care s'a dat lucrare scrisă de control pe pătrar (teză) și de nota obținută la această lucrare. (Lucrarea scrisă de control pe pătrar (teză) se va da numai la unul din aceste obiecte, la aprecierea profesorului).

INTREBARE : La clasa VII-a, pentru trecerea „notelor pe pătrar" la aritmetică, algebră se află o singură rubrică în catalog. Cum se va folosi?

RASPUNS : „Nota pe pătrar" la aritmetică și „nota pe pătrar" la algebră se vor trece în aceeași rubrică sub formă de fracție.

De exemplu: elevul Popescu C. are la sfârșitul pătrarului I nota 4 la aritmetică și nota 3 la algebră. La pagina 82 se va trece în dreptul elevului Popescu C. la rubrica „aritmetică-algebră" $\frac{4}{3}$ — 4 fiind nota la aritmetică, iar 3 nota la algebră.

INTREBARE : Cine răspunde de completarea catalogului?

RASPUNS : Punctul 1 din „Instrucțiunile pentru completarea catalogului" arată că această sarcină revine fiecărui învățător și profesor.

La clasele I—IV răspunderea pentru completarea catalogului îi revine învățătorului clasei respective, iar la clasele V—XI dirigintelui de clasă care are sarcina de a face repartizarea paginilor pe obiecte și de a completa situațiile centralizatoare cu privire la frecvență (pag. 76—79 și 87), la date personale asupra elevilor clasei (pag. 80), la rezultatele la învățătură (pag. 81—84) și a datelor recapitulative dela pag. 87.

Sarcina trecerii în catalog a datelor cu privire la situația trecerii normelor complexului de stat G.M.A. și F.G.M.A. (pag. 85—86) revine profesorului de educație fizică, iar cea a completării (pag. 88) dirigintelui de clasă sub controlul directorului școlii.

Așa cum se arată la punctul 2 din instrucțiuni, directorul școlii și directorul adjunct sunt obligați să controleze sistematic ținerea la zi a catalogului, fiind direct răspunzători în fața organelor de învățământ.

Pentru a asigura completarea în mod corect a catalogului de clasă, directorul școlii are sarcina să prelucreze „Instrucțiunile pentru completarea catalogului" în ședința consiliului pedagogic și să dea îndrumări concrete pentru aplicarea lor.

Dimitrie Cantemir

Se împlinesc 280 de ani dela nașterea lui Dimitrie Cantemir.

Epoca în care a trăit Dimitrie Cantemir domn al Moldovei și mare învățat se remarcă prin dorința din ce în ce mai arzătoare și prin lupta tot mai hotărîtă a poporului nostru pentru a scăpa de sub jugul otoman. In această luptă Țările Românești căutau un sprijin puternic pe care l-au găsit la poporul rus.

Înțelegând dorința arzătoare a poporului și făcându-se exponentul acestei dorințe, Dimitrie Cantemir a încercat să elibereze Moldova de sub jugul turcesc cu ajutorul puternicului stat rus.

Dimitrie Cantemir s'a născut la 26 Octombrie 1673. In casa părintească a primit o educație aleasă. Trimis ostatec la Constantinopol el și-a desăvârșit studiile la Academia din capitala imperiului otoman. In acel timp Dimitrie Cantemir a strâns un bogat material cu privire la viața și istoria poporului turc. Cantemir a privit atent lumea care-l înconjura și a căutat să o înțeleagă. Preocupările sale au fost multilaterale. Mereu căuta să cunoască viața zilnică a poporului turc, obiceiurile lui, organizarea politică, literatura și muzica turcească. Materialul bogat adunat în acest timp i-a servit lui Dimitrie Cantemir în activitatea sa politică de mai târziu când a ajuns domn al Moldovei și în crearea operelor sale cu conținut istoric și literar.

Dimitrie Cantemir a ajuns unul dintre oamenii cei mai instruiți ai epocii sale, fiind apreciat în toate țările.

In anul 1710, Sultanul l-a trimis domn al Moldovei considerându-l om de încredere și observator împotriva lui Constantin Brâncoveanu.

Dimitrie Cantemir, care cunoscuse imperiul otoman și-a dat seama însă, că numai cu ajutorul Rusiei va scăpa Moldova de jugul turcesc. Deaceea în preajma războiului ruso-turc din 1711 el a încheiat un tratat de alianță cu Rusia. Tratatul de alianță încheiat cu Petru cel Mare asigura Moldovei restabilirea integrității ei teritoriale sfâșiate de turci și independența statului moldav, chezășuită prin neamestecul Rusiei în treburile interne ale Moldovei, prin luarea de măsuri în vederea creării unei armate moldovenești plătită de statul rus. Tratatul hotăra ca „bir să nu plătească țara nici un ban".

La izbucnirea războiului, Dimitrie Cantemir a dat un manifest prin care făcea cunoscut țării alianța cu Rusia. „...Noi ne-am unit cu împăratul milostiv și credincios al Rusiei, Petru Alexeevici, care au ridicat arma spre a mântui pe creștini din jugul robiei mahomedane. Prin urmare, tot omul din această țară să iee arma spre a-i veni în ajutor". Poporul a îmbrățișat cu entuziasm politica dusă de Dimitrie Cantemir.

Dar lupta cu turcii, care veniseră ca un puhoi nesfârșit împotriva rușilor, s'a încheiat prin dezastrul dela Stănilești (1711). Impreună cu vreo patru mii de oameni, între care mulți poporeni de rând și cu familia sa, Dimitrie Cantemir a luat drumul pribegiei părăsindu-și țara cu gândul că se va reîntoarce din nou ca domn al Moldovei, cu sprijinul lui Petru cel Mare. Stabilindu-se în Rusia, pentru Dimitrie Cantemir s'au deschis largi posibilități de activitate.

Pentru a realiza o serie de reforme în vederea întăririi statului nobiliar, în vederea apărării țării, Petru cel Mare a strâns în jurul lui pe cei mai de seamă colaboratori.

Printre acești colaboratori ai lui Petru cel Mare și în strâns contact cu ei se afla și Dimitrie Cantemir.

Dimitrie Cantemir își petrecea timpul pe moșiile pe care i le dăduse Petru cel Mare la Solomino, la Dimitrovca (după numele său), iar iarna la Moscova și Petersburg, ocupându-se în mod deosebit de educația copiilor săi. Pentru aceștia a adus ca profesor pe Ivan Ilinschi care ne-a lăsat însemnări cu privire la viața zilnică a lui Dimitrie Cantemir și care a tradus în rușește o parte din lucrările lui Dimitrie printre care și „Istoria imperiului otoman". Din 1719 Dimitrie Cantemir se stabilește la Petersburg. El lucrează pe lângă țar, în calitate de consilier intim al acestuia. Dimitrie Cantemir a participat activ la aplicarea reformelor progresiste ale lui Petru cel Mare. Trăind în acest mediu ridicat Dimitrie Cantemir și-a putut pune în valoare vasta lui erudiție. Moartea l-a surprins în plină activitate pentru țara care îi fusese atât de ospitalieră. In anul 1722 însoțea pe țar în războiul împotriva perșilor. Dimitrie Cantemir tipărea manifeste în limba persană care erau răspândite în rândul populației. Studia regiunile din jurul Mării Caspice și se ocupa de educația fiului său Antioh (vestitul scriitor și diplomat al Rusiei la Londra și Paris) cu care discuta despre regiunile prin care treceau. In această campanie s'a îmbolnăvit grav ; s'a întors cu familia la Dimitrovca unde s'a stins din viață la 1 Septembrie 1723 în vârstă de 50 de ani fără să-și fi putut realiza planul — cucerirea independenței Moldovei de sub jugul turcesc.

Opera științifico-literară a lui Dimitrie Cantemir este vastă, pornind dela lucrările din tinerețe ca „Divanul sau gâlceava înțeleptului cu lumea sau Giudețul sufletului cu trupul" până la studiile de proporții și valoarea „Descrierii Moldovei", a „Hroniculuj vechimii a Romăno-Moldo-Vlahilor" și a „Istoriei creșterii și descreșterii curții aliosmănești".

In toate aceste lucrări el este preocupat de a găsi adevărul. Așa cum arată în „Descrierea Moldovei" : „sufletul odihnă nu poate afla până nu găsește adevărul, care-l cearcă oricât de departe și oricât de cu trudă i-ar fi a nimeri".

Din conținutul operei sale se vede participarea activă la evenimentele contemporane cu el, evenimente pe care le simte, le trăiește, caută să le explice, caută să lege trecutul de prezent.

Astfel, face el în lucrarea „Evenimentele brâncovenilor și ale cantacuzinilor", în „Viața lui Constantin Cantemir" și în „Istoria creșterii și descreșterii curții aliosmănești". Din ultima lucrare amintită, care i-a adus faima de savant european, se vede că autorul a înțeles pe baza observațiilor juste istoria statului otoman. El își împarte opera în două părți mari. Prima până la 1673 când turcii au cucerit cetatea Camenița, punctul maxim al cotropirilor turcești în partea nordică a Europei ca după aceea să urmeze perioada de decădere a statului feudal turc.

Această valoroasă lucrare a lui Dimitrie Cantemir demonstra, și istoria a confirmat, justețea analizei făcute de autor, că imperiul otoman intrase în epoca decăderii, apropiindu-se de prăbușirea sa inevitabilă. Astăzi apare deosebit de limpede dece Dimitrie Cantemir s'a alăturat nu imperiului otoman care era forța în decădere, în descompunere, ci Rusiei care reprezenta forța în desvoltare, în plină ascensiune.

Viața ca și operele lui Dimitrie Cantemir cu conținut istoric și literar sunt străbătute de un puternic sentiment de dragoste de țară. In „Descrierea Moldovei" lucrare împărțită în trei părți în care ne redă descrierea geografică, politică și culturală a țării sale, el încearcă să prezinte în mod critic felul de viață al moldovenilor, studiază creația culturală a poporului, obiceiurile lui, jocurile populare. „Descrierea Moldovei" este una dintre primele lucrări în care se utilizează folclorul românesc. Constituind o adevărată enciclopedie geografică, istorică, economică, politică, etnografică, culturală, folclorică, o profundă și multilaterală imagine a vieții poporului, această lucrare reflectă dragostea fierbinte a lui Dimitrie Cantemir față de popor, de virtuțile lui, dragostea lui față de patria pentru eliberarea căreia a luptat toată viața. „Descrierea Moldovei" este străbătută de dorința de independență față de jugul otoman. Aceeași dragoste fierbinte pentru țara și poporul său o arată Dimitrie Cantemir și în „Hronicul vechimii a Romăno-Moldo-Vlahilor". Concepută în proporții vaste, el nu a putut să o termine. In cuprinsul ei, reluând tema cronicarilor moldoveni dinaintea sa, în special a lui Miron Costin, Dimitrie Cantemir dezbate problema unității și a originii comune a poporului român. Deși concluziile pe care le trage cu privire la originea pur romană a poporului român sunt greșite, lucrarea are valoare prin materialul bogat pe care-l utilizează (începând dela studierea urmelor arheologice până la documentele contemporane din cancelaria domnească) dovedind dorința lui de a cunoaște viața poporului nostru sub toate aspectele. In această monumentală operă, Dimitrie Cantemir afirmă ideia necesității istorice a unui stat român centralizat și independent. Dimitrie Cantemir își încheie lucrarea cu formarea imperiului româno-bulgar în urma răscoalei poporului sub conducerea lui Petru și Asan. Era pentru prima oară în țara noastră când se scria în vreo lucrare cu conținut istoric despre această problemă.

In Rusia, Dimitrie Cantemir, până la sfârșitul vieții sale insista continuu pe lângă țar prin cuvânt, prin rapoarte scrise, prin dedicațiile pe care le făcea la lucrările sale, ca să reînceapă războiul împotriva turcilor și să elibereze Moldova. Dragostea pentru țară se vede și din dorința sa de a face cunoscute Europei țara și poporul nostru și lucrările lui și-au atins acest scop. El este autorul primei hărți geografice a Moldovei care deși cu o serie de lipsuri nebazându-se pe măsurători trigonometrice a contribuit la cunoașterea țării peste hotare. Gravată în Olanda la 1737 a fost apreciată în mod deosebit de învățații vremii care au utilizat-o în atlasele lor, ca geograful francez D'Anville, ca Le Rouge etc. De remarcat este faptul că indicațiile cu numele localităților erau făcute în limba latină și în echivalentul lor românesc. Contribuția lui Dimitrie Cantemir în știința geografiei nu se oprește aici. In timpul campaniei întreprinse de Petru cel Mare împotriva perșilor, el studiază munții Caucaz alcătuind și o schiță a acestor munți. Pe baza observațiilor sale învățatul Bayer a publicat în Analele Academiei din Petersburg în anul 1726 o lucrare despre Munții Caucaz.

Dimitrie Cantemir a deschis noi posibilități dezvoltării literaturii române prin crearea primului roman românesc „Istoria Ieroglifică" în care încearcă să pună bazele unei limbi literare (scrisă între 1704—1705). Acest roman era inspirat din realitatea politică a epocii, cuprinzând descrierea pe larg a luptei dintre cantemirești și brâncovenești. Lucrarea este originală și forma pe care o îmbracă amintea de acele povestiri morale sub formă de fabule ce aveau o mare răspândire atunci. Dimitrie Cantemir s'a ocupat și cu arhitectura făcând planurile unei serii întregi de construcții care trebuiau realizate pe moșiile sale.

Cunoscător bun al muzicii turcești încât „așa știa zice bine în tamburâ când nici un țărigrădean nu putea zice bine ca dânsul" alcătuise primele note pentru muzica turcească pe care a studiat-o în lucrarea sa „Cartea Sistemii sau a Stării religiei mahomedane" (Moscova 1722).

Dimitrie Cantemir a fost apreciat în mod deosebit de contemporanii săi : Petru cel Mare îl socotea ca pe un om înțelept și un sfetnic capabil. Prin bogatele sale cunoștințe, prin caracterul multilateral al preocupărilor sale, prin munca sa științifică și literară, Dimitrie Cantemir se integrează în rândul marilor cărturari umaniști ai vremurilor sale. Prin activitatea sa politică și culturală, Dimitrie Cantemir a contribuit la întărirea legăturilor poporului român cu poporul rus. El a arătat drumul pe care trebuia să meargă poporul nostru pentru eliberarea de sub jugul exploatării otomane, pentru dezvoltarea mai departe a patriei noastre, drumul prieteniei și colaborării cu poporul rus.

Istoricii burghezi din țara noastră au falsificat viața și opera lui Dimitrie Cantemir. In ura lor față de Uniunea Sovietică, din dorința de a împiedeca întărirea prieteniei poporului nostru cu poporul sovietic, ei au căutat să nege vechile legături de prietenie care au existat între poporul român și marele popor rus.

Astfel, politica justă a lui Dimitrie Cantemir, de alianță cu Rusia, i-a determinat pe letopisarii burghezi să-l considere pe acest înflăcărat patriot doar un „călător străin" prin țara noastră, pretextând, așa cum scria N. Iorga, că „acest domn care a domnit puțin, a trăit mai mult ca ostatec în Turcia și a emigrat în Rusia, unde a și murit".

In totală opoziție cu oficialitatea, poporul a apreciat în mod just politica lui Dimitrie Cantemir și a răspuns cu entuziasm la chemarea lui, chemare izvorîtă din dragostea față de popor și care corespundea năzuințelor poporului de a se elibera de sub jugul otoman.

Dacă vreme îndelungată, burghezia și moșierimea au ascuns maselor și au falsificat adevărul cu privire la viața și opera înflăcăratului patriot, astăzi, regimul nostru de democrație populară crează cele mai largi posibilități pentru a reda poporului uriașa operă a lui Dimitrie Cantemir.

C. DINU

In întâmpinarea alegerilor de deputați în sfaturile populare

In comuna Brănești

E miezul zilei. La căminul cultural din comuna Brănești, regiunea București, țăranii muncitori ascultă o conferință despre alegerile de deputați în sfaturile populare. După terminarea conferinței, oamenii nu se risipesc. Grupuri, grupuri discută despre marele eveniment al alegerilor care vor avea loc la 20 Decembrie. Intrăm în vorbă cu moș Nicolae...

Sfătos din fire, bătrânul începe să ne povestească crâmpeie din viața din trecut și de astăzi a satului.

— „Imi aduc aminte ca acum. Era pe vremea „țăraniștilor", puțin înainte de alegeri. Intr'o bună zi, numai că s'a auzit prin sat bătându-se toba. Ne-am adunat cu toții la primărie plini de îngrijorare. Ce or mai fi vrând dela noi? Ce bir să mai dăm? Primarul de atunci, chiaburul Tudor Popescu, ne chemase pentru a ne zugrăvi viața „fericită" care ne-ar aștepta votând pe Maniu.

Imi amintesc că era vorba printre altele și de ridicarea unei case de cultură pentru popor. Și pentru a ne convinge că spunea adevărul a bătut o piatră în centrul satului. Dar casă de cultură n'am mai văzut și am rămas cu piatra pe care noi o numim „pietroiul istoric".

„Asta însă până într'o zi — spune moș Nicolae — și fața lui se luminează — până în ziua cea mare când Armata Sovietică ne-a eliberat".

De atunci, multe s'au schimbat în comuna Brănești. Țăranii muncitori au scăpat de moșieri iar chiaburii nu mai pot jupui ca pe vremea când Tudor Popescu le tot da zor să-l voteze pe Maniu. Acum viața oamenilor muncii din această comună devine din ce în ce mai frumoasă. Convinși de avantajele muncii în comun, țăranii muncitori din satul Pasărea s'au unit de bună voie în gospodăria agricolă colectivă „Nikos Beloiannis", iar în comuna Brănești a luat ființă o întovărășire agricolă. Acum zece ani funcționau în comuna Brănești și în satele componente doar două școli. Astăzi sunt patru școli elementare, o școală de 7 ani și o grădiniță de copii. In locul lămpilor cu gaz, în casele țăranilor muncitori se aprinde acum lumina electrică.

Ulița ce te poartă printre case iese deodată la șosea. Aici, pe locul pe care în trecut chiaburul Constantin Ștefan dorea să-și facă o moară, se înalță acum mândru noul local de școală. Mari și luminoase sunt sălile de curs, camera pionierilor, laboratorul și sala de gimnastică.

Din depărtare se zărește un grup de pionieri. Ei lucrează la amenajarea terenului în jurul școlii. In ochi li se citește nerăbdarea de a vedea terminate ultimele pregătiri în vederea inaugurării noului local.

Școala s'a ridicat prin autoimpunere, datorită inițiativei și priceperii gospodărești a sfatului popular comunal. Țăranii muncitori, care au început să se bucure și să aprecieze binefacerile culturii, au răspuns cu elan chemării deputaților lor. Femei și bărbați, tineri și vârstnici și-au dat contribuția voluntară la transportul materialelor și la diferitele lucrări.

Pe vremea trecutului regim burghezo-moșieresc numai fiii chiaburilor puteau să se pregătească pentru școli superioare. Ce le păsa primarilor Tudor Popescu, Petrică Zătescu sau lui Anghel Velicu dacă în comună erau 2.500 neștiutori de carte? Ei tocmai de analfabeți aveau nevoie pentru a-și satisface interesele. Cu totul altă e situația acum. Munca dârză a comisiei de alfabetizare formată din deputați ca Tudor Nedelcu, Stoica Ecaterina, Margareta Hudiță și alții dă roade. Tot mai puțini neștiutori de carte rămân în comună.

Acestea sunt doar câteva din frumoasele rezultate ale muncii sfatului popular al comunei Brănești, rezultate ale activității deputaților care au mobilizat în jurul lor masa largă a țărănimii muncitoare din comună.

Campania electorală constituie pentru sfatul popular al comunei Brănești, ca și pentru celelalte sfaturi populare din patria noastră un minunat prilej pentru a mobiliza țărănimea muncitoare la lupta pentru a obține noi realizări, pentru îndeplinirea în cele mai bune condițiuni a colectărilor, a însămânțărilor de toamnă, în vederea asigurării unei recolte bogate pentru anul viitor.

Sarcinile date de alegători sunt o mândrie pentru mine

La 3 Decembrie 1950, când cetățenii din circumscripția electorală nr. 89 din Galați m'au ales deputat, am fost nespus de bucuroasă de înalta cinste ce mi s'a acordat. Mi-am luat atunci angajamentul să fiu în permanență în mijlocul alegătorilor, să cunosc viața lor, să ascult glasul lor, să învăț dela ei și să fac tot ce-mi va sta în putință pentru a corespunde încrederii lor. De atunci am reușit să realizăm multe lucruri folositoare în cartierul I.C. Frimu, cartier locuit în majoritate de muncitori. Succesele pe care le-am avut în munca mea de deputat își au izvorul tocmai în legătura pe care am ținut-o cu alegătorii. Totdeauna ei au fost sfătuitorii mei cei mai buni. Ei au făcut o serie de propuneri juste și au muncit cu însuflețire pentru realizarea lor.

Inainte de fiecare sesiune a comitetului executiv și a ședințelor comitetului executiv, eu discut cu alegătorii problemele cele mai arzătoare care preocupă cartierul nostru și apoi le pun în discuție, spre rezolvare.

Astfel, într'una din consfătuirile cu alegătorii din circumscripția respectivă s'a propus canalizarea anumitor străzi din cartierul nostru. Cetățenii au hotărît să execute prin muncă voluntară săpăturile, iar materialele mici, necesare lucrării de canalizare, să le procure de prin gospodăriile lor. Considerând justă această propunere am trecut la realizarea ei. Am mobilizat cetățenii din cartierul C.F.R. Filești și datorită muncii lor însuflețite strada Aviator Păunescu este acum canalizată. Prin munca voluntară a cetățenilor au fost deasemenea canalizate și alte străzi din cartierul nostru cum sunt strada Oprișenescu, Tg. Ocna, Ciulei, Pătrășcoiu, Ghiculescu, Poetaș și Dumitru Marinescu. In total s'a realizat canalizarea pe o lungime de aproape 10 km.

O altă realizare însemnată izvorîtă, deasemenea, din propunerile cetățenilor din cartier este instalarea luminii electrice pe străzile Aviator Raia, Aurel Vlaicu, Călugăreni și Păunescu.

Prin munca neobosită a cetățenilor s'a înălțat terenul și s'au făcut trotuare pe strada Scânteii, pe o porțiune din strada Alba-Iulia, pe prelungirea I. C. Frimu, precum și pe alte străzi din cartier.

In circumscripția noastră, cetățenii au adus o contribuție însemnată la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

In urma sesizărilor și propunerilor cetățenilor s'a înființat în cartierul nostru un magazin pentru desfacerea produselor alimentare, unul de textile, o librărie. Pentru a se ridica în permanență nivelul de viață al oamenilor muncii din circumscripția noastră, pe lângă cele cerute de ei, s'au înființat și o farmacie, două centre „Aprozar", o cooperativă „Portul Roșu", un depozit de gaz și s'au instalat numeroase difuzoare în casele cetățenilor.

Multe lucruri frumoase am realizat noi în cartier. Noi nu ne mulțumim însă numai cu ceeace am făcut, ci ne străduim să obținem noi succese. In prezent noi acordăm o mare atenție acelor probleme care contribue în mod direct la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

In ultima consfătuire cu cetățenii, ei au venit cu propunerea ca în cartierul nostru să se facă o piață, să fie prelungită linia de tramvai până la gara Filești, și să se amenajeze un parc. Noi suntem siguri că nu va trece mult și vor prinde viață și aceste frumoase propuneri.

Realizările obținute până acum în circumscripția electorală nr. 89 sunt un rezultat al legăturii strânse cu masele. Toată activitatea mea o sprijin numai pe legătura cu cetățenii, deoarece îmi dau seama că stimularea inițiativei lor creatoare, a energiei și entuziasmului lor constitue garanția obținerii unor noi succese în munca pentru continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii din cartierul nostru.

Prof. CHIȚA POPESCU
deputat în sfatul popular al orașului Galați

In preajma finalei crossului „7 Noembrie"

Numai câteva zile ne despart de etapa finală a crossului „7 Noembrie". Zeci de mii de tineri și tinere de pe întreg cuprinsul țării s'au pregătit în vederea participării la această tradițională întrecere atletică care constitue o puternică manifestare a dragostei oamenilor muncii pentru marea Uniune Sovietică, pentru prietenia scumpă ce leagă țările noastre.

Etapa finală a acestei competiții va aduce la startul celor șase probe pe cei mai buni alergători de cross din țară.

Oamenii muncii prețuesc alergarea pe teren variat deoarece ea are o remarcabilă însemnătate aplicativă, contribuind la întărirea sănătății.

Alergarea pe teren variat, presărat cu obstacole, care trebue trecute și depășite, mobilizează toată priceperea și îndemânarea pentru rezolvarea rapidă a unor situații din cele mai complicate.

Tocmai ținând seama de calitățile pe care le desvoltă alergarea pe teren variat, s'a recomandat participarea masivă la crossuri a școlarilor din învățământul mediu.

Acum, când ne găsim în preajma fazei finale, grija profesorului de educație fizică trebue îndreptată către pregătirea temeinică a elevilor care s'au calificat pentru faza finală.

Profesorii de educație fizică trebue să antreneze participanții cu și mai multă atenție și să depună un efort și mai mare în antrenamentele pe care le fac. Este deasemenea necesar ca finaliștii să primească toate îndrumările tehnice.

Finaliștii trebue să știe că nu este recomandabil să alerge cu batista în gură, deoarece respirația se face mai greu, iar organismul nu se poate alimenta cu oxigenul necesar. Inspirația trebue să se facă mai mult pe nas, unde aerul, înainte de a ajunge în plămâni, se încălzește și se curăță de impurități. Expirația se face pe gură.

Deoarece crossul este o alergare pe teren variat, este necesar ca și antrenamentul să fie făcut pe un teren asemănător: alergare prin pădure, prin natură, sărituri peste mici obstacole. Deasemenea, trebue făcut un antrenament la urcatul și coboritul dealurilor. Pentru a urca mai ușor, corpul trebue ușor înclinat înainte și pașii făcuți mai mărunți pentrucă în această poziție poate fi mai bine păstrat echilibrul. La coborîrea unui deal, pașii trebue să fie mai mari, iar echilibrul se păstrează din mâini, depinzând în mare măsură de înclinația pantei. In ultima săptămână înaintea concursului, este necesar un antrenament ceva mai ușor, fără a se face antrenamente pentru viteze.

In ziua concursului se va face numai o ușoară încălzire adică exerciții de gimnastică pentru respirație și câteva sprinturi. Cu o jumătate de oră înainte de concurs se va face o încălzire așa cum s'a arătat mai sus, timp de 20 minute. Incălzirea este absolut necesară deoarece ea are scopul să pună sângele în mișcare, să „încălzească" organismul. După aceea, urmează o odihnă de 10—15 minute. Incălzirea se face în trening. Concurentul rămâne îmbrăcat pentru a păstra căldura corpului. La concurs se va porni în echipament uscat. Recomandabil este deasemenea ca pantofii de tenis să nu fie noi, ci purtați, pentrucă altfel ei pot jena.

Incă dela plecarea în cursă, alergătorul trebue să știe să-și dozeze forțele în așa măsură încât să se mențină pentru a doua parte a cursei și în special pentru finiș.

După trecerea liniei de sosire se mai face o ușoară alergare de câteva minute pentru ca respirația să revină la normal.

Aplicând aceste recomandări, profesorii care predau educația fizică în școlile medii trebue să la toate măsurile pentru buna desfășurare a finalei crossului care va avea loc la 1 Noembrie la Sibiu.

Analele Româno-Sovietice

(Seria Filosofie nr. 5/1953).

Sub îngrijirea Institutului de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R. au apărut Analele Româno-Sovietice, seria Filosofie nr. 5 din 1953.

Revista cuprinde un bogat și variat material documentar sovietic, care se adresează atât celor ce studiază și predau filosofia cât și celor care activează în domeniul științelor sociale în general.

Deosebit de interesant pentru cadrele didactice din învățământul superior, care predau bazele marxism-leninismului, este articolul lui A. P. Astafiev „Experiența folosirii literaturii beletristice în predarea bazelor marxism-leninismului" în care autorul ne împărtășește din experiența catedrei de marxism leninism a Academiei militare de ingineri „Cuibâșev".

Revista a fost pusă în vânzare în librării.

Pentru îmbunătățirea activității comisiilor cu munca de masă în producție

Alexandru Apostu
șeful secției muncii de masă în producție a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ

In lumina Hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August a.c., Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățământ a luat o serie de măsuri organizatorice menite să ducă la îmbunătățirea activității organelor sindicale regionale și raionale. Astfel, s'a trecut la organizarea cursurilor de instructaj cu responsabilii comisiilor dela regiuni și raioane în scopul lichidării birocratismului ce s'a manifestat în activitatea unor activiști sindicali și pentru îmbunătățirea muncii de masă a sindicatului nostru.

Cursul organizat la Timișoara cu responsabilii comisiilor muncii de masă în producție, va duce la o serioasă îmbunătățire a activității comitetelor sindicale regionale și raionale. Sunt, însă, comitete sindicale cum ar fi cele din regiunea Craiova, Pitești, Cluj, București, Galați etc., care prin netrimiterea responsabililor de comisii la cursuri au dovedit o atitudine de nepăsare și de subapreciere a muncii sindicale. Conferințele, referatele și discuțiile ținute în cadrul acestui curs au scos la iveală o serie de metode bune de muncă cu privire la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Astfel a reușit că pentru obținerea unei frecvențe de 100% este necesar să se intensifice munca politică în rândul părinților, să se realizeze o strânsă legătură cu deputații sfaturilor populare, cu toate organizațiile de masă și cu conducerile întreprinderilor care patronează școlile, pentru ca acestea să contribue la acoperirea nevoilor materiale ale unor elevi.

Organizatorii de grupă au datoria să mobilizeze pe învățători și diriginți în întocmirea carnetelor individuale cuprinzând observațiile făcute asupra elevilor în desfășurarea activității din școală, folosirea timpului în familie și în general toate datele necesare cunoașterii cauzelor succeselor și lipsurilor din munca elevilor, pentru găsirea celor mai juste metode de muncă cu fiecare elev.

Pentru asigurarea succesului la învățătură e necesar să existe o strânsă colaborare între școală și familie. Deaceea va trebui să se viziteze cât mai frecvent elevii la domiciliu și să se organizeze convorbiri individuale cu părinții.

Folosind experiența școlii sovietice și a școlilor noastre fruntașe, organele sindicale trebue să treacă la organizarea cursurilor de instruire pedagogică a părinților.

Organelor sindicale le revine sarcina de mare răspundere în lupta împotriva deformărilor anti-științifice, împotriva curentelor reacționare în domeniul pedagogiei. Iată dece trebue să acordăm cea mai mare atenție studierii operelor clasicilor marxism-leninismului.

Pentru ridicarea calității lecțiilor, pentru îmbunătățirea metodelor de predare, la cursul organizat la Timișoara s'a discutat în mod amănunțit problema organizării schimbului de experiență. Astfel, s'a arătat că prin organizarea schimbului de experiență, organele sindicale educă membrii de sindicat în spiritul ajutorului reciproc, în spiritul muncii colective, desvoltând în acelaș timp spiritul critic și autocritic, fără de care nu se pot remedia lipsurile existente în școlile noastre.

In mod deosebit s'a insistat asupra felului cum trebue organizate consfătuirile de producție, înlăturându-se confuziile ce au existat la unii tovarăși în legătură cu consiliile pedagogice și consfătuirile de producție. Astfel s'a arătat cursanților că în timp ce consiliul pedagogic este organul consultativ al directorului școlii, consfătuirea de producție este organul activității obștești a maselor, desfășurând și un control obștesc asupra activității tuturor cadrelor, inclusiv a administrației școlii.

Consiliul pedagogic lucrează sub îndrumarea directorului, pe când activitatea consfătuirii de producție este condusă de un membru al comitetului sindical, sau de organizatorul de grupă care îndrumează activitatea comisiei muncii de masă în producție.

In ședința de încheiere a cursului de instructaj s'a trasat ca sarcină responsabililor comisiilor muncii de masă în producție să activizeze pe membrii comisiei în realizarea sarcinilor ce le revin și să se treacă imediat la instruirea responsabililor cu munca de masă în producție dela comitetele de instituție și a organizațiilor de grupe din centrele de raion.

Pentru obținerea unor rezultate bune în activitatea comisiilor muncii de masă în producție sunt necesare, însă, îndrumarea și controlul permanent din partea comitetelor sindicale regionale. Numai printr'o muncă bine organizată, comisiile muncii de masă în producție vor contribui cu succes la îmbunătățirea muncii instructiv-educative în școlile noastre.

Comitetul sindical regional Bârlad se preocupă de pregătirea școlilor pentru iarnă

Grija pentru continua îmbunătățire a condițiilor de viață și de muncă ale elevilor constitue una din preocupările principale ale comitetului sindical din regiunea Bârlad.

In ședințele de lucru organizate de către comitetul sindical regional cu președinții comitetelor sindicale raionale s'a stabilit ca împreună cu secțiile de învățământ raionale să se treacă la aplicarea măsurilor necesare pentru buna aprovizionare și gospodărire a internatelor și a cantinelor școlare. In acest scop comitetele de instituție din școlile regiunii Bârlad au numit câte un responsabil care să sprijine conducerea școlii în rezolvarea problemelor aprovizionării și în general în problema pregătirilor pentru iarnă.

Astfel, la școala pedagogică de băieți din orașul Bârlad, problema aprovizionării cantinei cu legume, zarzavaturi, conserve pentru iarnă și carne a stat în centrul preocupărilor comitetului de instituție și ale conducerii școlii. De pe terenul gospodăriei anexe s'au recoltat cantități importante de porumb, grâu, nutreț pentru vite, legume, zarzavaturi etc.

Deasemenea prin contracte încheiate cu gospodăriile anexe ale diferitelor întreprinderi din orașul Bârlad ca de pildă, fabrica de confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej", întreprinderea „11 Iunie" și altele, școala pedagogică de băieți și-a mărit posibilitățile de aprovizionare prin preluarea surplusului dela gospodăriile acestor întreprinderi.

Țăranii colectiviști din comuna Sârbi, raionul Bârlad, au răspuns cu drag la apelul făcut de această școală vânzându-i importante cantități de produse agricole și animale. Colectiviștii au considerat drept o datorie patriotică să sprijine elevii și colectivul didactic dela școala pedagogică de băieți, care la rândul lor, acordă o grijă deosebită ridicării nivelului cultural al gospodăriei agricole colective. Astfel în gospodăria agricolă colectivă din comuna Sârbi, s'au organizat de către elevi și profesorii școlii pedagogice de băieți din Bârlad conferințe, șezători cultural-artistice, programe sportive.

Realizări frumoase au fost obținute deasemenea și de către colectivele de conducere dela școala medie de fete din orașul Bârlad, dela școala de 7 ani din satul Sălcenii raionul Bârlad, dela școala medie mixtă din comuna Panciu, raionul Panciu, dela școala de 7 ani din comuna Costești etc., care au gospodării anexe bine organizate și administrate.

O însemnată contribuție la aprovizionarea acestor școli au dat-o și părinții elevilor care au vândut școlilor din produsele recoltate de ei.

Sunt însă unități școlare din regiunea Bârlad care au subapreciat importanța problemelor administrativ-gospodărești în legătură cu aprovizionarea de iarnă. De pildă, școala de 7 ani din comuna Grivița, școala de 7 ani din comuna Aricești, școala medie de băieți din orașul Bârlad au serioase lipsuri în această privință.

Dacă la majoritatea școlilor cu internate se fac pregătiri pentru aprovizionarea cantinelor nu se poate spune acelaș lucru despre aprovizionarea cu lemne. Sunt unele școli ca de exemplu, școala pedagogică de băieți din orașul Bârlad, școala de 7 ani din comuna Costești care ajutate de sfaturile populare au obținut cantitatea de lemne necesară.

Se constată însă la o mare parte din școlile regiunii Bârlad o gravă rămânere în urmă în ceeace privește aprovizionarea cu lemne.

Conducerea întreprinderii „Combustibilul" trebue să fie mai conștientă de sarcinile ce-i revin pentru traducerea în viață a Hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August a.c., cu privire la îmbunătățirea nivelului material și cultural al oamenilor muncii, și să ia măsuri grabnice pentru a satisface cerințele școlilor în pragul iernii.

Comitetul sindical regional și secția de învățământ regională trebue să acorde un interes mai mare asigurării bazei materiale a școlilor fără de care procesul de învățământ nu se poate desfășura în bune condițiuni.

Cadrele didactice în campania agricolă de toamnă

In întreaga țară oamenii muncii din agricultură, sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu sprijinul continuu al comitetelor executive ale sfaturilor populare, se pregătesc pentru alegerea deputaților în sfaturile populare. In cinstea acestui mare eveniment politic ei desfășoară o muncă rodnică pentru a termina la timp campania însămânțărilor de toamnă și pentru a efectua lucrările la un nivel agrotehnic superior. Țărănimea noastră muncitoare luptă pentru a obține o recoltă sporită în anul viitor în vederea asigurării hranei poporului muncitor și a aprovizionării industriei cu materii prime, în vederea ridicării nivelului de viață al celor ce muncesc.

In toate comunele și satele patriei noastre, țăranii muncitori sunt însuflețiți de dorința de a realiza sarcina trasată de partid și guvern în domeniul agriculturii: depășirea nivelului producției agricole dinainte de război și sporirea într'un mod simțitor a producției de cereale panificabile, ca și a producției de porumb, cartofi, legume, furaje, carne, lapte.

In lupta pentru mobilizarea oamenilor muncii dela sate la o muncă activă și conștientă în vederea îndeplinirii lucrărilor agricole de toamnă în cele mai bune condiții un rol deosebit de important îl are propaganda agricolă. Invățătorii și profesorii dela sate au în această privință un vast teren de activitate obștească. Folosind diferitele forme de propagandă, ei au sarcina de a ajuta oamenii muncii dela sate să cunoască și să înțeleagă importanța măsurilor trasate de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August a.c. Cadrele didactice trebue să acorde o mare atenție mobilizării țărănimii muncitoare pentru traducerea în viață a Hotărîrilor partidului și guvernului.

La șezătorile căminului cultural, la serile culturale sau la consfătuirile cu țăranii muncitori, cadrele didactice din satul și comuna respectivă nu trebue să lipsească. Ținând seama de importanța propagandei prin conferințe, învățătorii și profesorii dela sate trebue să contribue efectiv la îmbunătățirea activității colectivelor de conferențiari de pe lângă căminele culturale, prin întocmirea de conferințe cu caracter local, cu subiecte legate de diferite etape ale muncilor agricole de toamnă.

Invățătorii și profesorii sunt chemați să dea un însemnat ajutor în mobilizarea țărănimii muncitoare, în lămurirea oamenilor muncii dela sate asupra importanței introducerii pe scară largă a agrotehnicii înaintate. In munca lor pentru convingerea țărănimii muncitoare, învățătorii și profesorii trebue să folosească exemple concrete din regiunea, raionul și comuna respectivă, exemple cunoscute țăranilor muncitori, care să le arate concret superioritatea folosirii agrotehnicii în agricultură.

Comuniștii din școlile noastre au datoria de a combate cu tărie formalismul cu care unele cadre didactice țin conferințe la căminul cultural. In multe sate și comune propaganda agricolă se rezumă numai la ținerea conferințelor fără a se populariza experiența pozitivă dobândită în urma aplicării metodelor agrotehnice. Să arătăm țărănimii muncitoare că însămânțările și celelalte lucrări de toamnă constitue baza recoltei anului viitor, că arătura adâncă sporește, deasemenea, recolta cu 40 la sută, iar folosirea de semințe selecționate aduce un spor de 100 — 150 kg. la hectar. Trebue să li se arate țăranilor muncitori că semănatul cu mașina, pe lângă că sporește recolta, contribue la obținerea de economii de semințe, de brațe de muncă și de timp, iar semănatul în rânduri încrucișate poate da un plus de 400 — 500 kg. la hectar. Un prețios ajutor trebue să dea țăranilor muncitori, în lupta lor pentru a dobândi recolte cât mai bogate, cadrele didactice dela școlile tehnice agricole.

Pentru susținerea muncilor agricole de toamnă trebue acordată o deosebită atenție difuzării cărților și broșurilor în legătură cu aceste munci. In acest sens, un rol deosebit de important îl au bibliotecile, căminele culturale, colțurile roșii etc.

Să nu uităm niciun moment că muncile agricole de toamnă se desfășoară în condițiile ascuțirii luptei de clasă la țară. Cadrele noastre didactice au datoria să dea o serioasă contribuție la educarea țăranilor muncitori în spiritul vigilenței revoluționare, în așa fel ca ei să lupte cu hotărîre împotriva dușmanului de clasă, să zădărnicească uneltirile chiaburilor și ale cozilor lor de topor.

Printr'o muncă neobosită în rândurile țăranilor muncitori, să contribuim din plin la asigurarea unei recolte bogate, la sporirea necontenită a producției de cereale-marfă, condiție însemnată în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc din patria noastră.

Dece n'au fost cuprinși în școală toți copiii de vârstă școlară din raionul Cluj

Una dintre principalele sarcini ale secțiilor de învățământ este îndeplinirea planului de școlarizare. Prin cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară se asigură secarea definitivă a izvoarelor analfabetismului, în vederea lichidării totale a neștiinței de carte în țara noastră.

Pentru majoritatea secțiilor de învățământ regionale și raionale ca și pentru majoritatea unităților școlare, aceasta a constituit o preocupare de seamă. Incă dela sfârșitul anului școlar trecut, învățătorii și profesorii au început munca de lămurire printre părinții elevilor, muncă pe care au continuat-o în timpul vacanței, reușind astfel să cuprindă în școală pe toți copiii de vârstă școlară și să realizeze o frecvență de 100% încă din primele zile ale acestui an școlar. Mai sunt totuși raioane în care îndeplinirea planului de școlarizare cât și frecvența elevilor lasă de dorit. Așa stau lucrurile, de pildă, în raionul Cluj. In comuna Florești din acest raion au rămas 16 copii de vârstă școlară necuprinși în școală. Aceeași situație este în comuna Dârza unde, deasemenea, au rămas în afara școlii 16 copii de vârstă școlară. Situații asemănătoare mai sunt în comunele Apahida, Măguri, Mera și altele.

Care sunt cauzele acestei situații îngrijorătoare? Ce măsuri s'au luat pentru a rezolva această problemă? Unii dintre copiii necuprinși în școală, ca cei din comuna Măgureni, locuiesc cu familiile lor în case izolate situate la 2—4 km. depărtare de școală. Până acum, sfaturile populare nu au luat nicio măsură pentru a asigura transportul acestor elevi la școală.

Dovedind o condamnabilă lipsă de răspundere, secția raională de învățământ deși a fost sesizată asupra lipsurilor care există în problema școlarizării în raion nu a luat nicio măsură în vederea lichidării lor. Cum ar putea oare să se rezolve această situație dacă organele de îndrumare și control nici nu s'au deplasat pe teren pentru a vedea la fața locului care este situația și ce măsuri se pot lua?

Dacă în anumite comune din acest raion există copii de vârstă școlară care n'au fost cuprinși în școală, o mare parte din vină aparține cadrelor didactice și mai ales conducerii școlilor respective. Astfel, la școala din comuna Măguri atât tovarășul Anton Aurel, directorul școlii, cât și celelalte cadre didactice nu au luat măsurile necesare pentru a aduce la școală pe toți copiii de vârstă școlară. Lipsa lor de interes a făcut ca 15 elevi să rămână în afara școlii. Directorul școlii și pedagogii cu mai multă experiență în muncă au lăsat cadrele tinere să lucreze singure, nu le-au ajutat în muncă. Astfel, tinerii pedagogi, fără experiență, nu au putut duce cu succes munca de lămurire printre săteni. O totală lipsă de răspundere au dovedit și unele cadre didactice dela școala din comuna Mera. Astfel, învățătoarea Olga Antal deși are în comuna sa un număr de 15 elevi necuprinși încă la școală, nu a fost preocupată serios de școlarizarea lor. Până acum, ea nu a mers încă pe teren pentru a vedea cum poate îndrepta această situație. Tovarășa Kis Irina, directoarea școlii, și întregul colectiv didactic au dovedit o atitudine formală față de realizarea învățământului general.

Ținând seama de faptul că școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară și menținerea frecvenței regulate a elevilor la cursuri sunt sarcini de mare răspundere, este necesar ca toate cadrele didactice din școlile care mai au lipsuri în această privință să lupte cu hotărîre pentru îndeplinirea acestor sarcini, să învețe din experiența zecilor de mii de învățători care au cuprins în școală pe toți copiii, îndeplinindu-și misiunea ce le-a fost încredințată. Colectivele didactice în frunte cu directorii trebue să ducă o serioasă muncă de lămurire printre părinții copiilor pentru a-i convinge pe toți să-și trimită copiii la școală. In această muncă trebue să fie antrenate și comitetele de părinți care pot să dea un însemnat sprijin în lămurirea tuturor părinților. Este deasemenea bine să se înființeze lectorate pentru părinți, unde pe lângă celelalte probleme educative, să se discute în mod temeinic datoria părinților de a-și trimite copiii la școală. Acolo unde există copii bolnavi, care nu pot părăsi locuința un anumit timp, învățătorii și profesorii au sarcina de a se deplasa la domiciliul acestor copii pentru a-i ajuta să-și însușească cunoștințele necesare. Pentru copiii care locuiesc departe de școală, este bine ca secția de învățământ împreună cu sfatul popular raional și cu sfaturile populare comunale, să analizeze posibilitatea asigurării transportului lor la școală. Acolo unde este posibil e necesar ca acești copii să fie cuprinși într'una din școlile din raion care au internat. Directorii și cadrele didactice trebue să privească cu mai multă atenție sarcina ce le revine în problema școlarizării tuturor copiilor de vârstă școlară și să asigure îndeplinirea planului de școlarizare în școlile lor. Colectivului secției de învățământ îi revine sarcina de a verifica pe teren această muncă și de a ajuta cadrele didactice să lichideze lipsurile existente. Toți copiii trebue să învețe carte, — iată o problemă care trebue să stea mereu vie în fața fiecărui om al muncii din învățământ.

M. PANAITOPOL

Intre 23-28 Noembrie va avea loc la Viena sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

PRAGA 21 (Agerpres). — CETEKA transmite:

Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității următoarea declarație a președintelui Consiliului Mondial al Păcii, Frédéric Joliot-Curie:

Intre 23—28 Noembrie va avea loc la Viena sesiunea Consiliului Mondial al Păcii.

In cadrul sesiunii se va examina desfășurarea actualei campanii dusă de toți oamenii iubitori de pace care fără să țină seama de divergențele lor din trecut sau prezent, acționează în scopul de a determina guvernele, ca în spiritul respectării independenței și securității popoarelor, să soluționeze, pe baza unor acorduri acceptabile pentru toți, divergențele și conflictele dintre națiuni, și anume:

Instituirea controlului asupra interzicerii bombei cu hidrogen și a altor arme de exterminare în masă și reducerea înarmărilor;

Reglementarea problemelor coreeană și germană, care reprezintă principalul pericol pentru pacea mondială.

Persecutarea copiilor soților Rosenberg

NEW YORK 22 (Agerpres). — Ziarele relatează un fapt revoltător în legătură cu copiii celor doi luptători pentru pace Ethel și Julius Rosenberg executați vara aceasta în S.U.A. Autoritățile școlare din localitatea Thomas River — unde locuesc Michael și Robby Rosenberg — au interzis copiilor să frecventeze mai departe școala locală, sub pretextul că aceștia, care sunt găzduiți de familia Bach din Thomas River, nu ar avea „o reședință stabilă" în oraș și că ei ar trebui să meargă să învețe la New York unde domiciliază tutorele lor avocatul Emanuel Bloch.

Această măsură nu are nici o bază legală. Datorită însușirilor sale Michael a fost ales de către colegii săi șeful clasei.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C. 9363

Biblioteca Centrala Regionala

167

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 239 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 31 Octombrie 1953

In acest număr:

- **S. Kaftanov** — O sarcină urgentă a școlii superioare (pag 2-)
- Consfătuirea organizatorilor, profesorilor și elevilor de la cursurile populare de limba rusă (pag. 2-a)
- Să perfecționăm stilul conducerii colectivului școlar (pag. 2-a)
- S'a deschis noul an școlar în învățământul de partid (pag. 3-a)
- **Varvara Sârbu** — Cum trebue să învățăm pe elevii din clasa I-a să scrie (pag. 3-a)
- **Prof. Traian M. Popescu** — Organizarea lucrărilor de laborator la fizică în clasa a IX-a (pag. 3-a)
- Câteva probleme în legătură cu planul de muncă al școlii (pag 3-)
- Cei mai buni fii ai poporului muncitor propuși candidați în alegerile pentru sfaturile populare (pag. 4-a)
- **Eugen Luca** — Regimul democrat-popular cinsteşte pe reprezentanții artei și literaturii poporului nostru (pag. 4-a)
- Noi succese în dezvoltarea economiei naționale (pag. 4-a)

Să folosim larg experiența școlii sovietice

Pe întreg cuprinsul patriei noastre oamenii muncii se pregătesc să întâmpine cu noi succese cea de 36-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. In instituțiile de învățământ din toate colțurile țării, învățătorii și profesorii noștri muncesc însuflețiți de experiența școlii sovietice și aplică în activitatea lor această bogată și de nepreținut experiență.

In cei 36 de ani de existență, școala sovietică, bazată pe principii cu adevărat democratice, care corespund năzuințelor întregului popor sovietic, a străbătut un drum măreț, plin de roade, dovedind prin aceasta superioritatea incontestabilă a sistemului de instrucție și educație comunistă.

Scopurile, principiile și metodele școlii sovietice, o deosebesc radical de școala burgheză. La baza ei stă măreața învățătură a clasicilor marxism-leninismului cu privire la educația comunistă, elaborată pentru prima oară de Karl Marx și Friedrich Engels și desvoltată de către V. I. Lenin și I. V. Stalin în condițiile construirii primului stat socialist din lume.

Principiul fundamental al școlii sovietice constă în subordonarea întregului învățământ sarcinilor construirii comunismului în U.R.S.S. Deaceea, învățământul în școala sovietică este un învățământ care instruește și educă generațiile tinere în spiritul comunismului.

Folosind experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Statului Sovietic, partidul și guvernul nostru au înfăptuit în 1948 reforma învățământului. Această reformă, care marchează hotarul între școala veche, burgheză, și școala nouă a regimului de democrație populară, a dat școlii noastre o orientare cu totul nouă. Prin reforma învățământului, școala din patria noastră a fost așezată pe temelia de granit a învățăturii marxist-leniniste. Ea a devenit o școală a poporului, verigă importantă a revoluției noastre culturale, a devenit un factor al culturii înaintate, a devenit principalul izvor de cadre pentru construirea socialismului.

Aplicând în condițiile concrete ale țării noastre principiile științei pedagogice sovietice și bogata experiență a școlii sovietice, statul nostru democrat-popular a încredințat școlii sarcina să înarmeze tânăra generație cu bazele științelor necesare pregătirii lor pentru activitatea practică, să formeze la elevi concepția materialistă asupra lumii, să crească generații de înflăcărați patrioți, să educe tineretul în spiritul internaționalismului proletar, să formeze luptători dârzi pentru cauza socialismului și a păcii.

Pe baza învățăturii marxist-leniniste și a bogatei experiențe a școlii sovietice, statul nostru democrat-popular a asigurat în școală o bază unică cu privire la scopul, conținutul și metodele de instruire și educare a tinerei generații. Planurile de învățământ, programele școlare, manualele și metodele vechi au fost înlăturate și înlocuite cu planuri de învățământ, programe și manuale noi, după exemplul celei mai înaintate școli din lume — școala sovietică.

Statul nostru democrat-popular a deschis larg porțile școlii pentru toți fiii oamenilor muncii, a creat condițiile necesare organizării și desvoltării celor mai variate tipuri de școli. Astfel, s'a lărgit considerabil rețeaua instituțiilor preșcolare, a școlilor elementare și a fost creată școala de șapte ani.

Pentru a asigura absolvenților școlii de șapte ani o bază solidă de cunoștințe generale, realist-științifice, necesare continuării studiului în învățământul superior, s'au creat — după exemplul școlii sovietice — școlile de zece ani. Numărul acestor școli este în continuă creștere, cuprinzând tot mai mulți elevi.

Școlii noastre i-a revenit sarcina de cinste de a forma cadrele necesare avântului construcției socialiste ce se desfășoară în patria noastră, de a asigura cadre pentru diferitele ramuri ale economiei. In acest scop, prin legea reformei învățământului, s'au creat școlile profesionale ale rezervelor de muncă și școlile medii tehnice, care pregătesc specialiști cu calificare medie pentru industria grea, extractivă, energetică, pentru agricultură, comerț, administrație etc. Numărul elevilor acestor școli a crescut în 1952—1953 cu 629% față de 1938—1939.

O mare desvoltare a luat și învățământul nostru superior, asigurând formarea cadrelor de specialiști cu o pregătire superioară. Numărul facultăților a crescut de peste patru ori, cuprinzând astăzi peste 55.000 de studenți.

Aplicând în viață politica leninist-stalinistă cu privire la problema națională, statul nostru democrat-popular asigură dreptul la învățătură tuturor minorităților naționale. In prezent, în țara noastră funcționează școli în 15 limbi ale minorităților naționale.

Școala regimului nostru democrat-popular are ca sarcină să înarmeze elevii cu temeinice cunoștințe științifice, să-i educe în spiritul înaltelor principii ale moralei comuniste, ale patriotismului socialist și ale internaționalismului proletar. Realizarea caracterului științific al învățământului nostru cere înainte de toate predarea cunoștințelor științifice în strânsă legătură cu practica, cu viața. Învățând necontenit din experiența învățătorilor și profesorilor sovietici, care luptă cu avânt pentru realizarea învățământului politehnic, cadrele didactice din țara noastră luptă pentru a realiza un conținut cu adevărat științific al lecțiilor. An cu an, ei își perfecționează metodele de predare pentru a ajuta pe elevi să pătrundă singuri fenomenele naturii, să-și formeze o concepție materialistă asupra lumii. Pentru aceasta, învățătorii și profesorii se străduesc zi de zi să-și ridice atât nivelul științific cât și nivelul ideologic, să se desăvârșească din punct de vedere pedagogic.

In acelaș scop, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, — organizat după exemplul institutelor din Uniunea Sovietică — inițiază cursuri cu directorii de școli, cu inspectorii, cu responsabilii de cercuri pedagogice, cu metodiștii, cu învățătorii și profesorii. In cadrul acestor cursuri se pun la dispoziția cadrelor didactice diferite materiale de îndrumare, traduse sau alcătuite după teoria pedagogiei sovietice.

Institutul de Științe Pedagogice, pe baza planurilor și a programelor școlare sovietice, elaborează planuri, programe școlare și îndrumări metodice pentru predarea diferitelor obiecte de învățământ. Deasemenea, în ridicarea nivelului procesului de învățământ, presa pedagogică din țara noastră este menită să aducă o largă contribuție prin popularizarea experienței cadrelor didactice sovietice în munca instructiv-educativă.

Pentru toate cadrele din învățământ, ca și pentru toți cei care sunt interesați în problemele educației comuniste, Editura de Stat Didactică și Pedagogică constituie un ajutor prețios. Publicând în limba română operele pedagogilor sovietici A.S. Macarenco și N.C. Crupscaia, editura a pus la dispoziția pedagogilor din patria noastră rodul unei activități îndelungate și neobosite în domeniul învățământului, al unei munci devotate, de înaltă calitate, pe frontul luptei pentru victoria socialismului și comunismului. Deasemenea, editarea în limba română a operelor clasicilor pedagogiei ruse: Herzen, Belinschi, Cernâșevschi și Dobroliubov precum și a manualului de pedagogie al profesorului I. A. Cairov, a oferit cadrelor noastre didactice posibilitatea să-și îmbogățească cunoștințele cu cele mai înaintate teorii și principii pedagogice.

Succesele obținute în ultimii ani de școlile noastre, numărul din ce în ce mai mic al elevilor repetenți și corigenți, reflectă folosirea din ce în ce mai largă a experienței școlii sovietice. Crește numărul învățătorilor și profesorilor care în lecțiile pe care le desfășoară, în orele educative, în activitatea extrașcolară cu elevii, se conduc după principiile și indicațiile pedagogiei sovietice. Consfătuirile raionale din Septembrie ale cadrelor didactice au arătat că an de an se îmbunătățește munca învățătorilor și profesorilor noștri care aplica în viața experiența cadrelor didactice din U.R.S.S. Din ce în ce mai mulți învățători și profesori reușesc să realizeze lecții de bună calitate, să înarmeze pe elevi cu cunoștințe, priceperi și deprinderi tot mai trainice, reușesc să lupte cu succes împotriva rămânerii în urmă la învățătura a elevilor. In cadrul consiliilor pedagogice, al cercurilor pedagogice, se discută tot mai mult experiența școlii sovietice. In cadrul cabinetelor pedagogice, al cluburilor și al colțurilor roșii se organizează consfătuiri a căror temă este folosirea creatoare a experienței sovietice în predarea diferitelor materii de învățământ.

Urmând exemplul profesorilor sovietici, profesorii de fizică din patria noastră se străduesc să folosească cât mai mult laboratorul școlii, să organizeze ateliere pentru a preda cunoștințele de fizică în strânsă legătură cu practica, să organizeze excursii la locul de producție. In atelierele de pe lângă școli, elevii, sub conducerea și îndrumarea profesorului de specialitate, confecționează aparate simple, deprinzându-se să mânuiască unele simple, să aplice cunoștințele însușite în cadrul lecțiilor.

Pe loturile experimentale de pe lângă majoritatea școlilor, elevii urmăresc procesul de creștere a diferitelor plante, aplică principiile miciuriniste în obținerea unor noi soiuri de plante. Toate acestea trezesc și mai mult interesul elevilor pentru obiectele respective, le asigură cunoștințe și deprinderi temeinice.

Aplicarea științei staliniste despre limbă, aplicare bazată pe cerințele practice ale învățământului nostru, a așezat pe noi temelii conținutul și metodele de predare a limbilor în școlile noastre. Pe baza tezelor staliniste despre limbă s'a făcut restructurarea programelor și metodelor de învățământ, iar cadrele noastre didactice au primit prețioase îndrumări în această privință.

Ceeace asigură școlii noastre superioritatea sa față de școala din societatea burgheză este atât conținutul ei, cât și metodele de predare și educative. Teoria educației în colectiv și prin colectiv, elaborată de marele pedagog sovietic A.S. Macarenco, luminează calea multor pedagogi din școlile noastre. In majoritatea școlilor din patria noastră, acest principiu de educație prinde din ce în ce mai mult viață prin activitatea desfășurată de elevi în cadrul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, în cadrul colectivelor claselor prin ridicarea neîntreruptă a calității învățământului, prin educația ideologică și politică pe care tineretul și copiii o primesc în școală, acasă și în toate împrejurările.

Studiind din ce în ce mai mult experiența școlii sovietice, învățătorii și profesorii noștri reușesc să înlăture din practica lor metodele vechi de instrucție și educație, metode retrograde, antiștiințifice, caracteristice școlii trecutului.

Chezășia îndeplinirii sarcinii măreție pe care statul nostru a dat-o celor ce muncesc în școală, o constitue ridicarea necontenită a nivelului lor politic, ideologic și profesional.

Baza creșterii cadrelor noastre didactice atât din punct de vedere ideologic, cât și profesional o constitue, așa cum arată documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., studiul individual. Învățătorii și profesorii noștri trebue să folosească din plin posibilitățile create de regimul nostru democrat-popular, prin participarea cât mai regulată la diferitele forme de învățământ politic și profesional, prin studierea din ce în ce mai adâncită a pedagogiei și experienței școlii sovietice.

LUNA PRIETENIEI ROMÂNO-SOVIETICE

Călăuza cea mai prețioasă a muncii noastre

Iuliana Bertalan
decorată cu Ordinul Muncii cl. II-a
șeful secției de învățământ a orașului
Tg. Mureș

Dezvoltarea pe care a luat-o rețeaua de școli în orașul Târgu-Mureș este o ilustrare vie a politicii partidului și guvernului nostru în domeniul învățământului. Față de anul 1939, în prezent, numărul elevilor din școlile de toate gradele a crescut în orașul nostru cu aproape 300%, iar numărul cadrelor didactice cu mai mult de 200%.

Un rol principal în dezvoltarea școlilor din Târgu-Mureș l-a avut secția de învățământ a sfatului popular orășenesc. Bucurându-se în mod nemijlocit de sprijinul partidului, ea a întreprins o muncă susținută pentru îndrumarea cadrelor didactice și asigurarea condițiilor necesare desfășurării unui învățământ de calitate.

In munca noastră de zi cu zi, am fost ajutați îndeaproape de experiența bogată a școlii sovietice, școala cea mai înaintată din lume. Colectivul secției de învățământ a orașului Târgu-Mureș a găsit în materialul sovietic de specialitate, un sprijin prețios în desfășurarea muncii de îndrumare și control. Metodicile sovietice, lucrările lui A.N. Volcovschi, I. K. Novicov, V.M. Dimitriev, N.K. Ciumacov, I.A. Cairov și ale altor nenumărați organizatori și pedagogici sovietici au constituit și constitue un serios ajutor în munca noastră.

In anul școlar trecut, noi am observat, este drept destul de târziu, că în orașul nostru există un număr prea mare de copii nescolarizați. Măsurile pe care le-am luat în această privință erau nestudiate, aveau un caracter limitat și n'au dus la rezultatele dorite. In acest an am găsit însă și pe acest tărâm al muncii de învățământ un ajutor de preț în materialul sovietic. F. M. Dimitrieva arată într'una din lucrările sale cum trebue inspectată activitatea școlilor pentru realizarea învățământului general obligator. Aplicând în practică cele studiate, colectivul secției de învățământ, chiar din primele zile ale acestui an școlar, a cercetat fiecare școală în parte, a confruntat datele recensământului cu numărul copiilor înscriși în clasele I-IV și cu catalogul din cursul anului trecut, a căutat să constate care este situația fiecărui copil din circumscripția școlară respectivă care nu s'a prezentat la școală, a întreprins o largă muncă de lămurire în rândurile părinților și a luat măsuri corespunzătoare.

In anul școlar trecut, am acordat o deosebită atenție muncii de conducere a școlii. O. P. Rostovțeva arată într'una din lucrările sale că întărirea conducerii școlii este una dintre sarcinile primordiale ale organelor învățământului public. Călăuziți de acest principiu de bază, colectivul secției de învățământ a întreprins în școlile din oraș o largă muncă de îndrumare în această privință. Inspectorii secției au arătat directorilor de școli că ei sunt răspunzători de activitatea care se desfășoară în unitățile pe care le conduc, că ei sunt aceia care trebue să desfășoare munca de îndrumare și control în rândurile cadrelor didactice ale școlii. Această acțiune a contribuit în mare măsură ca la sfârșitul anului școlar să înregistrăm, la clasele I-IV, un procent de 96% promovați.

Sub îndrumarea secției de învățământ, școala medie nr. 2 de fete a convocat o consfătuire cu directorii școlilor sătești din rajonul Tg. Mureș. In cadrul acestei consfătuiri, care a durat două zile, directorii școlilor elementare dela sate au studiat felul cum aplică această școală metodele sovietice în munca de conducere a școlii, au cunoscut cum se desfășoară activitatea unei zile din viața acestei școli.

Pe baza experienței inspectorilor sovietici, secția noastră de învățământ inspectează școlile în mod organizat. Noi nu ne mai mărginim la inspecții cu caracter general, întâmplător. In acest an școlar am organizat o serie de inspecții cu teme dinainte fixate. Astfel, la începutul anului școlar, am întreprins o inspecție cu întregul colectiv al secției cu tema „Realizarea învățământului general obligator". Deasemenea, ne-am propus să realizăm în curând inspecții axate pe temele: „Verificarea nivelului de cunoștințe al elevilor la sfârșitul păturarului I.", „Sistemul de notare", „Munca pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură" etc.

Pe lângă această formă de inspectare a școlilor, colectivul secției de învățământ a folosit cu rezultate pozitive metoda sovietică a inspecției în brigăzi. Astfel de inspecții au avut loc în cursul anului trecut la școala elementară cu limba de predare maghiară nr. 2, școala medie de băieți nr. 2 „Iosif Rangheț" și la școala medie serală. Cu acest prilej, activitatea școlilor a fost controlată sub toate aspectele de către membrii secției de învățământ, metodiști, reprezentanți ai comitetului sindical de învățământ.

Colectivul secției de învățământ a orașului Târgu-Mureș este hotărît să intensifice munca de studiere a uriașei experiențe dobândită de școala și pedagogia sovietică și să întreprindă la rândul ei o largă acțiune în rândurile cadrelor didactice pentru cunoașterea temeinică a metodelor de muncă pe care le folosesc cu succes pedagogii sovietici.

Cartea sovietică, prietena noastră cea mai bună

O după amiază frumoasă de toamnă. Sala de festivități a școlii de 10 ani nr. 12 de fete din Capitală strălucește de lumină. Strălucesc de curățenie și bluzele albe ale elevilor așezate în bănci, și pereții proaspăt văruiți gătiți de sărbătoare.

Elevele s'au strâns în câteva grupuri și discută cu înflăcărare.

— Știi, mie mi-a plăcut cel mai mult capitolul în care membrii Tinerei Gărzi eliberează pe...

— Dar câtă poezie are această carte, deși e plină de luptă! Și când te gândești că toate cele povestite s'au petrecut aievea!

Ca o furtună năvălește între ele o fată scundă, cu obrajii ca două piersici.

— Voi, fetelor, ați citit ediția doua a cărții care a apărut de curând? — le întreabă ea. E mai bună ca prima. Fadeev a citit articolele apărute în ziarele sovietice și și-a refăcut cartea. A făcut-o mai bună. Voi ați mai citit alte opere ale lui Fadeev?

— „Ultimul din Udeghe" — spune o fată.

— „Infrângerea", ce carte minunată — adaugă alta. E din timpul revoluției. Știți, pe o vreme ca asta începe cartea. Era toamnă ca și acum. Poate frunzele copacilor erau la fel de ruginite ca și acestea din grădină... Cât de mult iubeau ei viața și cum au luptat ca s'o apere!

— Haideți înăuntru că începem.

In după amiaza aceea, cercul „Prietenii cărții" prezenta recenzia cărții „Tânăra Gardă". Trei eleve stăteau la o masă acoperită cu pânză roșie. Celelalte așteptau cu atenție în bănci. Pe masă, cartea „Tânăra Gardă". Ii tremură la început vocea Galinei Alexe când a început să prezinte cartea. Dar încetul cu încetul, a prins curaj. Vorbea într'adevăr de tinerii aceia minunați din Krasnodon, vitejii Oleg, Vanea, Volodia, ca despre niște prieteni apropiați. Vorbind cu adevărată pasiune, ea a reușit să arate ce mult a însemnat pentru ele această carte, ce reazim puternic le sunt în activitatea de fiecare zi cartea aceasta și toate cărțile sovietice în care este redată viața și lupta tineretului sovietic. A vorbit apoi Anda Georgescu despre personagiile cărții „Tânăra Gardă".

— Cine se înscrie la cuvânt?

Mai multe mâini se ridică în sus.

— Eu am citit că lui Oleg Coșevoi îi plăcea tare mult să citească. Tinerii elevi din Krasnodon despre care scrie Fadeev, iubeau mult poezia, iubeau poeții clasici și mai ales, îl iubeau pe Puşkin ca pe nimeni altul.

Din vorbele elevelor, din înflăcărarea lor, vedem cum Oleg, Liuba, Serghei și toți ceilalți eroi părăsesc filele cărții și devin prieteni, tovarăși de drum ai tineretului din sală.

Fiecare erou dintr'o carte sovietică, spune o vorbitoare, îți devine un sprijin în muncă, un adevărat prieten, un exemplu demn de urmat. M'am gândit de multe ori cum am putea face și noi ca să cinstim memoria acestor eroi tineri. Și am găsit răspunsul: să ne străduim cât mai mult ca prin rezultatele obținute la învățătură să devenim cadre folositoare patriei. Ei și-au dat viața luptând pentru patrie. Noi să muncim ca să putem apăra pacea și fericirea.

Cel mai cunoscut dintre membrii Tinerei Gărzi este fără îndoială Oleg Coșevoi. Numele lui ca și cel al Zoiei sau al lui Matrosov sunt cunoscute și iubite de tinerii din lumea întreagă. Despre Oleg Coșevoi a vorbit pioniera Ioana Manolescu.

— Când voi termina studiile — a spus eleva — vreau să mă înscriu la Institutul de Teatru, să mă fac artistă. Și poate voi juca odată și în piesa „Tânăra Gardă".

Dacă despre eroii dragi s'au spus cuvinte frumoase, calde, — cuvinte aspre, pline de ură, s'au spus despre figurile dușmanilor, ale trădătorilor, zugrăviți cu multă măestrie de Fadeev.

— Sunt dușmanii vieții și ai fericirii. Trebue să fim mereu vigilenți, trebue să-i demascăm pe aceștia, ne învață romanul lui Fadeev — a spus pioniera Irina Bălescu.

— De câte ori am greutăți și simt că sunt gata să dau înapoi, îmi vine în minte chipul Liubei Seftova — a spus Marilena Bicalis. Și atunci când îi revăd tăria de otel, forța de neînvins, mă simt și eu mai tare, mai puternică. Ea era mereu veselă, dansa frumos, cânta, dar în fața primejdiei era de neînvins. Eu i-am cunoscut pe tovarășii lui Oleg, pe cei care duc mai departe steagul nebiruit al Tinerei Gărzi. Eu i-am cunoscut atunci când am fost în tabăra de pionieri dela Artek. Ce minunați sunt prietenii noștri sovietici. Ei se străduesc cu toții să fie ca Oleg.

*

Afară a început să se întunece. Ce repede a trecut timpul!

La lumina becurilor, ochii fetelor strălucesc de emoție, de căldură. S'au spus multe lucruri despre „Tânăra Gardă", despre cărțile sovietice care ajută tineretul nostru să crească puternic, de neînvins.

E greu de redat atmosfera de sărbătoare din sala în care se discuta romanul lui Fadeev. Era o sărbătoare în care gândul tinerelor pioniere se îndrepta spre minunații tineri sovietici, exemplu și îndemn.

Au plecat dela școală seara, ducând cu ele gânduri minunate. Pe buzele lor parcă stăruiau versurile pe care cei din „Tânăra Gardă" le recitau adesea:

„Necunoscând amarul plictiselii, al tristeții,
Privim încrezători măretul drum al vieții"...

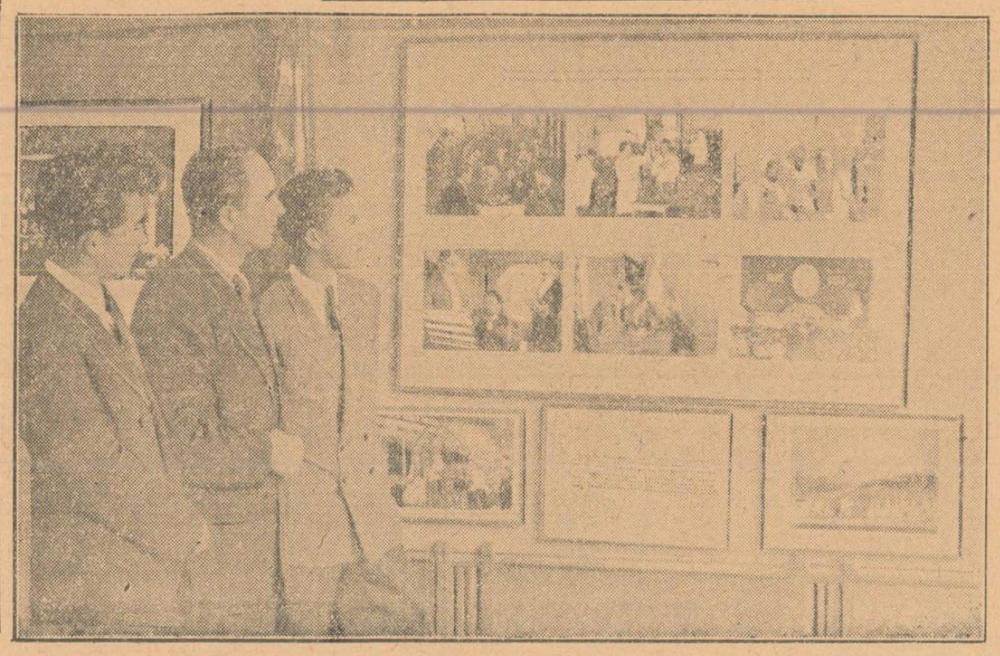

* * *

Școala medie nr. 1 de băieți din Târgu-Mureș a organizat o vizită la expoziția organizată de A.R.L.U.S. în cinstea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice

In clișeu: *Tov. Teodor Jovmir, decorat cu Medalia Muncii, directorul școlii, și doi dintre elevi, în fața unui panou al expoziției care înfățișează realizările pe tărâm social-cultural din Uniunea Sovietică.*

* * *

In cinstea zilei de 7 Noembrie și a alegerilor

Inițiativă rodnică

In holul Facultății de Istorie a Universității „C. I. Parhon" s'a instalat o vitrină în care sunt expuse cele mai bune caete de notițe și de conspecte ale studenților.

Se găsesc aici caetele de marxism-leninism, materialism dialectic, economie politică, istorie generală medie și istorie generală modernă ale studenților Aglaia Popescu — din anul IV, Petrică Ignat, Elena Baluță din anul III, Doina Iancu-lescu și Mariana Pintilie din anul II.

Totodată, s'a difuzat studenților un material intitulat „Studiul individual, principala metodă de studiere a marxism-leninismului".

Pentru studenții facultății în general și în special pentru studenții din anul I toate acestea constitue un sprijin real în muncă.

*

Cercul sportiv al Facultății de Istorie a Universității „C. I. Parhon" din Capitală desfășoară o multilaterală activitate.

Cercul are echipe de fotbal, volei, baschet, tenis de masă, atletism și turism. Echipele de fotbal și volei ale facultății s'au clasat primele pe Universitate.

Fruntașii cercului sportiv sunt primii și la învățătură. Portarul echipei de fotbal, studentul Sergiu Vaida din anul II, este posesorul unei burse de merit. Deasemenea gimnasta Jana Morălaiu din anul I este fruntașă la învățătură.

Facultatea de Istorie a Universității „C. I. Parhon" are 78 purtători și 146 de aspiranți ai insignei G.M.A. In cinstea zilei de 7 Noembrie, numărul purtătorilor insignei G.M.A. va spori cu 20.

In cadrul crosului „Să întâmpinăm 7 Noembrie", Facultatea de Istorie a participat cu 357 de studenți, dintre care 11 s'au clasat ca finaliști pe colectivul universitar. Tot în cinstea zilei de 7 Noembrie vor avea loc în cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice campionate de fotbal, volei și baschet între echipele facultății. Un număr de 80 de studenți, fruntași la învățătură și în sport, au organizat o excursie la Sinaia.

Cercul sportiv al facultății are un frumos colț roșu, o gazetă de perete, un foto-montaj cu imagini ale sportului de masă din țara noastră și din U.R.S.S., un colț turistic cu vederi pitorești și un colț G.M.A.

Aceste frumoase rezultate se datoresc în mare măsură sprijinului primit din partea catedrei de educație fizică, care printre altele pune la dispoziția cercului sportiv antrenori și echipamentele necesare.

LADISLAU DUNAJECZ

O nouă clădire școlară

Din inițiativa sfatului popular, în satul Saru din comuna Valea-Mare, raionul Găești, regiunea Pitești, s'a trecut la construirea unui nou local de școală prin autoimpunere. Dornici de a vedea școala cât mai repede terminată, țăranii muncitori din comună muncesc cu însuflețire pentru terminarea școlii. Până la 7 Noembrie, micii școlari ai satului Saru vor avea fericirea să primească o clădire nouă, luminoasă și încăpătoare.

Construirea unui laborator hidrotehnic

In perioada construirii socialismului, ridicarea nivelului cultural al tineretului nostru constitue una dintre preocupările primordiale ale guvernului și partidului. In acest scop se construesc și amenajează zi de zi noi și noi școli, laboratoare, câmpuri de experiențe și biblioteci.

O asemenea construcție începe să se ridice acum — ca din pământ — pe malul Begheului din Timișoara: Laboratorul hidrotehnic al Facultății de Construcții.

Intocmai ca într'un furnicar, studenții mișună pe șantier, unde, urmărind directivele cadrelor didactice, muncesc voluntar, cu râvnă și entuziasm, repartizați în echipele de săpare, betonare, fierărie, dulgherie etc.

Laboratorul hidrotehnic al Facultății de Construcții din Timișoara va aduce o serioasă contribuție la pregătirea temeinică a viitorilor ingineri constructori.

ROZALIA IOJA
corespondentă

Adunarea festivă cu prilejul celei de a 35-a aniversări a Comsomolului

Joi seară a avut loc în sala Magheru din Capitală o adunare festivă cu prilejul celei de a 35-a aniversări a gloriosului Comsomol Leninist, organizată de Comitetul Central U.T.M. și de Comitetul Regional U.T.M. București. La adunare a luat parte un mare număr de tineri muncitori, studenți, elevi, ostași.

Deschizând adunarea, tovarășul Ion Fazekaș, secretar al C.C. al U.T.M., a dat cuvântul tovarășei Cornelia Filipaș, secretară a C.C. al U.T.M., care a făcut o amplă expunere asupra drumului glorios de luptă parcurs de Comsomolul Leninist.

In încheierea adunării, tovarășul Grigore Daia, secretar al Comitetului Regional U.T.M. București, a dat citire telegramei trimise de adunarea festivă Comitetului Central al Comsomolului.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

O sarcină urgentă a școlii superioare

S. Kaftanov
ministru adjunct
la Ministerul Culturii al U.R.S.S.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a subliniat că una dintre cele mai importante părți componente ale programului construcției comuniste este crearea în Uniunea Sovietică pe baza creșterii puternice a industriei socialiste — ca forță conducătoare în economia națională — a belșugului de produse agricole. Aceasta este o cauză arzătoare a Partidului Comunist, a întregului popor sovietic.

In prezent eforturile societății sovietice sunt îndreptate spre rezolvarea cu succes a sarcinilor trasate de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S., adoptată pe baza raportului tovarășului N. S. Hrușciov. In legătură cu aceasta, în fața școlii superioare se ridică cerința unei serioase îmbunătățiri și a lărgirii pregătirii unor specialiști de înaltă calificare pentru agricultură.

Cu fiecare an se lărgește în Uniunea Sovietică rețeaua de școli superioare, care pregătesc specialiști pentru agricultură. Chiar în acest an noi avem 96 de școli superioare agricole unde studiază 122.000 de studenți — de 2,5 ori mai mulți decât în anul 1940. Multe școli superioare agricole, ca de pildă, Academia Agricolă „Timiriazev", institutele agricole din Leningrad, Voronej, Gorchi, Kiev și altele, au lărgit și au îmbunătățit mult în ultimii ani pregătirea specialiștilor pentru agricultură.

Problema nu constă însă numai în numărul, ci și în calitatea pregătirii specialiștilor pentru agricultură. Hotărîrea Plenarei din Septembrie a C.C. al P.C.U.S., hotărîrile ulterioare ale Partidului și Guvernului cu privire la problemele agriculturii, necesită, pentru traducerea lor în viață, ridicarea hotărîtă a întregului nivel de pregătire al specialiștilor.

Plenara C.C. al P.C.U.S. a obligat Ministerul Culturii al U.R.S.S. să trimită în anii 1954—1955 Ministerului Agriculturii și Colectărilor al U.R.S.S. 6.500 ingineri-mecanici pentru muncă în S.M.T.

In conformitate cu Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S., Ministerul Culturii al U.R.S.S. elaborează în prezent măsurile de lărgire și îmbunătățire a pregătirii cadrelor pentru agricultură. Se mărește în mod simțitor numărul studenților dela școlile superioare agricole. Chiar în cursul anului 1955 se va dubla numărul absolvenților specialiști pentru agricultură. Se prevede, deasemenea, o repartiție mai planificată a școlilor superioare agricole. Nu se poate considera normal faptul că din 96 de școli superioare agricole care funcționează în întreaga țară, doar nouă se găsesc dincolo de Urali. Ministerul prevede o simțitoare întărire și lărgire a pregătirii de cadre în școlile superioare agricole din Omsc, Novosibirsc, Irkutsc și altele.

Viața cere cu insistență revizuirea profilului specialiștilor pentru agricultură. In ultimii ani a început să se răspândească pregătirea cadrelor de specialitate îngustă, care nu posedă cunoștințe vaste în toate domeniile agriculturii. Aceasta limitează posibilitatea folosirii lor în colhozurile și sovhozurile mari și cu multe ramuri de producție, unde sunt create toate condițiile necesare pentru aplicarea pe scară largă a tehnicii moderne, a realizărilor științei agrotehnice sovietice și a bogatei experiențe a inovatorilor în agricultură. Numai agronomii cu studii multilaterale sunt capabili să conducă o gospodărie cu multe ramuri. Școala noastră superioară nu poate face abstracție de acest lucru în activitatea ei.

Agronomii sunt datori să cunoască bine cultura ogoarelor, culturile cerealiere, să fie suficient de pregătiți în domeniul legumiculturii, al pomiculturii, al creșterii animalelor.

Se înțelege dela sine că institutele noastre, pe lângă pregătirea agronomilor de profil larg, trebue să continue pregătirea cadrelor specializate în pomicultură și viticultură, în agrochimie și pedologie, în protecția plantelor și sericicultură.

Incontestabil, este greșit faptul că școlile superioare agricole au pregătit până în prezent agronomi după programe și planuri de învățământ unice, fără să țină seama de condițiile locale, naturale și economice.

Noi ne străduim să asigurăm în școlile noastre superioare unitatea activității de învățământ și a celei științifice. Catedrele școlilor superioare agricole au îmbunătățit în ultimii ani activitatea lor științifică. Pe câmpurile de experiență ale institutelor agricole din Voronej, Omsc, Gorchi, Cazan și altele, s'au obținut varietăți de cereale, cartofi și culturi leguminoase care dau recolte excepționale. In urma cercetărilor făcute în decurs de mulți ani de către colaboratorii Institutului Agricol din Gorchi, s'a creat o nouă rasă de oi pentru carne și lână. La Institutul Agricol din Stavropol se desfășoară munca de perfecționare a raselor de oi cu lână fină. La Institutul Agricol din Costroma a fost elaborat un nou sistem, mult îmbunătățit, de organizare a muncii la fermele de creștere a vitelor de lapte. Colaboratorii științifici ai Institutului de Mecanizare și Electrificare din Moscova iau parte activă la elaborarea construcțiilor de noi mașini.

In fața fiecărui colectiv de colaboratori științifici ai institutelor agricole se pune sarcina de a revizui planurile de cercetări științifice, de a le face actuale, de a determina scopul lor, de a-și concentra atenția asupra rezolvării sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.C.U.S.

Imbunătățirea activității științifice și de învățământ a școlilor agricole superioare stă în strânsă legătură cu reorganizarea activității gospodăriilor lor de experiență. Aceste gospodării trebue transformate în focare ale metodelor agrobiologice, în focare de folosire a celei mai noi tehnici agricole. Aici trebue să învețe nu numai studenții, ci și fruntașii colhozurilor și sovhozurilor.

Datoria directă a Ministerului Culturii, a cadrelor școlilor superioare agricole este de a întări gospodăriile de experiență, de a reorganiza activitatea științifico-experimentală și tematica cercetărilor științifice în aceste gospodării în legătură cu sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.C.U.S.

Trebue întărită în mod hotărît baza materială a școlilor superioare agricole, și trebue intensificate construcțiile de localuri și mai ales de cămine. Este absolut inadmisibil faptul că din vina organelor Direcției Generale a Școlilor Superioare a Ministerului Culturii nu sunt folosite dela un an la altul, în întregime, miiloacele alocate de către stat în aceste scopuri. Din anul 1949 până în anul 1953 statul a alocat în aceste scopuri 227 milioane ruble, dintre care au fost folosite numai 142 milioane ruble. Ministerul Culturii trasează pentru anii următori sarcina creșterii însemnate a investițiilor capitale pentru întărirea bazei tehnico-materiale a școlilor superioare agricole.

Lărgirea și îmbunătățirea învățământului superior agricol cere să se înlăture lipsurile din pregătirea cadrelor științifice pentru școlile superioare agricole. In U.R.S.S. există numeroase școli superioare, chemate să desfășoare cercetări științifice pentru agricultură. Totuși, ele sunt uneori insuficient asigurate cu cadre calificate.

Pentru a asigura cu cadre calificate toate școlile superioare agricole și instituțiile științifice agricole, este necesar să se desfășoare larg pregătirea tinerilor oameni de știință în sistemul aspiranturii și al doctoranturii, să se obțină ca lucrările de dizertații să fie mult mai actuale. In fața școlilor superioare agricole se pune sarcina de importantă urgență de generalizare și propagare a experienței fruntașilor în agricultură, de creare a literaturii agricole populare.

Nu se poate rezolva sarcina pregătirii cadrelor pentru agricultură fără crearea unor manuale de valoare și a materialului didactic corespunzător nivelului actual al științei și practicii. Manualele editate în trecut la unele discipline ca pedologia, agrochimia, pomicultura, creșterea plantelor și altele necesită să fie revizuite și reînoite în lumina Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.U.S. și completate cu noile realizări ale științei agrobiologice.

Ministerul Culturii ia măsuri pentru crearea manualelor și materialului didactic necesar.

Școala superioară trebue să pregătească specialiști de înaltă calificare, organizatori pricepuți ai maselor colhoznice, conducători maturi din punct de vedere politic, cu studii vaste, culți, ai agriculturii. După cum arată tovarășul G. M. Malencov, la cârma conducerii în economie trebue să stea oameni culți, cunoscători ai profesiunii lor, capabili să aducă un curent nou, să sprijine tot ce este înaintat, progresist și să-l desvolte în mod creator. Deaceea, obligația directă a școlilor noastre superioare constă în a ridica nivelul întregii activități didactice și științifice, a îmbunătăți în mod simțitor pregătirea marxist-leninistă a cadrelor pentru agricultură.

Nu ne îndoim de faptul că personalul școlii superioare va folosi toate cunoștințele și experiența sa pentru traducerea în viață a mărețului program de ridicare a agriculturii și de îmbunătățire a buneistări a poporului sovietic.

(Din „Pravda")

Să perfecționăm stilul conducerii colectivului școlar

Organele învățământului public și instituțiile de cercetări științifice acordă o mare atenție problemelor conducerii școlii. Marea majoritate a directorilor de școli și a directorilor adjuncți se achită în mod satisfăcător de obligațiile lor. Insă realitatea pedagogică ne dă și exemple de conducere stângace, neconșiincioasă, cu caracter birocratic.

Una din obligațiile principale ale conducerii școlii este controlul activității fiecărui profesor. Frecventarea lecțiilor și analiza lor ulterioară la consfătuirile pedagogice sau întrunirile metodice sunt cele mai bune forme în acest caz. Din nefericire nu sunt o excepție cazurile când directorul școlii sau directorul de studii, luându-și obligații școlare prea mari, nu are posibilitatea să frecventeze lecțiile, să pătrundă în activitatea profesorilor, să o dirijeze, să o controleze. Și totuși există de mult indicații speciale privind sarcinile pedagogice prevăzute pentru conducătorii de școli. Misiunea organelor de învățământ public este să ajute pe conducătorii de școli să-și ducă la îndeplinire cu succes sarcinile primite.

Numai posibilitatea sau dorința de a frecventa lecțiile profesorilor nu sunt însă suficiente. Trebue să existe și capacitatea de a analiza lecția, de a trage concluzii corespunzătoare și de a da indicații cu caracter practic, folositoare nu numai pentru profesorul în cauză dar și pentru alți membri ai colectivului pedagogic. Are o deosebită importanță felul cum caracterizează directorul lecția la care a asistat. Dacă, de pildă, la cererea foarte naturală a profesorului de a-și exprima părerea despre lecția audiată, directorul ar răspunde doar că „lecția în general și în ansamblu era construită bine din punct de vedere metodic... dar profesorul, contrar planului, a prelungit examinarea elevilor cu încă 3 minute", atunci directorul n'ar proceda just.

Face oare să asiste directorul la lecție pentru a da profesorului asemenea „indicații"? Nu face. Un asemenea „rezumat" nu va duce la nimic, ar face doar pe profesor să se gândească că cel care a asistat la lecția lui nu este în stare să dea un sfat și o indicație rațională.

Frecventarea și analizarea lecțiilor au o mare importanță pedagogică și această muncă trebue să se facă strict după plan. Trebue stabilit dinainte care anume lecții vor trebui frecventate, care este scopul acestor vizite, cum vor fi aduse la cunoștința colectivului pedagogic concluziile, recomandările, propunerile.

Cu o mare răspundere trebue să începem și organizarea așa ziselor lecții publice. Se știe, de exemplu, că profesorii nu asistă întotdeauna la lecțiile publice, deși pentru ei sunt organizate aceste lecții, că nu se face totdeauna analiza lecției date. Ar fi de dorit ca lecțiile publice să nu fie ținute numai de profesori, dar și de director și directorul de studii al școlii. Dela cine oare să învețe profesorii, în special cei începători, dacă nu dela conducătorii de școli? Se înțelege că directorul, directorul de studii, trebue să asculte observațiile critice sau aprecierile care li se vor aduce. Asta nu va compromite cu nimic autoritatea lor în ochii profesorilor. Autoritatea e subminată însă de îngâmfarea și teama de a asculta și a însuși o critică ce i se aduce.

O justă constatare a faptelor petrecute la lecții și propunerile ce urmează după aceasta, sunt deosebit de importante. Insă nu numai ele asigură succesul conducerii procesului pedagogic. Este important și controlul executării, care în pedagogie capătă o valoare deosebită. Din nefericire, conducătorii școlilor uită adesea să controleze executarea, deși acest control trebue să fie un fenomen permanent în activitatea instructiv-educativă. Metodica muncii pedagogice se modifică neîncetat, se perfecționează grație eforturilor profesorilor sovietici înaintați. A urmări realizările oamenilor înaintați din munca pedagogică, a face din aceste realizări un bun al tuturor profesorilor din instituția de învățământ respectivă, aceasta este o datorie a conducerii școlii.

Consiliul pedagogic trebue să fie centrul gândirii metodice colective din școală. El nu are dreptul să fie o organizație școlară stearpă, nu poate să trăiască fără perspective, fără plan, nu trebue să dea semne de viață doar dela caz la caz. Iată cum procedează unele consilii pedagogice. De exemplu, s'a ridicat problema acută a purtării unor elevi. S'a convocat în grabă consiliul, s'a dat o hotărîre, adesea nemotivată, negândită până la sfârșit. S'a terminat un trimestru. Consiliul a pregătit rezultatele reușitei la învățătură. A venit sfârșitul anului școlar. Consiliul a confirmat lista elevilor, a celor trecuți dintr'o clasă într'alta sau a celor care au absolvit școala. Lucrând în felul acesta, consiliul pedagogic, care este chemat să studieze și să centralizeze experiența pedagogică, să dirijeze gândul profesorilor în căutarea unor metode instructive și educative noi, mai perfecte, — se transformă în practică într'o instituție birocratică.

Consiliul pedagogic trebue să ocupe în școală locul cuvenit. Trebue să înțelegem că fără atragerea întregului colectiv pedagogic la participarea activă în viața școlii este imposibil să organizăm în mod just procesul instructiv-educativ. S'a observat de mult că acolo unde conducătorii școlilor se sprijină pe colectivul pedagogic, activitatea se desfășoară în mod organizat, cu un scop precis, cu bune rezultate pedagogice.

Trebue să declarăm o luptă decisivă și necruțătoare conducerii birocratice, pe hârtie, a procesului instructiv-educativ. Să luăm, de exemplu, o problemă ca aceea a ajutorării elevilor rămași în urmă. E prea puțin să constatăm rămânerea în urmă sau să propunem profesorilor sub formă de ordin: „să se lichideze rămânerea în urmă". Trebue să ne gândim serios la conținutul și forma ajutorului dat elevilor rămași în urmă. Din păcate, conducătorii de școli adesea nu se interesează de această latură a muncii și-și rezumă sarcina la culegerea unor date în cifre absolut inutile.

Sunt cazuri când directorul școlii vede misiunea lui principală în rezolvarea problemelor cu caracter administrativ. Nu încape îndoială, o gospodărire bine organizată are o mare importanță pentru viața școlii. Insă directorul nu poate să se transforme într'un administrator. El este capul școlii. Lui i s'a încredințat conducerea educației și învățăturii copiilor și pentru aceasta el răspunde în fața țării și a poporului. Directorul școlii și locțiitorii lui trebue să organizeze în mod just munca lor — să-și delimiteze cu precizie obligațiile. Se înțelege că directorul fiind răspunzător de întreaga activitate a școlii, este obligat să ofere un larg câmp de activitate locțiitorilor săi în sectorul științific și administrativ și să facă astfel încât toți membrii colectivului pedagogic să nu fie simpli executanți ai indicațiilor și ordinelor lui, ci să fie oameni cu inițiativă, să se intereseze nu numai de clasa și obiectul lor, ci de întreaga viață a școlii.

Contactul permanent al conducătorului școlii cu profesorii, precizia și coordonarea tuturor muncilor asigură o activitate bine organizată, un scop precis al întregului colectiv școlar. Școala este un organism complicat. Activitatea ei poate fi pusă la punct doar atunci când va fi asigurată o activitate neîntreruptă a tuturor părților ei componente. Conducătorii școlii trebue să lupte pentru o înaltă organizare a muncii, pentruca fiecare profesor să aibă o imagine clară nu numai asupra problemelor generale ale școlii dar și asupra rolului său în colectiv.

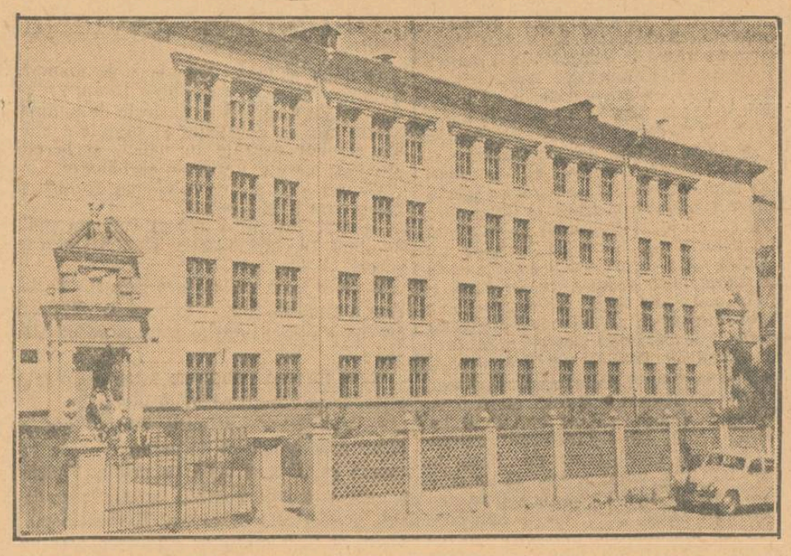

Clădirea școlii medii nr. 21 din Minsk a cărei construcție a fost terminată de curând.

Primul an școlar

Noua școală medie nr. 10 din raionul Azizbecov, orașul Baku, a fost construită din inițiativa muncitorilor trustului „Buzovnăieftî". Ea este situată pe o colină, chiar pe malul mării. Ferestrele tuturor sălilor de clasă sunt îndreptate spre întinsul nesfârșit al mării, și aceasta dă școlii o măreție deosebită.

...Suntem în curtea școlii. Curtea este spațioasă, asfaltată. Aici sunt două dușuri — pentru băieți și pentru fete. S'a hotărît ca în mijlocul curții să se amenajeze un teren de fotbal, dar constructorilor aceasta li s'a părut prea puțin, și în jurul terenului de fotbal ei au amenajat bănci pentru spectatori.

Zilele acestea va avea loc prima întâlnire amicală între două echipe de fotbal ale școlii. Trebue să ne imaginăm pentru un moment bucuria și emoția participanților la acest match și atunci vom înțelege ce i-a determinat pe muncitori să construiască stadionul.

In curtea școlii au fost amenajate bazine și așezată statuia unui pionier. Ea a fost executată de muncitori.

In timpul recreațiilor răsună deasupra mării glasurile vesele ale copiilor. Noua școală trăește o viață clocotitoare și plină de bucurii.

Prin eforturi comune

Pedagogii casei de copii „Pobeda" și ai școlii de 7 ani nr. 1 din Sciurovsc, raionul Colomna, regiunea Moscova, au discutat la o consfătuire comună două probleme importante: îndrumarea pregătirii lecțiilor și politehnizarea învățământului.

Majoritatea educatorilor casei de copii din Sciurovsc sunt absolvenți ai școlilor medii și au un stagiu pedagogic redus. Deaceea, la consfătuire s'a hotărît să li se vină în ajutor prin următoarele măsuri: educatorii să fie incluși în activitatea comisiilor pe obiecte din școală, planurile comisiilor să fie completate cu probleme de metodică a îndrumării pregătirii temelor acasă. S'a hotărît ca tinerii educatori să asiste la lecții, la obiectele la care ei trebue să-și ridice măestria pedagogică. Profesorii vor vizita casa de copii în orele când copiii își pregătesc lecțiile.

Au fost trasate măsuri comune în domeniul învățământului politehnic. Școlii i se va da posibilitatea de a folosi atelierele de lăcătușerie și tâmplărie ale casei de copii, pentru lucrările practice ale cercurilor tehnice. Aceste lucrări se vor desfășura sub îndrumarea profesorilor. Școala, din partea sa, va ajuta casa de copii să ridice calitatea pregătirii agricole a elevilor săi. Conducătorul cercului tinerilor naturaliști al casei de copii și educatorii vor primi în mod sistematic consultații din partea profesorului de biologie.

S'a hotărît să se coordoneze munca instructorilor de pionieri dela școală și dela casa de copii; se vor organiza vizionări de filme și adunări comune.

Această experiență de reunire a eforturilor a două colective pedagogice merită o largă răspândire

Consfătuirea organizatorilor, profesorilor și elevilor dela cursurile populare de limba rusă

In zilele de 23 și 24 Octombrie a. c. au avut loc în aula Bibliotecii Centrale Universitare din Capitală lucrările consfătuirii pe țară a organizatorilor, profesorilor și elevilor dela cursurile populare de limba rusă. In prezența numeroșilor fruntași ai cursurilor populare de limba rusă, muncitori, țărani muncitori și intelectuali, profesori și organizatori din întreaga țară, s'au dezbătut sarcinile organizatorice și problemele metodologice educative ale învățământului popular de limba rusă.

La consfătuire a participat deaseme nea Serghei Semenovici Filippov, colaborator principal științific al Institutului școlilor naționale de pe lângă Academia de Științe Pedagogice din R.S.F.S.R., candidat în științe pedagogice, membru al delegației sovietice care participă la manifestările din cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de academicianul Emil Petrovici, președintele Comisiei Centrale pentru învățământul popular al limbii ruse.

S. S. Filippov a adus participanților la consfătuire un salut din partea învățătorilor, pedagogilor și a întregului popor sovietic.

A luat apoi cuvântul tov. Aurel Duma, care a prezentat raportul „Limba rusă, limba constructorilor comunismului, ajutor prețios în construirea socialismului în patria noastră".

Din partea Ministerului Invățământului, tov. Marta Fonarci a prezentat referatul „Problemele predării limbii ruse la cursurile populare".

La discuții au luat cuvântul stahanovistul Nicolae Popescu, cursant dela complexul „Grivița Roșie", stahanovistul Alexandru Kocsiș, cursant dela șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" dela Bicaz, Onița Corui, învățătoare de limba rusă din raionul Năsăud, stahanovistul Ion Gabor, cursant, mecanic cincisutist dela Depoul C.F.R. Cluj, Gh Măcuț, cursant, membru al gospodăriei colective din comuna Bălțați, regiunea Iași, Mircea Breazu, artist la opera de stat din Cluj, precum și numeroși alți cursanți, profesori și organizatori ai cursurilor populare de limba rusă.

In a doua zi a consfătuirii, S.S. Filippov a împărtășit participanților la consfătuire experiența sovietică în domeniul predării limbii ruse în școlile neruse.

In concluzule consfătuirii, tovarășul Aurel Duma a arătat că aceasta a constituit un prețios schimb de experiență între organizatori, profesori și elevi în vederea ridicării învățământului popular de limba rusă la nivelul cerut de masele largi din țara noastră.

Dăm mai jos fragmente din expunerea tovarășului S. S. Filippov, făcută la consfătuirea organizatorilor, profesorilor și elevilor dela cursurile populare de limba rusă, în legătură cu unele probleme ale predării limbii ruse în școlile neruse.

Problema interacțiunii dintre studiul limbii ruse și acela al limbii materne în școlile neruse este rezolvată de metodica sovietică în așa fel încât cunoștințele elevilor la limba maternă ajută la însușirea limbii ruse și, la rândul lor, cunoștințele dobândite la limba rusă ajută la însușirea limbii materne.

Legătura reciprocă dintre limba rusă și limba maternă se manifestă și cu prilejul învățării gramaticii limbii ruse. Există întotdeauna elemente asemănătoare între limba rusă și oricare altă limbă.

Se recomandă ca atunci când elevilor din școlile neruse li se predă gramatica limbii ruse să se ia ca punct de plecare tocmai aceste elemente apropiate.

La predarea gramaticii limbii ruse, învățătorii din școlile neruse întâmpină dificultăți, care decurg din particularitățile limbii ruse în comparație cu limba maternă a elevilor.

Metodiștii sovietici consideră necesar să se stabilească în prealabil punctele de asemănare și de deosebire dintre limba rusă și limba maternă și numai după aceea să se treacă la latura metodică a problemei.

O caracterizare concisă și simplă a structurii gramaticale a limbii ruse și a celei materne este utilă pentru învățători. Ea poate să fie de folos și pentru o anumită categorie de cursanți care au un oarecare nivel de pregătire în limba proprie.

Cunoscând elementele asemănătoare și cele diferite din limba rusă, învățătorul este în măsură să le folosească pentru a ușura elevilor însușirea gramaticii ruse și pentru a acorda mai multă atenție punctelor care diferă de limba maternă și care prilejuesc elevilor mai multe dificultăți.

Lipsurile constatate în cunoștințele elevilor, în special greșelile din lucrările lor scrise, constituie o dovadă că nu se acordă atenția cuvenită elementelor din limba rusă care diferă în limba maternă și care tocmai deaceea sunt deosebit de grele; dimpotrivă cu cât se acordă mai multă atenție acestor puncte, cu atât elevii învață să citească, să vorbească și să scrie mai bine în limba rusă.

O caracterizare comparativă, fundamentală a gramaticii limbii ruse și a limbii materne poate fi alcătuită sub forma unor tabele care pot fi folosite la lecțiile de limbă rusă ca materiale intuitive ajutătoare.

Experiența sovietică arată că însușirea gramaticii ruse este ușurată în primul rând de luarea în considerare a particularităților specifice ale limbii ruse în comparație cu cea maternă și, în al doilea rând, de legătura strânsă dintre teorie și practică.

Când elevul aplică în practică cunoștințele sale teoretice în materie de gramatică, el își îmbogățește cunoștințele, vocabularul, se deprinde să construiască mai bine propozițiunile, să scrie mai corect. El vede împede scopul urmărit în studiul gramaticii, simte concret ajutorul ce i-l dă acest studiu și în ultimă analiză, învață cu mai mult interes gramatica iar aceasta încetează de a i se mai părea grea.

Este un proces interesant acela al formării cuvintelor prin adăugarea la rădăcină a sufixelor și prefixelor. Pornind dela rădăcina „HOD" se pot forma următoarele cuvinte: VHOD, VAHOD, VOSHOD, ZAHOD, UHOD, PRIHOD, RASHOD, PEREHOD, PODHOD, OTHOD, UHODITI, PRIHODITI, VHODITI, VAHODITI, ZAHODITI, VOSHODITI, PEREHODITI, NAHODITI, SHODITI, NAHODCA. Toate acestea sunt cuvinte de sine stătătoare și în vorbirea noastră există multe forme pentru a lega aceste cuvinte în propoziție. Este un proces interesant pentru elevi. Dar el nu se petrece numai în limba rusă. Același lucru se întâmplă și în limba maternă. O comparație cu limba maternă pe acest plan, stârnește interesul elevilor.

Prin utilizarea practică a cunoștințelor despre compoziția cuvântului poate fi îmbogățit vocabularul elevilor. Cunoștințele privitoare la compoziția cuvântului și priceperea de a folosi părțile lui componente, pot da rezultate minunate. In acest scop se poate recurge la exerciții de grupare a cuvintelor care au aceeași rădăcină: VHOD, VAHOD, VOSHOD, ZAHOD, sau SAD; RASSADA, POSADITI, RASSADITI etc., de gruparea cuvintelor cu același prefix: VAHODITI, VABEGATI, VAEZJATI, VAPISATI etc., a cuvintelor cu același sufix: UCITEL, PISATEL, CITATEL etc.

La studierea substantivelor se pot deasemenea scoate în evidență asemănările dintre limba rusă și limba maternă. In ambele cazuri substantivul servește pentru denumirea unui obiect. Funcțiile substantivului în propoziție, în limba rusă și în cea maternă sunt aceleași. Trebue folosite cunoștințele elevilor cu privire la substantive, în scopul îmbogățirii vocabularului lor. Pentru aceasta se recomandă exerciții de grupare a substantivelor: numiri de orașe, de persoane, de localități, de mașini agricole, utilaj industrial, mijloace de transport etc. îmbogățindu-se prin aceasta vocabularul elevilor potrivit cu munca lor, cu profesiunea pe care o au

Metodica sovietică de predare a limbii ruse în școlile neruse, acordă o mare atenție dezvoltării vorbirii orale a elevilor de alte naționalități. In acest scop se vădește grija deosebită pentru munca în legătura cu pronunția, cu îmbogățirea vocabularului și cu dezvoltarea priceperii de a construi propoziții.

In procesul muncii, pentru însușirea pronunției, se recomandă să se împartă cuvintele în categorii, după silaba pe care cade accentul — prima, a doua, ultima, pentruca astfel să se formeze la elevi deprinderea de a accentua corect cuvintele. Se aleg tocmai acele cuvinte care prezintă dificultăți în ceeace privește pronunțarea.

Metodica sovietică de predare a limbii în școlile neruse atribue deasemenea o deosebită importanță studierii propoziției. Programele de limba rusă, destinate școlilor neruse prevăd însușirea succesivă, treptată, a elementelor care complică construcția propozițiilor. Se începe cu propoziții al căror subiect este exprimat printr'un substantiv în cazul nominativ, iar predicatul printr'un verb, ca de pildă: ucenic citaet; ucenic citaet cnigu; ucenic citaet interesnuiu cnigu.

In procesul muncii, pentru desvoltarea unei vorbiri ruse curente se recomandă să se folosească metoda răspunsurilor la întrebări puse în legătură cu un text citit, precum și povestirea celor citite. Metodica sovietică recomandă deasemenea să se folosească pe scară largă convorbirile cu elevii pe baza diferitelor ilustrații. E bine să se organizeze convorbiri pe teme ce le sunt apropiate: de pildă, despre familie, despre muncă.

O deosebită atenție trebue să se dea citirii textelor în limba rusă.

Metodica sovietică de predare a limbii ruse acordă în prezent o mare atenție nivelului de cunoștințe al elevilor. Învățătorii care predau limba rusă în școli cu elevi de alte naționalități au posibilitatea să folosească formele cele mai variate de lucrări scrise, acordând o deosebită atenție laturii instructive, și prevenind prin toate mijloacele greșelile în lucrările de acest fel.

Se recomandă următoarele forme de dictări: dictare vizuală, după auz, liberă, creatoare și selectivă. O formă interesantă și folositoare de lucrare scrisă este aceea a redării în scris a unui text învățat pe de rost. La studierea limbii ruse de către elevii de altă naționalitate, memorizarea pe cale vizual-motorie a scrierii corecte a cuvintelor capătă o și mai mare importanță. Pentru învățarea pe de rost se aleg texte mici. Elevii trebue să le studieze amănunțit din punct de vedere al scrierii lor. După ce textul este învățat pe dinafară și elevul este sigur că poate să-l scrie corect se poate trece la scrierea lui. In scopul consolidării deprinderilor ortografice și stabilirii unei legături mai strânse între teorie și practică, la studierea limbii ruse se recomandă deasemenea o metodă, potrivit căreia trebuesc găsite în text cuvintele cărora să li se aplice o anumită regulă. Acest procedeu formează la elev deprinderea autocontrolului în timpul scrisului. In privința stabilirii unei legături mai strânse între teorie și practică, literatura metodică sovietică recomandă să se desvolte la elevi putința de a aplica ortografierea cuvintelor pe baza regulii pe care o învață. El trebue să știe să răspundă la întrebarea: Dece acest cuvânt trebue scris astfel?

Metodica sovietică atribue a mare însemnătate expunerii. Această formă de muncă lărgește și consolidează vocabularul, dă posibilitate deplină de a pune în practică cunoștințele gramaticale în domeniul morfologiei și sintaxei, contribue la îmbogățirea cunoștințelor de ortografie, și în ultimă analiză îi ajută pe elevi să-și însușească o vorbire rusă curentă. Acesta este aspectul instructiv al expunerii. Dar în afară de aceasta, expunerea poate constitui un mijloc de control al felului în care elevii și-au însușit limba rusă. Metodica sovietică recomandă ca elevii să fie deprinși treptat cu scrierea expunerilor, plecându-se dela forme simple. Asemenea forme sunt, de pildă, răspunsurile la întrebări. Intrebările trebue în așa fel puse încât prin răspunsuri să se obțină o redare curentă a celor citite. Intrebările se scriu pe tablă iar răspunsurile, în caiete. După ce au fost scrise toate răspunsurile, întrebările se șterg și se obține o redare curentă a textului citit, o expunere.

Pentru a se preîntâmpina greșelile, se recomandă sistemul pregătirii expunerii. Se citește în clasă un text, se analizează din punct de vedere al conținutului, iar elevilor li se cere să-l studieze singuri acasă, pentruca ulterior în clasă, să poată scrie o expunere pe baza textului dat.

O altă formă pregătitoare, preliminară expunerii este dictarea liberă. Cu acest prilej elevii redau ei înșiși textul dar nu „cuvânt cu cuvânt" ci în măsura în care l-au reținut. Tot o pregătire în vederea expunerii este și munca lexicală și frazeologică în procesul căreia se dă atenție cuvintelor și expresiilor pe care elevii și le însușesc mai greu De pildă, pentru a evita greșelile de acord se fac următoarele exerciții: pionerca (ona) citala, ona pisala, ona ucilași; pioner (on) cital, on pisal, on ucilași.

Expunerea colectivă este deasemenea o formă pregătitoare. Se recomandă și expunerea repetată pe baza aceluiași text, a cărui primă expunere a fost în prealabil controlată și analizată. La efectuarea oricărei lucrări scrise cu caracter preventiv pot fi folosite toate mijloacele care permit preîntâmpinarea greșelilor cum sunt: manualul, dictionarul, materialul intuitiv, dar, în primul rând, analiza textului din punct de vedere al scrierii sale corecte.

Unul dintre principiile de bază ale didacticii sovietice este tratarea individuală a elevilor. Succesul în muncă depinde în mare măsură de felul în care învățătorii știu să lucreze individual cu elevii.

Există anumite cerințe practice care se pun în domeniul studierii limbii ruse și care decurg din caracterul specialităților cursanților. Profesorii care predau la cursurile populare de limba rusă trebue să țină seama de cerințele individuale ale cursanților lor. El folosesc diferite metode pentru explicarea materialului, ale căror literatura suplimentară și dau consultații individuale. Rezultatele sunt cu atât mai bune cu cât aceste metode sunt aplicate pe scară mai largă.

VIAȚA DE PARTID

S'a deschis noul an școlar în învățământul de partid

In ziua de 15 Octombrie, pe întreg cuprinsul patriei noastre a avut loc deschiderea festivă a învățământului de partid.

Atât propagandiștii, cât și cursanții au fost recrutați pe baza Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea noului an școlar (1953-1954) în sistemul învățământului de partid.

La Liceul Clasic Mixt din București, biroul organizației de bază a început pregătirile pentru deschiderea noului an școlar în învățământul de partid încă din luna August. Astfel s'au selecționat din timp propagandiștii și s'au repartizat cursanții la diferite forme de învățământ pe baza unei juste aprecieri a posibilităților fiecăruia. In această acțiune s'au respectat îndeaproape instrucțiunile C.C. al P.M.R. în ceeace privește sarcina de a se discuta individual cu fiecare cursant și a-l încadra în forma de învățământ pe care el o preferă. La deschidere, s'a vorbit despre expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej: „A noua aniversare a eliberării patriei noastre". In săptămâna următoare au avut loc discuții vii în legătură cu lecția expusă.

★

La deschiderea anului școlar în învățământul de partid la școala de 7 ani nr. 4 de băieți din Capitală, au participat și cadrele didactice dela școala nr. 4 de fete, dela grădinița nr. 4 și dela căminul sfatului popular al raionului Gheorghiu-Dej. Aceste cadre vor urma în acest an școlar lecțiile și seminariile cercului de studiu al Istoriei P.C.U.S. anul I și II.

★

In orașul Iași, în acest an va fi cuprins în învățământul politic un număr de 600 cadre didactice, care va studia în cele 22 de cercuri ale Istoriei P.C.U.S. (anul I și II). Un număr de 40 de tovarăși care a studiat Istoria P.C.U.S. sau care a terminat Universitatea de Partid, urmează studiul individual pe lângă cabinetul de partid al comitetului orășenesc P.M.R.

★

In cadrul tuturor formelor învățământului de partid în orașul Tg. Mureș au fost cuprinși numeroși învățători și profesori, membri și nemembri de partid. Subiectul primei lecții a cercurilor de Istorie a P.C.U.S. l-a constituit prelucrarea expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu prilejul zilei de 23 August. In săptămâna următoare au avut loc discuții în legătură cu prima lecție.

★

La școala medie de fete nr. 2 funcționează un cerc de tip superior de filosofie, condus de învățătoarea Elisabeta Gall, decorată cu Ordinul Muncii cl. III-a, la care participă învățători și profesori, absolvenți ai cercurilor de Istorie a P.C.U.S. anul II, sau ai Universității serale de marxism-leninism din Tg. Mureș.

Săptămâna Cărții Sovietice

In Săptămâna Cărții Sovietice, Casa Universității și Editura A.R.L.U.S.-„Cartea Rusă" au organizat o serbare închinată poetului Stepan Scipaciov. Viața și opera ilustrului poet sovietic au fost prezentate de scriitoarea Veronica Porumbacu, laureată a Premiului de Stat. In continuare artista Sandina Stan, dela Teatrul Municipal, a recitat din frumoasele poezii ale lui Stepan Scipaciov.

Tot în cadrul Săptămânii Cărții Sovietice, Editura Tineretului și comitetul organizației de bază U.T.M. al Facultății de Filosofie dela Universitatea „C. I. Parhon", au organizat un simposion al romanului „Studenții" de Iurii Trifonov. Cartea a fost prezentată de către studentul Eugen Simion, — din partea cercului literar al Facultății de Filosofie. Prezentarea a fost urmată de vii discuții, la care a participat un număr mare de studenți.

★

Cercul A.R.L.U.S. din comuna 30 Decembrie, raionul Vidra, regiunea București, a organizat în cadrul școlii elementare o serie de manifestări în scopul popularizării cărții sovietice. Cu acest prilej s'a făcut prezentarea romanelor: „Pământ desțelenit", „Alexandru Suvorov", „Pentru viață", „In familie" și „Flacăra mâniei" și s'a ținut un referat cu tema: „Cartea sovietică, prietena copiilor din R.P.R. și din țările de democrație populară".

La școala elementară din satul Ciumați, raionul Vidra, s'au organizat lecturi colective din cartea „Asaltul Palatului de Iarnă".

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor

Cum trebue să învățăm pe elevii din clasa I-a să scrie

Predarea scrierii în clasa I-a elementară este o sarcină de mare importanță. De aceea învățătorul trebue să-i acorde o deosebită atenție. Scrierea trebue să fie astfel predată, încât să desvolte la copil dragostea pentru frumos, ordine, curățenie, exactitate.

Inainte de a începe această muncă este bine ca învățătorii claselor I—IV și mai ales cei care predau la clasa I-a să studieze cu atenție atât programa de caligrafie, cât și capitolul „Predarea scrierii caligrafice" din „Metodica Limbii Române (gramatica) pentru școala elementară (clasele I—IV)," unde se dau explicații amănunțite în legătură cu folosirea caietelor cu liniatură specială și alte îndrumări metodice pentru predarea scrierii.

Folosind aceste indicații, în perioada premergătoare predării abecedarului, înainte de a trece la învățarea scrierii, m'am preocupat să familiarizez elevii cu rechizitele necesare scrisului, caiet, creion, toc, sugativă, cerneală, cu poziția corectă la scris, cu ținerea corectă a caietului, a tocului, încărcarea peniței cu cerneală, folosirea sugativei etc. După aceea am căutat să fac exerciții de mișcare după comandă a degetelor, strângerea și desfacerea pumnului.

Pentru a obișnui elevii cu ținerea tocului și mânuirea lui, în primele zile de școală am făcut exerciții pe caietul de desen, unde elevii au executat mici desene alcătuite din linii, ovale etc. După aceasta, elevii au trecut la scrierea elementelor grafice pe caiete speciale. La început elevii au scris aproximativ două săptămâni cu creionul, până s'au obișnuit să scrie. Apoi, s'a trecut la scrierea cu cerneală.

Incă dela început le-am atras atenția elevilor cum să folosească aceste caiete. Deasemenea, le-am explicat că nu au voie să facă ștersături. Desigur, mulți elevi nu reușesc deodată să scrie după cum dorim. Vor fi linii strâmbe, mai lungi, mai scurte, mai groase, mai subțiri. După ce elevii scriu 3—4 linioare, învățătorul, care între timp a trecut printre bănci și a văzut greșelile făcute de unii dintre ei, imediat face corectările necesare la tablă, (tabla a fost liniată din timp, la fel cu caietele elevilor). Invățătorul scrie elementul sau litera mai întâi corect, apoi așa cum a scris elevul — greșit — și cere elevilor să facă comparație între cele două litere scrise. Cu acest prilej, învățătorul ajută elevii să-și dea seama cum trebue scrisă corect litera, ce greșeli au el și unde trebue să-și îndrepte eforturile pentru a-și îmbunătăți scrisul. Când elevul nu reușește să-și îndrepte greșala, învățătorul se așează în bancă lângă elev și-i scrie litera respectivă, dându-i din nou explicațiile necesare. Procedează în felul acesta până când elevii se deprind să scrie corect. Spre sfârșitul anului și în clasa a II-a, pentru a ajuta elevii să ajungă la o scriere rapidă, este bine să se folosească procedeul numărării sau al tactului. (Elevii scriu după comanda învățătorului sau a unuia dintre elevi).

La început, elevii scriu foarte încet atât elementele grafice cât și literele și cuvintele. In tot acest timp, atenția noastră trebue să fie îndreptată asupra ținutei elevului, asupra mânuirii tocului. Mulți dintre tovarășii învățători trec cu vederea peste aceste amănunte, deși sunt de o mare importanță, deoarece o poziție defectuoasă duce la deformarea coloanei vertebrale și la miopie.

Pentru ca lucrările elevilor să fie controlate zilnic de învățător, corectate cu atenție și notate, este necesar ca elevii să aibă două rânduri de caiete. Lecția ce trebue predată trebue să fie neapărat începută pentru fiecare elev de către învățător cu cerneală (de preferință roșie). Aici, învățătorul trebue să-și arate toată măestria sa la scris. Lucrându-se în felul acesta, pe lângă modelul prezentat de învățător pe tablă, elevul va avea și un model în față pe caiet. Orice greșală întâlnită, cât de neînsemnată ar părea, trebue analizată și imediat îndreptată.

Temele pentru acasă sau lucrările independente în clasă am căutat să le dozez în felul următor: în primele zile le-am dat elevilor să scrie câte 2—3 rânduri, până au ajuns la 5—6. Trebue să ne ferim să dăm elevilor să scrie mult, deoarece astfel nu vom atinge scopul pe care ni l-am propus, ii vom plictisi pe elevi și le vom crea desgust pentru scris. Ei se vor afla la un moment dat în imposibilitate de a îndeplini sarcina dată, se vor grăbi, vor scrie de mântuială, și numărul celor cu scriere neîngrijită în loc să scadă va crește.

Important este, deasemenea, să obișnuim elevii să scrie dând literelor grosimile necesare, (subțire în sus, gros în jos), să știe unde să scrie rotund, să cunoască pe câte spații se scrie fiecare literă. (De exemplu, literele l, b, t și d se fac de aceeași înălțime — pe două spații). Folosirea justă a caietelor cu liniatură specială obișnuește elevii cu o scriere cursivă, estetică și ordonată.

Se va bucura de succes în această muncă acel învățător care va controla zilnic caietele elevilor, care le va nota, va analiza greșelile și va interveni pentru îndreptarea lor de atâtea ori de câte ori se va simți nevoia. In predarea scrierii nu trebue să lipsească nici unui învățător perseverența și răbdarea.

VARVARA SARBU
învățătoare, școala medie cu limba de predare rusă, București

Organizarea lucrărilor de laborator la fizică, în clasa IX-a

Lucrările practice de laborator au o mare însemnătate în realizarea unei însușiri temeinice de către elevi a cunoștințelor de fizică, în formarea anumitor deprinderi. Ele formează la elevi deprinderea de a mânui aparatura de laborator, deprind pe elevi cu măsurătorile, le dezvoltă spiritul de observație, de răspundere, precum și capacitatea de a interpreta fenomenele.

O bună parte din cele 9 lucrări de laborator prevăzute de programa școlară la fizică în clasa a IX-a cer aparate care se folosesc și în industrie pentru controlul fabricației, calorimetre etc., de unde rezultă caracterul concret al fizicii ca obiect de studiu, legat de realitatea socială a mijloacelor de producție.

Experiența anilor școlari trecuți ne arată că unii profesori au lipsuri serioase în organizarea lucrărilor practice de fizică. Aceste lipsuri se datoresc în primul rând unei insuficiente pregătiri a profesorului pentru munca din laborator. Se impune, deci, o îmbunătățire radicală a metodelor de lucru în această direcție. Pentru a îndruma elevii cât mai just și cât mai temeinic, cu privire la efectuarea lucrărilor practice de fizică, este necesar ca profesorul să cunoască îndeaproape îndrumările pe care le dă I. A. Cairov în această privință, să cunoască „Organizarea lucrărilor în laboratorul de fizică" de V. N. Bacușinschi, precum și cursurile apărute în legătură cu această problemă la Facultatea de matematică și fizică și la Politehnica din București.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor practice de fizică, este necesar ca elevii să cunoască în mod temeinic legile și fenomenele pe care vor să le demonstreze, precum și aparatele pe care trebue să le folosească în acest scop. Profesorul are datoria să reflecte cu toată seriozitatea asupra aparatelor pe care le folosește în cadrul lucrărilor practice. La clasa a IX-a, întrucât elevii încă nu sunt obișnuiți cu mânuirea aparatelor, nu trebue să recomandăm utilizarea unor aparate ca: balanțe, termometre etc. de o precizie mai mare de cât cer nevoile lucrărilor de laborator ale elevilor. Astfel, nu trebue să recomandăm o balanță cu o precizune de 0,001 g. Metodica lui Goriacichin și lucrarea lui P.A. Znamenschi „Lucrările de laborator în școala medie", pentru lucrările de laborator ale elevilor, consideră suficientă o balanță cu o precizune de 0,05 g. De altfel, nici balanțele construite de I.M.D. și trimise școlilor de Ministerul Invățământului, nu au o sensibilitate mai mare. Deasemenea, nu trebue să recomandăm elevilor în îndrumările pentru lucrările practice de laborator, termometrul cu zecimi de grad, deoarece și metodicile recomandă termometre cu diviziuni de un grad, urmând ca elevii să se deprindă cu timpul și cu aprecierea zecimilor de grad.

O deosebită atenție trebue să acordăm îndrumării elevilor cu privire la metoda de lucru. In legătură cu aceasta, trebue să evităm metoda expunerilor prelungite, plicticoase, ci să subliniem diferitele momente ale operațiunilor, într'un stil clar, concis, atrăgând atenția elevilor asupra importanței și succesiunii lor, astfel ca elevii să fie bine orientați asupra întregii desfășurări a lucrării practice. In acelaș timp, trebue să le atragem atenția elevilor asupra dificultăților pe care le vor întâlni în decursul lucrării, precum și asupra factorilor care influențează rezultatul lucrării. Pentru a stimula cât mai mult pe elevi în această direcție, pentru a le trezi dragostea de a cunoaște elementele, relațiile dintre ele, diferitele fenomene, este bine ca îndrumările să fie urmate de o serie de întrebări în legătură cu lucrarea.

Astfel, pentru prima lucrare de laborator care trebue făcută cu elevii clasei a IX-a, putem îndruma elevii în felul următor: tema acestei lucrări este: „Determinarea căldurii specifice a corpurilor solide". Mai întâi, controlăm dacă elevii au cunoștințe precise cu privire la căldura specifică, dacă toți știu că aceasta reprezintă cantitatea de căldură necesară unității de masă dintr'o substanță, pentru a-și ridica temperatura cu un grad. Verificăm, deasemenea, dacă elevii cunosc bine capacitatea calorifică. In caz contrar, le arătăm că aceasta este egală cu produsul dintre masa unui corp și căldura specifică a substanței lui. Insistăm mai ales asupra unităților de măsură întrebuințate. Pentru reușita lucrării, elevii trebue să știe bine că unitatea de cantitate de căldură este egală cu căldura necesară pentru a ridica temperatura unității de masă de apă dela 14,5 grade la 15,5 grade Celsius, la presiunea atmosferică normală. Ei trebue să știe, deasemenea, că dacă unitatea de masă este gramul, unitatea se numește calorie (calorie mică sau calorie-gram) și se notează cu simbolul Cal. iar dacă unitatea de masă este kilogramul, se numește kilocalorie (calorie mare sau calorie-kilogram) și se notează cu simbolul Kcal.

Elevii trebue să vorbească și despre măsurarea experimentală a căldurii specifice a corpurilor solide, cu ajutorul calorimetrului prin metoda amestecului. Profesorul trebue să controleze deasemenea dacă elevii cunosc principiul metodei amestecului: două corpuri la temperaturi diferite, în contact, ajung la echilibru termic și cantitatea de căldură cedată de corpul cald este egală cu cantitatea de căldură primită de corpul rece. Este bine să se insiste apoi asupra descrierii calorimetrului făcându-se un desen și arătându-se că el este compus dintr'un vas de alamă cu pereții foarte subțiri și cu fețele lucioase pentru a împiedeca schimbul de căldură. In vas se găsește o cantitate de apă, în care se pune un termometru și un agitator (o vergea) de sticlă. Vasul cu apă este așezat pe niște bucăți de plută (care sunt rău conducătoare de căldură) în interiorul unui alt vas, din acelaș metal, cu pereții interiori lucioși.

Când profesorul consideră că elevii cunosc bine aceste elemente, le arată fazele lucrării, preocupându-se să dea elevilor posibilitatea să aibă reprezentarea clară a întregii desfășurări a lucrării, fază cu fază. Pe caietele lor de notițe, ei trebue să aibă distincte aceste faze. Se cântărește calorimetrul (vasul interior) și apoi se introduce în vasul exterior. Se notează masa, ca și datele următoare, în „tabloul de rezultate". Se cântărește agitatorul. Se pune în calorimetru o cantitate de apă, cam două treimi din volumul total al calorimetrului, ca să acopere în întregime corpul căruia i se determină căldura specifică. Se agită apa din calorimetru cu vergeaua de sticlă și se citește la termometru temperatura apei. Se cântărește corpul a cărui căldură specifică voim s'o aflăm. Se introduce corpul într'un vas cu apă la o anumită temperatură și se notează temperatura. Se introduce repede corpul în calorimetru (cu atenție să nu lovim termometrul) agitând apa cu vergeaua de sticlă. Notăm temperatura finală. Calculăm după datele obținute căldura specifică a corpului. Facem diferența dintre adevărata valoare, găsită în tabele, și aceea apropiată, dată de experiență, și notăm eroarea absolută. Ii ajutăm apoi pe elevi să deducă formula care dă valoarea căldurii specifice a substanței, să-și dea seama că introducând corpul cald în calorimetru, acesta cedează o cantitate de căldură, care este egală cu cantitatea de căldură primită de apa din calorimetru, de calorimetru și agitator până la echilibrul termic. Scriind apoi ecuația calorimetrică, stabilim formula.

Datele găsite se trec într'un „tablou de rezultate" ce cuprinde: denumirea corpului, masa lui în grame, masa calorimetrului, temperatura inițială și finală a apei din calorimetru, temperatura corpului, valoarea căldurii specifice, adevărata valoare dată de tabele, și eroarea absolută.

Folosind indicațiile date de V. N Bacușinschi, în „Organizarea lucrărilor în laboratorul de fizică din școala medie" (Editura „Cartea Rusă", 1950, pag. 115), este bine să recomandăm elevilor ca în lipsa calorimetrului, să întrebuințeze un pahar Berzelius de 200—250 cm. cubi, sau o cană de aluminiu de aceeași capacitate.

La sfârșitul tuturor acestor îndrumări, pentru a lămuri și mai bine elevii asupra desfășurării lucrării practice, pentru a înlătura eventualele lacune, este necesar să punem întrebări în legătură cu lucrarea practică pe care trebue să o execute: 1. Cum influențează masa termometrului asupra rezultatului și cum am putea înlătura această eroare? 2. Ce erori facem când întrebuințăm în loc de calorimetru un pahar Berzelius sau o cană de aluminiu și de ce? 3. Cum se exprimă eroarea în procente?

Prof. POPESCU M. TRAIAN
Ploești

Câteva probleme în legătură cu planul de muncă al școlii

Pentru a conduce cu succes, nu-i deajuns numai să-ți organizezi temeinic munca în prezent, trebue, în acelaș timp, să poți prevedea desfășurarea muncii în viitor. De aici, marea importanță a planificării muncii școlii. Planul de muncă al școlii îl va face pe director să vadă clar problemele-cheie ale activității sale, subordonând toate problemele mărunte, curente, care eventual l-ar putea copleși, realizării sarcinilor mari, esențiale ale învățământului nostru. Planul școlii trebue să constitue un document de bază pentru întreaga activitate a școlii, pentru munca întregului colectiv pedagogic și administrativ.

Fără îndoială că planificarea activității școlii nu e o muncă ușoară. Ea cere, din partea directorului, o oarecare experiență și pricepere. Felul cum au știut să soluționeze această problemă conducătorii unor școli din București care au obținut realizări frumoase în munca lor (Școala de 10 ani nr. 1 băieți, Centrul școlar nr. 2, 10, 13, Școala de 7 ani nr. 4 băieți și Școala de 7 ani nr. 50 băieți) poate să ne ajute să desprindem câteva concluzii sugestive.

Sunt planurile respective un ajutor în conducerea concretă a școlii? Se acordă în aceste planuri importanța cuvenită muncii de îndrumare metodică a cadrelor didactice? Oglindesc planurile problemele de bază ale activității directorului: conducerea și îndrumarea școlii?

Ce ne arată planurile școlilor amintite mai sus în legătură cu aceste probleme?

I.

Planul de muncă al școlii trebue să fie elaborat în lumina sarcinilor pe care le pun partidul și guvernul învățământului nostru; în el trebue să se țină seama de toate indicațiile Ministerului Invățământului. Planul școlii trebue să oglindească în mod concret măsurile care vor duce la îmbunătățirea continuă a activității muncii școlii. Numai analizând rezultatele muncii anului anterior, subliniind realizările pozitive și scoțând la iveală cu curaj lipsurile, vom putea avea siguranța că planul de muncă va avea un fundament real și nu va fi o construcție șubredă, birocratică, în afara vieții. Rezultă deci limpede necesitatea de a pune, în fruntea planului, o scurtă dar temeinică analiză a muncii depuse în anul școlar precedent.

Planurile celor 4 școli amintite mai sus încep cu analiza muncii anului anterior. Astfel, în planul de muncă al școlii de 10 ani nr. 1 băieți se subliniază, în primul rând, rezultatele pozitive obținute în anul trecut (de pildă se arată că 95% din absolvenții cl. a XI-a au reușit cu note foarte mari la examenul de admitere în învățământul superior).

Inșirarea lipsurilor constitue însă partea principală a analizei făcute, insistându-se, în deosebi, asupra deficiențelor esențiale ale muncii desfășurate în anul anterior.

In planul de muncă al școlii de 7 ani nr. 4 băieți, se arată, în partea introductivă, că, în anul precedent, calitatea învățământului a crescut, fapt care s'a dovedit cu ocazia examenului de absolvire a cl. VII-a la limba română, limba rusă și matematică; în comparație cu anii precedenți numărul repetenților a scăzut, existând chiar clase fără repetenți (cl. I-a și a III-a). In ceeace privește lipsurile se scoate în evidență, printre altele, că în anul precedent nu s'a pus accentul cuvenit pe munca elevilor în afara clasei și extrașcolară, iar grija pentru formarea deprinderilor de muncă independentă n'a fost o preocupare deosebită a colectivului pedagogic.

Deși aceste analize care preced planul îți dau în genere o imagine a muncii depuse în anul trecut, totuși păcătuesc, în deosebi, prin aceea că nu caută să scoată în evidență cauzele lipsurilor. Consecința imediată poate fi constatată atât în formularea vagă și generală a propunerilor în legătură cu sarcinile ce trebuesc rezolvate în noul an școlar, cât și în neoglindirea în plan a tuturor măsurilor menite să ducă la lichidarea lipsurilor din anul precedent. De pildă, în planul școlii de 10 ani nr. 1 băieți nu e trecută nici o măsură în legătură cu lupta care trebue dusă de cadrele didactice împotriva influenței ideologiei burgheze, deși, la lipsurile anului precedent, se arată că, în școală, nu s'a dus o luptă susținută în acest sens.

In planul de muncă al Centrului școlar 2, 10, 13, deși în partea introductivă se subliniază printre alte lipsuri că, în anul precedent, o bună parte din profesori nu au dat importanța cuvenită evidenței și aprecierii cunoștințelor elevilor, totuși această problemă, deosebit de importantă în lupta pentru asigurarea succesului la învățătură, nu figurează printre sarcinile formulate pentru anul școlar în curs. Deasemenea, în conținutul planului nu apar nici măsurile concrete corespunzătoare.

Ce rezultă de aici? Directorii școlilor respective n'au înțeles importanța legăturii organice între analiza muncii anului precedent și planul de muncă pentru anul în curs. Numai dacă planul va oglindi sarcinile de bază ale învățământului nostru și, în acelaș timp, va isvorî direct din analiza realităților școlii, el va constitui îndreptarul de preț în lupta pentru dobândirea de rezultate cât mai bune în școală.

II.

Una din problemele principale ale muncii școlii este munca ideologică, politică și profesională, menită să ridice continuu nivelul de pregătire al colectivului pedagogic și în felul acesta să asigure ridicarea continuă a muncii de instruire și educare a tinerelor vlăstare ale patriei noastre. In acest capitol, al planului de muncă al fiecărei școli trebue în primul rând, să se indice măsurile care vor duce la ridicarea nivelului ideologico-politic al cadrelor didactice, deoarece numai înarmați temeinic din punct de vedere ideologic și politic, învățătorii și profesorii vor putea face față cu succes sarcinilor de mare răspundere ce le revin în școala noastră.

In partea din planul școlii de 10 ani nr. 1 băieți consacrată muncii metodice, sunt indicate atât măsurile necesare ridicării nivelului politico-ideologic al cadrelor didactice, cât și acelea care să contribue la îmbunătățirea muncii profesionale a învățătorilor și profesorilor. Astfel, folosindu-se experiența pozitivă a muncii depusă în anii precedenți, se arată că, în acest an școlar, vor funcționa cercul metodic al învățătorilor și cercurile metodice pe obiecte, indicându-se sarcinile lor.

Totodată, în plan, în vederea studierii și generalizării experienței pedagogice pozitive a cadrelor fruntașe, se prevede schimbul de experiență cu ajutorul interasistențelor și lecțiilor deschise și scoaterea la iveală a experienței înaintate de către colectivele de specialitate.

Semnalăm ca pozitiv faptul că în planul școlii de 7 ani nr. 4 băieți se prevede ca toate cadrele didactice să frecventeze cursurile populare de limba rusă, pentruca, în felul acesta, să fie mai bine pregătite ca să-și însușească direct marile realizări ale pedagogiei și școlii sovietice.

Grija pentru ridicarea nivelului muncii metodice în școală se oglindește și în planul general al Centrului școlar 2, 10, 13. Astfel preocuparea conducerii pentru o mai justă organizare a activității cercurilor metodice se reflectă într'o serie de măsuri concrete: precizarea responsabililor cercurilor, data până când fiecare cerc va depune tematica, numele referenților respectivi și planul interasistențelor.

Un element care merită să fie subliniat este preocuparea conducerii școlii în vederea desvoltării interesului profesorilor pentru munca științifică. Folosindu-se în acest sens experiența școlii sovietice, în plan s'au prevăzut teme pentru lucrări individuale care urmează să fie prezentate în acest an școlar de către unele cadre didactice pe baza propriei lor experiențe. Aceste teme sunt strâns legate de munca învățătorilor și profesorilor pentru asigurarea unui învățământ temeinic. La școala de 7 ani nr. 50 băieți se dă o importanță deosebită asigurării continuității în munca instructiv-educativă între clasele a IV-a și a V-a.

In acest scop, în planul general al școlii, printre alte măsuri, se prevede și organizarea interasistențelor între învățătorii clasei a IV-a și profesorii clasei a V-a.

Problema ajutorării cadrelor tinere se oglindește, deasemenea, în planul general al acestei școli, prevăzându-se în acest sens consultații (cu privire la alcătuirea planurilor de lecție, la diferite probleme educative etc.), precum și organizarea de interasistențe între aceste cadre și profesorii cu mai multă experiență pedagogică.

Grija pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice dela școala de 7 ani nr. 50 băieți se oglindește și în măsurile propuse pentru sprijinirea tovarășilor profesori care urmează diferite facultăți fără frecvență, de către cadrele de specialitate și de conducere ale școlii.

O lipsă evidentă a capitolului referitor la munca metodică, lipsă comună tuturor planurilor cercetate, constă în aceea că nu oglindesc preocuparea școlii în legătură cu pregătirea cadrelor didactice pentru consfătuirile din Ianuarie și August. In planul școlii de 7 ani nr. 4 băieți, la capitolul activitatea organizatorică pregătitoare, este indicată sarcina directorului de a pregăti cadrele pentru consfătuirile raionale. La capitolul muncii metodice însă nu se pomenește nimic de felul cum vor duce la îndeplinire aceste sarcini cadrele didactice.

In ridicarea nivelului muncii metodice în școală, un rol important îl are activitatea desfășurată de învățătorii și profesorii școlii în cadrul cercurilor pedagogice (referate, lecții deschise, prezentarea propriei experiențe în cadrul discuțiilor etc).

Planurile cercetate vădesc o lipsă totală de preocupare în legătură cu pregătirea cadrelor didactice ale școlii în vederea participării lor active la munca cercurilor pedagogice.

O deficiență evidentă a muncii metodice din școală, care se reflectă și în conținutul planurilor, constă în neînțelegerea scopului lecțiilor deschise și a felului cum trebue să fie ele organizate. Experiența sovietică ne arată că lecția deschisă trebue să fie ilustrarea unei teme metodice, (de pildă, ilustrarea folosirii metodei povestirii, a utilizării materialului didactic etc.). Ea trebue să fie planificată pe baza unei analize concrete a activității școlii. Lecțiile deschise urmăresc fie înlăturarea lipsurilor tipice din munca unor cadre didactice din școala respectivă, fie popularizarea unei experiențe pozitive în legătură cu munca metodică. Ca atare trebue să fie socotită lecție deschisă nu orice lecție, ci numai aceea pregătită temeinic în vederea atingerii acestui scop. Lecțiile deschise trebue să fie astfel organizate, încât ele să fie cu adevărat o școală metodică pentru cadrele didactice. Neînțelegerea justă a scopului lecțiilor deschise, a răspunderii care revine conducerii școlii în legătură cu rezultatele unei astfel de forme de muncă metodică reese din faptul că în planurile școlii de 10 ani nr. 1 și a școlii de 7 ani nr. 4 de băieți, s'a trecut obligativitatea lecțiilor deschise pentru fiecare cadru didactic al școlii.

Problema legăturii care trebue să existe între diferitele forme de muncă metodică în școală, nu reese clar din planurile școlilor vizitate, ceeace dovedește că această problemă nu a fost suficient frământată și înțeleasă. Ori, în organizarea, îndrumarea și buna desfășurare a muncii metodice în școală, este deosebit de importantă realizarea tocmai a acestei legături organice între munca consiliului pedagogic, a cercurilor metodice și a cabinetului pedagogic.

De pildă, dacă în consiliul pedagogic se discută o temă cu caracter general, în cadrul cabinetului pedagogic sau al cercurilor metodice, strâns legate de tema generală, e bine să fie prezentate referate cu caracter mai limitat în care cadrele didactice să scoată la iveală experiența înaintată la obiectul lor. Astfel, dacă consiliul pedagogic va dezbate problema educației ideologico-politice a elevilor în procesul de învățământ, în cercurile metodice sau la cabinetul pedagogic e bine să se discute aceeași problemă legată însă de specificul obiectului respectiv: cum realizez sarcinile educației ideologico-politice a elevilor în predarea lecțiilor de limba română, istorie, matematică etc.

Capitolul care se referă la munca metodică în școală trebue deci să asigure, prin măsurile concrete și multilaterale prevăzute, unitatea de acțiune a tuturor formelor de muncă metodică pentru ridicarea nivelului de pregătire al cadrelor didactice.

III.

Oricât de bine ar fi organizată munca unei școli, dacă nu se asigură un control minuțios, sistematic, al acestei activități rezultatele în muncă vor fi slabe. Deaceea, au o deosebită importanță măsurile propuse în planul școlii în legătură cu conducerea și controlul activității.

In planul școlii de zece ani nr. 1 băieți, problemei controlului și conducerii școlii i se rezervă un loc destul de important. Rând pe rând sunt arătate măsurile ce se vor lua în legătură cu verificarea planurilor de activitate ale tuturor membrilor colectivului pedagogic, modul în care se vor asigura manuale, rechizite și caiete pentru elevi și cum vor fi procurate cărți pentru bibliotecă, cum se folosește materialul didactic de către cadrele didactice la lecții, cum participă la lecții în mod planificat directorul și directorii adjuncți ai școlii, cum va fi controlată desfășurarea activității metodice în școală, cum va fi controlat nivelul de cunoștințe al elevilor, activitatea lor socială, sârguința lor, activitatea organizațiilor de tineret din școală etc.

Aceleași preocupări de a oglindi în plan principalele sarcini în legătură cu conducerea și controlul le găsim și în planul școlii de 7 ani nr. 4 de băieți precum și al școlii de 7 ani nr. 50.

Semnalăm în mod deosebit faptul că, în planul școlii de 7 ani nr. 4 băieți, s'a trecut ca sarcină pentru director de a urmări ridicarea calificării profesionale, ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice prin controlul săptămânal al caietelor de studiu individual al acestora; deasemenea, se prevede să se ceară organizației de bază și comitetului de instituție al școlii sprijinul pentru realizarea planului școlii. In ceeace privește școala de 7 ani nr. 50 trebue reliefat faptul că în vederea unei mai bune desfășurări a muncii de control a fost organizat un colectiv de profesori care are sarcina de a ajuta conducerea școlii în verificarea planurilor de lecții. Totodată în planul școlii respective se arată că o atenție deosebită se va acorda controlului și îndrumării cadrelor tinere în vederea îmbunătățirii planurilor lor de lecții.

Totuși planurile școlilor respective nu rezolvă în întregime toate problemele conducerii și controlul.

De multe ori măsurile prevăzute nu sunt cele mai indicate. De pildă, în planul școlii de 7 ani nr. 4 de băieți se arată că directoarea școlii va păstra contactul permanent cu părinții numai prin comitetul de părinți, deși ar fi fost necesar să se arate în plan ca măsură și legătura directă cu anumiți părinți, în special cu aceia ai căror copii pun probleme mai dificile din punct de vedere educativ.

O lipsă serioasă a capitolului respectiv se observă îndeosebi în ceeace privește termenele de realizare a sarcinilor și în fixarea responsabilității. Astfel, în planul școlii de 7 ani nr. 4 de băieți se indică data de 1 Octombrie drept termen pentru aranjarea și verificarea materialului didactic de către cadrele didactice, deși această sarcină ar fi trebuit să fie realizată înainte de începerea noului an școlar.

In planul Centrului școlar 2, 10, 13 în legătură cu munca de control al activității din școală se arată că au fost numiți doi profesori cărora le revine sarcina de a controla executarea programelor școlare și a planurilor calendaristice, precum și de a verifica calitatea lecțiilor pentru a putea cunoaște și răspândi experiența cadrelor fruntașe. Deasemenea acești tovarăși au responsabilitatea aprobării subiectelor pentru lucrările de control ale elevilor. Desigur, este foarte important ca directorul școlii să organizeze și să mobilizeze colective de profesori, care în vederea analizei activității școlii și a depistării celor mai bune metode de instruire și educare pot urmări anumite probleme ale muncii din școală (ex: problema predării diferitelor obiecte, munca cu elevii rămași în urmă etc.). Organizarea unor astfel de colective în școală va constitui un mijloc important care va permite directorilor să cunoască mai adânc viața școlii și deci să poată efectua un control și o îndrumare mai temeinică. A atribui însă unor profesori răspunderi care revin direct conducerii școlii, așa cum reiese din planul amintit, înseamnă a subaprecia însuși rolul și răspunderea directorului în munca de control și îndrumare.

IV.

In toate capitolele planurilor cercetate se găsesc numeroase elemente pozitive, ceeace dovedește străduința unei planificări cât mai juste a activității școlii. Totuși, aceste planuri reflectă formalismul care mai există încă în munca unora dintre cadrele noastre didactice. Formalismul în muncă, rămășiță a mentalității trecute, trebue însă să fie înlăturat și din domeniul planificării activității noastre. Planul nu-i un scop în sine, cu atât mai puțin nu poate fi considerat o simplă obligație. Planul e un mijloc de a îmbunătăți activitatea școlii, un ajutor direct în obținerea de rezultate pozitive. Deaceea, pare foarte ciudat, de pildă, că în plan sunt trecute sarcini irealizabile. Astfel, în planul școlii de zece ani nr. 1 băieți, s'a trecut sarcina de a se cumpăra „Regulamentul pentru elevi", deși acest regulament nu se poate procura din librării.

E un fapt pozitiv că directorii școlii au utilizat indicațiile din lucrarea „Organizarea activității instructiv-educative din școală" de I. C. Novicov în legătură cu planificarea muncii școlii. A lua însă materialul sovietic și a-l aplica mecanic fără a ține seama de realitățile concrete ale școlii respective, înseamnă a face o muncă formală. Or, asemenea lipsuri pot fi constatate din plin atât în planul școlii de zece ani nr. 1 de băieți, cât și la Centrul școlar nr. 2, 10, 13 precum și la școala de 7 ani nr. 4 de băieți.

Formalismul în conținutul planului se poate manifesta și prin formularea vagă, generală, a sarcinilor și măsurilor prevăzute. Deaceea o indicație ca aceea prevăzută în planul școlii de 10 ani nr. 1 de băieți, că toate cadrele didactice trebue să consulte diferite publicații de specialitate, e o indicație neconcretă, formală care nu poate fi controlată. Măsurile prevăzute în planul școlii trebue să fie formulate concret și precis.

Un alt aspect al formalismului în planul școlii se oglindește în planificarea unor probleme cu totul în afara sarcinilor reale ale școlii. Amintim în acest sens tematica consiliului pedagogic dela școala de 7 ani nr. 4 băieți.

Tematica consiliului pedagogic trebue să urmărească dezbaterea problemelor esențiale care stau în fața școlii în anumite etape ale muncii școlare, asigurând îndeplinirea principalelor sarcini ale școlii în anul respectiv. La școala de 7 ani nr. 4 de băieți tematica ședințelor consiliului pedagogic prevede o serie întreagă de referate și comunicări cu caracter pedagogic general, nelegate de sarcinile imediate ale școlii. Astfel, s'a prevăzut prezentarea sub formă de referate, capitol cu capitol, a întregului manual de pedagogie de I. T. Ogorodnicov și P. N. Simbirev. Desigur că în consiliul pedagogic se pot discuta și anumite probleme teoretice, dar frământarea unor astfel de probleme trebue să izvorască tocmai din necesitățile reale, concrete ale muncii din școala respectivă. Formalismul în planificare se mai manifestă, după cum s'a arătat mai înainte, și prin fixarea de termene formale sau responsabilități nejuste. Toate aceste aspecte dovedesc că problemele prevăzute în plan n'au fost suficient de frământate, că munca de elaborare a planului a fost în unele părți superficială și birocratică.

Pentruca planul de muncă al școlii să fie un plan real, trebue printre altele ca să fie rezultatul efortului întregului colectiv pedagogic. Subliniem acest lucru, deoarece aproape toți directorii școlilor amintite au neglijat această cerință de bază. Revizuirea planului de muncă al școlii pentru a face din el un plan real și concret, trebue să fie o preocupare imediată a conducătorilor școlii, în cazul când acest lucru n'a fost făcut la începutul anului școlar. Lucrul acesta este absolut necesar, deoarece planul rămâne doar un petec de hârtie, dacă nu capătă viață prin realizările concrete ale oamenilor școlii. Dar, pentruca planul școlii să poată fi transpus în realitate, el trebue să cuprindă sarcini clare și măsuri precise de soluționare a sarcinilor. Numai în felul acesta, școala va putea să realizeze cu succes sarcinile sale mari și de răspundere pe care i le pun astăzi partidul și guvernul, întregul popor.

I. CREMER
A. COMAN
V. ROȘCA

Cei mai buni fii ai poporului muncitor propuși candidați în alegerile pentru sfaturile populare

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej propus candidat al F. D. P. în circumscripția orășenească București Nr. 373

Grivița Roșie, vechea cetate de luptă a clasei muncitoare, a trăit o zi deosebită. In sala mare de festivități, împodobită sărbătorește cu steaguri și lozinci, s'au adunat, la lăsarea lucrului, mii de muncitori, tehnicieni și funcționari, pentru a desemna un candidat al circumscripției orășenești 373 în alegerile pentru sfaturile populare.

Adunarea a fost deschisă de tov. Vasile Surcel, secretarul Comitetului de partid al Complexului C.F.R. „Grivița Roșie", care a arătat scopul adunării. In numele prezidiului ales de adunare, tov. Vasile Popescu, prim secretar al Comitetului raional de partid Grivița Roșie, a dat citire articolelor din Decretul cu privire la alegeri, subliniind adâncul democratism al sistemului nostru electoral. El a invitat apoi pe cei prezenți să facă propuneri de candidaturi. La tribună s'a urcat comunistul Mihalache Teodoru, unul din cei mai vechi și mai respectați muncitori din ateliere. El a luat parte la eroicele lupte din Februarie 1933, organizate și conduse de Partidul Comunist din România, iar astăzi este șef de partidă la cazangerie, organizând lupta muncitorilor din colectivul său pentru îndeplinirea sarcinilor de producție.

— Am primit mandat din partea consfătuirii delegaților organizațiilor Frontului Democrației Populare să fac o propunere de candidat pentru circumscripția noastră orășenească — a spus tov Teodoru, în tăcerea încordată a miilor de muncitori. Cu bucurie și din tot sufletul fac propunerea de a alege drept candidat al F.D.P în circumscripția noastră orășenească pe secretarul general al Comitetului Central al partidului nostru și președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej.**

Aplauze îndelungate și însuflețite, ovații entuziaste, au întâmpinat această propunere.

Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă și înțărând din uriașa experiență a P.C.U.S., partidul nostru conduce poporul muncitor în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră — a arătat mai departe vorbitorul. Grija față de oamenii muncii, făurirea unei vieți de bunăstare a poporului muncitor este țelul căruia partidul nostru îi închină toate sforțările. Datorită politicii partidului, poporul muncitor a putut obține cea mai măreață victorie a sa — doborîrea claselor exploatatoare dela cârma țării și cucerirea puterii de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare. De numele partidului nostru drag se leagă marile înfăptuiri ale regimului democrat-popular, succesele dobândite în lupta pentru industrializarea și electrificarea țării, schimbările adânci în bine petrecute în viața oamenilor muncii. Plenara lărgită a C.C. al P.M.R din 19—20 August a elaborat un program de măsuri economice care are drept obiectiv o serioasă și continuă îmbunătățire a condițiilor de trai ale oamenilor muncii, prin ridicarea producției agricole, sporirea producției bunurilor de larg consum, dezvoltarea construcției de locuințe și alte lucrări în domeniul social, sanitar și cultural. Suntem siguri că sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor va traduce în viață acest program, va înfăptui mărețul țel al construirii socialismului.

Cuvintele tovarășului Teodoru au fost acoperite de aplauze. Intreaga asistență a ovaționat îndelung pentru partid și pentru Comitetul său Central, pentru tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Numeroși muncitori și tehnicieni au luat apoi cuvântul, susținând cu avânt și deosebită căldură candidatura încercatului conducător al poporului nostru muncitor.

Pentru Complexul C.F.R.-„Grivița Roșie", a spus tov. Marin Vasilescu, tehnician la sectorul vagoane, ziua aceasta este o zi de mare sărbătoare. Știm cu toții că dacă noi muncitorii am scăpat pentru totdeauna de exploatare, de curbele de sacrificiu și șomajul care în trecut făcea din viața noastră un chin, dacă astăzi trăim o viață liberă și demnă și ne construim un viitor luminos, aceasta o datorăm partidului nostru iubit care ne conduce în luptă. Deaceea eu sunt hotărît să întâmpin alegerile sărbătorindu-mă să sprijin aplicarea Hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 August, îndeplinind în mod exemplar și depășind sarcinile de plan.

A luat apoi cuvântul tov. Florea Nicolae, strungar stahanovist din sectorul de locomotive, care și-a exprimat voința de a munci cu energie neobosită pentru aplicarea politicii partidului și guvernului. Eu îmi iau angajamentul în cinstea alegerilor să-mi îmbunătățesc munca prin aplicarea metodelor stahanoviștilor sovietici Bâcov-Borțchevici și Colesov și să depășesc sarcinile de producție cu 30%.

Propunerea tovarășului Teodoru a mai fost susținută cu entuziasm de tov. Petru Văduva, strungar-stahanovist dela secția IV Mecanică.

In unanimitate, adunarea a hotărît să propună drept candidat al F.D.P. pentru circumscripția 373 în alegerile de deputați pentru sfatul popular orășenesc pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Adunarea s'a transformat într'o însuflețită manifestare a hotărîrii colectivului Complexului „Grivița Roșie" de a sprijini politica partidului și guvernului pusă în slujba construirii socialismului și ridicării nivelului de trai al poporului.

Tovarășul dr. Petru Groza propus candidat al F. D. P. în circumscripția regională Cluj Nr. 1

O Duminică însorită de toamnă. Deasupra Atelierelor C.F.R „16 Februarie" din Cluj, drapele roșii și tricolore se leagănă în adierea ușoară a vântului. In fața halei secției I-a locomotive s'au adunat muncitorii atelierelor pentru a propune, potrivit prevederilor legii electorale, un candidat la locul de deputat în circumscripția electorală regională Nr. 1 pentru Sfatul popular regional Cluj.

Ceferiștii clujeni întâmpină evenimentul alegerilor de deputați în sfaturile populare cu remarcabile succese în producție. In întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noembrie și a alegerilor de deputați în sfaturile populare ei au depășit, luna trecută, planul cu 35,23 la sută. Echipa maistrului turnător Romulus Domnițiu a recuperat bronz din zgură de bronz. 15 strungari aplică metoda Colesov, de tăiere intensivă a metalelor. Străduindu-se să-și aducă aportul la înfăptuirea hotărîrilor plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August, colectivul atelierelor intensifică producția bunurilor de larg consum provenite din valorificarea deșeurilor de metal și de lemn; în ateliere au fost confecționate găleți, roabe, diferite scule, coșnițe pentru albine, șuruburi, piulițe, etc.

După alegerea prezidiului adunării, a luat cuvântul cunoscutul strungar stahanovist Alexandru Lörinczi, care a propus drept candidat la un loc de deputat în circumscripția electorală regională Nr. 1 pentru Sfatul popular regional Cluj pe tov **dr. Petru Groza**, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale. Propunerea a fost întâmpinată cu îndelungate aplauze de către cei prezenți.

Vorbitorul a arătat apoi că oamenii muncii din țara noastră văd în alegerile de deputați în sfaturile populare un prilej de a ridica la un nivel mai înalt activitatea sfaturilor populare — cele mai democratice organe ale puterii de stat cunoscute în istoria țării noastre — un prilej de întărire a regimului democrat-popular, a cărui principală preocupare în domeniul politicii interne este ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Vorbitorul a subliniat deasemenea indestructibila frăție de muncă și de luptă a oamenilor muncii din regiunea Cluj — rod al politicii naționale leninist-staliniste a partidului și a statului nostru democrat-popular, care au asigurat deplina egalitate în drepturi a minorităților naționale cu poporul român.

A luat cuvântul tov. Gh. Miron, șeful secției I-a locomotive, care a susținut cu căldură propunerea făcută de stahanovistul Alexandru Lörinczi. Vorbind despre înfăptuirile social-culturale ale regimului democrat-popular, el a amintit, printre altele, de blocurile muncitorești construite pentru ceferiștii clujeni. Anul acesta — a arătat vorbitorul — se construesc 14 noi clădiri de locuit pentru muncitori cu ajutorul împrumuturilor acordate de stat și cu ajutorul întreprinderii — dintre care 9 au și fost terminate.

Propunerea de a se desemna drept candidat pe tov dr. Petru Groza a fost susținută deasemenea de tov. Nicolae Drăgan, președintele comitetului de întreprindere, și de alți vorbitori. Toți vorbitorii au subliniat că Hotărîrile plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 August constituie pentru oamenii muncii din țara noastră un puternic imbold în muncă pentru înlăturarea lipsurilor și greutăților care mai există, pentru îndeplinirea planului cincinal, pentru construirea victorioasă a socialismului, în vederea ridicării continue a nivelului de trai, material și cultural, al celor ce muncesc.

In unanimitate, adunarea a hotărît să desemneze drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Nr. 1 pentru Sfatul popular regional Cluj pe tov dr. Petru Groza.

Adunarea muncitorilor din Atelierele C.F.R „16 Februarie"-Cluj s'a transformat într'o puternică manifestare a ataşamentului oamenilor muncii din țara noastră față de partid și guvern, față de regimul democrat-popular, față de eliberatoarea și sprijinitoarea noastră, marea Uniune Sovietică, bastionul invincibil al păcii, democrației și socialismului.

★

Luni după amiază, muncitorii, tehnicienii, funcționarii și ziariștii care lucrează în cadrul Combinatului Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" s'au întrunit într'un însuflețit meeting pentru a desemna pe candidatul circumscripției electorale orășenești nr. 43 în alegerile de deputați pentru sfaturile populare.

La meeting a luat cuvântul tov. Nicolae Dumitrescu, directorul general al Combinatului, care, din însărcinarea consfătuirii reprezentanților organizației de partid și a organizațiilor de masă din Combinat, a propus drept candidat pentru un loc de deputat în Sfatul popular al Capitalei pe tov. **Iosif Chișinevschi**, secretar al C.C. al P.M.R. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. Propunerea a fost întâmpinată de toți cei prezenți la adunare cu îndelungate și însuflețite aplauze.

Au luat apoi cuvântul tovarășii Jean Nicula, maistru stahanovist, E. Soran, redactor la ziarul „Scânteia" și alți vorbitori care au susținut propunerea făcută.

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună pe tovarășul Iosif Chișinevschi, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 43 în alegerile de deputați pentru sfaturile populare.

★

In aula mare a Academiei R.P.R. a avut loc Luni adunarea membrilor și colaboratorilor Academiei pentru propunerea unui candidat la locul de deputat în circumscripția electorală orășenească nr. 3.

Cu acest prilej a luat cuvântul acad. prof. St. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., care a propus drept candidat al F.D.P. pe acad. prof. **Traian Săvulescu**, președintele Academiei R.P.R., director al Institutului de Cercetări Agronomice, profesor de fitopatologie la Universitatea „C. I. Parhon" din București.

Luând cuvântul, acad N. Gh. Lupu și Alex. Priatcenco, membru corespondent al Academiei, au susținut cu căldură candidatura acad. prof. Traian Săvulescu.

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună candidatura acad. prof. Traian Săvulescu în circumscripția electorală orășenească nr. 3.

★

In aula Facultății de Științe Juridice a Universității „C. I. Parhon" din București, a avut loc adunarea studenților, cadrelor didactice și personalului administrativ al Universității, în vederea propunerii unui candidat în circumscripția electorală orășenească nr. 257, în alegerile pentru sfatul popular al orașului București.

Luând cuvântul, tov. acad. prof. S. Stoilov a propus drept candidat al F.D.P. pe tov acad. prof. dr. **C. I. Parhon.**

Au mai luat cuvântul acad. prof. C. Balmuș și acad. prof. E. Macovschi, susținând candidatura acad. prof. dr. C. I. Parhon. Vorbitorii au scos în relief personalitatea științifică a candidatului, atașamentul său față de cauza întregului popor muncitor, activitatea sa de neobosit cercetător în slujba științei.

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună candidatura acad. prof. dr. C. I. Parhon în circumscripția electorală orășenească nr. 257 în alegerile pentru sfatul popular al orașului București.

★

Numeroși cetățeni din comuna Otopeni s'au întrunit Duminică, în cadrul unei adunări, pentru a propune un candidat în circumscripția electorală comunală nr. 5.

Cu acest prilej a fost propusă candidat al F.D.P. gospodina **Maria Georgescu.**

★

Tot în cadrul unei adunări a fost propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională nr. 244 pentru sfatul popular al raionului Stalin, tov. **Petre Cosoroabă**, învățător. Țăranii muncitori au vorbit cu însuflețire despre activitatea învățătorului Petre Cosoroabă, arătând că acesta s'a ocupat îndeaproape de educarea copiilor și de alfabetizarea țăranilor muncitori, care n'au putut învăța carte în anii stăpânirii capitaliștilor. Datorită muncii de lămurire desfășurată de învățătorul Petre Cosoroabă în rândul țăranilor muncitori din comună, mulți dintre aceștia au format o întovărășire pentru lucrarea pământului în comun. Adunarea a hotărît în unanimitate să propună candidatura învățătorului Petre Cosoroabă.

★

In aula bibliotecii centrale universitare din Iași a avut loc Duminică o adunare a numeroși scriitori, profesori studenți și elevi în vederea propunerii candidatului circumscripției electorale orășenești nr. 176 în alegerile pentru sfatul popular orășenesc.

In mijlocul aplauzelor puternice ale asistenței a fost propus drept candidat al F.D.P. maestrul **Mihail Sadoveanu**, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., membru al Academiei R.P.R., vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, membru în Consiliul Mondial al Păcii și președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună candidatura maestrului Mihail Sadoveanu în circumscripția electorală orășenească nr. 176 în alegerile pentru sfatul popular orășenesc Iași.

★

Adunarea țăranilor muncitori, învățătorilor și funcționarilor din comuna Costești, raionul Tg. Frumos, a propus în unanimitate drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală comunală nr 16 pe tov **Virginia Butnaru**, directoarea școlii elementare, care și-a câștigat prețuirea și încrederea țăranilor muncitori prin elanul și conștiinciozitatea cu care muncește pentru stârpirea analfabetismului.

Pentru circumscripția electorală regională Iași nr. 17 Lețcani a fost propus candidat al F.D.P. tov. **Ion Grubanschi**, prim secretar al Comitetului raional P.M.R. — Iași.

Noi succese în desvoltarea economiei naționale

Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat pentru desvoltarea economiei naționale a Republicii Populare Române pe cel de al treilea trimestru al anului 1953 a umplut de bucurie inimile tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

Poporul nostru muncitor a primit cu un sentiment de mândrie vestea că planul producției globale în trimestrul III al acestui an, pe ansamblul industriei socialiste, a fost îndeplinit în proporție de 100 la sută. In cifrele Comunicatului Direcțiunii Centrale de Statistică clasa noastră muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea legată de popor, văd rezultatul muncii lor creatoare, văd tabloul economiei noastre naționale în continuu progres.

Rezultatele îndeplinirii planului de stat pe cel de al treilea trimestru al anului 1953 constituie o nouă și puternică dovadă a faptului că economia națională a țării noastre se desvoltă în interesul satisfacerii într'o măsură mereu mai largă a nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, poporul nostru muncitor își făurește cu entuziasm viitorul său luminos. In trimestrul III al acestui an producția globală pe ansamblul industriei socialiste a crescut cu 13,5 la sută față de același trimestru al anului trecut. Industria grea — temelia temeliilor economiei noastre, garanția ridicării continue a nivelului de trai al poporului, a continuat să se desvolte. S'au realizat noi prototipuri de mașini și aparate, s'au introdus noi procedee tehnologice sovietice și s'a mărit gradul de mecanizare în industria extractivă, siderurgică, metalurgică, în construcții și în alte ramuri. Planul productivității muncii pe întreaga industrie a fost îndeplinit în acest trimestru în proporție de 101,4 la sută, creșterea fiind de 7,5 la sută față de trimestrul III al anului 1952.

Hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 August a. c. a dat un puternic impuls muncii în toate ramurile economiei, în vederea creșterii rapide a nivelului de trai al celor ce muncesc. Astfel, în trimestrul III al acestui an, Ministerul Industriei Ușoare și-a realizat sarcinile în proporție de 102,1%, producția industriei locale a atins nivelul de 146,5%, iar producția cooperatistă nivelul de 122,5% față de perioada corespunzătoare a anului trecut. In cursul acestui trimestru au fost puse în funcțiune noi fabrici de pâine în Orașul Stalin și la Bicaz, o fabrică de produse lactate, înzestrată cu cel mai modern utilaj, la Oradea. Deasemenea, s'a mărit capacitatea fabricii de zahăr din Arad și s'au instalat noi mașini și agregate în industria textilă.

Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică oglindește și eforturile poporului nostru muncitor în lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru lichidarea rămânerii în urmă a acestui important sector al economiei naționale.

In cursul acestui trimestru Stațiunile de Mașini și Tractoare și gospodăriile agricole de stat au fost dotate cu încă 1066 tractoare, 103 batoze, 148 semănătoare-legătoare, 398 semănătoare, precum și alte mașini agricole. Stațiunile de Mașini și Tractoare au dat în campania agricolă de vară, un mare ajutor gospodăriilor agricole colective, țăranilor întovărășiți și țăranilor muncitori. Astfel, datorită acestui însemnat ajutor acordat de clasa muncitoare și datorită însuflețirii țărănimii noastre muncitoare, recoltarea cerealelor păioase s'a terminat la timp și cu succes. Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, întovărășirile și gospodăriile țăranilor muncitori care au folosit tractoarele și au respectat regulile agrotehnice au realizat recolte bune.

In acest trimestru s'au obținut rezultate însemnate și în sectorul creșterii vitelor. A crescut efectivul de animale la gospodăriile agricole de stat, a sporit numărul de vite proprietate obștească la gospodăriile agricole colective. Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea și desvoltarea sistemului de contractare și achiziție de animale și produse animale, în vederea aprovizionării populației cu produse alimentare și a industriei cu materii prime și pentru încurajarea creșterii și îngrășării de animale, constituie un nou și puternic stimulent pentru oamenii muncii din agricultură în vederea dezvoltării acestei importante ramuri a agriculturii noastre.

Ca urmare a realizării sarcinilor de plan în industrie și agricultură, a crescut cu 22,6%, față de perioada corespunzătoare a anului trecut, volumul de mărfuri vândute populației în acest trimestru, deși planul de desfacere cu amănuntul nu a fost îndeplinit în întregime. In orașe și centrele muncitorești a crescut desfacerea pâinii, a pastelor făinoase, a uleiului comestibil, zahărului, produselor zaharoase, zarzavaturilor, a țesăturilor de bumbac, lână, a încălțămintei etc. La orașe a crescut deasemenea vânzarea diferitelor mărfuri din rețeaua comerțului cooperatist.

Cifrele comunicatului vorbesc despre marile realizări obținute de regimul nostru democrat-popular în domeniul social-cultural. In acest trimestru învățământul a dat patriei peste 82.000 de cadre noi pentru toate ramurile economiei naționale și pentru cultură și sănătate. In noul an școlar au fost cuprinși în școlile noastre de toate gradele peste două milioane elevi și studenți. La sate se execută lucrări la peste 900 de cămine culturale în vederea îmbunătățirii condițiilor de desfășurare a muncii culturale. In domeniul sanitar s'au obținut noi îmbunătățiri în ocrotirea sănătății poporului. Peste 250 de mii oameni ai muncii și copii au fost trimiși în cursul acestui trimestru în stațiunile balneo-climaterice. Au fost editate cărți și broșuri într'un tiraj total de 11.447.000 exemplare din care 1.185.000 în limbile minorităților naționale.

Importantele realizări economice și social-culturale obținute de poporul nostru muncitor dovedesc superioritatea categorică a economiei noastre față de economia statelor capitaliste unde fenomenele crizei se agravează în permanență, producția se reduce sistematic, uzinele își închid porțile iar oamenii muncii sunt aruncați în brațele mizeriei, șomajului. In țara noastră, realizarea vastului program de măsuri economice elaborat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August a.c. va duce la o și mai mare îmbunătățire a condițiilor de viață ale oamenilor muncii chiar din trimestrul IV al acestui an.

In această perioadă când poporul nostru se pregătește să întâmpine cu noi și însemnate realizări cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, când țara întreagă se pregătește pentru alegerea deputaților în sfaturile populare trebue să ne mobilizăm toate forțele pentru lichidarea lipsurilor care mai există în anumite sectoare ale activității noastre și să obținem noi succese pe drumul ridicării bunăstări materiale și culturale a oamenilor muncii.

Incepe un nou an al cursurilor de alfabetizare

La 2 Noembrie începe noul an școlar la cursurile de alfabetizare. Zeci de mii de învățători, profesori, educatoare și instructori din afara învățământului pornesc cu forțe sporite la lupta pentru stârpirea neștiinței de carte din patria noastră.

Folosind experiența anului școlar trecut, s'au luat o serie de măsuri care să asigure desfășurarea noului an școlar de alfabetizare în cât mai bune condițiuni. La 11 Octombrie a fost organizat recensământul tuturor neștiutorilor de carte, în vârstă de 14—55 ani. S'au tipărit 25.000 programe noi, pentru anii I și II ai cursurilor de alfabetizare. S'au elaborat și tipărit, deasemenea, 300.000 abecedare și 300.000 aritmetici, pentru anul I și 392.000 manuale de limba română și aritmetică, pentru anul II.

Planul de stat cu privire la lichidarea neștiinței de carte pune în fața secțiilor de învățământ și a școlilor sarcini deosebit de importante. In acest an de alfabetizare vor trebui să fie cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte în vârstă de 14—55 ani, urmând ca în anul viitor să rămână de alfabetizat numai neștiutorii de carte promovați din anul I.

Cu ajutorul sfaturilor populare, al Institutiilor culturale și al organizațiilor de masă, secțiile de învățământ vor trebui să acorde o grijă deosebită deschiderii la timp a tuturor cursurilor și asigurării unei bune frecvențe încă dela începutul anului de alfabetizare.

Pentru înlăturarea lipsurilor din anul trecut este necesar ca secțiile de învățământ și școlile, cu ajutorul comisiilor de alfabetizare, să intensifice munca de lămurire începută cu ocazia pregătirii deschiderii cursurilor de alfabetizare.

Secțiile de învățământ regionale și raionale trebue să-și îndrepte atenția, în primul rând, către localitățile cu mulți neștiutori de carte și cadre didactice puține.

Un ajutor prețios în realizarea unei bune frecvențe la cursurile de alfabetizare îl constitue noul catalog în care trebue să se treacă zilnic prezența cursanților, lecțiile predate și notele cu care s'au apreciat cunoștințele celor ascultați.

Strâns legată de problema frecvenței la cursuri este și buna pregătire a lecțiilor.

Buna desfășurare a cercurilor de alfabetizare depinde în mare măsură și de felul cum este organizată munca de îndrumare și control. Multe din lipsurile anului școlar trecut ar fi putut fi evitate dacă secțiile de învățământ și directorii de școli ar fi organizat un control mai susținut în această direcție. In regiunile Galați, Bârlad și Constanta, de exemplu, numeroase centre de alfabetizare n'au fost vizitate niciodată de către organele de îndrumare și control, iar în regiunea Bârlad, inspectorul responsabil cu munca de alfabetizare pe regiune, până la data de 7 Aprilie 1953, nu asistase la niciun examen de alfabetizare și nici nu cunoștea cum se desfășoară această muncă.

Experiența secțiilor de învățământ și a școlilor din regiunile Pitești și Cluj ne arată că un mijloc important de îmbunătățire a muncii de alfabetizare, încă dela început, îl constitue analiza rezultatelor obținute imediat după deschiderea cursurilor de alfabetizare.

In anul școlar trecut, numeroase cadre didactice au obținut rezultate importante în opera de lichidare a neștiinței de carte. Astfel, învățătorii și profesorii din comuna Halmeu, regiunea Baia Mare, comuna Sârbești, regiunea Craiova, școala nr 6 de fete din orașul Arad precum și cadrele didactice din comunele Bătrâni, Ungureni, Sturjeru, Tipărești, regiunea Ploești, sau cele din comunele Crucișor, Nicopoli, Remetea, Tășnad, din regiunea Baia Mare, au lichidat complet cu neștiința de carte din aceste localități.

Folosind noile condiții create învățătorii și profesorii, muncind cu dragoste și cu devotament, vor putea în noul an școlar să obțină rezultate și mai bune în munca de alfabetizare, în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte. Răspândind știința de carte în toate casele și în toate căminele, ei se vor înconjura și mai mult de dragostea întregului nostru popor muncitor.

Regimul democrat-popular cinstește pe reprezentanții artei și literaturii poporului nostru

Zilele acestea se împlinesc cinci ani dela înființarea Academiei Republicii Populare Române, cel mai înalt for științific al țării. Creată prin grija Partidului Muncitoresc Român, Academiei R. P. R. i-au revenit importante sarcini în desvoltarea revoluției culturale în țara noastră. Partidul subliniază cu tărie necesitatea ca Academia Republicii Populare Române să fie un factor activ în desvoltarea științei, literaturii și artei românești, desvoltând tradițiile savanților și artiștilor patrioți din trecut, folosind la maximum bogata experiență a științei și artei sovietice, cele mai înaintate din lume, călăuzindu-se în munca ei după atotbiruitoarea învățătură a lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. Partidul cere savanților noștri să-și orienteze astfel cercetările, încât să slujească interesele poporului muncitor, opera de construire a societății socialiste.

Bucurându-se de toate condițiile desfășurării unei intense activități creatoare, de sprijinul și de îndrumarea ideologică a Partidului, folosind din plin bogata experiență sovietică, savanții noștri au adus o contribuție însemnată la descoperirea și valorificarea bogățiilor naturale ale subsolului nostru, la desvoltarea industriei noastre, la desvoltarea agriculturii, la crearea unei industrii proprii de medicamente, la combaterea mortalității infantile și la apărarea sănătății oamenilor muncii. Planul cincinal și planul de electrificare a țării au deschis oamenilor noștri de știință un vast câmp de activitate creatoare. Desfășurându-și activitatea în mod planificat în toate centrele științifice și culturale ale țării, bucurându-se de un mare număr de colaboratori științifici, savanții noștri țin o strânsă legătură cu tehnicienii, stahanoviștii și fruntașii în muncă, care lucrează în industrie, în agricultură, în câmpul sanitar. El își verifică cercetările în practică, luptă pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică practica construirii socialismului la noi în țară. Dacă în țara noastră se fabrică astăzi produse pe care altădată le importam, dacă industria noastră a reușit să producă mașini perfecționate, aceasta se datorește în mare măsură și faptului că membrii Academiei luptă pentru a da viață prevederilor planului cincinal.

O contribuție serioasă a adus Academia Republicii Populare Române la lupta împotriva cosmopolitismului, la demascarea curentelor antiștiințifice propovăduite de pseudosavanții vânduți dolarului, la valorificarea moștenirii noastre culturale și științifice. Nu este deloc întâmplător faptul că unul dintre primele acte ale Academiei Republicii Populare Române a fost acela de a declara ca academicieni de onoare, post mortem, pe cei mai mari scriitori, artiști și savanți, ca marele nostru Mihail Eminescu, întruchipare a geniului creator al poporului nostru, ca Ion Luca Caragiale, Ion Creangă, Al Vlahuță, ca fondatorul criticii literare științifice, C. Dobrogeanu Gherea, ca marii pictori realiști Nicolae Grigorescu și I Andreescu, sau ca inventatorul Aurel Vlaicu etc. Au fost numiți deasemenea academicieni post-mortem poeții I. Păun Pincio și Th. Neculuță, care au cântat suferințele și năzuințele clasei muncitoare, scriitorul Al. Sahia care a zugrăvit în mod realist forța clasei muncitoare, criticul literar G. Ibrăileanu care și-a consacrat o bună parte a activității sale creatoare studiului operelor marilor noștri clasici. Toți aceștia în timpul regimului burghezo-moșieresc n'au avut parte decât de persecuțiile și batjocura oficialității și a claselor stăpânitoare. Dacă în vechea Academie nu și-au găsit locul acești mari creatori care au ridicat literatura și arta noastră pe culmi nebănuite, care au luptat cu toată energia lor pentru desvoltarea științei și tehnicii noastre, aceasta se explică prin faptul că se găseau acolo, pe lângă câțiva cercetători antrenați în studii cu totul sterile, doctrinarii rasismului și șovinismului sălbatec, bătrâni senili și politicieni lipsiți de scrupule, care se săltaseră în ierarhia socială fie prin protecție de fuste, fie prin servicii aduse palatului.

In vechea Academie întâlneai figuri jalnice, ca senilul Dumitru Sturdza, șeful partidului liberal, asasinul țăranilor răsculați la 1907, ca C. Rădulescu-Motru, unul din doctrinarii „românismului", care, ca toți doctrinarii șovinismului sălbatec, a sprijinit cu tot sufletul subjugarea economică și politică a României de către fascismul german, ocuparea militară a țării noastre de către hoardele hitleriste. Acolo își țineau discursurile, cu efecte căutate, Ion Petrovici cunoscut nu atât prin lucrările sale în care vulgariza învățătura filozofilor, cât prin călătoriile sale dintr'un partid politic reacționar în alt partid politic reacționar și care a sfârșit prin a fi ministru în guvernul criminal al trădătorului Antonescu. Inși incapabili de orice activitate creatoare ca Tzigara-Samurcaș se întâlneau în vechea Academie cu profesori obtuzi, ca Bogdan Duică. Vechea Academie a refuzat titlul de academician celor mai mari creatori de valori culturale ai poporului nostru, tocmai pentrucă ea nu-și propunea desvoltarea culturii și științei românești, tocmai pentrucă nu-și propunea ridicarea nivelului cultural al maselor largi, ci înfeudarea culturii noastre față de cultura reacționară din occident, menținerea înapoierii culturale a poporului nostru. Exponenții ideologici ai claselor exploatatoare, se străduiau să dovedească incapacitatea de creație a poporului nostru și să justifice astfel subordonarea noastră față de trusturile străine. Un inventator ca Aurel Vlaicu, a cărui memorie este astăzi cinstită de oamenii noștri de știință și slăvită de întregul popor muncitor, era pe atunci batjocorit fără rușine de Eugen Lovinescu. Criticii burgheziei, în numele unui pretins ideal al artei pure, declarau învechită opera unor poeți ca Gr. Alexandrescu și Vasile Alecsandri, perimate nemuritoarele creații ale lui Eminescu, Caragiale, Creangă, Coșbuc, Vlahuță. Ei căutau să îndepărteze publicul cititor și în deosebi tineretul dela aceste creații, tocmai pentrucă își dădeau seama de răsunetul pe care l-ar putea avea ele în masă.

Repararea acestei strigătoare nedreptăți, prin acordarea titlului de academicieni și academicieni de onoare, post mortem, celor mai mari creatori ai poporului nostru, are o semnificație deosebit de însemnată. Declarând academicieni post mortem pe marii fii ai poporului nostru, care au slujit cu credință desvoltarea culturii românești, a poporului, academicienii noștri și-au luat un angajament solemn de a urma pilda lor luminoasă, de a-și consacra toate forțele lor propășirii științei, literaturii și artei noastre, de a desvolta tradițiile noastre progresiste și a lupta împotriva ideologiei dușmănoase a cercurilor agresive, împotriva cosmopolitismului.

Acest act de o importanță deosebită, se încadrează în acțiunea vastă de valorificare a tradițiilor progresiste ale culturii noastre, întreprinsă de Partidul Muncitoresc Român.

Partidul Muncitoresc Român a inițiat și organizat o vastă acțiune de valorificare a comorilor noastre culturale din trecut. Au fost desgropate din rafturile în care erau aruncate textele în care marii noștri clasici au demascat fără cruțare exploatarea poporului de către moșieri și burghezi, corupția regimului burghezo-moșieresc, au fost scoase la iveală textele în care marii noștri scriitori își manifestau deschis dragostea profundă pentru poporul nostru multilateral înzestrat. Studiile și monografiile scrise în anii regimului de democrație populară, combătând interpretările false ale criticilor burghezi, reconsideră în lumina învățăturii marxist-leniniste, creațiile scriitorilor noștri clasici. Operele clasicilor, care în trecut depășeau arareori un tiraj de 2.000 de exemplare, se tipăresc astăzi în zeci și zeci de mii de exemplare. Astfel volumul I din Operele alese ale lui Bălcescu a apărut, în 1952, în Editura de Stat pentru Literatură și Artă, în 25.000 de exemplare. Recent au apărut într'o nouă ediție a Academiei două volume din operele aceluiaș gânditor democrat-revoluționar. Amintirile lui Creangă au apărut într'o ediție de 30.000 de exemplare, „Poveștile" în 70.000 de exemplare etc.

Au apărut, deasemenea, numeroase studii despre savanți ilustri din trecut ai țării noastre, ca doctorul Marinescu etc.

In opera aceasta de reconsiderare a trecutului nostru cultural, Academia R.P.R. a adus o contribuție însemnată. Sesiunile fructuoase ale Academiei R.P.R. și ale filialelor din Iași, Cluj și Timișoara dovedesc din plin că cele mai proeminente forțe ale culturii românești continuă cu vrednicie tradițiile marilor noștri creatori de valori din trecut, tradițiile savanților, inventatorilor, scriitorilor și artiștilor noștri progresiști. Totodată aceste sesiuni arată că răspunzând chemării Partidului, Academia R.P.R. împreună cu filialele ei, aduc o prețioasă contribuție la construirea socialismului în țara noastră.

Invățătorilor și profesorilor, tuturor activiștilor școlii noastre noi, trebue să le spună foarte mult interesul acordat de cel mai înalt for cultural al țării marilor noștri creatori din trecut, tradițiilor noastre culturale.

Cunoscând opera marilor noștri scriitori și artiști din trecut, tineretul nostru va învăța să iubească și mai mult frumusețile de neasemuit ale țării noastre, să urască exploatarea burgheză pe care scrierile clasice o demască, să prețuiască și mai mult libertatea de care poporul nostru se bucură astăzi.

Cadrele didactice trebue să popularizeze în rândurile tineretului nostru cuceririle științei, artei și literaturii noastre, să trezească în sufletul tinerilor dorința de a cunoaște aceste cuceriri, dragostea pentru ele, mândria de a aparține unui popor creator, care-și aduce o contribuție specifică în desvoltarea culturii omenirii.

EUGEN LUCA

A apărut Revista de Pedagogie nr. 3
Organ al Institutului de Științe Pedagogice

Cronică

Printr'un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ministerul Invățământului Superior, Ministerul Invățământului Public și Direcția Generală a Rezervelor de Muncă se unesc într'un singur minister — Ministerul Invățământului.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a numit prin decret pe tov. Murgulescu Ilie în funcția de ministru al Invățământului.

★

Printr'un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Comitetul pentru Artă, Comitetul pentru Cinematografie, Comitetul de Radio, Comitetul pentru Așezămintele Culturale și Direcția Generală a Editurilor, Industriei Poligrafice și Difuzării Cărții de pe lângă Consiliul de Miniștri se unesc într'un singur minister — Ministerul Culturii.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a numit pe tovarășa Constanta Crăciun în funcția de ministru al Culturii (Agerpres)

★

Printr'un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, tov Nistor Ion se eliberează din funcția de ministru al Invățământului Public, primind alte însărcinări.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C. 9363

Trăiască a 36-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Invăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invăţământ

ANUL V Nr. 240 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 6 Noembrie 1953

Trăiască pacea între popoare!
Nu există problemă litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi rezolvată pe cale paşnică, pe baza înţelegerii reciproce între ţările interesate!

(Din Chemările C.C. al P.C.U.S. cu prilejul celei de a 36-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie)

A 36-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie

Au trecut 36 de ani de când, prin bubuitul tunurilor sale, crucişătorul „Aurora" vestea întregii lumi începutul unei ere noi, era socialismului şi comunismului.

Cu entuziasm şi bucurie, cu o nemărginită încredere în viitorul luminos al omenirii, oamenii muncii din lumea întreagă întâmpină anul acesta cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie este evenimentul cel mai de seamă în întreaga istorie a omenirii. Victoria Revoluţiei din Octombrie a însemnat o cotitură radicală în istoria universală, cotitura dela capitalism la socialism.

Pentru întâia oară în istoria omenirii, Revoluţia din Octombrie a rupt lanţul imperialismului, a smuls puterea din mâna burgheziei, a sfărmat aparatul de stat burghez şi a instaurat pe a şasea parte a globului pământesc puterea clasei muncitoare aliată cu ţărănimea muncitoare.

Flacăra vie aprinsă acum 36 de ani de către forţele revoluţionare din Rusia a crescut an de an şi astăzi luminează drumul oamenilor muncii din lumea întreagă spre o viaţă mai bună, spre socialism şi pace.

Experienţa celor 36 de ani de luptă pentru construirea socialismului în Uniunea Sovietică a dovedit, fără putinţă de tăgadă, că proletariatul poate să conducă ţara fără burghezie şi împotriva burgheziei, că poate să conducă întreaga economie naţională, că poate să construiască cu succes societatea care, pe baza perfecţionării neîntrerupte a producţiei socialiste, prin folosirea tehnicii celei mai înaintate, trebue să asigure satisfacerea maximă a nevoilor materiale şi culturale mereu crescânde ale întregii societăţi.

Sub steagul gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, oţelit în lupte sub conducerea genialului Lenin, a marelui Stalin, discipolul şi continuatorul lui Lenin şi a tovarăşilor lor de luptă, mergând pe drumul deschis de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, popoarele sovietice au transformat vechea Rusie, săracă şi înapoiată economiceşte, semicolonie a imperialismului internaţional, într'o gigantică putere industrială, în ţara cu agricultura cea mai înaintată din lume, ţara celei mai înaintate culturi. Uniunea Sovietică este astăzi o uriaşă forţă mondială politică şi economică.

Cel de al doilea război mondial, care a zguduit până în temelii viaţa multor popoare şi state şi a schimbat faţa lumii, a constituit cea mai puternică dovadă a forţei titanice a statului socialist, a tăriei şi vitalităţii orânduirii sociale sovietice.

In perioada de după război, Uniunea Sovietică, al cărei prestigiu internaţional a crescut considerabil, şi-a continuat înaintarea, întreruptă de război, pe calea dezvoltării paşnice şi a trecerii treptate dela socialism la comunism.

Cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S., care a înscris o nouă şi glorioasă pagină în istoria Uniunii Sovietice şi a întregii mişcări revoluţionare mondiale, a trasat programul concret, fundamentat în mod ştiinţific, al luptei pentru construirea comunismului în U.R.S.S., pentru apărarea şi consolidarea păcii în lumea întreagă. Directivele celui de al cincilea plan cincinal de dezvoltare a economiei U.R.S.S., aprobate de Congresul al XIX-lea, au determinat un puternic avânt al economiei sovietice, al creşterii bunăstării materiale şi culturale a popoarelor sovietice în drum spre comunism. Anii de după război au fost ani de continuă întărire a orânduirii sovietice, a prieteniei între toate popoarele sovietice, a unităţii depline între partid, guvern şi popor.

Popoarele Uniunii Sovietice întâmpină cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie cu uriaşe succese în lupta pentru asigurarea fericirii muncitorilor, colhoznicilor, intelectualilor, a tuturor oamenilor sovietici.

Rezultatele îndeplinirii planului de stat pe anii 1951 şi 1952, ca şi rezultatele obţinute până acum în îndeplinirea planului pe 1953 arată că prevederile celui de al cincilea plan cincinal sunt îndeplinite cu succes. In anul 1953 volumul producţiei industriale va fi de aproximativ două ori şi jumătate mai mare decât în anul antebelic 1940.

Mergând cu hotărîre pe drumul deschis de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, P.C.U.S. şi Guvernul Sovietic au acordat în permanenţă o mare atenţie dezvoltării industriei grele, temelia temeliilor economiei socialiste, garanţia creşterii continue a industriei uşoare şi a forţelor de producţie ale agriculturii, chezăşia întăririi capacităţii de apărare a patriei socialiste.

Marile succese obţinute de U.R.S.S. în domeniul dezvoltării industriei socialiste au permis P.C.U.S. şi Guvernului Sovietic să asigure o dezvoltare nemaiîntâlnită a industriei producătoare de bunuri de larg consum, precum şi a agriculturii socialiste.

In prezent P.C.U.S. şi Guvernul Sovietic acordă cea mai mare atenţie organizării unui avânt vertiginos al tuturor ramurilor industriei uşoare şi alimentare şi al agriculturii sovietice, în interesul asigurării unei ridicări mai rapide a nivelului material şi cultural al întregii societăţi sovietice.

Recent, în preajma celei de a 36-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, oamenii sovietici, popoarele din ţările de democraţie populară şi oamenii muncii din toate colţurile lumii au luat cunoştinţă, cu bucurie de noile măsuri ale P.C.U.S. şi ale Guvernului Sovietic în vederea dezvoltării continue a agriculturii U.R.S.S., a comerţului sovietic, în vederea lărgirii producţiei mărfurilor industriale de larg consum şi a îmbunătăţirii calităţii lor.

In cei 36 de ani care au trecut dela Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, Uniunea Sovietică a devenit ţara cu cea mai înaintată cultură din lume. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice acordă o mare grijă dezvoltării continue a culturii, ştiinţei, a literaturii şi artei, ridicând prin aceasta rolul lor în construirea comunismului, în educarea poporului în spiritul atotbiruitoarelor idei ale marxism-leninismului.

Impresionante sunt cifrele care vorbesc de marile realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul învăţământului. Cheltuielile pentru învăţământ s'au mărit, de pildă, dela 22,5 miliarde ruble în 1940, la 57,3 miliarde ruble în 1951 şi an de an se măresc mereu. Planul economiei naţionale pe anul 1953 prevede sporirea, în comparaţie cu anul trecut, a construcţiei de şcoli cu 30%, a construcţiei de grădiniţe de copii şi creşe cu 40% etc. Numai în anii de după război au fost construite 23.500 de şcoli. In Uniunea Sovietică învaţă astăzi 57 milioane de elevi şi studenţi. Cultura sovietică, ştiinţa, literatura şi arta sovietică sunt cele mai avansate din lume.

Uniunea Sovietică este astăzi cel mai puternic stat din lume. Pentru toate popoarele lumii este o imensă fericire faptul că uriaşa forţă a Uniunii Sovietice este pusă în slujba măreţei cauze înscrise pe steagul Revoluţiei din Octombrie, cauza păcii. De 36 de ani Uniunea Sovietică merge cu fermitate pe drumul apărării păcii.

Anul acesta, popoarele Uniunii Sovietice, popoarele ţărilor de democraţie populară şi oamenii muncii din lumea întreagă întâmpină aniversarea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie în condiţiile creşterii, lărgirii şi întăririi frontului de luptă al popoarelor pentru menţinerea şi apărarea păcii, în condiţiile slăbirii pe mai departe a sistemului capitalist mondial.

Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, întregul lagăr al păcii au obţinut succese însemnate în lupta pentru destinderea încordării internaţionale, pentru preîntâmpinarea unui nou măcel mondial, pentru pace.

Politica externă a Uniunii Sovietice este o politică fermă de apărare a păcii, a libertăţii şi independenţei popoarelor, de dezvoltare a relaţiilor comerciale între popoare pe bază de egalitate şi avantagii reciproce. Lupta consecventă a U.R.S.S. pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru rezolvarea paşnică a problemei germane şi a celorlalte probleme internaţionale litigioase este aprobată şi sprijinită în mod activ de oamenii cinstiţi din toate colţurile lumii.

Câtă deosebire între politica de pace a U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară şi politica aţâţătorilor la război! Cercurile agresive din S.U.A. şi din alte ţări capitaliste acţionează împotriva politicii de atenuare a încordării internaţionale, încearcă să submineze această politică. Aceste cercuri recurg la aşa numita „strategie a războiului rece" şi la provocări internaţionale de tot felul.

Toate manevrele imperialiştilor nu pot însă schimba tabloul întunecat al lumii capitaliste, lumea mizeriei, a foametei şi războiului. Sistemul capitalist este sfâşiat de contradicţii, iar criza generală a capitalismului se agravează.

Viaţa arată că imperialismul slăbeşte pe zi ce trece, că socialismul se dezvoltă neîncetat.

Acum, la 36 de ani după victoria Marii Revoluţii Socialiste, niciun om cu judecată sănătoasă nu mai poate contesta că situaţia internaţională a Uniunii Sovietice este în prezent mai trainică decât oricând, că lupta consecventă împotriva primejdiei unui nou război mondial i-a adus un mare prestigiu şi încrederea nelimitată a oamenilor iubitori de pace din lumea întreagă.

Uniunea Sovietică nu mai este astăzi singură în faţa imperialismului agresiv. Sub steagul Marelui Octombrie, strâns unite în jurul Uniunii Sovietice merg astăzi noile brigăzi de şoc ale mişcării revoluţionare mondiale, care au apărut în urma victoriei istorice a U.R.S.S. în cel de al doilea război mondial. Din China şi Coreea până în Cehoslovacia şi Ungaria, ţările de democraţie populară, rod al Revoluţiei din Octombrie, se dezvoltă şi se întăresc necontenit, cu ajutorul frăţesc, multilateral al Uniunii Sovietice. Relaţiile de tip nou care s'au statornicit între Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară, în cadrul lagărului democraţiei şi socialismului, constitue o strălucită manifestare a politicii externe a statului sovietic, politică clădită pe temelia de granit a ideologiei frăţiei între popoare. Impreună cu Uniunea Sovietică creşte şi se întăreşte întregul lagăr democratic şi iubitor de pace.

Printre cei 800.000.000 de oameni care formează marea familie a popoarelor din ţările lagărului democratic care astăzi slăvesc în condiţii de libertate cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie se află şi poporul român.

Sub conducerea înţeleaptă a partidului şi cu ajutorul permanent şi neprecupeţit al Uniunii Sovietice, poporul nostru muncitor a transformat vechea Românie, ţară înapoiată, vândută ţărilor imperialiste de către burghezie şi moşierime, într'o ţară liberă, cu o industrie înaintată şi cu o agricultură care se mecanizează în ritm rapid.

Rod al Revoluţiei din Octombrie, regimul nostru de democraţie populară, care îndeplineşte cu succes sarcinile dictaturii proletariatului, se întăreşte în permanenţă. Economia ţării noastre se dezvoltă în interesul asigurării satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale ale oamenilor muncii. Rezultatele îndeplinirii planului de stat pe cel de al treilea trimestru al anului în curs constitue o nouă şi puternică dovadă a continuei dezvoltări a economiei noastre naţionale. Toate succesele poporului nostru se datoresc fidelităţii partidului nostru faţă de învăţătura marxist-leninistă, hotărîrii cu care păşim pe drumul glorios al Marelui Octombrie.

Poporul nostru întâmpină a 36-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie în condiţiile luptei pentru aplicarea vastului program de măsuri elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August 1953 în vederea ridicării continue a standardului de viaţă al poporului, în condiţiile unor mari pregătiri în vederea alegerilor de deputaţi pentru sfaturile populare. Oamenii muncii din ţara noastră au făcut din campania electorală un deosebit prilej pentru a obţine mari realizări pe tărâmul construcţiei economice şi culturale, prilej de manifestare a dragostei noastre fierbinţi faţă de ţara Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Alături de întregul popor muncitor, oamenii muncii din toate instituţiile de învăţământ din patria noastră întâmpină a 36-a aniversare a celui mai memorabil eveniment din istoria omenirii cu însemnate succese în lupta pentru educarea tineretului nostru în spiritul comunismului.

Vizitele făcute în unităţile noastre de învăţământ de membrii delegaţiei sovietice care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, întreaga activitate desfăşurată în această lună de oamenii muncii din învăţământ, au contribuit la cunoaşterea măreţelor realizări ale şcolii şi pedagogiei sovietice, la aplicarea pe scară din ce în ce mai largă a bogatei experienţe a şcolii sovietice în ţara noastră, la ridicarea continuă a nivelului învăţământului nostru. Luna Prieteniei Româno-Sovietice a constituit un deosebit prilej de educare a tineretului patriei noastre în spiritul întăririi continue a prieteniei veşnice dintre poporul nostru şi popoarele Uniunii Sovietice, în spiritul dragostei nemărginite faţă de Uniunea Sovietică.

Sărbătorind cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, gândul poporului nostru se îndreaptă cu dragoste şi cu adâncă recunoştinţă către marea Uniune Sovietică, eliberatoarea şi sprijinitoarea noastră, bastionul de neclintit al păcii şi libertăţii popoarelor.

Insemnări în ajunul marii sărbători

Am poposit câtăva vreme la Iaşi, în acele zile ale anului — zilele lui Octombrie şi Noembrie — pe care poporul le închină sărbătoreşte frăţeştii prietenii dintre ţara noastră şi marea Uniune Sovietică. Ziarele, afişele şi difuzoarele chemau populaţia bătrânei capitale a Moldovei la festivităţile care aveau loc în fabrici, pe scenele teatrelor, la universitate, în şcoli. Pretutindeni, conferinţele, versurile şi cântecele, teatrul şi jocurile erau străbătute de dragostea fierbinte, recunoscătoare, pentru poporul care ne este cel mai bun frate şi prieten — poporul sovietic.

La o asemenea festivitate — un concert al Filarmonicei „Moldova" — am avut prilejul să-l cunosc pe tovarăşul Ştefan, bătrân muncitor ceferist. Cu spontaneitatea cu care se apropie, de obicei, doi vecini de locuri — unul străin de acele meleaguri, şi celălalt mândru de oraşul său, martor al multor evenimente istorice care au frământat Iaşii—am stat de vorbă, amândoi, în pauza cea mare a concertului. N'am să uit multă vreme vorba domoală şi pitorească a moldoveanului, n'am să uit imaginile aduse din trecut în prezent, imagini care, complectând concertul, au făurit o seară atât de minunată.

— Era în anul acela — 1917 — o iarnă timpurie, aşa cum se vesteşte şi în anul acesta — începu tovarăşul Ştefan să-şi depene firul amintirilor. Numai că, vezi, câtă deosebire între Iaşii de atunci şi Iaşii de astăzi. Războiul era în plină desfăşurare, dar boierii îşi duceau viaţa de mai înainte. Localurile de petrecere erau pline. La „Tanasache", la „Traian" şi la „Zimbru" aşteptau trăsurile şi rădvanele. Spre dimineaţă, domnişori beţi şi femei sulemenite se întorceau spre casă duhnind a alcool.

Tovarăşul Ştefan a povestit apoi despre viaţa grea a muncitorilor, pe ai căror umeri se ducea povara războiului. Casele mahalalelor erau acoperite cu paie, străzile erau pline de gunoaie şi mortăciuni. Alimentele lipseau cu desăvârşire. Pâinea — necoaptă, râncedă. In şcoli se instalaseră bivuacuri. Tifosul făcea ravagii...

...Şi într'una din acele zile a ajuns la Iaşi ecoul tunurilor depe „Aurora", care vestea întregii lumi începutul noilor vremuri. Soldaţii ruşi răspândeau pretutindeni ştirea că în Rusia s'a instăpânit puterea unită a muncitorilor şi ţăranilor. Spre soldaţii ruşi se îndreptau speranţele muncitorilor ieşeni, alături de ale tuturor muncitorilor lumii. Revoluţia din Octombrie făcea să crească mai vie în inimile muncitorimii, flacăra dorinţei de libertate. Iar în anii care au urmat, Iaşii au devenit unul din centrele avântului revoluţionar. In focul luptelor duse de muncitori, sub conducerea partidului clasei muncitoare, împotriva claselor exploatatoare, au crescut şi s'au călit sute şi mii de comunişti care au luptat eroic pentru făurirea unei patrii a celor ce muncesc.

★

Despre vremurile de atunci vorbesc nenumărate documente pe care cercetătorul le găseşte înscrise în fişierele bibliotecii centrale a Universităţii „Al. I. Cuza" sau în Arhivele Statului din Iaşi. Acolo se găsesc numeroase date care înfăţişează timpurile de atunci, mizeria cartierelor muncitoreşti, bruma de aşezăminte culturale care existau pe acea vreme. Acolo se pot găsi documente care oglindesc situaţia jalnică a şcolii.

In timp ce protipendada îşi trimetea odraslele în instituţii îmbâcsite de cosmopolitism, unul dintre publiciştii de pe atunci scria într'o revistă a timpului despre şcolile sărăcimii, arătând că, „de regulă, sala de clasă e ca o încăpere de temniţă, cu pereţii de'ngheţi". Cât priveşte viaţa învăţătorilor, iată un pasaj care caracterizează „grija" stăpânirii de atunci pentru şcoală şi slujitorii ei: „Una din greutăţile mari, de care se lovesc învăţătorii tineri, abia veniţi din şcoală, este lipsa banilor trebuitori pentru îmbrăcăminte, hrană şi puţinele lucruri de gospodărie. Cei care au părinţi mai cu dare de mână aleargă la ajutorul lor, dar cei mai săracuţi — şi aceştia sunt cei mai mulţi — trebue să împrumute dela alţii, fie pe cuvânt — lucru rar, de altfel — fie cu dobândă, trebuind astfel să se roage de cel care are, şi să-i fie veşnic supus şi recunoscător, chiar când el îi cere lucruri greu de înfăptuit".

Dar într'o bună zi, speranţele luminate de Revoluţia din Octombrie au devenit fapte şi în ţara noastră. Eliberarea patriei noastre de către glorioasele oşti sovietice, victoria partidului clasei muncitoare au trezit Iaşii, ca şi întreaga noastră ţară, la o viaţă nouă, liberă, fericită. In capitala Moldovei se făuresc clădiri noi, spitale, aşezăminte de cultură, şcoli în care acum învaţă fiii şi fiicele poporului muncitor...

★

Astă vară, pe ogoarele gospodăriei agricole de stat „Romano" şi-a făcut apariţia, în pragul perioadei de recoltare şi treeriş, tânărul Fane Popa. Oare cine să fie acest tinerel care din prima zi mânuieşte cu atâta pricepere combaina, care dă sfaturi atât de bune pentru folosirea metodei lui Brediuc se întrebau cu mirare muncitorii agricoli ai gospodăriei. Mai târziu, el au aflat că Fane Popa era student în anul III al Facultăţii de Agricultură a Institutului Agronomic din Iaşi, trimis la practică în gospodăria de stat.

Spre nordul Iaşilor, dincolo de Copou, se înalţă clădirea cea nouă a Institutului Agronomic cu 40 de laboratoare, 4 amfiteatre cu câte 200 de locuri şi numeroase săli de seminar. Aproape o mie de studenţi, fii de oameni ai muncii, studiază aici agricultura, zootehnia şi hortiviticultura. Catedrele facultăţilor au cel mai preţios ajutor în ştiinţa agrotehnică sovietică. Nici nu se poate închipui o muncă rodnică pe acest tărâm fără lucrările lui Miciurin şi Lisenco, ale lui Williams, Docuceaev, Costâcev, Socolev, Condrasev şi ale altor savanţi sovietici renumiţi. Numeroase catedre au fost înfiinţate după experienţa institutelor asemănătoare din Uniunea Sovietică.

Unul din principiile călăuzitoare în activitatea Institutului îl constitue legătura cu viaţa, cu practica. La zece gospodării agricole colective, institutul a amenajat câmpuri demonstrative şi de experienţe, iar la alte cinci, s'au înfiinţat case-laborator. De curând, institutul a întocmit pentru sfatul popular regional proiectul pentru plantaţii de pomi fructiferi şi proiectele părţii agricole a sistematizării regiunii.

Frumoasă este viaţa studenţilor din Institut! Ei au cămin, cantină şi o bibliotecă dotată cu peste 30.000 de volume. Studiul constitue principala, dar nu singura preocupare a studenţilor; ei au un cerc de teatru, de muzică, cor, orchestră, echipe de sport şi jocuri.

Invăţând cu temeinicie, trăind o tinereţe plină de bucurii, studenţii Institutului Agronomic din Iaşi merg cu hotărîre spre ţelul ales: să devină ingineri agronomi ai agriculturii socialiste.

★

In toamna anului trecut, Maria Avramov, proaspătă absolventă a şcolii pedagogice de fete din Iaşi şi-a luat în primire catedra, la şcoala de şapte ani nr. 5 din cartierul Nicolinei, cartierul ceferiştilor. Ea a găsit aici un local de curând construit, cu clase luminoase şi încăpătoare, cu aproape 320 de copii şi 22 de învăţători şi profesori. In pauze, pe coridoare, în cancelarie şi în curte, difuzoarele răspândeau vesele muzica posturilor de radio. In trecut, copiii muncitorilor din Nicolina erau siliţi să rămână fără ştiinţă de carte. Stăpânirea îşi înfiinţase şcoli în centrul oraşului, departe, peste liniile ferate. O singură circumscripţie şcolară număra în anii trecuţi 600 de analfabeţi.

Şcoala în care păşise tânăra învăţătoare este acum o şcoală a copiilor oamenilor muncii. In jurul ei s'au strâns toţi locuitorii cartierului, care socoteau ca o datorie s'o sprijine în activitatea ei. Cu ajutorul comitetului de părinţi, în frunte cu Vasile Ungureanu, muncitor ceferist şi al Luxandrei Zagan, deputat în sfatul popular orăşenesc, s'a împrejmuit şcoala, s'au sădit pomi, iar în fiecare an, în pragul deschiderii cursurilor, clădirea e zugrăvită şi capătă o nouă înfăţişare.

Copiii muncitorilor din Nicolina sunt educaţi în spiritul dragostei faţă de patria pentru a cărei libertate au luptat părinţii lor, al dragostei şi recunoştinţei faţă de marea Ţară a Socialismului. Invăţătorii şi profesorii şcolii îşi închină toată munca misiunii lor nobile: să crească viitori cetăţeni, luptători pentru construirea socialismului.

...A sunat clopoţelul. Incepe o lecţie nouă. Din cancelarie, tânăra învăţătoare a luat catalogul şi cifrele frumos lipite pe cartoane colorate. Cu paşi grăbiţi, se îndreaptă spre clasa I-a, unde o aşteaptă, nerăbdători, copiii ei.

★

Uşa maşinii s'a deschis larg şi din ea a coborît un grup zburdalnic de copilaşi. Au năvălit cu toţii în vestiar şi iată-i intraţi în acest „palat al piticilor", aşa cum pare căminul de copii „Olga Bancic" din Iaşi. Lângă cuierele înalte de o şchioapă, şorţuleţele albe şi papucei sunt îmbrăcaţi în grabă. Nicio încurcătură. Marian ştie că lucrurile lui sunt sub „poza căluţului", iar Valerica, sub aceia a „căteluşului". Acele ceasului arată orele opt. Educatoarele aduc laptele cald şi pâine proaspătă cu unt. La zece, o nouă bucurie: se împart bomboane, iar programul continuă să se desfăşoare sub conducerea educatoarelor.

Cât de frumoasă şi plină de farmec este viaţa copiilor din cartierul muncitoresc al Nicolinei! Ei primesc la cămin o îngrijire aleasă, o hrană substanţială. Şi jucării, atât de multe jucării, încât nu ştii pe care s'o alegi mai întâi! Ce falnic pare palatul construit din cuburi! Dar parcă tot mai interesant e tractorul... Sau mai bine, să vorbim la telefon... Da! minunată este viaţa copiilor noştri! Au rămas doar amintiri triste imaginile întunecate ale trecutului.

...Se înserează. Maşina a venit din nou. Ea duce acasă pe fiecare copilaş. In pragul porţii, mama, fericită, îl aşteaptă cu braţele deschise.

★

Au trecut ani şi ani. In Iaşi, ca şi pretutindeni în ţara noastră, partidul călăuzeşte poporul nostru spre o viaţă din ce în ce mai fericită, acea viaţă pe care, acum 36 de ani, o anunţa, biruitoare, Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

ANDREI VALENTIN

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Ridicarea calificării cadrelor didactice în legătură cu problemele învățământului politehnic

E. I. Velicicovschi
director al Institutului de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova

O condiție deosebit de însemnată în realizarea învățământului politehnic în școală este lărgirea orizontului politehnic și a pregătirii politehnice a cadrelor didactice. Deaceea, în momentul de față crește simțitor rolul institutelor de perfecționare a cadrelor didactice.

Conținutul concret al pregătirii politehnice și al ridicării calificării cadrelor didactice presupune următoarele: 1) lămurirea cadrelor didactice asupra esenței și a importanței învățământului politehnic în sistemul general al educației comuniste; 2) cunoașterea de către cadrele didactice a principiilor fundamentale ale producției și tehnicii (în legătură cu problemele predării fizicii, chimiei, științelor naturii, desenului liniar); 3) analiza programelor actuale de fizică, chimie, științele naturii, matematică și desen liniar în lumina problemelor învățământului politehnic; 4) stabilirea, pe baza programelor în vigoare, a conținutului, a formelor și a metodelor învățământului politehnic; 5) studierea experienței celor mai bune cadre didactice în ceeace privește familiarizarea elevilor cu principiile fundamentale ale producției, efectuarea lucrărilor de laborator, confecționarea materialului didactic și a tot felul de modele, efectuarea excursiilor în producție etc.; 6) dobândirea deprinderilor practice în mânuirea aparatelor și instrumentelor.

Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova consideră că pregătirea cadrelor didactice pentru rezolvarea sarcinilor învățământului politehnic nu este o campanie. Deaceea, formele principale de perfecționare au rămas cele existente, verificate de o experiență în muncă de 15 ani. Ele cuprind cursurile de un an, seminariile, ciclurile de lucrări practice, conferințele ciclice și episodice, ședințele de schimb de experiență, diferitele acțiuni cu caracter metodic.

Cum rezolvă Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova problemele de mai sus?

Înțelegerea de către cadrele didactice a esenței învățământului politehnic se realizează în primul rând pe baza studierii temeinice a materialelor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., precum și a lucrării clasice a lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Acest studiu dă profesorului posibilitatea să înțeleagă legătura dintre sarcinile învățământului public inclusiv învățământul politehnic cu sarcinile istorice ale trecerii treptate dela socialism la comunism. Programa privitoare la studierea materialismului dialectic și istoric, precum și programa pentru studierea bazelor marxism-leninismului adoptate în Institut pentru toate cursurile de un an sunt completate cu principiile privitoare la cele trei condiții preliminare necesare trecerii reale la comunism. S'a introdus deasemenea și un ciclu de conferințe suplimentare în legătură cu Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Pentru expunerea acestor conferințe sunt antrenate cadrele Societății Unionale pentru Răspândirea Cunoștințelor Politice și Științifice, precum și colaboratorii Academiei de Științe Pedagogice.

Institutul de perfecționare a cadrelor didactice folosește diferite forme de propagare a Hotărîrilor Congresului cu privire la învățământul politehnic. Se pregătesc lectori care să țină conferințe în fața colectivelor de pedagogi din școli, s'a elaborat o tematică a acestor conferințe și a referatelor. In sala de lectură a bibliotecii Institutului s'a organizat o expoziție a cărților care privesc învățământul politehnic. S'a schimbat mult conținutul cursului de pedagogie care se ține la Institut. Capitolul din programă închinat problemelor învățământului politehnic s'a mărit aproximativ cu 30—40%.

Familiarizarea cadrelor didactice cu principiile fundamentale ale producției și tehnicii se realizează prin restructurarea programei disciplinelor speciale pentru cursurile de un an la catedrele de fizică, chimie, științele naturii și desen liniar. Fără să se încalce logica acestor discipline, profesorii din Institut familiarizează cadrele didactice cu principiile tehnologiei mecanice și chimice, ale energeticii și agriculturii, cu realizările tehnicii sovietice. La cursurile profesorilor de fizică s'a introdus un ciclu de douăzecișișase de conferințe intitulat: „Probleme ale bazelor tehnicii", în care intră: electrotehnica, tehnica aplicată, automatica și telemecanica, precum și organizarea producției socialiste. La cursurile profesorilor de chimie s'a mărit capitolul tehnologiei chimice, iar în ciclul conferințelor de metodică la acest obiect se acordă o atenție deosebită anumitor teme, în care se tratează bazele teoretice ale principalelor producții în domeniul chimiei.

Cadrele didactice ascultă conferințe în legătură cu tehnologia. Așa, de pildă, chimiștilor li se expun următoarele teme: „Prelucrarea chimică a combustibilului", „Problemele producției acidului sulfuric", „Sinteza amoniacului și acidului azotic".

In planul de învățământ al cursurilor de un an ale profesorilor de biologie s'a introdus un capitol special: „Zoologia și bazele zootehniciî", unde li se expune cursiștilor materialul nou în acest domeniu și li se vorbește despre legătura dintre teorie și practica agriculturii socialiste. Cursul de botanică este complectat cu principalele date din bazele agriculturii și cu datele care caracterizează dezvoltarea ramurilor ei.

Pe lângă cunoștințele teoretice, profesorii se familiarizează direct cu producția, în timpul vizitelor organizate de Institut, atât pentru cursiști cât și pentru un cerc mai larg de profesori. Aceste vizite au în special un caracter metodic. Profesorii pot cunoaște întreprinderea și în același timp li se arată procedeele metodice de organizare a vizitelor în producție cu elevii. Pentru profesorii de fizică au fost organizate vizite la Uzina de Carburatoare, la Muzeul Politehnic și la laboratorul de rezistență a materialelor de pe lângă Institutul de Ingineri de cale ferată. In plan au fost prevăzute pentru perioada cea mai apropiată vizite la uzina „Dinamo", la centrala termoelectrică și la Casa Feroviarului.

In cazurile când din anumite motive nu se poate cunoaște procesul tehnologic sau mașina pe calea vizitelor în întreprindere, cinematograful este acela care vine în ajutor. Așa, de pildă, la catedra de biologie a Institutului se vizionează filme care familiarizează cadrele didactice cu cele mai noi realizări ale mecanizării agriculturii socialiste (din seria „Noutăți din domeniul agriculturii"). Filmoteca orașului a întocmit liste de filme, diafilme și diapozitive în ajutorul învățământului politehnic.

Acestea sunt căile de familiarizare a cadrelor didactice cu producția și tehnica. Sarcinile noi cer cadrelor didactice să cunoască temeinic programele școlare, să le analizeze serios în lumina cerințelor învățământului politehnic. Așa, de pildă, nota explicativă a programei de fizică cere profesorului să dea o atenție deosebită exemplelor de folosire a celei mai noi tehnici în economia socialistă, obligă profesorul să organizeze diferite lucrări de laborator, să dea elevilor teme experimentale pentru acasă etc. Deaceea, Institutul consideră ca o sarcină a lui să ajute cadrele didactice în planificarea activității lor. Așa, de pildă, în planul său de lucru model, catedra de fizică recomandă să se prevadă următoarele probleme: cunoașterea principalelor cazuri de aplicare a fizicii în tehnică; mecanisme simple; principiile fundamentale în structura și acțiunea motoarelor; principiile științifice ale electrificării țării; principiile automatizării și ale rețelei de radio; tehnica transportului. In domeniul dobândirii de către elevi a deprinderilor și a îndemânărilor se prevede: însușirea tehnicii măsurării (greutatea, greutatea specifică, presiunea, viteza, măsurarea temperaturii, a căldurii, a tensiunii și a forței curentului, a luminii), deprinderile muncii manuale, incluzând electrotehnica și radiotehnica, modelajul, mânuirea mașinii. Asemenea planuri, care nu ies din limitele programelor în vigoare, sunt întocmite la chimie, biologie, matematică, geografie, desen liniar.

Cursul de metodică își propune să ajute pe profesorul de fizică, chimie, biologie să aleagă just materialul tehnic, ca acest material să fie valoros din punct de vedere educativ, ca el să ajute la însușirea cursului și să nu supraîncarce pe elevi. Această alegere este mult ușurată de munca de familiarizare a cadrelor didactice cu producția, muncă despre care am vorbit mai sus.

In planificarea muncii cu cadrele didactice se acordă deasemenea ajutor în determinarea formelor, metodelor și a procedeelor de organizare a activității. In acest scop, pe lângă cursuri, profesorul are posibilitatea să cunoască îndrumările metodice pregătite de catedre. Din aceste materiale fac parte: lista vizitelor în producție în clasele elementare și la fizică, chimie, biologie, în celelalte clase, lista filmelor și a diafilmelor în ajutorul învățământului politehnic; programa lucrărilor practice cu conținut tehnic în legătură cu cursul de fizică pentru activitatea în afară de clasă; programa model a cercului „Mâini îndemânatice" în detașamentele și unitățile de pionieri etc.

Una dintre problemele esențiale ale pregătirii politehnice a cadrelor didactice este scoaterea la iveală și popularizarea celei mai bune experiențe în acest domeniu. Sunt mulți profesori care au rezolvat într'o măsură oarecare anumite probleme ale învățământului politehnic (lucrări de laborator, vizite în producție, confecționarea aparatelor și a modelelor, activitățile în afară de clasă etc.). In cabinetele sau camerele de lucru ale acestor profesori se pot vedea rezultatele concrete ale activității lor: aparate simple de laborator, aparate pentru experiențele de acasă, modele și machete tehnice. Toate acestea sunt confecționate de elevi sub îndrumarea profesorului. Dintre acești profesori face parte, de pildă, profesorul de fizică G. S. Dudnicov dela școala nr. 135 din raionul Sovietsc din Moscova. El caută să adâncească cunoștințele elevilor, să lege cunoștințele cu tehnica producției socialiste. In școala aceasta s'a întocmit un proiect: să se creeze în subsolul școlii un model de hidrocentrală în acțiune. In această muncă, școala a fost ajutată de Institutul de Construcții. Acesta a elaborat proiectul modelului. S'a început construirea lui. S'a strâns fier vechi, s'au adunat bani, s'a creat un mic atelier, s'au făcut strunguri din piese vechi. Acum, construcția se apropie de sfârșit, se termină instalarea turbinei. Alte grupe de elevi pregătesc un model de excavator pășitor, precum și modelul unui combinat chimic și al căilor de acces la acesta.

Intreaga activitate desfășurată de G. S. Dudnicov este împletită cu sarcina însușirii bazelor științelor. Profesorul cere ca la lecții să se demonstreze legile de fizică cu ajutorul modelelor confecționate de elevi. El formează la elevi deprinderi de mânuire a instrumentelor de măsurat, le cere să folosească rigla de calcul. In „Societatea de fizică" pe care a înființat-o sunt cuprinși peste 200 de elevi. Sistemul lui influențează predarea în școală a altor obiecte: chimia, biologia, geografia. Elevii lui G. S. Dudnicov cunosc temeinic obiectul pe care el îl predă.

L. S. Dmitriev, profesor de fizică la școala nr. 588 din Moscova, face toate lucrările de laborator prevăzute de programă. Numeroase instrumente din cabinetul lui sunt confecționate de elevi. Sub îndrumarea lui L. S. Dmitriev s'au instalat prize de curent continuu și alternativ la mesele de laborator, un tablou de distribuție, un generator de curent continuu și altele. Elevii au făcut numeroase aparate: motorul Iacobi, schemele generatorului de unde electromagnetice etc. Lecțiile lui L. S. Dmitriev au un nivel ideologic și teoretic ridicat.

Este interesantă organizarea lucrărilor de laborator și mulia lor importanță instructiv-educativă la lecțiile profesorului de chimie P. A. Gloriozov dela școala nr. 525.

Profesoara de biologie P. I. Valhovscaia dela școala nr. 596, prin organizarea consecventă a muncii pe lotul școlar, a scos o specie nouă de grâu. Elevii ei au dobândit deprinderi de muncă agricolă și experimentală.

Experiența profesorilor este multilaterală și bogată; sarcina constă în aceea ca și masele largi de profesori să cunoască această experiență. Catedrele Institutului practică diferite forme de popularizare a celei mai bune experiențe. Ținerea unui curs de metodică a obiectului trebue să se complecteze numaidecât cu rapoartele profesorilor-maeștri cu privire la metodele lor de lucru. Așa, de pildă, în planul de metodică la fizică la cursurile de un an figurează următoarele referate: „Despre vizitele în producție — V.N. Scoșarev; „Tehnica de laborator și lucrările de electromontaj" — M. C. Ostrovschi; la catedra de chimie: „Organizarea și efectuarea lucrărilor practice în școală" — T. A. Gloriozov; „Efectuarea vizitelor în producție cu elevii" — D. S. Zagudaev.

Pe lângă toate catedrele din Institut s'au organizat seminarii pentru studierea experienței în domeniul învățământului politehnic. Pentru a caracteriza munca lor citâm tematica seminarului de fizică, care include următoarele probleme: materialul politehnic în temele programei; lucrările de laborator cu conținut tehnic; probleme cu conținut tehnic și de producție; vizitele în producție; teme pentru acasă cu caracter tehnic; activitatea în afară de clasă și învățământul politehnic; organizația de pionieri și învățământul politehnic. Pentru fiecare din aceste teme, la seminar se discută lucrarea unui profesor care dezvoltă tema respectivă.

Interesant se desfășoară reuniunile pentru schimb de experiență, reuniuni pe care Institutul le organizează sistematic. In acest an școlar, printre alte reuniuni au fost organizate reuniuni politehnice cu subiecte care se ocupă de vizitele în producție. Despre importanța vizitelor în învățământul politehnic a vorbit profesorul A. N. Sclianchin dela școala nr. 401. Profesorii D. S. Zagudaev (școala nr. 175) și N. A. Caraseva (școala nr. 648) au vorbit despre vizitele la întreprinderile chimice și despre vizitele tematice la Muzeul Politehnic. Interesantă a fost reuniunea închinată temei: „Rolul desenului liniar în învățământul politehnic". Raportorii, profesorii de desen liniar N. I. Tcacenco, S. I. Cerneaev (școala nr. 544) și O. E. Rodionova (școala nr. 409) s'au oprit asupra problemelor de descifrare a schemelor, asupra dezvoltării imaginației tehnice la elevi și a desenului după natură.

Aproape cinci sute de profesori de matematică au luat parte la reuniunea închinată schimbului de experiență în legătură cu învățământul politehnic. In acest an, la Institut se vor ține asemenea reuniuni închinate predării geografiei și dobândirii de către elevi a deprinderilor agrotehnice în munca pe lotul școlar.

Popularizarea experienței învățământului politehnic se realizează deasemenea prin elaborarea materialelor de metodică bazate pe studierea muncii celor mai buni profesori.

Acestea sunt formele de bază ale muncii Institutului pentru constatarea și popularizarea experienței învățământului politehnic.

Adeseori, organizarea justă a lucrărilor de laborator, modelarea și confecționarea materialului didactic este împiedicată de faptul că profesorii nu au deprinderile și îndemânările necesare. Ajutorul ce trebue acordat profesorului în dobândirea acestor deprinderi și îndemânări este fără îndoială necesar. Deaceea, în sistemul de lucru al Institutului un loc important îl ocupă lucrările practice.

La cursurile de un an, profesorii fac și practică la tehnica de laborator (modelarea sticlei, electromontajul și sudura). Prin această practică au trecut toți participanții cursurilor de un an. In momentul de față, participanții la cursul de un an fac o practică specială politehnică. Ei lucrează cu tablourile de distribuție de construcție diferită, cu motoare electrice, cu redresoare de curent alternativ.

In atelierul Institutului profesorii se familiarizează cu prelucrarea mecanică a materialelor, cu instrumentele de mână și electrice; ei lucrează deasemenea la strunguri de tăiere a metalelor. Confecționând în atelier instrumente simple de fizică și materialul didactic, profesorii își însușesc deprinderile de prelucrare a lemnului, a metalului, a sticlei, materiilor plastice și a altor materiale. Atelierul a fost organizat de curând. El are numai utilajul cel mai necesar: două strunguri, o freză, o mașină de rabotat și două bormașine. Dintre instrumentele electrice se găsesc: burghiu electric, rindea electrică, fierăstrău electric și strung electric de mortezat.

Toți participanții cursurilor de un an (la fizică, chimie, biologie) sunt obligați să facă în cursul anului practică în atelier și în laboratoare.

Pe lângă aceasta, s'a organizat practica la radiotehnică, unde profesorii confecționează cele mai simple difuzoare, aparate de radio cu lămpi, scheme, aparate pentru demonstrarea la lecții, aparate pentru demonstrarea experiențelor pentru oscilațiile electro-magnetice. Aproape toți profesorii care au participat la această practică conduc cercurile de radio din școlile lor.

Pentru a ajuta profesorii în organizarea lucrărilor practice, catedrele din Institut au pregătit, pe baza experienței profesorilor, unele lucrări. Printre acestea se numără programa de lucrări practice în cabinetul de fizică, îndrumări cu caracter metodic și tehnic la anumite forme ale lucrărilor practice (instalatia electrică a rețelei de iluminat, încercarea aparatelor de încălzire etc.).

Acestea sunt căile principale de pregătire politehnică a profesorilor la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova. Afară de aceasta, mai trebue spus că Institutul desfășoară o anumită activitate cu directorii de școli și cu directorii de studii. Conducerea școlii, care este chemată să îndrumeze și să controleze munca profesorilor de fizică, chimie, biologie, trebue să fie pregătită să îndeplinească această sarcină. In conformitate cu aceasta s'a întocmit un ciclu de cursuri de un an pentru directorii de școli. S'au efectuat șapte vizite cu caracter metodic în producție și vizite la Muzeul Politehnic. Desigur că aceasta este numai începutul pregătirii cadrelor de conducere din școli.

In ce măsură este eficace munca Institutului, în ce măsură influențează ea asupra reorganizării predării în vederea politehnizării? O serie de date ne permit să tragem concluzia că profesorii aplică în munca lor didactică cunoștințele, deprinderile și îndrumările dobândite în Institut.

In acest an Institutul presupune ca o condiție obligatorie pentru profesorii care urmează la cursuri efectuarea unui minimum de lucrări de laborator în școlile unde lucrează acești profesori. Acest lucru va intensifica contactul catedrelor Institutului cu școlile și cu conducerea lor.

Este necesar un sistem care să ajute ca în cel mai scurt timp să se asigure posibilitatea pregătirii politehnice a tuturor profesorilor de fizică, chimie, biologie și desen liniar. Acest lucru îl cer profesorii, care manifestă un interes uriaș față de problemele teoriei și practicii învățământului politehnic. De obicei, sălile unde se țin conferințe despre învățământul politehnic sunt arhipline. Această participare a cadrelor didactice este chezășia realizării cu succes a sarcinilor învățământului politehnic în școala medie.

Cultura Letoniei Sovietice

I. Ostrov
ministrul Culturii al R.S.S. Letone

Cu un sentiment de adâncă bucurie sărbătoresc oamenii muncii din Letonia Sovietică, la fel ca și întreg poporul sovietic, cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

In anul 1940, poporul leton, condus de partidul său comunist, a răsturnat regimul burghezo-fascist, antipopular și a proclamat în Letonia puterea sovietică. In puținii ani care au trecut de atunci, sprijinindu-se pe ajutorul neprecupețit și puternic al poporului rus și al tuturor celorlalte popoare ale Uniunii Sovietice, poporul leton a transformat radical economia și cultura republicii sale.

Victoria socialismului în Letonia Sovietică a creat toate condițiile pentru o dezvoltare multilaterală — culturală și fizică — a oamenilor muncii din republica noastră, pentru înflorirea unei culturi naționale în formă și socialiste în conținut.

Invățământul, știința, arta au devenit în Letonia un bun al maselor largi populare. De o deosebită grijă și dragoste se bucură tânăra generație. In școlile de cultură generală, în școlile tehnice, artistice și muzicale, ca și în școlile profesionale învață aproape cu o treime mai mulți tineri decât în perioada burgheză.

In anii de dominație a burgheziei, la fiecare o sută de copii de vârstă școlară rămâneau 12 copii în afara școlii. In Letonia Sovietică s'a realizat învățământul general obligatoriu de șapte ani și toți copiii de vârstă școlară sunt cuprinși în școli. In republică sunt create școli pentru tinerii muncitori și țărani.

In școlile din Letonia burgheză, ca și în toate țările capitaliste, tineretul era educat în spiritul ideologiei burgheze, în spiritul urii împotriva altor popoare, în spiritul naționalismului burghez. Școala sovietică educă tineretul în spiritul ideilor comunismului, în spiritul patriotismului sovietic și al prieteniei de nezdruncinat între popoare.

In legătură cu realizarea învățământului obligatoriu de șapte ani, în republică a fost pregătită baza necesară pentru trecerea într'un viitor apropiat la învățământul general de zece ani. Astfel, în ultimii ani, 90% dintre tinerii care termină școala de șapte ani își continuă studiile în școlile medii de cultură generală sau speciale.

In Letonia burgheză existau șapte instituții de învățământ superior. In prezent, în Letonia Sovietică funcționează 10 asemenea instituții, în care învață peste 10.000 de studenți. Și munca instituțiilor de învățământ superior s'a transformat radical. In Letonia burgheză puteau ajunge în școlile superioare numai fiii celor bogați. Astăzi, școala noastră superioară este deschisă pentru toți copiii oamenilor muncii. Ea pregătește constructori de înaltă calificare ai comunismului.

Școlile profesionale și școlile de pe lângă fabrici și uzine din sistemul rezervelor de muncă desfășoară o intensă activitate de pregătire a unor muncitori calificați. In aceste școli au fost pregătiți pentru producție, în anii de după război, peste 20.000 de muncitori calificați.

Masele largi ale muncitorilor și țăranilor își ridică sistematic calificarea profesională și nivelul ideologic și politic fără a ieși din producție. In Letonia Sovietică, la fel ca și în întreaga Uniune Sovietică, la fiecare trei oameni unul învață.

O minunată realizare a culturii sovietice în Letonia este dezvoltarea științei. Puterea Sovietică a realizat visul scump al savanților letoni — crearea Academiei de Științe a R.S.S.-Letone. In cele 16 institute, în două biblioteci și în muzeul literar al acestei Academii lucrează peste 700 de colaboratori științifici. Institutele Academiei de Științe acordă un serios sprijin industriei și agriculturii republicii, analizând problemele actuale legate de îndeplinirea planurilor de stat. In ultimii ani s'a lărgit într'o măsură însemnată colaborarea creatoare între oamenii de știință și cei din industrie, din colhozuri și sovhozuri. Academia de Științe organizează sesiuni științifice în întreprinderile industriale și colhozuri. In cadrul acestor sesiuni se discută probleme legate de aplicarea în industrie a celor mai noi realizări ale științei sovietice, de întărirea organizatorico-economică a colhozurilor, de ridicarea fertilității solului, de dezvoltarea creșterii vitelor. La aceste sesiuni sunt expuse referate ale oamenilor de știință și ale practicienilor din întreprinderi și colhozuri.

Literatura și arta sovietică letonă se dezvoltă cu succes. Traducând în viață indicațiile Partidului Comunist, oamenii de literatură și artă din Letonia Sovietică au creat opere cu înalt conținut ideologic, care slujesc interesele poporului, reflectă eroismul lui creator și abnegația lui în lupta pentru victoria comunismului. Literatura și arta letonă, ca și întreaga literatură și artă sovietică, se dezvoltă pe baza principiului leninist al partinității, cu aplicarea tot mai largă a metodei realismului socialist. In anii care au trecut dela proclamarea puterii sovietice, scriitorii și poeții letoni au creat o serie de opere de înaltă valoare artistică și ideologică. Scriitorul A. Upit a scris două romane: „Pământ verde" și „Inseninare". Pentru primul său roman, A. Upit a fost distins cu Premiul Stalin. Deasemenea, Premiul Stalin a fost acordat scriitorului V. Latis pentru romanele „Furtuna" și „Spre țărmuri noi", poetului I. Sudrabcalnu pentru culegerea de versuri „Intr'o familie frățească", scriitoarei A. Sacse pentru romanul „Spre culmi", dramaturgului A. Grigu'is pentru piesa „Argilă și porțelan", poetului F. Rocpelnis pentru scenariul „Rainis".

Alături de vechea generație de scriitori și poeți au crescut tineri scriitori și poeți de talent: Janis Griva, Ana Brodele, Andrei Balodis, Valadis Lucss, Bruno Saulitis etc.

In Letonia se editează multe cărți, ziare și reviste. In anii de după război, în Republica noastră au fost editate peste 70.000.000 de cărți adică atâtea câte au fost editate în Letonia burgheză în 20 de ani. Oamenii muncii din Letonia Sovietică citesc în limba lor maternă operele lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. S'au tradus în limba letonă operele clasicilor literaturii ruse și mondiale și toate operele principale ale scriitorilor sovietici din republicile surori.

Cu tot atât de mare succes se dezvoltă pictura, muzica și dramaturgia letonă sovietică. In prezent există în republică 10 teatre dintre care trei au fost create în timpul puterii sovietice. Teatrele letone, conducându-se după Hotărîrile Comitetului Central al partidului cu privire la problemele ideologice, au crescut, s'au întărit din punct de vedere ideologic și artistic. Pe scenele lor noi vedem operele clasicilor letoni, ruși și universali, piesele autorilor sovietici.

Guvernul și partidul acordă o mare atenție pregătirii pictorilor, actorilor, muzicienilor. La Conservator, la Academia de Științe, în școlile medii de artă și în studiouri se pregătesc cadre calificate de oameni ai artei.

In anii puterii sovietice Letonia a fost înzestrată cu o rețea deasă de instituții culturale. In 1940 în Letonia erau numai 85 de biblioteci populare. In 1952, numărul lor a devenit aproape de trei ori mai mare, iar fondul total de cărți ajunsese la 4.800.000 de exemplare. O largă dezvoltare a luat activitatea artistică de amatori. In R.S.S. Letonă există aproape 5.000 de cercuri de artiști-amatori, la care participă 90.000 de oameni.

Din anul 1945 până în 1952, alocațiile pentru întreținerea instituțiilor culturale au crescut aproape de trei ori.

In Letonia burgheză existau numai 70 de cinematografe. In anul 1953 există 11 cinematografe staționare și 258 mobile. Letonia burgheză era înundată de filme americane, engleze și alte filme străine, lipsite de conținut. Clica dominantă nu se gândea la crearea unui studio național de filme artistice. Numai în anii puterii sovietice a devenit posibilă crearea unui asemenea studio. Filmul „Rainis", care descrie viața și lupta poetului popular leton, precum și filmul colorat „Letonia Sovietică" au fost distinse cu Premiul Stalin.

In republica noastră s'a dezvoltat larg cultura fizică. Dacă în perioada burgheză participau la activitatea cluburilor și societăților sportive numai 18.000 de sportivi, în prezent există în republică peste 3.300 de colective de cultură fizică, care întrunesc 175.000 de sportivi.

Puterea sovietică acordă o deosebită atenție apărării sănătății poporului. Spitalele, sanatoriile, policlinicile și ambulatoriile sunt bunuri ale poporului și au devenit accesibile maselor largi ale oamenilor muncii.

In republică s'a lărgit considerabil rețeaua creșelor, grădinițelor și caselor de copii.

Instituțiile științifice, școlile, instituțiile de învățământ superior, teatrele, cinematografele, radiofonia, literatura și așezămintele culturale letone — întreaga cultură socialistă sovietică letonă se dezvoltă pe cale ascendentă neîntreruptă, educând poporul leton în spiritul comunismului.

Invățământul public în Armenia Sovietică

M. Sahulian
locțiitorul ministrului învățământului R.S.S. Armene

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, puterea sovietică, au eliberat poporul armean de sub jugul de veacuri social și național și i-au deschis drumul larg al înfloririi economice și culturale.

In familia frățească a popoarelor sovietice, cu ajutorul marelui popor rus, poporul armean își desvoltă cu succes industria și agricultura, își desvoltă cultura națională în formă și socialistă în conținut.

O înflorire nemaivăzută a atins în republică învățământul public. In anul 1914, știutorii de carte din Armenia reprezentau numai 15 procente din populație. Acum în R.S.S. Armeană toți locuitorii sunt știutori de carte. Ca și pe tot teritoriul U.R.S.S., în Armenia s'a realizat învățământul de 7 ani iar în orașele mari s'a introdus învățământul mediu general.

In orașele și satele Armeniei rețeaua școlilor se desvoltă din an în an. In 1920 existau 166 școli, dintre care 7 medii și 6 de 7 ani. Acum, în republică funcționează 1.185 școli, dintre care 1.115 medii și de 7 ani. Numai în acest an școlar s'au deschis 16 școli medii noi și 40 de școli noi de 7 ani. Acum, în școlile de cultură generală ale republicii învață mai mult de 300.000 de copii față de 18.600 câți erau în 1920.

In R.S.S. Armeană în momentul de față nu există nicio localitate care să nu-și aibă școlile sale. Afară de numeroasele școli pentru elevi, în republică s'au deschis multe școli medii și de 7 ani pentru tineretul muncitoresc și sătesc unde peste 20.000 de tineri și tinere își continuă studiile fără a ieși din producție. In republică funcționează o rețea largă de școli speciale și superioare, 17 institute și 52 de școli tehnice în care tinerii Armeniei capătă o educație specială, pregătindu-se pentru a fi buni specialiști pentru industrie și agricultură. Cinci dintre institute sunt pedagogice. Ele pregătesc cadre pedagogice calificate pentru școlile din republică. In prezent în școlile Armeniei lucrează 16.000 învățători. Numai în acest an numărul profesorilor cu studii superioare a crescut cu 1.500.

Munca plină de abnegație a învățătorului sovietic găsește o prețuire înaltă din partea Guvernului Sovietic. Mai mult de 11.000 de pedagogi ai republicii au fost decorați de Sovietul Suprem al U.R.S.S. cu ordine și medalii pentru muncă îndelungată și ireproșabilă în școală. Peste 450 de învățători au titlul de onoare de „învățător emerit". Pentru a da un ajutor permanent învățătorilor în vederea ridicării pregătirii lor de specialitate și metodice, pe lângă Ministerul Culturii al R.S.S. Armene funcționează un institut pedagogic prin corespondență, în care învață anual mii de învățători ce nu au studii pedagogice superioare. S'a organizat Institutul de perfecționare a învățătorilor, în care pedagogii își ridică calificarea periodic; s'au deschis 18 cabinete pedagogice care ajută zi de zi pe învățători în munca lor, generalizează și răspândesc experiența celor mai buni pedagogi și școlilor fruntașe ale republicii. Numai în ultimul an cursurile scurte organizate de Institutul de perfecționare a învățătorilor au fost urmate de peste 2.700 învățători.

Statul Sovietic acordă fonduri uriașe pentru educarea tinerei generații. In anul curent, de exemplu, s'a acordat pentru învățământul public din Armenia 40% din tot bugetul de stat al republicii. In ultimii trei ani s'au cheltuit numai pentru înzestrarea școlilor mai mult de 10 milioane ruble. In anul 1953 au fost tipărite pentru școlari 8 de titluri de cărți cu un tiraj de 1.800.000 exemplare.

In anul acesta, în școlile republicii se dă o mare atenție învățământului politehnic. Cabinetele de fizică, de chimie și de biologie ale școlilor se completează cu aparate noi. Se organizează excursii la uzine, fabrici, stațiuni de mașini și tractoare, șantiere. Pe lângă multe școli s'au înființat ateliere, unde elevii fac lecții practice și își adâncesc deprinderile lor teoretice și practice. Peste 85 de școli agricole au loturi de pământ unde elevii fac diferite experiențe de botanică.

Tânăra generație a Armeniei, ca și toți copiii sovietici, are toate condițiile pentru a învăța cu succes, pentru a-și însuși cunoștințe adânci și pentru a se desvolta multilateral.

La ora de biologie, în clasa a V-a a unei școli de fete din Moscova.

Folosirea experienței sovietice — chezășia succesului muncii noastre

Pregătim cadre de înaltă calificare

Dr. LASZLO TIHAMER
profesor la Facultatea de Fizică-Matematică a Universității „Bolyai" din Cluj
Decorat cu „Medalia Muncii"

In drumul dezvoltării patriei noastre spre socialism, oamenii de știință au sarcina să studieze și să dezvălue legile naturii pentru a putea utiliza toate posibilitățile pe care ea le oferă, pentru a pune în slujba societății energiile naturii. Noi, profesorii, avem sarcina să transmitem apoi aceste cunoștințe elevilor și studenților, pentruca generațiile noi să și le însușească, să le aplice în mod creator în munca lor viitoare.

Patria noastră are nevoie de cât mai multe cadre de o înaltă calificare. Aceste cadre sunt pregătite în universități și în institutele de învățământ superior. Pentru a răspunde sarcinii de a pregăti cadre de înaltă calificare, Facultatea de Fizică-Matematică a Universității „Bolyai" din Cluj acordă o grijă deosebită predării la un înalt nivel științific a cursurilor. Catedra de fizică la care lucrez și-a organizat munca astfel încât să dea studenților o temeinică pregătire științifică. Pentru înarmarea studenților cu înalte cunoștințe, noi urmărim tratarea sistematică experimental-teoretică a diferitelor feluri de mișcare a materiei și crearea unei concepții juste, științifice a studenților despre natură, demascând și combătând tezele antiștiințifice în domeniul fizicii. In vederea îndrumării studenților pentru activitatea practică, noi urmărim să le îndreptăm interesul către soluționarea problemelor concrete, vii ale producției.

In institutele de învățământ superior și în facultățile din Uniunea Sovietică, aceste sarcini sunt aduse la îndeplinire în mod strălucit. In timpul anilor petrecuți în facultate, studenții sovietici se înarmează cu bogate cunoștințe, devin într'adevăr cadre de o înaltă calificare, care duc înainte știința și tehnica sovietică. Folosind nesecatul izvor de învățăminte pe care îl oferă activitatea institutelor sovietice de învățământ superior, noi am pornit pe acelaș drum și facem cu fiecare zi noi pași înainte în buna pregătire a studenților noștri.

Din experienta sovietică am învățat să lucrăm în colectiv, să analizăm problemele activității noastre didactice în discuții largi, colective. In felul acesta noi am reușit să ne pregătim temeinic pentru orele de curs și să le dăm un bogat conținut științific. Fiecare lecție este discutată în colectivul catedrei și cu acest prilej se aduc toate îmbunătățirile necesare. Activitatea în colectiv ne ajută să asigurăm lecții de un înalt nivel ideologic și științific, să luptăm împotriva concepțiilor vechi, înapoiate, împotriva oricărei manifestări de cosmopolitism, de obiectivism, de apolitism.

După exemplul sovietic am organizat schimbul de experiență între cadrele didactice. Vizitarea reciprocă la cursuri între profesorii dela Universitatea „Babeș" și Universitatea „Bolyai", are o mare însemnătate pentru îmbunătățirea activității științifice și pedagogice a celor două universități.

Pentruca experiența profesorilor care au lucrat bine ani în șir în facultate să devină un bun al întregului colectiv, noi întocmim o cartotecă a experiențelor demonstrative pentru diferitele capitole ale fizicii, în scopul ca datele tehnice care s'au dovedit a fi cele mai corespunzătoare în executarea experiențelor respective să poată fi cunoscute de toți cei care pregătesc aceste experiențe.

Ne străduim ca, asemenea profesorilor sovietici, să stimulăm și să îndrumăm activitatea independentă a studenților. In facultatea noastră se folosește cu succes metoda ca în cadrul seminariilor, cu prilejul rezolvării diferitelor probleme, să fie trecute în revistă noțiunile fundamentale însușite la curs. După terminarea unui capitol, unii studenți fac o recapitulare scurtă a materiei, scoțând în evidență trăsăturile caracteristice ale fenomenelor. La anii III și IV studenții fac scurte expuneri de 10—15 minute asupra unor teme repartizate în prealabil din programa cursului. Aceste metode au ajutat la dezvoltarea posibilităților studenților de a pătrunde adânc în miezul problemelor, de a înțelege esența lor.

Exemplul pe care ni-l dă activitatea cadrelor didactice sovietice ne-a învățat să ne apropiem cât mai mult de studenți, a făcut să crească răspunderea noastră față de buna lor pregătire. Pentru a cunoaște felul cum se dezvoltă posibilitățile studenților și cum crește nivelul lor științific, noi organizăm convorbiri săptămânale cu cadrele care conduc seminariile. Acesta este un prilej ca profesorul să cunoască și să îndrumeze îndeaproape activitatea seminariilor. Planurile de activitate în seminarii, întocmite de asistenți, sunt analizate cu regularitate.

După exemplul strălucit al cadrelor științifice din Uniunea Sovietică, noi am făcut din legătura cu practica problema esențială a activității noastre. Lucrările de laborator sunt astfel alese încât studenții să-și poată însuși tehnica necesară pentru executarea măsurătorilor, încât ei să obțină deprinderi practice în observarea fenomenelor fizice. Pe baza experienței sovietice, în acest an studenții lucrează în laborator organizați în subgrupe de câte 10, astfel încât asistenții pot să se ocupe îndeaproape de fiecare student în parte.

Folosirea bogatului material științific sovietic în domeniul fizicii ne-a ajutat să ducem o activitate creatoare în acest domeniu. La catedra noastră s'au organizat și lucrează acum două colective: colectivul de fizica cristalului, care studiază creșterea cristalelor heteropolare, lucrează la elaborarea unei metode pentru măsurarea grosimii straturilor de creștere și la calcularea energiei reticulare a unor cristale ionice și colectivul de geo-fizică, care se ocupă cu măsurarea curenților naturali pe pământ, studiul curenților de filtrație și de oxidație, studiul metodelor de prospecțiune cu curenți alternativi de frecvență infrajoasă. Colectivul de geo-fizică a construit un aparat portabil pentru măsurarea curenților naturali pe pământ, care s'a dovedit a fi bun și foarte ușor de mânuit în practică. Cu ajutorul lui s'au făcut până acum măsurători în diferitele regiuni ale țării cu scopul de a prospecta zăcăminte minerale necesare pentru industrializarea țării. In prezent colectivul lucrează la construirea unui alt aparat asemănător, mai practic decât primul, și la construirea unor electrozi nepolarizabili de difuzie, folosind pentru aceasta rezultatele cercetărilor sovietice. Pe baza studiilor sovietice, unele cadre didactice cercetează în domeniul teoretic probleme în legătură cu relativitatea, undele electromagnetice etc.

Pentru îmbogățirea cunoștințelor lor, studenții facultății noastre folosesc manuale sovietice cum sunt acelea ale lui Friș-Timoreva, Landsber, Putilov, Artâbașev, cărțile lui Iveronov, Grabovschi, Mlodzeievschi etc. Colectivul didactic studiază, în afară de manualele și tratatele de specialitate, revistele Voprosi Filozofii, Vestnic vâșșei școli etc. și bogatul material documentar pus la dispoziție de Institutul de Studii Româno-Sovietic.

Catedra de fizică dela Universitatea „Bolyai" își îmbunătățește activitatea studiind experiența sovietică nu numai din materialele documentare de specialitate, dar și pe cale directă, prin ajutorul dat de oamenii de știință sovietici care au venit în vizită la facultatea noastră și deasemenea prin membrii colectivului nostru care au studiat în Uniunea Sovietică.

Pentruca studenții noștri să ajungă la o activitate creatoare în domeniul fizicii, noi dăm atenție fiecărui amănunt în pregătirea lor. In programul colectivului metodologic figurează ca probleme de cercetat studiul individual al studenților, luarea notițelor la lecții etc. Noi acordăm o mare atenție îndrumării studenților la alegerea materialului bibliografic și documentar. Pentru a ușura orientarea lor în alegerea datelor referitoare la problemele date spre consultare, noi indicăm nu numai lucrările dar și capitolele ce trebue cercetate. In anul acesta am luat măsuri pentru a îmbunătăți activitatea orelor de consultație, în sensul interesării, al atragerii la aceste ore a studenților mai slab pregătiți. Căutăm deasemenea să obișnuim studenții să participe la orele de consultații în tot timpul anului, nu numai în preajma colocviilor și a examenelor.

Noi ținem seama de faptul că succesele obținute de studenți în însușirea materiei predate, rezultatele întregii lor activități depind în mare măsură de condițiile în care ei trăiesc și învață. Membrii colectivului catedrei noastre vizitează deaceea căminele și cantinele studențești și caută să îmbunătățească zi de zi viața studenților.

Folosind experiența sovietică în desfășurarea întregii noastre activități, căutând să ne însușim bogatul tezaur al științei sovietice, stilul de muncă al cadrelor didactice sovietice, străduindu-ne ca, asemenea lor, să îmbrățișăm toate problemele legate de buna pregătire a studenților noștri, pășim pe drumul deschis de știința, tehnica și pedagogia sovietică, în pregătirea unor cadre de înaltă calificare pentru patria noastră care construește socialismul.

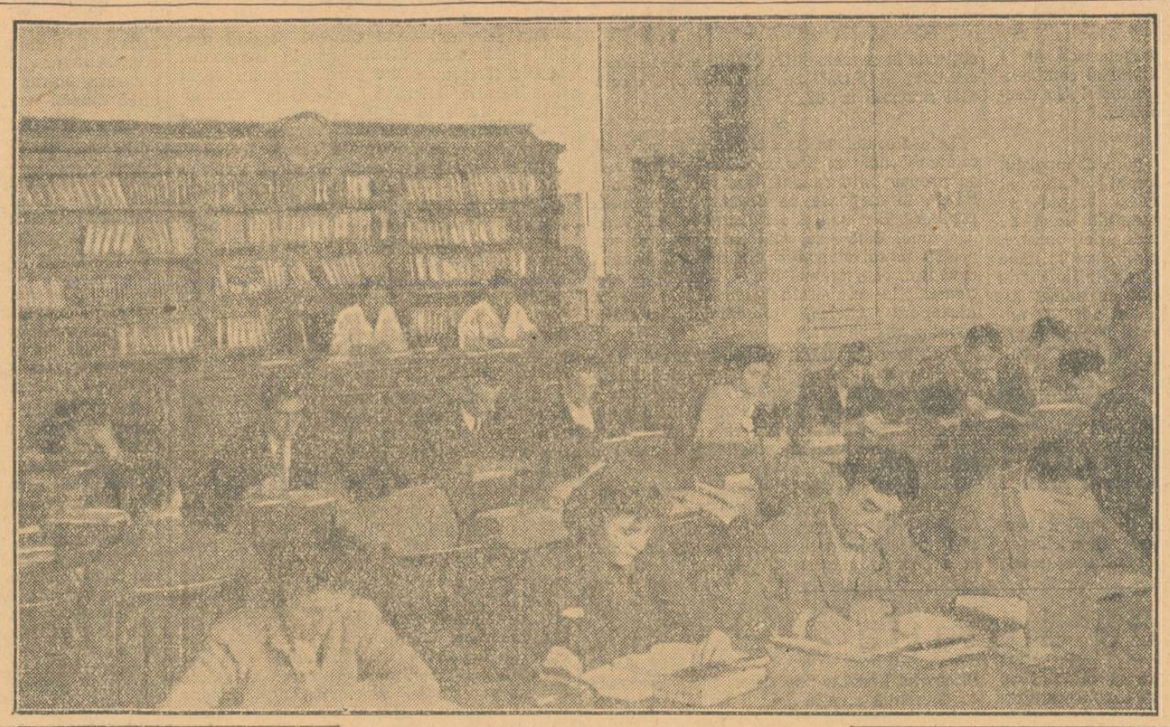

Oamenii muncii, studenții și elevii din patria noastră găsesc în marea literatură sovietică un izvor nesecat de cunoștințe, de învățăminte care îi ajută în lupta lor pentru însușirea științei, pentru înflorirea economiei și a culturii noastre.
In clișeu: *la Biblioteca Centrală Universitară din București, muncitorii și studenții studiază operele oamenilor de știință și ale scriitorilor sovietici.*

Educăm elevii în spiritul patriotismului socialist

MARIA IONESCU
directoarea școlii pedagogice de fete din Caracal — deputată în Marea Adunare Națională

Patriotismul socialist este o trăsătură de bază a personalității omului de tip nou, a omului care își pune toate forțele sale, toată priceperea sa în slujba construirii socialismului, în slujba întăririi și înfloririi țării sale.

Școala, care pregătește pentru viață tinerele generații, acordă cea mai mare însemnătate educării elevilor în spiritul dragostei de patrie. Cunoașterea luptelor de veacuri ale poporului nostru pentru libertate, cultivarea mândriei naționale prin cunoașterea tradițiilor revoluționare, progresiste ale poporului nostru, cunoașterea frumuseții și expresivității limbii poporului, trezirea interesului și dragostei pentru opera oamenilor noștri de știință, pentru opera scriitorilor și artiștilor noștri progresiști, cunoașterea frumuseților și bogățiilor pământului țării noastre — iată mijloace prin care școala educă pe elevi în spiritul patriotismului socialist.

In educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist, colectivul didactic din școala noastră are ca cel mai luminos îndreptar exemplul școlii sovietice. In școala noastră au fost citite și discutate lucrări și articole ale pedagogilor sovietici, în care aceștia vorbesc despre succesele obținute în educarea elevilor lor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Căutăm să învățăm din fiecare rând, să aplicăm cu grijă bogăția de învățăminte care izvorăște din materialul sovietic.

Experiența școlii sovietice ne-a învățat să împletim munca educativă cu întreaga activitate din școală, ne-a învățat să nu considerăm problemele educative desprinse de procesul de învățământ, ci strâns legate de acesta. Aplicând această învățătură, întreaga activitate din școală a devenit și pentru noi mijlocul principal de înfăptuire a educației patriotice a elevilor.

Dar, nu numai din lucrările cu conținut pedagogic am învățat să ducem o activitate educativă rodnică. Literatura sovietică ne-a oferit minunate exemple cu ajutorul cărora am izbutit să-i facem pe elevi să înțeleagă mai adânc conținutul patriotismului socialist. Învățăminte desprinse de elevele școlii noastre din paginile literaturii sovietice rodesc acum din plin. Imaginile eroilor din romanele „Tânăra Gardă", „Pământ desțelenit", „Povestea unui om adevărat" și altele trăesc viu în mintea elevelor noastre și le îndeamnă la cele mai frumoase acțiuni.

Lecțiile de istorie, de geografie, de literatură, de constituție sunt mijloace puternice prin care cadrele didactice îmbogățesc și lărgesc sfera de reprezentări și de idei a elevelor despre patrie, educă sentimentul lor de dragoste față de patrie.

Sunt lecții care oferă în mod deosebit posibilitatea de a întări educația patriotică a elevelor. Iată de pildă o lecție de pedagogie predată la anul IV B despre „Simbolurile organizației de pionieri".

In fața viitoarelor instructoare de pionieri profesorul arată că unitatea de pionieri trebue să cinstească și să păstreze cu sfințenie drapelul unității, simbol al luptei și vitejiei clasei muncitoare și al urii neîmpăcate împotriva moșierilor și capitaliștilor. Profesorul face apoi istoricul drapelului clasei muncitoare, care a fâlfâit prima dată în mâinile comunarzilor din 1871 și arată cum a fost adus la Moscova și depus la mormântul lui Lenin. Lecția a fost completată cu un fragment din Cartea instructorului de pionieri, care, vorbește despre jertfa de sine a pionierului Vania Vinogradov:

„El este surprins de fasciști cu cravata la gât. Știe ce-l așteaptă, dar nu-și ascunde cravata și o apără cu demnitate strigând:

— „Nu ți-o dau. Nu ți-o dau".

Neamțul îl înșfăcă de cravată cu mâna mușcată, iar cu cealaltă mână scoate revolverul și-i curmă viața. Vania a căzut ca un erou în drumul pe care trecuse deatâtea ori sub falduriile drapelului roșu".

Lecția s'a terminat cu lectura acestui pasagiu. Din mijlocul elevelor se aude o voce: „Așa și vom crește și noi pe pionierii noștri".

La o lecție de limba rusă în anul IV, cu tema „Lectura și conversația asupra textului „Tânăra Gardă" de A. Fadeev", profesorul citește colorat și viu un fragment din roman. Elevele urmăresc cu încordare pregătirile celor trei comsomoliști — Serioja, Liuba și Vitia — pentru a arunca în aer clădirea oficiului ocupat de nemți. Se reamintesc împrejurările creării organizației de luptă „Tânăra Gardă", jurământul comsomoliștilor de a răzbuna moartea părinților și fraților schingiuiți și uciși de fiarele fasciste, de a răzbuna pe cei duși în robie în Germania, hotărârea de a învinge, de a-și jertfi chiar viața pentru triumful cauzei drepte a poporului sovietic și a întregii lumi progresiste.

Actele de eroism ale tinerilor și tinerelor din Krasnodon și din întreaga Uniune Sovietică înflăcărează pe elevele care ascultă lecția. Ele urăsc din tot sufletul pe cei care au cotropit pământul sovietic.

In clasă e o liniște adâncă. Profesorul citește ultimele cuvinte ale lui Oleg Coșevoi adresate călăilor săi înainte de moarte: „Pe noi tinerii sovietici nu ne veți putea îngenunchia niciodată. Noi știm să murim în picioare. Vă dau un sfat, călăilor. Să nu încercați să vă ascundeți. Veți fi descoperiți. Și veți răspunde pentru toate".

O întrebare a profesorului duce gândul elevelor spre trecutul de luptă și jertfă pentru o viață mai bună al uteciștilor. Elevele pronunță numele lui Vasile Roaită, Elena Pavel, Petre Gheorghe, Pavel Tcacenco.

La lecțiile de limba română noi cultivăm la eleve mândria națională, interesul și dragostea pentru operele lui Bălcescu, ale lui Eminescu, Creangă, Caragiale, Coșbuc etc.

Dar nu numai prin lecții, ci prin întreaga activitate din școală se realizează educația patriotismului socialist al viitoarelor învățătoare. Aplicând învățămintele școlii sovietice, noi folosim orele de diriginție, activitățile cercurilor de elevi, vizionarea filmelor, participarea elevelor la meetinguri și conferințe ca puternice mijloace educative. Organizația de tineret din școală este un factor activ în organizarea și desfășurarea cu succes a acestor activități. O deosebită contribuție la întărirea sentimentului patriotic au avut-o vizitele făcute cu elevele noastre la gospodăriile agricole colective din comunele Stoenești, Gostăvățu, Apele Vii, Scărișoara, Drăghicenii, Celaru, Amărăștii de Sus, precum și vizitele la muzeul raional, la expozițiile agricole raionale. Cunoașterea transformărilor petrecute în domeniul industriei, al agriculturii, al culturii, în anii regimului de democrație populară, au asupra elevelor o influență educativă foarte mare. Ele văd în felul acesta însemnatele realizări obținute de oamenii muncii sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, realizări care duc la îmbunătățirea vieții întregului popor muncitor.

In întregul proces al muncii noastre acordăm o mare atenție educării elevelor în spiritul dragostei nemărginite față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră. Ajutându-le să cunoască valoriile de neprețuit ale culturii sovietice, să-și însușească limba rusă, să cunoască aportul uriaș al proletariatului rus condus de P.C.U.S. la dezvoltarea istoriei omenirii, ajutându-le să înțeleagă imensa contribuție a U.R.S.S. la dezvoltarea civilizației mondiale, noi căutăm să educăm elevele în spiritul dragostei față de țara care construește comunismul. In acelaș timp noi educăm elevele în spiritul colaborării și prieteniei între toate popoarele lumii.

Ca rezultat al activității colectivului de profesori și al organizației U.T.M., elevele școlii noastre formează acum un colectiv închegat, puternic, care participă conștient la toate acțiunile patriotice. Elevele noastre își iubesc cu înflăcărare patria și privesc cu încredere și admirație armata noastră populară care stă de strajă la apărarea ei. Elevele școlii noastre știu că prima lor datorie patriotică este aceea de a se pregăti cât mai bine pentru munca pe care o vor duce ca învățătoare, aceea de a-și însuși temeinic cunoștințele predate în școală, pentru a putea la rândul lor să ducă o activitate rodnică instructiv-educativă. Deaceea, ele învață cu dârzenie, conștiente că patria noastră are nevoe de oameni luminați, cu bogate și variate cunoștințe. In munca lor de fiecare zi elevele școlii noastre au în față imaginea elevilor sovietici care dau cel mai frumos exemplu de perseverență la învățătură, de disciplină, de atitudine socialistă față de muncă, de fierbinte patriotism.

Crește nivelul pedagogic al lecțiilor noastre

NATALIA DIMITRIU
învățătoare la școala nr. 40 de fete din București
Decorată cu „Ordinul Muncii" cl. III-a

Anul acesta are o deosebită importanță pentru mine. Predau la clasa a IV-a a școlii de fete nr. 40, din cartierul muncitoresc „Steaua". Majoritatea elevelor mele sunt fiice de muncitori ceferiști. Lucrez cu ele din prima lor zi de școală. Până acum, nu am pierdut niciuna pe drum. Au promovat toate cu succes, clasă cu clasă. Mă străduiesc ca și în acest an să reușesc să închei situația școlară cu rezultatul minunat de 100 la sută promovați și absolvenți.

Increderea în succesul meu și al elevelor mele o datorez în primul rând faptului că mă bizui pe principiile elaborate de marii pedagogi sovietici, din ale căror opere am învățat și învăț mereu, pe experiența învățătorilor și profesorilor sovietici, a căror muncă constituie cel mai prețios îndreptar pentru mine.

Pedagogia sovietică și experiența școlii sovietice au luminat calea activității mele didactice.

Dela pedagogii sovietici am învățat cum să-mi pregătesc lecțiile pentru a da elevilor posibilitatea să-și însușească cunostințe temeinice. Dela ei am învățat să lupt împotriva rămânerii în urmă la învățătură a elevilor tocmai prin calitatea lecțiilor mele.

De când cunosc pedagogia și experiența școlii sovietice, munca mea s'a schimbat mult. Nu pornesc niciodată la pregătirea lecției noi până nu am clară în minte calitatea lecțiilor anterioare predate la obiectul respectiv, părțile pozitive și negative ale acestor lecții, măsura în care am reușit să lămuresc anumite probleme, să le fac înțelese de elevi. De pildă, în acest an, când am predat fraza, înainte de a porni la studierea materialului, la sistematizarea lui și la întocmirea planului, am revăzut în caietul de planuri de lecții toate observațiile pe care le-am făcut asupra lecțiilor cu temele: „Părțile principale și părțile secundare ale propoziției", „Analiza gramaticală a părților propoziției" și „Propoziții cu mai multe părți de acelaș fel". Pe baza acestor observații, mi-am dat seama în ce măsură lecțiile mele au corespuns cerințelor pedagogice, mi-am dat seama asupra căror elemente trebue să insist în verificarea cunoștințelor, cum trebue să le ajut pe anumite eleve pentru a-și însuși în mod conștient conținutul lecției noi.

Deasemenea, înainte de a porni la studierea materialului, la completarea cunoștințelor mele din punct de vedere metodic și al specialității respective, caut să-mi fixez tema lecției, scopul și structura ei, să stabilesc materialul didactic și metodele de predare pe care le voi folosi. Caut să fac întotdeauna acest lucru și ca un control al propriei mele pregătiri, pentrucă de multe ori mi se întâmplă să constat după studierea programei, a manualului, a materialului auxiliar și după revederea indicațiilor metodice ale capitolului respectiv — că nu mi-am stabilit bine scopul lecției. Experiența bogată a școlii sovietice pe care o urmăresc cu perseverență ca și practica mea de zi cu zi m'au ajutat să-mi dau seama că scopul lecției devine mult mai clar după ce se studiază bine conținutul programei, al manualului, materialul de specialitate, materialul pedagogic în legătură cu tema respectivă, literatura pentru copii necesară

Având clar scopul fiecărei lecții, pot să-mi dau mai bine seama de mijloacele cu ajutorul cărora pot să-l realizez, pot să-mi determin mai bine formele și metodele de muncă. Articolul „Cum mă pregătesc pentru lecție" de B. M. Socolov publicat de curând în traducere de „Gazeta Învățământului", m'a ajutat să înțeleg și mai bine etapele muncii de pregătire a unei lecții.

Tot pe baza experienței școlii sovietice, am învățat să folosesc mai bine metodele de predare. Manualele sovietice de pedagogie, ca și metodicile sovietice, m'au înarmat cu prețioase cunoștințe în ceeace privește alegerea și mânuirea justă a metodelor de predare. Aplicând cu grijă îndrumările pedagogilor sovietici, eu știu acum să conduc mai bine discuțiile cu elevii, pot să fac expuneri mai interesante, mai atrăgătoare. Știu să îmbin mai bine metoda povestirii cu cea a conversației și folosesc în mai mare măsură metoda demonstrației. In predarea lecțiilor de științele naturii, de exemplu, caut să fac cu elevii cât mai multe experiențe, care să le dea posibilitatea să înțeleagă dependența cauzală a fenomenelor, să înțeleagă acțiunea diferitelor legi. Așa după cum am învățat din metodica științelor naturii de N. A. Gorbunov, în desfășurarea acestor experiențe țin seama de o serie întreagă de reguli, care să favorizeze procesul de înțelegere al elevilor.

Din aceeaș metodică am învățat să organizez colțul naturii vii, care mă ajută să leg mai bine cunoștințele teoretice de practică. Avem acvarii cu pești, păsări în colivii, lădițe cu plante: cereale, flori, legume etc. diferite planșe care ilustrează experiențele lui Miciurin pentru îmbunătățirea speciilor de pomi fructiferi și răspândirea lor până sus, în câmpiile nordului, experiențele lui Lisenco pentru îmbunătățirea și extinderea culturii grâului.

Aici, la colțul naturii vii, elevele mele urmăresc încolțirea răsărirea și desvoltarea plantelor, cercetează puterea de germinație a semințelor și învață să îngrijească peștii și păsările.

Acestea sunt numai câteva aspecte din munca mea didactică. In ele se oglindește în mod clar ajutorul de neprețuit pe care noi, învățătorii și profesorii din patria noastră, îl primim prin studierea pedagogiei și experienței școlii sovietice. In acest an școlar sunt hotărâtă să studiez și mai mult materialul sovietic tradus în legătură cu munca din școală și ținând seama de condițiile concrete ale clasei mele, să aplic cât mai larg această experiență pentru a obține lecții de înaltă calitate, pentru a reuși să dau patriei, la sfârșitul anului școlar, 29 de absolvente ale clasei a IV-a elementare înarmate cu temeinice cunoștințe.

S'a îmbunătățit munca metodică în regiune

H. RIMER
șeful secției de învățământ a regiunii Suceava
Decorat cu „Medalia Muncii"

Una din cele mai importante sarcini ale secției de învățământ este îndrumarea metodică a cadrelor didactice în scopul ridicării continue a calității învățământului. Pentru îndrumarea muncii metodice din școli, la secția de învățământ a regiunii Suceava și la secțiile de învățământ raionale au luat ființă în anul trecut, după exemplul sovietic, cabinete pedagogice. Asemenea cabinetelor pedagogice din Uniunea Sovietică, acestea au sarcina să studieze și să popularizeze metodele înaintate de muncă, să îndrumeze activitatea instructiv-educativă din școli pentru ca elevii să primească o pregătire multilaterală temeinică.

In vederea organizării cabinetelor pedagogice și în vederea desfășurării unei activități rodnice de îndrumare, secția de învățământ a regiunii Suceava a căutat să cunoască îndeaproape felul cum muncesc cabinetele pedagogice sovietice și să aplice cu rezultate cât mai bune metodele lor de muncă.

Activitatea cabinetelor pedagogice trebuia să pornească desigur dela înarmarea metodiștilor cu cunoașterea celor mai înaintate metode ale muncii instructiv-educative. Pentru ca inspectorii secției de învățământ regionale și ai secțiilor de învățământ raionale să-și însușească înalte cunoștințe pedagogice, a luat ființă încă din anul trecut cercul pedagogic al inspectorilor la care participă toți inspectorii regionali și raionali.

Cercul pedagogic a avut un rol deosebit în ridicarea nivelului nostru profesional. El și-a desfășurat activitatea având la bază știința pedagogică sovietică și experiența școlii sovietice. In această experiență noi am găsit răspuns la toate problemele care ne frământau, am găsit calea pentru învingerea tuturor greutăților din activitatea noastră. In anul acesta, munca cercului pedagogic al inspectorilor s'a îmbunătățit simțitor datorită faptului că am folosit ca lucrare de bază „Probleme în legătură cu efectuarea inspecției în școli" de M. A. Volcovschi. Pe baza unei tematici, în cadrul cercului se discută probleme ale muncii instructiv-educative, se studiază capitole ale pedagogiei, se analizează activitatea dusă în școli de către inspectorii noștri. Pentru consolidarea învățăturilor însușite în cadrul cercului, s'a organizat inspectarea unei școli de către toți inspectorii deodată. Aceștia au asistat la un număr de lecții și au încheiat apoi fiecare câte un proces verbal de inspecție pe foi speciale. Aceste procese verbale au constituit obiectul unei serioase analize și discuții colective. Discuțiile au fost un prilej de a face cunoscute metodele folosite de organele de îndrumare și control din școala sovietică și în lumina lor s'au luat măsuri de îmbunătățire a activității organelor noastre de îndrumare și control. Participarea inspectorilor la cercul pedagogic a determinat studierea cu mai mult interes a experienței sovietice, singura în stare să ne ajute la rezolvarea problemelor ivite în activitatea practică desfășurată în școli.

Mai bine înarmați cu cunoștințe pedagogice, inspectorii secției de învățământ regionale și ai secțiilor de învățământ raionale au întărit activitatea cabinetelor pedagogice. Pe baza experienței sovietice, cabinetele pedagogice din regiunea noastră au organizat consultații și au trimis în școli metodiști care, asistând la orele de curs, să îndrumeze cadrele didactice, să sprijine în deosebi cadrele tinere fără experiență și cadrele insuficient calificate.

Școlile au început să simtă sprijinul efectiv al metodiștilor și aceasta a dus la sporirea încrederii lor în cabinetele pedagogice. In nenumărate cazuri învățătorii și profesorii au cerut metodiștilor să vină la orele lor, să urmărească felul cum predau lecțiile și să le dea îndrumări competente. Învățătorii și profesorii au simțit nevoia să primească sprijinul omului de specialitate, stăpân pe metodele înaintate de predare.

Cadrele didactice din comunele Bunești și Baia, raionul Fălticeni, au cerut sprijinul metodiștilor pentru cunoașterea și folosirea celor mai bune metode de predare a lecțiilor, cu privire la alegerea și folosirea materialului didactic potrivit fiecărei lecții. In cele mai multe cazuri metodiștii noștri au răspuns așteptării cadrelor didactice, reușind să le dea îndrumări concrete.

Unele cabinete pedagogice, ca de pildă cele din raioanele Trusești și Dorohoi, folosind metoda sovietică a controlului în brigăzi au organizat vizitarea școlilor de către grupuri de metodiști care au strâns observații cu privire la predarea lecțiilor și le-au discutat apoi în ședință cu toate cadrele didactice din școlile inspectate. Având pregătire de specialitate și, în acelaș timp, cunoscând îndeaproape experiența sovietică și experiențele cele mai înaintate din școlile noastre, metodiștii au putut da îndrumări concrete pe baza cărora cadrele didactice și-au îmbunătățit munca și au obținut succese în pregătirea elevilor.

Inspectorii au urmărit îndeaproape felul cum sunt studiate și aplicate metodicile. Acolo unde s'au constatat lipsuri, ei au luat măsuri imediate pentruca metodicile să se studieze cu mai multă grijă în cadrul cercurilor pedagogice.

Cunoașterea și aplicarea celor mai înaintate metode în activitatea instructiv-educativă, răspândirea largă în școlile noastre a experienței cadrelor didactice sovietice au dus la îmbunătățirea simțitoare a nivelului muncii pedagogilor. Regiunea Suceava are învățători fruntași care și-au însușit o înaltă măestrie pedagogică: învățătorii emeriți Savin Gheorghe din comuna Lămășeni, raionul Fălticeni, Stamate Maria din comuna Plăvălar, raionul Suceava, învățătoarea metodistă Heriuc Ștefania, decorată cu Ordinul Muncii cl. II-a și alții. Aceste cadre de nădejde ale învățământului contribue acum la ridicarea nivelului profesional al tuturor pedagogilor din regiune. In cadrul ședințelor de producție ei au arătat învățătorilor și profesorilor cum aplică în activitatea lor metodele sovietice, reușind astfel să predea lecțiile la un înalt nivel științific și pedagogic.

O contribuție deosebită la ridicarea muncii instructiv-educative pe treptе tot mai înalte o au consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Cu prilejul consfătuirilor secțiile de învățământ raionale au reușit să cunoască mai bine cadrele care-și desfășoară activitatea în școlile raionului; stând de vorbă cu masa învățătorilor și profesorilor, secțiile de învățământ au cunoscut mai îndeaproape ceeace este înaintat în munca școlilor și în ce măsură s'au păstrat rămășițe ale școlii vechi care ne țin pe loc. Consfătuirile raionale au ajutat secțiile de învățământ să-și întocmească planuri concrete de muncă, în care să prevadă măsuri în vederea răspândirii experiențelor înaintate și distrugerii din rădăcini a rămășițelor înapoiate, creând astfel școlii condiții pentru o muncă plină de succes.

Zi de zi, drumul nostru este luminat de bogatele învățăminte ale experienței sovietice. Materialele pedagogice sovietice cele mai potrivite pentru activitatea din școlile noastre sunt traduse de colective formate din profesori de limba rusă și sunt difuzate apoi în școli. Folosim deasemenea cu succes o serie de lucrări pedagogice sovietice apărute în traducere, cum este, de pildă, lucrarea lui I. K. Novicov „Organizarea activității instructiv-educative în școală".

Bogata experiență a școlii sovietice stă acum la îndemâna tuturor cadrelor didactice. Organele de îndrumare și control ale regiunii și ale raioanelor, precum și învățătorii și profesorii din regiunea noastră citesc cu cel mai viu interes fiecare rând în care se vorbește despre activitatea școlilor sovietice, pentrucă ei văd în experiența sovietică cel mai de preț îndreptar pentru munca lor în școală.

In întâmpinarea alegerilor pentru sfaturile populare

Cei mai buni fii ai poporului propuși candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare

Oamenii muncii din regiunea Cluj se pregătesc cu intensitate în vederea alegerii deputaților în sfaturile populare. In întreaga regiune se desfășoară adunări în care oamenii muncii propun pe cei mai vrednici din rândurile lor drept candidați ai F.D.P. în alegeri.

In adunările cetățenești care au avut loc până acum, au fost propuși drept candidați ai F.D.P. pentru alegerile de deputați în sfaturile populare, tovarășii Leonte Răutu, membru al C.C. al P.M.R. pe circumscripția electorală regională nr. 94; Petru Jurcă președintele comitetului executiv al sfatului popular al orașului Cluj, pe circumscripția electorală regională nr. 53 Jibou; prof. dr. Gr. Benetato, membru corespondent al Academiei R.P.R., pe circumscripția electorală regională nr. 113; Amalia Berci, responsabila stațiunii de radioficare din Gherla, pe circumscripția electorală regională nr. 68 Gherla; Anton Ciurtean, meșteșugar cooperator, pe circumscripția electorală raională nr. 2 Gherla; Victor Pintea, șeful secției secretariat a sfatului popular raional, pe circumscripția electorală raională nr. 3 Gherla; Vasile Topan, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular orășenesc, pe circumscripția electorală orășenească nr. 1 Gherla; Andrei Cristea, activist al comitetului raional de partid, pe circumscripția electorală orășenească nr. 3 Gherla.

★

Toată țara îl cunoaște pe stahanovistul Iuliu Haidu. Indârjit și priceput mânuitor al pickhamerului, Iuliu Haidu și brigada sa smulg din adâncurile pământului zeci de tone de cărbune, pâinea industriei noastre.

Sâmbăta trecută a fost sărbătoare la mina Petrila. La ieșirea din șut, pe Iuliu Haidu și ortacii lui i-au întâmpinat nu numai lumina blândă a soarelui, dar și zeci de mineri. Mâinile lor prietenești se îndreptau spre stahanovistul Iuliu Haidu. Iubit și stimat de toți oamenii muncii din Valea Jiului, el și-a îndeplinit până sâmbătă sarcinile întregului cincinal.

De un neprețuit ajutor în obținerea acestui succes a fost pentru Iuliu Haidu metoda sovietică a graficului ciclic, care i-a permis depășirea zilnică a normei cu 60-70 la sută.

Pentru dragostea sa față de muncă, pentru patriotismul său înflăcărat, ca o cinstire din partea tovarășilor săi pentru succesele obținute în muncă, Iuliu Haidu a fost propus candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală raională nr. 32.

★

Zilele trecute, în sala căminului cultural, cetățenii comunei Ștefănești, raionul Pitești, au propus din rândul lor pe candidatul F.D.P. în alegerile de deputați în sfaturile populare. Din sală s'a ridicat tov. Gh. Cernea, unul dintre cei mai cunoscuți și respectați țărani muncitori din comună. Cerând cuvântul, el a propus drept candidat pe circumscripția electorală raională nr. 16 pe Alexandru Oțelea, președintele sfatului popular al comunei.

Vorbitorul a arătat că, îndeplinind funcția de președinte al sfatului popular al comunei, tovarășul Alexandru Oțelea ține o permanentă legătură cu cetățenii. El a muncit cu drag pentru înflorirea comunei, pentru ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Locuitorii comunei Ștefănești se mândresc cu oameni ca Alexandru Oțelea, președintele sfatului popular, și de aceea el au hotărît în unanimitate să-l propună candidat în viitoarele alegeri. (Agerpres)

La un punct de agitație

Mâini harnice au transformat o sală obișnuită într'un minunat loc de întâlnire cu cetățenii. Este vorba despre punctul de agitație F.D.P. nr. 61 din raionul Grivița Roșie. La inaugurarea punctului de agitație, cetățenii au rămas într'adevăr surprinși de felul cum a fost amenajat acest loc de întâlnire. Agitatoarea Ionescu Ana stă de vorbă cu tovarășul Pop Negrea. Ca și mulți alți cetățeni, tovarășul Negrea dorește din toată inima să contribue la realizarea planului de activitate al punctului de agitație. „In cuprinsul raionului nostru — spune el — avem multe realizări! Eu mă gândesc la un panou care să oglindească aceste realizări pe care le-am obținut împreună cu deputații noștri". Electricianul Vlad Chiriac aduce și el o sugestie: „Intreprinderile din raionul nostru contribue mult la traducerea în viață a planului de electrificare a R.P.R. Părerea mea este că ar fi bine să facem un panou care să înfățișeze cetățenilor șantierele patriei noastre, unde își aduc aportul, din plin, prin munca lor, și colectivele întreprinderilor din raionul nostru!"

Invățătoarea Maria Pandele propune la rândul ei să se organizeze o consfătuire cu tinerii muncitori, elevi și studenți, care vor vota la 20 Decembrie pentru prima oară.

★

Intâlnirile cu cetățenii organizate la acest punct de agitație se dovedesc cât se poate de fructuoase. Zilele trecute, în sala punctului de agitație, numeroși cetățeni au venit să participe la o nouă manifestare organizată în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare. A vorbit la început tov. inginer Călin despre realizările regimului nostru de democrație populară, realizări închinate îmbunătățirii condițiilor de viață ale oamenilor muncii dela orașe și sate. După conferință și după terminarea programului artistic, o grupă de cetățeni mai zăbovea încă în fața unor panouri așezate cu mult gust împrejurul sălii. Tovarășa Ionescu a remarcat printre ei o figură bine cunoscută. Se apropie și-i spune: „Tovarășe Negrea... după cum vezi, ți s'a împlinit dorința...

— Privesc — spune el — frumoasele noastre realizări. Sunt atât de vii pentru noi aceste imagini! Ele completează atât de bine conferința inginerului Călin! Iată cele 60 de străzi electrificate... Iată parcul „Nicolae Bălcescu", iată cinematograful „Infrățirea între popoare", iată scuarul și solariile, străzile pavate recent...

— Și școala noastră nouă! — intervenì învățătoarea Maria Pandele. Aici, la școala construită recent în cartierul Dămăroaia, învață cu drag fiii oamenilor muncii.

— Da. — Am și eu unul într'a șasea! Imi spune mereu că visul lui e să devină învățător și să explice elevilor lecția la fel de frumos ca tovarășa învățătoare Maria Pandele.

Grupurile de cetățeni trec rând pe rând prin fața panourilor realizate în cinstea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice. Sunt cercetate cu deosebită atenție panoul intitulat „Inovatori și inovații la I.R.E.B.", precum și fotomontajele care subliniază, prin diferite aspecte ale vieții noastre noi, realizarea drepturilor înscrise în Constituția noastră.

Este privită cu mult interes, deasemenea, o hartă executată în relief. Becuri luminoase arată marile șantiere unde se traduce în viață planul de electrificare a patriei noastre.

Colectivul punctului de agitație nu se mulțumește cu succesele obținute. Cei 6 tovarăși discută acum câteva probleme deosebite. Tovarășul Sfia Victor a primit sarcina programării conferințelor după propunerile pe care le-au făcut cetățenii în caietul așezat în sală.

— Eu aș vrea să vă propun — intervenì tovarășa Ionescu Ana — programarea unei conferințe cu privire la alegerile din trecut și la alegerile de astăzi.

Invățătoarea Maria Pandele a primit sarcina de a organiza consfătuirea cu tinerii muncitori, studenți și elevi care votează la 20 Decembrie pentru prima oară.

Discuțiile rodnice care s'au purtat în cadrul acestei ședințe de lucru au avut drept rezultat un plan de acțiune bogat în conținut: o întâlnire cu cetățenii de pe strada Soldat Răducanu, prelucrarea Decretului cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare, recenzia cărții sovietice „Patria" de A. Caravaeva, o întâlnire cu stahanoviștii.

Realizări ale sfatului popular

In raionul Filimon Sârbu din regiunea Galați, ca și în toate orașele și satele țării noastre, s'au schimbat multe în anii puterii populare.

In vremea regimului burghezo-moșieresc, în comunele acestui raion nu existau decât trei grădinițe de copii și puține școli elementare; cât despre internate și școli medii, nici pomeneală. Erau în schimb peste 10.000 de neștiutori de carte și întâlneai cârciumi la fiecare răspântie de drum...

Altfel stau lucrurile acum. Muncind cu inițiativă și spirit gospodăresc, sub conducerea partidului, numeroase sfaturi populare din acest raion au obținut succese însemnate pe drumul construirii socialismului. Astăzi, în majoritatea comunelor sunt gospodării agricole colective. Analfabetismul este pe cale de a fi lichidat. In raion funcționează 27 grădinițe de copii, 37 școli elementare, 24 școli de 7 ani etc.

Din fondurile provenite prin autoimpunere ca și prin folosirea resurselor locale, sfaturile populare, îndrumate de organizațiile de partid, au construit școli și cămine culturale noi. Deasemenea, s'au reparat o mare parte din școli. Faptele arată că cele mai frumoase realizări în domeniul social-cultural au fost dobândite în comunele în care sfaturile populare au știut să atragă masele în activitatea obștească și au făcut din comisiile permanente, comitetele de cetățeni și adunările delegaților, ajutoare principale în munca lor de zi cu zi.

In comuna Vișan, bunăoară, țăranii muncitori, mobilizați de către sfatul popular, au achitat autoimpunerea, contribuind la mărirea școlii de 7 ani cu noi săli de clasă.

Cu multă dragoste au răspuns colectiviștii din această comună prin muncă voluntară la construirea noului local pentru grădinița de copii, ridicat din fondurile gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie".

Realizări frumoase prin autoimpunere au obținut și țăranii muncitori din comuna Mircea-Vodă. Noua clădire de școală din această comună își va deschide în curând porțile.

Mobilizați de deputați și cu sprijinul comitetului executiv, țăranii muncitori din comuna Plăsoiu au construit în scurt timp, ca o realizare în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare, o școală elementară compusă din două săli de clasă, bibliotecă, cancelarie, laborator.

Folosindu-se materiale de construcție procurate din sumele realizate prin autoimpunere, în raionul Filimon Sârbu sunt aproape de a fi terminate construcțiile căminelor din Bălteni, Sătuc, Ianca și școlile din Ciocile, Surdila-Găisanca, Filimon Sârbu.

Sfatul popular al raionului se preocupă de întreaga activitate culturală. Comitetul executiv al sfatului popular raional a acordat o atenție deosebită îmbunătățirii activității bibliotecilor. In ultimele luni numărul cititorilor din comunele Ianca, Rușețu, Suțu a crescut cu aproximativ 200 de țărani muncitori.

Cu multă plăcere asistă țăranii muncitori la spectacolele pregătite de echipele artistice din comunele Jirlău, Largu, Băile, Amara etc.

Sfatul popular raional se îngrijește în mod deosebit de asigurarea condițiilor materiale ale școlii și de cadrele didactice. Astfel, în comuna Ciocile, sfatul popular comunal a ajutat conducerea școlii pentru aprovizionarea internatului. Li s'au asigurat învățătorilor și profesorilor din comună locuințe corespunzătoare, le-au fost repartizate loturi individuale. Totodată comitetul executiv urmărește buna desfășurare a întregului proces de învățământ. In urma măsurilor luate, cadrele didactice au reușit să școlarizeze pe toți copiii de vârstă școlară din comună.

Alegerile pentru deputați în sfaturile populare sunt întâmpinate cu noi realizări în muncă de către deputații din raionul Filimon Sârbu. Ei și-au propus să lupte pentru o mobilizare mai activă a țăranilor muncitori în vederea terminării căminului cultural din comuna Ianca, a școlii din comuna Mircea-Vodă și pentru asigurarea bazei materiale a școlii medii de 10 ani din comuna Ianca.

Din istoria relațiilor culturale româno-ruse

Din cele mai vechi timpuri poporul nostru a primit un puternic sprijin economic, politic și cultural din partea marelui vecin dela răsărit. Istoricul relațiilor româno-ruse se pierde în negura vremurilor. Pentru patria noastră — așa cum spunea învățatul Dosoftei — „dela Moscova răsare lucoare".

Istoria școlii românești — ca și întreaga noastră istorie — nu poate fi adânc înțeleasă decât în lumina străvechii colaborări frățești cu poporul rus. Nenumărate documente aflate în arhive sau expuse în muzeul româno-rus, vorbesc despre legăturile pe care școala noastră le-a avut în diferite epoci cu centrele culturale de pe teritoriul Rusiei. Pentru cadrele noastre didactice, care iubesc și prețuiesc cultura popoarelor sovietice, cunoașterea acestor vechi relații culturale prezintă un mare interes.

In această privință sunt deosebit de grăitoare documentele care se referă la înființarea în Moldova, în jurul anului 1644, cu ajutorul „Academiei movilene" din Chiev, a unei școli cu caracter secundar și superior.

Academia din Chiev, prima instituție de învățământ superior din Rusia, a jucat în secolul XVII rolul unui focar de cultură ale cărui raze s'au întins nu numai asupra teritoriului Rusiei dar și al popoarelor învecinate. Originea ei trebue căutată în activitatea culturală a „frățiilor" din sud-vestul Rusiei, organizații patriotice care luptau pentru eliberarea națională și socială, precum și împotriva catolicismului — unealta asupritorilor. Acest mare centru școlar, având 8 clase și peste 1000 de elevi, a dăruit lumină multor oameni de stat și cărturari ai vremii — printre care și profesori ai viitoarei Academii din Moscova. Printre elevii Academiei din Chiev au fost și români.

Nu este de mirare că Vasile Lupu — ale cărui legături cu Rusia sunt cunoscute — atunci când a hotărît să înființeze o formă superioară de învățământ la Iași, și-a îndreptat privirile spre Academia din Chiev, luând-o drept model și cerându-i ajutor. Iată cum este zugrăvit acest fapt într'un vechi hrisov, provenind dela Gheorghe Ștefan, urmașul lui Vasile Lupu: **„Vasile Voevod... văzând mare lipsă de dascăli buni, învățători în țara noastră, fără de cari foarte mult pământul pătimește și se intunecă fără învățătura cărții, drept aceea, mai sus numitul ctitor socotind împreună cu tot sfatul țării și dorind a face bine întru pomenirea pământului său a așezat prin a sa chemare dascăli buni și râvnitori la învățătură dela Chiev, ca să fie spre învățătura și luminarea minții copiilor pământului nostru".**

Și astfel în chiliile mânăstirii Trei Ierarhi s'a deschis „școala cea mare domnească" cu „dascăli buni și râvnitori la învățătură, dela Chiev". Grupul de profesori ruși sosit din capitala Ucrainei, avea în frunte pe fostul rector al Academiei din Chiev, priceputul profesor de retorică Sofronie Pociațchi. Printre profesori se afla și Ignatie Iavlovici, elev al lui Pociațchi, cunoscut prin bogata sa cultură. Odată cu profesorii a fost adusă dela Chiev și prima tipografie pe care a cunoscut-o Moldova; ea a fost așezată tot în localul dela Trei Ierarhi și pusă sub conducerea lui Sofronie Pociațchi.

Nu sunt cunoscute până acum amănunte despre „școala cea mare domnească" din Iași, care curând avea să se numească și ea Academie. Mai multe mărturii ale timpului — în special ale călătorilor străini în trecere prin țara noastră — confirmă existența școlii și bunele ei rezultate.

Dintre elevii de seamă ai școlii organizate la Iași după modelul celei chievlene trebue pomenit Niculae Milescu, care mai târziu a devenit un strălucit om de cultură și mare prieten al Rusiei.

Documentul pomenit mai sus este de mare importanță și prin aprecierea pe care o face muncii depuse de către dascălii „buni învățători" dela Chiev. In hrisov se arată: **„Noi cu sfatul nostru cercetând cât de buni au fost acei dascăli dela Chiev în învățături"** și se constată: **„mult lucru și mare folos remâind de la dânșii pământului nostru din a lor învățături".** Drept urmare se ia măsura de a-i reintegra pe profesorii din Chiev în drepturile care le fuseseră răpite de către călugării greci „care nici un folos de învățătură ca aceia pământului nostru nu aduc".

Au trecut aproape 3 secole de când cărturarii Chievului au venit să aducă lumină pe meleagurile noastre. S'au scris de atunci numeroase alte pagini ale istoriei învățământului nostru, la lumina puternică a culturii ruse. Iar cea mai strălucită din aceste pagini o scriu astăzi cadrele didactice ale regimului democrat-popular, care — urmând exemplul strălucit al școlii sovietice — cresc în școala noastră nouă cadrele necesare construirii socialismului.

Lectoratele pentru părinți

In toate școlile din raionul Lenin și-au reînceput activitatea lectoratele pentru părinți. Cadrele didactice din școli și părinții elevilor au așteptat cu nerăbdare reînceperea activității lectoratelor. Succesele obținute în această muncă în anul școlar trecut sunt un puternic îndemn pentru continuarea și adâncirea muncii noastre în acest an școlar.

La această formă de colaborare a școlii cu părinții noi am ajuns, în primul rând, datorită experienței școlii sovietice, precum și datorită experienței muncii pe care am dus-o noi înșine în ultimii ani în rândurile părinților. Colectivul școlii noastre a observat de mult că ședințele cu părinții, așa cum erau ele organizate pe atunci, nu realizau o legătură trainică între școală și familie. Aceasta se întâmpla pentrucă ele aveau ca obiectiv principal numai probleme organizatorice și neglijau problemele de educație. Din această cauză unii părinți nu aveau o orientare justă în ceeace privește felul cum trebue să se ocupe de educația copiilor lor.

Analizând în colectivul școlii noastre această situație, ne-am întrebat ce avem de făcut. Analizând greutățile și lipsurile constatate în munca noastră cu părinții, ne-am dat seama că vom putea să realizăm o legătură strânsă între școală și familie numai dacă vom ajuta părinții să dobândească o justă orientare pedagogică. Ne-am călăuzit în munca noastră după principiul că familia este un factor principal în educarea tinerei generații. In legătură cu aceasta, A. S. Macarenco arată că în familie copiii trec prin școala elementară a moralei, în familie începe formarea aptitudinilor intelectuale, a caracterului și a principalelor trăsături ale viitorilor cetățeni. Tocmai de aceea capătă o importanță deosebit de mare justa colaborare a școlii cu familia. Am început să ne preocupăm de răspândirea cunoștințelor pedagogice în mijlocul părinților. Am organizat în școală, în cadrul ședințelor cu părinții, pe clase, conferințe pedagogice. Timp de doi ani, în școala noastră s'au ținut lunar astfel de conferințe, prin care am căutat nu numai să informăm pe părinți asupra unor anumite probleme educative, ci prin exemple concrete, să-i facem să-și însușească o atitudine justă față de școală și față de proprii lor copii.

Cu prilejul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din August 1952, când s'a luat în discuție problema sprijinului pe care trebue să-l dea familia școlii, s'a discutat faptul că munca noastră cu părinții este încă nesatisfăcătoare, cuprinde un număr prea mic de părinți. Pentru a înlătura lipsurile, noi am studiat cu mai multă atenție experiența sovietică în acest domeniu. Urmând exemplul colectivelor școlare sovietice, am început să organizăm și în școala noastră conferințe pedagogice lunare cu părinții. In cadrul acestor conferințe, unul dintre profesori prezenta o lucrare cu o anumită temă educativă, după care urmau discuții. Am studiat numeroase articole apărute în publicația sovietică „Semia i Școla" — „Familia și școala". De un deosebit sprijin ne-a fost articolul „Educația în familie" din Analele Româno-Sovietice nr. 2-1951, articol în care I. A. Pecernicova prezintă experiența școlii sovietice în munca pedagogică cu părinții. Am început să discutăm cu părinții pentru a-i convinge să răspundă cu mai multă regularitate chemărilor școlii. In această acțiune a fost antrenat întreg colectivul didactic al școlii. Subiectele conferințelor au fost alese astfel încât să fie cât mai apropiate de problemele care preocupă pe părinți, de problemele educative cu care aceștia se întâlneau mai des — de pildă, „Educația prin muncă a elevilor în familie", „Higiena școlarului", „Insemnătatea exemplului personal și a autorității părinților în educația copilului" etc. Din discuțiile purtate pe marginea conferințelor se vedea cum, zi cu zi, creștea priceperea pedagogică a părinților. Părinți care altădată erau desinteresați de felul cum se poartă și cum învață copiii lor au început să aducă în discuții probleme interesante. Astfel, tovarășa Marghescu, mamă a două eleve din școala noastră, a arătat în mod autocritic atitudinea greșită pe care a avut-o preocupându-se numai de copiii săi mai mari și lăsând-o pe fetița mai mică cu totul în grija copiilor celorlalți. Ea a venit cu încredere în fața colectivului de profesori și părinți să ceară sprijin pentru a putea să îndrepte această situație. La fel, tovarășul Iordan, părintele unei eleve din școala noastră, a arătat la una din ședințe cât e de nejustă atitudinea de a trece cu vederea peste unele greșeli care par „mărunte" ale copiilor lor. El a căutat să lămurească cum în urma participării lui la conferințele organizate în cadrul școlii, și-a schimbat atitudinea față de copiii lui obținând rezultate bune.

Problema legăturii între familie și școală a fost discutată pe larg și în consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din Ianuarie 1953. Am prezentat cu acest prilej experiența noastră și am propus ca aceste ședințe cu părinții să se extindă în tot raionul. S'au organizat astfel „lectoratele pentru părinți", în cadrul cărora s'au ținut conferințe bilunare. La început, conferințele au fost lucrate de un colectiv de profesori și repartizate școlilor. Organizate în felul acesta, conferințele nu-și atingeau întotdeauna scopul, deoarece nu oglindeau problemele legate de specificul fiecărei școli. Am trecut atunci la o altă formă de pregătire a conferințelor. Comitetul sindical procura fiecărei școli în parte material bibliografic, iar acestea dădeau unui colectiv din școală sarcina de a întocmi conferințele, ținând seama de situația și condițiile de muncă din școala respectivă. Expunerea teoretică era astfel bazată pe exemple concrete din viața școlii, urmărea rezolvarea greutăților ivite în munca instructiv-educativă și contribuia direct la înlăturarea lor. Discuțiile au devenit vii și interesante și au dus de cele mai multe ori la îmbunătățirea muncii educative atât în școală cât și în familie. Părinții au început să stimuleze pe copiii lor pentru o învățătură temeinică, pentru o disciplină conștientă, creându-le condiții mai bune de muncă, de învățătură și de odihnă în familie. Tovarășa Sava, mama unei eleve dela școala de fete nr. 14, a arătat că, organizând regimul zilnic de muncă al fiicei sale după indicațiile primite la lectorat, aceasta își pregătește întotdeauna temele și are destul timp liber pentru a citi o carte, a se juca și a ajuta puțin în gospodărie. Tovarășul Rusu, tatăl unui elev dela școala mixtă nr. 8, a arătat că, în urma îndrumărilor primite în cadrul lectoratului pentru părinți, a reușit să schimbe atitudinea fiului său care era un elev nedisciplinat. Tovarășa Mihăilescu, mama unei eleve dela școala mixtă nr. 2, a îndemnat părinții să amenajeze în locuință un colț al școlarului. Ea a arătat cum fetița sa, datorită amenajării acestui colț, poate să-și țină în deplină ordine cărțile și caietele și își face regulat temele.

Rezultatele activității lectoratelor pentru părinți au fost mulțumitoare în întreg raionul. Ele au contribuit la scăderea numărului repetenților și corigenților în toate școlile. In perioada încheierii pătrarelor și a recapitulării materiei, ca și în timpul examenelor, părinții au manifestat o grijă deosebită față de copiii lor: s'au străduit să le îmbunătățească hrana, să le organizeze timpul liber, să le controleze activitatea etc.

In timpul vacanței de vară, părinții au păstrat legătura cu școala. Ei au contribuit la cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară și la asigurarea frecvenței regulate încă din primele zile de școală.

Ca rezultat al muncii intense depusă în cadrul primului an de funcționare a lectoratelor pentru părinți, s'a organizat un schimb de experiență la care au participat un număr de peste 2500 de părinți din întreg raionul. Cu acest prilej, mulți dintre participanți au scos în evidență prețioasele îndrumări căpătate în cadrul lectoratelor.

Roadele muncii lectoratelor în anul trecut ne fac să pornim cu mai multă hotărîre la muncă anul acesta. Din experiența căpătată, ca și din studierea prețioaselor materiale sovietice, vom căuta să îmbunătățim mai mult munca noastră. Ne-am propus ca în acest an școlar, lectoratele pentru părinți să aibă loc odată pe lună, într'o zi fixă, astfel încât părinții să-și poată planifica timpul și să poată participa cu regularitate la lectorate. Conferințele vor fi lucrate și prezentate, ca și în anul trecut, ținându-se seama de specificul fiecărei școli. Comitetul sindical raional de învățământ va pune la dispoziția școlilor materialul bibliografic necesar.

Anul acesta vom extinde munca noastră și în cadrul cluburilor muncitorești din întreprinderile raionului.

De curând, la 26 Octombrie a. c., a avut loc deschiderea lectoratelor în toate școlile din raion. Peste 3000 de părinți au venit la deschidere, dornici de a-și continua munca din anul școlar trecut. Conferința prezentată cu acest prilej a avut tema „Cum poate familia să ajute școala în lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură, alături de cadrele didactice și de organizația de pionieri".

In luna Decembrie vom organiza un schimb de experiență pe raion, căutând să popularizăm cu acest prilej rezultatele obținute în cadrul fiecărei școli.

ZOE FILIMON
decorată cu „Medalia Muncii",
directoarea școlii de fete nr. 26,
președintele comitetului sindical
raional Lenin, București

Să asigurăm din timp pregătirea și desfășurarea campionatelor republicane școlare

Cultura fizică și sportul au cuprins și cuprind într'o activitate organizată mase tot mai largi de elevi și studenți. Pe lângă activitatea sportivă pe care o desfășoară în școală, mii și mii de elevi participă la concursurile de masă, precum și la concursurile organizate special pentru ei. Concursurile sportive, lupta pentru onoarea sportivă a clasei, a școlii, contribue mult la educarea simțului de răspundere față de colectiv, au o mare importanță în educarea școlarilor în spiritul dragostei față de patria noastră dragă.

In vederea justei desfășurări a activității competiționare a elevilor sportivi încadrați în cercurile și colectivele sportive școlare, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri organizează anual campionate republicane școlare. Buna pregătire a elevilor în vederea participării la aceste campionate este o datorie însemnată a fiecărui profesor care predă educația fizică.

Anul acesta, campionatele republicane ale elevilor se desfășoară la disciplinele: gimnastică (băieți și fete); atletism (băieți și fete); schi (băieți și fete); baschet (fete); fotbal (băieți). Etapele la care se vor desfășura campionatele vor fi următoarele: **Pentru gimnastică, baschet și fotbal:** etapa I-a pe școală (colectiv sportiv), etapa II-a pe raion (localitate), etapa III-a pe regiune, etapa a IV-a pe zonă, etapa V-a — finala republicană.

Pentru **atletism și schi**, câștigătorii etapei de regiune se califică direct în finala republicană. Anul acesta nu se mai organizează etapa de zonă.

La campionatele republicane școlare au dreptul să participe elevii și elevele școlilor medii, școlilor medii tehnice și școlilor profesionale. Elevii școlilor medii de cultură fizică vor participa numai la finala republicană de atletism și schi. Deasemenea, au dreptul să participe la campionate elevii tuturor școlilor de educație fizică de pe lângă școlile pedagogice, precum și elevii școlii pedagogice dela Predeal.

I. **Campionatul de gimnastică** se va desfășura sub forma unui campionat pe echipe. O echipă va fi alcătuită din 8 gimnaști din diferite categorii — în afară de gimnaștii de categoria I-a care vor concura individual. Exercițiile impuse pentru a participa la concursuri se stabilesc în funcție de utilajul sălilor de gimnastică ale școlilor. Astfel, **școlile care nu au aparate de gimnastică** se vor prezenta la concurs cu următorul program: a) un exercițiu la sol, liber ales, executat în ansamblu la 64 timpi cu sau fără aparate portative; b) săritura peste capră (exercițiu 2 la băieți și exercițiul 3 la fete dela categoria juniori); c) două piramide executate cu întreaga echipă, după alegere.

Școlile care au numai o parte din aparate (bară, inele, paralele, cal — pentru fete bârnă), își vor completa programul dela punctul I cu aparatele la care se pot pregăti fără a depăși numărul de 6 probe. Exercițiile impuse pentru acest program sunt acele prevăzute la categoria juniori din noul program de clasificare, intrat în vigoare la 15.VI.1953.

Școlile care au toate aparatele necesare (bară, paralele, capră, ladă pentru sărituri — bârnă pentru fete), se vor prezenta cu programul complect pe categoriile: juniori, categoria III, categoria II. Exercițiile impuse pentru categoriile juniori, III, II și I vor fi acelea cuprinse în noul program de clasificare. Pentru acest campionat, exercițiile vor fi următoarele:

Categoria juniori — băieți: exerciții la aparatele: bară (exercițiul II), cal (exercițiul II), inele pe loc (exercițiul II) paralele (exercițiul III), săritura (exercițiul II). sol (fără bastoane); **fete:** la următoarele aparate: bară (exercițiul III), bârnă (exercițiul II), inele în legănare (exercițiul II), paralele inegale (exercițiul I), săritura (exercițiul III), sol (fără măciuci).

Categoria III — băieți: exerciții la aparatele: bară (exercițiul II), sol (exercițiul I) inele pe loc (exercițiul I), săritură (exercițiul II), sol (există numai un singur exercițiu); **fete:** la aparatele: bară (exercițiul II), bârnă (exercițiul II), inele în legănare (exercițiul II), paralele inegale (exercițiul I), săritură (exercițiul II). sol (fără măciuci).

Categoria II — băieți: exerciții la aparatele: bară (exercițiul I), cal (exercițiul II), inele pe loc (există un singur exercițiu), paralele (exercițiul II), săritură (exercițiul II), sol (există un singur exercițiu); **fete:** exerciții la aparatele: bară (exercițiul II), bârnă (exercițiul II), inele în legănare (există un singur exercițiu), paralele inegale (există un singur exercițiu), săritură (exercițiul II) și sol (există un singur exercițiu).

Categoria I — băieți: exercițiile impuse de noul program de clasificare, plus un exercițiu liber ales la fiecare program.

Gimnaștii clasificați la categoria I-a vor participa la campionatele republicane școlare numai individual, începând cu etapa de școală și până la finala republicană, indiferent dacă echipa de gimnastică a școlii se califică sau nu pentru una din etapele campionatelor. Toate echipele participante vor prezenta ca probă obligatorie un ansamblu executat de toată echipa, indiferent de categoria din care face parte fiecare gimnast. Această probă va consta dintr'un exercițiu liber ales de cel puțin 64 timpi, cu sau fără aparate portative. Ansamblul și exercițiile la sol pot fi însoțite de muzică.

Incepând cu prima etapă, gimnaștii vor concura la categorii speciale de clasificare, conform regulamentului de clasificare. Elevii care nu sunt clasificați vor concura la categoria juniori. Concursurile de clasificare se pot organiza în tot cursul anului școlar, mai cu seamă înaintea începerii primei etape.

In etapa pe școală se vor organiza concursuri de selecție în cadrul colectivului sportiv școlar, cu participarea a cât mai multe echipe și concurenți individuali. In etapa pe localitate sau în etapa pe raion, dacă aceasta nu necesită deplasare, fiecare școală va participa cu un număr cât mai mare de echipe de gimnastică sau gimnaști, indiferent de programul pe care-l prezintă (1, 2, 3,). Școala care va participa la această etapă a campionatului cu cel mai mare număr de echipe și gimnaști va primi o cupă. Profesorul respectiv va fi invitat de C.C.F.S. pentru a asista la desfășurarea etapei finale a campionatului.

Până la etapa pe regiune inclusiv, echipele vor participa pe programe, potrivit posibilităților școlilor pe care le reprezintă. La etapa de regiune se vor premia echipele câștigătoare ale fiecărui program. Elevii și elevele care participă la campionatul de gimnastică pot să participe la campionatele de atletism, jocuri sportive sau schi.

II. **Campionatul de baschet (fete) și fotbal**. Echipele de baschet vor fi formate din 5 jucătoare, plus 2 rezerve, iar echipele de fotbal din 11 jucători, plus 3 rezerve. Campionatele de baschet și fotbal se vor desfășura în două perioade: toamna și primăvara. In perioada de toamnă, în cadrul etapei de școală (colectiv sportiv) se vor organiza matchuri de selecție, cu participarea a cât mai multe echipe. Selecționata școlii (a colectivului sportiv) va participa în cadrul etapei de localitate, care va avea loc în toamnă. In etapa de raion (localitate), vor participa echipe selecționate ale fiecărei școli, iar sistemul de joc va fi turneul. In localitățile unde există un număr mare de școli se vor forma serii de 4 până la cel mult 6 echipe, care vor juca sistem turneu, iar câștigătorii seriilor vor juca, între ei, sistem eliminatoriu. Dacă jocurile din cadrul turului nu se vor termina în toamnă, acestea vor fi continuate în primăvară, până la începutul returului.

In localitățile unde există un număr mare de echipe, astfel încât, deși echipele ar fi împărțite pe serii, programul nu se va putea termina la datele fixate pentru etapa superioară, se vor putea organiza competiții într'un singur tur sau chiar prin jocuri eliminatorii. In acest caz, sistemul de disputare va fi hotărît de comisiile orășenești ale disciplinelor respective.

III. **Campionatul de schi** are următoarele probe: **băieți:** coborîre, slalom special și fond 3 km; **fete:** coborîre, slalom special și fond 2 km.

In prima etapă, fiecare școală va organiza un campionat de schi la care vor participa toți elevii schiori, clasamentul urmând să se stabilească în mod individual. Primii clasați la fiecare probă se vor califica pentru etapa viitoare. In etapa de raion, toate școlile din raion vor putea înscrie pe primii 4 elevi care s'au calificat în etapa I pentru fiecare probă. In prima zi a concursului se va desfășura proba de slalom special și fond (băieți și fete), iar în a doua zi, proba de coborîre (băieți și fete).

Un concurent poate participa numai la două probe — de exemplu, coborîre și fond sau slalom special și coborîre.

IV. **Campionatul de atletism** se va desfășura deasemenea în două perioade: toamna și primăvara. In perioada de toamnă se organizează etapa pe școală (colectiv sportiv). Cu acest prilej au loc concursuri de selecție, alcătuindu-se echipe care vor reprezenta școala la concursurile etapei de localitate. In perioada de primăvară se organizează un campionat local (cu program redus) pe echipe școlare formate din băieți și fete, la următoarele probe: **băieți:** 100 m. plat, 400 m. plat, 1.500 m., săritură în lungime, săritură în înălțime, aruncarea greutății (5 kg.) aruncarea grenadei, ștafete 4X100 m; **fete:** 100 m. plat, 500 m. plat, săritură în lungime, săritură în înălțime, aruncarea greutății (4 kg.) aruncarea grenadei (500 gr.), ștafeta 4x100 m. In localitățile în care condițiile permit, se vor programa și celelalte probe prevăzute în campionatul individual.

Clasamentul se face pe probe. Locul I pentru fiecare probă va fi notat cu 5 puncte, locul II cu 3 puncte, locul III cu un punct. Ștafeta se va socoti cu un număr dublu de puncte. Echipa care totalizează cel mai mare număr de puncte este declarată învingătoarea întâlnirii. Clasamentul pe echipe se socotește astfel: pentru o întâlnire câștigată se socotesc două puncte, pentru o întâlnire pierdută 0 puncte, iar în caz de egalitate, fiecare echipă primește un punct. Echipa care numără cel mai mare număr de puncte se declară câștigătoarea campionatului local.

Tot în perioada de primăvară se va organiza și un campionat individual (cu program redus). Probele la care se desfășoară campionatul individual sunt cele dela campionatul pe echipe, la care se mai adaugă: **băieți:** 110 m — garduri, săritură cu prăjina, aruncarea suliței, aruncarea ciocanului (în loc de aruncarea grenadei); **fete:** 80 m garduri, aruncarea discului, aruncarea suliței. La etapa pe regiune participă primii clasați la fiecare probă și echipe de ștafete pe primul loc în etapa de localitate. Câștigătorii etapei pe regiune vor intra direct în etapa finală pe echipe, cât și în campionatul individual. Echipele școlare vor fi alcătuite din câte doi concurenți de fiecare probă și o echipă de ștafetă. In campionatul individual, fiecare elev are dreptul să participe la cel mult două probe individuale și o ștafetă, dar nu va putea face parte dintr'o echipă de jocuri sportive. Ștafeta va fi alcătuită din elevii aceleiași școli, fără ca aceștia să fie obligați să mai participe și la alte probe.

Din cele arătate mai sus reiese clar însemnătatea campionatelor republicane școlare pentru pregătirea fizică a elevilor.

Comitetele locale pentru cultură fizică și sport și secțiile de învățământ au datoria să privească cu toată seriozitatea sarcina de a sprijini pregătirile în vederea desfășurării campionatelor republicane, asigurând o activitate metodică sistematică cu profesorii de educație fizică, precum și schimbul de experiență cu privire la organizarea muncii și metodele de antrenament. Deasemenea, este necesară asigurarea unui control sistematic asupra organizării educației fizice în școală, precum și asupra felului în care se pregătesc școlile în vederea participării la această mare competiție organizată special pentru elevi.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3.12 lei; 6 luni — 6.25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C. 9363

TG. MUREŞ
BIBLIOTECA CENTRALĂ
REGIONALĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 241 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 14 Noembrie 1953

In acest număr:

- U.R.S.S. NE INVAȚĂ. — **A. I. Strajev:** Verificarea cunoștințelor și convorbirea cu elevii în clasă. — **S. Neghinschi:** Sarcinile importante ale școlii sătești. — Mai multă atenție muncii metodice în școlile rezervelor de muncă. (pag. 2-a)
- SĂ LUPTĂM PENTRU UN INALT NIVEL DE PREGĂTIRE A ELEVILOR. — **Clara Chiosa:** Desfășurarea unei lecții de literatură română la clasa a X-a. — **I. Froimescu:** Mai multă grijă pentru predarea lecțiilor de metodică. — **Prof. P. Bărgăuanu:** Pentru o justă predare a geografiei în clasa a V-a. (pag. 3-a)
- **I. Cremer:** În legătură cu determinarea scopului lecției. (pag. 3-a)
- ÎN ÎNTÂMPINAREA ALEGERILOR DE DEPUTAȚI PENTRU SFATURILE POPULARE. — Profesorul Pavel Fejer. — Întrebări și răspunsuri în legătură cu alegerea deputaților în sfaturile populare (pag. 4-a)
- Săptămâna solidarității studențești. (pag. 4-a)
- Pentru lichidarea neștiinței de carte (pag. 4-a)

Să întărim stilul muncii colective în învățământ

Învățătura marxist-leninistă despre partidul de tip nou și glorioasa experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în lupta pentru construirea socialismului și trecerea treptată la comunism ne arată că forța conducerii de partid și de stat constă în coeziunea și caracterul ei de monolit, în caracterul ei colectiv. Întreaga istorie de o jumătate de secol a P.C.U.S. a dovedit marea însemnătate a principiilor conducerii de partid și a normelor vieții de partid elaborate de marele Lenin.

Având necontenit ca model Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul Muncitoresc Român aplică cu fermitate principiile construcției de partid, respectă cu strictețe principiul suprem al conducerii de partid — conducerea colectivă. Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19-20 August a.c. a subliniat cu deosebită tărie importanța muncii colective pentru îmbunătățirea muncii de partid și de stat.

Întărirea necontenită a stilului muncii colective, antrenarea în munca creatoare a tuturor membrilor colectivului asigură în orice domeniu de activitate justețea hotărârilor luate și împiedică luarea de măsuri unilaterale. Principiul conducerii colective exclude hotărârile luate de unul singur. „Hotărârile luate de unul singur — a spus I. V. Stalin în convorbirea pe care a avut-o cu scriitorul german Emil Ludwig — sunt întotdeauna sau aproape întotdeauna unilaterale. În orice colegiu, în orice colectiv există oameni de a căror părere trebue să ții seama. În orice colegiu, în orice colectiv există oameni care ar putea să exprime și păreri greșite. Din experiența a trei revoluții noi știm că din o sută de hotărâri luate de unul singur, fără a fi fost verificate și îndreptate de colectiv, aproximativ 90 sunt unilaterale".

Conducerea colectivă înseamnă că toți membrii colectivului sunt chemați să contribue la cauza comună cu cunoștințele, inițiativa și experiența lor. Legătura strânsă cu masele, antrenarea lor în lupta pentru lichidarea lipsurilor, contribue la ridicarea nivelului politic și a combativității lor, la ascuțirea vigilenței lor revoluționare. Trebue să ne fie clar că un conducător va avea totdeauna un orizont mai larg, mai deschis, dacă va ști să-și complecteze experiența personală cu experiența și cunoștințele tuturor celor pe care-i conduce, dacă se va sfătui cu ei și va stimula orice inițiativă luată în interesul muncii. Ruperea de mase, lipsa de interes față de nevoile oamenilor muncii duc inevitabil la birocratism, la greșeli și lipsuri, frânând dezvoltarea muncii. Conducătorii care se rup de mase pierd simțul realității, rămân în urmă față de viață, nu simt nou, nu sunt capabili să se orienteze just și, mai de vreme sau mai târziu, viața îi va debarca.

Principiul muncii colective, al conducerii colective este în contradicție cu cultul personalității. Cultul personalității este incompatibil cu învățătura marxist-leninistă și duce la scăderea activității creatoare a maselor.

Numai introducerea cu fermitate a muncii colective, a conducerii colective în toate ramurile de activitate poate garanta succesul în lupta pentru continua ridicare a economiei și culturii noastre.

Fiecare învățător, profesor, maistru sau profesor universitar își aduce contribuția la pregătirea cadrelor de constructori ai socialismului. Deaceea, este important ca toate cadrele didactice să fie antrenate în modul cel mai activ în rezolvarea tuturor problemelor învățământului, în lupta pentru lichidarea lipsurilor. Însăși organizarea instituțiilor noastre de învățământ este în așa fel concepută încât să asigure o largă dezbatere și rezolvare colectivă a tuturor chestiunilor care se ridică în munca de instruire și educare a tinerei generații. Consiliile pedagogice ale școlilor, cabinetele metodice ale școlilor rezervelor de muncă, colectivele de catedră ale facultăților, consiliile științifice ale instituțiilor de învățământ superior, trebue să devină adevărate centre de gândire și de activitate colectivă.

Aplicând cu perseverență principiul muncii colective, mulți directori de școli cum sunt, de pildă, tovarășul Gh. Mornăilă, directorul școlii medii de băieți din Baia Mare, sau tovarășul Al. Suciu, directorul școlii de șapte ani din comuna Câmpia Turzii, au reușit să antreneze cadrele didactice din școlile lor într'o muncă creatoare, obținând rezultate frumoase în munca instructiv-educativă și asigurând un nivel ridicat de cunoștințe al elevilor. Dând o deosebită atenție problemelor ridicate de masa cadrelor didactice, rezolvând fără întârziere semnalele critice de jos, mulți șefi de secții de învățământ au ridicat la un nivel înalt munca școlilor din raionul sau regiunea lor. Datorită muncii colective, numeroase cadre din învățământul superior reușesc să desfășoare o rodnică activitate didactică și științifică.

Totuși, în colectivele școlilor noastre, la catedrele facultăților, în activitatea organelor de conducere, stilul muncii colective este încă deseori absent. Mai există conducători de școli ca, de pildă, directorul Cornel Cârstoiu dela școala pedagogică de băieți din Tg. Jiu, care folosesc metode de comandă și gâtuie critica, lucrează în mod birocratic, fără a ține seamă de părerea masei cadrelor didactice, de propunerile pe care acestea le fac. În instituțiile de învățământ superior mai există conducători de catedre care subapreciază munca colectivă, lucrează sectar, fără să antreneze pe membrii catedrelor la continua îmbunătățire a muncii didactico-științifice. Numeroase semnale critice venite dela cadrele didactice la redacția „Gazetei Învățământului" se referă la abuzurile unor directori de școli sau ale unor cadre din secțiile de învățământ. De exemplu, ni s'a semnalat că directorul Gr. Diculescu, dela școala din comuna Gurba, regiunea Arad, ține legătura cu colectivul pedagogic prin ordine scrise; la secția de învățământ a regiunii Craiova nu se rezolvă luni de zile cererile juste ale cadrelor didactice etc. Aceasta arată tocmai că spiritul muncii colective, atenția față de nevoile maselor, față de critica de jos, lipsesc în munca unor conducători din învățământul nostru. Metodele de comandă, ruperea de mase, disprețul față de părerea colectivului sunt străine de principiile partinice ale conducerii. Aceste metode trebue să fie condamnate și înlăturate cu toată tăria.

Un mijloc de întărire a vieții colective a școlii, de antrenare a cadrelor didactice în rezolvarea problemelor de bază ale învățământului îl constitue ședințele consiliilor pedagogice, ale cabinetelor metodice din școlile rezervelor de muncă, ale colectivelor de catedre din învățământul superior, plenarele sindicale din unitățile de învățământ.

În multe cazuri, însă, acestea nu se întrunesc la termenele stabilite pentru a dezbate problemele de bază ale instituțiilor respective de învățământ. Viața arată că aceste însemnate forme de activitate trebue să aibă loc în mod regulat, dând masei cadrelor didactice posibilitatea să desfășoare o largă critică de jos a lipsurilor, să participe la lupta pentru lichidarea lor. Toate aceste ședințe trebue pregătite cu grijă, din timp, anunțându-se fiecărui participant ordinea de zi, astfel ca problemele să fie analizate temeinic, cu contribuția fiecărui om care participă la ședință. Controlul îndeplinirii hotărârilor adoptate în cadrul acestor consfătuiri ale pedagogilor trebue să stea necontenit în centrul atenției organelor de conducere.

În masa cadrelor didactice există mari forțe creatoare. Sprijinindu-se necontenit pe această masă, dezvoltând activitatea ei, studiind experiența multilaterală acumulată de cadrele didactice, organele învățământului vor putea rezolva cu tot mai mult succes sarcinile puse în fața lor.

Aplicarea principiului muncii colective cere o permanentă atenție față de părerea masei, sfătuirea cu toți oamenii din sectorul respectiv, rezolvarea cu grijă a cererilor lor, îndreptarea lipsurilor criticate de ei, studierea experienței lor pozitive.

De mare însemnătate pentru continua îmbunătățire a muncii din toate școlile este colaborarea între școli și comitetele de părinți. Cât de multe se pot realiza cu ajutorul unor asemenea colective de oameni cunoscători ai muncii în cele mai variate domenii! Experiența școlilor noastre arată că, acolo unde există colaborare strânsă între școli și comitetele de părinți, se îmbunătățește simțitor nu numai baza materială a școlilor, ci și întreaga muncă didactică.

O serioasă greșală fac acei conducători care, în legătura lor cu masele, se bazează pe date medii, pe care ei le numesc „tipice" și pe care le culeg prin studierea izolată a unei părți din sectorul pe care-l conduc. Mulțumindu-ne însă cu asemenea date medii, nu vom putea cunoaște sectoarele rămase în urmă, vom pierde posibilitatea de a le ajuta efectiv, iar pe de altă parte nu vom putea cunoaște sectoarele care au acumulat o experiență pozitivă demnă de a fi extinsă.

Desigur că există în instituțiile de învățământ și în organele de conducere ale învățământului conducători care nu prea doresc să se supună controlului făcut de colectiv. Asemenea conducători vor trebui până la urmă să se „educe" în acest sens, deoarece disprețul față de colectiv este incompatibil cu principiile partinice ale conducerii. Trebue combătute cu toată hotărârea călcarea principiului muncii colective, ca și atitudinea de îngăduință față de cei care încearcă să se sustragă controlului exercitat de colectiv.

Organele de îndrumare și control ale Ministerului Învățământului au datoria să acorde o mare atenție întăririi muncii colective în toate verigile învățământului nostru.

Principiul muncii colective nu presupune de loc o renunțare la principiul conducerii unice și al răspunderii personale. Munca în colectiv nu poate și nu trebue să împiedice rezolvarea operativă a tuturor problemelor, nu poate și nu trebue să reducă răspunderea personală. Tocmai aceasta este sarcina unui bun conducător: să știe să antreneze întregul colectiv în dezbaterea problemelor, să unească experiența colectivă a celor pe care îi conduce, s'o folosească pentru rezolvarea sarcinilor și să răspundă de îndeplinirea hotărârilor luate.

O mare însemnătate în lupta pentru educarea comunistă a elevilor și studenților o are activitatea organizațiilor de tineret din școli și din instituțiile de învățământ superior. Deaceea colectivele tuturor școlilor și facultăților au datoria să se sprijine în munca lor pe activitatea rodnică a organizațiilor de tineret.

În întărirea muncii colective în învățământ, sarcini însemnate revin organelor sindicale ale învățătorilor și profesorilor. Acestea trebue să lupte pentru respectarea principiului muncii colective în toate verigile învățământului, pentru dezvoltarea autocriticii și îndeosebi a criticii de jos, mijloc puternic de lichidare a lipsurilor, de stimulare a inițiativei tuturor cadrelor didactice.

De o deosebită importanță pentru întărirea muncii colective este ajutorul pe care-l dau conducerilor școlilor și tuturor cadrelor didactice organizațiile de partid din instituțiile de învățământ. Conducătorii de școli, învățătorii și profesorii au datoria să învețe necontenit din experiența organizațiilor de partid în ceeace privește aplicarea principiului muncii colective în activitatea lor practică.

Educarea tuturor cadrelor din învățământ în spiritul muncii colective, în spiritul răspunderii personale, dezvoltarea unei curajoase critici de jos, întărirea necontenită a legăturii cu masele vor contribui la continua îmbunătățire a muncii în toate instituțiile noastre de învățământ, vor asigura obținerea unor noi succese în lupta pentru instruirea și educarea tineretului patriei noastre.

Prin școlile Patriei noastre

Noi clădiri școlare în regiunea Suceava

În regiunea Suceava, ca și în restul țării, se construesc mereu noi clădiri școlare, iar cele existente sunt lărgite și reparate.

Internatul școlii elementare de șapte ani din comuna Ripiceni-Fabrica a fost mărit cu două săli noi, la construirea cărora au contribuit muncitorii dela Cooperativa Meșteșugărească și părinții copiilor. Ei au ajutat la transportul cărămizilor, al nisipului și al altor materiale. Pionierii din unitatea nr. 15 au contribuit la curățitul cărămizilor și la sortarea materialelor.

În trei sate din comuna Movila-Ruptă s'au construit trei noi localuri de școală, iar patru localuri existente au fost reparate și amenajate. În satele Popoaia și Cinghinea au fost ridicate două noi clădiri școlare.

Toate acestea dovedesc grăitor grija regimului nostru democrat-popular pentru educarea tinerei generații.

Întâlnirea elevilor cu stahanoviștii

Elevii școlii elementare din satul Boi, regiunea Hunedoara, s'au întâlnit de curând cu stahanoviștii și fruntașii în producție dela Combinatul Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej". Cu prilejul acestei întâlniri, furnalistul stahanovist Gheorghe Andrășescu, maistrul otelar stahanovist Gheorghe Simeria și laminatorul Cornel Simeria au vorbit elevilor despre munca lor, despre viața lor mereu mai bună și mai frumoasă. Întâlnirea a făcut să crească mult imboldul copiilor pentru învățătură, dragostea lor pentru oamenii muncii, pentru patrie.

Munca unui colț pedagogic

Urmând exemplul pedagogilor sovietici, cadrele didactice ale școlii de șapte ani nr. 19 din Orașul Stalin și-au început munca în noul an școlar hotărâte să nu aibă nicio lecție nesatisfăcătoare. Pentru realizarea acestui obiectiv, munca colțului pedagogic a fost radical îmbunătățită. S'a ales un comitet de conducere al colțului pedagogic, format din trei tovarăși. Planul anual al activității colțului pedagogic, pe baza căruia s'a întocmit și planul pe pătrare, cuprinde următoarele acțiuni: expunerea unor referate cu privire la problemele de metodică, lecții deschise periodice, recenzii ale materialelor apărute în presa pedagogică, organizarea schimbului de experiență între cadrele didactice. Lecțiile deschise vor ilustra problemele ridicate în cuprinsul referatelor. Planul prevede atât temele referatelor, cât și numele acelora care le vor prezenta, asigurându-se astfel timpul necesar pentru o pregătire temeinică.

Primul referat a avut ca temă „Procesul însușirii cunoștințelor de către elevi în lumina psihologiei științifice".

Cadrele didactice ale școlii nr. 19 din Orașul Stalin desfășoară o muncă rodnică pentru îmbunătățirea predării.

Regimul democrat-popular a creat în țara noastră o rețea largă de școli în care predarea se face în limba maternă a minorităților naționale. În clișeu: clădirea în care funcționează școala medie mixtă cu limba de predare germană din Orașul Stalin. În prim plan, trei dintre cei mai buni profesori ai școlii: Mariana Rudolf, profesoară de limba germană, S. Hoidas, profesor de limba română și Herta Lang, profesoară de științe naturale.

In cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare

Sub regimul burghezo-moșieresc nu exista campanie electorală în care partidele „istorice" să nu fi promis construirea unei școli în cartierul Furaj-Militari, să nu fi promis că repară și înfrumusețează străzile. Firește că nici nu treceau bine alegerile, că „onorabilii" deputați și uitau de promisiunile lor „solemne".

Abia în anii puterii populare oamenii muncii din acest cartier și-au văzut împlinite dorințele. Străzile au fost pavate, s'au ridicat construcții noi, a fost extinsă rețeaua electrică. Și iată: de curând, sfatul popular din raionul „Gheorghiu-Dej", îndrumat de Comitetul raional P.M.R., a construit un local nou de școală pentru copiii din cartierul Furaj și din cartierul Păcii.

La ridicarea școlii au contribuit, printr'o însuflețită muncă voluntară, părinții copiilor, oamenii muncii dela Fabrica de Confecții „Gheorghiu-Dej", precum și cadrele didactice și membrii secției raionale de învățământ. În preajma zilei de 7 Noembrie a avut loc inaugurarea noului local al școlii. Cadrele didactice și-au luat cu acest prilej angajamentul de a munci cu și mai multă stăruință pentru a realiza o frecvență de 100 la sută a elevilor, pentru a-i înarma cu cunoștințe adânci și temeinice.

★

Cadrele didactice din raionul Trușești, regiunea Suceava, desfășoară o vie activitate în campania electorală.

La școala din Ionășeni s'a organizat de curând o consfătuire cu părinții elevilor. Cu acest prilej dirigintele clasei a VII-a a dat părinților numeroase lămuriri cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare.

Oamenii muncii din comuna Ionășeni sunt mândri de realizările obținute în comuna lor în anii puterii populare: casa de naștere, spitalul și atâtea alte frumoase înfăptuiri.

Vorbind locuitorilor din comună, cadrele didactice le lămuresc amănunțit rolul însemnat pe care l'au alegerile de deputați în sfaturile populare pentru mai buna gospodărire a treburilor obștești, pentru atragerea unui număr cât mai mare de oameni ai muncii în conducerea acestor treburi.

La 20 Decembrie, oamenii muncii vor ști să aleagă ca deputați în sfaturile populare pe cei mai vrednici, cinstiți și devotați fii ai patriei.

O nouă casă a pionierilor

De curând a avut loc în orașul Constanța inaugurarea Casei Pionierilor.

La festivitatea de deschidere au luat parte reprezentanți ai comitetelor regionale de partid și U.T.M., fruntași în muncă din întreprinderile din localitate și un mare număr de pionieri, elevi și cadre didactice.

Cu acest prilej, tov. Daju Nicolae, secretarul comitetului regional de partid, i-a felicitat pe pionieri pentru realizările obținute până acum în munca lor și le-a urat noi succese în viitor.

A răspuns pioniera Costea Niculina, care, în numele tuturor pionierilor din oraș, a mulțumit partidului și guvernului pentru grija cu care sunt înconjurați.

A urmat apoi un bogat și frumos program artistic, după care întreaga asistență a vizitat Casa Pionierilor, unde pionierii din Constanța își vor petrece de-acum înainte timpul liber, căpătând noi și folositoare cunoștințe.

CORNELIA MUȘAT
corespondent

Din activitatea comitetelor de părinți

Sprijinind activitatea învățătorilor, comitetul de părinți al școlii elementare din comuna Răcari a construit prin muncă voluntară o îantână, o magazie de lemne și un număr de 22 de bănci, realizând în felul acesta o economie de 4000 lei. Membrii comitetului de părinți au contribuit la construirea unei noi săli de clasă, iar în curând vor trece la clădirea unei noi cancelarii pentru profesori.

Cadrele didactice au antrenat părinții și în sprijinul muncii instructiv-educative. Au loc lunar ședințe cu părinții, în cadrul cărora profesorii și învățătorii arată părinților cum trebue să-și educe copiii, cum să organizeze activitatea și odihna lor și le dau numeroase sfaturi în legătură cu higiena copiilor.

★

Comitetul de părinți al școlii elementare din Bușteni desfășoară o activitate rodnică și multilaterală. Datorită interesului pe care membrii comitetului îl arată școlii, s'au procurat și s'au montat de curând un număr de 24 de geamuri, s'a zugrăvit cancelaria și trei săli, s'au revopsit toate tablele, s'a reparat gardul etc. Părinții au realizat astfel o economie de 1700 lei.

În acelaș timp, comitetul de părinți se interesează îndeaproape de problemele frecvenței copiilor, de alfabetizare, de bunul mers al căminului cultural, dând astfel un sprijin prețios cadrelor didactice.

Crește numărul cursurilor populare de limba rusă

Oamenii muncii din orașul și raionul Huși, dornici să cunoască nemijlocit comorile culturii popoarelor sovietice, metodele avansate ale industriei și agriculturii sovietice, participă în număr din ce în ce mai mare la cursurile populare de limba rusă.

Astfel, față de cele 51 de cursuri cu peste 750 de cursanți din anul școlar 1952-1953, în acest an școlar funcționează 71 de cursuri cu peste 1250 cursanți.

Acest progres ilustrează grăitor dragostea oamenilor muncii pentru limba rusă, pentru știința și cultura sovietică.

I. SCHAFFER
corespondent

La școala elementară Nr. 3 din Făgăraș

Școala elementară nr 3 din Făgăraș este frecventată de un mare număr de copii ai muncitorilor și țăranilor.

Școala a fost dotată cu mobilier pentru două săli de clasă și pentru cancelarie, iar biblioteca, cu peste 250 volume noi. Nu de mult elevii au întreprins o excursie la Sibiu, unde au vizitat „Muzeul de științe naturale", „Grădina zoologică" și Dumbrava, iar alta la Covasna, Comandău și Lăcăuț, vizitând marea exploatare forestieră dela Comandău. Deasemenea, elevii școlii nr. 3 din Făgăraș au întreprins o excursie și pe Valea Oltului. După un popas la Călimănești, elevii au vizitat gospodăriile colective din regiune. Ei au fost însoțiți de învățătorii lor care le-au dat explicațiile necesare.

In slujba menținerii și apărării păcii

Dela un capăt la altul al lumii, oamenii muncii din toate țările au sărbătorit cu bucurie și însuflețire cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În orașele și satele invincibilului stat sovietic, în uriașa Chină și în țările de democrație populară, care păsesc cu fermitate pe drumul deschis de Revoluția din Octombrie, în țările în care popoarele mai poartă încă jugul greu al exploatării, oamenii muncii și-au manifestat solidaritatea lor internațională, încrederea nemărginită în viitorul fericit al omenirii, hotărârea lor de a lupta pentru menținerea și apărarea păcii.

Marile adunări și meetinguri dela Pekin și Roma, dela București și Helsinki, dela Leipzig și Montevideo, dela Budapesta și Tirana, dela Phenian și Praga, din Suedia, Danemarca și din alte țări ale lumii au dovedit încăodată că oamenii cinstiți de pretutindeni privesc cu adâncă simpatie și dragoste către Marea Uniune Sovietică, în care văd bastionul de neclintit al păcii și libertății popoarelor.

Uniunea Sovietică este stegarul luptei pentru pace. Politica consecventă de pace a U.R.S.S., bazată pe ideea că nu există problemă litigioasă sau nerezolvată care să nu poată fi soluționată pe cale pașnică, pe baza înțelegerii reciproce între țările interesate, cuprinde pe zi ce trece mase tot mai largi din lumea întreagă.

Raportul prezentat de tovarășul C. E. Vorosilov, președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S., la ședința solemnă a Sovietului din Moscova, consacrată celei de a 36-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a arătat că Guvernul Sovietic a dus întotdeauna și duce o politică de menținere și consolidare a păcii în lumea întreagă, de dezvoltare a relațiilor de bună vecinătate cu toate țările, de dezvoltare și întărire a legăturilor economice internaționale.

Caracterul pașnic al politicii P.C.U.S. și a Guvernului Uniunii Sovietice este dovedit în modul cel mai evident de uriașul avânt al muncii pașnice constructive, de măsurile de amploare fără precedent îndreptate spre obținerea avântului continuu al economiei U.R.S.S., spre ridicarea neîncetată a bunei stări materiale a oamenilor sovietici.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic manifestă cea mai mare grijă pentru dezvoltarea întregii economii naționale în interesul satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale în permanentă creștere ale muncitorilor, colhoznicilor și intelectualilor sovietici. În primele zece luni ale anului 1953, producția globală industrială a Uniunii Sovietice a crescut cu 10,5% în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut, depășind nivelul anului 1940 de aproximativ două ori și jumătate. În U.R.S.S se creează cu succes baza tehnico-materială a comunismului.

Pe baza avântului nemaiîntâlnit al industriei grele, Statul Sovietic a luat în ultimul timp o serie de hotărâri menite să asigure dezvoltarea continuă a agriculturii, îmbunătățirea comerțului sovietic, sporirea producției bunurilor de larg consum. Aceste hotărâri istorice marchează în dezvoltarea economiei sovietice o etapă nouă, în care, paralel cu ritmul rapid de dezvoltare a industriei grele, se trasează sarcina unui avânt considerabil al ramurilor economiei naționale care deservesc direct consumul popular. Politica de forțare a dezvoltării agriculturii, industriei ușoare și alimentare, constitue dezvoltarea logică, mai departe, a industrializării socialiste, care corespunde întrutotul cerințelor legii economice fundamentale a socialismului și legii dezvoltării planice, proporționale a întregii economii socialiste.

Continua înflorire a U.R.S.S. este o vie ilustrare a zdrobitoarei superiorități a socialismului asupra putredului sistem capitalist. Situația Uniunii Sovietice, a Chinei populare, a țărilor de democrație populară și a Republicii Democrate Germane contrastează izbitor cu situația țărilor din lagărul imperialismului, unde apar tot mai clar semnele unei noi și puternice crize economice, unde sute de milioane de oameni ai muncii sunt pradă crâncenei exploatări capitaliste, mizeriei și somajului.

Căutând o ieșire din criza care se agravează neîncetat, lagărul imperialiștilor, în frunte cu forțele reacționare din S.U.A., urmează linia pregătirii unui nou război. Imperialiștii americani intensifică campania de calomnii împotriva U.R.S.S. și a celorlalte țări iubitoare de pace, continuă cursa înarmărilor, înghebează grupări militare, alocă în mod demonstrativ fonduri pentru activitatea subversivă în țările lagărului democratic, caută să zădărnicească conferința politică pentru Coreea, duc fățiș o politică de remilitarizare a Germaniei occidentale, se opun restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U. Întreaga activitate a imperialiștilor din S.U.A. și a sateliților lor dovedește că ei luptă împotriva realizării unei destinderi în situația internațională.

Datorită creșterii continue a năzuințelor popoarelor către pace, datorită creșterii hotărîrii oamenilor muncii din lumea întreagă de a apăra pacea, reprezentanții forțelor occidentale, în dorința lor de a înșela popoarele, recurg tot mai des la declarații demagogice, pretinzând că doresc să ajungă la o înțelegere cu Uniunea Sovietică în problemele litigioase. Faptele lor sunt însă în totală contradicție cu aceste declarații.

În timp ce în vorbe se declară de acord să discute cu Uniunea Sovietică problema germană, puterile occidentale forțează remilitarizarea Germaniei occidentale, caută să atragă Germania occidentală în Uniunea atlantică agresivă, împiedicând unificarea Germaniei.

În vorbe, imperialiștii se declară pentru destinderea încordării internaționale. În fapte însă, ei se opun rezolvării unei probleme de cea mai mare importanță pentru atenuarea încordării în relațiile internaționale, problema restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite. Viața arată că fără participarea activă a Republicii Populare Chineze nu se poate vorbi serios de posibilitatea destinderii încordării internaționale și în special de reglementarea problemelor Asiei.

Deși în vorbe se pronunță, în mod demagogic, pentru atenuarea încordării internaționale, în fapte puterile occidentale se împotrivesc interzicerii armei atomice, a celei cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, se opun reducerii înarmărilor marilor puteri.

Popoarele nu mai dau însă crezare vorbelor care nu sunt întărite prin fapte. Politica externă a U.R.S.S. este sprijinită activ de oamenii muncii din toată lumea tocmai pentru faptul că între declarațiile Guvernului Sovietic și între faptele sale există deplină concordanță.

Poporul nostru muncitor sprijină cu toată hotărârea politica de pace a Uniunii Sovietice. Oamenii muncii din țara noastră știu că numai în condiții de pace pot să asigure dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale.

Cea de a 36-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost sărbătorită de oamenii muncii din țara noastră sub semnul unui puternic avânt politic și în muncă.

Întregul nostru popor muncitor își consacră toate forțele în vederea realizării programului de măsuri economice elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August a.c.

Participând cu entuziasm la lupta întregului popor muncitor, oamenii muncii din toate instituțiile de învățământ din patria noastră își înzecesc eforturile, căutând să dea patriei noastre cadre tot mai bine pregătite. În momentul de față, învățătorii și profesorii, cadrele didactice din instituțiile de învățământ superior, participă activ la campania de pregătire a alegerilor de deputați pentru sfaturile populare. În această perioadă ei au datoria să intensifice munca în vederea asigurării unui înalt nivel de pregătire a elevilor și studenților, în vederea educării tineretului patriei noastre în spiritul moralei comuniste.

Poporul nostru muncitor păsește cu încredere pe calea făuririi societății socialiste, constient de faptul că, ridicând standardul de viață al celor ce muncesc, întărind în permanență patria noastră, aduce contribuția sa însemnată la lupta puternicului front al partizanilor păcii, în fruntea căruia se află Marea Uniune Sovietică, pentru menținerea și apărarea păcii, bunul cel mai de preț al omenirii.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Verificarea cunoștințelor și convorbirea cu elevii în clasă

Dobândind baza cunoștințelor sale de istorie pe calea audierii expunerii profesorului și a studierii manualului, elevul parcurge încă o etapă foarte importantă a muncii sale școlare: răspunsul în fața învățătorului și a clasei, participarea la convorbirea din clasă, organizată de către profesor pe baza problemelor lecției respective.

Se poate afirma că această convorbire din clasă, bine organizată, contribue în cea mai mare măsură la desvoltarea priceperii elevilor de a analiza și a sintetiza just faptele istorice, de a „gândi istoriceşte", la stimularea muncii conștiente în legătură cu lecțiile date acasă.

Când convorbirea din clasă sau chestionarea este folosită ca metodă de apreciere și control, profesorul chestionează pe diferiți elevi în scopul de a vedea cum și-au pregătit lecția și dacă țin minte materialul studiat anterior. Uneori, în astfel de cazuri, profesorul se mulțumește doar cu o simplă reproducere din partea elevilor a textului din manual. Se întâmplă adeseori ca elevul să expună destul de viu și de sigur, după manual, răspunsul la întrebarea pusă, iar profesorul, satisfăcut de un asemenea răspuns, să-i pună imediat o notă bună și să treacă la elevul următor. La baza unei asemenea chestionări stă străduința profesorului de a constata volumul și caracterul cunoștințelor elevilor în momentul când aceștia sunt chemați să răspundă pentru notă.

Desigur, nu se poate nega necesitatea unui control și a unei aprecieri permanente a muncii de acasă și a cunoștințelor elevului. Mai mult decât atât: aceasta este o sarcină deosebit de importantă a profesorului. Totuși, în asemenea proporții reduse, controlul este propriu examenului sau este admis în momente special prevăzute în cadrul lecțiilor (de exemplu, chestionarea de control dela sfârșitul pătrarului). Ca fapt zilnic, controlul trebue să fie doar una din sarcinile convorbirii din clasă. Este foarte important ca profesorul să aibă în vedere varietatea sarcinilor ce trebue îndeplinite în clasă și să știe să le pună și să le rezolve în mod just. Această varietate a sarcinilor poate fi exprimată prin următoarele trei puncte: 1) formarea la elevi a deprinderii de a expune și a explica, de a sintetiza și a aprecia în mod just materialul istoric studiat, îndrumarea lor spre înțelegerea marxistă a istoriei; 2) repetarea și întărirea cunoștințelor privitoare la problemele lecțiilor anterioare; 3) controlul și aprecierea cunoștințelor elevilor în legătură cu lecția dată.

Plecând dela această varietate a sarcinilor pedagogice ale convorbirii din clasă, să încercăm să formulăm tezele de bază ale metodicii realizării ei (aplicabilă la munca din clasele superioare ale școlii).

1) Realizând chestionarea la lecția dată, profesorul pune în centrul muncii sale supravegherea expunerii și explicării de către elevi a temei lecției, a faptelor ei, a succesiunii evenimentelor, legăturilor cauzale și aprecierii fenomenelor și evenimentelor istorice.

Elevii au studiat tema în clasă, după expunerea profesorului și acasă, după textul manualului. Acum, ei trebue să redea ceeace știu, ce au înțeles și cum au înțeles, să arate cum știu să reproducă și să se folosească de cunoștințele lor. La chestionarea lecției date, profesorul: 1) pune elevilor o serie de întrebări — „probleme", care desvăluie fondul temei; 2) ascultă cu răbdare pe elevi și, analizând repede și precis răspunsurile lor, le pune întrebări suplimentare, lămurind gradul de cunoaștere și înțelegere a celor spuse de către aceștia; 3) el însuși face rectificări și adăugiri, dă lămuriri asupra tuturor problemelor care s'au dovedit a fi neclare, insuficient prelucrate. În convorbirea cu elevii, profesorul îi învață în primul rând să-și însușească cunoștințele și înțelegerea marxistă a științei istoriei. El realizează aceasta deprinzându-i cu priceperea de a expune evenimentele precis, în succesiunea lor, sistematic, de a descrie fenomenele, de a lămuri cauzele, consecințele, aprecierile, importanța fenomenelor și evenimentelor studiate.

Numai printr'o astfel de muncă poate profesorul să controleze pe elevi, să determine cunoștințele lor reale, și nu formale.

Desfășurând chestionarea-convorbire, profesorul pe de o parte repetă și întărește, iar pe de altă parte, crează premizele unei înțelegeri mai profunde a lecției respective și îi deprinde pe elevi să bazeze răspunsurile lor pe fapte concrete.

2) Ascultând expunerea elevului, profesorul urmărește cu o deosebită atenție ce și cum vorbește elevul, își notează faptele denaturate, o apreciere sau o explicație nejustă, o omisiune esențială, o incorectitudine a vorbirii, o simplă imprecizIune sau inclaritate în exprimare, care te fac să bănuești o neclaritate a gândirii, o neînțelegere. Toate acestea trebue să fie desvăluite, corectate și explicate de către profesor. Aceasta se realizează prin procedee diferite: a) prin întrebări suplimentare puse elevului care este ascultat; b) prin propunerea făcută tuturor elevilor din clasă de a corecta și explica greșala, de a completa omisiunea, de a înlătura neclaritatea; c) în caz extrem, prin intervenția nemijlocită a profesorului însuși. Aici nu trebue să existe un șablon: multe depind de natura greșelii, de ca'itățile proprii elevului, de seriozitatea problemelor atinse etc.

Dacă elevul deviază dela subiect sau face o mică greșală, profesorul îi propune acestuia, printr'o întrebare suplimentară, să facă rectificarea sau rectifică el însuși.

3) Uneori se spune că întrebările suplimentare pot fi puse numai atunci când elevul termină expunerea sa la întrebarea pusă, că nu trebue să întrerupi elevul, deoarece aceasta îl derutează. Această afirmație, exprimată într'o formă categorică, nu este justă. Desigur, trebue să deprindem pe elev cu o expunere de sine stătătoare, mai lungă sau mai scurtă, a gândurilor sale, cum s'ar spune, dela început până la sfârșit. Trebue însă să-l deprindem deasemenea să dea un răspuns rapid, ingenios la o întrebare neașteptată, la replica profesorului; este neapărat necesar de a-i deprinde pe elevi cu priceperea de a nu pierde șirul ideii lor de bază din cauza replicii. Această măsură se poate aplica mai cu seamă în clasele superioare, precum și în clasele inferioare, dar fără să se abuzeze de ea. Profesorul hotărăște dela caz la caz dacă trebue să întrerupă pe elev sau să-l asculte până la sfârșit, iar apoi să supună răspunsul unei analize.

Iată, de exemplu, ce spune un elev din clasa a X-a în răspunsul său la întrebarea despre trecerea la noua politică economică: „Congresul al X-lea al partidului a luat hotărârea de a înlocui predarea obligatorie a surplusului de produse agricole cu impozitul în natură. Aceasta însemna o trecere spre noua politică economică — n.e.p.-ul. N.e.p.-ul, după cum spunea Lenin, era o retragere vremelnică, după care trebuia să urmeze ofensiva și victoria socialismului. Trotschiștii și buharinițtii au apreciat în mod nejust că n.e.p.-ul este numai o retragere. Congresul partidului n'a fost însă de acord cu ei. Congresul al X-lea al partidului a hotărît că cea mai importantă condiție a succesului noii politici a partidului o constitue unitatea și coeziunea însăși a partidului".

Nu e greu de remarcat că răspunsul elevului este alcătuit din fraze închise și „nelegate" între ele, al căror sens elevul probabil că nici nu-l înțelege cum trebue. Deaceea, profesorul trebue să-l întrerupă pe elev, pentruca acesta să nu acumuleze neclarități și greșeli și pentru a-i aduce la înțelegerea precisă și justă a problemei n.e.p.-ului: „D-ta n'ai spus când a avut loc Congresul al X-lea al partidului. Care este deosebirea dintre predarea obligatorie a surplusului de produse agricole și impozitul în natură? Prin ce se exprimă în mod concret noua politică economică? Cum trebue înțeleasă ideea lui Lenin despre retragerea vremelnică? Ce definiție a dat tovarășul Stalin n.e.p.-ului? Spre ce tindeau trotschiștii și buharinițtii? În ce consta garanția succesului n.e.p.-ului în lupta împotriva capitalismului, pentru socialism?"

Evident că fără aceste întrebări suplimentare puse elevului care este ascultat, precum și clasei, nu putem fi siguri că problema n.e.p.-ului este într'adevăr înțeleasă și însușită de către elevi. Cu timpul, elevii se vor obișnui, datorită intervenției profesorului, să dea un răspuns concret și fundamentat, să nu învețe pe dinafară, ci să mediteze asupra materialului din manual; să se servească de literatura suplimentară indicată de către profesor; să indice datele evenimentelor; să arate pe hartă locul evenimentelor etc. Cu alte cuvinte, chestionarea gândită, îndreptată spre un scop precis, nu poate să nu atragă după sine un răspuns fundamentat, gândit al elevului.

4) Convorbirea cu elevii pe o anumită temă trebue să fie rezumată de către profesor (desigur foarte pe scurt, pentruca elevilor să le fie clar esențialul din convorbirea dusă). În această sintetizare a convorbirii se trage o concluzie asupra esenței conținutului temei, se arată lipsurile în pregătirea lecției, se face uneori o introducere spre tema nouă a lecției. Lipsa unei asemenea sintetizări la sfârșitul chestionării constitue o greșală metodică esențială, reprezintă formalismul în predare.

5) Să semnalăm unele variante ale procedeelor de chestionare a elevilor, variante care se întâlnesc în practica școlară:

a) — La o întrebare cu un caracter destul de larg (de exemplu: „Vorbiți despre congresul dela Viena") elevul spune tot ce știe. Profesorul și clasa îl ascultă fără să-l întrerupă. Când elevul și-a terminat expunerea, clasa trece la discutarea răspunsului: unii aduc rectificări, alții — completări. În scopul stimulării spiritului activ al elevilor, profesorul pune note mari pentru rectificări și completări iscusite, bine gândite. O astfel de participare la discuție a colectivului clasei creează o mare însuflețire și ridică discuția la un nivel superior.

Totuși, nu trebue să abuzăm de această metodă. Ea cere mult timp și deservește mai ales minoritatea activă a elevilor clasei. Aplicarea ei este de dorit la examinarea celor mai importante și în acelaș timp a celor mai grele teme și este permisă în cazuri relativ rare (la 3—4 lecții în decursul unui pătrar, în clasele superioare). Dece nu poate fi aplicată mai des această metodă atrăgătoare de chestionare, care contribue la dezvoltarea elevilor? Pentrucă marea pierdere de timp este în dauna expunerii profesorului și el recurge tot mai des la lecții de control — de exemplu, la sfârșitul pătrarului, când un asemenea control suplimentar poate ajuta pe profesor, într'o anumită măsură, să fie mai bine informat despre cunoștințele unora dintre elevi.

În literatura metodică există propuneri mai raționale: să se utilizeze pentru o chestionare paralelă tabla, să se renunțe la chestionarea scrisă din băncile din față. F. P. Corovchin, autorul acestei propuneri, fundamentează cu multă scrupulozitate propunerea sa. După părerea sa, elevii scoși la tablă pot să alcătuiască (prin chestionarea verbală paralelă) tabele cronologice, planuri scurte și desvoltate, scheme etc., însă cu condiția expresă ca această sarcină „să fie legată fie de tema ascultată la lecție, fie de tema pe care profesorul o va explica la lecție". Limitând tematica „chestionării la tablă" la formularea scopului lecției, F. P. Corovchin îngustează și mai mult cadrul aplicării acestui procedeu de chestionare cu o nouă clauză: „Nu trebue să dăm elevilor să desvolte teme la tablă atunci când chestionarea orală cunoaște scopuri de o deosebită răspundere: a-i aduce pe elevi la o înțelegere importantă, a desvălui o idee care are o mare importanță instructiv-educativă, adică atunci când este absolut necesar ca toți elevii din clasă să fie atenți la chestionarea orală". Cu asemenea rezerve și condiții, utilizarea tablei la chestionare pierde din aspectele sale negative și poate fi folosită ca metodă de chestionare. Cred că se pot restrânge și mai mult cazurile „chestionării la tablă" prin alcătuirea de tabele, scheme și planuri acasă, cu controlarea lor ulterioară de către profesor, sau poate și prin discutarea în clasă a lucrării respective.

6) Chestionarea scrisă oferă posibilitatea de a studia cunoștințele tuturor elevilor din clasă, pe baza oricărei întrebări interesante a profesorului. Ea reprezintă un mijloc economic de înregistrare a cunoștințelor elevilor, completând chestionarea orală; ea servește și ca mijloc de a-i deprinde pe elevi cu răspunsul scris, cu alcătuirea de tabele, scheme și planuri. Din păcate, în practica școlară, chestionarea scrisă se utilizează deseori unilateral, numai ca lucrare de control, ca mijloc de obținere a unor note suplimentare. Deosebit de dăunător a fost faptul că, sub amenințarea lucrării scrise de control, elevii erau obligați să repete un număr mare de pagini din manual, ceeace ducea la o supraîncărcare a lor neobișnuită. Dacă noi vom da elevilor lucrări scrise fără să cerem din partea lor vreo pregătire preliminară, dacă vom considera lucrarea scrisă ca un exercițiu pentru rezolvarea celor mai importante probleme ale cursului parcurs, atunci aceste lucrări scrise în clasă vor întâmpina cu greu obiecțiuni. Ele sunt foarte necesare profesorului, pentru ca să se documenteze asupra cunoștințelor elevilor săi și să înțeleagă succesele și greșelile sale pedagogice. Din acest punct de vedere, conținutul lucrărilor scrise trebue să fie subordonat aceluiaș scop ca și chestionarea, adică să se ia în considerare cunoașterea și înțelegerea faptelor și ideilor istorice fundamentale ale cursului, avându-se însă mereu în vedere specificul fiecăreia dintre aceste forme ale chestionării. Dacă la chestionarea orală profesorul lucrează cu elevii asupra temei lecției atunci la chestionarea scrisă este de preferat să se ceară elevilor să dezvăluie unele legături istorice mai largi care s'au manifestat în decursul unor perioade însemnate ale procesului istoric, și a căror studiere a făcut obiectul mai multor teme. Drept exemplu, vom prezenta o serie de întrebări care, după părerea noastră, pot fi folosite la lucrări scrise în clasa IX-a: 1) „Desvoltarea iobăgiei în sec. al XVIII-lea"; 2) „Arta militară rusă din sec. al XVIII-lea"; 3) „Alipirile la Rusia din sec. al XVIII-lea și importanța lor"; 4) „Cultura rusă din sec. al XVIII-lea" etc., etc.

7) La efectuarea chestionării, un rol important îl are interogarea elevilor nu numai cu referire la materialul lecției respective, ci și la problemele studiate anterior. Nu există nici un profesor de istorie care să nu știe că fără o recapitulare continuă nu se poate ajunge la fixarea temeinică în memoria elevilor a numărului imens de fapte, evenimente, nume, denumiri, date care sunt aduse la cunoștința lor, lecție de lecție, în cursul anului; că totodată recapitularea nu reprezintă o simplă reproducere a cunoștințelor căpătate anterior, ci contribue cu ceva nou la înțelegerea unor fapte cunoscute, pe baza cercetării lor în lumina evenimentelor următoare.

La chestionarea în legătură cu materialul nou, numeroși profesori pun elevului câteva întrebări din vechiul material, dar fără nici o legătură cu cel nou. Astfel, la chestionarea cu privire la războiul civil, întrebările recapitulative au fost puse despre codul „țarist", despre reformele lui Petru I, despre programul Societății din Nord a decembriștilor. Este oare justă o asemenea îmbinare de întrebări la lecție? Desigur că nu.

Introducerea în lecția despre războiul civil a unor întrebări străine de această temă zădărnicește scopul lecției, logica ei, împiedicând pe elevi să chibzuiască asupra materialului nou, neajutându-i în acelaș timp să înțeleagă mai bine materialul vechi. Eu aș compara astfel de întrebări cu zgomotul care pătrunde în timpul executării unei piese muzicale. Se spune că ele sunt necesare pentru ca elevul să poată fi întotdeauna gata să răspundă la orice întrebare din materialul parcurs, pentru ca prin aceasta să se mărească răspunderea sa în ceeace privește pregătirea tuturor lecțiilor. Acest argument nu este întemeiat, întrucât i se poate insufla elevului aceleaș simț de răspundere și fără să se aducă prejudicii scopului lecției.

Cum trebue deci să introducem în chestionare recapitularea materialului studiat anterior? Literatura de specialitate este unanimă în a recunoaște că 1) materialul vechi trebue recapitulat la fiecare chestionare, după posibilități și 2) folosirea lui la chestionări trebue să fie obligatoriu legată în mod logic de noul material al lecției. Această legătură poate fi exprimată prin urmărirea genezei fenomenelor, a comparațiilor, a contradicțiilor etc. Astfel, la studierea temei „Trecerea Rusiei la imperialism", elevii clasei a X-a, răspunzând la lecție, trebue să-și amintească despre ceeace au studiat ei în clasa precedentă: învățătura lui V. I. Lenin despre imperialism, trăsăturile caracteristice ale Angliei, S.U.A., Germaniei, Franței ca puteri imperialiste. Tema „Începutul luptei politice de masă în Rusia" oferă profesorului o bază de a interoga pe elevi despre mișcarea grevistă dela sfârșitul secolului trecut, spre deosebire de mișcarea dela începutul secolului XX, precum și despre mișcarea muncitorească din anii 70—80. Aceasta va ajuta pe elevi să înțeleagă mai adânc diferitele etape în desvoltarea mișcării muncitorești. Chestionarea la tema: „Lupta lui V. I. Lenin și I. V. Stalin pentru crearea unui partid revoluționar al proletariatului" leagă această temă cu materialul studiat despre începutul activității revoluționare a lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, despre primul congres al P.M.S.D.R., despre partidele social-democrate din Apus. Nu există nicio temă care n'ar trebui legată într'o măsură oarecare de întrebările diferitelor teme parcurse anterior. Nu este greu de constatat că aceste legături ajută pe elevi să înțeleagă mai bine particularitățile fiecărei perioade noi și ale fiecărei țări studiate, să facă sintetizări, să se apropie de înțelegerea legilor istorice.

8) În concluzie trebue să subliniem însemnata importanță educativă a muncii profesorului asupra vorbirii elevilor. Numai o analiză amănunțită a vorbirii elevilor — a succesiunii ei, a structurii definițiilor și aprecierilor separate, a utilizării termenilor și numirilor — dă posibilitatea să se aprecieze adevăratele cunoștințe ale elevilor. Totodată, ajutându-i pe elevi să-și exprime mai bine gândurile, corectând vorbirea lor, noi contribuim la cea mai bună înțelegere a însăși științei istoriei.

A. I. STRAJEV

Din „Prepodavanie Istorii v'şcole" (Material documentar aflat la Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R.).

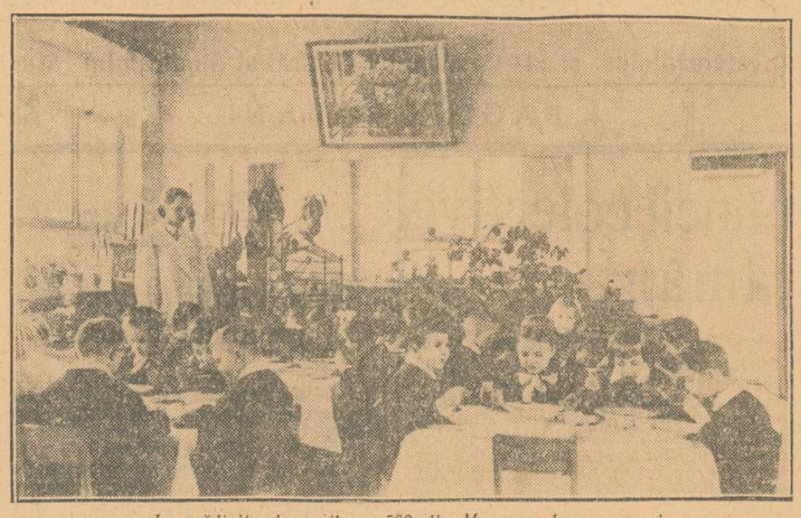

In grădinița de copii nr. 502 din Moscova, la ora mesei.

Mai multă atenție muncii metodice în școlile rezervelor de muncă

Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. au pus în fața cadrelor din școlile rezervelor de muncă o sarcină importantă, care răspunde intereselor vitale ale economiei sovietice: ridicarea calității pregătirii tinerilor muncitori calificați. Pentru aceasta este necesar să se desfășoare în fiecare școală o muncă activă în vederea continuei perfecționări a tuturor laturilor procesului didactic. Este necesar ca în toate școlile rezervelor de muncă să se stabilească un program concret de acțiuni îndreptate spre îndeplinirea Hotărîrilor Congresului al XIX-lea.

In ultimii ani s'a dus o activitate însemnată de întărire și lărgire a bazei materiale a școlilor rezervelor de muncă. Mii de strunguri și alte mașini-unelte noi sau reparate au fost aduse în ateliere, s'au introdus nenumărate instalații de înaltă productivitate, care permit să se aplice metode moderne de muncă, laboratoarele au fost înzestrate cu noi piese de material didactic etc. Toate acestea au creat premize importante pentru continua perfecționare a procesului pedagogic. Este necesar ca această bază materială să fie folosită cu pricepere pentru a obține cele mai bune rezultate în formarea deprinderilor profesionale ale elevilor și în însușirea de către ei a unor metode de muncă de înaltă productivitate.

Dacă crearea unei bune baze materiale este o condiție necesară pentru înalta pregătire a tinerilor muncitori, o premiză nu mai puțin importantă pentru aceasta o constitue desfășurarea muncii metodice.

O muncă metodică bine organizată este chemată să generalizeze experiența acumulată, să prevină lipsurile și să îndrumeze activitatea zilnică a maiștrilor și profesorilor, să-i ajute să transmită cunoștințele într'o formă cât mai accesibilă, să le concentreze atenția asupra particularităților studierii diferitelor teme și asupra celor mai eficace metode de muncă.

Rolul principal în rezolvarea acestor sarcini îl are planul de lecție. Exemplul celor mai buni maiștri și profesori arată cu cât se îmbogățește procesul pedagogic, ca rezultat al unei munci metodice bine organizate. Maiștrii Belov și Rogozinnicov din Sverdlovsc, maistrul Sabluhov din Moscova și mulți alții au totdeauna planuri de lecții bine gândite, cu indicații prețioase asupra celor mai bune sisteme de predare a metodelor de muncă de înaltă productivitate. Acești maiștri se interesează activ de experiența metodică înaintată și o aplică în munca lor. Iată de ce ei obțin rezultate bune în predare, iar elevii lor muncesc cu succes în producție.

Deosebit de multă atenție trebue acordată lecțiilor cu elevii din clasa a II-a, care își fac practica în întreprinderi. Maiștrii trebue să fie pregătiți cât mai bine pentru a ajuta pe elevi să-și însușească metodele de muncă pe baza tehnologiei uzinei, folosind instalațiile care asigură o înaltă productivitate a muncii. Este necesar deasemenea să se acorde toată atenția însușirii de către elevi a metodelor rapide de muncă, precum și să se acorde atenție educării elevilor, în așa fel ca aceștia să se deprindă a economisi materia primă și energia electrică, să nu admită rebuturi, să aibă grijă de scăderea prețului de cost al producției.

Munca consiliului didactico-metodic trebue să fie organizată în așa fel ca ea să aibă o influență simțitoare asupra procesului de învățământ. Consiliile didactico-metodice trebue să-și planifice din timp activitatea, stabilind problemele cele mai însemnate pe care urmează să le discute, stabilind din timp referenții respectivi.

Îmbunătățirea muncii metodice în școlile rezervelor de muncă va crea condițiile pentru continua ridicare a nivelului de pregătire a tinerilor muncitori calificați. Este necesar ca maiștrii și profesorii să fie învățați să evite șabloanele în muncă, să-și organizeze în mod creator fiecare lecție, alegând metodele de predare cu ajutorul cărora să poată obține cele mai bune rezultate, ținând seama de condițiile concrete ale producției, de nivelul cunoștințelor și al deprinderilor dobândite de elevi.

(După un articol din revista „Professionalno-Tehnicescoe Obrazovanie")

Construcții de școli în Ucraina

In orașul Pereaslavl Hmelnițchi din regiunea Kiev au fost demontate schelele din jurul noii clădiri cu etaj a școlii medii. Această clădire are clase luminoase, laboratoare și o mare sală de sport. In cinstea celei de a 36-a aniversări a Marelui Octombrie a fost terminată construirea unor noi clădiri de școli medii în centrele raionale Spoli și Uman.

Anul acesta au fost alocate pentru construcții de școli, numai din bugetul republicii, aproape 82 de milioane de ruble, adică mult mai mult decât în anul trecut. Au și fost date în exploatare 35 de clădiri școlare construite pe baza proiectelor tip. A fost depășit planul pe 9 luni de construire a școlilor în regiunile Voroșilovgrad, Cameneț-Podolsc, Tarnopol și în alte regiuni ale republicii. In prezent se pun fundamentele pentru alte 29 clădiri școlare noi la Kiev, Harcov, Herson etc. Până la sfârșitul anului, în orașele și satele Ucrainei vor fi deschise 93 de școli noi.

Pentru popoarele din Nordul îndepărtat

Studenții nordici care studiază în școlile superioare din Leningrad desfășoară o intensă activitate de traducere în limbile lor materne a manualelor și operelor literare. Deasemenea, ei alcătuesc broșuri de îndrumare, culegeri de lucrări în legătură cu transformările culturale și economice care s'au petrecut în ratoanele nordice în anii puterii sovietice.

Studentul evenc C. Ulagan a tradus în limba sa maternă un fragment din „Povestire despre Zoia și Șura" de L. Cosmodemianscaia, aspirantul S. Onenco a tradus în limba nanaezilor povestirile lui Pușchin. Cartea lui A. Gaidar, „Timur și băeții săi", a fost tradusă în limba neneților de studentul I. Taibaren.

In ajutorul colhozului

Cadrele didactice și elevii școlilor din raionul Cuibâșev, R.S.S. Tadjică, participă activ la strângerea recoltei de bumbac. Ei au cules câteva tone de bumbac selecționat. In acelaș timp, cadrele didactice desfășoară munca politică de masă în rândurile colhoznicilor. Profesorul comunist Amon Ziaev a popularizat în rândurile colhoznicilor Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. din Septembrie. Învățătorii și profesorii ajută pe colhoznici să editeze gazete de perete în care să arate experiența celor mai buni culegători de bumbac și să critice lipsurile.

Regiscrul cercului dramatic

De 30 de ani, învățătorul Timofei Alexeevici Levin conduce activitatea artistică din satul Caramâșevo, regiunea Caluga. El și-a început activitatea în cadrul unui mic cerc dramatic din sat. De atunci, cercul dramatic a prezentat sub conducerea lui peste 200 de piese, la care au asistat mii de spectatori. Printre spectacolele regisate de acest învățător sunt piese ale lui A. N. Ostrovschi, A. M. Gorchi, A. Afinoghenov, V. Gusev și alții.

La concursul regional care a avut loc de curând la Caluga, cercul dramatic condus de învățătorul Levin a obținut un mare succes cu piesa „Egor Bulâciov și alții".

Sarcinile importante ale școlii sătești

Consiliul pentru problemele învățământului public de pe lângă secția regională de învățământ din Leningrad a dezbătut de curând sarcinile școlilor în lumina hotărîrii Plenarei din Septembrie a C.C. al P.C.U.S., „Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S.". La discutarea acestei probleme importante au luat parte, în afară de membrii colectivului, reprezentanți ai școlilor superioare pedagogice și agricole, activiști din soviete, din organizațiile de comsomol, directori de școli și profesori.

— Hotărîrea Plenarei din Septembrie a C.C. al P.C.U.S. — a declarat tov. Concina, locțiitor al șefului secției școlilor a comitetului regional de partid din Leningrad, înarmează partidul și poporul sovietic cu un program larg de luptă pentru propășirea continuă și grandioasă a agriculturii. Succesul acestei lupte îl hotărăsc oamenii calificați, cadrele care lucrează pe teren.

Școlile din regiune sunt datoare să ajute partidul și statul în pregătirea viitoarelor cadre active ale agriculturii socialiste.

—Noi dorim —a spus tov. Petrunin, președintele comitetului executiv al sovietului raional din Pargolovsc — ca în școlile sătești să se cultive dragostea pentru munca colhoznică, iar predarea în școli a bazelor științelor să fie strâns legată de practica colhoznică. Pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor noastre lucrează cele mai bune tractoare și combine, se aplică cea mai avansată agrotehnică, se folosesc pe scară largă realizările chimiei. Este necesar ca elevii să facă cunoștință în școală cu bazele științifice ale producției agricole socialiste, cu principiile de organizare a muncii colhoznice. Aceasta corespunde în întregime sarcinilor învățământului politehnic.

In consiliu s'a arătat că în regiunea Leningrad există multe cadre didactice și colective pedagogice întregi care rezolvă de multă vreme în practică aceste sarcini. Tov. Zinoviev, directorul școlii medii din Tolmacevsc, a povestit despre legăturile colectivului său cu colhozul și S.M.T. din localitate. Cadrele didactice organizează excursii cu copiii la fermele colhoznice, întâlniri ale elevilor cu colhoznicii vestiți. Profesorii de fizică organizează excursii în atelierele S.M.T., unde elevii fac cunoștință cu construcția tractorului, combinei și a altor mașini agricole. La rugămintea pedagogilor, cadrele S.M.T. au ținut conferințe despre tehnica agricolă modernă. Profesorii de chimie au organizat o seară școlară cu tema „Chimia în agricultură", la care au vorbit specialiști în agricultură veniți din colhozuri și S.M.T.

Colectivul pedagogic al școlii medii din Siversc îmbină strâns predarea cu viața, cu practica agricolă. Pe lângă școală a fost creat un lot școlar unde s'a introdus asolamentul cu șapte sole, tipic pentru raion. Elevii fac experiențe de înmulțire accelerată a diferitelor varietăți de cartofi, de cultivare a cepei, ardeilor grași, vinetelor, a culturilor cerealiere.

Nu numai biologii, dar și alți pedagogi din această școală folosesc lucrările pe lotul școlar pentru formarea la elevi a deprinderilor necesare în agricultură. La lecțiile de matematică elevii desenează, cu ajutorul profesorilor, planul lotului școlar, măsoară suprafețele parcelelor, marchează aleile, planifică repartiția straturilor și a parcelelor de experiență. La lecția de chimie elevii determină compoziția solurilor, studiază substanțele chimice folosite în lupta împotriva dușmanilor agriculturii, iar apoi aplică aceste cunoștințe în practică, în livada școlară și cea colhoznică.

Sunt interesante activitățile extrașcolare cu teme agricole. Multă vreme își vor aminti elevii școlii din Siversc de adunarea unității pionierilor, cu tema „Viitorul colhozului natal", organizată în artelul agricol „Stalin". Elevii cunosc bine colhozul lor. Ei au vizitat fermele de creștere a animalelor. Elevii au făcut cunoștință deasemenea cu construcția combinei, tr'orului, vânturătorii și altor mașini agricole. Povestirile copiilor despre ceeace au văzut și au auzit, notițele lor în jurnalele detașamentelor și unității, sunt pătrunse de mândrie pentru succesele colhozului lor. „Vreau să devin agronom, să lucrez în colhoz, să transform natura, s'o oblig să slujească poporului, oamenilor sovietici..." — scrie în compoziția sa „Ce voi deveni?" eleva de clasa a IX-a Nina Axenova. Acest scop și-l propun și alți elevi ai școlii din Siversc.

In ședința consiliului s'a subliniat că s'a justificat pe deplin, ca un mijloc eficace de educație, organizarea echipelor școlare pentru recolte înalte. O asemenea echipă a fost formată, de pildă, cu 20 de elevi ai școlii medii din Staraia-Ladoga care au lucrat pe o parcelă de 0,5 ha. rezervată de colhozul „Crasnâi Partizan". Școlarii și-au propus să obțină o recoltă de varză record pentru raionul lor. Ei au muncit sub îndrumarea profesorului de științe naturale, tov. Juravliov, precum și a vestitei colhoznice, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., O. V. Iliina și au obținut rezultate frumoase. A câștigat o mare amploare mișcarea tinerilor pomicultori. Luând parte activă, împreună cu pedagogii, la crearea unui „inel verde" în jurul Leningradului, elevii au plantat mii de pomi în livezile colhoznice și în orășelele muncitorești.

In multe școli elevii îngrijesc mânjii și viței colhozurilor.

Participanții la ședință au arătat că cea mai urgentă sarcină a organelor învățământului public și a institutului regional de perfecționare a cadrelor didactice este generalizarea experienței școlilor sătești fruntașe, care îmbină cu pricepere învățământul cu viața și producția agricolă, precum și popularizarea largă a acestei experiențe în regiune. S'a arătat deasemenea faptul că școlile așteaptă un ajutor concret în această muncă importantă din partea Academiei de Științe Pedagogice și din partea institutelor ei.

Directorul stațiunii regionale a tinerilor tehnicieni, tov. Axelrod, a arătat că în 30 de școli din regiune au fost create și lucrează cu succes cercurile de studiere a tractorului, combinei și altor mașini agricole. Aceste cercuri sunt conduse de specialiști calificați, de mecanizatori din S. M. T. Lucrând în aceste cercuri, elevii își aprofundează cunoștințele de fizică și matematică și capătă deprinderi practice de muncă. Mulți elevi au lucrat în timpul verii la mașinile remorcate și au condus ei înșiși tractoarele.

In scrisoarea adresată tuturor președinților comitetelor executive raionale și directorilor S.M.T., Comitetul executiv regional din Leningrad îi cheamă să ajute prin toate mijloacele școlile în organizarea cercurilor de tineri tractoriști și mecanizatori, să dea elevilor posibilitatea de a folosi în acest scop inventarul parcului de tractoare.

In consiliu a fost exprimată dorința ca Ministerul Învățământului să elaboreze programul ocupațiilor pentru cercurile școlare cu privire la studierea mașinilor agricole.

Viața cere cu toată insistența Ministerului Învățământului și organelor învățământului public o îmbunătățire hotărîtă a conducerii școlii sătești, întărirea bazei sale materiale, ajutor pentru cadrele didactice în însușirea bazelor științifice ale producției agricole moderne, a cunoștințelor și deprinderilor de aplicare a legilor științei în agricultura socialistă.

Participanții la ședință au ascultat cu atenție cuvântarea învățătoarei emerite a R.S.F.S.R., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., P. I. Dobronravina. Ea a vorbit despre înalta datorie a pedagogului de a explica neobosit hotărîrea Plenarei și de a mobiliza pentru îndeplinirea ei pe oamenii muncii dela sate.

Consiliul pentru învățământul public a aprobat în unanimitate propunerea tov. Dobronravina de a recomanda secției regionale de învățământ să întocmească cât mai urgent o scrisoare despre sarcinile școlilor din regiune în lumina Hotărîrilor Plenarei din Septembrie a C.C. al P.C.U.S. și de a o discuta în consiliile pentru învățământul public de pe lângă secțiile de învățământ raionale și în consiliile pedagogice ale școlilor.

S. NEGHINSCHI
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

In legătură cu determinarea scopului lecției

A te pregăti pentru lecție înseamnă a nu lăsa nimic la voia întâmplării în desfășurarea procesului instructiv-educativ, înseamnă a planifica cu grijă și a prevedea amănunțit întreaga activitate care trebue să asigure un nivel ridicat al muncii de educare comunistă a tinerei generații.

Fără îndoială că pregătirea pentru lecție nu se rezumă numai la alcătuirea planurilor de lecție. Pregătirea temeinică pentru lecție presupune o muncă îndelungată și complexă, adâncă și chibzuită, care se cristalizează, în cele din urmă, în planul de lecție — proiectul construcției pedagogice pe care o înalță învățătorul sau profesorul la lecție. Arhitectul, atunci când proiectează construcția unei clădiri, se gândește cu grijă la scopul pentru care este înălțată clădirea respectivă, la locul ce trebue să-l ocupe fiecare încăpere pentru realizarea scopului general, la legătura încăperilor între ele, la scopul căruia îi este destinată fiecare încăpere în parte. Oare aceleași preocupări n'ar trebui să le aibă și cadrele didactice, atunci când își pun problema alcătuirii planului de lecție? Nu e oare lecția o mică creație arhitectonică? Și încă o creație cu mult mai gingașă, mai complexă, deoarece e vorba de oameni vii, de formarea viitorilor constructori ai socialismului! Deaceea, e cu totul greșit a socoti fiecare lecție izolată, ruptă de lecțiile anterioare și de cele viitoare. Fiecare lecție este o verigă în desfășurarea întregului proces instructiv-educativ din școală și, ca atare, e nevoie să-ți dai seama de locul ei în cadrul întregului curs și în cadrul temei din care face parte, pentru a-i putea determina cu precizie locul și scopul. In alcătuirea planului de lecție trebue să ținem neapărat seama de această elementară cerință pedagogică, dacă vrem ca planul să fie real și pozitiv.

Fixarea justă a scopului lecției în planul de lecție este una din problemele care preocupă în mod deosebit cadrele noastre didactice. In ce constă scopul lecției? Cum trebue să fie el formulat? Iată întrebările la care multe din cadrele noastre didactice, folosind creator experiența sovietică, au găsit soluția justă, înțelegând clar că scopul lecției este miezul, esența lecției respective. Răsfoind caietele de planuri de lecții ale unor profesori dela câteva școli din București se poate vedea că adeseori scopul lecției este just determinat.

Pedagogii din școlile noastre au început să-și dea seama că, în primul rând, scopul lecției variază în funcție de obiectul respectiv, de materia ce se predă. Astfel, la lecția de fizică despre „Oscilațiile pendulului", la clasa a X-a A, tov. profesoară Ecat. Papahagi, dela Centrul școlar 2-10-13, a fixat drept scop: „Să se predea teoretic și experimental legile pendulului și aplicațiile acestor legi în natură". Tov. profesor Voicu Popescu, dela Școala medie „I. L. Caragiale" la lecția de Istorie, cu tema „Comuna din Paris", la clasa a IX-a, și-a precizat următorul scop: „Elevii să ia cunoștință de formarea primului stat proletar „Comuna din Paris", formă embrionară a dictaturii proletariatului, a cărei apariție a însemnat o lovitură puternică dată capitalismului și ale cărei învățăminte au folosit dezvoltării ulterioare a mișcării muncitorești mondiale". Tov. profesoară Șandru T. D., dela Centrul școlar 2-10-13, la lecția cu tema „Importanța studiului anatomiei și fiziologiei. Contribuția științei ruse la dezvoltarea acestei științe", la clasa a VIII-a, și-a notat drept scop: „Trezirea interesului elevelor pentru această disciplină; întărirea respectului și a admirației lor pentru știința rusă și sovietică; întărirea spiritului de luptă împotriva cosmopolitismului". Tov. profesoară El. Dărmănescu, dela aceeași școală, la lecția de literatură ținută la clasa a IX-a, cu tema „Trăsăturile generale ale literaturii române în deceniile 6 și 7 ale secolului al XIX-lea", și-a formulat ca scop: „Să se arate că literatura din aceste decenii păstrează caracterul progresist al literaturii anterioare, mergând pe linia ideilor înaintate ale scriitorilor dela 1848". Tov. El. Boeru-Zotescu, profesoară la Centrul școlar 2-10-13, la lecția de geografie ținută la clasa a V-a cu tema „Formarea pământului", a indicat scopul următor: „De a face cunoscute elevelor forma pământului și mijloacele folosite pentru a dovedi aceasta".

Am dat aceste exemple, tocmai pentru a se putea vedea ușor varietatea scopurilor, atât din punctul de vedere al conținutului cât și ca formulare. Din toate exemplele de mai sus rezultă că scopul lecției este firul conducător al desfășurării întregii lecții, fie că e formulat mai amplu fie că se confundă aproape cu tema lecției. Desigur, între tema lecției și scopul ei există o strânsă legătură. Subliniem acest lucru, deoarece de multe ori scopul lecției e formulat cu totul în afara temei respective și fără o legătură directă cu ea. Astfel, tov. C. Tutescu, profesor la Școala Medie Clasică, și-a fixat drept scop al lecției de chimie cu tema despre atomi: „Educarea în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar". Educarea patriotică a elevilor trebue să fie o preocupare de bază, permanentă a cadrelor noastre didactice. Dar, la lecția despre atomi, ar fi fost mai just ca profesorul să-și precizeze drept scop să dea elevilor primele cunoștințe științifice despre structura materiei, pentru a contribui la formarea concepției lor științifice despre lume. In felul acesta, profesorul ar fi contribuit, neîndoelnic, și la educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist. Precizarea exactă a scopului ar fi arătat că el a înțeles cu adevărat esența lecției pe care o avea de predat.

O altă problemă cu privire la scopul lecției este aceea a legăturii strânse dintre scopul lecției și tipul lecției. Precizarea corectă a scopului lecției ne va ajuta să stabilim și tipologia ei. Acest lucru l-a înțeles just tov. Ecat. Papahagi, profesoară la Centrul școlar 2-10-13. La lecția de repetiție cu tema „Funcțiuni organice", ținută la clasa a X-a A, ea și-a precizat drept scop: „A se reaminti elevelor materia studiată anul trecut, în deosebi problemele principale care stau la baza lecțiilor din acest an". Desigur că lecția a fost o lecție de repetiție. La lecția „Discutarea lucrărilor de control", ținută la clasa a XI-a, aceeași profesoară și-a fixat ca scop: „Se vor aminti lucrările bune și se vor scoate în evidență greșelile științifice și de formă din lucrările date. Îndreptarea în clasă a acestor greșeli". Tov. El. Boeru-Zotescu, dela aceeași școală, la lecția de geografie, predată la clasa a V-a, cu tema: „Orientarea — mijloacele de orientare", și-a notat ca scop „Cunoașterea punctelor cardinale și a mijloacelor de orientare", iar planul de lecție oglindește momentele unei lecții de predare a cunoștințelor noi. La lecția următoare, cu tema: „Exerciții de orientare pe teren" — o lecție de aplicare practică a cunoștințelor dobândite — și-a propus ca scop: „Formarea deprinderilor practice de orientare pe teren". In urma efectuării unei excursii împreună cu elevii clasei a V-a, tov. El. Boeru-Zotescu și-a propus o lecție având drept scop: „De a se fixa cunoștințele căpătate în timpul excursiei", deci o lecție de fixare a cunoștințelor. Nu același lucru putem spune, de pildă, despre tov. Popescu Vasile dela școala de 7 ani nr. 5 băieți, care, la o lecție de recapitulare despre folclor, ținută la clasa a VII-a, și-a fixat drept scop: „Insușirea metodică a cunoștințelor despre origina, caracterul și speciile folclorului". Acest scop determină însă mai curând o lecție de predare a cunoștințelor noi, decât o lecție de recapitulare.

In sfârșit, o ultimă problemă: scopul lecției trebue să cuprindă numai o singură sarcină, sau poate cuprinde mai multe sarcini, pe care învățătorul sau profesorul își propune să le realizeze în desfășurarea lecției? Fără îndoială că ne putem propune să realizăm în timpul lecției nu numai o singură sarcină, ci mai multe. De pildă, tov. prof. Șandru T. D., dela Centrul școlar 2-10-13 și-a propus la lecția despre articulațiile oaselor ținută la clasa a VIII-a, un triplu scop: „Cunoașterea de către eleve a modului de articulație a oaselor pentru a înțelege varietatea mișcărilor corpului omenesc; învățăminte practice în legătură cu primul ajutor necesar în caz de accidente (luxații și fracturi); popularizarea cursurilor organizației „Crucea Roșie" din școală: G.P.A.S. și F.G.P.A.S.".

Fără îndoială că sarcinile ce ni le propunem în cadrul unei lecții nu trebue să fie prea numeroase, căci în acest caz riscăm să nu le putem îndeplini decât superficial. Nu trebue să uităm că educația comunistă a elevilor nu e sarcina numai a unei singure lecții, ci a întregului proces instructiv-educativ ce se desfășoară în școală. Deaceea, trebue să ne străduim să facem din toate planurile de lecție un ajutor în îmbunătățirea activității noastre de educare comunistă a elevilor. Și aceasta, în primul rând, înlăturând tot balastul de formalism care mai dăinue încă în alcătuirea acestor planuri. A mai formula drept scop al lecțiilor de fizică doar cuvintele: „instructiv-educativ", după cum face tov. A. Nedelcu, profesor la școala medie Nr. 10 băeți, nu e oare un aspect cu totul formal în munca de planificare a lecției?

Formularea vagă, neconcretă a scopului lecției este o piedică în munca profesorului. Nelămurindu-și pe deplin ce intenționează să realizeze la lecția sa, el va risca de multe ori să culeagă doar insuccese.

Pregătindu-se temeinic pentru lecție, formulându-și cu grijă scopul lecției, învățătorii și profesorii trebue să aibă, din ce în ce mai des, satisfacția de a-și nota după lecție: „Scopul lecției a fost pe deplin realizat!".

I. CREMER

Cresc cadre noi pentru desvoltarea industriei alimentare

La distanță de câteva minute de Calea Rahovei, la încrucișarea a două străzi, a fost ridicată o clădire nouă. Construită din cărămidă roșie, ea se zărește din depărtare. Aici funcționează de aproape un an de zile școala medie tehnică de industrii alimentare. Această școală are sarcina de a pregăti viitoarele cadre de tehnicieni care vor lucra în industria alimentară, industrie ce contribue în mod efectiv la satisfacerea nevoilor materiale mereu crescânde ale celor ce muncesc.

In acest an școlar, numărul elevilor din școlile medii tehnice de industrii alimentare a crescut simțitor față de anii trecuți. A crescut deasemenea numărul secțiilor din aceste școli și s'au îmbunătățit mult condițiile de muncă.

Pentru a se veni în ajutorul profesorilor, pentru a se asigura un nivel ridicat al predării cunoștințelor, au fost editate în acest an școlar manuale la unele materii de specialitate, cum sunt, de exemplu, Tehnologia fabricării zahărului, Aparate și instalații din industria zahărului, Tehnologia panificației, Tehnologia săpunului etc.

Elevii școlilor medii tehnice de industrii alimentare trebue să devină cadre de nădejde în această ramură a economiei noastre, cadre care să posede cunoștințe teoretice temeinice, care să fie în stare să aplice cu pricepere aceste cunoștințe în practică. Tocmai deaceea, întreaga activitate a acestor școli este strâns legată de practică. Față de anii școlari trecuți, numărul orelor de practică în laborator a crescut. De pildă, la chimia analitică, din cele 170 de ore cât prevede programa se vor ține 30 de ore de curs și 140 de ore de lucrări de laborator. La desenul tehnic (care este o materie de bază în școlile medii tehnice) din 180 ore, 30 sunt de teorie iar 150 de lucrări practice.

Dar pentruca lucrările practice să se poată desfășura în cele mai bune condițiuni, școlile medii tehnice de industrii alimentare au fost înzestrate cu laboratoare bine utilate. Astfel, școala medie tehnică de industrii alimentare din București are un laborator pentru fizică și chimie și un laborator tehnologic. Aceste laboratoare sunt înzestrate cu o bogată aparatură și cu numeroase substanțe necesare experiențelor. Aici, elevii anilor III și IV de la secția conserve fac lucrări legate de tehnologia conservării industriale a fructelor și legumelor, precum și de controlul tehnico-chimic, iar elevii din anul III, secția vin, execută lucrări în legătură cu tehnologia fabricării vinului din struguri. Activitatea practică a elevilor școlii nu se mărginește însă numai la orele de laborator. Ei fac adesea vizite în întreprinderi, studiind în mod nemijlocit procesul de producție. De pildă, ei au vizitat de curând stația de fermentare a tutunului dela Urziceni și Fabrica de conserve dela Buftea. Cu prilejul acestor vizite, muncitorii, inginerii, tehnicienii dau elevilor explicații în legătură cu procesul de fabricare a produselor.

Cadrele didactice care predau la școala medie tehnică de industrii alimentare din București, au înțeles că, pentruca procesul de învățământ să se desfășoare în cele mai bune condiții, pentruca rezultatele la învățătură să fie dintre cele mai bune, este necesar ca pedagogii să-și organizeze mai bine munca, să se pregătească mai bine pentru lecții, să lupte pentru ca toți elevii să-și însușească întreaga materie prevăzută în programa de învățământ.

Hotărârile plenarei lărgite a C.C. al partidului din 19—20 August a.c., care prevăd măsuri însemnate pentru dezvoltarea industriei alimentare, au pus în fața profesorilor din școlile medii tehnice de industrii alimentare sarcini noi și i-au stimulat puternic în munca lor de formare a viitorilor tehnicieni.

Analizându-și în mod critic activitatea desfășurată în trecut, colectivul didactic al școlii medii tehnice de industrii alimentare din București a luat o serie de măsuri serioase pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative. In anii școlari trecuți, unii profesori care predau materii de specialitate și care lucrau ca ingineri în întreprinderi se prezentau la lecții insuficient pregătiți, fără planuri de lecție, și de multe ori chiar absentau dela școală.

Pentru a se remedia aceste lipsuri, conducerea școlii a intensificat mult munca de îndrumare și control a activității cadrelor didactice, stăruind asupra pregătirii temeinice pentru lecții, asupra întocmirii regulate a planurilor, asupra muncii diriginților etc.

Deși au trecut abia două luni dela începutul anului școlar, datorită muncii susținute a profesorilor s'au și obținut rezultate îmbucurătoare la unele materii, ca de exemplu la Tehnologia săpunului și produse anexe, la Tehnologia uleiurilor vegetale, Chimia grăsimilor, la Tehnologia tutunului.

Un factor important care contribue la îmbunătățirea muncii este controlul susținut al muncii din școală de către Ministerul Industriei Alimentare.

Perspective frumoase se deschid în fața elevilor școlilor medii tehnice de industrii alimentare. Ei vor intra în curând în producție sau vor studia mai departe, vor fi chemați să aducă un aport însemnat la lupta pentru ridicarea standardului de viață al oamenilor muncii. Cadrele didactice, organele care au sarcina să îndrume procesul de învățământ în aceste școli trebue să-și ducă munca cu mult simț de răspundere, cu competență, pentru a face din elevii de azi tehnicieni bine pregătiți, care să contribue din plin la ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii din patria noastră.

V. POPOVICI

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor

Mai multă grijă pentru predarea lecțiilor de metodică

Predarea metodicilor constitue una din problemele importante ale muncii didactice în școlile pedagogice de învățători. La cursurile de metodică li se transmit elevilor cunoștințe teoretice și li se formează deprinderi practice în vederea predării lecțiilor în școala elementară.

Predarea lecțiilor de metodică cere din partea profesorului metodist un nivel științific ridicat, cunoașterea problemelor generale de pedagogie, îmbinarea strânsă a predării teoretice cu practica, măestrie și pricepere pedagogică.

Să analizăm în lumina acestor cerințe lecția de metodică a istoriei predată de tovarășa profesoară Popa Cornelia la anul IV B al școlii pedagogice de învățători din Craiova, lecție a cărei temă a fost: „Planificarea materialului din programă, problemele principale cu privire la metodica lecțiilor de istorie".

In prima parte a lecției, la verificarea cunoștințelor, profesoara s'a mulțumit cu răspunsuri generale, lipsite de conținut. De pildă, la întrebarea: „Cum este folosită literatura la lecția de istorie", un elev interogat a răspuns: „Ca material suplimentar". Acest răspuns vag, lipsit de conținut concret, nelegat de specificul predării istoriei, ar fi putut să fie dat la oricare alt obiect. Trecând însă cu vederea peste superficialitatea răspunsului, profesoara a dovedit lipsă de grijă față de pregătirea elevilor pentru predarea lecțiilor de istorie, a dovedit că nu urmărește să-i ajute pe elevi în înțelegerea specificului acestui obiect. Profesorul de metodică trebue să ceară elevilor răspunsuri concrete la fiecare întrebare. In cazul dat, profesoara trebuia să ceară ca, în răspunsul său, elevul să arate cum se folosesc textele literare (uneori acestea se citesc în întregime, alteori numai fragmente, alteori, în sfârșit, se povestește doar conținutul lor). Elevul trebuia să arate deasemenea dacă este mai indicat ca textul literar să fie folosit la începutul predării sau după aceasta, pentru a trezi interesul copiilor sau pentru a întări cunoștințele predate și a intensifica starea emotivă a elevilor.

Trecând la lecția nouă, profesoara a făcut o introducere prea desvoltată pentru a arăta elevilor necesitatea planului calendaristic în predarea istoriei. Pentru a ajunge să le vorbească elevilor despre munca neorganizată în școala veche, a parcurs un drum lung prin pedagogia generală, repetând în mod inutil lucruri pe care elevii le cunoșteau de mult, despre sistemul de învățământ în toate orânduirile sociale. In schimb, n'a stăruit deloc asupra necesității întocmirii planului lecțiilor de istorie, ca parte integrantă din planul de muncă al școlii. In loc să arate elevilor un model de plan calendaristic și un model de plan de lecție la istorie, fără a intra desigur în prea multe amănunte, profesoara metodistă a vorbit „în general" despre necesitatea întocmirii planului calendaristic și a planului de lecție.

In continuare, tovarășa profesoară a enumerat etapele lecției și a vorbit despre scopul lecției. Ea nu a specificat însă că scopul lecției nu este o etapă a acesteia, lăsând la unii elevi nelămuriri în această privință. Deasemenea, nu a arătat printr'un exemplu concret în ce fel trebue să se fixeze scopul lecției de istorie, ținând seama de tema acesteia.

In a doua parte a lecției profesoara a expus diferitele metode folosite în predarea istoriei, enunțându-le: povestirea, lectura explicativă etc. A arătat apoi că alegerea metodelor se face ținând seama de conținutul lecției respective, ca și de condițiile în care se desfășoară ea (de exemplu: nivelul clasei, materialul didactic existent etc.).

Această parte a lecției trebuia să fixeze în mintea elevilor cunoștințele dobândite la lecțiile anterioare și, pe baza unor exemple concrete din activitatea elevilor, să arate cum se folosește metoda conversației la lecția de istorie, cum se îmbină aceasta cu descrierea etc. Elevii școlilor pedagogice trebue pregătiți pentru a înțelege importanța citirii explicative a textelor cu conținut istoric la clasele a II-a și a III-a, importanța momentului emoțional, caracterul concret al povestirii; ei trebue să cunoască deosebirea existentă în folosirea acestei metode la clasa a IV-a. Aceste cerințe n'au fost însă îndeplinite.

Trebue să arătăm și faptul că tovarășa profesoară a vorbit la un nivel cu totul scăzut despre problema legării lecțiilor de istorie de evenimentele petrecute în țara noastră și în lumea întreagă, mulțumindu-se să spună privitor la aceasta o frază generală, confuză, fără niciun conținut concret.

Tema lecției pe care o analizăm este cuprinzătoare. Ea trebuia dezvoltată în două sau trei ore de clasă consecutive. Tovarășa profesoară, neplanificându-și cu destulă grijă munca, a concentrat însă materialul, căutând să-l predea într'o singură oră. Aceasta a făcut ca lecția să fie o simplă înșirare a problemelor, din care elevii nu au învățat aproape nimic.

Expunerea sub formă de conferință a materialului, fără antrenarea elevilor prin răspunsuri, nu poate constitui o metodă de predare a cursului de metodică. Conținutul bogat al lecțiilor de metodică cere folosirea de către profesor a unor metode variate în cursul aceleiași lecții: de pildă, expunerea la începutul lecției, când se prezintă problemele — și conversația, când începe tratarea propriuzisă a lecției, pentru a-i învăța pe elevi să lege cunoștințele de metodică de cunoștințele căpătate la celelalte obiecte și cu problemele ridicate de practica pedagogică.

Așa cum s'a desfășurat lecția de metodică a istoriei la anul IV B al școlii pedagogice de băieți din Craiova, ea nu și-a ajuns scopul, nu a înarmat pe elevi cu cunoașterea problemelor de planificare și organizare a lecției de istorie.

Profesorilor metodiști li se cere o grijă deosebită în predarea lecțiilor. Ei trebue să aibă mereu în vedere că pregătesc viitoare cadre didactice, că elevii lor trebue să învețe dela ei să desfășoare o muncă didactică calificată. Directorii școlilor pedagogice au datoria să-și îndrepte grija în mod deosebit asupra pregătirii temeinice a elevilor pentru activitatea lor viitoare ca învățători. Lecțiile de metodică trebue să fie, atât prin conținutul lor, cât și prin felul cum sunt predate, un exemplu viu, din care toți elevii să învețe.

I. FROIMESCU

Pentru o justă predare a geografiei în clasa a V-a

Importanța predării geografiei fizice generale în clasa a V-a constă în faptul că dă elevilor noțiunile de bază ale geografiei, formându-le temelia necesară pe care vor fi însușite cunoștințele de geografie în clasele următoare. De aici reese clar marea răspundere pe care o are profesorul ce predă acest curs. El trebue să caute în permanență ca elevii să-și însușească cât mai bine materialul, folosind pentru aceasta toate posibilitățile pe care le oferă locurile înconjurătoare, regiunea în care trăesc.

Pentru ca noțiunile de geografie fizică generală să poată fi mai ușor însușite de elevi, este bine să folosim în predare exemple din geografia fizică a patriei noastre pe care ei o cunosc din clasele anterioare. Aceasta se poate realiza în modul următor:

Exemplele cerute de teme să fie în primul rând din regiunea înconjurătoare, din țara noastră (dacă sunt) și numai după aceea și cu scopul de a lărgi orizontul de cunoștințe al elevilor, să se dea exemple din U.R.S.S. și din celelalte țări. Este bine să se folosească la orele de geografie fizică generală planiglobul, harta fizică a R.P.R. și a U.R.S.S., organizându-se, de câte ori este necesar, exerciții cu harta.

O mare importanță o are în predarea lecțiilor noi folosirea cunoștințelor dobândite anterior de elevi. De exemplu, în legătură cu tema „Câmpiile" elevii și-au însușit dinainte o serie de cunoștințe despre câmpiile țării noastre. Vom porni tocmai dela aceste cunoștințe, vom cerceta împreună cu ei câmpiile pe harta R.P.R. și numai după aceea vom trece la arătarea pe hartă a celor mai mari câmpii ale globului, vorbind despre câmpia Siberiei de Vest.

La tema „Munții", explicând elevilor noțiunea de munți, este bine să li se ceară să-și reamintească ceeace știu despre munții Carpați, despre ramurile lor, despre vârfuri.

La tema „Apa pe pământ" putem folosi cunoștințele însușite de elevi în clasa a IV-a în legătură cu apele țării noastre. Dând elevilor cunoștințe despre folosirea apelor, ne vom bizui pe exemple despre folosirea apelor în țara noastră. Cu acest prilej vom discuta despre Hidrocentrala „V. I. Lenin" dela Bicaz, despre folosirea apelor pentru irigație etc., dând exemplele cerute de temă. Vom trece apoi la apele mari, la fluvii, arătând înainte de toate pe hartă fluviul Dunărea și numai după aceea vom arăta celelalte fluvii mari: Volga, Nilul, Enisei etc. La fel putem proceda la explicarea noțiunii de bazin al apelor, vorbind întâi elevilor despre bazinul Oltului, Siretului, folosind harta R.P.R.

La tema „Deltele" explicând elevilor materialul despre delte vom da ca exemplu, în primul rând, Delta Dunării, desenând-o pe tablă. După aceea, pentru a lărgi orizontul de înțelegere al elevilor asupra deltei, vom vorbi despre delta Volgii, a Nilului etc.

In felul acesta, noțiunile noi de geografie fizică generală pot să fie legate strâns de cunoașterea geografiei patriei noastre.

Profesor P. BARGĂUANU

Desfășurarea unei lecții de literatură română la clasa a X-a

Sarcina principală a școlii în regimul de democrație populară este de a forma elevilor o concepție științifică despre natură și societate, de a le forma acele trăsături de caracter care sunt proprii omului nou al societății socialiste.

In această privință are o mare însemnătate studiul literaturii. Opera literară, folosind imaginea artistică drept mijloc de concretizare a ideii, găsește drumul cel mai bun pentru a influența puternic asupra gândirii și sentimentelor tineretului, pentru a-l orienta în aprecierea fenomenelor sociale pe care i le prezintă. Deaceea, munca în clasă și în afara clasei pentru studierea literaturii pune profesorului o serie de probleme de conținut și de metodă de a căror rezolvare depinde însăși realizarea scopului predării literaturii în școală.

Condiția esențială în atingerea acestui scop este grija pentru conținutul ideologic al lecțiilor și, totodată, atitudinea partinică a profesorului în prezentarea și tratarea oricărei chestiuni de literatură.

In școlile noastre, majoritatea profesorilor de literatură română știu să scoată la iveală în mod just conținutul ideologic al operelor scriitorilor clasici și al operelor scriitorilor de astăzi care au reușit să folosească în realizarea lor artistică metoda realismului socialist.

Cu multă grijă trebue să se preocupe profesorii de punerea în valoare a elementului nou dintr'o operă literară apărută înainte de 23 August 1944, să sublinieze din opera unui scriitor tratat în cadrul unei anumite etape de dezvoltare a literaturii noastre, ceeace-l situează pe pozițiile realismului critic, să arate cum opera scriitorului respectiv a constituit o armă de luptă împotriva concepțiilor reacționare ale vremii.

Din acest punct de vedere a fost interesantă lecția de literatură ținută de curând la școala de 10 ani nr. 1 de băieți din București la clasa a X-a C.

In planificarea profesorului era prevăzută lecția despre G. Topârceanu, scriitor din al III-lea deceniu al secolului al XX-lea, care a folosit tăișul satirei în lupta pentru menținerea tradițiilor realiste ale poeziei noastre.

Cunoașterea adâncă a vieții și operei scriitorului cât și cercetarea materialului de reconsiderare a literaturii, apărut în publicațiile noastre, ca articolul lui O. Crohmălniceanu: „Humorul lui Topârceanu" publicat în nr. 4 al „Vieții Românești" din 1953, au făcut ca profesorul să-și alcătuiască un plan bine documentat, să-și propună în mod just scopul lecției și să-l realizeze.

Profesorul a început prin a anunța clasei planul expunerii sale, fixând în acest plan punctele esențiale ale conținutului lecției și anume: 1. Importanța scrierilor umoristico-satirice. 2. Viața și activitatea literară a lui G. Topârceanu (arătând și titlurile celor mai importante volume ale scriitorului). 3. Condițiile în care apare opera lui G. Topârceanu. 4. Dragostea de viață în opera lui G. Topârceanu. 5. Obiectivele criticii sale (și ca un punct special aici: combaterea curentelor reacționare în literatură). 6. Contribuția lui Topârceanu la dezvoltarea literaturii noastre, la dezvoltarea limbii literare.

In expunerea făcută, profesorul a pornit dela atitudinea disprețuitoare a istoricilor literari burghezi față de Topârceanu, socotit ca un scriitor minor, ca un „măscărici", tocmai pentru a ascunde caracterul de ascuțită critică socială și literară al operei sale.

Subliniind rolul important al scrierilor satirico-umoristice în combaterea vechiului și promovarea noului, profesorul a citat cele spuse de tovarășul G. M. Malencov în Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. Profesorul a arătat că prin operele lor satirice scriitorii biciuiesc relele, plăgile generate de capitalism, contribue la extirparea din viață a fenomenelor negative, putrede, care frânează mișcarea înainte.

Reamintind elevilor trăsăturile caracteristice ale curentelor decadente în poezia română din primele decenii ale secolului al XX-lea — iraționalismul, scepticismul, înclinarea către morbid, evadarea din realitatea vieții și a societății — profesorul a ales pentru a caracteriza opera lui Topârceanu acele poezii care lovesc din plin în racilele societății burgheze, sau care, prin continuarea celor mai de seamă tradiții ale poeziei noastre clasice, sunt, deasemenea, un mijloc de luptă pe arena literară împotriva cosmopolitismului în literatura vremii.

Astfel, prezentând „Rapsodiile de toamnă", „Balada morții" profesorul a subliniat dragostea poetului pentru natura patriei, pentru oamenii truditi, care, într'o societate bazată pe exploatare, mor fără să cunoască bucuriile vieții.

Trecând la prezentarea operelor în care Topârceanu luptă deschis împotriva nedreptăților sociale, profesorul a scos în evidență conținutul poeziei „Noapte de Mai". El a arătat critica adusă de autor instabilității situației micilor funcționari în regimul burghezo-moșieresc prin „Balada chiriașului grăbit", a arătat contribuția autorului la combaterea misticismului. Profesorul a pus un deosebit accent pe concepția justă a poetului, formată sub influența mișcării muncitorești, asupra războaielor duse pentru îngroșarea veniturilor profitorilor, concepție oglindită în „Balada corbilor". Cu acest prilej s'au scos în evidență cinismul atâtătorilor la război pe de o parte și pe de altă parte suferințele maselor care duc greul războiului, care-și pierd viața cu milie pentru interesele marilor magnați ai industriei și finanțelor.

Un punct important al lecției ar fi trebuit să-l constitue combaterea curentelor reacționare din literatură cu ajutorul parodiei. Deși profesorul a folosit în acest scop citate din parodiile „Romanța gramofonului" și „Prohod", atrăgând elevilor atenția asupra stilului obscur folosit de poeții simboliști, precum și asupra gustului acestora pentru macabru, gust prețuit pe atunci de cei ce târau țara pe făgașul fascismului și otrăveau sufletul tineretului nostru, — totuși, el nu a reușit să-i dea acestei părți amploarea propusă în planul său de expunere.

Am înșiruit aici elementele esențiale ale expunerii făcute de profesor pentru a scoate în evidență priceperea de care a dat dovadă acesta în interpretarea operei lui Topârceanu, priceperea cu care a știut să lămurească pe baza acestei opere lupta dintre curentele realiste și curentele ostile acestora într'o perioadă de grea încercare pentru literatura noastră.

Trecând însă la un alt aspect al lecției, și anume la cel metodic, credem că, în parte, expunerea profesorului și-a atins mai puțin ținta.

Desigur, o singură oră, cât permite programa pentru a prezenta toate aspectele operei lui Topârceanu, pare prea puțin. Aici însă intervine măestria pedagogică a profesorului. El trebue să dezvolte mai mult anumite laturi ale temei propuse și să treacă mai ușor asupra altora.

De pildă, viața lui G. Topârceanu prezenta prea puține elemente interesante pentru înțelegerea operei lui, pentru a i se fi acordat aproape 7 minute, iar faptul că a colaborat la revista „Însemnări literare" n'a lămurit elevilor niciun aspect al creației sale.

Deasemenea, datorită unei simpatii deosebite pentru poetul Topârceanu, profesorul nu s'a putut opri de a prezenta într'o singură oră foarte multe opere, din care a citat, deși spre marea plăcere a elevilor, pasagii mult prea lungi.

Aceasta nu i-a mai permis să dezvolte, așa cum își propusese, unul din punctele importante legate de ideia principală a lecției: folosirea satirei și umorului în combaterea literaturii decadente.

O altă lipsă a lecției, și poate cea mai mare, a fost că nu a insistat mai mult asupra analizei uneia dintre operele prezentate. Dacă ar fi făcut acest lucru, profesorul ar fi avut posibilitatea să sublinieze pe deoparte continuarea tradițiilor poeziei noastre clasice în opera lui Topârceanu, măestria artistică văditâ în folosirea imaginilor, a limbii și a versificației, măestrie strâns înrudită cu cea a lui G. Coșbuc, St. O. Iosif și chiar a lui Eminescu, iar pe de altă parte ar fi putut preciza în ce constă contribuția lui Topârceanu la dezvoltarea literaturii, a limbii noastre literare. Dacă profesorul ar fi dat în prealabil elevilor să citească anumite opere din creația lui G. Topârceanu, n'ar mai fi fost nevoie să se rezume în cadrul lecției la câteva observații sporadice, de altfel foarte juste, el ar fi ajutat pe elevi ca ei înșiși să-și dea seama de puterea de caracterizare a epitetelor, de măestria personificării elementelor naturii, de ingenioasa îmbinare a neologismelor cu cuvintele neaoșe, de pildă, în „Rapsodii de toamnă". Totodată, ar fi avut timp să atragă atenția elevilor asupra însușirilor versificației, a varietății ritmului și rimei lui Topârceanu și astfel lecția ar fi câștigat calitativ, deschizând elevilor largi posibilități de a folosi exemplul activității din clasă în munca lor de studiere a operei unui scriitor, în afara clasei. Această pregătire l-ar fi ajutat să-și realizeze în mai bune condiții tema pentru acasă: „Meșteșugul lui Topârceanu în folosirea limbii literare și a versificației", temă dată în mod foarte judicios la începutul lecției pentruca elevii să fie preocupați și de această latură în desfășurarea ei. Expunerea profesorului nu l-a ajutat însă decât în mică măsură în această privință.

Cu toate aceste lipsuri, profesorul a realizat, totuși cu succes principalul scop al unei lecții de caracterizare a operei unui scriitor care este tratat în cadrul unei teme de privire generală și anume: justa orientare ideologică a elevilor în general și, în special, desvoltarea interesului pentru literatura umoristico-satirică și înțelegerea funcției sale sociale. Această realizare este rezultatul unei bune pregătiri ideologice și profesionale, atât de necesare profesorului de literatură.

CLARA CHIOSA

Roadele colaborării

La Iași, oraș în care funcționează o universitate cu nouă facultăți și numeroase institute de învățământ superior, activitatea științifică a luat în anii puterii populare o desvoltare largă. In cadrul filialelor societăților de științele naturii, de istorie-filologie-folclor, de fizico-matematici, de științe medicale se organizează periodic conferințe și lucrări de laborator care contribue mult la înarmarea cadrelor didactice cu noi și valoroase cunoștințe și metode de muncă.

Pentru intensificarea activității s'a organizat de curând la Iași o consfătuire între reprezentanții filialelor societăților științifice și cadrele didactice din învățământul mediu. Cu acest prilej s'a discutat problema antrenării în munca acestor societăți a unui număr cât mai mare de profesori din școlile medii. S'a hotărît, printre altele, organizarea unor conferințe cu caracter științific, întocmite pe baza propunerilor profesorilor din învățământul mediu, conferințe care urmează să se țină în cadrul cercurilor pedagogice, în vederea aprofundării unor probleme de specialitate. Aceste conferințe vor fi însoțite de proiecții de filme documentare sau de experiențe de laborator. S'a mai hotărît organizarea unor „zile ale porților deschise" la institutele de învățământ superior, în cadrul cărora profesorii și elevii din clasele VIII-XI vor putea asista la experiențe de laborator care nu ar putea fi executate în școlile lor. Aceasta va contribui mult la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor. Membrii filialelor societăților științifice din Iași se deplasează în școlile medii și dau cadrelor didactice indicații referitoare la organizarea laboratoarelor, la pregătirea și executarea experiențelor, la confecționarea și folosirea materialului didactic. Asemenea consultații vor fi date și elevilor din ultimul an al școlilor pedagogice — viitorii învățători — pentru o cât mai bună orientare în activitatea lor profesională de mai târziu.

Roadele colaborării între profesorii din învățământul superior și cadrele didactice din învățământul mediu și elementar au și început să se arate. Astfel, profesorii dela catedra de genetică și selecția plantelor a Institutului Agronomic din Iași dau un ajutor efectiv profesorilor de științele naturii în ceeace privește procurarea materialului didactic. Laboratoarele de anatomie, fiziologie animală și zoologie de pe lângă facultatea de științe naturale au sprijinit deasemenea cadrele didactice dela școala nr. 1 de fete, dela școlile medii nr. 1 și nr. 2 de băieți și dela școala pedagogică, dându-le consultații cu privire la efectuarea unor experiențe de laborator, la procurarea și păstrarea materialului didactic etc.

Profesorii din școlile elementare și medii desfășoară o rodnică activitate în cadrul filialelor societăților științifice, făcând comunicări și lucrări cu caracter științific.

C. ILIE
corespondent

In întâmpinarea alegerilor de deputați pentru sfaturile populare

Profesorul Pavel Fejer

— Propun drept candidat la un loc de deputat pentru circumscripția electorală nr. 192 a Orașului Stalin pe tovarășul profesor Pavel Fejer...

Aplauzele unanime care au urmat, au înfățișat stima și prețuirea de care se bucură tovarășul profesor Pavel Fejer în rândurile tovarășilor săi de muncă. Unii dintre tovarășii care s'au adunat în această dimineață în sala de festivități a școlii medii mixte cu limba de predare maghiară din Orașul Stalin, îl cunosc încă de mult, de pe vremea când Pavel Fejer urca pentru prima oară la catedră. Și nu puțini sunt aceia care — în această zi sărbătorească — se gândesc la viața acestui profesor, viață închinată luminării fiilor oamenilor muncii...

...Erau anii grei ai exploatării burghezo-moșierești. În acele vremuri, puțini erau la număr copiii oamenilor muncii care izbuteau să intre în școală. Muncitorii nu puteau face față taxelor mari, costului ridicat al manualelor și al uniformelor obligatorii necesare copiilor lor. Tatăl lui Pavel Fejer era muncitor la Atelierele Centrale din Petroșani. Fiul lui voia să învețe carte, să devină profesor. Așa se face că, în vara fiecărui an, în minele de lângă Brad, lucra cot la cot împreună cu ceilalți mineri, un tinerel în vârstă de 15-16 ani. Aici își câștiga din greu Pavel Fejer banii necesari studiului. El nu avea să uite niciodată asuprirea cruntă la care erau supuși oamenii muncii. Iar mai târziu, în munca dela catedră, în condițiile unui învățământ îmbibat de misticism, profesorul Fejer, înfruntând cerbicia con-

ducătorilor școlii, preda elevilor noțiuni științifice, legate de viață.

Regimul democrat-popular a descătușat viața și munca tuturor oamenilor muncii din patria noastră. Astăzi, profesorul Fejer are la îndemână posibilități largi pentru a înarma pe elevii săi cu cunoștințe temeinice de fizică și de chimie bazate pe învățătura materialistă. Învățând zi de zi din bogata experiență sovietică, el a ridicat continuu nivelul cunoștințelor elevilor săi. Profesorul Fejer consideră ca o mare răsplată a muncii sale faptul că 13 dintre foștii săi elevi învață astăzi în instituțiile de învățământ superior din Uniunea Sovietică.

O deosebită atenție acordă profesorul legăturii dintre teorie și practică. La cercul de radiofonie, elevii lui își lărgesc cunoștințele primite în clasă și învață să le aplice în viață.

Fruntaș în munca dela catedră, profesorul Pavel Fejer este fruntaș și în munca obștească. Participând la acțiunile realizate prin muncă voluntară, la viața organizațiilor de masă, profesorul este însuflețit de dorința de a contribui, prin întreaga lui activitate, la lupta întregului nostru popor muncitor pentru o viață din ce în ce mai bună.

Aprobând în unanimitate propunerea făcută, adunarea oamenilor muncii dela școala medie mixtă cu limba de predare maghiară din Orașul Stalin a hotărît să desemneze drept candidat în alegerile de deputați pentru sfaturile populare pe tovarășul Pavel Fejer, unul dintre cei mai buni fii ai poporului muncitor.

Tot mai multe școli își organizează loturi experimentale

Școlile din cuprinsul regiunii Craiova au obținut succese importante în predarea științelor naturale.

La obținerea acestor rezultate a contribuit în mare măsură folosirea loturilor experimentale, elevii având posibilitatea să aplice în practică o serie de cunoștințe primite la orele de curs.

In acțiunea de organizare a loturilor experimentale, cadrele didactice au primit un prețios sprijin din partea secției de învățământ a regiunii. Pentrucă cea mai mare parte a inspectorilor depe lângă secțiile de învățământ raionale nu cunoșteau în suficientă măsură modul de organizare și de folosire a loturilor școlare în predarea științelor naturale, secția de învățământ a regiunii a organizat în ajutorul lor o conferință cu tema „Lotul experimental al școlii, organizarea și justa lui folosire". Cu acest prilej s'a arătat în mod practic cum se organizează un lot școlar și ce anume trebue să se cultive pe aceste loturi.

Urmarea directă a acțiunii dusă de secția de învățământ a regiunii Craiova s'a concretizat în organizarea de loturi experimentale pe lângă un mare număr de școli. In raioanele Segarcea, Caracal, Corabia și Filiași toate școlile elementare și de 7 ani și-au organizat loturi experimentale.

Loturile experimentale organizate pe lângă școala de 7 ani nr. 11 de fete și pe lângă școala medie de fete din Craiova au contribuit într'o mare măsură la legarea cunoștințelor teoretice de practică.

In cadrul consfătuirilor raionale, învățătorii și profesorii din regiunea Craiova au discutat problema loturilor experimentale, au scos în evidență o serie de succese și au analizat lipsurile care mai există în organizarea și folosirea loturilor. La consfătuire s'a arătat că folosirea loturilor școlare în predarea științelor naturale a contribuit în mare măsură la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor.

LENIN

OPERE VOL. 6

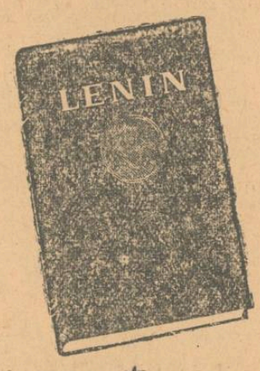

EDITURA PENTRU LITERATURA POLITICA

BIBLIOGRAFIE

De curând, sub îngrijirea Institutului de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R., în colaborare cu Ministerul Învățământului, a apărut Caietul de traduceri pentru catedrele universitare, Pedagogie, nr. XI/1953.

Caietul cuprinde traducerea unor capitole din lucrarea „Practica studenților în școală" de S. N Polianschi: „Problemele generale ale practicii pedagogice"; „Lecțiile studenților practicanți"; „Activitatea în afară de clasă a studentului practicant".

Au apărut, deasemenea, Caiete de traduceri pentru catedrele universitare: Lingvistica, IV/1953, Geografie III/1953, Studii de geografie IV/1953.

Caietele se pot consulta la Biblioteca Institutului sau se pot procura contra cost dela Serviciul de Difuzare al Institutului de Studii Româno-Sovietic, București, Calea Victoriei nr. 141.

Pe urmele materialelor nepublicate

Un cititor al gazetei noastre ne-a semnalat unele abateri săvârșite în școala elementară din comuna Dumbrava, raionul Făget, regiunea Timișoara. Scrisoarea cititorului nostru a făcut obiectul unei sesizări trimise Comitetului Regional P.M.R. care ne răspunde că în urma cercetărilor făcute s'a dovedit că sesizarea a fost justă.

In urma gravelor abateri săvârșite, învățătorul Michel Iosif a fost scos din învățământ, iar profesorii Dublea E. și Ugrai V. au fost sancționați.

Săptămâna solidarității studențești

In fiecare an, perioada dintre 10 și 17 Noembrie, constitue un eveniment de o importanță deosebită în viața și activitatea studenților iubitori de pace din întreaga lume: Săptămâna Internațională a Studenților. Prilej de întărire a unității de luptă a tineretului studios, sărbătorirea acestei săptămâni confirmă cu tot mai multă tărie încrederea de care se bucură Uniunea Internațională a Studenților în rândul maselor largi de tineri. Creată acum opt ani, această organizație studențească internațională, care numără astăzi 5.300.000 de membri de diferite păreri politice și religioase din 72 de țări, și-a propus ca scop apărarea drepturilor tineretului studios și lupta pentru realizarea revendicărilor lor cu privire la îmbunătățirea condițiilor de viață și învățătură. Sarcinile principale prevăzute în statutul U.I.S. prevăd asigurarea pentru toți tinerii a drepturilor și posibilității de a primi o educație elementară, secundară și superioară, indiferent de sex, condiții economice, poziție socială, convingeri politice, religie, culoare sau rasă; acordarea unui sprijin activ tuturor guvernelor și organizațiilor sociale care activează spre pacea și securitatea popoarelor; promovarea prieteniei între studenții din lumea întreagă și a colaborării studenților cu restul tineretului; sprijinirea studenților din țările coloniale, semicoloniale și dependente în lupta lor pentru libertate și independență.

Activitatea desfășurată de U.I.S. pe tărâmul întăririi unității tineretului studios în lupta pentru destinderea situației internaționale, pentru pace, a îndreptățit încrederea pe care milioanele de oameni cinstiți au acordat-o acestei organizații. Intr'adevăr, U.I.S. a depus o activitate susținută în vederea întăririi prieteniei dintre studenții întregii lumi, în vederea întăririi unității lor de acțiune. Festivalurile Mondiale ale Tineretului și Studenților care au avut loc la Praga, Budapesta, Berlin și București, Jocurile Universitare Mondiale, organizarea schimburilor de delegații studențești la care au participat studenți din U.R.S.S., Marea Britanie, India, Belgia, R.P.R. și alte țări, ajutorul acordat studenților din țările coloniale și dependente prin înființarea organizației Ajutorul studențesc internațional — toate acestea au adus o contribuție importantă la realizarea unei legături și mai puternice între studenții întregii lumi, au contribuit la cimentarea unității de luptă a studențimii împotriva politicii războinice dusă de cercurile imperialiste.

Condițiile tot mai grele de trai și de învățătură ale studenților din țările capitaliste sunt determinate de politica războinică a cercurilor agresive, de cursa înarmărilor și militarizarea economiei naționale. Această politică răpește tineretului posibilitatea de a studia în condiții omenești, îl împinge pe drumul unui nou dezastru. Spre deosebire de viața fericită a tineretului studios din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, tineret care are asigurate toate condițiile necesare studiilor — dela cele elementare până la cele superioare — studenții din țările capitaliste și din colonii sunt amenințați de foamete, mizerie și somaj. In S.U.A., de pildă, în perioada dintre 1941—1952, taxele și cheltuielile de întreținere ale fiecărui student au crescut în medie cu 100%. Aceasta este una din cauzele pentru care numărul studenților din S.U.A. se află în continuă descreștere. In Italia 22% din populație este analfabetă. In timp ce guvernul Pella alocă sume tot mai mari pentru înarmări, 80.000 de învățători și 20.000 de profesori sunt șomeri. 80%, din cei 100.000 de absolvenți ai colegiilor și universităților din Japonia colindă străzile în căutare de lucru. Potrivit celor relatate de ziarul atenian „Allaghi", în Grecia șomajul la proporții tot mai mari în rândul tinerilor absolvenți ai școlilor medii și superioare. Această situație este valabilă și pentru celelalte țări capitaliste ale căror eforturi sunt îndreptate spre război. Pe străzile orașelor din Germania occidentală se pot întâlni numeroși tineri purtând pe spate afișe cu următorul anunț: „Absolvent al Facultății de Medicină caută de lucru, indiferent de condiții". In Indonezia, după cum anunță Federația Centrală a Sindicatelor, din cei 9.000 de studenți, 80% sunt nevoiți să presteze tot felul de munci pentru a avea posibilitatea să-și achite taxele universitare. Cercurile războinice preferă să accentueze cursa nebunească a înarmărilor pe spinarea oamenilor muncii decât să aloce sume din buget pentru cultură.

Cercurilor agresive din țările capitaliste le este însă tot mai greu să înșele masele largi de tineri. Studențimea organizată în Uniunea Internațională a Studenților, masele largi de tineri cinstiți își spun tot mai apăsat cuvântul lor împotriva militarizării, a cursei înarmărilor, a instigărilor la război. Lupta studenților din întreaga lume pentru condiții omenești de trai și muncă se identifică cu lupta pentru destinderea situației internaționale, pentru salvgardarea păcii. Ceeace caracterizează această luptă a studenților este tocmai unitatea de acțiune, eforturile îndreptate către acelaș țel: pacea. Ziarul uruguayan „El Pais" a anunțat de curând că 15.000 de studenți din Santiago, Valparaiso și Concepcion au declarat o grevă de solidaritate cu studenții greviști dela Facultatea de Medicină a Universității chiliene, care luptă pentru pace și pentru satisfacerea revendicărilor lor. In acelaș timp, după cum relatează ziarul „Rundschau am Montag", tineretul din Germania occidentală boicotează sistematic filmele americane cu gangsteri, filme a căror menire este de a stimula aventurismul, brutalitatea și disprețul față de om. Asemenea acțiuni au loc în numeroase alte țări din lumea capitalistă. Uniunea Națională a Studenților brazilieni a declarat o grevă de trei zile în întreaga țară în semn de protest împotriva violențelor comise de poliție. La Montevideo, în Uruguay, a avut loc un meeting de protest împotriva acordului militar încheiat între S.U.A. și Uruguay. In toate părțile lumii, studenții organizați în U.I.S. se opun cu hotărâre planurilor aventuriste ale cercurilor războinice.

Săptămâna Internațională a Studenților care se desfășoară zilele acestea constitue un nou imbold în lupta studenților pentru pace. Tineretul studios din țara noastră, care se află în primele rânduri ale luptei duse de U.I.S., vede în sărbătorirea acestei săptămâni un nou miiloc de manifestare a solidarității și unității studenților și a întregului tineret în lupta pentru viață, pentru înlăturarea pericolului unui nou război. Bucurându-se de grija atentă a statului față de nevoile sale, tineretului din institutele și universitățile Republicii Populare Române îi revine marea sarcină de a studia cât mai temeinic, contribuind astfel la întărirea patriei noastre, la întărirea frontului păcii.

R. CAMPEANU

Intrebări și răspunsuri în legătură cu alegerea deputaților în sfaturile populare

ALCATUIREA SECȚIILOR DE VOTARE

RASPUNS: Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare prevede că pentru desfășurarea în bune condiții a alegerilor, teritoriul orașelor, al raioanelor de oraș și al comunelor se împarte pe secții de votare astfel: în orașe și comune cu populație peste 2000 de locuitori se formează câte o secție de votare la 1500-3000 de locuitori; în comune cu populație sub 2000 de locuitori se formează o singură secție de votare. Se pot forma secții de votare și în satele sau grupele de sate cu populație între 300-500 de locuitori dacă distanța dintre aceste sate și localul secției de votare este mai mare de 5 km. Aceasta arată grija statului democrat-popular de a asigura tuturor cetățenilor exercitarea drepturilor lor. In timpul regimului burghezo-moșieresc, se înființau secții de votare la depărtare de 15 sau 20 km. de unele comune sau sate, căutându-se să se împiedece dela vot masele largi de țărani muncitori.

Cadrele didactice trebue să ducă o susținută muncă politică de masă lămurind cetățenilor cu drept de vot politica partidului, care urmărește atragerea maselor largi de oameni ai muncii în vederea participării lor active la viața politică a țării.

Pentru a asigura participarea la vot a unui număr cât mai mare de cetățeni, Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare prevede înființarea de secții de votare pe lângă spitale, maternități, sanatorii, case de invalizi, cu condiția ca fiecare să aibă cel puțin 50 de alegători. In țara noastră își pot exercita dreptul de vot și alegătorii care în ziua alegerilor se află în călătorie, deoarece se vor înființa secții de votare în stațiile de cale ferată, în porturi etc. Deasemenea, se pot forma secții de votare pe vasele aflate în navigație în ziua alegerilor, dacă sunt cel puțin 25 de alegători.

Unitățile militare formează secții de votare separate pentru minimum 50 și maximum 3000 de alegători.

Toți alegătorii din cadrul unei secții de votare vor vota într'o singură zi, la acelaș local de vot.

IN LEGATURA CU PROPUNERILE DREPT CANDIDAȚI A ACTUALILOR DEPUTAȚI IN SFATURILE POPULARE

RASPUNS: In alegerile de deputați pentru sfaturile populare cetățenii au prilejul să analizeze felul în care au activat actualii deputați, modul cum și-au îndeplinit sarcinile ce le reveneau cât și contribuția fiecăruia la rezolvarea multiplelor probleme locale pe care le pune măreața operă de construire a socialismului. In lumina acestei analize, oamenii muncii propun candidați dintre acei deputați care merită încrederea poporului, care au răspuns cu cinste înaltelor sarcini ce revin unui deputat în organele locale ale puterii de stat, care au desfășurat o muncă rodnică în interesul maselor, contribuind la dezvoltarea economică-culturală a regiunii, a raionului, a orașului sau a satului respectiv. Realegerea deputaților care au muncit cu cinste și abnegație în slujba poporului va contribui la îmbunătățirea continuă a activității sfaturilor populare.

In locul acelor deputați care n'au corespuns acestei sarcini de mare răspundere, alegătorii pot propune candidați din rândurile oamenilor muncii care au arătat în diferite împrejurări inițiativă, capacitate organizatorică, spirit gospodăresc, care au participat la diferite acțiuni obștești dovedind prin aceasta că înțeleg să slujească poporul cu devotament, că doresc să-și pună toată puterea lor de muncă în scopul servirii nemijlocite a intereselor oamenilor muncii, pentru întărirea regimului democrat-popular și înflorirea patriei noastre.

Pentru lichidarea neștiinței de carte

De curând și-au reînceput activitatea cursurile de alfabetizare.

In decursul anului școlar 1952—53, au fost alfabetizați în București peste 29.000 neștiutori de carte. Deputații sfaturilor populare raionale au contribuit în bună măsură, printr'o susținută muncă de lămurire, la obținerea acestor frumoase rezultate. La buna desfășurare a activității cursurilor au contribuit din plin și organizațiile U.T.M. Numai în raionul Lenin au lucrat ca instructori voluntari 800 de utemiști. Un aport însemnat la succesul muncii de alfabetizare l-au adus și bibliotecile raionale. De pildă, Biblioteca nr. 3 din raionul 1 Mai nu se mărginește numai să popularizeze în cartier însemnătatea cursurilor de alfabetizare, ci urmărește îndeaproape și desvoltarea absolvenților acestor cursuri, antrenându-i să frecventeze biblioteca și cooptându-i chiar în comitetul de conducere al acesteia.

Absolvenților cursurilor de alfabetizare li s'au deschis perspective noi. Numai la uzinele „Boleslav Bierut", dintre cei 150 de absolvenți ai cursului de alfabetizare, 64 au devenit muncitori calificați, 46 fruntași în producție, iar 6 sunt stahanoviști. Majoritatea absolvenților cursului de alfabetizare de pe lângă Fabrica de Confecții „Gheorghe Gheorghiu-Dej" s'au înscris la școala medie serală „I. C. Frimu" din incinta fabricii.

La școala Andronache, la fabrica Quadrat, la I.T.B.-Tei, peste tot, s'a pornit cu un elan sporit, cu însuflețire la lichidarea totală a neștiinței de carte. Majoritatea cursantilor urmează acum ciclul II.

Pentru asigurarea bunei desfășurări a muncii de alfabetizare, cercurile pedagogice ce funcționează pe lângă comisia de alfabetizare organizează lunar conferințe, seminarii și lecții practice pentru cadrele didactice care predau la cursuri. Majoritatea învățătorilor care predau la cursurile din Capitală acordă multă atenție muncii de alfabetizare, confecționează material didactic, îi stimulează pe cursanți la o activitate stăruitoare.

...La I.T.B., noii cursanți se opresc înaintea gazetei de perete scrisă de cursanții seriei trecute, în fața vitrinei în care sunt expuse cele mai reușite caiete ale acestor cursanți și în fața tablei de onoare care cuprinde numele acelora ce s'au distins la învățătură. Noii cursanți ard de nerăbdare să apară cât de curând și primele lor articole la această frumoasă gazetă de perete, iar caietele lor, scrise cu aceeași grijă, să fie expuse în vitrină.

Printre cursanți sunt oameni de toate vârstele. Iat-o, de pildă, pe tovarășa Ilinca Dumitru, care are 50 de ani. Ea urmează cursurile ciclului II și învață cu multă stăruință. Citește și scrie cursiv, socotește foarte bine. Pentru succesele obținute a și fost evidențiată.

Muncitorul Costache Marin, din comuna Domnești, raionul Mihăilești, regiunea București, este mai tânăr. Când era de vârsta școlară, sărăcia nu l-a lăsat să urmeze școala. El urmează cursurile ciclului II. Ascultă cu viu interes explicațiile învățătorului referitoare la lecția „Scrisoarea unui recrut". Il interesează mult acest subiect. La primăvară va fi și el încorporat. Va putea trimite și el asemenea scrisori părinților, logodnicei și tovarășilor de muncă. Tineri și bătrâni, femei și bărbați, aplecați asupra cărții învață cu nesaț, pătrunzând zi de zi tot mai adânc în tainele ce le fuseseră ascunse de către stăpânirea burghezo-moșierească.

L. D.

Să îmbunătățim activitatea colectivelor sportive școlare

Inființarea colectivelor sportive școlare a contribuit mult la împletirea formelor de organizare a educației fizice a elevilor — și anume a lecțiilor din clasă și a activității sportive extrașcolare.

Buna organizare a activității colectivului sportiv școlar duce la desvoltarea dragostei elevilor pentru școala în care învață, pentru colectivul din care fac parte, sădindu-le totodată în suflet dorința fierbinte de a ridica prestigiul acestora.

In cadrul colectivului sportiv, elevii au dreptul să se conducă singuri, pe baza inițiativei personale. Dar pentru ca munca colectivului sportiv să dea roade, el trebue să lucreze în strânsă colaborare cu organizația U.T.M. din școală și cu profesorul de educație fizică, deoarece numai astfel se poate realiza o justă îndrumare a activității de cultură fizică și sport.

De felul cum îndrumă profesorul de educație fizică din școală activitatea colectivului sportiv depinde în mare măsură și succesul elevilor la învățătură, deoarece este cunoscut faptul că bucuria victoriei obținută pe terenul de sport și mișcarea în aer liber îi stimulează pe tineri în muncă.

Activitatea diferitelor secții ale colectivului sportiv contribue efectiv la perfecționarea tehnicii sportive pe baza unei pregătiri fizice multilaterale, pe baza pregătirii pentru trecerea normelor F.G.M.A. și G.M.A. gr. I.

Indată după formarea colectivului sportiv, elevii trec la alegerea prin vot deschis a sfatului colectivului sportiv pe timp de un an. Se trece apoi la întocmirea planului de muncă și la formarea secțiilor pe ramuri de sport. Profesorul de educație fizică face și el parte din sfatul colectivului sportiv și contribue la buna organizare a muncii de instruire. Profesorul de educație fizică este acela care sprijină sfatul colectivului sportiv în alcătuirea programei de studii ținând seama de particularitățile de vârstă și de sex, ca și de particularitățile individuale ale elevilor.

Munca profesorului și a instructorului sportiv trebue să contribue nemijlocit la îmbunătățirea treptată a performanțelor, precum și la asigurarea unei pregătiri fizice generale în vederea trecerii normelor F.G.MA. și G.M.A. gr. I.

In vederea realizării unor rezultate bune în cadrul secțiilor pe ramuri de sport se recomandă întocmirea unei programe de studii care să cuprindă lecții de:

	Grupa 15-16 ani	Grupa 17-18 ani
1. Teorie	8 ore	10 ore
2. Practică	10 ore	30 ore
3. Tehnică	30 ore	20 ore
4. Tactică	10 ore	20 ore
5. Joc de antrenament	10 ore	20 ore
6. Concurs	20 ore	20 ore
7. Sporturi complimentare	36 ore	28 ore

Răspunderea pentru justa aplicare a acestei programe revine profesorului de educație fizică sau instructorului sportiv, care au sarcina să îmbine în cadrul orelor de colectiv pregătirea fizică generală cu munca de specializare. Pentru a realiza o justă pregătire sportivă a elevilor este necesar însă ca profesorul de educație fizică să exercite în mod permanent și periodic un serios control pedagogic asupra cunoștințelor teoretice și practice ale acestora. Deasemenea, profesorul sau instructorul sportiv trebue să lucreze în strânsă colaborare cu medicul școlii, pentru a asigura desfășurarea antrenamentelor în condiții higienice și pentru a veghea în permanență asupra menținerii și desvoltării sănătății elevilor.

Profesorul de educație fizică este acela care planifică munca secțiilor pe perioade de antrenament. In acest sens însă trebue să se țină seama de specificul activității elevilor și să se împartă antrenamentele în două perioade și anume: 1. toamna-iarna; 2. primăvara-vara.

Această împărțire este necesară deoarece activitatea intensă în colectivele sportive școlare trebue să se desfășoare în timpul vacanțelor, astfel ca să nu stânjenească procesul de învățământ.

Fiecare dintre aceste perioade va fi împărțită în cele trei perioade obișnuite de antrenament, în felul următor:

Perioada toamna-iarna: perioada pregătitoare între 1 și 20 Septembrie; perioada fundamentală între 20 Septembrie și 10 Octombrie (cuprinde organizarea de competiții în cadrul colectivului, întâlniri amicale, orășenești, raionale); perioada de tranziție între 10 Octombrie și 31 Decembrie.

Perioada de primăvară-vară: perioada pregătitoare dela 1 Ianuarie — 15 Martie; perioada fundamentală dela 15 Martie — 1 Iunie; perioada de tranziție dela 1 Iunie — 31 August.

Aceste perioade trebue fixate de profesorul de educație fizică împreună cu sfatul colectivului sportiv. Ele vor fi întocmite ținându-se seama de pregătirea elevilor în vederea participării la campionatele republicane școlare.

In momentul de față ne găsim în plină desfășurare a celui mai important eveniment al activității organizatorice a mișcării de cultură fizică și sport — alegerile în colectivele sportive. Acum, eforturile comune ale profesorului și ale sportivilor trebue să fie și mai încordate, pentru a forma într'adevăr din colectivul sportiv școlar baza mișcării noastre sportive.

Noile sfaturi ale colectivelor sportive vor trebui să răspundă cu cinste sarcinilor lor, contribuind la formarea unor tineri puternici, călițI din punct de vedere fizic și moral, capabili să lupte cu stăruință pentru înflorirea patriei.

O sarcină însemnată care stă acum în fața colectivelor sportive școlare este aceea de a pregăti temeinic activitatea sportivă din timpul iernii. Membrii sfatului colectivului sportiv se vor îngriji din timp de starea în care se găsesc bazele sportive — echipamentul și întreg materialul necesar practicării sportului în timpul iernii.

DOINA CIULINA
profesoară de educație fizică

DIN ȚĂRILE CAPITALISTE

Greva profesorilor și învățătorilor din întreaga Franță

Ca urmare a refuzului guvernului francez de a satisface revendicările prezentate la 26 Octombrie de către Federația autonomă a învățământului național, la 9 Noembrie profesorii și învățătorii din întreaga Franță au declarat o „grevă de avertisment".

Potrivit relatărilor presei franceze, printre revendicările prezentate de Federație se numără majorarea creditelor alocate învățământului, mărirea cu 10% a indemnizațiilor acordate corpului profesoral și respectarea libertăților universitare și sindicale. Acest ultim punct se referă la un decret guvernamental promulgat în luna August, prin care funcționarii unui departament, indiferent de administrația căreia aparțin, sunt supuși autorității prefectului.

Subliniind că greva de 24 ore organizată de Federația autonomă a învățământului național — numărând peste 200.000 de membri de toate convingerile politice — a afectat majoritatea școlilor primare și a liceelor din Franța, agenția France Presse este nevoită să recunoască caracterul special al acestei greve. Corespondentul agenției arată că revendicările economice nu figurează decât pe planul al doilea, principala cauză de nemulțumire a învățătorilor constând în starea deplorabilă a școlilor din Franța — consecință directă a insuficienței creditelor alocate.

Pierre Ruff, secretarul general al sindicatului învățătorilor din regiunea Paris, a arătat condițiile extrem de grele în care sunt obligați să lucreze învățătorii francezi. „Această grevă, a declarat el, a fost organizată în scopul apărării dreptului copiilor la învățătură, pentru a obține din partea guvernului asigurarea condițiilor necesare bunului mers al învățământului". Greva învățătorilor este sprijinită de masele largi ale populației franceze.

Creșterea numărului delicvenților minori în S. U A.

Potrivit datelor Biroului pentru copii din Ministerul sănătății și învățământului din S.U.A. în anul 1952 au fost deferiți tribunalelor de minori din S.U.A. 385.000 delicvenți între 10 și 17 ani, ceeace reprezintă un delicvent la 50 de copii. Numărul delicvenților minori din această țară a crescut în 1952 cu 29% față de 1948. Există orașe unde acest procent este și mai ridicat, ca de exemplu Terre Haute (statul Indiana) — 67% și Fort Wayne (Indiana) — 57%.

După model american...

Presa din Germania occidentală publică mereu știri care dovedesc influența nefastă pe care o au asupra tineretului filmele și romanele criminale americane.

Astfel, Hans Wimmer din München, în vârstă de 14 ani, a omorît un copil de 5 ani. Un tânăr de 19 ani din Hamborn și-a omorît tatăl. Amândoi au declarat că erau cititori pasionați de romane criminale și mergeau deseori la filme cu gangsteri.

In stațiunea climatérică Bad Hamburg, trecătorii au salvat în ultimul moment dela moarte pe un băiat de 8 ani, pe care un coleg de școală în vârstă de 13 ani, care se dădea drept „șef de bandă" voia să-l spânzure de un copac. Pe trecătorii care au împiedecat această crimă, tânărul criminal i-a amenințat cu un pumnal. Un alt tânăr din localitatea Püttlingen a atacat pe un șofer pentru a-l jefui. In fața tribunalului el a declarat că ideia de a-și procura bani pe această cale i-a venit când a văzut filmul polițist american „Omul cu cicatrice"

Situația școlilor din Anglia

Sub titlul „Scandalul școlilor noastre", ziarul „News Chronicle" publică un articol al deputatului Richard Crossman în legătură cu situația școlilor din Anglia.

Arătând că dreptul la învățătură în condiții normale nu este garantat tuturor copiilor, ci numai unui mic număr de „privilegiați", Crossman condamnă lipsa unui număr suficient de școli primare și de licee de stat. In aceste instituții, care în majoritatea lor se află într'o stare deplorabilă, elevii sunt siliți să urmeze cursurile în clase supraaglomerate, ceeace nu le dă posibilitatea să realizeze progresele necesare.

Făcând o comparație între școlile de stat și cele particulare (rezervate numai elevilor foarte bogați), Crossman ajunge la concluzia că învățământul de stat lasă mult de dorit. Această carență a învățământului se oglindește în special în învățământul primar. Principala cauză constă în insuficiența creditelor acordate. „In timp ce față de 1938 cheltuielile militare ale guvernului s'au dublat, scrie Richard Crossman, sumele alocate pentru învățământ au fost reduse sau în cel mai bun caz au rămas aceleași".

Numeroase consilii municipale au înaintat guvernului cereri cu privire la construirea de noi localuri și acordarea unor credite mai mari învățământului de stat. După cum anunță însă ziarul „Times", ministerul învățământului a hotărît să reducă cu 1.338.130 lire sterline alocațiile prevăzute în bugetul pe 1954 la capitolul „construcții de noi școli".

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C. 9363

BIBLIOTECA CENTRALA REGIONALA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 242 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sâmbătă 21 noembrie 1953

În acest număr:

- **R. Ilialov** — Niciun minut pierdut (pag. 2-a)
- Poporul muncitor — adevăratul stăpân și făuritor al destinelor țării (pag. 2-a)
- Unele probleme ale învățământului superior agricol (pag. 2-a)
- Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor (pag. 3-a)
- **Prof. A. Simu** — Munca unei diriginte în primele luni ale anului școlar (pag. 3-a)
- **Emil Domocoș** — Folosirea inițiativei creatoare a tineretului (pag. 3-a)
- Învățători și profesori propuși candidați în alegerile pentru sfaturile populare (pag. 4-a)
- Cinci ani de activitate a Editurii Tineretului (pag. 4-a)
- Din activitatea organizațiilor U.T.M. din școlile medii tehnice (pag. 4-a)

Să îndrumăm cu grijă pe tinerii învățători

In școlile patriei noastre își desfășoară activitatea de instruire și educare a elevilor un mare număr de pedagogi tineri.

Cei mai numeroși dintre aceștia sunt învățătorii. In fiecare an, numărul celor ce muncesc în școlile elementare se completează cu un mare contingent de cadre noi, cu tineri hotărîți să-și pună toate puterile în slujba nobilei misiuni de educatori.

Tinerii învățători își încep activitatea didactică cu pregătirea primită în școala pedagogică. Oricât de bine ar fi pregătiți, ei întâlnesc în activitatea de fiecare zi din școală probleme noi. Predând lecțiile practice, atunci când erau elevi, ei erau îndrumați de metodiști, de profesori. Acum, în fața lor se ridică probleme mai multe și mai complexe: au de predat nu o lecție, ci un sistem de lecții și poartă răspunderea directă pentru felul cum sunt pregătiți elevii lor.

Pentru a rezolva bine toate aceste sarcini, pentru a obține succese care să-i stimuleze mai mult în muncă și să le sporească entuziasmul cu care au venit în școală, pentru a se desăvârși în procesul muncii pedagogice, tinerii învățători trebue sprijiniți și îndrumați cu toată stăruința.

Partidul și guvernul nostru, întreg poporul muncitor, înconjoară pe învățătorii tineri cu o grijă deosebită. Hotărîrea partidului și guvernului din august 1951 prevede măsuri speciale pentru asigurarea unor condiții cât mai bune de viață și de muncă pentru învățătorii tineri: indemnizație de instalare, cazare prin grija sfaturilor populare, asigurarea posibilităților de a lua masa la cantine, ajutor în privința ridicării calificării prin studiu fără frecvență etc. In raioanele Sibiu, Stalin, Cluj, ca și în numeroase alte raioane ale țării noastre, sfaturile populare, comitetele sindicale și colectivele școlare acordă un mare ajutor învățătorilor tineri, atât în ceeace privește asigurarea unor bune condiții de viață ale acestora cât și în privința perfecționării lor, a ridicării pregătirii lor ideologico-politice și profesionale.

Școala sovietică ne dă exemple minunate de grijă pentru tinerii învățători. Pedagogii sovietici care stăpânesc bine metodele cele mai înaintate de muncă în școală îi îndrumează îndeaproape pe cei tineri.

Ajutorarea cadrelor tinere de către cele cu experiență devine o metodă de muncă din ce în ce mai bine cunoscută și mai larg folosită și în școlile noastre. De pildă, colectivul școlii din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Liești, regiunea Galați, arată o mare grijă pentru îndrumarea învățătorilor care și-au început anul acesta munca didactică. Aceștia au fost ajutați la întocmirea planurilor calendaristice și a planurilor de lecții, precum și la pregătirea lecțiilor, li s'au dat indicații cu privire la confecționarea materialului didactic etc.

Trebue să ridicăm însă calitatea ajutorului dat cadrelor tinere. Ajutorul sistematic și calificat trebue să vină din toate părțile: dela cadrele didactice cu mai multă experiență, dela organele de îndrumare și control, dela organele sindicale, dela cercurile pedagogice, cabinetele pedagogice, dela toți cei care au datoria să ridice calitatea învățământului.

Asistând la lecțiile predate de tânărul învățător, directorul sau învățătorul cu experiență trebue să cunoască în ce privință și în ce măsură acesta are nevoie de sprijin. Pornind de aci, trebue să-l îndrumeze cu privire la cărțile pe care să le citească pentru perfecționarea sa profesională, să-i arate cum să-și întocmească planurile de lecție, cum să se pregătească pentru a preda elevilor cunoștințele la un nivel didactic și științific ridicat, cum să folosească materialul didactic, cum să organizeze controlul cunoștințelor și cum să aprecieze aceste cunoștințe, cum să atragă în activitatea care se desfășoară la lecții un număr cât mai mare de elevi, înlăturând tendința de a vorbi prea mult în clasă — tendință pe care o au mulți învățători tineri etc.

Este deosebită situația învățătorilor care lucrează în colective restrânse, uneori în școli cu două sau chiar cu un singur post. Secțiile de învățământ, metodiștii cabinetelor pedagogice și directorii școlilor de centru au datoria să îndrumeze cu grijă munca acestora, să organizeze schimbul de experiență cu cadrele didactice din școlile apropiate.

Tinerii învățători trebue să primească din partea directorilor un ajutor calificat competent. Se întâmplă însă uneori ca directorii să intre nepregătiți la lecțiile tinerilor pedagogi, fără să cunoască subiectul acestor lecții. Directorii școlilor trebue să înțeleagă că pregătirea lor pentru lecțiile la care asistă este cu atât mai necesară în cazul participării la lecțiile predate de tinerii învățători.

Tinerii învățători trebue să fie antrenați dela început în activitatea colectivă, deoarece aceasta reprezintă unul dintre mijloacele cele mai însemnate nu numai pentru perfecționarea lor profesională, ci și pentru formarea lor ca activiști de nădejde pe tărâmul învățământului, ca oameni care știu să mânuiască cu curaj arma criticii și autocriticii în folosul ridicării necontenite a muncii din școală.

Ajutorarea învățătorilor tineri de către cadrele cu experiență se realizează cu succes numai atunci când există o atitudine justă din partea tuturor cadrelor didactice. Cadrele cu vechime în școală, care au câștigat o experiență bogată, trebue să înțeleagă că, dând ajutor tinerilor, au datoria să le arate nu superioritatea lor, ci dorința de a-i ajuta, dorința de a ridica munca din școală la un nivel înalt.

In unele școli însă, cadrele didactice cu experiență au trezit prin atitudinea lor lipsa de încredere a tinerilor, care n'au primit cu bunăvoință ajutorul, ajungând ei înșiși la îngâmfare și la activitate nemulțumitoare. Iată deci fiecare învățător care stăpânește bine metodele înaintate de predare, care duce o muncă rodnică în școală trebue să înconjoare cu dragoste cadrele tinere și, printr'o atitudine apropiată și înțelegătoare, să stimuleze dorința acestora de a învăța.

Rezultatul muncii desfășurate în școală de către învățătorii tineri depinde în cea mai mare măsură de atitudinea lor față de muncă, de interesul cu care se străduesc să învețe, să-și însușească măestria pedagogică dela cei vârstnici. La baza ridicării nivelului profesional al tinerilor învățători trebue să stea propriul lor efort. Colectivul pedagogic, care are datoria să-i crească, să-i ajute să muncească zi de zi mai bine, are dreptul să pretindă dela ei interes pentru problemele școlii.

O mare răspundere pentru creșterea tinerilor pedagogi revine secțiilor de învățământ. Cu prilejul îndrumării și al controlului executat în școli, inspectorii secțiilor de învățământ trebue să urmărească îndeaproape felul cum muncesc tinerii învățători, felul cum sunt ajutați de colectivele didactice în care lucrează. Cabinetele pedagogice trebue să organizeze o acțiune susținută și sistematică în vederea ridicării cadrelor tinere la nivelul sarcinilor școlii noastre, să-i ajute la însușirea temeinică a bazelor marxism-leninismului, a specialității lor, ferindu-i să cadă pradă teoriilor antistiințifice. Un bun exemplu de grijă față de cadrele tinere îl dă secția de învățământ a raionului Dej. In anul școlar trecut, brigăzile de control din acest raion s'au interesat în mod deosebit de activitatea tinerelor cadre didactice.

Secția de învățământ a regiunii Stalin a prevăzut organizarea periodică a unor ședințe speciale de analiză a muncii în fiecare raion, pentru discutarea problemelor pe care le întâmpină cadrele tinere în munca instructiv-educativă. Concluziile trase în aceste ședințe ajută secția de învățământ să vină în sprijinul învățătorilor tineri cu îndrumări concrete.

Un rol însemnat în acțiunea de ajutorare a tinerilor învățători îl au și comitetele sindicale. Acestora le revine sarcina să organizeze schimbul de experiență, să introducă în ordinea de zi a consfătuirilor de producție problemele privitoare la ajutorarea învățătorilor tineri, să le asigure acestora literatura ideologică, de specialitate și pedagogică de care au nevoie.

Tinerii învățători trebue îndrumați să desfășoare o activitate obștească rodnică, să contribue activ la ridicarea culturală a poporului, la întărirea organizațiilor de pionieri etc.

O mare grijă trebue să acorde organele învățământului și organele sindicale îmbunătățirii continue a condițiilor de viață și de muncă ale tinerilor învățători, strictei aplicări a măsurilor cu privire la aceștia cuprinse în Hotărîrea partidului și guvernului din august 1951. Trebuie înlăturate cu hotărîre asemenea lipsuri ca acele care au existat în raioanele Buhuși și Constanța, unde cadrele tinere, neprimind la timp sprijinul necesar, au luptat cu multe greutăți. Organele învățământului și comitetele sindicale trebue să manifeste mai multă grijă față de oameni, față de tinerii care-și încep munca profesională. Este necesar să se acorde o mare atenție atât problemelor privitoare la cazare, la asigurarea aprovizionării cu lemne și cu mărfuri de larg consum, la darea în folosință a loturilor individuale etc., cât și problemelor privitoare la înlăturarea supraîncărcării tinerilor învățători cu sarcini administrative, la asigurarea unor condiții bune pentru ridicarea calificării lor. Printre acestea, o deosebită importanță o are antrenarea tinerilor învățători la cursurile fără frecvență și organizarea unui ajutor calificat pentru studenții care urmează aceste cursuri.

Tinerii învățători și profesori știu să muncească cu entuziasm, sunt capabili să desfășoare o muncă creatoare, să se avânte cu îndrăzneală în acțiuni care să ridice școala pe trepte mereu mai înalte. Să-i ajutăm să pună întreaga lor putere de muncă, toate posibilitățile lor în slujba îmbunătățirii neîncetate a activității din școli.

Ședința Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

In ziua de 16 noembrie a.c. a avut loc în București o ședință a Prezidiului Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ.

La ordinea de zi a ședinței au fost: analiza activității de asigurări sociale la Universitatea „Victor Babeș" din Cluj; analiza situației cazării și a construcțiilor de locuințe pentru cadrele didactice; discutarea salarizării personalului administrativ și de îngrijire din instituțiile de învățământ, cămine și cantine.

Discuțiile la primul punct din ordinea de zi s'au purtat în jurul referatului comisiei de asigurări sociale a comitetului de instituție al Universității „Victor Babeș" din Cluj și al coreferatului prezentat de o brigadă a C.C. al S.M.I. Problemele privitoare la cazarea cadrelor didactice și la salarizarea personalului administrativ și de îngrijire s'au discutat pe baza unor referate prezentate de secțiile Comitetului Central al S.M.I.

Prezidiul C.C. al S.M.I. a luat o serie de hotărîri în legătură cu problemele discutate.

Prin școlile Patriei noastre

Muncitorii în sprijinul școlii

Oficiul I Producție Sovrompetrol-Moinești, care patronează școala de șapte ani și unitatea de pionieri din comuna Taslău-Lucăcești, raionul Moinești, regiunea Bacău, dă acestei școli un sprijin efectiv. Astfel, pe lângă numeroase ajutoare materiale, întreprinderea a pus la dispoziția școlii un camion pentru a ușura transportul în comun al elevilor care locuiesc departe de școală. Muncitorii, tehnicienii și inginerii se interesează de nevoile materiale ale școlii, organizează întâlniri cu pionierii și elevii și se preocupă de bunul mers al învățăturii.

O excursie de studiu

Elevii claselor V, VI și VII dela școala de șapte ani cu limba de predare maghiară din Reșița au făcut de curând o excursie la izvoarele Clocotici, situate în regiunea înconjurătoare. Ei au fost însoțiți de profesorii de specialitate, care își întocmiseră dinainte un plan amănunțit al obiectivelor și al desfășurării excursiei.

Cu prilejul acestei excursii, elevii clasei a V-a au făcut lucrări practice în legătură cu cunoștințele despre fenomenele naturii și despre punctele cardinale pe care le studiaseră de curând la geografie. Elevii clasei a VI-a au schițat harta regiunii, iar elevii clasei a VII-a au adunat plante pentru ierbarul școlii.

După terminarea excursiei, elevii au descris impresiile lor în lucrările scrise întocmite la lecțiile de limba română și de limba maghiară.

G. BACH

In vizită la Muzeul Româno-Rus din Craiova

Insoțite de profesoara lor de istorie, pionierele și elevele claselor a VII-a și a VIII-a dela școala medie nr. 1 de fete din Craiova au vizitat de curând Muzeul Româno-Rus din orașul lor.

Arătând elevelor tablourile și documentele istorice expuse la acest muzeu, tovarășa profesoară le-a vorbit pe larg despre legăturile dintre poporul rus și poporul nostru, legături economice, politice, culturale și militare care au constituit pentru poporul nostru un puternic factor de progres.

Tinerele vizitatoare au citit cu mult interes un fragment din scrisoarea trimisă în anul 1598 de Feodor, țarul Rusiei, către Mihai Viteazul, domnitorul Țării Românești: „Am hotărît ca tu, Mihai Voevod, să fii în grația noastră și de acum înainte, să te apărăm de toți dușmanii tăi".

Elevele au urmărit cu interes documentele care oglindesc eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică și relațiile dintre U.R.S.S. și țara noastră după 23 August 1944, și au ascultat cu mare atenție explicațiile date.

Vizita la Muzeul Româno-Rus a întărit și mai puternic, în inimile elevelor, sentimentul de dragoste și recunoștință față de Uniunea Sovietică, față de popoarele sovietice.

I. CALIN

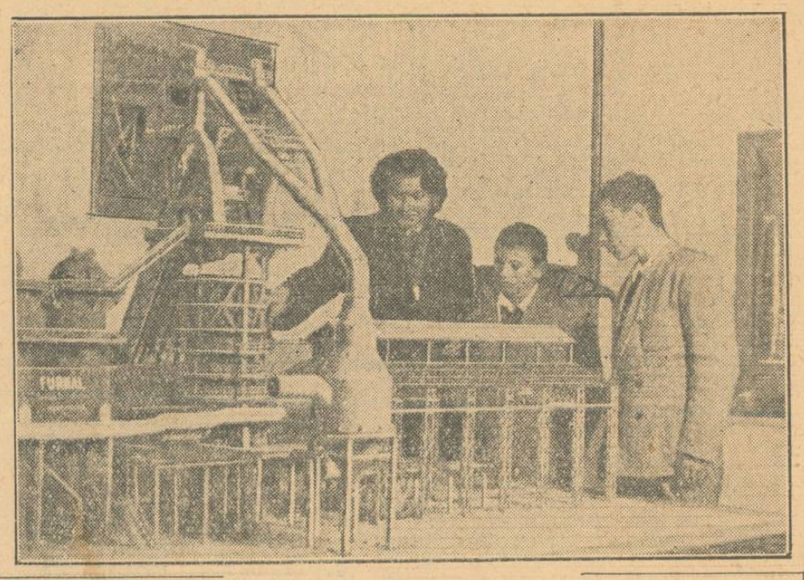

Expoziția „Rezervele de Muncă" din Capitală înfățișează sutelor de cetățeni care o vizitează zilnic succesele pe care le dobândesc elevii școlilor profesionale din țara noastră, condițiile de muncă și de viață care le sunt asigurate de regimul democrat-popular. In clișeu: *Un aspect al Expoziției.*

Cinci ani dela înființarea „Institutului Maxim Gorchi"

Sâmbătă 14 noembrie, cadrele didactice și studenții Institutului Pedagogic de Limba și Literatura Rusă „Maxim Gorchi" au sărbătorit 5 ani dela înființarea acestui institut.

Deschizând festivitatea, tov. Nicolae Pascu, rectorul institutului, a arătat, cu exemple grăitoare, desvoltarea pe care a căpătat-o institutul în acești cinci ani, prin grija deosebită a partidului și guvernului.

In timp ce în anul 1948 institutul funcționa doar cu o singură facultate, în anul școlar 1953—1954 funcționează cu 3 facultăți: Facultatea de Limba și Literatura Rusă, care pregătește profesori de limba rusă pentru școlile medii și institutele de învățământ superior, Facultatea de Limba Rusă, care pregătește cadre de traducători calificați și Facultatea de Limba Rusă cu durata de 2 ani, care pregătește profesori pentru clasele V—VII ale școlilor de șapte ani.

O contribuție de cea mai mare însemnătate la ridicarea continuă a nivelului muncii didactice și științifice din institut o aduc profesorii sovietici. Aceștia dau colectivului didactic și studenților îndrumări deosebit de valoroase, își împărtășesc experiența didactică și științifică, determinând astfel un nivel înalt al muncii profesorilor și studenților.

Intâlnire cu un stahanovist

De curând, la școala de șapte ani nr. 50 de băieți din București a avut loc o întâlnire a elevilor cu maistrul stahanovist Gheorghe Corcodel, secretarul organizației de bază U.T.M. dela Uzinele Chimice Române, întreprindere care patronează școala aceasta.

Scopul întâlnirii era ca elevii să cunoască unele aspecte din activitatea tânărului stahanovist, a uzinei unde lucrează, să înțeleagă cum a fost ajutat în obținerea acestui titlu de cinste, cum aplică metodele înaintate ale muncitorilor sovietici etc.

Entuziasmul cu care l-au primit copiii pe tânărul stahanovist la intrarea în sală l-a făcut să se simtă dela început apropiat de ei și să le povestească, ca unor vechi prieteni, despre munca lui și a tovarășilor din uzină, despre realizările lor.

Stahanovistul a vorbit pe larg despre brigada sa, formată din cinci tineri, pentru a căror pregătire tehnică și politică a muncit mereu, despre planul lor de muncă și despre realizările lor. Elevii au aflat apoi în ce constă fiecare din metodele care au ajutat brigăzii să obțină aceste realizări: metodele de muncă sovietice inițiate de Valentina Hrisanova, Voroșin, Ciutchih, Cotlear. Elevii au aflat despre străduința tânărului stahanovist pentruca tovarășii din brigadă să fie nu numai fruntași în producție, ci și fruntași în întrecerile sportive, la cor și, mai ales, în cadrul învățământului politic.

Auzind în ce condiții bune trăește tovarășul Corcodel, cum și-a petrecut el concediul de odihnă, ce preocupări variate are, elevii s'au convins încă odată de grija regimului nostru pentru bunăstarea materială și culturală a oamenilor muncii, de prețuirea acordată celor care se disting în muncă.

Pe elevi i-a impresionat dorința tovarășului Corcodel de a-și îmbogăți necontenit cunoștințele printr'o lectură variată și, în general, dragostea sa de viață. El le-a mărturisit că-i place teatrul, muzica, sportul, literatura și i-a îndemnat să iubească viața și să lupte pentru ca ea să devină tot mai frumoasă.

Multe ar mai fi vrut copiii să afle și deaceea nu pridideau cu întrebările. S'au interesat ce cărți citește acum tovarășul Corcodel, ce sporturi practică, cum își pianifică timpul ca să se poată ocupa cu atâtea.

Intâlnirea nu a luat sfârșit în sală, deoarece copiii nu se îndurau să se despartă de tovarășul care le-a spus atâtea lucruri interesante. El a plecat din școală înconjurat de copii, răspunzând în continuare, pe stradă, la întrebările ce-l năpădeau.

L. DAVIDESCU

Răspândesc cunoștințele pedagogice

Pentru a organiza mai temeinic munca de răspândire a cunoștințelor pedagogice în rândurile părinților, cadrele didactice dela școala medie de zece ani din Tulcea au hotărît încă dela începutul anului școlar să țină în fața acestora un ciclu de conferințe cu teme privitoare la educarea copiilor în familie. Până acum au fost ținute două asemenea conferințe, cu temele: „Regimul elevului acasă" și „Cum să-i învățăm pe copii să se poarte cuviincios".

La practica pedagogică

Studenții din anul IV al facultății de istorie a Universității „C. I. Parhon", au intrat într'o perioadă foarte importantă a vieții lor studențești, aceea a practicii pedagogice.

Până la 14 decembrie vor avea loc — așa cum prevede planul privitor la practica pedagogică — 55 de lecții, pe care studenții le predau ca referenți sau coreferenți, la școala de băieți nr. 9 și la centrul școlar nr. 4-13. In acest interval, fiecare student va susține câte un referat și un coreferat. Pentru unele lecții mai complexe s'au programat chiar câte doi referenți și doi coreferenți. Astfel, lecția „Influența mișcării revoluționare din Rusia asupra mișcării muncitorești din țara noastră", a avut ca referenți pe studenții Gheorghe Rădulescu și Aurelia Răducănescu, iar studenții Ilie Puia și Constanța Ionică Badea au fost coreferenți.

Studenții manifestă un interes deosebit pentru lecțiile practice. Ei se pregătesc temeinic și conștiincios pentru referatele și coreferatele pe care le susțin, aplicând cu succes în practică cunoștințele teoretice însușite la cursuri, seminarii și consultații.

N. DOBRE

La școala mixtă cu limba de predare maghiară din București

Sub regimul burghezo-moșieresc, minorităților naționale din țara noastră le era răpit dreptul la școală în limba maternă. In anii puterii populare, lucrurile s'au schimbat fundamental. In țara noastră există astăzi un mare număr de școli de toate gradele în care predarea se face în limbile materne ale minorităților naționale. Una din aceste școli este școala mixtă cu limba de predare maghiară din București, clădire frumoasă, cu săli care sclipesc de curățenie.

Colectivul școlii mixte cu limba de predare maghiară din Capitală își sporește eforturile pentru a obține noi succese în întâmpinarea alegerilor de deputați în sfaturile populare.

Profesorii acestei școli luptă pentru îmbunătățirea procesului de învățământ, a frecvenței și a disciplinei.

De curând, în școală s'a încheiat primul pătrar. Cadrele didactice și elevii s'au bucurat de rezultatele bune obținute și s'au hotărît să lupte cu mai multă dârzenie pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură.

Colectivul pedagogic al școlii, în frunte cu tovarășa directoare, muncește mult și perseverent. Cadrele didactice nu precupețesc niciun efort pentru a da patriei cadre cât mai bine pregătite.

Școlile rezervelor de muncă — izvor de cadre pentru industria noastră socialistă

Ing. Ștefan Marton
Director general al Direcției generale a rezervelor de muncă din Ministerul Învățământului

Acțiunea de pregătire a cadrelor de muncitori necesari industriei noastre socialiste prezintă o deosebită importanță. Rezolvarea justă a acestei probleme contribue în largă măsură la dezvoltarea continuă a economiei patriei noastre.

Reforma învățământului, înfăptuită în anul 1948, a constituit un punct de cotitură în ceeace privește pregătirea cadrelor necesare tuturor ramurilor economiei noastre naționale. Paralel cu lupta pentru asigurarea cadrelor tehnice medii și superioare, partidul și guvernul nostru au organizat și pregătirea de muncitori calificați din rândurile tineretului, în proporție de masă. Pe baza experienței bogate a Uniunii Sovietice în domeniul organizării învățământului profesional, în țara noastră au luat ființă școlile profesionale ale rezervelor de muncă.

Dela început, în aceste școli s'au asigurat condiții materiale bune de muncă. Programele școlare și metodele de predare folosite în aceste școli au ca obiectiv asigurarea unei bune pregătiri a elevilor, atât din punct de vedere științific, cât și din punct de vedere tehnic. Folosindu-se bogata experiență sovietică, aceste școli au fost reprofilate, întreaga lor activitate fiind legată de specificul uzinelor sau fabricilor pe lângă care fac practică elevii. In urma reprofilării școlilor a fost introdusă metoda sovietică de instruire rațională a elevilor prin alternarea lecțiilor teoretice cu cele practice și predarea lecțiilor în cadrul cabinetelor școlare, înzestrate cu un bogat material didactic. Astfel s'au pus bazele unui învățământ științific, pentru făurirea unui muncitor de tip nou, caracterizat printr'o înaltă stăpânire a meseriei, printr'un înalt nivel cultural, politic și ideologic.

Statul nostru democrat-popular asigură elevilor din școlile rezervelor de muncă întreținerea complect gratuită pentru întreaga perioadă a școlarizării, le asigură echipament, cărți, rechizite, materialul didactic necesar etc.

Rețeaua școlilor rezervelor de muncă crește mereu pe tot cuprinsul patriei noastre. Centrul școlar dela Reșița, adevăratele orașe ale tineretului dela Orașul Stalin și Păltiniș sunt exemple ale dragostei și grijii părintești ce o poartă Partidul Muncitoresc Român și Guvernul Republicii noastre viitorilor muncitori.

Școlile profesionale din sistemul rezervelor de muncă au și dat patriei zeci de mii de muncitori calificați. Mulți dintre ei sunt astăzi fruntași în producție și stahanoviști. Tânărul Pirovan Nicolae, laminorist, absolvent al centrului școlar profesional siderurgic din Hunedoara — de exemplu — a organizat, după intrarea lui în producție, o brigadă care, datorită priceperii sale, a ajuns o brigadă fruntașă. El însuși a fost confirmat stahanovist.

Pentru a se asigura o cât mai temeinică pregătire a viitorilor muncitori calificați, în școlile profesionale ale rezervelor de muncă se acordă o deosebită importanță educației politice a elevilor. Aceasta se face prin ore speciale de educație politică, prevăzute în planul general de învățământ teoretic. Elevii învață să cunoască și să iubească trecutul glorios de luptă al poporului nostru, realizările obținute de clasa muncitoare sub conducerea partidului în lupta pentru instaurarea regimului de democrație populară, pentru construirea socialismului.

Partidul și guvernul patriei noastre acordă o grijă deosebită ridicării nivelului cultural al elevilor din școlile profesionale. In acest scop sunt organizate sute de biblioteci cu zeci de mii de volume tehnice, științifice, politice, ideologice și literare. Numai biblioteca centrului școlar profesional din Păltiniș are circa 10.000 volume. In timpul liber, elevii citesc diferite cărți, iau parte la munca cercurilor de specialitate, se întâlnesc cu fruntași în producție și stahanoviști, cu scriitori și oameni de știință din patria noastră.

Un rol important în vederea ridicării continue a nivelului cultural-educativ al elevilor școlilor profesionale îl are revista „Rezervele de Muncă", revistă care apare lunar într'un tiraj de 18.000 exemplare.

In școlile profesionale din sistemul rezervelor de muncă se acordă o deosebită atenție și educației artistice. Ansamblul de cântece și dansuri al rezervelor de muncă, format din elementele cele mai talentate ale echipelor artistice din școli, a înregistrat un deosebit succes în cadrul concursurilor susținute la cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Zeci de mii de elevi ai școlilor din sistemul rezervelor de muncă își petrec vacanțele de vară în numeroasele tabere de odihnă amenajate în stațiunile balneare și climaterice ale patriei noastre.

Numeroase terenuri sportive, precum și un bogat echipament sportiv, dau elevilor posibilitatea să practice larg cultura fizică și sportul. Crearea asociației centrale de cultură fizică și sport „Rezervele de Muncă" contribue în largă măsură la desvoltarea multilaterală a elevilor din aceste școli.

Pe lângă școlile profesionale care pregătesc cadre pentru mai multe meserii dintr'o ramură industrială, Direcția generală a rezervelor de muncă din Ministerul Invățământului are în preocuparea sa și organizarea școlilor de pe lângă fabrici și uzine (S.F.U.), cu durata de școlarizare de 6 luni. Aceste școli pregătesc cadre de muncitori în domeniul minier, petrolifer și de construcții. Direcția generală a rezervelor de muncă, urmărind traducerea în viață a Hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru creșterea continuă a nivelului de viață material și cultural al poporului muncitor, asigură o dezvoltare permanentă a școlilor profesionale și a școlilor de pe lângă fabrici și uzine în domeniul construcțiilor. In acelaș timp se creează școli de tip S.F.U. pentru tractoriști, asigurându-se astfel pregătirea cadrelor de muncitori necesari transformării socialiste a agriculturii. Direcția generală a rezervelor de muncă din Ministerul Invățământului dă un sprijin permanent școlilor profesionale din ramurile industriei ușoare, dependente de ministerele de resort, asigurându-le diferite materiale didactice și indicându-le, pe baza experienței acumulate, metodele ce trebue folosite în domeniul organizării și desfășurării învățământului profesional.

Dezvoltarea rapidă a economiei noastre naționale, pusă în slujba ridicării necontenite a nivelului material și cultural al poporului muncitor, pune în fața noastră sarcina pregătirii unor noi cadre de muncitori calificați, capabili să mânuiască tehnica cea mai înaintată. Aceasta cere conducerilor și cadrelor din școlile profesionale o continuă perfecționare a muncii lor cu elevii. Este necesar să folosim toate posibilitățile care ne stau la îndemână pentru a deprinde pe elevi, încă de pe băncile școlii, cu cele mai înaintate metode de muncă.

Sarcinile pe care partidul și guvernul le pun în fața școlilor din sistemul rezervelor de muncă sunt sarcini deosebit de importante. Prin eforturile și străduința comună a tuturor celor care se încadrează în învățământul profesional — elevi, maiștri-instructori și profesori — aceste sarcini pot fi realizate cu succes.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Niciun minut pierdut

Însemnări dela lecție

Clavdia Constantinovna Neverova, învățătoare la școala cu două posturi din Naberejnăe Morcveși și directoare a acestei școli, nu tolerează șablonul. Fiecare din lecțiile ei se distinge prin originalitatea metodică, prin noutatea creatoare a procedeelor.

Învățătoarea începe lecția curentă la clasele I-a și a III-a nu prin verificarea temelor făcute acasă, ci prin explicarea temei la care elevii vor lucra independent în clasă.

Elevii clasei I-a au o lecție de aritmetică consacrată adunării și scăderii numerelor cu o singură cifră fără a depăși numărul 10. Clavdia Constantinovna le propune să rezolve câteva exerciții de adăugare a numărului 4, care sunt scrise pe tablă. Acasă, copiii au executat o temă cu o operație analoagă, deaceea nu trebue să li se explice prea mult ce au de făcut.

Elevii clasei a III-a au o lecție de cetire, în care fac cunoștință cu elementele studiului naturii. Data trecută ei au aflat despre cel mai înrăit dușman al agriculturii — pirul — și au început să citească bucata „Războiul de pe ogoare". In această bucată e vorba de diferite feluri de buruieni pe care copiii le cunosc în parte din timpul lucrărilor de vară pe lotul școlar. Acum ei au aflat varietățile buruienilor, au înțeles unele din proprietățile lor și au învățat să le recunoască după semnele exterioare. Acasă, copiii a trebuit să facă o scurtă descriere a fiecărei buruieni după natură.

Învățătoarea pune pe doi elevi să citească încă odată partea din text cunoscută dinainte și să caracterizeze buruienile după exteriorul lor. Apoi propune clasei să se gândească la răspunsurile orale care trebue date la întrebările scrise pe tablă: „Ce buruieni cunoașteți voi?", „După ce se cunosc buruienile?", „Prin ce deosebim pirul de grâu?", „Unde se întâlnesc buruienile?", „Ce răpesc buruienile plantelor de cultură?"

Mulți dintre elevii clasei I-a au și rezolvat în acest timp exercițiile. Învățătoarea le dă foi pregătite dinainte, cu exerciții suplimentare.

Plimbându-se printre bănci, Clavdia Constantinovna reușește să verifice cum au rezolvat copiii exercițiile date acasă (caietele stau deschise pe marginile băncilor). Se constată că unul dintre elevi a făcut o greșeală: adunând 4 cu 3 a obținut, nu se știe din ce cauză, 6. Deaceea, începând verificarea temei, învățătoarea pune întrebări în primul rând acestui elev. In clasă, el a rezolvat bine exercițiile.

— Iar acum adaugă la mașina de socotit cu bile patru la trei și socotește cu voce tare — îl roagă ea pe elev.

— La început pun trei unități — începe cu siguranță elevul — la trei adaug prima unitate — va fi patru, la patru adaug a doua unitate — va fi cinci...

— Răspunsul este exact. Elevul își reprezintă cu preciziune numerele cu o singură cifră și a învățat să facă operațiuni de adunare.

— Dece totuși în caietul tău, când ai adăugat patru la trei, ai obținut șase — îl întrebă învățătoarea. Ai verificat exercițiile după rezolvare?

— Nu.

— Tocmai deaceea nici n'ai observat greșeala. Altă dată să nu uiți să controlezi rezolvarea.

Și ceilalți elevi rezolvă bine exercițiile. Apoi, învățătoarea execută cu elevii operații de scădere a numărului 4 din numere cu o singură cifră. Cu acest prilej ea folosește adeseori tablouri, tabele, mașina de socotit, îi pune pe copii să facă scăderea cu bețișoare. In acelaș timp, învățătoarea urmărește cu atenție activitatea elevilor din clasa a III-a și, observând că doi dintre ei au terminat lucrarea, pune pe bănci le lor fișe cu întrebarea suplimentară: „Cum împiedică buruienile desvoltarea plantelor de cultură?"

Dela exerciții, învățătoarea trece la rezolvarea problemelor referitoare la scăderea numărului 4. Comunicând elevilor datele problemei: un colhoznic are șapte oi, dintre care patru sunt negre — învățătoarea le cere să spună ce nu este cunoscut în problemă.

Văzând că elevii întâmpină greutăți, tov. Neverova le pune întrebări ajutătoare:

— Noi cunoaștem câte oi sunt în total?

— Cunoaștem. In total sunt 7 oi.

— Dar știm oare câte oi negre sunt?

— Știm. Sunt patru oi negre.

— Atunci ce nu știm?

— Nu știm câte oi albe sunt.

In felul acesta, elevii sunt îndrumați să determine întrebarea problemei.

Lor le vine mai greu să înțeleagă ce operație trebue să facă pentru a rezolva problema. La aceasta îi ajută tabloul aritmetic, pe care învățătoarea l-a pregătit dinainte. Pe tablou sunt 7 oi. Patru negre, celelalte albe. Acum, pentru elevi nu mai este o greutate să înțeleagă că pot rezolva problema scăzând patru oi din șapte oi.

Convingându-se că toți copiii au înțeles cum trebue să lucreze problema, Clavdia Constantinovna le dă pentru rezolvare probleme analoage, numai cu alte numere și alte obiecte. De pildă: „In parc sunt 8 arbori, dintre care patru stejari și restul mesteacăni. Ce întrebare trebue să punem la această problemă? Cum vom rezolva problema?"

Acum, învățătoarea lucrează cu copiii din clasa a III-a. Observațiile practice din timpul verii și cunoașterea buruienilor la lecția precedentă au ușurat în mare măsură efectuarea temei. Copiii au dat răspunsuri corecte la toate întrebările. E adevărat că unele din răspunsuri nu erau complecte, dar au fost complectate de colegi.

Din cetirea mai departe a textului, elevii află cum se înmulțesc buruienile și cum trebue să luptăm împotriva lor. Învățătoarea le explică pe loc măsurile luate de partid și guvern pentru dezvoltarea continuă a agriculturii, pentru mărirea producției de culturi cerealiere și leguminoase, pentru ridicarea mecanizării lucrărilor și pentru ridicarea nivelului agrotehnicii, pentru reducerea normelor cotelor obligatorii de produse agricole predate statului. Clavdia Constantinovna explică copiilor că toate aceste măsuri sunt îndreptate spre îmbunătățirea continuă a vieții poporului.

După ce s'a convins că elevii din clasa III-a pot să reproducă pe scurt textul cetit și folosesc just expresiile din carte, învățătoarea scrie pe tablă întrebările. Acasă, elevii trebue să răspundă în scris cum pot înăbuși buruienile plantele de cultură, cum dăunează ele plantelor și ce trebue făcut pentru nimicirea lor. In prealabil, copiii răspund oral la aceste întrebări. Acum, învățătoarea este sigură că tema dată pentru acasă va fi bine îndeplinită.

Elevii din clasa I-a au rezolvat bine și corect problemele. Tov. Neverova le dă pentru acasă probleme analoage. Ea verifică totuși, în prealabil, dacă toți copiii au înțeles problemele. Ea știe că o temă dată pentru acasă, atunci când este bine explicată, ajută la fixarea cunoștințelor elevilor și ușurează organizarea muncii independente la lecție. Clavdia Constantinovna privește lucrarea făcută acasă ca o parte inseparabilă a muncii independente a elevilor în clasă. Deaceea, ea explică minuțios elevilor fiecare temă independentă care, în condițiile muncii cu două clase, constituie momentul cel mai important al lecției. Ea nu dă niciodată clasei o lucrare independentă dacă nu este ferm convinsă că toți copiii o vor îndeplini cu succes.

Are o mare importanță priceperea învățătoarei de a ține seama de particularitățile individuale ale fiecărui copil. Pentru elevii cei mai buni ea are întotdeauna pregătite teme suplimentare. Copiilor mai slabi, învățătoarea le dă la început lucrări independente ușoare, deoarece o lucrare peste puterile copilului îi poate provoca acestuia un sentiment de neîncredere în forțele sale.

Așa munceste Clavdia Constantinovna Neverova, una dintre cele mai bune învățătoare din R.S.S.A. Tătară. Ea obține în fiecare an succese depline la învățătură ale elevilor săi.

R. ILIALOV

O jumătate de secol în școală

De curând, oamenii muncii din orașul Murom au sărbătorit aniversarea a 50 de ani de muncă în școală a profesorului de biologie A. A. Vaghin dela școala medie nr 12 de fete.

Acum o jumătate de secol, absolvind seminarul pedagogic, A. A. Vaghin, fiu de țăran, și-a început munca pedagogică. Timp de 29 de ani el a lucrat în școlile din Murom. Minunat profesor de biologie, iubitor pasionat al naturii și neobosit cercetător al regiunii sale, el transmite cu pricepere cunoștințele și dragostea sa de natură elevilor.

In cadrul consfătuirilor pedagogice regionale A. A. Vaghin a expus referate interesante despre experiența educării concepției materialiste a elevilor la lecțiile de biologie, despre politehnizarea în predarea biologiei în școală etc.

Profesorul A. A. Vaghin este plin de energie și își îmbogățește necontenit cunoștințele. Vizitator permanent al bibliotecii orășenești, el lucrează în prezent la o nouă expunere despre lupta științei pentru prelungirea vieții.

Librărie mobilă

In capul satului a apărut un autobuz. Este librăria mobilă a Direcției Librăriilor din Ministerul Culturii al Azerbaidjanului. In școală încep să se vândă cărți. Pe mese sunt expuse numeroase cărți din toate domeniile: manuale pentru toate clasele, cărți de metodică pentru cadrele didactice, ultimele cărți apărute în domeniul literaturii și al ideologiei

Copiii din sat privesc cu ochi mari frumoasele cărți scrise în limba rusă, azerbaidjană și armeană. Ei cumpără cărți de Puschin, Necrasov, Tolstoi și Maiacovschi, traduse din limba rusă.

Intr'o jumătate de zi, cât a stat librăria mobilă în școală, elevii au cumpărat 300 de cărți, multe caiete și creioane.

Creatorii atlasului

In prezent se desfășoară în Uniunea Sovietică o muncă intensă de elaborare a unui atlas al limbii ruse La această muncă participă studenți și aspiranți ai institutelor pedagogice, cadre didactice și elevi precum și colhoznici dintr'o serie de regiuni ale R.S.F.S.R. Toți aceștia culeg cu grijă zicători populare, comparații plastice etc., menite să îmbogățească limba rusă. Până astăzi au apărut două volume ale acestui atlas și se pregătește editarea celui de al treilea.

In vara aceasta s'a continuat munca de studiere a limbii din regiunile Vologda și Kirov. Un grup de studenți din Leningrad, sub conducerea tovarășei Lebedeva, profesoară la catedra de limba rusă a Universității „A. A. Jdanov", a vizitat diferite raioane ale regiunii Vologda. Tinerii au studiat dialectele locale, culegând material pentru atlas, stând de vorbă cu colhoznicii, tăietorii de lemne, plutașii și vânătorii din regiune.

Participanții la expediția dialectologică au fost întâmpinați cu căldură de către colhoznici, învățători și comsomoliști din școlile sătești care i-au ajutat în muncă, făcându-le cunoștință cu oamenii din partea locului care cunosteau denumirile vechi ale diferitelor obiecte casnice, opere de folclor etc.

Expediția a adus materiale din 6 raioane ale regiunii Vologda. După prelucrarea materialului, participanții la expediție vor lucra sub conducerea celor care elaborează cel de al III-lea volum al atlasului de limba rusă.

De curând a avut loc alegerea noilor academicieni la Academia de Științe a U.R.S.S.

In clișeu (dela stânga la dreapta): Academicienii Innochentii Gherasimov (secția geografie — studiul solului), Alexandr Vinogradov (chimie analitică), Vladimir Enghelhard (biochimie), Constantin Ostrovitianov (economie), Dmitrii Șcerbacov (geologie-geochimie), aleși, impreună cu alți oameni de știință, de adunarea generală a Academiei de Științe a U.R.S.S.

Unele probleme ale învățământului superior agricol

Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al P.C.U.S. cu privire la măsurile pentru continua desvoltare a agriculturii sovietice, întâmpinată cu entuziasm de poporul sovietic, a constituit un puternic imbold pentru toate cadrele școlilor superioare agricole din U.R.S.S. Partidul a deschis în fața profesorilor universitari și a întregului personal didactic al institutelor agricole de toate specialitățile noi perspective de desvoltare a activității didactice, științifice și practice, îndreptată spre realizarea programului unei rapide ridicări a agriculturii, creerii unei abundente de produse agricole și satisfacerii nevoilor în creștere ale populației în ceeace privește mărfurile alimentare, precum și a nevoilor industriei ușoare și alimentare.

Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinii continuei desvoltări a agriculturii este necesar să ne concentrăm atenția asupra problemelor principale.

In pregătirea cadrelor agronomice de înaltă calificare există succese incontestabile Pași deosebit de importanți s'au făcut după sesiunea din 1948 a Academiei Unionale de Științe Agricole, odată cu victoria orientării miciuriniste în agrobiologie. Un mare avânt în viața institutelor agricole a fost provocat de Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și de măsurile Guvernului Sovietic pentru continua dezvoltare a științei și învățământului superior.

Ridicarea calității pregătirii specialiștilor pentru agricultură a fost influențată serios de intensificarea rolului metodelor active de predare, de îmbunătățirea învățământului practic, de înzestrarea institutelor cu utilaj, ridicarea calificării cadrelor didactice și dezvoltarea muncii de cercetări științifice. Dar oricât de însemnate ar fi succesele obținute în perioada de după război, în pregătirea agronomilor există încă lipsuri serioase, care devin deosebit de evidente acum, în lumina Hotărîrii Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.

Una din măsurile necesare pentru înlăturarea acestor lipsuri este de a intensifica studierea de către studenți a bazelor teoretice ale mecanizării agriculturii și ale exploatării parcurilor de mașini și tractoare, acordându-se mai multă atenție instruirii lor practice.

Una din cele mai însemnate metode active de predare este desfășurarea activității practice de laborator pe baza principiului studierii individuale a unor anumite teme. Aceste teme trebue să includă elemente de cercetare științifică și să se bazeze pe cerințele practicii. In procesul de studiere a acestor teme, studentul poate să repete experiențe pe care le-a executat înainte, să experimenteze efectul procedeelor agrotehnice, să urmărească diferite procese.

Instruirea practică a studenților din institutele agronomice trebue să se bazeze pe îndeplinirea unor lucrări într'adevăr necesare, iar nu a unor lucrări inventate „pentru practică". Lucrările de practică trebue să aibă un obiect determinat și stabilit pentru toată perioada practicii (loturi de semănături, plantații de pomi fructiferi, sectoare de seră, grupe de animale, mașini etc.).

Sistemul practicii în producție trebue organizat în așa fel încât, trecând din an în an, dela o lucrare la alta, studentul să-și însușească — într'o ordine justă din punct de vedere metodic — procedeele și metodele practice de obținere a unor recolte înalte, a unei înalte productivități a vitelor etc. Începând cu însușirea tehnicii diferitelor operațiuni și trecând treptat la procesele mai complexe, instruirea practică a studenților trebuie să se termine prin obținerea deprinderilor de organizare a producției agricole în întregime, în toate sezoanele. Conducătorii practicii sunt obligați să controleze nu numai timpul necesar pentru muncă, dar și cantitatea și calitatea ei precum și producția obținută. Perfecționarea instruirii practice a studenților trebuie să fie deasemenea îndreptată spre întărirea legăturii dintre institute și producție, spre acordarea unui ajutor real colhozurilor, S.M.T. și sovhozurilor. Uriașa armată a studenților poate fi folosită pentru îndeplinirea unei intense munci de ridicare a nivelului agriculturii sovietice.

(După un articol din „Vestnic vissei școli", de prof. doctor P. I. Potgornii, dela Institutul Agricol din Voronej).

Viitorii inovatori

Cercul tinerilor tehnicieni ai școlii medii nr. 99 din Novosibirsc cuprinde peste 150 de elevi din clasele V—X. Acest cerc are secții de construcții, radio, foto, navo și aeromodelism.

In secțiile de modelism elevii confecționează modelele celor mai noi tipuri de vase și avioane. Toate modelele funcționează și unele din ele sunt conduse prin radio.

Cercul tinerilor tehnicieni contribuie serios la îmbogățirea laboratorului de fizică al școlii. Sub conducerea profesorului de fizică, A. I. Romanovschi, elevii au confecționat peste 200 de aparate de laborator.

Membrii cercului au electrificat cabinetul de fizică, instalând prize pe toate mesele de laborator. S'a amenajat un ecran care se ridică și se lasă automat. La lecțiile de fizică se folosesc adesea aparatul cinematografic și epidiascopul existente în școală. Cu ajutorul acestor aparate, profesorii pot proiecta pe ecran orice desen, schemă, schiță sau portret.

Poporul muncitor — adevăratul stăpân și făuritor al destinelor țării

Alegerile de deputați în sfaturile populare, care vor avea loc la 20 decembrie a.c. constituie o nouă expresie a faptului că în statul nostru democrat-popular poporul își făurește singur destinele. Sfaturile populare, care reprezintă temelia politică a regimului nostru, întruchipează un principiu de bază al democrației socialiste și anume atragerea maselor la conducerea treburilor obștești. Sute și sute de mii de oameni ai muncii de la orașe și sate sunt chemați să participe prin sfaturile populare, în calitate de deputați, membri ai comisiilor permanente, membri ai activelor de cetățeni etc, în munca de conducere a treburilor statului, la organizarea și conducerea economiei și culturii noastre.

Sistemul electoral pe baza căruia vor avea loc alegerile dela 20 decembrie, bazat pe principiile profund democratice ale noii noastre Constituții, oglindește deasemenea caracteristica fundamentală a democrației noastre — asigurarea participării active a maselor la conducerea statului. In acest spirit sunt garantate celor ce muncesc dreptul de a alege și de a fi aleși, dreptul de a-și exprima în mod liber voința, exercitându-și dreptul de vot direct, egal și secret. Legea electorală asigură maselor muncitoare toate condițiile de a alege în mod liber în organele locale ale puterii de stat pe cei mai buni fii ai poporului muncitor, pe acei oameni înaintați, fruntași în producție, în viața politică și culturală a țării, care și-au dovedit prin fapte devotamentul față de popor.

Această realitate din țara noastră demască cu putere minciuna odioasă a „democrației" burgheze, a cărei trăsătură principală este îndepărtarea maselor de la viața politică și dela conducerea statului. In lumea capitalistă, alegerile reprezintă o farsă sinistră, folosită pentru camuflarea dictaturii sângeroase a monopolurilor.

Ceeace deosebește în mod radical democrația noastră populară de putreda democrație burgheză este faptul că, în timp ce în primul caz puterea se află în mâinile clasei muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare, iar întreaga viață politică și de stat se bazează pe principiul că masele sunt acelea care făuresc istoria, în cel de al doilea caz puterea este apanajul unui pumn de exploatatori care, pentru a-și menține dominația, au nevoie ca poporul să fie o masă amorfă, pasivă, lipsită de posibilitatea unei activități conștiente.

*

Ideologii claselor exploatatoare au fluturat întotdeauna numeroase teorii reacționare, menite să înfățișeze masele populare ca un material inert în mâinile unor „eroi", ale unor „personalități alese", în virtutea voinței cărora s'ar fi făurit istoria tuturor veacurilor. La baza tuturor teoriilor idealiste care împărțeau societatea în „eroi" atotputernici și „gloate" pasive, a stat întotdeauna intenția de a justifica exploatarea, de a condamna masele de milioane ale poporului la o veșnică robie, de a le sustrage dela lupta revoluționară pentru eliberare de sub jugul exploatării.

Dezvăluirea legilor obiective ale dezvoltării sociale și, pe această bază, a rolului creator al maselor populare în făurirea istoriei a fost posibilă numai de pe pozițiile clasei muncitoare, de pe pozițiile învățăturii marxist-leniniste. Marxism-leninismul pornește dela ideea că fenomenele sociale nu pot fi explicate prin concepțiile oamenilor, ci prin condițiile vieții materiale a societății, pe baza schimbării modului de producție a bunurilor materiale. Marxism-leninismul arată că istoria societății trebue privită ca un proces natural, subordonat legilor obiective care nu depind de voința și conștiința oamenilor. Dar această nu înseamnă că oamenii sunt neputincioși. Necesitatea istorică acționează prin oameni. Milioanele de oameni sunt cei care fac istoria. Oamenii, producătorii tuturor bunurilor materiale, sunt cel mai important element al forțelor de producție ale societății, astfel că istoria societății este istoria producătorilor de bunuri materiale, istoria maselor muncitoare.

Marxism-leninismul ne învață că în viața societății pot juca un rol pozitiv numai acele personalități ale căror idei și acțiuni reflectă cerințele legilor obiective de dezvoltare a societății, cerințele și nevoile claselor avansate.

Teoriile idealiste cu privire la rolul minor al maselor în desfășurarea procesului istoric au avut și în țara noastră o circulație răspândită.

Cu un dispreț fără margini, Gheorghe Brătianu numea poporul „cor anonim și întotdeauna lesne de acțus în scenă, al tragediei omenești". N. Iorga prezintă istoria poporului nostru mai ales în lumina acțiunilor conducătorilor, ale exponenților claselor exploatatoare.

O influență nefastă a exercitat în țara noastră concepția neoiobăgistă a lui Dobrogeanu-Gherea care, subapreciind capacitatea de luptă a maselor muncitoare, contesta posibilitatea proletariatului de a juca rolul de hegemon în revoluția burghezo-democratică, ignora imensele rezerve de energie revoluționară ale țărănimii exploatate și ideea fundamentală a marxism-leninismului care spune că alianța dintre proletariat și țărănime este o condiție principală a victoriei revoluției proletare.

Cea mai puternică infirmare a tuturor teoriilor reacționare antipopulare, a tuturor falsurilor și minciunilor istoriografilor puși în slujba claselor exploatatoare este însăși istoria poporului nostru, istorie la baza căreia stă activitatea milioanelor de oameni muncitori. Istoria de secole a poporului român este o ilustrare elocventă a luptei necontenite a păturilor exploatate ale populației pentru libertate și independență națională.

Crearea Partidului Comunist din România este rezultatul unui proces îndelung de dezvoltare istorică a poporului nostru, rezultatul luptei sale de veacuri pentru eliberarea socială și națională, luptă continuată și ridicată pe o treaptă superioară de mișcarea muncitorească revoluționară. Conducerea maselor muncitoare de către proletariat, în frunte cu partidul său marxist-leninist, a ridicat la un nivel înalt lupta revoluționară din țara noastră, eficacitatea activității conștiente a forțelor populare. Exprimând interesele vitale ale tuturor celor ce muncesc, lupta partidului proletariatului s'a bucurat de sprijinul larg al maselor. Partidul a fost întotdeauna și este puternic datorită credinței sale în popor, încrederii sale profunde în energia revoluționară a oamenilor muncii.

In noaptea neagră a ilegalității, înfruntând teroarea burghezo-moșierească, partidul a dus o luptă eroică pentru interesele celor ce muncesc, a ridicat oamenii muncii la luptă împotriva regimului burghezo-moșieresc. El a obținut victorii măreț pentru că a reușit să mobilizeze în jurul său mase uriașe de oameni ai muncii pe care le-a condus la luptă.

Inceputul unei cotituri radicale în viața țării noastre îl constitue eliberarea de către eroica Armată Sovietică, care a creat poporului nostru condițiile pentru a trece dela regimul de sălbatecă exploatare și asuprire a oamenilor muncii de către capitaliști și moșieri la regimul în care poporul muncitor este singurul și adevăratul stăpân al țării, constructorul vieții noi, socialiste. Masele populare conduse de partid au trecut la realizarea reformei agrare, la acțiunea de democratizare a țării, au izgonit, împotriva voinței partidelor burgheze, prefecții și primarii antonescieni. Masele au fost acelea care au impus izgonirea guvernului reacționar al lui Rădescu, în spatele căruia se aflau imperialiștii anglo-americani, și aducerea la putere a unui guvern democratic, în care clasa muncitoare avea rolul conducător. Sub conducerea partidului s'a întărit puternic alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, forța care a lichidat exploatarea exercitată de moșieri la sate și exploatarea exercitată de capitaliști în industrie, forța care a izgonit pe moșieri și fabricanți dela cârma țării și care a înfrânt împotrivirea forțelor reacționare. Poporul nostru muncitor, plin de încredere în puterile sale creatoare, a pășit ferm pe calea democrației populare, pe calea socialismului.

*

Eliberarea de exploatare a arătat cât este de mare forța creatoare a poporului. In anii puterii populare au fost înfăptuite în țara noastră lucruri pe care burghezia și moșierimea n'au fost în stare să le înfăptuiască decenii deândărul. Sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor a scos țara din mlaștina înapoierii și lâncezirii, conducând-o pe calea largă a dezvoltării sociale, pe calea industrializării socialiste și a transformării socialiste a agriculturii, pe calea ridicării nivelului de viață al celor ce muncesc și a făuririi unei noi culturi. Țara noastră a devenit pentru prima dată o țară liberă și independentă, un factor activ al lagărului păcii, democrației și socialismului, în frunte cărula se află Marea Uniune Sovietică — Țara Socialismului triumfător. Tot ce se construește și se creează în patria noastră este rodul forței creatoare, a capacității harnicului nostru popor care, ajutat de generosul popor sovietic, arată fără putință de tăgadă că oamenii muncii pot construi fără burghezie, mai bine decât burghezia și împotriva burgheziei, o viață nouă, civilizată.

Prin faptul că masele au devenit organizatorul producției, inițiativa și activitatea creatoare a celor ce muncesc au căpătat câmp larg de desfășurare, impingând înainte practica și tehnica. Oamenii muncii luptă pentru obținerea unei mai înalte productivități a muncii, pentrucă știu că astfel sporesc bogăția socială, își îmbogățesc propria lor viață, întăresc patria celor ce muncesc. Expresia descătușării forței creatoare a maselor, a inițiativelor și talentelor lor organizatoare este uriașul avânt al întrecerii socialiste, dezvoltarea mișcării stahanoviste și a mișcării inovatorilor și raționalizatorilor în producție. Perfecționarea procesului de producție de către oamenii muncii are la bază continua răspândire în sânul masei de muncitori a cuceririlor științei și tehnicii. Un rol deosebit de important în mărirea productivității muncii în industrie și agricultură îl are folosirea înaintatelor metode de muncă sovietice, metode cu care oamenii sovietici construesc astăzi comunismul.

Practica construirii socialismului este o mărturie puternică a faptului că poporul este și creatorul valorilor spirituale. Ea nimicește toate formulele ideologice reacționare care afirmă că activitatea spirituală ar fi un apanaj al personalităților. In condițiile regimului nostru democrat-popular, creația artistică a poporului își găsește adevărata posibilitate de afirmare. Revoluția culturală, desfășurată sub conducerea partidului, scoate la iveală zi de zi noi și noi talente din rândurile poporului, dezgroapă nenumărate valori spirituale populare, înăbușite decenii deărândul de ura și disprețul claselor exploatatoare. Unul din principalele aspecte ale succesului operei de culturalizare a maselor din țara noastră este acțiunea de lichidare a analfabetismului. Milioane de oameni ai muncii, condamnați de regimul trecut la ignoranță și înapoiere, au învățat să scrie și să citească în anii puterii populare. Ei văd că li se deschide larg posibilitatea de a se bucura de bunurile culturii, altădată oprite pentru ei Dezvoltarea rețelei de școli de toate gradele, asigurarea unor bune condiții materiale pentru fiii oamenilor muncii care frecventează aceste școli fac ca învățământul să fie astăzi un bun al poporului. In opera de culturalizare a maselor un rol important are activitatea miilor de cluburi, cămine culturale, colțuri roșii, înființate în toate colțurile țării.

In vremea regimului burghezo-moșieresc, eforturile partidelor și guvernelor claselor exploatatoare se îndreptau în direcția îndepărtării maselor dela participarea activă la viața obștească. Ele căutau să compromită ideea luptei proletare, cultivau pasivitatea, indiferența față de problemele obștești. Câtă deosebire față de acea vreme! Statul nostru de democrație populară se bazează tocmai pe activitatea conștientă a maselor, pe atragerea milioanelor de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești. Constituția țării arată că **„în Republica Populară Română puterea aparține oamenilor muncii dela orașe și sate, care o exercită prin Marea Adunare Națională și Sfaturile Populare".** Sfaturile populare, care au luat ființă pe baza experienței sovietelor, mobilizează masele de oameni ai muncii la rezolvarea problemelor conducerii vieții economice și culturale locale, la opera de gospodărire socialistă a orașelor și satelor țării, la înfăptuirea sarcinilor mărețe ale construirii socialismului. In cadrul sfaturilor populare se realizează unitatea de luptă a tuturor naționalităților din țara noastră, se creează cele mai favorabile condiții pentru dezvoltarea lor multilaterală.

Structura sfaturilor populare, modul lor de organizare creează toate condițiile pentruca participarea maselor la activitatea obștească să fie reală Sunt folosite astfel cele mai largi forme organizatorice ale legăturii cu masele, ca de pildă dările de seamă ale deputaților în fața alegătorilor, comisiile permanente, comitetele de cetățeni, adunările de delegate etc O expresie a democratismului aparatului nostru de stat este faptul că munca organelor locale ale puterii de stat se întemeiază pe controlul de jos, pe folosirea largă a criticii și autocriticii, a criticii de jos a maselor.

Poporul nostru muncitor se află în momentul de față antrenat într'o luptă încordată pentru traducerea în viață a sarcinilor puse de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19-20 august a.c. cu privire la dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Chezășia înfăptuirii acestor sarcini este întărirea necontenită a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, care reprezintă o forță transformatoare uriașă. Deaceea Plenara atrage atenția tuturor organizațiilor de partid și de masă și organelor de stat, să vegheze la continua întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la mobilizarea din ce în ce mai largă a maselor populare dela orașe și sate la realizarea sarcinilor planului de stat.

Campania pentru alegerea de deputați în sfaturile populare trebuie să contribuie în mare măsură la cimentarea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la intensificarea activității creatoare a maselor muncitoare, care, sub conducerea partidului, construesc conștient societatea socialistă în patria noastră.

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor

Pentru aprecierea cu simț de răspundere a cunoștințelor elevilor

Controlul și aprecierea permanentă a cunoștințelor elevilor este o sarcină de cea mai mare însemnătate a școlii. Făcându-l conștient pe pedagog de măsura în care își însușesc elevii cunoștințele — în cea mai mare parte ca urmare a calității propriei sale munci — controlul just efectuat reprezintă, în acelaș timp, și un mijloc puternic de stimulare a elevilor la o muncă perseverentă și temeinică.

Controlând și apreciind regulat, cu exigență și obiectivitate, cunoștințele elevilor, numeroase școli din regiunea noastră au obținut în anul școlar trecut rezultate bune la învățătură. In multe clase toți elevii, fără excepție, au promovat anul.

Din păcate, trebue să spunem însă că în unele școli s'au manifestat tendințe nejuste, liberaliste în ceeace privește notarea elevilor. Printre aceste școli se numără școala medie mixtă de zece ani „Alexandru Sahia" din Târnăveni.

La sfârșitul anului școlar trecut, clasele a IV-a, a VII-a, a VIII-a, a IX-a, a X-a și a XI-a dela această școală au avut procentajul de promovare de 100%. Pentru secția de învățământ regională, aceasta a fost o surpriză: rezultatele constatate în timpul anului de către inspectori nu arătau o situație atât de bună. Deaceea, după ce s'a redeschis școala, secția de învățământ a organizat o brigadă compusă din zece metodiști și profesori de specialitate, recrutați dela diferite școli medii, care să facă un control amănunțit asupra întregului sistem de muncă din școala medie de zece ani din Târnăveni.

Brigada a lucrat pe baza unui plan de acțiune întocmit în cele mai mici amănunte și a cercetat în mod deosebit următoarele probleme: aplicarea noului sistem de notare; calitatea răspunsurilor elevilor la lecțiile de recapitulare a materiei din anul școlar trecut și participarea lor la lecțiile de predare a noilor cunoștințe; pregătirea profesorilor pentru lecții; nivelul ideologic, politic și științific al predării; felul cum a fost îndrumat și controlat în anul școlar trecut procesul de învățământ dela această școală de către conducerea școlii și organele de îndrumare și control raionale și regionale.

Membrii brigăzii au lucrat în strânsă colaborare cu învățătorii și profesorii de specialitate ai școlii, stabilind împreună cu ei elevii care urmau să fie ascultați în cadrul lecțiilor și subiectele lucrărilor de control, corectând împreună cu ei aceste lucrări.

Brigada a constatat o serie de greșeli și lipsuri care au dus la promovarea fără corigență a unui număr destul de însemnat de elevi din clasele VIII-XI, deși aceștia aveau serioase lacune în cunoștințele lor. Studiind cataloagele din anul școlar 1952—1953, brigada a observat la toți profesorii tendința de a stabili nota finală pe pătrare, ca și nota anuală, pe baza „rotunjirii", în favoarea elevului, a notelor obținute în etapa respectivă. Datorită acestui sistem a promovat un mare număr de elevi care aveau în fiecare pătrar numai note de 2 și 3. De exemplu, o elevă din clasa a IX-a a fost promovată la istorie, deși pe fiecare pătrar a obținut numai notele 2 și 3, iar lucrările ei de control au fost foarte slabe.

S'a constatat, deci, o mare „indulgență" în stabilirea notelor finale. „Indulgența" a mers atât de departe, încât multor elevi li s'a stabilit nota finală de trecere numai din note obținute sub limită. Astfel, tovarășul profesor I. Bancu a stabilit nota finală 3 la geografie pe pătrarul IV unui elev din clasa a VIII-a care, pe pătrarul respectiv, fusese notat de două ori cu nota 2. Deasemenea, tovarășa profesoară Rusu Maria a promovat la limba rusă elevi care obținuseră numai note sub limită.

Aceeași „indulgență" s'a observat și în aprecierea lucrărilor de control pe pătrare și a lucrărilor scrise dela examen. Profesorii au fost prea puțin exigenți față de lucrările elevilor, atât în ceeace privește conținutul, cât și în ceeace privește exprimarea și scrisul. De exemplu, tov. Moraru Maria, profesoară de limba română, a dat unui elev nota 5 la lucrarea de control pe pătrarul I, deși această lucrare a avut serioase greșeli de conținut, de ortografie și de exprimare. Cu toate că ortografia lasă de dorit la majoritatea elevilor, puțini au luat în cursul anului nota 2 la scris.

Lucrările scrise dela examene, au fost notate, deasemenea, cu „indulgență". Conținutul lor se reduce, în cea mai mare parte, la rezumatul operelor, fără analiză, fără interpretări. Pe lângă aceasta, se adaugă la mulți elevi o defectuoasă alcătuire a frazelor, un vocabular sărac. Un elev din clasa a VIII-a, de exemplu, în lucrarea dela examen cu subiectul: „Caracterizați personagiile din nuvela istorică „Alexandru Lăpușneanu" de C. Negruzzi" a făcut o slabă caracterizare a personagiilor, a avut mari lipsuri în exprimare și foarte multe greșeli de ortografie. Totuși, lucrarea lui a fost notată cu 3.

Asemenea cazuri s'au constatat la toate clasele.

Această atitudine greșită în aprecierea cunoștințelor elevilor, în stabilirea notei pe pătrar sau a notei anuale, a dus la demobilizarea elevilor în muncă. La lecțiile de recapitulare și de comunicare a noilor cunoștințe, ținute la începutul acestui an școlar, majoritatea elevilor n'a participat activ. In fiecare clasă, numai 4—5 elevi răspundeau, restul ascultau. In fiecare clasă sunt elevi care au o pregătire nemulțumitoare la științe naturale, la fizică, chimie, istorie. Ei au fost promovați fără ca pregătirea lor să corespundă cerințelor programei.

La lucrările de control organizate de brigada de control, majoritatea elevilor a obținut note slabe. De exemplu, la lucrarea de control dată elevilor din clasa a IX-a la științe naturale, obiect predat de tov. Banciu M., 16 elevi au obținut nota 2. Elevii nu pot face demonstrații la matematică. Tov. profesor Calapăr s'a mulțumit să le ceară numai enunțuri și definiții.

Atât răspunsurile orale, cât și lucrările de control arată că în fiecare clasă există un număr de elevi a căror pregătire este sub nivelul clasei respective. In general, tovarășii profesori sunt puțin exigenți față de elevi. Le cer cunoștințe minime, îi ajută prea mult la răspunsurile orale, vorbind mai mult ei decât elevii.

Tovarășa directoare a școlii, deși a asistat la lecții în mod regulat și a analizat lecțiile văzute, n'a dat elevilor lucrări de control, pentru a se convinge dacă cunoștințele lor corespund notelor obținute. Manifestând o permanentă tendință de autoliniștire, a crezut că „lucrurile merg bine". Activitatea brigăzii i-a demonstrat, însă, că lucrurile nu stau chiar așa.

Lipsurile constatate în această școală de către brigada secției de învățământ regionale reflectă în mare măsură și greșelile inspectorilor raionali și regionali, care au inspectat această școală în cursul anului școlar trecut. Faptul că ei nu au sesizat această atitudine cu totul nejustă a cadrelor didactice în aprecierea cunoștințelor elevilor, dovedește că n'au pătruns lucrurile în adâncime, n'au controlat munca sub toate aspectele ei și s'au mulțumit a face constatări superficiale.

Lipsurile existente în munca pedagogilor dela școala medie de zece ani din Târnăveni constituie o abatere serioasă dela cerințele școlii noastre noi, abatere pe care trebue s'o combatem cu toată hotărârea. Ei au indus în eroare pe elevi, pe părinți, organele de stat. Nerespectând criteriile pedagogice în aprecierea și notarea cunoștințelor elevilor, ei au transformat nota, dintr'un stimulent la muncă temeinică și perseverentă, într'un instrument de demobilizare a elevilor la învățătură. Această situație trebue grabnic remediată. La școala medie mixtă din Târnăveni există unii învățători și profesori care știu să muncească bine, cu tragere de inimă. Este necesar ca aceștia să strângă în jurul lor colectivul didactic, astfel încât toți profesorii să pornească la o muncă serioasă. La înlăturarea lipsurilor existente la școala medie mixtă din Târnăveni trebue să contribue și secția raională de învățământ, precum și noi, activiștii secției regionale.

Conducerile școlilor și organele de îndrumare și control au datoria să vegheze să nu se mai întâmple asemenea greșeli în acest an școlar. Lozinca: „Niciun corigent și niciun repetent" trebue să fie trădusă în viață cu adevărat și nu pe baza mistificărilor. Avem datoria să luptăm în permanență pentru a preveni și combate orice manifestări nejuste în domeniul aprecierii și promovării elevilor noștri, pentru ca notele date să oglindească fidel nivelul de pregătire a elevilor.

P. PETRAȘ
șeful secției de învățământ a regiunii Stalin

Munca unei diriginte în primele luni ale anului școlar

Când, cu puțin înainte de începutul anului școlar, colectivul pedagogic dela centrul școlilor medii nr. 4—13 a pornit să repartizeze diriginților clasele la care urmau să lucreze, tovarășa profesoară Elena Roșca a cerut să i se încredințeze clasa a V-a.

— „Dar dumneavoastră ați fost mai totdeauna diriginți la clase mari. Știți că problemele claselor mici sunt diferite de cele cu care ați avut deafface până acum" — răspunse directorul.

— „Tocmai de aceea. Aș vrea să lucrez cu elevi pe care să-i conduc din clasa a V-a până la absolvire, ca să pot realiza o continuitate în munca mea pedagogică. M'am pregătit special în timpul verii și vă rog să-mi îndepliniți dorința".

Cererea tovarășei Elena Roșca avea la bază preocupări deosebit de serioase. Ea citise în timpul vacanței de vară romanul pedagogic „Adolescenții" de I. A. Pecernicova și simțise nu numai un respect profund față de tipul dirigintelui sovietic, care merită cu adevărat numele de educator de tip nou, ci și un interes puternic față de creația pedagogică. Pentru a îmbogăți propria ei experiență de diriginte se hotărâse să ceară neapărat colectivului pedagogic s'o numească la o clasă mică, unde să poată începe o muncă temeinică. Și colectivul, împreună cu directorul școlii, i-a îndeplinit dorința.

In întâmpinarea noului an școlar, profesoara Elena Roșca își făcea planuri mari. A recitit capitolele referitoare la munca dirigintelui din manualele de pedagogie, apărute sub redacția profesorilor Cairov și Ogorodnicov și a revăzut cu plăcere și emoție minunatele pagini pe care A. S. Macarenco le-a închinat muncii educatorului. Din literatura sovietică de specialitate își formase convingerea că dacă profesorul, în general, nu trebue să se mulțumească a fi un specialist cu orizontul limitat la problemele materiei pe care o predă, ci să aibă în permanență preocupări educative, cu atât mai mult dirigintele trebue să se silească a deveni un educator desăvârșit.

Și iată că noul an școlar a început. La prima oră de diriginție, elevii o așteptau intimidați. Și asta nu întâmplător. Până de curând ei avuseseră o singură învățătoare pentru toate materiile. Acum însă, într'o singură zi se perindaseră la catedră mulți profesori, fiecare predând alt obiect, fiecare cu cerințele lui și cu modul lui specific de comportare. Elevii erau puțin dezorientați.

Diriginta a înțeles repede situația. Și-a dat seama că trebuie să înceapă prin a-și cunoaște elevii, prin a stabili o legătură cât mai strânsă, cât mai apropiată cu ei. Acesta este un principiu de bază al pedagogiei sovietice. In multe din operele lor, M. I. Calinin, N. C. Crupscaia și A. S. Macarenco pun problema cunoașterii profunde a elevilor, îndemnând pe educatori să nu precupețească niciun efort în scopul de a realiza și în munca lor acest principiu.

Deși îi avea pentru prima dată în fața ei pe elevii clasei a V-a, cunoștea multe lucruri despre ei. Într'o discuție pe care o avusese anterior cu tovarășa învățătoare care a lucrat cu acești elevi timp de patru ani, noua diriginți a cules bogate informații despre elevii săi. Ea știa acum care este starea sănătății lor, care este situația părinților, nivelul cunoștințelor elevilor și modul în care și le-au însușit, cunoștea atitudinea lor față de problemele colectivului clasei, față de sarcinile obștești. In acelaș timp, tovarășa Roșca s'a informat și asupra mijloacelor cu ajutorul cărora a rezolvat învățătoarea problemele ridicate în decursul activității ei cu copiii.

O problemă despre a cărei importanță tovarășa Roșca citise nu odată în lucrările sovietice de pedagogie era problema unității de acțiune a colectivului pedagogic. Îi stăruiau vii în minte aprecierile pedagogului sovietic N. A. Petrov: „...lipsa de continuitate în atitudinea și cerințele față de copii duce la slăbirea deprinderilor și obișnuințelor căpătate înainte și la abateri față de cerințele regimului școlar, ale regulilor de purtare... deosebirea în cerințele educatorilor față de elevi și lipsa coordonării au un efect negativ asupra autorității profesorilor..." Pentru a realiza coordonarea activității sale cu activitatea celorlalți profesori care predau la clasa a V-a, tovarășa diriginți a organizat o consfătuire, în cadrul căreia a arătat colegilor ei problemele pedagogice speciale pe care le pun elevii clasei a V-a. In această clasă, prima dintr'un nou ciclu școlar, apare o perioadă de desorientare a elevilor, legată tocmai de pregătirea lor insuficientă de a face față cerințelor multiple ce li se formulează. Profesorii, a spus tovarășa diriginți, trebue să dea dovadă de tact pedagogic și de înțelegere, ajutând elevii să se adapteze noii situații prin stabilirea unor cerințe unitare, prin realizarea unității de acțiune pedagogică. Totodată, diriginta a cerut profesorilor să-i dea informații cu privire la modul cum se manifestă elevii în cadrul lecțiilor, la materia respectivă. Ea voia să știe în ce direcție se îndreaptă interesul lor și la care materie vor trebui să fie ajutați.

La rândul ei, tovarășa Roșca a comunicat colegilor datele culese din discuția avută cu fosta învățătoare a clasei precum și primele ei observații cu privire la elevi. Profesorii și-au notat cele auzite pentru a ține seama de ele în munca lor viitoare.

Nu poate fi vorba de o bună cunoaștere a copiilor fără a stabili legătura cu părinții lor. Acest lucru îl știe bine tovarășa Roșca. Tocmai deaceea, imediat după începerea anului școlar i-a chemat la școală pe toți părinții elevilor ei. La prima consfătuire cu părinții, ea le-a lămurit problemele pedagogice ale clasei în care au trecut copiii lor. I-a prevenit să nu se neliniștească dacă aceștia vor prezenta anumite caracteristici noi, explicabile prin contactul cu noul ritm de muncă și a arătat necesitatea unității de acțiune a colectivului pedagogic și a părinților. In acelaș timp, tovarășa diriginți le-a explicat părinților și cum se poate realiza această unitate. I-a sfătuit să urmărească și în cadrul familiei înfăptuirea exigențelor formulate de școală și să se străduiască să ridice prestigiul școlii în ochii copiilor prin respectul pe care-l arată față de hotărârile luate de profesori. Părinții au făgăduit tot sprijinul. După terminarea ședinței, diriginta a avut convorbiri individuale cu părinții, străduindu-se să-și completeze imaginea pe care și-o făcuse despre fiecare dintre elevii ei cu observațiile prețioase comunicate de părinți despre comportarea copiilor lor în familie.

In acelaș timp, tovarășa Roșca a început să colaboreze îndeaproape cu instructorul superior de pionieri. La o consfătuire cu acesta și cu instructorul detașamentului clasei s'au discutat pe larg problemele ce trebuie urmărite, măsurile comune ce se vor lua.

Făcând bilanțul cunoștințelor ei despre elevi, diriginta a constatat că, de fapt, cea mai mare parte din informațiile ei în această direcție le deține dela alții: învățători, profesori, părinți. Deaceea, ea s'a hotărât să găsească mijloacele de a-i cunoaște pe elevi nemijlocit, în comportarea lor naturală. Căci aceasta este calea de cunoaștere a elevului care dă cele mai bune roade: studierea lui în mediul de viață și de muncă, cunoașterea comportării lui în condițiile acestui mediu.

Unul din mijloacele alese în realizarea acestui scop a fost organizarea de excursii. Astfel, într'o dimineață de duminică, elevii clasei a V-a au pornit, împreună cu diriginta lor, în excursie, într'o pădure din apropierea Capitalei. Cu acest prilej diriginta și-a îmbogățit, și-a completat cunoștințele despre elevii săi. Unii erau activi, amestecându-se în toate, alții păreau pasivi. Unii dovedeau interes pentru observarea naturii, pentru colecționarea plantelor și insectelor, alții organizau tot felul de jocuri, dând dovadă de o imaginație vie. Unii se alăturau colectivelor formate, alții păreau rupți de colectiv. Roadele observațiilor făcute cu prilejul excursiei au apărut în curând în paginile jurnalului de observații pedagogice al dirigintei. Și jurnalul se îmbogățește mereu cu noi caracterizări, rezultat al observațiilor pe care diriginta le face asupra elevilor la orele de curs și în recreație, acasă, la șezătorile din școală, la cercuri, în timpul activității obștești.

Pornind dela observațiile culese, diriginta clasei a V-a a luat primele măsuri pentru a realiza în clasa ei un colectiv bine închegat. Într'una din orele de diriginție, tovarășa Roșca a lămurit elevilor ei importanța colectivului pentru buna desfășurare a activității clasei. La propunerea dirigintei, elevii și-au ales responsabilii cu disciplina, responsabilii gospodărești, pe secretarul clasei și colectivul gazetei de perete.

Elevii și-au luat imediat muncile în primire, astfel încât întreaga clasă a început să trăiască o viață organizată. Diriginta controlează îndeaproape și supune în permanență controlului colectivului modul în care își îndeplinesc sarcinile elevii ce au funcțiuni în cadrul clasei.

Fără îndoială, aici mai sunt multe de făcut. Viața școlii, pe care elevii o trăiesc în comun, emoțiile comune, problemele care trebuie rezolvate de către toți elevii clasei, întărirea prieteniei între copii — cu ajutorul tuturor acestora, cu ajutorul lucrurilor mari și mici din viața clasei își propune diriginta să sudeze colectivul, să facă din el un organism viu și activ.

Acum, diriginta a trecut la familiarizarea elevilor cu cele mai bune metode de a învăța, problemă ce i se pare deosebit de importantă. Într'adevăr într'un fel explică și ascultă învățătorul în primele patru clase ale școlii elementare și altfel o face profesorul în clasa a V-a. — „Fiecare profesor îi va învăța pe elevi materia sa, în felul său — și-a spus tovarășa Elena Roșca — dar eu, ca diriginți, trebue să-i învăț să învețe". Într'o oră de diriginție le-a dat elevilor noțiuni despre modul de a asculta lecția ce se explică, despre felul cum trebuie să răspundă la lecție, să ia notițe și mai ales să învețe. A insistat mai ales asupra tehnicii luării notițelor, arătând că este greșit procedeul de a scrie cuvânt cu cuvânt tot ce spune profesorul. Elevii trebue să treacă în caietele lor de notițe numai ceeace este mai important din cele expuse de profesor. In altă oră de diriginție, tovarășa diriginți le-a explicat elevilor ce înseamnă să înveți o lecție, care este tehnica folosirii manualului și cum trebue să se îmbine folosirea manualului cu folosirea notițelor. Elevii au aflat că trebuie să-și revadă mai întâi notițele, să citească din manual lecția întreagă, apoi pe paragrafe ce exprimă o singură idee, să lege aceste idei și apoi să combine aceste cunoștințe cu notițele luate. Diriginta nu s'a mulțumit numai cu explicații în această privință. Ea controlează dacă elevii și-au însușit tehnica muncii individuale, iar la sfârșitul primului pătrar a organizat o expoziție cu cele mai frumoase caiete de notițe.

Toate aceste măsuri sunt strâns împletite cu lupta pentru combaterea rămânerii în urmă la învățătură. Fiecare notă slabă luată de un elev este analizată în fața întregii clase. Elevii care au greutăți la învățătură se bucură de atenția specială a tovarășei diriginte, care a organizat pentru ei ore de studiu individual.

De realizarea unui nivel ridicat de cunoștințe al tuturor elevilor ea se preocupă și în vizitele pe care le face părinților. In timpul acestor vizite, diriginta nu arborează acea figură de inspector sever sau plictisit, caracteristică unora dintre diriginți în asemenea situații. Dimpotrivă, ea începe prin a se interesa de problemele familiei respective, de munca părinților, de treburile gospodărești ale mamei. Încetul cu încetul, ea aduce vorba despre elev: se interesează dacă are sarcini concrete de muncă în familie, dacă este activ și disciplinat. Nu-și scrie niciodată în fața elevului observații asupra celor aflate, caută să fie cât mai apropiată de elevi și de familiile lor. Ea dă părinților sfaturi cu privire la organizarea regimului zilnic al elevului, la amenajarea unui loc de muncă, a unui „colț al elevului" în care acesta să-și poată face temele, la măsurile ce trebue luate pentru a asigura sănătatea copilului etc.

Munca tovarășei diriginte Elena Roșca stă astfel pe temelii solide. Nenumărate sunt învățămintele pe care le-a cules din pedagogia sovietică. Dar cel mai prețios dintre ele este, desigur, claritatea scopului muncii sale.

Prof. A. SIMU

Cum se aplică rezoluțiile consfătuirilor raionale din septembrie

Rezoluțiile consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice din regiunea Cluj au trasat școlilor sarcini concrete în vederea ridicării calității învățământului și a perfecționării cadrelor didactice, indicând ca mijloc principal pentru realizarea acestor obiective folosirea tot mai largă a experienței școlii sovietice și a experienței cadrelor fruntașe din regiunea noastră. Un accent deosebit au pus rezoluțiile adoptate la consfătuiri pe ridicarea continuă a nivelului de cunoștințe al elevilor, pe îmbunătățirea conținutului științific al lecțiilor și pe lupta tot mai hotărâtă pe care învățătorii și profesorii trebuie să o ducă împotriva influenței ideologiei burgheze, a deformărilor antiștiințifice în pedagogie, pentru înlăturarea metodelor și procedeelor retrograde în educație.

In munca de zi cu zi a școlilor din regiunea noastră, rezoluțiile consfătuirilor din septembrie prind viață din ce în ce mai mult. De pildă, consfătuirile raionale din septembrie au trasat sarcini concrete în legătură cu întocmirea unei juste planificări a materiei, cu folosirea celor mai potrivite metode în predarea cunoștințelor, cu legarea cunoștințelor teoretice de practica construirii socialismului, cu introducerea unui regim de zi care să asigure elevilor timpul necesar pentru studiu etc. In lumina acestor sarcini, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare maghiară din comuna Florești a planificat în mod just munca școlară și extrașcolară a elevilor. Pregătindu-și temeinic lecțiile, luptând continuu pentru a preveni rămânerea în urmă la învățătură a elevilor, cadrele didactice dela această școală au un număr redus de elevi cu situație slabă la învățătură.

Luptând pentru evitarea supraîncărcării, consiliul pedagogic al școlii de 7 ani din comuna Coiocna a analizat temele care se dau acasă elevilor, ajungând la o justă proporționare a acestora, fapt care a dus la evitarea pregătirii elevilor la o materie în dauna alteia, la asigurarea timpului necesar pentru pregătirea lecțiilor la fiecare obiect de studiu. Tot la această școală, cadrele didactice caută să asigure un înalt nivel de cunoștințe al elevilor prin legarea continuă a teoriei de practică. Profesorul de științele naturii, de pildă, ține lecții practice în cadrul G.A.S. din comună, arătând elevilor cum se aplică măsurile agrotehnice pentru asigurarea unor recolte sporite, explicându-le cum ajută îngrășămintele chimice la sporirea recoltei.

Dacă în marea lor majoritate cadrele didactice se străduesc să ridice nivelul de cunoștințe al elevilor, aplicând metodele indicate în cadrul consfătuirilor, mai sunt însă și cadre didactice care nu se preocupă să-și îmbunătățească metodele de muncă, nu se pregătesc temeinic pentru lecții, nu caută să prevină rămânerea în urmă la învățătură a elevilor printr'o muncă bine organizată și susținută. De exemplu, planurile formale ale tovarășelor Baciu Adriana și Bădescu Cleopatra dela școala medie nr. 1, de fete din Cluj, au dus la lecții cu un conținut slab și la lipsuri serioase în cunoștințele elevilor.

Lipsa de preocupare pentru prevenirea rămânerii în urmă la învățătură din partea profesorilor de matematică dela școlile medii nr. 1 și nr. 2 de fete se reflectă în largă măsură în nivelul de cunoștințe al elevelor de clasa a VIII-a. Aceste eleve, venite din diferite școli, cu un nivel de cunoștințe diferit, nu au fost sprijinite în niciun fel. Profesorii lor s'au mulțumit să constate că multe dintre aceste eleve nu pot obține decât note slabe din cauza golurilor pe care le au în cunoștințele lor.

O atitudine asemănătoare o are și profesorul de chimie dela școala medie de 10 ani din Huedin. Acesta a predat lecția „Formule și reacții chimice" fără să-și fi alcătuit vreun plan. Prea multe cunoștințe n'au avut de unde primi elevii în cadrul acestei lecții, profesorul rezumându-se la indicarea formulelor CO_2 și H_2O, fără să lămurească înțelesul noțiunii „formulă" și să explice ce este reacția chimică.

Aceste cadre didactice au uitat că situația slabă la învățătură a elevilor nu este străină de modul în care ei își pregătesc și predau lecțiile, că pentru obținerea rezultatelor bune la învățătură elevii trebue să fie ajutați, îndrumați și controlați cu regularitate în muncă, creându-li-se în acelaș timp, împreună cu familia și organizațiile de tineret, condițiile necesare de studiu.

O lipsă serioasă are în această privință și secția de învățământ a regiunii, care, lăsându-se sustrasă de problemele organizatorice, a sesizat cu întârziere aceste serioase abateri dela linia adoptată în rezoluțiile consfătuirilor. Deabia în ziua de 22 octombrie s'a organizat o consfătuire cu toți directorii și diriginții claselor a V-a și a VIII-a din orașul Cluj, consfătuire care a constituit un larg schimb de experiență, prilejuind popularizarea metodelor bune și scoțând la iveală cauzele care au dus la situația slabă la învățătură din unele școli. Astfel, a reieșit că una din lipsurile cele mai mari a fost pregătirea superficială a lecțiilor și predarea cunoștințelor noi fără a se ține seama de bagajul de cunoștințe vechi.

Colectivele de elevi, în special la clasele a V-a și a VIII-a, nu sunt suficient închegate. Elevii acestor clase nu sunt obișnuiți cu eforturile susținute pe care le necesită însușirea materiilor cerute de planul de învățământ și programele școlare. Lecțiile slabe, neatractive, nu numai că nu stimulează interesul elevilor pentru studiu, dar duc și la slăbirea disciplinei în timpul lecțiilor. Unii profesori nu s'au preocupat să formeze la acești elevi deprinderi de muncă organizată și temeinică, nu s'au îngrijit să le creeze preocupări serioase atât în ceeace privește activitatea școlară, cât și cea extrașcolară.

Pornind dela rezultatele obținute pe primul pătrar și având mereu în față sarcinile trasate în rezoluțiile adoptate la consfătuirile raionale, măsurile concrete stabilite pentru realizarea acestor sarcini, învățătorii și profesorii din regiunea Cluj trebue să desfășoare activitatea didactică cu un simț de răspundere mai viu, mai puternic. Numai aplicând în mod consecvent hotărârile luate în consfătuiri vom putea înregistra în acest an noi succese, vom putea duce mai departe dezvoltarea școlilor din regiunea noastră.

MAXIMILIAN BENDORFEANU
șeful secției de învățământ a regiunii Cluj

Folosirea inițiativei creatoare a tineretului

Nu de mult a apărut în librării traducerea românească a cărții „Prietenii mei comsomoliștii" *) de M. Cropaciova.

Noua lucrare a profesoarei emerite sovietice M. Cropaciova care lucrează într'una din școlile Leningradului, se adresează deopotrivă tineretului școlar și universitar ca și pedagogilor. Ea ne împărtășește experiența bogată a profesoarei, experiență câștigată în peste 20 de ani de muncă. In această carte ea arată cum a îndrumat permanent munca și inițiativa creatoare a activiștilor comsomoliști, a tineretului sovietic, atât ca diriginți, cât și ca profesoară în școala medie.

Tonul cald și sincer cu care M. Cropaciova descrie viața elevilor sovietici, întâmplările ce au loc în desfășurarea activității la clasă și în afară de clasă, paginile privitoare la îndrumarea și grija permanentă a învățătorilor și profesorilor sovietici pentru toți elevii ce le-au fost încredințați, fac ca întreaga lucrare să fie urmărită cu mult interes de către cititor.

Eroul principal al acestei cărți este un colectiv școlar sovietic. Dar important este faptul că acest colectiv, ca oricare alt colectiv sovietic, este însuflețit de un scop măreț: participarea la lupta întregului popor sovietic pentru pace și comunism.

Citind această carte, învățătorii și profesorii pot afla amănunțit cum ajută organizațiile de tineret din școala sovietică pe profesori în opera de educare a noilor vlăstare de luptători pentru comunism. Cele câteva întâmplări din viața școlară a organizației de comsomol, descrise în această carte, arată în mod concret uteminiștilor cum își pot ajuta învățătorii și profesorii.

Învățătorii și profesorii pot vedea din paginile acestei cărți cum în cazuri concrete, profesorul intervine cu pricepere pentru a contribui la formarea unei atmosfere sănătoase în colectivul de elevi, pentru a împinge înainte dezvoltarea vieții colectivului. Cei mai apropiați de năzuințele și intențiile profesorului, ale dirigintelui sunt activiștii comsomoliști. Ca să devină adevărați educatori ai tineretului — arată M. Cropaciova — ei au nevoie de ajutor și sprijin permanent... „Într'adevăr, câte greșeli și câte desamăgiri nu se datoresc nepriceperii. Câte planuri interesante rămân nerealizate. Activiștii organizațiilor de comsomol întâmpină destule greutăți. Și poate că cea mai importantă e legată de faptul că ei sunt încă elevi în momentul când devin educatori ai tineretului, ai celor de-o seamă cu ei. Priceperea de a educa tineretul, de a-l antrena după tine, nu se dobândește dintr'odată. Acest lucru trebue să-l înveți" (pag. 7). Acest lucru este confirmat pe deplin de activitatea și desvoltarea Irei Goreaceva, secretara comitetului organizației de comsomol. Mai ales în capitolul „Gresala Irei Goreaceva" se vede clar ajutorul dat de Varvara Alexeevna, directoarea școlii și de Maria Dmitrievna, secretara organizației de partid din școală, care duc o luptă susținută pentru a forma din Ira Goreaceva un adevărat activist comsomolist, lipsit de îngâmfare și orgoliu.

Deosebit de interesant este și capitolul „Două caiete". In acest capitol se văd observațiile Irei Goreaceva în ceeace privește viața și frământările colectivului de eleve pe școală. Aceste observații denotă o preocupare continuă de a cunoaște bine elevele cu care lucrează, de a sesiza profund sarcinile ce stau în fața colectivului de eleve pe școală. De exemplu, în clasa a VIII-a A erau discuții aprinse legate de problema însușirii gramaticii. Ira Goreaceva notează în jurnalul ei: „Deci, iată că o clasă întreagă poate fi frământată de o problemă ca aceasta. Foarte ciudat". Indată, însă, tânăra activistă se întreabă: Dar de ce oare numai în clasa a VIII-a A se nasc asemenea discuții? Datorită activității practice desfășurate în cadrul organizației de comsomol, cât și îndrumărilor date de Varvara Alexeevna, directoarea școlii, răspunsul nu a întârziat să vină. Ira Goreaceva a înțeles, după cum se vede din observațiile ei, că „lupta pentru o scriere corectă și pentru însușirea cât mai temeinică a limbii trebue să fie o preocupare a întregii școli și prima noastră datorie comsomolistă. Iată problema esențială, pe care comsomoliștii din clasa a VIII-a ne-au ajutat s'o înțelegem" (pag. 39).

Sarcina esențială a școlii sovietice și a organizațiilor de comsomol este formarea trăsăturilor comuniste de caracter. In această acțiune, activistul comsomolist are nevoie de ajutorul profesorului. Dela el va dobândi deprinderi pedagogice elementare, cu sprijinul lui va înțelege caracterele tovarășilor și va găsi calea justă pentru a se apropia de fiecare dintre ei. Profesorul va învăța colectivul să știe ce este mai important în activitatea practică, îi va sfătui pe activiști cum să organizeze colectivul și cum să cunoască perspectivele lui de dezvoltare. Și numeroasele cazuri concrete pe care le înfățișează autoarea arată cititorilor cum se realizează în viață îndrumările pedagogilor. Indrumată de către directoarea școlii, Ira Goreaceva reușește să se sprijine pe activul clasei a VIII-a A, care trebuia convins în primul rând că a greșit atunci când nu luase atitudine hotărâtă față de întreaga clasă ce refuzase să scrie lucrarea de control la fizică. Vera Colosova, urmând sfaturile dirigintei Zoia Andreevna și ale secretarei Goreaceva, reușește să încadreze în viața colectivului clasei pe Lida Artemova, care se închisese în sfera unei vieți personale. Tolea Sveticov a făcut năzbâtii atât timp cât clasa i-a îngăduit. Când biroul organizației de comsomol din clasă i-a unit pe comsomoliști cu ajutorul dirigintelui și a hotărât o linie unică și o atitudine pătrunsă de simțul răspunderii față de învățătura din partea tuturor, Sveticov a rămas fără sprijin. El a trebuit să se schimbe, deoarece acest lucru îl cerea întreg colectivul.

Și în munca școlilor noastre tineretul organizat în U.T.M. este un factor hotărâtor în ceeace privește educarea disciplinei conștiente la elevi, educarea lor în spiritul răspunderii față de însușirea cunoștințelor predate.

In articolul redacțional al „Scânteii" din 18 ianuarie 1953 „Împotriva deformărilor antiștiințifice în domeniul pedagogiei" se arată ca o lipsă serioasă faptul că unii învățători, profesori și diriginți nu s'au sprijinit în munca lor pe colaborarea strânsă cu organizațiile de tineret din școli, pe organizațiile de pionieri și U.T.M.

Pentru a duce cu succes lupta pentru instruirea și educarea elevilor în spirit comunist, este necesar ca învățătorii și profesorii noștri să cunoască temeinic conținutul activității organizațiilor de tineret, al hotărârilor C.C. al U.T.M. și instrucțiunilor Ministerului Învățământului în ceeace privește munca organizațiilor de tineret din școlile noastre. Este necesar ca ei să îndrumeze permanent și cu metodă activitatea organizațiilor de tineret, fără a călca principiul conducerii de către partid a organizațiilor de U.T.M.

Noua lucrare a M. Cropaciova este de un real folos în acest sens. Traducerea cărții „Prietenii mei comsomoliștii" confirmă încă odată ajutorul minunat pe care îl constitue pentru noi experiența sovietică, ajutor pe care învățătorii și profesorii noștri îl simt zi de zi în munca lor.

EMIL DOMOCOȘ

*) M. Cropaciova: „Prietenii mei comsomoliștii", Editura Tineretului, 1953.

Materialul intuitiv în predarea matematicii la clasa I-a

Intuiția are o importanță deosebită în procesul perceperii și al înțelegerii conștiente a materialului aritmetic de către elevii școlii elementare. Folosirea materialului intuitiv contribuie mult la lărgirea cercului de reprezentări numerice al copiilor, ca și la dezvoltarea gândirii matematice a acestora.

In clasa I-a a școlii de 7 ani nr. 3 de fete din București, materialul didactic este folosit din plin la lecțiile de aritmetică. In cea mai mare parte, materialul intuitiv este confecționat de eleve, cu ajutorul învățătoarei. In cadrul orelor de matematică elevele socotesc cu ajutorul mașinii cu bile. Fiecare elevă are totodată un mănunchi de bețișoare, cercuri și pătrățele din carton, modele de monede etc. cu ajutorul cărora rezolvă exercițiile date în clasă. In clasă există deasemenea o planșă cu cifre decupate. După ce elevele socotesc individual pe bețișoare, pe cerculețe și la mașina cu bile, o elevă trece la planșă și alege cifrele și semnele necesare pentru a reprezenta în scris această operație. In acelaș timp, o altă elevă scrie același exercițiu pe tablă. Folosind cu succes învățăturile desprinse din metodica predării matematicii, învățătoarea i-a obișnuit pe copii să mânuiască just materialul intuitiv și să-l păstreze bine.

Invățătoarea folosește cu succes și planșele cu desene decupate. De pildă, pe o planșă frumos colorată, care reprezintă o pădure, se pot pune și scoate, după nevoie, cartonașe reprezentând ciuperci. Pe altă planșă, pe care este desenat un râu se pot deasemenea pune și scoate cartonașe care reprezintă boboci de rață. Elevele formează diferite probleme în care este vorba de ciuperci sau de boboci de rață, în cercul numerelor dela 1—10 și detașează sau adaugă pe aceste planșe numărul de figuri de care au nevoie pentru rezolvarea problemelor.

Invățând din experiența sovietică, învățătoarea are grijă ca materialul intuitiv să fie cât mai bogat și mai variat. Pe măsură ce se lărgește domeniul numeric, schimbă și materialul intuitiv. Astfel, predând elevelor numerele dela 10 la 20, învățătoarea a întrebuințat bețișoare, cerculețe, pătrățele de carton, etc. Acum lucrează la confecționarea unei panglici de hârtie divizată în metri, decimetri și centimetri, care îi va servi ca material intuitiv pentru predarea numerelor până la 100 și apoi până la 1000.

In folosirea materialului intuitiv tovarășa învățătoare ține seama de faptul că aplicarea intuiției în mod abuziv prezintă pericolul de a frâna, la un moment dat, dezvoltarea gândirii abstracte a elevelor, oprindu-le pe treapta gândirii concrete. Deaceea, exercițiile pentru consolidarea cunoștințelor se fac fără material intuitiv, apelându-se la acesta numai în cazurile în care unii elevi manifestă o anumită dificultate sau neînțelegere.

M. PANAITOPOL

În întâmpinarea alegerilor de deputați în sfaturile populare

Învățători și profesori propuși candidați în alegerile pentru sfaturile populare

Învățătoarea Maria Tudorache

La 3 decembrie 1950, cu prilejul primelor alegeri de deputați în sfaturile populare, cetățenii din raionul 1 Mai din Capitală și-au dat votul lor candidatului Frontului Democrației Populare, tovarășei Maria Tudorache, învățătoare la școala medie nr. 1 de fete din București.

Au trecut deatunci aproape 3 ani. In tot acest timp, tovarășa Maria Tudorache a căutat să îmbine strâns sarcinile sale profesionale cu îndatoririle ce-i reveneau în calitate de deputată în comisia permanentă pentru învățământ a raionului 1 Mai. Ea a desfășurat o muncă rodnică în școală, a contribuit mult la bunul mers al treburilor gospodărești, a îndrumat neobosită activitatea cursului de alfabetizare din întreprinderile și cartierele raionului.

Ca secretară a comisiei permanente de învățământ, tovarășa Maria Tudorache s'a preocupat stăruitor de asigurarea unor bune condiții materiale de funcționare a școlilor, a muncit mult pentru cuprinderea tuturor copiilor de vârstă școlară în școală și pentru ridicarea continuă a nivelului muncii instructiv-educative.

Zilele trecute, cetățenii din circumscripția electorală nr. 84 din raionul 1 Mai s'au întrunit în localul școlii de 7 ani din strada Tunari, spre a propune un candidat pentru alegerile de deputați în sfaturile populare. Adunarea a hotărît în unanimitate să propună candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru sfaturile populare în această circumscripție pe învățătoarea Maria Tudorache, a cărei muncă rodnică ei o cunosc și o prețuiesc.

Învățătoarea Fatma Mustafa

In cadrul unei însuflețite adunări, cetățenii din comuna Turcoaia, raionul Măcin, regiunea Galați, și-au propus candidatul F.D.P. în alegerile de deputați în sfaturile populare.

Învățătorul Nicolae Sandor a propus drept candidat pentru circumscripția regională nr. 79 pe învățătoarea Fatma Mustafa, directoarea școlii din satul Blasova.

— O cunosc pe tov. Fatma Mustafa — a spus tov. Nicolae Sandor — ca pe o tovarășă care zi de zi se străduește să educe copiii în spiritul patriotismului socialist. Tov. Fatma Mustafa muncește permanent pentru a convinge pe țăranii muncitori din satul Blasova de foloasele muncii în colectiv. Ea participă la toate acțiunile inițiate de partidul și guvernul nostru.

Propunerea a fost susținută cu multă căldură de colectivistul Gheorghe Parocescu, de utemiștii Gherasim Andrei, Gavrilă Ion și alții, care în cuvântul lor au arătat meritele candidatei.

Pentru dragostea sa față de muncă, pentru succesele obținute pe tărâm didactic și social, participanții la adunarea cetățenească au ales-o drept candidat pe învățătoarea Fatma Mustafa, în circumscripția electorală regională Galați nr. 79.

Prorectorul Mihai Iancu

In fața clădirii unei școli elementare din Huși zăbovea, într'una din diminețile verii acestui an, un om de vârstă mijlocie, a cărui privire cuprindea cu dragoste copiii care se jucau în curte. Trecuseră 30 de ani de când nu mai păsise prin aceste locuri și totul devenise de nerecunoscut. In locul maidanului care înconjura odinioară școala, i se înfățișa înaintea ochilor o grădină. In locul unei clădiri dărăpănate, care părea în fiecare clipă gata să se prăbușească, se înălța acum un local nou, ridicat în anii puterii populare. Privind spre clădirea școlii, tovarășul Mihai Iancu, decan al Facultății de Geologie și Geografie a Universității „C. I. Parhon" din București, își amintea de condițiile vitrege în care învățase în această școală acum 30 de ani. Din comuna Crețești unde locuia împreună cu părinții lui, trebuia să străbată mulți kilometri până la școala din Huși. Astăzi și în comuna Crețești funcționează o școală nouă.

In ciuda condițiilor grele de învățătură, el sorbea cu nesaț cunoștințele pe care le primea dela bătrânul său învățător, om apropiat de nevoile și viața țăranilor muncitori. Acesta a sădit în el dragostea de învățătură, mai ales pentru geografie, obiectul care constituia pasiunea lui.

Abia după eliberarea patriei noastre a putut tov. Mihai Iancu să valorifice din plin toate cunoștințele sale, toată priceperea sa. Pentru munca lui neobosită, regimul democrat-popular i-a încredințat o funcție de mare răspundere: conducerea Facultății de Geologie și Geografie a Universității „C. I. Parhon".

Ca decan, tov. Mihai Iancu și-a îndreptat toată atenția și preocupările sale atât spre munca de organizare și desfășurare a învățământului din facultate, cât și spre munca de cercetări științifice.

In fiecare zi, el stătea de vorbă cu responsabilii de grupă, cu asistenții și șefii de lucrări, pentru îmbunătățirea frecvenței, pentru îmbogățirea laboratoarelor cu materialele și aparatele necesare, pentru îmbunătățirea tipăririi cursurilor, pentru asigurarea celor mai bune condiții de învățătură și, în special, pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al studenților.

In orele târzii, când munca în sălile de studiu ale universității a luat sfârșit, în biroul său de lucru, tov. Mihai Iancu — numit de curând prorector — își continuă cercetările pentru întocmirea unei monografii a depresiunii Bârsei din regiunea Stalin.

...Deunăzi, tov. Mihai Iancu a fost propus în unanimitate candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru sfaturile populare, pentru circumscripția electorală raională nr. 24 din raionul Nicolae Bălcescu.

Când muncitorul Spiridon Vasile s'a ridicat pentru a susține candidatura profesorului Mihai Iancu, el a spus: „Il cunosc pe tovarășul Mihai Iancu din felul cum învață fiul meu, din felul cum se desfășoară munca la Universitatea „C. I. Parhon". Merită cu prisosință, tovarăși, ca prorectorul universității să fie propus candidat în circumscripția noastră".

După ce a fost propus în unanimitate drept candidat al F.D.P. în alegerile pentru sfaturile populare, tov. Mihai Iancu a spus: „Vreau să întăresc încrederea pe care cetățenii o au în mine prin faptele mele, prin străduința mea de a deveni un bun slujitor al treburilor obștești. Cât despre munca mea ca prorector, voi lupta ca fiecare student să devină un constructor de frunte al socialismului în scumpa noastră patrie".

Profesorul Constantin Papacostea

Prin câte școli n'a pribegit tovarășul profesor Constantin Papacostea în anii grei ai exploatării burghezo-moșierești! Acum 35 de ani era învățător suplinitor. La bunul plac al revizorului, tov. Constantin Papacostea străbătea drumurile Olteniei pentru a ocupa locurile vacante. Fusese numit în Ostrovul Corbului. A trecut o lună și a fost mutat în comuna Deveselu. De aici, mai departe, în Gruia, și apoi în Baloți. E limpede că în acest fel nu poate fi cât de cât vorba de o viață omenească sau de o muncă rodnică.

Incă de pe atunci, învățătorul începuse să citească lucrări progresiste care înfățișau ecoul stârnit de victoria Marii Revoluții Socialiste. Aceste lucrări îl însuflețeau, îl umpleau de nădejdea într'un viitor luminos.

Vremurile noi la care visa cândva Constantin Papacostea le-a făurit regimul democrat-popular, care a deschis noi perspective de dezvoltare școlilor, noi perspective pentru munca și viața învățătorilor și profesorilor. Au dispărut „învățătorii suplinitori" care pribegeau din școală în școală. Pe întinsul patriei se înalță mereu noi instituții de învățământ. Crește continuu numărul elevilor și al cadrelor didactice. Viața învățătorilor și profesorilor, alături de a întregului popor muncitor, devine din ce în ce mai bună.

In asemenea condiții noi își duce munca dela catedră profesorul de geografie Constantin Papacostea. El nu precupețește niciun efort pentru a crește tineri bine pregătiți, viitori constructori ai socialismului. Lecțiile lui sunt legate de viață și au un nivel științific ridicat. Tovarășul Papacostea muncește cu aceeași râvnă și pe tărâm obștesc.

Pentru meritele sale deosebite în munca din școală, pentru contribuția pe care o aduce luptei pentru ridicarea culturală a poporului și pentru pace, tovarășul Constantin Papacostea, profesor de geografie la școala medie serală nr. 2, a fost propus în unanimitate, în cadrul unei adunări cetățenești, drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală raională „Lenin" din Capitală.

La un punct de agitație

Abia înserase când grupurile de tineri și bătrâni, bărbați și femei din cartier începuseră a se îndrepta către punctul de agitație din Calea Alexandriei, raionul Lenin. Problemele legate de alegerile de deputați în sfaturile populare sunt multe la număr și trebue cunoscute de fiecare alegător. Cunoașterea candidaților, lămuririle în legătură cu listele de alegători și cu tehnica votării, iată numai câteva din problemele care-i interesează pe cetățenii alegători. In seara aceea el știau că vor afla lucruri interesante despre alegerile din trecut și cele de azi, despre deputații de odinioară care slujeau interesele celor bogați și despre deputații de azi, care slujesc interesele poporului muncitor. Aceasta era tema conferinței pe care trebuia s'o asculte în seara aceea și pe care avea s'o țină învățătorul Gh. Niculescu. După ce un grup de pionieri a intonat câteva cântece, a început conferința. In sală s'a făcut liniște. Fiecare asculta cu atenție cele spuse de conferențiar. Mulți, dintre cei mai în vârstă, își reaminteau de vremea când erau școlari. Timpuri grele erau pe atunci. Cuvintele învățătorului zugrăveau pe deplin tabloul întunecat al vremurilor din trecut când stăpânii erau burghezii și moșierii. In sate și în cartierele muncitorești întâlneai sărăcie mult'a. Oamenii munceau luptau din greu ca să-și câștige o bucată de pâine. Așa a fost multă vreme și în cartierul lor. Străzile nu erau pavate, iar despre introducerea luminii electrice nici vorbă nu putea să fie. Știința de carte pătrundea cu greu prin aceste părți. Se afla o singură școală, la care veneau copiii dela o distanță de aproape 5 km. Intr'o casă mică, închiriată pentru școală, copiii se înghemuiau în băncile înegrite de vreme, sau stăteau în picioare lângă pereții despuiați de tencuială. La o astfel de școală a muncit ani în șir învățătorul Gh. Niculescu. Cât de mare este deosebirea dintre trecut și prezent — spune el. Priviți cum arată acum cartierul nostru, unde s'au construit blocuri înalte, școli frumoase, s'au pavat străzile, s'a introdus lumina electrică. Multe lucruri minunate s'au înfăptuit în anii regimului democrat-popular.

Despre toate acestea le-a vorbit cetățenilor învățătorul Gh. Niculescu. Apoi au început a povesti ei înșiși. Fiecare avea câte ceva de spus despre deputații din trecut, care nu aveau nimic comun cu interesele poporului muncitor și despre deputații de azi, care sunt aleși de mase și conduc cu pricepere treburile obștești. Muncitoarea Cretu Elisabeta, dela fabrica „Răscoala 1907", învățătorul Ion Mihăiță, filatoarea Ghimboașă Maria și alții au arătat cât de mult se deosebește viața lor din trecut de cea de astăzi.

La punctul de agitație din Calea Alexandriei cetățenii au învățat și de astădată lucruri noi, au dobândit și mai multă încredere și hotărâre în munca lor. Manifestările organizate la punctele de agitație oglindesc masiva participare a oamenilor muncii dela orașe și sate la pregătirea marii sărbători dela 20 decembrie, când vor da cu încredere votul lor candidaților Frontului Democrației Populare.

G. ZAHARACHESCU

Realizări în domeniul învățământului

In raionul Năsăud, regiunea Cluj, s'au înregistrat în anii puterii populare progrese însemnate în domeniul învățământului. Numărul localurilor școlare a crescut dela 53 la 96, numărul elevilor dela 4922 la 9058, iar al internatelor dela 1 la 16.

In raion s'au construit 43 de noi clădiri școlare, iar clădirea școlii pedagogice din Năsăud a fost prevăzută cu sală de mese, bucătărie și baie cu opt dușuri. Deasemenea, la școala medie mixtă s'a construit o sală de baie cu patruzeci de dușuri, iar la școala din comuna Dumitra s'a introdus lumina electrică.

Școala pedagogică din Năsăud, a înzestrat cu material didactic confecționat cu mijloace locale laboratoarele școlilor elementare din satele Rebrișoara, Prislop și Mocod, iar școala medie de 10 ani din Năsăud a înzestrat laboratoarele școlilor din comunele Nepos și Salva. Laboratoare bine amenajate mai au și școlile din Sângeorz-Băi, Telciu, Ilva-Mică și Ilva Mare.

Cele mai multe dintre cantinele și internatele școlare din raionul Năsăud sunt bine aprovizionate, ele având gospodării anexe bine amenajate, care asigură o hrană îmbelșugată elevilor interni.

Din activitatea organizațiilor U. T. M. din școlile medii tehnice

Comitetul Central al U. T. M., a organizat zilele acestea o consfătuire la care au participat secretarii organizațiilor de bază U. T. M. dela școlile medii tehnice de comerț și dela școlile medii tehnice de cooperație din toată țara, precum și directorii acestor școli. La consfătuire au fost ascultate referate în legătură cu munca organizațiilor U.T.M. din aceste școli.

Secretarul organizației de bază U.T.M a școlii medii tehnice de cooperație din Gherla a prezentat referatul cu tema „Contribuția organizației U.T.M. din școală la însușirea cunoștințelor căpătate și la asigurarea disciplinei în școală".

Referatul a scos în evidență faptul că marea dezvoltare pe care o ia cooperația de aprovizionare și desfacere pune în fața școlilor medii tehnice de cooperație sarcini importante în ceeace privește pregătirea cadrelor medii în acest domeniu. Organizația U.T.M. din școală a considerat că prima ei sarcină este ca, ajutând cadrele didactice, să lupte pentru un înalt nivel de cunoștințe al elevilor.

Al doilea referat, prezentat de secretarul organizației de bază U.T.M. dela centrul școlar comercial nr. 1—3 din București a avut ca temă „Organizația U.T.M., sprijin al conducerii școlii pentru asigurarea condițiilor materiale ale elevilor". Organizația U.T.M. — după cum relevă referatul — a mobilizat pe elevi în vederea pregătirii localului în timpul vacanței de vară, la aranjarea bibliotecii și a laboratorului, i-a educat în spiritul grijii pentru bunul obștesc.

Secretarul organizației de bază U.T.M. dela școala medie tehnică de comerț din Craiova a prezentat referatul „Metode folosite de organizația U.T.M. din școală pentru educarea comunistă a elevilor."

Unul din principalele mijloace folosite în acest scop — s'a arătat în referat — este munca cu cartea. Organizația U.T.M. s'a îngrijit deasemenea de buna organizare și desfășurare a orelor de informare politică, de citirea cu regularitate a publicațiilor pentru tineret, de mobilizarea elevilor la acțiunile de folos obștesc etc.

Referatul prezentat de secretarul organizației U.T.M. dela școala medie tehnică de cooperație din Vatra-Dornei, cu tema „Organizarea justă a activității extrașcolare în centrul preocupărilor organizației U.T.M. din școală" a scos în evidență faptul că mulți dintre elevii școlii, sub îndrumarea organizației U.T.M., i-au convins pe părinții lor să se înscrie în gospodăriile agricole colective, sau în întovărășirile agricole tip T.O.Z. Elevii au contribuit la munca de lămurire pentru predarea la timp a cotelor de cereale către stat, precum și pentru valorificarea surplusului de produse agricole prin cooperativele sătești.

Referatele au fost urmate de întrebări și de discuții, care au scos în evidență numeroase aspecte pozitive ale muncii organizațiilor U.T.M. din școli, precum și o serie de lipsuri ale acestei munci.

In încheierea ședinței, tov. Cozma, activist în secția tineret școlar a C.C. al U.T.M., a făcut un instructaj în legătură cu principalele sarcini care stau în fața organizațiilor U.T.M. din școli.

Câteva ore într'un laborator

Grupuri de studenți coboară din tramvai în fața Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" și se îndreaptă spre intrarea principală. Unii din ei intră în clădire. Alții trec mai departe, dincolo de clădirile înalte, la care muncitorii, urcați pe schele, mai lucrează încă. Aici se întind câmpurile experimentale ale institutului, vârgate ici și colo de alei. Una dintre ele trece prin spatele clădirii, lasă în urmă terenuri întinse și merge mai departe, până la laboratoarele în care studenții facultății de mecanizare a agriculturii își desfășoară o parte din activitatea lor zilnică.

Sunt patru clădiri la distanță de câțiva metri una după alta, în care funcționează patru laboratoare: unul de mașini agricole, altul de motoare, altul de tehnologie iar al patrulea de reparație a tractoarelor, a mașinilor agricole și a automobilelor. Aici își desfășoară o mare parte din activitatea practică viitorii ingineri care vor contribui din plin la mecanizarea și socializarea agriculturii noastre.

Laboratorul de reparație a tractoarelor, automobilelor și mașinilor agricole este deosebit de încăpător. De jur împrejurul pereților, fel de fel de mașini, de piese. Spre mijlocul încăperii — bănci ca în orice sală de curs sau de seminar. Are loc seminarul recapitulativ al unei grupe din anul IV.

Imbinarea teoriei cu practica este una din principalele trăsături ale activității desfășurate la facultatea de mecanizare a agriculturii.

După fiecare capitol mare din materie, programa prevede seminarii recapitulative. La materiile de specialitate, aceste seminarii se desfășoară de obicei în laboratoare, pentruca studentul, odată cu expunerea părții teoretice, să poată trece la demonstrarea practică a celor expuse. Un astfel de seminar are loc acum cu studenții anului IV. Ei repetă capitolul privitor la turnarea lagărelor, la repararea și încărcarea acumulatorilor, la repararea blocului motorului și a aparaturii electrice.

★

In altă parte a laboratorului, alte bănci, alte capete aplecate asupra caietelor, asupra planșelor. Sunt proaspeții absolvenți ai facultății, care-și pregătesc proiectele pentru examenul de stat. Toți cei care se găsesc în acest laborator pregătesc proiecte în legătură cu munca stațiunilor de mașini și tractoare. Având la îndemână întregul material bibliografic, precum și materialul experimental necesar, dar mai ales având prețioasa îndrumare a profesorilor, ei lucrează la alcătuirea proiectelor chiar în laboratoare. Temele sunt deosebit de interesante. Absolventul Ciubotă Pompiliu de exemplu, pregătește tema: „Proiectarea unui atelier tip S.M.T. pentru 20 de tractoare I.A.R. și 20 de tractoare K.D. 35 La proiectarea acestui atelier, candidatul ține seama de metoda sovietică de reparație pe subansamble.

★

Pe lângă munca didactică de fiecare zi, colectivul catedrei de reparație a tractoarelor, automobilelor și mașinilor agricole desfășoară și muncă științifică. La noi în țară s'a proiectat și s'a construit un banc de rodaj pentru S.M.T., care servește la determinarea puterii motoarelor după reparație. Acest banc servește însă numai la determinarea puterii unui singur tip de motor (I.A.R.) Catedra de reparație a tractoarelor, automobilelor și mașinilor agricole dela facultatea de mecanizare a agriculturii a Institutului Agronomic din București și-a propus ca temă de cercetare științifică tocmai transformarea acestui banc într'un banc universal, care să dea posibilitate de a se încerca cu ajutorul lui toate tipurile de motoare de tractoare și automobile. Colectivul catedrei lucrează de câteva luni la realizarea acestui banc. In momentul de față, lucrarea este pe punctul de a fi terminată.

Colectivul acestei catedre, ca și întregul colectiv al Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București, muncește cu râvnă pentru a contribui la făurirea cadrelor de specialiști care vor ridica nivelul tehnic al agriculturii noastre, făcând-o capabilă să satisfacă într'o măsură tot mai mare cerințele crescânde ale oamenilor muncii.

V. POPOVICI

La un curs de alfabetizare

Cinci săli luminoase, spațioase și bine-încălzite, înzestrate cu table mari, liniate cu spații pentru scris și cu pătrățele pentru socotit, gazeta de perete, redactată de cursanți, înfățișând aspecte din viața cursului de alfabetizare, materiale didactice, toate sunt puse la dispoziția celor 300 de cursanți ai centrului de alfabetizare dela Uzinele Textile „7 Noembrie".

Pe pereți, alături de graficele de frecvență, sunt expuse lozinci care mobilizează pe cursanți la învățătură: „Să învățăm carte!", „La luptă pentru lichidarea neștiinței de carte!", „Nici un fiu al poporului fără învățătură de carte!"

Mulți cursanți dovedesc prin atitudinea lor față de învățătură că și-au însușit aceste îndemnuri. Ei învață intens și cu însuflețire, dorind să se înarmeze cât mai repede cu cunoașterea cititului și a scrisului. Este concludent în această privință exemplul cursanților Elena Curigan, Profira Ștefan și Stan Chira. Deși cursurile anului I se țin doar de trei ori pe săptămână, aceste tovarășe și-au luat angajamentul de a învăța zi de zi, pentru a deveni cât mai curând știutoare de carte.

Indrumați îndeaproape de tovarășii învățători, cursanții dovedesc o mare dragoste de învățătură.

Tesătoarea Maria Suter — care face parte dintr'o brigadă stahanovistă — e în fruntașă atât în producție cât și la învățătură. Ea a îndrăgit cartea în așa măsură, încât vine la cursuri chiar și atunci când este de serviciu noaptea, deși locuește destul de departe de întreprindere.

Tovarășa Virginia Marin — mamă a trei copii, are 46 de ani. Originară din Albota, regiunea Pitești, ea lucrează de 14 ani la această întreprindere. Pe vremuri, spune ea, stăpânii fabricilor și ai moșiilor căutau să împiedice calea oamenilor muncii spre carte, spre lumină. Acum lucrurile stau cu totul altfel. Iată, în curând, ea însăși va fi absolventă a cursului de alfabetizare.

Și alți cursanți — cum sunt, de pildă, tovarășii Dumitru Zaharescu, Vasile Ghiță, Natalia Cretu, M. Toma, Dumitra Ionescu, Elena Cristea, Ana Marinescu, Elena Ghiță, Floarea Ioan, învață cu sârg și ascultă cu atenție explicațiile învățătoarei Elena Farcaș.

In curând, ei vor fi stăpâni pe cunoștințe temeinice, care îi vor ajuta să muncească cu mai mult spor pentru ridicarea propriei lor bunăstări, pentru o viață frumoasă și îmbelșugată a întregului popor muncitor, pentru pace.

L. DUNAJECZ

Verificați dacă ați fost înscriși în listele de alegători

La 15 noembrie s'au afișat copii de pe listele de alegători întocmite de Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare.

Listele de alegători sunt întocmite pentru fiecare secție de votare în ordine alfabetică, indicându-se numele și pronumele, vârsta și domiciliul alegătorului, precum și numele circumscripțiilor electorale pentru care votează.

Fiecare alegător, așa cum prevede Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare, are dreptul să verifice înscrierile în listele de alegători.

Deaceea este necesar ca fiecare cetățean cu drept de vot să meargă la centrele de afișare a listelor, a căror adresă este arătată în publicațiile afișate, și să controleze dacă este trecut în liste.

In clișeu: *Printre cetățenii veniți să controleze dacă au fost înscriși în listele de alegători dela Centrul de afișare nr. 2 din raionul „23 August" se află și tov. profesor Alexandru Iordache dela școala medie nr. 2 de băieți din București.*

Cinci ani de activitate a Editurii Tineretului

„Iubiți cartea, — scria Alexei Maximovici Gorchi — ea vă ușurează viața, vă ajută prieteneșteș să vă descurcați în haosul încălcit și tumultuos al gândurilor, al sentimentelor și al evenimentelor, vă învață să respectați omul și pe voi înșivă, vă înaripează mintea și inima cu sentimentul dragostei de lume, de om". In anii luminoși ai puterii populare cartea, despre care A. M. Gorchi a scris cu atâta căldură, a devenit în țara noastră un mijloc puternic de educație a tineretului în spiritul comunismului.

Editura Tineretului, care de curând a împlinit cinci ani de activitate, a îndeplinit cu cinste sarcina de a edita cărți pentru educația tineretului patriei noastre. Folosind vasta experiență a editurilor sovietice pentru tineret și copii „Tânăra Gardă" și „Detghiz", Editura Tineretului a scos între anii 1948-1953 nu mai puțin de 1013 titluri într'un tiraj de peste 16.500.000 exemplare.

Ajutând tineretul să-și însușească marxism-leninismul și să înțeleagă cum se construește socialismul pe baza ideilor lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, Editura Tineretului a tipărit în mai multe ediții cuvântări și articole ale clasicilor marxism-leninismului.

Au fost deasemenea publicate lucrări despre mărețul drum de luptă al Comsomolului, despre mișcarea internațională de tineret, documente privind activitatea Uniunii Tineretului Muncitor, broșuri în ajutorul muncii organizațiilor de bază U.T.M., lecții pentru învățământul politic, cărți despre mișcarea pionierească etc.

O rodnică activitate a depus colectivul redacțional al Editurii Tineretului pentru tipărirea celor mai importante opere pentru tineret ale clasicilor literaturii noastre și ale marilor scriitori ai literaturii universale.

Pedagogii din țara noastră au primit, prin operele tipărite de Editura Tineretului, un prețios ajutor în lupta lor pentru făurirea omului nou, constructor al socialismului. Deosebit de apreciate sunt cărțile apărute în colecția „Biblioteca școlarului". Citind „Călin nebunul" și „Făt frumos din lacrimi" minunatele basme ale lui M. Eminescu, „Harap alb" de I. Creangă, „Dumbrava minunată" de Mihail Sadoveanu, „Poezii alese" de A. Toma și multe alte lucrări apărute în această colecție, elevii noștri își îmbogățesc cunoștințele, se înarmează în lupta împotriva greutăților, învață să iubească frumusețile patriei, să se simtă stăpâni ai bogățiilor țării noastre.

Editura Tineretului a publicat și numeroase cărți de valoare ale scriitorilor contemporani. Astfel, romanele maestrului Sadoveanu „Nada Florilor" și „Nicoară Potcoavă", versurile și povestirile lui A. Toma, M. Beniuc, precum și lucrările altor fruntași ai scrisului au îmbogățit literatura zilelor noastre.

In lupta pentru a ajuta pe elevi să-și însușească bogățiile științei și culturii, în lupta pentru a forma la elevi calitățile omului nou, pentru educarea tineretului în spiritul moralei comuniste, cadrele didactice au primit din partea Editurii Tineretului un ajutor deosebit prin numeroasele traduceri din literatura sovietică. Nenumărate cărți, care au însuflețit pe oamenii sovietici în lupta pentru construirea socialismului, care au constituit adevărate arme de luptă împotriva fascismului în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, care mobilizează pe oamenii sovietici la lupta pentru comunism, stau astăzi la dispoziția tineretului nostru și a educatorilor săi. Cărți ca „Tânăra Gardă" de Fadeev, „Povestea unui om adevărat" de B. Polevoi, „Generația mea'" de B. Gorbatov constituie astăzi importante arme de educație a tineretului patriei noastre în spiritul luptei pentru apărarea vieții, pentru făurirea fericirii poporului.

Cadrele didactice de pe întreg cuprinsul patriei noastre apreciază ca una din marile realizări ale Editurii Tineretului publicarea unui mare număr de cărți pentru copii. Pedagogii noștri știu că dacă o carte poate exercita o influență atât de adâncă asupra oamenilor adulți, cu atât mai puternică este influența cărților asupra copiilor. De multe ori cărțile citite în copilărie lasă impresii care nu pot fi uitate niciodată. Deaceea, cadrele didactice acordă o mare atenție îndrumării lecturii copiilor. Volume cum sunt „Timur și băieții săi" de A. Gaidar, „Vitea Maleev la școală și acasă" de Nosov ca și multe alte scrieri pentru cei mici, tipărite de Editura Tineretului, au o mare însemnătate în educarea tinerelor vlăstare ale patriei noastre. Trebue deasemenea menționat faptul că Editura Tineretului a reușit în ultimii ani să antreneze în crearea unor opere literare pentru copii o seamă de scriitori cu experiență ca acad. A. Toma, acad. Barbu Lăzăreanu, Maria Banuș, Nina Casian, Cezar Petrescu etc., precum și o serie de tineri cu reale posibilități ca Mira Iosif, V. Vântu, Sonia Larian etc.

Editura Tineretului a publicat în tiraje mari și traduceri din literatura progresistă universală. Tinerii citesc cu interes operele nemuritoare ale lui Victor Hugo, Cervantes, Gogol, Tolstoi, Jules Verne, Andersen, Mark Twain, Jack London etc.

Un loc însemnat în activitatea Editurii Tineretului l-a ocupat publicarea a numeroase cărți pentru tineretul și copiii minorităților naționale din țara noastră. Astfel au fost publicate traduceri din opere ale clasicilor și ale scriitorilor contemporani, stimulându-se în același timp creația literară pentru tineret și copii a scriitorilor din rândurile minorităților naționale.

In prezent, Editura Tineretului, concomitent cu pregătirea unor traduceri din literatura universală, lucrează pentru apariția unor însemnate lucrări originale cum sunt romanul lui Camil Petrescu „Un om între oameni" închinat lui Nicolae Bălcescu, basmul în versuri al lui Victor Eftimiu „Prichindeii", precum și alte lucrări semnate de Zaharia Stancu, E. Camilar, Maria Banus, Dan Deșliu, A. Mihale, N. Jianu, Dumitru Mircea, Nagy Istvan etc.

Pedagogii noștri, pentru care cartea este un mare ajutor în munca de educație comunistă a tineretului, vor folosi din plin sprijinul pe care îl primesc din partea Editurii Tineretului în lupta lor pentru a lărgi orizontul gândirii copiilor, pentru a le ridica nivelul cultural, pentru a le completa în permanență cunoștințele, pentru a-i educa în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Pregătirile pentru iarnă ale școlilor

Aprovizionarea cu alimente și combustibil pentru iarnă este o problemă care preocupă serios școlile din întreaga țară. Datorită unei bune gospodăriri, datorită colaborării cu părinții, datorită sprijinului primit din partea organelor locale ale puterii de stat, unele școli s'au aprovizionat la timp, putând să-și ducă munca în bune condițiuni. Așa stau lucrurile de exemplu la școala medie mixtă de zece ani din Râmnicu-Sărat, unde în internatul școlii sunt adăpostiți peste 80 de elevi, iar la cantină iau masa zilnic peste 200 elevi și eleve. Secția comercială a sfatului popular raional a sprijinit școala, dându-i la timp cotele de carne și alimente raționalizate. Aceeași grijă se observă și în aprovizionarea școlii cu zarzavaturile necesare prin Aprozar.

La internatul școlii de 7 ani din comuna Greabănu, raionul Râmnicu-Sărat, sunt cuprinși circa 60 de elevi, care locuiesc la mare depărtare de școală.

Pe baza contractului încheiat cu secția comercială locală, internatul școlii a fost aprovizionat la timp cu alimentele necesare, urmând ca în curând să primească și cantitatea de zarzavaturi de care are nevoie.

Conducerea școlii de șapte ani din comuna Surdila-Greci, raionul Filimon Sârbu, regiunea Galați, a luat din timp toate măsurile cu privire la pregătirile de iarnă.

Astfel, pe baza îndeplinirii cu grijă a planului de însămânțări și recoltări în grădina de legume și zarzavaturi a școlii, s'au putut strânge pentru cantina internatului 2000 kg. de roșii, 500 kg. de ceapă, rădăcinoase și altele. Conducerea școlii a încheiat din timp contracte cu Aprozar și gospodăria agricolă colectivă din comună, reușind să procure pentru iarnă cantitatea necesară de cartofi, fasole, brânză, nuci, prune etc. pentru masa elevilor.

Un ajutor prețios l-a primit școala din partea sfatului popular comunal, prin grija căruia s'a asigurat la timp cantitatea de combustibil necesară școlii și internatului.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii. C 9363

BIBLIOTECA CENTRALĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 243 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 28 noembrie 1953

In acest număr:

- **U.R.S.S. NE INVAȚĂ. — Serghei Semenovici Filippov:** Metodica organizării dictărilor la limba rusă în școlile neruse. — Să ridicăm calitatea instrucției și a educației în școală. — **G. Aseev:** Comsomoliștii sunt sprijinul profesorului. (pag. 2-a)
- **SĂ LUPTĂM PENTRU UN INALT NIVEL DE PREGĂTIRE A ELEVILOR. — C. Chiosa:** Despre temele date acasă. (pag. 3-a)
- **M. Ștefănescu:** Răsfoind manuscrisele lui Mihai Eminescu. (pag. 3 a)
- **L. Dumitrescu:** Unele rezultate ale primului pătrar. (pag. 3-a)
- **IN INTIMPINAREA ALEGERILOR DE DEPUTAȚI IN SFATURILE POPULARE.** — Tînărul educator al tineretului. — Profesoara de chimie. — Cadrele didactice popularizează alegerile. (pag. 4-a)
- **A. Albu:** Să popularizăm Hotărîrile partidului și guvernului. (pag. 4-a)
- Perfecționarea calificării cadrelor didactice, preocupare importantă a organelor sindicale. (pag. 4-a)

Să participăm activ la campania electorală

Acțiunea de pregătire a alegerilor de deputați pentru sfaturile populare din 20 decembrie a.c. a cuprins masele largi ale poporului nostru. Muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii legați de popor, toți oamenii muncii participă cu însuflețire la campania electorală, întîmpină alegerile organelor locale ale puterii de stat cu noi succese în munca de ridicare a bunei stări a poporului.

Această participare masivă, această atitudine activă față de alegeri nu poate exista decît într'un regim care dă oamenilor muncii cele mai largi drepturi democratice. Intreg poporul muncitor, conștient de marile drepturi și îndatoriri ale cetățenilor statului nostru democrat-popular, contribue din toate puterile la întărirea orînduirii noastre, la buna gospodărire a treburilor țării.

Alături de toți oamenii muncii, cadrele didactice din școlile noastre de toate gradele își aduc contribuția lor la succesul campaniei electorale, la obținerea unor noi victorii în opera de construire a socialismului. In rîndurile elevilor și studenților, în rîndurile maselor largi ale oamenilor muncii, ei duc o intensă muncă politică ridicînd în același timp necontenit nivelul activității din instituțiile de învățămînt.

Poporul muncitor a acordat o înaltă cinste slujitorilor școlii. Alături de muncitori fruntași și stahanoviști, de colectiviști, de tehnicieni, de ingineri, de oameni ai culturii și artei, în adunările oamenilor muncii au fost propuși numeroși învățători și profesori, maiștri, inspectori și profesori universitari fruntași, care să candideze din partea Frontului Democrației Populare în alegerile pentru sfaturilor populare. Printre candidații propuși în întreaga țară se află învățători ca Petre Coșoroabă din raionul Stalin, care se ocupă îndeaproape de educarea copiilor țăranilor muncitori și care, printr'o susținută muncă obștească a contribuit la formarea unei întovărășiri în comuna sa, directori de școli elementare ca Virginia Butnaru din Costești, raionul Tg. Frumos, care a obținut mari succese în munca pentru stîrpirea analfabetismului etc. Oamenii muncii au propus drept candidat al lor pe profesorul Paul Fejer din Orașul Stalin, fiu de muncitor, care înarmează pe elevi cu temeinice cunoștințe legate de practică, și pe conferențiarul Mihai Iancu, activ cercetător în domeniul științei și educator priceput al tinerilor studenți. Dela toți acești slujitori de frunte ai școlii și luptători activi pe tărîm obștesc, oamenii muncii așteaptă mari realizări în domeniul îmbunătățirii muncii școlilor, în ridicarea nivelului cultural al poporului.

De curînd au început întîlnirile între candidați și alegători în cadrul cărora cetățenii scot la iveală greutățile și lipsurile, discutînd și găsind, cu ajutorul candidaților, mijloacele necesare pentru înlăturarea lor. Candidații au datoria să răspundă încrederii pe care le-o arată alegătorii, documentîndu-se asupra problemelor specifice circumscripției electorale respective, informîndu-se asupra tuturor chestiunilor care frămîntă pe cetățeni și mobilizîndu-i la lupta pentru rezolvarea lor.

Cuvîntul viu și limpede al învățătorului și profesorului agitator trebue să aducă pe elevii și studenții noștri la înțelegerea marii însemnătăți a alegerilor. Orele de constituție, de istorie, de limba romînă, orele educative etc. trebue folosite pentru explicarea caracterului adînc democratic al alegerilor în țara noastră, în opoziție cu farsa alegerilor din țările capitaliste. Materialul de studiu la multe obiecte poate servi ca o minunată bază pentru demonstrarea superiorității zdrobitoare a orînduirii noastre față de cea a țărilor din lagărul capitalist, față de regimul burghezo-moșieresc din trecutul țării noastre.

In ultimele clase ale școlilor medii și în primii ani ai facultăților noastre există nenumărați tineri alegători care votează pentru prima dată. Față de aceștia, diriginții și profesorii, ajutați de organizațiile U.T.M., trebue să manifeste o deosebită grijă. Cu tinerii alegători trebue desfășurată o intensă muncă educativă, explicîndu-li-se importanța acestui nou pas în viața lor, importanța drepturilor pe care regimul nostru de democrație populară îl dă tineretului.

Campania electorală trebue să constitue în același timp un prilej de ridicare a întregii activități din instituțiile de învățămînt, a muncii de pregătire a viitoarelor cadre de luptători pentru bunăstarea poporului. Cadrele didactice au sarcina să-și îmbunătățească necontenit, pe baza nesecatei experiențe a învățămîntului sovietic, metodele de predare, legînd strîns cunoștințele predate de practică și intensificînd educația comunistă a elevilor și studenților.

Pe tărîm obștesc, pregătirea pentru alegeri este folosită în vederea activizării politice a maselor și a ridicării conștiinței lor cetățenești. Munca aceasta se desfășoară în orașele și satele noastre cu toată intensitatea, cu participarea largă a cadrelor didactice. Invățătoarea Maria Pandele, care activează la punctul de agitație F.D.P. nr. 61 din raionul Griviția Roșie-București, cadrele didactice din comuna Movila-Miresei, raionul Brăila, și atîți alți învățători din școlile elementare, medii, tehnice, profesionale și superioare duc în mase cuvîntul partidului, arată în mod viu, cu exemple concrete, realizările regimului nostru de democrație populară, explică rolul sfaturilor populare în dezvoltarea și înflorirea orașelor și satelor, popularizează candidații F.D.P.

Expunerea concretă, cu exemple din viața orașelor și satelor respective, trebue să stea necontenit la baza muncii de lămurire în campania electorală. Cu ajutorul acestor exemple, cadrele didactice trebue să arate oamenilor muncii, țăranilor muncitori, superioritatea regimului nostru democrat-popular. In felul acesta, ei trebue să arate țăranilor muncitori că în anii puterii populare masele muncitoare dela sate, eliberate de exploatarea moșierească au căpătat pămînt și unelte, ca și posibilitatea de a se ridica din punct de vedere material și cultural, de a-și trimite fiii în cele mai înalte instituții de cultură, că în sate s'au înființat cămine culturale, dispensare, școli etc.

Metodele muncii de lămurire sunt extrem de variate. Invățătorii și profesorii pot folosi adunările din căminele culturale pentru a prezenta, pe baza amintirilor personale ale țăranilor muncitori mai în vîrstă, odiosul sistem electoral al trecutului. In cadrul căminelor culturale pot fi organizate lecturi colective ale materialelor din ziare și reviste pentru ilustrarea realizărilor obținute în anii puterii populare. Deasemenea, se pot organiza audiții în colectiv ale emisiunilor stațiilor noastre de radio, conferințe însoțite de exemplificări cu ajutorul hărților, al planșelor, al diafilmelor și al filmelor de cinematograf, programe artistice în care formațiunile de artiști amatori din rîndurile cadrelor didactice să prezinte cîntece, dansuri, recitări sau scenete cu teme legate de campania alegerilor etc.

Campania electorală trebue să fie pentru cadrele didactice un prilej de mobilizare a țărănimii muncitoare în vederea executării muncilor agricole, a arăturilor adînci de toamnă și a însămînțărilor. Deasemenea, țăranilor muncitori trebue să li se explice importanța pe care o au pentru ridicarea nivelului lor de trai Hotărîrile partidului și guvernului, bazate pe sarcinile trasate de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august, ca Hotărîrea cu privire la anularea restanțelor la produsele de toamnă provenite din cotele obligatorii din 1952, Hotărîrea cu privire la acordarea unor scutiri și reduceri de impozite, Decretul cu privire la acordarea gratuită a asistenței veterinare și fito-sanitare, Hotărîrea cu privire la reducerea de norme și prime de asigurare etc. Invățătorii și profesorii trebue să arate țăranilor muncitori însemnătatea sarcinilor cuprinse în Hotărîrea cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea sistemului de contractare și achiziție de animale și produse animale și încurajarea creșterii și îngrășării de animale, pe baza cărora țăranii muncitori obțin însemnate avantagii. In acelasi timp, este necesar să se intensifice propaganda agrotehnică, înarmarea țăranilor muncitori cu cunoștințele necesare realizării unei agriculturi înaintate, cultivării legumelor, plantelor tehnice și medicinale, creșterii și îngrășării animalelor.

Invățătorii și profesorii agitatori au datoria ca în cadrul campaniei electorale să intensifice popularizarea politicii partidului nostru, care are ca scop ridicarea necontenită a nivelului de trai al oamenilor muncii. Intregul nostru popor muncitor trebue mobilizat, cu acest prilej, pentru intensificarea participării sale la realizarea acestei politici.

Campania electorală, sprijinirea în alegeri a Frontului Democrației Populare trebue să constitue pentru noi un prilej de a contribui la întărirea atașamentului maselor largi față de regimul democrat-popular, la întărirea încrederii lor în partid, conducătorul luptei pentru o viață fericită și îmbelșugată a poporului.

Lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii

La 23 noembrie s'a deschis la Viena, în clădirea Dreherpark, sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, la care, alături de membrii Consiliului Mondial al Păcii, participă numeroși oameni din diferite țări.

Din prezidiul sesiunii fac parte Joliot-Curie, Jean Laffitte, Mao Dun, Isabelle Blume, Eugénie Cotton, Pietro Nenni, Ikuo Oiama, Walter Friedrich, Ilya Ehrenburg, Nicolai Tihonov și alți militanți de seamă ai mișcării internaționale pentru apărarea păcii. La deschiderea lucrărilor sesiunii, președintele Consiliului Mondial al Păcii, profesorul Joliot-Curie, a dat cuvîntul președintelui Consiliului partizanilor păcii din Austria, Brandweiner, care a salutat pe participanții la sesiune în numele forțelor progresiste iubitoare de pace din Austria.

In continuare au luat cuvîntul Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, Pietro Nenni, vicepreședintele Consiliului Mondial al Păcii, Gilbert de Chambrun, secretar al Consiliului Mondial al Păcii, D.N. Pritt, președintele Comitetului englez pentru apărarea păcii, și Le Din Tam, reprezentantul poporului vietnamez.

In ședința zilei de 24 noembrie a Consiliului Mondial al Păcii, Florica Mezincescu, membră a Consiliului Mondial al Păcii, a rostit în numele delegației romîne o cuvîntare.

In aceeași zi au mai luat cuvîntul Mao Dun, Han Ser Ia, reprezentantul eroicului popor coreean, Tocusaburo Dan, delegatul japonez, Ilya Ehrenburg, reprezentantul Uniunii Sovietice, Wilhelm Eifes din partea Germaniei occidentale, Minnert Koeling, reprezentantul mișcării partizanilor păcii din Olanda, Anezka Hodinovna Spurna, delegata poporului cehoslovac, și Govind Sahai, reprezentantul Indiei etc. In ședința din 25 noembrie au vorbit prof. Naficy (Iran), Gabriel D'Arboussier (Africa Neagră), prof. Cianca (Italia), A. Surcov (U.R.S.S.), Eugenie Cotton (Franța).

Prin școlile Patriei noastre

Cadre pentru industria chimică

Industria noastră socialistă cere mereu cadre de tehnicieni care să posede o cultură teoretică și tehnică corespunzătoare, care să mînuiască cu pricepere tehnica producției în permanentă dezvoltare.

Asemenea cadre pregătește școala medie tehnică de chimie din București. Un aspect important al activității acestei școli îl constitue lucrările de laborator, prin care elevii își consolidează cunoștințele teoretice, făcînd un prim pas în aplicarea lor în practică. Datorită muncii bine organizate pe care o desfășoară în laboratorul școlii, elevii au obținut succese însemnate în întreprinderile unde au fost repartizați pentru practică.

Astfel, în anul trecut, în perioada de practică, elevii acestei școli care și-au însușit temeinice deprinderi practice, au putut cunoaște în adîncime multiplele aspecte ale procesului de producție, iar unii dintre ei au reușit chiar să aducă inovații.

De exemplu, eleva Huituc Maria, în timpul stagiului de practică la Icechim-Dudești, a îmbunătățit procedeele de fabricare a triclorfenolului, scurtînd prin aceasta durata procedeului, economisind în acelaș timp cantități însemnate de materii prime.

Elevul Rotaru Anton, în timpul practicii la fabrica de medicamente nr. 4 din București, a valorificat deșeurile dela fabricarea fenacetinei.

Succesele obținute de elevii acestei școli sunt o mărturie că activitatea școlii este îndreptată spre făurirea unor oameni de tip nou, caracterizați printr'o înaltă stăpînire a tehnicii, oameni cu facultăți dezvoltate multilateral.

M. ILEA

Răspîndirea experienței bune

Metodiștii din raionul Șimleu se preocupă stăruitor de cunoașterea și popularizarea experienței bune a cadrelor didactice fruntașe, experiență care constitue un factor important în ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. In activitatea lor de zi cu zi, metodiștii urmăresc munca învățătorilor și a profesorilor, în special a cadrelor fruntașe, studiind metodele lor de muncă, pentru a le putea răspîndi în toate școlile.

Cu prilejul unei consfătuiri în cadrul căreia s'a discutat problema organizării activității cercurilor pedagogice, s'a hotărît îmbunătățirea muncii cercurilor așa încît acestea să fie cu adevărat mijloace de răspîndire a experienței înaintate.

Fiecare metodist, atunci cînd constată pe teren o experiență bună, discută îndeaproape asupra ei cu învățătorul sau profesorul respectiv, îl îndrumă să adîncească și să studieze mai temeinic problema respectivă și să întocmească, paralel cu studierea materialului, și un referat, în care să înfățișeze sistemul său de muncă. Aceste referate sunt apoi discutate în cadrul cercului pedagogic de specialitate, iar metodele bune încep să fie aplicate și de cadrele didactice din celelalte școli.

Metodiștii aleg cele mai bune referate, precum și cele mai bune dintre caietele și lucrările elevilor, pentru a fi expuse la expoziția organizată cu prilejul viitoarelor consfătuiri raionale.

I. SAVU
corespondent

Studenți dela căminul Institutului Politehnic din Capitală, adunați în jurul aparatului de radio, ascultă o emisiune în legătură cu alegerile de deputați în sfaturile populare.

Ei vor vota pentru prima dată

La această oră de după amiază, studenții Institutului Politehnic din București se întorc la cămin. Intr'o cameră călduroasă, cu paturi sclipind de albeața așternuturilor, un grup de tineri cu ochi vioi stau la sfat. Ei discută cu aprindere despre problema care-i frămîntă pe toți, despre felul cum își vor exercita pentru prima oară, la 20 decembrie al acestui an, dreptul lor de cetățeni-alegători.

Din toate colțurile țării au venit acești tineri să învețe, pentru a deveni cadre de nădejde ale patriei noastre. Filip Cindea și Dumitru Filip sunt fii de muncitori din Brăila. Părinții lui Gheorghe Chioreanu sunt țărani muncitori în raionul Gherla. Valerian Axente este fiul unui ceferist de pe lîngă Hunedoara. Acum, învățînd împreună în anul I al Facultății de Energetică, vor vota, tot împreună, în cadrul uneia din circumscripțiile electorale ale marelui lor Institut.

...In tăcere, tinerii ascultă povestirea „vechiului" alegător Valerian Axente, colegul lor, singurul dintre ei care — mai bătrîn cu un an întreg! — a votat și în alegerile trecute.

— Inainte — își deapănă Axente „amintirile", — în 1948, de pildă, eram și eu invidios pe părinții mei, cînd îi vedeam că se duc la vot, iar eu rămîneam acasă. Dar anul trecut am votat și eu. Disdemineață m'am dus. Vă dați seama ce emoționat eram...

Emoția aceasta este ușor înțeleasă de tinerii ascultători. O simt și ei acum. Mai ales Gheorghe Chioreanu, care va împlini 18 ani, numai la două săptămîni înainte de data alegerilor. Este emoția omului care pășește pe o nouă treaptă a vieții, care căpătă dreptul de a-și spune cuvîntul în gospodărirea treburilor țării sale.

Și gîndul tinerilor cuprinde toate înfăptuirile minunate pe care orînduirea de azi a patriei noastre democrat-populare le pune la îndemîna lor. Dreptul la vot al tineretului înseamnă numai una din aceste înfăptuiri ale poporului muncitor, condus de partid. Alături de acest drept este cel al învățăturii. Cine poate aprecia mai bine dreptul acesta decît fiii de muncitori și țărani muncitori, cărora statul le-a dat posibilitatea să învețe într'o școală superioară, punîndu-le la dispoziție burse în masă, cămin și bani, laboratoare bine înzestrate și atîtea altele? Nu-i de mirare că ei luptă cu o nestrămutată hotărîre pentru însușirea cunoștințelor ce-i vor face să devină folositori patriei, să contribue din plin la făurirea viitorului fericit al poporului muncitor.

★

...Amintirile tinerilor se adîncesc mai mult în trecut. Din ceeace au văzut în copilărie, din povestirile părinților, se ridică imaginea odioasă a alegerilor din timpurile burghezo-moșierimii.

— Mama, povestește Dumitru Filip, — ori nu vota pentrucă era femeie, ori pentrucă nu avea de lucru și șomerii erau lipsiți de drepturi electorale. La fiecare alegere se găsea cîte o metodă, pentru a îndepărta cît mai mulți oameni simpli dela vot!

Au auzit de multe tinerii studenți. De propaganda desănțată și de bătăile organizate de partidele „istorice", de votul deschis, urmat de sălbatice persecuții din vremea dictaturii antonesciene, de tot bîlciul electoral al trecutului.

★

...Se discută și despre ceeace așteaptă oamenii muncii dela viitorii lor deputați:

— Și pentru noi mai au multe de făcut deputații, — spune Valerian Axente. — Sfatul popular ar trebui să se îngrijească să ne creeze sală de lucru și o bibliotecă în cămin, pentru ca să putem studia în mai bune condiții.

— Cu cantina, la fel, ar putea să ne ajute sfatul popular, — îl sprijină Gheorghe Chioreanu. — Iată, lîngă noi e o cantină de instituție care nu dă decît masa de prînz. Ar putea să ne pregătească nouă masa de seară, ca să nu pierdem atîta timp cu drumul pînă la cantina de lîngă institut...

Desigur că în aceste probleme, ca și în altele, cum ar fi aceea a radioficării căminului, tinerii alegători vor veni și cu alte propuneri și, mai ales, vor pune și ei umărul la rezolvarea lor. Pînă atunci, ei participă cu însuflețire la campania electorală. In cămin și facultate alegerile sunt popularizate în rîndurile tuturor studenților. Panourile expuse pe coridoare, articolele din ziarul Institutului Politehnic „Cadre pentru cincinal" fac cunoscuți pe candidații Frontului Democrației Populare.

In frunte cu utemiștii, studenții care votează prima dată luptă pentru necontenita îmbunătățire a învățăturii, pentru întîmpinarea alegerilor de deputați în sfaturile populare cu noi succese în pregătirea lor de viitori constructori ai vieții noi.

V. SAPUNA

Conservatorul de Stat „Ciprian Porumbescu"

Conservatorul de Stat „Ciprian Porumbescu" din Capitală pregătește în fiecare an noi promoții de tineri maeștri ai muzicii. Magda Ianculescu, solistă a Operei de Stat din București, Liviu Ionescu și Silviu Panțiru, dirijori ai Orchestrei Simfonice a Cinematografiei, ca și alți numeroși tineri talentați promovați de Conservatorul „Ciprian Porumbescu", sunt iubiți și apreciați de publicul spectator.

Regimul democrat-popular a asigurat studenților Conservatorului condiții bune de viață și de învățătură. Majoritatea studenților sunt bursieri, iar patru dintre ei sunt deținători ai bursei Republicii Populare Romîne.

La dispoziția studenților este pusă o bibliotecă dotată cu 20.000 de volume și partituri muzicale. Printre acestea sunt un mare număr de lucrări muzicale ale compozitorilor noștri precum și ale compozitorilor ruși și sovietici: Ceaicovschi, Glinca, Borodin, Șostacovici, Haciaturian și alții.

Conservatorul posedă o discotecă înzestrată cu 2.500 de discuri care alcătuesc o colecție bogată de lucrări muzicale. Printre acestea se găsesc numeroase discuri pe care sunt imprimate lucrări executate de soliști și formații muzicale din țara noastră și din U.R.S.S. De curînd, Conservatorul a primit în dar din partea Republicii Cehoslovace 50 de discuri care cuprind o antologie a muzicii cehe.

Pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice și pentru îmbunătățirea continuă a muncii care se desfășoară în această instituție de învățămînt superior, Conservatorul „Ciprian Porumbescu" se află în strînsă legătură cu Conservatorul de Stat din Chișinău cu care întreține o corespondență permanentă.

D. NICOLAE

Studenții se pregătesc pentru examenele de stat

Tinerii absolvenți ai facultății de economie minieră a Institutului de Mine din București lucrează la elaborarea proiectelor de diplomă. In vederea bunei desfășurări a muncii, începînd dela 1 noembrie s'au constituit grupe de cîte 5—6 absolvenți. Fiecare grupă lucrează sub conducerea unui profesor, care le dă îndrumări în legătură cu alcătuirea proiectului, urmînd ca fiecare parte a acestuia să fie bine întocmită și la timp. In vederea alcătuirii proiectului, studenții anului IV au primit atunci cînd au plecat la practică tema acestuia precum și instrucțiuni în legătură cu datele pe care trebue să le culeagă depe teren.

Conducerea facultății a alcătuit un plan de lucru pe perioada 1 noembrie—31 decembrie, iar absolvenții și-au alcătuit, de comun acord cu profesorii care-i ajută la întocmirea proiectelor, planuri calendaristice, pe care le respectă cu strictețe. Au fost organizate consultații pentru a se veni în ajutorul acelora care-și pregătesc proiectele de diplomă.

Conducerea facultății a pus la dispoziția absolvenților literatura de specialitate de care au nevoie. Deasemenea, s'a amenajat o sală mare, luminoasă, în care ei lucrează cîte 6 ore în fiecare zi.

R. MINCU

Pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc

Cu viu entuziasm au primit oamenii muncii din patria noastră Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne privitoare la îmbunătățirea sistemului de salarizare, stimularea calificării muncitorilor și creșterea productivității muncii, precum și Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se reduce impozitul asupra salariilor muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor și impozitul asupra veniturilor oamenilor de litere, artă și știință. Hotărîrea Consiliului de Miniștri și Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale însuflețesc întregul popor muncitor la luptă avîntată pentru ridicarea nivelului său de trai.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri izvorăște din politica justă și consecventă a partidului și guvernului, politică ce are la bază interesele fundamentale ale poporului muncitor. Recenta Hotărîre este menită să contribue la realizarea programului de măsuri economice adoptat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august a.c. Ea demonstrează în mod grăitor că în centrul preocupărilor partidului și guvernului stă în permanență grija pentru om, pentru satisfacerea nevoilor sale materiale și culturale.

In timp ce în țările capitaliste se desfășoară cursa nebunească a înarmărilor care îmbogățește pe monopoliști și face să crească șomajul și mizeria oamenilor muncii, în țările lagărului păcii și democrației are loc o continuă dezvoltare a tuturor ramurilor din economie în scopul ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Principiile de care se călăuzesc partidul și guvernul nostru în lupta pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai ale oamenilor muncii sunt viu oglindite în Hotărîrea Consiliului de Miniștri.

Hotărîrea subliniază că guvernul consideră că îmbunătățirea sistemului de salarizare a muncitorilor, efectuată în anii 1952—1953 într'o serie de ramuri, a dat unele rezultate pozitive, constituind un stimulent pentru creșterea productivității muncii și a cîștigului muncitorilor. In același timp, se constată că în unele ramuri din economia națională există neajunsuri în privința sistemului de salarizare. Astfel, există o insuficientă diferențiere a salariilor tarifare ale muncitorilor care lucrează în acord față de cele ale muncitorilor care lucrează în regie, precum și între salariile tarifare ale muncitorilor care lucrează la cald sau în condițiuni vătămătoare sănătății, față de cele ale muncitorilor care lucrează în condițiuni obișnuite.

In continuare, Hotărîrea arată că rețeaua tarifară unică de 15 categorii pentru personalul de conducere și tehnico-inginerese nu diferențiază salariile după importanța diferitelor ramuri ale economiei naționale, iar lista de funcțiuni cuprinde denumiri care nu permit o încadrare justă și duc la nivelarea salariilor. Cadrele de ingineri și tehnicieni calificați sunt menținute în număr prea mare în aparatul administrativ, în timp ce în producție se resimte lipsa lor.

Deasemenea, Hotărîrea Consiliului de Miniștri arată că unii conducători de instituții și întreprinderi merg pe calea uniformării continue a aparatului administrativ ceeace are ca rezultat cheltuieli neiustificate, scumpirea producției, demobilizarea colectivelor întreprinderilor în lupta pentru mărirea producției și îndeplinirea planului pe toți indicii.

Hotărîrea arată că ziua de muncă nu este deplin folosită, că proporția absențelor nemotivate și a celor cu aprobarea organelor de conducere ale întreprinderilor este ridicată. Planurile de introducere a măsurilor tehnico-organizatorice în vederea creșterii productivității muncii au mai mult un caracter de campanie, iar mica mecanizare, care poate fi realizată prin descoperirea și valorificarea rezervelor interne ale întreprinderilor, se introduce în mod nesatisfăcător.

Scoțînd la iveală toate aceste lipsuri, Consiliul de Miniștri prevede în Hotărîre o serie de măsuri concrete, menite să ducă la înlăturarea lor și să determine în acest fel creșterea continuă a productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor.

Hotărîrea stabilește îmbunătățirea treptată a rețelei tarifare de salarizare a muncitorilor, în raport cu condițiile de muncă. In unele ramuri, salariile tarifare ale muncitorilor vor fi diferențiate pe categorii de întreprinderi, în raport cu importanța acestora, cu o diferență pînă la 15%, iar în cazuri excepționale pînă la 25%. Se va continua introducerea sistemului de salarizare în acord progresiv și acord premial acolo unde există norme cu motivare tehnică și unde este asigurată evidența corespunzătoare. Se vor completa și îmbunătăți regulamentele de premiere ce se vor introduce concomitent cu aplicarea sistemului tarifar pe fiecare ramură, în scopul unei mai mari cointeresări materiale personale a muncitorilor care lucrează în regie.

Pentru stimularea calificării muncitorilor, se vor modifica și indicatoarele tarifare de calificare existente pentru muncitori, corespunzător cu nivelul de dezvoltare a tehnicii atins de întreprindere.

Se va schimba actualul sistem tarifar de salarizare pentru personalul de conducere, ingineri, tehnicieni, specialiști, funcționari, personalul de serviciu, pază și pompieri și se va introduce sistemul de salarizare pe funcțiuni.

In scopul intensificării luptei pentru sporirea bunurilor de larg consum, Hotărîrea Consiliului de Miniștri stabilește că noul sistem tarifar va fi introdus începînd cu muncitorii din industria alimentară, textilă, personalul medico-sanitar și apoi — în mod treptat — în celelalte ramuri ale economiei naționale și culturii, pornind dela sectoarele principale.

Chezășia creșterii continue a puterii de cumpărare a salariului o constitue mărirea producției creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. In măsura în care va crește și mai mult producția bunurilor de consum industriale și agricole și se va ridica productivitatea muncii, în măsura în care va scădea prețul de cost al produselor, în aceeași măsură va crește puterea de cumpărare a salariului muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor.

Invățătorii și profesorii din patria noastră, care simt din plin grija partidului și guvernului pentru ridicarea nivelului lor de viață, grija oglindită în Hotărîrea din 16 august 1951 și în Hotărîrea din septembrie 1952, participă cu însuflețire la bucuria întregului popor muncitor, prilejuită de recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri și se angajează să muncească cu și mai multă rîvnă spre a contribui la lupta pentru creșterea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

U. R. S. S. NE INVAŢĂ

Metodica organizării dictărilor la limba rusă în şcolile neruse

Serghei Semenovici Filippov

Colaborator principal al Institutului şcolilor naţionale de pe lîngă Academia de Ştiinţe Pedagogice din R.S.F.S.R., candidat în ştiinţe pedagogice

Articol scris special pentru „Gazeta Invăţămîntului”

Metodica sovietică acordă în prezent o mare atenţie ridicării nivelului cunoştinţelor de limba rusă ale elevilor din şcolile neruse ale U.R.S.S. Studierea situaţiei cunoştinţelor de limba rusă ale elevilor din şcolile neruse a arătat că există o rămînere în urmă a nivelului cunoştinţelor de scriere faţă de nivelul cunoştinţelor de vorbire. Ce dovedeşte acest lucru? După părerea noastră, aceasta arată că deprinderile de scriere — adică practica — rămîn în urmă faţă de cunoaşterea teoretică a limbii ruse.

După cum a arătat studierea practicii predării limbii ruse în şcolile neruse, una dintre cauzele principale ale rămînerii în urmă a deprinderilor de scriere este subaprecierea din partea pedagogului a problemei instruirii, a problemei prevenirii greşelilor, folosirea insuficientă de către pedagog a tuturor procedeelor metodice atît de variate de prevenire a greşelilor cu prilejul lucrărilor scrise, în special cu prilejul dictărilor. Studiindu-se metodele de predare folosite de pedagogi s'a constatat că, cu cît procedeele metodice folosite de pedagog sunt mai uniforme, cu atît nivelul cunoştinţelor de limba rusă al elevilor este mai scăzut — şi invers, cu cît procedeele metodice sunt mai variate, cu atît nivelul cunoştinţelor de limba rusă al elevilor este mai ridicat; cu cît mai puţină atenţie acordă pedagogul laturii instructive, prevenirii greşelilor, cu atât nivelul cunoştinţelor este mai scăzut — şi invers, cu cît se folosesc mai multe procedee cu caracter instructiv, procedee care previn greşelile, cu atît nivelul acestor cunoştinţe este mai ridicat.

Deaceea, în prezent, metodica sovietică atrage în mod special atenţia pedagogului care predă limba rusă în şcolile sovietice neruse asupra necesităţii de a folosi procedee metodice variate, îndreptate spre instruirea elevilor, spre prevenirea greşelilor.

In ceeace priveşte metodica organizării dictărilor, aceasta va însemna: a) folosirea diferitelor tipuri de dictări; b) folosirea în cadrul fiecăreia dintre ele a procedeelor metodice de prevenire a greşelilor de scriere.

Dictările pot fi formate din cuvinte, propoziţii şi mici texte. Cuvintele şi propoziţiile vor permite pedagogului să concentreze atenţia elevilor asupra ortogramelor studiate. Pedagogul poate folosi textele şi în scopul dezvoltării vorbirii şi al educaţiei ideologico-politice a elevilor. In cazurile când nu este necesar să se scrie întregul text, se poate folosi dictarea selectivă, cînd se scriu numai cuvintele care conţin ortogramele necesare.

Toate formele de lucrări scrise pot avea un caracter *preventiv şi de control.*

Cu prilejul oricărei lucrări scrise la limba rusă într'o şcoală nerusă, se recomandă să se dea atenţie pronunţării şi scrierii corecte a cuvintelor. Sensul materialului dictat trebue să fie înţeles de elevi. Se recomandă pedagogului, ca o regulă, să dea de scris texte numai atunci cînd elevii au înţeles pe deplin conţinutul lor. Se recomandă următoarele tipuri de dictări şi următoarea metodică a organizării acestor dictări (am în vedere dictările cu caracter, preventiv):

1. *Dictarea vizuală* (cu caracter preventiv) De pildă, pedagogul scrie pe tablă, în limba rusă, textul următor:

Furnica şi grăuntele

Furnica a găsit un grăunte. El era foarte greu. Furnica n'a putut să-l mişte. Atunci ea a chemat în ajutor pe tovarăşele ei. Impreună le-a fost uşor să ducă grăuntele în furnicar.

Pedagogul pune întrebări cu scopul de a verifica dacă elevii înţeleg conţinutul textului. De exemplu: Ce a găsit furnica? De ce furnica n'a putut mişca grăuntele? Ce a făcut furnica? Ce au făcut furnicile? Dece furnicile au dus cu uşurinţă grăuntele în furnicar?".

După aceea, pedagogul analizează textul din punct de vedere al pronunţării şi scrierii cuvintelor. De pildă: „Spune propoziţia: Furnica a găsit un grăunte. Câte cuvinte sunt în această propoziţie? Desparte în silabe cuvântul *muravei* (furnica). Ce literă vei scrie la sfîrşitul acestui cuvînt? Desparte în silabe cuvîntul *naşel* (a găsit). Care este cea de a treia literă în acest cuvînt? Ce literă vei scrie după ş? Spune corect în limba rusă: „El (grăuntele — genul neutru în limba rusă) era foarte greu". Ţinându-se seama că în multe din limbile popoarelor R.S.F.S.R. nu există categorii de genuri gramaticale şi elevii întîmpină dificultăţi în stabilirea acordului între cuvinte, se atrage atenţia asupra acestor dificultăţi, de pildă, prin următoarele întrebări: „Ce literă vei scrie la sfîrşitul cuvintelor *ono bilo* (el era)? Dece? Ce terminaţie are cuvîntul *teajeloe* (greu — genul neutru)? Dece? La ce cuvînt se referă cuvintele *ono* (el) *bilo* (era) *teajeloe* (greu — genul neutru)? De ce gen este cuvîntul *zerno* (grăunte — neutru în limba rusă)?" Şi mai departe: „Spune corect, pe ruseşte: Furnica n'a putut să-l mişte. Cîte cuvinte are această propoziţie? Cum vei scrie cuvîntul *ne mog* (n'a putut)? Desparte în silabe cuvîntul *sdvinut'* (să-l mişte). Cîte litere are silaba întîia, dar a doua? Spune literele din silaba întîia, apoi dintr'a doua. La ce întrebare răspunde cuvîntul *sdvinut'*? care este ultima literă a acestui cuvînt? Spune corect, în limba rusă, propoziţia: Atunci ea a chemat în ajutor pe tovarăşele ei. Cîte cuvinte are această propoziţie? Cum vei scrie *na pomoşcĭ* (în ajutor)? Care sunt ultimele două litere din cuvîntul *pomoşcĭ?* etc.

Intrebările se pun în funcţie de dificultăţile pe care le pot întîlni elevii cu prilejul scrierii textului dictării.

Apoi, textul de pe tablă este acoperit. Pedagogul dictează prima propoziţie. Unul sau doi elevi repetă corect această propoziţie. După aceea, toţi elevii o scriu în caiete. In acelaş mod se scriu în caiete şi celelalte propoziţii. După ce elevii vor scrie întregul text, tabla se descoperă, elevii îşi controlează lucrările şi le confruntă cu textul scris pe tablă. Elevii corectează greşelile, ştergînd cu cerneală literele scrise greşit şi scriindu-le corect deasupra. Apoi, lucrările sunt verificate de pedagog.

2. *Dictarea liberă fonetică* (cu caracter preventiv).

Pedagogul citeşte în limba rusă textul:

Prietenele noastre păsările

Din ţările calde sosesc la noi rîndunele, grauri, privighetori, mierle şi alte păsări.

Păsările distrug insectele. Ele curăţă de insecte pomii, arbuştii, straturile de legume. Noi trebue să ocrotim păsările. Trebue să avem grijă de cuiburile lor. Cu ajutorul păsărilor, noi vom salva ogoarele, livezile şi grădinile de insectele vătămătoare.

Pedagogul pune întrebări întregii clase. Cu ajutorul întrebărilor, el constată dacă elevii înţeleg conţinutul textului, explică în limba rusă sau traduce în limba maternă ceeace nu este pe deplin înţeles şi, în răspunsurile la întrebările care privesc conţinutul textului, caută să obţină o pronunţare corectă, prevenind prin aceasta greşelile în scrierea cuvintelor. In cadrul lămuririi conţinutului textului şi al prevenirii greşelilor, pot fi puse elevilor, de pildă, următoarele întrebări: „Ce păsări sosesc la noi din ţările calde? Ce folos ne aduc păsările? Cum trebue să ne purtăm cu păsările? In cîte părţi putem împărţi acest text? Despre ce se vorbeşte în prima parte a textului? Dar în a doua, dar în a treia?" Ţinînd seama că pentru elevii multor şcoli neruse din R.S.F.S.R. este dificilă afluenţa de consoane, pedagogul poate pune, de pildă, următoarele întrebări, spre a preveni greşelile în scriere: „Desparte în silabe cuvîntul *ptiţi* (păsările). Cîte silabe sunt în acest cuvînt? Care silabă este accentuată? Cîte litere are silaba I-a? Care sunt ele? Spune corect cuvîntul *druzia* (prieteni). Ce literă vei scrie după litera *z*? Ce literă vei scrie la sfîrşitul cuvîntului? Cum vei scrie *iz teplih* (din ţările calde), *c nam* (la noi), *ot vrednih* (de (insectele) vătămătoare)? Spune corect cuvîntul *stran* (ţări). Cîte litere are acest cuvînt? Arată care sunt aceste litere. Desparte în silabe cuvîntul *graci* (grauri). Arată care sunt literele din prima şi din a doua silabă. Desparte în silabe cuvîntul *scvorţi*. Arată care sunt literele din fiecare silabă. Desparte în silabe cuvîntul *ocişceaiut* (curăţă). Tradu acest cuvînt în limba maternă. Arată care sunt literele din fiecare silabă. Spune corect cuvîntul *ohraneat'* (să ocrotim). Tradu acest cuvînt în limba maternă. La ce întrebare răspunde acest cuvînt? Ce literă trebue să scriem la sfîrşitul lui? Spune corect cuvintele *nujno pozabotit'sea* (trebue să avem grijă). Tradu aceste cuvinte în limba maternă. Trebue să pui semn moale în cuvîntul *pozabotit'sea* şi unde? La ce întrebare răspunde acest cuvînt?". Pedagogul îi previne pe elevi că va ceti textul pe fragmente, iar elevii trebue să scrie ceeace reţin. Elevii scriu titlul: „Prietenele noastre păsările". Pedagogul citeşte toată partea întîia a textului: „Din ţările calde sosesc la noi rîndunele, grauri, privighetori, mierle şi alte păsări". Elevii scriu ceeace au reţinut.

Mai departe, pedagogul citeşte succesiv partea a doua şi a treia din text. Elevii scriu pe măsură ce învăţătorul citeşte. Apoi, ei verifică cele scrise şi predau învăţătorului lucrările.

3. *Dictarea creatoare.* Invăţătorul scrie pe tablă cuvintele care conţin ortogramele necesare — de pildă, cuvintele cu vocala „*a*" neaccentuată: *taburetca* (scăunel), *zamoc* (lacăt), *rabotaet* (lucrează), *scaji* (spune). Apoi, verifică dacă elevii au înţeles cuvintele scrise pe tablă. Cuvintele neînţelese se traduc în limba maternă. Cuvintele sunt analizate din punctul de vedere al scrierii lor. Cu prilejul analizei, se dă în primul rînd atenţie scrierii vocalei „*a*" neaccentuată, iar apoi şi scrierii altor litere.

Greşelile pot fi provenite prin analiza cuvintelor în ceeace priveşte pronunţarea şi scrierea lor. In legătură cu ortografia vocalei neaccentuate „*a*" trebue să se atragă atenţia elevilor asupra diferenţei între pronunţarea şi scrierea acestui sunet. Ţinînd seama că elevii din unele şcoli neruse din R.S.F.S.R. au tendinţa să transforme consoanele sonore în consoane surde acolo unde acest lucru nu este necesar, se recomandă ca în cuvintele respective să se atragă atenţia, de pildă, asupra ortografiei consoanelor sonore. (De exemplu litera *t* în cuvântul *taburetca*, litera *z*, în cuvîntul *zamoc*, litera *j*, în cuvîntul *scaji;* asupra ortografiei literei *o* accentuată în cuvintele *zamoc, rabotaet;* asupra ortografiei literei *e* accentuate în cuvîntul *taburetca* etc; asupra silabei *ji* în cuvîntul *scaji;* asupra ortografiei literei ĭ etc.

Apoi, elevii alcătuiesc propoziţii cu diferite cuvinte. In aceste propoziţii se pot întîlni cuvinte în scrierea cărora elevii pot face greşeli. Pentru prevenirea greşelilor, propoziţiile trebue scrise pe tablă, analizîndu-se cuvintele dificile din punct de vedere al pronunţării şi scrierii lor. Propoziţiile alcătuite din aceste cuvinte pot fi reunite într'un text închegat. După analiză, textul scris pe tablă se acoperă. Elevii scriu propoziţiile după dictarea pedagogului. După ce elevii au scris întregul text, tabla se descoperă, elevii îşi controlează lucrările şi le predau pedagogului.

4. *Dictarea selectivă.* In acest caz, elevii nu scriu întregul text, ci numai cuvintele şi combinaţiile de cuvinte indicate de pedagog. Pedagogul citeşte textul întreg, alege din text cuvintele şi expresiile necesare pentru studierea ortografiei ruse. Astfel, în unele cazuri profesorul poate alege cuvinte cu combinaţiile „ji", „şi", „cea", „şcea", „ciu", „şciu"; în alte cazuri — cuvinte cu multe consoane sau cu semn moale.

Elevii scriu cuvintele alese după dictarea pedagogului sau din memorie. Dictarea selectivă este bună prin faptul că dă posibilitatea de a se scrie un mare număr de ortograme, aflate în cuvintele luate din text. Toate cuvintele trebue să fie înţelese de elevi.

Dictarea selectivă cu caracter preventiv este însoţită de diferite procedee de prevenire a greşelilor, cum ar fi: analiza scrierii cuvintelor, pronunţarea cuvintelor pe silabe, însfîrşit, scrierea cuvintelor grele pe tablă.

★

Scrierea unui text învăţat pe de rost. Metodiştii sovietici consideră scrierea textelor învăţate pe de rost drept un procedeu foarte eficace de studiere a limbii ruse şi, în special, a ortografiei ruse, atît în şcoala rusă cît şi în special în şcoala nerusă. Pedagogul rus K. D. Uşinschi considera necesar ca elevii să ştie să scrie fără greşeli toate poeziile pe care le-au memorizat. Noi sperăm — spunea el — că 15 poezii uşoare, explicate cum trebue şi învăţate pe de rost, vor da copiilor pînă la vîrsta de doisprezece ani o ortografie destul de bună, care va trebui apoi complectată numai în anumite părţi. Din aceste cuvinte se vede că Uşinschi acorda o mare atenţie memorizării vizualo-motrice a scrierii corecte. Memorizarea vizualo-motrice a scrierii ruseşti corecte capătă în şcolile neruse o importanţă şi mai mare decît în şcolile ruse, deoarece sprijinul pe regulă este mai slab cu prilejul învăţării unei limbi străine decît cu prilejul învăţării limbii materne. Pentru memorizare se iau texte mici. Cu prilejul învăţării lor pe de rost, elevii le studiază amănunţit din punct de vedere al scrierii: cîte propoziţii are textul, care sunt semnele de punctuaţie şi unde sunt ele, cum sunt scrise diferitele cuvinte, ce greşeli sunt posibile cu prilejul scrierii lor etc. Cînd textul va fi învăţat pe de rost şi elevul va fi sigur că-l poate scrie corect, se poate trece la scriere. Elevii trebue să fie obişnuiţi ca imediat ce au pus mîna pe toc şi au început să scrie, să nu mai arunce nicio privire în text. Această condiţie îi obligă să aibă o atitudine mai atentă faţă de analiza textului din punctul de vedere al scrierii lui şi faţă de memorizarea textului. Scrierea pe de rost se poate practica chiar cu propoziţii izolate. Pentru aceasta se va lua un text care trezeşte interesul elevilor — pentru elevii cursurilor populare un mic fragment dintr'un ziar sau dintr'o revistă — şi se va face o autodictare. Se va citi cu atenţie o propoziţie, se va memora, se va analiza din punctul de vedere al scrierii, pentru ca elevii, după ce vor începe să scrie, să nu se mai uite în text. Apoi, cele scrise vor fi confruntate cu textul.

Pentru consolidarea deprinderilor de ortografie, pentru întărirea legăturii teoriei cu practica cu prilejul învăţării limbii ruse, se recomandă deasemenea metoda *căutării în text sau a separării în limba vorbită* a cuvintelor bazate pe o regulă sau alta. Această metodă formează la elevi deprinderea de a se controla cu prilejul scrierii. In ceeace priveşte legătura mai strînsă a teoriei cu practica, literatura metodică sovietică recomandă să se dezvolte la elevi priceperea de a explica scrierea cuvintelor pe baza regulilor învăţate, priceperea de a răspunde la întrebarea: de ce acest cuvînt este scris aşa? Priceperea de a explica scrierea cuvintelor se dobîndeşte cu ajutorul exerciţiilor.

La prevenirea greşelilor ne serveşte deasemenea materialul intuitiv pentru limba rusă, editat special pentru şcolile neruse — de pildă, tabelele referitoare la pronunţare, alcătuite de prof. M. V. Cistiacov, intitulate „Citeşte corect!" şi tabelele ortografice ale lui S. S. Filippov, cu titlul „Scrie corect!". Aceluiaş scop îi serveşte culegerea specială de dictări în limba rusă pentru şcolile elementare neruse, alcătuită de S. S. Filippov, apărută în ediţia a doua în anul 1952. Se pregăteşte o culegere de dictări pentru clasele V—VII. Poate fi folosită şi culegerea de dictări în limba rusă pentru clasele VIII—X alcătuită de A. V. Tecuciov. In scrisoarea metodică despre regimul şcolar unic al scrierii ortografice şi al culturii vorbirii, Ministerul Invăţămîntului al R.S.F.S.R. atrage atenţia pedagogilor asupra ridicării nivelului cunoştinţelor elevilor la limba rusă în şcolile ruse şi neruse. In scrisoare sunt expuse cerinţele faţă de nivelul cunoştinţelor generale de limba rusă şi faţă de cultura limbii vorbite şi scrise a elevilor, obligatorii pentru toate cadrele didactice ale şcolii. In scrisoare se vorbeşte despre controlul şi ajutorul reciproc al elevilor, despre respectarea cerinţelor unice în privinţa caietelor la toate disciplinele. Profesorul trebue să urmărească scrierea corectă din punct de vedere gramatical, scrisul caligrafic şi acurateţea tuturor notiţelor în limba rusă ale elevilor, să corecteze greşelile. In ceeace priveşte exprimarea orală, pedagogul trebue să ceară răspunsuri complecte la întrebări, să corecteze greşelile în pronunţarea cuvintelor, în construirea frazelor. Se recomandă ca toate acestea să se facă cu multă grijă şi tact pedagogic: de pildă, elevul va fi corectat fie după terminarea expunerii, fie în timpul pauzelor. Nu este recomandabil ca profesorul să se amestece prea des în expunerea elevului. In timpul răspunsului elevului, profesorul îşi ia notiţe pe o foaie de hîrtie, pentru a arăta apoi elevului lipsurile sale. In scrisoare se accentuează folosul alcătuirii de către elevi a unor mici dicţionare cu cuvinte grele de pronunţat sau de scris. In şcoală se desfăşoară munca de lămurire a elevilor asupra însemnătăţii regimului ortografic unic, se organizează expoziţii cu cele mai bune caiete ale elevilor din diferite clase, au loc discuţii despre condiţiile pe care trebue să le îndeplinească caietul. Scrisoarea cuprinde indicaţii despre modul în care trebue ţinute caietele de limba şi literatura rusă, despre controlul lor. Este necesară verificarea obligatorie şi minuţioasă a caietelor de către pedagog, analiza greşelilor, munca elevilor pentru corectarea greşelilor, lucruri fără care lucrările scrise îşi pierd importanţa lor.

Munca pentru corectarea greşelilor. După corectarea greşelilor existente în caietele elevilor, pedagogul le dă teme speciale pentru înlăturarea acestor greşeli. De pildă: să noteze greşelile pe care le-au făcut; să găsească în manual regulile pe care nu le-au respectat cu prilejul scrierii; să aleagă singuri cuvintele la care se aplică aceste reguli; să alcătuiască şi să scrie propoziţii cu aceste cuvinte; să introducă în dicţionarul ortografic cuvintele pe care le-au scris greşit; să scrie din nou întreaga lucrare. Cînd împarte lucrările scrise, pedagogul arată elevilor cea mai bună lucrare, explicînd de ce această lucrare este cea mai bună. Elevilor care nu şi-au îndeplinit destul de bine lucrările trebue să li se vorbească întîi despre părţile pozitive ale lucrărilor lor, iar după aceea să li se arate lipsurile şi modul în care trebue să şi le îndrepte. Invăţătorul verifică periodic, după dicţionarul elevului, dacă acesta şi-a corectat greşala sau nu.

In scopul ridicării nivelului cunoştinţelor de limba rusă, Direcţia Şcolilor din Ministerul Invăţămîntului al R.S.F.S.R. recomandă să se organizeze în şcoli revizii periodice ale caietelor în comisiile profesorilor de limba rusă. Diferiţi membri ai comisiei sunt însărcinaţi cu o verificare mai amănunţită a folosirii caietelor de către elevi şi a verificării acestora de către învăţători. Rezultatele şi concluziile reviziei se trec în procesele verbale ale comisiei şi se aduc la cunoştinţa directorului şcolii. De pildă, a dat rezultate pozitive revizia caietelor de limba rusă ale elevilor din şcolile ciuvaşe, la o consfătuire metodică raională din R.S.S.A. Ciuvaşă.

Toate măsurile enumerate, îndreptate spre ridicarea nivelului cunoştinţelor de limba rusă în şcolile neruse dau rezultate bune şi fără îndoială că, în viitor, aceste rezultate vor fi şi mai bune.

Cursuri de ridicare a calificării

La Institutul republican de perfecţionare a cadrelor didactice din Daghestan au început să funcţioneze cursurile permanente de ridicare a calificării cadrelor conducătoare din învăţămîntul public. Cursurile vor fi urmate pe rînd de şefii secţiilor de învăţămînt raionale şi orăşeneşti, de conducătorii şcolilor şi de cadrele cabinetelor pedagogice. In prezent la cursuri studiază şefii cabinetelor pedagogice din 43 de raioane ale republicii. Ei ascultă prelegeri de teorie şi practică a învăţămîntului politehnic, asistă la lecţiile celor mai buni profesori de fizică, chimie, matematică şi biologie.

A 20-a aniversare a unei şcoli de muzică

In centrul orăşelului muncitorilor fabricii de tractoare din Harcov, într'o frumoasă clădire cu trei etaje, funcţionează şcoala de muzică de 7 ani. Aici învaţă copiii muncitorilor şi funcţionarilor dela fabrica de tractoare, dela fabrica de rulmenţi şi dela alte întreprinderi din raion.

Şcoala de muzică a împlinit 20 de ani. In acest timp ea a pregătit zeci de tineri muzicieni. Şcoala are două filiale — una în raionul Ciugnevsc şi alta în raionul Ordjonichidze. In aceste filiale studiază muzica 100 de copii ai constructorilor de maşini şi ai colhoznicilor. In prezent, în regiunea Harcov funcţionează 9 şcoli de muzică pentru copii.

Un oaspete al pionierilor

In toate limbile lumii se cîntă cîntecul „In apărarea păcii" de compozitorul V. A. Belii. Acest cîntec poate fi auzit în oraşele şi satele oricărei ţări. Şi şcolarii sovietici îndrăgesc acest cîntec.

Compozitorul Belii — autorul cîntecului — a fost de curînd oaspetele şcolarilor sovietici la Palatul Pionierilor din Riga. Compozitorul a povestit copiilor cum lucrează el la compunerea cîntecelor, i-a rugat pe tinerii ascultători să-i spună ce cîntece noi ar dori să audă. In încheere, compozitorul a executat cîteva din noile sale compoziţii.

La Institutul Politehnic „S. Chirov" din Sverdlovsc, studenţi ai facultăţii de energetică, în laborator.

Să ridicăm calitatea instrucţiei şi a educaţiei în şcoală

Statul Sovietic nu precupeţeşte mijloacele pentru o bună îngrijire a copiilor şi o bună educare a tineretului. Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic manifestă o permanentă grijă pentru dezvoltarea învăţămîntului public.

In Uniunea Sovietică a fost introdus învăţămîntul obligatoriu de 7 ani. In cincinalul curent se înfăptueşte învăţămîntul general mediu în capitalele republicilor, în oraşele de subordonare republicană, în centrele regionale, de ţinut şi în marile centre industriale, iar în cincinalul următor învăţămîntul mediu general va fi introdus pretutindeni. In anul şcolar trecut, numărul celor ce au absolvit şcolile medii şi au obţinut certificatul de maturitate a crescut faţă de anul precedent cu 37%.

Nicio ţară capitalistă n'a cunoscut şi nu poate cunoaşte o asemenea amploare uriaşă a învăţămîntului public. Clasele dominante din ţările capitaliste au interesul ca masele de oameni ai muncii să rămînă în întuneric şi ignoranţă. Un exemplu elocvent ni-l dau Statele Unite ale Americii, unde învăţămîntul public trece printr'o criză profundă. In S.U.A. există peste zece milioane de analfabeţi; aproximativ o treime din numărul copiilor de vîrstă şcolară sunt lipsiţi de posibilitatea de a urma şcolile. In învăţămîntul mediu, şi mai ales în învăţămîntul superior, nu pot pătrunde decît reprezentanţii claselor avute.

Uriaşa amploare a învăţămîntului public este asigurată de către Statul Sovietic cu toate condiţiile materiale necesare. Pentru finanţarea învăţămîntului public se alocă în fiecare an sume de multe miliarde, care formează o însemnată parte a bugetului de stat. In anii de după război, în toate colţurile ţării au fost construite zeci de mii de noi localuri de şcoli bine utilate. In fiecare an se lărgeşte pregătirea cadrelor didactice de înaltă calificare, creşte numărul manualelor şi cantitatea de material didactic, se măreşte producţia de utilaj şcolar, caiete, rechizite.

După cum se ştie, calitatea instrucţiei şi educaţiei în şcoală depinde în primul rînd de pedagog. La noi există foarte mulţi maeştri minunaţi, cu o bogată experienţă în munca pedagogică, care dau elevilor cunoştinţe adînci şi temeinice cu privire la bazele ştiinţelor. Pregătindu-se minuţios pentru fiecare lecţie, îmbinînd explicarea materialului nou cu repetarea celui studiat, cu efectuarea experienţelor, cu folosirea pe scară largă a materialului didactic, aceşti pedagogi reuşesc ca elevii lor să aibă un înalt nivel la învăţătură.

Reducerea planurilor de învăţămînt, a programelor şi manualelor la care se lucrează în prezent, înlăturarea din acestea a materialelor secundare şi de prisos va avea o înrîurire favorabilă asupra instrucţiei şi educaţiei copiilor. Totodată pedagogii sunt chemaţi să ridice prin toate mijloacele calitatea predării, să se pregătească minuţios pentru fiecare lecţie. Şcoala contemporană trebue să dea elevilor cunoştinţe temeinice cu privire la bazele ştiinţelor.

Predarea matematicii, fizicii, chimiei, ştiinţelor naturii trebue să se desfăşoare la un nivel cît mai înalt şi cu pedagogi cît mai pregătiţi, pentru ca toţi elevii să dobîndească cunoştinţe adînci şi temeinice. Trebue acordată o deosebită atenţie îmbunătăţirii predării limbii în şcoală, astfel încît toţi elevii să cunoască la perfecţie limba maternă.

Marele Lenin ne-a arătat că întreaga problemă a educaţiei şi instrucţiei tineretului contemporan trebue să fie educarea în spiritul moralei comuniste. Datoria şcolii sovietice este de a educa tineretul nostru în spiritul patriotismului sovietic dătător de viaţă, al internaţionalismului proletar, de a educa un tineret cinstit şi drept, devotat cu trup şi suflet patriei sale, măreţei cauze a comunismului. Educarea disciplinei conştiente, a dragostei de muncă, a cinstei şi a spiritului de dreptate — a tuturor calităţilor înalte ale moralei comuniste — este datoria directă atît a şcolii, a organizaţiei de comsomol şi de pionieri, cît şi a familiei. Este important ca organizaţiile de partid şi de comsomol să ajute în mod activ şcoala, să ridice prin toate mijloacele răspunderea părinţilor pentru educaţia copiilor lor.

Şcoala noastră trebue să pregătească un tineret cult şi instruit, sănătos din punct de vedere fizic, puternic din punct de vedere moral, un tineret viguros şi plin de viaţă. Aceasta obligă colectivele pedagogice să acorde o deosebită atenţie educaţiei fizice a copiilor. Trebue lichidată în mod hotărît subaprecierea care mai persistă în unele şcoli a lecţiilor de cultură fizică şi a altor forme de educaţie fizică a elevilor.

O condiţie absolut indispensabilă a ridicării calităţii instrucţiei şi educaţiei o constitue îndrumarea concretă, operativă a şcolilor, inspectarea calificată şi ajutorul metodic acordat cadrelor didactice.

Un rol important în îmbunătăţirea continuă a instrucţiei şi educaţiei copiilor, în îmbunătăţirea activităţii şcolii aparţine organizaţiilor sovietice locale. Ele sunt chemate nu numai să realizeze controlul asupra înfăptuirii învăţămîntului general obligatoriu, dar şi să satisfacă cele mai diferite cerinţe şi nevoi ale şcolii.

Grija pentru educaţia şi instrucţia tineretului este o sarcină primordială a organizaţiilor de partid locale. In ultimul timp, multe organe de partid au început să se preocupe mai mult de problemele învăţămîntului public, îmbunătăţesc activitatea organizaţiilor de partid din şcoli.

Presa este datoare să lămurească mai mult şi mai bine viaţa, activitatea, nevoile şcolii şi ale organelor învăţămîntului public. Nu se poate tolera faptul că unele ziare pomenesc de şcoală numai la începutul anului şcolar şi în zilele examenelor.

Şcoala sovietică rezolvă sarcinile mari şi pline de răspundere ale instrucţiei şi educaţiei comuniste a tineretului. In anii săi de existenţă, ea a educat zeci de milioane de constructori activi ai comunismului, fii ai patriei plini de curaj şi bărbăţie. Nu ne îndoim că şi de acum înainte ea îşi va îndeplini cu cinste sarcinile sale nobile şi pline de răspundere.

(Din ziarul „Pravda" nr. 323/1953).

Comsomoliştii sunt sprijinul profesorului

S'a sfîrşit ziua de muncă a şcolii. Clasele au devenit pustii. Invăţătorii şi profesorii se împrăştie pe la casele lor. Mă bucur de succesele dobîndite în această zi — în cataloage nu s'a înregistrat nici un 2; s'au desfăşurat bine adunările pionereşti; a reuşit excursia în producţie a elevilor din clasele mari. Am izbutit să îndeplinim multe alte lucruri mari şi mici. Această muncă nu stă numai în puterile unui director, ale unui director de studii sau ale unui colectiv pedagogic. Ea a fost dusă bine la capăt pentrucă profesorii şcolii noastre au aproape 300 de ajutoare — elevii comsomolişti, tineri neobosiţi, plini de viaţă.

Mare forţă e comsomolul în şcoli! Dar noi, conducătorii şcolilor, subapreciem uneori această forţă. Adesea noi încercăm să facem totul singuri, să facem singuri chiar şi acele lucruri pe care comsomoliştii le fac, sub îndrumarea noastră, mai bine decât noi. De exemplu, oricîte lucruri i-am spune noi unui elev nedisciplinat, oricîte convorbiri am avea cu el, uneori totuşi avem mari greutăţi în îndreptarea lui pe calea justă. Să răscoleşti inima unui asemenea adolescent sau a unui tînăr nu este totdeauna un lucru uşor. Dar se întîmplă adesea că nici cel mai înverşunat dezorganizator al vieţii şcolare nu poate să se contrapună mult timp colectivului clasei, unde există o organizaţie de pionieri sau de comsomol puternic închegată. Colectivul, fără îndoială, atrage un asemenea şcolar în orbita sa.

Comsomoliştii au fost întotdeauna şi sunt iniţiatorii celor mai bune acţiuni, a celor mai înalte şi mai frumoase manifestări. Despre acest lucru vorbeşte întreaga istorie măreaţă de 35 ani a comsomolului. Despre acest lucru m'a convins însăşi experienţa mea personală.

Mi-am petrecut copilăria şi tinereţea în rîndurile organizaţiei de pionieri şi a comsomolului leninist. Imi amintesc de timpul cînd eram tînăr învăţător, abia sosit în satul Sidorovca, raionul Dubensc, regiunea Tula. Noi, comsomoliştii, nu eram prea mulţi în sat, dar totul era în puterile noastre. Am învăţat şi am educat copiii dela ţară, am lucrat pe ogoare. Ţineam lecţii, conferinţe, organizam spectacole.

Simţeam prin noi înşine măreaţa justeţe a cuvintelor lui Mihail Ivanovici Calinin, care spunea că partidul nu numai că preţueşte comsomolul, dar îl şi iubeşte, ca pe viitorul său minunat, ca ceeace e tînăr, şi căruia istoria i-a hotărît să continue tradiţiile revoluţionare în rîndurile Partidului Comunist. Datorită grijii permanente a partidului faţă de tineret, din rîndurile comsomolului au ieşit sute de mii de specialişti, pedagogi, oameni de ştiinţă, oameni de stat.

După Marele Război pentru Apărarea Patriei, cînd am venit la şcoala nr. 182 din Moscova, eram membru de partid. Mi-a fost încredinţată sarcina de a conduce munca instructiv-educativă. Am vorbit cu profesorii cum să închegăm mai bine o viaţă normală a şcolii şi am primit dela dînşii multe sfaturi preţioase, înţelepte, practice. Apoi, s'a ţinut o consfătuire a colectivului pedagogic împreună cu elevii comsomolişti. Ei erau pe atunci puţini, aproape 50. Discuţia a avut un caracter foarte apropiat. La început am vorbit multe despre anii grei ai războiului, despre eroii comsomolişti. Niciodată nu voi putea uita feţele acelea vii, cuvîntările băieţilor, nu prea închegate, dar pline de entuziasm.

Dela ziua acelei adunări au trecut mulţi ani. Multe s'au schimbat de atunci în şcoala noastră. Avem succese, avem şi lipsuri. Fără îndoială că toate succesele noastre le datorăm, în mare măsură, tinerilor noştri prieteni şi ajutori — comsomoliştii. In lupta pentru un înalt nivel la învăţătură ei au realizat multe lucruri. Exemplul personal al comsomoliştilor fruntaşi are o mare înrîurire asupra şcolarilor, care caută să-i ajungă. Am în faţa mea „Cartea de onoare". Aici sunt scrise numele celor mai buni elevi ai şcolii. Pînă acum, cartea cuprinde 120 de nume. Şi toate sunt nume de comsomolişti! La învăţătură, în lupta pentru disciplină, în toate celelalte acţiuni, comsomoliştii sunt cei mai vioi, mai activi elevi ai şcolii.

Un factor important al formării profilului moral al elevilor este educaţia în colectiv. Folosind bogata moştenire pedagogică a lui A. S. Macarenco, profesorii noştri au făcut mult în legătură cu organizarea colectivului de copii.

Iată un exemplu caracteristic. De obicei, elevii rămaşi în urmă sunt ajutaţi de colegii lor atunci când primesc o notă nesatisfăcătoare. In colectivul comsomoliştilor noştri treaba stă întrucîtva altfel. Comsomolistul care nu are suficientă încredere în cunoştinţele lui, sau care se descurcă mai greu într'o problemă sau alta, nu aşteaptă pînă o să-i vină ajutorul, ci insistă singur pentru a-l primi. El ştie că ajutorul dat tovarăşului la nevoie este o regulă a colectivului. Acest lucru arată cît este de dezvoltat sentimentul de răspundere al fiecăruia pentru toţi şi al tuturor pentru unul, sentimentul de încredere în ajutorul tovărăşesc reciproc.

In şcoala noastră se numără 900 de pionieri. Invăţătorii şi profesorii fac eforturi pentru ca munca organizaţiei de pionieri să se desfăşoare viu, interesant, pentru ca toţi pionierii să-şi însuşească bazele ştiinţelor. Şi în acest domeniu primim un ajutor însemnat din partea comsomoliştilor. 25 de elevi muncesc ca instructori de pionieri. Pionierii sunt mulţumiţi de munca lor. Impreună cu instructorii, ei fac pasionante călătorii pe hartă, organizează excursii prin Moscova, fac sport.

Cu fiecare an şcolar, cunoştinţele elevilor despre lucruri, despre natură, despre societatea omenească, despre raporturile dintre oameni, devin tot mai profunde şi mai complecte. Paralel cu aceasta, creşte dorinţa şcolarilor de a şti mai mult decît ceeace se poate auzi la lecţii, de a afla mai mult despre ceeace îi interesează pe oamenii sovietici, despre ceeace frămîntă întreaga omenire progresistă. Pedagogii noştri, răspunzînd cerinţelor copiilor, desfăşoară multe activităţi în afară de clasă. Iar sufletul acestor activităţi sunt întotdeauna comsomoliştii.

De neuitat este adunarea şcolară cu tema „Pacea nu se aşteaptă, pacea se cucereşte!" Mulţi elevi au luat cuvîntul cu prilejul acestei adunări.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a pus în faţa şcolii sovietice multe sarcini noi. Un mare rol în rezolvarea acestor sarcini trebue să-l joace şi comsomolul din şcoală. El a şi pornit, cu succes, la această muncă. Noi ştim din relatările presei cum ajută pretutindeni comsomoliştii în lupta pentru realizarea învăţămîntului general, în lupta pentru realizarea învăţămîntului politehnic, în lupta pentru realizarea Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.U.S. din septembrie 1953 în legătură cu agricultura. In vederea realizării acestor sarcini au făcut cîte ceva şi comsomoliştii şcolii noastre. Ei luptă ca niciun tovarăş al lor să nu plece din şcoală; se interesează cu pasiune de activităţile cu caracter practic şi îşi însuşesc deprinderile de muncă practică; au ajutat unor colhozuri din apropierea Moscovei la săpatul şi culesul cartofilor etc.

Comsomolul datorează viaţa sa partidului. El este sînge din sîngele partidului. Partidul îndrumează întreaga lui activitate. Partidul i-a încredinţat sarcina educaţiei comuniste a tinerei generaţii. Organizaţiile de tineret din şcoală, urmînd directivele partidului, îi învaţă pe elevii comsomolişti să aibă spirit organizatoric, să dobîndească deprinderea de a conduce, priceperea de a se apropia de tovarăşi, să stimuleze dorinţa fierbinte a tinerilor de a învăţa bine şi foarte bine, să fie exemplu de purtare şi de atitudine justă.

Şcoala noastră este considerată în raion ca o şcoală bună. N'am fi realizat niciodată aceste succese dacă n'am fi apelat în munca noastră la comsomolişti. Ei ne vin întotdeauna în ajutor. Ei sunt înconjuraţi de dragostea şi de respectul tuturor elevilor. Desigur, ar fi nejust să afirmăm că în munca noastră cu comsomoliştii totul merge strună, că disciplina nu este încălcată niciodată, că n'am avea elevi rămaşi în urmă la învăţătură, că n'am avea elevi la care vorba nu e una cu fapta, că noi înşine n'am comite greşeli în munca educativă cu elevii. Din păcate, asemenea fapte există.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a pus sarcina ridicării continue a însemnătăţii educaţiei socialiste în şcolile de cultură generală. Invăţătorii şi profesorii sovietici trebue să obţină şi mai multe succese în munca educativă. Partidul ne învaţă să nu ne mulţumim cu realizările, să nu ne înfumurăm, să nu ne lăsăm cuprinşi de ameţeala de pe urma succeselor. Colectivul şcolii noastre va îndrepta, fără îndoială, lipsurile sale, va apela şi în viitor la comsomolişti, ca să poată îndeplini cît mai bine sarcina sa patriotică încredinţată de patrie şi de popor.

G. ASEEV
Directorul şcolii de băieţi nr. 182 din Moscova

Să luptăm pentru un înalt nivel de pregătire a elevilor

Despre temele date acasă

Studiul individual al elevilor este o condiţie principală pentru însuşirea temeinică a oricărei discipline, a cunoştinţelor şi deprinderilor din orice ramură a ştiinţei sau a tehnicii. Fiecare lecţie sau sistem de lecţii trebue să fie o prezentare sistematică şi metodică a cunoştinţelor, trebue să clarifice chestiunile spinoase, să fie călăuza pentru munca elevului, dar în niciun caz nu trebue să constitue singura formă folosită de acesta pentru însuşirea cunoştinţelor, pentru formarea deprinderilor.

Indrumarea elevilor pe calea studiului individual se face tot de către şcoală, prin organizarea în mod sistematic a muncii de acasă a acestora şi, în primul rînd, prin preocuparea permanentă a profesorilor pentru temele date acasă.

Pedagogia sovietică ne arată că, prin fiecare temă dată acasă, profesorul trebue să urmărească adîncirea cunoştinţelor căpătate în clasă, lărgirea lor, repetarea unor cunoştinţe însuşite anterior, precum şi căpătarea deprinderilor practice legate de tema respectivă, deprinderi care se formează mai bine prin muncă individuală.

Problema temelor date pentru acasă, este deosebit de importantă pentru studiul limbii şi al literaturii romîne. Insuşirea acestor discipline se bazează într'o mare măsură pe lectura bogată în afara clasei, pe deprinderile de compunere, de redactare corectă din punct de vedere al compoziţiei, ortografiei şi al punctuaţiei. Temele date acasă la limba si literatura romînă cer, cu cît clasa este mai mare, o contribuţie mai activă din partea elevilor.

Dar pentru a îndeplini cu succes aceste cerinţe, elevul trebue să fie pregătit temeinic în şcoală, începînd chiar din clasele mici, prin însăşi desfăşurarea lecţiei, prin lămuririle date de profesor în momentul anunţării temei pentru acasă sau, în cazul unor teme mai grele, prin efectuarea în prealabil a unor teme asemănătoare în clasă, sub directa îndrumare şi supraveghere a profesorului.

Folosind experienţa şcolii sovietice şi lucrînd cu rîvnă pentru îmbunătăţirea rezultatelor muncii la disciplina lor, mulţi profesori de limba romînă din şcolile noastre au reuşit să aplice metode juste, făcîndu-i pe elevi să obţină succese din ce in ce mai mari în îndeplinirea temelor date pentru acasă.

Iată, de pildă, cum au fost pregătite pentru efectuarea unei analize gramaticale elevele anului I B dela şcoala pedagogică de învăţătoare din Oraşul Stalin. După terminarea predării pronumelui, a fost programată o lecţie de muncă independentă. Recapitulînd cu elevele felurile pronumelor şi modificările suferite de acestea (în funcţie de persoană, număr, gen, caz), tovarăşa profesoară a fixat pe tablă schema analizei tuturor felurilor de pronume. Această schemă cuprindea următoarele rubrici: pronumele sau adjectivul; felul; forma; funcţia morfologică; persoana; numărul; genul; cazul; ce substantiv înlocuieşte. Apoi profesoara a dictat un text şi a analizat împreună cu elevele primele două pronume din acest text. După aceea, a cerut elevelor să continue singure analiza în clasă. După 15 minute a început corectarea temelor în colectiv.

Astfel, tovarăşa profesoară le învaţă pe eleve să lucreze sistematic, ordonat, să fie preocupate de a da răspuns tuturor problemelor ridicate de analiza morfologică a părţilor de vorbire.

Temele la gramatică de tipul: „căutaţi în textele literare cunoscute sau formulaţi exemple de propoziţii cu ... (substantive proprii, pronume personale, locuţiuni verbale; atribute, complemente etc.)", se pot efectua mai uşor, dar se controlează mai greu de către profesor. Deaceea este bine ca profesorul să ceară elevilor, în ora următoare, să ilustreze oral regulile şi definiţiile gramaticale învăţate, cu exemplele pe care le-au pregătit în caietele lor. In felul acesta se face un control mai serios al temei date acasă.

Pentru pregătirea temelor la lectura literară în clasele V—VII sau la literatură în clasele VIII—XI munca este şi mai grea, necesită exerciţii îndelungate din partea elevilor şi multă perseverenţă din partea profesorului. Elevii nu pot învăţa dintr'odată să facă compuneri pe o temă anumită de literatură şi compuneri cu caracter creator. Aceste deprinderi trebue formate dealungul primilor şapte ani de studiu al limbii romîne. La clasele I—IV programa prevede ore speciale de expunere şi compunere, iar la clasele V—VII, metodica ne indică diferitele lucrări pe care trebue să le facă elevii în legătură cu textele literare citite, pentru căpătarea deprinderii de a expune şi de a face diferite compuneri: alcătuirea unui plan simplu şi a unui plan dezvoltat, reproducerea apropiată de text, reproducerea artistică etc.

Pentru a asigura reuşita unei compuneri, profesorul trebue să-i îndrume pe elevi în munca lor independentă, dîndu-le în acelaş timp posibilitatea să-şi aducă contribuţia lor personală. O bună pregătire a compunerii s'a realizat, de exemplu, la clasa a VI-a a şcolii de băieţi nr. 50 din Bucureşti, cu privire la Nicolae Bălcescu. Pentruca exemplul luminos al vieţii lui Bălcescu, al dragostei lui pentru patrie, să rămînă cît mai viu în inimile elevilor, profesoara de limba romînă le-a propus să facă o compunere pe baza următoarelor întrebări, pe care le-a scris pe tablă: 1. Cînd a trăit, unde a învăţat şi ce fel de elev a fost Bălcescu? (Citaţi din „Nicu Bălcescu" de I. Ghica). 2. Cum şi-a arătat el dragostea faţă de patrie şi popor în prima tinereţe? (Povestiţi întîmplarea din armată). 3. Care sunt primele opere ale lui Bălcescu şi ce aduce el nou în scrierea istoriei? (Folosiţi citatul: istoria „nu este biografia stăpînilor") etc.

După cum se poate vedea, profesoara a dat elevilor indicaţii amănunţite privind folosirea materialului pe care ei l-au cunoscut cu prilejul lecţiilor anterioare. Astfel ajutaţi, elevii au putut face compuneri bune, pline de conţinut, au putut să utilizeze în lucrările lor cele învăţate la şcoală ori aflate din lectura în afara clasei.

Nu numai pregătirea temelor pentru acasă, ci şi controlul acestora are o importanţă deosebită. Controlul temelor date acasă, şi, îndeosebi, al celor scrise, constitue pentru profesor o activitate care cere mult timp şi multă atenţie. Pentru elevi, ea înseamnă asigurarea unui ajutor de care nu se pot lipsi.

Profesorul de limba şi literatura romînă, care urmăreşte în mod special formarea şi cultivarea deprinderilor de exprimare orală şi scrisă ale elevilor, trebue să planifice cu multă grijă lucrările scrise ale acestora pe fiecare pătrar şi apoi pe săptămînă, şi totodată să fixeze volumul fiecărei lucrări. Profesorul trebue să-şi dea seama de timpul necesar elevului pentru efectuarea unei lucrări de literatură şi, pentruca ajutorul să fie cît mai eficace, pe lîngă indicaţiile date asupra planului şi a bibliografiei este bine să precizeze şi numărul aproximativ de pagini al lucrării. Acest din urmă procedeu îi va obliga pe elevi să renunţe la fraze lungi şi inutile.

Pentru a putea controla efectiv caietele elevilor săi, profesorul de literatură trebue să-şi planifice în aşa fel activitatea, încît să poată lua săptămînal acasă un număr de aproximativ 10—12 caiete pe care să le corecteze. Avîndu-se în vedere faptul că la clasele VIII—XI majoritatea temelor de literatură sunt mai întinse, numărul lor nu trebue să fie prea mare: cel mult două lucrări cu caracter mai amplu pe pătrar. Impletind metoda corectării caietelor acasă cu cea a corectării în clasă, profesorul poate cunoaşte permanent calitatea lucrărilor scrise efectuate de toţi elevii săi.

O bună metodă de controlare a temelor date pentru acasă s'a folosit la clasa a XI-a C dela şcoala medie nr. 1 de băieţi din Capitală. Elevii au avut de făcut lucrarea „1907 în literatură", după un plan dat cu cîteva săptămîni înainte, care cuprindea cinci puncte importante: 1) Caracterizarea situaţiei economice, politice şi sociale din ţară în preajma anului 1907. 2) 1907, ecou al revoluţiei ruse din 1905. 3) Cauzele răscoalelor ţărăneşti din 1907. 4) Răscoalele din 1907 oglindite în literatura epocii şi în cea de până la 23 august 1944. 5) Răscoalele din 1907 în literatura de după 23 august 1944. In ora de cercetare a lucrărilor, profesorul a cerut pe rînd, unui număr de cinci elevi, să citească dezvoltarea a cîte unui punct din lucrarea lor. In acelaş timp, elevii din bancă au ascultat cele citite şi s'au pregătit să facă observaţiile necesare. S'a discutat apoi conţinutul de idei al lucrărilor, calitatea redactării lor (claritatea expunerii, respectarea regulilor topicii limbii, utilizarea justă a vocabularului). Profesorul a subliniat părţile pozitive ale lucrării, în special folosirea unei bibliografii mai ample, a unor citate, contribuţia personală a elevilor şi a insistat asupra greşelilor de ortografie şi punctuaţie, de neîngăduit unor elevi din clasa a XI-a. (El a urmărit ortografia şi punctuaţia pe caietele elevilor, în timp ce aceştia citeau). Pe baza acestui sistem de corectare în clasă, toţi elevii şi-au dat seama de felul cum trebuia să lucreze, iar profesorul a reuşit să cunoască şi să noteze, atît pentru cunoştinţele de literatură, cît şi pentru cele de limbă, cel puţin cinci elevi, fără să mai socotim că o serie de elevi au participat din bancă la discuţiile în legătură cu conţinutul şi cu forma lucrărilor.

Condiţia principală pentru obţinerea unor rezultate pozitive în îndrumarea elevilor pentru efectuarea temelor date pentru acasă şi în controlul acestora este preocuparea permanentă a profesorului de a-şi îmbunătăţi munca, de a-şi înoi metodele şi procedeele, de a folosi experienţa şcolii şi a pedagogiei sovietice, precum şi experienţa cadrelor noastre fruntaşe. Problema unei cît mai bune pregătiri a elevilor pentru îndeplinirea temelor date acasă, ca şi problema bunei organizări a controlului acestor teme trebue să constitue unul din punctele principale ale discuţiilor din cadrul şedinţelor consiliilor pedagogice, al cercurilor pedagogice şi al consfătuirilor raionale, pentru a se putea face într'adevăr din această activitate un mijloc puternic de ridicare a nivelului la învăţătură al elevilor noştri.

C. CHIOSA

La un cabinet metodic

Cabinetul metodic din raionul Năsăud desfăşoară o activitate vie şi multilaterală. Acest cabinet pune la dispoziţia cadrelor didactice o bibliotecă cuprinzînd volume de ideologie, pedagogie şi literatură. Deasemenea, în cadrul cabinetului s'a organizat o expoziţie permanentă de material didactic.

Cadrele didactice găsesc la cabinetul metodic trei colecţii documentare. Astfel, colecţia intitulată „U.R.S.S. ne învaţă" cuprinde numeroase materiale privitoare la experienţa şcolii sovietice, iar colecţiile „Invăţătorul fruntaş" şi „Şcoala fruntaşă pe raion" popularizează metodele bune folosite în şcolile noastre.

Cabinetul metodic redactează o gazetă de perete care apare din două în două săptămîni, ilustrînd rezultatele muncii pe care o desfăşoară cabinetul atît la centru cît şi pe teren.

Pentru a veni în ajutorul pedagogilor tineri, cabinetul organizează regulat lecţii deschise. Deasemenea, cabinetul metodic organizează şedinţe de instructaj, urmate de seminarii la care participă toate cadrele didactice din raion. Metodiştii care lucrează în cadrul cabinetului dau cadrelor didactice consultaţii cu privire la diferite probleme de metodică, la munca educativă etc.

Prin toate acestea, cabinetul metodic din Năsăud contribuie efectiv la bunul mers al muncii didactice din raion.

Cercurile pedagogice şi-au început activitatea

Cabinetul pedagogic depe lîngă secţia de învăţămînt a sfatului popular al Capitalei a organizat în oraşul Bucureşti 202 cercuri pedagogice, care cuprind toate cadrele didactice — educatoare, învăţători şi profesori.

Pentruca referatele care se ţin în cadrul cercurilor să aibă un conţinut cît mai bogat, cabinetul pedagogic organizează cu responsabilii cercurilor pedagogice şi cu referenţii şedinţe lunare de instructaj, în care metodiştii cabinetului dau îndrumări în legătură cu planurile referatelor. In anul şcolar trecut cercurile pedagogice din Capitală au desfăşurat o activitate bogată. La multe cercuri s'au ţinut referate interesante. Astfel, s'au expus referate ca „Insemnătatea unei citiri corecte, curente, conştiente şi expresive" la cercul pedagogic al învăţătorilor care predau la clasa a II-a, „Preîntîmpinarea insucceselor la învăţătură" la cercul pedagogic al învăţătorilor care predau la clasa a IV-a etc.

Pentru a ajuta profesorilor de geografie să organizeze bine excursiile cu elevii, cercul pedagogic al profesorilor de geografie din raionul Stalin a organizat trei excursii: la Copăceni, la Colentina şi la Snagov. Aceste excursii au fost studiate în toate amănuntele — precizîndu-se scopul şi tematica lor.

Nu toate cercurile pedagogice din Bucureşti au fost însă la înălţimea sarcinilor. In unele locuri, responsabilii cercurilor nu au reuşit să antreneze toate cadrele didactice într'o activitate susţinută. De exemplu, la cercul pedagogic al profesorilor de matematică din raionul 23 August, condus de tov. Clara Moroianu, participarea cadrelor didactice la referate şi discuţii a fost foarte slabă. Cabinetul pedagogic orăşenesc şi secţiile de învăţămînt raionale n'au controlat toate cercurile pedagogice în munca lor.

Cu toate aceste lipsuri, cercurile pedagogice au fost de un real sprijin pentru activitatea cadrelor didactice.

Experienţa anilor trecuţi, discuţiile din cadrul consfătuirilor raionale şi, mai ales, instructajul cu toţi metodiştii cabinetelor pedagogice din ţară, care au avut loc la Institutul de perfecţionare a cadrelor didactice între 5—20 octombrie a.c., au arătat mai limpede căile pentru îmbunătăţirea muncii cercurilor pedagogice în acest an şcolar. Astfel, programele de activitate ale cercurilor sunt mai strîns legate de problemele actuale ale învăţămîntului nostru. Ele urmăresc ridicarea continuă a nivelului ideologic şi ştiinţific al predării şi răspîndirea celei mai bune experienţe.

Mergînd pe această linie, activitatea cercurilor pedagogice ale profesorilor de limba romînă a înregistrat încă dela început progrese simţitoare faţă de situaţia din anul trecut. Astfel, la cercul profesorilor de limba romînă din şcolile pedagogice se discută probleme legate de specificul muncii metodice din aceste şcoli (predarea literaturii pentru copii, organizarea şi îndrumarea lecturii în afară de clasă etc.). Incă dela primele şedinţe atît în referate cît şi în discuţii s'au folosit numeroase exemple concrete, s'a expus experienţa pozitivă a cadrelor.

De curînd a avut loc şi prima şedinţă a cercului profesorilor de matematică din raionul 23 August. Ordinea de zi a cuprins programarea referatelor pe anul şcolar 1953/1954, prezentarea actualităţilor ştiinţifice şi expunerea referatului „Metodica predării capitolului despre numerele iraţionale şi ecuaţiile iraţionale". La discuţii au participat toţi membrii cercului.

La referatul prezentat în şedinţa cercului profesorilor de limba romînă din raionul Stalin, însă, discuţiile pe marginea referatului au atins în mod teoretic problema tratată şi s'au referit mai puţin la aspectele concrete ale predării.

Ţinînd seama de succesele şi lipsurile din primele şedinţe ţinute în acest an şcolar, munca cercurilor pedagogice, controlată şi îndrumată de secţiile raionale de învăţămînt şi de cabinetul pedagogic, trebuie să contribuie simţitor la ridicarea nivelului profesional al cadrelor noastre didactice.

Unele rezultate ale primului pătrar

La sfîrşitul pătrarului I, rezultatele obţinute în însuşirea cunoştinţelor de matematică de către elevele şcolii medii nr. 6 din Bucureşti sunt diferite. In unele clase, cum sunt a X-a A şi a XI-a A, s'au obţinut rezultate bune. Nicio elevă din clasa a X-a A, clasă fruntaşă pe şcoală, nu are la geometrie mai puţin de 3. Toate cele 46 de eleve din clasa a XI-a A au note de trecere la algebră.

Aceste rezultate bune s'au obţinut în primul rînd datorită faptului că majoritatea cadrelor didactice, în frunte cu directoarea şcolii, s'au preocupat serios de prevenirea rămînerii în urmă la învăţătură a elevelor. Această problemă a fost discutată pe larg în cadrul şedinţei consiliului pedagogic dela începutul anului şcolar, şedinţă în care s'au luat o serie de măsuri concrete în acest scop.

Meritul deosebit al dirigintelor claselor a X-a şi a XI-a constă în faptul că au perseverat cu grijă în aplicarea acestor măsuri.

Colaborînd cu toţi profesorii claselor respective, ele au stabilit un program comun de ajutorare a elevelor care aveau la începutul anului anumite lipsuri în cunoştinţele lor. Astfel, s'a hotărît ca la începutul anului şcolar să se dea lucrări de control pe baza cărora profesoarele să-şi dea seama în ce măsură stăpînesc elevele materia predată anul trecut. Pornind dela rezultatele constatate cu acest prilej, profesoarele au ajutat pe fiecare elevă în parte sau grupuri de eleve care aveau deficienţe comune. Elevelor cu lipsuri în cunoştinţe li s'au dat teme individuale, menite să le ajute tocmai în direcţia lipsurilor lor, şi au fost ascultate mai des în cadrul lecţiilor.

Aceste măsuri însă, nu au fost generalizate pe întreaga şcoală. Deaceea rezultatele obţinute la matematică în alte clase sunt mai slabe. Mai grea este situaţia la clasele a VIII-a. Aici, rezultatele slabe se datoresc în mare parte muncii lipsite de simţul răspunderii, pe care încă o mai duc unele cadre didactice care lucrează la clasele V—VII şi care dau note de trecere şi promovează elevi fără să fie convinse că aceşti elevi corespund cerinţelor programelor şcolare.

Numărul mare de note slabe la aceste clase se explică, însă, şi prin lipsurile pe care le au profesorii şi diriginţii care lucrează la clasele a VIII-a. In general, cadrele didactice care predau la aceste clase şi-au dat seama că la clasele a VIII-a trebue luate măsuri mai serioase. Conducerea şcolii a organizat o şedinţă cu toţi pedagogii care lucrează la clasele a VIII-a. In cadrul acestei şedinţe, tovarăşa profesoară Roth Maria a propus ca toate profesoarele, pe lîngă alte măsuri, să arate elevelor cum să înveţe la materia respectivă. Pe baza observaţiilor culese din corectarea lucrărilor de control date la începutul anului la matematică, la limba romînă şi la limba rusă, multe eleve au fost ajutate în mod individual. Ajutarea acestor eleve nu a fost organizată încă dela începutul pătrarului şi nu s'a desfăşurat pe baza unui plan întocmit cu grijă, ci în mod sporadic.

Unele dintre cadrele didactice care predau la clasa a VIII-a nu au apreciat just şi nu au notat cu obiectivitate cunoştinţele elevelor. Mai sunt încă în şcoală profesoare care consideră că la începutul anului trebue date note mici pentru a stimula elevele. Tovarăşa Matei Elena, de exemplu, care predă matematica la clasa a VIII-a A, la începutul anului şcolar dă note mari cu foarte mare greutate, neglijînd prin aceasta caracterul educativ al notei, influenţa pe care aceasta o exercită asupra elevului.

Unele dintre profesoarele şcolii nu au înţeles încă importanţa deosebită pe care o are noul sistem de notare introdus în şcolile noastre, sistem care, tocmai prin faptul că are mai puţine note, dă posibilitatea atît învăţătorilor şi profesorilor, cît şi elevilor şi părinţilor lor să cunoască şi să delimiteze mai bine cerinţele corespunzătoare fiecărei note. Astfel, tovarăşele Matei Elena şi Kinski Margareta mai folosesc încă plusurile şi minusurile. La lucrarea scrisă de algebră dela clasa a VIII-a A, de exemplu, 3 note sunt însoţite de plusuri şi 9 de minusuri. Oare au fost elevii ajutaţi prin aceste plusuri şi minusuri să-şi cunoască mai bine nivelul cunoştinţelor? Ce deosebire poate fi de pildă, între un elev care a luat nota 1 şi unul care a primit 1 minus, dacă nota 1 arată necunoaşterea totală a temei respective? Aceste plusuri şi minusuri arată că unii profesori, neînţelegînd rostul reducerii numărului de note în sistemul de notare, aplică vechile criterii de apreciere, mărind numărul notelor dela 5 la 15. Conducerea şcolii, profesoarele diriginte, ca şi toate celelalte cadre didactice au datoria de a combate aceste atitudini cu totul greşite din punct de vedere pedagogic. Trebue combătută, deasemenea, şi atitudinea de „indulgenţă" pe care o mai manifestă unele profesoare.

Aplicînd cu perseverenţă măsurile iniţiate pentru ajutorarea elevelor cu lipsuri în cunoştinţele lor, ajutînd în mod organizat aceste eleve şi apreciind zi cu zi în mod just cunoştinţele elevelor, se pot asigura condiţiile creşterii nivelului activităţii în şcoală.

L. DUMITRESCU

Pentru o bună dezvoltare fizică a copiilor

Organismul în creştere al copiilor cere o grijă deosebită pentru dezvoltarea normală şi în acelaş timp pentru călirea lui.

In acest scop noi căutăm să creem în instituţia noastră condiţii higienice pentru desfăşurarea activităţilor, ne îngrijim să le formăm copiilor deprinderi higienice, organizăm exerciţii de gimnastică, activităţi în aer liber, plimbări.

Acţiunile pe care le întreprind educatoarele din instituţiile preşcolare sovietice, pe baza îndrumărilor oamenilor de ştiinţă, sunt exemplul cel mai minunat de dragoste şi grijă pentru copii, de pricepere pedagogică. Noi căutăm să urmăm în activitatea noastră de fiecare zi exemplul lor plin de învăţăminte. Astfel, am organizat şi noi pentru copiii din cele trei grupe băi de aer şi băi de soare, în zilele călduroase. Facem cu copiii variate exerciţii de gimnastică recomandate pentru vîrsta respectivă. Am învăţat să întărim organismul copiilor făcîndu-i să stea cît mai mult timp la aer.

Citind articolul semnat de E. V. Platonova — educatoare în oraşul Engels, regiunea Saratov — am învăţat multe lucruri în legătură cu organizarea plimbărilor ca metodă de călire a organismului copiilor. Aplicînd îndrumările educatoarei sovietice, noi organizăm acum plimbări cu copiii în lunca Streiului, pe malul Mureşului, în parcul oraşului. I-am învăţat pe copii să iubească plimbările în natură, i-am deprins cu o şedere îndelungată la aer pe vreme rece, i-am învăţat să facă plimbări pe orice vreme, i-am făcut să simtă nevoia de a sta în aer curat. Am ţinut desigur seama de sfatul medicului, de constituţia fizică a copiilor.

In planul nostru de activitate pentru lunile de iarnă sunt prevăzute, deasemenea, activităţi cu copiii în curte şi plimbări cu o durată mai scurtă. Iarna vom face cu copiii observări asupra fenomenelor naturii (îngheţul, căderea zăpezii) vom organiza jocuri cu zăpadă, săniuş etc.

IOANA BOŞCANEANU
educatoare la grădiniţa de copii din Simeria

Răsfoind manuscrisele lui Mihai Eminescu

Acel care răsfoieşte, la biblioteca Academiei R.P.R., caietele-manuscrise lăsate de cel mai mare poet al poporului nostru, Mihai Eminescu, se opreşte uneori mirat în faţa unor fraze neaşteptate. Pe unele pagini, alături de un cîntec bătrînesc, de cîteva doine culese din popor, sau de strofele poeziilor sale, Eminescu notează: „Gramatica trebueşte învăţată nu pe de rost, ci prin dese exerciţii orale şi în scris"... „Matematica trebue să fie predată astfel, încît să aibă a face numai cu facultatea judecăţii"... „Copiii să nu înveţe nimic în mod mort şi mecanic"...

Ce caută asemenea observaţii, de mare interes pedagogic, printre nenumăratele fragmente literare? Nu e greu de răspuns la această întrebare. Caietele-manuscrise oglindesc activitatea marelui scriitor în anii 1875-1876, în perioada când a fost revizor şcolar al judeţelor Iaşi şi Vaslui. Cu cîte unul din aceste caiete, strîns sub haină pentru a-l feri de ploaie, de ninsoare sau de colb, colinda Mihai Eminescu drumurile de ţară, spre şcolile atît de rare pe atunci. Valoroasele note pedagogice reprezintă ciornele pe baza cărora el redacta apoi procesele verbale de inspecţie. Noaptea, poposind în vreo casă de ţară, poetul deschidea acelaşi caiet şi ore nesfîrşite, la lumina opaiţului, mînuia măiestrul său condei.

Aşa se explică faptul că, pe acelaşi caiet în care sunt şlefuite cu trudă strofele neuitate ale „Luceafărului" — întîlnim ciornele proceselor verbale de inspecţie din Ierbiceni şi Tetoieşti. Deaceea, într'un registru voluminos, printre „cîntece de lume", apar note despre şcolile din cătunele Brodoi sau Lipova. Deaceea, printre poemele piesei patriotice în versuri „Bogdan Dragoş" (lucrare din păcate neterminată) — apar ciornele rapoartelor de inspecţie din comunele Stanca, Sipotele sau Andrieşeni.

★

Pentru cercetătorul vieţii lui Eminescu apare limpede interesul pe care marele poet l-a purtat pînă la sfîrşitul vieţii sale problemelor pedagogice. Una din dorinţele sale cele mai puternice a fost aceea de a deveni profesor, educator al tinerei generaţii. „Creşterea morală a generaţiunii tinere şi a generaţiunii ce va veni" era socotită de Eminescu drept „misiunea oamenilor ce vor din adîncul lor binele ţării".

La 1 iulie 1875, Mihai Eminescu este numit revizor şcolar. Guvernanţii — şi în special Titu Maiorescu — mai sperau să facă din acest talentat tînăr de 25 ani o unealtă a scopurilor lor. El avea să le dovedească însă de îndată că s'au înşelat amarnic.

In momentul numirii sale ca revizor, Eminescu suplinea un număr de ore la „Institutul Academic" şi la şcoala normală din Iaşi. Intr'o scrisoare scrisă în acele zile, el arată ce l-a îndemnat să primească acest post: posibilitatea de a intra într'un contact mai strîns cu populaţia rurală, pentru a cunoaşte mai bine condiţiile ei de viaţă, precum şi „marginile între cari ar fi cu putinţă a se lărgi sau a se adînci învăţămîntul primar". Această scrisoare, datată 18 iunie 1875, constitue un document foarte important pentru înţelegerea ţelurilor pe care şi le-a propus marele nostru scriitor în munca sa de revizor şcolar.

N'a fost deloc uşoară această muncă, dusă de tînărul poet timp de un an. Dintr'o notă aflată la sfîrşitul unuia din caietele sale, vedem că nu avea nici măcar o odaie pentru cancelarie, în care să ţină arhiva revizoratului. Iar într'un raport către minister, el arată că, în calitatea lui de revizor, trebue să fie „curier, copist, registrator, administrator, examinator etc." şi „vecinic în călătorie" pe „minunatele căi de comunicaţie" — cum spune el cu ironie. „500-600 de hîrtii intrate, care trebuiesc rezolvite, apoi o mulţime de plîngeri verbale, toate acestea îngreuiate încă prin lipsa de autoritate faţă cu primăriile şi subprefecturile şi prefecturile".

Chiar din ziua în care prelua postul de revizor şcolar, M. Eminescu îşi începe activitatea cu seriozitatea care-i era proprie. Rapoartele, procesele verbale şi diferitele sale note, redactate în această perioadă, nu ni-l arată niciodată ca pe un observator nepăsător. Niciodată, în însemnările sale, el nu înregistrează realitatea existentă fără a lua atitudine. El califică faptele, ia măsuri şi urmăreşte cu dîrzenie rezolvarea problemelor pe linia pe care a indicat-o. Primarii şi notarii venali, subprefecţii şi prefecţii şi chiar conducătorii ministerului au văzut cu spaimă îndreptîndu-se spre ei săgeţile criticii caustice a tînărului revizor. El ardea cu fierul roşu ceeace era nedrept şi greşit.

In raportul de la sfîrşitul anului 1875, el scrie: „Mai pretutindene am constatat cu părere de rău, că administraţia comunală a fost neîngrijitoare faţă cu şcoalele, că reparaţiile localurilor sau nu se fac la vreme sau de fel, că lefile învăţătorilor se plătesc la tri-lunie..."

Asemenea lipsuri sunt foarte adesea semnalate în documentele rămase dela Mihai Eminescu. Cîte o notă scrisă în fugă avea rostul de a-i aminti că şcoala de fete dela Podul-lung are localul umed, că şcoala din Prisăcani e o ruină, că în unele locuri şcolile sunt acoperite cu rogoz prin care trece ploaia iar în altele lipsesc lemnele. Cu caustică ironie semnalează Eminescu situaţia dela şcoala de fete din Vaslui unde, din cele 8 încăperi, 6 serveau drept locuinţă directoarei şi numai două drept clase. Cu nespusă indignare constată că localul şcolii din comuna Sipotele e ocupat de notar şi că „primarul îşi dă toate silinţele ca să facă cu neputinţă funcţionarea şcolii". Multe dintre notele sale arată ce război crîncen a purtat Eminescu împotriva acestor „tirani ai comunelor", cum îi numea el.

Pe pagina unuia dintre caietele-manuscrise ale lui Eminescu întîlnim note cu privire la salariile primarilor, notarilor, perceptorilor — comparativ cu salariile învăţătorilor. Din aceste note, rezultă că învăţătorul primea un salariu de 5 ori mai mic decît al primarului. Aceste cifre i-au servit lui Eminescu la redactarea unei adrese documentate, prin care dovedea că bugetul anual a două şcoli, cuprinzînd salarii, încălzire, chirie, mobilier, întreţinere, reparaţii etc. se ridică la 1500 lei, în timp ce un singur primar cîştigă în mod oficial 2400 lei. „Va să zică întreţinerea a două şcoli din comună e mai puţin importantă decît existenţa unui domn primar" constata el.

Ca revizor şcolar, Mihai Eminescu a luptat cu hotărîre pentru drepturile învăţătorilor. El îi silea pe primari să plătească salariile învăţătorilor — în unele cazuri neplătite de 10 luni. In numeroase cazuri el a luat apărarea învăţătorilor persecutaţi de primari sau prefecţi.

Cît de tristă era pe atunci situaţia absolvenţilor şcolii normale, ne dezvăluie Eminescu într'o adresă scrisă — după cum spune chiar el — „cu durere". Este vorba de „Nicolae Habra, normalistul cel mai bun care a eşit la finele anului şcolar 1874-75 şi pentru care am aflat că în bugetul comunei pe anul viitor i s'a prevăzut o leafă egală cu aceea a unui vătăjel, iar în anul curent nu i se dă absolut nimica în cît... are timp deplin de a muri de foame în comuna Bîrzeşti". Cîtă deosebire între această situaţie şi între marea grijă pe care partidul, guvernul şi întregul nostru popor muncitor o acordă astăzi tinerilor pedagogi care păşesc an de an în rîndurile marii armate a învăţătorimii noastre. Oamenii muncii din învăţămînt nu vor uita niciodată greutăţile prin care au trecut în anii regimului burghezo-moşieresc. Invăţătorii de atunci, după cum scria Eminescu, se simţeau „izolaţi în lucrarea şi tendinţele lor ca o frunză pe apă".

Luptînd pentru apărarea drepturilor învăţătorilor, Eminescu manifesta în acelaşi timp o înaltă exigenţă faţă de ei. „Asupra unui învăţător — scria el — nu trebue să atîrne nici măcar pretextul unei desconsiderări din partea concetăţenilor şi a şcolarilor săi". In caietele sale el îşi nota care învăţători trebue „privegheaţi" în special, pentrucă dau „instrucţie proastă". Cînd se iveau abateri din partea unor învăţători, Eminescu numea o comisie formată tot din învăţători, ca să cerceteze cazul. Aşa a procedat în cazul învăţătorului din Sipote, care ţinea şcoala închisă şi care, în complicitate cu primarul, îşi însuşise bunurile şcolii.

In timpul inspecţiilor, Eminescu dădea serioase îndrumări pedagogice cadrelor didactice. El urmărea în special ca învăţămîntul să asigure „priceperea obiectelor predate" şi nu „memorarea de regule abstracte şi de cuvinte". In multe procese verbale el a lăsat indicaţii valoroase în vederea asigurării caracterului conştient şi activ al învăţămîntului. „Copiii să nu înveţe nimic pe de rost, ce n'au priceput pe deplin" — iată ideea pedagogică centrală a revizorului şcolar Mihai Eminescu.

Preocupat de ridicarea nivelului învăţătorilor, Eminescu nu se mulţumeşte cu îndrumările pe care le dă în procesele verbale ale inspecţiilor. El organizează conferinţe şi consfătuiri ale învăţătorilor în jurul problemelor de metodică privitoare la predarea diferitelor obiecte. La aceste consfătuiri au ţinut prelegeri cei mai buni profesori şi învăţători. După cum arată însuşi Eminescu, îndrumările în legătură cu „metodul de a învăţa pe copii citirea şi scrierea" au fost date de Ion Creangă, pe atunci învăţător într'o mahala a Iaşilor.

Deosebit de interesante sunt paginile în care M. Eminescu analizează cauzele frecvenţei scăzute — problemă pe care ministerul reacţionar al învăţămîntului pretindea că o va rezolva prin avertismente şi amenzi date părinţilor. „Oamenii îşi vînd munca lor şi a copiilor pe ani întregi, devenind astfel mult mai rău decât dac'ar fi rămas iobagi... In acest mijloc social obligativitatea învăţămîntului primar e curată iluzie. Avertismentele rămîn hîrtii, amenzile o ficţiune, frecventarea şcoalelor peste putinţă... Prin urmare, cauza rălei frecventări nu este aversiunea poporului nostru contra şcoalei, ci sărăcia".

Aceasta era realitatea pe care o întîlnea Eminescu şi el nu se temea s'o prezinte făţiş.

O asemenea activitate nu putea lăsa nepăsătoare autorităţile puse în slujba claselor exploatatoare. Asupra aprigului revizor încep să se abată persecuţii din ce în ce mai grele. Furia primarilor şi a prefecţilor demascaţi de el nu mai cunoştea margini. Prefectul de Vaslui refuză să asculte cuvîntul lui în legătură cu reorganizarea şcolilor. Prefectul de Iaşi trimite ministerului un raport cu conţinut mincinos, după care revizorul nu şi-ar face datoria. La adresa ameninţătoare a ministerului, Eminescu a răspuns cu multă demnitate, dar şi cu ascuţită ironie, descriind felul în care, în ciuda greutăţilor, îşi ducea munca pentru îmbunătăţirea situaţiei şcolilor.

Dar concluziile la care ajungea revizorul şcolar Mihai Eminescu, străbătînd neîncetat satele, deveneau din ce în ce mai periculoase pentru guvernanţii reacţionari. El scria: „Pretutindene frecvenţă mică şi incurie administrativă mare, pretutindene sărăcia muncitorului agricol, mortalitatea adesea înspăimîntătoare, greutăţile publice şi angajamentele de muncă născute din aceste greutăţi aproape insuportabile". Cel care făcea asemenea observaţii nu mai putea fi tolerat într'o funcţie de stat. Şi astfel, la 1 iunie 1876, Mihai Eminescu fu destituit din postul de inspector. Numai un an ocupase acest post, dar prin activitatea depusă a trasat o dîră de neşters în istoria învăţămîntului nostru.

Destituirea a însemnat pentru Eminescu o grea lovitură. El iubise profund munca de îndrumător al învăţătorilor. Câteva zile mai tîrziu, la 8 iunie 1876, el scrie: „Canalia liberală a nimicit ideile ce mi le făcusem despre viaţă. De acum, rămas fără o poziţie materială asigurată, purtînd lovitura morală ca o rană... voi fi nevoit să reiau toiagul pribegiei".

Curînd după destituire, Eminescu citeşte raportul anual al prefectului de Vaslui, raport în care informaţiile despre învăţămînt erau prezentate trunchiat. Cuprins de indignare, fostul revizor scrie: „Mă oblig eu ca astăzi, când nu mai sunt revizor şi nici nu am la dispoziţie asemenea tablouri, să-i comunic pe de rost d-lui prefect şcoalele, învăţătorii, învăţătura cîtă o au aceştia, numărul copiilor, prevederile bugetelor comunale etc.". Şi subliniind nepăsarea administraţiei faţă de şcoli, el trage concluzia: „Părinţi mizeri..., copii goi şi bolnavi, administratori superficiali, toate acestea îngreuiate prin creşterea impozitelor, nu sunt condiţiuni normale pentru şcoli bune".

Şi anii s'au scurs, ani de mizerie şi de suferinţe pentru poetul care n'avea altă vină decît că îşi iubea fierbinte poporul. In 1884, pe cînd era bolnav, îl vizitează prietenul şi admiratorul său Al. Vlahuţă. In urma acestei vizite, Vlahuţă îi scrie lui Maiorescu: „Am văzut pe Eminescu... Grozav 'l turbură şi'l demoralizează lipsa de ocupaţie... L'ar trage inima la un post de revizor. Grăbiţi a'l numi unde-va. Altfel 'l pierdem, fără nădejde de 'ntoarcere".

Aşa dar, Eminescu nu-şi uitase nici după atîţia ani munca de revizor. „Atotputernicul" Maiorescu, care în acel timp oferea posturi gras plătite reacţionarului herbartian V. Gr. Borgovanu, nu a făcut însă nimic pentru Eminescu. Cîteva luni mai tîrziu îl găsim pe poet suplinind catedrele de geografie şi statistică la şcoala comercială din Iaşi, cu regretul că i s'a refuzat catedra de istorie pentru care era mai bine pregătit şi care-l interesa mai mult.

Au urmat apoi ultimii ani din viaţa tragică a poetului. La moartea lui, sora sa constată cu nemărginită tristeţe că în lumea cea nedreaptă, în care „unii se resfaţă în lucs", „Moartea lui Mihai... provine numai din sărăcie".

★

Apusă este astăzi, în ţara noastră, vremea în care un inspector şcolar putea fi alungat dela postul său numai pentru că era cinstit, în care un profesor bine pregătit se stingea în mizerie înainte de a fi căpătat catedra dorită, în care destinele şcolii erau conduse de reprezentanţii claselor exploatatoare. Sub conducerea partidului şi cu ajutorul neprecupeţit al Uniunii Sovietice, noi am creat în anii regimului de democraţie populară o şcoală nouă, pusă în slujba intereselor poporului muncitor. In satele pe care le străbătea acum trei sferturi de veac revizorul şcolar Mihai Eminescu, ca şi în toate colţurile ţării, azi sunt cuprinşi în învăţămînt toţi copiii de vîrstă şcolară, iar învăţătorii nu mai sunt „izolaţi ca o frunză pe apă", ci simt continuu ajutorul şi îndrumarea partidului şi guvernului.

Multe din învăţăturile pedagogice cuprinse în procesele verbale şi rapoartele de revizor şcolar ale lui Mihai Eminescu păstrează o mare valoare până astăzi. Ele reprezintă pagini din cele mai însemnate ale istoriei pedagogiei romîneşti.

Din păcate, această comoară nu a fost pusă pînă acum la îndemîna cadrelor noastre didactice. Dacă operele literare ale lui Mihai Eminescu au apărut în ultimii ani în mai multe ediţii, cu regret constatăm că însemnările sale cu caracter pedagogic nu au fost încă publicate. Este necesar ca operele pedagogiei progresiste pe care burghezia urmărea în mod conştient să le acopere cu vălul uitării, să fie astăzi redate poporului. Socotim că este o datorie de onoare pentru Editura de Stat Didactică şi Pedagogică să publice o culegere a proceselor verbale şi a rapoartelor de revizor şcolar ale lui M. Eminescu — aflate acum în Biblioteca Academiei R.P.R., la Arhivele Statului din Bucureşti şi Iaşi, la Uniunea Scriitorilor etc. O asemenea culegere ar reprezenta o expresie a recunoştinţei noastre faţă de marele scriitor şi un ajutor practic de cea mai mare valoare pentru munca instructiv-educativă a pedagogilor noştri.

M. ŞTEFANESCU

În întîmpinarea alegerilor de deputați în sfaturile populare

Tînărul educator al tineretului

În fața biroului, un tînăr stă aplecat deasupra unor dosare pe care le răsfoiește filă cu filă. În încăpere e o liniște desăvîrșită, prielnică unei munci care cere multă atenție.

Pompiliu Vîlcu, tînărul director adjunct al școlii medii N. Bălcescu din Capitală, muncește neostenit pentru a rezolva problemele conducerii unei școli atît de mari.

Cînd a păsit pentru întîia oară pragul școlii, Pompiliu Vîlcu a încercat un simțămînt de emoție, acea emoție pe care numai un început de drum ți-o creează. Directorul i-a întîmpinat cu prietenie, profesorii l-au înconjurat și ei cu aceeași dragoste pe noul lor tovarăș de muncă.

Pompiliu Vîlcu s'a simțit bine în mijlocul noilor lui colegi și a căutat din prima zi să se apropie de toți membrii colectivului didactic.

Elevii școlii au început să-i arate o prețuire deosebită tovarășului Vîlcu, la care găseau întotdeauna un sfat, o îndrumare, un răspuns la întrebările lor.

Pompiliu Vîlcu s'a născut într'un sat de prin părțile Buzăului. De copil l-a pasionat cartea. Îi plăcea mult să citească, mai ales cărți care vorbeau despre oameni, despre munca lor, despre nădejdile lor. An cu an, el a fost printre fruntașii la învățătură ai școlii medii din Buzău. Tatăl său a fost tare mîndru acum cîțiva ani cînd fiul său a intrat la Facultatea de filosofie din București.

În anul 1952 a terminat cursurile facultății, luînd examenul de stat cu diplomă de merit. Statul i-a încredințat funcția de profesor de psihologie și constituție la școala medie N. Bălcescu. Pentru meritele sale, în iarna anului 1952 a fost numit director adjunct la aceeași școală. Pompiliu Vîlcu nu se mulțumește cu cunoștințele căpătate la facultate. El studiază necontenit, perseverează în muncă și se pregătește cu minuțiozitate pentru lecțiile sale. Tînărul profesor se ocupă îndeaproape de educația elevilor. El învață mereu din experiența școlii sovietice și aplică metodele de muncă folosite de profesorii și conducătorii școlilor din U.R.S.S. El se numără deasemenea printre animatorii organizării lectoratului cu părinții. În cadrul acestui lectorat se discută probleme variate, care determină o legătură și mai strînsă între școală și familie.

★

Pompiliu Vîlcu este un tovarăș prețuit de colegii lui, de elevi și de părinți. Cu toții îi cunosc faptele și îl știu drept un profesor priceput, drept un harnic gospodar al treburilor școlii. La toate acestea s'au gîndit cei ce l-au propus candidat al F.D.P. în alegerile de deputați în sfaturile populare, pentru circumscripția electorală nr. 58 a raionului Gheorghiu-Dej din Capitală.

Profesoara de chimie

— „Tovarăși! Socot că tovarășa Șerbănescu Ecaterina merită toată încrederea noastră pentrucă ea a fost totdeauna alături de noi, s'a interesat de nevoile noastre, s'a îngrijit de educația copiilor noștri"...

Ultimele cuvinte ale vorbitorului au fost acoperite de aplauzele cetățenilor, semn că toți au fost de acord ca profesoara Ecaterina Șerbănescu dela școala medie nr. 9 din Capitală să fie propusă candidat al F.D.P. pentru circumscripția electorală nr. 31 a raionului 1 Mai din Capitală.

Tovarășa Ecaterina Șerbănescu este profesoară de chimie de cîțiva ani. Munca aceasta cere multe cunoștințe, rînduială în gîndire, metode bune de predare. Ecaterina Șerbănescu are toate aceste calități.

Elevii ei sunt mîndri de profesoara lor și toți se străduesc să învețe cît mai mult și cît mai bine. Drept rezultat, majoritatea elevilor au la chimie un nivel ridicat de cunoștințe. Aceasta constituie pentru profesoară cea mai bună răsplată a muncii sale. Dar tovarășa Ecaterina Șerbănescu a înțeles că ea are datoria să muncească nu numai în cadrul școlii ci și pe tărîm obștesc. Ea și-a dat seama dela început că este o datorie de onoare pentru fiecare om al muncii din școală să participe la acțiunea de lichidare a neștiinței de carte, la acțiunea de școlarizare a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Și iată-o pe tovarășa Ecaterina Șerbănescu cutreerînd cartierele Bucureștiului, vizitînd casele cetățenilor, stînd de vorbă cu părinții, îndrumînd neștiutorii de carte spre cursurile de alfabetizare. Nu mică i-a fost bucuria cînd a văzut cum, și datorită contribuției ei, oamenii cu părul cărunt, pe care burghezia i-a lăsat în beznă neștiinței, au început să scrie și să socotească.

★

De bună seamă că la elevii fruntași la învățătură ai profesoarei de chimie, la munca ei rodnică pe tărîm obștesc s'au gîndit cei ce au propus-o pe tovarășa Ecaterina Șerbănescu drept candidat al F.D.P. în alegerile dela 20 decembrie.

Cadrele didactice popularizează alegerile

Cadrele didactice din raionul Signet desfășoară o intensă activitate pentru popularizarea apropiatelor alegeri de deputați în sfaturile populare. Astfel, diriginții vorbesc elevilor lor, în cadrul orelor educative, despre realizările regimului nostru democrat-popular, despre însemnătatea alegerilor de deputați în sfaturile populare, pentru atragerea unui număr cît mai mare de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești.

Totodată, cadrele didactice participă activ la popularizarea alegerilor și în afara școlii. Îndrumați de comisiile F.D.P., învățătorii și profesorii din raionul Sighet desfășoară o susținută muncă de lămurire în rîndurile populației. Se disting în această muncă cadrele didactice din comunele Cîmpulung, Vad și Budești.

Învățătorii și profesorii organizează, cu ajutorul utemiștilor și al pionierilor, programe artistice la diferite puncte de agitație din raion. Aceste programe oglindesc caracterul profund democratic al alegerilor din R.P.R. și scot în evidență deosebirea dintre alegerile de astăzi și cele din trecut. Deosebit de reușite festivități au avut loc la școala medie „Filimon Sîrbu", la școala pedagogică și la școala medie cu limba de predare maghiară din Sighet. La aceste festivități au contribuit cadrele didactice, utemiștii și pionierii școlilor respective.

IOAN POPA
corespondent

La cercul literar al școlii

Cadrele didactice din comuna Movila-Miresei, raionul Brăila, vorbesc elevilor la lecțiile de istorie, de constituție și de limba română, despre deosebirea dintre alegerile noastre de azi și „sistemul electoral" al țărilor capitaliste. Deasemenea, la cercul literar al școlii s'au ținut două ședințe în care s'a discutat piesa „O scrisoare pierdută", din care elevii au putut avea o imagine reală asupra felului cum decurgeau alegerile în Rominia burghezo-moșierească.

În afară de munca desfășurată în cadrul școlii, învățătorii duc o intensă muncă de popularizare a alegerilor în rîndurile maselor.

STAN PLOPEANU
corespondent

Cetățeni! Verificați listele de alegători

În Capitală și provincie au fost afișate copii ale listelor de alegători pentru alegerile de deputați în sfaturile populare

Cetățenii cu drept de vot au astfel posibilitatea să controleze dacă au fost înscriși în listele de alegători și să facă întîmpinări la sfaturile populare respective în eventualitatea strecurării unor greșeli sau omisiuni.

Cetățeni! Controlați listele de alegători! Verificați dacă ați fost înscriși în liste pentru a vă prezenta la 20 decembrie în fața urnelor. Urmăriți ca în liste să nu fie trecute persoane declarate prin lege nedemne de a vota!

Profesori candidați în orașul Iași

În adunările cetățenești organizate în orașul Iași au fost propuși candidați în alegerile pentru sfaturile populare un număr de învățători și profesori fruntași în munca profesională și obștească.

Astfel, la adunările cetățenești au fost propuși drept candidați pentru sfatul popular al orașului Iași tov. Silvia Braunstein, profesoară la școala medie nr. 1 de băieți și tov. Octav Tcaciuc, profesor la școala medie clasică.

Cu prilejul acesta candidații F.D.P. s'au angajat să-și sporească eforturile în munca profesională și obștească, pentru a merita cu prisosință încrederea ce li s'a acordat de către cetățenii circumscripțiilor respective.

C. ILIE
corespondent

Munca de agitație a cadrelor didactice

Cadrele didactice din comuna Sudriaș, raionul Făget, duc o intensă muncă de agitație pentru succesul în alegeri al Frontului Democrației Populare. Învățătorii și profesorii participă la activitatea care se desfășoară în cadrul punctului de agitație, au ajutat la pavoazarea localului și au scris articole la gazeta de perete a punctului de agitație. Deasemenea, cadrele didactice au popularizat în rîndurile părinților elevilor prevederile Decretului cu privire la alegerile de deputați pentru sfaturile populare.

Învățătorii și profesorii din comuna Sudriaș au antrenat în munca de agitație și echipele artistice ale căminului cultural, cu ajutorul cărora s'au organizat pînă în prezent două șezători.

ION ENĂȘESCU
corespondent

Un nou cămin studențesc

În raionul Tudor Vladimirescu din Capitală se înalță clădirea unui nou cămin studențesc.

Construcția — la care lucrează peste o sută de zidari, dulgheri, zugravi, fierari, tîmplari, mecanici, tinichigii, electricieni, instalatori și șamotori—este complect terminată în exterior, executîndu-se în prezent lucrările de finisaj din interior.

Clădirea are patru etaje și o mansardă. La parter vor fi instalate cantina, bucătăria, cămara de alimente, cabinetul medical și infirmeria. La etajul I va fi sala de studii și festivități și biblioteca. Etajele II, III și IV vor cuprinde numai dormitoare, iar la mansardă vor fi amenajate două depozite pentru lingerie, spălătoria, uscătoria și călcătoria — prevăzute cu cele mai moderne instalații. Fiecare dormitor are o garderobă mare, zidită în perete, iar la fiecare etaj se instalează cabine cu dușuri și băi.

Noul cămin va fi predat studenților în cinstea alegerilor dela 20 decembrie.

Noi localuri școlare

În comuna Valea Seacă, raionul Huși, s'a construit în cinstea alegerilor o școală prin autoimpunere. Țăranii muncitori și cadrele didactice au contribuit, prin munca lor voluntară, la terminarea lucrărilor. (**Iuju Schaffer**, corespondent).

★

Țăranii muncitori din satul Bontăieni, raionul Șomcuta-Mare, regiunea Baia-Mare, au construit în întîmpinarea alegerilor un nou local de școală. Ei au transportat peste 20 mc piatră, au confecționat 20.000 de cărămizi și au transportat tot materialul necesar pentru construcție, prin muncă voluntară. (**Nicolae Boldar**, corespondent).

★

În satul Stîlpeni, raionul Mușcel, s'a construit prin autoimpunere un nou local școlar. Acesta este al nouălea local de școală ridicat în raionul Mușcel dela reforma învățămîntului. În acest răstimp au fost construite în raion 23 săli de clasă și 5 internate pe lîngă școlile de 7 ani. În aceste internate primesc întreținere gratuită 250 de elevi. (**Florin Anghel**, corespondent).

La numărul 100 al „Urzicii"

Revista de satiră și humor „Urzica" a împlinit 100 de numere. Publicînd materiale care iau sub focul satirei rămășițele înapoiate din conștiința oamenilor, viciile și apucăturile nedemne, demascînd uneltirile dușmanilor la război, revista „Urzica" a devenit una dintre cele mai răspîndite și mai prețuite publicații din țara noastră.

Inspirîndu-se în activitatea sa din experiența revistei sovietice de satiră și humor „Crocodil", colectivul redacțional al revistei „Urzica" acordă o atenție deosebită întăririi legăturii cu cititorii, urmăririi eficacității materialelor publicate sau nepublicate.

Cu prilejul împlinirii a 100 de numere, colectivul redacțional al „Gazetei Învățămîntului" urează revistei „Urzica" noi succese în activitatea sa viitoare.

—o—

Aprovizionarea internatului

La internatul școlii de 7 ani din Drăgușeni, raionul Săveni, regiunea Suceava, s'au făcut importante provizii pentru iarnă. Cu ajutorul elevilor, s'au strîns din grădina școlii 500 kg. ceapă, morcovi, cartofi și alte zarzavaturi. Pentru complectarea acestor rezerve, s'au cumpărat 300 kg. brînză și 150 kg. bulion. Pe baza acestor măsuri, școala a asigurat elevilor o masă bună în cursul iernii.

—o—

BIBLIOGRAFIE

A apărut nr. 5/953 al revistei „Natura", cu următorul cuprins:

Acad. Prof. Traian Săvulescu — Știința sovietică la cea de a XXXVI-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și rezultatele folosirii ei în R.P.R.

Acad. T. D. Lisenco — Despre nutriția din sol a plantelor și sporirea recoltei la hectar a culturilor agricole.

★ ★ ★ — Realizările Institutului de Studii Romino-Sovietic al Academiei R.P.R. în domeniul răspîndirii științei sovietice înaintate.

GEOGRAFIE: **O. A. Constantinov** — Importanta lucrării lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." pentru geografia economică.

I. Rădulescu — Marile lucrări de dirijare a naturii în R. P. Chineză.

Tr. Naum — Întocmirea hărților geomorfologice.

V. Dumitrescu — Din realizările cartografiei sovietice.

BOTANICA: **C. C. Georgescu** — Sprijinul științei și tehnicii sovietice în dezvoltarea neconteniță a silviculturii din țara noastră.

M. Mitu și I. Potec — Modalitatea de a spori durata de viață și productivitatea plantațiilor de cireși.

ZOOLOGIE: **E. A. Pora** — Viața în Marea Neagră.

Colectivul științific al I.C.E.P. — Contribuția științei sovietice la dezvoltarea industriei pescărești în R.P.R.

BIOLOGIE: **P. Raicu** — Educarea dirijată a plantelor, cucerire de seamă a agrobiologiei sovietice.

METODICA ȘI LUCRĂRI PRACTICE: **L. Bojin** — Folosirea colecțiilor de roci în predarea geografiei.

Gh. Buzulică — Din activitatea cercului de tineri geografi dela Liceul „N. Bolocanis"-Timișoara.

Tr. Tretiu — Experiențe la lecțiile de științe naturale.

—o—

Informații

Ministerul Învățămîntului comunică următoarele:

Sesiunile normale ale examenului de stat din anul 1954 se fixează după cum urmează:

1) Sesiunea de iarnă: 25 ianuarie—10 februarie 1954.

2) Sesiunea de vară: 25 iunie—10 iulie 1954.

Pentru institutele care au ultimii ani de tranziție, se vor fixa sesiuni speciale pentru examenul de stat.

Să popularizăm Hotărîrile partidului și guvernului

Însuflețiți de Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august a. c., învățătorii din școlile patriei noastre duc o intensă muncă de lămurire printre țăranii muncitori pentru intensificarea schimbului dintre oraș și sat, pentru îmbunătățirea aprovizionării și ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii dela orașe și sate.

Numeroși învățători din regiunile Stalin, Iași, Hunedoara, din Regiunea Autonomă Maghiară popularizează Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 27 octombrie 1953, privind îmbunătățirea și dezvoltarea sistemului de contractare și achiziție de animale și produse animale în vederea aprovizionării populației cu produse alimentare și a industriei cu materii prime și pentru încurajarea creșterii și îngrășării de animale.

Învățătorii explică țăranilor muncitori însemnătatea măsurilor prevăzute în Hotărîre în legătură cu vînzările de animale către unitățile de stat și cooperatiste. Astfel, ei le arată că producătorilor contractanți li se scade din cota de colectare a cărnii o cantitate de 20 kg. pentru fiecare 100 kg. carne de porc sau vițel viu livrată prin contract, o cantitate de 25 kg. pentru fiecare 100 kg. carne pasăre vie livrată prin contract etc. În acelaș timp, se reduc cotele de cereale ale producătorilor care contractează îngrășarea de bovine și porcine grase, precum și cotele de lapte ale acelora care contractează creșterea și îngrășarea de viței, pentru vaca ce alăptează vițelul contractat.

Deasemenea, învățătorii vorbesc țăranilor muncitori despre avantagiile importante de care se bucură producătorii contractanți. Astfel, ei arată că aceștia au dreptul să cumpere cu sumele încasate în urma executării contractului încheiat produse industriale la prețuri reduse prevăzute în cadrul comerțului de întîmpinare (fond unic). Pe lîngă aceste mărfuri, producătorii contractanți pot cumpăra cu prețuri reduse produse industriale special destinate producătorilor vînzători de animale, ca: talpă, cisme de piele, cojoace și căciuli, în valoare de 10% din suma încasată în urma livrării animalului contractat. Acei producători care livrează în trimestrul II bovinele, porcinele sau ovinele contractate, vor primi un preț majorat cu 10—20%.

În convorbirile cu membrii gospodăriilor agricole colective, învățătorii trebue să scoată în evidență prevederile care arată că gospodăriile colective vor putea obține în schimbul animalelor bătrîne, mai puțin capabile de muncă sau reproducție, animale tinere, sănătoase, ceeace va duce la întărirea și dezvoltarea acestor gospodării. Aceste măsuri luate de partidul și guvernul nostru urmăresc consolidarea economico-organizatorică și dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

Gospodăriile colective care vor contracta creșterea de animale și păsări vor primi dela gospodăriile de stat animale de reproducție și păsări la preț de stat. Totodată, pentru a fi încurajate să vîndă animale și produse animale unităților de stat și cooperatiste, gospodăriile colective vor primi prețuri de contractare cu 10% mai mari, iar întovărășirile agricole cu 5% mai mari decît ceilalți producători. Pentru realizarea sporurilor de greutate, cu 30 zile înainte de termenele prevăzute în contract, gospodăriile colective vor primi pentru sporul realizat un preț majorat cu 30%, iar întovărășirile agricole un preț majorat cu 15%. Gospodăriile agricole colective care vor vinde statului prin contractare bovine, porcine și ovine îngrășate vor primi din partea statului repartiții pentru autocamioane și motocicilete, contra plată.

În acelaș timp, o mare atenție trebue să acorde învățătorii muncii de lămurire în legătură cu problema contractărilor și achizițiilor de lapte, subliniind contribuția pe care o aduce țărănimea muncitoare în alimentația populației cu lapte. Învățătorii trebue să popularizeze totodată și avantagiile însemnate pe care statul le acordă deținătorilor de animale producătoare de lapte, precum și deținătorilor de animale producătoare de lînă.

În munca de lămurire, învățătorii trebue să folosească metode cît mai variate: convorbiri dela om la om, articole la gazeta de perete, discuții în cercurile de citit, la căminul cultural, la colțul roșu, ședințele cu părinții etc. astfel încît fiecare producător să cunoască prevederile Hotărîrii și să vadă limpede că este în interesul lui propriu să crească un număr cît mai mare de vite și păsări, pe care să le vîndă prin unitățile de stat și cooperatiste.

Este bine ca învățătorii să-și ducă munca de lămurire și în mijlocul țăranilor muncitori care deocamdată nu dețin animale, dar pot fi atrași pe viitor în munca de creștere a animalelor.

Consultînd materialele sovietice cu privire la metodele înaintate de creștere a vitelor, învățătorii vor trebui să răspîndească în rîndurile crescătorilor de animale aceste metode. Folosind exemple concrete din comună, raion și regiune, învățătorii vor populariza pe țăranii muncitori care au semnat contracte cu oficiul regional de achiziții și colectare de animale, pentru îngrășarea și vînzarea vitelor.

Cu ajutorul secțiilor culturale ale sfaturilor populare, învățătorii vor putea proiecta în cadrul căminelor culturale filme documentare în care să fie înfățișate succesele obținute în crescătoriile colhozurilor sovietice.

Este bine ca, în colaborare cu instructorii de pionieri, să se desfășoare o muncă tot atît de intensă și în rîndurile școlarilor și pionierilor. Activitatea cercurilor tinerilor naturaliști va trebui îndreptată și în direcția stimulării dragostei pionierilor pentru creșterea animalelor. În acest scop se pot organiza adunări cu teme speciale, la nivelul de cunoștințe al copiilor. Totodată, copiii vor fi îndrumați să îngrijească animale ale gospodăriilor colective sau ale gospodăriilor individuale.

Folosind toate formele agitației politice de masă, stimulînd inițiativa maselor de țărani muncitori, învățătorii vor aduce o contribuție însemnată la aplicarea în practică a Hotărîrii partidului și guvernului, la continua îmbunătățire a nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră.

A. ALBU

Perfecționarea calificării cadrelor didactice, preocupare importantă a organelor sindicale

Perfecționarea calificării cadrelor didactice constitue una dintre preocupările principale ale organelor sindicale ale muncitorilor din învățămînt. Acolo unde comitetele sindicale regionale și raionale au acordat atenție acestei probleme, realizările n'au întîrziat să se arate. De pildă, comitetele sindicale din Orașul Stalin și Oradea, din raioanele Sibiu, Piatra Neamț etc., au luat din timp măsuri pentru înscrierea învățătorilor la cursurile fără frecvență din învățămîntul superior, au organizat ore de consultație pentru studenți și le-au procurat materialul didactic necesar. Comitetele sindicale din regiunile Galați, Timișoara, Cluj, au contribuit la buna organizare a cursurilor de perfecționare din timpul verii, la asigurarea unor condiții bune de funcționare a cursurilor precum și la justa alegere a lectorilor. Toate acestea au contribuit la ridicarea nivelului muncii din școli.

Sunt însă unele comitete sindicale care au neglijat munca pentru ridicarea calificării pedagogilor. Așa de pildă, în regiunea Arad, în raionul Caracal, din regiunea Craiova, etc. s'au înscris la cursurile fără frecvență din învățămîntul superior un număr prea mic de învățători. Acest fapt face ca lecțiile predate de unii învățători și profesori să se desfășoare încă la un nivel scăzut.

Pentru continua îmbunătățire a muncii instructiv-educative, organele sindicale din învățămînt trebue să acorde cea mai mare atenție ridicării permanente a nivelului profesional al cadrelor didactice. Comitetele sindicale trebue să mobilizeze în acest scop pe învățători și profesori, trebue să obțină ca fiecare pedagog să învețe neîncetat, să-și complecteze și să-și adîncească cunoștințele. Fiecare comitet raional, fiecare comitet de instituție, fiecare organizator de grupă are datoria să se preocupe îndeaproape de asigurarea unor condiții bune de studiu pentru învățătorii care urmează cursurile fără frecvență, pentru cei care urmează cursurile organizate de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice sau studiază individual.

Participarea studenților fără frecvență la cercurile de studiu organizate de institutele de învățămînt superior trebue să fie urmărită îndeaproape de organele sindicale, iar acolo unde se constată o lipsă trebue să se cerceteze cauzele și să se ia măsuri de remediere.

În scopul adîncirii și lărgirii cunoștințelor metodice privitoare la predarea disciplinelor de specialitate și la legarea cît mai strînsă a predării de problemele practice ale construcției noastre socialiste, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice organizează cursuri de specialitate, așa cum sunt de pildă cele care funcționează acum pentru profesorii de limba rusă sau pentru metodiștii din învățămîntul preșcolar. Organele sindicale trebue să urmărească repartizarea justă a cadrelor didactice la aceste cursuri și să asigure o frecvență regulată a cursanților.

După terminarea cursurilor, organele sindicale trebue să urmărească în ce măsură foștii cursanți aplică cele învățate și cum ajută în muncă pe ceilalți tovarăși din colectiv.

Un mijloc bun de îmbogățire a cunoștințelor de specialitate ale cadrelor didactice îl constitue activitatea cercurilor metodice din școală, organizate pe clase sau materii. Organele sindicale trebue să îndrume activitatea acestor cercuri, să mobilizeze pe membrii lor în organizarea largă a schimbului de experiență în cadrul lor.

Un caracter mai larg decît cercurile metodice îl au cercurile pedagogice, care cuprind învățători sau profesori de aceeași specialitate din oraș sau raion. Ele ajută învățătorii și profesorii să învețe din neprețuitul tezaur al pedagogiei și experienței școlii sovietice, din experiența celor mai bune cadre didactice din țara noastră. Organele sindicale trebue să asigure condiții bune de funcționare acestor cercuri, să contribue la mobilizarea cadrelor didactice pentru o activitate susținută în cadrul lor, să se preocupe de conținutul temelor ce se pun în discuție și să urmărească felul în care cadrele didactice aplică în munca lor cele învățate.

Organele sindicale trebue să contribue la îmbunătățirea activității cabinetelor pedagogice regionale și să se preocupe de întărirea activității cabinetelor metodice raionale, acolo unde există asemenea cabinete. În cadrul acestor forme de activitate colectivă trebue să se organizeze studierea experienței școlii sovietice precum și a celei mai bune experiențe a cadrelor noastre fruntașe. Organele sindicale trebue să se îngrijească de asigurarea cadrelor didactice cu literatura necesară documentării lor.

De mare importanță pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, pentru răspîndirea celor mai bune metode de muncă este schimbul de experiență, și, în special, organizarea consfătuirilor de producție, la care organele sindicale trebue să antreneze masele largi de învățători și profesori.

Pentru continua ridicare a nivelului profesional al pedagogilor este necesar ca organele sindicale să mobilizeze fiecare membru de sindicat în vederea unui studiu organizat și susținut. La clubul sindical, la colțurile roșii etc., trebue să se organizeze recenzii ale lucrărilor de specialitate și de pedagogie, să fie popularizate volumele de literatură științifică și pedagogică.

Folosind din plin condițiile create de partidul și guvernul nostru, organele sindicale au datoria să-și intensifice activitatea în vederea ridicării continue a calificării cadrelor didactice.

Din țările capitaliste

REZULTATELE GLORIFICĂRII CRIMEI ȘI ALE EDUCAȚIEI FASCISTE

Criminalitatea infantilă a luat asemenea proporții în S.U.A., încît majoritatea ziarelor publică articole consacrate acestei chestiuni.

Dr. Martha M Elliot, șeful serviciului pentru copii din S.U.A., a arătat că în cursul anului 1952, au fost deferiți tribunalelor din această țară 385.000 copii între 10 și 17 ani și că în total 1.000 000 de copii au avut deafacе cu poliția. Aproape 3 la sută din persoanele arestate anul trecut erau în vîrstă de pînă la 17 ani. Ele reprezintă totuși 53 la sută din numărul hoților de automobile, 48 la sută din numărul spărgătorilor, 37 la sută din numărul hoților și 20 la sută din numărul bandiților. În anul 1952, aproape 6.000 de tineri au comis atacuri asupra unor persoane, iar 256 au săvîrșit asasinate.

Glorificarea violenței și a crimei prin toate mijloacele — radio, televiziune, cinema, comicsuri — cultul banului, educația fascistă din școli, unde copiii sunt pregătiți să devină instrumente ale agresiunii americane, toate acestea duc la creșterea numărului delictelor săvîrșite de minori în Statele Unite.

VIITORUL COPIILOR

În „New-York Herald Tribune" a apărut de curînd următoarea știre: „F.B.I. (poliția federală americană) a publicat cifrele sale semestriale în legătură cu situația crimelor. În primul semestru al acestui an s'au comis 1.047.290 crime importante. Cifra marchează o creștere cu 2,5 la sută față de situația din primul semestru al anului 1952".

La rîndul său „Newsweek" scrie: „Statistici, care sunt încă secrete, arată că numărul delicvenților tineri a crescut în S.U.A. cu 29 la sută față de 1949".

Într'un discurs adresat tinerilor, fostul președinte Truman a declarat de curînd că „S.U.A. este singura țară din lume în care orice copil indiferent de origina lui socială poate deveni șef de stat". Deocamdată statisticile dovedesc că datorită „modului de viață american", copiii din S.U.A. nu au șanse să devină șefi de stat; în schimb au mai multe șanse să devină gangsteri.

DIN VIAȚA STUDENȚILOR PARIZIENI

Ziarele pariziene publică la rubrica sinuciderilor o știre de două rînduri: „Tînăra Fernande Hinault, în vîrstă de 24 de ani, studentă la facultatea de medicină, s'a sinucis".

În Franța de azi, sinuciderile în rîndul studenților au devenit un fenomen obișnuit, din cauza condițiilor în care trăiește și învață tineretul francez.

La începutul lunii noembrie s'a deschis în Franța noul an universitar. Taxele universitare au fost fixate la 70.000 de franci în medie. Căminele de studenți sunt arhipline. Ziarele au anunțat că 8.000 de studenți nu au locuință. Chiria unei cămărute din cele mai simple costă 5.000 de franci. Numărul burselor este atît de mic, încît majoritatea studenților trebue să muncească noaptea pentru a-și cîștiga existența. În Cartierul Latin s'a produs zilele trecute o mare îmbulzeală în jurul unui afiș pe care scria: „Se caută muncă de noapte".

Potrivit statisticilor oficiale, 60 la sută din numărul total al studenților parizieni muncesc noaptea pentru a-și putea continua studiile.

ATACURI ÎMPOTRIVA TINERETULUI PATRIOT DIN GERMANIA OCCIDENTALĂ

Autoritățile lui Adenauer încearcă prin toate mijloacele să reprime mișcarea tineretului patriot din Germania occidentală.

Astfel, ziarul „Norddeutsches Echo" din Duisburg anunță că puternice detașamente polițienești au năvălit în localul unde se ținea conferința Comitetului pentru apărarea drepturilor sociale ale tineretului din Duisburg, la care participau cîteva zeci de tineri din diferite regiuni ale Germaniei occidentale. Toți participanții au fost arestați, deși conferința fusese autorizată de prefectura poliției din Duisburg.

Agenția A.D.N. anunță că tribunalul politic special din Hildesheim a condamnat 14 tineri patrioți germani în total la 60 de luni închisoare, pentrucă, în calitate de membri ai organizației Tineretului Liber German, duseseră în rîndurile tineretului vestgerman o acțiune de lămurire împotriva recrutării în noua armată mercenară care se pregătește în Germania occidentală.

LIPSA DE LOCALURI ȘCOLARE ÎN AUSTRIA

Ziarul „Das Kleine Volksblatt", organul oficial al Partidului Popular din Austria, a publicat un articol de fond în care declară că în prezent situația școlilor din Austria este foarte grea. Școlile din Austria, se spune în articol, trec prin mari dificultăți materiale. Nu numai că nu ajung localurile de școli dar nu există nici măcar o lege despre drepturile școlilor.

GREVA ÎNVĂȚĂTORILOR DIN CHILI

După cum transmite agenția Associated Press, la Santiago (Chili) a început greva a 20.000 de membri ai corpului didactic din școlile elementare și medii și din școlile tehnice. Greviștii cer urcarea salariilor

STUDENȚII DIN PAKISTAN SUNT ÎMPOTRIVA ALIANȚEI MILITARE CU S.U.A.

Conform comunicatului Biroului de informații din India, la conferința anuală a Federației democratice studențești din Pakistan a fost adoptată o rezoluție în care se exprimă neliniștea cu privire la informațiile presei „despre încheierea unei alianțe militare între Pakistan și America".

Semnarea acestui pact militar — se spune în rezoluție — va duce la o rapidă lichidare a suveranității și independenței noastre, pentru dobîndirea cărora poporul și tineretul Pakistanului au adus jertfe de neuitat.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4 39 00 Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

TG.MUREȘ
BIBLIOTECA CENTRALĂ
REGIONALĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 244 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 5 decembrie 1953

În acest număr:

- U.R.S.S. NE INVAȚĂ. — M. I. Nazarova: Lecțle-excursie în natură. — B. Baraș și M. Scatkin: Școala sătească și producția colhoznică. — N. Sorochin: Consiliul nostru pedagogic. (pag. 2-a)
- VIAȚA DE PARTID IN ȘCOLI. — Alegerea organelor conducătoare ale organizațiilor de bază. — Munca de agitație a organizațiilor de bază din școli în campania electorală. (pag. 3-a)
- I. Dragu: A 17-a aniversare a Constituției sovietice. (pag. 3-a)
- A. Albu: Pionierii în lupta pentru însușirea cunoștințelor. (pag. 3-a)
- Andrei Valentin: Pentru destinderea situației internaționale. (pag. 4-a)
- Să asigurăm buna desfășurare a muncii de alfabetizare. (pag. 4-a)

Pentru ridicarea continuă a calificării științifice a cadrelor

Învățămîntul superior din țara noastră nu a cunoscut niciodată o dezvoltare asemănătoare cu aceea pe care o cunoaște astăzi, în condițiile regimului democrat-popular. Partidul și guvernul nostru acordă o grijă deosebită activității instituțiilor de învățămînt superior, care pregătesc cadre de înaltă calificare, înarmate cu singura concepție științifică despre lume — concepția marxist-leninistă — capabile să activeze pe tărîmul științei creatoare, puse în slujba construirii socialismului, în slujba ridicării necontenite a nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Condițiile mereu mai bune create învățămîntului superior din țara noastră dau universităților și institutelor posibilitatea de a deveni adevărate centre unde activitatea de cercetare științifică și activitatea didactică, unite într'un proces unic, să constituie factorii de bază ai creșterii viitoarelor cadre de cercetători.

Sarcina actuală cea mai importantă a instituțiilor de învățămînt superior este dezvoltarea și intensificarea muncii științifice, aceasta fiind singura cale pentru ridicarea nivelului general al activității desfășurate în universități și institute.

Patria noastră care construește socialismul cere instituțiilor de învățămînt superior să trimită în producție cadre bine pregătite, cu orizonturi largi, capabile să înlăture formele învechite de muncă, capabile să pătrundă în adîncul problemelor pe care le pune tehnica nouă și dezvoltarea culturală a țării. Pentru atingerea acestui scop este necesară organizarea temeinică a procesului de pregătire a cadrelor, atît a celor care lucrează în instituțiile de învățămînt superior cît și a celor care lucrează în institutele de cercetări, în laboratoarele uzinelor și în toate domeniile muncii creatoare.

Tuturor acestora, regimul democrat-popular le oferă posibilitatea de a-și desăvîrși pregătirea științifică pe calea aspiranturii și a doctoranturii.

In trecut, titlurile științifice se dobîndeau în țara noastră prin vechiul sistem al doctoratului. Doctoratul burghez se baza în principiu pe o pregătire cu caracter unilateral, avînd la bază concepții idealiste. Majoritatea tezelor de doctorat tratau probleme rupte de viață și de nevoile poporului. Este limpede că un astfel de sistem nu mai corespundea noilor sarcini pe care le pune în fața oamenilor de știință construirea socialismului. Regimul nostru de democrație populară a dărîmat din temelii piedicile pe care regimul burghezo-moșieresc le punea în fața oamenilor de știință progresiști. In condițiile îndeplinirii sarcinilor mari ale revoluției culturale era nevoie de noi forme pentru pregătirea cadrelor de înaltă calificare necesare economiei și culturii noastre.

Bogata experiență a învățămîntului superior sovietic ne-a fost de un neprețuit ajutor și în acest domeniu. Încă din anul trecut s'a început în țara noastră pregătirea cadrelor didactico-științifice prin aspirantură.

In cursul acestui an, printr'un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, s'au pus bazele lărgirii sistemului de pregătire a cadrelor științifice și didactico-științifice, creîndu-se trei forme de aspirantură: aspirantura cu frecvență, cu durata pînă la 3 ani, aspirantura fără frecvență, cu durata pînă la 4 ani și aspirantura cu stagiul redus, pentru cadrele din învățămînt, cu durata pînă la 1 an.

Deasemenea, Decretul prevede că persoanele care au studii superioare au dreptul să dea examenele de candidat fără a fi încadrate în sistemul de aspirantură și să se prezinte la susținerea dizertației de candidat în științe.

Ocuparea locurilor la aspirantura cu sau fără frecvență se face pe baza unui examen de admitere, examen care se susține în instituțiile de învățămînt superior și în institutele de cercetări științifice ale Academiei R.P.R.

La baza ocupării locurilor de aspiranți trebue să stea grija în ceeace privește selectionarea celor mai buni candidați. Nu trebue să se piardă niciun moment din vedere că aspiranții de astăzi sunt candidații în științe de mîine, viitoarele cadre de profesori universitari și de cercetători științifici.

In regulamentul de organizare a aspiranturii sunt prevăzute condiții excepționale. Bursele lunare de 800 lei, indemnizațiile anuale pentru procurarea materialelor și lucrărilor necesare pregătirii științifice pe care le primesc aspiranții cu frecvență scoși din producție, dreptul la concedii anuale plătite pentru aspiranții fără frecvență, dreptul de a utiliza laboratoarele și bibliotecile instituțiilor de învățămînt superior — sunt condiții pe care, în trecut, nici nu le puteau visa cei ce doreau să se pregătească pentru activitatea științifică.

Pregătirea aspiranților cu stagiul pînă la 3 ani (cu frecvență) și a aspiranților cu stagiul pînă la 4 ani (fără frecvență) se face pe baza planurilor individuale de lucru, sub directa îndrumare a conducătorilor științifici aleși dintre profesorii cei mai buni și sub controlul direct al colectivelor de catedră și al consiliilor științifice ale facultăților.

Intreaga activitate în cadrul aspiranturii trebue îndrumată și coordonată în așa fel, încît ea să capete cu adevărat un conținut științific. In decursul activității lor, aspiranții își desăvîrșesc pregătirea teoretică generală prin susținerea examenelor de candidat, pentru a putea trece, mai departe, la elaborarea și susținerea dizertației de candidat în științe.

Pregătirea examenelor de candidat urmărește să dea cadrul general științific al aspiranților.

Aspiranții sunt datori să studieze și să treacă o serie de examene atît la discipline generale, cît și la discipline legate de specializarea într'un anumit domeniu. Printre disciplinele generale are o deosebită importanță studierea materialismului dialectic și materialismului istoric, care înarmează pe viitorii cercetători în domeniul științei cu o orientare clară în toate problemele activității lor și le dă posibilitatea de a cerceta fenomenele în întreaga lor complexitate.

Printre disciplinele generale se numără deasemenea și limba rusă. Dezvoltarea impetuoasă a științei sovietice face ca traducerile existente la noi să fie încă insuficiente. Tocmai deaceea posibilitatea de a studia nemijlocit lucrările de specialitate sovietice, prin cunoașterea limbii ruse, este deosebit de prețioasă pentru viitorii candidați în științe.

Aspiranții, atît cei cu frecvență cît și cei fără frecvență, sunt datori să treacă o serie de examene atît la disciplina de bază în domeniul specializării lor, cît și la o serie de discipline în strînsă legătură cu pregătirea și susținerea dizertației. Pe lîngă aceste examene, atît aspiranții cu stagiul pînă la 3 ani cît și aspiranții cu stagiul pînă la 4 ani trebue să-și perfecționeze cunoștințele la o limbă străină. Este deasemenea indicată pentru aspiranții cu stagiul pînă la 3 ani desfășurarea unei activități didactico-metodice în cadrul colectivelor de catedră din instituțiile de învățămînt superior.

Intreaga muncă în cadrul aspiranturii urmărește să dezvolte aptitudinile aspiranților pentruca aceștia să poată elabora dizertația de candidat în științe. Elaborarea și susținerea dizertației constitue etapa centrală a aspiranturii. Pentru aceasta, ultimii ani ai aspiranturii sunt rezervați, prin planul individual de lucru, pregătirii dizertației.

O serie de lucrări experimentale, precum și strîngerea materialului documentar teoretic în legătură cu dizertația trebue să înceapă încă din primul an de aspirantură, încă din momentul în care aspiranții își trec examenele de candidat, urmînd ca primele concluzii științifice să fie verificate și îmbogățite în etapa în care aspiranții se ocupă exclusiv cu elaborarea dizertației.

Un rol deosebit în pregătirea acestein, în îndrumarea și orientarea muncii aspiranților, îl au conducătorii științifici, catedrele și consiliile științifice ale facultăților, care trebue să conducă munca aspiranților, fără să stîrbească însă independența și inițiativa acestora în rezolvarea problemelor științifice **Munca aspiranților trebue să fie în largă măsură o muncă individuală.**

Nivelul științific al învățămîntului superior, orientarea sa ideologică, calitatea pregătirii tinerilor specialiști sunt determinate într'o măsură hotărîtoare de nivelul cadrelor didactice. Creșterea necontenită a rețelei instituțiilor de învățămînt superior face să crească în același ritm și nevoia de cadre științifico-pedagogice cu o calificare înaltă. In acest scop s'a prevăzut organizarea aspiranturii cu stagiul pînă la un an. Una dintre condițiile cerute pentru înscrierea la aspirantura cu stagiul redus este trecerea unui minim de examene — examene de candidat — la următoarele discipline: materialismul dialectic și materialismul istoric, o disciplină de bază în specialitate, o disciplină de specialitate legată de tema aleasă pentru dizertație, limba rusă și o limbă străină (franceza, germana sau engleza).

In prezent, numeroase cadre didactice își susțin examenele de candidat sau se înscriu în vederea susținerii acestor examene.

Trecerea cu succes a examenelor de candidat dă cadrelor didactice din învățămîntul superior și mediu dreptul să păsească la aspirantura cu stagiul pînă la un an, în care timp trebue să pregătească și să susțină dizertația de candidat în științe. Regulamentul de organizare și îndrumare a aspiranturii prevede pentru cadrele didactice care și-au susținut examenele de candidat și au fost admise la aspirantura cu stagiul pînă la un an o serie de drepturi. De exemplu, în perioada pregătirii dizertației, cadrele didactice au dreptul, conform regulamentului, la concedii plătite cu plata salariului tarifar al funcției. Deasemenea, au dreptul la sprijinul instituției de învățămînt superior în ceeace privește îndrumarea, precum și la acoperirea cheltuielilor pentru materiale sau deplasări, necesitate de lucrările în legătură cu dizertația.

Decretul nr. 291/953 dă dreptul persoanelor care au studii superioare să-și susțină examenele de candidat și dizertația fără a intra în sistemul aspiranturii. In această privință, Ministerul Invățămîntului va elabora un Regulament care va fi adus la cunoștința celor interesați și care va contribui la lărgirea mijloacelor de calificare științifică a cadrelor.

Posibilitățile noi create de partidul și guvernul nostru pentru desăvîrșirea calificării științifice a cadrelor deschid oamenilor de știință din patria noastră un larg cîmp de activitate. Pentru realizarea în întregime a sarcinilor conducătorilor științifici, ale catedrelor, ale consiliilor științifice, pentru succesul pregătirii aspiranților sunt hotărîtoare unitatea de eforturi, seriozitatea și perseverența în muncă, precum și controlul permanent al organelor de conducere.

O știință nouă, înaintată, legată de popor și gata să servească poporului, să-i transmită toate cuceririle sale, o știință care își deschide cu dragoste și bucurie porțile pentru forțele tinere, aceasta este știința care se clădește astăzi în statul nostru democrat-popular. Munca de ridicare continuă a calificării științifice a cadrelor este un minunat prilej de închegare a legăturilor vechilor cadre științifice cu tinerele cadre, pe frontul luptei pentru noi descoperiri științifice, puse în slujba păcii și a vieții.

Cum am dat viață învățătoarei din Șatrii

Articol scris pentru „Gazeta Invățămîntului" de

VERA MAREȚCAIA

artistă a poporului din U.R.S.S., laureată a Premiului Stalin

Printre rolurile mele preferate, „Invățătoarea satului" (în Rominia acest film poartă titlul de „Invățătoarea din Șatrii") ocupă un loc deosebit. In orice oraș, în orice țară m'aș duce, învățătoarea mea mi-o ia înainte, și astfel lumea mă recunoaște în primul rînd după acest rol Așa s'a întîmplat de curînd în Bulgaria și iată că și aici, în Rominia, am simțit deîndată că acest chip al meu este acceptat și iubit de popor.

Trebue să vă spun că toți cei care am lucrat la filmul „Invățătoarea din Șatrii", pur și simplu nu ne puteam închipui, nu puteam admite ideea că filmul ar putea să nu reușească — într'atît eram de îndrăgostiți cu toții de temă. Nu mai vorbesc de talentatul dramaturg-scenarist Maria Smirnova, creatoarea minunatului scenariu, dar toți ceilalți — dela regisorul filmului, Marc Donscoi, și pînă la ultimul operator de lumină — lucrau cu atîta ardoare creatoare și cu atîta respect pentru nobila muncă a învățătorimii, încît aceasta nu putea să nu se transmită pe ecran.

Și iată că spectatorii au primit filmul cu aceeași dragoste cu care noi l-am creat. Scenariul filmului a fost scris de Maria Smirnova în cursul anului 1946, iar filmul a văzut lumina zilei spre sfîrșitul anului 1947. De atunci am călătorit mult prin diferite orașe și țări și după ecoul fierbinte din rîndurile spectatorilor din patria mea, din Polonia, din Bulgaria, după ecoul puternic pe care l-a trezit filmul aici, în Rominia, am văzut cum oamenii din țări diferite, de vîrste și profesiuni diferite au aceeași dragoste pentru înalta misiune a învățătorului, educator al sufletelor omenești. In adevăr, eu cred că învățătorul — acest muncitor modest — este pretutindeni un om de seamă. L-aș compara cu grădinarul sub a cărui mînă drăgăstoasă — mînă care aici răsădește semințe, colo stropește mica plantă sau o întoarce cu fața spre soare, dincolo plivește straturile și smulge buruienile — crește o minunată floare.

Eu am doi copii; spre marea mea fericire, din ei cresc oameni buni—și eu știu cît de mare este aici rolul acelor pedagogi cu care viața l-a pus față în față pe copiii mei. In viața pe care o construim noi, oamenii sovietici, pe care acum o construiți și voi în patria voastră, se cere foarte multă muncă. Noi toți, părinții, suntem oameni foarte ocupați. Cu atît mai însemnat este deci rolul învățătorului cu care copiii noștri își petrec o mare parte din timp, care îi învață să devină oameni conștienți. Tocmai învățătorul este acela care face să pătrundă în conștiința copilului nu numai cunoștințele de aritmetică sau gramatică, ci și asemenea noțiuni ca binele și frumosul, respectul pentru muncă, iubirea de patrie. Se putea deci să nu ne înflăcăreze tema la care lucram, cînd pe ecran trebuia întruchipată o viață de om, închinată dela 18 pînă la 60 de ani muncii de educare a copiilor?

Acțiunea filmului începe în timpul țarismului și se termină în zilele noastre. La baza personagiului principal, scenaristul Maria Smirnova n'a pus vreun om anumit, cunoscut de ea. Inceputul filmului amintește istoria multor învățători dela țară și, în special, istoria vieții tovarășei Martinova, astăzi directoarea unei școli de fete din Moscova. La fel ca și Varenca Martinova, ea a părăsit Capitala spre a pleca acolo unde învățătorii erau mai necesari decît în orice parte — în îndepărtata Siberie. La începutul filmului, Varenca dă următoarea explicație viitorului ei soț, Serghei Martînov: „Plec în Siberia deoarece acolo este mare nevoie de învățători și nimeni nu vrea să plece acolo... Acesta este visul meu — să plec și să învăț copiii. Mi se pare că dacă vei căuta timp îndelungat să-i însufli unui om binele și vei face acest lucru cu inimă curată — orice om, chiar și cel mai rău, se va schimba. Dar trebue neapărat făcut totul cu inima curată!" Către sfîrșitul filmului, sau mai bine zis în a doua jumătate a lui, la Varvara Vasilievna vine fostul ei elev favorit, Prov Voronov, acum un vestit savant. Impreună cu Prov, Varvara Vasilievna hotărăște să-i stringă pe foștii ei elevi, spre a vedea ce s'a întîmplat cu fiecare din ei, ce drum și-au ales ei în viață.

Apoi, aceasta devine o tradiție a școlii sale — în fiecare an se organizează o întîlnire a foștilor elevi absolvenți ai școlii. Acest fapt a fost împrumutat de autoarea scenariului dela tovarășul Novicov, directorul unei școli din Moscova, care a educat numeroase generații tinere și se bucură de o nețărmurită dragoste din partea elevilor săi. Intr'un cuvînt, conținutul scenariului este inspirat din experiența multor vieți de învățători.

După terminarea turnării filmului, noi l-am rulat, în primul rînd, în fața învățătorilor din Moscova și din împrejurimile ei. In cursul discuțiilor asupra filmului, o învățătoare sau alta spunea: „Cum ați putut afla toate aceste lucruri? — doar ele sunt luate din viața mea! Numai că iată, v'au mai scăpat cîte unele..." Și urmau povestiri despre cele mai interesante episoade din viața acestor nobile muncitoare, povestiri care vorbeau despre viața lor atît de grea în Rusia țaristă, cînd în rîndurile oamenilor cărora nu le era teamă să ia atitudine fățișă împotriva jugului absolutist se numărau și mulți învățători, care plăteau această atitudine cu ani de temniță, deportare sau chiar cu viața.

Cu mult înainte de începerea filmării, studiind scenariul, chibzuind asupra rolului, eu am hotărît că principalul în jocul meu trebue să fie înfățișarea sufletului minunat al Varvarei Vasilievna, deschis pentru oameni, plin de dorința de a face bine. Mi-au pătruns în suflet cuvintele din rol citate mai sus, că dacă vei căuta, cu inima curată, să însufli omului binele, atunci chiar omul cel mai rău se va schimba. Am simțit aceste cuvinte ale Varencăi ca un fel de epigraf al rolului.

Am început să cercetez cu sete „natura", să observ cu atenție pe tinerele ce-mi ieșeau în cale. Doar pentru noi, actorii, este foarte important să descoperi în viață material pentru rolul pe care te pregătești să-l întruchipezi. Aș fi dorit, înainte de toate, s'o întîlnesc pe Varenca mea cea tînără — filmarea, din fericire, a fost aranjată într'atîtea de succesiune, încît trebuia să încep cu scenele dela 18 ani. Imi amintesc cum, la un concert care avea loc la unul din cluburile orașului Moscova, priveam cu atenție un grup de fete tinere. Fiecare din ele avea 17, 18, 19 ani Parcă era ceva potrivit... privesc cu atenție — oare nu așa arăta Varenca mea? Dar nu, parcă nu e ceeace îmi trebue mie... Una cochetează prea mult, alta e drăgălașă, dar nu are deloc acea drăgălășenie ce-mi trebue mie, a treia are o față nu știu cum, prea indiferentă, cea de a patra e plăcută și frumoasă, dar frumoasă din cale afară... Nu, nu este ea, trebue să mai caut... Și iată, ne aflam la Eupatoria, unde se organizase un concert la sanatoriul pentru bolnavii de tuberculoză osoasă. Intru în sala bolnavilor care stau culcați în permanență și văd o fetiță de 16—17 ani. Mi se spune că ea stă așa, culcată pe spate, de trei ani! O privesc, discut cu ea — are niște ochi minunați și o față simplă, timidă. Ochii îi sunt plini de vioiciune, de interes pentru viață, pentru oameni, pentru tot ce o înconjoară; niciun fel de amărăciune, niciun fel de iritare împotriva bolii de care suferă; ea nu-și aparține, ci aparține oamenilor care o înconjoară... Iată aici ochii Varencăi mele! Și astfel, viața a întărit ideile mele, abia în germene, despre ceeace este principal în rol.

Am vizitat multe școli, am asistat la lecții, am observat pe pedagogi. Imi amintesc de minunatul pedagog Elena Sergheevna Vorontova, profesoară de limba rusă la o școală de fete din Moscova. Ea discuta, stînd între bănci, cu o mică elevă. Principalul consta în faptul că aici nu era o discuție în care un om matur îi da povețe unui copil — am văzut ochii atîntiți ai pedagogului pătrunzînd cu cea mai mare atenție și cu cel mai sincer interes nu numai în esența copilului, ci și în cea a viitorului om, cu particularitățile sale — iată, aici discuta învățătoarea mea!

Și au sosit zilele de mare emoție și răspundere pentru mine, cînd trebuia făcute probele rolului pe peliculă. Noi am hotărît ca, încă înainte de turnarea filmului, să filmăm pe peliculă trei fragmente din rol, la diferite vîrste, pentru a fixa grima necesară.

Imi voi aminti multă vreme de ziua cînd s'a filmat ultima mea probă — vîrsta bătrînă. Regizorii și grimeurii, încurajați de succesul probelor precedente, se și pregăteau să mă „îmbătrînească": „Ei, Vera Petrovna, hai s'o facem pe bătrîna!" Priveam cu groază la uneltele de tortură pregătite pentru mine: pleoape de gumă, obraji de gumă, pungi de gumă care să fie prinse sub ochi și tot felul de alte șiretlicuri de gumă. Dar eu eram absolut încredințată că bătrînețea trebue jucată cu ajutorul vieții lăuntrice și, spre disperarea experimentatorilor ce mă înconjurau, am renunțat la tot ce fusese pregătit, spunînd că-mi sunt suficiente o perucă cărunță, o pereche de ochelari și cîteva zbîrcituri pe obraz. Niciun fel de ascundere a zbîrciturilor și niciu rumeneală nu vor putea reda tinerețea, tot așa cum niciun fel de zbîrcituri artificiale nu vor putea reda bătrînețea, căci bătrînețea și tinerețea sunt în ochi, în mișcări, în schimbările ritmului omului. Ce trebue să se petreacă cu Varvara Vasilievna la bătrînețe? A dispărut elasticitatea și mlădierea corpului tînăr al Varencăi, a încărunțit părul, a devenit mai greoale figura; ea poartă ochelari — și cum să nu-i fi obosit ochii, dacă ea a stat atîtia ani, nopți după nopți, să corecteze caietele elevilor... Dar sufletul a rămas așa cum era — tînăr, cercetător, deschis pentru oameni; prin sticlele ochelarilor, ochii ei privesc la fel de veseli: ea are dece să se bucure, căci vede ce oameni minunați au crescut din foștii săi elevi!

Am început proba într'o perioadă de completă depresiune sufletească; nimeni în afară de mine nu credea în justețea acestei căi, toți murmurau nemulțumiți. Ziua de filmare a fost declarată dinainte ca fiind pierdută, iar o zi de filmare în cinematografie este un lucru prețios, mai ales că noi cheltuisem pînă atunci multe zile cu probele preliminare... — „Eh! îmi spuneam eu, să vezi ce vei păți dacă treaba va ieși prost". Așteptam cu neliniște ziua cînd trebuia să se proiecteze pe ecran scena filmată. Toți erau curioși, căci era doar o muncă comună.. Și deodată — ura! Victoria! Intră în fugă regizorul Marc Donscoi, care îndată ce a văzut proba mea pe ecran, mă îmbrățișează și mă sărută, strigînd: „Verocica dragă, ce minunată bătrînică ești dumneata!" Așa s'a rezolvat problema vîrstei a treia și a început turnarea filmului nostru, care a durat aproape un an de zile.

Pentru un actor nu există o fericire mai mare decît aceea de a ști că personagiul creat de el este necesar poporului, este acceptat de acesta și trăiește în popor. „Invățătoarea din Șatrii" a constituit pentru mine o astfel de bucurie. Eu a devenit învățătoarea vieții pentru foarte mulți oameni Printre scrisorile ce le primesc dela spectatorii mei, îmi sunt deosebit de scumpe scrisorile sincere care, în mod obișnuit, încep așa: „Scumpă Varvara Vasilievna". Și mai departe urmează întrebări: Ce profesiune să-mi aleg? Cum să rezolv cutare sau cutare problemă complicată din viață? Adeseori pedagogii mă întreabă cum să-și construiască mai just sistemul de predare a unui obiect oarecare; un elev sau o elevă scriu că învață bine și că mai tîrziu se vor face neapărat învățători... Atît de mare este puterea exemplului pozitiv exprimat în personagiul artistic! Adeseori mă gîndesc la această putere, la puterea armei pe care o mînuim noi, actorii, și la mărețele probleme pe care le poate rezolva arta progresistă.

Acum visez la un alt rol — aș dori să fie rolul unei mame — care mi-ar da posibilitatea să vorbesc cu spectatorii din toate țările despre lucrul cel mai important de care are în prezent nevoie mama-româncă, mama-bulgăroaică, mama-sovietică, mama din orice țară — despre pace în întreaga lume!

București, 26 noembrie 1953.

Printre elevii unei școli profesionale

La școala profesională de energie electrică nr. 23 din Capitală învață peste 1000 de elevi și eleve. Ei muncesc cu sîrg, în clase și în ateliere, pregătindu-se să devină muncitori de frunte, maiștri, stahanoviști, inovatori.

Clădirea mare a școlii strălucește albă în lumina soarelui. In aripa dreaptă sunt dormitoarele—săli mari luminoase, higienice, unde domnește o ordine exemplară. In aripa stîngă sunt cabinetele unde se desfășoară lecțiile teoretice.

Intr'unul din aceste cabinete are loc, la anul I, o lecție de istorie. Cu multă atenție ascultă elevii explicațiile profesorului, care le vorbește despre caracterul just al războaielor purtate de Mircea cel Bătrîn împotriva turcilor.

Alături de clădirea centrală se înalță cîteva construcții. Duduitul mașinilor te vestește că aici sunt atelierele școlii. In atelierul de uzini și stații, elevii anului I lucrează acum a treia piesă din acest an școlar. Este vorba de o operație de pilire aplicată asupra unui miner pentru broaște de uși de fier.

Activitatea practică a elevilor nu se mărginește însă numai la munca în ateliere. Elevii anilor II și III fac practică și la unitățile industriale din Capitală — la Uzinele Grozăvești, la Uzina electrică Filaret, la întreprinderea „1 Mai".

Pe lîngă activitatea pe care o desfășoară în clase și în ateliere, elevii școlii profesionale de energie electrică desfășoară și o bogată activitate extrașcolară.

Cu multă tragere de inimă lucrează colectivele de redacție ale gazetelor de perete. Gazetele sunt citite cu regularitate de către elevii școlii și contribue mult la îmbunătățirea muncii de învățătură. De o mare popularitate se bucură în rîndurile elevilor îndeosebi „Urzica", gazeta de satiră și humor a școlii.

Elevii participă la activitatea lectoratelor tehnice, a cercurilor literare, sportive sau artistice, fac parte din ansamblul dramatic al școlii, din echipa de cor, de fanfară sau de orchestră.

La cercul literar, care este condus de profesorii de limba română ai școlii, au loc recenzii, discuții etc. Adeseori elevii prezintă aici propriile lor încercări literare.

In cadrul lectoratului tehnic funcționează 6 cercuri științifice, unde elevii desfășoară o interesantă activitate practică.

In timpul lor liber, elevii vizionează filme, iau parte la concerte, au întîlniri cu stahanoviștii și cu oamenii de știință.

De mare trecere în rîndurile elevilor se bucură cultura fizică și sportul. Fiecare elev face parte dintr'un colectiv sportiv: de volei, de baschet, de handbal, de natație sau de schi, de atletism sau de gimnastică

La școala profesională de energie electrică nr. 23, ca și în toate școlile profesionale din țara noastră, cresc cadre de nădejde, crește schimbul de mîine al clasei muncitoare.

E. ROMAN

Activitatea cercurilor de elevi

La școala de 7 ani din Vlădeni, raionul Iași, s'au organizat pentru elevi cercuri pe materii și cercuri artistice.

Aceste cercuri, conduse de cadrele didactice, țin ședințe în fiecare lună. In cadrul ședințelor, unul sau mai mulți elevi țin referate care izbutesc să-i atragă pe elevi și dau loc la discutii interesante.

Deosebit de rodnică este, de pildă, activitatea cercului de geografie. Membrii acestui cerc folosesc pentru ilustrarea referatelor un bogat material ajutător, hărți, globul pămîntesc, fotografii, literatură de specialitate etc. Unul dintre referate a fost urmat de comedia „Harta de contur", care i-a amuzat pe elevi dar le-a trezit în același timp și interesul față de geografie.

Invățătorul emerit Mihai Niculescu

Nu era prima dată cînd cetățenii cartierului stăteau de vorbă cu tov. Mihai Niculescu, învățător emerit al R.P.R., director al școlii nr. 55 de băieți din Capitală.

De cînd este învățător la școala din cartierul lor, dar mai ales de cînd este directorul școlii, el l-au cunoscut îndeaproape, au început să-i prețuiască munca, să-i dea sprijinul necesar. Invățătorul care poartă azi o înaltă distincție pentru merite deosebite în activitatea de instruire și educare a copiilor a știut, la rîndul lui, să se apropie de oameni, să le cunoască nevoile, să-i ajute cu povața atunci cînd s'a ivit prilejul.

Părinții elevilor lui participă în număr mare la consfătuirile organizate de director sau de diriginți, la ședințele organizate de elevii școlii. Unii vin deseori la școală să se intereseze de felul cum învață copiii lor, cer sfaturi profesorilor și învățătorilor pentru a-i crește cît mai bine. Trecînd pragul școlii sau al căminului cultural din cartier, cetățenii îl întîlnesc de fiecare dată și pe tov. Mihai Niculescu, cu care stau mai îndelung de vorbă și dela care primesc, adeseori, sfaturile cele mai bune Și cîte nu au de spus despre directorul școlii nr. 55 foștii nestiutori de carte care au absolvit de curînd cursurile de alfabetizare, sau cei care urmează acum aceste cursuri. Tov Niculescu, alături de ceilalți profesori și învățători ai ,colii, a muncit cu perseverență pentru a-i învăța tainele scrisului și cititului și pe cei cărora în trecut, sub regimul burghezo-moșieresc, nu le-a fost cu putință să treacă pragul școlii...

Toate acestea defilau prin fața cetățenilor din circumscripția electorală nr. 89 din raionul Stalin, care veniseră cu cîteva minute mai înainte de ora anunțată pentru a se întîlni cu candidatul lor, învățătorul emerit Mihai Niculescu.

* * *

Tov. director Mihai Niculescu este prețuit în aceeași măsură de oamenii muncii din cartier ca și de toți elevii școlii. Clișeul înfățișează cîțiva pionieri care cer sfatul directorului lor.

* * *

Simplu, apropiat de cetățenii pe care i-a întîlnit de multe ori, tov. Mihai Niculescu a început să le vorbească despre viața lui, despre problemele școlii din cartier, despre realizările de azi ale regimului nostru de democrație populară.

„...Am început cariera de învățător cu peste 35 de ani în urmă. Pe atunci eram mutat din sat în sat, din oraș în oraș, dar peste tot întîlneam oameni cărora le lipsea pîinea, copii care nu veneau la școală pentrucă nu aveau cu ce se îmbrăca, școli care funcționau în clădiri cu totul necorespunzătoare. La sate, la orașe, pretutindeni guvernele de exploatatori știau să semene mizeria și întunericul..."

Candidatul le vorbea cu căldură, din adîncul sufletului. Fiecăruia dintre ascultători îi apărea parcă acum mai limpede, mai evidentă deosebirea dintre trecut și prezent. Nu-i nevoie să vorbești mult despre viața nouă de azi, despre perspectivele luminoase ce se deschid în fața oamenilor muncii din patria noastră Ei le cunosc doar, le simt, le trăiesc. Ajung cîteva cuvinte pentruca tabloul lui minos al țării noastre să apară în întregime în mintea fiecărui ascultător. „Roadele vieții noi se văd din plin în orașul nostru, Capitala Republicii Populare Romîne, în raionul, în cartierul în care locuim noi — a spus tovarășul Niculescu S au ridicat noi întreprinderi noi școli și alte instituții de cultură, s'au înființat magazine de stat Ne este din ce în ce mai plăcut, mai drag, să locuim în orașul nostru"...

Au luat cuvîntul și cîțiva dintre alegători. Tov Giurgiu Nicolae, pensionar gospodina Șerban Ioana și alții au arătat ce înseamnă alegerile în trecut, ce făceau cei „aleși" după ce se vedeau cocoțați la treburile statului pe care îl cîrmuiau după cum dictau interesele lor

Vorbitorii și-au luat angajamentul să sprijine activitatea viitorilor deputați ai poporului muncitor, să contribue din plin la rezolvarea problemelor de interes obștesc.

Intîlnirea candidatului cu alegătorii s'a luat sfîrșit seara tîrziu.

Inconjurat cu dragoste de cetățeni, învățătorul Mihai Niculescu s'a despărțit de ei mai hotărît în muncă, cu dorința neclintită de a lupta din toate puterile sale pentru înfrumusețarea vieții oamenilor muncii.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Lecție-excursie în natură *)

M. I. Nazarova
învățătoare la școala nr. 78 din Moscova

In unul din primele puncte ale programei școlare pentru clasa I-a stă scris: copiii trebue să aibă noțiuni concrete despre anotimpuri și despre trăsăturile lor caracteristice: toamna — vreme răcoroasă, schimbarea coloritului frunzelor de pe copaci și arbuști, căderea frunzelor, plecarea păsărilor călătoare, ploi frecvente; iarna — înghețul apelor etc.

Noțiunile concrete despre obiectele și fenomenele din lumea înconjurătoare au o uriașă însemnătate în cursul învățării limbii de către copii; ele îmbogățesc cuvîntul, dîndu-i un conținut viu și oferă în acelaș timp un material bogat pentru numeroasele exerciții menite să dezvolte vorbirea copiilor. In primele trei clase, principalele surse de cunoștințe ale elevilor despre natură le constitue lectura explicativă a diferitelor articole din „Rodnaia reci" („Limba maternă") și excursiile.

Lecțiile-excursie au o mare importanță instructivă și educativă; ele concretizează materialul prevăzut în programă, leagă școala de viața naturii și de viața țării noastre; îi instruesc pe copii, le dezvoltă spiritul de observație și deprinderile muncii independente, le trezesc dragostea și interesul față de natură. Cunoștințele dobîndite în asemenea condiții rămîn întipărite multă vreme în memoria copiilor. Excursiile contribue la întărirea disciplinei conștiente, la dezvoltarea spiritului de tovărășie, precum și la formarea deprinderilor muncii în colectiv. Ele au deasemenea o mare însemnătate pentru dezvoltarea fizică a copiilor.

Excursiile în natură exercită o influență educativă foarte pozitivă asupra copiilor; ei se întorc dintr'o excursie nu numai cu un bogat bagaj de cunoștințe și impresii, ci și întăriți din punct de vedere moral.

Excursiile nu sunt altceva decît lecții, ținute însă în împrejurări deosebite: în natură, la muzeu, la expoziții etc. Ele necesită o pregătire bine chibzuită și o conducere pricepută. Numai în acest caz ele vor fi folositoare.

Cînd am început să lucrez cu copiii de 7 ani aveam în clasă 42 elevi care nu știau carte. Situația era nouă pentru ei: viața școlară complexă, cu regulile ei severe, o mulțime de impresii noi și în plus atitudinea exigentă, deși blîndă, a învățătorului. Toată această situație neobișnuită pentru copii a făcut pe unii din ei să se simtă intrucîtva descurajați. Trebuia să introduc cu grijă pe fiecare copil în cercul vieții școlare, să-l ajut să se descurce în regulile noi pentru el, să-i întăresc încrederea în forțele proprii. La început, cu toate eforturile mele, cîțiva copii au rămas pasivi, luînd rareori parte activă la lucru.

In prima jumătate a lunii septembrie, am terminat și am sintetizat tema „Vara", trecînd apoi la tema „Toamna".

Cu prilejul conversației introductive la tema „Toamna", ne-am amintit încă odată de aspectele naturii în timpul verii, am citit poezii despre vară și am observat tabloul intitulat „Vara".

La lecția următoare de științele naturii am repetat caracteristicile toamnei timpurii. Am observat tabloul intitulat „Toamna". In acest tablou am atras atenția copiilor asupra plecării păsărilor, asupra ciorchinilor roșii de sorb, pe care le rup copiii. Restul tabloului l-am acoperit. Totuși, cred că acest tablou pitoresc este prea complicat pentru primele lecții cu copiii mici.

Ei au învățat denumirile lunilor de toamnă. Peste o săptămînă, le-am explicat că aspectul toamnei s'a schimbat din nou; nu mai este o toamnă timpurie, nimeni nu se mai scaldă în rîu, nu se mai văd rîndunele. S'a schimbat mai ales pădurea. Am hotărît să facem o excursie în „Păduricea de mesteceni", unde să observăm semnele ce vestesc toamna, pentru a defini chiar acolo acest anotimp. Am învățat apoi pe dinafară primele 10 versuri din poezia lui A. Fet „Toamna".

Pregătirea pentru lecția-excursie. Inainte de lecție, am schițat planul și locul excursiei: „Păduricea de mesteceni" din „Leninschie gori". Această pădurice îmi este bine cunoscută, dar m'am mai dus odată pentru a vedea în prealabil locul viitoarei excursii, căci în decursul unui an puteau interveni diferite transformări. Am stabilit drumul (vom merge pînă acolo cu troleibuzul și ne vom întoarce pe jos, dealungul malului rîului Moscova) precum și punctele unde urma să ne oprim în cursul excursiei. Am ales copacii pe care îi vom observa: mesteacănul, arțarul, teiul, plopul de munte. Am ales poiana unde elevii se vor juca și se vor odihni. Inainte de a pleca, le-am descris copiilor în clasă planul meu.

— Copii, vom face o excursie în „Păduricea de mesteceni". In cadrul excursiei vom observa semnele care vestesc toamna. Care sunt aceste semne?

— Zilele sunt mai scurte, vremea este mai răcoroasă decît vara. Frunzele copacilor s'au îngălbenit.

— Ce copaci vom vedea în pădurice de mesteceni?

— Mesteceni, plopi de munte, arțari, tei, stejari.

— Pentru ce pădurice este denumită „de mesteceni"?

— Deoarece sunt mai mult mesteceni acolo decît alți copaci.

— Cum vom deosebi un copac de altul?

— După scoarță, frunze și semințe.

— Copii, vom aduce din excursie frunze și semințe, pe care apoi le vom desena. Fiecare din voi va trebui să ia cu el un creion și hîrtie pentru desen și o mapă cu ziare.

Pentru o mai bună organizare a lecției-excursie, am împărțit întreaga clasă în patru grupe, fiecare avînd cîte un „responsabil" și un sanitar cu pansamente și iod. Fiecărei grupe i s'a dat ca sarcină cercetarea unei anumite specii de copac — mesteceni, tei, arțari sau plopi de munte. Fiecare grupă trebuia să culeagă frunze din specia indicată, în așa fel încît ele să cuprindă toate nuanțele de trecere dela culoarea verde la cea galbenă sau ruginie. Cea de a doua temă era observarea faptului dacă la specia respectivă toate frunzele se îngălbenesc și cad de pe întreaga coroană în același timp, sau dacă la început cad din vîrful coroanei.

Excursia trebuia să aibă loc peste trei zile, în care timp copiii trebuiau să pregătească totul. Ei și-au manifestat interesul pentru excursia ce urma să aibă loc, prin multele întrebări pe care mi le puneau zilnic. După cea de a treia lecție am pornit la drum. La această oră din zi erau puțini pasageri în troleibuz și astfel clasa a putut ocupa întreaga mașină. Drumul dela „Mosfilm" pînă la „Păduricea de mesteceni" era foarte frumos. Copiii s'au strîns la geamuri, și fiecare din ei voia să-mi împărtășească impresiile. Au vorbit pînă și cei care în clasă tăceau de obicei. Cînd troleibuzul a făcut o cotitură, Colia a văzut casa în care locuește el și a ținut foarte mult ca și eu să privesc ferestrele camerei sale. Vasia a văzut un viței lîngă o casă la „Leninschie gori": „Uitați-vă. Uitați-vă, Maria Ivanovna, la noi în sat era un viței la fel cu acesta. Numai că vițelul nostru avea o stea în frunte". Tolia a zărit o grădiniță, care era la fel cu a bunicii sale.

Am ajuns. Ne-am aliniat și ne-am îndreptat spre grupul de copaci, pe care îi stabilisem dinainte. O mulțime de copaci străluceau auriu în soare.

Desfășurarea lecției-excursie. I-am așezat pe copii în semicerc în jurul meu și am început să privesc copacii luminați de soare. Copiii s'au uitat în aceeași direcție.

— Copii, priviți cu atenție și spuneți cum vi se par frunzele luminate de soare?

— Frunzele sunt galbene. In lumina soarelui, ni se par însă aurii.

— Ce frunze cad din copaci?

— Din copaci cad frunze aurii.

— Ce frunze zac pe pămînt?

— Pe pămînt zac deasemenea frunze aurii.

— Bine; pe copaci sunt frunze aurii, cad frunze aurii, iar pe pămînt zac frunze aurii. Cum vom numi atunci toamna cînd totul în jurul nostru este auriu?

— O vom numi „toamna aurie".

— Dar cum va deveni toamna mai tîrziu? In poezie scrie: „...toamnă. Stăncuțele au plecat, pădurea s'a desfrunzit, ogoarele sunt pustii".

— Aceasta va fi toamna tîrzie.

— Dar ce fel de toamnă mai cunoaștem?

— Cunoaștem toamna timpurie, cînd toate fructele s'au copt.

— Copii, numeroși pictori au admirat toamna și au pictat diferitele ei aspecte. In clasă vă voi arăta un tablou al pictorului Levitan, întitulat „Toamna aurie". Să ne uităm acum care sunt copacii pe care toamna i-a împodobit astfel.

Am observat mesteacănul, amintind foloasele pe care ni le aduce. Le-am spus că poporul rus iubește dintotdeauna acest copac și-l pomenește în cîntecele sale. Copiii s'au luat de mînă și au cîntat în cor „Stătea în cîmp un mesteacăn".

Am observat apoi arțarul, plopul de munte și teiul. Copiii s'au interesat mult de stejar. Le-am descris foloasele pe care le aduce stejarul. Ei au găsit că stejarul este frumos.

M'am așezat apoi în locul dinainte prevăzut. Fiecare grupă a plecat să-și îndeplinească sarcinile ce i s'au dat. După ce au sfîrșit lucrul au tras concluziile, au mîncat, s'au jucat și apoi s'au întors acasă plini de mîndrie și de bucurie.

Rezultatele excursiei. Fiecare grupă a sistematizat împreună cu mine materialul strîns, am desenat frunzele și semințele, am făcut colecții de frunze, am pregătit elevii pentru ținerea „rapoartelor". In cursul lecției în care s'au citit „rapoartele", le-am adus tabloul „Toamna aurie" de Levitan, pe care li-l promisesem. Copiii au analizat tabloul și au citit „rapoartele".

Această excursie n'a fost uitată mult timp de către copii. Chiar elevii mai tăcuți au devenit după această excursie ceva mai vioi și, treptat, s'au antrenat în munca întregii clase.

Excursia a dat un bogat material instructiv pentru munca cu copiii. După ce am citit în clasă povestirile și poeziile despre natură în timpul toamnei, am folosit impresiile căpătate de copii în timpul excursiei și le-am dat posibilitatea de a înțelege bine fenomenele care se petrec în natură.

*) *Articol extras din volumul „Lecția în școala elementară (Din experiența învățătorilor)", sub redacția lui I. N. Cazanțev, volum apărut de curînd în traducere în Editura de Stat didactică și pedagogică.*

Noi monografii, dicționare, albume

— Convorbire cu academicianul V. V. VINOGRADOV —

— La ce lucrează colectivul Institutului de Lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S.? Ce lucrări noi au fost publicate și ce lucrări se pregătesc în prezent pentru tipar?

La aceste întrebări a răspuns directorul Institutului, academicianul V. V. Vinogradov, laureat al Premiului Stalin.

— In cei trei ani de existență — a spus V.V. Vinogradov — Institutul nostru a publicat cîteva zeci de cercetări și lucrări colective, consacrate atît problemelor generale ale lingvisticii marxiste, cît și elaborării istoriei și a situației actuale a limbii ruse și a altor limbi ale popoarelor U.R.S.S. și ale țărilor de peste hotare.

Dintre lucrările colective de mare importanță practică pregătite de Institut face parte „Gramatica limbii ruse". Primul volum al acestei lucrări s'a tipărit, iar volumul al doilea, cuprinzînd aproape 90 de coli de tipar, este în curs de tipărire.

Pentru cercetători — lingviști, istorici, etnografi, arheologi — vor prezenta o mare valoare cele două atlase ale dialectelor limbii ruse, editate de noi. Pe baza materialelor culese au fost întocmite aproximativ 500 hărți cu comentarii științifice.

O mare importanță — a spus academicianul V. V. Vinogradov — a avut-o sesiunea științifică din Leningrad consacrată problemelor studierii limbilor popoarelor Nordului. Materialele acestei sesiuni sunt pregătite pentru publicare. In acest an vor fi date la tipar monografiile limbilor ciucotă și nanaeză. Expedițiile fac cercetări pentru strîngerea de noi materiale, care vor da posibilitatea de a se studia mai aprofundat dialectele și structura gramaticală a limbilor nordice.

In cel mai scurt timp va apare volumul al 3-lea din cele 14 volume ale marelui dicționar al limbii ruse literare. Volumul al 4-lea se află sub tipar, iar spre sfîrșitul anului va fi dat la cules volumul al 5-lea.

Se desfășoară pregătirile pentru editarea dicționarului normativ al limbii ruse contemporane, în 3 volume. Menirea acestei ediții este de a înlocui dicționarul în 4 volume, întrucîtva învechit, de sub redacția lui D. N. Usacov, dicționar care oglindește desvoltarea limbii ruse în perioada anilor 1920-1930. In noua ediție explicarea cuvintelor va fi ilustrată prin exemplele cele mai expresive din literatura clasică rusă a secolului al XIX-lea și din literatura beletristică a timpurilor noastre. Primul volum va fi dat la tipar în anul viitor. Alcătuirea dicționarului normativ în 3 volume va fi complect încheiată la sfîrșitul anului 1956.

Consiliul nostru pedagogic

Consiliul pedagogic joacă un rol însemnat în viața școlii. Fiind un organ consultativ pe lîngă directorul școlii, el este chemat să ajute la rezolvarea problemelor principale ale activității instructiv-educative. Oricare ar fi pregătirea și experiența directorului școlii, ele nu pot fi mai mari decît experiența și cunoștințele întregului colectiv pedagogic, iar hotărîrile personale ale conducătorului școlii pot fi unilaterale. Folosirea permanentă a experienței colectivului îi ajută îndrumătorului școlii să ia hotăriri juste, să realizeze conducerea sistematică a școlii. Munca precisă și chibzuită a colectivului pedagogic, punerea în mișcare a tuturor forțelor colectivului pedagogic, determină într'o mare măsură activitatea plină de succes a întregii școli.

La școala noastră, activitatea consiliului pedagogic se află în centrul atenției conducerii școlii, a organizației de partid și a întregului colectiv pedagogic.

Planificînd ședințele consiliului pedagogic pe noul an școlar, noi pornim întotdeauna dela rezultatele anului precedent și stabilim o singură sarcină principală, de a cărei îndeplinire este legată rezolvarea celorlalte sarcini.

In anul școlar trecut, de pildă, această sarcină principală a privit aplicarea unor măsuri care să asigure ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Rezolvînd această sarcină consiliul pedagogic a dezbătut în cursul anului următoarele probleme: „Evidența curentă a cunoștințelor și rolul ei în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor", „Despre măsurile pentru ridicarea nivelului cunoștințelor de limbă ale elevilor", „Căile de ridicare a calității lecției", „Sarcinile concrete ale învățămîntului politehnic", „Organizația de pionieri din școală în lupta pentru un înalt nivel la învățătură al elevilor" etc.

Ședințele consiliului pedagogic fiind bine pregătite, au trezit interesul membrilor lui. Pedagogii și-au împărtășit experiența, au adus multe propuneri valoroase care au contribuit la îmbunătățirea activității școlii. Membrii consiliului pedagogic au arătat, de pildă, necesitatea de a se mări numărul și de a se îmbunătăți conținutul lucrărilor creatoare și de antrenament ale elevilor la limba rusă, de a se acorda ajutor practic pedagogilor tineri, de a se impune elevilor cerințe unice, de a se organiza controlul asupra îndeplinirii regimului zilei.

Studiind rezultatele anului școlar trecut, conducerea școlii, împreună cu colectivul pedagogic, au stabilit că activul pedagogic n'a folosit toate posibilitățile pentru ridicarea nivelului la învățătură, datorită în primul rînd faptului că n'a acordat suficientă atenție prevenirii rămînerii în urmă la învățătură. Iată de ce s'a hotărît ca în anul acesta sarcina principală în munca consiliului pedagogic să fie aplicarea metodelor de prevenire a rămînerii în urmă la învățătură.

La planificarea activității școlii și a consiliului pedagogic au fost antrenați toți membrii consiliului. Aceasta a prilejuit discutarea activă a planurilor de muncă la prima ședință a consiliului pedagogic, care a avut loc la sfîrșitul lunii august. Pe marginea referatului ținut la această ședință de către directorul școlii cu privire la planurile de muncă au luat cuvîntul 11 pedagogi. Profesoara de limbă și literatură rusă tov. Naumova, a arătat că în prevenirea rămînerii în urmă la învățătură are o mare importanță realizarea de către toți pedagogii a cerințelor unice față de scrierea corectă.

Pedagogii au vorbit despre importanța unei bune pregătiri pentru lecțiile de recapitulare și despre necesitatea de a le desfășura cît mai organizat. Anumiți pedagogi nu acordă încă atenția cuvenită acestui fapt, considerînd în mod greșit lecțiile de recapitulare ca fiind „ușoare". S'a arătat necesitatea tratării individuale a elevilor cu prilejul recapitulării, ca mijloc principal de obținere a unor rezultate pozitive. A fost lămurită experiența organizării recapitulării la lecțiile de limba rusă și matematică.

Intr'o altă ședință a consiliului pedagogic s'au discutat problemele: „Despre realizarea în școală a regimului unic de scriere corectă și de corectitudine a vorbirii" și „Studierea individuală a elevilor în procesul activității școlare și extrașcolare".

N. SOROCHIN

Corul elevilor școlii medii de muzică din Ujgorod, în costume naționale ucrainiene.

Fapte concrete

Discutînd și studiind Hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., comuniștii din organizația de partid dela școala medie din Peținsc și-au exprimat părerile și propunerile lor concrete.

Secretarul organizației de partid, tov. Halturina, a propus să se organizeze pentru elevii claselor superioare un cerc unde să se studieze legumicultura și pomicultura. Școala nu avea specialiști pentru conducerea acestui cerc. Organizația de partid a reușit să obțină numirea în acest post a unui agronom-pomicultor. In cerc studiază 20 de elevi. Mulți comuniști au fost de părere să se creeze în școală cercuri de studiere a marilor mașini agricole (tractorul, combina etc.). Școala a cerut ajutorul S.M.T. din Peținsc. Directorul S.M.T., tov. Sivoev, a încredințat conducerea cercului unui mecanic cu experiență, care cunoaște bine atît tractorul cît și combina. Cercul a început să lucreze cu 20 de elevi. Numărul elevilor care doresc să intre în noile cercuri crește mereu. Activitatea în cercuri se va desfășura pînă în luna mai, iar vara se va organiza practica cu mașinile.

Membrii cercului de legumicultori și pomicultori au plantat o livadă de pomi fructiferi. Profesoara comunistă Nazarova a muncit cu multă rîvnă la crearea livezii.

Organizația de partid din școală luptă cu perseverență și pentru îmbunătățirea predării biologiei. Din inițiativa organizației de partid s'a organizat o amplă verificare a muncii unui grup de cadre didactice și s'au făcut propuneri interesante: cu privire la crearea în școală a „cabinetului naturii" care să cuprindă un colț al naturii viu, un acvarium și un terarium, flori și plante cerealiere; cu privire la însușirea metodei de creștere a răsadurilor în oale de turbă și gunoi putrezit; cu privire la însușirea noilor metode de cultură a cartofilor și legumelor în primăvara și vara anului 1954.

Comuniștii și colectivul pedagogic vor depune toate eforturile pentru a traduce în viață aceste hotăriri.

Scriitorii în vizită la viitorii pedagogi

Studenții Institutului Pedagogic „Lenin" din Bacu au petrecut o seară interesantă cu cunoscutul poet azerbaidjan Samed Vurgun, laureat al Premiului Stalin. Scriitorul Mecti Husein a povestit studenților și studentelor despre viața de creație a lui Samed Vurgun. Mai mulți studenți au luat cuvîntul, analizînd principalele opere ale poetului și exprimîndu-și dorința ca acesta să scrie despre viața tineretului și a studenților sovietici.

Samed Vurgun a citit fragmente din noul său poem „Stegarul epocii", închinat Partidului Comunist, din poemul „Mugan", în care se descrie transformarea stepei Mugan și construirea hidrocentralei din Mingheciaur, precum și versuri lirice.

Intîlnirile cu scriitorii au devenit o tradiție în Institutul Pedagogic din Bacu. Acum, studenții se pregătesc pentru o întîlnire cu poeții Suleiman Rustam și Rasul Rza, laureați ai Premiului Stalin.

Noi grădinițe de copii

La Nicolaevsc-pe-Amur a intrat în funcțiune o nouă clădire cu etaj, destinată unei grădinițe de copii. Clădirea cuprinde o sală mare decorată cu imagini din basmele populare și cîteva săli mici. In fața intrării centrale este o fîntînă arteziană, iar în parc sunt straturi de flori, boschete și pavilioane pentru jocuri.

Rețeaua instituțiilor preșcolare din regiunea Habarovsc crește necontenit. Sute de grădinițe de copii funcționează în prezent în orașe, în cantonamentele tăietorilor de lemne, în satele pescărești de pe malurile Camciatcăi și Ohotscului, în colhozurile de creștere a renilor etc. In ultimii ani au fost create aici peste 70 de noi grădinițe de copii.

O nouă mașină de liniat

La fabrica „Svetoci" din Leningrad a intrat în funcțiune noua mașină de liniat caietele „R S-4". Ea înlocuește toate operațiile manuale de confecționare a caietelor. Agregatul trage ruloul de hîrtie în foi cu dimensiunile necesare, liniază, numără, introduce foaia de sugativă, pune coperta, coase și brosează caietul. Producția gata trece pe banda rulantă. Mașina a fost construită de un colectiv de inventatori și raționalizatori din întreprindere după proiectul lăcătușului montor D. M. Ivanov.

In legătură cu intrarea în funcțiune a noului agregat, întreprinderea își va mări simțitor capacitatea de producție. Pînă la sfîrșitul anului ea va da 45.000.000 de caiete peste plan.

Școala sătească și producția colhoznică

B. Baraș
directorul Institutului Central de calificare a cadrelor conducătoare din învățămîntul public
M. Scatkin
membru corespondent al Academiei de Științe Pedagogice

Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la măsurile pentru dezvoltarea continuă a agriculturii U.R.S.S." a trezit cel mai viu răsunet în masele largi ale oamenilor sovietici.

Problemele puse de partid cu privire la dezvoltarea continuă a mecanizării agriculturii, la ridicarea rapidă a productivității ramurilor ei, la pregătirea cadrelor pentru agricultură și în primul rînd a cadrelor de mecanizatori reprezintă o asemenea sferă de probleme, pe lîngă care nu poate, nu are dreptul să treacă cu indiferență școala de cultură generală.

Școala sovietică de cultură generală este chemată să înarmeze tînăra generație cu cunoștințe despre bazele științelor, cu cunoștințe despre bazele producției moderne, cu deprinderi practice de muncă. Scopul ei este de a educa în spirit socialist tineretul, de a dezvolta prin toate mijloacele aptitudinile fizice și intelectuale ale tinerei generații. Politehnizarea învățămîntului, care se înfăptuiește pe baza directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului, este chemată să creeze cele mai favorabile condiții pentru îndeplinirea marilor țeluri puse în fața școlii. Școala sătească trebue să contribue la educația socialistă a copiilor colhoznicilor și intelectualilor dela sate, adică a acelei mase a tineretului din care ies cadrele principale de viitori specialiști pentru agricultură.

Luînd cuvîntul la ședința de partid din raionul Alnașc, R.S.S.A.-Udmurtă, P. N. Kopeev, președintele unui colhoz, a vorbit despre viitorul minunat al colhozurilor sovietice, despre numărul din ce în ce mai mare de mașini care sosesc în sate, despre lupta pentru recolte mari.

Directorul școlii medii din Alnașc, tov. Petrov, a povestit cum a pășit organizația de partid din școală la rezolvarea practică a problemei privitoare la întărirea legăturii instrucției școlare cu practica agriculturii. Colectivul școlii a hotărît ca paralel cu adîncirea calitativă a procesului de învățămînt să reorganizeze fundamental activitatea extrașcolară. Elevii acestei școli studiază statutul artelului agricol. A fost organizat un cerc pentru studierea combinei automate. Ocupațiile practice ale cercului se desfășoară la S.M.T. sub îndrumarea unui mecanic. In activitatea lotului școlar de experiență scopurile învățămîntului sunt îmbinate cu sarcinile agricole și cu nevoile raionului Alnașc.

Școala din Alnașc nu constitue o excepție. După sesiunea Academiei Unionale de științe agricole din 1948, care a consolidat victoria biologiei miciuriniste, predarea științelor biologice într'o serie de școli a devenit mai puțin abstractă și formală, s'a apropiat de practica producției agricole.

Profesorii fruntași de biologie găsesc diferite forme noi de a comunica elevilor tezele principale ale biologiei miciuriniste, bazele științifice ale agriculturii socialiste. Ei știu să explice materialul din programa de învățămînt în așa fel încît orice teză capătă o direcție clară, corespunzătoare scopurilor de transformare a naturii. La lecție și în afara lecției ei explică elevilor cu pricepere și într'o formă accesibilă importanța agriculturii în viața țării, familiarizează pe copii cu realizările experienței înaintate, le vorbesc despre muncitorii fruntași din colhozul sau sovhozul vecin. Totodată profesorii fruntași nu uită niciun moment că de cantitatea și de calitatea cunoștințelor elevilor cu privire la legile principale ale biologiei miciuriniste depinde în mare măsură hotărîrea pe care mulți din ei o vor lua la absolvirea școlii, de a deveni cadre active în agricultură.

In mîinile unui maestru pedagog priceput, procesul de învățămînt deschide largi posibilități pentru apropierea predării biologiei de viață. Aceste posibilități devin într'adevăr nelimitate în diferite forme de activitate extrașcolară.

Tinerii naturaliști din școlile fruntașe efectuează lucrări practice și experimentale folositoare și instructive pentru toate colhozurile din împrejurimi, cu privire la iarovizare, la cultivarea griului ramificat, la înmulțirea accelerată a cartofului etc. Astfel, la școala medie din Ramoni, regiunea Voronej, copiii au obținut mari succese în hibridizarea vegetativă a plantelor. In prezent, tinerii naturaliști dela această școală lucrează cu perseverență la creșterea orezului în condițiile regiunii Voronej. Elevii dela școala medie din Malo-Ibriachinsc, raionul Pohvistnevsc, regiunea Kuibîșev, efectuează cu succes o serie de experiențe serioase.

Elevii multor școli iau parte activă la munca agricolă productivă — la campania de însămînțări, de recoltare, la selectionarea semințelor, la munca cu mașini agricole, la îngrijirea animalelor, la plantarea și protecția zonelor forestiere. Participarea elevilor la diferite forme de muncă productivă este deosebit de prețioasă atunci cînd munca pe care o execută este conștientă și contribue la dezvoltarea înclinațiilor lor creatoare.

In timpul verii și în perioada cea mai încordată de toamnă, pe ogoarele colhozului „Andreev", raionul Lgovsc, regiunea Kursk, pot fi văzuți sute de elevi dela școala medie din Lgovsc. Ei îngrijesc și recoltează sfecla de zahăr, plantează pepiniere. O muncă intensă de folos obștesc desfășoară elevii școlii medii din Mescovo, regiunea Rostov. Anul trecut ei au strîns în colhozul vecin 16 hectare de sfeclă, 5 hectare de cartofi, 50 hectare de porumb, au luat parte la plivitul culturilor prășitoare.

Munca pe loturile școlare și pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor dă elevilor prețioase deprinderi practice de prelucrare a solurilor, de pregătire a semințelor, de creștere și îngrijire a plantelor. Este important de subliniat că deprinderile căpătate cu acest prilej nu sunt mecanice, ci se dobîndesc printr'o îmbinare permanentă cu cunoștințele teoretice ale bazelor biologiei miciuriniste.

Școlile fruntașe din Uniunea Sovietică au o anumită influență și asupra ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din satul colhoznic, asupra introducerii în munca și în viața colhoznicilor a celor mai noi realizări ale științei și tehnicii. Elevii școlii din Padinsc, ținutul Krasnodar, și-au construit o mică centrală electrică proprie, au introdus lumina electrică în școală și în sat. Elevii școlii medii din Alexandrovsc, regiunea Cicalov, au radioficat școala și satul, au adus curentul electric în locuințele cadrelor didactice. In campania însămînțărilor de primăvară și în timpul recoltării, elevii acestor școli radiofică agregatele tractoarelor și combinelor. In multe școli au fost construite prin forțele elevilor stațiuni meteorologice, ale căror observații aduc un folos de neprețuit colhozurilor și sovhozurilor. Unele școli iau în mod regulat parte la expozițiile agricole raionale.

Școala de cultură generală din sate trebue să dea tinerilor cunoștințele necesare cu privire la principiile și practica exploatării mașinilor agricole, în așa fel încît, mai tîrziu elevii să se deprindă repede cu lucrul la oricare din aceste mașini. Indicația Plenarei C.C. al P.C.U.S. despre necesitatea de a introduce pe larg cumularea profesiunilor de tractorist, combinier, mecanic, ne amintește încăodată despre sarcina principală a politehnizării școlii — de a da membrilor societății o dezvoltare multilaterală a aptitudinilor lor, pentru ca ei să nu fie tîntuiți pentru toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare. Această indicație ne amintește deasemenea despre principiul fundamental al politehnizării școlii, care nu cere ca elevul să învețe totul, dar cere ca el să cunoască bazele industriei moderne în general.

In Hotărîrea sa, Plenara C.C. al P.C.U.S. subliniază necesitatea de a pune în mișcare toate forțele și mijloacele agriculturii socialiste pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor care-i stau în față. O pregătire generală bună, cu scop bine determinat, a cadrelor agricole este o forță importantă și un mijloc serios pe calea spre atingerea scopurilor puse în prezent în fața agriculturii.

Școala, atît cea din oraș, cît și cea dela sat, este chemată să dea tineretului cunoștințele despre bazele științei. Totuși experiența anului trecut, primii pași ai școlii în domeniul politehnizării, ne-a arătat cu toată claritatea că fără un sprijin practic, fără cunoașterea în practică și fără însușirea deprinderilor practice, elevii capătă numai cunoștințe slabe, superficiale.

Nu trebue să mai dovedim că latura practică a instrucției și educației în școlile medii și cele de 7 ani dela sate este dictată în primul rînd de mediul în care se găsesc aceste școli, adică de mediul agricol. Tocmai deaceea, profesorii de biologie, fizică, chimie, matematică, desen liniar trebue să organizeze ocupațiile practice ținînd seama de sarcinile principale puse de către partid în fața agriculturii — dezvoltarea creșterii animalelor, a legumiculturii, a mecanizării lucrărilor agricole.

Plenara C.C. al P.C.U.S. subliniază marea importanță a electrificării S.M.T., colhozurilor și sovhozurilor pentru întărirea continuă a bazei tehnico-materiale a agriculturii. Deaceea în fața școlii sătești se pune în prezent cu o deosebită putere sarcina înarmării elevilor nu numai cu cunoștințe despre principiile generale ale energeticii, ci și cu cunoștințe sprijinite pe practică despre principiile fizico-tehnice de obținere, transmitere și folosire a energiei electrice în agricultură.

Experiența școlilor și pedagogilor fruntași ne arată cît de multe se pot face în școala sătească pentru apropierea predării de viață, de condițiile dezvoltării agriculturii și de necesitățile ei. Colectivele pedagogice ale școlilor medii și de 7 ani dela sate trebue să-și mobilizeze toate forțele pentru rezolvarea marilor sarcini puse în fața lor de către partid.

Ministerele Invățămîntului și Academia de Științe Pedagogice trebue să revizuiască în mod critic planurile, programele de învățămînt și manualele, mai ales cele de biologie, fizică și chimie. Trebue elaborate și instrucțiuni metodice speciale la aceste obiecte, pentru școlile medii și de 7 ani dela sate. Pedagogii și conducătorii acestor școli trebue să fie înarmați prin sistemul existent de ridicare a calificării, cu sfaturi înțelepte, cu propuneri în vederea îmbinării predării și a activității extrașcolare cu problemele urgente și arzătoare ale agriculturii.

Școala de cultură generală dela sat este datoare să ajute prin toate puterile și mijloacele poporul sovietic în rezolvarea sarcinilor întăririi continue a colhozurilor și S.M.T. cu cadre calificate.

VIAȚA DE PARTID ÎN ȘCOLI

Alegerea organelor conducătoare ale organizațiilor de bază

Zilele trecute a avut loc alegerea biroului organizației de bază dela școala pedagogică de educatoare nr. 2 din raionul Stalin al orașului București.

Darea de seamă prezentată în adunarea de alegeri de către secretara organizației de bază, profesoara Eugenia Țicaliuc, a arătat că biroul organizației de bază s'a preocupat de ridicarea nivelului politic și ideologic al profesorilor comuniști și fără de partid din școală. Aceștia au fost încadrați în învățământul politic și ajutați îndeaproape să se pregătească pentru seminarii. In darea de seamă a fost analizată munca comuniștilor pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ din școală. Biroul organizației de bază a analizat periodic calitatea pregătirii elevilor, precum și munca educativă desfășurată de către pedagogi în rîndurile elevilor.

S'a arătat deasemenea în darea de seamă că organizația de bază s'a preocupat de îmbunătățirea activității organizației de tineret și a comitetului de instituție, precum și a celorlalte organizații de masă: comitetul de luptă pentru pace, A.R.L.U.S.

Darea de seamă a scos la iveală și unele lipsuri din munca organizației de bază printre care neglijarea muncii de agitație, neîndrumarea la timp a colectivului de redacție al gazetei de perete și mai ales lipsa de preocupare pentru buna desfășurare a activității obștești a cadrelor didactice. Din această cauză merge slab în special munca de alfabetizare. La cursul care funcționează în cadrul școlii, frecvența este scăzută.

O lipsă însemnată subliniată în darea de seamă a fost slaba preocupare a organizației de bază pentru asigurarea unor bune condiții materiale de funcționare a școlii. Biroul organizației de bază a tărăgănat îndeplinirea sarcinilor care-i reveneau în această privință și n'a pus problemele privitoare la condițiile de funcționare a școlii în discuția adunării generale a organizației de bază, astfel încît aceasta să hotărască ce măsuri trebue luate. Din această cauză abia după începerea anului școlar s'au luat măsuri mai serioase pentru pregătirea localului, a mobilierului, a materialului didactic etc. în vederea bunei desfășurări a cursurilor.

Discuțiile asupra dării de seamă au scos în evidență unele realizări ale organizației de bază. Astfel, s'a vorbit despre succesele obținute de întregul colectiv al școlii, sub conducerea organizației de bază, în vederea alegerilor de deputați în sfaturile populare, despre rezultatele bune obținute de comuniști în munca instructiv-educativă pe primul patrar etc.

Comuniștii au criticat biroul organizației de bază pentru faptul că a desfășurat o muncă sectară, că n'a antrenat în activitatea politică pe toți membrii organizației de bază. Aceasta a dus la scăderea răspunderii membrilor organizației de bază, la neîndeplinirea unor sarcini.

Atît darea de seamă cît și discuțiile purtate în adunarea pentru alegeri au trecut superficial peste problema asigurării unui nivel ridicat din punct de vedere ideologic al lecțiilor, n'au analizat cum au luptat comuniștii pentru combaterea deformărilor antiștiințifice în pedagogie.

Deasemenea, a fost superficial analizată munca organizației de bază pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al cadrelor didactice și al personalului administrativ.

Membrii organizației de bază dela școala pedagogică de educatoare nr. 2 n'au folosit în măsură suficientă, în cadrul adunării de alegeri, arma criticii și autocriticii, din care cauză s'a creat la un moment dat o atmosferă de autoliniștire.

Este necesar ca noul birou ales să învețe din lipsurile activității de pînă acum, să-și îmbunătățească munca, mobilizînd întregul colectiv al școlii pentru îndeplinirea sarcinilor ce-i revin.

Munca de agitație a organizațiilor de bază din școli în campania electorală

Comitetul raional P.M.R. din raionul Stalin a organizat de curînd o ședință cu secretarii organizațiilor de bază din școlile elementare și medii și din instituțiile de învățămînt superior ale raionului. La această ședință s'a analizat activitatea desfășurată de organizațiile de bază în campania electorală.

Tov. I. Cristea, șeful sectorului de învățămînt al comitetului raional P.M.R., a subliniat contribuția organizațiilor de bază din școli la succesul acestei campanii, la obținerea de noi victorii în opera de construire a socialismului, și a arătat cum trebue să muncească mai departe comuniștii din instituțiile de învățămînt.

Organizațiile de bază trebue să repartizeze la punctele de agitație pe cei mai buni învățători și profesori, care să fie în stare să asigure un conținut bogat al muncii de agitație în mijlocul cetățenilor. Organizațiile de bază au datoria să îndrume pe învățătorii și profesorii care desfășoară munca de agitație, astfel încît aceștia să organizeze atît la punctele de agitație cît și în școli conferințe și scurte expuneri interesante, însoțite de filme și de programe artistice cu un conținut bogat și variat, lecturi din ziare și reviste, acțiuni de popularizare a candidaților F.D.P. etc. In același timp, cadrele didactice au datoria să desfășoare munca de agitație și în școală, în mijlocul elevilor care votează pentru prima oară și al studenților, precum și în rîndurile părinților.

Discuțiile purtate la această ședință de către secretarii organizațiilor de bază precum și angajamentele luate de aceștia au dovedit hotărîrea lor de a sprijini activ în alegeri Frontul Democrației Populare.

Pregătiri pentru vacanța de iarnă a copiilor

Recent, Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor a adoptat o hotărîre menită să facă copiilor oamenilor muncii vacanța de iarnă cît mai plăcută și folositoare.

In această vacanță, comitetele de întreprindere și instituțiile vor pune la dispoziția copiilor mijloacele culturale ale sindicatelor, săli de festivități, biblioteci, săli de lectură, vor organiza, în colaborare cu conducerile școlilor, întîlniri cu stahanoviști, scriitori, artiști, lecturi în colectiv, festivaluri artistice, jocuri cu zăpadă etc.

Anul acesta se vor organiza 8 tabere de iarnă pentru 4.100 pionieri și școlari între 11—14 ani, unde vor fi trimiși copiii cei mai silitori la învățătură, fii ai oamenilor muncii stahanoviști și fruntași în producție.

Pentru corespondența pionierilor și școlarilor în timpul vacanței se vor tipări ilustrate tip carte poștală cu peisagii de iarnă.

Serbările Pomului de Iarnă vor fi susținute de echipele artistice sindicale, în colaborare cu grupele artistice ale școlilor, artiști de teatru, opere de stat, filarmonici etc. (Agerpres)

Pionierii în lupta pentru însușirea cunoștințelor

Pionierii din școlile patriei noastre numără, în fruntea celor mai de seamă sarcini ale lor, sarcina însușirii temeinice și adînci a cunoștințelor. Indrumați de pedagogi și de organizațiile U.T.M., pionierii sunt inițiatorii celor mai bune acțiuni în lupta pentru înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură, pentru ca toți școlarii să învețe bine.

Cu o deosebită străduință și-au început munca în acest an școlar pionierii din Capitală, hotărîți să obțină în primul patrar rezultate bune în lupta pentru însușirea cunoștințelor.

Instructorii superiori și de detașamente au muncit mult în rîndurile pionierilor, căutînd să-i îndrume spre studiul individual, spre aprofundarea materiei predate la lecții, arătîndu-le cum să învețe. Mulți instructori și-au petrecut după amieze întregi acasă la pionieri — mai ales la cei mai slabi la învățătură — au stat de vorbă cu ei și cu părinții lor, au căutat să cunoască motivele pentru care rămîn în urmă. In munca lor, instructorii s'au sfătuit cu diriginții claselor, cu colectivele de conducere ale detașamentelor și unităților.

Datorită muncii lor pline de răbdare, ajutorului și îndrumării date individual pionierilor, s'au obținut rezultate bune în multe unități și detașamente din Capitală. Pionieri care înainte erau slabi la învățătură s'au deprins să asculte cu mai multă atenție explicațiile pedagogilor la lecții și la orele de consultații, au învățat să-și împartă mai bine timpul, să-și lucreze regulat și cu sîrguință lecțiile date acasă. Grăitor este cazul pionierei Hanțescu Victoria, elevă în clasa a VI-a a școlii de fete nr. 36. La începutul anului școlar ea a primit o serie de note slabe, însă datorită ajutorului pe care i l-a dat instructoarea, ea a izbutit în scurt timp să-și îndrepte aceste note. La sfîrșitul patrarului a avut numai „4" și „5" la toate obiectele și a fost aleasă apoi în colectivul de conducere al detașamentului.

In unitățile și detașamentele de pionieri din Capitală s'a dat o mare atenție popularizării metodelor bune de învățătură. De exemplu, în detașamentul clasei a VII-a A dela școala de șapte ani Andronache s'a organizat o adunare pentru schimb de experiență. Fruntașele clasei, pionierele Dumitrov Dumitra și Teodorescu Aneta, au arătat cum își organizează ele timpul pentru învățătură, cum iau notițe și cum învață la diferite obiecte. După aceea au apărut la gazeta de perete a școlii articole care vorbeau despre metodele de muncă ale fruntașilor clasei a VII-a. In urma acestui fapt, pionierii și școlarii din diferite clase — de exemplu, Tudor Radu din clasa a VII-a D, Ioan Elena și Miron Ion din clasa a VII-a C și mulți alții — și-au organizat și ei mai bine învățătura și au încheiat primul patrar cu note bune și foarte bune.

Detașamentele de pionieri iau adeseori în discuție situația la învățătură a unora dintre membrii lor. Acesta este unul din cele mai însemnate mijloace prin care colectivul influențează asupra pionierilor — un mijloc care nu dă greș mai niciodată. Așa s'a întîmplat și în detașamentul clasei a VII-a B dela grupul școlar „16 Februarie" unde cîțiva pionieri, datorită lipsei lor de străduință rămaseseră în urmă la învățătură. Discuția colectivă a folosit. Fără îndoială, însă, că detașamentul nu s'a oprit numai la această discuție, ci a dat elevilor rămași în urmă și un ajutor concret, de zi cu zi.

O mare influență o au asupra pionierilor și articolele satirice sau caricaturile publicate la gazeta de perete. Fiecare se ferește să devină eroul unui astfel de articol sau al unei caricaturi — iar dacă aceasta s'a întîmplat, caută să-și îndrepte cît mai repede situația la învățătură. La școala mixtă nr 9, pionierele Firu Elisabeta și Agni Georgeta din clasa a VII-a B s'au prezentat odată, în cursul primului patrar, cu lecțiile nepregătite la limba română și la fizică. Despre aceasta a vorbit cu mult humor dar și cu multe săgeți o caricatură apărută la gazeta de perete a unității. Rezultatul a fost că eroinele caricaturii n'au mai venit niciodată cu lecțiile nepregătite.

Dar gazetele de perete pionierești nu vorbesc numai despre cei rămași în urmă. Adeseori apar aici, ca și pe panourile speciale, fotografiile fruntașilor la învățătură, articole în care se vorbește despre sîrguința și hărnicia lor. Multe pioniere de la școala de fete nr 39, dela centrul școlar nr. 2-10-13 și dela alte școli au început să se numere în rîndurile celor mai bune eleve — stimulate tocmai de dorința de a figura printre fruntașii evidențiați.

Dacă în cele mai multe dintre școlile capitalei pionierii au încheiat primul patrar cu rezultate bune și foarte bune, trebue să spunem că, din păcate, mai sunt o serie de școli unde lucrurile stau încă prost. Aceasta se întîmplă în primul rînd din vina pedagogilor și a instructorilor de pionieri dela acele școli In unele locuri, școlile nu știu încă să folosească din plin marele ajutor pe care-l dă organizația de pionieri în lupta pentru succese la învățătură. De pildă, conducerea școlii de băieți nr. 57 nu numai că nu creează unități de pionieri condiții cît mai bune de activitate, dar face chiar și greutăți instructorului și pionierilor. La rîndul lor, și unii instructori de pionieri — de exemplu instructoarea unității dela școala de fete nr. 28 — manifestă o independență anarhică în muncă, ignorînd sfaturile conducerii școlii și ale colectivului pedagogic.

Asemenea lucruri se întîmplă datorită faptului că nici între organele învățămîntului și secțiile de școli și pionieri ale Comitetului Orășenesc U.T.M. București și ale secțiilor comitetelor raionale ale U.T.M., nu există, în unele cazuri, decît o colaborare formală. Este necesar ca secțiile de învățămînt, împreună cu organizația U.T.M., să ia măsuri pentru lichidarea acestei stări de lucruri, organizînd în comun controlul și luînd măsurile necesare bunei desfășurări a procesului de învățămînt.

Este necesar ca, în cel mai scurt timp, comitetele raionale U.T.M să organizeze, în cadrul seminariilor lunare pentru instructorii superiori de pionieri, lecții și conferințe, schimburi de experiență, astfel încît acestia să capete cunoștințele necesare îndrumării unităților și detașamentelor în problemele însușirii temeinice a materiei predate. La rîndul lor, instructorii superiori, în strînsă colaborare cu directorii școlilor și diriginții, vor trebui să organizeze instruirea și schimbul de experiență cu instructorii de detașamente, pentru a-i înarma și pe aceștia cu cunoștințele necesare unei munci rodnice.

Instructorii superiori, ajutați de cadrele didactice, vor trebui să ia măsuri grabnice împotriva rămînerii în urmă la învățătură a pionierilor și școlarilor, să trezească interesul tuturor copiilor pentru însușirea cunoștințelor. In această privință au o mare însemnătate activitățile extrașcolare — adunările cu temă, cercurile de elevi, excursiile etc. De pildă, pot fi organizate de către instructorii de pionieri, ajutați de profesori, adunări tematice privitoare la însușirea scrierii și exprimării corecte, la diferite capitole din matematică, fizică, chimie, biologie.

O mare însemnătate în munca instructorilor de pionieri o are deasemenea asigurarea unui ritm susținut de învățătură al elevilor, așa încît să se înlăture învățătura „în asalturi", iar numărul pionierilor și al școlarilor buni la învățătură să crească necontenit dela un patrar la celălalt

Formele specifice prin care organizația de pionieri îi mobilizează pe școlari la învățătură sunt numeroase și variate. Instructorii de pionieri și pedagogii trebue să asigure tuturor acestor forme un conținut bogat și interesant, să le folosească din plin pentru a stimula interesul școlarilor față de însușirea temeinică a cunoștințelor.

A. ALBU

Progrese în munca școlii

Colectivul pedagogic al centrului școlar nr. 5—7—8 din Capitală se bucură de rezultatele obținute la sfîrșitul primului patrar, deoarece ele depășesc la unele obiecte rezultatele primului patrar al anului școlar trecut. Așa, de pildă, la fizică, numărul elevelor rămase în urmă a scăzut pe acest patrar cu 40% față de anul trecut, la științele naturii cu 50%, la Constituție cu 30% etc.

Ce mijloace s'au folosit pentru obținerea acestor rezultate?

Pe lîngă asigurarea unor condiții mai bune pentru învățătură în internat, direcția școlii a luat măsuri pentru asigurarea timpului liber necesar pregătirii lecțiilor. Conducerea școlii a urmărit îndeaproape numărul și volumul temelor date acasă, mai ales în perioada lucrărilor scrise. Deasemenea, li s'au dat elevilor îndrumări pentru organizarea studiului lor individual. Intr'una din primele ședințe ale consiliului pedagogic s'a stabilit introducerea regimului de zi al elevelor, atît în internat cît și în familie.

Prevenirea rămînerii în urmă la învățătură depinde în primul rînd de calitatea lecțiilor Deaceea, conducerea școlii a urmărit ca fiecare profesor să-și planifice just materia, să se pregătească temeinic pentru lecții, să-și întocmească atent fiecare plan de lecție și să folosească materialul didactic. Direcția școlii a antrenat deasemenea colectivul de profesori în analizarea cauzelor rămînerii în urmă la învățătură a fiecărei eleve în parte Astfel, la una dintre ședințele consiliului pedagogic s'au discutat cauzele rămînerii în urmă la învățătură a unui număr de eleve, luîndu-se în același timp și măsurile pentru ajutorarea lor. Acum, aceste eleve au note bune.

Laboratorul de fizică al școlii s'a îmbogățit cu numeroase aparate: tuburi de raze Roentgen, termometre, barometre, electroscop etc. Folosindu-se indicațiile metodicii sovietice de predare a științelor naturii, s'a confecționat o voliera pentru creșterea păsărilor. Colțul naturii vii și muzeul școlii s'au îmbogățit cu o bogată colecție de plante și cu planșe executate de eleve.

O contribuție importantă în obținerea rezultatelor bune o are și activitatea desfășurată de diriginți. Astfel, folosind experiența diriginților sovietici, tovarășa Sofia Gregorian, diriginta clasei a XI-a A, este mereu în mijlocul elevelor. Ea asistă cu regularitate la lecții, pentru a cunoaște nemijlocit felul cum învață elevele ei, cum își îndeplinesc sarcinile Prin discuțiile sale cu profesoarele, prin vizitele făcute la domiciliul elevelor, tovarășa Gregorian caută să obțină o mai bună organizare a timpului liber al elevelor. La prima notă proastă a unei eleve, ea cercetează cauzele care au dus la un astfel de rezultat și ia măsurile potrivite, cu ajutorul profesorilor de specialitate, al organizației de tineret, al colectivului clasei și al părinților. Eleva care a căpătat o notă slabă este urmărită îndeaproape de dirigintă și de întregul colectiv al clasei.

La limba română, la matematică etc. s'au organizat ore de consultații, în care elevele sunt ajutate să-și lămurească unele probleme mai grele și totodată să-și lărgească cunoștințele obținute în clasă.

Un rol important în stimularea elevelor îl au gazeta de perete a clasei și panoul pentru popularizarea elevelor fruntașe.

Problema lichidării definitive a rămînerii în urmă la învățătură a elevelor constituie acum preocuparea principală a întregului colectiv pedagogic, care este hotărît să-și intensifice eforturile pentru a obține rezultate mai bune pe cel de al II-lea patrar. In acest scop este necesar să fie întărită disciplina în internat și să se asigure, împreună cu organizația de tineret și cu părinții, respectarea regimului de zi al elevelor.

Să analizăm mai adînc cauzele rămînerii în urmă la învățătură

La începutul acestui an școlar, colectivul pedagogic al școlii de băieți nr. 13 din Capitală și-a pus ca obiectiv principal lupta pentru prevenirea rămînerii în urmă la învățătură. Cadrele didactice au considerat că tocmai în această direcție trebue să-și îndrepte dela început toată atenția. Pentru a putea să transmită elevilor cunoștințe temeinice, pedagogii au pus un deosebit accent pe pregătirea pentru lecții. Incă din primele zile ale anului școlar s'au pus bazele unei legături strînse între diriginți și profesorii clasei. In fiecare săptămînă au loc scurte ședințe ale diriginților și profesorilor, în care se discută situația la învățătură a elevilor.

O mare atenție a dat colectivul didactic ajutorării cadrelor tinere. Profesoara de geografie, de pildă, avea la începutul anului școlar o atitudine distantă față de elevi și nu stăpînea suficient metodele de predare. La fel stăteau lucrurile și cu profesoara de limba rusă. Datorită ajutorului pe care l-au primit dela tovarășele cu experiență și, în special, dela conducerea școlii, aceste profesoare au învățat multe lucruri, care au contribuit la îmbunătățirea muncii lor.

Dar, cu toate acestea, încă în primele săptămîni ale anului școlar în catalog au apărut note rele. Colectivul pedagogic s'a sesizat de acest lucru și a trecut deîndată la luarea unor măsuri de îndreptare. Astfel, s'a alcătuit și afișat un plan de ajutorare a elevilor rămași în urmă, s'a întocmit o situație statistică a acestor elevi, s'au folosit cataloage deschise care arată fiecărui elev situația lui la învățătură.

Rezultatele primului patrar au arătat însă că măsurile luate nu au contribuit prea mult la îmbunătățirea situației Aceasta dovedește că învățătorii și profesorii dela această școală nu au analizat cu suficientă seriozitate cauzele rămînerii în urmă la învățătură, și tocmai deaceea, în loc să descopere aceste cauze și să ia măsuri pentru înlăturarea lor, s'au mulțumit cu măsuri „generale".

E drept că la sfîrșitul primului patrar fiecare profesor și-a analizat munca. Totuși, chiar și această analiză a fost în mare parte superficială. Cadrele didactice s'au mărginit la unele considerații și aprecieri generale asupra clasei și a muncii lor. Se notează de exemplu în rapoartele de activitate că „s'a realizat planificarea" că „nivelul cunoștințelor este mulțumitor", sau că „s'au întîmpinat greutăți la predarea geometriei și algebrei", fără să se analizeze însă temeinic munca, fără să se arate în ce constă, de exemplu, „nivelul mulțumitor". Ar fi fost necesar să se arate ce deprinderi de calcul sau de analiză gramaticală au dobîndit elevii, asupra cărui capitol din materie e necesar să se insiste mai mult, la ce capitol de geometrie sau algebră s'au întîmpinat greutăți și care sunt ele.

Elevii rămași în urmă la învățătură pe primul patrar sunt ținuți acum în evidența profesorilor și sunt ajutați să-și însușească materia pe care ei nu o cunosc îndeajuns.

Dacă direcția școlii și colectivul pedagogic își vor îndrepta mai mult atenția asupra cunoașterii cauzelor care au determinat rămînerea în urmă la învățătură, cauze care în mare parte se află în propria lor muncă, vor putea obține o serioasă îmbunătățire a situației elevilor.

E. DOGARU
metodistă la cabinetul pedagogic orășenesc București

A 17-a aniversare a Constituției sovietice

Cu 17 ani în urmă, Congresul al VIII-lea al Sovietelor a votat în unanimitate Constituția sovietică, Constituție în care au fost consfințite victoriile istorice de însemnătate mondială ale poporului sovietic în opera de construire a socialismului.

Pe drept cuvînt poporul sovietic a numit noua sa Constituție, Constituția socialismului victorios și a largii democrații socialiste. Constituția sovietică consfințește din punct de vedere juridic faptul de uriașă însemnătate internațională că pe a șasea parte a globului pămîntesc jugul exploatării omului de către om a fost pentru totdeauna înlăturat, că pentru prima oară în istorie s'a construit socialismul, societatea în care omului îi sunt create toate condițiile pentru dezvoltarea sa multilaterală, pentru satisfacerea maximă a nevoilor sale materiale și culturale în permanentă creștere. De aceea ziua Constituției sovietice a devenit o măreață sărbătoare a poporului sovietic și a forțelor democrației și socialismului din lumea întreagă, un deosebit prilej de manifestare a dragostei fierbinți a oamenilor cinstiți din toate colțurile pămîntului față de Uniunea Sovietică, patria socialismului biruitor, care le luminează calea spre bunăstare și fericire.

★

Constituția sovietică reprezintă bilanțul drumului străbătut de poporul sovietic pentru construirea socialismului.

Construirea socialismului în U.R.S.S. este rezultatul îndeplinirii programului științific elaborat de V. I. Lenin, program de transformare a Rusiei, înapoiată din punct de vedere economic, într'o mare putere socialistă înaintată, rezultatul uriașei activități organizatoare și îndrumătoare a P.C.U.S., al conducerii lui înțelepte, rezultatul muncii eroice a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, care sprijină unanim politica partidului.

In 1936 sistemul socialist se statornicise în toate sectoarele economiei naționale a U.R.S.S Se înfăptuise industrializarea socialistă a țării, volumul producției industriei socialiste depășind de șapte ori producția înainte de primul război mondial. In agricultură se realizase opera de colectivizare. Comerțul a fost concentrat în întregime în mîinile statului și ale cooperației. Sistemul socialist a învins definitiv. Elementele capitaliste au fost complect lichidate. Exploatarea omului de către om a fost pe vecie desființată. Sistemul economic socialist și proprietatea socialistă asupra uneltelor și mijloacelor de producție au devenit baza economică de neclintit a societății sovietice.

Pornind dela legile obiective ale dezvoltării economice a societății, dela nevoile arzătoare ale dezvoltării vieții materiale a societății, dela interesele poporului, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului Central în frunte cu I. V. Stalin, marele continuator al operei lui V. I. Lenin, a condus cu siguranță poporul sovietic pe căile neexplorate ale construirii socialismului. Intr'un timp relativ scurt, Uniunea Sovietică a făcut un salt gigantic înainte, transformîndu-se dintr'o țară agrară înapoiată într'o mare putere socialistă industrială și colhoznică.

Victoria socialismului a adus poporului sovietic o radicală îmbunătățire a stării sale materiale, creînd condițiile necesare pentru o viață îmbelșugată și civilizată a oamenilor muncii.

Marile prefaceri din domeniul economiei U.R.S.S. au determinat și transformarea structurii de clasă a societății sovietice. Clasele exploatatoare au fost lichidate. Au rămas numai oameni ai muncii: clasa muncitoare, clasa țăranilor și intelectualitatea sovietică. Dar atît muncitorii cît și țăranii și intelectualii s'au transformat radical în anii construirii socialismului. Clasa muncitoare din U.R.S.S. a devenit o clasă cu desăvîrșire nouă, liberă de exploatare, conducătoare în stat și stăpînă, alături de întregul popor, asupra mijloacelor de producție. Țărănimea din U.R.S.S. a devenit și ea o țărănime cum n'a mai cunoscut istoria omenirii, o țărănime de tip nou, care își întemeiază activitatea pe munca în colectiv, pe tehnica modernă și pe proprietatea colectivă Din sînul muncitorilor și al țăranilor sovietici s'a născut o nouă intelectualitate, organic legată de popor, intelectualitate care participă activ la lupta pentru fericirea poporului.

Insemnate schimbări s'au produs și în domeniul relațiilor dintre naționalitățile conlocuitoare. Pe baza politicii naționale leninist-staliniste, P.C.U.S. a eliberat popoarele Rusiei de multiseculara asuprire socială și națională, unindu-le într'o singură familie frățească — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Ca rezultat al victoriei socialismului s'au dezvoltat și s'au întărit unitatea moral-politică a societății sovietice, prietenia popoarelor U.R.S.S., patriotismul sovietic, forțe motrice care împing mereu înainte societatea socialistă.

In paginile Constituției sovietice și-au găsit oglindirea toate aceste schimbări revoluționare fără precedent în întreaga istorie universală.

Poporul sovietic, condus de Partidul Comunist, a construit primul în istorie un stat în care puterea se află în mîinile clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, un stat care se bazează pe atragerea și participarea activă a poporului la opera de guvernare a țării. In Uniunea Sovietică, energia revoluționară, inițiativa și aptitudinile creatoare ale maselor largi ale celor ce muncesc sunt stimulate și dezvoltate în permanență. Baza politică a U.R.S.S. o formează Sovietele de deputați ai celor ce muncesc, organizațiile de masă cele mai democratice, care înlesnesc participarea maselor la conducerea țării.

Spre deosebire de falsa democrație burgheză, care este democrație pentru minoritatea exploatatoare, democrația sovietică este o democrație largă, autentică, democrație pentru oamenii muncii.

Din caracterul adînc popular al orînduirii sovietice decurg marile drepturi și libertăți ale cetățenilor sovietici consfințite în Constituția sovietică. Pentru prima dată în istorie această Constituție a consacrat dreptul la muncă, dreptul la salar egal pentru muncă egală, dreptul la odihnă etc. Ea garantează tuturor cetățenilor sovietici dreptul la învățătură, la asigurarea materială la bătrînețe, precum și în caz de boală sau de pierdere a capacității de muncă. Deplina egalitate în drepturi a cetățenilor fără deosebire de naționalitate, de sex și rasă este o lege imuabilă a societății sovietice. Tuturor cetățenilor sovietici le este asigurată libertatea cuvîntului, a presei, a întîlnirilor și a meetingurilor, a procesiunilor și demonstrațiilor.

Una din trăsăturile fundamentale ale Constituției sovietice este democratismul ei consecvent și susținut pînă la capăt. Spre deosebire de constituțiile burgheze, care se mărginesc la enunțarea drepturilor formale ale cetățenilor, Constituția sovietică strămută centrul de greutate asupra chestiunii garantării acestor drepturi, asupra mijloacelor necesare pentru realizarea lor.

Cei 17 ani care au trecut dela adoptarea Constituției sovietice au arătat întregii lumi superioritatea acestei Constituții cu adevărat democratice, imensa forță de atracție pe care ea o exercită asupra tuturor popoarelor.

★

Constituția sovietică este Constituția fericirii omului sovietic, Constituția înbunătățirii permanente a vieții poporului. Ea are pentru poporul sovietic nu numai însemnătatea unui bilanț al luptei și biruințelor obținute pe frontul construirii socialismului. Ea înarmează din punct de vedere spiritual pe oamenii sovietici, înalță sentimentul lor de legitimă mîndrie, le întărește încrederea în forțele lor și îi mobilizează la o nouă luptă, la lupta pentru construirea comunismului.

Sub steagul mobilizator al Constituției sovietice s'au manifestat cu o neobișnuită putere forțele creatoare ale poporului sovietic, constructor al societății noi, comuniste. Uniunea Sovietică a devenit o forță invincibilă.

O verificare deosebit de serioasă a forței și viabilității orînduirii sovietice sociale și de stat a fost Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei Ca urmare a victoriei asupra fascismului s'au întărit și s'au consolidat pozițiile U.R.S.S., iar prestigiul său și influența pe care o exercită asupra întregii dezvoltări internaționale au crescut enorm.

In perioada de după război, Uniunea Sovietică și-a continuat înaintarea, întreruptă de război, pe calea trecerii treptate dela socialism la comunism.

Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., eveniment de însemnătate istorică mondială, a făcut bilanțul măreț al luptei și victoriilor poporului sovietic și a trasat programul concret, fundamentat din punct de vedere științific, al înaintării continue a U.R.S.S. pe drumul comunismului.

Plină de tărie de neînvins, traducînd în viață istoricele hotărîri ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S, Uniunea Sovietică pășește cu succes înainte pe calea construirii societății comuniste.

Acum, la a 17-a aniversare a Constituției sale, poporul sovietic se prezintă cu noi realizări în toate ramurile economiei naționale și ale culturii.

Succesele în dezvoltarea economiei și științei au asigurat avîntul continuu al bunăstări materiale a oamenilor sovietici. Producția bunurilor de consum popular a crescut în U.R.S.S în ultimii 28 de ani de 12 ori In anul acesta, volumul producției bunurilor de consum popular va depăși nivelul anului antebelic 1940 cu 72 la sută.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice se îngrijește neîncetat de satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii Grija pentru binele omului sovietic, pentru înflorirea poporului este legea pentru P.C.U.S. și pentru Guvernul Sovietic. In ultimul timp, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au luat o serie de hotărîri a căror înfăptuire va asigura un avînt considerabil al producției bunurilor de larg consum, o dezvoltare continuă, rapidă a agriculturii, o îmbunătățire radicală a comerțului, o mare creștere a circulației mărfurilor, extinderea construcției de locuințe etc.

In dezvoltarea economiei sovietice aceste istorice hotărîri marchează o etapă nouă, în care, paralel cu ritmul rapid de dezvoltare a industriei grele, se trasează sarcina asigurării unui avînt vertiginos al ramurilor economiei naționale care deservesc direct consumul popular Politica de forțare a dezvoltării agriculturii, industriei ușoare și alimentare constituie dezvoltarea logică, mai departe, a industrializării socialiste, care corespunde pe deplin cerințelor legii economice fundamentale a socialismului și legii dezvoltării planice, proporționale a întregii economii socialiste.

★

In cei 17 ani care au trecut dela adoptarea Constituției sovietice, oamenii cinstiți din lumea întreagă s'au putut convinge că Uniunea Sovietică luptă cu toată hotărîrea pentru a asigura munca pașnică a poporului sovietic, pentru a apăra pacea. P.C.U.S. și Guvernul Sovietic consideră că politica de pace este singura politică justă și care corespunde intereselor vitale ale poporului sovietic și ale tuturor celorlalte popoare iubitoare de pace.

Deaceea Uniunea Sovietică duce în mod consecvent o politică de colaborare cu toate țările și de dezvoltare a legăturilor de afaceri cu ele pe baza principiului respectării intereselor reciproce.

Ducînd ferm și consecvent o politică de pace, Guvernul Sovietic a declarat în repetate rînduri că toate problemele nerezolvate, litigioase ale vieții internaționale pot fi rezolvate pe calea tratativelor între țările interesate. Această declarație a întîmpinat sprijinul și aprecierea unanimă a tuturor popoarelor și a determinat un nou avînt al luptei pentru pace în lumea întreagă. Nu există om cinstit care să nu aprobe și să nu sprijine cu entuziasm lupta fermă a U.R.S.S. pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru rezolvarea pașnică a problemei germane și celorlalte probleme litigioase.

Nota Guvernului Sovietic adresată la 26 noembrie a.c. guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. constituie un nou și puternic act al consecventei politici de pace a U.R.S.S., un serios pas înainte pe calea înfăptuirii destinderii în relațiile internaționale.

Cu totul altă este însă poziția guvernelor imperialiste Lagărul imperialiștilor, în frunte cu forțele reacționare ale S.U.A, urmează linia pregătirii unui nou război. Siliți să țină seama de năzuința popoarelor spre pace, reprezentanții puterilor apusene dau deseori asigurări demagogice că doresc să ajungă la o înțelegere cu U.R.S.S. în problemele nerezolvate, pentru atenuarea încordării. Intre vorbele și faptele lor există însă o totală contradicție.

Dar popoarele nu mai dau crezare vorbelor care nu sunt întărite prin fapte. Oamenii muncii din S.U.A. nu vor putea niciodată să considere drept o politică de pace politica de înarmare și provocări dusă de imperialiștii americani și politica lor internă de fascizare a vieții publice. Metodele bestiale de înăbușire a luptei clasei muncitoare, de lichidare a libertăților democratice, prigoana împotriva luptătorilor pentru pace vorbesc despre adevărata politică a imperialiștilor americani, despre domnia sîngeroasă a atîtătorilor la război, despre fățărnicia și putreziciunea „democrației" burgheze.

Oamenii cinstiți din toate țările capitaliste înrobite de imperialismul american își dau tot mai limpede seama de adevărata față a democrației burgheze. Burghezia a aruncat fățiș peste bord steagul libertăților burghezo-democratice. Din liberalism n'a mai rămas nici urmă. Drepturile individului sunt recunoscute numai exploatatorilor. Masa largă a celor ce muncesc e considerată doar material uman brut, bun numai pentru exploatare.

Cită deosebire între această situație zguduitoare, degradantă și între marile drepturi și libertăți înscrise în Constituția sovietică! Iată de ce Constituția sovietică reprezintă un puternic act de acuzare împotriva fascismului, un act care arată superioritatea categorică a socialismului, un sprijin moral și o reală încurajare pentru toți cei care luptă pentru o viață mai bună.

Constituția sovietică are o imensă însemnătate internațională. Ea arată întregii lumi că ceeace s'a înfăptuit în U.R.S.S. poate fi pe deplin realizat și în celelalte țări. Exemplul țărilor de democrație populară confirmă cu putere faptul că pe baza experienței U.R.S.S. exploatarea poate fi înlăturată pretutindeni, că oamenii muncii pot să-și ia soarta în propriile lor mîini și să-și asigure o viață fericită.

Poporul nostru, care construește socialismul cu ajutorul frățesc, multilateral al Uniunii Sovietice, se bucură astăzi de cele mai largi drepturi și libertăți, înscrise în Constituția R.P.R., întocmită după înaltul model al Constituției sovietice.

Cea de a 17-a aniversare a Constituției sovietice este întîmpinată de poporul nostru în condițiile unui puternic avînt al muncii pentru realizarea programului de măsuri economice elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august a.c., în condițiile pregătirilor pentru marele eveniment al alegerilor de deputați pentru sfaturile populare.

Alături de sutele de milioane de oameni ai muncii de pretutindeni, alături de întregul nostru popor muncitor, oamenii muncii din învățămînt participă cu însuflețire la sărbătorirea aniversării Constituției sovietice, îndreptîndu-și gîndul plin de dragoste și recunoștință către poporul frate sovietic care ne-a eliberat de sub jugul fascismului și ne ajută în permanență în lupta pe care o ducem, sub conducerea înțeleaptă a partidului, pentru construirea socialismului în patria noastră.

I. DRAGU

Învățătorul Alexandru Crișan

Punctul de agitație din Boziaș-Tîrnăveni, regiunea Stalin, este din ce în ce mai animat. Într'una din seri, alegătorii s'au întîlnit aici cu un om al școlii: învățătorul Crișan Alexandru, directorul școlii elementare locale.

Fiecare din cei prezenți — părinții școlarilor, țăranii muncitori care urmează cursurile de alfabetizare, activiștii căminului cultural, învățătorii — au ascultat cu drag pe candidatul lor.

Il cunosc de mult cu toții, cu toate că a venit la școala din Boziaș numai în anul acesta. Cine nu a auzit la Boziaș de întâptuirile învățătorului Crișan Alexandru din comuna învecinată, Laslăul-Mare, unde a funcționat pînă la venirea în Boziaș? Prin munca de lămurire pe care a dus-o cu perseverență, el a îndrumat țărănimea muncitoare pe drumul belșugului, contribuind la înființarea întovărășirii „Flamura Roșie".

Au trecut numai patru luni de zile de cînd tov. Crișan Alexandru a fost transferat ca director la școala elementară din Boziaș și rezultatele muncii depuse de el se și observă. În școală există un centru de alfabetizare. De unde pînă în anul trecut frecvența la cursuri lăsa de dorit, dela venirea tov. Crișan în Boziaș această problemă a fost rezolvată. El și-a luat angajamentul de a alfabetiza în anul școlar 1953—1954 pe toți neștiutorii de carte din comună.

Lecțiile de fizică predate elevilor de tov. Crișan sunt legate de viață, de practica construirii socialismului în țara noastră. Grija lui pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, pentru necontenita îmbunătățire a condițiilor în care funcționează școala, au făcut ca aceasta să se numere printre școlile fruntașe ale raionului. Deaceea, oamenii muncii din Boziaș-Tîrnăveni vor da cu încredere votul lor pentru tovarășul Crișan, fiind siguri că el va munci cu rîvnă pentru rezolvarea cît mai bună a problemelor obștești.

GHEȚU VICTOR
corespondent

Directorul școlii medii tehnice de cărbune

De trei ani, tovarășului Ion Stoica, muncitor miner, i s'a încredințat conducerea școlii medii tehnice de cărbune din Cîmpulung Muscel.

Cu o rîvnă neobosită a muncit el deatunci pentru crearea unor condiții cît mai bune de lucru atît pentru elevi cît și pentru cadrele didactice. Prin grija lui s'a înființat căminul și s'a amenajat localul școlii. O atenție deosebită a arătat-o tovarășul Stoica ridicării nivelului activității instructiv-educative din școală. Și toate aceste probleme au cerut o muncă încordată și perseverentă. Asistând la cursurile de specialitate, tovarășul Stoica a găsit timp și să studieze la cursurile serale și să se califice ca maistru miner. Dar el și-a dat seama că, pentru a putea îndruma în mod temeinic procesul de învățămînt, îi lipseau cunoștințele de pedagogie. De atunci a citit cu pasiunea omului dornic de a face o muncă temeinică. A studiat cărți și articole de pedagogie, a învățat din experiența profesorilor sovietici și din experiența celor mai bune cadre didactice din țara noastră. Pentru înarmarea profesorilor ingineri care predau diferite discipline de specialitate cu cunoștințe de metodică, tovarășul Stoica, sprijinit de un colectiv de profesori de cultură generală, a înființat în școală un cabinet metodic.

Mulțumirea tovarășului Stoica e deosebit de mare atunci cînd primește scrisori dela foștii lui elevi care au fericirea să studieze în Uniunea Sovietică, dela cei care învață la Institutul de mine din Petrosani sau dela cei care au intrat în producție. Toate scrisorile, deși în cuvinte diferite, se încheie cam în felul următor: „Ne vom strădui să urmăm sfaturile Dvs., pilda Dvs."

Pentru lupta și munca lui neobosită și rodnică, tovarășul Stoica Ion a fost propus drept candidat al F.D.P. în alegerile pentru sfaturile populare, în circumscripția electorală raională nr. 10 din Cîmpulung Muscel.

prof. FLORIN ANGHEL
corespondent

Decanul Facultății Muncitorești

Tovarășul Ion Mesarosiu, decan al Facultății Muncitorești din Cluj, este bine cunoscut nu numai de către studenți, ci de toți oamenii muncii din orașul lui pentru activitatea sa profesională și obștească. Din anul 1949, de cînd lucrează la Facultatea Muncitorească, în mijlocul studenților veniți aici din fabrici și uzine ca să-și însușească știința, tov. Mesarosiu a dovedit că știe să muncească neobosit, cu roade dintre cele mai bune. În tot timpul acesta el a lucrat cu multă tragere de inimă, cu dragoste, pentru ridicarea cadrelor de intelectuali proveniți din rîndurile clasei muncitoare.

Oamenii muncii din Cluj i-au arătat o mare încredere, alegîndu-l în 1950 ca deputat în sfatul popular al orașului. În acest an el a fost propus din nou, tot pentru aceiaș sarcină de încredere și cinste. Și cei care l-au propus au convingerea fermă că nu greșesc. Ei sunt siguri că aleg un dușman al războiului, al exploatării, un luptător neobosit pentru pace, pentru socialism.

Candidați ai F. D. P.

GEORGETA ALEXANDRESCU

învățătoare la școala nr. 33 de băieți din Capitală. A fost propusă candidat în alegerile de deputați în sfaturile populare pentru merite deosebite în munca din școală și în activitatea de deputat al sfatului popular al raionului 23 August.

EUFROSINA CLIPEA

învățătoare, director-adjunct al școlii medii mixte nr. 11 din Capitală. Pentru devotamentul cu care a muncit în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte în raionul ei a fost propusă candidat în alegerile de deputați în sfaturile populare.

Contribuția pionierilor

Unitatea de pionieri dela școala de 7 ani din comuna Ceamuclia de Jos, raionul Istria, regiunea Constanța, desfășoară o activitate rodnică în cinstea alegerilor de deputați în sfaturile populare. Un număr de 40 de pionieri au cules 6000 kg. zarzavat la gospodăria agricolă de stat din comună, pentru conserve. Deasemenea, pionierii au ajutat în muncă pe membrii gospodăriei agricole colective „Răsăritul", culegând 450 kg. de bumbac.

Pionierii au muncit cu multă rîvnă pentru amenajarea și înfrumusețarea internatului școlii. Deasemenea, ei depun tot efortul la învățătură, pentru ca pînă în ziua alegerilor să nu mai fie în școală niciun elev rămas în urmă.

VASILE NICOLAU
corespondent

Programe artistice

Cadrele didactice din regiunea Baia-Mare desfășoară o vie activitate în campania electorală. Astfel, profesorii școlii pedagogice cu limba de predare română din Carei au pregătit mai multe echipe pentru a da programe artistice la punctele de agitație.

La punctul de agitație nr 35 din Carei, cu prilejul întîlnirii între candidatul Kovacs Ieremia și alegătorii din circumscripția respectivă, o echipă artistică de eleve a prezentat dansuri populare, un program de cor cuprinzînd cîntecele „Noi votăm viața nouă", „Cîntece pentru alegători" și „Candidatii" și au recitat poeziile „Candidatul" și „Ieri și azi".

Echipa de eleve a prezentat deasemenea un program interesant, legat de campania electorală, la stația de radioamplificare.

Echipa elevilor din anul III a prezentat la punctul de agitație nr. 2 și la Căminul Cultural din Carei un program format din coruri, recitări și dansuri populare, iar echipa elevelor din anul III B a prezentat la acelaș cămin sceneta „Referentul principal".

Programele artistice au atras la punctele de agitație un mare număr de cetățeni.

prof. POP GHEORGHE
corespondent

Alegerile de altă dată

Cuvînt de onoare

In iarna aceea a anului 1934 un vînt înghețat cutreera ulițele micului sătuleț din nordul Moldovei. Zăpada căzută în ajun îmbrăcase casele scunde, care acum păreau că poartă toate căciuli mari, albe și pufoase.

La intrarea uneia din aceste căsuțe atîrna strîmbă, agățată doar de un cui, o firmă: Școala primară. Dacă n'ar fi fost firma, nimeni n'ar fi putut bănui că această „clădire", cu ochiuri de geam sparte în care fuseseră puse cartoane, cu tabla de pe acoperiș smulsă de vînturi, cu zidurile subțiri și în multe locuri crăpate larg, e o școală.

Într'una din puținele „clase", doi-trei copii stăteau zgribuliți în băncile roase, în timp ce tînărul învățător, înghețat și el de frig, le explica lecția.

Marin Pandele venise din vară învățător în satul acela. El văzuse starea în care se află școala și făcuse numeroase demersuri pentru construirea unei școli noi, sau pentru repararea acesteia vechi. Dar totul fusese zadarnic — școala tot nereparată rămăsese. Vîntul vîjîia prin ochiurile de geam sparte și prin crăpăturile de zid. Copii veneau din ce în ce mai puțini. Iarna îi gonise și se instalase în voie în școala satului.

Marin Pandele era frămîntat de aceste gînduri, cînd o mașină luxoasă opri în poarta școlii. Din ea coborîră doi domni, înveliți în blănuri scumpe. Peste puțin, cei doi intrară în clasă. Pe unul îl cunoștea Marin: era revizorul școlar Pamfil. Al doilea, un domn foarte elegant, cu monoclu, îi era necunoscut.

— Bună ziua, tinere, făcu revizorul.. Ei, da' frig e pe la voi...

Marin încercă să explice:

— Eu am arătat, domnule...

— Lasă, lasă, îl întrerupse Pamfil, aranjăm tot! Ce, credeai că te-am uitat? Uite, domnul deputat Aristide Putna s'a deplasat aici special pentru a lua cunoștință de nevoile voastre! Vă facem școală, tinere!

Fața lui Marin se lumină de un zîmbet. Însfîrșit, vor avea o școală, cu clase, cu geamuri întregi, cu sobe, cu căldură...

— Domnule revizor, bine că s'a gîndit însfîrșit cineva la noi... și...

— Da, da, îl întrerupse din nou Pamfil, ne-am gîndit! Uite, domnul deputat, care este candidatul liberal în județul nostru și în alegerile acestea, vrea să vorbească peste un ceas oamenilor din sat. Trimite copiii să-și anunțe părinții și pe ceilalți! Peste un ceas, toți la primărie!

. . . . . .

Întrunirea din sala primăriei începuse de mult. Vorbise primarul, notarul, iar acum vorbea revizorul.

— ...Da, domnilor și școală o să facem! Totul este, însă, să iasă domnul Aristide Putna, candidatul liberal, pe care cu onor îl aveți în fața dvs!. Iese domnia-sa, aveți școală! Nu iese, n'aveți!

— Bag mîna 'n foc că iese! — se auzi o voce din sală. Era moș Axinte, cunoscut în tot satul ca un om înțelept și îndrăznet.

— Bravo, moș Axinte, făcu vesel primarul! Sigur că iese!

— Dar tot eu bag mîna 'n foc că școală n'o să avem — continuă moș Axinte. Primarul, revizorul și Aristide Putna se țăcură vineți la față. În sală se auziră chicoteli și risete.

Tare ar mai fi chemat primarul jandarmii, să-l învețe minte pe moș Axinte, dar nu era momentul prielnic. Așa că se mulțumi să spună:

— Nu-l ascultați oameni buni! Face propagandă țărănistă!

— Apoi, vezi dumneata, rosti iar moș Axinte, așa a grăit și celălalt! Acu o săptămînă, o fost aici un țărănist! Tot așa grijuliu pentru noi ca și conu Aristide! Și el ne-o făgăduit școală! Și cînd i-am spus că n'o să facă, ce credeți c'o grăit? Că fac... propagandă liberală!

Risete puternice izbucniră în sală, spre furia celor trei care prezidau ședința.

— Da, da, așa-i — se ridică un alt sătean. Iacă, nici anul ista copiii noștri nu se pot duce la școală! Or crește și ei fără carte ca și noi

Aristide Putna făcu un semn că vrea să vorbească.

— Domnilor, rosti el, aflu acum că înaintea mea au venit aici alte secături care au făcut propagandă. Ei bine, eu voi fi scurt: vă dau cuvîntul meu că pînă în primăvară, copiii dumneavoastră vor avea posibilitatea să meargă la școală fără să înghețe, fără să tremure de frig! Mi-um dat cuvîntul!

. . . . . .

Iarna a trecut. Au trecut și alegerile. Marin Pandele aștepta cu răbdare împlinirea visului său: școala nouă. Dar vestea cea mare întîrzia. Trecuse martie, trecuse aprilie, trecuse mai. Și într'o zi, iată că veni din nou la școală revizorul.

— Domnule revizor! Ce-i cu școala cea nouă? Cînd ne-o faceți?

— Păi... n'aveți școală?

— Dar.. cea nouă? Domnul deputat și-a dat cuvîntul?

Revizorul începu să rîdă.

— N'ai simț politic, tinere!... Ia spune, copiii vin acum la școală?

— Vin! Dar...

— Păi vezi? Domnul deputat și-a dat cuvîntul că pînă în primăvară copiii vor avea posibilitatea să vină la școală. Că o să fie căldură, că n'o să înghețe! Ei, ce mai vrei? Copiii vin, cald este, că suntem în luna mai, nimeni nu mai îngheață... Domnul deputat și-a respectat cuvîntul!

Marin Pandele a rămas îngîndurat. Un zîmbet amar îi flutura în colțul gurii. „Cuvîntul de onoare al domnului deputat... vasăzică și-au bătut joc de el, de școală, de sat, de copii! Și deputatul, și revizorul și primarul...

În iarna următoare, crivățul sufla din nou prin școala pustie. Și n'au mai venit nici revizorul, nici deputatul. În anul acela nu mai erau alegeri...

S. RUDEANU

Să asigurăm buna desfășurare a muncii de alfabetizare

La începutul lunii noembrie s'au deschis în toată țara cursurile de alfabetizare. Mii de învățători și profesori, activiști ai sfaturilor populare, ai Uniunii Tineretului Muncitor și ai sindicatelor, numeroși oameni ai muncii își desfășoară munca în mijlocul neștiutorilor de carte, luptînd pentru a asigura condiții bune de desfășurare cursurilor de alfabetizare, pentru a înarma pe cursanți cu cunoștințe temeinice.

În anii puterii populare s'au obținut în țara noastră succese însemnate în lupta pentru răspîndirea culturii în rîndurile oamenilor muncii. An cu an scade numărul neștiutorilor de carte. Sute de mii de foști analfabeți au învățat să scrie și să citească, au devenit cadre de nădejde ale construcției noastre socialiste. Mulți dintre foștii analfabeți învață mai departe, în școlile serale sau la cursurile de calificare, devin fruntași în producție, stahanoviști și inovatori.

În timp ce în regimul burghezo-moșieresc neștiutorii de carte se numărau cu milioanele, astăzi statul nostru democrat-popular desfășoară cu succes lupta pentru înlăturarea totală a neștiinței de carte și pentru secarea definitivă a izvoarelor analfabetismului.

Anul acesta constituie o etapă hotărîtoare în lupta pentru lichidarea neștiinței de carte. În acest an trebue cuprinși la cursuri absolut toți cei care au mai rămas analfabeți, deoarece numai astfel se va putea realiza lichidarea neștiinței de carte pînă la sfîrșitul planului cincinal. Această sarcină cere secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare și cadrelor didactice eforturi sporite.

În anul școlar trecut, secțiile de învățămînt și cadrele didactice din multe regiuni au obținut rezultate frumoase în munca de alfabetizare. În regiunile Stalin Pitești, Baia Mare, în orașul București, planul de alfabetizare a fost depășit simțitor. Numeroși învățători și profesori au fost evidențiați pentru meritele lor deosebite în munca de lichidare a neștiinței de carte.

În acest an școlar, trebue să se organizeze mai bine cursurile și să se acorde o mai mare grijă pentru asigurarea frecvenței regulate a tuturor neștiutorilor de carte și pentru înarmarea lor cu cunoștințe temeinice. Secțiile de învățămînt, direcțiile școlilor și cadrele didactice trebue să se preocupe îndeaproape de realizarea unor condiții bune de funcționare a cursurilor, mobilizînd în acest scop, cu ajutorul sfaturilor populare și al conducerilor locale ale organizațiilor de masă, pe conducătorii întreprinderilor, comisiile de femei și tineretul. Este necesar astfel să se asigure încăperi luminoase și încălzite pentru desfășurarea cursurilor, materialul didactic necesar și, mai ales, manualele, caietele și rechizitele trebuitoare.

Frecvența regulată a neștiutorilor de carte la cursuri depinde în cea mai mare măsură de calitatea lecțiilor, de priceperea cu care lucrează cei ce predau cunoștințele. Cu cît lecțiile vor fi mai interesante, mai atractive, cu atît ele vor trezi mai puternic interesul cursanților, îi vor lega de școală și îi vor face să urmeze cu regularitate cursurile. Tocmai deaceea cadrele didactice și toți cei care lucrează în mijlocul neștiutorilor de carte trebue să-și pregătească temeinic lecțiile și să folosească metode cît mai juste și mai variate în predare.

Munca în rîndurile adulților cere alte metode decît aceea care se desfășoară în mijlocul copiilor. Aici, învățătorul trebue să parcurgă materia într'o perioadă mult mai scurtă de timp decît în școala elementară; în schimb, el se poate bizui pe numeroasele cunoștințe despre lucruri și fenomene pe care le au adulții și pe experiența lor bogată de viață. Cei care predau la cursurile de alfabetizare trebue să țină neapărat seama de aceste particularități ale muncii cu adulții. Ei trebue să folosească cît mai larg materialul didactic și literatura ajutătoare — broșuri, ziare, reviste etc. — să se sprijine în cea mai mare măsură pe exemple luate din viață — în special din întreprinderea sau din satul unde lucrează. Legătura lecțiilor cu viața, cu practica, trebue să stea tot timpul în centrul atenției celor care predau la cursuri. Această legătură nu numai că va face să crească interesul cursanților pentru însușirea cunoștințelor dar reprezintă în același timp chezășia temeiniciei acestor cunoștințe.

Cei care predau la cursurile de alfabetizare trebue să țină tot timpul minte că ei au nu numai sarcina de a transmite adulților cunoștințe, ci și aceea de a contribui la educarea lor, la ridicarea conștiinței lor cetățenești, la lărgirea orizontului lor. Aceasta înseamnă că fiecare lecție, fiecare activitate desfășurată în mijlocul adulților trebue să constituie în același timp și un mijloc educativ. Însuși materialul cuprins în manualele folosite la cursuri poate constitui o bună bază de plecare pentru munca educativă. Totuși, cei ce predau la cursurile de alfabetizare nu trebue să se oprească aici. Viața noastră de fiecare zi bogată în fapte și evenimente deosebit de interesante, această viață la care sunt chemați să participe din plin și elevii cursurilor de alfabetizare, trebue să fie izvorul cel mai însemnat al muncii educative. Campania de pregătire în vederea alegerilor de deputați în sfaturile populare, de pildă, este unul din cele mai însemnate prilejuri de a-i atrage pe neștiutorii de carte în viața obștească, de a contribui la ridicarea conștiinței lor cetățenești.

Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare și comitetele sindicale au datoria ca, pe lîngă grija lor pentru asigurarea unor bune condiții materiale de funcționare a cursurilor de alfabetizare, să se preocupe și de ajutorul metodic care trebue acordat celor ce predau la cursuri, de buna desfășurare a lecțiilor. Un rol însemnat în această privință revine cabinetelor pedagogice regionale. Acestea trebue să organizeze consfătuiri pe teme metodice cu cei care predau la cursuri, să prilejuiască schimbul de experiență, să popularizeze și să extindă cele mai bune metode de predare folosite în munca de alfabetizare. Deasemenea, ipot face mult în această privință comitetele sindicale. Acestea trebue să organizeze consfătuiri de producție în legătură cu munca de alfabetizare, trebue să treacă în programul cluburilor și al colțurilor roșii conferințe cu caracter metodic în ajutorul celor care predau la cursuri etc.

Poporul nostru muncitor cere cadrelor didactice să fie în fruntea luptei pentru înfăptuirea sarcinilor prevăzute de planul cincinal în domeniul alfabetizării. Să nu precupețim niciun efort pentru a răspunde cu cinste acestei cerințe.

M. VASILIU

Un nou examen de admitere la aspirantură

Ministerul Învățămîntului face cunoscut că pentru ocuparea locurilor la aspirantura cu stagiul pînă la 3 ani (cu frecvență), se institue un nou examen de admitere la următoarele instituții de învățămînt superior:

Universitatea „C. I. Parhon" București la specialitățile: Mecanică cuantică, Chimie fizică, Fiziologia plantelor, Fitopatologie, Limba română, Economie politică, Bazele Marxism-Leninismului, Materialism dialectic și Materialism istoric, Istoria R.P.R.

Universitatea „Al. I. Cuza" Iași la specialitățile: Geometrie, Algebră, Calcul diferențial și integral.

Universitatea „Victor Babeș" Cluj la specialitățile: Calcul numeric și metode de aproximație, Teoria funcțiilor, Calcul diferențial și integral, Zoologia nevertebratelor.

Universitatea „Bolyai" Cluj la specialitatea Limba maghiară.

Politehnica București la specialitățile: Motoare cu combustie internă, Organe de mașini, Hidraulică teoretică, Rețele și sisteme electrice, Centrale electrice, Metalurgia oțelului, Materiale de construcții, Electrochimie, Chimie anorganică.

Politehnica Timișoara la specialitățile: Mașini hidraulice, turbine și pompe, Rezistența materialelor, Termotehnică, Locomotive cu aburi, Fizică tehnică, Chimie anorganică, Construcții metalice.

Politehnica Iași la specialitatea Motoare cu combustie internă.

Institutul de Construcții București la specialitățile: Construcții hidrotehnice, Fundații, Mecanica construcțiilor, Construcții civile, Beton armat.

Institutul de Arhitectură București la specialitatea Arhitectură.

Institutul de Petrol și Gaze București la specialitățile: Exploatarea zăcămintelor de țiței și gaze, Geologia zăcămintelor de țiței și gaze.

Institutul de Mine București la specialitățile: Geofizică, Zăcăminte metalifere, Prepararea minereurilor.

Institutul de industrii alimentare București la specialitatea Chimie alimentară.

Politehnica Cluj la specialitatea Tehnologia metalelor.

Institutul Agronomic București la specialitățile: Viticultură, Genetica și ameliorarea plantelor, Alimentația animalelor domestice, Boli contagioase ale animalelor domestice.

Institutul de Medicină și Farmacie București la specialitățile: Chimie biologică, Farmacologie.

Institutul de Medicină și Farmacie Cluj la specialitățile: Fiziologie, Histologie.

Institutul de Medicină Timișoara la specialitatea Biologie.

Institutul de Medicină Iași la specialitățile: Clinică medicală, Microbiologie, Higienă.

I.S.E.P. „V. I. Lenin" București la specialitatea Economie politică.

Examenele de admitere la aceste specialități vor avea loc între 2—7 februarie 1954. Înscrierile la examenele de admitere se fac la instituțiile de învățămînt superior arătate mai sus pînă la data de 1 ianuarie 1954. Cererile de înscriere se vor prezenta personal rectoratelor acestor instituții de învățămînt superior însoțite de actele prevăzute în Regulamentul de organizare a aspiranturii aprobat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 2471 din iulie a.c.

Ministerul Învățămîntului comunică totodată că examenele de admitere la aspirantura cu durata pînă la 4 ani (fără frecvență), vor avea loc deasemenea între 2—7 februarie 1954.

Pentru destinderea încordării situației internaționale

La sfîrșitul săptămînii trecute s'au încheiat la Viena, capitala Austriei, lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii. Documentele adoptate de Consiliul Mondial al Păcii, salutate cu entuziasm de toți oamenii cinstiți din întreaga lume, exprimă încăodată hotărîrea oamenilor cinstiți din lumea întreagă de a apăra pacea, de a stăvili deslănțuirea unui nou război mondial.

Lucrările sesiunii recente desfășurată la Viena, ca și ale celorlalte sesiuni ale Consiliului Mondial al Păcii, oglindesc creșterea impetuoasă a mișcării partizanilor păcii din toate colțurile lumii, forța acțiunilor promovate de acest mare și puternic for internațional al mișcării pentru pace. Lucrările sesiunii au scos din nou la iveală atașamentul tuturor popoarelor, încrederea și devotamentul manifestat de toți oamenii iubitori de pace, din toate colțurile lumii, pentru campania largă în favoarea păcii, campanie inițiată în sesiunea dela Budapesta a Consiliului Mondial al Păcii.

La lucrările sesiunii dela Viena au participat, pe lîngă vechi militanți ai luptei în favoarea menținerii păcii, cunoscuți de multă vreme opiniei publice mondiale, și o serie de alte personalități care s'au alăturat mișcării partizanilor păcii în lupta pentru destinderea încordării situației internaționale. La lucrări au luat parte activă reprezentanți ai celor mai diferite organizații politice, sociale, religioase, oameni cu convingeri politice, profesiuni și religii deosebite, reprezentanți ai tuturor țărilor lumii. Aceasta oglindește viu amploarea și măreția celei mai uriașe mișcări cunoscute vreodată în istoria omenirii, mișcarea mondială a partizanilor păcii.

Mesajul adresat de Consiliul Mondial al Păcii către organizațiile și personalitățile care doresc slăbirea încordării internaționale precum și Rezoluția generală a Consiliului Mondial al Păcii constitue documente deosebit de importante. Ele concretizează rezultatele fructuoase ale sesiunii dela Viena și conțin un vast program de acțiune în favoarea menținerii păcii și împiedicării deslănțuirii unui nou război mondial.

„Armistițiul încheiat în Coreea a dat naștere, în lumea cuprinsă de atîția ani de neliniște, speranței că în cele din urmă, încordarea în relațiile între marile puteri va slăbi. Dar tratativele care au început întîmpină neîncetat noi și noi obstacole. Realizarea unui acord în alte probleme de importanță vitală pentru pace în întreaga lume este dificilă". Punctele de vedere în această problemă sunt expuse pe scurt în Mesajul Consiliului Mondial al Păcii și se reflectă în Rezoluția generală a Consiliului Mondial al Păcii.

Rezoluția generală a Consiliului Mondial al Păcii scoate în evidență cu limpezime posibilitatea realizării unui acord în soluționarea pe cale pașnică a tuturor problemelor litigioase care există în prezent în relațiile între diferite state, și, pe de altă parte, încercările cercurilor agresive din S.U.A., Anglia și Franța de a împiedica destinderea încordării internaționale.

Rezoluția generală a Consiliului Mondial al Păcii subliniază că încetarea operațiunilor militare în Coreea constitue o mare victorie a forțelor păcii. Voința de neînfrînt a iubitorilor de pace de pretutindeni a făcut ca, după trei ani de lupte crîncene pe teritoriul pîrjolit al Coreei, să se ajungă pe cale pașnică la un acord pentru încetarea operațiunilor militare. Această victorie nu este însă pe deplin consolidată. Forțele agresive încearcă să torpileze reglementarea definitivă a problemei coreene, mergînd pe calea zădărnicirii tratativelor, împiedicînd realizarea unui acord cu privire la componența Conferinței politice pentru Coreea. Se încearcă, în mod special, să se submineze interesele Asiei, prin tendința de a exclude participarea la Conferință a țărilor neutre. Popoarele Asiei și ale lumii întregi cer însă cu hotărîre reglementarea definitivă a problemei coreene în interesul menținerii păcii.

Un primejdios focar de război este întreținut în Germania occidentală de către cercurile agresive ale S.U.A. Puterile occidentale merg pe calea reînvierii militarismului revanșard german, pe calea formării unei coaliții militare — „armata europeană" — îndreptată împotriva țărilor iubitoare de pace.

Rezoluția generală a Consiliului Mondial al Păcii cheamă popoarele Europei să împiedice ratificarea tratatelor cu privire la „armata europeană" și reînvierea militarismului german. „Prin aceasta — subliniază Rezoluția generală — s'ar deschide calea spre un acord între cele patru puteri în problema germană — acord care va asigura poporului german perspectiva unui viitor pașnic și va da tuturor popoarelor din Europa o garanție împotriva refacerii forțelor agresive în Germania".

Rezoluția generală salută cu satisfacție perspectivele pozitive care se întrevăd în ceeace privește încetarea războiului din Vietnam. Dorința manifestată de delegația Republicii Democrate Vietnam, sprijinită de delegația Republicii Populare Chineze, de a se pune capăt războiului prin tratative directe între părțile beligerante, a fost concretizată și în interviewul președintelui Ho Și Min acordat recent unui ziarist suedez. Popoarele francez și vietnamez, popoarele lumii întregi, cer încetarea intervenției militariste din Vietnam.

De o mare importanță pentru slăbirea încordării internaționale este problema reducerii armamentelor, în special, problema interzicerii armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă. În loc să pună capăt cursei înarmărilor, cercurile reacționare din S.U.A. promovează politica creerii de noi baze militare îndreptate împotriva țărilor pașnice și accelerează pregătirile în vederea deslănțuirii unui nou război mondial.

Oamenii cinstiți din întreaga lume acordă o importanță deosebită reglementării pașnice a problemelor internaționale rămase nerezolvate. Străduindu-se să găsească cele mai eficace mijloace pentru soluționarea conflictelor și divergențelor internaționale, Consiliul Mondial al Păcii cheamă popoarele să sprijine convocarea unei Conferințe a celor cinci mari puteri care va putea duce la realizarea unor acorduri generale. Refuzul manifestat de cercurile reacționare din S.U.A de a se recunoaște Republicii Populare Chineze locul ce i se cuvine în instanțele internaționale constitue, așa cum se subliniază în Rezoluția generală a Consiliului Mondial al Păcii „un obstacol în calea convocării unei Conferințe a celor cinci mari puteri".

Participanții la sesiune au exprimat, în numele tuturor partizanilor păcii, satisfacția și bucuria față de Nota U.R.S.S. din 26 noembrie a. c. adresată puterilor occidentale cu privire la convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, la Berlin.

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a mai adoptat două documente de o valoare deosebită. Apelul oamenilor de știință participanți la sesiune cheamă pe colegii lor din întreaga lume la sprijinirea eforturilor tuturor acelora care luptă pentru folosirea științei în slujba binelui omenirii, care luptă împotriva transformării științei într'un mijloc de distrugere în masă. Deasemenea, Recomandarea Comisiei culturale a Consiliului Mondial al Păcii face un apel către toate organizațiile și personalitățile din întreaga lume de a participa activ la dezvoltarea relațiilor culturale între popoare, pentru realizarea unei colaborări rodnice.

Toți oamenii iubitori de pace din țara noastră, sincer interesați în menținerea păcii, au urmărit cu atenție lucrările sesiunii Consiliului Mondial al Păcii. Delegația română la Viena a subliniat în cuvîntul ei dragostea și sentimentele de pace pe care le nutrește poporul nostru, constructor al socialismului. „Exprimăm dela această înaltă tribună — și-a încheiat tovarășa Florica Mezincescu cuvîntarea rostită în numele delegației române — încrederea poporului român în lupta hotărîtă și plină de abnegație pe care o duc popoarele pentru a face ca spiritul tratativelor să triumfe, pentru realizarea destinderii internaționale".

ANDREI VALENTIN

Îmbunătățirea muncii metodice

Metodiștii cabinetului pedagogic din Arad muncesc cu stăruință pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Ei acordă o mare atenție răspîndirii metodelor de predare folosite în școlile sovietice. De curînd, metodiștii au ținut o ședință de instructaj cu șefii secțiilor raionale de învățămînt și cu responsabilii cercurilor pedagogice, arătînd care sunt cele mai însemnate probleme metodice pe care le ridică predarea fiecărei discipline. Metodiștii cabinetului acordă deasemenea un ajutor însemnat colțurilor pedagogice din școli.

Coltul pedagogic de pe lîngă școala pedagogică de băieți din Arad desfășoară o activitate bogată. Cei doi profesori — de limba română și de matematici — precum și cei cinci învățători care lucrează aici, dau regulat consultații, organizează expoziții care cuprind orarii, planuri de lecții, material didactic confecționat de elevii practicanți. Coltul pedagogic desfășoară o muncă intensă în rîndurile elevilor care vor deveni în curînd învățători, îndrumîndu-i și dîndu-le valoroase indicații metodice.

A apărut

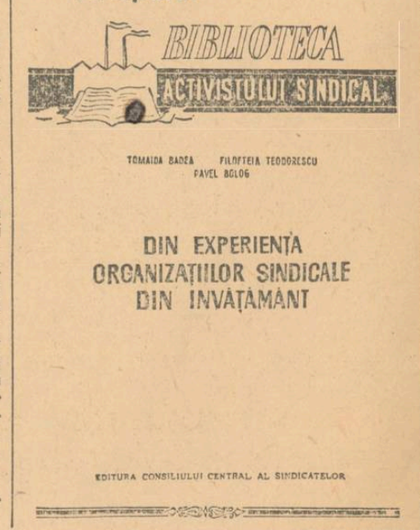

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4 24 00 Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.

TG;MURES
BIBLIPTECA CENTRALA
Regionala

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 245 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 12 decembrie 1953

In acest număr:

- U.R.S.S. NE INVAȚĂ — Em. Poleacova: Să arătăm copiilor cum să învețe. — Organizația de partid a școlii sătești. — I. A. Soloviov: Un organizator al muncii metodice. (pag. 2-a)
- Ce experiențe putem organiza la tema „Energia, transformarea și conservarea ei". (pag. 3-a)
- E. Cîmpeanu: Să asigurăm o bună desfășurare a colocviilor și a examenelor semestriale. (pag. 3-a)
- IN PREAJMA CONSFATUIRILOR RAIONALE. — M. Panaitopol: Activitatea colectivului pedagogic. — Munca secției de învățămînt. — (pag. 3-a)
- Alegerea noilor organe sindicale, mijloc de îmbunătățire a activității organelor sindicale din învățămînt. (pag. 4-a)
- V. Andrei: Pentru micii cititori. (pag. 4-a)

Pentru îmbunătățirea muncii secțiilor raionale de învățămînt

Secția raională de învățămînt are un rol deosebit de însemnat și plin de o mare răspundere în lupta pentru ridicarea nivelului activității școlilor. El îi revine sarcina de a asigura aplicarea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la învățămînt, de a realiza controlul de stat asupra activității din școală și de a da pedagogilor un ajutor concret și competent, care să contribue simțitor la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a instruirii și educării elevilor.

In munca pe care au desfășurat-o pînă acum, secțiile de învățămînt din raioanele țării noastre s'au îmbogățit cu o experiență valoroasă. Ele au învățat să cunoască mai îndeaproape viața și activitatea școlilor, le ajută să rezolve mai bine problemele care le stau în față. In aceste privințe au obținut succese secțiile de învățămînt din raioanele Sibiu, Lugoj, Strehaia etc. Colectivele multor secții de învățămînt acordă o mare atenție asigurării unor condiții bune de funcționare a școlilor, studiază mai sistematic situația învățămîntului, se preocupă de ridicarea pregătirii cadrelor.

In același timp însă, se observă încă în munca secțiilor raionale de învățămînt o serie de lipsuri care frînează bunul mers al activității, care le fac să nu poată răspunde pe deplin tuturor sarcinilor ce le stau în față. Astfel, ele nu știu încă să-și repartizeze just forțele, să-și valorifice din plin posibilitățile și să se preocupe în fiecare etapă de problemele cele mai însemnate, de a căror bună rezolvare depinde de fapt buna rezolvare a tuturor celorlalte probleme ale școlii.

Partidul și guvernul au pus în fața învățămîntului nostru sarcina de a realiza în acest an cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Asigurarea îndeplinirii acestei sarcini este, în momentul de față, cea mai însemnată îndatorire a secțiilor raionale de învățămînt. Colectivele de inspectori trebue să înțeleagă marea însemnătate de stat a acestei sarcini, însemnătate care decurge pe de o parte din faptul că realizarea învățămîntului general de patru ani chezășuește lichidarea definitivă a izvoarelor neștiinței de carte, iar pe de altă parte din faptul că ea reprezintă o etapă importantă pe drumul ridicării culturale a poporului, pregătind condițiile pentru trecerea mai departe, la învățămîntul general de 7 ani.

Unele secții raionale de învățămînt — cum este, de pildă, aceea din Șimleul Silvaniei — au socotit că această sarcină presupune eforturi numai în perioada de pregătire a deschiderii anului școlar, atîta timp cît este vorba de înscrierea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Deaceea se întîmplă că unii copii părăsesc în cursul anului școala, iar secția de învățămînt, socotind că și-a făcut datoria, se consideră mulțumită cu procente de școlarizare așazis „ridicate" pentrucă trec de 90 la sută. Acest punct de vedere este cu totul greșit. A realiza învățămîntul general obligatoriu înseamnă nu numai a înscrie în școală pe toți copiii de vîrstă școlară, ci și a duce pe fiecare din aceștia copii pînă la absolvire. Indeplinirea acestei sarcini cere din partea secțiilor de învățămînt o muncă stăruitoare, care să ajute școala în prevenirea descreșterii numărului de elevi înscriși, în asigurarea unei frecvențe regulate a tuturor copiilor. Pe baza datelor recensămîntului copiilor de vîrstă școlară, secțiile de învățămînt trebue să controleze situația frecvenței la fiecare școală din raion, să cunoască nominal pe fiecare copil neșcolarizat și să analizeze cauzele pentru care acest copil a părăsit școala. Analiza acestor cauze duce la descoperirea laturilor slabe ale activității școlilor; în unele locuri este vorba de o slabă organizare a muncii de lămurire în mijlocul părinților, în altele de lipsă de grijă pentru copiii care stau departe de școală, în altele de condițiile nemulțumitoare în care funcționează unele internate sau chiar de proasta desfășurare a procesului de învățămînt, ceeace face ca unii elevi să rămînă în urmă și să părăsească apoi școala. Asupra înlăturării acestor cauze trebue să-și îndrepte atenția secția de învățămînt, ajutînd școlile să ia măsuri operative, care să ducă la reintoarcerea în școală a copiilor plecați și să prevină de acum înainte orice caz de părăsire a cursurilor.

O altă sarcină însemnată a secțiilor raionale de învățămînt, a cărei îndeplinire chezășuește frecvența regulată a elevilor și buna desfășurare a muncii instructiv-educative, este asigurarea unei temeinice baze didactico-materiale a școlilor. Nu poate fi vorba de o reală cuprindere în școală a tuturor elevilor, de o muncă temeinică de instruire și educare, dacă școala nu va fi asigurată la timp cu combustibil, dacă internatele vor funcționa prost, dacă cantinele școlare nu vor fi bine aprovizionate, dacă va lipsi mobilierul sau materialul didactic. Deaceea secțiile de învățămînt trebue să acorde o mare grijă acestor probleme și să înțeleagă că ele nu pot fi lăsate sub niciun motiv pe plan inferior. Desigur, buna gospodărire a școlilor nu este un scop în sine; ea are însă o mare importanță în asigurarea unor condiții normale de muncă pentru elevi și pedagogi. In această privință sunt încă multe de făcut. Deși am intrat în iarnă, mai sunt școli, așa cum se întîmplă în raioanele Luduș, Reghin, Costești, care nu au încă toată cantitatea de combustibil necesară, mai sunt internate insuficient aprovizionate, mai sunt școli la care nu s'au făcut toate reparațiile necesare. Secțiile de învățămînt trebue să ia deîndată măsuri pentru rezolvarea tuturor problemelor materiale ale școlilor, să le ajute să-și asigure condiții bune de muncă.

In același timp, secțiile raionale de învățămînt nu trebue să scape din vedere una din cele mai însemnate sarcini ale lor: aceea de a asigura cadrelor didactice condiții cît mai bune de viață și de muncă, de a vegheа la îndeplinirea întocmai a prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951. Trebue combătută cu toată energia atitudinea unor organe de stat care dovedesc dispreț față de munca rodnică și entuziastă a învățătorilor. Grija pentru oamenii care înfăptuiesc educația comunistă a copiilor patriei este o datorie deosebit de importantă a organelor învățămîntului, pentru îndeplinirea căreia ele nu trebue să cruțe niciun efort. Asigurarea locuințelor pentru cadrele didactice, aprovizionarea lor cu combustibil, cu mărfuri de larg consum, plata la timp a salariilor, atitudinea atentă și plină de grijă pentru nevoile de fiecare zi ale cadrelor didactice, rezolvarea grabnică și justă a cererilor lor, preocuparea stăruitoare pentru ridicarea pregătirii lor ideologice și profesionale — aceasta înseamnă îndeplinirea efectivă de către organele învățămîntului a directivelor partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice.

Fără îndoială că îndeplinirea tuturor acestor sarcini privitoare la buna organizare a muncii școlilor și la ridicarea nivelului de viață al cadrelor didactice nu pot fi bine îndeplinite de secțiile de învățămînt decît dacă acestea vor ști să atragă în activitatea lor organele de stat, organizațiile de masă, pe conducătorii întreprinderilor și pe președinții gospodăriilor agricole colective. Aceasta va contribui nu numai la îmbunătățirea condițiilor materiale ale școlilor și ale cadrelor didactice, ci și la ridicarea prestigiului și a autorității lor în mijlocul oamenilor muncii.

Ne aflăm în plină campanie pentru pregătirea alegerilor. In rîndurile candidaților Frontului Democrației Populare se găsesc numeroși oameni ai școlii. Intîlnindu-se cu alegătorii, ei au prilejul să primească numeroase propuneri valoroase pentru îmbunătățirea muncii școlilor. Toate aceste propuneri trebue notate cu grijă, trebue duse la îndeplinire, pentrucă ele reprezintă un ajutor concret pe care-l dă poporul muncitor școlilor noastre.

Indreptîndu-și cu seriozitate atenția asupra rezolvării problemelor care privesc realizarea învățămîntului general în școlile elementare și asigurarea bazei didactico-materiale a școlilor, acordînd cea mai mare grijă îmbunătățirii condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice, inspectorii secțiilor raionale de învățămînt nu trebue să uite că ei sunt ajutoarele cele mai apropiate ale pedagogilor, dela care aceștia așteaptă o îndrumare justă și competentă. De felul cum vor îndeplini inspectorii această sarcină depinde într'o măsură hotărîtoare ridicarea nivelului activității instructiv-educative. Numeroase secții raionale de învățămînt au obținut în ultimul timp realizări frumoase în această privință, renunțînd la înregistrarea mecanică a faptelor și trecînd în mod efectiv la organizarea unui control real și a unei îndrumări concrete a muncii școlilor. Totuși, în activitatea inspectorilor mai există încă numeroase lipsuri. Sunt încă prea puțini acei inspectori care acordă pedagogilor un ajutor calificat în lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură, care îi învață concret cum să realizeze legătura între școală și practică. Rareori stă în centrul preocupărilor organelor noastre de îndrumare și control problema luptei împotriva formalismului în procesul instructiv-educativ din școală, deși influențele formalismului în munca unor cadre didactice sunt încă destul de adînci. Foarte puțini sunt acei inspectori care arată cadrelor didactice cum să lucreze pentru ca toți elevii să-și însușească cunoștințe adînci și durabile. Inspectorii trebue să ajute concret pedagogii în lupta pentru înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură, în organizarea justă a recapitulării materiei, în înlăturarea din școală a tuturor metodelor și procedeelor care duc la un învățămînt mecanic, mort, rupt de viață.

Inspectorul va putea ajuta la lichidarea lipsurilor care mai există în munca instructiv-educativă a școlilor numai dacă va ști să descopere cauzele care le-au dat naștere, pentru a putea da îndrumări cu adevărat juste și eficace. Aceasta presupune o muncă temeinică și adîncită de pregătire pentru inspecție. A „frunzări" programa, manualul și metodicile, cu cîteva clipe înainte de inspecție, nu poate avea ca rezultat decît o pregătire formală, care va duce la imposibilitatea de a analiza just procesul instructiv-educativ din școală și de a da îndrumările necesare pentru îmbunătățirea lui. Din păcate, mai sunt inspectori — de pildă, unii tovarăși dela secția de învățămînt a raionului Brad, dela secțiile de învățămînt ale raioanelor „23 August" și „N. Bălcescu" din București etc. — care nu se străduesc ca pregătirea lor pentru inspectarea procesului instructiv-educativ să fie totdeauna temeinică, spre a ajuta efectiv cadrele didactice în îmbunătățirea continuă a muncii instructiv-educative.

Condiția hotărîtoare a succesului muncii de conducere a școlilor este legătura cu masele de învățători și profesori, contactul nemijlocit cu aceștia. Adeseori însă, la secțiile raionale de învățămînt munca vie, creatoare, plină de inițiativă și operativitate este înlocuită prin ordine și dispoziții, prin hîrtii seci și rupte de viață. Este însă limpede că nu se poate asigura o conducere justă fără legătura directă cu cei conduși, fără a cunoaște problemele lor, experiența și cerințele lor. Secțiile de învățămînt trebue să înțeleagă limpede că-și vor putea duce la îndeplinire sarcinile numai dacă vor cunoaște cît mai bine terenul, dacă vor rezolva problemele lui nu pe baza datelor culese „din auzite" sau din rapoarte, ci pe baza propriilor lor observații, făcute nemijlocit în școală.

In curînd vor avea loc în toată țara consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Acesta este pentru fiecare secție raională de învățămînt un prilej deosebit de însemnat de a se sfătui cu activul său, de a cunoaște experiența și problemele lui, de a-și însuși critica pe care i-o aduce și, pe de altă parte, de a-l înarma cu cunoașterea perspectivelor muncii școlilor, perspective care decurg din directivele partidului și guvernului cu privire la învățămînt. Acest prilej trebue folosit din plin pentru ridicarea școlilor noastre pe o nouă treaptă, pentru obținerea unor succese din ce în ce mai mari în munca de instruire și educare a copiilor patriei în spiritul comunismului.

In întîmpinarea alegerilor de deputați în sfaturile populare

Profesorul de istorie

...Cum zici, era cel mai bun din clasă?

— Da. Foarte bun. Tare-i mai plăcea cartea. Dar și munca. Parcă-l văd! mititel și pirpiriu, cu ochii negri, cu picioarele goale și sapa în spate, mergea spre cîmp disdedimineață, încă de cînd avea cam vreo 8—9 ani. Apoi, după amiază, cu trăistuța trecută peste umăr, cu pași repezi și siguri, se îndrepta spre școală.

Imi plăcea mult băiețelul ăsta. Și cît l-am sfătuit pe taică-său: Dă-l, măi omule, la carte. Ii păcat să nu învețe.

— Dar n'am nici de unele... Și-apoi mai am acasă vreo 7 copchii ca el...

Dar pînă la urmă, am izbutit să-l văd pe Gheorghiță al nostru la școala din Galați. Și a învățat. A învățat mult, cu toate lipsurile, cu toate greutățile întîmpinate. A urmat apoi facultatea de litere la București, a ieșit profesor de istorie. Să tot fie de atunci vreo 17—18 ani.

Așa povestește bătrînul Gh. Hotnog, fostul învățător al lui Gheorghe Chiricuță din comuna Tulucești, raionul Galați.

Profesorul de istorie Gheorghe Chiricuță, iar de cîțiva ani încoace și director al școlii medii tehnice de contabilitate agricolă din Galați, a transmis bogate cunoștințe multor serii de școlari. Fruntaș în munca dela catedră, profesorul Gheorghe Chiricuță este fruntaș și în munca obștească. Pentru munca lui neobosită pe tărîmul școlii, pentru intensa lui participare la acțiunile obștești, la viața organizațiilor de masă, profesorul Gheorghe Chiricuță a fost ales deputat în sfaturile populare la alegerile din 1950. De curînd, el a fost din nou propus candidat în alegerile de deputați în sfaturile populare.

Această propunere dovedește stima și prețuirea de care se bucură tovarășul Gheorghe Chiricuță în rîndul cetățenilor din cartierul său.

Invățătoarea dela Storobăneasa

Dacă vrei s'o cunoști pe tovarășa Niculina Cristea, învățătoare din comuna Storobăneasa, raionul Alexandria, e bine să stai mai întîi de vorbă cu oamenii din comună și chiar din satele învecinate. Numai dela ei poți afla despre meritele tovarășei Cristea, pentrucă învățătoarei nu-i prea place să vorbească despre dînsa.

Localnicii însă, se opresc cu greu din vorbă după ce încep să povestească despre învățătoarea lor. Cu ea se sfătuesc părinții, dela ea cer ajutor școlarii, la ea vin de multe ori țăranii muncitori să se dumirească asupra vreunei Hotărîri sau asupra vreunui Decret.

Bunăoară, Gh. Giboi, un om care a trecut de 45 de ani, spune: „Invățătoarea noastră știe multă carte. Orice o întrebi știe să-ți răspundă. Și nu numai atît. E și tare vrednică"...

Niculina Cristea a venit la Storobăneasa cu vreo patru ani și mai bine în urmă. Primul contact cu școala i-a produs o mare bucurie. Ce-i drept, era o școală mare, cu clase luminoase, cu bănci curate, cu o curte de joacă încăpătoare. Lipseau însă materialele de laborator. Ori, Niculina Cristea a învățat că numai acele lecții îi ajută pe elevi să-și însușească cunoștințe temeinice, care îi pun în contact direct cu realitatea înconjurătoare, cu lucrurile, cu fenomenele.

A stat de vorbă cu copiii, le-a explicat rostul îmbogățirii laboratorului, trezindu-le interes pentru alcătuirea insectarelor și ierbarelor pentru construirea de mici aparate necesare în predarea diferitelor lecții de fizică și chimie.

Din primele luni dela venirea ei în sat, învățătoarea Niculina Cristea și-a cîștigat încrederea tovarășilor de muncă, dragostea sinceră a copiilor, respectul părinților.

In comuna Storobăneasa nu-i locuitor cinstit care să n'o cunoască și să nu-i aducă cuvinte de laudă tovarășei Niculina Cristea.

Ea muncește cu dragoste nu numai în cadrul școlii, ci și pe tărîm obștesc. După orele de cursuri o vezi pe ulițele satului, interesîndu-se de nevoile cetățenilor, sau prin casele țăranilor muncitori, sfătuindu-se cu ei despre toate cîte s'ar mai putea face pentru înflorirea satului. O vezi la cooperativa comunei, sprijinind, în calitate de cenzor, buna desfășurare a activității de aci, la căminul cultural, la cursul de alfabetizare.

„Tovarășa Cristea m'a ajutat să văd cu ochii și să înțeleg cu mintea", spunea deunăzi tovarășul Oancea Stan, țăran muncitor din Storobăneasa. Și ca el gîndesc și alți țărani muncitori, analfabeți pînă mai ieri.

Deaceea, nu este de mirare că astfel de oameni au propus-o pe tovarășa Niculina Cristea drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală comunală nr. 16 pentru alegerile dela 20 decembrie.

Intîlnirea candidatului cu alegătorii

La 3 decembrie 1950, cetățenii din circumscripția electorală orășenească nr. 109 și-au dat votul lor candidatului F.D.P. tov. I. Pîrvulescu, directorul școlilor medii tehnice de comerț nr. 1-3 București.

De atunci, deputatul Pîrvulescu s'a străduit să răspundă cu cinste încrederii pe care i-au acordat-o cetățenii, activînd neobosit în cadrul comisiei permanente de deputați de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei, comisie al cărei președinte este, și preocupîndu-se îndeaproape de rezolvarea problemelor gospodărești ale cartierului.

Comisia permanentă de deputați a fost deosebit de activă în munca de alfabetizare, organizînd ședințe plenare pe raioane, cu participarea deputaților, a cetățenilor și a reprezentanților organizațiilor de masă, precum și cu participarea directorilor de întreprinderi. Aceste ședințe au contribuit mult la înlăturarea greutăților întîmpinate în această muncă, la o mai bună mobilizare la cursuri a neștiutorilor de carte și la ridicarea nivelului predării. De pildă, datorită ajutorului comisiei permanente la uzinele textile „7 Noembrie", unde înainte munca de alfabetizare mergea slab, activitatea s'a îmbunătățit, întreprinderea fiind acum o unitate fruntașă în această privință.

Toate acestea i-au făcut pe cetățenii care l-au ales pe directorul de școală I. Pîrvulescu ca deputat la 3 decembrie 1950, să-l propună din nou drept candidat al F.D.P. în alegerile dela 20 decembrie, pentru circumscripția electorală orășenească nr. 156.

Zilele trecute, la sediul punctului de agitație nr. 21 din strada Colței, numeroși cetățeni din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală s'au întîlnit cu candidatul lor I. Pîrvulescu. Intr'o atmosferă însuflețită, ei au discutat laolaltă cum trebue să muncească pentru a contribui cît mai activ la traducerea în viață a sarcinilor ce se desprind din programul de măsuri adoptat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august în legătură cu dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea condițiilor de trai ale celor ce muncesc.

Rînd pe rînd au fost trecute în revistă numeroasele realizări ale regimului nostru democrat-popular, înfăptuite în ultimii ani în cuprinsul raionului Tudor Vladimirescu din Capitală. Cele 73 de străzi pavate sau refăcute, construirea podului din comuna Cățelu, amenajarea pieților „Vitan" și „28 Martie", construirea Bulevardului Muncii, alfabetizarea a peste 8.000 de neștiutori de carte, înființarea de spații verzi, ridicarea de noi localuri de școală etc. — toate acestea arată grăitor grija regimului nostru democrat-popular pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale celor ce muncesc.

După expunerea deputatului, numeroși cetățeni s'au înscris la discuții. Ei au arătat însuflețirea cu care se pregătesc pentru alegerile dela 20 decembrie și și-au luat angajamentul de a susține cu și mai multă hotărîre, cu și mai mult entuziasm munca deputaților și a sfaturilor populare, organele locale ale puterii de stat, gospodari harnici ai intereselor obștești ale celor ce muncesc.

Cercul științific „A. S. Macarenco"

La Facultatea de Pedagogie a Universității „C. I. Parhon" a luat ființă de curînd cercul științific studențesc „A. S. Macarenco" care, după cum arată însuși numele, și-a propus drept scop aprofundarea operei pedagogice a lui Macarenco. Acest cerc, cel mai tînăr cerc științific al facultății, se bucură de sprijinul larg al cadrelor didactice și îndeosebi al profesorilor de pedagogie.

Membrii cercului se conduc în munca lor după experiența cercurilor științifice ale studenților sovietici. Ei s'au adresat cercului „A. S. Macarenco" al Institutului Pedagogic „V. I. Lenin", arătînd membrilor acestui cerc tematica pe care își propun să o studieze în acest an.

Această tematică este largă și variată. Astfel, unii studenți cercetează problemele educării patriotismului socialist așa cum sunt oglindite în operele lui Macarenco, alții se ocupă de învățătura lui în ceeace privește educația în familie, alții lucrează la alcătuirea unui catalog bibliografic cu privire la opera lui Macarenco etc. In legătură cu toate problemele studiate vor fi prezentate în cadrul cercului referate urmate de discuții.

Membrii cercului își desfășoară munca științifică și pe teren, urmărind felul cum sunt aplicate învățăturile pedagogice ale lui Macarenco în școlile Capitalei, stimulînd munca învățătorilor și profesorilor și dîndu-le sugestii utile în această direcție.

L. DUNAJECZ

Activitatea cabinetului pedagogic

Metodiștii care lucrează la cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a regiunii Arad se preocupă stăruitor de ridicarea nivelului muncii metodice în școli, de studierea și răspîndirea experienței bune a cadrelor didactice.

De curînd, cabinetul pedagogic a organizat un instructaj pentru conducătorii cercurilor pedagogice din regiune, indicîndu-le cum să-și ducă la îndeplinire sarcinile privitoare la îmbunătățirea activității metodice a învățătorilor și a profesorilor de diferite specialități.

Metodiștii cabinetului desfășoară o muncă intensă și pe teren. Astfel, ei au studiat, cu ajutorul profesorilor de specialitate, activitatea școlilor medii serale pentru tineretul muncitoresc și a școlilor pedagogice. Deasemenea, cabinetul se ocupă cu stăruință de cunoașterea muncii diriginților și de îndrumarea lor. In consfătuirile pe care le-a organizat cabinetul pedagogic cu diriginții au fost popularizate cele mai bune experiențe privitoare la munca de educare a elevilor.

35 de ani dela masacrele din Piața Teatrului

Anul 1918. Primul an scurs sub semnul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Sub revărsarea neînduplecată a ideilor socialismului, burghezia tremura de groază. Vîlvătaia Marii Revoluții din Octombrie aprinsese și în inima oamenilor muncii din țara noastră flacăra speranței, luminase puternic calea eliberării de sub jugul nemilos al exploatării. Valul luptei revoluționare a celor asupriți creștea și pe meleagurile țării noastre. „...In pragul celui de al doilea an revoluționar, celui de al doilea an de stăpînire muncitoare în Rusia — scria un manifest editat în 1918 — e o datorie sfîntă pentru noi să ne umplem inima de cîntările revoluționare ce vin din Răsărit, pentrucă revoluția poporului rus e și revoluția noastră".

Anul 1918 fusese pentru poporul nostru un an greu, chinuitor. Războiul, care adusese exploatatorilor cîștiguri uriașe, care îmbogățise pe toți profitorii și trădătorii de țară, aruncase în spinarea maselor muncitoare o povară cumplită. Șomajul, foamea, mizeria, oprimarea — acesta era bilanțul primului război mondial pentru oamenii muncii din țara noastră. In fabrici se lucra în cele mai inumane condiții 14 ore pe zi. In timp ce un kilogram de mălai costa 18 lei, muncitorul primea pentru o zi chinuitoare de muncă 16 lei. Zilnic, pe porțile fabricilor erau azvîrliți în drum, ca o zgură nefolositoare, muncitorii pentru care patronii nu mai aveau de lucru.

Paralel cu înăsprirea draconică a exploatării, clasele stăpînitoare din Romînia pregăteau, în cîrdășie cu imperialiștii străini (în Romînia se afla în acea vreme statul major al armatei franceze din Balcani) transformarea țării într'un cap de pod antisovietic.

Acestea erau condițiile în care, sorbind puteri din pilda muncitorimii din Rusia, oamenii muncii din țara noastră începuseră să se ridice la luptă. La Iași, în București, se desfășoară puternice lupte greviste ale ceferiștilor, metalurgiștilor, tipografilor. Izbucnesc greve la atelierele „Sfetea" și „Minerva", la care se solidarizează muncitorii dela Vulcan, Wolf, Lemaître, Arsenal etc. In diferite regiuni ale țării se desfășoară mișcări ale țăranilor, care se ridică împotriva moșierilor și ameninței cu împărțirea moșiilor.

Muncitorii formulează revendicări economice, printre care reducerea zilei de muncă la 8 ore, mărirea salariilor etc. Este deosebit de important însă faptul că revendicările economice sunt legate de cele politice: muncitorii cer ridicarea stării de asediu, desființarea cenzurii, dreptul de vot universal, iar împotriva planurilor odioase ale exploatatorilor, masele muncitoare pornesc lupta pentru apărarea revoluționară a tînărului Stat Sovietic, a primului stat al muncitorilor și țăranilor, care constituia singurul reazim al năzuințelor de pace ale popoarelor. „Nu vor izbuti!" strigau muncitorii cu prilejul întrunirilor la care se citeau știrile despre alianța burgheziei internaționale împotriva bolșevismului, camuflată sub așazisa „Ligă a popoarelor" mult trîmbițată de Wilson. Turbau de furie burghezii în fața acțiunilor hotărîte ale tipografilor, care aplicau așa numita „cenzură roșie", împiedicînd tipărirea calomniilor la adresa statului socialist.

Inspăimîntate de moarte, burghezia și moșierimea romînă, în frunte cu regele Ferdinand și călăul I. C. Brătianu, în cîrdășie cu imperialiștii străini, hotărăsc să scalde în sînge rezistența crescîndă a maselor. Cînd, în dimineața zilei de 13 decembrie 1918, o coloană de muncitori manifestanți barează drumul mașinii regale, strigînd „să treacă întîi Majestatea Sa Poporul", turbarea călăilor se desiănțue. In după amiaza aceleiași zile are loc o largă demonstrație a muncitorilor din Capitală. Coloanele, în frunte cu ucenicii dela Vulcan, se îndreptau prin piața Teatrului Național spre strada Sf. Ionică, unde se afla sediul organizațiilor sindicale. Din piepturile muncitorilor răsuna puternic înfiăcărata lozincă: „Trăiască Revoluția Rusă!" Apoi, ei începură să cînte furtunosul imn al proletariatului de pretutindeni: „Sculați voi oropsiți ai vieții, voi osîndiți la foame, sus!". Atunci, din ganguri și din curți a pornit rafala ucigătoare. Sîngele muncitoresc a început să curgă scăldînd pavajul. Se prăvăleau cu cîntecul pe buze oameni însetați de libertate, oameni fiăminzi care cereau pîine, oameni simpli care se ridicaseră în apărarea fraților lor din Rusia, eliberată de coșmarul rafalelor de mitralieră ce secerau pe muncitori. Indobitociți, abrutizați de alcool, mercenarii generalului Mărgineanu, mercenarii fabricanților și ai moșierilor au curmat în acea singeroasă și mohorîtă zi de iarnă viața a sute de muncitori, au devastat sediul organizațiilor sindicale și au arestat mii și mii de muncitori.

Dar odiosul măcel din piața Teatrului Național și teroarea Siguranței s'au izbit neputincioase de zidul de fier al voinței muncitorilor, de valul elanului lor revoluționar. La puțin timp după singeroasa zi de 13 decembrie, împotriva tuturor ordonanțelor și a regulilor stării de asediu, coloanele muncitorești, purtînd pe umeri trupul iubitului fiu al clasei muncitoare, I. C. Frimu, ucis de călăi — au alungat armata care păzea sediul organizațiilor sindicale din Sf. Ionică, au improvizat un catafalc și au rînduit, puternici și neclintiți, gărzile de onoare muncitorești.

Infringerile temporare n'au putut opri însă valul luptei revoluționare. Ele au oțelit clasa muncitoare, au unit-o mai strîns. In focul marilor lupte de clasă din Romînia anilor 1918—1919—1920, în focul avîntului revoluționar produs în țara noastră de victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie s'a plămădit Partidul Comunist, avantgarda revoluționară marxist-leninistă a clasei muncitoare, acea forță de nebiruit care a condus poporul pe drumul victoriei celor mai înalte idealuri ale sale. Miliardarii din Romînia și mercenarii lor au mai străpuns de multe ori piepturile muncitorilor cu gloanțe ucigătoare, au mai udat pămîntul țării cu sîngele roșu al celor ce muncesc — dar atacurile i-au găsit pe muncitori uniți sub flamura partidului, puternici și gata de luptă.

Eliberați din robia fascistă de ostașii sovietici, oamenii muncii din țara noastră au alungat pe călăii odioși dela cîrma țării, au tradus în viață lozincile pentru care au sîngerat la 13 decembrie. Dar oamenii muncii nu uită trecutul lor negru. Monumentul ridicat pe locul masacrului dela 13 decembrie, în piața Teatrului Național, stă mărturie acestui trecut fioros. El ține trează în mintea poporului hotărîrea de a veghea neclintit în apărarea cuceririlor sale revoluționare împotriva acelora care au umplut în 1918 piața Teatrului Național cu cadavrele muncitorilor și care mai pîndesc încă și astăzi, cu ochii injectați de ură.

Masacrul dela 13 decembrie a lăsat posterității un teanc de documente — adevărate acte de acuzare — care vorbesc puternic despre ticăloșia statului burghez, despre ticăloșia misiunii pe care o aveau organele locale ale statului, primăriile și prefecturile. Sub antetul solemn „Primăria Comunei București" stau scrise următoarele cuvinte: „Dăm voie a se înmormînta... (un nume de muncitor)... încetat din viață la 13 Decembrie 1918, de boală: rănire prin armă de foc (omor scuzabil). „Omor scuzabil" — aceasta era deviza tuturor primăriilor burghezo-moșierești, instrumente murdare, menite să mușamalizeze toate crimele asasinilor care cîrmuiau țara.

Oamenilor muncii din țara noastră, care comemorează 35 de ani dela masacrul din piața Teatrului Național în preajma alegerilor de deputați în sfaturile populare, amintirea acelor zile le arată puternic deosebirea dintre mult trîmbițata „democrație" burgheză și democrația noastră populară, democrația celor mulți.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Să arătăm copiilor cum să învețe

In timpul pregătirii temelor de către copii, educatorii caselor de copii sunt datori nu numai să supravegheze ordinea, ci și să arate copiilor cum trebue să învețe.

Educatorul trebue să conducă executarea lecțiilor de către copiii din grupa sa. Lucrul acesta nu este simplu și nu le va reuși tuturor dintr'o dată.

Imi aduc aminte de greutățile pe care le-am întîmpinat în munca mea cu elevii de clasa I-a. Copiii nu aveau deloc deprinderea muncii organizate. Cînd trebuia să-și pregătească lecțiile se jucau, fugeau prin cameră. Trebuia să-mi îndrept toată atenția asupra educării deprinderilor unei munci organizate de studiu.

In primul rînd am asigurat ca în camera grupei să fie curat și să se aerisească regulat, camera să fie luminată dimineața și seara, să cuprindă suficiente locuri pentru învățătură. M'am îngrijit ca toți copiii să aibă absolut toate rechizitele școlare, cărțile și manualele necesare, iar pe pereții camerei să se găsească hărți geografice și, în măsura posibilităților, diferite scheme și tabele necesare studiului.

Incepînd să lucrez cu grupa, eu am cerut copiilor să îndeplinească reguli simple dar importante: să-și pregătească lecțiile întotdeauna în aceeași perioadă de zi; înainte de a începe să învețe, să-și pregătească cele necesare pentru scris; să-și aducă manualele necesare, iar pe celelalte să și le aseze astfel, încît să nu-i împiedice dela lucru; să înceapă pregătirea lecțiilor cu obiectul cel mai greu.

I-am obișnuit pe copii să învețe sau să repete regulile înainte de a se apuca să scrie.

Copiii știu că trebue să scrie frumos și îngrijit, fără să se grăbească, că trebue să verifice ce au scris și că trebue să pregătească bine temele orale: să citească, să povestească de cîteva ori și să repete cele învățate.

Pentru a-i învăța să îndeplinească aceste cerințe elementare, a trebuit să lucrez cu ei mult și cu perseverență pe cînd erau în clasele I-a și a II-a și chiar într'a III-a.

Majoritatea elevilor clasei a IV-a și-au însușit aproape în întregime aceste reguli și numai cîtorva dintre ei trebue să le amintesc cum să lucreze. Ajutoarele mele cele mai bune au fost întotdeauna comsomoliștii și pionierii. Elevii cei mai mari povestesc celor mici despre succesele lor la învățătură, le citesc cărți, îi învață pe tovarășii lor mai mici să aibă o atitudine conștientă față de învățătură și astfel îi pregătesc încetul cu încetul să intre în organizația de pionieri. Odată cu primirea lor în această organizație, munca devine mult mai ușoară.

Pionierii analizează atitudinea tovarășilor lor față de învățătură, ajută celor rămași în urmă. Așa se educă justa atitudine față de învățătură și o sănătoasă gîndire socială. Acum, copiii consideră ca un lucru nesănătos șuflatul și copiatul, în mijlocul lor s'a înrădăcinat convingerea că fiecare trebue să muncească.

In timpul pregătirii temelor domnește o liniște deplină. Dacă copiii lucrează cu atenție și temele lor nu sunt grele, eu nu le dau explicații de prisos, dar îi supraveghez îndeaproape: privesc în caiete, văd cum își pregătește fiecare copil lecțiile, subliniez greșelile și-i las să se gîndească asupra lor.

Mă străduesc să îndepărtez nimicurile de prisos. Nu recurg niciodată la rezolvarea problemelor în colectiv, nu practic munca la tablă și altele. Rezolvîndu-și temele, elevii înving greutățile individual. Dacă ei nu înțeleg o problemă, vorbesc cu fiecare în parte: „citește încă odată, acordă atenție întrebării, cerințelor problemei, revezi încăodată, cu atenție, regula" etc. Dacă totuși sunt copii care au nevoie de ajutor, eu nu iau asupra mea munca pe care trebue s'o facă aceștia. Ajutorul se organizează astfel încît copilul să înțeleagă numai ce trebue să facă. Eu mă ocup de fiecare copil în parte la masa lui, pentru a nu împiedica munca grupei.

Cînd pregătirea temelor este pe sfîrșite, îi chem pe copii individual pentru control. Celor care reușesc să isprăvească mai devreme, le permit să iasă încet din grupă. Ei merg în bibliotecă, în camera pionierilor, la masă, se pot îndeletnici cu orice doresc ei, cu condiția să nu facă zgomot. Elevilor care au preferință pentru învățătura cu „voce tare" le permit să iasă cu cartea într'o sală.

In primii doi ani, trebue să-i înveți pe elevi să-și reprezinte clar cele ce au de făcut. Eu îi întreb pe copiii din clasa I-a ce teme li s'au dat și cum își vor face ei lecțiile. Aceasta este absolut necesar, fiindcă la început copiii adeseori nu înțeleg tema.

Pe copiii din clasa a II-a îi controlez în acele cazuri cînd presupun că n'au înțeles ceva. Elevii din clasele a III-a și a IV-a chibzuiesc singuri, fără să li se amintească, asupra conținutului temelor și asupra felului cum trebue rezolvate acestea

Se întîmplă uneori ca unii dintre copii, cărora nu li s'au explicat temele, să-și copieze mecanic exercițiile. In astfel de cazuri le întrerup munca și-i pun să gîndească. Pe copiii care au obiceiul să muncească mecanic îi țin sub supraveghere deosebită și atrag atenția învățătorilor asupra lor.

Sunt în grupă elevi care cu niciun chip nu înțeleg temele date pentru acasă. Adeseori aceasta se întîmplă pentrucă nu au fost atenți la lecție. Atunci eu discut cu ei, le dau ca exemplu pe toți ceilalți, care au ascultat explicațiile, și le cer ca aceasta să nu se mai repete. Se întîmplă că alți copii, deși au fost atenți la lecție, să nu înțeleagă totuși temele. In aceste cazuri ei îmi cer ajutor. Insfîrșit, sunt copii care ar fi putut să-și lucreze foarte bine tema individuală, dar atitudinea lor superficială îi duce la nereușită. Ei se grăbesc, învață la întîmplare, distrați. Pe acești elevi trebue uneori să-i supraveghez să lucreze fără să se grăbească, să învețe conștient. Un efect puternic asupra copiilor îl are opinia colectivului și stilul muncii întregii grupe.

Trebue să fie clar că eu nu sunt adepta temelor suplimentare. Cea mai bună formă a muncii cu copiii rămași în urmă la învățătură mi se pare a fi aceea a temelor scurte pentru acasă și îndeplinirea strict individuală a acestor teme. In grupă sunt copii cu care trebue să lucrezi în mod sistematic, individual, pe îndelete — să le arăți cum să învețe.

Toți educatorii noștri au obținut îndeplinirea cerințelor în legătură cu caietele. Noi urmărim scrierea corectă și caligrafică, în caiete și maculatoare, la toate obiectele.

Este foarte important să arăți copiilor cum să învețe oral lecțiile. Elevii claselor a III-a și a IV-a, citind odată lecția care li s'a dat, presupun adesea că au și „învățat". Eu le recomand copiilor mai multe metode în munca de învățătură, vorbesc cu ei despre felul cum este mai bine să înveți o poezie, cum să folosești tabloul din carte etc.

Observînd cum își pregătesc copiii temele, eu acord în primul rînd atenție greșelilor tipice ale elevilor mei, greutăților caracteristice pentru ei. Acord multă atenție cerințelor problemei, căci dacă elevul înțelege bine cerințele, înseamnă că problema este rezolvată pe jumătate.

Pe copiii din clasa IV-a trebue să-i înveți să-și pregătească corect lecțiile de geografie, științele naturii și istorie. Ei trebue să-și găsească singuri materialul care se referă la lecție, să extragă ce le trebue pentru ca să răspundă la problemele date. Este foarte important ca ei să știe să folosească harta geografică și istorică. In carte, în manual, sunt o serie de mijloace care ușurează munca individuală a elevului: ilustrații, întrebările la text etc. Eu le atrag atenția să folosească și aceste mijloace ajutătoare.

Controlînd temele lucrate de copii, mă preocup sistematic de cei rămași în urmă; pe ceilalți îi ascult la alegere. Temele scrise le verific plimbîndu-mă pe lîngă mesele copiilor. Unele caiete le iau pentru o corectare mai atentă. Dacă vreunul dintre elevii buni începe să lucreze mai prost, eu mă ocup sistematic de el pînă cînd se corectează.

Acum, urmărind procesul muncii copiilor, eu văd că ei înșiși nu sunt satisfăcuți de învățatul mecanic. Intelegerea materialului a devenit pentru ei o cerință organică.

Noi am ajuns la aceste succese în casa noastră de copii datorită legăturii strînse cu învățătorii, care înțeleg și prețuiesc munca educatorilor și pun adesea în fața noastră probleme pedagogice importante.

EM. POLEACOVA,
educatoare la casa de copii nr. 1
din Leningrad
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Consfătuirile din ianuarie ale cadrelor didactice

Intre 4—7 ianuarie 1954, în toate raioanele și orașele din R.S.F.S.R. vor avea loc consfătuirile cadrelor didactice, la care vor lua parte învățătorii și profesorii școlilor de cultură generală, precum și ai școlilor tineretului muncitoresc și sătesc, instructorii superiori de pionieri, directorii caselor de copii și ai instituțiilor extrașcolare.

Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R. a propus ca în cadrul ședinței plenare a consfătuirilor să fie ascultate și discutate următoarele referate: 1. «Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. „Despre măsurile de dezvoltare continuă a agriculturii U.R.S.S." și sarcinile școlii»; 2. „Despre măsurile de îmbunătățire a predării limbii ruse, a limbii materne și a matematicii în școli"; 3. „Despre participarea cadrelor didactice și a conducătorilor de școli la activitatea organizației de pionieri".

In cadrul ședințelor secțiilor pe clase și pe obiecte, care vor dura o zi, trebue ascultate și desbătute referate privitoare la situația și măsurile de îmbunătățire a predării, precum și la măsurile de ridicare a nivelului de pregătire a elevilor la fiecare obiect; trebue examinată planificarea model a materiei de învățămînt pe clase și obiecte pe semestrul al doilea al anului școlar, ținîndu-se seama de reducerile aprobate de Ministerul Invățămîntului al R.S.F.S.R. După aceasta, cadrele didactice dela școlile tineretului muncitoresc și ale tineretului sătesc vor discuta planificarea materiei de învățămînt pe semestrul al doilea, ținînd seama de reducerea numărului de ore pentru diferite obiecte în legătură cu introducerea în școlile tineretului muncitoresc a vacanței de iarnă.

In referatele secțiilor profesorilor de fizică, chimie, biologie, matematică, geografie, desen și desen liniar vor fi lămurite în mod special problemele legate de înfăptuirea învățămîntului politehnic.

Ministerul Invățămîntului recomandă să fie invitați să ia parte la lucrările ședințelor secțiilor colaboratori științifici și profesori ai școlilor superioare, ingineri, agronomi, fruntași din industrie și agricultură.

Se propune ca după terminarea lucrărilor secțiilor pe clase și obiecte să fie organizată o consfătuire a directorilor de școli, a directorilor de studii dela toate școlile, inclusiv dela școlile tineretului muncitoresc și ale tineretului sătesc. Această consfătuire va fi consacrată desbaterii problemelor privitoare la realizarea învățămîntului general de 7 ani și mediu, precum și problemelor care privesc îmbunătățirea continuă a activității școlilor tineretului muncitoresc.

Sarcina principală a consfătuirilor din ianuarie, după cum se spune în ordinul Ministerului Invățămîntului al R.S.F.S.R., trebue să fie examinarea problemelor îndreptate spre o hotărîtă îmbunătățire a instrucției și educației tinerei generații pe baza Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și spre înfăptuirea măsurilor ce decurg din Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al partidului.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

O întîlnire cu mecanizatorii

La școala medie nr. 15 din satul Staro-Carșunscaia, ținutul Crasnodar, s'a organizat o întîlnire a profesorilor și elevilor cu mecanizatorii colhozului. La această întîlnire au participat agronomul șef al colhozului, brigadierii brigăzilor de tractoare, directorul Casei Culturii din sat, mecanicul șef și alții.

Elevii le-au arătat oaspeților expoziția cu diferite culturi depe lotul școlar. Aici se puteau vedea cartofi uriași de diferite varietăți, orz cu spic golaș, grîu ramificat, mere minunate etc. Tinerii meteorologi le-au arătat oaspeților aparatele cu înregistrare automată, cu care este utilată stațiunea meteorologică, precum și caietele cu buletine meteorologice

Deosebit de mult le-a plăcut oaspeților macheta unei arii mecanizate, confecționată de elevii din clasele superioare.

Directorul școlii, tov. Țigancov, a vorbit despre importanța hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. și despre sarcinile învățămîntului politehnic în școală. Apoi a luat cuvîntul tov. Iacovenco, agronomul șef al colhozului. El a arătat că în acest an toate culturile au dat o recoltă cu 30% mai mare decît în anul trecut. Colhozul este înzestrat cu o tehnică înaintată, toate muncile sunt mecanizate. Fostul elev al școlii, tov. Cononet, în prezent director al Casei Culturii, a povestit cum au construit mecanizatorii colhozului o mașină de curățat grăunțele și niște transportoare. Tov. Nichitenco, brigadierul brigăzii de tractoare, a vorbit despre organizarea muncii în brigada sa.

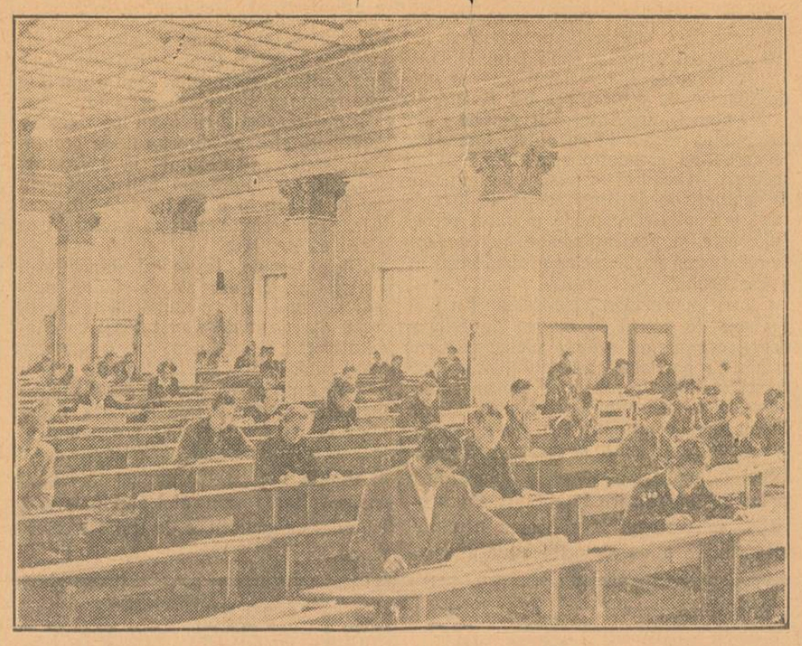

Institutul politehnic „Chirov" din orașul Sverdlovsc. In sala de proiecte.

Un organizator al muncii metodice

De cinci ani, Tatiana Grigorievna Popova este șefa cabinetului pedagogic al raionului Bejeț, regiunea Calinin. In timpul acesta s'a creat activul cabinetului, s'a acumulat o experiență bogată, au fost obținute primele succese în organizarea muncii metodice. Toate cadrele didactice din oraș și din raion își ridică calificarea profesională și nivelul politic. Pe lîngă cabinet lucrează consultanți aprobați de comitetul raional și de comitetul orășenesc de partid. S'au ținut prelucrări și s'au organizat seminarii pentru cadrele didactice dela școlile medii și de 7 ani care studiază individual teoria marxist-leninistă. S'au ținut deasemenea 85 de prelegeri privitoare la materialele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., precum și la lucrarea lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". 57 dintre aceste prelegeri au fost ținute de lectorii Societății Unionale pentru răspîndirea cunoștințelor politice și științifice. In luna aprilie s'a organizat pentru cadrele didactice o conferință teoretică asupra lucrării lui I. V. Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Ținîndu-se seama de condițiile locale, s'au organizat pentru învățători 18 cercuri pedagogice în raion și 4 cercuri pedagogice în oraș.

Cabinetul pedagogic și secția de învățămînt raională au selecționat cadrele cu toată seriozitatea. Conducătorii cercurilor pedagogice au fost aleși dintre pedagogii cu mai multă experiență și autoritate în rîndurile colegilor.

Tov. Popova desfășoară o muncă sistematică cu activul. In cadrul seminariilor cu conducătorii cercurilor pedagogice s'au discutat instrucțiunile metodice, normele de apreciere a cunoștințelor elevilor, problemele privitoare la metodele de analiză a lecțiilor, la organizarea muncii învățătorilor care lucrează cu cîteva clase, problemele lecțiilor practice pe lotul școlar, ale efectuării experiențelor și ale lucrărilor de măsurătoare pe teren. Referenții au fost recrutați dintre cei mai experimentați profesori și metodiști ai școlii pedagogice. Pentru fiecare seminar se pregătesc lecții deschise. De mare preț a fost, de pildă, seminarul de metodică în legătură cu analiza gramaticală în școala elementară.

Referatul teoretic prezentat la acest seminar a fost făcut de C. M. Pocrovscaia, metodistă a școlii pedagogice. Invățători cu experiență au ținut lecții deschise în clasele a II-a și a IV-a, consacrate aceleiași teme — analiza gramaticală. Apoi lecțiile au fost supuse unor minuțioase discuții.

Legătura personală cu conducătorii cercurilor pedagogice îi permite Tatianei Grigorievna să pună la îndemîna acestora noi materiale interesante, să îndrumeze operativ activitatea metodică a raionului. Pe lîngă seminarii, T. G. Popova folosește și alte metode de îndrumare: vizitează școlile, asistă la ședințele cercurilor pedagogice etc. In planurile de muncă ale acestor cercuri se indică datele cînd se țin seminariile, tematica referatelor și numele referenților, cine, la ce școală și clasă va ține lecția deschisă precum și tema metodică a lecției. Au loc interasistențe la lecții, după care se discută sistemul muncii instructiv-educative a diferitelor cadre didactice.

Responsabila cercului pedagogic din Laptihino, tov. E. A. Jurina, comunică din vreme cadrelor didactice ordinea de zi a seminarului. Pedagogii se pregătesc pentru discuții, studiază literatura metodică respectivă, sintetizează experiența proprie. Datorită acestui fapt, seminariile se desfășoară într'o atmosferă plină de viață, fiecare problemă fiind discutată și analizată aprofundat și din toate punctele de vedere.

In decursul anului școlar trecut au avut loc 9 seminarii. Tematica lor a fost variată. S'au discutat, de pildă, următoarele teme: elementele învățămîntului politehnic în școala elementară; tipurile de dictare; unele probleme ale predării istoriei; despre succesiune în munca claselor a IV-a și a V-a.

In școli au fost organizate lucrări de control comune, pe pătrar și anuale, la limba rusă și la aritmetică. S'au analizat greșelile, s'au scos în evidență lipsurile și s'au făcut fiecărui pedagog în parte propuneri concrete, a căror îndeplinire era considerată drept o chestiune de onoare.

Lucrările de control unice au permis fiecărui pedagog să aprecieze just cunoștințele elevilor clasei sale, să vadă lipsurile sistemului său de predare și să le înlăture cît mai repede.

Scolile din raion au acordat o serioasă atenție problemelor succesiunii în instruirea și educarea copiilor. Asistarea reciprocă la lecții a învățătorilor și profesorilor devine o tradiție. Din cînd în cînd se organizează seminarii comune, unde pedagogii fac referate metodice, analizînd lecțiile la care au asistat.

Toate acestea permit să se scoată la iveală și să se înlăture divergențele în cerințele pedagogice impuse elevilor din toate clasele. De pildă, elevii din clasele elementare scriu încet, desenînd cu grijă fiecare literă. In clasa a V-a însă li se cere să scrie mai repede. Mulți elevi încep să scrie neglijent, urît, necitet. In scopul înlăturării diferențelor în cerințele pedagogice, în cadrul cercului pedagogic a fost ascultat referatul unuia dintre cei mai buni pedagogi despre metodele de muncă pentru dezvoltarea unei scrieri mai rapide în clasele elementare.

In raionul Bejeț sunt multe școli cu un singur post. Tinînd seama de acest lucru, Tatiana Grigorievna Popova a pregătit și a organizat două consfătuiri pe raion ale învățătorilor care lucrează în școlile cu un singur post. La aceste consfătuiri s'a discutat orarul lecțiilor pe primul și al doilea semestru al anului școlar. Tov. Grigorieva, învățătoare la școala din Stegnișevo, a citit referatul „Cum obțin un înalt nivel la învățătură al elevilor în condițiile muncii concomitente cu patru clase". Tov. Grigorieva nu are niciun repetent, elevii săi capătă cunoștințe temeinice și continuă cu succes învățătura în clasele superioare. Sistemul de muncă al acestei învățătoare este studiat și introdus și în practica altor școli.

Participanții la consfătuire au ascultat deasemenea referatele: „Cum predau calculul oral la lecțiile de aritmetică cînd lucrez cu mai multe clase" (tov. Labudina), „Elementele învățămîntului politehnic în școala elementară" (tov. Ivanova), „Organizarea muncii pionierilor în școala cu un singur post" (tov. Boicova).

La sfîrșitul anului școlar, Tatiana Grigorievna a ținut, împreună cu secția de învățămînt raională, o ședință de încheiere a muncii cercurilor. La această ședință, la care au participat învățătorii claselor elementare, s'a făcut bilanțul anului școlar și au fost apreciate rezultatele muncii metodice. Cei mai buni pedagogi din raion și-au împărtășit experiența lor: tov. Voinova și Ivanova au arătat cum au obținut succese depline lucrînd cu patru clase; tov. Mahotina și Lazarev — cum au introdus învățămîntul politehnic; tov. Curianțeva și Miasnova — cum au desfășurat munca educativă cu elevii și cum au organizat legătura școlii cu părinții elevilor.

Atitudinea atentă a pedagogilor față de ridicarea calificării lor profesionale, îndeplinirea planurilor individuale, organizarea eficientă a muncii metodice, astfel încît să corespundă cerințelor cadrelor didactice — toate acestea au contribuit, fără îndoială, la îmbunătățirea calității predării.

Din cercul pedagogic din Grodno fac parte patru școli cu cîte un singur post. Toți elevii acestor școli au intrat în examenele de primăvară avînd la majoritatea obiectelor notele „4" și „5", și au promovat cu succes în clasele următoare.

T. G. Popova desfășoară o muncă susținută în mijlocul pedagogilor tineri. In ianuarie 1953 a avut loc o consfătuire cu tinerii pedagogi din raion și oraș. La ședință au asistat metodiștii școlilor pedagogice și unii dintre pedagogii cu experiență. Tinerii pedagogi au primit răspunsuri complecte la toate nelămuririle lor. Cabinetul pedagogic le-a asigurat literatura metodică necesară pentru desăvîrșirea continuă a măestriei lor pedagogice.

In raionul Bejeț se desfășoară o serioasă muncă de studiere și răspîndire a experienței celor mai bune cadre didactice. In fiecare an se organizează aici „Lecturi pedagogice" și conferințe teoretice. In decembrie 1952 au avut loc „Lecturi pedagogice" cu învățătorii claselor elementare. Au fost ascultate referate cu următoarele teme: „Cum obțin un înalt nivel al cunoștințelor de limba rusă ale elevilor mei" (Medvedova), „Cum îi învăț pe elevi să scrie expuneri și compoziții" (Vinogradova), „Organizarea muncii pe lotul școlar de experiență în școala elementară" (Cudrianțeva).

Referatul tovarășei Plotnicova — „Metodele și procedeele muncii independente a elevilor la aritmetică în condițiile școlii cu două posturi" — a fost prezentat la „Lecturile pedagogice" regionale și tipărit în culegerea „Din experienta muncii cadrelor didactice din regiunea Calinin", editată de Institutul regional de perfectionare a cadrelor didactice.

Tatiana Grigorievna Popova păstrează cu grijă și pune la dispoziția școlilor tot ce este mai bun din experienta acumulată în decursul anilor. La cabinetul pedagogic, învățătorul sau profesorul poate obține nu numai literatura metodică, dar și material din experiența celor mai buni maeștri ai muncii pedagogice. In dosare sunt strînse și aranjate în ordine textele referatelor, planurile de lecții cu diferite teme, textele lucrărilor de control.

La școlile medii nr. 2 și nr. 4 și la o serie de școli de 7 ani au fost create colțuri metodice. Aici se păstrează materialul în ajutorul pedagogului: planurile referatelor și ale lecțiilor deschise, textele lucrărilor de control, materialul didactic confectionat de elevi și pedagogi, obiectele construite în diferite cercuri, un indicator al literaturii pentru problemele principale ale muncii instructiv-educative, albume cu descrierea excursiilor, serbărilor, ședințelor. Tot acest material îi ajută pe pedagogi în munca lor instructiv-educativă, desfășurată zi cu zi.

In cadrul cercului pedagogic din Priseț (responsabilă A. P. Maliotina) se ține de 4 ani un „Jurnal pedagogic". Acesta cuprinde articole care înfățișează experienta muncii celor mai buni pedagogi: „Cum am obținut succese depline la învățătură ale elevilor mei", „Experienta muncii mele în predarea aritmeticii", „Cum organizez citirea bucătilor istorice în clasa a III-a", „Cum obțin o scriere corectă a elevilor mei" etc.

Din initiativa Tatianei Grigorievna, regimul de lucru al cabinetului pedagogic a fost adaptat nevoilor pedagogilor. El este deschis și duminica, pentruca pedagogii școlilor sătești să aibă posibilitatea de a veni aici pentru o consultatie sau pentru cercetarea literaturii necesare. Tocmai în această zi cabinetul pedagogic este vizitat de cel mai mare număr de pedagogi din școlile sătești.

I. A. SOLOVIOV
Șeful cabinetului metodic al Institutului regional de perfectionare a cadrelor didactice din regiunea Calinin
(Din revista „Nacialnaia Școla" nr. 11/1953)

Organizația de partid a școlii sătești

Plenara din septembrie a Comitetului Central al P.C.U.S. a trasat un vast program de ridicare continuă a agriculturii U.R.S.S. Realizarea cu succes a acestui program, după cum s'a arătat la Plenară, cere o activitate intensă organizatorică și politică a organizațiilor de partid. In legătură cu aceasta este firesc să arătăm că în prezent cresc mult rolul și răspunderea organizațiilor de partid din școlile sătești și aceasta cu atît mai mult cu cît din Hotărîrile Plenarei C.C. reiese direct sarcina îmbunătățirii radicale a învățămîntului public la sate.

Bineînțeles, la fel ca și în școlile dela orașe, în centrul atenției pedagogilor-comuniști dela sate se află în primul rînd problemele instruirii și educării elevilor, ale predării bazelor științelor. Totuși, nu trebue să trecem cu vederea particularitățile specifice organizațiilor de partid din școlile sătești de 7 ani sau medii, în toate domeniile activității lor. Ele sunt obligate să pornească dela necesitatea îmbunătățirii prin toate mijloacele a pregătirii practice a școlarilor, ca viitori participanți direcți la producția colhozurilor și sovhozurilor. Este absolut clar că mulți dintre absolvenții școlilor dela sate vor intra în rîndurile activiștilor și organizatorilor din colhozuri. Această perspectivă reală nu poate să nu intereseze organizația de partid. Din acest punct de vedere ea trebue să studieze situația predării diferitelor obiecte, situația activității școlare și extrașcolare.

Nu numai pentru școala superioară, ci și pentru economia națională, inclusiv pentru agricultura socialistă, este important ca din școlile sătești să iasă un tineret cult, bine instruit și pregătit pentru munca practică. In conținutul muncii de educare politică a tineretului școlar trebue arătată pe larg întreaga măreție și importanță a marilor măsuri trasate de partid pentru dezvoltarea agriculturii. Tineretul trebue să înțeleagă adînc cît de mult le sunt necesare colhozurilor, sovhozurilor, stațiunilor de mașini și tractoare, cadre culte și instruite, capabile să ducă o muncă rodnică și să-și însușească repede tehnica agronomică și tehnica mașinilor.

Pînă în ultimul timp, numărul absolvenților școlilor dela sate care mergeau să lucreze în colhozuri, sovhozuri, S.M.T., era relativ mic, iar printre cei care continuau studiile, prea puțini se înscriau în școli tehnice și superioare care pregătesc specialiști pentru agricultură. Acesta este un neajuns serios al educației din școlile sătești, care este încă deseori ruptă de viață.

Scolarii trebue să crească patrioți convinși ai orînduirii colhoznice, pătrunși de dragoste și de respect pentru munca agricolă. Pedagogii sunt chemați să la toate măsurile pentru ca școala să dea elevilor cunoștințele și pregătirea necesară. Viața bate cu insistență la ușa școlii sătești. Datoria organizației de partid este de a ajuta ca instruirea și educarea elevilor dela sate să fie apropiate la maximum de cerințele vieții, pentru ca dela o zi la alta să se întărească legătura organică a școlii cu colhozul, cu stațiunea de mașini și tractoare, cu oamenii înaintați ai satului colhoznic. Aceasta este calea pe care o urmează, de pildă, organizațiile de partid dela școlile din Pisanse, regiunea Chirov, din Asovetsc, R.S.S. Bielorusia, sau din Zavialovsc, regiunea Novosibirsc.

Deosebit de actuală pentru organizația de partid a școlii dela sat este problema învățămîntului general. Dacă unul sau doi copii din sat nu frecventează școala, aceasta trebue să-l preocupe pe pedagogul-comunist. Totodată, organizația de partid a școlii sătești trebue să caute întotdeauna cauza concretă care împiedică realizarea învățămîntului general, să înlăture această cauză și să joace rolul unui adevărat luptător pentru învățămîntul general. Trebue să înțelegem că lupta pentru ridicarea agriculturii, pe care o desfășoară partidul, face să crească mult și importanța de stat a învățămîntului general.

In raportul său la Plenara Comitetului Central, tovarășul N. S. Hrușciov a arătat că munca la sate este una dintre muncile cele mai importante și mai de onoare. Trebue să înțelegem adevărul simplu că fără ridicarea agriculturii nu pot fi rezolvate cu succes sarcinile construcției comuniste. Fără un belșug de pîine, carne, lapte, unt, legume și alte produse agricole nu se poate construi societatea comunistă. Organizațiile de partid din școlile sătești trebue să educe colectivul pedagogic în conștiința acestui fapt, să dezvolte la pedagogi sentimentul de mîndrie profesională și conștiința marii datorii a învățătorului dela sat, a muncii măreț și nobile pe care o desfășoară ei spre binele poporului.

Mobilizînd forțele colectivului pedagogic pentru realizarea noilor sarcini puse de Plenara C.C., organizația de partid a școlii sătești trebue să arate membrilor colectivului că ei, care instruesc și educă tineretul sătesc, sunt agitatori, lectori și propagandiști în mijlocul populației colhoznice, trebue să îie stăpîni pe un minim de cunoștințe agricole, să cunoască practica construcției colhoznice, realizările și experiența colhoznicilor fruntași și inovatori. Numai astfel ei vor putea, la lecții și în discuțiile cu elevii, să adaoge multe la cele cuprinse în manual, care desigur că nu țin pasul cu viața. La fel și cuvîntul lor ca agitatori și lectori, adresat colhoznicului, se va bucura de mai multă greutate și autoritate.

Ar fi foarte just ca fiecare pedagog care lucrează la sat să considere că i se adresează și lui următoarele cuvinte din raportul tov. N. S. Hrușciov: „Activiștii de partid și sovietici cu munci de conducere nu trebue să fie neapărat agronomi, dar ei sunt obligați să se orienteze bine în problemele agriculturii. Și acest lucru este accesibil fiecărui activist dacă vrea să devină activist cu adevărat folositor. Cred că o asemenea cerință este absolut justă".

Pe măsura creșterii și întăririi colhozurilor, cresc din ce în ce mai mult cerințele culturale ale populației dela sate. In multe colhozuri, sovhozuri și S.M.T., încă nu este organizată destul de bine munca politică de masă și deservirea social-culturală a colhoznicilor și colhoznicelor, a muncitorilor dela S.M.T. și din sovhozuri. Iată cel mai vast cîmp de activitate pentru pedagogul dela sat. Și organizația de partid a fiecărei școli sătești trebue să îndrepte în această direcție activitatea și cunoștințele colectivului pedagogic.

Caracterul deosebit al condițiilor în care lucrează organizația de partid a școlii sătești mai constă și în faptul că activitatea ei socială este, de regulă, foarte strîns împletită cu activitatea organizației de partid teritoriale și a celei colhoznice. Experiența ne arată, după cum se poate vedea din practica aceleiași școli din Zavialovsc, că, cu cît este mai strînsă colaborarea între aceste trei forțe, cu atît mai mari sunt rezultatele în activitatea instructiv-educativă a școlii, în realizarea învățămîntului general, în munca cu părinții, în organizarea agitației, a propagandei și a deservirii culturale la sate.

In ultimul timp, comitetele de partid regionale și raionale creează tot mai multe organizații de partid noi în școlile dela sate. Aceasta contribue la unirea tot mai puternică a forțelor pedagogilor comuniști, la mărirea influenței lor asupra întregului mers al instrucției și educației tineretului studios, la creșterea rolului lor în viața socială a satului.

Cu cît va fi mai concretă îndrumarea acestor organizații de bază ale partidului, cu cît se va studia mai cu atenție experiența lor, cu atît ele vor deveni într'o măsură din ce în ce mai mare organizatori activi ai colectivelor cadrelor didactice dela sate în lupta lor energică pentru îndeplinirea cu succes a Hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., pentru apropierea școlii sătești de viață.

(Articol de fond din ziarul „Ucitelscaia Gazeta" nr. 95)

Intr'o bibliotecă sătească

In fiecare seară, ferestrele bibliotecii colhozului „Poruncile lui Ilici" din raionul Cuntevo, regiunea Moscova, sunt luminate pînă tîrziu. Aici vin colhoznicii și intelectualii din sat care-și petrec timpul liber citind cărți, ziare și reviste, ascultînd o discuție sau o prelegere interesantă.

Biblioteca este condusă de învățătoarea A. P. Sapojnicova. Ea a creat pe lîngă bibliotecă un activ harnic. Ea însăși desfășoară o muncă intensă cu cititorii. Primind cartea citită, A. P. Sapojnicova va întreba neapărat dacă cititorului i-a plăcut opera, ce păreri are despre ea etc.

In fișa mulțătoarei A. Sedova, alături de onorele scriitorilor Babaevschi, Pavlenco, Pervențev, Panova se pot vedea și broșuri cu teme agricole: „Mulsul vacilor", „Ingrășarea vitelor cornute" etc.

Biblioteca acordă multă atenție școlarilor, organizînd pentru ei discuții, seri literare etc. Cu ajutorul șefei bibliotecii, învățătoarea A. P. Sapojnicova, cartea pătrunde adînc în viața de toate zilele a colhoznicilor.

Ce experiențe putem organiza la tema „Energia, transformarea și conservarea ei"

Experiențele care se efectuează în clasă, la lecții și în laborator, în cadrul lucrărilor practice de fizică, sub conducerea profesorului, îi inițiază pe elevi în cunoașterea fenomenelor și a legilor pe baza cărora se desfășoară aceste fenomene, în cunoașterea diferitelor forme de mișcare a materiei, îi ajută să aplice în practică cele învățate.

In desfășurarea experiențelor este bine să se parcurgă, în general, următoarele etape: să se cerceteze mai întîi cum se produce fenomenul; să se determine factorii care îl condiționează și, cu ajutorul acestor determinări, să se stabilească legile pe baza cărora se desfășoară; să se discute cu elevii de ce se produce fenomenul în felul acesta, adică să se interpreteze rezultatele.

Experiențele organizate la tema „Energia, transformarea și conservarea ei" au o mare însemnătate, deoarece cu ajutorul lor profesorul îi poate conduce pe elevi nu numai la înțelegerea aspectelor exterioare ale fenomenelor, ci și la înțelegerea proceselor care au loc în interiorul lucrurilor și fenomenelor, la înțelegerea unor probleme mai dificile.

Pentru a cunoaște bine problema energiei, transformării și conservării ei este necesar ca elevii să știe mai întîi că materia în mișcare se prezintă sub două aspecte: **substanța**, adică materialul din care sunt formate corpurile din jurul nostru și **radiațiunile**, numite obișnuit în fizică, **lumină**, care sunt o formă a materiei în mișcare. Elevii trebue să înțeleagă bine faptul că între corpuri există un necontenit schimb de radiații. Corpurile mai calde emit radiații calorice. Dela soare vin radiații luminoase, calorice și ultraviolete, substanțele radioactive emit radiațiuni gama etc. Materia, ca substanță ori lumină, este în necontenită mișcare și are inerție, adică se opune la orice schimbare a stării ei de mișcare.

Putem să dovedim elevilor legătura indisolubilă dintre materie și mișcare arătîndu-le mișcarea browniană: cîteva firișoare de carmin, agitate în apă, dau o suspensie în care se găsesc suficiente granule coloidale, care pot fi observate la microscop în starea lor de agitație dezordonată.

Elevii trebue să înțeleagă, deasemenea, care este latura cantitativă a mișcării și a inerției materiei, să știe că acestora le corespund două mărimi fundamentale: **energia**, care măsoară mișcarea materiei și **masa**, care măsoară inerția materiei. Folosind datele fizicii moderne, profesorul trebue să le arate elevilor că masa și energia sunt legate între ele prin relația $W = m.c^2$ care reflectă unitatea indisolubilă dintre materie și mișcare, arată legătura reciprocă ce există între energie și masă, ca măsuri ale mișcării și inerției materiei, în cursul prefacerilor ei nesfîrșite. Trebue să li se spună elevilor că în interiorul soarelui și al stelelor, de pildă, substanța se poate transforma parțial în radiații, după cum, în anumite condiții, radiațiile se pot transforma în substanță, ambele fiind forme de manifestare ale materiei în mișcare. In această privință, se poate folosi lucrarea fizicianului sovietic Vavilov, „Ochiul și soarele" și „Fizica" de Bacinschi și S. M. Iliașenco. Pe baza acestor cunoștințe, profesorul poate conduce pe elevi la cunoașterea legii conservării masei și a legii conservării energiei.

Pentru a ajuta elevii să înțeleagă felul cum se transformă și se transmite energia dela un corp la altul putem să folosim două procedee: 1) procedeul proiectilului, adică trimiterea unui corp în mișcare, care duce cu sine o cantitate de energie cinetică; 2) transmiterea energiei prin unde, ca energie sonoră, luminoasă etc.

Cu ajutorul a două pendule, de lungime egală, le arătăm elevilor cum se transmite energia dela un pendul la altul, prin rezonanță. Se face ca un pendul să oscileze. Elevii sunt îndemnați să observe că energia se transmite la celălalt pendul și apoi invers. Transmiterea se face cu atît mai ușor, cu cît legătura dintre ele este mai strînsă. Pentru aceasta, pendulele se leagă între ele cu un fir de care se suspendă o greutate. La fel se poate transmite energia sonoră dela un diapazon la altul, dacă sunt în rezonanță. Se lovește unul din diapazoane cu un ciocănel și apoi se ridică cu mîna de pe masă. Celălalt diapazon începe să vibreze.

O atenție deosebită trebue să acorde profesorii de fizică lămuririi elevilor asupra folosirii în tehnică a formelor de energie.

Putem ajuta elevii să-și formeze noțiunea de energie potențială și cinetică pe baza unor experiențe variate. In „Metodica predării fizicii", volumul întîi, pag. 253-254, se recomandă experiențele cu un cărucior pus în mișcare de o greutate în cădere și cu un cărucior mobil cu o greutate P, care alunecă pe un plan înclinat și ridică o greutate Q, mai mare decît greutatea căruciorului împreună cu greutatea P. Cele două feluri de energii se transformă una în alta. Pendulul este, însă, un mijloc și mai simplu pentru a dovedi această transformare. Se scoate pendulul din starea de echilibru. Ajungînd la o înălțime oarecare, în punctul B, pendulul are o energie potențială, care se transformă în energie cinetică prin mișcarea lui către poziția de echilibru A, apoi se transformă în energie potențială în punctul B1, la care a ajuns. Mișcarea pendulului este în același timp și o pendulare a energiei dela forma cinetică, la cea potențială și reciproc. Această mișcare s'ar produce continuu, dacă energia nu s'ar consuma pentru învingerea rezistenței aerului și a frecării în punctul de suspensie.

Pendulul lui Galileu dovedește transformarea cantitativă a acestor forme de energie și ilustrează deci legea conservării și transformării energiei mecanice. Putem să lămurim elevilor această problemă în felul următor: ținem pendulul în poziția B, înfigem un cui pe verticala dusă în punctul de suspensie în C și lăsăm pendulul să oscileze. Ajungînd în A, ața este oprită în C, iar pendulul oscilează mai departe, ca și cum ar avea lungimea CA și deci urmează traectoria AB, ridicîndu-se pînă în punctul D, pe aceeași orizontală cu BB1, ceeace dovedește că în B pendulul are aceeași energie potențială ca în B1.

Este necesar ca această experiență, ca și toate experiențele, de altfel, să fie cît mai vizibilă pentru întreaga clasă. In acest scop, se poate folosi un paravan alb, pe care se notează dinainte punctele B, A, B1, C și D.

Transformarea cantitativă a energiei cinetice în cea potențială și invers se poate demonstra și cu ajutorul pendulului lui Maxwell. Acest pendul constă dintr'un disc de lemn sau metal cu o axă pe care se înfășoară firele de suspensie. Lăsîndu-l liber, discul coboară desfăcîndu-se de pe ață, iar energia lui potențială se transformă în energie cinetică. Ajuns în partea cea mai de jos, energia cinetică se retransformă în energie potențială, discul înfășurîndu-și axa cu ață în sens invers și urcîndu-se la aceeași înălțime, ca la început. Această transformare de energie cinetică în potențială este cantitativă, în acord cu legea conservării și transformării energiei. Practic, discul pendulului lui Maxwell nu se urcă la aceeași înălțime, din cauza rezistențelor ce se opun mișcării pendulului. Deci energia lui se va consuma treptat pentru a învinge rezistențele, iar pendulul va înceta după un timp mișcarea.

Dar formele de energie mecanică nu se transformă numai între ele, ci și în alte forme de energie, de exemplu, în energie calorică. Atît în cadrul lecției, cît și cu ajutorul manualului, elevii își pot însuși bogate cunoștințe în legătură cu energia calorică. In primul rînd, ei trebue să știe cu privire la căldură că aceasta se naște din mișcarea moleculară, iar pentru ca mișcarea moleculelor să se manifeste sub formă de căldură, trebue să existe mai întîi mișcarea unei mari mulțimi de molecule (miliarde și miliarde) și mișcarea să fie dezordonată, adică să nu aibe direcții privilegiate, (ceeace nu înseamnează că această mișcare nu se supune legilor mecanicii).

Trebue să li se arate elevilor, deasemenea, că energia mecanică se transformă integral în energie calorică, dar că energia calorică nu se transformă în întregime în energie mecanică. Randamentul mașinilor termice variază între 15% și 34%; se risipește deci o mare cantitate de energie calorică. Joule a determinat echivalentul mecanic al caloriei. $J = W/Q$, iar Lenz a făcut prima măsurătoare a echivalentului dintre energia calorică și cea electrică.

Elevii trebue să cunoască bine echivalența care există între toate formele de energie, să știe că energia se transformă dintr'o formă în alta în cantități echivalente. Pentru a le demonstra elevilor, cît mai pe înțelesul lor, transformarea cantitativă a energiei electrice în cea calorică, putem organiza cu ei următoarea experiență: se introduce un bec într'un calorimetru și se măsoară temperatura la început și la sfîrșit (după ce becul a fost aprins vreo două pînă la trei minute). Se calculează energia dată de bec în $W = P.t$ (P este puterea becului, iar t este timpul în secunde cît a luminat becul în calorimetru), precum și căldura Q primită de calorimetru. Se face raportul $1/J = Q/W$ și se găsește aproximativ 0,24, echivalentul termic al energiei electrice din legea Joule-Lenz. $Q = 0{,}24.\ U.I.t.$ Făcînd această experiență, le dăm elevilor posibilitatea să observe că putem lucra fără voltmetru și ampermetru, cu condiția să cunoaștem puterea becului, care deobicei este notată pe el.

Cu ajutorul experiențelor putem face cunoscută elevilor, deasemenea, energia electrică. Ea provine din energia cinetică a electronilor care se deplasează dealungul circuitului electric. Această energie pune în mișcare electromotoarele, deci se transformă în energie mecanică și tot ea se transformă în căldură, cum am văzut mai sus. La rîndul ei, căldura se poate transforma în energie electrică. Acest lucru se poate arăta elevilor, în mod experimental, cu ajutorul cuplului termoelectric. Se iau două sîrme mai groase (dacă sunt subțiri se pun în două sau în trei), una de cupru și alta de constantan sau nichelină. La unul din capete se răsucesc strîns una de alta, iar la celălalt capăt al fiecăreia se leagă la cîte o bornă a unui galvanometru. Incălzindu-se locul unde au fost răsucite cele două capete, acul galvanometrului deviază. Acest lucru arată că energia calorică a crescut energia de agitație a electronilor liberi din cele două metale, ceeace a făcut ca electronii din constantan să treacă în cupru, adică să se producă mișcarea electronilor prin circuit. Energia calorică dată la sudură se transformă în energie electrică.

Pentru ca experiențele descrise mai sus să-și atingă scopul, ele trebue să fie legate organic de cunoștințele predate, de realizările tehnicii noastre și ale tehnicii contemporane, în general, cu deosebire de marile succese ale tehnicii sovietice, cea mai înaintată tehnică din lume.

conf. univ. NICOLAE ȘTEFĂNESCU
prof. TRAIAN POPESCU

Pentru o justă parcurgere a materiei de învățămînt

Folosind experiența sovietică, învățătoarele și profesoarele școlii noastre dau o atenție deosebită planificării calendaristice, prevăzînd o dozare justă a materiei. Discutarea planificării calendaristice pe pătrarele I și II în consfătuirile raionale din septembrie a constituit un real sprijin pentru cadrele didactice din școala noastră, care și-au întocmit planurile calendaristice potrivit îndrumărilor primite.

Urmărind felul cum s'a îndeplinit planificarea calendaristică la centrul nostru școlar, am putut constata că o serie de cadre didactice s'au orientat just. Ele nu au parcurs mecanic materia, ci au ținut seama de unele greutăți pe care le-au întîmpinat în clasă.

Astfel, tovarășa Artin Teodora, învățătoare la clasa IV-a, constatînd că elevele ei au unele dificultăți în deslegarea problemelor la aritmetică, s'a hotărît să lucreze cu elevele mai multe exerciții și probleme decît își planificase.

Deasemenea, în predarea geografiei la clasa V-a, planificarea capitolelor „Plan—hărți" și „Soare—mișcările pămîntului" a suferit unele modificări, ca de exemplu schimbarea unor teme ce permiteau o înțelegere mai justă a conținutului lecțiilor. Tot astfel, simțind nevoia să insiste mai mult la capitolul „Lumea animală și vegetală din oceane și mări", tovarășa Zotescu Elena, profesoară de geografie la clasele a V-a A și B a rămas în urmă cu o lecție față de planificarea propusă.

La limba romînă, materia planificată a fost parcursă, în general, în întregime. Numai la clasele a VIII-a, planificarea nu a fost realizată, deoarece lipsa manualelor cere tovarășelor profesoare să depună un efort permanent pentru a ajuta elevele să ia notițe cît mai bune.

La clasele a XI-a C și a XI-a D, tov. profesoară El. Istratescu ținînd seama de nivelul pregătirii elevelor sale și-a modificat planificarea, pentru a adînci mai mult capitolele referitoare la literatura sovietică.

Pentru adîncirea cunoștințelor de gramatică, tovarășa profesoară El. Dărmănescu a prevăzut în planul calendaristic al clasei a IX-a B, la sfîrșitul capitolului „Atributul", un grafic sintactic al atributului, stăruind asupra efectelor stilistice în operele scriitorilor.

O importanță deosebită o acordă cadrele didactice în îndeplinirea planificării calendaristice problemei recapitulării la încheierea fiecărui capitol și înaintea fiecărei lucrări de control pe pătrar. De exemplu, tovarășa profesoară Aurelia Dabija, care predă la clasa a X-a E., pe baza întrebărilor recapitulative, a ajutat elevele să înțeleagă locul operei lui Mihail Sadoveanu în istoria literaturii noastre. Uneori, cînd este necesar pentru consolidarea cunoștințelor elevelor, cadrele didactice țin lecții de recapitulare chiar dacă acestea n'au fost prevăzute în plan. Așa a procedat tovarășa profesoară R. Salzberg la clasa a VIII-a, organizînd o lecție de recapitulare cu tema „Ideile progresiste ale cronicarilor din sec. XVIII-lea și ale reprezentanților „Școlii ardelene".

La fizică și la chimie s'a respectat, în general, planificarea. Pentru a preîntîmpina unele greutăți din cauza materialului bogat, experiențele la chimie în clasa IX-a se fac pe grupe de lecții ce tratează aceeași temă.

Dacă majoritatea pedagogilor din colectivul nostru a știut să folosească just planificarea calendaristică, sunt însă în școală și unele cadre didactice care n'au dat atenție acestei probleme și au alcătuit planuri formale. De exemplu, tovarășa Severin Margareta care predă limba romînă la clasa a VIII-a I și-a alcătuit planificarea fără să prevadă datele lecțiilor. Deasemenea, tovarășa Costică Eufrosina care predă matematica la clasa a VIII-a G a depășit planificarea la geometrie, ceeace a dus la parcurgerea superficială a materiei.

Alcătuirea unei planificări calendaristice juste și respectarea acestei planificări — ținînd bineînțeles seama de condițiile concrete ale clasei — duce la dobîndirea unor cunoștințe temeinice de către eleve și la consolidarea acestor cunoștințe. Deaceea, am urmărit cu toată atenția felul cum este îndeplinit planul de către cadrele didactice din școala noastră. Am considerat aceasta ca o sarcină principală și am trecut-o în planul meu săptămînal.

Pentru o cunoaștere mai adîncă a acestei probleme colaborez îndeaproape cu responsabilii comisiilor metodice pe obiecte ale profesorilor, care au primit ca sarcină să studieze diferite aspecte ale muncii instructiv-educative din școala noastră.

Prin eforturi susținute, colectivul nostru didactic luptă, cu ajutorul unei planificări calendaristice juste, împotriva parcurgerii superficiale a materiei, îmbunătățind astfel pregătirea elevelor.

N. PETRINI
directoarea centrului școlar nr. 2-10-13
din București

In preajma consfătuirilor raionale

Activitatea colectivului pedagogic

Colectivul pedagogic al școlii medii nr. 3 de fete din București se pregătește cu seriozitate pentru consfătuirile raionale ale cadrelor didactice ce vor avea loc în curînd.

Biroul organizației de bază din școală a luat inițiativa organizării unei ședințe a colectivului pedagogic, în care se va analiza munca desfășurată în școală pe primele două pătrare, se va caracteriza experiența bună a pedagogilor și se vor discuta cauzele lipsurilor, astfel încît cadrele didactice să fie pregătite să ridice aceste probleme la consfătuire.

Colectivul școlii va populariza în cadrul consfătuirilor raionale metodele bune folosite în munca de predare la clasa III-a, unde nu este nicio elevă rămasă în urmă la învățătură. Tovarășa Eufrosina Ionescu, care predă la această clasă, a reușit să obțină astfel de rezultate planificîndu-și bine munca, ținînd o strînsă legătură cu părinții, controlînd regulat temele pentru acasă ale elevelor și ajutînd individual, din timp, pe elevele care întîmpinau unele greutăți.

Colectivul pedagogic își propune să arate la consfătuiri cum a organizat activitatea extrașcolară a elevelor. Este interesantă în deosebi, din acest punct de vedere, munca desfășurată de profesoarele de limba romînă la cercul literar al elevelor din clasele X-XI. Deasemenea, colectivul vrea să împărtășească experiența bună a tovarășei diriginte dela clasa a VIII-a B, care, urmînd exemplul diriginților din școlile Uniunii Sovietice, a reușit să organizeze în clasa ei un colectiv de eleve bine închegat și disciplinat, precum și experiența tovarășei profesoare de geografie, care a confecționat cu ajutorul elevelor, prin mijloace proprii, un bogat material didactic. O parte din acest material va fi expus la expoziția ce se va organiza în cadrul consfătuirii raionale.

Socotind consfătuirile drept un mijloc de îmbunătățire a muncii lor, cadrele didactice ale școlii medii nr. 3 de fete vor aduce în discuții nu numai succesele obținute, ci și lipsurile care mai există încă în munca lor. Ele își propun astfel să arate că nu întreg colectivul a dat suficientă atenție disciplinei elevelor și metodelor care trebue folosite pentru obținerea acestei discipline. Unele profesoare, de pildă tovarășa Ema Gherghel, nu au făcut nicio vizită la domiciliul elevelor pe tot pătrarul I, fapt care a atras după sine o serie de lipsuri în comportarea elevelor. Slaba legătură cu familia s'a reflectat și în rezultatele nemulțumitoare obținute la învățătură de aceste eleve. Un alt aspect negativ al muncii desfășurate în școală este acela al neglijării muncii de alfabetizare. Cu toate succesele obținute pînă acum în această muncă de majoritatea cadrelor didactice, mai sunt totuși o serie de tovarășe, de pildă Virginia Petrescu, Adina Popovici, Elena Ionescu și altele care nu dau suficientă atenție acestei probleme.

Pentru a se asigura participarea activă a întregului colectiv la consfătuirea raională, biroul organizației de bază și comuniștii din școală dau o deosebită atenție muncii de pregătire pentru consfătuire.

M. PANAITOPOL

Munca secției de învățămînt

Pentruca lucrările consfătuirii raionale din ianuarie să fie cît mai interesante și la un nivel cît mai ridicat, pentru ca ele să prilejuiască un adevărat schimb de experiență, secția de învățămînt și cabinetul pedagogic din Orașul Stalin au început să organizeze pregătirea lor încă din luna noembrie. Inspectorii și metodiștii se preocupă stăruitor de cunoașterea activității concrete a școlilor și a cadrelor didactice, de studierea experiențelor bune și de analiza cauzelor care au determinat lipsurile ce mai există în munca didactică.

Una dintre problemele centrale ale planului de muncă alcătuit de secția de învățămînt a Orașului Stalin și de cabinetul pedagogic în vederea pregătirii consfătuirilor raionale este cunoașterea activității pe care o duc cadrele didactice pentru înlăturarea rămînerii în urmă la învățătură. Deasemenea, începînd din luna noembrie, cabinetul pedagogic a trecut la urmărirea muncii tinerilor pedagogi. Sub îndrumarea secției de învățămînt, responsabilul cabinetului pedagogic se preocupă îndeaproape de sistematizarea materialului documentar cules în școli de metodiști. In această privință metodiștii au obținut succese importante. Tov. Micu Maria, metodistă pentru clasele I—IV, a studiat experiența tinerei învățătoare Virginia Birț, care folosește metode bune în predarea citit-scrisului. Tov. Hamzea, metodist pentru limba romînă, a urmărit activitatea tovarășei Mariana Tăcutu, dela școala nr. 1, care aplică metode juste de predare a gramaticii limbii romîne la clasele V—VII.

După primele vizite ale metodiștilor în școli, secția de învățămînt a analizat, împreună cu cabinetul pedagogic, rezultatele, și a stabilit că, pentru a se putea studia temeinic experiențele bune, este necesar ca metodiștii să urmărească timp mai îndelungat activitatea unor anumiți învățători și profesori. In această perioadă inspectorii dela secția de învățămînt, împreună cu metodiștii, asistă cu regularitate la lecțiile celor mai bune cadre didactice, a căror experiență va fi popularizată în cadrul consfătuirilor.

Cabinetul pedagogic analizează săptămînal, în ședințe scurte, rezultatele muncii desfășurate în școli. Secția de învățămînt și-a propus ca pînă la data de 25 decembrie să fie adunat întreg materialul necesar pentru consfătuiri, urmînd ca în acest scop metodiștii să întocmească referate pe specialități.

Pe baza acestor materiale, secția de învățămînt va lua măsuri în vederea generalizării experiențelor bune în toate școlile raionului.

Un instructaj pentru inspectori

De curînd, la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice al Ministerului Invățămîntului a avut loc un instructaj pentru inspectorii raionali. La acest instructaj au participat 88 de inspectori din diferite regiuni ale țării. Ei au ascultat o serie de lecții care au avut drept scop să-i înarmeze cu o orientare justă în privința sarcinilor ce revin școlii în lumina Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august a.c. și a rolului pe care îl au inspectorii raionali în lupta pentru ridicarea nivelului predării, pentru înlăturarea manifestărilor antiștiințifice din activitatea instructiv-educativă.

Astfel inspectorii au ascultat lecțiile: „Sarcinile școlii noastre în lumina Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953"; „Invățătura marxist-leninistă despre rolul conducător al educației comuniste în formarea tinerei generații"; „Studierea, generalizarea și popularizarea celei mai bune experiențe de către inspector". Deasemenea, s'au ținut o serie de lecții privitoare la principalele probleme ce trebuie să stea în centrul atenției secției raionale de învățămînt. Printre acestea se numără lecțiile: „Munca secției de învățămînt raionale în legătură cu organizarea școlilor și cu organizarea muncii în școală"; „Munca secției de învățămînt raionale în legătură cu asigurarea bazei materiale a școlilor"; „Indrumarea și controlul procesului instructiv-educativ de către inspector"; „Munca secției de învățămînt raionale în legătură cu problemele de cadre".

Inspectorii au avut posibilitatea de a face în cadrul instructajului un larg schimb de experiență, prin discutarea planurilor de activitate ale unei secții de învățămînt raionale și a planului de muncă al inspectorului raional prin discutarea unor procese verbale de inspecție etc.

Discuțiile purtate în cadrul instructajului au scos în evidență rezultatele bune pe care le-au obținut inspectorii în munca lor prin folosirea creatoare a experienței înaintate a școlii sovietice și în special a experienței concretizate în culegerea: „Probleme în legătură cu efectuarea inspecției în școli" apărută sub redacția lui A. N. Volcovschi.

Discuțiile pe marginea lecțiilor au arătat că, pentru a-și duce bine la îndeplinire multiplele sarcini, secția de învățămînt raională trebue să se sprijine mai mult pe directorii de școli (să pregătească amănunțit consfătuirile pe care le organizează cu ei, să controleze îndeplinirea sarcinilor trasate etc.) și să atragă în munca sa colective largi de profesori care să ajute în studierea diferitelor probleme de metodică și în generalizarea experienței bune. Deasemenea, secțiile de învățămînt vor trebui să antreneze mai mult în rezolvarea problemelor materiale ale școlilor, ca și în acțiunea de alfabetizare pe toți factorii locali interesați în buna desfășurare a învățămîntului.

O condiție însemnată pentru ridicarea nivelului muncii școlilor este, așa cum s'a subliniat în cursul instructajului, întărirea legăturilor secției de învățămînt cu masa cadrelor didactice, rezolvarea justă a cererilor lor, grija pentru îmbunătățirea nivelului lor de viață.

Să asigurăm o bună desfășurare a colocviilor și a examenelor semestriale

De curînd instituțiile noastre de învățămînt superior au intrat în perioada colocviilor și a pregătirii examenelor semestriale — etapă deosebit de însemnată a procesului de învățămînt.

Colocviile și examenele semestriale din anul școlar 1952—1953, ca și sesiunea de examene din vara acestui an, au arătat o creștere simțitoare a disciplinei studenților, a numărului celor prezentați și a calificativelor bune obținute la examene. Cadrele didactice, muncind sub îndrumarea organizațiilor de partid, au dat un sprijin din ce în ce mai susținut studenților în pregătirea pentru colocvii și examene, preocupîndu-se de ajutorarea celor rămași în urmă la învățătură. La Facultatea de Chimie a Universității „C. I. Parhon" din București, de exemplu, majoritatea studenților s'a prezentat la sesiunea de examene din iunie 1953, obținînd calificative bune. Aceste rezultate se datoresc faptului că decanatul, în colaborare cu catedrele, a mobilizat cadrele didactice în vederea ajutorării studenților. Astfel, la catedrele de Chimie anorganică și de Chimie organică s'au ținut în preajma examenelor lecții de sinteză și seminarii recapitulative, s'au organizat consultații etc. Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" din București a litografiat un material de îndrumare care prevedea măsurile concrete ce trebuia luate pentru buna pregătire și desfășurare a examenelor. O deosebită atenție pentru ajutorarea studenților în perioada examenelor s'a manifestat la Institutul Pedagogic de 2 ani din Timișoara, care a organizat consultații chiar la căminele studenților.

Controlul permanent efectuat de către conducerile universităților și institutelor, munca organizațiilor U.T.M. și a organizațiilor sindicale, sub îndrumarea organizațiilor de partid, au contribuit mult la asigurarea unui nivel ridicat al desfășurării examenelor.

Colocviile din decembrie a.c. și sesiunea de examene din ianuarie 1954, vor trebui să însemne un pas înainte în dezvoltarea învățămîntului nostru superior. Ele trebue să oglindească îmbunătățirea măsurilor de organizare, o creștere simțitoare a nivelului științific al răspunsurilor studenților. In acelaș timp ele trebue să însemne un prilej de mobilizare a tuturor cadrelor didactice și a studenților în lupta continuă pentru lichidarea lipsurilor și greșelilor care mai persistă încă în munca lor.

Este necesar, în primul rînd, să se acorde o mai mare atenție bunei organizări a colocviilor.

Deși în regulamentul de desfășurare a colocviilor și examenelor, precum și în instrucțiunile care au fost date ulterior de către Ministerul Invățămîntului cu privire la aceste probleme s'a arătat că între colocvii și examene există deosebiri importante, de care trebue să se țină seama, problema colocviilor a rămas încă confuză pentru unele cadre didactice. Confuzia provine în primul rînd din neînțelegerea clară și precisă a obiectivului colocviului, a rolului său în procesul de învățămînt. In consecință, nici metodele folosite de unele cadre didactice în această direcție nu au fost totdeauna corespunzătoare, fapt care a determinat trimiterea unor noi instrucțiuni din partea Ministerului Invățămîntului, în scopul îmbunătățirii desfășurării colocviilor și examenelor din acest an școlar. In aceste instrucțiuni se subliniază că „colocviile constitue un mijloc de control și o apreciere a activității individuale depuse de studenți în timpul semestrului (la lucrările de laborator, lucrările practice, clinici etc.).

Asistentul care ține colocviul trebue să ia în considerație felul în care studenții și-au îndeplinit lucrările practice și de laborator, cum s'au prezentat la clinici, cum au răspuns la seminarii, care a fost rezultatul lucrărilor de control, care este nivelul caietelor de lucrări și al conspectelor.

Deasemenea, instrucțiunile atrag atenția asupra faptului că, în general, „colocviul nu exclude o discuție cu studenții, însă limitează materialul teoretic numai la cel strict necesar fundamentării lucrărilor executate și deprinderii de a se orienta și aplica teoria pentru rezolvarea principalelor probleme practice". Privit astfel, rolul colocviului este clar deosebit de acela al examenului, care constitue criteriul cel mai important de apreciere a cunoștințelor studenților.

In unele instituții de învățămînt superior s'au constatat în anul trecut serioase lipsuri în privința organizării colocviilor. Astfel, la Universitatea „C. I. Parhon" din București, unele colocvii au constat dintr'o discuție generală cu toți studenții grupei respective, timp de o oră și jumătate-două ore după care li s'a atribuit tuturor calificativul de promovat. La alte facultăți, unele cadre didactice au limitat colocviul la o simplă trecere în revistă a materialului ce reflectă activitatea individuală a studenților (frecvența, conspecte, lucrări de control, lucrări practice și de laborator etc.), fără a discuta cu studenții asupra lucrărilor efectuate, fără a verifica dacă știu să mînuiască aparatele, în ce măsură și-au însușit metodica efectuării lucrărilor etc. In unele locuri a fost cu totul neglijat materialul ce reflectă activitatea individuală a studenților, cadrele didactice preocupîndu-se exclusiv de probleme teoretice predate la curs și încercînd chiar să verifice și să aprecieze cunoștințele studenților cu calificative. Astfel, pe lîngă sesiunea obișnuită de examene, a mai apărut o sesiune de examene-colocvii, studenții fiind puși în situația de a pregăti de două ori acelaș material și de a se prezenta istoviți la examene.

La unele examene din anul trecut s'au observat și o serie de metode greșite și lipsuri în examinare. Astfel, la examenul de Istoria Economiei Naționale dela I.S.E.P. din București, biletul conține, contrar indicațiilor Ministerului, numai o singură problemă, iar la Institutul Pedagogic din Timișoara, la examenul de geometrie analitică, studenții au fost obligați să-și aleagă cîte două bilete: primul conținînd două subiecte teoretice, iar al doilea un singur subiect, privind o problemă numerică. Acest mod de alcătuire a biletelor, are neajunsul că cele trei subiecte ce revin unui student nu prezintă o unitate și nu se pot echilibra just.

Există încă lipsuri serioase și în ceeace privește aprecierea cunoștințelor studenților. De pildă, unii examinatori consideră că trebue să se țină seama nu numai de răspunsul dat la examen, ci și de întreaga activitate a studentului respectiv în timpul anului școlar, de conspectele lui, calificativul dat la examen alcătuind astfel o medie a acestora. Această părere este cu totul greșită. Calificativul trebue să oglindească în mod fidel nivelul de pregătire a studentului, măsura în care el cunoaște materialul predat și îl poate folosi în diferite aplicații practice sau în interpretarea diferitelor probleme.

In unele instituții de învățămînt superior, conducerile n'au acordat în anul trecut importanța cuvenită bunei organizări a desfășurării sesiunii de examene. Deaceea au și fost cazuri de schimbare a orariului examenelor dela o zi la alta, cum s'a întîmplat, de exemplu, la Institutul de Teatru din București.

Invățînd din practica școlilor superioare sovietice, folosind experiența cîștigată pînă acum, ținînd seama totodată de îndrumările date de Ministerul Invățămîntului, cadrele didactice din învățămîntul superior trebue să ia toate măsurile necesare pentruca în acest an universitar colocviile și examenele să înregistreze succese și mai importante pe drumul pregătirii cadrelor cu o înaltă calificare necesare construirii socialismului în patria noastră.

E. CIMPEANU

Practica pedagogică continuă a studenților

De cîteva săptămîni, studenții anului IV dela Facultatea de pedagogie a Universității „C. I. Parhon" din București desfășoară practica pedagogică continuă. Folosind experiența înaintată a institutelor pedagogice din Uniunea Sovietică, Facultatea de Pedagogie a organizat această activitate în așa fel, încît fiecare student să aibă prilejul să țină cîteva lecții de probă la pedagogie, cîteva la istoria pedagogiei și la psihologie, să conducă orele educative și să joace un rol activ în desfășurarea celor mai variate activități educative din școală precum și să îndrumeze activitatea practică a elevilor școlilor pedagogice.

Una din școlile la care au fost repartizați studenții anului IV este școala pedagogică de fete nr. 2. Conștienți de faptul că primesc un ajutor valoros din partea cadrelor didactice ale școlii, studenții se străduesc să ajute, la rândul lor, școala, prin calitatea lecțiilor pe care le predau, precum și prin contribuția pe care o aduc în desfășurarea activității extrașcolare. La unele clase, de pildă, studenții au organizat vizionarea în colectiv, de către eleve, a unor filme, după care au urmat discuții. Unii studenți pregătesc ședințe ale cercurilor de elevi din școală alții muncesc pentru îmbogățirea cabinetului pedagogic al școlii etc.

In cadrul practicii pedagogice continue, fiecare student urmărește cum se realizează în practică o serie de probleme pe care în anii anteriori le-au studiat din punct de vedere teoretic. Astfel, studenta Marica Maria strînge observații în legătură cu metodele de a trezi interesul elevilor la lecțiile de pedagogie, studenta Ioanid Elena strînge observații în legătură cu educarea disciplinei în cadrul procesului de învățămînt, iar studenta Totoianu Constanța se interesează de studiul individual al elevilor. Aceste observații constitue materialul concret pe baza căruia studenții vor redacta o serie de lucrări cu caracter științific.

Conducătorii practicii pedagogice a studenților din anul IV, muncind în mod organizat, au obținut o serie de succese, concretizate mai ales în creșterea serioasă a nivelului profesional al unui mare număr de studenți. Astfel, mulți dintre studenții anului IV au condus cu pricepere orele educative la clasele la care au fost repartizați. Alcătuind, împreună cu diriginții claselor, tematica orelor educative, responsabilii grupelor de studenți au prevăzut pentru perioada premergătoare alegerilor de deputați în sfaturile populare cîte o oră educativă cu caracter festiv, închinată acestui eveniment. Această preocupare era cu atît mai necesară, cu cît multe eleve dela clasele la care se face practică votează în acest an pentru prima oară. In general, orele educative dedicate alegerilor din 20 decembrie au fost pregătite de studenți cu multă grijă. Scopul urmărit a fost de a face să crească și mai mult dragostea elevelor pentru regimul nostru democrat-popular, de a le face să înțeleagă deosebirea profundă dintre felul nostru de viață și cel din țările capitaliste sau din trecutul țării noastre și de a le stimula să participe activ, după posibilitățile lor, la campania electorală.

Conținutul acestor ore educative a fost deosebit de variat. Elevele au alcătuit referate despre importanța alegerilor din 20 decembrie, subliniind deosebirea esențială dintre situația de astăzi a învățătorilor din țara noastră și situația lor din trecut. Elevele care vor vota pentru prima dată și-au împărtășit cu căldură emoția de care sunt cuprinse și sentimentul de răspundere pe care-l simt cu prilejul acestui eveniment important din viața lor.

La anul IV B al școlii pedagogice nr. 2 s'a citit un fragment deosebit de semnificativ din lucrarea lui I. L. Caragiale „1907, din Primăvară pînă în Toamnă". La anul III B al aceleiași școli discuțiile au fost stimulate de faptul că elevele văzuseră filmul „Nepoții Gornistului".

In discuțiile duse, elevele și-au luat angajamente concrete cu privire la sporirea eforturilor lor la învățătură și la întărirea disciplinei, cu privire la pavoazarea școlii, la îmbunătățirea activității gazetei de perete, la organizarea unei serbări pe școală. Discuțiile au avut darul să dezvolte dragostea elevelor pentru minunata profesiune de învățătoare pentru care se pregătesc.

Succese asemănătoare au obținut studenții și în desfășurarea lecțiilor. Cîteva scrisori venite la redacția noastră oglindesc grija și emoțiile cu care acești viitori pedagogi au pregătit primele lor lecții, ajutorul pe care l-au primit și învățăturile pe care le-au tras din analiza fiecărei lecții predate.

Iată, de pildă, cum își începe scrisoarea studenta Emilia Pop: „Prima lecție a însemnat un pas mare, plin de emoții, care mi-a dat mult de gîndit și care m'a preocupat serios. Am ținut la anul III lecția cu tema: „Caracterul istoric și de clasă al moralei". In pregătirea lecției și în alcătuirea planului am fost îndeaproape ajutată de catedra de pedagogie. Am primit consultații, în cadrul cărora mi s'a indicat ce volum de cunoștințe trebue să transmit elevelor, ce metode și ce procedee de predare să folosesc, cum să-mi întocmesc planul. După predarea acestei lecții mi-am dat seama mai bine cum, printr'o atitudine apropiată, înțelegătoare, prin folosirea justă a metodei conversației, putem trezi atenția elevilor, îi putem ajuta să-și însușească materia în mod conștient".

Munca desfășurată de studenți în cadrul practicii pedagogice este o muncă organizată. Fiecare student știe ce are de făcut în fiecare zi. Toți și-au întocmit planuri de muncă cu sarcini precise pe zile și ore. Vorbind despre planul său de muncă, studenta Șeich N. de exemplu, scrie: „In urma instructajului făcut de către tovarășul conducător al practicii, pe baza sarcinilor ce mi-au fost trasate, mi-am alcătuit planul de muncă individual, în care mi-am împărțit din punct de vedere calendaristic întreaga muncă instructiv educativă ce trebuia realizată în cursul celor 6 săptămîni de practică continuă. Planul meu de muncă individual este împărțit pe săptămîni, ore și zile, arătînd activitățile la care voi participa în ziua respectivă".

Alți studenți, ca tovarășa Natalia Sandu, vorbesc despre seriozitatea cu care și-au pregătit lecțiile de probă, despre ajutorul susținut pe care l-au primit pentruca aceste lecții să se desfășoare la un nivel ridicat.

Toate aceste scrisori arată rolul deosebit de important al practicii continue în pregătirea profesională a viitorilor profesori de pedagogie, arată ajutorul deosebit de însemnat pe care îl primesc facultățile și institutele de învățămînt superior prin aplicarea bogatei experiențe a instituțiilor de învățămînt superior din Uniunea Sovietică.

Cum se votează

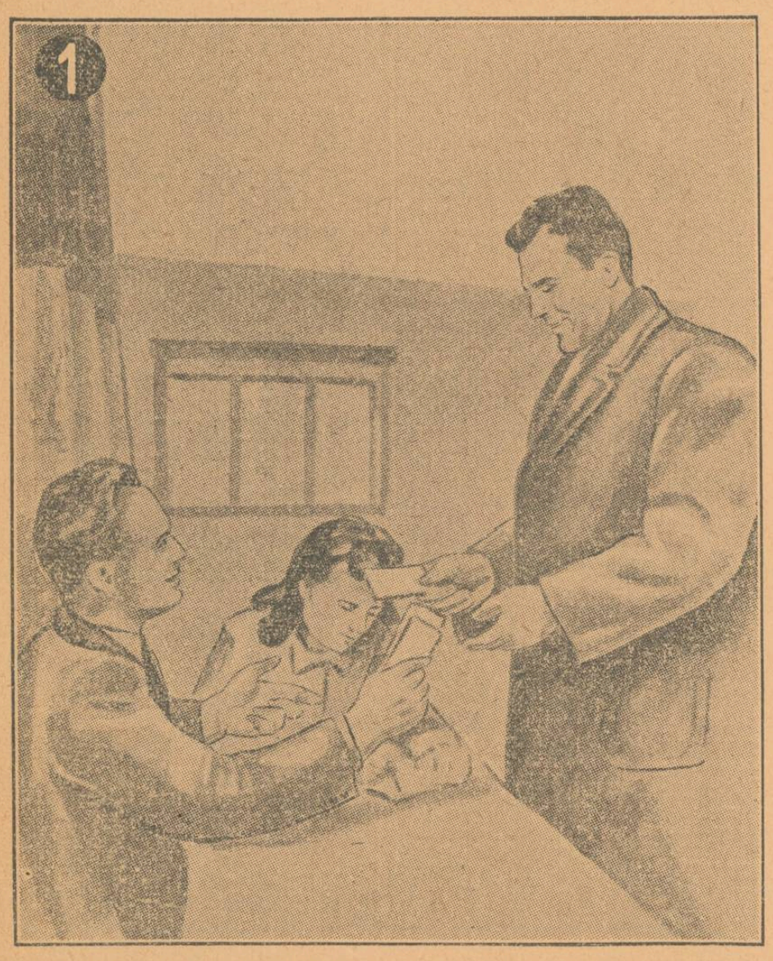

Alegătorul se legitimează în fața comisiei secției de votare cu buletinul de identitate sau altă dovadă prin care i se poate stabili identitatea. După ce se constată că este trecut în lista de alegători, el primește buletinele de vot.

Alegătorul intră cu buletinele de vot într'una din cabinele libere.

Pentru a vota candidatul F.D.P., alegătorul lasă neatins numele acestuia, care se găsește înscris în fiecare buletin de vot. Apoi împăturește în patru buletinele, unul cîte unul, cu ștampila de control în afară.

Pentru orașul București

Alegătorii din orașul București vor primi două buletine de vot și anume:

a) Un buletin de vot cu dunga roșie pentru alegerea deputaților în sfatul popular al orașului București.

b) Un buletin de vot cu dunga galbenă pentru alegerea deputaților în sfatul popular al raionului de oraș.

Alegătorii din comunele subordonate raioanelor orașului București primesc în plus un buletin de vot cu dunga albastră pentru alegerea deputaților în sfatul popular comunal.

Pentru orașele de subordonare regională

Alegătorii din orașele de subordonare regională (reședințele de regiuni și orașele Piatra Neamț, Satu Mare, Turda, Turnu Severin, Brăila, Hunedoara, Mediaș, Sibiu, Reșița, Lugoj) vor primi două buletine de vot și anume:

a) Un buletin de vot cu dunga roșie pentru alegerea deputaților în sfatul popular al regiunii.

b) Un buletin de vot cu dunga galbenă pentru alegerea deputaților în sfatul popular al orașului.

Pentru toate celelalte orașe cît și pentru comune

Alegătorii din comune și orașele de subordonare raională vor primi trei buletine de vot și anume:

a) Un buletin de vot cu dunga roșie pentru alegerea deputaților în sfatul popular al regiunii.

b) Un buletin de vot cu dunga galbenă pentru alegerea deputaților în sfatul popular al raionului.

c) Un buletin de vot cu dunga albastră pentru alegerea deputaților în sfatul popular al comunei (sau al orașului de subordonare raională).

Alegătorul introduce în urnă buletinele de vot împăturite.

Alegerea noilor organe sindicale, mijloc de îmbunătățire a activității organelor sindicale din învățămînt

La Institutul Politehnic din București a avut loc zilele acestea conferința pentru alegerea noului comitet sindical de institut. In prima parte a ședinței, tovarășul Rulea, președinte al Comitetului Sindical de institut, a prezentat în fața delegaților la conferință un referat asupra activității comitetelor sindicale ale cadrelor didactice și studenților.

Prin nenumăratele probleme ridicate, referatul a reușit în mare parte să arate o serie de realizări din activitatea comitetelor sindicale ale cadrelor didactice și studenților. Referatul n'a analizat însă suficient lipsurile muncii.

Dacă referatul s'a ocupat în general de enunțarea unor stări de fapte fără să le analizeze, participanții la discuții, în marea lor majoritate, au privit problemele din punct de vedere critic și autocritic. La discuții au participat un mare număr de profesori și studenți, care au considerat că lucrările conferinței constituie un prilej de analiză a greutăților pe care le-au avut de întîmpinat în muncă. Tovarășii studenți au criticat cu deosebire faptul că comitetele sindicale nu s'au îngrijit suficient de nevoile lor materiale și nu i-au ajutat atît cît ar fi trebuit în ridicarea nivelului lor la învățătură. Discuțiile au arătat deasemenea lipsa de preocupare a conducerii institutului, a serviciului administrativ și tehnic din cadrul institutului, pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice și studenților.

Participanții la discuții au criticat deasemenea atitudinea pe care o au față de muncă unii profesori ca tovarășii Sel, Costeanu, Calmanovici și alții care nu se pregătesc în mod temeinic pentru lecții desfășurîndu-și munca fără un plan bine întocmit și sub nivelul necesar pregătirii studenților.

Tovarășul M. Berlatchi, lector la Facultatea Electronică și membru în comitetul sindical al institutului, a arătat că, din cauza unor asistenți care obișnuiesc să lipsească, nu s'au ținut o serie de seminarii, cum ar fi de pildă seminariile de limba rusă și altele, ceeace a împiedecat serios buna desfășurare a procesului de învățămînt.

Vorbind despre legătura care trebue să existe între cadrele didactice și studenți, tovarășul Gh. Mălin dela Facultatea de Mecanică, a arătat că tovarășul rector Negrescu nu s'a interesat de condițiile în care mănîncă și sunt cazați unii studenți, considerînd că această sarcină e în afara preocupărilor rectoratului. Din lipsa de preocupare a conducerii și a organelor sindicale, a spus vorbitorul, o parte din mobilierul institutului în loc să fie păstrat și utilizat, e lăsat în curte să se strice. Deasemenea, deși o parte din cazanele dela calorifer nu funcționează, conducerea institutului nu ia nicio măsură.

Deși au trecut cîteva luni dela apariția Hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii, conducerea administrativă a institutului politehnic în loc să se preocupe de îmbunătățirea hranei studenților prin folosirea judicioasă a sumelor alocate în acest scop a făcut „economii" de 30.000 lei.

Participanții la discuții au criticat aspru această lipsă. Ei au mai arătat deasemenea că din laboratorul institutului au fost sustrase o serie de obiecte fără a se fi luat vreo măsură împotriva acelora care s'au făcut vinovați.

Luînd cuvîntul în cadrul discuțiilor, tovarășii din conducerea serviciului administrativ în frunte cu tovarășul Henric Abramovici, în loc să ia o poziție autocritică în legătură cu lipsurile semnalate, au căutat să le motiveze și să le pună pe seama unor cauze „obiective". Din discuțiile purtate de studenți a mai reieșit că tovarășul Henric Abramovici are atitudine de cocoloșire a lipsurilor acelora care au sustras din alimentele destinate hranei studenților și față de acei care în mod intenționat au creat o serie de greutăți tovarășilor studenți.

Prin felul cum tovarășul rector Negrescu a prezentat problemele în cadrul discuțiilor pe care le-a purtat, a dovedit o totală lipsă de spirit autocritic. Astfel, pe tovarășii care au arătat just o serie de lipsuri tovarășul rector i-a considerat ca elemente „demobilizatoare" care discută „piezis". Din întreaga discuție purtată de tovarășul rector a reieșit că la institutul politehnic nu sunt lipsuri. Tovarășul Negrescu s'a arătat foarte indignat pentru faptul că o parte dintre tovarășii delegați au „îndrăznit" să critice și să arate unele lipsuri ale tovarășului rector și ale organelor sale în subordine sau de colaborare.

Din discuțiile purtate de către tovarășul Negrescu a mai reieșit deasemenea că tovarășul nu cunoaște rolul sindicatelor în statul democrat popular. Astfel, vorbind despre sarcinile noului comitet sindical de institut, despre raporturile pe care acesta trebue să le aibă cu rectoratul, tovarășul Negrescu a arătat că el trebue să fie întocmai unor clape care apăsîndu-le să scoată „sunet". Tot o sarcină a noului comitet sindical de instituție, a arătat tovarășul rector, trebue să o constituie problema educării studenților în așa fel încît să cunoască și să „aprecieze" activitatea desfășurată de către conducerea institutului, iar lipsurile să le caute acolo unde există, nu la conducerea institutului politehnic.

Față de lipsurile din munca unora dintre cadrele didactice, tovarășul Negrescu s'a mulțumit să arate că nu le cunoaște, fără însă să menționeze că ele se datoresc dealtfel lipsei de îndrumare și control din partea rectoratului.

Din felul cum tovarășul rector a participat la discuții s'a desprins faptul că actuala conducere a institutului politehnic gîtuie critica venită din mase și nu folosește arma criticii și autocriticii, fapt dovedit de însăși existența lipsurilor serioase din acest institut.

Înăbușirea criticii de jos a făcut ca aceste lipsuri să nu poată fi imediat înlăturate.

Noul comitet sindical de institut are datoria să mobilizeze și să antreneze marea masă a membrilor de sindicat pentru lichidarea lipsurilor semnalate, pentru rezolvarea problemelor ridicate de conferință. Spre deosebire de vechiul comitet sindical el va trebui să prezinte periodic dări de seamă în fața masei de studenți și cadre didactice, dări de seamă pe marginea cărora membrii sindicatului să discute problemele muncii sindicale și să ajute la îmbunătățirea continuă a activității institutului. Numai printr'o strînsă legătură cu masele noul comitet sindical de institut va reuși să ducă la îndeplinire sarcinile însemnate care îi stau în față.

Pentru micii cititori

Mulți dintre noi ne aducem aminte de anii copilăriei cînd privind amăriți vitrinele librăriilor, jinduiam după o carte „cu povești frumoase și multe poze". Astfel de cărți erau puține la număr în vremea aceea. Editorii tipăreau pentru copii cărți care aveau de cele mai multe ori un conținut nejust, îndemnînd la pasivitate, la acceptarea nedreptăților sociale sau, întocmai „comics-urilor" americane de astăzi, propovăduind minciuna, jaful, crima.

Pentru copiii de astăzi ai patriei noastre, lucrurile stau cu totul altfel. Regimul democrat-popular a pus la îndemîna lor o bogată literatură scrisă special pentru ei. Editurile noastre tipăresc în tiraje nemaiîntîlnite publicații și lucrări destinate micilor cititori. Școlarii din patria noastră cunosc scrierile pentru copii ale scriitorilor noștri clasici și ale clasicilor literaturii universale, citesc cu o deosebită bucurie cărțile sovietice pentru copii precum și cărțile pe care le scriu pentru ei cei mai buni dintre scriitorii noștri. Conținutul acestor cărți îi învață să devină sîrguitori, curajoși, plini de inițiativă, îi educă în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar. Tipăriturile destinate copiilor au o prezentare atrăgătoare iar prețul lor le fac accesibile oricărui om al muncii.

In vara acestui an, pe bulevardul Magheru din Capitală s'a deschis un nou magazin. Aici s'a amenajat una dintre cele mai frumoase librării, special înființată pentru micuții cititori — „Librăria copiilor".

Duminică dimineața. In librărie s'au strîns aproape 100 de copii. Ei au venit să asculte pe un redactor dela Editura Tineretului, vorbindu-le despre minunatele cărți ale scriitorului sovietic Gaidar. Copiii ascultă cu atenție povestirea despre locurile în care se desfășoară faptele descrise cu atîta farmec de Arcadi Gaidar în lucrările sale: „Ținuturi îndepărtate", „Timur și băieții lui", „Ciuc și Ghec", „Școala" și altele.

„Librăria copiilor" pune la dispoziția școlarilor numeroase publicații scrise pentru micii cititori de Mihail Sadoveanu, A. Toma, Barbu Lăzăreanu, Cezar Petrescu, Maria Banuș și alți scriitori din țara noastră. In rafturile librăriei se găsesc povestirile „Cei trei urși" de Lev Tolstoi, „Copiilor" de V. Maiacovschi, „Uriașul" de S. Marșac, precum și zeci de tipărituri scrise în limba rusă, sosite din Uniunea Sovietică. Multe din lucrări sunt traduse și în limbile minorităților naționale.

Conducerea „Librăriei copiilor" ține o strînsă legătură cu școlile din Capitală. Ea pune la îndemîna cadrelor didactice liste ale cărților nou sosite în librărie, material de propagandă—afișe, coperte false etc. La rîndul lor, învățătorii și profesorii recomandă copiilor cărțile sosite în librărie, a căror lectură constituie un ajutor însemnat în munca instructiv-educativă.

Pentru copiii care îndrăgesc colecțiile de filatelie, librăria a amenajat un raion special. Deasemenea, în librărie funcționează un raion de rechizite școlare.

...Spre seară, zeci de copii sunt strînși în librărie, în jurul meselor confecționate special pentru ei. Răsfoiesc cu drag cărțile și discută cu aprindere despre faptele și personajele cuprinse în ele. Cu multă părere de rău părăsesc ei librăria, cînd responsabilul îi anunță că a sosit ora de închidere.

V. ANDREI

Cu ajutorul comitetului de părinți

Consiliul pedagogic al școlii de 7 ani din Taslău-Moinești, regiunea Bacău, desfășoară, cu ajutorul comitetului de părinți, o activitate rodnică. Strînsa legătură cu familiile elevilor a ajutat școlii să obțină o frecvență de 100%. Antrenat de consiliul pedagogic, comitetul de părinți contribue la asigurarea unor bune condiții de funcționare a școlii. Astfel, în ultima vreme, părinții au construit în jurul școlii un gard lung de 60 metri, au instalat în școală lumina electrică și încălzire centrală și au înzestrat școala cu un număr de 32 bănci noi.

Un nou internat

In comuna Spinuș, raionul Marghita, regiunea Oradea, se află o școală încăpătoare, cu șapte clase. Totuși, buna desfășurare a procesului de învățămînt era împiedecată de faptul că majoritatea elevilor veneau din satele învecinate, trebuind să străbată zilnic cîte 6—10 km., pe orice vreme.

Pentru a înlătura acest neajuns, colectivul școlii, cu ajutorul sfatului popular comunal și al secției de învățămînt raionale, a pornit cu hotărîre la înființarea unui internat. Acesta a fost amenajat într'o casă încăpătoare, fostă locuință boierească, înconjurată de parc. Astăzi sunt cazați aici elevii școlii, copiii poporului muncitor.

In parc vor fi instalate aparate de gimnastică, vor fi amenajate un teren de volei și unul de fotbal.

Părinții copiilor, la o ședință ținută în școală, și-au exprimat bucuria pentru înființarea internatului — o nouă dovadă a grijii și dragostei cu care îi înconjoară pe copii regimul nostru democrat-popular.

prof. IRINA MERTIC
corespondent

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.24.00 Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

TG. MUREȘ
BIBLIOTECA CENTRALĂ
Regională

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 246 | 4 PAGINI, 25 BANI | Sîmbătă 19 decembrie 1953

Trăiască victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare!

Măreața sărbătoare a alegerilor

Cu un sentiment de nemărginită bucurie, cu o puternică mîndrie patriotică, cu siguranță și încredere în viitorul fericit al patriei, la 20 decembrie anul acesta, într'o atmosferă de entuziasm general, într'un cadru sărbătoresc, întregul nostru popor muncitor se va prezenta în fața urnelor pentru a-și alege deputații în sfaturile populare—organele locale ale puterii de stat în Republica Populară Romînă.

Marea sărbătoare a alegerilor constitue un nou prilej de manifestare a dragostei și devotamentului maselor celor mai largi ale oamenilor muncii pentru regimul de democrație populară, care asigură poporului cele mai largi drepturi și libertăți democratice, pentru politica partidului și guvernului care pornește întotdeauna dela interesele fundamentale ale poporului.

Pătrunși de însemnătatea acestui mare eveniment în viața poporului nostru, oamenii muncii din orașele și satele noastre, bărbați și femei, tineri și vîrstnici — fără deosebire — ne vom da votul, din toată inima, candidaților Frontului Democrației Populare.

Propuși în sutele de adunări populare de către masele largi ale oamenilor muncii, candidații Frontului Democrației Populare sunt cei mai buni și mai destoinici fii ai poporului romîn și ai minorităților naționale din țara noastră. Muncitori fruntași, stahanoviști, tehnicieni și ingineri, colectiviști, țărani muncitori, învățători și profesori, artiști devotați cauzei poporului, oameni de știință, savanți, activiști de partid și de stat — oameni care contribue în fapt la lupta pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al poporului, vrednici de sarcina care-i așteaptă — aceștia sunt candidații F.D.P. cărora le vom da votul cu toată hotărîrea.

Oamenii muncii din țara noastră se bucură astăzi de cele mai largi drepturi și libertăți, la care în trecut nici nu îndrăzneau să viseze.

Pentru prima dată în istoria poporului nostru, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, a nimicit puterea claselor exploatatoare și a făurit statul democrat-popular. „Regimul de stat democrat-popular —arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — reprezintă puterea oamenilor muncii dela orașe și sate, cu alte cuvinte puterea majorității covîrșitoare a populației țării, îndreptată împotriva unei minorități de exploatatori și asupritori".

Puterea noastră populară, orînduirea democrat-populară este considerată de poporul muncitor drept cea mai de preț cucerire a sa. Ea a descătușat inițiativa creatoare a maselor, talentele și capacitățile lor, ridicîndu-le la o viață nouă.

Cu îndreptățită mîndrie patriotică privesc oamenii muncii din țara noastră marile realizări pe care le-au obținut în anii luminoși ai puterii populare, sub conducerea înțeleaptă a partidului. Pornind în politica sa nu dela bunele intenții ale „personalităților de vază", ci dela legile dezvoltării sociale, dela interesele vitale ale maselor populare — făuritoare ale istoriei — partidul nostru conduce poporul în lupta pentru construirea socialismului. Întreaga dezvoltare a economiei noastre are drept scop satisfacerea într'o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale celor ce muncesc.

Cu sprijinul frățesc și multilateral al Uniunii Sovietice și prin munca însuflețită a clasei muncitoare, care știe că astăzi nu mai lucrează pentru exploatatori, ci pentru sine, pentru fericirea poporului, în anii regimului de democrație populară a luat un mare avînt industria socialistă. Crește necontenit industria grea — temelia temeliilor economiei noastre naționale. Pe baza succeselor obținute în dezvoltarea industriei grele se dezvoltă producția industriei ușoare și alimentare. Nivelul de trai al celor ce muncesc a crescut considerabil. Dreptul la muncă este o cucerire de cea mai mare însemnătate dobîndită de clasa muncitoare. În anii economiei planificate, numărul muncitorilor și funcționarilor a crescut în medie cu peste 200.000 anual. Cită deosebire între această situație și cea din timpul regimului burghezo-moșieresc, cînd la porțile fabricilor întîlneai sute și mii de șomeri. În anii crizei din 1929—1932, pe străzile orașelor din țara noastră rătăceau fără lucru peste 500.000 de șomeri. Flagelul șomajului apăsa în acele timpuri și pe învățători și pe profesori. După o statistică parțială întocmită în 1933 de Asociația generală a licențiaților universitari din Romînia, 5% dintre profesori ocupau posturi sigure, 63% ocupau posturi întîmplătoare, iar 32% erau șomeri.

Imaginea degradantă a oamenilor alergînd după lucru, imagine care a dispărut pentru totdeauna din țara noastră, este frecvent întîlnită pe străzile orașelor din țările mult trîmbițatei „democrații" occidentale. Pentru zecile de milioane de șomeri din lumea capitalistă, pentru toți oamenii muncii din țările capitaliste dreptul la muncă și celelalte drepturi cetățenești apar doar ca un vis.

În țara noastră s'a schimbat radical și situația țărănimii muncitoare. Clasa muncitoare, statul democrat-popular acordă un permanent sprijin țăranilor muncitori, ajutîndu-i să sporească producția, să-și ridice bunăstarea, îngrădind exploatarea capitalistă. Pornind pe calea belșugului și a culturii, un mare număr de țărani muncitori s'au unit de bună voie în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole. Statul democrat-popular a pus la dispoziția țărănimii noastre muncitoare un număr mare de mașini și tractoare. Țăranii muncitori se îmbracă mai bine, se hrănesc mai bine și se bucură de binefacerile culturii. Munca rodnică a țărănimii muncitoare, alături de munca întregului popor muncitor, constitue o însemnată contribuție la dezvoltarea economiei noastre naționale. Creșterea producției bunurilor de larg consum și intensificarea schimbului între oraș și sat duc la o mai bună aprovizionare a populației și creează posibilitatea ca în cursul anului 1954 să se treacă la comerțul fără cartelă și să se înfăptuiască în viitor reduceri periodice de prețuri.

Ca dela cer la pămînt se deosebește viața de astăzi a intelectualității noastre legată de popor de condițiile înjositoare în care erau obligați să trăiască și să creeze în trecut oamenii de știință și cultură. Binefacerile culturii constituiau un bun rezervat claselor exploatatoare, în timp ce masele populare erau ținute într'o umilitoare stare de obscurantism și incultură. Astăzi, cînd au fost înlăturate toate barierele care închideau drumul spre cultură al maselor, în fața intelectualității noastre înaintate se deschide un vast teren de activitate.

Un avînt nemaiîntîlnit a luat în țara noastră învățămîntul. Statul democrat-popular nu precupețește mijloacele pentru a asigura educarea tineretului nostru. Pentru finanțarea învățămîntului se alocă an de an fonduri tot mai mari. În toate colțurile țării s'au construit noi localuri de școli bine utilate. Pentru a cuprinde în școală pe toți copiii de vîrstă școlară, precum și pe cei rămași nescolarizați pînă la vîrsta de 14 ani, în anul școlar 1953—54 s'a lărgit simțitor rețeaua de școli. S'au înființat 135 școli elementare noi, 189 școli elementare au fost transformate în școli de 7 ani, iar 33 școli de 7 ani s'au transformat în școli de 10 ani. În momentul de față, numărul elevilor din școlile patriei noastre a crescut considerabil față de numărul elevilor din Romînia burghezo-moșierească. Numărul internatelor crește în acest an cu peste 200.

O mare dezvoltare a luat și învățămîntul superior. S'au creat noi institute și facultăți. Datorită grijii partidului și guvernului, multe orașe ca București, Iași, Cluj, Timișoara, Tg. Mureș, Orașul Stalin, Craiova, Constanța, Arad, Galați, Petroșani și Cîmpulung Moldovenesc au devenit centre de învățămînt superior către care se îndreaptă un mare număr de absolvenți ai școlilor medii. Față de anul 1938, cînd în țară erau numai 29.000 studenți, astăzi în învățămîntul nostru superior numărul studenților se ridică la 83.310 și este în permanență creștere.

Prin reforma învățămîntului au fost create școlile rezervelor de muncă și școlile medii tehnice, care cresc cadre calificate necesare tuturor ramurilor economiei noastre naționale.

Statul nostru democrat-popular asigură elevilor și studenților cele mai bune condiții pentru învățătură. Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august a adoptat o serie de măsuri menite să contribue la dezvoltarea pe mai departe a învățămîntului. Se vor construi noi localuri pentru școli, cămine și locuințe pentru elevi și studenți.

O mare realizare a regimului nostru de democrație populară este asigurarea dreptului de învățătură în limba maternă pentru minoritățile naționale. În țara noastră funcționează mii de școli elementare și medii pentru minoritățile naționale și 8 institute superioare cu 16 facultăți.

În anii regimului de democrație populară, odată cu ridicarea nivelului de trai material și cultural al întregului popor muncitor, s'au îmbunătățit și condițiile de viață și de muncă ale oamenilor muncii din învățămînt. Învățătorul a fost ridicat la o asemenea treaptă pe care el n'a mai stat niciodată și pe care nici nu putea să stea în timpul regimului burghezo-moșieresc. Introducerea noului sistem de salarizare, acordarea indemnizației de instalare pentru cadrele tinere nou numite în învățămînt, îmbunătățirea condițiilor de locuit și de aprovizionare, acordarea de loturi individuale, crearea unor largi posibilități pentru ridicarea nivelului politic-ideologic și pentru ridicarea măestriei lor pedagogice — iată numai cîteva din însemnatele măsuri pe care partidul și guvernul le-au luat în vederea ridicării standardului de viață al celor ce muncesc pe tărîmul școlii.

Marile realizări ale regimului nostru de democrație populară umplu de bucurie și mîndrie inimile întregului popor muncitor. Ele oglindesc grija partidului și guvernului pentru continua ridicare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii și dovedesc superioritatea categorică a orînduirii noastre populare față de putreda societate capitalistă, în care masele muncitoare sunt obligate să trăiască într'o mizerie tot mai adîncă.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august a.c., a elaborat un vast program de măsuri economice menite să asigure dezvoltarea pe mai departe a economiei naționale și continua ridicare a standardului de viață al oamenilor muncii. Traducînd în viață aceste măsuri, guvernul ia zi de zi noi măsuri care îmbunătățesc viața poporului muncitor. În general, îmbunătățirile rezultate prin punerea în aplicare a prevederilor Hotărîrii Plenarei lărgite vor aduce — sub diferite forme — muncitorilor și funcționarilor, pînă la sfîrșitul anului 1954, un cîștig de circa 2 miliarde lei.

Alături de oamenii muncii din toate colțurile țării, pedagogii din patria noastră muncesc cu abnegație pentru înfăptuirea sarcinilor trasate de Plenara din august a C.C. al Partidului.

La 20 decembrie, oamenii muncii din învățămînt, conștienți de marile realizări ale regimului nostru și de marile perspective ce li se deschid vor vota cu toată convingerea pentru candidații Frontului Democrației Populare. Prin prezentarea unanimă la vot, prin votul dat candidaților F.D.P., oamenii muncii din școli vor contribui la lupta întregului nostru popor pentru întărirea patriei noastre dragi, Republica Populară Romînă.

Învățători și profesori, votați candidații F.D.P., votați pentru înfăptuirea măsurilor partidului și guvernului, pentru noi succese în ridicarea nivelului de trai al întregului popor, pentru fericirea voastră și a copiilor voștri, pentru fericirea tineretului pe care îl educați, pentru înflorirea patriei, pentru socialism și pace!

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la sfat cu alegătorii din circumscripția electorală raională nr. 33 Moinești

Sîmbătă 12 decembrie a avut loc în sala clubului muncitoresc din Moinești — o clădire modernă, recent construită — întîlnirea alegătorilor din circumscripția electorală raională Nr. 33 Moinești cu candidatul propus de ei pentru alegerile de deputați în sfaturile populare — tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Alegătorii au întîmpinat pe tovarășul Gheorghiu-Dej cu multă bucurie și căldură, exprimîndu-și prin puternice aplauze și prin ovații dragostea fierbinte ce o poartă Partidului Muncitoresc Romîn, Comitetului său Central și guvernului republicii noastre. Cu atît mai vie a fost însuflețirea alegătorilor, cu cît mulți dintre ei îl cunoșteau pe tovarășul Gheorghiu-Dej încă de acum cîteva zeci de ani, din anii grei ai asupririi burghezo-moșierești, cînd el lucrase în mijlocul lor.

Întîlnirea alegătorilor cu candidatul lor a avut caracterul unei consfătuiri de lucru în care s'au dezbătut o serie de probleme privind dezvoltarea economică și gospodărirea raionului, îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale oamenilor muncii. Cu mult interes, ca adevărați stăpîni ai țării, care înțeleg tot mai bine că de munca lor, de spiritul lor de inițiativă, de propunerile și criticile lor constructive depinde într'o măsură hotărîtoare realizarea de noi progrese, muncitorii, gospodinele, meseriașii — bărbați și femei, vîrstnici și tineri — participanți la consfătuire, și-au spus cuvîntul în problemele de interes obștesc ce au fost discutate.

În trecut Moinești era un mic tîrgușor comercial, a cărui viață lîncezea, înăbușită de sărăcie și înapoierea la care regimul burghezo-moșieresc și capitaliștii străini condamnaseră această bogată regiune.

Pe bună dreptate, luînd cuvîntul în cadrul întîlnirii, alegătorii au subliniat puternic marile realizări ale regimului de democrație populară, care a trezit la viață acest raion — ca și întreaga noastră patrie.

În anii puterii populare, valorificarea bogățiilor naturale locale a luat un mare avînt, viața economică a raionului a început să pulseze puternic. O adevărată pădure de sonde, unele în producție, altele în foraj, înconjoară astăzi Moinești. Față de 1949, producția petroliferă a crescut de peste 20 de ori. Numai în ultimii 5 ani s'a construit o rafinărie, s'au deschis două noi secții miniere, a început construirea unei termocentrale. Populația raionului a crescut, iar compoziția ei socială s'a schimbat: numărul muncitorilor din raion a sporit față de 1944 de aproape 4 ori. Moinești a devenit un însemnat centru muncitoresc.

O serie de realizări social-culturale ale regimului democrat-popular au contribuit la îmbunătățirea vieții oamenilor muncii din raion. Numai în ultimii ani s'au construit în raion 3 spitale și un sanatoriu, peste 100 de școli, 92 de cămine culturale, internate și cămine pentru ucenici, case de nașteri, zeci de grădinițe de copii. Au fost date în folosință cluburi muncitorești, cantine, peste 20 de magazine industriale și alimentare. „La Lucăcești — a spus în cadrul discuțiilor tov. Nicolae Dutescu — prin locuri unde acum cinci ani mai orăcăiau broaștele, se ridică acum blocuri moderne". Și într'adevăr, pentru populația muncitoare a raionului, în continuă și puternică creștere, au fost construite în ultimii ani 138 de blocuri cu 584 de apartamente; la 7 Noembrie, muncitorii petroliști au primit în folosință 44 de apartamente noi, iar luna aceasta, pe lîngă alte construcții, vor fi date în folosință alte 31 de apartamente.

Trecînd în revistă toate aceste realizări și criticînd totodată neajunsurile din activitatea gospodărească locală, lipsurile organelor locale, alegătorii au făcut numeroase propuneri concrete de îmbunătățire a muncii. Însuflețirea cu care au participat la discuții, grija și interesul lor pentru problemele raionului au arătat că nivelul cultural-politic al oamenilor muncii din raion a crescut și e în continuă creștere.

Un loc însemnat l-au ocupat în discuții problemele spațiului de locuit și cele gospodărești-edilitare. Muncitorul petrolist Dumitru Mandache și alții au arătat că față de larga dezvoltare economică și creșterea puternică a populației muncitoare, construirea de locuințe a rămas încă mult în urmă; ei au propus un șir de îmbunătățiri în ce privește mărirea spațiului locativ și au subliniat că trebue accelerată construirea de locuințe. Alți alegători au propus să fie aduse îmbunătățiri în funcționarea rețelei de apă potabilă a orașului. S'au mai făcut propuneri în legătură cu electrificarea unor cartiere, accelerarea construcției unor băi publice, folosirea izvoarelor de apă minerală existente la Moinești. Arătînd că un număr mare de femei au intrat în producție sau sunt dornice să lucreze în întreprinderi și în organizațiile comerciale locale, tov. Maria Savu, Maria Drăgan și alte muncitoare și gospodine au făcut propuneri în legătură cu construcția de creșe — așa încît copiii să primească dela început o educație sănătoasă iar femeile să muncească fără grijă — cum a spus tov. Maria Savu.

Tov. Toader Negoiță și alți cetățeni au criticat slăbiciunile existente în desfășurarea muncii culturale. Ei au arătat că prea rar vin echipe artistice calificate, dela centru — ansambluri teatrale, ansambluri de cîntece și jocuri — că filmele cele mai bune și în general filmele noi, ajung greu în centrele muncitorești din raion. Printre alte propuneri menite să asigure satisfacerea în condiții mai bune a cerințelor culturale ale populației, ei au propus să se mai creeze la Moinești un cinematograf, să fie extinsă rețeaua de radioficare etc.

Alegătorii au făcut un șir de propuneri pentru îmbunătățirea aprovizionării populației cu produse de larg consum, pentru înlăturarea unor lipsuri în activitatea cantinelor și pentru dezvoltarea rețelei comerciale de stat și cooperatiste. Tov. Maria Savu a criticat sever sfatul popular pentru lipsurile din activitatea unor unități comerciale și pentru nepăsarea față de comportarea proastă a unor lucrători din comerț.

Unele gospodine au semnalat că unitățile de desfacere a petrolului lampant și a cărnii sunt în număr prea mic. Alți cetățeni au arătat că este necesar să se mărească numărul magazinelor de produse alimentare, textile și să se înființeze un magazin de materiale pentru construcții — carton asfaltat, var etc.

Totodată s'au făcut un șir de propuneri în vederea creării — sub conducerea și controlul comitetului executiv al sfatului popular raional — a unor baze de aprovizionare, specializate în producția de cartofi, legume și zarzavaturi. Vorbitorii au subliniat deasemenea că țăranii muncitori din raion trebue să fie sprijiniți și interesați pentru crearea de întovărășiri care să aducă o contribuție puternică la sporirea producției de cartofi, legume și zarzavaturi, în scopul obținerii unei abundențe de mărfuri agro-alimentare.

În cadrul discuțiilor, numeroși alegători, ca tov. Anton Caidas, Ion Chietreanu și alții, au făcut propuneri și sugestii și au scos la iveală unele lipsuri în legătură cu desvoltarea producției, folosirea rezervelor interne, îmbunătățirea securității muncii, întărirea disciplinei socialiste a muncii, etc. La propunerea lor, conducătorii trestului de foraj și-au luat angajamentul să amenajeze pînă la 15 ianuarie fierăria în noul atelier. Tov. Nicolae Mărăcine, muncitor petrolist, a arătat că este nevoie să fie sporită aprovizionarea sondelor cu energie electrică — pentru folosirea din plin a turboburelor care sporesc considerabil producția. El a criticat deasemenea deficiențele existente în transportul muncitorilor la lucru: „dacă 700 de muncitori — a spus el — întîrzie cu cîte o oră, ce vom face cu îndeplinirea planului și cu angajamentele pe care le-am luat de a-l depăși?" În discuții s'a arătat deasemenea necesitatea unei sprijiniri mai intense a cooperativelor meșteșugărești, în vederea sporirii producției de bunuri de larg consum.

În concluziile discuțiilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat însemnătatea propunerilor făcute de cetățeni. El a arătat că este necesar ca, pe baza acestor propuneri, comitetul executiv al sfatului popular raional și comitetul raional de partid să-și alcătuiască un program de lucru, îndreptîndu-și atenția în primul rînd spre acele propuneri care pot fi înfăptuite cu forțele și resursele locale — înființarea unei creșe, terminarea construcției băilor publice, valorificarea apelor minerale, îmbunătățirea rețelei de apă potabilă, iluminarea unor străzi, crearea unor noi unități comerciale, îmbunătățirea muncii culturale etc.

În ce privește construcțiile de locuințe tovarășul Gheorghiu-Dej a propus ca, întrucît orașul Moinești a devenit neîncăpător și impropriu ridicării de noi clădiri, un colectiv de specialiști — sub controlul și îndrumarea comitetului executiv al sfatului popular raional — să găsească un loc potrivit pentru construirea de noi locuințe și să întocmească un plan privind construirea de noi cartiere muncitorești, care să satisfacă cerințele urbanistice și de confort ale populației. Aceste cartiere vor cuprinde deasemenea instituțiile social-culturale necesare — săli de spectacol, spitale, școli etc. Oamenii muncii să fie ajutați prin acordarea de credite, repartizarea de terenuri și alte înlesniri, să-și construiască locuințe individuale sau pe baza cooperării între locatari. Este necesar să fie folosite pe scară largă resursele locale și să se acorde cea mai mare atenție reală a economii. Totodată, trebue asigurată întreținerea cît mai bună a spațiului locativ existent.

Succesele dobîndite, a spus apoi tovarășul Gheorghiu-Dej, nu trebue să ducă la tocirea vigilenței. Elemente străine de clasă, foști exploatatori, chiaburi, încearcă să pună bețe în roate muncii constructive a poporului nostru. Procesul spionilor americani parașutați a scos la iveală că imperialiștii caută să reactivizeze elementele fasciste legionare. Zdrobirea grupului de bandiți parașutați, faptele din viața țării noastre, cuvintele rostite de participanții la întîlnire, arată însă hotărîrea maselor populare din țara noastră de a zădărnici prin unitatea, tăria și vigilența lor, uneltirile dușmanilor păcii și democrației.

Tovarășul Gheorghiu-Dej a subliniat în concluzie cît de importante forțe și talente gospodărești se află în rîndurile populației raionului. Organele locale trebue să le dea mai multă atenție, să le stimuleze și să le atragă în activitatea lor.

Întîlnirea, care a durat mai bine de 5 ore, s'a încheiat într'o atmosferă de mare însuflețire. Cetățenii au primit cu entuziasm propunerile și sfaturile tovarășului Gheorghiu-Dej și și-au luat angajamente concrete pentru realizarea acestor propuneri, pentru sprijinirea activității sfatului popular în vederea înfăptuirii Hotărîrilor plenarei din august a C.C. al P.M.R., menite să ducă la o serioasă îmbunătățire a condițiilor de trai ale poporului muncitor. Ei și-au exprimat cu multă căldură hotărîrea de a contribui la victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare, la necontenita întărire a unității poporului nostru în jurul partidului și guvernului, în opera de construire a socialismului.

Pentru noi și copiii noștri

Dacă un locuitor plecat de cîțiva ani din Valea Jiului s'ar reîntoarce astăzi în aceste locuri, el n'ar mai recunoaște nici viața minerilor, nici așezările în care trăiesc oamenii muncii din industria cărbunelui. Pretutindeni, minerii se mută în apartamentele confortabile din noile blocuri muncitorești. S'au deschis magazine care îi aprovizionează cu tot ceeace au nevoie. S'au amenajat noi unități sanitare, în care minerii și familiile lor își îngrijesc sănătatea. La Petroșani funcționează un Teatru de Stat. S'au dat în exploatare noi mine, în care muncesc noi cadre de mineri. Din ce în ce mai bine se profilează construcțiile celor două noi orașe: Uricani și Petrila. În orășelul nostru, Petrila, s'au clădit un cămin cultural, un sanatoriu de noapte, o cantină, s'au amenajat magazine și o policlinică. Cu sprijinul sfatului popular s'a deschis o nouă grădiniță de copii. Se îmbunătățesc mereu condițiile de învățătură la școala de 7 ani. În curînd, această școală se va muta într'o clădire nouă, cu 14 săli de clasă. La construcția acestei școli au contribuit și cadrele didactice, părinții și elevii, care au muncit voluntar la transportul cărămizilor, al lemnăriei etc.

Colectivul didactic al școlii din orășelul nostru este însuflețit de dorința de a crește din copiii minerilor constructori de nădejde ai socialismului în patria noastră. Învățătorii și profesorii școlii muncesc cu devotament pentru a duce la îndeplinire sarcina nobilă pe care le-a încredințat-o partidul, guvernul și întregul popor.

Pentru activitatea plină de devotament pe care o duce la școala din Petrila și pentru activitatea lui pe tărîm cultural, tov. Dimitrie Cocor, directorul școlii de 7 ani, a fost propus candidat al F.D.P. în alegerile pentru sfaturile populare.

Noi, părinții, prețuim mult munca însuflețită a învățătorilor și profesorilor și căutăm să le venim mereu în ajutor. Comitetul de sprijin al școlii a asigurat mijloace pentru transportul combustibilului, a amenajat o instalație de apă potabilă pentru copii, a executat unele mici reparații la clădirea școlii.

Minerii din Valea Jiului întîmpină cu entuziasm alegerile dela 20 decembrie, angajați în lupta pentru a da patriei mai mult cărbune. Votînd candidații Frontului Democrației Populare, minerii votează pentru consolidarea și dezvoltarea cuceririlor regimului democrat-popular, pentru un trai din ce în ce mai fericit pentru ei și copiii lor.

GH. BERARU
maistru miner fruntaș
mina Petrila, sectorul IV

—o—

Prin grija sfaturilor populare

În cei trei ani care au trecut dela primele alegeri de deputați în sfaturile populare, s'au obținut multe realizări pe linia învățămîntului în regiunea Galați.

Numărul școlilor elementare a crescut cu 26 de unități noi și s'au desvoltat altele existente, mărindu-se capacitatea de școlarizare. S'au înființat nouă școli de 10 ani, precum și numeroase școli medii tehnice și profesionale de diferite specialități. De unde în anul 1950 nu exista niciun cămin sezonier, astăzi se găsesc în regiune 187 asemenea cămine. Numărul elevilor din școlile elementare și grădinițele de copii a crescut dela 76.421 în 1950 la 92.673 în 1953.

Sfaturile populare din regiunea Galați au luptat cu hotărîre pentru stîrpirea analfabetismului, moștenire rușinoasă pe care ne-a lăsat-o regimul burghezo-moșieresc. Numai între anii 1950—1953 au fost alfabetizați un număr de 55.390 neștiutori de carte, iar în anul școlar 1953—1954 vor termina cursurile de alfabetizare încă 31.972 analfabeți.

În perioada activității sfaturilor populare s'au construit noi școli în comunele Luncavița, raionul Măcin, Cioara-Doicești, raionul Însurăței, Pechea, raionul Galați, Măicănești, raionul Liești, Oasele, raionul Bujoru, etc.

În anii puterii populare, orașul Galați a devenit centru universitar. În cele două institute de învățămînt superior care funcționează aici se formează cadre necesare desvoltării industriei și agriculturii patriei noastre.

F. COSTIN

Infloresc școlile Patriei noastre

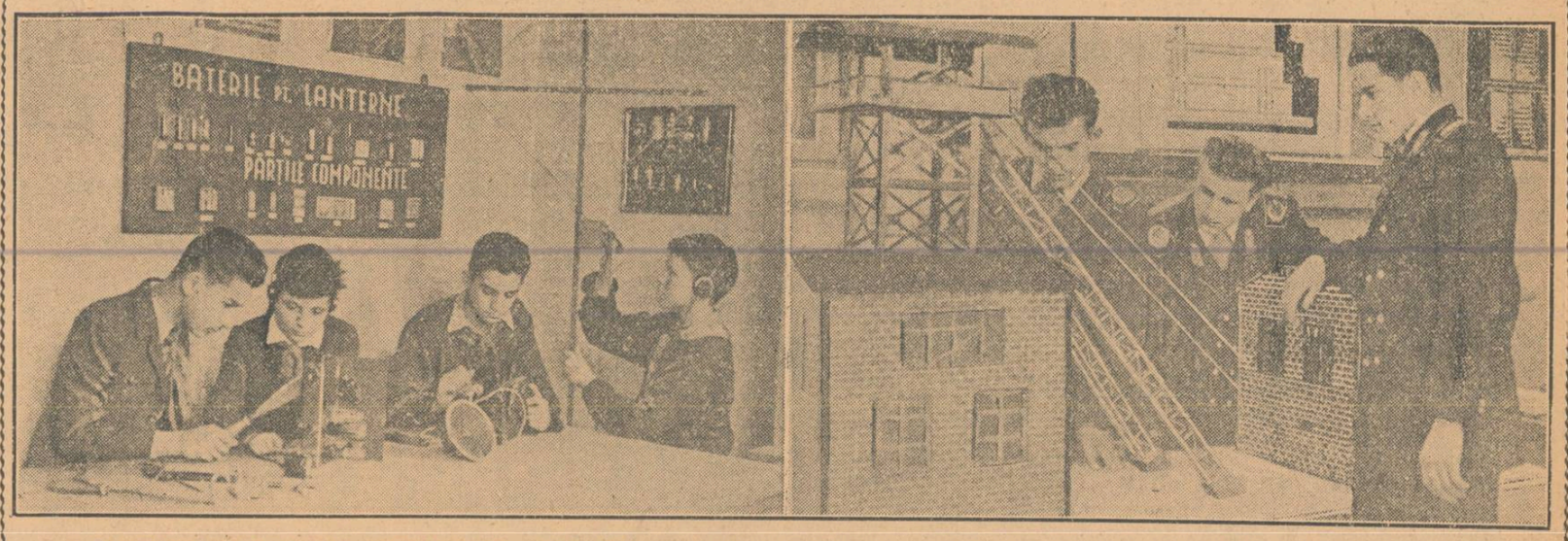

Puterea populară a deschis larg drumul înfloririi școlii în slujba poporului muncitor din patria noastră. În toate colțurile țării au fost construite și înființate mii de grădinițe, cămine, școli elementare și medii, institute și universități. Copiilor și tineretului patriei noastre li se crează cele mai bune condiții de învățătură și de trai pentru ca ei să devină cetățeni înzestrați cu bogate cunoștințe, pregătiți să participe cu însuflețire la lupta pentru făurirea unei vieți din ce în ce mai îmbelșugate și mai fericite. În clișeu: stînga: La cercul de radio-electrotehnică al Casei Pionierilor din Timișoara; dreapta: În laboratorul de mineralogie dela Institutul de Mine „Gh Gheorghiu-Dej" construit la Petroșani în anii puterii populare.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

In cabinetul pedagogic raional

Cabinetul pedagogic din raionul Cuntevo, regiunea Moscova — cabinet care reprezintă pentru profesorii din oraș și raion un adevărat centru metodic, — a fost înființat acum mai bine de nouă ani. Pe lîngă cabinet lucrează sistematic cercurile pe materii ale profesorilor din raion și oraș, ca și cercurile învățătorilor. Fiecare cerc ține ședință odată pe lună pentru discutarea rapoartelor teoretice și metodice și pentru schimb de experiență în domeniul predării. Astfel, de exemplu, cercul orășenesc al profesorilor de istorie și-a propus să discute în prima jumătate a anului școlar următoarele probleme: Metodica explicării termenilor și noțiunilor istorice în clasele V-VII și VIII-X; Învățătura marxist-leninistă despre rolul personalității în istorie și metodica explicării acestei probleme; Metodica activității cu harta istorică la lecția de istorie: Metodica și practica realizării excursiilor de studii la istorie.

Pe lîngă cabinet lucrează deasemenea cercul de bibliotecari, cel al instructorilor de pionieri, precum și seminariile directorilor de școli.

Seminariile directorilor de școli rezolvă problemele importante ale conducerii activității instructive și metodice în școală. De exemplu, anul trecut s'au ținut seminarii pentru problemele: Controlul și conducerea procesului instructiv-educativ în școală; Organizarea și metodica activității în afară de clasă cu copiii; Organizarea activității metodice în școală; Documentarea școlară și organizarea ei. Aceste seminarii se organizau direct în școli.

Cabinetul metodic și cercurile lui pe materii dau un ajutor important tinerilor profesori care găsesc aici modele de planuri semestriale la toate materiile și toate clasele, planurile activității educative, prelucrări metodice pentru temele cele mai importante din fiecare materie, alcătuite de cei mai buni profesori.

Activiștii cabinetului, împreună cu conducătorii cercurilor metodice, organizează lecții deschise în vederea schimbului de experiență. Aceste lecții sunt audiate de un grup de profesori, în prezența celor mai buni metodiști ai raionului; apoi, ele sunt supuse unei analize minuțioase și multilaterale.

Pentru schimbul de experiență în legătură cu activitatea pe loturile școlare, cabinetul metodic a organizat vizitarea de către toți biologii a celor mai bune loturi ale raionului: acel de pe lîngă școala de 7 ani din Gorchi Vtoriie și acel de pe lîngă școala medie din satul Ceobotobo. Aici biologii au putut cunoaște activitatea practică a copiilor la lecțiile de biologie.

In cursul ultimilor trei ani, cabinetul a organizat „lecturi pedagogice" raionale. La lecturi iau cuvîntul cei mai buni profesori, care expun referate despre problemele actuale ale instruirii și educației elevilor din diferite clase și de diferite vîrste.

In cabinetul metodic există toate cele necesare pentru munca individuală a pedagogilor. O bibliotecă bună le dă posibilitatea să cunoască noutățile literaturii social-politice, pedagogice și beletristice, ca și publicațiile periodice.

Cabinetul pedagogic raional din Cuntevo lucrează cu succes multumită entuziasmului activiștilor lui. Directoarea cabinetului este Olga Filipovna Moreva, care și-a închinat aproape 50 de ani din viață cauzei învățămîntului pentru popor.

Olga Filipovna cunoaște bine pe toți profesorii orașului și raionului. Deaceea, ea poate să aleagă în mod just pe conducătorii cercului și să creeze un activ vast pe lîngă cabinetul pedagogic.

Profesorii vin la Olga Filipovna pentru diverse sfaturi pedagogice și metodice. La multe probleme răspunde ea însăși, uneori însă îi sfătuește pe tinerii profesori să asculte lecția unui pedagog metodist cu experiență, spunîndu-le ce anume pot învăța dela el. Tovarășa Moreva — un om extrem de modest — muncește fără surle și trîmbițe pentru o cauză mare și folositoare. Iată dece ea se bucură de stima tuturor.

G. CAZMIN
profesor la școala medie nr. 5
din orașul Cuntevo,
regiunea Moscova

Instituțiile de învățămînt dintr'un centru ținutal

A fost dată în folosință clădirea unei noi școli medii din raionul Crasnoflotsc al orașului Habarovsc. Acesta este al zecilea local de școală construit în oraș în anii celui de al 5-lea cincinal.

Acum, orașul are 71 de școli, peste zece școli tehnice și școli medii speciale, un institut de ingineri pentru transportul feroviar, un institut pedagogic, o școală pedagogică și un institut de medicină.

Aici vin să studieze copiii crescătorilor de reni, ai vînătorilor și pescarilor din Ciucotca, Camciatca și din districtul național Coriacsc. Pe lîngă institutul de medicină și școala pedagogică funcționează secții speciale în limbile popoarelor Nordului.

Aici studiază tinerii ciucci, coriaci, iacuți, nanaezi, avînd întreținerea complect gratuită.

După terminarea studiilor ei se întorc la muncă în locurile natale. Mii de oameni ai muncii din oraș își îmbogățesc cunoștințele și își ridică calificarea în școli teoretice serale, în secțiile serale și fără frecvență ale școlilor tehnice și ale institutelor.

Vizitele colhoznicilor pe lotul școlar

In vara și în toamna acestui an, lotul școlar de experiență al școlii pedagogice din Diveevsc, regiunea Gorchi, a fost vizitat de mulți președinți ai colhozurilor din împrejurimi, de specialiști din agricultură, de profesori și elevi.

Oaspeții au cercetat cu interes lotul în suprafață de 2 ha. Solul lotului este argilos, conține mult pietriș. Insă datorită străduințelor profesorilor și elevilor aici cresc bine pepeni verzi și pepeni galbeni, grîu ramificat, secară vivace, pătlăgele vinete, aproape 50 de varietăți de culturi cerealiere, tehnice și furajere și peste 60 de varietăți de diferite plante decorative.

Fiecare din cei ce au vizitat lotul au căutat să obțină semințe spre a încerca să cultive la ei aceste culturi.

O contribuție la cauza comună

In ultimii ani, în Uniunea Sovietică au fost perfecționate programele școlare la disciplinele biologice, s'a îmbunătățit calitatea predării acestor discipline și se realizează cu succes legătura predării cu viața, cu practica agriculturii.

Pe loturile școlare de experiență ale multor școli din Ucraina elevii fac cunoștință în practică cu asolamentele cu multe sole, aplicate în colhozurile raionului respectiv, capătă deprinderi de pregătire a solului și a semințelor pentru însămînțare, de îngrijire a plantelor etc.

Așa stau lucrurile, de pildă, la școala medie din Kulebova, raionul Novo-Moscovsc, regiunea Dnepropetrovsc (profesoară de biologie tov. Nevidnic). Aici, studierea materiei de învățămînt la botanică și biologie se îmbină cu practica în decursul întregului an școlar. Iarna se aduc la lecții mostre de plante culese depe lotul școlar, sunt folosite însemnările în legătură cu observațiile făcute vara pe lotul școlar, ca și materialele despre rezultatele anului agricol în colhoz. Primăvara, vara și toamna se desfășoară pe lotul școlar lecții în legătură cu pregătirea solului și a semințelor în vederea însămînțării, precum și lucrări de îngrijire a plantelor. Datorită faptului că activitatea didactico-experimentală este just organizată, elevii se conving în practică care sunt cele mai bune procedee de prelucrare a solului, de însămînțare și îngrijire a plantelor, care sunt cele mai bune termene de însămînțare pentru diferite culturi în raionul dat, care tipuri de îngrășăminte, în ce cantitate și în ce termen dau cele mai bune rezultate. Elevii împărtășesc și colhoznicilor aceste observații.

Pe lotul experimental al școlii de 7 ani din Semionovo, raionul Starocazațc, regiunea Ismail (profesor tov. Nagornii) se desfășoară o interesantă muncă de selecționare a varietăților de grîu de toamnă, a diferitelor ierburi de nutreț și a culturilor de oleaginoase. Scopul acestei munci este de a se crește varietăți rezistente din aceste culturi, capabile să se dezvolte bine în condițiile secetoase ale regiunii, pentru a fi date apoi colhozurilor. Școala întreține legături cu Institutul Unional de cercetări științifice în domeniul culturilor oleaginoase din orașul Crasnodar și cu Institutul de selecție și genetică „Academicianul Lisenco" din Odessa.

Multe școli sătești desfășoară o intensă muncă de folos obștesc în satele lor și chiar în cadrul raionului. Sub conducerea profesorilor, tinerii naturaliști dela școala de 7 ani din Zagoretsc, regiunea Tarnopol (director tov. Ghedima) au lucrat și au predat colhozului numai în ultimii 3 ani pueți cu care s'a asigurat plantarea unei păduri de 12 ha. și a unei livezi de 3 ha. Peste 60 mii de pueți de arțar și salcîm altoit au fost puși la dispoziția altor colhozuri din raion. Studiind Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S., colectivul școlii a ajuns la concluzia că este în stare să ajute colhozul din comună să crească pînă în anul 1955 pueți pentru plantarea unei păduri de 50 ha. Grădina școlii este deosebit de bine lucrată, ca și livada, iar în jurul clădirii sunt straturi de flori.

In timpul lor liber, elevii multor școli sătești ajută colhozurile în pregătirea îngrășămintelor și în îngrijirea animalelor tinere.

In cercurile tehnice, elevii studiază mașinile agricole. In timpul vacanței de vară ei iau parte la muncile agricole. Astfel, cercul tinerilor tractoriști dela școala medie din satul Verhniaia-Hortița, regiunea Zaporojie, a pregătit în anul trecut, sub conducerea profesorului de fizică și a specialiștilor dela S.M.T., 80 de tractoriști. Patru din elevii claselor a VIII-a au lucrat în timpul verii ca tractoriști în colhoz. Elevii școlii medii din Eliseevca, raionul Andreev, regiunea Zaporojie îngrijesc animalele tinere din colhozul „Novaia Zarea". Se pot da foarte multe exemple asemănătoare.

La Plenara C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămîntul elementar și mediu din R.S.S. Ucraineană, care a avut loc de curînd, s'au discutat sarcinile organizațiilor sindicale în legătură cu Hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. In fața organizațiilor sindicale stă sarcina de a ajuta prin toate mijloacele pe profesorii care predau disciplinele biologice în realizarea unei juste organizări științifice a lucrărilor practice pe loturile școlare, în organizarea muncii obștești a școlarilor etc.

Plenara C.C. al Sindicatului a recomandat să se practice pe o scară mai largă întîlniri ale cadrelor didactice și ale elevilor cu fruntașii în agricultură — șefi de echipe, brigadieri, președinți de colhozuri, tractoriști și combaineri, zootehnicieni și agronomi, să se organizeze excursii pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor, la fermele de creștere a animalelor, la diferite stațiuni de irigație și asanare, să se viziteze expoziții agricole. Toate acestea trebuc să contribue la dezvoltarea interesului și gustului elevilor pentru agricultură, la dezvoltarea dragostei lor pentru munca agricolă.

Activitatea pedagogului nu se desfășoară numai între pereții școlii. Pedagogii dela sate, sub îndrumarea organizațiilor de partid, desfășoară o largă muncă de lămurire în mijlocul populației. Mulți pedagogi, mai ales acei care predau disciplinele biologice, se ocupă, împreună cu agronomii, de propagarea cunoștințelor agricole și de răspîndirea experienței fruntașilor din agricultură.

Profesorii de biologie dela școlile din Marievsc, Nicolai-Tolsc și Lucașovsc, raionul Verhniaia-Hortița, regiunea Zaporojie, tovarășii Sernopralenco, Belaia și alții conduc cercuri agronomice. In raionul Griteevsc, regiunea Camenet-Podolsc, profesorii țin prelegeri în care propagă realizările biologiei miciuriniste, metoda de sădire a cartofilor în cuiburi dispuse în pătrat. Ei popularizează cu ajutorul discuțiilor, al gazetelor de perete etc. metodele de muncă ale colhoznicilor fruntași.

Este necesar ca fiecare pedagog să înțeleagă profund importanța economică și politică a Hotărîrii Plenarei C.C. al Partidului, să cunoască sarcinile concrete ale colhozurilor, sovhozurilor și S.M.T. din raionul în care este situată școala.

Unele comitete sindicale și unele Case ale Invățătorului au și organizat o serie de prelegeri pentru cadrele didactice în legătură cu Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. și cu problemele dezvoltării continue a diferitelor ramuri ale agriculturii. Aceste prelegeri sunt ținute de către specialiști din agricultură, colaboratori științifici și profesori ai școlilor superioare de agricultură etc

Casa Invățătorului din Kiev a organizat pentru profesorii din raionul rural Kievo-Sviatosinsc o prelegere cu tema „Agricultura U.R.S.S. pe drumul unui nou avînt", ținută de tov. Juretchi, candidat în științe agricole. La Casa Invățătorului din Harcov au ținut prelegeri academicianul Barabașov și docentul Volovic, dela Institutul agricol.

După prelegeri, pedagogii vizionează filme de popularizare a științei, în special filme care propagă noile metode de organizare a agriculturii.

Infăptuind sarcinile puse în fața lor, cadrele didactice vor aduce o contribuție însemnată la lupta poporului sovietic pentru traducerea în viață a hotărîrilor istorice ale Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.

Z. Neciporuc
președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din învățămîntul elementar și mediu din R.S.S. Ucraineană
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Să propagăm cunoștințele pedagogice în mijlocul părinților

In fiecare an, în planul școlii noastre se rezervă un loc însemnat propagării cunoștințelor pedagogice în mijlocul părinților, studierii și răspîndirii experienței pozitive a educației copiilor în familie.

In anul trecut, pedagogii școlii au ținut pentru părinți zece prelegeri și referate. Tematica lor a fost variată. „Rolul familiei în îndeplinirea regimului zilei școlarului", „Educarea deprinderilor de muncă în familie", „Sarcinile familiei în zilele pregătirii pentru examen" etc.

In cuvîntările lor, pedagogii aduceau exemple din viața școlii și a familiilor elevilor noștri și deaceea cuvîntările stîrneau mult interes în rîndurile ascultătorilor. Astfel, în referatul său „Cum să-i ajutăm pe copii să învețe bine", învățătoarea G. I. Glebova a povestit cum este organizat în cîteva familii controlul de zi cu zi asupra îndeplinirii temelor de către copii. După referat au luat cuvîntul părinții elevilor. Ei au arătat amănunțit cum este organizată munca copiilor în familiile lor și au dat multe sfaturi bune și folositoare altor părinți.

La școală se țin referate și în cadrul ședințelor pe clase cu părinții. Astfel, la ședința cu părinții elevilor din clasele a VII-a s'au citit referate cu temele: „Educarea prieteniei și a colegialității", „Despre unele probleme ale educației băieților și fetelor"; la ședința cu părinții elevilor din clasele elementare s'a citit referatul „Autodeservirea elevului în familie". Toate clasele au organizat ședințe cu părinții la care s'a citit și s'a discutat referatul „Munca elevilor în primul semestru și rolul părinților în educarea la elevi a unei atitudini pline de răspundere față de învățătură". Părinții au împărtășit propria lor experiență și i-au criticat pe cei ce nu se interesează de învățătura copiilor lor.

Intr'o atmosferă vie s'au discutat la aceste ședințe probleme privitoare la relațiile dintre părinți și copiii adolescenți, la recompense și pedepse în familie. Toți au fost de acord că grija și mingîierea trebue îmbinate cu severitatea și exigența. In același timp, părinții au condamnat în unanimitate pedepsele fizice. La aceste ședințe părinții au ridicat și numeroase alte probleme.

Pedagogii școlii noastre, împreună cu comitetul de părinți, au inclus în planul lor de propagandă pedagogică pe acest an școlar șase lecții și referate cu privire la lucrările lui A. S. Macarenco, care vor fi citite la adunările generale pe școală. Un loc însemnat este rezervat în plan schimbului de experiență în domeniul educației în familie. La ședințele pe clase vor ține referate părinții care au o experiență pozitivă în educația copiilor.

Pedagogii și membrii comitetului de părinți nu uită nici discuțiile individuale cu părinții. In anul școlar trecut, diriginții și membrii comitetului de părinți au vizitat familiile tuturor elevilor școlii, iar la unele familii au mers chiar și de cîteva ori. Discuțiile lor în familie dau rezultate bune atunci cînd părinții își înțeleg datoria și caută prin toate mijloacele să vină în ajutorul școlii.

In școală este organizat un „colț pentru părinți". Locul central îl ocupă aici „Regulamentul pentru elevi" și afișierul „In atenția părinților". Tot aici este expoziția celor mai bune caiete și desene ale elevilor. Intr'o vitrină, sub sticlă, sunt afișate planurile de muncă cu părinții ale lectoratului orășenesc și ale școlii, precum și gazeta de perete redactată de comitetul de părinți. Intr'o altă vitrină este expoziția cărților pentru părinți, cuprinzînd cea mai variată literatură cu privire la problemele de educație. Lîngă perete este așezată o masă pe care stau aranjate în ordine teancuri de cărți și caiete; tot aici este o călimară, un toc cu peniță, creioane; deasupra mesei este afișat orarul lecțiilor și regimul zilei școlarului. Acesta este locul de muncă model al elevului acasă.

Niciun părinte care vizitează școala nu trece indiferent pe lîngă acest colț. Părinții cercetează cu mare interes utilarea lui, copiază regimul zilei, listele de recomandare a cărților de pedagogie.

Instruirea pedagogică a oamenilor muncii contribue nu numai la îmbunătățirea educației copiilor în familie, ci și la desfășurarea largă a activității sociale a părinților. In prezent, în jurul școlii s'a format un mare și strîns activ de părinți, care dă un ajutor neprețuit colectivului pedagogic. In fruntea acestui activ stă comitetul de părinți.

Linia unică a școlii și a familiei în ceeace privește educarea copiilor are o înrîurire favorabilă asupra succesului instructiei. In anul școlar trecut, școala noastră s'a numărat printre cele mai bune școli din oraș în ceeace privește nivelul la învățătură al elevilor.

M. ERMILOV
președintele comitetului de părinți
dela școala de 7 ani nr. 10
din orașul Viaznici, regiunea
Vladimir

Clubul tinerilor fizicieni

In acest an școlar, clubul tinerilor fizicieni dela școala nr. 9 din orașul Sverdlovsc a împlinit 5 ani. Această dată a fost marcată printr'o solemnitate.

Cercul de fizică din școală a fost organizat de mult. Cu trecerea anilor, el s'a transformat într'un club al tinerilor fizicieni. Tinerii fizicieni dela școala nr. 9 s'au clasat de mai multe ori în primele rînduri la olimpiadele orășenești ale tinerilor fizicieni.

In fiecare an, tinerii fizicieni și tehnicieni dela școala nr. 9 expun la expoziția orășenească de creație tehnică a copiilor, aparate interesante, confecționate de ei. Institutul de Stat din Ural organizează de doi ani olimpiada tinerilor fizicieni. In ambele rînduri, primul loc a fost ocupat de elevii școlii nr. 9.

La solemnitatea jubiliară, referatul despre activitatea clubului a fost citit de elevul Ghemadii Colosov, din clasa a X-a. Apoi, oaspeții au asistat la cîteva experiențe de fizică. De un mare succes s'a bucurat în cadrul serbării ștafeta de fizică, care a fost împărțită în 4 etape. Pentru fiecare etapă exista o cameră utilată special: „Prima etapă: mecanica", „Etapa a II-a: căldura", „Etapa a III-a: electricitatea" și „Etapa a IV-a: de încheere". Cei mai mulți elevi se îngrămădeau în camera „Mecanica". Aici era pornirea ștafetei.

In etapa următoare puteau pătrunde numai cei ce au răspuns la întrebările puse în etapa precedentă.

O deosebită agitație domnea în etapa „Căldura". Aici, pe lîngă faptul că se puneau întrebări interesante, elevii care dădeau răspunsuri corecte, căpătau dreptul de a viziona filmul care rula după ștafetă. In total, la ștafetă au luat parte peste 250 de elevi.

Părinții au venit să vadă cu ce se ocupă copiii la cercul de fizică. Elevii au arătat oaspeților cabinetul de fizică, expoziția de aparate confecționate de ei și camera lor de lucru.

Politica partidului — politica întregului popor muncitor

Partidul Muncitoresc Romîn este forța conducătoare a poporului nostru pe drumul construirii socialismului, este inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre. Politica partidului îndrumează dezvoltarea societății noastre, a statului nostru democrat-popular, determină căile și mijloacele cu ajutorul cărora se realizează sarcinile istorice ale dictaturii proletariatului în țara noastră. Politica partidului determină orientarea, formele, sarcinile și conținutul activității statului nostru democrat-popular, exercită o influență determinantă asupra tuturor laturilor vieții societății noastre, mobilizează și organizează activitatea creatoare a maselor, orientează entuziasmul și energia lor inepuizabilă în vederea construirii socialismului, în vederea asigurării satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale întregului popor muncitor.

Ieșit din sînul proletariatului, unind în rîndurile sale fiii cei mai buni ai poporului, forțele cele mai înaintate, mai ferme și mai active ale clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și ale intelectualității legată de popor, partidul nostru este carne din carnea poporului nostru muncitor și întruchipează cele mai nobile însușiri ale poporului.

Dealungul existenței sale, dealungul continuei sale lupte revoluționare, partidul a crescut, s'a întărit și a devenit conducătorul întregului popor. Prin slujirea devotată a poporului, partidul și-a cîștigat dragostea fierbinte și încrederea maselor. El îndeplinește cu cinste rolul de conducător, îndrumător și învățător al clasei muncitoare și al tuturor oamenilor muncii din țara noastră în lupta pentru realizarea intereselor lor fundamentale.

I.

In elaborarea politicii sale, partidul nostru a pornit, dealungul întregii sale istorii, dela interesele fundamentale ale poporului și s'a bizuit totdeauna pe sprijinul poporului. Forța politicii partidului nostru constă tocmai în faptul că ea exprimă, în toate etapele, interesele cele mai arzătoare ale clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și ale intelectualității legată de popor.

Insăși crearea partidului marxist în țara noastră a fost determinată de nevoile poporului muncitor asuprit și exploatat. In perioada avîntului revoluționar care a urmat în toată lumea după victoria de însemnătate istorico-mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, valul luptei revoluționare a crescut și în Romînia.

Experiența luptelor muncitorești și în deosebi experiența grevei generale din 1920, trădarea mișcării muncitorești de către bonzii și șefii social-democrați au arătat proletariatului nostru necesitatea de a avea în fruntea sa nu „un partid de pale fără program, fără tactică, fără disciplină, fără puterea de a da educație revoluționară marilor mase de muncitori" (Documente din Istoria P.C.R. Editura P.M.R. 1951 pag. 17—18) așa cum era partidul socialist, ci un partid politic revoluționar, marxist-leninist, capabil să conducă clasa muncitoare în lupta pentru răsturnarea puterii burgheziei și moșierimii și pentru instaurarea dictaturii proletariatului.

Partidul nostru s'a născut ca rezultat al îndelungatului proces de dezvoltare istorică a poporului, ca rezultat al luptei de veacuri a poporului pentru eliberarea socială și națională, luptă pe care mișcarea muncitorească revoluționară a ridicat-o pe o treaptă superioară.

Dela începutul activității sale, partidul a dovedit că politica sa exprimă interesele vitale ale poporului, că membrii săi luptă cu abnegație pentru satisfacerea acestor interese.

Dragostea fierbinte a comuniștilor față de popor, conștiința că luptă pentru cauza nobilă a eliberării oamenilor muncii din țara noastră de sub jugul exploatării și asupririi, le-a dat tăria și hotărîrea de a înfrunta cu eroism eroarea sălbatecă a burgheziei și moșierimii.

Datorită justeței politicii sale, partidul nostru a fost înconjurat totdeauna de dragostea maselor largi ale oamenilor muncii. In condițiile grele ale perioadei fascismului și în timpul războiului criminal antisovietic, partidul nostru a fost singurul partid care a luptat pentru interesele adevărate ale țării. Plin de încredere în uriașa forță militară, economică și politică a Uniunii Sovietice, în victoria Statului Sovietic, partidul nostru a chemat pe toți patrioții să lupte cu arma în mînă împotriva mașinii de război fasciste, să saboteze producția de război și transporturile de arme și muniții pentru războiul împotriva U.R.S.S. Această politică a corespuns întru totul intereselor poporului nostru muncitor, dorinței lui arzătoare de a răsturna dictatura fascistă și de a alunga din țară pe cotropitorii hitleriști. Lupta maselor muncitoare pentru răsturnarea fascismului, entuziasmul cu care întregul popor muncitor a primit actul istoric dela 23 August 1944 constitue cea mai bună confirmare a justeței politicii pe care partidul a dus-o în acea grea perioadă din istoria poporului nostru.

Folosind cu succes condițiile favorabile create de eliberarea țării de către Armata Sovietică, partidul a dezvoltat și a condus valul luptei revoluționare a proletariatului și a maselor largi ale poporului pentru dobîndirea unei vieți mai bune, pentru făurirea regimului de democrație populară.

Impotriva voinței partidelor burgheze, împotriva majorității reacționare din guvernele Sănătescu și Rădescu, partidul nostru a impus o serie de măsuri menite să amelioreze situația economică, a realizat reforma agrară în folosul țărănimii muncitoare, dovedind că este singurul partid care apără interesele oamenilor muncii.

Conduse și organizate de partid, masele largi ale poporului au impus alungarea guvernului reacționar al lui Rădescu, în spatele căruia se aflau imperialiștii americani și englezi și aducerea la putere a unui guvern democratic, în care clasa muncitoare avea un rol precumpănitor.

Cu ură nemărginită își amintește poporul nostru de presiunile politice și economice exercitate asupra țării noastre de către imperialiștii americani cu scopul de a răsturna guvernul democratic și de a instaura un guvern reacționar. In acele timpuri, cînd regele și partidele istorice mizau pe imperialiști, partidul nostru s'a situat în fruntea maselor largi populare, luptînd pentru a zădărnici uneltirile reacțiunii. Cu ajutorul politic și diplomatic al U.R.S.S. și cu sprijinul întregului popor muncitor, partidul a respins manevrele imperialiștilor, a apărat independența și suveranitatea patriei, a păstrat cuceririle democratice ale poporului și dreptul poporului nostru, cucerit prin atîtea jertfe, de a dispune singur de soarta sa.

Potrivit intereselor poporului muncitor și cu ajutorul poporului, partidul a creat condițiile necesare pentru îzgonirea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei și a condus poporul la lupta pentru răsturnarea monarhiei — ultimul stîlp al reacțiunii în țara noastră — și pentru proclamarea la 30 Decembrie 1947 a Republicii Populare Romîne. Marele act al proclamării Republicii Populare Romîne a marcat desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice și trecerea la înfăptuirea sarcinilor revoluției socialiste.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare a luat în întregime puterea politică în mîinile ei și a început bătălia pentru construirea socialismului. Politica încercată a partidului, susținută de masele cele mai largi ale poporului, a devenit baza vitală a regimului nostru de democrație populară.

II.

Scopul final al partidului nostru este făurirea socialismului și comunismului. In indicarea căilor și mijloacelor cu ajutorul cărora poate fi atins acest scop, partidul se sprijină pe teoria marxist-leninistă, pe cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării economice a societății, pe cunoașterea nevoilor arzătoare ale dezvoltării vieții materiale a societății, pe cunoașterea profundă a intereselor poporului. Teoria marxist-leninistă îi permite partidului nostru să prevadă în mod științific mersul evenimentelor, condiție fără de care o conducere adevărată, în interesul poporului, este cu neputință. Inarmat cu teoria revoluționară, partidul acționează în concordanță cu legile dezvoltării sociale, politica partidului exprimînd totdeauna interesele fundamentale ale celor ce muncesc.

In perioada de trecere dela capitalism la socialism necesitățile dezvoltării vieții materiale a societății dictează trecerea dela societatea care frînează dezvoltarea forțelor de producție, la noua societate, socialismul, care asigură o dezvoltare nemaiîntîlnită a forțelor de producție în interesul oamenilor muncii. Politica partidului nostru de construire a socialismului exprimă întrutotul interesele maselor largi ale celor ce muncesc, mase care sunt profund interesate în desființarea exploatării omului de către om, și care luptă cu toată energia pentru sporirea producției socialiste în vederea asigurării satisfacerii maxime a nevoilor lor materiale și culturale mereu crescînde.

Partidul nostru a văzut în elaborarea unei politici juste cea dintîi condiție a succesului. Partidul a știut însă totdeauna că nu e suficient ca politica să fie justă și să exprime interesele celor ce muncesc. In afară de aceasta mai este necesar ca masele să-și însușească această politică și să se convingă în practică de justețea ei, să înțeleagă că au interesul vital ca politica partidului să triumfe. Deaceea partidul ajută masele să cunoască și să înțeleagă politica sa, astfel ca ea să constitue un bun al maselor. Partidul mobilizează poporul în vederea înfăptuirii politicii sale. Realizînd în mod conștient politica partidului, masele populare din țara noastră fac ca această politică să constitue, în adevăratul înțeles al cuvîntului, o uriașă forță materială, care transformă țara noastră împingînd-o mereu înainte, spre socialism. Deaceea politica partidului se bucură de sprijinul activ al maselor largi ale poporului. Poporul nostru muncitor privește politica partidului ca politica sa proprie, luptă cu însuflețire pentru înfăptuirea ei și înlătură cu hotărîre pe oricine se ridică împotriva liniei partidului.

Masele muncitoare din țara noastră s'au convins prin propria lor experiență că slujirea cu devotament a intereselor fundamentale ale poporului este legea supremă a întregii activități desfășurate de partidul nostru, că principala sa preocupare este ridicarea continuă a bunăstării materiale și a nivelului cultural al oamenilor muncii. Poporul nostru înconjoară cu dragoste partidul clasei muncitoare. Unitatea de neclintit care s'a cimentat între partid, guvern și popor constitue chezășia mersului victorios înainte al patriei noastre.

Insuflețit și organizat de partid, aplicînd cu fermitate politica partidului, muncind cu devotament și cu un puternic avînt patriotic, poporul nostru muncitor, ajutat frățește de marele popor sovietic, a obținut succese însemnate în opera de construire a socialismului. Dintr'o semicolonie a capitalului monopolist, dintr'o țară asuprită și exploatată, Romînia s'a transformat în numai cîțiva ani într'o țară liberă, independentă, făcînd parte din rîndul noilor brigăzi de șoc ale mișcării revoluționare și muncitorești mondiale.

In totală opoziție cu economia țărilor capitaliste, care se dezvoltă în interesul asigurării profitului maxim pentru capitaliști, economia Republicii Populare Romîne în continuu avînt se dezvoltă în interesul asigurării satisfacerii nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii. In anii puterii populare, volumul producției noastre industriale a întrecut cu mult cea mai înaltă producție din timpul capitalismului. In anul 1953 volumul producției industriale este de circa 2,5 ori mai mare decît în 1938 și de 3,5 ori mai mare decît în 1948.

Considerînd industria grea drept temelia temeliilor întregii economii naționale, partidul a acordat o mare atenție industriei producătoare de mijloace de producție. Industria construcției de mașini, creată în anii regimului de democrație populară, produce astăzi utilaj și mașini care în timpul regimului burghezo-moșieresc se importau din țările capitaliste cu prețul independenței noastre naționale. Dezvoltarea industriei noastre grele nu este un scop în sine. Politica de industrializare socialistă urmărește crearea condițiilor tehnico-materiale necesare pentru dezvoltarea și perfecționarea continuă a producției în vederea continuei îmbunătățiri a vieții poporului.

Pe baza condițiilor create prin industrializarea socialistă a țării se dezvoltă în permanență industria bunurilor de larg consum. Industria noastră ușoară și industria alimentară produc astăzi cantități de mărfuri mult mai mari decît în 1938.

Cu urmare a dezvoltării continue a industriei noastre, clasa muncitoare a crescut și crește mereu numericește și s'a ridicat nivelul ei de calificare. Șomajul — acest flagel care bîntuie în rîndurile maselor muncitoare din țările capitaliste — a luat și a devenit ceva din domeniul trecutului. Datorită avîntului necontenit al economiei noi avem acum de-a-face nu cu șomaj, ci cu nevoia crescîndă de forțe de muncă. Cită deosebire între această situație și aceea din statele capitaliste unde milioane de oameni aleargă zadarnic în fiecare zi după lucru. In S.U.A. există astăzi 13 milioane de șomeri totali și parțiali, în Japonia aproximativ 10 milioane, în Italia 2 milioane, în Franța 3 milioane, în Indonezia 15 milioane și am putea prelungi șirul exemplelor citînd toate țările capitaliste, țări în care economia se dezvoltă nu în interesul societății, ci în interesul unei minorități exploatatoare.

In țara noastră, politica justă a partidului duce și țărănimea muncitoare spre belșug și fericire. In anii puterii populare s'a îmbunătățit simțitor starea materială și culturală a oamenilor muncii de pe ogoare. Țărănimea muncitoare participă tot mai activ la construirea socialismului. Țăranii muncitori au primit un sprijin însemnat din partea statului pentru a-și mări producția la hectar și a-și reface septelul. Consumul propriu al gospodăriilor țărănești a crescut. S'au înmulțit școlile, așezămintele de cultură, instituțiile de sănătate dela sate.

In anii puterii populare a luat ființă sectorul socialist al agriculturii. Pe baza liberului consimțămînt, peste 280.000 de familii de țărani muncitori s'au unit în circa 4000 de gospodării agricole colective și întovărășiri de lucrare în comun a pămîntului. Poporul nostru consideră ca una din marile sale realizări punerea bazelor mecanizării agriculturii prin înființarea a peste 200 S.M.T.-uri care, împreună cu gospodăriile agricole de stat, posedă circa 15.000 de tractoare și un însemnat număr de alte mașini agricole.

Insemnate sunt și realizările obținute în domeniul schimbului de mărfuri între oraș și sat, îmbunătățindu-se simțitor aprovizionarea oamenilor muncii. Crește în permanență cantitatea de mărfuri puse la dispoziția oamenilor muncii. In 1953 se distribue prin comerțul de stat și cooperatist cu 54% mai multe mărfuri decît în 1950.

Grija partidului pentru asigurarea satisfacerii nevoilor materiale ale celor ce muncesc se împletește strîns cu grija pentru asigurarea satisfacerii nevoilor lor culturale în permanentă creștere. „Promovarea culturii,

SOFIA ȚĂRANU

învățătoare în comuna „23 August", regiunea Galați, propusă candidat al F.D.P. pentru sfatul popular al raionului Galați.

CONSTANTIN PINTEA

directorul Institutului Agronomic din Iași, propus candidat al F.D.P. pentru sfatul popular al raionului Iași.

EVA ONIGA

învățătoare, directoarea școlii elementare mixte nr. 10 din Timișoara, propusă candidat al F.D.P. pentru sfatul popular al orașului Timișoara.

MIHAI IANCU

prorector al Universității „C. I. Parhon" din Capitală, propus candidat al F.D.P. pentru sfatul popular al raionului N. Bălcescu

Învățătorii-agitatori

Șoseaua care leagă satul Dragodana de Găiești rămîne în urmă. Cu cît te apropii, cu atît satul se deslușește mai bine. Deoparte și de alta a șoselei stau aliniate casele albe. In ferestre se oglindesc ultimele raze ale soarelui.

Pe înserate, în sat e o însuflețire neobișnuită. Grupuri de țărani muncitori se îndreaptă spre punctul de agitație. Aici, îi poți găsi negreșit și pe învățătorii școlii, agitatori neobosiți în rîndurile țăranilor muncitori.

In seara aceasta, la punctul de agitație are loc o discuție însuflețită. Țăranii muncitori ascultă cu interes lămuririle pe care le dau agitatorii în legătură cu achizițiile, cu îmbunătățirea sistemului de colectare a cărnii, a laptelui și a lînii. Unul dintre ei pune apoi o întrebare în legătură cu problemele tehnico-organizatorice legate de vot și învățătorii-agitatori îi răspund amănunțit, ajutîndu-l să cunoască bine, precis, modul cum se va face votarea, cîte și ce fel de buletine de vot va primi și cum va trebui să le folosească.

Învățătoarele-agitatoare Angela Stroe și Ecaterina Dobrescu își desfășoară munca atît în cadrul punctului de agitație, cît și în circumscripțiile electorale. Țăranii muncitori le așteaptă de multe ori cu nerăbdare la adunările pe grupe de case. Aceste adunări sunt pentru ei un prilej de a afla multe lucruri noi și interesante, de a se sfătui cu agitatorii. Apoi, cînd adunările se isprăvesc, pornesc cu toții împreună — cetățeni și agitatori — la punctul de agitație.

Aici, la gazeta de perete, țăranii muncitori din Dragodana au citit de curînd un articol intitulat „20 decembrie, ziua alegerilor" scris de tovarășul Aurelian Nicolescu, directorul școlii. Cetățenii îl cunosc pe tovarășul Nicolescu de mic copil. Și uite — acum este directorul școlii unde învață copiii lor. Cu toții țin la dînsul și-l prețuiesc pentru munca pe care o desfășoară atît în școală cît și în afară de școală. Deaceea l-au propus candidat pentru alegerile de deputați în sfaturile populare. Tot pentru merite deosebite în muncă au propus-o drept candidat și pe tovarășa învățătoare Zoe Tudose, care lucrează cu hărnicie la școală și la cursul de alfabetizare, care oricînd este gata să te ajute cu sfatul și cu fapta.

★

In fiecare seară, tînăra învățătoare Gina Matei pornește în sat, pe la casele oamenilor. Bate la o poartă, iar gospodarul se arată în prag și-i deschide larg ușa. Învățătoarea e de puțin timp în Dragodana, de cîteva luni numai, dar o cunoaște aproape tot satul și mai cu seamă o cunosc bine părinții elevilor ei. Mai serile trecute a stat de vorbă cu Gheorghe Grigore, tată a opt copii, dintre care patru merg la școală. Tînăra agitatoare i-a arătat mai întîi cum învață copiii, cum se poartă la școală. Apoi i-a zugrăvit, în cuvinte calde și însuflețite, viața mereu mai fericită pe care o vor trăi în viitor. „Vezi dumneata, moș Gheorghe — a spus învățătoarea — ei vor putea deveni muncitori calificați sau ingineri, tractoriști, agronomi, colectiviști harnici".

Au stat apoi de vorbă despre cîte s'au schimbat în Dragodana în ultimii ani. Cei mai mulți dintre țăranii muncitori au intrat în întovărășire, iar parte dintre ei lucrează la gospodăria agricolă de stat din apropiere. Viața satului a devenit mai veselă, mai frumoasă...

★

Sunetul clopotelului anunță sfîrșitul unei zile de muncă în școală. Elevii părăsesc sălile de clasă și se îndreaptă spre casele lor. Dar în școală, activitatea nu încetează. In cancelarie abia se aprind luminile.

Echipa artistică a căminului cultural repetă piesa „Așa cere politica". Tovarășa învățătoare Maria Dobrescu dă indicații tinerilor artiști amatori, iar ei se străduiesc să interpreteze cît mai bine pe politicienii de odinioară, care înainte de alegeri promiteau marea cu sarea iar după ce veneau la putere nu se gîndeau decît la propriile lor buzunare. Oamenii din sat așteaptă cu mult interes spectacolul, iar elevii sunt și ei nerăbdători, mai ales că în rolurile principale vor apare și doi dintre profesorii lor.

De altfel, echipa artistică a căminului cultural nu-și mărginește activitatea la pregătirea acestei piese. In fiecare marți și joi au loc la cămin seri culturale, în cadrul cărora învățătorii țin conferințe, organizează discuții despre alegerile de altă dată și de astăzi, despre viața nouă pe care o trăiesc în țara noastră țăranii muncitori și despre perspectivele pe care le deschide în fața lor regimul de democrație populară. De fiecare dată, echipele de dansuri și cor prezintă în fața celor veniți la cămin frumoase programe artistice.

★

Se apropie ziua alegerilor. Pretutindeni vezi afișe, lozinci mobilizatoare. Țăranii muncitori ascultă cu drag sunetele vesele ale cîntecelor despre alegeri, la aparatele de radio pe care cei mai mulți dintre ei le au. Intr'o zi, profesorul de fizică dela școala din sat le-a vorbit elevilor despre foloasele electricității, despre radio și, ca aplicare practică, a construit cu ei un aparat de radio cu galenă. La școală au venit apoi și oameni din sat să învețe să construiască aparate — la început cîțiva, iar dela ei alții și alții... In case au început să apară sîrme, condensatoare, fel de fel de piese. Iar astăzi, în Dragodana se înalță antene de radio deasupra a peste 140 de case.

După ceasurile de muncă, țăranii muncitori din Dragodana își potrivesc la urechi căștile. Pe calea undelor pătrunde în casele lor cuvîntul partidului, pătrund îndemnuri de muncă și luptă pentru o viață mai bună.

★

Zile de iarnă, zile de însoritâ bucurie, zilele sărbătorii alegerilor; și alături de toți oamenii muncii din țara noastră, învățătorii din Dragodana participă din plin la această măreață sărbătoare.

V. POPOVICI

Tinerii pedagogi-cetățeni

Multe perechi de ochi sunt ațintite asupra fetei așezate în mijlocul camerei cu pereți înfloriți a grădiniței de copii. Privirile pline de grijă ale profesoarei și ale colegelor îi urmăresc mișcările, iar ochii vioi ai copiilor așezați roată pe scăunele s'au îndreptat toți spre ea, în așteptarea făgăduitei povești.

Sub atîtea priviri nu-i greu să te pierzi, să uiți ceeace ți se părea foarte simplu și ușor. Respirînd adînc fata începe:

— A fost odată un cocoș cu creasta de aur strălucitor...

Vocea răsună limpede în camera liniștită. Fețele copiilor se schimbă din clipă în clipă, cînd vesele, cînd necăjite, oglindind peripețiile cocoșelului neascultător. Și viitoarea educatoare, tot mai sigură, îi poartă în lumea basmului, îi atrage după ea, îi face să se bucure și să se supere, să învețe din pățania cocoșelului care nu voia să urmeze sfaturile celor mai mari.

Practica pedagogică formează una din cele mai însemnate părți ale muncii școlii de educatoare din Iași. Indrumate zi cu zi de profesoarele lor, elevele învață să educe cu grijă și dragoste pe copiii patriei.

In același timp, însă, viitoarele educatoare se pregătesc să devină cetățeni. In viața multora dintre ele se petrece un eveniment însemnat: anul acesta, pentru prima oară, ele votează, intră în rîndurile alegătorilor, încep să ia parte la gospodărirea treburilor țării.

Cînd, cu mai multe săptămîni în urmă, la o oră educativă a venit vorba despre acest lucru, bucuria noilor alegătoare a izbucnit copilărește încă:

— Și eu votez, tovarășă dirigintă!

— Și eu!

— Și eu!

Dar îndată, cu toată vioiciunea anilor lor tineri, munca a căpătat un fond de adîncă seriozitate. Elevele înțeleg bine ce înseamnă pentru ele dreptul de vot. Fiice de muncitori și de țărani muncitori, ele știu din povestirile părinților lor cum erau alegerile în trecutul burghezo-moșieresc, cînd oamenii muncii, de cele mai multe ori nu votau de loc, și trăiau în cruntă mizerie, asupriți de exploatatori și de slugile acestora, primarii și prefecții. Dacă aceste lucruri ele le află numai din povestirile celor mari, în schimb viața nouă de astăzi, plină de înfăptuiri și bucurii, o cunosc nemijlocit. Astăzi, în Dolnești, satul elevei Jana Rusu, există o gospodărie colectivă fruntașă, iar sfatul popular a construit, cu ajutorul tuturor țăranilor muncitori, un nou și frumos cămin cultural; la Osoiu, satul din care a venit Elena Amihăesei, sfatul popular a înființat o nouă grădiniță de copii, a instalat căminul cultural și cinematograful în casa unui fost exploatator, a organizat amenajarea unui teren de sport și multe altele; și în satul Fîntînele, locul de naștere al Elenei Cojocaru, înfăptuirile sunt multe și bogate.

Deaceea, Elena Cojocaru, astăzi secretară a organizației U.T.M. a școlii, Jana Rusu, Elena Amihăesei ca și multe alte eleve alegătoare s'au pregătit cu drag pentru marea sărbătoare a alegerilor. In orele educative, la lecții, ele răspundeau primele dorințe profesorilor de a discuta despre problema alegerilor. In gazetele de perete au apărut numeroase articole în care elevele își spuneau gîndurile lor tinerești. „Cu nespusă bucurie aștept ziua de 20 decembrie, zi minunată pentru mine, căci pentru prima dată în viața mea votez pe cei mai buni fii ai poporului muncitor". — își începe Elena Ghica articolul intitulat „Primul meu vot". Iar Cristina Bețleagă a scris răspicat: „Votul meu va fi încă un obstacol în calea provocatorilor imperialiști!"

★

...Cu obrajii încă îmbujorați de emoție, abia întoarse dela spectacol, fetele discută despre căldura cu care oamenii au primit programul lor artistic. Asemenea programe sunt prezentate cu regularitate de către elevele școlii pedagogice de educatoare din Iași, la căminele culturale și la punctele de agitație din oraș. Munca obștească ocupă un loc însemnat în activitatea lor. Și aici, ca și în toate celelalte privințe, în frunte sunt noile alegătoare, cele care-și exercită pentru prima dată drepturile cetățenești.

Pregătindu-se cu răbdare și stăruință pentru viitoarea lor muncă educativă, participînd cu entuziasm la activitatea obștească, elevele-alegătoare privesc cu toată seriozitatea drepturile lor cetățenești, își exprimă hotărîte cerințele față de sfaturile populare, față de cei pe care-i vor alege.

— La mine în sat, la Tomești, — spune Cristina Bețleagă, — sfatul popular nu prea s'a ocupat pînă acum de căminul cultural. Deputații ce vor fi aleși acum trebue să muncească mai mult în rîndurile tineretului, să nu se ocupe numai de problemele economice.

Elevele-alegătoare consideră că și sfatul popular al orașului Iași va trebui să facă mai multe pentru școala lor, să se îngrijească, îndeosebi, de îmbunătățirea continuă a alimentației lor.

Toate aceste preocupări — ale învățăturii, ale muncii lor obștești — umplu viața tinerelor alegătoare. Ele participă cu însuflețire la discutarea problemelor legate de viitorul lor luminos. Indrăgostite de munca pentru care se pregătesc, elevele au reacționat imediat, cînd în „Scînteia Tineretului", la rubrica de discuție „Este aceasta o dragoste adevărată?" a apărut o scrisoare a unui tînăr care susținea că, dacă iubește o fată, nu-i pasă că aceasta e educatoare.

— Adică a fi educatoare e totuși un lucru de disprețuit? — s'au revoltat fetele și au scris îndată ziarului un răspuns pentru acel tînăr, arătînd în culori vii frumusețea nobilei lor munci.

Și visurile li se împletesc luminoase, ca cel al Elenei Amihăesei, care s'a și hotărît să-și ia prietena — pe Elena Cojocaru — în sat la ea, la Osoiu, să muncească împreună în noua grădiniță pe care a ridicat-o sfatul popular, să educe acolo, la rîndul lor, pe viitorii cetățeni.

V. SAPUNA

MARIA BELEI

educatoare emerită a R.P.R., grădinița de copii „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, propusă candidat al F.D.P. pentru sfatul popular al Orașului Stalin.

FLOREA MITRUȚ

șeful secției de învățămînt a orașului Craiova, propus candidat al F.D.P. pentru sfatul popular al orașului Craiova.

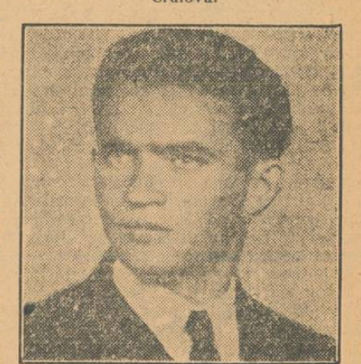

IOAN TALABA

profesor, directorul școlii medii de băieți din Tg. Jiu, propus candidat al F.D.P. pentru sfatul popular al raionului Tg. Jiu.

MIHAI CLANU

profesor la școala de 7 ani din Filiași, propus candidat al F.D.P. pentru sfatul popular al raionului Filiași.

Din regiunile Patriei

● In regiunea Ploești au fost construite în anii puterii populare 23 de școli. Peste 100 de școli au fost mărite prin construirea unor noi săli de clasă. Numărul elevilor s'a dublat din anul 1948 și pînă acum. Astfel, dacă în 1948 învățau în școlile elementare un număr de 55.353 de elevi, acest număr a crescut în 1953 la peste 107.000. Numărul elevilor din clasele V—VII a crescut, în același interval de timp, dela 14.377 la peste 40.000, iar numărul elevilor din școlile medii a crescut, dela 3.248 cît era în 1948, la peste 7.000.

● In ultimul timp, în regiunea Baia Mare s'au construit 50 de școli elementare. Față de anul trecut, numărul elevilor școlilor elementare din regiune a crescut cu 2.200.

● In cei cinci ani care au trecut dela reforma învățămîntului, s'au deschis în orașele și satele regiunii Bacău 8 școli noi de 10 ani (de zi și serale), 2 noi școli pedagogice de educatoare, 9 școli noi de 7 ani, 59 școli noi de 4 ani etc.

In anii puterii populare, învățămîntul a cunoscut o dezvoltare nemaiîntîlnită pînă acum în istoria țării noastre. Cu ajutorul sfaturilor populare au fost ridicate pretutindeni noi construcții școlare, s'a întărit baza materială a școlilor existente și s'au asigurat condiții din ce în ce mai bune pentru desfășurarea muncii instructiv-educative.

Iată cîteva cifre care vorbesc cu putere despre realizările obținute pe tărîmul învățămîntului:

In același interval de timp, numărul grădinițelor de copii a crescut cu 31 și al căminelor de cartier cu 12.

● In regiunea Arad au fost înființate 8 școli medii tehnice și 2 facultăți. Funcționează deasemenea peste 180 de școli în limbile minorităților naționale. Dacă în 1944 erau în tot cuprinsul regiunii numai 60 de instituții preșcolare, în prezent sunt 285 de instituții preșcolare cu circa 11.300 copii. Numai în anul școlar 1953—54 s'au înființat în regiune 5 școli noi de 7 ani.

● In regiunea Iași funcționează în prezent 1.225 unități școlare și 24 facultăți.

● In ultimul an, în regiunea Oradea au fost construite și amenajate peste 500 localuri de școli, internate, cămine culturale și grădinițe pentru copii. Numai în ultimii trei ani s'au construit în raionul Șimleul Silvaniei 69 de unități culturale. In raionul Marghita funcționează peste 100 școli elementare, dintre care 31 cu limba de predare maghiară și 7 cu limba de predare slovacă.

● In regiunea Stalin funcționează două institute de învățămînt superior, cuprinzînd 7 facultăți, 786 de școli elementare și de 10 ani, precum și numeroase școli medii tehnice și profesionale. O mîndrie a regiunii Stalin și a întregii țări o constituie realizarea Centrului școlar profesional metalurgic din Orașul Stalin.

dezvoltarea școlii de toate gradele — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — fac parte integrantă din politica de construire a socialismului dusă de partidul și guvernul nostru".

Reforma învățămîntului, înfăptuită în primul an de existență a Republicii Populare Romîne, a schimbat radical principiile de organizare a școlii, de orientare a învățămîntului și de îndrumare a cadrelor didactice, marcînd hotarul dintre școala veche, burgheză, și școala nouă a regimului de democrație populară. Partidul a sfărîmat astfel toate piedicile care închideau drumul oamenilor muncii către cultură și a deschis larg porțile școlii pentru copiii poporului muncitor. Dintr'un privilegiu al claselor avute, cum era sub regimul burghezo-moșieresc, școala, în Republica Populară Romînă, a devenit un bun al poporului. Pe drept cuvînt oamenii muncii consideră această transformare o realizare de mare însemnătate a regimului nostru de democrație populară. Dreptul la învățătură înscris în Constituția patriei noastre este asigurat prin învățămîntul general obligatoriu și gratuit, prin sistemul burselor de stat acordate elevilor și studenților merituoși, prin organizarea învățămîntului profesional gratuit pentru cei ce muncesc.

Guvernul a sporit din an în an fondurile bugetare alocate pentru învățămînt. La fondurile alocate de stat pentru construcții școlare s'au adăugat sumele realizate prin autoimpunere de către oamenii muncii, dornici să asigure copiilor lor condiții cît mai bune de învățătură.

Ca urmare a condițiilor de învățămînt din ce în ce mai bune a crescut numărul celor ce învață în școli elementare, medii, profesionale și superioare, dublîndu-se față de anul 1938. In anul școlar 1953/54 au fost cuprinși în școlile de toate gradele un număr de elevi și studenți care depășește cifra de 2 milioane.

Pe drept cuvînt școala noastră nouă este numită izvor de cadre pentru construirea socialismului. An de an ea dă patriei zeci de mii de cadre calificate, capabile să folosească cu succes tehnica înaintată, să contribue la sporirea producției socialiste în vederea ridicării continue a standardului de viață al oamenilor muncii. Numai în trimestrul III al anului 1953 învățămîntul superior, mediu și profesional a dat peste 82.000 cadre noi pentru toate ramurile economiei naționale, pentru sectorul cultural și sanitar. Datorită atenției de care se bucură din partea partidului sunt în plin avînt știința, arta și literatura puse în slujba poporului, în slujba înfloririi patriei. Indrumînd dezvoltarea futuror laturilor vieții societății noastre, partidul exercită o influență hotărîtoare asupra continuei dezvoltări a culturii, științei și artei, deschizîndu-le perspective minunate de dezvoltare.

III.

Marxism-leninismul ne învață că partidul revoluționar își poate îndeplini rolul său de conducător al oamenilor muncii numai dacă nu se lasă îmbătat de succese, dacă nu se îngîmfează, dacă nu se teme să-și recunoască deschis greșelile și să le îndrepte la timp în mod deschis și cinstit.

„Atitudinea unui partid politic față de propriile sale greșeli constitue unul din cele mai importante și mai sigure criterii ale seriozității acestui partid și ale îndeplinirii **în fapt** a îndatoririlor sale față de **clasa** sa și față de **masele** muncitoare. Recunoașterea deschisă a greșelii, analizarea pricinilor greșelii, analizarea situației ce l-a dat naștere, chibzuirea cu atenție a mijloacelor necesare în vederea îndreptării greșelii, — iată caracteristica unui partid serios, iată în ce constă îndeplinirea îndatoririlor sale, iată în ce constă educarea și instruirea **clasei** și apoi și a **masei**". (Lenin vol. XXV, pag. 200).

Credincios principiilor marxism-leninismului, partidul nostru nu-și ascunde greșelile și neajunsurile activității sale. Spre deosebire de toate partidele burgheze, care își maschează adevăratele lor scopuri și adevărata lor politică, scopurile și politica partidului nostru sunt arătate deschis și clar întregului popor muncitor.

Fiind baza vitală a regimului nostru de democrație populară și exprimînd interesele fundamentale ale oamenilor muncii, politica Partidului Muncitoresc Romîn apare în fața poporului nostru în toată forța ei ideologică, în toată puritatea ei.

Viața a dovedit că cu cît oamenii muncii cunosc și înțeleg mai adînc politica partidului, cu cît este mai înaltă conștiința lor, cu atît luptă mai activ pentru înfăptuirea ei și obțin succese mai însemnate în construirea noii economii și a culturii.

Partidul nostru consideră critica și autocritica și mai ales critica de jos drept principala metodă cu ajutorul căreia trebue să scoatem la iveală și să lichidăm greșelile și lipsurile noastre.

O puternică dovadă în această privință o constitue lucrările Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august a. c. Analizînd rezultatele muncii partidului și guvernului în domeniul economic, social, cultural, Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. a constatat că, pe lîngă realizările obținute, în politica noastră economică am avut și lipsuri serioase.

Analiza profundă, marxistă, făcută de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. a arătat încă odată că partidul nostru nu cunoaște alte interese decît interesele poporului, că politica partidului nostru urmărește ridicarea continuă a bunăstării materiale a celor ce muncesc.

In etapa actuală, preocuparea principală a partidului nostru o formează lichidarea lipsurilor care s'au manifestat în politica noastră economică și îmbunătățirea într'un timp apropiat a condițiilor de viață ale oamenilor muncii dela orașe și sate.

Urmînd în mod consecvent linia politică de construire a socialismului, a cărei lege fundamentală este asigurarea satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale ale poporului, Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. a trasat un vast program de măsuri economice. Indeplinirea acestui program va determina lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, a producției industriei alimentare și industriei ușoare, a producției de obiecte de menaj și de alte bunuri de consum și va asigura o abundență de produse.

Pornind dela cerințele legii economice fundamentale a socialismului și dela cele ale legii dezvoltării planice proporționale a economiei naționale, partidul a luat măsurile necesare în vederea stabilirii unor proporții juste în dezvoltarea diferitelor ramuri ale economiei. In acest scop, Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. a arătat necesitatea unei juste reglementări a mijloacelor materiale și îndeosebi a investițiilor, care trebue să fie folosite acolo unde ele sunt mai necesare, unde pot da într'un timp scurt rezultate în vederea ridicării standardului de viață al poporului.

In domeniul industriei grele, care constitue baza dezvoltării întregii noastre economii și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, se asigură o dezvoltare rațională, nefortată.

Folosind în mod just marile posibilități create prin dezvoltarea industriei grele, partidul organizează lupta pentru dezvoltarea industriei producătoare de bunuri pentru consumul popular și pentru noi progrese în domeniul agriculturii. Țara noastră va cunoaște în perioada 1953 — 1955 o considerabilă sporire a producției industriei alimentare, a industriei textile și de încălțăminte și un nou avînt al industriei locale, al cooperației meșteșugărești și al cooperației de consum (secțiile de producție) care sunt chemate să aducă un însemnat aport la sporirea bunurilor de larg consum.

Considerînd că lupta pentru ridicarea nivelului de trai al poporului este indisolubil legată de continua sporire a producției agricole, partidul acordă o mare însemnătate dezvoltării agriculturii noastre.

Dinamica investițiilor pentru agricultură, care se va ridica dela 7,2% din totalul investițiilor pe 1953 (plan inițial) la 16,4% în 1955, ilustrează în modul cel mai grăitor politica partidului și guvernului nostru în domeniul agriculturii.

Partidul și guvernul iau o serie de măsuri în vederea întăririi gospodăriilor de stat și a stațiunilor de mașini și tractoare.

O atenție permanentă se acordă consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor de lucrare în comun a pămîntului, astfel ca ele să devină mari producătoare de cereale-marfă, de cartofi și legume, de vite, porci, păsări etc. transformîndu-se în adevărate centre de atracție a țărănimii muncitoare pe drumul socialismului.

Subliniind în același timp rolul gospodăriilor individuale ale țăranilor mici și mijlocii în asigurarea producției de cereale-marfă, Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. a stabilit o serie de măsuri menite să stimuleze interesul țărănimii muncitoare pentru sporirea producției agricole, să valorifice marile rezerve și posibilități de sporire a productivității, de care mai dispun gospodăriile țăranilor muncitori din țara noastră.

Acordarea unui sprijin multilateral, efectiv, țărănimii muncitoare, prin credite, ajutor agrotehnic, prin mașini agricole și mărfuri de larg consum, prin dezvoltarea cooperației de consum și producție, intensificarea schimbului între oraș și sat vor duce la cimentarea și mai puternică a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță care constitue temelia regimului nostru de democrație populară, chezășia înaintării noastre cu succes pe calea socialismului.

Vastul program elaborat de partid în vederea ridicării bunăstării a poporului cuprinde măsuri privind domenii din cele mai diferite.

Deși n'au trecut decît cîteva luni dela elaborarea acestui măreț program de dezvoltare a economiei și culturii noastre, poporul nostru simte din plin influența lui binefăcătoare. In aplicarea Hotărîrilor Plenarei lărgite din august a.c. a C. C. al P. M. R., Prezidiul Marii Adunări Naționale și Guvernul au luat o serie de măsuri deosebit de însemnate. Astfel au fost elaborate hotărîri cu privire la acordarea unor scutiri și reduceri de impozite și taxe gospodăriilor agricole individuale și gospodăriilor agricole colective, la anularea restanțelor la produsele de toamnă prevăzute din cotele obligatorii pe anul 1952, la trecerea unor terenuri rezerve de stat, cu suprafața totală de aproape 500.000 hectare, în folosință veșnică a unor gospodării agricole colective și a unor țărani muncitori individuali, la stimularea contractărilor și achizițiilor de carne, lapte, lînă etc. Cu mare bucurie au primit oamenii muncii, deasemenea, hotărîrile cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare, la construcția de locuințe prin credite acordate de stat, măsurile cu privire la reducerea cotelor de impozite asupra salariilor, precum și măsurile cu privire la reducerea taxelor comunale, de electricitate, reducerea prețului medicamentelor, reducerea taxelor pentru creșe și cămine de zi etc. Toate aceste măsuri, întreaga politică internă a partidului, dovedesc grija permanentă a partidului nostru pentru binele oamenilor muncii, pentru satisfacerea nevoilor lor materiale și culturale mereu crescînde.

In domeniul politicii externe, partidul nostru se călăuzește deasemenea după interesele fundamentale ale poporului. Partidul nostru consideră că singura politică justă și care corespunde intereselor vitale ale poporului nostru și ale tuturor popoarelor iubitoare de pace este politica de pace, de soluționare a tuturor problemelor litigioase internaționale pe calea tratativelor între părțile interesate, de colaborare cu toate țările și de dezvoltare a legăturilor de afaceri cu ele pe baza principiului respectării intereselor reciproce. Partidul nostru a arătat în repetate rînduri că numai o pace trainică va asigura condițiile necesare desfășurării muncii noastre pașnice pentru construirea socialismului, pentru asigurarea unei vieți fericite oamenilor muncii din patria noastră.

Politicii noastre externe îi sunt străine scopuri de cucerire, de cotropire, de atentare la libertatea sau teritoriul altor țări, de amestec în treburile interne ale altor state. Dorința poporului nostru de pace, ura lui împotriva atîtătorilor la război e știută pentru partidul nostru. Partidul și guvernul țării luptă pentru continua întărire a legăturilor poporului nostru cu marele popor sovietic și cu toate popoarele din marele lagăr al păcii, pentru stabilirea unor legături durabile cu oamenii muncii din toate țările. Corespunzînd intereselor vitale ale poporului nostru, politica externă a partidului și guvernului este susținută în întregime de popor. Profund atașat cauzei păcii, dornic de a-și putea consacra toate forțele luptei pentru construirea socialismului, pentru o viață mereu mai bună, poporul nostru, condus de partid, va face tot ce îi stă în putință pentru a-și da contribuția la apărarea păcii în lume.

★

Izvorul forței și invincibilității partidului nostru îl constitue legătura lui strînsă și de nezdruncinat cu poporul. Intreaga activitate a partidului este pătrunsă de credința profundă în popor.

Comuniștii acordă cea mai mare atenție legăturii strînse cu masele, ei ascultă cu cea mai mare atenție urechea la nevoile și năzuințele oamenilor muncii și nu precupețesc niciun efort pentru a apăra interesele lor; ei nu cunosc țel mai înalt decît slujirea cu devotament a poporului, lupta pentru fericirea oamenilor muncii. Partidul știe nu numai să învețe masele, ci și să învețe dela ele, din experiența lor, ducîndu-le mereu înainte. Combătînd cu hotărîre teoriile reacționare care neagă rolul creator al maselor populare în istorie, partidul nostru pornește dela teza marxistă că adevărații creatori ai istoriei sunt masele celor ce muncesc, care crează toate bunurile vieții.

In același timp, poporul nostru muncitor știe că forța sa constă în unirea strînsă în jurul partidului. Numai conducerea de către partid dă maselor conștiința intereselor lor, capacitatea de a acționa organizat pentru satisfacerea acestor interese. Verificînd în practică politica partidului, văzînd că ea corespunde întotdeauna intereselor lor fundamentale, masele largi ale oamenilor muncii se string tot mai mult în jurul partidului, acordîndu-i sprijinul lor nelimitat în lupta pentru continua întărire a orînduirii noastre democrat-populare care corespunde întru totul intereselor poporului în lupta pentru binele omului muncitor.

Oamenii muncii din toate colțurile patriei noastre nu s'au bucurat niciodată de asemenea drepturi și libertăți, n'au avut niciodată asemenea posibilități de a-și desfășura inițiativa creatoare, talentele și capacitățile lor, de a participa la conducerea treburilor obștești, ca în anii puterii populare. Tocmai deaceea, politica partidului de continuă întărire a puterii populare, a statului nostru democrat-popular, care constitue principalul instrument al construirii socialismului, găsește un sprijin activ în cele mai largi pături ale poporului.

Campania de pregătire a alegerilor de deputați în sfaturile populare a scos în evidență cu o deosebită forță interesul viu pe care oamenii muncii îl manifestă față de problemele de stat. In rîndurile candidaților F.D.P. au fost propuși cei mai buni fii ai poporului nostru, fruntași din toate domeniile de activitate: stahanoviști, colectiviști și țărani muncitori, reprezentanți de frunte ai științei și culturii, profesori și învățători, tineri și femei. Adunările populare, întîlnirile candidaților cu alegătorii, întreaga campanie electorală, au fost un larg prilej de antrenare a maselor la dezbaterea unor însemnate probleme de stat. Campania electorală constitue o expresie vie a legăturii indestructibile dintre partid și popor, o recunoaștere unanimă a rolului partidului de conducător al întregului popor.

Prezentîndu-se în fața alegătorilor, oamenii muncii din țara noastră știu că, votînd pentru candidații F.D.P., votează pentru consolidarea și dezvoltarea marilor noastre cuceriri, pentru politica justă a partidului și guvernului, pentru continua întărire a regimului de democrație populară, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului, pentru construirea socialismului în patria noastră, pentru pace în lumea întreagă.

I. DRAGU

Organizarea consfătuirilor raionale şi regionale din ianuarie — februarie 1954 ale cadrelor didactice

Conform ordinului Ministrului Învăţământului nr. 5152/C/1953, în zilele de 7, 8 şi 9 ianuarie 1954 se vor organiza consfătuiri raionale ale cadrelor didactice din şcolile elementare, de 7 ani şi medii, din instituţiile preşcolare şi casele de copii, iar în zilele de 4, 5 şi 6 februarie 1954 se vor organiza consfătuiri regionale ale cadrelor didactice care predau la şcolile pedagogice de învăţători şi de educatoare.

Activitatea consfătuirilor raionale şi regionale se va desfăşura în şedinţe plenare la care vor participa toate cadrele didactice, şi în şedinţe pe secţii.

În şedinţele plenare secţiile de învăţământ vor prezenta un referat cu tema: „Rezultatele muncii instructiv-educative în prima jumătate a anului şcolar şi sarcini pentru încheierea cu succes a anului şcolar 1953—1954".

Referatele care se vor prezenta în secţii vor arăta rezultatele obţinute în predare, în munca de conducere a şcolilor etc. prin justa aplicare a programelor şcolare şi a instrucţiunilor ministerului, prin folosirea manualelor, prin îmbunătăţirea continuă a metodelor, prin confecţionarea de material didactic cu mijloace locale, ţinînd seama de sarcinile trasate prin hotărîrile luate în consfătuirile din septembrie 1953.

În secţie se va prezenta deasemenea un proiect de plan calendaristic pentru a doua jumătate a anului şcolar, precum şi planuri de lecţii şi se vor face demonstraţii practice de folosire a materialului didactic.

Ministerul Învăţământului recomandă secţiilor de învăţământ regionale şi raionale să invite din vreme la şedinţele plenare ale consfătuirilor regionale şi raionale pe directorii institutelor pedagogice şi pe decanii facultăţilor care au secţii pedagogice, iar la şedinţele secţiilor pe profesorii acestor institute şi facultăţi, fiecare la specialitatea sa. (E vorba de secţiile de învăţământ din localităţile în care se găsesc instituţii de învăţământ superior de acest fel.)

Ordinul Ministrului cere secţiilor de învăţământ regionale şi raionale să se îngrijească ca, printr'o bună pregătire a consfătuirilor, să se asigure desfăşurarea lucrărilor la un înalt nivel politic, ştiinţific şi profesional, în spirit critic şi autocritic, pentru a se putea trage concluziile practice necesare în vederea îmbunătăţirii învăţământului în a doua jumătate a anului şcolar şi a încheierii cu succes a anului şcolar.

INSTRUCŢIUNI

cu privire la organizarea consfătuirilor raionale şi regionale din ianuarie-februarie 1954 ale cadrelor didactice

Analiza consfătuirilor cadrelor didactice din septembrie 1953 a arătat că s'au obţinut rezultate pozitive în ceeace priveşte organizarea şi desfăşurarea consfătuirilor. Aceste lipsuri s'au manifestat în alcătuirea referatelor, care nu au realizat totdeauna o analiză adîncită a procesului instructiv-educativ şi a muncii de lichidare a analfabetismului, n'au arătat metodele datorită cărora s'au obţinut rezultatele bune, nici cauzele lipsurilor şi n'au tras concluziile practice necesare. În multe referate, o serie de probleme importante — cum sunt verificarea şi notarea cunoştinţelor elevilor, formarea deprinderilor unei scrieri corecte şi frumoase, explicarea temelor pentru acasă şi controlul acestora, îndrumarea şi controlul efectuat de către directori, inspectori şi metodişti — n'au constituit obiectul unei analize, fiind doar amintite.

În multe raioane, rezoluţiile adoptate la consfătuiri au avut un caracter formal şi general, necuprinzînd sarcini concrete pentru secţiile de învăţământ, pentru directorii şcolilor şi pentru cadrele didactice.

Ţinînd seama de aceste constatări, consfătuirile din ianuarie-februarie trebue să urmărească prezentarea concretă a muncii şcolilor, analiza ei în spirit critic şi autocritic, ajungînd astfel la concluzii care să contribue în mod practic la ridicarea calităţii învăţământului în şcolile noastre în a doua jumătate a anului şcolar curent şi la îmbunătăţirea muncii de lichidare a analfabetismului.

Analiza întregii munci din prima jumătate a anului şcolar va fi făcută în lumina sarcinilor care revin şcolii pe baza Hotărîrilor Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953.

Se va urmări în ce măsură s'au respectat rezoluţiile adoptate la consfătuirile din septembrie 1953 şi realizările obţinute.

ORGANIZAREA ŞI DESFĂŞURAREA CONSFĂTUIRILOR

1. Lucrările consfătuirilor se vor desfăşura conform Ordinului Ministrului Învăţământului Nr. 5152/C/1953. În prima zi va fi expus referatul secţiei de învăţământ, după care vor urma discuţii. În ziua a doua se va lucra pe secţii; se vor expune referate pe secţii, urmate de discuţii, după care se va prezenta planificarea calendaristică şi planuri de lecţii, care vor fi discutate în şedinţă.

În ziua a treia, dimineaţa, după specificul fiecărei secţii, se vor continua discuţiile asupra planificării, sau se vor organiza lucrări practice (excursii, lucrări de laborator etc.). După masă, în şedinţă plenară, va avea loc încheierea lucrărilor consfătuirilor.

2. Referatul secţiei de învăţământ va analiza felul în care s'au îndeplinit în şcoli sarcinile ce revin instituţiilor de învăţământ şi educaţie din Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august şi din Hotărîrile partidului şi guvernului privitoare la măsurile pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Astfel, se va arăta în ce măsură s'a realizat în şcoli înarmarea elevilor cu cunoştinţe practice, cum au fost popularizate metodele înaintate în agricultură, cum au fost sprijinite măsurile luate de partid şi guvern pentru ridicarea productivităţii agriculturii, cum au fost satisfăcute nevoile materiale şi culturale ale cadrelor didactice, ce măsuri s'au luat pentru crearea unor condiţii materiale bune de funcţionare a şcolilor.

Referatul va arăta succesele obţinute de mişcarea partizanilor păcii şi realizările şcolilor în educaţia comunistă a elevilor.

Referatul secţiei de învăţământ va analiza temeinic, în spirit critic şi autocritic, contribuţia tuturor factorilor care îndrumează şi sprijină procesul instructiv-educativ (secţia de învăţământ, directorii, diriginţii, cadrele didactice, organizaţiile sindicale şi de tineret, părinţii) şi va preciza sarcinile concrete ce revin secţiei de învăţământ, directorilor şi cadrelor didactice şi educative pînă la sfîrşitul anului şcolar în următoarele probleme:

a) **Realizarea învăţământului general obligatoriu la clasele I—IV, a planului de şcolarizare la şcolile de 7 ani, de 10 ani (de zi şi serale), la şcolile pedagogice şi la şcolile speciale, precum şi a planului de cuprindere la instituţiile preşcolare (în special căminele de zi şi sezoniere) şi casele de copii.** În cadrul acestor probleme se vor arăta:

— sarcinile de şcolarizare care au stat în faţa raionului şi în ce măsură au fost realizate; lipsurile şi greutăţile constatate la unităţile din raion;

— metodele folosite pentru învingerea greutăţilor întîmpinate în îndeplinirea sarcinilor de şcolarizare;

— ajutorul primit din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare şi din partea organizaţiilor locale.

b) **Desfăşurarea procesului de învăţămînt.** În cadrul acestei probleme se va arăta:

— frecvenţa şi disciplina elevilor la cursuri;

— disciplina şi punctualitatea cadrelor didactice. Aplicarea planului de învăţămînt şi a programelor şcolare;

— funcţionarea consiliilor pedagogice.

c) **Rezultatele la învăţătură obţinute în prima jumătate a anului şcolar 1953—1954 în şcolile din raion, ca urmare a desfăşurării întregului proces instructiv-educativ în şcoală.** Se va insista asupra rezultatelor la învăţătură şi asupra calităţii cunoştinţelor dobîndite de către elevi ca rezultat al metodelor şi procedeelor folosite în predare de către cadrele didactice, asupra măsurilor luate de către directorii de şcoli şi organele de îndrumare şi control, popularizîndu-se metodele bune şi combătîndu-se metodele neştiinţifice.

În referat se va da o deosebită atenţie problemelor legate de verificarea şi aprecierea cunoştinţelor elevilor şi muncii pentru preîntîmpinarea rămînerii în urmă la învăţătură.

Se va analiza în ce măsură se realizează, prin întreaga activitate din şcoală şi din instituţiile extraşcolare, educaţia comunistă a elevilor, insistîndu-se asupra luptei pentru realizarea disciplinei conştiente a elevilor (în şcoală, în internate, în activitatea extraşcolară).

În raioanele în care sunt organizate case şi palate de pionieri, referatul va analiza activitatea acestora, arătîndu-se în ce măsură casa sau palatul pionierilor constituie un centru metodic pentru îndrumarea activităţii pionereşti.

În raioanele pe teritoriul cărora se găsesc case de copii, referatul va analiza şi munca acestora, ocupîndu-se îndeosebi de felul în care se realizează educaţia copiilor şi de condiţiile materiale din casele de copii.

Se vor populariza cadrele educative care, prin folosirea unor metode juste, au obţinut rezultate bune în muncă, şi se vor combate metodele de educaţie nepedagogice.

Referatul va acorda o deosebită atenţie şcolii elementare, felului în care ea înarmează pe elevi cu cunoştinţe de bază, analizînd în lumina acestei sarcini şi munca şcolilor pedagogice (se va analiza îndeosebi predarea obiectelor specifice şcolii pedagogice — şi anume predarea metodicilor, a pedagogiei, a psihologiei, a logicii, a practicii agricole — precum şi calitatea practicii pedagogice). Se va analiza în ce măsură întreg ansamblul procesului instructiv-educativ din şcolile pedagogice formează la elevi calităţile necesare viitorilor învăţători.

d) **Munca de alfabetizare.** Se va arăta cum a fost îndeplinit planul de cuprindere a neştiutorilor de carte la cursuri, frecvenţa în lunile noembrie şi decembrie, cum se desfăşoară procesul de învăţămînt, precum şi măsurile luate pentru îndeplinirea planului; contribuţia organelor locale, a organizaţiilor de masă, a întreprinderilor, a presei; se vor trasa sarcini concrete pentru îndeplinirea planului şi înlăturarea lipsurilor în muncă.

e) **Munca obştească a cadrelor didactice.** Se va arăta activitatea învăţătorilor şi profesorilor pe tărîm social, se va analiza cum luptă ei împotriva obscurantismului şi a superstiţiilor, cum îşi desfăşoară activitatea în căminele culturale, precum şi contribuţia cadrelor didactice la opera de transformare socialistă a agriculturii, în lumina sarcinilor trasate de partid şi guvern.

f) **Probleme de cadre.** Referatul va analiza felul în care organele locale şi secţia de învăţămînt s'au preocupat de îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale cadrelor didactice, cum se aplică Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri din 16 august 1951 şi Hotărîrile Plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953; cum sunt asigurate cadrele cu locuinţe, combustibil, ce posibilităţi de aprovizionare li s'au creat etc.; deasemenea, se va analiza cum luptă cadrele didactice pentru ridicarea nivelului lor politic şi ideologic, prin formele de învăţămînt politic, prin studiu individual etc. — şi cum se preocupă secţia de învăţămînt şi direcţiile şcolilor de ridicarea calificării cadrelor.

g) **Baza materială.** Se va da o atenţie deosebită problemelor legate de baza materială a şcolilor, a internatelor şi a caselor de copii, de aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniştri din august 1953 cu privire la deschiderea anului şcolar, de asigurarea şcolilor, a internatelor şi a caselor de copii cu alimente şi combustibil, de înzestrarea bibliotecilor şi laboratoarelor, de efectuarea construcţiilor şi reparaţiilor, de asigurarea elevilor cu manuale şi rechizite. Se va analiza felul în care se execută planurile de cheltuieli şi cum se respectă disciplina financiară.

3. Colaborarea cu organizaţiile sindicale şi U.T.M. se va analiza în legătură organică cu problemele puse în referat.

4. Referatul secţiei de învăţămînt va fi întocmit de un colectiv, sub directa conducere a şefului secţiei. Acesta va colabora cu preşedintele comitetului sindical raional al muncitorilor din învăţămînt şi cu şeful secţiei şcoli şi pionieri a comitetului raional U.T.M.

La întocmirea referatului secţiei de învăţămînt se va utiliza materialul secţiei de învăţămînt şi al cabinetului pedagogic, rezoluţia consfătuirilor din septembrie şi materiale ca: procese verbale de inspecţie, rapoarte ale inspectorilor, referate ale metodiştilor, materiale ale organelor sindicale care au vizitat şcoala, precum şi material statistic, cataloage, rapoartele directorilor de şcoală şi ale cadrelor didactice, procesele verbale ale consiliilor pedagogice, materiale dela cercurile pedagogice şi procesele verbale dela consfătuirile de producţie.

La întocmirea referatelor pe secţii se va ţine seama de indicaţiile cuprinse în broşurile editate de Ministerul Învăţămîntului cu prilejul consfătuirilor din septembrie 1953, precum şi de indicaţiile pentru munca secţiilor din Instrucţiunile nr. 28.087 şi nr. 28.098 pentru consfătuirile raionale şi regionale din septembrie. În referate se va analiza munca desfăşurată în raionul, oraşul sau regiunea respectivă în prima jumătate a anului şcolar curent. La discuţiile pe secţii, cadrele didactice vor analiza şi felul cum au dus munca de alfabetizare.

Rezoluţiile. În cadrul fiecărei secţii se vor trage concluzii şi se vor stabili sarcini privind etapa următoare de muncă din anul şcolar. Pe baza referatelor din şedinţa plenară şi din secţii, ţinînd seama de discuţiile şi concluziile secţiilor, secţia de învăţămînt raională va întocmi proiectul de rezoluţie cu sarcini, metode şi termene de îndeplinire concrete, care vor fi prezentate în plenara de încheiere a lucrărilor consfătuirilor.

Expoziţiile. La consfătuirile raionale se vor organiza expoziţii. Materialul pentru aceste expoziţii va fi strîns şi verificat din timp. Se va expune în primul rînd material metodic (conform indicaţiilor date în broşurile trimise de Ministerul Învăţămîntului la consfătuirile din septembrie 1953). Pentru consfătuirile regionale, expoziţiile se vor organiza conform circularei nr. 28.098 din august 1953. (Se vor expune cele mai bune planuri de lecţie, cele mai bune referate ţinute la cercurile pedagogice, lucrări şcolare, material didactic confecţionat în şcoli etc.).

Expoziţiile trebue să fie pentru cadrele didactice un prilej de a învăţa din realizările şcolilor şi ale cadrelor didactice fruntaşe din raion cum să-şi organizeze munca, cum să se pregătească pentru lecţii şi cum să-şi organizeze activitatea lor în şcoală.

★

În vederea pregătirii consfătuirilor raionale şi a raportării asupra lor, secţiile de învăţămînt regionale au următoarele sarcini:

1. Vor sprijini secţiile de învăţămînt raionale, îndrumînd şi controlînd întocmirea referatelor, astfel ca referatele să aibă forma definitivă cel puţin cu 3 zile înainte de consfătuiri. Deasemenea, apelînd la comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, vor obţine pentru consfătuirile raionale sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale.

2. Vor trimite delegaţi care să ia parte la consfătuiri.

3. După încheierea lucrărilor consfătuirilor raionale, în cadrul colectivului secţiei şi cu participarea şefilor secţiilor de învăţămînt raionale şi orăşeneşti, secţiile de învăţămînt regionale vor face bilanţul muncii din prima jumătate a anului şcolar pe regiune, arătînd şi felul în care s'au desfăşurat consfătuirile. La aceste şedinţe vor fi invitaţi reprezentanţi ai comitetului regional al sindicatului muncitorilor din învăţămînt şi ai comitetului regional U.T.M. Pe baza acestei analize vor întocmi rapoarte către Minister.

Vom vota pentru candidaţii Frontului Democraţiei Populare

Ne aflăm în pragul alegerilor de deputaţi în sfaturile populare. Atmosfera sărbătorească ce a cuprins acum toate oraşele şi satele patriei noastre se simte şi la noi, la căminul de copii „Gh. Lazăr" din Bucureşti.

Mi-s dragi copiii muncitorilor, care-mi sunt daţi în grijă, şi mă străduesc să le fac viaţa cît mai fericită, să le fac copilăria cît mai frumoasă, mai plină de bucurii.

Cu ani în urmă, cînd mi-am început munca, puteai găsi la grădiniţele de copii numai odrasle de capitalişti şi moşieri, în timp ce copiii oamenilor muncii erau siliţi să rămînă singuri acasă sau să se joace pe maidan, iar părinţii lor munceau din zi pînă'n noapte pentru a le putea aduce o bucată de pîine.

Ca fată de muncitor am simţit încă de mic copil apăsarea grijilor, a nevoilor. Deaceea, atunci cînd a trebuit să-mi aleg cariera, m'am hotărît să mă fac educatoare, pentru ca prin munca mea de fiecare zi să înfrumuseţez copilăria fiilor acelora care lucrează în fabrici şi în uzine. Visam o grădiniţă cu încăperi mari, luminoase, cu multe, multe jucării, o grădiniţă pentru copiii oamenilor muncii.

Astăzi trăesc cu adevărat această mare bucurie. Partidul şi guvernul nostru îi înconjoară astăzi cu toată dragostea pe copiii celor ce muncesc. Îmi desfăşor acum activitatea într'un cămin frumos, înzestrat cu tot confortul necesar, în care copiii sunt bine îngrijiţi şi primesc o educaţie aleasă.

Niciodată nu a existat atîta grijă pentru sănătatea, pentru educarea copiilor oamenilor muncii. De curînd, la căminul nostru s'a amenajat o cameră specială în care copiii fac băi de aer în timpul iernii. Localul căminului a fost de curînd zugrăvit. Se confecţionează hăinuţe noi pentru copii. Numărul jucăriilor creşte mereu. Nimic nu le lipseşte copiilor noştri. Şi toate acestea s'au putut realiza numai într'un regim democrat-popular.

Pentru toate aceste realizări, pentru viitorul fericit al copiilor care-mi sunt daţi în grijă, pentru fericirea tuturor copiilor din patria noastră, voi da în alegerile din 20 decembrie votul meu candidaţilor Frontului Democraţiei Populare.

STELA STOIAN
educatoare la căminul „Gh. Lazăr" din Bucureşti

Elevii unei şcoli tehnice

În raionul Tudor Vladimirescu din Bucureşti se află şcoala medie tehnică de mecanică nr. 1 mixtă. Această şcoală se bucură de sprijinul larg al sfatului popular raional. Comitetul executiv al sfatului şi comisia permanentă de învăţămînt ajută şcolii să-şi rezolve bine problemele materiale şi gospodăreşti, creează condiţii bune pentru desfăşurarea procesului de învăţămînt.

În anii puterii populare, şcoala s'a dezvoltat în mod deosebit. Ea numără azi 425 de elevi care frecventează cursurile de zi şi peste 120 de elevi care sunt înscrişi la cursul seral. Majoritatea elevilor sunt bursieri, stau în cămin şi iau masa la cantina şcolii, bine aprovizionată prin grija sfatului popular.

Şcoala medie tehnică de mecanică nr. 1 mixtă se mîndreşte cu mulţi dintre foştii săi elevi care sunt azi inovatori, fruntaşi în producţie sau fruntaşi la învăţătură în institutele de învăţămînt superior. În rîndurile inovatorilor se numără însă chiar şi unii dintre elevi de azi ai şcolii. Lucrările lor sunt depuse la cabinetul tehnic al inovatorilor dela Uzinele „23 August".

Acum, în întîmpinarea alegerilor, în şcoală domneşte o atmosferă sărbătorească, plină de însufleţire. Mulţi dintre elevii anului IV, ca şi elevii cursului seral, se vor prezenta la 20 decembrie în faţa urnelor, votînd pentru candidaţii Frontului Democraţiei Populare, pentru înflorirea patriei noastre.

E. ROMAN

Învăţătoarea

Într'una din dimineţile sfîrşitului de toamnă, poştaşul îi aduse învăţătoarei Silvia Petrescu un plic albastru, cu scrisul atît de cunoscut al fiicei sale, studentă la Iaşi. Era o scrisoare plină de bucurie, de veşti bune. Vorbea despre un examen de laborator trecut cu succes, despre un coni studenţesc care s'a transformat într'o adevărată sărbătoare şi despre multe alte întîmplări din viaţa studenţească la care, odată, rîvnise şi ea. Către sfîrşitul scrisorii era o frază pe care învăţătoarea o citi de două ori: „...Ai muncit şi te-ai chinuit destul, aşa că, măicuţă, imediat după ce am să fiu încadrată, vei termina şi cu şcoala şi cu gospodăria şi ai să vii să stăm împreună". Lăsă scrisoarea şi rămase pe gînduri. Despre asta mai vorbiseră ele, ce-i drept. Scrise, vorbele căpătau însă un înţeles nou. „...vei termina şi cu şcoala şi cu gospodăria..." Adică să nu mai muncească, să se odihnească... Ciudat, dar perspectiva asta n'o bucura. Şi cu toate că vorbele erau scrise negru pe alb, parcă n'o priveau pe ea...

Abia după ce sfîrşi scrisoarea, îşi dădu seama că afară se stîrnise furtuna. Şi ea avea de umblat mult în ziua aceea... Puse scrisoarea sub pernă, s'o mai citească odată înainte de culcare, îşi îmbrăcă paltonul, se îmbrobodi bine cu un şal şi plecă la şcoală.

★

În cancelarie, învăţătoarele şcolii elementare de fete din Măcin păreau că se joacă de-a elevele. Nu se ştie dece, vorbeau toate deodată şi în aşa fel ca şi cum ar fi pus la cale un complot. Una grămădea lemne în soba şi aşa încinsă; alta muta mereu, pe masa din mijloc, o vază cu crizanteme galbene; alta umbla, cu o cîrpă în mînă, după femeia de serviciu, care încerca zadarnic s'o convingă că-i curat, chiar foarte curat...

O aşteptau pe directoare, iar directoarea, Silvia Petrescu, intrînd prin uşa claselor şi nu prin uşa principală, ca în celelalte zile, le găsi în toiul pregătirilor. Şi atunci, în cancelarie se petrecu ceeace cîteodată se petrece în clasă: învăţătoarele se opriră o clipă care unde se găsea — apoi, impiedecîndu-se una de alta, se aşezară în formaţia plănuită dinainte. Vaza cu crizanteme galbene se află în locul cel mai nepotrivit, undeva la marginea mesei, cît p'aci să cadă...

Cea mai tînără dintre învăţătoare rosti în numele tuturor felicitarea întocmită în comun. În ajun, Silvia Petrescu, învăţătoarea deputată, fusese iarăşi propusă să candideze în alegerile de deputaţi pentru sfatul popular al oraşului Măcin. Atmosfera de sărbătoare, intimă şi solemnă în acelaşi timp, întocmai cum o doriseră învăţătoarele, se realiză pe neaşteptate. Dar ea nu venea din lucrurile din jur, ci din inimile lor, din inima tovarăşei lor care le privea cu ochii umeziţi de bucurie, negăsind cuvintele de răspuns...

★

Cînd Geru Marioara o felicită în numele elevelor clasei a IV-a, Silvia Petrescu găsi mai lesne cuvintele de răspuns. Nu pentrucă ar fi fost mai puţin emoţionată decît în cancelarie, dar aici, în clasă, vorbea întotdeauna mai bine decît oriunde. Şi cum demult voise să le spună elevelor povestea şcolii, socoti că prilejul este nimerit.

O poveste care începe cu a fost odată şi... nu va mai fi niciodată. În şcoala asta din Măcin învăţau pe vremuri mai mult copii de negustori şi de bogătani. În timp ce povesteşte, îi vede aşa cum şedeau atunci: pe locul acestei fiice de ţăran sărac Vădineanu Constanţa, abea încăpea, de gras ce era, ţeiorul primarului. Acolo, lîngă fereastră, şedea fiica unui „cerealist". (Îşi aminteşte cînd un inspector, nemulţumit de răspunsurile ţetei şi întrebînd-o despre ocupaţia tatălui, fusese nevoit să tuşească încurcat. Fata îşi luase un aer mîndru, aşa cum vedea că face maică-sa în ocazii asemănătoare şi rostise cu gravitate: „cerealist"). Copiii oamenilor săraci veneau la şcoală numai cînd braţele lor plăpînde nu erau cerute fie în gospodăria de acasă, fie în gospodăria străină unde se tocmeau pe mîncare. Şedeau în băncile din fund. Acolo şezuse şi fata cu ochii trişti, Petrescu Silvia...

. . . . . .

Văzînd că umbrele trecutului, înviat pentru un ceas, întunecă feţele copiilor, învăţătoarea conteni din povestit. Cînd urmă, fu pentru a le dezvălui minunata priveliştе a zilelor de azi, a viitorului. Nici Sărghie Rodica, nici Turos Elisabeta, nici Vădineanu Constanţa, nici Alexandru Florica şi nici una din toate celelalte eleve ale ei nu vor cunoaşte soarta amărîtă a învăţătoarelor din trecut decît numai din povestiri. Peste cîţiva ani, vor scrie şi ele mamelor lor, aşa cum i-a scris acum fiica ei... Îşi aduse aminte de scrisoarea lăsată sub pernă. Ce anume o îngîndurase cînd a citit-o? Sunetul clopoţelului îi spulberă gîndul...

La sfîrşitul ultimei lecţii din acea zi, cînd se apropie de uşă, liniştea ciudată din clasă o făcu să se oprească. Atunci, una din eleve ieşi din bancă. Se vedea că-i vine greu să vorbească. Învăţătoarea zîmbi încurajator. Şi auzi: „E adevărat că o să vă mutaţi în clasa a III-a?" La început nu înţelese. „Cum adică, să mă mut?" Răspunseră cîteva deodată: „Aşa spun ele, elevele dintr'a III-a". Nu-şi putu stăpîni rîsul. „Nu mă mut nicăieri. Nu sunteţi voi elevele mele?" Şi în aceeaşi clipă îşi aminti ce anume o îngîndurase cînd a citit scrisoarea.

★

Furtuna se potolise. Fulguia. Învăţătoarea candidată era acum în mijlocul cetăţenilor din circumscripţia ei. Învăţase carte pe făcele multora dintre ei, le dăduse de multe ori sfaturi. La şedinţele lunare cu părinţii, ori în vizitele pe care învăţătoarea le făcea acasă la ei, luaseră laolaltă hotărîri pentru rezultatele de astăzi, cînd rar, foarte rar, absenteazî vre-o elevă, iar notele îngăduie siguranţa că la sfîrşitul anului nu va fi nicio repetentă.

...Alfabetizarea, şcolarizarea tuturor copiilor de vîrstă şcolară, asigurarea unor condiţii bune de funcţionare a şcolilor, grija pentru instruirea şi pentru educarea elevilor... Neînflorile-s aceste vorbe şi obişnuite dela o vreme, dar ele ascund frumuseţi cum în puţine poezii se află! Aceste vorbe le spune deseori învăţătoarea aceasta mărunţică, trecută de patruzeci de ani. Şi oamenii au înţeles că aici nu-s numai vorbe, ci fapte menite să facă din copiii lor oameni adevăraţi, cadre de nădejde ale construirii socialismului.

★

La capătul unei străzi a oraşului Măcin se află un centru de alfabetizare. În după amiaza aceea erau adunate aici cîteva femei — ultimele neştiutoare de carte din cartier. O aşteptau pe tovarăşa Silvia Petrescu, învăţătoarea lor.

Cînd a intrat, tăcerea nefirească din odaie arăta că femeile tocmai despre ea vorbiseră pînă atunci, altfel n'ar fi fost aşa de stingherite... Ea se făcu a nu băgă nimic şi se aşeză la masă, între ele, ca'n toate zilele Una din „eleve" îi dădu o foaie de hîrtie. „Citeşte şi vezi dacă-i bine!" Citi. Sus, în mijloc, titlul: „Deputata noastră". Şi mai departe: „La 20 decembrie o să citim singure ce scrie în buletinul de vot. O să citim singure numele învăţătoarei noastre, care este şi deputata noastră...". Mai erau cîteva fraze, iar sub ele, vre-o zece semnături ale unor femei care pînă deunăzi semnau cu degetul...

Învăţătoarea şezu în odaia aceea pînă se înseră de tot. În drum spre casă, îşi aminti de scrisoarea lăsată sub pernă. Mergea singură, dar parcă şi fiica ei păşea alături, şi ea îi spunea: „O să stăm împreună, draga mea, dar dece să vin eu la tine şi dece să nu vii tu la mine? Tu nu ştii că la noi, la Măcin este nevoie de învăţătoare şi va fi nevoie şi de ingineri?"

GH. ŞTEFAN

Rînduri despre aşazisa „cultură"

I. Ludo

Fireşte, oficialitatea americană de astăzi nu se va obosi să ne explice de ce „milioane de copii sunt lipsiţi de condiţiile indispensabile pentru a primi o bună instrucţie primară şi secundară". Cu explicaţiile acestea se va însărcina presa burgheză, care, vrînd-nevrînd, ne va mărturisi că numai 2% din copiii oamenilor muncii pot răzbi pînă la şcolile superioare, că într'un mare număr de şcoli — cum sunt şcolile organizaţiei reacţionare Y.M.C.A. — nu pot pătrunge decît copiii din burghezia mare şi mijlocie — şi aşa mai departe.

După aproape 180 de ani de regim şcolar, „obligatoriu" în S.U.A., se poate citi în organul ministerului muncii „Labour Information Bulletin" din decembrie 1950, că 65% din copiii sub vîrsta de 14 ani şi mulţi sub vîrsta de 9 ani nu învaţă, ci muncesc la cîmp cîte 10 ore pe zi; în jurnalul „New York Times" din aprilie 1951 se arată că 60% din copiii care lucrează în agricultură sunt analfabeţi — iar în revista „C.I.O. News", organ al conducerii de dreapta a organizaţiilor industriale C.I.O. din august 1952, se spune că 4 milioane de copii între 5 şi 17 ani nu sunt înscrişi în nicio şcoală.

2500 de inşi — dintre care 58% industriaşi şi bancheri şi 42%, comercianţi şi liberi profesionişti stăpînesc, cu puteri absolutiste, 143 de colegii şi universităţi: familia Rockefeller stăpîneşte universitatea din Chicago, familia Morgan universitatea din Harvard, familia Dupont de Nemours universitatea din Massachussets, banca National City, universitatea din Columbia etc. etc.

Pentru a-şi uşura opera de educare în spirit fascist a tineretului universitar, aceste familii monopoliste şi-au creat — printre altele — o serie de organizaţii al căror program este să combată, prin mijloace împrumutate din arsenalul naziştilor „tendinţele antiamericane" din şcoli: „Asociaţia americană a învăţămîntului", din New York, condusă de un vestit reacţionar, M. F Mc Donnald, sub lozinca „Să păstrăm americane şcolile americane"; „Comitetul american al părinţilor pentru chestiunile de învăţămînt" din New York, creat în 1940 de Merwin Hart, bun amic al lui Franco; „Liga pentru un învăţămînt constituţional", din New York, întemeiată în 1937 de un jurnalist reacţionar Kamp etc. Toate aceste bande fasciste lucrează mînă în mînă cu „Asociaţia patronilor din Chicago", cu „Asociaţia naţională a industriaşilor" din New York, cu „Liga anticomunistă" din Englewood (statul New Jersey) etc. etc. — pentru aceleaşi înalte „idealuri culturale". Care sunt aceste idealuri — aflăm din codul membrilor asociaţiei de radio şi televiziune, care, într'un paragraf intitulat: „Răspunderea faţă de copii" spune:

„Educaţia copiilor presupune a le face cunoscută lumea sub toate aspectele ei. Crima, violenţa şi problemele sexuale fac parte din lumea în care ei vor trăi şi o prezentare justă a acestora va ajuta copilului în orientarea sa în mediul social înconjurător".

Şi stăpînii Statelor Unite nu-şi pierd vremea cu teorii. Întreg programul lor pedagogic se rezumă la trei obiecte principale: crima, violenţa şi problemele sexuale — care se găsesc tustrele întrunite într'un singur manual didactic, numit „comics". Dar acest „comics" nu are deloc un conţinut comic — ci unul potrivit cu preocupările educative ale patronilor şcolii. „Comics-ul" este unul dintre cele mai pure produse ale „modului de viaţă american". Datorită textelor şi desenelor lui, milioane de copii americani sunt aruncaţi în braţele crimei.

„Cifrele, care sunt deocamdată confidenţiale, scrie publicaţia americană „News Week" din 19 octombrie 1953, **arată că delicvenţa printre tinerii din Statele Unite a crescut cu 20% faţă de anul 1949. Tribunalele au judecat anul acesta (1953) cu 10% mai mulţi tineri decît anul trecut".**

Dacă lucrurile vor merge tot aşa, mai departe, pe drumul cultural bătut de monopolişti, nu va trece mult şi şcoala — acum 180 de ani obligatorie, apoi, prin toleranţa interesată a stăpînilor, din ce în ce mai facultativă, ca să ajungă azi, prin intoleranţa fascistă, subversivă şi pusă sub urmărire — va fi scoasă mîine cu totul de sub scutul legilor.

Dar în faţa imperialiştilor din S.U.A. se ridică azi nenumăraţi americani cinstiţi. Sunt forţele progresiste americane reale, care se ridică împotriva teroarei fasciste. Şi printre cele mai vrednice şi mai înaintate elemente se află tot mai mulţi oameni ai şcolii, tot mai mulţi învăţători, profesori, studenţi, care luptă în primele rînduri pentru a face din „civilizaţia americană" a bancherilor o civilizaţie adevărată a dreptăţii, a omeniei, a culturii şi a păcii.

„Decada Cărţii"

Între 22—31 decembrie se organizează în întreaga ţară „Decada Cărţii".

Deschiderea festivă a „Decadei Cărţii" va avea loc la 22 decembrie, în localul Librăriei Noastre nr. 1 din Bucureşti. Deasemenea, deschideri festive ale „Decadei Cărţii" se vor organiza în numeroase oraşe şi sate de pe tot cuprinsul ţării.

Cu prilejul „Decadei Cărţii" vor apare peste 100 de titluri de lucrări originale şi reeditări, lucrări de artă, lucrări de literatură, lucrări tehnico-ştiinţifice, precum şi lucrări pentru copii şi tineret într'un tiraj de aproape 2.000.000 de exemplare.

Numai în Editura de Stat pentru Literatură şi Artă vor apare aproximativ 55 de titluri într'un tiraj de 900.000 de exemplare, iar Editura Tineretului pregăteşte aproximativ 50 de titluri de cărţi de literatură pentru copii şi tineret într'un tiraj de 1.000.000 de exemplare. Tot în această perioadă vor fi tipărite aproximativ 22 de titluri de lucrări originale tehnico-ştiinţifice.

Pentru difuzarea acestor cărţi se vor organiza bazare de cărţi în localurile multor librării din Capitală şi din provincie. Deasemenea, librăriile vor amenaja chioşcuri de cărţi în pieţe, pe străzi şi în gări, precum şi standuri. Caravanele cinematografice şi caravanele librăriilor vor difuza cărţi pînă în cele mai îndepărtate sate ale ţării.

Vor avea loc numeroase manifestări culturale în întreprinderi, instituţii de învăţămînt, unităţi militare şi în marile biblioteci de pe şantiere. La sate se vor organiza şezători la căminele culturale, la gospodăriile agricole colective şi la gospodăriile agricole de stat.

BIBLIOGRAFIE

În Editura Tineretului au apărut:

Mihail Sadoveanu: Neamul Şoimăreştilor
Camil Petrescu: Un om între oameni
Eugen Jebeleanu: Cîntecele pădurii tinere
Mihail Beniuc: O seamă de poeme
Florin Petrescu: La malul apelor
Sorana Ursu: Cinci zile
Vladimir Colin: Nemaipomenita bătălie dintre Papură Împărat şi Pintilie

★

A. S. Puşkin: Poezii
N. A. Necrasov: Poezii

★

Al. Vlahuţă: Schiţe şi nuvele
C. Negruzzi: Negru pe alb
D. Th. Neculuţă: Spre ţărmul dreptăţii

★

★ ★ ★: La serbările pomului de iarnă
★ ★ ★: Teatru pentru pionieri

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 şi 4 24.00 Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.

TG.MURES
BIBLIOTECA CENTRALA
Regionala

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ

ANUL V Nr. 247 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 25 decembrie 1953

In acest număr:

- U.R.S.S. NE INVAȚĂ: Sarcinile actuale ale școlilor sătești. Alexandr Soloviov — Colaborarea dintre familie și școală în domeniul educației copiilor. Clavdia Bacanova — Munca educativă în clasă. (pag. 2-a).
- IN PREAJMA CONSFĂTUIRILOR RAIONALE: Maria Popescu — La școala de 7 ani din Urziceni. Pentru o mai intensă activitate a cabinetului pedagogic. (pag. 3-a).
- Popescu M. Traian — In legătură cu munca de îndrumare a profesorilor. (pag. 3-a).
- I. Deleanu — Să organizăm o vacanță frumoasă pentru elevii noștri (pag. 3-a).
- A 60-a aniversare a tovarășului Mao Tze-dun. (pag. 4-a).
- Pentru interzicerea necondiționată a armei atomice. (pag. 4-a).
- M. Săndulescu — Un mare înaintaș al muzicii noastre. (pag. 4-a).

Pentru o bună desfășurare a consfătuirilor raionale

In ultimele zile ale vacanței de iarnă vor avea loc consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din școlile elementare, din școlile de 7 ani și medii, din instituțiile preșcolare și din casele de copii. Ordinul Ministrului Învățământului și instrucțiunile trimise școlilor de către minister au făcut cunoscută cadrelor didactice ordinea de zi a acestor consfătuiri și au lămurit problemele privitoare la organizarea și desfășurarea lor.

Succesul consfătuirilor depinde acum în cea mai mare măsură de felul cum vor fi ele pregătite, de felul cum vor participa organele învățământului și cadrele didactice la desfășurarea lucrărilor plenare și în secții. Pentru ca aceste lucrări să contribue într'adevăr la dezvoltarea realizărilor obținute până acum în școli, la înlăturarea lipsurilor muncii didactice, este necesar ca în consfătuiri să fie scoase la iveală în primul rând aspectele concrete ale muncii, metodele pe baza cărora s'au obținut rezultatele bune și cauzele reale ale lipsurilor. Trebue lămurite și analizate aprofundat, în primul rând, acele probleme care se referă la calitatea predării citirii și scrierii, la însușirea conștientă de către copii a cunoștințelor. Felul cum se prezintă mulți dintre absolvenții școlilor elementare atunci când intră în clasa V-a dovedește că există încă o mare lipsă de grijă pentru înarmarea copiilor cu cunoștințe și deprinderi temeinice de scriere corectă, de exprimare justă în scris și oral, de citire conștientă și expresivă, că se subapreciază însemnătatea dezvoltării gândirii logice a copiilor. In unele școli din raioanele Buhuși, Panciu etc., din orașul București, un mare număr de copii au rămas în urmă la limba română. Toate acestea cer ca atenția tuturor colectivelor pedagogice să fie concentrată asupra măsurilor de îmbunătățire a predării acestei discipline.

Este necesar ca în fiecare raion pedagogii să-și îndrepte atenția, pe lângă problemele generale ale școlii, și către problemele specifice raionului respectiv.

O mare grijă va trebui să se arate discutării problemelor privitoare la folosirea corectă a caietelor în primele clase ale școlii elementare, deoarece mai sunt mulți învățători care nu știu încă să le folosească just. Deasemenea, trebue discutate aprofundat măsurile pentru prevenirea greșelilor pe care le fac elevii. Unii învățători socotesc că pentru aceasta trebue organizate activități speciale, fără să-și dea seama că orice lucrare scrisă a elevilor, orice răspuns oral al lor trebue să fie, pe lângă un mijloc de control și de consolidare a cunoștințelor, și un mijloc de prevenire a greșelilor.

Cu multă atenție vor trebui discutate în consfătuiri problemele privitoare la asigurarea însușirii conștiente a cunoștințelor de către copiii din școala elementară. Mulți învățători se mulțumesc ca elevii lor să învețe pe de rost lecțiile, chiar dacă aceasta învățătură este mecanică, chiar dacă elevii înțeleg prea puțin din ceeace învață. Din această cauză se întâmplă că unii elevi trec dintr'o clasă într'alta fără să-și fi însușit temeinic cunoștințele, fără să aibă o bază reală pentru a învăța mai departe. Acest lucru este cu atât mai primejdios în școala elementară cu cât aici se formează primele deprinderi de studiu ale elevilor — și dacă aceste deprinderi sunt greșite, ele nu mai pot fi îndreptate decât foarte greu în clasele următoare.

Cu aceeași seriozitate trebue analizată munca pedagogilor din școlile medii, ai căror absolvenți vor trebui să-și completeze pregătirea științifică în institute și facultăți sau să desfășoare o activitate rodnică în producție.

Școala noastră pregătește tânăra generație pentru viață, pentru participarea activă la construirea socialismului. Ea trebue să dea elevilor cunoștințe temeinice, să le formeze solide deprinderi de muncă practică. Tocmai deaceea în consfătuiri va trebui să se acorde o mare atenție analizei predării matematicii, fizicii, biologiei, chimiei etc. — obiecte care îi pregătesc pe elevi pentru participarea directă la producția industrială și agricolă. In această analiză, organele de învățământ și cadrele didactice trebue să se oprească în mod deosebit asupra felului cum se realizează în școlile elementare, în școlile de 7 ani și în școlile medii, legătura cu practica. Se va arăta astfel dacă elevii știu să execute experiențe și lucrări de laborator, să mânuiască cele mai simple unelte, dacă școlile au organizat excursii în producție, cum se desfășoară munca pe loturile școlare de experiență etc. Indeosebi trebue să se stăruie asupra legăturilor între școlile sătești și gospodăriile agricole colective, asupra contribuției pe care o aduc aceste școli la răspândirea cunoștințelor agrotehnice, la colectivizarea agriculturii.

In consfătuiri trebue să se arate căile variate prin care școlile pot întări legătura cu practica, trebue să se popularizeze experiențele bune în această privință, să se indice cele mai bune procedee pe care le pot folosi pedagogii pentru a trezi interesul elevilor față de problemele practicii și pentru a-i familiariza cu aceste probleme.

O problemă foarte însemnată asupra căreia trebue să se oprească lucrările consfătuirilor este aceea a muncii directorilor. De calitatea acestei munci depinde în mare măsură buna desfășurare a întregii activități din școală. Deaceea este necesar ca șefii secțiilor de învățământ să participe personal la lucrările secției directorilor și să îndrumeze desfășurarea acestor lucrări astfel încât ele să devină cu adevărat un mijloc de analiză critică a muncii, un prilej de împărtășire a experienței bune în acest domeniu. Lucrările consfătuirilor trebue să-i înarmeze pe directori cu îndrumări competente, cu metodele juste de conducere a școlilor.

Discutând problemele cele mai însemnate ale procesului de învățământ, consfătuirile nu trebue să scape în același timp din vedere problemele creării unor condiții cât mai bune de muncă în școli precum și problemele ridicării continue a nivelului de viață al cadrelor didactice. Trebue supuși focului criticii toți acei care nu se îngrijesc de întărirea bazei didactico-materiale a școlilor, care nu luptă pentru aducerea la îndeplinire a Hotărîrii partidului și guvernului din 16 august 1951, care manifestă lipsă de grijă pentru condițiile în care se muncește în școală și pentru satisfacerea nevoilor de zi cu zi ale oamenilor muncii din învățământ. In consfătuiri trebue stabilite sarcini precise pentru înlăturarea în viitor a lipsurilor care mai există în această privință.

O importantă hotărîtoare pentru succesul consfătuirilor raionale o are spiritul în care se vor desfășura discuțiile. Consfătuirile trecute s'au încheiat de multe ori fără concluzii precise, fără rezoluții juste tocmai datorită faptului că, deși au fost aduse în discuție o serie de probleme importante, ele n'au fost analizate în adâncime, nu s'au căutat cauzele lipsurilor. De exemplu, la consfătuirea din septembrie 1953 a cadrelor didactice din raionul Lenin nu s'a folosit arma criticii și autocriticii, lucrările s'au desfășurat într'o atmosferă de paradă. In anumite cazuri, problemele au fost tratate teoretic, în general. Deasemenea, s'a constatat de multe ori faptul că se discută de pe o poziție îngustă, practicistă, lipsită de înțelegerea perspectivelor care stau în fața școlii noastre. Așa s'a discutat, de pildă, în secția directorilor la consfătuirea din septembrie 1953 a cadrelor didactice din raionul Stalin al orașului București unde directorii s'au pierdut în lucruri mărunte și au scăpat din vedere probleme esențiale.

Consfătuirea raională trebue să fie o dezbatere colectivă, un mijloc de a cunoaște mai profund activitatea pedagogică, de a o îmbunătăți prin contribuția fiecăruia dintre învățători și profesori. Aceasta va fi posibil numai dacă atât secția de învățământ cât și cadrele didactice vor înțelege cum trebue să pună în consfătuiri problemele muncii lor. Pentru activiștii secției de învățământ trebue să fie limpede faptul că nu numai ei sunt chemați să judece munca școlilor, ci că și școlile, oamenii de pe teren trebue să judece munca lor. Secțiile de învățământ trebue să considere consfătuirile raionale ca cel mai bun prilej de a întări legăturile lor cu masele de învățători și profesori, de a supune activitatea lor discuției acestora, de a învăța din experiența pedagogilor, din criticile pe care ei le aduc muncii lor. In același timp, cadrele didactice trebue să înțeleagă că aceste consfătuiri au caracterul unor ședințe de lucru, că vin aici pentru a învăța din munca altora și pentru a aduce propria lor contribuție la înlăturarea lipsurilor, la îmbunătățirea muncii tovarășilor lor. De aceste fapte trebue să țină seama în primul rând secțiile de învățământ în alcătuirea referatelor pe care le vor prezenta la consfătuiri și cadrele didactice în pregătirea lor pentru a participa activ la discuții.

Din ce în ce mai mult crește rolul și însemnătatea școlilor noastre în opera de construire a socialismului. Înțelegând importanța pe care o are activitatea școlii, oamenii muncii îi acordă un ajutor susținut. Pentru învățători și profesori, pentru secțiile de învățământ, consfătuirile raionale trebue să fie un prilej de a strânge și mai mult legăturile între școală și oamenii muncii. Invitând la consfătuiri activiști de partid și de stat, cadre didactice din învățământul superior, reprezentanți ai organizațiilor de masă și ai comitetelor de părinți etc., secțiile de învățământ vor da școlilor posibilitatea să primească un ajutor însemnat în munca lor și vor contribui în același timp la ridicarea prestigiului școlii și al cadrelor didactice.

REZULTATELE ALEGERILOR
de deputați în sfaturile populare
(După datele primite de Prezidiul Marii Adunări Naționale dela Comisiile Electorale Regionale)

La 20 Decembrie 1953 au avut loc în întreaga țară alegerile de deputați în sfaturile populare regionale, orășenești, raionale și comunale.

Au fost aleși deputați în 18 sfaturi populare regionale, în sfatul popular al orașului București, în 8 raioane ale orașului București, în 183 sfaturi populare raionale, în 161 sfaturi populare orășenești de subordonare regională și raională și în 4.088 sfaturi populare comunale.

La alegerile de deputați în sfaturile populare s'au înregistrat următoarele rezultate:

	Numărul alegătorilor	Voturi exprimate		Voturi pentru candidații F.D.P.		Voturi împotriva candidaților F. D. P.		Voturi anulate	
		cifre absolute	%	cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate	cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate	cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate
Pentru sfaturile populare regionale	9.819.899	9.418.087	95,91	9.293.303	98,68	90.954	0,96	33.830	0,36
Pentru sfatul popular al orașului București	847.525	834.426	98,45	818.437	98,08	12.492	1,50	3.497	0,42
Pentru sfaturile populare ale raioanelor orașului București	847.525	834.426	98,45	817.727	98,00	13.053	1,56	3.646	0,44
Pentru sfaturile populare raionale	8.515.818	8.163.505	95,86	8.042.803	98,52	87.973	1,08	32.729	0,40
Pentru sfaturile populare orășenești (de subordonare regională și raională)	2.313.917	2.275.707	98,35	2.249.542	98,85	20.266	0,89	5.899	0,26
Pentru sfaturile populare comunale	7.504.748	7.172.832	95,58	7.037.709	98,12	97.851	1,36	37.272	0,52

Datele de mai sus arată că majoritatea covârșitoare a alegătorilor a luat parte la vot. Alegătorii au votat aproape în unanimitate pentru candidații Frontului Democrației Populare.

Numărul total al deputaților aleși pentru toate sfaturile populare este de 135.220.

Toți deputații aleși sunt candidați ai Frontului Democrației Populare. Din numărul total al deputaților 24,67% sunt femei.

In ceeace privește apartenența politică, 42,95% sunt membri și candidați ai Partidului Muncitoresc Român, iar 57,05% sunt oameni ai muncii fără de partid.

Dintre deputații aleși, 86,93% sunt de naționalitate română și 13,07% sunt din rândul minorităților naționale.

Un număr de 2 candidați propuși pentru alegerile de deputați în sfaturile populare raionale, 1 candidat pentru sfaturile populare orășenești și un număr de 54 candidați propuși pentru alegerile de deputați în sfaturile populare comunale n'au fost aleși deoarece n'au întrunit cel puțin jumătate plus unu din totalul voturilor exprimate.

Intr'o circumscripție electorală raională și în 19 circumscripții electorale comunale, alegerile au fost anulate, ca urmare a nerespectării prevederilor Decretului cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare.

Intr'o circumscripție electorală raională și în 7 circumscripții electorale comunale n'au avut loc alegeri.

In conformitate cu art. 99 și 109 din Decretul cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare, în toate aceste circumscripții vor avea loc noi alegeri.

Școala în orașele și satele Patriei

★ ★ ★ ★

Daruri pentru pionieri

Pentru amenajarea Casei Pionierilor din Constanța, care a fost inaugurată de curând, sute de tineri și tinere din oraș au lucrat în mod voluntar la grădină, iar întreprinderile și instituțiile au oferit darurile cele mai frumoase pentru împodobirea încăperilor. In felul acesta, fiii oamenilor muncii au la dispoziție tot ce le trebue pentru a-și petrece timpul liber laolaltă.

In prezent, Casa Pionierilor din orașul Constanța este frecventată de peste 2.500 pionieri. Zilnic, sute și sute de copii își completează fișele de înscriere în cele 15 cercuri.

Casa Pionierilor din orașul Constanța organizează o activitate variată și frumoasă. Pionierii merg în excursii, vizitează muzee și expoziții, participă la lecții practice, la întâlniri cu scriitori, oameni de știință și stahanoviști, la festivaluri artistice, la vizionări de filme și piese de teatru.

Intr'un alt colț al țării, în orașul Piatra Neamț, Casa Pionierilor este așezată pe un platou înalt de unde ai o vedere minunată asupra Văii Bistriței dominată de masivul Ceahlău. Aici, în cadrul celor 15 cercuri activează peste 600 pionieri fruntași la învățătură din școlile orașului. De activitatea lor se ocupă acum 14 profesori care poartă grija instrucției și educației copiilor. Casa Pionierilor a primit în ultimul timp echipament și material sportiv, aparataj pentru laborator, un bogat material pentru arte plastice și numeroase instrumente muzicale. Biblioteca pionierilor este înzestrată cu peste 1300 de volume.

Până acum s'au deschis case și palate ale pionierilor în mai mult de 50 de orașe ale patriei noastre. Zeci de mii de pionieri activează aici în numeroase cercuri de tizico-chimice, matematici, aeromodelism, geografie, navo-modelism, limba rusă, științele naturii, radiofonie, cercul mâinilor îndemânatice și altele.

Case și palate funcționează la Arad, Oradea, Cluj, Timișoara, Ploești, Iași, Orașul Stalin, Satu Mare, Tg. Mureș, Craiova, Baia Mare, Tg. Jiu, Galați, Hunedoara, Alba Iulia, Petroșani, Reșița etc. Ele sunt o mărturie vie a grijii deosebite pe care partidul și guvernul nostru o poartă tinerei generații.

„Decada cărții"

Marți 22 decembrie a avut loc în întreaga țară deschiderea festivă a „Decadei cărții" (22—31 decembrie), decadă ce reprezintă un eveniment de seamă al vieții culturale din țara noastră.

Cu prilejul „Decadei cărții", editurile noastre pun la dispoziția maselor largi de cititori peste 100 de titluri de lucrări originale și reeditări, într'un tiraj total de aproape 2.000.000 exemplare. In Editura de Stat pentru Literatură și Artă, de pildă, apar aproximativ 55 de titluri de lucrări de artă, opere în proză și versuri, culegeri de articole și studii de critică literară etc. într'un tiraj total de 900.000 exemplare. In Editura Tineretului apar aproximativ 50 de titluri de cărți — printre care multe sunt destinate copiilor și tineretului — într'un tiraj de 1.000.000 de exemplare. In cursul decadei vor ești deasemenea de sub tipar numeroase titluri de lucrări tehnico-științifice originale.

„Decada cărții" contribue la apropierea dintre scriitori și publicul cititor. Se organizează întâlniri ale scriitorilor cu cititorii, precum și festivaluri literare în cadrul cărora scriitorii citesc fragmente din operele lor. Au loc deasemenea prezentări și consfătuiri în legătură cu cărțile tehnico-științifice.

In școlile de pe tot cuprinsul patriei, deschiderea „Decadei cărții" s'a desfășurat într'un cadru festiv. Cu acest prilej au avut loc numeroase întâlniri între scriitori și elevi, simpozioane, recenzii și diferite alte manifestații.

Vacanța de iarnă a studenților

Și în acest an, studenților fruntași la învățătură le sunt rezervate clipe plăcute de odihnă în zilele vacanței de iarnă. Intre 27 ianuarie și 7 februarie 1954, peste 1 800 de studenți din diferite facultăți și institute din țara noastră își vor petrece vacanța de iarnă în taberele organizate de Consiliul Central al Sindicatelor la Sinaia, Poiana Țapului, Predeal, Tușnad și Sovata. Odată cu ei vor veni în aceste tabere și tineri de peste hotare care studiază în țara noastră. Transportul, cazarea și hrana tuturor studenților sunt gratuite pe tot timpul duratei taberelor.

In timpul vacanței, studenții se vor întâlni cu stahanoviști și fruntași în producție, aflați la odihnă, cu oameni ai artei și culturii, se vor organiza schimburi de experiență între studenții fruntași din diferite centre universitare, conferințe, recenzii, vizionări de filme și spectacole etc. Studenții vor avea la îndemână cluburile și bibliotecile stațiunilor de odihnă.

Prin concursurile sportive care se vor organiza în tabere, numeroși studenți își vor putea trece cu succes normele complexului sportiv G.M.A. (Agerpres).

Școala cea nouă

Intr'unul din cartierele muncitorești ale Capitalei, la Dămăroaia, se înalță, masivă, clădirea unei școli elementare construită în anii puterii populare. Locuitorii cartierului se mândresc cu școala lor cea nouă, așa cum se mândresc și cu multe alte realizări înfăptuite în cartierul lor. Ei sunt cu atât mai mândri de această școală, cu cât își aduc bine aminte de școala la care au învățat ei înșiși sau copiii lor mai mari, pe vremea stăpânirii burghezo-moșierești.

Străzi înguste, noroioase și întortocheate, mărginite de cocioabe și bordee dărăpănate — așa arăta pe vremea aceea cartierul lor. Pe peretele unei clădiri umede, mucezite, atârna o tăbliță cu inscripția „Școala primară". Micii școlari, cu ghiozdanele roase pe spate, se îndreptau spre baraca joasă, cu ferestre mici, prin care vântul nemilos își făcea drum în voie, dar prin care abia pătrundea lumina soarelui. Ca să ajungi în clase, trebuia să străbați un coridor îngust și întunecat, care le servea copiilor drept loc de recreație și joc, pentrucă în curtea mică și noroioasă nu îndrăzneau să iasă din cauza bălților pline cu broaște, care-și prezentau nestânjenite concertul.

Aceste imagini oglindesc puternic „grija" pe care au avut-o stăpânii regimului burghezo-moșieresc față de fiii oamenilor muncii.

Dar aceste urme lăsate de trecut s'au șters an de an, zi de zi, sub regimul democrat-popular.

Acolo unde era odinioară baraca școlii, se înalță astăzi zidurile unei școli noi, care luminează și educă pe copiii oamenilor muncii.

Alte încăperi, altă viață ascunde în ea astăzi școala din Dămăroaia. Copiii vioi și veseli se joacă în curtea ei largă, împrejmuită de gărduleț nou, prin coridoarele luminoase unde răsună, plăcută, melodia răspândită de difuzoarele centrului de radioficare.

Lumina a pătruns din plin în sălile de clasă, prin ferestrele mari care au pe pervazele lor glastre de flori. Totul este schimbat, totul este nou. Nicio urmă a trecutului nu se mai zărește în școala cea nouă.

M. ILEA

U. R. S. S. NE INVAŢĂ

Sarcinile actuale ale şcolilor săteşti

— Dela Colegiul Ministerului Invăţământului al R. S. S. Ucrainiene —

Indeplinirea cu succes a programului de măsuri îndreptat spre un avânt puternic al agriculturii este o sarcină a întregului popor. Şcoala, care educă tânăra generaţie de constructori ai comunismului, are obligaţia de a participa la îndeplinirea acestei sarcini. Unii dintre absolvenţii ei intră în instituţiile de învăţământ superior, alţii se încadrează direct în activitatea practică. O parte considerabilă a absolvenţilor şcolilor medii săteşti intră în rândurile celor ce muncesc în producţia colhoznică şi sovhoznică. Care este modalitatea de a îmbunătăţi studierea de către elevi a bazelor ştiinţei, pentru a dezvolta dragostea lor faţă de profesiile agricole şi a-i pregăti în vederea activităţii practice în colhoz, sovhoz, S.M.T.? Ce trebue să ştie profesorul pentru a deveni propagandist activ la sate al hotărîrilor Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.? Aceste probleme preocupă în prezent toate colectivele pedagogice ale şcolilor săteşti.

Aceste probleme au fost discutate la recenta şedinţă a Colegiului Ministerului Invăţământului al R.S.S. Ucrainiene, la care au participat şefi ai secţiilor regionale şi raionale de învăţământ şi directori de şcoli.

IN ŞCOLILE FRUNTAŞE DIN REPUBLICĂ

Colhoznicii au răspuns la hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. printr'un nou avânt în muncă. Ei studiază în amănunţime măsurile luate de partid şi de guvern având drept scop asigurarea desvoltării continue a agriculturii, dovedesc prin fapte concrete voinţa lor de a lupta cu perseverenţă pentru îndeplinirea acestei hotărîri. Colhoznicii ucraineni primesc în această direcţie un important ajutor dela colectivele pedagogice ale şcolilor săteşti. Explicând hotărîrea plenarei, profesorii ţin conferinţe şi referate în faţa colhoznicilor, organizează convorbiri cu aceştia, îi ajută să editeze gazetele de perete. Astfel, după plenară, profesorii din regiunea Chirovograd au ţinut numeroase referate şi conferinţe pentru colhoznici. In această perioadă, 2.000 de pedagogi au ţinut referate în colhozurile din regiunea Zaporojie. Multe colective pedagogice ale şcolilor săteşti din Republică au înţeles că popularizarea hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.U.S. nu este o campanie vremelnică, ci o muncă de zi cu zi a agitatorilor. Deaceea, colectivul pedagogic al şcolii din Catiujan, regiunea Chiev, desfăşoară munca de propagandă direct în brigăzile şi echipele din colhozuri, sovhozuri şi S.M.T.-uri, la fermele pentru creşterea animalelor. Cu ajutorul pedagogilor în acest colhoz se editează zilnic o gazetă de perete. Pedagogii folosesc în scopuri politico-educative şi manifestările artistice ale colhoznicilor şi elevilor. Parcela de pe lângă şcoala din Catiujan este un laborator experimental pentru colhoznici. Colhoznicii vizitează adesea atât parcela cât şi cabinetul biologic al şcolii. Aici, experienţele nu se fac în mod abstract. Anul acesta, elevii au strâns de pe parcelă o recoltă bogată din cele mai bune soiuri de grâu, porumb, orz, roşii, cartofi. Din toate acestea a fost organizată o expoziţie instructivă care a fost vizitată de mulţi colhoznici.

Agitaţia şi propaganda devin convingătoare atunci când sarcinile colhozurilor sunt ilustrate pe baza unor exemple concrete din viaţa înconjurătoare, atunci când explicarea sarcinilor este însoţită de o ilustrare vie a experienţei înaintate. Profesorii-agitatori dela şcoala din Litvianov, regiunea Poltava, expunând colhoznicilor hotărîrile partidului şi guvernului cu privire la sporirea producţiei de cartofi, legume şi zarzavaturi, vorbesc despre realizările fruntaşilor din agricultura regiunii sau republicii şi arată cum au obţinut ei înşişi pe lotul şcolar 500 de centneri de cartofi la hectar. Referindu-se la sarcinile creşterii producţiei la hectar a culturilor tehnice, profesorii indică metodele cu ajutorul cărora ei au ridicat producţia sfeclei de zahăr de pe lotul şcolar până la 600 de centneri la hectar.

In republică există multe şcoli săteşti ale căror loturi experimentale au fost transformate într'un fel de laboratoare de experienţă. Profesorii acestor şcoli au renunţat la ideia că lotul experimental este numai un mijloc de a îmbunătăţi predarea botanicii şi a bazelor darwinismului în şcoală. Ei consideră lotul experimental ca un laborator care înarmează pe elevi cu cunoştinţele şi deprinderile agricole necesare, ca un mijloc de a dezvolta dragostea şcolarilor faţă de munca în agricultură, faţă de cercetările şi experienţele folositoare colhozului natal. Tratând în acest fel studierea bazelor ştiinţelor naturale, acestea devin atrăgătoare pentru elevi, căpătând o perspectivă concretă.

Tov. Ivahnin, profesor de biologie la şcoala din Vasilcov (regiunea Chiev), studiind cu elevii din clasa a VI-a structura, particularităţile biologice şi bazele culturii grâului, nu se limitează numai la lucrări practice legate de această temă. Cunoştinţele căpătate de elevi îşi găsesc apoi aplicarea la obţinerea unor forme hibride de grâu de toamnă şi primăvară, care au o mare valoare economică. Seminţele obţinute sunt predate colhozului.

Tov. Baţura, profesor la şcoala din Olhovţi (regiunea Cameneţ-Podolsc), în urma cercetărilor făcute cu elevii a obţinut un porumb hibrid care dă recolte bogate. Şcoala a transmis experienţa sa colhozului.

Făcând cunoscute elevilor bazele cultivării plantelor, tov. Bocalciuc, directorul şcolii din Rutcovsc (regiunea Rovensc), studiază împreună cu aceştia şi metodele care asigură coacerea timpurie a legumelor şi zarzavaturilor. Experienţa tinerilor naturalişti în obţinerea de legume timpurii dela această şcoală a fost adoptată de colhoznicii locali.

Predarea bazelor ştiinţei în şcoală este de neconceput dacă ea nu se va întemeia pe unitatea lecţiilor din clasă şi din afara clasei. In cele mai bune şcoli săteşti din Ucraina munca în afara clasei şi extraşcolară cu copiii este orientată cu pricepere către consolidarea şi lărgirea cunoştinţelor căpătate de elevi în cadrul lecţiei. In munca practică pe lotul experimental, în cabinetul biologic, în cercul tinerilor naturalişti, iar în timpul vacanţei pe ogoarele colhozurilor, şcolarii dela sate aprofundează importanţa transformatoare pentru agricultura socialistă a ştiinţei biologice miciuriniste. Ei observă pe ogoarele colhozurilor şi sovhozurilor eficacitatea mecanizării şi electrificării agriculturii. Legătura strânsă cu producţia colhoznică şi sovhoznică, întreţinerea exemplară a loturilor şcolare — iată baza care permite construirea procesului instructiv-educativ în şcolile săteşti în conformitate cu cerinţele vieţii.

Pe lotul şcolii din Fursian (regiunea Chiev), creat de colectivul de pedagogi şi elevi sub conducerea directorului, tov. Şeremet, se cultivă plante care permit ilustrarea oricărei teme din cursul şcolar de biologie. La această şcoală elevii sunt notaţi la botanică numai cu 4 şi 5, pentrucă asimilarea teoretică a fiecărei teme este întărită aici cu munca practică pe lotul şcolar sau în cabinetul de botanică. La şcoala din Fursian nu mai există de trei ani elevi rămaşi în urmă la fizică, pentrucă studierea fenomenelor şi a legilor fizicii este însoţită aici de practică. De pildă, elevii şi-au însuşit temeinic cunoştinţele cu privire la electricitate. Studiind acest capitol, ei au făcut câteva excursii la uzina electrică locală, au cunoscut aplicarea practică a electricităţii în agricultură, observând funcţionarea ariilor electrificate, folosirea curentului electric la curăţirea cerealelor, la pregătirea nutreţurilor.

Se ştie că elevii de aproape toate vârstele manifestă mult interes faţă de tehnică. Dar până în ultimul timp atenţia elevilor era îndreptată mai mult către studierea tehnicii industriale, decât a celei agricole. După Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. profesorii cu experienţă orientează cu pricepere interesele copiilor şi spre studierea maşinilor agricole. 3000 de elevi din regiunea Chirovograd studiază în cercuri construcţia tractorului, combinei, camionului. Adesea, aceste cercuri sunt conduse de mecanicii dela S.M.T. Comitetul regional de partid din Chirovograd a obligat S.M.T. să ajute pe elevi să cunoască maşinile agricole.

Cunoştinţele agrobiologice pe care şi le-au însuşit elevii la lecţii, în cercuri, pe lotul experimental sunt întărite mai departe în munca obştească. Când comsomoliştii şi pionierii dela şcoala din Novo-Gheorghievsc, regiunea Chirovograd, au luat cunoştinţă de hotărîrea Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. şi au înţeles că ridicarea producţiei la hectar este principala sarcină a agriculturii, au hotărît să participe intens la munca colhozului „V. I. Ceapaev", pentru ridicarea producţiei la hectar a culturilor legumicole. Plenara C.C. al P.C.U.S. a arătat că unul din mijloacele principale de ridicare a producţiei la hectar a culturilor legumicole este plantarea de răsaduri în ghivecinri de turbă cu mraniţă. Elevii şcolii din Novo-Gheorghievsc ştiu din propria lor practică că folosirea acestui procedeu agrotehnic permite obţinerea de legume şi zarzavaturi timpurii şi ridică considerabil producţia lor la hectar. Ei şi-au luat angajamentul să confecţioneze în afara orelor de clasă 20.000 de ghivece de turbă cu mraniţă pentru colhozul „V. I. Ceapaev", iar în 3.000 din aceste ghivece să cultive răsaduri de varză şi roşii din soiurile care dau recoltele cele mai mari. Iniţiativa elevilor din Novo-Gheorghievsc a fost sprijinită de comsomoliştii şi pionierii dela alte şcoli săteşti. In prezent, majoritatea şcolilor săteşti ale regiunii posedă instalaţii pentru fabricarea ghivecіurilor de turbă cu mraniţă. Un singur elev poate fabrica cu o astfel de instalaţie 60—70 ghivece pe oră.

Elevii dela şcolile săteşti din Ucraina au la activul lor realizări minunate în domeniul muncii obşteşti. In republică se iau toate măsurile necesare în vederea lărgirii grădinilor, viilor, livezilor din colhozuri şi sovhozuri. Copiii sunt primele ajutoare ale colhoznicilor în această muncă. Şcolarii din Rutcov au muncit voluntar în câteva duminici pentru plantarea grădinii colhoznice, iar copiii din Cemerov au pregătit în pepiniera lor de pe lângă şcoală întregul material necesar pentru plantarea grădinii colhozului.

Munca de folos obştesc a elevilor în agricultură, organizată raţional din punct de vedere pedagogic de către profesorii experimentaţi, le permite să rezolve cu succes problema legăturii dintre învăţământ şi munca în producţie.

Experienţa şcolilor săteşti fruntaşe din Ucraina dovedeşte că legătura strânsă a învăţământului cu practica socialistă înaintată a colhozurilor şi sovhozurilor, cu sarcinile concrete de dezvoltare a producţiei agricole, precum şi antrenarea şcolarilor la munca obştească după puterile lor ajută elevilor să-şi însuşească temeinic materialul studiat, le dezvoltă dragostea faţă de munca agricolă şi năzuinţa de a se consacra acestei munci.

Astfel este organizat procesul instructiv-educativ în cele mai bune şcoli săteşti din Ucraina. Despre experienţa acestora au vorbit la şedinţa colegiului tov. Dudnic, locţiitorul ministrului Invăţământului, tov. Suhenco, şeful secţiei regionale de învăţământ din Chirovograd, tov. Ricico, şeful secţiei regionale de învăţământ din Poltava, tov. Şeremet, directorul şcolii din Fursian, regiunea Chiev şi alţii.

Dar, după cum a reeşit la şedinţa colegiului, în republică există destule colective pedagogice care încă nu asigură şcolarilor cunoştinţe temeinice privitoare la bazele ştiinţelor naturii, nu-i pregătesc în vederea muncii active în producţia colhoznică şi sovhoznică. Ei nu dau elevilor cunoştinţele care le-ar permite ca după terminarea şcolii, începându-şi activitatea în producţie, să-şi însuşească repede tehnica agronomică şi a maşinilor. Principala cauză a acestui fenomen este slaba pregătire a colectivelor de pedagogi în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate.

PROFESORII TREBUE SĂ-ŞI INSUŞEASCĂ CUNOŞTINŢE AGRO-BIOLOGICE

Imediat după Plenara C.C al P.C.U.S., secţiile de învăţământ din toate regiunile republicii au organizat pentru profesori o serie de seminarii al căror scop a fost să explice cum trebue popularizată în rândul populaţiei săteşti hotărîrea Plenarei din septembrie a Comitetului Central al Partidului şi măsurile urgente luate de partid şi guvern, menite să asigure avântul continuu al agriculturii. Este dela sine înţeles că înainte de a populariza aceste hotărîri profesorii trebue ei înşişi să se orienteze în problemele agriculturii. Secţia regională de învăţământ din Harcov a acordat în această privinţă un ajutor important profesorilor din regiune. Secţia a organizat pentru profesori cursuri ţinute de colaboratorii ştiinţifici ai Institutelor agricol şi zootehnic şi ai Institutului de mecanizare a agriculturii. Oameni de ştiinţă cunoscuţi au ţinut în faţa profesorilor conferinţe tratând cele mai importante probleme ale ştiinţei agrobiologice. In regiunea Chirovograd au fost organizate seminarii pentru schimb de experienţă în munca de agitaţie a pedagogilor.

Cum este organizată ridicarea calificării profesorilor de biologie în legătură cu noile sarcini ce revin şcolilor în urma hotărîrii Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S.? Vorbitorii care au luat cuvântul la şedinţa colegiului asupra acestor chestiuni au zugrăvit un tablou destul de pestriţ al situaţiei.

In unele regiuni, specialiştii în agricultură ţin în faţa profesorilor de biologie conferinţe cu privire la realizările ştiinţei agronomice, îi pun la curent cu metodele înaintate de obţinere a unor recolte bogate de cereale, culturi tehnice şi legumicole, cu noua tehnică agricolă; în alte regiuni, conferinţele sunt însoţite de popularizarea experienţei celor mai bune şcoli din regiune. Dar întrucât în organizarea ridicării calificării profesorilor de biologie nu există un sistem unic, bine chibzuit, ajutorul este acordat profesorilor uneori numai dela caz la caz şi nu întotdeauna satisfăcător.

Planurile conferinţelor prevăd adesea numai o complectare a cunoştinţelor teoretice a pedagogilor, în timp ce aceştia, în special pedagogii tineri, trebue să-şi însuşească mai ales deprinderi de efectuare a lucrărilor practice şi de laborator cu elevii, de organizare a experienţelor. Sub acest aspect munca este bine organizată la staţiunea republicană a tinerilor naturalişti. Staţiunea dispune de o bază materială suficientă pentru a ridica calificarea profesorilor de biologie şi a instructorilor de pionieri. La cursurile organizate de această staţiune profesorii au posibilitatea să asculte conferinţe despre realizările ştiinţei biologice în domeniul fitotehniei şi zootehniei, să facă tot felul de lucrări practice în domeniul horticulturii, al măririi livezilor cu tufişuri fructifere şi al îngrijirii lor, să-şi însuşească tehnica de muncă în răsadniţe, să înveţe să stabilească în mod practic greutatea unei vite, să alcătuiască raţiile de hrană etc. Aici a avut loc recent un seminar de o zi pentru tinerii profesori de biologie din regiunea Chiev, care lucrează în şcoală de un an sau doi. Tinerii pedagogi au făcut în mod practic cunoştinţă cu diferitele feluri de altoire a pomilor fructiferi, li s-a arătat cum trebue efectuată hibridizarea culturilor agricole, cum trebue pregătite ghivecіurile de turbă cu mraniţă.

Un rol pozitiv în ridicarea calificării pedagogilor îl au cercurile pedagogice, dar — după cum arată experienţa — activitatea cercurilor pedagogice ale profesorilor de biologie trebue să fie perfecţionată în etapa actuală. In regiunea Poltava, s'a făcut câte ceva în această direcţie. Aici, cercurile pedagogice raionale ale profesorilor de biologie organizează adesea munca direct în colhoz sau sovhoz unde membrii cercurilor îşi complectează cunoştinţele agro-zootehnice.

Participanţii la şedinţa colegiului şi-au exprimat dorinţa ca Ministerul Invăţământului să elaboreze un astfel de sistem de ridicare a calificării profesorilor de ştiinţe naturale care să le permită să se achite cu succes de sarcinile pe care viaţa le pune în faţa şcolii săteşti.

Tov. Serghienco, directorul staţiunii republicane a tinerilor naturalişti, tov. Lesic, colaborator ştiinţific al institutului de pedagogie şi ceilalţi care au luat cuvântul la şedinţa colegiului au arătat că Ministerul Invăţământului trebue să se îngrijească de urgenţă de editarea literaturii de ştiinţă popularizată pentru şcolari tratând probleme ale agriculturii, de editarea de cărţi tratând aceste probleme pentru lectura în afară de clasă a elevilor, de editarea literaturii beletristice pentru copii cu o tematică agricolă. Trebue reluată editarea revistei „Iunîi Naturalist".

SĂ CONSOLIDĂM BAZA DIDACTICO-MATERIALĂ A ŞCOLILOR SĂTEŞTI

Cadrele pedagogice ale şcolilor săteşti trebue să posede un minimum de cunoştinţe agricole, să înţeleagă practica construcţiei colhoznice, să cunoască realizările colhoznicilor inovatori. Dar toate acestea sunt încă insuficiente pentru a ridica studierea bazelor ştiinţelor naturii în şcoala sătească la nivelul cerinţelor actuale. Este necesar să ne preocupăm serios de întărirea bazei didactico-materiale a şcolilor săteşti.

Este necesar ca şcolile săteşti să fie aprovizionate cu astfel de materiale didactice ca scheme de maşini agricole, diafilme care să înfăţişeze aplicarea în producţia agricolă a procedeelor agronomice de mare eficacitate, care să popularizeze metodele înaintate de ridicare a producţiei la hectar.

Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S a arătat că dezvoltarea cât mai grabnică a creşterii animalelor, şi în primul rând a celor proprietate obştească, are o însemnătate vitală pentru ţară şi este în prezent sarcina cea mai urgentă a partidului şi statului în domeniul agriculturii. Se înţelege că în lumina acestor sarcini şcoala, şi în special şcoala sătească, trebue să acorde o mare atenţie predării zoologiei. Şcoala sătească are nevoie de baza materială pentru a îmbunătăţi predarea zoologiei şi a dezvolta interesul şcolarilor faţă de problema creşterii animalelor.

★

Colegiul a hotărît să elaboreze documentarea necesară cu privire la munca şcolilor săteşti în legătură cu cerinţele actuale rezultând din hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. La elaborarea acestei documentări Ministerul Invăţământului trebue să ia în consideraţie propunerile cadrelor care lucrează la secţiile de învăţământ.

E. PRAHOVA
S. ZAVOLOCA

Colaborarea dintre familie şi şcoală în domeniul educaţiei copiilor

Alexandr Soloviov

Educarea tinerei generaţii este o cauză comună a familiei şi a şcolii. Şcoala poate rezolva cu succes problemele educaţiei copiilor numai în colaborare cu familia. Deaceea, şcolile sovietice întreţin cea mai strânsă legătură cu părinţii elevilor şi rezolvă problemele educaţiei prin eforturi comune.

Poporul sovietic este interesat ca toţi copiii să devină oameni culţi şi dezvoltaţi din toate punctele de vedere, să capete cele mai bune trăsături ale cetăţenilor sovietici — dragoste neţărmurită faţă de patrie, o înaltă conştiinţă, dragoste de muncă şi respect faţă de popoarele din întreaga lume. Guvernul Sovietic nu precupeţeşte nimic pentru o bună educaţie a copiilor. In Ţara Sovietelor există un număr mare de şcoli, apropiate la maximum de domiciliul elevilor. In aceste şcoli, instrucţia se desfăşoară în limba maternă. Se înfăptuieşte cu succes introducerea învăţământului mediu general. S'a creat o vastă reţea de şcoli superioare, unde studiază peste 1.500.000 de studenţi. Majoritatea covârşitoare a studenţilor primesc burse de stat.

Părinţii elevilor sprijină în mod activ toate măsurile educative ale şcolii şi, împreună cu ea, îşi îndreaptă eforturile lor spre educarea şi instruirea copiilor. In U.R.S.S. există o deplină unitate între şcoală şi familie. Formele legăturilor şcolii cu familiile elevilor sunt foarte variate. Pedagogii sovietici vizitează regulat pe elevii lor la domiciliu, studiază condiţiile lor de viaţă, urmăresc pregătirea lecţiilor de către elevi şi odihna lor.

Volumul temelor date elevilor pentru acasă este ales în aşa fel, încât în clasa I-a ei să piardă pentru executarea temelor cel mult o oră, în clasa a II-a cel mult o oră şi jumătate, în clasele a III-a, a IV-a, a V-a şi a VI-a două ore, în clasa a VII-a două ore şi jumătate până la trei ore şi jumătate, iar în clasele VIII-X trei până la patru ore. Pedagogii ajută părinţilor să organizeze just munca şi odihna copilului în familie. Elevii sunt obişnuiţi să-şi pregătească lecţiile în aceleaşi ore. Unul dintre momentele cele mai importante în regimul zilei este şederea zilnică a copiilor la aer curat, timp de 3—3½ ore.

Respectarea alimentaţiei juste şi a regimului somnului este, deasemenea, de mare importanţă.

Părinţii sovietici urmăresc în permanenţă îndeplinirea de către copii a temelor şi, dacă este nevoie, le dau ajutor.

Şcoala organizează şedinţe cu părinţii, pe clase şi pe şcoală. In cursul unui an şcolar se organizează câte patru şedinţe pe clase şi două şedinţe generale pe şcoală. La aceste şedinţe părinţii fac cunoştinţă cu rezultatele muncii fiecărei clase şi a şcolii în ansamblu, discută succesele şi conduita diferitilor elevi. Şcolile desfăşoară o muncă intensă în mijlocul părinţilor, cu privire la familiarizarea lor cu ştiinţa pedagogică, cu educaţia copiilor în familie şi cu regulile de conduită a copiilor în afara şcolii. Pentru părinţi se ţin conferinţe cu teme pedagogice. De pildă, la şcoala medie din Cliazmino, regiunea Moscova, la şedinţele pe clasă şi pe şcoală cu părinţii din anul şcolar trecut au fost organizate discuţii şi conferinţe cu următoarele teme: „Particularităţile de vârstă ale şcolarilor", „Regimul zilei şcolarului", „Dezvoltarea intelectuală a copiilor", „Cum să-i ajutăm pe copii să-şi pregătească lecţiile", „Cultivarea dragostei de muncă la copii", „Spiritul de prietenie şi de colegialitate între copii", „Recompensele şi pedepsele în familie şi în şcoală", „Timpul liber al şcolarului în familie" etc.

Şcoala sovietică dă elevilor cunoştinţe adânci despre bazele ştiinţelor şi deprinderi practice folositoare. Pentru adâncirea cunoştinţelor şi lărgirea orizontului elevilor, în fiecare şcoală se organizează diferite cercuri: tehnice, artistice şi altele.

In ultimii ani, şcolile practică pe scară largă organizarea „zilei deschise" pentru părinţi. Intr'o zi stabilită, cam în jurul orei 7 seara, la şcoală este prezent întreg personalul — directorul şcolii, directorul de studii, medicul şcolii şi toţi pedagogii. In această zi, părinţii pot discuta despre copiii lor cu fiecare pedagog, diriginte de clasă, cu directorul şcolii sau locţiitorul său şi pot căpăta toate informaţiile despre succesele şi purtarea elevului.

In „ziua deschisă" pentru părinţi se organizează conferinţe cu diferite teme pedagogice, se dau consultaţii. Câteodată în aceste zile părinţii asistă la spectacolele cercurilor artistice de amatori, care sunt foarte dezvoltate în toate şcolile. Şcolarii arată realizările lor — cântă din gură şi la diferite instrumente muzicale, declamă, citesc fragmente din diferite opere. Câteodată se organizează expoziţii de lucrări, albume, desene.

In aceste zile părinţii vizitează şcoala cu multă plăcere. Bineînţeles că aceste întâlniri nu exclud vizitarea şcolii de către părinţi în oricare din celelalte zile.

Şcolile sovietice folosesc cu pricepere ajutorul părinţilor. In toate şcolile activează comitete de părinţi. Sarcina lor principală este aceea de a acorda ajutor şcolii în educaţia elevilor, în înfăptuirea învăţământului general obligatoriu al copiilor din circumscripţia şcolară respectivă. Comitetul de părinţi se conduce în activitatea sa după regulamentul aprobat de Ministerul Invăţământului al Republicii Unionale. In comitetul de părinţi intră reprezentanţi din partea fiecărei clase, aleşi la şedinţa generală pe clasă a părinţilor. In componenţa comitetului de părinţi intră deasemenea şi conducătorul şcolii. Pentru efectuarea muncii curente, comitetul de părinţi alege un prezidiu, compus din preşedinte, locţiitorul său şi 2—3 membri. Preşedintele comitetului de părinţi este membru al consiliului pedagogic al şcolii. Pe lângă comitetul de părinţi se formează, din activul părinţilor elevilor, comisii permanente, conduse de membrii comitetului (comisia pentru învăţământul general obligatoriu, pentru propaganda pedagogică, comisia pentru problemele instructiv-educative, culturale, sanitare). Fiecare din aceste comisii acordă ajutor şcolii într'un sector de activitate determinat.

Comisia pentru învăţământul general dă ajutor şcolii în organizarea evidenţei copiilor în vârstă de şcoală şi în şcolarizarea lor la timp, contribue, dacă este necesar, la deschiderea internatelor pe lângă şcoli, organizează vânzarea hranei calde la bufetele şcolare. Comisia pentru propaganda pedagogică ajută şcoala în organizarea conferinţelor, referatelor, consultaţiilor pentru părinţii elevilor, organizează expoziţii etc.

Una dintre cele mai importante sarcini ale comitetului de părinţi este de a ajuta şcoala în aplicarea măsurilor extraşcolare. Această muncă o desfăşoară comisia culturală de masă. Ea ajută şcoala în organizarea activităţii cercurilor, a excursiilor, a matineelor, a spectacolelor date de cercurile de artişti amatori, la organizarea participării colective la spectacole de teatru, concerte, filme, la vizitarea expoziţiilor, muzeelor, la organizarea timpului liber în cursul vacanţelor de iarnă, primăvară şi vară.

Comitetul de părinţi dă un mare ajutor şcolii în toate problemele instructiv-educative şi economice.

De două ori pe an, el prezintă darea de seamă despre munca sa la adunările generale ale părinţilor.

O seară de astronomie

In cabinetul de fizică este întuneric. Numai raza strălucitoare a lanternei de proiecţie luminează globul şi tabelele astronomice.

— Intr'o noapte senină, pe cer se vede un mare număr de stele, foarte variate prin luminozitatea şi coloritul lor — povesteşte elevul Boris Ohlupin din clasa a X-a.

Aici au venit şi elevii din clasele a X-a şi a IX-a, precum şi mai mulţi profesori. Din referatul colegului lor, elevii află că în cele mai întunecoase nopţi se pot vedea cu ochiul liber patru mii de stele.

Cu ajutorul lanternei de proiecţie, Boris Cruşinschi arată colegilor lui diapozitive. Elevii examinează pe ecran stelele de mărimea întâia, a doua şi a treia, stele-giganţi şi stele-pitici, calea lactee.

Mulţi elevi au luat parte la pregătirea acestei seri interesante. Unii au desenat scheme, alţii au ales material pentru referat. Elevul Boris Cruşinschi a vorbit despre eclipsele de lună şi de soare şi a demonstrat cu ajutorul lanternei de proiecţie şi a globului fazele lunii şi eclipsele.

Seara de astronomie a luat sfârşit, dar elevii au mai rămas încă multă vreme în cabinetul de fizică. Fiecare ar fi vrut să mai vadă desenele şi schemele, să memoreze mai bine tot ceeace s'a povestit în referate.

Tinerii amatori fotografi

Pe plăci mari se află aşezate o mulţime de fotografii în culori. Pe ele sunt imprimate episoade interesante din viaţa pionierilor şi a şcolarilor din Azerbaidjan. In centru se află fotografia unui grup de copii care, împreună cu colhoznicii, strânge o abundentă recoltă de fructe.

Toate aceste fotografii sunt expuse la expoziţia lucrărilor tinerilor fotografi din capitala R.S.S. Azerbaidjană, expoziţie organizată la Palatul pionierilor. Aici au fost prezentate 460 de lucrări executate de circa o sută de şcolari. Fotografii minunate au prezentat tinerii geografi care în timpul verii au făcut o călătorie prin Uniunea Sovietică. Ei au fotografiat Stalingradul renăscut, noile case cu multe etaje ridicate pe locul ruinelor în capitala Ucrainei frăţeşti, au adus fotografii-vederi din Armenia şi Gruzia.

Multe fotografii au fost consacrate temei „O copilărie fericită". Ele oglindesc grija fierbinte a patriei pentru şcolari. Mulţi autori tineri au trimis la expoziţie fotografii în culori.

Juriul a decernat premiul întâi cercului tinerilor fotografi dela casa pionierilor din raionul Octiabr al oraşului Bacu. Au fost deasemenea distinse cu menţiuni fotografiile a cincisprezece tineri amatori fotografi. Şcolarii au primit diplome ale Palatului pionierilor şi premii în cărţi, albume şi rechizite fotografice.

Un ziar al cadrelor didactice din Lituania

A apărut primul număr al noului ziar „Invăţătorul Sovietic" — organ al Ministerului Invăţământului al R.S.S. Lituania şi al Comitetului Republican al Sindicatului muncitorilor din învăţământ.

Ziarul publică articolul ministrului învăţământului, S. Pupeichis „Să îmbunătăţim necontenit munca instructiv-educativă", articolul învăţătorului emerit al republicii, I. Jurcunas „Munca nobilă a învăţătorului sovietic", articolul şefului secţiei de învăţământ a raionului Troscunsc, V. Vişniancas şi alte materiale.

Ziarul va apare odată pe săptămână.

Munca educativă în clasă

Am început să lucrez ca învăţătoare acum şaisprezece ani. Ţin minte însă şi acum ziua când am intrat pentru prima oară în clasă şi zeci de copii mă priveau cu curiozitate şi interes.

Cum trebue să munceşti pentru a forma la copii deprinderi folositoare, pentru a cultiva în ei calităţile necesare? Unui om fără experienţă nu-i este uşor să rezolve toate aceste probleme. Am început să caut căile pentru a îndeplini cât mai bine sarcinile ce le aveam în faţă.

Chiar din primele zile de muncă mi-am stabilit ca regulă să mă pregătesc minuţios pentru fiecare lecţie. Alegeam cu grijă materialul didactic, chibzuiam asupra metodelor de explicare şi fixare a cunoştinţelor, acordam o mare atenţie muncii cu elevii care rămân în urmă, pregăteam teme individuale pentru copii. In orice clasă se vor găsi întotdeauna copii care, dintr'un motiv sau altul, au nevoie de un ajutor suplimentar din partea învăţătorului.

Dar toate acestea n'au fost deloc suficiente pentru ca eforturile mele să dea rezultatul dorit. Nu toţi elevii lucrau cu acelaş atenţie şi sârguinţă. Unii dintre ei se purtau rău în timpul lecţiilor, nu munceau, împiedicându-i şi pe ceilalţi să muncească. Am hotărît să-i cunosc mai îndeaproape pe şcolari, să studiez particularităţile lor individuale, să aflu ce-i interesează pe fiecare, cu cine sunt prieteni, cum sunt educaţi în familie, cum se comportă în colectiv. Imi amintesc că aveam un elev Jenia Juravliov. Venea la şcoală dezordonat, cu temele nepregătite. In timpul lecţiei era neatent, murdărea cu cerneală caietele colegilor şi deranja în munca întregul colectiv al clasei. Pur şi simplu nu mai ştiam ce să fac cu acest elev.

Am mers acasă la Jenia. Am constatat că familia lui se interesează prea puţin de educaţia băiatului. Pedagogii bătrâni şi cu experienţă m'au sfătuit să acţionez asupra băiatului cu toată clasa, cu întregul colectiv. Dar clasa pe atunci încă nu reprezenta un colectiv strâns unit, bine sudat. Acest colectiv trebuia abia creat. Am organizat cu copiii câteva discuţii, le-am povestit despre colectivele care există în uzine, în colhozuri, în mine, în şcoli, despre faptul că fiecare colectiv are un ţel propriu, bine determinat. Sarcina colectivului nostru este ca toţi copiii să înveţe bine, să aibă o purtare exemplară, să fie buni activişti pe târâm social.

Pentru apropierea copiilor între ei mi-au fost de mare ajutor excursiile, jocurile colective, plimbările făcute cu toată clasa. Când am văzut clar că întreaga clasă reprezintă un colectiv strâns unit, am hotărît să organizez o discuţie cu copiii. La întrebarea ce lipsuri avem în clasă şi ce ne împiedică în muncă, câţiva copii au răspuns într'un singur glas: la noi învaţă prost Jenia, şi nu numai că învaţă el prost, dar îi împiedică şi pe alţii să înveţe. Atunci am întrebat ce trebue să facem ca el să nu tragă întreaga clasă înapoi. Au fost multe propuneri. O fetiţă a propus chiar excluderea elevului din şcoală. Elevul Serghei Guşev a propus ca purtarea lui Jenia să fie discutată în cadrul adunării clasei.

La adunare copiii au arătat cu multă hotărîre lipsurile colegului lor. Dar iată că Vera Buharova ne-a povestit că Jenia a ajutat-o să se ridice când ea a căzut pe stradă. Copiii au înţeles că Jenia nu are numai lipsuri, ci şi părţi bune. Şi ei au hotărît să-şi ajute colegul. Serioja Guşev şi-a luat angajamentul să-l ajute pe Jenia să-şi pregătească lecţiile acasă.

Treptat, Jenia a încetat să mai încalce disciplina, a început să-şi pregătească cum trebue lecţiile, să-şi facă temele.

Atunci am înţeles clar ce forţă mare reprezintă colectivul şi de atunci folosesc în permanenţă această forţă în munca mea. Ea îmi dă întotdeauna rezultate din cele mai bune. De mare importanţă educativă este munca socială a copiilor. Toţi elevii din clasa mea (acum am clasa a III-a) au diferite însărcinări sociale. Aceasta, în primul rând, îi deprinde din copilărie să fie activişti sociali şi, în al doilea rând, este un minunat stimulent pentru ridicarea nivelului la învăţătură şi îmbunătăţirea disciplinei. Copiii înţeleg perfect de bine că pentru a îndeplini diferite sarcini sociale, pentru a-i controla pe alţii, trebue să ai dreptul moral la aceasta, să îndeplineşti tu însuţi bine toate obligaţiile unui elev: să înveţi bine, să fii disciplinat, să îndeplineşti conştiincios cerinţele învăţătorului.

Iată un exemplu: Am în clasă un elev pe care-l cheamă Vasea Băcov. La începutul anului şcolar, băiatul încălca adeseori disciplina, nu-şi făcea întotdeauna temele, se pregătea slab pentru lecţii. Odată, discutând cu Vasea, l-am rugat să-mi ajute să controlez cum îşi ţin elevii jurnalele, dacă îşi notează regulat temele pentru acasă, dacă le prezintă părinţilor lor etc. In primele zile băiatul îşi îndeplinea parcă nehotărît însărcinarea. Dar se simţea că el vrea să justifice încrederea ce i s'a arătat şi să dovedească că este demn de această încredere. Cu fiecare zi el devenea mai disciplinat, muncea cu mai multă sârguinţă. In prezent, Vasea Băcov este un elev bun şi disciplinat.

La începutul anului şcolar, toţi elevii clasei au devenit pionieri. O muncă pionierească bine organizată îl ajută foarte mult pe învăţător, contribuind ca elevii să înveţe bine, să nu încalce disciplina, să respecte regulile de ordine interioară ale şcolii.

In viaţa colectivului de copii joacă un rol însemnat gazeta de perete pe care o redactează detaşamentul nostru. In gazetă se arată succesele celor mai buni copii, sunt criticaţi cei ce încalcă disciplina, se povesteşte despre cărţile citite, despre vizionarea în colectiv a filmelor sau a spectacolelor de teatru.

In practica mea, ca şi la toţi învăţătorii sovietici, lecţia este forma principală nu numai a muncii instructive, ci şi a celei educative. Eu mă străduiesc întotdeauna să folosesc materialul de învăţământ în scopuri educative. Anul trecut am avut următorul caz: Mama elevului Vova Comasov mi s'a plâns că fiul ei se poartă rău acasă şi m'a rugat s'o ajut. Curând după aceea am avut în clasă o lecţie de citire explicativă. Am citit povestirea „Intr'o familie nouă" de scriitoarea Liuba Voroncova. In povestire se arăta mai ales cu câtă gingăşie şi dragoste se poartă mama cu fiica sa. Folosind materialul lecţiei, am povestit copiilor că toate mamele se îngrijesc foarte mult de copiii lor, îi iubesc, şi că şi copiii, la rândul lor, trebue să iubească şi să respecte pe părinţi. Am spus că la noi în clasă există băieţi care nu se poartă cum trebue acasă şi nu ascultă întotdeauna de mamele lor.

Peste un timp mama lui Vova a venit iarăşi la şcoală. Acum ea mi-a povestit cum s'a schimbat fiul ei, cât de atent a devenit faţă de ea.

Este îndeobşte cunoscut că tuturor copiilor le place să-i imite pe oamenii mari. O importanţă deosebit de mare o are puterea exemplului părinţilor şi pedagogilor.

Calităţile pe care caută să le educe pedagogul vor apare la elevi cu atât mai repede, cu cât sunt mai evidente la el însuşi. Atenţia, modestia, spiritul de dreptate, sensibilitatea, sentimentul de prietenie manifestate de educator influenţează foarte puternic asupra elevilor.

In încheiere aş vrea să spun că toate formele şi metodele de educaţie, atât de numeroase şi variate, trebue aplicate nu izolat una de alta, nu dela caz la caz, ci într'o permanentă interdependenţă, ca verigi ale aceluiaş lanţ.

CLAVDIA BACANOVA
Invăţătoare la şcoala medie nr. 7 din Cuntevo, regiunea Moscova

IN PREAJMA CONSFĂTUIRILOR RAIONALE

La școala de 7 ani din Urziceni

Pedagogii din școlile elementare și medii simt din ce în ce mai mult ajutorul pe care-l primesc în munca lor la consfătuirile raionale. Deaceea, cei mai mulți se pregătesc temeinic pentru consfătuiri, caută să învețe cât mai mult din experiența cunoscută cu acest prilej.

In munca școlilor se reflectă în mare măsură atitudinea pe care o au cadrele didactice în consfătuiri. Succesele pe care le obțin unele școli și cadre didactice, ca și insuccesele sunt legate de felul cum este folosit schimbul larg de experiență realizat în cadrul consfătuirilor, de felul cum se urmărește îndeplinirea sarcinilor trasate în rezoluțiile adoptate în consfătuiri. Școala de 7 ani din comuna Urziceni este un exemplu concludent în această privință. Directorul acestei școli și unele cadre didactice au înregistrat în prima jumătate a acestui an școlar serioase realizări în munca lor, datorită în mare parte faptului că au știut să-și însușească experiența împărtășită la consfătuiri și să aplice apoi just cele învățate.

Caietul de notițe luate în timpul consfătuirii de către tovarășul Nicolescu Stelian, directorul școlii, arată grija cu care el și-a notat ceeace a învățat atât din referatele prezentate, cât și din discuțiile ce s'au dus pe marginea acestor referate. Răsfoind cu atenție acest caiet, se poate vedea ce anume și-a subliniat în mod deosebit tovarășul director pentru a pune în practică în școala pe care o conduce. De exemplu, dela ședința plenară în care s'a expus referatul secției de învățământ, directorul a desprins prea puține sarcini pentru îmbunătățirea muncii din școala al cărei director este — și aceasta nu pentrucă nu l-ar fi interesat referatul prezentat, ci pur și simplu pentrucă n'a avut ce să învețe din acest referat. De fapt referatul s'a mărginit la înfățișarea unor date statistice și la citirea câtorva nume ale unor învățători și profesori care au folosit metode bune de predare sau au avut lipsuri în muncă. Dar care au fost acele metode, în ce au constat ele, care sunt cauzele lipsurilor și măsurile de îndreptare — toate acestea nu au fost arătate în referat.

In caietul de notițe al tovarășului Nicolescu au fost însemnate însă sarcini deosebit de importante privind munca de conducere a școlii. Acestea au fost desprinse în secția directorilor, unde s'a prezentat referatul cu tema: „Conducerea unică", pe marginea căruia s'au dus discuții deosebit de interesante.

Astfel, una dintre problemele notate în caiet este necesitatea alcătuirii unui colectiv care să-l ajute pe director în munca sa. Alte multe notițe vorbesc despre măsurile de prevenire a rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, despre datoria directorului de a cunoaște bine cadrele pe care le conduce, despre alcătuirea unor colective de profesori care să se ocupe de anumite probleme, despre felul cum trebue să fie controlată munca acestor colective, despre activitatea profesorului de serviciu pe școală, despre regimul de zi al elevului.

Procesul verbal al primei ședințe din acest an școlar a consiliului pedagogic dela școala din Urziceni ca și celelalte care urmează, reflectă îndeplinirea concretă a multor dintre obiectivele cuprinse în caietul de notițe dela consfătuiri. S'a alcătuit un colectiv care îl ajută pe directorul școlii în munca de zi cu zi. Acest colectiv e compus din 9 tovarăși, fiecare răspunzând de o anumită problemă. S'au alcătuit deasemenea colective care se preocupă de munca metodică din școală, de confecționarea materialului didactic, de activitatea artistică a elevilor; s'a organizat, cu ajutorul părinților, un regim just al elevilor la școală și acasă.

Cu mult interes a urmărit lucrările consfătuirilor raionale din septembrie și tovarășul Chițu Ion, profesor emerit, care predă fizica și chimia la școala din Urziceni. El a mers la consfătuire, cu dorința de a face cunoscută colegilor experiența sa în confecționarea materialului didactic și, totodată, de a învăța din realizările celorlalți pedagogi. Folosind aparatele construite, el a arătat în mod concret învățătorilor și profesorilor de fizică și de chimie din raion cum se construește o trusă ce se poate întrebuința pentru producerea curenților de joasă tensiune și de înaltă tensiune, precum și pentru redresarea lor, cum se construește un electromotor cu ajutorul căruia se poate demonstra transformarea energiei electrice în energie mecanică, cum se construește un dinam cu ajutorul căruia se obține transformarea energiei mecanice în energie electrică etc.

La rândul lui, tovarășul profesor a învățat dela alți profesori fruntași cum se construește o turbină cu vapori, cum se poate obține un spectru magnetic imprimat pe sticlă, cum se pot face cu elevii machete reprezentând o secțiune într'un motor cu combustie internă, o secțiune într'o sondă de petrol etc.

Reintors dela consfătuire, tovarășul Chițu a antrenat și mai mult pe elevi în construirea aparatelor. Mulți dintre ei construesc cu ușurință sonerii electrice, mici electromotoare. In curând se vor instala în școala megafoane.

Lucruri interesante din experiența tovarășilor lor au învățat la consfătuiri și profesoarele care predau matematica și științele naturale.

Datorită atitudinii juste pe care au avut-o la consfătuirea din septembrie, atât directorul școlii, cât și aceste cadre didactice, și-au îmbunătățit munca în acest an școlar.

Totuși, în școală mai sunt pedagogi care n'au folosit îndeajuns experiența împărtășită în cadrul consfătuirii raionale din septembrie. Majoritatea cadrelor didactice dela această școală nu și-au întocmit planurile de muncă în așa fel încât să includă sarcinile trasate în rezoluția adoptată în consfătuire, dar nici nu și-au pus problema îmbunătățirii acestor planuri pe baza experienței cunoscute în consfătuiri. Cei mai mulți dintre învățătorii și profesorii dela această școală nu au nici caiete de notițe dela consfătuiri, ceeace dovedește că ei nu au privit cu seriozitate lucrările consfătuirii. Din această cauză, acești pedagogi își amintesc cu greu de experiența pozitivă transmisă în cadrul ședințelor pe secții.

Aceasta se datorește în mare parte și faptului că însăși secția de învățământ raională nu s'a preocupat să valorifice roadele consfătuirii, nu i-a mobilizat suficient pe învățători și profesori în această privință.

Secția de învățământ nu s'a îngrijit să trimită școlilor rezoluția votată la consfătuire și nici proprie ei muncă în prima jumătate a anului școlar n'a fost axată pe sarcinile prevăzute în această rezoluție.

De altfel, chiar lucrările consfătuirii din septembrie au fost, în general, slab pregătite în raionul Urziceni. In unele secții, referatele au fost simple expuneri teoretice cu pasagii întregi extrase din metodici și din manualele de pedagogie. Este necesar ca lucrările consfătuirilor să fie pregătite cu mult mai multă seriozitate, pe baza unui material concret privitor la munca școlilor.

Cadrele didactice au datoria să se prezinte la consfătuiri pregătite ca pentru o serioasă ședință de lucru. Notându-și cu grijă diferite experiențe și propunerile participanților la discuții, învățătorii și profesorii, reintorși la locurile lor de muncă, vor putea prelucra în cadrul consiliilor pedagogice experiența pozitivă împărtășită la consfătuiri, vor putea lua măsuri pentru extinderea acestei experiențe și în școlile lor, vor putea folosi propunerile făcute. Pentru progresele muncii din școlile noastre este necesar să folosim la maximum experiența consfătuirilor raionale, să contribuim efectiv la ridicarea nivelului științific și pedagogic al consfătuirilor.

MARIA POPESCU

La un cerc pedagogic de matematică

In raionul „23 August" din Capitală a avut loc de curând o interesantă ședință a cercului pedagogic de matematică pentru clasele VIII-XI. In cadrul acestei ședințe a fost prezentat referatul cu tema: „Metodica predării numerelor și ecuațiilor raționale în școala medie de 10 ani".

In referat au fost incluse problemele esențiale ale temei. Așa de pildă, s'a vorbit despre necesitatea studierii numerelor raționale în cursul mediu și despre metodica introducerii noțiunii de număr rațional la clasa a VIII-a, despre lărgirea noțiunii de număr prin trecerea dela numere raționale la numere reale, s'a arătat care sunt cunoștințele pe care trebue să și le însușească un absolvent al școlii de 10 ani cu privire la numerele raționale și s'au expus unele constatări din experiența proprie a referentului în legătură cu însușirea cunoștințelor despre numerele raționale și cu metodica predării ecuațiilor raționale.

Capitolul privitor la trecerea dela mulțimea numerelor reale prin introducerea numerelor raționale este unul dintre cele mai dificile din tot cursul școlar de matematică. Deaceea este explicabil interesul cu care au ascultat profesorii de matematică referatul și larga lor participare la discuțiile purtate în jurul lui.

S'au arătat câteva greșeli tipice observate la elevi, greșeli care se datoresc tocmai faptului că unii dintre elevi n'au înțeles ce este un număr rațional. Unii profesori n'au ținut seama de faptul că așa cum arată și „Metodica predării matematicii" de Bradis, „cu totul accesibilă în școala medie este numai o expunere a teoriei numerelor reale bazate pe material geometric".

Referatul a scos în evidență necesitatea introducerii noțiunii de număr rațional pe cale geometrică, pornind dela necesitatea de a exprima numeric măsura unui segment de dreaptă oricare ar fi unitatea de măsură folosită.

Din discuțiile purtate în cadrul ședinței s'a ajuns la concluzia că o primă etapă în introducerea noțiunii de număr rațional o constitue formarea noțiunilor de segment comensurabil și segment incomensurabil cu segmentul unitate. Dacă elevii înțeleg destul de ușor comensurabilitatea segmentelor cu ajutorul segmentului unitate, nu tot atât de ușor își însușesc însă noțiunea de segment incomensurabil cu segmentul unitate. Din discuții a reieșit că, pentru a se înlătura această dificultate, este necesar să se facă mai multe demonstrații de felul următor: Diagonala unui pătrat este incomensurabilă cu latura lui, baza și latura unui triunghi isoscel având unghiul dela bază de 36 grade sunt segmente incomensurabile.

In acest fel elevii vor reuși să înțeleagă și să-și însușească axioma: „Oricare ar fi un segment și oricare ar fi unitatea de lungime, există un număr care exprimă măsura acestui segment și că oricare ar fi numărul reprezentat de o fracție zecimală finită sau infinită, există un segment a cărui măsură este acest număr (oricare ar fi unitatea de lungime)". In felul acesta numărul rațional apare ca expresia măsurii unui segment incomensurabil cu segmentul unitate. Forma de fracție infinită neperiodică a numărului rațional va apare acum din însuși procesul de măsurare, bineînțeles cu condiția ca elevii să cunoască bine ce este un număr rațional.

Discuții vii au fost purtate în special, în legătură cu metodica introducerii numerelor raționale, pentrucă aceasta constitue o problemă destul de greu de rezolvat în predarea numerelor raționale.

Cu un interes deosebit au fost dezbătute și problemele privitoare la metodica predării ecuațiilor raționale. S'a insistat în special asupra modului de a introduce aceste ecuații prin intermediul unei probleme. Totodată, s'a insistat asupra verificării soluțiilor în ecuația rațională — considerând această verificare ca o etapă ce face parte din însăși rezolvarea ecuației. S'a scos în evidență necesitatea gradării în rezolvarea ecuațiilor raționale, indicând o succesiune logică a predării diferitelor tipuri de ecuații raționale.

E. NICOLAESCU
metodistă la cabinetul pedagogic al orașului București.

In legătură cu munca de îndrumare a profesorilor

Lucrarea sovietică „Probleme în legătură cu efectuarea inspecțiilor în școli" îmi este de mare ajutor în munca mea de metodist la cabinetul pedagogic de pe lângă secția de învățământ a regiunii Ploești. O problemă care mă interesează în mod deosebit este felul cum trebue îndrumată munca profesorului în general, a profesorului de matematică și de fizică în special.

Pentruca metodistul să poată da profesorului îndrumări concrete, el trebue să cunoască sistemul de lucru al acestuia, nivelul și calitatea cunoștințelor elevilor săi. Deaceea este necesar să asiste la lecții, să analizeze planurile de lecții ale profesorului, să observe cum se lucrează la cercurile de elevi, cum se desfășoară experiențele în cadrul lucrărilor practice de laborator, cum se confecționează materialul didactic prin mijloace proprii etc.

O importanță deosebită, atât pentru metodist cât și pentru profesori, o are în această privință analiza lecțiilor la care se asistă. Această analiză nu trebue să se facă la întâmplare. Ea necesită pregătiri speciale. Unii metodiști cred că dacă au asistat la o singură lecție chiar și fără o pregătire prealabilă temeinică pot trage concluzii cu privire la cunoștințele elevilor, pot aprecia pregătirea metodică a profesorului. Pentru aceasta însă se cere cunoașterea temeinică a metodicii de predare, priceperea de a urmări desfășurarea unei lecții, de a observa nivelul răspunsurilor elevilor, se cere asistarea la cel puțin câteva lecții ale aceluiași profesor, pentru a sesiza greșelile frecvente și a nu interpreta calitatea muncii sale prin greșeli întâmplătoare.

Aprecierea justă a unei lecții nu este un lucru ușor. In primul rând, metodistul trebue să stabilească scopul pentru care asistă la lecție. Acest scop poate fi diferit. Astfel, el își poate propune să urmărească dacă programa este parcursă la timp, să cerceteze care sunt cunoștințele elevilor, care sunt metodele de lucru ale profesorului, cum se folosește materialul didactic, cum se fac lucrările de laborator etc.

Pentruca munca de îndrumare dusă de metodiști să-și atingă scopul, este necesar ca aceștia să cunoască bine programa școlară, lămuririle din această programă și manualul respectiv. Inainte de a asista la lecție metodistul trebue să aibă o convorbire cu directorul școlii, să cunoască observațiile acestuia cu privire la lecțiile la care a asistat. Pe lângă aceasta, metodistul trebue să ceară conducerii școlii informații cu privire la pregătirea profesională a profesorului, cu privire la felul cum își pregătește lecțiile, la metodele de predare pe care le folosește, la rezultatele pe care le obține. Deasemenea înainte de a intra la lecții, metodistul trebue să studieze planul calendaristic al profesorului, plan pe care îl cere tot dela directorul școlii. După aceasta metodistul trebue să stea de vorbă cu profesorul, să-și noteze în caetul de asistențe titlul lecției la care vrea să asiste, scopul și numele profesorului. Intrat în clasă, metodistul trebue să se așeze în ultima bancă pentru a observa întreaga activitate din clasă și pentru a nu atrage atenția elevilor asupra notărilor ce le face în caet. Este de dorit ca, atunci când se poate, bineînțeles, să intre la lecții împreună cu directorul pentru a cunoaște mai bine felul cum apreciază acesta nivelul științific al lecțiilor, calitatea cunoștințelor elevilor.

Pentru ușurarea muncii de studiere a lecțiilor este foarte util ca observațiile culese să fie trecute în caiet în mod sistematic după o anumită schemă. Unii metodiști din regiunea noastră consideră schemele pentru asistențe la ore ca ceva artificial, motivând că urmărirea cu strictețe a schemei îi face să piardă din vedere întreaga desfășurare a lecției, că, dorind să găsească răspuns la toate punctele din schemă, ar neglija esențialul. După cum nu este obligatoriu ca orice lecție să cuprindă verigi stabilite odată pentru totdeauna, nici supravegherea exercitată de inspector sau de metodist nu poate fi încadrată în scheme fixe.

Folosind în munca mea de metodist aceste scheme, m'am convins și mai mult de utilitatea lor. De câte ori asist la lecții, eu împart foaia caietului de asistență în două părți și, urmărind mersul lecției, stabilesc în partea stângă succesiunea desfășurării lecției și laturile ei pozitive, iar în partea dreaptă pe cele negative, precum și propuneri, întrebări de pus profesorului după lecție etc.

O atenție deosebită acord conținutului lecției. In primul rând cercetez dacă acest conținut corespunde programei școlare.

Urmăresc cu cea mai mare grijă nivelul științific al lecției, orientarea ei ideologică și politică, felul cum este legată de actualitate. Observ dacă se folosește în predare material istorico-geografic din regiunea noastră, dacă cunoștințele teoretice de matematică sau de fizică sunt legate de practică, dacă se fac suficiente aplicații în domeniul disciplinelor respective, dacă în rezolvarea problemelor de matematică sunt folosite cunoștințele însușite de elevi la fizică și invers. In general, profesorii de matematică și de fizică au posibilități multiple pentru a lega cunoștințele teoretice de practică.

Cu o deosebită grijă urmăresc dacă profesorul stăpânește pe deplin lecția pe care trebue s'o predea. Din păcate, încă mai există cadre didactice care intră în clasă fără să cunoască cu precizie materia pe care vor să o transmită elevilor. Astfel, profesorul de matematică Călăpăreanu Ion, dela școala de 7 ani din Ceptura, nu a reușit să rezolve un exercițiu simplu de algebră, pe care, cum era și firesc, nu au reușit să-l rezolve nici cei 34 de elevi ai săi din clasa a VII-a.

In timpul desfășurării lecției observ, deasemenea, dacă cunoștințele transmise sunt accesibile elevilor, dacă metodele de predare corespund tipului de lecție. Urmăresc în ce măsură realizează profesorul sarcinile educatiei comuniste a elevilor, dacă aplică cu pricepere principiul intuitiv și principiul participării active și conștiente a școlarilor la lecție, principii ce stau la baza noii pedagogii. La lecțiile de fizică, observ dacă demonstrarea experiențelor își ajunge scopul, dacă este legată organic de cele predate, dacă atenția elevilor este canalizată asupra ceeace trebue să observe, dacă experiențele sunt însoțite de un desen schematic la tablă, dacă este asigurată vizibilitatea din orice punct al clasei.

La lecțiile de fizică urmăresc, deasemenea, cum se folosește materialul intuitiv existent în școală, dacă profesorul se preocupă să construiască prin mijloace proprii material didactic pe care să-l întrebuințeze la lecții. In regiunea noastră crește continuu numărul profesorilor care au astfel de preocupări. De exemplu, profesorul de fizică dela școala de 7 ani din Bușteni a înzestrat laboratorul școlii de 10 ani din Câmpina cu o mașină electrostatică, iar profesorul dela școala de 7 ani nr. 6 mixtă din Ploești a confecționat chiar unele aparate electrice pe care le folosește în predare. Deasemenea, mulți profesori de matematică au construit cu ajutorul elevilor aparate pe care le folosesc în predarea lecțiilor de trigonometrie și astronomie. Astfel lucrează, de exemplu, tovarășii profesori Stănculescu Ion și Vasilescu Constantin, dela școala medie de 10 ani din Ploești. Totuși, mai sunt unii profesori care nu fac experiente motivând că nu au primit material didactic dela Ministerul Invățământului. In realitate acești profesori nu fac lucrări de laborator pentrucă încă nu cunosc bine metodica predării fizicii. Astfel, tovarășa profesoară Jeana Gheorghiu dela școala de 7 ani din Urlați, raionul Cricov, nu a făcut nici un fel de experiență pentru a determina căldura specifică a unui corp solid motivând că nu a avut calorimetru, deși în lipsa acestuia se putea folosi de un pahar berzelius sau de o cană de aluminiu. Din același motiv al necunoașterii metodicii predării, unii profesori de fizică confundă lucrările de laborator cu experiențele demonstrative.

Felul cum se verifică temele date pentru acasă, cum se scot în evidență greșelile, cum li se explică elevilor temele de lucrat acasă, ca și felul cum se face verificarea și fixarea cunoștințelor predate mă ajută să-mi dau seama în mare măsură de grija pe care o are profesorul față de toți elevii clasei, față de cei cu anumite goluri în cunoștințe.

O atenție deosebită o acord felului cum apreciază și notează profesorul cunoștințele elevilor.

După asistarea la lecție discut cu profesorul, comunicându-i părerea asupra lecției sale, îi arăt părțile pozitive și negative ale lecției, modul cum să-și perfecționeze munca și cum să înlăture lipsurile. Pentru a cunoaște mai bine activitatea profesorului, asist și la alte lecții și numai pe baza studierii întregului material cules în caietul meu de asistențe trag concluzii asupra muncii lui.

POPESCU M. TRAIAN
metodist la cabinetul pedagogic de pe lângă secția de învățământ a regiunii Ploești

Pentru o mai intensă activitate a cabinetului pedagogic

Buna desfășurare a consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice depinde într'o măsură foarte însemnată de grija cu care ele sunt pregătite. In această privință au un rol important cabinetele pedagogice.

Studiind cea mai bună experiență a școlilor din regiune, cunoscând părțile pozitive și lipsurile metodice ale cadrelor didactice, cabinetele pedagogice trebue să pregătească pentru consfătuirile raionale un material bogat și concludent, care să ajute la ridicarea nivelului activității în cea de a doua jumătate a anului școlar.

Urmărind să răspundă acestor cerințe, cabinetul pedagogic al regiunii Pitești a prevăzut în planul său de muncă, ca o sarcină de bază, ajutorarea secțiilor de învățământ raionale în vederea pregătirii consfătuirilor din ianuarie. In plan se propun, deasemenea, măsuri organizatorice în vederea realizării acestei sarcini: punerea la dispoziția secțiilor de învățământ raionale a materialelor strânse de cabinet în legătură cu greșelile tipice ale elevilor, informarea lor asupra felului cum sunt aplicate programele de către cadrele didactice, asupra felului cum se face aprecierea și notarea cunoștințelor elevilor etc. precum și comunicarea unor experiențe pozitive ale fruntașilor muncii instructiv-educative.

Unele dintre aceste măsuri au și început să fie realizate. Cabinetul pedagogic a ajutat secțiile de învățământ raionale la alcătuirea colectivelor de metodiști care lucrează la întocmirea referatului pentru consfătuiri. Totodată, cabinetul pedagogic a început încă înainte de sfârșitul pătrarului întâi, să se preocupe de strângerea unor materiale necesare alcătuirii referatelor. Pentru a cunoaște câteva dintre greșelile tipice pe care le fac elevii școlilor din regiune, cabinetul pedagogic a organizat un control scris la limba română și aritmetică, la școlile elementare, în 50 de clase din regiune. Același control a fost efectuat la clasele V—VII. Paralel cu acțiunea de cunoaștere a greșelilor tipice, cabinetul pedagogic a urmărit felul cum se aplică programele și cum se face notarea cunoștințelor elevilor. Materialul statistic și concluziile cabinetului vor fi difuzate secțiilor de învățământ raionale în vederea pregătirii consfătuirilor. In același scop, cabinetul pedagogic a alcătuit situații statistice ale elevilor cu note slabe pe pătrarul întâi în clasa a VIII-a și care, totuși, la examenul de absolvire a clasei a VII-a au avut note bune (numai 5 și 4). Situațiile respective indică și școlile de 7 ani de unde provin acești elevi, astfel încât aceste școli să fie în atenția cabinetului pedagogic, a metodiștilor și a secțiilor de învățământ raionale.

Ar fi fost poate la fel de necesar să se fi alcătuit situații asemănătoare și pentru elevii din clasele a V-a, spre a a se putea cunoaște mai bine și calitatea pregătirii elevilor din clasele I—IV.

Se poate declara mulțumit cabinetul pedagogic al regiunii Pitești cu aceste realizări? Ținând seama de lipsurile cabinetului pedagogic, este evident că pregătirea consfătuirilor raionale n'a stat permanent în centrul preocupărilor metodiștilor cabinetului. E de mirare, de pildă, faptul că deși suntem aproape de sfârșitul pătrarului al II-lea, cabinetul pedagogic nu are totuși o situație exactă a rezultatelor obținute în școlile regiunii pe obiecte, pe primul pătrar. Cabinetul pedagogic nu cunoaște în mod precis care sunt raioanele unde munca instructiv-educativă are mai multe deficiențe, deoarece n'a socotit că o astfel de situație ar putea să-i fie de folos în activitatea sa. Cabinetul pedagogic cunoaște doar procente medii. El știe de pildă că pe întreaga regiune, la clasele I-IV, au fost 12% elevi rămași în urmă la sfârșitul pătrarului întâi. Se uită însă faptul că cifrele medii pot ascunde în realitate lipsuri foarte grave în procesul instructiv-educativ din școală. Necunoașterea situației reale din regiune face ca metodiștii cabinetului pedagogic să nu-și poată explica, de pildă, dece în raionul Muscel, la clasa I-a, din 1972 copii înscriși, la sfârșitul pătrarului întâi aveau note slabe 234 elevi. Necunoscând situația reală, concretă, a muncii școlilor din fiecare raion, cabinetul pedagogic nu și-a propus să ajute, în vederea consfătuirilor raionale, în mod deosebit tocmai acele raioane care au nevoie de mai mult ajutor. Faptul acesta ar fi trebuit să constitue însă una din problemele centrale ale muncii cabinetului pedagogic în legătură cu consfătuirile.

Metodiștii cabinetului n'au urmărit cum sunt aplicate în școli rezoluțiile votate la consfătuirile din septembrie, deși acestea reprezintă documente importante în vederea ridicării nivelului activității instructiv-educative din raion. Deaceea ei nu pot da acum secțiilor de învățământ raionale nici suficient material informativ cu privire la această problemă și nici îndrumări concludente pentru îmbunătățirea proiectelor de rezoluții care vor fi prezentate la consfătuirile din ianuarie.

Una din sarcinile esențiale ale consfătuirilor raionale este, după cum se știe, popularizarea experienței înaintate a cadrelor didactice. In acest domeniu, cabinetele pedagogice au un rol foarte important. Totuși, cabinetul pedagogic al regiunii Pitești a făcut prea puțin în această privință preocupându-se doar în mod sporadic de activitatea unor cadre fruntașe. Problema studierii, a generalizării și a popularizării experienței pozitive, problemă care ar fi trebuit să stea permanent în centrul preocupărilor metodiștilor, a fost neglijată.

Cabinetul pedagogic n'a știut să antreneze suficient în vederea pregătirii consfătuirilor, nici celelalte unități și organe metodice din regiune, cum sunt, de pildă, cercurile pedagogice, n'a folosit activitatea acestora pentru a înlesni cunoașterea și răspândirea experienței înaintate.

Deasemenea, el n'a știut să pună cu suficientă tărie nici în fața directorilor de școli sarcina de a antrena consiliile pedagogice, colțurile pedagogice ale școlilor, comisiile metodice pe obiecte ale profesorilor, cadrele fruntașe ale școlii, în munca de studiere a experienței înaintate. In niciuna dintre ședințele consiliilor pedagogice ale școlilor nu s'a discutat tema: „Cum mă pregătesc eu pentru consfătuiri", deși această temă ar fi putut constitui un mijloc eficace de mobilizare a cadrelor didactice în vederea pregătirii consfătuirilor.

In timpul care a mai rămas până la consfătuiri, întreaga muncă a cabinetului pedagogic trebue să fie îndreptată în direcția unei mai intense activități pentru pregătirea consfătuirilor raionale. Desfășurarea acestora va trebui să însemne pentru metodiștii cabinetului un prilej deosebit de important nu numai de a cunoaște munca desfășurată în școli, ci și de a învăța din experiența maselor de învățători și profesori, de a primi critica lor, de a găsi împreună cu ei căile pentru ridicarea nivelului activității metodice în a doua jumătate a anului școlar.

Recapitularea materiei, mijloc de consolidare a cunoștințelor

Ne aflăm în pragul încheierii celui de al doilea pătrar. In școli se corectează lucrările scrise, se pun ultimele note. In decursul acestui pătrar, cea mai mare parte a profesorilor s'au străduit să facă lecții cât mai bune, să-și îmbunătățească metodele de muncă, pentru a obține o ridicare a nivelului de cunoștințe al elevilor.

Lecțiile de recapitulare a materiei sunt unul din mijloacele principale pe care le folosesc profesorii din școlile noastre în vederea adâncirii și sistematizării cunoștințelor elevilor. La școala medie de 10 ani nr. 3—12 de băieți din București se acordă o deosebită atenție problemei recapitulării materiei. Profesorii și-au planificat în acest scop un număr suficient de lecții recapitulative. Conducerea școlii urmărește îndeaproape felul în care decurg aceste lecții și dă pedagogilor îndrumări ori de câte ori este nevoie.

Profesorii de limba română țin lecții de recapitulare după ce s'a studiat opera unui scriitor sau a mai multor scriitori care se încadrează în același curent literar. La fizică, lecțiile de recapitulare se fac la sfârșitul fiecărui capitol. La clasa a X-a C de pildă, după ce în 17 ore s'a predat capitolul „Electricitatea", în alte 7 ore s'a făcut recapitularea. Lecțiile recapitulative de fizică au fost însoțite de experiențe executate de către elevi.

In consiliul pedagogic al școlii s'a stabilit încă dela începutul anului că lecțiile de recapitulare nu trebue să însemne simpla trecere în revistă a întregii materii predate, ci sistematizarea și aprofundarea principalelor probleme din curs.

Cei mai mulți dintre profesorii școlii nr. 3—12 se străduesc să-și pregătească temeinic lecțiile de recapitulare a materiei. O deosebită atenție acordă acestei probleme tovarășa Bulgaru, profesoară de matematică. Ea și-a prevăzut în planul calendaristic pe pătrarul II ore de recapitulare după fiecare capitol din materie, în afară de lecțiile de recapitulare care preced lucrările scrise. Astfel, a făcut în acest pătrar cu elevii din clasa a IX-a 3 lecții de recapitulare după terminarea capitolului „Progresii geometrice" și alte trei lecții de recapitulare după capitolul „Generalizarea noțiunii de exponent". Dar aceste lecții nu s'au desfășurat la întâmplare, ci pe baza unei pregătiri temeinice. Tovarășa profesoară și-a alcătuit de fiecare dată un plan de lecție, care cuprindea o serie de chestiuni teoretice cât și problemele care urmau să fie rezolvate de către elevi. Aceștia au fost anunțați dinainte că în ora ce urmează vor face recapitularea unui anumit capitol din materie. Odată cu aceasta li s'au indicat și problemele principale asupra cărora urma să se insiste în cadrul lecției de recapitulare. Aceste probleme erau legate de chestiunile mai importante tratate în capitolul respectiv precum și de aplicațiile practice ale cunoștințelor însușite.

In cadrul lecțiilor de recapitulare tovarășa Bulgaru insistă mai ales asupra acelor teoreme sau acelor probleme care sunt mai greu de demonstrat sau de rezolvat.

Pentru a veni efectiv în ajutorul elevilor, înainte de a începe lecțiile de recapitulare, tovarășa Bulgaru se consultă cu ei pentru a putea stabili care anume părți din materie nu le sunt destul de clare și ar trebui să fie lămurite. Elevii clasei a XI-a D, de pildă, au cerut ca la lecțiile de recapitulare să se lucreze probleme în legătură cu arliile limitate de linii drepte și arce de cerc.

Pentruca orele de recapitulare să fie cât mai vii, mai interesante, tovarășa Bulgaru alege probleme care pot fi rezolvate prin mai multe metode. Aceasta ajută mult la consolidarea cunoștințelor elevilor. Deoarece mulți elevi au rezolvat în decursul pătrarului toate problemele din manual, tovarășa Bulgaru culege din revistele de specialitate probleme noi, variate, probleme de fizică, care stârnesc un interes viu în rândurile elevilor.

Datorită unei juste organizări și desfășurări a lecțiilor de recapitulare a materiei, tovarășa Bulgaru a obținut pe cel de al II-lea pătrar rezultate mai bune decât în pătrarul I.

V. POPOVICI

Să organizăm o vacanță frumoasă pentru elevii noștri

In curând, copiii din instituțiile preșcolare și elevii școlilor elementare și medii vor trăi zilele plăcute ale vacanței de iarnă. Fiii oamenilor muncii așteaptă cu nerăbdare aceste zile, pentrucă ei știu cu câtă grijă este pregătită această vacanță, pentruca ea să fie cât mai frumoasă, mai distractivă și de neuitat.

In acest an școlar, vacanța de iarnă va fi într'adevăr mai frumoasă decât cele din anii trecuți. Comitetul Central al U.T.M., în colaborare cu Consiliul Central al Sindicatelor, cu Ministerul Invățământului, Ministerul Culturii și alte organe au luat din timp măsuri pentruca această vacanță să constitue pentru elevi nu numai un mijloc de reconfortare fizică, de odihnă, ci și de reconfortare morală, un prilej de întărire a educației lor în spirit comunist.

In toate regiunile țării s'au alcătuit comisii regionale formate din delegați ai Consiliului sindical regional, ai Comitetului regional U.T.M., ai secției de învățământ regionale, ai Crucii Roșii, ai Direcției regionale a rezervelor de muncă, ai C.C.F.S. și ai altor organizații de masă. Aceste comisii, sub îndrumarea Comitetului regional P.M.R., planifică și coordonează toate acțiunile care se organizează pentru elevi în cadrul vacanței de iarnă.

Pe baza unei hotărâri adoptate de curând de către Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor, comitetele de întreprinderi și instituții vor pune la dispoziția elevilor mijloacele culturale ale sindicatelor: săli de festivități, biblioteci, săli de lectură. Organizațiile sindicale, în colaborare cu conducerile școlilor vor organiza festivaluri artistice, lecturi în colectiv, vizionări de filme în colectiv, întâlniri cu stahanoviști, scriitori, artiști, vizite în fabrici și uzine, la diferite muzee, în gospodării agricole colective și de stat etc.

In unele orase ale țării, la unele școli, a și început amenajarea cluburilor, a patinoarelor. In cadrul cluburilor care se vor organiza în toate orașele și centrele de raioane, pionierii și școlarii vor participa la activități distractive și educative în același timp: vizionări de filme și spectacole, întâlniri cu fruntașii în producție, vizite la diferite expoziții, muzee, vizite în producție.

Pentru a se asigura în timpul vacanței un program cât mai bogat și mai variat, Ministerul Culturii, prin Direcția Generală a Cinematografiei, organizează în centrele de regiuni și în orașele mari, cu începere dela 29 decembrie 1953, „Săptămâna filmului pentru tineretul școlar". Emisiunile la radio pentru copii și tineret vor fi, deasemenea, orientate în acest scop.

Comitetele regionale de cultură fizică și sport, pe baza dispozițiilor C.C.F.S., vor organiza concursuri și demonstrații sportive speciale pentru pionieri și școlari. In tot timpul vacanței, pionierii și școlarii vor avea acces gratuit la bazele sportive din localitate: săli, terenuri etc.

O vacanță la fel de frumoasă și cu un conținut bogat din punct de vedere instructiv-educativ se va organiza și pentru pionierii și școlarii din mediul sătesc, unde se vor trimite caravane cinematografice, se vor organiza serbări prin participarea elevilor din învățământul mediu veniți în vacanță.

Pionierii și școlarii cei mai buni la învățătură, între 11—14 ani, fii ai oamenilor muncii fruntași în producție și stahanoviști, vor pleca în tabere, la munte, unde vor participa la diferite concursuri sportive, la excursii care le vor da prilejul să cunoască minunatele priveliști ale munților patriei noastre. In această vacanță se vor organiza 7 tabere de iarnă pentru pionieri și școlari și două tabere pentru elevii din învățământul mediu.

O mare bucurie a copiilor prescolari, a pionierilor și școlarilor în vacanța de iarnă o constitue pomul de iarnă. Spre deosebire de trecut, când de acest pom bogat în daruri se bucurau numai fiii exploatatorilor, astăzi el este bucuria tuturor fiilor oamenilor muncii.

Cadrele didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu, conducerile școlilor, secțiile de învățământ și comitetele sindicale ale muncitorilor din învățământ au datoria să sprijine organizarea vacanței de iarnă a copiilor și a elevilor. Pentru a se îmbina în mod just odihna elevilor cu diferitele acțiuni instructiv-educative, educatoarele, învățătorii și profesorii trebue să contribue la elaborarea unor planuri zilnice de desfășurare a acestor acțiuni.

Folosind experiența anilor trecuți și colaborând cât mai strâns cu instructorii superiori de pionieri, cadrele didactice trebue să acorde atenție în primul rând activității ce trebue să se desfășoare în cluburile organizate în școli. Inlăturând zarva și paradele pompoase, pedagogii trebue să se preocupe cu grijă de conținutul educativ al întregii acțiuni desfășurate în timpul vacanței.

O atenție deosebită trebue să se acorde organizării vacanței de iarnă în casele de copii și în școlile speciale. Cadrele didactice și educative din aceste case și școli trebue să ceară sprijinul comitetelor de întreprindere care le patronează, să colaboreze strâns cu ele în vederea organizării unei vacanțe cât mai frumoase.

Secțiile de învățământ, în colaborare cu Comitetele regionale U.T.M. trebue să aleagă cu grijă instructorii și profesorii de educație fizică care vor însoți copiii în tabere. Acestia trebue să fie recrutați dintre cadrele cele mai bine pregătite din punct de vedere politic și profesional, să fie oameni sănătoși și tineri, care să poată organiza o activitate plăcută și utilă copiilor.

Să organizăm astfel vacanța de iarnă a copiilor și a școlarilor, încât reîntorși la cursuri ei să se simtă complect reconfortați din punct de vedere fizic, îmbogățiți cu cunoștințe noi, să poată porni la o muncă și mai stăruitoare și mai rodnică.

I. DELEANU

A 60-a aniversare a tovarășului Mao Țze-dun

La 26 decembrie 1893 s'a născut în satul Saoșan din provincia Hunan, dintr'o familie de țărani săraci, acel care avea să devină conducătorul încercat al marelui popor chinez în lupta sa pentru libertate — tovarășul Mao Țze-dun. Încă din copilărie, tovarășul Mao Țze-dun a cunoscut viața grea, chinuitoare a țăranilor săraci chinezi și exploatarea nemiloasă a chiaburilor și moșierilor. Încă din copilărie el a fost stăpânit de o dragoste profundă pentru poporul împilat, în slujba căruia și-a pus întreaga sa viață. La vârsta de 18 ani, Mao Țze-dun lua parte la revoluția din 1911, care se desfășura sub conducerea marelui revoluționar chinez Sun-Yat-sen. Din această perioadă chiar, când participa activ și la mișcarea studențească din Pekin, Mao Țze-dun dovedește calități de organizator și conducător de mase. Sub influența uriașă pe care ideile Marii Revoluții Socialiste din Octombrie o exercită pe întregul glob, el studiază și-și însușește învățătura clasicilor marxism-leninismului, care imprimă întregul caracter al activității sale viitoare. În 1919 ia parte la conducerea mișcării studențești din 4 mai, născută sub influența Revoluției din Octombrie. În această perioadă, Mao Țze-dun joacă un rol principal în crearea cercurilor și grupurilor marxiste din sudul Chinei, iar în 1920 el înființează primul cerc comunist din Hunan. La 1 iulie 1921, Mao Țze-dun ia parte la primul Congres dela Shanghai, ca unul din cei 12 reprezentanți aleși de cercurile comuniste create după mișcarea dela 4 mai. Acest Congres a întemeiat Partidul Comunist Chinez.

Acest eveniment, crearea partidului unic al clasei muncitoare chineze, partid călăuzit de ideile atotbiruitoare ale marxism-leninismului și care și-a propus ca scop eliberarea de exploatare a celor ce muncesc și înfăptuirea comunismului, deschide o eră nouă în istoria poporului chinez, în lupta sa revoluționară. Din acest moment, întreaga viață și activitate a tovarășului Mao Țze-dun se împletește într'o unitate indisolubilă cu lupta partidului. Viața și lupta sa oglindesc cu putere faptul că marii conducători ai proletariatului își trag forța lor din forța partidului marxist-leninist, că succesul activității lor se bazează pe legătura strânsă cu poporul — adevăratul făuritor al istoriei.

Apărând cu fermitate punctul de vedere just, marxist-leninist, al partidului și ridicându-se cu hotărâre împotriva concepțiilor greșite, Mao Țze-dun participă la lucrările Congresului al III-lea al partidului, la care este ales membru în C.C. al Partidului Comunist Chinez. În această perioadă el străbate țara în lung și în lat și contribue activ la întărirea activității revoluționare a maselor. În perioada 1925—1927, el consacră cea mai mare parte a activității sale organizării mișcării revoluționare țărănești.

Paralel cu lupta împotriva dușmanilor externi și interni, partidul duce lupta împotriva deviatorilor de dreapta și de stânga din rândurile sale și îi zdrobește pe trădători. Mao Țze-dun luptă cu hotărâre pentru combaterea tezelor greșite, a exagerărilor și pentru întărirea rândurilor partidului și apărarea purității sale. Dovedind că ambele devieri negau ideea hegemoniei proletariatului și a alianței cu țărănimea, Mao Țze-dun arată în lucrarea sa „Despre clasele societății chineze" apărută în martie 1926, care sunt prietenii și dușmanii partidului și prezintă un tablou al diferitelor forțe de clasă existente în societatea chineză din acea vreme. Mao Țze-dun arăta că în China existau cinci principale forțe sociale — moșierii și compradorii, burghezia, țăranii mijlocași și mica burghezie dela orașe, țăranii săraci și ceilalți semiproletari și însfârșit proletariatul — și că cunoașterea lor ajută partidul să unească „pe adevărații noștri prieteni pentru a lovi în adevărații noștri dușmani".

O importanță deosebită pentru întreaga perioadă a primului război revoluționar din țară a avut-o lucrarea lui Mao Țze-dun „Dare de seamă cu privire la studierea mișcării țărănești din provincia Hunan", în care sunt demascate și combătute toate părerile care exprimau îndoieli în forța revoluționară a țărănimii și în care este caracterizat sub toate aspectele rolul țărănimii în revoluția chineză. Mișcarea țăranilor condusă de partid, arată Mao Țze-dun, „va fi vijelioasă și de nebiruit, asemenea unui uragan și nicio forță nu o va putea opri".

În perioada celui de al doilea război revoluționar, când partidul își mută centrul activității la sate, unde contrarevoluția era mai slabă, Mao Țze-dun este trimis de partid în provinciile Tziansi și Hunan, unde organizează o armată revoluționară muncitorească-țărănească, care a început operațiuni militare împotriva dușmanului. Treptat, unindu-se cu unitățile conduse de Ciu-De și Pân De-huai, această armată a devenit principalul nucleu al armatei roșii muncitorești-țărănești a Chinei — actuala Armată Populară de Eliberare a Chinei Această armată a dus lupte eroice timp de zece ani, eliberând vaste teritorii ale Chinei. Aceasta este armata care a străbătut, sub conducerea lui Mao Țze-dun, 12.500 de kilometri din sudul până în nordul țării, realizând „Marele marș" care a devenit cu adevărat legendar.

La ședința lărgită a biroului politic al C.C. al partidului, care s'a ținut în ianuarie 1935, au fost îndepărtate din conducerea partidului elementele oportuniste de stânga. Tot atunci a fost ales tovarășul Mao Țze-dun drept conducător al întregului partid.

În perioada celui de al doilea război civil revoluționar, Mao Țze-dun a scris o serie de lucrări în care analizează și fundamentează în mod marxist rolul partidului în revoluția agrară, problemele creării și întăririi forțelor armate ale revoluției, problemele strategiei și tacticii partidului în ce privește crearea frontului național unic de luptă împotriva imperialismului japonez. Partidul nimicește pe aventurierii de stânga care cereau începerea imediată, în toată țara, a revoluției și începerea ofensivei împotriva orașelor mari și elaborează metodele de luptă pentru crearea unor baze revoluționare de sprijin în localitățile rurale.

O mare importanță prezintă lucrarea tovarășului Mao Țze-dun „Problemele strategice ale războiului revoluționar din China", apărută în decembrie 1936, care cuprinde o generalizare teoretică a experienței militare a celor două războaie civile. În această lucrare și în altele de acest gen, Mao Țze-dun apare ca un conducător militar de mare valoare și ca un teoretician militar care aplică cu pricepere și în mod creator ideile leninist-staliniste în condițiile concrete ale războiului revoluționar din China.

Totodată, o foarte mare importanță a avut apariția lucrării filosofice a lui Mao Țze-dun „Cu privire la practică", care demască depe pozițiile filosofiei marxist-leniniste greșelile cu caracter sublectivist ale adepților dogmatismului și empirismului ce încercau să frâneze dezvoltarea revoluției chineze. El subliniază încăodată rolul important al practicii în procesul cunoașterii, arătând că teoria revoluționară este o călăuză în acțiune, un îndreptar pentru activitatea practică a Partidului Comunist Chinez.

În perioada războiului antijaponez P. C. Chinez în frunte cu Mao Țze-dun a condus lupta de eliberare a poporului chinez. Mao Țze-dun a combătut linia „războiului antijaponez parțial" promovată de Cian Cai-și și gomindan, linie care se baza pe punctul de vedere că războiul antijaponez trebue dus nu de întregul popor ci numai de guvernul gomindanist. El a arătat că această linie este menită să ducă la înfrângere și a propus linia „războiului antijaponez total", care a fost adoptată de Conferința Partidului Comunist Chinez din august 1937 și concretizată în „programul de luptă împotriva Japoniei și de salvare națională". Această linie prevedea antrenarea întregului popor în opera de cucerire a victoriei în războiul antijaponez și în lupta împotriva politicii reacționare, de duplicitate a lui Cian Cai-și.

Lucrările lui Mao Țze-dun din perioada 1937—1938 sunt consacrate formării frontului unic, lămuririi sarcinilor partidului în războiul național.

În fața partidului stătea sarcina să lămurească poporului concepțiile sale asupra revoluției chineze și asupra construirii Chinei noi. Mao Țze-dun și-a luat sarcina de a lămuri aceste probleme publicând în ianuarie 1940 lucrarea „Despre democrația nouă". Aici el arată că revoluția trebue condusă de proletariat și că ea va avea două etape: etapa democrației noi și etapa socialistă. Această lucrare a contribuit la întărirea forțelor revoluției chineze, la asigurarea unității ideologice a partidului și a poporului chinez revoluționar.

Partidul Comunist Chinez, având în frunte pe tovarășul Mao Țze-dun, a condus cu succes poporul în perioada celui de al treilea război revoluționar și a formării Republicii Populare Chineze. Lupta de trei decenii a Partidului a fost încununată de succes. La 1 octombrie 1949 a fost proclamată Republica Populară Chineză. În fruntea guvernului popular central a fost ales ca președinte tovarășul Mao Țze-dun.

În noile condiții, când se impunea lămurirea unor probleme principale, ca de pildă acele privitoare la caracterul noului stat creat, la situația și raportul de clase, la raportul dintre sectoarele economice în stat, tovarășul Mao Țze-dun a scris lucrarea „Despre dictatura democrației populare", apărută în 1949. Republica Populară Chineză, a arătat tovarășul Mao Țze-dun, este „dictatura democrației populare, bazată pe alianța dintre muncitori și țărani, condusă de clasa muncitoare (prin Partidul Comunist)".

În noile condiții, forța economică a Chinei a crescut imens. Sub conducerea Partidului Comunist Chinez în frunte cu tovarășul Mao Țze-dun, R. P. Chineză, care întărește necontenit marea prietenie cu Țara Socialismului victorios și cu țările de democrație populară reprezintă o forță uriașă în marele lagăr al păcii și socialismului. Poporul chinez nutrește o profundă prietenie și recunoștință pentru Uniunea Sovietică, pentru țara Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În lucrările și cuvântările sale, tovarășul Mao Țze-dun a subliniat însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a experienței P.C.U.S., importanța teoriei marxist-leniniste pentru lupta revoluționară a poporului chinez. „Salvele de tun ale Revoluției din Octombrie — a arătat el — ne-au adus marxism-leninismul. Revoluția din Octombrie a ajutat elementele progresiste din lumea întreagă și din China să se călăuzească după concepția despre lume a proletariatului pentru a determina destinele țărilor lor și pentru a-și revizui propriile lor probleme. Trebue mers pe drumul pe care l-au luat rușii — aceasta a fost concluzia". („Despre dictatura democrației populare").

Poporul nostru nutrește o profundă simpatie pentru marele și gloriosul popor chinez și pentru încercatul său conducător. Alături de partizanii păcii din lumea întreagă, poporul nostru muncitor urează tovarășului Mao Țze-dun cu prilejul celei de a 60-a aniversări, ani îndelungați de viață și luptă spre binele poporului chinez, pentru triumful păcii și progresului în lumea întreagă.

La cercul literar al școlii

Cercul literar al școlii pedagogice de băieți din Gherla stimulează pe elevi la o muncă activă atât în privința studierii literaturii, cât și în privința creației originale. Ajutați de profesorul de limba română, membrii cercului lucrează în diferite secții — cum sunt, de exemplu, secția de istorie și critică literară, secția de lingvistică, secția de creație literară etc.

Membrii cercului literar țin ședințe lunare, în cadrul cărora se citesc și se discută creațiile originale, se prezintă recenzii, se organizează discuții în jurul unor teme privind problemele de literatură.

În planul de muncă al cercului literar au fost prevăzute organizarea unei șezători la stația de radioficare, precum și organizarea unui schimb de experiență cu cercurile literare ale celorlalte școli din Gherla.

V. VAIDA
corespondent

Indeplinesc planul de școlarizare

Muncind în strânsă colaborare cu comitetul de părinți, cadrele didactice dela școala mixtă cu limba de predare maghiară din Gheorgheni, Regiunea Autonomă Maghiară, îndeplinesc cu succes planul de școlarizare. Pentru asigurarea frecvenței regulate a elevilor, mulți dintre aceștia sunt găzduiți în internat și iau masa la cantina școlii, care este bine aprovizionată și pregătește o hrană bună.

BEJNA ROZALIA
învățătoare

Informație

Ministerul Învățământului aduce la cunoștință celor interesați următoarele:

1. — Studenții ultimului an de studiu din anul școlar 1952—1953, susțin Examenul de Stat (proiectul de diplomă) conform planurilor de învățământ beneficiind de drepturile materiale de student, până la prima sesiune a Examenului de Stat (susținerea proiectului de diplomă).

2. — Absolvenții seriilor anterioare anului 1952—1953 vor trece probele Examenului de Stat (vor susține tema proiectului de diplomă) după normele prevăzute de H.C.M. nr. 1879/1953 și Instrucțiunile nr. 24063/1953 date de Ministerul Învățământului Superior.

Absolvenții care au fost angajați în producție după terminarea cursurilor, urmează să se prezinte la Examenul de Stat (susținerea proiectului de diplomă) în decurs de 2 ani dela absolvirea studiilor.

Drepturile lor materiale sunt reglementate de art. 1 din H.C.M. nr. 577/951 care prevede un concediu cu plata de 50 la sută din salariul tarifar, după cum urmează:

a) Cei care dau Examenul de Stat, 30 de zile.

b) Cei care susțin proiectul de diplomă 60 de zile.

De aceste drepturi beneficiază și absolvenții cursurilor serale și fără frecvență ale Institutiilor de învățământ superior, precum și absolvenții seriei 1952/953, care în timpul studiilor au fost încadrați în producție și scutiți de frecvență cu aprobarea Ministerului Învățământului.

3) — Absolvenții seriilor anterioare anului 1952/953, care la prima sesiune de Examen de Stat (susținerea proiectului de diplomă) au fost respinși, se pot prezenta la o sesiune următoare, în decurs de 2 ani dela terminarea studiilor, beneficiind de un concediu fără plată de cel mult 30 zile, conform H.C.M. nr. 1879/953.

La propunerea Instituțiilor de învățământ superior, Ministerul Învățământului va putea aproba prezentarea la Examenul de Stat (susținerea proiectului de diplomă) și celor care au depășit termenul de 2 ani, pentru motive bine justificate.

4. — Absolvenții seriei 1952/953, care nu sunt declarați reușiți la prima sesiune a Examenului de Stat (susținerea proiectului de diplomă) și care eventual se vor încadra în producție, beneficiază de un concediu fără plată de cel mult 30 zile.

In Comitetul pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare"

Ziarul „Pravda" anunță că în zilele de 9 și 12 decembrie au avut loc la Moscova, sub președinția lui D. V. Scobelțin, ședințe ale Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Comitetul a examinat propunerile cu privire la decernarea Premiilor Internaționale Stalin pe anul curent și a adoptat o hotărâre în această chestiune.

Iată textul hotărîrii Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" pe anul 1953:

CU PRIVIRE LA DECERNAREA PREMIILOR INTERNAȚIONALE STALIN „PENTRU INTĂRIREA PĂCII INTRE POPOARE" PE ANUL 1953

Hotărîrea Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" din 12 decembrie 1953.

Pentru merite remarcabile în lupta pentru menținerea și întărirea păcii se decernează Premii Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" următoarelor persoane:

Pierre Cot — deputat în Adunarea Națională (Franța).
Sahib Singh Sokhey — profesor, general-maior, membru în consiliul Statelor din Parlamentul Indian.
Andrea Gagero — preot (Italia).
Isabelle Blume — deputat în parlament (Belgia).
Howard Fast — scriitor (S.U.A.).
John Bernal — profesor la Universitatea din Londra (Anglia).
Leon Kruczkowski — scriitor (Polonia).
Pablo Neruda — scriitor (Chile).
Andrea Andreen — doctor în medicină, medic șef la laboratorul clinic din orașul Stockholm (Suedia).
Nina Vasilievna Popova — secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică (U.R.S.S.).

Președintele Comitetului
D. V. SCOBELȚIN

Vicepreședinții Comitetului:
Go-Mo-jo (China), **Louis Aragon** (Franța)

Membrii Comitetului:
M. Andersen-Nexö (Danemarca)
Jan Dembovski (Polonia)
Mihail Sadoveanu (România)
A. A. Fadeev (U.R.S.S.).
I. G. Ehrenburg (U.R.S.S.).

50 de ani dela moartea lui Gavril Muzicescu

Un mare înaintaș al muzicii noastre

In viața muzicală a țării noastre din a doua jumătate a secolului trecut, figura compozitorului Gavril Muzicescu reprezintă ideea luptei neobosite pentru promovarea „tezaurelor naționale... care formează viața națiunii și o alimentează cu apă vie, dându-i drept de existență pe vecii vecilor". Această convingere a înrâurit întreaga activitate desfășurată de Gavril Muzicescu, primul compozitor român care a cules, a armonizat și a răspândit melodiile cele mai dragi poporului.

Gavril Muzicescu s'a născut la 2 martie 1847, în familia unui țăran din Ismail. A arătat aptitudini muzicale de timpuriu, încă de pe când urma seminarul din Huși, unde a intrat în anul 1860. Cursurile Conservatorului din Iași, pe care le-a început în anul 1866, le-a terminat cu succes după doi ani, când a primit postul de profesor de muzică la seminarul din Ismail. Ca profesor el a muncit cu o deosebită conștiinciozitate, urmărind să asigure elevilor condiții cât mai bune pentru o lesnicioasă însușire a disciplinei muzicii. El a întocmit pentru uzul școlilor un „Curs de inițiere muzicală" și o „Culegere de coruri" pentru 2, 3 și 4 voci egale. La Ismail, Gavril Muzicescu întemeiază și un cor al catedralei episcopale, muncă în care se vădesc mai puternic aptitudinile sale dirijorale și componistice.

Remarcându-i calitățile deosebite, consulul rus din Ismail îl sprijină pentru ca în anul 1870 să fie primit corist în capela imperială din Petersburg. În cei doi ani petrecuți în capitala Rusiei, Gavril Muzicescu urmează și cursurile Conservatorului, pe care îl termină în 1872.

Intreaga viață muzicală a Petersburgului era însuflețită în acea perioadă de ideile democratice ale „grupului celor cinci" (compozitorii Balachirev, Borodin, Mussorgschi, Cezar Cui și Rimschi-Corsacov) ca și de figura criticului V. V. Stasov. Apropierea compozitorilor de imensa bogăție a cântecului popular, răspândirea muzicii în masa poporului prin „Școala liberă de muzică", crearea unei muzici izvorîte din frământările oamenilor și într'un limbaj pe înțelesul lor, toate aceste idei nu puteau să nu lase urme adânci și în conștiința tânărului muzician român; prin ele se explică activitatea susținută de promovare a cântecului popular, pe care Muzicescu o va desfășura, la întoarcerea sa în țară, atât ca pedagog cât și ca dirijor. Inclinația către muzica vocală, către cor, evidentă în creația lui Muzicescu, își are rădăcinile tot în perioada petrecută în Rusia, unde el a avut prilejul să cunoască nemijlocit minunata tradiție corală a poporului rus.

In anul 1872 Gavril Muzicescu se reîntoarce în țară și ocupă în urma unui concurs, postul de profesor de armonie la Conservatorul din Iași. In ciuda tuturor acelora care îl acuzau că se ocupă cu o „muzică incultă și fără niciun sens", el continuă să rămână credincios convingerilor sale, a căror justețe va putea deseori să o verifice cu prilejul executării în public a cântecelor populare armonizate de el și care erau primite întotdeauna cu entuziasm.

In activitatea sa didactică, Gavril Muzicescu și-a îndeplinit cu o conștiinciozitate demnă de remarcat toate îndatoririle sale. „In clasă e foarte sever, în societate e un adevărat prieten al elevilor săi", spunea un discipol al său. Și chiar el însuși, vorbind despre relațiile ce trebue să existe între profesor și elevi, spunea: „studiul muzicei dară nu se poate face prin impunere și presiune autoritară. Trebue dară ca profesorii să nu vadă în elevii lor decât pe viitorii lor amici și colegi".

In anul 1876, Gavril Muzicescu este numit dirijor al corului mitropoliei din Iași, care cunoaște, din acel moment, o adevărată cotitură în activitatea sa. Muzicescu a îmbogățit și lărgit repertoriul corului, astfel că acesta a ajuns să cuprindă, pe lângă cântările bisericești, și armonizări de cântece populare sau lucrări corale ale unor vestiți compozitori ca Schubert, Auber, Rossini, Verdi și alții. Deasemenea, el s'a împotrivit conservatorismului mai marilor bisericii, susținând introducerea notației muzicale moderne în loc de psaltichie pentru cântările bisericești

Cu tot scepticismul cu care era privită munca sa, cu toată teama manifestată de unii în ceeace privește posibilitatea armonizării cântecului popular românesc, Muzicescu nu-și părăsește convingerile. Și roadele strădaniilor sale nu întârzie să se arate. Cu prilejul vizitelor pe care le întreprinde cu corul său prin orașele Moldovei, ale Banatului sau ale Ardealului, Muzicescu primește cea mai frumoasă răsplată, — aprecierea unanimă și entuziastă a publicului. Vizitele sale îi oferă în același timp posibilitatea să cunoască bogata varietate a cântecului popular. Intr'un memoriu înaintat către Ministerul Instrucțiunii Publice, el propune organizarea culegerii sistematice a cântecelor populare.

Gavril Muzicescu a fost un dascăl înaintat. El nu a păstrat numai pentru sine experiența acumulată în decursul a zeci de ani de activitate. Netezind drumul urmașilor săi, a trecut făclia luminoasă a ideilor pentru care au luptat unul ca Ion Vidu, unul ca Timotei Popovici precum și alții, care pornind dela cântecul popular, au lăsat opere muzicale ce constitue o adevărată mândrie pentru poporul nostru.

Oficialitățile din vremea sa, neinteresate în valorificarea bogatului patrimoniu artistic al poporului, au pus tot felul de piedici în calea desfășurării activității lui Gavril Muzicescu. Abea în zilele noastre el este cinstit după meritele sale. Comitetul Național Jubiliar constituit pentru comemorarea lui Gavril Muzicescu a organizat la 21 decembrie, când s'au împlinit 50 de ani dela moartea sa, o ședință solemnă la Ateneul R.P.R., cu care prilej dirijorul Constantin Bugeanu a vorbit despre viața și activitatea compozitorului, iar corul Radiodifuziunii a executat câteva din frumoasele sale cântece. La Iași, pe clădirea Conservatorului unde a fost profesor, s'a pus o placă comemorativă. In toată țara, în cluburi sindicale, la căminele culturale, în școli s'au organizat conferințe despre acest mare înaintaș al muzicii românești.

Poporul îl cinstește astăzi pe Gavril Muzicescu, așa cum și el, în tot cursul vieții sale, l-a slujit cu devotament.

M. SANDULESCU

Pentru interzicerea necondiționată a armei atomice

Politica consecventă a Uniunii Sovietice de apărare a cauzei păcii și securității popoarelor este puternic ilustrată în noul document al Guvernului Sovietic cu privire la problema folosirii energiei atomice.

La 8 decembrie a.c., președintele Eisenhower, într'un discurs pe care l-a rostit în fața Adunării Generale a O.N.U., a subliniat primejdia pe care o constitue pentru popoarele lumii continuarea cursei înarmării atomice. Președintele Statelor Unite a arătat cu acest prilej că ar fi de dorit să se ducă tratative confidențiale sau diplomatice corespunzătoare între statele interesate. El a propus ca statele respective să înceapă imediat și să continue în viitor să remită pentru folosirea în scopuri pașnice, „o anumită parte din rezervele lor de uraniu normal și din materialele lor dezagregabile unui organ internațional al energiei atomice", care să se afle sub egida Organizației Națiunilor Unite. In continuare, propunerea președintelui Eisenhower prevede că acest organ internațional al energiei atomice ar putea fi investit cu răspunderea strângerii, păstrării și pazei materialelor puse la dispoziția sa.

Textul declarației înmânate la 21 decembrie de ministrul de externe al Uniunii Sovietice ambasadorului S.U.A. la Moscova în legătură cu discursul rostit de președintele Statelor Unite în poziție față de propunerile care s'au făcut, examinându-le cu toată atenția.

Declarația Guvernului Sovietic în legătură cu discursul rostit de președintele S.U.A., Eisenhower, la 8 decembrie 1953, subliniază pe larg însemnătatea problemelor pe care le ridică folosirea energiei atomice și necesitatea de a se lua măsuri împotriva cursei înarmării atomice.

După ce amintește că în primul război mondial au fost folosite arme de distrugere în masă, ca de pildă arma chimică și arma bacteriologică, și că popoarele au condamnat categoric folosirea lor, declarația Guvernului Sovietic arată că în al doilea război mondial existența Protocolului dela Geneva — deși nu a fost ratificat de toate statele — s'a dovedit eficientă, deoarece nici un guvern nu a cutezat să recurgă la armele interzise. Statele din coaliția antihitleristă, întemeindu-se pe convenția internațională, au declarat că orice încercare de folosire a armelor de exterminare în masă va primi răspunsul cuvenit. Experiența dobândită cu privire la interzicerea armei chimice și a armei bacteriologice este concludentă și în ceeace privește arma atomică, pe care Națiunile Unite nu o consideră ca făcând parte din armamentul obișnuit, ci ca armă de exterminare în masă.

Examinând propunerile formulate de președintele Eisenhower la 8 decembrie, declarația Guvernului Sovietic se oprește întâi la aceea prin care se arată că urmează să fie folosită în mod pașnic numai „o anumită parte" din rezervele existente și viitoare de materiale atomice, restul urmând să fie folosite ca și până acum pentru producerea armelor de exterminare. In felul acesta rămâne posibilitatea deplină a acumulării continue de arme atomice și a creării de noi tipuri de arme cu o forță de distrugere mai mare decât a celor existente. Prin urmare această propunere nu limitează cu nimic posibilitatea folosirii armei atomice și deci a pericolului unui atac atomic.

Mai mult chiar, încheierea unui astfel de acord care s'ar reduce la alocarea în scopuri pașnice doar a unei mici părți din materialele atomice ar însemna, de fapt, legalizarea directă a producției de arme atomice, legalizare care n'ar sluji decât forțelor agresive și ar constitui o nouă piedică în calea interzicerii acestei arme. Pe de altă parte, aceasta ar duce doar la slăbirea vigilenței popoarelor în ce privește problema armei atomice și n'ar contribui la micșorarea pericolului real al războiului atomic.

Declarația Guvernului Sovietic arată limpede că năzuind spre consolidarea păcii între popoare, el consideră că sarcina principală a tuturor statelor nu se poate limita doar la alocarea în scopuri pașnice a unei cantități neînsemnate de materiale atomice.

In declarația Guvernului Sovietic se arată că „această propunere ar avea o altă însemnătate, dacă ea ar porni dela recunoașterea necesității interzicerii armei atomice". De primejdia unui război atomic se leagă în cea mai mare parte îngrijorarea popoarelor față de cursa înarmărilor și, mai ales, față de cursa înarmării atomice, cursă care apasă greu din punct de vedere economic pe umerii popoarelor. Despre aceasta însă, cuvântarea președintelui Eisenhower nu spune nimic.

„Este necesar — se arată în declarația Guvernului Sovietic — nu ca o parte anumită, ci ca întreaga masă a materialelor atomice să fie folosită în întregime în scopuri pașnice, ceeace ar deschide posibilități nemaiîntâlnite pentru dezvoltarea industriei, a agriculturii și transporturilor, pentru folosirea unor descoperiri atomice extrem de valoroase în medicină, pentru perfecționarea tehnicii în numeroase domenii de aplicare a ei, pentru progresul continuu și la un nivel mai înalt al științei". In același timp, Uniunea Sovietică cere interzicerea armei atomice pentrucă interzicerea acesteia ar constitui un pas însemnat pe calea slăbirii încordării internaționale, pe calea menținerii și consolidării păcii, ceeace formează țelul principal al politicii externe sovietice.

Popoarele lumii întregi au prilejul să vadă în fiecare zi eforturile depuse de Uniunea Sovietică pentru apărarea păcii. U.R.S.S. și celelalte țări din lagărul democratic închină toate forțele creatoare ale popoarelor lor pentru dezvoltarea economiei de pace și pentru lărgirea colaborării economice internaționale pe bază de egalitate și avantaje reciproce. Uniunea Sovietică și țările de democrație populară nu duc politica creării unor blocuri și alianțe îndreptate împotriva altor state, nu organizează baze militare pe teritoriile altor țări, nu finanțează acte de diversiune și subminare pe teritorii străine. Năzuințele popoarelor din țările lagărului democratic se îndreaptă spre îmbunătățirea relațiilor dintre state, cerând recunoașterea acestor principii de către toate statele lumii. Bazându-se pe aceste principii, declarația Guvernului Sovietic consideră că este deosebit de importantă nu numai viitoarea conferință dela Berlin, ci și o conferință a celor cinci puteri, inclusiv R.P. Chineză, pentru ca, prin eforturile tuturor marilor puteri, să se obțină atenuarea încordării internaționale.

Guvernul Sovietic s'a declarat gata să participe la tratative confidențiale sau diplomatice în legătură cu problema armelor atomice. „Uniunea Sovietică — se arată în declarație — este profund convinsă că omenirea trebue și poate fi ferită de grozăviile unui război atomic. O răspundere deosebită în rezolvarea acestor probleme revine statelor care dispun deja de forța armei atomice". Guvernul Sovietic arată că așteaptă ca guvernul S.U.A. să dea lămuririle necesare în punctele esențiale ale propunerii președintelui Eisenhower, propunere care nu prevede necesitatea interzicerii armei atomice și nici renunțarea la folosirea acestei arme.

Alături de toate popoarele lumii, poporul nostru salută propunerea Uniunii Sovietice, socotind că ea poate să ducă în mod real la micșorarea primejdiei războiului atomic, la înlăturarea definitivă din armamentele statelor a armelor atomice, și prin aceasta la slăbirea încordării internaționale, la menținerea și consolidarea păcii în lumea întreagă.

O situație inadmisibilă

Majoritatea cadrelor didactice din comunele Avrămești și Buda, raionul Zeletin, regiunea Bârlad n'au intrat nici până la jumătatea lunii decembrie în posesia lemnelor de foc ce li se cuvin. Acei câțiva învățători din comunele respective care au obținut o parte din cotele cuvenite de lemne, au primit în mare parte putregaiuri.

Atitudinea de nepăsare de care dă dovadă conducerea Ocolului Silvic Răchitoasa față de nevoile oamenilor muncii din comunele Avrămești și Buda nu este nouă. Tot la fel se prezenta situația în ianuarie 1953 când profesorii și învățătorii din cele două comune nu primiseră încă nici o bucată de lemn de foc din cotele pe anul 1952.

Este necesar ca toți acei cărora le revine sarcina de a asigura aprovizionarea cadrelor didactice cu lemne de foc să găsească cât mai grabnic căile care duc la stârpirea din rădăcini a nepăsării din conducerea Ocolului Silvic Răchitoasa și să asigure traducerea în viață a sarcinilor izvorâte din Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Printr'o scrisoare trimisă de colectivul didactic al școlii de 7 ani din comuna Lăloaia, raionul Moinești, regiunea Bacău am fost înștiințați că la clasa a V-a a acestei școli munca instructiv-educativă nu se poate desfășura în bune condițiuni, datorită numărului prea mare de elevi care frecventează acea clasă.

Sesizând secția de învățământ a regiunii am primit răspuns că cele semnalate sunt juste. Pentru înlăturarea acestei situații s'au luat măsuri în vederea creării unei clase paralele.

Unul din corespondenții gazetei noastre ne-a semnalat lipsurile constatate în munca învățătorului Zamfir Dumitru dela școala de 7 ani din satul Rogoieni, comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați. Sesizând organele locale am primit răspuns că cele semnalate de corespondentul nostru sunt adevărate. In urma abaterilor constatate, s'au luat măsuri ca învățătorul Dumitru Zamfir să fie înlăturat din învățământ.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. Spiru Haret nr. 8, telefon 4.68.64 și 4.24.00 Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii.